Kennicott. 150.

[illegible]

בערלין לכבוד [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] הדוכס ירום הודו [illegible] אדר [illegible]

[illegible] בעיר [illegible]

נפתלי [illegible] בן [illegible]

הארץ ג׳ סוף פס׳ ובתריהון והארץ ריש פס׳ וסימ׳ הארץ׳ והארץ היתה תהו ובהו׳ אמלה אבלה הארץ׳ והארץ חנפה׳ והם יענו ארת
הארץ׳ והארץ תעננה׳ תהו ובהו ב׳ וסימ׳ והארץ היתה תהו׳ ראיתי את הארץ והנה׳ וחשך ב׳ וסימ׳ על פני׳ וחשך איזה מקומו׳

בראשית ברא׳ בראשית ממלכות יהויקים׳ בראשית ממלכת יהויקם׳ כן

בראשית

ברא אלהים ג׳ וסימניהון את השמים׳ אשר ברא אלהים לעשות׳ למן היום אשר

ברא אלהים את הש
השמים ואת הארץ׃
בקדמין ברא יי׳ ית ש
שמיא וית ארעא׃ וה
והארץ היתה תהו
ובהו וחשך על פני תה
תהום ורוח אלהים
מרחפת על פני המים׃
וארעא הות צדיא
וריקניא וחשוכא פריס
על אפי תהומא ורוח
מן קדם יי׳ מנשבא על
אפי מיא׃ ויאמר
אלהים יהי אור ויהי
אור׃ ואמר יי׳ יהי

נהורא והוה נהורא׃
וירא אלהים את הא
האור כי טוב ויבדל
אלהים בין האור ובין
החשך׃ וחזא יי׳ ית
נהורא ארי טב ואפרש
יי׳ בין נהורא ובין חש
חשוכא׃ ויקרא אלה
אלהים לאור יום ולח
ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום
אחד׃ וקרא יי׳ לנהורא
יממא ולחשוכא קרא
ליליא והוה רמש והו
והוה צפר יומא חד׃

ויאמר
אלהים יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין
מים למים׃ ואמר יי׳
יהי רקיעא במציעות
מיא ויהי מפריש בין מ
מיא למיא׃ ויעש אה
אלהים את הרקיע ויב
ויבדל בין המים אשר
מתחת לרקיע ובין המ
המים אשר מעל לר
לרקיע ויהי כן׃ ועבד
יי׳ ית רקיעא ואפריש
בין מיא דמלרע לארי
לארעא ובין מיא דמ

לאור ז׳ וסימ׳ ויקרא אלהים לאור יום׳ והולכתי עורים בדרך לא׳ יי׳ צדקך בקרבה׳ על כן רחק משפט ממנו׳ וזעק יי׳ אשא כי חטאתי לו׳
מגלה עמוקות מני חשך׳ לאור יקום רוצח׳ וסימ׳ צוח סמיא׳ סבר למיפק בליליא וקם בצפרא׳ ויבדל ג׳ וסימ׳ בין האור ובין החשך׳
בין המים אשר׳ ויבדל דויד ושרי הצבא׳ פני תהום ב׳ וסימ׳ ורוח אלהים מרחפת׳ בחוקו חוג על פני תהום׳ ויחד ופני תהום יתלכדו׃

ויהי כן ח׳ ו׳ בתו׳ וב׳ ·· ג׳ הכל הולך אל מקום אחד · הלא אל מקום אחד · הכל הולך אל מקום אחד · יקוו המים מתחת השמים · וסימ׳ ג׳ אל מקום אחד
וב׳ בנב׳ ויזר את הגזה · יהוא ·· ג׳ לרקיע · ולכל חית הארץ · תוצא הארץ · והיו למאורת · תדשא הארץ · יקוו המים · וסימ׳ בנב׳

מלעילא לרקיעא וה
והוה כן ׀ ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי
ערב ויהי בקר יום שני
וקרא אלהים לרקיעא
שמיא והוה רמש וה
והוה צפר יומא חד
תניינא ׀
ויאמר אלהים
יקוו המים מתחת הש
השמים אל מקום א
אחד ותראה היבשה
ויהי כן ׀ ואמר יי יתכנ
יתכנשון מיא מתחות
שמיא לאתר חד ותתח
ותתחזי יבשתא והוה
כן ׀ ויקרא אלהים ליב
ליבשה ארץ ולמקוה
המים קרא ימים וירא
אלהים כי טוב ׀ וקרא
יי ליבשתא ארעא
ולבית כנישות מיא קר
קרא ימא וחזא יי ארי
טב ׀ ויאמר אלהים תד
תדשא הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פ
פרי עשה פרי למינו
אשר זרעו בו על הא
הארץ ויהי כן ׀ ואמר
יי תדאית ארעא דית
דיתאה עשבא דבר זרע
דבר זרע אילן איבא עב
עבד איבא לזניה דבר
זרעיה ביה על ארעא
והוה כן ׀ ותוצא הארץ

דשא עשב מזריע זרע
למינהו ועץ עשה פ
אשר זרעו בו למינהו
וירא אלהים כי טוב ׀
ואפיקת ארעא דיתאה
עישבא מזרע בר זרע
לזנוהי ואילן עבד
איבא דבר זרעיה ביה
לזנוהי וחזא יי ארי
טב ׀ ויהי ערב ויהי בה
בקר יום שלישי ׀ והוה
רמש והוה צפר יומא
תליתאה ׀
ויאמר אלהים
יהי מארת ברקיע הש
השמים להבדיל בין ה
היום ובין הלילה והיו
לאתת ולמועדים ול
ולימים ושנים ׀ ואמר
יי יהון נהורין ברקיעא
שמיא לאפרשא בין י
יממא ובין ליליא ויהו
ויהון לאתין ולזמנין
ולמימני יומין ושנין ׀ ויתן
אתם אלהים ברקיע ה
השמים להאיר על
הארץ ׀ ויהב יתהון יי
ברקיעא דשמיא לאנ
לאנהרא על ארעא ׀ ו
ויעש אלהים את שני
המארת הגדלים את
את המאור הגדל ל
לממשלת היום ואת
המאור הקטן לממש
לממשלת הלילה ואת

הכוכבים ׀ ועבד יי ית
תרין נהורין רברביא ׀ ו
ית נהורא רבא למיש
למשלט ביממא וית
נהורא זעירא למשלט
בליליא וית כוכביא ׀ ויו
והיו למארת ברקיע ה
השמים להאיר על הא
הארץ ויהי כן ׀ ויהון ני
לנהורין ברקיעא דשמ
דשמיא לאנהרא על
ארעא והוה כן ׀ ולמשל
ביום ובלילה ולהבדיל
בין האור ובין החשך
וירא אלהים כי טוב ׀ ו
ולמשלט ביממא ובל
ובליליא ולאפרשא
בין נהורא ובין חשוכא
וחזא יי ארי טב ׀ ויהי
ערב ויהי בקר יום רב
רביעי ׀ והוה רמש והוה
צפר יומא רביעאי ׀
ויאמר
אלהים ישרצו המים
שרץ נפש חיה ועוף
יעופף על הארץ על
פני רקיע השמים ׀ ויו
ואמר יי ירחשון מיא
ריחשא נפשתא חיתא
ועופא ישוף על ארעא
על אפי רקיעא דשמיא ׀
ויברא אלהים את
התנינם הגדלים ואת
כל נפש החיה הרמשת
אשר שרצו המים ל

ותוצא הארץ ·· ב׳ ותוצא ג׳ ב׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ ותוצא הארץ דשא · ותוצא את עבדך ישראל · ותשא ותבא העיר · מזריע חס׳ · וחד ותוצא הארץ ·· ו׳
ולמועדים ב׳ וסימ׳ והיו לאתת · ולמועדים טובים · וחד עשה ירח למועדים ·· ושנים ב׳ וסימ׳ ולימים ושנים · ושנים רבות יהודה ··
לממשלת ב׳ וסימ׳ את המאור הגדול · את השמש לממשלת ·· התנינם ג׳ חס׳ ו׳ בתו׳ וסימ׳ הגדלים · וישליכו איש מטהו · חמת תנינם ··

בסימן ה דגש וסימ׳ פרו ורבו ומלאו את זה תאכלו מכל אשר · וכל אשר אין לו סנפיר · וחבירו · בימים ובכל התהומות · והעוף ירב בארץ · זאת תורת הבהמה והעוף · האוכל אותם · ירב ב וסימ׳ והעוף ירב בארץ · ובנו ורב המשא עליו

למיניהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלה
אלהים כי טוב ׃ וברא
ייי ית תניניא רברביא
וית כל נפשתא חיתא
דרחשא דארחישו מיא
מיא לזניהון וית כל
עופא לזנוהי וחזא ייי
ארי טב ׃ ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ור
ורבו ומלאו את המים
בימים והעוף ירב בא
בארץ ׃ ובריך יתהון ייי
למימר פושו וסגו ומ
ומליאו ית מיא בימיא
ועופא יסגי בארעא ׃
ויהי ערב ויהי בקר
שלישי יום חמישי ׃ והוה רמ
רמש והוה צפר יומא
חמישאי ׃
ויאמר תוצא
אלהים תוצא הארץ נ
נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיתו ארץ למינ
למינה ויהי כן ׃ ואמר
ייי תפיק ארעא נפשתא
חיתא לזנה בעירא ורח
ורחשא וחיתא דא
דארעא לזנה והוה כן ׃
ויעש אלהים את חית
הארץ למינה ואת כל
הבהמה למינה ואת
כל רמש האדמה למי
למינהו וירא אלהים
כי טוב ׃ ועבד ייי ית ח

חיותא דארעא לזנה
וית כל בעירא לזנה וית
וית כל רחשא דארעא
לזנוהי וחזא ייי ארי
טב ׃ ויאמר אלהים נע
נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו וירדו בדגת
הים ובעוף השמים וב
ובבהמה ובכל הרמש
הרמש על הארץ ׃ ואמ
ואמר ייי נעביד אינשא
בצלמנא כדמותנא
וישלטון בנוני ימא וב
ובעופא דשמיא ובבע
ובבעירא ובכל רחשא
דרחיש על ארעא ׃ וב
ויברא אלהים את
האדם בצלמו בצלם
אלהים ברא אתו זכר
ונקבה ברא אתם ׃ וברא
ייי ית אדם בצלמיה בצלמ
בצלמא דייי ברא יתיה
דכר ונוקבא ברא יתהון
ויברך אתם אלהים ויא
ויאמר להם פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכב
וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים וב
ובכל חיה הרמשת
על הארץ ׃ ובריך יתה
יתהון ייי ואמר להון
פושו וסגו ומלו ית
ארעא ותקופו עלה
ושלוטו בנוני ימא
ובעופא דשמיא ובכל

חיתא דרחשא על
ארעא ׃ ויאמר אלהים
הנה נתתי לכם את כל
עשב זרע זרע אשר
על פני הארץ ואת כל
העץ אשר בו פרי עץ
זרע זרע לכם יהיה
לאכלה ׃ ואמר ייי הא
יהבית לכון ית כל עי
עיסבא דבר זרעיה
מזדרע על ארעא וית
כל אילנא דביה פרי
אילנא דבר זרעיה מ
מזדרע לכון יהי למי
למיכל ׃ ולכל חית הא
הארץ ולכל עוף השמ
השמים ולכל רומש
על הארץ אשר בו
נפש חיה את כל ירק
עשב לאכלה ויהי כן ׃ ולכל
חיתא דארעא ולכל עופא
דבשמיא ולכל דרחיש
על ארעא די ביה נפשא
חיתא וית כל ירוקא
דעישבא למיכל והוה
כן ׃ וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה
טוב מאד ויהי ערב וי
ב ויהי בקר יום הששי ׃
וחזא ייי ית כל די עבד
והא תקין לחדא והוה
רמש והוה צפר יומא
שתיתאי ׃
ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם ׃

ויעש אלהים ד׳ וסימ׳ את הרקיע ויבדל · את שני המאורת · את חית הארץ · ויעש אלהים בן בדלה ההוא · בצלם ג׳ וסימ׳ אלהים ברא אתו · אך בצלם יתהלך איש · כי בצלם אלהים עשה · ...

ויברך אלהים ג̇ וסימ̇ את יום השביעי · ויברך אלהים את נח · את יצחק בנו ·· ס̇ ·· וישבת ב̇ וסימ̇ ביום השביעי מכל · וישבת המן ממחרת ·
וחד וישבת דין ודלון ·· ס̇ ·· תולדות ב̇ מלא̇ וסימ̇ והארץ בהבראם · אלה תולדות פרץ ·· ס̇ ·· ארץ ושמים ב̇ וסימ̇ ביום עשות · הודו על ·· ס̇

ואישתכללו שמיא
וארעא וכל חיליהון
ויכל אלהים ביום הש
השביעי מלאכתו אש
אשר עשה וישבת ביו
ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה
ושלים יי ביומא שב
שביעאה עבידתיה ד
די עבד ונח ביומא ש
שביעאה מכל עבידת
עבידתיה די עבד
ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלא
מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות ובר
ובריך יי ית יומא ש
שביעאה וקדיש יתי
אריה בה נח מכל עב
עבידתיה די ברא יי
למעבד

רביעי

אלה תולדות
השמים והארץ בה
בהבראם ביום עשות
יהוה אלהים ארץ ו
ושמים אילין תולדת
שמיא וארעא כד
איתבריאו ביומא ד
דעבד יי אלהים ארעא
ושמיא וכל שיח
השדה טרם יהיה בא
בארץ וכל עשב השדה
טרם יצמח כי לא
המטיר יהוה אלהים
על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה
וכל אילני חקלא עד
עד לא הוו בארעא
וכל עיסבא דחקלא
עד לא צמח ארי לא
אחית יי אלהים מיטרא
על ארעא ואדם לית
למפלח ית ארעא ואד
ואד יעלה מן הארץ והש
והשקה את כל פני ה
האדמה ועננא הוה
סליק מן ארעא ומש
ומשקי ית כל אפי
ארעא וייצר יהוה
אלהים את האדם עפ
עפר מן האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים
ויהי האדם לנפש חי
חיה וברא יי אלהים
ית אדם עפרא מן אר
ארעא ונפח באנפוהי
נשמתא דחיי והות
אדם לנפשא חיתא
ויטע יהוה אלהים
גן בעדן מקדם וישם
שם את האדם אשר
יצר ונציב יי אלהים
גינתא בעדן מלקדמי
מלקדמין ואשרי תמן
ית אדם דברא ואצמ
ויצמח יהוה אלהים
מן האדמה כל עץ נח
נחמד למאכל ועץ ה (למראה · וטוב)
החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע ואצמ
ואצמח יי אלהים מן
אדמתא כל אילן דמ
דמרגג למחזי וטב ל
למיכל ואילן חייא ב
במציעות גנתא ואילן
דאכלי פירוהי חכמין
בין טב לביש ונהר
יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד
והיה לארבעה ראשים
ונהרא הוה נפיק מע
מעדן לאשקאה ית
גינתא ומתמן מתפרש
והוי לארבעה רישין
שם האחד פישון הוא
הסבב את כל ארץ ה
החוילה אשר שם
הזהב שום חד פישון
הוא מקיף ית כל ארע
דחוילה דתמן דהב
וזהב הארץ ההוא טוב
שם הבדלח ואבן הש
השהם ודהב ארעא
ההיא טב תמן בדולחא
ואבני בורלא
ושם הנהר
השני גיחון הוא הסובב
את כל ארץ כוש ותמן
ושום נהרא תנינא
גיחון הוא מקיף ית
כל ארעא דכוש ושם
הנהר השלישי חדקל
הוא ההלך קדמת
אשור והנהר הרביעי

ג̇ פ̇ס̇ מן פ̇ אתין רישן וכל וסימ̇ וכל שיח השדה · וכל בת ירשת נחלה · וכל שלל · דיהושע ·· ס̇ ·· ושמים ד̇ וסימ̇ ביום עשות · ושמים בזרת
תכן · ושמים לא זכו בעיניו · הודו על ארץ ושמים ·· ס̇ ·· ואד ב̇ מ̇ב̇ ל̇יש̇ א̇ מ̇ל̇ וא̇ חס וסימ̇ ואד יעלה מן הארץ · ואיד נבון ליצלעו · בתל מלא ··
למראה ב̇ וסימ̇ ויצמח יי̇ אלהים · מזבח גדול למראה · וב̇ למראה עיניו ישפט · ותעגביה עלה למראה ·· ס̇ ·· הבדלח ב̇ וזהב · ועינו בעין ·· ס̇

הוא פרת: ושום נהרא
תליתאה חדקל הוא
דיגלת הוא דמהלך ל
למדינחא דאשור ונה
ונהרא רביעאה הוא פ
פרת: ויקח יהוה אלהים
את האדם וינחהו בגן
עדן לעבדה ולשמרה:
ונסיב יי אלהים ית אדם
ואשריה מלקדמין ז
בגנתא דעדן למפלחה
ולמיטרה: ויצו יהוה
אלהים על האדם לא
לאמר מכל עץ הגן א
אכל תאכל: ופקיד יי
אלהים על אדם למימר
מכל פירי אילן גינתא
מיכל תיכול: ומעץ ה
הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום א
אכלך ממנו מות תמות:
ומאילן דאכלי פירוהי
חכימין בין טב לביש
לא תיכול מניה ארי
ביומא דתיכול מניה
מימת תמות: ויאמר
יהוה אלהים לא טוב
היות האדם לבדו אע
אעשה לו עזר כנגדו:
ואמר יי אלהים לא תקין
למהוי אינשא בלחודוי
בלחודוהי אעביד
ליה סמך לקיבליה:
ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה

חמישי

ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לרא
לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו הא
האדם נפש חיה הוא
שמו: וברא יי אלהים
מן ארעא כל חיות
ברא וית כל עופא דה
דשמיא ואיתי לות
אדם למחזי מה יקרי
ליה וכל דהוה קרי
ליה אדם נפשא חיו
חיתא הוא שמיה:
ויקרא האדם שמות
לכל הבהמה ולעוף
השמים ולכל חית הה
השדה ולאדם לא
עזר כנגדו: וקרא אדם
שמהן לכל בעירא וה
ולעופא דשמיא ולכל
חיות ברא ולאדם לא
אשכח סמיך לקבליה
ויפל יהוה אלהים ת
תרדמה על האדם וי
ויישן ויקח אחת מצ
מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה: ורמא יי א
אלהים שינתא על אד
אדם ודמוך ונסיב חד
חדא מעילעוהי ומלי
בישרא תחותה: ויבן
יהוה אלהים את ה
הצלע אשר לקח מן
האדם לאשה ויבאה
אל האדם: ובנא יי א

אלהים ית עילעא די
נסיב מן אדם לאתתא
ואיתיה לות אדם:
ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ו
ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש
לקחה זאת: ואמר
אדם הדא זימנא
גרמא מגרמי ובשרא
מבישרי לדא יתקרי
איתתא ארי מבעלא
נסיבת דא: על כן יעזב
איש את אביו ואת
אמו ודבק באשתו וה
והיו לבשר אחד: על
כן ישבוק גבר בית
משכבי אבוהי ואמיה
וידבק באתתיה ויה
ויהון לבישרא חד:
ויהיו שניהם ערומים
האדם ואשתו ולא
ג יתבששו: והוו א
תרויהון ערטילאין
אדם ואיתתיה ולא
מתכלמין: והנחש הי
היה ערום מכל חית
השדה אשר עשה
יהוה אלהים ויאמר
אל האשה אף כי א
אמר אלהים לא תא
תאכלו מכל עץ הגן:
וחויא הוה חכים מכו
מכל חית ברא דיעבד
יי אלהים ואמר ל

נאכל ג̇ וסימ̇ מפרי עץ הגן נאכל · לחמנו נאכל · וארור נוכל · בתר חס · ג̇ · תמתון ד̇ ג̇ חס וא̇ מל̇ וסימ̇ ולא תגעו בו פן · לא מות
תמתון · יום יכפר העון · אכן כאדם תמותון · בתר מל̇ · ג̇ · ידעה אלהים ג̇ וסימ̇ כי ידע אלהים · אחרי הודיע אלהים · ע̇ה̇ אלהי · ויודע אלהים ·

לאיתתא בקושטא
ארי אמר יי מכל אילן
גינתא לא תיכלון׃ ות
ותאמר האשה אל
הנחש מפרי עץ הגן
נאכל׃ ואמרת איתתא
לחיויא מפירי אילן
גינתא ניכול׃ ומפרי
העץ אשר בתוך הגן
אמר אלהים לא תא
תאכלו ממנו ולא תגע
תגעו בו פן תמתון׃ ו
ומפירי אילנא די בכ
במציעות גינתא אמ
אמר יי לא תיכלון מ
מיניה ולא תקרבון ב
ביה דילמא תמותון׃
ויאמר הנחש אל
האשה לא מות תמ
תמתון׃ ואמר חיויא
לאיתתא לא מימת
תמותון׃ כי ידע אל
אלהים כי ביום אכל
אכלכם ממנו ונפקחו
עיניכם והייתם כא
כאלהים ידעי טוב ו
ורע׃ ארי גלי קדם יי
ארי ביומא דתיכלון
מיניה ויתפתחן עינ
עיניכון ותהון כרב
כרברבין חכימין בין
טב לביש׃ ותרא הא
האשה כי טוב העץ
למאכל וכי תאוה
הוא לעינים ונחמד ה

העץ להשכיל ותקח
מפריו ותאכל ותתן
גם לאישה עמה ויא
ויאכל׃ וחזת איתתא
ארי טב אילן למיכל
וארי אסו הוא לעינין
ומרגג אילנא לאסת
לאסתכלא ביה ונסי
ונסיבת מאיביה ואכ
ואכלת ויהבת אף לבע
לבעלה עמה ואכל׃
ותפקחנה עיני שניהם
וידעו כי ערמים הם
ויתפרו עלה תאנה
ויעשו להם חגרת׃ ו
ואתפתחא עיני תרוי
תרויהון וידעו ארי
ערטילאין אינון וחט
וחטיטו להון טרפי
תאינין ועבדו להון ז
זרזין׃ וישמעו את קול
יהוה אלהים מתהלך
בגן לרוח היום ויתחבא
האדם ואשתו מפני
יהוה אלהים בתוך עץ
הגן׃ ושמעו ית קל מי
מימרא דיי אלהים מה
מתהלך בגנתא למנח
יומא ואיטמר אדם
ואיתתיה מן קדם יי
אלהים בגו אילן גנתא׃
ויקרא יהוה אלהים
אל האדם ויאמר לו
איכה׃ וקרא יי אלהים
לאדם ואמר ליה אן

אתה׃ ויאמר את קלך
שמעתי בגן ואירא כי
ערם אנכי ואחבא׃ וא
ואמר ית קל מימרך
שמעית בגנתא ודחי
ודחילית ארי ערטי
ערטילאי אנא ואיט
ואיטמרית׃ ויאמר מי
הגיד לך כי ערם אתה
המן העץ אשר צויתך
לבלתי אכל ממנו אכ
אכלת׃ ואמר מאן חוי
לך ארי ערטילאי את
המן אילנא דפקדתך
בדיל דלא למיכל מינ
אכלת׃ ויאמר האדם
האשה אשר נתתה ע
עמדי הוא נתנה לי מן
העץ ואכל׃ ואמר אדם
איתתא די יהבת עמי
היא יהבת לי מן אילנ
ואכלית׃ ויאמר יהוה
אלהים לאשה מה
זאת עשית ותאמר
האשה הנחש השיאני ואכל׃
ואמר יי אלהים לאיתת
מא דא עבדת ואמרת
איתתא חויא אטעי
אטעיני ואכלית׃ ויאמר
יהוה אלהים אל הנח
הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה על
גחנך תלך ועפר תאכל
כל ימי חייך׃ ואמר יי

כאלהים ג̇ וסימ̇ כי ידע אלהים · ביום ההוא יאמר · אלהים בקדש דרכך · ג̇ · לעינים ד̇ וסימ̇ וכי תאוה הוא לעינים · כי האדם יראה ·
כחמרים לשנים ובעשן לעינים · ומתוק האור וטוב · ב̇ בתר קמ̇ץ · ג̇ · עלה ב̇ כת̇ ה̇ באורייתא וסימ̇ ויתפרו עלה תאנה · והנה עלה זית
טרף בפיה · וכל לישנ̇ מסקירות דכו̇ · ג̇ · יצויתיך ב̇ מלא בתור וסימ̇ ויאמר מי הגיד לך · ותאכל מן העץ · וכל צוויא וכתי̇ דכו̇ במא ואשר

יקוץ ג וסימ׳ וקוץ ודרדר תצמיח לך · וקוץ מכאיב · וקוץ הוליך יי׳ · אל האדמה ו וסימ׳ בזעת אפיך תאכל · והשיבותיך אל
האדמה הזאת · כי אבנאתן אל האדמה · והשיבותים אל האדמה · וחברו · ואשלח · דאריך יי׳
אפיך ג מל בתור · בזעת · וברוח אפ׳

אלקים לחיויא ארי עבדת
דא ליט את מכל
בעירא ומכל חית ברא
על מעך תיזיל ועפרא
תיכול כל יומי חייך ו
ואיבה אשית בינך ובין
האשה ובין זרעך ובין
זרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב ו
ודבבו אשוי בינך ובין
איתתא ובין בנך ובין
בנהא הוא יהי דכיר
מה דעבדת ליה מלה
מלקדמין ואת תהא
נטר ליה לסופא ו
אל האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך
עצבונך והרנך בעצב
תלדי בנים ואל אישך
תשוקתך והוא ימשל
בך ו לאתתא אמר אס
אסגאה אסגא צערך
צערך ועידוניך בצ
בצער תילדין בנין ולות
בעליך תהי תאובתך והוא
ישלט בך ו
ולאדם אמר
כי שמעת לקול אשתך
ותאכל מן העץ אשר
צויתיך לאמר לא ת
תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון
בעצבון תאכלנה כל
ימי חייך ו ולאדם אמר
ארי קבילתא למימר

לאיתתך ואכלתא מן אי
אילנא דפקידתך למ
למימר לא תיכול מינה
ליטא ארעא בדילך
בעמל תיכלינה כל
יומי חייך ו וקוץ ודר
דרדר תצמיח לך ואכלת
את עשב השדה ו וכובין
ואטטין תצמח לך ות
ותיכול ית עיסבא דחו
דחקלא ו בזעת אפך
תאכל לחם עד שובך
אל האדמה כי ממנה
לקחת כי עפר אתה
ואל עפר תשוב ו בזי
בזיעתא דאפך תיכול
לחמא עד דאיתתוב
לארעא דמינה את
איתבריתא ארי עפר
את ולעפרא תתוב ו ויק
ויקרא האדם שם א
אשתו חוה כי הוא ה
היתה אם כל חי ו וקרא
אדם שום איתתיה
ארי היא הות אימא
דכל בני אנשא ו ויעש
יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור
ששי וילבשם ו ועבד יי את
אלהים לאדם ולאיתתי
לבושין דיקר על משך
משך בישריהון ואל
ואלבישינון ו
ויאמר יהוה
אלהים הן האדם היה

כאחד ממנו לדעת טוב
ורע ועתה פן ישלח
ידו ולקח גם מעץ הח
החיים ואכל וחי לעלם
ואמר יי אלהים הא אדם
הוה יחידי בעלמא מנ
למידע טב וביש כען
דילמא יושיט ידיה
ויסב אף מאילן חיי
חייא וייכול ויחי לע
לעלם ו וישלחהו יה
יהוה אלהים מגן עדן
לעבד את האדמה
אשר לקח משם ו וש
ושלחיה יי אלהים מגי
מגינתא דעדן למפלח
ית ארעתא די איתברי
מתמן ו ויגרש את
האדם וישכן מקדם
לגן עדן את הכרבים
ואת להט החרב המת
המתהפכת לשמור
ד את דרך עץ החיים ו ו
ותריך ית אדם ואשרי
מלקדמין לגינתא
דעדן ית כרוביא וית
שנן חרבא דמתהפכא
למיטר ית אורח אי
אילנא חייא ו
והאדם יד
ידע את חוה אשתו
ותהר ותלד את קין וי
ותאמר קניתי איש א
את יהוה ו ואדם ידע ית
ית חוה איתתיה ואע

תאכלנה ב וסימ׳ בעיצבון תאכלנה כל ימי · ועונות שעורים יי׳ · ואל עפר ג וסימ׳ כי עפר אתה ואל עפר תשוב · ואל עפר תשובנו יי׳
כתנות ב דגש׳ וסימ׳ כתנות עור וילבשם · ויעשו את הכתנות שש · וכל עזרא דבות יי׳ · וישכן ב וסימ׳ ויגרש את האדם · וישכן
באהליהם · ולא ישכן סלה יי׳ · קניתי ה וסימ׳ והאדם ידע את חוה · הן קניתי אתכם · את כל אשר לאלימלך · אשת מחלון · קניתי עבדים

ואעדיאת וילידת ית
קין ואמרת קניתי גב
גברא קדם יי׃ ותסף
ללדת את אחיו ואת
הבל ויהי הבל רעה
צאן וקין היה עבד
אדמה׃ ואוסיפת למי
למילד ית אחוהי ית
הבל והוה הבל רעי ע
ענא וקין הוה פלח
בארעא׃
ויהי מקץ ימים
ויבא קין מפרי האדמה
האדמה מנחה ליהוה׃
והוה מסוף יומין ואי
ואיתי קין מאיבא
דארעא תקרובתא קו
קדם יי׃ והבל הביא גם
הוא מבכרות צאנו ומ
ומחלבהן וישע יהוה
אל הבל ואל מנחתו׃
והבל איתי אף הוא
מבכירי ענא ומשמינ
ומשמיניהון והוה רו
רעוא מן קדם יי להבל
ולתקרובתיה׃ ואל קין
ואל מנחתו לא שעה
ויחר לקין מאד ויפלו
פניו׃ ולקין ולתקרובתי
לא הוה רעוא ותקיף
לקין לחדא ואיתכבו
ואיתכבישו אפוהי׃
ויאמר יהוה אל קין
למה חרה לך ולמה
נפלו פניך׃ ואמר יי ל

לקין למה תקיף לך
ולמא איתכבישו אפך׃
הלא אם תיטיב שאת
ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תש
תשוקתו ואתה תמשל
תמשל בו׃ הלא אם
תטיב עובדך ישתבק
לך ואם לא תטיב עו
עובדך ליום דינא חט
חטאך נטיר ועתיד
לאיתפרעא מינך אם
לא תתוב ואם תתוב
ישתביק לך׃ ויאמר
קין אל הבל אחיו
ויהי בהיותם
בשדה ויקם קין אל
הבל אחיו ויהרגהו׃
ואמר קין להבל אחו
אחוהי והוה במיהויה
במהויהון בחקלא וק
וקם קין להבל אחוהי
וקטליה׃ ויאמר יהוה
אל קין אי הבל אחיך
ויאמר לא ידעתי השו
השמר אחי אנכי׃ ואמ
ואמר יי לקין אן הבל
אחוך ואמר לא ידע
הנטר אחי אנא׃ ואמ
ויאמר מה עשית קול
דמי אחיך צעקים
אלי מן האדמה׃ ואמ
ואמר מה עבדת קל
דמי זרעין דעתידין
למיפק מן אחוך

קבילין קדמי מן ארעא׃
ועתה ארור אתה מן
האדמה אשר פצתה
את פיה לקחת את דמי
דמי אחיך מידך׃ וכע
וכען ליט את מן ארעא
דפתחת ית פומה וקב
קבילת ית דמי אחוך
מידך׃ כי תעבד את
האדמה לא תסף תת
כחה לך נע ונד תהיה
בארץ׃ ארי תפלח ית
ארעא לא תוסיף למי
למיתן חילה לך מטו
מטלטל וגלי תהי בא
בארעא׃
ויאמר קין אל
יהוה גדול עוני מנשא׃
ואמר קין קדם יי סגי
חובי מלמשבק׃ הן
גרשת אתי היום מעל
פני האדמה ומפניך
אסתר והייתי נע ונד
בארץ והיה כל מצאי
יהרגני׃ הא תריכתא
יתי יומא דין מעל א
אפי ארעא ומקדמך
אי איפשר לאיטמרא
ואהי מטלטל וגלי
בארעא ויהי כל דאשכ
דאשכחינני יקטלנני׃
ויאמר לו יהוה לכן כל
הרג קין שבעתים יקם
וישם יהוה לקין אות
לבלתי הכות אתו כל

נשם ד׳ וסימ׳ כשם בנו חנוך · בשם דן אביהם · דיהושע · כשם הגדלים אשר בארץ · דשמואל · וחברון · דדה׳ ·· וילד ג׳ ריש פס׳ וסי׳
ויולד לחנוך · ויולד ליוסף · ויולד לאהרן ·· תובל ג׳ וסימ׳ את תובל קין לטש בו · ושמות בחם תובל · תובל ומשך · שם משך · תובל למלך ·

מינאו ואמר ליה יי
לכן כל קטיל קין לז
לשבעה דרין יתפרע
מניה ושוי יי לקין יז
אתא בדילדלא למיז
למיקטל יתיה כל
דאשכחיניה ויצא
קין מלפני יהוה וישב
בארץ נוד קדמת עדן
ונפק קין מן קדם יי
ויתיב בארעא גלי ומ
ומטלטל דהוה עבידת
עלוהי מלקדמין בגנת
דעדן וידע קין את
אשתו ותהר ותלד את
חנוך ויהי בנה עיר
ויקרא שם העיר כשם
בנו חנוך וידע קין ית
איתתיה ואעדיאת
וילידת ית חנוך והוה
בני קרתא וקרא שמא
דקרתא כשום בריה
חנוך ויולד לחנוך את
עירד ועירד ילד את
מחויאל ומחויאל
ילד את מתושאל
ומתושאל ילד את
למך ואיתיליד לחנוך
ית עירד ועירד אוליד
ית מחויאל ומחויאל
אוליד ית מתושאל
ומתושאל אוליד ית
למך ויקח לו למך ש
שתי נשים שם האחת
עדה ושם השנית

צלה ונסיב ליה למך
תרתין נשין שום חד
עדה ושום תנייתא
צלה ותלד עדה את
יבל הוא היה אבי ישב
אהל ומקנה וילידת
עדה ית יבל הוא הוה
רבהון יתבי משכנין
ומרי בעיר ושם אחיו
יובל הוא היה אבי כל
תפש כנור ועוגב ושו
ושום אחוהי יובל
הוא הוה רבהון כל די
דמנגן על פום נבל
ידעי זמר כנרא ואב
ואבובא וצלה גם הו
הוא ילדה את תובל
קין לטש כל חרש נ
נחשת וברזל ואחות
תובל קין נעמה וצל
צלה אף הוא ילידת ית
תובל קין רבהון דכל
ידעי עבידת נחשא ו
ופרזלא ואחתיה דתו
דתובל קין נעמה ויאמר
למך לנשיו עדה וצ
וצלה שמען קולי נ
נשי למך האזנה
אמרתי כי איש הרגתי
לפצעי וילד לחברתי
ואמר למך לנשוהי
לנשוהי עדה וצלה
שמען קלי נשי למך
אציתא למימרי לא
גברא קטלית דבדיליה

אנא סביל חובין ואת
לא עולימא חבילית
דבדיליה ישתיצי זרעי
כי שבעתים יקם קין ו
ולמך שבעים ושבעה
ארי שבעה דרין אתו
איתליאו לקין הלא
ללמך בריה שבעין ו
ושבעא וידע אדם
עוד את אשתו ותלד
בן ותקרא את שמו
שת כי שת לי אלהים
זרע אחר תחת הבל כי
הרגו קין וידע אדם
עוד ית איתתיה וילי
וילידת בר וקרת ית
שמיה שת ארי אמר
אמרת יהב יי לי בר
אוחרא חלף הבל די
דקטליה קין ולשת
גם הוא ילד בן ויקרא
את שמו אנוש אז
הוחל לקרא בשם
ה יהוה ולשת אף הוא
אותיליד בר וקרא
ית שמיה אנוש בכן
ביומוהי חלו בני א
אינשא מלצלאה
בשמא דיי

זה ספר
תולדת אדם ביום ברא
אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו
דין ספר תולדת
אדם ביומא דברא יי

שבעתים ו׳ ד׳ וב׳ וסימ׳ וישם יי לקין · שבעתים יקם קין · באור שבעתים הימים · מזקק שבעתים · והשב לשכנינו · ונמצא ישלם שבעתים ··
שת ד׳ וסימ׳ כי שת לי אלהים · ולא שת לבו · יהודה שת קציר · מי שת בטחות חכמה ·· ועוגב ב׳ וסימ׳ כל תפש כנור ועוגב · הללוהו
במנים ועוגב ·· אמרתי ב׳ וסימ׳ ויאמר למך לנשיו עדה · תזל כטל אמרתי ·· יקם ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ וישם יי לקין · יקם קין · כי בכבודו

אדם בדמות אלהים ע
עבד יתיה׃ זכר ונקבה
בראם ויברך אתם וי
את שמם אדם ביום
הבראם׃ דכר ונוקבא
בראנון ובריך יתהון
וקרא ית שמהון אדם
ביומא דאיתבריאו׃ וי
ויחי אדם שלשים ו
ומאת שנה ויולד בד
בדמותו כצלמו ויקר
ויקרא את שמו שת׃
וחיא אדם מאה ות
ותלתין שנין ואוליד
בדמותיה כדדמי ליה
וקרא ית שמיה שת׃
ויהיו ימי אדם אחרי
הולידו את שת שמנה
מאות שנה ויולד
בנים ובנות׃ והוו יומי
דאדם בתר דאוליד
ית שת תמני מאה
שנין ואוליד בנין ובנ
ובנן׃ ויהיו כל ימי אדם
אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה
וימת׃ והוו כל יומי דא
דאדם דחיא תשע מ
מאה ותלתין שנין ומ
ומית׃
ויחי שת חמש שנים
ומאת שנה ויולד את
אנוש׃ וחיא שת מא
מאה וחמש שנין וא
ואוליד ית אנוש׃ ויח

ויחי שת אחרי הולידו
את אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות וב
ובנות׃ וחיא שת בתר
דאוליד ית אנוש תמ
תמני מאה ושבע שנ
שנין ואוליד בנין וב
ובנן׃ ויהיו כל ימי שת
שתים עשרה שנה
ותשע מאות שנה וי
וימת׃ והוו כל יומי ד
דשת תשע מאה ותרי
ותרתא עשרה שנין
ומית׃
ויחי אנוש תשעים
שנה ויולד את קינן׃
וחיא אנוש תשעין ש
שנין ואוליד ית קינן׃
ויחי אנוש אחרי הול
הולידו את קינן חמש
עשרה שנה ושמנה
מאות שנה ויולד בנ
בנים ובנות׃ וחיא אנוש
בתר דאוליד ית קינן
תמני מאה וחמש עש
עשרה שנין ואוליד
בנין ובנן׃ ויהיו כל
ימי אנוש חמש שנים
ותשע מאות שנה
וימת׃ והוו כל יומי א
אנוש תשע מאה וחמ
וחמש שנין ומית׃
ויחי
קינן שבעים שנה

ויולד את מהללאל׃
וחיא קינן שבעין ש
שנין ואוליד ית מהל
מהללאל׃ ויחי קינן א
אחרי הולידו את מה
מהללאל ארבעים ש
שנה ושמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃
וחיא קינן בתר דאוליד
ית מהללאל תמני מא
מאה וארבעין שנין וא
ואוליד בנין ובנן׃ ויהיו
כל ימי קינן עשר שנים
ותשע מאות שנה וימ
וימת׃ והוו כל יומי דק
דקינן תשע מאה שנין
ועשר שנין ומית׃
ויחי
מהללאל חמש שנים
וששים שנה ויולד
את ירד׃ וחיא מהללא
שיתין וחמש שנין וא
ואוליד ית ירד׃ ויחי מ
מהללאל אחרי הולידו
את ירד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
מהללאל בתר דאוליד
ית ירד תמני מאה ותל
ותלתין שנין ואוליד
בנין ובנן׃ ויהיו כל ימי
מהללאל חמש ותשע
ותשעים שנה ושמנה
מאות שנה וימת׃ והוו
כל יומי מהללאל תמני

ויתהלך ג׳ ויש סמ׳ וסימ׳ ויתהלך חנוך את האלהים · חנוך · ויתהלך בתוך ארצות ··· ידיצו ו׳ מלא וסימ׳ ומעיצבון ידיצו · ידיצו לא שמכו · שמענו את שמעו דפו ידיצו · אשור לא יושיענו · ויהי נעם יי׳ אלהינו · ב׳ בו ··· ילדו ה׳ וסימ׳ ובנות · ואהליבמה · על ברכי · יתרעם · אל ילדו ··

מאה ותשעין וחמש
שנין ומית׃
ויחי ירד
שתים וששים שנה
ומאת שנה ויולד את
חנוך׃ וחיא ירד מאה
ושתין ותרתין שנין ו
ואוליד ית חנוך׃ ויחי
ירד אחרי הולידו את
חנוך שמנה מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃
וחיא ירד בתר דאוליד
ית חנוך תמני מאה
שנין ואוליד בנין ובנן׃
ויהיו כל ימי ירד שתי
שתים וששים שנה
ותשע מאות שנה וי
וימת׃ והוו כל יומי ית
ירד תשע מאה ושתין
ותרתין שנין ומית׃
ויחי
חנוך חמש וששים ש
שנה ויולד את מתוש
מתושלח׃ וחיא חנוך
שיתין וחמש שנין וי
ואוליד ית מתושלח׃
ויתהלך חנוך את הא
האלהים אחרי הולידו
את מתושלח שלש מ
מאות שנה ויולד בנים
ובנות׃ והליך חנוך בד
בדחלתא דיי בתר דיי
דאוליד ית מתושלח
תלת מאה שנין ואולי
בנין ובנן׃ ויהי כל ימי ו

חנוך חמש וששים
שנה ושלש מאות
שנה׃ והוו כל יומי ח
חנוך תלת מאה ושי
ושיתין וחמש שנין׃
ויתהלך חנוך את
ואיננו כי לקח אתו א
אלהים׃ והליך חנוך
בדחלתא דיי ואיתוהי
ארי לא אמית יתיה
יי׃

שביעי

ויחי מתושלח שבע ו
ושמנים שנה ומאת
ויולד את למך׃ וחיא
מתושלח מאה ותמנן
ושבע שנין ואוליד ית
למך׃ ויחי מתושלח
אחרי הולידו את למ
למך שתים ושמונים
שנה ושבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות׃
וחיא מתושלח בתר
דאוליד ית למך שבע
מאה ותמנן ותרתין ש
שנין ואוליד בנין ובנ
ובנן׃ ויהיו כל ימי מ
מתושלח תשע ושי
וששים שנה ותשע ו
מאות שנה וימת׃ והו
והוו כל יומי מתושלח
תשע מאה ושיתין וט
שנין ומית׃
ויחי למך
שתים ושמנים שנה
ומאת שנה ויולד בן׃

וחיא למך מאה ושמ
ושיתין ותרתין שנין וא
ואוליד בר׃ ויקרא את
שמו נח לאמר זה ינח
ינחמנו ממעשנו ומע
ומעצבון ידינו מן הא
האדמה אשר ארה
יהוה׃ וקרא ית שמיה
נח למימר דין ינחמיננא
מעובדנא ומליאות
ידנא מן ארעא די ל
לטטה יי׃ ויחי למך
אחרי הולידו את נח
חמש ותשעים שנה
וחמש מאות שנה ו
ויולד בנים ובנות׃ וחיא
למך בתר דאוליד ית
נח חמש מאה ותשעין
וחמש שנין ואוליד
בנין ובנן׃ ויהי כל ימי
למך שבע ושבעים ש
שנה ושבע מאות שנה
וימת׃ והוו כל יומי ד
דלמך שבע מאה ושו
ושבעין ושבע שנין ו
ומית׃
ויהי נח בן חמש מאות
שנה ויולד נח את שם
את חם ואת יפת׃ והוה
נח בר חמש מאה שנין
ואוליד נח ית שם ו
חם וית יפת׃ ויהי כי ה
החל האדם לרב על פני
האדמה ובנות ילדו
להם׃ והוה כד שריאו

שמונים ו׳ מלא בליש וסימ׳ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך · ותשקט הארץ · דאהוד · ויהי בשמונים שנה · דשלמה · במחנה אשור · דישעיהו · ואם בגבורות שמונים שנה · בהדראתו את עשר בבוד · וכל ד״ה דבות מלא במ״א חס ויעש מהם שמונים אלף ·· ו׳ פס׳ מן ה׳ מלין מן ב״ב אתין וסימ׳ ויולד נח את שם את חם · כי גם זה לך בן · על כן לא בא אל שלחן · גם לי גם לך לא · אין זה כי אם רע לב · כי יד על כס יה ··

טבת ה חס בל״ש וסימ׳ ויראו בני האלהים ׳ שבע פרות הטבת ׳ ב בו ׳ ערים גדלות וטבת אשר ׳ חס רחס ׳ אל תאמן בם כי ידברו אליך
טובות׳ יבקשו למלך נערות בתולות טובות׳׳ מל דמל׳ ושאר טבת הטבות בתל׳׳ ג׳׳ הנפלים ג בתור וסימ׳ היו בארץ ׳ ושם ראינו׳ ב בו׳׳

בני אינשא למסגי על
אפי ארעא ובנתא
איתילידו להון ׃ ויראו
בני האלהים את בנות
האדם כי טבת הנה
ויקחו להם נשים מ
מכל אשר בחרו ׃ וחזו
בני רברביא ית בנת
אינשא ארי שפירן
אינון ונסיבו להון נש
נשין מכל דאתרעיאו ׃
ויאמר יהוה לא ידון
רוחי באדם לעלם ב
בשגם הוא בשר והיו
ימיו מאה ועשרים
שנה ׃ ואמר ייי לא י
יתקיים דרא בישא
הדין קדמי לעלם ב
בדיל דאינון בישרא
ועובדיהון בישיא א
ארכא יתיהב להון מ
מאה ועשרין שנין א
אם יתובון ׃ הנפלים
היו בארץ בימים ההם
וגם אחרי כן אשר יבאו
יבאו בני האלהים אל
בנות האדם וילדו להם
הגברים אשר מעולם
אנשי השם ׃ גיבריא
הוו בארעא ביומיא
האינון ואף בתר כן ד
יעלון בני רברביא לות
בנת אינשא וילידן
להון אינון גיבריא ד
דמן עלמא אינשין ד

דשמא ׃
וירא יהוה כי רבה רעת
האדם בארץ וכל יצר מחש
מחשבת לבו רק רע
כל היום ׃ וחזא ייי ארי
סגיאת בישת אינשא
בארעא וכל יצרי
מחשבת ליבא לחוד
ביש כל יומא ׃ וינחם
יהוה כי עשה את הא
האדם בארץ ויתעצב
אל לבו ׃ ותב ייי במימ
במימריה ארי עבד
ית אינשא בארעא ו
ואמר במימריה למ
למיתבר יתהון ברע
ברעותיה ׃ ויאמר
יהוה אמחה את הא
האדם אשר בראתי
מעל פני האדמה מא
מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים
כי נחמתי כי עשיתם ׃
ואמר ייי אמחי ית
אינשא דבריתי מעל
אפי ארעא מאינשא
עד בעירא עד רחשא
ועד עופא דשמיא
ארי תבית במימריה
ארי עבדתינון ׃ ונח
מצא חן בעיני יהוה ׃
ונח אשכח רחמין קדם ייי ׃
פ פ פ
אלה תולדת נח נח
איש צדיק תמים היה

בדרתיו את האלהים ׃
התהלך נח ׃ אילין תו
תולדת נח נח גבר זכי
זכאי שלים הוה ברו
בדרוהי בדחלתא דייי ׃
הליך נח ׃ ויולד נח
שלשה בנים את שם
את חם ואת יפת ׃ ואו
ואוליד נח תלתא בני
ית שם ית חם וית יפת ׃
ותשחת הארץ לפני
האלהים ותמלא הא
הארץ חמס ׃ ואיתחב
ואיתחבלת ארעא
קדם ייי ואיתמליאת
ארעא חטופין ׃ וירא
אלהים את הארץ ו
והנה נשחתה כי הש
השחית כל בשר את
דרכו על הארץ ׃ וחזא
ייי ית ארעא והא את
איתחבלת ארי חבילו
כל בישרא איניש או
אורחיה על ארעא ׃
ויאמר
אלהים לנח קץ כל
בשר בא לפני כי מל
מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משח
משחיתם את הארץ ׃
ואמר ייי לנח קיצא
דכל בישרא על לקדמי
ארי איתמליאת
ארעא חטופין מן קד
קדם עובדיהון בישיא

מאדם עד בהמה ד וסימ׳ אמחה את האדם ׳ וימח את היקום אשר ׳ כי לי כל בכור ביום הכותי ׳ שהכה בכורי מצרים ׳ וג ועד בהמה ׳
ועבדתי בארץ מצרים ׳ ויך הברד ׳ ודירמיה ׃ בראשית דידבר ותלים ׳ מאדם עד בהמה ׳ ואלה שמות וירמיה מאדם ועד בהמה ׳׳
ותמלא הארץ ד וסימ׳ ותמלא הארץ חמס ׳ פרו וישרצו וירבו ׳ ותמלא הארץ את המים ׳ דמלכים ׳ והעיר מלאה מטה ׳׳ ב מנה בתור׳

עשה לך ז וסימנ תבת עצי גפר · שתי חצצרות כסף · עשה לך שרף · עשה לך חרבות צורים · עשה לך כלי גולה · עשה לך אשר תמצא · עשה לך מוסרות ומוטות · ג ויאמר יי ג דסמ ללמד וסימנ ויאמר יי לנח בא אתה · ויאמר יי לשלמה · דמלכי · ויאמר יי לדוד · ג כ ·

והא אנא מחבל להון
עם ארעא ׃ עשה לך
תבת עצי גפר קנים
תעשה את התבה וכפרת
אתה מבית
ומחוץ בכפר ׃ עביד
לך תיבותא דאעין דקדרוס
מדורין תעביד לתיבותא ותחפי
יתה מגיו
ומברא בכופרא ׃ וזה
אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה
ארך התבה חמשים
אמה רחבה ושלשים
אמה קומתה ׃ ודין די
תעביד יתה תלת מאה
אמין אורכא דתיבותא
חמשין אמין פותיא
ותלתין אמין רומא ׃
צהר תעשה לתבה ואל
אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה
בצדה תשים תחתים
שנים ושלשים תעשה ׃ ניהור תעביד
לתיבותא ולאמתא
תשכללינה מלעילא
ותרעא דתיבותא בסיטרא תשוי מדורין
ארעאין תנינין
ותליתאין
תעבדינה ׃ ואני הנני
מביא את המבול מים
על הארץ לשחת כל
בשר אשר בו רוח
חיים מתחת השמים
כל אשר בארץ יגוע ׃
ואנא הא אנא מייתי
ית טופנא מיא על
ארעא לחבלא כל
בישרא דביה רוח
דחייא מתחות שמיא
כל די בארעא ימות ׃
והקמתי את בריתי
אתך ובאת אל התבה
אתה ובניך ואשתך
ונשי בניך אתך ׃
ואקים ית קיימי
עימך ותיעול לתיבותא
את ובנך
ואיתתך ונשי בנך
עימך ׃ ומכל החי מכל
בשר שנים מכל תביא
אל התבה להחית
אתך זכר ונקבה יהיו ׃
ומכל דחי ומכל
בשרא תרין מכולא
תעיל לתיבותא
לקיימא עמך דכר
ונוקבא יהוון ׃ מהעוף
למינהו ומן הבהמה
למינה ומכל רמש
האדמה למינהו שנים
מכל יבאו אליך
להחיות ׃ מעופא לזנוהי
ומן בעירא לזנה ומכל רחשא
דארעא לזנוהי תרין
מכולא יעלון לותך
לקיימא ׃ ואתה קח
לך מכל מאכל אשר
יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם
לאכלה ׃ ואת סב לך
מכל מיכל דמיתאכל
ותכנוש לותך ויהי לך
ולהון למיכל ׃ ויעש
נח ככל אשר צוה
אתו אלהים כן עשה ׃
ועבד נח ככל דפקיד
יתיה יי כן עבד ׃

ז ויאמר
יהוה לנח בא אתה
וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראיתי צדיק
לפני בדור הזה ׃ ואמר
יי לנח עול את וכל
אינש ביתך לתיבותא
ארי יתך חזיתי זכאי
קדמי בדרא הדין ׃
מכל הבהמה הטהרה
תקח לך שבעה שבעה
איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא
טהרה היא שנים איש
ואשתו ׃ מכל בעירא
דכיא תיסב לך שבעה
שבעא דכר ונוקבא
ומן בעירא דלא איתהא
דכיא תרין דכר ונוקבא ׃
גם מעוף השמים שבעה
שבעה זכר
ונקבה לחיות זרע על
פני כל הארץ ׃ ארי

ט פס בספר מן ב מלו קדמ מל תנינ חס · וסימנ מכל הבהמה הטהורה · מן הבהמה הטהורה · וישמע אברהם אל עפרון · ויקרא את שמעון יוסף · וירא יוסף את אחיו · אותם איש אשר כברכתו ברך אתם · ויביאו אה מקצותם אל יוסף · ויברכם ביום ההוא לאמור · למה אתן לאיש חלפות · שהורה הטהורה ד מלא וסימנ הקח לך שבעה שבעה · מן הבהמה הטהורה · כי ממזרח שמש עד מבואו · יראת יי טהורה עומדת לעד ·

ונח ג ריש פס וסימ ונח מצא חן בעיני · ונח בן שש מאות · ונח דניאל ואיוב ·· ומחיתי ב וסימ את כל היקום אשר · ומחיתי את ירושלם · וחד מחיתי כעב פשעיך ·· מן ג ריש פס בתור וסימ מן הבהמה הטהורה · מן הארץ יצא אשור · מן השמים השמיעך ··

מעופא דשמיא ש
שבעא שבעא דכר
ונוקבא לקימא זרע
על אפי כל ארעא כי
לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הא
הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה ומחה
ומחיתי את כל היקום
אשר עשיתי מעל
פני האדמה ארי לז
לזמן יומין עוד שבעא
אנא מחית מיטרא
על ארעא ארבעין י
יממין וארבעין ליל
ליליון ואימחי כל
יקומא די עבדית על
אפי ארעא ויעש נח
ככל אשר צוהו יהוה
ועבד נח כמא דפקדיה
יי ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה
מים על הארץ ונח
בר שית מאה שנין ו
וטופנא הוה מיא על
ארעא ויבא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו
אל התבה מפני מי ה
המבול ועל נח ובנוהי
ואיתתיה ונשי בנוהי
עמיה לתיבותא מן
קדם מי טופנא מן ה
הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה
טהרה ומן העוף וכל

אשר רמש על האד
האדמה מן בעירא
דכיא ומן בעירא די
ליתהא דכיא ומן ע
עופא וכל דרחיש על
ארעא שנים שנים
באו אל נח אל התבה
זכר ונקבה כאשר צוה
אלהים את נח תרין תי
תרין עלו לות נח לתי
לתיבותא דכר ונוקבא
כמא דפקיד יי ית נח
ויהי לשבעת הימים
ומי המבול היו על
הארץ והוה לזמן ש
שבעא יומין ומי טו
טופנא הוו על ארעא
בשנת שש מאות
שנה לחיי נח בחדש
השני בשבעה עשר
יום לחדש ביום הזה נ
נבקעו כל מעינות
תהום רבה וארבת הש
השמים נפתחו בשנת
שית מאה שנין לחיי
נח בירחא תנינא בש
בשבעא עשרא יומא
לירחא ביומא הדין א
איתבזעו כל מבועי ת
תהומא רבא וכוי שמיא
אתפתחו ויהי הגשם
על הארץ ארבעים יום
וארבעים לילה והוה
מיטרא נחית על
ארעא ארבעין יממין

וארבעין ליליון בעצם
היום הזה בא נח ושם
וחם ויפת בני נח ואש
ואשת נח ושלשת
נשי בניו אתם אל
התבה בכרן יומא ה
הדין על נח ושם וחם
ויפת בנוהי דנח ואיתתא
נח ותלת נשי בנוהי
עמיה לתיבותא המ
המה וכל החיה למי
למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש ה
הרמש על הארץ למי
למינהו וכל העוף למ
למינהו כל צפור כל
כנף איננון וכל חיתא
ליזנה וכל בעירא לז
לזנה וכל רחשא
דרחיש על ארעא לז
לזנוהי וכל עופא
לזנוהי כל צפר כל
פרח ויבאו אל נח
אל התבה שנים שנים
מכל הבשר אשר בו
רוח חיים ועלו לות
נח לתיבותא תרין תי
תרין מכל בסרא דביה
רוחא דחיי והבאים
זכר ונקבה מכל בשר
באו כאשר צוה אתו
אלהים ויסגר יהוה
בעדו ועלייא דכר וני
ונוקבא מכל בסרא
עלו כמא דפקיד יהוה

טהרה ה ג חס וב מלא וסימ אשר לא טהרה הוא · אשר איננה טהרה · לשמי ומנחה טהרה · כל צפור טהורה · יראת יי טהורה · ב בתר מלא · וחד וטהרה היא ונקתה ·· לחיי ג וסימ בשנת שש מאות · לחיי עולם · לחיי מלכא ·· נפתחו ג וסימ וארבות השמים נפתחו · כי ארבות ממרום · שערי הצהרות ·· רמשה על האדמה ב בליש וסימ מן הבהמה הטהורה · ורעשו מפני דגי ··

מאד מאד ו̇ וסימ׳ והמים גברו מאד מאד ׳ ויפרץ האיש מאד מאד ׳ טובה הארץ מאד מאד׳ ויצח שלגיה את כל הגבלים ׳ וירא אף
מאד מאד ׳ והתנבאתי כאשר יצוני ׳׳ ס׳׳ היקום ג̇ בתור׳ ומלא וסימ׳ כי לימים עוד שבעה׳ וימח את כל היקום ׳ אשר ברגליהם׳׳

רביעי

יי ואגין יי במימרי
עלוהי ויהי המבול
ארבעים יום על הא
הארץ וירבו המים
וישאו את התבה ות
ותרם מעל הארץ והת
והוה טופנא ארבעין
יומין על ארעא וסגי
וסגיאו מיא ונטלו ית
ית תיבותא ואיתרמית
מעל ארעא ויגברו
המים וירבו מאד על
הארץ ותלך התבה
על פני המים ותקיפו
מיא וסגיאו לחדא
על ארעא ומהלכא
תיבותא על אפי מיא
והמים גברו מאד
מאד על הארץ ויכסו
כל ההרים הגבהים א
אשר תחת כל השמים
ומיא תקיפו לחדא
לחדא על ארעא וא
ואיתחפיאו כל טורי
רמיא דתחות כל ש
שמיא חמש עשרה
אמה מלמעלה
גברו המים ויכסו הה
ההרים חמיש עשרה
אמין מלעילא תקיפו
מיא ואיתחפיאו טוריא
ויגוע כל בשר הרמש
על הארץ בעוף ובבה
ובבהמה ובחיה ובכל
השרץ השרץ על

הארץ וכל האדם ו
ומית כל בשרא דרח
דרחיש על ארעא
בעופא ובבעירא ובחי
ובחיתא ובכל רחשא
דרחיש על ארעא
וכל אינשא כל אשר
נשמת רוח חיים ב
באפיו מכל אשר
בחרבה מתו כל די
נשמת רוח חיין באנ
באנפוהי מכל די ביב
ביבשתא מיתו וימח
את כל היקום אשר
על פני האדמה מאד
מאדם עד בהמה עד
רמש ועד עוף השמים
וימחו מן הארץ ואש — וישאר אך נח
ואשר אתו בתבה ומ
ומחא ית כל יקומא ד
די על אפי ארעא מא
מאינשא עד בעירא
עד רחשא ועד עופא
דשמיא ואיתמחיאו
מן ארעא ואשתאר
ברם נח ודי עימיה
בתיבותא ויגברו המ
המים על הארץ חמ
חמשים ומאת יום
ותקיפו מיא על ארעא
מאה וחמשין יומין
ויזכר אלהים את נח
ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו
בתבה ויעבר אלהים

רוח על הארץ וישכו
המים ודכיר יי ית נח
וית כל חיתא וית כל
בעירא דעימיה בתיבו
בתיבותא ואעבר יי רו
רוחא על ארעא ונחו
מיא ויסכרו מעינת
תהום וארבת השמים
ויכלא הגשם מן הש
השמים ואיסתכרו
מבועי תהומא וכוי
שמיא ואתכלי מיט
מיטרא מן שמיא
וישבו המים מעל הא
הארץ הלוך ושוב
ויחסרו המים מקצה
חמשים ומאת יום
ותבו מיא מעל ארעא
אזלין ותייבין וחסרו
מיא מסוף מאה ו
וחמשין יומין ותנח
התבה בחדש השביעי
בשבעה עשר יום לח
לחדש על הרי אררט
ונחת תיבותא בירחא
שביעאה בשבעה
עשרא יומא לירחא
על טורי קרדו והמים
היו הלוך וחסור עד
החדש העשירי בעש
בעשירי באחד לחדש
נראו ראשי ההרים
ומיא הוו אזלין ותי
ותייבין עד ירחא עש
עשיראה בעשיראה

הלוך ד̇ בתור׳ וסימ׳ וישבו המים מעל הארץ ׳ והמים היו הלוך וחסור ׳ הלוך ונסוע הנגבה׳ הלוך וגדול ׳׳ ס׳׳ ושוב ג̇ וסימ׳
הלוך ושוב ׳ ויצוא ושוב ׳ רצוא ושוב ׳׳ ס׳׳ כל ליש׳ סבירה כת סמך במ״א כת שין וסימ׳ כל עשי שכר ׳ וכל ליש׳ אגר רבות כת׳
שין במ״א סמך וסוכרים עליהם יועצים ׳׳ ס׳׳ ויכלא ב̇ וסימ׳ ויכלא הגשם ׳ ויכלא העם מהביא ׳׳ ס׳׳ ותנח ב̇ התבה ׳ הרוח ׳׳

ויחל ט׳ וסימ׳ ויחל עוד שבעת ימים · ויחל נח איש את האדמה · ויחל העם לזנות · ויחל שער ראשו לגלח · ויחל שלמה לבנות · את בית יי׳ · וחברו דהה׳ · ויחל מאד מן המורים · ויחל מן הזורים · וחד ויחל עוד ...

בחד לירחא איתחזיו
איתחזיאו רישי טו
טוריא | ויהי מקץ א
ארבעים יום ויפתח
נח את חלון התבה
אשר עשה | והוה מ
מסוף ארבעין יומין
ופתח נח ית כוותא ד
דתיבותא די עבד | ויה
וישלח את הערב ו
ויצא יצוא ושוב עד
יבשת המים מעל הו
הארץ | ושלח ית עו
עורבא ונפק מיפק
ותאיב עד דיביש מ
מיא מעל ארעא | וי
וישלח את היונה
מאתו לראות הקלו ה
המים מעל פני האד
האדמה | ושלח ית
יונה מלותיה למחזי
הקלו מיא מעל
אפי ארעא | ולא מ
מצאה היונה מנוח
לכף רגלה ותשב אלי
אליו אל התבה כי מים
על פני כל הארץ ויש
וישלח ידו ויקחה
ויבא אתה אל התבה
ולא אשכחת יונה
מנח לפרסת ריגלא
ותבת לתיבותא ארי ז
מיא על אפי ארעא
ואושיט ידיה ונסבא
ואעיל יתה לותיה

לתיבותא | ויחל עוד
שבעת ימים אחרים
ויסף שלח את היונה
מן התבה | ואוריך עו
עוד שבעא יומין אח
אוחרנין ואוסיף לש
לשלחא ית יונה לת
לתיבותא | ותבא אליו
היונה לעת ערב והנה
עלה זית טרף בפיה
וידע נח כי קלו המים
מעל הארץ | ואתא
לותיה יונה לעידן
רמשא והא טרף דזי
זיתא תביר נחית בפו
בפומיא וידע נח ארי קל
קלו מיא מעל א
ארעא | וייחל עוד
שבעת ימים אחרים
וישלח את היונה
ולא יספה שוב אליו
עוד | ואוריך עוד ש
שבעא יומין אוחרנין
ושלח ית יונה ולא
אוסיפת למיתב לותי
עוד | ויהי באחת ושש
ושש מאות שנה
בראשון באחד לחדש
חרבו המים מעל הא
הארץ ויסר נח את
מכסה התבה וירא ו
והנה חרבו המים מעל
הארץ ויסר נח את
מכסה התבה וירא ו
והנה חרבו פני האדמה |

והוה בשית מאה ו
וחדא שנין בקדמאה
בחד לירחא נגובו מי
מיא מעל ארעא ואע
ואעדי נח ית חופאה
דתיבותא וחזא והא
נגובו אפי ארעא | ובח
ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש ו
יבשה הארץ | ובירחא
תניינא בעשרין וש
ושבעא יומין לירחא
יבישא ארעא |
חמישי וידבר
אלהים אל נח לאמר
ומליל יי׳ עם נח
למימר | צא מן הת
התבה אתה ואשתך
ובניך ונשי בניך אתך |
פוק מן תיבותא את
ואיתתך ובנך ונשי ב
בנך עימך | כל החיה
אשר אתך מכל בשר
בעוף ובבהמה ובכל
הרמש הרמש על
הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו
ורבו על הארץ | כל
חיתא די עימך מכל
בישרא בעופא ובבע
ובבעירא ובכל ריחשא
דרחיש על ארעא
אפיק עימך ויתילדון
בארעא ויפשון ויסגון
על ארעא | ויצא נח

קלו ה׳ וסימנה ... וידע נח כי קלו המים · יהונתן ושאול הנעימים · ימי קלו מני ארג · ... קלו מנשרים ... ורבא · ... מבסה התבה ...

ד פס כל כל וכל כל וסימ כל החיה כל הרמש ׃ ועתה כל גבואי הבעל ׃ וראשית כל בכורי כל וכל ׃ כל קבל דנא בהזמנא פר שמעין כל עממיא ׃׃
רומש ב מלא וסימ כל החיה כל הרמש ׃ ולכל חית הארץ ׃׃ וירח ב ובתור וסימ את ריח הניחח ׃ וירח את ריח בגדיו ׃ יא ירח מנחה ׃׃

ובניו ואשתו ונשי בניו
בניו אתו ׃ ונפק נח ובנ
ובנוהי ואיתתיה ונשי
בנוהי עמיה ׃ כל
החיה כל הרמש וכל
העוף כל רומש על
הארץ למשפחתיהם
יצאו מן התבה ׃ כל
חיתא וכל רחשא ו
וכל עופא כל דרחיש
על ארעא לזרעיהון
נפקו מן תיבותא ׃ ויב
ויבן נח מזבח ליהוה ׃
ויקח מכל הבהמה
הטהרה ומכל העוף
הטהור ויעל עלת
במזבח ׃ ובנא נח מ
מדבחא קדם יי ונסי
ונסיב מכל בעירא ד
דכיא ומכל עופא דכי
ואסיק עלון על מדב
מדבחא ׃ וירח יהוה ׃
את ריח הניחח ויאמ
ויאמר יהוה אל לבו
לא אסף לקלל
עוד את האדמה בע
בעבור האדם כי יצר
לב האדם רע מנעריו
ולא אסף עוד להכות
את כל חי כאשר
עשיתי ׃ וקביל יי כ
ברעוא ית קורבניה
ואמר יי במימריה
לא אוסיף למלט ׃
עוד ית ארעא בדיל

חוביה אינשא ארי
יצרא דלבא דאינשא
ביש מזעוריה ולא
אוסיף למימחי ית
כל דחי כמא דעבדית ׃
עד כל ימי הארץ זר
זרע וקציר וקר וחם
וקיץ וחרף ויום ולי
ולילה לא ישבתו ׃ עו
עוד כל יומי ארעא
זרועא לחצדא וקור
וקורא וחומא וקיט
וקייטא וסיתוא ויו
ויממא ולילי לא יבטו
יבטלון ׃ ויברך אלהים ׃
את נח ואת בניו ויא
ויאמר להם פרו ור
ורבו ומלאו את הא
הארץ ׃ וברך יי ית
נח וית בנוהי ואמר
להון פושו וסגו ומ
ומלו ית ארעא ׃ ומ
ומוראכם וחתכם יהיה
על כל חית הארץ
ועל כל עוף השמים
בכל אשר תרמש הא
האדמה ובכל דגי הים
בידכם נתנו ׃ ודחלת
ודחלתכון ואימתכון
יהי על כל חית ארעא
ועל כל עופא דשמיא
בכל דתרחיש ארעא
ובכל נוני ימא בידכון
יהון מסירין ׃ כל רמש
אשר הוא חי לכם

יהיה לאכלה כירק
עשב נתתי לכם את
כל ׃ כל רחשא ד
דהוא חי לכון יהא ל
למיכל כירוק עשבא
יהבית לכון ית כולא ׃
אך בשר בנפשו דמו
לא תאכלו ׃ ברם בישר
בישרא בנפשיה ד
דמיה לא תאכלון ׃ וא
ואך את דמכם לנפש
לנפשתיכם אדרש ׃
מיד כל חיה אדרשנו
ומיד האדם ומיד
איש אחיו אדרש ׃
את נפש האדם ׃ וברם
ית דמכון לנפשתיכון
אתבע מיד כל חי
חיתא איתבעיניה
מיד גבר דישוד ית
דמא דאחוהי אתבע
ית נפשא דאינשא ׃
שפך דם האדם באדם
דמו ישפך כי בצלם
אלהים עשה את
האדם ׃ דישוד דמא ד
דאינשא בסהדין על
מימר דיינא דמיה
יתשד ארי בצלמא
דיי עבד ית אינשא ׃
ואתם פרו ורבו שרצו
בארץ ורבו בה ׃ ואתון
פושו וסגו אתילידו
בארעא וסגו בה ׃
ויאמר

אל לבו ב וסימ ויתעצב אל לבו ׃ וירח יי את ריח הניחח ׃ וכל גבל וכתי דבו בגבג על לבו ׃ הלא את הקטר ׃ וישם דניאל ׃׃ אסף ג חס
בעבור וסימ לא אסף לקלל עוד ׃ ב ב׳ עוד ראות ׃׃ ולא אסיף ד וסימ עוד להכות את כל חי ׃ להגיד את רגל ׃ להסיר את רגל ׃ ושתים ׃׃
מנעריו ג ב חס וא מלא וסימ כי יצר לב האדם רע ׃ והוא ׃ שאנן מואב מנעוריו ׃ מיל ׃׃ וקציר ב וסימ זרע ׃ חריש וקציר ׃׃

בבהמה ו דגש וסימ ואת כל נפש החיה אשר · מעלת גרה בבהמה · וחברו ולא תשקצו את נפשתיכם · ואם בבהמה הטמאה ופדה · ליש
גבור בבהמה · ולא יכרת ד וסימ כל בשר עוד ממי המבול · ולא יכרת במשנה · ולא יכרת מכם עבד · ולא יכרת שם המת · בעננו ל

אלהים אל נח ואל
בניו אתו לאמר ואמ
יי לנח ולבנוהי עימיה
למימר ואני הנני מ
מקים את בריתי אתכם
ואת זרעכם אחריכם
ואנא הא מקים ית קי
קיימי עימכון ועם ב
בניכון בתריכון ואת
כל הנפש החיה אשר
אתכם בעוף בבהמה
ובכל חית הארץ אתכם
מכל יצאי התבה לכל
חית הארץ וית כל נפ
נפשא חיתא די עימכון
בעופא ובבעירא ובכל
חית ארעא עימכון מכל
נפקי תיבותא לכל חית
ארעא והקמתי את
בריתי אתכם ולא יכרת
כל בשר עוד ממי המ
המבול ולא יהיה עוד
מבול לשחת הארץ
ואקים ית קיימי עימכון
ולא ישתיצי כל בסר
עוד ממי טופנא ולא
יהי עוד טופנא ולא יי
לחבלא ארעא ויאמ
ויאמר אלהים זאת
אות הברית אשר אנ
נתן ביני וביניכם ובין
ובין כל נפש חיה אשר
אתכם לדרת עולם וא
ואמר יי דא את קיים
דאנא יהיב בין מימרי

ובין ביניכון ובין כל נפשא
חיתא די עימכון לד
לדרי עלמא את
קשתי נתתי בענן והיו
והיתה לאות ברית
ביני ובין הארץ ית ק
קשתי יהבית בעננא ו
ותהא לאת קיים בין מ
מימרי ובין ארעא וה
והיה בענני ענן על
הארץ ונראתה הקשת
בענן ויהי בעננותי
עננא על ארעא ותה
ותתחזי קשתא בעננא
וזכרתי את בריתי אש
אשר ביני וביניכם ובין
כל נפש חיה בכל בשר
ולא יהיה עוד המים
למבול לשחת כל ב
בשר ודכירנא ית
קיימי די בין מימרי
וביניכון ובין כל נפשא
חיתא בכל בישרא
ולא יהי עוד טופנא ב
מיא לחבלא כל בישרא
והיתה הקשת בענן ו
וראיתיה לזכר ברית
עולם בין אלהים ובין
כל נפש חיה בכל בשר
אשר על הארץ ותהי
קשתא בעננא ואחזינ
ואחזינה למדכר קים
עלם בין מימרא דיי
ובין כל נפשא חיתא
בכל בישרא די על

ארעא ויאמר אלהים
אל נח זאת אות הברית
אשר הקמתי ביני וב
ובין כל בשר אשר
על הארץ ואמר יי
לנח דא את קיים ד
אקימית בין מימרי
ובין כל בישרא די על
ארעא

ששי

ויהיו בני נח היצאים
מן התבה שם וחם וי
ויפת וחם הוא אבי כ
כנען והוו בני נח ד
דנפקו מן תיבותא שם
וחם ויפת וחם הוא
אבוהי דכנען שלשה
אלה בני נח ומאלה
נפצה כל הארץ תלתא
אלין בני נח ומאילין
איתבדרת כל ארעא
ויחל נח איש האדמה
ויטע כרם ושרי נח
גבר פלח בארעא ונ
ונציב כרמא וישת
מן היין וישכר ויתגל
בתוך אהלה ושתי
מן חמרא ורוי ואתגלי
בגו משכניה וירא
חם אבי כנען את ערות
אביו ויגד לשני אחיו
בחוץ וחזא חם אבוי
דכנען ית עריתא דא
דאבוהי וחוי לתרין
אחוהי בשוקא ויקח
שם ויפת את השמלה

הקימותי ג ומלעי וסימ ואת אות הברית אשר · וגם הקמתי את בריתי אתם · הקמתי את דבר · ומאלה ג וסימ נפצה כל הארץ ומאלה
נפרדו הגוים · ואראה ואין איש · ויטע ג בתור וסימ ויטע גן בעדן · ויחל נח איש האדמה · ויטע אשל · וא ויטע אהלי אפדנו
אהלה ה בת ה וסימ ויתגל בתוך אהלה · ויעתק משם ההרה · וילך למסעיו מנגב ועד בית אל · ויסע ישראל ויט אהלה · ויבן שם מזבח

אחרנית ח וסימ׳ ויקח שם ויפת את · ב׳ בו׳ ויהי בהזכירו את ארון האלהים · ואנה הסבות · את צל המעלות · בדל ליגל לנטות · ויקרא ישעיהו הנביא· וחברו · ועדות ג׳ וסימ׳ וערות אביהם לא ראו · וערות אמך לא תגלה · ערות אחות אמך וערות · וחד וערות מלבא לא ·

ויש‍ימו על שכם שנ
שניהם וילכו אחרנית
ויכסו את ערות אבי
אביהם ופניהם אחר
אחרנית וערות אבי
אביהם לא ראו ונסי
ונסיב שם ויפת ית
כסותא ושויאו על
כתף תרויהון ואזלו
מיחזרין וכסיאו מית
ית ערייתא דאבוהון
ואפיהון מחזרין וש
ועריתא דאבוהון לא
חזו וייקץ נח מיינו
וידע את אשר עשה
בנו הקטן ואיתער
נח מחמריה וידע ית
דעבד ליה בריה זעי
זעירא ויאמר ארור
כנען עבד עבדים יהי
יהיה לאחיו ואמר
ליט כנען עבד פלח
יהי לאחוהי ויאמר
ברוך יהוה אלהי שם
ויהי כנען עבד למו ו
ואמר בריך יי אלהא
דשם ויהי כנען עבדא
להון יפת אלהים ליפ
ליפת וישכן באהלי
שם ויהי כנען עבד ו
למו ויפתי יי ליפת
וישרי שכינתיה דשם
ויהי כנען עבדא להון
ויחי נח אחר המבול
שלש מאות שנה

וחמשים שנה וחיא
נח בתר טופנא תלת
מאה וחמשין שנין
ויהיו כל ימי נח תשע
מאות שנה וחמשים
שנה וימת והוו כל
יומי דנח תשע מאה
וחמשין שנין ומית
ואלה
תולדת בני נח שם חם
ויפת ויולדו להם בנ
בנים אחר המבול
ואילין תולדת בני נח
שם חם ויפת ואיתיל
ואיתילידו להון בנין
בתר טופנא בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון
ותבל ומשך ותירס
ובני גמר אשכנז וריפ
וריפת ותגרמה ובני
יון אלישה ותרשיש
כתים ודדנים מאלה
נפרדו איי הגוים באר
בארצתם איש ללשנ
ללשנו למשפחתם
בגויהם מאילין איתפ
איתפרשו נגוות עממ
עממיא בארעתא גבר
ללישניה לזרעיתהון
בעממיהון
ובני חם כוש
ומצרים ופוט וכנען
ובני כוש סבא וחוילה
וסבתה ורעמה וסבתכ
וסבתכא ובני רעמה

שבא ודדן וכוש ילד
את נמרוד הוא החל
להיות גבר בארץ וכ
וכוש אוליד ית נמרוד
הוא שרי למיהוי גיבר
בארעא הוא היה גבור
ציד לפני יהוה על כן
יאמר כנמרוד גבור
ציד לפני יהוה הוא
הוה גבר תקיף קדם יי
על כין יתאמר כנמרוד
גיבר תקיף קדם יי ות
ותהי ראשית ממלכ
ממלכתו בבל וארך
ואכד וכלנה בארץ
שנער והות ריש מ
מלכותיה בבל וארך
ואכד וכלנה בארעא
דבבל מן הארץ ההוא
יצא אשור ויבן את
נינוה ואת רחבת עיר
ואת כלח מן ארעא
ההיא נפק אתורא
ובנא ית נינוה וית רח
רחובי קרתא וית כלח
ואת רסן בין נינוה
ובין כלח היא העיר
הגדלה וית רסן בין
נינוה ובין כלח היא
קרתא רבתא
ומצרים
ילד את לודים ואת
ענמים ואת להבים
ואת נפתחים ומצרא
אוליד ית לודאי וית

להי ג׳ בטע לעי וסימ׳ ברוך יי׳ אלהי שם · אלהי כסף · אלהי קדם · אלישה ג׳ וסימ׳ ובני יון אלישה · וחברו · מאיי אלישה גבר ג׳ חס׳ ו׳ וסימ׳ להיות גבר בארץ · הוא היה גבר ציד · והאבר והגורא אשר לא ישא פנים · יאמר ג׳ וסימ׳ כנמרוד גבור · בספר מלחמות יי׳ את · ולציון יאמר · ויאמר למלך ידיחו לאמר · להבים ג׳ וסימ׳ ומצרים ילד את · וחברו · פני להבים בגיהם ·

ואת היבוסי ה׳ וסימ׳ וכנען ילד ותבר׳ יה׳ ׃ ואת היבוסי יושבי ירושלם דיהושע ׃ ואת היבוסי יושב ירושלם דשפטים ׃ גם אחר
בברית בין הבתרים ׃׃ ואת האמרי ל׳ וסימ׳ ואת הגרגשי ׃ וחברו דדה׳ ׃ כרת יי׳ את אברם ברית ׃ ויגרש יי׳ את כל העמים ׃׃

ענמאי וית להבאי וית
וית נפתוחאי ׃ ואת
פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם ואת
פלשתים ואת כפתרים ׃
וית פתרוסאי וית כסי
כסלוחאי די נפקו
מתמן פלישתאי וית
קפוטקאי ׃
וכנען ילד
את צידן בכרו ואת
חת ׃ וכנען אוליד ית
צידון בוכריה וית חת ׃
ואת היבוסי ואת הא
האמרי ואת הגרגשי ׃
וית יבוסאי וית אמור
אמוראי וית גרגשאי ׃
ואת החוי ואת הערקי
ואת הסיני ׃ וית חוואי
וית ערקאי וית אנט
אנטוסאי ׃ ואת הא
הארודי ואת הצמרי
ואת החמתי ואחר
נפצו משפחות הכנעני ׃
וית ארודאי וית צמר
צמראי וית חמתאי
ובתרכן איתבדרו
זרעית כנענאי ׃ ויהי
גבול הכנעני מצידן
באכה גררה עד עזה
באכה סדמה ועמרה
ואדמה וצבים עד לז
לשע ׃ והוה תחום כנ
כנענאה מצידון מטי
לגרר עד עזה מטי דו

דסדום ועמורה אדמ
וצבוים עד לשע ׃ אלה
בני חם למשפחתם
ללשנתם בארצתם
בגויהם ׃ אילין בני חם
לזרעיתהון ללישנהון
בארעתהון בעממיהון ׃
ולשם
ילד גם הוא אבי כל
בני עבר אחי יפת הגד
הגדול ׃ ולשם אתיליד
אף הוא אבוהון דכל
בני עבר אחוהי דיפת
רבא ׃ בני שם עילם וית
ואשור וארפכשד ויז
ולוד וארם ׃ בני דשם
עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם ׃ ובני ארם
עוץ וחול וגתר ומש ׃
וארפכשד ילד את
שלח ושלח ילד יז
את עבר ׃ וארפכשד
אוליד ית שלח ושלח
אוליד ית עבר ׃ ולעבר
ילד שני בנים שם האח
האחד פלג כי בימיו
נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ׃ ולעבר יז
איתילידו תרתין בנין
שום חד פלג ארי ביומ
ביומוהי איתפליגת
ארעא ושום אחוהי
יקטן ׃ ויקטן ילד
את אלמודד ואת שז
שלף ואת חצרמות

ואת ירח ׃ ויקטן אז
אוליד ית אלמודד
וית שלף וית חצר
מות וית ירח ׃ ואת
הדורם ואת אוזל ואת
דקלה ׃ וית הדורם וית
אוזל וית דקלה ׃ ואת
עובל ואת אבימאל
ואת שבא ׃ וית עובל
וית אבימאל וית שו
שבא ׃ ואת אופר
ואת חוילה ואת יוז
יובב כל אלה בני יז
יקטן ׃ וית אופיר
וית חוילה וית יובב
כל אילין בני יקטן ׃
ויהי מושבם ממשא
באכה ספרה הר הקד
הקדם ׃ והות מותבנו
מותבנהון ממישא
מטי לספר טורא
דבני מדינחא ׃ אלה
משפחת בני שם למ
למשפחתם ללשנתם
בארצתם בגויהם ׃ א
אילין בני שם לזרעי
לזרעיתהון ללישנ
ללישנהון בארעתהון
בעממיהון ׃ אלה
משפחת בני נח להה
לתלדתם בגויהם כז
ומאלה נפרדו הגוים
בארץ אחר המבול ׃
אילין זרעיית בני ז
נח לתולדתהון בע

משפחות ה׳ בגלא׳ וסימ׳ ואחר נפצו ׃ וישבו ׃ ופקודי בני גרשון ׃ הכנעני ׃ וכל פרשת מגלת דיהושע ׃ ומן ויתנו בני ישראל ללוים עד
אז יקרא יהושע מלא׳ ׃ ובכתובים ׃ קרית יערים ׃׃ לא׳ משפחות ל׳ מל בתור׳ ׃ וג׳ חס׳ בלש׳ בנבו׳ וסימ׳ ויצא הגורל למשפחות הקהתי ׃
ולבני קהת הנותרים ׃ ולבני גרשון ממשפחת הלוים ׃ תלתיהון דיהושע ׃ וכל כתו׳ דכות׳ מ׳ל בר מן א׳ חס׳ ׃ ומשפחת אחוזל בן הלבר ׃׃

ודברים אחדים ב̇ וסימ̇ ויהי כל הארץ שפה · כי ברב חלמות והבלים ··· אחדים ד̇ וסימ̇ שפה אחת · וישבת עמו · ביומים אחדים · ובימים אחדים ישברו · דדניאל · וחד והיו לאחדים בידך ··· לבנים ג̇ וסימ̇ בלבנה · ותבן לבנים · לבנים נפלו וגזית · וא̇ ולבנים אחרים [illegible]

בעממיא ובאיליין ז
איתפרשו עממיא
בארעא בתר טופנא׃

שביעי

יא ויהי
כל הארץ שפה אחת
ודברים אחדים׃ והות
כל ארעא לישן חד
וממלל חד׃ ויהי בנ
בנסעם מקדם וימצ
וימצאו בקעה בארץ
שנער וישבו שם׃ וה
והוה במיטלהון ממ
מדינחא ואשכחו
בקעתא בארעא ד
דבבל ויתיבו תמן׃
ויאמרו איש אל
רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרו
לשרפה ותהי להם ה
הלבנה לאבן והחמר
היה להם לחמר׃ ואמ
ואמרו גבר לחבריה
הבו נרמי ליבנין ונ
ונקדינון בנורא והו
והות להון ליבנתא ל
לאבנא וחימרא הות
להון לשיע׃ ויאמרו
הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו בשמ
בשמים ונעשה לנו
שם פן נפוץ על פני
כל הארץ׃ ואמרו הבו
נבנה לנא קרתא ומג
ומגדלא ורישיה מטי
עד צית שמיא ונעביד

לנא שום דילמא נת
נתבדר על אפי כל
ארעא׃ וירד יהוה לר
לראות את העיר ואת
המגדל אשר בנו בני
האדם׃ ואתגלי יי לא
לאתפרעא על עובד
קרתא ומגדלא דבנו
בני אנשא׃ ויאמר
יהוה הן עם אחד ושפ
ושפה אחת לכלם וזה
החלם לעשות ועתה
לא יבצר מהם כל
אשר יזמו לעשות׃
ואמר יי הא עמא ח
חד ולישן חד לכולה
לכולהון ודין דשריו
דשריאו למעבד וכ
וכען לא יתמנע מינ
מנהון כל דחשיבו
למעבד׃ הבה נרדה ו
ונבלה שם שפתם אש
אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו׃ הבו נתגלי
נתגלי ונבלבל תמן ל
לישנהון די לא ישמ
ישמעון איניש לישן
חבריה׃ ויפץ יהוה
אתם משם על פני
כל הארץ ויחדלו ל
לבנת העיר׃ ובדר יי
יתהון מתמן על אפי
כל ארעא ואתמנעו
מלמבני קרתא׃ על
כן קרא שמה בבל

כי שם בלל יהוה שפת
כל הארץ ומשם הפיצם
יהוה על פני כל הארץ׃
על כן קרא שמה בבל
ארי תמן בלבל יי
לישן כל ארעא ומתמן
בדרינון יי על אפי כל
ארעא׃
אלה תולדת שם שם
בן מאת שנה ויולד
את ארפכשד שנתים
אחר המבול׃ ואליין
תולדת שם שם בר מא
מאה שנין ואוליד ית ארפ
ארפכשד תרתין שנין
בתר טופנא׃ ויחי שם
אחרי הולידו את
ארפכשד חמש מאות
שנה ויולד בנים
ובנות׃ וחיא שם בתר
דאוליד ית ארפכשד
חמש מאה שנין ואו
ואוליד בנין ובנן׃
וארפכשד
חי חמש ושלשים
שנה ויולד את שלח׃
וארפכשד חיא תלתין
וחמש שנין ואוליד
ית שלח׃ ויחי ארפכשד
אחרי הולידו את
שלח שלש שנים ו
וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות׃ וחי
ארפכשד בתר דאולי
ית שלח ארבע מאה

נבנה ז̇ וסימ̇ נבנה לנו עיר · גדרות צאן · ויאמר ליהודה נבנה · אם חומה היא נבנה · נבנה עמיכם · כי אנחנו נבנה · וא̇ ובבנה החומה ·
ומגדל ו̇ וסימ̇ ומגדל וראשו · וראון ומגדל אל · ומגדל גד · ומגדל עז היה בתוך העיר · ומגדל חננאל · עד יקבי המלך · ומגדל
לשער אפרים ··· לראות ג̇ חס̇ וסימ̇ וירד יי לראות את העיר · ובסה את עין הארץ · הארבה · ויאמר לא תוכל לראות את פני ··

יב̇ פס̇ את ואת ואת ומלה בגריעא וסימנ̇ ויחי נח בן חמש מאות שנה ויולד ויולד נח שלשה בנים ויחי תרח שבעים שנה ויולד
ואם אמר יאמרו ועריכו בני אהרן הכהנים אתה החלות השקיפה ממעון ישלח יה̇ בדי כי נכסף עליהם אצבו עשיתי ושלחתי משלה

ית תלתין שנין ואוליד
בנין ובנן ׃
ושלח חי ש
שלשים שנה ויולד
את עבר ׃ ושלח חיא
תלתין שנין ואוליד
ית עבר ׃ ויחי שלח
אחרי הולידו את ע
עבר שלש שנים וא
וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות ׃ וח
וחייא שלח בתר
דאוליד ית עבר ארב
ארבע מאה ותלת
שנין ואוליד בנין ובנ
ובנן ׃
ויחי עבר ארבע ושל
ושלשים שנה ויולד
את פלג ׃ וחיא עבר
תלתין וארבע שנין וי
ואוליד ית פלג ׃ וחיא
ויחי עבר אחרי הולידו
את פלג שלשים שנה
וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות ׃ וחיא
עבר בתר דאוליד ית
פלג ארבע מאה ותלתי
שנין ואוליד בנין ובנן ׃
ויחי
פלג שלשים שנה ויו
ויולד את רעו ׃ וחיא
פלג תלתין ואוליד ית
רעו ׃ ויחי פלג אחרי
הולידו את רעו תשע
שנים ומאתים שנה

ויולד בנים ובנות ׃ וח
וחיא פלג בתר דאוליד
ית רעו מאתן ותשע
שנין ואוליד בנין ובנן ׃
ויחי
רעו שתים ושלשים
שנה ויולד את שרוג ׃
וחיא רעו תלתין ותרת
ותרתין שנין ואוליד
ית שרוג ׃ ויחי רעו אח
אחרי הולידו את שר
שרוג שבע שנים ומא
ומאתים שנה ויולד
בנים ובנות ׃ וחיא רעו
בתר דאוליד ית שרוג
מאתן ושבע שנין ואו
ואוליד בנין ובנן ׃
ויחי
שרוג שלשים שנה
ויולד את נחור ׃ וחיא
שרוג תלתין שנין ואו
ואוליד ית נחור ׃ ויחי
שרוג אחרי הולידו א
את נחור מאתים שנה
ויולד בנים ובנות ׃ וחיא
שרוג בתר דאוליד ית
נחור מאתן שנין ואו
ואוליד בנין ובנן ׃
ויחי
נחור תשע ועשרים
שנה ויולד את תרח ׃
וחיא נחור עשרין ות
ותשע שנין ואוליד
ית תרח ׃ ויחי נחור או
אחרי הולידו את תרח

תשע עשרה שנה
ומאת שנה ויולד בנ
בנים ובנות ׃ וחיא נחור
נחור בתר דאוליד ית
תרח מאה ותשע עש
עשרה שנין ואוליד
בנין ובנן ׃
ויחי תרח שב
שבעים שנה ויולד את
אברם את נחור ואת
הרן ׃ וחיא תרח שבעי
שנין ואוליד ית אברם
ית נחור וית הרן ׃ וא
ואלה תולדת תרח
תרח הוליד את אברם
את נחור ואת הרן וה
והרן הוליד את לוט ׃
ואלין תולדת תרח
תרח אוליד ית אברם
ית נחור וית הרן והרן
אוליד ית לוט ׃ וימת
הרן על פני תרח אביו
בארץ מולדתו באור
כשדים ׃ ומית הרן או
על אפי תרח אבוהי
בארעא דילדותיה בא
באורא דכשדאי ׃ ויק
ויקח אברם ונחור להם
נשים שם אשת אברם
שרי ושם אשת נחור
מלכה בת הרן אבי מ
מלכה ואבי יסכה ׃
ונסיב אברם ונחור
להון נשין שום אתת
אברם שרי ושום את

יב̇ פס̇ את ואת ואת ואת וסימנ̇ ויגרש את האדם ואלה תולדת תרח וירא עשו ויראו אלה תולדת יעקב והוצאתם את שניהם ויראו
אתו העם ידעת את אבנר בן נר ומלך ארם ויבנו את במות הבעל וישב ישמעאל ושברתי את זרעתיו וכי יעשה הנשיא נדבה
[illegible]

ארצה כנען ח׳ ובתור׳ וסימ׳ ויקח תרח את אברם · ויקח אב׳ את שרי · בנו וינהג את כל מקנהו · טענו את בעירכם · ויבאו אל יעקב אביהם · וישאו אתו בניו · והקריתם לכם ערים · ואו כי אתם באים אל הארץ כנען ··· ארצך ב׳ וסימ׳ אל הארץ · מה אלה אדני · ואו ואראך את האיש ··

איתת נחור מלכה
בת הרן אבוהא דמ
דמלכה ואבוהא דיס
דיסכה ותהי שרי
עקרה אין לה ולד ונ
והות שרי עקרה לית
לה ולד ויקח תרח
את אברם בנו ואת
לוט בן הרן בן בנו ואת
שרי כלתו אשת אברם
בנו ויצאו אתם מאור
כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד חרן
וישבו שם ודבר תרח
ית אברם בריה וית
לוט בר הרן בר בריה
וית שרי כלתיה איתת
אברם בריה ונפקו
עמהון מאורא דכשדאי
דכשדאי למיזל ארל
ארעא דכנען ואתו
עד חרן ויתיבו תמן ו
ויהיו ימי תרח חמש
שנים ומאתים שנה
וימת תרח בחרן וו
והוו יומי תרח מאתן
וחמש שנין ומית
תרח בחרן

פ פ פ

יב ויאמר יהוה אל אברם
לך לך מארצך וממו
וממולדתך ומבית אביך
אל הארץ אשר אראך
ואמר יי לאברם איזל
לך מארעא ומילדותך
ומבית אבוך לארעא
דאחזינך ואעשך
לגוי גדול ואברכך וי
ואגדלה שמך והיה
ברכה ואעבדינך לעם
סגי ואברכינך וארבי
שמך ותהי מברך ואב
ואברכה מברכיך ומק
ומקללך אאר ונברכו
בך כל משפחת הארמ
האדמה ואברך מברכ
מברכך ומלטטך אי
אילוט ויתברכון בדילך
כל זרעית ארעא וילך
אברם כאשר דבר אליו
יהוה וילך אתו לוט ו
ואברם בן חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו
מחרן ואזל אברם כמא
דמליל עמיה יי ואזל
עמיה לוט ואברם בר
שבעין וחמש שנין ב
במיפקיה מחרן ויקח
אברם את שרי אשתו
ואת לוט בן אחיו ואת
כל רכושם אשר רכשו
ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויצאו ללכת
ארצה כנען ויבאו אר
ארצה כנען ודבר
אברם ית שרי איתתיה
וית לוט בר אחוהי וית
כל קנינהון די קנו ונ
וית כל נפשתא דשעבדו
דשעבידו לאוריתא
בחרן ונפקו למיזל
ארעא דכנען ואתו
לארעא דכנען ויעבר
אברם בארץ עד מקו
מקום שכם עד אלון
מורה והכנעני אז בא
בארץ ועבר אברם
בארעא עד אתר שכם
עד מישר מורה וכנ
וכנענאה בכין בארעא
וירא יהוה אל אברם
ויאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנ
הנראה אליו ואתגלי
יי לאברם ואמר לבנך
אתן ית ארעא הדא
ובנא תמן מדבחא קד
יי דאתגלי ליה ויע
ויעתק משם ההרה
מקדם לבית אל ויט
אהלה בית אל מים
והעי מקדם ויבן שם
מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה ואסתלק
מתמן לטורא במדנח
לבית אל ופרסיה למש
למשכניה בית אל
ממערבא ועי ממדנ
ממדינחא ובנא תמן
מדבחא קדם יי וצלי
בשמא דיי ויסע אב
אברם הלוך ונסוע הנ
הנגבה ונטל אברם
אזיל ונטיל לדרומא

אל הארץ ד׳ בספ׳ וסימ׳ אל הארץ אשר אראך · אולי לא תאבה האשה · ב׳ בו · פקד יפקד אתכם ··· והיה ו׳ וסימ׳ ואעשך לגוי גדול · ויהי אברם בן תשעים · עלה אלי ההרה · והיה בבקר · ויאמר לו מיכה · ויאמרו לו החרשו ··· מחרן ב׳ וסימ׳ בצאתו מחרן · מחרן אנחנו ··· ואת לוט ב׳ וסימ׳ ויקח אברם את שרי · ויקח תרח את אברם ··· הנגבה ב׳ וסימ׳ ולוט עמו הנגבה · ויסע אברם הלוך ···

לך לך

המצרים ה׳ וסימ׳ והיה כי יראו אתך · ויהי כבוא אברם מצרימה · וישימו לו לבדו · וידעו אהצן המצרים · וישם מאפל ביצנבו ·
ויהללו ד׳ וסימ׳ ויהללו אתה אל פרעה · ויהללו את אלהיהם · דשמשון · אם חיבני נערתי · ויהללו עד לשמחה · למסעיו ל׳

ויהי רעב בארץ וירד
אברם מצרימה לגור
שם כי כבד הרעב באר׳
בארעא והוה כפנא
בארעא ונחת אברם
למצרים לאיתותבא
תמן ארי תקיף כפנא
בארעא ויהי כאשר
הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו
הנה נא ידעתי כי את
אשה יפת מראה
את והוה כד קריב מ׳
למיעל למצרים ואמ׳
לות שרי איתתיה הא
כען ידענא ארי איתו
איתתא שפירת ארת
חיזו את והיה כי יר׳
יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי ואתך יחיו
ויהי כד יחזון יתך מ׳
מצראי ויימרון איתו
איתתיה דא ויקטלון
יתי ויתך יקיימון א׳
אמרי נא אחתי את
למען ייטב לי בעבורך
וחיתה נפשי בגללך
אמרי כען אחתי את
בדיל דייטב לי בדילך
ותתקיים נפשי בפתג׳
בפתגמיכי ויהי
כבוא אברם מצרימה
ויראו המצרים את
האשה כי יפה היא

לוי

מאד והוה כד על
אברם למצראי וחזו
מצראי ית איתתא א׳
ארי שפירא היא לחדא
ויראו אתה שרי פרעה
ויהללו אתה אל פרעה
ותקח האשה בית פרעה
פרעה וחזו יתה רב׳
רברבי פרעה ושבחו
יתה לפרעה ואידברת
איתתא לפרעה ולא
ולאברם היטיב בעבורה
ויהי לו צאן ובקר וח׳
וחמרים ועבדים וש׳
ושפחת ואתנת וגמלים
ולאברם אוטיב בדיל
והוה ליה ען ותורין ו
וחמרין ועבדין ואמ׳
ואמהן ואתנן וגמלין
וינגע יהוה את פרעה
נגעים גדלים ואת
ביתו על דבר שרי אשת
אברם ואייתי י׳
ית פרעה מכתשין ר׳
רברבין ועל אנש בי׳
ביתיה על עיסק שרי
איתת אברם ויקרא
פרעה לאברם ויאמר
מה זאת עשית לי ל׳
למה לא הגדת לי כי
אשתך היא וקרא פ׳
פרעה לאברם ואמר
מא דא עבדת לי למה
לא חויתא לי ארי איתתך
היא למה אמרת אחתי

הוא ואקח אתה לי ל׳
לאשה ועתה הנה
אשתך קח ולך למה
אמרת דאחתך היא ו
ודברית יתה לי לאנתו
וכען הא איתתך דבר
ואיזל ויצו עליו פרעה
פרעה אנשים וישלחו
אתו ואת אשתו ואת
כל אשר לו ופקיד
עלוהי פרעה גוברין ו
ואלויאו יתיה וית איתתיה
וית כל די ליה ויעל
יג אברם ממצרים הוא
ואשתו וכל אשר לו
ולוט עמו הנגבה ו׳
וסליק אברם ממצרי׳
הוא ואיתתיה וכל די
ליה ולוט עימיה לד׳
לדרומא ואברם כבד
מאד במקנה בכסף
ובזהב ואברם תקיף
לחדא בבעירא
בכספא ובדהבא וילך
למסעיו מנגב ועד
בית אל עד המקום א׳
אשר היה שם אהלה
בתחלה בין בית אל
ובין העי ואזל למט׳
למטלנוהי מדרומא
ועד בית אל עד אתרא
די פרסא תמן משכניה
בקדמיתא בין בית אל
ובין העי אל מקום
המזבח אשר עשה

כבוא ג׳ מלא בתור וסימ׳ ויהי כבוא אברם מצרימה · השב תשיב לו את העבוט · כבוא השמש מועד צאתך · ושפחת ג׳ חס׳ וסימנ׳
ולאברם היטיב בעבורה · ויקח אבימלך צאן ובקר · ויי׳ ברך את אדני · ולוט ג׳ וסימ׳ ולוט עמו הנגבה · ולוט ישב בערי הככר · ולוט
ישב בשער סדום · ולוט בא צערה · ג׳ פס׳ ועד עד וסימ׳ וילך למסעיו מנגב · דשתי את גבולי · ויקם אלישיב הכהן · דעזרא

ג̇ פס̇ ביני וביניך ובין ובין וסימנ̇ אל נא תהי מריבה · ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום · בריה ביני וביניך דבין אבי ובין אביך · דדה̇ ·· כארץ ה̇ וסימנ̇ וישא לוט את עיניו · כי הארץ אשר בא שמה · פן אפשיטנה ערמה · ויבן כמו רמים · פרשת ידי על היום ·· ·· ··

שם בראשנה ויקרא
ישרא שם אברם בשם יהוה׃
לאתר מדבחא די עבד
תמן בקדמיתא ופלח
תמן אברם בשמא דיי׃
וגם ללוט ההלך את
אברם היה צאן ובקר
ואהלים׃ ואף ללוט ז
דאזיל עם אברם הוו ז
ען ותורין ומשכנין׃ ז
ולא נשא אתם הארץ
לשבת יחדו כי היה
רכושם רב ולא יכלו לז
לשבת יחדו׃ ולא סו
סוברת יתהון ארעא
למיתב כחדא ארי הוו
קנינהון סגי ולא יכו
יכילו למיתב כחדא׃
ויהי ריב בין רעי מקנה
אברם ובין רעי מקנה
לוט והכנעני והפרזי
אז ישב בארץ׃ והוה
מצותא בין רעי
בעירא דאברם ובין
רעי בעירא דלוט וכנע
וכנענאה ופריזאה בכי
בכין יתיב בארעא׃ ויז
ויאמר אברם אל לוט
אל נא תהי מריבה ביני
וביניך ובין רעי ובין רז
רעיך כי אנשים אחים
אנחנו׃ ואמר אברם
ללוט לא תהא מצותא
ביני ובינך ובין רעוותי
ובין רעוותך ארי גברין

אחין אנחנא׃ הלא
כל הארץ לפניך הפרד
נא מעלי אם השמאל
ואימנה ואם הימין ז
ואשמאילה׃ הלא כל
ארעא קדמך אתפרש
כען מלותי׃ ואם את
לציפונא ואנא לדרומא
ואם את לדרומא ואנא
לציפונא׃ וישא לוט
את עיניו וירא את כל
ככר הירדן כי כלה מז
משקה לפני שחת יז
יהוה את סדם ואת
עמרה כגן יהוה כארץ
מצרים באכה צער׃
וזקף לוט ית עינוהי
וחזא ית כל מישר ירד
ירדנא ארי כוליה בית
בית שקיא קדם דחבל
דיי ית סדם וית עמרה כגי
כגנתא דיי כארעא
דמצרים מטי
לצער׃ ויבחר לו לוט
את כל ככר הירדן ויסע
לוט מקדם ויפרדו איש
מעל אחיו׃ ובחר ליה
לוט ית כל מישר ירדנא
ונטל לוט בקדמיתא
ואתפרשו גבר מעל יז
אחוהי׃ אברם ישב בז
בארץ כנען ולוט ישב
בערי הככר ויאהל עד
סדם׃ אברם יתיב בא
בארעא דכנען ולוט יז

ולוט יתיב בקירוי מי
מישרא ופרס עד סדום׃
ואנשי סדם רעים וח
וחטאים ליהוה מאד׃
ואנשין דסדום בישין
בממונהון וחייבין בג
בגופיהון קדם יי לחדא׃
ויהוה אמר אל אברם
אחרי הפרד לוט מעמו
שא נא עיניך וראה
מן המקום אשר אתה
שם צפנה ונגבה וקדמה
וימה׃ ויי אמר לאברם
בתר דאתפרש לוט מן
מעמיה זקוף כען עז
עינך וחזי מן אתרא
דאת תמן לציפונא וז
ולדרומא ולמדינחא
ולמערבא׃ כי את כל הז
הארץ אשר אתה ראה
לך אתננה ולזרעך עד
עולם׃ ארי ית כל ארעא
דאת חזי לך אתנינה
ולבנך עד עלמא׃ ושמו
ושמתי את זרעך כעפר
הארץ אשר אם יוכל
למנות את עפר הארץ
גם זרעך ימנה׃ ואשוי
ית בנך סגיאין כעפרא
דארעא כמא דלית איז
איפשר למימני ית
עפרא דארעא אף בנך
לא יתמנון׃ קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה׃ קום הליך

בג̇ן ז̇ וסימנ̇ וישא לוט את עיניו · והשקית ברגלך כגן הירק · וערבתה כגן יי · והשביע בצחצחות נפשך · ובאו ורננו במרום הר ציון · ואמרו הארץ הלזו הנשמה · לפניו אכלה אש ·· ·· וחטאים ד̇ וסימנ̇ ואנשי סדום רעים · ושבר פשעים וחטאים · וחטאים בעדת צדיקים · וחטאים אליך ישובו ·· ·· ויגיה ג̇ וסימנ̇ אחרי הפרד לוט מעמו · מעדרון וימה כל אשר על יד אשדוד · ונבקע הר הזיתים וימה ·· ·· משדה לבת ··

ויהי בימי ה̇ וסימ̇ ויהי בימי אמרפל · ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו · ויהי בימי אחז · ויהי בימי שפט השפטים · ויהי בימי אחשורוש ··
צביים · ויהי גבול הכנעני בת̇ · אשימך כצבאים בת̇ · ושאר צביים בת̇ ·· ג ·· בחצצן ב̇ א̇ חס וא̇ מל וסימ̇ תמר · עין גדי · בתר מל ··

בארעא לאורכא ולפו
ולפותיא ארי לך אי
איתנינה ׀ ויאהל אברם
ויבא וישב באלני ממ
ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה ׀
ופרס אברם ויתיב ויי
ואתא במישרא ממרא
דבחברון ובנא תמן מד
מדבחא קדם יי ׀

רביעי

יד
ויהי בימי
אמרפל מלך שנער אר
אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ׀ והו
והוה ביומי אמרפל
מלכא דבבל אריוך מ
מלכא דאלסר כדר
לעמר מלכא דעילם
ותדעל מלכא דעממין ׀
עשו מלחמה את ברע
מלך סדם ואת ברשע
מלך עמרה שנאב מלך
אדמה ושמאבר מלך
צביים ומלך בלע היא
צער ׀ עבדו קרבא עם
ברע מלכא דסדם ועם
ברשע מלכא דעמורה
שנאב מלכא דאדמה
ושמאבר מלכא דצביים
ומלכא דבלע היא צער ׀
כל אלה חברו אל עמק
השדים הוא ים המלח ׀
כל אלין אתכנשו למ
למישר חקליא הוא

ימא דמלחא ׀ שתים
עשרה שנה עבדו את
כדרלעמר ושלש ע
עשרה שנה מרדו ׀ תר
תרתא עשרי שנין פ
פלחו ית כדרלעמר
ותלת עשרי שנין מ
מרדו ׀ ובארבע עשרה
שנה בא כדרלעמר
והמלכים אשר אתו
ויכו את רפאים בעש
בעשתרת קרנים ואת
הזוזים בהם ואת האמ
האימים בשוה קריתים ׀
ובארבע עשרי שנין
אתא כדרלעמר ומ
ומלכיא דעמיה ומ
ומחו ית גבריא דבע
דבעשתרת קרנים
וית תקיפיא דבהם וית
אימתני דבשוה
קריתים ׀ ואת החרי ב
בהררם שעיר עד איל
פארן אשר על המדבר ׀
וית חוראי דבטורא
דשעיר עד מישרא
פארן דעל מדברא ׀
דישבו ויבאו אל עין
משפט היא קדש ויכו
את כל שדה העמלקי
וגם את האמרי הישב
בחצצן תמר ׀ ותבו וא
ואתו לאתר פלוג די
דינא היא רקם ומחו
ית כל חקל עמלקאה

ואת ית אמוראה
דיתיב בעין גדי ׀ ויצא
מלך סדם ומלך עמ
עמרה ומלך אדמה
ומלך צביים ומלך
בלע הוא צער ויערכו
אתם מלחמה בעמק
בעמק השדים ׀ ונפק
מלכא דסדם ומלכא
דעמורה ומלכא ד
דאדמה ומלכא ד
דצביים ומלכא דבלע
היא צער וסדרו עמהון
קרבא במישר חקליא ׀
את כדרלעמר מלך
עילם ותדעל מלך גו
גוים ואמרפל מלך
שנער ואריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים
את החמשה ׀ עם כדר
לעמר מלכא דעילם
ותדעל מלכא דעממין
ואמרפל מלכא דשנער
ואריוך מלכא דאלסר
ארבע מלכין ית חמשא ׀
ועמק השדים בארת
בארת חמר וינסו מ
מלך סדם ועמרה וי
ויפלו שמה והנשארים
הרה נסו ׀ ומישר
חקליא בירין בירין
מסקן חימרא וערקו
מלכא דסדם ועמורה
ונפלו לתמן ודאשתא
ודאשתארו לטורא

וגם את ט̇ בתור̇ וסימ̇ האמרי הישב בחצצן · וגם את לוט · וגם את בן האמה לגוי · וגם את הגוי אשר יעבדו · לא אשלח · וגם
את אחיך מטה לוי · וגם את היצרעה ·· ג ·· ג̇ פס̇ דמי̇ מן ה̇ מלכ̇ ד̇ קדמ̇ לא נס̇ ו̇ ובתר בסיפ̇ ו̇ וסימ̇ עשו מלחמה את ברע מלך מלך
מלך מלך ומלך · אחד אחוז בין בין מן מן ומן · ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלה שאלת שאלה ושאלה ·· ג ·· ושמאבר ל̇ ··

העברי ה̇ וסימ̇ ויבא הפליט ויגד · בא אלי העבד · כי ימכר לך אחיך העברי · לשלח איש את עבדו · מקץ שבע שנים תשלחנו · הפליט
ה̇ וסימ̇ ויבא הפליט ויגד · ביום ההוא יבוא הפליט · ביום ההוא יפתח פיך את הפליט · בחמשה לחדש לגלותינו בא · יבוא הפליט ויפתח · ג̇

עירקו ויקחו את כל
רכש סדם ועמרה וי
ואת כל אכלם וילכו
ונסבו ית כל קנייניה
דסדום וית כל מיכלהון
ואזלו ויקחו את
לוט ואת רכשו בן אח
אחי אברם וילכו והוא
ישב בסדם ונסבו ית
לוט וית קנייניה בר
אחוהי דאברם ואז
ואזלו והוא יתיב בס
בסדם ויבא הפליט וי
ויגד לאברם העברי
והוא שכן באלני ממ
ממרא האמרי אחי
אשכל ואחי ענר והם
בעלי ברית אברם וי
ואתא משיזבא וחוי
לאברם עבראה והוא
שרי במישריה דממר
אמוראה אחוהי דא
דאשכל ואחוהי דענר
ואינון אינשי קיימי
דאברם וישמע אברם
כי נשבה אחיו וירק
את חניכיו ילידי בי
ביתו שמנה עשר
ושלש מאות איש ו
וירדף עד דן ושמע
אברם ארי אישתבי
בר אחוהי וזריז ית ע
עולימוהי ילידי ביתי
תלת מאה ותמני עשר
גבר ורדף עד דן ויחלק

עליהם לילה הוא וע
ועבדיו ויכם וירדפם
עד חובה אשר משמ
משמאל לדמשק
ואתפליג עליהון ליל
לילייא הוא ועבדוהי
ומחונון ורדפינון עד
חובה די משמאלא
לדמשק וישב את כל
הרכש וגם את לוט א
אחיו ורכשו השיב
וגם את הנשים ואת
העם ואתיב ית כל קני
קנייניה ואף ית לוט
אחוהי וקנייניה את
אתיב ואף ית נשיא
וית עמא ויצא מלך
סדם לקראתו אחרי
שובו מהכות את כדר
לעמר ואת המלכים
אשר אתו אל עמק
שוה הוא עמק המלך
ונפק מלכא דסדום ל
לקדמותיה בתר דתב
מלמקטל ית כדר
לעמר וית מלכיא די
עמיה למישר מפנא
הוא אתר בית ריסא
דמלכא ומלכי צדק
מלך שלם הוציא לחם
ויין והוא כהן לאל
עליון ומלכי צדק מ
מלכא אפיק לחם וח
וחמר והוא משמש ק
קדם אלהא עילאה ויברכהו

ויברכהו ויאמר ברוך
אברם לאל עליון קנה
וארץ ובריכיה ואמר
בריך אברם לאלהא עילאה
דקנייניה שמיא וא
וארעא וברוך אל על
עליון אשר מגן צריך
בידך ויתן לו מעשר
מכל ובריך אלהא עילאה
די מסר סנאך בידך וי
ויהב ליה חד מן עשרא
מכולא ויאמר מלך
סדם אל אברם תן לי
הנפש והרכש קח לך
ואמר מלכא דסדום
לאברם הב לי נפשתא
וקנינא דבר עימך
ויאמר אברם אל
מלך סדם הרימתי ידי
אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ ו
ואמר אברם למלכא
דסדם ארימית ידי
בצלו קדם אלהא עילאה
דקנייניה שמיא ואר
וארעא אם מחוט וע
ועד שרוך נעל ואם א
אקח מכל אשר לך
ולא תאמר אני העשר
העשרתי את אברם
אם מחוטא ועד ערקת
דמסנא אם איסב מ
מכל דילך ולא תימר
אנא עתרית ית אברם
בלעדי רק אשר אכלו

חמישי

נשבה ג̇ וסימ̇ כי נשבה אחיו · או נשבר או נשבה · כי נשבה עדה · ויין ז̇ וסימ̇ ומלכי צדק מלך שלם · וגם תבן וגם מספוא · ילד ·
והיה כנור ונבל · ויחזק את המצדות · לאמהם יאמרו איה דגן · לחם חמודות לא אכלתי · והפחות הראשנים · וברוך ז̇ ג̇ מנה ריש פס
וסימ̇ וברוך אל עליון · וברוך טעמך · וברוך שם כבודו לעולם · וברוך אתה בשדה · וברוך אתה בצאתך · חי יי וברוך צורי · ותברך · ·

אשכל ה חס וסימ׳ ויבא הפליט ויגד · בלעדי רק אשר אכלו הנערים · ויבאו עד נחל אשכל · ויפנו ויעלו ההרה · אשכל הכפר דודי ·
אדני יהוה ד כת כן בתור וסימ׳ ואנכי הולך ערירי · במה אדע כי אירשנה · אתה החלות להראות את עבדך · אל תשחות עבדך · ·

הנערים וחלק האנשים
האנשים אשר הלכו
אתי ענר אשכל וממרא
וממרא הם יקחו חלקם
חלקם בר מדאכלו
עולימיא וחולק גבריא
גבריא די אזלו עימי
ענר אשכל וממרא
אינון יקבלון חולקהון
אחרן טו
הדברים האלה היה
דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל
תירא אברם אנכי מגן
לך שכרך הרבה מאד
בתר פיתגמיא האילין
הוה פיתגמא דיי עים
אברם בנבואה למימר
לא תדחל אברם מימרי
תקוף לך אגרך סגי
לחדא ואמר אברם
יהוה אלהים מה תתן
לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא
דמשק אליעזר ואמר
אברם יי אלהים מה
תתן לי ואנא אזיל
בלא וולד ובר פרנסא
הדין דבביתי הוא
דמשקאה אליעזר
ויאמר אברם הן לי לא
נתתה זרע והנה בן ביתי
יורש אתי ואמר אברם
הא לי לא יהבתא
והא בר ביתי ירית יתי

והנה דבר יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך
הוא יירשך והא פית
פיתגמא דיי עימיה
למימר לא ירתינך
דין אדי אילהין בר
דתוליד הוא ירתינך
ויוצא אתו החוצה
ויאמר הבט נא השמימה
השמימה וספר את
הכוכבים אם תוכל
לספר אתם ויאמר
לו כה יהיה זרעך
ואפיק יתיה לברא
ואמר איסתכי כען
לשמיא ומני כוכביא
אם תיכול למימני
יתהון ואמר ליה כדין
יהא בנך והאמין
ביהוה ויחשבה לו
צדקה והימין במימרא
במימרא דיי וחשבה
ש ליה לזכו ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך
הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את
את הארץ הזאת לרשתה
לרשתה ואמר ליה
אנא יי די אפקיתך
מאורא דכשדאי למי
למיתן לך ית ארעא
הדא למירתה ויאמר
יהוה אלהים במה אדע
כי אירשנה ואמר יי

יי אלהים במה אדע
אדי אירתינה ויאמר
אליו קחה לי עגלה
משלשת ועז משלשת
ואיל משלש ותר וגוזל
ואמר ליה קריב קדמי
עגלין תלתא ועיזין
תלתא ודיכרין תלתא
ושפנינא ובר יונה
ויקח לו את כל אלה ויבתר
ויבתר אתם בתוך ויתן
איש בתרו לקראת
רעהו ואת הצפר לא
בתר וקריב קדמוהי
ית כל אילין ופליג
יתהון בשוה ויהב פלג
פלגא פלוג לקביל
חבריה וית עופא לא
פליג וירד העיט על
הפגרים וישב אתם
אברם ונחת עופא על
פלגיא ואפרת יתהון
אברם ויהי השמש
לבא ותרדמה נפלה
על אברם והנה אימה
חשכה גדלה נפלת עליו
והוה שמשא למיעל
ושינתא נפלת על
אברם והא אימה חבל
סגי נפלת עלוהי
ויאמר לאברם ידע
תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות
שנה ואמר לאברם

דן ג׳ בליש ריצות וסימ׳ וגם את הגוי אשר ׳ דן דין עני ואביון ׳ אין דן דינך למזור ׳׳ נ׳ ׳ ודור ב׳ וסימ׳ ודור רביעי ישובו הנה ׳ דור
הולך ודור בא ׳׳ ולה ג׳ וסימ׳ ולה שפחה מצרית ׳ ולה שני פיות ׳ ולה אשר עלי לשלום ׳ וא׳ ולה אפין ארבע ׳׳ נ׳ ׳ ותקל ל׳ ׳

מידע תידע ארי דייר
ין יהון בנך בארע
בארעא דלא דילהון
ויפלחון בהון ויענון
יתהון ארבע מאה שנין ׃
וגם את הגוי אשר יע
יעבדו דן אנכי ואחר
ואחרי כן יצאו ברכש
גדול ׃ ואף ית עמא
דיפלחון בהון דאין א
אנא ובתר כן יפקון ו
בקנינא סגי ׃ ואתה
תבא אל אבתיך בשלו
בשלום תקבר בשיבה
טובה ׃ ואת תתכנש לו
לות אבהתך בשלם תת
תתקבר בשיבו טבא ׃
ודור רביעי ישובו הנה
כי לא שלם עון האמ
האמרי עד הנה ׃ ודר
ודרא רביעאה יתובון
הכא ארי לא שלים חו
חובא דאמוראה עד
כען ׃ ויהי השמש בא
באה ועלטה היה וה
והנה תנור עשן ולפי
ולפיד אש אשר עבר
בין הגזרים האלה ׃
והות שימשא למיעל
וקבלא הוה והא תנור
דתנן ובעור דאישתא
די עבר בין פלגיא האי
האילין ׃ ביום ההוא
כרת יהוה את אברם
ברית לאמר לזרעך

נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנה
הנהר הגדול נהר פרת ׃
ביומא ההוא גזר יי
עם אברם קיים למימ
לבנך אתן ית ארעא
הדא מנהרא דמצרים
עד נהרא רבא נהרא
דפרת ׃ את הקיני ואת
הקנזי ואת הקדמני ׃
ית שלמאי וית קניזא
וית קדמונאי ׃ ואת הח
החתי ואת הפרזי ואת
הרפאים ׃ וית חתאי וי
וית פריזאי וית גיבריא ׃
ואת האמרי ואת הכנ
הכנעני ואת הגרגשי ׃
ואת היבוסי ׃ וית אמוראי
וית כנענאי וית גרגשאי
וית יבוסאי ׃
ושרי אשת
אברם לא ילדה לו ו
ולה שפחה מצרית
ושמה הגר ׃ ושרי אתת
איתת אברם לא ילידה
ליה ולה אמתא מצ
מצריתא ושמה הגר ׃
ותאמר שרי אל אברם
הנה נא עצרני יהוה
מלדת בא נא אל שפ
שפחתי אולי אבנה
ממנה וישמע אברם
לקול שרי ׃ ואמרת נ
שרי לאברם הא כען
מנעני יי מלמילד

עול כען לות אמתי
מאים איתבנא מינה
וקביל אברם למימר
שרי ׃ ותקח שרי אשת
אברם את הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר
שנים לשבת אברם בא
בארץ כנען ׃ ודברת שר
שרי איתת אברם ית
הגר מצריתא אמתה
מסוף עשר שנין למ
למתב אברם בארעא
דכנען ויהבת יתה לי
לאברם בעלה ליה לא
לאנתו ׃ ויבא אל הגר
ותהר ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה ׃
ועל לות הגר ועדיאת
וחזת ארי עדיאת
וקלת ריבונתא בעינה
ותאמר שרי אל אברם
חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותרא
כי הרתה ואקל בעיניה
ישפט יהוה ביני ובינך ׃
ואמרת שרי לאברם
דין לי עלך אנא יהבית
אמתי בעיבך וחזת ארי
אעדיאת ידין יי בינא
ובינך ׃ ויאמר אברם
אל שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הטוב
בעיניך ותענה שרי ו
ותברח מפניה ׃ ואמר
אברם לשרי הא אמתך

ישובו ל׳ מל׳ בת״ול ודור רביעי ׳ וכל צבי וכתי׳ דבות׳ בילא בגו׳ חס׳ ויהי במות השפט ׳ והעם ישבו אחרין אך לפשט ׳ ישבו המה אליך ׳
כי ישבו אלי בכל לבם ׳ דירמיהו ׳ אחר ישבו בני ישראל ׳ ישבו ישבי בצלו יחיו ׳ יבשו ישבו רגע ׳׳ נ׳ ׳ גברתה ד׳ וסימ׳ ותקל גברתה בעיניה
ותאמר אל גברתה אחלי אדני ׳ ובעיני שפחה אל גברתה ׳ תחת שפחה כי תירש גברתה ׳ וא׳ כשפחה כגברתה ׳׳ נ׳ ׳ ושרי ב׳ רפ׳ ׳ אשת ׳ בישישנך ׳׳

וילדת ג וסימ׳ וקראת שמו ישמעאל ומורה לא יעלה על ראשו ויאמר לי הנך הרה וילדת יב׳ וקראת ד וסימ׳ ויאמר לה מלאך
יי׳ וקראת אתכם הרעה הנה העלמה הרה וילדת וקראת ישועה חומותיך וימצאה ב׳ וסימ׳ מלאך יי׳ אל עין עטרת מלכם

בידך עבידי לה כדתה
כדתקין בעינך ועניתא
שרי וערקא מן קד
קדמהא וימצאה
מלאך יהוה על עין ה
המים במדבר על העין
בדרך שור ואשכחה
מלאכא דיי על עינא
דמיא במדברא על
עינא באורחא דחגרא
ויאמר הגר שפחת
שרי אי מזה באת
ואנה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי
ברחת ואמר הגר אמז
אמתא דשרי מנן את
אתיא ולאן את אזלא
ואמרת מן קדם שרי
ריבונתי אנא ערקה
ויאמר לה מלאך י
יהוה שובי אל גברתך
והתעני תחת ידיה ו
ואמר לה מלאכא
דיי תובי לות רבונתך
ואשתעבידי תחות
ידהא ויאמר לה מ
מלאך יהוה הרבה
ארבה את זרעך ולא
יספר מרב ואמר לה
מלאכא דיי אסגאה
אסגי ית בנך ולא יתמ
יתמנון מלמסגי ויא
ויאמר לה מלאך יהוה
הנך הרה וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל

כי שמע יהוה אל
עניך ואמר לה מיז
מלאכא דיי הא את
מעדיא ותלידי בר
ותיקרי שמיה ישמ
ישמעאל ארי קביל
יי צלותיך והוא יהי
יהיה פרא אדם ידו בכל
ויד כל בו על פני כל
אחיו ישכן והוא יהי
מרוד באינשא הוא
יהי צריך לכולא וא
ואף בני אינשא יהון
צריכין ליה ועל אפי
כל אחוהי ישרי על
ותקרא שם יהוה הד
הדבר אליה אתה אל
ראי כי אמרה הגם הז
הלם ראיתי אחרי
ראי וצליאת בשמא
דיי דאתמליל עמה
אמרת את הוא אלהא
דחזי כולא ארי אמרת
ברם בקושטא שריתי
חזיא בתר דאתגלי ל
לי על כן קרא לבאר
באר לחי ראי הנה בין
קדש ובין ברד על כן
קרא לבירא בירא די
דמלאך קימא אית
איתחזי עלה הא בין
רקם ובין חגרא ותל
ותלד הגר לאברם בן
ויקרא אברם שם בנו
אשר ילדה הגר

ישמעאל וילידת
הגר לאברם בר וקרא
אברם שום בריה די
דילידת הגר ישמעאל
ואברם בן שמנים שנה
ושש שנים בלדת הגר
את ישמעאל לאברם
ואברם בר תמנן ושית
שנין כד ילידת הגר
ית ישמעאל לאברם
יז ויהי
אברם בן תשעים שנה
ותשע שנים וירא אד
יהוה אל אברם ויאמר
אליו אני אל שדי
התהלך לפני והיה תו
תמים והוה אברם בר
תשעין ותשע שנין וו
ואיתגלי יי לאברם וא
ואמר אנא אל שדי פ
פלח קדמי והוה שלי
שלים ואתנה בריתי
ביני ובינך וארבה או
אתך במאד מאד ואי
ואיתן קימי בין מי
מימרי ובינך ואסגי י
יתך לחדא לחדא ויפל
אברם על פניו וידבר
אתו אלהים לאמר
ונפל אברם על אפוהי
ומליל עמיה יי למימר
אני הנה בריתי אתך
והיית לאב המון גוים
אנא הא קימי עימך
ותהי לאב סגי עממין

ידו ... וסימ׳ פרא אדם למען הקים אותך והקימותי עליהם ויחזק אני אהיה לו לאב וחברון והוא יהיה בית ... פרא ד
... ב׳ וסימ׳ והוא יהיה פרא אדם פרא בודד לו היגדק פרא עדי ... פרא אדם יולד ... פרא ...
... במדבר בתל ... באת ב׳ וסימ׳ אי מזה באת ואנה באת לחסות ברחת ב׳ וסימ׳ מפני שרי גברתי ברחת כל העיר

והפריתי ג̇ וסימ׳ והפרתי אתך במאד מאד · ולישמעאל שמעתיך · ופניתי אליכם והפריתי · קז״ק חס׳ יי׳ · במאד מאד ו̇ וסימ׳
וארבה אתך במאד · והפריתי אתך במאד · ולישמעאל שמעתיך · ובני ישראל פרו וישרצו · עוז בית ישראל ויהודה · ותיפי במאד

ולא יקרא עוד את
שמך אברם והיה שמ
שמך אברהם כי אב
המון גוים נתתיך ולא
יתקרי עוד ית שמך
אברם ויהי שמך אברה
אברהם ארי אב סגי ע
עממין יהבתך והפרתי
והפריתי אתך במאד
מאד ונתתיך לגוים ו
ומלכים ממך יצאו
ואפיש יתך לחדא לח
לחדא ואתנינך לכנשן
ומלכין דשליטין בע
בעממיא מינך יפקון
והקמתי את בריתי בי
ביני ובינך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית
עולם להיות לך לאה
לאלהים ולזרעך אחר
אחריך ואקים ית
קיימי בין מימרי ובינך
ובין בנך בתרך לדריהון
לקיים עלם למיהוי ל
לך לאלהא ולבנך בתרך
ונתתי לך ולזרעך אחר
אחריך את ארץ מגריך
את כל ארץ כנען לאח
לאחזת עולם והייתי
להם לאלהים ואתן
לך ולבנך בתרך ית ארעא
תותבותך ית כל ארעא
דכנען לאחסנת עלם
ואהוי להון לאלהא ו
ויאמר אלהים אל אב שביעי

אברהם ואתה את ברית
בריתי תשמר אתה
וזרעך אחריך לדרתם
ואמר יי לאברהם ואת
ית קיימי תטר את
ובנך בתרך לדריהון
זאת בריתי אשר תש
תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך הי
המול לכם כל זכר דא
קיימי דתטרון בין
מימרי וביניכון ובין
בנך בתרך לדריהון ה
מיגזר לכון כל דכורא
ונמלתם את בשר
ערלתכם והיה לאות
ברית ביני וביניכם ות
ותיגזרון ית בישרא
דעורלתכון ותהי לאת
קים בין מימרי וביניכון
ובן שמנת ימים ימול
לכם כל זכר לדרתיכם
יליד בית ומקנת כסף
מכל בן נכר אשר לא
מזרעך הוא ובר תמניא
יומין יגזר לכון כל ד
דכורא לדריכון יליד
ביתא וזבין כספא מכל
בר עממין דלא מבנך
הוא המול ימול יליד
ביתך ומקנת כספך
והיתה בריתי בבשרכם
לברית עולם מיגזר
יגזר יליד ביתך וזבין
כספך ותהי קיימי בבש

בבשרכון לקיים עלם
וערל זכר אשר לא
ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההיא
מעמיה את בריתי
הפר וערל דכורא די
לא ית בישרא דעור
דעורלתיה וישתיצי
אנשא ההוא מעמיה
ית קיימי אשני
ויאמר
אלהים אל אברהם שׂ
שרי אשתך לא תקרא
תקרא את שמה שרי
כי שרה שמה ואמר
יי לאברהם שרי אתת
אתתך לא תקרא ית
שמה שרי ארי שרה
שמה וברכתי אתה
וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים
ממנה יהיו ואברך
יתה ואף יהבית מינה
לך בר ואברכינה ות
ותהי לכנשן ומלכין
דשליטין בעממיא ז
מינה יהון ויפל אבר
אברהם על פניו ויצחק
ויאמר בלבו הלבן
מאה שנה יולד ואם
שרה הבת תשעים
שנה תלד ונפל אבר
אברהם על אפוהי וח
וחדי ואמר בליביה

יצאו ל̇ וסימ׳ והפריתי אתך במאד · גוי וקהל גוים · מחרפיך ומהרסיך ממך יצאו · והנשיא בתוכם בבואם יבואו · ואז ויצאו
מבית שכם · ואז וייצאו שלח מעל פני יי׳ · ואתה ואתה אתה וסימ׳ ואתה את בריתי תשמר · ואתה משחור · ואתה בן אדם ואתה
חזה לך חשין · ואתה תשמע מן השמים · בית ד̇ וסימ׳ ובן שמנת ימים · וכל אנשי ביתו · ויעש לבית חלוני · ויוצו המלך
וסימנו׳

נשיאם ד' בת כן וסימ' שנים עשר נשיאם יוליד · שנים עשר תנ"צ דויקדיכו · והעמדתה הנשיאם · לפני משה ולפני אלעזר ·
והנשאם הביאו חס' דחס' · ואם באחת יתקעו · מלא דמל' · ושאר אורי' הנשאים בת'' · ועשרה נשאים · ויעלה · ויעל · מעלה נשאים · בת'

הלבר מאה שנין יהי
ולד ואם שרה הבת
תשעין שנין תליד
ויאמר אברהם אל
האלהים לו ישמעא
ישמעאל יחיה לפנ
לפניך ואמר אברהם
קדם ה' לוי ישמעאל
יתקיים קדמך ויאמר
אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן
וקראת את שמו יצ
יצחק והקמתי את
בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו
ואמר ה' בקושטא
שרה איתתך תליד
לך בר ותקרי ית שמ
שמיה יצחק ואקים
ית קימי עימיה לק
לקים עלם לבנוהי
בתרוהי ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי
אתו והפרתי אתו ורב
והרביתי אתו במאד
מאד שנים עשר
נשיאם יוליד ונתתיו
לגוי גדול ולישמעא
קבילית צלותך הא
בריכית יתיה ואפשי
יתיה ואסגי יתיה
בלחדא לחדא תרין
עשר רברבין יוליד
ואתניניה לעם סגי
ואת בריתי אקים את

יצחק אשר תלד לך
שרה למועד הזה
בשנה האחרת וית
קימי אקים עם יצ
יצחק די איתיליד
לך שרה לזימנא הד
בשתא אחרנתא ויכל
לדבר אתו ויעל אלה
אלהים מעל אברהם
ושיצי למללא עימיה
ואיסתלק יקרא דה'
מעילוי דאברהם ויק
ויקח אברהם את
ישמעאל בנו ואת כל
ילידי ביתו ואת כל
מקנת כספו כל זכר
באנשי בית אברהם וי
וימל את בשר ערלתם
בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים ודבר
אברהם ית ישמעאל
בריה וית ילידי ביתיה
וית כל קניניה כספיה
כל דכורא באינשי
בית אברהם וגזר ית
בישרא דעורלתיה ב
בכרן יומא הדין כמא
דמליל יתיה ה' ואב
ואברהם בן תשעים ות
ותשע שנים בהמלו
בשר ערלתו ואברהם
בר תשעין ותשע ש
שנין כד גזר בישרא
דעורלתיה וישמעאל
בנו בן שלש עשרה

שנה בהמלו את בשר
ערלתו וישמעאל
בריה בר תלת עשרי
שנין כד גזר ית בישר
דעורלתיה בעצם
היום הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו בכרן יו
יומא הדין איתגזר
אברהם וישמעאל
בריה וכל אנשי ביתו
יליד בית ומקנת כסף
מאת בן נכר נמלו א
אתו וכל אינשי ביתיה
ילידי ביתא וזביני כ
כספא מן בר עממין ז
איתגזרו עימיה
פ פ פ
וירא
וירא אליו יהוה באלני
ממרא והוא ישב פתח
האהל כחם היום ואי
ואיתגלי ליה ה' במי
במישריה ממרא והו
יתיב בתרע משכנא
כמיחם יומא וישא
עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וי
וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו
ארצה וזקף עינוהי
וחזא והא תלתא גברין
קימין עלוהי וחזי
ורהט לקדמותהון מתרע
משכנא וסגיד על
ארעא ויאמר אד
אם נא מצאתי חן בע

האחרת ו' וסימ' ואת בריתי אקים את · ותאמר האשה האחרת · חיצר האחרת מבית לאולם · ואל הבתה מבית בית יצא לעולה ·
והבנה האחרת חמש אמות · דה' · והבנה האחרת חמש אמות דבקה · דה' ··· עליה אלהים ג' בליש וסימ' ויעל אלהים מעל אברהם
ויעל מעליו אלהים במקום · עלה אלהים בתרועה ··· כחם ד' וחס' וסימ' וירא אליו ··· תשועה כחם · רכב דבענה · כחם יצח · וא' בחם
דיצה ··

יקח ג̇ וסימ̇ יקח נא מעט מים · גם שבי גבור יקח · ברזל מעפר יקח · וסימ̇ מיא דגברא דפרזלא · אנ̇ך ״ פ ״ עברה על ג̇ בליש
כי על כן עברתם על · והעבר המנחה על פניו · ויעבר יי̇ על פניו ויקרא ״ פ ״ וחלב ג̇ וסימ̇ ויקח חמאה · ובלא מחיר · דבש וחלב · אנ̇ך ״

בעיניך אל נא תעבר
מעל עבדך ׃ ואמר
ריבוני אם כען אשכחי
רחמין קדמך לא כען
תעיבר מעל עבדך ׃ יק
יקח נא מעט מים ור
ורחצו רגליכם והשע
והשענו תחת העץ ׃ י
יסבכען זעיר מיא
ואסחו ריגליכון ואס
ואיסתמיכו תחות א
אילנא ׃ ואקחה פת
לחם וסעדו לבכם וא
ואחר תעברו כי על כ
עברתם על עבדכם ויא
ויאמרו כן תעשה כא
כאשר דברת ׃ ואיסב
פיתא דלחמא וסעדו
לבכון ובתרכן תעברו
ארי על כין עברתון על
עבדכון ואמרו כין תע
תעביד כמא דמלילתא ׃
וימהר אברהם האהלה
אל שרה ויאמר מהרי
מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי ועש
ועשי עגות ׃ ואוחי
אברהם למשכנא לות
שרה ואמר אוחאי ת
תלת סאין קימחא ד
דסולתא לושי ועבי
ועבידי גריצן ׃ ואל
הבקר רץ אברהם ויק
ויקח בן בקר רך וטוב ויתן
ויתן אל הנער וימהר

לעשות אתו ׃ ולות
תורי רהט אברהם ונ
ונסיב בר תורי רכיך
וטב ויהב לעולימא
ואוחי למעבד יתיה ׃
ויקח חמאה וחלב
ובן הבקר אשר עשה
ויתן לפניהם והוא
עמד עליהם תחת ה
העץ ויאכלו ׃ ונסיב
שמן וחלב ובר תורי ד
די עבד ויהב קדמיהון
והוא משמש עילויהו
עילויהון תחות אי
אילנא ואכלו ׃ ויאמרו
אליו איה שרה אשת
אשתך ויאמר הנה
באהל ׃ ואמרו ליה
אן שרה אתתך ואמ
הא במשכנא ׃ ויאמר
ויאמר שוב אשוב
אליך כעת חיה והנה
בן לשרה אשתך ושר
ושרה שמעת פתח
האהל והוא אחריו ׃
ואמר מיתב איתוב ל
לותך בעידן קיימין ו
והא בר לשרה אתתך
ושרה שמעת לתרע
משכנא והוא אחורוהי ׃
ואברהם ושרה זקנים
באים בימים חדל
להיות לשרה ארח
כנשים ׃ ואברהם סיבו
עלו ביומין פסק מ

מלמהוי לשרה או
ארח כנשיא ׃ ותצחק
שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה
לי עדנה ואדני זקן ׃
וחייכת שרה למימר
במעהא למימר לא
בתר דסיבית תהי לי ז
עולימו ורבוני סיב ׃
ויאמר יהוה אל אב
אברהם למה זה צחקה
שרה לאמר האף אמ
אמנם אלד ואני זק
זקנתי ׃ ואמר יי לאב
לאברהם למא דנן חי
חייכת שרה למימר
הא ברם בקושטא
אוליד ואנא סיבית ׃
היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן ׃
היתכסא מן קדם יי
פיתגמא לזמן אתוב ל
לותך כעידן דאתון י
קיימין ולשרה בר ׃
ותכחש שרה לאמר לוי
לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת ׃
וכדיבת שרה למימר
לא חייכית ארי דחילת
ואמר לא ברם חייכת ׃
ויקמו משם האנשים
וישקפו על פני סדם
ואברהם הלך עמם
לשלחם ׃ וקמו מתמן

ורחצו ג̇ בליש וסימ̇ יקח נא מעט מים · ויאמר סורו נא אל בית · רחצו הזכו · וסימ̇ מיא דעבריא זכיא ״ פ ״ לבבכם ג̇ וסימ̇ וסעדו
לבבכם אחד · וראיתם ושש לבבכם · שיתו לבבכם לחילה ״ אנ̇ך ״ פ ״ וטוב ה̇ וסימ̇ ואל הבקר רץ אברהם · והנער שמואל הולך וגדל
וטוב · ושמו שאול בחור וטוב · ונמרצאו ברעה שמן · והוכפה חכמה וטוב · וסימ̇ תורא בחירא רהט ואשבח חכמתא ״ פ ״ וראה לי ״

אמיר ג̇ וסימ׳ ויי̇ אמר המכסה אני · ויי̇ פקד את שרה כאשר · ולשרה אמר הנה ״״ ו̇ פס׳ למען למען וסימ׳ כי ידעתיו למען ·
למען דעת כל עמי הארץ את יד · כי מאת יי̇ היתה בם · ואטמא אותם במתנותם · למען טבות טבח הוחדה · למען תינקו ושבעתם ״ ·

גבריא ושיקפו על א
אפי סדום ואברהם יי
אזיל עמהון לאלווה
לאלוואיהון ויהוה
אמר המכסה אני מ
מאברהם אשר אני יי
עשה ויי̇ אמר המכסי
אנא מאברהם די אנא
עביד ואברהם היו יה
יהיה לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גויי הא
הארץ ואברהם מיה
מהוה יהוי לעם סגי
ותקיף ויתברכון בדז
בדיליה כל עממי ארז
ארעא כי ידעתיו לה
למען אשר יצוה את
בניו ואת ביתו אחריו
ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומש
ומשפט למען הביא
יהוה על אברהם את
אשר דבר עליו ארי
גלי קדמי בדיל די יפ
יפקיד ית בנוהי וית
אנש ביתיה בתרוהי
ויטרון אורח דתקנן
מן קדם יי̇ למעבד
צדקתא ודינא בדיל די
דאייתי יי̇ על אברהם
ית די מליל עלוהי
ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי רבה
וחטאתם כי כבדה מא
מאד ואמר יי̇ קבילת

סדום ועמורה ארי
סגיאת וחובתהון ארי
תקיפת לחדא ארדה
נא ואראה הכצעקתה
הבאה אלי עשו כלה
ואם לא אדעה איתג
איתגלי כען ואידון ה
הכקבילתהון דעלת לז
לקדמי עבדו איעביד
עימהון גמירא ואם
תייבין לא איתפרע ז
ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה
ואיתפניו מתמן גבריא
ואזלו לסדם ואברהם
עד כען משמש בצלו
קדם יי̇ ויגש אברהם
ויאמר האף תספה
צדיק עם רשע וקריב
אברהם ואמר הברגז
תשיצי זכאה עם חיי
חייבא אולי יש חמה
חמשים צדיקם בתוך
העיר האף תספה ולא
תשא למקום למען הו
חמשים הצדיקם אז
אשר בקרבה מאים
איה חמשין זכאין בג
בגו קרתא הברגז תש
תשיצי ולא תשבוק לאתר
בדיל חמשין זכאין יז
בגו דבגוה חללה
לך מעשת כדבר הזה
להמית צדיק עם רשע

רשע והיה כצדיק כרו
כרשע חללה לך השז
השפט כל הארץ לא
יעשה משפט קושט
איתון דינא מלמעבד
כפיתגמא הדא לשיז
לשיצאה זכאה עים
חייבא ויהי זכאה כחיז
כחייבא קושטא איתון
דינך דיין כל ארעא בז
בדם יעביד דינא ויא
ויאמר יהוה אם אמז
אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר
ונשאתי לכל המקום
בעבורם ואמר יי̇ אם
אשכח בסדם חמשין
זכאין בגו קרתא ואז
ואישבוק לכל אתרא
בדילהון ויען אברהם
ויאמר הנה נא הואל
הואלתי לדבר אל
אדני ואנכי עפר ואפר
ואתיב אברהם ואמר
הא כען אסגיתי למלל
קדם יי̇ ואנא עפר וקטם
אולי יחסרון חמשים
הצדיקים חמשה
התשחית בחמשה
את כל העיר ויאמר
לא אשחית אם אמז
אמצא שם ארבעים
וחמשה מאים יחסרון
חמשין זכאין חמשא
התחבל בחמשא ית

צדקת ומשפט · ג̇ וסימ׳ כי ידעתיו למען · אשר עשה צדקה ומשפט · דאבשלום · גבחר ליי̇ · אנך ״ס״ זעקת ג̇ וסימ׳ זעקת סדום
ועמרה · לקול זעקת חבליך · זעקת שבר יעערו ״ · סדמה ג̇ וסימ׳ ויפנו משם האנשים · ויבאו שני המלאכים סדמה · באכה סדמה ״ב
תספה ג̇ וסימ׳ האף תספה צדיק · האף תספה ולא תשא · וגם את הזקן תספה ״ · חללה ג̇ חס׳ וסימ׳ חללה לך · ב̇ בו · חללה לאל מרשע ״

הארבעים ג׳ וסימ׳ לא אעשה בעבור׳ בשנת הארבעים ליצאת בני׳ בשנת הארבעים למלכות דוד נדרשו ׳׳ ג׳׳ לאדני ז׳ וסימנ׳
אל נא יחר לאדני׳ דשלשים׳ יחר לאדני׳ דעשרה׳ הנה רחק ואמרין׳ וארור זובח לאדני׳ אלהינו הרחמים׳ יספר׳ במשמרים ׳׳

כל אתרא ואמר לא
אחביל אם אשכח תמן
ארבעין וחמשא ׃ ויז
ויסף עוד לדבר אליו
ויאמר אולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר
לא אעשה בעבור
הארבעים ׃ ואוסיף ע
עוד למללא קדמוהי
ואמר מאים ישתכחו
תמן ארבעין ואמר
לא אעביד גמירא ז
בדיל ארבעין ׃ ויאמר
אל נא יחר לאדני ויז
ואדברה אולי ימצאון
שם שלשים ויאמר
לא אעשה אם אמצא
שם שלשים ׃ ואמר
לא כען יתקוף רוגזא
דיי׳ דאמליל מאים
ישתכחון תמן תלתין
ואמר לא אעביד ג
גמירא אם אשכח
תמן תלתין ׃ ויאמר
הנה הואלתי לדבר
אל אדני אולי ימצ
ימצאון עשרים ויי
ויאמר לא אשחית
בעבור העשרים ׃ ואמ
הא כען אסגיתי למללא
קדם יי׳ מאים ישתכח
ישתכחון תמן עשרין
ואמר לא אחביל בדי
בדיל עשרין ׃ ויאמר
אל נא יחר לאדני

ואדברה אך הפעם או
אולי ימצאון שם עי
עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה ׃
ואמר לא כען יתקוף
רוגזא קדם יי׳ ואמליל
ברם זימנא חדא מאי
ישתכחון תמן עשרא
ואמר לא אחביל בדי
בדיל עשרא ׃ וילך
יהוה כאשר כלה לדבר
אל אברהם ואברהם
שב למקמו ׃ ואיסתו
ואיסתלק יקרא דיי׳
כד שיצי למללא עם
יט אברהם ואברהם תב
לאתריה ׃ ויבאו שני
המלאכים סדמה
בערב ולוט ישב בשער
סדם וירא לוט ויקם
לקראתם וישתחו אי
אפים ארצה ׃ ועלו
תרין מלאכיא סדום
ברמשא ולוט יתיב ז
בתרעא דסדם וחזא
לוט וקם לקדמותהון
וסגיד אפוהי על ארו
ארעא ׃ ויאמר הנה
אדני סורו נא אל בית
עבדכם ולינו ורחצו
רגליכם והשכמתם וה
והלכתם לדרככם ויא
ויאמרו לא כי ברחוב
נלין ׃ ואמרו בבעו כע
כען ריבוננא זורו

כען זורו לבית עבדכון וב
וביתו ואסחו ריגליכון
ותקדמון ותהכון לי
לאורחכון ואמרו לא
אילהין ברחובא נבית ׃
ויפצר בם מאד ויסרו
אליו ויבאו אל ביתו
ויעש להם משתה וא
ומצות אפה ויאכלו ׃
ותקיף בהון להדא וה
וזרו לותיה ועלו לז
לביתיה ועבד להון י
משתיא ופטיר אפא
להון ואכלו ׃ טרם
ישכבו ׃ ואנשי העיר
אנשי סדם נסבו על
הבית מנער ועד זקן
כל העם מקצה ׃
עד לא שכיבו ואינש
ואינשי קרתא אינש
אינשי סדם אקיפו
על ביתא מעולימא
ועד סבא כל עמא
מסיופי ׃ ויקראו אל
לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר באו י
אליך הלילה הוציאם
אלינו ונדעה אתם ׃
וקרו לות לוט ואמרו
ליה גבריא דאתו לז
לוותך בליליא אפיק
אפיקינון לוותנא ונד
ונדע יתהון ׃ ויצא
אלהם לוט הפתחה
והדלת סגר אחריו ׃

ברחוב ד׳ וסימ׳ ויאמרו לא כי ברחוב׳ רק ברחוב אל תלין׳ כי כשלה ברחוב משפט׳ ברחוב אכין מושבי ׳׳ ויפצר ד׳ וסימ׳ ויפצר
בם מאד׳ ויפצר בם ויקח׳ ויפצר בו ותתנו אבי הנערה׳ ויפצר לקחת וימאן ׳׳ ונדעה ה׳ וסימ׳ הוציאם אלינו ונדעה התיצלית
דרכינו׳ דשפטים׳ את אשר תקריבה׳ הגידו האתות לאחור׳ ונדעה בשלמי׳ ישכבו ג׳ וסימ׳ טרם ישכבו׳ את ערלים׳ יחד על
אנג׳ ׳׳

תרעו ה̇ וסימ̇ אל נא אחי תרעו · אל אחי אל נא תרעו · ואם הרע תרעו · אל תגעו במשיחי · דתהלות · וחברו דדה̇ · לאנשים
ו̇ ה̇ וא̇ וסימ̇ רק לאנשים האל · ולקחתי את לחמי · ויצעקו לאנשים · קחו נשים והולידו · ואת כי תשלחנה · העודלי בנים · קדמ̇ קצ̇

ונפק לותהון לוט ל
להרעא ודשא אחד
בתרוהי ויאמר אל
נא אחי תרעו ואמר
בבעו כען אחי לא תב
תבאישון הנה נא לי
שתי בנות אשר לא
ידעו איש אוציאה
נא אתהן אליכם ועש
ועשו להן כטוב בעי
בעיניכם רק לאנשים
האל אל תעשו דבר
כי על כן באו בצל ק
קרתי הא כען לי תרת
תרתין בנן די לא ידע
ידעו גבר אפיק כען
יתהון לותכון ועיבד
ועיבידו להון כדתקין
בעיניכון להוד לגבר
האילין לא תעבדון מ
מידעם ארי על כן עז
עלו בטלל שירותי
ויאמרו גש הלאה ויו
ויאמרו האחד בא לג
לגור וישפט שפט ע
עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט
מאד ויגשו לשבר
הדלת ואמרו קריב ה
להלא ואמרו הד
אתא לאיתותבא והא
דאין דינא כען נבאש
לך מנהון ואתקיפו
בגברא בלוט לחדא
וקריבו למיתבר דשא

וישלחו האנשים
את ידם ויביאו את
לוט אליהם הביתה
ואת הדלת סגרו ואוש
ואושיטו גבריא ית
ידיהון ואעילו ית לו
לוט לותהון לביתא
וית דשא אחדו ואת
האנשים אשר פתח
הבית הכו בסנורים מ
מקטן ועד גדול וילאו
וילאו למצא הפתח
וית גבריא דבתרע ב
ביתא מחו בשברריא
מזעירא ועד רבא ו
ולאו לאשכחא תרע
תרעא ויאמרו האנ
האנשים אל לוט עד
מי לך פה חתן ובניך
ובנתיך וכל אשר לך
בעיר הוצא מן המקום
ואמרו גבריא ללוט
עוד מאן לך הכא חתנ
ובנך ובנתך וכל די לך
בקרתא אפיק מן אתרא
כי משחיתים אנחנו
את המקום הזה כי גד
גדלה צעקתם את
פני יהוה וישלחנו
יהוה לשחתה ארי
מחבלין אנחנא ית
אתרא הדין ארי סגי
סגיאת קבילתהון קד
יי ושלחנא יי לחבלו
לחבלותא ויצא לוט

וידבר אל חתניו לקחי
בנתיו ויאמר קומו
צאו מן המקום הזה
כי משחית יהוה את
העיר ויהי כמצחק
בעיני חתניו ונפק לוט
ומליל עם חתנוהי ד
נסבין בנתיה ואמר
פוקו מן אתרא הדין
ארי מחביל יי ית קרת
ודהוה כמחייך בעיני
חתנוהי וכמו השחר
עלה ויאיצו המלא
המלאכים בלוט לא
לאמר קום קח את
אשתך ואת שתי בנת
בנתיך הנמצאת פן
תספה בעון העיר וכ
וכמיסק צפרא הוה
ודחיקו מלאכיא ב
בלוט למימר קום דבר
ית איתתך וית תרתין
בנתך דהשתכחה מהימ
מהימנן דילמא תלה
תלקי בחובי קרתא
ויתמהמה ויחזיקו
האנשים בידו וביד
אשתו וביד שתי בנ
בנתיו בחמלת יהוה
עליו ויצאהו וינחהו
מחוץ לעיר ואתעכב
ואתקיפו גבריא בידא
ובידא איתתיה ובידא
תרתין בנתיה ברחס
יי עלוהי ואפקוהי

אל תעשו · ג̇ וסימ̇ רק לאנשים האל · ויצא אליהם האיש בעל הבית · עלו בשדותיה ושחתו · בסנורים ג̇ וסימ̇ ואת האנשים
אשר פתח הבית · והן את הגוי הזה בסנורים · ב̇ בו̇ · מי לך ג̇ וסימ̇ מי לך כל המחנה הזה · עוד מי לך פה · מה לך פה ומי לך פה
לקחי ג̇ וסימ̇ וידבר אל חתניו לקחי · הנה נא אל הבית · לקחי חטים · צדקי צדיק לקחי כפר · וכמו ב̇ וסימ̇ השחר

תביט ה׳ וסימ׳ אל תביט אחריך · למה תביט בוגדים · למה תראני און ועמל תביט · אתה עמל ובעס תביט · רק בעיניך תביט ·
ה׳ פס׳ שמה שמה וסימ׳ מהר המלט שמה · הנה נא העיר הזאת · ויספר את העלים · מקום המשפט · שמה תבלהך אמרך ·

ויאפקוהי ואשריוהי
מברא לקרתא ויהי
כהוציאם אתם החוצה
ויאמר המלט על נפש
נפשך אל תביט אחריך
ואל תעמד בכל הככר
ההרה המלט פן תספה
והוה כד אפיקינון יתה
יתהון לברא ואמר
חוס על נפשך לא ת
תסתכי לאחורך ולא
תקום בכל מיש
מישרך לטורא אשת
אשתיזב דילמא תלקי
ויאמר לוט אלהם אל
נא אדני ואמר לוט
להון בבעו כען רב
ריבוני הנה נא מצא
עבדך חן בעיניך ותג
ותגדל חסדך אשר
עשית עמדי להחיות
את נפשי ואנכי לא
אוכל להמלט ההרה
פן תדבקני הרעה ומתי
הא כען אשכח עבדך
רחמין קדמך ואסגיתא
טיבותך די עבדת עמי
לקימא ית נפשי ואנ
ואנא לית אנא יכיל
לאישתיזבא לטורא
דילמא תערעינני ב
בישתא ואמות הנה
נא העיר הזאת קרבה
לנוס שמה והיא מצ
מצער אמלטה נא

שמה הלא מצער
היא ותחי נפשי הא
כען קרתא הדא קר
קריבא למיערק
לתמן והיא זעירא
אישתזב כען תמן הל
הלא זעירא היא ות
ותתקיים נפשי ויאמר
רביעי
אליו הנה נשאתי פניך
גם לדבר הזה לבלתי
הפכי את העיר אשר
דברת ואמר ליה הא
נסיבית אפך אף לפ
לפתגמא הדין בדיל
דלא למיהפך ית קר
קרתא דמלילתא עלה
מהר המלט שמה
כי לא אוכל לעשות
דבר עד באך שמה
על כן קרא שם העיר
צוער אוחי אשתיזב ת
תמן ארי לא איכול
למעבד פתגמא עד
מיתך לתמן על כן ק
קרתא שמא דקרתא
צוער השמש יצא
על הארץ ולוט בא
צערה שמשא נפק
על ארעא ולוט על
לצוער ויהוה המטיר
על סדם ועל עמרה
גפרית ואש מאת א
יהוה מן השמים וי
אמטר על סדם ועל
עמורה גפריתא ואי

ואישתא מן קדם יי
מן שמיא ויהפך את
הערים האל ואת כל
הככר ואת כל ישבי ה
הערים וצמח האדמה
והפך ית קרויא האילי
וית כל מישרא וית
כל יתבי קרתא וצימח
דארעא ותבט אשתו
מאחריו ותהי נציב מ
מלח ואיסתכיאת
איתתיה מבתרוהי וה
והות קמא דמילחא
וישכם אברהם בבקר
אל המקום אשר
עמד שם את פני יה
יהוה ואקדים אברהם
בצפרא לאתרא די
משמש תמן בצלו ק
קדם יי וישקף על
פני סדם ועמרה ועל
כל פני ארץ הככר
וירא והנה עלה קיטר
הארץ כקיטר הכבשן
ואיסתכי על אפי סדם
ועמורה ועל כל אפי
ארעא מישרא וחזא
סליק תננא דארעא
כתננא דאתונא ויהי
בשחת אלהים את
ערי הככר ויזכר א
אלהים את אברהם מ
וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את הע
הערים אשר ישב בהן

הנה ז׳ ישׁ פס׳ בספ׳ וסימ׳ הנה מצא עבדך חן · העיר הזאת קרבה · הנה נא לי שתי בנות · הנה אנכי נצב על עין המים · והנה
הנה רבקה לפניך קח · הנה שבע שנים · האלה בלשׁ אלה · וסימ׳ הנה נא לי · ויהפך את הערים האל · גרי בארץ הזאת · והרבתי
את · כי כל התועבות האל · לנוס שמה רוצח · ונשל · אלהיך · וכי יהיה שנא לרעהו · קרבה ג׳ חס׳ הנה נא · ומי אויל מחתה

כדרך ב וסימ׳ כדרך כל הארץ · ויטש על המחנה כדרך יום · וא׳ ובדרך יום כה ״ · ונחיה ג׳ וסימ׳ ונחיה מאבינו זרע · וחברוני
ונחיה סוס ופרד ״ · ובואי ד׳ וסימ׳ ובואי שכבי עמי · לכי ובואי אל המלך דוד · שבי דומם ובואי בחשך · עורי צפון ובואי ״

לוט והוה כד חביל
יי ית קירוי מישרא
ודכיר יי ית אברהם ו
ושלח ית לוט מגו הפ
הפכתא כד הפך ית
קירויא דיתיב בהין
לוט ויעל לוט מצ
מצער וישב בהר ושתי
בנתיו עמו כי ירא לש
לשבת בצער וישב ב
במערה הוא ושתי ב
בנתיו וסליק לוט מ
מצער ויתיב בטורא
ותרתין בנתיה עימיה
ארי דחיל למיתב ב
בצער ויתיב במערתא
הוא ותרתין בנתיה
ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן ו
ואיש אין בארץ לבא
עלינו כדרך כל הארץ
ואמרת רבתא לזעירתא
אבונא סיב וגבר לית
בארעא למיעל עלנא
כאורח כל ארעא לכה
נשקה את אבינו יין
ונשכבה עמו ונחיה
מאבינו זרע איתא
נשקי ית אבונא חמר
ונשכוב עימיה ונק
ונקיים מאבונא בנין
ותשקין את אביהן
יין בלילה ההוא ותבא
הבכירה ותשכב את
ולא ידע בשכבה

ובקומה ואשקיאה
ית אבוהן חמרא בה
בליליא הוא ועלת
רבתא ושכיבת עם
אבוהא ולא ידע ב
במשכבה ובמקימהא
ויהי ממחרת ותאמר
הבכירה אל הצעירה
הן שכבתי את אבי נש
נשקנו יין גם הלילה
ובאי שכבי עמו ונחיה
ונחיה מאבינו זרע
והוה מיומא דבתרוהי
ואמרת רבתא לזעירתא
הא שכיבית רמשא
עם אבא נשקניה יין גם
חמרא אף בליליא וע
ועולי שכובי עימיה ונ
ונקיים מאבונא בנין
ותשקין גם בלילה
ההוא את אביהן יין ו
ותקם הצעירה ותשכב
עמו ולא ידע בשכבה
ובקומה ואשקיאה
אף בליליא ההוא ית
אבוהן חמרא וקמת
זעירא ושכיבת עימיה
ולא ידע במשכבה
ובמקימהא ותהרין
שתי בנות לוט מאביהן
ואעדיאה תרתין בנת
לוט מאבוהן ותלד
הבכירה בן ותקרא את
שמו מואב הוא אבי
מואב עד היום וילידת

רבתא בר וקרת שמיה
מואב הוא אבוהי דמ
דמואבאי עד יומא
דין והצעירה גם היא
ילדה בן ותקרא שמו
בן עמי הוא אבי בני
עמון עד היום וזעירתא
אף היא ילידת בר וקרת
ית שמיה בר עמי
הוא אבוהון דבני עמון
עד יומא דין

חמישי

כ וייסע משם
אברהם ארצה הנגב ו
וישב בין קדש ובין ש
שור ויגר בגרר ונטל
מתמן אברהם לארעא
דרומא ויתיב בין רקם
ובין חגרא ואיתותב ב
בגרר ויאמר אברהם
אל שרה אשתו אחתי
הוא וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח את
שרה ואמר אברהם
לות שרה איתתיה אח
אחתי היא ושלח את
אבימלך מלכא דגרר
ודבר ית שרה ויבא
אלהים אל אבימלך
בחלום הלילה ויאמר
ויאמר לו הנך מת
על האשה אשר לקחת
והוא בעלת בעל ואתא
מימר מן קדם יי לות
לאבימלך בחילמא ד
דליליא ואמר ליה

עד היום ״ ל׳ וסימ׳ ותלד הבכירה בן · והצעירה גם היא · היא מצבת קבורת רחל · וישימהו למוצאות · ובשאת מתנותיכם ·
ותבנן בכל מלאכה · נקהלו לעמדן ברבה · למן היום לבת המלך · עד היום האחרון · ויקוננו ירמיהו על יאשיהו ... בלילה הוא
ד׳ וסימ׳ ותשקין את אביהן · וישכב עמה בלילה הוא · ויקם בלילה הוא ויקח · ויבדש שאול להכות את · וסימ׳ שתה ורמוך ...

אמיד לי ה׳ וסימ׳ הלא אמר לי אחתי · אשר אמר לי ארי · והאלהים אמר לו · אמר לו היו תהיה · ואת דבר המלך · וב׳ ואמיר
ואמר לי · מה אדבר ואמר לי · ענה דודי ואמר לי · אנכי ידעתי ג׳ וסימ׳ בתם לבבך · כי אנכי ידעתי את מריך · את המחשבת ·

הא את מאית על
עיסק איתתא דנסיבת
דנסיבתא והיא איתת
גבר ואבימלך לא
קרב אליה ויאמר אד
יהוה הגוי גם צדיק
תהרג ואבימלך לא
קריב לוותה ואמר יי
העם זכאי תקטול
הלא הוא אמר לי אח
אחתי היא והיא גם
הוא אמרה אחי הוא
בתם לבבי ובנקין כ
כפי עשיתי זאת הלא
הוא אמר לי דאחתי
היא והיא אף היא א
אמרת אחי בקשיטות
לבי ובזכאות ידי עבדי
עבדית דא ויאמר
ויאמר אליו האלהים
בחלם גם אנכי ידעתי
כי בתם לבבך עשית
זאת ואחשך גם אנכי
אותך מחטו לי על כן
לא נתתיך לנגע אל
אליה ואמר ליה יי
בחלמא אף אנא
קדמי גלי ארי בקשוט
בקשיטות לבך עבדת
דא ומנעית אנא אף
יתך מלמחטי קדמי
על כין לא שבקתך
למיקרב לוותה ועתה
השב אשת האיש כי
נביא הוא ויתפלל בעדך

וחיה ואם אינך מש
משיב דע כי מות תמ
תמות אתה וכל אשר
לך וכען אתיב איתת
גברא ארי נביא הוא
ויצלי עלך ותיחי וא
ואם ליתך מתיב דע
ארי מימת תמות את
וכל דילך וישכם אב
אבימלך בבקר ויקרא
לכל עבדיו וידבר את
כל הדברים האלה
באזניהם וייראו הא
האנשים מאד ואק
ואקדים אבימלך בצ
בצפרא וקרא לכל
עבדוהי ומליל ית כל
פיתגמיא האילין הא
קדמיהון ודחילו גב
גבריא לחדא ויקרא
אבימלך לאברהם
ויאמר לו מה עשית
לנו ומה חטאתי לך
כי הבאת עלי ועל
ממלכתי חטאה גד
גדלה מעשים אשר
לא יעשו עשית עמדי
עמדי וקרא אבימלך
לאברהם ואמר ליה
מה עבדת לנא ומה
חבית לך ארי אתיתא
עלי ועל מלכותי חו
חובא רבא עובדין ד
דלא כשרין לאתעבד
לאתעבדא עבדת

עמדי ויאמר אבימלך
אל אברהם מה ראית
כי עשית את הדבר
הזה ואמר אבימלך
לאברהם מא חזיתא
ארי עבדת ית פתגמא
הדין ויאמר אברהם
כי אמרתי רק אין יר
יראת אלהים במקום
הזה והרגוני על דבר
אשתי ואמר אבר
אברהם ארי אמרית
להוד לית דחלא דיי
באתרא הדין ויקטלוני
ויקטלוני על עיסק
איתתי וגם אמנה
אחתי בת אבי היא א
אך לא בת אמי ותהי
לי לאשה וברם קו
קושטא אחתי בת א
אבא היא ברם לא
בת אמי והות לי ל
לאנתו ויהי כאשר
התעו אתי אלהים
מבית אבי ואמר לה
זה חסדך אשר תעש
תעשי עמדי אל
כל המקום אשר נבא
שמה אמרי לי אחי
הוא והוה כד טעו
עממיא בתר עובד
ידיהון יתי קריב יי
לדחלתיה מבית אבא
ואמרית לה דא טי
טיבותיך דתעבדי

ויתפלל ג׳ רפי׳ וסימ׳ ויתפלל בעדך והיה · ויסגד לו וישתחו · ויתפלל בעדו תמיד · אנך יי׳ · מחטו ג׳ וסימ׳ אותך מחטו לי ·
בן בת · מחטא ליה בהדול · בן בת · מחטרא בלשוני · בן בת · אנך יי׳ · לנגע ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ לא נתתיך לנגע אליה · לא נובל
לנגע בבם · ראה לנגוע נפשי המיה · בתר מל׳ · אנך יי׳ · יראת אלהים ג׳ וסימ׳ רק אין יראת אלהים · צדיק מושל ביראת · והפחות ·

בטוב ט דגש. וסימ׳ בטוב בעיניך שב׳ עמך יושב בקרבך׳ כי בטרם ידע הנער׳ חמאה ודבש יאכל׳ הנני פוקד אל שגיעה השלמי׳ אם ישמעו ויעבדו׳ ועתה קומה יי אלהים לנוחך׳ המשביע בטוב עדיך ׃ מלל ב מב ליש וסימ׳ מי מלל׳ שומר מה מליל׳ מלל׃

עמי לבלא אתרא דהוי מתהך להכון אמרי בעו עלי אחי הוא ׃ ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו ׃ ודבר אבימלך עאן ותורין ועבדין ואמהן ויהב לאברהם ואתיב ליה ית שרה איתתיה ׃ ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב ׃ ואמר אבימלך הא ארעי קדמך בדתקין בעינך תיב ׃ ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת ׃ ולשרה אמר הא יהבית אלף סלעין דכסף לאחוך הא הוא לך כסות דיקר חלף דשלחית דברתיך ודחזית יתיך וית כל דעמיך ועל כל מה דאמרת איתוכחת ׃ ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו ׃ וצלי אברהם קדם יי ואסי יי ית אבימלך וית איתתיה ואמהתיה ואיתרוחו ׃ כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם ׃ ארי מיחד איחד יי באפי כל פתח ולדא לבית אבימלך על עיסק שרה איתת אברהם ׃

ששי

כא

ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר ׃ ויי דכיר ית שרה כמא דאמר ועבד יי לשרה כמא דמליל ׃ ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים ׃ ועדיאת וילידת שרה לאברהם בר לסיבתוהי לזמן דמליל יתיה יי ׃ ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק ׃ וקרא אברהם ית שום בריה דאיתיליד ליה דאילידת ליה שרה יצחק ׃ וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים ׃ וגזר אברהם ית יצחק בריה בר תמניא יומין כמא דפקיד יתיה יי ׃ ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו ׃ ואברהם בר מאה שנין כד איתיליד ליה ית יצחק בריה ׃ ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי ׃ ואמרת שרה חדוא עבד לי יי כל דשמע יחדי לי ׃ ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ׃ ואמרת מהימן מהימן דאמר לאברהם קיים התוניק בנין שרה ארי ילידית בר לסיבתוהי ׃ ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק ׃ ורבא רביא ואיתחסל ועבד אברהם משתיא רבא ביומא דאיתחסיל ית יצחק ׃ ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק ׃ וחזת שרה ית בר הגר מצריתא דילידת לאברהם מחייך ׃ ותאמר לא־ לאברהם גרש האמה

אלף כסף ג. וסימ׳ ולשרה אמר הנה נתתי׳ ולו אנכי שקל על כפי׳ איש יבא בפריו׳ אלף׃ מצחק ג. בליש׳ וסימ׳ ותרא שרה את בן הגר המצרית׳ והנה יצחק מצחק׳ כן איש ראה את רעהו׃ ואברהם ה ריש פס וסימ׳ ואברהם בן תשעים שנה׳ ואברהם ושרה זקנים׳ ואברהם היו יהיה׳ ואברהם זקן בא בימים׳ ואברהם בן מאת שנה׃ גרש ג. וסימ׳ גרש האמה הזאת׳ בשלחו כלה גרש לין ויצא מדון׃

ואת בנה ב̇ וסימ׳ את האמה הזאת ואת · ואת בנה המתו׳ · אודות ג̇ בת בן וסימ׳ וירע הדבר מאד בעיני · וספר משה להתנן · על אודת
הרעה הגדולה · ושאר אדות כת׳ · ויכלו ג̇ וסימ׳ ויכלו מן החמת · ויכלו בבשת ימי · ויכלו באפס תקוה · אנ̇ך̇ · במטחוי ל̇ דכו׳

הזאת ואת בנה כי לו
לא יירש בן האמה
הזאת עם בני עם יצ
יצחק ואמר יי לאברה
תריך ית אמתא הדא
וית ברא ארי לא ייר
ירת בר אמתא הדא
עם ברי עם יצחק
וירע הדבר מאד בע
בעיני אברהם על א
אודות בנו ובאיש
פתגמא לחדא בעי
אברהם על עיסק ברי
בריה ויאמר אלהים
אל אברהם אל ירע
בעיניך על הנער ועל
אמתך כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בק
בקלה כי ביצחק יקרא
יקרא לך זרע ואמר
יי לאברהם לא יבאש
בעינך על עולימא ו
ועל אמתך כל די תימ
תימרא לך קביל מינה
ארי ביצחק יתקרון לך
בנין וגם את בן האמה
לגוי אשימנו כי זרעך
הוא ואף ית בר אמתא
לעמא אשויניה ארי
מבנך הוא וישכם א
אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת מים ויתן
אל הגר שם על שכמה
ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר

באר שבע ואקדים
אברהם בצפרא ונסי
ונסיב לחמא ורוקבא
דמיא ויהב להגר שוי
שוי על כתפה וית
רביא ושלחה ואזלת
וטעת במדברא דבאר
שבע ויכלו המים מן
החמת ותשלך את הי
הילד תחת אחד העצ
השיחם ושלימו מיא
מן רוקבא ורמת ית
רביא תחות חד מן אילניא
ותלך ותשב לה מנגד
הרחק כמטחוי קשת
כי אמרה אל אראה
במות הילד ותשב
מנגד ותשא את קלה
ותבך ואזלת ויתיבת
ליה מקביל ארחיקת
כמיגד קשתא ארי
אמרת לא אחזי במו
במותא דרביא ויתי
ויתיבת מקביל וארי
וארימת ית קלה ובכת
וישמע אלהים את
קול הנער ויקרא מלא
מלאך אלהים אל
הגר מן השמים ויא
ויאמר לה מה לך הגר
אל תיראי כי שמע א
אלהים אל קול הנער
באשר הוא שם ושמ
ושמיע קדם יי ית
קליה דרביא וקרא

מלאכא דיי להגר
מן שמיא ואמר לה
מה לך הגר לא תדחלי
ארי שמיע קדם יי ית
קליה דרביא באתר
דהוא תמן קומי שאי
את הנער והחזיקי את
ידך בו כי לגוי גדול
אשימנו קומי טולי
ית רביא ואתקיפי ית
ידך ביה ארי לעם סגי
אשוינניה ויפקח
אלהים את עיניה ותר
ותרא באר מים ותלך
ותמלא את החמת
מים ותשק את הנער
וגלא יי ית עינהא וחז
וחזת בירא דמיא
ואזלת ומלת ית רוקבא
מיא ואשקי ית רביא
ויהי אלהים את הנער
ויגדל וישב במדבר
ויהי רבה קשת והוה
מימרא דיי בסעדיה
דרביא ורבא ויתיב במ
במדברא והוה רבי קש
קשתא וישב במדבר
פארן ותקח לו אמו
אשה מארץ מצרים
ויתיב במדברא דפארן
ונסיבת ליה אימיה
איתתא מארעא דמצ
דמצרים

ויהי בעת
ההוא ויאמר אבימלך

ופיכל ג̇ וסימ׳ ופיכל שר צבאו · ויקם אבימלך ופיכל · ואחזת מרעהו · והשלך ג̇ וסימ׳ ויכלו המים מן החמת · ותשלך אשה אחת ·
ותשלך דברי אחריך · ואת ותשלח אמה ארצה · שאי ה̇ וסימ׳ קומי שאי את הנער · ויקרא אל יהוה · והקשרב כבלה · שאי סביב עיניך
וראי · שאי עיניך על שפיים · יכן טבחת · וגם את שאי בלמהך · קדם דפס · קומי רני בלילה · וב ושאי · ושאי בלמהך · ושאי על שפיים

שבועה באלהים ד׳ בליש וסימ׳ השבעה לי באלהים ׃ אם רמיתני ואם תסגירני ׃ גם המלך נבוכדנאצר מרדך ׃ ואריב עמים ואקללם ׃׃ וגם אנכי ה׳ וסימ׳ ולא שמעתי בלתי היום ׃ וגם אנכי שמעתי ׃ המלכים ׃ מצעתי מכם את הגשם ׃ וגם אנכי השאלתיהו ׃ אעשה אתכם ׃׃

ופיכל רב חיליה לא
לאברהם למימר מימ
מימרא דיי בסעדך
בכל דאת עביד ׃ ועתה
השבעה לי באלהים
הנה אם תשקר לי ולני
ולניני ולנכדי כחסד
אשר עשיתי עמך תע
תעשה עמדי ועם
הארץ אשר גרתה בה ׃
וכען קיים לי במימרא
דיי הכא דלא תשקר
לי ולברי ולבר ברי כ
כטיבותא דעבדית עמ
עמך תעביד עימי ועם
ארעא דאיתותבתא בה ׃
ויאמר אברהם אנכי
אשבע ׃ ואמר אברהם
אנא אקיים ׃ והוכח
אברהם את אבימלך
על אדות באר המים
אשר גזלו עבדי אבי
אבימלך ׃ ואוכח אב
אברהם ית אבימלך
על עיסק בירא דמיא
די אניסו עבדי דאבי
דאבימלך ׃ ויאמר
אבימלך לא ידעתי מ
מי עשה את הדבר
הזה וגם אתה לא הגדת
לי וגם אנכי לא שמעתי
בלתי היום ׃ ואמר אב
אבימלך לא ידענא
מאן עבד ית פיתגמא
הדין ואף את לא חו

חוית לי ואף אנא לא
שמעית אילהין יומ
יומא דין ׃ ויקח אב
אבימלך צאן ובקר
ויתן לאברהם ויכרתו
שניהם ברית ׃ ונסיב
אבימלך ען ותורין ויה
ויהב לאברהם וגזרו
תרויהון קיים ׃ ויצב
אברהם את שבע כבש
כבשת הצאן לבדהן ׃
ואקים אברהם ית
שבע חורפן דענא בל
בלחודיהון ׃ ויאמר
אבימלך אל אברהם
מה הנה שבע כבשת
האלה אשר הצבת
לבדנה ׃ ואמר אבימל
לאברהם מא אינון שז
שבע חורפן באילין
די אקימתא בלחודיו
בלחודיהן ׃ ויאמר
כי את שבע כבשת ת
תקח מידי בעבור
תהיה לי לעדה כי ח
חפרתי את הבאר
הזאת ׃ ואמר ארי ית
ית שבע חורפן תקבל
מן ידי בדיל תהי
לי לסהדו ארי חפרית
ית בירא הדין ׃ על
כן למקום ההוא באר
שבע כי שם נשבעו
שניהם ׃ עלכן קרא
לאתרא ההוא באר

שבע ארי תמן קיימו
תרויהון ׃ ויכרתו ברי
ברית בבאר שבע ויק
ויקם אבימלך ופיכל
שר צבאו וישבו אל
ארץ פלשתים ׃ וגזרו
קיים בבארא וקם
אבימלך ופיכל רב ח
חיליה ותבו לארעא
כב פלשתאי ׃ ויטע אש
אשל בבאר שבע ויק
ויקרא שם בשם
יהוה אל עולם ׃ ונציב
ניצבא בבארא דשב
וצלי תמן בשמא דיי
אלהא דעלמא ׃ ויגר
אברהם בארץ פלשת
פלשתים ימים רבים ׃
ואיתותב אברהם בא
בארעא דפלשתאי
יומין סגיאין ׃

שביעי

ויהי אחר
הדברים האלה והא
והאלהים נסה את
אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הנני ׃
והוה בתר פיתגמיא
האילין ויי נסי ית
אברהם ואמר ליה
אברהם ואמר הא אנא ׃
ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אה
אהבת את יצחק ולך
לך אל ארץ המוריה
והעלהו שם לעלה ׃

והוכח אברהם בן כת׳ ׃ אשר הכיח יי׳ לבן אדני ׃ כן כת׳ ׃ אשר הכחת לעבדך ליצחק ׃ בן כת׳ ׃ המוכיח אחך יכיחך ׃ כן כת׳ ׃ דוכיחתן בן שיניו ׃ בן כת׳ ׃ ומשובתיך תוכחך ׃ בן כת׳ ׃׃ נסה ו׳ ב׳ כת׳ סה וד׳ כת׳ שא וסימ׳ והאלהים נסה את אברהם ׃ ויואל ללכת כי לא נסה ׃ חידם מלך צור נשא ׃ אם נשאת נשא לבו ׃ ועל כל נשא ושפל ׃ נשא לבבנו אל כפים ׃ ב׳ קד׳ כת׳ סה ׃׃ וגם אתה ג׳ וסימ׳ לא הגדת לי ׃ ידעת את אשר עשה לי ׃ ואם תדין את ׃׃

נשיאה את עיניו ט בליש וסימ׳ וישא לוט את עינו׳ וירא את המקום מרחק׳ וישא אברהם את עיניו וירא׳ וישא את עיניו׳ דעשו׳
וישא בלעם את עיניו׳ ויברח אבשלום׳ ודוד יושב׳ אליך נשאתי את עיני׳ וישא דוד את עיניו ״׳״ הנני ב׳ דגש הנני בני׳ מי אתה ״׳

על אחד ההרים אשר
אמר אליך ׀ ואמר
דבר כען ית ברך ית יי
יחידך דרחימתא ית
יצחק ואיזיל לך לא
לארעא פולחנא ותה
ותסקיה קדמי תמן ל
לעלתא על חד מן ט
טוריא די אימר לך ׀
וישכם אברהם בבקר
ויחבש את חמרו ויקח
את שני נעריו אתו ו
ואת יצחק בנו ויבקע
את עצי העלה ויקם
וילך אל המקום אשר
אמר לו האלהים ׀ וא
ואקדים אברהם בצפר
וזריז ית חמריה ודבר
ית תרין עולימוהי
עמיה וית יצחק בריה
וצלח אעי דעלתא
וקם ואזל לאתרא די
אמר ליה יי ׀ ביום הש
השלישי וישא אבר
אברהם את עיניו ויר
וירא את המקום
מרחק ׀ ביומא תליתאה
תליתאה וזקף אברה
ית עינוהי וחזא ית
אתרא מרחיק ׀ ויאמ
ויאמר אברהם אל
נעריו שבו לכם פה
עם החמור ואני והנ
והנער נלכה עד כה
ונשתחוה ונשובה

אליכם ׀ ואמר אברה
לעולימוהי אוריכו
לכון הכא עם חמרא
ואנא ועולימא נה
נתמטי עד כא ונסו
ונסגוד ונתוב לו
לותכון ׀ ויקח אברהם
את עצי העלה וישם
על יצחק בנו ויקח
בידו את האש ואת
המאכלת וילכו שניהם
יחדו ׀ ונסיב אברהם
ית אעי דעלתא ושוי
על יצחק בריה ונסיב
בידיה ית אישתא וית
סכינא ואזלו תרויהו
כחדא ׀ ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויא
ויאמר אבי ויאמר
הנני בני ויאמר הנה
האש והעצים ואיה
השה לעלה ׀ ואמר
יצחק לאברהם אבוה
אבוהי ואמר הא אנא
ברי ואמר הא אישתא
ואעיא ואן אימרא
לעלתא ׀ ויאמר
אברהם אלהים יראה
לו השה לעלה בני וי
וילכו שניהם יחדו ׀
ואמר אברהם קדם
יי גלי ליה אימרא
לעלתא ברי ואזלו ת
תרויהון כחדא ׀ ויב
ויבאו אל המקום

אשר אמר לו הא
האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח
ויערך את העצים וי
ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על ה
המזבח ממעל לעצי
לעצים ׀ ואתו לאתרא
די אמר ליה יי ובנא
תמן אברהם ית מדב
מדבחא וסדר ית א
אעיא ועקד ית יצחק
בריה ושוי יתיה על
מדבחא על מן אעי ׀
וישלח אברהם את
ידו ויקח את המאכלת
לשחט את בנו ׀ ואוש
ואושיט אברהם ית
ידיה ונסיב ית סכינא
למיכס ית בריה ׀ ויק
ויקרא אליו מלאך
יהוה מן השמים ויא
ויאמר אברהם אבר
אברהם ויאמר הנני ׀
וקרא ליה מלאכא
דיי מן שמיא ואמר
אברהם אברהם וא
ואמר הא אנא ׀ ויא
ויאמר אל תשלח
ידך אל הנער ואל ו
תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה ולא ו
חשכת את בנך את
יחידך ממני ׀ ואמר

שבו ה׳ בתור וסימ׳ שבו לכם פה עם החמור׳ שבו וסחרוה׳ שבו איש תחתיו׳ שבו לנו בזה׳ שבו נא בזה ״׳״ ונשובה ד׳ וסימ׳ שבו נא
לכם פה׳ נתנה ראש ונשובה׳ הביה באו בארץ גות׳ הרבה כושל וגם נפל׳ כי הוא טרף׳ נחפשה דרכנו׳ השיבנו יי׳ אליך ״׳״ לשחט ב׳ א׳
חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ ויקח את המאכלת׳ לשחוט עליהם העולה׳ בתר׳ מל׳ ״׳״ ב׳ פס׳ מן ד׳ ויאמר וסימ׳ ויאמר יצחק׳ ויאמר אחאב ״׳

בהר יי ג וסימ ויקרא אברהם את שם המקום · לבא בהר יי · אל יצור ישראל · מי יעלה בהר יי · ואנד · קמואל ג וסימ וארם
קמואל אבי ארם · קמואל בן שפטן · ללוי חשביה קמואל ·· ויהי אחרי הדברים ג וסימ ילדה מלכה · הנה אביך חלה · וימת יהושע · וס' אתיליד
ויאתבאש
ומית ··

לא תושיט ידך לעו
לעולימא ולא תע
תעביד ליה מידעם
ארי דחלא דיי את ו
ולא מנעת ית ברך
ית יחידך מיני ׀ ויש
וישא אברהם את
עיניו וירא והנה איל
אחר בסבך בקרניו ו
וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו ו
לעלה תחת בנו ׀ וזק
וזקף אברהם ית עינ
עינוהי וחזא והא דיכרא
אחיד באילנא בקרנ
בקרנוהי ואזל אברהם
ונסיב ית דיכרא ואו
ואסקיה לעלתא ח
חלף בריה ׀ ויקרא יי
אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בה
בהר יהוה יראה ׀ ופ
ופלח אברהם תמן בא
באתרא ההוא אמר
קדם יי הכא יהון פ
פלחין דריא בכין יה
יתאמר ביומא ההוא
בטורא הדין אברהם
קדם יי פלח ׀ ויקרא
מלאך יהוה אל או
אברהם שנית מן ה
השמים ׀ וקרא מלא
מלאכא דיי לאברהם
תניינות מן שמיא ׀

ויאמר בי נשבעתי
נאם יהוה כי יען אש
אשר עשית את הד
הדבר הזה ולא חש
חשכת את בנך את
יחידך ׀ ואמר במימ
במימריה קיימית
אמר יי ארי חלף די
עבדית ית פתגמא
הדין ולא מנעת ית
ברך ית יחידך ׀ כי ברך
אברכך והרבה ארבה
את זרעך ככוכבי השמ
השמים וכחול אשר
אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער
איביו ׀ ארי ברכא אב
אברכינך ואסגאה
אסגי ית בנך ככוכבי
שמיא וכחלא דעל
כיף ימא ויחסנון בנ
בנך ית קרוי סנאיהון ׀
והתברכו בזרעך כל
גויי הארץ עקב אש
אשר שמעת בקלי ׀
ויתברכון בדיל בנך
כל עממי ארעא חלף
די קבילתא במימרי ׀
וישב אברהם אל נע
נעריו ויקמו וילכו יח
יחדו אל באר שבע ׀ ו
וישב אברהם בבאר
שבע ׀ ותב אברהם לו
לות עולימוהי וקמו
ואזלו כחדא לבאר

שבע ויתיב אברהם
בבאר שבע ׀
ויהי אחרי
הדברים האלה ויגד
לאברהם לאמר הנה
ילדה מלכה גם היא
בנים לנחור אחיך ׀ ו
והוה בתר פתגמיא
האילין ואתחואה
לאברהם למימר
הא ילידת מלכה אף
בנין לנחור אחוך ׀
את עוץ בכרו ואת
בוז ואת קמואל אבי
ארם ׀ ית עוץ בוכריה
וית בוז אחוהי וית
קמואל אבוהי דארם ׀
ואת כשד ואת פלדש
ואת ידלף ואת בתו
בתואל ׀ וית כשד
וית פלדש וית ידלף
וית בתואל ׀ ובתואל
ילד את רבקה שמנה
אלה ילדה מלכה
לנחור אחי אברהם ׀
ובתואל אוליד ית
רבקה תמניא איל
אילין ילידת מלכה
לנחור אחוהי דא
דאברהם ׀ ופילגשו
ושמה ראומה
ותלד גם היא את טב
טבח ואת גחם ואת
תחש ואת מעכה ׀
ולחינתיה ושמה

וירש ז וס' בליש וסימ וירש זרעך את שער איביו · וירשוה וישבו בה · ירשו את ערי הנגב · ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל · וילחמו עם
לשב · ויירשו את שמרון ויבאו · וירשו אותה ולא שמעו ·· ופילגשו ה ב מנה ריש פס וסימ ופילגשו ושמה ראומה · ופילגשו אשר בשכם
ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו · ועמו צמד חמורים חבושים · ויען האיש הלוי איש האשה ·· הפילגש ג האשה לשחוט · ויחזק בפילגשו ··

גר ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ גר והושב אנכי עמכם · גר יתום ואלמנה · גר אנכי עמך · אנכי ·· קבור ד׳ מלא בליש וסימ׳ במבחר קברינו
כי קבורת תקברנו · מאין מקום לקבור · ואין קובר ·· בתוך ד׳ ג׳ חס וא׳ מל וסימ׳ קבור את · ב׳ בו · לא אדני שמעני · יחיו מתיך · בתר מלי ··

כג

ראומה ותלד גם הוא את
היא ית טבח וית גחם
וית תחש וית מעכה
פ פ פ
ויהיו חיי שרה מאה
שנה ועשרים שנה
ושבע שנים שני חיי
שרה והוו חיי שרה
מאה ועשרים ושבע
שנין שני חיי שרה
ותמת שרה בקרית
ארבע היא חברון בא
בארץ כנען ויבא אב
אברהם לספד לשרה
ולבכתה ומיתת שרה
בקרית ארבע היא חב
חברון בארעא דכנען
ואתא אברהם למיס
למספדא לשרה
ולמבכה ויקם אבר
אברהם מעל פני מתו
וידבר אל בני חת לאמ
לאמר וקם אברהם
מעל אפי מיתיה ומל
ומליל עם בני חיתאה
למימר גר ותושב אנ
אנכי עמכם תנו לי א
אחזת קבר עמכם ואק
ואקברה מתי מלפני
דייר ותותב אנא עמ
עמכון הבו לי אחסנת
קבורא עמכון ואיקב
ואיקבר מיתי מן קדמ
קדמי ויענו בני חת
את אברהם לאמר לו

ואתיבו בני חת ית
אברהם למימר ליה
שמענו אדני נשיא
אלהים אתה בתוכנו במב
במבחר קברינו קבר
את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה
ממך מקבר מתך קב
קביל מננא ריבוננא
רב קדם יי את בינ
בשפר קברנא קבר
ית מיתך אינש מננ
ית קבריה לא ימנע
מינך מלמקבר מיתך
ויקם אברהם וישתחו
לעם הארץ לבני חת
וקם אברהם וסגיד
לעמא דארעא מן
בני חיתאה וידבר
אתם לאמר אם יש
את נפשכם לקבר את
את מתי מלפני שמ
שמעוני ופגעו לי ב
בעפרון בן צחר ומל
ומליל עמהון למימ
אית רעוא בנפשכון די
למיקבר ית מיתי מן
קדמי קבילו מני וב
ובעו לי בעפרון בר
צחר ויתן לי את מע
מערת המכפלה אשר
לו אשר בקצה שדה
שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם לא
לאחזת קבר ויתן לי

ית מערת כפלתא
די ליה די בסטר חק
חקליה בכסף שלים ש
שלים יתננה לי בינ
בינכון לאחסנת
קבורא ועפרן ישב
בתוך בני חת ויען
עפרון החתי את אב
אברהם באזני בני חת
לכל באי שער עירו
לאמר ועפרן יתיב
בגו בני חיתאה ואתיב
עפרון חיתאה ית
אברהם קדם בני חת
לכל עלי תרע קרתיה
למימר לא אדני ש
שמעני השדה נתתי
לך והמערה אשר
בו לך נתתיה לעיני
בני עמי נתתיה לך
קבר מתך לא ריבוני
קביל מני חקלא יה
יהבית לך ומערתא
דביה לך יהביתה לע
לעיני בני עמי יהבית
לך קבר מיתך וישתחו
אברהם לפני עם הא
הארץ וסגיד אברהם
קדם עמא דארעא
וידבר אל עפרון באזני
עם הארץ לאמר אך
אם לו שמעני נתתי כ
כסף השדה קח ממני
ואקברה את מתי שמה
ומליל עם עפרון קדם

מלפני יב׳ וסימ׳ ואקברה מתי מלפני · לקבור את מתי · אמר אליהם לדרתיכם · לא יכרת לך איש · דמלכי · וחברו דוד · כי נגע אחאב · קדמ
דפס׳ ויהי כחול זרעך · כי רוח מלפני · יעטות · כי עיני על כל דרכיהם · אם ימושו החקים · ולהצים הלוים לא יכרת · ויצאו מלכים מלפני בצים ··
דבורי אתם ג׳ בליש וסימ׳ וידבר אתם לאמר · וידבר חמור אתם לאמר · וירא יוסף אחיו ויכירם · ויכל משה מדבר אתם · ויבאו בני ראובן · אתם המלך ··

עפרן ד חס וסימ׳ וישקל אברהם לעפרן · ויקברו אתו יצחק וישמעאל בנו · במערה אשר בשדה המכפלה אשר · וישאו אתו בניו ··
גבלו ה חס בליש וסימ׳ ויקם שדה עפרון אשר · וימאן אדום נתן · ולא נתן סיחון את ישראל · ולא האמין סיחון את · זאת תורת הבית ·· פ

עמא דארעא למימר
ברם אם את עביד לי
טיבו קביל מיני איתן
כספא דמי חקלא סב
מיני ואיקבר ית מיתי
מיתי תמן ויען עפרון
את אברהם לאמר
לו ואתיב עפרון ית
אברהם למימר ליה
אדני שמעני ארץ
ארבע מאת שקל כסף
ביני ובינך מה היא
ואת מתך קבר ריבוני
קביל מיני ארעא ד
שויא ארבע מאה
סילעין דכסף בינא ו
ובינך מה היא וית
מיתך קבר וישמע
אברהם אל עפרון ויש
וישקל אברהם לעפרן
את הכסף אשר דבר
באזני בני חת ארבע
מאות שקל כסף עבר
לסחר וקביל אברהם
מן עפרון ותקל אברה
לעפרון ית כספא דמ
דמליל קדם בני חיתאה
חיתאה ארבע מאה
סילעין דכסף דמתק
דמתקבל סחורתא
לוי בכל מדינתא ויקם
שדה עפרון אשר במ
במכפלה אשר לפני
ממרא השדה והמערה
אשר בו וכל העץ אש

אשר בשדה אשר
בכל גבלו סביב וקם
חקל עפרון דבכפלתא
דיקדם ממרא חקלא
ומערתא דביה וכל
אילנא דבחקלא
די בכל תחומיה סחור
סחור לאברהם למיק
למקנה לעיני בני חת
בכל באי שער עירו
לאברהם לזבינוהי לז
לקביל בני חת בכל
עלי תרע קרתיה ו
ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל
מערת שדה המכפלה
על פני ממרא היא חב
חברון בארץ כנען וב
ובתר כין קבר אברהם
ית שרה איתתיה למ
למערת חקלא דכפ
דכפלתא די על אפי מ
ממרא היא חברון בא
בארעא דכנען ויקם
השדה והמערה אשר
בו לאברהם לאחזת
קבר מאת בני חת ויקם
חקלא ומערתא דביה
לאברהם לאחסנת קבו
קבורה מן בני חיתאה

כד ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברך את אברהם
בכל ואברהם סיב על
ביומין ויי בריך ית

אברהם בכולא ויאמר
אברהם אל עבדו זקן
ביתו המשל בכל אשר
לו שים נא ידך תחת
ירכי ואמר אברהם ל
לעבדיה סבא דביתיה
דשליט בכל דיליה
שוי כען ידך תחות י
ירכי ואשביעך ביהוה
אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח
אשה לבני מבנות הכ
הכנעני אשר אנכי יוש
יושב בקרבו ואקיים
עלך במימרא דיי א
אלהא דשמיא ואלהא
דארעא די לא תסיב
איתתא לברי מבנת
כנענאה די אנא בינהון
כי אם אל ארצי ואל
מולדתי תלך ולקחת
אשה לבני ליצחק א
אלהין לארעי ולילד
ולילדותי תיזיל ותסב
איתתא לברי ליצחק
ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ
הזאת ההשב אשיב
את בנך אל הארץ אש
אשר יצאת משם
משם ואמר ליה עבד
עבדא מאים לא תיבי
איתתא למיתי בתראי
לארעא הדא האתבא

ט פס בספר מן ב מלו׳ נפש קדמ׳ מל׳ תנו׳ חס וסימ׳ מכל הבהמה הטהורה · מן הבהמה הטהורה · וישמע אברהם אל עפרון · ויקרא את שמו
יוסף · וירא יוסף את אחיו · אותם איש אשר כברכתו · ויביאו את מקניהם אל יוסף · ויברכם ביום ההוא לאמור · לכלם אתן לאיש חליפות ·· ג
ביי׳ אלהי השמים ו׳ בליש וסימ׳ ואשביעך ביי׳ · אשר לקחני מבית אבי · ויאמר אליהם עברי · כה אמר כורש · וחברו׳ אנא יי׳ אלהי השמים ··

תשיב ד וסימ ויאמר אליו אברהם השמר השיב תשיב לו את העבוט חכמות שרותיה תעניגה ואיך אשיב את פני פחת וחברו אם תשיב משבת רגליך למה תשיב ידך וימינך את השיב צור חרבו כי אל אל רוחך תשיב להם גמול ופל טוב ב אדניו וילך חלה אל

אתיב ית ברך לארעא
דינפקתא מתמן ׃ ויאמר
אליו אברהם השמר
לך פן תשיב את בני
שמה ׃ ואמר ליה
אברהם איסתמר לך
דילמא תתיב ית ברי
לתמן ׃ יהוה אלהי
השמים אשר לקחני
מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי
ואשר נשבע לי לאמר
לזרעך אתן את הארץ
הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך ולקחת
אשה לבני משם ׃ יהוה
אלהא דשמיא די דברני
מבית אבא ומארעא
דילדותי ודי מליל
לי ודי קיים לי למימר
לבנך אתן ית ארעא
הדא הוא ישלח
מלאכיה קדמך ותסב
איתתא לברי מתמן ׃
ואם לא תאבה האשה
ללכת אחריך ונקית
משבעתי זאת רק את
בני לא תשב שמה ׃
ואם לא תיבי איתתא
למיתי בתרך ותהי
זכאה ממומתי דא לחוד
ית ברי לא תתיב
לתמן ׃ וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם
אדניו וישבע לו על

הדבר הזה ׃ ושוי עבדא
ית ידיה תחות ירכא די
דאברהם רבונה וקיים
ליה על פתגמא הדין ׃
ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו
וילך וכל טוב אדניו
בידו ויקם וילך אל
ארם נהרים אל עיר
נחור ׃ ודבר עבדא
עשרה גמלין מגמלי
דרבוניה ואזל וכל שפר
דרבוניה בידיה וקם
ואזל לארם דעל פרת
לקרתא דנחור ׃ ויברך
הגמלים מחוץ לעיר
אל באר המים לעת
ערב לעת צאת
השאבת ׃ ואשרי
גמליא מברא לקרתא
לבירא דמיא לעידן
רמשא לעידן דנפקן
מליתא ׃ ויאמר
יהוה אלהי אברהם
הקרה נא לפני היום
ועשה חסד עם אדני
אברהם ׃ ואמר יי אלהא
דרבוני אברהם
זמין כען קדמי יומא
דין ועביד טיבו עם
רבוני אברהם ׃ הנה
אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר
יצאת לשאב מים ׃ הא
אנא קאים על עינא

דמיא ובנת אינשי
קרתא נפקן למימלי
מיא ׃ והיה הנער
אשר אמר אליה הטי
נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך
אשקה אתה הכחת
לעבדך ליצחק ובה
אדע כי עשית חסד עם
אדני ׃ ותהי עולימתא
די איימר לה ארכיני כען
קולתיך ואשתי
ותימר אישתי ואף
גמליך אשקי יתה
זמינתא לעבדך ליצחק
ובה אידע ארי עבדת
טיבו עם רבוני ׃ ויהי
הוא טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת
אשר ילדה לבתואל
בן מלכה אשת נחור
אחי אברהם וכדה על
שכמה ׃ והוה הוא
עד לא שיצי למללא
והא רבקה נפקת די
איתילידת לבתואל
בר מלכה איתת נחור
אחוהי דאברהם
וקולתה על כתפה ׃
והנער טבת מראה
מאד בתולה ואיש לא
ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל ׃
ועולימתא שפירא
למחזי לחדא בתולתא

תשב ד מלרע וסימ ואם לא תאבה האשה תשב אנוש עד דכא אלהים אל תשב פני בעבור דוד עבדך וא מלרע אנכי שאלה מאתך אל תשב דמלכים ובה ג וסימ ובה אדע כי עשית חסד ומה יעצה מלאכי ויקח דוד את מגואל ואשר דבר ב אלהי השמים מי האיש החכם ויבן את זאת ידעה ב וסימ והנער טבת מראה מאד בתולה והמילד לא ידעה ילדה לו

ותרד בדה על ידה ׳ ותורד בדה מעליה ׳ ותהדר מיבל את דודי ׳ מיצע מל׳ ׳׳ לשתת ד׳ חס׳ ופ׳
לשתת ׳ בי לא יבלו לשתות ׳ ואין מים לשתת העם ׳׳ ג׳׳ בראת ב׳ חס׳ בתור׳ ׳ את הנזם ׳ נ׳בי ל׳הים ׳׳

ולא ידעה ונחתת לע
לעינא ומלת קולתא
וסליקת ׃ וירץ העבד
לקראתה ויאמר
הגמיאיני נא מעט מים
מכדך ׃ ורהט עבדא
לקדמותה ואמר
אטעימיני כען זעיר
מיא מקולתך ׃ ותאמ
ותאמר שתה אדני ו
ותמהר ותרד כדה
על ידה ותשקהו ׃ ו
ואמרת אשתי ריבוני
ואוחיאת ואחתת ית
קולתא על ידה ואשק
ואשקיתיה ׃ ותכל
להשקתו ותאמר גם
לגמליך אשאב עד
כלו לשתת ׃ ושיציא
לאשקיותיה ואמרת
אף לגמלך אמלי עד
דיספקון למשתי ׃
ותמהר ותער כדה אל
השקת ותרץ עוד
אל הבאר לשאב ותש
ותשאב לכל גמליו ׃ ו
ואוחיאת ונפצת קולת
קולתא לבית שקיא
ורהטת עוד לבירא
למימלי ומלת לכל
גמלוהי ׃ והאיש משת
משתאה לה מחריש
לדעת ההצליח יהוה
דרכו ׃ וגברא שהי ובה
מסתכל שתיק למידע

האצלח יי אורחיה
אם לא ׃ ויהי כאשר כ
כלו הגמלים לשתות
ויקח האיש נזם זהב
בקע משקלו ושני צ
צמידים על ידיה ע
עשרה זהב משקלם ׃
והוה כד ספיקו גמליא
למשתי ונסיב קדשא
דדהבא תיקלא מתק
מתקליה ותרין שירין
על ידהא מתקל עשר
סלעין דדהב מתקל
מתקלהון ׃ ויאמר בת
את הגידי נא לי היש
בית אביך מקום לנו ל
ללין ׃ ואמרת בת מאן
את חוי כען לי האית
בית אבוך אתר כשר
לנא למבת ׃ ותאמר
אליו בת בתואל אנכי
בן מלכה אשר ילדה
לנחור ׃ ואמרת ליה בת
בת בתואל אנא בר
מלכה דילידת לנחור ׃
ותאמר אליו גם תבן
גם מספוא רב עמנו גם
מקום ללון ׃ ואמרת
ליה אף תבנא אף כי
כיסתא סגי עימנא אף
אתר כשר למבת ׃ ויקד
האיש וישתחו ליהוה ׃
וכרע גברא וסגיד קדם
יי ׃ ויאמר ברוך יהוה
אלהי אדני אברהם

אשר לא עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אנכי
אנכי בדרך נחני יהוה
בית אחי אדני ׃ ואמר
בריך יי אלהיה דריבוני
אברהם דלא מנע טי
טיבותיה וקושטיה
מן ריבוני אנא באורח
תקנא דברני יי בית
אחוהי דריבוני ׃ ותרץ
הנער ותגד לבית אמה
כדברים האלה ׃ ורהטת
עולימתא וחויאת
לבית אמה כפתגמיא
האילין ׃ ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל
העין ׃ ולרבקה אחא
ושמיה לבן ורהט לבן
לות גברא לברא לות
עינא ׃ ויהי כראת את
הנזם ואת הצמידים
על ידי אחתו וכשמעו
את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי ה
האיש ויבא אל האיש
והנה עמד על הגמלים
על העין ׃ והוה כד חזא
ית קדשא וית שיריא
על ידי אחתיה וכד
שמע ית פתגמי רבקה
רביעי אחתיה למימר כדין
מליל עימי גבריא ואת
ואתא לות גברא והא
קאים עלוהי גמליא

יג׳ פס׳ גם גם גם וסימ׳ ותאמר אליו גם תבן ׳ ויצו גם את השני ׳ שלחה הנער ׳ גם מתמול גם משלשם ׳ גם יצאנבם גם בקרבם קהן ׳
משל בנו גם אתה ׳ וישאל שאול ב׳ ׳ כי גם אחיך ובית אביך ׳ כי גם נביא גם כהן ׳ גם לא שמעת גם לא ידעת גם ׳ גם תמול גם שלשם גם ׳
גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם ׳ גם תמול גם שלשם גם בהיותו ׳ ד׳ת ׳׳ ג׳׳ נחני ג׳ וסימ׳ בדרך נחני י׳ בית אחי ׳ נחני עד אדום ׳ וחברי

ובכסף וזהב ג̇ וסימ̇ ויי̇ ברך את אדני ׳ ובקרך ובצאנך ׳ לא ירבה לו מאד ׳׳ אנכי יושב ה̇ וסימ̇ אשר אנכי יושב בקרבו ׳
׳ יושב בארצו ׳ אשר אנכי יושב בבית ארזים ׳ והאבדו ׳ ובתוך עם טמא שפתים ׳׳ ברוך ב̇ בספר בואי אתה עתה ברוך ׳׳

על עינא ׃ ויאמר בוא
ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הז
הבית ומקום לגמלים ׃
ואמר עול בריכא דיי̇
למא את קאים גברא
ואנא פניתי ביתא ויז
ואתר כשר לגמליא ׃
ויבא האיש הביתה ויז
ויפתח את הגמלים ויז
ויתן תבן ומספוא לגמה
לגמלים ומים לרחץ ׃
רגליו ורגלי האנשים
אשר אתו ׃ ועל גבריא
לביתא ושרא גמליא
ויהב תבנא וכסתא יו
לגמליא ומיא לאסחא
ריגלוהי וריגלי גבריא
די עמיה ׃ ויושם לפניו
לאכל ויאמר לא אכל
עד אם דברתי דברי וז
ויאמר דבר ׃ ושויאו
קדמוהי למיכל ואמר
לא איכול עד דאמליל
פתגמי ואמר מליל ׃
ויאמר עבד אברהם
אנכי ׃ ואמר עבדא דא
דאברהם אנא ׃ ויהוה
ברך את אדני מאד
ויגדל ויתן לו צאן וה
ובקר וכסף וזהב ועבה
ועבדם ושפחת וגמלים
וחמרים ׃ ויי̇ בריך ית
רבוני לחדא ורבא ויהב
ליה עאן ותורין וכספ

ודהבא ועבדין ואמהן
וגמלין וחמרין ׃ ותלד
שרה אשת אדני אה
בן לאדני אחרי זקנתה
ויתן לו את כל אשר לו ׃
וילידת שרה איתת
ריבוני בר לריבוני בתר
דסיבת ויהב ליה ית
כל דיליה ׃ וישבעני יי
אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הז
הכנעני אשר אנכי יז
ישב בארצו ׃ וקיים
עלי רבוני למימר לא
תנסיב איתתא לברי
מבנת כנענאה די אנא
יתיב בארעהון ׃ אם
לא אל בית אבי תלך
ואל משפחתי ולקחת
אשה לבני ׃ אלהין לה
לארעי תיזל ולזרעיתי
ותנסיב איתתא לברי ׃
ואמר אל אדני אלי
לא תלך האשה אחרי ׃
ואמרית לות ריבוני מ
מאים לא תיתי איתתא
בתרי ׃ ויאמר אלי יז
יהוה אשר התהלכתי
לפניו ישלח מלאכו
אתך והצליח דרכך
ולקחת אשה לבני מ
ממשפחתי ומבית
אבי ׃ ואמר לי יי̇ דפלה
דפלחית קדמוהי יש
ישלח מלאכיה עמך

ויצלח אורחך ותסב
איתתא לברי מזרע
מזרעיתי ומבית אבא ׃
אז תנקה מאלתי כי
תבוא אל משפחתי וי
ואם לא יתנו לך וה
והיית נקי מאלתי ׃
בכין תהא זכאה ממו
ממומתי ארי תהך
לזרעיתי אם לא יתנ
יתנון לך ותהא זכאה
ממומתי ׃ ואבא היום
אל העין ואמר יהוה ׃
אלהי אדני אברהם
אם ישך נא מצליח
דרכי אשר אנכי הלך
עליה ׃ ואתיתי יומא
דין לעינא ואמרית
יי̇ אלהיה דריבוני אה
אברהם אם אית כען
רעוא קדמך לאצלחא
אורחי די אנא אזיל
עלה ׃ הנה אנכי נצב
על עין המים והיה
העלמה היצאת לשז
לשאב ואמרתי אליה
השקיני נא מעט מים
מכדך ׃ הא אנא קאים
על עינא דמיא ותהי
עולימתא דתיפוק
למימלי ואימר לה
אשקיני כען זעירא
מיא מקולתיך ׃ ואמ
ואמרה אלי גם אתה
שתה וגם לגמליך

בוא י̇ד̇ מלא וסימ̇ ויאמר בוא ברוך ׳ ויביאו את המנחה עד בוא ׳ ותנח בגדו אצלו עד בוא ׳ וזרעתם עד השנה השמינית ׳ אם חבל
תחבל שלמת רעך ׳ וידי משה כבדים ׳ לבלתי בוא בגוים ׳ בוא המלך אחז מדמשק ׳ עתה בוא מתפזה ׳ ביא ביום גוג ׳ הוא הפליט ׳ ב̇ בני ׳ ויד יי̇
היתה אל אליהו ׳ יהפך יום לחשך ׳ וכל שמועל קבוה מל במה חס ׳ אבשלום בוא אל ׳ כי אם בא אתה ׳ עד עת בא ׳ בא יבוא ברנה ׳ ובא אל המלך ׳׳

אבלה ג׳ וסימ׳ אני טרם אכלה לדבר׳ חצי אכלה בם׳ ועיני אלמנה אכלה׳׳ ד׳ פס׳ ויען ויאמרו וסימ׳ ויען לבן ובתואל ויאמרו ויבא משה ויספר לעם׳ ויען כל העם ויאמרו׳ ויען כל איש רע ובליעל׳׳ ומגדנות ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ נתן לאחיה׳ ומגדנות ליחזקיהו מל׳

אשאב היא האשה
אשר הכיח יהוה לבן
ארני ׃ ותימר ליה את
אישת ואת לגמלך
אימלי היא איתתא ׃
דיזמין יי לבר רבוני ׃
אני טרם אכלה לדבר
אל לבי והנה רבקה
יצאת וכדה על שכמה
ותרד העינה ותשאב
ואמר אליה השקיני
נא ׃ אנא עד לא שיצי
שיציתי למללא בל
בלבי והא רבקה נפקת
וקולתא על כתפא
ונחתת לעינא ומלת
ואמרית לה אשקיני
כען ׃ ותמהר ותורד
כדה מעליה ותאמר
שתה וגם גמליך א
אשקה ואשת וגם הג
הגמלים השקתה ׃
ואוחיאת ואחיתא
קולתא מינה ואמרת
אישת ואת גמליך אש
אשקי ושתיתי ואף
גמליא אשקיאת ׃ וא
ואשאל אתה ואמר בת
מי את ותאמר בת בת
בתואל בן נחור אשר
ילדה לו מלכה ואשים
הנזם על אפה והצמי
והצמידים על ידיה ׃
ושאילית יתה ואמרית
בת מאן את ואמרת

בת בתואל בר נחור
דילידת ליה מלכה
ושויתי קדשא על
אפה ושיריא על ידה
ידהא ׃ ואקד ואשתחוה
ואשתחוה ליהוה ׃
ואברך את יהוה אלהי
ארני אברהם אשר
הנחני בדרך אמת לה
לקחת את בת אחי א
ארני לבנו ׃ וכרעית
וסגידית קדם יי ובריכ
ובריכית ית יי אלהיה
דריבוני אברהם די דבר
דברני באורח קשוט
למיסב ית בת אחוהי
דריבוני לבריה ׃ ועתה
אם ישכם עשים חסד
ואמת את ארני הגידו
לי ואם לא הגידו לי
ואפנה על ימין או על
שמאל ׃ וכען איתיכון
עבדין טיבו וקשוט ע
עם רבוני חוו לי ואם
לא חוו לי ואיפני על
ימינא או על שמאלא ׃
ויען לבן ובתואל ויא
ויאמרו מיהוה יצא
הדבר לא נוכל דבר א
אליך רע או טוב ׃ ואת
ואתיב לבן ובתואל
ואמרו מיהוה נפק
פיתגמא ליתנא יכ
יכלין למללא עמך
ביש או טב ׃ הנה רבקה

לפניך קח ולך ותהי א
אשה לבן ארניך כאשר
דבר יהוה ׃ הא רבקה
קדמך דבר ואיזל ותהי
איתתא לבר ריבונך
כמא דמליל יי ׃ ויהי
כאשר שמע עבד אב
אברהם את דבריהם וי
וישתחו ארצה ליהוה ׃
והוה כד שמע עבדא
דאברהם ית פיתגמיהו
וסגיד על ארעא קדם
יי ׃ ויוצא העבד כלי
כסף וכלי זהב ובגדים
ויתן לרבקה ומגדנת
נתן לאחיה ולאמה ׃
ואפיק עבדא מנין דכ
דכסף ומנין דדהב ול
ולבושין ויהב לרבקה
ומגדנין יהב לאחוהא
ולאמה ׃ ויאכלו וישתו
הוא והאנשים אשר
עמו וילינו בבקר ויאמר
שלחני לארני ׃ ואכלו
ושתיאו הוא וגבריא די
עימיה ובתו וקמו בצ
בצפרא ואמר שלחוני
לות רבוני ׃ ויאמר אח
אחיה ואמה תשב הנ
הנער אתנו ימים או
עשור אחר תלך ׃ ואמ
ואמר אחוהא ואמה
תיתיב עולימתא עימ
בעידן או עשר ירחין
בתר כן תיזיל ׃ ויאמר

יג׳ פס׳ וגם וב׳ מלין בסו׳ פס׳ וסימ׳ וגם הגמלים השקתה׳ וגם בעלין יומת׳ וגם שמו בבליהם׳ וגם לא שבעת׳ וגם אני אליך׳ וגם במכתב לאמר׳ וחברון׳ וגם משרי ישראל׳ וגם בהמות שדי׳ וגם זה הבל׳ וגם ילדתי בצום׳ וגם נגיד בדית׳ וגם עם אנשים׳ דשבועו׳׳ ואשם ה׳ חס׳ וסימ׳ ואשם הנזם על אפה׳ ואשם על הלחות׳ ואשם על מתני׳ ואשם דברי בפיך׳ ואשם מקום לארון׳׳ השקתה ל׳ דגו׳׳

אחותינו ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ את היי לאלפי רבבה ׀ לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה ׀ הכזונה יעשה את אחותנו ׀ בתר מל̇ ׀
וא̇ לאחותינו ביום שידבר בה ׀׀ רבבה ד̇ וסימ̇ ויברכו את רבקה ׀ וירדפו מכם חמשה ׀ איכה ירדף אחד ׀ ג̇ צמח השדה ׀ וא̇ ורבבה מימנך ׀׀

אליהם אל תאחרו
אתי ויהוה הצליח
דרכי שלחוני ואלכה
לאדני ׀ ואמר להון לו
לא תאחרון יתי ויי ז
אצלח אורחי שלחוני
ואיהך לריבוני ׀ ויאמ
ויאמרו נקרא לנער
ונשאלה את פיה ׀
ואמרו נקרי לעולימ
לעולימתא ונשמע
מילתהא דאמרה ׀ ויק
ויקראו לרבקה ויא
ויאמרו אליה התלכי
עם האיש הזה ותאמר
אלך ׀ וקרו לרבקה
ואמרו לה התיזלין עם
גברא הדין ואמרת
איזיל ׀ וישלחו את רב
רבקה אחתם ואת מינ
מינקתה ואת עבד
אברהם ואת אנשיו ׀ ו
ושלחו ית רבקה
אחתהון וית מינקתא
וית עבדא דאברהם וית
גברוהי ׀ ויברכו את
רבקה ויאמרו לה אחת
אחתנו את היי לאלפי
רבבה ויירש זרעך את
שער שנאיו ׀ ובריכו
ית רבקה ואמרו לה
אחתנא את הויתא יי
לאלפין ולריבוון ויירתון
בניכי ית קרוי שנאי
שנאיהון ׀ ותקם רבקה

ונערתיה ותרכבנה
על הגמלים ותלכנה
אחרי האיש ויקח הע
העבד את רבקה וילך ׀
וקמת רבקה ועולימת
ועולימתהא ורכיבא
על גמליא ואזלא בתר
גבריא ודבר עבדא ית
רבקה ואזל ׀ ויצחק
בא מבוא באר לחי ראי
והוא יושב בארץ הנגב ׀
ויצחק על במיתוהי
מבארא דמלאך קימא
איתחזי עלה והוא ית
יתיב בארעא דרומא ׀
ויצא יצחק לשוח
בשדה לפנות ערב ויש
וישא עיניו וירא והנה
גמלים באים ׀ ונפק
יצחק לצלאה בחקלא
למפני רמשא וזקף עי
עינוהי וחזא והא גמלי
אתן ׀ ותשא רבקה את
עיניה ותרא את יצחק
ותפל מעל הגמל ׀ וזקי
וזקפת רבקה וחזא ית
ואיתרכינת מעל גמלא ׀
ותאמר אל העבד מי
האיש הלזה ההלך
בשדה לקראתנו ויאמ
ויאמר העבד הוא אדנ
אדני ותקח הצעיף
ותתכס ׀ ואמרת לעבדא
מאן גברא דיכי מהלך
בחקלא לקדמותנא

ואמרת עבדא הוא רב
ריבוני ונסיבת עיפא
ואיתכסיאת ׀ ויספר
העבד ליצחק את כל
הדברים אשר עשה ׀
ואישתעי עבדא ליצח
ית כל פיתגמיא די עבד ׀
ויבאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את
רבקה ותהי לו לאשה
ויאהבה וינחם יצחק
אחרי אמו ׀ ואעלה
יצחק למשכנא שרה
וחזא והא תקנן עובדה
כעובדי דשרה אימיה
ונסיב ית רבקה והות
ליה לאינתו ורחמה
ואתנחם יצחק בתר דמ
דמיתת אימיה ׀

שביעי

כה
ויסף אברהם
ויקח אשה ושמה
קטורה ׀ ואוסיף אבר
אברהם ונסיב איתת
ושמה קטורה ׀ ות
ותלד לו את זמרן ואת
ואת יקשן ואת מדן ו
ואת מדין ואת ישבק
ואת שוח ׀ וילידת ליה
ית זמרן וית יקשן וית
מדן וית מדין וית יש
ישבק וית שוח ׀ ויק
ויקשן ילד את שבא
ואת דדן ובני דדן היו
אשורם ולטושם ול
ולאמים ׀ ויקשן אוליד

ויצחק ה̇ וסימ̇ ויצחק בא מבוא ׀ ויצחק בן ששים שנה בלדת ׀ אשר גר שם אברהם ויצחק ׀ אשר התהלכו אבתי ׀ ויקרא בהם שמי ושם ׀׀
מבוא ז̇ ה̇ מלא̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ ויצחק בא מבוא ׀ מבוא בדברים ׀ וחברו ׀ סגר כל בית מבוא ׀ משא צור ׀ ישעיה ׀ וישבה את הסוסים
מבוא בית יה̇ ׀ כוהר חס̇ ׀׀ הלזה ב̇ וסימ̇ מי האיש הלזה ׀ בעל החלמות ׀׀ ויאהבה ב̇ וסימ̇ ותהי לו לאשה ׀ ויאהבה אמנון ׀׀

חנך ג̇ חס בליש וסימ̇ עיפה ועפר וחנך · משפחת החנכי · חנך לנער על פי דרכו ·· הפילגשים ב̇ ומלא וסימ̇ ולבני הפילגשים אשר · שמות הפילגשים והיי אסתר ·· מתנת ב̇ חס וסימ̇ נתן אברהם מתנות · ושנא מתנת ידיה ·· ושרה ג̇ וסימ̇ זקנים · שמעה · קבר ··

ית שבא וית דדן ובני
דדן הוו למשירין ולט
ולשכונין ולנגוון ובני
מדין עיפה ועפר וחנוך
ואבידע ואלדעה כל
אלה בני קטורה ובני
מדין עיפה ועפר וחנ
וחנוך ואבידע ואלדעה
כל אילין בני קטורה
ויתן אברהם את כל
אשר לו ליצחק ויהב
אברהם ית כל דיליה
ליצחק ולבני הפלגש
הפלגשים אשר לאבר
לאברהם נתן אברהם
מתנת וישלחם מעל
יצחק בנו בעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם
ולבני לחינתא דילא
לאברהם יהב אברהם
מתנן ושלחינון מע
מעל יצחק בריה עד
דהוא קיים קידומא ל
לארעא מדינחא

ואלה
ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה
ושבעים שנה וחמש
שנים ואילין יומי
שני חיי אברהם דחיי
מאה ושבעין וחמש
שנין ויגוע וימת אב
אברהם בשיבה טובה
זקן ושבע ויאסף אל
עמיו ואתנגיד ומית
אברהם בשיבו טבא
סיב ושבע יומין ואית
ואתכניש לעמיה ויק
ויקברו אתו יצחק
וישמעאל בניו אל
מערת המכפלה אל
שדה עפרן בן צחר הח
החתי אשר על פני
ממרא וקברו יתיה
יצחק וישמעאל בנוה
למערתא דכפלתא לח
לחקל עפרן בר צחר חתאה
די על אפי ממרא השד
השדה אשר קנה אב
אברהם מאת בני חת
שמה קבר אברהם ושר
ושרה אשתו חקלא
די זבן אברהם מן בני
חיתאה תמן אתקבר
אברהם ושרה איתתיה
ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק
בנו וישב יצחק עם באר
לחי ראי והוה בתר
דמית אברהם ובריך י
יי ית יצחק בריה ויתיב
יצחק עם בירא דמלאך
קיימא איתחזי עלה

ואלה
תולדת ישמעאל בן א
אברהם אשר ילדה הגר
המצרית שפחת שרה
לאברהם ואילין תולדת
ישמעאל בר אברהם
די ילידת הגר מצריתא
אמתא דשרה לאברה
ואלה שמות בני ישמ
ישמעאל בשמתם לתל
לתלדתם בכר ישמעאל
נביות וקדר ואדבאל
ומבשם ואילין שמהת
בני ישמעאל בשמהתה
בשמהתהון לתולדתהון
בוכרא דישמעאל
נביות וקדר ואדבאל
ומבשם ומשמע ודומ
ודומה ומשא חדד
ותימא יטור נפיש וקד
וקדמה אלה הם בני
ישמעאל ואלה שמתם
בחצריהם ובטירתם
שנים עשר נשיאם ל
לאמתם אילין אינון
בני ישמעאל ואילין
שמהתהון בפצחיהון ו
ובכרכיהון תרין עשר
רברבין לאומיהון וא
ואלה שני חיי ישמע
ישמעאל מאת שנה
ושלשים שנה ושבע
שנים ויגוע וימת ויאסף
אל עמיו ואילין שני
חיי ישמעאל מאה
ותלתין ושבע שנין וי
ואיתנגיד ומית ואתכנש
לעמיה וישכנו מחוילה
עד שור אשר על פני
מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל
ושרו מחוילה עד חגר

בשיבה טובה ד̇ וסימ̇ וימת אברהם בשיבה טובה · ואתה תבוא אל אבתיך · וימת גדעון בשיבה · וימת דויד בשיבה טובה ·· ויאסף ה̇ בטע לעיל וסימ̇ אברהם בשיבה טובה · ישמעאל · יצחק · יעקב · דודי · וב̇ מלרע · ויאסף משה אל המחנה · ויאסף כל איש ישראל ·· תימא ותימא ה̇ ד̇ מלא וא̇ חס · וסימ̇ חדד ותימא · וחברך דדה · ישבי ארץ תימא · את דדן ואת תימא · הביטו ארחות תמא · בתר חס ··

ויעתר ה׳ וסימ׳ ויעתר יצחק ליי׳ לנכח אשתו · ויבן מזבח ליי׳ · ותתפלל אליו ויעתר לו · ויעתר ליי׳ לארנן · ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת ·· ויעתר ד׳ וסימ׳ ויעתר יצחק ליי׳ לנכח אשתו · ויצא משה מעם פרעה · דערוב · וחמרן דארבה · ויעתר מנוח ·· בקחתו ב׳ רבקה · בקחתו אתו ·

די על אפי מצרים מיטר
לאתור על אפי כל אחו
אחוהי שרא
פ פ פ
ואלה תולדת יצחק בן
אברהם אברהם הוליד
את יצחק ואלין תולד
תולדת בר אברהם אב
אברהם אוליד ית יצ
יצחק ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל
הארמי מפדן ארם אח
אחות לבן הארמי לו
לאשה והוה יצחק
בר ארבעין שנין כד נס
נסיב ית רבקה בת בתו
בתואל ארמאה מפדן
ארם אחתיה דלבן א
ארמאה ליה לאינתו
ויעתר יצחק ליהוה ל
לנכח אשתו כי עקרה
היא ויעתר לו יהוה
ותהר רבקה אשתו וצ
וצלי יצחק מן קדם
יי לקביל אתתיה ארי
עקרה היא וקביל צ
צלותיה יי ועדיאת
רבקה אתתיה ויתרצ
ויתרצצו הבנים בקרב
בקרבה ותאמר אם כן
למה זה אנכי ותלך
לדרש את יהוה ודח
ודחקין בניא במעהא
ואמרת אם כן למה דנן

אנא ואזלת למתבעא אול
אולפן מן קדם יי ויא
ויאמר יהוה לה שני גי
גיים בבטנך ושני לאמ
לאמים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב
יעבד צעיר ואמר יי
לה תרין עממין במעי
במעייכי ותרין מלכוון
ממעייכי יתפרשון ומחו
ומלכו ממלכו יתקף
ורבא ישתעבד לזעירא
וימלאו ימיה ללדת
והנה תואמם בבטנה
ושלימו יומיהא למילד
והא תיומין במעהא
ויצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שער ויק
ויקראו שמו עשו ונ
ונפק קדמאה סימוק
כוליה כגלים דשער
וקרו שמיה עשו ואו
ואחרי כן יצא אחיו וי
וידו אחזת בעקב עשו
ויקרא שמו יעקב ויצ
ויצחק בן ששים שנה
בלדת אתם ובתר כן נ
נפק אחוהי וידיה אח
אחידא בעקבא דעש
דעשו וקרא שמיה
יעקב ויצחק בר שתין
שנין כד ילידת יתהון
ויגדלו הנערים ויהי
עשו איש ידע ציד
איש שדה ויעקב איש

איש תם ישב אהלים
ורביאו עולימיא והוה
עשו גבר נחשירכן גב
גבר נפיק חקל ויעקב
גבר שלים משמש בית
אולפנא ויאהב יצחק
את עשו כי ציד בפיו
ורבקה אהבת את
יעקב ורחים יצחק ית
עשו ארי מצידיה הו
הוה אכיל ורבקה רחמ
רחימת ית יעקב ויזד
יעקב נזיד ויבא עשו
מן השדה והוא עיף
ובשיל יעקב תבשילא
ואתא עשו מן חקלא
והוא משלהי ויאמר
עשו אל יעקב הלעיט
הלעיטני נא מן האדם
האדם הזה כי עיף א
אנכי על כן קרא שמו
אדום ואמר עשו ליע
ליעקב אטעימני כען
מן סימוקא סמוקא
הדין ארי משלהי אנא
על כן קרא שמיה אדו
ויאמר יעקב מכרה כיו
כיום את בכרתך לי וז
ואמר יעקב זבין כיו
כיומא דילהין ית בכיו
בכירותך לי ויאמר
עשו הנה אנכי הולך
למות ולמה זה לי ב
בכרה ואמר עשו הא
אנא אזיל למית ולמה

ללדת ד׳ וסימ׳ ללדת את הבל · וימלאו ימיה ללדת והנה · כמו הרה תקריב ללדת · עת ללדת ועת למות ·· וידו ג׳ וסימ׳ וידו אחזת בעקב · וידו הלקחתה להם · וידו הנטויה ·· עיף ועיף ה׳ וסימ׳ והוא עיף · כי עיף אנכי · ואנכי עיף ויגע · והחזיק ורקה בו נפשו · בארץ ציה · ועיף · אין עיף ואין כושל בו · לא מים עיף תשקה · העם רעב ועיף וצמא ·· ולמה זה ג׳ וסימ׳ זה לי בכרה · חדה לך · זה הכל ההבלו ··

וילך ז וסימן ותקם רבקה · ויעקב נתן לעשו · ויחר את יי במ · ויהונתן · ויקיצה נעמן · ויגרשהו וילך · כלה ענן וילך ״״ גור ב ריש פס
בספ וסימ גור בארץ הזאת ואהיה · גור אריה יהודה ״״ ותורתי ב וסימ וישמר משמרתי מצות חקותי · עד אנה מאנתם ״ ״

תנן לי בכירותא ׃ ויא
ויאמר יעקב השבעה
לי כיום וישבע לו וי
וימכר את בכרתו לי
ליעקב ׃ ואמר יעקב
קיים לי כיומא דלהון
וקיים ליה ומסר ית
בכירותיה ליעקב ׃ ויע
ויעקב נתן לעשו לחם
ונזיד עדשים ויאכל
וישת ויקם וילך ויבז
עשו את הבכרה ׃ ויע
ויעקב יהב לעשו
לחם ותבשיל ׃ ותבש
ותבשיל דטלופחין וא
ואכל ושתי וקם ואזל
ושט עשו ית בכירותא ׃
כו ויהי
רעב בארץ מלבד הרע
הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך
יצחק אל אבימלך מל
מלך פלשתים גררה ׃
והוה כפנא בארעא
בר מכפנא קדמאה
דהוה ביומי אברהם
לוי ואזל יצחק לות אבימ
אבימלך מלכא דפלש
דפלשתאי לגרר ׃ וירא
וירא אליו יהוה ויאמר
אל תרד מצרימה
שכן בארץ אשר אמר
אליך ׃ ואתגלי ליה יי
ואמר לא תחות למצ
למצרים שרי בארעא

די אימר לך ׃ גור באר
בארץ הזאת ואהיה
עמך ואברכך כי לך ו
ולזרעך אתן את כל
הארצת האל והקמתי
את השבעה אשר
נשבעתי לאברהם א
אביך ׃ דור בארעא הד
הדא ויהי מימרי בס
בסעדך ואברכינך
ארי לך ולבנך אתן ית
כל ארעתא האילין וי
ואקים ית קימא ד
קיימית לאברהם א
אבוך ׃ והרביתי את
זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל
הארצת האל והתברכו
בזרעך כל גויי הארץ ׃
ואסגי ית בנך ככוכבי
שמיא ואתין לבנך ית
כל ארעתא האילין וי
ויתברכון בדיל בנך כל
עממי ארעא ׃ עקב א
אשר שמע אברהם
בקלי וישמר משמרתי
מצותי חקותי ותורתי ׃
חלף דקביל אברהם
במימרי ונטר מטרת
מימרי פקודי קיימי ו
ואוריתי ׃ וישב יצחק
בגרר ׃ ויתב יצחק בגרר
וישאלו אנשי המקום
לאשתו ויאמר אחתי
היא כי ירא לאמר

אשתי פן יהרגני אנשי
המקום על רבקה כי ט
טבת מראה הוא ׃ ושא
ושאילו אינשי אתרא על
עיסק איתתיה ואמר
אחתי היא ארי דחיל
למימר איתתי דלמא
יקטלנני אינשי את
אתרא על רבקה ארי
שפירת חיזו היא ׃ ויהי
כי ארכו לו שם הימים
וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון
וירא והנה יצחק מצ
מצחק את רבקה אש
אשתו ׃ והוה כד סגיאו
ליה תמן יומיא ואסת
ואסתכי אבימלך מלכ
מלכא דפלשתאי מן
חרכא וחזא והא יצ
יצחק מחייך עם רבקה
איתתיה ׃ ויקרא אבי
אבימלך ליצחק ויאמ
ויאמר אך הנה אשתך
היא ואיך אמרת אחתי
היא ויאמר אליו יצחק
כי אמרתי פן אמות
עליה ׃ וקרא אבימלך
ליצחק ואמר ברם הא
איתתך היא והכדין א
אמרת דאחתי היא ו
ואמר ליה יצחק ארי
אמרית דלמא אתקטל
עלה ׃ ויאמר אבימלך
מה זאת עשית לנו כה

מצותי חקותי ל בול ו בתור וסלו נביא וכת דכות מלא במ חס וסימ הבית הזה אשר בנה · אם שוב תשובון · הדע אקדש · יען אשר
עזבוני · וישתחו לעשתרת · ולא אקח את כל המלאכה · למען בחקתי ילכו · לא דכאו את היום הזה · ועל ריב המה יעמדון · אם חקתי יהלך ״
וישקף ד וסימ וישקף מלך סדם · וישקף אבימלך מלך · וישקף מצרים · וישקף ארונה ״ ״ מצותי חקותי ג עקב · אם שוב · ויעד יי ״

באיש ח וסימ׳ ויפצרו באיש בלוט מאד · ויצו אבימלך את כל העם · ואני אתן את פני באיש ההוא · ושמתי אני את פני באיש ·
לא אבה יבם שלחלו · ויחר את דוד באיש מאד · והשימתיהו לאות ולמשלים · מה לעשות באיש אשר המלך ·· סתמום ל׳ דבותי׳ ··

כמעט שכב העם אחד
את אשתך והבאת על
עלינו אשם ואמר אב
אבימלך מה דא עבדת
לנא בזעיר פון שכיב
דמייחד בעמא חדא
עם איתתך ואיתיתא
עלנא חובא ויצו אב
אבימלך את כל העם
לאמר הנגע באיש הזה
ובאשתו מות יומת ות
ופקיד אבימלך ית כל
עמא למימר דינזק גב
בגברא הדין ובאיתתיה
איתקטלא יתקטיל
ויזרע יצחק בארץ הה
ההוא וימצא בשנה
ההוא מאה שערים וי
ויברכהו יהוה וזרע יי ישראל
יצחק בארעא ההיא
ואשכח בשתא ההיא
על חד מאה בדשערוהי
וברכיה יי ויגדל האי
האיש וילך הלוך וגדל
עד כי גדל מאד ורבא
גברא ואזל סגי ורבא
עד דרבא לחדא ויהי
לו מקנה צאן ומקנה
בקר ועבדה רבה ויקנאו
אתו פלשתים והוה לי
גיתי ענא וגיתי תורי ו
ופולחנא סגי וקניאו בי
ביה פלשתאי וכל הה
הבארת אשר חפרו עבדי
אביו בימי אברהם אביו

סתמום פלשתים וימ
וימלאום עפר וכל ביר
בירין דחפרו עבדי א
אבוהי ביומי אברהם
אבוהי טמונון פלשתאי
ומלונון עפרא ויאמר
אבימלך אל יצחק לך
מעמנו כי עצמת ממנו
מאד ואמר אבימלך
ליצחק איזיל מעמנא
ארי תקיפתא מיננא
לחדא וילך משם יצ
יצחק ויחן בנחל גרר
וישב שם ואזל מתמן
יצחק ושרא בנחל
דגרר ויתב תמן וישב
יצחק ויחפר את בארת
המים אשר חפרו בי
בימי אברהם אביו וי
ויסתמום פלשתים א
אחרי מות אברהם וי
ויקרא להן שמות
כשמות אשר קרא ל
להן אביו ותב יצחק
וחפר ית בירא דמיא
די חפרו ביומי דחפרו
ביומי דאברהם אבוהי
וטמונון פלשתאי בתר
דמית אברהם וקרא
להון שמהן כשמהן ד
דקרא להון אבוהי
ויחפרו עבדי יצחק
בנחל וימצאו שם בא
באר מים חיים וחפרו
עבדי יצחק בנחלא

ואשכחו תמן בירא
דמיין מבעין ויריבו
רעי גרר עם רעי יצחק
לאמר לנו המים וי
ויקרא שם הבאר
עשק כי התעשקו ע
עמו ונצו רעותא
דגרר עם רעותא די
דיצחק למימר דלנא
מיא וקרא שמא דב
דבירא עסקא ארי
איתעסקו עימיה וי
ויחפרו באר אחרת
ויריבו גם עליה
ויקרא שמה שטנה
וחפרו באר אוחרי ונ
ונצו אף עלה וקרא
שמה שטנה ויחפר
באר אחרת ולא רבו
עליה ויקרא שמה
רחבות ויאמר כי עתה
הרחיב יהוה לנו ופרינו
בארץ ואיסתלק מ
מתמן וחפר באר
אוחרי ולא נצו עלה
וקרא שמה רחבות
ואמר ארי כען אפתי
רביעי יי לנא ונפוש בארעא
ויעל משם באר שבע
ואיסתלק מבארא
דשבע וירא אליו יו
יהוה בלילה ההוא
ויאמר אנכי אלהי יו
אברהם אביך אל תירא כי אתך
אני וברכתיך והרביתי

וגדל ג׳ וסימ׳ ויגדל האיש וילך הלוך · והנער שמואל הולך וגדל · ויהי יהושפט הולך וגדל ·· גדל ג׳ וסימ׳ ויגדל האיש וילך ·
כי גדל עולה · גדל הבאב מאד ·· ועבדה רבה ב׳ וסימ׳ ויהי לו מקנה צאן · ועבדה רבה מאד ויהי ·· ובל׳ ה׳ ריש פס׳ בסמ׳ וסי׳
וכל שיח השדה טרם · וכל אנשי ביתו יליד בית · וכל הבארות אשר חפרו · וכל הארץ באו מצרימה · וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו ···

ראו ד׳ ב׳ כת׳ ו׳ וב׳ כת׳ ה׳ וסימ׳ ויאמרו ראו ראינו כי היה ׃ וראו ראו לא תדעו ׃ אם ראה תראה בעני אמתך ׃ ויאמר יה׳ ראה ראיתי את ׃
ב׳ קדמ׳ כתב׳ ו׳ ׃ זא׳ וראה תחת השמש ׃׃ בינותינו ג׳ דמלא וסימ׳ תהי נא אלה בינותינו ׃ ויקראו בני ראובן ובני גד ׃ ויאמרו זקני גלעד ׃׃

את זרעך בעבור אברה
אברהם עבדי ׃ ואתגלי
ליה יי בליליא ההוא
ואמר אנא אלהיה דאב
דאברהם אבוך לא
תדחל ארי בסעדך מי
מימרי ואבריכינך ו
ואסגי ית בנך בדיל
אברהם עבדי ׃ ויבן שם
מזבח ויקרא בשם
יהוה ויט שם אהלו
ויכרו שם עבדי יצחק
באר ׃ ובנא תמן מדבח
וקרא בשמא דיי ופרס
ופרסיה תמן למשכני
וכרו תמן עבדי יצחק
בירא ׃ ואבימלך אול
הלך אליו מגרר ואח
ואחזת מרעהו ופיכל
שר צבאו ׃ ואבימלך
אזל לותיה מגרר
וסיעה מרחמוהי ופי
ופיכל רב חיליה ׃ ויאמ
ויאמר אליהם יצחק
מדוע באתם אלי ואת
ואתם שנאתם אתי
ותשלחוני מאתכם ׃ וי
ואמר להון יצחק מ
מא דין אתיתון לותי
ואתון סניתון יתי ות
ותרכתוני מלותכון ׃
ויאמרו ראו ראינו כי
היה יהוה עמך ונאמר
תהי נא אלה בינותינו
בינינו ובינך ונכרתה

ברית עמך ׃ ואמרו מ
מיחזא חזינא ארי
הוה מימרא דיי בסע
בסעדך ואמרנא תת
תתקיים כען מומתא
דהות בין אבהתנא בי
בינא ובינך וניגזר
קיים עמך ׃ אם תעשה
עמנו רעה כאשר לא
נגענוך וכאשר עשי
עשינו עמך רק טוב
ונשלחך בשלום אתה
חמישי עתה ברוך יהוה ׃ אם
תעביד עמנא בישא
כמא דלא אנזיקנך
וכמא דעבדנא עמך
לחוד טב ושלחינך
בשלם את כען בריכא
דיי ׃ ויעש להם ביום
משתה ויאכלו וישתו ׃
ועבד להון משתיא
ואכלו ושתיו ׃ וישכי
וישכמו בבקר וישבעו
איש לאחיו וישלחם
יצחק וילכו מאתו
בשלום ׃ ואקדימו בצ
בצפרא וקיימו גבר
לאחוהי ושלחינון
יצחק ואזלו מלותיה
בשלם ׃ ויהי ביום
ההוא ויבאו עבדי יצ
יצחק ויגדו לו על
אדות הבאר אשר
חפרו ויאמרו לו מ
מצאנו מים ׃ והוה ׃

ביומא ההוא ואתו
עבדי יצחק וחויאו
ליה על עיסק בירא
דחפרו ואמרו ליה
אשכחנא מיא ׃ ויקרא
אתה שבעה על כן שם
העיר באר שבע עד
היום הזה ׃ וקרא יתה
שבעה על כן שמא ד
דקרתא בארא דשבע
עד יומא הדין ׃
ויהי עשו
בן ארבעים שנה ויקח
אשה את יהודית בת
בארי החתי ואת בשמת
בת אילן החתי ׃ ותהיין
והוה עשו בר ארבעין
שנין ונסיב איתתא
ית יהודית בת בארי
חיתאה וית בשמת
בת אילון חיתאה ׃ וה
ותהיין מרת רוח ל
ליצחק ולרבקה ׃ והו
והואה מסרבן ומרגזן
על מימר יצחק ורבק ׃
ויהי
כז כי זקן יצחק ותכהין
עיניו מראת ויקרא
את עשו בנו הגדל וי
ויאמר אליו בני ויאמ
ויאמר אליו הנני ׃ וה
והוה כד סיב יצחק
וכהא עינוהי מלמחזי
וקרא ית עשו בריה
רבא ואמר ליה האנא ׃

תעשה ד׳ וסימ׳ אם תעשה עמנו רעה ׃ ויאמר גדליהו בן אחיקם ׃ וישמעו הכנעני ׃ דיהושע ׃ ותאמר לו אל אחי ׃׃ וישלחם ה׳
וסימ׳ מעל יצחק בנו ׃ וישלחם יצחק וילכו ׃ ויברכם יהושע ׃ וישלחם בזהרה להאבידו ׃ דמלכים ׃ וישלחם אל ירמיהו אל הבור ׃ ויקרא
חנון אל עבדי דוד ׃ דשמואל ׃ וחברו דדה ׃ וישלחם ביד פשעם ׃׃ ולרבקה ב׳ חד רא׳ וחד סו׳ ׃ ולרבקה אח ושמו ׃ ליצחק ולרבקה ׃׃

ועשה ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ ועשה לי מטעמים ׳ ועשה ברוב אחד מקיצה ׳ ועשה להם מכנסי בדי ׳׳ ויצא ב׳ בתור וסימ׳ ויצא השדה
וצודה לי ׳ ויצא הלחם בעמלך ׳׳ הביאה ג׳ וסימ׳ הביאה לי ציד ׳ שמעו הדבר הזה פדות ׳ הביאה למוסר לבך ׳ וא׳ והביאה לי ואכלה ׳׳

ויאמר הנה נא זקנתי
לא ידעתי יום מותי
ואמר הא כען סיבית
לית אנא ידע יומא
דאימות ועתה שא
נא כליך תליך וקשת
וקשתך וצא השדה
וצודה לי צידה וכען
סב כען זינך סיפך
וקשתך ופוק לחקלא
וצוד לי צידה ועש
ועשה לי מטעמים
כאשר אהבתי והביאה
לי ואכלה בעבור תב
תברכך נפשי בטרם
אמות ועביד לי תבש
תבשילין כמא דרחי
דרחימית ואעיל לי ו
ואיכול בדיל דתברכינך
נפשי עד לא אימות
ורבקה שמעת בדבר
יצחק אל עשו בנו ויל
וילך עשו השדה לצוד
ציד להביא ורבקה
שמעת כד מליל יצחק
לעשו בריה ואזל עשו
לחקלא למיצד צידא
לאיתאה ורבקה אמי
אמרה אל יעקב בנה
לאמר הנה שמעתי
את אביך מדבר אל ע
עשו אחיך לאמר
ורבקה אמרת ליעקב
בריה למימר הא שמ
שמעית מן אבוך מ

ממלל עם עשו אחוך
למימר הביאה לי
ציד ועשה לי מטעמ
מטעמים ואכלה וא
ואברככה לפני יהוה
לפני מותי אייתי לי
צידא ועביד לי תבש
תבשילין ואיכול וא
ואברכינך קדם יי ק
קדם דאימות ועתה
בני שמע בקלי לאש
לאשר אני מצוה
אתך וכען ברי קביל
מיני למה דאנא מ
מפקדא יתך לך נא
אל הצאן וקח לי מש
משם שני גדיי עזים
טבים ואעשה אתם
מטעמים לאביך כא
כאשר אהב איזיל
כען לענא וסב לי מ
מתמן תרין גדיי עזין
טבין ואעביד יתהון
תבשילין לאבוך כמא
דרחים והבאת
לאביך ואכל בעבר
אשר יברכך לפני מותו
ותהעיל לאבוך ויכול
בדיל דיברכינך קדם
מותה ויאמר יעקב
אל רבקה אמו הן עש
עשו אחי איש שער
ואנכי איש חלק ואמ
יעקב לרבקה אימיה
הא עשו אחי גבר

סערן ואנא גבר שע
שעיע אולי ימשני
אבי והייתי בעיניו כ
כמתעתע והבאתי
עלי קללה ולא ברכה
מאים ימושינני אבא
ואהי בעינוהי כמתלע
ואייתי עלי לוטין ו
ולא ברכן ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני
אך שמע בקלי ולך
קח לי ואמרת ליה
אימיה עלי איתאמר
בנבואה דלא ייתון ו
לווטיא עלך ברי ברם
קביל מיני ואיזיל סב
לי וילך ויקח ויבא
לאמו ותעש אמו
מטעמים כאשר אהב
אביו ואזל ונסיב וא
ואייתי לאימיה ועב
ועבדת אימיה תבש
תבשילין כמא דרחים
אבוהי ותקח רבקה
את בגדי עשו בנה הג
הגדל החמדת אשר
אתה בבית ותלבש את
יעקב בנה הקטן ונ
ונסיבת רבקה ית לבו
לבושי עשו ברא רבא
דהויין עימא בכ
בביתא ואלבישת ית
יעקב ברא זעירא ו
ואת ערת גדיי העזים
הלבישה על ידיו ו

שמעת ז׳ ו׳ וא׳ וסימ׳ ושרה שמעת ׳ ורבקה שמעת ׳ ומלכת שבא שמעת ׳ דמלכים ׳ אזן שמעת תוכחות חיים ׳ נזם זהב וחלי כתם ׳ מוכיח
חכם על אזן שמעת ׳ אזן שמעת ועין ראה ׳ בתל תמיך ׳׳ לפני מותו ד׳ וסימ׳ והבאת לאביך ואכל ׳ אביך יצור לפני מותו ׳ וזאת הברכה ׳
שלמה בצר צער הדך ׳׳ חלק ג׳ וסימ׳ ואנכי איש חלק ׳ ומקסם חלק ׳ ומה חלך עשה מדחה ׳׳ בעבר ב׳ חס׳ והבאת ׳ ויעש גם הוא ׳׳

עשתה ה׳ וסימ׳ ואת הלחם אשר עשתה · הביאי הבריה החרדה · דאמינון · את כל אלה ידי עשתה · בתוך חמות המלך אתשורש · אל המשתה אשר עשתה · · · שער ד׳ חס בליש וסימ׳ איש שער · ואנבו · בידי עשו אחיו שערת · מדם הפרי · על ראש השערה

ועל חלקת צואריו
וית משכי גדיי בר
עזי אלבישת על ידוי
ידוהי ועל שעיעות
צואריה: ותתן את
המטעמים ואת הלחם
הלחם אשר עשתה
ביד יעקב בנה: ויהבת
ית תבשיליא וית לחמא
די עבדת בידא דיעקב
ברה: ויבא אל אביו
ויאמר אבי ויאמר
הנני מי אתה בני: ועל
לות אבוהי ואמר הא
אנא מאן את ברי: וי
ויאמר יעקב אל אביו
אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום
נא שבה ואכלה מצידי
בעבור תברכני נפשך:
ואמר יעקב לאבוהי
אנא עשו בוכרך עבדי
כמא דמלילתא עימי
קום כען אסתחר ותי
ותיכול מצידי בדיל
דתברכינני נפשך: וי
ויאמר יצחק אל בנו
מה זה מהרת למצא בני
ויאמר כי הקרה יהוה
אלהיך לפני: ויאמר
יצחק לבריה מא דין
אוחיתא לאשכחא
ברי ואמר ארי זמין יי
אלהך קדמי: ויאמר
יצחק אל יעקב גשה

נא ואמשך בני האתה
זה בני עשו אם לא:
ואמר יצחק ליעקב
קריב כען ואמושינך
ברי האת דין ברי עשו
אם לא: ויגש יעקב א
אל יצחק אביו וימשהו
וימשהו ויאמר הקל
קול יעקב והידים ידי
עשו: וקריב יעקב לות
יצחק אבוהי ומשיה
ואמר קליה קלא די
דיעקב וידיא ידוהי
דעשו: ולא הכירו כי
היו ידיו כידי עשו אחיו ש
שערת ויברכהו: ולא
אשתמודעיה ארי
הוה ידוהי כידי עשו
אחוהי שערנין ובריכיה
ויאמר האתה זה בני
עשו ויאמר אני: ואמר
האת דין ברי עשו ואמר
אנא: ויאמר הגישה
לי ואכלה מציד בני
למען תברכך נפשי ויג
ויגש לו ויאכל ויבא
לו יין וישת: ואמר קרי
קריב קדמי ואיכול
מצידא דברי בדיל די
דתברכינך נפשי וקריב
ליה ואכל ואעיל ליה
חמרא ושתי: ויאמר
אליו יצחק אביו גשה
נא ושקה לי בני: ואמ
ואמר ליה יצחק

אבוהי קריב כען ושק
לי ברי: ויגש וישק
לו וירח את ריח בגד
בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח
שדה אשר ברכו יהוה
יהוה: וקריב ונשק לה
ליה וארח ית ריחא ד
דלבושוהי ובריכיה ואמ
חזי ריחא דברי כריחא
דחקלא דבריכיה יי:
ויתן לך האלהים מטל
השמים ומשמני הא
הארץ ורב דגן ותירש:
ויתן לך מטלא דשמ
דשמיא ומטובא די
דארעא וסגיאות ע
עיבור וחמר: יעבדוך
עמים וישתחוו לך
לאמים הוה גביר לא
לאחיך וישתחוו לך
בני אמך ארריך ארור
ומברכיך ברוך: יפלחונך
עממיין וישתעבדון לך
מלכוון הוי רב לאחך
ויסגדון לך בני אמך
מלטטך יהון ליטין
ששי ומברכך יהון בריכין:
ויהי כאשר כלה יצחק
לברך את יעקב ויהי
אך יצא יצא יעקב מ
מאת פני יצחק אביו
ועשו אחיו בא מצידו:
והוה כד שיצי יצחק
לברכא ית יעקב והוה

ואמשך ו׳ חס בליש וסימ׳ אולי ימשני אבי · גשה נא ואמשך בני · אל יצחק אביו וימשהו · אל נא תמיש הזה · אם ימשו הזה · בחולי ומשי · · · ויגש ה׳ וסימ׳ ויאמר הגישה לי ואכלה · ועיני ישראל כבדו מזקן · ויקח יוסף את שניהם · ויגש את בר החטאת · ויאמר דוד אל אביתר הגישה · · · וישתחו ג׳ חס ו׳ וסימ׳ יעבדוך עמים · קדמ׳ דפס׳ · ויאמר שלום לעבדך · ואמרו על אשר עזבו · ·

ויאכל ג׳ וסימ׳ יקום אביו ויאכל מציד · ויאכל את כל עשב הארץ · ויקראן לו ויאכל לחם · כחש לו · יבוא דודי לגנו · וסימ׳ קדמ
עטבא דלחמא ופנה בגנתיה · ברכתי ג׳ וסימ׳ ויאמר הכי קרא שמו · קח נא את ברכתי · ויצויתו את ברכתי · ולא וברכתי · כי א־נך

ברם מיפק נפק יעקב
מלות אפי יצחק א
אבוהי ועשו אחוהי
אתא מצידיה ויעש גם
הוא מטעמים ויבא
לאביו ויאמר לאביו
יקם אבי ויאכל מצ
מציד בנו בעבר תב
תברכני נפשך ועבד
אף הוא תבשילין ו
ואיתי לאבוהי ואמר
לאבוהי יקום אבא
וייכול מצידיה דבריה
בדיל דתברכינני נפש
נפשך ויאמר לו יצ
יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך
עשו ואמר ליה יצחק
אבוהי מן את ואמר
אנא ברך בוכרך עשו
ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד מאד ויאמר
מי אפוא הוא הצד
ציד ויבא לי ואכל מ
מכל בטרם תבוא ואב
ואברכהו גם ברוך יה
יהיה ותוה יצחק תו
תוהא רבא עד לחדא
ואמר מאן הוא דיכי
דהוא צד צידא ואעי
ואעיל לי ואכלית
מכולא עד לא תיעול
ובריכתיה אף בריך יה
יהא כשמע עשו את
דברי אביו ויצעק

צעקה גדלה ומרה
עד מאד ויאמר לא
לאביו ברכני גם אני
אבי כד שמע עשו
ית פתגמי אבוהי וצו
וצוח צוחא רבא
ומרירא עד לחדא ו
ואמר לאבוהי בריך
לי אף אנא אבא ויא
ויאמר בא אחיך במ
במרמה ויקח ברכתך
ואמר על אחוך בחכ
בחכמתא וקביל בר
ברכתך ויאמר הכי
קרא שמו יעקב ויע
ויעקבני זה פעמים
את בכרתי לקח והנה
עתה לקח ברכתי ויא
ויאמר הלא אצלת
לי ברכה ואמר יאות
קרא שמיה יעקב וחכ
וחכמני דנן תרתין זמ
ומנין ית בכירותי נסיב
והא כען קביל ברכתי
ואמר הלא שבקתא
לי ברכתא ויען יצחק
ויאמר לעשו הן גביר
שמתיו לך ואת כל
אחיו נתתי לו לעבדים
ודגן ותירש סמכתיו
ולכה אפוא מה אעש
אעשה בני ואתיב יצ
יצחק ואמר לעשו
הא רב שויתיה לך על
עלך וית כל אחוהי

יהבית ליה לעבדין לה
לעבדין ועיבור ובחו
ובחמר סעדיתיה ולך
כען מה אעביד ברי
ויאמר עשו אל אביו
הברכה אחת היא לך
אבי ברכני גם אני אבי
וישא עשו קלו
ויבך ואמר עשו לאו
לאבוהי הבירכתא חד
חדא היא לך אבא בריך
לי אף לי אבא וארים
עשו ית קליה ובכא
ויען יצחק אביו ויאמר
אליו הנה משמני הא
הארץ יהיה מושבך
ומטל השמים מעל
ועל חרבך תחיה ואת
אחיך תעבד והיה כא
כאשר תריד ופרקת
עלו מעל צוארך ועל
חרבך תיחי וית אחוך
תפלח ויהא כד יעברון
בנוהי על פתגמי אור
אוריתא ותעדי ניריה
מעל צוארך וישטם
עשו את יעקב על הבר
הברכה אשר ברכו אביו
ויאמר עשו בלבו יקרבו
ימי אבל אבי ואהרגה
את יעקב אחי ונטר
עשו דבבו ליעקב על
בירכתא דיברכיה א
אבוהי ואמר עשו בל
בליביה יקרבון יומי אב

שביעי

ולאמר י״ד בטע וסימ׳ קח נא את בנך · ויאמר שלחני בא · מי איפוא הוא הצד ציד · הכי קרא שמו יעקב · ילך נא ארני בקרבנו כי ·
וישמע דוד את אלהי אשר עשיתי · ויאמר אליו דוד התורידני · ויאמר עד מתי · תני דפסו · ויאמר חלילה לי · דשמרו · וחבר ·
ויאמר עבד מלך · ויאמר בא אל ביצות · ויאמר חזאל מדוע ארני · ואני באתי את שמועיה · ברכתך ב׳ ויקח ברכתך · ועל עמך ברכתך ·

הקטן ה׳ וסימ׳ ויגד לרבקה את דברי ׀ עם שאר הקטן ׀ ולמפיבשת בן קטן ׀ אלה מבני גד ראשי הצבא ׀ למגדל ועד קטן ׀ וכל חז׳
להרגך ג׳ וסימ׳ מתנחם לך להרגך ׀ ולילה באים להרגך ׀ ב׳ בז׳ ׀ ועשו ב׳ וסימ׳ וישלח יצחק את יעקב ׀ אם יעקב ועשו

איבלא דאבא ואקטו
ואקטול ית יעקב אחי ׀
ויגד לרבקה את דבר
דברי עשו בנה הגדול
ותשלח ותקרא ליעז
ליעקב בנה הקטן ותו
ותאמר אליו הנה עש
עשו אחיך מתנחם
לך להרגך ׀ ואיתחוה
לרבקה ית פתגמי ע
עשו ברה רבה ושלחת
וקרת ליעקב ברא זע
זעירא ואמרת ליה
עשו אחוך כמין לך
למקטלך ׀ ועתה בני
שמע בקלי וקום ברח
לך אל לבן אחי חרנה ׀
וכען ברי קביל מימרי
וקום איזיל לך לות
לבן אחי לחרן ׀ וישבת
עמו ימים אחדים
עד אשר תשוב חמת
אחיך ׀ ותיתיב עמיה
יומין זעירין עד די
די תתוב חימתא ד
דאחוך ׀ עד דיתוב רו
רוגזא דאחוך ׀ עד
שוב אף אחיך ממך
ושכח את אשר עשי
עשית לו ושלחתי ו
ולקחתיך משם למה
אשכל גם שניכם יום
אחד ׀ עד דיתוב רוגזא
דאחוך מינך ויתנשי
ית די עבדת ליה וא

ואישלח ואדברינך
מתמן למה איתכל
אף תרויכון יומא חד ׀
ותאמר רבקה אל יצ
יצחק קצתי בחיי מפ
מפני בנות חת אם לקח
יעקב אשה מבנות חת
כאלה מבנות הארץ ל
למה לי חיים ׀ ואמרת
רבקה ליצחק עקית
בחיי מן קדם בנת חת
אם נסיב יעקב איתתא
מבנת חת כאלין מי
מבנת ארעא למה דנן
לי חיים ׀ ויקרא יצחק
אל יעקב ויברך אתו
ויצוהו ויאמר לו לא
תקח אשה מבנות כנ
כח כנען ׀ וקרא יצחק ל
ליעקב ובריך יתיה ופקדיה
ואמר לא תסב איתתא
מבנת כנען ׀ קום לך
פדנה ארם ביתה בתו
בתואל אבי אמך וקח
לך משם אשה מבנות
לבן אחי אמך ׀ קום
איזיל לפדן דארם לבית
בתואל אבוהא דאמך
וסב לך מתמן איתתא
מבנת לבן אחוהא די
דאימך ׀ ואל שדי
יברך אתך ויפרך וירבך
והיית לקהל עמים ׀
ואל שדי יברך יתך ויו
ויפשינך ויסגינך

ותהי לכנשת שבטין ׀
ויתן לך את ברכת אבר
אברהם לך ולזרעך
אתך לרשתך את ארץ
מגריך אשר נתן אל
אלהים לאברהם ׀ ויז
ויתן לך ית בירכתא
דאברהם לך ולבנך עמ
עמך למירתך ית ארע
ארעא תותבותך די
יהב יי לאברהם ׀ ויש
וישלח יצחק את יע
יעקב וילך פדנה אר
ארם אל לבן בן בתוא
בתואל הארמי אחי
רבקה אם יעקב ועשו ׀
ושלח יצחק ית יעקב
ואזל לפדן ארם לות
לבן בר בתואל ארמאה
אחוהא דרבקה אימיה
דיעקב ועשו ׀ וירא
עשו כי ברך יצחק את
יעקב ושלח אתו פדנה
ארם לקחת לו משם
אשה בברכו אתו ויצ
ויצו עליו לאמר לא
תקח אשה מבנות
כנען ׀ וחזא עשו ארי
בריך יצחק ית יעקב
ושלח יתיה לפדן אר
ארם למיסב ליה מת
מתמן איתתא כד
בריך יתיה ופקדיה
עלוהי למימר לא
תיסב איתתא מבנת

אחדים ד׳ וסימ׳ ודברים אחרים ׀ וישבת עמו ימים אחדים ׀ ובימים אחדים ׀ ויעבד יעקב ברחל ׀ וג׳ לאחדים ׀ והיו לאחדים בידך ׀
לקח יג׳ וסימ׳ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי ׀ ארור לקח שחד ׀ לקח את ארגיך ׀ וחברו ׀ הנני לקח ממך את ׀ הנה אני לקח ארץ
עין יוסף ׀ לקח לין לקח לו קלון ׀ ויחד ולקח נפשות ׀ ויצו עליו ב׳ וסימ׳ וירא עשו כי ברך יצחק ׀ ויצו עליו פרעה אנשים

מחלת ד וסימ בת ישמעאל · מחלה בת ירימות · למנצח על מחלת · וחברן ״ ״ מצב ג וסימ ויחלם והנה סלם מצב · ויאסף
כל בעלי שכם · ונצבתי בדור עליך ״ ״ וראשו ד וסימ ומגדל וראשו · מגיע השמימה · וראשו יהיה פרוע · וראשו לעב יגיע ״

כנען וישמע יעקב
אל אביו ואל אמו וילך
פדנה ארם ושמע
ושמע יעקב למימר
אבוהי ולמימר אימיה
ואזל לפדן ארם וירא
עשו כי רעות בנות
כנען בעיני יצחק אביו
וחזא עשו ארי בישן
בנת כנען בעיני יצחק
אבוהי וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את
מחלת בת ישמעאל
בן אברהם אחות נביות
על נשיו לו לאשה
ואזל עשו לות ישמעאל
ישמעאל ונסיב ית
מחלת בת ישמעאל
בר אברהם אחתה דנביות
על נשוהי ליה לאתו
ויצא יעקב מבאר
שבע וילך חרנה ונפק
יעקב מבארא דשבע
ואזל לחרן ויפגע במ
במקום וילן שם כי בא
השמש ויקח מאבני
המקום וישם מרא
מראשתיו וישכב ב
במקום ההוא וערע
באתרא ובת תמן ארי
על שמשא ונסיב
מאבני אתרא ושוי
איסדוהי ושכיב
באתרא ההוא ויחלם
והנה סלם מצב ארצה

וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים
עלים וירדים בו וחלם
והא סולמא נעיץ ב
בארעא ורישיה מטי ע
עד צית שמיא והא
מלאכיא דיי סלקין
ונחתין ביה והנה
יהוה נצב עליו ויאמר
אני יהוה אלהי אבר
אברהם אביך ואלהי
יצחק הארץ אשר
אתה שכב עליה לך
אתננה ולזרעך והא
יקרא דיי מעתד עלוהי
ואמר אנא יי אלהיה
דאברהם אבוך ואלהיה
דיצחק ארעא די את
שכיב עלוהי לך אתננ
איתנינה ולבנך והיה
זרעך כעפר הארץ כ
ופרצת ימה וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו
בך כל משפחת האדמה
ובזרעך ויהון בנך כ
סגיאין כעפרא דארעא
ותתקיף למערבא ולי
ולמדינחא ולציפונא
ולדרומא ויתברכון ב
בדילך כל זרעית א
ארעא ובדיל בנך והי
והנה אנכי עמך וש
ושמרתיך בכל אשר
תלך והשבתיך אל
האדמה הזאת כי לא

אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דב
דברתי לך והא מימרי
בסעדך ואטרינך
בכל אתר דתהך ואת
ואתיבנך לארעא הדא
ארי לא אשבקינך
עד די אם אעביד ית
די מלילית לך וייקץ
יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יהוה במקום
הזה ואנכי לא ידעתי
ואתער יעקב משנתיה
ואמר בקושטא יקרא
דיי באתרא הדין ואנא
לא הויתי ידע ויירא
ויאמר מה נורא המק
המקום הזה אין זה
כי אם בית אלהים וזה
שער השמים ודחיל
ואמר מה דחילא
אתרא הדא לית דין
אתר הדיוט אלהין
אתר דרעוא ביה מן
קדם יי ודין תרע קביל
שמיא וישכם יעקב
בבקר ויקח את האבן
אשר שם מראשתיו
וישם אתה מצבה ויצ
ויצק שמן על ראשה
ואקדים יעקב בצפרא
ונסב ית אבנא דשוי
איסדוהי ושוי יתה
קמה ואריק משחא
על רישה ויקרא את

פרשיות דלית בהון פיסקא ברישיהון ויצא וב ויחי
פרשיות דלית בהון פיסקא בכולהון ויצא ויחי מקץ

מראשתיו ח וסימ ויפגע במקום · וישכם יעקב בבקר · והנה התרפים על המטה · וחניתו מעוכה בארץ · ועתה קח נא את · ועתה ראה ·
ויבט והנה מראשתיו · ויקח מיכל את התרפים · וחד מראשתי שאול ״ ״ והנה יי ג וסימ נצב עליו ויאמר · יצא ועמדת בהר ·
ויעץ השלישי · והנה יי נצב על חומת אנך ״ ״ אנכי עמך ג וסימ והנה אנכי עמך · זה עשרים שנה אנכי · בי ג״ר אנכי עמך ״

וידר ג וסימ וידר יעקב נדר לאמר . וידר ישראל . וידר יפתח . בית אלהים ה וסימ ויירא ויאמר מה . והאבן הזאת אשר שמתי . והאיש מיכה המובא בית . אדרם עד בית אלהים . ישקו ג וסימ ישקו העדרים והאבן . ישקו כוס תנחומים . ישקו כל חיתו שדי

שם המקום ההוא בית
אל ואולם לוז ש
שם העיר לראשנה
וקרא ית שמא דאתרא
ההוא בית אל וברם לוז
לוז שמה דקרתא הו
בקדמיתא וידר יעקב
נדר לאמר אם יהיה
אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי
הולך ונתן לי לחם לא
לאכל ובגד ללבש וק
וקיים יעקב קיים למי
למימר אם יהי מימרא
דיי בסעדי ויטרינני
באורחא הדין דאנא
אזיל ויתין לי לחים
למיכל וכסו למילבש
ושבתי בשלום אל בית
אבי והיה יהוה לי ל
לאלהים ואיתוב בשה
בשלם לבית אבא ויהי
מימרא דיי לי לאלהא
והאבן הזאת אשר
שמתי מצבה יהיה בית
אלהים וכל אשר תתן
לי עשר אעשרנו לך
ואבנא הדא די שויתי
קמא תהי דיהא פלח
עלה מן קדם יי וכל
די תתין לי חד מן עשר
אפרישיניה קדמך
לוי כט וישא יעקב רגליו וילך
ארצה בני קדם ונטל
יעקב רגלוהי ואזל

לארע בני מדינחא ור
וירא והנה באר בשדה
והנה שם שלשה עדרי
צאן רבצים עליה כי
מן הבאר ההוא ישקו
העדרים והאבן גדלה
על פי הבאר וחזא
והא בירא בחקלא ות
והא תמן תלתא עדרין
דען רביעין עלה ארי
מן בירא ההיא משקן
עדריא ואבנא רבתא
על פומא דבירא ור
ונאספו שמה כל העדרים
העדרים וגללו את הא
האבן על פי הבאר והש
והשקו את הצאן והש
והשיבו את האבן על
פי הבאר ומתכנשין
תמן כל עדריא ומגנ
ומגנדרין ית אבנא מן
מעל פומא דבירא
ומשקן ית ענא ומת
ומתיבין ית אבנא על
פומא דבירא לאתרה
לאתרה ויאמר להם
יעקב אחי מאין אתם
ויאמרו מחרן אנחנו
ואמר להון יעקב אחי
אחי מנן אתון ואמרו
מחרן אנחנא ויאמר
להם הידעתם את לבן
בן נחור ויאמרו ידענו
ואמר להון הידעתון
ית לבן בר נחור ואמרו

ידעין אנחנא ויאמר
להם השלום לו ויאמ
ויאמרו שלום והנה
רחל בתו באה עם הצ
הצאן ואמר להון ה
השלם לי ואמרו שלם
והא רחל ברתיה אתיא
עם ענא ויאמר הן עוד
היום גדול לא עת
האסף המקנה השקו
הצאן ולכו רעו ואמ
ואמר הא עוד יומא
סגי לא עידן למכנש
בעיר אשקו ענא ואיז
ואיזילו רעו ויאמרו
לא נוכל עד אשר
יאספו כל העדרים וגל
וגללו את האבן מעל
פי הבאר והשקינו הצ
הצאן ואמרו לא
ניכול עד דמתכנשין
כל עדריא ויגנדרון ית
אבנא מעל פומא ד
דבירא ונשקי ית
ענא עודנו מדבר ע
עמם ורחל באה עם
הצאן אשר לאביה
כי רעה היא עד דהוא
ממלל עמיהון ורחל
אתת עם ענא די ליד
לאבוהא ארי רעיתא
היא ויהי כאשר ראה
יעקב את רחל בת לבן
אחי אמו ואת צאן
לבן אחי אמו ויגש יעקב

ונאספו ד וסימ שמה כל העדרים . ונאספו עלי והכוני . ונאספו עליו כל גוי . … הידעתם ג וסימ את לבן בן נחור . הידעתם כי יש בבתים האלה אפוד . הידעתם כי לנו רמות גלעד . ורחל ה וסימ ורחל באה עם הצאן . ורחל עקרה . ורחל היתה … ורחל לקחה את התרפים . ואחר נגש יוסף … רעה ג … בתר לעיל

ויביאהו ה' ב' מלא בתור ובבבי' וסימ' ויהי כשמע לבן · ויבול לחמורים · ויביאהו והוא אדוניו · ויביאהו אלאמיו · ויביאהו אל אדוני
ומל כתי' דכות כל במ"א חס · ולהשובת השנה ·· מיתתי ג' וסימ' טוב תתי אתה לה · מתתי את מדין בידך · מתתי את נחלה אבתי לך ·

ויגל את האבן מעל
פי הבאר וישק את צ
צאן לבן אחי אמו ו
והוה כד חזא יעקב
ית רחל בת לבן אחוה
דאמיה וית ענא די
דלבן אחוהא דאמיה
וקריב יעקב וגנדר ית
אבנא מעל פומא די
דבירא ואשקי ית
ענא דלבן אחוהא די
דאמיה וישק יעקב
לרחל וישא את קלו
ויבך ונשק יעקב לר
לרחל וארים ית קלי
ובכא ויגד יעקב לר
לרחל כי אחי אביה
הוא וכי בן רבקה הוא
ותרץ ותגד לאביה ו
וחוי יעקב לרחל אר
אחת בר אבוהא הוא
וארי בר רבקה הוא ו
ורהטת וחויאת לאה
לאבוהא ויהי כשמע
לבן את שמע יעקב
בן אחתו וירץ לקראתו
ויחבק לו וינשק לו
ויביאהו אל ביתו ויס
ויספר ללבן את כל הד
הדברים האלה והוה
כד שמע לבן ית שמע
יעקב בר אחתיה ור
ורהט לקדמותיה וג
וגפיה ליה ונשיק ליה
ואעליה לביתיה ואש

ואשתעי ללבן ית
כל פתגמיא האלין ו
ויאמר לבן ליעקב
אך עצמי ובשרי או
אתה וישב עמו חדש
ימים ואמר לבן ל ז
ליעקב ברם קריבי ח
ובסרי את ויתיב עי
עמיה ירח יומין ו ז
ויאמר לבן ליעקב ה
הכי אחי אתה ועבדתני
חנם הגידה לי מה מ
משכרתך ואמר לבן
ליעקב הכי דאחי את
ותיפלחינני מגן חוי
לי מה אגרך וללבן
שתי בנות שם הגד
הגדלה לאה ושם
הקטנה רחל וללבן
תרתין בנן שום רבתא
לאה ושום זעירתא
רחל ועיני לאה רכות
ורחל היתה יפת תאר
ויפת מראה ועיני
לאה יאין ורחל הות
שפירא בריוא ויאה
בחיזוא ויאהב יעקב
את רחל ויאמר אעו
אעבדך שבע שנים
ברחל בתך הקטנה ו
ורחים יעקב ית רחל
ואמר אפלחינך שבע
שנין ברחל ברתך י
זעירתא ואמר לבן
טוב תתי אתה לך מי

ישראל

מתתי אתה לאיש אח
אחר שבה עמדי ו וי
ואמר לבן טב דאתין
יתה לך מדאתין יתה
לגבר אוחרן תיב עמי
ויעבד יעקב ברחל
שבע שנים ויהיו בעי
בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה ופלח ו
יעקב ברחל שבע שי
שנין והוו בעינוהי
כיומין זעירין ברחמי
כדרחים יתה ויאמ
ויאמר יעקב אל לבן
הבה את אשתי כי מ
מלאו ימי ואבואה
אליה ואמר יעקב
ללבן הב ית אתתי ו
ארי שלימו יומי ב
פולחני ואעול לותה
ויאסף לבן את כל אנ
אנשי המקום ויעש
משתה וכנש לבן ית
כל אנשי אתרא וו
ועבד משתיא ויהי
בערב ויקח את לאה
בתו ויבא אתה אליו
ויבא אליה והוה ברי
ברמשא ודבר ית לאה
ברתיה ואעיל יתה לז
לותה ועל לותה ויתן
לבן לה את זלפה
שפחתו ללאה בתו ש
שפחה ויהב לבן ית
זלפה אמתיה ללאה

שמע ה' וסימ' את שמע יעקב בן · שמע שוא · שמע שלמה · והגדו דוד · כאשר שמע למצרים · ז' כשמע · יצור · כשמע לעדתם ··
ועיני ג' מנה ריש פס' וסימ' ועיני לאה רכות · ועיני ישראל · ויאמר יואב אל המלך · וישח אדם וישפל איש · ועיני
גבהו תשפלנה · ועיני אלמנה אכלה · ועיני כסיל בקצה הארץ · ועיני אדם לא תשבענה · ועיני רשעים תכלינה ·· אעבדך ל' דכו ··

מלא ה׳ וסימ׳ מלא שבוע זאת · מלא אמתחת האנשים · מלא קדקד שמן · מבחר עיבמרים מלאי · מלא פניהם קלון · וא׳ ומלא חפנך גחלי ··
ונתנה ג׳ וסימ׳ מלא שבוע זאת · ועתה הפרפה בזאת אשר הביאה · ואם תיצא העיר ·· רמיתני ב׳ וסימ׳ ולמה רמיתני · ואתה שאול ·· ׃

ברתיה לאמהו׃ ויהי
בבקר והנה היא לאה
ויאמר אל לבן מה
זאת עשית לי הלא
ברחל עבדתי עמך ו
ולמה רמיתני׃ והוה
בצפרא והא היא לאה
ואמר ללבן מא דא
עבדת עימי הלא עם
ברחל פלחית עמך
ולמה שקרת בי׃ ויא
ויאמר לבן לא יעשה
כן במקומינו לתת הצ
הצעירה לפני הבכירה׃
ואמר לבן לא יתעבד
כדין באתרנא למיתן
זעירתא קדם רבתא׃
מלא שבע זאת ונת
ונתנה לך גם את זאת
בעבדה אשר תעבד
עמדי עוד שבע שנים
אחרות׃ אשלים שבו
שבועתא דא ואיתין
לך אף ית דא בפולחנ
די תיפלח עימי עוד
שבע שנין אוחרנין׃ וי
ויעש יעקב כן וימלא
שבע זאת ויתן לו את
רחל בתו לאשה׃ ועב
ועבד יעקב כן ואשלם
שבועתא דא ויהב
ליה ית בלהה אמתיה
לה לאמהו׃ ויבא גם
אל רחל ויאהב גם
את רחל מלאה ויעבד

עוד שבע שנים אח
אחרות׃ ועל לות אף
רחל ורחים אף ית רו
רחל מלאה ופלח ע
עימיה עוד שבע שני
אוחרניין׃ וירא יהוה
כי שנואה לאה ויפתח
את רחמה ורחל עקי
עקרה׃ וחזא יי ארי
שניאתה לאה ויהב
לה עידוי ורחל עקרא׃
ותהר לאה ותלד בן
ותקרא את שמו רא
ראובן כי אמרה כי ר
ראה יהוה בעניי כי
עתה יאהבני אישי׃
ועדיאת לאה וילידת
בר וקרת שמיה ראובן
ארי אמרת ארי גלי
קדם יי עולבני ארי
כען ירחמינני בעלי׃
ותהר עוד ותלד בן
ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן
לי את זה ותקרא שמו
שמעון׃ ועדיאת עוד
וילידת בר ואמרת ארי
שמיע קדם יי ארי
שניאתא אנא ויהב
לי אף ית דא וקרת ש
שמיה שמעון׃ ותהר
עוד ותלד בן ותאמר
עתה הפעם ילוה אי
אישי אלי כי ילדתי
לו שלשה בנים על

כן קרא שמו לוי׃ ועד
ועדיאת עוד וילידת
בר ואמרת הדא זימנא
יתחבר לי בעלי ארי
ילידת ליה תלתא בנין׃
על כן קרא שמיה לוי׃
ותהר עוד ותלד בן ות
ותאמר הפעם אודה
את יהוה על כן קראה
שמו יהודה ותעמד
מלדת׃ ועדיאת עוד
וילידת בר ואמרת הדא
זימנא אודה קדם יי׃
על כן קרא שמיה יהו
יהודה וקמת מלמילד׃
ותרא רחל כי לא ילדה
ליעקב ותקנא רחל
באחתה ותאמר אל
יעקב הבה לי בנים ואם
אין מתה אנכי׃ וחזת
רחל ארי לא ילידת
ליעקב וקניאת רחל
באחתה ואמרת ליעק
הב לי בנין ואם לא מית
מיתא אנא׃ ויחר אף
יעקב ברחל ויאמר
התחת אלהים אנכי
אשר מנע ממך פרי
בטן׃ ותקיף רוגזא דיע
דיעקב ברחל ואמר
הא מיני את בעיא הא
הלא מן קדם יי תיבעי
די מנע מיניך ולדא
דמעין׃ ותאמר הנה
אמתי בלהה בא אליה

ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו
לה לשפחה׃ ויהב לבן לרחל
ברתיה ית בלהה
אמתיה לה לאמ

ותקרא שמו ט׳ וסימ׳ ראובן · שמעון · נפתלי · יששכר · מואב · בן עמי · בן אוני · משה · פרש ·· איש ה׳ וסימ׳ ותהר לאה ותלד בן · יאהבני
אישי · יזבלני אישי · ילוה אישי אלי · הבמעט קחתך את אישי · אבל אשה אלמנה אני וימת אישי · דשמואל · ואשה אחת מנשי בני הנביאים · ורדפה
את מאהביה · תקראי אישי ·· ותהר עוד ז׳ וסימ׳ שמעון · לוי · יהודה · נפתלי · זבולון · אונן · דהושע ·· קראה ג׳ וסימ׳ ידו · יהודה · דן · שמעון ·

יכלתי ג׳ וסימ׳ ותאמר רחל נפתולי · ובמה יכלתי עשות ככם · השיאוני עונות · אגף ··· עמדה ד׳ וסימ׳ ותרא כי עמדה מלדת · וגם האשה עמדה בשמרון · רגלי עמדה במישור · את חכמתי עמדה לי · וחד ועמדה לפני המלך ··· קחתך ל׳ דכו ···

ותלד על ברכי ואבנה
גם אנכי ממנה ׃ ואמ
ואמרת הא אמתי בה
בלהה עול לותה ותיליד
ואליד ואנא אתרבי ׃
ואתבני אף אנא מינה
מינה ׃ ותתן לו את
בלהה שפחתה לאש
לאשה ויבא אליה
יעקב ׃ ויהבת ליה בה
בלהה אמתה לאנ
לאנתו ועל לותה
יעקב ׃ ותהר בלהה
ותלד ליעקב בן ׃ ועדי
ועדיאת בלהה וילידת
וילידת בר ׃ ותאמר
רחל דנני אלהים וגם
שמע בקלי ויתן לי בן
על כן קראה שמו דן ׃
ואמרת רחל דנני יי׳
ואף קביל צלותי ויהב
לי בר על כן קרת שמיה
דן ׃ ותהר עוד ותלד
בלהה שפחת רחל בן
שני ליעקב ׃ ועדיאת
עוד וילידת בלהה
בר תנין ליעקב ׃ ותא
ותאמר רחל נפתולי
אלהים נפתלתי עם אח
אחתי גם יכלתי ותה
ותקרא את שמו נפת
נפתלי ׃ ואמרת רחל
קביל בעותי יי׳ באתח
באתחננותי בצלותי
חמידית דיהי לי ולד

כאחתי אף איתיהב
לי ויקרת שמיה נפת
נפתלי ׃ ותרא לאה כי
עמדה מלדת ותקח
את זלפה שפחתה ות
ותתן אתה ליעקב לה
לאשה ׃ וחזת לאה
ארי קמת מלמילד
ודבירת ית זלפה אמתה
ויהבת יתה ליעקב
לאינתו ׃ ותלד זלפה
שפחת לאה ליעקב
בן ׃ וילידת זלפה אמ
אמתא דלאה ליעקב
בר ׃ ותאמר לאה בגד
ותקרא שמו גד ׃ ואמ
ואמרת לאה אתא גד
וקרת שמיה גד ׃ ותה
ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב ׃
וילידת זלפה אמתא
דלאה בר תנין ליעקב ׃
ותאמר לאה באשרי
כי אשרוני בנות ותקו
ותקרא את שמו אשר ׃
ואמרת לאה תושבחת
הות לי ארי בכין ישבו
ישבחונני נשיא וקרת
ית שמיה אשר ׃ רביעי
וילך
ראובן בימי קציר חט
חטים וימצא דודאים
בשדה ויבא אתם אל
לאה אמו ותאמר רחל
אל לאה תני נא לי ׃

מדודאי בנך ׃ ואזל
ראובן ביומי חצד
חטין ואשכח יברוחין
בחקלא ואייתי יתהון
לות לאה אימיה ואמ
ואמרת רחל ללאה
הבי כען לי מיברוחי
ברך ׃ ותאמר לה המ
המעט קחתך את א
אישי ולקחת גם את
דודאי בני ותאמר רח
רחל לכן ישכב עמך
הלילה תחת דודאי
בנך ׃ ואמרת לה הזע
הזעיר דדברת ית
בעלי ותסבין אף ית
יברוחי ברי ואמרת
רחל בכין ישכב עמך
בליליא חלף יברוחי
ברך ׃ ויבא יעקב מן
השדה בערב ותצא
לאה לקראתו ותאמר
אלי תבא כי שכר
שכרתיך בדודאי בני
וישכב עמה בלילה
הוא ׃ ועל יעקב מן
חקלא ברמשא ונפקת
לאה לקדמותיה ואו
ואמרת לותי תיעול
ארי מיגר אגרתך
ביברוחי ברי ושכיב
עמה בליליא הוא ׃
וישמע אלהים אל
לאה ותהר ותלד לו
ליעקב בן חמישי ׃ ות

ותקרא את שמו ז׳ וסימ׳ אדם · לאה · באשרי כי אשרוני · יזבלני אישי · זברני אלהים אתי · יוסף · אונן · שלה · שמשון · שמואל · שלמה ··· ולקחת ה׳ וסימ׳ גם את דודאי בני · כי הובאו בית יוסף · ולקחת בגדים · דבעמון · ולקחת דיצון מירבם · וסימ׳ ברוחין דיוסף לבושין דרעיא ׃ וחד דגש ולקחת בגדים · דירבעם ··· דנני · חננו · זבדני · יזבלני · באשרוני · זכרתני · והזכרתני · כלה ל׳ ···

ויזכר אלהים ד' בתור וסימ' ויזכר אלהים את נח · בשחת אלהים את ערי הככר · את רחל וישמע אליה · את נאקתם את אברהם ·
שלחני ג' וסימ' ואלכה אל מקומי · כי עלה השחר · ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה ·· לרגלי ב' ועתה מתי · כי צר לרגלי ··

וקביל יי צלותה דלא
דלאה ועדיאת ויל
וילידת ליעקב בר
חמישאי ותאמר לה
לאה נתן אלהים שכרי
אשר נתתי שפחתי לה
לאישי ותקרא שמו
יששכר ואמרת לאה
יהב יי אגרי די יהבית
אמתי לבעלי וקרת
שמיה יששכר ותהר
עוד לאה ותלד בן ש
ששי ליעקב ועדיאת
עוד לאה וילידת בר
שתיתאי ליעקב ותי
ותאמר לאה זבדני א
אלהים אתי זבד טוב
הפעם יזבלני אישי כי
ילדתי לו ששה בנים
ותקרא שמו זבלון וא
ואמרת לאה יהב יי י
יתיה לי חולק טב הד
זימנא יהא מדוריה ד
דבעלי לותי ארי יה
ילידית ליה שיתא בנין
וקרת שמיה זבולן וי
ואחר ילדה בת ותקרא
את שמה דינה ובתר
כן ילידת ברתא וקרת
ית שמיה דינה
חמישי ויזכר
אלהים את רחל וישמ
וישמע אליה אלהים
ויפתח את רחמה ודכ
ועל דוכרנא דרחל קד

קדם יי וקביל צלותה
יי ויהב לה עידוי ותה
ותהר ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את חרפתי
ועדיאת וילידת בר
ואמרת כנש יי ית חיס
חיסודי ותקרא את
שמו יוסף לאמר יסף
יהוה לי בן אחר וקרת
ית שמיה יוסף למימר
יוסיף יי לי בר אחרן
ויהי כאשר ילדה רחל
את יוסף ויאמר יעקב
אל לבן שלחני ואלכה
אל מקומי ולארצי
והוה כד ילידת רחל ית
יוסף ואמר יעקב ללבן
שלחני ואיהך לאתרי
ולארעי תנה את נשי
ואת ילדי אשר עבדתי
אתך בהן ואלכה כי אתה
ידעת את עבדתי אשר
עבדתיך הב ית נשי וית
בני די פלחית יתך בהון
ואיזיל ארי את ידעת
ית פולחני די פלחתך
ויאמר אליו לבן אם נא
מצאתי חן בעיניך נח
נחשתי ויברכני יהוה
בגללך ואמר ליה לבן
אם כען אשכחית רחמין
קדמך נסיתי ובריך
יי בדילך ויאמר נקבה
שכרך עלי ואתנה
ואמר פריש אגרך עלי

ואתנה ויאמר אליו
אתה ידעת את אשר
עבדתיך ואת אשר היה
מקנך אתי ואמר ליה
את ידעת ית די פלח
פלחיתך וית דהוה
בעירך עימי כי מעט
אשר היה לך לפני יי
ויפרץ לרב ויברך יהוה
אתך לרגלי ועתה מתי
אעשה גם אנכי לביתי
ארי זעיר דהוה לך
קדמי ותקיף לסגי ובי
ובריך יי יתך בדיל רגלי
וכען אימתי אעביד
אף אנא לביתי ויאמר
מה אתן לך ויאמר יע
יעקב לא תתן לי מאו
מאומה אם תעשה
לי הדבר הזה אשובה
ארעה צאנך אשמר
ואמר מה אתן לך ואמר
יעקב לא תתן לי מדעם
אם תעביד לי פתגמא
הדין איתוב ארעי ענך
איטר אעבר בכל צאנך
היום הסר משם כל שה
נקד וטלוא וכל שה
חום בכשבים וטלוא
ונקד בעזים והיה שכ
שכרי איעבר בכל ענא
יומא דין אעדי מתמן
כל אימר נמור וקרוע
וכל אימר שחום באמ
באימריא וקרוע ונמור

זבלון ט' כת' כן וסי' זבדני אלהים אתי · בני לאה בכור יעקב · סרד ואלון · ופגע בזבלון · וחברו · לך ומשכת בהר תבור · זבלון עם חרף נפשו ·
ומלאכים שלח · כעת הראשון הקל · וכל כתו' דכו' זבולן בר מן לזבלון ישמעיהו בן עבדיהו ·· ואלכה ב' וסימ' תנה את נשי ואת ילדי ·
ויאמר אבנר אל דוד אקומה · ואלכה ואני אמרתי בדמי ·· ואתנה ב' וסימ' ויאמר נקבה שכרך עלי · כי לא תחפץ זבח ··

ועצתה ד' וסימ' ועצתה בי צדקתי ונגשה יבמתו אליו ועצתה השירה הזאת לפניו ועצתה שמה כימי נעוריה הנותרת ג' ב' חס' וחד מל' וסימ' רעה את צאן לבן הנותרת על פי השנים הנותרת כי הנה נשארו בתר מל' פצלות ל' פצלות ל'

בעזיא ויהי אגרי ורח
וענתה בי צדקתי ביום
מחר כי תבוא על שכרי
לפניך כל אשר איננו
נקד וטלוא בעזים
וחום בכשבים גנוב הוא
אתי ותסהיד בי זכותי
ביום מחר ארי תיעול
על אגרי קדמך כל ד
דליתוהי נמור ורקוע
בעזיא ושחום באמריא
גנובא הוא עמי ויאמ
ויאמר לבן הן לו יהי
כדברך ואמר לבן ברם
לוי יהי כפתגמך ויסר
ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים ו
ואת כל העזים הנקדות
והטלאות כל אשר
לבן בו וכל חום בכשבים
ויתן ביד בניו ואעדי
ביומא ההוא ית תישיא
רגוליא ורקועיא וית
כל עזיא נמורתא ור
ורקועתא כל שחום בי
באמריא ויהב ביד
בנוהי וישם דרך ש
שלשת ימים בינו ובין
יעקב ויעקב רעה את
צאן לבן הנותרת ושוי
מהלך תלתא יומין בי
בינוהי ובין יעקב וי
ויעקב רעי ית ענא ד
דלבן דאשתארא ויח
ויקח לו יעקב מקל

לבנה לח ולוז וערמון ו
ויפצל בהן פצלות לב
לבנות מחשף הלבן א
אשר על המקלות ונ
ונסיב ליה יעקב חוטר
חוטרין דלבן רטיבין
ודלוז ודדולב וקליף
בהון קלפין חוורין ג
גילוף חיור דעל ח
חוטריא ויצג את
המקלות אשר פצל
ברהטים בשקתות המ
המים אשר תבאן הצ
הצאן לשתות לנכח
הצאן ויחמנה בבאן ל
לשתות ודעיץ ית חו
חוטריא די קליף בר
ברהטיא בבית ש
שקיא דמיא אתר דא
דאתיין ענא למשתי
לקבליהון דענא ומי
ומתיחמן במיתיהן
למשתי ויחמו הצאן
אל המקלות ותלדן ה
הצאן עקדים נקדים
וטלאים ואתיחמא ע
ענא לחוטריא וילידן
ענא רגולין נמורין ור
ורקועין והכשבים
הפריד יעקב ויתן פני
הצאן אל עקד וכל
חום בצאן לבן וישת
לו עדרים לבדו ולא
שתם על צאן לבן ו
ואמריא אפריש יעק

ויהב בריש ענא כל
דרגול וכל דשחום
בענא דלבן ושוי ליה
עדרין בלחודוהי ולא
ולא עריבינון על ענא
דלבן והיה בכל יחם
הצאן המקשרות ושם
יעקב את המקלות ל
לעיני הצאן ברהטים
ליחמנה במקלות ו
ויהי בכל עדן דמיתיח
דמתיחמא ענא מב
מבכרתא ושוי יעקב
ית חוטריא לעיני ענא
ברהטיא ליחמותהון
בחוטריא ובהעטיף
הצאן לא ישים והיה
העטפים ללבן והקש
והקשרים ליעקב ו
ובלקישות ענא לא
משוי והוון לקישיא
ללבן ובכיריא ליעקב
ויפרץ האיש מאד
מאד ויהי לו צאן רבות
ושפחות ועבדים וגמלים
וחמרים ותקיף גברא
לחדא לחדא והוו ליה
ען סגיאן ואמהן וע
ועבדין וגמלין וחמרין
לא וישמע את דברי כל
בני לבן לאמר לקח
יעקב את כל אשר לא
לאבינו ומאשר לאבינו
עשה את כל הכבד
הזה ושמע ית פתגמי

לח ג' ב' וא' וסימ' לח לוז וערמון ואכלה בה כל עץ לח והבשתי כל עץ לח בתר קמץ לבנות ד' ב' מל' וב' חס' וסימ' פצלות לבנות לבנות ולא מבריתך בחרות לבנת בהרות כהות לבנות ב' בתר חס' ברהטים ג' וסימ' ויצג את המקלות ושם יעקב את המקלות מלך אסור ברהטים ויצג ב' וסימ' את המקלות ויצג אתו בעירו העטפים ב' ובהעטיף הצאן קובו רני בלילה

בתמול בתמול ז חס וסימ וירא יעקב את פני לבן ראה אנכי את פני ואם שור נגח הוא מתמול לגרס שמה דו יגחי דאין יבדיל וזה דבר הרוצח ודבר אבנר היה ... אבותיך ג מל וסימ שוב אל ארץ אבותיך ובמשפחות אבותיך אל תשגי וסימ חזר מלתא לעלמאי אנך

בני לבן דאמרין נסיב
יעקב ית כל די לאבונא
ומדי לאבונא קנא ית
כל נכסיא האלין ׃ וי
וירא יעקב את פני לבן
והנה איננו עמו כתמול
שלשם ׃ וחזא יעקב ית
סבר אפי לבן והא ליתו
ליתנון עימיה כמאיתמ
מא ותמלי ומדקמוהי ׃
ויאמר
יהוה אל יעקב שוב
אל ארץ אבותיך ולמו
ולמולדתך ואהיה עמך ׃
ואמר יי ליעקב תוב ל
לארעא דאבהתך וליו
ולילדותך ויהי מימרי
בסעדך ׃ וישלח יעקב
ויקרא לרחל וללאה
השדה אל צאנו ׃ ושל
ושלח יעקב וקרא לרו
לרחל וללאה חקלא
לות עניה ׃ ויאמר להן
ראה אנכי את פני א
אביכן כי איננו עמי כ
כתמל שלשם ואלהי
אבי היה עמדי ׃ ואמר
להון חזים אנא ית
סבר אפיכון ארי ליתוהי
עימי כמאיתמלי ומד
ומדקמוהי ואלהא דאבא
הוה בסעדי ׃ ואתנה
ידעתן כי בכל כחי עבדו
עבדתי את אביכן ׃ ואתו
ואתון ידעיתון ארי

בכל חילי פלחית ית
אבוכון ׃ ואביכם התל
בי והחלף את משכרתי
עשרת מנים ולא נתנו
אלהים להרע עמדי ׃
ואבוכון שקר בי ואשני
ית אגרי עשר זימנין ׃
ולא שבקיה יי לאבאשא
לאבאשא עימי ׃ אם כה
יאמר נקדים יהיה שכ
שכרך וילדו כל הצאן
נקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן עקדים ׃
אם כדין הוה אמר נמ
נמורין יהי אגרך ויליו
וילידן כל ענא נמורין ׃
ואם כדין הוה אמר רגו
רגולין יהי אגרך וילי
וילידן כל ענא רגולין ׃
ויצל אלהים את מקנה
אביכם ויתן לי ׃ ואפרש
יי ית בעירא דאבוכון ו
ויהב לי ׃ ויהי בעת יחם
הצאן ואשא עיני וא
וארא בחלום והנה
העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים
וברדים ׃ והוה בעדן ד
דאתיחמא ענא וזקפית
עיני וחזית בחלמא ו
והא תישיא דסלקין ע
על ענא רגולין נמורין
ופציחין ׃ ויאמר אלי
מלאך האלהים בחלום

יעקב ואמר הנני ׃ ואמ
מלאכא דיי בחלמא
יעקב ואמרית הא אנא ׃
ויאמר שא נא עיניך
וראה כל העתדים הע
העלים על הצאן עק
עקדים נקדים וברדים
ראיתי את כל אשר
לבן עשה לך ׃ ואמר
זקוף כען עינך וחזי
כל תישיא דסלקין ע
על ענא רגולין נמורין
ופציחין ארי גלי קדמי
ית כל די לבן עביד לך ׃
אנכי האל בית אל אש
אשר משחת שם מצ
מצבה אשר נדרת לי
שם נדר ׃ עתה קום צ
צא מן הארץ הזאת
ושוב אל ארץ מולדתך ׃
אנא אלהא דאתגליתי
קדמך בבית אל דמשחת
דמשחתא תמן קמא
די קיימתא תמן קדמי
קיים וכען קום פוק מן
ארעא הדא ותוב לא
לארע ילדותך ׃ ותען
רחל ולאה ותאמרנה
לו העוד לנו חלק ונח
ונחלה בבית אבינו ׃ ה
הלוא נכריות נחשבנו
לו כי מכרנו ויאכל גם
אכל את כספנו ׃ הלא
נוכראה איתחשבנא
ליה ארי זבננא ואכל

שלשום ב מלא בתור וסימ וירא יעקב את פני לבן מן ירדן גואל הדם וכל נביא דכתי מלא במד חס ויראו הפלשתים כי אמרו בא דרוש שמרו ויהי כל ידעו אשה עזרה לנו ודבר אבנר היה ... ואתנה ג וסימ ידעתן ואתנה יצאני ואתנה אבני אלגביש תפלגה וחד אתנה הגני אל בפתותיכנה ... נחשבנו ג וסימ הלא נכריות נחשבנו נחשבנו כיצאן טבחה מדוע נחשבנו כבהמה

ויגהג ה׳ וסימ׳ וינהג את כל מקנהו · ומשה היה רעה את · וילך דוד ואנשיו קעילה · וינהג את עמו · דאמציהו · ויהי לתשובת · דה׳ ·
ולבן ג׳ וסימ׳ ולבן הלך לגזז את צאנו · ולבן תקע את אחיו · ולבן וחצרות ודי זהב ·· ולבנינו ב׳ וסימ׳ כי כל העשר · והנגלות לנו ·

את מיכל ית כספנא׃
כי כל העשר אשר הצ
הציל אלהים מאבינו
לנו הוא ולבנינו ועתה
כל אשר אמר אלהים
אליך עשה׃ ארי כל
עותרא די אפריש יי
מאבונא דלנא הוא ו
ולבננא וכען כל דאמר
לך יי עביד׃ ויקם יע שני
יעקב וישא את בניו
ואת נשיו על הגמלים׃
וקם יעקב ונטל ית בנ
בנוהי וית נשוהי על
גמליא׃ וינהג את כל
מקנהו ואת כל רכשו
אשר רכש מקנה קנ
קנינו אשר רכש בא
בארין כנען בפדן ארם
לבוא אל יצחק ארצה
כנען׃ ודבר ית כל גית
גיתוהי וית כל קנינה
דיקנא גיתוהי קנינה
בפדן ארם למיתי לות
לות יצחק אבוהי בא
בארעא דכנען׃ ולבן
הלך לגזז את צאנו ות
ותגנב רחל את התרפים
אשר לאביה׃ ולבן אז
אזל למיגז ית ענה
ונסיבת רחל ית צלמ
צלמניא די לאבוהא׃
ויגנב יעקב את לב ה
הארמי על בלי הגיד
לו כי ברח הוא׃ וכסי

יעקב מן לבן ארמאה
על דלא חוי ליה ארי
אזיל הוא׃ ויברח הוא
וכל אשר לו ויקם ויע
ויעבר את הנהר וישם
את פניו הר הגלעד׃ ו
ואזל הוא וכל דיליה
וקם ועבר ית פרת וש
ושוי ית אפוהי לטורא
דגלעד׃ ויגד ללבן בי
ביום השלישי כי ברח
יעקב׃ ואיתחוה ללבן
ביומא תליתאה ארי
אזיל יעקב׃ ויקח את
אחיו עמו וירדף אחו
אחריו דרך שבעת
ימים וידבק אתו בהר
הגלעד׃ ודבר ית אחה
אחוהי עימיה ורדה
בתרוהי מהלך שבע
יומין וארביק יתיה
בטורא דגלעד׃ ויבא
אלהים אל לבן הארמ
הארמי בחלם הלילה
ויאמר לו השמר לך
פן תדבר עם יעקב מט
מטוב עד רע׃ ואתא
מימר מן קדם יי לות
לבן ארמאה בחלמא
דליליא ואמר ליה
איסתמר לך דילמא
תמליל עם יעקב מ
מטב עד ביש׃ וישג
לבן את יעקב ויעקב
תקע את אהלו בהר

ולבן תקע את אחיו בה
בהר הגלעד׃ וארביק
לבן ית יעקב ויעקב פ
פרס ית משכניה בט
בטורא ולבן אשרי
ית אחוהי בטורא דג
דגלעד׃ ויאמר לבן ל
ליעקב מה עשית ות
ותגנב את לבבי ותנהג
את בנתי כשביות חרב׃
ואמר לבן ליעקב מה
עבדתא דכסיתא מיני
ית לבי ודברת ית בנתי
כשבית חרבא׃ למה
נחבאת לברח ותגנב א
אתי ולא הגדת לי ואט
ואשלחך בשמחה
ובשרים בתף ובכנור׃
למה אטמרתא למיזל
וכסיתא מיני ולא חוי
חויתא לי ושלחתך פוס
בחדוא ובתושבחן בפ
בתופין ובכנרין׃ ולא
נטשתני לנשק לבני
ולבנתי עתה הסכלת ע
עשו׃ ולא שבקתני לני
לנשקא לבני ולבנתי
וכען אסכלתא למעבד׃
יש לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם
אמש אמר אלי לאמר
השמר לך פן תדבר
עם יעקב מטוב עד
רע׃ אית חילא בידי
למעבד עמכון ביש ואלהא׃

ובשרים ד׳ חס׳ ו׳ בליש וסימ׳ ואשלחך בשמחה ובשרים · והשבתי המון שריך · ושר בשרים על לב רע · ועמעמיך ישרון בגדך ··
ובשרים ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ למה נחבאת לברח · ודוד וכל ישראל ·· עשה ד׳ ג׳ בה׳ ה׳ וא׳ בה׳ ו׳ וסימ׳ עתה הסכלת עשו · למען
עשה כיום הזה · עשה סוסים שצאתי · עשה צדקה ומשפט · קדמ׳ בה׳ ו׳ ·· על בלי ב׳ וסימ׳ על בלי הגיד לו · תולה ארץ על בלי מה ··

הלך ד׳ חס׳ וסימ׳ ועתה הלך הלכת כי · אפס כי לא תהיה תפארתך · וישרצה הפרות · הלך ותחת · וכל ירמי׳ דבר׳ חס׳ בגוי מלא וזכנית
לך הלוך · דחנניה · הלוך לחרגיעו ישראל · הלוך אל בית הרכבים · הלוך לעבד מלך הכושי · הלוך ובנו ילכו · האמהות ב׳ לבן ועמי

דאבוכון ברמשא אמ׳
אמר לי למימר איס
איסתמר לך מלמלל
מלמללא עם יעקב מ
מטב עד ביש ועתה
הלך הלכת כי נכסף נכספתה
לבית אביך למה גנבת
את אלהי וכען מיזל
אזלתא ארי חמידתא חמ
חמידתא לבית אבוך
למה אנסיבתא ית
דחלתי ויען יעקב
ויאמר ללבן כי יראתי
כי אמרתי פן תגזל
את בנותיך מעמי
ואתיב יעקב ואמר
ללבן ארי דחילית
ארי אמרית דילמא
תניס ית בנתך מיני
עם אשר תמצא את
אלהיך לא יחיה נגד
אחינו הכר לך מה
עמדי וקח לך ולא
ידע יעקב כי רחל גנ
גנבתם אתר די תשכח
ית דחלתך לא יתקיים
קדם אחנא אישתמ
אישתמודע לך מה
דעימי וסב לך ולא
ידע יעקב ארי רחל
נסיבתנון ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל
לאה ובאהל שתי
האמהות ולא מצא
ויצא מאהל לאה

ויבא באהל רחל
ועאל לבן במשכנא די
דיעקב ובמשכנא דל
דלאה ובמשכנא דת
תרתין לחינתא ולא
אשכח ונפק ממשכנא
דלאה ועאל למשכנא
דרחל ורחל לקחה
את התרפים ותשמם
בכר הגמל ותשב על
עליהם וימשש לבן
את כל האהל ולא מ
מצא ורחל נסיבת ית
צלמניא ושויתינון
בעביטא דגמלא ויתב
ויתיבת עליהון וממשש
לבן ית כל משכנא ולא
אשכח ותאמר אל
אביה אל יחר בעיני
אדני כי לא אוכל לקום
מפניך כי דרך נשים
לי ויחפש ולא מצא
את התרפים ואמרת
לאבוהא לא יתקף בעיני
רבוני ארי לא איכול
למיקם מן קדמך ארי
אורח נשין לי ובלש
ולא אשכח ית צלמניא
ויחר ליעקב וירב בלבן
ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי ומה
חטאתי כי דלקת אחרי
ותקיף ליעקב ונצא עם
לבן ואתיב יעקב ואמר
ללבן מה חובי ומה

סורחני ארי רדפתא
בתרי כי מששת את
כל כלי מה מצאת מ
מכל כלי ביתך שים
כה נגד אחי ואחיך ו
ויוכיחו בין שנינו
ארי מישישתא ית כל
מני מה אשכחתא מכל
מני ביתך שוי כען הכ
הכא קדם אחי וקדם
אחך ויוכחון בין ת
תרוינא זה עשרים
שנה אנכי עמך רחליך
ועזיך לא שכלו ואילי
ואילי צאנך לא אכ
אכלתי דנן עשרין ע
שנין אנא עמך רחלך
ועזך לא אתכילו ודי
ודיכרי ענך לא אכלית
טרפה לא הבאתי אל
אליך אנכי אחטנה
מידי תבקשנה גנבתי
יום וגנבתי לילה תב
תבירא לא איתיתי לך
דהות שגיא ממנינא
מידי את בעי לה נט
נטרית ביממא ונטרית
ונטרית בליליא היי
הייתי ביום אכלני חרב
וקרח בלילה ותדד
שנתי מעיני הויתי ז
ביממא אכלני שרבא
וגלידא נחית עלי בז
בליליא ונדת שינתי
מעיני זה לי עשרים

וירב ד׳ וסימ׳ ויחר ליעקב וירב בלבן · וירב העם עם משה · והולדה שמות · וירב העם עם משה · רחקה · וירב בנחלי · שנינו ג׳ וסי׳
ויוכיחו בין שנינו · אשר נשבענו שנינו אנחנו · ישת ידו על שנינו · אנך · מעיני ד׳ וסימ׳ ותדד שנתי מעיני · כי נשבחו ה׳ צרות
נחם יסתר מעיני · ויסתר עמל מעיני · מאהל ד׳ וסימ׳ ויצא מאהל רחל · ויקרא אל משה · והיה מאהל אל אהל · וחנך ויכחל

והבנים ג̇ וסימ׳ הבנות בנתי והבנים בני והבנים קשי פנים ׳ וגם יצאתים איש ׳׳ יצאני ב̇ וסימ׳ והיצאן יצאני לשיה עם בלבוי
יצאני ׳ וכל ירמי׳ ויחזק׳ דכות׳ במ״א בתוך יצאני נפשות ׳׳ אני ואתה ג̇ וסימ׳ נכרתה ברית אני ואתה והדבר אשר דברנו ׳ כי זכור ׳׳

שנה בביתך עבדתיך
ארבע עשרה שנה
בשתי בנתיך ושש ש
שנים בצאנך ותחלף
את משכרתי עשרת
מנים הנו לי עשרין
שנין בביתך פלחתך
ארבע עשרה שנין בת
בתרתין בנתך ושית
שנין בענך ואשניתא ית
אגרי עשר זימנין׃
לולי אלהי אבי אלהי
אברהם ופחד יצחק
היה לי כי עתה ריקם
שלחתני את עניי ואת
יגיע כפי ראה אלהים
ויוכח אמש׃ אילולי אלהא
אלהה דאבא אלהה
דאברהם ודדחיל ליה
יצחק הוה בסעדי ארי
כען ריקן שלחתני ית
עמלי וית ליאות ידי
גלי קדם יי ואוכח ברמשא׃ שביעי
ויען לבן ויאמר אל
יעקב הבנות בנתי והב
והבנים בני והצאן צ
צאני וכל אשר אתה
ראה לי הוא ולבנתי׃
מה אעשה לאלה
היום או לבניהן אשר
ילדו׃ ואתיב לבן ואמר
ליעקב בנתא בנתי׃
ובניא בני ועניא עני
וכל דאת חזי דילי הוא
ולבנתי מה אעביד

לאלין יומא או
לבניהן די ילידו׃ ועת
ועתה לכה ונכרתה ברית
אני ואתה והיה לעד
ביני ובינך׃ וכען איתא
ניגזר קיים אנא ואת
ויהי לסהיד בינא ובינך׃
ובינך׃ ויקח יעקב אבן
וירימה מצבה׃ ונסיב
יעקב אבנא וזקפה
קמה׃ ויאמר יעקב לא
לאחיו לקטו אבנים
ויקחו אבנים ויעשו
גל ויאכלו שם על הגל׃
ואמר יעקב לאחוהי
לקוטו אבנין ונקיבו
אבנין ועבדו דגורא וא
ואכלו תמן על דגורא׃
ויקרא לו לבן יגר שה
שהדותא ויעקב קרא
לו גלעד׃ וקרא ליה
לבן יגר סהדותא ויעקב
קרא ליה גלעד׃ ויאמר
לבן הגל הזה עד ביני
ובינך היום על כן קרא
שמו גלעד׃ ואמר
לבן דגורא הדין סהיד
בינא ובינך יומא דין׃
על כן קרא שמיה גלעד׃
והמצפה אשר אמר
יצף יהוה ביני ובינך
כי נסתר איש מרעהו׃
וסכותא די אמר יסך
יי בינא ובינא׃
ובינך ארי ניתכסי גבר

מחבריה׃ אם תענה
את בנתי ואם תקח
נשים על בנתי אין א
איש עמנו ראה אלהים
עד ביני ובינך׃ אם ת
תעני ית בנתי ואם ת
תסב נשין על בנתי
לית אנש עמנא חזי
מימרא דיי סהיד בינא
ובינך׃ ויאמר לבן ל
ליעקב הנה הגל הזה
והנה המצבה אשר
יריתי ביני ובינך׃ ואמר
לבן ליעקב הא דגורא
הדין והא קמא די א
אקימית בינא ובינך׃
עד הגל הזה ועדה המ
המצבה אם אני לא א
אעבר אליך את הגל
הזה ואם אתה לא ת
תעבר אלי את הגל
הזה ואת המצבה הזאת
לרעה׃ סהיד דגורא
הדין וסהדא קמא אם
אם אנא לא אעיבר
לותך ית דגורא הדין
ואם את לא תעיבר
לותי ית דגורא הדין
וית קמא הדא לבישא׃
אלהי אברהם ואלהי
נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם וישבע
יעקב בפחד אביו יצ
יצחק׃ אלהה דאברה
ואלהה דנחור ידינון

לאלה ה̇ וסימ׳ ולבנתי מה אעשה לאלה ׳ לאלה תהלך הארץ ׳ לא ארבים לאלה ׳ וחברו דלה ׳ ואל תטיפו יטיפון ׳׳ ה̇ פס׳ הנה והנה
וסימ׳ הנה הגל הזה והנה המצבה ׳ ויחלם עוד חלום אחר ׳ אתה הבינות ׳ אשר בחרתם אשר שאלתם ׳ הנה ארגיהו ׳ הנה אלה ביחזק׳ ׳׳
ג̇ ריש פס׳ דבר׳ ... ׳ וסימ׳ אלהי אברהם ואלהי נחור ׳ בו ישומו ובו כי ׳ עלי עשר ועלי בכל על׳ ׳׳

ולבנותיו ג׳ מלא וסימ׳ וישכם לבן בבקר וינשק ׳ אלה בני לאה אשר ילדה ׳ על ידו החזיק שלון ׳׳ ׳׳ אתהם ה׳ וסימ׳ וישכם
לבן בבקר ׳ והזהרת אתהם את החקים ׳ וישמע יה׳ בקול ישראל ׳ כבקרת רעה עדרו ׳ ויתנו בגורל ממטה דה׳ ׳׳ ׳׳ ואחר ל׳ דבות ׳׳

ביננא אלהא דאבוהון
וקיים יעקב בדדחיל
ליה אבוהי יצחק:
ויזבח יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל
לחם ויאכלו לחם וי
וילינו בהר: ונכיס יע
יעקב נכסתא בטורא
וקרא לאחוהי למי
למיכל לחמא ואכלו
לחמא ובתו בטורא:
וישכם לבן בבקר וינ
וינשק לבניו ולבנתיו
ויברך אתהם וילך ויו
וישב לבן למקמו: וא
ואקדים לבן בצפרא
ונשיק לבנוהי ולבנ
ולבנתיה ובריך יתהון
לב ואזל ותב לבן לאתריה:
ויעקב הלך לדרכו וי
ויפגעו בו מלאכי א
אלהים: ויעקב אזל
לאורחיה וערעו ביה
מלאכיא דיי: ויאמר
יעקב כאשר ראם מה
מחנה אלהים זה ויק
ויקרא שם המקום
ההוא מחנים: ואמר
יעקב כד חזנון מש
משירית מן קדם יי ד
דא וקרא שמיה דא
דאתרא ההוא מחנים:
פ פ פ
וישלח יעקב מלאכים
לפניו אל עשו אחיו

ארצה שעיר שדה
אדום: ושלח יעקב
אזגדין קדמוהי לות
עשו אחוהי ארעא
דשעיר חקליה אדום:
ויצו אתם לאמר כה
תאמרון לאדני לעשו
כה תאמר עבדך יעקב
עם לבן גרתי ואחר
עד עתה: ופקיד יתהון
למימר כדין תימרון
לרבוני לעשו כדין יי
אמר עבדך יעקב עם
לבן דרית ואוחרית
עד כען: ויהי לי שור
וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה
להגיד לאדני למצא
חן בעיניך: והוו לי
תורין וחמרין ען
ועבדין ואמהן ודשו
ושלחית לחואה לר
לרבוני לאשכחא
רחמין בעינך: וישבו
המלאכים אל יעקב
לאמר באנו אל אחיך
אל עשו וגם הלך לק
לקראתך וארבע מאו
מאות איש עמו: ותבו
אזגדיא לות יעקב
למימר אתינא לות
אחוך לות עשו ואף
אתי לקדמותך וא
וארבע מאה גברין ה
עימיה: ויירא יעקב

מאד ויצר לו ויחץ
את העם אשר אתו
ואת הצאן ואת הבז
הבקר והגמלים לשו
לשני מחנות: ודחיל
יעקב לחדא ועקת
ליה ופליג ית עמא
די עימיה וית ענא
וית תורא וגמליא לת
לתרתין משריין: וי
ויאמר אם יבא עשו
אל המחנה האחת
והכהו והיה המחנה
הנשאר לפליטה: ויו
ואמר אם ייתי עשו
למשריתא חדא וימ
וימחיניה ותהי מש
משריתא דישתאר
לשיזבא: ויאמר יעקב
אלהי אבי אברהם
ואלהי אבי יצחק יי
יהוה האמר אלי שוב
לארצך ולמולדתך
ואיטיבה עמך: ואמ
יעקב אלהיה דאבא
אברהם ואלהיה דאב
יצחק יי דאמר לי
תוב לארעך ולילדותך
ואוטיב עמך: קטנתי
מכל החסדים ומכל
האמת אשר עשית
את עבדך כי במקלי
עברתי את הירדן
הזה ועתה הייתי לי
לשני מחנות: זעירן

עד עתה ד׳ וסימ׳ עם לבן גרתי ואחר ׳ כי לא באתם עד עתה ׳ קום יצא ודבר ׳ ויחן יה׳ אתם ׳׳ ׳׳ ויצר ג׳ וסימ׳ ויירא יעקב מאד ויצר ׳
בכל אשר יצאו ׳ ויצר לאמינון להתחולות ׳ וסימ׳ יעקב אשתבע לאמינון ׳׳ ׳׳ ויחץ ג׳ וסימ׳ ויירא יעקב מאד ׳ ויחץ את הילדים הבה ׳
ויחץ את שלש מאות האיש ׳׳ ׳׳ ראם ב׳ וסימ׳ ויאמר יעקב כאשר ׳ ויהי כאשר ראם המלך ׳׳ ׳׳ גרתי ב׳ עם לבן ׳ אויה לי כי גרתי ׳׳

יבוא ז̇ מלא בתו̇ וסימ̇ מן יבוא והכני אם · ויאמר אם יבוא עשו · וכבס המטהר את בגדיו · והמשלח את השעיר לעזאזל · והשרף
אתם יכבס בגדיו · מכל האכל אשר יאכל · זאת אשר ללוים · עירם ועירם ב̇ חס̇ וסימ̇ אתנת עשרים · ויהי לי ארבע בנים · דשפטלי

זכותי מכל חסדיא ו׃
ומכל טבוון די עבדתא
עם עבדך ארי יחידי
עברית ית ירדנא הדין
וכען הויתי לתרתין ׃
משריין ׃ הצילני נא
מיד אחי מיד עשו כי
ירא אנכי אתו פן יבוא
והכני אם על בנים ׃ שז
שיזבני כען מידא ד
דאחוהי מידא דעשו
ארי דחיל אנא מיניה
דילמא יתי ויקטלנני
אימא על בניא ׃ ואתה
אמרת היטב איטב עמ
עמך ושמתי את זרעך
כחול הים אשר לא
יספר מרב ׃ ואת אמרת
אוטבא אוטיב עמך
ואישוי ית בנך סגיאין
כחלא דימא דלא יתה
יתמנון מסגי ׃ וילן
לוי
שם בלילה ההוא ויקח
מן הבא בידו מנחה
לעשו אחיו ׃ ובת תמן
בליליא ההוא ונסיב
מן דאיתי בידיה תק
תקרובתא לעשו אחו
אחוהי ׃ עזים מאתים
ותישים עשרים רחל
רחלים מאתים ואילים
עשרים ׃ עזי מאתן
ותישיא עשרין רחלי
מאתן ודכרי עשרין ׃
גמלים מניקות ובניהם

שלשים פרות ארבעים
ופרים עשרה אתנת
עשרים ועירם עשרה ׃
גמלין מניקתא ובניה
ובניהון תלתין תורתא
ארבעין ותורין עשרה ׃
אתנן עשרין ועילי ע
עשרה ׃ ויתן ביד עבדיו
עדר עדר לבדו ויאמר
אל עבדיו עברו לפני
ורוח תשימו בין עדר
ובין עדר ׃ ויהב ביד
עבדוהי עדרא עדרא
בלחודוהי ואמר
לעבדוהי עברו קדמי
ורווחא תשוון בין ע
עדרא ובין עדרא ׃ ויצ
ויצו את הראשון לאי
לאמר כי יפגשך עשו
אחי ושאלך לאמר
למי אתה ואנה תלך
ולמי אלה לפניך ׃ ופ
ופקיד ית קדמאה
למימר ארי יערעינך
עשו אחי ושאלינך
למימר למן את ולמן
את אזיל ולמן אילין
קדמך ׃ ואמרת לעבדך
ליעקב מנחה הוא
שלחה לאדני לעשו
והנה גם הוא אחרינו ׃
ותימר לעבדך דיעקב
תקרובתא היא דמשד
דמשלחא לרבוני ל
לעשו והא אף הוא

אחי בתרנא ׃ ויצו גם
את השני גם את הש
השלישי גם את כל
ההלכים אחרי העד
העדרים לאמר כדבר
הזה תדברון אל עשו
במצאכם אתו ׃ ופקיד
אף ית תנינא אף ית
תליתאה אף ית כל
דאזלין בתר עדריא
למימר כפתגמא
הדין תמללון עם ע
עשו כד תשכחון יתיה ׃
ואמרתם גם הנה עב
עבדך יעקב אחרינו
כי אמר אכפרה פניו
במנחה ההלכת לפני
ואחרי כן אראה פניו
אולי ישא פני ׃ ותימ
ותימרון אף הא עבדך
יעקב אתי בתרנא ארי
אמר אניחיניה לרוג
לרוגזיה בתקרובתא
דאזלא קדמי ובתר כן
אחזי אפוהי מאים
יסב אפי ׃ ותעבר המ
המנחה על פניו והוא
לן בלילה ההוא במח
במחנה ׃ ועברת תקר
תקרובתא על אפוהי
והוא בת בליליא ההו
במשריתא ׃ ויקם בלי
בלילה הוא ויקח את
שתי נשיו ואת שתי
שתי שפחתיו ואת

ויעבר ט׳ וסימ׳ ויזכר אלהים את נח · ויקחם ויעברם את הנחל · ויעבר ישי שמה · ויעבר ישי שבעת בניו · ויעבר הקדשים · ובשמע ·
אסא הדברים · ויגע הדבר אל מלך נינוה · ובשנה אחת לפורש · וחברו · · · תשאל לשמי ב׳ וסימ׳ וישאל יעקב · לשמי והוא פלאי · · ·

אחד עשר ילדיו ויע
ויעבר את מעבר יבק
וקם בליליא הוא ודו
ודבר ית תרתין נשוה
וית תרתין לחינתיה
וית חד עשרא בנוהי
ועבר ית מעברא דיבק
ויקחם ויעברם את הנחל
ויעבר את אשר לו ודו
ודבריגון ואעברינון ו
ית נחלא ואעבר ית
דיליה ויותר יעקב
לבדו ויאבק איש עמו
עד עלות השחר ואו
ואישתאר יעקב בלח
בלחודוהי ואשתדל ישרא
גברא עימיה עד דע
דסליק צפרא וירא
כי לא יכל לו ויגע בכף
ירכו ותקע כף ירך יע
יעקב בהאבקו עמו
וחזא ארי לא יכיל
ליה וקריב בפתי
ירכיה וזע פתי ירכא
דיעקב באישתדלותי
עימיה ויאמר שלחני
כי עלה השחר ואמ
ויאמר לא אשלחך
כי אם ברכתני ואמר
שלחני ארי סליק
צפרא ואמר לא אט
אשלחינך אלהין
ברכתני ויאמר אליו
מה שמך ויאמר יע
יעקב ואמר ליה מ

מאו שמך ואמר
יעקב ויאמר לא יע
יעקב יאמר עוד שמך
כי אם ישראל כי ש
שרית עם אלהים וע
ועם אנשים ותוכל ו
ואמר לא יעקב יתא
יתאמר עוד שמך
אלהין ישראל ארי
רב את קדם יי ועם
גבריא ויכילתא ויש
וישאל יעקב ויאמר
הגידה נא שמך ויא
ויאמר למה זה תש
תשאל לשמי ויברך
אתו שם ושאיל יעק
ואמר חוי כען שמך
ואמר למה דנן את ש
שאיל לשמי ובריך
יתהון תמן ויקרא יע
יעקב שם המקום הז
פניאל כי ראיתי אל
אלהים פנים אל פנים
ותנצל נפשי וקרא ז
יעקב שמא דאתרא
פניאל ארי חזיתיה
מלאכא דיי אפין כא
באפין ואישתיזבת
נפשי ויזרח לו השמ
השמש כאשר עבר
את פנואל והוא צלע
על ירכו ודנח ליה
שימשא כד עבר ית
פנואל והוא מטלע
על ירכיה על כן לא

יאכלו בני ישראל
את גיד הנשה אשר
על כף הירך עד היום
הזה כי נגע בכף ירך
יעקב בגיד הנשה ו ה
על כן לא ייכלון בני
ישראל ית גידא דנשיא
דעל פתי ירכא עד
יומא הדין ארי קריב
בפתי ירכא דיעקב בג
לג בגידא דנשיא וישא
יעקב את עיניו וירא
והנה עשו בא ועמו יו
ארבע מאות איש ויח
ויחץ את הילדים על
לאה ועל רחל ועל
שתי השפחות וזקף
יעקב ית עינוהי וחזא
והא עשו אתי ועימיה
ארבע מאה גברין ופ
ופליג ית בניא על לאה
ועל רחל ועל תרתין א
לחינתא וישם את
השפחות ואת ילדיהן
ראשנה ואת לאה ויל
וילדיה אחרנים ואת
רחל ואת יוסף אחרנים
ושוי ית לחינתא וית
בניהון בקדמיתא
וית לאה ובנהא בתר
בתראין וית רחל וית
יוסף בתראין והוא
עבר לפניהם וישתחו
ארצה שבע פעמים
עד גשתו עד אחיו ו

ויעברם ח׳ חס בליש וסימ׳ ויקחם ויעברם אל הנחל · בקע ים ויעברם · ויעבדום עמים במלון · מעבדים אם יל׳ · והוא ירד את החיצי
להעבירו · ויקרא ישי אל אבינדב · ואכבר בן נר · די עברו את המלך ואת ביתו · ובל עם יהודה העברו את המלך · וכל דסמ׳ לצון דבו בגוג
מלא והעבירני עליהם סביב סביב · ויאמר המלך לעבדיו · אשר יעבדרבי · · · ותובל ג׳ וסימ׳ בי שרית · יחזקתני ותובלי · ותעשי · · ·

ומתו ח וסימ׳ ודפקום יום אחד׳ וירד עליהם הברד׳ ולא יגעו אל הקדש ומתו׳ בבלע את הקדש ומתו׳ וסקלתם אתם באבנים ומתו׳׳
וסקלתם באבנים ומתו׳ ולא ישאו עון ומתו׳ אם יותירן עשרה אנשים׳׳ שעירה ג׳ וסימ׳ עד אשר אבא׳ וישב ביום׳ מן ההר החלק׳׳

והוא עבר קדמיהון
וסגיד על ארעא שבע
זמנין עד מיקרביה
לות אחוהי וירץ ע
עשו לקראתו ויחבקהו
ויפל על צואריו
וישקהו ויבכו ורהט
עשו לקדמותיה וגפ
וגפפיה ונפל על צורי
ונשקיה ובכו וישא
את עיניו וירא את ה
הנשים ואת הילדים
ויאמר מי אלה לך וי
ויאמר הילדים אשר
חנן אלהים את עבדך
וזקף ית עינוהי וחזא
ית נשיא וית בניא וא
ואמר בניא די חס יי׳
לעבדך ותגשן השפח
השפחות הנה וילדיהן
ותשתחוין וקריבא
לחינתא אינין ובניהון
וסגידא ותגש גם לאה
וילדיה וישתחוו ואחר
נגש יוסף ורחל וישת
וישתחוו וקריבת אף
לאה ובנהא וסגידו
ובתר כן קריב יוסף וז
ורחל וסגידו ויאמר
מי לך כל המחנה הזה
אשר פגשתי ויאמר
למצא חן בעיני אדני
ואמר מאן לך כל מ
משריתא הדין דערע
דערעית ואמר לאש

רביעי

לאשכחא רחמין בעיני
רבוני ויאמר עשו יש
לי רב אחי יהי לך את
אשר לך ואמר עשו
אית לי סגי אחי איתקי
בדילך ויאמר יעקב
אל נא אם נא מצאתי
חן בעיניך ולקחת מנ
מנחתי מידי כי על כן
ראיתי פניך כראות פני
אלהים ותרצני ואמ
יעקב בבעו אם כען יי
אשכחית רחמין בעי
בעינך ותקבל תקרובתי
מידי ארי על כן חזיתי
חזיתינון אפך כחזוי ד
אפי רברביא ואתרעיתא
קח נא את ברכתי א
אשר הבאת לך כי חנני
אלהים וכי יש לי כל
ויפצר בו ויקח קביל
כען ית תקרובתי די
איתותיאת לך ארי ר
רחים עלי יי׳ וארי אית
לי כולא ואתקיף ביה
וקביל ויאמר נסעה
ונלכה ואלכה לנגדך
ואמר טול וניהך וי
ואיהך לקבלך ויאמר
אליו אדני ידע כי הה
הילדים רכים והצאן
והבקר עלות עלי וד
ודפקום יום אחד
ומתו כל הצאן ואמר
ליה רבוני ידע ארי ינ

ינקיא רכיכין ועאנא
ותורא מיניקתא עלי
ואם אדחוקנון יומא
חד וימותון כל ענא
יעבר נא אדני לפני
עבדו ואני אתנהלה
לאטי לרגל המלאכה
אשר לפני ולרגל הי
הילדים עד אשר אבא
אל אדני שעירה יע
יעבר כען רבוני קדם
עבדיה ואנא אדבר
בנייח לרגל עיבידתא
דקדמיי ולרגל ינקיא
עד דאיתי לות רבוני
לשעיר ויאמר עשו
אציגה נא עמך מן הז
העם אשר אתי ויאמר
למה זה אמצא חן כי
בעיני אדני ואמר
עשו אשבוק כען עמך
מן עמא דעמי ואמר
למא דנן אשכח רחמין
בעיני רבוני וישב ביו
ביום ההוא עשו לדרכו שע
שעירה ותב ביומא
ההוא עשו לאורחיה
לשעיר ויעקב נסע ס
סכתה ויבן לו בית ולב
ולמקנהו עשה סכות
על כן קרא שם המק
המקום סכות ויעקב
נטל לסכות ובנא ליה
ביתא ולבעירא עבד
מטלן על כן קרא ש

עשו

כל אזרח סכת בת׳ במ״ב סכות בת׳ וסימ׳ על כן קרא שם המקום סכות׳ כי בסכות הושבתי את בני׳ וכל הסכות דאורי רבות סכות בת׳ במ״א וחג
הסכה תעשה לך׳ וכל נביא וכתי׳ סכות בסכות הסכות בת׳ במ״א חס לעשות סכת׳ דעזרא׳׳ אבא ה׳ חס בל״ש וסימ׳ ואבא היום אל העין׳
יעבר נא אדני לפני עבדו׳ אם תתן לי עד חיצי ביתך׳ פתחו לי שערי צדק׳ אם אבא באהל ביתי׳׳ פני אלהים ב׳ ותרצני מיתי אבוא ואראה׳׳

ויקן ה̇ וסימ̇ ויקן את חלקת השדה · ויקן יוסף את כל אדמת מצרים · ויקן דוד את הגרן · ויקן את ההר שמרון ׃ · קניה מיד ה̇ בליש
וסימ̇ מיד בני חמור אבי שכם · ויוסף הורד מצרימה · או קנה מיד עמיתך · ביום קנותך השדה · כי קניתי את כל אשר · ושאול קניה מאת ׃

שמא דאתרא סכות
ויבא
יעקב שלם עיר שכם
אשר בארץ כנען בבאו
מפדן ארם ויחן
את פני העיר ואתא
יעקב שלים לקרתא
דשכם די בארעא דכ
דכנען במיתיהי מפדן
ארם ושרא לקביל
קרתא ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם
אהלו מיד בני חמור
אבי שכם במאה קשׂ
קשיטה וזבן ית אח
אחסנת חקלא די פ
פרסיה תמן למשכני
מידא דבני חמור
אבוהי דשכם במאה
חורפן ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי
ישראל ואקים תמן
מדבחא ופלח עלוהי
קדם אל אלהא דישראל

חמישי
ותצא
דינה בת לאה אשר
ילדה ליעקב לראות
בבנות הארץ ונפקת
דינה בת לאה די ילידת
ליעקב למחזי בבנת
ארעא וירא אתה שכם
בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה ויש
וישכב אתה ויענה
וחזא יתה שכם בר חמ
חמור חויא רבא ד
דארעא ודבר יתה וש
ושכיב עימיה ועניה
ותדבק נפשו בדינה
בת יעקב ויאהב את
הנערה וידבר על לב
הנערה ואיתרעיאת
נפשיה בדינה בת יעק
ורחים ית עולימתא
ומליל תנחומין על
ליבא דעולימתא ויא
ויאמר שכם אל חמור
אביו לאמר קח לי את
הילדה הזאת לאשה
ואמר שכם לחמור
אבוהי למימר סב
לי ית עולימתא הדא
לאינתו ויעקב שמע
כי טמא את דינה בתו
ובניו היו את מקנהו
בשדה והחרש יעקב
עד באם ויעקב שמע
דסאיב ית דינה ברתיה
ובנוהי הוו עם גיתוהי
בחקלא ושתיק יעקב
עד מיתיהון ויצא
חמור אבי שכם אל
יעקב לדבר אתו ונ
ונפק חמור אבוהי ד
דשכם ליעקב למללא
עימיה ובני יעקב באו
מן השדה כשמעם וי
ויתעצבו האנשים וי
ויחר להם מאד כי נ
נבלה עשה בישראל
לשכב את בת יעקב וכן
לא יעשה ובני יעקב
אתו מן חקלא כד
שמעו ואיתנסיסו ג
גבריא ותקיף להון ל
לחדא ארי קלנא ע
עבד בישראל למשכב
עם בת יעקב וכן לא
כשר דאיתעביד וידב
וידבר חמור אתם לא
לאמר שכם בני חשקה
חשקה נפשו בבתכם
תנו נא אתה לו לאשה
ומליל חמור עמהון
למימר שכם ברי
איתרעיאת נפשיה
בברתכון הבו כען יתה
ליה לאינתו והתחתנו
אתנו בנתיכם תתנו לנו
ואת בנתינו תקחו לכם
ותתחתנון בנא בנתיכון
בנתיכון תתנון לנא
וית בנתנא תסבון לכ
לכון ואתנו תשבו והא
והארץ תהיה לפניכם
שבו וסחרוה והאחזו
בה ועמנא תיתבון ו
וארעא תהא קדמיכ
קדמיכון תיבו ועבידו
בה סחורתא ואחסינו
בה ויאמר שכם אל
אביה ואל אחיה
אשכחא חן בעיניכון
ואשר תאמרו אלי
אתן ואמר שכם לי

נשיא ו̇ רפ̇ וסימ̇ נשיא אלהים אתה בתוכנו · וירא אתה שכם בן חמור · נשיא יששכר · נשיא בית אב לשמעני · כזבי בת נשיא מדין ·
ועמינדב הוליד את נחשון נשיא · וכל יחזקאל דכות בר מן̇ נשיא · את הנשיא נשיא הוא · ודוד עבדי נשיא · ועבדי דוד נשיא · ונשיא
בארץ מצרים ׃ · קשיטה ג̇ וסימ̇ ויקן את חלקת השדה · ויתנו לו איש קשיטה אחת · וזאת עצמות יוסף · א̇ בתור̇ א̇ בנב̇ א̇ בכת̇ ׃

במותנו ד׳ וסימ׳ אם יהיה כמותנו · השמע עם קול אלהים · כי אם בוס נגוס · גם אתה חלית ··· הרבו ב׳ וסימ׳ הרבו עלי מאד מהר ומתן ·
הרבו באו בית אל ופשעו ··· במרמה ב׳ וסימ׳ ויענו בני יעקב את שכם · בא אחיך במרמה ··· בבת ב׳ וסימ׳ ולא אחר · היה יד׳ כאויב ·

לאבוהא ולאחוהא
אשכח רחמין בעינ׳
בעיניכון ודי תימרון
לי אתן · הרבו עלי מ
מאד מהר ומתן וי
ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנער
לאשה · אסגו עלי ל
לחדא מהרין ומתן
ואתן כמא דתימרון
לי והבו לי ית עולמית
לאינתו · ויענו בני
יעקב את שכם ואת
חמור אביו במרמה
וידברו את אשר טמ
טמא אחתם · ואתיבו
בני יעקב ית שכם וית
חמור אבוהי בחכמה
ומלילו ית דסאיב ית
דינה אחתהון · ויאמרו
אלהם לא נוכל לעשות
הדבר הזה לתת את
אחתנו לאיש אשר
לו ערלה כי חרפה הוא
לנו · ואמרו להון לא
ניכול למעבד פיתגמ
הדין למיתן ית אחתנ
לגבר דלית ליה ערלו
עורלתא ארי חיסודא
היא לנא · אך בזאת
נאות לכם אם תהיו
כמנו להמל לכם כל
זכר · ברם בדא ניתפס
לכון אם תהון כוותנא
למיגזר לכון כל דכורא ·

ונתנו את בנתינו לכם
ואת בנתיכם נקח לנו
וישבנו אתכם והיינו
לעם אחד · וניתן ית בנ
בנתנא לכון וית בנתיכו
ניסב לנא וניתיב עמ
עימכון ונהוי לעמא
חד · ואם לא תשמעו
אלינו להמול ולקחנו
את בתנו והלכנו · ואם
לא תקבלון מיננא
למיגזר ונדבר ית בר
ברתנא ונזיל · וייטבו
דבריהם בעיני חמור
ובעיני שכם בן חמור ·
ושפרו פיתגמיכון כ
בעיני חמור ובעיני ש
שכם בר חמור · ולא
אחר הנער לעשות
הדבר כי חפץ בבת יע
יעקב והוא נכבד מכל
בית אביו · ולא אוחר
עולימא למעבד פי
פיתגמא ארי איתרעי
בבת יעקב והוא יקיר
מכל בית אבוהי · ויבא
חמור ושכם בנו אל
שער עירם וידברו
אל אנשי שער עירם
לאמר · ואתא חמור
ושכם בריה לתרע ק
קרתהון ומלילו עם
אינשי קרתהון למימ׳ ·
האנשים האלה ש
שלמים הם אתנו וית

וישבו בארץ ויסחרו
אתה והארץ הנה ר
רחבת ידים לפניהם
את בנתם נקח לנו ל
לנשים ואת בנתינו
נתן להם · גבריא האי
האילין שלמין אינון
עמנא ויתבון בארעא
ויעברון בה סחורתא
וארעא הא פתיות
ידין קדמיהון ית בנ
בנתהון ניסב לנא לנ
לנשין וית בנתנא ניתן
להון · אך בזאת יאתו
לנו האנשים לשבת
אתנו להיות לעם אחד
בהמול לנו כל זכר
כאשר הם נמלים · ב
ברם בדא יתפסון ל
גבריא למיתב עמנ
למיהוי לעמא חד
במיגזר לנא כל דכור
כמא דאינון גזירין ·
מקנהם וקנינם וכל
בהמתם הלא לנו הם
אך נאותה להם וישבו
אתנו · גיתיהון וקני
וקנייניהון וכל בעיר
בעיריהון הלא דילנא
אינון ברם ניתפיס ל
להון ויתבון עמנא ·
וישמעו אל חמור
ואל שכם בנו כל יצאי
שער עירו וימלו כל
זכר כל יצאי שער

ויאמרו אליהם ו׳ וסימ׳ לא נוכל לעשות הדבר · ויאמרו אלהים רב לכם · לו מתנו · הנשיאים יחזו · לכל הקרן את הארץ · מי יתן מותנו במדבר ··
וישבו ד׳ וסימ׳ האנשים האלה שלמים · מקנהם וקנינם וכל בהמתם · ויבאו אליך כמבוא עם · ויענו מלך אשור לאמר הולכו ··· מקנהם ד׳ פס׳ וסימ׳
מקנהם וקנינם וכל בהמתם · ויקחו את מקנהם ואת רכושם · ויבאו את מקניהם אל יוסף · תניג דפס׳ · וישבו בני ישראל את צשי ··· ויאתו ל׳ באותה ל׳ ··

מתי מספר ה׳ וסימ׳ להבאישני בישב הארץ · והפיץ יי׳ אתכם בעמים · ופליטי חרב ישובון · בהיותכם מתי מספר · וחברון ··· טמאו
ג׳ וסימ׳ אשר טמאו אחתם · זאת עשו לי · בן את היכל קדשך · אנך · וא׳ וטמאו בתתם ספם את ספי ··· ואת שכם ב׳ חמור · ויקדשו ··

עירו וקבילו מן חמור
ומן שכם בריה כל נ
נפקי תרע קרתיה וגז
וגזרו כל דכורא כל
נפקי תרע קרתיה ויה
ויהי ביום השלישי בה
בהיותם כאבים ויקחו
שני בני יעקב שמעון ו
ולוי אחי דינה איש ח
חרבו ויבאו על העיר
בטח ויהרגו כל זכר
והוה ביומא תליתאה
כד תקיפו עליהון כיבי
כיביהון ונסיבו תרין
בני יעקב שמעון ולוי
אחי דינה גבר חרביה
ואתו על קרתא דית
דיתבין לרוחצן וקטלו
וקטלו כל דכורא וית
ואת חמור ואת שכם
בנו הרגו לפי חרב וית
ויקחו את דינה מבית
שכם ויצאו וית חמור
וית שכם בריה קטלו
לפתגם דחרב ודברו
ית דינה מבית שכם ונ
ונפקו בני יעקב באו
על החללים ויבזו הע
העיר אשר טמאו א
אחותם בני יעקב עלו
לחלצא קטוליא ובזו
קרתא דסאיבו אחתהון
את צאנם ואת בקרם
ואת חמריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר

בשדה לקחו וית ענ
ענהון וית חמריהון ו
וית די בקרתא וית די
דבחקלא בזו ואת כל
חילם ואת כל טפם ואת
נשיהם שבו ויבזו ואת
כל אשר בבית וית
כל ניכסיהון וית כל ט
טפלהון וית נשיהון
שבו ובזו וית כל די בבי
בביתא ויאמר יעקב
אל שמעון ואל לוי
עכרתם אתי להבאיש
להבאישני בישב הא
הארץ בכנעני ובפרזי
ואני מתי מספר ונאסו
ונאספו עלי והכוני ונ
ונשמדתי אני וביתי
ואמר יעקב לשמעון
וללוי עכרתון יתי למ
למיתן דבבו ביני ובין
יתבי ארעא בכנענאה
ובפריזאה ואנא עם די
דמנין ויתכנשון עלי
וימחונני ואשתיצי או
אנא ואינש ביתי ויא
ויאמרו הכזונה יעשה
את אחותנו ואמרו הכ
הכנפקת ברא יעביד
לאחתנא

לה

ויאמר אלהים
אל יעקב קום עלה
בית אל ושב שם ועשה
שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו

אחיך ואמר יי ליעקב
קום סק לבית אל ותיב
תמן ועביד תמן מדבח
לאלהא דאתגלי לך
במיערקך מן קדם ע
עשו אחוך ויאמר
יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסרו את
אלהי הנכר אשר בתו
בתוככם והטהרו והח
והחליפו שמלתיכם
ואמר יעקב לאינש
ביתיה ולכל די עמיה
אעדו ית טעוות עממ
עממיא די ביניכון ואד
ואדכו ושנו כסותהון
ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל
הענה אתי ביום צרתי
ויהי עמדי בדרך אשר
אשר הלכתי ונקום ונ
ונסק לבית אל ואעביד
תמן מדבחא לאלהא
דקביל צלותי ביומא
דעקתי והוה מימריה בס
בסעדי באורחא דאזלית
דאזלית ויתנו אל יע
יעקב את כל אלהי
הנכר אשר בידם ואת
הנזמים אשר באזניהם
ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם
ויהבו ליעקב ית כל
טעות עממיא די עמה
עמהון וית קדשיא די

על העיר יז׳ וסימ׳ בהיותם כואבים · רק עין אשר תרע · והיה בבקר כזרח השמש · ועתה אסף את יתר · ויהי כשמע את הדבר הזה · וישלח
שמה סוסים ורכב · וישלח אשר על הבית · ויבא נבוכדנאצר מלך בבל · ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה · ועברו גוים רבים · ושבר הכשדים ובלחמו ·
היה מתנבא · ותבקע העיר · לבוש הבדים · ובאו הכשדים · ויואל בן זכרי · הלוא בם · ובל ותגנות · דבו על העיר · במוא אל העיר · דמלבים ··

בברחו ג̇ וסימ׳ בברחו מפני אחיו · בברחו מפני אבשלום בנו · בברחו מפני שאול ··· דבורה ג̇ חס׳ וסימ׳ ותמת דבורה מינקת רבקה ·
ותאמר דבורה אל ברק קום · ושרי ביששכר עם דבורה · וסימ׳ אתקברו ··· דבורא דבורה ··· ויסך ג̇ דגש עליה נסך · ויסך אתם · ויסך נסכו ·

באורניהון וטמר ית:
יתהון יעקב תחות בט
בוטמא די עם שכם׃
ויסעו ויהי חתת אלה
אלהים על הערים אש
אשר סביבתיהם ולא
רדפו אחרי בני יעקב׃
ונטלו והוה דחלא
מן קדם יי על עממיא
די בקירוי סחרניהון ו
ולא רדפו בתר בני יע
יעקב׃ ויבא יעקב לוזה
אשר בארץ כנען הוא
ביתאל הוא וכל העם
אתו׃ ואתא ללוז די בו
בארעא דכנען היא בי
ביתאל היא וכל עמא
דעמיה׃ ויבן שם מז
מזבח ויקרא למקום
אל ביתאל כי שם נג
נגלו אליו האלהים
בברחו מפני אחיו׃ וב
ובנא תמן מדבחא וק
וקרא לאתרא א ביתא
ביתאל ארי תמן איתג
איתגליאו ליה מלא
מלאכיא דיי במערקי
מן קדם אחוהי׃ ותמת
דברה מנקת רבקה
ותקבר לביתאל תחת
האלון ויקרא שמו א
אלון בכות׃ ומיתת
דברה מינקתא דרב
דרבקה ואתקברת
מלרע לביתאל בש

בשיפולי מישרא וקרא
שמיה מישר בכיתא׃
וירא
אלהים אל יעקב עוד
בבאו מפדן ארם ויברך
אתו׃ ואיתגלי יי ליעק
ליעקב עוד במיתוהי
מפדן ארם ובריך יתיה׃
ויאמר לו אלהים שמ
שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם
ישראל יהיה שמך
ויקרא את שמו ישר
ישראל׃ ואמר ליה יי
שמך יעקב לא יתקרי
שמך עוד יעקב ארי
אם ישראל יהא שמך
וקרא ית שמיה ישראל׃
ויאמר לו אלהים אני
אל שדי פרה ורבה גוי
וקהל גוים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו׃
ואמר ליה יי אנא א
שדי פוש וסגי עם וכנ
וכנישת שבטין יהון
מינך ומלכין דשלטין
בעממיא מינך יפקון׃ ששי
ואת הארץ אשר נתתי
לאברהם וליצחק לך
אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ׃ וית
ארעא די קיימית לא
לאברהם וליצחק ול
וליעקב לך אתנינה
ולבנך בתרך אתן ית

ארעא׃ ויעל מעליו א
אלהים במקום אשר
דבר אתו׃ ואיסתלק
מעלוהי יקרא דיי׃
באתרא דמליל עמיה׃
ויצב יעקב מצבה במ
במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עלי
עליה ויי נסך ויצק
עליה שמן׃ ואקים יע
יעקב קמא באתרא די
מליל עמיה קמת
אבנא ואסיך עלה מ
ניסכא ואריק עלה
מישחא׃ ויקרא יעקב
את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים
ביתאל׃ וקרא יעקב ית
שמא דאתרא די ימו
ומליל עמיה תמן יי
ביתאל׃ ויסעו מבית
מביתאל ויהי עוד כב
כברת הארץ לבא א
אפרתה ותלד רחל
ותקש בלדתה׃ ונטלו
מביתאל והוה עוד
כרוב ארעא למיעל
לאפרת וילידת רחל
וקשיאת במילדה׃ וי
ויהי בהקשתה בלדתה
ותאמר לה המילדת
אל תיראי כי גם זה לך
בן׃ והוה בקשיותא
במילדה ואמרת לה
חיתא לא תדחלי ארי

ואת הארץ ה̇ וסימ׳ אשר נתתי לאברהם · ואת הארץ תסחרו · וירא מנוחה כי טוב · ואת הארץ הזאת ירשנו · הגלו אתו · וכל את השמים
ואת הארץ דכו׳ ··· כברת ג̇ וסימ׳ ויסעו מביתאל · ואני בבאי מפדן · וילך מאתו כברת ארץ ··· כל ביתאל בזקף אתקרי בגעיא במ״ג
בשופר׳ · וסימ׳ ויסעו מביתאל ויהי עוד · ולא נשאר איש בעי וביתאל · והעמיד בביתאל את כהני הבמות ··· בהקשתה ל׳ דבותי׳ ···

גר שם ד וסימ' היא חברון אשר גר שם · ובני יבא הלוי · ויהי צער · ובל הנשאר · וישבע ג וסימ' ויגוע יצחק וימת ויאסף
אדם ילוד אשה · וימת איוב זקן ושבע · יעוש ג כת בן וסימ' ואהליבמה ילדה את יעיש · ואלה היו בני · ובני ירעאל בלהן

את הין לך בר ויהי
בצאת נפשה כי מתה
ותקרא שמו בן אוני
ואביו קרא לו בנימין
והוה במיפק נפשה
ארי מיתה וקרא שמיה
בר דוי ואבוהי קרא
ליה בנימין ותמת רחל
ותקבר בדרך אפרתה
היא בית לחם ומיתת
רחל ואתקברת בא
באורח אפרת היא
בית לחם ויצב יעקב
מצבה על קברתה
היא מצבת קברת רחל
עד היום ואקים יעקב
קמא על קבורתה הי
היא קמת קבורתא
עד יומא דין ויסע
ישראל ויט אהלה
מהלאה למגדל עדר
ונטל ישראל ופרסיה
למשכניה מהלאה
למגדלא דעדר ויהי
בשכן ישראל בארץ ה
ההוא וילך ראובן ויש
וישכב את בלהה פלג
פלגש אביו וישמע
ישראל
ויהיו בני יעקב שנים
עשר והוה כד שרא
ישראל בארעא ההיא
ואזל ראובן ושכיב
עם בלהה לחינתא
דאבוהי ושמע ישראל

ויהוו בני יעקב תרי
עשר בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון
ולוי ויהודה ויששכר
וזבולן בני לאה בוכ
בוכרא דיעקב ראובן
ושמעון ולוי ויהודה
ויששכר וזבולן ובני
רחל יוסף ובנימן וה
ובני בלהה שפחת רחל
דן ונפתלי ובני בלהה
אמתא דרחל דן ונפת
ונפתלי ובני זלפה
שפחת לאה גד ואשר
אלה בני יעקב אשר
ילד לו בפדן ארם ובנ
זלפה אמתא דלאה
גד ואשר אילין בני
יעקב די איתילידו
ליה בפדן ארם ויבא
יעקב אל יצחק אביו
ממרא קרית הארבע
היא חברון אשר גר
שם אברהם ויצחק
ואתא יעקב לות יצחק
אבוהי לממרא קרית
ארבע היא חברון דדר
תמן אברהם ויצחק
ויהיו ימי יצחק מאת
שנה ושמנים שנה
והוו יומי יצחק מאה
ותמנן שנין ויגוע
יצחק וימת ויאסף
אל עמיו זקן ושבע
ימים ויקברו אתו עש

עשו ויעקב בניו ואת
ואתנגיד יצחק ומית
ומית ואתכנש לעמי
סיב ושבע יומין וקברו
וקברו יתיה עשו ויע
ויעקב בנוהי
ואלה
תולדת עשו הוא אדום
ואילין תולדת עשו
הוא אדום עשו לקח
את נשיו מבנות כנען
את עדה בת אילון הח
החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון הח
החוי עשו נסיב ית
נשוהי מבנת כנען ית
עדה בת אילון חתאה
וית אהליבמה בת ע
ענה בת צבעון חיואה
ואת בשמת בת ישמעאל
ישמעאל אחות נבי
נביות וית בשמת בת
ישמעאל אחתיה ד
דנביות ותלד עדה
לעשו את אליפז ובש
ובשמת ילדה את
רעואל וילידת עדה
לעשו ית אליפז ובש
ובשמת ילידת ית
רעואל ואהליבמה
ילדה את יעיש ואת
יעלם ואת קרח אלה
בני עשו אשר ילדו
לו בארץ כנען ויתא
ואהליבמה ילידת

עשו לקח את נשיו · אילון בת ל מל בתור · ואת בשמת · אילן בת · ושאר אורי · אלון בת · ויהי גבולם מחלת · עם אלון מיפב · אלון
ביענגים · אלון תבור · אלון בת · ושאר נביא · אילון בת · ושמעון ד וסימ' בני לאה בכור יעקב · ושמעון אינגו · בראובן ושמעון
יהיו לי · מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי · ואהליבמה ג וסימ' ואהליבמה ילדה את יעוש · ואהליבמה בת ענה · ואחרי דוד

הלדות ג׳ פת׳ בז וסימ׳ ואלה תלדות עשו הוא אדום · ואלה תלדות עשו אבי אדום · אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע׳ · וב׳ תלדת כת׳ עשו · עשו · וב׳ תולדות כת׳ · השמים · פרץ · ושאר תולדת פת׳ ··· אומר ג׳ וסימ׳ ויהיו בני אליפז · אלה אלופי בני עשו · ידדה · ואומר ·

יעוש וית יעלם וית
קרח אילין בני עשו
די איתילידו ליה
בארעא דכנען ׃ ויקח
עשו את נשיו ואת
בניו ואת בנתיו ואת כל
כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בהמתו
ואת כל קנינו אשר
רכש בארץ כנען וילך
אל ארץ מפני יעקב
אחיו ׃ ודבר עשו ית
נשוהי וית בנוהי וית
בנתיהי וית כל נפשת
ביתיה וית גיתוהי וית
כל בעירא וית כל קנ
קנייניה דקנא בארע
דכנען ואזל לארעא
מן קדם יעקב אחוהי ׃
כי היה רכושם רב מש
משבת יחדו ולא יכלה
יכלה ארץ מגוריהם
לשאת אתם מפני מק
מקניהם ׃ ארי הוה
קנייניהון סגי מלמתב
כחדא ולא יכילת אר
ארעא תותבותהון לס
לסוברא יתהון מן קד
קדם גיתיהון ׃ וישב
עשו בהר שעיר עשו
הוא אדום ׃ ויתיב עשו
עשו בטורא דשעיר
עשו הוא אדום ׃
שביעי ואלה
תולדות עשו אבי אדום

בהר שעיר ׃ ואילין
תולדת עשו אבוהי
דאדום בטורא דשעיר ׃
דשעיר ׃ אלה שמות
בני עשו אליפז בן עדה
אשת עשו רעואל בן
בשמת אשת עשו ׃
ואילין שמהת בני ע
אליפז בר עדה איתת
עשו רעואל בר בשמת
איתת עשו ׃ ויהיו בני
אליפז תימן אומר
צפו וגעתם וקנז ׃ והוו
בני אליפז תימן אומר
צפו וגעתם וקנז ׃ ותמ
ותמנע היתה פילגש
לאליפז בן עשו ותלד
לאליפז את עמלק
אלה בני עדה אשת
עשו ׃ ותמנע הוות
לחינתא לאליפז בר
עשו וילידת לאליפז
ית עמלק אילין הוו
בני עדה איתת עשו ׃
ואלה בני רעואל נחת
וזרח שמה ומזה אלה
היו בני בשמת אשת
עשו ׃ ואילין בני רעו
רעואל נחת וזרח שמה
ומזה אילין הוו בני
בשמת איתת עשו ׃ וו
ואלה היו בני אהליבמה
אהליבמה בת ענה בת
צבעון אשת עשו ותל
ותלד לעשו את יעיש

ואת יעלם ואת קרח ׃
ואילין הוו בני אהליב
בת ענה בת צבעון אתת
איתת עשו וילידת
לעשו ית יעוש וית
יעלם וית קרח ׃ אלה
אלופי בני עשו בני
אליפז בכור עשו אל
אלוף תימן אלוף או
אומר אלוף צפו אל
אלוף קנז ׃ אילין רב
רברבני בני עשו בני
אליפז בוכרא דעשו ר
רבא דתימן רבא אומר
רבא צפו רבא קנז ׃ א
אלוף קרח אלוף געתם
אלוף עמלק אלה
אלופי אליפז בארץ
אדום אלה בני עדה ׃
רבא קרח רבא עמלק
אילין רברבני אליפז
בארעא דאדום אילין
בני עדה ׃ ואלה בני
רעואל בן עשו אלוף
נחת אלוף זרח אלוף
שמה אלוף מזה אלה
אלופי רעואל בארץ
אדום אלה בני בשמת
אשת עשו ׃ ואילין
בני רעואל בר עשו ׃
רבא נחת רבא שמה
רבא מזה אילין רבר
רברבני רעואל בארע
דאדום אילין בני בש
בשמת איתת עשו ׃

ואלה יז׳ ריש׳ פס׳ בתור׳ וסימ׳ ואלה בני רעואל נחת · בני רעואל בן עשו · ואלה בני אהליבמה · ואלה בני שובל · ואלה בני צבעון · ואלה בני ענה דישון · ואלה בני דישן חמדן · ואלה שני חיי אברהם · ואלה שני חיי ישמעאל · ואלה הין בני אהליבמה · ואלה המלכים אשר מלכו · ואלה המשפטים אשר · ואלה הנגדים אשר יעשו · ואלה שמותם למטה · ואלה בני שותלח · ואלה פקודי · ואלה יעמדו · וכל ואלה תולדת ואלה שמות דבו׳

ואלה בני אהליבמה
אשת עשו אלוף יע
יעוש אלוף יעלם
אלוף קרח אלה אלו
אלופי אהליבמה בת
ענה אשת עשו ׃ ואל
ואילין בני אהליבמה
איתת עשו רבא יעוש
רבא יעלם רבא קרח
אילין רברבני אהליב
אהליבמה בת ענה
איתת עשו ׃ אלה בני
עשו ואלה אלופיהם
הוא אדום ׃ אילין בני
עשו ואילין רברבניהון
הוא אדום ׃

אלה בני
שעיר החרי ישבי הא
הארץ לוטן ושובל
וצבעון וענה ׃ אלין
בני שעיר חוראה
יתבי ארעא לוטן ושו
ושובל וצבעון וענה ׃
ודישון ואצר ודישן
אלה אלופי החרי בני
שעיר בארץ אדום ׃ ו
ודישון ואצר ודישן
אלין רברבני חוראה
בני שעיר בארעא ד
דאדום ׃ ויהיו בני לוטן
לוטן חרי והימם וא
ואחות לוטן תמנע ׃
והוו בני לוטן חרי ו
והימם ואחתיה דלוטן
תמנע ׃ ואלה בני צב

שובל עלון ומנחת
ועיבל שפו ואונם ׃ ויו
ואילין בני שובל עלו
עלון ומנחת ועיבל
שפו ואונם ׃ ואלה
בני צבעון ואיה וענ
וענה הוא ענה אשר
מצא את הימם במ
במדבר ברעתו החמ
החמרים לצבעון א
אביו ׃ ואילין בני צבע
ואיה וענה הוא ענה
די אשכח ית גבריא
במדברא כד הוה רעי
ית חמריא לצבעון א
אבוהי ׃ ואלה בני ענה
דשן ואהליבמה בת
ענה ׃ ואילין בני ענה
דישן ואהליבמה בת
ענה ׃ ואלה בני אצר
בלהן וזעון ועקן ׃ ואי
ואילין בני אצר בלהן
וזעון ועקן ׃ ואלה
בני דישן חמדן ואש
ואשבן ויתרן וכרן ׃
ואילין בני דישן חמדן
ואשבן ויתרן וכרן ׃ א
אלה בני דישן עוץ ו
וארם ׃ אילין בני דיש
דישן עוץ וארם ׃ א
אלה אלופי החרי א
אלוף לוטן אלוף ש
שובל אלוף צבעון
אלוף ענה ׃ אילין רב
רברבני חוראה רבא

לוטן רבא שובל רבא
צבעון רבא ענה ׃ אלוף
אלוף דשן אלוף אצר
אצר אלוף דישן א
אלה אלופי החרי לא
לאלופיהם בארץ ש
שעיר ׃ רבא דישון רב
רבא אצר רבא דישן
אילין רברבני חוראה
לרברבניהון בארעא
דשעיר ׃

ואלה המלכים
אשר מלכו בארץ א
אדום לפני מלך מלך
לבני ישראל ׃ ואילין
מלכיא דמלכו בא
בארעא דאדום קדם
דמלך מלכא לבני
ישראל ׃ וימלך באדום
בלע בן בעור ושם עירו
דנהבה ׃ ומלך באדום
בלע בר בעור ושום
קרתא דנהבה ׃ וימת
בלע וימלך תחתיו יו
יובב בן זרח מבצרה ׃
ומית בלע ומלך תח
תחותוהי יובב בר
זרח מבצרה ׃ וימת
יובב וימלך תחתיו ׃
חשם מארץ התימני ׃
ומית יובב ומלך תחו
תחותוהי חשם מארו
מארעא דרומא ׃ וימת
חשם וימלך תחתיו ה
הדד בן בדד המכה את

ו בס׳ ושם ושם וסימ׳ וימת בעל חנן בן עכבור׳ וחברו׳ וכין המעברות׳ ושם אשת שאול׳ ושם האיש נבל׳ ומביר לקח אשה׳ וא׳ פס
ושם ושם ושם׳ ושם האיש אלימלך׳׳ מהיטבאל ג׳ וסימ׳ ושם אשתו מהיטבאל׳ וחברו דדה׳ ואני באתי בית שמעיה׳׳

מדין בשדה מואב
ושם עירו עוית ׃
וימת חשם וימלך ת׳
תחותוהי הדד בר
בדד דקטל ית מד׳
מדינאי בחקל מואב
ושום קרתא עוית ׃
וימת הדד וימלך ת׳
תחתיו שמלה ממש׳
ממשרקה ׃ ומית
הדד ומלך תחותוהי
שמלה ממשרקה ׃
וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות
הנהר ׃ ומית שמלה
ומלך תחותוהי שאול
מרחובת דעל פרת ׃
וימת שאול וימלך
תחתיו בעל חנן בן ע׳
עכבור ׃ ומית שאול
ומלך תחותוהי בעל
חנן בר עכבור ׃ וימת
בעל חנן בן עכבור
וימלך תחתיו הדר וה׳
ושם עירו פעו ושם א׳
אשתו מהיטבאל בת
מטרד בת מי זהב ׃ ומ׳
ומית בעל חנן בר ע׳
עכבור ומלך תחותוהי
הדר ושום קרתיה
פעו ושום אתתיה
מהיטבאל בת מטרד
בת מצרף דהבא ׃ וא׳
ואלה שמות אלופי
עשו למשפחתם למ׳

למקמתם בשמתם
אלוף תמנע אלוף ע׳
עלוה אלוף יתת ׃ ואל׳
ואילין שמהת רברבני
עשו לזרעיתהון לא׳
לאתריהון בשמהתהון
רבא תמנע רבא עלוה
רבא יתת ׃ אלוף אהלי׳
אהליבמה אלוף אלה
אלוף פינן ׃ רבא אהליב׳
רבא אלה רבא פינן ׃
אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר ׃ רבא קנז
רבא תימן רבא מבצר ׃
אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי א׳
אדום למשבתם בארץ
אחזתם הוא עשו אבי
אבי אדום ׃ רבא מגד׳
מגדיאל רבא עירם
אילין רברבני אדום
למותבנהון בארעא
אחסנתהון הוא עשו
אבוהא דאדום ׃

פ פ פ

לז
וישב יעקב בארץ מ׳
מגורי אביו בארץ כ׳
כנען ׃ ויתיב יעקב א׳
בארעא תותבות אבוהי
בארעא דכנען ׃ אלה
תולדת יעקב יוסף בן
שבע עשרה שנה
היה רעה את אחיו ב׳
בצאן והוא נער את
בני בלהה ואת בני ב׳

זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את דבתם רעה
אל אביהם ׃ אילין תו׳
תולדת יעקב יוסף
בר שבע עשרי שנין ׃
הוה רעי עם אחוהי
בענא והוא רבי ית
בני בלהה וית בני ב׳
זלפה נשי אבוהי ו׳
ואיתי יוסף ית דיב׳
דיבהון בישא לות
אבוהון ׃ וישראל א׳
אהב את יוסף מכל
בניו כי בן זקנים הוא
לו ועשה לו כתנת
פסים ׃ וישראל רחים
ית יוסף מכל בנוהי
ארי בר חכים הוא ליה
ועבד ליה כיתונא
דפסי ׃ ויראו אחיו כי
אתו אהב אביהם מכל
אחיו וישנאו אתו ו׳
ולא יכלו דברו לשלם ׃
וחזו אחוהי ארי יתיה
רחים אבוהון מכל
אחוהי וסנו יתיה ול׳
ולא צבן למללא עימיה
שלם ׃ ויחלם יוסף ח׳
חלום ויגד לאחיו וי׳
ויוספו עוד שנא אתו ׃
וחלם יוסף חילמא
וחוי לאחוהי ואוספו
עוד למסנא יתיה ׃
ויאמר אלהם שמעו
נא החלום הזה אשר

עלוה ג׳ וסימ׳ אלוף תמנע אלוף עלוה׳ וחברו דדה׳ לא תשיג בגבעה׳ אנך׳׳ דאוהו׳ למשבתם בת׳ ואחזתם ומשבותם׳ בת׳ לטירתם
מיל׳ דמל׳ ושאר למושבתם׳׳ לשלם ה׳ חס׳ וסימ׳ ולא יכלו דברו לשלם׳ ויעש שמואל את אשר׳ וישם דמי מלחמה בשלם׳ ויהי שלום
בין חרם׳ ולא תוריד שיבתו בשלם׳ מי יסור לשאול לשלם׳ נביאי ישראל׳ דיחזקאל ג׳ בן׳׳ אהב ד׳ וישראל׳ ויראו אחיו׳ כי אהב׳ אהב נשים׳
סימ׳ אחוהי דיוסף
בחד׳
מלבא׳׳

והנה אנחנו ג̇ וסימ̇ מאלמים אלמים בתוך ׃ והנה אנחנו בקדש ׃ והנה אנחנו כבשים ׃ דעזרא ׃ קמה ה̇ מלע̇ וסימ̇ והנה קמה אלמתי ׃ ונשמע וימס לבבנו ׃ ועיניו קמה ׃ דעלי ׃ והנה קמה כל המשפחה ׃ כי קמה על בבל מחשבות יי ׃ וחד וקמה בידך ממלכות ׃

חלמתי ׃ ואמר להון
שמעו כען חלמא
הדין די חלמית ׃ והנ
והנה אנחנו מאלמים
אלמים בתוך השדה
והנה קמה אלמתי
וגם נצבה והנה תסב
תסבינה אלמתיכם ות
ותשתחוין לאלמתי ׃
והא אנחנא מאסרין
אסרין בגו חקלא
והא קמת איסרתי ו
ואף איזדקפת והא
מתחרן איסרתכון ו
וסגדן לאיסרתי ׃ ויא
ויאמרו לו אחיו המ
המלך תמלך עלינו
אם משול תמשול בנו
ויוספו עוד שנא אתו
על חלמתיו ועל דב
דבריו ׃ ואמרו ליה
אחוהי המלכא את
מדמי למימלך עלנא
אר שולטן את סביר
למשלט בנא ואוס
ואוסיפו עוד סנאה
יתיה על חלמוהי וע
ועל פתגמוהי ׃ ויחל
ויחלם עוד חלום א
אחר ויספר אתו לא
לאחיו ויאמר הנה
חלמתי חלום עוד וה
והנה השמש והירח
ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי ׃ וחלם

עוד חלמא אוחרנא
ואשתעי יתיה לא
לאחוהי ואמר הא
חלמית חלמא עוד
והא שמשא וסיהרא
וחד עשר כוכביא
סגדין לי ׃ ויספר אל
אביו ואל אחיו ויגער
בו אביו ויאמר לו מ
מה החלום הזה אש
אשר חלמת הבוא
נבוא אני ואמך וא
ואחיך להשתחות
לך ארצה ׃ ואשתעי
לאבוהי ולאחוהי ו
ונזף ביה אבוהי וא
ואמר מה חלמא
הדין די חלמתא הה
המיתא ניתי אנא
ואמך ואחך למסגד
לך על ארעא ׃ ויקנאו
בו אחיו ואביו שמר
את הדבר ׃ וקניאו בי
ביה אחוהי ואבוהי
נטר ית פתגמא ׃ וי
וילכו אחיו לרעות
את צאן אביהם בש
בשכם ׃ ואזלו אחוה
למרעי ית ענא ד
דאבוהון בשכם ׃ ויא
ויאמר ישראל אל
יוסף הלוא אחיך
רעים בשכם לכה וא
ואשלחך אליהם וי
ויאמר לו הנני ׃ וא

ואמר ישראל ליוסף
הלא אחך רען בש
בשכם איתא ואשל
ואשלחינך לותהון
ואמר ליה הא אנא ׃
ויאמר לו לך נא ראה
את שלום אחיך ואת
שלום הצאן והשבני
דבר וישלחהו מעמק
חברון ויבא שכמה ׃
ואמר ליה איזיל כען
חזי ית שלם אחך
וית שלם ענא ותתי
ותתיבני פתגמא
ושלחיה ממישר
חברון ואתא לשכם ׃
וימצאהו איש והנה
תעה בשדה וישאל
וישאלהו האיש ל
לאמר מה תבקש ׃ ו
ואשכחיה גברא והא
תעי בחקלא ושאליה
גברא למימר מה
את בעי ׃ ויאמר את
אחי אנכי מבקש הג
הגידה נא לי איפה
הם רעים ׃ ואמר ית
אחי אנא בעי חוי כ
כען לי איכא אינון
רען ׃ ויאמר האיש נ
נסעו מזה כי שמעתי
אמרים נלכה דתינה
וילך יוסף אחר אחיו
וימצאם בדתן ׃ ואמר
גברא נטלו מכא א

והשבני ג̇ חס̇ ׃ בליש̇ וסימ̇ ויאמר לך נא ראה ׃ והראני אתו ואת נוהו ׃ לבלתי השבני בית יהונתן ׃ והשבני ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסי̇ ויאמר לו לך נא ראה ׃ וקרא ואצבי אענה ׃ בתר̇ מל̇ ׃ תועה ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ וימצאהו איש והנה ׃ או חמרו תעה ׃ אדם תועה מדרך השכל ׃ בתר̇ מל̇ ׃ וישאלהו ג̇ וסימ̇ האיש לאמר מה תבקש ׃ וילכד נער מאנשי סכות ׃ וישאלהו הלך בביתו ׃ דתינה ל̇

ובטרם ג̇ וסימ̇ ובטרם יקרב אליהם · ובטרם יתנגפו רגליכם · ובטרם יבוא מירחם ׳׳ · אכלתהו ד̇ וסימ̇ ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ויכירה ויאמר כתנת בני · והנה בחיותו תמים · מטה עזה אכלתהו ׳׳ · ויד ב̇ וסימ̇ ויד אל תשלחו · ויד תהיה · ויד בראי · סימ̇ תיפוק בדי
למדברא ·

ארי שמיעית דאמרי
ניזיל לדותן ואזל יו׳
יוסף בתר אחוהי וי׳
ואשכחינון בדתן ויר׳
ויראו אתו מרחק
ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו
וחזו יתיה מרחיק
ועד לא קריב לותהון
וחשיבו עלוהי למ׳
למקטליה ויאמרו
איש אל אחיו הנה
בעל החלמות הלזה
בא ואמרו גבר לא׳
לאחוהי הא מרי רח
חילמיא דיכי אתי
ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו באחד הברות
ואמרנו חיה רעה א׳
אכלתהו ונראה מה
יהיו חלמתיו ובען
איתו ונקטליניה ונ׳
ונרמיניה בחד מג׳
גוביא ונימר חיותא
בישתא אכלתיה ונ׳
ונחזי מה יהון בסוף
חילמוהי וישמע ר׳
ראובן ויצלהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש
ושמע ראובן ושזביה
מידיהון ואמר לא
נקטליניה נפש ויא׳
ויאמר אלהם ראובן
אל תשפכו דם השלי׳
השליכו אתו אל הב׳

הבור הזה אשר במדב׳
במדבר ויד אל תש׳
תשלחו בו למען הצ׳
הציל אתו מידם לה׳
להשיבו אל אביו ויא׳
ואמר להון ראובן לא
תושדון דמא רמו יתיה
לגובא הדין די במדבר
וידא לא תושטון ביה
בדיל לשיזבא יתיה
מידיהון לאתבותיה
לות אבוהי ויהי כא׳
כאשר בא יוסף אל
אחיו ויפשטו את יו׳
יוסף את כתנתו את
כתנת הפסים אשר
עליו והוה כד אתא
יוסף לות אחוהי וא׳
ואשלחו ית יוסף ית
כיתוניה ית כיתונא
דפסי די עלוהי ויק׳
ויקחהו וישלכו אתו
הברה והבור רק אין
בו מים ונסבוהי ורמו
יתיה לגובא וגובא
ריקנא לית ביה מיא
וישבו לאכל לחם ויש׳
וישאו עיניהם ויראו
והנה ארחת ישמע׳
ישמעאלים באה
מגלעד וגמליהם נש׳
נשאים נכאת וצרי
ולט הלכים להוריד
מצרימה ואסחרו
למיכל לחמא וזקפו

ישרא

עיניהון וחזו והא ש׳
שיירת ערבאי אתיא
מגלעד וגמליהון ט׳
טעינין שעף וקטף
ולטום אזלין לאחתא
למצרים ויאמר יה׳
יהודה אל אחיו מה
בצע כי נהרג את א׳
אחינו וכסינו את
דמו ואמר יהודה
לאחוהי מה ממון י׳
יתהני לנא ארי נקטול
ית אחונא ונכסי ית
דמא לכו ונמכרנו ל׳
לישמעאלים וידנו א׳
אל תהי בו כי אחינו
בשרנו הוא וישמעו
אחיו איתו ונזבניניה
לערבאי וידנא לא
תהי ביה ארי אחונא
בישרנא הוא וקבילו
אחוהי ויעברו אנשים
מדינים סחרים וימש׳
וימשכו ויעלו את יו׳
יוסף מן הבור וימכרו
את יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף ויביאו
את יוסף מצרימה
ועברו גברי מדינאי ת׳
תגרי ונגדו ואסקו ית
יוסף מן גובא וזבינו
ית יוסף לערבאי בע׳
בעשרין כסף ואתיאו
ית יוסף למצרים ויש׳
וישב ראובן אל הבור

ונראה ה̇ וסימ̇ מה יהיו חלמתיו · ונשלחה ונראה · ונשתעה ונראה · ונראה בשמחתכם והם יבושו · וחד ונראה כי אין ונבוא אל ׳׳
טרף ג̇ וחס̇ וסימ̇ ויכירה ויאמר כתנת בני · ויצא האחד מאתי · ואם טרף יטרף יביאהו עד ׳׳ · והבור ב̇ וסימ̇ הברה והבור רק אין ·
והבור אשר השליך שם ׳׳ · רק ב̇ וסימ̇ ויקחהו וישליכו · כי לא דבר רק הוא · וא׳ ורק חיצבי צערתי ׳׳ · ולט ב̇ וחס̇ וישבו · ויאמר ׳׳

אם לא ז סופ פס וסימ והאיש מישתאה לה ׃ גשה נא ואמשך בני ׃ הכתנת בנך היא אם לא ׃ הילך בתורתי אם לא ׃ היקרך דברי ׃
התשמר מצותיו אם לא ׃ השמרים הם את דרך יי ׃ והמדנים ג בליש וסימ מכרו אתו ׃ שצאה תעודד מדנים ׃ ומשלח מדנים ׃

והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו ׃ ותב
ראובן לגובא והא לית
יוסף בגובא ובזע ית
לבושוהי ׃ וישב אל
אחיו ויאמר הילד
איננו ואני אנה אני בא ׃
ותב לות אחוהי ואמר
עולימא ליתוהי ואנא
לאן אנא אתי ׃ ויקחו
את כתנת יוסף וישחטו
שעיר עזים ויטבלו את
הכתנת בדם ׃ ונסיבו
ית כיתונא דיוסף ונכסו
צפיר בר עזי
וטבלו ית כיתונא בדמא ׃
וישלחו את כתנת
הפסים ויביאו אל
אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר נא הכתנת
בנך היא אם לא ׃ ושדרו
ית כיתונא דפסי
ואיתיאו לות אבוהון ׃
ואמרו דא אשכחנא
אישתמודע כען
הכיתונא דברך היא אם
לא ׃ ויכירה ויאמר
כתנת בני חיה רעה
אכלתהו טרף טרף
יוסף ׃ ואישתמודעה
ואמר כיתונא דברי
חיותא בישא אכלתיה
מיקטל קטיל יוסף ׃
ויקרע יעקב שמלתיו
וישם שק במתניו

ויתאבל על בנו ימים
רבים ׃ ובזע יעקב
לבושוהי ואסר
שקא בחרציה
ואיתאבל על בריה
יומין סגיאין ׃ ויקמו
כל בניו וכל בנתיו
לנחמו וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אל
אבל שאלה ויבך אתו
אביו ׃ וקמו כל בנוהי
וכל בנתיה לנחמותיה
וסריב לקבלא
תנחומין ואמר ארי
איחות על ברי כד
אבילנא לשאול ובכא
יתיה אבוהי ׃ והמדנים
מכרו אתו אל מצרים
לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים ׃ ומדינאי
זבינו יתיה למצרים
לפוטיפר רבא דפרעה
רב קטוליא ׃

לח רביעי

ויהי בעת
ההוא וירד יהודה
מאת אחיו ויט עד
איש עדלמי ושמו
חירה ׃ והוה בעדנא
ההוא ונחת יהודה
מלות אחוהי וסטא
לות גברא עדולמאה
ושמיה חירה ׃ וירא
שם יהודה בת איש
כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה ׃

וחזא תמן יהודה בת
גברא תגרא ושמיה
שוע ונסבה ועל לותה ׃
ותהר ותלד בן ויקרא
את שמו ער ׃ ועדיאת
וילידת בר וקרא ית
שמיה ער ׃ ותהר עוד
ותלד בן ותקרא את
שמו אונן ׃ ועדיאת
וילידת בר וקרא ית
שמיה אונן ׃ ותהר
עוד ותלד בן ותקרא
את שמו שלה והיה
בכזיב בלדתה אתו ׃
ואוסיפת עוד וילידת
בר וקרא ית שמיה
שלה והוה בכזיב כד
ילידת יתיה ׃ ויקח
יהודה אשה לער
בכורו ושמה תמר ׃
ונסיב יהודה איתתא
לער בוכריה ושמיה
תמר ׃ ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה ׃
וימתהו יהוה ׃ והוה
ער בוכרא דיהודה
ביש קדם יי ואמיתיה
יי ׃ ויאמר יהודה
לאונן בא אל אשת
אחיך ויבם אתה
והקם זרע לאחיך ׃
ואמר יהודה לאונן
עול לות איתת אחוך
ויבם יתה ואקים זרעא
לאחוך ׃ וידע אונן כי

שאלה ט ה חס וא מל וסימ ויקמו כל בניו וכל בנתיו ׃ ויאמר לא ירד בני עמכם ׃ ולקחתם גם את זה מעמ ׃ והיה כראותו כי אין הנער ׃
ואם בריאה יברא יי ׃ וירדו הם וכל אשר להם ׃ ביום רדתו שאלה ׃ גם הם אתו ירדו ׃ בידול בגלתו הרעשתי ׃ וא ישובו רשעים לשאולה ׃
תנ מל ׃ בכורו ג מלא וסימ לער בכורו ושמה ׃ ליהונדב ׃ בכורו לאמנון ׃ הכר נא ב וסימ וישלחו את כתנת ׃ למי החתמת ׃

לא לו ד̇ וסימ̇ וידע אונן כי לא לו · לרשת משכנות לא לו · יהדף המרכבה לא לו · עובר ומתעבר על ריב · וחד ולא לו תהיה דדניאל ··
ויבית ה̇ · וסימ̇ וירע בעיני אשר עשה · ויאמר המלך לדואג · ולשפחתך שני בנים · ויקם ישמעאל · הפך מימיהם · סיני ובאש רואה ·
ויקטל לגדליה
בוציא ··

לא לו יהיה הזרע וי
והיה אם בא אל אשו
אשת אחיו ושחת
ארצה לבלתי נתן ז
זרע לאחיו וידע יז
אונן ארי לא על שו
שמיה יתקרון זרעא
והוי כד עליל לות
איתת אחוהי ומחב
ומחביל ארעא על
בדיל דלא לקימא
זרעא לאחוהי וירע
בעיני יהוה אשר ע
עשה וימת גם אתו
ובאיש קדם יי׳ דעבד
ואמית אף יתיה ויו
ויאמר יהודה לתמר
כלתו שבי אלמנה
בית אביך עד יגדל
שלה בני כי אמר פן
ימות גם הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בבי
בבית אביה ואמר
יהודה לתמר כלתיה
תיבי ארמלא בית או
אבוך עד דירבא שו
שלה ברי ארי אמר
דילמא ימות אף
הוא כאחוהי ואזלת
תמר ויתיבת בבית
אבוהא וירבו הימים
ותמת בת שוע אשת
יהודה וינחם יהודה
ויעל על גוזי צאנו
הוא וחירה רעהו הה

העדלמי תמנתה וה
וסגיאו יומיא ומיתת
בת שוע איתת יהודה
ואיתנחם יהודה וסו
וסליק על גזזי ענה
הוא וחירה רחמיה
עדולמאה לתמנת
ויגד לתמר לאמר ה
הנה חמיך עלה תמ
תמנתה לגז צאנו וא
ואיתחוה לתמר
למימר הא חמוך
סליק לתמנת למיגז
עניה ותסר בגדי יד
אלמנותה מעליה
ותכס בצעיף ותתעלף
ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה
כי ראתה כי גדל שלה
והוא לא נתנה לו לה
לאשה ואעדיאת
לבושי ארמלותא מ
מינה ואתכסיאת בז
בעיפא ואיתקנת ויתי
ויתיבת בפרשת עינין
די על אורח תמנת
ארי רבא שלה והיא
לא איתיהיבת ליה לאנתו
ויראה יהודה ויחשו
ויחשבה לזונה כי כ
כסתה פניה וחזאה יה
יהודה וחשבא לכב
לנפקת ברא ארי כ
כסיאת אפהא ויט ז
אליה אל הדרך ויא

ויאמר הבה נא אבא
אליך כי לא ידע כי ז
כלתו היא ותאמר
מה תתן לי כי תבא
אלי וסטא לותה
לאורחא ואמר הבי
כען איעול לותך ארי
לא ידע ארי כלתיה
היא ואמרת מה תתן
לי ארי תיעול לותי
ויאמר אנכי אשלח
גדי עזים מן הצאן וי
ותאמר אם תתן ערב
ערבון עד שלחך וז
ואמר אנא אשלח
גדי בר עזי מן ענא
ואמרת אם תתן משו
משכונא עד דתשלח
ויאמר מה הערבון א
אשר אתן לך ותאמר
חתמך ופתילך ומטך
אשר בידך ויתן לה
ויבא אליה ותהר לו
ואמר מה משכונא די
אתן לך ואמרת עזקו
עזקתך ושושיפך
וחוטרך די בידך ויהב
לה ועל לותה ועדיאת
ליה ותקם ותלך ותסר
צעיפה מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה ותה
וקמת ואזלת ואעדיאת
עיפה מינה ואלבישת
לבושי ארמלותא ויש
וישלח יהודה את גדי

ישיבה בית ז̇ בליש̇ וסימ̇ שבי אלמנה בית · ב̇ בו · וישב ארון ויג̇ · ותשב תמר · ושוממה · יושב בית החרף · יושב בית החפשית דהי ··
אשלח ט̇ וסימ̇ אשלח גדי עזים · אשלח אתכם וזבחתם · כאשר אשלח אתכם · את אימתי אשלח לפניך · ושן בהמות · והכרתי ארת
ישראל · דמלכים · הן אעצר השמים · או דבר אשלח אל · דיחזקאל · בשלחי את ארבעת שפטי הרעים · וחד ואשלח את האדם למשחית אשר ··

הוציאוה ג׳ וסימ׳ הוציאוה ותשרף׳ עד קיצה הוציאוה׳ אל מחוץ לשדרות׳ אבגד׳׳ היא ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ היא מוצאת׳
היא החיה׳ היא לא תהיה לכם לסיר׳׳ ירידה שמה ג׳ בליש׳ וסימ׳ ויוסף הורד מצרימה׳ רדו שמה ושברו׳ אשר ירדו אליו שמה׳׳

העזים ביד רעהו הע
העדלמי לקחת הע
הערבון מיד האשה
ולא מצאה: ושדר
יהודה ית גדיא בר ע
עזי ביד רחמיה ע
עדולמאה למיסב
משכונא מידא דא
דאיתתא ולא אשכחה
וישאל את אנשי מ
מקמה לאמר איה
הקדשה היא בעינים
על הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה: וש
ושאיל ית אינשי א
אתרא למימר אן מק
מקדשתא היא בעי
בעינין על אורחא ו
ואמרו לית הכא מקד
מקדשא: וישב אל
יהודה ויאמר לא מ
מצאתיה וגם אנשי ה
המקום אמרו לא הי
היתה בזה קדשה: ותב
לות יהודה ואמר לא
אשכחתה ואף אינשי
אתרא אמרו לית הכא
מקדשתא: ויאמר יה
יהודה תקח לה פן נהיה
לבוז הנה שלחתי את
הגדי הזה ואתה לא
מצאתה: ואמר יהודה
תסב לה דילמא נהי
חוך הא שדרית גדיא
הדין ואת לא אשכחת:

ויהי כמשלש חדש
חדשים ויגד ליהודה
לאמר זנתה תמר כ
כלתך וגם הנה הרה
לזנונים ויאמר יהודה
הוציאוה ותשרף: וה
והוה כתלתות ירחיא
ואתחוא ליהודה
למימר זניאת תמר
כלתך ואף הא מעדיא
מזנותא ואמר יהודה
אפקוהא ותתוקד: היא
מוצאת והיא שלחה
אל חמיה לאמר לאיש
לאיש אשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר נא למי
החתמת והפתילים
והמטה האלה: היא
מיתפקא והיא שלחת
לות חמוהא למימר
לגברא דאלין דיליה
מיניה אנא מעדיא ואמרת
אישתמודע כען דמן
עזקתא ושושיפא
וחוטרא האלין: ויכר
יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נ
נתתיה לשלה בני ולא
יסף עוד לדעתה: ואש
ואישתמודע יהודה
ואמר זכאה מיני מע
מעדיא ארי על כן ל
לא יהבתה לשלה
ברי ולא פסק עוד מ
מלמידעה: ויהי בעת

לדתה והנה תאומים
בבטנה: והוה בעדן
מילדה והא תיומין
במעהא: ויהי בלדתה
ויתן יד ותקח המילד
המילדת ותקשר
על ידו שני לאמר
זה יצא ראשנה: והוה
במילדה ויהב ידה ו
ונסיבת חייתא וקטרת
על ידיה זהוריתא
למימר דין נפק קדמ
קדמאה: ויהי כמשיב
ידו והנה יצא אחיו
ותאמר מה פרצת
עליך פרץ ויקרא את
שמו פרץ: והוה כד
אתיב ידיה והא נפק
אחוהי ואמרת מה
תקוף סגי עלך למתקף
למתקף וקרא שמיה
פרץ: ואחר יצא אחיו
אשר על ידו השני
ויקרא שמו זרח: ובת
ובתר כן נפק אחוהי
די על ידיה זהוריתא
וקרא שמיה זרח: ו
לט ויוסף הבישי
הורד מצרימה ויקנהו
פוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים איש מ
מצרי מיד הישמע
הישמעאלים אשר
הורדהו שמה: ויוס
ויוסף איתחת למצרי

חתם ו׳ חס׳ ו׳ בליש׳ וסימ׳ חתמך ופתילך׳ למי החתמת והפתילים׳ מעשה חרש אבן׳ ועשית ציץ זהב טהור׳ קדמ׳ והאבנים תהיין׳
תנו׳ ותחתם בחתמו׳׳ ולא יסף ו׳ וסימ׳ עוד לדעתה׳ קול גדול ולא יסף׳ ויגד לשאול כי ברח׳ ולא יסף עוד מלאך יי׳ להראה׳
ולא יסף שמואל לראות את שאול׳ ולא יסף מלך מצרים׳׳ הורד ב׳ וסימ׳ ויוסף הורד מצרימה׳ הורד שאול גאונך׳׳

על ביתו ה׳ וסימ׳ וימצא יוסף חן · וירא יוסף אתם · ויצו את אשר על ביתו · הם יצאו את העיר · וילך אלקנה הרמתה על ביתו · אחאב סר וזעף על ביתו · ישכן על ביתו ולא יעמוד · בהזוב ד׳ וסימ׳ ויהי כהיום הזה · ויעצו יו׳ · כבואם העיר · ולא יוכל · וכל עזרא דכות ·

ויזבניה פוטיפר רבא
דפרעה רב קטוליא
גברא מצראה מידא
דערבאי די אחתוהי
לתמן׃ ויהי יהוה את
יוסף ויהי איש מצל
מצליח ויהי בבית
אדניו המצרי׃ והוה
מימרא דיי בסעדיה
דיוסף והוה בבית
ריבוניה מצראה׃ ו
וירא אדניו כי יהוה
אתו וכל אשר הוא
עשה יהוה מצליח
בידו׃ וחזא רבוניה
ארי מימרא דיי בס
בסעדיה וכל דהוא
עביד יי מצלח בידיה׃
וימצא יוסף חן בעיניו
וישרת אתו ויפקדהו
על ביתו וכל יש לו נ
נתן בידו׃ ואשכח יוסף
רחמין בעינוהי ושמ
ושמיש יתיה ומניה
על ביתיה וכל דאית
ליה מסר בידיה׃
ויהי מאז הפקיד
אתו בביתו ועל כל
אשר יש לו ויברך יהוה
את בית המצרי בגלל
יוסף ויהי ברכת יהוה
בכל אשר יש לו בבית
ובשדה׃ והוה מבתר
דמני יתיה בביתיה
ועל כל דאית ליה ו

ובריך יי ית בית מצ
מצראה בדיל יוסף
והוה ברכתא דיי בכל
דאית ליה בביתא וב
ובחקלא׃ ויעזב כל
אשר לו ביד יוסף ו
ולא ידע אתו מאומה
כי אם הלחם אשר
הוא אוכל ויהי יוסף
יפה תאר ויפה מראה׃
ושבק כל דיליה ביד
דיוסף ולא ידע עמיה
עמיה מדעם אלה
אלהין לחמא דהוא
אכיל והוה יוסף שפ
שפיר בריוא ויאי בח
בחזוא׃
ויהי אחר הדברים הא
האלה ותשא אשת
אדניו את עיניה אל
יוסף ותאמר שכבה
עמי׃ והוה בתר פתג
פתגמיא האילין ו
וזקפת איתת רבוניה
ית עינהא ליוסף ואמ
ואמרת שכוב עמי׃
וימאן ויאמר אל א
אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מה בבית
וכל אשר יש לו נתן
בידי׃ וסריב ואמר
לאיתת רבוניה הא
רבוני לא ידע עמי
מה בביתא וכל די
אית ליה מסר בידי׃

איננו גדול בבית הזה
ממני ולא חשך ממני
מאומה כי אם אותך
באשר את אשתו ואי
ואיך אעשה הרעה
הגדלה הזאת וחט
וחטאתי לאלהים׃
ליתוהי רב בביתא הדין
מיני ולא מנע מיני מ
מידעם אלהין
יתיך דאת איתתיה
ואיכדין איעביד בי
בישתא רבתא הדא
ואיחוב קדם יי׃ ויהי
כדברה אל יוסף יום
יום ולא שמע אליה
לשכב אצלה להיות
עמה׃ והוה כד מלילת
עם יוסף יום יום ולא
קביל מינה למשכב ל
למהוי עמה׃
ויהי כהיום הזה ויבא
הביתה לעשות מלא
מלאכתו ואין איש
מאנשי הבית שם בב
בבית׃ והוה כיומא
הדין ועל לביתא ל
למבדק בכתבי חו
חושבניה ולית אנש
מאנשי ביתא תמן
בביתא׃ ותתפשהו בב
בבגדו לאמר שכבה
עמי ויעזב בגדו בידה
וינס ויצא החוצה׃
ואחדתיה בלבושיה

הרעה הגדלה ג׳ וסימ׳ איננו גדול בבית הזה · וראיתם את דרכם · אל אודות · כי תגיד לעם הזה · דירמיה · באשר הבאת לעם הזה · ולכם הנשמע · דעזרא ·· חסר ד׳ וסימ׳ איננו גדול בבית הזה · וישמעו כל בית זבל · ויתקע יואב בשופר · ויאמר גחזי נער אל אלישע · מכים עמים בעברה · ובהתפלחם חסר היום · ימלט צתיב באפו · בבגדו ב׳ בגי׳ לייש · ותתפשהו בבגדו · בגדו בגדו בוז ·

ותאמר להם ג ... ובכתו וסימ׳ דאו הביא לנו · אמרו לאיש דדה · ולחם משמים · וכל נביא דכות בג׳א ותאמר
אל־הם · בה אמרי דמלכים ··· הריגותי ג וסימ׳ ויאמר אברם · הרגתי כת׳ · קולי הרימתי כת׳ · הרימותי בחור מעם · כת׳

למימר שכוב עימי
ושבקיה ללבושיה
בידא וערק ונפק לשו
לשוקא ׀ ויהי כראתה
כי עזב בגדו בידה וינס הח
החוצה ׀ והוה כד
חזת ארי שבקיה לה
ללבושיה בידא וערק
לשוקא ׀ ותקרא לא
לאנשי ביתה ותאמר
להם לאמר ראו הביא
לנו איש עברי לצח
לצחק בנו בא אלי לו
לשכב עמי ואקרא
בקול גדול ׀ וקרת א
לאינשי ביתא ואמו
ואמרת להון למימר
חזו איתי לנא גברא
לנא עיבראה לחייכ
כנא על לותי למיז
למישכב עמי וקרית
בקלא רמא ׀ ויהי כ
כשמעו כי הרימתי
קולי ואקרא ויעזב
בגדו אצלי וינס ויצ
ויצא החוצה ׀ והוה
כד שמע ארי ארימי
ארימית קלי וקרית
ושבקיה ללבושיה
לותי וערק ונפק לש
לשוקא ׀ ותנח בגדו
אצלה עד בא אדניו
אל ביתו ׀ ואחתתיה
ללבושיה לותה עד
דעל רבוניה לביתיה ׀

ותדבר אליו כדברים
האלה לאמר בא א
אלי העבד העברי
אשר הבאת לנו לצ
לצחק בי ׀ ומלילת
עמיה כפיתגמיא הא
האילין למימר על
לותי עבדא עיבראה
דאייתיתא לנא
לחייכא בי ׀ ויהי כ
כהרימי קולי ואקר
ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינס החוצה ׀
והוה כד ארימית קל
קלי וקרית ושבקי
ללבושיה לותי וער
וערק לשוקא ׀ ויהי
כשמע אדניו את
דברי אשתו אשר
דברה אליו לאמר
כדברים האלה עשה
לי עבדך ויחר אפו ׀
והוה כד שמע רבוני
ית פיתגמי איתתא
דמלילת עמיה לה
למימר כפיתגמיא
האילין עבד לי עבדך
ותקיף רוגזיה ׀ ויקח
אדני יוסף אתו ויתנ
ויתנהו אל בית הס
הסהר מקום אשר
אסורי המלך אסורים
ויהי שם בבית הסהר ׀
ודבר רבוני יוסף ויה
ויהביה לבית אסירי

אתר דאסירי מ
מלכא אסירין והוה
תמן בבית אסירי ׀
ויהי יהוה את יוסף
ויט אליו חסד ויתן
חנו בעיני שר בית
הסהר ׀ והוה מימר
דיי בסעדיה דיוסף
ונגד ליה חיסדא
ויהביה לרחמין ב
בעיני רב בית אסירין ׀
ויתן שר בית הסהר
ביד יוסף את כל הא
האסירים אשר ב
בבית הסהר ואת כל
אשר עשים שם הו
הוא היה עשה ׀ ומנא
רב בית אסירי בידא
דיוסף ית כל אסירי
די בבית אסירי וית
כל דעבדין תמן במ
במימריה הוא הוה
מתעביד ׀ אין שר
בית הסהר ראה
את כל מאו מה
בידו באשר יהוה
אתו ואו ואשר
הוא עשה יהוה מצ
מצליח ׀ לית רב בית
אסירי חזי ית כל
סורחן בידיה בד
במימרא דיי בסעדיה
ודהוא עבד יי מצלח
מצלח ׀

ויהי אחר שביעי

החוצה יו׳ וסימ׳ ויוצא אתו החוצה · ויהי כהוציאם אתכם · ולרבקה אח ושמו לבן · ויהי כראתה כי עזב בגדו · ותתפשהו
בבגדו · ויהי כשמעו · ויהי מהרימי קולי · כי ישבו אחים יחדו · בחוץ תעמד · כל אשר יצא מדלתי · ושלשים בנות · וישבימן ויהו
בעלות · ויקרא את צערן משרתו · ויאריבו הבדים · וחברו דדה · יען ביצד ובבתה ··· אסורי ג כת׳ בלישׁ הסהר · שאננו · בבשרות ·

משקה ד̇ וסימ׳ חטאו משקה מלך מצרים ׃ והוי בישקה רעהו ׃ ובל בלי בישקה ׃ וחברון ׃׳׃ במשמר ג̇ וסימ׳ ויתן אתם
במשמר ׃ אשר אתו במשמר ׃ ויתן אתם במשמר ׃׳׃ בלילה ג̇ דפ׳ וסימ׳ ויחלמו חלום שניהם ׃ ונחלמה חלום ׃ ובעבור האש ׃

הדברים האלה חטו
חטאו משקה מלך
מצרים והאפה לא
לאדניהם למלך מ
מצרים ׃ והוה בתר
פתגמיא האילין ס
סרחו שקיא מלכא
דמצרים ונחתומא ׃
לריבונהון למלכא ד
דמצרים ׃ ויקצף פ
פרעה על שני סריס
סריסיו על שר המ
המשקים ועל שר
האופים ׃ ורגז פרעה
על תרין רברבנוהי על
רב שקי ועל רב נחת
נחתומי ׃ ויתן אתם
במשמר בית שר
הטבחים אל בית ה
הסהר מקום אשר
יוסף אסור שם ׃ ויהב
יתהון במטרת בית
רב קטוליא לבית א
אסירי אתר דיוסף
אס[illegible] אסיר תמן ׃
ויפקד שר הטבחים
את יוסף [illegible] אתם וי
וישרת אתם ויהיו
ימים במשמר ׃ ומני
רב קטוליא ית יוסף
עמהון ושמש יתהון
והוו יומין במטרא ׃
ויחלמו חלום שניהם
איש חלמו בלילה
אחד איש כפתרון ׃

חלמו המשקה והא
והאפה אשר למלך
מצרים אשר אסורים
בבית הסהר ׃ וחלמו
חלמא תרויהון גבר
חילמיה שקיא ונחת
ונחתומי די למלכא
דמצרים די אסירין ׃
בבית אסירי ׃ ויבא
אליהם יוסף בבקר וי
וירא אתם והנם זע
זעפים ׃ ואתא לותהון
יוסף בצפרא וחזא
יתהון והא אינון נס
נסיסין ׃ וישאל את
סריסי פרעה אשר
אתו במשמר בית א
אדניו לאמר מדוע
פניכם רעים היום ׃ וש
ושאיל ית רברבי פ
פרעה דעימיה במטרת
בית רבוניה למימר
מה דין אפיכון בישין
יומא דין ׃ ויאמרו א
אליו חלום חלמנו ופ
ופתר אין אתו ויאמר
אליהם יוסף הלוא
לאלהים פתרנים ס
ספרו נא לי ׃ ואמרו
ליה חלים חלימנא
ופשר לית ליה ואמר
להון יוסף הלא מן
קדם יי פושרן חלמיא
אשתעו כען לי ׃ וי
ויספר שר המשקים

את חלמו ליוסף וי
ויאמר לו בחלומי וה
והנה גפן לפני ׃ ואי
ואשתעי רב שקי י
ית חילמיה ליוסף ו
ואמר ליה בחילמי
והא גופנא קדמי ׃ וב
ובגפן שלשה שריגם
והיא כפרחת עלתה
נצה הבשילו אשכל
אשכלתיה ענבים ׃ וב
ובגופנא תלתא שבש
שבשין והיא כד א
אפרחת אפיקת לבלבין
ואניצת נץ בשילו
אתכלהא הוו ענבין ׃
וכוס פרעה בידי ואקח
את הענבים ואשחט
אתם אל כוס פרעה
ואתן את הכוס על
כף פרעה ׃ וכסא דפ
דפרעה בידי ונסיבית
ית ענביא ועצרית
יתהון לכסא דפרעה
ויהבית ית כסא על יד
דפרעה ׃ ויאמר לו יוס
יוסף זה פתרנו שלש
שלשת השרגים של
שלשת ימים הם ׃ ואמ
ואמר ליה יוסף דין
פושרניה תלתא ש
שבשין תלתא יומין
אינון ׃ בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את
ראשך והשיבך על

חד קדם וחד תביר

לאדניהם ז̇ מלך בליש וסימ׳ חטאו משקה מלך מצרים ׃ כי יגל אדניהם הוא ׃ האמורות לאדניהם ׃ ואדנינו דוד לא ידע ׃ כי אני
ידעתי כי גדול יי ואדנינו ׃ הודו לאדני האדנים ׃ כי קדוש היום לאדנינו ׃׳׃ על שר ועל שר ד̇ וסימ׳ ועל שר האפים ׃ בני
ועל שבלי ׃ והיצליח מרכתו ׃׳׃ ספרו ג̇ וסימ׳ הלא לאלהים פתרנים ספרו בגוים את כבודו ׃ וחברו ׃ דדבר הימים ׃׳׃

מאכל ד̇ וסימ̇ ובסל העליון מכל ׳ ובפשו מיאכל תאוה ׳ ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ׳ וחבריו ׳ וסימ̇ סלא בנבשיה בתורא
וחבריה ׳׳׳ הלדת ב̇ ב̇ חס ואו מל ׳ וסימ̇ יום הלדת את פרעה ׳ ומולדתיך מיום הלדת אתך ׳ לא חסה עליך עין ׳ בתל מלא ׳׳

בכף ונתתי כוס פרעה
בידו כמשפט הראש
הראשון אשר היית
משקהו׃ בסוף תלתא
יומין ידכר פרעה
ויתיבנך על שימושך
ותיתין כסא דפרעה
בידיה כהלכתא קדמאה
דיהויתא משקי ליה׃
כי אם זכרתני אתך כ
כאשר ייטב לך ועשי
ועשית נא עמדי חסד
והזכרתני אל פרעה
והוצאתני מן הבית
הזה׃ אילהין תדכרי
תדכרינני עמך כד
ייטב לך ותעביד כען
עימי טיבו ותדכר
עלי קדם פרעה ותפק
ותפקנני מן בית אסירי
הדין׃ כי גנב גנבתי מ
מארץ העברים וגם
פה לא עשיתי מאומה
כי שמו אתי בבור׃ ארי
מיגנב איתגניבא מא
מארעא עבראי
ואף הכא לא עבדית
מידעם ארי מנו ר
יתי בבית אסירי׃ וירא
שר האפים כי טוב פ
פתר ויאמר אל יוסף
אף אני בחלמי והנה
שלשה סלי חרי
וחזא רב נחתומי ארי
יאות פשר ואמר

ליוסף אף אנא בח
בחילמי והא תלתא
סלין דחורי על רישי׃
ובסל העליון מכל
מאכל פרעה מעשה
אפה והעוף אכל אתם
מן הסל מעל ראשי׃
ובסלא עילאה מכל מ
מיכלא דפרעה עובד
נחתום ועופא אכיל
יתהון מן סלא מע
מעילוי רישי׃ ויען
יוסף ויאמר זה פתרנו
שלשת הסלים של
שלשת ימים הם׃ בו
ואתיב יוסף ואמר
דין פושרניה תלתא ס
סלין תלתא יומין א
אינון׃ בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את
ראשך מעליך ותלה
אתך על עץ ואכל ה
העוף את בשרך מע
מעליך׃ בסוף תלתא
יומין יעדי פרעה ית
רישך מינך ויצלוב
יתך על צליבא ויכול
עופא ית בישרא מינך׃
ויהי ביום הולדת פ
פרעה ויעש משתה
לכל עבדיו וישא את
ראש שר המשקים
ואת ראש שר האפ
האפים בתוך עבדיו׃
והוה ביומא תליתאה

יום ולדא דפרעה
ועבד משתיא לכל
עבדוהי ואדכר ית ר
ריש רב שקיא וית
ריש רב נחתומי בגו
עבדוהי׃ וישב את
שר המשקים על מ
משקהו ויתן את הכ
הכוס על כף פרעה׃
ואתיב ית רב שקי על
שמושיה ויהב ית
כסא על ידא דפרעה׃
ואת שר האפים תלה
כאשר פתר להם יו
יוסף׃ וית רב נחתומי
צלב כמא דפשר
להון יוסף׃ ולא זכר
שר המשקים את
יוסף וישכחהו׃ ולא
אדכר רב שקי ית
יוסף ואנשיה׃

פ פ פ

מא ויהי מקץ שנתים י
ימים ופרעה חלם ו
והנה עמד על היאר׃
והוה מסוף תרתין ש
שנין ופרעה חלים
והא קאים על נהרא׃
והנה מן היאר עלות
שבע פרות יפות מראה
ובריאת בשר ותרעינה
באחו׃ והא מן נהרא
סלקן שבע תורן ט
שפירן למחזי ופטימן
בשר ורעין באחוא׃

פתר ד̇ ב̇ וב̇ וסימ̇ וירא שר האפים כי טוב ׳ איש כחלמו פתר ׳ ואת שר האפים תלה ׳ ויהי כאשר פתר לנו ׳ ב̇ בתראי פתח ׳׳
והעוף ג̇ וסימ̇ והעוף ירב בארץ ׳ והעוף אכל אתם ׳ זאת תורת הבהמה והעוף ׳׳׳ ולא זכר ג̇ וסימ̇ ולא זכר שר— ׳
ולא זכר יואש ׳ ולא זכר הדום רגליו ׳׳ אבד ׳׳׳ ופרעה ג̇ וסימ̇ ויהי מקץ שנתים ׳ ופרעה הקריב ׳ ולמה תכבדו את לבבכם ׳

והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: והא שבע תורן אחרנין סלקן בתריהן מן נהרא בישן למחזי וחסירן בשר וקמא לקבליהון דתורתא על כיף נהרא: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: ואכלא תורתא בישן למחזי וחסירן בשר ית שבע תורתא שפירן למחזי ופטימתא ואיתער פרעה: ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: ודמוך וחלם תניינות והא שבע שיבלין סלקן בקניא חד פטימן וטבן: והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: והא שבע שיבלין לקין ושקיפן קידום צמחן בתריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: ובלעא שיבליא לקיא ית שבע שיבליא פטימתא ומליאתא ואיתער פרעה והא חילמא: ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: והוה בצפרא ומטרפא רוחיה ושלח וקרא ית כל חרשי מצרים וית כל חכימהא ואשתעי פרעה להון ית חילמיה ולית דפשר יתהון לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: ומליל רב שקי עם פרעה למימר ית סורחני אנא מדכר יומא דין: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: פרעה רגיז על עבדוהי ויהב יתי במטרא בבית רב קטוליא יתי וית רב נחתומי: ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: וחלימנא חילמא בליליא חד אנא והוא גבר כפושרן חילמיה חלימנא: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: ותמן עמנא עולם עיבראי עבדא לרב קטוליא ואשתעינא ליה ופשר לנא ית חילמנא גבר כחילמיה פשר: ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: והוה כמא דפשר לנא הכי הוה יתי אתיב על שימושי ויתיה צלב: וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: ושלח פרעה וקרא ית יוסף ואריהטוהי מן בית אסירי וספר ושני כסותיה ועל לות פרעה: ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר

בהנה ב̇ וסימ̇ והנה שבע פרות אחרות ׃ תנ̇י̇ ׃ ואם מעט יקדמ̇ דפס̇ ׃ וב̇ ובהנה ׃ ואם מעט ׃ תנ̇ דפס̇ ׃ ומיהנה רבות עמו ׃ ג̇ בקנה
ג̇ וסימ̇ עלת בקנה אחת ׃ וחבר ׃ שלשה גבעים ׃ תנ̇ דפס̇ דמשכב̇ תנ̇י̇ ׃ מקאן בקנה בקנה ׃ ויקחו בקנה בקנה ׃ ויקהל בקנה בקנה ׃

תשמע חלום לפתר
אתו ׃ ואמר פרעה ליו
ליוסף חילמא חלימא
חלימית ופשר לית
ליה ואנא שמעית
עלך למימר דאת
שמע חילמא ומפשי
ומפשר ליה ׃ ויען יו
יוסף את פרעה לאמר
בלעדי אלהים יענה
את שלום פרעה ׃ ואו
ואתיב יוסף ית פרעה
למימר לא מן חוכמת
אילהין מן קדם יי יו
יתתב שלמא דפרעה ׃
וידבר פרעה אל יוסף
בחלמי הנני עמד על
שפת היאר ׃ ומליל
פרעה ליוסף בחילמי
הא אנא קאים על כיף
נהרא ׃ והנה מן היאר
עלות שבע פרות בריה
בריאת בשר ויפת תאר
ותרעינה באחו ׃ והא
מן נהרא סלקן שבע
תורן פטימן בשר ושפ
ושפירן למחזי ורעיין
באחוא ׃ והנה שבע ב
פרות אחרות עלות
אחריהן דלות ורעות
תאר מאד ורקות בש
בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע
לרע ׃ והא שבע תורן
אוחרניין סליקן בתר

בתריהון חסיכן ובישן
למיחזי לחדא וחסירן
בשר דלא חזיתי דכו
דכוותהון בכל ארעא
דמצרים לבישו ׃ ותא
ותאכלנה הפרות הר
הרקות והרעות הא
את שבע הפרות הר
הראשנות הבריאת ׃
ואכלא תורתא חסיכתא
ובישתא ית שבע תור
תורתא קדמיתא ופ
ופטימתא ׃ ותבאנה
אל קרבנה ולא נודע
כי באו אל קרבנה ומ
ומראיהן רע כאשר
בתחלה ׃ ואיקץ ׃ ועלה
למיעיהון ולא ידע ז
ארי עלה למעהון ו
ומחזיהון ביש כיד
בקדמיתא ואיתערית ׃
וארא בחלמי והנה ז
שבע שבלים עלות ב
בקנה אחד מלאת
וטבות ׃ וחזית בחילמי
והא שבע שיבלין סלקן
בקנא חד מליין וטבן ׃
והנה שבע שבלים צ
צנמות דקות שדפות
קדים צמחות אחריהם ׃
והא שבע שיבליא נ
נצן לקיין ושקיפן ק
קידום צמחן בתריהון ׃
ותבלען השבלים הר
הדקות את שבע הט

השבלים הטבת ׃ ואמר
אל החרטמים ואין מ
מגיד לי ׃ ובלעא שבלי
שבליא לקייתא ית
שבע שבליא טבתא
ואמרית לחרשיא ו
ולית דמחוי לי ׃ ויו
ויאמר יוסף אל פרעה
חלום פרעה אחד הוא
את אשר האלהים ע
עשה הגיד לפרעה ׃
ואמר יוסף לפרעה
חילמא דפרעה חד
הוא דיי עתיד למעבד
חוי לפרעה ׃ שבע הפ
הפרות הטבת שבע
שנים הנה ושבע הט
השבלים הטבת שבע
שנים הנה חלום אחד
הוא ׃ שבע תורתא
טבתא שבע שנים א
אינון ושבע שבליא
טבתא שבע שנין אי
אינין חילמא חד אי
הוא ׃ ושבע הפרות
הרקות הרעת העלת
אחריהן שבע שנים
הנה ושבע השבלים
הרקות שדפות הקדים
יהיו שבע שני רעב ׃
ושבע תורתא חסיכתא
ובישתא דסליקא ב
בתריהן שבע שניא
אינון ושבע שבלין
לקייתא דשקיפן קד

ז̇ פס̇ דמי׳ דאית בהון מן ד̇ ד̇ מילי הלית משני ול̇ זוגה ׃ וסימ̇ שבע פרות הטבת שבע ושבע שבע ׃ ובמדבר אשר ראית אשר כאשר אשר ׃
ואת חילו ואת מגרשה את ואת ׃ והאמרו לו כי על סוס נגוס ׃ על דעל על ׃ ויעבר בהר אפרים ויעבר ויעברו ויעבר ׃ ואלה מדהיה פאה יצפון ופאה
ומפאת ופאה ׃ ואשלחה לאליעזר לאריאל ׃ ולאנתן ולאנתן ולנתן ואלנתן ׃ הרעה ד̇ חס̇ בליש̇ ׃ ושבע ׃ אחרי רבים ׃ רעתיכם ׃ רעת נשיכם ׃

קירוים יהיון שבע ש
כפנא הוא הדבר א
אשר דברתי אל פר
פרעה אשר האלהים
עשה הראה את פר
פרעה הוא פיתגמא
די מליליתי עם פרעה
דיי׳ עתיד למעבד
אחזי לפרעה הנה
שבע שנים באות ש
שבע גדול בכל ארץ
מצרים הא שבע ש
שניא אתין שבעא
רבא בכל ארעא דמ
דמצרים וקמו שבע
שני רעב אחריהן וי
ונשכח כל השבע ב
בארץ מצרים וכלה
הרעב את הארץ וית
דיקמון שבע שני כפ
כפנא בתריהון ואית
ואיתנשי כל שבעא
בארעא דמצרים וית
וישיצי כפנא ית עמא
דארעא ולא יודע הש
השבע בארץ מפני הר
הרעב ההוא אחריכן
כי כבד הוא מאד וית
ולא איתידע שבעא
בארעא מן קדם כפנא
ההוא דיהא בתרכן א
ארי תקיף הוא לחדא
ועל השנות החלום
אל פרעה פעמים כי
נכון הדבר מעם הא

האלהים וממהר ה
האלהים לעשתו ויו
ועל דאיתני פרעה
חילמא לפרעה תרין
זימנין ארי תקין פי
פיתגמא קדם יי׳ ומי
ומוחי יי׳ למעבדיה
ועתה ירא פרעה איש
נבון וחכם וישיתהו
על ארץ מצרים יעש
וכען יחזי פרעה גבר
סוכלתן וחכים וימני
וימניניה על ארעא
דמצרים יעשה פרעה
פרעה ויפקד פקידים
על הארץ וחמש את
ארץ מצרים בשבע
שני השבע יעביד
פרעה וימני מהימנין
על ארעא ויזרזון ית
ארעא דמצרים בכ
בשבע שני שבעא
ויקבצו את כל אכל
השנים הטבת הבאת
האלה ויצברו בר תח
תחת יד פרעה אכל
בערים ושמרו ויכ
ויכנשון ית כל עיבור
שניא טבתא דאתין
האילין ויצברון עיבור
תחות יד מהימני ע
עיבורא בקירוא ויט
ויטרון והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע
שני הרעב אשר תהי

תהיין בארץ מצרים
ולא תכרת הארץ ב
ברעב ויהי עיבורא
גניז לעמא דארעא
לשבע שני כפנא די
תהוין בארעא דמצר
ולא אישתיצי עמא
דארעא בכפנא וייטב
הדבר בעיני פרעה וב
ובעיני עבדיו ושפר
פיתגמא קדם פרעה
וקדם עבדוהי ויאמר
פרעה אל עבדיו הנמ
הנמצא כזה איש אש
אשר רוח אלהים בו
ואמר פרעה לעבדוהי
הנשכח כדין גבר דרו
דרוח נבואה מן קדם
רביעי יי׳ ביה ויאמר פרעה
אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל
זאת אין נבון וחכם כ
כמוך ואמר פרעה
ליוסף בתר דהודע יי׳
יתך ית כל דא ליה
סוכלתן וחכים כוותך
אתה תהיה על ביתי
ועל פיך ישק כל עמי
רק הכסא אגדל ממך
את תהא ממנא על
ביתי ועל מימרך יהו
יתזן כל עמי לחוד
כורסיה דמלכותא דה
הדין איהי יקיר מינך
ויאמר פרעה אל יוסף

על כל ארץ ד̇ וסימ׳ ונתון אתו ׀ ראה נתתי אתך ׀ והיה לאבק על ׀ על האדם ׀ צוארו ה̇ וסימ׳ ויבד הזהב על צוארון ׀ והוריד
הצוי והממלכה ׀ והצוי אשר יביא את צוארו ׀ התתן לסוס גבורה ׀ בצוארי ילין עוז ׀ און ב̇ חס וסימ׳ ענפתי ׀ ויולד ליוסף בארץ

ראה נתתי אתך על כל
ארץ מצרים ׃ ואמר
פרעה ליוסף חזי מני
מניתי יתך על כל ארעא
דמצרים ׃ ויסר פרעה
את טבעתו מעל ידו
ויתן אתה על יד יוסף
וילבש אתו בגדי שש
וישם רביד הזהב על
צוארו ׃ ואעדי פרעה
ית עיזקתיה מעל ידיה
ויהב יתה על ידא דיו
דיוסף ואלביש יתיה
לבושין דבוץ ושוי
מניכא דדהבא על
צואריה ׃ וירכב אתו ב
במרכבת המשנה אש
אשר לו ויקראו לפניו
אברך ונתון אתו על כל
ארץ מצרים ׃ וארכיב
יתיה ברתיכא תנינא
דיליה ואכריזו קדמו
קדמוהי דין אבא למ
למלכא ומני יתיה על
כל ארעא דמצרים ׃
ויאמר פרעה אל יוסף
אני פרעה ובלעדיך
לא ירים איש את ידו
ואת רגלו בכל ארץ מ
מצרים ׃ ואמר פרעה
ליוסף אנא פרעה ו
ובר מימרך לא ירים
גבר ית ידיה למיחד
וית למרכב על סוסיא
בכל ארעא דמצרים ׃

ויקרא פרעה שם
יוסף צפנת פענח ויו
ויתן לו את אסנת בת
פוטי פרע כהן און לו
לאשה ויצא יוסף ע
על ארץ מצרים ׃ ו
וקרא פרעה שמיה
דיוסף גברא דמטמרן
גלין ליה ויהב ליה
ית אסנת בת פוטיפר
רבא דאון לאנתו ונפק
יוסף שליט בכל ארעא
דמצרים ׃ ויוסף בן ע
שלשים שנה בעמדו
לפני פרעה מלך מצ
מצרים ויצא יוסף
מלפני פרעה ויעבר
בכל ארץ מצרים ׃ וי
ויוסף בר תלתין שנין
כד קם קדם פרעה מלכא
דמצרים ונפק יוסף
מן קדם פרעה ועבר
ושלט בכל ארעא
דמצרים ׃ ותעש הא
הארץ בשבע שני הש
השבע לקמצים ׃ וכנ
וכנשו דיירי ארעא
בשבע שני סבעא ע
עיבורא לאוצרין ׃ ויק
ויקבץ את כל אכל ש
שבע שנים אשר היו
בארץ מצרים ויתן
אכל בערים אכל ש
שדה העיר אשר סב
סביבתיה נתן בתוכה ׃

וכנש ית כל עיבור
שבע שניא דהואה בא
בארעא דמצרים ויהב
עיבורא בקרויא עיבור
חקל קרתא די בסחרו
בסחרנהא יהב בגוה ׃ ו
ויצבר יוסף בר כחול
חים הרבה מאד עד כי
חדל לספר כי אין מס
מספר ׃ וכנש יוסף ע
עיבורא כחלא דימא
סגי לחדא עד דפסקו
למימני ארי לית מניין ׃
וליוסף ילד שני בנים
בטרם תבוא שנת הרעב
אשר ילדה לו אסנת
בת פוטי פרע כהן און
וליוסף איתילידו תרין
בנין עד לא עלת שתא
דכפנא דילידת ליה י
אסנת בת פוטיפרע ר
רבא דאון ׃ ויקרא יוסף
את שם הבכור מנשה
כי נשני אלהים את כל
עמלי ואת כל בית אבי
וקרא יוסף ית שום ב
בוכרא מנשה ארי נשי
אנשייני יי ית כל עמ
עמלי וית כל בית אבא
ואת שם השני קרא
אפרים כי הפרני א
אלהים בארץ עניי ׃
וית שום תניינא קרא
אפרים ארי אפשיני
יי בארעא שעבודי ׃ חמישי

ויוסף ט̇ שוב בר נש ׀ ויוסף הורד מצרימה ׀ בן שלשים שנה הוא השליט ׀ הב ייבאו את העיר ׀ אנכי ארד עמך
ויהי כל נפש ׀ אלה ועבדיו לבדך ׀ לבני אסת זכור ׀ גאלת בזרוע עמך ׀ ויאמר יואב אל המלך ׀ ישמעו ׀ וכ בליש
תוספת ׀ ישמיה חכם ויסף לקח ׀ הודע לצדיק ויוסף לקח ׀ ואת שם ד̇ וסימ׳ השני ׀ אהרן הכהב ׀ איש גלולי

ובכל ארץ ה' וסימ' ובכל ארץ מצרים היה לחם · תשחת הארץ מפני הרעב · ובכל ארץ אחזתכם גאולה · ובכל ארץ ממשלתו · וחברו דדה"י ·
ואת בנימין ד' וסימ' ואת בנימין אחי יוסף · ואת בנימין שדי יתן לכם · ויקחו האנשים את · ויאמר אליהם יעקב ·

ותכלינה שבע שני הו
השבע אשר היה בארץ
בארץ מצרים ׃ ושלמ
שבע שני סיבעא דהוה
בארעא דמצרים ׃ ותח
ותחלינה שבע שני הרעב
לבוא כאשר אמר יוסף
ויהי רעב בכל הארצות
ובכל ארץ מצרים היה
היה לחם ׃ ושריאה
שבע שני כפנא למיתי
כמא דאמר יוסף והוה
כפנא בכל ארעא דמצרים
הוה לחמא ׃ ותרעב כל
ארץ מצרים ויצעק
העם אל פרעה ללחם
ויאמר פרעה לכל מצרי
מצרים לכו אל יוסף
אשר יאמר לכם תעשו ׃
וכפנת כל ארעא דמ
דמצרים וצוח עמא
קדם פרעה על לחמא
ואמר פרעה לכל מצ
מצראי איזילו לות יוס
יוסף דיימר לכון תע
תעבדון ׃ והרעב היה על
כל פני הארץ ויפתח
יוסף את כל אשר בהם
וישבר למצרים ויחזק
הרעב בארץ מצרים ׃
וכפנא הוה על כל אפי
ארעא ופתח יוסף
ית כל אוצריא דבהון
עיבורא וזבין למצראי
ותקיף כפנא בארעא

במצרים ׃ וכל הארץ
באו מצרימה לשבר
אל יוסף כי חזק הרעב
בכל הארץ ׃ וכל דיירי
ארעא אתו למצרים ז
למזבן עיבורא מן יו
יוסף ארי תקיף כפנא
בכל ארעא ׃ וירא יעק
יעקב כי יש שבר במצ
במצרים ויאמר יעקב
לבניו למה תתראו ׃ וח
וחזא יעקב ארי עיבור
מזדבן במצרים ואמר
יעקב לבנוהי למה תת
תתחזון ׃ ויאמר הנה
שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה וש
ושברו לנו משם ונחי
ונחיה ולא נמות ׃ ואמ
הא שמעית ארי אית
עיבורא מזדבן במצרים
חותו לתמן וזבונו לנא
מתמן וניחי ולא נמות ׃
וירדו אחי יוסף עשרה
עשרה לשבר בר ממצ
ממצרים ׃ ונחתו אחי
יוסף עשרה למזבן ז
עיבורא במצרים ׃ ואת
בנימין אחי יוסף לא
שלח יעקב את אחיו
כי אמר פן יקראנו אס
אסון ׃ וית בנימין אחוהי
דיוסף לא שלח יעקב
עם אחוהי ארי אמר
דילמא יערעניה

מותא ׃ ויבאו בני ישר
ישראל לשבר בתוך
הבאים כי היה הרעב
בארץ כנען ׃ ואתו בני
ישראל למזבן עיבורא
בגו עליא ארי הוה כפנ
בארעא דכנען ׃ ויוסף
הוא השליט על הא
הארץ הוא המשביר
לכל עם הארץ ויבאו
אחי יוסף וישתחוו לו
אפים ארצה ׃ ויוסף
הוא דשליט על ארעא
הוא מזבן עיבורא
לכל עמא דארעא ואו
ואתו אחי יוסף וסג
וסגידו ליה על אפי
אפיהון ארעא ׃ וירא
יוסף את אחיו ויכרם
ויתנכר אליהם
וידבר אתם קשות ויא
ויאמר אליהם מאין בא
באתם ויאמרו מארץ
כנען לשבר אכל ׃ וחזא
יוסף ית אחוהי ואשת
ואשתמודעינון וחשב
וחשב מה דמליל עימ
עמהון ומליל עמהון
קשיא ואמר להון מנן
אתיתון ואמרו מארע
דכנען למזבן עיבורא ׃
ויכר יוסף את אחיו וה
והם לא הכרהו ׃ ואש
ואשתמודע יוסף
ית אחוהי ואינון ליה

אליהם יז' מלא בתור' וסימ' וישלחו האנשים את · לאיש אשר לו עולה · שמעו נא החלום · לכה ואשלחך אליהם · ובטרם יקרב אליהם ·
והנה זעפים · ויתנכר אליהם · ויהי באשר כלו · ולהורת את בני ישראל · וזה הדבר · ואשר ישחט · שור או כשב או עז · ליצו פה הלילה ·
ויבאו משה ואהרן מפני הקהל · ההייתה כל נגהה · אם תעשון · נביא אקים להם · ובלות אלהים כל היום · וזכרו אתו · ולא ישמע אליהם ·

נחנו ה' וסימן כלנו בני איש אחד אנחנו · נחנו נעבר חלוצים · נחנו פשענו ומרינו · והאחד ד' וסימן והאחד איננו ועשה אתם הכהן · ושתי התודות או שני · כלנו ב' ...

אישתמודעוהי : ויזכר
יוסף את החלמות אשר
חלם להם ויאמר
אלהם מרגלים אתם
לראות את ערות הארץ
באתם : ודכיר
יוסף ית חלמיא דחזה
חלים לאחוהי ואמר
להון אלילי אתון למ
למחזי ית בדקא דאר
דארעא אתיתון : ויא
ויאמרו אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכ
אכל : ואמרו ליה
רבוני ועבדך אתו למז
למזבן עיבורא : כלנו
בני איש אחד נחנו כנ
כנים אנחנו לא היו ע
עבדיך מרגלים : כולנא
בני גברא נחנא כיני
אנחנא לא הוו עבדך
אלילי : ויאמר אלהם
לא כי ערות הארץ באתם
לראות : ואמר להון לא
אלהין בדקא דארעא
אתיתון למחזי : ויאמרו
שנים עשר עבדיך אחי
אחים אנחנו בני איש
אחד בארץ כנען והנה
הקטן את אבינו היום
והאחד איננו : ואמרו
תרין עשר עבדך אנחנ
אחין נחנא בני גברא
חד בארעא דכנען והא
וזעירא עם אבונא יומא

חד ליתוהי : ויאמר
אליהם יוסף הוא אשר
אשר דברתי אלכם
לאמר מרגלים אתם :
ואמר להון יוסף הוא
דמלילית עמכון ל
למימר אלילי אתון :
בזאת תבחנו חי פרעה
אם תצאו מזה כי אם
בבוא אחיכם הקטן הנה :
בדא תתבחנון חיי פר
פרעה אם תפקון מכא
אלהין במיתי אחוכון
זעירא הכא : שלחו
מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האסרו
ויבחנו דבריכם האמת
אתכם ואם לא חי פרעה
כי מרגלים אתם : שלחו
מנכון חד וידבר ית
אחוכון ואתון תתאסרו
תתאסרון ויתבחנון
פתגמיכון הקשוט
אתון אמרין ואם לא
חיי פרעה ארי אלילי
אתון : ויאסף אתם אל
משמר שלשת ימים :
וכנש יתהון לבית מט
מטרת תלתא יומין :
ויאמר אלהם יוסף
ביום השלישי זאת ע
עשו וחיו את האלהים
אני ירא : ואמר להון
יוסף ביומא תליתאה
דא עיבידו ואתקיימו :

מן קדם יי אנא דחיל : שני
אם כנים אתם אחיכם
אחד יאסר בבית מש
משמרכם ואתם לכו
הביאו שבר רעבון ב
בתיכם : אם כינין אתון
אחוכון חד יתאסר
בבית מטרתכון ואתון
איזילו אובילו עיבור
דחסיר בבתיכון : ואת
אחיכם הקטן תביאו
אלי ויאמנו דבריכם
ולא תמותו ויעשו כן :
וית אחוכון זעירא ת
תייתון לותי ויתהימנו
פתגמיכון ולא תמו
תמותון ועבדו כן : ויא
ויאמרו איש אל אחיו
אחיו אבל אשמים
אנחנו על אחינו אשר
אשר ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא
שמענו על כן באה
אלינו הצרה הזאת :
ואמרו גבר לאחוהי
בקושטא חייבין אנחנא
אנחנא על אחונא די
חזינא עקת נפשיה
כד הוה מתחנן לנא ולא
קבילנא מניה על כן
אתת לנא עקתא הדא :
ויען ראובן אתם לא
לאמר הלא אמרתי
אליכם לאמר אל
תחטאו בילד ולא

הביאו והביאו ט' וסימן אם כנים אתם · והביאו את אחיכם הקטן · פרקו את נזמי הזהב · ואל צדקיהו מלך יהודה · באו ביתאל ופשעו · הביאו את כל המעשר · ... אלכם ז' חסר ... וסימן הוא אשר דברתי אלכם · ולא ישמע אלכם פרעה · כי ידבר אלכם · ואמר אלכם כעת · באתם עד הנה · ואמר אלכם לא ...

ולתת ח̇ וסימ̇ ויצו יוסף וימלאו את · מלאו ידכם · מתהלך בקרב מחניך · כן אעשה למקום הזה · אני יי̇ חקר לב ובחן · ומעת הוסר התמיד · כי עשים אנחנו · תציג דפס · ועתה כמעט רגע · · דבר ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ דבר האיש אדני הארץ · דבר יי̇ אליכם שארית ·

שמעתם וגם דמו הנה
נדרש: ואתיב ראובן
יתהון למימר הלא א־
אמריתי לכון למימר
לא תחטון בעולימא
ולא קבלתון ואף
דמיה הא מתבעי: וה
והם לא ידעו כי שמע
יוסף כי המליץ בינתם:
ואינון לא ידעין ארי
שמיע יוסף ארי שמע
מתורגמן הוה ביניהון:
ויסב מעליהם ויבך
וישב אלהם וידבר
אלהם ויקח מאתם
את שמעון ויאסר
אתו לעיניהם: ואיס־
ואיסתחר מלוותהון ו
ובכא ותב לוותהון ומ־
ומליל עמהון ודבר
מלוותהון ית שמעון
ואסר יתיה לעיניהון:
ויצו יוסף וימלאו
את כליהם בר ולהשיב
כספיהם איש אל ש־
שקו ולתת להם צדה
לדרך ויעש להם כן:
ופקיד יוסף ומלו ית
מניהון עיבורא ולא־
ולאתבא כספיהון גבר
לשקיה ולמיתן להון
זוודין לאורחא ועבד
להון כן: וישאו את
שברם על חמריהם
וילכו משם: ונטלו ית

עיבורהון על חמרי־
חמריהון ואזלו מת־
מתמן: ויפתח האחד
את שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא
את כספו והנה הוא
בפי אמתחתו: ופתח
חד ית שקיה למיתן
כיסתא לחמריה בבית
מבתא וחזא ית כספיה
והא הוא בפום טוע־
טעניה: ויאמר אל
אחיו הושב כספי וגם
הנה באמתחתי ויצא
לבם ויחרדו איש אל
אחיו לאמר מה זאת
עשה אלהים לנו: ו
ואמר לאחוהי איתו־
איתותב כספי ואף
הא בטועני ונפק מ־
מדע לבהון ותווהו
גבר לאחוהי למימר
מא דא עבד יי לנא: וי
ויבאו אל יעקב אביהם
ארצה כנען ויגידו לו
את כל הקרת אתם ל־
לאמר: ואתו לות יע־
יעקב אבוהון לארעא
דכנען וחויאו ליה
ית כל דערע יתהון:
למימר: דבר האיש
אדני הארץ אתנו ק־
קשות ויתן אתנו כמ־
כמרגלים את הארץ:
מליל גברא רבונא ...

דארעא עמנא קשיין
ויהב יתנא כמאללי
ארעא: ונאמר אליו
כנים אנחנו לא היינו
מרגלים: ואמרנא ליה
כיני אנחנא לא הוינא
אלילי: שנים עשר
אנחנו אחים בני אבינו
האחד איננו והקטן
היום את אבינו בארץ
כנען: תרין עשר אנחנא
אחין בני אבונא חד
ליתוהי וזעירא יומא
דין ית אבונא בארעא
דכנען: ויאמר אלינו
האיש בזאת ארע כי
כנים אתם את אחיכם
האחד הניחו אתי ואת
רעבון בתיכם קחו ולכו
ולכו: ואמר לנא גברא
רבונא דארעא בדא
אדע ארי כיני אתון
אחוכון חד שבוקו
לותי ועיבורא דחסיר
בבתיכון סיבו ואיזילו:
והביאו את אחיכם ה־
הקטן אלי ואדעה כי
לא מרגלים אתם כי
כנים אתם את אחיכם
אתן לכם ואת הארץ
תסחרו: ואיתו ית
אחוכון זעירא לותי
ואידע ארי לא אלילי
אתון ארי כיני אתון
ית אחוכון אתן לכון

והנה הוא ה̇ וסימ̇ ויפתח האחד את שקו · והנה הוא עללות דברים · והיה בבקר כזרח השמש · וארד בית היוצר · ויפן אליו עזריהו ·
אדני ד̇ וסימ̇ ויקח אדני יוסף אתו · ויאמר אלינו אדני האיש · דבר האיש אדני הארץ · ויתן את ההר שמרון · וחד ואדני האדנים ··
ויסב ב̇ וסימ̇ ויסב מעליהם ויבך וישב · ויסב דוד לברך את ביתו · וכל שמואל דכו̇ בס̇א עמשא מתגולל בדם ·· הושב ל̇ דכו̇ ·

נרדה ג׳ וסימ׳ הבה נרדה ונבלה שם · נרדה ונשברה לך אכל · נרדה אחרי פלשתים לילה ·· כלנה ב׳ וסימ׳ ויאמר אליהם יעקב אביהם
ואת עלית על כלנה ·· תמית ב׳ וסימ׳ ויאמר ראובן אל אביו לאמר · כי לאויל יהרג כעש ·· ויאמרו ג׳ ... שאול כי חג ··

ויתארעא תעברון בה
סחורתא ׃ ויהי הם מ
מריקים שקיהם וה
והנה איש צרור כספ
כספו בשקו ויראו
את צרורות כספיהם
המה ואביהם וייראו ׃
והוה אינון מריקין ׃
שקיהון והא גבר צ
צרר כספיה בשקיה
וחזו ית צררי כספ
כספיהון אינון ואב
ואבוהון ודחילו ׃ וי
ויאמר אליהם יעקב
אביהם אתי שכלתם ׃
יוסף איננו ושמעון
איננו ואת בנימן תה
תקחו עלי היו כלנה ׃
ואמר להון יעקב אב
אבוהון יתי אתכלתון
יוסף ליתוהי ושמעון
לא הוה בא וית בנימין
תסבון עלי הואה כה
כלנא ׃ ויאמר ראובן
אל אביו לאמר את
שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה או
אתו על ידי ואני אש
אשיבנו אליך ׃ ואמר
ראובן לאבוהי למימר
ית תרין בני תמית אם
לא איתיניה לך הב
יתיה על ידי ואנא א
אתיביניה לך ׃ ויאמר
לא ירד בני עמכם כי

אחיו מת והוא לבדו
נשאר וקראהו אסון ז
בדרך אשר תלכו בה
והורדתם את שיבתי
ביגון שאלה ׃ ואמר
לא יחות ברי עמכון ז
ארי אחוהי מית והוא
בלחודוהי אשתאר
ויערעיניה מותא בא
באורחא די תהכון בה
ותחתון ית שיבתי בה
בדוונא לשאול ׃ והיה
והרעב כבד בארץ ׃ וכ
וכפנא תקיף בארעא ׃
בוג ויהי כאשר כלו לאכל
את השבר אשר הביאו
ממצרים ויאמר אה
אליהם אביהם שבו
שברו לנו מעט אכל ׃
והוה כד ספיקו למיכל
ית עיבורא די איתיאו
ממצרים ואמר להון
אבוהון תובו זבונו לנא
זעיר עיבורא ׃ ויאמר
אליו יהודה לאמר
העד העיד בנו האיש ו
לאמר לא תראו פני
בלתי אחיכם אתכם ׃ ו
ואמר ליה יהודה לנ
למימר אסהדא אס
אסהדא בנא גברא למי
למימר לא תחזון א
אילהין אחוכון עמכון ׃
אם ישך משלח את
אחינו אתנו נרדה

ונשברה לך אכל ׃ ואם
איתך משלח ית אחונא
עימנא ניחות ונזבון ז
לך עיבורא ׃ ואם איתך
משלח לא נרד כי הו
האיש אמר אלינו לא
תראו פני בלתי אחיכם
אתכם ׃ ואם ליתך מש
משלח לא ניחות ארי
גברא אמר לנא לא
תחזון אפי אילהין ז
אחוכון עמכון ׃ ויאמר
ישראל למה הרעתם
לי להגיד לאיש העוד
לכם אח ׃ ואמר ישראל
ישראל למה אבאיש
אבאשתון לי לחואה
לגברא העד כען לכון
אחא ׃ ויאמרו שאול
שאל האיש לנו ולמ
ולמולדתנו לאמר
העוד אביכם חי היש
לכם אח ונגד לו על
פי הדברים האלה ה
הידוע נדע כי יאמר
הורידו את אחיכם ׃ ז
ואמרו שאלא שאיל
לנא גברא ולילדותנא
למימר העד כען אי
אבוכון קיים האית
לכון אחא וחוינא
ליה על מימר פתגמי
האילין המידע הוינא
ידעין ארי יימר א
אחיתו ית אחוכון ׃

ה׳ חס׳ בליש׳ העדה וסימ׳ העד העד בנו האיש · ואער בד לאמר · השמעו ויעדהו · ויעדהו · התויל הבבות ·· הידע ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳
וסימ׳ הידע נדע כי יאמר · כי כל נבל ימלא יין · ויאמרו אליך הידוע נדע · בתר מל׳ · וסימ׳ אחיהו כל נבלא לבעלים ·· על פי הדברים
האלה ג׳ וסימ׳ שאול שאל האיש · אתך ברית ואת ישראל · ידוע תדעו ·· שאול ב׳ וסימ׳ ויאמרו שאול שאל · ישאלו באבלה והיד
ושאלו ·

הביאותיו ה׳ בליש׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימ׳ אנכי אערבנו מידי · ועבדי כלב עקב היתה · עד יגמל הנער והביאתיו · הביאתיו והצגתיו ·
ב׳ קדמ׳ מלא · לולא ד׳ בת׳ א׳ וסימ׳ כי לולא התמהמהנו · לולא חרשתם בעגלתי · לולא דברתי · לולא האמנתי לראות ·

ויאמר יהודה אל יש
ישראל אביו שלחה
הנער אתי ונקומה
ונלכה ונחיה ולא נמ
נמות גם אנחנו גם
אתה גם טפנו׃ ואמר
יהודה לישראל אבוהי
שלח עולימא עמי׃
ונקום ונזיל וניחי ולא
נמות אף אנחנא אף
את אף טפלנא׃ אנכי
אערבנו מידי תבקשנו
אם לא הביאתיו אליך
והצגתיו לפניך וחטא
וחטאתי לאבי כל הימ
הימים׃ אנא אערבניה
מידי תתבעיניה אם לא
איתיניה לך ואקימניה
קדמך ואיהי חטי לך
כל יומיא׃ כי לולא הת
התמהמהנו כי עתה
שבנו זה פעמים׃ ארי
אילולא איתעכבנא
ארי כען תבנא דנא
תרתין זימנין׃ ויאמר
אלהם ישראל אביהם
אם כן אפוא זאת עשו
קחו מזמרת הארץ בכ
בכליכם והורידו לאיש
לאיש מנחה מעט צ
צרי ומעט דבש נכאת
ולט בטנים ושקדים׃
ואמר להון ישראל
אבוהון אם כן הוא דא
עבידו סיבו מדמשבח

ארעא במניכון ואחיתו
לגברא תקרובתא זעי
זעיר קטף וזעיר דבש
שעף ולטום בטנין׃
ושגדין׃ וכסף משנה
קחו בידכם ואת הכסף
המושב בפי אמתחתיכם
אמתחתיכם תשיבו׃
בידכם אולי משגה
הוא׃ וכספא על חד
תרין סיבו בידכון וית
כספא דאיתותב בפום
אמתחתכון תתיבון
בידכון דילמא שלו
הוא׃ ואת אחיכם קחו
וקומו שובו אל האיש׃
וית אחוכון דברו וקומו
וקומו תובו לות גברא׃
ואל שדי יתן לכם רח
רחמים לפני האיש ו
ושלח לכם את אחיכם
אחר ואת בנימין ואני
כאשר שכלתי שכלתי׃
ואל שדי יתן לכון רח
רחמין קדם גברא ויפ
ויפטר לכון ית אחוכון
אוחרנא וית בנימין וי
ואנא כמא דאתכלית
תכלית׃ ויקחו האנש
האנשים את המנחה
הזאת ומשנה כסף
לקחו בידם ואת בנימן
ויקמו וירדו מצרים
ויעמדו לפני יוסף׃
ונסיבו גבריא ית תק

תיקרובתא הדא ועל
על תרין כספא נסיבו
בידיהון וית בנימן
בנימן וקמו ונחתו
למצרים וקמו קדם
יוסף׃ וירא יוסף אתם
את בנימין ויאמר לא
לאשר על ביתו הבא
האנשים הביתה וטבח
טבח והכן כי אתי יאכ
יאכלו האנשים בצה
בצהרים׃ וחזא יוסף
עמהון ית בנימן ואמר
לדי ממנא על ביתיה
אעיל ית גבריא לבית
ונכוס נכסתא ואתקן
ארי עמי אכלין גבר
בשירותא׃ ויעש הא
האיש כאשר אמר
יוסף ויבא האיש את
האנשים ביתה יוסף׃
ועבד גברא כמא דאמ
יוסף ואעיל גבריא
ית גבריא לבית יוסף׃
ויראו האנשים כי
הובאו בית יוסף ויא
ויאמרו על דבר הכסף
השב באמתחתינו בת
בתחלה אנחנו מובא
מובאים להתגלל
עלינו ולהתנפל עלינו
ולקחת אתנו לעבדים
ואת חמרינו׃ ודחילו
גבריא ארי איתעלו
לבית יוסף ואמרו על

מצרים ה׳ דסבי׳ מצרימה ומטע׳ וסימ׳ והמדנים מכרו אתו · וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף · לך מצרים כי מתו · והשיבך [illegible] מצרים
באניות · כאשר בא יעקב מצרים · [illegible] ירידה מצרים ה׳ בליש׳ וסימ׳ ויקמו וירדו מצרים · ויעקב ובניו ירדו מצרים · הוי היורדים
מצרים לעזרה · ההלכים לרדת מצרים · [illegible] הבא א׳ וסימ׳ הבא את האנשים · הבא נא ידך בחיקך · לך הביא את העיר · [illegible]

ויהי ה׳ בטע׳ בספ׳ וסימ׳ ויהי גבול הכנעני מצידון · באשר התעו אתי אלהים · ברכת יי את כל אשר · כי באנו אל המלון · ויהי
ביצאת נפשה כי מתה ··· ד׳ אלפין דגש וסימ׳ ויביאו לו את המנחה · ויביאו לנו · דעזרא · ממושבתיכם תביאו · וישבו ... לא׳

עיסק כספא דאיתו
דאיתותב בטוענא
בקדמיתא אנחנא מ
מתעלין לאיתרברא
עלנא ולאיסתקפא
עלנא ולמיסב יתנא
לעבדין ולמדבר ית
חמרנא | ויגשו אל הא
האיש אשר על בית
יוסף וידברו אליו פ
פתח הבית | וקריבו
לות גברא די ממנא
על בית יוסף ומלילו
עמיה בתרע ביתא |
ויאמרו בי אדני ירד
ירדנו בתחלה לשבר
אכל | ואמרו בבעו ר
רבוני מיחת נחתנא
בקדמיתא למיזבן עי
עיבורא | ויהי כי באנו
אל המלון ונפתחה
את אמתחתינו והנה
כסף איש בפי אמתח
אמתחתו כספנו במ
במשקלו ונשב אתו
בידנו | והוה כד אתינא
לבית מבתנא ופתחנא
ית טוענא והא כסף
גברא בפום טועניה
כספנא במתקליה וא
ואתיבנא יתיה בידנא |
וכסף אחר הורדנו
בידנו לשבר אכל ל
לא ידענו מי שם כ
כספנו באמתחתינו |

וכספא אוחרנא אח
אחיתנא בידנא למ
למיזבן עיבורא לא
ידענא מאן שוי כספנא
בטוענא | ויאמר
שלום לכם אל תיראו
אלהיכם ואלהי אביכ
אביכם נתן לכם מט
מטמון באמתחתיכם
כספכם בא אלי ויוצ
ויוצא אליהם את
שמעון | ואמר שלם
לכון לא תדחלון א
אלהכון ואלהא דאבוכון
יהב לכון סימא בטו
בטעוניכון כספכון ע
אתא לותי ואפיק
לותהון ית שמעון | ו
ויבא האיש את האנש
האנשים ביתה יוסף
ויתן מים וירחצו רג
רגליהם ויתן מספוא
לחמוריהם | ואעיל ג
גברא ית גבריא לבית
יוסף ויהב מיא ואסחו
ריגליהון ויהב כסתא
לחמריהון | ויכינו את
המנחה עד בוא יוסף
בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם | ואת
ואתקינו ית תקרובתא
עד דעל יוסף בשירו
בשירותא ארי שמעו
ארי תמן ייכלון לח
לחמא | ויבא יוסף

הביתה ויביאו לו את
המנחה אשר בידם
הביתה וישתחוו לו
ארצה | ועל יוסף לב
לביתא ואעילו ליה
ית תקרובתא דבידהו
בידיהון לביתא וסגד
וסגידו ליה על ארעא |
וישאל להם לשלום
ויאמר השלום אביכם
הזקן אשר אמרתם
העודנו חי | ושאיל
להון לשלם ואמר
השלם אבוכון סבא
די אמרתון העד כען
הוא קיים | ויאמרו
שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו וישתחוו |
ואמרו שלם לעבדך
אבונא עד הוא קיים
וכרעו וסגידו | וישא
עיניו וירא את בנימן
אחיו בן אמו ויאמר
הזה אחיכם הקטן א
אשר אמרתם אלי וי
ויאמר אלהים יחנך
בני | וזקף עינוהי וחזא
ית בנימן אחוהי בר
אימיה ואמר הדין א
אחוכון זעירא דאמ
דאמרתון לי ואמר
מן קדם יי יתרחם עלך
שביעי ברי | וימהר יוסף כי
נכמרו רחמיו אל
אחיו ויבקש לבכות

ביצהרים יב׳ וסימ׳ עד בוא יוסף בצהרים · כי אתי יאכלו האנשים בצהרים · והיית ממשש בצהרים · ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ·
כמלצר בצהרים בבשה · קומו ונעלה בצהרים · ובן הדדר שתה · בחור שודד בצהרים · והבאתי השמש בצהרים · כי עזה עזובה תהיה · ומלילה
ימשו בצהרים · איכה תרביץ בצהרים ··· ויחנך ב׳ וסימ׳ וישא עיניו וירא את בנימן אחיו · כי עסביבין יעב ··· ונפתחה ל׳ ··

משאות ד׳ בליש וסימ׳ וישא משאת מאת פניו · ב׳ בן וחס · והמשאות אותה משרשיה · ויחזו לך משאות שוא ומדוחים · ב׳ בתר מל׳ ·
שברו ב׳ מב׳ ליש׳ וסימ׳ את אביעי גביע הכסף · ויהי כשמוע גדעון · וחד שברו על ר״א אדונו ·· ותרב ב׳ משאת · חכמת שלמה ··

ויבא החדרה ויבך ש
שמה׃ ואוחי יוסף
ארי איתגוללו רחמ
רחמוהי על אחוהי
ובעא למיבכא ועל
לאדרון בית משכבא
ובכא תמן׃ וירחץ פ
פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם׃
ואסחי אפוהי ונפק
ואיתעכב ואמר שוו
לחמא׃ וישימו לו
לבדו ולהם לבדם ול
ולמצרים האכלים
אתו לבדם כי לא יוכ
יוכלון המצרים לא
לאכל את העברים ל
לחם כי תועבה היא
למצרים׃ ושויאו ל
ליה בלחודוהי ולהון
בלחודיהון ולמצראי
דאכלין עמיה בלח
בלחודיהון ארי לא
יכלון מצראי למיכל
ית עבראי לחמא
ארי בעירא דמצראי
דחלין ליה עבראי
אכלין׃ וישבו לפניו
הבכור כבכרתו והצ
והצעיר כצערתו
ויתמהו האנשים א
איש אל רעהו׃ ואז
ואסחרו קדמוהי ר
רבא כרביותיה וזעירא
כזעירותיה ותמהו

גבריא גבר לחבריה׃
וישא משאת מאת
פניו אליהם ותרב מ
משאת בנימן ממשא
משאת כלם חמש
ידות וישתו וישכרו
עמו׃ ונטל חולקין ו
מן קדמוהי לקדמיהון
וסגיאת חולקא דב
דבנימן מחולקא דכ
דכולהון חמשא חו
חולקין ושתיאו ור
ורויאו עמיה׃ ויצו ביד
את אשר על ביתו ל
לאמר מלא את אמ
אמתחת האנשים א
אכל כאשר יוכלון ש
שאת ושים כסף איש
בפי אמתחתו׃ ופקיד
ית דממנא על ביתיה
למימר מלי ית טו
טוענא דגבריא כמא
דיכלון למטען ושוי
כסף גבר בפום טועניה׃
ואת גביעי גביע הכסף
תשים בפי אמתחת
הקטן ואת כסף שברו
ויעש כדבר יוסף אשר
דבר׃ וית כלידי כלידא
דכספא תשוי בפום
טוענא דזעירא וית
כסף זבינוהי ועבד כ
כפתגמא דיוסף די
מליל׃ הבקר אור וה
והאנשים שלחו המה

וחמריהם׃ צפרא נהר
וגבריא איתפטרו א
אינון וחמריהון׃ הם
יצאו את העיר לא
הרחיקו ויוסף אמר
לאשר על ביתו קום
רדף אחרי האנשים
והשגתם ואמרת א
אלהם למה שלמתם
רעה תחת טובה׃ אינון
נפקו מן קרתא לא
ארחיקו ויוסף אמר
לדי ממנא על ביתיה
קום רדף בתר גבריא
ותדביקינון ותימר ל
להון למה אשלימתון
בישתא חלף טבתא׃
הלוא זה אשר ישתה
אדני בו והוא נחש י
ינחש הרעתם אשר
עשיתם׃ הלא דישתי
ריבוני ביה והוא בדקא
מבדק ביה אבאשתון
די עבדתון׃ וישגם ו
וידבר אלהם את הדברים
האלה׃ ואדביקינון ו
ומליל עמהון ית פת
פתגמיא האילין׃ ויא
ויאמרו אליו למה י
ידבר אדני כדברים הא
האלה חלילה לעבדיך
מעשות כדבר הזה׃ וא
ואמרו ליה למא ימלל
רבוני כפתגמיא האי
האילין חס לעבדך

משאת ז׳ בליש וסימ׳ ותרב משאת בנימן · העשוי מן העיר · ותצא אחריו משאת המלך · ויקרא המלך להודיע מראש · ויתנו קול
ביהודה ובירושלם · תכון תפלתי קטרת לפניך · וחד ומשאת בי תקחי מימנו ·· וישגם ה׳ חס בליש׳ וסימ׳ וישגם וידבר אליהם אחרי
הגדוד הזה האשיגנו · מהר והשגנו · וישגו את צדקיהו המלכים · וחכרו קדמ׳ דירמיה ·· והצעיר ב׳ כצערתו · והקטן יהיה לאלף ··

בדבריכם ג̇ וסימ̇ ותאמר גם עתה כדבריכם כן ׃ ותאמר כדבריכם כן הוא ׃ דרחב ׃ הנני מתפלל אל יי̇ אלהיכם ׳׳ ׳׳ וימצא ז̇ וסימנ̇
וימצא הגביע ׃ וימצא בהם גבורי חיל ׃ וישב בצרלו ׃ וישמחו כל יהודה ׃ ויבקש הדבר וימצא ׃ וימצא כתוב אשר ׃ וימצא מבני הכהנים ׳׳

מלמעבד כפתגמא
הדין ׃ הן כסף אשר
מצאנו בפי אמתחתינו
השיבנו אליך מארץ
כנען ואיך נגנב מבית
אדניך כסף או זהב ׃ ה
הא כספא די אשכחנא
בפום טוענא אתיבנא
לך מארעא דכנען ו
ואיכדין ניגנוב מבית
רבונך מנין דכסף או
מנין דדהב ׃ אשר ימ
ימצא אתו מעבדיך
ומת וגם אנחנו נהיה
לאדני לעבדים ׃ די
דישתכח עמיה מעו
מעבדך וימות ואף
אנחנא נהי לרבוני
לעבדין ׃ ויאמר גם
עתה כדבריכם כן הוא
אשר ימצא אתו יהיה
לי עבד ואתם תהיו נ
נקיים ׃ ואמר אף כען
כפתגמיכון כן הוא
די ישתכח עמיה יהא
לי עבדא ואתון תהון
זכאין ׃ וימהרו ויורדו
איש את אמתחתו ארצ
ארצה ויפתחו איש א
אמתחתו ׃ ואוחיאו ו
ואחיתו גבר ית טועני
ארעא ופתחו גבר ט
טועניה ׃ ויחפש בגדול
החל ובקטן כלה וימצ
וימצא הגביע באמ

באמתחת בנימן ׃ ובל
ובלש ברבא שרי ובז
ובזעירא שיצי ואיש
ואישתכח כלידא
בטוענא דבנימן ׃ ויק
ויקרעו שמלתם ויע
ויעמס איש על חמרו
וישבו העירה ׃ ובזעו
לבושיהון ורמו גבר
על חמריה ותבו לק
לקרתא ׃ ויבא יהודה
ואחיו ביתה יוסף ו
והוא עודנו שם ויפלו
לפניו ארצה ׃ ועל
יהודה ואחוהי לבית
יוסף והוא עד כען
תמן ונפלו קדמוהי
על ארעא ׃ ויאמר
להם יוסף מה המעש
המעשה הזה אשר
עשיתם הלא ידעתם
כי נחש ינחש איש
אשר כמני ׃ ואמר
להון יוסף מה עובדא
הדין די עבדתון הלא
ידעתון ארי בדקא יב
למבדק גברא דכותי ׃
ויאמר יהודה מה נא
נאמר לאדני מה נד
נדבר ומה נצטדק
האלהים מצא את
עון עבדיך הננו עבדים
לאדני גם אנחנו גם
אשר נמצא הגביע
בידו ׃ ואמר יהודה

מה נימר לרבוני מה
נמליל ומה נזכי מן
קדם יי̇ אישתכח ית
חובא דעבדך הא אנ
אנחנא עבדין לרבוני
אף אנחנא אף דאישת
דאישתכח כלידא בי
בידיה ׃ ויאמר חלילה
לי מעשות זאת האיש
אשר נמצא הגביע בי
בידו הוא יהיה לי עב
עבד ואתם עלו לשלום
אל אביכם ׃ ואמר חס
לי מלמעבד דא גברא
די אישתכח כלידא
בידיה הוא יהא לי ע
עבדא ואתון סקו לש
לשלם לות אבוכון ׃ וי

פ פ פ

ויגש אליו יהודה ויא
ויאמר בי אדני ידבר
נא עבדך דבר באזני
אדני ואל יחר אפך בע
בעבדך כי כמוך כפרע
כפרעה ׃ וקריב לותיה
יהודה ואמר בבעו
רבוני ימליל כען עבדך
פתגמא קדם רבוני ו
ולא יתקף רוגזך בע
בעבדך ארי כפרעה כן
את ׃ אדני שאל את
עבדיו לאמר היש לכם
אב או אח ׃ ריבוני ש
שאיל ית עבדוהי למימ
האית לכון אבא או

העירה ט̇ וסימ̇ ויקרעו שמלתם ויעמס ׃ וירע העם ויתקעו בשפרות ׃ וגם אל אחת מהערים האלה ׃ ויהונתן ואחימעץ עמדים ׃ וארח
קומי לכי לביתך ׃ וישלח מלאכים אל אחאב ׃ ויתר דברי יחזקיהו ׃ ובני עמון ראו ׃ העירה והקריצה למשפט ׃ בתר לשו עוידה ׳׳ ׳׳ בי אדני
ז̇ וסימ̇ ויגש אליו יהודה ׃ ירד ירדנו בתחלה ׃ אל נא השה עלינו ׃ ולמה מצאתנו ׃ אני הבינבת עמכה ׃ ואני האשה הזאת ׃ תנו לה את הילוד ׳׳

ויגש

אהבו ד̇ וסימ̇ וילד זקנים קטן ׳ אהבת נפשו אהבו ׳ ז̇ית̇ אהבו ׳ יה̇ אהבו ׳ עשה חפצו ״ ׳׳ אמו דקדים לאביו ג̇ וסימ̇ ויותר
הוא לבדו לאמו ׳ כי אם לשארו הקרב ׳ איש אמו ואביו תיראו ׳׳ ״ עלינו ב̇ וסימ̇ ויהי כי עלינו אל עבדך ׳ לאסר את שמשון ״

אחא ׃ ונאמר אל אדני
יש לנו אב זקן וילד
זקנים קטן ואחיו מת
ויותר הוא לבדו לאמ
לאמו ואביו אהבו ׃ ו
ואמרנא לרבוני אית
לנא אבא סבא ובר
סיבתא זעיר ואחוהי
מית ואשתאר הוא
בלחודוהי ואבוהי ר
רחים ליה ׃ ותאמר
אל עבדיך הורדהו א
אלי ואשימה עיני ע
עליו ׃ ואמרת לעבדך
אחתוהי לותי ואש
ואשוי עיני עלוהי ׃
ונאמר אל אדני לא
יוכל הנער לעזב את
אביו ועזב את אביו ו
ומת ׃ ואמרנא לרבוני
לא יכול עולימא למ
למשבק ית אבוהי ו
ואם ישבוק ית אבוהי
ימות ׃ ותאמר אל ע
עבדיך אם לא ירד א
אחיכם הקטן אתכם
לא תספון לראות פני ׃
ואמרת לעבדך אם לא
יחות אחוכון זעירא
עמכון לא תוספון ל
למחזי אפי ׃ ויהי כי ע
עלינו אל עבדך אבי
ונגד לו את דברי אדני ׃
והוה כד סליקנא לות
עבדך אבא וחוינא

ליה ית פתגמי רבוני ׃
ויאמר אבינו שבו
שברו לנו מעט אכל ׃
ואמר אבונא תובו ת
זבונו לנא זעיר עיב
עיבורא ׃ ונאמר לא
נוכל לרדת אם יש א
אחינו הקטן אתנו
וירדנו כי לא נוכל ר
לראות פני האיש ו
ואחינו הקטן איננו
אתנו ׃ ואמרנא לא
ניכול למיחת אם אית
אחונא זעירא עמנא
וניחות ארי לא ניכול
למיחזי אפי גברא
ואחונא זעירא ליתה
ליתוהי עמנא ׃ ויאמר
עבדך אבי אלינו אתם
ידעתם כי שנים ילדה
לי אשתי ׃ ואמר עבדך
אבא לנא אתון ידעתון
ארי תרין ילידת לי
איתתי ׃ ויצא האחד
מאתי ואמר אך טרף
טרף ולא ראיתיו עד
הנה ׃ ונפק חד מלותי
ואמרית ברם מקטל קט
קטיל ולא חזיתיה עד
כען ׃ ולקחתם גם את
זה מעם פני וקרהו
אסון והורדתם את
שיבתי ברעה שאלה ׃
ותדברון אף ית דין
מן קדמי ויערעניה

מותא ותחתון ית ש
שיבתי בבישתא לש
לשאול ׃ ועתה כבאי
אל עבדך אבי והנער
איננו אתנו ונפשו
קשורה בנפשו ׃ וכען
כמיתי לות עבדך
אבא ועולימא ליתו
ליתוהי עמנא ונפ
ונפשיה חביבא ליה
כנפשיה ׃ והיה כראותו
כי אין הנער ומת
והורידו עבדיך את
שיבת עבדך אבינו
ביגון שאלה ׃ ויהי כ
כד יחזי ארי לית
עולימא וימות ויח
ויחתון עבדך ית ש
שיבת עבדך אבונא
בדונא לשאול ׃ כי
עבדך ערב את הנער
מעם אבי לאמר
אם לא אביאנו אליך
וחטאתי לאבי כל הי
הימים ׃ ארי עבדך מ
מערב בעולימא מן
אבונא למימר אם לא
איתיניה לך ואיהי
חטי לאבא כל יומיא ׃
ועתה ישב נא עבדך
תחת הנער יעל עם
אחיו ׃ וכען יתיב כען
עבדך תחות עולימא
לרבוני ועולימא יסק
עם אחוהי ׃ כי איך

לוי

ונפשו ח̇ וסימ̇ ונפשו קשורה בנפשו ׳ והיה כאשר יחלם ׳ ונפשו לא חיה ׳ אך בשרו ונפשו יבאם ׳ ויהמיתו חיתו להם ׳ ונפשו אותה
ויעש ׳ ונפשו משאול תציל ׳ ונפשו לא תשבע מן הטובה ״ ב׳׳ ערב ה̇ וסימ̇ כי עבדך ערב את הנער ׳ כי מי הוא זה ערב ׳ רע ירוע כי
ערב זר ׳ לקח בגדו ׳ קח בגדו ׳׳ ׳׳ ראיתיו ב̇ וסימ̇ ויצא האחד מאתי ׳ האמר לאביו ולאמו לא ׳ וחד דראיתיו ׳ מגיע אצל האיל ״

ברע ג׳ וסימ׳ פן אראה ברע׳ מאוס ברע׳ וחברו׳ ולא עמד ג׳ וסימ׳ ולא יכל יוסף להתאפק׳ ויצח ה׳ ויוצא מנחם את הכסף׳
ה׳ מלין בב׳ טעמ׳ וסימ׳ ועתה אל תעצבו׳ אנא חטא העם הזה׳ ואמרתם׳ ואילו האחד שיפול׳ בלשאש יצר׳

אעלה אל אבי והנער
איננו אתי פן אראה
ברע אשר ימצא את
אבי ׀ ארי איכדין
איסק לות אבא
ועולימא ליתוהי
עימי דילמא אחזי
בבישו דיתשכח ית
מה אבא ׀ ולא יכל יוסף
להתאפק לכל הנצבים
עליו ויקרא הוציאו
כל איש מעלי ולא
עמד איש אתו
בהתודע יוסף אל
אחיו ׀ ולא יכיל יוסף
לאיתחסנא לכל
דקיימין עילווהי
וקרא אפיקו כל
אינש מעלוי ולא קם
אינש עימיה כד
איתידע יוסף לות
אחוהי ׀ ויתן את קלו
בבכי וישמעו מצרים
וישמע בית פרעה
ויהב ית קליה בבכיתא
ושמעו מיצראי ושמע
בית פרעה ׀ ויאמר
יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי
ולא יכלו אחיו לענות
אתו כי נבהלו מפניו
ואמר יוסף לאחוהי
אנא יוסף העד כען
אבא קיים ולא יכילו
אחוהי לאתבא יתיה

פיתגם ארי אתבהילו
מן קדמוהי ׀ ויאמר
יוסף אל אחיו גשו
נא אלי ויגשו ויאמר
אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי
מצרימה ׀ ואמר
יוסף לאחוהי קריבו
כען לותי וקריבו
ואמר אנא יוסף
אחוכון דזבינתון יתי
למצרים ׀ ועתה אל
תעצבו ואל יחר
בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למחיה
שלחני אלהים
לפניכם ׀ וכען לא
תתנססון ולא יתקף
בעיניכון ארי זבינתון
יתי הכא ארי לקיימא
שלחני יי קדמיכון ׀
כי זה שנתים הרעב
בקרב הארץ ועוד
חמש שנים אשר אין
חריש וקציר ׀ ארי
דין תרתין שנין כפנא
בגו ארעא ועוד
חמש שנין דליתיה
זרועא וחצדא ׀
וישלחני אלהים
לפניכם לשום לכם
שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה
גדלה ׀ ושלחני יי
קדמיכון לשואה

לכון שארא בארעא
ולקיימא לכון
ישראל לשיזבא רבא ׀ ועתה
לא אתם שלחתם
אתי הנה כי האלהים
וישמני לאב לפרעה
ולאדון לכל ביתו
ומשל בכל ארץ
מצרים ׀ וכען לא
אתון שלחתון יתי
הכא אלהין מן
קדם יי ושויני לאבא
לפרעה ולריבון לכל
אינש ביתיה ושליט
בכל ארעא דמצרים ׀
מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה
אמר בנך יוסף שמני
אלהים לאדון לכל
מצרים רדה אלי
אל תעמד ׀ אוחו
וסקו לות אבא
ותימרון ליה כדנן
אמר ברך יוסף שויני יי
לריבון לכל מצרים
חות לותי לא תתעכב ׀
וישבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי
אתה ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך וכל
אשר לך ׀ ותתיב
בארעא דגשן ותהי
קריב לי את ובנך ובני
בנך ועאנך ותורך וכל
דילך ׀ וכלכלתי אתך

בבכי ו׳ וסימ׳ ויתן את קלו בבכי׳ בבכי יעלה בו׳ בבכי יעלה בכי׳ בכי יעזר גפן שדקה׳ וחברו׳ ושקוי בבכי מסכתי׳ ולהחיות ג׳ וסימ׳
ולהחיות לכם לפליטה גדלה׳ האלהים אני להמית ולהחיות׳ ולהחיות לב נדכאים׳ מהרו ד׳ וסימ׳ מהרו ועלו אל אבי׳ פן ימהר והשגנו׳
מהרו ועשו כמוני׳ מהרו את המן׳ וקציר ב׳ וסימ׳ זרע וקציר וקור וחם׳ כי זה שנתים הרעב׳ רדה ב׳ אלי׳ והשכבה׳

ועינו ו̇ וסימ̇ ועיני לאה רכות ׃ ועיני ישראל כבדו מזקן ׃ ועיני רשעים תכלינה ׃ לחלק יאיר רעים ׃ והנה עיניכם ראות ועיני ׃
וישח אדם וישפל איש ׃ ויאמר יואב אל המלך ויוסף ׃ אם אמיצע מחפין דלים ׃ את פני מבין חכמה ׃ שאול ואבדון לא תשבענה ׃

שם כי עוד חמש ש
נים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר
לך ׃ ואיזון יתך תמן
ארי עוד חמש שנין
כפנא דילמא תתמסכן
את ואנש וכל דילך ׃
והנה עיניכם ראות
ועיני אחי בנימן כי פי
המדבר אליכם ׃ והא
עיניכון חזן ועיני אחי
בנימן ארי בלישנכון
אנא ממלל עימכון ׃
והגדתם לאבי את כל
כבודי במצרים ואת
כל אשר ראיתם ומה
ומהרתם והורדתם
את אבי הנה ׃ ותחוון
לאבא ית כל יקרי בו
במצרים וית כל די ח
חזיתון ותוחון ותח
ותחתון ית אבוכון הו
הכא ׃ ויפל על צוארי
בנימן אחיו ויבך ובנ
ובנימן בכה על צואריו ׃
ונפל על צוארי בנימן
אחוהי ובכא ובנימן
בכא על צוארהי ונ
וינשק לכל אחיו ויבך
עליהם ואחרי כן דברו
אחיו אתו ׃ ונשק לכל
אחוהי ובכא עליהון
ובתר כן מלילו אחוהי
עימיה ׃ והקל נשמע
בית פרעה לאמר באו

אחי יוסף וייטב בעי
בעיני פרעה ובעיני ע
עבדיו ׃ וקלא אישתמ
אישתמע בית פרעה
למימר אתו אחי יוסף
ושפר בעיני פרעה
ובעיני עבדוהי ׃ ויאמ
ויאמר פרעה אל
יוסף אמר אל אחיך
זאת עשו טענו את
בעירכם ולכו באו א
ארצה כנען ׃ ואמר
פרעה ליוסף אימר
לאחך דא עבידו טו
טעונו ית בעירכון וה
ואיזילו אובילו א
ארעא דכנען ׃ וקחו
את אביכם ואת בתי
בתיכם ובאו אלי וא
ואתנה לכם את טוב ה
ארץ מצרים ואכלו
את חלב הארץ ׃ ודברו
ית אבוכון וית אינש
בתיכון ועולו לותי
ואתן לכון ית טוב א
ארעא דמצרים ותיכ
ותיכלון ית טובא דא
דארעא ׃ ואתה צויתה
זאת עשו קחו לכם
מארץ מצרים עגלות
לטפכם ולנשיכם ונש
ונשאתם את אביכם
ובאתם ׃ ואת מפקד
דא עיבידו סבו לכון
מארעא דמצרים עג

עגלן לטפלכון ולנשי
ולנשיכון ותיטלון
ית אבוכון ותיתון ׃ וע
ועינכם אל תחס על
כליכם כי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא ׃ ות
ועינכון לא תחוס על
מניכון ארי טוב כל
ארעא דמצרים דילכ
דילכון הוא ׃ ויעשו
כן בני ישראל ויתן
להם יוסף עגלות על
פי פרעה ויתן להם צדה
לדרך ׃ ועבדו כן בני
ישראל ויהב להון י
עגלן על מימרא די
דפרעה ויהב להון זו
זוודין לאורחא ׃ לכ
לכלם נתן לאיש חי
חליפות שמלות ול
ולבנימן נתן שלש
מאות כסף וחמש מ
חליפות שמלות ׃ לי
לכלהון יהב לגבר
אסטלון דלבושין ו
ולבנימן יהב תלת מ
מאה סלעין דכסף
וחמש אסטלון ד
דלבושין ׃ ולאביו ש
שלח כזאת עשרה
חמרים נשאים מטוב
מצרים ועשר אתנת
נשאות בר ולחם ומז
ומזון לאביו לדרך ׃
ולאבוהי שלח כדא

ובנימין ט̇ יחיד̇ וסימ̇ ובנימן בכה על צואריו ׃ יששכר זבולן ובנימן ׃ ובנימן החל להכות חללים ׃ וירשו הנגב את הר עשו ׃ ובנ
ידיעאל ׃ ובנימן הוליד ׃ ולוי ובנימן לא פקד בתוכם ׃ ויעמד את כל הנמצא לפני ׃ וכל יהודה ויוסף ובנימן ׃ ולאביו ג̇ וסימ̇
שלח כזאת ׃ כי אם לשארו הקרוב ׃ ולאביו לא הגיד ׃ דשמשון ׃ ומזון ג̇ וסימ̇ בר ולחם ומזון ׃ ומזון לכלא ביה ׃ וחברו

ארץ ה׳ דסבירין ארצה וסימ׳ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען ׃ צחנו געבר חלוצים ׃ ותבא ותקד בת שבע אפים ארץ ׃ ולא יפול
יצרור ארץ ׃ באדה ד׳ וסימ׳ ויבא באדה שבע ׃ ומשם באדה ׃ ויצא אתם ויקם וילך באדה ׃ בארא בני אשר ׃ וחד ויתרן ובארא ׃

עשרה חמרין טעינין
מטוב מצרים ועשר
אתנן טעינן עבור
לחם וזודין לאבוהי
לאורחא׃ וישלח את
אחיו וילכו ויאמר
אלהם אל תרגזו בדרך׃
ושלח ית אחוהי ואז
ואזלו ואמר להון לא
לא תתנצון באורחא׃
ויעלו ממצרים ויבאו
ארץ כנען אל יעקב
אביהם׃ וסליקו ממ
ממצרים ואתו לארעא
דכנען לות יעקב אבו
אבוהון׃ ויגדו לו ל
לאמר עוד יוסף חי
וכי הוא משל בכל
ארץ מצרים ויפג לבו
כי לא האמין להם׃
וחויאו ליה למימר
עד כען יוסף קיים׃
וארי הוא שליט בכל
ארעא דמצרים והוה
מלין פיגן על ליביה
ארי לא הימין להון׃
וידברו אליו את כל
דברי יוסף אשר דבר
אליהם וירא את הע
העגלות אשר שלח
יוסף לשאת אתו ותחי
ותחי רוח יעקב אביהם׃
ומלילו עמיה ית כל
פתגמיא די מליל
עמיה וחזא ית עגל

רביעי

עגלתא דשלח יוסף
למיטל יתיה ושרת
רוח קודשא על יעק
אבוהון׃ ויאמר ישר
ישראל רב עוד יוסף
בני חי אלכה ואראנו
בטרם אמות׃ ואמר
ישראל סגי לי חדוא
עד כען יוסף ברי קים
איזל ואחזיניה עד
עד לא אימות׃ ויסע
ישראל וכל אשר
לו ויבא בארה שבע
ויזבח זבחים לאלהי
אביו יצחק׃ ונטל יש
ישראל וכל די ליה
ואתא לבארא דשבע
ודבח דבחין לאלהא
אבוהי דיצחק׃ ויאמ
ויאמר אלהים לישר
לישראל במראת
הלילה ויאמר יעקב׃
יעקב ויאמר הנני׃ וא
ואמר יי לישראל בחז
בחיזוא דליליא ואמר
יעקב יעקב ואמר
הא אנא׃ ויאמר אנכי
האל בית אל אלהי
אביך אל תירא מרדה
מצרימה כי לגוי גדול
אשימך שם׃ ואמר
אנא אלהא אלהי אבוך
אל תדחל מלמיחת
למצרים ארי לעם
סגי אשוינך תמן׃ א

אנכי ארד עמך מצ
מצרימה ואנכי אעלך
גם עלה ויוסף ישית
ידו על עיניך׃ אנא א
איחות עמך למצרים
ואנא אסקינך גם אז
אסקא ויוסף ישוי ית
ידוהי על עינך׃ ויקם
יעקב מבאר שבע ויש
וישאו בני ישראל
את יעקב אביהם ואת
טפם ואת נשיהם בע
בעגלות אשר שלח
פרעה לשאת אתו׃
וקם יעקב מבארא דז
דשבע ונטלו בני ישר
ית יעקב אבוהון וית
טפלהון וית נשיהון
בעגלתא די שלח פרע
למיטל יתיה׃ ויקחו
את מקניהם ואת רכ
רכושם אשר רכשו ב
בארץ כנען ויבאו מ
מצרימה יעקב וכל
זרעו אתו׃ ודברו ית
גיתיהון וית כל קני
קנינהון די קנו בא
בארעא דכנען ועלו
למצרים יעקב וכל
בנוהי עמיה׃ בניו
ובני בניו אתו בנתיו
ובנות בניו וכל זרעו
הביא אתו מצרימה׃
בנוהי ובני בנוהי עמ
עמיה בנתיה ובנת

ויגדו ד׳ חס׳ וסימ׳ ויבאו עבדי יצחק ׃ עוד יוסף חי ׃ וישובו המלאכים ויגדו ׃ ויגדו לו את דברי רבשקה ודמלכים ׃ וכל שבטים
ישמעאל דכות׳ חס בסב מלא חטאים ליי לאבל ׃ ויגדו לאנשי יבש וישמחו ׃ אלהים לישראל ג׳ וסימ׳ ויאמר אלהים לישראל ׃
כי יש אלהים לישראל ׃ ויאמן ויגדל שמך ׃ דדה׳ ׃ אנכי ׃ אשימך ג׳ וסימ׳ ויאמר אנכי האל ׃ ויאמר דוד אל אכיש ׃ איך אתנך ׃

גרא ב וסימ גרא ונעמן אחי ׃ והנה עמך שמעי בן גרא ׃ דגברי בת א דבעירא ודאתקלא בת ה ׃ וראש ב בב ליש וסימ
אחי וראש מפים וחפים ׃ זכור עניי ומרודי לענה ׃ ואת אפרים ב וסימ ויולד ליוסף בארץ מצרים ׃ ויהי אחרי הדברים ׃

בנתיה וכל בנוהי אז
איתי עימיה למצו
למצרים ׀

חמישי

ואלה שמות
בני ישראל הבאים
מצרימה יעקב ובניו
בכר יעקב ראובן ׀ וא
ואילין שמהת בני ז
ישראל דעלו למצרים
יעקב ובנוהי בוכרא
דיעקב ראובן ׀ ובני ז
ראובן חנוך ופלוא
וחצרן וכרמי ׀ ובני ש
שמעון ימואל וימין
ואהד ויכין וצחר וש
ושאול בן הכנענית ׀
ובני שמעון ימואל
וימין ואהד ויכין וי
ויצחר ושאול בר
כנעניתא ׀ ובני לוי ז
גרשון קהת ומררי ׀
ובני יהודה ער ואונן
ושלה ופרץ וזרח וי
וימת ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני פרץ ז
חצרון וחמול ׀ ובני י
יהודה ער ואונן בא
ושלה ופרץ וזרח
ומית ער ואונן באר
בארעא דכנען והון
בני פרץ חצרון וחמ
וחמול ׀ ובני יששכר
תולע ופוה ויוב ושמרן ׀
ובני זבולן סרד ואלון
ויחלאל ׀ אלה בני ל

לאה אשר ילדה לי
ליעקב בפדן ארם וה
ואת דינה בתו כל נפ
נפש בתו כל נפש בה
בניו ובנתיו שלשים
ושלש ׀ אילין בני
לאה דילידת ליעקב
בפדן ארם וית דינה
ברתיה כל נפש בנוהי
ובנתיה תלתין ותלת ׀
ובני גד צפיון וחגי ו
שוני ואצבון ערי וא
וארודי ואראלי ׀ ובני
אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה ושרח
אחתם ובני בריעה חו
חבר ומלכיאל ׀ ובני יו
אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה וסרח
אחתהון ובני בריעה
חבר ומלכיאל ׀ אלה
בני זלפה אשר נתן יו
לבן ללאה בתו ותלד
את אלה ליעקב שש
עשרה נפש ׀ אילין ז
בני זלפה דיהב לבן יו
ללאה ברתיה וילידת
אילין ליעקב שית
עשרה נפש ׀ בני רחל
אשת יעקב יוסף ובנין
ובנימן ׀ בני רחל איתת
יעקב יוסף ובנימן ׀ וי
ויולד ליוסף בארץ ז
מצרים אשר ילדה
לו אסנת בת פוטי פרע

כהן און את מנשה
ואת אפרים ׀ ואיתיל
ואתיליד ליוסף
בארעא דמצרים די
דילידת ליה אסנת
בת פוטי פרע רבא דו
דאון ית מנשה וית
אפרים ׀ ובני בנימן ז
בלע ובכר ואשבל גרא
ונעמן אחי וראש מ
מפים וחפים וארד ׀
אלה בני רחל אשר
ילד ליעקב כל נפש י
ארבעה עשר ׀ אילין
בני רחל דילידת ליע
ליעקב כל נפשתא
ארבעא עשרא ׀ ובני
דן חשים ׀ ובני נפתלי
יחצאל וגוני ויצר
ושלם ׀ אלה בני בלה
בלהה אשר נתן לבן
לרחל בתו ותלד את
אלה ליעקב כל נפש
שבעה ׀ אילין בני ז
בלהה דיהב לבן לרו
לרחל ברתיה וילידת
ית אילין ליעקב כל
נפשתא שבעה ׀ כל
הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יצאי ירכו
מלבד נשי בני יעקב
כל נפש ששים ושש ׀
כל נפשתא דעלא
ליעקב למצרים
נפקי ירכה בר נשי בני

מצרימה בח וסימ ויהי הרעב בארץ ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא ׃ ויהי כבוא אברם ׃ דיאמר אלהיך מצרימה ׃ וישבו לאכל לחם ׃ מרגלים ׃
ויוסף הורד ׃ וכל הארץ באו ׃ גשו נא ׃ אל תירא מרדה ׃ אנכי ארד ׃ ויקחו את מקניהם ׃ בניו ובני בניו ׃ ואלה שמות ׃ וחברו ׃ וכל הנפש הבאה ׃
הנולדים לך ׃ וישב יוסף ׃ בלכתך ׃ ויהי בשלח ׃ וירדו אבתינו ׃ נתנה ראש ׃ בשבעים ׃ ירדו ׃ רק לא ירבה ׃ ארמי אובד ׃ ויגלך מלך מצרים ׃

ואת יהודה ג̇ וסימ̇ שלח לפניו אל יוסף · ויוסף את יד̇ להרות · דרך תשים לבוא חרב ·· ג̇ ·· הבאה ג̇ לעיל וסימ̇ ארדה נא
ואראה · ובני יוסף אשר ילד לו · וישמעו שלשת רעה איוב ·· מנעורינו ג̇ ומלא̇ וסימ̇ ואמרתם אנשי · והבשת אבלה · בבשתנו ·

יעקב כל נפשתא שית
שיתין ושית׃ ובני יוסף
אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש
לבית יעקב הבאה
מצרימה שבעים׃ ובנ
ובני יוסף די איתילידו
ליה במצרים נפשתא
תרין כל נפשתא לבית
יעקב דעלא למצרים
שבעין׃
שני ואת יהודה שלח לפ
לפניו אל יוסף להו
להורת לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן׃ וי
וית יהודה שלח קד
קדמוהי לות יוסף
לפנאה קדמוהי לג
לגשן ואתו לארעא
דגשן׃ ויאסר יוסף
מרכבתו ויעל לקראת
ישראל אביו גשנה
וירא אליו ויפל על
צואריו ויבך על צוא
צואריו עוד׃ וטקיס
יוסף רתיכוהי וסליק
לקדמות ישראל אבוהי
לגשן ואתחזי ליה
ונפל על צורייה ובכא
על צואריה עוד׃ ויא
ויאמר ישראל אל
יוסף אמותה הפעם
אחרי ראותי את פניך
כי עודך חי׃ ואמר
ישראל ליוסף אילו

אנא מאית ומנא הא
הדא מנחם אנא בתר
דחזיתינך אפך ארי
עד כען קיים את׃ וי
ויאמר יוסף אל אחיו
ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמ
ואמרה אלי אחי ובית
אבי אשר בארץ כנע
באו אלי׃ ואמר יוסף
לאחוהי ולבית אבוהי
איסק ואחוי לפרעה
ואמר ליה אחי ובית
אבא די בארעא דכנען
אתו לותי׃ והאנשים
רעי צאן כי אנשי מ
מקנה היו וצאנם ובק
ובקרם וכל אשר להם
הביאו׃ וגבריא רעי ע
ענא ארי גבריא ארי
מרי גיתי הוו ועניהון
ותוריהון וכל דלהון
איתיאו׃ והיה כי יק
יקרא לכם פרעה ואמ
ואמר מה מעשיכם׃
ויהא ארי יקרי לכון פ
פרעה ויימר מה עו
עובדיכון׃ ואמרתם
אנשי מקנה היו עב
עבדיך מנעורינו וע
עתה גם אנחנו גם א
אבתינו בעבור תשבו
גשן כי תועבת מצרים
כל רעה צאן׃ ותימרו
גברי מרי גיתי הוו ג

עבדך מעולימנא ועד
כען אף אנחנא אף
אבהתנא בדיל דתיתבון
בארעא דגשן ארי מ
מרחקין מצראי כל
מז רעי ענא׃ ויבא יוסף
ויגד לפרעה ויאמר
אבי ואחי וצאנם ובק
ובקרם וכל אשר להם
באו מארץ כנען והנם
בארץ גשן׃ ואתא יו
יוסף וחוי לפרעה וא
ואמר אבא ואחי וע
ועניהון ותוריהון וכל
די להון אתו מארעא
דכנען והא אינון בא
בארעא דגשן׃ ומקצה
אחיו לקח חמשה
אנשים ויצגם לפני
פרעה׃ ומקצת מן
אחוהי דבר חמשא
גברין ואקימינון קד
פרעה׃ ויאמר פרעה
אל אחיו מה מעשי
מעשיכם ויאמרו אל
פרעה רעה צאן עב
עבדיך גם אנחנו גם
אבתינו׃ ואמר פרעה
לאחוהי מה עובדיכון
ואמרו לפרעה רעי
ענא עבדך אף אנחנ
אף אבהתנא׃ ויאמרו
אל פרעה לגור בארץ
באנו כי אין מרעה ל
לצאן אשר לעבדיך

רעה ד̇ בת̇ ה̇ וסימ̇ ויהי הבל רעה צאן · כי תועבת מצרים · רעה צאן עבדיך · רעה ישראל האזינה ·· ג̇ ·· אבותינו ה̇ מלא̇ וסימנה̇
אל אחיו מה מעשיכם · והבשת אכלה את יגיע · נשכבה בבשתנו · ידענו יי̇ רשענו · יי̇ עזי ומעזי ומנוסי · ירא אלהים אבותינו ויוכדר ·
והנה נפלו אבותינו · על אשר לא שמרו אבותינו · וכל יהושע ושפטו ותהלות דמות מלא̇ במא̇ חס̇ · בך בטחו אבותינו בטחו ·· · ·

כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא
נא עבדיך בארץ גשן ו
ואמרו לפרעה לאת
לאיתותבא בארעא
אתינא ארי לית רעי
לענא לעבדך ארי תק
תקיף כפנא בארעא
דכנען וכען יתבון כען
עבדך בארעא דגשן
ויאמר פרעה אל
יוסף לאמר אביך ו
ואחיך באו אליך ויא
ואמר פרעה ליוסף
למימר אבוך ואחך
אתו לותך ארץ מצרי
מצרים לפניך היא ב
במיטב הארץ הושב
את אביך ואת אחיך
ישבו בארץ גשן ואם
ידעת ויש בם אנשי
חיל ושמתם שרי מ
מקנה על אשר לי
ארעא דמצרים קדמך
בדשפיר ארעא אותיב
ית אבוך וית אחך ית
יתבון בארעא דגשן
ואם ידעת ואית בהון
גברין דחילא ותמני
ותמנינון רבני גיתי
על דילי ויבא יוסף
שביעי
את יעקב אביו ויעמ
ויעמדהו לפני פרעה
ויברך יעקב את פרעה
ואייתי יוסף ית יעקב

אבוהי ואקימיה קדם
פרעה ובריך יעקב ית
פרעה ויאמר פרעה
אל יעקב כמה ימי ש
שני חייך ואמר פר
פרעה ליעקב כמה
יומי שני חייך ויא
ויאמר יעקב אל פר
פרעה ימי שני מגורי
שלשים ומאת שנה
מעט ורעים היו ימי
שני חיי ולא השיגו
את ימי שני חיי אבתי
בימי מגוריהם ואמר
יעקב לפרעה יומי ש
שני תותבותי מאה ות
ותלתין שנין זעירין
ובישין הוו יומי שני
חיי ולא אדביקו ית
יומי שני חיי אבהתי
ביומי תותבותהון ו
ויברך יעקב את פרעה
ויצא מלפני פרעה ו
ובריך יעקב ית פרעה
ונפק מן קדם פרעה
ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים
במיטב הארץ בארץ
רעמסס כאשר צוה
פרעה ואותיב יוסף ית
אבוהי וית אחוהי ויה
ויהב להון אחסנא
בארעא דמצרים בד
בדשפיר ארעא בארע

דרעמסס כמא דפקיד
פרעה ויכלכל יוסף
את אביו ואת אחיו ו
ואת כל בית אביו לחם
לפי הטף וזן יוסף
ית אבוהי וית אחוהי
וית כל בית אבוהי
לחמא לפום טפלא
ולחם אין בכל הארץ
כי כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים ו
וארץ כנען מפני הר
הרעב ולחמא לית
בכל ארעא ארי תקיף
כפנא בארעא ואשתו
ואישתלהי ארעא
דמצרים וארעא דכ
דכנען מן קדם כפנא
וילקט יוסף את כל
הכסף הנמצא בארץ
מצרים ובארץ כנען
בשבר אשר הם שברים
ויבא יוסף את הכסף
ביתה פרעה ולקיט
יוסף ית כל כספא
דאישתכח בארעא
דמצרים ובארעא דכ
דכנען בעיבורא דהא
אינון זבנין ואייתי י
יוסף ית כספא לבית
פרעה ויתם הכסף ב
מארץ מצרים ומארץ
כנען ויבאו כל מצרים
אל יוסף לאמר הבה
לנו לחם ולמה נמות

אפס ד̇ וסימ̇ כי אפס כסף · אם אפס כסף · כי אפס עריץ וכלה לץ · כי אפס המיץ · וחד האפס לבינה חסרו ·· · והאדמה ג̇ וסימ̇ לא תשבי
והאדמה לא תתן את יבולה · והאדמה תשאה שממה ·· · הא ג̇ וסימ̇ הא לכם זרע · גם אני הא דרכך בראש · הא כדי פרזלא · אנך ··

נגדך כי אפס כסף ׃ וז
ושלים כספא מארעא
דמצרים ומארעא דז
דכנען ואתו כל מצראי
לות יוסף למימר הז
הב לנא לחמא ולמ
ולמה נמות לקבלך
ארי שלים כספא ׃ ויז
ויאמר יוסף הבו מקז
מקניכם ואתנה לכם
במקניכם כי אפס כסף ׃
ואמר יוסף הבו גיתיז
גיתיכון ואיתין לכון ׃
בגיתיכון אם שלים
כספא ׃ ויביאו את מק
מקניהם אל יוסף ויז
ויתן להם יוסף לחם
בסוסים ובמקנה הצז
הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בל
בלחם בכל מקניהם
בשנה ההיא ׃ ואיתיאו
ית גיתיהון לות יוסף
ויהב להון יוסף לחמא
בסוסותא ובגיתי עז
ענא ובגיתי תורי ובח
ובחמריא וזנינון בלח
בלחמא בכל גיתיהון
בשתא ההיא ׃ ותתם
השנה ההיא ויבאו יז
אליו בשנה השנית
ויאמרו לו לא נכחד
מאדני כי אם תם הכ
הכסף ומקנה הכסף
ומקנה הבהמה אל

לא נשאר לפני אדני
אדני בלתי אם גויתנו
ואדמתנו ׃ ושלימת
כספא שתא ההיא וז
ואתו לותיה בשתא
תנייתא ואמרו ליה
לא נכסי מרבוני אז
אילהין שליב כספא
וגיתי בעירא לות
רבוני לא אישתאר יז
קדם רבוני אילהין ז
גויתנא וארעתנא ׃ ז
למה נמות לעיניך גם
אנחנו גם אדמתנו קז
קנה אתנו ואת אדמז
אדמתינו בלחם ונהיה
אנחנו ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע ונחיה
ולא נמות והאדמה
לא תשם ׃ למה נמות
לקבלך אף אנחנא
אף ארענא קני יתנא
וית ארענא בלחמא
ונהי אנחנא וארענא
עבדין לפרעה והב בר
זרעא וניחי ולא נמו
נמות וארעא לא תה
תבור ׃ ויקן יוסף את
כל אדמת מצרים אז
לפרעה כי מכרו מצז
מצרים איש שדהו
כי חזק עלהם הרעב
ותהי הארץ לפרעה ׃
וזבן יוסף ית כל ארעא
דמצרים לפרעה
ארי זבינו מצראי גבר

חקליה ארי תקיף עז
עליהון כפנא והות
ארעא לפרעה ׃ ואת
העם העביר אתו לעז
לערים מקצה גבול
מצרים ועד קצהו ׃ וי
וית עמא אעבר יתיה
מקרוי לקרוי מסיפי
תחום מצראי ועד סו
סופיה ׃ רק אדמת
הכהנים לא קנה כי
חק לכהנים מאת
פרעה ואכלו את חקם
אשר נתן להם פרעה ׃
לחוד ארעא דכומרי
דכומריא לא זבן ארי
חולקא לכומריא
מלות פרעה ואכלין ית
חולקהון די יהב להון
פרעה עלכן זבינו ית
ארעהון ׃ ויאמר
יוסף אל העם הן קני
קניתי אתכם היום ויז
ואת אדמתכם לפרעה
הא לכם זרע וזרעתם
את האדמה ׃ ואמר
יוסף לעמא הא קניתי
יתכון יומא דין וית
ארעכון לפרעה הא
לכון בר זרעא ותזרעון
ית ארעא ׃ והיה כי ז
בתבואת ונתתם חמז
חמישית לפרעה
וארבע הידת יהיה
לכם לזרע השדה

ואת העם יב̇ וסימ̇ וישב את כל הרכוש · ואת העם העביר אתו לערים · וראיתם את ה... מה היא · ואת העם יצו לאמר · ואת
העם יצוה יהושע · ואבימלך נלחם בעיר · ויפשיטהו רד̇ה̇ · וזכרתו את ראשו רד̇ה̇ · ואת העם ... בה הוציא · וחברו ד̇ה̇ · ואחריכן נאם
יה̇ · ויתן אלהו עליהם ·· · היתה ג̇ חס בליש̇ וסימ̇ וארבע הידת יהיה לכם · שתי ידת לקדש האחד · בתר̇ · וששו מעליק לבשא ·· ·

החיתנו ג֗ חס בליש וסימ ויאמרו החיתנו נמצא חן ׀ והחיתם את אבי ואת אמי ׀ לו החיותם אתם ׀ ויהי אחר ׀
הדברים ג֗ וסימ הנה ילדה מלכה ׀ הנה אביך חלה ׀ וימת יהושע בן נון ׀ וסימ אתיליד ואהבאש ומית ׀ ויפרו ל֗

ולאכלכם ולאשר
בבתיכם ולאכל לט׃
לטפכם׃ ויהי במיכלי
עללתא ותיתנון חד
מן חמשא לפרעה וה
וארבע חולקין יהא
לכון לבר זרע חקלא
ולמיכלכון ולאינש
בתיכון ולמיכל לט׃
לטפלכון׃ ויאמרו ה
החיתנו נמצא חן ב
בעיני אדני והיינו ע
עבדים לפרעה׃ ואמרו
קיימתנא נשכח רח׃
רחמין בעיני רבוני ונ
ונהי עבדין לפרעה׃
וישם אתה יוסף לחק
עד היום הזה על אד
אדמת מצרים לפרעה
לחמש רק אדמת ה
הכהנים לבדם לא היו
היתה לפרעה׃ ושוי ׃
יתה יוסף לגזירה עד
יומא הדין על ארעא
דמצרים דיהון יהבין
חד מן חמשא לפרעה
לחוד ארעא דכומרי
בלחודיהון לא הות
לפרעה׃ וישב ישראל
בארץ מצרים בארץ
גשן ויאחזו בה ויפרו
וירבו מאד׃ ויתיב יש
ישראל בארעא דמצר
בארעא דגשן ואח
ואחסינו בה ונפישו׃

ויחי
וסגיאו לחדא׃ ויחי
יעקב בארץ מצרים
שבע עשרה שנה ה
ויהי ימי יעקב שני ז
חייו שבע שנים וא׃
וארבעים ומאת שנה׃
וחיא יעקב בארעא
דמצרים שבע עשרי
שנין והוו יומי יעקב
שני חיוהי מאה ו
וארבעין ושבע שנין׃
ויקרבו ימי ישראל
למות ויקרא לבנו יו
ליוסף ויאמר לו אם
נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת
ירכי ועשית עמדי
חסד ואמת אל נא ת
תקברני במצרים׃ וק׃
וקריבו יומי ישראל
למימת וקרא לבריה
ליוסף ואמר ליה אם
כען אשכחית רחמין
בעינך שוי כען ידך
תחות ירכי ותעביד ע
עמי טיבו וקשוט ל
לא כען תקברינני בז
במצרים׃ ושכבתי
עם אבתי ונשאתני מ
ממצרים וקברתני בז
בקברתם ויאמר אנכי
אעשה כדברך׃ ואיש
ואשכוב עם אבהתי
ותטלינני ממצרים
ותקברינני בקבורתהון

פר
ואמר אנא אעביד
כפתגמך׃ ויאמר הש
השבעה לי וישבע לו
וישתחו ישראל על
ראש המטה׃ ואמר
קיים לי וקיים ליה
וסגיד ישראל על ריש
ערסא׃

כוח

ויהי אחר הדב
הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חלה
ויקח את שני בניו עמו
את מנשה ואת אפרים׃
והוה בתר פתגמיא
האילין ואמר אמר
מרע ודבר ית תרתין
בנוהי עמיה ית מנשה
מנשה וית אפרים׃ וי׃
ויגד ליעקב ויאמר
הנה בנך יוסף בא א
אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה׃ וחוי
ליעקב ואמר הא ברך
יוסף אתא לותך ותת
ותקיף ישראל ויתיב
על ערסא׃ ויאמר
יעקב אל יוסף אל
שדי נראה אלי בלוז
בארץ כנען ויברך א
אתי׃ ואמר יעקב לי
ליוסף אל שדי איתגלי
ליה בלוז בארעא דכנען
ובריך יתי׃ ויאמר
אלי הנני מפרך והר
והרביתך ונתתיך לקהל

ויתחזק ח֗ וסימ ויתחזק ישראל ויי ׀ ויתחזק העם איש ישראל ׀ ויתחזק דוד באלהים ׀ ויתחזק שלמה בן דויד ׀ דה ׀ ויתחזק
המלך רחבעם ׀ דה ׀ ויתחזק אביהו ׀ יהושפט בנו ׀ ויתחזק יותם ׀ וב ויתחזק ׀ ויקם יהודה על ממלכת אביו ׀ ויתחזק ויבן
את החומה ׀ בניו עמו ד֗ וסימ הנה אביך חלה ׀ ויצא מעמך הוא ובניו עמו ׀ ואם לא יגאל באלה ׀ ויקם ארצן ׀

לבא ט חס וסימנ ואני בבאי מפדן · ולא יתן הם שחית · ממדבר צן עד רחוב לבא · מהר ההר תתאו לבא חמת · שמע ישראל אתה עבר היום · כי אתם עברים את הירדן · כי האדם עץ השדה · אל תעיצלו ללכת · שום תשימו פניכם · · ואת מנשה ב בשמאלו · יפתח ·

עמים ונתתי את האר
הארץ הזאת לזרעך
אחריך אחזת עולם:
ואמר לי הא אנא
מפיש לך ואסגינך
ואתנינך לכנשת שב
שבטין ואתן ית ארעא
הדא לבנך בתרך אח
אחסנת עלם: ועתה
שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עד
באי אליך מצרימה
לי הם אפרים ומנשה
כראובן ושמעון יהיו
לי: וכען תרין בנך
דאתילידו לך בארעא
דמצרים עד מיתי
לותך מצרים דילי
אינון אפרים ומנשה
כראובן ושמעון יהון
קדמי: ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך
יהיו על שם אחיהם
יקראו בנחלתם: ובנין
די אתילידו בתריהון
דילך יהון על שום
אחיהון יתקרון באח
באחסנתהון: ואני
בבאי מפדן מתה עלי
רחל בארץ כנען בדרך
בעוד כברת ארץ לבא
אפרתה ואקברה שם
בדרך אפרת היא בית
לחם: ואנא במיתי
מפדן מיתת עלי רחל

בארעא דכנען באורח
בעוד כרוב ארעא למ
למיעל לאפרת וקב
וקברתה תמן באורח
אפרת היא בית לחם:
וירא ישראל את בני
יוסף ויאמר מי אלה:
וחזא ישראל ית בני
יוסף ואמר מאן אילין:
ויאמר יוסף אל אביו
בני הם אשר נתן לי
אלהים בזה ויאמר קחם
נא אלי ואברכם: ואמ
יוסף לאבוהי בני אינ
אינון דיהב לי יי הכא
ואמר קריבינון כען
לותי ואיברכינון: וע
ועיני ישראל כבדו
מזקן לא יוכל לראות
ויגש אתם אליו וישק
להם ויחבק להם: ועי
ועיני ישראל יקרן מס
מסיבו לא יכול למח
למיחזי וקריב יתהון
לותיה ונשיק להון
וגפיף להון: ויאמר
ישראל אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה
הראה אתי אלהים
גם את זרעך: ואמר
ישראל ליוסף למחזי
אפך לא סבירית והא
אחזי יתי יי אף ית
בנך: ויוצא יוסף את
אתם מעם ברכיו וישת

לוי

וישתחו לאפיו ארצה:
ואפיק יוסף יתהון מ
מן קדמוהי וסגיד
על אפוהי לארעא:
ויקח יוסף את שניהם
את אפרים בימינו מ
משמאל ישראל
ואת מנשה בשמאלו
מימין ישראל ויגש
אליו: ודבר יוסף ית
תרויהון ית אפרים
בימיניה משמאלא
דישראל וית מנשה
בשמאליה מימינא
דישראל וקריב לותיה:
וישלח ישראל את
ימינו וישת על ראש
אפרים והוא הצעיר
ואת שמאלו על ראש
מנשה שכל את ידיו
כי מנשה הבכור: ואו
ואושיט ישראל ית ימ
ימיניה ושוי על ריש
רישא דאפרים והוא
זעירא וית שמאליה
על רישא דמנשה
אחכמינון לידוהי
ארי מנשה בוכרא:
ויברך את יוסף ויאמר
האלהים אשר התהלכו
התהלכו אבתי לפניו
אברהם ויצחק האל
האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הזה:
ובריך ית יוסף ואמר

ועתה יד בטע וסימנ ועתה שני בניך · ועתה אם נא מצאתי חן · ועתה יי הוא · דיה[...] תנו את האנשים · דגבעה · שלחו מהרה · אל ישם · דנבל · יצוה ויכרתו לו ארזים · כה אמר יי · דירמיה · שלח לי איש · אביך הקשה · [...] לכם שבעה פרים · דאיוב · כמעט רגע · דעזרא · אבור נא · דירמיה · אל ישיא · דחזקיה · בני עמון · ותרין עתה · ויאמר שלום · ד[...] · הנה בטחת לך · · שכל ל דכו · ·

וגם הוא ז׳ וסימ׳ וימאן אביו ויאמר · ראשית גוים עמלק · וגם הוא יולד להרפה · וגם הוא נולד להרפה · ולא עצבו אביו · וגם הוא גדולת ליצאת · וגם הוא חכם ויבא רע · לאמור ג׳ מל׳ וסימ׳ ויברכם ביום ההוא לאמור · קדמ׳ · המיוצר הזה · אם תפרעו

יי דפלחו אבהתי קד
קדמוהי אברהם ויצ
ויצחק יי דזן יתי מד
מדאיתי עד יומא הדין
המלאך הגאל אתי
מכל רע יברך את הנ
הנערים ויקרא בהם
שמי ושם אבתי אבר
אברהם ויצחק וידגו
לרב בקרב הארץ ומ
מלאכא דפרק יתי מ
מכל בישא יברך ית
עולימיא ויתקרי בהון
שמי ושום אבהתי
אברהם ויצחק וכנוני
ימא יסגון בגו בני אנ ישראל
אנשא על ארעא וי
וירא יוסף כי ישית
אביו יד ימינו על רא
ראש אפרים וירע
בעיניו ויתמך יד אביו
להסיר אתה מעל
ראש אפרים על ראש
מנשה וחזא יוסף
ארי שוי אבוהי יד ימ
ימיניה על רישא דא
אפרים ובאיש בעינו
בעינוהי וסעדא ליד
דאבוהי לאעדאה
יתה מעל רישא די
דאפרים לאנחותה
על רישא דמנשה
ויאמר יוסף אל אביו
לא כן אבי כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו

ואמר יוסף לאבוהי
לא כן אבא ארי דין
בוכרא שוי ימינך על
רישיה וימאן אביו
ויאמר ידעתי בני יד
ידעתי גם הוא יהיה
לעם וגם הוא יגדל ו
ואולם אחיו הקטן
יגדל ממנו וזרעו יהיה
מלא הגוים וסריב
אבוהי ואמר ידענא
ברי ידענא אף הוא
יהי לעם ואף הוא יס
יסגי וברם אחוהי זעי
זעירא יסגי מיניה
ובנוהי יהון שליטין
בעממיא ויברכם ביום
ההוא לאמור בך יברך
ישראל לאמר ישמך
אלהים כאפרים וכמ
וכמנשה וישם את אפ
אפרים לפני מנשה
ובריכינון ביומא ההוא
למימר בך יברך ישראל
למימר ישוינך יי כ
כאפרים וכמנשה ושוי
ושוי ית אפרים קדם
מנשה ויאמר ישר
ישראל אל יוסף הנה
אנכי מת והיה אלהים
עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבתיכם ואמ
ואמר ישראל ליוסף
הא אנא מאית ויהי
מימרא דיי בסעדכון

ויתיב יתכון לארעא
דאבהתכון ואני נתתי
לך שכם אחד על אח
אחיך אשר לקחתי
מיד האמרי בחרבי
ובקשתי ואנא יהבית
לך חולק חד יתיר על א
אחך דנסיבית מידא
דאמוראה בחרבי וב
ובקשתי

רביעי

מט

ויקרא יעקב
אל בניו ויאמר הא
האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם
באחרית הימים וקר
יעקב לבנוהי ואמר
אתכנשו ואחוי לי
לכון ית דיערע יתכון
בסוף יומיא הקבצו
ושמעו בני יעקב וש
ושמעו אל ישראל
אביכם אתכנשו ושמ
ושמעו בני יעקב וקבי
וקבילו אולפן מן קד
ישראל אבוכון
ראובן
בכרי אתה כחי וראש
וראשית אוני יתר
שאת ויתר עז ראובן
בוכרי את חילי ושי
תוקפי לך הוה חזי לו
למיסב תלתא חולקי
בכירותא כהונתא ומ
ומלכותא פחז כמים
אל תותר כי עלית

האספו ה׳ וסימ׳ ויקרא יעקב אל בניו · ויגידו ביהודה · על מה אנחנו יושבים · ויאמר לצפון תני · השביעו · ארמניה באשדוד · הקבצו ד׳ וסימ׳ הקבצו ושמעו בני יעקב · הקבצו ובאו · התגוששו · הקבצו · ושמעו · על זבחי · ושמעו ו׳ וסימ׳ הקבצו · ושמעו בני יעקב · ב׳ בו׳ · היטיבו דרכיכם · ויאמר יהושע · תותר ל׳ · ותותר ל׳

משכבי אביך אז חלל
חללת יצועי עלה׃
על דאזלתא לקביל א
אפך הא כמיא ברם
לא אהניתא חולק יה
יתיר לא תיסב ארי ז
סליקתא בית משכבי
אבוך בכין אחילתא
לשיווי ברי סליקתא׃
שמעון
ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם׃ שמעון ו
ולוי אחין גברין גיבר
גיברין בארעא תותבו
תותבותהון עבדו גבו
גבורא׃ בסדם אל תבא
נפשי בקהלם אל תח
תחד כבדי כי באפם
הרגו איש וברצנם
עקרו שור׃ ברזהון
לא הות נפשי ובאר
ובאיתכנשיהון למ
למיהך לא נחתת מו
יקרי ארי ברוגזיהון קט
קטלו קטול וברעו
וברעותהון תרעו שור
סנאה׃ ארור אפם כי
עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפי
ואפיצם בישראל׃ לי
ליט רוגזהון ארי תק
תקיף וחימתהון א
ארי קשיא אפליגנון
ביעקב ואבדרינון ב
בישראל׃

יהודה אתה יודוך א
אחיך ידך בערף אי
איביך ישתחוו לך
בני אביך׃ יהודה את
אודיתא ולא בהיתתא ב
יודון אחך ידך תתקף
על בעלי דבבך יתברו
יתבדרון סנאך יהון
מחזרין קדל קדמך
ויהון מקדמין למיש
למשאל בשלמך
בני אבוך׃ גור אריה
יהודה מטרף בני על
עלית פרע רבץ כאריה
וכלביא מי יקימנו׃ ש
שלטון יהי בשירויא
ובסופא איתרבא מלכ
מדבית יהודה ארי מ
מדין קטלא ברי נפש
נפשך סליקתא ינוח
ישרי בתקוף כאריא
וכליתא לית מלכו ד
דיזעזעיניה׃ לא
יסור שבט מיהודה
ומחקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה ולו
יקהת עמים׃ לא יע
יעידי עביד שולטן
מדבית יהודה וספרא
מבני בנוהי עד עלמא
עד דייתי משיחא
דדיליה היא מלכותא
וליה ישתמעון עמ
עממיא׃ אסרי לגפן
עירה ולשרקה בני

אתנו כבס ביין לבשו
ובדם ענבים סותה׃
יסחר ישראל לקרתי
ועמא יבנון היכליה
יהון צדיקיא סחור
סחור ליה ועבדי או
אורייתא אולפן עמיה
עמיה יהי ארגון טב
לבושוהי כסותה מיי
מילת מילת צבע זה
זהורי וצבעונין׃ חכ
חכלילי עינים מיין
ולבן שנים מחלב׃ יו
יסמקון טורוהי בכרמ
ובכרמוהי יטופון נעי
נעוהי בחמר יחוורן
בקעתיה בעיבור ובע
ובעדרי ענא׃
זבולן לחוף
ימים ישכן והוא לחוף
אניות וירכתו על צידן׃
זבולן על ספר ימא
ישרי ויכבש מחוזין
בספינן וטוב ימא
יכול ותחומיה יהא
מטי על צידון׃

חמישי

יששכר
חמר גרם רבץ בין ה
המשפתים׃ יששכר
עתיר בנכסין ואחסנ
בין תחומיא׃ וירא מ
מנחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט
שכמו לסבל ויהי ל
למס עבד׃ וחזא חולק

ג פס דמי בין ז מלין ג מבא וג מבא והוא במיצע וסימ׳ מאשר שמנה לחמו והוא · ובדיב בדיבות יעין והוא · אלהים הבין דרכה · אנך ··
עקב ג וסיפ פס וסימ׳ ואתה תשופנו עקב · והוא יגד עקב · גם איש שלומי ·· יגודנו ב ומל גד גדוד · שמעתי ותרגז בטני ··

חולקא ארי טב וית
ארעא ארי מעבדא
פירין והוא יכביש ית
מחוזי עממיא ויש׳
וישיצי ית דיריהון
ודישתארון בהון יהון
ליה פלחין ו
מסקין
דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל מד׳
מדבית דן יתבחר וי׳
ויקום גברא ביומוהי
יתפרק לעמיה ובשו׳
ובשנוהי ינוחון כחד
שבטיא דישראל יהי
דן נחש עלי דרך ש׳
שפיפן עלי ארח
הנשך עקבי סוס וי׳
ויפל רכבו אחור ליו
יהי גברא דאתבחר
ויקום מדבית דן אי׳
אימתיה תתרמי על
עממיא ומחתיה תת׳
תתקוף בפלישתאי
כחיויי חורמן ישרי ו
על ארחא וכפיתנא
יכמון על שבילא
יקטל גיברי משריית
פלשתאי פרשין עם
ריגלין יעקר סוסוון
ורתיכין ויפגר רוכב׳
רוכביהון לאחורא
לישועתך קויתי יהו׳
יהוה לפורקנך סברית
יי
גד

ששי

גדוד יגודנו והוא יגד
עקב דבית גד מע׳
משיריין מזיינין יע׳
יעברון ית ירדנא קד׳
קדם אחיהון לקרבא
ובניכסין סגיאין יתו׳
יתובון לארעהון
מאשר
שמנה לחמו והוא
יתן מעדני מלך דא׳
דאשר טבא ארעיה
והיא מרביא בתפנוקי
מלכין
נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי
שפר נפתלי בארעא
טבא תתרמיה עדביה
דאחסנתיה תהא מ׳
מעבדא פירין יהון ז׳
מודן ומברכין עליהון
בן
פרת יוסף בן פרת עלי
עין בנות צעדה עלי
שור ברי דיסגי יוסף
ברי דיתברך כגופן ד׳
דנציב על עינא דמיא
תרין יפקון מבנוהי
יקבלון חולקא ואח׳
ואחסנתא וימררהו
ורבו וישטמהו בעלי
חצים ומררו עימיה
ונקמוהי ואעיקו ליה
גברין גיברין בעלי פ׳
פלגותא ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרעי ידיו

מידי אביר יעקב מ׳
משם רעה אבן ישראל
ותבת בהון נביאותיה
על דקיים אוריתא
בסיתרא ושוי תוק׳
תוקפא לרוחצניה
בכין יתרמא דהב ע׳
על דרעוהי אחסין
מלכותא ותקיף דא
דהות ליה מוקדם
תקיפא דיעקב וב׳
דבמימריה זן אבהן ו׳
ובנין זרעא דישראל
מאל אביך ויעזרך
ואת שדי ויברכך ברכ׳
ברכת שמים מעל ב׳
ברכת תהום רבצת
תחת ברכת שדים ו׳
ורחם מימר אלהא
דאבוך יהא בסעדך
וית שדי ויברכינך בי׳
בירכן דנחתן מטלא
דשמיא מלעיל ברכן
דנגדן ממעמקי ארעא
מלרע ברכתא דאבוך
ודאמך ברכת אביך
גברו על ברכת הורי עד
תאות גבעת עולם תהי׳
תהיין לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו
ברכתא דאבוך יתוספן
על ברכתא דילי בריכו׳
אבהתי חמידו להון ר׳
רבותא דמן עלמא
יהויין כל אילין לרי׳

באחד וב וסימ׳ הן האדם היה כאחד ממנו · כאחד מהם · ויאמר אליה שמשון · דן ידין עמו כאחד · ויואל הלוי לשבת · גם את הארי גם הדב ·
ויהיו בצם שלשה בני צרויה · ויאמר צבא אל המלך · ואני אנה אוליך את חרפתי · ועל גבול יהודה במאות · ביום עבדך מנער · והבולא
אשר הלך · ולא ובאחד · אבן בעליב תמותון ·· רבצת ג וחס וסימ׳ מאל אביך ויעזרך · והאם רבצת על · ולרוכב אמר מברכת ··

נאסף ג̇ א̇ ב̇ וסימ׳ אני נאסף אל עמי · כאשר נאסף אהרן אחיך · מפני הרעה נאסף הצדיק · קדמ׳ קמץ · ג׳ אל עמי ד׳
אני נאסף אל עמי ותחללנה אתי אל עמי · כאחרי הצאן ימיר אתה יאחו · ויחי ויאל עמי יזין גורל · ל להנט ל וחס ·

לרישא דיוסף ולגד
ולגברא פרישא דאחוהי
דאחוהי׃
בנימן זאב
יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל׃
בנימן בארעיה תש
תשרי שכינתא ובא
ובאחסנתיה יתבני
מקדשא בצפרא וב
ובפניא יהון מקרבין
כהניא קורבניא ולעדן
רמשא יהון מפלגין
מותר חולקהון מש
משאר קודשיא׃ כל
אלה שבטי ישראל
שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם
ויברך אתם איש את
אשר כברכתו ברך
אתם׃ כל אילין שבטי
דישראל תרין עשר
ודא דמליל להון
אבוהון ובריך יתהון
גבר דכברכתיה
בריך יתהון׃ ויצו או
אתם ויאמר אלהם
אני נאסף אל עמי
קברו אתי אל אבתי
אל המערה אשר
בשדה עפרן החתי׃
ופקיד יתהון ואמר
להון אנא מתכנש לו
לעמי קברו יתי
לות אבהתי למערת

די בחקל עפרן חית
חיתאה׃ במערה אש
אשר בשדה המכפלה
אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר
קנה אברהם את הש
השדה מאת עפרן
החתי לאחזת קבר׃
במערתא דבחקלא
כפילתא די על אפי
ממרא בארעא דכ
דכנען די זבן אברהם
ית חקלא מן עפרן
חתאה לאחסנת ק
קבורה׃ שמה קברו
את אברהם ואת שרה
אשתו שמה קברו
את יצחק ואת רבקה
אשתו ושמה קברתי
את לאה׃ תמן קברו
ית אברהם וית שרה
איתתיה תמן קברו
ית יצחק וית רבקה
איתתיה ותמן קברית
ית לאה׃ מקנה השד
השדה והמערה אש
אשר בו מאת בני חת׃
זביני חקלא ומערת
דביה מן בני חתאה׃
ויכל יעקב לצות את
בניו ויאסף רגליו א
אל המטה ויגוע ויא
ויאסף אל עמיו׃ ושיצי
יעקב לפקדא ית בנו
בנוהי וכנש רגלוהי

לערסא ואתנגיד
ואתכניש לעמיה׃
ויפל יוסף על פני
אביו ויבך עליו וישק
וישק לו׃ ונפל יוסף
על אפי אבוהי ובכא
עלוהי ונשיק ליה׃
ויצו יוסף את עבדיו
את הרפאים לחנט
את אביו ויחנטו הר
הרפאים את ישראל׃
ופקיד יוסף ית ע
עבדוהי ית אסותא
למחנט ית אבוהי
וחנטו אסותא ית
ישראל׃ וימלאו לו
ארבעים יום כי כן י
ימלאו ימי החנטים
ויבכו אתו מצרים
שבעים יום׃ ושלימו
ליה ארבעין יומין א
ארי כן שלמין יומי
חנוטיא ובכו יתיה
מצרים שבעין יומין׃
ויעברו ימי בכיתו
וידבר יוסף אל בית
פרעה לאמר אם נא
מצאתי חן בעיניכם
דברו נא באזני פרעה
לאמר׃ ועברו יומי
בכיתיה ומליל יוסף
עם בית פרעה למימר
אם כען אשכחית ר
רחמין בעיניכון מלו
מלילו כען קדם פרעה

ד׳ מל׳ את את את את וסימ׳ ויולד לחנוך את עירד · ויהי בשחת אלהים · ויצו יוסף את עבדיו · וכסה את עין הארץ ולא · ובי יג״ת
שור איש · והבאת את השלחן · והיה כי יחטא ואשם · ושרת את הבקר · ואיש כי ישכב דודו את אשה · וידעתם היום כי לא את בניכם ·
ואקח את אביכם את אברהם · והנה ית את ישראל · הצד רב את ריבך · ואקח את מיכלי · ויהי לעת תשובת השנה · ומלך ארם צוה את ···

אגבי מת ד׳ וסימ׳ ויאמר ישראל אל יוסף · אבי השביעני לאמר · ויאמר יוסף אל אחיו אנכי · אנכי מת בארץ הזאת ·· יצום
ג׳ וסימ׳ ויעשו בניו לו כן · ואגיד לך מאד · כי הקימו בצר והוצרב ·· השביעני ב׳ חד ימין וחד שמאל · אבי השביעני במרורים ·

למימר אבי השביעני
לאמר הנה אנכי מת
בקברי אשר כריתי לי
בארץ כנען שמה תה
תקברני ועתה אעלה
נא ואקברה את אבי
ואשובה אבא קיים
עלי למימר הא אנא
מאית בקברי די אה
אתקנית לי בארעא
דכנען תמן תקברינני
וכען איסק כען ואי
ואיקבר ית אבא ואיו
ואיתוב ויאמר פרעה
עלה וקבר את אביך
כאשר השביעך ואמ
פרעה סק וקבר ית
אבוך כמא דקיים ע
עלך ויעל יוסף לקבר
את אביו ויעלו אתו
כל עבדי פרעה זקני
ביתו וכל זקני ארץ מ
מצרים וסליק יוסף
למקבר ית אבוהי וס
וסליקו עמיה כל
עבדי פרעה סבי ביתיה
וכל סבי ארעא דמצ
וכל בית יוסף ואחיו
ובית אביו רק טפם
וצאנם ובקרם עזבו ז
בארץ גשן וכל בית
יוסף ואחוהי ובית
אבוהי לחוד טפלהון
ועאנהון ותורהון שבק
בארעא דגשן ויעל

עמו גם רכב גם פרשים
ויהי המחנה כבד מא
מאד וסליק עמיה
אף רתיכין אף פרשין
והוה משריתא תקיפ
לחדא ויבאו עד גרן
האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מ
מספד גדול וכבד מ
מאד ויעש לאביו א
אבל שבעת ימים ויז
ואתו עד בית אידרא
דאטדא די בעיברא
דירדנא וספדו תמן
מספד רב ותקיף לחד
ועבד לאבוהי אבלא
שבעא יומין וירא
יושב הארץ הכנעני
את האבל בגרן האטד
ויאמרו אבל כבד זה
למצרים על כן קרא
שמה אבל מצרים
אשר בעבר הירדן וח
וחזא יתיב ארעא
כנענאה ית אבלא
באדרא דאטד ואמרו
אבל תקיף דין למצ
למצראי על כן שמה
איבלא דמצראי די
בעיברא דירדנא וע
ויעשו בניו לו כן כ
כאשר צום ועבדו בנ
בנוהי ליה כן כמא
דפקידינון וישאו בנ
אתו בניו ארצה כנען

ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר
קנה אברהם את הש
השדה לאחזת קבר
מאת עפרן החתי על
פני ממרא ונטלו יתי
בנוהי ארעא דכנען ו
וקברו יתיה במערת
חקל כפילתא די זבן
אברהם ית חקלא לי
לאחסנת קבורא מן
עפרן חתאה על אפי
ממרא וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו
את אביו ותב יוסף
למצרים הוא ואחוהי
וכל דסליקו יתיה יז
למקבר ית אבוהי בת
בתר דקבר ית אבוהי
ויראו אחי יוסף כי
מת אביהם ויאמרו ל
לו ישטמנו יוסף וה
והשב ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנו
אתו וחזו אחי יוסף
ארי מית אבוהון ויז
ואמרו דלמא יטר
לנא דבבו יוסף ואתבא
יתיב לנא ית כל בישו
בישתא די גמלנא
יתיה ויצוו אל יוסף
לאמר אביך צוה לפני
מותו לאמר ופקידו

ואשובה ז׳ וסימ׳ אבי השביעני לאמר · וילך משה וישב אל יתר · השיבני ואשובה · אלכה ואשובה אל אישי הראשון · וארויצה
כי איש האלהים · למימי אבתיכם כרתם מחקי ·· והשב ה׳ וסימ׳ והשב ישיב את כל הרעה · ויאמר המלך אל יואב · תמול בואך והיום
אניעך · והשב לשבינגו · שמע יי׳ כי הייגו בוזה ·· ויצוו ד׳ ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ ויצוו אל יוסף · ויצוו אל העם · ויצוו אתם לבו והכיתם · בתר
חס׳ ··

בזה תאמרו ה׳ וסימ׳ ליוסף אנא שא ׃ ויאמר שאול כה תאמרו לדוד ׃ ואל מלך יהודה השולח אתכם דמלכים ׃ וחברו ד״ה ׃ כה תאמרו איש אל רעהו ואיש אל ׃ ויצוית אותם אל אדניהם לאמר ׃ כה תאמרו אל מלך יהודה השולח ׃ ילדה ל׳ דמות ׃

לות יוסף למימר
אבוך פקיד קדם מו
מותיה למימר ׃ כה
תאמרו ליוסף אנא
שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמ
גמלוך ועתה שא נא
לפשע אלהי עבדי
אלהי אביך ויבך
יוסף בדברם אליו ׃ כד
כדין תימרון ליוסף
בבעו שבוק כען חובי
אחך וחטאיהון ארי
בישתא גמלוך וכען ׃
שבוק כען לחובי
עבדי אלהא דאבוך
ובכא יוסף במלולות
במללותהון עימיה ׃
וילכו גם אחיו ויפלו
לפניו ויאמרו הננו
לך לעבדים ׃ ואזלו
אף אחוהי ונפלו אף
קדמוהי ואמרו הא
אנחנא לך לעבדין ׃
ויאמר אליהם יוסף
אל תיראו כי התחת
אלהים אני ׃ ואמר
להון יוסף לא תיד
תדחלון ארי דחלא
דיי אנא ׃ ואתם חש
חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה
למען עשה כיום הזה
להחית עם רב ׃ ואתון
חשבתון עלי בישא

שביעי

מן קדם יי איתחשבת
לטבא בדיל למעבד
כיומא הדין לקימא
עם סגי ׃ ועתה אל
תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם ויז
וינחם אתם וידבר
על לבם ׃ וכען לא
תדחלון אנא איז
איזון יתכון וית טפ
טפלכון ונחם יתהון
ומליל תנחומין על
לבהון ׃ וישב יוסף
במצרים הוא ובית יז
אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים ׃ ויתיב
יוסף במצרים הוא
ובית אבוהי וחיא יוז
יוסף מאה ועשר שז
שנין ׃ וירא יוסף
לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן מנשז
מנשה ילדו על ברכי
יוסף ׃ וחזא יוסף
לאפרים בנין תליתאין
אף בני מכיר בר מנש
מנשה איתילידו על
ירכי יוסף ׃ ויאמר
יוסף אל אחיו הנה
אנכי מת ואלהים
פקד יפקד אתכם וה
והעלה אתכם מן הא
הארץ הזאת אל הא
הארץ אשר נשבע
לאברהם ליצחק

וליעקב ׃ ואמר יוסף
לאחוהי אנא מית
מית ויי מדכר
דכיר יתכון ויסיק יז
יתכון מן ארעא הד
הדא לארעא
דקיים ליי
לאברהם
ליצחק
ו
וליעקב ׃ וישבע יוז
יוסף את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אז
אלהים אתכם והעלז
והעליתם את עצמתי
מזה ׃ ואומי יוסף
ית בני ישראל למימר
מדכר דכיר יי יתכון ו
ותסקון ית גרמי מיז
מיכא ׃ וימת יוסף
בן מאה ועשר שנים
ויחנטו אתו ויישם
במצרים ׃ ומית
יוסף בר מאה ועשר
שנין וחנטו יתיה
ושמוהי בארונא ביז
במצרים ׃
חזק
ונתחזק ׃

פה׳ ימלה פך פבו סימני אך לו
וסדרין מ״ג וסימ׳ ... ופרשותיו
יב׳ וסימ׳ ... וחיתו ועל חרבך
תחיה

וישבע ד׳ וסימ׳ וישבע יוסף את בני ישראל ׃ וישבע יהושע בעת ההיא ׃ ובשנה השביעית שלח ׃ דמלכים ׃ ויקח עזרא וישבע ׃ ואלהים ה׳ וסימ׳ ואלהים פקד יפקד אתכם ׃ ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני ׃ וישלח מלאכים ׃ ואלהים זולתי לא ידע ׃ ואלהים מלכי מקדם ׃ והעליתם ג׳ חס׳ ב׳ מלש׳ וסימ׳ והעליתם את עצמותי ׃ קדמ׳ ׃ והעליתי עליהם חרב ׃ כי העליתיך מארץ מצרים מבית ׃

ירבה ה̇ וסימ̇ הבה נתחכמה לו פן ירבה · וכאשר יענו אתו כן ירבה · ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב · ב̇ בו · ברבות רשעים ירבה פשע ·
וכל כי וכי דכ̇ במא ירבה · יעזב רשע דרכו · · ותמלא הארץ ב̇ בתור וסימ̇ ותמלא הארץ חמס · ותמלא הארץ אתו · · ·

עם אכיש בגת · ואנשיו אשר עמו העלה דוד · וביתו אשר ישב שם · וחמידו



איש וביתו ג̇ וסימניהון הבאים מצרימה · העלה דוד · וישב דוד עם ·

א שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַבָּאִים מִצְרָיְמָה אֵת
יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ׃
וְאִלֵּין שְׁמָהָת בְּנֵי יִ
יִשְׂרָאֵל דְּעָלוּ לְמִצְרַיִם
עִם יַעֲקֹב גְּבַר וֶאֱנַשׁ
בֵּיתֵיהּ עָלוּ׃ רְאוּבֵן שִׁ
שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה׃
יִשָּׂשכָר זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן׃
דָּן וְנַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר׃
וַיְהִי כָּל נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ
יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְ
וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם׃
וַהֲוָה כָּל נַפְשָׁתָא נָפְקֵי

יַרְכָּא דְיַעֲקֹב שַׁבְעִין
נַפְשָׁתָא וְיוֹסֵף הֲוָה
בְמִצְרָיִם׃ וַיָּמָת יוֹסֵף
וְכָל אֶחָיו וְכֹל הַדּוֹר
הַהוּא׃ וּמִית יוֹסֵף וְכָל
אֲחוֹהִי וְכֹל דָּרָא הַהוּא׃
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ
וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ
בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא
הָאָרֶץ אֹתָם׃ וּבְנֵי יִשְׂ
יִשְׂרָאֵל נְפִישׁוּ וְאִתְיַ
וְאִתְיְלִדוּ וּסְגִיאוּ וּ
וּתְקִיפוּ לַחֲדָא לַחֲדָא
וְאִתְמְלִיאַת אַרְעָא

מִנְּהוֹן׃
וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל
מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע
אֶת יוֹסֵף׃ וְקָם מַלְכָּא
חַדְתָּא עַל מִצְרַיִם דִּי
לָא מְקַיֵּים גְּזֵירַת דְּיוֹ
דְּיוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר אֶל
עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂ
יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּ
מִמֶּנּוּ׃ וַאֲמַר לְעַמֵּיהּ
הָא עַמָּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
סַגַּן וְתַקִּיפִין מִנַּנָא׃ הָ
הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן
יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרֶאנָה

ג̇ זוג̇ מן ב̇ב̇ יחידי לא נסב̇ ו̇ ול̇ זוגה וסימ̇ בעוף בבהמה · ואת כל נפש · יששכר זבולן ובנימן · ואלה שמות · עזן המון ועתר ועשן ·
עיר עיר תהיינה הערים · שכיר שית אין לי מי יתנני · אכלשתה ערוך השלחן · להבהים ללוים · וגם מהם אחת · יען ביען לבן הצבא · בילד
ים גם כי יהנו בגוים · שמש ירח עמד זבולה · משה אהרן כי העליתיך · עשר נכסים · דגן תירש ובפרין · נשיהם בניהם · השמים עמי · שמם
נשיכם · ·

ונוסף ג̇ ב̇ ו̇א̇ וסימ̇ ונוסף גם הוא על שנאינו · ונוסף על נחלת המטה · יש מפזר ונוסף עוד · בתר זקף ··· ולא עשו ה̇ וסימנ̇
ותיראן המילדת את האלהים · ולא עשו חסד עם ירבעל · על אשר לא שמעו · ולא שמעו ולא הטו · ויהי לזמים ממרים · ד ד̇ ה̇ ··

מלחמה ונוסף גם הו
הוא על שנאינו ונלח
ונלחם בנו ועלה מן
הארץ׃ הבו נתחכם
להון דלמא יסגון ויה
ויהא ארי יערעננא
קרב ויתוספון אף אנ
אינון על סנאנא ויג
ויגיחון בנא קרב ויס
ויסקון מן ארעא׃
וישימו עליו שרי מ
מסים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מ
מסכנות לפרעה את
פתם ואת רעמסס׃ ומ
ומניאו עליהון שלט
שלטונין מבאשין ב
בדיל לענאיהון ב
בפולחנהון ובנו קרוי
בית אוצרי לפרעה
ית פיתום וית רעמסס׃
וכאשר יענו אתו כן
ירבה וכן יפרץ ויקצו
מפני בני ישראל׃ וכמ
דמענן להון כן סגן וכן
תקפין ועקת למצראי
מן קדם בני ישראל׃
ויעבדו מצרים את בני
ישראל בפרך׃ ואפלו
ואפלחו מצראי ית בני
ישראל בקשיו׃ וימררו
את חייהם בעבדה
קשה בחמר ובלבנים
ובכל עבדה בשדה את
כל עבדתם אשר עבדו

בהם בפרך׃ ואמררו
ית חייהון בפולחנא
קשיא בטינא ובליבני
ובליבנא ובכל פולחנא
בחקלא ית כל פולחן
פולחנא די אפלחו
בהון בקשיו׃ ויאמר
מלך מצרים למילדו
למילדת העבריה
אשר שם האחת ש
שפרה ושם השנית
פועה׃ ואמר מלכא
דמצרים לחייתא י
יהודיתא דשום חד
שפרה ושום תנייתא
פועה׃ ויאמר בילדכן
את העבריות וראיתם
על האבנים אם בן הו
הוא והמתן אתו ואם
בת היא וחיה׃ ואמר
כד תהוין מולדן ית
יהודייתא וחזין על
מתברא אם ברא הוא
ותקטלון יתיה ואם
ברתא היא ותקימנה׃
ותיראן המילדת
את האלהים ולא ע
עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים
ותחיין את הילדים׃
ודחילא חייתא מן
קדם יי ולא עבדו
כמא דמליל עמהון
מלכא דמצראי וק
וקימתין ית בניא׃

ויקרא מלך מצרים
למילדת ויאמר להן
מדוע עשיתן הדבר
הזה ותחיין את הי
הילדים׃ וקרא מלכא
דמצרים לחייתא
ואמר להון מא דין
עבדתון פתגמא הד
הדין וקימתון ית
בניא׃ ותאמרן הנ
המילדת אל פרעה
כי לא כנשים המצ
המצריות העבריות
כי חיות הנה בטרם
תבא אלהן המילדת
וילדו׃ ואמרא חייתא
לפרעה ארי לא כנש
כנשיא מצריתא
יהודיתא ארי חכימן
אינין עד לא עלת להו
להון חייתא וילידן׃
וייטב אלהים למיל
למילדת וירב העם
ויעצמו מאד׃ ואוטי
ואוטיב יי לחייתא
וסגי עמא ותקיפו ל
לחדא׃ ויהי כי יראו
המילדת את האלהים
ויעש להם בתים׃ וה
והוה כד דחילא חיו
חייתא מן קדם יי
ועבד להון בתין׃ ויצ
ויצו פרעה לכל עמו
לאמר כל הבן הילוד
היארה תשליכהו׃

לוי

ונלחם ה̇ וסימ̇ הבה נתחכמה לו · והייני גם אנכי בכל הגוים · אל יפול לב אדם עליו · ויצא יפ ונלחם בגוים ההם · ויתמרמר מלך ··
ויראה את האלהים ז̇ בליש̇ וסימ̇ ויאמר אליהן ביום השלישי · ותיראן המילדת · ויהי כי יראו המילדת · וירא דויד · ד ד̇ ה̇ · כי ברב
חלמות והבלים · סוף דבר הכל נשמע · וירא את האלהים מרבים ··· עבדה בהם ג̇ בליש̇ וימררו את · והתנחלתם אתם · והיבלתים מיד ··

הבת ד׳ בליש ברתא וסימ׳ כל הבן הילוד היארה ׃ עד מתי תתחמקין ׃ מה תתהללי בעמקים ׃ מה אעידך מה אדמה לך הבת ׃
ירחים ד׳ וסימ׳ ותצפנהו שלשה ירחים ׃ ומחדש ירחים ׃ במספר ירחים אל תבא ׃ תספר ירחים תמלאנה ׃ ותניקהו ל׳

וכל הבת תחיון ׃ ופקי
ופקיד פרעה לכל
עמיה למימר כל ברא
דאיתיליד ליהודאי
תירמוניה וכל ברתא
תקיימון ׃

ב

וילך איש מ
מבית לוי ויקח את
בת לוי ׃ ואזל גברא
מבית לוי ונסיב ית
ברתא דלוי ׃ ותהר
האשה ותלד בן ותר
ותרא אתו כי טוב הו
הוא ותצפנהו שלשה
ירחים ׃ ועדיאת איתתא
איתתא וילידת בר
וחזת יתיה ארי טב
הוא ואטמרתיה תלתא
תלתא ירחין ׃ ולא יכ
יכלה עוד הצפינו ותק
ותקח לו תבת גמא
ותחמרה בחמר ובזפ
ובזפת ותשם בה את
הילד ותשם בסוף על
שפת היאר ׃ ולא יכה
יכילת עוד לאטמרותיה
ונסיבת ליה תיבותא
דגמא וחפתא בחמר
ובזיפתא ושויאת
בה ית רביא ושויתיה
ביערא על כיף נהרא ׃
ותתצב אחתו מרחק
לדעה מה יעשה לו ׃
ואתעתדת אחתיה
מרחיק למידע מה

יתעביד ליה ׃ ותרד בת
פרעה לרחץ על היאר
ונערתיה הלכת על יד
היאר ותרא את התבה
בתוך הסוף ותשלח
את אמתה ותקחה ׃ ונ
ונחתת בת פרעה למי
למסחי על נהרא ועו
ועולימתהא מהלכן
על כיף נהרא וחזת
ית תיבותא בגו יערא
ואושיטת ית אמתה
ונסיבתה ׃ ותפתח ותר
ותראהו את הילד
והנה נער בכה ותחמל
עליו ותאמר מילדי
העברים זה ׃ ופתחת
וחזת ית רביא והא ע
עולימא בכי וחסת
עלוהי ואמרת מבני
יהודאי הוא דין ׃ ות
ותאמר אחתו אל
בת פרעה האלך וקר
וקראתי לך אשה
מינקת מן העברית
ותינק לך את הילד ׃
ואמרת אחתיה לבת
פרעה האיזיל ואקרי
לך איתתא מינקתא
מן יהודאי ותניק
לך ית רביא ׃ ותאמר
לה בת פרעה לכי ות
ותלך העלמה ותקרא
את אם הילד ׃ ואמרת
לה בת פרעה איזילי

ואזלת עולימתא וקר
וקרת ית אימיה דר
דרביא ׃ ותאמר לה
בת פרעה הוליכי את
הילד הזה והניקהו
לי ואני אתן את שכ
שכרך ותקח האשה
את הילד ותניקהו ׃
ואמרת לה בת פרעה
האוליכי ית רביא הד
הדין ואוניקיה לי ויה
ואנא איתין ית אגרך
ונסיבת איתתא ית
רביא ואוניקתיה ׃
ויגדל הילד ותבאהו
לבת פרעה ויהי לה
לבן ותקרא שמו מ
משה ותאמר כי מן
המים משיתהו ׃ ורב
ורבא רביא ואיתיתיה
לות פרעה והות ליה
לבר וקרת שמיה מ
משה ואמרת ארי
מן מיא שחליתיה ׃
ויהי
בימים ההם ויגדל מ
משה ויצא אל אחיו
וירא בסבלתם וירא
איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו ׃
והוה ביומיא האינון
ורבא משה ונפק לות
אחוהי וחזא בפולחנ
בפולחנהון וחזא
גברא מצראי מחי

גמא ג׳ וסימ׳ ותקח לו תבת גמא ׃ ובכלי גמא על פני המים ׃ היגאה גמא בלא בצה ׃ וחד וגמא ׃ והיה השרב לאגם ׃ האלך
ג׳ וסימ׳ וקראתי לך אשה מינקת ׃ האלך וחבריתי בפלשתים ׃ האלך רמות גלעד ׃ לכי ג׳ וסימ׳ ויאמר לה בת פרעה ׃ ויאמר לכי
וישלח אתה ׃ ריפתח ׃ ויאמר לה אמנון ׃ העלמה ג׳ וסימ׳ והיה העלמה ׃ ותלך העלמה ותקרא את ׃ והנה העלמה הרה וילדת בן

ותבאנה ה׳ וסימ׳ ותבאנה אל קרבצה ׃ ותבאנה ותדלנה ותמלאנה ׃ ותבאנה אל רעואל אביהן ׃ פתאם עשיתו ותבאנה ׃
ותבואינה נערות אסתר בו כת׳ ׃ אשר תבאן אל הצאן בן בת׳ ׃ ותבואנה ׃ תבאינה בהיכל מלך כת׳ ׃ ואל החכמות ׃ אניות ׃ תבואנה כת׳

גבר יהודאי מאחוהי׃
ויפן כה וכה וירא כי
אין איש ויך את המ׳
המצרי ויטמנהו בה
בחול׃ ואתפני לכא
וחזא ארי לית גבר
ומחא ית מצראי ו׳
וטמריה בחלא׃ ויצ׳
ויצא ביום השני וה׳
והנה שני אנשים ע׳
עברים נצים ויאמר
לרשע למה תכה ר׳
רעך׃ ונפק ביומא תי׳
תנינא והא תרין
גברין יהודאין נצן ו׳
ואמר לחייבא למה
את מחי חברך׃ ויא׳
ויאמר מי שמך לאי׳
לאיש שר ושפט ע׳
עלינו הלהרגני אתה
אמר כאשר הרגת
את המצרי ויירא מ׳
משה ויאמר אכן נ׳
נודע הדבר׃ ואמר
מאן שויך לגבר רב
ודיין עלנא הלמקט׳
הלמקטלי את אמר
כמא דקטלתא ית
מצראה ודחיל מש׳
משה ואמר בקושט
אתידע פתגמא׃ ויש׳
וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש ה׳
להרג את משה ויב׳
ויברח משה מפני פ׳

פרעה וישב בארץ מ׳
מדין וישב על הב׳
הבאר׃ ושמע פרעה
ית פתגמא הדין ו׳
ובעא למקטל ית
משה וערק משה
מן קדם פרעה ויתיב
בארעא דמדין ויתיב
על בירא׃ ולכהן מ׳
מדין שבע בנות ות׳
ותבאנה ותדלנה ות׳
ותמלאנה את הרה׳
הרהטים להשקות צ׳
צאן אביהן׃ ולרבא
דמדין שבע בנן וא׳
ואתאה ודלאה ומ׳
ומלאה ית רהטיא
לאשקאה ענא ד׳
דאבוהן׃ ויבאו הרע׳
הרעים ויגרשום ויקם
משה ויושען וישק
את צאנם׃ ואתו רע׳
וטרדינון וקם משה
ופרקינון ואשקינון
ית ענהון׃ ותבאנה
אל רעואל אביהן ו׳
ויאמר מדוע מהרתן
בא היום׃ ואתאה לות
רעואל אבוהן ואמ׳
מא דין אוחיתין למ׳
למיתי יומא דין׃ ות׳
ותאמרן איש מצרי
הצילנו מיד הרעים
וגם דלה דלה לנו וי׳
וישק את הצאן׃ וא׳

ואמרנא גברא מ׳
מצראה שזבנא מ׳
מידא דרעיא ואף
מדלא דלא לנא וא׳
ואשקי ית ענא׃ ויא׳
ויאמר אל בנתיו וא׳
ואיו למה זה עזבתן
את האיש קראן לו
ויאכל לחם׃ ואמר
לבנתיה ואן הוא ל׳
למא דנן שבקתון ית
גברא קראן ליה וי׳
וייכול לחמא׃ ויואל
משה לשבת את
האיש ויתן את צפרה
בתו למשה׃ וצבי מ׳
משה למיתב עם גבר׳
ויהב ית צפרה ברתיה
למשה׃ ותלד בן ות׳
ותקרא את שמו גר׳
גרשם כי אמר גר
הייתי בארץ נכריה׃
וילידת בר וקרת ית
גרשם ארי אמר דייר
הויתי בארעא נוכראה׃

ג רביעי
ויהי
בימים הרבים ההם
וימת מלך מצרים ו׳
ויאנחו בני ישראל
מן העבדה ויזעקו
ותעל שועתם אל
האלהים מן העבדה׃
והוה ביומיא סגיאי
האינון ואתאנחו
בני ישראל מן פולחנא

ואיו ואיו ה׳ וסימ׳ ויאמר אל בנתיו ואיו ׃ אין מלך חמרת ׃ חמות בושה ׃ בגדלך לציצת יאבד ׃ וגבר ימות ויחלש ׃ וסימ׳ בצתהון
דפלכים מתנבהותין דמיתגלגלין ומיותין ״ ״ ויואל ז׳ ה׳ מלא וב׳ חס׳ וסימ׳ ויואל משה לשבת את האיש ׃ ולא יכלו בני מנשה להוריש ׃
ולא הוריש מנשה ׃ דשפטים ׃ ויואל האמרי ׃ דשפטים ׃ ויואל הלוי לשבת ׃ ויואל שאול את העם ׃ ויאל ללכת ׃ ב׳ בתל׳ חס׳ ״

אסרה ז׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ ויאמר משה אסרה נא · לבו סרו דרך מתוך עגלים · יסר שמה לאכל לחם · ידיך לא אסרות · בי פתי יסר הנה · וחברו · לא תסורו ימין ושמאל ·׳׳ ויסתר ב׳ וסימ׳ ויסתר פניו כי ירא מהביט · ויסתר עמל מעיני ·׳׳ והסנה ל׳ דגו׳

דהוה קשיא עליהון
וזעיקו וסליקת קבי
קבילתהון קדם יי מן
פולחנא׃ וישמע את
אלהים את נאקתם
ויזכר אלהים את ב
בריתו את אברהם וי
ואת יצחק ואת יעקב׃
ושמיע קדם יי ית
קבילתהון ודכיר יי
ית קימיה דעם אבר
אברהם דעם יצחק
ודעם יעקב׃ וירא אל
אלהים את בני ישר
ישראל וידע אלהים׃
וגלי קדם יי שיעבוד
דבני ישראל ואמר
במימריה למפרקהון
יי׃
ומשה היה רעה את
צאן יתרו חתנו כהן
מדין וינהג את הצ
הצאן אחר המדבר
ויבא אל הר האלהים
חרבה׃ ומשה הוה
רעי ית ענא דיתרו חמ
חמוהי רבא דמדין ד
ודבר ית ענא לאתר
דשפר רעיא דמדברא
ואתא לטורא דאית
דאיתגלי עלוהי יקר
יקרא דיי לחורב׃ ויר
וירא מלאך יהוה א
אליו בלבת אש מתוך
הסנה וירא והנה

הסנה בער באש והס
והסנה איננו אכל׃ ויי
ואיתגלי מלאכא דיי
ליה בשלהובית אישת
אישתא מגו אסנא
וחזא והא אסנא בעיר
באישתא ואסנא ליתו
ליתוהי מתאכיל׃ ויי
ויאמר משה אסרה
נא ואראה את המראה
המראה הגדל הזה
מדוע לא יבער הסנה׃
ואמר משה אתפני
כען ואחזי חזונא
רבא הדין מדין לא
מיתוקד אסנא׃ וירא
יהוה כי סר לראות
ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה ויאמר
משה משה ויאמר
הנני׃ וגלי קדם יי ד
ארי אתפני למחזי
וקרא ליה יי מגו א
אסנא ואמר משה
משה ואמר הא אנא׃
ויאמר אל תקרב הלם
של נעליך מעל רגליך
כי המקום אשר אתה
עמד עליו אדמת
קדש הוא׃ ואמר לא
תקרוב הלכא שרי סינך
מעל רגלך ארי את
אתרא דאת קאים עו
עלוהי אתר קדיש הו
הוא׃ ויאמר אנכי א

אלהי אביך אלהי א
אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב ויסתר
משה פניו כי ירא מ
מהביט אל האלהים׃
ואמר אנא אלהא דא
דאבוך אלהיה דאברה
אלהיה דיצחק ואלהיה די
דיעקב ובכבשינון משה
לאפוהי ארי דחיל
לאסתכלא לצית יקרא
יקרא דיי׃ ויאמר
יהוה ראה ראיתי את
עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי
מפני נגשיו כי ידעתי
את מכאביו׃ ואמר
יי מיגלא גלי קדמי ית
ית שיעבוד עמי די במ
במצרים וית קבילת
קבילתהון שמיע קדמ
קדמי מן קדם פלחיהון
ארי גלי קדמי כיביהון׃
וארד להצילו מיד
מצרים ולהעלתו מן
הארץ ההוא אל ארץ
טובה ורחבה אל ארץ
זבת חלב אל מקום
הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי׃
ואיתגליתי לשזבותהון
מידא דמצראי ולי
ולאסקותהון מן א
ארעא ההיא לארעא
טבתא ופתיא לארע

ואראה ה׳ וסימ׳ ארדה נא ואראה · אסרה נא ואראה · אעברה נא ואראה · אלכה נא ואשובה · אמלטה נא ואראה את אחי ·׳׳ עומד ז׳ מלא וסימ׳ ויאמר אל תקרב הלם · ... · עומד על שני עשר בקר · ... והנה המלך ... ·׳׳

אמירה לבני ישראל ה׳ בליש וסימ׳ ויאמר כה תאמר לבני ישראל׳ לכן אמר לבני ישראל׳ ואמר פרעה לבני ישראל נבכים׳ על כן אמרתי לבני ישראל׳ ואמר לבני ישראל דם כל בשר׳׳ מי אנכי ג׳ וסימ׳ כי אלך אל פרעה׳ כי הביאתני עד הלם׳ מי אנכי ומי חיי

עבדא חלב ודבש לי
לאתר כנענאי וחתאי
ואמוראי ופריזאי
וחיואי ויבוסאי׃ ועתה
ועתה הנה צעקת בני
ישראל באה אלי וגם
ראיתי את הלחץ אשר
אשר מצרים לחצים
אתם׃ וכען הא קבילת
בני ישראל עלת לקדמי ואף
ואף גלי קדמי ית
דוחקא דמצראי
דחקין להון׃ ועתה
לכה ואשלחך אל
פרעה והוצא את עמי
בני ישראל ממצרים׃
וכען איתא ואשלחנך
לות פרעה ואפיק ית
עמי בני ישראל ממצרים׃
ויאמר משה אל האלהים
האלהים מי אנכי כי
אלך אל פרעה וכי אוציא
אוציא את בני ישראל
ישראל ממצרים׃ ואמר
ואמר משה קדם יי
מאן אנא ארי איזיל
לות פרעה וארי אפיק
ית בני ישראל ממצרים׃
ויאמר כי אהיה עמך
וזה לך האות כי אנכי
שלחתיך בהוציאך
את העם ממצרים ת
תעבדון את האלהים
על ההר הזה׃ ואמר
ארי יהא מימרי בסעדך
בסעדך ודין לך אתא
ארי אנא שלחיתך
באפקותך ית עמא
ממצרים תפלחון
קדם יי על טורא הדין
הדין׃ ויאמר משה
אל האלהים הנה אנכי
אנכי בא אל בני ישראל
ישראל ואמרתי להם
אלהי אבותיכם שלחני
אליכם ואמרו לי מה
שמו מה אמר אליהם׃
ואמר משה קדם יי
הא אנא אתי לבני
ישראל ואימר להון
אלהא דאבהתכון שלחני
שלחני לותכון ויימרון
ויימרון לי מה שמיה
מה אימר להון׃ ויאמר
ויאמר אלהים אל
משה אהיה אשר
אהיה ויאמר כה ת
תאמר לבני ישראל
אהיה שלחני אליכם׃
ואמר יי למשה אהיה
אהיה ואמר כדנן תי
תימר לבני ישראל
אהיה שלחני לותכון׃
ויאמר עוד אלהים
אל משה כה תאמר
אל בני ישראל יהוה
אלהי אבתיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב שלחני
אליכם זה שמי לעלם
וזה זכרי לדר דר׃ ואמר
ואמר יי עוד למשה
כדנן תימר לבני ישראל
ישראל יי אלהא דאבה
דאבהתכון אלהא די
דאברהם אלהא דיצחק
ואלהא דיעקב שלחני
לותכון דין שמי לע
לעלם ודין דוכרני ל
לכל דר ודר׃ לך ואספת
חמישי
ואספת את זקני ישראל
ישראל ואמרת אלהם
יהוה אבתיכם נראה
אלי אלהי אברהם
אלהי יצחק ויעקב
לאמר פקד פקדתי
אתכם ואת העשוי לכם
במצרים׃ איזל ותכנוש
ית סבי ישראל ותימר
להון יי אלהא דאבהת
דאבהתכון איתגלי
לי אלהא דאברהם יצ
יצחק ויעקב למימר
מדכר דכירנא יתכון
וית דאיתעביד לכון
במצרים׃ ואמר אעלה
אתכם מעני מצרים
אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והח
והחוי והיבוסי אל
ארץ זבת חלב ודבש׃
ואמרית אסיק יתכון
משעבודא דמצראי
לארעא כנענאי וחת
וחיתאי ואמוראי

אעלה ח׳ פשט וסימ׳ ואמר אעלה אתכם׳ ויעל מלאך יי מן הגלגל׳ ותאמר האשה את מי אעלה׳ ויאמר המלך אל ארונה׳ כי אעלה אל ארונה לך׳ אעלה אבמה ארץ׳ עלות מחים אעלה לך׳ תדבק לשוני לחכי׳ וסימ׳ אמר מלאכא לאתתא דארונה אריך למכסיא עלון ד ירושלם׳׳ על ההר ד׳ וסימ׳ בהוציאך את העם ממצרים׳ ויהי ביום השלישי בהית׳ ועבר משם הגבול׳ ויעל כבוד יי על

והן ה̇ וסימ̇ והן לא יאמינו לי · והן איצוה על החגב · והן חלמא ופשרא · והן לא ידיע להן למלכא · והן לא תסגדון ליה · ולא ישמעו ד̇ וסימ̇ ויען משה ויאמר · והיה אם לא יאמינו לך · אם יחטא איש לאיש · ודברת אליהם את כל הדברים · דיענו בה ··

והפריזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ויקבלון מנך ותיתי את וסבי ישראל לות מלכא דמצרים ותימרון ליה יי אלהא דיהודאי אתקרי עלנא וכען ניזיל כען מהלך תלתא יומין במדברא ונדבח קדם יי אלהנא: ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: וקדמי גלי ארי לא ישבוק יתכון מלכא דמצרים למיזל ולא מן קדם דחילא תקיפא: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם: ואשלח ית מחת גבורתי ואמחי ית מצראי בכל פרישותי די איעביד ביניהון ובתר כן ישלח יתכון: ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ואתין ית עמא הדין לרחמין בעיני מצראי ויהי ארי תהכון לא תהכון ריקנין: ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלות ושמתם על בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים: ותשאל איתתא משיבבתה ומקריבת ביתה מנין דכסף ומנין דדהב ולבושין ותשוון על בניכון ועל בנתיכון ותרוקנון ית מצרים: ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: ואתיב משה ואמר והא לא יהימנון לי ולא יקבלון מני ארי ימרון לא איתגלי לך יי: ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה: ואמר ליה יי מא דין בידך ואמר חוטרא: ויאמר השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: ואמר רמיהי לארעא ורמיהי לארעא והוה לחויא ועירק משה מן קדמוהי: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: ואמר יי למשה אושיט ידך ואחוד בזנביה ואושיט ידיה ואתקיף ביה והוה לחוטרא בידיה: למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: בדיל דיהימנון ארי איתגלי לך יי אלהא דאבהתהון אלהא דאברהם אלהא דיצחק ואלהא דיעקב: ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: ואמר יי ליה עוד אעיל כען ידך בעטפך ואעיל ידיה בעיטפיה ואפקה והא ידיה חוורא כתלגא: ויאמר השב

כל שליחות ידי ידו חס̇ את במ̇פ̇ בס̇ב̇ את · וסימ̇ ושלחתי את ידי והכיתי את · כי עתה שלחתי את ידי · וישלח אברהם את ידו ויקחו · וישלח ירבעם את ידו · דמלכים ·· ג̇ ·· יי אלהי אבתם ד̇ וסימ̇ למען יאמינו כי נראה · ואמרו על אשר עזבו את · ויעזבו את יי אלהי דשפטים · בעזבכם את יי אלהי אבתם ·· ·· הבא ג̇ וסימ̇ הבא את האנשים הביתה · הבא ידך בחיקך · ולך הביא העידי בתר מילי ··

כי ארני ה׳ וסימ׳ לא איש דברים אנכי׳ שלח נא ביד תשלח׳ בי אדני מה אומר׳ ויאמר אליו בי אדני במה אושיע׳ ויעתר מנוח אל יי׳
ויאמר יי אליו ו׳ ריש פס׳ וסימ׳ מי שם פה לאדם׳ וזאת הארץ׳ שמעתי את תפלתך׳ מדבריה דמשק׳ עמו בתוך העם׳ קרא שמו יזרעאל׳

ידך אל חיקך וישב ידו
אל חיקו ויוצאה
מחיקו והנה שבה
כבשרו׃ ואמר אתיב
ידך לעטפך ואתיב ית
ידיה לעטפיה ואפקה
מעיטפיה והא תבת
הות כבישריה׃ והיה
אם לא יאמינו לך ולא
ישמעו לקל האת ה׃
הראשון והאמינו לק
לקל האת האחרון׃
ויהי אם לא יהימנון
לך ולא יקבלון לקל
אתא קדמאה ויהימנון
לקל אתא בתראה׃ וה
והיה אם לא יאמינו
גם לשני האתות האלה
ולא ישמעון לקלך וה
ולקחת ממימי היאר
ושפכת היבשה והיו ה׃
המים אשר תקח מן ה׃
היאר והיו לדם ביבשת
ויהי אם לא יהימנון א׃
אף לתרין אתיא האל
האלין ולא יקבלון׃
מינך ותיסב ממיא די
בנהרא ותישוד ליבש
ליבשתא ויהון מיא
דיתיסב מן נהרא ויהון
לדמא ביבשתא׃ ויאמ
ויאמר משה אל יהוה
בי אדני לא איש דברים
אנכי גם מתמול גם מ׳
משלשם גם מאז דברך

אל עבדך כי כבד פה
וכבד לשון אנכי׃ ואמ
משה קדם יי בבעו יי׃
לא גבר דמילול אנא
אף מאיתמלי אף מ׳
מדקמוהי אף מעידן
דמללתא עם עבדך
ארי יקיר ממלל ועמ
ועמיק לישן אנא׃ וי
ויאמר יהוה אליו מי
שם פה לאדם או מי
ישום אלם או חרש יי
או פקח או עור הלא
אנכי יהוה׃ ואמר יי ליה
מאן שוי פומא לאינ
לאינשא או מאן שוי
אילמא או חרשא או
פיקחא או עוירא הלא
אנא יי׃ ועתה לך ואנכ
אהיה עם פיך והוריתיך
אשר תדבר׃ וכען איזל
ומימרי יהא עם פומך
ואליפינך דתמלל׃
ויאמר בי אדני שלח
נא ביד תשלח׃ ואמר
בבעו רבוני שלח כען
מאן דכשר למשלח׃
ויחר אף יהוה במשה
ויאמר הלא אהרן יי׃
אחיך הלוי ידעתי כי
דבר ידבר הוא וגם הנה
הוא יצא לקראתך וה
וראך ושמח בלבו׃ וה
ותקיף רוגזא דיי במ
במשה ואמר הלא

אהרן אחוך לואה
גלי קדמי ארי מללא
ימלל הוא ואף הא
הוא נפיק לקדמותך
ויחזינך ויחדי בליביה׃
ודברת אליו ושמת את
הדברים בפיו ואנכי יי
אהיה עם פיך ועם פיהו
והוריתי אתכם את אשר
תעשון׃ ותמליל עמיה
ותשוי ית פתגמיא
בפומיה ומימרי יהי
עם פומך ועם פומיה
ואליף יתכון ית די תע
תעבדון׃ ודבר הוא
לך אל העם והיה הוא
הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאלו
לאלהים׃ וימלל הוא
לך עם עמא ויהי ה׃
הוא יהי לך למתורגמן
ואת תהי ליה לרב׃ וי
ואת המטה הזה תקח
בידך אשר תעשה בו
את האתת׃ וית חוטרא
הדין תסב בידך דתע
תעביד ביה ית אתיא׃
שישי וילך
משה וישב אל יתר
חתנו ויאמר לו אלכה
נא ואשובה אל אחי
אשר במצרים ואראה
העודם חיים ויאמר
יתרו למשה לך לשלו
לשלום׃ ואזל משה

לאדם ה׳ וסימ׳ מי שם פה לאדם׳ והצרתי לאדם׳ והלכו כעורים׳ ידעתי יי כי לא לאדם דרכו׳ ויאמר לאדם הן יראת יי היא׳ כמים הפנים
לפנים׳ וכל קהלת דכות במא לאדם׳ כי לאדם שטוב לפניו׳ לקראתך ד׳ וסימ׳ וגם הנה יצא לקראתך׳ פן בחרב אצא לקראתך׳ כאיש
האפד איש מעל מרכבתו לקראתך׳ על כן יצאתי לקראתך׳ ושמח ב׳ וסימ׳ וראך ושמח בלבו׳ ושמח לבם כמו יין׳

המיתו ג וסימ ויהי בדרך במלון · ויבקש המלך המיתו · יסר בנך כי יש תקוה · ... שב ב חס וסימ לך שב מצרים כי מתו · ... לרגליו ד וסימ ותקח צפרה צר · אשר לא כרעים מעל לרגליו · ויצא רשה לרגליו · והפיצהו לרגליו ...

ויתב לות יתרו חמוהי
ואמר ליה איזיל כען
ואיתוב לות אחי די
במצרים ואיחזי העד
כען קימין ואמר יתרו
למשה איזיל לשלם
ויאמר יהוה אל משה
במדין לך שב מצרים
כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך
ואמר יי למשה במדין
איזיל תוב למצרים א
ארי מיתו כל גבריא די
בעו למקטלך ויקח
משה את אשתו ואת
בניו וירכבם על החמור
וישב ארצה מצרים
ויקח משה את מטה
האלהים בידו ודבר
משה ית איתתיה וית
בנוהי וארכיבנון על
חמרא ותב לארעא די
דמצרים ונסיב משה
ית חוטרא דאיתעבידו
ביה ניסין מן קדם יי
בידיה ויאמר יהוה
אל משה בלכתך לש
לשוב מצרימה ראה
כל המפתים אשר שמו
שמתי בידך ועשיתם
לפני פרעה ואני אחזק
את לבו ולא ישלח את
העם ואמר יי למשה
במהכך למיתב למצרי
חזי כל מופתיא די

שויתי בידך ותעבדנון
ותעבדינון קדם פרעה
ואנא אתקיף ית ליביה
ולא ישלח ית עמא
ואמרת אל פרעה
כה אמר יהוה בני בכ
בכרי ישראל ותימר
לות פרעה כדנן אמר
יי ברי בוכרי ישראל
ואמר אליך שלח את
בני ויעבדני ותמאן יי
לשלחו הנה אנכי הר
הרג את בנך בכרך ווי
ואמרית לך שלח ית
ברי ויפלחון קדמי וי
ומסריב את לשלוחי
לשלחותיה הא אנא
קטיל ית ברך בוכרך
ויהי בדרך במלון ויפ
ויפגשהו יהוה ויבקש
המיתו והוה באורחא
בבית מבתא וערע ביה
מלאכא דיי ובעא
למיקטליה ותקח צי
צפרה צר ותכרת את
ערלת בנה ותגע לרג
לרגליו ותאמר כי חת
חתן דמים אתה לי
ונסיבת צפרה טינרא
וגזרת ית ערלת ברא
וקריבת לקדמוהי וי
ואמרת בדמא דמה
דמהולתא הדין אי
איתיהיב חתנא לנא
וירף ממנו אז אמרה

חתן דמים למולת
ונח מיניה בכן אמרת
אילולי דמא דמהולתא
הדין איתחייב חתנא
קטול
ויאמר יהוה אל אהרן
לך לקראת משה
המדברה וילך ויפגשהו
בהר האלהים וישק
לו ואמר יי לאהרן
איזיל לקדמות משה
למדברא ואזל וערי
וערעיה בטורא דייי
דאיתגלי עלוהי יקרא
דיי ונשקיה ויגד משה
לאהרן את כל דברי
יהוה אשר שלחו ויי
ואת כל האתת אשר
צוהו וחוי משה
לאהרן ית כל פתגמי
דיי די שלחיה וית
כל אתיא די פקדיה
וילך משה ואהרן וי
ויאספו את כל זקני
בני ישראל ואזל
משה ואהרן וכנשו
ית כל סבי בני ישראל
וידבר אהרן את כל
הדברים אשר דבר
יהוה אל משה ויעש
האתת לעיני העם
ומליל אהרן ית כל בי
פתגמיא די מליל יי
עם משה ועבד אתיא
לקרב עמא ויאמן

חתן ד וסימ ותקח צפרה צר · וירף ממנו אז אמרה · ... חתן חתימני · כי חתן בית אחאב הוא · וחתן המלך וסר אל ...
בכרך ב חס וסימ עשו בכרך · הנה אנכי הרג את בנך ... צר ב חס בטינרא וסימ ותקח צפרה צר · כשמיר חזק מצר ...
ויאמר יי אל אהרן ג וסימ לך לקראת משה · אתה ובניך ובית אביך · בארץ נבלא תנחל ... ויאמן ב העם · ויאמן אבישי

כי פקד יי ד׳ וסימ׳ ויאמן העם וישמעו כי · כי פקד יי את חנה · כי פקד יי צבאות את עדרו · כי שמעה בשדה מואב כי פקד ״
ויאמר פרעה ג׳ בטע׳ ריש פס׳ וסימ׳ אביך ואחיך באו אליך · מי יי אשר אשמע · הן רבים עתה עם הארץ ״ ג׳ ״ וכי ראה ל׳ ״

העם וישמעו כי פקד
יהוה את בני ישראל
וכי ראה את ענים ויק
ויקדו וישתחוו ׃ והי
והימין עמא ושמעו
ארי דכיר יי ית בני יש
ישראל וארי גלי קדמ
קדמוהי ית שעבודהון
שביעי ה וכרעו וסגידו ׃ ואחר
באו משה ואהרן ויבו
ויאמרו אל פרעה
כה אמר יהוה אלהי
ישראל שלח את
עמי ויחגו לי במדבר
ובתר כן עלו משה וא
ואהרן ואמרו לפרע
כדנן אמר יי אלהא
דישראל שלח ית עמי
ויחגון קדמי במדברא
ויאמר פרעה מי יהוה
אשר אשמע בקלו
לשלח את ישראל
לא ידעתי את יהוה
וגם את ישראל לא
אשלח ׃ ואמר פרעה
שמא דיי לא איתגלי
לי דאקביל במימריה
לאשלחא ית ישראל
לא איתגלי לי שמא
דיי ואף ית ישראל
לא אשלח ׃ ויאמרו
אלהי העברים נקרא
עלינו נלכה נא דרך
שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו ׃

פן יפגענו בדבר או
בחרב ׃ ואמרו אלהא
דיהודאי איתגלי עלנא
עלנא נזיל כען מהל
מהלך תלתא יומין
במדברא ונדבח קדם
יי אלהנא דלמא יע
יערעיננא במותא או
בקטול ׃ ויאמר אל
אלהם מלך מצרים
למה משה ואהרן
תפריעו את העם ממ
ממעשיו לכו לסב
לסבלתיכם ׃ ואמר
להון מלכא דמצרים
למה משה ואהרן
תבטלון ית עמא
מעובדיהון איזילו
לפולחנכון ׃ ויאמר
פרעה הן רבים עתה
עם הארץ והשבתם
אתם מסבלתם ׃ ואמ
ואמר פרעה הא סגי
סגיאין כען עמא די
דארעא ותבטלון יה
יתהון מפולחנהון ׃
ויצו פרעה ביום ההו
ההוא את הנגשים בע
בעם ואת שטריו לא
לאמר ׃ ופקיד פרעה
ביומא ההוא ית שלט
שלטוני עמא וית
סרכוהי למימר ׃ לא
תאספון לתת תבן לעם
ללבן הלבנים כתמול

שלשם הם ילכו וקשו
וקששו להם תבן ׃ ל
לא תוספון למיתן
תבנא לעמא למרמי
ליבנין כמאיתמלי
ומדקמוהי אינון יזי
יזלון ויגבבון להון תב
תבנא ׃ ואת מתכנת
הלבנים אשר הם ע
עשים תמול שלשם
תשימו עליהם לא
תגרעו ממנו כי נרפים
הם על כן הם צעקים לא
לאמר נלכה נזבחה
לאלהינו ׃ וית סכום
ליבניא די אינון עבד
עבדין מאיתמלי ומד
ומדקמוהי תמנון ע
עליהון לא תמנעון
מיניה ארי בטלנין
אינון על כן אינון צוו
צווחין למימר נזיל
ונדבח קדם יי אלהנא
תכבד העבדה על הא
האנשים ויעשו בה
ואל ישעו בדברי
שקר ׃ תתקף פולחנא
על גבריא ויתעסקון
בה ולא יתעסקון בפ
בפתגמין בטילין ׃ ויצ
ויצאו נגשי העם
ושטריו ויאמרו אל
העם לאמר כה אמר
פרעה אינני נתן לכם
תבן ׃ ונפקו שלטוני

הלבנים ג׳ וסימ׳ לא תאספון לתת תבן לעם · זאת מתכנת הלבנים · ומקטרין על הלבנים ״ ג׳ ״ על האנשים ה׳ וסימ׳ תכבד העבדה ·
ויאמר דבשיקה · דמלכים · וחברון דישעיה · אחפש את ירושלם בנרות · וילכו ויגידו לדוד ״ ג׳ ״ ויעשו ג׳ רפ׳ וסימ׳ תכבד העבדה ·
ויעשו בני ישראל את הפסח · ובל חכם לב בכם ״ ג׳ ״ ישעו ב׳ מב׳ ל׳ וסימ׳ ואל ישעו בדברי שקר · ישעו ואין מושיע ״ פ׳ ״

אתם ד׳ ריש פס׳ וסימ׳ אתם קחו לכם תבן ׳ אתם ראיתם אשר עשיתי ׳ אתם נצבים היום כלכם ׳ אתם עדי נאם יי׳ ועבדי ׳׳
ויפץ ג׳ וסימ׳ ויפץ יי׳ אתם משם ׳ ויפץ העם בכל ארץ מצרים ׳ ויפץ העם מעליו ׳׳ ברע ג׳ אתם ברע ׳ אתה ידעת את׳ אשר לא ארצתי ׳׳

עמא וסרכוהי ועמא
ואמרו לעמא למימר
כדנן אמר פרעה לית
אנא יהיב לכון תיבנא׃
אתם לכו קחו לכם תבן
מאשר תמצאו כי אין
נגרע מעבדתכם דבר׃
אתון איזילו סבו לכון
תיבנא מאתר דתשכו
דתשכחון ארי לא
איתמנע מפולחנכון
מדעם׃ ויפץ העם בז
בכל ארץ מצרים לקו
לקשש קש לתבן׃ ובד
ובדר עמא בכל ארעא
דמצרים לגבבא גילי
לתיבנא׃ והנגשים א
אצים לאמר כלו מ
מעשיכם דבר יום ביו
ביומו כאשר בהיות
התבן׃ ושלטוניא דחו
דחקין למימר אשל
אשלימו עבידתכון׃
פתגם יום ביומיה
כמא דהויתון עבדין
כד אתיהב לכון תיבנא׃
ויכו שטרי בני ישר
ישראל אשר שמו
עליהם נגשי פרעה
לאמר מדוע לא כלי
כליתם חקכם ללבן
כתמול שלשם גם תמ
תמול גם היום׃ ולקו
סרכי בני ישראל די
מניאו עליהון שלט

שלטוני פרעה למימ
מא דין לא אשלימתון
גזירתכון למרמי כד
כד איתמלי ומדקמוהי
את תמול אף יומא
דין׃ ויבאו שטרי בני
ישראל ויצעקו אל
פרעה לאמר למה
תעשה כה לעבדיך׃ ו
ועלו סרכי בני ישראל
בצוחתהון לות פרעה
למימר למה מתעבד
כדין לעבדך׃ תבן אין
נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו והנ
והנה עבדיך מכים
וחטאת עמך׃ תיבנא
לא אתיהב לעבדך
ולבינתא אמרין לנא
עבידו והא עבדך לקן
וחטאן עליהון עמך׃
ויאמר נרפים אתם
נרפים על כן אתם א
אמרים נלכה נזבחה
ליהוה׃ ואמר בטלנין
אתון בטלנין על כן
אתון אמרין ניזל ונ
נדבח קדם יי׃ ועתה
לכו עבדו ותבן לא ינ
ינתן לכם ותכן לבנים
תתנו׃ וכען איזילו פ
פלחו ותיבנא לא יה
מתיהב לכון וסכום ל
לבניא תתנון׃ ויראו
שטרי בני ישראל את

אתם ברע לאמר לא
תגרעו מלבניכם דבר
יום ביומו׃ וחזו סרכי
בני ישראל יתהון בב
בביש למימר לא תמ
תמנעון מלבניכון פת
פתגם יום ביומיה׃ וי
ויפגעו את משה ואת
אהרן נצבים לקראתם
בצאתם מאת פרעה׃
וערעו ית משה וית
אהרן קיימין לקדמו
לקדמותהון במפקהון
מן קדם פרעה׃ ויאמ
ויאמרו אלהם ירא
יהוה עליכם וישפט
אשר הבאשתם את
ריחנו בעיני פרעה וב
ובעיני עבדיו לתת חר
חרב בידם להרגנו׃ וי
ואמרו להון יתגלי יי
עליכון ויתפרע די א
אבאשתון ית ריחנא
בעיני פרעה ובעיני ע
עבדוהי למתן חרבא
בידיהון למקטלנא׃
וישב משה אל יהוה
ויאמר
אדני למה הרעתה לע
לעם הזה למה זה
שלחתני׃ ותב משה
קדם יי ואמר יי למה
אבאישתא לעמא הד
הדין למה דנן שלחי
שלחתני׃ ומאז באתי

ויצעקו ד׳ וסימ׳ ויבאו שטרי בני ישראל ׳ ופרעה הקריב ׳ ויצעקו אל יי׳ וישם מאפל ׳ כי תשע מאות רכב ברזל ׳ ממצוקותיהם יצילם ׳
ממצוקותיהם יושיעם ׳ ובני יהודה והנה ׳׳ נתן ד׳ וסימ׳ תבן אין נתן לעבדיך ׳ לחמו נתן מימיו נאמנים ׳ ויתנהו יי׳ אלהינו ׳ בתוך
חללים נתן ׳ וסימ׳ עבדיא דישראל מהמיגין קטילין ׳׳ הרעתה ג׳ וסימ׳ למה הרעתה לעם ׳ בת׳ הרעת לעבדך בת׳ הרעות להמית בת׳׳

הרע ד̇ וסימ̇ ומאז באתי אל פרעה · יען אשר עשה מנשה · צנית כל הרע · ושרי הרע לו׳ · יחד ושב והרע לו׳ · והיצל ב̇ וסימ̇
והיצל לא הצלת את · ויאשל דוד ב״ה לאמר · עתה תראה ב̇ וסימ̇ אשר אעשה לפרעה · היך דברי אם לא · יגרשם ל׳

אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך ומעידן דעלית לות פרעה למללא בשמך אתבאש לעמא הדין ושזבא לא שיזבתא ית עמך

ו ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו ואמר יי למשה כען אתחזי מא אעביד לפרעה ארי בידא תקיפא ישלחינון ובידא תקיפא יתריכינון מארעיה

פ פ פ

וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה ומליל יי עם משה ואמר ליה אנא יי וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם ואתגליתי לאברהם ליצחק וליעקב באל שדי ושמי יי לא אודעית להון וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה ואף אקימית ית קימי עמהון למתן להון ית ארעא דכנען ית ארע תותבותהון דאיתותבו בה וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי ואף אנא קדמי שמיע ית קבילת בני ישראל דמצראי מפלחין יתהון ודכירנא ית קימי לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים בכן אימר לבני ישראל אנא יי ואפיק יתכון מגו דחוק פולחן מצראי ואשיזיב יתכון מפולחנהון ואפריק יתכון בדרעא מרממא ובדינין רברבין ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים ואיקריב ית יתכון קדמי לעמא ואהוי לכון לאלהא ותדעון ארי אנא יי אלהכון דאפיק יתכון מגו דחוק פולחן מצראי והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה ואעיל יתכון לארעא דקיימית במימרי למיתן יתה לאברהם ליצחק וליעקב ואתין יתה לכון ירותא אנא יי וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה ומליל משה כן עם בני ישראל ולא קבילו מן משה מעיק רוח ומפולחנא דהוה קשיא עליהון

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם משה למימר בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו ומליל עם פרעה מלכא דמצרים וישלח ית בני ישראל מארעיה

וידבר אלהים א̇ וסימ̇ וידבר אלהים אל נח · וארא אל אברהם · את כל הדברים האלה · הקימתי ג̇ ומלע̇ וסימ̇ זאת אות הברית אשר · וגם הקמתי את בריתי · ויאמר לו שאול ברוך אתה · בזרוע ג̇ מלא וסימ̇ וגאלתי אתכם בזרוע נטויה · במסות באותת ובמופתים · וטרת זרוע אף קדקד · ובל כתי׳ ובני׳ דכות מל במ̇ג חס׳ · הכל היום יחרש החדש · ואת זרוע בית אביך · לבישאית אתה משרשיה · וישלח ל̇

ויצום ד׳ וסימ׳ וידבר יי אל משה ׀ ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ׀ ויצום לאמר זה הדבר ׀ ויכרת אתם ברית ויצום לאמר ׀׀
לתלדתם ב׳ חס׳ וסימ׳ ואלה שמות בני לוי לולי ׳׳ וקהת ומררי ב׳ וסימ׳ ושני חיי לוי שבע ושלשים ׀ ויהיו אלה בני לוי ׀׀

וידבר משה לפני יי
יהוה לאמר הן בני
ישראל לא שמעו :
אלי ואיך ישמעני ו
פרעה ואני ערל ש
שפתים ׀ ומליל משה
קדם יי למימר הא בני
בני ישראל לא קבילו
מיני ואיכדין יקביל
מיני פרעה ואנא יקי
יקיר ממלל ׀
וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן
ויצום אל בני ישראל
ואל פרעה מלך מצר
מצרים להוציא את
בני ישראל מארץ מ
מצרים ׀ ומליל יי עם
משה ועם אהרן ופ
ופקידינון לות בני יי
ישראל ולות פרעה מ
מלכא דמצרים לאפ
לאפקא ית בני ישרא
מארעא דמצרים ׀

לוי

אלה
ראשי בית אבתם בני
ראובן בכר ישראל
חנוך ופלוא חצרון ו
וכרמי אלה משפחת
ראובן ׀ אלין רישי
בית אבהתהון בני ר
ראובן בוכרא דישראל
חנוך ופלוא חצרון ו
וכרמי אילין זרעית
ראובן ׀ ובני שמעון
ימואל וימין ואהד
ויכין וצחר ושאול :
בן הכנענית אלה מש
משפחת שמעון ׀ ר
ובני שמעון ימואל
וימין ואהד ויכין וצ
וצחר ושאול בר כנע
כנעניתא אילין זרע
זרעית שמעון ׀ ואלה
שמות בני לוי לתל
לתלדתם גרשון וקה
וקהת ומררי ושני
חיי לוי שבע ושלש
ושלשים ומאת שנה ׀
ואלין שמהת בני לוי
לתולדתהון גרשון
וקהת ומררי ושני יו
חיי לוי מאה ותלתין
ושבע שנין ׀ בני גרשון
לבני ושמעי למשפ
למשפחתם ׀ בני גרשון
לבני ושמעי לזרעיה
לזרעיתהון ׀ ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קה
קהת שלש ושלשים
ומאת שנה ׀ ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל ושני חיי קה
קהת מאה ותלתין ותלת ז
שנין ׀ ובני מררי מח
מחלי ומושי אלה
משפחת הלוי לתו
לתלדתם ׀ אילין זרעי
ליואה לתולדתהון ׀ :
ויקח עמרם את יוכבד
דדתו לו לאשה ותלד
לו את אהרן ואת מש
משה ושני חיי עמרם
שבע ושלשים ומאת
שנה ׀ ונסיב עמרם ית
יוכבד בת אחת אבוהי
ליה לאנתו וילידת
ליה ית אהרן וית משה
ושני חיי עמרם מא
ותלתין שנין ושבע ש
שנין ׀ ובני יצהר קרח
ונפג וזכרי ׀ ובני עזי
עזיאל מישאל וא
ואלצפן וסתרי ׀ ויקח
אהרן את אלישבע
בת עמינדב אחות נחו
נחשון לו לאשה
ותלד לו את נדב ואת
אביהוא ואת אלעזר
ואת איתמר ׀ ונסיב
אהרן ית אלישבע ז
בת עמינדב אחתיה ד
דנחשון ליה לאנתו
וילידת ליה ית נדב ז
וית אביהוא וית א
אלעזר וית איתמר ׀
ובני קרח אסיר וא
ואלקנה ואביאסף
אלה משפחת הקרחי ׀
ובני קרח אסיר ואלקנה
ואביאסף אילין זרעי
קרח ׀ ואלעזר בן אה
אהרן לקח לו מבנות
פוטיאל לו לאשה

ד׳ פס׳ את את ואת את ואת וסימ׳ ויקח אהרן את אלישבע בת ׀ והמלך אסא השמיע ׀ והגשה אכלה את יגיע ׀ ואסא המלך
השמיע ׳׳ יב׳ פס׳ בספר׳ את את ואת וסימ׳ הירא את דבר יי ׀ וברך את לחמך ׀ ויקח עמרם את יוכבד ׀ את קלעי החצר סביב ׀ את
המשכן ׀ את בגדי השרד ׀ ויקח משה את שמן ׀ ויביאו את המשכן אל משה ׀ את השלחן ׀ את המנרה ׀ את קלעי החצר ׀ את בגדי השרד ׀׀

אהרן ומשה ד' וסימ' הוא אהרן ומשה אשר · ויקח את יוכבד דדתו · ואלה תולדת אהרן ומשה ביום · ושם אשת עמרם
אמר יי' להם ד' וסימ' הוא אהרן ומשה · כי אמר יי' להם מות ימותו · ויעברו את הגלגלים · לא השמידו את העמים · דתהלים

ותלד לו את פינחס
אלה ראשי אבות ה
הלוים למשפחתם
ואלעזר בר אהרן נס
נסיב ליה מבנת פוטי
פוטיאל ליה לאנתו
וילידת ליה ית פינחס
אילין רישי אבהת
ליואי לזרעיתהון
הוא אהרן ומשה
אשר אמר יהוה לה
להם הוציאו את בני
ישראל מארץ מצר
מצרים על צבאתם
הוא אהרן ומשה די
אמר יי' להון אפיקו
ית בני ישראל מארעא
דמצרים על חיליהון
הם המדברים אל פ
פרעה מלך מצרים ל
להוציא את בני ישר
ישראל ממצרים הו
הוא משה ואהרן אי
אינון דממללין עם פר
פרעה מלכא דמצרים
לאפקא ית בני ישראל
ממצרים הוא משה
ואהרן ויהי ביום דבר
יהוה אל משה בארץ
מצרים והוה ביומא
דמליל יי' עם משה
בארעא דמצרים
וידבר
יהוה אל משה לאמר
אני יהוה דבר אל

ישראל

פרעה מלך מצרים
את כל אשר אני דבר
אליך ומליל יי' עים
משה למימר אנא יי'
מליל עם פרעה מלכא
דמצרים ית כל די אנא
ממליל עימך ויאמר
משה לפני יהוה הן
אני ערל שפתים ואיך
ישמע אלי פרעה ו
ואמר משה קדם יי'
הא יקיר ממלל ואכדי
יקביל מיני פרעה

ויאמר ז

יהוה אל משה ראה
נתתיך אלהים לפרעה
ואהרן אחיך יהיה
נביאך ואמר יי' למשה
למשה חזי דמניתך רב
לפרעה ואהרן אחוך
יהי מתורגמנך אתה
תדבר את כל אשר אנ
אצוך ואהרן אחיך
ידבר אל פרעה ושלח
את בני ישראל מארצו
את תמלל ית כל די
אפקדינך ואהרן אח
אחוך ימלל עם פרעה
וישלח ית בני ישראל
מארעיה ואני אקשה
את לב פרעה והרביתי
את אתתי ואת מופתי
ואנא אקשי ית ליבא
דפרעה ואסגי ית אתה
אתותי וית מופתי בא

בארעא דמצרים ולא
ישמע אלכם פרעה
ונתתי את ידי במצרים
והוצאתי את צבאתי
את עמי בני ישראל
מארץ מצרים בשפ
בשפטים גדלים ולא
יקביל מנכון פרעה
ואתן ית מחת גבורתי
במצרים ואפיק ית
חילי ית עמי בני
ישראל מארעא דמ
דמצרים בדינין רברב
רברבין וידעו מצרים
כי אני יהוה בנטתי
את ידי על מצרים
והוצאתי את בני
ישראל מתוכם ויד
וידעון מצראי ארי
אנא יי' כד ארים ית
מחת גבורתי על מ
מצראי ואפיק ית
בני ישראל מביניהון
ויעש משה ואהרן
כאשר צוה יהוה א
אתם כן עשו ועבד
משה ואהרן כמא
דפקיד יי' יתהון כן
עבדו ומשה בן שמנים
שנה ואהרן בן שלש
ושמנים שנה בדברם
אל פרעה ומשה בר
תמנן שנין ואהרן
בר תמנן ותלת שנין
במללותהון עם פרעה

אמירה לפני ה' בל"ש וסימ' ויאמר משה לפני יי' · ויאמר דוד · ויאמר ממוכן לפני · ויאמר חרבונה לפני המלך · תגינ' וחיול
שמדון תגינ' דעזרא · הן אני ד' וסימ' הן אני ערל שפתים · הן אני נשארתי לבדי · הן אני עץ יבש · הן אני כפיך לאל
ולא ישמע ד' וסימ' ולא ישמע אלכם פרעה · וכי יהיה לאיש בן סורר · וכל איש אשר ימרה את פיך · האות רבות ולא ישמע

לתנין תנין מן ח בחד ליש וסימ׳ כי ידבר אליכם פרעה לאמר ׃ ויבא משה ואהרן ׃ הים אני אם תנין ׃ עורי עורי לבשי עוזך ׃ ואיצאה בשער הגיא ׃ והרג את התנין אשר בים ׃ אכלני הממני ׃ על שחל ופתן תדרך ׃׃ ולמכשפים ב׳ לחכמים ׃ המלך לקרא ׃׃

רביעי

פרעה ׃
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר ׃ וא
ואמר יי למשה
ועם אהרן למימר ׃
כי ידבר אליכם פרעה
לאמר תנו לכם מופת
ואמרת אל אהרן קח
את מטך והשלך לפ
לפני פרעה יהי לתנין ׃
ארי ימליל עמכון פרי
פרעה למימר הבו לז
לכון אתא ותימר לא
לאהרן סב ית חוטרך
ורמי קדם פרעה יהא
לתנינא ׃ ויבא משה
ואהרן אל פרעה ויעש
ויעשו כן כאשר צוה
יהוה וישלך אהרן את
מטהו לפני פרעה ולפ
ולפני עבדיו ויהי לתנ
לתנין ׃ ואתא משה
ואהרן לות פרעה ועב
ועבדו כן כמא דפקיד
יי ורמא אהרן ית חוט
חוטריה קדם פרעה
וקדם עבדוהי והוה
לתנינא ׃ ויקרא גם פ
פרעה לחכמים ולמכ
ולמכשפים ויעשו גם
הם חרטמי מצרים בז
בלהטיהם כן ׃ וקרא
את פרעה לחכימיא
ולחרשיא ועבדו את
אינון חרשי מצרים

בלחשיהון כן ׃ וישליכו
איש מטהו ויהיו לת
לתנינם ויבלע מטה
אהרן את מטתם ׃ ורמ
ורמו גבר חוטריה
והוו לתנינין ובלע ו
חוטרא דאהרן ית
חוטריהון ׃ ויחזק לב
פרעה ולא שמע אל
אלהם כאשר דבר
יהוה ׃ ואתקף ליבא ד
דפרעה ולא קביל מנ
מנהון כמא דמליל
יי ׃

חמישי

ויאמר יהוה אל משה
כבד לב פרעה מאן לז
לשלח העם ׃ ואמר
יי למשה אתיקר לז
ליבא דפרעה סריב לז
לשלחא ית עמא ׃ לך
אל פרעה בבקר הנה
יצא המימה ונצבת
לקראתו על שפת
היאר והמטה אשר
נהפך לנחש תקח בי
בידך ׃ איזיל לות פרעה
בצפרא הא נפיק למ
למיא ותתעתד לקד
לקדמותיה על כיף
נהרא וחוטרא דא
דאיתהפיך לחויא
תיסב בידך ׃ ואמרת אי
אליו יהוה אלהי העב
העברים שלחני אל
אליך לאמר שלח

את עמי ויעבדני במדב
במדבר והנה לא שמ
שמעת עד כה ׃ ותימר
ליה יי אלהא דיהודאי
שלחני לותך למימר
שלח ית עמי ויפלחון
קדמי במדברא והא
לא קבילתא עד כען ׃
כה אמר יהוה בזאת
תדע כי אני יהוה הנה
אנכי מכה במטה אשי
אשר בידי על המים
אשר ביאר ונהפכו ל
לדם ׃ כדנן אמר יי בד
בדא תדע ארי אנא יי הא
אנא מחי בחוטרא
דבידי על מיא די בנ
בנהרא ויתהפכון לד
לדמא ׃ והדגה אשר
ביאר תמות ובאש הי
היאר ונלאו מצרים
לשתות מים מן היאר ׃
ונונא די בנהרא ימו
ימותון ויסרי נהרא
וילאון מצראי למש
למשתי מיא מן נהר
נהרא ׃
ויאמר יהוה אל מש
משה אמר אל אהרן
קח מטך ונטה ידך
על מימי מצרים
על נהרתם ועל יא
יאריהם על אגמיהם
ועל כל מקוה מימיה
מימיהם ויהיו דם

וישליכו ד׳ מלא וסימ׳ וישליכו איש מטהו ׃ העי׳ נתוץ נתץ ׃ ויהי הם קברים איש ׃ וכל כתי׳ דכו׳ מלא. במ״א חס׳ ׃ וישלכו את תורתך ׃׃ אלהי העברים ה׳ וסימ׳ נלכה נא ׃ תנו׳ ׃ והנה לא שמעת עד כה ׃ דברי ׃ ברדי ׃ ארבה ׃ וחד אלהי העבריים ׃ לך ואספת ׃׃ על המימי ד׳ וסימ׳ כה אמר יי בזאת תדע ׃ ויבאו אילמה ושם ׃ את הצפור החיה יקח ׃ וישכימו בבקר והשמש זרחה ׃ ובל תהלי׳ דכו׳ על המים ׃׃

ולעיני ד׳ וסימ׳ ויהפכו כל המים אשר ביאר ׃ ויקרב אל אחיו את המדינית ׃ לעיני הכהנים ולעיני ׃ לעיני חנמאל דודי ״ ״
שת ד׳ וסימ׳ כי שת לי אלהים זרע ׃ ולא שת לבו גם לזאת ׃ וגם יהודה שת קציר ׃ כי שת בטחות חכמיה ״ ״ ובתנוריך ל׳ דגו׳

והיה דם בכל ארץ מ׳
מצרים ובעצים ובא׳
ובאבנים ׃ ואמר יי ל
למשה אמר לאהרן
סב חוטרך וארים י׳
ידך על מיא דמצראי
על נהריהון על ארו
אריתיהון ועל אגמי
אגמיהון ועל כל בית
בנישות מימיהון וי׳
ויהון דמא ויהא דמ
בכל ארעא דמצרים
במאני אעא ובמאני
אבנא ׃ ויעשו כן מ׳
משה ואהרן כאשר
צוה יהוה וירם במט
במטה ויך את המים
אשר ביאר לעיני
פרעה ולעיני עבדיו
ויהפכו כל המים א׳
אשר ביאר לדם ׃ וע
ועבדו כן משה ואהו
ואהרן כמא דפקיד
יי וארים בחוטרא
ומחא ית מיא די ב׳
בנהרא לעיני פרעה
ולעיני עבדוהי וא׳
ואיתהפכו כל מיא
די בנהרא לדמא ׃ וה
והדגה אשר ביאר
מתה ויבאש היאר
ולא יכלו מצרים ל׳
לשתות מים מן היאר ׃
ויהי הדם בכל ארץ ׃
מצרים ׃ ונוני די בנ

בנהרא מיתו וסרי
נהרא ולא יכילו מ׳
מצרים למשתי מיא
מן נהרא והוה דמא
בכל ארעא דמצרים ׃
ויעשו כן חרטמי מ׳
מצרים בלטיהם
ויחזק לב פרעה ולא
שמע אלהם כאשר
דבר יהוה ׃ ועבדו כן
חרשי מצרים בלחי׳
בלחשיהון ואתקף
ליבא דפרעה ולא
קביל מנהון כמא ד
דפקיד יי ׃ ויפן פרעה
ויבא אל ביתו ולא
שת לבו גם לזאת ׃ וא
ואיתפני פרעה ועל
לביתיה ולא שוי׳
לביה אף לדא ׃ ויח
ויחפרו כל מצרים
סביבת היאר מים ל׳
לשתות כי לא יכלו ׃
לשתות ממימי היאר ׃
וחפרו כל מצרים ס׳
סחרנות נהרא מיא
למשתי ארי יכילו ׃
למשתי ממיא דב׳
דבנהרא ׃ וימלא ש׳
שבעת ימים אחרי
הכות יהוה את היאר ׃
ושלימו שבעא יומ׳
יומין בתר דמחא
יי ית נהרא ׃
ויאמר יהוה ׃

אל משה בא אל פר׳
פרעה ואמרת אליו
כה אמר יהוה שלח
את עמי ויעבדני ׃ ו
ואמר יי למשה על
לות פרעה ותימר
ליה כדנן אמר יי ש׳
שלח ית עמי ויפלח׳
ויפלחון קדמי ׃ ואם
מאן אתה לשלח את
עמי הנה אנכי נגף
את כל גבולך בצפרד׳
בצפרדעים ׃ ואם מס
מסרב את לשלחא
הא אנא מחי ית כל
תחומך בעורדעניא ׃
ושרץ היאר צפרדע
צפרדעים ועלו ובאו
בביתך ובחדר משכבך
ועל מטתך ובבית
עבדיך ובעמך ובתנו׳
ובתנוריך ובמשארו
ובמשארותיך ׃ וירבי
נהרא עורדעניא וי
ויסקון ויעלון בבי
בביתך ועל אדרון בי
בית משכבך ועל ער
ערסך ובבית עבדך
ובעמך ובתנורך ובי׳
ובאצותך ׃ ובכה ובעמ
ובעמך ובכל עבדיך
יעלו הצפרדעים ׃ וו
ובך ובעמך ובכל ע׳
ח עבדך יסקון עורדעני׳ ׃
ויאמר

וימלא ו׳ וסימ׳ וימלא שבעת ימים ׃ וימלא את החכמה ׃ וימלא בית הבעל פה ׃ וימלא הבית את הענן ׃ וימלא המן חמה ׃ וימלא
המן על מרדכי חמה ״ ״ גבולך ג׳ מלא בתור וסימ׳ את כל גבולך בצפרדעים ׃ עד קיצה גבולך ׃ ותים יהיו לך ״ ״ ובעמך ג׳ וסימ׳
ובכה ובעמך ובכל עבדיך ׃ כי אם אינך משלח את עמי ׃ ובעמך לא למגפה ״ ״ ויבאש ב׳ והדגה אשר ביאר ׃ וירם תולעים ויבאש ״ ״

הנהרת ד׳ חס׳ כליש׳ וסימ׳ על נהרתם על יאריהם׳ על הנהרת על היארים׳ האמר לצולה חרבי ונהרתיך ׳׳ ג׳ מס׳ על על
ועל על׳ וסימ׳ נטה את ידך במטך על׳ ותאמרו לו כי על סום נגוס על׳ הוי הירדים מצרים לעזרה ׳׳ הצפרדע ל׳ ודגש׳ ׳׳

יהוה אל משה אמר
אל אהרן נטה את
ידך במטך על הנהרת
על היארים ועל
האגמים והעל את
הצפרדעים על ארץ
מצרים׃ ואמר יי
למשה אימר
לאהרן ארים ית ידך
בחוטרך על נהריא
ועל אריתיא ועל
אגמיא ואסיק ית
עורדעניא על ארעא
דמצרים׃ ויט אהרן
את ידו על מימי
מצרים ותעל
הצפרדע ותכס על
ארץ מצרים׃ וארים
אהרן ית ידיה על
מיא דמצראי וס
וסליקו עורדעניא
וחפאת ית ארעא דמ
דמצרים׃ ויעשו כן
החרטמים בלטיהם
ויעלו את הצפרדעים
על ארץ מצרים׃ ו
ועבדו כן חרשי מ
מצרים בלחשיהון
וסליקו עורדעניא
על ארעא דמצרים׃
ויקרא פרעה למשה
ולאהרן ויאמר ה
העתירו אל יהוה
ויסר הצפרדעים
ממני ומעמי

ואשלחה את העם
ויזבחו ליהוה׃ וקרא
פרעה למשה ולאה
ואמר צלו קדם יי
ויעדי עורדעניא
מיני ומעמי ואשלח ית ע
עמא ויזבחון קדם
יי׃ ויאמר משה ל
לפרעה התפאר עלי
למתי אעתיר לך ו
ולעבדיך ולעמך
להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך ר
רק ביאר תשארנה׃
ואמר משה לפרעה
שאל לך גבורה חב
לי זמן לאימתי אי
איצלי עלך ועל עמך
ועל עבדך לשיצאה
עורדעניא מינך
ומבתך לחוד דבנהרא
תשתארן׃ ויאמר
למחר ויאמר כדברך
למען תדע כי אין כ
כיהוה אלהינו׃ ואמ
למחר ואמר כפתג
כפתגמך בדיל דתי
דתידע ארי לית כיי
אלהנא׃ וסרו הצפרד
הצפרדעים ממך ומ
ומבתיך ומעבדיך ו
ומעמך רק ביאר
תשארנה׃ ויעדון
עורדעניא מינך
ומבתך ומעבדך ומ

ומעמך לחוד דבנהרא
תשתארן׃ ויצא משה
ואהרן מעם פרעה ויצ
ויצעק משה אל יה
יהוה על דבר הצפר
הצפרדעים אשר שם
לפרעה׃ ונפק משה
ואהרן מקדם פרעה
וצלי משה קדם יי על
עיסק עורדעניא די
שוי לפרעה׃ ויעש
יהוה כדבר משה וימ
וימתו הצפרדעים
מן הבתים מן החצרת
ומן השדת׃ ועבד יי
כפתגמא דמשה ומ
ומיתו עורדעניא מן
בתיא מן דרתא ומן
חקלתא׃ ויצברו אתם
חמרם חמרם ותבאש
הארץ׃ וכנשו יתהון
דגורין דגורין וסריאת
על ארעא׃ וירא פרעה
כי היתה הרוחה והכבד
את לבו ולא שמע א
אלהם כאשר דבר
יהוה׃ וחזא פרעה
ארי הות רוחתא וא
ואיקר ית ליביה ולא
קביל מנהון כמא דמ
דמליל יי׃
ויאמר יהוה
אל משה אמר אל
אהרן נטה את מטך
והך את עפר הארץ

ויסר ג׳ רפי׳ וסימ׳ ויסר הצפרדעים׳ את הגבות הזה׳ ויסר את הנחש׳ ׳׳ האגמים ב׳ וסימ׳ על היארים ועל׳ והמעברות
נתפשו ואת האגמים ׳׳ והעל ב׳ ומלע׳ וסימ׳ והעל את הצפרדעים׳ יקח את אהרן ואת אלעזר ׳׳ ולעבדיך ג׳ וסימ׳ למתי
אעתיר לך׳ הארץ אשר הכה יי׳ ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו ׳׳ והך ב׳ וסימ׳ את עפר הארץ׳ ואתה בן אדם הנבא ׳׳

גל ד דסבי וכל ומטע וסימ׳ כל עפר הארץ היה כנים · כל בכור בניך תפדה · פסל כל תמונה · דמשנה תורה · כל אנחתה השבתי · ס׳
ולא יכלו ג׳ וסימ׳ להוציא את הכנים ולא · להבקיע אל מחנה מלך · ויחתרו האנשים להשיב · החרטמים ב׳ חס׳ אצבע · שחין ·

והיה לכנם בכל ארץ
מצרים׃ ואמר יי לז
למשה אימר לאהרן
ארים ית חוטרך ומי
ומחא ית עפרא דא
דארעא ויהי לקלמ
לקלמיתא בכל ארעא
דמצרים׃ ויעשו כן ח
ויט אהרן את ידו בז
במטהו ויך את עפר
הארץ ותהי הכנם בז
באדם ובבהמה כל
עפר הארץ היה כנים
בכל ארץ מצרים׃ וז
ועבדו כן וארים אהרן
ית ידיה בחוטריה
ומחא ית עפרא דא
דארעא והות קלמתא
באינשא ובבעירא
ובכל עפרא דמצרים
הוה קלמיתא בכל א
בכל ארעא דמצרים׃
ויעשו כן החרטמים
בלטיהם להוציא את
הכנם ולא יכלו ותהי
הכנם באדם ובבהמה׃
ועבדו כן חרשיא בלז
בלחשיהון לאפקא
ית קלמיתא ולא יכי
יכילו והות קלמיתא
באינשא ובבעירא׃ וי
ויאמרו החרטמים
אל פרעה אצבע א
אלהים הוא ויחזק
לב פרעה ולא שמע

אלהם כאשר דבר
יהוה׃ ואמרו חרשיא
לפרעה מחא מן קדם
יי היא ואתקף ליבא
דפרעה ולא קביל מי
מנהון כמא דמליל
יי׃
ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה הנה יוצא
המימה ואמרת אז
אליו כה אמר יהוה
שלח את עמי ויעבז
ויעבדני׃ ואמר יי או
למשה אקדים בצז
בצפרא ותתעתד קז
קדם פרעה הא נפיק
למיא ותימר ליה כז
כדנן אמר יי שלח
עמי ויפלחון קדמי׃
כי אם אינך משלח
את עמי הנני משליח
בך ובעבדיך ובעמך
ובבתיך את הערב ומ
ומלאו בתי מצרים
את הערב וגם האדמה
אשר הם עליה׃ ארי
אם ליתך משלח ית
עמי הא אנא משלח
בך ובעבדך ובעמך וז
ובבתך ית ערובא ויז
ויתמלון בתי מצרים
ית ערובא ואף ארעא
דאינון עלה׃ והפז
והפליתי ביום ההוא

את ארץ גשן אשר
עמי עמד עליה לבז
לבלתי היות שם ערב
למען תדע כי אני ידז
יהוה בקרב הארץ׃ ו
ואפריש ביומא ית
ההוא ית ארעא דגש
דגשן די עמי שרי
עלה דלא למהוי תמ
תמן ערובא בדיל
דתידע ארי אנא יי׃
ששי בגו ארעא׃ ושמתי
פדת בין עמי ובין עז
עמך למחר יהיה
האת הזה׃ ואשוי בז
פורקן לעמי ועל עז
עמך אייתי מחר
למחר יהא אתא הז
הדין׃ ויעש יהוה
כן ויבא ערב כבד ביז
ביתה פרעה ובית עז
עבדיו ובכל ארץ מז
מצרים תשחת הארץ
מפני הערב׃ ועבד יי
כן ואתא ערובא תקיף
לבית פרעה ולבית
עבדוהי ובכל ארעא
דמצרים איתחבלת
ארעא מן קדם ערובא׃
ויקרא פרעה אל
משה ולאהרן ויאמר
לכו זבחו לאלהיכם
בארץ׃ וקרא פרעה
למשה ולאהרן ואמר
איזילו דבחו קדם יי׃

פדות ג׳ א׳ חס׳ וב׳ מלא וסימ׳ ושמתי פדת בין עמי · פדות שלח לעמו · והרבה עמו פדות · קדמ׳ חס׳ · ובית ד׳ דסבי ובבית מליש
וסימ׳ ויבא ערב כבד · ולא נשאר איש בעי · ויצאו בני הנביאים · אשר בית אל אל אלישע · עגלי הזהב אשר בית אל · האת ג׳ חס׳
וסימ׳ לקול האת הראשון · כ׳ בו · ושמתי פדת בין עמי · וחד והיה הדם לכם לאת · שלח עמי ב׳ חס׳ את · המיבה · תצל · ארבה ·

אשלח · ה׳ · וסימ׳ אשלח גדי עזים · אשלח אתכם וזבחתם · את אימתי אשלח לפניך · ושן בהמות אשלח בם · והכרתי את ישראל
מעל פני האדמה · דמלכ׳ · הן אעיגר את השמים · אודבר אשר אל הארץ · בשלחי את חצי הרעב · וחד ואשלח את האדם איש ג׳

אלהכון בארעא ויאמר
משה לא נכון לעשות
כן כי תועבת מצרים נז
נזבח ליהוה אלהינו הן
נזבח את תועבת מצרים
לעיניהם ולא יסקלנו
ואמר משה לא תקין
למעבד כין ארי בעירא
דמצראי דחלין ליה
מינה אנחנא נסבין ז
לדבחא קדם יי אלהנא
הא נדבח ית בעירא
דמצרים דחלין ליה
ואינון יהון חזן הלא
ימרון למרגמנא דר
דרך שלשת ימים נלך
במדבר וזבחנו ליהוה
אלהינו כאשר יאמר
אלינו מהלך תלתא
יומין נזיל במדברא
ונדבח קדם יי אלהנא
כמא דיימר לנא ויז
ויאמר פרעה אנכי אז
אשלח אתכם וזבחתם
ליהוה אלהיכם במדבר
רק הרחק לא תרחיקו
ללכת העתירו בעדי ז
ואמר פרעה אנא אש
אשלח יתכון ותדבחון
קדם יי אלהכון במדבר
לחוד רחקא לא תרח
תרחקון למיזל צלו
אף עלי ויאמר משה
הנה אנכי יוצא מעמך
והעתרתי אל יהוה וס

וסר הערב מפרעה מ
מעבדיו ומעמו מחר
רק אל יסף פרעה
התל לבלתי שלח את
העם לזבח ליהוה ויז
ואמר משה הא אנא
נפיק מעמך ואצלי
קדם יי ויעדי ערובא
מפרעה ומעבדוהי
ומעמיה מחר לחוד
לא יסף פרעה לשקר
לשקרא בדיל דלא
לשלחא ית עמא לד
לדבחא קדם יי ויצא
משה מעם פרעה
ויעתר אל יהוה ונפק
משה מן קדם פרעה
וצלי קדם יי ויעש
יהוה כדבר משה ויס
ויסר הערב מפרעה
מעבדיו ומעמו לא
נשאר אחד ועבד יי
כפתגמא דמשה
ואעדי ערובא מפרעה
ומן עבדוהי ומעמיה
לא אשתאר חד ויכ
ויכבד פרעה את לבו
גם בפעם הזאת ולא
שלח את העם ואתי
ואיתיקר ליבא דפרעה
אף בזימנא הדא ולא
שלח ית עמא

ט ויאמר
יהוה אל משה בא אל
פרעה ודברת אליו ו

כה אמר יהוה אלהי ה
העברים שלח את ע
עמי ויעבדני ואמר
יי למשה עול לות
פרעה ותימר ליה כדנן
אמר יי אלהא דיהודאי
שלח ית עמי ויפלחון
קדמי כי אם מאן אתה
לשלח ועודך מחזיק
בם ארי אם סריב את
לשלחא ית עמי ועד
כען את מתקיף בהון
הנה יד יהוה הויה
במקנך אשר בשדה
בסוסים בבקר ובצאן (בחמרים בגמלים)
דבר כבד מאד הא
מחא מן קדם יי מיה
הויא בבעירך די בחק
בחקלא בסוסותא
בחמריה ובגמלי בתו
בתורי ובענא מותא
תקיף לחדא והפלה
יהוה בין מקנה ישר
ישראל ובין מקנה
מצרים ולא ימות מכל
לבני ישראל דבר ויפ
ויפריש יי בין בעירא
דישראל ובין בעירא
דמצראי ולא ימות
מכל לבני ישראל מדו
מדעם וישם יהוה
מועד לאמר מחר
יעשה יהוה הדבר
הזה בארץ ושוי יי
וזמנא למימר מחר

ודברת אליו ל׳ וסימ׳ ושמת את הדברים בפיו · בא אל פרעה · דדבר׳ הימים ואם ירשת · ב׳ בו · י׳ עשה הדבר לא חס ארץ
בליש וסימ׳ מחר המלט שמה · אם תעשה לי הדבר הזה · לא נוכל לעשות הדבר הזה · ולא אחר הנער לעשות הדבר · מדוע עשיתן
הדבר הזה · ויעשה יי׳ הדבר הזה · וידרשו ויבקשו · ב׳ בו · דגדעון · ותאמר אל אביה · דבת יפתח · אשר עשית הדבר · כי מה עבדך הכלב · ׳

השמימה ל̇א וסימ̇ ויוציא אתו החוצה ׃ והנה סלם מצב ארצה ׃ קחו לכם מלא חפניכם ׃ ויקחו את פיח הכבשן ׃ ופן תשא עיניך ׃
לא בשמים היא ׃ ויפנו אנשי העיר ׃ והמשאת החלה לעלות ׃ ויהי בעלות הלהב ׃ כי עשה שלמה ׃ ל̇ה ׃ וישאו את עיניהם מרחק ולא׳׳

יעביד יי פתגמא הדין
בארעא׃ ויעש יהוה
את הדבר הזה ממחרת
וימת כל מקנה מצרים
וממקנה בני ישראל
לא מת אחד׃ ועבד
יי ית פתגמא הדין ביו
מא דבתרוהי ומית
כל בעירא דמצראי ומ
מבעירא דבני ישראל
לא מית חד׃ וישלח
פרעה והנה לא מת מ
אחד ממקנה ישראל
עד אחד ויכבד לב פר
פרעה ולא שלח את
העם׃ ושלח פרעה והא
לא מית מבעירא דיש
דישראל עד חד ואתיקר
ליבא דפרעה ולא שלח
ית עמא׃
ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן
קחו לכם מלא חפניכם
פיח כבשן וזרקו משה
השמימה לעיני פרעה׃
ואמר יי למשה ולאהר
ן סבו לכון מלי חופניכון
פיח דאתונא ויזרקיניה
משה לצית שמיא ל
לעיני פרעה׃ והיה ל
לאבק על כל ארץ מ
והיה על האדם ועל
הבהמה לשחין פרח
אבעבעת בכל ארץ מ
מצרים׃ ויהא לאבקא

על כל ארעא ויהא
על אנשא ועל בעירא
לשיחנא סגי אבעבועי
בכל ארעא דמצרים׃
ויקחו את פיח הכבשן
ויעמדו לפני פרעה
ויזרק אתו משה הש
השמימה ויהי שחין
אבעבעת פרח באדם
ובבהמה׃ ונסיבו ית
פיחא דאתונא וקמו
קדם פרעה וזרק
יתיה משה עד צית
שמיא והוה שיחנא
אבעבועין סגי באינשא
ובבעירא׃ ולא יכלו ה
החרטמים לעמד לפ
לפני משה מפני הש
השחין כי היה השחין
בחרטמים ובכל מצרים׃
ולא יכילו חרשיא לק
למיקם קדם משה
מן קדם שיחנא ארי
הוה שיחנא בחרשיא
ובכל מצראי׃ ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא
שמע אלהם כאשר
דבר יהוה אל משה׃
ואתקף יי ית ליבא ד
דפרעה ולא קביל מנ
מנהון כמא דמליל
יי עם משה׃
ויאמר יהוה
אל משה השכם בבקר
והתיצב לפני פרעה

ואמרת אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים
שלח את עמי ויעבדני׃
ואמר יי למשה אקד
אקדים בצפרא ואת
ואתעתד קדם פרעה
ותימר ליה כדנן אמר
יי אלהא דיהודאי שלח
ית עמי ויפלחון קדמי׃
כי בפעם הזאת אני ש
שלח את כל מגפתי אל
לבך ובעבדיך ובעמך
בעבור תדע כי אין כ
כמני בכל הארץ׃ ארי
בזימנא אנא שלח ית
כל מחתי בלבך ובעב
ובעמך בדיל דתידע
ארי לית דכוותי בכל
ארעא׃ כי עתה שלחתי
את ידי ואך אתך ואת
עמך בדבר ותכחד מן
הארץ׃ ארי כען קריב
קדמי דשלחית ית
מחת גבורתי ומחית
יתך וית עמך במותא
ואישתיציאת מן ארע
ארעא׃ ואולם בעבור
זאת העמדתיך בעבור
הראתך את כחי ולמען
ספר שמי בכל הארץ׃
וברם בדיל דא קיימתך
בדיל לאחזיותך ית
חילי ובדיל דיהון מ
משתעין גבורת שמי
בכל ארעא׃ עודך מסת׃ שביעי

ואולם ה̇ ריש פס̇ וסימ̇ ואולם בעבור זאת העמדתיך ׃ ואולם חי אני וימלא ׃ ואולם חי יי אלהי ישראל ׃ ואולם הכסא אשר ישפט ׃
ואולם מלאתי כח ׃ ובל איוב ריש פס̇ ואולם בג̇ אולם ׃ אולם שלח נא ידך ׃ אני אדרש אל אל ׃ אני אל שדי אדבר ׃ ג̇ ׃ ולמען ו̇
יחיד וסימ̇ ואולם בעבור זאת ׃ ולמען תספר באזני ׃ ולמען תאריכון ימיך ׃ לא בצדקתך ׃ ולמען האריך ׃ ולמען שמך תנחני ותנהלני׳׳

למן היום ז׳ וסימ׳ למן היום הוסדה ועד עתה · למן היום אשר ברא אלהים · למן היום אשר יצאת ממצרים · למן היום לבת המלך · דשמואל · למן היום אשר יצאו אבותיכם · דירמיה · למן היום אשר יסד היכל יי׳ · וחד ולמן היום אשר צויתי · דשפטים

מסתולל בעמי לבלתי
שלחם ׃ עד כען אתכב
את כבשת ליה בעמי
בדיל דלא לשלחא ׃
הנני ממטיר כעת מחר
ברד כבד מאד אשר
לא היה כמהו במצרים
למן היום הוסדה ועד עתה ׃
הא אנא מחית בעדנא
הדין למחר ברדא תקיף
לחדא די לא הוה דכ
דכותיה במצרים ל
למן יומא דאשתכ
דאשתכללת ועד כען ׃
ועתה שלח העז את
מקנך ואת כל אשר
בשדה כל האדם והב
והבהמה אשר ימצא
בשדה ולא יאסף ה
הביתה וירד עלהם
הברד ומתו ׃ וכען שלח
כנוש ית בעירך וית
כל די לך בחקלא כל
אנשא ובעירא די
ישתכח בחקלא ולא
יתכניש לביתא ויחות
עליהון ברדא וימותון ׃
הירא את דבר יהוה
מעבדי פרעה הניס
את עבדיו ואת מקנהו
אל הבתים ׃ דדחיל
ית פתגמא דיי׳ מע
מעבדי פרעה כנש ית
עבדוהי וית בעירא
לבתיא ׃ ואשר לא ש

שם לבו אל דבר יהוה
ויעזב את עבדיו ואת
מקנהו בשדה ׃ ודלא
שוי ליביה לפתגמא
דיי׳ ושבק ית עבדוהי
וית בעיריה בחקלא ׃
ויאמר
יהוה אל משה נטה
את ידך על השמים
ויהי ברד בכל ארץ
מצרים על האדם
ועל הבהמה ועל כל
עשב השדה בארץ מצרים ׃ ואמר
יי׳ למשה ארים ית
ידך על צית שמיא
ויהא ברדא בכל אר
ארעא דמצרים על
אנשא ועל בעירא
ועל כל עיסבא דחקלא
בארעא דמצרים ׃ וי
ויט משה את מטהו
על השמים ויהוה
נתן קלת וברד ותהלך
אש ארצה וימטר
יהוה ברד על ארץ מ
מצרים ׃ וארים משה
ית חוטריה על צית
שמיא ויי׳ יהב קלין
וברדא ומתהלכת א
אישתא על ארעא
ואמטר יי׳ ברדא על
ארעא דמצרים ׃ ויהי
ברד ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד מאד

אשר לא היה כמהו ב
בכל ארץ מצרים מאז
היתה לגוי ׃ והוה ברדא
ואישתא מתלהבא בגו ברדא
תקיף לחדא די ל
הוה דכותיה בכל אר
ארעא דמצרים מעידן
דהות לעם ׃ ויך הברד
בכל ארץ מצרים את
כל אשר בשדה מאדם
ועד בהמה ואת כל עשב
השדה הכה הברד ואת
כל עץ השדה שבר ׃
ומחא ברדא בכל ארעא
דמצרים ית כל די בח
בחקלא מאנשא ועד
בעירא וית כל עסבא
דחקלא מחא ברדא
וית כל אילנא תבר ׃
רק בארץ גשן אשר
שם בני ישראל לא
היה ברד ׃ וישלח פר
פרעה ויקרא למשה
ולאהרן ויאמר אלהם
חטאתי הפעם יהוה
הצדיק ואני ועמי
הרשעים ׃ ושלח פרעה
וקרא למשה ולאהרן
ואמר להון חבית
זמנא הדא יי׳ זכאה ואנא
ועמי חייבין ׃ העתירו
אל יהוה ורב מהית
קלת אלהים וברד
ואשלחה אתכם ולא
תספון לעמד ׃ צלו

יאספו ט׳ וסימ׳ ועתה שלח העז · היאסף ובקר ישחט להם · יאסף אהרן אל עמיו · ואהרן יאסף ומת שם · כי יעיבתי האסף יאסף · ואם אל עיר יאסף · ויגרו אל לו יאסף · לא יבא עוד שמשך · עשיר ישכב ולא יאסף · קלת הקלת ד׳ חס׳ וסימ׳ ויי׳ נתן קלת וברד · ורב מהית קלת · כי חדל המטר והברד · ויהי קלת וברקים · ולא יאסף ב׳ וסימ׳ ועתה שלח העז את מקנך · עשיר ישכב ולא יאסף

קלות ד׳ בה ב׳ מן בליש וסימ׳ הקלות יחדלון והברד · ויחדלו הקלות · הלא קציר חטים היום · מקלות מים רבים · בעשותו למטר חזק · מי פלג לשטף תעלה · נתך ג׳ וסימ׳ ומטר לא נתך ארצה · עד נתך מים עליהם · כאשר נתך אפי וחמתי

קדם יי׳ וסגי קדמוהי
דלא יהון עלנא
קלין דילוט אילין
מן קדם יי׳ וברדא
ואישלח יתכון ולא
תוספון לאיתעכבא
ויאמר אליו משה
כצאתי את העיר
אפרש את כפי אל
יהוה הקלות יחדלון
והברד לא יהיה עוד
למען תדע כי ליהוה
הארץ ואמר ליה
משה כמפקיה קרתא
אפרוס ידי בצלו קדם
יי׳ קליא יתמנעון
וברדא לא יהי עוד
בדיל דתידע ארי
דיי׳ ארעא ואתה
ועבדיך ידעתי כי
טרם תיראון מפני
יהוה אלהים ואת
ועבדך ידענא ארי
עד כען לא איתכנעתון
מן קדם יי׳ אלהא
והפשתה והשערה
נכתה כי השערה
אביב והפשתה גבעל
וכיתנא ושערה לקה
לאלקאה ארי סערה
אביב וכיתנא גבעולין
והחטה והכסמת
לא נכו כי אפילת הנה
וחיטאה וכונתיא
לא לקאה ארי אפי׳

אפילתא אינין
ויצא משה מעם
פרעה אל העיר
ויפרש כפיו אל יהוה
ויחדלו הקלות והברד
ומטר לא נתך ארצה
ונפק משה מן קדם
פרעה ית קרתא
ופרס ידוהי בצלו
קדם יי׳ ומנעו קליא
וברדא ומיטרא
דהוה נחית לא
מטא לארעא וירא
פרעה כי חדל המטר
והברד והקלת ויסף
לחטא ויכבד לבו
הוא ועבדיו וחזא
פרעה ארי איתמנע
מיטרא וברדא וקליא
ואוסיף למחטי
ויקריה לליביה הוא
ועבדוהי ויחזק לב
פרעה ולא שלח
את בני ישראל כאשר
דבר יהוה ביד משה
ואיתקף ליבא דפרעה
ולא שלח ית בני
ישראל כמא דמליל
יי׳ בידא דמשה

פ פ פ

ויאמר יהוה אל משה
בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת
לב עבדיו למען שתי
אתתי אלה בקרבו

ואמר יי׳ למשה עול
לות פרעה ארי אנא
יקרית ית ליביה וית
ליבא דעבדוהי בדיל
לשואה אתותי
אילין ביניהון ולמען
תספר באזני בנך ובן
בנך את אשר
התעללתי במצרים
ואת אתתי אשר
שמתי בם וידעתם כי
אני יהוה ובדיל
דתשתעי קדם ברך
ובר ברך ית ניסין
דעבדית במצרים וית
אתותי דשויתי בהון
ותידעון ארי אנא יי׳
ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי
העברים עד מתי
מאנת לענת מפני
שלח עמי ויעבדני
ואתא משה ואהרן
לות פרעה ואמרו ליה
כדנן אמר יי׳ אלהא
דיהודאי עד
אימתי מסריב את
לאיתכנעא מן קדמי
שלח עמי ויפלחון
קדמי כי אם מאן
אתה לשלח את עמי
הנני מביא מחר
ארבה בגבלך ארי
אם מסריב את לשו

שתי ג׳ א׳ חס וב׳ מלא · וסימ׳ למען שתי אתתי · שיתי בדלי · שיתי לבך למסלה · דבר יי׳ ביד משה ב׳ · ויחזק את לב פרעה ולא · ויהפך את ירדן · תיראון ב׳ וסימ׳ ואתה ועבדיך ידעתי · ויחדלו ב׳ וסימ׳ ויחדלו הקלות והברד · ויחדלו לבנות העיר · ולמען ב׳ · ולמען תספר

ולא יוכל ד' וסימ' וכסה את עין הארץ ולא יוכל ית' עוד לשאת מפני דירביה והיה כי נראה כי נלאה מואב מה שהיה כבד לראות ד' חס וסימ' וירד ית' לראת את העיר וכסה את עין הארץ דארבה ויאמר לא תוכל לראת פן יהרסו את ית' לראת

לשלחא ית עמי הא
אנא מייתי מחר
בתחומך וכסה את
הארץ ולא יוכל לר
לראת ואכל את יתר
הפלטה הנשארת
לכם מן הברד ואכל
את כל העץ הצמח
לכם מן השדה ויחפי
ית עין שמשא דא
דארעא ולא יכול למ
למחזי ית ארעא ויכו
וייכול ית שאר שיזבתא
דאשתארא לכון מן
ברדא וייכול ית כל
אילנא דיצמח לכון
מן חקלא ומלאו בו
בתיך ובתי כל עבדיך
ובתי כל מצרים אשר
לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם
על האדמה עד היום
הזה ויפן ויצא מעם
פרעה ויתמלון בתך
ובתי כל מצרים די
לא חזו אבהתך ואה
ואבהת אבהתך מיו
יומא דמהויהון על
ארעא עד יומא הדין
ואתפני ונפק מן לות
פרעה ויאמרו עבדי
פרעה אליו עד מתי
יהיה זה לנו למוקש
שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה א

אלהיהם הטרם תדע
כי אבדה מצרים ואי
ואמרו עבדי פרעה
ליה עד אימתי יהא
דין לנא לתקלא שו
שלח ית גבריא ויפ
ויפלחון קדם יהוה אלה
אלההון העד כען לא
ידעת ארי אבדת מצ
מצראי ויושב את
משה ואת אהרן אל
פרעה ויאמר אלהם
לכו עבדו את יהוה
אלהיכם מי ומי הה
ההלכים ואיתתב לי
ית משה וית אהרן לו
לפרעה ואמר להון א
איזילו פלחו קדם יהוה
אלהכון מאן ומאן די
דאזלין ויאמר משה
בנערינו ובזקנינו נלך
בבנינו ובבנותנו בצ
בצאננו ובבקרנו נ
נלך כי חג יהוה לנו
ואמר משה בעולימנא
ובסבנא ניזיל בבננא
ובבנתנא בענא ובתורנא
ניזיל ארי חגא קדם יהוה
לנא ויאמר אלהם יהי
כן יהוה עמכם כאשר
אשלח אתכם ואת טפ
טפכם ראו כי רעה נגד
פניכם ואמר להון כן
יהי כן מימרא דיהוה בי
בסעדכון כד אשלח

יתכון וית טפלכון חזו
ארי בישא דאתון די
סבירין למעבד לקבל
אפיכון איסתחרא לא
לא כן לכו נא הגברים
ועבדו את יהוה כי א
אתה אתם מבקשים
ויגרש אתם מאת פני
פרעה לא כן איזילו כ
כען גבריא ופלחו ק
קדם יהוה ארי יתה אתון ב
בען ותריך יתהון מן
קדם פרעה

לוי

ויאמר יהוה
אל משה נטה ידך ב
על ארץ מצרים ב
בארבה ויעל על ארץ
מצרים ויאכל את
כל עשב הארץ ואת
כל אשר השאיר הברד ו
ואמר יהוה למשה ארים
ידך על ארעא דמצר
בגובא ויסק על ארעא
דמצרים וייכול ית כל
עסבא דארעא וית
כל דאשאר ברדא וי
ויט משה את מטהו
על ארץ מצרים וי
ויהוה נהג רוח קדים
בארץ כל היום ההוא
וכל הלילה הבקר
היה ורוח הקדים ב
נשא את הארבה
וארים משה ית חוטר
חוטריה על ארעא

פלטה ג' חס וסימ' ואכל את יתר הפלטה והנה נותרה בה פלטה ויכו את שארית הפלטה אצל ... ובבנותנו ל' חס ל' ואנחנו לא נוכל אשר בנינו בנטעים והנה גבלו מל דמל ושאר בנתינו כת ... בצאננו בן כת' יצאונו באליפות בן כת' ואת בברות ויגאנינו דעזרא פן כת' ... חג ית' ד' וסימ' כי חג ית' לנו באספכם את תבואת הארץ הנה חג ית' בשילו מימים ומה תעשו ליום מועד

וינח ז' קמ' וסימ' וינח בכל גבול מצרים · וינח ביום השביעי · וחברו דבית · וינח יי' להם מסביב · ויהושע · ויאמר ליהודה נבנה ·
וישבחו כל יהודה · ותשקט מלכות יהושפט · במושבתם ב' כת כן וסימ' ולכל בני ישראל היה אור · ואת כל עריהם במושבתם

דמצרים ויי' דבר רוח
קידומא בארעא כל
יומא ההוא וכל ליליא
צפרא הוה ורוח
קידומא נטל ית גובא
ויעל הארבה על כל
ארץ מצרים וינח בכל
גבול מצרים כבד מאד
מאד לפניו לא היה
כן ארבה כמהו ואחריו
לא יהיה כן וסליק
גובא על כל ארעא
דמצרים ושרא בכל
תחומי מצראי תקיף
לחדא קדמוהי לא הוה
כן גובא דכותיה ובתר
ובתרוהי לא יהי כן
ויכס את עין כל הארץ
ותחשך הארץ ויאכל
את כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ אשר
הותיר הברד ולא נותר
כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ
מצרים וחפא ית עין
שמשא דכל ארעא
וחשוכת ארעא ואכל
ית כל עיסבא דארעא
וית כל פרי אילנא
דאשאר ברדא ולא
אשתאר כל ירוקא
באילנא ובעסבא
דחקלא בכל ארעא
דמצרים וימהר פרעה
לקרא למשה ולאהרן

ויאמר חטאתי ליהוה
אלהיכם ולכם ואוחי
פרעה למקרי למשה
ולאהרן ואמר חבית
קדם יי' אלהכון ולכון
ועתה שא נא חטאתי
אך הפעם והעתירו
ליהוה אלהיכם ויסר
מעלי רק את המות הזה
וכען שבוק כען לחובי
ברם זימנא הדא
וצלו קדם יי' אלהכון
ויעדי מיני לחוד
ית מותא הדין ויצא
מעם פרעה ויעתר
אל יהוה ונפק מן קדם
פרעה וצלי קדם יי'
ויהפך יהוה רוח ים
חזק מאד וישא את
הארבה ויתקעהו ימה
סוף לא נשאר ארבה
אחד בכל גבול מצרים
והפך יי' רוח מערבא
תקיף לחדא ונטל ית
גובא ורמהי לימא
דסוף לא אשתאר
גובא חד בכל תחום
מצרים ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל
ואתקף יי' ית ליבא
דפרעה ולא שלח ית
בני ישראל
ויאמר יהוה
אל משה נטה ידך

השמים ויהי חשך
אפלה בכל ארץ
מצרים וימש חשך
ואמר יי' למשה ארים
ידך על צית שמיא
ויהא חשוכא על ארעא
דמצרים בתר דיעדי
קבל ליליא ויט משה
את ידו על השמים
ויהי חשך אפלה בכל
ארץ מצרים שלשת
ימים וארים משה
ית ידיה על צית שמיא
ויהא חשוכא על ארעא
דמצרים תלתא יומין
לא ראו איש את אחיו
ולא קמו איש מתחתיו
שלשת ימים ולכל בני
ישראל היה אור
במושבתם לא חזו
גבר ית אחוהי ולא
קמו איניש מתחותוהי
תלתא יומין ולכל בני
ישראל הוה נהורא
במותבנהון ויקרא
פרעה אל משה ויאמר
לכו עבדו את יהוה רק
צאנכם ובקרכם יצג
גם טפכם ילך עמכם
וקרא פרעה למשה
ואמר איזילו פלחו
קדם יי' לחוד ענכון
ותורכון שבקו אף
טפלכון יזיל עמכון
ויאמר משה גם אתה

לא נדע ג׳ וסימ׳ וגם מקננו ילך עמנו׃ הידוע לא נדע׃ ואנחנו לא נדע מה נעשה׃ אנך יג׳ רעותה ד׳ וסימ׳ וישאלו איש
מאת רעהו׃ נקביהן דיות אשה׃ רעותה דרשו מעל ספר׃ ולמדנה בנתיכם נהי׃ והנשארות תאכלנה אשה׃ וחד לרעותה הטובה׃

תתן בידנו זבחים ועלת
ועשינו ליהוה אלהינו׃
ואמר משה אף את
תתן בידנא נכסת קוד
קודשין ועלוון ונעבד
קדם יי אלהנא׃ וגם מ
מקננו ילך עמנו לא
תשאר פרסה כי ממנו
נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא נ
נדע מה נעבד את יהוה
עד באנו שמה׃ ואף
בעירנא יזיל עמנא׃
לא נשאר מדעם ארי
מינה אנחנא נסבין׃
למעבד קדם יי אלהנא
ואנחנא לית אנחנא
ידעין מה נפלח קדם
יי עד מיתנא תמן׃ ויח
ויחזק יהוה את לב פ
פרעה ולא אבה לשלח
לשלחם׃ ותקיף יי ית
ליבא דפרעה ולא א
אבי לשלחותהון׃ וי
ויאמר לו פרעה לך מ
מעלי השמר לך אל
תסף ראות פני כי ביום
ראתך פני תמות׃ ואמר
ליה פרעה איזל מע
מעילוי אסתמר לך
לא תוסיף למחזי אפי
ארי ביומא דתחזי אפי
תמות׃ ויאמר משה
כן דברת לא אסף עוד
ראות פניך׃ ואמר
משה יאות מלילתא
לא אוסיף עוד למה
למחזי אפך׃

יא
ויאמר יהוה
אל משה עוד נגע א
אחד אביא על פרעה
ועל מצרים אחרי כן
ישלח אתכם מזה כש
כשלחו כלה גרש יג
יגרש אתכם מזה׃
ואמר יי למשה עוד
מכתש חד איתי על
פרעה ועל מצרים ו
ובתר כן ישלח יתכון
מכא כשלחותיה ג
גמירא תרכא יתריך
יתכון מכא׃ דבר נא
באזני העם וישאלו
איש מאת רעהו וא
ואשה מאת רעותה
כלי כסף וכלי זהב׃
מליל כען קדם עמא
וישאלון גבר מחבריה
ואיתתא מן רעותה
מנין דכסף ומנין דדהב׃ ויתן יהוה
את חן העם הזה בעיני
מצרים גם האיש מ
משה גדול מאד ב
בארץ מצרים בעיני
עבדי פרעה ובעיני ה
העם׃ ויהב יי ית עמא
הדין לרחמין בעיני
מצרים אף גברא משה
רב לחדא בארעא ד
דמצרים בעיני עבדי
פרעה ובעיני עמא׃ רביעי
ויאמר
משה כה אמר יהוה
כחצת הלילה אני י
יוצא בתוך מצרים׃ ו
ואמר משה כדנן אמר
יי כפלגות ליליא אנא
מתגלי בגו מצרים׃ ו
ומת כל בכור בארץ
מצרים מבכור פרעה
הישב על כסאו עד ב
בכור השפחה אשר
אחר הרחים וכל בכור
בהמה׃ וימות כל בוכרא
בארעא דמצרים מב
מבוכרא דפרעה דע
דעתיד למתב על כ
כורסיה עד בוכרא ד
דאמתא דבתר ריחיא
וכל בוכרא דבעירא׃
והיתה צעקה גדלה
בכל ארץ מצרים אשר
כמהו לא נהיתה וכמ
וכמהו לא תסף׃ ותהי
צוחתא רבא בארעא
דמצרים דכותיה לא
הוות ודכוותיה לא
תוסיף׃ ולכל בני ישר
ישראל לא יחרץ כלב
לשנו למאיש ועד
בהמה למען תדעון
אשר יפלה יהוה בין
מצרים ובין ישראל׃
ולכל בני ישראל לא
יבזיק כלבא לישניה

וכל בכור ד׳ וסימ׳ ומת כל בכור בארץ מצרים׃ תנינ׳ דפס׳ ויהי בחצי הלילה׃ תני׳ דפס׳ ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו׃ וכל פטר חמור
למאיש ג׳ וסימ׳ ולכל בני ישראל לא יחרץ׃ ויחלק לכל העם לכל המון ישראל׃ וכל אשר לא יבא׃ אנך יג׳ תדעון ד׳ וסימ׳ למען תדעון
אשר יפלה׃ ויאמר משה בזאת תדעון׃ בזאת תדעון כי אלהי בקרבכם׃ למען תדעון שדין׃ בבכור ב׳ בחל׳ ומת כל בכור׃ הערפים על׃

והשתחוו ז וסימ׳ וירדו כל עבדיך אלה ׃ וראה כל העם בעמוד הענן ׃ ובאו האבדים בארץ אשור ׃ והלכו אליך שחוח בני ׃ והשתחוו
עם הארץ ׃ והשתחוו להר קדשו ׃ והשתחוו להדום רגליו ׃׃ ומשה ואהרן ב׳ וסימ׳ עשו את כל המפתים האלה ׃ פתח אהל מועד ׃׃

למינבח למאינשא
ועד בעירא בדיל די
תתידעון די יפריש י
יי בין מצראי ובין י
ישראל ׃ וירדו כל עבד
עבדיך אלה אלי וה
והשתחוו לי לאמר
צא אתה וכל העם י
אשר ברגליך ואחרי כן
אצא ויצא מעם פר
פרעה בחרי אף ׃ ויחת
ויחתון כל עבדך אלין
לותי וסגידו לי למימ
פוק את וכל עמא די
עמך ובתר כן איפוק
ונפק מעם פרעה בתקוף
רגז ׃
ויאמר יהוה אל משה
לא ישמע אליכם פרעה
למען רבות מופתי בארץ
מצרים ׃ ואמר יי למש
למשה לא יקביל מנו
מנכון פרעה בדיל ל
לאסגאה מופתי בארעא
דמצרים ׃ ומשה ואהרן
עשו את כל המפתים
האלה לפני פרעה ויח
ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא שלח את
בני ישראל מארצו ׃ ו
ומשה ואהרן עבדו
ית כל מופתיא האילין
קדם פרעה ותקיף יי
ית ליבא דפרעה ולא
שלח ית בני ישראל
מארעיה ׃ יב
חמישי ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן
בארץ מצרים לאמר ׃
ואמר יי לאהרן בארעא
דמצרים למימר ׃ החד
החדש הזה לכם ראש
חדשים ראשון הוא
לכם לחדשי השנה ׃
ירחא הדין לכון ריש
ירחיא קדמאי הוא
לכון לירחי שתא ׃ דב
דברו אל כל עדת בני י
ישראל לאמר בעשר
לחדש הזה ויקחו להם
איש שה לבית אבת
שה לבית ׃ מלילו עם
כל כנשתא דישראל
למימר בעשרא לירחא
הדין ויסבון לכון גבר
אימרא לבית אבא אי
אימרא לביתא ׃ ואם
ימעט הבית מהיות
משה ולקח הוא ושכנו
הקרב אל ביתו במכסת
נפשת איש לפי אכלו
תכסו על השה ׃ ואם
יזעיר ביתא מלאיתמ
מלאיתמנאה על איז
אימרא ויסב הוא
ושבביה דקריב לביתיה
במניין נפשתא גבר
לפום אכליה תתמנון
על אימרא ׃ שה תמים
זכר בן שנה יהיה לכם
מן הכבשים ומן העזים
תקחו ׃ אימר שלים
דכר בר שתא יהא ל
לכון מן אימריא ומן ע
עזיא תסבון ׃ והיה
לכם למשמרת עד א
ארבעה עשר יום לח
לחדש הזה ושחטו א
אתו כל עדת ישראל
בין הערבים ׃ ויהא לכו
למטרת עד ארבעא
עשרא יומא לירחא
הדין ויכסון יתיה כל
קהלא כנשתא דישראל
בין שמשיא ׃ ולקחו
מן הדם ונתנו על שתי
המזוזת ועל המשקוף
על הבתים אשר יאכלו
אתו בהם ׃ ויסבון מן ד
דמא ויתנון על תרין
סיפיא ועל שקפא על
בתיא דייכלון יתיה
בהון ׃ ואכלו את הבשר
בלילה הזה צלי אש
ומצות על מררים יא
יאכלהו ׃ וייכלון ית
בשרא בליליא הדין
טוי נור ופטיר על
מררין ייכלוניה ׃ אל
תאכלו ממנו נא ובשל
מבשל במים כי אם
צלי אש ראשו על
כרעיו ועל קרבו ׃ לא
תיכלון מיניה כד חי
ואף לא כד בשלא

ראשון ה׳ וסימ׳ החדש הזה לכם ראש ׃ ראשון לכל בית יוסף ׃ ולא היה דברי ראשון ׃ ראשון לציון הנה הנם ׃ אני ראשון ואני אחרון ׃ אני
יי ראשון ואת אחרנים ׃ אני ראשון את אני אחרון ׃׃ בחרי אף ה׳ וסימ׳ ויצא מעם פרעה בחרי אף ׃ ויקם יהונתן ׃ בחרי אף ריציך
וארם ׃ גדע בחרי אף ׃ ויבדילם אמציהו ׃׃ בעשר ג׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ בעשר לחדש הזה ׃ זויתיכם וברמיכם יעשר ׃ יצאנכם יעשר ׃׃

חגרים ג̇ בליש̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ וככה תאכלו אתו מתניכם ׃ וישש מאות האיש ׃ ומתניו חגורים בכתם אופז ׃ אנ̇ך̇ ׃ בתר מלא׃
בחפזון ׃ ג̇ ׃ וסימ̇ ואכלתם אתו בחפזון ׃ כי בחפזון יצאת מארץ ׃ כי לא בחפזון תצאו ׃ ׃ בהכתי ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ נגף ׃ כל יושבי ׃

מבשל במיא אלהין
טוי נור רישיה על
כרעוהי ועל גויה ׀ ולו
ולא תותירו ממנו עד
בקר והנתר ממנו עד
בקר באש תשרפו ׀ ויז
ולא תשארון מיניה
עד צפרא ודישתאר
מיניה עד צפרא בנורא
תוקדון ׀ וככה תאכלו
אתו מתניכם חגרים
נעליכם ברגליכם ומק
ומקלכם בידכם ואכ
ואכלתם אתו בחפזון
פסח הוא ליהוה ׀ וכד
וכדין תיכלון יתיה חר
חרציכון יהון אסירין
מסאניכון ברגליכון ו
וחוטריכון בידיכון ות
ותיכלון יתיה בבהילו
פיסחא הוא קדם יי ׀ ו
ועברתי בארץ מצרים
בלילה הזה והכיתי כל
בכור בארץ מצרים
מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה
שפטים אני יהוה ׀ ואי
ואתגלי בארעא
דמצרים בליליא הדין
ואקטול כל בוכרא בא
בארעא דמצרים מא
מאינשא ועד בעירא
ובכל טעות מצרים
אעביד דינין אנא יי ׀ ו
והיה הדם לכם לאת

על הבתים אשר אתם
שם וראיתי את הדם
ופסחתי עלכם ולא
יהיה בכם נגף למש
למשחית בהכתי באר
בארץ מצרים ׀ ויהי
דמא לכון לאת על ב
בתיא די אתון תמן וא
ואחזי ית דמא ואחו
ואחוס עליכון ולא
יהא בכון מותא לח
לחבלא במקטלי
בארעא דמצרים ׀ ויהי
והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם אתו
חג ליהוה לדרתיכם
חקת עולם תחגהו ׀ וי
ויהא יומא הדין לכון
לדוכרנא ותחגון יתיה
חגא קדם יי לדריכון
קיים עלם תחגוניה ׀
שבעת ימים מצת
תאכלו אך ביום הראי
הראשון תשביתו ש
שאר מבתיכם כי כל
אכל חמץ ונכרתה הנ
הנפש ההוא מישראל
מיום הראשן עד יום
השבעי ׀ שבעת יומין
פטיר תיכלון ברם בי
ביומא קדמאה תבטלון
חמירא מבתיכון ארי
כל דייכול חמיע וישת
וישתיצי אינשא ההוא
מישראל מיומא קדמאה

עד יומא שביעאה ׃
וביום הראשון מקרא
קדש וביום השביעי ׀
מקרא קדש יהיה לכ
לכם כל מלאכה לא
יעשה בהם אך אשר
יאכל לכל נפש הוא
לבדו יעשה לכם ׀ וב
וביומא קדמאה מע
מערע קדיש יהא לכ
לכון כל עבידא לא
יתעבד בהון ברם דיה
דמתאכיל לכל נפש ׀
הוא בלחודוהי יתע
יתעבד לכון ׀ ושמרתם
את המצות כי בעצם
היום הזה הוצאתי את
צבאותיכם מארץ מ
מצרים ושמרתם ׃
את היום הזה לדרתיכם
חקת עולם ׀ ותטרון י
ית פטיריא ארי בכרן י
יומא הדין אפיקית
ית חיליכון מארעא
דמצרים ותטרון ית
יומא הדין לדריכון ק
קיים עלם ׀ בראשן ב
בארבעה עשר יום ל
לחדש בערב תאכלו
מצת עד יום האחד
ועשרים לחדש בערב ׀
בניסן בארבעה עשר
יומא לירחא ברמשא
תיכלון פטירא עד
יומא עשרין וחד

וראיתי י̇ב̇ וסימ̇ וראיתי את הדם ופסחתי ׃ וראיתי מיה והגדתי לך ׃ וירא יתי לבית גבוד ׃ וראיתי והנה עליכם גידים ׃ וראיתי שאין
יתרון לחכמה ׃ וראיתי כי אין טוב מאשר ׃ וראיתי אני את כל עמלי ׃ וראיתי את כל המעשה ׃ כי איככה אוכל וראיתי ׃ ב̇ בו ׃ וראיתי
אני דניאל ׃ שנים אחרים ׃ ׃ מצת ד̇ חס̇ וסימ̇ בראשון בארבעה עשר ׃ ולחם מצת ׃ וכי תקריב קרבן ׃ שבעת ימים תאכל ׃ ׃

ולא יתן ג̇ וסימ׳ המשחית לבוא אל בתיכם · ואם לא תשיג ידו · והביא האיש את אשתו ·· ג׳ כל ל̇יש מזוזה על במ̇ג̇ אל וסי׳
ולקחתם אגדת אזוב · והגישו אדניו אל האלהים · ולקח הכהן מדם חטאת · דיחזקאל ·· ·· למשפחתיכם ב̇ ושחטו · והתנחלתם אתו

בירחא ברישא | ש
שבעת ימים שאר
לא ימצא בבתיכם כי
כל אכל מחמצת
ונכרתה הנפש ההיא
מעדת ישראל בגר ו
ובאזרח הארץ | שבע
יומין חמירא לא יש
ישתכח בבתיכון ארי
כל דייכול מחמעא
וישתיצי אנשא ההו
מכנשתא דישראל
בגיורא ובציבא דא
דארעא | כל מחמצת
לא תאכלו בכל מוש
מושבתיכם תאכלו
מצות | כל מחמעא
לא תיכלון בכל מות
מותבניכון תיכלון פ
פטירא |

ויקרא משה
לכל זקני ישראל וי
ויאמר אלהם משכו
וקחו לכם צאן למש
למשפחתיכם ושחטו
הפסח | וקרא משה
לכל סבי ישראל ואמר
להון איתנגידו ונסב
לכון מן בני ענא לזר
לזרעיתכון וכוסו פי
פיסחא | ולקחתם א
אגדת אזוב וטבלתם
בדם אשר בסף והגע
והגעתם אל המשקוף
ואל שתי המזוזת מן

הדם אשר בסף ואתם
לא תצאו איש מפתח
ביתו עד בקר | ותסבון
איסרא אזובא ותט
ותטבלון בדמא ד
במנא ותדון לשקפא
ולתרין סיפיא מן דמא
דמא דיבמנא ואתון
לא תפקון מתרע בי
ביתיה עד צפרא | וע
ועבר יהוה לנגף את
מצרים וראה את הד
הדם על המשקוף ועל
שתי המזוזת ופסח
יהוה על הפתח ולא
יתן המשחית לבא
אל בתיכם לנגף | ויא
ויתגלי יי למימחי
ית מצרים ויחזי ית
דמא על שקפא ותרין
ועל תרין סיפיא ויי
ויחוס יי על תרעא
ולא ישבוק מחבלא
למיעל לבתיכון למי
למימחי | ושמרתם את
הדבר הזה לחק לך ולב
ולבניך עד עולם | ות
ותיטרון ית פתגמא
הדין לקים לך ולבנך
עד עלמא | והיה כי
תבאו אל הארץ אשר
אשר יתן יהוה לכם
כאשר דבר ושמרתם
את העבדה הזאת | וי
ויהי ארי תיעלון לא

לארעא דיתן יי לכון
כמא דמליל ותטרון
ית פולחנא הדא | והי
והיה כי יאמרו אליכם
בניכם מה העבדה
הזאת לכם | ויהי אר
ארי יימרון לכון בני
בניכון מה פולחנא
הדא לכון | ואמרתם
זבח פסח הוא ליהוה
אשר פסח על בתי
בני ישראל במצרים
בנגפו את מצרים וא
ואת בתינו הציל וי
ויקד העם וישתחוו |
ותימרון דבחת חייס
הוא קדם יי דחס על
על בתי בני ישראל
במצרים כד מחא ית
מצרים וית בתנא שז
שיזיב וכרע עמא וסג
וסגידו | וילכו ויעשו
בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה
ואהרן כן עשו | ואזלו
ועבדו בני ישראל כמא
דפקיד יי ית משה
ואהרן כן עבדו |

ויהי **חמישי**
בחצי הלילה ויהוה
הכה כל בכור בארץ
מצרים מבכר פרעה
הישב על כסאו עד
בכור השבי אשר בבית
הבור וכל בכור בהמה |

ושחטו ב̇ פתחו׳ וסימ׳ ויקרא משה לכל זקני · ושחטו הפסח והתקדשו ·· · המשקות ג̇ וסימ׳ ואל שתי המזזות ; והגעתם
אל המשקוף · וראה את הדם אל ·· ואמרתם ב̇ בטע וסימ׳ זבח פסח הוא לי׳ ·· זבח משפחה לנו בעיר ·· בחצי הלילה ג̇
וסימ׳ ויי׳ הכה כל בכור · וישכב שמשון עד חצי · ויהי בחצי הלילה ויחרד · אנ̇ך ·· · מבכר ב̇ חס ויהי בחצי · כי הקשה פרעה ··

וכל עבדיו ז וסימ ויקם פרעה לילה ׃ ולא פחדו ׃ וכל עבדיו אהבוך ׃ וישמע שאול ׃ ויקם המלך ׃ נצבים הדויד ׃ ויהי כבלותו
לדבר ׃ וכל עבדיו עבדים ׃ ׃ ׃ למהר ג וסימ למהר לשלחם את הארץ ׃ למהר שלל חש בז ׃ ובנבאים על ההרים למהר ׃ אנג ׃

והוה בפלגות ליליא
ויי קטיל כל בוכרא ב
בארעא דמצרים מבו
מבוכרא דפרעה דעת
דעתיד למיתב על כו
כורסיה מלכותיה עד
בוכרא דשביא דבבי
אסירי וכל בוכרא דב
דבעירא ׃ ויקם פרעה
לילה הוא וכל עבדיו ׃
וכל מצרים ותהי צע
צעקה גדלה במצרים
כי אין בית אשר אין
שם מת ׃ וקם פרעה לי
ליליא הוא וכל עבדוהי
וכל מצראי והות צוו
צווחתא רבתא במצרי
ארי ארו ביתא תמן די
לא הוה ביה מיתא ׃
ויקרא למשה ולאהרן
לילה ויאמר קומו צ
צאו מתוך עמי גם א
אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה
כדברכם ׃ וקרא למשה
ולאהרן ליליא ואמר
קומו פוקו מגו עמי ׃
אף אתון אף בני יש
ישראל ואיזילו פלחו
קדם יי כמא דמללתון ׃
גם צאנכם גם בקרכם
קחו כאשר דברתם ול
ולכו וברכתם גם אתי ׃
אף ענכון אף תורכון
דברו כמא דמללתון

ואיזילו וצלו אף עלי ׃
ותחזק מצרים על העם
למהר לשלחם מן ה
הארץ כי אמרו כלנו
מתים ׃ ואתקיפו מ
מצרים על עמא לאו
לאוחאה לשלחותהון
מן ארעא ארי אמרו
כולנא מייתין ׃ וישא
העם את בצקו טרם
יחמץ משארתם צ
צררת בשמלתם על
שכמם ׃ ונטל עמא ית
לישהון עד לא חמע
מותר אצותהון צ
צריר בלבושיהון על
כתפיהון ׃ ובני ישראל
עשו כדבר משה וי
וישאלו ממצרים
כלי כסף וכלי זהב וש
ושמלת ׃ ובני ישראל
עבדו כפתגמא דמשה
ושאילו ממצרים
מנין דכסף ומנין דד
דדהב ולבושין ׃ ויהוה
נתן את חן העם בעיני
מצרים וישאלום וי
וינצלו את מצרים ׃
ויי יהב ית עמא
לרחמין בעיני מצרים
ושאילונון ורוקינו
ית מצראי ׃
ששי ויסעו בני
ישראל מרעמסס ס
סכתה כשש מאות

אלף רגלי הגברים
לבר מטף ׃ ונטלו בני
ישראל מרעמסס לס
לסכות כשית מאה
אלפין גברא רגלאה
בר מטפלא ׃ וגם ערב
רב עלה אתם וצאן וב
ובקר מקנה כבד מא
מאד ׃ ואף נוכראין ס
סגיאין סליקו עמהון
ועאן ותורין בעירא
סגי לחדא ׃ ויאפו את
הבצק אשר הוציאו
ממצרים עגת מצות
כי לא חמץ כי גרשו
ממצרים ולא יכלו
להתמהמה וגם צדה
לא עשו להם ׃ ואפו
ית לישא דאפיקו מ
ממצרים גריצן פטי
פטירן עד לא חמע
ארי איתריכו ממצרים
ולא יכילו לאיתעכבא
ואף זוודין לא עבדו
להון ׃ ומושב בני יש
ישראל אשר ישבו
במצרים שלשים שנה
וארבע מאות שנה ׃
ומותב בני ישראל די
דיתיבו במצרים ארבע
מאה ותלתין שנין ׃
ויהי מקץ שלשים
שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעצם היום
הזה יצאו כל צבאות

ולכו ג וסימ ואת דעכון בתיבם קחו ׃ גם צאנכם גם בקרכם קחו ׃ ואור לבם ולכו ׃ ׃ ׃ על העם ח וסימ ותחזק מצרים על העם ׃
ויבחר משה אנשי חיל ׃ ויקח משה את העם ויצרך ׃ ויקח אהרן כאשר דבר משה ׃ ויקח נבוזרדן ׃ ויצתה ׃ ויהי בשמע חירם את
דברי ׃ ויאמר רבעם לאשהו ׃ ויתן שרי מלחמות ׃ ׃ ׃ צבאות ג וסימ יצאו כל צבאות ׃ אשר עשה לשני גוים ׃ וסימ בפקו

רברביא
לאמיא

בבית ד׳ ... וסימ׳ בבית אחד יאכל׳ אבי ויהאשה אתם יושבת בבית׳ כי לא ישבתי בבית׳ וחברו׳ הוו מגיעי בית בבית׳ והיה
אם יותרו״ ואז ד׳ וסימ׳ ואז יקרב לעשתו׳ ואז ירצו את עונם׳ כי אז תצליח דרכיך ואז תשכיל׳ ואז חיל מלך בבל״

יהוה מארץ מצרים
והוה מסוף ארבע מ
מאה ותלתין שנין ו
והוה בכרן יומא הד
הדין נפקו כל חיליא
דיי מארעא דמצרים
ליל שמרים הוא ליה
ליהוה להוציאם מא
מארץ מצרים הוא
הלילה הזה ליהוה
שמרים לכל בני ישראל
לדרתם ליל נטיר
הוא קדם יי לאפקותהון
מארעא דמצרים הוא
ליליא הדין קדם נטיר
יי נטיר לכל בני לדרי
לדריהון
ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן
זאת חקת הפסח כל
בן נכר לא יאכל בו
ואמר יי למשה ולא
ולאהרן דא גזירת פי
פסחא כל בר ישראל
דאישתמד לא ייכול
ביה וכל עבד איש מי
מקנת כסף ומלתה
אתו אז יאכל בו וכל
עבד גבר זבין בכספא
ותגזר יתיה בכן ייכול
ביה תושב ושכיר לא
יאכל בו תותבא ואגירא
לא ייכול ביה בבית
אחד יאכל לא תוציא
מן הבית מן הבשר

חוצה ועצם לא תו
תשברו בו בחבורא
חדא יתאכיל לא ת
תפקון מן ביתא מן
בישרא לברא וגרמא
לא תתברון ביה כל ע
עדת ישראל יעשו
אתו כל כנישתא ד
דישראל יעבדון יתיה
וכי יגור אתך גר ועשה
פסח ליהוה המול לו
כל זכר ואז יקרב לע
לעשתו והיה כאזרח
הארץ וכל ערל לא
יאכל בו וארי יתגייר
עמכון גיורא ויעביד
פיסחא קדם יי מגזור
להון כל דכורא ובכן י
יקריב למעבדיה ויה
ויהא כיציבא דארעא
וכל ערלא לא ייכול
ביה תורה אחת יהיה
לאזרח ולגר הגר בת
בתוככם אוריתא חדא
תהא ליציבא ולגיורא
דאתגייר ביניכון ויע
ויעשו כל בני ישראל
כאשר צוה יהוה את
משה ואת אהרן כן
עשו ועבדו כל בני יש
ישראל כמא דפקיד יי
ית משה וית אהרן כן
עבדו
ויהי בעצם היום הזה
הוציא יהוה את בני

ישראל מארץ מצ
מצרים על צבאתם
והוה בכרן יומא הד
הדין אפיק יי ית בני
ישראל מארעא דמ
דמצרים על חיליהון

שביעי

יג

וידבר
יהוה אל משה לאמ
לאמר ומליל יי עם
משה למימר קדש
לי כל בכור פטר כל
רחם בבני ישראל
באדם ובבהמה לי הוא
אקדיש קדמי כל בוכרא
פתח כל וולדא בבני
ישראל באינשא ובבעי
ובבעירא דילי הוא
ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים כי בחזק
יד הוציא יהוה אתכם
מזה ולא יאכל חמץ
ואמר משה לעמא
הוון דכירין ית יומא
הדין דנפקתון ממצ
ממצרים מבית עבדו
עבדותא ארי בתקוף
ידא אפיק יי יתכון מ
ולא יתאכיל חמיע
היום אתם יצאים בח
בחדש האביב יומא
אתון נפקין בירחא
דאביבא
והיה כי יביאך

יאכל כ״ג בתור׳ וסימ׳ ויאהה קח לך כיכל׳ אך אשר יאכל׳ בבית אחד׳ ולא יאכל חמץ׳ מצות יאכל׳ סקול יסקל השור׳ ואם יותר׳
כל זכר׳ דאשם׳ ובשר זבח תודת׳ ואם נדר או נדבה׳ ב׳ בו׳ ואם האכל יאכל׳ פגול הוא׳ וחברו׳ והבשר אשר יגע׳ מכל האכל אשר
יכל השרץ׳ אשר ייצור׳ ביום זבחכם׳ ערלים לא יאכל׳ ביום ההוא יאכל׳ ובחמשה עשר יום לחדש׳ אך כאשר יאכל את הצבי ואת׳

שבעת הימים ח׳ וסימ׳ מצות יאכל את שבעת הימים · ושבעת ימי החג · והיה אור הלבנה כאור החמה · ותכבד עליו שבעת הימים ·
בשביעי בחמשה עשר יום · וידבר יחזקיהו · וכ׳ לשבעת הימים · ומי המבול · בחנוכיהם ··· הוציאך ב׳ חס בחזק · הגיפת הגדלות ··

יהוה אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והחוי
והיבוסי אשר נשבע
לאבתיך לתת לך ארץ
זבת חלב ודבש ועבדת
את העבדה הזאת בחד
בחדש הזה ׀ ויהי ארי
יעלינך יי לארעא
כנענאי וחתאי ואמ
ואמוראי וחואי ויב
ויבוסאי דקיים לאב
לאבהתך למיתן לך
ארעא עבדא חלב וד
ודבש ותפלח ית פול
פולחנא הדא בירחא
הדין ׀ שבעת ימים תא
תאכל מצת וביום הש
השביעי חג ליהוה ׀
שבעא יומין תיכול פ
פטירא וביומא שביעא
חגא קדם יי ׀ מצות
יאכל את שבעת הימים
ולא יראה לך חמץ ול
ולא יראה לך שאר
בכל גבלך ׀ פטירא יתא
יתאכל ית שבעא יומין
ולא יתחזי לך חמיע ול
ולא יתחזי לך חמיר
בכל תחומך ׀ והגדת לב
לבנך ביום ההוא לא
לאמר בעבור זה עשה
יהוה לי בצאתי ממצ
ממצרים ׀ ותחוי לברך
ביומא ההוא למימר
בדיל דא עבד יי לי

במפקי ממצרים ׀ ות
ושמרת את החקה
הזאת למועדה מימים
ימימה ׀ ותיטר ית קי
קימא הדא לזמנא
בזמנה לזמן ׀
והיה כי יבאך
יהוה אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך ולא
ולאבתיך ונתנה לך ׀
ויהי ארי יעלנך יי
לארעא כנענאה כמא
דקיים לך ולאבהתך
ויתננה לך ׀ והעברת
כל פטר רחם ליהוה ׀
וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים
ליהוה ׀ ותעבר כל פתח
ולדא קדם יי וכל
פתח ולד בעירא די
יהא לך דכרין תקד
תקדיש קדם יי ׀ וכל
פטר חמר תפדה
בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם
בבניך תפדה ׀ וכל בוכרא
דחמרא תפרוק באמ
באימרא ואם לא תפ
תפרוק ותנקפיה
וכל בוכרא דאינשא
בבנך תפרוק ׀ והיה כי
ישאלך בנך מחר למ
לאמר מה זאת ואמר
ואמרת אליו בחזק יד
הוציאנו יהוה ממצרים

מבית עבדים ׀ ויהי ארי
ישאלינך ברך מחר
למימר מא דא ותימר
ליה בתקוף ידא אפ
אפקנא יי ממצרים מ
מבית עבדותא ׀
ויהי כי
הקשה פרעה לשלחנו
ויהרג יהוה כל בכור
בארץ מצרים מבכור
אדם ועד בכור בהמה
על כן אני זבח ליהוה ׀
כל פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה ׀ וה
והוה כד אקשי פרעה
לשלחותנא וקטל
יי כל בוכרא בארעא
דמצרים מבוכרא דא
דאינשא ועד בוכרא
דבעירא על כן אנא ד
דבח קדם יי כל פתח
ולדא תקדיש דוכרין
וכל בוכרא דבריי אפ
אפרוק ׀ והיה לאות
על ידכה ולטוטפת
בין עיניך כי בחזק יד
הוציאנו יהוה ממצרים ׀
ויהא לאת על ידך ול
ולתפלין בין עינך ארי
בתקוף ידא אפקנא יי
ממצרים ׀

פ פ פ

ויהי בשלח פרעה את
העם ולא נחם אלהים
דרך ארץ פלשתים כי

מימים ימימה ה׳ וסימ׳ ושמרת את החקה הזאת למועדה · תלכנה בנות ישראל לתנות · הנה חג יי׳ בשילו · ועלה האיש מעירו ·
מימים ימימה · ומעיל קטן תעשה לו אמו ··· והיה ח׳ בטעמ׳ בתור׳ וסימ׳ והיה כי תבאו אל הארץ · והיה כי יביאך יי׳ אל ארץ
הכנעני · והיה כי ישאלך בנך מחר · ערים גדלות וטבת · והיה אם לא תחפץ בה ··· כי הקשה ב׳ פרעה לשלחנו · כי הקשה את רוחו ··

והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך
למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד
חזקה הוציאך יהוה ממצרים ׀ ויהי לך ל
לאת על ידך ולדוכרן בין עינך בדיל דת
דתהי אוריתא דיי בפומך ארי בידא
תקיפא אפקך יי ממצרים ׀

ינחם ד׳ וסימ׳ פן ינחם העם בראתם ׃ כי ינחם יי׳ מנאקתם ׃ גם נצח ישראל ׃ נשבע יי׳ ולא ינחם ׃ וחד ׃ וינחם יי׳ על הרעה ׃ דירמיה׳
בראתם ג׳ וחס׳ וסימ׳ ויהי בשלח פרעה ׃ כי יי׳ אלהיך עמו ׃ בראתם את האיש׳ אנכי ׃ נבחו ב׳ תחנו ׃ ובבוא עם הארץ לפני ׃

קרוב הוא כי אמר אז
אלהים פן ינחם העם
בראתם מלחמה ושבו
מצרימה ׃ והוה כד ז
שלח פרעה ית עמא
ולא דברינון יי׳ אורח
ארעא פלישתאי ארי
קריבא הוא ארי אמר
יי׳ דלמא יזועון עמא
במיחזיהון קרבא ויה
ויתובון למצרים ׃ ויסב
אלהים את העם דרך
המדבר ים סוף וחמ ז
וחמשים עלו בני יש ז
ישראל מארץ מצרים ׃
ואסחר יי׳ ית עמא
אורח מדברא לימא
דסוף ומזרזין סליקו
בני ישראל מארעא ד ז
דמצרים ׃ ויקח משה
את עצמות יוסף עמו כי
השבע השביע את בני
ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם
והעליתם את עצמתי
מזה אתכם ׃ ואסיק מ ז
משה ית גרמי דיוסף
עמיה ארי אומאה
אומי ית בני ישראל
למימר מדכר דכיר יי׳
יתכון ותסקון ית גרמי
מיכא עמכון ׃ ויסעו
מסכת ויחנו באתם
בקצה המדבר ׃ ונטלו
מסכות ושרו באתם

בסטר מדברא ׃ ויהוה
הלך לפניהם יומם בע
בעמוד ענן לנחתם
הדרך ולילה בעמוד
אש להאיר להם ללכת
יומם ולילה ׃ ויי׳ דמז
מדבר קדמיהון ביז
ביממא בעמודא דעי
דעננא לדברותהון ביז
באורחא ובליליא בעז
בעמודא דאישתא
לאנהרא להון למיזל
ביממא ובליליא ׃ לא
ימיש עמוד הענן יוז
יומם ועמוד האש לז
לילה לפני העם ׃ לא
עדי עמודא דעננא
ביממא ועמודא דאז
דאשתא בליליא עז
קדם עמא ׃

יד וידבר יהוה
אל משה לאמר ׃ ומז
ומליל יי׳ עם משה
למימר ׃ דבר אל בני
ישראל וישבו ויחנו
לפני פי החירת בין מי
מגדל ובין הים לפני
בעל צפן ׃ מליל עם
בני ישראל ויתובון ויש
וישרון קדם פום חיז
חירתא בין מגדול ובין
ימא קדם בעל צפון ׃
לקבליה תשרון על
כיף ימא ׃ ואמר פרעה
לבני ישראל נבכים הם

בארץ סגר עליהם המ׳
המדבר ׃ ויימר פרעה
לבני ישראל מערבלין
אינון בארעא אחד עז
עליהון מדברא ׃ וחז
וחזקתי את לב פרעה
ורדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וידז
וידעו מצרים כי אני יז
יהוה ויעשו כן ׃ ואתקף
ית ליבא דפרעה וירדף
בתריהון ואתיקר
בפרעה ובכל משריתי׳
וידעון מצראי ארי
אנא יי׳ ועבדו כן ׃ ויגד
למלך מצרים כי ברח
העם ויהפך לבב פרעה
ועבדיו אל העם ויאמ׳
ויאמרו מה זאת עש
עשינו כי שלחנו את
ישראל מעבדנו ׃ ואז
ואיתחוה למלכא
דמצרים ארי אזל יז
עמא ׃ ואיתהפיך ליבא
דפרעה ועבדוהי לעז
לעמא ואמרו מה דא
עבדנא ארי שלחנא
ית ישראל מפולחננא ׃
ויאסר את רכבו ואת
עמו לקח עמו ׃ וטז
וטקיס ית רתיכיה
וית עמיה דבר עימיה ׃ ו
ויקח שש מאות רכב
בחור וכל רכב מצרים
ושלשם על כלו ׃ ודבר

וחמשים ד׳ בליש׳ וחס׳ וסימ׳ וחמשים עלו בני ישראל ׃ ואתם תעברו חמשים ׃ ויעברו בני ראובן ובני גד ׃ אל קצה החמשים אשר ׃
ולילה ד׳ וסימ׳ ולילה בעמוד אש להאיר ׃ ולילה ולא דומיה לי ׃ ולילה ללילה יחוה דעת ׃ ולילה כיום יאיר ׃ ולילה אור בעדני ׃ ולילה
באים להרגך ׃ דבר ב׳ בטע׳ בתור׳ וסימ׳ וישבו ויחנו מפני ׃ מכל חטאות ׃ ויהפך ב׳ וסימ׳ לבב פרעה ועבדיו ׃ ויהפך לאם לאויב ׃

המבלי ד̇ וסימ̇ המבלי אין קברים במצרים ׃ ומלאך יי̇ רבר ׃ איש עלה לקראתנו ׃ לדרש בבעל זבוב ׃ וכו׳ ז̇ חס̇ בליש מותה ׃
וסימ̇ מסיתנו במדבר ׃ ומת בהר אשר אתה עלה שמ ׃ עד יום מיתו ׃ ברך אלהים ומת ׃ בוזה דרכיו יומת בן כת ׃ ואמת בעיר ׃׃

שית מאה רתיכין בח
בחירין וכל רתיכי מצ
מצרים ותליתאין ממנן
על כולהון ׃ ויחזק
יהוה את לב פרעה
מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובנ
ובני ישראל יצאים
ביד רמה ׃ ותקיף יי̇
ית ליבא דפרעה מלכא
דמצרים ורדף בתר
בני ישראל ובני ישראל
נפקין בריש גלי ׃ ויר
וירדפו מצרים אחרי
אחריהם וישיגו אתם
חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וו
וחילו על פי החירת
לפני בעל צפן ׃ ורדפו
מצראי בתריהון ואד
ואדביקו יתהון כד
שרן על ימא כל סוס
סוסות רתיכי פרעה
ופרשוהי ומשריה
ומשריתיה על פום
חירתא קדם בעל צ
צפון ׃ ופרעה הקריב
וישאו בני ישראל את
עיניהם והנה מצרים
נסע אחריהם וייראו
מאד ויצעקו בני
ישראל אל יהוה ׃ ופ
ופרעה קריב וזקפו בני
ישראל ית עיניהון וה
והא מצראי נטלין ׃

לוי

בתריהון ודחילו לחד
דא וזעיקו בני ישראל
קדם יי̇ ׃ ויאמרו אל
משה המבלי אין קב
קברים במצרים לק
לקחתנו למות במדב
במדבר מה זאת עשי
עשית להוציאנו ממ
ממצרים ׃ ואמרו למ
למשה המדלית קב
קברין במצרים דבר
דברתנא לממת מדב
דא עבדת לנא לאפ
לאפקותנא ממצרים ׃
הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ׃
ונעבדה את מצרים
כי טוב לנו עבד את
מצרים ממתנו במד
במדבר ׃ הלא דין פת
פתגמא די מלילנא
עמך במצרים למימ
שבוק מיננא ונפלח
ית מצראי ארי טב
לנא דנפלח ית מצראי
מדנמות במדברא ׃
ויאמר משה אל הע
העם אל תיראו התי
התיצבו וראו את יש
ישועת יהוה אשר
יעשה לכם היום כי א
אשר ראיתם את
מצרים היום לא תס
תסיפו לראתם עוד

עד עולם ׃ ואמר מש
משה לעמא לא תדח
תדחלון אתעתדו ו
וחזו לפורקנא דיי̇
די יעביד לכון יומא
דין ארי כמא דחזיתון
ית מצראי יומא דין
לא תוספון למחזיה
למחזיהון עוד עד
עד עלמא ׃ יהוה ילח
ילחם לכם ואתם תח
תחרישון ׃ יי̇ יגיח
לכון קרב ואתון תש
תשתקון ׃

ישרא

ויאמר יהוה
אל משה מה תצעק
אלי דבר אל בני ישר
ישראל ויסעו ׃ ואמ
יי̇ למשה קבילית
צלותך מליל עם בני
ישראל ויטלון ׃ ואתה
הרם את מטך ונטה
ידך על הים ובקעהו
ויבאו בני ישראל
בתוך הים ביבשה ׃
ואת טול ית חוטרך
וארים ית ידך על ימ
ימא ובזעהי ויעלון
בני ישראל בגו ימא
ביבשתא ׃ ואני הנני
מחזק את לב מצרים
ויבאו אחריהם ואכ
ואכבדה בפרעה ובכ
ובכל חילו ברכבו ובפ
ובפרשיו ׃ ואנא הא

ישועת ה̇ וסימ̇ התיצבו וראו את ישועת יי̇ ׃ חשף יי̇ את זרוע קדשו ׃ מי יתן מציון ישועת ׃ קדמ̇ ׃ זכר חסדו ואמונתו ׃ לא לבד להלחם בזאת ׃׃ אשר ד̇ דמטעי̇ דסביר כאשר וסימ̇ כי אשר ראיתם את מצרים ׃ תאכל מצות אשר צויתך ׃ דבי תשא ׃ אשר צוה יי̇ בהר סיני ׃ ופקדיו אשר יצוה יי̇ את ׃׃ תחרשון ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ יי̇ ילחם לכם ואתם ׃ מי יתן החרש החרישון ׃ מל̇ ׃

ויהלך ה׳ א׳ מל׳ וג׳ חס׳ וסימ׳ ויולך את הים ברוח׳ וילך יה׳ שמרונה אל מלך בבל׳ דאדיה מל׳ ושאר חס׳ ומשמאלם ג׳
בליש׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ והמים להם חומה׳ וחבירו חס׳ ויחזיקו ביד שמאולם בלפידים ויהם ב׳ קמ׳ את מחנה׳ סיסרא

אנא מתקיף ית ליבא
דמצראי ויעלון בת
בתריהון ואתיקר
בפרעה ובכל משרי
משריתיה ברתיכוהי
ובפרשוהי׃ וידעו
מצרים כי אני יהוה
בהכבדי בפרעה בר
ברכבו ובפרשיו׃ ויד
וידעון מצראי ארי
אנא יי׳ באתיקרותי
בפרעה ברתיכוהי ומ
ובפרשוהי׃ ויסע מ
מלאך האלהים ההל
ההלך לפני מחנה
ישראל וילך מאחרי
מאחריהם ויסע ע
עמוד הענן מפניהם
ויעמד מאחריהם׃ ונ
ונטל מלאכא דיי׳ ד
דמדבר קדם משרית
משריתא דישראל
ואתא מבתריהון ונ
ונטל עמודא דעננא
מקדמיהון ושרא מ
מבתריהון׃ ויבא בין
מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל ויהי
הענן והחשך ויאר
את הלילה ולא קרב
זה אל זה כל הלילה׃
ועל בין משריתא ד
דמצראי ובין משרית
דישראל והוה עננא
וקבלא למצראי ו

ולישרא׳ נהר כל לי
ליליא ולא איתקריבו
דין לות דין כל ליליא׃
ויט משה את ידו ע
על הים ויולך יהוה
את הים ברוח קדים
עזה כל הלילה וישם
את הים לחרבה ויב
ויבקעו המים׃ וארי
וארים משה ית
ידיה על ימא ודבר
יי׳ ימא ברוח קדומא
תקיפא כל ליליא ושו
ושוי ית ימא ליבש
ליבשתא ואיתבזעו
מיא׃ ויבאו בני ישר
ישראל בתוך הים בי
ביבשה והמים להם
חמה מימינם ומשמ
ומשמאלם׃ ועלו בני
ישרא׳ בגו ימא ביבש
ביבשתא ומיא להון
שורין מימיניהון ומ
ומשמאליהון׃ ויר
וירדפו מצרים ויבאו
אחריהם כל סוס רכב
פרעה רכבו ופרשיו
אל תוך הים׃ ורדפו
מצראי ועלו בתרי
בתריהון כל סוסות
רתיכי פרעה ופרשו
ופרשוהי לגו ימא׃
ויהי באשמרת הבקר
וישקף יהוה אל
מחנה מצרים בעמוד

אש וענן ויהם את
מחנה מצרים׃ והוה
במטרת צפרא ואי
ואיסתכי יי׳ במשרית
דמצראי בעמודא ד
דאשתא ועננא ושד
ושגיש ית משריתא
דמצראי׃ ויסר את
אפן מרכבתיו וינהגהו
בכבדת ויאמר מצרי
מצרים אנוסה מפני
ישראל כי יהוה נל
נלחם להם במצרים׃
ואעדי ית גלגלי רתי
רתיכוהי ומדברין
להון בתקוף ואמרו
מצראי נעירוק מן
קדם ישראל הלא
ארי היא גבורתא דיי׳
דעבד להון קרבין בי
במצרים׃

רביעי

ויאמר יהוה
אל משה נטה את
ידך על הים וישבו ה
המים על מצרים על
רכבו ועל פרשיו׃ ואמ
ואמר יי׳ למשה ארים
ית ידך על ימא ויתו
ויתובון מיא על
מצראי על רתיכיהון
ועל פרשיהון׃ ויט
משה את ידו על
הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומצרים
נסים לקראתו וינ

ויאמר י״ב דסביר׳ ויאמרו וסימ׳ אגודה מבני ישראל׳ ויאבד בני גד ובני ראובן׳ בעמדי ירמי׳ ויאמר שרו סכות׳ כה אמר יתתן
גבעות בדמיה׳ עד יה׳ בכם׳ בתל דפ׳ ויאמר שלום׳ כה אמר בן הדד׳ ויהוא ייצא אל עבדי׳ ויאמר אפרים׳ והאמציהו ויבקשו
לאיתנו ויאמרק ב׳ וסימ׳ ויהי באשמרת הבקר׳ וישב שאול׳ לפנות בקר ב׳ וסימ׳ ויט משה את ידו על הים׳ יעורה אלהים

חמה ג̇ חס̇ וסימ̇ ובני ישרא̇ הלכו ביבשה · וקמהבות אשר בעיר · ובתי החיצרים · ובל מלכים דבות חס̇ במ̇ב מלי · ותפל החומיה ·
חומיה ובריח נחשת ··· מרכבות ד̇ א̇ חס̇ וג̇ מל̇ וסימ̇ מרכבת פרעה חס̇ · מרכבות השמש · מרכבות כבודך · מרכבות עמינדיב ·

ויְנַעֵר יְהוָה אֶת מִצְ
מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם ׃ וּלְ
וארים משה ית ידיה
על ימא ותב ימא לי
לעידן צפרא לתוקי
לתוקפיה ומצראי
ערקין לקדמותיה
ושניק יי ית מצראי
בגו ימא ׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם
וַיְכַסּוּ אֶת הָרֶכֶב וְאֶת
הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל
פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיו
אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא נִשְׁ
נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד ׃
ותבו מיא וחפו ית
רתיכיא וית פרשיא
לכל משריית פרעה
דעלין בתריהון בימא
לא אשתאר בהון עד
חד ׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ
בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַ
וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִי
מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם ׃
ובני ישראל הליכו ׃
ביבשתא בגו ימא ומי
ומיא להון שורין מי
מימינהון ומשמאלהון ׃
וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַה
הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּ
מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם ׃ ופ
ופרק יי ביומא ההוא
ית ישראל מידא דמצר
וחזא ישראל ית מצראי

מיתין רמאין על כיף ימא ׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד
הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת
יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ ׃ וחזא ישראל
ית גבורתא ידא רבתא דעבד יי במצראי ודחילו
עמא מן קדם יי והימינו במימריה דיי ובנבואתי
משה עבדיה ׃

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵא לֵאמֹר אָשִׁירָה
לַיהוָה כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם ׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וַאֲרֹמְמֶנְהוּ ׃ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה
יְהוָה שְׁמוֹ ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ
בְיַם סוּף ׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ
יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן ׃ יְמִינְךָ יְהוָה ׃
נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְהוָה ׃
תִּרְעַץ אוֹיֵב ׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ ׃ כַּקַּשׁ ׃
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ ׃
כְמוֹ נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת
בְּלֶב יָם ׃ אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי ׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת
בְּמַיִם אַדִּירִים ׃ מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה ׃
מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא ׃ נָטִיתָ
יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ ׃ נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ
אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים
יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת ׃ אָז
נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כֹּל

תהמת יכסימו · קפאו תהמת · עינת · תהמת בת̇ חס̇ · כונס כנד · יעלו הרים · בדעתו תהומות · באין מעינות · פלגי מים · תהומות מל̇ ·
ושאר תהמות בת̇ ··· במצולות ג̇ וסימ̇ ירדו במצולות · כן בת̇ · ואת רדפיהם השלכת במצולת בת̇ · במחשבים במצולת כן ברת̇ ·
סימ̇ נחתו רדפיא לחשובאי · והובישו במצולות בת̇ · ושאר מצולות בת̇ ··· בלב ים ג̇ וסימ̇ קפאו תהמת · והיית בשכב · דרך אניה ··

עם זו ג̇ וסימ' עם זו גאלת · עם זו קנית · עם זו יצרתי לי · ופחד ב̇ וסימ' תפל עליהם אימתה · הבישל ופחד עמו
לשבתך ג̇ וסימ' מכון לשבתך פעלת · מכון לשבתך עולמים · וחברו דה' · אנד' · אימתה ל̇ ומלעיל · תבאמו ל̇

יֹשְׁבֵי כְּנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵ֫ עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן
עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ׃
תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר
נַחֲלָתְךָ מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהוָה מִקְּ
מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ׃ יְהוָה׀
יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ אז ישיר משה׃

בכין שבח משה ובני
ישראל ית תושבחתא
הדא קדם יי ואמרין
למימר אשבח ואודי
קדם יי ארי אתגאי ע
על גותניא וגאותא
דיליה היא סוסיא ור
ורוכביה שדי בימא׃ ע
עזי ותוקפי ותושבחתי
דחילא ביי ואמר במי
במימריה והוה לי לפ
לפריק דין אלהי ואבני
ליה מקדשא אלהא
דאבהתי ואפלח קדמ
קדמוהי׃ יי מרי נצחן
קרביא יי שמיה׃ מרכ
מרכבת ותוקפיה פרעה
ומשיריתיה שדי בימא
ושפר גברוהי אטבעו
בימא דסוף׃ תהומיא
תהומיא חפו עליהון נ
נחתו בעומקיא כאבנא׃
ימינך יי אדירא בחילא
ימינך יי תברת סנאה׃
וברוב ובסגי תוקפך
תברתנון לדקמו על
שלחת רוגזך שיצינון
בנורא לקשא׃ וברוח

ובמימר פומך חכימו
מיא קמו כשור אזי
אזליא קפיאו תהומי
בליבא דימא׃ אמר
דהוה אמר סנאה נ
ארדף ארביק אפליג
תיסבע מנהון נפשי ז
אשלוף חרבי תשיצי
תשיצינון ידי׃ נשפת
ברוחך אמרת במימרך
חפא עליהון ימא א
אשתקעו כאברא ב
במיין תקיפין׃ מי כ
כמוך לית בר מינך את
הוא אלהא יי לית
אית אלא את אדיר
בקודשא דחיל תוש
תושבחן עביד פרישן׃
נטית׃ אמרת ימינך
בלעתנון ארעא׃ דבחית
דברתא בטבותך עמא
דנן דפרקתא סוברתי
בתוקפך לדירא דקו
דקודשך׃ שמעו עמ
עממיא וזעו דחלא
אחדתהון כל דהוו י
יתבין בפלשת׃ אז ב
בכין אתבהילו רבני

ארומאי תקיפי מואב
מואבאה אחדתנון ר
רתיתא איתברו כל דהו
יתבי בכנען׃ תפל ותפיל
עליהון אימתא ודח
ודחלתא בסגי תוקפך
ישתקון כאבנא עד
דיעיבר עמך יי נ
נחלי ארנונא עד
דיעיבר עמך דנן ד
דפרקתא ית ירדנא׃
תעילנון ותשרינון ב
ותשרינון בטורא ד
דאחסנתך אתר לבית
שכינתך אתקינתא
יי מקדשא יי אתקנוהי
ידך׃ יי מלכותיה
קאים לעלם ולעלמי
עלמיא׃

כי בא סוס פר
פרעה ברכבו ובפרשיו
בים וישב יהוה עלהם
את מי הים ובני יש
ישראל הלכו ביבשה
בתוך הים׃ ארי על
סוסות פרעה ברתכ
ברתכוהי ובפרשוהי
בימא ואתיב יי עלי

ידיך יא מלא במסו' · תבאמו ותטעמו בהר · שבעת ימים תחג ל̇ · כי הקצר ק̇ צירך בשדה · וישלחו אנשי גבעון · ושמעת מה
ידברו · ויאמרו עבד מלך הכושי · והכרתי פסיליך ומצבתיך מקרבך · ואמרת אלין מיה המבות · תקרא ואנכי אענך · ידיך ע̇ נבוצי ·
אל תתן את פיך לחטיא · ובל' תהלי' דכו' מל' במה חס' · אל נשא ידך · כי חיציך נחתו · כי יומם ולילה · אם אלך בקרב · פותח את ידך ׃

ויסע ג׳ וסימ׳ ויסע משה את ישראל׳ ויסע כצאן עמו וינהגם׳ ויסע כעץ תקותי׳ וחד יסע קדים בשמים ... ובמחלת ב׳ זחס וסימ׳ ותקח מרים הנביאה׳ ויבא יפתח המצפה ... מרים ב׳ וסימ׳ ולא יכלו לשתת מים ממרה׳ די הוא יצבא די ...

עליהון ית מי ימא
ובני ישראל הליכו בי
ביבשתא בגו ימא׃
ותקח
מרים הנביאה אחות
אהרן את התף בידה
ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחו
ובמחלת׃ ונסיבת יי
מרים נביאתא אחתי
דאהרן ית תופא בידה
ונפקו כל נשיא בתה
בתרהא בתופין ובחו
ובחנגין׃ ותען להם
מרים שירו ליהוה
כי גאה גאה סוס ורו
ורכבו רמה בים׃ ומ
ומעניא להון מרים
שבחו ואודו קדם יי
ארי אתגאי על גיוי
גיותניא וגאותא דיה
דיליה היא סוסיא ורו
ורכביה רמה בימא׃
ויסע
משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל
מדבר שור וילכו שׁ
שלשת ימים במדבר
ולא מצאו מים׃ ואט
ואטיל משה ית ישר
ישראל מימא דסוף
ונפקו למדברא דחגר
ואזלו תלתא יומין בי
במדברא ולא אשכחו
מיא׃ ואתו למרתה

ולא יכלו לשתת מים
ממרה כי מרים הם
על כן קרא שמה מר
מרה׃ ואתו למרה
ולא יכילו למשתי
מיא ממרה ארי מר
מרירין אינון על כן
קרא שמה מרה׃ ויל
וילנו העם על משה
לאמר מה נשתה׃
ואתרעמו עמא על
על משה למימר מה
נשתי׃ ויצעק אל
יהוה ויורהו יהוה ע
עץ וישלך אל המים
וימתקו המים שם
שם לו חק ומשפט
ושם נסהו׃ וצלי
קדם יי ואלפיה יי
אעא ורמא למיא
ובסימו מיא תמן גז
גזר ליה קיים ודין
ותמן נסייה׃ ויאמר
אם שמוע תשמע לקו
לקול יהוה אלהיך
והישר בעיניו תעשה
והאזנת למצותיו וש
ושמרת כל חקיו כל
המחלה אשר שמתי
במצרים לא אשים
עליך כי אני יהוה
רפאך׃ ואמר אם ת
קבלא תקביל למימר
דיי אלהך ודכשר
קדמוהי תעביד ותצ

ותציית לפקודוהי ותט
ותטר כל קימוהי כל
מרעין דשויתי למ
למצרים לא אשוי ע
עלך ארי אנא אסך׃
ויבאו חמישי
אילמה ושם שתים
עשרה עינת מים וש
ושבעים תמרים ויחנו
שם על המים׃ ואתו
לאלים ותמן תרתא
עשרי מבועין דמין
ושבעין דקלין ושרו
תמן על מיא׃ ויסעו
מאלים ויבאו כל עדת
בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אילם
ובין סיני בחמשה ע
עשר יום לחדש השני
לצאתם מארץ מצרים׃
ונטלו מאלים ואתו
כל כנשתא דבני ישראל
למדברא דסין דבין אי
ובין סיני בחמשא עש
עשרא יומא לירחא
תנינא למפקהון מ
מארעא דמצרים׃ ויל
וילנו כל עדת בני יש
ישראל על משה ועל
אהרן במדבר׃ ואתרע
ואתרעמו כל כנשתא
דבני ישראל על משה
ועל אהרן במדברא׃
ויאמרו אלהם בני יש
ישראל מי יתן מותנו ביד

חק ומשפט ג׳ וסימ׳ שם שם לו חק ומשפט ושם׳ וישם לו חק ומשפט׳ וללמד בישראל חק ומשפט׳ חד בתור׳ חד בנב׳ חד בכת׳ מצותיו דקדים לחקיו ד׳ וסימ׳ והאזנת למצותיו ושמרת׳ ושמעת בקולו׳ להטות לבבנו אליו׳ דמלכים׳ וחברו דה״ ... מרתה ב׳ בנ״ לית׳ וסימ׳ ויבאו מרתה ולא יכלו׳ כי אותי מרתה׳ אילמה ב׳ ומל כן וסימ׳ ויבאו אילמה׳ ויבאו אילם ...

הכינו והכינו ב̇ וסימ̇ והיה ביום הששי והכינו ׳ רשת הכינו לפעמי ׳ ובל ד̇ה̇ דבות הכינו ב̇מ̇ב̇ הכינו והכינו ׳ והכינו לבית אבתיכם ׳ ושחטו הפסח והתקדשו ׳׳ ג̇׳׳ בשמעו ג̇ וסימ̇ ובקר וראיתם את כבוד יי ׳ והיה בשמעו את דברי ׳ בשמעו את רגנתם ׳׳

יהוה בארץ מצרים
בשבתנו על סיר הב
הבשר באכלנו לחם
לשבע כי הוצאתם
אתנו אל המדבר
הזה להמית את כל
הקהל הזה ברעב ׃ ו
ואמרו להון בני ישרא
לוי דמיתנא קדם יי ׃
בארעא דמצרים כד
הוינא יתבין על דודי
בסרא כד הוינא אכ
אכלין לחמא לסיב
לסבעא ארי אפיק
אפיקתון יתנא למד
למדברא הדין לקטל
ית כל קהלא הדין בכ
בכפנא ׃
ויאמר יהוה אל מש
משה הנני ממטיר
לכם לחם מן השמים
ויצא העם ולקטו דב
דבר יום ביומו למען
אנסנו הילך בתורתי
אם לא ׃ ואמר יי למש
למשה הא אנא מחית
לכון לחמא מן שמיא
ויפקון עמא וילקטון
פתגם יום ביומיה בד
בדיל דאנסנון היהכון
באוריתי אם לא ׃ והיה
ביום הששי והכינו א
את אשר יביאו והיה
משנה על אשר ילק
ילקטו יום יום ׃ ויהי

ביומא שתיתאה
ויתקנון ית דייתון ו
ויהא על חד תרין על
דילקטון יום יום ׃
ויאמר
משה ואהרן אל כל
בני ישראל ערב וידע
וידעתם כי אני יהוה ׃
הוציא אתכם מארץ
מצרים ׃ ואמר משה
ואהרן לכל בני ישרא
ברמשא ותדעון ארי
יי אפיק יתכון מארעא
דמצרים ׃ ובקר ורא
וראיתם את כבוד
יהוה בשמעו את תו
תלנתיכם על יהוה ו
ונחנו מה כי תלינו
עלינו ׃ ובצפרא ותחזון
ית יקרא דיי ׃
כד שמיען ית תורעמת
על יי ונחנא מה
ארי איתרעמתון עלנא ׃
ויאמר משה בתת
יהוה לכם בערב בשר
לאכל ולחם בבקר
לשבע בשמע יהוה את
תלנתיכם אשר אתם
מלינם עליו ונחנו מ
מה לא עלינו תלנת
תלנתיכם כי על יהוה ׃
ואמר משה בדיתן יי
לכון ברמשא בסרא
למיכל ולחמא בצפרא
למסבע כד שמיע ׳

יי ית תורעמתכון דא
דאתון מתרעמין ע
עלוהי ונחנא מה לא
עלנא תורעמתכון ע
אלהין על מימרא
דיי ׃ ויאמר משה אל
אהרן אמר אל כל
עדת בני ישראל קר
קרבו לפני יהוה כי ש
שמע את תלנתיכם ׃
ואמר משה לאהרן
אימר לכל כנשתא
דבני ישראל קריבו ק
קדם יי ארי שמיע
קדמוהי תורעמתכון ׃
ויהי כדבר אהרן אל
כל עדת ישראל ויפנ
אל המדבר והנה כבוד
יהוה נראה בענן ׃ והו
והוה כד מליל אהרן
לכל כנישתא כבי
בבני ישראל ואתפניו
למדברא והא יקרא
דיי איתגלי בעננא ׃ **ששי**
וידבר
יהוה אל משה לא
לאמר ׃ ומליל יי עם
משה למימר ׃ שמ
שמעתי את תלנות
בני ישראל דבר א
אלהם לאמר בין הע
הערבים תאכלו בשר
ובבקר תשבעו לחם
וידעתם כי אני יהוה ׃
אלהיכם ׃ שמיע קד

יביאו ט̇ וסימ̇ והיה ביום הששי והכינו ׳ ושפטו את העם בכל עת ׳ למען אשר יביאו את ׳ בכורי כל אשר בארצם ׳ והשערים והתבן לסוסים ׳ והביאו את כל אחיכם מנחה ׳ יביאו לבוש מלכות ׳ כי אלה לשבות יביאו ׳׳ ג̇׳׳ ובבקר ו̇ וסימ̇ ובבקר תשבעו לחם ׳ ובבקר היתה שכבת הטל ׳ ובבקר זרעך תפריחו ׳ ובבקר תפלתי תקדמך ׳ ובבקר היא שבה ׳ ובבקר אמר למלך ויתלו את ׳׳

ויאמר משה אלהם ג' וסימ' הוא הלחם אשר נתן · איש אל יותר · אם יעבדו בנגד ·· ג' ·· זה הדבר אשר צוה יי ד' בתור
וסימ' לקטו ממנו איש לפי · מלא העמר ממנו · אל ראשי המטות · לבנות צלפחד ·· ג' ·· ונמס ב' וחם השמש ונמס · שנין יחדו ··

קדמי ית תורעמת
בני ישראל מליל
עם בני ישראל למי
למימר בין שימשיא
תיכלון בסרא ובצפ
ובצפרא תיסבעון
לחמא ותדעון ארי
אנא יי אלהכון ויהי
בערב ותעל השלו ו
ותכס את המחנה ובו
ובבקר היתה שכבת
הטל סביב למחנה
והוה ברמשא וסליק
שליו וחפת ית משרי
משריתא ובצפרא
הות נחתת טלא סחור
סחור למשריתא ות
ותעל שכבת הטל
והנה על פני המדבר
דק מחספס דק ככפר
על הארץ וסליקת
נחתת טלא והא על
אפי מדברא ערקיק
מקלף ערקיק מקלף
ערקיק כגלידא
על ארעא ויראו בני
ישראל ויאמרו איש
אל אחיו מן הוא כי
לא ידעו מה הוא ויא
ויאמר משה אלהם
הוא הלחם אשר נתן
יהוה לכם לאכלה וחז
וחזו בני ישראל ואמרו
גבר לאחוהי מנא הו
ארי לא ידעין מא

הוא ואמר משה לה
להון הוא לחמא די
יהב יי לכון למיכל
זה הדבר אשר צוה
יהוה לקטו ממנו אי
איש לפי אכלו עמר
לגלגלת מספר נפשת
נפשתיכם איש לאשר
לאשר באהלו תקחו
דין פתגמא דפקיד
יי לקוטו מניה גבר
לפום מיכליה עומרא
לגולגלתא מנין נפ
נפשתיכון גבר לדי
במשכניה תסבון ויע
ויעשו כן בני ישראל
וילקטו המרבה והמ
והממעיט ועבדו כן
בני ישראל ולקטו דה
דאסגי ודאזעיר ויר
וימדו בעמר ולא
העדיף המרבה והממ
והממעיט לא החסיר
איש לפי אכלו לקטו
וכלו בעומרא ולא
אותר דאסגי ודאזעיר
ודאזעיר לא חסר
גבר לפום מיכליה
לקטו ויאמר משה
אלהם איש אל יותר
ממנו עד בקר ואמר
משה להון גבר לא
ישאר מניה עד צ
צפרא ולא שמעו אל
משה ויותרו אנשים

עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עליה
עליהם משה ולא
קבילו למשה ואשי
ואשארו גבריא מינ
עד צפרא וארחיש
ריחשא וסרי ורגז
עליהון משה וילק
וילקטו אתו בבקר
בבקר איש לפי אכלו
וחם השמש ונמס ו
ולקטו יתיה בצפר
בצפר גבר לפום מיכלי
ומה דאישתאר מינ
על אפי חקלא כד
חם עלוהי שמשא
פשר ויהי ביום הש
הששי לקטו לחם
משנה שני העמר
לאחד ויבאו כל נש
נשיאי העדה ויגידו
למשה והוה ביומא
שתיתאה לקטו לחו
לחמא על חד תרין ית
תרין עומרין לחד
ואתו כל רברבי כנישת
וחויאו למשה ויאמ
ויאמר אלהם הוא יי
אשר דבר יהוה שבתון
שבת קדש ליהוה
מחר את אשר תאפו
אפו ואת אשר תבשלו
בשלו ואת כל העדף
הניחו לכם למשמרת
עד הבקר ואמר להון

יותר ד' מלא בליש וסימ' איש אל יותר ממנו · ואת היותר החרמנו · ויותר ממנו מאה רבב · וחברו · מה לעני יודע להלך ·
ואל תתחכם יותר · לעשות יקר יותר ממנו ·· ה' חס' ב' בליש הותרה · וסימ' ויותרו אנשים ממנו עד · הנותרים לאמר · ויורבן
לפניהם ויאבלו · והותרך יי לטובה בפרי · את אשר הותרה משבעה ·· ·· וחם ג' וסימ' השמש · לאדני · וחם לחם · אגד · ויא חם
לבו ··

מיצאה ו חס ו בליש וסימ היום לא תמיצאהו בשדה · ומיצאהו רעות רבות וצרות · וימצאהו המורים · והברו · בחלקת נבות
היזרעאלי · בחלום יעות ולא ימצאהו ·· אל ייצא ג וסימ אל ייצא איש ממקומו · פליט מן העיר · באו הכום איש אל ··

הא המליל יי שבא
שבתא קודשא קדם י
יי מחר ית דאתון עת
עתידין למיפא איפו
וית דאתון עתידין יז
לבשלא בשלו וית כל מותר
איצנעו לכון למטרת
עד צפרא | ויניחו אתו
אתו עד הבקר כאשר
צוה משה ולא הבאיש
הבאיש ורמה לא
היתה בו | ואצנעו יתה
עד צפרא כמא דפקיד
משה ולא סרי ורירו
וריחשא לא הוה
ביה | ויאמר משה
אכלהו היום כי שבת
היום ליהוה היום לא
תמצאהו בשדה | ויא
ואמר משה אכלוהי
יומא דין ארי שבתא
יומא דין קדם יי ויו
ביומא דין לא תשכ
תשכחוניה בחקלא |
ששת ימים תלקטהו
וביום השביעי שבת
לא יהיה בו | שיתא
יומין תלקטוניה וב
וביומא שביעאה
שבתא לא יהא ביה |
ויהי ביום השביעי יו
יצאו מן העם ללקט
ולא מצאו | והוה ביום
שביעאה נפקו מן ע
עמא למלקט ולא
אשכחו |
ויאמר יהוה אל משה
עד אנה מאנתם לש
לשמר מצותי ותור
ותורתי | ואמר יי למ
למשה עד אימתי
אתון מסרבין למטר
פיקודי ואוריתי | ראו
כי יהוה נתן לכם הש
השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם
יומים שבו איש תח
תחתיו אל יצא איש
ממקמו ביום השבי
השביעי | חזו ארי יי
לכון שבתא על כן הו
הוא יהב לכון ביומא
שתיתאה לחם תרין
יומין תיבו אנש תחו
תחותוהי לא יפוק
אנש מאתריה ביום
שביעאה | וישבתו
העם ביום השביעי | ו
ונחו עמא ביומא שב
שביעאה | ויקראו בנ
בית ישראל את שמו
מן והוא כזרע גד לבן
וטעמו כצפיחת בד
בדבש | וקרו בני ישרא
ית שמיה מנא והוא
כבר זרע גידא חיור
וטעמיה כאיסקריט
בדבשא | ויאמר מש
משה זה הדבר אשר
צוה יהוה מלא הע
העמר ממנו למשמ
למשמרת לדרתיכם
למען יראו את הל
הלחם אשר האכלתי
אתכם במדבר בהוצ
בהוציאי אתכם מא
מארץ מצרים | ויא
ואמר משה דין פ
פתגמא דפקיד יי
מלי עומרא מיניה
למטרת לדריכון ד
דיחזון ית לחמא
דאוכלית יתכון במ
במדברא באפקות
יתכון מארעא דמ
דמצרים | ויאמר
משה אל אהרן קח
צנצנת אחת ותן ש
שמה מלא העמר
מן והנח אתו לפני
יהוה למשמרת לד
לדרתיכם | ואמר מש
משה לאהרן סב צ
צלוחית חדא והב
תמן מלי עומרא מ
מנא ואצנע יתיה
קדם יי למטרת לד
לדריכון | כאשר
צוה יהוה אל משה
ויניחהו אהרן לפני
העדת למשמרת |
כמא דפקיד יי ית
משה ואצנעיה אה
אהרן קדם סהדותא
למטרת | ובני ישראל

יומים ה בליש ג מלא וב חס וסימ ביום הששי לחם יומים · אך אם יום או יומים · לא יום אחד תאכלון · או חדש או ימים ·
יחיבו מימים · ב בתר חס ·· אחת ו בזקף וסימ קח צנצנת · ויסבו את העיר · ויאמר אבישי · ויחלק לכל העם · גזרן · והנה כבר
עמדה · וסימ צלוחית אזית אבישי פלג גלגלות עגילי · וכל חדה מדה שנה תורה וסימ הגישה דבו פתח במא לביתו שנה אחת · וכל חו הב

אל קצה ׳ ו וסימנ׳ את המן אכלו עד באם ׳ וירד הגבול אל קצה ההר ׳ ועבר הגבול אל כתף בית חגלה ׳ וירד הוא ופדה נערו ויצא
צא לקראת אחת ׳ הנה יוי השמיע אל ׳ ברפידים ב מלא וסימ׳ ויסעו כל עדת בני ישראל ׳ ויסעו מרפידים ויבאו

אכלו את המן ארבעים
שנה עד באם אל ארץ
נושבת את המן אכלו
עד באם אל קצה ארץ
כנען ׃ ובני ישראל אכ
אכלו ית מנא ארבעין
שנין עד דעלו לארע
לארעא יתבתא ית
מנא אכלו עד דאתו
לסיפי ארעא דכנען ׃
והעמר עשרית הא
האיפה הוא ׃ ועומרא
חד מן עשרא בתלת
סאין הוא ׃

שביעי ויסעו כל
עדת בני ישראל
ממדבר סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו בר
ברפידים ואין מים לש
לשתת העם ׃ ונטלו כל
כנישתא דבני ישראל
ממדברא דסין למטי
למטלניהון על מימר
דיי ושרו ברפידים
ולית מיא למשתי עמ
עמא ׃ וירב העם עם
משה ויאמרו תנו
לנו מים ונשתה ויאמ
ויאמר להם משה מה
תריבון עמדי מה תנ
תנסון את יהוה ׃ ונצ
ונצא עמא עם משה
ואמרו הבו לנא מיא
ונשתי ואמר להון מ
משה מה נצן אתון ׃

עמי מה מנסן קא
אתון קדם יי ׃ ויצמא
שם העם למים וילן
העם על משה ויאמר
למה זה העליתנו ממ
ממצרים להמית
אתי ואת בני ואת מ
מקני בצמא ׃ וצחי
תמן עמא למיא ואת
ואתרעם על משה
ואמר למא דנן אסק
אסיקתנא ממצרים
לקטלא יתי וית בני
וית בעירי בצחותא ׃
ויצעק משה אל יה
יהוה לאמר מה אע
אעשה לעם הזה עו
עוד מעט וסקלני ׃ וצ
וצלי משה קדם יי
למימר מה אעביד
לעמא הדין עוד זעיר
פון וירגמונני ׃ ויאמר
יהוה אל משה עבר
לפני העם וקח אתך
מזקני ישראל ומט
ומטך אשר הכית בו
את היאר קח בידך
והלכת ׃ ואמר יי לה
למשה עיבר קדם ע
עמא ודבר עמך מס
מסבי ישראל וחוטרא
דמחיתא ביה נהרא
סב בידך ותיזיל ׃ הנני
עמד לפניך שם על
הצור בחרב והכית

בצור ויצאו ממנו
מים ושתה העם ויע
ויעש כן משה לעיני
זקני ישראל ׃ הא אנ
אנא קאים קדמך
תמן על טינרא בחורב
ותמחי בטינרא ויפ
ויפקון מניה מיא
וישתי עמא ועבד כן
משה לעיני סבי יש
ישראל ׃ ויקרא שם הה
המקום מסה
ומריבה על ריב בני
ישראל ועל נסתם
את יהוה לאמר ה
היש יהוה בקרבנו א
אם אין ׃ וקרא שמא
דאתרא נסיתא על
דנצו בני ישראל ועל
דנסיאו קדם יי למ
למימר האית שכינת
דיי ביננא אם לא ׃

ויבא
עמלק וילחם עם
ישראל ברפידים ׃ ו
ואתא עמלק ואגיח
קרבא עם ישראל בר
ברפידים ׃ ויאמר
משה אל יהושע בחר
לנו אנשים וצא הל
הלחם בעמלק מחר
אנכי נצב על ראש ה
הגבעה ומטה הא
האלהים בידי ׃ וא
ואמר משה ליהושע

וירב ד וסימ׳ וידר ליעקב וירב בלבי ׳ וירב העם עם משה ׳ רמים וירב העם עם משה ׳ דלותנו ׳ ויבא שאול עד עיר עמלק וירב
למים ה דגש וסימ׳ ויצמא שם העם למים ׳ דפאתי לבים האלה ׳ ואדיריהם שלחו ׳ צעיריהם למים ׳ הוי כל צמא לכו למים ׳ והשלחתי רעב
בארץ ׳ בצור ג וסימ׳ והכית בצור ויצאו ממנו ׳ בוא בצור והטמן ׳ לעד בצור יחצבון ׳ אבד ׳ ואין מים ב לשתת ׳ כי אין לחם ואין מים

וידי ד̇ וסימ̇ ווידי משה כבדים ויקחו׳ מעשה ווידי יצורת׳ ווידי אדם מיתחות כנפיהם׳ ווידי עם הארץ תבהלנה״י׳ והיה ג̇ ריש
פס̇ בטע̇ וסימ̇ והיה כאשר ירים משה׳ והיה כבא משה׳ והיה כצאת משה ״י״ נסי ב̇ מב ליש וסימ̇ ויבן מזבחי הגה אשא אל״

בחר לנא גוברין ופוק
אגח קרבא בעמלק
מחר אנא קאים על
רמתא וחוטרא דאת
דאיתעבידו ביה נ
ניסין מן קדם יי ביד
בידי ׀ ויעש יהושע
כאשר אמר לו משה
להלחם בעמלק ומ
ומשה אהרן וחור
עלו ראש הגבעה ׀
ועבד יהושע כמא ד
דאמר ליה משה ל
לאגחא קרבא בעמל
ומשה ואהרן וחור
סליקו לריש רמתא ׀
והיה כאשר ירים מ
משה ידו וגבר ישר
ישראל וכאשר יניח
ידו וגבר עמלק ׀ ויהי
כד ארים משה ידוהי
ומתגברין דבית ישרא
וכד מנח ידוהי ומ
ומתגברין דבית עמל
עמלק ׀ וידי משה
כבדים ויקחו אבן ויש
וישימו תחתיו וישב
עליה ואהרן וחור
תמכו בידיו מזה אחד
ומזה אחד ויהי ידיו
אמונה עד בא השמ
השמש ׀ וידי משה
יקרן ונסיבו אבנא
ושויאו תחותוהי ויח
ויתיב עלה ואהרן וח

וחור סעדן לידוהי
מכא חד ומכא חד
והוה ידוהי פרישן ו
בצלו עד דעל שמ
שמשא ׀ ויחלש י
יהושע את עמלק
ואת עמו לפי חרב ׀
ותבר יהושע ית עמ
עמלק וית עמיה ל
לפתגם דחרב ׀
ויאמר
יהוה אל משה כתב
זאת זכרון בספר וש
ושים באזני יהושע כ
כי מחה אמ
אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים ׀ ואמ
יי למשה כתב דא ד
דוכרנא בספרא ושו
קדם יהושע ארי ממ
ממחא אמחי ית
דעמלק מתחות שמ
שמיא ׀ ויבן משה
מזבח ויקרא שמו י
יהוה נסי ׀ ובנא משה
מדבחא ופלח עלוהי
קדם יי דעבד ליה נ
ניסין ׀ ויאמר כי יד
על כס יה מלחמה
ליהוה בעמלק מדר
דר ׀ ואמר בשבועא
אמירא דא מן קדם
דחילא דשכינתא
על כורסיה יקריה ד
דעתיד דאיתגח קרב

קדם יי מדבית עמלק
לשיצאותהון מדרי
עלמא ׀

פ פ פ

יט וישמע יתרו כהן מ
מדין חתן משה את
כל אשר עשה אלהים
למשה ולישראל
עמו כי הוציא יהוה
את ישראל ממצרים ׀
ושמע יתרו רבא ד
דמדין חמוהי דמש
ית כל די עבד יי למ
למשה ולישראל עמיה
ארי אפיק יי ית ישר
ממצרים ׀ ויקח יתרו
חתן משה את צפרה
אשת משה אחר
שלוחיה ׀ ודבר יתרו
חמוהי דמשה כתר
ית צפרה איתת מש
משה בתר דפטרה ׀
ואת שני בניה אשר
שם האחד גרשם כי
אמר גר הייתי בארץ
נכריה ׀ וית תרין בנהא
די שום חד גרשם אר
אמר דייר הויתי בא
בארעא נוכראה ׀ ושם
ושם האחד אליעזר
כי אלהי אבי בעזרי
ויצלני מחרב ושום
פרעה ׀ ושום חד אלי
אליעזר ארי אלהא
דאבא הוה בסעדי

ישים ט̇ וסימ̇ וישים כסת בפי אמתחותיכו׳ וישים באזני יהושע׳ וישים קטרת׳ עשה לך שרף׳ וישים בסלע קנך׳ ראה כעיניך ואזנך
שביע׳ ונתתה עליה מחנות׳ וישים פחות תחתיהם׳ קח נא מפיו תורה ״י״ וילחם עם ישראל׳ ב̇ וסימ̇ ויבא עמלק׳ ולא סיחון׳ ד שפטים׳ ושאר
וילחם בישראל״י״ ושם האחד ג̇ וסימ̇ ושם האחד אליעזר׳ ובין המעברות אשר בקש יהונתן ב̇ בו ״י״ עשה אלהים ב̇ יתרו׳ ויחדו

האהלה ח וסימ וימהר אברהם האהלה ויביאה יצחק האהלה ויצא משה לקראת חתנו והיה כצאת משה והיה כבא
משה וישארו שני אנשים במחנה וישלח יהושע מלאכים ותצא יעל לקראת וסימ ואוחו יצחק למיעל ולמיפק לקדמות
אלדד
וישלח
למבסיה

ושזבני מחרבא דפר
דפרעה ויבא יתרו
חתן משה ובניו וא
ואשתו אל משה אל
המדבר אשר הוא חו
חנה שם הר האלהים
ואתא יתרו חמוהי ד
דמשה ובנוהי ואתי
ואיתתיה למשה במ
במדברא דהוא שרי
תמן לטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דיי ויו
ויאמר אל משה אני
חתנך יתרו בא אליך
ואשתך ושני בניה
עמה ואמר למשה
אנא חמוך יתרו אתי
לותך ואיתתך ותרין
בנהא עמה ויצא
משה לקראת חתנו
וישתחו וישק לו וי
וישאלו איש לרעהו
לשלום ויבאו האהו
האהלה ונפק משה
לקדמות חמוהי וסג
וסגיד ונשק ליה ושא
ושאילו גבר לחבריה
לשלם ועלו למשכנא
ויספר משה לחתנו
את כל אשר עשה י
יהוה לפרעה ולמצ
ולמצרים על אודת
ישראל את כל התלא
התלאה אשר מצאתם
בדרך ויצלם יהוה

ואישתעי משה
לחמוהי ית כל די ע
עבד יי לפרעה ולמצ
ולמצרים על עיסק
ישראל ית כל עקתא
די אשכחתנון באורחא
ושיזבנון יי ויחד
יתרו על כל הטובה א
אשר עשה יהוה לי
לישראל אשר הצילו
מיד מצרים וחדי
יתרו על כל טבתא
די עבד יי לישראל
די שזבינון מידא דמ
דמצראי ויאמר
יתרו ברוך יהוה אש
אשר הציל אתכם
מיד מצרים ומיד
פרעה אשר הציל
את העם מתחת יד
מצרים ואמר יתרו
בריך יי די שזיב יתכון
מידא דמצראי ומיד
דפרעה די שזיב ית
עמא מתחות מרו
מרות מצראי עתה
ידעתי כי גדול יהוה
מכל האלהים כי בד
בדבר אשר זדו עלי
עליהם כען ידענא
ארי רב יי ואלהא בר
מניה ארי בפתגמא
די חשיבו מצר
מצראי למידן ית
ישראל ביה דנינון

ויקח יתרו חתן מ
משה עלה וזבחים
לאלהים ויבא אהרן
וכל זקני ישראל
לאכל לחם עם חתן
משה לפני האלהים
וקריב יתרו חמוהי
דמשה עלון ונכסת
קודשין קדם יי ואתא
אהרן וכל סבי ישרא
למיכל לחמא עם
חמוהי דמשה קדם
לוי יי ויהי ממחרת ויש
וישב משה לשפט
את העם ויעמד העם
על משה מן הבקר
עד הערב והוה
מיומא דבתרוהי ית
ויתיב משה למידן
ית עמא וקם עמא
עלוהי דמשה מן
צפרא עד רמשא
וירא חתן משה את
כל אשר הוא עשה
לעם ויאמר מה הדבר
הזה אשר אתה עשה
לעם מדוע אתה יושב
לבדך וכל העם נצב
עליך מן בקר עד
ערב וחזא חמוהי
דמשה ית כל די הוא
עביד לעמא ואמר
מה פתגמא הדין די
את עביד לעמא מא
דין את יתיב בלחודך

אודת ג בת פן וסימ וירע הדבר בעיני אברהם ויספר משה לחתנו על אודת הרעה הגדלה ושאר אודות כת התלאה ג וס
את כל התלאה אשר בה אמור אחיך ישראל אל ימעט לפניך לבדך ג וסימ מדוע אתה לבדך ויבא דוד נבה אתה הוא לבדך
וכל אהנה וסופ פה דבר חנה ג וחס וסימ אשר הוא חנה שם הר האלהים חנה מלאך יי סביב ליראיו זדו ל וגלו

לדרש אלהים ד׳ וסימ׳ ויאמר משה לחתנו · להגיד בישראל כה אמר האיש · ולא יכול דוד ללכת · ויהי לדרש אלהים · וב׳ לדרוש האלהים · אבל דברים טובים · כל ללבו הכין · איעצך ג׳ וסימ׳ עתה שמע בקולי איעצך · ועתה הנני הולך לעמי · הלא המת תמיתני

וכל עמא קיימין על
עילוהי מן צפרא עד
רמשא ויאמר
משה לחתנו כי יבא
אלי העם לדרש א
אלהים ואמר משה
לחמוהי ארי אתן
לותי למתבע אולפן
מן קדם יי כי יהיה
להם דבר בא אלי וש
ושפטתי בין איש ו
ובין רעהו והודעתי
את חקי האלהים וו
ואת תורתיו כד יהוי
להון דינא אתאן ל
לותי ודאינא בין גב
גברא ובין חבריה ו
ומהודענא להון ית
קימיא דיי וית אור
אורייתיה ויאמר לא
חתן משה אליו לא
טוב הדבר אשר אתה
עשה ואמר חמוהי
דמשה ליה לא תקין
פתגמא די את עביד
נבל תבל גם אתה גם
העם הזה אשר עמך
כי כבד ממך הדבר לא
תוכל עשהו לבדך מ
מלאה תלאי את את
אף עמא הדין דעמך
ארי יקיר מנך פתג
פתגמא לא תיכול
למעבדיה בלחודך
עתה שמע בקלי א
איעצך ויהי אלהים
עמך היה אתה לעם
מול האלהים והבאת
אתה את הדברים אל
האלהים כען קביל
מני אימלכינך ויהי
מימרא דיי בסעדך א
הוי את לעמא תבע א
אולפן מן קדם יי ותי
ותהי מייתי את ית
פתגמיא קדם יי וה
והזהרתה אתהם את
החקים ואת התורת
והודעת להם את
הדרך אשר ילכו בה
ואת המעשה אשר
יעשון ותזהר יתהון
ית קימיא וית אור
אורייתא ותהודע ל
להון ית אורחא די
יהכון בה וית עובדא
די יעבדון ואתה תח
תחזה מכל העם אנשי
חיל יראי אלהים א
אנשי אמת שנאי בצ
בצע ושמת עלהם
שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים
ושרי עשרת ואת
תחזי מכל עמא גברין
דחילא דחלא דיי
גברין דקשוט סנן
לקבלא ממון ותמני
עליהון רבני אלפין ו
ורבני מאותא ורבני
חמשין ורבני עשר
עישורייתא ושפטו
את העם בכל עת והיה
כל הדבר הגדול יבי
יביאו אליך וכל הד
הדבר הקטן ישפטו
הם והקל מעליך ו
ונשאו אתך וידינון
ית עמא בכל עידן וי
ויהי כל פתגם רב יית
ייתון לותך וכל פתגם ז
זעיר ידינון אינון ו
ויקלון מינך ויסברון
עמך אם את הדבר
הזה תעשה וצוך א
אלהים ויכלת עמד
וגם כל העם הזה על
מקמו יבא בשלם א
אם ית פתגמא הדין תע
תעביד ויפקדינך יי
ותיכול למיקם ואף
כל עמא הדין על א
אתריה יהך בשלם ו
וישמע משה לקול
חתנו ויעש כל אשר
אמר ושמע משה
למימר חמוהי ועבד
כל דאמר ויבחר
משה אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם ר
ראשים על העם שרי
אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי ע
עשרת ובחר משה
גברין דחילא מכל

תורתיו ג׳ וסימ׳ והודעתי את חקי האלהים · בן אדם שים לבך · ואם נבלמו מכל אשר עשו · וחד והורתיו יצורתו · והזהרתה ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ ה׳ וסימ׳ והזהרתה אתהם את החקים · בן אדם צפה נתתיך · ואתה בן אדם צפה · קדמ׳ מל׳ · ועשוז ה׳ וסימנהון והזהרתה אתהם · ועלי זקן מאד · ותשלח איזבל מלאך אל אליהו · ותשלח אליו בן הדד · הנה אפרים · צבל ל׳ דבות

ביום הזה ד וסימ ביום הזה נבקעו כל · ביום השלישי לצאת בני ישראל · כאשר עשה ביום הזה · כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר · ויעברך יי
ביום ההוא · ויאמר שאול לא יומת איש · יחד וסימ ביום הזה · ולאביתר הכהן · הקשה ב וסימ את הדבר הקשה יביאון · ואת ערפך הקשה

ומני יתהון רישין על
עמא רבני אלפין ורב
רבני מאותא רבני
חמשין ורבני עישור
עישורייתא׃ וישפטו
את העם בכל עת את
הדבר הקשה יביאון
אל משה וכל הדבר
הקטן ישפוטו הם ודי
ודיינין ית עמא בכל
עידן ית פתגם קשה
מיתן לות משה וכל
פתגם זעיר דיינין אי
אינון׃ וישלח משה
את חתנו וילך לו אל
ארצו׃ ושלח משה
ית חמוהי ואזל ליה
לארעיה׃

ישראל יט

כג

בחדש השלי
השלישי לצאת בני
ישראל מארץ מצר
מצרים ביום הזה באו
מדבר סיני׃ בירחא
תליתאה למפק בני
ישראל מארעא דמצ
דמצרים ביומא הדין
אתו למדברא דסיני׃
ויסעו מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחנו במ
במדבר ויחן שם ישר
ישראל נגד ההר׃
ונטלו מרפידים ואתו
למדברא דסיני ושרו
במדברא ושרא תמן
ישראל לקביל טורא׃

ומשה עלה אל האה
האלהים ויקרא אליו
יהוה מן ההר לאמר
כה תאמר לבית יעקב
ותגיד לבני ישראל׃
ומשה סליק קדם יי
וקרא ליה יי מן טורא
למימר כדנן תימר ל
לבית יעקב ותחוי לבני
ישראל׃ אתם ראיתם
אשר עשיתי למצרים
ואשא אתכם על כנפי
נשרים ואבא אתכם
אלי׃ אתון חזיתון די
עבדית במצרים ואטי
ואטלית יתכון כד על
גדפי נשרין וקריבית
יתכון לפולחני׃ ועתה
אם שמוע תשמעו בק
בקלי ושמרתם את
בריתי והייתם לי סגלה
מכל העמים כי לי כל
הארץ׃ וכען אם קבלא
תקבלון במימרי ותט
ותטרון ית קימי ותה
ותהון קדמי חביבין
מכל עממיא ארי די
דילי כל ארעא׃ ואתם
תהיו לי ממלכת כהנ
כהנים וגוי קדוש אה
אלה הדברים אשר
תדבר אל בני ישראל׃
ואתון תהון קדמי מ
ממלכין כהנין ועם די
קדיש אלין די תמ

רביעי

פתגמיא די תמליל
עם בני ישראל׃ ויבא
משה ויקרא לזקני
העם וישם לפניהם
את כל הדברים האלה
אשר צוהו יהוה׃ ויא
ואתא משה וקרא
לסבי עמא וסדר קד
קדמיהון ית כל פתג
פתגמיא האילין די
פקדיה יי׃ ויענו כל
העם יחדו ויאמרו כל
אשר דבר יהוה נעש
נעשה וישב משה
את דברי העם אל יה
יהוה׃ ואתיבו כל עמא
כחדא ואמרו כל די
מליל יי נעביד ואתיב
משה ית פתגמי עמא
קדם יי׃ ויאמר יהוה
אל משה הנה אנכי ב
בא אליך בעב הענן ב
בעבור ישמע העם
בדברי עמך וגם בך יא
יאמינו לעולם ויגד מ
משה את דברי העם
אל יהוה׃ ואמר יי ל
למשה הא אנא מתג
מתגלי לך בעבא דע
דעננא בדיל דישמעון
עמא במללותי עמך
ואף בך יהימנון לעו
לעלם וחוי משה ית
פתגמי עמא קדם יי׃
ויאמר יהוה אל משה

ויאמר יי׳ יב בטע בספר וסימ גר שם פה לאדם · על גחרתם · ועל אליהם · הנה יוצא הבהמה · ברד · ארבה · חשך · נגע אחד ·
עבר לפני העם · כתב זאת · בעב הענן · עלה עלי · אעלה בקרבך וכליתיך · וגוי ה וסימ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי לא
ידעוך אליך ירוצו · וגוי גדול ועצום וחברון · לצאת ג וסימ בחדש השלישי לצאת · ויעל אהרן הכהן · ויהי בשמונים שנה

ומחר ו׳ וסי׳ וקדשתם היום ומחר׳ וביחד כל עדת בני ישראל יקיצה׳ ומחה אתה ובניך עמך׳ שם בזה גם היום ומחר׳ ומחר אתן ויש אחר׳ ומחר אעשה כדבר המלך׳ וקול שופר ג׳ וסי׳ ויהי ביום השלישי בהיות׳ וקול שופר לא נשמע׳ בחצצרות וקול׳ [illegible]

לך אל העם וקדשתם
היום ומחר וכבסו שמ
שמלתם׃ ואמר יי׳ לי
למשה איזיל לעמא
ותזמינון יומא דין ויו
למחר ויחוורון לבו
לבושיהון׃ והיו נכנים
ליום השלישי כי ביום
השלישי ירד יהוה
לעיני כל העם על
הר סיני׃ ויהון זמינין
ליומא תליתאה ארי
ביומא תליתאה איתגלי
איתגלי יי׳ לעיני כל
עמא על טורא דסיני׃
והגבלת את העם סביב
לאמר השמרו לכם
עלות בהר ונגע בקצ
בקצהו כל הנגע בהר
מות יומת׃ ותתחם ית
עמא סחור סחור למי
למימר איסתמרו
לכון למיסק בטורא
ולמיקרב בסופיה כל
דיקרב בטורא אתקטלא
יתקטיל׃ לא תגע בו יד
כי סקל יסקל או ירה
יירה אם בהמה אם איש
איש לא יחיה במשך
היבל המה יעלו בהר׃
לא תיקרב ביה ידא
ארי איתרגמא איתרגם
או אישתדאה אישת
אישתדי אם בעירא
אם אנשא לא יתקיים

במיגד שופרא אינון
מרשן למיסק בטורא׃
וירד משה מן ההר
אל העם ויקדש את
את העם ויכבסו שמ
שמלתם׃ ונחת משה
מן טורא לעמא וזמין
ית עמא וחוורו לבוש
לבושיהון׃ ויאמר אל
העם היו נכנים לשלש
לשלשת ימים אל
תגשו אל אשה׃ ואמר
לעמא הוו זמינין לת
לתלתא יומין לא תת
תקרבון לצד איתתא׃
ויהי ביום השלישי ב
בהית הבקר ויהי קו
קלת וברקים וענן כב
כבד על ההר וקל שו
שפר חזק מאד ויחרד
כל העם אשר במחנה׃
והוה ביומא תליתאה
במיהוי צפרא והוו
קלין וברקין ועננא
תקיף על טורא וקל
שופרא תקיף לחדא
וזע כל עמא די במש
במשריתא׃ ויוצא
משה את העם לקראת
האלהים מן המחנה
ויתיצבו בתחתית ההר׃
ואפיק משה ית עמא
לקדמות מימרא דיי׳
מן משריתא ואתעת
ואתעתדו בשיפולי

טורא׃ והר סיני עשן
כלו מפני אשר ירד
עליו יהוה באש ויעל
ויעל עשנו כעשן הכ
הכבשן ויחרד כל ההר
ההר מאד׃ וטורא
דסיני תנן כוליה מ
מן קדם דאיתגלי עלו
עלוהי יי׳ באישתא
וסליק תנניה כתננא
דאתונא וזע כל עמא
טורא לחדא׃ ויהי
קול השפר הולך וח
וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יענ
יעננו בקול׃ והוה קל
שופרא אזיל ותקיף
לחדא משה ממליל
ומן קדם יי׳ מתעני
ליה בקל׃ וירד יהוה חמישי
על הר סיני אל ראש
ההר ויקרא יהוה למ
למשה אל ראש ההר
ויעל משה׃ ואתגלי
יי׳ לטורא דסיני לרי
לריש טורא וקרא
יי׳ למשה לריש טור
וסליק משה׃ ויאמר
יהוה אל משה רד
העד בעם פן יהרסו
אל יהוה לראות ונפ
ונפל מנהון רב׃ ואמר
יי׳ למשה חות אסהיד
בעמא דילמא יפגרון
קדם יי׳ למחזי ויפל

עלות ו׳ וסי׳ ויותר יעקב לבדו׳ והגבלת את העם סביב׳ ותהי כל קראה׳ והנה יזער גבו׳ עד עלות חמה ו׳ עלות הנשך המקיצע׳ כל אורית שפר השפר חס בג׳ מ״ל׳ והעברת שופר תרועה׳ ב׳ בו׳ וכל נביא ופתי לבות מלא בג׳ב חס׳ אל תכד שפר׳ בדי שפר יאמר האח׳ ומן ושלח אבשלום מרגלים עד סוף דספר דכו׳ חס׳ וברקים ב׳ וסי׳ ויהי קלות וברקים׳ [illegible]

לעלת ד חס וסימ העדה בנו · אל יהרסו · ולא אביתם לעלת · ותהיינו לעלת ההרה · הוצאתיך ג וסימ אנכי יי אלהיך · וחברו · אשר הוצאתיך מאור כשדים · יאריכון ג בת · וסימ כבד את אביך · דין יאריכון כת · וחברו דמשנ תורה יארכן כת · למען תירא יארכן בת ·

מנהון סגי ׃ וגם הכה
הכהנים הנגשים אל
יהוה יתקדשו פן יפ
יפרץ בהם יהוה ׃ ואף
כהניא דקריבין לש
לשמשא קדם יי יתי
יתקדשון דילמא יפ
יקטול בהון יי ׃ ויא
ויאמר משה אל יהוה ׃
לא יוכל העם לעלת
אל הר סיני כי אתה ה
העדתה בנו לאמר
הגבל את ההר וקדשתו ׃
ואמר משה קדם יי ׃
לא יכול עמא למסק
בטורא דסיני ארי
את אסהדתא בנא
למימר תחים ית
טורא וקדשהי ׃ ויא
ויאמר אליו יהוה ׃
לך רד ועלית אתה וי
ואהרן עמך והכהנים
והעם אל יהרסו לע
לעלת אל יהוה פן יו
יפרץ בם ׃ ואמר יי לה
ליה איזיל חות ותיסי
ותיסק את ואהרן עי
עמך וכהניא ועמא
לא יפגרון למיסק קו
קדם יי דילמא יתקוף
בהון ׃ וירד משה אל
העם ויאמר אלהם ׃
ונחת משה מן טורא
כ לעמא ואמר להון ׃
ששי וידבר

אלהים את כל הדב
הדברים האלה לאמר ׃
ומליל יי ית כל פיתג
פיתגמיא האילין לנ
למימר ׃
אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצא
הוצאתיך מארץ מ
מצרים מבית עבדים ׃
לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני ׃ לא
תעשה לך פסל וכל
תמונה אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ
מתחת ואשר במים
מתחת לארץ ׃ לא
תשתחוה להם ולא ת
תעבדם כי אנכי יהוה
אלהיך אל קנא פקד
עון אבת על בנים על
שלשים ועל רבעים
לשנאי ׃ ועשה חסד
לאלפים לאהבי ולש
ולשמרי מצותו ׃
לא
תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא ׃
זכור
את יום השבת לקד
לקדשו ׃ ששת ימים
תעבד ועשית כל מ
מלאכתך ׃ ויום השב
השביעי שבת ליהוה

אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך
ובהמתך וגרך אשר
בשעריך ׃ כי ששת
ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר
בם וינח ביום השביעי
על כן ברך יהוה את
יום השבת ויקדשהו ׃
כבד
את אביך ואת אמך
למען יאריכן ימיך על
האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך ׃ ויקר
לא
לא תרצח ׃
לא תנאף ׃
לא תגנב ׃
תענה ברעך עד שקר ׃
לא
תחמד בית רעך לא
תחמד אשת רעך ע
ועבדו ואמתו
ושורו וחמרו וכל אשר
שביעי לרעך ׃
אנכי ׃ אנא יי אלהך די
אפיקתך מארעא דמ
דמצרים מבית עבדותא ׃
לא יהי לך אלהא אוחרן
בר מיני ׃ לא תעביד לך
צלם וכל דמות דבשמיא
מלעילא ודי בארעא
מלרע ודי במיא מלרע

ברך יא וסימ ברך את אברהם בכל · ויי ברך את אדני · כי ברך ויצחק את יעקב · איש אשר כברכתו ברך · על כן ברך יי את יום · וזאת הברכה אשר ברך משה · את בית עבד אדום · ברך צבות · וחברו · כי הם זרע ברך את יי · מהחל התרומה · ברך בציד בקרבך · ברך את אחרית איוב · שלשים ה וסימ וירא יוסף לאפרים · לא יהיה לך · וחברו · נצר חסד לאלפים · ודבתריה דוידבר ·

ויצעו ג̇ וחס̇ וסימ̇ וירא העם ויצעו ויעמדו מרחק ויצעו אמיה הספים ... לפידים ג̇ מלא בליש̇ וסימ̇ ויבער אש בלפידים
מראיהן כלפידים מפנין לפידים יהלכו וכל העם ראים את הלפידם כלפידם בת̇ ושאר לפדים בת̇ ... ובעבור ב̇ תהיה חושי בו

לארעא לא תסגוד
להון ולא תפלחינון ז'
ארי אנא יי אלהך אל
קנא סער חובי אבהן
על בנין מרדין על דר
תליתאי ועל דר רביעי
רביעאי לשנאי כד
משלמין בניא למיח:
למיחטי בתר אבהתהון
ועשה ועביד טיבו
לאלפי דרין לרחמי ז
ולנטרי פיקודי לא
תימי ית שמא דיי א'
אלהך למגנא ארי לא
יזכי יי ית דיומי בש'
בשמיה לשיקרא
זכור הוי דכיר ית יומ'
דשבתא לקדשותיה
ששת שיתא יומין ת'
תיפלח ותעביד כל עיו
עיבידתך ויום השב'
ויומא שביעאה שבת
קדם יי אלהך לא תעבד כל
עבידתא את וברך וב
וברתך ועבדך ואמתך
ובעירך וגיורא דבקו'
די בקירויך כי אר
שיתא יומא עבד יי
ית שמיא וית ארעא
וית ימא וית כל דבהון
ונח ביומא שביעאה
על כן בריך יי ית יומא
דשבתא וקדשיה
כבד יקר ית אבוך וית
אמך בדיל דיורכון י'

יומך על ארעא דיי ז'
אלהך יהיב לך לא
תקטול נפש לא תגוב
לא תגנוב לא תסהיד
בחברך סהדותא דשי
דשיקרא לא תחמיד
בית חברך לא תחמיד
איתת חברך חקליה
ועבדיה ואמתיה ותו'
ותוריה וחמריה וכל
די לחברך

שביעי

וכל העם רו'
ראים את הקולת ואת
הלפידם ואת קול הש'
השפר ואת ההר עו'
עשן וירא העם וינעו
ויעמדו מרחק וכל
עמא חזן ית קליא
וית בעוריא וית קל
שופרא וית טורא תנן
וחזא עמא וזעו וקמו
מרחיק ויאמרו אל
משה דבר אתה עמנו
ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פן נמות
ואמרו למשה מליל
את עימנא ונקביל
ולא ימליל עימנא יי
דילמא נמות ויאמר
משה אל העם אל
תיראו כי לבעבור נ'
נסות אתכם בא האל'
האלהים ובעבור תהיה
יראתו על פניכם לבל'
לבלתי תחטאו ואמר

משה לעמא לא תדח'
תדחלון ארי בדיל די
לנסאה יתכון איתגלי
ליה יקרא דיי ובדיל
דתהי דחלתא על את
אפיכון בדיל דלא תח'
תחובון ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל
אל הערפל אשר שם
האלהים וקם עמא
מרחיק ומשה קריב
לצד אמיטתא די תמ'
תמן יקרא דיי
ויאמר
יהוה אל משה כה תא'
תאמר אל בני ישראל
אתם ראיתם כי מן הש'
השמים דברתי עמכם
ואמר יי למשה כדנן
תימר לבני ישראל אתון
חזיתון ארי מן שמיא
מלילית עמכון לא
תעשון אתי אלהי כסף
ואלהי זהב לא תעשו
לכם לא תעבדון קדמי
דחלן דכסף ודחלן דד'
דדהב לא תעבדון לכון
מזבח אדמה תעשה לי
וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך
ואת בקרך בכל המקום
אשר אזכיר את שמי
אבוא אליך וברכתיך
מדבח אדמתא תעביד
קדמי ותהא דבח עלוהי

אדמה י̇א̇ וסימ̇ ותוסף ללדת את אחיו מזבח אדמה תעשה לי ויאמר נעמן ולא יתן נא כי מן דימון מלא דם יהוי רב ארח
ויצרן חרש שדה אבלה אדמה לכן כה אמר יי אשתך ואמר לא נביא אנכי איש וכן מגדלים במדבר אל תיראי אדמה תשלח
ורוחך יבראון ... עלתיך ג̇ וסימ̇ מזבח אדמה תעשה ולא המאתלי שה עלתיך לא על זבחיך אוכיחך וכל משנה תורה דבות

תגלה ג̇ וסימ̇ ולא תעלה במעלות ׃ בטרם תגלה רעתך ׃ תגלה רעתן בקהל ׃ וחד ותגלה יעזהשפך נחשתך ׃׃ כיצאת ג̇ וסי̇ לא תצא כצאת העבדים ׃ והיה כיצאת משה ׃ ואהבו כצאת השמש בגבורתו ׃׃ בבגדו ב̇ מב̇ ליש בבגדו בה ׃ ותתפשהו בבגדו ׃׃

ית עלותך וית נכסת
קודשך ית ענך וית תו
תורך בכל אתרא ד
דאשרי שכינתי לה
לתמן אשלח שכינתי
ברכתי לך ואיבריכינך ׃
ואם מזבח אבנים תע
תעשה לי לא תבנה
אתהן גזית כי חרבך
הנפת עליה ותחללה ׃
ואם מדבח אבנין ת
תעביד קדמי לא ת
תבני יתהן דלא תרי
תרים חרבך עלה ות
ותחליניה ׃ ולא תע
תעלה במעלות על
מזבחי אשר לא תגלה
ערותך עליו ׃ ולא ת
תסק בדרגין על מדב
מדבחי די לא תתגלי
עריתך עלוהי ׃ א

פ פ פ

כא

ואלה המשפטים א
אשר תשים לפניהם ׃
ואלין דיניא דתסדר
קדמיהון ׃ כי תקנה
עבד עברי שש שנים
יעבד ובשבעת יצא
לחפשי חנם ׃ ארי ת
תיזבון עבדא בר
ישראל שית שנין י
יפלח ובשביעתא
יפוק לבר חורין מגן ׃
אם בגפו יבא בגפו י
יצא אם בעל אשה

הוא ויצאה אשתו
עמו ׃ אם בלחודוהי
יעול בלחודוהי יפ
יפוק אם בעיל איתתא
הוא ותפוק איתתיה
עימיה ׃ אם אדניו
יתן לו אשה וילדה
לו בנים או בנות הא
האשה וילדיה תהיה
לאדניה והוא יצא
בגפו ׃ אם רבוניה יתן
יתן ליה איתתא וי
ותליד ליה בנין או
בנן איתתא ובנהא
תהי לריבונהא והוא
יפוק בלחודוהי ׃ וא
ואם אמר יאמר
העבד אהבתי את א
אדני את אשתי ואת
בני לא אצא חפשי ׃
ואם מימר יימר עבדא
רחימית ית רבוני ית
איתתי וית בני לא
אפוק לבר חורין ׃ וה
והגישו אדניו אל
האלהים והגישו אל
הדלת או אל המזוזה
ורצע אדניו את אזנו
במרצע ועבדו לעלם ׃
ויקרביניה רבוניה ל
לקדם דיניא ויקר
ויקרביניה לות דש
דשא או לות מזוזתא
וירצע רבוניה ית א
אודניה במרצעא

ויהי ליה עבד פלח
לעלם ׃
וכי ימכר איש את
בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים ׃ ואר
יזבון גבר ית ברתיה
לאמהו לא תפוק כמ
כמפקנות עבדין ׃ אם
רעה בעיני אדניה א
אשר לא יעדה והפדה
לעם נכרי לא ימשל
למכרה בבגדו בה ׃ אם
בישא בעיני רבונהא
דלא יקימה ליה
ויפרקינה לגבר אוח
אוחרן לית ליה רשו
לזבנה במשלטיה
בה ׃ ואם לבנו ייעדנה
כמשפט הבנות יעשה
לה ׃ ואם לבריה יקי
יקיימינה כהלכת
בנת ישראל יעביד לה ׃
אם אחרת יקח לו ש
שארה כסותה ועונ
ועונתה לא יגרע ׃ אם
אוחרנתא יסב ליה נ
זינה כסותה ועונתה
לא יתימנע ׃ ואם ש
שלש אלה לא יעשה
לה ויצאה חנם אין
כסף ׃ ואם תלת אילין
לא יעביד לה ותיפוק
מגן בלא כסף ׃

מכה
איש ומת מות יומת ׃

אמר ו̇ ג̇ חס̇ וג̇ מלא וסימ̇ ואם אמר יאמר העבד ׃ ויאמר אביה אמר אמיהו ׃ והנה אשלח את הנער ׃ בה תברכו את בני ׃ לבן באם יי̇ אלהי ישראל ׃ אמרים אמור למבאיצר ׃ ג̇ קדמ̇ חס̇ ׃ ג̇ פס̇ מן̇ ג̇ מלין מוררפין מפי̇ ה̇ וסימ̇ שארה כסותה ועונתה ׃ הדרה והמונה ושאונה ׃ ראה וספרה הכינה ׃ וחד מן ד̇ מפק̇ משושה חגה חדשה ושבתה ׃׃ יעדה ג̇ אשר ׃ אשקלון ׃ מיעה ׃

על רעהו ה̇ וסימ̇ וכי יזיד איש על׳ ולנער לא תעשה דבר ׳ ונגשו יצים את אילים ׳ כה תאמרון איש על רעהו ׳ ג̇ כי מחליק על רעהו ׳׳
ומכה ד̇ וסימ̇ ומכה אביו ואמו ׳ ומכה נפש בהמה ישלמנה ׳ ומכה בהמה ישלמנה ׳ ב̇ בו׳׳׳ באגרף ב̇ באבן או באגרף רשע׳׳

דימחי גבר ויקטליניה
איתקטלא יתקטיל
ואשר
לא צדה והאלהים אנ
אנה לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס שמ
שמה ודלא כמן
ליה ומן קדם יי אית
אתמסר בידיה וא
ואשוי לך אתרא ד
דיערוק לתמן
וכי יזד
איש על רעהו להרגו
בערמה מעם מזבחי ת
תקחנו למות וארי גבר
ירשע גבר על חבריה
למקטליה בנכילו מן
קדם מדבחי תדברניה
לממת
ומכה אביו ואמו מות
יומת ודימחי אבוהי
ואמיה איתקטלא יי
יתקטיל
וגנב איש ומכרו ונמצ
ונמצא בידו מות יומת
ודיגנוב גבר מבני ישראל
ויזבניה ואישתכח
בידיה איתקטלא יתק
יתקטל
ומקלל אביו ואמו מות
יומת ודילוט אבוהי
ואמיה איתקטלא
יתקטל
וכי יריבן אנשים והכה
איש את רעהו באבן

או באגרף ולא ימות
ונפל למשכב ארי ינצ
ינצון גברין ודימחי
גבר ית חבריה באבנא
או בכורמיזא ולא ימ
ימות ויפל לבוטלן
אם יקום והתהלך בח
בחוץ על משענתו
ונקה המכה רק שבתו
יתן ורפא ירפא אם
יקום ויתהלך בברא
על בורייה ויהי זכאה
מחא לחוד בוטליה
יתן ואגר אסיא ישל
ישלם
לוי
וכי יכה איש את עבדו
או את אמתו בשבט ו
ומת תחת ידו נקם
ינקם וארי ימחי גבר
ית עבדיה או ית אמתיה
בשולטן וימות תחות
ידוהי איתדנא יתדן
אך אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי כס
כספו הוא ברם אם
יומא או תרין יומין י
לא יתקיים לא יתדן
ארי כספיה הוא
וכי ינצו
אנשים ונגפו אשה
הרה ויצאו ילדיה ולא
יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בע
בעל האשה ונתן בפ
בפלילים וארי ינצון

גברין וימחון איתתא
מעדיא ויפקון וולדהא
ולא יהא מותא איתג
איתגבאה איתגבי כ
כמא דישוי עלוהי
מרי דאיתתא ויתן
על מימר דיניא ואם
אסון יהיה ונתתה נפש
תחת נפש ואם מותא
יהי ותתן נפשא חלף
נפשא עין תחת עין
שן תחת שן יד תחת
יד רגל תחת רגל עי
עינא חלף עינא שנ
חלף שינא ידא חלף
ידא ריגלא חלף ריגלא
כויה תחת כויה פצע
תחת פצע חבורה
תחת חבורה כואה
חלף כואה פידעא
חלף פידעא משקופי
חלף משקופי
וכי יכה
איש את עין עבדו או
את עין אמתו ושח
ושחתה לחפשי ישלח
ישלחנו תחת עינו ו
וארי ימחי גבר ית עינא
דעבדיה או ית עינא
דאמתיה ויחבלינה
לבר חורין יפטרניה
חלף עיניה ואם שן
עבדו או שן אמתו
יפיל לחפשי ישלחנו
תחת שנו ואם שינא

ונקה ג̇ וסימ̇ ואם יקום והתהלך בחוץ ׳ ונקה האיש מעון ׳ בפישיה ׳׳ ונקה ׳׳ ׳׳ באבן ג̇ וקימ̇ וכי יריבון אנשים ׳ או באבן יד
אשר ימות ׳ באבן המלך ׳ ואחד ובאבן יקרה ׳׳ פלילים ג̇ בליש וסימ̇ ונתן בפלילים ׳ ואיבגו פלילים ׳ והוא עון פלילים ׳ וחד גם הוא
עון פלילי׳׳ כמשפט ז̇ ה̇ וב̇ וסימ̇ ואפלבנו ׳ וילבו חמשת היו יראים ׳ חג הסכות ׳ דוד אבין ׳ פצה אלי וחצני ׳ וכל העלות ׳ ב̇ בתר קמ̇

לבעליו ג׳ וסימ׳ בעל הבור ישלם׳ ואם גנב יגנב מעמו׳ עשר שמור לבעליו לרעתו׳׳ יגנב ב׳ א׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ כי יגנב איש שור׳ לא יבוזו לגנב כי יגנוב׳׳ בתר׳ מל׳׳ זרחה ד׳ וסימ׳ אם זרחה׳ והשמש זרחה׳ ונודד׳ במיצחו׳ וחד וזרחה לכם יראי׳׳

דעבדיה או שינא ד
דאמתיה יפיל לבר
חורין יפטריניה חלף
שיניה׃
וכי יגח שור את איש
או את אשה ומת ס
סקול יסקל השור
ולא יאכל את בשרו
ובעל השור נקי׃ וארי
יגח תורא ית גבר או
ית איתתא וימות א
איתרגמא יתרגם תו
תורא ולא יתאכיל ית
בישריה ומריה דתור
יהא זכאה׃ ואם שור
נגח הוא מתמל שו
שלשם והועד בבעליו
ולא ישמרנו והמית
איש או אשה השור
יסקל וגם בעליו יומת׃
ואם תורא נגח הוא
מאיתמלי ומדקמוהי
ואיתסהיד במריה
ולא נטריה ויקטול
גברא או איתתא׃
תורא יתרגם ואף מרי
יתקטל׃ אם כפר יו
יושת עליו ונתן פדין
נפשו ככל אשר יושת
עליו׃ אם ממונא ישוון
עלוהי ויתן פורקן נפ
נפשיה ככל די ישוון
עלוהי׃ או בן יגח או
בת יגח כמשפט הזה
יעשה לו׃ או בר ישרא

יגח תורא או בת ישרא
יגח כהלכתא הדין יתע
יתעביד ליה׃ אם עבד
יגח השור או אמה
כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור
יסקל׃ אם לעבדא ע
יגח תורא או אמתא
כסף תלתין סלעין י
יתן לריבוניה ותורא
יתרגם׃
וכי יפתח איש בור
או כי יכרה איש בר
ולא יכסנו ונפל שמה
שור או חמור׃ וארי
יפתח גבר גוב או ארי
יכריה גבר גוב ולא
יחפיניה ויפול תמן ת
תורא או חמרא׃ בעל
הבור ישלם כסף ישי
ישיב לבעליו והמת
יהיה לו׃ מריה דגובא
ישלם כספא יתיב ל
למרוהי ומיתא יהא
דיליה׃
וכי יגף שור איש את
שור רעהו ומת ומכ
ומכרו את השור החי
וחצו את כספו וגם
את המת יחצון׃ וארי
יגוף תורא דגבר ית תורא
דחבריה וימות ויזבנון
ית תורא חיא ויפלגון
ויפלגון ית כספיה
ואף ית דמיה יבאית

דמיתא יפלגון׃ או נ
נודע כי שור נגח הוא
מתמל שלשם ולא
ישמרנו בעליו שלם
ישלם שור תחת הש
השור והמת יהיה
לו׃ או אתידע ארי
תורא נגח הוא מאת
מאיתמלי ומדקמוהי
ולא נטריה מריה ש
שלמא ישלם תורא
חלף תורא ומיתא ה
יהי דיליה׃
כי יגנב ז
איש שור או שה
וטבחו או מכרו חמ
חמשה בקר ישלם
תחת השור וארבע
צאן תחת השה׃ ארי
יגנב גבר תורא או י
אימר ויכסיניה או
זבניה חמשא תורא
ישלם חלף תורא ו
וארבע ענא חלף אי
כב אימרא׃ אם במחתרת
ימצא הגנב והכה
ומת אין לו דמים׃ אם
במחתרתא ישתכח
גנבא ויתמחי וימות ל
ליה דמא׃ אם זרחה
השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין
לו ונמכר בגנבתו׃ אם
עינא דסהדיא נפלת
עלוהי דמא ליה

כל ריש פס׳ דבראשית ודנזיקי׳ אם במו׳ ואם וסימ׳ ואם לא תאבה האשה׳ ואם לא תשמעו אלינו להמול׳ ואם איננך משלח לא ירד׳ ואם אמר יאמר העבד׳ ואם לבנו ייעדנה׳ ואם שלש אלה׳ ואם אסון יהיה׳ ואם שן עבדו׳ ואם שור נגח הוא׳ ואם גנב׳׳ פדיון ב׳ א׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ אם כפר יושת׳ ויקר פדיון נפשם׳ בתר׳ מל׳׳ במחתרת ב׳ וסימ׳ ימצא הגנב׳ אם במחתרת מצאתים׳

ובער ב מב ליש וסימ כי יבער איש שדה ׳ ובער עליה הכהן עצים ׳׳׳ סימ דאם המצא ׳ ודעל דבר פשע ׳ חמור באמצע
כי יתן איש ׳ לא ישאירון ׳ מזזה ׳ דשפטים ׳ שור באמצע ׳ ויחריבון ׳ והגיתה ׳ שה באמצע ׳׳ ג ׳׳ על חמור ב דבר פשע ׳ גילי מאד ׳׳

שלמא ישלם ואם ליה
ליה ויזדבן בגנבתיה ׃
אם המצא תמצא בידו
הגנבה משור עד חמור
עד שה חיים שנים ישל
ישלם ׃ אם אשתכחא
תשתכח בידיה גנבתא
מתור עד חמר עד אי
אימר כד אינון חיין ׃
על חד תרין ישלם ׃
כי
יבער איש שדה או
כרם ושלח את בעירה
ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם ׃ ארי יוכל
גבר חקל או כרם ויש
וישלח ית בעירה וית
ויוכול בחקל אוחרן
שפר חקליה ושפר
כרמיה ישלם ׃

ישראל

כי תצא
אש ומצאה קצים ונא
ונאכל גדיש או הקמ
הקמה או השדה שלם
ישלם המבער את הב
הבערה ׃ ארי תפוק
נור ותשכח כובין ותיכול
גדישין או קמה או
חקלא שלמא ישלם
דאדליק ית דליקתא ׃
כי
יתן איש אל רעהו כ
כסף או כלים לשמר
וגנב מבית האיש אם

ימצא הגנב ישלם
שנים ׃ אם יתן גבר לח
לחבריה כסף או מנין
למיטר ויתגנבון מבי
גברא אם ישתכח גנ
גנבא ישלם על חד
תרין ׃ אם לא ימצא
הגנב ונקרב בעל הב
הבית אל האלהים
אם לא שלח ידו במ
במלאכת רעהו ׃ ואם
לא ישתכח גנבא וי
ויקרב מרי ביתא
לות דיניא אם לא
אושיט ידיה במה ד
דימסר ליה חבריה ׃
על כל דבר פשע על
שור על חמור על
שה על שלמה על כל
אבדה אשר יאמר
כי הוא זה עד האלה
האלהים יבא דבר
שניהם אשר ירשיען
אלהים ישלם שנים
לרעהו ׃ על כל פתגם
דחוב על תור על
חמר על אימר ועל
כסו על כל אבידתא
די יימר ארי הוא דין
לקדם דיניא ייעול
דין תרויהון די יחי
יחייבון דיניא ישל
ישלם על חד תרין
לחבריה ׃
כי יתן איש

אל רעהו חמור או ש
שור או שה וכל
בהמה לשמר ומת
או נשבר או נשבה
אין ראה ׃ ארי יתן גבר
לחבריה חמר או ת
תור או אימר וכל ב
בעירא למיטר וימ
וימות או איתבר או
אישתבי לית דחזי ׃
שבעת יהוה תהיה
בין שניהם אם לא
שלח ידו במלאכת
רעהו ולקח בעליו ו
ולא ישלם ׃ מומתא
דיי תהא בין תרויהון
אם לא אושיט ידיה
במה דמסר ליה ח
חבריה ויקביל מינ
מריה מומתא ולא י
ישלם ׃ ואם גנב יגנב
מעמו ישלם לבעליו ׃
ואם איתגנבא יתגנב
מיתגנבא מעמיה
ישלם למריה ׃ אם
טרף יטרף יבאהו ע
עד הטרפה לא ישלם ׃
אם איתברא איתבר
ייתי סהדיא תבירא
לא ישלם ׃
וכי ישאל
איש מעם רעהו ונש
ונשבר או מת בעליו
אין עמו שלם ישלם ׃
וארי ישאל גבר מעם

ג ריש פס דמי מן ו מלין דלא נסב ו וסימ על כל דבר פשע על על על על על ׳ או גבן או דך או או או או ׳ למי אוי למי אבוי למי ריב
קצים ה ב חס וב מל וסימ כי תצא אש ומצאה קצים ׳ ולא תזרעו אל קצים ׳ קוצים כסוחים באש יצתו ׳ דעבו באש קוצים ׳ ב חד
חס ׳ וחד ויקרצים קרנו ׳׳׳ נשבה ג וסימ וישמע אברהם כי נשבה אחיו ׳ ומת או נשבר או נשבה ואין ׳ כי נשבה עדר ׳׳

יב פס׳ ריש ומצע אם אם׳ וסימ׳ אם בגפו יבא׳ אם זרחה השמש׳ אם לא ימצא הגנב׳ אם בעליו עמו׳ אם ענה תענה׳
אם אתם תבאו אל׳ אם במצרים באו לך׳ אם יתקע שופר בקול׳ אם תחנה עליו מחנה׳ אם אבא באהל׳ אם תדברנה׳ אם כח אבנים׳

חבריה ויתבר או מית
מרוהי לית עמיה ה
שלמא ישלם׃ אם בע
בעליו עמו לא ישלם
אם שכיר הוא בא
בשכרו׃ ואם מריה ה
עמיה לא ישלם וא
ואם אגירא הוא על
באגריה׃
וכי יפתה איש
בתולה אשר לא ארשה
ארשה ושכב עמה
מהר ימהרנה לו לא
לאשה׃ וארי ישדל
גבר בתולתא דלא מ
מארסה וישכוב עיה
עימה קיימא יקיימ
יקיימינה ליה לאנתו׃
אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת׃ אם
מיסבא לא יצבי אבו
אבוה למיתנה ליה כ
כספא יתקל כמוהר
בתולתא׃
מכשפה לא
תחיה׃ חרשא לא
תחיי׃
כל שכב עם בהמה מ
מות יומת׃ כל דישכוב
דישכוב עם בעירא
אתקטלא יתקטל׃ ז
זבח
לאלהים יחרם בלתי
ליהוה לבדו׃ דדבח

לטעות עממיא יתקטל
אילהין בשמא דיי׳
בלחודוהי׃ וגר לא
תונה ולא תלחצנו כי
גרים הייתם בארץ
מצרים׃ וגיורא לא ת
תונון ולא תעיקנון י
ארי דיירין הויתון ב
בארעא דמצרים׃ כל
אלמנה ויתום לא
תענון׃ כל ארמלא ו
ויתמא לא תענון׃
אם ענה תענה אתו
כי אם צעק יצעק א
אלי שמע אשמע צ
צעקתו׃ אם ענאה
תעניה יתיה ארי א
אם מקבל אקביל
קדמי קבלא אקביל
קבילתיה׃ וחרה אפי
והרגתי אתכם בחרב
והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתמים׃ ויתקף
רוגזי ואיקטול יתכון
בחרבא ויהון נשיכון
ארמלן ובניכון יתמין׃
אם
כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא
תהיה לו כנשה ולא
תשימון עליו נשך׃
אם כספא תוזיף ל
ית עמי ית ענייא
דעימך לא תהי ליה
כרשיא לא תשוון

עלוהי חיבוליא׃ אם
חבל תחבל שלמת
רעך עד בא השמש
תשיבנו לו׃ אם משכ
משכונא תיסב כסות
חברך עד מיעל ש
שמשא תתיבניה
ליה׃ כי הוא כסותה
לבדה היא שמלתו
לעורו במה ישכב וה
והיה כי יצעק אלי
ושמעתי כי חנון אני׃
ארי היא כסותיה
בלחודוהי היא ת
תותביה למשכיה
במאי ישכוב ויהי
ארי יקביל קדמי י
ואיקביל קבילתיה
ארי חננא אנא׃
אלהים רביעי
לא תקלל ונשיא
בעמך לא תאר׃ דיי
דיינא לא תלוט ורבא
בעמך לא תלוט׃ מ
מלאתך ודמעך לא
תאחר בכור בניך תתן
לי׃ ביכורך ודמעך
לא תאחר בכור בני
דבנך תפריש קדמי׃ כ
כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים
יהיה עם אמו ביום
השמיני תתנו לי׃ כן
תעביד לתורך לענך
שבעת יומין תהי עם

יפתה ד׳ וסימ׳ כי יפתה איש בתולה׳ כי יפתה את אחאב׳ וחברו׳ איש חמס יפתה רעהו׳ יחרם ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ זבח
לאלהים יחרם׳ כל חרם אשר יחרם׳ יחרם כל רכושו׳ בתל פת׳ בתולת הבתולת כלה חס ו׳ בתה במב מלא וסימ׳ לא חלותי ולא
ילדתי׳ לדקמות תובל למלך׳ וכל מגלת אסתר דכו׳ מלא׳ נשים בציון ענו בתלת חס דחס׳ ותירוש ינובב בתולות מל למערבאי׳ וחס
למדנחאי׳

לאויה

רב ה חס ו בליש וסימ׳ לא תעשה על רב׳ הנה קורא לרב באש׳ ורב לא ידעתי אחקרהו׳ ברבם עמודו׳ אל תיצא לרב מהר׳׳ ג׳׳
ודל ג ב׳ וא׳ וסימ׳ ודל לא תהדר בריבו׳ ודל מרעהו יפרד׳ ודל מבין יחקרנו׳ בתר מת׳׳׳ שנאך ב׳ חמור׳ אם רעב׳׳

איפריך ובוכרא תמיתי
המיתאה תפרשינה
קדמיי ואנשי קדש
תהיון לי ובשר בשדה
טרפה לא תאכלו לכלב
לכלב תשליכון אתו
ואינשין קדישין תה
תהון קדמיי ובשר
תליש מן חיות חייא
לא תיכלון לכלבא
תירמון יתיה
כג לא תשא
שמע שוא אל תשת
ידך עם רשע להית
עד חמס לא תקבל
שמע דשקר לא תה
תשוי ידך עם חייבא
למהוי סהיד שקר
לא תהיה אחרי רבים
לרעת ולא תענה
על רב לנטת אחרי
רבים להטת לא תהי
בתר סגיאי לאבאשא
ולא תתמנע מלאלפא
מיה דבעינך על דינא
בתר סגיאי שלם דינ
דינא
ודל לא תהדר בריבו
ועל מסכינא לא תה
תרחם בדיניה
כי תפגע
שור איבך או חמרו
תעה השב תשיבנו לו
לו ארי תערע תורא
דסנאך או חמריה

תעיה אתבה תתיבי
תתיבניה ליה
כי תראה
חמור שנאך רבץ תח
תחת משאו וחדלת
מעזב לו עזב תעזב
עמו ארי תחזי חמר
דסנאך רביע תחות
טועניה ותתמנע מ
מלמישבק ליה מש
משבק תשבק מה
דבליבך עלוהי ותרי
ותפרק עימיה חמישי
לא תטה
משפט אבינך בריבו
לא תצלי דין מסכנ
בדיניה מדבר שקר
תרחק ונקי וצדיק
אל תהרג כי לא אצד
אצדיק רשע מפי
מפתגמא דשיקרא
הוי רחיק ודזכי ודי
ודנפק זכי מן דינא
לא תקטול ארי לא
אזכי חייבא ושחד
לא תקח כי השחד
יעור עני פקחים
ויסלף דברי צדיקם
ושוחדא לא תקביל
ארי שוחדא מעור
עיני חכימין ומקלקל
פתגמין תריצין וג
וגר לא תלחץ ואתם
ידעתם את נפש הגר
כי גרים הייתם בארץ

מצרים וגיורא לא
תעיקון ואתון ידעתון
ית נפשא דגיורא א
ארי דיירין הויתון
בארעא דמצרים ושש
ושש שנים תזרע
את ארצך ואספת
את תבואתה ושית
שנין תזרע ית ארעך
ותכנוש ית עללתה
והשביעת תשמטנה
ונטשתה ואכלו אביני
עמך ויתרם תאכל
חית השדה כן תעש
תעשה לכרמך לזיתך
ושביעיתא תשמטינ
ותירטשינה ויכלון
מסכני עמא ושאר
ושארהון תיכול חיו
חיות ברא כן תעבד
לכרמך לזיתך ששת
ימים תעשה מעשיך
וביום השביעי תשבת
למען ינוח שורך וחו
וחמרך וינפש בן אמ
אמתך והגר שיתא
יומין תעביד עובדך
וביומא שביעאה תנוח
בדיל דינוח תורך וחמרך
וישקוט בר אמתך
וגיורא ובכל אשר
אמרתי אליכם תש
תשמרו ושם אלהים
אחרים לא תזכירו
לא ישמע על פיך

ונקי ג וסימ׳ ונקי וצדיק אל תהרג׳ ונקי ילעג למו׳ ונקי על חנם יתעררו׳׳ ג׳ רבין ג בתורק׳ ובם וסימ׳ לפתח חטאת רבץ׳
רבץ בין המשפתים׳ רבץ תחת משאו׳׳ פ׳׳ מדבר ג וסימ׳ מדבר שקר תרחק׳ מדבר איש בישראל׳ מדבר יה ארצה׳׳ ג׳׳ ושש ג
נע׳ וסימ׳ ושש שנים תזרע שדך׳ ושש מאות האיש חגרים׳ ושש מעלות לכסא׳׳ אנך׳׳ ג׳׳ תזכירו ב׳ ושמע׳ שבעה׳׳

יראו ה׳ וסימ׳ את חג המצות תשמר׳ קדמ׳ ופטר חמור תפדה בשה׳ והסירתי את כפי וראיתי׳ ויאריכו הבדים׳ תגינ׳ דפס׳ דמלכים׳ וחברו דדה תגינ׳ דפס׳ וחד ויראו לפניך מראיכו׳׳ ויצרתי ב׳ מ״ב ליש וסימ׳ ואיבתי את׳ ויצרתי עליך מ״צב׳׳ ג׳

ובכל די אמרית לך
תסתמרון ושום טע
טעות עממיא לא
תדכרון לא ישתמע
על פומכון׃ שלש רגל
רגלים תחג לי בשנה׃
תלת זמנין תחגון ק
קדמי בשתא׃ את חג
המצות תשמר שבעת
ימים תאכל מצות כ
כאשר צויתך למועד
חדש האביב כי בו יצ
יצאת ממצרים ולא
יראו פני ריקם׃ ית
חגא דפטיריא תיטר
שבעת יומין תיכול
פטירא כמא דפקדתך
לזמן ירחא דאביבא
ארי ביה נפקתא ממ
ממצרים ולא יתחזון
קדמי ריקנין׃ וחג ה
הקציר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה
וחג האסף בצאת
השנה באספך את
מעשיך מן השדה׃
וחגא דחצדא ביכורי
עובדך די תזרע בח
בחקלא וחגא דכנשא
במפקא דשתא כמ
במכנשך ית עובדא
מן חקלא׃ שלש פע
פעמים בשנה יראה
כל זכורך אל פני הא
האדון יהוה׃ תלת

זימנין בשתא יתחזון
כל דכורך קדם רבון
בעלמא יי׃ לא תזבח
על חמץ דם זבחי ולא
ילין חלב חגי עד בקר׃
לא תיכוס על חמיע
דם פסחי ולא יביתון
בר ממדבחא תרבי נ
ניכסת חגא עד צפרא׃
ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אל
אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו׃ ריש בכורי
ארעך תיתי לבית
מקדשא דיי אלהך לא
תיכול בשר בחלב׃ ששי
הנה
אנכי שלח מלאך ל
לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום
אשר הכנתי׃ הא אנא
אשלח מלאכא קדמך
למטרך באורחא ו
ולאעלותך לאתרא
די אתקנית׃ השמר
מפניו ושמע בקלו
אל תמר בו כי לא י
ישא לפשעכם כי ש
שמי בקרבו׃ איסתמר
מן קדמוהי וקביל למ
למימריה לא תסריב
לקבליה ארי שמי י
במימריה׃ כי אם ש
שמע תשמע בקלו
ועשית כל אשר

אדבר ואיבתי את א
איביך וצרתי את צר
צרריך׃ ארי אם קבל
תקביל למימריה ותע
ותעביד כל די אמליל
ואיסני ית סנאך וא
ואעיק לדמעיקין ל
לך׃ כי ילך מלאכי
לפניך והביאך אל
האמרי והחתי והפרזי
והכנעני החוי והיב
והיבוסי והכחדתיו׃
ארי יהך מלאכי ק
קדמך ויעלינך לות
אמוראי וחתאי ופ
ופרזאי וכנענאי וח
ויבוסאי ואשיצינון׃
לא תשתחוה לאלה
לאלהיהם ולא תע
תעבדם ולא תעשה
כמעשיהם כי הרס
תהרסם ושבר תשבר
מצבתיהם׃ לא תסגוד
לטעותהון ולא תפ
תפלחינון ולא תע
תעבד כעובדיהון ארי
פגרא תפגרון ותברא
תתבר קמתהון׃ ועב
ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך
והסרתי מחלה מק
מקרבך׃ ותפלחון ק
קדם יי אלהכון ויברך
ית מיכלך וית משקיך

ד׳ פס׳ דמי׳ מן ו׳ מלין אה קרחי׳ וסימ׳ כי ילך מלאכי לפניך׳ ראה הפקדתיך היום הזה׳ ויאל בית אדם לא יבא׳ על ידו עדן מצימן׳׳
ולא תעשה ג׳ וסימ׳ ולא תעשה כמעשיהם׳ ולא אם עדני׳ ועתה שוב לך בשלום׳׳ מימיך ג׳ וסימ׳ וברך את לחמך׳ ואם מימיך
נשתתי׳ מחטב עציך עד שאבי׳ וחד ומימיך ברגזה׳׳ וברך ג׳ וסימ׳ את לחמך ואת׳ ואהבך וברך והרבך׳ וברך אלי את אלקנה׳

אמלא ג' וסימ' לא תהיה משכלה ועקרה · וערכה לפניו משפט · להנחיל אהבי יש ואצרותיהם · וחד ואמלא אתו רוח אלהים ...
הצרעה ג' וסימ' ושלחתי את הצרעה לפניך · וגם את הצרעה · ואשלח ... ומדבר ב' וסימ' ושתי את גבלך · וממדבר [illegible]

ויעדי מרעין בישין מ
מביניך׃
שביעי לא תהיה משכלה וע
ועקרה בארצך את
מספר ימיך אמלא׃
לא תהי מתכלא ועק
ועקרה בארעך ית מ
מנין יומיך אשלם׃ את
אימתי אשלח לפניך
והמתי את כל העם
אשר תבא בהם ונתתי
את כל איביך אליך ע
ערף׃ ית אימתי אשלח
קדמך ואיתבר ית כל
עמא דאת אתי לאגחא
קרבא ואתן ית כל בעלי
דבבך קדמך מחזרי קד
קדל׃ ושלחתי את
הצרעה לפניך וגרשה
את החוי את הכנעני
ואת החתי מלפניך ו
ואשלח ית ארעיתא
קדמך ותתרך ית חוי
חואי ית כנענאי ית
חיתאי מן קדמך׃ לא
אגרשנו מפניך בשנה
אחת פן תהיה הארץ
שממה ורבה עליך
חית השדה׃ לא אית
איתריכנון מן קדמך
בשתא חדא דילמא
תהא ארעא צדיא ו
ותסגי עלך חית ברא׃
מעט מעט אגרשנו
מפניך עד אשר תפרה

ונחלת את הארץ׃ א
זעיר זעיר איתריכנון
מן קדמך עד דתסגי ו
ותחסין ית ארעא׃ ו
ושתי את גבלך מים
סוף ועד ים פלשתים
וממדבר עד הנהר
כי אתן בידכם את ישבי
ישבי הארץ וגרשתמו
מפניך׃ ואשוי ית ת
תחומך מימא דסוף
עד ימא דפלשתאי
וממדברא עד נהרא
ארי אמסר בידכון
ית יתבי ארעא ותת
ותתריכנון מן קדמך׃
לא תכרת להם ולא
ולאלהיהם ברית׃ לא
תגזר להון ולטעותהון
קיים׃ לא ישבו בארצך
בארעך פן יחטיאו
אתך לי כי תעבד את
אלהיהם כי יהיה לך
למוקש׃ לא יתבון ב
בארעך דילמא יחי
יחייבון יתך קדמי ד
ארי תפלח ית טעו
טעותהון ארי יהי
לך לתקלא׃
כד ואל משה
אמר עלה אל יהוה א
אתה ואהרן נדב ואב
ואביהוא ושבעים מ
מזקני ישראל וה
והשתחויתם מרחק׃

ולמשה אמר סק לק
לקדם יי את ואהרן
נדב ואביהוא ושבעין
מסבי ישראל ותסגדון
מרחיק׃ ונגש משה
לבדו אל יהוה והם
לא יגשו והעם לא י
יעלו עמו׃ ויתקרב
משה בלחודוהי לק
לקדם יי ואינון לא
יתקרבון ועמא לא
יסקון עמיה׃ ויבא
משה ויספר לעם את
כל דברי יהוה ואת כל
המשפטים ויען כל
העם קול אחד ויאמרו
כל הדברים אשר דבר
יהוה נעשה׃ ואתא
משה ואישתעי לע
לעמא ית כל פתגמי
דיי וית כל דיניא ואת
ואתיב כל עמא קל
חד ואמרו כל פתגמי
פתגמיא דיי מליל יי
נעביד׃ ויכתב משה
את דברי יהוה וישכם
בבקר ויבן מזבח תחת
ההר ושתים עשרה
מצבה לשנים עשר
שבטי ישראל׃ וכתב
משה ית פתגמיא
דיי ואקדים בצפרא
ובנא מדבחא בשפולי
טורא ותרתא עשרי
קמא לתריו עשר

ורבה ד' וסימ' ורבה עליך חית השדה · ורבה העזובה בקרב הארץ · ורבה משמה · ורבה היאש על האדם ...
ושתי את גבולך · והערבה והירדן וגבל · וכל הערבה עבר הירדן מזרחה · ועד ים ד' וסימ' ...
למסעיו מנגב · ושתי את גבולך · ויקם אלישיב הכהן ... ג' פס' ועד ערד וסימ' ...
ויען כל העם ב' וסימ' קול אחד ויאמרו · וקראתם בשם אלהיכם ...

זבחים שלמים ב̇ וסימ׳ וישלח את נערי בני ישראל׳ וימליכו שם על שאול׳ ׳׳ ונשמע ו̇ ה̇ זא̇ וסימ׳ נעשה ונשמע ׳ ז̇ ׳
ונשמע קולו בבאו אל׳ ככל אשר שמענו ׳ ושלאחריו ׳ ועקבה ׳ דסנבלט ׳ ונשמע פתגם אשר נעשה ׳ קדמ׳ קמין ׳׳ ובעינם ל׳׳

שבטיא דישראל׃ ויש׳
וישלח את נערי בני
ישראל ויעלו עלת
ויזבחו זבחים שלמים
ליהוה פרים׃ ושלח
ית בוכרי בני ישראל
ואסיקו עלון ונכסו
ניכסת קודשין קדם
יי תורין׃ ויקח משה
חצי הדם וישם באגנת
וחצי הדם זרק על
המזבח׃ ונסיב משה
פלגות דמא ושוי במ׳
במזרקיא ופלגות דמ׳
דמא זרק על מדבחא׃
ויקח ספר הברית ויק׳
ויקרא באזני העם וי׳
ויאמרו כל אשר דבר
יהוה נעשה ונשמע׃ ו
ונסיב סיפרא דקימא
וקרא קדם עמא וא׳
ואמרו כל די מליל
יי נעביד ונקביל׃ ויקח
משה את הדם ויזרק
על העם ויאמר הנה
דם הברית אשר כרת
יהוה עמכם על כל
הדברים האלה׃ ונסיב
משה ית דמא ואדי
על עמא ואמר הא דם
קימא די גזר יי עמכון
על כל פתגמיא האי׳
האילין׃ ויעל משה
ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל׃

וסליק משה ואהרן
נדב ואביהוא ושבעין
מסבי ישראל׃ ויראו
את אלהי ישראל
ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם
השמים לטהר׃ וחזו
ית יקרא דיי אלהא
ישראל ותחות כורסי
יקריה כעובד אבן
טבא וכמחזי שמיא
לבריו׃ ואל אצילי
בני ישראל לא ש׳
שלח ידו ויחזו את
האלהים ויאכלו וי׳
וישתו׃ ולרברבי בני
ישראל לא הוה נזקא
וחזו ית יקרא דיי והוו
חדן בקורבניהון דא
דאתקבלו כאילו
אכלין ושתן׃
ויאמר
יהוה אל משה עלה
אלי ההרה והיה
שם ואתנה לך את
לחת האבן והתורה
והמצוה אשר כתבתי
להורתם׃ ואמר יי ל׳
למשה סק לקדמי
לטורא והוי תמן וא׳
ואיתן לך ית לוחי
אבנא ואוריתא ות׳
ותפקידתא דכתבית
לאלפותהון׃ ויקם
משה ויהושע משר׳

משרתו ויעל משה
אל הר האלהים׃ וקם
משה ויהושע משו׳
משומשניה וסליק
משה לטורא דאת׳
דאתגלי עלוהי יקרא
דיי׃ ואל הזקנים א׳
אמר שבו לנו בזה
עד אשר נשוב אלי׳
אליכם והנה אהרן
וחור עמכם מי בעל
דברים יגש אלהם׃ ו
ולסביא אמר אוריכו
לנא הכא עד דנתוב
לותכון והא אהרן וח׳
וחור עמכון מאן די׳
דאית ליה דינא יתק׳
יתקרב לקדמיהון׃ ו׳
ויעל משה אל ההר
ויכס הענן את ההר׃
וסליק משה לטורא
וחפא ענגא ית טורא׃
וישכן כבוד יהוה על
הר סיני ויכסהו הענן
ששת ימים ויקרא
אל משה ביום הש׳
השביעי מתוך הענן׃
ושרא יקרא דיי על
טורא דסיני וחפהי
ענגא שיתא יומין וי׳
וקרא למשה ביומא
שביעאה מגו ענגא׃
ומראה כבוד יהוה
כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל׃

וישכן ה̇ ד̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ׳ וישכן כבוד יי׳ על הר סיני׳ וישכן הענן במדבר פארן׳ וישכן ישראל בטח בדד׳ כי אמר דויד בי הניח׳
וישכן ערים נכחדות׳ בתר׳ מל׳ וחד וישכן באהלי שם׳ ׳׳ והיה ו̇ וסימ׳ ואברכה ואגדלה שמך׳ התהלך לפני והיה תמים׳ עלה
אלי ההרה׳ והיה נכון לבקר׳ ויאמרו לו החרש׳ ויאמר לו מיכה ׳׳ והתורה והמצוה ב̇ וסימ׳ לחת האבן׳ ואת החקים׳ דמלכי׳

ויקחו ו׳ רפי׳ וסימ׳ איש שה לבית אבות שה · ויקחו לי תרומה · ואתה תצוה את בני · זאת חקת התורה · ויעץ אחד מעבדיו ויאמר ·
יצו את בני ישראל ויקחו · · · ושש ועזים ג׳ וסימ׳ ותכלה וארגמן · וחכמי · וכל איש אשר נמצא אתו · · · וכן תעשו ב׳ כליו · מצנפי ·

וחיזו יקרא דיי כאיש
באישתא אכלא בריש
טורא לקדם בני ישר
ישראל ויבא משה
בתוך הענן ויעל אל
ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים
לילה ועל משה בגו
ענגא וסליק לטורא
והוה משה בטורא
ארבעין יממין וארב
וארבעין לילוון ׃
פ פ פ
כה וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי עים
משה למימר דבר
אל בני ישראל ויקחו
לי תרומה מאת כל
איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומתי מל
מליל עים בני ישראל
ויפרשון קדמי אפר
אפרשותא מן כל גבר
די איתרעי ליביה
תסבון ית אפרשותי
וזאת התרומה אשר
תקחו מאתם זהב וכסף
ונחשת ודא אפרשות
די תסבון מנהון דהבא
וכספא ונחשא ותכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים ותיכלא
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ ומעזי ועורת א
אילים מאדמים ועורת

התחשים ועצי שטים
ומשכי דדיכרי מסמ
מסמקי ומשכי ססג
ססגונא ואעי שטין
ושמן למאר בשמים
לשמן המשחה ולקט
ולקטרת הסמים ומש
משחא לאנהורתא
בוסמיא למשח רבות
ולקטרת בוסמיא אב
אבני שהם ואבני מל
מלאים לאפד ולחשן
אבני בורלא ואבני א
אשלמותא לשקעא
באפודא ובחושנא
ועשו לי מקדש ושכ
ושכנתי בתוכם ויעב
ויעבדון קדמי מקדש
מקדשא ואשרי שכ
שכינתי ביניהון ככל
אשר אני מראה אותך
את תבנית המשכן וא
ואת תבנית כל כליו וכן
תעשו ככל די אנא
מחזי יתך ית דמות
משכנא וית דמות
כל מנוהי וכן תעבדון
ועשו
ארון עצי שטים אמ
אמתים וחצי ארכו
ואמה וחצי רחבו וא
ואמה וחצי קמתו
ויעבדון ארונא דאעי
שטין תרתין אמין ופ
ופלגא אורכיה ואמת

ופלגא פותייה ואמתא
ופלגא רומיה וצפית
אתו זהב טהור מבית
ומחוץ תצפנו ועשית
עליו זר זהב סביב ות
ותחפי יתיה דהב דכי
מגיו ומברא תחפיניה
ותעביד עלוהי דיר
דדהב סחור סחור
ויצקת לו ארבע טבעת
זהב ונתתה על ארבע
פעמתיו ושתי טבעת
על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנ
השנית ותתיך ליה
ארבע עזקן דדהב ות
ותתין ליה על ארבע
זיוותיה ותרתין עזקן
על סטריה חדא ותר
ותרתין עזקן על
סטריה תניתא ועש
ועשית בדי עצי שטים
וצפית אתם זהב ותע
ותעביד אריחי דאעי
שטין ותחפי יתהון
דהבא והבאת את הבד
הבדים בטבעת על צ
צלעת הארן לשאת
את הארן בהם ותעיל
ית אריחיא בעזקתא
על סטרי ארונא למ
למיטל ית ארונא בה
בהון בטבעת הארן
יהיו הבדים לא יסרו
ממנו בעזקתא דא

אותך יז מלא בליש דבר וסימ׳ וארבה אותך במאד מאד · אותך מחטו לי · ותלה אותך על עץ · אחרי הודיע אלהים · בכל אשר אני
מראה אותך · ונועדתי לך שם · ועתה הניחה לי · הרגת ממני ואשמירם · כי קנה אקנה מאותך · אני שלח אותך · אשר אני שלח אותך ·
ונטשתיך המדברה · ובדברי אותך · והוצאתי אותך · אותך קויתי כל היום · · · הארון כל אורית חס · · · ואת תבנית · ל׳ דגן · ·

אל הארון ב׳ וסימ׳ ונתת אל הארן את העדות ׃ ויקח ויתן את העדות ׃ יחד ואל הארן תתן את העדות ׃ ועשה ג׳ ריש פס׳
וסימ׳ ועשה לו מטעמים ׃ ועשה כרוב אחד מקצה ׃ ועשה להם מכנסי בד ׃ סימ׳ כל ספר פרשי כנפים ׃ ובלק׳ חלות פרשים ׃

1 דארונא יהוין אריח
2 אריחיא לא יעדון ׃
3 מיניה ׃ ונתת אל הארן
4 את העדת אשר אתן
5 אליך ׃ ותיתן בארונא
6 ית סהדותא די אתן
7 לך ׃

לוי

8 ועשית כפרת זהב טה
9 טהור אמתים וחצי
10 ארכה ואמה וחצי ר
11 רחבה ׃ ותעביד כפורת
12 דדהב דכי תרתין אמין
13 ופלגא אורכא ואמתא
14 ופלגא פותיא ׃ ועשית
15 שנים כרבים זהב מק
16 מקשה תעשה אתם
17 משני קצות הכפרת ׃
18 ותעביד תרין תרתין ׃
19 כרובין דדהב נגיד תע
20 תעביד יתהון מתרין
21 סטרי כפורתא ׃ ועשה
22 כרוב אחד מקצה מזה
23 וכרוב אחד מקצה
24 מזה מן הכפרת תעשו
25 את הכרבים על שני
26 קצותיו ׃ ועבד כרובא
27 חד מסיטרא מיכא וכ
28 וכרובא חד מסיטרא
29 מיכא מן כפורתא תע
30 תעבדון ית כרוביא על
31 תרין סטרוהי ׃ והיו
32 הכרבים פרשי כנפים
33 למעלה סככים בכנפי
34 בכנפיהם על הכפרת
35 ופניהם איש אל אחיו

1 אל הכפרת יהיו פני
2 הכרבים ׃ ויהון כרובי
3 פרישן גדפיהון לעיל
4 נטלין בגדפיהון על
5 כפורתא ואפיהון חד
6 לקביל חד לקביל חד
7 כפורתא יהון אפי כרו
8 כרוביא ׃ ונתת את הכ
9 הכפרת על הארן מ
10 מלמעלה ואל הארן
11 תתן את העדת אשר
12 אתן אליך ׃ ותתן ית
13 כפורתא על ארונא
14 מלעילא ובארונא תי
15 תתן ית סהדותא די
16 אתן לך ׃ ונועדתי לך
17 שם ודברתי אתך מעל
18 הכפרת מבין שני הכ
19 הכרבים אשר על א
20 ארון העדת את כל
21 אשר אצוה אתך אל
22 בני ישראל ׃ ואיזמין
23 מימרי לך תמן ואמליל
24 עמך מעלוי כפורתא
25 מבין תרין כרוביא די
26 על ארונא דסהדותא
27 ית כל די אפקיד יתך
28 לות בני ישראל ׃

ישראל

29 ועשית
30 שלחן עצי שטים
31 אמתים ארכו ואמה
32 רחבו ואמה וחצי ק
33 קמתו ׃ ותעביד פתור
34 דאעי שטין תרתין
35 אמין אורכיה ואמה

1 פותיה ואמתא ופלגא
2 רומיה ׃ וצפית אתו
3 זהב טהור ועשית לו
4 זר זהב סביב ׃ ותחפי
5 יתיה דהב דכי ותעבד
6 ליה דיר דדהב סחור
7 סחור ׃ ועשית לו א
8 ארבע טבעת זהב ונ
9 ונתת את הטבעת על
10 ארבע הפאת אשר
11 לארבע רגליו ׃ ותעבד
12 ליה ארבע עזקן דד
13 דדהב ותתן ית עזקתא
14 על ארבע זויתא די
15 לארבע ריגלוהי ׃ לע
16 לעמת המסגרת תהי
17 תהיין הטבעת לבת
18 לבתים לבדים לשאת
19 את השלחן ׃ לקביל
20 גדנפא יהוין עזקת
21 אתרא לאריחיא לנ
22 למיטל ית פתורא ׃
23 ועשית את הבדים
24 עצי שטים וצפית
25 אתם זהב ונשא בם
26 את השלחן ׃ ותעביד
27 ית אריחיא דאעי ש
28 שטין ותחפי יתהון ז
29 דדהבא ויהון מנטלין
30 בהון ית פתורא ׃ ועש
31 ועשית קערתיו וכפ
32 וכפתיו וקשותיו ומנ
33 ומנקיתיו אשר יסך
34 בהן זהב טהור תעשה
35 אתם ׃ ותעביד מגיסי

ועשית לו מסגרת
טפח סביב ועשית
זר זהב למסגרתו
סביב ׃ ותעביד
ליה גדנפא רומיה
פושכא סחור
סחור ותעביד
זיר דדהב לגדנפיה
סחור סחור ׃

נתיצה אליך ה׳ וסימ׳ ונתתה אל הארן ׃ ואל הארן תתן ׃ ונתתה אליך אות או מופת ׃ פיגה פ׳ יד ואבל ׃ בטנך האבל ׃
ופניהם ט׳ וסימ׳ ופניהם אחרנית ׃ והנה הכרבים פרשי כנפים ׃ וחברו ׃ וידי אדם מתחת כנפיהם ׃ ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה ׃
ופניהם אחריהם אל היכל ׃ ופניהם לשער הפנימי לשכת שרים ׃ כנפי הכרובים ׃ ופניהם אל יחברו ׃ הכרבים כל אורו׳ חס׳ ׃

תיעשה ז׳ א׳ מל׳ ו׳ וסימ׳ מקשה תיעשה המנרה׳ דין מל׳ ששת ימים תעשה מלאכה׳ חצי דספ׳ ששת ימים תעשה מלאכה׳ דויקרא
ואם מנחת מרחשת קרבנך׳ על מחבת בשמן תעשה׳ כל המנחה אשר תקריבו ליי׳ כי כלם מיראים אתנו לאמר׳ בתבניתם ל׳ דכו׳

מגיסוהי ובזיכוהי
וקסותיה ומכילתיה
די איתנסך בהון ד
דדהב דכי תעביד ית
יתהון ׃ ונתת על הש
השלחן לחם פנים ל
לפני תמיד ׃ ותתן על
פתורא לחים אפיא
קדמי תדירא ׃

ועשית
מנרת זהב טהור מק
מקשה תעשה המנ
המנרה ירכה וקנה י
גביעיה כפתריה וכ
ופרחיה ממנה יהיו ׃
ותעביד מנרתא דד
דדהב דכי נגיד תתע
תתעביד מנרתא ש
שידה וקנה כלידהא
חיזורהא ושושנהא
מינה יהון ׃ וששה
קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלש
ושלשה קני מנרה
מצדה השני ׃ ושי
ושיתא קנין נפקין מ
מסיטרהא תלתא
קני מנרתא מסיטרה
חד ותלתא קני מנרת
מסיטרא תניתא ׃ ש
שלשה גבעים מש
משקדים בקנה האח
האחד כפתר ופרח
ושלשה גבעים מש

משקדים בקנה האח
האחד כפתר ופרח
כן לששת הקנים ה
היצאים מן המנרה ׃
תלתא כלידין מצי
מציירין בקניא חד
חיזור ושושן ותלת
כלידין מציירין בקני
בקניא חד חיזור ושו
ושושן כן לשיתא
קנין דנפקין מן מנר
מנרתא ׃ ובמנרה
ארבעה גבעים מש
משקדים כפתריה
ופרחיה ׃ ובמנרתא
ארבעה כלידין מצ
מציירין חיזורהא
ושושנהא ׃ וכפתר
תחת שני הקנים מ
ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכ
וכפתר תחת שני הקני
הקנים ממנה לששת
הקנים היצאים מן ה
המנרה ׃ וחיזור תחות
תרין קנין מינה וחיז
תחות תרין קנין מינה
וחיזור תחות תרין ק
קנין מינה לשיתא
קנין דנפקין מן מנרת ׃
כפתריהם וקנתם ממנה
יהיו כלה מקשה אחת
זהב טהור ׃ חיזוריהון
וקניהון מינה יהון ׃
כולה נגידא חדא דד

דדהב דכי ׃ ועשית את
נרתיה שבעה והעלה
את נרתיה והאיר
על עבר פניה ׃ ותעביד
ית בוצינהא שבעה
ותדליק ית בוצינהא
ויהון מנהרין לקביל
אפהא ׃ ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור ׃
וצבתהא ומחתיתהא
דדהב דכי ׃ ככר זהב ט
טהור יעשה אתה את
כל הכלים האלה ׃ ככ
ככרא דדהב דכי תעב
יתה ית כל מניא הא
האלין ׃ וראה ועשה
בתבניתם אשר אתה
מראה בהר ׃ וחזי וע
ועבד בדמותהון די
את מתחזי בטורא ׃

כו

רביעי

ואת
המשכן תעשה עשר
יריעת שש משזר
ותכלת וארגמן ותלעת
שני כרבים מעשה
חשב תעשה אתם ׃ וי
וית משכנא תעביד
עשר יריען דבוץ ש
שזיר תיכלא וארגונא
וצבע זהורי צור
כרובין עובד אומן ת
תעביד יתהון ׃ ארך
היריעה האחת שמנה
ועשרים באמה ור
ורחב ארבע באמה

המנורה ג׳ מלא בתור׳ וסימ׳ מקשה תיעשה המנורה׳ אל מול פני המנורה׳ ודבתריה׳ פניה ו׳ וסימ׳ כי בעתה פניה׳ והאיר על
עבר פניה׳ ותרא אביגיל׳ באשר ימתה היצלחת׳ כי אם שוה פניה׳ בוקק הארץ ובולקה׳ וידבר אלי זה הלשכה׳ והלשכה אשר
פניה׳ העזה פניה ותאמר לו׳ ותפל על פניה׳ ידרות׳ וחד ופניה לא היו לה עוד׳ וראה ג׳ ריש פס׳ ועשה׳ בגים לבניך אם דרך׳

וכן תעשה ה׳ וסימ׳ וכן תעשה׳ לחמירו׳ · ג׳ בו · דכן תעשה בשפת היריעה · דכן תעשה׳ בשבעה בחדש ׳׳ ׳׳ לאהל ה׳ יחיד וסימ׳
ועשית יריעת עזים · ויעש יריעת עזים · וביום הקים את המשכן · ויעש שלמה · ויקרא המלך ליהוידע ׳׳ ׳׳ ז׳ ללאת בל כת׳ כן ·

היריעה האחת מדה
אחת לכל היריעת ׀ או
אורכא ׀ דיריעתא חד
חדא עשרין ותמני
באמין ופותיא ארבע
באמין דיריעתא חד
משחתא חדא לכל
יריעתא ׀ חמש היריע
היריעת תהיין חברת
אשה אל אחתה וח
וחמש יריעת חברת
אשה אל אחתה ׀ וחמ
חמש יריען יהוין ׀
מלפפן חדא עם חדא
וחמש יריען מלפפן ׀
חדא עם חדא ׀ ועשית
ללאת תכלת על שפת
היריעה האחת מקצה
בחברת וכן תעשה
בשפת היריעה הקיצ
הקיצונה במחברת הש
השנית ׀ ותעביד ענו
ענובין דתכלא על
סיפתא דיריעתא חד
חדא מסיטרא בבית
לופי וכן תעביד בסיפת
דיריעתא דסיטרא
בבית לופי תניתא ׀ חמ
חמשים ללאת תעשה
ביריעה האחת וחמש
וחמשים ללאת תע
תעשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנ
השנית מקבילת
הללאת אשה אל

אחתה ׀ חמשין ענו
ענובין תעביד ביריע
ביריעתא חדא חמ
וחמשין ענובין תע
תעביד בסיטרא דיר
דיריעתא דבית לופי
תניתא מכונן ענו
ענוביא חדא עם חדא ׀
ועשית חמשים קרסי
זהב וחברת את היריע
היריעת אשה אל
אחתה בקרסים והי
והיה המשכן אחד ׀
ותעביד חמשין פור
פורפין דדהב ותלפיה
ית יריעתא חדא עם
חדא בפורפיא ויהי
משכנא חד ׀
ועשית
יריעת עזים לאהל
על המשכן עשתי
עשרה יריעת תעשה
אתם ׀ ותעביד יריען
דמעזי לפרסא על
משכנא חדא יריען
תעביד יתהון ׀ ארך
היריעה האחת של
שלשים באמה ורחב
ארבע באמה היריעה
מדה אחת לעשתי
עשרה יריעת ׀ ורחב
אורכא דיריעתא חד
חדא תלתין באמין ו
ופותיא ארבע באמי
דיריעתא חדא מיז

משחתא חדא לחדא
עשרי יריען ׀ וחברת
את חמש היריעת לבד
ואת שש היריעת
לבד וכפלת את היריע
היריעה הששית אל
מול פני האהל ׀ ותל
ותלפית ית חמש יריע
יריען לחוד וית שית
יריען לחוד ותיעוף
ית יריעתא שתיתאה
לקביל אפי משכנא ׀
ועשית חמשים ללאת
על שפת היריעה הא
האחת הקיצנה בחברת
וחמשים ללאת על
שפת היריעה החברת
השנית ׀ ותעביד חמ
חמשין ענובין על
סיפתא דיריעתא חדא
דסיטרא בבית לופי
וחמשין ענובין על ס
סיפתא דיריעתא ד
דבית לופי תניתא ׀
ועשית קרסי נחשת
חמשים והבאת את ה
הקרסים בללאת וחב
וחברת את האהל וה
והיה אחד ׀ ותעביד
פורפין דנחש חמשין
ותעיל ית פורפיא בע
בענוביא ותלפית יר
משכנא ויהא חד ׀ וס
וסרח העדף ביריעת
האהל חצי היריעה

שלשים באמה ד׳ וסימ׳ ארך היריעה האחת · וחברו דעשיה · וקו שלשים באמה · וחברו׳ ׳׳ יריעת בל אורו׳ חס׳
ובל נביא וכתי׳ דכות׳ חס׳ במ׳ מלא וסימ׳ הרחיבי מקום אהלך ויריעות · ירגזון יריעות ארץ מדין · את עזובה אשה ואת
יריעות · ארון ברית יי׳ · דה״ה · ביריעות שלמה ׳׳ ׳׳ אחתה כל אורו׳ חס׳ ובל נבי׳ וכתי׳ מלא ׳׳ ׳׳ ביריעת ל׳ דכו׳ ׳׳

ויהיו ו״א רפי׳ וסימ׳ ועל כל מקוה מימיהם · ויהיו התאמים מלמטה יקדמ׳ · את מחתות החטאים · החליצו מאתכם אנשים ·
ויהיו דברי אלה · ויהיו מכשולים · ויהיו כל האנשים · ימאסם אלהי · שמעו כי נאנחה · ויהיו חיים לנפשך · אמרתי אעלה ״ ״

העדפת תסרח על אח
אחרי המשכן׃ וסירו
וסורחא דיתיר ביריז
ביריעתא דמשכנא
פלגות דיריעתא דיז
דיתירא תסרח על
אחורי משכנא׃ והאו
והאמה מזה והאמה
מזה בעדף בארך ירי
יריעת האהל יהיה
סרוח על צדי המשכן
מזה ומזה לכסתו׃ ודי
ואמתא מכא ואמתא
מכא בדיתיר באורכ
יריעת משכנא יהא
סריח על סטרי משו
משכנא מכא ומכא
לכסיותיה׃ ועשית
מכסה לאהל ערת אי
אילים מאדמים ומכ
ומכסה ערת תחשים
מלמעלה׃ ותעביד
חופאה למשכנא משו
משכי דדכרי מסמקי
וחופאה דמשכי ססגו
ססגונא מלעילא׃ חמישי
ועשית
את הקרשים למשכן
עצי שטים עמדים׃
ותעביד ית דפיא למ
למשכנא דאעי שט
שטין קיימין׃ עשר
אמות ארך הקרש וה
ואמה וחצי האמה
רחב הקרש האחד׃

עשר אמין אורכא
דדפא ואמתא ופלג
אמתא פותיא דדפא
חד׃ שתי ידות לקרו
לקרש האחד משלז
משלבת אשה אל
אחתה כן תעשה לכ
לכל קרשי המשכן׃
תרין צירין לדפא חד
משלבין חדא עם חו
חדא כן תעבד לכל דפי
משכנא׃
ועשית את
הקרשים למשכן ע
עשרים קרש לפאת
נגבה תימנה׃ ותעביד
ית דפיא למשכנא ע
עשרין דפין לרוח
עבר דרומא׃ וארבע
וארבעים אדני כסף ת
תעשה תחת עשרים
הקרש שני אדנים תח
תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו ושני א
אדנים תחת הקרש ז
האחד לשתי ידתיו׃
וארבעין סמכין דכסף
תעביד עשרין דפין ו
תרין סמכין תחות
דפא חד לתרין ציריו
צירוהי ותרין סמכי
תחות דפא חד לתרין
צירוהי׃ ולצלע המ
המשכן השנית לפו
לפאת צפון עשרים

קרש׃ ולסטר משכנא
תניתא לרוח ציפונא
עשרין דפין׃ וארבע
וארבעים אדניהם ז
כסף שני אדנים תח
תחת הקרש האחד
ושני אדנים תחת
הקרש האחד׃ וארז
וארבעין סמכין דכ
דכסף תרין סמכין ו
תחות דפא חד ותרין
סמכין תחות דפא חד׃
ולירכתי המשכן ימ
ימה תעשה ששה
קרשים׃ ולסיפי מה
משכנא מערבא תע
תעביד שיתא דפין׃
ושני קרשים תעשה
למקצעת המשכן בי
בירכתים׃ ותרין דפין
תעביד לזוית משכנא
בסופיהון׃ ויהיו תאו
תאמים מלמטה ויח
ויחדו יהיו תמים על
ראשו אל הטבעת הה
האחת כן יהיה לשני
לשניהם לשני המקי
המקצעת יהיו׃ ויהון
מכוונין מלרע וכחד
יהון מכוונין לרישיה
לרישיהון לעזקתא
חדא כן יהא לתרויו
לתרויהון לתרין זוו
זווין יהון׃ והיו שמנה
קרשים ואדניהם כ

י״א רישׁ פס׳ בסורתא מבא ומסורת מובא וסימ׳ והאמה מזה והאמה מזה ואל קין ואל מנחתו · ואבני שהם ואבני מלאי ·
תני דפתי׳ · וחלב נבלה וחלב טרפה · וכל בגד וכל עור · ואיפה לפר ואיפה לאיל · ומאחזת הלוים ומאחזת העיר · ובני יהודה ובני
ירושלם · וכי תאכלו וכי תשתו · ואל הכהנים ואל כל העם ״ ״ ויחדו ג׳ וסימ׳ ויחדו יהיו תמים · וחברו · ויחדו כלם יכליון ״ ״

העדות ח מלא בתור וסימ׳ ונתתה את הפרכת · וסכת על הארן · ויבא את הארן אל המשכן · ונתן את הקטרת · והלוים
יחנו סביב · תציג דפס · והנחתם באהל מועד · ויהי ממחרת ויבא משה · השב את מטה אהרן ···· לנסך ל׳ למסך ל׳ ··

כסף ששה עשר אד
ארנים שני ארנים תח
תחת הקרש האחד
ושני ארנים תחת הק
הקרש האחד ׀ ויהון
תמניא דפין וסמכיה
וסמכיהון דכסף שת
שיתא עשר סמכין ׀
תרין סמכין תחות דף
דפא חד ותרין סמכין
תחות דפא חד ׀ ועשי
ועשית בריחם עצי
שטים חמשה לקרשי
צלע המשכן האחד ׀
ותעביד עברין דאעי
שטין חמשא לדפי
סטר משכנא חד ׀ וח
וחמשה בריחם לקר
לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה ברי
בריחם לקרשי צלע
המשכן לירכתים ימה ׀
וחמשא עברין לדפי
סטר משכנא תנייתא
וחמשא עברין לדפי
סטר משכנא לסופי
לסופיהון מערבא ׀
והבריח התיכן בתוך
הקרשים מבריח מן ה
הקצה אל הקצה ׀ ות
ועברא מיציעאה בגו
דפיא מעבר מן סייפי
לסייפי ׀ ואת הקרש
הקרשים תצפה זהב
ואת טבעתיהם תעשה

זהב בתים לבריחם ׀ ו
וצפית את הבריחם
זהב ׀ ויתהפיא תחפי
דהבא וית עזקתהון ׀
תעביד דהבא אתרא
לעבריא ותחפי ית
עבריא דהבא ׀ והקמ
והקמת את המשכן
כמשפטו אשר הראת
בהר ׀ ותקים ית משכ
משכנא כהילכתיה
די אתחזיתא בטור ׀
ועשית
פרכת תכלת וארגמן ׀
ותולעת שני ושש מ
משזר מעשה חשב
יעשה אתה כרבים ׀ ו
ותעביד פרוכתא תכל
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר עובד אומן
תעביד יתה צורת כ
כרובין ׀ ונתתה אתה על
ארבעה עמודי שטים
מצפים זהב וויהם זהב
על ארבעה אדני כסף ׀
ותתן יתה על ארבע
עמודי שטין מחופין
דהבא וויהון דדהב
על ארבע סמכין דכ
דכסף ׀ ונתתה את ה
הפרכת תחת הקרסים
והבאת שמה מבית
לפרכת את ארון העד
העדות והבדילה לכם
הפרכת לכם בין הקדש

ובין קדש הקדשים ׀
ותתן ית פרוכתא ת
תחות פורפיא ותעיל
תמן מגיו לפרוכתא
ית ארונא דסהדותא
ותפריש פרוכתא ׀ ו
לכון בין קודשא וב
ובין קדש קודשיא ׀
ושמת את השלחן
מחוץ לפרכת ואת
המנרה נכח השלחן
ששי על צלע המשכן תימ
תימנה והשלחן תתן
על צלע צפון ׀ ותשוי
ית פתורא מברא לפ
לפרוכתא וית מנרת
לקביל פתורא על
סיטרא דמשכנא
דרומא ופתורא תתן
על סטר ציפונא ׀ וע
ועשית מסך לפתח
האהל תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש מ
משזר מעשה רקם ׀
ותעביד פרסא לתרע
משכנא תיכלא ואר
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר עובד
ציור ׀ ועשית למסך
חמשה עמודי שט
שטים וצפית אתם
זהב וויהם זהב ויצקת
להם חמשה אדני
נחשת ׀ ותעביד לפ
לפרסא חמשא ע

ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים · ויתן ית כפורתא על ארונא דסהדותא בקדש קודשיא

מסך ג׳ וסימ׳ ועשית מסך לפתח האהל · ולשער החצר · ויעש מסך לפתח האהל ·· וכל המסך דבות ···· ארון העדות יב׳
וסימ׳ ונועדתי לך שם · את הכפרת · את הפרכת · ונתת אתו · ומשחת בו · את ארון העדות · ריש פס׳ · ונתת את מזבח · ויבא את
הארן · ובא אהרן ובניו בנסע · ובבא משה אל אהל מועד · ויצו את הכהנים · דיהושע ··· והשלחן ב׳ תתן · ומשמרתם ···

רבוע ד וסימנ׳ ועשית את המזבח עצי שטים׳ רבוע יהיה כפול׳ רבוע היה כפול עשו׳ ועשית מזבח מקטר קטרת׳ ויעש מזבח הקטרת׳ ויעש את מזבח העלה׳ רבוע אל ארבעת רבעיו׳׳ הרשת ב׳ וסימנ׳ ועשית לו מכבר׳ והיתה הרשת׳ וחד כי חנם מזרה הרשת׳׳

עמודי שטין ותחפי
יתהון דהבא וויהון ד
דהב ותתיך להון חז
חמשא סמכין דנחשא
ועשית

כז

את המזבח עצי שטים
חמש אמות ארך וחז
וחמש אמות רחב רב
רבוע יהיה המזבח
ושלש אמות קמתו
ותעביד ית מדבחא
דאעי שטין חמשא
אמין אורכא וחמשא
אמין פותיא מרבע י
יהי מדבחא ותלת
אמין רומיה ועשית
קרנתיו על ארבע פנת
פנתיו ממנו תהיין ק
קרנתיו וצפית אתו
נחשת ותעביד קרנוה
על ארבע זויתיה מיני
יהויין קרנוהי ותחפי
יתיה נחשא ועשית
סירתיו לדשנו ויעיו
ומזרקתיו ומזלגתיו ו
ומחתתיו לכל כליו ת
תעשה נחשת ותעבד
פסכתירוותיה למספי
קיטמיה ומגרופיתיה
ומזרקתיה וצנוריתה
ומחתיתיה לכל מנ
מנוהי תעביד נחשא
ועשית לו מכבר מעשה
רשת נחשת ועשית
על הרשת ארבע טבעת
נחשת על ארבע קצ
קצותיו ותעביד ליה
סרדא עובד מצדתא
ארבע עזקן דנחש על
ארבע סטרוהי ונתת
אתה תחת כרכב המז
המזבח מלמטה והי
והיתה הרשת עד חצי
חצי המזבח ותתין
יתה תחות סובבי מדבחא
מלרע ותהי מצדתא
על פלגות מדבחא
ועשית בדים למזבח
בדי עצי שטים וצפית
אתם נחשת ותעביד
אריחיא דאעי שטין
ותחפי יתהון דנחשא
והובא את בדיו בטבע
בטבעת והיו הבדים
על שתי צלעת המזבח
בשאת אתו ותעיל
ית אריחוהי בעזקתא
ויהיון אריחיא על
תרין סטרי מדבחא
במיטל יתיה נבוב לחת
לחות תעשה אתו
כאשר הראה אתך בהר
כן יעשו חליל לוחין
תעביד יתיה כמא די
דאחזי יתך בטורא
כן יעבדון

שביעי

ועשית את
חצר המשכן לפאת
נגב תימנה קלעים ל
לחצר שש משזר
מאה באמה ארך לפאה
האחת ותעביד ית ד
דרת משכנא לרוח
עיבר דרומא סרדין
לדרתא דבוץ שזיר
מאה באמין אורכא
לרוחא חד ועמדיו
עשרים ואדניהם עש
עשרים נחשת ווי הע
העמדים וחשקיהם
כסף ועמודוהי עש
עשרין וסמכיהון ע
עשרין דנחשא ווי ה
עמודיא וכבושיהון
כסף וכן לפאת צפון
בארך קלעים מא
ארך ועמדיו עשרים
ואדניהם עשרים נח
נחשת ווי העמדים
וחשקיהם כסף וכין
לרוח ציפונא באורכ
סרדין מאה אורכא
ועמודוהי עשרין ו
וסמכיהון עשרין דנ
דנחשא ווי עמודיא
וכבושיהון דכסף ור
ורחב החצר לפאת ים
קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה וא
ואדניהם עשרה ופ
ופותיא דדרתא לרוח
מערבא סרדין חמשין
אמין עמודיהון עש
עשרה וסמכיהון עש
עשרה ורחב החצר

לכל ה׳ דמטע׳ דסביר׳ כל וסימ׳ לכל כליו תעשה נחשת׳ לכל כלי המשכן׳ קדמ׳ ולא יעבר עליו לכל דבר׳ ויהי דוד לכל דרכיו מש משכיל׳ חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברשים׳׳ ו׳׳ סימן קדמ׳ ארון׳ כפרת׳ שלחן׳ מנרה׳ משכן׳ יריעת׳ קרשים׳ פרכת׳ מזבח העלה׳ חצר המשכן׳ ובשם מעק מזה סימ׳ בתר׳ משכן יריעת׳ קרשים׳ פרכת׳ ארון׳ כפרת׳ שלחן׳ מנרה׳ מזבח
הקטרת׳ מזבח
העלה׳ כיור
החצר׳ מעקת
ובשם סימ׳

כל׳ ז׳ ריש פס׳ בספר׳ וסימ׳ כל עדת ישרא׳ יעשו ׃ כל שכב עם בהמה ׃ כל אלמנה ויתום לא׳ ׃ כל עמודי סביב החצר ׃ כל העבר
על הפקדים ׃ כל פטר רחם לי ובל מקנך ׃ כל מרים תרומת כסף ונחשת ׃ כל איש ואשה אשר נדב ׃ כל קלעי החצר ׃ כל הזהב העשוי ׃

לפאת ים קדמה חמיש
חמשים אמה ופותיא
לרוח קדומא מדינחא
חמשין אמין וחמש
עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם של׳
שלשה ואדניהם ש׳
שלשה וחמש עשר
אמין סרדין לעיברא
עמודיהון תלתא וס׳
וסמכיהון תלתא ול
ולכתף השנית חמש׳
עשרה קלעים עמד׳
עמדיהם שלשה וא׳
ואדניהם שלשה ול
ולעיברא תניתא חמ׳
חמש עשרי סרדין ע
עמודיהון תלתא וס׳
וסמכיהון תלתא ול
ולשער החצר מסך
עשרים אמה תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה
רקם עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה ול
ולתרע דרתא פרסא
עשרין אמין תכלא
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר עובד צייר
עמודיהון ארבעה וס
וסמכיהון ארבעה כל
עמודי החצר סביב מ׳
מחשקים כסף וויהם
כסף ואדניהם נחשת
כל עמודי דרתא סחור

סחור מכבשין כסף
ווויהון דכסף וסמכיהון
דנחשא ארך החצר
מאה באמה ורחב
חמשים בחמשים וק
וקמה חמש אמות
שש משזר ואדניהם
נחשת אורכא דנחש
דדרתא מאה באמין ו
ופותיא חמשין בחמ׳
בחמשין ורומא חמ׳
חמש אמין דבוץ שז
שזיר וסמכיהון דנח׳
דנחשא לכל כלי המ׳
המשכן בכל עבדתו
וכל יתדתיו וכל יתדת
החצר נחשת לכל
מאני משכנא בכל מ׳
פולחניה וכל סיכוהי
וכל סיכי דדרתא דנח
דנחשא

פ פ פ

ואתה תצוה את בני יז
ישראל ויקחו אליך
שמן זית זך כתית
למאור להעלת נר
תמיד ואת תפקיד
ית בני ישרא׳ ויסבון
לך משח זיתא דכיא
כתישא לאנהרא לא׳
לאדלקא בוציניא
תדירא באהל מועד
מחוץ לפרכת אשר
על העדת יערך אתו
אהרן ובניו מערב עד

בקר לפני יהוה חקת
עולם לדרתם מאת
בני ישראל במשכן
זימנא מברא לפרוכתא
די על סהדותא יסדר
יתיה אהרן ובנוהי ז
מרמשא ועד צפרא
קדם יי קיים עלם לד
לדריהון מן בני ישר׳
ישרא׳

כז ואתה הקרב אליך את
אהרן אחיך ואת בניו
אתו מתוך בני ישראל
לכהנו לי אהרן נדב
ואביהוא אלעזר ואי׳
ואיתמר בני אהרן ו
ואת קריב לותך ית
אהרן אחוך וית בנוהי
עמיה מגו בני ישרא׳
לשמשא קדמי אהו
אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר בני
אהרן ועשית בגדי
קדש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת ותע
ותעביד לבושי קודש
לאהרן אחוך ליקר
ולתושבחן ואתה
תדבר אל כל חכמי לב
אשר מלאתיו רוח
חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו
לי ואת תמלל עם כל
חכימי ליבא דיאשל׳
אשלימית עימהון

ואתה ד׳ בטע׳ וסימ׳ ואתה הקרב אליך את ׃ ואתה הפקד את הלוים ׃ אביך הקשה ׃ ואתה אל תירא ׃ דירמיה ׃ וא׳ ובאת אתה
וקראת במגלה ׃׃׃ הקרב ד׳ וסימ׳ ואתה הקרב אליך ׃ וזאת תורת המנחה ׃ הקרב את מטה לוי ׃ וגם את אחיך מטה לוי ׃ וא׳
והקרב לפני יי׳ ׃׃׃ בגדי קדש ג׳ וסימ׳ ועשית בגדי קדש לאהרן ׃ ואלה הבגדים אשר יעשו ׃ כתנת בד קדש ילבש ׃׃

ואלה ז̇ יחידי וסימנ׳ ואלה הבגדים אשר יעשו · ואלה משפחות הלוי · ואלה הדברים אשר דבר · ואלה משפחת מררי · ואלה שרי הנצבים · ואלה העמדים ובניהם ׳׳ ׳ תולעת שני ג̇ וסימ׳ ועשו את האפד · ועשית חשן משפט · ופרשו עליהם בגד ׳׳ ׳

רוח חכמתא ויעבדון
ית לבושי אהרן לקדשא
לקדשותיה לשמשא
קדמי ואלה הבגדים
אשר יעשו חשן ואפד
ומעיל וכתנת תשבץ
מצנפת ואבנט ועשו
בגדי קדש לאהרן אחיך
ולבניו לכהנו לי ואלין
ואלין לבושיא די
יעבדון חושנא ואפודא
ומעילא וכיתונא מרמצן
מרמצן מצנפן והמיין
והמיינין ויעבדון לבושי
לבושי קודשא לאה
לאהרן אחוך ולבנוהי
לשמשא קדמי והם
יקחו את הזהב את הת
התכלת ואת הארגמן
ואת תולעת השני ויו
ואת השש ואינון יס
יסבון ית דהבא וית תו
תיכלא וית ארגונא וית
צבע זהורי וית בוצא
ועשו
את האפד זהב תכלת
וארגמן תולעת שני
ושש משזר מעשה
חשב ויעבדון ית איפ
איפודא דדהבא תיכלא
וארגונא ציבע זהורי
ובוץ שזיר עובד אומן
שתי כתפת חברת יהיה
לו אל שני קצותיו וחה
וחבר תרתין כתפין מ
מלפפן יהוין ליה על
תרין סטרוהי ויתלפף
וחשב אפדתו אשר
עליו כמעשהו ממנו
יהיה זהב תכלת וארג
וארגמן ותלעת שני
ושש משזר והמיין
תיקוניה די עלוהי כע
כעובדיה מיניה יהא
דדהבא תיכלא וארגונא
ציבע זהורי ובוץ שזיר
ולקחת את שתי אבני
שהם ופתחת עליהם
שמות בני ישראל וי
ותיסב ית תרתין אבני ב
בורלא ותיגלוף עליהון
שמהת בני ישרא שז
ששה משמתם על
האבן האחת ואת שו
שמות הששה הנותרים
על האבן השנית כתו
כתלדתם שיתא מיש
משמהתהון על אבנא
חדא וית שמהת שיתא
דאשתארו על אבנא
תניתא כתולדתהון ז
מעשה חרש אבן פתו
פתחי חתם תפתח את
שתי האבנים על שמו
שמות בני ישראל
מסבת משבצות זהב
תעשה אתם עובד
אומן אבן טבא מפרש
כגלוף דעיזקא תגלוף
ית תרתין אבניא על
שמהת בני ישראל מע
משקען מרמצן דדה
דדהב תעביד יתהון
ושמת את שתי האבנ
האבנים על כתפת האי
האפד אבני זכרן לבני
ישראל ונשא אהרן יו
את שמותם לפני יהוה
לזכרן ותשוי ית תה
תרתין אבניא על כתפי
איפודא אבני דוכרנא
לבני ישרא ויטול י
אהרן ית שמהתהון ז
קדם יי על תרין כתפוהי
לדוכרנא

לוי

ועשית משב
משבצת זהב ותעביד
מרמצן דדהב ושתי
שרשרת זהב טהור
מגבלות תעשה אתם
מעשה עבת ונתתה
את שרשרת העבתת
על המשבצת ותרתין
תיכין דדהב דכי מיתה
מתחמן תעביד יתהון
עובד גדילא ותתן ית
תיכיא גדילתא על
מרמצתא

כח

ועשית חשן
משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו
זהב תכלת וארגמן וה
ותולעת שני ושש מ
משזר תעשה אתו
ותעביד חשן דינא די

והם ט̇ ריש פס̇ וסימ׳ והם לא ידעו כי שמע · והם יקחו את הזהב · והם עמך ונחלתך · והם ובניהם על השערים · והם מביאים איש מנחתו · ד̇ה̇ · והם לדמם יארבו · והם ואבתינו הזידו · והם ועבדיך ועמך · והם במלבותך ובטובך ׳׳ ׳ את הזהב ו̇ וסימ׳ והם יקחו את הזהב · אך את הזהב ואת הכסף · ויקח משה ואלעזר הכהן · וחברו · והבאתי את השלשית · ושתי דלתות עיני ׳׳ ׳

שמות ג̇ חס̇ וסימ̇ מעשה חרש אבן ׃ והאבנים תהיין על שמת ׃ וחברו״ ׃ שני עשר ו̇ בליש̇ וסימ̇ והאבנים תהיין על׳ ויביאו את קרבנם לפני יי׳ ׃ ועתה קחו לכם׃ כה אמר יי׳ גם גבול׃ עמד על שני עשר בקר׃ ויהי בעשתי עשרה ׃ דעלם שא קינה״

עובד אומן כעובד א
איפודא תעבדיניה
דהבא תיכלא וארגונא
וצבע זהורי ובוץ
שזיר תעביד יתיה ׃
רבוע יהיה כפול זרת
ארכו וזרת רחבו ׃ מרו
מרבע יהי עיף דדהב
זרתא אורכא וזרתא
פותייה ׃ ומלאת בו מ
מלאת אבן ארבעה
טורים אבן טור אדם
פטדה וברקת הטור
האחד ׃ ותשלים ביה
אשלמות אבנא ארב
ארבעא סידרין דאבן
טבא סדרא קדמאה
סמקן ירקן וברקן ס׳
סדרא חד ׃ והטור הש
השני נפך ספיר ויהל
ויהלם ׃ וסדרא תניינא
איזמרגדין שבזיז וסב
וסבהלום ׃ והטור הש
השלישי לשם שבו
ואחלמה ׃ וסדרא תל
תליתאה קנכירי טרו
טרקיא ועין עגלא ׃
והטור הרביעי תרשיש
ושהם וישפה משבצים
זהב יהיו במלאתם ׃
וסדרא רביעאה כרום
ימא ובורלא ופנטירי
מרמצן דדהב יהון בא
באשלמותהון ׃ והא
והאבנים תהיין על

שמות בני ישראל
שתים עשרה על שמ
שמתם פתוחי חתם א
איש על שמו תהיין
לשני עשר שבט ׃ וא
ואבניא תהוין על שו
שמהת בני ישראל
תרתא עשרי על שמ
שמהתהון כתב מפרש
כגלוף גבר על שמיה
יהוין לתרין עשר
שבטין ׃ ועשית על
החשן שרשרת גבלת
מעשה עבת זהב טהור ׃
ותעביד על חושנא
תיכין מתחמן עובד
גדילו דדהב דכי ׃ ועש
ועשית על החשן שתי
טבעות זהב ונתת את
שתי הטבעות על שני
קצות החשן ׃ ותעביד
על חושנא תרתין עז
עזקן דדהב ותתין י
ית תרתין עזקתא על
תרין סטרי חושנא ׃
ונתתה את שתי עבתת
הזהב על שתי הטבעת
אל קצות החשן ׃ ותת
ותתין ית תרתין גדילן
דדהב על תרתין עזקת
לסטרי חושנא ׃ ואת
שתי קצות שתי הע
העבתת תתן על שתי
המשבצות ונתתה על
כתפות האפוד אל

מול פניו ׃ וית תרתין
גדילן דעל תרין סיט
סיטרוהי תתין על תר
תרתין מרמצתא ותת
ותתין על כתפי איפודא
לקביל אפוהי ׃ ועשית
שתי טבעות זהב ושמת
אתם על שני קצות
החשן על שפתו אשר
אל עבר האפד ביתה ׃
ותעביד תרתין עזקן
דדהב ותשוי יתהון ׃
על תרין סטרי חושנא
על סיפתיה די לעבר
דאיפודא מלגיו ׃ ועשי
ועשית שתי טבעות
זהב ונתת אתם על שו
שתי כתפות האפד
מלמטה ממול פניו לו
לעמת מחברתו ממעל
לחשב האפד ׃ ותעביד
תרתין עזקן דדהב
ותיתן יתהון על תרתין
כתפי איפודא מלרע י
מלקביל אפוהי לקבי
בית לופי מעלוי להי
להמיין איפודא ׃ וירכ
וירכסו את החשן מט
מטבעתיו אל טבעת
האפד בפתיל תכלת
להיות על חשב האפד
ולא יזח החשן מעל
האפד ׃ ויחדון ית חו
חושנא מעזקתיה
לעזקתא דאיפודא

חתם ז̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ חתמך ופתילך ומטך ׃ למי החתמת והפתלים ׃ מעשה חרש אבן ׃ ועשית זהב ׃ יגין דהב ׃ קדמ̇ ׃ והאבנים תהיין על׳ ׃ ותחתם בחתמו ׃ ב̇ בן ״ ׃ משבצנא קדמ̇ חתב חותם חתם ׃ משבצנא תצינ̇ חותם חתם חזתם ״ ׃ ויהלם ג̇ וחס̇ וסימ̇ נפך ספיר ויהלם ׃ וחברו ׃ בעדן גן אלהים היית ״ ׃ ושהם ב̇ מב̇ ליש̇ וסימ̇ והטור הרביעי תרשיש ׃ ובני מררי לעזיהו ״

לזכרון ח̇ ב̇ חס̇ וו̇ מלא̇ וסימ̇ ושמת ׃ ונשא ׃ ב̇ חס̇ ׃ והיה היום הזה לכם לזכרון ׃ ולקחת את כסף הכפרים ׃ וביום שמחתכם ׃ ובמועדיכם ׃ והיו האבנים האלה ׃ והעטרות תהיה לחלם ולטוביה ׃ וחד ולזכרון בין עיניך ׃ ׃ ׃ על מצחו ל̇ דסמ̇ ׃ ׃

כחוטא דתכלתא למ
למהוי על המינין איפ
איפודא ולא יתפרק
חושנא מעל איפודא׃
ונשא אהרן את שמו
שמות בני ישראל על
בחשן המשפט על
לבו אל הקדש לזכרן
לפני יהוה תמיד׃ ויט
ויטול אהרן ית שמה
שמהת בני ישראל
בחשן דינא על ליבי
במיעליה לקודשא
לדוכרנא קדם יי תדי
תדירא׃
ונתת אל חשן
המשפט את האורים
ואת התמים על לב
אהרן בבאו לפני יהוה׃
ונשא אהרן את מש
משפט בני ישראל
על לבו לפני יהוה תמ
תמיד׃ ותתן בחשן ה
דינא ית אוריא וית
תומיא ויהון על ליבי
דאהרן במיעליה קד
יי ויטול אהרן ית דינ
בני ישראל על ליביה
קדם יי תדירא׃
ועשית
את מעיל האפוד כליל
תכלת׃ ותעביד ית מ
מעילא דאפודא גמי
גמיר תיכלא׃ והיה
פי ראשו בתוכו שפה

יהיה לפיו סביב מע
מעשה ארג כפי תחר
תחרא יהיה לו לא
יקרע׃ ויהא פומיה
כפיל בגויה תורא יהא
מקף לפומיה סחור
סחור עובד מחי כפום שיר
שירא יהא ליה לא
יתבזע׃ ועשית על ש
שוליו רמני תכלת וא
וארגמן ותולעת שני
על שוליו סביב ופעמני
זהב בתוכם סביב׃ ותע
ותעביד על שיפולוהי
רימוני תיכלא וארגונ
וצבע זהורי על שיפ
שיפולוהי סחור סחור
וזגין דדהבא ביניהון
סחור׃ פעמן זהב ורמ
ורמון פעמן זהב ורמון
על שולי המעיל סביב׃
זגא דדהבא ורימונא
זגא דדהבא ורימונא
על שיפולי מעילא
סחור סחור׃ והיה על
אהרן לשרת ונשמע
קולו בבאו אל הקדש
לפני יהוה ובצאתו
ולא ימות׃ ויהא על
אהרן לשמשא וישת
וישתמע קליה כמי
במיעליה לקודשא
קדם יי ובמפקיה ולא
ימות׃
ועשית ציץ זהב טהור

ופתחת עליו פתוחי ח
חתם קדש ליהוה׃ ות
ותעביד ציצא דדהב
דכי ותיגלוף עלוהי
כתב מפרש קדש קדש
ליי׃ ושמת אתו על
פתיל תכלת והיה על
המצנפת אל מול פני
המצנפת יהיה׃ ותשוי
יתיה על חוטא דתכ
דתכילתא ויהא על
מצנפתא לקביל אפי
אפי מצנפתא יהי׃ וי
והיה על מצח אהרן ו
ונשא אהרן את עון ה
הקדשים אשר יקדיש
יקדישו בני ישראל
לכל מתנת קדשיהם
והיה על מצחו תמיד
לרצון להם לפני יהוה׃
ויהי על בית עינוהי
דאהרן ויטול אהרן י
ית עוית קודשיא די
יקדשון בני ישראל
לכל מתנת קודשיהון
ויהא על בית עינוהי
תדירא לרעוא להון
קדם יי׃ ושבצת הכת
הכתנת שש ועשית
מצנפת שש ואבנט
תעשה מעשה רקם׃
ותרמיץ כיתונא דבוצ
ותעביד מצנפתא
דבוצא והמיין תעביד
עובד צייר׃ ולבני א

רמון ט̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ועשית על שוליו ׃ קדמ̇ פעמן ורמון ׃ ואלה פקודי ׃ ב̇ בו ׃ ויחנו ברמון פרץ ׃ ויסעו מרמון פרץ ׃ שברמון בן חזירון ׃ והשתחויתי בית רמון ׃ ובהשתחויתי בית רמון ׃ מעסיס רמני ׃ ׃ על אהרן ה̇ וסימ̇ והיו על אהרן ועל בניו ׃ והיה על אהרן לשרת ׃ והזית על אהרן ׃ וירא העם כי בשש משה ׃ ויקח משה משמן ׃ ׃ מצח ב̇ אהרן ׃ לא נאבו ׃ ומצחת אשה ׃ ׃

ועל בניו ד׳ וסימ׳ והיו על אהרן ועל׳ ולקחת מן הדם אשר על׳ ויקח משה משמן המשחה ׃ ותיצר לדוד מאד׳׳ נ׳׳ ג׳
מל׳ את אה את ואת ואת ואת וסימ׳ ולקחת את הבגדים והלבשת ׃ וגר הוליד את קיש וקיש הוליד ׃ וחברן׳׳ נ׳׳ ואת מעיל ל׳

אהרן תעשה כתנת
ועשית להם אבנטים
ומגבעות תעשה להם
לכבוד ולתפארת ׃ ולב׳
ולבני אהרן תעביד
כיתונין ותעביד להון
הימיינין וכובעין תעביד
להון ליקר ולתשבחן ׃
והלבשת אתם את
אהרן אחיך ואת בניו
אתו ומשחת אתם ומ׳
ומלאת את ידם וקדשת
וקדשת אתם וכהנו
לי ׃ ותלביש יתהון ית
אהרן אחוך וית בנוהי
עמיה ותרבי יתהון
ותקריב ית קורבנהון
ותקדיש יתהון וישמ׳
וישמשון קדמי ׃ ועשה
ועשה להם מכנסי בד
לכסות בשר ערוה מ׳
ממתנים ועד ירכים
יהיו ׃ ועביד להון מ׳
מכנסין דבוץ לכסאה
בשר עריא מחרצין ו׳
ועד ירכן יהון ׃ והיו על
אהרן ועל בניו בבאם
אל אהל מועד או בגשתם
בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש ולא
ישאו עון ומתו חקת
עלם לו ולזרעו אחר׳
אחריו ׃ ויהון על אהרן
ועל בנוהי במיעלהון
למשכן זמנא או במי

במיקרבהון לות מדב׳
מדבחא לשמשא
בקודשא ולא יקבלון
חובא וימותון קיים
עלם ליה ולבנוהי בת׳
כט בתרוהי ׃ רביעי
וזה הדבר אשר
אשר תעשה להם ל׳
לקדש אתם לכהן לי
לקח פר אחד בן בקר
ואילם שנים תמימם ׃
ודין פתגמא דתעבד
להון לקדשא יתהון
לשמשא קדמי סב
תור חד בר תורי ודכ׳
ודיכרין תרין שלמין ׃
ולחם מצות וחלת
מצת בלולת בשמן ו׳
ורקיקי מצות משחים
בשמן סלת חטים תע׳
תעשה אתם ׃ ולחים
פטיר וגריצן פטירן ד׳
דמשיחין במשח
ואספוגין פטירין דמ׳
דמשיחין במשח סו׳
סלת חטין תעביד
יתהון ׃ ונתת אתם על
סל אחד והקרבת את
אתם בסל ואת הפר
ואת שני האילם ׃ ותת׳
ותתין יתהון על סלא
חד ותקריב יתהון בס׳
בסלא וית תורא וית
תרין דיכרין ׃ ואת
אהרן ואת בניו תקריב

אל פתח אהל מועד
ורחצת אתם במים ׃
וית אהרן וית בנוהי
תקריב לתרע משכן
זמנא ותסחי יתהון
במיא ׃ ולקחת את
הבגדים והלבשת את
אהרן את הכתנת וא׳
ואת מעיל האפד
ואת האפד ואת החש׳
החשן ואפדת לו בחש׳
בחשב האפד ׃ ותסב
ית לבושיא ותלביש
ית אהרן ית כיתונא
וית מעילא דאפודא
דאפודא וית חושנא
ותתקין ליה בהמיין
אפודא ׃ ושמת המצ׳
המצנפת על ראשו ו׳
ונתת את נזר הקדש
על המצנפת ׃ ותשוי
מצנפתא על רישיה
ותיתין ית כלילא דקו׳
דקודשא על מצנפתא ׃
ולקחת את שמן המ׳
המשחה ויצקת על
ראשו ומשחת אתו ׃
ותסב ית משחא דר׳
דרבותא ותריק על
רישיה ותרבי יתיה ׃
ואת בניו תקריב והל׳
והלבשתם כתנת ׃ וית
בנוהי תקריב ותלביש
ותלבשינון כיתונין ׃
וחגרת אתם אבנט א׳

ולחם ד׳ ריש׳ פס׳ וסימ׳ ולחם אין בכל הארץ ׃ ולחם מצות וחלות מצות ׃ ולחם וקלי וכרמל לא ׃ ולחם משמים נתת להם׳׳
ואת הפר ג׳ וסימ׳ ואת הפר ואת עורו ואת ׃ ונתת אתם על כל אחד ׃ וישביעו אנשי׳׳ ואת שני ג׳ וסימ׳ ואת שני
בניה׳ יקח את אהרן ואת בניו ׃ ונתת אתם על כל אחד׳׳ נ׳׳ ליקח ב׳ וסימ׳ וזה הדבר ׃ בגד כי ערב זר ׃ קח הסם׳ ׃ וא׳ ולקח עץ אחד׳׳

לפני אהל מועד ז וסימ׳ והקרבת את הפר · ואת הלוים · ואם מן הצאן · ואם עז קרבנו · ונודעה החטאת · ושמרון · והחנים
לפני המשכן ״ ״ · תשרף באש ג׳ וסימ׳ ואת בשר הפר ואת · בררבבתיהם תשרף באש · העיר הזאת ״ ״ מגבעות ל׳

אהרן ובניו וחבשת
להם מגבעת והיתה
להם כהנה לחקת ע
עולם ומלאת יד אה
אהרן ויד בניו ותזרז
יתהון המיינין אהרן
ובנוהי ותתקין להון
כובעין ותהי להון כה
כהונתא לקיים עלם
ותקריב קורבנא דאה
דאהרן וקורבנא דבנ
דבנוהי והקרבת את
הפר לפני אהל מועד
וסמך אהרן ובניו את
ידיהם על ראש הפר
ותקריב ית תורא קדם
משכן זימנא ויסמוך
אהרן ובנוהי ית ידיהון
על ריש תורא ושחטת
את הפר לפני יהוה
פתח אהל מועד ותכ
ותיכוס ית תורא קדם
יי בתרע משכן זימנא
ולקחת מדם הפר
ונתתה על קרנת המז
המזבח באצבעך ואת
כל הדם תשפך אל
יסוד המזבח ותיסב
מדמא דתורא ותתן
על קרנת מדבחא בא
באצבעך וית כל דמא
תישוד ליסודא דמד
דמדבחא ולקחת את
החלב המכסה את
הקרב ואת היתרת

על הכבד ואת שתי
הכלית ואת החלב
אשר עליהן והקטרת
והקטרת המזבחה ות
ותסב ית כל תרבא ד
דחפי ית גווא וית ח
חצרא דעל כבדא וית
תרתין כוליין וית ת
תרבא די עליהן ות
ותסיק למדבחא ואת
בשר הפר ואת ער
ואת פרשו תשרף בא
באש מחוץ למחנה
חטאת הוא וית בשר
תורא וית משכיה
וית אוכליה תוקיד
בנורא מברא למשר
למשריתא חטאתא
הוא ואת האיל הא
האחד תקח וסמכו י
אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל וית
דיכרא חד תסב ויסמ
ויסמכון אהרן ובנוהי
ית ידיהון על ריש ד
דיכרא ושחטת את
האיל ולקחת את
דמו וזרקת על המז
המזבח סביב ותיכוס
ית דיכרא ותיסב ית
דמיה ותזרוק על מד
מדבחא סחור סחור
ואת האיל תנתח לנ
לנתחיו ורחצת קרבו
וכרעיו ונתת על נתחיו

על ראשו וית דיכרא
תפלג לאיברוהי ות
תחליל גויה וכרעוהי
ותיתן על איברוהי
ועל רישיה והקטרת
את כל האיל המזבחה
עלה הוא ליהוה ריח
ניחח אשה ליהוה
הוא ותסיק ית כל ד
דיכרא למדבחא על
עלתא הוא קדם יי ל
לאתקבלא ברעוא
קרבן יי הוא ולקחת
את האיל השני וסמך
אהרן ובניו את ידי
ידיהם על ראש האיל
ותיסב ית דיכרא תנ
תנינא ויסמוך אהרן
ובנוהי ית ידיהון על
ריש דיכרא ושחטת
את האיל ולקחת מד
מדמו ונתתה על תנו
תנוך אזן אהרן ועל תנוך
אזן בניו הימנית ועל
בהן ידם הימנית ועל
בהן רגלם הימנית וזר
וזרקת את הדם על
המזבח סביב ולקחת
ותיכוס ית דיכרא ות
ותיסב מדמיה ותיתן
על רום אודנא דאהרן
ועל רום אודנא דבנוהי
דימינא ועל אליון די
ידיהון דימינא ועל
אליון דרגליהון דימינא

חמישי

ואת האיל ה׳ וסימ׳ ואת האיל האחד תקח · ואת האיל תנתח לנתחיו · ואת האיל נתח לנתחיו · וישחט את השור ואת ·
ואת האיל · עשה זבח שלמים ״ · ריח ניחוח ח׳ יחידה׳ בתור׳ וסימ׳ והקטרת כל האיל · והרים ממנו בקמצו · תפיני מנחת
פתים · ומנחתו שני עשרנים · ועשיתם אשה ליי׳ עלה או זבח · ויין לנסך רביעית · ועשרון דראש חדש · ובעשור · וכל אשה ריח
ניחח דבן ״

ואת החלב ה׳ וסימ׳ ולקחת מן האיל החלב · ואת החלב ואת הכליות · המקריב את דם השלמים · ואת כל חלבו יקריב ממנו ·
והקריב מזבח השלמים · קדמ׳ דפסק׳ · דגאם כשב · וכל ואת שתי הכליות דגוה יו״ · ומאשר ב׳ מאשר לאהרן · ומאשר לאבינו ·

והזית על מדבחא
סחור סחור ׃ ולקחת
מן הדם אשר על
המזבח ומשמן המ
המשחה והזית על
אהרן ועל בגדיו ועל
בניו ועל בגדי בניו
אתו וקדש הוא ובגדיו
ובניו ובגדי בניו אתו ׃
ותסב מן דמא דעל
מדבחא ומן משחא
דרבותא ותדי על אה
אהרן ועל לבושוהי
ועל בנוהי ועל לבושי
בנוהי עמיה ויתקדש
הוא ולבושוהי ובנוהי
ולבושי בנוהי עמיה ׃
ולקחת מן האיל החי
החלב והאליה ואת
החלב המכסה את הח
הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן ו
ואת שוק הימין כי ש
איל מלאים הוא ׃ ותי
ותסב מן דיכרא תרבא
ואליתא וית תרבא ד
דחפי ית גוא וית חצר
כבדא וית תרתין כליין
וית תרבא די עליהון ו
וית שוקא דימינא
ארי דיכרא קורבניא
הוא ׃ וככר לחם אחת
וחלת לחם שמן ו
אחת ורקיק אחד

מסל המצות אשר
לפני יהוה ׃ ופיתא דלח
דלחים חדא וגריצ
וגריצתא דלחים משח
משח חדא ואספוג ו
חד מסלא דפטיריא
די קדם יי ׃ ושמת הכל
על כפי אהרן ועל כפי ו
בניו והנפת אתם תנופה
לפני יהוה ׃ ותשוי כו
כולא על ידא דאהרן
ועל ידא דבנוהי ותר
ותרים יתהון ארמא
קדם יי ׃ ולקחת אתם
מידם והקטרת המז
המזבחה על העלה
לריח ניחוח לפני יהוה
אשה הוא ליהוה ׃ ות
ותיסב יתהון מידיהון
ותסיק למדבחא על
עלתא לאתקבלא
ברעוא קדם יי קורבנא
קדם יי ׃ ולקחת את
החזה מאיל המלאים
אשר לאהרן והנפת
אתו תנופה לפני יהוה
והיה לך למנה ׃ ותסב
ית חדיא מדכר קורבנא
די לאהרן ותרים יתהון
ארמא קדם יי ויהא
ליך לחלק ׃ וקדשת
את חזה התנופה ואת
שוק התרומה אשר
הונף ואשר הורם מ
מאיל המלאים מאה

מאשר לאהרן ומאשר
לבניו ׃ ותקדיש ית
חדיא דארמותא וית
שוקא דאפרשותא
די איתרם ודי איתפרש
מדכר קורבנא מדי לא
לאהרן ומדי לבנוהי ׃
והיה לאהרן ולבניו ו
לחק עולם מאת בני
ישראל כי תרומה הוא
ותרומה יהיה מאת
בני ישראל מזבחי ש
שלמיהם תרומתם לי
ליהוה ׃ ויהא לאהרן
ולבנוהי לקיים עלם
מן בני ישראל ארי א
אפרשותא הוא ואפ
ואפרשותא יהא מן
בני ישראל מנכסת
קודשיהון אפרשותהו
קדם יי ׃ ובגדי הקדש
אשר לאהרן יהיו ל
לבניו אחריו למשחה
בהם ולמלא בם את
ידם ׃ ולבושי קודשא
דלאהרן יהון לבנוהי
בתרוהי לרבאה בהון
ולאתקרבא בהון ית
קורבנהון ׃ שבעת ימים
ילבשם הכהן תחתיו מ
מבניו אשר יבא אל
אהל מועד לשרת
בקדש ׃ שבעא יומין
ילבשינון כהנא תחותו
תחותוהי מבנוהי אשת

חק עולם לחק עולם י״א וסימ׳ והיתה לאהרן ולבניו · ורחצו ידיהם ורגליהם · כל זכר בבני אהרן יאכלנה · והכהן המשיח תחתיו ·
שוק התרומה וחזה התנופה · כי את חזה התנופה · והיתה לאהרן ולבניו · את משמרת תרומתי · וזה לך תרומת מתנם · כל תרומות
הקדשים · האותי לא תיראו יו״ · חורב ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ וקדשת את חזה התנופה · ועד שר הצבא הגדול יו״ · ולמלא ל׳ ·

וחטאת ג̇ וסימ̇ וחטאת על המזבח בכפרך עליו · וחטאת אהו ובמיתהו · וחטאת את המקדש · · בלול ד̇ וסימ̇ ועשרון
סלת בלול · ואם דל הוא ואין · והקריב המקריב קרבנו לי̇י · והקריב על בן הבקר מנחה · · ונועדתי ב̇ א̇ ח̇ וא̇ פל̇ · שמה · מעל · מלו

די יעול למשכן זימנא
לשמשא בקודשא ׃
ואת איל המלאים תק
תקח ובשלת את בשרו
בשרו במקם קדש ׃
וית דכר קורבניא תיסב
תיסב ותבשל ית בי
בישריה באתר קדיש ׃
ואכל אהרן ובניו את
בשר האיל ואת הלחם
אשר בסל פתח אהל
מועד ׃ וייכול אהרן ו
ובנוהי ית בשר דיכרא ו
וית לחמא די בסלא
בתרע משכן זימנא ׃
ואכלו אתם אשר כפר
בהם למלא את ידם לק
לקדש אתם וזר לא
יאכל כי קדש הם ׃ ויי
וייכלון יתהון די יתכ
יתכפר בהון לקרבא
ית קורבנהון לקדשא
יתהון וחילוני לא
ייכול ארי קודשא א
אינון ׃ ואם יותר מבשר
המלאים ומן הלחם
עד הבקר ושרפת את
הנותר באש לא יאכל
כי קדש הוא ׃ ואם א
אישתאר מבשר קור
קורבניא ומן לחמא
עד צפרא ותוקיד ית
דישתאר בנורא לא
יתאכל ארי קודשא
הוא ׃ ועשית לאהרן

ולבניו ככה ככל אשר
צויתי אתכה שבעת
ימים תמלא ידם ׃ ותע
ותעביד לאהרן ולבנ
ולבנוהי כדין ככל די
פקידית יתך שבעא
יומין תקריב קורבנהון ׃
ופר חטאת תעשה
ליום על הכפרים וחט
וחטאת על המזבח
בכפרך עליו ומשחת
אתו לקדשו ׃ ותורא
דחטאתא תעביד לה
ליומא על כפוריא
ותדכי על מדבחא בכ
בכפרותך עלוהי ותרב
ותרבי יתיה לקדשותיה ׃
שבעת ימים תכפר על
המזבח וקדשת אתו
והיה המזבח קדש ק
קדשים כל הנגע במ
במזבח יקדש ׃ שבעא
שבעא יומין תכפר
על מדבחא ותקדיש י
יתיה ויהא מדבחא
קודש קודשין כל ד
דיקרב במדבחא יתק
יתקדש ׃

ששי

וזה אשר
תעשה על המזבח כב
כבשים בני שנה שנים
ליום תמיד ׃ ודין די
תעביד על מדבחא
אימרין בני שנה תרין
לתרין ליומא תדירא ׃

את הכבש האחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים ׃ ית
אימרא חד תעביד
בצפרא וית אימרא ת
תנינא תעביד בין ש
שימשיא ׃ ועשרן ס
סלת בלול בשמן כתית
רבע ההין ונסך רביעת
ההין יין לכבש האחד ׃
ועשרונא סולתא דפ
דפילא במשח כתישא
רבעות הינא וניסכא
רבעות הינא חמרא ל
לאימרא חד ׃ ואת הכ
הכבש השני תעשה
בין הערבים כמנחת הב
הבקר וכנסכה תעשה
לה לריח ניחח אשה
ליהוה ׃ וית אימרא
תנינא תעביד בין ש
שימשיא כמנחת צ
צפרא וכניסכה תעביד
לה לאתקבלא ברעוא
קורבנא קדם יי ׃ עלת
תמיד לדרתיכם פתח
אהל מועד לפני יהוה ׃
אשר אועד לכם שמה
לדבר אליך שם ׃ עלת
תדירא לדריכון בתרע
משכן זימנא קדם יי ׃
דאיזמן מימרי לכון ת
תמן ונעדתי שמה
לבני ישראל ונקדש
בכבדי ׃ ואיזמן מימרי

בשמן ו̇ דג̇ וסימ̇ ועשרון סלת בלולה בשמן · ועשירית האיפה סלת · והציבלו העדה את הר־יגבד · מ־יבאתי דוד עבדי ותרם
כי אם קרבי · ששה חדשים בשמן המר · ח̇ פס̇ שמה שם · וסימ̇ עולת התמיד לדרתיכם · ובאת שמה ומשחת שם · ויצו מלך
אשור · שמה קננה וקננו · ויבאו אלה הכתבים · · עלת תמיד ד̇ וסימ̇ לדרתיכם · העשויה בהר סיני · ועשו את הכבש · ואחרי בן

ואת המזבח ד̇ וסימ̇ וקדשתי את אהל מועד · ובלה מכפר את הקדש · וכפר את מקדש הקדש · ויהי ביום כלות משה להקים ״
והייתי להם לאלהים ג̇ וסימ̇ ושכנתי בתוך בני ישראל · ונתתי לך ולזרעך אחריך · והיה משכני ״ ״ · ועלה ב̇ תסכו · לא העלו ״

תמן לבני ישרא ואיז
ואיקדש ביקרי ׀ וקדשתי
את אהל מועד ואת
המזבח ואת אהרן וא
ואת בניו אקדש לכהן
לי ׀ ואיקדש ית משכן
זימנא וית מדבחא
וית אהרן וית בנוהי
אקדיש לשמשא קדמ
קדמי ׀ ושכנתי בתוך
בני ישראל והייתי
להם לאלהים ׀ ואשרי
שכינתי בגו בני ישרא
ואהוי להון לאלה ׀ ויד
וידעו כי אני יהוה
אלהיהם אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים
לשכני בתוכם אני
יהוה אלהיהם ׀ וידעו
ארי אנא יי אלהכון די
אפקית יתכון מארעא
דמצרים לאשראה
שכינתי ביניהון אנא
יי אלהכון ׀

שביעי

ל ועשית מזבח
מקטר קטרת עצי
שטים תעשה אתו ׀
ותעביד מדבחא לאקט
לאקטרא עלוהי קט
קטורת בוסמין דאעי
שטין תעביד יתיה ׀
אמה ארכו ואמה
רחבו רבוע יהיה ואמ
ואמתים קמתו ממנו
קרנתיו ׀ אמתא אורכיה
ואמתא פותייה מרבע
יהי מדבחא ותרתין א
אמין רומיה מיניה קו
קרנוהי ׀ וצפית אתו
אתו זהב טהור את גגו
ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ועשית לו זר
זהב סביב ׀ ותחפי יתיה
דהב דכי ית איגריה
וית כותלוהי סחור סח
סחור וית קרנוהי ותע
ותעביד ליה דיר דדהב
סחור ׀ ושתי טבעת
זהב תעשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו
תעשה על שני צדיו והיה
לבתים לבדים לשאת
אתו בהמה ׀ ותרתין עז
עזקן דדהב תעביד
ליה מלרע לזיריה על
תרין זיויתיה תעביד
על תרין סטרוהי אתר
לאריחיא למיטל יתי
בהון ׀ ועשית את הבד
הבדים עצי שטים וצ
וצפית אתם זהב ׀ ותע
ותעביד ית אריחיא די
דאעי שטין ותחפי ית
יתהון דהבא ׀ ונתתה
אתו לפני הפרכת אש
אשר על ארן העדת
לפני הכפרת אשר
על העדת אשר אועד
לך שמה ׀ ותתין יתיה
לקדם פרוכתא די על
ארונא דסהדותא די
לקדם כפורתא די על
סהדותא די איזמין
מימרי לך תמן ׀ והקט
והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר
בבקר בהיטיבו את
הנרת יקטירנה ׀ ויק
ויקטר עלוהי אהרן
בוסמין בצפר בצפר
באתקנותיה ית בוצי
בוציניא יקטירינה ׀
ובהעלת אהרן את
הנרת בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד
לפני יהוה לדרתיכם ׀
ובאדלקות אהרן ית
בוציניא בין שמשיא
יקטירנה קטרת בו
בוסמין תדירא קדם
יי לדריכון ׀ לא תעלו
עליו קטרת זרה ועל
ועלה ומנחה ונסך
לא תסכו עליו ׀ לא ת
תסקון עלוהי קטרת
בוסמין נוכראין ועלא
ומנחתא ונסכא לא
תסכון עלוהי ׀ וכפר
אהרן על קרנתיו אח
אחת בשנה מדם חט
חטאת הכפרים אחת
בשנה יכפר עליו לדר
לדרתיכם קדש קדש
קדשים הוא ליהוה ׀
ויכפר אהרן על קרנ

אהרן ג̇ חס̇ וסימ̇ ונתתה אתה לפני הפרכת ״ דתצוה · ובא אהרן ובניו · ונבא אהרן אל אהל מועד ״ ״ ·
וידעו כי אני יי אלהיהם · ב בד · ואת גם זאת בהיותם · וישבו עליה לבטח · ובנו בתים ונטעו כרמים · וידעו בית ישראל · אני יי אלהיהם ח̇ וסימ̇
ועבדתי את בית יהודה ״ ״ · בהמה ג̇ וסימ̇ לשאת אתו בהמה · אשר נתן חכמה ותבונה בהמה · כי בהמה שמין חלקו ״ ״ ״

זה ג בטע ריש פס ומימ׳ זה יתנו · זה ולחמיצו · זה רע׳ · אבד׳ · מר ז חס ו בליש וסימ׳ ואתה קח לך בשמים · ודר׳
וכרבם קצה וקנמון · מר ואהלות קציעות · מקטרת מר ולבנה · צרור המר דודי לי · נטפות מר · שבבי מר · כי בן יגלאו ימי מרוקיהן

קרנוהי חדא בשתא
מדם חטאת כיפוריא
חדא בשתא יכפר
עלוהי לדריכון קדש
קודשין הוא קדם יי׃
פ פ פ
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי עם
משה למימר׃ כי תשא
את ראש בני
ישראל לפקדיהם
ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם ולא
ולא יהיה בהם נגף בפקד
אתם׃ ארי תקביל ית
חושבן בני ישראל
למנייניהון ויתנון ג
גבר פורקן נפשיה קד
קדם יי כד תימני יתה
יתהון ולא יהא בהון
מותא כד תימני יתה
יתהון׃ זה יתנו כל
העבר על הפקדים מ
מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרה
השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה׃ דין ית
יתנון כל דעבר על מנ
מניניא פלגות סילעא
בסלעי קודשא עש
עשרין מעין סילעא
פלגות סילעא אפרש
אפרשותא קדם יי׃ כ
כל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה

ומעלה יתן תרומת
יהוה׃ כל דעבר על
מניניא מבר עשרין
שנין ולעילא יהב אי
אפרשותא קדם יי׃ הע
העשיר לא ירבה והדל
לא ימעיט ממחצית
השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על נפשתי
נפשתיכם׃ דעתיר לא
יסגי ודמסכן לא יז
יזעיר מפלגות סילעא
למיתן ית אפרשותא
קדם יי לכפרא על
נפשתיכון׃ ולקחת את
כסף הכפרים מאת
בני ישראל ונתת אתו
על עבדת אהל מועד
והיה לבני ישראל לזכ
לזכרון לפני יהוה לכפר
על נפשתיכם׃ ותיסב
ית כסף כיפוריא מן בנ
בני ישראל ותיתן יתיה
על פולחן משכן זימנא
ויהא לבני ישראל לדוכ
לדוכרנא קדם יי לכפרא
על נפשתיכון׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומליל
יי עם משה למימר׃
ועשית כיור נחשת
וכנו נחשת לרחצה ונ
ונתת אתו בין אהל
מועד ובין המזבח ונת
ונתת שמה מים׃ ותה

ותעביד כיורא דנחשא
ובסיסיה דנחשא לקי
לקידוש ותתין יתיה בין
משכן זימנא ובין מד
מדבחא ותתין תמן מ
מיא׃ ורחצו אהרן
ובניו ממנו את ידיהם
ואת רגליהם׃ ויקדשון
אהרן ובנוהי מיניה
ית ידיהון וית ריגליהון׃
בבאם אל אהל מועד
ירחצו מים ולא ימתו
או בגשתם אל המזבח
לשרת להקטיר אשה
ליהוה׃ במיעלהון למ
למשכן זימנא יתקדי
יתקדשון מיא ולא
ימותון או במקרבהון
למדבחא לשמשא
לאסקא קורבנא קדם
יי׃ ורחצו ידיהם ורגל
ורגליהם ולא ימתו וה
והיתה להם חק עולם
לו ולזרעו לדרתם׃ ויק
ויקדשון ידיהון וריגי
וריגליהון ולא ימותון
ותהי להון קיים עלם
ליה ולבנוהי לדריהון׃
וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי עים משה
למימר׃ ואתה קח לך
בשמים ראש מר
דרור חמש מאות וק
וקנמן בשם מחציתו

דל יב פתח בליש וסימ׳ ואם דל הוא ואין ידו · העשיר לא ירבה והדל לא · הנה אלפי הדל במנשה · מכה דל בן המלך · ידל כבוד
יעקב · ציצרה על דל שפתי · ותהי לדל תקוה · דלו מאנוש בעו · אל תגזל דל כי דל הוא · תצו דפס · ודל מבין יחקרנו · ואם דל ואם עשיר
וכל דסמ׳ לעני ואביון דבות · לרחיצה ד וסימ׳ ועשית כיור נחשת · ועשית את הכיור נחשת · לרחצה להביאם · ב בו

חמשים ומאתים ג̇ וסימ׳ וקנמן בשם צמחיצותו׳ ב̇ בו׳ ויקמו לפני משה׳ ויקחו איש מחתתו׳ ואש יצאה מאת׳ באכל האש את חמשים וג״ ואת השלחן ג̇ וסימ׳ ואת השלחן ואת כליו׳ ואת השלחן ואת כל כליו׳ ואת השלחן אשר עליו לחם״

חמשים ומאתים וקנ
וקנה בשם חמשים
ומאתים ואת סב לך
בוסמין רישא מירא
דכיא מתקל חמש
מאה וקנמון בשם פ
פלגותיה מאתן וחמ
וחמשין וקנה בוסמ
מתקל מאתן וחמשין
וקדה חמש מאות ב
בשקל הקדש ושמן
זית הין וקציעתא
מתקל חמש מאה ב
בסלעי קודשא ומשח
ומשח זיתא מלי הינא
ועשית אתו שמן מ
משחת קדש רקח
מרקחת מעשה רקח
שמן משחת קדש י
יהיה ותעביד יתיה
משח רבות קודשא
בוסם מבסם עובד
בוסמנו משח רבות
קודשא יהי ומשחת
בו את אהל מועד ואת
ארון העדת ותרבי
ביה ית משכן זימנא
וית ארונא דסהדותא
ואת השלחן ואת כל
כליו ואת המנרה ואת
כליה ואת מזבח הק
הקטרת וית פתורא
וית כל מנוהי וית מ
מנרתא וית מנהא
וית מדבח קטרת בוס

בוסמיא ואת מזבח
העלה ואת כל כליו וא
ואת הכיר ואת כנו וי
וית מדבחא דעלתא
וית כל מנוהי וית כ
כיורא וית בסיסיה
וקדשת אתם והיו ק
קדשים כל הנגע בהם
יקדש ותקדיש יתהון
ויהון קדש קודשיא
כל דיקרב בהון יתקדש
ואת אהרן ואת בניו
תמשח וקדשת אתם
לכהן לי וית אהרן וי
וית בנוהי תרבי ותקד
ותקדש יתהון לשמ
לשמשא קדמי ואל
בני ישראל תדבר לא
לאמר שמן משחת
קדש יהיה זה לי לדו
לדרתיכם ועם בני יש
ישראל תמליל למימר
משח רבות קודשא
יהא דין קדמי לדריכ
על בשר אדם לא ייסך
ובמתכנתו לא תעשו
כמהו קדש הוא קדש
יהיה לכם ועל בישר
דאנשא לא יתסך וב
ובדמותיה לא תעבדון
כותיה קודשא הוא
קודשא יהי לכון א
איש אשר ירקח כמהו
ואשר יתן ממנו על
זר ונכרת מעמיו גבר

די יבסם דכותיה ודי
יתן מניה על חלונ
וישתיצי מעמיה
ויאמר
יהוה אל משה קח לך
סמים נטף ושחלת
וחלבנה סמים ולבנה
זכה בד בבד יהיה ו
ואמר יי למשה סב לך
בוסמין נטופא וטופר
וחלבנתא בוסמין ו
ולבונתא דכיתא מתקל
במתקל יהי ועשית
אתה קטרת רקח מע
מעשה רוקח ממלח
טהור קדש ותעביד
יתה קטרת בוסמיא
בוסם עובד בוסמנו מ
מערב דכי קודשא
ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני ה
העדת באהל מועד א
אשר אועד לך שמה
קדש קדשים תהיה ל
לכם ותשחוק מינה
ותדיק ותתין מינה קד
סהדותא במשכן זימנ
דאזמן מימרי לך תמן
קדש קודשין תהא
לכון והקטרת אשר
תעשה במתכנתה לא
תעשו לכם קדש תהיה
לך ליהוה וקטרת בוס
בוסמין דיתעביד כדי
בדמותה לא תעבדון ל

ואת המנרה ג̇ וסימ׳ ואת השלחן קדמ׳ ואת השלחן דראה׳ ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ״ ונכרת ה̇ וסימ׳ איש אשר ירקח כמהו׳ איש יעשה כמהו׳ אהל מועד לא הביאו׳ אהל מועד לא יביאנו׳ תמוש היתר הת״ זבח ג̇ וסימ׳ סמים ולבנה זכה׳ ונתתה על המערכת לבנה׳ ותפלתי זכה״ כמוה ד̇ וסימ׳ איש אשר יעשה כמוה׳ אין כמוה תנצה לי׳ כל הקוצב מזה׳ ב̇ בו״

רוח אלהים ה׳ בליש׳ וסימ׳ מרחפת על פני המים · ואמלא אתו רוח · וימלא אתו · ויצא בלעם את עיניו · כמראה ברוח אלהים ·
ועזריהו בן עודד · ורוח אלהים לבשה את זכריה · וכל שמואל דבן במה רוחיו · וצלחה · ויקח שמואל · ותהי רוח יי · ותוסף · רוח יי דבר ביל״

לכון קודשא תהא לך
קדם יי׀ איש אשר
יעשה כמוה להריח
בה ונכרת מעמיו׀ גבר
די יעביד דכוותיה
לארחא בה וישתיצי
מעמיה׀

לא וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומל
ומליל יי עם משה
למימר׀ ראה קראתי
בשם בצלאל בן אורי
בן חור למטה יהודה׀
חזי דרביתי בשום בצ
בצלאל בר אורי בר
חור לשבטא דיהודה׀
ואמלא אתו רוח אל
אלהים בחכמה ובת
ובתבונה ובדעת ובכל
מלאכה׀ ואשלמית
עימיה רוח נבואה קד
קדם יי בחוכמתא ובס
ובסוכלתנו ובמדע וב
ובכל עבידתא׀ לחשב
מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת׃ לאלפ
אומנון למעבד בדה
בדהבא ובכספא ובנח
ובנחשא׀ ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל מלא
מלאכה׃ ובאומנות
אבן טבא לאשלמות
ובנגרות אעא למעבד
בכל עבידא׀ ואני הנה

נתתי אתו את אהליאב
בן אחיסמך למטה
דן ובלב כל חכם לב נ
נתתי חכמה ועשו את
כל אשר צויתך׀ ואנא
הא יהבית עימיה ית
אהליאב בר אחיסמך
לשבטא דדן ובלב
כל חכימי ליבא יהבית
חוכמתא ויעבדון ית
כל די פקידתך׀ את
אהל מועד ואת הארן
לעדת ואת הכפרת
אשר עליו ואת כל כלי
האהל׀ ית משכן זמנ
וית ארונא דסהדותא
וית כפורתא דעלוהי
וית כל מאני משכנא׀
ואת השלחן ואת כל
כליו ואת המנרה הט
הטהרה ואת כל כליה
ואת מזבח הקטרת׀ וית
וית פתורא וית כל מנ
מנוהי וית מנרתא דכ
דכיתא וית כל מנהא
וית מדבח קטרת בוס
בוסמיא׃ ואת מזבח
העלה ואת כל כליו וא
ואת הכיר ואת כנו׀
וית מדבחא דעלתא
וית כל מנוהי וית כיו
כיורא וית בסיסיה׀
ואת בגדי השרד לשו
ואת בגדי הקדש ליה
לאהרן הכהן ואת

ואת בגדי בניו לכהן׀
וית לבושי שמושא
וית לבושי קודשא
לאהרן כהנא וית
לבושי בנוהי לשמש׀
ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר צ
צויתך יעשו׀ וית
משחא דרבותא וית
קטרת בוסמיא לקד
לקודשא ככל די
פקידתך יעבדון׀

ישראל

ויאמר
יהוה אל משה לאמר׀
ואמר יי למשה למימ׀
ואתה דבר אל בני יש
ישראל לאמר אך
את שבתתי תשמרו
כי אות היא ביני ובינ
וביניכם לדרתיכם ל
לדעת כי אני יהוה׀
מקדשכם׃ ואת תמלל
עם בני ישראל למימר
ברם ית יומי שביא ד
דילי תיטרון ארי את
היא ביני וביניכון לד
לדריכון למידע ארי
אנא יי מקדשכון׃ ו
ושמרתם את השבת
כי קדש הוא לכם מ
מחלליה מות יומת
כי כל העשה בה מ
מלאכה ונכרתה הנ
הנפש ההיא מקרב

ובדעת ה׳ וסימ׳ ואמלא אתו · וימלא אתו · ובדעת צדיקים יחלצו · ובדעת חדרים ימלאו · כי יש אדם שעמלו בחכמה ״׳ למלאת ו׳
ד׳ מל׳ וכ׳ חס׳ וסימ׳ ובחרשת אבן למלאת · וחבדו׳ חס׳ · ומי מתנדב למלאות ידו · למלאות דבר יי׳ בפי ירמיהו · וחבדו׳ למלאות לחרבות
ירושלם שבעים · ג׳ ״ מחשבת ג׳ חס׳ וסימ׳ לחשב מחשבת · ולחשב מחשבת · חשבי מחשבת ״׳ · ואת הכיר ג׳ מזבח · וחבדו׳ · ויעש

באזניהם יא̇ וסימ̇ ואת הנזמים אשר באזניהם ׳ ויתפרקו כל העם ׳ בבוא כל ישראל לראות ׳ הקהילו אלי כל ראשי ׳ וישביעו
אבימלך ׳ ויעל המלך בית יי׳ ׳ וחברון ׳ דדה׳ ׳ שב צא וקראנה באזניהם ׳ ׳ ׳ את השבת ד̇ ושמרתם ׳ ושמרו ׳ ב̇ בני ׳ ולחלל את השבת׳
דעזרא׳

עמיה ותיטרון ית
שבתא ארי קודשא
היא לכון דיחליליה
איתקטלא איתקטל
ארי כל דיעביד בה
עיבידתא וישתיצי ע
אינשא ההוא מגו ע
עמיה ששת ימים יע
יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון
קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת
מות יומת שיתא יו
יומין יתעביד עיבידת
וביומא שביעאה
שבא שבתא קודשא
קדם יי כל דיעביד
עיבידתא ביומא שי
שביעאה איתקטלא
איתקטל ושמרו בני
ישראל את השבת
לעשות את השבת לד
לדרתם ברית עולם ויט
ויטרון בני ישראל ית
שבתא למעבד ית ש
שבתא לדריהון קיים
עלם ביני ובין בני או
ישראל אות היא לע
לעלם כי ששת ימים
עשה יהוה את השמ
השמים ואת הארץ ו
וביום השביעי שבת
וינפש בין מימרי וב
ובין בני ישראל את
היא לעלם ארי שיתא

יומין עבד יי ית שמיא
וית ארעא וביומא ש
שביעאה שבת ונח

לב

ויתן
אל משה ככלתו לדבר
אתו בהר סיני שני לח
לחת העדת לחת אבן
כתבים באצבע אלהים
ויהב למשה כד שיצי
למללא עימיה בטור
דסיני תרין לוחי סהד
סהדותא לוחי אבנא
כתיבין באצבעא דיי וי
וירא העם כי בשש מ
משה לרדת מן ההר
ויקהל העם על אהרן
ויאמרו אליו קום עש
עשה לנו אלהים אש
אשר ילכו לפנינו כי
זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו
וחזא עמא ארי אוחר
משה למיחת מן טור
ואיתכניש עמא על
אהרן ואמרו ליה קום
עיביד לנא דחלא די
יהכון קדמנא ארי
דין משה גברא די
אסיקנא מארעא ד
דמצרים לא ידענא
מה הוה ליה ויאמר
אליהם אהרן פרקו
נזמי הזהב אשר באזני
נשיכם בניכם ובנתיכם

וחביאו אלי ואמר
להון אהרן פריקו ק
קדשי דדהבא די בא
באודני נשיכון בניכון
ובנתיכון ואיתיאו לי
לותי ויתפרקו כל
העם את נזמי הזהב א
אשר באזניהם ויביאו
אל אהרן ופריקו כל
עמא ית קדשי דדהב
די באודניהון ואיתיאו
לות אהרן ויקח מידם
ויצר אתו בחרט ויע
ויעשהו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך
ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים ונסיב
מידיהון וצר יתיה
בזיפא ועבדיה עגל
מתכא ואמרו אילין
דחלתך ישראל די א
אסקוך מארעא דמ
דמצרים וירא אהרן
ויבן מזבח לפניו ויקרא
אהרן חג ליהוה מחר
וחזא אהרן ובנא מד
מדבחא קדמוהי וקרא
אהרן ואמר חגא קדם
יי מחר וישכימו ממ
ממחרת ויעלו עלת
ויגשו שלמים וישב
העם לאכל ושתו וי
ויקמו לצחק ואקדי
ואקדימו ביומא דב
דבתרוהי ואסיקו ע

ויצר ג̇ וסימ̇ ויצר אתו בחרט ׳ ויצר את שני העמודים ׳ בכרים בסח ׳ וכל עליה דבות׳ ׳ ׳ העלוך ג̇ וסימ̇ ויצר אתו בחרט׳
סרו מהר מן הדרך ׳ ודעין המלך ׳ ׳ ׳ ויגישו ג̇ ב̇ חס וא בדל וסימ̇ ויגשו שלמים וישב העם ׳ ויגשו כל העם ׳ ויגישו ארב
שעירי ׳ בתר מל̇ וחד יגישו ויגדו לבו ׳ ׳ ׳ בושש ב̇ וסימ̇ כי בשש משה ׳ מדוע בשש רכבו ׳ ׳ ׳ ויקהל ב̇ העם על ירמיהו׳

ויחל ד׳ וסימ׳ ויחל משה את פני · ויחל איש האלהים את פני · ויחל יהואחז · דמלכי · ההמית המיתהו · · · יחרה ג׳ וסימ׳
ויחל משה את פני · פן יחרה אף יי׳ אלהיך בך · אם יחרה חרה לו · · · לחת העדות ג׳ ויפן וירד · ויתן אל משה · ויהי ברדת · ·

עלוון וקריבו נכסת
קודשין ואסחר עמא
למיכל ולמשתי וקמ
וקמו לחייכא
וידבר
יהוה אל משה לך רד
כי שחת עמך אשר
העלית מארץ מצרים
ומליל יי עם משה
איזל חות ארי חביל
עמא דאסיקתא מ
מארעא דמצרים ז
סרו מהר מן הדרך א
אשר צויתם עשו להם
עגל מסכה וישתחוו לו
ויזבחו לו ויאמרו א
אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ
מצרים סטו בפריע
מן אורחא דפקידתנון
עבדו להון עגל מתכא
וסגידו ליה ודבחו לי
ואמרו אילין דחלתך
ישראל די אסקוך מא
מארעא דמצרים
ויאמר
יהוה אל משה ראיתי
את העם הזה והנה ע
קשה ערף הוא ואמר
יי למשה גלי קדמי י
ית עמא הדין והא
עם קשי קדל הוא וו
ועתה הניחה לי ויחר
אפי בהם ואכלם ואעש
ואעשה אותך לגוי גדול

וכען אנח בעותך מן
קדמי ויתקף רוגזי בה
בהון ואשיצינון ואע
ואעביד יתך לעם סגי
ויחל משה את פני יה
יהוה אלהיו ויאמר
למה יהוה יחרה אפך
בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח
גדול וביד חזקה וצלי
משה קדם יי אלהא וא
ואמר למה יי יתקוף
רוגזך בעמך די אפ
אפיקתא מארעא דמ
דמצרים בחיל רב ובי
ובידא תקיפא למה
יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים ולכלתם מ
מעל פני האדמה שוב
מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך למה
יימרון מצרים למימר
בבישתא אפיקינון ל
לקטלא יתהון בינ
טוריא ולשיציותיה
מעל אפי ארעא תוב
מתקוף רוגזך ואתיב
מן בישתא דחשיבתא
למעבד לעמך זכר
לאברהם ליצחק ול
ולישראל עבדיך אשר
נשבעת להם בך ותדבר
אליהם ארבה את זרע
זרעכם ככוכבי השמים

וכל הארץ הזאת אש
אשר אמרתי אתן ל
לזרעכם ונחלו לעלם
אידכר לאברהם לי
ליצחק ולישראל עבדך
די קיימתא להון במ
במימרך ומלילתא
עמהון אסגי ית בניכון
ככוכבי שמיא וכל
ארעא הדא די אמרית
אתן לבניכון ויחסנון
לעלם וינחם יהוה
על הרעה אשר דבר
לעשות לעמו ותב יי
מן בישתא דחשיב ל
למעבד לעמיה

רביעי

ויפן
וירד משה מן ההר וש
ושני לחת העדת בידו
לחת כתבים משני
עבריהם מזה ומזה
הם כתבים ואתפני ו
ונחת משה מן טורא
ותרין לוחי סהדותא
בידיה לוחי כתיבין מת
מתרין עבריהון מכא
ומכא אינון כתיבין
והלחת מעשה אלהים
המה והמכתב מכתב
אלהים הוא חרות על
הלחת ולוחיא עובד
דיי אינון וכתבא כתבא
דיי אינון מפרש על
לוחיא וישמע יהושע
יהושע את קול העם

לאברהם ליצחק ולישראל ד׳ וסימ׳ עבדיך אשר נשבעת · ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו · שמרה זאת לעלם · בני ישראל שובו ·
ולישראל ו׳ וסימ׳ וישמע יתרו · זכור לאברהם ליצחק · כעת יאמר ליעקב ולישראל · ביום השמיני שלח · וחברו ידו · ואולם —
אנכי מלאתי · · · מכתב ד׳ וסימ׳ והמכתב מכתב אלהים · מכתב פתחי חותם · ויבא אליו מכתב מאליהו · מכתב לחזקיהו · ·

ידו ה׳ חס׳ ב׳ בליש׳ וסימ׳ וישלך מידו את הלחת · וישא אהרן את ידו · וסמך אהרן את שתי ידו · ומלאו ידו · ומחץ וידו
תרפינה · ועוד ופרש ידו בקרבו ׳׳ · קרבו ג׳ חס׳ ומיגל והרגו איש אחיו · וחרפה לא נשא על קרבו · לבני ישר׳ עם קרבו ׳׳

ברעה ויאמר אל משה
קול מלחמה במחנה
ושמע יהושע ית קל
עמא כד מיבבין ואמ׳
למשה קל קרבא במש׳
במשריתא ויאמר
אין קול ענות גבורה
ואין קול ענות חלושה
קול ענות אנכי שמע
ואמר לא קל גיברין
דנצחין לקרבא ואף
לא קל חלשין דמתבי
דמתברין קל דמחייכין
אנא שמע ויהי כאש
כאשר קרב אל המחנה
וירא את העגל ומחלת
ויחר אף משה וישלך
מידו את הלחת וישבר
אתם תחת ההר והוה
כד קרב למשריתא וח׳
וחזא ית עיגלא וחינ׳
וחינגין ותקיף רוגזא
דמשה ורמא מידוהי
ית לוחיא ותבר יתהון
בשיפולי טורא ויקח
את העגל אשר עשו
וישרף באש ויטחן
עד אשר דק ויזר על
פני המים וישק את
בני ישראל ונסיב ית
עיגלא די עבדו ואוק׳
ואוקיד בנורא ושף
עד דהוה דקיק ודרא
על אפי מיא ואשקי
ית בני ישר׳ ויאמר

משה אל אהרן מה
עשה לך העם הזה כי
הבאת עליו חטאה גד
גדלה ואמר משה
לאהרן מה עבד לך ע
עמא הדין ארי איתי
איתיתא עלוהי חובא
רבא ויאמר אהרן אל
יחר אף אדני אתה יד
ידעת את העם כי ברע
הוא ואמר אהרן לא
יתקף רוגזא דריבוני
את ידעת ית עמא ארי
בביש הוא ויאמרו
לי עשה לנו אלהים יי
אשר ילכו לפנינו כי ז
זה משה האיש אשר
העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו
ואמרו לי עביד לנא
דחלן די יהכון קדמנא
ארי דין משה גברא די
אסקנא מארעא דמצ׳
לא ידענא מאן הוה
ליה ואמר להם למי
זהב התפרקו ויתנו לי
ואשלכהו באש ויצא
העגל הזה ואמרית
להון למאן דהבא פרקו
ויהבו ליה ורמיתיה
בנורא ונפק עיגלא
הדין וירא משה את
העם כי פרע הוא כי פ׳
פרעה אהרן לשמצה
בקמיהם וחזא משה

ית עמא ארי בטיל הוא
ארי בטילינון אהרן
לאסכותהון שום ביש
בדריהון ויעמד משה
בשער המחנה ויאמר
מי ליהוה אלי ויאספו
אליו כל בני לוי וקם
משה בתרע משריתא
ואמר מאן דחליא דיי
ייתון לותי ואתכנשו
לותיה כל בני לוי ויי׳
ויאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל
שימו איש חרבו על
ירכו עברו ושבו משער
לשער במחנה והרגו
איש את אחיו ואיש
את רעהו ואיש את קר׳
קרבו ואמר להון כדנן
אמר יי אלהא דישראל
שוו גבר חרביה על
ירכיה עברו ותובו מת׳
מתרע לתרע במשריתא
וקטולו גבר ית אחוהי
ואינש ית קריביה ויע׳
ויעשו בני לוי כדבר מ׳
משה ויפל מן העם כ׳
ביום ההוא כשלשת
אלפי איש ועבדו בני
לוי כפתגמא דמשה
ונפל מן עמא ביומא
ההוא כתלתא אלפין גו׳
גברא ויאמר משה
מלאו ידכם היום ליי
ליהוה כי איש בבנו וב׳

ו׳ פס׳ אין ואין במיצע פס׳ וסימ׳ ויאמר אין קול ענות · וידבר העם באלהים ובמשה · ויריחו סגרת ומסגרת · ו״ל ואין במויד
ואין · ועתה הצילה ׳׳ · ולא אהיה חבש · ובליתי את חמותי · ויאמרו לו הגבעונים · אספה אסיפם נאם ׳׳ · אין שטן ואין פגע רע ׳׳
אלפי ד׳ דסביר אלפים · וסימ׳ ויפל מן העם ביום ההוא · ויהי מידגדון שבעת אלפי יצאן ב׳ בו · עשרה אלפי איש ׳׳

אל אשר ה׳ וסימ׳ ועתה לך נחה את העם׳ והתנחלתם את הארץ בגורל׳ ואיש אל פניו ילכו׳ בבאם אל הכהנים ולא׳ והאמר
רות אל תפגעי בי׳ שתו ד׳ וסימ׳ ולא שתו איש עדיו עליו׳ והפרשים שתו שתו השערה׳ אשר סביב׳ מקדשים שתו

ובאחיו ולתת עליכם
היום ברכה ואמר מש
משה קריבו ידיכון
יומא דין קורבנא קד
ארי גבר בבריה ובאח
ובאחוהי ולאיתאה
עליכון יומא דין בירי
חמישי ברכתא ויהי ממחרת
ויאמר משה אל העם
אתם חטאתם חטאה
גדלה ועתה אעלה אל
יהוה אולי אכפרה בעד
חטאתכם והוה ביומא
דבתרוהי ואמר משה
לעמא אתון חבתון הו
חובא רבא וכען איסק
קדם יי מאים איכפר
על חוביכון וישב מש
משה אל יהוה ויאמר
אנא חטא העם הזה
חטאה גדלה ויעשו
להם אלהי זהב ותב
משה קדם יי ואמר
בבעו חב עמא הדין
חובא רבא ועבדו לה
להון דחלן דדהב ועת
ועתה אם תשא חטאת
חטאתם ואם אין מחני
נא מספרך אשר כתבת
וכען אם תשבוק לח
לחוביהון ואם לא מח
מחני כען מסיפרך די
כתבת
ויאמר יהוה אל משה
מי אשר חטא לי א

אמחנו מספרי ואמר
יי למשה מאן דחב
קדמי אמחניה מספרי
ועתה לך נחה את העם
אל אשר דברתי לך
הנה מלאכי ילך לפניך
וביום פקדי ופקדתי
עלהם חטאתם וכען
איזיל דבר ית עמא ל
לאתר דמלילית לך
הא מלאכי יהך קדמך
וביומא אסערותי
ואסער עליהון חובי
חוביהון ויגף יהוה
את העם על אשר עשו
את העגל אשר עשה
אהרן ומחא יי ית ע
עמא על די אישתעבד
אישתעבדו לעגלא
די עבד אהרן
לג
וידבר יהוה
אל משה לך עלה מזה
אתה והעם אשר הע
העלית מארץ מצרים
אל הארץ אשר נשבעתי
נשבעתי לאברהם לי
ליצחק וליעקב לאמר
לזרעך אתננה ומליל
יי עם משה איזיל סק
מיכא את ועמא די
אסיקתא מארעא ד
דמצרים לארעא די
קיימית לאברהם לי
ליצחק וליעקב למי
למימר לבנך אתנינה

ושלחתי לפניך מלאך
וגרשתי את הכנעני
האמרי והחתי והפרזי
החוי והיבוסי ואשלח
קדמך מלאכא ואתרך
ואיתריך ית כנענאי
אמוראי וחיתאי וי
ופריזאי חיואי ויבו
ויבוסאי אל ארץ זבת
זבת חלב ודבש כי לא
אעלה בקרבך כי עם
קשה ערף אתה פן
אכלך בדרך לארעא
עבדא חלב ודבש ארי
לא אסלק שכינתי
בינך ארי עם קשי קדל
קדל את דילמא אי
אשיצינך באורחא
וישמע העם את הדבר
הרע הזה ויתאבלו ולא
שתו איש עדיו עליו
ושמע עמא ית פתגמ
בישא הדין ואתאבלו
ולא שויאו גבר תיקון
זיניה עלוהי ויאמר
יהוה אל משה אמר
אל בני ישראל אתם
עם קשה ערף רגע אח
אחד אעלה בקרבך
וכליתיך ועתה הורד
עדיך מעליך ואדעה
מה אעשה לך ואמ
יי למשה אימר לבני
ישראל אתון עם קשי
קדל שעה חדא אי

ד׳ דמבר והנה וקל הנה וסימ׳ הנה מלאכי ילך לפניך׳ הנה כסה את עין הארץ׳ הנה חטאתם ליי׳ הנה ערשו ערש ברזל׳
העלית ג׳ וסימ׳ לך עלה מזה׳ כי העליה בבחך העלית מן שאול נפשי׳ עדיו ג׳ וסימ׳ ולא שתו איש עדיו׳ ויעבו עדיו
לגאון שמהו׳ בשחג׳ הורד ג׳ וסימ׳ הורד עדיך מעליך׳ הורד אותם אל המים׳ כאן עמים הורד

כבא ז' חס' וסימ' והיה כבא משה · ובבא השמש יבא אל תוך · ויעבר הרנה במחנה · כבא המלאך · ועתה כבא הספר אליכם · ויהי כבא הספר הזה אליכם · · סימ' דאורי הודעני נא את דרכך · כת' בשעי וחטאתי הודיעני כת' · ושאר הודיעני כת'

איסליק שכינתי מבי
מבינך ואישיצינך ה'
וכען אעדי תיקון זינך
מינך וגלי קדמי מא
איעביד לך ויתנצלו
בני ישראל את עדים
מהר חורב ואעדיאו
בני ישראל ית תיקון
זיניהון מטורא דחורב
ומשה יקח את האהל
ונטה לו מחוץ למחנה
הרחק מן המחנה וקרא
וקרא לו אהל מועד
והיה כל מבקש יהוה
יצא אל אהל מועד
אשר מחוץ למחנה
ומשה נסיב ית משכנא
ופרסיה ליה מברא לה
למשריתא רחיק מן
משריתא וקרי ליה
משכן בית אולפנא
והוי כל דתבע אולפן
מן קדם יי נפיק למיזי
למשכן בית אולפנא
למברא למשריתא
והיה כצאת משה אל
האהל יקומו כל העם
ונצבו איש פתח אהלו
והביטו אחרי משה עד
באו האהלה והוה כד
נפיק משה למשכנא
קימין כל עמא ומתי
ומתעתדין גבר בתרע
משכניה ומסתכלין
אחורי משה עד דע

דעליל למשכנא והיה
והיה כבא משה האה
האהלה ירד עמוד ה
הענן ועמד פתח הא
האהל ודבר עם משה
והוי כד עליל משה
למשכנא נחית עמוד
דעננא וקאים בתרע
משכנא ומתמלל עם
משה וראה כל העם
את עמוד הענן עמד
פתח האהל וקם כל ה
העם והשתחוו איש
פתח אהלו וחזן כל
עמא ית עמודא דעננא
וקאים בתרע משכנא
וקימין וסגדין גבר
בתרע משכניה ודבר
יהוה אל משה פנים
אל פנים כאשר ידבר
איש אל רעהו ושב אל
המחנה ומשרתו יהו
יהושע בן נון נער לא
ימיש מתוך האהל ו
ומתמליל יי עם משה
ממליל עם ממליל כמא
דמתמליל גברא עם חבריה
ותאיב למשריתא ומש
ומשומשניה יהושע
בר נון עולימא לא
עדי מגו משכנא
ויאמר
משה אל יהוה ראה
אתה אמר אלי העל
את העם הזה ואתה

לא הודעתני את אשר
תשלח עמי ואתה
אמרת ידעתיך בשם
וגם מצאת חן בעיני
ואמר משה קדם יי
חזי את אמר לי אסיק
ית עמא הדין ואת
לא הודעת לי ית דת
תשלח עמי ואת אמ
אמרת רביתך בשום
ואף אשכחת רחמין
קדמי ועתה אם נא
מצאתי חן בעיניך הו
הודיעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא
חן בעיניך וראה כי ע
עמך הגוי הזה וכען
אם כען אשכחית רחמ
רחמין קדמך הודיעני
כען ית אורח טובך
ואדע רחמך בדיל ד
דאשכח רחמין קדמך
וגלי קדמך ארי עמך
עמא הדין ויאמר פני
ילכו והנחתי לך ואמר
שכינתי תהך ואניח לך
ויאמר אליו אם אין
פניך הלכים אל תעלנו
מזה ואמר קדמוהי
אם לא שכינתך מהלכא
בינגא לא תסקיננא
מיכא ובמה יודע אפו
אפוא כי מצאתי חן
בעיניך אני ועמך הלוא
בלכתך עמנו ונפלנו

פנים אל פנים ה' וסימ' את שם המקום פנואל · ודבר יי אל משה · ולא קם נביא עוד בישראל · ויאמר גדעון · ונשפטתי · · ימיש ז' וסימ' לא ימיש עמוד הענן · ומשרתו יהושע · ישאהו על כתף יסבלהו · ולא ימיש מעשות פרי · לא ימיש טרף · אין ימישו לשוב · לא ימיש מרחבה · · דרכך ג' חס וסימ' הודעני נא את דרכך · כי אז תצליח דרכך · בדרכך חייבי · ·

אעביר ג וסימ׳ אני אעביר כל טובי על׳ לו חיה רעה אעביר בארץ׳ ואת רוח הטמאה ״׳ טובי ב וסימ׳ אעביר כל טובי׳
ישבעו טובי״ ׳״ בבדך ב חס וסימ׳ הלא אני נא את׳ ויברכו שם כבדך׳ דעזרא ״׳ וחנותי ב א חס וא מל׳ אחון׳ בטני׳ מל״

אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה ׃
ובמה יתידע הכא ית
ארי אשכחית רחמין
בעינך אנא ועמך ה
הלא במהכך שכינתך
עימנא ויתעבדן ׃
לנא פרישן ליה ולע
ולעמך משנן מכל
עמא די על אפי ארעא ׃
ויאמר
יהוה אל משה גם א
את כל הדבר הזה אש
אשר דברת אעשה
כי מצאת חן בעיני ו
ואדעך בשם ׃ ואמר
יי למשה אף ית פי
פיתגמא הדין די מלי
מלילתא אעביד ארי
אשכחת רחמין קדמי
ורביתך בשום ׃ ויאמר
הראני נא את כבדך ׃
ואמר אחזני כען ית
יקרך ׃ ויאמר אני א
אעביר כל טובי על ט
פניך וקראתי בשם י
יהוה לפניך וחנתי א
אשר אחן ורחמתי
את אשר ארחם ׃ ואמ
אנא אעביר כל טובי
על אפך ואיקרי בש
בשמיא דיי קדמך ויי
ואיחון למן דאיחום
ואירחם על מאן די
דאירחם ׃ ויאמר לא

תוכל לראות את פני
כי לא יראני האדם
וחי ׃ ואמר ליה לי
רשו למיחזי ית אפי
שכינתי ארי לא יחזי
יחזינני אינשא ומת
ומתקיים ׃ ויאמר יהוה
הנה מקום אתי ונצבת
על הצור ׃ ואמר יי הא
אתר מתקן קדמי ותי
ותתעתד על טינרא ׃ ו
והיה בעבר כבדי ות
ושמתיך בנקרת הצור
ושכתי כפי עליך עד
עברי ׃ ויהא במיעבר
יקרי ואשוינך במע
במערת טינרא ואגין
במימרי עלך עד די
דאעבר ׃ והסרתי את
כפי וראית את אחרי
ופני לא יראו ׃ ואעדי
ית דברת יקרי ותחזי
דבתריי וקדמי לא
יתחזון ׃
ויאמר יהוה אל
משה פסל לך שני ל
לחת אבנים כראשנים
וכתבתי על הלחת את
הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר
שברת ׃ ואמר יי למשה
פסל לך תרין לוחי א
אבניא כקדמאי ואכ
ואכתוב על לוחיא
ית פיתגמיא די הוו ע

על לוחיא קדמאי די
די תברתא ׃ והיה נכון
לבקר ועלית בבקר
אל הר סיני ונצבת לי
שם על ראש ההר ׃ והוי
זמין לצפרא ותסק
בצפרא לטורא דסיני
ותתעתד קדמי תמן ע
על ריש טורא ׃ ואיש
לא יעלה עמך וגם א
איש אל ירא בכל ההר
גם הצאן והבקר אל
ירעו אל מול ההר
ההוא ׃ וגבר לא יסק
עמך ואף אינש לא
יתחזי בכל טורא אף
ענא ותורי לא ירעון
לקבל טורא ההוא ׃
ויפסל שני לחת אבני
אבנים כראשנים ויש
וישכם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כא
כאשר צוה יהוה אתו
ויקח בידו שני לחת
אבנים ׃ ופסל תרין ל
לוחי אבניא כקדמאי
ואקדים משה וסליק
לטורא דסיני כמא
דפקיד יי יתיה ונסיב
בידיה תרין לוחי א
אבניא ׃ וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו ש
שם ויקרא בשם יהוה ׃
ואתגלי יי בעננא
ואתעתד עימיה תמן

כפי בכפי ט וסימ׳ ושכתי כפי עליך׳ והסירתי את כפי׳ ואראה כי אינך מושיע׳ ותבוא האשה אל שאול׳ אבה כפי אל׳ ב בוי׳
והנה הכיתי כפי׳ על מה אשא בשרי׳ ושני׳ נפשי בכפי תמיד״ ג׳ על ראש ההר ה וסימ׳ והיה נכון לבקר׳ ויעבר דוד העבד׳
וישלח אליו שר חמשים׳ מפני גערת אחד׳ זאת תורת הבית״ ׳ ופני ג וסימ׳ ופני לא יראו׳ ופני לא יראה׳ ופני אריה׳ אנך״

רחום וחנון ג̇ וסימ̇ ויעבר יי̇ על פניו ׃ ואתה יי̇ אל רחום וחנון ׃ לדוד ברכי נפשי ׃׃ אלהיהן ה̇ וסימ̇ והדראן לעמ—
זבחי אלהיהן ׃ ב̇ בו ׃ ולקחת מבנתיו לבניך ׃ ב̇ כו ׃ ובן עשה לכל בשרו ׃׃

ויקרא בשמא דיי׳ ׃ ויע
ויעבר יהוה על פניו ויק
ויקרא יהוה יהוה אל
רחום וחנון ארך אפים
ורב חסד ואמת ׃ ואע
ואעבר יי׳ שכינתיה
על אפוהי וקרא יי׳ יי׳
אלהא דרחמנא וחננ
מרחיק רגז ומסגי לו
למעבד טבון וקשוט ׃
נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה
ונקה לא ינקה פקד
עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים
ועל רבעים ׃ נטר
טיבו לאלפי דרין שו
שביק לעוין ולמרוד
ולחובין סלח להתיבי
להתיבין לאוריתיה
ודלא תיבין לא מזכי
מסער חובי אבהן
על בנין מרדין על דר
תליתאי ועל דר רביע
רביעאי ׃ וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו ׃
ואוחי משה וכרע עז
עמא וסגיד ׃ ויאמר
אם נא מצאתי חן בעי
בעיניך אדני ילך נא
אדני בקרבנו כי עם
קשה ערף הוא וסלח
וסלחת לעוננו ולחט
ולחטאתנו ונחלתנו ׃
ואמר אם כען אשכח

אשכחית רחמין בעינ
יי׳ יהך כען שכינת
דיי׳ בינגא ארי עם קש
קשי קדל הוא ותשבו
ותשבוק לעוינא ולח
ולחובנא ותחסיננא ׃
ויאמר הנה אנכי כרת
ברית נגד כל עמך אע
אעשה נפלאות אשר
לא נבראו בכל הארץ
ובכל הגוים וראה כל
העם אשר אתה בקרבו
את מעשה יהוה כי נו
נורא הוא אשר אני עשה
עמך ׃ ואמר הא אנא
גזר קים קדם כל עמך
אעביד פרישן די לא
איתבריאו בכל ארעא
עממיא ויחזון כל
עמא די את ביניהון ׃
ית עובדא דיי׳ ארי דח
דחיל הוא די אנא עב
עביד עמך ׃ שמר לך
את אשר אנכי מצוך
היום הנני גרש מפניך
את האמרי והכנעני
והחתי והפרזי והחוי
והיבסי ׃ טר לך ית די
אנא מפקיד לך יומא
דין הא אנא מתריך
קדמך ית אמוראי וכ
וכנענאי וחתאי ופר
ופריזאי וחואי ויבו
ויבוסאי ׃ השמר לך
פן תכרת ברית ליושב

ששי

הארץ אשר אתה בא
עליה פן יהיה למוקש
בקרבך ׃ איסתמר לך
דילמא תגזור קיים לי
ליתיב ארעא את עליל
עלה דילמא יהא לתקל
לתקלא בינך ׃ כי את
מזבחתם תתצון ואת
מצבתם תשברון ואת
אשריו תכרתון ׃ ארי
ית אגוריהון תתרעון
וית קמתהון תתברון ׃
וית אשיריהון תקציצ
תקוצצון ׃ כי לא תש
תשתחוה לאל אחר
כי יהוה קנא שמו אל
קנא הוא ׃ ארי לא ת
תסגוד לטעות עממי
ארי יי׳ קנא שמיה
אל קנא הוא ׃ פן תכרת
ברית ליושב הארץ וז
וזנו אחרי אלהיהם וז
וזבחו לאלהיהם וקרא
וקרא לך ואכלת מזב
מזבחו ׃ דילמא תגזור
קיים ליתיב בארעא
ויטעון בתר טעותהון
וידבחון לטעותהון ׃
ויקרון לך ותיכול מד
מדבחיהון ׃ ולקחת
מבנתיו לבניך וזנו בנ
בנתיו אחרי אלהיהן
והזנו את בניך אחרי
אלהיהן ׃ ותסב מבנ
מבנתהון לבנך ויטען

ג̇ יחידו̇ ובכל ול זוגה וסימ̇ ובכל ארץ נעשה אדם ׃ ובכל חבמתנה ויתקדעו שלש ובכל זאת אנחנו ובכל יום ויום ׃
ובכל הגוים ויאמר הנה אנכי ׃ ובכל השרץ ויגוע כל בשר ׃ ובכל גבולך תילד ואיצרתיך ובכל העם ותהי ובכל העדים ׃
ובכל העמים כי יי̇ אלהיך ׃ ובכל אהי ועברתי בארץ ׃ ובכל מקום כי ממזרח שמש ובכל זה לא הייתי בירושלם ׃׃

אשר ד׳ דסבר׳ כאשר ומיטע וסימ׳ כי אשר ראיתם את מצרים · את חג המצות תשמר · אשר צוה יי׳ את משה בהר · ומחזיון אשר
כל ד׳ דסביר וכל וסימ׳ כל עפר היה כנים · פסל כל תמונה · דמשנה תורה · כל בכור בצאן תפדה · כל אנחתה השבתי

בנתהון בתר טעוותהון
ויטעיין ית בנך בתר
טעותהון ׃ אלהי מסכה
לא תעשה לך ׃ דחלן
מתכא לא תעביד לך ׃
את חג המצות תש
תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר
צויתך למועד חדש
האביב כי בחדש הא
האביב יצאת ממצרים ׃
ית חגא דפטיריא תי
תיטר שבעא יומין ת
תיכול פטירא כמא
דפקידתך לזמן ירחא
דאביבא ארי בירחא
דאביבא נפקתא ממצ
ממצרים ׃ כל פטר
רחם לי וכל מקנך ת
תזכר פטר שור ושה ׃
כל פתח ולדא דילי ו
וכל בעירא תקדיש ד
דכרין בכור תור ואמר ׃
ופטר חמור תפדה בש
בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור בניך
תפדה ולא יראו פני ר
ריקם ׃ ובוכרא דחמרא
תיפרוק באמרא ואם
לא תיפרוק ותנקפיה
וכל בוכרא דבנך תפרוק
ולא יתחזון קדמי רי
ריקנין ׃ ששת ימים
תעבד וביום השביעי ת
תשבת בחריש ובקציר

ובקצירא תשבת ׃ שיתא
יומין תיפלח וביומא
שביעאה תנוח בזרועא
ובחצדא תנוח ׃ וחג ש
שבעת תעשה לך בכורי
קציר חטים וחג האסיף
תקופת השנה ׃ וחגא
דשבועיא תעביד ביכו
ביכורי חצד חטין וחגא
דכנשא במפקא דשתא ׃
שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני
האדן יהוה אלהי
ישראל ׃ תלת זמנין ב
בשתא יתחזון כל דכו
דכורך קדם רבון עלמא
יי אלהא דישראל ׃ כי או
אוריש גוים מפניך
והרחבתי את גבלך ולא
יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות את פני י
יהוה אלהיך שלש פע
פעמים בשנה ׃ ארי א
איתריך עממין מן ק
קדמך ואפתי ית תחומך
ולא יחמיד אנש ית
ארעך במיסקך לאתח
לאתחזאה קדם יי א
אלהך תלת זמנין בשתא ׃
לא תשחט על חמץ ד
דם זבחי ולא ילין לבקר
זבח חג הפסח ׃ לא תכ
תכוס על חמיע דם פ
פסחי ולא יביתון ל
לצפרא בר ממדבחא

תרבי נכסת חגא דפ
דפסחא ׃ ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יה
יהוה אלהיך לא תבש
תבשל גדי בחלב אמו ׃
ריש ביכורי ארעך תיתי
בית מקדשא דיי אלהך
לא תיכול בשר בחלב ׃
ויאמר

שביעי

יהוה אל משה כתב לך
את הדברים האלה
כי על פי הדברים הא
האלה כרתי אתך ברית
ואת ישראל ׃ ואמר
יי למשה כתב לך ית פ
פתגמיא האילין ארי
על מימר פתגמיא
האילין גזרית עמך ק
קיים ועם ישראל ׃ ויהי
שם עם יהוה ארבעים
יום וארבעים לילה לח
לחם לא אכל ומים לא
שתה ויכתב על הלחת
את דברי הברית עשרת
הדברים ׃ והוה תמן ק
קדם יי ארבעין יממין
וארבעין לילון לחמא
לא אכל ומיא לא שתי
וכתב על לוחיא ית
פתגמי קימא עשר
פתגמין ׃ ויהי ברדת
משה מהר סיני ושני
לחת העדת ביד משה
ברדתו מן ההר ומשה
לא ידע כי קרן עור

למועד ו׳ וסימ׳ את חג המצות תשמר · וחברו · ויאמר שמואל מה עשיתי · ויצא יהונתן השדה למועד דוד · ויאמר הנני
מדיועד · ואשמע את האיש לבניו · בעלתך ג׳ חס בליש וסימ׳ כי אוריש גוים מפניך · מדי עלותה בבית יי׳ כן · עלה הנשק
המזיקנו · לראות ג׳ ומלא וסימ׳ והרחבתי את גבלך · בבוא כל ישראל לראות · כי תבאו לראות פני · ברדתו ב׳

וכל בני ו̇ וסימ̇ וירא אהרן וכל בני ישראל · ולפני אלעזר הכהן יעמד · וישכם יהושע · וכל מדין ועמלקי · ויזבח שלמיה את זבחי וכל בני ישרא׳ ·· י ·· משבתיכם ג̇ חס̇ . וסימ̇ לא תבערו אש בכל · ולחם וקלי וכרמל לא · כל מלאכה לא · דיום הכפרים ·

פניו בדברו אתו ׃ והוה
פרנחית משה מטו
טורא דסיני ותרין לוחי
לוחי סהדותא בידא
דמשה במיחתיה מן
טורא ומשה לא ידע
ארי סגי זיו יקרא ד
דאפוהי במללותיה
עימיה ׃ וירא אהרן ו
וכל בני ישראל את
משה והנה קרן עור
פניו וייראו מגשת אלי
אליו ׃ וחזא אהרן וכל
בני ישראל ית משה
והא סגי זיו יקרא דאו
דאפוהי ודחילו מל
מלאיתקרבא לותיה ׃
ויקרא אלהם משה
וישבו אליו אהרן וכל
הנשאים בעדה וידב
וידבר משה אלהם ׃ ו
וקרא להון משה ותבו
לותיה אהרן וכל
רברביא בכנישתא ומ
ומליל משה להון ׃ וא
ואחריכן נגשו כל בני
ישראל ויצום את כל
אשר דבר יהוה אתו
בהר סיני ׃ ובתרכן או
איתקרבו כל בני ישר
ופקידינון ית כל בנר
דימליל יי עמיה בט
בטורא דסיני ׃ ויכל
משה מדבר אתם ויי
ויתן על פניו מסוה ׃

ובבא משה לפני יהוה לדבר
עימהון ויהב על אפי
אפוהי בית אפי ׃ ובבא
משה לפני יהוה לדבר
אתו יסיר את המסוה
עד צאתו ויצא ודבר
אל בני ישראל את יי
אשר יצוה ׃ וכד עליל
משה קדם יי למללא
עימיה מעדי ית בית
אפי עד מיפקיה ונפיק
וממליל עם בני ישרא
ית די איתפקד ׃ וראו
בני ישראל את פני יש
משה כי קרן עור פניו
משה והשיב משה
את המסוה על פניו ע
עד באו לדבר אתו ׃ ו
וחזן בני ישרא ית סבר
אפי משה ארי סגי זיו
יקרא דאפי משה ומ
ומתיב משה ית בית
אפי על אפוהי עד
דעליל למללא עימיה ׃

פ פ פ

לה ויקהל משה את כל
עדת בני ישראל ויאמר
אלהם אלה הדברים
אשר צוה יהוה לעשׂ
לעשת אתם ׃ וכנש
משה ית כל כנישתא
דבני ישרא ואמר
להון אלין פתגמיא
דיפקיד יי למעבד
יתהון ׃ ששת ימים

תעשה מלאכה וביום
השביעי יהיה לכם קד
קדש שבת שבתון ליי
ליהוה כל העשה בו
מלאכה יומת ׃ שיתא
יומין תתעביד עבידא
וביומא שביעאה יהא
לכון קודשא שבא עד
שבתא קדם יי כל דיע
דיעבד ביה עבידא יי
יתקטיל ׃ לא תבערו
אש בכל משבתיכם בי
ביום השבת ׃ לא תבערון
אישתא בכל מותבניכון
ביומא דשבתא ׃

ויאמר
משה אל כל עדת בני
ישראל לאמר זה הדו
הדבר אשר צוה יהוה
לאמר ׃ ואמר משה
לכל כנישתא דבני ישר
ישראל למימר דין פית
פיתגמיא דפקיד יי
למימר ׃ קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל נדיב
לבו יביאה את תרומת
יהוה זהב וכסף ונחשת ׃
סיבו מנכון אפרשותא
קדם יי כל דיתרעי לי
ליביה ייתי ית אפרש
אפרשותא קדם יי
דהבא וכספא ונחשא ׃
ותכלת וארגמן ותולי
ותולעת שני ושש ועז
ועזים ׃ ותכלא וארגונ

ובבא ד̇ ב̇ חס̇ וב̇ מל̇ וסימ̇ ובבא משה אל אהל מועד · ובבא משה לפני יי · ובבוא עם הארץ · ובבוא הנשיא · ב̇ קדמ̇ חס̇ ·· קחו ה̇ ··· פס וסימ̇ קחו מאתכם תרומה · קחו לכם מן העם · קחו נשים והולידו בנים ובנות · קחו עמכם דברים · קחו מזמרת הארץ · ותכלת וארגמן ה̇ וסימ̇ ותכלת וארגמן · ירש פס̇ וחברו · ואת המשכן תעשה · ויעשו כל חכם לב · ואת האבנט שש משזר ·· ·

ויעשו ג̇ וסימ׳ תכבד העבדה · וכל חכם לב בכם · ויעשו בני ישראל את הפסח · ג̇ · אשר צוה יי · ג̇ סופ׳ פס׳ וסימ׳ וכל
חכם לב בכם · ויעשה בצלאל ואהליאב · אל ראשי המטות · ג̇ · נשאו ג̇ וסימ׳ · כל איש אשר · כל אשר נשאו · פן נשאו רוחי ·

וצבע זהורי ובוץ ומ׳
ומעזי: וערת אילם
מאדמים וערת תחש
תחשים ועצי שטים:
ומשכי דדיכרי מסמ׳
מסמקי ומשכי ססו׳
דססגונא ואעי שטין:
ושמן למאור ובשמים
לשמן המשחה ולק׳
ולקטרת הסמים: ומ׳
ומשחא לאנהורתא
ובוסמיא למשחא
רבותא ולקטרת בוס
בוסמיא: ואבני שהם
ואבני מלאים לאפד
ולחשן: ואבני בורלא
ואבני אשלמותא
לשקעא באפודא
ובחושנא: וכל חכם לב
בכם יבאו ויעשו את
כל אשר צוה יהוה:
וכל חכימי ליבא בכון י׳
ייתון ויעבדון ית כל
דפקיד יי: את המשכ׳
המשכן את אהלו ואת
מכסהו את קרסיו וא׳
ואת קרשיו את בריח׳
בריחו את עמדיו ואת
אדניו: ית משכנא וית
פרסיה וית חופאיה
פורפוהי דפוהי עלוה
ית עמודוהי וית סמכ׳
סמכוהי: את הארן
ואת בדיו ואת הכפרת
ואת פרכת המסך: ית

ארונא וית אריחוהי
וית כפורתא וית פר׳
פרוכתא דפרסא:
את השלחן ואת בדיו
ואת כל כליו ואת לחם
הפנים: ית פתורא וית
אריחוהי וית כל מ׳
מנוהי וית לחים אפיא:
ואת מנרת המאור
ואת כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור: ית
מנרתא דאנהורי וית
מנהא וית בוציניהא
וית מישחא דאנהורי
דאנהורתא: ואת מזו׳
מזבח הקטרת ואת
בדיו ואת שמן המש׳
המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך
הפתח לפתח המשכן:
וית מדבחא קטורת
בוסמיא וית אריחוהי
וית מישחא דרבותא
וית קטרת בוסמיא
וית קטורת בוסמיא ז
וית פרסא דתרעא
לתרע משכנא: את
מזבח העלה ואת מכ׳
מכבר הנחשת אשר
לו את בדיו ואת כל
כליו את הכיר ואת
כנו: ית מדבחא דעלו׳
דעלתא וית סרדתא
דנחשא דיליה ית
אריחוהי וית כל מא׳

מנוהי וית כיורא וית
בסיסיה: את קלעי הח׳
החצר את עמדיו ואת
אדניה ואת מסך ש׳
שער החצר: ית סרדי
דרתא ית עמודהא
וית סמכיהא וית פרס
דתרע דרתא: את
יתדת המשכן ואת
יתדת החצר ואת מי׳
מיתריהם: ית סיכי מ׳
משכנא וית סיכי דר׳
דרתא וית אטוניהון:
את בגדי השרד לש׳
לשרת בקדש את ב׳
בגדי הקדש לאהרן הכ׳
הכהן ואת בגדי בניו לכהן:
ית לבושי שמושא
לשמשא בקודשא ית
לבושי בני קודשא
לאהרן כהנא וית לבו׳
לבושי בנוהי לשמשא:
ויצאו כל עדת בני יש׳
לוי ישראל מלפני משה:
ונפקו כל כנשתא דבני
ישראל מקדם משה:
ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר
נדבה רוחו אתו הביאו
את תרומת יהוה למ׳
למלאכת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי
הקדש: ואתו כל גבר
דאיתרעי ליביה
וכל די אשלימת רוחיה

ואת בדיו ד̇ וסימ׳ את השלחן ואת בדיו · את הארן ואת בדיו · את מזבח הקטרת · את ארון העדות · ג̇ · ואת שמן ד̇ וסימ׳
ואת שמן המשחה · ואת מנורת המאור · ואת מזבח הזהב · ואת המנרה הטהרה · ואת מזבח הקטרת · קח את אהרן · וישבע אלהים ·
ג̇ פס׳ דמי׳ את המשכן את ואת את ואת את את ואת · כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני · ג̇ · וכל חכם לב ·

מרים ג׳ וסימ׳ מרים תרומות כסף׳ כבוד חכמים ינחלו׳ ארך אפים רב תבונה׳ וחד ומרים ראשי׳ וסימ׳ בספא אמטיאן חכימיא וראשיא׳׳ בידיה ג׳ וסימ׳ וכל אשה חכמת לב בידיה׳ ואולת בידה תהרסנה׳ פרשה יצון בידיה׳׳

יתיה איתיאו ית א:
אפרשותא קדם יי׳ לעיבידת משכן זמנ
ולכל פולחניה ולבוש
קודשא׃ ויבאו האנשים
האנשים על הנשים
כל נדיב לב הביאו חח
ונזם וטבעת וכומז כל
כלי זהב וכל איש אשר
הניף תנופת זהב ליהוה׃
ואתו גבריא
על נשיא כל דאיתרעי
ליבא איתיאו שירין ושו
ושיבבין ועזקן ומחוך
כל מאן דדהב
וכל גבר די ארים ארמות
דהבא קדם
יי׳׃ וכל איש אשר
נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני
ושש ועזים וערת אילם
מאדמים וערת
תחשים הביאו׃ וכל
גבר די אישתכח עימי
תיכלא וארגונא וצבע
זהורי ובוץ ומעזי ומ
משכי דדיכרי מסמקי
ומשכי ססגונא איתיאו׃
כל מרים תרומת כסף
ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר
נמצא אתו עצי שטים
לכל מלאכת העבדה

הביאו׃ וכל גבר די א
ארים אפרשות כסף
ונחשא איתיאו ית
אפרשותא קדם יי׳ ו
וכל די אישתכח עימ
עימיה אעי שטין לכ
לכל עיבידת פולחנא
איתיאו׃ וכל אשה
חכמת לב בידיה טוו
ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן
את תולעת השני וי
ואת השש׃ וכל איתת
חכימת ליבא בידהא
מעזלן ומייתן בר
עזיל ית תיכלא וית
ארגונא וית צבע זה
זהורי וית בוצא׃ וכל
הנשים אשר נשא
לבן אתנה בחכמה
טוו את העזים׃ וכל
נשיא די איתרעי ר
לבהון עמהון בחוכמ
עזלן ית מעזיא׃ והנ
והנשאם הביאו את
אבני השהם ואת אבני
המלאים לאפוד ולחשן׃
ורברביא אי
איתיאו ית אבני בר
בורלא וית אבני אש
אשלמותא לשקעא
באיפודא ובחושנא׃
ואת הבשם ואת הש
השמן למאור ולשמן
המשחה ולקטרת

הסמים׃ וית בוסמיא
וית מישחא לאנהר
לאנהרותא ולמשח
רבותא ולקטרת בוס
בוסמיא׃ כל איש ואי
ואשה אשר נדב לבם
אתם להביא לכל המ
המלאכה אשר צוה
יהוה לעשות ביד
משה הביאו בני יש
ישראל נדבה ליהוה׃
כל גבר ואיתתא די א
איתרעי לבהון עמה
עמהון לאיתאה לכל
עבידתא דפקיד יי׳ למ
למעבד בידא דמשה
איתיאו בני ישראל
נדבתא קדם יי׳׃

ישרא

ויאמר
משה אל בני ישראל
ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן
חור למטה יהודה׃
ואמר משה לבני יש
ישראל חזו דרבי יי׳
בשום בצלאל בר
אורי בר חור לשבט
דיהודה׃ וימלא אתו
רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל
מלאכה׃ ואשלים עי
עימיה רוח נבואה
מן קדם יי׳ בחוכמתא
בסוכלתנו ובמדע ו
ובכל עיבידא׃ ולחשב

כלי זהב ג׳ וסימ׳ ויבאו האנשים על הנשים׳ ונדרבר את קרבן העם׳ אך לא יעשה את כית ית׳׳ וכל הנשים ג׳ וסימ׳ וכל הנשים אשר נשא לבן׳ וכל הנשים העמדות׳ וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן׳ אגד׳׳ ואת בגדי ד׳ וסימ׳ ואת בגדי השרד׳ ג׳ בו׳ דבי תשא תצו׳ ואת בגדי השרד תליה דפס בויקהל׳ ובן חברן תלית דפס׳ ויקח משה משמן׳ וירדו מעל בסאתם׳׳

מרבים ג̇ וסימ׳ מרבים העם להביא׳ מרבים חורי יהודה אגרותיהם׳ כי יש דברים הרבים מרבים׳ ואו ומרבים בנים ובנו׳
ויעבירו ד̇ ג̇ מל׳ ואו חס וסימ׳ ויעבירו קול במחנה׳ ויעבירו את המלך ואת ביתו׳ את בניהם׳ קול ביהודה׳ תנינ׳ חס׳

מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת: ולא
ולאלפא אומנון למ
למעבד בדהבא ובכספא
ובנחשא: ובחרשת
אבן למלאת ובחרשת
עץ לעשות בכל מלא
מלאכת מחשבת: ובי
ובאומנות אבן טבא
לאשלמא ובנגרות אעא
אעא למעבד בכל עב
עבידת אומנון: ולה
ולהורת נתן בלבו הוא
ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן: ולאלפא
יהב בליביה הוא ואה
ואהליאב בר אחיסמך
לשבטא דדן: מלא
אתם חכמת לב לעשות
כל מלאכת חרש וח
וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן ובתולעת
השני ובשש וארג עשי
כל מלאכה וחשבי מ
מחשבת: אשלים עמ
עמהון חכימת ליבא
למעבד כל עבידת נגר
ואומן וציור בתכלא
ובארגונא ובצבע זהורי
ובבוצא ומחי עבדי כל
עבידתא ומלפי אומ
לו אומנון: ועשה בצ
בצלאל ואהליאב וכל
איש חכם לב אשר
נתן יהוה חכמה ותבו

ותבונה בהמה לדעת
לעשת את כל מלאכת
עבדת הקדש לכל אש
אשר צוה יהוה: ויעב
ויעבד בצלאל ואהלי
ואהליאב וכל גבר חכ
חכים ליבא די יהב יי
חוכמתא וסוכלתנותא
בהון למידע למעבד
ית עבידת פולחן קו
קודשא לכל די פקיד
רביעי יי: ויקרא משה אל
בצלאל ואל אהליאב
ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל אשר נשאו
לבו לקרבה אל המל
המלאכה לעשת אתה:
וקרא משה לבצלאל
ולאהליאב ולכל גבר
חכים ליבא די יהב יי
חכמתא בליביה כל
די אתרעיה ליביה למ
למיקרב לעבידתא
למעבד יתה: ויקחו מ
מלפני משה את כל
התרומה אשר הביאו
בני ישראל למלאכת
עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו
עוד נדבה בבקר בבקר:
ונסיבו מן קדם משה
ית כל אפרשותא די
איתיאו בני ישראל
לעבידת פולחן קו

קודשא למעבד יתה
ואינון מייתן ליה
עוד נדבתא בצפר בצ
בצפר: ויבאו כל החכמ
החכמים העשים את
כל מלאכת הקדש
איש איש ממלאכתו
אשר המה עשים: ואת
ואתו כל חכימיא ד
דעבדין ית כל עבידת
קודשא גבר גבר מע
מעבידתיה די אינון
עבדין: ויאמרו אל
משה לאמר מרבים
העם להביא מדי הע
העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לע
לעשת אתה: ואמרו
למשה למימר מסגן
עמא לאיתאה מיסת
פולחנא לעבידתא די
פקיד יי למעבד יתה:
ויצו משה ויעבירו
קול במחנה לאמר
איש ואשה אל יעשו
עוד מלאכה לתרומת
הקדש ויכלא העם מ
מהביא: ופקיד משה
ואעברו כרוזא במשרית
למימר גבר ואיתתא
לא יעבדון עוד עיביד
עיבידתא לאפרשות
קודשא ופסק עמא
מלאיתאה: והמלאכה
היתה דים לכל המלא

לעשות י̇ג̇ חס׳ וסימ׳ ויקהל משה את כל׳ ולחשב מחשבת׳ ועשה בצלאל ואהליאב׳ לקרבה אל המלאכה׳ ויקחו מלפני
משה׳ מרבים העם להביא׳ כאשר עשה ביום הזה׳ לעשות הפסח׳ ויהי אנשים אשר היו טמאים׳ ואשר ישמיעו ויעבירו׳
ובחנכת חומות ירושלם׳ בקשו׳ ולבם הנשמע׳ כי עזרא הכין לבבו׳ ויכלא ב̇ וסימ׳ ויכלא העם מהביא׳ ויכלא הגשם׳

בעשי ג̇ וסימ׳ ויעשו כל חכם לב· אל תתחבר במרעים· פגעה בעשי רע׳ ··· האחת ג̇ ··· וסימ׳ חמשים ללאת תעשה· ויחבר· ויעש את העמודים· וכל אתנח וסוף פס׳ ··· ויעש עשרה כיורות· ובני ישראל ··· חבר ···

המלאכה לעשות אתה
והותר ׃ ועיבידתא
הות מיסת לכל עיבי׳
עיבידתא למעבד יתה
ויתירת ׃
ויעשו כל חכם לב בו
בעשי המלאכה את
המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת ואר׳
וארגמן ותולעת שני
כרבים מעשה חשב ע׳
עשה אתם ׃ ועבדו כל
חכימי ליבא בעבדי
עיבידתא ית משכנא
עשר יריען דבוץ ש׳
שזיר ותיכלא וארגונ׳
וצבע זהורי צורת כ׳
כרובין עובד אומן עבד
יתהון ׃ ארך היריעה
האחת שמנה ועשרים
באמה ורחב ארבע ב׳
באמה היריעה מדה
אחת לכל היריעת ׃ או׳
אורכא דיריעתא חדא
עשרין ותמניא אמין ו
דיריעתא חד ופותיא
ארבע באמין דיריעתא
חדא משחתא חדא לכל
יריעתא ׃ ויחבר את
חמש היריעת אחת
אל אחת וחמש יריעת
חבר אחת אל אחת ׃
ולפיף חמש יריען חד
חדא עם חדא וחמש
יריען לפיף חדא עים
חדא ׃ ויעש ללאת
תכלת על שפת היריעה
האחת מקצה במחברת
כן עשה בשפת היריעה
הקיצונה במחברת
השנית ׃ ועבד ענובין
דתיכלא על שיפתא
דיריעתא חדא מסי׳
מסיטרא בבית לופי
כן עבד בסיפתא דירי׳
דיריעתא מסיטרא ב׳
בבית לופי תנינא ׃ חו
חמשים ללאת עשה
ביריעה האחת וחמש
וחמשים ללאת עשה
בקצה היריעה אשר
במחברת השנית מקב׳
מקבלת הללאת אחת
אל אחת ׃ חמשין ענו׳
ענובין עבד ביריעתא
חדא וחמשין ענובין
עבד בסיטרא דיריע׳
דיריעתא דבבית
לופי תנינא מכוונן ע׳
ענוביא חדא לקביל
חדא ׃ ויעש חמשים
קרסי זהב ויחבר את
היריעת אחת אל א׳
אחת בקרסים ויהי ה׳
המשכן אחד ׃ ועבד
חמשין פורפין דדהב
ולפיף ית יריעתא חדא
לקביל חדא בפורפיא
והוה משכנא חד ׃
ויעש
יריעת עזים לאהל
על המשכן עשתי ע׳
עשרה יריעת עשה
אתם ׃ ועבד יריען דמ
דמעזי למפרסא על
משכנא חד עשרי י׳
יריען עבד יתהון ׃ או
ארך היריעה האחת
שלשים באמה וא׳
וארבע אמות רחב
היריעה האחת מדה
אחת לעשתי עשרה
יריעת ׃ אורכא דיריע׳
דיריעתא חדא תלתין
באמין וארבע אמין
פותיא דיריעתא חד
משחתא חדא לחד׳
עשרי יריען ׃ ויחבר
את חמש היריעת לבד
ואת שש היריעת
לבד ׃ ולפיף ית חמש
יריען לחוד וית שית
יריען לחוד ׃ ויעש י׳
ללאת חמשים על ש׳
שפת היריעה הקיצנה
במחברת וחמשים
ללאת עשה על שפת
היריעה החברת השנ׳
השנית ׃ ועבד ענובין ח
חמשין על סיפתא די׳
דיריעתא מסיטרא
בבית לופי וחמשין ע׳
ענובין עבד על סיפתא
דיריעתא חדא בבית
לופי תנינא ׃ ויעש ה׳

··· זוגי ··· במחתיתא ··· בירעתא ··· משה ··· אהרן ··· ארך היריעה האחת ··· ואת יריעה ··· איש ··· מחתתו ··· ויאמר ··· אל יהושע ··· לאהל ג̇ ··· ויעש ··· לאהל ···

ו פס לשו זכר ונקבה וסימ את שני המארת הגדלים ׳ ויעש בריחי עצי שטים ׳ וחמש אמות כנף הכרוב ׳ וכנפי הכרובים ׳ ידה ׳
והוא הלך במדבר ׳ שה אחד מן הצאן מן המאתים ׳׳ ׳ ידת ג חס בליש וסימ וארבע הידת ׳ שתי ידת לקרש תנו ׳ וששׁ ׳׳ ׳

ויעש קרסי נחשת
חמשים לחבר את
האהל להית אחד ׀
ועבד פורפין דנחשא
חמשין ללפפא ית
משכנא למהוי חד ׀
ויעש מכסה לאהל
ערת אלים מאדמים
ומכסה ערת תחשים
מלמעלה ׀ ועבד חופ
חופאה למשכנא מ
משכי דדכרי מספקי
ומשכי דססגונא מל
מלעילא ׀

חמישי

ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים
עמדים ׀ ועבד ית דפי
למשכנא דאעי שטין
קימין ׀ עשר אמות
ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הק
הקרש האחד ׀ עשר
אמין אורכא דדפא
אמתא ופלגות אמתא
פותיא דדפא חד ׀ שתי
ידת לקרש האחד
משלבת אחת אל אחת
כן עשה לכל קרשי ה
המשכן ׀ תרין צירין
לדפא חד משלבן חד
חד לקביל חד כן עבד
לכל דפי משכנא ׀ ויעש
ויעש את הקרשים
למשכן עשרים קרש
קרשים לפאת נגב תי
תימנה ׀ ועבד ית
דפיא למשכנא עשרין
דפין לרוח עיבר דר
דרומא ׀ וארבעים א
אדני כסף עשה תחת
עשרים הקרשים ש
שני אדנים תחת הק
הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים ת
תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו ׀ וארבעי
סמכין דכסף עבד
תחות עשרין דפין ת
תרין דפין תחות דפא
חד לתרין צירוהי
ותרין סמכין תחות
דפא חד לתרין צירו
צירוהי ׀ ולצלע המש
המשכן השנית לפאת
צפון עשה עשרים
קרשים ׀ ולסטר מש
משכנא תניתא לרוח
ציפונא עבד עשרין
דפין ׀ וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש
האחד ׀ וארבעין סמ
סמכיהון דכסף תרין
סמכין תחות דפא חד
ותרין סמכין תחות
דפא חד ׀ ולירכתי המ
המשכן ימה עשה
ששה קרשים ׀ ולסיפי
משכנא מערבא עבד
שיתא דפין ׀ ושני קר
קרשים עשה למקצ
למקצעת המשכן ב
בירכתים ׀ ותרין דפין
עבד לזוית משכנא
בסופיהון ׀ והיו תאמם
מלמטה ויחדו יהיו ת
תמים אל ראשו אל
הטבעת האחת כן עש
עשה לשניהם לשני
המקצעת ׀ ויהון מת
מכוונין מלרע וכחדא
יהון מכוונין על רישיה
רישיה לעזקתא חדא
כן עבד לתרויהון לתרין
זוויין ׀ והיו שמנה
קרשים ואדניהם כסף
ששה עשר אדנים
שני אדנים תחת הק
הקרש האחד ׀ והוו ת
תמניא דפין וסמ
וסמכו וסמכיהון
דכסף שיתא עשר
סמכין תרין סמכין תרין
סמכין תחות דפא חד ׀
ויעש בריחי עצי שטים
חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת ׀ ועבד
עברי דאעי שטין חמ
חמשא לדפי סטר
משכנא חד ׀ וחמשה
בריחם לקרשי צלע
המשכן השנית וחמ
וחמשה בריחם לקר
לקרשי צלע המשכן

ו זוגי בספר מן בב דדמ חס תני מל וסימ לכן אמר ׳ סבלת ׳ ולקחתי אתכם ׳ סבלתי ׳ לך אל פרעה ׳ יצא המימה ׳ השכם בבקר ויצא
המימה ׳ שמן למאר ׳ ושמן למאור ׳ אבני שהם לאפד ׳ ואבני שהם לאפוד ׳ ויהיו תאמם ׳ והיו תאמים ׳ ועשית על שליו רמני ׳ ויעש
על שולי המעיל רמוני ׳ והנ הקיציר האפת ׳ והנ שבעות האפיקת ׳ וירכסו את החשן מטבעתו ׳ וירכסו את החשן מטבעתיו ׳׳ ׳ אמת ל חס ׳׳ ׳

לבריח ד׳ וסימ׳ לסיה נחבאת לברח׳ ויעש את הבריח התיכן׳ לברח הרשישה׳ וחברו׳ תג״ג לשו׳ בריח׳׳ ג׳ עמודין ד׳
מלא׳ וסימ׳ זאת עמודין חמשה׳ ויקם את המשכן׳ זאת משמרת משאם׳ עמודין עשה כסף׳׳ ג׳ טבעתם ל׳ וחס׳׳

לירכתים ימה׃ וחמש
עברין לדפי סטר משכנא תנינא וחמ
וחמשא עברין לדפי
סטר משכנא לסופיהון
מערבא׃ ויעש את
הבריח התיכן לברח בתוך הק
הקרשים מן הקצה
אל הקצה׃ ועבד ית
עברא מיצעאה לעי
לעברא בגו דפיא מס
מסייפי לסייפי׃ ואת
הקרשים צפה זהב ו
ואת טבעתם עשה זהב
בתים לבריחם ויצף את
הבריחם זהב׃ וית דפיא
חפא דהבא וית עזקתה
עזקתהון עבד דהבא
אתרא לעבריא וחפא
ית עבריא דהבא׃ ויעש את הפרכת
תכלת [illegible] וארגמן
ותולעת שני ושש מש
משזר מעשה חשב
עשה אתה כרבים׃ וע
ועבד ית פרכתא תכל
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר עובד אומן
עבד יתהון צורת כרובין׃
ויעש לה ארבעה עמו
עמודי שטים ויצפם
זהב וויהם ויצק להם
ארבעה אדני כסף׃ ועו
ועבד להון ארבעה עמ
עמודי שטין וחפינון

דהבא ועבד להון א׳
ארבעה סמכין דכסף׃
ויעש מסך לפתח הא
האהל תכלת וארגמן ו
ותולעת שני ושש מש
משזר מעשה רקם׃
ועבד פרסא לתרע מ
משכנא תכלא וארגו
וצבע זהורי ובוץ ש
שזיר עובד צייר׃ ואת
עמודיו חמשה ואת
וויהם וצפה ראשיהם
וחשקיהם זהב ואדנ
ואדניהם חמשה נחש
נחשת׃ וית עמודוהי
חמשא וית וויהון וח
וחפא רישיהון וכיבו
וכיבושיהון כסף וסמ
וסמכיהון חמשא דנ
דנחשא׃

ששי

לז

ויעש בצלאל
את הארן עצי שטים
אמתים וחצי ארכו
ואמה וחצי רחבו וא
ואמה וחצי קמתו׃
ועבד בצלאל ית ארונא
דאעי שטין תרתין א
אמין ופלגא ארכיה
ואמתא ופלגא פותיה
ואמתא ופלגא רומיה׃
ויצפהו זהב טהור מבי
מבית ומחוץ ויעש לו
זר זהב סביב׃ וחפיה
דהב דכי מגיו ומברא
ועבד ליה דיר דדהב

סחור סחור׃ ויצק לו
ארבע טבעת זהב על
ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו
השנית׃ ואתיך ליה א
ארבע עזקן דדהב על
ארבע זויתיה ותרין
עזקן על סטרא חד
ותרין עזקן על סטריה
תניתא׃ ויעש בדי עצי
שטים ויצף אתם זהב׃
ועבד אריחי דאעי שטי
וחפא יתהון דהבא׃ ויבא
את הבדים בטבעת על
צלעת הארן לשאת
את הארן׃ ואעיל אריחי
בעזקתא על סטרא
דארונא למיטל ית
ארונא בהון׃

ויעש כפרת זהב
טהור אמתים וחצי א
ארכה ואמה וחצי רחב
רחבה׃ ועבד כפורתא
דדהב דכי תרתין אמין
ופלגא ארכא ואמתא
ופלגא פותיה׃ ויעש ש
שני כרבים זהב מקשה
עשה אתם משני קצות
הכפרת׃ ועבד תרין כר
כרובין דדהב דכי נגיד
עבד יתהון מתרין סטרי
סטרי כפורתא׃ כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב
אחד מקצה מזה מן

לשאת כ״ב וסימ׳ כי היה רכשם רב׳ אשר שלח יוסף׳ אשר שלח פרעה׳ לשאת את הארן בהם׳ לשאת את השלחן׳ תעשה לו
מיתחת לזרו׳ את הארן׳ דויקהל׳ את השלחן׳ את השלחן׳ עשה לו מתחת לזרו׳ בבוב להרות׳ לשאת את כל ה עם הזה׳ את עון׳ חטא
לשות את ארון ברית׳ ויבצע מדין׳ ובחור אתו׳ הלשלל שלל׳ והאיפה׳ ולא יוכל עוד׳ אז אמר דוד לא לשאת׳ וגם ללוים אין לשאת׳׳

יב מלי דכתב בתרו וו̇ין במעע תיבות וסימ̇ קיצוותיו דבר וב בתר̇ דמתכוות עשו לו בתר̇ ומיצאנו עוון ׳ הן בעוון חוללהי ׳ עוונתיו ולבדו
ומיצוות וחקים ׳ קדמ̇ דעזרא ׳ דואת שבת קדשך ׳ העבר נא את עוון דה̇ ׳ וליגוות עליה ׳ צווות גרון ׳ יצאן עשוות ׳ ושכרו וקוו ׳ ג̇ בתר̇ מת ׳ וקר ו ׳
העשווים ׳

הכפרת עשה אתם הכרו
הכרבים משני קצותיו
כרובא חדא מסיטרא
מיכא וכרובא חדא מ
מסיטרא מיכא מו כי
כפורתא עבד ית כרובי
מתרין סיטרוהי ׀ ויהיו
הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת
היו פני הכרבים ׀ והון
כרוביא פריסן גדפיא
לעילא מטלין בגדפיהון
על כפורתא ואפיהון
חד לקביל חד לקביל
כפורתא הוו אפי כרובי
כרוביא ׀
ויעש את השל
השלחן עצי שטים
אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי ואמה
וחצי קמתו ׀ ועבד ית
פתורא דאעי שיטין
תרין אמין ארכיה וא
ואמתא פותיה ואמת
ופלגא רומיה ׀ ויצף
אתו זהב טהור ויעש
לו זר זהב סביב ׀ וחפא
יתיה דהב דכי ועבד
ליה דיר דדהב סחור
סחור ׀ ויעש לו מסג
מסגרת טפח סביב ויע
ויעש זר זהב למסגרו
למסגרתו סביב ׀ ועבד
ליה גדנפא רומיה
פושכא סחור סחור
ועבד ליה דיר דדהב
לגדנפא סחור סחור ׀
ויצק לו ארבע טבעת
זהב ויתן את הטבעת
על ארבע הפאת אשר
לארבע רגליו ׀ ואתיך
ליה ארבע עיזקן דדה
דיהב ית עזקתא על
ארבע זויתיה די לא
לארבע ריגלוהי ׀ לעמת
המסגרת היו הטבעת
בתים לבדים לשאת
את השלחן ׀ לקביל
גדנפא הוו עיזקתא
אתר לאריחיא למטל
ית פתורא ׀ ויעש את
הבדים עצי שטים וי
ויצף אתם זהב לשאת
את השלחן ׀ ועבד ית
אריחיא אעי שטין וי
וחפא יתהון דהבא לז
למיטל ית פתורא ׀ וי
ויעש את הכלים אשר
על השלחן את קערת
קערתיו ואת כפתיו ז
ואת מנקיתיו ואת
הקשות אשר יסך י
בהן זהב טהור ׀ ועבד
ית מניא די על פתורא
ית מגיסוהי וית בזיה
בזיכוהי וית מכילתיה
וית קסוותיה די מנה
מנסכין בהון דהב דכי ׀
ויעש
את המנרה זהב טהור
מקשה עשה את
המנרה ירכה וקנה ג
גביעיה כפתריה ופרחי
ופרחיה ממנה היו ׀ וי
ועבד ית מנרתא דדהב
דכי נגיד עבד ית מנרת
שידה וקנה כלידהא
חיזורהא ושושנהא
מינה הוו ׀ וששה קנ
קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה
קני מנרה מצדה הש
השני ׀ ושיתא קנין
נפקין מסיטרהא תל
תלתא קני מנרתא מס
מסיטרא חד ותלתא
קני מסיטרא תניתא ׀
שלשה גבעים משקדים
משקדים בקנה האחד
כפתר ופרח ושלשה
גבעים משקדים בקו
בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים
היצאים מן המנרה ׀
תלתא כלידין מציירין
בקניא חד חיזור ושושן
ותלתא כלידין מצי
מציירין בקניא חד
חיזור ושושן כן לש
לשיתא קנין דנפקין
מן מנרתא ׀ ובמנרה
ארבעה גבעים משקדים

בהן טו̇ וסימ̇ אשר ישב בהן לוט ׳ תנה את נשי ואת ילדי ׳ ויפצל בהן פיצלות ׳ ועשית קערתיו וכפתיו ׳ ויעש את הכלים ׳ אשר על השלחן ׳
וידחו שני בני אהרן ׳ לצתר בהן על הארץ ׳ והליצו את האבנים ׳ ותקעו בהן ונועדו ׳ ותצו בהן אש ׳ והיצר לך בכל שעריך ׳ מקול פרש ורמה ׳
תגו יצין לבריאב ׳ והיו עדייה לשמה ׳ ב̇ בו דירמיה ׳ וג̇ אדני עליהם יחין ׳ בבואם לבהניב ולא ייבאו ׳ ויראו אנשי ישראל ׳ דשמואל ׳

גגו לגגו ד׳ וסימ׳ ויצפיא אתו זהב טהור ויצף אתו זהב טהור מגג התא לגגו ויצאו העם ויביאו ... קירתיו וקירתיו
ד׳ ג׳ חס וא מל וסימ׳ ויצפית אתו זהב טהור ויצף אתו זהב טהור המזבח עץ שלש אמות ויחת את הבית הקרות הספים דה׳

משקדים כפתריה
ופרחיה׃ ובמנרתא
ארבעה כלידין מצי
מציירין חיזוריהא
ושושנהא׃ וכפתר
תחת שני הקנים ממ
ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הק
הקנים ממנה לששת
הקנים היצאים ממנה׃
וחיזור תחות תרין קנ
קנין מינה וחיזור תחו
תרין קנין מינה וחיזור
תחות תרין קנין מינה
לשיתא קנין דנפקין
מינה׃ כפתריהם וקנ
וקנתם ממנה היו כלה
מקשה אחת זהב ט
טהור׃ חיזוריהון וק
וקניהון מינה הוו כ
כולא נגידא חדא דדהב
דכי׃ ויעש את נרתיה
שבעה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור׃
ועבד ית בוציניהא ש
שבעה וציבתהא ומ
ומחתיתהא דדהב דכי׃
ככר זהב טהור עשה
אתה ואת כל כליה׃
ככרא דדהב דכי עבד
יתהון וית כל מנהא׃
ויעש
את מזבח הקטרת
עצי שטים אמה א

ארכו ואמה רחבו רב
רבוע ואמתים קמתו
ממנו היו קרנתיו׃ וע
ועבד ית מדבחא דקט
דקטרת בוסמיא דא
דאעי שטין אמתא
אורכיה ואמתא פו
פותיה מרבע ותרתין
אמין רומיה מיניה
הוו קרנוהי׃ ויצף
אתו זהב טהור את גגו
ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר
זהב סביב׃ וחפא יתיה
דהב דכי ית איגריה
וית כותלוהי סחור
סחור וית קרנוהי ועבד
ליה זיר דדהב סחור
סחור׃ ושתי טבעת
זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו
על שני צדיו לבתים
לבדים לשאת אתו בהם׃
ותרתין עיזקן דדהב עבד
ליה מלרע לזיריה על
תרין זויתיה על תרין
סיטרוהי לאתרא ל
לאריחיא למיטל
יתיה בהון׃ ויעש את
הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב׃ ועבד
ית אריחיא דאעי ש
שטין וחפא יתהון ד
דהבא׃ ויעש את שמן
המשחה קדש ואת

קטרת הסמים טהור
מעשה רקח׃ ועבד
ית משחא דרבותא
קודשא וית קטורת
בוסמיא דכי עובד ב
בוסמנו׃

לח ויעש את מזבח
העלה עצי שטים
חמש אמות ארכו ו
וחמש אמות רחבו
רבוע ושלש אמות
קמתו׃ ועבד ית מד
מדבחא דעלתא דא
דאעי שטין חמש א
אמין אורכיה וחמש
אמין פותיה מרבע ו
ותלת אמין רומיה׃
ויעש קרנתיו על א
ארבע פנתיו ממנו ה
קרנתיו ויצף אתו
נחשת׃ ועבד קרנוהי
על ארבע זויתיה
מיניה הוו קרנוהי
וחפא יתיה נחשא׃
ויעש את כל כלי המ
המזבח את הסירת
ואת היעים ואת המ
המזרקת ואת המז
המזלגת ואת המחתת
כל כליו עשה נחשת׃
ועבד ית כל מנוהי מ
מדבחא ית פסכתרוותי
וית מגרופיתיה וית
מזרקיתיה וית צנור
צנוריתיה וית מחת

קמתו כל אורי׳ חס׳ וכל קרי׳ מלא בבמא חס׳ על כן זבחיא קמתו ג׳ כפתריהם כל ליש באורי׳ חס ו׳ וכל נביא וכתו׳ מלא ו׳ בם׳ב
חס׳ בכפתריה ילינו ואת כפתרים דלה ג׳ הסירת כל אורי׳ חס ו׳ ואת הסירות דמלבים כן פת ואת הסרות קדמ׳ דירמיה כן נת
את המזלגת ב׳ וסימ׳ ויעש את כל כלי המזבח את המזלגת דבמדבר סיני יחד ואת המזלגות ואת היעים דדבל׳ הימ׳

האלף ג̇ וסימ̇ ואת האלף ושבע מאות · ויצלע האלף · האלף לך שלמה · אגר̇ · וחד תביא לשר האלף ·· ואת מזבח ט̇
וסימ̇ ואת השלחן ואת · ואת מזבח העלה · מזבח הקטרת · דויקהל · מזבח הזהב · דויביאו · מזבח העלה שב̇ · את אדני · ויעש שלמה ·

אדנים למאת הככר
ככר לאדן ׃ והוה מאה
ככרין דכסף לאתכא
ית סמכי קודשא וית
סמכי פרוכתא מאה
סמכין למאה ככרין ׃
ככרא לסמכא ׃ ואת
האלף ושבע המאות
וחמשה ושבעים עשה
עשה ווים לעמדים
וצפה ראשיהם וחשק
אתם ׃ וית אלפא ושבע
מאה וחמשה ושבעין
עבד ווין לעמודיא
וחפא רישיהון וכבש
יתהון ׃ ונחשת התנופה
שבעים ככר ואלפים
וארבע מאות שקל ׃
ונחשא דארמותא עד
שבעין ככרין ותרין א
אלפין וארבע מאה
סלעין ׃ ויעש בה את
אדני פתח אהל מועד
ואת מזבח הנחשת א
ואת מכבר הנחשת
אשר לו ואת כל כלי
המזבח ׃ ועבד בה סמכי
תרע משכן זמנא וית
וית מדבחא דנחשא
וית סרדא דנחשא די
ליה וית כל מאני מד
מדבחא ׃ ואת אדני הח
החצר סביב ואת אדני
שער החצר ואת כל
יתדת המשכן ואת כל

יתדת החצר סביב ׃ וית
סמכי דרתא וית סמכי
תרע דרתא וית כל
סיכי משכנא וית כל
סיכי דרתא סחור סחור ׃
ומן התכלת והארגמן
ותולעת השני עשו בג
בגדי שרד לשרת בק
בקדש ויעשו את בגדי
הקדש אשר לאהרן
הכהן כאשר צוה את
יהוה את משה ׃ ומן
תיכלא וארגונא ומן
צבע זהורי עבדו לבו
לבושי שימושא לש
לשמשא בקודשא
ועבדו ית לבושי קודשא
די לאהרן כהנא כמא
דפקיד יי̇ ית משה ׃ לוי

לט ויעש
את האפד זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני
ושש משזר ׃ ועבד ית
אפודא דדהבא תיכלא
וארגונא וצבע זהורי
ובוץ שזיר ׃ וירקעו
את פחי הזהב וקצץ
פתילם לעשות בתוך
התכלת ובתוך הארגמן
ובתוך תולעת השני ו
ובתוך השש מעשה
חשב ׃ ורדידו ית פחי
דדהבא וקצצו חוטין
למעבד בגו תיכלא
ובגו ארגונא ובגו צבע

זהורי ובגו בוצא עובד
אומן ׃ כתפת עשו לו
חברת על שני קצותיו ח
חבר ׃ כתפין עבדו ליה
מלפפן על תרין סטרו
סטרוהי מתלפף ׃ וחשב
אפדתו אשר עליו ממ
ממנו הוא כמעשהו
זהב תכלת וארגמן ות
ותולעת שני ושש מש
משזר כאשר צוה את
יהוה את משה ׃ והמיין
תיקוניה דעלוהי מינ
הוא כעובדיה דדהבא
תיכלא וארגונא וצבע
זהורי ובוץ שזיר
כמא דפקיד יי̇ ית מש
משה ׃

ויעשו את אבני השהם
מסבת משבצות זהב
מפתחת פתוחי חתם
על שמות בני ישראל ׃
ועבדו ית אבני בורלא
מרמצן משקען דדה
דדהב כתב מפרש כגל
כגלוף דעזקא קודש
על שמהת בני ישראל ׃
וישם אתם על כתפת
האפד אבני זכרון לב
לבני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה ׃
ושוי יתהון על כתפי
אפודא אבני דוכרנא
לבני ישראל כמא דפ
דפקיד יי̇ ית משה ׃

ראשיהם י̇ג̇ וסימ̇ · זאת עמודיו חמשה ואת וויהם · והאדנים לעמודים נחשת · ועמודיהם ארבעה · ואת האלף ושבע המאות ·
וישימו את ראשיהם בחורים · נטוי על ראשיהם מלמעלה · ולא ישכבו את גבורים · במום יכסו את ראשיהם · באפר יתפלשו · ראשיהם
מאתים · וכל אחיהם על פיהם · ולי מה יקרו רעיך · ועל כל פנים · ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה ·· וקיצין ב̇ פתילם · מלחמה · וא קיצין ·
ית̇ צדיק ··

טורי ג̇ ומלא וסימ̇ וימלאו לו ארבעה · ויבן את החצר · ויבן את בית יער הלבנון ייג״ מוזסבת ב̇ בת כן וסימ̇ מוסבת
משבצת זהב במלאותם · ואת צבו ואת בעל מעון · שתים דלתות לדלתות · מוסבות בת̇ · ושאר מסבת כת̇ ייג״ על קצות ל̇ דבו״

ויעש
את החשן מעשה חש
חשב כמעשה אפד
זהב תכלת וארגמן ות
ותולעת שני ושש מ
משזר ׀ ועבד ית חושנא
חושנא עובד אומן
כעובד אפודא דה
דהבא תכלא וארגו
וצבע זהורי ובוץ ש
שזיר ׀ רבוע היה כפול
עשו את החשן זרת
ארכו וזרת רחבו כפול ׀
מרבע יהי עיף עבדו
ית חושנא זרתא א
ארכיה וזרתא פותי
עיף ׀ וימלאו בו ארב
ארבעה טורי אבן טור
אדם פטדה וברקת
הטור האחד ׀ ואשל
ואשלימו ביה ארבעה
סדרין אבן טבא סד
סדרא קדמאה סמקן
ירקן וברקן סדרא
חד ׀ והטור השני נ
נפך ספיר ויהלם ׀ וס
וסדרא תניינא איז
איזמרגדין ושבזיז ו
וסבהלום ׀ והטור הש
השלישי לשם שבו
ואחלמה ׀ וסדרא
תליתאה קנכירי טר
טרקיא ועין עגלא ׀
והטור הרביעי תרש
תרשיש שהם ויש

וישפה מסבת משבצת
זהב במלאתם ׀ וסדר
רביעאה כרום ימא ו
ובורלא ופנטירי מ
משקען מרמצן דדהב
עבד יתהון באשלמו
באשלמותהון ׀ והאב
והאבנים על שמות
בני ישראל הנה שתים
עשרה על שמתם פת
פתוחי חתם איש על
שמו לשנים עשר
שבט ׀ ואבניא על שמ
שמהת בני ישראל
אינון תרתין עשרי על
שמהתהון כתב מפרש
כגלוף דעיזקא לתרין
עשר שבטין ׀ ויעשו
על החשן שרשרת
גבלת מעשה עבת
זהב טהור ׀ ועבדו על
חושנא תכין מתחמן
עובד גדילו דדהב דכי ׀
ויעשו שתי משבצת
זהב ושתי טבעת זהב
ויתנו את שתי הטבעת
על שני קצות החשן ׀
ועבדו תרתין מרמצן
דדהב ותרתין עזקן ד
דדהב ויהבו ית תרתין ע
עזקתא על תרין סטרי
חושנא ׀ ויתנו שתי
העבתת הזהב על שתי
הטבעת על קצות
החשן ׀ ויהבו ית תרתין

גדילתא דדהב על תרין
עזקתא על סטרי
חושנא ׀ ואת שתי קצ
קצות שתי העבתת
נתנו על שתי המשב
המשבצת ויתנם על
כתפת האפד אל מול
פניו ׀ וית תרין סטרי
גדילתא יהבו על תרין ׀
מרמצתא ויתנון על
כתפי אפודא לקביל
אפוהי ׀ ויעשו שתי ט
טבעת זהב וישימו על
שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר
האפד ביתה ׀ ועבדו
תרתין עזקן דדהב ושו
ושויאו על תרין סט
סטרי חושנא על ש
שפתיה דלעברא ד
דאפודא מלגיו ׀ ויע
ויעשו שתי טבעת
ויתנם על שתי כתפ
האפד מלמטה ממול
פניו לעמת מחברתו
ממעל לחשב האפד ׀
ועבדו תרתין עזקן ד
דדהב על תרין כתפי
אפודא מלרע לקביל
אפוהי לקביל בית
לופי מלעיל לקביל
אפודא ׀ וירכסו את
החשן מטבעתיו אל
טבעת האפד בפתיל
תכלת להית על חשב

ויתנום ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ ואת שתי קצות שתי העבתת · ויעשו שתי טבעות זהב · ויתנום לחק בני ישראל · דוידוצן · מל̇ ייג
ואת שתי ו̇ וסימ̇ וכמו השחר עלה · ויקח את שתי נשיו · ואת שתי קצות שתי · וחברו · ויצל דוד את בל · יען אמרך שתי · ובל
ואת שתי הגלות דבות ייג״ אשר אל ה̇ וסימ̇ ועפרית שתי · ויעשו שתי · ויהי בקרא יהודי · ויבא אתי אל פתח · ומתוצה לשני ·

הרמנים ל׳ בת בן׳ כל אורי׳ ומלבים רמנים חס׳ במ׳א מל׳ והרמוצים מאתים טרים׳ וכל קרי דבות מלא במ׳ב חס׳ ויהיו הרמנים
תשעים וששה׳ אל גנת אגוז ירדתי׳ פארי ב׳ וסימ׳ ואת פארי המגבעות שש׳ פארי פשתים יהיו על ראשם

האפד בפתיל תכלת
להית על חשב האפד
ולא יזח החשן מעל
האפד כאשר צוה יה
יהוה את משה ׀ ויחדון
ית חושנא מעזקתיה
לעזקתא דאפודא
בחוטא דתכלתא למה
למהוי על המיין אז
אפודא ולא יתפרק
חושנא מעלוי אפודא
כמא דפקיד יי ית מ
משה ׀ ישרא
ויעש את מעיל האפ
האפד מעשה ארג
כליל תכלת ׀ ועבד ית
מעילא דאפודא עובד
גרדי גמיר תיכלא
ופי המעיל בתוכו כפי
תחרא שפה לפיו סביב
לא יקרע ׀ ופום מעיל
בגויה כפום שריון
סחרא לגויה סחור
סחור לא יתבזע ׀ וית
ויעשו על שולי המ
המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני
משזר ׀ ועבדו על
שיפולי מעילא רמונין
תיכלא וארגונא
ויצבע זהורי וכליל
שזיר ׀ ויעשו פעמני
זהב טהור ויתנו את
הפעמנים בתוך הרמ
הרמנים על שולי ה
המעיל סביב בתוך הר
הרמנים ׀ ועבדו זגא
דדהב דכי ויהבו זגיא
בגו רמוניא על שפולי
מעילא סחור סחור
בגו רמוניא ׀ פעמן ור
ורמן פעמן ורמן על
שולי המעיל סביב
לשרת כאשר צוה
יהוה את משה ׀ זגא
ורמונא זגא ורמונא
על שיפולי מעילא
סחור סחור לשמשא
כמא דפקיד יי ית
משה ׀
ויעשו את הכתנת שש
מעשה ארג לאהרן
ולבניו ׀ ועבדו ית כיתונין
דבוץ עובד מחי לאה
לאהרן ולבנוהי ׀ ואת
המצנפת שש ואת
פארי המגבעת שש
ואת מכנסי הבד שש
משזר ׀ וית מצנפתא
דבוצא וית שבח כובעי
דבוצא וית מכנסין ד
דבוצא דבוץ שזיר ׀
ואת האבנט שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת
שני מעשה רקם כאשר
צוה יהוה את משה ׀
וית המיינא דבוץ שזיר
ותכלא וארגונא וצבע
זהורי עובד צייור כמא
דפקיד יי ית משה ׀
ויעשו
את ציץ נזר הקדש ז
זהב טהור ויכתבו עליו
מכתב פתוחי חתם קד
קדש ליהוה ׀ ועבדו
ית ציצא כלילא דקד
דקודשא דהב דכי וכ
ויכתבו עלוהי גליף
כתב מפרש כגלוף
בעיזקתא קודשא קד
יי ׀ ויתנו עליו פתיל
תכלת לתת המצנפת
מלמעלה כאשר צוה
יהוה את משה ׀ ויהבו
ויתנון עלוהי פתילא
דתכילתא למיתן על
מצנפתא מלעילא
כמא דפקיד יי ית מ
משה ׀ רביעי
ותכל כל עבדת משכן
אהל מועד ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו ׀
ושלימת כל פולחן מש
משכן זימנא ועבדו
בני ישראל ככל דפקיד
יי ית משה כן עבדו ׀
ויביאו
את המשכן אל משה
את האהל ואת כל
כליו קרסיו קרשיו
בריחו ועמדיו ואדניו ׀
ואייתיאו ית משכנא
למשה לאהלא וית כל
מנוהי פורפוהי דפוהי

יב׳ פס בספ׳ את את ואת וסימ׳ ויקח עמרם את יוכבד׳ הירא את דבר יי׳ וברך את לחמך ואת מימיך׳ את קלעי החצר
סביב׳ ויקח משה את שמן המשחה׳ את המשכן את אהלו׳ את בגדי השרד לשרת׳ ויביאו את המשכן אל משה׳ את השלחן׳ את
המנרה הטהרה׳ את קלעי החצר בריחו ב׳ בת בן וסימ׳ ויביאו את המשכן אל משה׳ ויביאו את אהלו ותכל ל׳

עמדיה ג׳ וסימ׳ את קלעי החצר את עמדיה ׳ אנכי תכנתי את עמדיה סלה ׳ חצבה עמדיה שבעה ׳ וחד ועמודיה יתפליגון ׳
ערכו ג׳ וסימ׳ וערכת את ערכו ׳ איש נפשות מת ערכו ׳ ודבר גבורות וחין ערכו ׳ חד בתור חד בנב׳ חד בכתוב׳

עמודיו ואדניו ו׳
לעמודוהי ואת מכ
מכסה ערת האילם
המאדמים
ואת מכסה ערת הת
התחשים ואת פרכת
המסך ויית חופאה
משכי דדיכרי מס
מסמקי ויית משכי
דססגונא ויית פרוכת
דפרסא את ארון הע
העדת ואת בדיו ואת
הכפרת ית ארונא
דסהדותא וית ארוהי
וית כפורתא את הש
השלחן את כל כליו
ואת לחם הפנים ית
פתורא וית כל מנוהי
וית לחים אפיא את
המנרה הטהרה ואת
נרתיה נרת המערכה
ואת כל כליה ואת
שמן המאור ית מנ
מנרתא דכיתא וית
בוצינהא סידורהא
וית כל מנהא וית מ
משחא דאנהורותא
ואת מזבח הזהב ואת
שמן המשחה ואת
קטרת הסמים ואת
מסך פתח האהל
וית מדבחא דדהבא
וית מישחא דרבותא
וית קטרת בוסמיא
וית פרסא דתרע מ

משכנא את מזבח
הנחשת ואת מכבר
הנחשת אשר לו את
בדיו ואת כל כליו
ואת הכיר ואת כנו
ית מדבחא דנחשא
וית סרדא דנחשא
דיליה ית אריחוהי
וית כל מנוהי וית כי
כיורא וית בסיסיה
את קלעי החצר את
עמדיה ואת אדניה
ואת המסך לשער
החצר ואת מיתריו
ויתדתיה ואת כל כלי
עבדת המשכן לאהל
מועד ית סרדי דרתא
וית סמכהא וית פרסא
לתרע דרתא וית סמ
סמכוהי וית מיתרוה
סיכהא וית כל מני
פולחנא למשכן זימנא
את בגדי השרד לש
לשרת בקדש את
בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו
לכהן ית לבושי שיר
שירותא לשמשא
בקודשא ית לבושי
קודשא לאהרן כהנא
וית לבושי בנוהי לה
לשמשא ככל אשר
צוה יהוה את משה
כן עשו בני ישראל
את כל העבדה ככל

דפקיד יי ית משה
כן עבדו בני ישראל
כל פולחנא וירא
משה את כל המלאכה
והנה עשו אתה כא
כאשר צוה יהוה כן
עשו ויברך אתם משה
וחזא משה ית כל עי
עבידתא והא עבדו
יתה כמא דפקיד יי
כן עבדו ובריך יתהון
משה חמישי

מ
וידבר יהוה אל
משה לאמר ומליל
יי עם משה למימר
ביום החדש הראשון
באחד לחדש תקים
את משכן אהל מועד
ביומא קדמאה בחד
לירחא תקים ית מש
משכנא משכן זימנא
ושמת שם את ארון
העדות וסכת על הארן
את הפרכת ותשוי תמן
ית ארונא דסהדותא
ותטיל ית ארונא על
פרוכתא והבאת את
השלחן וערכת את
ערכו והבאת את המ
המנרה והעלית את
נרתיה ותעיל ית פתור
ותסדר ית סדרוהי ותעיל
ית מנרתא ותדליק
ית בוצינהא ונתתה
את מזבח הזהב לקט

את ז׳ ר״ש פס׳ בספר׳ וסימ׳ את חג המצות תשמר ׳ את הכבש האחד ׳ את אימתי אשלח לפניך ׳ את אהל מועד ׳ את
המשכן ׳ את הארן ׳ את השלחן ׳ את מזבח ׳ את קלעי ׳ את יתדת ׳ את בגדי ׳ את ארון העדות ׳ את השלחן ׳ את המנרה הטהרה ׳
את מזבח הנחשת ׳ את קלעי החצר ׳ את בגדי השרד ׳ את כל כליו ב׳ וסימ׳ את השלחן את כל כליו ׳ ונתנו עליו את כל

ונתת ונתת כט חס ה׳ וסימ׳ ונתת כוס פרעה בידו ׃ ונתת אל הארן ׃ ואל הארן תתן ׃ ארבע המאות אשר ׃ ונתת על השלחן ׃ בקדש הקדשים ׃ על החשן ׃ שתי טבעת זהב ׃ את האורים ׃ על סל האחד ׃ ונתת את נזר הקדש ׃ על נתחיו ׃ ונתת אתו על עבדת אהל מועד ׃

לקטרת לפני ארון הע
העדות ושמת את מסך
הפתח למשכן ׃ ותיתן
ית מדבחא דדהבא
לקטרת קדם ארונא
דסהדותא ותשוי ית
פרסא דתרע משכנא ׃
ונתתה את מזבח הע
העלה לפני פתח מש
משכן אהל מועד ׃
ותיתן ית מדבחא דע
דעלתא לקדם תרע
משכנא משכן זמנא ׃
ונתת את הכיר בין א
אהל מועד ובין המזבח
ונתת שם מים ׃ ותתן
ית כיורא בין משכן ז
זימנא ובין מדבחא
ותיתן תמן מיא ׃ ושמת
את החצר סביב ונתת
את מסך שער החצר ׃
ותשוי ית דרתא סחור
סחור ותתן ית פרסא
תרע דרתא ׃ ולקחת
את שמן המשחה ומ
ומשחת את המשכן
ואת כל אשר בו וקד
וקדשת אתו ואת כל
כליו והיה קדש ׃ ותסב
ית משחא דרבותא
ותרבי ית משכנא
וית כל דביה ותקדיש
יתיה וית כל מנוהי
ותהי קדישא ׃ ומשחת
את מזבח העלה ואת

כל כליו וקדשת את
המזבח והיה המזבח
קדש קדשים ׃ ותרבי
ית מדבחא דעלתא
וית כל מנוהי ותקדי
ותקדש ית מדבחא
ותהי מדבחא קדש
קודשין ׃ ומשחת את
הכיר ואת כנו וקדשת
וקדשת אתו ׃ ותרבי
ית כיורא וית בסיסי
ותקדש יתיה ׃ והקרי
והקרבת את אהרן
ואת בניו אל פתח
אהל מועד ורחצת
אתם במים ׃ ותקריב
ית אהרן וית בנוהי
לתרע משכן ותסחי
יתהון במיא ׃ והלבשת
את אהרן את בגדי
הקדש ומשחת אתו
וקדשת אתו וכהן לי ׃
ותלביש ית אהרן ית
לבושי קודשא ותר
ותרבי יתיה ותקדיש
יתיה וישמש קדמי ׃
ואת בניו תקריב והל
והלבשת אתם כתנת ׃
וית בנוהי תקריב ות
ותלבש יתהון כתונין ׃
ומשחת אתם כאשר
משחת את אביהם
וכהנו לי והיתה להי
להית להם משחתם
לכהנת עולם לדרתם ׃

ותרבי יתהון כמא
דרביתא ית אבוהון ו
וישמשון קדמי ותה
ותהי למהוי להון מ
מרבותא לשמשות
קיים עלם לדריהון ׃
ויעש משה ככל אש
אשר צוה יהוה אתו
כן עשה ׃ ועבד משה
כמא דפקיד יי יתיה
כן עבד ׃ ששי
ויהי בחדש ה
הראשון בשנה השנ
השנית באחד לחדש
הוקם המשכן ׃ והוה
בירחא קדמאה בשנ
בשתא תנייתא בחד
לירחא איתקם משכנ ׃
ויקם משה את המש
המשכן ויתן את אדנ
אדניו וישם את קר
קרשיו ויתן את בריח
בריחיו ויקם את עמו
עמודיו ׃ ואקים משה
ית משכנא ויהב ית
סמכוהי ושוי ית ד
דפוהי ויהב ית עבר
עברוהי ואקים ית ע
סמכוהי ׃ ויפרש את
האהל על המשכן
וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה
כאשר צוה יהוה את
משה ׃ ופרס ית מ
משכנא ושוי ית

ועשית כיור נחשת ׃ הרמ׳ ב׳ כו׳ ׃ ונתת את הכיור ׃ ב׳ כו׳ ׃ דמשכב תביג ׃ ושמת את החצר ׃ ונתת עליה שמן ׃ ונתת על המערכת ׃ אשר נתתה ביד עבדיך ׃ ונתת לעבדך ׃ לאיש ׃ והשבותם נתת ירשת ׃ ראי שמך ׃ אשר נתת את לבך ׃ דדניאל ׃ והם בגלותם ׃ ב׳ כו׳ ׃ ולחם משמרים ׃ ודרוך הטובה נתת להשכילם ׃ ב׳ משחתם ׃ ב׳ מל׳ לישׁ וסימ׳ ומשחת אתם כאשר משחת ׃ כי משחתם בהם מום ׃

כל ליש משכן על בפ״ג אל וסימ׳ ויבא את הארן אל המשכן · כל הקרב הקרב אל משכן יי · יביאוני אל הר קדשו · ואל משכנתיך ·· ויסך ד׳ רפי וסימ׳ ויסך על ארון העדות · ויקפד דוד מהארץ · ויסך אלה בעדו · ויסך בדלתים ים ··

חופאה דמשכנא
עלוהי מלעילא כמא
דפקיד יי ית משה׃
ויקח
ויתן את העדת אל
הארן וישם את הבדים
על הארן ויתן את
הכפרת על הארן מל
מלמעלה׃ ונסיב וי
ויהב ית סהדותא לא
לארונא ושוי ית
אריחיא על ארונא
ויהב ית כפורתא על
על ארונא מלעילא׃
ויבא את הארן אל המש
המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על
ארון העדת כאשר
צוה יהוה את משה׃
ואעיל ית ארונא לב
למשכנא ושוי ית
פרוכתא דפרסא ופ
ופרס על ארונא דס
דסהדותא כמא דפ
דפקיד יי ית משה׃
ויתן
את השלחן באהל
מועד על ירך המש
המשכן צפנה מחוץ
לפרכת׃ ויהב משה
ית פתורא במשכן ז
זמנא על ציבא דמ
דמשכנא ציפונא
מברא לפרוכתא׃ ו
ויערך עליו ערך לח

לחם לפני יהוה כאש
כאשר צוה יהוה את
משה׃ וסדר עלוהי
סידרא לחם קדם יי כמא
דפקיד יי ית משה׃
וישם
את המנרה באהל
מועד נכח השלחן ע
על ירך המשכן נגבה׃
ושוי ית מנרתא במ
במשכן זמנא לקבל
פתורא על ציבא דמ
דמשכנא דרומא׃ ויע
ויעל הנרת לפני י
יהוה כאשר צוה י
יהוה את משה׃ ואד
ואדליק ית בוציניא
קדם יי כמא דפקיד
יי ית משה׃
וישם את
מזבח הזהב באהל
מועד לפני הפרכת׃
ושוי ית מדבחא דד
דדהבא קדם משכן
זמנא קדם פרוכתא׃
ויקטר עליו קטרת
סמים כאשר צוה
יהוה את משה׃ ואס
ואסיק עלוהי קטרת
בוסמין קדם יי כמא
דפקיד יי ית משה׃ שביעי
וישם
את מסך הפתח למש
למשכן׃ ושוי ית
פרסא דתרע משכנא׃

ואת מזבח העלה
שם פתח משכן אהל
מועד ויעל עליו את
העלה ואת המנחה
כאשר צוה יהוה את
משה׃ וית מדבחא
דעלתא שוי לתרע
משכנא משכן זמנא
ואסיק עלוהי ית עלתא
וית מנחתא
כמא דפקיד יי ית מ
משה׃
וישם את הכיר בין
אהל מועד ובין המזבח
המזבח ויתן שמה
מים לרחצה׃ ושוי ית
ית כיורא בין משכן
זמנא ובין מדבחא
ויהב תמן מיא לקידוש׃
ורחצו ממנו משה
ואהרן ובניו את ידי
ידיהם ואת רגליהם׃
ויקדשון מיניה משה
משה ואהרן ית
ובנוהי ית ידיהון וית
רגליהון׃ בבאם אל
אהל מועד ובקרבתם אל
המזבח ירחצו כאשר
צוה יהוה את משה׃
במיעלהון למשכן
זמנא ובמקרבהון ל
למדבחא יסחון כמא
דפקיד יי ית משה׃
ויקם
את החצר סביב למש

ויקטר עליו ה׳ וסימ׳ קטרת · ויקטר עליו קטרת · ויקטר עליו המזבח · ויקטר עליו את עלתו ·· קטרת סמים ד׳ וסימנה והקטיר עליו אהרן · ומלא חפניו · ויקטר עליו קטרת סמים · להקטיר · ומקטירים ·· ואת המנחה ח׳ וסימ׳ ואת מזבח העלה · והעלה הכהן את העלה · ויקח מגוזת את גדי העזים · ביום ההוא קדש המלך · ב׳ בו · את הכבש ואת המנחה · ועל הנשיא · ויקדש · דדה׳ ··

ולמזבח ב̇ וסימ̇ ויתן את מסך שער החצר · בין האולם ולמזבח ·· ענן ד̇ וסימ̇ כי ענן יי̇ על המשכן יומם · וכסה ענן הקטרת את הכפרת · ועתר ענן הקטרת · יפ̇יץ ענן אורו · וחד וענן יי̇ עליהם יומם ·· ובהעלות בהעלוה לעולות ל̇ דבו̇ ·

למשכן ולמזבח ויתן
את מסך שער
החצר ויכל מש
משה את המ
המלאכה
ויקם ית
דרתא
סחו
ס
ז
ס
סחור
למשכנ
ולמדבחא
ויהב ית פרו
פרסא תרע ד
דרתא ושיצי מ
משה ית עבידתא
ויכס
הענן את אהל מועד
וכבוד יהוה מלא
את המשכן וז
וחפא ענא
ית משכנא
ויקרא
יי
ז
ז
אית
איתגלי
ית משכנ
ולא יכל מש
משה לבא אל
אהל מועד כי שכן

עליו הענן וכבוד
יהוה מלא את
המשכן ולא
יכל משה
למיעל
למשה
למ
ז
ז
ל
למיע
למשכן
וימנא א
ארי שרא
עלוהי ענא
ויקרא דיי איתג
איתגלי אישלים
ית משכנא ובהע
ובהעלות הענן
מעל המשכן
יסעו בני יש
ישראל
בכל מסה
מסעיהם
ובא
וב
ז
ז
וב
ובא
ובאוסת
ובאוסתלי
ובאיסתלקות
ענא מעילוי
משכנא נטלין בה

בני ישראל בכל
מטלניהון ואם
לא יעלה
הענן ולא יז
יסעו עד
יום העלו
העלתו
ואם
לא
ז
ז
וס
יסתלק
ענא
ולא נטלין
עד יומא אסת
איסתלקותיה
כי ענן יהוה על המשכ
המשכן יומם ואש
תהיה לילה בו
לעיני כל בית
ישראל
בכל מסע
מסעי
מז
ז
מסעיהם ארי ענא
יקרא דיי על משכנא
ביממא ואשתא הות
בליליא לעיני כל בית
ישראל בכל מטלניהון
חזק

יב̇ סכו̇ מנין פסוקי דספרא ארב̇
ופרשיותיו יא̇ וסדריו כט̇ וחיתוו אהים
לא תקלל

ולא ז̇ ריש פס̇ בספר̇ וסימ̇ ולא יכלה עוד הצפינו · ולא יכלו החרטמים אל משה · ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד · ולא ישמע אלכם פרעה · ולא שמעו אל משה · ולא תותירו ממנו עד בקר · ולא תעלה במעלה על מזבחי ·· ואש ג̇ בטע ואש מתלקחת בתוך הברד · ואש לילה בו · ואש אכלה נאות מדבר ·· ענן יי̇ · וענן יי̇ שמי יי̇ · ושמי יי̇ · ברא יי̇ · ובורא יי̇ ··

קרבן ה֗ קמ֗צ וסימ֗ אדם כי יקריב מכם קרבן ׃ והקדיב מימנו אחד מכל קרבן ׃ ואל פתח אהל מועד לא הביאו ׃ ואם בהמה אשר יקריבו ממנה ׃ ואם כל בהמה טהרה אשר ׃ וסימ֗ אנש חד אייתי בעירא מסאבא ׳׳ג׳׳ בן הבקר ב֗ ושחט ׃ והקריב על בן ׳׳

דריש ספרא ׃ ואהיה מאהל אל אהל ומימשכן ׃ וכחר ויחהר מאהל

גשם לא אגרה ׃ לא לראש אטם ... ל אטם



לזמני ז רבא בלשון וברזנים לזמני לפני ואריאל המלך

ויקרא אל משה ב֗ וכימינהון ויקרא אל משה ׃ דריש ספר ׃ וישכן כבוד ׃

ויקרא אל משה וידבר יהוה
אליו מאהל מועד
לאמר ׃ וקרא למשה
ומליל יי עימיה מנה
משכן זימנא למימר ׃
דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם אדם
כי יקריב מכם קרבן
ליהוה מן הבהמה
מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם ׃
מליל עם בני ישראל
ותימר להון אנש ׃

ארי יקריב מנכון קו
קורבנא קדם יי מן
בעירא מן תורי ומן
ענא תקרבון ית קור
קורבנכון ׃ אם עלה
קרבנו מן הבקר זכר
תמים יקריבנו אל
פתח אהל מועד יקריב
יקריב אתו לרצנו לפני
יהוה ׃ אם עלתא קור
קורבנא מן תורי דכר
שליב יקריביניה ל
לתרע משכן זימנא

יקריב יתיה לרעוא
ליה קדם יי ׃ וסמך
ידו על ראש העלה
ונרצה לו לכפר עליו ׃
ויסמוך ידה על ריש ע
עלתא ויתירעי ליה
לכפרא עלוהי ׃ ושחט
את בן הבקר לפני יי
יהוה והקריבו בני א
אהרן הכהנים את
הדם וזרקו את הדם
על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד ׃ ויכ

כל בן דאית בטעמ֗ נקוד ביצירו ב֗מ֗ז ראשון בטע ובסגול וסימ֗ ושחט את בן הבקר ׃ בן הישראלית ׃ את זכריה בן יברכיהו ׃ זכריה בן משלמיה ׃ בן יאיר בן שמעי ׃ את בת משלם בן ברכיה ׃ הלבן מאה שנה ׃ וכל מבן ומבן רבו פתח דכל בן במקת דבות פתחו במ֗ד ביצרי ׃ בן ששי ליעקב ׃ ויפלט בן אחד ׃ ולמפיבשת בן קטן ׃ והוליד בן פרוץ ׳׳ז׳׳ וסמך ידו ד֗ על ראש ׃ קרבנו ׃ השעיר ׃ ביתי האדי ׃

גיחוח ה מלא בליש וסימ והקטרת את כל האיל המזבחה ולקחת אתם מידם וקרבו וכרעיו ניחוחכם יחזקאל ניחוחין
דעזרא ירחץ ה ב וא וסימ והקרב והכרעים וקרבו וכרעיו והיה לפנות ערב פעמיו ירחץ ואם לא יכבס בתר קמ

ויכוס ית בר תורי קדם
קדם יי ויקרבון בני
אהרן כהניא ית דמא
ויזרקון ית דמא על
מדבחא סחור סחור
די בתרע משכן זימנא
והפשיט את העלה
ונתח אתה לנתחיה
וישלח ית עלתא ויפ
ויפליג יתה לאיברהא
ונתנו בני אהרן הכהן
אש על המזבח וערכו
עצים על האש ויתנון
בני אהרן כהנא אישא
אישתא על מדבחא
ויסדרון אעיא על
אישתא וערכו בני
אהרן הכהנים את
הנתחים את הראש
ואת הפדר על העצים
אשר על האש אשר
על המזבח ויסדרון
בני אהרן כהנא ית
איבריא ית רישא
וית פדרא על אעיא
די על אישתא די על
מדבחא וקרבו וכרעיו
ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל המזבח
המזבחה עלה אשה
ריח ניחח ליהוה וגו
וגויה וכרעוהי יחלל
במיא ויסק כהנא ית
כולה למדבחא עלתא
קורבן דמתקבל ברעוא

קדם יי
ואם מן הצאן
קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר
תמים יקריבנו ואם
מן ענא קורבניה מן
אימריא או מן בני עזי
עזיא לעלתא דכר
שלים יקרביניה ושח
ושחט אתו על ירך ה
המזבח צפנה לפני
יהוה וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על
המזבח סביב ויכוס יי
יתיה על שידא דמדב
דמדבחא ציפונא קדם
יי ויזרקון בני אהרן
כהניא ית דמיה על
מדבחא סחור סחור
ונתח אתו לנתחיו ואת
ראשו ואת פדרו וערך
הכהן אתם על העצים
אשר על האש אשר
על המזבח ויפליג יתי
לאיברוהי ית רישיה
וית תרביה ויסדר כהנא
יתהון על אעיא די על
אישתא די על מדבחא
והקרב והכרעים ירחץ
במים והקריב הכהן
את הכל והקטיר
המזבחה עלה הוא
אשה ריח ניחח ליהוה
וגוא וכרעיא יחליל
במיא ויקריב כהנא

ית כולא ויסק למדבחא
עלתא היא קורבנא
דמתקבל ברעוא קדם
יי
ואם מן העוף עלה
קרבנו ליהוה והקריב
מן התרים או מן בני
היונה את קרבנו ויהי
ואם מן עופא עלתא
קורבניה קדם יי ויקרב
מן שפנינא או מן בני
יונה ית קורבניה וי
והקריבו הכהן אל
המזבח ומלק את ראש
ראשו והקטיר המז
המזבחה ונמצה דמו
על קיר המזבח ויק
ויקרביניה כהנא לי
למדבחא ומלוק ית
רישיה ויסק למדבחא
ויתמיצי דמיה על
כותלא דמדבחא וה
והסיר את מראתו
בנצתה והשליך אתה
אצל המזבח קדמה
אל מקום הדשן ויעד
ויעדי ית זפקיה באוכ
באוכליה וירמי יתה בסי
בסטר מדבחא קדומא
לאתר דמושדין קיט
קיטמא ושסע אתו
בכנפיו לא יבדיל
והקטיר אתו הכהן
המזבחה על העצים
אשר על האש עלה

מין בני ומין בני ד וסימ ואם מן העוף ועשה את האחד מן התרים ויאמר יי אל בני ישראל הלא האפן הובישה והתאנה אמללה
יכל דה דבר מין בני ומין בני במין מבני ומבני ויהיו בני אולם אנשים ואלה העמדים ובניהם אלה מבני גד ומבני יששכר יודעי
ויחלקום בגורלות אלה גם אתם הקדיש המלך כל אלה מבני עבד אדום וכל לאיש ארמית מין בני ומין בני בציבתה ל דבות

ומשמנה ג׳ וסימ׳ והקטיר הכהן את אזכרתה · מסלת המנחה ומשמנה · מסלתה ומשמנה את כל · וחד ואת כל חלבו שמנה ׃
חלות ג׳ בליש׳ וסימ׳ קרבן מנחה מאפה תנור · ואם על תודה יקריבנה · קדשי דס׳ · ולקחת סלת ואפית אתה ׃ מסלתה ל׳ ג

הוא אשה ריח ניחח
ליהוה ׃ ויפריק יתיה
בגדפוהי לא יפריש ׃
ויסיק יתיה כהנא למ׳
למדבחא על אעיא
די על אישתא עלתא
הוא קורבן דמתקבל
ברעוא קדם יי ׃
ב ונפש כי
תקריב קרבן מנחה
ליהוה סלת יהיה קר׳
קרבנו ויצק עליה
שמן ונתן עליה לבנה ׃
ואינש ארי יקריב קו׳
קורבן מנחתא קדם
יי סולתא יהא קורבנה
ויריק עלה מישחא
ויתן עלה לבונתא ׃
והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ משם
מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל לבנ׳
לבנתה והקטיר הכהן
את אזכרתה המזבחה
אשה ריח ניחח ליהוה ׃
וייתינה לות אהרן בני
כהניא ויקמוץ מתמן
בקומציה מסולתא
וממישחא על כל לבו׳
לבונתא ויסיק כהנא
ית אדכרתא למדבחא
קורבן דמתקבל ברעוא
קדם יי ׃ והנותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו
קדש קדשים מאשי

יהוה ׃ ודישתאר
מן מנחתא לאהרן
ולבנוהי קודש קודש׳
קודשין מקורבניא
דיי ׃
וכי תקרב קרבן מנחה
מאפה תנור סלת חלת
מצת בלולת בשמן
ורקיקי מצות משחים
בשמן ׃ וארי תקריב
קורבן מנחתא מאפה
תנור סולתא גריצן
פטירן דפילן במשח
ואספוגין פטירין דמשי׳
דמשיחין במשח ׃
ואם מנחה על המחבת
המחבת קרבנך סלת
בלולה בשמן מצה
תהיה ׃ ואם מנחתא
על מסריתא קרבנך
סולתא דפילא במשח
במשח פטיר תהא ׃
פתות אתה פתים ויצ׳
ויצקת עליה שמן ׃
מנחה היא ׃ בצע יתה
ביצוען ותריק עלה
מישחא מנחתא היא ׃
ואם
מנחת מרחשת קרבנך
סלת בשמן תעשה ׃
ואם מנחתא דרדתא
קורבנך סולתא במשח
תתעביד ׃ והבאת את
המנחה אשר יעשה
מאלה ליהוה והקריבה

והקריבה אל הכהן
והגישה אל המזבח ׃
ותעיל ית מנחתא
דיתעביד מאילין קו׳
קדם יי ויקרבנה לות
כהנא ויקרבינה לות
מדבחא ׃ והרים הכה׳
הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר
המזבחה אשה ריח
ניחח ליהוה ׃ ויפרש
כהנא מן מנחתא
ית אדכרתה ויסיק
למדבחא קורבן דמו׳
דמתקבל ברעוא קדם
יי ׃ והנותרת מן המנחה
לאהרן ולבניו קדש׳
קדשים מאשי יהוה ׃
ודישתאר מן מנחתא
לאהרן ולבנוהי קודש
קודשין מקורבניא
דיי ׃ כל המנחה אשר
אשר תקריבו ליהוה
לא תעשה חמץ כי
כל שאר וכל דבש לא
תקטירו ממנו אשה
ליהוה ׃ כל מנחתא
דיתקרבון קדם יי לא
תתעביד חמיע ארי
כל חמיר וכל דבש לא
תסקון מיניה קורבנא
קדם יי ׃ קרבן ראשית
תקריבו אתם ליהוה ׃
ואל המזבח לא יעלו
לריח ניחח ׃ קורבן קד׳

תקרב ו׳ חס׳ ה׳ בליש׳ וסימ׳ וכי תקרב קרבן מנחה מאפה · ויקרבו בני אהרן · ויקרבו אל יהושע · הקרב את קרבנך · תקרבון אל׳
ושמעתיו · והעלה אשר יקריב הנשיא · קרבו גברין בשראין · קרבו אמרין קדם מלכא · והקרבו לחנכת ׃ ואל המזבח ג׳ וסימנה
קרבן ראשית תקריבו · אך אל הפרכה לא יבא · ושמרו משמרתך ומשמרת ׃ ב׳ ריש פס׳ כל כל וכל · כל המנחה · כל המשכב אשר ׃

זבח שלמים ו̇ בליש וסימ̇ ואם זבח שלמים קרבנו · ואם מן הצאן קרבנו · הצי · וכי תזבחו זבח שלמים · ואיש כי יקריב זבח שלמים
ועשיתם שעיר עזים · ואת האיל יעשה זבח שלמים · ואם מן הבקר הוא מקריב · · הכליות ב̇ מל בעג ד ואם זבח שלמים · ובתר ד ונפשו כי ·

קרבנא תקרבון יתה
יתהון קדם יי ולמדבחא
לא יסקון לאתקבלא
ברעוא׃ וכל קרבן מנ
מנחתך במלח תמלח
ולא תשבית מלח
ברית אלהיך מעל מ
מנחתך על כל קרבנך
תקריב מלח׃ וכל קרו
קורבן מנחתך במילחא
תימלח ולא תבטל
מלח קיים אלהך מעל
מנחתך על כל קורבנך
תקרב מילחא׃

וישראל

ואם
תקריב מנחת בכורים
ליהוה אביב קלוי בא
באש גרש כרמל תקז
תקריב את מנחת
בכוריך׃ ואם תקריב
מנחת בכורין קדם יי
אביב קלי בנור פירוכן
רכיכן תקריב ית מנחת
ביכוריך׃ ונתת עליה
שמן ושמת עליה לה
לבנה מנחה היא׃ ותתן
עלה מישחא ותשוי
עלה לבונתא מנחתא
היא׃ והקטיר הכהן
את אזכרתה מגרשה
ומשמנה על כל לבנתה
אשה ליהוה׃ ויסיק
כהנא ית אדכרתא
מגירשא ומימשחא
על כל לבונתא קורבנא
קדם יי׃

ג ואם זבח שלמים
קרבנו אם מן הבקר
הוא מקריב אם זכר
אם נקבה תמים יקרה
יקריבנו לפני יהוה׃
ואם ניכסת קודשין
קורבניה אם מן תורי
הוא מקרב אם דכר
אם נוקבא שלים יקרו
יקרביניה קדם יי׃ וסו
וסמך ידו על קרבנו
ושחטו פתח אהל
מועד וזרקו בני אהרן
אהרן הכהנים את
הדם על המזבח סביב׃
ויסמוך ידיה על ריש
קורבניה ויכסיניה
בתרע משכן זמנא
ויזרקון בני אהרן כהניא
ית דמא על מדבחא
סחור סחור׃ והקריב
מזבח השלמים אשה
ליהוה את החלב המכ
המכסה את הקרב ו
ואת כל החלב אשר
על הקרב׃ ויקרב מנו
מניכסת קודשיא קו
קורבנא קדם יי ית
תרבא דחפי ית גוא וי
וית כל תרבא די על
גוא׃ ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר על
עליהן אשר על הכסל
הכסלים ואת היתרת

על הכבד על הכליות
יסירנה׃ וית תרתין
כוליין וית תרבא די
עליהון די על גססיא
וית חצרא די על כבדא
על כוליתא יעדינה׃
והקטירו אתו בני א
אהרן המזבחה על
העלה אשר על העצ
העצים אשר על האש
אשה ריח ניחח ליהוה׃
ויסקון יתיה בני אהרן
למדבחא על עלתא
די על אעיא די על א
אישתא קורבן דמתק
דמתקבל ברעוא קדם
יי׃
ואם מן הצאן קרבנו
לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים
יקריבנו׃ ואם מן ענא
קורבניה לניכסת קו
קודשיא קדם יי דכר
או נוקבא שלים יקרי
יקרביניה׃ אם כשב
הוא מקריב את קרבנו
והקריב אתו לפני י
יהוה׃ אם אימר הוא
מקריב ית קורבניה
ויקריב יתיה קדם יי׃
וסמך את ידו על ראו
ראש קרבנו ושחט אז
אתו לפני אהל מועד
וזרקו בני אהרן את
דמו על המזבח סביב׃

כב קמיצי סמוכי לזרק וסימ̇ ומפרי העץ אשר בתוך הגן · ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם · מנחתך במלח תמלח · עוד העם רב · ויאמר
עלי לך שכב · וישכימו בבקר ממחרת · וימלאו את בליהם בר · העשה בירעה האחת · וחברו · ויקרא משה ליהושע · ויצו אתו · ויאמר ...
חרש עצים נטה קו · ויסד ארץ · מירכתי ארץ · נער ודד · וישלחו חורם · חיל ארם · מלך ארם · אזנך ושמע · וחברון · וירדת לפני הגלגל · ·

עולה ג̇ חל וסימ׳ ואם זבח שלמים קרבנו׳ ואם מן הצאן קרבנו׳ ואם עז קרבנו׳ והקריבו ג̇ וסימ׳ והקריבו הכהן
אל המזבחה׳ ואם עז קרבנו והקריבו׳ והקריבו לפני יי׳ וכבר עליה׳ לאשמת ב̇ וסימ׳ אם הכהן המשיח׳ לא תביאו את השביה׳

ויסמוך ית ידיה על
ריש קורבניה ויכוס
יתיה קדם משכן זימנא
ויזרקון בני אהרן ית
דמיה על מדבחא סח
סחור סחור והקריב
מזבח השלמים אשה
ליהוה חלבו האליה
תמימה לעמת העצה
יסירנה ואת החלב ה
המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על ה
הקרב ויקריב מנכסת
קודשיא קורבנא קדם
יי תרביה אליתא שלי
שלמתא לקביל שיו
שיזרתא יעדינה וית
תרבא ית דחפי ית גוא
וית כל תרבא די על גוא
ואת שתי הכלית ואת
החלב אשר עליהן א
אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה וית
תרתין כוליין וית תרבא
די עליהן די על גיססי
וית חצרא די על כבדא
על כולייתא יעדינה
והקטירו הכהן המזב
המזבחה לחם אשה
ליהוה ויסקיניה כהנ
למדבחא לחים קורבנ
קדם יי
ואם עז קרבנו והקריבו
לפני יהוה ואם בנ

עיזא קורבניה ויקרב
ויקרביניה קדם יי
וסמך ידו על ראשו
ושחט אתו לפני אהל
מועד וזרקו בני אהרן
את דמו על המזבח
סביב ויסמוך ית
ידיה על רישיה ויכוס
יתיה קדם משכן זימנא
ויזרקון בני אהרן ית
דמיה על מדבחא סח
סחור סחור והקריב
ממנו קרבנו אשה
ליהוה את החלב המ
המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על
הקרב ויקריב מיניה
קורבניה קדם יי ית
תרבא דחפי ית גוא
וית כל תרבא די על
גוא ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עלי
עליהן אשר על הכס
הכסלים ואת היתרת
על הכבד על הכלית
יסירנה וית תרתין
כוליין וית תרבא די
עליהון די על גיססיא
וית חצרא די על כבדא
על כולייתא יעדינה
והקטירם הכהן המזב
המזבחה לחם אשה
ליהוה לריח ניחח כל
חלב ליהוה ויסקינון
כהנא למדבחא לחים

קורבנא לאתקבלא
ברעוא כל תרבא קדם
יי חקת עולם לדרתי
לדרתיכם בכל מושבתי
מושבתיכם כל חלב ו
וכל דם לא תאכלו קי
קיים עלם לדריכון ב
בכל מותבניכון כל
תרבא וכל דמא לא ת
תיכלון

רביעי

ד וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי עם
משה למימר דבר
אל בני ישראל לאמר
נפש כי תחטא בשגגה
מכל מצות יהוה אש
אשר לא תעשינה
ועשה מאחת מהנה
מליל עם בני ישראל
למימר אינש ארי
יחוב בשלו מכל פיקו
פיקודיא דיי דלא
כשרין לאתעבדא ו
ויעביד מחדא מנהון
אם הכהן המשיח יח
יחטא לאשמת העם
והקריב על חטאתו
אשר חטא פר בן בקר
תמים ליהוה לחטאת
אם כהנא רבא יחוב
לחובת עמא ויקריב
על חובתיה דחב תור
בר תורי שלים קדם יי
לחטאתא והביא את
הפר אל פתח אהל

המזבחה ל̇ב̇ וסימ׳ ולנזית׳ והקטרת׳ וקרבן וכרעיו׳ והקרב והכרעים׳ ומלק את ראשו׳ ושסע אתו בכנפיו׳ והביאה אל הכהן׳
והרים׳ והקטיר׳ והקטירו׳ והקטירם׳ ואת כל חלבו׳ חלבו׳ ואת כל חלבת שור׳ והביאה׳ אשם׳ החזה׳ חלבהן׳ את הקרב ואת
הכרעים׳ ויקח את החלב׳ וירחץ׳ וישימו׳ והעלה הכהן את העלה׳ החטאת׳ והמנחה׳ ויקבלו הכהנים ג̇ בו׳ וישלחהו

ל׳ פס ואת את ואת ואת וסימ׳ והקריב מזבח השלמים ׳ ואת כל חלב פר החטאת׳ ואת האיל יעשה זבח שלמים ׳ ואת כל שללה׳ תקבץ ׳ ואם נבלמו מכל אשר עשו׳ ויאמר אלהם עבדי אבני׳ דיונה ׳ את עשו שנאתי ׳׳׳ וקרבו ב׳ וכרעיו ירחץ ׳ ופרשו ׳׳׳

מועד לפני יהוה וס׳
וסמך את ידו על רי׳
ראש הפר ושחט את
הפר לפני יהוה ויעיל
ית תורא לתרע משכן
זימנא קדם יי ויסמי׳
ויסמוך ית ידיה על
ריש תורא ויכוס ית
תורא קדם יי ולקח
הכהן המשיח מדם
הפר והביא אתו אל
אהל מועד ויסב כהנ׳
רבא מדמא דתורא
ויעיל יתיה למשכן
זימנא וטבל הכהן
את אצבעו בדם והזה
מן הדם שבע פעמים
לפני יהוה את פני הז׳
פרכת הקדש ויטבול
כהנא ית אצבעיה
בדמא וידי מן דמא
שבע זימנין קדם יי
קדם פרוכתא דקודשא
ונתן הכהן מן הדם על
קרנות מזבח קטרת
הסמים לפני יהוה א׳
אשר באהל מועד
ואת כל דם הפר ישפך
אל יסוד מזבח העלה
אשר פתח אהל מועד
ויתן כהנא מן דמא
על קרנת מדבחא קט׳
קטורת בוסמיא קדם
יי די במשכן זימנא
וית כל דמא דתורא

ישפוך ליסודא דמדי׳
דמדבחא דעלתא די
בתרע משכן זימנא
ואת כל חלב פר החט׳
החטאת ירים ממנו
את החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב
אשר על הקרב וית
כל תרב תורא דחטאתא
יפריש מניה ית תרבא
דחפי ית גויא וית כל
תרבא די על גויא ואת
שתי הכלית ואת החלב
אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתי׳
היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה וית
תרתין כולין וית תרבא
דעליהון די על גיססי׳
וית חצרא על כבדא
על כוליתא יעדינה
כאשר יורם משור
זבח השלמים והקטי׳
והקטירם הכהן על
מזבח העלה כמא
דאתפרש מתור ניכו׳
ניכסת קודשיא ויסי׳
ויסקינון כהנא על
על מדבחא דעלתא
ואת עור הפר ואת כל
בשרו על ראשו ועל
כרעיו וקרבו ופרשו
וית משך תורא וית
כל בשרא על רישיה
ועל כרעוהי וגויה

ואוכליה והוציא את
כל הפר אל מחוץ למ׳
למחנה אל מקום
טהור אל שפך הדשן
ושרף אתו על עצים
באש על שפך הדשן
ישרף ויפיק ית תורא
למברא למשריתא
לאתר דכי לאתר בית
מישד קיטמא ויוקיד
יתיה על אעיא באיש׳
באישתא על אתר
בית מישד קיטמא
יתוקד
ואם כל עדת ישראל
ישגו ונעלם דבר מעי׳
מעיני הקהל ועשו
אחת מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה
ואשמו ואם כל כניש׳
כנשתא דישראל יטעו׳
ישתלון ויהי מכסא
מניהון פתגמא מעיני
קהלא ויעבדון חדא
מכל פקודיא דיי די
לא כשרין לאתעבד׳
ויחובון ונודעה
החטאת אשר חטאו
עליה והקריבו הקהל
פר בן בקר לחטאת
והביאו אתו לפני א׳
אהל מועד ותתידע
חובתא דיחבו עלה
ויקרבון קהלא תור
בר תורי לחטאתא

עדת ישראל ו׳א׳ בליש׳ וסימ׳ דברו אל כל עדת ישראל לאמר ׳ ושחטו אתו כל קהל ׳ ונכרתה הנפש ההיא מעדת ישראל ׳ כל עדת ישראל יעשו אתו ׳ ואת כל עדת ישראל ישגו ׳ המעט מכם כי הבדיל ׳ הארץ אשר הכה יי׳ ׳ ומיחר אל כל עדת ישראל יקיבתי ׳ ושלאחריו ׳ והמלך שלמה וכל עדת ישראל ׳ וחברו דדה ׳׳׳ וכל דם ד׳ וסימ׳ חקת עולם לדרתיכם ׳ וכל דם לא תאכלו ׳ ויצוה המלך את אוריה הכהן ׳ ב׳ בו ׳׳

המשיח ד׳ בתור׳ וסימ׳ אם הכהן המשיח׳ ולקח הכהן המשיח׳ והביא הכהן המשיח מדם הפר׳ והכהן המשיח תחתיו …
חטאת הוא ל׳ בתור׳ וסימ׳ ואת בשר הפר׳ דתיצוה׳ והוציא את הפר אל מחוץ׳ וסמך ידו׳ דשעיר דנשיא׳ והזה מדם החטאת׳

ויתיתון יתיה לקדם מ
משכן זמנא׃ וסמכו
זקני העדה את ידיהם
על ראש הפר לפני יי
יהוה ושחט את הפר
לפני יהוה׃ ויסמכון
סבי כנישתא ית ידיהון
על ריש תורא קדם יי
ויכוס ית תורא קדם יי׃
והביא הכהן המשיח
מדם הפר אל אהל
מועד׃ ויעיל כהנא ר
רבא מדמא דתורא
למשכן זמנא׃ וטבל
הכהן אצבעו מן הדם
והזה שבע פעמים יה
לפני יהוה את פני הפ
הפרכת׃ ויטבול כהנא
אצבעיה מן דמא וידי
שבע זמנין קדם יי
קדם פרוכתא׃ ומן הד
הדם יתן על קרנת
המזבח אשר לפני יי
יהוה אשר באהל
מועד ואת כל הדם יש
ישפך אל יסוד מזבח
העלה אשר פתח אהל
מועד׃ ומן דמא יתן
על קרנת מדבחא
די קדם יי די במשכן
זמנא וית כל דמא
ישוד ליסודא מדבחא
דעלתא די בתרע מש
משכן זמנא׃ ואת
כל חלבו ירים ממנו

והקטיר המזבחה׃
וית כל תרבא יפריש
מניה ויסיק למדבחא׃
ועשה לפר כאשר
עשה לפר החטאת
כן יעשה לו וכפר ע
עליהם הכהן ונסלח
להם׃ ויעביד לתורא
כמא דעבד לתורא
דחטאתא כן יעביד
ליה ויכפר עליהון כ
כהנא וישתביק להון׃
והוציא את הפר אל
מחוץ למחנה ושרף
אתו כאשר שרף
את הפר הראשון ח
חטאת הקהל הוא׃ וי
ויפיק ית תורא למ
למברא למשריתא
ויוקיד יתיה כמא
דאוקיד ית תורא קד
קדמאה חטאת קהל
הוא׃

אשר נשיא יחטא
ועשה אחת מכל מ
מצות יהוה אלהיו
אשר לא תעשינה
בשגגה ואשם׃ ואם
רבא יחוב ויעביד חד
מכל פקודיא דיי די
לא כשרין לאתעבדא
בשלו ויחוב׃ או הודע
הודע אליו חטאתו
אשר חטא בה והביא
את קרבנו שעיר

עזים זכר תמים׃ או
אתידע ליה חובתיה
דחב בה וייתי ית קו
קורבניה צפיר בר
עזין דכר שלים׃ ו
וסמך ידו על ראש
השעיר ושחט אתו
במקום אשר ישחט
את העלה לפני יהוה
חטאת הוא׃ ויסמוך
ידיה על ריש צפירא
ויכוס יתיה באתרא
די יכוס ית עלתא
קדם יי חטאתא הוא׃
ולקח הכהן מדם הח
החטאת באצבעו ונ
ונתן על קרנת מזבח
העלה ואת דמו ישפ
ישפך אל יסוד מזבח
העלה׃ ויסב מדמא
דחטאתא באצבעיה
ויתין על קרנת מדבחא
דעלתא וית דמא יש
ישוד ליסוד מדבחא
דעלתא׃ ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כח
כחלב זבח השלמים
וכפר עליו הכהן מח
מחטאתו ונסלח לו׃ ו
וית כל תרביה יסיק
למדבחא כתרב נכסת
קודשיא ויכפר עלוהי
כהנא מחובתיה די חב
וישתביק ליה׃ חמישי
ואם נפש

חטאת ז׳ פתח׳ וסימ׳ וכפר אהרן על קרנתיו׳ חטאת הקהל הוא׳ מלבד חטאת הכפרים׳ כי חטאת קסם מרי׳ ותהי חטאת …
הנערים גדולה׳ חטאת יהודה כתובה׳ חטאת פ׳ מו דבר שפתימו׳ וכל תדיסר דכות פתח במא קמ׳ רתם המרכבה …
את כל הפר׳ תניג׳ והוציא את הפר׳ קדמ׳ ואת כל חלב פר החטאת ירים׳ תנ׳ ואת כל חלבו ירים׳ ואת כל חלבו יקטיר׳

אשר ט׳ בת׳ ל׳ וסימ׳ ואת כל חלבה יסיר · בתרא · והביאה אל הכהן · ידיו תביאנה · שוק התרומה וחזה התנופה · ידרשים יהוו
לאלהיהם · כל איש אשר בו מום · לא יהיה לכהנים הלוים · והקריב את אשירה לה׳ ישראל · ואתנה לבית אביך · וכל מאשי דבות׳

אחת תחטא בשגגה
מעם הארץ בעשתה
אחת ממצות יהוה
אשר לא תעשינה
ואשם ׀ ואם אינש חד
ביחוב בשלו מעמא
דארעא במעבדיה
חד מפיקודיא דיי
די לא כשרין לאית
לאתעבדא ויחוב ׀
או הודע אליו חטא
חטאתו אשר חטא
והביא קרבנו שעירת
עזים תמימה נקבה
על חטאתו אשר חט
חטא ׀ או אתידע ליה
חובתיה די חב וייתי
ית קורבניה צפירת
עיזיא שלימתא נק
נוקבא על חובתיה
די חב ׀ וסמך את ידו
על ראש החטאת
ושחט את החטאת
במקום העלה ׀ ויסמ
ויסמוך ידיה על ריש
ריש חטאתא ויכוס ׀
ית חטאתא באתרא
דעלתא ׀ ולקח הכהן
מדמה באצבעו ונתן
על קרנת מזבח העלה
ואת כל דמה ישפך
אל יסוד המזבח ׀ ויה
ויסב כהנא מדמה
דחטאתא באצבעיה
ויתן על קרנת מדבח

דעלתא וית כל דמא
ישוד ליסודא דמדבח ׀
ואת כל חלבה יסיר
כאשר הוסר חלב
מעל זבח השלמים
והקטיר הכהן המזב
המזבחה לריח ניחח
ליהוה וכפר עליו הכ
הכהן ונסלח לו ׀ וית
כל תרבא יעדי כמא
דעדא תרבא אימר
מעל נכסת קודשיא
ויסיק כהנא למדבחא
לאתקבלא ברעוא
קדם יי ויכפר עלוהי
כהנא וישתבק ליה ׀ ש
ואם
כבש יביא קרבנו לה
ליהוה לחטאת נקבה
תמימה יביאנה ׀ ואם
אימר ייתיה קורבניה
לחטאתא נוקבתא
שלימתא ייתינה ׀
וסמך את ידו על רא
ראש החטאת ושחט
אתה לחטאת במקום
אשר ישחט את העל
העלה ׀ ויסמוך ידיה
על ריש חטאתא
ויכוס יתיה לחטאתא
באתרא די יכוס ית
עלתא ׀ ולקח הכהן
מדב החטאת
באצבעו ונתן על
קרנות מזבח העלה

ואת כל דמה ישפך
אל יסוד המזבח ׀ וית
ויסב כהנא מדמא
דחטאתא באצבעיה
ויתן על קרנת מדבחא
דעלתא כל דמא ישוד
ישוד ליסודא דמד
דמדבחא ׀ ואת כל
חלבה יסיר כאשר
יוסר חלב הכשב מז
מזבח השלמים והקטיר
והקטיר הכהן אתם
המזבחה על אשי יה
יהוה וכפר עליו הכ
הכהן על חטאתו
שש׳ אשר חטא ונסלח
לו ׀ וית כל תרבא יעדי
כמא דמתעדי תרב
אימר מניכסת
קודשיא ויסיק כהנ
יתהון למדבחא על
קורבניא דיי ויכפר
עליהי כהנא על
חובתיה די חב ויש
וישתבק ליה ׀
ה ונפש כי
תחטא ושמעה קול
אלה והוא עד או רא
ראה או ידע אם
לוא יגיד ונשא עונו
ואינש ארי יחוב
וישמע קל מומי יי
והוא סהיד או חזא
או ידע אם לא יחוי
ויקביל חוביה ׀ או

יביא טו׳ ל׳ בגל׳ וה׳ חס׳ וסימ׳ ואם כבש יביא קרבנו · ואת אשמו יביא · המקריב זבח שלמיו · וביום השמיני יביא שתי תרים ·
וזאת תורת הנזיר · ויהי כאשר בא עליכם · יביא יי׳ עליך · אשר יביא צוארו · ויהי יביא את הארץ · המנחה · ויאכלו וישבעו מאד ·
כרם היה לשלמה · כי את כל מעשה · וגם אלהיהם וגם נסיכיהם · וחד ויביא עזרא · לוא ב׳ מל׳ בתו׳ אם לוא יגיד לקים

להרע ג̇ וסימ׳ ויאבינן התל בי · להרע או להיטיב · אנכי מיחל להרע · וחכמים המה להרע ולהיטב · כאשר זממתי להרע לכם ·
נשבע להרע ולא ימיר ··· כפרה מחטאתו ג̇ בליש׳ וסימ׳ ואת כל חלבו יקטיר המזבחה · והביא את אשמו ואת השני יעשה ··

נפש אשר תגע בכל
דבר טמא או בנבלת
חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנ
בנבלת שרץ טמא
ונעלם ממנו והוא
טמא ואשם ׃ או א
אנש די יקרב מיד
מידעם מסאב או בנ
בניבלת חיתא מסא
מסאבא או בנבלת
בעירא מסאבא או
בניבלת ריחשא מס
מסאב ויהי מכסא
מיניה והוא סאיב
והב ׃ או כי יגע בטמא
בטמאת אדם לכל ט
טמאתו אשר יטמא
בה ונעלם ממנו והוא
ידע ואשם ׃ או ארי
יקרב בסואבת אינשא
לכל סובתיה די יסתא
יסתאב בה ויהי מכ
מכסא מיניה והוא
ידע וחב ׃ או נפש כי
תשבע לבטא בשפתים
להרע או להיטיב לכל
אשר יבטא האדם
בשבעה ונעלם ממנו
והוא ידע ואשם לא
לאחת מאלה ׃ או א
אנש ארי יקיים לק
לפרשא בסיפוהי לא
לאבאשא או לאוטבא
לכל די יפריש אנשא
בקיום ויהי מכסא
מיניה והוא ידע ות
וחב לחדא מאלין ׃
והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר
חטא עליה ׃ ויהי א
ארי יחוב לחדא מא
מאילין ויודי די חב
עלה ׃ והביא את אש
אשמו ליהוה על ח
חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כש
כשבה או שעירת עז
עזים לחטאת וכפר
עליו הכהן מחטאתו ׃
וייתי ית אשמיה קדם
יי על חובתיה די חב
נקובתא מן ענא אמ
אמרתא או צפירת
עזין לחטאתא ויכפר
עלוהי כהנא מחובתיה ׃
ואם לא תגיע ידו די
שה והביא את אשמו
אשר חטא שתי תרים
או שני בני יונה לי
ליהוה אחד לחטאת
ואחד לעלה ׃ ואם
לא תמטי ידיה כמ
כמיסת שיתא וייתי
ית חובתיה די חב תר
תרתין שפנינין או ת
תרין בני יוני קדם
יי חד לחט
לחטאתא וחד
לעלתא ׃ והביא אתם
אל הכהן והקריב את
אשר לחטאת ראשנה
ומלק את ראשו ממו
ממול ערפו ולא יבדי
יבדיל ׃ וייתי יתהון ל
לכהנא ויקריב ית
דלחטאתא קדמיתא
וימלוק ית רישיה
מלקביל קדליה ולא
יפריש ׃ והזה מדם
החטאת על קיר המ
המזבח והנשאר בדם
ימצה אל יסוד המז
המזבח חטאת הוא ׃
וידי מדמא דחטאתא
על כותל מדבחא ודי
ודישתאר בדמא ית
יתמצי ליסודא דמ
דמדבחא חטאתא
הוא ׃ ואת השני יע
יעשה עלה כמשפט
וכפר עליו הכהן מח
מחטאתו אשר חטא
ונסלח לו ׃ וית תנינא
יעביד עלתא כדחזי
ויכפר עלוהי כהנא
מחובתיה דיחב ויש
וישתבק ליה ׃
ואם לא
תשיג ידו לשתי תרים
או לשני בני יונה
והביא את קרבנו א
אשר חטא עשירת
האיפה סלת לחטאת
לא ישים עליה שמן

בי״א · מקמות סמוכא הפשטא ליתיב וסימ׳ או בנבלת בהמה טמאה · אחרי הכתו את סיחן · כי מאפו את תורת · איש יושב
על כסא דודי · כל מעבר מטה מוסרה · איש הולך אחרי שרירת לבו · דירמיה · שקר הנביאים נבאים · ידי מלכות תחות כל שמיא · די
כל מלך רב ושליט · כל חדד · דעזרא · די מדת עבר נהרא · דעזרא ··· האפה ב̇ חס וסימ׳ ואם לא תשיג · זה קרבן אהרן ובניו ··

ולא יתן ג׳ וסימ׳ ולא יתן המשחית׳ ולא יתן עליו לבנה׳ דואם לא תשיג׳ והביא האיש אל אשתו ׳׳ וכחש ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ מלא׳ וסימ׳ וכחש בעמיתו בפקדון׳ וכחש בה ונשבע שקר לא ראיתי׳ קדמ׳ מלא׳ וב׳ בתרא׳ לעיל ׳׳ שגגה ל׳ דבוק׳

ולא יתן עליה לבנה
כי חטאת הוא ׃ ואם
לא תדביק ידיה לתר
לתרתין שפנינין או
לתרין בני יונה וייתי
ית קורבניה דחב חד
מן עשרא סלת סאין
סולתא לחטאתא
ולא ישוי עלה לבונת
מישחא ולא יתן
עלה לבונתא ארי חט
חטאתא היא ׃ והביאה
אל הכהן וקמץ הכהן ׃
ממנה מלוא קמצו
את אזכרתה והקטיר
המזבחה על אשי יי
יהוה חטאת הוא ׃ ויי
וייתינה לות כהנא
ויקמוץ כהנא מינה
מלא קומציה ית
אדכרתה ויסיק למ
למדבחא על קורבניא
דיי חטאתא היא ׃ וכ
וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא
מאחת מאלה ונסלח
לו והיתה לכהן כמנחה ׃
ויכפר עלוהי כהנא
על חובתיה דיחב מן
מחדא מאילין ויש
וישתבק ליה ותהא
לכהנא כמנחתא ׃
וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי עם משה

למימר ׃ נפש כי תמעל
מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא
את אשמו ליהוה איל
תמים מן הצאן בערכך
כסף שקלים בשקל
הקדש לאשם ׃ אינש
ארי ישקר שקר
ויחוב בשלו מקודש
מקודשיא דיי וייתי
ית אשמיה קדם יי
דכר שלים מן ענא
בפורסניה כסף סילעין
בסילעי קודשא לאש
לאשמא ׃ ואת אשר
חטא מן הקדש ישלם
ואת חמישתו יוסף
עליו ונתן אתו לכהן
והכהן יכפר עליו בא
באיל האשם ונסלח
לו ׃ וית דחב מן קוד
קודשא ישלם וית חד
חומשיה יוסיף עלוה
ויתין יתיה לכהנא ו
וכהנא יכפר עלוהי
בדכרא דאשמא ויש
וישתבק ליה ׃ שביעי
ואם נפש ׃
כי תחטא ועשתה אח
אחת מכל מצות יהוה ׃
אשר לא תעשינה
ולא ידע ואשם ונשא
עונו ׃ ואם אינש ארי
יחוב ויעביד חד פיק
מכל פיקודיא דיי די

לא כשרין לאתעבד
ולא ידע וחב ויקבל
חוביה ׃ והביא איל
תמים מן הצאן בער
בערכך לאשם אל
הכהן וכפר עליו הכהן
על שגגתו אשר
שגג והוא לא ידע ו
ונסלח לו ׃ וייתי דכר
שלים מן ענא בפורסן
לאשמא לות כהנא
ויכפר עלוהי כהנא
על שלותיה די אישת
אישתלי והוא לא
ידע וישתבק ליה ׃
אשם הוא אשם אשם
ליהוה ׃ אשמא הוא
על חובתיה דהוא חב
אשמא יקריב קדם
יי ׃
וידבר יהוה אל משה
לאמר ׃ ומליל יי עם
משה למימר ׃ נפש כ
כי תחטא ומעלה
מעל ביהוה וכחש ב
בעמיתו בפקדון או
בתשומת יד או בגזל
או עשק את עמיתו ׃
אינש ארי יחוב ויש
וישקר שקר קדם יי ׃
ויכדב בחבריה בפקדון
או בשותפות ידא
או בגזלא או עשק
ית חבריה ׃ או מצא
אבדה וכחש בה

על ה׳ מארייכ׳ בטע׳ בספ׳ וסימ׳ על ירך המזבח׳ על כל קרבנך תקריב׳ על חטאתו אשר חטא׳ וקברו׳ על שגגתו אשר שגג׳ על אשר׳ על המטה׳ על לחם הבכורים ׳׳ נפש ג׳ בטע׳ ריש פס׳ וסימ׳ נפש כי תמעל מעל׳ נפש כי תחטא׳ נפש אשר תגע בו ׳׳ אשם ב׳ וסימ׳ אשם אשם ליהוה׳ לאשר אשם לו ׳׳ אשם ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ הוא אשם׳ ויאשמו אשום׳ מל׳

וישלם ב̇ וסימ׳ ושלם אתו בראשו ׃ ושלם את הבית ׃ ושלם גנות יבדקך ׃ אנ״ך י״ג ׃ בהנה ג̇ וסימ׳ יעשה האדם לחטא בהנה ׃
חבמחנים אם במבצרים ׃ אשר בושת בהנה ׃׃ וחמשתו ב̇ כת כן וסימ׳ ושלם אתו בראשו ׃ ואם בבהמה הטמאה ופדה ׃׃

ונשבע על שקר על
אחת מכל אשר יע
יעשה האדם לחטא
בהנה ׃ או אשכח ית
אבידתא ויכדב בה
ואישתבע על שיק
שיקרא על חדא מ
מכל די יעביד אינשא
למיחב בהון ׃ והיה
כי יחטא ואשם וה
והשיב את הגזלה
אשר גזל או את הע
העשק אשר עשק
או את הפקדון אשר
הפקד אתו או את
האבדה אשר מצא ׃
ויהי ארי יחטי ויחוב
ויתיב ית גזילתא ד
די גזל או ית עשקא
די עשק או ית פיקדונא
די איתפקד יתיה או
ית אבידתא די אשכח ׃
או מכל אשר ישבע
עליו לשקר ושלם
אתו בראשו וחמשתיו
יסף עליו לאשר הוא
לו יתננו ביום אשמתו ׃
או מכל די אישתבע
עלוהי לשיקרא ויש
וישלם יתיה ברישיה
וחומשיה יוסיף עלו
עלוהי לדי הוא ליה
יתניניה ביומא דח
דחובתיה ׃ ואת אשמו
יביא ליהוה איל תמים

מן הצאן בערכך לי
לאשם אל הכהן ׃ וית
אשמיה ייתי קדם יי
דכר שלים מן ענא
בפורסניה לאשמא
לות כהנא ׃ וכפר
עליו הכהן לפני יהוה
ונסלח לו על אחת
מכל אשר יעשה לי
לאשמה בה ׃ ויכפר
עלוהי כהנא קדם יי
וישתבק ליה על חדא
מכל די יעביד אינשא
למיחב בה ׃

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה
לאמר ׃ ומליל יי עים
משה למימר ׃ צו את
אהרן ואת בניו לאמר
זאת תורת העלה
היא העלה על מוקדה
על המזבח כל הלילה
עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו ׃ פקיד ית
אהרן וית בנוהי למי
למימר דא אוריתא
דעלתא היא עלתא
דמיתקדא על מדבחא
כל ליליא עד צפרא
ואישתא דמדבחא
תהי יקדא כל לי
ביה ׃ ולבש הכהן מדו
בד ומכנסי בד ילבש
על בשרו והרים את
הדשן אשר תאכל

האש את העלה על
המזבח ושמו אצל
המזבח ׃ וילבש כהנא
לבושין דבוץ ומכנסין
דבוץ ילבש על בסרי
בסריה ויפרש ית
קיטמא די תיכול
אישתא ית עלתא
על מדבחא וישוינה
בסטר מדבחא ׃ ופש
ופשט את בגדיו ול
ולבש בגדים אחרים
והוציא את הדשן
אל מחוץ למחנה
אל מקום טהור ׃ ויש
וישלח ית לבושוהי
וילבש לבושין אח
אחרנין ויפיק ית
קיטמא למברא למ
למשריתא לאתר
דכי ׃ והאש על המז
המזבח תוקד בו לא
תכבה ובער עליה ה
הכהן עצים בבקר
בבקר וערך עליה הע
העלה והקטיר עליה
חלבי השלמים ׃ ואיש
ואישתא על מדבחא
תהא יקדא ביה לא
תטפי ויבער על
כהנא אעין בצפר
בצפר ויסדר עלה
עלתא ויסק עלה
תרבי נכסת קודשיא ׃
אש תמיד תוקד על

תוקד ה̇ וסימ׳ על מוקדה על המזבח ׃ והאש על המזבח תוקד ׃ אש תמיד תוקד על ׃ כי אש קדחה באפי ׃ כי אש קדחה ׃
תדוית דירמי׳ ׃׃ מקום טהור ד̇ וסימ׳ ופשט את בגדיו ׃ ואת חזה התנופה ואת ׃ ואסף איש טהור ׃ הקרב ׃׃ והאש ג̇
וסימ׳ והאש על המזבח ׃ ונתתי פני בהם ׃ וככלות שלמה ׃׃ אנ״ך ׃׃ מדו ב̇ וסימ׳ ולבש הכהן מדו בד ׃ חב עם האבן הגדלה ׃

ממנו ו̇ דסביר ממנה ׃ וסימ׳ והרים ממנו בקמצו ׃ ואם בהמה אשר יקריבו ׃ תנ״ג דפס׳ ויבא יפתח המצפה ׃ ויצא אחד אל
השדה ללקט ׃ וילך בכל דרך אפא׳ רמלכים׳ רק חזק ואמץ מאד ׃ וסימן אפדש יהושע בעירא דיפתח ולקט בארחתא ׳׳ ג

המזבח לא תכבה ׃ א
אישתא תדירא תהי
יקדא על מדבחא
לא תטפי ׃
וזאת תורת
המנחה הקרב אתה
בני אהרן לפני יהוה
אל פני המזבח ׃ ודא
אוריתא דמנחתא
קריב יתה בני אהרן
קדם יי לקדם מדבחא ׃
והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמ
ומשמנה ואת כל הל
הלבנה אשר על המנ
המנחה והקטיר המז
המזבח ריח ניחח אז
אזכרתה ליהוה ׃ ויפר
ויפריש מינה בקומצ
דמנחתא מסלתא
וממשחה וית כל לבו
לבונתא די על מנחתא
ויסק למדבחא לאת
לאתקבלא ברעוא
אדכרתה קדם יי ׃ ו
והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות
תאכל במקום קדש ׃
בחצר אהל מועד יי
יאכלוה ׃ ודישתאר
מינה ייכלון אהרן
ובנוהי פטיר תתאכל
באתר קדיש בדרת
משכן זימנא ייכלונה ׃
לא תאפה חמץ חלקם

נתתי אתה מאשי קד
קדש קדשים הוא
כחטאת וכאשם ׃ לא
תתאפי חמיע חולקהון
יהבית יתהון מקורבני
קודש קודשין היא
כחטאתא וכאשמא ׃
כל זכר בבני אהרן יאכ
יאכלנה חק עולם לד
לדרתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם יקד
יקדש ׃ כל דכורא בבני
אהרן ייכלנה קים
עלם לדריכון מקורבני
דיי כל דיקרב בהון יה
יתקדש ׃ לוי
וידבר יהוה
אל משה לאמר ׃ זה
ומליל יי עם משה
למימר ׃ זה קרבן אהר
אהרן ובניו אשר יקריבו
יקריבו ליהוה ביום
המשח אתו עשירת
האפה סלת מנחה
תמיד מחציתה בבקר
ומחציתה בערב ׃ דין
קורבן אהרן ובנוהי
דיקרבון קדם יי ביומ
דירבון יתיה חד מן ע
עסרא בתלת סאין סו
סולתא מנחתא תדירא
פלגותא בצפרא ופ
ופלגותא ברמשא ׃
על מחבת בשמן תעשה
מרבכת תביאנה תפיני

מנחת פתים תקריב
ריח ניחח ליהוה ׃ על
מסריתא במשח תתעבד
תתעביד רביכא תיתי
תיתינה תופיני מנחת
ביצוע תקריב לאת
לאתקבלא ברעוא
קדם יי ׃ והכהן המשי
המשיח תחתיו מבניו
יעשה אתה חק עולם
ליהוה כליל תקטר ׃
וכהנא דיתרבא תחותי
תחותוהי מבנוהי יתי
יתעביד יתה קיים
עלם קדם יי גמיר תת
תתסק ׃ וכל מנחת
כהן כליל תהיה לא
תאכל ׃ וכל מנחתא
דכהנא גמיר תהי לא
תתאכיל ׃ ישראל
וידבר יהוה
אל משה לאמר ׃ ומל
ומליל יי עם משה
למימר ׃ דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר זאת
תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני
יהוה קדש קדשים
הוא ׃ מליל עם אהרן
ועם בנוהי למימר
דא אוריתא דחטאתא
באתרא דיתנכס ד
עלתא תתנכס חטאתא
קדם יי קודש קודשין

לא תכבה ד̇ וסימ׳ אש תמיד תוקד על ׃ והאש תוקד על המזבח ׃ ואמרת ליער הנגב ׃ לילה ויומם לא תכבה ׃ וייבאו ויראו ל
בשערי האנשים ׃ כי אני יי בערותיה ׳׳ ׃ מחבת ג̇ וסימ׳ על מחבת בשמן תעשה ׃ ועל נעשה במרחשת ועל מחבת ׃ קח לך מחבת
ברזל ׳׳ ׃ שחיטה ד̇ רחס את וסימ׳ זאת תורת החטאת ׃ ב̇ בו ׃ שחט השור מכה איש ׃ וישחטו הבקר ׳׳ ׃ תמיצי ל̇ דכו ׳׳

תאכל ט וסימ׳ והנותרת ממנו יאכלו אהרן · בליל תהיה לא תאכל · הכהן המחטא · וכל חטאת אשר יובא · להבדיל בין הטמא · הנה יי יורישנה · והכה בים חילה · לבן חבו לי נאם יי · ואחריתך תאכל באש · דיחזקאל · גם בכספם גם זהבם לא יוכל ·· י ·· פ ··

הוא הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום
קדש תאכל בחצר
אהל מועד כהנא ד
דמכפר יתה יכלינה
באתר קדיש יכלינה
בדרת משכן זמנא
כל אשר יגע בבשרה
יקדש ואשר יזה מדמ
מדמה על הבגד אשר
יזה עליה תכבס במקום
קדש כל דיקרב בביש
בבשרא יתקדש ודיתדי
מדמא על לבושא דיז
די יתדי עלה תחוור
באתר קדיש וכלי חר
חרש אשר תבשל בו
ישבר ואם בכלי נחשת
בשלה ומרק ושטף
במים ומאן דחספ
דיתבשל ביה יתבר
ואם במאנא דנחשא
יתבשל ויתמריק וישת
וישתטף במיא כל
זכר בכהנים יאכל אתה
קדש קדשים היא כל
דכורא בכהניא ייכול
יתה קודש קודשין
היא וכל חטאת אשר
יובא מדמה אל אהל
מועד לכפר בקדש לא
תאכל באש תשרף
וכל חטאתא דיתעל
מדמא למשכן זמנא
לכפרא בקודשא לא

תתאכיל בנורא תתוקד
וזאת
תורת העלה (האשם) קדש קד
קדשים הוא ודא אורי
אוריתא דאשמא קוד
קודש קודשין הוא
במקום אשר ישחטו
העלה ישחטו את הא
האשם ואת דמו יזרק
על המזבח סביב באתר
דיכוס ית עלתא יכוס
ית אשמא וית דמיה
יזרוק על מדבחא סחור
סחור ואת כל חלבו
יקריב ממנו את האליה
ואת החלב המכסה את
הקרב וית כל תרבא
יקריב מיניה ית אלית
וית תרבא דחפי ית
גוא ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה וית תר
תרתין כוליין וית תרבא
די עליהן די על גססי
וית חצרא דעל כבדא
דעל כוליתא יעדינה
והקטיר אתם הכהן
המזבחה אשה ליהוה
אשם הוא ויסק יתהון
כהנא למדבחא קורבנ
קדם יי אשמא הוא
כל זכר בכהנים יאכלנו
במקום קדוש יאכל

קדש קדשים הוא כל
דכורא בכהניא ייכלי
ייכלינה באתר קדיש
יתאכיל קודש קודשי
הוא כחטאת כאשם
תורה אחת להם הכהן
אשר יכפר בו לו יהיה
כחטאתא כאשמא
אוריתא חדא להון כה
כהנא דמכפר ביה דיל
דיליה יהי והכהן המ
המקריב את עלת
איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה
וכהנא דמקריב ית
עלתא גבר משך על
עלתא דיקרב לכהנא
דיליה יהי וכל מנחה
אשר תאפה בתנור
וכל נעשה במרחשת
ועל מחבת לכהן המק
המקריב אתה לו תהי
תהיה וכל מנחתא
דתתאפי בתנורא וכל
דאיתעבד ברדתא ועל
מסריתא לכהנא דיק
דיקריב יתה דיליה
יהא וכל מנחה בלולה
בשמן וחרבה לכל
בני אהרן תהיה איש
כאחיו וכל מנחתא
דפילא במשח ודלא
דפילא לכל בני אהרן
תהי גבר כאחוהי רביעי
ז וזאת

נעשה ה׳ וסימ׳ וכל נעשה במרחשת ועל · ואם אסרה יאסרוני · ושנים עשר אריים · וחברו דדה · לא נעשה פסח כמיהו · כי אם בשמיניה עשרה שנה · כי לא נעשה פסח כזה · בשמינה עשרה דדה · וכל חמש מגלות דכו בֹמֹבֹ נעשה · תורי זהב נעשה לך עם · אחות לנו קטנה ·· פ ·· יובא ה׳ וסימ׳ וכל חטאת אשר יובא · בפים יובא · אשר יובא בית יי · כסף אשם וכסף חטאות · כסף מרקע ·· ס

ומימחרת ג וסימ׳ ואם נדר או נדבה ׳ ביום זבחכם יאכל ומימחרת׳ ויאגור דוד אל אוריה ׳׳ ׳ והבשר ג וסימ׳ והבשר
אשר יגע בכל טמא ׳ ב בו׳ ודם זבחיך ישפך אל מזבח ׳׳ ׳ וטמאתו ב וסימ׳ והנפש אשר תאכל בשר ׳ אמר אלהים ׳׳ ׳

תורת זבח השלמים או
אשר יקריב ליהוה ו
ודא אוריתא דנכסת
קודשיא די יקריב
קדם יי׃ אם על תודה
יקריבנו והקריב על
זבח התודה חלות
מצות בלולת בשמן ו
ורקיקי מצות משח
משחים בשמן וסלת
מרבכת חלות בלולת
בשמן׃ אם על תודתא
יקרבניה ויקריב על
ויקריב על נכסת תודת
גריצן פטירן דפילן
במשח ואספוגין פטיר
פטירין דמשיחין במ
במשח וסולתא רביכ
רביכא גריצן דפילן ב
במשח׃ על חלת לחם
חמץ יקריב קרבנו על
זבח תודת שלמיו׃ על
גריצן דלחים חמיע
יקריב קורבניה על
נכסת תודת קודשוהי׃
והקריב ממנו אחד
מכל קרבן תרומה
ליהוה לכהן הזרק א
את דם השלמים לו
יהיה׃ ויקריב מיניה
חד מכל קורבניה אפ
אפרשותא קדם יי לכ
לכהנא דזריק ית דם
נכסת קודשיא דיליה
יהי׃ ובשר זבח תודת

שלמיו ביום קרבנו י
יאכל לא יניח ממנו
עד בקר׃ ובשר נכסת
תודת קודשוהי ביום
קורבניה יתאכיל לא
יצנע מיניה עד צפרא׃
ואם נדר או נדבה זבח
קרבנו ביום הקריבו י
את זבחו יאכל וממח
וממחרת והנותר
ממנו יאכל׃ ואם נדרא י
או נדבתא ניכסת קור
קורבניה ביומא דיקרב
ית ניכסוהי יתאכיל
וביומא דבתרוהי ודי
ודישתאר מיניה יתא
יתאכיל׃ והנותר מבשר
הזבח ביום השלישי ב
באש תשרף׃ ודישתאר
מבשר ניכסת קודשי
ביומא תליתאה בנורא
יתוקד׃ ואם האכל
יאכל מבשר זבח של
שלמיו ביום השלישי
לא ירצה המקריב א
אתו לא יחשב לו פגול
יהיה והנפש האכלת
ממנו עונה תשא׃ וא
ואם איתאכלא יתאכל
מבשר ניכסת קודשיא
ביומא תליתאה לא
יהי רעוא דמקריב ית
יתיה לא יתחשב ליה
מרחק יהא ואנש די
דייכול מיניה חוביה

יקבל׃ והבשר אשר
יגע בכל טמא לא יא
יאכל באש תשרף
והבשר כל טהור יא
יאכל בשר׃ ובשר
קודשא די יקרב בכל
מסאב לא יתאכיל
בנורא יתוקד ובשר
קודשא כל דידכי כשר
בשר קודשא׃ והנפש
אשר תאכל בשר מ
מזבח השלמים אשר
ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה׃ ואנש די
ייכול בשרא מניכסת
קודשיא דקדם יי וח
וסובתיה עלוהי וישת
וישתיצי אנשא ההו
ההוא מעמיה׃ ונפש
כי תגע בכל טמא בט
בטמאת אדם או בבהמה
בבהמה טמאה או ב
בכל שקץ טמא ואכל
מבשר זבח השלמים
אשר ליהוה ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה׃
ואנש ארי יקרב בכל
מסאב בסואבת אנש
אנשא או בבעירא
מסאבא או בכל רחי
רחיש מסאב וייכול
מבשר ניכסת קודשיא
די קדם יי וישתיצי
אנשא ההוא מעמיה׃

יא פס׳ בתוך ריש וסופ׳ חד וסימ׳ כל רמש אשר הוא חי׳ ויהיו הכרבים פרשי כנפים ׳ והלחת מעשה אלהים המה ׳ והבשר
אשר יגע בכל טמא׳ בסכת תשבו שבעת ימים ׳ והלוים יסמכו את ידיהם ׳ ׳׳ אהיד הוא עבר להגיד ׳ למררי משפחת המחלי ׳ ומקנה
רב היה ׳ ויאיר בן מנשה ׳ ונפש אדם מן הנשים ׳׳ ׳ חלות ג מלא בתו׳ וסימ׳ וכי תקריב קרבן ׳ אם על תודה ׳ ולקחת סלת ׳׳ ׳

ולבהמה ג̇ וסימ̇ ובל דם לא תאכלו · ולא היה גוים למחנה · היו עצביהם לעות ולבהמה ··· דבר ד̇ בטע בספר וסימ̇ ג̇
כל חלב שור וכשב ועז · המקריב את זבח שלמיו · בחדש השביעי באחד לחדש · בחמישה עשר יום לחדש ··· וכשב ל̇ דפו̇

וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל יי עם משה
למימר | דבר אל בני
ישראל לאמר כל
חלב שור וכשב ועז
לא תאכלו | מליל
עם בני ישראל למ
למימר כל תרב תור
ואימר ועזא לא תי
תיכלון | וחלב נבלה
וחלב טרפה יעשה
לכל מלאכה ואכל לא
תאכלהו | ותרב נבילה
ותרב תבירא יתעביד
לכל עיבידתא ומיכל
לא תיכלוניה | כי כל
אכל חלב מן הבהמה
אשר יקריב ממנה
אשה ליהוה ונכרתה
הנפש האכלת מעמיה |
ארי כל דייכול תרב
מן בעירא די יקריב
מינה קורבנא קדם
יי וישתיצי אנשא
דייכול מעמיה | וכל דם
לא תאכלו בכל מושב
מושבתיכם לעוף ולב
ולבהמה | וכל דמא לא
תיכלון בכל מותבניכון
לעופא ולבעירא | כל
נפש אשר תאכל כל דם
ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה | כל אינש די
ייכול כל דמא ויש

וישתיצי אנשא הה
ההוא מעמיה |
וידבר יה
יהוה אל משה לאמר |
ומליל יי עם משה
למימר | דבר אל בני
ישראל לאמר המקר
המקריב את זבח של
שלמיו ליהוה יביא
את קרבנו ליהוה מז
מזבח שלמיו | מליל
עם בני ישרא למימ
דמקריב ית נכסת
קודשיא קדם יי ייתי
ית קורבניה לקדם יי
מנכסת קודשוהי | ידוהי
תביאנה את אשי יהוה
את החלב על החזה |
יביאנו את החזה לה
להניף אתו תנופה לה
לפני יהוה | ידוהי ייתי
ייתיון ית קורבניה דיי
ית תרבא על חדיא ית
ייתיניה ית חדיא לאר
לארמא יתיה ארמות
קדם יי | והקטיר הכהן
את החלב המזבחה
והיה החזה לאהרן ול
ולבניו | ויסק כהנא ית
תרבא למדבחא ויהי
חדיא לאהרן ולבנוהי |
ואת שוק הימין תתנו
תרומה לכהן מזבחי
שלמיכם | וית שוקא
דימינא יהבון אפרש

לכהנא מניכסת קודשי
קודשיא | המקריב את
דם השלמים ואת הח
החלב מבני אהרן
לו תהיה שוק הימין
למנה | דמקריב ית
דם ניכסת קודשיא
וית תרבא מבני אהרן
דיליה תהא שוקא
דימינא לחלק | כי את
חזה התנופה ואת
שוק התרומה לקחתי
מאת בני ישראל |
מזבחי שלמיהם ואתן
אתם לאהרן הכהן ולב
ולבניו לחק עולם מאת
בני ישראל | ארי ית
חדיא דארמותא וית
שוקא דאפרשותא
נסיבית מן בני ישראל
מניכסת קודשיהון
ויהבית יתהון לאהרן
כהנא ולבנוהי לקים
עלם מן בני ישראל |
זאת משחת אהרן
ומשחת בניו מאשי
יהוה ביום הקריב אתם
לכהן ליהוה | דא רבות
אהרן ורבות בנוהי
מקורבניא דיי ביומא
דיקרבון יתהון לשמ
לשמשא קדם יי | אש
אשר צוה יהוה לתת
להם ביום משחו אתם
מאת בני ישראל

ו̇ זוגי̇ ביתהלכון חד בדיגא וחד במרפא · וסימ̇ ואברהם היו תהיה · ויאמר כי יהיה · לא תהיה משכלה ועקרה · לא תהיה שוק
הימין למנה · כל אשר אין לו · דוידרא · וכל אשר אין לו · דמשנ תורה · כי לא יבלו לראות · כי לא יבלו הפך ידך והוציא צ̇
הפך ידך והוציאתו · תהי בא ידך בי · כל אשר תמצא ידך · בכל אשר תמצא ידך ··· לעוף ל̇ דבותיה ···

לעלה ה׳ וסימ׳ זאת התורה לעלה למנחה · כל הבקר לעלה שנים עשר · וארבע שלחנות לארבעה · וגם עלה לרב כחלב השלמים · ויאמר ארונה אל המלך · ואת שני ג׳ וסימ׳ ואת שני בניה שם האחד · קח אהרן ואת בניו אתו · ונתת אתו על סל אחד

חקת עולם לדרתם׃ ז
דיפקיד יי למיתן
להון ביומא דרבי יי
יתהון מן בני ישראל
קיים עלם לדריהון׃
זאת התורה לעלה
למנחה ולחטאת ולז
ולאשם ולמלואים
ולזבח השלמים׃ דא
אוריתא לעלתא לכ
למנחתא לחטאתא
ולאשמא ולקורבניא ולניכסת
קודשיא׃ אשר צוה
יהוה את משה בהר
סיני ביום צותו את
בני ישראל להקריב
את קרבניהם ליהוה
במדבר סיני׃ דיפקיד
יי ית משה בטורא
דסיני ביומא דפקדיה
ית בני ישראל לקרבא
ית קורבניהון קדם יי בד
במדברא דסיני׃ חמישי
ח וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי עם משה
למימר׃ קח את אהרן
ואת בניו אתו ואת
הבגדים ואת שמן המ
המשחה ואת פר החט
החטאת ואת שני האי
האילים ואת סל המצ
המצות׃ קריב ית אהר
אהרן וית בנוהי עמיה
וית לבושיא וית משח

משחא דרבותא וית
תורא דחטאתא וית
תרין דכרין וית סלא
דפטיריא׃ ואת כל
העדה הקהל אל פתח
אהל מועד׃ וית כל כנ
כנישתא כניש לתרע
משכן זימנא׃ ויעש מ
משה כאשר צוה יהוה
אתו ותקהל העדה
אל פתח אהל מועד׃
ועבד משה כמא דפקי
דפקיד יי יתיה ואתכנ
ואתכנשת כנישתא לת
לתרע משכן זימנא׃ וי
ויאמר משה אל העד
העדה זה הדבר אשר
צוה יהוה לעשות׃ וא
ואמר משה לכנישתא
דין פתגמא דפקיד
יי למעבד׃ ויקרב משה
את אהרן ואת בניו וי
וירחץ אתם במים׃ ו
וקריב משה ית אהרן
וית בנוהי ואסחי ית
יתהון במיא׃ ויתן עליו
את הכתנת ויחגר אתו
באבנט וילבש אתו את
המעיל ויתן עליו את
האפד ויחגר אתו בחשב
האפד ויאפד לו בו׃ ויה
ויהב עלוהי ית כיתונא
וזריז יתיה בהמיינא
ואלביש יתיה ית מעילא
מעילא ויהב עלוהי

ית אפודא וזריז יתיה
בהמיינא דאפודא ואת
ואתקין ליה ביה׃ וישם
עליו את החשן ויתן
אל החשן את האורים
ואת התמים׃ ושוי ע
עלוהי ית חושנא ויה
ויהב לחושנא ית א
אוריא וית תומיא׃ ויי
וישם את המצנפת
על ראשו וישם על
המצנפת אל מול פניו
את ציץ הזהב נזר
הקדש כאשר צוה
יהוה את משה׃ ושוי
ית מצנפתא על רישי
רישיה ושוי על מצנ
מצנפתא לקבל אפ
אפוהי ית ציצא דדהבא
כלילא דקודשא כמא
דפקיד יי ית משה׃
ויקח משה את שמן ה
המשחה וימשח את
המשכן ואת כל אשר
בו ויקדש אתם׃ ונסיב
משה ית משחא ד
דרבותא ורבי ית משכנא
וית כל דביה וקדיש
יתהון׃ ויז ממנו על
המזבח שבע פעמים
וימשח את המזבח ויי
ואת כל כליו ואת
הכיר ואת כנו לקדשם׃
ואדי מיניה על מדבח
שבע זימנין ורבי ית

ד׳ כל דמיו ... ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני · לעלה למנחה ולחטאת · ויקהל דויד
וכל ישראל · ועתה ... אלים ד׳ מלא בתוך ... קח את אהרן ואת בניו ...
... ואת מזבח העלה ואת כל כליו · ויז ממנו על המזבח שבע פעמים

ויגש ה׳ וסימ׳ ויגש לו ויאכל ויבא לו יין ׃ ועיני ישראל כבדו מזקן ׃ ויקח יוסף את שניהם ׃ ויגש את פר החטאת ׃ ויאמר דוד אל אביתר ׃ ותחי יגש חרבו ׃ ואת הפר ג׳ וסימ׳ ואת הפר ואת עורו ׃ ונתתה אותם על סל אחד ׃ ואת הפר השני תעלה המזבחה ׃

מדבחא וית כל מנוהי
וית כיורא וית בסיסיה
לקדשותיה ׃ ויצק
משמן המשחה על
ראש אהרן וימשח
אתו לקדשו ׃ ואריק
ממשחא דרבותא על
ריש אהרן ורבי יתיה
לקדשותיה ׃ ויקרב
משה את בני אהרן
וילבשם כתנת ויחגר
אתם אבנט ויחבש
להם מגבעות כאשר
צוה יהוה את משה ׃
וקריב משה ית בני
אהרן ואלבישינון כ
כיתונין וזריז יתהון ה
המיינין ואתקין להון
כובעין כמא דפקיד
יי ית משה ׃ ויגש את
פר החטאת ויסמך א
אהרן ובניו את ידיהם
על ראש פר החטאת ׃
וקריב ית תורא דחטא
דחטאתא ויסמוך
אהרן ובנוהי ית ידיהון
על תורא דחטאתא ׃
וישחט ויקח משה
את הדם ויתן על קרנות
המזבח סביב באצבעו
ויחטא את המזבח
ואת הדם יצק אל יס
יסוד המזבח ויקדשהו
לכפר עליו ׃ ונכס ונ
ונסיב משה ית דמא

ויהב על קרנת מדבחא
סחור סחור באצבעיה
ודכי ית מדבחא וית
דמא ישור ליסודא
דמדבחא וקדשיה
לכפרא עלוהי ׃ ויקח
את כל החלב אשר על
הקרב ואת יתרת על
הכבד ואת שתי הכלית
ואת חלבהן ויקטר
משה המזבחה ׃ ונסיב
ית כל תרבא די על גווא
וית חצר כבדא וית
תרתין כולין וית תרבו
תרביהון ואסיק משה
למדבחא ׃ ואת הפר
ואת ערו ואת בשרו
ואת פרשו שרף באש
מחוץ למחנה כאשר
צוה יהוה את משה ׃
וית תורא וית משכיה
וית בשריה וית אוכליה
אוקיד בנורא מברא
למשריתא כמא דפקיד
יי ית משה ׃ ויקרב את
איל העלה ויסמכו א
אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל ׃ וקריב
ית דיכרא דעלתא וי
ויסמכון אהרן ובנוהי
ית ידיהון על ריש די
דיכרא ׃ וישחט ויזרק
משה את הדם על המ
המזבח סביב ׃ ונכיס וז
וזרק משה ית דמא

על מדבחא סחור סחור ׃
ואת האיל נתח לנתחיו
ויקטר משה את הר
הראש ואת הנתחים
ואת הפדר ׃ וית דיכרא
פליג לאיברוהי ואסיק
משה ית רישיה וית
איבריא וית תרבא ׃ ו
ואת הקרב ואת הכרעים
רחץ במים
ויקטר משה את כל
האיל המזבחה עלה
הוא לריח ניחח אשה
הוא ליהוה כאשר צוה
יהוה את משה ׃ וית
גווא וית כרעיא חליל
במיא ואסיק משה
ית דיכרא למדבחא
עלתא הוא לאתקבלא
ברעוא קורבנא הוא
קדם יי כמא דפקיד יי
ית משה ׃ ויקרב את
האיל השני איל המ
המלאים ויסמכו אה
ששי אהרן ובניו את ידיהם
על ראש האיל ׃ וקריב
ית דיכרא תנינא דכר
קורבניא ויסמכון א
אהרן ובנוהי ית ידיהון
על ריש דיכרא ׃ ונכס
וישחט ויקח משה
מדמו ויתן על תנוך
אזן אהרן הימנית
ועל בהן ידו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית ׃

ב׳ מקומות שלשלין ופסיק וסימ׳ ויתמהמה ויחזיקו האנשים ׃ ויאמר יי אלהי אדני אברהם ׃ וימאן ויאמר אל אשת ׃ וישחט ויקח משה מדמו ׃ ובהלו יבירים וחבלים יאחזון ׃ ויאמר יי בציון ישאג ׃ ויאמר לה אל תיראי ׃ אשה ז׳ וסימנהון ולקחת אתם מידם ׃ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ ׃ ויקח אתם משה ׃ והקרבתם אשה עלה ליי ׃ ובל דסמ׳ ללמד דבוותיה ׃

אזנם ח וסימ ויקרב את בני אהרן · הנה ערלה אזנם · ולא אשמעו ולא הטו את אזנם · וחברו · לא שמעו דבשרירות · ולא שמעו
דושב מדעתם · מקין שבעשנים תשלחו · חלץ עני בעניו · ויגל אזנם למוסר ·· חלבהן ב ויקטר משה · ואת שוק · וחד ומחלבהן ··

ונכיס ונסיב משה
מדמא ויהב על רום
אודנא דאהרן דימינא
על אליון ידיה דימינא
ועל אליון ריגליה
דימינא ויקרב את בני
אהרן ויתן משה מן
הדם על תנוך אזנם
הימנית ועל בהן רגלם
הימנית ויזרק משה
את הדם על המזבח ס
סביב וקריב ית בני
אהרן ויהב משה מן
דמא על רום אודניהון
דימינא ועל אליון
ידיהון דימינא וזרק
ועל אליון ריגליהון די
דימינא וזרק משה
ית דמא על מדבחא
סחור סחור ויקח
את החלב ואת כל האו
האליה ואת כל החלב
אשר על הקרב ואת
יותרת הכבד ואת שתי
הכלית ואת חלבהן ואת
שוק הימין ונסיב ית
כל תרבא וית אליתא
וית כל תרבא די על גוא
וית חצר כבדא וית שת
תרתין כוליין וית תרבה
תרבהון וית שוקא
דימינא ומסל המצות
אשר לפני יהוה לקח
חלת מצה אחת וחלת
לחם שמן אחת ורקיק

אחד וישם על החלבים
ועל שוק הימין ומסל
ומסלא דפטיריא די
קדם יי נסיב גריצתא
פטירתא חדא וגריצתא
דלחים משח חדא ו
ואספוג חד ושוי על
תרביא ועל שוקא די
דימינא ויתן את הכל
על כפי אהרן ועל כפי
בניו וינף אתם תנופה
לפני יהוה ויהב ית
כולא על ידא אהרן
ועל ידא דבנוהי וארי
וארים יתהון ארמא
קדם יי ויקח משה
אתם מעל כפיהם ויקט
ויקטר המזבחה על
העלה מלאים הם לר
לריח ניחח אשה הוא
ליהוה ונסיב משה
יתהון מעל ידיהון וי
ואסיק למדבחא על
עלתא קורבניא אינון
לאתקבלא ברעוא
קורבנא הוא קדם יי
ויקח משה את החזה
ויניפהו תנופה לפני יו
יהוה מאיל המלאים
למשה היה למנה כי
כאשר צוה יהוה את
משה ונסיב משה
ית חדיא וארימיה קד
ארמא קדם יי מדכר
קורבניא למשה הוה

לחולק כמא דפקיד
יי ית משה ויקח משה שביעי
משמן המשחה ומן ה
הדם אשר על המזבח
ויז על אהרן ועל בגדיו ו
ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו ויקדש את אהרן
את בגדיו ואת בניו וי
ואת בגדי בניו אתו
ונסיב משה ממשחא
דרבותא ומן דמא די
על מדבחא ואדי על
אהרן ועל לבושוהי
ועל בנוהי ועל לבושי
בנוהי עמיה וקדיש
ית אהרן ית לבושוהי
וית בנוהי וית לבושי ו
בנוהי עימיה ויאמר
משה אל אהרן ואל
בניו בשלו את הבשר
אל פתח אהל מועד
ושם תאכלו אתו ואת
הלחם אשר בסל המ
המלאים כאשר צויתי
לאמר אהרן ובניו יי
יאכלהו ואמר משה
לאהרן ולבנוהי בשילו
ית בישרא בתרע מש
משכן זימנא ותמן ת
תיכלון יתיה וית לחמא
דבסלא קורבניא כמא
דפקידית למימר אהרן
ובנוהי ייכלוניה והו
והנותר בבשר ובלחם
באש תשרפו ודישתאר

ועל בניו ג וסימ והיו על אהרן ועל בניו בבאם · והזית על אהרן ועל בניו · ויז על אהרן ועל בניו · וחד על בניו ועל בנתיו ·
דיבזילגו ·· יאכלהו ה וחס וסימ על מצות ומררים יאכלהו · דואלה שמות · וחברו · דפסח שני · אהרן ובניו יאכלוהו · בי ק
מאתכם יאכלהו וחללו ·· ורקיק ב וסימ ומסל המצות אשר לפני יי · וככר לחם ·· ויז ב על אהרן · ויז ממנו ··

תמותו ז' מלא וסימ' ויאמנו דבריכם ולא תמותו · ופתח אהל מועד לא תצאו · ולא תשאו עליו חטא · והטלתי אתך ואת אמך · למה תמותו אתה ועמך · ועתה ידע תדעו · שובו שובו מדרכיכם הרעים ·· חטאתך ב' ואת עלתך · העביר · וחד והטאתך תבמי ··

בבישרא ובלחמא
בנורא תוקדון: ומפתח
אהל מועד לא תצאו
שבעת ימים עד יום
מלאת ימי מלאיכם
כי שבעת ימים ימלא
את ידכם: ומתרע מש
משכן זימנא לא תפ
תיפקון שבעת יומין י
עד יום מישלם יומי י
קורבנכון ארי שבעא
יומין יתקרב ית קורי
קורבנכון: כאשר עשה
עשה ביום הזה צוה
יהוה לעשת לכפר
עליכם: כמא דעבד
ביומא הדין פקיד יי
למעבד לכפרא עליכון
ופתח אהל מועד תש
תשבו יומם ולילה
שבעת ימים ושמרתם
את משמרת יהוה ולא
תמותו כי כן צויתי
ובתרע משכן זימנא
תיתבון יממם ולילי שי
שבעת יומין ותטרון
ית מטרת מימרא דיי
ולא תמותון ארי כן
אתפקדית: ויעש משה
משה ואהרן ובניו את
כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה: ועבד
משה ואהרן ובנוהי
ית כל פתגמיא דפ
פקיד יי בידא דמשה:

פ פ פ

ט ויהי ביום השמיני קר
קרא משה לאהרן ולו
ולבניו ולזקני ישראל
והוה ביומא תמינאה
קרא משה לאהרן ול
ולבנוהי ולסבי ישראל
ויאמר אל אהרן קח
לך עגל בן בקר לחטא
לחטאת ואיל לעלה
תמימם והקרב לפני
יהוה: ואמר לאהרן
סב לך עגלא בר תורי
לחטאתא ודכר לעלתא
שלמין ויקריב קדם
יי: ואל בני ישראל
תדבר לאמר קחו שע
שעיר עזים לחטאת
ועגל וכבש בני שנה
תמימם לעלה: ועם בני
בני ישראל תמליל למי
למימר סיבו צפיר בר
עזי לחטאתא ועגל
ואימר בני שנה שלי
שלמין לעלתא: ושור
ואיל לשלמים לזבח
לפני יהוה ומנחה בל
בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם:
ותור ודכר לניכסת קו
קודשיא לדבחא קדם
יי ומנחתא דפילא במ
במשח ארי יומא דין
איתגלי יקרא דיי לו
לכון: ויקחו את אשר

צוה משה אל פני אהל
מועד ויקרבו כל העדה
העדה ויעמדו לפני
יהוה: ונסיבו ית דפקיד
משה לקדם משכן זי
זימנא וקריבו כל כנשׁ
כנשתא וקמו קדם יי
ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה יהוה תעשו
וירא אליכם כבוד
יהוה: ואמר משה דין
פתגמא דפקיד יי תע
תעבדון ויתגלי לכון יק
יקרא דיי: ויאמר
משה אל אהרן קרב אל
אל המזבח ועשה את
חטאתך ואת עלתך וכפ
וכפר בעדך ובעד העם
ועשה את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר
צוה יהוה: ואמר מש
משה לאהרן קרב לכ
למדבחא ועבד ית חט
חטאתך וית עלתך וכפ
ויכפר עלך ועל עמא
ועבד ית קורבן עמא
ויכפר עליהון כמא די
דפקיד יי: ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט את
את עגל החטאת אשר
לו: וקריב אהרן למד
למדבחא ונכיס ית
עיגלא דחטאתא די
ליה: ויקרבו בני אהרן
את הדם אליו ויטבל

וזבחה לפני יהוה · ד' בליש' וסימ' ושור ואיל לשלמים · וילכו כל העם הגלגל · והמלך וכל ישראל עמו · וזבחו ·· מלאת כל אור ונביא יום בבא מלא · מלאות לבבל שבעים שנה · וכל כתיב חכות מלא במא · עד מלאת שלשה ועשרים ·· ויקרב ה' וסימ' ויקרב אהרן אל המזבח · והיה כי קם הפלשתי · ויקרב אליה ותאמר · ויבא המלך מדמשק · ויקרא אליו רב החובל ··

דרנות ה' מלא וסימ' ונתן הכהן מן הדם' וישחט זקרי' הדביע' ויקריבו בני אהרן את הדם אליו' ויצא אל המזבח אשר לפני'
ואת העלה ג' וסימ' ואת העלה המציאו אליו' ושחט את הכבש האחד במקום' ועל הנשיא יהיה לפני יי' במועדיכם

[illegible]

אצבעו בדם ויתן על
קרנות המזבח ואת הד
הדם יצק אל יסוד הד
המזבח ׃ וקריבו בני
אהרן ית דמא ליה וט
וטביל אצבעיה בדמא
ויהב על קרנת מדבחא
וית דמא אריק ליסודא
דמדבחא ׃ ואת החלב
ואת הכלית ואת היתרת
מן הכבד מן החטאת
הקטיר המזבחה כאש
כאשר צוה יהוה את
משה ׃ וית תרבא וית
כוליתא וית חצרא ד
מן כבדא מן חטאתא
אסיק למדבחא כמא
דפקיד יי' ית משה ׃ וית
ואת הבשר ואת העור
שרף באש מחוץ למח
למחנה ׃ וית בשרא
וית משכא אוקיד
בנורא מברא למשריתא ׃
וישחט את העלה וימ
וימציאו בני אהרן את
אליו את הדם ויזרקהו
על המזבח סביב ׃ ונכס
ית עלתא ואמטיו בני
אהרן ית דמא ליה וז
וזרקיה על מדבחא
סחור סחור ׃ ואת הע
העלה המציאו אליו ל
לנתחיה ואת הראש וי
ויקטר על המזבח ׃ וית
עלתא אמטיו ליה

לאיבריהא וית רישא
ואסיק למדבחא ׃ וירח
וירחץ את הקרב ואת
הכרעים ויקטר על
העלה המזבחה ׃ וחליל
ית גוא וית כרעיא ואס
ואסיק על עלתא למ
למדבחא ׃ ויקרב את
קרבן העם ויקח את
שעיר החטאת אשר
לעם וישחטהו ויחט
ויחטאהו כראשון ׃ וק
וקריב ית קורבן עמא
ונסיב ית צפירא דחט
דחטאתא די לעמא
ונכסיה וכפר בדמיה
לוי כקדמיתא ׃ ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט ׃
וקריב ית עלתא ועבדה
כדחזי ׃ ויקרב את
המנחה וימלא כפו מ
ממנה ויקטר על המז
המזבח מלבד עלת הב
הבקר ׃ וקריב ית
מנחתא ומלא ידיה
מינה ואסיק על מדבחא
בר עלת צפרא ׃ וישחט
את השור ואת האיל
זבח השלמים אשר
לעם וימציאו בני אהרן
את הדם אליו ויזרקהו
על המזבח סביב ׃ ונכס
ית תורא וית דיכרא
נכסת קודשיא די
לעמא ואמטיו בני א

אהרן ית דמא ליה וז
וזרקיה על מדבחא
סחור סחור ׃ ואת החל
החלבים מן השור ומן
האיל האליה והמכסה
והכלית ויתרת הכבד ׃
וית תרבא מן תורא
ומן דיכרא אליתא וחפ
וחפי גוא וכוליתא
וחצר כבדא ׃ וישימו את
החלבים על החזות ויק
ויקטר החלבים המזבחה ׃
המזבחה ׃ ושויאו ית
תרביא על חדותא ואסי
ואסיק תרביא למדבחא ׃
ואת החזות ואת שוק
הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה ׃ וית
חדותא וית שוקא די
דימינא ארים אהרן
ארמא קדם יי' כמא דפ
דפקיד יי' ית משה ׃ ויש
וישא אהרן את ידיו אל
העם ויברכם וירד מעשת
החטאת והעלה והשל
והשלמים ׃ ואריים אהרן
ית ידוהי לעמא ובריכנ
ובריכינון ונחת מלמעבד
חטאתא ועלתא ונכסת
קודשיא ׃ ויבא משה
ואהרן אל אהל מועד
ויצאו ויברכו את העם
וירא כבוד יהוה אל
כל העם ׃ ועאל משה

[illegible]

כל הקטירה המזבחה במ"ג המזבח וסימ' והרים ממנו בקמיצו' ואת העלה המציאו אליו' ויקרב את המנחה גימלא' וכל קדו'
דכות המזבח במ"ה המזבחה' והעלה הכהן את העלה ואת' וישחטום הכהנים ויחטאו אתו' וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים' א' בן'
כאשר צוה משה ג' וסימ' ולא הביאו ש ורמה לא' ואת החזות ואת שוק' וישאו בני הלוים' דדה' וכל עבד יי' דכות

בקרבי ג׳ חס׳ ובליש׳ וסימ׳ בקרבי אקדש ועל פני · החלו קרבי ומידעי · וקרבי מרחק עמדו ·· וידם ב׳ וחס וסימ׳ ועל פני כל
העם אכבד · וידם השמש וירח עמד · וחד ישב בדד וידם ·· דד ב׳ חס וסימ׳ דד אהרן ויאמר אלהם · דד מרדכי אשר ·· ׃

ואהרן למשכן זימנא
ונפקו ובריכו ית עמא
ואתגלי יקרא דיי׳ ל׳
לכל עמא ׃ ותצא אש ישרא
מלפני יהוה ותאכל
על המזבח את העלה
ואת החלבים וירא
כל העם וירנו ויפלו ׃
על פניהם ׃ ונפקת
אישתא מן קדם יי׳ ׃
ואכלת על מדבחא
ית עלתא וית תרביא
וחזא כל עמא ושבחו
ונפלו על אפיהון ׃ ויק
ד ויקחו בני אהרן נדב
איש מחתתו ויתנו ב׳
בהן אש וישימו עלי
עליה קטרת ויקריבו
לפני יהוה אש זרה
אשר לא צוה אתם ׃
ונסיבו בני אהרן נדב
ואביהוא גבר מחתיתי׳
ויהבו בהון אישתא
ושויאו עלה בוסמין ׃
וקריבו קדם יי׳ אישת
נוכריתא די לא פקיד
יתהון ׃ ותצא אש מלי
מלפני יהוה ותאכל
אתם וימתו לפני יה׳
יהוה ׃ ונפקת אישתא
מן קדם יי׳ ואכלת ית׳
יתהון ומיתו קדם יי׳ ׃
ויאמר משה אל אהר׳
אהרן הוא אשר דבר
יהוה לאמר בקרבי יז

אקדש ועל פני כל
העם אכבד וידם אהרן ׃
ואמר משה לאהרן
הוא די מליל יי׳ למימר
בקריבי אתקדש ועל
אפי כל עמא אתיקר
ושתיק אהרן ׃ ויקרא
משה אל מישאל ואל
אלצפן בני עזיאל דד
אהרן ויאמר אליהם
קרבו שאו את אחיכם
מאת פני הקדש אל
מחוץ למחנה ׃ וקרא
למשה למישאל ולא׳
ולאלצפן בני עזיאל
אח אבוהי דאהרן ואמ׳
ואמר להון קריבו טו׳
טולו ית אחוכון מן ד׳
קדם קודשא למברא
למשריתא ׃ ויקרבו
וישאם בכתנתם אל
מחוץ למחנה כאשר
דבר משה ׃ וקריבו ונ׳
ונטלונון בכיתוניהון ל׳
למברא למשריתא
כמא דמליל משה ׃
ויאמר משה אל אהרן
ולאלעזר ולאיתמר ׃
בניו ראשיכם אל
תפרעו ובגדיכם לא ת׳
תפרמו ולא תמתו
ועל כל העדה יקצף
ואחיכם כל בית ישראל
יבכו את השרפה אשר
שרף יהוה ׃ ואמר

משה לאהרן ולאלעזר
ולאיתמר בנוהי רישי׳
רישיכון לא תרבון פירוי
פרוע ולבושיכון לא
תבזעון ולא תמותון
ועל כל כנישתא יהי
רוגזא ואחוכון כל
בית ישראל יבכון יקד׳
יקידתא די אוקיד יי׳ ׃
ומפתח אהל מועד
לא תצאו פן תמתו ׃
כי שמן משחת יהוה
עליכם ויעשו כדבר
משה ׃ ומתרע משכן
זימנא לא תיפקון ד׳
דילמא תמותון ארי
משח רבותא דיי׳ עלי׳
עליכון ועבדו כפתגמא
דמשה ׃ רביעי
וידבר יהוה אל אהרן
לאמר ׃ ומליל יי׳ עים
אהרן למימר ׃ יין ושכ׳
ושכר אל תשת אתה ׃
ובניך אתך בבאכם אל
אהל מועד ולא תמתו
חקת עולם לדרתיכם ׃
חמר חרת עתיק ומרוי
לא תשתי את ובנך
עמך במיעלכון למש׳
למשכן זימנא ולא
תמותון קים עלם לד׳
לדרתיכון ׃ ולהבדיל
בין הקדש ובין החל
ובין הטמא ובין הט׳
הטהור ׃ ולאפרשא

ה׳ מלין בב׳ טעמ׳ גרש ותליש׳ גדולה וסימ׳ זה ינחמנו במעשנו · קרבו שאו את אחיכם · שובו מדרכיכם · ומלאה תהיה תרומת ·
זאת העיר העליזה · וסימ׳ כי תבלה לעשר ·· ראשיכם ו׳ וסימ׳ ראשיכם אל תפרעו · אתם נצבים היום כלכם · ואת ראשיכם
החזים כסה · והארכם על ראשיכם · שאו שערים ראשיכם · וחברך ·· החל ב׳ מב׳ ליש׳ וסימ׳ ולהבדיל בין · כבד אבן ונטל ·· ׃

ג מלין אזלא ומרכא משרתת לזרקא בתיב חדא וסימ׳ ואל איתמר בניו׳ אם יצאו בנות שילו׳ לאוצרות לתרומות׳ ׳ ׳ ב׳ במקום טהור ד׳ וסימ׳ ופשט את בגדיו׳ ואת חזה התנופה׳ ואסף איש טהור׳ והקריב׳ ׳ ׳ ולהרות ב׳ נתן אלהים׳ ולהורת בצי׳

בין קודשא ובין חולא
ובין מסאבא ובין דכיא
ולהורת את בני ישראל
את כל החקים אשר
דבר יהוה אלהם ביד
משה ולאלפא ית
בני ישראל ית כל קימי
קימיא די מליל יי׳ ל
להון בידא דמשה
וידבר
משה אל אהרן ואל
אלעזר ואל איתמר
בניו הנותרים קחו את
המנחה הנותרת מאשי
מאשי יהוה ואכלוה
מצות אצל המזבח כי
קדש קדשים היא
ומליל משה לאהרן
ולאלעזר ולאיתמר
בנוהי דאשתארו סבו
ית מנחתא דאשתארת
מקורבניא דיי׳ ואכלוה
פטיר בסטר מדבחא
ארי קודש קודשין הי
היא ואכלתם אתה
במקום קדוש כי חקך
וחק בניך הוא מאשי
יהוה כי כן צויתי ותי
ותיכלון יתה באתר
קדיש ארי חולקך וח
וחולק בנך היא באת
באתר קדיש מקורבני
דיי׳ ארי כן איתפקדית
ואת חזה התנופה ואת
שוק התרומה תאכלו

במקום טהור אתה
ובניך ובנתיך אתך כי
חקך וחק בניך נתנו מ
מזבחי שלמי בני יש
ישראל וית חדיא ד
דארמותא וית שוקא
דאפרשותא תיכלון בו
באתר דכי את ובנך וב
ובנתך עמך ארי חולקך
וחולקא דבנך איתיהבו
מניכסת קודשיהון די
דבני ישראל שוק הת
התרומה וחזה התנופה
על אשי החלבים יביאו
להניף תנופה לפני יה
יהוה והיה לך ולבניך
אתך לחק עולם כאשר
צוה יהוה שוקא דא
דארמותא וחדיא דא
דאפרשותא על קורבני
תרביא ייתון לארמא
ארמא קדם יי׳ ויהי לך
ולבנך עמך לקים עלם
חמישי כמא דפקיד יי׳ ואת
שעיר החטאת דרש ד
דרש משה והנה שרף
ויקצף על אלעזר ועל
איתמר בני אהרן הנו
הנתרים לאמר ויר
צפירא דחטאתא מ
מיתבע תבעיה משה
והא מיתוקד ורגז על
אלעזר ועל איתמר
בנוהי דאהרן דאישת
דאישתארו למימר

מדוע לא אכלתם א
את החטאת במקום
הקדש כי קדש קדשים
היא ואתה נתן לכם ל
לשאת את עון העדה
לכפר עליהם לפני י
יהוה מא דין לא אכ
אכלתון ית חטאתא
באתרא קדיש ארי קו
קדש קודשין היא וי
וית יהבה לכון לסלחא
על חובי כנשתא לכ
לכפרא עליהון לקדם
יי׳ הן לא הובא את
דמה אל הקדש פנימה
אכל תאכלו אתה
בקדש כאשר צויתי
הא לא איתעל ית דמ
דמא לבית קודשא גוי
גואה מיכל תיכלון יתה
בקודשא כמא דפקידי
דפקידית וידבר אהרן
אל משה הן היום הק
הקריבו את חטאתם
ואת עלתם לפני יהוה
ותקראנה אתי כאלה
ואכלתי חטאת היום
הייטב בעיני יהוה
ומליל אהרן עם משה
הא יומא דין קריבו
חטאתהון וית עלתהון
לקדם יי׳ וערעת יתי
עקא כאילין ואילו
אכלית חטאתא יומא
היתקין קדם יי׳ וישמ

נתנו ו׳ וסימ׳ ואת חזה התנופה׳ למען אשר לא יעבדו׳ אשר נתנו קברותיה׳ שמה אדום מלכיה׳ וידעת כי אני יי׳ שמעתי׳ דברי חכמים בדרבנות׳ ׳ ׳ צויתי ה׳ וסימ׳ בשלו את הבשר׳ הן לא הובא את דמה׳ ואת יהושע צויתי׳ אני צויתי למקדשי׳ אנכי עשיתי ארץ ואדם ׳ ׳ ׳ ובניך ובנתיך ג׳ וסימ׳ ויאמרו האנשים אל לוט׳ ואת חזה התנופה ואת שוק׳ אשתך בעיר תזנה ׳ ׳

בבהמה ו' דגש' וסימ' ואת כל נפש החיה אשר אכלם מעלת גרה בבהמה וחברו ואל תשקיצו את נפשתיכם ואם בבהמה הטמאה ליט גמיר בבהמה שקץ הם ג' וסימ' וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו

וישמע משה וייטב בעיניו ושמע משה ושפר בעינוהי ששי

יא וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם ומליל ייי עם משה ועם אהרן למימר להון דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ מלילו עם בני ישראל למימר דא חיתא די תיכלון מכל בעירא די על ארעא כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו כל די סדיקא פרסתא ומטילפא טילפין בה פרסתא מסקא פשר בבעירא יתה תיכלון אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם ברם ית דין לא תיכלון ממסקי פשרא וממסדיקי פרסתא ית גמלא ארי מסקא פשרא הוא ופרסתא

לית היא סדיקא מסאב הוא לכון ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם וית טפזא ארי מסקא פשרא הוא ופרסתא לא סדיקא מסאב הוא לכון ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם וית ארנבא ארי מסקא פשרא הוא ופרסתא לא סדיקא מסאב הוא לכון ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם וית חזירא ארי מסדיק פרסתא הוא ומטילפא טילפין פרסתא והוא פשרא לא פשר מסאב הוא לכון מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם מבסרהון לא תיכלון ובנבלתהון לא תקרבון מסאבין אינון לכון את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו ית דין תיכלון

מכל די במיא כל די אית ליה ציצין וקלפין במיא בימיא ובנחליא יתיה תיכלון וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם וכל די לית ליה ציצין וקלפין בימיא ובנחליא מכל רחשא דמיא ומכל נפשא חיתא די במיא שקצא אינון לכון ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו ושקצא יהון לכון מבשרהון לא תיכלון וית נבלתהון תשקצון כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם כל די לית ליה ציצין וקלפין במיא שקצא הוא לכון ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה וית אילין תשקצון מן עופא לא יתאכלון שקצא אינון נשרא ועז ייא ועזיא ואת הדאה

כל זכר בבני אהרן יאכלנה כל נפש אשר תאכל כל המבחן אשר הקריבו כל זכר בכהנים יאכל בו כל אשר יגע בבשרה כל מפרסת פרסה כל אשר אין לו סנפיר כל שרץ העוף ההולך כל הולך על גחון כל ימי אשר הנגע כל המשכב אשר ישכב וחברו כל אשר בו מום כל איש אשר בו מום כל מלאכת העבדה כל מלאכה כל ימי השפחה כל חרם

ואת בת ה וסימ׳ ואת בת היענה ׳ וחברו ׳ ערות אשה ובתה ׳ והמלך שלמה אהב נשים נכריות ׳ ואת בת פרעה העלה מעיר ׳׳
ולאלה ג׳ וסימ׳ ולאלה תטמאו כל הנגע׳ ולאלה אמר באזני ׳ ולאלה תהיה תרומת העיר ׳׳ הדוכיפת ל׳ והדוכיפת ל׳׳

ואת האיה למינה
וית דיתא וטרפיתא
ליזנה ׀ ואת כל ערב למ
למינו ׀ וית כל עורבא
ליזניה ׀ ואת בת היענה
ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ למי
למינהו ׀ וית בת נעמיתא
וציצא וציפר שחפא
ונצא ליזנוהי ׀ ואת הכו
הכוס ואת השלך ואת
הינשוף ׀ וקדיא וקיפו
וקיפופא ושלינונא ׀
ואת התנשמת ואת ה
הקאת ואת הרחם ׀ רבו
רביותא וקאתא ווירקר
ווירקרקא ׀ ואת החסי
החסידה האנפה למי
למינה ואת הדוכיפת
ואת העטלף ׀ וחוורית
ואיבו ליזנה ונגר טורא
ועטלפא ׀ כל שרץ הע
העוף ההלך על ארבע
שקץ הוא לכם ׀ כל
ריחשא דעופא דמהלך
על ארבע שקצא הוא
לכון ׀ אך את זה תאכלו
מכל שרץ העוף ההלך
על ארבע אשר לא
כרעים ממעל לרגליו ׀
לנתר בהן על הארץ ׀
ברם ית דין תיכלון מ
מכל ריחשא עופא דמ
דמהלך על ארבע די
לית קרסולין מעילוי

ריגלוהי לקפצא בהון
על ארעא ׀ את כל אלה
מהם תאכלו את הא
הארבה למינו ואת
ואת הסלעם למינהו ׀
ואת החרגל למינהו
ואת החגב למינהו ׀ ית
ית כל אילין מינהון
תיכלון ית גובא ליזניה
וית גובא לזנוהי וית
רשונא לזנוהי וית די
חגבא לזנוהי ׀ כל שרץ
העוף אשר לו ארבע
רגלים שקץ הוא לכם ׀
וכל רחיש עופא דאית
ליה ארבע ריגלין שי
שיקצא הוא לכון ׀
ולאלה
תטמאו כל הנגע בנבי
בנבלתם יטמא עד הע
הערב ׀ ולאילין תסתא
תסתאבון כל דיקרב במ
בנבלתהון מסאב עד
רמשא ׀ וכל הנשא מנ
מנבלתם יכבס בגדיו
וטמא עד הערב ׀ וכל
דיטול מנבלתהון י
יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא ׀
לכל הבהמה אשר
היא מפרסת פרסה ו
ושסע איננה שסעת
וגרה איננה מעלה
טמאים הם לכם כל
הנגע בהם יטמא ׀ לכל

בעירא דהיא מסדיק
פרסא ומטילפא ליתה
מטילפא ופישרא
ליתהא מסקא מסא
מסאבין אינון לכון ׀
כל דיקרב בהון יהא
מסאב ׀ וכל הולך על
כפיו בכל החיה ההלכת
על ארבע טמאים הם
לכם כל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב ׀ וכל
דמהלך על ידוהי בכל
חיתא דמהלכא על
על ארבע מסאבין א
אינון לכון כל דיקרב
בנבלתהון יהא מסא
מסאב עד רמשא ׀
והנשא את נבלתם יכבס
בגדיו וטמא עד הערב
טמאים המה לכם ׀ וד
ודיטול ית נבילתהון י
יצבע לבושוהי ויהא
מסאב עד רמשא מס
מסאבין אינון לכון ׀
וזה
לכם הטמא בשרץ ה
השרץ על הארץ החו
החלד והעכבר והצב
למינהו ׀ ודין לכון מס
מסאב בריחשא דרחי
דרחיש על ארעא חו
חולדא ועכברא וצבא
לזנוהי ׀ והאנקה והכח
והלטאה והחמט וה
והתנשמת ׀ ויילא וכ

החסידה ב׳ וסימ׳ ואת החסידה האנפה ׳ ולהנה כנפים ככנפי החסידה ׳ וחד והחסידה והאנפה ׳׳ ׳ למינהו ׳ בתור וסימנ
ותוציא הארץ ׳ את התנינם ׳ את חית הארץ ׳ מהעוף למינהו ׳ ב׳ בו׳ חמה ובל הבהמה ב׳ בו ׳ הנץ ׳ הנץ ׳ הסלעם ׳ החרגל ׳ החגב ׳
והצב למינהו ׳׳ ׳ למינו ד׳ בתור וסימ׳ תדשא הארץ דשא ׳ את כל ערב׳ וחברו ׳ את הארבה למינו ׳׳ ׳ והלטאה ל׳׳

שרץ ד׳ קמצ׳ וסימ׳ וכל אשר יפל עליו מהם במתם · ואני בחלותי לבושי שק · בת עמי חגרי שק · והפכתי חגיכם לאבל · וכל
בפסק השרץ דבות׳ ... וכי ימות ב׳ וסימ׳ וכי ימות מן הבהמה אשר · וכי ימות מות בפתע ... וכירים ל׳ דבות׳ ...

ויבוחא וחולטיתא
וחומטא ואשותא
אלה הטמאים לכם
בכל השרץ כל הנגע
בהם במתם יטמא
עד הערב | אלין דמ
דמסאבין לכון בכל
ריחשא כל דיקרב בה
בהון במותהון יהא
מסאב עד רמשא ׃
וכל אשר יפל עליו
מהם במתם יטמא
מכל כלי עץ או בגד
או עור או שק כל
כלי אשר יעשה מלא
מלאכה בהם במים
יובא וטמא עד הערב
וטהר | וכל די יפל עד
עלוהי מנהון במותהון
יהא מסאב מכל מאן
דאע או לבוש או שק
כל מאן די יתעביד
עבידא בהון במיא
יתעל ויהא מסאב עד
רמשא וידכי | וכל
כלי חרש אשר יפל מ
מהם אל תוכו כל אשר
אשר בתוכו יטמא
ואתו תשברו | וכל מ
מאן דחסף די יפל
מנהון לגויה כל די
די בגויה יהא מסאב
ויתיה תתברון | מכל
האכל אשר יאכל
אשר יבא עליו מים

שביעי

יטמא וכל משקה אש
אשר ישתה בכל כלי
יטמא | מכל מיכל דמ
דמתאכל די יתעל
עלוהי מיא יהא מסא
מסאב וכל משקי די
ישתי בכל מאן יהא
מסאב | וכל אשר יפל
מנבלתם עליו יטמא
תנור וכירים יתץ טמא
טמאים הם וטמאים
יהיו לכם | וכל די יפל
מנבלתהון עלוהי יהא
מסאב תנור וכירים יתי
יתרעון מסאבין אינון
ומסאבין יהון לכון | אך
מעין ובור מקוה
מים יהיה טהור ונגע
בנבלתם יטמא | ברם
מעיין וגוב בית כנישות
מיא יהא דכי ודיקרב
בנבלתהון יהא מסאב
וכי יפל מנבלתם על כל
זרע זרוע אשר יזרע
טהור הוא | וארי יהב
יפול מנבלתהון על כל
בר זרע ... זרוע דבכי
הוא | וכי יתן מים על
זרע ונפל מנבלתם עי
עליו טמא הוא לכם
וארי יתהב מיא על | וכי
ימות מן הבהמה אשר
היא לכם לאכלה הנגע
בנבלתה יטמא | וארי
ימות מן בעירא די

היא לכון למיכל דיק
דיקרב בנבלתהון יה
יהא מסאב | והאכל
מנבלתה יכבס בגדיו
וטמא עד הערב והנש
והנשא את נבלתה
יכבס בגדיו וטמא
עד הערב | ודייכול מנ
מנבלתהון יצבע לבו
לבושוהי ויהי מסאב
עד רמשא ודיטול
ית נבלתהון יצבע י
לבושוהי ויהא מסאב
עד רמשא | וכל השרץ
השרץ על הארץ שק
שקץ הוא לא יאכל
וכל ריחשא דרחיש
על ארעא שקצא
הוא לא יתאכל | כל
הולך על גחון וכל הולך
על ארבע עד כל מרבה
רגלים לכל השרץ הש
השרץ על הארץ לא
תאכלום כי שקץ הם
כל דמהלך על מעוהי
וכל דמהלך על ארבע
עד כל סגי אית ריגלין
לכל ריחשא דרחיש
על ארעא לא תיכלון
ארי שיקצא הוא לכון
אינון | אל תשקצו את
נפשתיכם בכל השרץ
השרץ ולא תטמאו
בהם ונטמתם בם | אל
תשקצון ית נפשתיכון

יבוא יד׳ דכבר׳ יבאו וסימ׳ מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא · עתה יבוא דברך · אשר לא יבוא שם בצדי עילם · יבוא
השדדים לה · ונקותי מכבס המרדים · ואל מת אדם לא יבוא לטמאה · והנשיא בתוכם בבואם יבוא · עדיו יבוא ויבשו · כל בן נכר
ערל לב · יבוא כל בשר להשתחות · יום הוא ועד יום יבוא · ידאה ועד יבוא בו · לכל יבוא גבורתך ... טמאה בם ג׳ בלי׳ · בם · ותטמאו בם ·
נטמאתם בם ·

והעוף ג׳ וסימ׳ והעוף ירב בארץ · אכל אתם · זאת תורת הבהמה והעוף ״ ״ וכל נפש ג׳ וסימ׳ זאת תורת הבהמה והעוף ·
וכל נפש אשר תאכל נבלה · כי הרויתי נפש עיפה ״ ״ הרמשת ג׳ וחס׳ וסימ׳ ויברא אלהים את התנינם · ויברך אתם אלהים · זאת תורת ·

בכל ריחשא דרחיש
ולא תסתאבון בהון ו
ותסתאבון פון בהון׃
כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם
קדשים כי קדוש אני
ולא תטמאו את נפשי
נפשתיכם בכל השרץ
הרמש על הארץ׃ ארי
אנא יי אלהכון ותקדש
ותתקדשון ותהון קד
קדישין ארי קדיש יי
אנא ולא תסתאבון ית
נפשתכון בכל ריחשא
דרחיש על ארעא׃
כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים
והייתם קדשים כי ק
קדוש אני׃ ארי אנא
יי דאפיק יתכון מאר
מארעא דמצרים לז
למהוי לכון לאלה וה
ותהון קדישין ארי
קדיש אנא׃ זאת תורת
הבהמה והעוף וכל נ
נפש החיה הרמשת
במים ולכל נפש החיה
הרמשת במים ולמל
נפש השרצת על הא
הארץ׃ דא אורייתא
דבעירא ועופא וכל
נפשא חיתא דרחיש
במיא ולכל נפשא
דרחישת על ארעא׃

להבדיל בין הטמא
ובין הטהר ובין החיה
הנאכלת ובין החיה
אשר לא תאכל׃ ול
לאפרשא בין מסאב
ובין דכיא ובין חיתא
דמתאכלא ובין חיתא
די לא מיתאכלא׃
פ פ פ
יב
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי עם
משה למימר׃ דבר
אל בני ישראל לאמר
אשה כי תזריע וילדה
זכר וטמאה שבעת
ימים כימי נדת דותה
תטמא׃ מליל עם בני
ישראל למימר איתתא
ארי תעדי ותליד דכר
ויהי מסאבא שבעא
יומין כיומי ריחוק
סובתא תהא מסאבא׃
וביום השמיני ימול
בשר ערלתו׃ וביומא
תמינאה יתגזר בישרא
דעורלתיה׃ ושלשים
יום ושלשת ימים תשב
בדמי טהרה בכל קדש
לא תגע ואל המקדש
לא תבא עד מלאת
ימי טהרה׃ ותלתין
ותלתא יומין תתיב על
דמא דכי בכל קודשא
לא תקרב ולמקדשא
לא תיעול עד מישלם

יומי דכותא׃ ואם נקבה
תלד וטמאה שבעים
כנדתה וששים יום ו
וששת ימים תשב על
דמי טהרה׃ ואם נקוב
נקובתא תליד ותהי
מסאבא ארבעה עשר
כריחוקא שיתין ו
ושיתא יומין תתיב
על דם דכי׃ ובמלאת
ימי טהרה לבן או לבת
תביא כבש בן שנתו
לעלה ובן יונה או תר
לחטאת אל פתח אהל
מועד אל הכהן׃ ובמ
ובמישלם יומי דכותה
לברא או לברתא תיתי
תייתי אימר בר שתא
לעלתא או בר יונה
או שפנינא לחטאתא
לתרע משכן זימנא
קדם יי לות כהנא׃ והק
והקריבו לפני יהוה
וכפר עליה וטהרה
ממקר דמיה זאת
תורת הילדת לזכר או
לנקבה׃ ויקרביניה
קדם יי ויכפר עלה
ותדכי מסואבת ד
דמהא דא אורייתא
דילידתא לדכרא או
לנוקבתא׃ ואם לא
תמצא ידה די שה ו
ולקחה שתי תרים או
שני בני יונה אחד

חטהר ה׳ חס׳ וסימ׳ להבדיל בין הטמא ובין · בתרא · להורת בין הטמא · והבדלתם בין הבהמה הטמאה · שתים מערכה ושש המערכת ·
והזה הטהר על הטמא ״ ״ ובמלאת ב׳ וסימ׳ ובמלאת ימי טהרה · ובמלאת הימים האלה · וחד במלאת שבעו ״ ״ דמיה ג׳
והקריבו לפני יי׳ וכפר · והיא גלתה את מקור דמיה · ולא תכסה ארץ על דמים ״ ״ ממקור ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ · דמיה · ממקור ישראל · מל׳

אדם ו׳ ר״ש פס׳ וסימ׳ כי יהיה בעור בשרו · אדם שת אנוש · אדם ביקר ולא יבין · אדם להבל דמה · אדם ילוד אשה · אדם ערום כסה דעת · אדם מדרך השכל · אדם בליעל איש און · אדם עשק בדם נפש · אדם חסר לב · אדם תקע כף · וא׳ ואדם ביקר בל ילין ··

לעלה ואחד לחטאת
וכפר עליה הכהן וטה׳
וטהרה ואם לא תש׳
תשכח ידה כסת אי׳
אימרא ותיסב תרתין
שפנינין או תרתין בני
יונה חד לעלתא וחד
לחטאתא ויכפר עלה
כהנא ותדכי
יג וידבר יהוה
אל משה ואל אהרן
לאמר ומליל יי עם
משה ועם אהרן למי׳
למימר אדם כי יהיה
בעור בשרו שאת או
ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת
והובא אל אהרן הכהן
או אל אחד מבניו הכ׳
הכהנים אינש אר׳
יהוי במשך בישריה
עמקא או עדיא או
בהרא ויהי במשך ב׳
בישריה למכתש סגירו
ויתיתי לות אהרן
או לות חד מבנוהי כ׳
כהנא וראה הכהן את
הנגע בעור הבשר
ושער בנגע הפך לבן
ומראה הנגע עמק
מעור בשרו נגע צר׳
צרעת הוא וראהו
הכהן וטמא אתו ויחזי
כהנא ית מכתשא
במשך בישרא ושער

במכתשא איתהפיך
לחיור וחיזו מכתשא
עמיק ממשך בישרא
מכתשא סגירותא היא
ויחזנה כהנא ויסאב י׳
יתיה ואם בהרת לבנה
הוא בעור בשרו ועמק
אין מראה מן העור
ושערה לא הפך לבן וה׳
והסגיר הכהן את
הנגע שבעת ימים וא׳
ואם בהרא חורא
היא במשך בישריה
ועמיק לית חזוהא
מן משכא ושערה לא
איתהפיך לחיור ויס׳
ויסגר כהנא ית מכתש
שבעת יומין וראהו
הכהן ביום השביעי וה׳
והנה הנגע עמד בעי׳
בעיניו לא פשה הנגע
בעור והסגירו הכהן
שבעת ימים שנית וי׳
ויחזיניה כהנא ביומא
שביעאה והא מכתשא
קם כדהוה לא אוסיפת
מכתשא במשכא ויס׳
ויסגריניה כהנא שב׳
שבעא יומא תניינות
לוי
וראה הכהן אתו ביום
השביעי שנית והנה
כהה הנגע לא פשה
הנגע בעור וטהרו
הכהן מספחת הוא וכ׳
וכבס בגדיו וטהר

ויחזי כהנא יתיה ביומ׳
שביעאה תניינות וה׳
והא עמיא מכתשא
לא אוסיפת מכתשא
במשכא וידכיניה
כהנא עדיתא היא וי׳
ויצבע לבושוהי וידכי
ואם פשה תפשה המ׳
המספחת בעור אחרי
הראתו אל הכהן לט׳
לטהרתו ונראה שנית
אל הכהן ואם אוספא
אוסיפת עדיתא במ׳
במשכא בתר דאיתחזי יתיה
לכהנא לדכותיה
ויתחזי תניינות לות
כהנא וראה הכהן וה׳
והנה פשתה המספחת
בעור וטמאו הכהן
צרעת היא ויחזיניה כהנא
והא אוסיפת עדיתא
במשכא ויסאביניה
כהנא סגירותא היא
נגע
צרעת כי תהיה באדם
והובא אל הכהן מכת׳
מכתש סגירותא ארי
תהא באנשא ויתיתי
לות כהנא וראה
הכהן והנה שאת לבנה
בעור והיא הפכה ש׳
שער לבן ומחית
בשר חי בשאת ויחזי
כהנא והא עמקא חו׳
חוורא במשכא והיא

ונראה ה׳ וסימ׳ ונראה אל הכהן · ונראה שנית אל הכהן · עד יגמל הנער · וגם אני חשפתי שוליך · גלה חציר ונראה דשא ··
באדם ד׳ וסימ׳ נגע צרעת כי תהיה באדם · או איש אשר יגע בכל שרץ · את היא בהתת הארב · את כל זה ראיתי ונתון את׳ ·
וחד ובאדם · בפשע ארץ רבים שריה ·· כל ל״ש מספחת בת סמך נ״מ״ב בת שין וסימ׳ ושפח אדני את קדקד · ויקו למשפט והנה
משפח ··

יסגרנו ה' חס' ג' בליש וסימ' לא יסגרנו כי טמא הוא · ולא יסגרו הרעקח בידו · והסגרו בעלי קעילה · הסגירוני בעלי קעילה · ואם תסגירוני · · הראות ד' מלא בליש וסימ' וביום הראות בו · כי לא יוכלו להראות · וילך אליהו להראות אל אחאב · להראות חטאתיכם · ·

איתהפיך שערא
לחיור ורושם בישרא
חייתא בעמיקתא ׃
צרעת נושנת היא בעור
בשרו וטמאו הכהן
לא יסגרנו כי טמא
הוא ׃ סגירות עתיקא
היא במשך בישריה
ויסאביניה כהנא לא
יסגריניה כהנא ארי
מסאב הוא ׃ ואם פרוח
תפרח הצרעת בעור
וכסתה הצרעת את
כל עור בשרו מראשו
ועד רגליו לכל מראה
עיני הכהן ׃ ואם תסגי
תסגאה אסגי סגירותא
במשכא ותחפי סגירותא
ית כל משך בישריה
מכתשא מרישיה ועד
ריגלוהי לכל חיזו עיני
כהנא ׃ וראה הכהן וה
והנה כסתה הצרעת
את כל בשרו וטהר
את הנגע כלו הפך לבן
טהור הוא ׃ ויחזי כהנא
כהנא והא חפת סגי
סגירותא ית כל בישריה
וידכי מכתשא כוליה
איתהפך לחיור דכי
הוא ׃ וביום הראות בו
בשר חי יטמא ׃ וביומא
דאיתחזי ביה בישרא
חייתא יהא מסאב ׃
וראה הכהן את הבשר

ישרא

החי וטמאו הבשר
החי טמא הוא צרעת
הוא ׃ ויחזי כהנא ית
בישרא חייתא ויסא
ויסאביניה בישרא
חייתא מסאב סגירות
הוא ׃ או כי ישוב הבש
הבשר החי ונהפך לי
ללבן ובא אל הכהן ׃ או
ארי יתוב חייתא בישר
ואיתהפיך לחיור ויי
וייתי לות כהנא ׃ וראהו
הכהן והנה נהפך הנגע
ללבן וטהר הכהן את
הנגע טהור הוא ׃ ויחז
ויחזיניה כהנא והא
איתהפך מכתשא למי
למיחוור וידכי כהנא
ית מכתשא דכי הוא ׃
ובשר
כי יהיה בו בעורו שחין
ונרפא ׃ ובישרא ארי
יהא ביה במשכיה שי
שיחנא ויתסי ׃ והיה
במקום השחין שאת
לבנה או בהרת לבנת
אדמדמת ונראה אל
הכהן ׃ ויהי באתר
שיחנא עמקא חוורא
או בהרא חוורא סמק
ויתחזי לות כהנא ׃ ור
וראה הכהן והנה מרי
מראה שפל מן העור
ושערה הפך לבן וט
וטמאו הכהן נגע צר

צרעת הוא בשחין פי
פרחה ׃ ויחזי כהנא
והא חיזוהא מכיך
מן משכא ושערה
איתהפיך לחיור ויס
ויסאביניה כהנא מ
מכתש סגירותא היא
בשיחנא סגיאת ׃ וא
ואם יראנה הכהן והנה
אין בה שער לבן וש
ושפלה איננה מן הע
העור והיא כהה וה
והסגירו הכהן שבעת
ימים ׃ ואם יחזיניה כה
כהנא והא לית בה
שערה חיור ומכיכא
ליתהא מן משכא
והיא עמיא ויסגריניה
כהנא שבעא יומין ׃
ואם פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אתו נגע
הוא ׃ ואם אוספא תוס
תוסיף במשכא וי
ויסאביניה כהנא
יתיה מכתשא סגירו
סגירותא הוא ׃
ואם
תחתיה תעמד הבהרת
לא פשתה צרבת
השחין הוא וטהרו
הכהן ׃ ואם באתרה
קמת בהרתא לא או
אוסיפת רושם שי
שיחנא היא וידכיניה
כהנא ׃ רביעי

ח"א יאב כת' בתור וסימ' עשו מלחמה את ברע · הלא הוא אמר לי · תג"ג דפס · הוא מוציאות והיא · תג"ג דפס · ובי מות מין ז
הבהמה · והנה שאת לבנה בעור · ואם יראנה הכהן · דשחין · שבת שבתון היא לכם · ואיש אשר יקח את אחתו · ובת איש כהן
כי תחל לזנות · ושכב איש אתה שכבת זרע · קדמ' דפס · ועבר עליו רוח קנאה · תג"ג דפס · · פרח ב' א' חס וא' מל' הצרעת · ותגל' מל'

והסגירו ד̇ וסימ̇ והסגירו שבעת ימים שנית׳ ושפלה איננה מן העור והיא׳ וחברו׳ וכבסו את אשר בו הנגע״ ו״ וראהו
הכהן ה̇ בע̇ וסימ̇ בעור׳ ואם בעיניו׳ נהפך׳ אם פשה׳ לא יבקר הכהן״ ו״ הכהן אתו ג̇ וראה הכהן ׳קדמ̇ דפרש׳ ואם פשה רפ̇
אם פשה״

בשר כי יהיה בערו
מכות אש והיתה
מחית המכוה בהרת
לבנה אדמדמת או
לבנה: או בישרא ארי
יהא במשכא כואה
דנור ויהי רושם
כואה בהרא חוורא
סמקא או חוורא:
וראה אתה הכהן
והנה נהפך שער לבן
בבהרת ומראה עמק
מן העור צרעת היא
במכוה פרחה וטמא
אתו הכהן נגע צרעת
הוא: ויחזי יתיה כהנא
והא איתהפיך שערא
חיור בבהרתא
ומיחזהא עמיק מן
משכא סגירותא היא
בכואה סגיאת ויסאב
יתיה כהנא מכתש
סגירותא היא: ואם
יראנה הכהן והנה אין
שער לבן ושפלה
איננה מן העור והיא
כהה והסגירו הכהן
שבעת ימים: ואם
יחזינה כהנא והא
לית שער חיור
ומכיכא ליתהא מן
משכא והיא עמיא
ויסגריניה כהנא
שבעא יומין: וראהו
הכהן ביום השביעי:

אם פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אתו נגע
צרעת הוא: ויחזיניה
כהנא ביומא שביעאה
אם אוסיפת במשכא
ויסאב כהנא יתיה
מכתש סגירותא היא:
ואם
תחתיה תעמד הבהרת
לא פשתה בעור והוא
כהה שאת המכוה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת
המכוה הוא: ואם
באתרהא קמת בהרתא
לא אוסיפת במשכא
והיא עמיא עמיה
כואה היא ודכיניה
כהנא ארי רושם כואה
הוא: חמישי
ואיש או אשה כי
יהיה בו נגע בראש או
בזקן: וגבר או איתתא
ארי יהא ביה מכתשא
ברישׁ או בדיקן: וראה
הכהן את הנגע והנה
מראהו עמק מן
העור ובו שער צהב דק
וטמא אתו הכהן נתק
הוא צרעת הראש או
הזקן הוא: ויחזיניה כהנא
ית מכתשא והא
מיחזוהא עמיק מן
משכא וביה שיער
סומק דעדק ויסאב
יתיה כהנא נתקא

הוא סגירותא דרישא
או דדיקנא היא: וכי
יראה הכהן את נגע
הנתק והנה אין
מראהו עמק מן העור
ושער שחר אין בו
והסגיר הכהן את נגע
הנתק שבעת ימים:
וארי יחזי כהנא ית
מכתש ניתקא והא
לית מיחזוהא עמיק
מן משכא ושער
אוכם לית ביה ויסגר
כהנא ית מכתשא
ניתקא שבעא יומין:
וראה הכהן את הנגע
ביום השביעי והנה
לא פשה הנתק ולא
היה בו שער צהב
ומראה הנתק אין
עמק מן העור: ויחזי
כהנא ית מכתשא
ביומא שביעאה והא
לא אוסיף נתקא ולא
הוה ביה שיער סומק
ומיחזוהא נתקא ליתיה
עמיק מן משכא:
והתגלח ואת הנתק לא
יגלח והסגיר הכהן את
הנתק שבעת ימים
שנית: ויגלח סחרני
נתקא ודעל ניתקא
לא יגלח ויסגר כהנא
ית ניתקא שבעא
יומין תנינות: וראה

וטהרו ו̇ וסימ̇ וראה הכהן אתו ביום השביעי׳ ואם תחתיה תעמד הבהרת׳ וחברו׳ ואם בעיניו עמד הנתק׳ והזה על המטהר׳
והזה עליו מן הדם באצבעו״ ו״ עמיק כל ליש חס̇ ו̇ במב̇ מל̇׳ וסימ̇ כל׳ עמוק׳ לסלי קלי״ ו״ הזקן ג̇ וסימ̇ צרעת הראש
או הזקן׳ וגם את הזקן הספה׳ כשמן הראש הטוב על׳ אנך״ ו״ שבעת ימים שנית ג̇ וסימ̇ וראהו הכהן ׳קדמ̇׳ והתגלח׳ וכבסו״

לבנות ד׳ וסימ׳ פ׳ גלות לבנות׳ בהרת לבנת׳ בהות לבנת׳ לבנות ולא מבריתך׳ ב׳ מציע חס׳ ׃ ובי יהיה ד׳ וסימ׳ בקרחתו או בגבחתו׳ ובי יהיה בו מום׳ ובי יהיה איש שבא לדעהו׳ ובי יהיה באיש חטא׳ ׃ בקרחתו ג׳ ובי יהיה׳ אדמדמת׳ פחתת היא׳

הכהן את הנתק ביום
השביעי והנה לא פ
פשה הנתק בעור ומ
ומראהו איננו עמיק
מן העור וטהר אתו
הכהן וכבס בגדיו וט
וטהר ׃ ויחזי כהנא ית
ניתקא ביומא שביע
שביעאה והא לא
אוסיפת ניתקא במ
במשכא ומיחזוהי ל
ליתוהי עמיק מן מ
משכא וידכי יתיה
כהנא ויצבע לבוש
לבושוהי וידכי ׃ ואם
פשה יפשה הנתק בע
בעור אחרי טהרתו ׃
ואם אוספא אוסיף
ניתקא במשכא בתר
דכותיה ׃ וראהו הכהן
והנה פשה הנתק בע
בעור לא יבקר הכהן
לשער הצהב טמא
הוא ׃ ויחזיניה כהנא
והא אוסיף ניתקא
במשכא לא יבקר כהנ
לשערא סומקא מסאב
הוא ׃ ואם בעיניו עמד
הנתק ושער שחר
צמח בו נרפא הנתק
טהור הוא וטהרו ה
הכהן ׃ ואם בעינוהי
כד הוה קם ניתקא ו
ושערא אוכם צמיח
ביה איתסי ניתקא

דכי הוא וידכיניה כה
כהנא ׃ ששי
ואיש או אשה כי יהיה
בעור בשרם בהרת
בהרת לבנת ׃ וגבר או
איתתא במשך בשרה
בישרהון בהרן בהרן
חוורן ׃ וראה הכהן
והנה בעור בשרם בה
בהרת כהות לבנת בה
בהק הוא פרח בעור
טהור הוא ׃ ויחזי כהנא
והא במשך בישרהון
בהרן בהרן חוורן בה
בהקא הוא סגי במש
במשך דכי הוא ׃ שביעי
ואיש
כי ימרט ראשו קרח
הוא טהור הוא ׃ וגבר
ארי יתר שער רישיה
גלוש הוא דכי הוא ׃
וכי יהיה בקרחת או
בגבחת נגע לבן אדמדם
צרעת פרחת הוא בקר
בקרחתו או בגבחתו ׃
וארי יהא בקרחותיה
או בגלושתיה מכתש
חיור סומק סגירות
סגיאות היא בקרחות
בקרחותיה או בגלוש
בגלושתיה ׃ וראה
אתו הכהן והנה הנגע
לבנה אדמדמת בקרח
בקרחתו או בגבחתו
כמראה צרעת עור

בשר ׃ ויחזי יתיה כהנ
והא עמיק מכתשא
חיורא סמוקא בקרחו
בקרחותיה או בגלוש
בגלושתיה כחיזו ס
סגירות משך בשרא ׃
איש צרוע הוא טמא
הוא טמא יטמאנו ה
הכהן בראשו נגעו ׃ גב
גבר סגיר הוא מסאב
הוא מסאבא יסאבנ
כהנא ברישיה מכתשי ׃
והצרוע אשר בו הנ
הנגע בגדיו יהיו פרו
פרמים וראשו יהיה
פרוע ועל שפם יעטה
וטמא טמא יקרא ׃
וסגירא דביה מכתש
לבושוהי יהון מבזעין
ורישיה יהא פריע ו
ועל שפם כאבלא
יתעטף ולא יתאסת
יסתאבון לא יסתאבון
יקריה ׃ כל ימי אשר
הנגע בו יטמא טמא
הוא בדד ישב מחוץ
למחנה מושבו ׃ כל
יומי די מכתשא ביה
יהא מסאב מסאבא
הוא בלחודוהי יתיב
מברא למשריתא מות
מותביה ׃
והבגד כי יהיה
בו נגע צרעת בבגד
צמר או בבגד פשתים ׃

יעטה ה׳ וסימ׳ ועל שפם יעטה׳ כאשר יעטה הרעה׳ תהי לו כבגד יעטה׳ גם ברכות יעטה מורה׳ ׃ וראשו ד׳ וסימ׳ ב׳ ומגדל וראשו בשמים׳ וראשו מגיע השמים׳ והצרוע אשר בו הנגע׳ אם יעלה לשמים שיאו׳ ׃ בגבחתו ג׳ וסימ׳ וכי יהיה בקרחת׳ כמראה צרעת׳ אחרי הכבס׳ ׃ שחר ב׳ ל׳ ליש חס׳ בגב מ״ל׳ וס״מ׳ שחורה אני ונאוה׳ חשך משחור תארם׳

צרעת הוא ד׳ וסימ׳ עמיק מעור בשרו · צרעת הראש או הזקן הוא · ירקרק או אדמדם · הבשר החי טמא הוא ׃ ובבסו ב׳ וסימ׳ ויצוה הכהן וכבסו · וכבסו והטהרו ׃ תראה ב׳ וסימ׳ ואם תראה עוד · תגל ערותך גם תראה · וחד ותראה היבשה ׃

ולבושא ארי יהי
ביה מכתשא סגירות
בלבוש עמר או בלבוש
כיתן׃ או בשתי או בע
בערב לפשתים ולצמר
או בעור או בכל מלא
מלאכת עור׃ או בש
בשתיא או בערבא
לכיתנא ולעמרא או ב
במשך או בכל עיבידת
משך׃ והיה הנגע יר
ירקרק או אדמדם ב
בבגד או בעור או בש
בשתי או בערב או בכל
כלי עור נגע צרעת
הוא והראה את הכהן׃
ויהא מכתשא ירק
או סמוק בלבושא או
במשך או בשתיא או
בערבא או בכל מאן ד
משך מכתש סגירתא
הוא ויתחזיה לות
כהנא׃ וראה הכהן את
הנגע והסגיר את הנגע
שבעת ימים׃ ויחזי כ
כהנא ית מכתשא
ויסגר ית מכתשא ש
שבעת יומין׃ וראה
את הנגע ביום השבי
השביעי כי פשה הנגע
בבגד או בשתי או בע
בערב או בעור לכל
אשר יעשה העור
למלאכה צרעת ממ
ממארת הנגע טמא

הוא׃ ויחזי כהנא ית
מכתשא ביומא שביע
שביעאה ארי אוסיף
מכתשא בלבושא או
בשיתיא או בערבא
או במשכא לכל די
יתעביד משך לעיביד
סגירות מחסרא היא
מכתשא מסאב הוא׃
ושרף את הבגד או את
השתי או את הערב ב
בצמר או בפשתים או
את כל כלי העור אשר
יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת היא באש ה
תשרף׃ ויוקיד ית
לבושא או ית שתיא
או ית ערבא בעמרא או
בכיתנא או ית כל משך
די יהי ביה מכתשא
סגירות מחסרא היא
בנורא תיתוקד׃ ואם
יראה הכהן והנה לא
פשה הנגע בבגד או ב
בשתי או בערב או בכל
כלי עור׃ ואם יחזי כה
כהנא והא לא אוסיף
מכתשא בלבושא או
בשתיא או בערבא או
בכל מאן דמשך׃ וצוה
הכהן וכבסו את אשר
בו הנגע והסגירו שבע
ימים שנית׃ ויפקיד
כהנא ויחוורון ית דב
ביה מכתשא ויסגרי

ויסגריניה שבעת
יומין תניינות׃ וראה
הכהן אחרי הכבס את
הנגע והנה לא הפך
הנגע את עינו והנגע
לא פשה טמא הוא
באש תשרפנו פחתת
הוא בקרחתו או בגבח
בגבחתו׃ ויחזי כהנא
בתר דחוורו ית מכתשא
והא לא אתהפיך
מכתשא מן כד הוה
ומכתשא לא אוסיף
מסאב הוא בנורא
תוקדיניה תברא הוא
בשחיקותיה או בח
בחדתותיה׃ ואם ראה
הכהן והנה כהה הנגע
אחרי הכבס אתו וק
וקרע אתו מן הבגד
או מן העור או מן הש
השתי או מן הערב׃ וי
ואם יחזי כהנא והא
עמיא מכתשא בתר
דחוורו יתיה ויבזע י
יתיה מן לבושא או
מן משכא או מן שת
שתיא או ערבא׃ ואם
תראה עוד בבגד או
בשתי או בערב או בכל
כלי עור פרחת הוא ב
באש תשרפנו את
אשר בו הנגע׃ ואם תת
תתחזי משכא בלבושא
או בשתיא או בערבא

יו׳ פס׳ את את את את וסימ׳ ויולד לחנוך את עירד · ויהי בשחת אלהים · ויכו יוסף את עבדיו את הרפאים · ובסה את עין הארץ · וכי יגח שור איש · והבאת את השלחן · והיה כי יחטא ואשם · ושרף את הבגד · ואיש כי ישכב את אשה דוה · וידעתם היום כי · ואקח את אביכם · והנה יי׳ את ישראל · הנבי רב את דיבך · ואקח את מקלי · ויהי לעת תשובת השנה · ומלך ארם צוה את שרי ׃

נגע הצרעת ג בליש וסימ והנה נרפא נגע הצרעת · זאת תורת לכל נגע הצרעת · השפיר בנגע הצרעת · ואת הצפור ג וסימ ואת הצפור לא בתר · ולקח את עץ הארז · את הצפור החיה יקח אתה · השחוטה ב א חס א מל · הצפר וחברו

או בכל מאן דמשך
סגיא היא בנורא תוקי
תוקדיניה ית די ביה
מכתשא׃ והבגד או
השתי או הערב או כל
כלי העור אשר תכבס
וסר מהם הנגע וכבס
שנית וטהר׃ ולבושא
או שתיא או
ערבא או כל מאן די
משך דתתחוור ויעדי
מנהון מכתשא ויצטבע
תנינות וידכי׃ זאת
תורת נגע צרעת בגד
הצמר או הפשתים או
השתי או הערב או כל
כלי עור לטהרו או ל
לטמאו׃ דא אוריתא
מכתש סגירותא לבוש
עמר או כיתן או שתיא
או ערבא או כל מאן
משך לדכאותיה או ל
לסאבותיה׃

פ פ פ

יד
וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי עם
משה למימר׃ זאת
תהיה תורת המצרע
ביום טהרתו והובא
אל הכהן׃ דא אוריתא
דסגירותא ביומא דכי
דכותיה ויתיתי לות
כהנא׃ ויצא הכהן אל
אל מחוץ למחנה
וראה הכהן והנה נר

נרפא נגע הצרעת מן
הצרוע׃ ויפוק כהנא
למברא למשריתא ויח
ויחזי כהנא והא איתסי
איתסי מכתש סגירות
מן סגירא׃ וצוה הכהן
ולקח למטהר שתי
צפרים חיות טהורות
ועץ ארז ושני תולעת
ואזב׃ ויפקיד כהנא
ויסב לדמידכי תרתין ציפרין
חיין דכין ואעא דא
דארזא וצבע זהורי ו
ואיזובא׃ וצוה הכהן
ושחט את הצפור
האחת אל כלי חרש על
מים חיים׃ ויפקיד
כהנא ויכוס ית ציפרא
חדא למאן דחסף על
מי מבוע׃ את הצפור
החיה יקח אתה ואת
עץ הארז ואת שני ה
התולעת ואת האזב
וטבל אתם ואת הצפר
החיה בדם הצפר הש
השחטה על המים ה
החיים׃ ית ציפרא
חייתא יסב יתה וית
אעא דארזא וית צבע
זהורי וית איזובא וי
ויטבול יתהון וית
ציפרא חייתא בדמא
ציפרא דנכיסתא על
מי מבוע׃ והזה על
המטהר מן הצרעת

שבע פעמים וטהרו
ושלח את הצפר הח
החיה על פני השדה׃
וידי המדכי מן סגירו
סגירותא שבעא זמני
זמנין וידכיניה וי
וישלח ית ציפרא חי
חייתא על אפי חקלא׃
וכבס המטהר את בג
בגדיו וגלח את כל
שערו ורחץ במים ו
וטהר ואחר יבא אל
המחנה וישב מחוץ
לאהלו שבעת ימים׃
ויצבע דמדכי ית לבו
לבושוהי ויגלח ית
כל שעריה ויסחי במ
במיא וידכי ובתר כן
ייעול למשריתא ויה
ויתיב מברא למשכני
שבעא יומין׃ והיה
ביום השביעי יגלח
את כל שערו את ראשו
ואת זקנו ואת גבת
עיניו ואת כל שערו
יגלח וכבס את בגדיו
ורחץ את בשרו במים
וטהר׃ ויהי ביומא
שביעאה יגלח ית כל
שעריה ית רישיה
וית דיקניה וית גביני
דעינוהי וית כל שערי
יגלח ויצבע לבושוהי
ויסחי ית בשריה
במיא וידכי׃ וביום

על מים ח וסימ וצוה הכהן ושחט · וקברו על מים רבים · על מים רבים אשר בגבעון · שכנת על מים רבים · והיה כעץ שתול על מים · קח על מים רבים · אמרך בגפן · קול יי על המים · תהלות ... על המים · ויבאו · את הצפור החיה יקח אתה · ובל תהלות ... על המים

ואתם ג׳ וסי׳ והעמיד הכהן המטהר · מראיהם ואתם והנך להם בשיר עגבים ״ ״ כחטאת ד׳ וסימ׳ קדש קדשים הוא כחטאת · כחטאת כאשם תורה אחת · כי כחטאת כאשם הוא לכהן · כחטאת כעלה כמנחה וכשמן ״ ״ המטהר ל׳ דגות׳

השמיני יקח שני כב׳
כבשים תמימם וכבשה
אחת בת שנתה תמימה
ושלשה עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ולג אחד
שמן : וביומא תמינאה
יסב תרין אימרין ש׳
שלמין ואימרתא חדא
בת שתא שלימתא ות׳
ותלתא עשרונין סולתא
מנחתא דפילא במשח
ולוגא חדא דמשחא :
והעמיד הכהן המטהר
את האיש המטהר
ואתם לפני יהוה פתח
אהל מועד : ויקים כהנא
דמדכי ית גברא דמדכי
ויתהון לקדם יוי לתרע
משכן זימנא : ולקח
הכהן את הכבש האחד
והקריב אתו לאשם וי׳
ואת לג השמן והניף
אתם תנופה לפני יהוה :
ויסב כהנא חדא ויקרב
יתיה לאשמא וית לוגא
דמישחא ויריים יתהון
ארמא לקדם יוי : ושחט
את הכבש במקום אשר
ישחט את החטאת
ואת העלה במקום הק׳
הקדש כי כחטאת הא׳
האשם הוא לכהן קדש
קדשים הוא : ויכוס ית
אימרא באתר די יכוס
ית חטאתא וית עלתא

לוי

באתר קדיש ארי כחט׳
כחטאתא אשמא הוא
לכהנא קדש קודשין
הוא : ולקח הכהן מדם
האשם ונתן הכהן על
תנוך אזן המטהר הי׳
הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו
הימנית : ויסב כהנא
מדמא דאשמא ויתן
כהנא על רום אודנא
דמדכי דימינא ועל א׳
אליון ידוהי דימינא
ועל אליון ריגלוהי דימ׳
דימינא : ולקח הכהן
מלג השמן ויצק על
כף הכהן השמאלית :
ויסב כהנא מלוגא דמ׳
דמשחא ויריק על ידה
דכהנא שמאליתא : וטבל
וטבל הכהן את אצבעו
הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית וה׳
והזה מן השמן באצבע
באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה : ויטבל כהנא
ית אצבעיה דימינא
מן משחא די על ידיה
דשמאלא וידי מן מש׳
משחא באצבעיה שב׳
שבע זימנין קדם יוי :
ומיתר השמן אשר
על כפו יתן הכהן על ת׳
תנוך אזן המטהר הי׳
הימנית ועל בהן ידו

הימנית ועל בהן רגלו
הימנית על דם האשם :
ומשאר משחא די
על ידיה יתן כהנא
על רום אודנא דמדכי
דימינא ועל אליון
ידוהי דימינא ועל א׳
אליון ריגלוהי דימינא
על דמא דאשמא :
והנותר בשמן אשר
על כף הכהן יתן על
ראש המטהר וכפר
עליו הכהן לפני יהוה :
ודישתאר במשחא
די על ידא דכהנא יתן
על רישא דמידכי ויכפר
עלוהי כהנא קדם יוי :
ועשה הכהן את החט׳
החטאת וכפר על המ׳
המטהר מטמאתו
ואחר ישחט את הע׳
העלה : ויעביד כהנא
ית חטאתא ויכפר
על דמדכי מסובתיה
ובתרכן יכוס ית עלתא :
והעלה הכהן את העלה
ואת המנחה המזבחה
וכפר עליו הכהן וטהר :
ויסיק כהנא ית עלתא
וית מנחתא למדבחא
ויכפר עלוהי כהנא וי׳
וידכי :
ישראל
ואם דל הוא ואין ידו
משגת ולקח כבש אחד
אשם לתנופה לכפר

תנוך ח׳ וסימ׳ ושחטת את האיל · ב׳ בנו · וישחט · ויקרב את בני אהרן · ויקח · ולקח הכהן מדם האשם · ומיתר השמן אשר על כפו · ושחט את כבש האשם · ונתן הכהן מן השמן אשר ״ ״ קדש קדשים הוא ג׳ בתור׳ וסימ׳ אהרן על קרנתיו · וזאת תורת האשם · כל זכר בכהנים יאכלנו · ושחט את הכבש במקום · והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו · אך כל חרם אשר יחרים ״ ״ משגת ל׳ דגות׳ ״

ועשרון ג׳ חס וסימ׳ ואם דל ואין ידו משגת׳ ועשרון עשרון׳ ובראשי חדשיכם׳ ועשרון׳ וזה אשר תעשה על המזבח׳׳ בלול ד׳
וסימ׳ בלול בשמן כתית רבע ההין׳ ואם דל הוא ואין ידו׳ והקריב המקריב קרבנו׳ והקריב על בן הבקר׳׳ בטהרתו ל׳ דכות׳

עליו ועשרון סלת
אחד בלול בשמן למ
למנחה ולג שמן ואם
מסכן הוא ולית ידיה
מדבקא ויסב אימר
חדא אשמא לארמא
לכפרא עלוהי ועשרו
ועשרונא סולתא חד
דפיל במשח למנחתא
ולוגא דמשחא ושתי
תרים או שני בני יונה
אשר תשיג ידו והיה
אחד חטאת והאחד
עלה ותרתין שפנינין
או תרין בני יונה די
תדביק ידיה ויהי חד
חטאתא וחד עלתא
והביא אתם ביום הש
השמיני לטהרתו אל
הכהן אל פתח אהל
מועד לפני יהוה ויי
וייתי יתהון ביומא
תמינאה לדכותיה
לות כהנא לתרע מש
משכן זימנא קדם יי
ולקח הכהן את כבש
האשם ואת לג השמן
והניף אתם הכהן תנו
תנופה לפני יהוה ויי
ויסב כהנא ית אימרא
דאשמא וית לוגא דמ
דמשחא וירים יתהון
כהנא ארמא קדם יי
ושחט את כבש האש
האשם ולקח הכהן

מדם האשם ונתן על
תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו
הימנית ויכוס ית אי
אימרא דאשמא ויסב
כהנא מדמא דאשמא
ויתן על רום אודנא
דמידכי דימינא ועל
אליון ידיה דימינא
ועל אליון רגליה דר
דימינא ומן השמן י
יצק הכהן על כף הכהן
השמאלית ומן משחא
יריק כהנא על ידא ד
דכהנא דשמאלא וה
והזה הכהן באצבעו
הימנית מן השמן אש
אשר על כפו השמא
השמאלית שבע פעמ
פעמים לפני יהוה ויד
כהנא באצבעיה דימי
מן משחא די על ידיה
דשמאלא שבע זימני
קדם יי ונתן הכהן מן
השמן אשר על כפו ע
על תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו
הימנית על מקום דם
האשם ויתן כהנא מן
די על ידיה על רום א
אודנא דמידכי דימינא
ועל אליון ידיה דימי
דימינא ועל אליון רג

רגליה דימינא על
אתר דמא דאשמא
והנותר השמן אשר על
כף הכהן יתן על ראש
המטהר לכפר עליו ל
לפני יהוה ודישתאר
מן משחא די על מיד
ידא דכהנא יתן על רי
ריש דמידכי לכפרא
עלוהי קדם יי ועשה
את האחד מן התרים או מן
בני היונה מאשר תשי
תשיג ידו ויעביד ית
חד מן שפניניא או מן
בני יונה מדתדביק ידי
את אשר תשיג ידו את
האחד חטאת ואת הא
האחד עלה על המנחה
וכפר הכהן על המט
המטהר לפני יהוה
ית דתדביק ידיה ית
חד חטאתא וית חד
עלתא על מנחתא וי
ויכפר כהנא על דמדי
דמידכי קדם יי זאת
תורת אשר בו נגע צר
צרעת אשר לא תשיג
ידו בטהרתו דא אור
אוריתא דביה מכתש
סגירו דלא תדביק
ידיה בדכותיה

רביעי

וידבר
יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר ומליל
יי עם משה ועם אה

והאחד ד׳ וסימ׳ ויאמרו שנים עשר עבדיך׳ ושתי תורים או שני בני יונה׳ ועשה אתם׳ השן האחד מיצוק׳׳ והניף אתם
הכהן ב׳ וסימ׳ ולקח הכהן את כבש האשם׳ על חזה התנופה׳ ושאר והניף הכהן אתם׳׳ על מקום ג׳ וסימ׳ ונתן הכהן מן דם
השמן אשר על׳ על מקום הארץ׳ וירדת גיזה ובזה׳ תרומה דלה׳׳ ואת האחד ד׳ וסימ׳ את אשר׳ ועשה הכהן׳ וסמכו׳ וישם את׳

מראיהן ד׳ בליש׳ וסימ׳ ומראיהן רע כאשר בתחלה׳ ומראיהן שפל מן הקיר׳ וזה מראיהן דמות אדם להצה׳ מראיהן כלפידים׳
ואת הבית ה׳ וסימ׳ יקיצע מבית׳ והכרתי כל ישרא׳ ונתשתים מעל האדמה׳ ויאמר יי׳ גם את יהודה׳ ואת הבית הגדול חפה עץ׳׳

אהרן למימר׃ כי תבו
תבאו אל ארץ כנען ׃
אשר אני נתן לכם לא
לאחזה ונתתי נגע צ׳
צרעת בבית ארץ אח
אחזתכם׃ ארי תיעלון
לארעא דכנען די אנא
יהיב לכון לאחסנא
ואיתין מכתש סגירו
בבית ארעא אחסנתכון׃
ובא אשר לו הבית
והגיד לכהן לאמר
כנגע נראה לי בבית׃
וייתי די ליה ביתא וי
ויחוי לכהנא למימר
כמכתשא איתחזי לי ב
בביתא׃ וצוה הכהן
ופנו את הבית בטרם
יבא הכהן לראות את
הנגע ולא יטמא כל
אשר בבית ואחר כן יב
יבא אל הכהן לראות
את הבית׃ ויפקד כהנ
ויפנון ית ביתא עד לא
ייעול כהנא למחזי ית
מכתשא ולא יסתאב
כל די בביתא ובתר כן י
ייעול לות כהנא למחזי
ית ביתא׃ וראה את
הנגע והנה הנגע בקי
בקירת הבית שקערורת
ירקרקת או אדמדמת
ומראיהן שפל מן הקי
הקיר׃ ויחזי ית מכתש
והא מכתשא בכתלי

ביתא פחתין ירקן או
סמקן ומחזיהון מכך
מן כתלא׃ ויצא הכהן
מן הבית אל פתח הב
הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים׃ ויפוק
כהנא מן ביתא לתרע
ביתא ויסגר ית ביתא
שבעא יומין׃ ושב הכ
הכהן ביום השביעי ו
וראה והנה פשה הנגע
בקירת הבית׃ ויתוב ׃
כהנא ביומא שביעאה
ויחזי והא אוסיף מכ
מכתשא בכותלי ביתה׃
וצוה הכהן וחלצו את
האבנים אשר בהן הנגע
והשליכו אתהן אל מ
מחוץ לעיר אל מקום
טמא׃ ויפקיד כהנא
וישלפון ית אבניא די
בהון מכתשא ויירמון
יתהון למברא לקרתא
לאתר מסאב׃ ואת הב
הבית יקצע מבית סבי
סביב ושפכו את העפר
אשר הקצו אל מחוץ
לעיר אל מקום טמא׃
וית ביתא יקלפון מגיו
סחור סחור ויירמון ית
עפרא די יקלפון למ
למברא לקרתא לאתר
מסאב׃ ולקחו אבנים
אחרות והביאו אל
תחת האבנים ועפר

אחר יקח וטח את הב
הבית׃ ויסבון אבנין ז
אוחרנין ויעלון בתר
אבנין ועפר אוחרן
יסב וישוע ית ביתא׃
ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את
האבנים ואחרי הקצות
את הבית ואחרי הטוח׃
ואם יתוב מכתשא
ויסגי בביתא בתר דיש
דישלפון ית אבניא
ובתר דיקלפון ית ביתא
ובתר דאיתשע׃ ובא
הכהן וראה והנה פשה
הנגע בבית צרעת ממ
ממארת היא בבית
טמא הוא׃ ויעלון כ׳
כהנא ויחזי והא אוס
אוסיף מכתשא בבי
בביתא סגירות מחל
מחסרא היא בביתא
מסאב הוא׃ ונתץ את
הבית את אבניו ואת
עציו ואת כל עפר הב
הבית והוציא אל מח
מחוץ לעיר אל מקום
טמא׃ ויתרע ית ביתא
ית אבנוהי וית אעוהי
וית כל עפר ביתא ויפ
ויפיק למברא לקרתא
לאתר מסאב׃ והבא
אל הבית כל ימי הסגי
הסגיר אתו יטמא עד
הערב׃ ודייעול לביתא

והביאו ד׳ וסימ׳ והביאו אתו לפני אהל מועד׳ ולקחו אבנים אחרות׳ והביאו בצרבחיצן׳ והביאו את כל אחיכם מנחה לי״י בסוסים׳׳
אבנים דקדים לעיניב ה׳ בליש׳ וסימ׳ ונתץ את הבית׳ ואבניך ועציך׳ ותנאת את האבן ואת העץ׳ בן אשה אלמנה הוא׳ דדה׳
ועמד לרב עשי מלאכה׳׳ ואחר כן ג׳ וסימ׳ וצוה הכהן ופנו את הבית׳ תבא אליה ובעלתה׳ וחד אחר כן הבא גבעות שאול׳׳

בא יבוא ה̇ וסימנ̇ ואם בא יבוא הכהן · והאיש כל אשר ידבר · בא יבוא מלך בבל · אם יתמהמה חכה לו · בא יבוא ברנה ··
הזאה אל ד̇ וסימנ̇ והזה אל הבית שבע פעמים · אל נכח פני אהל מועד · ויז מדמה אל הקיר · ב̇ בו ·· ז̇ ·· לחטא ל̇ ·· ו̇

כל יומי דיסגר יתיה
יהי מסאב עד רמשא׃
והשכב בבית יכבס את
בגדיו והאכל בבית
יכבס את בגדיו׃ ודייעו
ודישכוב בביתא יצבע
לבושוהי ודייכול בב
בביתא יצבע לבושוהי׃
ואם בא יבא הכהן וראה
והנה לא פשה הנגע ב
בבית אחרי הטח את
הבית וטהר הכהן את
הבית כי נרפא הנגע׃
ואם מיעל ייעול כהנא
ויחזי והא לא אוסף מכתשא
בביתא בתר דאתשע
ית ביתא וידכי כהנא
ית ביתא ארי איתסי
מכתשא׃ ולקח לחטא
את הבית שתי צפרים
ועץ ארז ושני תולעת
ואזב׃ ויסב לדכאה
ית ביתא תרתין צפרין
ואעא דארזא וצבע
זהורי ואיזובא׃ ושחט
את הצפר האחת אל
כלי חרש על מים חיים׃
ויכוס ית צפרא חדא
למאן דחסף על מי מ
מבוע׃ ולקח את עץ
הארז ואת האזב ואת
שני התלעת ואת הצ
הצפר החיה וטבל
אתם בדם הצפר השח
השחוטה ובמים הח

החיים והזה אל הבית
שבע פעמים׃ ויסב ית
אעא דארזא וית איז
איזובא וית צבע זהורי
וית צפרא חיתא
ויטבול יתהון בדמא
דנכיסא ובמי מבוע
וידי לביתא שבע זימ
זימנין׃ וחטא את ה
הבית בדם הצפור
ובמים החיים ובצפר
החיה ובעץ הארז ובא
ובאזוב ובשני התלעת׃
וידכי ית ביתא בדמא
דצפרא ובמיא מבוע
ובצפרא חיתא
ובאעא דארזא ובאיזו
ובצבע זהורי׃ ושלח
את הצפר החיה אל
מחוץ לעיר אל פני ה
השדה וכפר על הבית
וטהר׃ וישלח ית
צפרא חיתא למברא
לקרתא על אפי חקלא
ויכפר על ביתא וידכי׃ חמישי
זאת התורה לכל נגע
הצרעת ולנתק׃ דא
אוריתא לכל מכתש
סגירותא ולנתקא׃ ולצ
ולצרעת הבגד ולבית׃
ולסגירות לבושא ול
ולביתא׃ ולשאת
ולספחת ולבהרת׃ ול
ולעמקא ולעדיא ול
ולבהרא׃ להורת ביום

הטמא וביום הטהר
זאת תורת הצרעת׃ ל
לאלפא ביומא מס
מסאבא וביומא דכיא
דא אוריתא דסגירותא׃
וידבר
יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר׃ ומליל
יי עם משה ועם אהרן
למימר׃ דברו אל בני
ישראל ואמרתם א
אלהם איש איש כי י
יהיה זב מבשרו זובו
טמא הוא׃ מלילו עם
בני ישראל ותימרון להון
גבר גבר ארי יהא דאיב
מבשריה דוביה מסאב
הוא׃ וזאת תהיה טמ
טמאתו בזובו רר בשרו
את זובו או החתים בשרו
מזובו טמאתו הוא׃ וד
ודא תהא סובתיה בדו
בדוביה ריר בשריה ית
מדוביה או חתים בסי
בסריה מדוביה סובתי
היא׃ כל המשכב אשר
ישכב עליו הזב יטמא
וכל הכלי אשר ישב
עליו יטמא׃ כל משכבא
די ישכוב עלוהי דובנא
יהי מסאב וכל מנא
די יתיב עלוהי יהי
מסאב׃ ואיש אשר
יגע במשכבו יכבס בג
בגדיו ורחץ במים וט

הצפור ב̇ בלא בתוך וסימנ̇ ושחט את הצפור האחת · וחטא את הבית · ודברי כלה מלא במ̇ב̇ חס̇ · ויאמר בלעם האתינה
עלי ··· על הבית ד̇ וסימנ̇ טרם ישכבו · ושלח את הצפר החיה · כי שמך נקרא על הבית · וכל בני ישראל ראים · וכל
... הבית במ̇ד̇ אל הבית · וארז אל הבית · להיות עיניך פתוחת · ופרש כפיו אל הבית · ובא והתפלל אל הבית ·· ו̇

ירק ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מ̇ל וסימ̇ וכי ירק הזב מזובו ׳ ואביה ירק ירק ׳ ואחר כל ירוק ידרש ׳ בתר מ̇ל ״ ׳ וידיו ד̇ וסימ̇ וידיו
לא שטף במים ׳ ידי זרבבל יסדו ׳ וידיו תשבקנה אותו ׳ כי הוא יכאיב ויחבש ״ ׳ רחיצה בשרו ד̇ חס̇ את׳ ומי יטהר ׳ נפש ׳ וכבס ׳ יכבס ׳

וטמא עד הערב ׃ וגבר
די יקרב במשכביה ד
יצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא ׃ והישב על הכ
הכלי אשר ישב עליו
הזב יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב ׃
ודיתיב על מנא ד־־־
יתיב עלוהי דובנא יצ
יצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא ׃ והנגע בבשר
הזב יכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב ׃
ודיקרב בבשר דובנא
יצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא ׃ וכי ירק הזב
בטהור וכבס בגדיו ור
ורחץ במים וטמא עד
הערב ׃ וארי יריק דובנא
בדכיא ויצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסא
מסאב עד רמשא ׃ וכל
המרכב אשר ירכב ע
עליו הזב יטמא ׃ וכל
מרכבא דירכוב עלוהי
דובנא יהא מסאב ׃ וכ
וכל הנגע בכל אשר
יהיה תחתיו יטמא ע
עד הערב והנשא את
אתם יכבס בגדיו ור
ורחץ במים וטמא
עד הערב ׃ וכל דיקרב

בכל דיהי תחותוהי
יהא תחותוהי יהא מ
מסאב עד רמשא ודי
ודיטול יתהון יצבע ל
לבושוהי ויסחי במיא
ויהי מסאב עד רמשא ׃
וכל אשר יגע בו הזב
וידיו לא שטף במים
וכבס בגדיו ורחץ ב
במים וטמא עד הערב ׃
וכל דיקרב ביה דובנא
וידוהי לא שטף במי
ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא ׃ וכלי חרש א
אשר יגע בו הזב ישבר
וכל כלי עץ ישטף ב
במים ׃ ומאן דחסף ד
דיקרב ביה דובנא
יתבר וכל מאן דאע י
ישתטף במיא ׃ וכי
יטהר הזב מזובו וספר
לו שבעת ימים לטה
לטהרתו וכבס בגדיו ו
ורחץ בשרו במים חי
חיים וטהר ׃ וארי ידכי
דובנא ממוביה ויִמני ליה ש
שבעת יומין לדכותיה
ויצבע לבושוהי ויסחי
בישריה במיא מבוע
וידכי ׃ וביום השמיני
יקח לו שתי תרים או
שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל
מועד ונתנם אל הכהן ׃

וביומא תמינאה יסב
ליה תרין שפנינין או
תרין בני יונה וייתי לק
לקדם יי לתרע משכן
זימנא ויתנינון לו
לות כהנא ׃ ועשה א
אתם הכהן אחד חט
חטאת והאחד עלה
וכפר עליו הכהן לפני
יהוה מזובו ׃ ויעביד י
יתהון כהנא חד חטאת
וחד עלתא ויכפר ע
עלוהי כהנא קדם יי
מדוביה ׃

ששי

ואיש כי תצא
ממנו שכבת זרע ורחץ
במים את כל בשרו ו
וטמא עד הערב ׃ וגבר
ארי יפוק מיניה שכ
שכבת זרעא ויסחי ב
במיא ית כל בישריה
ויהי מסאב עד רמשא ׃
וכל בגד וכל עור אשר
יהיה עליו שכבת זרע
וכבס במים וטמא עד
הערב ׃ וכל לבוש וכל
משך דיהי עלוהי
שכבת זרעא ויצבע י
לבושוהי במיא ויהי
מסאב עד רמשא ׃
ואשה
אשר ישכב איש אתה
שכבת זרע ורחצו במים
וטמאו עד הערב ׃ ואי
ואיתתא די ישכוב גבר

וכבס ט̇ בס̇פ̇ וסימ̇ מספחת היא ׳ וכבס המטהר את בגדיו ׳ והיה ביום השביעי יגלח ׳ וכי ירק הזב ׳ וידיו לא שטף במים ׳
וכי יטהר הזב ׳ וכל הנגע בם ׳ כל נפש אשר תאכל נבלה ׳ וכל ספר וידבר דבוה ׳ וכבס במ̇ב יכבס ׳ והשרת אתה יכבס ׳ ומזה מי הנדה ׳
במים ו̇ רפ̇י וסימ̇ נשפת ברוחך ׳ וכי יטהר הזב מזובו ׳ יזל מים מדליו ׳ במים רבים הביאוך ׳ ושבילך במים רבים ׳ יורדי הים השלכת ׳

ישבת ח̇ חס̇ וסימ̇ ואם על המשכב אשר · בתוך עמי אנכי ישבת · ישבת העמק צור המישר · ישבת ירושלם במשנה יחמיש ·
ושארי על בבל · בהיות ירושלם ישבת ושלוה · והנה כל הארץ ישבת ושקטת · רדי מכבוד · וג̇ הישבת על מבואת הים · בג̇ נ̇ם ·

יתה שכבת זרעא ויה
ויסחון במיא ויהון
מסאבין עד רמשא
ואשה
כי תהיה זבה דם יה
דם יהיה זבה בבשרה
שבעת ימים תהיה בנ
בנדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב וא
ואתתא ארי תהא ד
דיבה דם יהי דובה
בבשרה שבעא יומין
תהי בריחוקה כל ד
דיקרב בה יהא מסאב
עד רמשא וכל אשר
תשכב עליו בנדתה
יטמא וכל אשר תש
תשב עליו יטמא וכל
די תשכוב עלוהי
בריחוקה יהא מס
מסאב וכל די תיתיב
עלוהי יהא מסאב
וכל הנגע במשכבה
יכבס בגדיו ורחץ ב
במים וטמא עד הערב
וכל דיקרב במשכבה
יצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא וכל הנגע בכל
כלי אשר תשב עליו
יכבס בגדיו ורחץ במ
במים וטמא עד הע
הערב וכל דיקרב ב
בכל מאן די תיתיב עַ
עלוהי יצבע לבושוהי

ויסחי במיא ויהי מ
מסאב עד רמשא
ואם על המשכב הוא
או על הכלי אשר הוא
הוא ישבת עליו בנגעו
בו יטמא עד הערב
ואם על משכבא די היא
או על מנא די היא
יתבא עלוהי במקרבה
ביה יהא מסאב עד
רמשא ואם שכב יש
ישכב איש אתה ותהי
נדתה עליו וטמא ש
שבעת ימים וכל המ
המשכב אשר ישכב
עליו יטמא ואם מיש
משכוב ישכוב גבר
יתה ותהי ריחוקה ע
עלוהי ויהא מסאבא
שבעא יומין וכל יומי
דוב סובתיה משכבה
עלוהי יהא מסאב
ואשה
כי יזוב זוב דמה ימים
רבים בלא עת נדתה
או כי תזוב על נדתה
כל ימי זוב טמאתה
כימי נדתה תהיה טמ
טמאה היא ואתתא
ארי תדוב דוב דמה
יומין סגיאין בלא עי
עידן ריחוקה או ארי
תדוב על ריחוקה כל
יומי דוב סובתה כיומי
ריחוקה תהי מסאבא

היא כל המשכב אשר
תשכב עליו כל ימי זו
זובה כמשכב נדתה
יהיה לה וכל הכלי אשר
תשב עליו טמא יהיה
כטמאת נדתה כל
משכבא די תשכוב
עלוהי כל יומי דובה
כמשכב ריחוקה יהא
לה וכל מנא די תיתיב
עלוהי מסאב יהא
כסואבת ריחוקה וכל
הנגע בם יטמא וכבס
בגדיו ורחץ במים וט
וטמא עד הערב וכל
דיקרב בהון יהא מסי
מסאב ויצבע לבוש
לבושוהי ויסחי במי
ויהי מסאב עד
רמשא ואם טהרה
מזובה וספרה לה ש
שבעת ימים ואחר
תטהר ואם דכיאת
מדובה ותמני לה
שבעא יומין ובתר כן
תדכי וביום השמיני ת **שביעי**
תקח לה שתי תרים או
או שני בני יונה והבי
והביאה אתם אל הכ
הכהן אל פתח אהל
מועד וביומא תמינאה
תסב לה תרתין שפ
שפנינין או תרין בני
יונה ותיתי יתהון ל
לות כהנא לתרע מ

ותהי ל̇ יד̇ וסימ̇ אתננה לו ותהי · ב̇ בו · ותהי אשה · ותהי נדתה · מירבה · בהו האדלה · להשות גלים · להשאות גלים ·
ותהי לו סכנת · עתה בוא כתבה · שמעו שמוע מלתי · מי יתן החרם · ותהי עזרה נזמיוני · ותהי משכרתך שלמה ··· הנוגע ג̇
בלא בליש̇ וסימ̇ וכל הנוגע בם יטמא · הנוגע בארץ תמוג · ואין נוגע בארץ והעפיר ··· בטמאות ב̇ · נדתה · הנדה ··

משכני ג̇ וסימ̇ בטמאם את משכני אשר בתוכם ׃ ונתתי משכני בתוככם ׃ והיה משכני עליהם ׃׃ ורחץ במים ב̇ דקדמ̇ לבשרו וסימ̇ כתנת בד קדש ילבש ׃ ואיש כי תצא ממנו שכבת ׃׃ בפר בן בקר ב̇ וסימ̇ בזאת יבא אהרן ׃ כל הבא למלא ׃׃

משכני דבינא׃ ועשה
הכהן את האחד חט
חטאת ואת האחד
עלה וכפר עליה הכהן
לפני יהוה מזוב טמ
טמאתה׃ ויעביד
כהנא ית חטאתא וית
חד עלתא ויכפר עלוה
כהנא קדם יי מדוב
סובתא׃ והזרתם את
בני ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני
אשר בתוכם׃ ותפרשון
ית בני ישראל מסואב
מסואבתהון ולא
ימותון בסואבתהון כד
כסאביהון ית משכני
די ביניהון׃ זאת תורת
הזב ואשר תצא ממ
ממנו שכבת זרע לט
לטמאה בה׃ דא אורי
אוריתא דדובנא ודי
יפוק מניה שכבת
זרעא לאסתאבא בה׃
והדוה בנדתה והזב
את זובו לזכר ולנקבה
ולאיש אשר ישכב עם
איש טמאה׃ ודסובת
בריחוקא ודדאיב ית
דוביה לדכר או לנוקבא
ולגברא די ישכוב עם
מסאבא׃
פ פ פ
יו וידבר יהוה אל משה

אחרי מות שני בני א
אהרן בקרבתם לפני
יהוה וימתו׃ ומליל יי
עים משה בתר דמיתו
תרין בני אהרן בקרוב
בקרוביהון אישתא
נוכריתא קדם יי ומי
ומיתו׃ ויאמר יהוה
אל משה דבר אל אה
אהרן אחיך ואל יבא
בכל עת אל הקדש מ
מבית לפרכת אל פני
הכפרת אשר על הע
הארן ולא ימות כי ב
בענן אראה על הכפ
הכפרת׃ ואמר יי למ
למשה מליל עם א
אהרן אחוך ולא יהא
עליל בכל עידן לקוד
לקודשא מגיו לפרו
לפרוכתא לקדם כפו
כפורתא די על ארונא
ולא ימות ארי בעננא
אנא מתגלי על אפי
כפורתא׃ בזאת יבא
אהרן אל הקדש בפר
בן בקר לחטאת ואיל
לעלה׃ בדא יהא עליל
אהרן לקודשא בתור
בר תורי לחטאתא
ודכר לעלתא׃ כתנת
בד קדש ילבש ומכנסי
בד יהיו על בשרו ובא
ובאבנט בד יחגר ובמ
ובמצנפת בד יצנף ב

בגדי קדש הם ורחץ
במים את בשרו ולבש
ולבשם׃ כיתונא דבוץ
דבוצא דקודשא יל
ילבש ומכנסי דבוצא
יהון על בסריה וב
ובהמיינא דבוצא יי
ייסר ובמצנפתא ד
דבוצא יחית ברישיה
לבושי קודשא אינון
ויסחי במיא ית בש
בשריה וילבשינון׃
ומאת עדת בני ישר
ישראל יקח שני ש
שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה׃
ומן כנישתא דבני יש
ישראל יסב תרין צפ
צפירי עיזי לחטאתא
ודכר חד לעלתא׃ וה
והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכ
וכפר בעדו ובעד ביתו׃
ויקריב אהרן ית תורא
דחטאתא דיליה ויכ
ויכפר עלוהי ועל אנ
אנשי ביתיה׃ ולקח
את שני השעירם
והעמיד אתם לפני י
יהוה פתח אהל מועד׃
ויסב ית תרין צפירין
ויקים יתהון קדם יי
בתרע משכן זימנא׃
ונתן אהרן על שני הש
השעירם גרלות

אל פני ט̇ וסימ̇ שלש פעמים בשנה ׃ וזאת תורת המנחה ׃ ויקח את אשר צוה משה ׃ וישלח את הצפר החיה ׃ ויאמר יי אל משה דבר ׃ ויביאה משה ואהרן אל ׃ ויקהילו משה ואהרן את הקהל ׃ לא חסה עליך עין ׃ ואיצאה בשער הגיא ׃ ומן עשרים וחמש לגרלותנו עד סוף ... ׃ ועל פני ועל פני ׃ ועל פני השער האיתון ׃ כי אורך הלשכות ׃ וחמשת אלפים לנשיא ׃׃

חטאתם ט וסימ׳ וכפר על הקדש מטמאת ׃ וסמך אהרן את שתי ידיו ׃ והיתה לכם לחקת עולם ׃ וידבר אל העדה לאמר ׃ קדוא
בגרון אל תחשך ׃ ישוב ירחמנו יכבוש ׃ מן אהבו לנוע ׃ זבחי הבהבי ׃ העמיקו שחתו ׃ וכל בחטאתם ובחטאתם דבותיה ׃ ג

גורל אחד ליהוה
וגורל אחד לעזאזל׃
ויתן אהרן על תרין
צפירין עדבין עדבא
חד לשמא דיי ועדבא
חד לעזאזל׃ והקריב
אהרן את השעיר
אשר עלה עליו הגורל
ליהוה ועשהו
חטאת׃ ויקריב אהרן
ית צפירא די סליק
עלוהי עדבא קדם יי׃
ויעבדיניה חטאתא׃
והשעיר אשר עלה
עליו הגורל לעזאזל
יעמד חי לפני יהוה
לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה׃
וצפירא די סליק
עלוהי עדבא לעזאזל
יתקם כד חי קדם יי לכפרא
עלוהי לשלחא יתיה
לעזאזל למדברא׃
והקריב אהרן את פר
החטאת אשר לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ושחט
את פר החטאת אשר
לו׃ ויקריב אהרן ית
תורא דחטאתא די
ליה ויכפר עלוהי ועל
אנש ביתיה ויכוס ית
תורא דחטאתא די
ליה׃ ולקח מלא המ
המחתה גחלי אש מ
מעל המזבח מלפני

יהוה ומלא חפניו
קטרת סמים דקה
והביא מבית לפרכת׃
ויסב מלי מחתיתא
גומרין דאישתא מ
מעילוי מדבחא קדם
יי ומלי חופנוהי
קטרת בוסמין דקיקין
ויעל מגיו לפרכתא׃
ונתן את הקטרת על
האש לפני יהוה וכסה
ענן הקטרת את הכפרת
אשר על העדות
ולא ימות׃
ויתין ית קטורת בוסמיא
על אישתא מן קדם יי׃
ויחפי ית ענגא קטורתא
ית כפורתא די על סהד
סהדותא ולא ימות׃
ולקח מדם הפר והזה
באצבעו על פני הכפרת
קדמה ולפני
הכפרת יזה שבע פעמים
מן הדם באצבעו׃
ויסב מדמא
דתורא וידי באצבעיה
על אפי כפורתא קדומא
ולקדם כפורתא ידי
שבע זימנין מן דמא
באצבעיה׃
ושחט את שעיר
החטאת אשר לעם
והביא את דמו אל
מבית לפרכת ועשה
את דמו כאשר עשה

לדם הפר והזה אתו
על הכפרת ולפני
הכפרת׃ ויכוס ית צפ
צפירא דחטאתא
די לעמא ויעיל ית
דמא למגיו לפרוכתא
ויעביד ית דמא כמא
דעבד לדמא דתורא
וידי יתיה על כפורתא
ולקדם כפורתא׃ וכפר
על הקדש מטמאת
בני ישראל ומפשעיהם
לכל חטאתם וכן יעשה
לאהל מועד השכן
אתם בתוך טמאתם׃
ויכפר על קודשא
מסואבת בני ישראל
וממרדיהון לכל
חטאיהון וכן יעביד
למשכן זימנא דשרי
עמהון בגו סואבתהון׃
וכל אדם לא יהיה
באהל מועד בבאו
לכפר בקדש עד צאתו
וכפר בעדו ובעד ביתו
ובעד כל קהל ישראל׃
וכל אנש לא יהי במשכן
זימנא במעליה
לכפרא בקודשא עד
מיפקיה ויכפר עלוהי
ועל אנש ביתיה ועל
כל קהלא דישראל׃ לוי
ויצא אל המזבח
אשר לפני יהוה וכפר

המדברה יב וסימ׳ ויאמר יי אל אהרן לך לקראת ׃ והשעיר אשר עלה עליו הגורל ׃ וסמך אהרן את שתי ידיו על ׃ ולא צרתך
סיחן את ישראל עבור ׃ ויסעו מפני החירת ויעברו ׃ ואתם פנו לכם וסעו המדברה ׃ ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף ׃ ויפנו ויבאו המדב
׃ חפרו ׃ והראש אחד יפנה דרך ׃ דשמואל ׃ ויחן שאול בגבעת החכילה ׃ וגטשתיך המדברה אתך ואת ׃ ׃ וכל אדם ל דסמ׳

בוא ז מלא בתור וסימ׳ פן יבוא והבני אם ׳ ויאמר אם יבוא עשו ׳ ואחר יבוא אל המחנה ׳ דובבס המיטהר ׳ והמשלח
את השעיר ׳ והשרף אתם יכבס בגדיו ׳ מכל האבל אשר יאבל ׳ זאת אשר ללוים ׳׳ ג׳׳ והתודה ב׳ עליו את ׳ אשר חטא ׳׳ ו

עליו ולקח מדם הפר
ומדם השעיר ונתן על
קרנות המזבח סביב ׃ וי
ויפוק למדבחא די קד
קדם יי לכפרא עלוהי
ויסב מדמא דתורא
ומדמא דצפירא ויתן
על קרנת מדבחא ס
סחור סחור ׃ והזה עי
עליו מן הדם באצבעו
שבע פעמים וטהרו
וקדשו מטמאת בני
ישראל ׃ וידי עלוהי
מן דמא באצבעיה
שבע זמנין וידכיניה
ויקדשיניה מסואבת
בני ישרא ׃ וכלה מכפר
את הקדש ואת אהל
מועד ואת המזבח
והקריב את השעיר
החי ׃ וישיצי מלכפרא
על קודשא ויתמשכן
זימנא וית מדבחא ׃
ויקריב ית צפירא חיא ׃
וסמך אהרן את שתי
ידיו על ראש השעיר
החי והתודה עליו את
כל עונת בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל
חטאתם ונתן אתם על
ראש השעיר ושלח
ביד איש עתי המדברה ׃
ויסמוך אהרן ית תרתין
ידוהי על ריש צפירא
חיא ויודי עלוהי ית

כל עוית בני ישראל
וית כל מרדיהון לכל
חוביהון ויתן יתהון ית
על ריש צפירא ויש
וישלח יתיה ביד גבר
דמזמין למהך למדבר ׃
ונשא השעיר עליו ית
את כל עונתם אל ארץ
גזרה ושלח את השו
השעיר במדבר ׃ ויטול
צפירא עלוהי ית כל
עויתהון לארעא דלא
יתבא וישלח ית צפיר
במדברא ׃ ובא אהרן
אל אהל מועד ופשט
את בגדי הבד בגדי ית
אשר לבש בבאו אל
הקדש והניחם שם ׃
ויעול אהרן למשכן זי
זימנא וישלח ית לב
לבושא דבוצא דלבש
במיעליה לקודשא ׃ ת
ויצנעינון תמן ׃ ורחץ
את בשרו במים במקום
קדוש ולבש את בגדיו
ויצא ועשה את עלתו ו
ואת עלת העם וכפר
בעדו ובעד העם ׃ ויסחי
בישריה במיא באתר
קדיש וילבש ית לבושו
לבושוהי ויפוק ויעביד
ית עלתא וית עלת עמא
ויכפר עלוהי ועל עמא ׃ ישרא
ואת חלב החטאת
יקטיר המזבחה ׃ וית

תרבא דחטאתא יס
יסיק למדבחא ׃ והמ
והמשלח את השעיר
לעזאזל יכבס בגדיו
ורחץ את בשרו במים
ואחריכן יבא אל הז
המחנה ׃ ודמוביל ית
צפירא לעזאזל יצב
יצבע לבושוהי ויסחי
ית בסריה במיא וב
ובתר כן ייעול למשו
למשריתא ׃ ואת פר
החטאת ואת שעיר
החטאת אשר הובא
את דמם לכפר בקדש
יוציא אל מחוץ למו
למחנה ושרפו באש
את ערתם ואת בשרם
ואת פרשם ׃ וית תורא
דחטאתא וית צפירא
דחטאתא די איתעל
מדמיהון לכפרא בק
בקודשא יתפקון לד
למברא למשריתא
ויוקדון בנורא ית
משכיהון וית בשריו
בשריהון וית אוכלי
אוכליהון ׃ והשרף
אתם יכבס בגדיו ור
ורחץ את בשרו במ
במים ואחריכן יבא
אל המחנה ׃ ודמוקיד
יתהון יצבע לבושוהי
ויסחי ית בסריה בה
במיא ובתר כן ייעול

ונשא יז וסימ׳ על כתפת האפד ׳ ונשא אהרן את שמות ׳ האורים ואת התמים ׳ והיה על מצח אהרן ׳ והזיא עד אז ראה ׳
ואם נפש ׳ ונשא השעיר עליו ׳ ואם לא יכבס ׳ איש איש כי יקלל ׳ ואם הפר יפיר ׳ ונשא שם מהערד ׳ ויעץ המלך ׳ וחברו דנחתי
ישרא׳ ׳ ונשא במלגוים ׳ בחד מרום ישרא׳ ׳ לכן כה אמר ׳ ונשא המוצה ושלל ׳ הנני מעיר ׳ וב׳ נקוד ימין ונשא בו אלה ׳ וחברו ׳׳

ובפרה את ה׳ בליש וסימ׳ ובלה מכפר את הקדש · ג׳ בו · ובפר את מקדש הקדש · ג׳ בו · ונכפר · ובפרתם ·׳ ו׳ פס׳ ועל ועל
ומלה במינע וסימ׳ וכפר את מקדש · יביא יי עליך · ונשפטתי אתו בדבר ובדם · ועם כל מלכותו דה׳ · והוא ישקט · קימו וקבלו׳׳

למשריתא והיתה
לכם לחקת עולם בח׳
בחדש השביעי בעשור
לחדש תענו את נפש׳
נפשתיכם וכל מלאכה
לא תעשו האזרח וה׳
והגר הגר בתוככם ו׳
ותהי לקיים עלם ביר׳
בירחא שביעאה בע׳
בעשרא לירחא תענון
ית נפשתיכון וכל עי׳
עבידא לא תעבדון י׳
ויציבא וגיורא דאת׳
דאתגייר ביניכון כי
כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל חט׳
חטאתיכם לפני יהוה
תטהרו ארי ביומא ה׳
הדין יכפר עליכון ל׳
לדכאה יתכון מכל ח׳
חוביכון קדם יי תדכון
שבת שבתון היא לכם
ועניתם את נפשתיכם
חקת עולם שבא שבת׳
היא לכון ותענון ית׳
נפשתיכון קיים עלם
וכפר הכהן אשר ימש׳
ימשח אתו ואשר
ימלא את ידו לכהן ת׳
תחת אביו ולבש את
בגדי הבד בגדי הקדש
ויכפר כהנא דרבין י׳
יתיה ודי יקריב ית
קורבניה לשמשא ת׳
תחות אבוהי וילבש

ית לבושיה דבוצא
לבושי דקודשא וכ׳
וכפר את מקדש הק׳
הקדש ואת אהל מו׳
מועד ואת המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל
כל עם הקהל יכפר
ויכפר על מקדש קו׳
קודשא וית משכן זי׳
זימנא ועל מדבחא
יכפר ועל כהניא ועל
כל עמא דקהלא יכפר
והיתה זאת לכם עולם
לכפר על בני ישראל
מכל חטאתם אחת
בשנה ויעש כאשר י׳
צוה יהוה את משה
ותהא דא לכון לקיים
עלם לכפרא על בני
דישראל מכל חוביהון
חדא בשתא ועבד כמא
דפקיד יי ית משה | **רביעי**
יז וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל יי עם משה
למימר דבר אל אהרן
ואל בניו ואל כל בני י׳
ישראל ואמרת אלהם
זה הדבר אשר צוה
יהוה לאמר מליל עם
אהרן ועם בנוהי ועם
כל בני ישראל ותימר
להון דין פתגמא די
פקיד יי למימר איש
איש מבית ישראל

אשר ישחט שור או
כשב או עז במחנה או
אשר ישחט מחוץ ל׳
למחנה גבר גבר מבי׳
מבית ישראל די יכוס
תור או אימר או עזא
במשריתא או די יכוס
מברא למשריתא
ואל פתח אהל מועד
לא הביאו להקריב ק׳
קרבן ליהוה לפני מ׳
משכן יהוה דם יחשב
לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש מקרב
עמו ולתרע משכן זימ׳
זימנא לא אייתיה לק׳
לקרבא קורבנא קדם יי
לקדם משכנא דיי ד׳
דמא יתחשב לגברא
ההוא דמא אשד ויש׳
וישתיצי אנשא ההוא
מגו עמיה למען א׳
אשר יביאו בני ישראל
את זבחיהם אשר הם
זבחים על פני השדה
והביאם ליהוה אל
פתח אהל מועד אל
הכהן וזבחו זבחי ש׳
שלמים ליהוה אותם
בדיל די ייתון בני יש׳
ישראל ית דבחיהון
די אינון דבחין על
אפי חקלא וייתינון
קדם יי לתרע משכן
זימנא לות כהנא ויכ׳

יד׳ פס׳ על אל אל׳ וסימ׳ והיו הכרבים פרשי כנפים · ויהיו הכרבים · למען אשר יביאו בני ישראל · וילכו האנשים ויעברו · ויהי
הגבול מנשה מאשר · המה משיבים את לבם · ויסער לב מלך ארם · השלח בידי יצרים וחבלים · ולקחת מדבון ונתת · ויביאני במבואי
וירדו שלשה מהשלשים · ויאמר דוד אעשה חסד · דה׳ · ויאמר למלך אם יטב · נ׳ והביאם ג׳ א חס וב מל לוי׳ · אל מקומם · ובזזום׳׳

מבית ישראל ז וסימ אשר ישחט שור או כשב ואיש איש מבית ישראל ומן הגר ואליהם תאמר איש איש דבר אל אהרן
ואל בניו לכן דבר אתם ואמרת כי איש איש מבית ישראל ״ ״ ואלהם ב א חס וא מל ודכות תאמר ואליהם לא כאי בתר חס

ויכסון ניכסת קודש
קודשין קדם יי יתהון
וזרק הכהן את הדם
על מזבח יהוה פתח
אהל מועד והקטיר
החלב לריח ניחח ל
ליהוה וזרוק כהנא ית
ית דמא על מדבחא
דיי בתרע משכן זימנא
ויסיק תרבא לאתקב
לאתקבלא ברעוא
חמישי
קדם יי ולא יזבחו עו
עוד את זבחיהם לש
לשעירם אשר הם זני
זנים אחריהם חקת
עולם תהיה זאת להם
לדרתם ולא ידבחון ע
עוד ית דיבחיהון לשי
לשידים די אינון טען
בתריהון קים עלם
דא תהי להון לדריהון
ואלהם תאמר איש
איש מבית ישראל
ומן הגר אשר יגור
בתוכם אשר יעלה ע
עלה או זבח ולהון
תימר גבר גבר מבית
ישראל ומן גיורא דית
דיתגיירון בינהון די
יסיק עלתא או נכסת
קודשיא ואל פתח
אהל מועד לא יביאנו
לעשות אתו ליהוה
ונכרת האיש ההוא
מעמיו ולתרע משכן

זימנא לא ייתיניה
למעבד יתיה קדם יי
וישתיצי אינשא ההוא
מעמיה ואיש איש
מבית ישראל ומן הגר
הגר בתוכם אשר יא
יאכל כל דם ונתתי פני
בנפש האכלת את הדם
והכרתי אתה מקרב ע
עמיה וגבר גבר מבית
ישראל ומן גיורא דית
דיתגייר בינהון די
ייכול כל דמא ואיתין
רוגזי באינשא דייכול
ית דמא ואשיצי יתיה
מגו עמיה כי נפש הב
הבשר בדם הוא ואני
נתתיו לכם על המזבח
לכפר על נפשתיכם כי
הדם הוא בנפש יכפר
ארי נפש כל בסרא בד
בדמא היא ואנא יהבי
יהביתיה לכון על מדב
מדבחא לכפרא על
נפשתיכון ארי דמא
הוא על נפשא יכפר
על כן אמרתי לבני יש
ישראל כל נפש מכם
לא תאכל דם והגר
הגר בתוככם לא יאכל
דם על כן אמרית לבני
ישראל כל אינש מנכון
לא ייכול דמא וגיורא
דאיתגייר מנכון לא
ייכול דמא

ששי

ואיש איש מ
מבית ישראל ומן הגר
הגר בתוכם אשר יצוד
ציד חיה או עוף אשר
יאכל ושפך את דמו
וכסהו בעפר וגבר גבר
מבית ישראל ומן גיור
דיתגיירון בינהון די
יצוד צידא חיתא או
עופא די מתאכל ויי
וישוד ית דמא ויכסי
ויכסיניה בעפרא כי
נפש כל בשר דמו בנ
בנפשו הוא ואמר
לבני ישראל דם כל בי
בשר לא תאכלו כי נ
נפש כל בשר דמו הוא
כל אכליו יכרת ארי
נפש כל בסרא דמיה
בנפשיה הוא ואמרית
לבני ישראל דם כל בית
בסרא לא תיכלון ארי
נפש כל בסרא דמיה
הוא כל דיכליניה ישת
ישתיצי וכל נפש אש
אשר תאכל נבלה
וטרפה באזרח ובגר
וכבס בגדיו ורחץ במ
במים וטמא עד הערב
וטהר וכל אינש דיי
דייכול נבילא ותבירא
ביציבא ובגיורא ויצ
ויצבע לבושוהי ויסחי
במיא ויהי מסאב עד
רמשא וידכי ואם

לריח יו וסימ ולקחת אתם מידם והקטרת ואת הכבש השני דן אל שמות קרבן ראשית תקריבו אתם והקטירם הכהן המזבחה
ואת כל החלבה יסיר ואת הקרב ואת הכרעים ויקח משה אתם מעל כפיהם וזרק הכהן את הדם מעל והיה אם מעיני העדה
אך בכור שור או בכור עולת תמיד העשיה בהר והקרבתם עולה דבכורים מלבד עלת החדש ועשיתם עלה לריח ולחמי שמניך

משפטי דקדי לחקתי ה׳ וסימ׳ את משפטי תעשו ואת חקתי וזהארץ תעיב מיהם ותרץ ותמה את משפטי ׳ ב׳ בפס ׳ מפני השיב
ידו ׳ יען במשפטי מאסו ׳ יען משפטי לא עשו וחקתי מאסו ׳ ועבדי דוד מלך ״ ״ ובמעשה ב׳ וסימ׳ ארץ כנען ׳ ובמעשה הגוים ״

לא יכבס ובשרו לא
ירחץ ונשא עונו ׃ ואם
לא יצבע ובבסריה
לא יסחי ויקבל חוביה ׃
וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי עם משה
למימר ׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
אני יהוה אלהיכם ׃ מל
מליל עם בני ישראל
ותימר להון אנא יי
אלהכון ׃ כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם
בה לא תעשו וכמעשה
ארץ כנען אשר אני
מביא אתכם שמה לא
תעשו ובחקתיהם לא
תלכו ׃ כעובדי עמא
דארעא דמצרים די
יתיבתון בה בה לא תע
תעבדון וכעובדי עמא
דארעא דכנען די אנא
מעיל יתכון תמן לא
תעבדון ובנימוסיהון
לא תהכון ׃ את משפטי
תעשו ואת חקתי תש
תשמרו ללכת בהם אני
יהוה אלהיכם ׃ ית מי
דיני תעבדון וית קימי
תטרון להלכא בהון
אנא יי אלהכון ׃ ושמר
ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יע
יעשה אתם האדם וחי

בהם אני יהוה ׃ ותטרון
ית קימי וית דיני די
יעביד יתהון אינשא
ויחי בהון לחיי עלמא
אנא יי ׃ שביעי
יח איש איש אל
כל שאר בשרו לא תי
תקרבו לגלות ערוה
אני יהוה ׃ גבר גבר לכל
קריב בסריה לא תק
תקרבון לגלאה עריא
אנא יי ׃
ערות אביך וע
וערות אמך לא תגלה
אמך הוא לא תגלה
ערותה ׃ ערית אבוך ו
ועריית אימך לא תג
תגלי אמך היא לא
תגלי עריתה ׃
ערות אשת
אביך לא תגלה ערות
אביך הוא ׃ ערית איתת
אבוך לא תגלי איתת
אבוך היא ׃
ערות אחותך
בת אביך או בת אמך
מולדת בית או מולדת
חוץ לא תגלה ערותן ׃
ערית אחתך בת אבוך
או בת אימך דילידת
מן אבוך או מן איתה
אוחרי או מן אבוך
מן גבר אוחרי לא
תגלי עריתהון ׃
ערות

בת בנך או בת בתך לא
תגלה ערותן כי ערותך
הנה ׃ ערית בת בנך או
בת ברתך לא תגלי עריתהן
עריתהן ארי עריתך
אינון ׃
ערות בת אשת אביך
מולדת אביך אחתך
היא לא תגלה ערותה ׃
ערית בת איתת אבוך
דילידת מן אבוך אחו
אחתך היא לא תגלי
עריתה ׃
ערות אחות
אביך לא תגלה שאר
אביך הוא ׃ ערית אחת
אבוך לא תגלי קריבת
אבוך היא ׃
ערות אחות
אמך לא תגלה כי שי
שאר אמך הוא ׃ ערית
אחת אמך לא תגלי
ארי קריבת אמך היא ׃
ערות
אחי אביך לא תגלה
אל אשתו לא תקרב
דדתך היא ׃ ערית אח
אבוך לא תגלי ולאת
בלאיתתיה לא תיקרב
איתת אחת אבוך היא ׃
ערות
כלתך לא תגלה אית
אשת בנך הוא לא תג
תגלה ערותה ׃ ערית
כלתך לא תגלי איתת

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ׳ י״א בתור׳ ׳ וסימ׳ אדם כי יקריב מכם ׳ ובמעשה ארץ מצרים ׳ מועדי יי אשר ׳ וקיצרתם את
קצירה ׳ ושכבה הארץ שבת׳ כי יפליא דערכין׳ כי תשטה אשתו ׳ כי יפלא ׳ דנזירי ׳ אל ארץ מושבתיכם ׳ בבואכם אל הארץ ׳ ציצית׳
כי אתם עברים ׳ והבדו ׳ והורשתם והקריתם ׳ וב׳ צו את בני ישראל ואמרת אלהם ״ את קרבני לחמי ׳ כי אתם באים אל הארץ ״

בחייה ג׳ בליש וסימ׳ לצרר לגלות ערותה עליה · אשר קנה ויחייה · ותגדל עמי וגמלתהו טוב ולא רע ··· במשכבי ג׳ וסימ׳ פחז כמים אל תותר · ואיש אשר ישכב את זכר · ואת זכר לא תשכב ··· תבל ב׳ מלע׳ וסימ׳ לרבעה · תבל עשו דמיהם ··

כנך היא לא תגלי עז
עריתה׃
ערות אשת אחיך לא
תגלה ערות אחיך הוא׃
ערית איתת אחוך לא
תגלי ערית אחוך היא׃
ערות
אשה ובתה לא תגלה
את בת בנה ואת בת בנ
בתה לא תקח לגלות
ערותה שארה הנה
זמה היא׃ ערית איתא
איתתא וברתא לא ת
תגלי ית בת ברא וית בת
ברתא לא תיסב לגלאה
עריתה קריבן אינין
עצת חיטאין היא׃
ואשה אל אחתה לא
תקח לצרר לגלות עז
ערותה עליה בחייה׃
ואיתתא עם אחתא לא
תסב לעקאה לגלאה
עריתא עלה בחייהא׃
ואל אשה בנדת טמא
טמאתה לא תקרב ל
לגלות ערותה׃ ולאי
ולאיתתא בריחוק סו
סובתא לא תקרב לי
לגלאה עריתה׃ ואל
אשת עמיתך לא תתן
שכבתך לזרע לטמאה
בה׃ ולאיתת חברך לא
תתן שכבתך לזרעא
לאיסתאבא בה׃ ומזרעך
לא תתן להעביר למלך

ולא תחלל את שם א
אלהיך אני יהוה׃ ומז
ומזרעך לא תתן לאעב
לאעברא למולך ולא
תחיל ית שמא דאלהך
אלהך אנא יי׃ ואת זכר
לא תשכב משכבי אש
אשה תועבה הוא׃ וית
דכורא לא תשכוב מש
משכבי איתתא תועי
תועיבתא היא׃ ובכל
בהמה לא תתן שכבתך
לטמאה בה׃ ובכל בעי
בעירא לא תתן שכובתך
לאיסתאבא בה׃ ואשה
לא תעמד לפני בהמה
לרבעה תבל הוא׃ ואית
ואיתתא לא תקום קדם
בעירא למשלט בה תב
תבלא היא׃ אל תטמאו
בכל אלה כי בכל אלה
נטמאו הגוים אשר
אני משלח מפניכם׃ ל
לא תסתאבון בכל אילין
ארי בכל אילין איסתא
איסתאבו עממיא די
אנא מגלי מקדמיכון׃
ותטמא הארץ ואפקד
עונה עליה ותקא הא
הארץ את ישביה׃ ואי
ואיסתאבת ארעא ואס
ואסעית חובה עלה
ורוקינת ארעא ית יתי
יתבהא׃ ושמרתם את
חקתי ואת משפטי ולז

ולא תעשו מכל התע
התועבת האלה האז
האזרח והגר הגר בת
בתוככם׃ ותטרון ית
קימי וית דיני ולא
תעבדון מכל תועיבתא
האילין יציבא וגיורא
דיתגיירון ביניכון׃ כי
את כל התועבת האל
עשו אנשי הארץ א
אשר לפניכם ותטמא
הארץ׃ ארי ית כל תו
תועבתא האילין עבדו
אינשי ארעא די ק
קדמיכון ואיסתאבת
ארעא׃ ולא תקיא ה
הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קז
קאה את הגוי אשר
לפניכם׃ ולא תרוקן
ארעא יתכון בסגאביכון
יתה כמא דרוקנת
עממיא די קדמיכון׃
כי כל אשר יעשה
מכל התועבת האלה
ונכרתו הנפשת העשת
מקרב עמם׃ ארי כל
תעבד מכל תועבתא י
האילין וישתיצון נפשת
נפשתא דיעבדון מג
עמהון׃ ושמרתם את
משמרתי לבלתי עשות
מחקות התועבת אשר
נעשו לפניכם ולא תט
תטמאו בהם אני יהוה׃

ולא תעשו ג׳ וסימ׳ ושמרתם את חקתי · ואם לא תשמעו לי ולא · וכי תשגו ולא תעשו ···· מעשת ח׳ חס׳ ו׳ בליש וסימ׳ חלילה לך מעשת כדבר · וירד מעשת החטאת · ונכרתו הנפשת העשת מקרב ·· לעשתכם אתם · דו אתחנן חלילה מעשת · דשמואל ·· בנדת ב׳ וסימ׳ ואל אשה בנדת טמאתה · בנדת עמי הארצות ·· תבל לשו תועבה מלע׳ · ולשו ארץ מלר׳ וסימ׳ והארץ מתחת ··

ואביו ט׳ וסימ׳ ואביו קרא לו בנימין ׃ ואבין שמר את הדבר ׃ ויותר הוא לבדו ׃ איש אמו ואביו תיראו ׃ ואביו ואמו לא ידעו ׃
וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ׃ בן אשה אלמנה הוא ׃ בן אשה מבנות דן ׃ ואיש ואביו לכו אל הנערה ׃׃ ׃ אמו ואביו ל׳׳

אלהיכם׃ ותטרון ית
מטרת מימרי בדיל ד
דלא למעבד מנימוסי
תועיבתא די איתעביד
קדמיכון ולא תסתאבון
תסתאבון בהון אנא
יי אלהכון׃

פ פ פ

יט וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ומליל יי עים
משה למימר׃ דבר אל
כל עדת בני ישראל
ואמרת אלהם קדשים
תהיו כי קדוש אני א
יהוה אלהיכם׃ מליל
עים כל כנישתא דבנ
ישראל ותימר להון קד
קדישין תהון ארי קדיש
קדיש יי אלהכון׃ איש
אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יי
יהוה אלהיכם׃ גבר מן
אימיה ומן אבוהי תהון
דחלין וית יומי שביא
דילי תטרון אנא יי א
אלהכון׃ אל תפנו אל
האלילם ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני א
יהוה אלהיכם׃ לא תת
תתפנון בתר טעותא
ודחלן דמתכא לא תע
תעביד לכון אנא יי אל
אלהכון׃ וכי תזבחו זבח
שלמים ליהוה לרצנכם
תזבחהו׃ וארי תיכסון

ניכסת קודשין קדם
יי לרעוא לכון תכסונה׃
ביום זבחכם יאכל ומ
וממחרת והנותר עד
יום השלישי באש יש
ישרף׃ ביומא דאתנכ
תנכסונה יתאכל ובית
וביומא דבתרוהי ודא
ודישתאר עד יומא
תליתאה בנורא יתוקד
יתוקד׃ ואם האכל יא
יאכל ביום השלישי׃
פגול הוא לא ירצה׃
ואם איתאכלא יתאכ
יתאכיל ביומא תליא
תליתאה מרחק הוא
לא יהי לרעוא׃ ואכליו׃
עונו ישא כי את קדש
יהוה חלל ונכרתה הנ
הנפש ההיא מעמיה׃
ודייכלוניה חוביה יקבל
ארי ית קודשא דיי
אחיל וישתיצי אינ
אינשא ההוא מעמיה׃
ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פא
פאת שדך לקצר ולק
ולקט קצירך לא
תלקט׃ ובמיחצדכון
ית חצדא דארעכון ד
לא תשיצי פאתא דח
דחקלך למיחצד
ולקטא דחצדך לא
תלקט׃ וכרמך לא ת
תעולל ופרט כרמך

לא תלקט לעני ולגר
תעזב אתם אני יהוה׃
אלהיכם׃ וכרמך לא
תעלל ונתרא דכרמך
לא תלקט לעניי ולג
ולגיורא תשבוק יתהו
יתהון אנא יי אלהכון׃
לא תגנבו ולא תכחשו
ולא תשקרו איש בע
בעמיתו׃ לא תגנבון ו
ולא תכדבון ולא תש
תשקרון אינש לחבר
לחבריה׃ ולא תשבעו
בשמי לשקר וחללת
את שם אלהיך אני
יהוה׃ ולא בשבעון ב
בשמי לשיקרא ולא
ותחיל ית שמא דיי
אלהך אנא יי׃ לא
תעשק את רעך ולא
תגזל לא תלין פעלת
שכיר אתך עד בקר׃
לא תעשוק ית חברך
ולא תנוס ולא תבית
אגרא דאגירא לותך
עד צפרא׃ לא תקלל
חרש ולפני עור לא
תתן מכשל ויראת
מאלהיך אני יהוה׃
לא תלוט דלא שמע
ולקדם דלא חזי לא
תשים תקלא ותדחל
מאלהך אנא יי׃ לא
תעשו עול במשפט׃
לא תשא פני דל ולא

אמו דקדים לאביו ג׳ וסימ׳ ויותר הוא לבדו לאמו ׃ ואיש אמו ואביו תיראו ׃ כי אם לשארו הקרב ׃׃ ׃ וסימיחרת ג׳ וס׳
אם נדר או נדבה ׃ ביום זבחכם יאכל וממחרת ׃ ויאמר דוד אל אוריה ׃׃ ׃ ולא ח׳ ריש פס׳ בספר וסימ׳ ולא יזבחו עוד את ׃
ולא יחללו את שם קדשי ׃ ולא יחלל זרעו בעמיו ׃ ולא תהיה הארץ ׃ ולא השבעו בשמי ׃ ולא תלכו בחקת ׃ ולא תגנו איש את ׃

עמיך ה מלא. בליש וסימ׳ לא תלך רכיל בעמיך · צקם בזמות · וראזיתה אתה · וקאם שאון בעמיך · וגית בהר אשר אתדך ··
הוכח ה וסימ׳ לא תשנא אחיך · בה נמריצו אמרי יושר · הוכח בדבר לא · לא יאהב לץ · ובית אתכם · ולא והוכח · ל אל·

פני גדול בצדק תשפט
עמיתך ׃ לא תעבדון ני
שקר בדין ולא תיסב
אפי מסכנא ולא תדר
תהדר אפי רבא בקוי
בקושטא תדון לחברך ׃
לא תלך רכיל בעמך ולא
תעמד על דם רעך
אני יהוה ׃ לא תהך ב
קורצין בעמך לא תי
תקום על דמא דחברך
אנא יי ׃ לא תשנא את
אחיך בלבבך הוכח תו
תוכיח את עמיתך ולא
תשא עליו חטא ׃ לא
תסני ית אחוך בלבך
אוכחא תוכח ית חברך
ולא תקבל על דיליה
חובא ׃ לא תקם ולא
תטר את בני עמך ואה
ואהבת לרעך כמוך או
אני יהוה ׃ לא תיקום
ולא תיטר דבבו לבני
עמך ותרחמיה לרחז
לחברך כוותך אנא יי ׃
את חקתי תשמרו בהז
בהמתך לא תרביע כל
כלאים שדך לא תזרע
כלאים ובגד כלאים
שעטנז לא יעלה עז
עליך ׃ ית קימי תיטו
תטרון בעירך לא תרבב
עירובין חקלך לא תז
תזרע עירובין ולבוש ׃
עירובין שעטניזא לא

יסק עלך ׃
ואיש כי ישכב
את אשה שכבת זרע
והיא שפחה נחרפת
לאיש והפדה לא נפ
נפדתה או חפשה לא
נתן לה בקרת תהיה
לא יומתו כי לא חפו
חפשה ׃ וגבר ארי ישׁ
דישכוב ית איתתא ש
שכבת זרעא והיא א
אמתא אחידא לגבר
ואיתפרקא לא איתפרו
איתפרקת או חירותא
לא איתיהיבת לה בש
בשטר ביקורתא תהי
לא יומתון ארי לא
איתחררת ׃ והביא את
אשמו ליהוה אל
פתח אהל מועד איל
האשם ׃ וייתי ית אשמ
אשמיה קדם יי לתרע
משכן זימנא דכרא
לאשמא ׃ וכפר עליו
הכהן באיל האשם לי
לפני יהוה על חטאתו
אשר חטא ונסלח לו
מחטאתו אשר חטא ׃
ויכפר עלוהי כהנא בדו
בדיכרא דאשמא קדם
יי על חובתיה דיחב ו
וישתבק ליה מחובתיה
דיחב ׃ רביעי
וכי תבאו אל הארץ ו
ונטעתם כל עץ מאכל

וערלתם ערלתו את
פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל ׃
ארי תיעלון לארעא
ותיצבון כל אילן דמיו
דמיכל ותרחקון רחקא
ית איביה תלת שנין י
יהא לכון מרחק לאכ
לאכלא לא יתאכיל ׃
ובשנה הרביעת יהיה
כל פריו קדש הלולים
ליהוה ׃ ובשתא רביעי
רביעיתא יהא כל איבי
קדש תושבחן קדם יי ׃
ובשנה החמישת תא
תאכלו את פריו להוסיף
לכם תבואתו אני יהוה
אלהיכם ׃ ובשתא חמי
חמישאה תיכלון ית
איביה לאוספא לכון ׃
קדם יי עללתיה אנא
יי אלהכון ׃ לא תאכלו על
הדם לא תנחשו ולא
תעוננו ׃ לא תיכלון על
דמא לא תנחשון ולא
תעוננון ׃ לא תקיפו פאת
ראשכם ולא תשחית
את פאת זקנך ׃ לא תקו
תקפון ית פאתא דרישי
דרישיכון ולא תחבל
ית פאתא דיקנך ׃ ושרו
ושרט לנפש לא תתנו
בבשרכם וכתבת קעקע
לא תתנו בכם אני יהוה ׃
וחיבול על מית לא

ולא תשא ג׳ וסימ׳ אולי יש חמשים בתוך · ולא תשוצא את אחיך · וירדתי ודברתי עמך ·· ל חס בליש הקפה וסימנה
לא תקפו פאת ראשכם · ויסב ארון ית · דיהושע · מקפים את היב · דמלכים · ויקפו על העיר · דאלישע ·· שעטנז ב וסי
את חקתי תשמרו · לא תלבש שעטנז ·· אל הארץ ג׳ בספר וסימ׳ ונטעתם כל עץ · וקצרתם את קצירה · ושבתה הארץ ··

האבת ו׳ חס בל״ש וסימ׳ אל תפנו אל האלילם · והנפש אשר תפנה · ויחנו באבת · ויסעו מאבת · דואת חקת · ויחנו · ויסעו · דואלה מסעי ״ ג׳ במדה ג׳ וסימ׳ לא תעשו עול במשפט · אך רחוק יהיה האלך אמות ״ טמא ב׳ · טמא וטמאנו מקדשי ·

תיתנון בבסרכון ורוש
ורשמין חריתין לא
תתנון בכון אנא יי׃ אל
אל תחלל את בתך לה
להזנותה ולא תזנה הא
הארץ ומלאה הארץ
זמה׃ לא תחיל ית בר
ברתך לאטעיותך ולא
תטעי ארעא ותתמלי
ארעא עיצת חיטאין׃
את שבתתי תשמרו ׃
ומקדשי תיראו אני
יהוה׃ ית יומי שביא
דילי תטרון ולבית מק
מקדשי יתהון דחלין׃
אנא יי׃ אל תפנו אל
האבת ואל הידענים
אל תבקשו לטמאה
בהם אני יהוה אלה
אלהיכם׃ לא תתפנון
בתר בידין ודכורו לא
תתבעון לאסתאבא
בהון אנא יי אלהכון׃ מ
מפני שיבה תקום והד
והדרת פני זקן ויראת
מאלהיך אני יהוה׃ מן
קדם דספר באוריתא
תקום ותהדר אפי סבא
חמישי ותדחל מאלהך אנא יי׃
וכי
יגור אתך גר בארצכם
לא תונו אתו׃ וארי יתג
יתגייר עמכון גיורא
בארעכון לא תונון יתה
יהיה׃ כאזרח מכם יה

יהיה לכם הגר הגר
אתכם ואהבת לו כמוך
כי גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה א
אלהיכם׃ כיציבא מנ
מנכון יהא לכון גיורא
דאיתגייר עמכון ות
ותרחים ליה כותך א
ארי דיירין הויתון בא
בארעא דמצרים אנא
יי אלהכון׃ לא תעשו ע
עול במשפט במדה
ובמשורה׃ לא תעבדון
שקר בדין במשחתא
במתקלא ובמכילתא׃
מאזני צדק אבני צדק
איפת צדק והין צדק
יהיה לכם אני יהוה א
אלהיכם אשר הוצאתי
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים׃ מאזנין דקש
דקשוט מתקלין דקש
דקשוט מכילן דקשו
דקשוט והינין דקשו
דקשוט יהא לכון אנא
יי אלהכון דאפיקית
יתכון מארעא דמצרים׃
ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשית
ועשיתם אתם אני א
יהוה׃ ותטרון ית כל
קימי וית כל דיני ות
ותעבדון יתהון אנא יי
ששי יי׃
וידבר יהוה אל משה

לאמר׃ ומליל יי עם
משה למימר׃ ואל
בני ישראל תאמר א
איש איש מבני ישראל
ומן הגר הגר בישראל
אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ
ירגמהו באבן׃ ולבני י
ישראל תימר גבר גבר
מבני ישראל ומן גיוריא
דאתגיירו בישראל
דיתן מזרעיה למולך
איתקטלא יתקטיל ע
עמא בית ישראל יתרגמ
יתרגמוניה באבנא׃ ואנ
אתן את פני באיש ההוא
והכרתי אתו מקרב עמ
עמו כי מזרעו נתן למ
למלך למען טמא את
מקדשי ולחלל את
שם קדשי׃ ואנא אתן
ית רוגזי בגברא ההוא
ואשיצי יתיה מגו עמ
עמיה ארי מזרעיה
יהב למולך בדיל לסא
לסאבא ית מקדשי ולא
ולאחלא ית שמא דק
דקודשי׃ ואם העלם
יעלימו עם הארץ את
עיניהם מן האיש ההוא
בתתו מזרעו למלך לך
לבלתי המית אתו׃ ואם
מכבש יכבשון עמא
בית ישראל ית עיניהון
מן גברא ההוא כד יתיב

במשקל ד׳ דגש וסימ׳ לא תעשו עול במשפט · והשיבו לחמכם במשקל · לזהב במשקל · ולמזבח הנחשת ״ במשפט ה׳ דגש וס׳ לא תעשו עול במשפט · וזכרו · לא תכירו פנים במשפט · ויגבה ״ נבצאות במשפט · על כן לא יקמו רשעים במשפט · ידרך ענוים במשפט · את פני רשע לא טוב · שמח בילדותיך ״ וכל איוב דבות במא במשפט · אף על זה פקחת עיניך ״ לא תונו ל׳ דסמי׳

כי אני יי אלהיכם ל' וסימ' ולקחת אתכם לי לעם · שמעתי את תלנת בני ישראל · והוקדשתם · והתקדשתם והייתם קדשים · משפט
אחד יהיה לכם · ולא תוצו איש אה · ולא העשו לכם אלילים · לחם לא אכלתם · ואת שבותתי יחזקאל · וידעתם כי שכן בציון הר

מזרעיה למולך ברגמ
א למיקטל יתיה ו
ושמתי אני את פני בא
באיש ההוא ובמשפח
ובמשפחתו והכרתי א
אתו ואת כל הזנים א
אחריו לזנות אחרי המ
המלך מקרב עמם ו
ואשוי ית רוגזא בגבר
ההוא ובסעדוהי ואיש
ואשיצי יתיה וית כל
דטען בתרוהי למטעי
בתר מולך מגו עמהון
והנפש אשר תפנה אל
האבת ואל הידענים לז
לזנת אחריהם ונתתי א
את פני בנפש ההוא והכ
והכרתי אתו מקרב עמו
ואינש אבי יתפני בתר
בידין ודכורו למטעי
בתריהון ואיתין ית
רוגזי באינשא ההוא וי
ואשיצי יתיה מגו ע
עמיה והתקדשתם
והייתם קדשים כי אני
יהוה אלהיכם ותקד
ותתקדשון ותהון קד
קדישין ארי קדיש א
אנא יי אלהכון ושמ
ושמרתם את חקתי
ועשיתם אתם אני א
יהוה מקדשכם ותטר
ית קימי ותעבדון ית
יתהון אנא יי מקדש
מקדשכון כי איש יז שביעי

איש אשר יקלל את
אביו ואת אמו מות
יומת אביו ואמו קלל דמיו
בו ארי גבר גבר דילו
די לוט ית אבוהי וית
אימיה איתקטלא יתק
יתקטיל אבוהי ואימי
לוט קטלא חייבביה
ואיש אשר ינאף את
אשת איש אשר ינאף
את אשת רעהו מות
יומת הנאף והנאפת
וגבר די יגור ית איתת
גבר די יגור ית איתת
חבריה איתקטלא י
יתקטיל גייפא וגייפתא
ואיש אשר ישכב את
אשת אביו ערות אביו
גלה מות יומתו שניהם
דמיהם בם וגבר די יש
ישכוב ית איתת אבוהי
עריתא דאבוהי גלי י
איתקטלא יתקטלון
תרויהון קטלא חייבין
ואיש אשר ישכב את
כלתו מות יומתו שני
שניהם תבל עשו דמי
דמיהם בם וגבר די יש
ישכוב ית כלתיה א
איתקטלא יתקטלון
תרויהון תבלא עבד
קטלא חייבין ואיש
אשר ישכב את זכר
משכבי אשה תועבה
עשו שניהם מות יו

יומתו דמיהם בם
וגבר די ישכוב ית דו
דכורא משכבי איתת
תועיבתא עבדו תרו
תרויהון איתקטלא
יתקטלון קטלא חייב
חייבין ואיש אשר
יקח את אשה ואת א
אמה זמה הוא באש
ישרפו אתו ואתהן וי
ולא תהיה זמה בתוככם
וגבר די יסב ית איתת
איתתא וית אימיה
עצת חטאין היא בנ
בנורא יוקדון יתיה
ויתהון ולא תהא ע
עצת חיטאין בינכון
ואיש אשר יתן שכ
שכבתו בבהמה מות
יומת ואת הבהמה
תהרגו וגבר דיתן ית
שכובתיה בבעירא א
איתקטלא יתקטיל
וית בעירא תקטלון
ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבעה אתה
והרגת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו
דמיהם בם ואיתתא
דתתקרב לכל בעירא
למישלט בה ותקטול
ית איתתא וית בעירא
איתקטלא יתקטלון
קטלא חייבין ואיש
אשר יקח את אחתו

אני יי מקדשכם ד' וסימ' אך את שבתתי תשמרו · ושמרתם את חקתי · וקדשתו כי את לחם · ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי יי
באיש ה' וסימ' ויפצרו באיש בלוט מאד · ויתנו אבימלך את כל העם · ואני אתן את פני · והכרתי אני את · ושמתי אני את פני · לא יאבה
יי סלוח לו · ויחר את דוד באיש מאד · והשימותיהו לאות ולמשלים · מה לעשות באיש · ואיש אשר יקח ג' ישמעו · את ערותה
גדה

מקדשי הקדשים ה׳ בליש׳ וסימ׳ לחם אלהיו מקדשי · לשכות הצפון · לשכות הדרום · ב׳ בפי׳ ולנצשת אל כל קדשי הקדשים ··· ואל
המזבח ג׳ וסימ׳ קרבן ראשית · אך אל הפרכת לא יבא · אך אל כל כלי הקדש ··· וטמאתו ב׳ וסימ׳ והנפש אשר · אמר אלהם ···

כליל משח רבותא ראז
דאלהיה עלוהי אנא ייי
והוא אשה בבתוליה
יקח והוא איתתא בה
בבתולתהא יסב אלז
אלמנה וגרושה וחלז
וחללה זונה את אלה
לא יקח כי אם בתולה
מעמיו יקח אשה
ארמלא ומתרכא וה
וחלילא מטעיא ית
אילין לא יסב אילהין
בתולתא מעמיה יסב
איתתא ולא יחלל זז
זרעו בעמיו כי אני אז
יהוה מקדשו ולא
יחיל זרעיה בעמיה
ארי אנא ייי מקדשיה לוי

וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל ייי עים
משה למימר דבר אל
אהרן לאמר איש מז
מזרעך לדרתם אשר
יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו
מליל עים אהרן למימ
גבר מבנך לדריהון די
יהי ביה מומא לא יהו
יקרב לקרבא קורבן ז
אלהיה כי כל איש אשי
אשר בו מום לא יקרב
איש עור או פסח או
חרם או שרוע ארי
כל גבר די ביה מומא

לא יקרב גבר עויר
או חגיר או חרים או ז
שריע או איש אשר
יהיה שבר רגל או שבר
יד או גבר די יהי ביה
תבר ריגלא או תבר
ידא או גבן או דק או ו
תבלול בעינו או תבלול
גרב או ילפת או מרוח
אשך או גבין או דקא
או חיליז בעיניהי או
גרבן או חזזן או מריס
פחדין כל איש אשר
בו מום מזרע אהרן הה
הכהן לא יגש להקריב
את אשי יהוה מום בו ז
את לחם אלהיו לא יהו
יגש להקריב כל גבר די
ביה מומא מזרעא דא
דאהרן כהנא לא יקרב
לקרבא ית קורבניא דיי
מומא ביה ית קורבנא
אלהיה לא יקרב לקרב
לחם אלהיו מקדשי ז
הקדשים ומן הקדשים
יאכל קורבניה דאלהיה
מקדשי קודשיא ומן ז
קודשיא ייכול אך אל
הפרכת לא יבא ואל
המזבח לא יגש כי מום
בו ולא יחלל את מקדז
מקדשי כי אני יהוה
מקדשם ברם לפרוכתא
לא ייעול ולמדבחא
לא יקרב ארי מומא

מומא ביה ולא יחיל
ית מקדשי ארי אנא
ייי מקדשהון וידבר
משה אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל
ומליל משה עים אז
אהרן ועים בנוהי ועם
כל בני ישראל ישראל

כב וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל ייי עים משה
למימר דבר אל אהרן
ואל בניו וינזרו מקדז
מקדשי בני ישראל
ולא יחללו את שם קז
קדשי אשר הם מקדו
מקדשים לי אני יהוה
מליל עים אהרן ועים
בנוהי ויפרשון מקוז
מקודשיא בני ישראל
ולא יחללון ית שמא
דקודשי די אינון מקז
מקדשין לי אנא ייי
אמר אלהם לדרתיכם
כל איש אשר יקרב מז
מכל זרעכם אל הקדשי
הקדשים אשר יקדישו
בני ישראל ליהוה
וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מלפני יז
אני יהוה אימר להון
לדרתיכון כל גבר די
יקרב מכל זרעכון לז
לקודשיא די יקדשון
בני ישראל קדם ייי וז

ח׳ ידיד דפשט׳ וסימ׳ מקדשי אך אל הפרכת לא יבא · זדועי קדוב יצדיקי יבוא · חטאתי ראה עצי ועמלי · ואשמותי אלהים אתה ידעת ·
שאגתי כי לפני לחמי · אנחותי תבא כל רעתם · ולא אנו נשיאי את עמי · דיחזקיל · עזרי והנה הדמות בני אדם · דניאל ··· מקדשים ב׳
וסימ׳ דבר אל אהרן ואל בניו ובל ישראל בימי זרבבל · וכחד ומקדשים ובימי נחמיה · ב׳ בנפ׳ ··· ילפת ד׳ וסימ׳ עורה או שבור · או גבן ·

טמא ד׳ וסימ׳ והנגע בכל טמא נפש · או לו כי טמאתו · ב׳ בו · אם יגע טמא נפש · ג׳ · אם יגע בקדשים ד׳ וסימ׳ אך אל הפרכת לא ·
ושמרו את משמרתי · והשיאו אתם עון אשמה · וגם את שבתתי · ג׳ · ובהן ב׳ חד ראש וחד סות וסימ׳ כי יקנה · מלך ובהן · ג׳

וסובתיה עלוהי ויש׳
וישתיצי אינשא ההוא
מיקדמי אנא יי׃ איש
איש מזרע אהרן
והוא צרוע או זב בק
בקדשים לא יאכל
עד אשר יטהר והנגע
בכל טמא נפש או איש
איש אשר תצא ממנו
שכבת זרע׃ גבר גבר
מבני אהרן והוא סגיר
או דאיב בקודשיא לא
לא ייכול עד די יתדכי
ודיקרב בכל סואבת
אינשא או גבר דיתה
תיפוק מיניה שכבת
זרעא׃ או איש אשר
יגע בכל שרץ אשר
יטמא לו או באדם אש
אשר יטמא לו לכל
טמאתו׃ או גבר דיקר
דיקרב בכל רחיש די
מסאב ליה או באינש
די מסאב ליה לכל
סובתיה׃ נפש אשר תגע
בו וטמאה עד הערב
ולא יאכל מן הקדשים
כי אם רחץ בשרו במים׃
אינש דיתקרב ביה
ויהי מסאב עד רמשא
ולא ייכול מן קודשי
אילהין אסחי בישריה
במיא׃ ובא השמש ו
וטהר ואחר יאכל מן
הקדשים כי לחמו הוא׃

ובמיעל שימשא ויד
וידכי ובתר ייכול מן
קודשיא ארי לחמיה
הוא׃ נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה בה
אני יהוה׃ נבילא ותבי
ותבירא לא ייכול לא
לאיסתאבא בה אנא
יי׃ ושמרו את משמ
משמרתי ולא ישאו
עליו חטא ומתו בו
כי יחללהו אני יהוה
מקדשם׃ ויטרון ית
מטרת מימרי ולא יי
יקבלון עלוהי חובא
וימותון ביה ארי יח
יחלליניה אנא יי מק
מקדשהון׃ וכל זר
לא יאכל קדש תושב
כהן ושכיר לא יאכל
קדש׃ וכל חילוני לא
ייכול קודשא תותבא
דכהנא ואגירא לא
ייכול קודשא׃ וכהן
כי יקנה נפש קנין כס
כספו הוא יאכל בו ויל
ויליד ביתו הם יאכלו
בלחמו׃ וכהנא ארי
יקני נפש קנין כספיה
הוא ייכול ביה ויליד
ביתיה אינון ייכלון
בלחמיה׃ ובת כהן כי
תהיה לאיש זר הוא בת
בתרומת הקדשים לא
תאכל׃ ובת כהן ארי

תהי לגבר חילוני היא
באפרשות קודשיא
לא ייכול׃ ובת כהן כי
כי תהיה אלמנה וגרו
וגרושה וזרע אין לה
ושבה אל בית אביה
כנעוריה מלחם אביה
תאכל וכל זר לא יאכל
בו׃ ובת כהן ארי תהא
ארמלתא ומתרכא ובר
לית לה ותתוב לבית
אבוהא כרביותהא מן
מלחמא דאבוהא תיכ
תיכול וכל חילוני לא
ייכול ביה׃
ואיש כי יאכל
קדש בשגגה ויסף
חמישתו עליו ונתן
לכהן את הקדש׃ וגבר
דייכול קודשא בשלו
ויוסף חומשיה עלוהי
ויתן לכהנא ית קודשא׃
ולא יחללו את קדשי
בני ישראל אשר ירימו
ליהוה׃ ולא יחללון ית
קודשי בני ישראל די
יפרשון קדם יי׃ והשי
והשיאו אתם עון אש
אשמה באכלם את קד
קדשיהם כי אני יהוה
מקדשם׃ ויקבלון ית
יתהון עוין חובין במ
במיכלהון ית קודשי
קודשיהון ארי אנא יי
מקדשהון׃

ולא ישאו ד׳ וסימ׳ והיה על אהרן ועל בניו · ושמרו את משמרתי · ולא ישאו עיצים מן השדה · בלמת הצוים · ג׳ בלחמו ג׳ וסי׳
ובהן כי יקנה נפש קנין · לקראת יגמא היתיו מים · בשחיתה עץ בלחבריו · ושבה ב׳ מילה וסימ׳ ושבה אל בית אביה בנעוריה · ושבה
לאתגנה · וחד מלעל ושבה והיתה לבער · באכלם ב׳ וסימ׳ והשיאו אותם · מעבור הארץ · וחד באכלם מיהנזיר · ג׳

לרצנכם ד׳ וחס׳ וסימ׳ וכי תזבחו זבח תודה · וכי תזבחו זבח שלמים · לרצנכם תמים זכר · והבית את העמיד לפני יי׳ לרצנכם
ושה ה׳ וסימ׳ פטר שור ושה · ושור ושה שרוע וקלוט · לא תזבח ליי׳ אלהיך שור ושה · והחרימו את כל אשר בעיר · ואת נוה עדר

וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי׳ עים
משה למימר דבר
אל אהרן ואל בניו ואל
ואל כל בני ישראל
ואמרת אלהם איש איש
איש מבית ישראל
ומן הגר בישראל
אשר יקריב קרבנו לכל
לכל נדריהם ולכל נדבו
נדבותם אשר יקריבו לי
ליהוה לעלה ומליל
עים אהרן ועים בנוהי
ועים כל בני ישראל
ותימר להון גבר גבר
מבית ישראל ומן גיורא
דאיתגייר בישראל
די יקריב קורבניה
לכל נדריהון ולכל נדב
נדבתהון די יקריבון ק
קדם יי׳ לעלתא לרצנ
לרצנכם תמים זכר
בבקר בכשבים ובעזים
לרעוא לכון שלים דכ
דכרא בתוריא באמריא
ובעיזיא כל אשר בו מ
מום לא תקריבו כי לא
לרצון יהיה לכם יהיה
כל די ביה מומא לא
תקרבון ארי לא לרעוא
יהי לכון ואיש כי יקריב
יקריב זבח שלמים לי
ליהוה לפלא נדר או
לנדבה בבקר או בצאן
תמים יהיה לרצון כל

מום לא יהיה בו וגבר ארי יק
יקריב נכסת קודשיא
קדם יי׳ לאפרשא נדר
נדרא או לנדבתא בתו
בתורי ובענא שלים יה
יהי לרעוא כל מומא
לא יהי ביה עורת או
שבור או חרוץ או יבלת
או גרב או ילפת לא תק
תקריבו אלה ליהוה
ואשה לא תתנו מהם
על המזבח ליהוה עוי
עויר או תביר או פסיק
או יבלן או גרבן או חזו
חזזן לא תקרבון אילין
קדם יי׳ וקורבנא לא
תתנון מנהון על מדבחא
קדם יי׳ ושור ושה שר
שרוע וקלוט נדבה
תעשה אתו ולנדר לא
ירצה ותור או אימר
יתיר וחסיר נדבתא תע
תעביד יתיה ולנדרא
לא יתרעי ומעוך וכתות
ונתוק וכרות לא תקריבו
ליהוה ובארצכם לא
תעשו ודימרים ודירז
ודירסים ודישליף
ודיגזיר לא תקרבון קד
קדם יי׳ ובארעכון לא
תעבדון ומיד בן נכר לא
תקריבו את לחם אלהי
אלהיכם מכל אלה כי
משחתם בהם מום בם
לא ירצו לכם ומידא

בר עממין לא תקרבון
ית קורבן אלהכון מכל
אילין ארי חיבולהון
בהון מומא בהון לא
לרעוא יהון לכון
וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל יי׳ עים משה
למימר שור או כשב
או עז כי יולד והיה שב
שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה
ירצה לקרבן אשה
ליהוה תור או אימר
או עיזא ארי איתיליד
ויהא שבעא יומין עם
אימיה ומיומא תמינאה
תמינאה ולהלא יתרעי
לקרבא קורבנא קדם
יי׳ ושור או שה אתו
ואת בנו לא תשחטו
ביום אחד ותורא או אי
אימר יתיה וית בריה
לא תיכסון ביומא חד
וכי תזבחו זבח תודה
ליהוה לרצנכם תזבחו
וארי תכסון נכסת תודתא
תודתא קדם יי׳ לרעוא
לכון תכסינה ביום ההוא
ההוא יאכל לא תותירו
ממנו עד בקר אני יהוה
ביומא ההוא יתאכל
לא תשארון מיניה עד
צפרא אנא יי׳ ושמרתם
מצותי ועשיתם אתם

יא׳ יחיד׳ ריש׳ פס׳ מן ד׳ד׳ מלין בסיב׳ ו׳ וסימ׳ ומעוך וכתות ונתוק וכרות · ואהבך וברכך והרבך וברך · ועבדן וארב וחמון וקנה · ושערים ועדיתים
וחגדריה והגדרתים · ואלתולד ועדעד ומישאל ופגע · ולבאות ושלחים ועין והמון · ודבש וחמאה וצאן ושפות · והשבה ואהל וברכיה
וחסדיה · וזרביה ויחיאל ויוחנן ויזבד · והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות · ולשמה ולקללה ולחרפה ולאלה · ומעוד ל׳ ·

יב̇ר ח בטע בספר יסימ׳ אדם כי יקריב מכם · נפש כי תחטא בשגגה · אשה כי תזריע וילדה · קדשים תהיו ואשר תקראו אתם מקראי · וקצרתם את קצירה · ושבתה הארץ · כי יפלא נדר בערכך · · ג · · המוציא ב̇ ריש פס̇ · אתכם · רכב וסוס חיל יעוז ·

אני יהוה ותטרון פי׳
פיקודי ותעבדון יתהון
אנא יי׳ ולא תחללו א׳
את שם קדשי ונקדשתי
בתוך בני ישראל אני
יהוה מקדשכם ולא
תחללון ית שמא דקו׳
דקודשי ואיקדש בגו׳
בני ישראל אנא יי׳ מק׳
מקדשכון המוציא
אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים א׳
אני יהוה דאפיק יתכון
מארעא דמצרים למה׳
למהוי לכון לאלהא אנא
יי׳

רביעי

כג

וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי׳ עים
משה למימר דבר אל
בני ישראל ואמרת אל׳
אלהם מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מ׳
מקראי קדש אלה הם
מועדי מליל עים בני
ישראל ותימר להון ז׳
זימניא דיי׳ די תערעון
יתהון מערעי קדיש י׳
אלין אינון זימניא ש׳
ששת ימים תעשה מ׳
מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון מקרא ק׳
קדש כל מלאכה לא
תעשו שבת הוא ליהוה
בכל מושבתיכם שיתא
יומין תתעביד עיבידא

וביומא שביעאה שבת
שבתא מערע קדיש י׳
כל עיבידת פולחנא
לא תעבדון שבתא הו׳
הוא קדם יי׳ בכל מותנ׳
מותבניכון

אלה מועדי
יהוה מקראי קדש א׳
אשר תקראו אתם במ׳
במועדם אלין זימני
יי׳ מערעי קדיש דית׳
די תערעון יתהון בזמ׳
בזימניהון בחדש הר׳
הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים פס׳
פסח ליהוה בירחא
קדמאה בארבעא עש׳
עשרא לירחא ה בין ש׳
שימשיא פיסחא ק׳
קדם יי׳ ובחמשה ע׳
עשר יום לחדש הזה
חג המצות ליהוה ש׳
שבעת ימים מצות
תאכלו ובחמשא עש׳
עשרא יומא לירחא
הדין חגא דפטיריא ק׳
קדם יי׳ שבעא יומין
פטיר תיכלון ביום ה׳
הראשון מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו ביום
קדמאה מערע קדיש
יהא לכון כל עיבידת
פולחנא לא תעבדון
והקרבתם אשה ליהוה

שבעת ימים ביום ה׳
השביעי מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא
תעשו ותקרבון קור׳
קורבנא קדם יי׳ שבעא
יומין ביומא שביעאה
מערע קדיש כל עיב׳
עיבידת פולחנא לא
תעבדון

וידבר יהוה אל
משה לאמר ומליל
יי׳ עים משה למימר
דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם כי תבאו
אל הארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את
קצירה והבאתם את
עמר ראשית קצירכם
אל הכהן מליל עם בני
ישראל ותימר להון אר׳
ארי תיעלון לארעא
די אנא יהיב לכון ותח׳
ותחצדון ית חצדא ות׳
ותיתון ית עומרא ריש
חצדכון לות כהנא ו׳
והניף את העמר לפני
יהוה לרצנכם ממחרת
השבת יניפנו הכהן
וירים ית עומרא קדם
יי׳ לרעוא לכון מבתר
יומא טבא ירימיניה
כהנא ועשיתם ביום ה׳
הניפכם את העמר
כבש תמים בן שנתו ל׳
לעלה ליהוה ותעבדון

בחדש ז̇ ריש פס̇ וסימ̇ בחדש השלישי לצאת בני ישראל · בחדש הראשון בארבעה עשר · דתור בהצים · בחדש השני בארבעה עשר · בחדש הרביעי בתשעה לחדש · דירמיה · בחדש השמיני בשנת שתים עשרה לדריוש · בחדש הראשון הוא חדש ניסן · בחדש השלישי החלו הערמות · · · ובחמשה עשר ג̇ וריש פס̇ וסימ̇ ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג · וחברו · וחגתם אתו חג ליי׳ · · ·

ולחם ד ריש פס וסימ׳ ולחם אין בכל הארץ · ולחם מצות וחלות מצות · ולחם וקלי וכרמל לא · ולחם מן שמים בתת להם ··
עד עצם היום הזה · ג̇ וסימ׳ ולחם וקלי וכרמל · ויהי לעת בוא השמש · ואכלתם פשש בו ·· וקלי ג̇ ולחם ·· משכב ושפות ב̇ בו ·

ביומא דארמותכון ית
ית עומרא אימר שלים
בר שתיה עלתא קדם
יי׃ ומנחתו שני עשרנ
עשרנים סלת בלולה
בשמן אשה ליהוה ר
ריח ניחח ונסכה יין ר
רביעת ההין׃ ומנחתי
תרין עסרונין סולתא
דפילא במשח קורבנ
קדם יי לאיתקבלא
ברעוא וניסכיה חמרא
רבעות הינא׃ ולחם ק
וקלי וכרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה ע
עד הביאכם את קרבן
אלהיכם חקת עולם
לדרתיכם בכל משבתי
משבתיכם׃ ולחים וק
וקלי ופירוכן לא תיכ
תיכלון עד ביכרן יומא
הדין עד איתואיכון׃
ית קורבן אלהכון קיים
עלם לדרתיכון בכל
מותבניכון׃
וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום
הביאכם את עמר התנ
התנופה שבע שבתות
תמימת תהיינה׃ ותימ
ותימנון לכון מבתר
יומא טבא מיומא ד
דאיתואיכון ית עומר
דארמותכון שבעא ש
שבועין שלמין תהוין׃

תהוין׃ עד ממחרת
השבת השביעית ת
תספרו חמשים יום י
והקרבתם מנחה חדש
חדשה ליהוה׃ עד
מבתר יומא טבא שב
שביעיתא תימנון ח
חמשין יומין ותקרבון
מנחתא חדתא קדם י
יי׃ ממושבתיכם תביאו
לחם תנופה שתים שנ
עשרנים סלת תהיינה
חמץ תאפינה בכורים
ליהוה׃ ממותבניכון׃
תייתון לחם ארמותא
תרתין תרין עסרונין
סולתא תהוין חמיע
יתאפיין בכורין קדם
יי׃ והקרבתם על הל
הלחם שבעת כבשים
תמימם בני שנה ופר
בן בקר אחד ואלים ש
שנים יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אש
אשה ריח ניחח ליהוה׃
ותקרבון על לחמא
שבעא אימרין שלמין
בני שתא ותור בר תורי
חד ודיכרין תרין יהון
עלתא קדם יי ומנחת
ומנחתהון וניסכיהון
קורבנא דמתקבל ברע
ברעוא קדם יי׃ ועשית
ועשיתם שעיר עזים
אחד לחטאת ושנ

כבשים בני שנה לזבח
שלמים׃ ותעבדון צפ
צפיר בר עזי חד לח
לחטאתא ותרין אימ
אימרין בר שתא לני
לניכסת קודשיא׃
והניף הכהן אתם על
לחם הבכורים תנופה
לפני יהוה על שני כב
כבשים קדש יהיו ל
ליהוה לכהן׃ וירים כ
כהנא יתהון על לחים
ביכוריא ארמא קדם י
יי על תרין אימרין ק
קודשא יהון קדם יי ל
לכהנא׃ וקראתם בעצם
היום הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו חקת
עולם בכל משבתיכם
לדרתיכם׃ ותערעון כ
ביכרן יומא הדין מער
מערע קדיש יהי לכון
כל עיבידת פולחנא
לא תעבדון קיים עלם
בכל מותבניכון לדריכון׃
ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת
שדך בקצרך ולקט ק
קצירך לא תלקט לע
לעני ולגר תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם׃ ובמ
ובמחצדכון ית חצדא
דארעכון לא תשיצי
פאתא דחקלך למחצד

ח̇ מלין בתרי טעמי במאריך וטפחא · וסימ׳ בכל מושבתיכם לדרתיכם · בל תהרתיה בקע · מגליאתי עלי יגון · מכל גלוליכם · ויחזקא ·
מכל תועבתיכם · דיחזקאל · למבראשנה לא אתם · ונביאיתך לאחרון חב · שהם חדהבוצר · וסימ׳ מהם גתלוש ·· וקראתם ג̇ ריש פסוק
וסימ׳ וקראתם בעצם היום הזה · וקראתם בשם אלהיכם · וקראתם אתי והלכתם והתפללתם ·· על לחם ב̇ הבכורים · ומן בני הקהתי · ודה ··

כל הנפש ד וסימ׳ כל הנפש הבאה ליעקב שבעים · כל הנפש לבית יעקב · כל הנפש אשר לא תענה · כל הנפש אשר תעשה
מקרב עמה ג וסימ׳ בנפש האכלת את הדם · והאבדתי את הנפש ההיא · הוא מגדף ״ ״ · וכל מלאכה ג לחקת · בעצם · הוציאו

ולקטא דחצדך לא
תלקט לענייא ולגיורא
תשבוק יתהון אנא יי
אלהכון
חמישי
וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי עם
משה למימר דבר
אל בני ישראל לאמר
בחדש השביעי באחד
לחדש יהיה לכם ש
שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש מליל
עם בני ישראל למימ
בירחא שביעאה בחד
לירחא יהא לכון ניח
נייחא דוכרן יבבא מ
מערע קדיש כל מלא
מלאכת עבדה לא תע
תעשו והקרבתם אשה
ליהוה כל עבידת פו
פולחנא לא תעבדון ות
ותקרבון קורבנא קדם
יי
וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי עם
משה למימר אך בעש
בעשור לחדש השביעי
הזה יום הכפרים הוא
מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשתיכם
והקרבתם אשה ליהוה
ברם בעשרא לירחא
שביעאה הדין יומא
דכפוריא הוא מערע
קדיש יהי לכון ותענון

ית נפשתיכון ותקרבון
קורבנא קדם יי וכל
מלאכה לא תעשו בע
בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר על
עליכם לפני יהוה אל
אלהיכם וכל עבידתא
לא תעבדון בכרן יומא
הדין ארי יומא דכפ
דכפוריא הוא לכפרא
עליכון קדם יי אלהכון
כי כל הנפש אשר לא
תענה בעצם היום הזה
ונכרתה מעמיה ארי
כל נפשתא די לא יתע
יתעני בכרן יומא הדין
וישתיצי מעמה וכל
הנפש אשר תעשה
כל מלאכה בעצם היום
הזה והאבדתי את הנ
הנפש ההיא מקרב ע
עמה וכל נפשתא די
יעביד כל עבידא בכ
בכרן יומא הדין ואו
ואוביד ית אנשא ההיא
מגו עמיה כל מלאכה
לא תעשו חקת עולם
לדרתיכם בכל משבת
משבתיכם כל עבידא
לא תעבדון קיים עלם
לדרתיכון בכל מותבניכון
שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב
מערב עד ערב תשבתו

שבתכם שבת שבתא
הוא לכון ותענון ית
נפשתיכון בתשעה לי
לירחא ברמשא מע
רמשא תנוחון נחתכון
ששי
וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל יי עם משה
למימר דבר אל בני י
ישראל לאמר בחמשה
עשר יום לחדש השב
השביעי הזה חג הסכת
שבעת ימים ליהוה מ
מליל עם בני ישראל
למימר בחמשא עשר
יומא לירחא שביעאה
הדין חגא דמטליא ש
שבעא יומין קדם יי
ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת עבדה
לא תעשו ביומא קד
קדמאה מערע קדיש
כל עבידת פולחנא לא
תעבדון שבעת ימים
תקריבו אשה ליהוה
ביום השמיני מקרא
קדש יהיה לכם והקרב
והקרבתם אשה ליהוה
עצרת היא כל מלאכת
עבדה לא תעשו שבעא
יומין תקרבון קורבנא
קדם יי ביומא תמינאה
מערע קדיש יהא לכון
ותקרבון קורבנא קדם
יי עצרא היא כל עביד

כל יט ריש בספר וסימ׳ כל המנחה אשר תקריבו · כל זכר בכהנים יאכלנו · כל זכר בבני אהרן יאכלנה · כל נפש אשר תאכל כל דם ·
כל אשר יגע בבשרה · כל מפרסת פרסה ושסעת · כל אשר יגע אילו ספפיר · בתר · כל שרץ העוף ההלך · קדמ׳ · כל הולך על גחון · כל
ימיו אשר · כל המשכב · כל אשר בו מום · כל איש אשר · כל מלאכת התרועה · כל מלאכה · כל ימי השמה תשבת · כל חרם אשר יחרם ·

ולקחתם ו וסימנ ולקחתם גם את זה · ולקחתם אגדת אזוב · ולקחתם לכם ביום הראשון · והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ · ולקחתם את ארון יי · ולקחתם מן החרם ·· חג יי ד וסימ ויאמר משה בנערינו · באספכם את · הנה חג יי בשילו · ליום מועד ··

פולחנא לא תעבדון
אלה
מועדי יהוה אשר תק
תקראו אתם מקראי ק
קדש להקריב אשה יה
ליהוה עלה ומנחה זב
זבח ונסכים דבר יום ב
ביומו אילין מועדיא
דיי די תערעון יתהון
מערעי קדיש לקרבא
קורבנא קדם יי עלתא
ומנחתא ומנחתא נכ
ניכסת קודשין וניס
וניסוכין פתגם יום ב
ביומיה מלבד שבתת
יהוה מלבד מתנתיכם
ומלבד כל נדריכם ומ
ומלבד כל נדבתיכם א
אשר תתנו ליהוה א
בר שביא דיי בר ממ
ממתנתיכון ובר כל
נדריכון ובר מכל נדבת
נדבתיכון די תתנון קדם
יי אך בחמשה עשר
יום לחדש השביעי ב
באספכם את תבואת
הארץ תחגו את חג א
יהוה שבעת ימים ביום
הראשון שבתון וביום
השמיני שבתון ברם
בחמשא עשרא יומא
לירחא שביעאה במ
במיכנשיכון ית עללת
ארעא תחגון ית חגא
קדם יי שבעא יומין ב

ביומא קדמאה נייחא
וביומא תמינאה נייחא
ולקחתם לכם ביום ה
הראשון פרי עץ הדר
כפת תמרים וענף עץ
עבת וערבי נחל ושמ
ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם שבעת ימים
ותסבון לכון ביומא
קדמאה פירי אילנא
אתרוגין ולולבין וה
והדסין וערבין דנחל
ותחדון קדם יי אלהכון
שבעא יומין וחגתם
אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם
לדרתיכם בחדש הש
השביעי תחגו אתו ות
ותחגון יתיה חגא קדם
יי שבעא יומין בשתא
קים עלם לדרתיכון ב
בירחא שביעאה תחגו
יתיה בסכת תשבו ש
שבעת ימים כל האזרח
בישראל ישבו בסכת
במטליא תיתבון שב
שבעא יומין כל דיי
דייציבא בישראל יתבון
במטליא למען ידעו
דרתיכם כי בסכות הוש
הושבתי את בני ישר
ישראל בהוציאי אתם
מארץ מצרים אני יי
יהוה אלהיכם בדיל
דידעון דרתיכון ארי

במטליא ענני אותיבית
ית בני ישראל באפקותי
יתהון מארעא דמצרים
אנא יי אלהכון וידבר
משה את מעדי יהוה
אל בני ישראל ומליל
משה ית סדר מועדיא
דיי ואלפינון לבני יש
ישראל

שביעי

כד וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי עם
משה למימר צו את
בני ישראל ויקחו א
אליך שמן זית זך כת
כתית למאור להעלת
נר תמיד פקיד ית
בני ישראל ויסבון מינך
משח זיתא דכיא כתישא ל
לאנהרא לאדלקא בו
בוצינא תדירא מחוץ
לפרכת העדת באהל
מועד יערך אתו אהרן
מערב עד בקר לפני
יהוה תמיד חקת עולם
לדרתיכם מברא לפר
לפרוכתא דסהדותא
במשכן זימנא יסדר
יתיה אהרן מרמשא
ועד צפרא קדם יי תד
תדירא קים עלם לד
לדרתיכון על המנרה
הטהרה יערך את הנ
הנרות לפני יהוה תמיד
על מנרתא דכיתא יס
יסדר יתיה בוצינא

ידעו יב וסימ למען ידעו דרתיכם · ויאמרו ירבעם לאשתך · יצרי תמר כלם תהו · למען ידעו ממזרח וממערב · ולא ילמדו עוד את איש · ומטמא אתם במתנותם · באו ימי הפקדה באו · כל תפלה כל תחנה · דוד · ואתה תשמע השמים · שיתה יי מורה להם · למען ידעו דור אחרון · ויאמרו יצרינו לא ידענו ·· הנרות ב מלא בתו וסימ על המנרה הטהרה · בהעלתך את הנרות · ח דפס ··

זכה ב̇ וסימ̇ סמים ולבנה זכה · ונתת על המערכת לבנה · ותפלתי זכה ״ ״ ללחם ד̇ רגש וסימו ותרעב בכל ארץ מצרים ·
ונתת על המערכת · לא רעב ללחם ולא צמא למים · צורר הוא ללחם איה · יחד וללחם לא נרעב ״ ״ המערכת ב̇ שש · בנו היקהתי ·

קדם יי תדירא

ולקחת
סלת ואפית אתה
שתים עשרה חלות
שני עשרנים יהיה
החלה האחת · ותיסב
סולתא ותיפי יתה
תרתי עשרי גריצן
תרין עשרונין תהי
גריצתא חדא · ושמת
אתם שתים מערכות
שש המערכת על
השלחן הטהר לפני
יהוה · ותשוי יתהון
תרין סידרין שית
סידרא על פתורא
דכיא קדם יי · ונתת על
המערכת לבנה זכה
והיתה ללחם לאזכרה
אשה ליהוה · ותתן על
סדרא לבונתא דכיתא
ותהי ללחם לאדכרא
קורבנא קדם יי · ביום
השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהוה
תמיד מאת בני
ישראל ברית עולם ·
ביומא דשבתא ביומא
דשבתא יסדרינה
קדם יי תדירא מן בני
ישרא קיים עלם · ו
והיתה לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום קדש
כי קדש קדשים הוא
לו מאשי יהוה חק

עולם · ויהי לאהרן
ולבנוהי ויכלוניה
באתר קדיש ארי
קדש קודשין הוא
ליה מקורבניא דיי
קים עלם ·

ויצא בן
אשה ישראלית והוא
בן איש מצרי
בתוך בני ישראל
וינצו במחנה בן
הישראלית ואיש
הישראלי · ונפק בר
איתתא בת ישרא
והוא בר גבר מצראי
בגו בני ישרא ואתנצו
ואיתנציאו במשריתא
בר איתתא בת ישראל
וגברא בר ישרא · ויקב
בן האשה הישראלית
את השם ויקלל ויביאו
ויביאו אתו אל משה ושם
אמו שלמית בת דברי
למטה דן · ופריש בר
איתתא בת ישרא ית
שמא וארגיז ואיתיאו
יתיה לות משה ושום
אימיה שלמית בת
דברי לשיבטא דדן ·
ויניחהו במשמר
לפרש להם על פי
יהוה · ואסרוהי בבית
מטרת עד דאיתפרש
להון על גזירת מימרא
דיי ·

וידבר יהוה אל משה
לאמר · ומליל יי עם
משה למימר · הוצא את
המקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל
השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו
כל העדה · אפיק ית
דארגיז למברא למשריתא
ויסמכון כל דשמעו
ית ידיהון על רישיה
וירגמון יתיה כל
כנישתא · ואל בני
ישראל תדבר לאמר
איש איש כי יקלל
אלהיו ונשא חטאו ·
ועם בני ישרא תמליל
למימר גבר גבר ארי
ירגיז קדם אלהיה
ויקביל חוביה · ונקב
שם יהוה מות יומת
רגום ירגמו בו כל
העדה כגר כאזרח בנקבו
שם יומת · ודיפריש
שמא דיי איתקטלא
איתקטל מירגם ירגמון
ביה כל כנישתא
כגיורא כיציבא
בפרשותיה שמא
יתקטיל · ואיש כי יכה
כל נפש אדם מות יומת ·
וגבר ארי יקטול כל
נפשא דאינשא
איתקטלא יתקטל · ומכה
נפש בהמה ישל

הוצא ה̇ וסימ̇ ויאמרו האנשים אל לוט · הוצא את המקלל אל · הוצא את בנך וימת · הוצא את האיש אשר בא אליך · הוצא לבוש
לעבדי הבעל · וחד והוצא את עמי בני ישרא ממצרים ״ ״ כגר כאזרח ג̇ וסימ̇ משפט אחד יהיה לכם · ונקב שם יי מות יומת · וכל
ישרא וזקנו ״ ״ יומת ד̇ וסימ̇ ונקב שם יי מות · ושמרתם את השבת · והנביא ההוא או חולם · בנשך ובתרבית · וכל אתב וסי פס רב״

ומכה ד' וסימ' ומכה אביו ואמו · ומכה נפש בהמה ישלמנה · ומכה בהמה ישלמנה · ב' בפ' · ישלמנה ג' וסימנ' ומכה נפש בהמה · ומכה בהמה ישלמנה · המעמיד ישלמנה · הקוצר ב' מלא בליש' וסי' את ספיח · אתה תזרע לא · הקוצר קוצרה ידו

נפש תחת נפש ודי
ודיקטול נפש בעיר
ישלמינה נפשא חלף
חלף נפשא ואיש כי
יתן מום בעמיתו כ
כאשר עשה כן יעש
יעשה לו וגבר ארי
יתן מומא בחבריה
כמא דעבד כן יתעבד
ליה שבר תחת שבר
עין תחת עין שן תחת
שן כאשר יתן מום
באדם כן ינתן בו תבר
תברא חלף תברא עי
עינא חלף עינא שינ
חלף שינא כמא די
דיהב מומא באינשא
כין יתעביד ליה ומכה
בהמה ישלמנה ומכ
ומכה אדם יומת ודי
ודיקטול בעירא יש
ישלמינה ודיקטול
אינשא יתקטיל מ
משפט אחד יהיה ל
לכם כגר כאזרח יהיה
כי אני יהוה אלהיכם
דינא חד יהי לכון כי
גיורא כיציבא יהי
ארי אנא יי אלהכון וי
וידבר משה אל בני י
ישראל ויוציאו את
המקלל אל מחוץ
למחנה וירגמו אתו
אבן ובני ישראל עשו
עשו כאשר צוה יהוה

את משה ומליל
משה עם בני ישראל
ואפיקו ית דארגיז י
למברא למשריתא
ורגמו יתיה באבנא וב
ובני ישראל עבדו כמא
דפקיד יי ית משה
פ פ פ
כה וידבר יהוה אל משה
בהר סיני ומליל יי
עם משה בטורא דס
דסיני למימר דבר
אל בני ישראל ואמ
ואמרת אלהם כי תב
תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם ושבתה
הארץ שבת ליהוה
מליל עם בני ישראל
ותימר להון ארי תיע
תיעלון לארעא דאנא
יהיב לכון ותשמט א
ארעא שמיטתא קדם
יי שש שנים תזרע ש
שדך ושש שנים תזמ
תזמר כרמך ואספת
את תבואתה שית שנין
תזרע חקלך ושית
שנין תכסח כרמך ות
ותיכנוש ית עללתא
ובשנה השביעית ש
שבת שבתון יהיה ל
לארץ שבת ליהוה
שדך לא תזרע וכרמך
לא תזמר ובשתא
שביעתא נייח שמי

שמיטתא יהא לארעא
שמיטתא קדם יי חקך
חקלך לא תזרע וכרמך
לא תכסח את ספיח
קצירך לא תקצור ואת
ענבי נזירך לא תבצר
שנת שבתון יהיה ל
לארץ ית כתי דחצדך
לא תחצד וית עינבי
שבקך לא תקטוף ש
שנת שמיטתא יהי ל
לארעא והיתה שבת
הארץ לכם לאכלה
לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך ה
הגרים עמך ותהי ש
שמיטתא ארעא לכון
למיכל לך ולעבדך ו
ולאמתך ולאגירך ול
ולתותבך דדיירין עמך
ולבהמתך ולחיה
אשר בארצך תהיה כל
תבואתה לאכל ולבעי
ולבעירך ולחיתך די
בארעך תהא כל עללה
עללתא למיכל

וספרת
לך שבע שבתות שנים
שבע שנים שבע פעמ
פעמים והיו לך ימי
שבע שבתות השנים
תשע וארבעים שנה
ותמני לך שבע שמי
שמיטין דשנין שבע
שנין שבע זימנין ויהון

רגמו אתו אבן ה' בליש' וסימ' ויוציאו את המקלל · עבן בן זרח · אדורם אשר על המס · הדורם אשר על המס · וירגמו עליו · ישראל
רגמו באבן · · הגרים ד' בליש' וסי' והיתה שבת הארץ לכם · וגם מבני התושבים הגרים · ולהגרים הגרים בתוככם · יחזקאל · ויקבץ
את כל יהודה · לא כל דה הגרים בא' הגרים · ויקבץ את כל יהודה · וכל שאר יודי רבות הגרים במאה הגרים ולהגרים הגרים בתוככם ·

יובל היובל ח מל וסימ וקדשתם את שנת החמשים · יובל הוא שנת החמשים · כי יובל הוא קדש · בשנת היובל הזאת · במספר
שנים אחר היובל · ואם לא מצאה ידו די · בשנת היבל בשוב השדה · והיה במשך בקרן היובל · תזרעו ב יובל היא · ובית לא הבנו ·

לך יומי שבע
שמיטין דשנין תשע ו
וארבעין שנין והעברת
שופר תרועה בחדש
השביעי בעשור לחדש
ביום הכפרים תעבירו
שופר בכל ארצכם
ותעבר שופר יבבא בי
בירחא שביעאה בעש
בעשרא לירחא ביומא
דכפוריא תעברון שו
שופרא בכל ארעכון
וקדשתם את שנת הח
החמשים שנה וקרא
וקראתם דרור בארץ
לכל ישביה יובל הוא
תהיה לכם ושבתם אי
איש אל אחזתו ואיש
אל משפחתו תשבו
ותקדשון ית שנת חמ
חמשין שנין ותקרון
חירותא בארעא לכל
יתבהא יובלא היא תה
תהא לכון ותתובון גבר
לאחסנתיה וגבר לז
לזרעיתיה תתובון יובל
הוא שנת החמשים ש
שנה תהיה לכם לא תז
תזרעו ולא תקצרו את
ספיחיה ולא תבצרו
את נזריה יובלא היא
שנת חמשין שנין תהא
לכון לא תזרעון ולא
ית פתהא ולא תקטפון
ית שבקהא כי יובל

היא קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו את
תבואתה ארי יובלא
היא קודשא תהי לכ
לכון מן חקלא תיכלון
ית עללתא בשנת היו
היובל הזאת תשבו אי
איש אל אחזתו בשתא
דיובלא הדא תתובון ג
גבר לאחסנתיה
וכי תמכרו
ממכר לעמיתך או ק
קנה מיד עמיתך אל
אל תונו איש את אחיו
וארי תזבנון זבנין לחבר
לחברך או תזבנון מיד
דחברך לא תונון גבר
לאחוהי במספר
שנים אחר היובל תק
תקנה מאת עמיתך
במספר שני תבואת
ימכר לך במנין שנין
בתר יובלא תזבנון מן
חברך במנין שני עי
עללתא יזבנון לך לפי
רב השנים תרבה נחלו
נחלתו ולפי מעט הש
השנים תמעיט מקנ
מקנתו כי מספר תבו
תבואת הוא מוכר לך
לפום סגיאות שניא
תסגי זבינוהי ולפום
זעירות שניא תזעיר
זבינוהי ארי מנין עי
עללתא הוא זבין לך

ולא תונו איש את
עמיתו ויראת מאלה
מאלהיך כי אני יהוה
אלהיכם ולא תונון
גבר ית חבריה ותדחל
מאלהך ארי אנא יי
אלהכון ועשיתם את
חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אתם
וישבתם על הארץ ל
לבטח ותעבדון ית
קימי וית דיני תט
ותעבדון יתהון ותית
ותיתבון על ארעא
לרוחצן ונתנה הארץ
פריה ואכלתם לשבע
וישבתם לבטח עליה
ותיתן ארעא אבה
ותיכלון למיסבע ות
ותיתבון לרוחצן עלה
וכי תאמרו מה נאכל
בשנה השביעית הן
לא נזרע ולא נאסף א
את תבואתנו וארי תי
תימרון מה ניכול בש
בשתא שביעתא הא
לא נזרע ולא נכנוש ית
עללתנא וצויתי את
ברכתי לכם בשנה הש
הששית ועשת את
התבואה לשלש הש
השנים ואפקיד ית
ברכתי לכון בשתא ש
שתיתאה ותעביד ית
עללתא לתלת שנין

השבעי ח חס וסימ תשביתו שאר מבתיכם · וישבתו העם ביום · והעברת שופר תרועה · אך בחדש אל אל השבעי · להקוץ השבעי ·
ישראלה · בירח האיתנים בחג · היא דחדש · קנה ג ב בת צד וא סד בו וסימ או קנה מיד עמיתך ולא אערה לה עלות · וחברו דעומוא
בת ז ברכתי ג וסימ את בכרתי לקח · קח נא את ברכתי אשר · וצויתי את ברכתי · וחד וברכת על יבא צאיך · השששית ב · ועשת את ·
ובבלה ·

דר ׳ וסימ׳ ואם לא תגיע ידו די ׳ ואם תמצא ידו די שה ׳ ואם לא מצאה ידו די הסיב ׳ והעבט תעביטנו ר׳ מחסרו ׳ ולבנון אין די בער
וח ודי חלב עזים ׳ ושאר די ׳׳ ושדה ב׳ א׳ כת ה׳ וא׳ כת ה׳ וסימ׳ ושדה מגרש עריהם לא ימכרו ׳ ושדי תרומות ׳ בתר בת ל׳ ׳׳

וזרעתם את השנה הש
השמינית ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנה
התשיעית עד בוא תבוא
תבואתה תאכלו ישן ׃
ותזרעון ית שתא תמי
תמינתא ותיכלון מן ז
עללתא עתיקא עד
שתא תשיעתא עד
מיעל עללתא תיכלון
עתיקא ׃ והארץ לא
תמכר לצמיתות כי לי
הארץ כי גרים ותושבים
אתם עמדי ׃ וארעא לא
תזדבן לחלוטין דילי
ארעא ארי דיירין ותו
ותותבין אתון קדמי ׃ ו
ובכל ארץ אחזתכם גו
גאלה תתנו לארץ ׃ ובכ
ובכל ארעא אחסנתכון
פורקנא תתנון לארעא ׃
ישראל כי
ימוך אחיך ומכר מאחז
מאחזתו ובא גאלו הה
הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו ׃ ארי יתמ
יתמסכן אחוך ויזבן
מאחסנתיה ויית(י)
פריקיה דקריב ליה ויו
ויפרוק ית זבינוהי א
אחוהי ׃ ואיש כי לא
יהיה לו גאל והשיגה
ידו ומצא כדי גאלתו ׃
וגבר ארי לא יהי ליה
פריק ותדביק ידיה

וישכח כמיסת פורקניה ׃
וחשב את שני ממכרו
והשיב את העדף לאי
לאיש אשר מכר לו
ושב לאחזתו ׃ ויחשב
ית שני זבינוהי ויתיב ית
ית מותרא לגבר דזבי
דזבין ליה ויתוב לאחסנ
לאחסנתיה ׃ ואם לא
מצאה ידו די השיב לו
והיה ממכרו ביד הקנה
אתו עד שנת היבל ויצ
ויצא ביבל ושב לאחזתו ׃
ואם לא אשכחא ידיה
מיסת דיתיב ליה ויהון
זבינוהי בידא דזבין יתה
עד שתא דיובלא ויפוק
ביובלא ויתוב לאחסנתיה ׃
רביעי ואיש
כי ימכר בית מושב עיר
חומה והיתה גאלתו עד
תם שנת ממכרו ימים
תהיה גאלתו ׃ וגבר ארי
יזבין בית מותב קרתא
מקפא שור ותהא פורק
פורקניה עד מישלם ית
שתא דזבינוהי עידן
בעידן תהא פורקניה ׃
ואם לא יגאל עד מלאת
לו שנה תמימה וקם
הבית אשר בעיר אשר
לא חמה לצמיתת
לקנה אתו לדרתיו לא
יצא ביבל ׃ ואם לא ית
יתפריק עד מישלם ליה

שתא שלימתא ויקום
ביתא דבקרתא ד
דית שורא לחלוטין ז
לדזבן יתיה לדרוהי
לא יפוק ביובלא ׃ ובתי
החצרים אשר אין לה
להם חמה סביב על
שדה הארץ יחשב ז
גאלה תהיה לו וביבל
יצא ׃ ובתי פצחיא ד
דלית להון שור מקף
סחור סחור על חקל
ארעא ית חשבן פו
פורקנא יהא להון ובי
וביובלא יפוק ׃ וערי
הלוים בתי ערי אחזתם
גאלת עולם תהיה לל
ללוים ׃ וקרוי ליוא
בתי קרוי אחסנתהון פ
פורקן עלם יהא לליואי ׃
ואשר יגאל מן הלוים
ויצא ממכר בית ועיר
אחזתו ביבל כי בתי ערי
הלוים היא אחזתם ב
בתוך בני ישראל ׃
ודי יפרוק מן ליואי ו
ויפוק זביני ביתא וק
וקרוי אחסנתא ביובל
ארי בתי קרוי ליואי
הוא אחסנתהון בגו בני
ישראל ׃ ושדה מגרש ע
עריהם לא ימכר כי א
אחזת עולם הוא להם ׃
וחקל רוח קרויהון ו
לא יזדבן ארי אחסנת

ושדה ב׳ בטע׳ בליש׳ דיש פס וסימ׳ וזהב הארץ ההיא ׳ ושדה מגרש עריהם ׳ זהר וסגרפום אדיותא ׳׳ הוא דסביל היא ומטעין ׳
וסימ׳ כי תרומה הוא ׳ כי אחזת עולם הוא ׳ והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו ׳ כי מבחת קנאת הוא ׳׳ סימ׳ כל אחזה היא במ״א הוא ׳ ושדה
מגרש עריהם ׳ כל תרומה היא במ״א הוא והיתה לאהרן ולבניו ׳ כל מלח הוא במ״א היא ברית מלח עולם היא ׳׳ לצמיתת ל׳ וחס ׳׳

יתרבית ו וסימ אל תקח מאתו נשך ותרבית בנשך לא יתן ותרבית לא יקח ותרבית בעשב ריעיך בעשק בנשך נתן ותרבית לקח נשך
ותרבית לא לקח מרבה הונו בנשך ובתרבית כל יתי ב׳ בשכיר ב וסימ בשכיר כתושב יהיה עד ירצה בשכיר ימיו וחד וכשכיר יקוה

עלם הוא להון חמישי
וכי ימוך
אחיך ומטה ידו עמך והחזו
והחזקת בו גר ותושב
וחי עמך ואריתמסך
יתמסכן אחוך ותמוט
ידה עמך ותתקיף ביה
דייר ותותב ויחי עמך
אל תקח מאתו נשך
ותרבית ויראת מאלהיך
וחי אחיך עמך לא
תסב מיניה חיבוליא
ורביתא ותדחל מאלהך
ויחי אחוך עמך את
כספך לא תתן לו בנשך
ובמרבית לא תתן אכלך
ית כספך לא תתן ליה
בחיבוליא ובריביתא
לא תתן מיכלך אני
יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם
לאלהים אנא יי אלהכון
די אפיקית יתכון מארעא
מארעא דמצרים למתן
לכון ית ארעא דכנען למהוי
לכון לאלהא ששי
וכי ימוך אחיך
אחיך עמך ונמכר לך
לא תעבד בו עבדת עבד
וארי יתמסכן אחוך עמ
עמך ויזדבן לך לא ת
תפלח ביה פולחן עבדי
עבדין כשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת
היבל יעבד עמך כאג
כאגירא כתותבא יהא
עמך עד שתא דיובלא
יפלח עמך ויצא מע
מעמך הוא ובניו עמו
ושב אל משפחתו ואל
אחזת אבתיו ישוב ויפ
ויפוק מעמך הוא ו
ובנוהי עמיה ויתוב
לזרעיתיה ולאחסנת
אבהתוהי יתוב כי ע
עבדי הם אשר הוצא
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממ
ממכרת עבד ארי עב
עבדי אינון דאפיקי
יתהון מארעא דמצר
לא יזדבנון זבין עבדין
לא תרדה בו בפרך ויראת
מאלהיך לא תפלח
ביה בקשיו ותדחל
מאלהך ועבדך ואמתך
אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם
מהם תקנו עבד ואמה
ועבדך ואמתך דיהון
לך מן בני עממיא די
בסחרניכון מנהון ת
תקנון עבדין ואמהן
וגם מבני התושבים הג
הגרים עמכם מהם תק
תקנו וממשפחתם א
אשר עמכם אשר
הולידו בארצכם והיו
לכם לאחזה ואף מב
תותביא ערליא דד
דדיירין עמכון מנהון
תקנון ומזרעיתהון די
עמכון די איתילידו
בארעכון ויהא לכון
לאחסנא והתנחלתם
אתם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם
בני ישראל איש באחיו
באחיו לא תרדה בו ב
בפרך ותחסנון יתהון
לבניכון בתריכון לירו
לירותת אחסנא לעלם
בהון תפלחון ובאחיכו
בני ישראל גבר באחוהי
לא תיפלח ביה בקשיו שביעי
וכי
תשיג יד גר ותושב עמ
עמך ומך אחיך עמו
ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר
וארי תדביק יד ערל
ותותב עמך ויתמסכן
אחוך עמה ויזדבן לע
לערל תותב עמך או
לארמאי זרעית גיורא
אחרי נמכר גאלה
תהיה אחד מאחיו יג
יגאלנו בתר דאיזדבן
פורקנא יהא ליה חד מא
מאחוהי יפרקיניה
או דדו או בן דדו יגא
יגאלנו או משאר
בשרו ממשפחתו יגא

ומשפחתם ג בליש וסימ וגם מבני התושבים הגרים וישלחו בני דן אנשים ממשפחתם וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה אנך
עבודה בהם ג בליש וסימ והתנחלתם אתם לבניהם וימררו את חייהם בעבודה והצלתי אתכם ו מלין בב טעמ אזלא ומהפך וסי
ובאחיכם בני ובל העדה מדבר צין כל יצורתו וכל תורתו בקצותיהם על יאשיהו גדבריא דתבריא הפתיא די אזדא ותרעיא

שניו ג̇ וסימ̇ כפי שניו ישיב את גאלתו · ורב שיחיו ימי שניו · מספר שניו לא חקר ·· ג̇ ·· לעיניך ה̇ וסימ̇ למה נמות לעיניך ·
לא ירדנו בפרך לעיניך · או הנסה אלהים · ונקלה אחיך · שורך טבוח לעיניך · ולקחתי את נשיך · וזן ערבה לעיניך · אל תהי שינה לעיניך ·· נ̇ ·

יגאלנו או השיגה ידו
ונגאל: או אח אבוהי
או בר אח אבוהי יפרו
יפרקיניה או מקריב
בישריה מזרעיתיה
יפרקיניה או תדביק
ידיה ויתפריק: וחשב
עם קנהו משנת המכו
המכרו לו עד שנת
היבל והיה כסף ממכרו
במספר שנים כימי
שכיר יהיה עמו: ויח
ויחשב עם זבניה מש
משתא דאזדבן ליה
עד שתא דיובלא ויה
ויהא כסף זביניה במנ
במנין שניא כיומי אג
אגירא יהא עימיה:
אם עוד רבות בשנים
לפיהן ישיב גאלתו
מכסף מקנתו: אם עוד
סגיאות שניא לפומהן
יתיב פורקניה מכסף
זבינוהי: ואם מעט נש
נשאר בשנים עד שנת
היבל וחשב לו כפי שנו
ישיב את גאלתו: ואם
זעיר אישתאר בשניא
עד שתא דיובלא ויח
ויחשב ליה כפום שנו
שנוהי יתיב ית פורקני:
כשכיר שנה בשנה
יהיה עמו לא ירדנו כ
בפרך לעיניך: כאגירא
שתא בשתא יהא עי

עימיה לא יפלח ביה
בקשיו לעינך: ואם
יגאל באלה ויצא בש
בשנת היבל הוא ובניו
עמו: ואם לא יתפרק
באילין ויפוק בשתא
דיובלא הוא ובנוהי ע
עימיה: כי לי בני ישר
ישראל עבדים עבדי
הם אשר הוצאתי א
אתם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם: אר
ארי דילי בני ישראל
עבדין עבדי אינון די
אפיקית יתהון מארעא
דמצרים אנא יי̇ אל
אלהכון: לא תעשו לכם
אלילם ופסל ומצבה
לא תקימו לכם ואבן
משכית לא תתנו בא
בארצכם להשתחות
עליה כי אני יהוה א
אלהיכם: לא תעבדון
לכון טעון וצלם וקמה
לא תקימון לכון ואבנא
סגדא לא בארעכון לנ
למסגד עלה ארי אנא
יי̇ אלהכון: את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיר
תיראו אני יהוה: ית
יומי שביא דילי תיט
תטרון ולבית מקדשי
תהון דחלין אנא יי̇:

כן

פ פ פ

אם בחקתי תלכו ואת
מצותי תשמרו ועש
ועשיתם אתם: אם בק
בקימי תהכון וית פק
פיקודי תטרון ותעבדון
יתהון: ונתתי גשמיכם
בעתם ונתנה הארץ יב
יבולה ועץ השדה יתן
פריו: ואיתן מטריכון
בעידנהון ותתן ארעא
עללתא ואילן חקלא
יתן איביה: והשיג לכם
דיש את בציר ובציר
ישיג את זרע ואכלתם
לחמכם לשבע וישב
וישבתם לבטח באר
בארצכם: ויערע לכון
דישא לקטפא וקטפא
יערע לאפוקי בר זרע
ותיכלון לחמכון למ
למיסבע ותיתבון לרו
לרוחצן בארעכון: ונ
ונתתי שלום בארץ וש
ושכבתם ואין מחריד
והשבתי חיה רעה מן
הארץ וחרב לא תעב
בארצכם: ואיתן שלמ
בארעא ותשרון ולית
דמניד ואבטיל חיתא
בישתא מן ארעא ודק
ודקטלין בחרבא לא
לא יעדון מן ארעכון:
ורדפתם את איביכם ונ
ונפלו לפניכם לחרב: ו
ותרדפון ית בעלי דבב
דבביכון ויפלון קדמי

ובניו עמיו ד̇ וסימ̇ ויקח את שני בניו עמו את מנשה · ויצא מעמך הוא ובניו עמו · ואם לא יגאל באלה · ואת אהרן ·· ג̇ ·· אם ז̇ ריש פס
בכסף̇ וסימ̇ · אם עלה קרבנו מן הבקר · אם כשב הוא מקריב · אם הכהן המשיח · אם על תודה יקריבנו · אם בחקתי תלכו ואת מצותי · אם
עוד רבות בשדה · אם משנת היובל ·· ג̇ ·· לשבע ד̇ ותס̇ וסימ̇ באכלנו לחם לשבע · ואכלתם לשבע · ואכלתם לחמכם · ינדה שלח להם ·

ו׳ פס׳ ואם ואם ואם וסימ׳ ואם בחקתי תמאסו · ואם בבהמה הטמאה ופדה · ואם לא יגאל את השדה · ואם נביאים הם · ואם יחבאו בראש הכרמל · לבנות לנו מזבח · בן יכבד אב ועינו · ויצאו אפא ויאגר ·· ב׳ עזכם ב׳ ושברתי את · את מקדשי גאון ··

לוי לחרבא ורדפו מכם
חמשה מאה ומאה
מכם רבבה ירדפו ונ
ונפלו איביכם לפניכם
לחרב ורדפון מנכון
חמשא למאה ומאה
מנכון לרבותא יע
יערקון ויפלון בעלי
דבביכון קדמיכון כ
בחרבא ופניתי אליכם
והפריתי אתכם והפ
והרביתי אתכם והק
והקמתי את בריתי
אתכם ואתפני במימ
במימרי לאוטבא ל
לכון ואפיש יתכון וא
ואסגי יתכון ואקים
ית קיימי עמכון וא
ואכלתם ישן נושן וי
וישן מפני חדש תוצ
תוציאו ותיכלון עת
עתיקא דעתיק ועת
ועתיקא מקדם חדתא
תפנון ונתתי משכנ
בתוככם ולא תגעל נפ
נפשי אתכם ואתן כ
מקדשי בינכון ולא
ירחק מימרי יתכון ו
והתהלכתי בתוככם וה
והייתי לכם לאלהים
ואשרי שכינתי בינכון
ואיהוי לכון לאלהא וא
ואתון תהון קדמי לע
לעם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם

מארץ מצרים מהית
להם עבדים ואשבר
מטת עלכם ואולך א
אתכם קוממיות אנא
יי אלהכון דאפקית ית
יתכון מארעא דמצרי
מלהוי להון עבדין ות
ותברית ניר עממיא
מנכון ודברית יתכון ב
בחירותא

ישראל

ואם לא תש
תשמעו לי ולא תעשו
את כל המצות האלה
ואם לא תקבלון למימ
למימרי ולא תעבדון
ית כל פיקודיא האילין
ואם בחקתי תמאסו ו
ואם את משפטי תגעל
נפשכם לבלתי עשות
את כל מצותי להפרכם
את בריתי ואם בקי
בקיימי תקוצון ואם
ואם ית דיני תרחק
נפשכון בדיל דלא ל
למעבד ית כל פיקודי
לאשניותכון ית קיימי
אף אני אעשה זאת
לכם והפקדתי עליכם
בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבת נפש ו
וזרעתם לריק זרעכם
ואכלהו איביכם את
אנא אעביד דא לכון
ואסער עליכון בהלתא

שחפתא וקדחתא מח
מחשכן עינין ומפחן
נפש ותזרעון לריקנא
זרעכון ויכלוניה שנ
שנאיהון ונתתי פני
בכם ונגפתם לפני אי
איביכם ורדו בכם ש
שנאיכם ונסתם ואין
רודף אתכם ואיתן רו
רוגזי בכון ותתברון ק
קדם בעלי דבביכון וי
וירדון בכון שנאיכון
ותערקון ולית דרדיף
יתכון
ואם עד אלה לא תש
תשמעו לי ויספתי
ליסרה אתכם שבע ע
על חטאתיכם ואם
עד אלין לא תקבלון
למימרי ואוסיף לא
למרדי יתכון שבע ע
על חוביכון ושברתי
את גאון עזכם ונתתי
שמיכם כברזל ואת
ארצכם כנחשה ואת
ואיתבר ית יקר תוקפ
תוקפכון ואתן ית ש
שמיא דעליכון תק
תקיפין כברזלא מלא
מלאחתא מיטרא וא
וארעא דתחותיכון ת
חסינא כנחשא מלמ
מלעבד פירין ותם ל
לריק כחכם ולא תתן
ארצכם את יבולה ועץ

והקימתי ו׳ פת כן וסימ׳ ופניתי אליכם · והקימתי לי כהן נאמן · ויאמר שמואל אל שאול · והקימתי את זרעך דשמואל · והצרתי לדוד · את בריתי תנינ׳ דיחזקאל · וג׳ והקימותי מילא · והקימותי לך ברית עולם דדמיא דיחזקאל · והקימותי את זרעך דדב׳ הימ׳ · והיה כי ימלאו ימיך · ושאר והקמתי כתב חס ו׳ ·· ונסתם ג׳ וסימ׳ ואין רודף אתכם · ונסתם גיא הרי · ב׳ בו׳ וא׳ כאשר נסתם ··

והשלחתי ג̇ וסימ̇ את חית השדה ושכלה · ארץ כי תחטא לי · והשלחתי רעב בארץ · ו · בזאת ד̇ בתור̇ וסימ̇ אך בזאת נאות לכם · אך בזאה יאתו · בזאת תבחנו · ואם בזאת לא תשמעו לי · · · אזרה ג̇ וסימ̇ ואתכם אזרה בגוים · וכל אשר סביבה · והשלישית לכל ·

הארץ לא יתן פריו ו
ויסגה לריקנו חיליכון
ולא תתן ארעא ית
עללתא ואילן ארעא
לא יתן איביה ואם ת
תלכו עמי קרי ולא
תאבו לשמע לי ויס
ויספתי עליכם ליס
ליסרה מכה שבע כחו
כחטאתיכם ואם תה
תהכון קדמי בקשיו ו
ולא תאבון לקבלא
למימרי ואוסיף לאי
לאיתאה עליכון מחו
מחא שבע כחוביכון
והשלחתי בכם את
חית השדה ושכלה א
אתכם והכריתה את ב
בהמתכם והמעיטה
אתכם ונשמו דרכיכם
ואיגרי בכון ית חיות
ברא ותתכיל יתכון וי
ותשיצי בעירכון ותזע
ותזעיר יתכון ויצדין
אורחתכון ואם באלה
לא תוסרו לי והלכתם
עמי קרי ואם אילין ו
לא תתרדון למימרי
ותהכון קדמי בקשיו
והלכתי אף אני עמכם
בקרי והכתי אתכם גם
אני שבע על חטאתיכם
ואיהך אף אנא עמכון
ואלקי יתכון אף אנא
שבע על חוביכון והב

והבאתי עליכם חרב נ
נקמת נקם ברית ונאס
ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוככם
ונתתם ביד אויב ואיו
ואיתי עליכון דקטלי
בחרבא ואתפרעון מ
מנכון פורענתכון על
דעברתון על אוריתא
ותתכנשון לקרויכון ו
ואיגרי מותנא בינכון
ותתמסרון ביד סנאה
בשברי לכם מטה לחם
ואפו עשר נשים לחמ
לחמכם בתנור אחד
והשיבו לחמכם במשו
במשקל ואכלתם ולא
תשבעו כדאתבר לכון
סעיר מיכלא ואפיאן
עשר נשין לחמכון בתי
בתנורא חד ויתיבן לדו
לחמכון במתקלא ותי
ותיכלון ולא תיסבעון
ואם
בזאת לא תשמעו לי
והלכתם עמי בקרי ו
ואם בדא לא תקבלון ל
במימרי ותהכון קדמי
בקשיו והלכתי עמכם
בחמת קרי ויסרתי את
אתכם אף אני שבע ו
על חטאתיכם ואיהך
עמכון בתקוף רגז ואיי
ואירדי יתכון אף אנא
שבע על חוביכון ואי

ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנתיכם תאכלו
ותיכלון בשר בניכם
ובשר בנתיכם תאכלו
ותיכלון בשר בניכון ו
ובשר בנתיכון תיכלון ו
והשמדתי את במתיכם
והכרתי את חמניכם
ונתתי את פגריכם על
פגרי גלוליכם וגעלה
נפשי אתכם ואשיצי
ית במתכון ואקצץ י
ית חנסיכון ואתן ית
פגריכון על פגרי טעו
טעותכון ויררחק מימרי
יתכון ונתתי את עריכם
חרבה והשמותי את מ
מקדשיכם ולא אריח
בריח ניחחכם ואיתן ית
קרויכון חורבה ואצדי
ית מקדשא ולא אק
אקביל ברעוא קורבן
כנשתכון והשמתי
אני את הארץ ושממו
עליה איביכם הישבים
בה ואצדי אנא ית
ארעא ויצדון עלה ו
בעלי דבביכון דיתבון ו
בה ואתכם אזרה בגוים
והריקתי אתכם חרב
והיתה ארצכם שממה
ועריכם יהיו חרבה
ויתכון אבדר בין ענ
עממיא ואיגרי בתריכו
דקטילין בחרבא ותהא

סימ̇ קרי קרי בקרי בקרי קרי בקרי בקרי סימ̇ קך בב קבב · ואפס ביום הזה קדש המלך דה · את אה ואה זאת את זאת זאת ואת · · צקם
ב̇ וסימ̇ והבאתי עליכם חרב נקמת · וילפת שמשון משתי עיני · · ג · · והשמותי ב̇ מלא וסימ̇ והשמותי את מקדשיכם · והשמותי
עליך עמים · · · ולא אריח ב̇ וסימ̇ בריח ניחחכם · ולא אריח בעצרתיכם · · · והריקתי ב̇ וסימ̇ אחריכם חרב והיתה · והריקתי ברכה · ·

שבתתיה ד̇ ג̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ אז תרצה הארץ ׳ ג̇ בו׳ והארץ תעזב מהם את׳ אז הרצתה הארץ ׳ בתר מל̇ ׳ ׳ השמה ג̇
וסימ̇ כל ימי השמה תשבת׳ והארץ תעזב מהם׳ כל ימי השמה תשבתה ׳ ׳ תשבת ב̇ וסימ̇ אז תשבת הארץ׳ למה תשבת ׳ ׳

ארעכון צדיא וקרוי
יהוין חרבא ׃ אז ת
תרצה הארץ את
שבתתיה כל ימי הש
השמה ואתם בארץ
איביכם אז תשבת הא
הארץ והרצת את ש
שבתתיה ׃ בכן תירעי
ארעא ית שמיטהא
כל יומין דיצדיאת
ואתון בארעא בעלי ד
דבביהון בכן תשמיט
ארעא ותרעי ית שמי
שמיטהא ׃ כל ימי הש
השמה תשבת את אשר
אשר לא שבתה בשב
בשבתתיכם בשבתכם
עליה ׃ כל יומי דיצדי
דיצדיאת תשמט ית
דלא שמיטת בשמי
בשמיטיכון כד הויתו
יתבין עלה ׃ והנשארים
בכם והבאתי מרך ב
בלבבם בארצת איבהם
ורדף אתם קול עלה
נדף ונסו מנסת חרב
ונפלו ואין רדף ׃ ודי
ודישתארון בכון ואע
ואעיל תברא בליבהון
בארעתא דסנאיהון ׃
ויורדוף יתהון קל טר
טרפא דשקית ויעירו
ויעירקון כמיערוק
כמיקדם דקטלין בחו
בחרבא ויפלון ולית

רדיף ׃ וכשלו איש ב
באחיו כמפני חרב ור
ורדף אין ולא תהיה
תקומה לפני איביכם ׃
ויתקלון גבר באחוהי
כמיקדם דקטלין בח
בחרבא ורדיף ליה ליות
ולא תהי לכון תקומה
קדם בעלי דבביכון ׃ וא
ואבדתם בגוים ואכלה
אתכם ארץ איביכם ׃
ותיבדון ביני עממיא
ותגמר יתכון ארע בע
בעלי דבביכון ׃ והנש
והנשארים בכם ימקו
בעונם בארצת איביכם
ואף בעונת אבתם אתם
ימקו ׃ ודישתארון בכ
בכון יתמסון בחוביהון
בארעא דסנאיכון ויף
ואף בחובי אבהתהון
בישא דאחידין בי
בידיהון יתמסון ׃ וה
והתודו את עונם ואת
עון אבתם במעלם א
אשר מעלו בי ואף
אשר הלכו עמי בקרי ׃
ויודון ית חוביהון וית
חובי אבהתהון בש
בשיקריהון די שקרו
במימרי ואף די הלי
דהליכו קדמי בקשיו ׃
אף אני אלך עמם ב
בקרי והבאתי אתם
בארץ איביהם או אז

יכנע לבבם הערל ואת
ואז ירצו את עונם ׃ י
אף אנא איהך עמהון
בקשיו ואעיל יתהון ו
בארעא בעלי דבביהון
או בכן יתבר לבהון ל
טפשא ובכן ירעון ית
ית חוביהון ׃ וזכרתי
את בריתי יעקוב ואף
את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם א
אזכר והארץ אזכר ׃
ודכירנא ית קימי ד
דעים יעקב ואף ית
קימי דעים יצחק
ואף ית קימי דעים
אברהם דכיר וארעא
אנא דכיר ׃ והארץ ת
תעזב מהם ותרץ את
שבתתיה בהשמה
מהם והם ירצו את
עונם יען וביען במש
במשפטי מאסו ואת
חקתי געלה נפשם ׃ ו
וארעא תתרטיש מ
מנהון כד יצדיאת מ
מנהון ואינון ירעון
ית חוביהון לוטין ח
חלף בירכן איתי
עליהון חלף דבדינ
דיני קצו וית קימי רחיקת
נפשהון ׃ ואף גם זאת
בהיותם בארץ איביהם
לא מאסתים ולא גע
געלתים לכלתם להפר

איביהם ג̇ בטע̇ וסימ̇ אף אני אלך עמם ׳ והנשארים בכם ׳ ממרך ׳ ואף גם זאת בהיותם ׳ ׳ נדף ה̇ וסימ̇ קול עלה נדף ׳ יבקש נדף
יבש ׳ כקש נדף קשתו ׳ עלה נדף תערץ ׳ הבל נדף מבקשי מות ׳ ולא וכל מזרע יאור יבש נדף ׳ ׳ יעקוב ה̇ מל̇ וסימ̇ וזכרתי את בריתי
חצני שב את שבות אהלי ׳ גם זרע יעקוב ׳ ודוד עבדי ׳ ושב יעקוב ושקט ושאנן ׳ בקה ׳ ׳ ורדף ג̇ וסימ̇ וכשלו איש ׳ שלמונים ׳ אלהים ׳ ׳

ראשנים ה׳ וסימ׳ וזכרתי להם ברית ראשנים · כי שאל נא לימים · לא תסוג גבול רעך · ובנו ממך חרבות עולם · ואל תזכר לנו עונות · יפלא ד׳ חס׳ ו׳ בליש׳ וסימ׳ כי יפלא נדר · דערכים · כי יפלא לנדר נדר נזיר · ומפלא לעשות · הפלא עצה הגדיל תושיה

בריתי אתם כי אני ה
יהוה אלהיהם ׃ ואף ת
ברם דא במהויהון בא
בארעא בעלי דבביהון
לא ארטשינון ולא
ארחקינון לשיציותהון
לאשניא קימי ד
עמיהון ארי אנא יי׳
אלההון ׃ וזכרתי להם
ברית ראשנים אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים
אני יהוה ׃ ודכירנא
להון קים קדמאי דא
די אפיקית יתהון מארע
דמצרים לעיני עממי
למיהוי עממיא למיהוי
להון לאלהא אנא יי׳ ׃
אלה החקים והמשפ
והמשפטים והתורת
אשר נתן יהוה בינו ו
ובין בני ישראל בהר
סיני ביד משה ׃ אילין
קימיא ודיניא ואורי
ואוריתא די יהב יי׳ בין
מימריה ובין בני ישראל
בטורא דסיני בידא ד
דמשה ׃ רביעי
כז וידבר יהוה אל
משה לאמר ׃ ומליל
יי׳ עם משה למימר ׃
דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש כי
יפלא נדר בערכך נפשת
ליהוה ׃ מליל עם בני
ישראל ותימר להון גבר
ארי יפריש נדר בפורן
בפורסניה נפשתא ק
קדם יי׳ ׃ והיה ערכך
הזכר מבן עשרים ש
שנה ועד בן ששים
שנה והיה ערכך חמ
חמשים שקל כסף כ
בשקל הקדש ׃ ויהא
פורסניה דדכרא מ
מבר עשרין שנין וע
ולעילא ועד בר שיתין
שנין ויהא פורסניה
חמשין סילעין בסיל
בסילעי קודשא ׃ ואם
נקבה היא והיה ערכך
שלשים שקל ׃ ואם
נקובתא היא ויהי פ
פורסניה תלתין סילעין ׃
ואם מבן חמש שנים
ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עש
עשרים שקלים ולנקבה
עשרת שקלים ׃ ואם
מבר חמש שנין ועד
בר עשרין שנין ויהי
פורסניה דדכרא ע
עסרין סלעין ולנקוב
ולנקובתא עשר סיל
סילעין ׃ ואם מבן חדש
ועד בן חמש שנים וה
והיה ערכך הזכר חמ
חמשה שקלים כסף
ולנקבה ערכך שלשת
שקלים כסף ׃ ואם מבר
ירחא ועד בר חמש ש
שנין ויהא פורסניה
דדכרא חמש סילעי
דכסף ולנקובתא פ
פורסנה תלת סילעין ד
דכסף ׃ ואם מבן ש
ששים שנה ומעלה
אם זכר והיה ערכך
חמשה עשר כסף וה
ולנקבה עשרה שק
שקלים ׃ ואם מבר ש
שיתין שנין ולעילא
אם דכורא ויהא פור
פורסניה חמש עשרי
סילעין ולנקובתא ע
עשר סילעין ׃ ואם מך
הוא מערכך והעמידו
לפני הכהן והעריך י
אתו הכהן על פי אש
אשר תשיג יד הנדר
יעריכנו הכהן ׃ ואם
מסכן הוא מפורסני
ויקימיניה כהנא ויה
ויפרוס יתיה כהנא
על מימר דיתדביק י
ידא דנודרא יפרס ׃
יפרסיניה כהנא ׃ חמישי
ואם
בהמה אשר יקריבו מ
ממנה קרבן ליהוה ׃
כל אשר יתן ממנו ו
ליהוה יהיה קדש ׃ ו
ואם בעירא די יקרבון
מינה קורבן קדם יי׳ ׃

אני יי׳ ג׳ סוף פס׳ בספר׳ וסימ׳ ושמרתם את חקתי · איש איש אל כל שאר · ומזרעך לא · ולא תשבעו בשמי · ולא תקלל · לא תלך רכיל · לא תקם · וכתבת קעקע · את שבתתי · מפני שיבה · ושמרתם · בתרא · מאזני צדק · אמר אלהם נבילה וטרפה · ומן המקדש · ולא תותירו · ביום ההוא יאכל · ושמרתם מצותי · המוציא את שבתתי תשמרו · וזכרתי להם · ג׳ ריש פס׳ ואם אם · ואם מבן עשרים · ואם כבה את · ואם לא השחוק ·

ימיר ד ג מל וא חס וסימ לא יחליפנו ולא ימיר · ב בו חלף עמי ימירו · נשבע להרע ולא ימיר · בתר חס · בבהמה ד רפי וסימ ונפש כי תגע בכל טמא · ואיש אשר יתן שבבתו · ואם המר ימיר בהמה בבהמה · אך בכור אשר יבכר ליי

כל דיתן מינה קרבנא קדם יי
יהי קודשא ׃ לא יח
יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר
בהמה בבהמה והיה
הוא ותמורתו יהיה
קדש ׃ לא יחליפניה
ולא יעבר יתיה טב ב
בביש או ביש בטב ו
ואם חלפא יחלפיה בעי
בעירא בבעירא ויהי
הוא וחילופיה יהי ק
קודשא ׃ ואם כל בהמ
בהמה טמאה אשר
לא יקריבו ממנה ק
קרבן ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני הכ
הכהן ׃ ואם כל בעירא
מסאבא די לא יקרבון
מינה קורבנא קדם יי
ויקים ית בעירא קדם
כהנא ׃ והעריך הכהן
אתה בין טוב ובין רע
כערכך הכהן כן יהיה ׃
ויפרוס כהנא בין טב
ובין ביש כפורסן כהנא
כן יהי ׃ ואם גאל יג
יגאלנה ויסף חמישתו
על ערכך ׃ ואם מיפרק
יפרקינה ויוסף חומ
חומשיה על פורסניה ׃
ואיש כי יקדש את
ביתו קדש ליהוה והע
והעריכו הכהן בין טוב

ובין רע כאשר יעריך
אתו הכהן כן יקום ׃ ו
וגבר ארי יקדיש ית
ביתיה קודשא קדם יי
ויפרסיניה כהנא בין ט
טב ובין ביש כמא ד
דיפרוס יתיה כהנא
כן יקום ׃ ואם המקדיש
המקדיש יגאל את
ביתו ויסף חמישית
כסף ערכך עליו והיה
לו ׃ ואם דאקדיש יב
יפרוק ית ביתיה ויוסף
חומשיה כסף פורסנ
פורסניה עלוהי ויהי
ליה ׃ ואם משדה
אחזתו יקדיש איש
ליהוה והיה ערכך
לפי זרעו זרע חמר
שערים בחמשים ש
שקל כסף ׃ ואם מחקל
אחסנתיה יקדיש גבר
קדם יי ויהי פורסניה
לפום זרעיה בר זרע
כור שערין בחמשין
סילעין דכסף ׃ אם ששי
משנת היבל יקדיש
שדהו בערכך יקום ׃ ו
אם משתא דיובלא י
יקדיש חקליה כפור
כפורסניה יקום ׃ ואם
אחר היבל יקדיש ש
שדהו וחשב לו הכהן
את הכסף על פי השנ
השנים הנותרת עד

שנת היבל ונגרע מ
מערכך ׃ ואם בתר יובל
יקדיש חקליה ויחש
ויחשב ליה כהנא ית
ית כספא על פום שני
שניא דישתארא עד
שתא דיובלא ויתמנע
מפורסניה ׃ ואם גאל
יגאל את השדה המ
המקדיש אתו ויסף
חמישית כסף ערכך
עליו וקם לו ׃ ואם מ
מיפרק ית חקלא דא
דאקדיש יתיה ויוסיף
חומשיה כסף פורסנ
עלוהי ויקום ליה ׃ ו
ואם לא יגאל את הש
השדה ואם מכר את
השדה לאיש אחר
לא יגאל עוד ׃ ואם לא
יפרוק ית חקלא ואם
זבין ית חקלא לגבר
אוחרן לא יתפרק עוד ׃
והיה השדה בצאתו
ביבל קדש ליהוה כש
כשדה החרם לכהן תה
תהיה אחזתו ׃ ויהי
חקלא במפקיה ביובל
קודשא קדם יי כחקל
חירמא לכהנא תהי
אחסנתיה ׃ ואם את
שדה מקנתו אשר
לא משדה אחזתו י
יקדיש ליהוה ׃ ואם ית
חקל זבינוהי די לא ח

יקדיש ג חס ל בליש וסימ כי יקדש את ביתו קדש · ויקדשו את קדש בגלל · והקדשם ליום הרגה · ובכל מקדישים דבו · הצורות ג ב חס וא מלא · וסימ ויעקב רעה את צאן לבן · ואם אחר היובל יקדיש · כי הנה בשארו · בתר מל · חמישית ג מל וסימ והיה בתבואת · ואם המקדיש יגאל · וישלח אליו סנבלט · ואם לא יגאל ב את השדה · ואם לא יגאל הגדה

חמישיתו ב בת כן וסימ ואיש כי יאכל קדש בשגגה · ואם גאל יגאל איש ממעשרו · וג חמישתו בת ואיש אשר מן הקדש·
ואם גאל יגאלנה · והתודו את חטאתם · וחמישתו יסף עליו · מכל אשר ישבע עליו חמ דחס פת · ואם בבהמה חמישתו בת ״

מחקל אחסנתיה
יקדיש קדם יי׃ וחשב
לו הכהן את מכסת הז
הערכך עד שנת היבל
ונתן את הערכך עד
שנת היבל ונתן את ה
הערכך עד שנת היבל
ונתן את הערכך ביום
ההוא קדש ליהוה׃
ויחשב ליה כהנא ית
נסיב פורסניה עד שו
שתא דיובלא ויתן ית
פורסניה עד שתא די
דיובלא ויתן ית פורס
פורסניה ביומא ההוא
קודשא קדם יי׃ בשנת
היבל ישוב השדה
לאשר קנהו מאתו ל
לאשר לו אחזת הא
הארץ׃ בשתא דיובלא
יתוב חקלא לדי זבניה
מיניה לדי ליה אחסנ
ארעא׃ וכל ערכך יהיה
בשקל הקדש עשרים
גרה יהיה השקל׃ וכל
וכל פורסניה יהי בס
בסילעי קודשא עש
עשרין מעין הוי סיל
סילעא׃ **שביעי**
אך בכור אשר יבכר
ליהוה בבהמה לא יק
יקדיש איש אתו אם
שור אם שה ליהוה ה
הוא׃ ברם בוכרא די ית
יתבכר קדם יי בבעירא

לא יקדיש גבר יתיה
אם תור אם אימר קדם
יי הוא׃ ואם בבהמה
הטמאה ופדה בערכך
ויסף חמשיתו עליו
ואם לא יגאל ונמכר
בערכך׃ ואם בבעירא
מסאבא ויפרוק בפור
בפורסניה ויוסף חומ
חומשיה עלוהי ואם
לא יתפרק ויזדבן בפ
בפורסניה׃ אך כל ח
חרם אשר יחרם איש
ליהוה מכל אשר לו
מאדם ובהמה ומשדה
אחזתו לא ימכר ולא
יגאל כל חרם קדש קד
קדשים הוא ליהוה׃
ברם כל חרמא די יחר
יחרים גבר קדם יי מ
מכל די ליה מאנשא
ובעירא ומחקל אח
אחסנתיה לא יזדבן ו
ולא יתפרק כל חרמא
קדש קודשין הוא
קדם יי׃ כל חרם אשר
יחרם מן האדם לא י
יפדה מות יומת׃ כל
חירמא די יתחרם מן
אנשא לא יתפרק א
איתקטלא יתקטיל׃
וכל מעשר הארץ מ
מזרע הארץ מפרי
העץ ליהוה הוא קדש
ליהוה׃ וכל מעשרא

ארעא מזרע ארעא
מפירי אילנא דיי הו
קודשא קדם יי׃ ואם
גאל יגאל איש ממעש
ממעשרו חמישיתו
יסף עליו׃ ואם מפרק
יפרק גבר ממעשריה
חומשיה יוסף עלוהי׃
וכל מעשר בקר וצאן
כל אשר יעבר תחת
השבט העשירי יהיה
קדש ליהוה׃ וכל מע
מעשר תורין ועאן כל
די יעיבר תחות חוטר
עשיראה יהי קודשא
קדם יי׃ לא יבקר בין
טוב לרע ולא ימירנו
ואם המר ימירנו והיה
הוא ותמורתו יהיה
קדש לא יגאל׃ לא
יבקר בין טב לביש ו
ולא יחלפיניה אם חלפ
יחלפיניה ויהא הוא
וחילופיה יהא קודשא
לא יתפרק׃ אלה המצ
המצות אשר צוה יהוה
את משה אל בני ישר
ישראל בהר סיני׃ איל
אילין פיקודיא דפקיד
יי ית משה לבני ישרא
בטורא דסיני׃ חזק

בקר וצאן ד וסימ וכל מעשר בקר וצאן · ויזבח בלק בקר וצאן · ובני ישראל ויהודה · גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי ״
יחרם ג ב זא וסימ זבח לאלהים יחרם · כל חרם אשר יחרם · יחרם על רכושו ״ ב בתר פתח ״ ג ריש פס לא ולא לא
וסימ לא תעשק את רעך · בין יבקר בין טוב לרע · לא יסבו לה ״ יבקר ב וסימ פת יבקר הכהן · לא יבקר בין טוב ״

וידבר יי אל משה ט׳ חס׳ לאמר. וסימ׳ לד דרבי שחה עמיד׳ לד עלה מזה׳ אחרי מות שני בני׳ בהר סיני׳ דושבתה׳ במדבר סיני׳ דריש ספר׳ במדבר סיני׳ פקד כל׳ במדבר סיני׳ דפסח שני׳ ונתנו ללוים׳ כי אתם עברים את הירדן׳ בעיצם היום הזה׳׳

ואת כל העדה הקהילו׳ ויהיו בני ראובן בכור ישראל׳ לבני שמעון תולדתם׳

[illegible]



[illegible]

ואתכם ג׳ וסימניהון ואתכם יהיו איש איש למטה׳ ועתה כבוא׳ ב׳ בפסו׳

א יהוה אל משה במדבר
סיני באהל מועד באחד
באחד לחדש השני
בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר ׃
ומליל יי עים משה
במדברא דסיני במש
במשכן זימנא בחד
לירחא תנינא בשתא
תניתא במיפקהון דה
מארעא דמצרים לנמ
למימר ׃ שאו את ראש ב

כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אב
אבתם במספר שמות
כל זכר לגלגלתם ׃ קבל
קבילו ית חושבן כל
כנשתא דבני ישראל
לזרעיתהון לבית אב
אבהתהון במנין שמ
שמהן כל דכורא לגלג
לגולגלתהון ׃ מבן עש
עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא בישראל

תפקדו אתם לצבאתם
אתה ואהרן ׃ מבר עשר
עשרין שנין ולעילא
כל נפיק חילא בישראל
תימנון יתהון לחיליה
את ואהרן ׃ ואתכם יה
יהיו איש איש למטה
איש ראש לבית אבתיו
הוא ׃ ועמכון יהא גבר
גברא לשבטא גבר
ריש לבית אבהתוהי ה
הוא ׃ ואלה שמות

שאו, י״ב ריש פס׳ וסימ׳ שאו את ראש כל עדת׳ דריש ספר׳ שאו את ראש כל עדת׳ דפינחס׳ שאו מרום עיניכם׳ שאו עיניכם׳
שאו לשמים עיניכם׳ שאו נס ציונה העיזו׳ שאו עיניכם וראו הבאים׳ שאו נס בארץ תקעו׳ שאו שערים ראשיכם ושאו׳ וחברון׳
שאו זמרה ותנו תף כנור׳ שאו ידיכם קדש וברכו׳׳ לצאתם .ג׳ בתור׳ וסימ׳ ויסעו מאילם ויבאו׳ בשנה השנית׳ מארץ מצרים׳׳

אבותם ג מלא בתור וסימ אלה קריאי העדה ׃ ואת שם אהרן תכתב ׃ וכל צבאו וכתי דבות מלא במה חס ׃ ויעש יהוידע
הרע דרחבעם ׃ במלכים ׃ ואמרו על אשר עזבו ׃ דשלמה ׃ במלכים ׃ ויהיו הגוים האלה ׃ ויעשו כן בני הגולה ׃ מתל מלח ׃ בתרא

האנשים אשר יעמדו
אתכם לראובן אליצור
בן שדיאור ׃ ואלין שו
שמהת גבריא די יקומון עמ
עמכון לראובן אליצור
בר שדיאור ׃ לשמעון
שלמיאל בן צורי שדי ׃
לשמעון שלמיאל בר
צורי שדי ׃ ליהודה
נחשון בן עמינדב ׃ ו
ליהודה נחשון בר
עמינדב ׃ ליששכר נת
נתנאל בן צוער ׃ לישש
ליששכר נתנאל בר
צוער ׃ לזבולן אליאב
בן חלן ׃ לזבולן אליאב
בר חלן ׃ לבני יוסף ל
לאפרים אלישמע בן
עמיהוד ׃ לבני יוסף
לאפרים אלישמע בר
עמיהוד ׃ למנשה גמ
גמליאל בן פדה צור ׃
למנשה גמליאל בר
פדה צור ׃ לבנימן אבי
אבידן בן גדעני ׃ לבנימן
אבידן בר גדעני ׃ לדן
אחיעזר בן עמי שדי ׃ ל
לדן אחיעזר בר עמי שדי
לאשר פגעיאל בן עכרן
לאשר פגעיאל בר עכרן
לגד אליסף בן דעואל
לגד אליסף בר דעואל
לנפתלי אחירע בן עינן
לנפתלי אחירע בר עינן
אלה קריאי העדה

נשיאי מטות אבתם
ראשי אלפי ישראל
הם ׃ אילין מערעי כנ
כנשתא רברבי שבט
דאבהתהון רישי אלפ
אלפיא דישראל אינון
ויקח משה ואהרן את
האנשים האלה אשר
נ נקבו בשמות ׃ ו
ודבר משה ואהרן ית
גבריא האלין דאתפ
די אתפרשו בשמהן
ואת כל העדה הקהילו
באחד לחדש השני ו
ויתילדו על משפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה
ומעלה לגלגלתם ׃ וית
כל כנישתא אכנישו בח
בחד לירחא תנינא
ואתיחסו על זרעיתהון
לבית אבהתהון במנין
שמהן מבר עשרין ש
שנין ולעילא לגולגל
לגולגלתהון ׃ כאשר
צוה יהוה את משה ויו
ויפקדם במדבר סיני ׃
כמא דפקיד יי ית מש
משה ומננון במדברא
דסיני ׃ לוי
ויהיו בני ראובן בכר
ישראל תלדתם למש
למשפחתם לבית אבתם
פקדיו במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן

עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא ׃ והוו בני
ראובן בוכרא דישראל
תולדתהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון במנינ
מניניהון במנין שמהן
לגולגלתהון כל דכורא
מבר עשרין שנין ולע
ולעילא כל נפיק חיל ׃
פקדיהם למטה ראוב
ראובן ששה וארבעים
אלף וחמש מאות ׃ מ
מניניהון לשבטא
דראובן ארבעין ושיתא
אלפין וחמש מאה ׃
לבני
שמעון תלדתם למש
למשפחתם לבית אבתם
פקדיו במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן
עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא ׃ לבני ש
שמעון תולדתהון לז
לזרעיתהון לבית אבה
אבהתהון מניניהון ד
במנין שמהן לגולגלת
כל דכורא מבר עשרין
שנין ולעילא כל נפיק
חילא ׃ פקדיהם למטה
שמעון תשעה וחמש
וחמשים אלף ושלש
מאות ׃ מניניהון לש
לשבטא דשמעון ח
חמשין ותשעה אלפין
ותלת מאה ׃

לגלגלתם ז וסימ שאו את ראש כל עדת ׃ ואת כל העדה הקהילו ׃ ויהיו בני ראובן בכור ישראל ׃ לבני שמעון תולדתם ׃ ויספרו
חלוים מבן שלשים ׃ ואלה מספרם ׃ אלה בני לוי לבית אבתם ׃ הס ט סופ תל וסימ ויען יוסף ויאמר ׃ וחברו ׃ ושפטו את העם
בכל ׃ ואכלו אתם אשר כפר ׃ כל הולך על גחון ׃ אלה קריאי העדה ׃ ויאמר אלהם גדעון ׃ בה אמר בן הדד ׃ מי ילד ׃ בית המדי ׃ מתל מלח ׃
ודברו

כל אורו׳ תולדתם לתולדתם בת׳ בממ״ב לתלדתם בת׳ ואלה שמות בני ישמעאל׳ לוי הלוי׳ וכל דה תלדותם לתלדותם בת׳
בנמ״א לתלדתם בת׳ לחיצדוני ירדיהן ׳׳׳ פקדיהם כל חס בנמ״א מיל׳ דאלה בני לוי׳ וכל לפקדיהם כלה חס בנמ״א מיל׳ ראשי׳

לבני גד תלדתם למשפחתם
לבית אבתם
במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃
לבני גד תולדתהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון
במנין שמיהן
מבר עשרין שנין ולעילא
כל נפיק חילא׃ פקדיהם למטה
גד חמשה וארבעים
אלף ושש מאות׃
מניניהון לשיבטא
דגד ארבעין וחמשא
אלפין ושית מאה׃
לבני
יהודה תלדתם למשפחתם
לבית אבתם
במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃
לבני יהודה תולדתהון
לזרעיתהון לבית אבהתהון
במנין שמיהן
מבר עשרין שנין ולעילא
כל נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה יהודה ארבעה
ושבעים אלף ושש
מאות׃ מניניהון
לשיבטא דיהודה
ארבעה ושבעין אלפין
ושית מאה׃
לבני יששכר
תלדתם למשפחתם
לבית
אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃
לבני יששכר תולדתהון
לזרעיתהון לבית
אבהתהון במנין
שמיהן מבר עשרין
שנין ולעילא כל
נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה יששכר
ארבעה וחמשים אלף
וארבע מאות׃ מניניהון
לשיבטא דיששכר
חמשין וארבעה אלפין
וארבע מאה׃
לבני זבולן
תלדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני זבולן
תולדתהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון במנין
שמיהן מבר עשרין
שנין ולעילא כל נפיק
חילא׃ פקדיהם למטה
זבולן שבעה וחמשים
אלף וארבע מאות׃
מניניהון לשיבטא
דזבולן חמשין
ושבעה אלפין וארבע
מאה׃
לבני יוסף לבני אפרים
תלדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני יוסף לבני
אפרים תולדתהון
לזרעיתהון לבית
אבהתהון במנין
שמיהן מבר עשרין
שנין ולעילא כל
נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה אפרים
ארבעים אלף וחמש
מאות׃ מניניהון
לשיבטא דאפרים
ארבעין אלפין וחמש
מאה׃
לבני מנשה תלדתם
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ לבני
מנשה תולדתהון
לזרעיתהון לבית
אבהתהון במנין שמיהן
מבר עשרין שנין
ולעילא כל נפיק חילא׃
פקדיהם למטה מנשה
שנים ושלשים אלף
ומאתים׃ מניניהון
לשיבטא דמנשה
תלתין ותרין אלפין
ומאתן׃
לבני בנימן
תלדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר

שמות ט׳ מלא בתור׳ וסימ׳ ויקרא האדם שמות׳ ויקרא להן שמות בשמות׳ ואת כל העדה הקהילו׳ שאו את ראש כל עדת׳
דריש ספר׳ ראובן׳ שמעון׳ דן׳ גד׳ מנשה׳ וסימ׳ רשגם׳ לאלה תחלק הארץ׳ וכל גבו׳ ובתי׳ דבותי׳ מלא במ׳ וכל שמות דבותי׳
מלא בנמ״ג חס׳ מעשה חרש אבן פתוחי חתם׳ והאבנים תהיין על שמת בני ישראל׳ וחברו׳ ׳׳׳ לבני יוסף לבני אפרים ל׳ דפמ׳

ונשיאי ישראל ב׳ וסימ׳ אלה הפקדים אשר פקד משה · כל הפקדים אשר ״ ״ · כל יצא צבא בישראל ג׳ וסימ׳ מבן עשרים
שנה ומעלה · ויהיו כל פקודי בני ישראל · שאו את ראש · דפינחס ״ ״ · כל ענ׳ לבני ריש פס במ״א בני נפתלי תולדתם ״ ״

שמות מבן עשרים ש
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני בנימן תולד
תולדתהון לזרעיתהון
לבית אבהתהון במנין
שמהן מבר עשרין ש
שנין ולעילא כל נפיק
חילא׃ פקדיהם למטה
בנימן חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות׃
מנייניהון לשבטא
דבנימן תלתין וחמשא
אלפין וארבע מאה׃
לבני
דן תלדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר
שמת מבן עשרים ש
שנה ומעלה כל יצא
צבא׃ לבני דן תולדתהון
לזרעיתהון לבית
אבהתהון במנין שמהן
מבר עשרין שנין ולע
ולעילא כל נפיק חילא׃
פקדיהם למטה דן שנ
שנים וששים אלף
ושבע מאות׃ מנייניהון
לשבטא דדן שתין
ותרין אלפין ושבע מ
מאה׃
לבני אשר תלדתם ל
למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עש
עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ לבני א
אשר תולדתהון לזר

לזרעיתהון לבית א
אבהתהון במנין ש
שמהת מבר עשרין ו
שנין ולעילא כל נפ
נפיק חילא׃ פקדיהם
למטה אשר אחד
וארבעים אלף וחמ
וחמש מאות׃ מני
מנייניהון לשבטא
דאשר ארבעין וחד
אלפין וחמש מאה׃
בני
נפתלי תלדתם למש
למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת
מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃
בני נפתלי תולדתהון
לזרעיתהון לבית אב
אבהתהון במנין שמ
שמהן מבר עשרין ש
שנין ולעילא כל נפיק
חילא׃ פקדיהם למט
למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבע
מאות׃ מנייניהון ל
לשבטא דנפתלי חמ
חמשין ותלתא אלפין
וארבע מאה׃
אלה הפקדים
אשר פקד משה ואה
ואהרן ונשיאי ישר
ישראל שנים עשר
איש איש אחד לבית
אבתיו היו׃ אילין מ

מנייניא דמנא מש
משה ואהרן ורברבי
ישראל תרין עשר גב
גברין חד גבר לבית
אבהתהון הוו׃ ויהיו
כל פקודי בני ישראל
לבית אבתם מבן עש
עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא בישראל׃
והוו כל מנייני בני יש
ישראל לבית אבהתהון
מבר עשרין שנין ול
ולעילא כל נפיק חיל
בישראל׃ ויהיו כל
הפקדים שש מאות
אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים׃
והוו כל מנייניא שית
מאה ותלתין אלפין׃
וחמש מאה וחמשין׃
והלוים למטה אבתם
לא התפקדו בתוכם׃
וליואי לשבטא ד
דאבהתהון לא איתמ
איתמניאו בניהון׃
וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי עם משה
למימר׃ אך את מטה
לוי לא תפקד ואת
ראשם לא תשא בתוך
בני ישראל׃ פרים ית
שיבטא דלוי לא תימ
תימני וית חושבנהון
לא תקבל בגו בני ישר

ראשם י״ג וסימ׳ אך את מטה לוי לא תפקד · וידע יהושע שמלהיו · דפנע מדין לפני בני ישראל · הגדעון · ופדויי ה׳ ישובון ובאו ·
וחברו · והמו ראשם · וחמו ראשם · ויהי זול מעל לרקיע · וממעל לרקיע אשר על · פארי פשתים יהיו על · העלו עפר על ראשם · קרמ׳ רמם ·
שדדו ויניעו ראשם · יראוני יניעון ראשם · שמע אלהינו בי היינו בוזה והשב חרפתם · דעזרא · וחד הורידו לארץ ראשן ״ ״

ואתה ד בטע וסימ ואתה הקרב אליך את ואתה הפקד את הלוים ואתה אביך הקשה ואתה אל תירא דירמיה וחד
ובאת אתה וקראת במגלה מטה ב ריש פס וסימ מטה זבולן ונשיא לבני מטה עזך ישלח יי מציון רדה

ישראל ואתה הפקד
את הלוים על משכן ה
העדת ועל כל כליו וע
ועל כל אשר לו המה
ישאו את המשכן ואת
כל כליו והם ישרתהו
וסביב למשכן יחנו ו
ואת מני ית ליואי על
משכנא דסהדותא
ועל כל מנוהי ועל כל
דליה אינון יטלון ית
משכנא וית כל מנוהי
ואינון ישמשונה
וסחור סחור למשכנ
ישרון ובנסע המשכן
יורידו אתו הלוים ובנ
ובחנת המשכן יקימו
אתו הלוים והזר הק
הקרב יומת ובמיטל
משכנא יפרקון יתיה
ליואי ובמישרי משכ
משכנא יקימון יתיה
ליואי וחילוני דיקרב
יתקטל ויחנו בני יש
ישראל איש על מח
מחנהו ואיש על דגלו
לצבאתם וישרון בני
ישראל גבר על משרוי
משרוהי וגבר על טקי
טקסיה לחיליהון ו
והלוים יחנו סביב למ
למשכן העדת ולא
יהיה קצף על עדת בני
ישראל ושמרו הלוים
את משמרת משכן

העדת וליואי ישרון
סחור סחור למשכנא
דסהדותא ולא יהי ר
רוגזא על כנשתא ד
דבני ישראל ויטרון ל
ליואי ית מטרת מש
משכנא דסהדותא
ויעשו בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את
משה כן עשו ועבדו
בני ישראל ככל די פקיד
יי ית משה כן עבדו
וידבר
יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר ומליל
יי עים משה ועים א
אהרן למימר איש ע
על דגלו באתת לבית
אבתם יחנו בני ישראל
מנגד סביב לאהל מו
מועד יחנו גבר על
טקסיה באתוון לבית
אבהתהון ישרון בני יש
ישראל מקביל סחור ס
סחור למשכנא זימנא
ישרון והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יה
יהודה לצבאתם ונשי
ונשיא לבני יהודה
נחשון בן עמינדב ו
ודישרון קידומא מ
מדינחא טיקס משרי
משרית יהודה לחי
לחיליהון ורבא לבני
יהודה נחשון בר עמי

עמינדב וצבאו ופקד
ופקדיהם ארבעה וש
ושבעים אלף ושש מ
מאות וחיליה ומניני
ומנייניהון שבעין ו
וארבעה אלפין וארב
ושית מאה והחנים
עליו מטה יששכר
ונשיא לבני יששכר
נתנאל בן צוער ודי
דישרון עלוהי שיבט
דיששכר ורבא לבני
יששכר נתנאל בר
צוער וצבאו ופקדיו
ארבעה וחמשים אלף
וארבע מאות וחיליה
ומניניהי חמשין וא
וארבע אלפין וארבע
מאה ומטה זבולן ונ
ונשיא לבני זבולן א
אליאב בן חלן ושיבט
דזבולן ורבא לבני זבולן
אליאב בר חלן וצבאו
וצבאו ופקדיו שבעה
וחמשים אלף וארבע
מאות וחיליה ומנינהי
חמשין ושבעא אלפין
וארבע מאה כל הפקדים
למחנה יהודה מאת
אלף ושמנים אלף וש
וששת אלפים וארבע
מאות לצבאתם ראש
ראשנה יסעו כל מש
מנייניא למשריתא ד
דיהודה מאה ותמנן וש

על כל ועל כל ו בספ וסימ ואתה הפקד את הלוים ב בו וכה תעשה להם לטהרם וכפר הכהן על כל עדת האיש אשר
יחטא ולקח אזוב וטבל במים הקרב ז וסימ ובנסע המשכן ואת אהרן ואת בניו תפקד והחנים לפני המשכן וכל הקרב
הקרב אל ב בן עבדת נותנה וברכו הנגבים האלה וסביב ב וסימ וסביב למשכן יחנו וסביב אל יעזרון יקימו ל

והחונם דשמעון ל כה כן · החונים בגדרות ל בל דגל · ושאר החנים בת · ויצבאו ופקדיו ג בעג וסימנ שזר · יששכר
זבולן · ראובן · כל הפקדים ג בטע בעג וסימנ ירא · יהודה · ראובן · אפרים · אליסף בן רעואל דדד ל בשבט

ושיתא אלפין וארבע
מאה לחיליהון בקדמ
בקדמיאה נטלין
דגל
מחנה ראובן תימנה
לצבאתם ונשיא לבני
ראובן אליצור בן שד
שדיאור · טיקס מ
משירית ראובן דרומ
דרומא לחיליהון ורב
ורבא לבני ראובן אל
אליצור בר שדיאור
וצבאו ופקדיו ששה
וארבעים אלף וחמש
וחמש מאות · וחיליה
ומניניהון ארבעין ושי
ושיתא אלפין וחמש
מאה · והחונם עליו מ
מטה שמעון ונשיא
לבני שמעון שלמיאל
בן צורי שדי · ודישרן
סמיכין עלוהי שיבט
דשמעון ורבא לבני
שמעון שלמיאל בר
צורי שדי · וצבאו ופ
ופקדיהם תשעה וחמ
וחמשים אלף ושלש
מאות · וחיליה ומניניהון
חמשין ותשעה אלפין
ותלת מאה · ומטה גד
ונשיא לבני גד אליסף
בן רעואל · ושיבטא
דגד ורבא לבני גד אל
אליסף בר רעואל
וצבאו ופקדיהם חמ

חמשה וארבעים אלף
ושש מאות וחמשים
וחיליה ומניניהון
ארבעין וחמשא אלפין
ושית מאה וחמשין
כל הפקדים למחנה
ראובן מאת אלף וא
ואחד וחמשים אלף
וארבע מאות וחמשים
וחמשים לצבאתם
ושנים יסעו · כל מני
מניניא למשריתא
דראובן מאה וחמשין
וחד אלפין וארבע
מאה וחמשין לחיל
לחיליהון · תנינין נ
נטלין
ונסע אהל מועד מ
מחנה הלוים בתוך
המחנות כאשר יחנו
כן יסעו איש על ידו
לדגליהם · ויטל מש
משכן זימנא משרית
ליואי בגו משריתא
כמא דשרן כן נטלין
גבר על אתריה לטיק
לטיקסיהון
דגל מחנה
אפרים לצבאתם ימה
ונשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד
טיקס משרית אפרים
לחיליהון מערבא ו
ורבא לבני אפרים
אלישמע בר עמיהוד

וצבאו ופקדיהם ארב
ארבעים אלף וחמש
מאות · וחיליה ומני
ומניניהון ארבעין
אלפין וחמש מאה
ועליו מטה מנשה ו
ונשיא לבני מנשה גמ
גמליאל בן פדה צור
ועלוהי שיבטא דמ
דמנשה ורבא לבני מ
מנשה גמליאל בר
פדה צור · וצבאו ופק
ופקדיהם שנים ושלש
ושלשים אלף ומאתים
וחיליה ומניניהון ת
תלתין ותרין אלפין
ומאתן · ומטה בנימן
בנימן ונשיא לבני בנ
בנימן אבידן בן גדעני
ושיבטא דבנימן ורבא
לבני בנימן אבידן בר ג
גדעוני · וצבאו ופקדיהם
חמשה ושלשים אלף
וארבע מאות · וחיליה
ומניניהון חמשא
ותלתין אלפין וארבע
מאה · כל הפקדים למ
למחנה אפרים מאת
אלף ושמנת אלפים
ומאה לצבאתם ושל
ושלשים יסעו · כל
מניניא למשריתא
דאפרים מאה ותמנן
אלפין ומאה לחיליהון
ותליתאין נטלין

המחנת ג חס וסימנ ונסע אהל מועד מחנה הלוים · כל פקודי המחנת לצבאתם · מאסף לכל המחנת · ועליו ז וסימנהון
ועליו מטה מנשה · ועליו חגור חרב · ועליו כמבבה עיר · עדיצא בן שיזא לראובני · ועליו תקטירון ועליו תשתחוו · ויראו יצדיקים
ויראו · ועליו יציין נזרו · ויצבאו ופקדיהם ט וסימנ גד · אפרים · מנשה · בנימן · דן · אשר · נפתלי · שמעון · יהודה · גאמ בדא
נשי · סימ

עמנה ויצפנה ה׳ בתור וחס׳ וסימ׳ ויאמר יי אל אברם והיה זרעך כעפר הארץ ושחט אתו על ירך המזבח על ירך המשכן
דגל מחנה דן צפנה צוריאל בן אביחיל רב לכם סב את ההר הזה עלה ראש הפסגה ושא עיניך בהקרבם ל׳ חס׳

דגל מחנה
דן צפנה לצבאתם ונ
ונשיא לבני דן אחיע
אחיעזר בן עמישדי׃
טיקס משריתא דדן
צפונא לחיליהון ורו
ורבא לבני דן אחיעז
בר עמי שדי׃ וצבאו
ופקדיהם שנים ושש
וששים אלף ושבע מ
מאות׃ וחיליה ומניניהון
שתין ותרין אלפין ו
ושבע מאה׃ והחנים
עליו מטה אשר ונש
ונשיא לבני אשר פג
פגעיאל בן עכרן׃ ודיט
ודישרן סמיכין עלוהי
שיבטא דאשר ורבא
לבני אשר פגעיאל בר
עכרן׃ וצבאו ופקדיהם
אחד וארבעים אלף
וחמש מאות׃ וחיליה
ומניניהון ארבעין וח
וחד אלפין וחמש מאה׃
ומטה נפתלי ונשיא
לבני נפתלי אחירע בן
עינן׃ ושיבטא דנפתלי
ורבא לבני נפתלי אח
אחירע בר עינן׃ וצבאו
ופקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע
מאות׃ וחיליה ומניניהון
חמשין ותלתא אלפין
וארבע מאה׃ כל הפקד
הפקדים למחנה דן

מאת אלף ושבעה
וחמשים אלף ושש
מאות לאחרנה יסעו
לדגליהם׃ כל מניניא
למשריתא דדן מאה
וחמשין ושבעה אל
אלפין ושית מאה לב
לבתראה נטלין לדגל
לטיקסיהון׃
אלה פקודי
בני ישראל לבית אב
אבתם כל פקודי המח
המחנת לצבאתם שש
שש מאות אלף וש
ושלשת אלפים וחמ
וחמש מאות וחמשים׃
אילין מניני בני ישרא
לבית אבהתהון כל
מניני משריתא לח
לחיליהון שית מא
מאה ותלתא אלפין ו
וחמש מאה וחמשין׃
והלוים לא התפקדו
בתוך בני ישראל כאש
כאשר צוה יהוה את
משה׃ וליואי לא את
אתמניאו בגו בני יש
ישראל כמא דפקיד יי
ית משה׃ ויעשו בני
ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה כן
חנו לדגליהם וכן נס
נסעו איש למשפחתיו
על בית אבתיו׃ ועבדו
בני ישראל ככל דפקיד

יי ית משה כן שרן לט
לטיקסיהון וכן נטלין
גבר לזרעיתיה על
בית אבהתוהי׃ רביעי
ג ואלה תו
תלדת אהרן ומשה
ביום דבר יהוה את מ
משה בהר סיני׃ ואילי
ואילין תולדת אהרן
ומשה ביומא דמליל
יי ית משה בטורא ד
דסיני׃ ואלה שמות
בני אהרן הבכר׃ נדב וא
ואביהוא אלעזר ואית
ואיתמר׃ ואילין שמ
שמהת בני אהרן בוכרא
נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר׃ ואלה שמות
בני אהרן הכהנים המ
המשחים אשר מלא
ידם לכהן׃ אילין שמהת
בני אהרן כהנא דאית
דאתרביו די אקריב
קורבנהון לשמשא׃ וי
וימת נדב ואביהוא בה
לפני יהוה בהקרבם א
אש זרה לפני יהוה בה
במדבר סיני ובנים לא
היו להם ויכהן אלעזר
ואיתמר על פני אהרן
אביהם׃ ומית נדב ואב
ואביהוא קדם יי בקרי
בקרוביהון אישתא
נוכריתא קדם יי במדברא
דסיני ובנין לא הוו להון

התפקדו ל׳ וסימ׳ והלוים למטה אבתם והלוים לא התפקדו כי לא התפקדו ובני ישראל התפקדו ובלבלוי דב׳ התפקדו ואיש
ישראל התפקדו מיושבי הגבעה בן ימנת ה התפקדו למשפחתיו ד׳ וסימ׳ בן חצן לדגליהם וכן נסעו וישמע משה את העם בכה
ויקרב את משפחות בנימן ואחיו למשפחתיו בהתיחש לאחרנה ב׳ וחס׳ וסימ׳ יסעו לדגליהם עד שיהיו לאחרנה

הקרב ד̇ וסימ̇ ואתה הקרב אליך ׳ וזאת תורת המנחה ׳ הקרב את מטה לוי ׳ וגם את אחיך מטה לוי ׳ וחד והקרב לפני יי׳
ואת משמרת ד̇ וסימ̇ ושמרו את משמרתו ׳ ושמרו את כל כלי אהל מועד ׳ ושמרתם את משמרת ׳ ושמרו את משמרת ׳ ד̇ה̇

וישמש אלעזר ואיתמר
על אפי אהרן אבוהון׃
וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי עים משה ל
למימר׃ הקרב את מ
מטה לוי והעמדת א
אתו לפני אהרן הכהן
ושרתו אתו׃ קריב ית
שיבטא דלוי ותק
ותקים יתיה קדם אהר
אהרן כהנא וישמשון
יתיה׃ ושמרו את מש
משמרתו ואת משמר
משמרת כל העדה
לפני אהל מועד לעב
את עבדת המשכן׃ ויט
ויטרון ית מטרתיה
וית מטרת כל כנישתא
קדם משכן זימנא למ
למיפלח ית פולחן מ
משכנא׃ ושמרו את
כל כלי אהל מועד ויט
ואת משמרת בני יש
ישראל לעבד את עב
עבדת המשכן׃ ויטרון
ית כל מני משכנא וי
וית מטרת בני ישראל
למפלח ית פולחן מש
משכנא׃ ונתתה את
הלוים לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה לו
מאת בני ישראל׃ ות
ותתין ית ליואי לאה
לאהרן ולבנוהי מסירין

יהיבין אינון ליה מן ב
בני ישראל׃ ואת אהרן
ואת בניו תפקד ושמ
ושמרו את כהנתם
והזר הקרב יומת׃ וי
וית אהרן וית בנוהי
תמני ויטרון ית כהו
כהונתהון וחילוני ד
דקריב יתקטיל׃
וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי עים משה ל
למימר׃ ואני הנה לק
לקחתי את הלוים
מתוך בני ישראל תח
תחת כל בכור פטר רח
רחם מבני ישראל וה
והיו לי הלוים׃ ואנא
הא קריבית ית ליואי
מגו בני ישראל חלף
כל בוכרא פתח ולדא
בבני ישראל ויהון מ
משמשין קדמי ליואי׃
כי לי כל בכור ביום הכ
הכתי כל בכור בארץ מ
מצרים הקדשתי לי כ
כל בכור בישראל מא
מאדם עד בהמה
לי יהיו אני יהוה׃ א
ארי דילי כל בוכרא
ביומא דקטילית כל
בוכרא בארעא דמצרים
אקדישית קדמי כל
בוכרא בישראל מאינשא
ועד בעירא דילי יהון

אנא יי׃ **חמישי**
וידבר יהוה אל
משה במדבר סיני ל
לאמר׃ ומליל יי עים
משה במדברא דסי
דסיני למימר׃ פקד
את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר
מבן חדש ומעלה תפ
תפקדם׃ מני ית בני
לוי לבית אבהתהון ל
לזרעיתהון כל דכורא
מבר ירחא ולעילא
תמנינון׃ ויפקד אתם
משה על פי יהוה כא
כאשר צוה׃ ומנא ית
יתהון משה על מימ
מימרא דיי כמא דפ
דפקיד׃ ויהיו אלה
בני לוי בשמתם גרשון
וקהת ומררי׃ והוו א
אילין בני לוי בשמ
בשמהתהון גרשון ו
וקהת ומררי׃ ואלה
שמות בני גרשון למ
למשפחתם לבני ושמ
ושמעי׃ ואילין שמ
שמהת בני גרשון לז
לזרעיתהון לשמ
לבני ושמעי׃ ובני קה
קהת למשפחתם עמ
עמרם ויצהר חברון
ועזיאל׃ ובני קהת לז
לזרעיתהון עמרם וי
ויצהר חברון ועזיאל

ח̇ פס̇ דגול בשמהתהון ובזרעיתהון באתיהון ב̇ באורי׳ וג̇ בד̇ה̇ ׳ וסימ̇ קדמ̇ דאורי׳ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל׳ תנ̇ דאור̇
עמרם ויצהר חברון ועזיאל׳ קדמ̇ דד̇ה̇ ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל׳ תנ̇ דד̇ה̇ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל׳ תליתאה
דד̇ה̇ בני קהת עמרם ויצהר חברון ועזיאל׳ וסימ̇ דדין פס̇ ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם ׳׳ יצוה ב̇ באשר ׳ ואתי צוה׳

לאל ׳יא׳ וסימ׳ לאל הנראה אליך · ונקומה ונעלה בית אל · לאל העונה אתי ביום צרתי · לאל גמר עלי · אם לא תריבון · ויאמר
לא סור ממני · הן אני כפיך לאל · כי כחשתי לאל ממעל · וירב אמריו לאל · חלילה לאל מרשע · אליסף בן לאל · בתר שום בר נש ׃

ובני מררי מחלי ומו
ומושי אלה הם מש
משפחת הלוי לבית
אבתם ׃ ובני מררי מו
מחלי ומושי אילין
אינון זרעית ליואי לז
לבית אבהתהון ׃ לגרש
לגרשון משפחת הלז
הלבני ומשפחת הש
השמעי אלה משפ
משפחת הם הגרשני ׃
לגרשון זרעית לבני ז
וזרעית שמעי אילין
זרעית איטון לבני
גרשון ׃ פקדיהם במ
במספר כל זכר מבן
חדש ומעלה פקדיהם
שבעת אלפים וחמש
מאות ׃ מניניהון במ
במנין כל דכורא מבר
ירחא ולעילא מנינ
מניניהון שבעא אל
אלפין וחמש מאה ׃ מ
משפחת הגרשני אח
אחרי המשכן יחנו
ימה ׃ זרעית גרשון ב
אחורי משכנא ישרו
ישרון מערבא ׃ ונשיא
בית אב לגרשני אליסף
בן לאל ׃ ורבא בית אב
אבא לגרשני אליסף
בר לאל ׃ ומשמרת
בני גרשון באהל מועד
המשכן והאהל מכסהו
ומסך פתח אהל מועד ׃

ומטרת בני גרשון בז
במשכן זמנא משכנ
ופרסא וחופאיה ופר
ופרסא דתרע משכן
זמנא ׃ וקלעי החצר
ואת מסך פתח החצר
אשר על המשכן ועל
המזבח סביב ואת
מיתריו לכל עבדתו ׃ ו
וסרדי דרתא וית פרס
דתרע דרתא דעל מ
משכנא ועל מדבחא
סחור סחור וית אטו
אטונוהי לכל פולחנ
ולקהת
משפחת העמרמי ו
ומשפחת היצהרי ו
ומשפחת החברני ומ
ומשפחת העזיאלי
אלה הם משפחת הק
הקהתי ׃ ולקהת זרע
זרעית עמרמי וזרעי
יצהרי וזרעית חברוני
וזרעית עזיאלי אילין
אינון זרעית קהת ׃ במ
במספר כל זכר מבן
חדש ומעלה שמנת
אלפים ושש מאות
שמרי משמרת הקדש ׃
במנין כל דכורא מבר
ירחא ולעילא תמני
אלפין ושית מאה
נטרי מטרת קודשא ׃
משפחת בני קהת יחנו
על ירך המשכן תמנה ׃

זרעית בני קהת ישרון
על צידא דמשכנא
לדרומא ׃ ונשיא בית
אב למשפחת הקהתי
אליצפן בן עזיאל ׃
ורבא בית אבא לזרעית
קהת אליצפן בר עז
עזיאל ׃ ומשמרתם
הארן והשלחן והמנרה
והמזבחת וכלי הקדש
אשר ישרתו בהם וה
והמסך וכל עבדתו ׃ ומ
ומטרתהון ארונא ו
ופתורא ומנרתא ומ
ומדבחא ומני קודשא
דישמשון בהון ופרסא
וכל פולחניה ׃ ונשיא
נשיאי הלוי אלעזר
בן אהרן הכהן פקדת
שמרי משמרת הקד
הקדש ׃ ואמרכלא
דממנא על רברבי ליו
ליואי אלעזר בר אהרן
כהנא מתחות שנ
ידוהי ממנן נטרי מ
מטרת דקודשא ׃ למ
למררי משפחת המ
המחלי ומשפחת המ
המושי אלה הם משפ
משפחת מררי ׃ למררי
זרעית מחלי וזרעית
מושי אילין אינון זר
זרעית מררי ׃ ופקדיהם
במספר כל זכר מבן ח
חדש ומעלה ששת

מזבחת כל׳ אורו׳ חס׳ · וכל קהל מלא בב׳ג׳ חס׳ וסימ׳ וישב ויבן את הבמות · דמנשה במלכים · ושלאחריו · ובנה מזבחת בבית ׃
ועל המזבח ׳ב׳ וסימ׳ ואת קלעי החצר ואת מסך · סביב ואת מיתריו לכל ׃ ומשמרתם ׳ב׳ וסימ׳ הארן והשלחן והמנרה ·
ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן ׃ והשלחן ׳ב׳ וסימ׳ וכלי הקדש אשר ישרתו · תתן על נצלע ׃ והאהל ׳ל׳ דבות ׃

אביחיל ד̇ וסימ̇ ונשיא בית אב למשפחת מררי ׃ אלה בני אביחיל ׃ ובהגיע תר אסתר בת אביחיל ׃ ותכתב אסתר המלכה בת ׃
ופקדת ג̇ וסימ̇ ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן ׃ ופקדת משמרת בני מררי ׃ אם פקדת כל האדם ׃׃׃ ועמדי ב̇ חס̇ והאדנים החצר ׃

אלפים ומאתים ׃ ומני
ומניינא במניין כל
דכורא מבר ירחא ול
ולעילא שיתא אלפין
ומאתן ׃ ונשיא בית א
אב למשפחת מררי
צוריאל בן אביחיל על
ירך המשכן יחנו צ
צפנה ׃ ורבא בית אבא
לזרעית מררי צוריאל
בר אביחיל על צידא
דמשכנא ישרון לציד
לציפונא ׃ ופקדת מט
משמרת בני מררי ק
קרשי המשכן ובריחו
ועמדיו ואדניו וכל
כליו וכל עבדתו ׃ ודמ
ודמסיר למטרת בני
מררי דפי משכנא
עברוהי עמודוהי וס
וסמכוהי וכל מנוהי
וכל פולחניה ׃ ועמדי
החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם ׃ וע
ועמודי דרתא סחור
סחור וסמכיהון וסי
וסיכיהון ואטוניהון ׃
והחנים לפני אהל
מועד מזרחה משה
ואהרן ובניו שמרים מ
משמרת המקדש ל
למשמרת בני ישראל
והזר הקרב יומת ׃ ודי
ודישרון קדם משכנא
זימנא מדינחא משה

ואהרן ובנוהי נטרי
מטרת מקדשא למט
למטרת בני ישראל
וחילונאי דיקרב יתק
יתקטל ׃ כל פקודי הל
הלוים אשר פקד משה
ואהרן על פי יהוה ל
למשפחתם כל זכר מבן
חדש ומעלה שנים
ועשרים אלף ׃ כל מנ
מנייני ליואי די מנא
משה ואהרן על מימ
מימרא דיי לזרעית
לזרעיתהון כל דכורא
מבר ירחא ולעילא
עשרין ותרין אלפין ׃
ויאמר
יהוה אל משה פקד
כל בכר זכר לבני יש
ישראל מבן חדש ו
ומעלה ושא את מס
מספר שמתם ׃ ואמר
יי למשה מני כל בוכרא
דכורא לבני ישראל
מבר ירחא ולעילא
וקביל ית חושבן שמ
שמהתהון ׃ ולקחת
את הלוים לי אני יהוה ׃
תחת כל בכר בבני יש
ישראל ואת בהמת
הלוים תחת כל בכור
בבהמת בני ישראל ׃ ות
ותקריב ית ליואי קד
קדמי אנא יי חלף כל
בוכרא בבני ישראל

וית בעירת ליואי ח
חלף כל בוכרא בבעירת
בני ישראל ׃ ויפקד מ
משה כאשר צוה יהוה ׃
אתו את כל בכור בבני
ישראל ׃ ומנא משה כמ
כמא דפקיד יי יתיה
ית כל בוכרא בבני יש
ישראל ׃ ויהי כל בכור
זכר במספר שמות מ
מבן חדש ומעלה ל
לפקדיהם שנים ועש
ועשרים אלף שלשה
ושבעים ומאתים ׃ והוה
כל בוכרא דבני ישראל
במניין שמהן מבר
ירחא ולעילא למנ
למניניהון עשרין ות
ותרין אלפין מאתן
ושבעין ותלתא ׃
וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי עם משה
למימר ׃ קח את הלוים
תחת כל בכור בבני יש
ישראל ואת בהמת
הלוים תחת בהמתם ו
והיו לי הלוים אני י
יהוה ׃ קריב ית ליואי
חלף כל בוכרא בבני יש
ישראל וית בעירא ליואי
חלף בעירהון ויהון ק
משמשין קדמי ליואי
אנא יי ׃ ואת פדויי ה
השלשה והשבעים

ויאמר ט̇ בטע בספר וסימ̇ פקד כל בכור זכר ׃ אספה לי שבעים איש ׃ בהאם אל משה ואל אהרן ׃ ואביה ירק ירק בפניה ׃ והשב
את מטה אהרן ׃ בארצם לא תנחל ׃ והוקע אתם ׃ עשה לך שרף ׃ ושמת את ידך עליו ׃׃׃ ושא ג̇ וסימ̇ ושא את מספר שמותם ׃ עלה
ראש הפסגה ושא עיניך ׃ ראה עניי ועמלי ׃׃׃ ואהרן ובניו ג̇ וסימ̇ והחנים מזרחה משה ׃ והחנים לפני המשכן ׃ ובניו מקטירים ׃׃׃

העדפים ג̇ וסימ׳ ואת פדויי השלשה ׳ ונתתה הכסף לאהרן ולבניו ׳ ויקח משה את כסף הפדיום ׳׳׳ לגלגלת ג̇ וסימנהו עמר לגלגלת ׳ בקע לגלגלת ׳ ולקחת חמשת חמשת ׳׳׳ תקח ב̇ וסימ׳ בשקל הקדש תקח ׳ ומהם עד תקח ׳ סימ׳ מתקלא אפיך ׳

והפדיתים העדפים
על הלוים מבכור בני
ישראל ׃ וית פריקי ומ
ומאתן ושבעין ותלתא
דיתירין על ליואי מב
מבוכרא דבני ישראל ׃
ולקחת חמשת חמשת
שקלים לגלגלת בשקל
הקדש תקח עשרים
גרה השקל ׃ ותיסב חמ
חמשא חמשא תיקל
תיקלין לגולגלתא ב
בסילעי קודשא תסב
עשרין מעין סילעא ׃
ונתתה הכסף לאהרן ול
ולבניו פדויי העדפים
בהם ׃ ותיתן כספא לא
לאהרן ולבנוהי פורקן
דיתירין בהון ׃ ויקח
משה את כסף הפדיום
מאת העדפים על פד
פדויי הלוים ׃ ונסיב מ
משה ית כסף פורקנהון
מן דיתירין על פורקני
ליואי ׃ מאת בכור בני
ישראל לקח את הכס
הכסף חמשה וששים
ושלש מאות ואלף ׃ ית
בשקל הקדש ׃ מן בוכר
בני ישראל נסיב כספא
אלף ותלת מאה ושית
ושיתין וחמש סילעין
בסילעי קודשא ׃ ויתן
משה את כסף הפדים
לאהרן ולבניו על פי ׃

יהוה כאשר צוה יהוה ׃
את משה ׃ ויהב משה
ית כסף פריקיא לאה
לאהרן ולבנוהי על מי
מימרא דיי כמא דפ
דפקיד יי ית משה ׃
ד
וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי עם משה ויי
למימר ׃ נשא את ראש
ראש בני קהת מתוך
בני לוי למשפחתם ל
לבית אבתם ׃ קביל ית
חושבן בני קהת מגו ב
בני ליואי לזרעיתהון
לבית אבהתהון ׃ מבן
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל בא לצבא לעשות
מלאכה באהל מועד ׃
מבר תלתין שנין ולע
ולעילא ועד בר חמש
חמשין שנין כל דאתי
לחילא למעבד עבידתא
במשכן זמנא ׃ זאת
עבדת בני קהת באהל
מועד קדש הקדשים ׃
דא פולחן בני קהת
במשכן זמנא ׃ ובא א
אהרן ובניו בנסע המ
המחנה והורדו את
פרכת המסך וכסו בה
את ארן העדת ׃ ויי
וייעול אהרן ובנוהי
במיטל משריתא ויח

ויפרקון ית פרוכתא ד
דפרסא ויכסון בה ית
ארונא דסהדותא ׃ ונ
ונתנו עליו כסוי עור
תחש ופרשו בגד כליל
תכלת מלמעלה ושמו
בדיו ׃ ויתנון עלוהי
חופאה דמשכא דסס
דססגונא ויפרסון לב
לבוש גמיר תיכלא מ
מלעילא וישוון אריח
אריחוהי ׃ ועל השל
השלחן הפנים יפרשו
בגד תכלת ונתנו עליו
את הקערת ואת הכפת
ואת המנקית ואת קשו
קשות הנסך ולחם הת
התמיד עליו יהיה ׃ ועל
ועל פתורא דלחים אפ
אפיא יפרסון לבושא
תיכלא ויתנון עלוהי
ית מגיסיא וית מכיי
מכילתא בזיכיא וית
מכילת וית קשותיה
ניסוכא ולחים תדירא
עלוהי יהא ׃ ופרשו ע
עליהם בגד תולעת
שני וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו את
בדיו ׃ ויפרסון עליהון
לבוש צבע זהורי ויי
ויכסון יתיה בחופאה
דמשך ססגונא וישוון
ית אריחוהי ׃ ולקחו
בגד תכלת וכסו את

ואלף ב̇ וסימ׳ מאת בכור בני ישראל ׳ שש רבואת ואלף ׳ וב̇ ואלף ׳ אלה פקודי בני ישראל שש מאות ׳ ויהי שירו חמשה ואלף ׳׳ והורדו ב̇ חס׳ ו̇ וסימ׳ ובא אהרן ובניו בנסע המחנה ׳ והורדו זקני העיר ההיא ׳ וחד מלא והורדתן לאיש מנחה ׳׳ ארן ג̇ חס׳ וסימ׳ ונתתה אתו לפני הפרכת ׳ דת׳ בזה ׳ ובא אהרן ובניו באהל בנסע ׳ ובבא משה אל אהל ׳ וכל דארון דאורי דכו׳ חס׳ ׳׳

ואת נרתיה ב̇ וסימ̇ ואת מנרת המאור ואת׳ ולקחו בגד תכלת ״״ ועל מזבח ב̇ וסימ̇ הזהב יפרשו בגד תכלת׳ ואהרן
ובניו מקטירים ״״ ישרתו בם ג̇ בליש וסימ̇ ולקחו את כל כלי השרת׳ את הכירה ואת היעים ׳דמלכי׳ אשר המה משרתים׳

מנרת המאור ואת
ואת נרתיה ואת מלקח
מלקחיה ואת מחתת
מחתתיה ואת כל כלי
שמנה אשר ישרתו
לה בהם ויסבון לבוש
תיכלא ויכסון ית מנ
מנרתא דנהורא וית
בוצינהא וית צבתהא
וית מחתיתהא וית
כל מני שימושא די
ישמשון לה בהון ונת
ונתנו אתה ואת כל
כליה אל מכסה עור
תחש ונתנו על המוט
ויתנון יתה וית כל מנ
מנהא לחופאה למי
למשכי דססגונא ויו
ויתנון על אריחוהי
ועל מזבח הזהב יפר
יפרשו בגד תכלת וכסו
אתו במכסה עור תחש
ושמו את בדיו ועל
מדבחא דדהבא יפר
יפרשון לבוש תיכלא
ויכסון יתיה בחופאה
דמשך ססגונא וישוון
ית אריחוהי ולקחו
את כל כלי השרת
אשר ישרתו בם בקד
בקדש ונתנו אל בגד
תכלת וכסו אתם במכ
במכסה עור תחש ונ
ונתנו על המוט ויסב
ית כל מני שימושא

די ישמשון בהון בקד
בקודשא ויתנון ללב
ללבוש תיכלא ויכס
ויכסון יתיה בחופאה
דמשך ססגונא ויתנו
על אריחוהי ודשנו
את המזבח ופרשו ע
עליו בגד ארגמן ויס
ויספון ית קיטמא
דמדבחא ויפרסון ע
עלוהי לבוש ארגון
ונתנו עליו את כל כליו
אשר ישרתו עליו בהם
את המחתת ואת המז
המזלגת ואת היעים
ואת המזרקת כלי המ
המזבח ופרשו עליו
כסוי עור תחש ושמו
בדיו ויתנון עלוהי ית
כל מנוהי די ישמשון
עלוהי בהון ית מחתיתא
וית צינוריתא וית
מגרופיתא וית מזרק
מזרקיתא וית כל מני
מדבחא ויפרסון עלוהי
חופאה דמשך ססגונא
וישוון אריחוהי וכל
וכלה אהרן ובניו לכס
לכסת את הקדש ואת
כל כלי הקדש בנסע
המחנה ואחרי כן יבאו
בני קהת לשאת ולא
יגעו אל הקדש ומתו
אלה משא בני קהת נ
באהל מועד וישיצון

אהרן ובנוהי לכסאה
ית קודשא וית כל מני
קודשא במיטל מש
משריתא ובתר כן ייע
ייעלון בני קהת למ
למיטל ולא יקרבון ל
לקודשא וימותון
אילין מטול בני קהת
במשכן זימנא ופקי
ופקדת אלעזר בן אהרן
הכהן שמן המאור
וקטרת הסמים ומנחת
התמיד ושמן המשחה
פקדת כל המשכן וכל
אשר בו בקדש ובכליו
ודמסיר לאלעזר בר
אהרן כהנא משחא
דאנהורותא וקטרת
בוסמיא ומנחתא תד
תדירא ומשחא דרב
דרבותא מסרת כל מש
משכנא וכל די ביה
בקודשא ובמנוהי
וידבר
יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר ומליל
יי עם משה ועם אהרן
למימר אל תכריתו א
את שבט משפחת
הקהתי מתוך הלוים
לא תשיצון ית שיבט
זרעית קהת מגו ליואי
וזאת עשו להם וחיו ולא
ימתו בגשתם את קדש
קדש הקדשים אהרן

וכלה ו̇ וסימ̇ וכלה הרעב את הארץ׳ וכלה מכפר את הקדש׳ וכלה אהרן ובניו׳ וכלה סעיפיה׳ ושב וכלה אתכם׳ וכלה אר
בירות הבית ״״ ומתו ח̇ וסימ̇ ודפקום יום אחד׳ וירד עליהם הברד׳ ולא יגעו אל הקדש ומתו׳ בבלע את הקדש ומתו׳ וסקלתם
אתם באבנים׳ וסקלהם באבנים ומתו׳ ולא ישאו עון ומתו׳ אם יותרו עשרה אנשים ״״ את המחתת ב̇ את המזלגת׳ וירם את׳

נשא ד וסימ׳ את ראש בני קהת׳ את ראש בני גרשון׳ בתמר מקדשה׳ כי נשא איש להם׳׳׳ לבית אבתם למשפחתם ב
וסימ׳ נשא את ראש בני גרשון׳ פקד את בני לוי׳׳׳ יעשה להם ג׳ וסימ׳ ואת כל כלי עבדתם׳ והנביאים יהיו לרוח׳ כאשר עשית׳׳

ובניו יבאו ושמו אתם
איש איש על עבדתו
ואל משאו ׃ ורא׳ וי׳׃
עיבידו להון ויחון ׃
ולא ימותון במקרבהון
לקדש קודשיא אהרן
ובנוהי יעלון וימנון ׃
יתהון גבר גבר על פות
פולחניה ועל מטוליה׃
ולא יבאו לראות כבל
כבלע את הקדש ומתו׃
ולא ייעלון למיחזי ׃
כד מכסן ית מני קודש׳
קודשא וימותון ׃
פ פ פ
וידבר יהוה אל משה
לאמר ׃ ומליל יי׳ עים
משה למימר ׃ נשא
את ראש בני גרשון גם
הם לבית אבתם למשפ׳
למשפחתם ׃ קביל ית
חושבן בני גרשון אף א
אינון לבית אבהתהון ׃
לזרעיתהון ׃ מבן של׳
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
תפקד אתם כל הבא ד׳
ל׳צבא צבא לעבד ע׳
עבדה באהל מועד ׃ מב׳
מבר תלתין שנין ולע׳
ולעילא ועד בר חמשין
שנין תמני יתהון כל
דאתי לחילא חילא
למיפלח פולחנא במ׳
במשכן זימנא ׃ זאת

עבדת משפחת הגרשני
הגרשני לעבד ולמש
ולמשא ׃ דא פולחן ׃
זרעית גרשון למפלח
ולמטול ׃ ונשאו את
יריעת המשכן ואת
אהל מועד מכסהו
ומכסה התחש אשר
עליו מלמעלה ואת
מסך פתח אהל מועד׃
ויטלון ית יריעת מש׳
משכנא וית משכן ׃
זימנא חופאיה וחופ
וחופאה דססגונא די
עלוהי מלעילא וית
פרסא דתרע משכן ׃
זימנא ׃ ואת קלעי הח׳
החצר ואת מסך פתח ׃
שער החצר אשר על
המשכן ועל המזבח
סביב ואת מיתריהם
ואת כל כלי עבדתם וי׳
ואת כל אשר יעשה
להם ועבדו ׃ וית סרדי
דרתא וית פרסא דמע
דמעלני תרע דרתא
דעל משכנא ועל מדב׳
מדבחא סחור סחור
וית אטוניהון וית כל
מני פולחניהון וית כל ד׳
די יתמסר להון ויפ׳
ויפלחון ׃ על פי אהרן
ובניו תהיה כל עבדת
בני הגרשני לכל משא
משאם ולכל עבדתם

ופקדתם עליהם במ׳
במשמרת משאם ׃ ז׳
על מימר אהרן ובנו׳
ובנוהי תהי כל פולחן
בני גרשון לכל פולחו׳
פולחנהון ותימנון ׃
עליהון במטרא ית
כל מטולהון ׃ זאת
עבדת משפחת בני הג׳
הגרשני באהל מועד
ומשמרתם ביד אית
איתמר בן אהרן הכ׳
הכהן ׃ דא פולחן זרע
זרעית בני גרשון במ׳
במשכן זימנא ומטר׳
ומטרתהון בידא דאי׳
דאיתמר בר אהרן כ׳
כהנא ׃
בני מררי למשפחתם
לבית אבתם תפקד
אתם ׃ בני מררי למש
לזרעיתהון לבית א׳
אבהתהון תמני יתהון ׃
מבן שלשים שנה
ומעלה ועד בן חמשים
שנה תפקדם כל הבא
לצבא לעבד את עבדת
אהל מועד ׃ מבר תל׳
תלתין ולעילא ועד
בר חמשין שנין תמנ׳
תמנינון כל דאתי לח׳
לחילא למפלח ית
פולחן משכן זימנא ׃ ו׳
ואת משמרת משאם
לכל עבדתם באהל מועד

עליהם י״ג חס׳ בתור׳ וסימ׳ ונשק לכל אחיו ויבך עליהם׳ ויזן יוסף את כל אדמת מצרים׳ ויכו את שטרי בני ישראל׳ ועתה שלח העז׳
כי בא סוס פרעה ברכבו׳ וירם תולעים ויבאש׳ ואתה תחזה מכל העם׳ וביום פקדתי׳ ועשה לפר כאשר עשה׳ על פי אהרן ובניו תהיה׳
ולפני זהב לא נתן׳ וישארו שני אנשים במחנה׳ ונגד עמיד עליהם׳׳׳ מבן ב׳ בטע׳ וסימ׳ עד בן חמשים שנה תפקד תפקדם׳׳

ועמודיו ד̇ מלא וסימ̇ ואת עמודיו חמשה ׃ ויקח משה את המשכן ׃ וזאת משמרת משאם ׃ עמודיו עשה כסף ׃׃ ולבית אבתם
ג̇ וסימ̇ ופקודי בני גרשון ׃ ויפקד משה ואהרן ׃ כל הפקדים אשר פקד משה ׃׃ שבע ג̇ דסב̇ ושבע ׃ ויהיו פקודיהם ׃ ואלה פקודי ׃
זהב ׃׃

קרשי המשכן ובריחו
ועמודיו ואדניו ׃ ודא
מטרת מטולהון לכל
פולחנהון במשכן זי
זימנא דפי משכנא
ועברוהי ועמודוהי
וסמכוהי ׃ ועמודי הח
החצר סביב ואדניהם
ויתדתם ומיתריהם
לכל כליהם ולכל עבד
עבדתם ובשמות תפקד
תפקדו את כלי משמ
משמרת משאם ׃ ועמ
ועמודי דרתא סחור
סחור וסמכיהון וסיכ
וסיכיהון ואטוניהון
לכל מניהון ולכל
פולחנהון ובשמהן
תימנון ית מני מטרת
מטולהון ׃ זאת עבדת
משפחת בני מררי זו
לכל עבדתם באהל מו
מועד ביד איתמר בן
אהרן הכהן ׃ דא פולחן
זרעית בני מררי לכל
פולחנהון במשכן זימ
זימנא בידא דאיתמר
בר אהרן כהנא ׃ ויפקד
משה ואהרן ונשיאי
העדה את בני הקהתי
למשפחתם ולבית אבתם ׃
ומנא משה ואהרן ורו
ורברבי כנשתא ית
בני קהת לזרעיתהון
ולבית אבהתהון ׃ מבן

שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל הבא לצבא לעבדה
באהל מועד ׃ מבר
תלתין שנין ולעילא ומ
ועד בר חמשין שנין
כל דאתי לחילא לפו
לפולחנא במשכן זימ
זימנא ׃ ויהיו פקדיהם
למשפחתם אלפים שב
שבע מאות וחמשים ׃
והוו מניניהון לזרע
לזרעיתהון תרין אלפ
אלפין שבע מאה וחמ
וחמשין ׃ אלה פקודי
משפחת הקהתי כל
העבד באהל מועד אש
אשר פקד משה ואהרן
על פי יהוה ביד משה ׃
אלין מניני זרעית
קהת כל דפלח במשכן
זימנא די מנא משה
ואהרן על מימרא דיי
בידא דמשה ׃
ופקודי בני
גרשון למשפחותם ול
ולבית אבתם ׃ ומניני
בני גרשון לזרעייתהון
ולבית אבהתהון ׃ מבן
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל הבא לצבא לעבדה
באהל מועד ׃ מבר תל
תלתין שנין ולעילא
ועד בר חמשין שנין ׃

ולעילא ועד בר חמשי
שנין כל דאתי לחילא
לפולחנא במשכן זימ
זימנא ׃ ויהיו פקדיהם
למשפחתם לבית אב
אבתם אלפים ושש מ
מאות ושלשים ׃ והוו
מניניהון לזרעיתהון
תרין אלפין ושית
מאה ותלתין ׃ אלה פ
פקודי משפחת בני גר
גרשון כל העבד באהל
מועד אשר פקד מש
משה ואהרן על פי י
יהוה ׃ אלין מניני
זרעית בני גרשון כל
דפלח במשכן זימנא
די מנא משה ואהרן
על מימרא דיי ׃ ופקודי
משפחת בני מררי
למשפחתם ולבית
אבתם ׃ ומניני זרעית
בני מררי לזרעיתהון
לבית אבהתהון ׃ ותמנה
מבן שלשים שנה ומ
ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא
לעבדה באהל מועד ׃
מבר תלתין שנין ועד
בר חמשין שנין כל
דאתי לחילא לפולחנ
משכן זימנא ׃ ויהיו
פקדיהם למשפחתם
שלשת אלפים ומאה
ומאתים ׃ והוו מניניהון

למשפחותם ה̇ מלא וסימ̇ ופקודי בני גרשון ׃ בתר דראובן ׃ קדמ̇ ובתר ׃ דמנשה ׃ אשר וקדמ̇ דשמעון ׃ ובתר̇ דזבולן ׃ וקדמיאה
דישׂשכר ׃ ז̇ ביהושע ׃ וכל כתיב דבות מלא ׃׃ ולבית ל̇ וסימ̇ ויפקד משה ואהרן ׃ ופקודי בני הג׳ ׃ כל הפקדים אשר פקד
משה ׃ שאול עבדי ׃ ויעש המלך את עיני ׃ וחברו ׃ מלך יהודה ׃ הרכבים אמר ירמיהו ׃ והיה לאב ליושב ירושל ׃ קרוא בגרון אל ׃׃

על פי יי׳ ביד משה ׳ ה׳ ׳ וסימ׳ אלה פקודי משפחת הקהתי ׳ אלה פקודי בני מררי ׳ את משמרת יי׳ שמרו ׳ ויסעו בראשנה ׳ נאחז פה ׳
כאשר דבר יי׳ ד׳ בתור וסימ׳ וידבר אהרן ׳ ויחזק ׳ דשחין ׳ וישלחו אותם אל מחוץ ׳ ובי תשגו ולא תעשו את׳ ׳ וישלחו ל׳ ׳

לזרעיתהון תלתא י׳
אלפין ומאתן ׃ אלה
פקודי משפחת בני מ׳
מררי אשר פקד מש׳
משה ואהרן על פי יי׳
יהוה ביד משה ׃ אילין
מניני זרעית בני מ׳
מררי די מנא משה
ואהרן על מימרא
דיי׳ בידא דמשה ׃ כל
הפקדים אשר פקד
משה ואהרן ונשיאי
ישראל את הלוים
למשפחתם ולבית א׳
אבתם ׃ כל מניניא די
מנא משה ואהרן ו׳
ורברבי ישרא׳ ית ליוא׳
לזרעיתהון ולבית א׳
אבהתהון ׃ מבן שלש
שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה
כל הבא לעבד עבדת
עבדה ועבדת משא י׳
באהל מועד ׃ מבר
תלתין שנין ולעילא
ועד בר חמשין שנין ׃
כל דאתי למפלח
פולחנא ופולחנא פ׳
ופולחן מטול במשכן ׳
זימנא ׃ ויהיו פקדיהם
שמנת אלפים וחמש
מאות ושמנים ׃ והוו נ׳
מניניא אלפין וחמש
מאה ותמנן ׃ על פי י׳
יהוה פקד אותם ביד
ביד משה איש איש ׳
על עבדתו ועל משא׳
ופקדיו אשר צוה י׳
יהוה את משה ׃ על
מימרא דיי׳ מנא ית
יתהון בידא דמשה
גבר גבר על פולחניה
ועל מטוליה ומניניהי
די פקיד יי׳ ית משה ׃

ה

וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי׳ עם משה
למימר ׃ צו את בני יש׳
ישראל וישלחו מן
המחנה כל צרוע וכל
זב וכל טמא לנפש ׃ פ׳
פקיד ית בני ישראל
וישלחון מן משריתא
כל דסגיר וכל דדאיב ׃
וכל דמסאב לטמי נפ׳
נפשא דאינשא ׃ מזכר
ועד נקבה תשלחו אל
מחוץ למחנה תשלחו
תשלחום ולא יטמאו
את מחניהם אשר
אני שכן בתוכם ׃ מדכר
עד נוקבא תשלחון
למברא למשריתא ת׳
תשלחונון ולא יסתא׳
יסתאבון ית משריתא
דשכינתי שריא בניהון ׃
ויעשו כן בני ישראל
וישלחו אתם אל מח׳
מחוץ למחנה כאשר
דבר יי׳ אל משה כן עשו יהוה
עשו בני ישראל ׃ ועב׳
ועבדו כן בני ישראל
ושלחו יתהון למברא
למשריתא כמא דמ׳
דמליל יי׳ עם משה כן
עבדו בני ישראל ׃

וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי׳ עם משה
למימר ׃ דבר אל בני י׳
ישראל איש או אשה
אשר יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל בי׳
ביהוה ואשמה הנפש ׃
ההוא ׃ מליל עם בני
ישרא׳ גבר או איתתא
די יעברון מכל חוביה
אינשא לשקרא שקר
קדם יי׳ ויחוביה אינשא
ההוא ׃ והתודו את חט
חטאתם אשר עשו ׃ ו׳
והשיב את אשמו בר׳
בראשו וחמשיתו יסף
עליו ונתן לאשר אשם
לו ׃ ויודון ית חוביהון די
עבדו ויתיב ית אשמיה
ברישיה וחומשיה
יוסיף עלוהי ויתן לדי
חב ליה ׃ ואם אין לאיש
גאל להשיב האשם י׳
אליו האשם המושב
ליהוה לכהן מלבד איל
הכפרים אשר יכפר בו
עליו ׃ ואם לית לגבר פ׳
פריק לאתבא חובתא

ה׳ פס׳ דאית בהון חטא׳ ועשיה וסימ׳ והתודו את חטאתם ׳ אשר עשו את העגל ׳ בכל חטאות אביו ׳ על חטאתו אשר חטא לעשות ׳
דזמרי ׳ וילכו בני ישרא׳ ׳ בי על פי יי׳ ׳ והנה הוליד בן ׳ והרשע כי ישוב ׳ ׳ ׳ יטמאו ב׳ וסימ׳ ולא יטמאו את מחניהם ׳ את מקום
כסאי ׳ ואת מקום ׳ ׳ ׳ המושב ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ וכסף משנה קחו בידכם ׳ ואם אין לאיש גאל להשיב האשם ׳ ׳ ׳

קדשיו ג׳ וסימ׳ ואיש את קדשיו לא יהיו ׃ מלך יהודה ׃ דמלכים ׃ ויקח יהואש ובא ידה ׃ מעיני ד׳ וסימ׳ ואם כל עדת
ישראל ישגו ׃ ונעלם מעיני אישה ׃ והיה אם מעיני העדה ׃ ונעלמה מעיני כל חי ׃ בקרקע ב׳ וסימ׳ המשכן ׃ אשר עיני בקרקע ׃

ליה חובתא דמתב קד
לכהנא בר מדכר כיפו
כיפוריא דיכפר ביה
עלוהי ׃ וכל תרומה לכ
לכל קדשי בני ישראל
אשר יקריבו לכהן לו
יהיה ׃ וכל אפרשא ל
לכל קודשיא דבני ישר
ישראל דיקרבון לכהנ
דיליה יהי ׃ ואיש את
קדשיו לו יהיו איש
אשר יתן לכהן לו יהיה ׃
וגבר ית מעשר קודש
קודשוהי דיליה יהא
גבר דיתן לכהנא דיל
דיליה יהי ׃ רביעי
וידבר יהוה ׃
אל משה לאמר ׃ ומל
ומליל יי עם משה
למימר ׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
איש איש כי תשטה
אשתו ומעלה בו מעל ׃
מליל עם בני ישראל
ותימר להון גבר גבר
ארי תסטי איתתיה וו
ותשקר ביה שקר ׃ ושכ
ושכב איש אתה שכבת
זרע ונעלם מעיני א
אישה ונסתרה והיא
נטמאה ועד אין בה
והיא לא נתפשה ׃ ויש
וישכוב גבר יתה שכבת
זרעא ויהי מכסא מ
מעיני בעלה ומטמרה

ויהא מסאבא וסהיד
לית בה והיא לא אי
איתחדת ׃ ועבר עליו ׃
רוח קנאה וקנא את
אשתו והיא נטמאה
או עבר עליו רוח קנ
קנאה וקנא את אשתו
והיא לא נטמאה ׃ וי
ויעבר עלוהי רוח קנ
קנאה ויקני ית איתתיה
והיא מסאבא או יע
יעבר עלוהי רוח קנאה
ויקני ית איתתיה והיא
לא מסאבא ׃ והביא הא
האיש את אשתו אל
הכהן והביא את קרבנ
קרבנה עליה עשירת
האפה קמח שערים
לא יצק עליו שמן ׃
ולא יתן עליו לבנה
כי מנחת קנאת הוא
מנחת זכרון מזכרת
עון ׃ וייתי גברא ית
איתתיה לות כהנא וי
וייתי ית קורבנה עלה
חד מן עשרא בתלת
סאין קמח שערין לא
יריק עלוהי מישחא
ולא יתן עלוהי לבונתא
ארי מנחת קנאתא הי
היא מנחת דוכרנא
מדכרת חובין ׃ והקריב
אתה הכהן והעמדה
לפני יהוה ׃ ויקריב י
יתה כהנא ויקימינה

קדם יי ׃ ולקח הכהן
מים קדשים בכלי חרש
חרש ומן העפר אשר
יהיה בקרקע המשכן
יקח הכהן ונתן אל
המים ׃ ויסב כהנא מי
כיור במאן דחסף ומן
עפרא די יהי בסוריא
משכנא יסב כהנא ויתן
ויתן למיא ׃ והעמיד
הכהן האשה לפני
יהוה ופרע את ראש ׃
האשה ונתן על כפיה
את מנחת הזכרון מנ
מנחת קנאת הוא וי
וביד הכהן יהיו מי ה
המרים המאררים ׃ וי
ויקים כהנא ית איתתא
קדם יי ויפרע ית רי
רישה דאיתתא ויתן
על ידהא ית מנחת
דוכרנא מנחתא קנאו
קנאתא היא ובידא ד
דכהנא יהון מי מרי
מריריא מלטטיא ׃ וה
והשביע אתה הכהן ׃
ואמר אל האשה אם
לא שכב איש אתך
ואם לא שטית טמא
טמאה תחת אישך
הנקי ממי המרים הא
המאררים האלה ׃ ויו
ויומי יתה כהנא ויי
ויימר לאיתתא אם
שכיב גבר יתיך ואם

ולא יתן ג׳ וסימ׳ ולא יתן המשחית לבא ׃ ואם לא תשיג ידו ׃ והביא האיש את אשתו ׃ ... לבנה ד׳ חס׳ וסימ׳ סמים ולבנה זכה ׃
ונתתה על המערכת לבנה ׃ ולא יתן עליו לבנה ׃ מזכיר לבנה מברך און ׃ ... והעמידה ג׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ והעמדה לפני יי׳ ׃ ותבא
בי רוח ׃ ואעמדה על עמדם ׃ וכל ויעמידהו דבות חס׳ ׃ שערים כלה חס׳ במ״ב ... וסימ׳ חלקת השדה ׃ ד״ה ׃ והוא נלחם ׃

עמך ה׳ וסימ׳ לאלה ולשבעה בתוך עמך · בפרסות סוסיו ירמיס · הנה עמך נשים בקרבך · ותאמר רות אל תפגעי בי · שמעי בת׳ וראי והטי · וחד ועמך כלם צדיקים ׳׳ ׳׳ האלות ג׳ וסימ׳ וכתב את האלות · על איביך ועל שנאיך · הכתובה על הספר · דדה ׳׳

לא שטית לאיסתאבא
בר מבעליך הויא זכאה
מביא מאריא האז
האילין ׃ ואת כי שטית
תחת אישך וכי נטמאת
ויתן איש בך את שכבו
שכבתו מבלעדי איש
אישך ׃ ואת ארי שטית
בר מבעליך וארי איז
איסתאבת ויהב גבר
ביך ית שכובתיה בר
מבעליך ׃ והשביע הז
הכהן את האשה בשבו
בשבעת האלה ואמר
הכהן לאשה יתן יהוה
אותך לאלה ולשבעה
בתוך עמך בתת יהוה
את ירכך נפלת ואת בטו
בטנך צבה ׃ ויומי כהנא
ית איתתא במומתא
דלוטא ויימר כהנא
לאיתתא יתן יי יתך
ללוט ולמומי בגו ע
עמך כד יתן יי ית ירז
ירכך מסיא וית מעיכי
נפיחין ׃ ובאו המים ה
המאררים האלה במיז
במעיך לצבות בטן ולז
ולנפל ירך ואמרה הז
האשה אמן אמן ׃ ויז
ויעלון מיא מלטטיא
האילין במעיכי ליז
לאנפחא מעין ולאמ
ולאמסאה ירכין ותיז
ותימר איתתא אמן ׃

אמן ׃ וכתב את האלות
האלה הכהן בספר ומ
ומחה אל מי המרים ׃
ויכתוב ית לווטיא ז
האילין כהנא בסיפרא
וימחוק למי מריריא ׃
והשקה את האשה
את מי המרים המא
המאררים ובאו בה הז
המים המאררים למ
למרים ׃ וישקי ית אז
איתתא ית מי מריריא
מלטטיא ויעלון בה
מיא מלטטיא למריו
למרירא ׃ ולקח הכהן
מיד האשה את מנחת
הקנאת והניף את המ
המנחה לפני יהוה והז
והקריב אתה אל המ
המזבח ׃ ויסב כהנא
מידא דאיתתא ית מ
מנחתא קנאתא ויריס
ית מנחתא קדם יי ויז
ויקריב יתה למדבחא ׃
וקמץ הכהן מן המנחה
את אזכרתה והקטיר
המזבחה ואחר ישקה
את האשה את המים ׃
ויקמוץ כהנא מן מני
מנחתא ית אדכרתא
ויסיק למדבחא ובתר
כן ישקי ית איתתא
ית מיא ׃ והשקה את
המים והיתה אם נט
נטמאה ותמעל מעל

באישה ובאו בה המים
המאררים למרים ויז
וצבתה בטנה ונפלה
ירכה והיתה האשה
לאלה בקרב עמה ׃ וז
וישקנה ית מיא ותהי
אם מסאבא ושקרת
שקר בבעלה ויעלון ז
בה מיא מלטטיא לז
למרר ויפחון מעהא
ויתימסי ירכה ותהי יי
איתתא ללוטא בגו ע
עמה ׃ ואם לא נטמאה
האשה וטהרה היא
ונקתה ונזרעה זרע ׃ ויי
ואם לא איסתאבא יז
איתתא ודכיא היא וז
ותיפוק זכאה ותעדי ע
עידוי ׃ זאת תורת הקז
הקנאת אשר תשטה
אשה תחת אישה ונמ
ונטמאה ׃ דא אוריתא
דקנאתא דתישטי אז
איתתא בר מבעלה ואז
ואיסתאבת ׃ או איש יז
אשר תעבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו
והעמיד את האשה
לפני יהוה ועשה לה יי
הכהן את כל התורה הז
הזאת ׃ או גבר דיתעבר
עלוהי רוח קנאה ויקנא
ית איתתיה ויקים ית
איתתיה קדם יי ויעבד
לה כהנא ית כל אוריתא

ז׳ חס׳ בלישו הפלה וסימ׳ לצבת בטן ולנפל · ירך ׳׳ירך הפלה לישראל · והיה תפלו אתה · ויאמרו איש אל רעהו · ימותו עליהם · כבי
המן בן המדתא האגגי ויפל הגורל על יונה · והשקה ג׳ וסימ׳ ואד יעלה מן הארמה · והשקה את האשה · והשקה את נחל
השטים · וחד מילי׳ ה׳ והשקה את המים ׳׳ אל מרי ג׳ וסימ׳ וכתב את האלות האלה · ויועדו כל המלכים · ועלה הגבול דבירה ׳׳

ונקה ג̇ וסימ̇ אם יקום והתהלך בחוץ ׳ ונקה האיש מעון ׳ במשקול ונקה ׳׳ ׳ והאשה ה̇ וסימ̇ ונקה האיש מעון והאשה ׳
האיש השכב עם האשה והאשה ׳ והאשה טובת שכל ויפת תאר ׳ והאשה טובת מראה מאד ׳ אני והאשה הזאת ישבות ׳׳

הרא ׃ ונקה האיש מי
מעון והאשה ההיא
תשא את עונה ׃ ויהי
זכאה גבר מחובין ות
ואיתתא ההיא תקבל
ית חובה ׃
וידבר יהוה
אל משה לאמר ׃ ומ
ומליל יי עים משה
למימר ׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
איש או אשה כי יפ
יפלא לנדר נדר נזיר
להזיר ליהוה ׃ מליל ע
עים בני ישראל ותימר
להון גבר או איתתא
ארי יפריש למידר
נדר נזירא למיזר קדם
יי ׃ מיין ושכר יזיר
חמץ יין וחמץ שכר
לא ישתה וכל משרת
ענבים לא ישתה וענ
ועגבים לחים ויבשים
לא יאכל ׃ מחמר חדת
ועתיק יזר חל דחמר
חרא וחל דחמר עתיק
לא ישתה וכל משרת
עינבין לא ישתה ועי
ועגבין רטיבין ויבישין
לא ייכול ׃ כל ימי נזרו
מכל אשר יעשה מגז
מגפן היין מחרצנים
ועד זג לא יאכל ׃ כל יו
יומי נזריה מכל דמת
למיתעביד מגופנא

דחמרא מפורצנין וע
עיצורין לא ייכול ׃ כל
ימי נדר נזרו תער לא
יעבר על ראשו עד
מלאת הימים אשר
יזיר ליהוה קדש יהיה
גדל פרע שער ראשו ׃
כל יומי נדר נזוריה
מספר לא יעיבר על
רישיה עד מישלם
יומיה דנזוריה קדם
יי קדיש יהא רבי פ
פירוע שער רישיה ׃
כל ימי הזירו ליהוה
על נפש מת לא יבא ׃
כל יומי דינזר קדם יי
על איניש מיתא לא
ייעול ׃ לאביו ולאמו
לאחיו ולאחתו לא
יטמא להם במתם כי
נזר אלהיו על ראשו ׃
לאבוהי ולאימיה לא
ולאחתיה לא יסתאב ל
להון במותהון ארי כל
כלילא דאלהי על רישׄ
רישיה ׃ כל ימי נזרו קד
קדש הוא ליהוה ׃
כל יומי נזריה קודשׄ
הוא קדם יי ׃ וכי ימות
מת עליו בפתע פתאם
וטמא ראש נזרו וגלח
ראשו ביום טהרתו בי
ביום השביעי יגלחנו ׃
וארי ימות מיתא ע
עלוהי בתכיף שלי

ויסתאב ריש נזוריה
ויגלח רישיה ביומא
דדכותיה ביומא שבי
שביעאה יגלחיניה ׃
וביום השמיני יביא
שתי תרים או שני בני יונה
אל הכהן אל פתח א
אהל מועד ׃ וביומא
תמינאה ייתי תרתין
שפנינין או תרין בני
יונה לות כהנא לתרע
משכן זימנא ׃ ועשה
הכהן אחד לחטאת וא
ואחד לעלה וכפר ע
עליו מאשר חטא על
הנפש וקדש את ראשו
ביום ההוא ׃ ויעביד
כהנא חד לחטאתא
וחד לעלתא ויכפר ע
עלוהי מדחב על נפש
נפשא ויקדש ית רישי
רישיה ביומא ההוא ׃
והזיר ליהוה את ימי
נזרו והביא כבש בן ש
שנתו לאשם והימים
הראשנים יפלו כי טמא
נזרו ׃ ויזיר קדם יי ית
יומיה נזוריה וייתי י
אימר בר שתיה לאשמׄ
ויומיא קדמאי יבטלון
ארי איסתאב נזוריה ׃
וזאת
תורת הנזיר ביום מלאׄ
מלאת ימי נזרו יביא
אתו אל פתח אהל מועד ׃

קדיש ׳ג̇ חס̇ וסימ̇ ובשלה את בשרו ׳ והנותרת ממנה ׳ הכהן המחטא אתה ׳ כל אשר יגע בבשרה ׳ אשה זונה וחללה ׳ וקדשתו כי
את לחם ׳ קדמ̇ דפס̇ ׳ ואכלהו במקום קדש ׳ כל ימי נדר נזרו ׳ כל ימי נזרו ׳ ולהתך עליון ׳ לשכות הצפון ׳ ויאמר נחמיה ׳ והלוים מחשים ׳׳
שער ד̇ וסימ̇ גדל פרע שער ראשו ׳ ולקח את ראש שער נזרו ׳ ויחל שער ראש לצמח ׳ ובגלחו את שער ראשו ׳ דאבשלום ׳׳ ׳

ואת האיל ה׳ וסימ׳ ואת האיל האחד תקח ואת האיל תנתח לנתחיו ואת האיל נתח לנתחיו וישחט את השור ואת האיל
יעשה זבח שלמים ... יאר ב׳ וסימ׳ יאר יי׳ פניו אליך אלהים יחננו ויברכנו ... לך שלום ב׳ וסימ׳ ישא יי׳ פניו ואמרתם כה

דא אוריתא דנזירא
ביומא משלם יומי
נזריה ייתי יתיה לת
לתרע משכן זמנא
והקריב את קרבנו לי
ליהוה כבש בן שנתו
תמים אחד לעלה וכ
וכבשה אחת בת שנתה
תמימה לחטאת ואיל
אחד תמים לשלמים
ויקריב ית קורבניה ק
קדם יי אימר בר שתיה
שלים חד לעלתא וא
ואימרתא חדא בת ש
שתהא שלמתא לחטאתא
ודכר חד שלים לנכסת
קודשיא וסל מצות
סלת חלות בלולת בש
בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן ומנחתם
ונסכיהם וסל פטיר
סלת גריצן דפילן במ
במשח ואספוגין פטי
פטירין דמשיחין במש
במשח ומנחתהון ונ
ונסכיהון והקריב הכ
הכהן לפני יהוה ועשה
את חטאתו ואת עלתו
ויקריב כהנא קדם יי
ויעביד ית חטאתיה
וית עלתיה ואת האיל
יעשה זבח שלמים לי
ליהוה על סל המצות
ועשה הכהן את מנחתו
ואת נסכו וית דיכרא

יעביד ניכסת קודשיא
קדם יי על סל פטיריא
ויעביד כהנא ית מנח
מנחתיה וית ניסכיה
וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש נזרו
ולקח את שער ראש
נזרו ונתן על האש א
אשר תחת זבח השל
השלמים ויגלח נזירא
בתרע משכן ית ריש
נזריה ויסב ית שער
ריש נזריה ויתן על
אישתא דתחות דיכרא
ניכסת קודשיא ולקח
הכהן את הזרע בשלה
מן האיל וחלת מצה
אחת מן הסל ורקיק
מצה אחד ונתן על
כפי הנזיר אחר התג
התגלחו את נזרו ויס
ויסב כהנא ית דרעא
בשילא מן דיכרא וגרי
וגריצתא פטירא חדא
מן סלא ואספוגא פ
פטיר חד ויתן על ידי
נזירא בתר דיגלח ית
נזריה והניף אתם
הכהן תנופה לפני ידו
יהוה קדש הוא לכהן
על חזה התנופה לפני
יהוה ועל שוק התרומה
התרומה ואחר ישתה
הנזיר יין וירים יתהון
כהנא ארמא קדם יי

קודשא הוא לכהנא
על חדיא דארמותא
ועל שוקא דאפרשותא
ובתר כן ישתי נזירא
חמרא זאת תורת הנ
הנזיר אשר ידר קרבנו
ליהוה על נזרו מלבד
אשר תשיג ידו כפי נ
נדרו אשר ידר כן יעש
יעשה על תורת נזרו
דא אוריתא דנזירא
די ידר קורבניה קדם
יי על נזריה בר מדת
מדתדביק ידיה כפי יע
כפום נדריה די ידר
כן יעביד על אוריתא
נזריה
וידבר יהוה אל
אל משה לאמר ומ
ומליל יי עים משה למ
למימר דבר אל אהרן
ואל בניו לאמר כה
תברכו את בני ישראל
אמור להם מליל עים
אהרן ועים בנוהי למי
למימר כדין תברכון ית
ית בני ישראל כד תימרון
להון
יברכך יהוה וישמרך
יאר
יהוה פניו אליך ויחנך
ישא
יהוה פניו אליך וישם
לך שלום
ושמו את

יברכך יי׳ ה׳ וסימ׳ יברכך יי׳ וישמרך אפס כי לא יהיה בך אביון יברכך יי׳ נוה צדק הר הקדש ... יי׳ עמכם יברכך יי׳ מציון וראה בטוב ירושלם ... עשה שמים וארץ ... וסימ׳ ישא יי׳ פניו אליך וישם
ויט ידו על צפון ויאבד ... וישם פניו ... וישם לך ...

על בני ישראל ח׳ וסימ׳ והיתה זאת לכם לחקת עולם׳ ושמו את שמי על בני׳ והיתה לו ולזרעו אחריו׳ ואתנה את הלוים נתונים׳
ושמרתם את משמרת הקדש׳ ללחם המערכת׳ לכן יתגם עד עת׳ תהי נא אזנך׳׳ אל הלוים ב׳ איש׳ ויתן אתם׳ וא׳ ואל הלוים
תדבר׳׳

שמי על בני ישראל
ואני אברכם׃ וישוון ית
ית בירכת שמי על בני
ישראל ואנא איבריכינון׃

חמישי ויהי
ביום כלות משה להקי
להקים את המשכן וי
וימשח אתו ויקדש
אתו ואת כל כליו ואת
המזבח וימשחם ויקד
ויקדש אתם׃ והוה
ביומא דשיצי משה
לאקמא ית משכנא
ורבי יתיה וקדיש ית
יתיה וית כל מנוהי וי
וית מדבחא וית כל מנו
מנוהי ורבינון וקדיש
יתהון׃ ויקריבו נשיאי
ישראל ראשי בית
אבתם הם העמדים על
הפקדים׃ וקריבו רברבי
ישראל רישי בית א
אבהתהון אינון רברבי
שיבטיא אינון דקיימין
על מניניא׃ ויביאו
את קרבנם לפני יהוה
שש עגלת צב ושני
עשר בקר עגלה על
שני הנשאים ושור
לאחד ויקריבו אתם ל
לפני המשכן׃ ואייתיו
ואייתיאו ית קורבנהון
קדם יי שית עגלן כד
מחפין ותרין עשר
תורין עגלתא על תרי
תרין רברביא ותורא
לחד וקריבו יתהון
קדם משכנא׃

ויאמר
יהוה אל משה לאמר׃
ואמר יי למשה למי
למימר׃ קח מאתם וה
והיו לעבד את עבדת
אהל מועד ונתתה א
אתם אל הלוים איש
כפי עבדתו׃ קבל מנהון
ויהון למפלח ית פ
פולחן משכן זימנא
ותיתן יתהון לליואי
גבר כמיסת פולחניה׃
ויקח משה את העגלת
ואת הבקר ויתן אותם
אל הלוים׃ ונסיב מ
משה ית עגלתא וית
תורי ויהב יתהון לליו
לליואי׃ את שתי הע
העגלות ואת ארבעת
הבקר נתן לבני גרשון
כפי עבדתם׃ ית תרתין
עגלן וית תמניא תו
תורין יהב לבני מררי
גרשון גבר כמיסת
פולחנהון׃ ואת ארב
ארבע העגלת ואת
שמנת הבקר נתן לבני
מררי כפי עבדתם ביד
איתמר בן אהרן הכהן׃
וית ארבע עגלן וית
תמניא תורין יהב לבני
מררי כמיסת פולחנהון׃

בידא דאיתמר בר
אהרן כהנא׃ ולבני ק
קהת לא נתן כי עבדת
הקדש עליהם בכתף
ישאו׃ ולבני קהת לא
יהב ארי פולחן קודשא
עליהון בכתפא נטלין׃
ויקריבו הנשאים את
חנכת המזבח ביום ה
המשח אתו ויקריבו
הנשיאם את קרבנם
לפני המזבח׃ ואמרו
וקריבו רברביא ית
חנוכת מדבחא ביומא
דרבי יתיה וקריבו רב
רברביא ית קורבנהון
קדם מדבחא׃ ויאמר
יהוה אל משה נשיא
אחד ליום נשיא אחד
ליום יקריבו את קרבנם
לחנכת המזבח׃ ואמר
יי למשה רבא חד ליו
ליומא רבא חד ליומא
יקרבון ית קורבנהון
לחנוכת מדבחא׃

ויהי
המקריב ביום הראשון
את קרבנו נחשון בן ע
עמינדב למטה יהודה׃
והוה דמקריב ביומא
קדמאה ית קורבניה
נחשון בר עמינדב ל
לשיבטא דיהודה׃
וקרבנו קערת כסף א
אחת שלשים ומאה

עגלת ג׳ חס בליש וסימנה׳ המטת ג׳ חס וסימ׳ ויקריבו נשיאי ישראל׳ וינח משה את המטת׳ ויוצא משה את המטת׳׳
עגלה צב ושני עשר בקר׳ ויקח משה את העגלת ואת הבקר׳ ואת ארבע העגלת ואת שמנת׳׳ וב׳ העגלות מלא ופימ׳ אשר שלח
יוסף׳ את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר׳׳ ואת המזבח ד׳ וסימ׳ ויקדשהו׳ וכלה מכפר את׳ וכפר את מקדש׳ ויהי ביום כלות׳׳

נשיא ז חטפ׳ וסימ׳ נשיא אלהים אתה בתוכנו ׳ וירא אתה שכם בן חמור ׳ נשיא יששכר ׳ נשיא בית אב לשמעני ׳ כזבי בת נשיא ׳ ועמינדב הוליד את נחשון ׳ ובל׳ יחזקאל דכות׳ במ״ד נשיא ׳ את הנשיא נשיא הוא ׳ ודוד עבדי נשיא ׳ ועבדי דוד נשיא ׳ ונשיא מארץ ׳

משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בז
בשקל הקדש שניהם ׀
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה ׀ וקוד
וקורבניה מגיסתא ד
דכסף חדא מאה ות
ותלתין סילעין הוי ׃
מתקלא מזרקא חד
דכספא מתקלא שבע
שבעין סילעין בסיל
בסילעי קודשא תרו
תרויהון מלן סולת
דפילן במשח למנחת
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת ׀ בזיכא
חדא מתקל עשר סי
סילעין דדהב מליא
קטורת בוסמיא ׀ פר
אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו
לעלה ׀ תור חד בר תורי
דכר חד אימר חד בר
שתיה לעלתא ׀ שעיר
עזים אחד לחטאת ׀
צפיר בר עיזי חד לח
לחטאתא ׀ ולזבח
השלמים בקר שנים
אלים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני ש
שנה חמשה זה קרבן
נחשון בן עמינדב ׀ וד
ולניכסת קודשיא תד
תורין תרין דיכרי חמ
חמשא גדיא חמשא

אימרין בני שנה חמ
חמישא דין קורבן נ
נחשון בר עמינדב ׀
ביום
השני הקריב נתנאל
בן צוער נשיא יששׁ
יששכר ׀ ביומא תנינא
מקריב נתנאל בר צוער
בר צוער רבא דיששכר
הקרב את קרבנו קע
קערת כסף אחת שלו
שלשים ומאה משק
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם ׀
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה ׀ ומק
ומקריב ית קורבניה
מגיסתא דכסף חדא
מאה ותלתין סילעין
הוי מתקליה מזרקא
חד כספא מתקלא ש
שבעין סילעין בסלעי
קודשא תרויהון מלן
סולתא דפילן במשח
למנחתא ׀ כף אחת ע
עשרה זהב מלאה
קטרת ׀ בזיכא חדא ד
מתקל עשר סילעין
דדהב מליא קטורת
בוסמיא ׀ פר אחד בן
בקר איל אחד כבש ׀
אחד בן שנתו לעלה ׀
תור חד בר תורי דכר
חד אימר חד בר שתי

לעלתא ׀ שעיר עזים
אחד לחטאת ׀ צפיר
בר עיזי חד לחטאתא ׀
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן נתנאל בן צוער ׀
ולניכסת קודשיא תו
תורין תרין דיכרי חמ
חמשא גדיא חמשא
אימרין בני שנה חמש
דין קורבן נתנאל בר
צוער ׀
ביום השלישי נ
נשיא לבני זבולן אליאב
בן חלן ׀ ביומא תליתאה
רבא לבני זבולן אליאב
בר חלן ׀ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומ
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים ש
שקל בשקל הקדש ׀
שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה ׀
קורבניה מגיסתא דכסף
חדא מאה ותלתין סי
סילעין הוי מתקליה
מזרקא חדא כסף ש
שבעין סילעין בסילעי
קודשא תרויהון מלן
סולתא דפילן במשח
למנחתא ׀ כף אחת ע
עשרה זהב מלאה
קטרת ׀ בזיכא חדא

טו ריש פס׳ משמשין ה׳ מיחדין וסימ׳ המלאך הגאל אתי מכל רע ׳ הכהן המשיח ׳ הקרב את קרבנו ׳ הנגע בבית בנפש אדם ׳ האנשים האלה שלמים ׳ הארץ אשר הבה יה׳ ׳ האיש הרך בך ׳ הנער בא ודוד קם א־גל ׳ השיב עליך יה׳ ׳ הנפש החטאת היא תמות ׳ הבית הזה אשר בונה ׳ הסיר יה׳ משפטיך ׳ המלך יתאבל ונשיא ׳ היה יה׳ כאויב ׳ הביא בבליתי ׳ ג׳ עתודים ב׳ מל׳ עתודים ׳ דנחשון ׳ חמאת בקר וחלב ׳ ׳

בל הרביעי מלא במ״ג וסימ׳ לשערים הרבעי ׳ חלקיה השני נושמנה הרבעי ׳ וביום הרבעי נקהלו לעמק ברכה ״ ׳ ׳ וכל החמישי
מלא במ״ג חס׳ וסימ׳ באו אנשים ׳ הנזר כאשר עשיתי ׳ למלכים החמישי ׳ ׳ ׳ קדש כלה חס׳ במ״א מל׳ וזעם על ברית קודש ״

מתקל עשר סלעין ׃
דדהבא קטרת בוסמיא ׃
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנ
שנתו לעלה ׃ תור חד
בר תורי דכר חד אימר
חד בר שתיה לעלתא ׃
שעיר עזים אחד לחט
לחטאת ׃ צפיר בר עז
עזי חד לחטאתא ׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן חלן ׃
ולנכסת קודשיא תור
תורין תרין דכרין חמ
חמשא גדין חמשא
אימרין בני שנה חמ
חמשא דין קורבן אל
אליאב בר חלן ׃

ביום הרביעי
נשיא לבני ראובן אל
אליצור בן שדיאור ׃
ביומא רביעאה רבא
לבני ראובן אליצור בר
שדיאור ׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומ
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם ׃
מלאים סלת בלולה בש
בשמן למנחה ׃ קורבנ
מגיסתא דכסף חדא
מאה ותלתין סלעין ׃

חוי מתקלא מזרקא
חדא דכספא מתקל
שבעין סלעין בסלעי
קודשא תרויהון מלן
סולתא דפילן במשח
למנחתא ׃ כף אחת
עשרה זהב מלאה ק
קטרת ׃ בזיכא חדא
מתקל עשר סלעין ׃
דדהב קטורת בוסמין ׃
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנ
שנתו לעלה ׃ תור חד
בר תורי דכר חד אימר
חד בר שתיה לעלתא ׃
שעיר עזים אחד לחט
לחטאת ׃ צפיר בר
עזי חד לחטאתא ׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה ק
קרבן אליצור בן שדי
שדיאור ׃ ולנכסת
קודשיא תורין תרין ׃
דכרין חמשא גדין ח
חמשא אימרין בני
שנה חמשא דין קור
קורבן אליצור בר ש
שדיאור ׃

ביום החמישי
נשיא לבני שמעון ש
שלמיאל בן צורי שדי
ביומא חמישאה רבא
לבני שמעון שלמיאל

בר צורי שדי ׃ קרבנו
קערת כסף אחת ש
שלשים ומאה משק
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בש
בשקל הקדש שניהם ׃
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה ׃ קורבניה
מגיסתא דכסף חדא
מאה ותלתין סילעין
הוי מתקלה מזרקא
חדא דכספא מתקל
שבעין סילעין בסילעי
בסילעי קודשא תרי
תרויהון מלן סולתא
דפילן במשח למנחתא ׃
כף אחת עשרה זהב מ
מלאה קטרת ׃ בזיכא
חדא מתקל עשר סי
סילעין דדהב קטורת
בוסמיא ׃ פר אחד בן
בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה ׃
תור חד בר תורי בר תו
דכר חד אימר חד בר
שתיה לעלתא ׃ שעיר
עזים אחד לחטאת ׃
צפיר בר עיזי חד לח
לחטאתא ׃ ולזבח הש
השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני ש
שנה חמשה זה קרבן
שלמיאל בן צורי
שדי ׃ ולנכסת קודשיא

נ״ב פס׳ לא זעיר ולא אריך וסימ׳ לא תרצח ׳ ויולד שמות ׳ כף אחת עשרה זהב ׳ ויאמ׳ חברוהי ׳ מלך דבר אחד ׳ מלך חרמיה אחד ׳
מלך לבנה אחד ׳ שם ארפכשד שלח ׳ תתן להם מגנת לב ׳ לבלגה חמישה עשר ׳ לאמר ששה עשר ׳ גם עבדך נזהר בהם ׳ לאמר לך אתן את
ארץ כנען ׳ דתהלים ׳ וחברו דדה׳ ׳ וסימ׳ תקטל גברא עברא דשם יהב להון בלגה עשרא מן בברא ותלתא מלבין בארעהון דכנענאי ׳ ׳

ביום השמיני ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ ביום השמיני נשיא לבני מנשה ׳ ביום השמיני עצרת תהיה לכם ׳ ביום השמיני שלח משה ׳
וכל אמיצע פס̇ דכו̇ ביום השמיני בט̇ב וביום השמיני ׳ אך בחמשה עשר יום בחדש ׳ ויקרא בספר תורת אלהים ׳׳

תורין תרין דיכרין חמ
חמשא גדיין חמשא
אימרין בני שנה חמ
חמשא הין קורבן על
שלמיאל בר צורישדי ׀ ששי
ביום
הששי נשיא לבני גד
אליסף בן דעואל ׀ ביו
ביומא שתיתאה רבא
לבני גד אליסף בר ד
דעואל ׀ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומ
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה ו
בשמן למנחה ׀ קורבניה
מגיסתא דכסף חדא
תלתין ומאה סילעין ׀
הוי מתקליה מזרקא
חדא דכספא מתקל
שבעין סילעין בסילעי
קודשא תרויהון מלן
סולת דפילן במשח
למנחתא ׀ כף אחת עש
עשרה זהב מלאה קט
קטרת ׀ בזיכא חדא מ
מתקל עשר סילעין
דדהב מליא קטורת ׀
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן ש
שנתו לעלה ׀ תור חד
בר תורי דכר חד אימר
חד בר שתיה לעלתא ׀
שעיר עזים אחד לחט

לחטאת ׀ צפיר בר ע
עזי חד לחטאתא ׀
ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבש
כבשים בני שנה חמש
חמשה זה קרבן אל
אליסף בן דעואל ׀ ו
ולניכסת קודשיא ת
תורין תרין דיכרין חמ
חמשא גדיין חמשא
אימרין בני שנה הין ׀
קורבן אליסף בר דע
דעואל ׀
ביום השביעי נ
נשיא לבני אפרים א
אלישמע בן עמיהוד ׀
ביומא שביעאה רבא
לבני אפרים אלישמע
בר עמיהוד ׀ קרבנו ק
קערת כסף אחת של
שלשים ומאה משק
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בש
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה ב
בשמן למנחה ׀ קורבניה
מגיסתא דכסף חדא
מאה ותלתין סילעין
הוי מתקליה מזרקא
חדא כספא מתקל
שבעין סילעין בסילעי
קודשא תרויהון מלן
סולתא דפילן במשח
למנחתא ׀ כף אחת

עשרה זהב מלאה ק
קטרת ׀ בזיכא חדא
מתקל עשר סילעין ׀
דדהב מליא קטורת ׀
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן ש
שנתו לעלה ׀ תור חד
בר תורי דכר חד אימר
בר שתיה לעלתא ׀ ו
ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן אלישמע בן עמ
עמיהוד ׀ ולניכסת
קודשיא תורין תרין
דיכרין חמשא גדיא
חמשא בני שנה חמשא
הין קורבן אלישמע
בר עמיהוד ׀
ביום השמיני
נשיא לבני מנשה גמ
גמליאל בן פדה צור ׀
ביומא תמינאה רבא
לבני מנשה גמליאל
בר פדה צור ׀ קרבנו ק
קערת כסף אחת שלש
שלשים ומאה משק
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה
למנחה ׀ קורבניה מג
מגיסתא דכסף חדא
מאה ותלתין הוי מת

אלים ׳ מי כמכה באלים חס̇ דחס̇ ׳ וד̇ מלא בתור̇ עזים מאתים ועשרים ׳ קח את אהרן ׳ בנה לי בזה ׳ קדמ̇ ׳ קמאות בקר וחלב צאן עם חלב ׳
ושאר אילם בוק̇ ׳ וג̇ כתב אילם בנב̇ ׳ בכרים ואילם ׳ ופידה אחת לאילם מפה ׳ הלא הדחתם ׳ ו̇ כתב אלים בנבי ובכתו̇ הנחמים באלים ׳
הבו ליי̇ בני אלים ׳ ידמה ליי̇ בבני אלים ׳ משאתו יגורו אלים ׳ ועל אל אלים ׳ ויזבחו ליי̇ זבחים ויעל̇ ׳ ושאר נבי̇ וכתו̇ אילים כת̇ ׳׳

התשיעי כלה מלא במג חס וסימ בשנה החמישית ליהויקים ודקראו יצום באַרבעה לחדש התשיעי בכסלו לישוע התשעי
כל שמות של שבטים חד שדיאור צוריאל צורישדי עמישדי פדהאל פדהצור דאשר ודנפתלי עמינדב עמיהוד

מתקליה מזרקא חד
כספא מתקל שבעין
סילעין בסילעי קודשא
תרויהון מלן סולתא
דפילן במשח למנחתא
כף אחת עשרה זהב מ
מלאה קטרת ביזכא
חדא מתקל עשר סי
סילעין דדהב מליא
קטורת פר אחד בן בק
בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה
תור חד בר תורי דכר חד
אימר חד בר שתיה לע
לעלתא שעיר עזים
אחד לחטאת צפיר
בר עיזי חד לחטאתא
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן פדה
צור ולנכסת קודשיא
תורין תרין דיכרין חמ
חמשא גדיין חמשא
אימרין בני שנה חמשא
דין קורבן גמליאל בר
פדה צור
ביום התשיעי
נשיא לבני בנימן אב
אבידן בן גדעני ביומא
תשיעאה רבא לבני בנ
בנימן אבידן בר גדעני
קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקל

משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בש
בשמן למנחה קורבניה
מגיסתא דכסף חדא
מאה ותלתין סילעין
הוי מתקליה מזרקא
חדא דכסף מתקל סי
שבעין סילעין בסילעי
בסילעי קודשא תר
תרויהון מלן סולתא
דפילן במשח למנח
למנחתא כף אחת
עשרה זהב מלאה קט
קטרת ביזכא חדא
מתקל עשר סילעין
דדהב מליא קטורת
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן ש
שנתו לעלה תור חד
בר תורי דכר חד אימר
חד בר שתיה לעלתא
שעיר עזים אחד לח
לחטאת צפיר בר
עיזי חד לחטאתא
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבש
כבשים בני שנה חמ
חמשה זה קרבן אבידן
בן גדעני ולנכסת ק
קודשיא תורין תרין ד
דיכרין חמשה גדיין
חמשא אימרין בנ

שנא חמשא דין קורבן
אבידן בר גדעני
ביום
העשירי נשיא לבני
דן אחיעזר בן עמי ש
עמי שדי ביום עשי
עשיראה רבא לבני דן
אחיעזר בר עמי שדי
קרבנו קערת כסף ש
שלשים ומאה מש
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה קור
קורבניה מגיסתא ד
דכסף חדא מאה ות
ותלתין סילעין הוי מ
מתקליה מזרקא חדא
כספא מתקל שבעין
סילעין בסילעי קוד
קודשא תרויהון מלן
סולתא דפילן במשח
למנחתא כף אחת
עשרה זהב מלאה
קטרת ביזכא חדא מ
מתקל עשר סילעין
דהבא מליא קטורת
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן ש
שנתו לעלה תור חד
בר תורי דכר חד אימ
חד בר שתיה לעלתא
שעיר עזים אחד לח
לחטאת צפיר בר

העשירי כלה מלא במד חס וסימ התשיעית ליצדקיהו לשכניהו העשרי בשנה העשרי בעשרי בשתי עשרה שנה בעשרי
וכל בעשור מלא במז חס וסימ בעשור לחדש הזה ויקחו להם זיתיכם וכרמיכם יעשר יצאנכם יעשר עשרית והעמר
עשרית בת בתור והעשירית האיפה סלת מלא דמלא בתוך ושאר אורל עשירת בת צביא ובתו עשרית בת והעשרית העמר

שעיר כל ענ׳ הדין ריש פס׳ שעיר ׃ וכל סדר מועד דודבר ושעיר ריש פס׳ במ״ב וסימ׳ וביום הבכורים מהקריבכם ׃
ובעשור לחדש השביעי הזה ׃ ׃ שלשים כלה חס׳ בס״ב מל׳ וסימ׳ ואני לא נקראתי לבוא ׃ ויחלא אסא בשנת ׃ הדה ׃

עִזִּים חד לחטאתא ׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אלים חמשה
עתדים חמשה כבש
כבשים בני שנה חמ׳
זה קרבן אחיעזר בן
עמי שדי ׃ ולניכסת
קודשיא תורין תרין
דיכרין חמשא גדיין
חמשא אימרין בני
שנה חמשא הדין קו׳
קורבן אחיעזר בר ע׳
עמי שדי ׃

ביום עשתי
עשר יום נשיא לבני
אשר פגעיאל בן עכרן ׃
ביומא חד עשר יומא
רבא לבני אשר פגעיאל
בר עכרן ׃ קורבנה קערת
כסף אחת שלשים ו׳
ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים ש׳
שקל בשקל הקדש ש׳
שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה ׃
קורבניה מגיסתא דכ׳
דכסף חדא מאה ותי׳
ותלתין סילעין הוי מ׳
מתקליה מזרקא חדא
כספא שבעין סילעין ׃
בסילעי קודשא תרו׳
תרויהון מלן סולתא
דפילן במשח למנחתא ׃
כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת ׃ בזיכא

חדא מתקל עשר
סילעין דדהב מליא
קטורת ׃ פר אחד בן בו
בקר איל אחד כבש׳
אחד בן שנתו לעלה ׃
תור חד בר תורי דכר
חד אימר חד בר שתיה
לעלתא ׃ שעיר עזים
אחד לחטאת ׃ צפיר
בר עזי חד לחטאתא ׃
ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה
קרבן פגעיאל בן עכרן ׃
ולניכסת קודשיא תו׳
תורין תרין דיכרין תרי׳
חמשא גדיין חמשא
אימרין בני שנא חמ׳
חמשא הדין קורבן פ׳
פגעיאל בר עכרן ׃

ביום
שנים עשר יום נשיא
לבני נפתלי אחירע בן
עינן ׃ ביומא תרין עשר
יומא רבא לבני נפתלי
אחירע בר עינן ׃ קרבנו
קערת כסף אחת שלו׳
שלשים ומאה משקו׳
משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בש׳
בשקל הקדש שניהם ׃
מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה ׃ קורבני׳
מגיסתא דכסף חדא

מאה ותלתין סילעין ו׳
הוי מתקליה מזרקא
חדא כספא מתקלה ע׳
שבעין סילעין בסלעי
קודשא תרויהון מלן
סולתא דפילן במשח
למנחתא ׃ כף אחת ע׳
עשרה זהב מלאה
קטרת ׃ בזיכא חדא
מתקל עשר סילעין ׃
דדהב מליא קטורת ׃
פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן ש׳
שנתו לעלה ׃ תור חד
בר תורי דכר חד אימר
חד בר שתיה לעלתא ׃
שעיר עזים אחד לחט׳
לחטאת ׃ צפיר בר עזי
חד לחטאתא ׃ ולזבח
השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני ש׳
שנה חמשה זה קרבן
אחירע בן עינן ׃ ולני׳
ולנכסת קודשיא תורי׳
תרין דיכרין חמשא
גדיין חמשא אימרין
בני שנה חמשא הדין
קורבן אחירע בר ע׳
עינן ׃ שביעי
זאת חנכת המזבח ביום
המשח אתו מאת נש׳
נשיאי ישראל קערת
כסף שתים עשרה
מזרקי כסף שנים ע׳

כל קר׳ זבח השלמים ולזבח השלמים בתור׳ בכ״ז זבח שלמים וסימ׳ ואם זבח שלמים קרבנו ׃ ואם מן הצאן קרבנו מן הק׳
לזבח שלמים תנו׳ ׃ וכי תזבחו זבח שלמים ליי׳ ׃ ואיש כי יקריב זבח שלמים ליי׳ לפלא ׃ ועשיתם עזים אחד לחטאת ׃ ואת האיל
יעשה זבח שלמים ׃ ואם מן הבקר הוא יקריב ׃ ׃ ביום ב׳ ריש פס׳ בע׳ וסימ׳ ביום עשתי עשר יום ׃ ביום שנים עשר יום ׃ ׃

מדבר ה׳ וסימ׳ ישלא ידי לעשות · ובבא משה אל אהל מועד · ויכל משה מדבר אתם · ועתה דעי וראי מה תעשי · ואשמע
מדבר אלי מהבית · ותבא בי רוח ותעמידני · אהבת רע מטוב שקר · צער לסונך פרע ושטתיך · ג׳ · ובבא ב׳ חס לתגי · אל אהל · ג׳

עשר כפות זהב שתים
עשרה ׃ דא חנכת
מדבחא ביומא דרבו
יתיה מן רברבי ישראל
מגיסי דכספא תרתין
עשרי מזרקי דכספא
תרי עשר בזיכי דדהבא
תרתא עשרי ׃ שלשים
ומאה הקערה האחת
כסף ושבעים המזרק
האחד כל כסף הכלים
אלפים וארבע מאות
בשקל הקדש ׃ מאה
ותלתין סילעין הוי מ
מתקלא דמגיסתא חדא
דכספא ושבעין דמה
דמזרקא חד כל כסף
מניא תרין אלפין וא
וארבע מאה בסילעי
קודשא ׃ כפות זהב ש
שתים עשרה מלאת
קטרת עשרה עשרה
הכף בשקל הקדש כ
כל זהב הכפות עשרים
ומאה ׃ בזיכי דדהבא
תרתא עשרי מליין קט
קטרת בוסמיא מתקל
עשר סילעין הוי מת
מתקלא דבזיכא בס
בסילעי קודשא כל
דהב בזיכיא מאה ועש
ועשרין ׃ כל הבקר
לעלה שנים עשר פ
פרים אילים שנים עש
עשר כבשים בני שנה

שנים עשר ומנחתם
ושעירי עזים שנים ע
שנים עשר לחטאת ׃
כל תורי לעלתא תרין
עשר תורין דכרין ת
תרין עשר ומנחתהון
וצפירי בני עזי תרי
עשר לחטאתא ׃ וכל
בקר זבח השלמים ע
עשרים וארבעה פרים
אילם ששים עתדים
ששים כבשים בני שנה
ששים זאת חנכת המ
המזבח אחרי המשח
אתו ׃ וכל תורי לנכסת
קודשיא עשרין וארב
וארבעה תורין דכרין
שיתין גדיי שיתין א
אימרין בני שנא שי
שיתין דא חנכת מד
מדבחא בתר דרבו יתי
ובבא משה אל אהל
מועד לדבר אתו וישמ
וישמע את הקול מ
מדבר אליו מעל הכ
הכפרת אשר על ארן
העדת מבין שני הכר
הכרבים וידבר אליו ׃
ובמיעל משה למשכן
זימנא למללא עמיה
ושמע ית קליה דמתמ
דמתמליל עמיה מ
מעלוי כפורתא די על
ארונא דסהדותא מבין
תרין כרוביא ומתמלל

עמיה ׃

פ פ פ

ח וידבר יהוה אל משה
לאמר ׃ ומליל יי עם
משה למימר ׃ דבר
אל אהרן ואמרת א
אליו בהעלתך את
הנרת אל מול פני מ
המנורה יאירו שבעת
הנרות ׃ מליל עם בנ
אהרן ותימר ליה בא
באדלקותך ית בוציני
לקביל אפי מנרתא
יהון מנהרין שבעא
בוציניא ׃ ויעש כן א
אהרן אל מול פני המ
המנרה העלה נרתיה
כאשר צוה יהוה את
משה ׃ ועבד כן אהרן
לקביל אפי מנרתא
יהון מנהון כמא דפקיד
יי ית משה ׃ וזה מעשה
המנרה מקשה זהב
עד ירכה עד פרחה
מקשה היא כמראה
אשר הראה יהוה את
משה כן עשה את ה
המנרה ׃ ודין עובד מ
מנרתא נגידא דדהב
עד שידה עד שושנהא
נגידא היא כחיזו די
אחזי יי ית משה כן
עבד ית מנרתא ׃
וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃

וכל ט׳ ריש פס׳ בספר׳ וסימ׳ וכל תרומה לכל קדשי בני · וכל בקר זבח השלמים · וכל ישרא׳ סביבתיהם נסו · וכל כלי פתוח אשר אין
וכל אשר יגע על פני השדה · וכל אשר יגע בו הטמא יטמא · וכל הטף בנשים · וכל בגד וכל כלי עור · וכל בת יורשת נחלה · הברות ב׳
מלא בתור׳ וסימ׳ על המנורה הטהרה · בהעלתך את הנרת · תנו דפס׳ · וכל צבי ובת׳ דבות מלא במא חס והפרח ות נרת׳ דמלכים

עבדת יי̇ ג̇ וסימ̇ והניף אהרן את הלוים · בעלתיבו ובזבחיכו · דיהושע · ותכן כל עבדת יי̇ · אצ̇ד̇ · ו̇ · הקדשתי ו̇ וסימנ̇
הקדשתי לי כל בכור · וחברו · את הכסף זאת הבית · דמלכי̇ · והבדתי את ישראל · דמלכי̇ · ובתשוקים · דה̇ · וחד והקדשתי מעל אדמתו · דדה̇ ·

ומליל יי̇ עם משה
למימר׃ קח את הלוים
מתוך בני ישראל
וטהרת אתם׃ קריב ית
ליואי מגו בני ישראל
ותדכי יתהון׃ וכה ת̇
תעשה להם לטהרם
הזה עליהם מי חטאת
והעבירו תער על כל
בשרם וכבסו בגדיהם
והטהרו׃ וכדין תעבד
לדכואיהון אדי עליה̇
עליהון מיא דחטאתא
ויעברון מספר על כל
בסריהון ויחורון ית̇
לבושיהון וידכון׃ ו̇
ולקחו פר בן בקר
ומנחתו סלת בלולה
בשמן ופר שני בן בקר
תקח לחטאת׃ ויסבון
תור בר תורי ומנחתיה סולתא
דפילא במשח ותור
תנין בר תורי תיסב ז̇
לחטאתא׃ והקרבת
את הלוים לפני אהל
מועד והקהלת את
כל עדת בני ישראל׃
ותקריב ית ליואי קדם
משכן זימנא ותכנוש
ית כל כנישתא דבני י̇
ישראל׃ והקרבת את
הלוים לפני יהוה וס̇
וסמכו בני ישראל
את ידיהם על הלוים׃
ותקריב ית ליואי קדם

יי̇ ויסמכון בני ישראל
ידיהון על ליואי׃ והנ̇
והניף אהרן את הלוים
תנופה לפני יהוה מאת
בני ישראל והיו לע̇
לעבד את עבדת יהוה׃
וירים אהרן ית ליואי
ארמא קדם יי̇ מן בני
ישראל ויהון למפלח
ית פולחנא דיי̇׃ והל̇
והלוים יסמכו את
ידיהם על ראש הפר̇
הפרים ועשה את הא̇
האחד חטאת ואת
האחד עלה ליהוה
לכפר על הלוים׃ ול̇
וליואי יסמכון ית
ידיהון על ריש תורין
ועביד ית חד חטאתא
וית חד עלתא קדם
יי̇ לכפרא על ליואי׃
והעמדת את הלוים
לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם תנופה
לפני יהוה׃ ותקים ית
ליואי קדם אהרן וק̇
וקדם בנוהי ותרים י̇
יתהון ארמא קדם י̇
יי̇׃ והבדלת את הלוי̇
הלוים מתוך בני יש̇
ישראל והיו לי הלוים
הלוים׃ ותפריש ית
ליואי מגו בני ישראל
ויהון משמשין קדמי
ליואי׃ ואחרי כן יבאו

הלוים לעבד את אהל
מועד וטהרת אתם
והנפת אתם תנופה׃ ו̇
ובתר כן ייעלון ליואי
למפלח ית משכן ז̇
זימנא ותדכי יתהון ו̇
ותרים יתהון ארמא׃
כי נתנים נתנים המה
לי מתוך בני ישראל
תחת פטרת כל רחם בכ̇
בכור כל מבני ישראל
לקחתי אתם לי׃ ארי
מסירין יהיבין אינון
קדמי מגו בני ישראל
חלף פתח כל וולדא
בוכרא כולא מבני יש̇
ישראל קריבית יתהון
לפולחני׃ כי לי כל ב̇
בכור בבני ישראל בא̇
באדם ובבהמה ביום ה̇
הכתי כל בכור בארץ מ̇
מצרים הקדשתי אתם
לי׃ ארי דילי כל בוכרא
בבני ישראל באינשא
ובבעירא ביומא דק̇
דקטלית כל בוכרא
בארעא דמצרים א̇
אקדישית יתהון קדמי
ואקח את הלוים תחת
כל בכור בבני ישראל׃ לוי
וקריבית ית ליואי ח̇
חלף כל בוכרא בבני י̇
ישראל׃ ואתנה את
הלוים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני יש̇

ואתנה כל שפטים ושמרו̇ ואתנה מלעי̇ במ̇א מלר̇ ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי · וכל שאר זבי̇ ואורו̇ דבות מלר̇ במ̇א
מלע̇ ואתנה את הלוים נתנים לאהרן · וכל כתיב̇ דבות מלעי̇ בפ̇א מלר̇ שאל ממצי ואתנה גוים נחלתך · וכה ב̇ ריש פס
וסימ̇ וכה תעשה להם לטהרם · וכה אמר שמעו בקללו · והקהלת · בהקשתה · במתכנתה · בבעתה · ימעתה · בראותה · בלה לדבו ·

ולכפר ג וסימ׳ ואתנה את הלוים נתנים לאהרן ואהרן ובניו מקטירים שבעים שבעים נחתך וכל עדת ג וסימ׳ ויעש
משה ואהרן וכל׳ והמלך שלמה וכל עדת ישראל וחברו דדה׳ אנך כמשמרתם ב אחס ואם מל׳ ככה תעשה מלבד התיחשם׳

ישראל לעבד את עבד
עבדת בני ישראל בא
באהל מועד ולכפר
על בני ישראל ולא יז
יהיה בבני ישראל נגף
בגשת בני ישראל אל
הקדש ויהבית ית
ליואי יהיבין לאהרן ו
ולבנוהי מגו בני ישרא׳
למיפלח ית פולחן בני
ישרא׳ במשכן זימנא
ולכפרא על בני ישרא׳
ולא יהי בני ישרא׳ מח
מותא במיקרב בני ית
ישרא׳ לקודשא ויעש
משה ואהרן וכל עדת
בני ישראל ללוים כנ
ככל אשר צוה יהוה
את משה ללוים כן עו
עשו להם בני ישראל
ועבד משה ואהרן וכל
כנישתא דבני ישראל
לליואי ככל דפקיד
יי׳ ית משה לליואי כן
עבדו בני ישרא׳ ויתח
ויתחטאו הלוים ויכב
ויכבסו בגדיהם וינף
אהרן אתם תנופה לפני
לפני יהוה ויכפר עליו
עליהם אהרן לטהרם
ודכיאו ליואי וחוורו
לבושיהון וארים יתהו׳
ארמא קדם יי׳ וכפר
עליהון אהרן לדכואו
לדכואיהון ואחרי כן

באו הלוים לעבד את
עבדתם באהל מועד
לפני אהרן ולפני בניו
כאשר צוה יהוה את
משה על הלוים כן ע
עשו להם ובתר כן
ובתר כן עלו ליואי לי
למיפלח ית פולחנהון
במשכן זימנא קדם יי׳
אהרן וקדם בנוהי כמ׳
כמא דפקיד יי׳ ית מ
משה על ליואי כן עו
עבדו להון

וידבר יהוה
אל משה לאמר ומלו
ומליל יי׳ עם משה
למימר זאת אשר
ללוים מבן חמש ועש
ועשרים שנה ומעלה
יבוא לצבא צבא בעבדת
אהל מועד דא די ליו
לליואי מבר חמש וע
ועשרין שנין ולעילא
ייתי לחילא חילא כ
בפולחן משכן זימנא
ומבן חמשים שנה
ישוב מצבא העבדה
ולא יעבד עוד ומבר
חמשין שנין יתוב מ
מחיל פולחנא ולא
יפלח עוד ושרת את
אחיו באהל מועד לש
לשמר משמרת ועב
ועבדה לא יעבד ככה
תעשה ללוים במש

במשמרתם וישמש
ית אחוהי במשכן זימ
זימנא למיטר מטרת
ופולחנא לא יפלח
כדין תעביד לליואי
במטרתהון

ט

וידבר יהוה
אל משה במדבר סיני
בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים בחדש
הראשון לאמר ומלי
ומליל יי׳ עם משה
במדברא דסיני בשתא
תניתא למפקהון מ
מארעא דמצרים כז
בירחא קדמאה למי
למימר ויעשו בני יש
ישראל את הפסח
במועדו ויעבדון בני ישר
ית גזירת פיסחא בזימ
בזימניה בארבעה
עשר יום בחדש הזה
בין הערבים תעשו או
אתו בארבעה עשרא
יומא בירחא הדין בין
שימשיא תעבדון ית
יתיה בזימניה ככל
גזירתיה וככל דחזי
ליה תעבדון יתיה וי
וידבר משה אל בני
ישראל לעשת הפסח
ומליל משה
עם בני ישראל למע
למיעבד פיסחא ויע
ויעשו את הפסח

ובדרך ד׳ וסימ׳ והאיש אשר הוא טהור׳ וילך בדרך אביו ובדרך אמו׳ דמלכים׳ ב׳ בו׳ אשרי האיש אשר לא הלך בעצת
יאכלהו ד׳ וחס וסימ׳ על מצות ומררים יאכלהו וחברו׳ ובשלו את הבשר׳ כי מאספיו יאכלהו וחללו׳ הקריב ל׳ רבות

בראשון בארבעה עשר
עשר יום לחדש בין ה
הערבים במדבר סיני
ככל אשר צוה יהוה את
את משה כן עשו בני
ישראל׃ ועבדו ית פ
פיסחא בניסן בארבעת
עסרא יומא לירחא
בין שמשיא במדברא
דסיני ככל דפקיד יי׃
ית משה כן עבדו בני
ישראל׃ ויהי אנשים
אשר היו טמאים לנ
לנפש אדם ולא יכלו ל
לעשת הפסח ביום ה
ההוא ויקרבו לפני מ
משה ולפני אהרן ביום
ההוא׃ והוו גבריא די
הוו מסאבין לטמיא
נפשא דאינשא ולא
יכילו למעבר פיסחא
ביומא ההוא וקריבו
קדם משה וקדם אהרן
ביומא ההוא׃ ויאמרו
האנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לנפש
אדם למה נגרע לבלתי
הקרב את קרבן יהוה
במעדו בתוך בני ישר
ישראל׃ ואמרו גבריא
האינון ליה אנחנא
מסאבין לטמי נפשא
דאינשא למא יתמנע
בדיל דלא לקרבא ית
קורבנא דיי בזמניה

בגו בני ישראל׃ ויאמר
אלהם משה עמדו וא
ואשמעה מה יצוה
יהוה לכם׃ ואמר להון
משה אוריכו עד ד
דאשמע מה דאית
דאתפקד מימרא ד
דיי על דילכון׃

וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי עם משה
למימר׃ דבר אל בני
ישראל לאמר איש א
איש כי יהיה טמא ל
לנפש או בדרך רחקה
לכם או לדרתיכם וע
ועשה פסח ליהוה׃ מ
מליל עם בני ישראל
למימר גבר גבר אר
יהא מסאב לטמי נ
נפשא דאינשא או ב
באורחא רחיקא לכון
או לדריכון ויעבד
פיסחא קדם יי׃ בחדש
השני בארבעה עשר
יום בין הערבים יעשו
אתו על מצות ומררים
יאכלהו׃ בירחא תניינא
בארבעא עשרא יומא
בין שמשיא יעבדון
יתיה על פטיר ומררין
ייכלוניה׃ לא ישאירו
ממנו עד בקר ועצם
לא ישברו בו ככל חקת
הפסח יעשו אתו׃ לא

ישארון מיניה עד
צפרא וגרמא לא ית
יתברון ביה ככל גזירת
פיסחא יעבדון יתיה׃
והאיש אשר הוא
טהור ובדרך לא היה
וחדל לעשות הפסח
ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה כי קרבן יהוה
לא הקריב במעדו ח
חטאו ישא האיש ה
ההוא׃ וגברא דהוא
דכי ובאורח לא הוה
ויתמנע מלמעבד
פיסחא וישתיצי אנש
ההוא מעמיה ארי
קורבנא דיי לא קריב
בזמניה חוביה יקבל
גברא ההוא׃ וכי יגור
אתכם גר ועשה פסח
ליהוה כחקת הפסח
וכמשפטו כן יעשה
חקה אחת יהיה לכם
ולגר ולאזרח הארץ׃
וארי יתגייר עמכון גי
גיורא ויעבד פיסחא
קדם יי כגזירת פיסחא
וכדחזי ליה כן יעביד
קיימא חדא יהי לכון
ולגיורא ולייציבא ד
דארעא׃ ישראל
וביום הקים י
את המשכן כסה הענן
את המשכן לאהל
העדת ובערב יהיה על

ההמה יב׳ וסימ׳ ויאמרו האנשים ההמה אליו׳ הוא הסיר את הבמות׳ והיה כי תרבו׳ כי בימים ההמה צאם יי׳ בימים ההמה
ילכו בית יהודה על בית׳ יתמהו הנביאים׳ וגם על העבדים׳ כי הנה בימים ההמה׳ יחזיקו עשרה אנשים׳ מגפתיו הסוסי ראיתי ביהודה
ובערב ד׳ וסימ׳ ובערב תהיה על המשכן׳ ובערב תאמר מי יתן ערב׳ ובערב חתרתי לי בקיר ביד׳ ומקטירים ליי עלות בבקר בבקר

ויש ו׳ ויש פס וסימ׳ ויש אשר יהיה הענן וחבריו ויש תקוה לאחריתך נאם ויש אשר אמרו בנינו שדתינו וכרמינו לוינו
העלות ב׳ ומלא וסימ׳ ולפי העלות הענן עם העלות הגולה מבבל דעזרא ובמקום ב׳ וסימ׳ ישכן שם ובמקום גדולים

המשכן כמראה אש
עד בקר׃ וביומא דא
דאיתקם ית משכנא
חפא ענא ית משכנא
דסהדותא וברמשא
הוי על משכנא כחיזו
אישתא עד צפרא׃ כן
יהיה תמיד הענן יכס
יכסנו ומראה אש לי
לילה׃ כן הוי תדירא
ענא חפי יה וחיזו א
אישתא בליליא׃ ולפי
העלות הענן מעל הא
האהל ואחרי כן יסעו
בני ישראל ובמקום
אשר ישכן שם הענן
שם יחנו בני ישראל׃
ולפום איסתלקות
ענא מעילוי משכנא
ובתר כן נטלין בני יש
ישראל ובאתרא די שרי
ענא תמן שרן בני יש
ישראל׃ על פי יהוה יס
יסעו בני ישראל ועל
פי יהוה יחנו כל ימי
אשר ישכן הענן על
המשכן יחנו׃ על מימרא
דיי נטלין בני ישראל
ועל מימרא דיי שרן
כל יומי די שרי ענא
על משכנא שרן׃ ובהא
ובהאריך הענן על ה
המשכן ימים רבים וש
ושמרו בני ישראל
את משמרת יהוה ולא

יסעו׃ ובאורכות ע
ענא על משכנא יומ
יומין סגיאין ויטרון
בני ישראל ית מטרת
מימרא דיי ולא נטלו
נטלין׃ ויש אשר
יהיה הענן ימים מספר
על המשכן על פי יה
יהוה יחנו ועל פי יהוה
יסעו׃ ואית די הוי ענ
ענא יומין דמנין ע
על משכנא על מימרא
דיי נטלין ועל מימרא
דיי שרן׃ ויש אשר
יהיה הענן מערב ועד
בקר ונעלה הענן בבקר
ונסעו או יומם ולילה
ונעלה הענן ונסעו׃ ואי
ואית דהוי ענא מרמ
מרמשא ועד צפרא
ומסתלק ענא בצ
בצפרא ונטלין או יממ
ולילי ומסתלק ענא
ונטלין׃ או ימים או
חדש או ימים בהאריך
הענן על המשכן לשכ
לשכן עליו יחנו בני יש
ישראל ולא יסעו ובה
ובהעלתו יסעו׃ או יו
תרין יומין או ירחא
או עידן בעידן באורכו
ענא על משכנא לא
לאשראה עלוהי יש
ישרון בני ישראל ולא
נטלין ובאיסתלקותיה

נטלין׃ על פי יהוה י
יחנו ועל פי יהוה יס
יסעו את משמרת א
יהוה שמרו על פי
יהוה ביד משה׃ על
מימרא דיי שרן ועל
מימרא דיי נטלין ית
מטרת דיי נטרין על
מימרא דיי בידא דמ
דמשה׃

רביעי

וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ומליל
יי עם משה למימר׃
עשה לך שתי חצוצרת
כסף מקשה תעשה
אתם והיו לך למקרא
העדה ולמסע את
המחנות׃ עביד לך ת
תרתין חצוצרן דכסף
נגיד תעביד יתהון ויה
ויהון לך לערעא כנ
כנישתא ולאטלא ית
משריתא׃ ותקעו בהן
ונועדו אליך כל העדה
אל פתח אהל מועד׃
ויתקעון בהון ויזדמנון
לותך כל כנישתא לתר
לתרע משכן זמנא׃ ו
ואם באחת יתקעו ונו
ונועדו אליך הנשיאים
ראשי אלפי ישראל׃
ואם בחדא יתקעון וי
ויזדמנון לותך רברב
רישי אלפיא דישראל׃
ותקעתם תרועה ונסעו

וכי תבאו ב׳ ריש פס׳ וסימ׳ וכי תבאו מלחמה בארצכם ׳ ונשעתם כל עץ מאכל ׳׳ ׳ הצר ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ אין שלום מן הצר ׳
על הצר הצרר אתכם ׳ כי אין הצר שוה ׳ בתר פתח ׳׳ ׳ ׳ ובראשי ב׳ וסימ׳ וביום שמחתכם ובמועדיכם ׳ ובראשי חדשיכם תקריבו ׳׳

המחנות החנים תימנה
קדמיה : ותתקעון יבבא
ויטלון משריתא דשרן
דשרן קידומא : ותקע
ותקעתם תרועה שנית
שנית ונסעו המחנות
החנים תימנה תרועה
יתקעו למסעיהם : ויי
ויתקעון יבבא תניינא
ויטלון משריתא דיש
דשרן דרומא יבבא
יתקעון למטלניהון : ו
ובהקהיל הקהל תתקע
תתקעו ולא תריעו : וב
ובמיכנש ית קהלא
תתקעון ולא תיבבון : ו
ובני אהרן הכהנים ית
יתקעו בחצצרות והיו
לכם לחקת עולם לדרת
לדרתיכם : ובני אהרן
כהניא יתקעון בחצצ
בחצצרתא ויהיין לכ
לכון לקים עלם לדרי
לדריכון : וכי תבאו מלח
מלחמה בארצכם על
הצר הצרר אתכם והר
והרעתם בחצצרת
ונזכרתם לפני יהוה א
אלהיכם ונושעתם מא
מאיביכם : וארי תעלון
לאגחא קרבא בארעכ
בארעכון על מעיקי
דמעיקין לכון ותיבבון
בחצצרתא ויעול דוכ
דוכרנכון לטבא קדם

יי קדם אלהכון ותתפ
ותתפרקון מסנאיכון :
וביום שמחתכם ובמ
ובמועדיכם ובראשי ח
חדשיכם ותקעתם בח
בחצצרת על עלתיכם
ועל זבחי שלמיכם וה
והיו לכם לזכרון לפני
יהוה אלהיכם אני א
יהוה אלהיכם : וביומא
חדותכון ובמועדיכון
ובישי ירחיכון ותיב
ותיבבון בחצצרתא
על עלותיכון ועל נ
נכסת קודשיכון ויה
ויהיין לכון לדוכרנא
קדם אלהכון אנא יי א
אלהכון : חמישי
ויהי בשנה הש
השנית בחדש השני ב
בעשרים בחדש נעלה
הענן מעל משכן הע
העדת : והוה בשתא תנ
תנייתא בירחא תניינא
בעסרין בירחא איס
איסתלק עננא מעלוי
משכנא דסהדותא : ויס
ויסעו בני ישראל למ
למסעיהם ממדבר
סיני וישכן הענן במ
במדבר פארן : ונטלו ב
בני ישראל למטלניהון
ממדברא דסיני ושרא
עננא במדברא דפארן :
ויסעו בראשנה על פי

יהוה ביד משה : ונטלו
בקדמיתא על מימרא
דיי בידא דמשה : ויס
ויסע דגל מחנה בני
יהודה בראשנה לצב
לצבאתם ועל צבאו
נחשון בן עמינדב : ונ
ונטל טיקס משריתא
דבני יהודה בקדמיתא
לצבאתם ועל חיליה
נחשון בר עמינדב : וע
ועל צבא מטה בני יש
יששכר נתנאל בן צו
צוער : ועל חילא דש
דבני יששכר נתנאל
בר צוער : ועל צבא מ
מטה בני זבולן אליאב
בן חלן : ועל חילא ד
שבטא דבני זבולן א
אליאב בר חלן : והורד
המשכן ונסעו בני גרשו
גרשון ובני מררי נשאי
המשכן : ומתפרק מש
משכנא ויטלון בני ג
גרשון ובני מררי נטלי
משכנא :
ונסע דגל מח
מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליצור בן
שדיאור : ונטיל טיקס
משריתא ראובן לחי
לחיליהון ועל חיליה
אליצור בר שדיאור :
ועל צבא מטה בני ש
שמעון שלמיאל בן

כל מנין כל במה ב׳ב׳ וסימ׳ בארבעה עשר יום בחדש הזה ׳ בעשרים בחדש נעלה הענן ׳ בחמשה עשר יום בחדש השמיני ׳
ובן העשה בשבעה בחדש מאיש שוגה ׳ וישבו כל העם ברחוב ׳ דעזרא ׳׳ ׳ חדשיכם ג׳ ב׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ וביום שמחתכם
ובמועדיכם ׳ ובראשי חדשיכם תקריבו ׳ חדשיכם ומועדיכם שנאה ׳ קדמ׳ חס׳ ׳׳ והורד ב׳ וסימ׳ המשכן ׳ והורד גאון אשור ׳׳

הקהתים ג̇ וסימ׳ ונסעו הקהתים נשאי המקדש ׳ והאנשים עשים באמונה ׳ ויקומו הלוים מן בני הקהתים ׳׳׳ מאסף ד̇ וסימ׳
מאסף לכל המחנות ׳ ואין איש מאסף אתם ׳ ואין איש מאסף אתי ׳ ונפל נבלת האדם ׳׳׳ דבר טוב ב̇ על ישראל ׳ דבר טוב על המלך ׳

צורי שדי׃ ועל חילא ד
שיבטא דבני שמעון׃
שלומיאל בר צורי שדי׃
ועל צבא מטה בני גד
אליסף בן דעואל׃ ועל
ועל חילא שיבטא
דבני גד אליסף בר דע
דעואל׃ ונסעו הקהתים
נשאי המקדש והקי
והקימו את המשכן ע
עד באם׃ ונטלין בני קה
קהת נטלי מקדשא
ומקימין ית משכנא
עד מיתיהון׃
ונסע דגל
מחנה בני אפרים לצב
לצבאתם ועל צבאו
אלישמע בן עמיהוד׃
ונטיל טיקס משירית
בני אפרים לחיליהון
ועל חיליה אלישמע
בר עמיהוד׃ ועל צבא
מטה בני מנשה גמליא
גמליאל בן פדה צור׃
ועל חילא שיבטא ב
דבני מנשה גמליאל
בר פדה צור׃ ועל צבא
מטה בני בנימן אבידן
בן גדעני׃ ועל חילא
שיבטא דבני בנימן א
אבידן בר גדעני׃
ונסע ד
דגל מחנה בני דן מאסף
לכל המחנת לצבאתם
ועל צבאו אחיעזר בן

עמי שדי׃ ונטיל טיקס
משירית בני דן מכנש
לכל משיריתא לחילי
לחיליהון ועל חיליה
אחיעזר בר עמי שדי׃
ועל צבא מטה בני א
אשר פגעיאל בן עכרן׃
ועל חילא שיבטא
דבני אשר פגעיאל בר
עכרן׃ ועל צבא מטה
בני נפתלי אחירע בן
עינן׃ ועל חילא שיב
שיבטא דבני נפתלי
אחירע בר עינן׃ אלה
מסעי בני ישראל לצ
לצבאתם ויסעו׃ ואית
אילין מטלני בני ישר
ישראל לחיליהון ונט
ונטלו׃
ויאמר משה לחבב בן
רעואל המדיני חתן מ
משה נסעים אנחנו
אל המקום אשר אמ
אמר יהוה אתו אתן
לכם לכה אתנו והטבנו
לך כי יהוה דבר טוב על
ישראל׃ ואמר משה
לחבב בר רעואל מדי
מדינאה חמוהי דמשה
נטלין אנחנא לאתרא
דאמר יי יתיה אתן׃
לכון איתא עמנא ונ
ונוטיב לך ארי יי מ
מליל לאיתאה טבתא
על ישראל׃ ויאמר

אליו לא אלך כי אם
אל ארצי ואל מולדתי
אלך׃ ואמר ליה לא איז
איזיל אלהין לארעי
ולילדותי איזיל׃ וי
ויאמר אל נא תעזב
אתנו כי על ידעת חנ
חנתנו במדבר והיית
לנו לעינים׃ ואמר לא
כען תשבוק יתנא ארי
על כן ידעתא כד הוינ
שרן במדברא וגבורא
דאיתעבידא לנא חזיתא
בעינך׃ והיה כי תלך
עמנו והיה הטוב ההוא
אשר ייטיב יהוה עמנו
והטבנו׃ ויהי ארי תה
תיזיל עימנא ויהי טו
טבתא ההיא די יוטיב
יי עימנא ונוטיב לך׃ וי
ויסעו מהר יהוה דרך
שלשת ימים וארון ב
ברית יהוה נסע לפניהם
דרך שלשת ימים ואר
לתור להם מנוחה׃ ועננ
ונטלו מטורא דאיתג
דאיתגלי עלוהי יקרא
דיי מהלך תלתא יומין
לאתקנא להון אתר
בית מישרי׃ וענן יהוה
עליהם יומם בנסעם מ
מן המחנה׃ ועננא די
יקרא דיי עליהון ביו
ביממא במיטלהון מן
משריתא׃

ז̇ שמיהן צבוין מלא ול זוגה וסימ׳ צמדוד ובוש ילד את צמדוד דה׳ ׳ גדעוני ועל צבא מטה בני בנימן ׳ יאושיהו בראשית
ממלכת יהויקים בן ׳ ועזריהו בן עודד ׳ בוני מן הלוים שמעיהו ׳ הקהלת הכל הבלים אמר ׳ יבוזיה אשרלו ׳׳׳ ויסעו ב̇ חד ראש
וחד סוף וסימ׳ אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ׳ ויסעו ויהי תחתי ׳ וחד ויסעו ׳ דבר אל בני ישראל ויסעו ׳׳׳ ועגן ל דפו ׳׳

קומה ב׳ מלר׳ וסימ׳ ויהי בנסע הארן ויאמר׳ קומה יי׳ להים לנוחך · ובל תהלי׳ דבות מלר׳ במ״א מלע׳ זקומה בעזרתי׳
שובה ה׳ מלר׳ וסימ׳ ובנחה יאמר שובה יי׳ · מחיתי כעב פשעיך · שובה יי׳ חלצה נפשי · שובה יי׳ עד מתי · את שבית צו ··

ויהי בנסע הארן ויא
ויאמר משה קומה
יהוה ויפצו איביך וינ
משנאיך מפניך והה
והוה במיטל ארונא
ואמר משה אתגלי יי
ויתבדרון שנאך ויתע
ויערקון בעלי דבבך ו
מן קדמך ובנחה יא
יאמר שובה יהוה רבב
רבבות אלפי ישראל
ובמישריה הוה אמר תו
תוב יי שרי ביקרך בגו
רבבתא אלפיא דישראל

ויהי העם כמתאננים
רע באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער
בם אש יהוה ותאכל
בקצה המחנה והוה
עמא כד מסתקפין כיש
קדם יי ושמיע יי ותקיף
רוגזיה ודליקת בהון יי
אישתא מן קדם יי וש
ושיציאת בסייפי משריתא
ויצעק העם אל משה
ויתפלל משה אל יהוה
ותשקע האש וצווח
עמא קדם יי משה
קדם יי ואשתקעת א
אישתא ויקרא שם
המקום ההוא תבערה
כי בערה בם אש יהוה
וקרא שמא דאתרא
ההוא דליקתא ארי

דליקת בהון אישתא
קדם יי והאספסף א
אשר בקרבו התאוו
תאוה וישבו ויבכו גם
בני ישראל ויאמרו
מי יאכלנו בשר וע
וערבביא די ביניהון ש
שאילו שאילתא ותב
ותבו ובכו אף בני ישראל
ואמרו מאן יוכלננא
בישרא זכרנו את הד
הדגה אשר נאכל במ
במצרים חנם את הק
הקשאים ואת האבט
האבטחים ואת החציר
ואת הבצלים ואת הש
השומים דכירנא אנחנ
ית נוניא דהוינא אכ
אכלין במצרים מגן ית
בוציניא וית אבטיחיא
וכרתי ובצלי ותומי
ועתה נפשנו יבשה
אין כל בלתי אל המן ע
עינינו וכען נפשנא י
תאיבא לית כל מדעם
אלהין למנא עיננא
והמן כזרע גד הוא וע
ועינו כעין הבדלח ומ
ומנא כבר זרע הוא וח
וחיזו כחיזו בדולחא
שטו העם ולקטו וט
וטחנו ברחים או דכו
במדכה ובשלו בפרור
ועשו אתו עגות והיה
טעמו כטעם לשד הש

ששי

השמן שייטין עמא
ולקטין דצבי טחין
בריחיא אודצבי דאי
דאין במדוכתא ומב
ומבשלין ליה בקדירא
ועבדין יתיה גריצן וה
והוי טעמיה כטעם ח
דליש במשחא וברד
וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן עליו
וכד נחית טלא על מש
משריתא בליליא נח
נחית מנא עלוהי וית
וישמע משה את העם
בכה למשפחתיו איש
לפתח אהלו ויחר את
יהוה מאד ובעיני מש
משה רע ושמע מש
משה ית עמא בכן
לזרעייתהון גבר לתרע
משכניה ותקיף רוגזא
דיי לחדא ובעיני מש
משה ביש ויאמר
משה אל יהוה למה
הרעת לעבדך ולמה
לא מצאתי חן בעיניך
לשום את משא כל
העם הזה עלי ואמר
משה קדם יי למה א
אבאישתא לעבדך ו
ולמה לא אשכחית
רחמין בעינך לשואה
מטול דכל עמא הדין
עלי האנכי הריתי את
כל העם הזה אם אנכי

ט׳ פס׳ דאית בהו׳ סימ׳ בהדין ב׳ וסימ׳ ויהי בנסע הארן י׳ · ויהי העם כמתאננים ב׳ · וירדי הים באניות ב׳ · הפה ראו מעשי יי׳ ב׳ ·
ויאמר ויעמיד רוח סערה ב׳ · יעלו שמים ירדו תהומות ב׳ · יחגו וינועו ב׳ · ויצעקו אל יי׳ ב׳ · שפך בוז על נדיבים ב׳ · · בפרור ג׳
וסימ׳ שטו העם ולקטו · והמרק שם בפרור · והכה בכיור או בדוד או · · · גד ב׳ וסימ׳ כזרע גד לבן · כזרע גד הוא · וחד לגד שלחן · ·

ו חס׳ ו בלידה וסימ׳ אם אנכי ילדתיהו ולאבן את ילדתנו אוי לי אמי כי ילדתני ועל אבותם המולדים אותם אשר הולדו
בנים בתוככם ויחזקאל אני היום ילדתיך את ג׳ לזכר וסימ׳ ואם ככה את עשה לי ואת תדבר אלינו את כרוב ממשח

ילדתיהו כי תאמר א
אלי שאהו בחיקך כא
כאשר ישא האמן על
את היונק על האדמה
אשר נשבעת לאבתיו
הא אנא סובר ית עמ
הדין אם בני אינון די
דתימר לי סוברהי בתו
כתוקפך כמא דמסובר
תורבינא ית ינקא על
ארעא דקיימית לי
לאבהתוהי מאין לי
בשר לתת לכל העם הז
הזה כי יבכו עלי לאמר
תנה לנו בשר ונאכלה
מנן לי בשרא למיתן לי
לכל עמא הדין ארי
יבכון עלי למימר הב
לנא בישרא וניכול לא
אוכל אנכי לבדי לשאת
את כל העם הזה כי כבד
ממני לית אנא יכיל
בלחודוהי לסוברא ית
כל עמא הדין ארי יקי
יקיר מיני ואם ככה
את עשה לי הרגני נא
הרג אם מצאתי חן בז
בעיניך ואל אראה בר
ברעתי ואם כדין את
עביד לי קטולני כען
קטול אם אשכחית
רחמין קדמך ולא
אחזי בבישתי
ויאמר
יהוה אל משה אספה

לי שבעים איש מזקני
ישראל אשר ידעת
כי הם זקני העם ושטריו
ולקחת אתם אל אהל
מועד והתיצבו שם
עמך ואמר יי למש
למשה כנוש קדמי
שבעין גבריא מסבי
ישראל די ידעת ארי
אינון סבי עמא וסר
וסרכוהי ותדבר יתהון
במשכן זימנא ויתי
ויתעתדון תמן עמך
וירדתי ודברתי עמך
שם ואצלתי מן הרוח
אשר עליך ושמתי על
עליהם ונשאו אתך
במשא העם ולא תשא
אתה לבדך ואיתגלי
ואמליל עמך תמן וא
ואירבי מן רוחא די ע
עלך ואשוי עליהון
ויסוברון עמך במטל
עמא ולא תסובר את
בלחודך ואל העם תא
תאמר התקדשו למח
למחר ואכלתם בשר
כי בכיתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו בש
בשר כי טוב לנו במצ
במצרים ונתן יהוה לכ
לכם בשר ואכלתם ול
ולעמא תימר אזדמנו
אזדמנו למחר ותיכ
ותיכלון בישרא ארי

בכיתון קדם יי למימר
מאן יאכלננא בישרא
ארי טב לנא במצרים
ויתן יהוה לכון בישרא
ותיכלון לא יום אחד
תאכלון ולא יומים ו
ולא חמשה ימים ו
ולא עשרה ימים ולא
עשרים יום לא יומא
חד תיכלון ולא תרין
יומין ולא חמשא יו
יומין ולא עשרא
יומין ולא עשרין יו
יומין עד חדש ימים
עד אשר יצא מאפכם
והיה לכם לזרא יען
כי מאסתם את יהוה
אשר בקרבכם ותבכו
לפניו לאמר למה זה
יצאנו ממצרים עד
ירחא יומין עד דית
דתקוצון ביה ויהי
לכון לתקלא חלף
דקצתון במימרא דיי
די שכינתיה שריא בי
ביניכון ובכיתון קדמוהי
למימר דנן נפקנא מ
ממצרים ויאמר משה
משה שש מאות אלף
רגלי העם אשר אנכי
בקרבו ואתה אמרת
בשר אתן להם ואכלו
חדש ימים ואמר
משה שית מאה א
אלפין רגלאה עמא

הרג ג׳ וסימ׳ ואם ככה את עשה לי כי הרג תהרגנו והנה ששון ושמחה והרג בשנאיהם אם מצאתי חן בעיניך ב
וסימ׳ ואל אראה ברעתי זבח משפחה לנו בעיר ובל אמתר דבות ושאר אם נא מצאתי חן בעיניך ג׳ פס׳ לא ולא ולא ולא
וסימ׳ לא יום אחד תאכלון לא תאבה לו ולא תשגיע אליהם והיה כי תפרו ופריתם בארץ באזני יי ג׳ במתאננים בביתם שמואל

כנוח ב̇ ומל̇א̇ וסימ̇ ויהי כנוח עליהם הרוח · כנוח כפות · וחד ובנוח להם ·· ג·· היד ב̇ וסימ̇ היד יי תקצר · המלך היד יואב ·
תקצר ב̇ א̇ וא̇ וסימ̇ עתה תראה היקרך דברי · לא תקצר רוחי · בתר פת̇ ·· ותנח ב̇ וסימ̇ עליהם הרוח · ותנח התבה ··

די אנא בינוהון ואת
אמרת בישרא איתן
להון ויכלון ירח יומין
הצאן ובקר ישחט ה
להם ומצא להם אם
את כל דגי הים יאסף
להם ומצא להם העא
העאן ותורי יתנכסון
להון היספקון להון
אם ית כל נוני ימא ית
יתכנשון להון היספק
היספקון להון
ויאמר
יהוה אל משה היד
יהוה תקצר עתה תר
תראה היקרך דברי
אם לא ואמר יי למ
למשה המימרא דיי
יתעכב כען תחזי הע
היערעינך פתגמי א
אם לא ויצא משה
וידבר אל העם את ד
דברי יהוה ויאסף ש
שבעים איש מזקני
העם ויעמד אתם סבי
סביבת האהל ונפק
משה ומליל עם עמא
ית פתגמיא דיי וכנש
שבעין גברא מסבי
עמא ואקים יתהון ס
סחור סחור למשכנא
וירד יהוה בענן וידבר
אליו ויאצל מן הרוח
אשר עליו ויתן על
שבעים איש הזקנים

ויהי כנוח עליהם הרו
הרוח ויתנבאו ולא
יספו ואתגלי יי בענ
בעננא ומליל עימיה
ורבי מן רוחא די על
עלוהי ויהב על שבעי
גברא סביא והוה כד
שרת עליהון רוח נב
נבואה ומתנבאין ולא
פסקין וישארו שני
אנשים במחנה שם
האחד אלדד ושם הת
השני מידד ותנח עי
עליהם הרוח והמה בכ
בכתבים ולא יצאו הי
האהלה ויתנבאו ולא
במחנה ואשתארו תי
תרין גברין במשריתא
שום חד אלדד ושום
תניתא מידד ושרת
עליהון רוח נבואה
ואינון בכתיביא ולא
נפקו למשכנא ואית
ואיתנביאו למשריתא
וירץ הנער ויגד למש
למשה ויאמר אלדד
ומידד מתנבאים במ
במחנה ורהט עולי
עולימא וחוי למשה
ואמר אלדד ומידד
מתנבאין במשריתא
ויען יהושע בן נון משי
משרת משה מבחריו
ויאמר אדני משה
כלאם ואתיב יהושע

בר נון משומשניה
דמשה מעולימוהי וא
ואמר ריבוני משה
אסרינון ויאמר לו
המקנא אתה לי ומי
יתן יהוה את רוחו ע
עליהם ואמר ליה מ
משה הקנאתי את
מקני לי רעינא פון י
דיהון כל עמא דיי נ
ארי יתן יי ית נבואת
רוחיה נבואתיה עליו
עליהון ויאסף משה שביעי
אל המחנה הוא וזקני
ישראל ואיתכניש י
משה למשריתא הוא
וסבי ישראל ורוח נ
נסע מאת יהוה ויגז
שלוים מן הים ויטש
על המחנה כדרך יום
כה וכדרך יום כה סבי
סביבות המחנה וכאמ
וכאמתים על פני הא
הארץ ורוח נטל מן
קדם יי ואפרח שלוי מ
מן ימא ורמא על מש
משריתא כמהלך יומ
יומא לכה ומהלך יומא
לכה סחור סחור למש
למשריתא וכרום תר
תרתין אמין על אפי
ארעא ויקם העם כל
היום ההוא וכל הלילה
וכל יום המחרת ויא
ויאספו השלו הממע

ויעמד ד̇ וסימ̇ ויצא משה וידבר אל העם · ויעמד את פניו · ויאמר ויעמד רוח סערה · ירוע בבירים לא חקר · ובל דה דבות
ויעמד בפ̇ז ויעמד · ויעמד שטן לישראל · ויעמד לפני מזבח · כי עשה שלמה כיור נחשת · ויצא הרוח ויעמד · ויעמד יהושפט
בקול · ורוח אלהים לבשה את זכריה · ויעמד המלך על עמדו ·· ויאסף ב̇ מל̇ וסימ̇ ויאסף משה · ויאסף כל איש ישראל ··

סביבות ב̇ מלא בתור וסימ׳ ורוח נסע מאת יי׳ · ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה · וכל צבי ובתי דבות מיל במ״א חס
ורכב אש סביבת אלישע״ · יראתם ג̇ וסימ׳ ומדוע לא יראתם · בר״ג מפני האש · חרב יראתם וחרב · וסימ׳ חרבא דמשה צורא״

הפמליט אסה עשרה
חמרים וישטחו להם
שטוח סביבות המחנה ׀
וקם עמא כל יומא ד
ההוא וכל ליליא וכל
יומא דבתרוהי וכנשו
ית שליוא דאזעיר
כנש עשרא דגורין ות
ושטחו להון משטי
משטיחין סחור סחור
למשריתא ׀ הבשר
עודנו בין שניהם טרם
יכרת ואף יהוה חרה
בעם ויך יהוה בעם מ
מכה רבה מאד ׀ בישרא
עד הוא בין שיניהון ׀
עד לא פסק ורוגזא ד
דיי׳ תקיף בעמא וקט
וקטיל יי׳ בעמא קטול
סגי לחדא ׀ ויקרא את
שם המקום ההוא קב
קברות התאוה כי שם
קברו את העם המתא
המתאוים ׀ וקרא ית
שמא דאתרא ההוא
קברי דמשאלי ארי
תמן קברו ית עמא ד
דשאילו ׀ מקברות הת
התאוה נסעו העם ח
חצרות ויהיו בחצרות ׀
מקברי דמשאלי נט
נטלו עמא לחצרות
והוו בחצרות ׀

יב ותדבר מרים
ואהרן במשה על אד

אדות האשה הכשית
אשר לקח כי אשה
כשית לקח ׀ ומלילת
מרים ואהרן במשה
על עיסק איתתא ש
שפירתא די נסיב אר
ארי איתתא שפירתא
נסיב ׀ ויאמרו הרק אך
במשה דבר יהוה הלא
גם בנו דבר וישמע יי
יהוה ׀ ואמרו הלחוד
ברם עם משה מליל יי׳
אף עמנא מליל ושמי
ושמיע קדם יי׳ ׀ והאיש
משה ענו מאד מכל
העם אשר על פני הא
האדמה ׀ וגברא משה
ענותן לחדא מכל א
אינשא די על אפי א
ארעא ׀
ויאמר יהוה פתאם אל
משה ואל אהרן ואל
מרים צאו שלשתכם
אל אהל ויצאו שלשתם ׀
ואמר יי׳ בתכף למשה
ולאהרן ולמרים פוקו
תלתיכון למשכן זימנ
ונפקו תלתיכון ׀ וירד
יהוה בעמוד ענן ויע
ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים
ויצאו שניהם ׀ ואית
ואיתגלי יי׳ בעמודא
דענא וקם בתרע מ
משכנא וקרא אהרן

ומרים ונפקו תרויהון ׀
ויאמר שמעו נא דברי
אם יהיה נביאכם יהוה
במראה אליו אתודע
בחלום אדבר בו ׀ ואמ
שמעו כען פתגמי אם
יהון לכון נביאין אנא
יי׳ בחיזוון מתגלי ל
להון בחילמין אמ
אמליל עמהון ׀ לא
כן עבדי משה בכל ב
ביתי נאמן הוא ׀ לא
כן עבדי משה בכל ב
ביתי מהימן הוא ׀ לא
פה אל פה אדבר בו את
ומראה ולא בחידת
ותמנת יהוה יביט ו
ומדוע לא יראתם לד
לדבר בעבדי במשה ׀
ממלל עם ממלל מ
ממללנא עמיה וחיזו
ולא בחדוון ודמות
יקרא דיי׳ מסתכל ומ
ומדין לא דחלתון ל
למללא בעבדי במשה ׀
ויחר אף יהוה בם וילך ׀
ותקיף רוגזא דיי׳ בהון
ואיסתלק ׀ והענן סר
מעל האהל והנה מר
מרים מצרעת כשלג ׀
ויפן אהרן אל מרים
והנה מצרעת ׀ ועננא
איסתלק מעילוי מ
משכנא והא מרים
חוורא כתלגא ואיתפני

ומדוע ג̇ וסימ׳ פה אל פה אדבר בו · ויקהלו על משה ועל אהרן · בשבת ישראל בחשבון · ויאמר געל בן עבד · ויאמר יפתח לזקני
גלעד הלא · ויאמר לו חלילה לא תמות · ויאמר יואב אל הנער · ויען איש ישראל את איש · לבי ובא אל המלך דוד · ומדוע לא שמרת״
ומרים ג̇ וסימ׳ ויקרא אהרן ומשה · כי העליתיך מארץ מצרים · ובני עמרם אהרן ומשה ומרים · ל̇ה̇ · חד בתו̇ חד בנ״ב חד בכת״

רפא ב א בק א וא בת ה וסימ א נא רפא נא לה · רפה שבריה · בתר בת ה · · · תשלחו ב וסימ שלח לך אנשים ויתרו · ויאמר אל תשלחו · · · שמוע ב וסימ שמוע בן זכור · ושובב בני דוד · דשמואל · · · שמותם ב בל בתו וגשא אהרן · ואלה · ·

אהרן למרים והא סגירא ויאמר אהרן
אל משה בי אדני אל
נא תשת עלינו חטאת
אשר נואלנו ואשר
חטאנו ואמר אהרן
למשה בבעו רבוני לא
לא כען תשוי עלנא
חובנא די טפשנא ודי
סרחנא אל נא תהי
כמת אשר בצאתו מר
מרחם אמו ויאכל חצי
חצי בשרו לא כען תה
תתרחק דא מבננא יז
ארי אחתנא היא צלי
כען על בישרא מיתא
הדין רבה ואתסי ויר
ויצעק משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא
לה וצלי משה קדם יי
למימר אלהא בבעו אס
אסי כען יתה

ויאמר
יהוה אל משה ואביה
ירק ירק בפניה הלא
תכלם שבעת ימים תס
תסגר שבעת ימים מח
מחוץ למחנה ואחר
תאסף ואמר יי למשה
ואבוה מנזף נזה בה
הלא תתכלם שבעת
יומין תסתגר שבעת
יומין מברא למשריתא
ובתר כין תתכניש ותס
ותסגר מרים מחוץ יז
למחנה שבעת ימים
והעם לא נסע עד הא
האסף מרים ואיסתג
ואיסתגרת מרים למ
מברא למשריתא שב
שבעת יומין ועמא לא
לא נטל עד דאיתכנשת
יג מרים ואחר נסעו הע
העם מחצרות ויחנו
במדבר פארן ובתר כן
נטלו עמא מחצרות
ושרו במדברא דפארן

פ פ פ

וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי עם
משה למימר שלח
לך אנשים ויתרו את
ארץ כנען אשר אני
נתן לבני ישראל איש
אחד איש אחד למטה
אבתיו תשלחו כל נשי
נשיא בהם שלח לך
גוברין ויאללון ית
ארעא דכנען דאנא
יהיב לבני ישראל
גברא חד גברא חד לשיב
לשיבטא דאבהתוהי
תשלחון כל רבא די
דבהון וישלח אתם
משה ממדבר פארן
על פי יהוה כלם אנשי
אנשים ראשי בני
ישראל המה ושלח
יתהון משה ממדבר
דפארן על מימרא
די יי כולהון גברין רישי
בני ישראל אינון ואלה
שמותם למטה ראובן
שמוע בן זכור ואילין
שמהתהון לשיבטא
דראובן שמוע בר זכור
למטה שמעון שפט
בן חורי לשיבטא דשי
דשמעון שפט בר חורי
למטה יהודה כלב בן
יפנה לשיבטא דיהודה
כלב בר יפנה למטה
יששכר יגאל בן יוסף
לשיבטא דיששכר בר
יוסף למטה אפרים ה
הושע בן נון לשיבטא
דאפרים בר נון למטה
בנימן פלטי בן רפוא
לשיבטא דבנימן פלטי
בר רפוא למטה זבולן
גדיאל בן סודי לשיבטא
דזבולן גדיאל בר סודי
למטה יוסף למטה
מנשה גדי בן סוסי למ
לשיבטא דיוסף לשיבטא
דמנשה גדי בר סוסי
למטה דן עמיאל בן גמ
גמלי לשיבטא דדן עמ
עמיאל בר גמלי למט
למטה אשר סתור בן
מיכאל לשיבטא דא
דאשר סתור בר מיכאל
למטה נפתלי נחבי בן
ופסי לשיבטא דנפתלי
נחבי בר ופסי למטה

יח מילין תקון סופר וסימ ואברהם עודנו עמד לפני · ואל אראה ברעתי · אשר בצאתו מרחם אמו · ויאכל חצי בשרו · כי מקללים להם בניו · איש לאהליך ישראל · וילך אל ישראל לאהליו · והברו · ועמי המיר כבודו · וימירו את כבודם · את הזמורה אל אפם · אלהי קדושי לא נמות · ונגע בבבת עינו · ואתם מחללים אותו · והפחתם אתו · וירשיעו את איוב · ואהיה עלי למשא · · · ונפ ל דבו · ·

התרים ג וסימ׳ התרים את הארץ לבד מאנשי התרים ׃ ותברו ׃ אגד ׃׃ לחמנו ד חס וסימ׳ אך ביי׳ אל תמרדו ׃ זה לחמנו חם
הצטידנו ׃ לחמנו באבל ושלמתנו נלבש ׃ בנפשנו נביא לחמנו ׃׃ תיראום ב א מל וא חס וסימ׳ ויי׳ אתנו אל ׃ לא תיראום ׃ בתר מל׳ ׃

ויהושע בן נון וכלב בן
יפנה מן התרים את הא
הארץ קרעו בגדיהם
ויהושע בר נון וכלב
בר יפנה מן מאללי ית
ארעא בזעו לבושיהון
ויאמרו אל כל עדת
בני ישראל לאמר הא
הארץ אשר עברנו בה
לתור אתה טובה הא
הארץ מאד מאד וא
ואמרו לכל כנשתא
דבני ישראל למימר
ארעא די עברנא בה
לאללא יתה טבא ר
ארעא לחדא לחדא
אם חפץ בנו יהוה והב
והביא אתנו אל הארץ
הזאת ונתנה לנו ארץ
אשר היא זבת חלב ו
ודבש אם רעוא בנא
מן קדם יי ויעל ית
יתנא לארעא הדא וי
ויתנינה לנא ארעא
דהיא עבדא חלב ודבש
אך ביהוה אל תמרדו
ואתם אל תיראו את ע
עם הארץ כי לחמנו
הם סר צלם מעליהם
ויהוה אתנו אל תיראם
ברם במימרא דיי לא
תמרדון ואתון לא ת
תדחלון מן עמא דא
דארעא ארי בידנא
מסירין אינון עדא ת

תקפהון ומימרא ד
דיי בסעדנא לא ת
תדחלון מנהון ויאמ
ויאמרו כל העדה לרגם
אתם באבנים וכבוד יה
יהוה נראה באהל מו
מועד אל כל בני ישר
ישראל ואמרו כל
כנשתא למרגם יתה
יתהון באבניא ויקרא
דיי אתגלי במשכן ז
זמנא לכל בני ישראל
ויאמר
יהוה אל משה עד א
אנה ינאצני העם הזה
ועד אנה לא יאמינו בי
בכל האתת אשר עש
עשיתי בקרבו ואמר
יי למשה עד אימתי
יהון מרגזין עמא הדין
ועד אימתי לא יהימנון
במימרי בכל אתותי
די עבדית ביניהון אכ
אכנו בדבר ואורשנו
ואעשה אתך לגוי גדול
ועצום ממנו אמחינון
במותא ואשיצינון ו
ואעביד יתך לעם סגי
ותקיף מנהון ויאמר
משה אל יהוה ושמעו
מצרים כי העלית בכחך
את העם הזה מקרבו
ואמר משה קדם יי וא
וישמעון מצראי ארי
אסיקתא בחילך ית

עמא הדין מביניהון
ואמרו אל יושב הא
הארץ הזאת שמעו
כי אתה יהוה בקרב העם
הזה אשר עין בעין נ
נראה אתה יהוה ועננ
ועננך עמד עלהם ו
ובעמד ענן אתה הלך
לפניהם יומם ובעמוד
אש לילה ויימרון ל
ליתבי ארעא הדא ד
דשמעו ארי את יי
ושכינתך שריא בגו ת
עמא הדין די בעיניהון
חזן שכינת יקרך יי
דיי ועננך מטיל ע
עליהון ובעמודא ד
דעננא את מדבר קד
קדמיהון ביממא ובד
ובעמודא דאשתא ב
בליליא והמתה את ה
העם הזה כאיש אחד
ואמרו הגוים אשר
שמעו את שמעך ליי
לאמר ותקטול ית
עמא כגברא חד ויאמ
ויימרון עממיא די
שמעו ית שמעך ד
למימר מבלתי יכלת
יהוה להביא את העם
הזה אל הארץ אשר
נשבע להם וישחטם
במדבר מדלית יכלא
קדם יי לאעלא ית
עמא הדא לארעא

העלית ג וסימ׳ ויאמר יי׳ אל משה לך עלה ׃ ויאמר משה אל יי׳ ושמעו ׃ ויצוה המלך את עבד מלך ׃׃ ובעמוד ב חס בליש וסי׳
ועננך עמד עליהם ובעמוד ׃ קומה העמוד ׃ דירמיה ׃׃ והמתה ב וסימ׳ את העם הזה כאיש אחד ׃ והמיתה מאיש ועד אשה מעולל ׃
וישחטם ג וסימ׳ וישחטם במדבר ׃ ויורידם אליהו אל נחל קישון ׃ וישחטם ישמעאל בן נתניהו ׃׃ מבלתי ב יכלת יי׳ ׃ שבעתך ׃ ויחזקאל ׃

ועד הנה ד׳ וסימ׳ סלח נא לעון העם הזה ׃ ועד הנה בשער המלך מזרחה ׃ ועד הנה מרביתם שמרים משמרת ׃ ועד הנה אנ״ד נפלאתיך ׃
וימלא ב׳ וסימ׳ ׃ כבוד יי את כל הארץ ׃ וימלא כבודו את כל הארץ ׃׃ יורישנה ב׳ ומלא׳ וסימ׳ אשר בא שמה וזרעו ׃ כי הנה יי ׃׃

דקיים להון וקטילנון
במדברא ׃ ועתה יגדל
נא כח יהוה כאשר
דברת לאמר ׃ וכען
יסגי כען חילא קדם
קדמך יי כמא דמליל
דמליל תא למימר ׃
יהוה ארך אפים ורב
חסד נשא עון ופשע
ונקה לא ינקה פקד
עון אבות על בנים על
שלשים ועל רבעים ׃
יי מרחיק רגז ומסגי
למיעבד טבון וקש׳
וקשוט שביק לעוין
ולמרוד ולחובין סלח
להתייבין לאוריתא
ודלא תייבין לא מזכי
מסער חובי אבהן על
בנין מרדין על דר
תליתאי ועל דר רביעאי
רביעאי ׃ סלח נא ל
לעון העם הזה כגדל
חסדך וכאשר נשאתה
לעם הזה ממצרים ו
ועד הנה ׃ שבוק כען
לחוביה עמא הדין כ
כסגיות טבותך וכמא
דשבקתא לעמא הדין
במצרים ועד כען ׃
ויאמר יהוה סלחתי
כדברך ׃ ואמר יי שבו
שבקית כפתגמך ׃ ואו
ואולם חי יהוה וימלא
כבוד יהוה את כל

הארץ ׃ וברם קיים או
אנא ומליא יקרא
דיי ית כל ארעא ׃ כי רביעי
כל האנשים הראים
את כבדי ואת אתתי
אשר עשיתי במצרים
ובמדבר וינסו אתי
זה עשר פעמים ולא
שמעו בקולי ׃ ארי כל
גבריא דחזו ית יקרי
וית אתותי די עבדית
במצרים ובמדברא ונ
ונסיאו קדמי דנן עש
עשר זמנין ולא קב
קבילו למימרי ׃ אם
יראו את הארץ אשר
נשבעתי לאבתם וכל
מנאצי לא יראוה ׃
אם יחזון ית ארעא
דקיימית לאבהתהון
וכל דארגיזו קדמי לא
יחזונה ׃ ועבדי כלב
עקב היתה רוח אחרת
עמו וימלא אחרי וה
והביאתיו אל הארץ
אשר בא שמה וזרעו
יורישנה ׃ ועבדי כלב
חלף דהות רוח אוחרי
עמיה ואשלים בתר
דחלתי ואעליניה
לארעא דעל לתמן ו
ובנוהי ירתינה ׃ והע
והעמלקי והכנעני
יושב בעמק מחר פנו
וסעו לכם המדבר דר

דרך ים סוף ׃ ועמלקאי
וכנענאה יתיב במיש
במישרא מחר איתפ
איתפניאו וטולו לכ
לכון למדברא אורח
ימא דסוף ׃
וידבר יה
יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר ׃ ומליל
יי עם משה ועם א
אהרן למימר ׃ עד מתי
מתי לעדה הרעה הז
הזאת אשר המה
מלינים עלי את תלנת
בני ישראל אשר המ
המה מלינים עלי ש
שמעתי ׃ עד אימתי
לכנישתא בישתא
הדא דאינון מתרעמין
ית תורעמת בני ישר
ישראל די אינון מת
מתרעמין עלי שמיע
קדמי ׃ אמר אלהם י
חי אני נאם יהוה אם
לא כאשר דברתם בא
באזני כן אעשה לכם ׃
אימר להון קיים אנא
אמר יי אם לא כמא
דמליל תא קדמי כן י
אעביד לכון ׃ במדבר
הזה יפלו פגריכם וכל
פקדיכם לכל מספרכם
מבן עשרים שנה
ומעלה אשר הלינתם
עלי ׃ במדברא הדין י

ויאמר לבן הולו ׃ ושכבתי עם אבתי ונשאתני ׃ ויאמר יי סלחתי כדברך ׃ במה יזכה נער את ארחו ׃ לא
כדברך י״ג חס בליש וסימ׳ על עבדך אחיה ׃ דלפה נפשי מתוגה ׃ דבקה לעפר נפשי ׃ ואענה חרפי דבר כי בטחתי ׃ טוב עשית עם עבדך ׃
לטוב דברך אשתעשע ׃ גמול ׃ צעתי עד מאד ׃׃ תלונת ב׳ בת כן וסימ׳ את תלונת בני ישראל אשר ׃ שמעתי את תלונתם ׃׃
ארח רע כלאתי רגלי ׃ נר לרגלי דברך ׃

ג פס יום יום ושימ במספר הימים אשר תרתם את הארץ׳ כי קרוב יום׳ דיחזקאל׳ ובלית את אלה ושבבת׳ דיחזקאל׃
את כל העדה ב וסימ והאנשים אשר שלח משה׳ ויקהל עליהם קרח׃ על הארץ ב בספר וסימ דבה׳ ואם לא תורישו׳

יפלון פגריכון ולכל
מנינכון לכל חושׁ
חושבנכון מבר עשׂ
עשרין שנין ולעילא
די אתרעמיתון עלי׃
אם אתם תבאו אל
הארץ אשר נשאתי
את ידי לשכן אתכם
בה כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון׃ אם א
אתון תיעלון לארעא
די קיימית במימרי
לאשראה יתכון בה
אילהין כלב בר יפנה
ויהושע בר נון׃ וטפכם
אשר אמרתם לבז יה
יהיה והבאתי אתם
וידעו את הארץ אש
אשר מאסתם בה׃ ות
וטפלכון די אמרתון ל
לביזא יהי ואעיל יתי
יתהון וידעון ית ארעא
די קצתון בה׃ ופגריכם
אתם יפלו במדבר הזה׃
ופגריכון אתון דילכון
יפלון במדברא הדין׃
ובניכם יהיו רעים במ
במדבר ארבעים שנה
ונשאו את זנותיכם ע
עד תם פגריכם במדבר׃
ובניכון יהון מאחרין
במדברא ארבעין שנ
שנין ויקבלון ית
חוביכון עד דיסופון
פגריכון במדברא׃ במ

במדבר הימים אשר
תרתם את הארץ אר
ארבעים יום יום לשנה
יום לשנה תשאו את
עונתיכם ארבעים שנ
שנה וידעתם את ת
תנואתי׃ במנין יומיא
דאללתא ית ארעא
ארבעין יומין יומא
לשתא יומא לשתא
תקבלון ית חוביכון א
ארבעין שנין ותדעון
ית דאתרעמתון עלי
קדמי׃ אני יהוה דב
דברתי אם לא זאת
אעשה לכל העדה ה
הרעה הזאת הנועדים
עלי במדבר הזה יתמו
ושם ימתו׃ אנא יי גז
גזרית במימרי אם ל
לא הא אעביד לכל
כנישתא בישתא הדא
דאיזדמנו עלי במדברא
הדין יסופון ותמן ימ
ימותון׃ והאנשים אש
אשר שלח משה לת
לתור את הארץ וישבו
וילונו עליו את כל ה
העדה להוציא דבה ע
על הארץ׃ וגבריא די
שלח משה לאללא
ית ארעא ותבו וארע
וארעימו עלוהי ית
כל כנישתא לאפקא
שום ביש על ארעא׃

וימתו האנשים מוצ
מוציאי דבת הארץ ר
במגפה לפני יהוה׃ ומ
ומיתו גבריא דאפיקו
שום ביש על ארעא
במותנא קדם יי׃ ויה
ויהושע בן נון וכלב בן
יפנה חיו מן האנשים
ההם ההלכים לתור א
את הארץ׃ ויהושע ב
בר נון וכלב בר יפנה
קיימו מן גבריא הא
האילין דאזלו ית
לאללא ית ארעא׃ וי
וידבר משה את הדב
הדברים האלה אל כל
בני ישראל ויתאבלו
העם מאד׃ ומליל מ
משה ית פתגמיא הא
האילין עם כל בני יש
ישראל ואתאבלו עמא
להדא׃ וישכמו בבקר
ויעלו אל ראש ההר
לאמר הננו ועלינו אל
המקום אשר אמר
יהוה כי חטאנו׃ ואקד
ואקדימו בצפרא ור
וסליקו לריש טורא
למימר הא אנחנא ו
וניסק לאתרא די
אמר יי ארי חבנא׃ וי
ויאמר משה למה זה
אתם עברים את פי י
יהוה והיא לא תצלח׃
ואמר משה למה דין

יום יום ש וסימ ויהי כדברה אל יוסף׳ והיה ביום הששי והכינו׳ ואותי יום יום ידרשון׳ ברוך יי יום יום׳ ואהיה שעשועים
יום יום׳ לשקד על דלתתי יום יום׳ לשלמי נדרי יום יום׳ במספר הימים אשר תרתם׳ ובלית את אלה׃ הננו ג דגש וסימ ג
הננו עבדים לאדני׳ וילכו גם אחיו ויפלו׳ הננו ועלינו אל המקום׃ ועלינו ב וסימ אשר אמר יי כי חטאנו׳ ובאלינו ועלינו׳

ויין ה׳ ר״פ וסימ׳ ויין לנסך רביעית ההין · ויין לנסך שלישית ההין · ויין תקריב לנסך שלישית · ויין לא ישתו כל כהן ·
ויין ישמח לבב אנוש · רביעית ג׳ מלא וסימ׳ ויין לנסך רביעית ההין · למיצרים על חיל פרעה נכחו · רביעית הרימון ·

אתון עברין על גזירת
מימרא דיי והיא לא
תצלח׃ אל תעלו כי
אין יהוה בקרבכם ולא
תנגפו לפני איביכם׃ לא
תסקון ארי לא שכינתא
דיי ביניכון ולא תתברון
קדם בעלי דבביכון׃ כי
העמלקי והכנעני שם
לפניכם ונפלתם בחרב
כי על כן שבתם מאחרי
יהוה ולא יהיה יהוה
עמכם׃ ארי עמלקאה
וכנענאה תמן קדמיכון
ותפלון בחרבא ארי
על כן תבתון מבתר
דחלתא דיי ולא יהי
יי עמכון׃ ויעפלו לע
לעלות אל ראש ההר
וארון ברית יהוה ומשי
ומשה לא משו מקרב
המחנה׃ וארשעו למי
למיסק לריש טורא
וארון קימא דיי וכ
ומשה לא עדו מגו כ
משריתא׃ וירד העמל
העמלקי והכנעני היו
הישב בהר ההוא ויכו
ויכום ויכתום עד הה
החרמה׃ ונחת עמלק
עמלקאה וכנענאה ד
דיתיב בטורא ההוא
ומחונון וטרדונון עד
חרמה׃ טו
וידבר יהוה אל משה

לאמר׃ ומליל יי עים
משה למימר׃ דבר
אל בני ישראל ואמ
ואמרת אלהם כי תבו
תבאו אל ארץ משבו
מושבתיכם אשר אני
נתן לכם׃ מליל עים
בני ישראל ותימר לה
להון ארי תיעלון לא
לארעא מותבניכון ד
דאנא יהיב לכון׃ וע
ועשיתם אשה ליהוה
עלה או זבח לפלא נ
נדר או בנדבה או במ
במעדיכם לעשות רי
ריח ניחח ליהוה מן
הבקר או מן הצאן׃
ותעביד קורבנא קדם
יי עלתא או ניכסת
קודשיא לפרשא נ
נדרא או בנדבתא או
במועדיכון למעבד
לאתקבלא ברעוא
קדם יי מן תורי או מ
מן ענא׃ והקריב המ
המקריב קרבנו ליהוה
מנחה סלת עשרון
בלול ברבעית ההין
שמן׃ ויקריב דמקרב
קורבניה קדם יי ומ
ומנחתיה סולתא ד
דפילא במשח ברבע
ברבעות הינא מישח׃
ויין לנסך רביעית הה
ההין תעשה על העלה

העלה או לזבח לכבש
האחד׃ וחמרא לניס
לניסכא רבעות הינא
תעביד על עלתא או
לניכסתא לאימרא ח
חד׃ או לאיל תעשה
מנחה סלת שני עש
עשרנים בלולה בשמן
שלשית ההין׃ או ית
לדיכרא תעביד מנחתא
סולתא תרין עסרונין
דפילא במשח תלתות
הינא׃ ויין לנסך של
שלשית ההין תקריב
ריח ניחח ליהוה׃ וחמ
וחמרא לניסכא תלתות
הינא תקרב לאתקבלא
ברעוא קדם יי׃ וכי תע
תעשה בן בקר עלה
או זבח לפלא נדר או
שלמים ליהוה׃ וארי
תעביד בר תורי עלתא
או ניכסת קודשיא יי
לפרשא נדרא או ניכ
ניכסת קודשיא קדם
יי׃ והקריב על בן הבקר
מנחה סלת שלשה
עשרנים בלול בשמן
חצי ההין׃ ויקריב על
בר תורי מנחתא סולתא
תלתא עסרונין דפיל
במשח פלגות הינא׃
ויין תקריב לנסך חצי
ההין אשה ריח ניחח
ליהוה׃ וחמרא תקריב

ויכום יא׳ וסימ׳ וירד העמלקי והכנעני · ויכום מהם אנשי העיר · וילכד את מלכה ואת כל אשר בה · ויתנם יי׳ ביד ישראל
ויכום׳ ב׳ בו׳ ועל יהודה ויתן יי׳ הכנעני · והאנשים אשר עמו · ויתן יי׳ את סיחון · ואיש ישראל שבו אל בני בנימן · ויצאו אנשי
ישראל מן העיר · ויהי כבלתו לעשות את העלה · במעדיכם ב׳ וחס׳ וסימ׳ אלה תעשו ליי׳ · לעשות ריח · וחד ובמעדיכם · וביום ·

מראשית ה׳ וסימ׳ מראשית עריסתיכם תתנו תרומה · מראשית השנה ועד אחרית · כה · ולקחת מראשית כל פרי האדמה · להכריא לכם מראשית · מגיד מראשית אחרית · וחד ומראשית כל תבואתך ׳׳ · לאחד ב׳ וסימ׳ העמר לאחד · ככה תעשו ׳׳

לניסכא פלגות הינא
קורבנא דמתקבל ברעו
ברעוא קדם יי׳ ׃ ככה
יעשה לשור האחד
או לאיל האחד או ל
לשה בכבשים או בעז
בעזים ׃ כדין יתעביד
לתורא חד או לדיכרא
חד באימריא או בעזי
בעזיא ׃ כמספר אשר
תעשו ככה תעשו לא
לאחד כמספרם ׃ כמניין
די תעבדון כדין תעבדו
לחד כמניינהון ׃ כל
האזרח יעשה ככה את
אלה להקריב אשה
ריח ניחח ליהוה ׃ כל
דיציבא יעביד כדין ית
אילין לקרבא קורבנא
דמתקבלא ברעוא קדם
יי׳ ׃ וכי יגור אתכם גר
או אשר בתוככם לדרת
לדרתיכם ועשה אשה
ריח ניחח ליהוה כאש
כאשר תעשו כן יעשה
וארי יתגייר עמכון גי
גיורא או די ביניכון ית
לדריכון ויעביד קורבן
דמתקבל ברעוא קדם
יי׳ כמא דתעבדון כן יע
יעבד ׃ הקהל חקה אח
אחת לכם ולגר הגר
חקת עולם לדרתיכם
ככם כגר יהיה לפני יה
יהוה ׃ קהלא קימא

חדא לכון ולגיורא
דאיתגייר קיים עלם
לדריכון כוותכון כגי
כגיורא יהי קדם יי׳ ׃ תו
תורה אחת ומשפט
אחד יהיה לכם ולגר
הגר אתכם ׃ אוריתא
חדא ודינא חדא יהא
לכון ולגיורא דאיתגייר
עמכון ׃ חמישי
וידבר יהוה אל משה
לאמר ׃ ומליל יי׳ עם
משה למימר ׃ דבר אל
בני ישראל ואמרת אל
אלהם בבאכם אל הא
הארץ אשר אני מביא
אתכם שמה ׃ מליל עם
בני ישראל ותימר להון
במיעלכון לארעא די
אנא מעיל יתכון תמן
והיה באכלכם מלחם
הארץ תרימו תרומה
ליהוה ׃ ויהי במיכלכון
מלחמא דארעא תפר
תפרשון אפרשותא
קדם יי׳ ׃ ראשית עריס
עריסתכם חלה תרימו
תרומה כתרומת גרן
כן תרימו אתה ׃ ריש
אצוותכון חלתא תפר
תפרשון אפרשותא
כמא דמפרשין מן א
אידרא כן תפרשון יתה
יתה ׃ מראשית עריס
עריסתיכם תתנו לא

ליהוה תרומה לדרתי
לדרתיכם ׃ מריש אצו
אצוותכון תפרשון קד
יי׳ אפרשותא לדרתיכו
וכי
תשגו ולא תעשו את
כל המצות האלה אש
אשר דבר יהוה אל מ
משה ׃ וארי תשלון ול
ולא תעבדון ית כל פק
פיקודיא האילין
דימליל יי׳ עם משה ׃
את כל אשר צוה יהוה
אליכם ביד משה מן
היום אשר צוה יהוה ׃
והלאה לדרתיכם ׃ ית
כל די פקיד יי׳ לכון ביד
דמשה מן יומא די
פקיד יי׳ ולהלא לדרי
לדרתיכון ׃ והיה אם
מעיני העדה נעשתה
לשגגה ועשו כל העדה
פר בן בקר אחד לעלה
לריח ניחח ליהוה ומ
ומנחתו ונסכו כמשפט
ושעיר עזים אחד לח
לחטאת ׃ ויהי אם מע
מעיני כנישתא איתע
איתעבידא לשלו ויעב
ויעבדון כל כנישתא
תור בר תורי חד לעל
לעלתא לאיתקבלא
ברעוא קדם יי׳ ומנחתי
ונסכיה כדחזי וצפיר
בר עזי חד לחטאתא ׃

נעשתה ה׳ וסימ׳ והיה אם מעיני העדה נעשתה · נעשתה התועבה הזאת · והגד לך ושמעת · ואחיתפל ראה כי לא נעשתה
עיצתו · בגדה יהודה ותועבה נעשתה · ויקם יי׳ את דברו אשר דבר עלינו · דדניאל ב׳ בו · ויהי כאשר שמע אבינו · דעזרא · וחד בד״ה
נחרצה ונעשתה ׳׳ · בבאכם ג׳ וחס׳ וסימ׳ יין ושכר אל תשת · בבאכם אל הארץ · דחלה · בבאכם בין חמתי ׳׳ · באכלכם ל׳

בזה ח וסימנ׳ כי דבר יי׳ בזה ואת ׳ בזה לך לעצה לך ׳ וחברון ׳ אשר בזה את עלתו ׳ אם לא אלהי אשר בזה ׳ כי שמע אל אביונים ׳
כי לא בזה ולא שקץ ׳ ולא בזה את תפלתם ׳ וחד ובזה אלוה להפר ברית ׳׳ ׳ ׳ הפר ב׳ וסימ׳ את בריתי הפר ׳ ואת מצותו הפר ׳׳

וכפר הכהן על כל עדת
בני ישראל ונסלח
להם כי שגגה היא וה
והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וחטאתם
לפני יהוה על שגגתם׃
ונסלח לכל עדת בני
ישראל ולגר הגר בתו
בתוכם כי לכל העם בה
בשגגה׃ וישתבק לכל
כנישתא דבני ישראל
ולגיורא דיתגיירון בי
ביניהון ארי לכל עמא
בשלותא׃
ואם נפש אחת
תחטא בשגגה והקרי
והקריבה עז בת שנתה
לחטאת׃ ואם אינש ח
חד תחוב בשלו ויקרב
עזא בר שנתא לחט
לחטאתא׃ וכפר הכהן
על הנפש השגגת בח
בחטאה בשגגה לפני
יהוה לכפר עליו ונסלח
לו׃ ויכפר כהנא על
אינשא דאשתלי כד
במיחביה בשלו קדם
יי׳ לכפרא עלוהי וישת
וישתביק ליה׃ האזרח
בבני ישראל ולגר הגר
בתוכם תורה אחת יהיה
לכם לעשה בשגגה׃
דיציבא בבני ישראל
ולגיורא דיתגיירון בינ
ביניהון אוריתא חדא
יהא לכון לדיעביד בש
בשלו׃ והנפש אשר
תעשה ביד רמה מן ה
האזרח ומן הגר את
יהוה הוא מגדף ונכרת
ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמה׃ ואינש ד
דיעביד בריש גלי מן
יציבא ומן גיורא קדם
יי׳ הוא מרגז וישתצי
אינשא ההוא מגו עמ
עמיה׃ כי דבר יהוה
בזה ואת מצותו הפר
הכרת תכרת הנפש הה
ההוא עונה בה׃ ארי
פתגמא דיי׳ בסר וית
פיקודוהי אשני אשת
אשתיצאה ישתיצי
אינשא ההוא חוביה
ביה׃
ויהיו בני ישראל במ
במדבר וימצאו איש
מקשש עצים ביום
השבת׃ והוו בני ישר
ישראל במדברא
ואשכחו גברא מגבב
אעין ביומא דשבתא׃
ויקריבו אתו המצאים
אתו מקשש עצים אל
אל משה ואל אהרן
ואל כל העדה׃ וקריבו
יתיה דאשכחו יתיה
כד מגבב אעין לות
משה ולות אהרן ולות
ולות כל כנישתא׃ ויז
ויניחו אתו במשמר
כי לא פרש מה יעשה
לו׃ ואסרו יתיה בבית
מטרת ארי לא איתפ
איתפרש להון מה ד
יתעביד להון׃
ויאמר
יהוה אל משה מות
יומת האיש רגום א
אתו באבנים כל העדה
מחוץ למחנה׃ ויאמ
ואמר יהוה למשה
איתקטלא יתקטיל
גברא רגמו יתיה בא
באבניא כל כנישתא
מברא למשריתא׃ וי
ויציאו אתו כל העדה
אל מחוץ למחנה
וירגמו אתו באבנים
וימת כאשר צוה יה
יהוה את משה׃ ואפ
ואפיקו יתיה כל כנישת
כנישתא למברא למ
למשריתא ורגמו י
יתיה באבניא ומית
כמא דפקיד יי׳ ית מ
משה׃
ויאמר יהוה א
אל משה לאמר׃ ואמ
ואמר יי׳ למשה למי
למימר׃ דבר אל בני יש
ישראל ואמרת אל
אלהם ועשו להם צי
ציצת על כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצ

היא כ״א בסמך׳ וסימ׳ ושכב איש אתה שכבת זרע ׳ ב׳ בו ׳ ועבר עליו רוח קנאה ׳ ב׳ בו ׳ והעמיד הכהן את האשה ׳ ואם לא נטמאה ׳
עד מיחזה ׳ וראיתם את הארץ ׳ הטובה היא ׳ השמנה היא ׳ היא וזה פריה ׳ ארץ אכלת יושביה ׳ אם חפץ בנו יי׳ ׳ והיא לא תצלח ׳ כי שגגה
היא ׳ חטאת היא ׳ דפריה ׳ משם בארה ׳ כי חשבון עיר סיחן ׳ ארץ מקנה היא ׳ קדש ׳ דמסיעי ׳׳ נ׳׳ במשמר ב׳ דגש ויניחו ׳ ויניחהו ׳׳ ׳

ציצת ד בלוש ׃ וסימ׳ ועשו להם ציצת ׃ ב בן ׃ והיה לכם לציצת ׃ ויקחם בציצת ראשו ׃ את כל מצות יי ג וסימ׳ והיה לכם לציצת ׃ ויעזבו את כל מצות יי אלהיהם ׃ רמלכים ׃ ולעשות את כל ׃ אנך ׃ און ג מל בלו ׃ וליוסת ילד ׃ ויקח קרח ׃ אפרים אדו ׃

ציצת הכנף פתיל תכ
תכלת ׃ מליל עים בני
ותימר להון ותימר
להון ויעבדון להון כ
כרוספדין על כנפי כ
כסותהון לדריהון וי
ויתנון על כרוספד כנ
דכנפא חוטא דתכלתא ׃
והיה לכם לציצת ורא
וראיתם אתו וזכרתם
את כל מצות יהוה וע
ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם וא
ואחרי עיניכם אשר
אתם זנים אחריהם ׃ וי
ויהי לכון לכרוספדא
ותיחזון יתיה ותדכרון
ית כל פיקודיא דיי ות
ותעבדון יתהון ולא
תיטעון בתר הרהור
ליבכון ובתר חיזו ע
עיניכון דאתון טען
בתריהון ׃ למען תזכרו
ועשיתם את כל מצו
מצותי והייתם קדש
קדשים לאלהיכם ׃ כד
בדיל דתדכרון ותע
ותעבדון ית כל פיקודיא
ותהון קדישין קדם
אלהכון ׃ אני יהוה א
אלהיכם אשר הוצא
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה א
אלהיכם ׃ אנא יי א

אלהכון די אפיקית
יתכון מארעא דמצרים
למהוי לכון לאלהין ׃
אנא יי אלהכון ׃
פ פ פ
ויקח קרח בן יצהר בן
קהת בן לוי ודתן ואב
ואבירם בני אליאב ו
ואון בן פלת בני ראובן
ואיתפליג קרח בר יצ
יצהר בר קהת בר לוי
ודתן ואבירם בני אל
אליאב ואון בר פלת
בני ראובן ׃ ויקמו לפ
לפני משה ואנשים
מבני ישראל חמשים
ומאתים נשיאי עדה
קראי מועד אנשי
שם ׃ וקמו לאפי משה
וגבריא מבני ישראל
מאתן וחמשין רברבי
כנישתא מערעי זמן
אינשין דשמן ׃ ויקהלו
על משה ועל אהרן וי
ויאמרו אלהם רב לכם כי כל
העדה כלם קדשים ובת
ובתוכם יהוה ומדוע ת
תתנשאו על קהל יהוה ׃
ואיתכנשו על משה
ועל אהרן ואמרו להו
סגי לכון ארי כל כ
כנישתא כולהון קדי
קדישין ובניהון שריא
שכינתא דיי ומה דין
אתון מתרברבין על

קהלא דיי ׃ וישמע
משה ויפל על פניו ׃
ושמע משה ונפל
על אפוהי ׃ וידבר אל
קרח ואל כל עדתו
לאמר בקר וידע יי
יהוה את אשר לו
ואת הקדוש והקריב
אליו ואת אשר יבח
יבחר בו יקריב אליו ׃
ומליל עים קרח ועים
כנשתיה למימר בז
צפרא ויהודע יי ית
דכשר ליה וית דקדי
דקדישא ויקרב לק
לקדמוהי וית דיתי
דיתרעי ביה יקרב
לשמושיה ׃ זאת עשו
קחו לכם מחתות קר
קרח וכל עדתו ׃ הבו
עבידו סיבו לכון מח
מחתין קרח וכל כנ
כנשתיה ׃ ותנו בהן
אש ושימו עליהן קט
קטרת לפני יהוה מח
מחר והיה האיש א
אשר יבחר יהוה הוא
הקדוש רב לכם בני ל
לוי ׃ והבו בהון אישתא
ושוו עליהון קטרת
בוסמין קדם יי צפר
ויהי גברא די איתרעי
יי הוא קדיש סגי לכ
לכון בני לוי ׃ ואמר
משה אל קרח שמעו

ואנשים ו וסימ׳ ואנשים מבני ישראל חמשים ׃ החרלתי את דשני ׃ את תירשי ׃ וישמע שאול כי נודע דוד ׃ ויברח אדר הוא ואנשים ׃ את אלבן בן עבבוד ׃ ואנשים חמדיקים המה ישפוטו ׃ עיר קטנה ואנשים בה ׃ ויבא חצי אחד מאחי ואדום לילה אני ׃ הקדוש ד ומל ׃ וידבר אל קרח ואל כל עדתו ׃ והבו בהן אש ושימו ׃ ויאמרו אנשי בית שמש ׃ ויגבה יי צבאות והאל הקדוש ׃ התנשאו ל דבו ׃

ולעמד ג׳ וסימ׳ ולעמד לפני העדה לשרתם ׃ ולעמד בבקר בבקר להדהל ׃ ולעמד על נפשם ׃׃ ובקשתם ג׳ וסימ׳ ובקשתם
גם כהנה ׃ ובקשתם את יי׳ אלהיך ׃ ובקשתם אתי ומצאתם ׃ וחד בקשתם את הנחלות לא חזקתם ׃׃ העיני ב׳ תנקר לא׳ העיני בשר לך׳

נא בני לוי ׃ ואמר מש
משה לקרח שמעו כ
כען בני לוי ׃ המעט ז
מכם כי הבדיל אלהי
ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת
משכן יהוה ולעמד
לפני העדה לשרתם ׃
הזעיר מנכון ארי אפ
אפריש אלהא דישראל
יתכון מכנישתא דיש
דישראל לקרבא יתכון
לקדמוהי למפלח
ית פולחן משכנא
דיי׳ ולמיקם קדם כנ
כנישתא לשמשותהון ׃
ויקרב אתך ואת כל
אחיך בני לוי אתך ובק
ובקשתם גם כהנה ׃ ית
וקריב יתך וית כל אחך
בני עמך ובעון אתון אף
אף כהונתא רבתא ׃ לכן
אתה וכל עדתך הנעדים
על יהוה ואהרן מה הו
הוא כי תלונו עליו ׃ בכ
בכין את וכל כנישתך
דאיזדמנתון על יי׳ ואה
ואהרן מה הוא ארי אי
איתרעמתון עלוהי ׃
וישלח משה לקרא ל
לדתן ולאבירם בני א
אליאב ויאמרו לא
נעלה ׃ ושלח משה ו
למקרי לדתן ולאבירם

בני אליאב ואמרו ׃ ל
לא ניסק ׃ המעט כי ה
העליתנו מארץ זבת
חלב ודבש להמיתנו
במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר ׃ הז
הזעיר ארי אסקתנא
מארעא עבדא חלב
ודבש לקטלותנא במ
במדברא ארי איתר
איתרברבת עלנא אף
איתרברבא ׃ אף לא
אל ארץ זבת חלב ודבש
הביאתנו ותתן לנו נ
נחלת שדה וכרם העיני ה
האנשים ההם תנקר
לא נעלה ׃ אף לא א
לארעא עבדא חלב
ודבש אעילתנא ויה
ויהבת לנא אחסנת
חקלין וכרמין העיני
העיני גבריא האינון
תשלח לעורא לא
ניסק ׃ ויחר למשה
מאד ויאמר אל יהוה
יהוה אל תפן אל מנח
מנחתם לא חמור
אחד מהם נשאתי ׃
ולא הרעתי את אחד
מהם ׃ ותקיף למשה
לחדא ואמר קדם יי׳
לא תקבל ברעוא קו
קורבנהון לא חמרא
חד מנהון שחרית ו
ולא אבאישית חד

מנהון ׃ ויאמר משה
אל קרח אתה וכל
עדתך היו לפני יהוה
אתה והם ואהרן מחר ׃
ואמר משה לקרח
את וכל כנשתך הוו
זמינין קדם יי׳ את ו
ואינון ואהרן מחר ׃
וקחו איש מחתתו ו
ונתתם עליהם קטרת
והקרבתם לפני יהוה
איש מחתתו חמשים
ומאתים מחתת ואתה
ואהרן איש מחתתו ׃
וסבו גבר מחתיתיה
ותתנון עליהון קטרת
בוסמין ותקרבון קדם
יי׳ גבר מחתיתיה מ
מאתן וחמשין מחתיין
ואת ואהרן גבר מחת
מחתיתיה ׃ ויקחו איש
איש מחתתו ויתנו ע
עליהם אש וישימו ע
עליהם קטרת ויעמדו
פתח אהל מועד
ומשה ואהרן ׃ ונסיבו
גבר מחתיתיה ויהבו ע
עליהון אשתא ושוי
ושויאו עליהון אישת
קטרת בוסמין וקמו ז
בתרע משכן זמנא
ומשה ואהרן ׃ ויקהל
עליהם קרח את כל
העדה אל פתח אהל
מועד וירא כבוד יהוה

נשאתי י״ט וסימ׳ לבלתי את העיר ׃ ונתתי אתה לכם מורשה ׃ לא חמור אחד מהם ׃ אם אתם תבאו אל הארץ ׃ כי נשאתי חרפה ׃
על כתף נשאתי לעיניהם ׃ ביום ההוא נשאתי את ׃ ואביאם אל הארץ אשר ׃ גם אני נשאתי ידי להם ׃ גם אנכי נשאתי ידי אל יהוה ׃
וידעתם כי אני יי׳ בהביאי ׃ יען אשר ׃ אימך אשר אתם נשאתי ׃ אליך נשאתי ׃ כי אליך נשאתי ׃ האמר כי עליך נשאתי ׃
וחד ונשאתי לכל המקום ׃

כרגע ג׳ וסימ׳ הבדלו מתוך העדה הזאת׳ הרמו מתוך העדה׳ איך היו לשמה כרגע׳׳ הרוחת ב׳ בת׳ בן וסימ׳ אלהי הרוחת לכל בשר׳ וחברו דפינחס׳ וזריהים לכל׳ אל הארבע הרחות כת׳ ושאר הרוחות בת׳׳ תספו ב׳ וסימ׳ לכל חטאתם׳ גם מלבכם׳׳

אל כל העדה ׃ וכנש עליהון קרח ית כל כנשתא לתרע משכן זימנא ואתגלי יקרא דיי לכל כנשתא ׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ׃ ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר ׃ הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ׃ אתפרשו מגו כנשתא הדא ואשיצי יתהון כשעה ׃ ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף ׃ ונפלו על אפיהון ואמרו אלהא רוחיא לכל בישרא הא גברא חד יחוב ועל כל כנשתא יהא רוגזא ׃ וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ ומליל יי עם משה למימר ׃ דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם ׃ מליל עם כנשתא למימר איסתלקו מסחור סחור למשכנא דקרח דתן ואבירם ׃ ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל ׃ וקם משה ואזל לות דתן ואבירם ואזלו בתרוהי סבי ישראל ׃ וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם ׃ ומליל עם כנשתא למימר זורו כען מעילוי משכני גבריא חייביא האילין ולא תקרבון בכל דילהון דילמא תילקון בכל חוביהון ׃ ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם ׃ ואיסתלקו מעילוי משכנא קרח דתן ואבירם מסחור סחור ודתן ואבירם נפקו קיימין בתרע משכניהון ונשיהון ובניהון וטפלהון ׃ ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי ׃ ואמר משה בדא תדעון ארי יי שלחני למעבד ית כל עובדיא האילין ארי לא מרעותי ׃ אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני ׃ אם כמותא דכל אנשא ימותון אילין וסערת כל אנשא יסתער עליהון לא יי שלחני ׃ ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה ׃ ואם בריאה בריא יי ותפתח ארעא ית פומה ותבלע יתהון וית כל דילהון ויחתון כד חיין לשאול ותדעון ארי ארגיזו גבריא האילין קדם יי ׃ ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם ׃ והוה כד שיצי למללא ית כל פתגמיא האילין ואתבזעת ארעא די תחותיהון ׃ ותפתח

כמות ג׳ וסימ׳ אם כמות כל האדם ימתון׳ ויהי כמות אחאב׳ כמות זה כן מות זה׳ אנך׳׳ ודתן ואבירם ג׳ וסימ׳ ויקח קרח בן יצהר׳ ויעלו מעל משכן קרח׳ תני׳ דפס׳ ובני אליאב נמואל׳ קדמ׳׳ יברא ייל ג׳ בליש וסימ׳ ואם בריאה יברא ייל וברא ייל על הר מכון ציון׳ כי ברא ייל חדשה בארץ׳׳ בריאה ב׳ מב׳ ליש וסימ׳ ואם בריאה יברא׳ בריאה שמן חלקו׳׳

לקולם ג׳ חס׳ וסימ׳ וכל ישראל אשר סביבתיהם ׃ ויבאו ירושמאל ׃ ואתה תמיבה לך חיל ״ ויירם ב׳ מ״ב לי״ש וסימ׳ וירם
את המחתת מבין ׃ וירם זרון משיחו ״ את המחתת ב׳ וסימ׳ ואת האש זרה הלאה ׃ ונתנו עליו את המחתת ״

הארץ את פיה ותבלע
אתם ואת בתיהם ואת
כל האדם אשר לקרח
ואת כל הרכוש ׃ ופתחת
ארעא ית פומהא וב
ובלעת יתהון וית אנ
אנש בתיהון די לקרח
וית כל קניינא ׃ וירדו
הם וכל אשר להם חיו
חיים שאלה ותכס ע
עליהם הארץ ויאבדו
מתוך הקהל ׃ ונחתו
אינון וכל דילהון כד
חיין לשאול וחפת
עליהון ארעא ואובדו
מגו קהלא ׃ וכל ישראל
ישראל אשר סביבתי
סביבתיהם נסו לקולם
כי אמרו פן תבלענו הו
הארץ ׃ וכל ישראל די
בסחרניהון ערקו לקל
לקלהון ארי אמרין ד
דילמא תבלעיננא יי
ארעא ׃ ואש יצאה
מאת יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים א
איש מקריבי הקטרת ׃
ואישתא נפקת מן קדם
יי ואכלת ית מאתן
וחמשין גבריא מקרי
מקריבי קטרת בוסמיא
יז וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי עם משה
למימר ׃ אמר אל א
אלעזר בן אהרן הכהן
וירם את המחתת מב
מבין השרפה ואת
האש זרה הלאה כי
קדשו ׃ אימר לאלעזר
בר אהרן כהנא ויפרש
ית מחתיתא מבין יק
יקידא וית אשתא
ברחיק להלא ארי א
איתקדשו ׃ את מחת
מחתות החטאים הא
האלה בנפשתם ועשו
ועשו אתם רקעי פח
פחים צפוי למזבח
כי הקריבם לפני יהוה ׃
ויקדשו ויהיו לאות
לבני ישראל ׃ ית מחתיתא
חייביא האילין דאת
דאתחייבו בנפשתהון
ויעבדון יתהון טסין
רדידין חופאה למד
למדבחא ארי קריבי
קריבינון קדם יי ואי
ואיתקדשו ויהיון ל
לאת לבני ישראל ׃ ויק
ויקח אלעזר הכהן את
את מחתות הנחשת
אשר הקריבו השרפי
השרפים וירקעם צפ
צפוי למזבח ׃ ונסיב יי
אלעזר כהנא ית מח
מחתיין דנחשא דקרו
דקריבו יוקדיא ורדד
ורדידון חופאה למדבח ׃
דכרון לבני ישראל
למען אשר לא יקרב
איש זר אשר לא מז
מזרע אהרן הוא להק
להקטיר קטרת לפני
יהוה ולא יהיה כקרח
וכעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו ׃ דו
דוכרנא לבני ישראל
בדיל דלא יקרב גבר
חילוני דלא מזרעא
דאהרן הוא לאסקא
קטרת בוסמיא קדם
יי ולא יהי כקרח וכנ
וכנשתיה כמא דמ
דמליל יי בידא דמשה
ליה ׃
וילנו כל עדת בני יש
ישראל ממחרת על
משה ועל אהרן לא
לאמר אתם המתם יי
את עם יהוה ׃ ואיתרו
ואיתרעמו כל כנשתא
דבני ישראל מיומא
דבתרוהי על משה ועל
אהרן למימר אתון ג
גרמתון דמית עמא
דיי ׃ ויהי בהקהל הע
העדה על משה ועל
אהרן ויפנו אל אהל
מועד והנה כסהו הע
הענן וירא כבוד יהוה ׃
והוה באתכנשות כ
כנשתא על משה
ועל אהרן ואתפניאו
למשכן זימנא והא

החמשים ח׳ וסימ׳ וקדשתם את שנת החמשים ׃ יובל היא שנת החמשים שנה ׃ ואש יצאה מאת יי ׃ וממחצית בני ישראל ׃
ויקח משה ממחצית ׃ ויענה אליהו וידבר ׃ וישלח שר החמשים ׃ הנה ירדה אש מן השמים ״ מחתות ג׳ מלא וסימ׳ זאת
עשו לכם מחתות ׃ את מחתות החטאים האלה ׃ ויקח אלעזר הכהן ״ בנפשותם ב׳ חס׳ את מחתות ׃ ההלכים בנפשתם ׃ ולא יינצרו
לנפשתם ״

ויגבר ד' וסימ' ויאמר משה אל אהרן קרב · ב' בו · ויאמר משה אל אהרן קח · עזרנו אלהי ישענו · ויחד כפר לעמך ישראל··
ותעצר ד' וסימ' ויעמד בין המתים ובין · ואת האשה אל קבתה · ויבן שם דוד · דסות שמואל · ויעמד פינחס ויפלל ·· ···

חפאי ענגא ואיתגלי
יקרא דיי ויבא משה
ואהרן אל פני אהל
מועד ואתא משה
ואהרן לקדם משכן
זימנא
רביעי
וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי עים
משה למימר הרמו
מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם כרגע ויפ
ויפלו על פניהם אית
איתפרשו מגו כנישתא
הדא ואשיצי יתהון
כשעה ונפלו על אפיה
אפיהון ויאמר משה
אל אהרן קח את המ
המחתה ותן עליה אש
מעל המזבח ושים קט
קטרת והולך מהרה
אל העדה וכפר עליהם
כי יצא הקצף מלפני
יהוה החל הנגף ואמ
ואמר משה לאהרן
סב ית מחתיתא והב ע
עליהון אישתא מע
מעילוי מדבחא ושוי
קטרת בוסמיא ואובי
ואוביל בפריע לכנ
לכנישתא וכפר על
עליהון ארי נפק רוג
רוגזא מן קדם יי שרי
מותנא ויקח אהרן
כאשר דבר משה וי
וירץ אל תוך הקהל

והנה החל הנגף בעם
ויתן את הקטרת ויכ
ויכפר על העם ונסיב
אהרן כמא דמליל
משה ורהט לות קהל
והא שרי מותנא כע
בעמא ויהב ית קטרת
בוסמיא וכפר על
עמא ויעמד בין המ
המתים ובין החיים ות
ותעצר המגפה וקם
בין מיתיא ובין חייא
ואיתכלי מותנא ויה
ויהיו המתים במגפה
ארבעה עשר אלף וש
ושבע מאות מלבד
המתים על דבר קרח
והוו דמיתו במותנא
ארבעה עשר אלפין ו
ושבע מאה בר מדמ
מדמיתו על פלוגתא
דקרח וישב אהרן אל
משה אל פתח אהל
מועד והמגפה נעצרה
ותב אהרן למשכן זימ
זימנא ומותנא איתכלי
חמישי וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל יי עים משה
למימר דבר אל בני
ישראל וקח מאתם
מטה מטה לבית אב
מאת כל נשיאהם ל
לבית אבתם שנים עש
עשר מטות איש את

שמו תכתב על מטהו
מליל עים בני ישראל
וסב מנהון חוטרא
חוטרא לבית אבא מן
כל רברבניהון לבית
אבהתהון תרי עשר
חוטרין גבר ית שמיה
תכתוב על חוטריה
ואת שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי מטה
אחד לראש בית אבותם
וית שמא דאהרן תכתוב
על חוטרא דלוי ארי
חוטרא חד לריש בית
אבהתהון והנחתם
באהל מועד לפני הע
העדות אשר אועד לכם
שמה ותצנעון במשכן
זימנא קדם סהדותא
די איזמין מימרי לכון
תמן והיה האיש אשר
אבחר בו מטהו יפרח
והשכתי מעלי את ה
תלנות בני ישראל את
אשר הם מלינם עליכ
עליכם ויהי גברא די
דאיתרעי ביה חוטריה
ינעי ואניח מן קדמי
ית תורעמת בני ישראל
די אינון מתרעמין ע
עליכון וידבר משה
אל בני ישראל ויתנו
אליו כל נשיאהם מטה
לנשיא אחד מטה ל
לנשיא אחד לבית א

ושים ט' וסימ' ושים כסת איש בפי אמתחתו · ושים באזני יהושע · ושים קטרת והולך מהרה · עשה לך שרף ושים · ושים בסלע
קנך משם · ראה בעיניך ובאזניך שמע · ונתתה עליה מתנות · ושים פחות תחתי · קח נא מפיו תורה ·· ·· יפרח ד' ב' ב' וסימ' והיה
האיש אשר אבחר בו · יצדיק כתמר יפרח · אהיה כטל לישראל יפרח · יפרח בימיו צדיק · ב' קדמ' קמ' ·· ·· והנחתם ל' דבות ··

וינח ג̇ דגש̇ וסימ̇ וינח משה את המטת ׳ ויגד יי̇ את הגוים ׳ וינח שלמה את כל הכלים האלה ׳ ויכתב בספר וינח לפני יי̇ ׳ ויצת
את נבל בקברו ׳ וינח את נערו שם ׳ ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל ׳׳ ׳ מטתם ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ ויבלע מטה ׳ ומטה אהרן ׳ מל̇ ׳׳

אבתם שנים עשר מט
מטות ומטה אהרן בת
בתוך מטותם ומליל יי
משה עם בני ישראל
ויהבו ליה כל רברבניהון
חוטרא לרבא חד חוטר
לרבא חד לבית אבהת
אבהתהון תרי עשר
חוטרין וחוטרא דאה
דאהרן בגו חוטריהון
וינח משה את המטת
לפני יהוה באהל העדת
ואצנע משה ית חוטריא
קדם יי במשכנא דסהדו
דסהדותא ויהי ממחר
ממחרת ויבא משה א
אל אהל העדת והנה פ
פרח מטה אהרן לבית
לוי ויצא פרח ויצץ צ
ציץ ויגמל שקדים והו
והוה ביומא דבתרוהי
ועל משה למשכנא ד
דסהדותא והא יעא
חוטרא לבית לוי ואפי
ואפיק לבלבין ואניץ נץ
וכפית שגדין ויצא מ
משה את כל המטת
מלפני יהוה אל כל בני יש
ישראל ויראו ויקחו
איש מטהו ואפיק מ
משה ית כל חוטריא
מן קדם יי לכל בני יש
ישראל ואשתמודעו ו
ונסיבו גבר חוטריה
ויאמר

יהוה אל משה השב
את מטה אהרן לפני
העדת למשמרת לא
לאות לבני מרי ותכל
תלנתם מעלי ולא ימ
ימתו ואמר יי למשה
למשה אתיב ית חוט
חוטרא דאהרן קדם
סהדותא למטרת ליו
לאת לעמא סרבנא
ויסופון תורעמתהון
מן קדמי ולא ימותון
ויעש משה כאשר
צוה יהוה אתו כן עש
עשה ועבד משה
כמא דפקיד יי יתיה
כן עבד
ויאמרו בני ישראל
אל משה לאמר הן
גוענו אבדנו כלנו א
אבדנו ואמרו בני יש
ישראל למשה למימר
הא מיננא בלעת ארעא
הא מיננא מיתו במו
במותנא כל הקרב הק
הקרב אל משכן יהוה
ימות האם תמנו לגוע
כל דיקרב מיקרב ל
למשכנא דיי ימות
האנחנא סיפין למי
למימת
ויאמר יהוה אל
אהרן אתה ובניך ובית
אביך אתך תשאו את
ששי
עון המקדש ואתה

ובניך אתך תשאו את
עון כהנתכם ואמר
יי לאהרן את ובנך ובי
ובית אבוך עמך תס
תסלחון על חובי מ
מקדשא ואת ובנך
עמך תסלחון על ח
חובי כהונתכון וגם א
את אחיך מטה לוי ש
שבט אביך הקרב אתך
וילוו עליך וישרתוך
ואתה ובניך אתך לפני
אהל העדת ואף ית
אחך שבטא דלוי דאבוך
קריב לותך ויתוספון ע
עלך וישמשונך ואת
ובנך עמך קדם מש
משכנא דסהדותא ו
ושמרו משמרתך ומ
ומשמרת כל האהל
האהל אך אל כלי הק
הקדש ואל המזבח לא
יקרבו ולא ימתו גם
הם גם אתם ויטרון מ
מטרתך ומטרת כל
משכנא ברם למני ק
קודשא ולמדבחא לא
יקרבון ולא ימותון א
אף אינון אף אתון ו
ונלוו עליך ושמרו את
משמרת אהל מועד
לכל עבדת האהל וזר
לא יקרב אליכם ויתו
ויתוספון עלך ויטרון
ית מטרת משכן זימנא

מרי ׳ ד̇ וסימ̇ למשמרת לאות לבני מרי ׳ כי חטאת קסם מרי ׳ אל תהי מרי כבית ׳ ואמרת אל מרי אל בית ׳׳ תמנו ד̇
וסימ̇ האם תמנו לגוע ׳ ומן אז חדלנו לקטר ׳ תמנו חפש מחפש ׳ חסדי יי̇ כי לא תמנו ׳׳ ׳ כל לאיש משכן על במ̇ אל ׳ וסימ̇
ויבא את הארון אל המשכן ׳ כל הקרב הקרב אל משכן ׳ שלח אורך ואמתך ׳׳ ׳ האם ב̇ וסימ̇ האם תמנו לגוע ׳ האם אין עזרתי ׳׳

ואתה ובניך ג̇ וסימ̇ ויאמר יי̇ אל אהרן אתה ׃ וגם את אחיך משה לוי ׃ ואתה ובניך אתך תשמרו ׃׃ בקדש ב̇ רפ̇ ופ̇
בקדש ובכליו ׃ בקדש דסוף ספ̇ ׃ בקדש הקדשים תאכלנו ׃ וכל בקדש הקדשים ׃׃ וידבר יי̇ ב̇ בטע̇ וסימ̇ ואני און ושבר ׃׃

לכל פולחן משכנא ו
וחילוניי לא יקרב לוו
לותכון ׃ ושמרתם את
משמרת הקדש ואת
משמרת המזבח ולא
יהיה עוד קצף על בני
ישראל ׃ ותיטרון ית
מטרת קודשא וית מ
מטרת מדבחא ולא
יהי עוד רוגזא על בני
ישראל ׃ ואני הנה לקחתי
לקחתי את אחיכם הל
הלוים מתוך בני ישר
ישראל לכם מתנה נת
נתנים ליהוה לעבד א
את עבדת אהל מועד ׃
ואנא הא קריבית ית
אחוכון ליואי מגו בני
בני ישראל לכון מתנה
יהיבין קדם יי למפלח
ית פולחן משכן זימנא ׃
ואתה ובניך אתך תש
תשמרו את כהנתכם
לכל דבר המזבח ולמ
ולמבית לפרכת ועבד
ועבדתם עבדת מתנה
אתן את כהנתכם והזר
הקרב יומת ׃ ואת ובנך
עמך תטרון ית כהונ
כהונתכון לכל פתגם
מדבחא ולמגיו לפרוכ
לפרוכתא ותפלחון פ
פולחן מתנה איתין ית
כהונתכון וחילוניי ד
דיקרב יתקטיל ׃

וידבר
יהוה אל אהרן ואני
הנה נתתי לך את מש
משמרת תרומתי לכל
קדשי בני ישראל לך
נתתים למשחה ולבנ
ולבניך לחק עולם ׃ ומ
ומליל יי עם אהרן ו
ואנא הא יהבית ית מ
מטרת אפרשותי לכל
קודשיא דבני ישראל
לך יהבתנון לרבות
ולבנך לקים עלם ׃ זה
יהיה לך מקדש הקד
הקדשים מן האש כל
קרבנם לכל מנחתם
ולכל חטאתם ולכל
אשמם אשר ישיבו
לי קדש קדשים לך
הוא ולבניך ׃ דין יהא
לך מקדש קודשיא ית
מן אישתא כל קורבנ
קורבנהון ולכל מנחת
מנחתהון ולכל חטא
חטאתהון ולכל אש
אשמהון די יתיבון ק
קדמי קדש קודשין לך
הוא לך ולבנך ׃ בקדש
הקדשים תאכלנו כל
זכר יאכל אתו קדש יה
יהיה לך ׃ בקדש קוד
קודשיא תיכלוניה
כל דכורא יכול יתיה
קודשא יהא לך ׃ וזה
לך תרומת מתנם לכל

תנופת בני ישראל לך
נתתים ולבניך ולבנתיך
אתך לחק עולם כל
טהור בביתך יאכל א
אתו ׃ ודין לך אפרשות
מתנתהון לכל ארמות
בני ישראל לך יהבתי
יהבתינון ולבנך ולבנתך
עמך לקים עלם כל
דידכי בביתך ייכול ית
יתיה ׃ כל חלב יצהר
וכל חלב תירוש ודגן ׃
ראשיתם אשר יתנו י
ליהוה לך נתתים ׃ כל
טוב משח חמר ועיבו
ועיבור רישיתהון דית
דיתנון קדם יי לך יהב
יהבתינון ׃ בכורי כל א
אשר בארצם אשר
יביאו ליהוה לך יהיה
כל טהור בביתך יאכל
יאכלנו ׃ בכורי כל די
בארעהון די ייתון קד
יי דילך יהא כל דידכי
בביתך ייכלניה ׃ כל
חרם בישראל לך יהיה ׃
כל חרמא בישראל
דילך יהי ׃ כל פטר
רחם לכל בשר אשר
יקריבו ליהוה באדם
ובבהמה יהיה לך אך
פדה תפדה את בכור
האדם ואת בכור הבה
הבהמה הטמאה ת
תפדה ׃ כל פתח ולדא

אתך יי̇ בתור̇ וסימ̇ כל החיה אשר אתך מכל בשר ׃ וירא אליו יי̇ בלילה ההוא ׃ כי אם זכרתני אתך ׃ וכי יגור אתך גר בארצכם ׃
לא תלין פעלת שכיר ׃ ויקח אתך מזקני ישראל ׃ ונועדתי לך שמ̇ ׃ כי על פי הדברים האלה ׃ שוק התרומה וחזה התרומה ׃ וכי יגור אתך
בארצכם ׃ ונשאו אתך במשא ׃ תשמרו את כהנתכם ׃ וזה לך תרומת מתנם ׃ כל תרומות הקדשים ׃ הוא תהלתך ׃ ויצו יי̇ אתך את׃

ג̇ זוג̇ מתחלפי מן ב̇ זקפי חד קמץ וחד זקף וסימ̇ ויישן ויחלם שנית ויבא ויישן תחת רתם · בארצם לא תנחל · בנחלתך
אשר תנחל · ואתה אחך · נחם אחת ·· ובתוך בני ישראל ל̇ ובל יחזקאל דכות ב̇מ̇א בתוך בית ישראל · כי לא יהיה עוד כל ··

לכל בישרא די יקרבון
קדם יי באינשא ובבע
ובבעירא יהי לך ברם
מיפרק תיפרוק ית
בוכרא דאינשא וית
בוכרא דבעירא מסאבא
תיפרוק ׀ ופדויו מבן ח
חדש תפדה בערכך כ
כסף חמשת שקלים
בשקל הקדש עשרים
גרה הוא ׀ ופריקוהי
מבר ירחא תיפרוק ב
בפורסניה כסף חמש
סילעין בסילעי קודש
קודשא עשרין מעין
הוי סילעא ׀ אך בכור
שור או בכור כשב או
בכור עז לא תפדה קדש
הם את דמם תזרק על
המזבח ואת חלבם תק
תקטיר אשה לריח
ניחח ליהוה ׀ ברם בוכרא
דתורא או בוכרא דאי
דאימרא או בוכרא
דעיזא לא תיפרוק קו
קודשא אינון וית דמא
תיזרוק על מדבחא
וית תרבהון תסיק קו
קורבן לאתקבלא
ברעוא קדם יי ׀ ובשרם
יהיה לך כחזה התנופה
וכשוק הימין לך יהיה
ובישרהון יהי לך כחד
כחדיא דארמותא וכ
וכשוקא דימינא דילך

יהי ׀ כל תרומת הקדש
הקדשים אשר ירימו
בני ישראל ליהוה נת
נתתי לך ולבניך ולבנ
ולבנתיך אתך לחק
עולם ברית מלח עולם
היא לפני יהוה לך ול
ולזרעך אתך ׀ כל תרו
אפרשות קודשיא די
יפרשון בני ישראל
קדם יי יהבית לך ול
ולבנך ולבנתך עמך
לקים עלם קים מלח
עלמא הוא קדם יי
לך ולבנך עמך ׀ ויאמ
ויאמר יהוה אל אהרן
בארצם לא תנחל
וחלק לא יהיה לך בת
בתוכם אני חלקך ונח
ונחלתך בתוך בני יש
ישראל ׀ ואמר יי אל
לאהרן בארעהון לא
תחסין וחולק לא יהי
לך ביניהון מתנן דיה
דיהבית לך אינון חולקך
ואחסנתך בגו בני יש
ישראל ׀ שביעי
ולבני לוי הנה
נתתי את כל מעשר
בישראל לנחלה חלף
עבדתם אשר הם עב
עבדים את עבדת אהל
מועד ׀ ולבני לוי אנא
יהבית כל מעשרא בי
בישראל לאחסנא חלף

חלף פולחנהון די אי
אינון פלחין ית פולחן
משכן זימנא ׀ ולא יק
יקרבו עוד בני ישראל
אל אהל מועד לשאת
חטא למות ׀ ולא יקר
יקרבון עוד בני ישראל
למשכן זימנא לקבלא
חובא לממת ׀ ועבד
הלוי הוא את עבדת א
אהל מועד והם ישאו
את עונם חקת עולם
לדרתיכם ובתוך בני יש
ישראל לא ינחלו נ
נחלה ׀ ויפלחון ליואי
אינון ית פולחן משכן
זימנא ואינון יקבלון ית
חוביהון קים עלם ל
לדריכון ובגו בני יש
ישראל לא יחסנון א
אחסנא ׀ כי את מע
מעשר בני ישראל
אשר ירימו ליהוה ת
תרומה נתתי ללוים
לנחלה על כן אמרתי
להם בתוך בני ישראל
לא ינחלו נחלה ׀ ארי
ית מעשר בני ישראל
די יפרשון קדם יי ית
אפרשותא יהבית
לליואי לאחסנא על
כן אמרית להון בגו
בני ישראל לא יחסנון
אחסנא ׀
וידבר יהוה

תרומות ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ כל תרומת הקדשים · ושדי תרומת · ואיש תרומות יהרסנה · בתר מל̇ וסימ̇ כל טורא דמלבא ·
וחד לאוצרות לתרומות ·· כל וידבר אשה במרבא ב̇מ̇ב̇ בתביר · וסימ̇ אך בכור שור או בכור · ואת הכבש השני תעשה בין ·
ובל ויקרא דכות בתביר ב̇מ̇ב̇ במארך · וקרבו וכרעיו ירחץ במים · והקרבתם אשה עלה ·· ובשוק ל̇ דכותיה ··

מתנתיכם ד׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ וסימ׳ מלבד שבתת יי׳ מכל׳ ואתם בית ישרא׳ מכל מתנותיכם תרימו׳ ובשאת מתנתיכם׳ ב׳ בתר חס׳ יי
ו׳ פס׳ ולא לא ולא וסימ׳ ולא תשאו עליו חטא׳ כי אחרי התהו׳ ולא תשאו׳ והיה כעץ שתול׳ ולא ידין כאבתם׳ ולא יקום׳ ולא אמרו

אל משה לאמר׃ ומל
ומליל יי עם משה
למימר׃ ואל הלוים
תדבר ואמרת אלהם
כי תקחו מאת בני
ישראל אשר נתתי
לכם מאתם בנחלתכם
והרמתם ממנו תרומ
תרומת יהוה מעשר
מן המעשר׃ ועם ל
ליואי תמליל ותימר
להון ארי תסבון מן בנ
בני ישראל ית מעשרא
די יהבית לכון מנהון
באחסנתכון ותפרשון
מניה אפרשותא קדם
יי מעשרא מן מעש
מעשרא׃ ונחשב לכם
תרומתכם כדגן מן ה
הגרן וכמלאה מן הי
היקב׃ ותתחשב לכון
תרומתכון כעיבורא
מן אידרא וכמליתא
מן מעצרתא׃ כן תר
תרימו גם אתם תרומת
יהוה מכל מעשרתיכם
אשר תקחו מאת בני
ישראל ונתתם ממנו
את תרומת יהוה לא
לאהרן הכהן׃ כן תפר
תפרשון את אתון א
אפרשותא קדם יי
מכל מעשרתיכון די
תיסבון מן בני ישראל
ותיתנון מניה ית

אפרשותא קדם יי מ
לאהרן כהנא׃ מכל
מתנתיכם תרימו את
כל תרומת יהוה מכל
חלבו את מקדשו מן
ממנו׃ מכל מתנתיכון
תפרשון ית כל אפר
אפרשותא קדם יי מ
מכל שופריה ית מק
מקדשיה מניה׃ ואמ
ואמרת אלהם בהרי
בהרימכם את חלבו מ
ממנו ונחשב ללוים
כתבואת גרן וכתבואת
יקב׃ ותימר להון ב
באפרשותכון ית שו
שופריה מניה ויתח
ויתחשב לליואי כע
כעללת אידרא וכע
וכעללת מעצרתא׃ ו
ואכלתם אתו בכל מק
מקום אתם וביתכם כי
שכר הוא לכם חלף
עבדתכם באהל מועד׃
ותיכלון יתיה בכל
אתרא אתון ואינש ב
בתיכון ארי אגרא
הוא לכון חלף פולחנ
פולחנכון במשכן זמ
זימנא׃ ולא תשאו
עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו ואת
קדשי בני ישראל
לא תחללו ולא תמתו׃
ולא תקבלון עלוהי

חובא באפרשותכון ית
שופריה מניה וית
קודשיא דבני ישראל
לא תחללון ולא תמו
תמותון׃

פ פ פ

יט וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן לאמר׃
ומליל יי עם משה
ועם אהרן למימר׃ ז
זאת חקת התורה אש
אשר צוה יהוה לאמר
דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אד
אדמה תמימה אשר
אין בה מום אשר לא
עלה עליה על׃ דא
גזירת אוריתא דפקיד
יי למימר מליל עם
בני ישראל ויסבון לך
תורתא סומקתא שלי
שלימתא די לית בה
מומא די לא סליק ע
עלה נירא׃ ונתתם א
אתה אל אלעזר הכהן
והוציא אתה אל מחוץ
למחנה ושחט אתה
לפניו׃ ותיתנון יתה
לאלעזר כהנא ויפיק
יתה למברא למשריתא
ויכוס יתה קדמוהי׃
ולקח אלעזר הכהן מ
מדמה באצבעו והזה
אל נכח פני אהל מועד
מדמה שבע פעמים׃

תמותו ז׳ מלא׳ וסימ׳ ויאמנו דבריכם ולא תמותו׳ ופתח אהל מועד לא תצאו׳ ולא תשאו עליו חטא בהרימכם׳ והטלתי
אתך ואת אמך׳ למה תמותו את ועמך׳ ואתה ידעו תדעו׳ שובו שובו מדרכיכם הרעים׳ זאת חקת התורה ב׳ וסימ׳ אשר צוה
יי׳ לאמר׳ אך את הזהב ואת הכסף׳ דבר אל בני ישרא׳ ב׳ בטע׳ וסימ׳ מטה מטה לבית׳ פרה אדמה׳ וסימ׳ תורתא דפרה

לעיניו ה׳ וסימ׳ ושרף את הפרה לעיניו · ותלך תמר ביתו · ואת בני צדקיהו שחט לעיניו · וישחט מלך בבל · דירמיה · וחברו דירמ׳ ״
ואסף · ג׳ · וסימ׳ ואסף איש טהור את אפר · ואסף המצרע · דבעמין · ואסף נדחי ישראל ״ ״ בנפש האדם ל׳ דסמ׳ ״

ויסב אלעזר כהנא
מדמא באצבעיה וידי
לקביל אפי משכנא
זימנא מדמא שבע ז
זימנין ושרף את הפ
הפרה לעיניו את ערה
ואת בשרה ואת דמה
על פרשה ישרף ויוק
ויוקיד ית תורתא לע
לעיניהי ית משכא ית
וית בישרא וית דמא
על אוכלא יתוקד
ולקח הכהן עץ ארז ו
ואזוב ושני תולעת וה
והשליך אל תוך שרפת
הפרה ויסב כהנא אעא
דארזא ואיזובא וצבע
וזהורי וירמי לגו יקידת
תורתא וכבס בגדיו הכ
הכהן ורחץ בשרו במי
במים ואחר יבא אל המ
המחנה וטמא הכהן ע
עד הערב ויצבע לבוש
לבושוהי כהנא ויסחי
בסריה במיא ובתר כן
ייעול למשריתא ויהי
מסאב כהנא עד רמשא
והשרף אתה יכבס בג
בגדיו במים ורחץ בש
בשרו במים וטמא עד
הערב ודמוקיד יתה
יצבע לבושוהי במיא
ויסחי בסריה במיא
ויהי מסאב עד רמשא
ואסף איש טהור את

אפר הפרה והניח מח
מחוץ למחנה במקום
טהור והיתה לעדת
בני ישראל למשמרת
למי נדה חטאת היא
ויכנוש גבר דכי ית
קיטמא דתורתא ויצ
ויצנע מברא למשריתא
לאתר דכי ותהי לכנ
לכנישתא דבני ישראל
למטרא למי אדיותא
חטאתא היא וכבס ה
האסף את אפר הפרה
את בגדיו וטמא עד
הערב והיתה לבני יש
ישראל ולגר הגר בתו
בתוכם לחקת עולם
ויצבע דמכניש ית קיט
קיטמא דתורתא ית
לבושוהי ויהי מסאב
עד רמשא ותהי לבני
ישראל ולגיורא דית
דיתגיירון ביניהון לי
לקיים עלם הנגע במ
במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים
דיקרב במיתא לכל
טמא נפשא דאינשא
ויהי מסאב שבעא יו
יומין הוא יתחטא
בו ביום השלישי וב
וביום השביעי יטהר
ואם לא יתחטא ביום
השלישי וביום השב
השביעי לא יטהר

הוא ידי עלוהי ביומא
תליתאה וביומא שבי
שביעאה ידכי ואם לו
לא ידי עלוהי ביומא
תליתאה וביומא שבי
שביעאה לא ידכי כל
הנגע במת בנפש האדם
אשר ימות ולא יתחטא
את משכן יהוה טמא
ונכרתה הנפש ההוא
מישראל כי מי נדה לא
זרק עליו טמא יהיה
עוד טמאתו בו כל דה
דיקרב במיתא בנפשא
אינשא דימות דלא
ידי עלוהי ית משכנא
דיי סאיב וישתיצי א
אינשא ההוא מישראל
ארי מי אדיותא לא
איזדריקו עלוהי מס
מסאב יהי עוד סובתי
ביה זאת התורה אדם
כי ימות באהל כל הבא
אל האהל וכל אשר
באהל יטמא שבעת
ימים דא אורייתא א
אינש ארי ימות במש
במשכנא כל דעליל
למשכנא וכל די במש
במשכנא יהי מסאב
שבעת יומין וכל כלי
פתוח אשר אין צמיד
פתיל עליו טמא הוא
וכל דחסף פתיח די ל
לית מגופת שיע מקף

ורחץ בשרו ה׳ חס׳ את בלוש׳ בתור׳ וסימ׳ וכי יטהר הזב מזובו וספר · ונפש אשר תגע בו · והשרף אתה יכבס בגדיו · וכבס בגדיו הכהן ״
וכל כלי ה׳ וסימ׳ חרש אשר יפול עליו · וכלי חרש אשר יגע בו הזב · וכל כלי פתוח אשר אין צמיד · וכל בגד וכל כלי עור · ב׳ בו ״
פתוח ה׳ וסימ׳ וכל כלי פתוח אשר אין · אשפתו כקבר פתוח · קבר פתוח גרונם · שרשי פתוח אלי מים ״ ״ למי נדה ל׳ דסמ׳ ״

אזוב ג̇ מלא בתור וסימ̇ ולקחתם אגדת אזוב ׃ ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ׃ ולקח אזוב וטבל במים ׃׃ בקבר ג̇ דגש וסימ̇
או במת או בקבר ׃ במתי וקברתם אתי ׃ היספר בקבר חסדך ׃ אנ̇ ׃׃ ולו ג̇ וסימ̇ ולו גוענו בגוע ׃ ולו הואלנו ונשב ׃ ולו אנכי שקל׃

עלוהי מסאב הוא ׃ וכל
אשר יגע על פני
השדה בחלל חרב או
במת או בעצם אדם
או בקבר יטמא שבעת
ימים ׃ וכל די יקרב על
אפי חקלא בקטיל
חרבא או במיתא או
בגרמא דאינשא או
בקיברא יהי מסאב
שבעא יומין ׃ ויקחו
לטמא מעפר שרפת
החטאת ונתן עליו מים
חיים אל כלי ׃ ויסבון
לדמסאב מעפר
יקידת חטאתא ויתן
עלוהי בר מבוע למאן ׃
ולקח אזוב וטבל במים
איש טהור והזה על
האהל ועל כל הכלים
ועל הנפשות אשר היו
שם ועל הנגע בעצם
או בחלל או במת או
בקבר ׃ ויסב אזובא
ויטבול במיא גבר דכי
וידי על משכנא ועל
כל מניא ועל נפשתא
דיהוה תמן ועל דיקרב
בגרמא או בקטילא או
במיתא או בקיברא ׃
והזה הטהר על הטמא
ביום השלישי
וביום השביעי וחטאו
ביום השביעי וכבס
בגדיו ורחץ במים

וטהר בערב ׃ וידי דכי
על מסאבא ביומא
תליתאה וביומא
שביעאה וידכיניה
ביומא שביעאה
וידכיניה ביומא
שביעאה ויצבע לבושוהי
ויסחי במיא
וידכי ברמשא ׃ ואיש
אשר יטמא ולא
יתחטא ונכרתה הנפש
ההוא מתוך הקהל כי
את מקדש יהוה טמא
מי נדה לא זרק עליו
טמא הוא ׃ וגבר די
יסתאב ולא ידי עלוהי
וישתיצי אינשא ההוא
מגו קהלא ארי ית
מקדשא דיי סאיב
מי אדיותא לא איזדרק
עלוהי מסאב הוא ׃ והיתה
להם לחקת עולם ומזה
מי הנדה יכבס בגדיו ׃
והנגע במי הנדה יטמא
עד הערב ׃ ותהא לכון
לקיים עלם ומדי מי
אדיותא יצבע לבושוהי
ודיקרב במי אדיותא
יהי מסאב עד רמשא ׃
וכל אשר יגע בו הטמא
יטמא והנפש הנגעת
תטמא עד הערב ׃ וכל
די יקרב ביה מסאבא
יהי מסאב ואינש

יקרב יהי מסאב עד
רמשא ׃

כ ויבאו בני ישראל
כל העדה מדבר צן בחדש
בחדש הראשון וישב
העם בקדש ותמת שם
מרים ותקבר שם ׃ ואתו
בני ישראל כל כנישתא
למדברא דצין בירחא
קדמאה ויתיב עמא ב
ברקם ומיתת מרים
ואתקברת תמן ׃ ולא
היה מים לעדה ויקהלו
על משה ועל אהרן ׃
ולא הוו מיא לכנשתא
ואתכנשו על משה
ועל אהרן ׃ וירב העם
עם משה ויאמרו לאמר
לאמר ולו גוענו בגוע
אחינו לפני יהוה ׃ ונצא
עמא עם משה ואמרו
למימר לוי דמיתנא
במותנא דאחנא קדם
יי ׃ ולמה הבאתם את
קהל יהוה אל המדבר
הזה למות שם אנחנו
ובעירנו ׃ ולמה איתי
איתיתון ית קהלא דיי
למדברא הדין למימת
תמן אנחנא ובעירנא ׃
ולמה העליתנו ממצרים
ממצרים להביא אתנו
אתנו אל המקום הרע
הזה לא מקום זרע ותאנה
ותאנה וגפן ורמון ומים

מקדש ׳׳׳ ג̇ וסימ̇ ואיש אשר יטמא ולא ׃ מקדש ׳׳׳ בתוכו ׃ עתה תנו לכבבם וחד מקד׳ ׳׳׳ כוננו ידיך וב̇ במקדש ׳׳׳ ׃ ויזבח
אבן גדול ויקימה שם ׃ אם יהרג במקדש ׳׳׳ כהן ׃׃ נגעת ג̇ בליש̇ וסימ̇ והנפש הנגעת תטמא ׃ כי נגעת עלה רעה ׃ נגעת בקד׳ ׃
במי ה̇ וסימ̇ והנגע במי הנדה יטמא ׃ כל דבר אשר יבוא באש ׃ במי מריבת קדש מדבר ׃ נטבלו במי הירדן ׃ אם התרחצת במו שלג ׃ בתי׃

והשקית ג׳ מלר׳ וסימ׳ ודברתם אל הסלע׳ והשקיתה את כל המים בן בת׳ אל אחת הלשכות והשקית׳ וחד מלע׳ והשקית ברגלך׳
התלאה ג׳ וסימ׳ את כל התלאה אשר מצאתם׳ כה אמר אחיך ישראל׳ אל ימעט לפניך ״ט״ להקדישני ב׳ לעיני׳ במים לעיניהם׳

אין לשתות׃ ולמא אס
אסיקתנא ממצרים
לאעלא יתנא לאת
לאתרא בישא הדין׃
לא אתר כשר לבית
זרע ואף לא תאנין
וגופנין ורמונין ומי
לית למשתי׃ ויבא
משה ואהרן מפני ה
הקהל אל פתח אהל
מועד ויפלו על פניהם
וירא כבוד יהוה אליהם׃
ועל משה ואהרן מן
קדם קהלא לתרע מ
משכן זימנא ונפלו
על אפיהון ואתגלי
יקרא דיי׳ להון׃ ישראל
וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי׳ עם משה
למימר׃ קח את המטה
והקהל את העדה
אתה ואהרן אחיך ו
ודברתם אל הסלע ל
לעיניהם ונתן מימיו
והוצאת להם מים מ
מן הסלע והשקית
את העדה ואת בעירם׃
סב ית חוטרא וכנוש
ית כנשתא את ואהרן
אחוך ותמללון עם
כיפא לעיניהון ויתן
מוהי ותפיק להון מי
מן כיפא ותשקי ית
כנשתא וית בעירהון׃

ויקח משה את המטה
מלפני יהוה כאשר
צוהו׃ ונסיב משה ית
חוטריה מן קדם כמא
דפקדיה׃ ויקהלו מש
משה ואהרן את הק
הקהל אל פני הסלע
ויאמר להם שמעו
נא המרים המן הסלע
הזה נוציא לכם מים׃
וכנשו משה ואהרן
ית קהלא לקדם כיפא
ואמר להון שמעו כ
כען סרבניא המן כיפא
הדין נפיק לכון מיא׃
וירם משה את ידו ו
ויך את הסלע במטהו
פעמים ויצאו מים ר
רבים ותשת העדה
ובעירם׃ וארים משה
ית ידיה ומחא ית כיפ
בחוטריה תרתין זמני
ונפקו מיין סגיאין ו
ושתיאת כנשתא ובע
ובעירהון׃
ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן י
יען לא האמנתם בי ל
להקדישני לעיני בני
ישראל לא תביאו את
הקהל הזה אל הארץ
אשר נתתי להם׃ ואמ
ואמר יי׳ למשה ולא
ולאהרן חלף דלא
הימנתון לי לקדשותי

קדם בני ישראל בכין ל
לא תעלון ית קהלא
הדין לארעא דיהבית
להון׃ המה מי מריבה
אשר רבו בני ישראל
את יהוה ויקדש בם׃
אינון מי מצותא די
נצו בני ישראל קדם יי׳
ואתקדש בהון׃ ויבע
וישלח
משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום כה אמ
אמר אחיך ישראל
אתה ידעת את כל הת
התלאה אשר מצאתנו׃
ושלח משה אזגדין
מרקם לות מלכא ד
דאדום כדנן אמר
אחוך ישראל את ידעת
ית כל עקתא די אשכ
אשכחתנא׃ וירדו את
אבתינו מצרימה ונשב
במצרים ימים רבים
וירעו לנו מצרים ולא
ולאבתינו׃ ונחתו את
אבהתנא למצרים וית
ויתיבנא למצרים י
יומין סגיאין ואבאישו
לנא מצראי ולאבהתנא׃
ונצעק אל יהוה וישמ
וישמע קלנו וישלח
מלאך ויצאנו ממצ
ממצרים והנה אנחנו
בקדש עיר קצה גבולך׃
וצלינא קדם יי׳ וקביל

ויאמר יי׳ אל משה ואל אהרן ז׳ דסמ׳ וסימ׳ קחו לכם פיח הכבשן׳ כי ידבר אליכם פרעה׳ ויאמר יי׳ דעלם החדש הזה לכם ראש׳
זאת חקת הפסח׳ ויאמר דעלם על גבול ארץ אדום׳ יען לא האמנתם בי ״ג״ מצאתנו ג׳ וסימ׳ את כל התלאה אשר מצאתנו׳ ויש
יי׳ עמינו׳ אל ימעט לפניך ״ט״ גבולך ג׳ מלא׳ בתור׳ וסימ׳ גבולך בצפרדעים׳ והנה אנחנו בקדש עיר׳ וזיתים יהיו לך בכל גבולך״

לקראתך ד' וסימ' וגם הנה יצא לקראתך · פן בחרב אצא לקראתך · באשר תבקש איש · על כן ויצאת לקראתך · בימיך ג' וסי' ובירך את לחמך ואת מימיך · ואם מימיך נשתה אני · עד שאב מימיך · וחד ומימיך · בז אדם לחמך ברעש · והפשט ל' דבות

צלותנא ושלח מלאכא
ואפקנא ממצרים והא
אנחנא ברקם קרתא
בסטר תחומך: נעברה
נא בארצך לא נעבר
בשדה ובכרם ולא נשתה
מי באר דרך המ
המלך נלך לא נטה ימין ו
ושמאול עד אשר נעבר
גבלך: נעיבר כען בארעך
בארעך לא נעיבר בחק
בחקל ובכרם ולא נשתי
מי גוב באורח מלכא
ניזיל לא ניסטי לימינא
ולשמאלא עד דנעיבר
תחומך: ויאמר אליו
אדום לא תעבר בי פן
בחרב אצא לקראתך:
ואמר ליה אדום לא
תעיבר בתחומי דילמא
בדקטלין בחרבא אפוק
לקדמותך: ויאמרו א
אליו בני ישראל במס
במסלה נעלה ואם מי
מימיך נשתה אני ומ
ומקני ונתתי מכרם רק
אין דבר ברגלי אעברה:
ואמרו ליה בני ישראל
באורח כבישא ניסק
ואם מייך נישתי אנא
ובעירי ואיתן דמיהון
להוד ליה פיתגם דביש
ברגלי איעיבר: ויאמר
לא תעבר ויצא אדום
לקראתו בעם כבד וביד

חזקה: ואמר לא תע
תעיבר ונפק אדומאה
לקדמותיה בחיל רב
וביד תקיפא: וימאן
אדום נתן את ישראל
עבר בגבלו ויט ישרא
ישראל מעליו: וסריב
אדומאה למשבק ית
ית ישראל למיעבר בת
בתחומיה וסטא ישר
ישראל מלותיה: חמישי
ויסעו
מקדש ויבאו בני יש
ישראל כל העדה הר
ההר: ונטלו מרקם ו
ואתו בני ישראל כל
כנישתא להור טורא:
ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן בהר ההר
על גבול ארץ אדום
לאמר: ואמר יי למה
למשה ולאהרן בהור
טורא על תחום ארעא
דאדום למימר: יאסף
אהרן אל עמיו כי לא
יבא אל הארץ אשר
נתתי לבני ישראל על
אשר מריתם את פי ל
למי מריבה: יתכניש
אהרן לעמיה ארי לא
ייעול לארעא די יהבי
לבני ישראל על די סרי
סריבתון על מימרי
למי מצותא: קח את
אהרן ואת אלעזר בנו ו

והעל אתם הר ההר:
דבר ית אהרן וית אלעז
בריה ואסיק יתהון ל
להור טורא: והפשט ית
את אהרן את בגדיו ית
והלבשתם את אלעזר
בנו ואהרן יאסף ומת
שם: ואשלח ית אהרן
ית לבושוהי ותלבישינ
ית אלעזר בריה ואהרן
יתכניש וימות תמן:
ויעש משה כאשר
צוה יהוה ויעלו אל ה
הר ההר לעיני כל העדה:
ועבד משה כמא דפקי
יי וסליקו להור טורא
לקדם כל כנישתא: ויפ
ויפשט משה את אהרן
את בגדיו וילבש אתם
את אלעזר בנו וימת
אהרן שם בראש ההר
וירד משה ואלעזר מן
ההר: ואשלח משה ית
אהרן ית לבושוהי ואל
ואלביש יתהון ית אלעז
בריה ומית אהרן תמן
בריש טורא ונחת משה
ואלעזר מן טורא: ויר כא
ויראו כל העדה כי גוע
אהרן ויבכו את אהרן
שלשים יום כל בית
ישראל: וחזו כל כנישת
ארי מית אהרן ובכו
ית אהרן תלתין יומין
כל בית ישראל

בשדה ה' רפי וסימ' נעברה נא בארצך · יהוי מגיעי בית בבית · ותאמר נעמי אל דות בלהה · אל תלבי ללקט · אעברה בארצך לא · מכרם ג' וסימ' במסלה נעלה · על מכרם בכסף ידיך · על מכרם יצוד · אנך · על גבול ה' וסימ' ארץ אדום לאמר · וישמע מלך · בבא בלעם · ושב משריך קדמיה · בחרב תפלו על גבול · והנותר לנשיא מזה ומזה · תצל דפס · והעל ב' והעל העמרדעים · אתם הר

וידר ג̇ וסימ׳ וידר יעקב נדר לאמ׳ וידר ישראל נדר · וידר יפתח נדר ליי · נתן ה׳ וסימ׳ נתן תתן את העם הזה · נתן תתן לו ··
ויאמר נתן נתן · בן בנות · צלפחד דברות · וידר יפתח נדר ליי · ויסר ג̇ רפ׳ וסימ׳ ויסר היצב דעים · דרך את המות הזה · ויסר מעלינו את ··

וישמע הכנעני מלך
ערד ישב הנגב כי בא
ישראל דרך האתרים
וילחם בישראל וישב
ממנו שבי ושמע כנע
כנענאה מלכא דערד
יתיב דרומא ארי אתא
ישראל אורח מאלליא
ואגיח קרבא בישראל
ושבא מנהון שביא
וידר ישראל נדר לא
ליהוה ויאמר אם נתן
תתן את העם הזה בידי
והחרמתי את עריהם
וקיים ישראל קיים קדם
יי ואמר אם מימסר
תימסר ית עמא הדין
בידי ואגמר ית קירוה
קרויהון וישמע יהוה
בקול ישראל ויתן את
הכנעני ויחרם אתהם
ואת עריהם ויקרא לה
שם המקום חרמה
וקביל יי צלותיה דיש
ראל ומסר ית כנענאה
וגמר יתהון וית קירוה
קרויהון וקרא שמא
דאתרא חרמה
ויסעו מ
מהר ההר דרך ים סוף
לסבב את ארץ אדום
ותקצר נפש העם בדרך
ונטלו מהור טורא אורח
ימא דסוף לאקפא
ית ארעא דאדום ועק

ועקת נפשא דעמא כ
באורחא וידבר העם
באלהים ובמשה למה
העליתנו ממצרים ל
למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו
קצה בלחם הקלקל
ואתרעם עמא במימ
במימרא דיי ועם מ
משה נצו למה אסק
אסקתנא ממצרים לממ
לממת במדברא ארי
לית לחמא ולית מיא
ונפשנא עקא במנא
הדין דמיכליה קליל
וישלח יהוה בעם את
הנחשים השרפים וינש
וינשכו את העם וימת
עם רב מישראל וגרי
יי בעמא ית חיון קלן
ונכיתו ית עמא ומית
עם סגי מישראל ויבא
העם אל משה ויאמרו
חטאנו כי דברנו ביהוה
ובך התפלל אל יהוה ו
ויסר מעלינו את הנחש
ויתפלל משה בעד העם
ואתא עמא לות משה
ואמרו חבנא ארי א
איתרעמנא קדם יי ו
ועמך נצינא צלי קדם
יי ויעדי מננא ית ח
חיויא וצלי משה על
עמא ויאמר יהוה אל
משה עשה לך שרף

ושים אתו על נס והיה
כל הנשוך וראה אתו ו
וחי ואמר יי למשה
עביד לך קליא ושוי
יתה על את ויהי כל ד
דאיתנכית ויחזי יתיה
ששי ויתקיים ויעש משה
נחש נחשת וישמהו
על הנס והיה אם נשך
הנחש את איש והביט
אל נחש הנחשת וחי
ועבד משה חויא דנח
דנחשא ושויה על את
והוה כד נכית חויא ית
גברא ומסתכל לחויא
דנחשא ומתקיים ויסעו
בני ישראל ויחנו באבת
ונטלו בני ישראל ושרו
באבת ויסעו מאבת ו
ויחנו בעיי העברים במ
במדבר אשר על פני
מואב ממזרח השמש
ונטלו מאבת ושרו במ
במגזת עבראי דעל א
אפי מואב ממדנח שמ
שמשא משם נסעו ו
ויחנו בנחל זרד מתמן
נטלו ושרו בנחל זרד
משם נסעו ויחנו מעבר
ארנון אשר במדבר
היוצא מגבל האמרי כי
כי ארנון גבול מואב בי
בין מואב ובין האמרי
מתמן נטלו ושרו בעב
מעברא דארנון דמדב

ויקרא שם המקום ד̇ חס׳ ההוא · וסימ׳ ויקרא שם המקום סכות · ויקרא שם המקום פניאל · ויקרא שם המקום מסה ומריבה · ויקרא
שם המקום חרמה ·· ותקצר ד̇ וסימ׳ ותקצר נפשו בעמל ישראל · ותקצר נפש העם בדרך · ותקצר נפשו ... ואבחר שלשת הרעים ··
ארנון ג̇ מלא בתור וסימ׳ משם נסעו ויחנו · ב̇ כן · ואת הנחלים ארנון · וכל גבי ובתי דבות מל׳ בנ׳א חס׳ · מן הירדן מזרח השמש ·

יאביר ג׳ וסימ׳ על כן יאמר כנמרד גבור ציד׳ על כן יאמר בספר מלחמות׳ ולציון יאמר׳ ותו ויאמר למלך ירחון ׳׳ עלי ז׳ וס
עלי באר ענו לה׳ ולה אמר עלי לשלום׳ עלי הלבנון ויצעקו׳ על הר גבה עלי לך מבשרת׳ עלי עולם עורי רדי׳ עלי גלעד וקחי צרי ׳׳

דמדברא דנפיק מתחו׃
אמוראה ארי ארנון
תחום מואבאה בין מ׳
מואב ובין אמוראה׃
על כן יאמר בספר מל׳
מלחמות יהוה את
והב בסופה ואת הנחלים
ארנון׃ על כן יתאמר
בספרא קרבין דעבד
יי על ימא דסוף וגבורן
דעל נחלי ארנון׃ ואש
ואשד הנחלים אשר
נטה לשבת ער ונשען
לגבול מואב׃ ושפוך
נחליא דמדברן לחיז
לקביל לחיית ומסתה
ומסתמיך לתחום מוז
מואב׃ ומשם בארה
היא הבאר אשר אמר
יהוה למשה אסף א׳
את העם ואתנה להם
מים׃ ומתמן בארה
היא בארא דאמר יי
למשה כנוש ית עמא
ואתן להון מיא׃
אז ישיר
ישראל את השירה הז
הזאת עלי באר ענו ל׳
לה׃ בכן שבח ישראל
ית תושבחתא הדא
סקי בירא שבחו לה׃
באר חפרוה שרים כרו
כרוה נדיבי העם במח׳
במחקק במשענתם
וממדבר מתנה׃ בירא

חפרוה רברביא כרוה
רישי עמא ספרא בח׳
בחוטריהון וממדברא
איתיהיבת להון׃ וממ׳
וממתנה נחליאל ומ׳
ומנחליאל במות׃ ומ׳
ומדאיתיהבא להון נחת
עמהון לנחליא ומנח׳
ומנחליאל סלקא עמ׳
עמהון לרמתא׃ ומבמות
הגיא אשר בשדה מו׳
מואב ראש הפסגה
ונשקפה על פני הישי
הישימן׃ ומרמתא
לחילא דבחקלי מוא
מואב ומסתכא על אפי
בית ישימון׃ שביעי
וישלח ישר
ישראל מלאכים אל
סיחן מלך האמרי ל׳
לאמר׃ ושלח ישראל
איזגדין לות סיחן מ׳
מלכא דאמוראה לני
למימר׃ אעברה בארז
בארצך לא נטה בשדה
ובכרם לא נשתה מי׳
באר בדרך המלך נלך
עד אשר נעבר גבלך׃
איעבר בארעך לא
ניסטי בחקל ובכרם לא
נישתי מי גוב באורח
מלכא ניזיל עד דנעיבר
תחומך׃ ולא נתן סיחן
את ישראל עבר בגבלו
ויאסף סיחן את כל

עמו ויצא לקראת יש׳
ישראל המדברה ויבא
יהצה וילחם בישראל׃
ולא שבק סיחון ית ישר
למעבר בתחומיה וכנ
וכנש סיחון ית כל עמי
ונפק לקדמות ישרא
במדברא ואתא ליהץ
ואגיח קרבא בישרא׃
ויכהו ישראל לפי ח׳
חרב ויירש את ארצו
מארנן עד יבק עד בני
עמון כי עז גבול בני ע
עמון׃ ומחהי ישראל
לפתגם דחרב ויריתו ית
ארעיה מארנון עד יוב
יובקא עד בני עמון ית
ארי תקיף תחומא די
דבני עמון׃ ויקח יש׳
ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל
בכל ערי האמרי בח׳
בחשבון ובכל בנתיה׃
וכבש ישראל ית כל
קרויא ויתב ישראל
בכל קרוי דאמוראה
בחשבון ובכל כפרנהא׃
כי חשבון עיר סיחן מ׳
מלך האמרי הוא
והוא נלחם במלך מ׳
מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו
עד ארנן׃ ארי חשבון
קרתא דסיחון מלכא
דאמוראה היא והוא

ולא נתן ד׳ וסימ׳ סיחון את ישראל עבור׳ ולא נתן לכם לב לדעת׳ השם נפשנו בחיים ולא׳ בכל זאת לא חטא איוב ׳׳ אז ישיר
ב׳ וסימ׳ אז ישיר משה ובני ישראל׳ ישראל את השירה הזאת ׳׳ ענו ב׳ וסימ׳ עלי באר ענו לה׳ ענו ליי בתודה ׳׳ וממדבר ב׳
וסימ׳ ושתי את גבולך׳ באר חפרוה שרים ׳׳ את כל עמו ב׳ וסימ׳ ולא נתן סיחון את ישראל׳ ולא האמין סיחן את כל עמו ׳׳

תכונן ה מלא בליש וסימ תבנה ותכונן עיר סיחון · הוי בונה עיר בדמים · הכון והכן לך · במיתריך תכונן על פניהם · ותכונן יצדיק···
וכל עמו ד וסימ ויפנו ויעלו דרך הבשן · ויצא סיחון לקראתנו · ונפן ונעל דרך הבשן · ויהי כראות ומיהרו ··· המשלים ל···

אגח קרבא במלכא
דמואב קדמאה ונסיב
ית כל ארעיה מתחומי
עד ארנונא׃ על כן יאמ
יאמרו המשלים באו
חשבון תבנה ותכונן ע
עיר סיחון׃ על כן יימרו
מתליא עולו לחשבון
תתבני ותשתכלל קרתא
דסיחון׃ כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית
סיחן אכלה ער מואב
בעלי במות ארנן׃ ארי
קידום תקיף כאשא
נפק מחשבון עבדי קר
קרבא כשלהוביתא מן
מקרתא דסיחון קטילו
דשרו בלחית מואב
כומריא דפלחין האת
האוליו בית דחלתא
רמתא דארנון׃ אוי לך
מואב אבדת עם כמוש
נתן בניו פליטם ובנתיו
בשבית למלך אמרי
סיחון׃ וי לכון מואבא
אבדתון עמא דפלחין
לכמוש מסר בנוהי
צירין ובנתיה בשביא
למלכא דאמוראה
סיחון׃ ונירם אבד חשב
חשבון עד דיבן ונשים
עד נפח אשר עד מיד
מידבא׃ ומלכו פסקת
מחשבון עדא שולטן
מדיבון וצדיאו עד

נפח דיסמיך עד מיד
מידבא׃ וישב ישראל
בארץ האמרי׃ ויתיב
ישראל בארעא דאמו
דאמוראה׃ וישלח
משה לרגל את יעזר
וילכדו בנתיה ויירש
את האמרי אשר שם׃
ושלח משה לאללא
ית יעזר וכבשו כפרנהא
ותריכו ית אמוראה די
תמן׃ ויפנו ויעלו דרך
הבשן ויצא עוג מלך
הבשן לקראתם הוא
וכל עמו למלחמה
אדרעי׃ ואתפניאו
וסליקו אורח מתנן
ונפק עוג מלכא דמתנן
לקדמותהון הוא וכל
עמיה לאגחא קרבא
לאדרעי׃ ויאמר יהוה
אל משה אל תירא
אתו כי בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת ארצ
ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחן מלך
האמרי אשר יושב בח
בחשבון׃ ואמר יי ל
למשה לא תדחל מיניה
מיניה ארי בידך אמ
אמסר יתיה וית כל
עמיה וית ארעיה ות
ותעביד ליה כמא דע
דעבדת ליה לסיחון
מלכא דאמוראה

דיתיב בחשבון׃ ויכו
אתו ואת בניו ואת כל
עמו עד בלתי השאיר
לו שריד ויירשו את
ארצו׃ ומחו יתיה וית
בנוהי וית כל עמיה עד
דלא אשתאר ליה
משיזב ויריתו ית ארע
כב ארעיה׃ ויסעו בני
ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן יר
ירחו׃ ונטלו בני ישראל
ושרו במישרא דמואב
במעברא לירדנא די
דיריחו׃

פ פ פ

וירא בלק בן צפור את
כל אשר עשה ישראל
לאמרי׃ וחזא בלק בר
צפור ית כל די עבד
ישראל לאמוראה׃
ויגר מואב מפני העם
מאד כי רב הוא ויקץ
מואב מפני בני ישראל׃
ודחיל מואב מן קדם
עמא לחדא ארי סגי
הוא ועקת למואבאי
מן קדם בני ישראל׃
ויאמר מואב אל זקני
מדין עתה ילחכו הקהל
את כל סביבתנו כלחך
השור את ירק השדה
ובלק בן צפור מלך
למואב בעת ההיא׃ ואמ
מואב לסבי עמא מדין

סיחון ד מלא בתור וסימ תבנה ותכונן עיר סיחון · אוי לך מואב אבדת · ממדבר קדמות · ועשה יי להם · וכל נבי וכתי מל במ··· חס
כי שמענו אשר הוביש ··· וזאת אדיבו ה וסימ אל תירא אתו כי בידך · ויאמר יי אלי אל תירא · קומו סעו ועברו את · ויאמר
יי אלי ראה · ויאמר יי אל יהושע ··· ויגר ב בדחילא וסימ ויגר מואב מפני העם · ויגר מפניו · דשאול ··· מלך למואב ל···

יוצא ג׳ בתור וסימ׳ מן הארץ ההיא יצא אשור השמש יצא מן הארץ ׳ ב׳ יצא הדבר ׳ ואחריכן יצא אחיו ׳ ויהי אך יצא יצא יעקב ׳ זה יצא ראשנה ׳ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ׳ כי יצא הקינה ׳ הנה עם יצא ממצרים ׳׳ ברוך הוא ב לא עיב ׳ את העם ׳

כען ישיצון קהלא ית
כל סחרנהא כמא דמא
המלחיך תורא ית ירו
ירוקא דחקלא ובלק
בר ציפור מלכא למואב
בעדנא ההוא וישלח
מלאכים אל בלעם בן
בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו ל
לקרא לו לאמר הנה
עם יצא ממצרים והנה
כסה את עין הארץ וה
והוא ישב ממלי ושו
ושלח אזגדין לות
בלעם בר בעור לפתור
ארם דעל פרת ארעא
בני עמיה למיקרי ליה
למימר הא עמא נפק
ממצרים והא חפא ית
עין שימשא דארעא
והא יתיב לקיבלי וכ
ועתה לכה נא ארה לי
את העם הזה כי עצום
הוא ממני אולי אוכל
נכה בו ואגרשנו מן ה
הארץ כי ידעתי את
אשר תברך מברך ואש
ואשר תאר יואר וכ
וכען איתא בען לוט לי
ית עמא הדין ארי תקיף
הוא מיננא מאים איכו
איכול לאגחא ביה קרב
קרבא ואיתריכיניה מן
ארעא ארי ידענא ית
דיתברך מברך ודי

די תלוט לוט וילכו ז
זקני מואב וזקני מדין
וקסמים בידם ויבאו
אל בלעם וידברו אליו
דברי בלק ואזלו סבי
מואב וסבי מדין וקוס
וקוסמיא בידיהון וא
ואתו לות בלעם ומלי
ומלילו עימיה פיתגמי
בלק ויאמר אליהם
לינו פה הלילה והשבתי
אתכם דבר כאשר ידבר
יהוה אלי וישבו שרי
מואב עם בלעם ואמר
להון ביתו הכא בליליא
ואתיב יתכון פיתגמא כ
כמא דמליל יי עימי
ואוריכו רברבי מואב
עם בלעם ויבא אלהים
אל בלעם ויאמר מי ה
האנשים האלה עמך
ואתא מימר מן קדם
יי לות בלעם ואמר מ
מאן גבריא האלין ע
עמך ויאמר בלעם אל
האלהים בלק בן צפר
מלך מואב שלח אלי
ואמר בלעם קדם יי ב
בלק בר צפור מלכא
שלח לותי הנה העם
היצא ממצרים ויכס את
עין הארץ עתה לכה
קבה לי אתו אולי או
אוכל להלחם בו וגרש
וגרשתיו הא עמא

נפק ממצרים וחפא
ית שימשא דארעא
וכען איתא לוט לי י
יתיה מאים איכול לא
לאגחא ביה קרב ואי
ואיתרכיניה ויאמר
אלהים אל בלעם לא ת
תלך עמהם לא תאר
את העם כי ברוך הוא
ואמר יי לבלעם לא תי
תיזיל עימהון לא ת
תלוט ית עמא ארי ה
בריך הוא ויקם בלעם
בבקר ויאמר אל שרי
בלק לכו אל ארצכם
כי מאן יהוה לתתי לה
להלך עמכם וקם בלעם
בלעם בצפרא ואמר
לרברבי בלק איזילו ל
לארעכון ארי לית רעוא
רעוא קדם יי למשבקי
למיזל עימכון ויקו
ויקומו שרי מואב וי
ויבאו אל בלק ויאמרו
מאן בלעם הלך עמנו
וקמו רברבי מואב וא
ואתו לבלק ואמרו ס
סריב בלעם למיזל ע
עימנא ויסף עוד בלק
שלח שרים רבים ונכ
ונכבדים מאלה ואו
ואוסיף עוד בלק שלח
רברבין סגיאין ויקיר
ויקירין מאילין ויב
ויבאו אל בלעם ויא

מברך ג׳ וחס וסימ׳ ועתה לכה נא ארה לי ׳ יהי שם יי מברך ׳ דהללי ׳ ויאמר עדם ויבאתי ׳ וחד ומברך ׳ ועתה הואלת לברך
תאר ג׳ וחס וסימ׳ לא תאר את העם ׳ ונשיא בעמך לא תאר ׳ ואשר תאר יואר כי ברוך הוא ׳׳ להלך ד׳ וחס וסימ׳ ואני
כי ויקם בלעם בבקר ׳ כי לא על איש ׳ מה לעני יודע ׳׳ כל פרש שרי מואב בסב שרי בלק ׳ ויקם בלעם בבקר ׳ ויאסר מלאך יי

ויוסת ז מלא באוספ וסימ ויוסף עוד בלק שלח שרים ויוסף מלאך יי עבור ויוסף עוד יפתח ויוסף יהונתן להשביע את דוד
ויוסף דוד ידקום דד קעילה ויעש אחאב את האשרה ויוסף ובעת היצר לו ויוסף למעל ביי וזוד ויאסף שאול לרוא כן בת

ויאמרו לו כה אמר
בלק בן צפור אל תמנע
מהלך אלי ואתו לות
בלעם ואמרו ליה כדנן
אמר בלק בר צפור לא
כען תתמנע מלמיתי
לותי כי כבד אכבדך
מאד וכל אשר תאמר
אלי אעשה ולכה נא
קבה לי את העם הזה
ארי יקרא איקרינך
לחדא וכל דתימר
לי אעביד ואיתא כען
לוט לי ית עמא הדין
ויען בלעם ויאמר אל
עבדי בלק אם יתן לי
בלק מלא ביתו כסף
וזהב לא אוכל לעבר
את פי יהוה אלהי
לעשות קטנה או גדולה
ואתיב בלעם ואמר
לעבדי בלק אם יתן לי
בלק מלי ביתיה כסף
ודהב לית לי רשו
למעבר על גזירת
מימרא דיי אלהי
למעבד זעירתא או
רבתא ועתה שבו נא
בזה גם אתם הלילה
וארעה מה יסף יהוה
דבר עמי וכען אוריכו
כען הכא אף אתון
בליליא ואדע מה
יוסיף יי מלל עימי
ויבא אלהים אל בלעם

לילה ויאמר לו אם
לקרא לך באו האנשים
קום לך אתם ואך את
הדבר אשר אדבר
אליך אתו תעשה
ואתא מימר מן קדם
יי לות בלעם בליליא
ואמר ליה אם למקרי
לך אתו גבריא קום
איזיל עמהון וברם ית
פתגמא דאימלל
עמך יתיה תעביד
ויקם בלעם בבקר
ויחבש את אתנו וילך
עם שרי מואב וקם
בלעם בצפרא וזריז ית
חמריה ואזל עם
רברבי מואב ויחר
אף אלהים כי הולך הוא
ויתיצב מלאך יהוה
בדרך לשטן לו והוא
רכב על אתנו ושני
נעריו עמו ותקיף רוגזא
דיי ארי אזיל הוא
ואתעתד מלאכא
דיי באורחא למסטן
ליה והוא רכיב על
אתניה ותרין עולימוהי
עימיה ותרא האתון
את מלאך יהוה נצב
בדרך וחרבו שלופה
בידו ותט האתון מן
הדרך ותלך בשדה
ויך בלעם את האתון
להטתה הדרך וחזת

אתנא ית מלאכא דיי
מעתד באורחא וחרביה
שליפא בידיה וסטת
אתנא מן אורחא
ואזלת בחקלא ומחא
בלעם ית אתנא
לאסטיותא באורחא
ויעמד מלאך יהוה
במשעול הכרמים גדר
מזה וגדר מזה וקם
מלאכא דיי במשעול
בשביל כרמיא אתרא
דגדירא מיכא ואתרא
דגדירא מיכא ותרא
האתון את מלאך
יהוה ותלחץ אל
הקיר ותלחץ את רגל
בלעם אל הקיר ויסף
להכתה וחזת אתנא
ית מלאכא דיי
ודחקת בכותלא
ואידחקת ית ריגליה
דבלעם בכותלא
ואידחקת ית ריגלי
דבלעם בכותלא ואוסיף
למימחא ויסף מלאך
יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין
דרך לנטות ימין
ושמאל ואוסיף
מלאכא דיי עבר וקם
באתר עק די לית
אורח למסטי ימינא
ושמאלא ותרא
האתון את מלאך

עבור ז מלא בליש וסימ ויוסף מלאך יי עבור וגם עבור תעבור לא אוסיף עוד עבור לו וחברו בעבור סופה ואין ישע לא תעבור
מזה מעבור תפלה הולך ט מלא בתור וסימ ואנכי הולך ערירי הנה אנכי הולך למות ויהי יעקב נדר לאמר ויהי קול השופר
כל הולך על גחון ב בו וכל הולך על כפיו ויחר אלהים כי הולך הוא הנני הולך לעמי וחד והולך מהרה אל במשעול ל ומלא

וישתחו לאפיו ג׳ וסימ׳ ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו · ויגל יי׳ את עיני בלעם · ויקרא אחימעץ ויאמרו · והט ג׳ וסימ׳ ותט האתון מן הדרך · ותראני האתון ותטה · ותט אשורנו מני ארחך · ויגל ב׳ וסימ׳ ויגל יי׳ את עיני בלעם · ויגל את מסך יהודה · בבדך לי

יהוה ותרבץ תחת כה
בלעם ויחר אף בלעם
ויך את האתון במקל
וחזת אתנא ית מלאכא
דיי ורבעת תחות בלעם
ותקיף רוגזא דבלעם
ומחא ית אתנא בחו
בחוטרא ויפתח יהוה
את פי האתון ותאמר
לבלעם מה עשיתי לך
כי הכיתני זה שלש רו
רגלים ופתח יי ית
פומא דאתנא ואמרת
לבלעם מה עבדית לך
ארי מחיתני דנן תלתא
זימנין ויאמר בלעם
לאתון כי התעללת בי
לו יש חרב בידי כי עתה
הרגתיך ואמר בלעם
לאתנא ארי חייכת בי
אילופון אית ליה חרב
בידי ארי כען קטלתך
ותאמר האתון אל
בלעם הלוא אנכי אתה
אתנך אשר רכבת עלי
מעודך עד היום הזה
ההסכן הסכנתי לעשו
לעשות לך כה ויאמר
לא ואמרת אתנא הא
לבלעם הלא אנא את
אתנא דירכבתא
עלי מדאיתך עד יו
יומא הדין המילף
אליפנא למיעבד לך
כדין ואמר לא ויגל

יהוה את עיני בלעם
וירא את מלאך יהוה
נצב בדרך וחרבו שלו
שלפה בידו ויקד ויש
וישתחו לאפיו וגלא
יי ית עיני בלעם וחזא
ית מלאכא דיי מעתד
באורחא וחרביה שלי
שליפא בידיה וכרע ו
וסגיד לאפוהי ויאמר
אליו מלאך יהוה על
מה הכית את אתנך
זה שלש רגלים הנה
אנכי יצאתי לשטן ו
כי ירט הדרך לנגדי
ואמר ליה מלאכא
דיי על מה מחיתא ית
אתנא דנן תלת זימנין ו
הא אנא נפקית למס
למסטן ארי גלי קדמי
דאת רעי למיזל באו
באורחא לקבלי ותה
ותראני האתון ותט לי
לפני זה שלש רגלים
אולי נטתה מפני כי
כי עתה גם אתכה הרגו
הרגתי ואתה החייתי
וחזתני אתנא וסטת
מקדמי דנן תלת זי
זימנין מה אם לא סט
לאסטת מקדמי ארי
כען את יתך קטליה
ויתה קיימית ויאמר
בלעם אל מלאך יהוה
חטאתי כי לא ידעתי

כי אתה נצב לקראתי
בדרך ועתה אם רע
בעיניך אשובה לי ו
ואמר בלעם למלאכא
דיי חבית ארי לא יד
ידעית ארי את מעתד
לקדמותי באורחא
וכען אם ביש בעינך
אתוב לי ויאמר מל
מלאך יהוה אל בלעם
לך עם האנשים ואפס
את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תדבר וילך
בלעם עם שרי בלק ו
ואמר מלאכא דיי ל
לבלעם איזל עם גברי
וברם ית פתגמא ד
דאימליל עמך יתיה
תמליל ואזל בלעם
עם רברבי בלק וישמ
וישמע בלק כי בא
בלעם ויצא לקראתו
אל עיר מואב אשר
על גבול ארנן אשר
בקצה הגבול ושמע ו
בלק ארי אתא בלעם
ונפק לקדמותיה לקו
לקרתא דמואב די על
תחום ארנון די בסטר
תחומא ויאמר בלק
אל בלעם הלא שלח
שלחתי אליך לקרא
לקרא לך למה לא
הלכת אלי האמנם לו
לא אוכל כבדך ואמ

שלוש ה׳ מל׳ וסימ׳ על מה הכית את אתנך · שלוש ערים תבדיל לך · קדמ׳ · שלוש פעמים בשנה · דמשנ׳ תור׳ · המזבח עץ שלוש אמות · והיצלעות יצלע אל יצלעו · וכל בתי דבות מלא · ואותה ה׳ א׳ מל׳ וג׳ חס׳ וסימ׳ ואותה החייתי · מדוע לא אכלתם את החטאת · ופרשת את רשתי · וגלו את ערותה · האמנם ד׳ וסימ׳ לא אוכל כבדך · כי האמנם ישב אלהים · וחברו דדה · האמנם אלם צדק תדברון

חיצות ב̇ בת כן וסימ׳ ויבאו קרית חיצות · וחיצות תשים לך בדמשק · וכל ירמיה דכות ב̇מ̇א̇ · שוטטו בחוצות ירושלם · מן תשמחנה
בנות פלשתים · בחוצתיה חלל׳ · בחוצתיה תגרו שק · כת׳ · ושאר חוצות כת׳ מל׳ ·· יצחני ב̇ וסימ׳ מן ארם · ינחני במעגלי צדק ··

ואמר בלק לבלעם לא
הלא מישלח שלחית
לותך למיקרי לך למ
למה לא אתיתא לותי
הבקושטא הות אמיר
לית אנא יכיל ליקר
ליקרותך ׃ ויאמר
בלעם אל בלק הנה
באתי אליך עתה הי
היכל אוכל דבר מאו
מאומה הדבר אשר
ישים אלהים בפי אתו
אדבר ׃ ואמר בלעם
לבלק הא אתיתי לו
לותך כען המיכל יכ
יכילנא למללא מי
מידעם פיתגמא די
ישוי יי בפומא יתיה
אימליל ׃ וילך בלעם
עם בלק ויבאו קרית
חצות ׃ ואזל בלעם עם
בלק ואעליה לקרית
מחוזוהי ׃ ויזבח בלק ישרא
בקר וצאן וישלח לב
לבלעם ולשרים אשר
אתו ׃ ונכיס בלעם תורין
ועאן ושלח לבלעם ולר
ולרברביא די עמיה ׃
ויהי בבקר ויקח בלק
את בלעם ויעלהו במ
במות בעל וירא משם
קצה העם ׃ והוה בצפר
ודבר בלק ית בלעם ו
ואסקיה לרמת דחלתי
וחזא מתמן קצת מן

כג עמיה ׃ ויאמר בלעם א
אל בלק בנה לי בזה ש
שבעה מזבחת והכן
לי בזה שבעה פרים ו
ושבעה אילים ׃ ואמר
בלעם לבלק בנה לי ה
הכא שבעא מדבחא
ואתקין לי הכא שב
שבעא תורין ושבעא
דיכרין ׃ ויעש בלק כ
כאשר דבר בלעם ויע
ויעל בלק ובלעם פר
ואיל במזבח ׃ ועבד
בלק כמא דמליל בלע
ואסיק בלק ובלעם תו
תור ודכר על כל מדבח ׃
ויאמר בלעם לבלק
התיצב על עלתך ואל
ואלכה אולי יקרה
יהוה לקראתי ודבר
מה יראני והגדתי לך
וילך שפי ׃ ואמר בלע
לבלק איתעתד על
עלתך ואיהך מאים
יערע מימר מן קדם
יי לקדמותי ופתגם
מה יחזינני ואחוי לך
ואזל יחידי ׃ ויקר
אלהים אל בלעם וא
ויאמר אליו את שבע
שבעת המזבחת ערכתי
ואעל פר ואיל במזבח ׃
וערע מימר מן קדם
יי לות בלעם ואמר
ליה ית שבעא מדבחי

סדרית ואסקית תור
ודכר על כל מדבחא ׃
וישם יהוה דבר בפי ב
בלעם ויאמר שוב אל
בלק וכה תדבר ׃ ושוי י
יי פיתגמא בפומיא
דבלעם ואמר תוב לות
בלק וכדין תמליל ׃ ויי
וישב אליו והנה נצב
על עלתו הוא וכל שרי
מואב ׃ ותב לותיה והא
מעתד על עלתיה הוא
וכל רברבי מואב ׃ ויש
וישא משלו ויאמר
מן ארם ינחני בלק מ
מלך מואב מהררי קד
קדם לכה ארה לי יע
יעקב ולכה זעמה יש
ישראל ׃ ונטל מתליה
ואמר מן ארם דברני
בלק מלכא דמואב מ
מטורי מדינחא איתא
לוט לי יעקב ואיתא
תריך ישראל ׃ מה אקב
לא קבה אל ומה אזעם
לא זעם יהוה ׃ מה א
אלוטיה דלא לטייה
אל ומה אתריכניה
דלא תרכיה יי ׃ כי מרא
מראש צורים אראנו
ומגבעות אשורנו הן
עם לבדד ישכן ובגוים
לא יתחשב ׃ ארי מרי
מריש טוריא חזיתיה
ומרמתא סכיתיה הא

ערכתי ג̇ וסימ׳ את שבעת המזבחות ערכתי · ערכתי למשיחי · הנה נא ערכתי משפט ··· מהררי ג̇ וסימ׳ מן ארם ינחני מלך·
מהררי טרף · מהררי נמרים ··· אשורנו ב̇ וסימ׳ אשורנו ולא קרוב · כי מראש צורים אראנו · וחד אני עניתי ואשורנו אני ··
לבדד ג̇ וסימ׳ עם לבדד ישכן ובגוים · רעה עמך בשבטך · לך לבדך תושיבני ··· זעם ב̇ וסימ׳ ומה אזעם לא · גבול רשעה · וכל וזעם
דבו׳

תמות ג׳ ב׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ תמות נפשי מות ישרים · תמות נפשי עם פלשתים · תמות בנער נפשם · בתר׳ מל׳ · אנך · וחד ותמית בינמ׳א׳
וחד ואת פילגשי ענו ותמת · אל ראש ב׳ וסימ׳ ויקחהו שדה צפים אל׳ ויעלה אחאב׳ ובל ההר דבות · אקרה ל׳ דבות

עמא בלחודיהון ע
עתידין דיחסנון עלמא
ובעממיא לא יתדנון
גמירא׃ מי מנה עפר
יעקב ומספר את
רבע ישראל תמות
נפשי מות ישרים ות
ותהי אחריתי כמהו׃
מאן יכול למימני
דעדקיא דבית יעקב
דאמיר עליהון יסגון
כעפרא דארעא או
אוחרא מארבע מש
משריתא דישראל
תמות נפשי מותא
דקשיטיהי ותהי סו
סופי כותהון׃ ויאמר רביעי
בלק אל בלעם מה
עשית לי לקב איבי
לקחתיך והנה ברכת
ברך׃ ואמר בלק לבלעם
מה עבדת לי למילט
סנאי דבריתיך והא
ברכא מברכת להון׃
ויען ויאמר הלא את
אשר ישים אלהים בפי
בפי אשמר לדבר׃ ו
ואתיב ואמר הלא ית
די שוי יי בפומי יתיה
איטר למללא׃ ויאמר
ויאמר אליו בלק לך
נא אתי אל מקום
אחר אשר תראנו מ
משם אפס קצהו ת
תראה וכלו לא תראה

וקבנו לי משם׃ ואמר
ליה בלק איתא כען
עימי לאתר אוחרן
דתחזיניה מתמן ל
לחוד קצתיה תחזי ו
וכוליה לא תחזי ות
ותלוטיה לי מתמן׃
ויקחהו שדה צפים
אל ראש הפסגה ויבן
שבעה מזבחת ויעל
פר ואיל במזבח׃ ודב
ודבריה לחקל סכותא
לריש רמתא ובנא
שבעה מדבחין ואסיק
תור ודכר על כל מדבחא׃
ויאמר אל בלק התיצב
כה על עלתך ואנכי
אקרה כה׃ ואמר לב
לבלק איתעתד הכא
על עלתך ואנא איתמטי
עד הכא׃ ויקר יהוה
אל בלעם וישם דבר
בפיו ויאמר שוב אל
בלק וכה תדבר׃ וערע
מימר מן קדם יי לב
לבלעם ושוי פתגמא
בפומיה ואמר תוב לות
בלק וכדין תמליל׃ ו
ויבא אליו והנו נצב ע
על עלתו ושרי מואב
אתו ויאמר לו בלק
מה דבר יהוה׃ ואתא
לותיה והא מעתד
על עלתיה ורברבי
מואב עימיה ואמר

ליה בלק מה מליל יי׃
וישא משלו ויאמר
קום בלק ושמע הא
האזינה עדי בנו צפר׃
ונטל מתליה ואמר
קום בלק ושמע אצית
מימרי בריה צפור׃
לא איש אל ויכזב ובן
אדם ויתנחם ההוא
אמר ולא יעשה ודבר
ולא יקימנה׃ לא כמילי
בני אנשא מימר
אלהא אמרין ומכדבין
ואף לא כעובדי בני
בישרא דאינון גזרין
למעבד תיובין ומתמ
ומתמלכין והוא מא
אמר ועביד וכל מימ
מימריה מתקיים׃ הנה
ברך לקחתי וברך ולא
אשיבנה׃ הא ברכן
קבילית ואברכינה
לישראל לא אתיב בר
ברכתא מנהון׃ לא
הביט און ביעקב ולא
ראה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ות
ותרועת מלך בו׃ אס
חמישי איסתכלית לית פלחי
גילולין בדבית יעקב
ואף לא עבדי ליאות
שקר בישראל מימרא
דיי אלההון בסעדהון
ושכינת מלכהון בינ
ביניהון׃ אל מוציאם

לך ג׳ בת׳ בן בליש הליכה · וסימ׳ ויאמר אליו בלק לך נא אתי · לך לנערך לך ובקברה · ויוצא אמציה מלך יהודה · ג׳ זוגי׳ בין בב
כחד ענו חד אלהים וחד · וסימ׳ נלבה נזבחה לאלהינו · נלבה נזבחה ליי׳ · ויקר אלהים · ויקר יי׳ · יגדל אלהים · יגדל יי׳ · וסימ׳ אלהים
יי׳ חילי · ובן אדם ה׳ וסימ׳ לא איש אל ויכזב · אשרי אנוש יעשה זאת · מה אנוש כי תזכרנו · ויוכח לגבר עם · אף כי אנוש רמה

הן ה̇ וסימ̇ הן עם לבדד ישכן · הן עם כלביא יקום וכלביא · הן הוא כשוש דרכו · הן תוי שדי יעננ · הן זאת לא יצדקתי · וכל כל אלה דבו
יישר ג̇ בלא בליש וסימ̇ אולי יישר בעיני האלהים · ויישר בעיני אבשלום · ויישר בעיני חזקיהו ·׳· בער ב̇ חס̇ מה טובו · וארא נבו

ממצרים כתועפת
ראם לו ׃ אלהא דאפיק
דאפיקינון ממצרים
תוקפא ורומא דיליה ׃
כי לא נחש ביעקב ולא
ולא קסם בישראל
כעת יאמר ליעקב ו
ולישראל מה פעל
אל ׃ ארי לא נחשיא
צבן דייטב בדבית יע
יעקב ואף לא קסמיא
רען בישראל כעידן יה
יתאמר ליעקב ולישו
ולישראל מה עבד אלהא
אלהא ׃ הן עם כלביא יק
יקום וכארי יתנשא לא
ישכב עד יאכל טרף ו
ודם חללים ישתה ׃ הא
עמא כליתא שרי וכא
וכאריא יתנטל לא יה
ישרי בארעיה עד דיק
דיקטול קטול ונכסי
עממיא יירת ׃ ויאמר
בלק אל בלעם גם קב ה
לא תקבנו גם ברך לא
תברכנו ׃ ואמר בלק לב
לבלעם אף מילט לא
תלוטינוה אף ברכא
לא תברכינוה ׃ ויען בל
בלעם ויאמר אל בלק
הלא דברתי אליך ליה
לאמר כל אשר ידבר
יהוה אתו אעשה ׃ ואת
ואתיב בלעם ואמר
לבלק הא מלילית

עמך למימר כל די
ימליל יי יתיה אעביד ׃
ויאמר בלק אל בלעם
לכה נא אקחך אל מקו
מקום אחר אולי יישר
בעיני האלהים וקבתו
לי משם ׃ ואמר בלק
לבלעם איתא כען אד
אדברינך לאתר אוח
אוחרן מאים יהא רע
רעוא מן קדם יי ותלו
ותלוטיה לי מתמן ׃ ו
ויקח בלק את בלעם
ראש הפעור הנשקף
על פני הישימן ׃ ודבר
בלק ית בלעם לריש ר
רמתא דמסתכיא על
אפי ישימון ׃ ויאמר
בלעם אל בלק בנה לי
בזה שבעה מזבחות
והכן לי בזה שבעה פר
פרים ושבעה אילים ׃ ו
ואמר בלעם לבלק בנה
לי הכא שבעה מדבחי
ואתקין לי הכא שבעא
תורין ושבעה דיכרין ׃
ויעש בלק כאשר אמר
בלעם ויעל פר ואיל
במזבח ׃ ועבד בלק כמ
דאמר בלעם ואסיק
תור ודכר על כל מדב
כד מדבחא ׃ וירא בלעם
כי טוב בעיני יהוה ל
לברך את ישראל
ולא הלך כפעם בפעם

לקראת נחשים וישת
אל המדבר פניו ׃ וחזא
בלעם ארי תקין קדם
לברכא ית ישראל ולא
אזל כזמן בזמן אילה
אילהין לקדמות נחש
נחשיא ושוי לקביל
עיגלא דעבדו ישראל
במדברא אפוהי ׃ וישא
בלעם את עיניו וירא
את ישראל שכן לש
לשבטיו ותהי עליו ר
רוח אלהים ׃ וזקף בל
בלעם ית עינוהי וחזא
ית ישראל שרן לשיבט
לשבטוהי ושרת עלוה
עלוהי רוח נבואה מן
ששי קדם יי ׃ וישא משלו
ויאמר נאם בלעם בנו
בנו בער ונאם הגבר שתם
העין ׃ ונטל מתליה ו
ואמר אמר בלעם בר
בעור ואמר גבריא ד
דשפיר חזי ׃ נאם שמע
אמרי אל אשר מחזה
שדי יחזה נפל וגלוי
עינים ׃ אימר דשמע
מימר מן קדם יי וחזו
מן קדם שדי חזי ש
שכיב ומתגלי ליה ׃
מה טבו אהליך יעקב
משכנתיך ישראל ׃
מא טבא ארעך יעקב
בית משריך ישראל ׃
כנחלים נטיו כגנות

לברך ט̇ וסימ̇ ויהי כאשר כלה ייבחן לברך · וירא בלעם כי טוב · ואלה יעמדו · ולאביגיל אשה גמל אשת הגדר נער אחר · ויסב דוד לברך את ביתו ·
וגם באו ועבדי המלך לברך את אדנינו · וילכו כל העם איש לביתו · ויסב עם דוד לברך את ביתו · ועתה הואלה לברך את עבדך דה״י · ולא
הלך ג̇ וסימ̇ וירא בלעם כי טוב · ולא הלך יהושפט · ויעזב את יי׳ האמון · במלכים ·׳· משכנתיך ג̇ חס בליש · מה טובו · לדר ודור · מלחה

מלכתו ג חס וסימ יזל מים מדליו וזרעו ושלמה ישב על כסא דוד בשגת מלכתו דירמיה כארי ד ב זב וסימ כרע שכב
כארי וכלביא באריה שואג לטרף דיחזקאל שויתי עד בקר כארי כי סבבוני כלבים עדת ב בתר קמ"צ וחד ופתח והן עם כלביא

עלי נהר כאהלים נטע
יהוה כארזים עלי מים
כנחלין דמדברין כגנת
שקיא דעל פרת כבי
כבוסמיא דנציב יי
מורזין דנציב יי כא
כארזין דנציבין על
מיא יזל מים מדליו ו
וזרעו במים רבים וירם
מאגג מלכו ותנשא
מלכתו יסגי מלכא
דיתרבא מבנוהי וישל
וישלוט בעממין ו
ויתקף מאגג מלכיה
ויתנטל מלכותיה אל
מוציאו ממצרים כתו
כתועפת ראם לו יאכל
גוים צריו ועצמתיהם
יגרם וחציו ימחץ יה
אלהא דאפיקינון מי
ממצרים תוקפא ור
ורומא דיליה יכלון
עממיא בית ישראל
ניכסי עממין סנאיהו
וביזת מלכיהון יתפ
יתפלגון וארעהון יי
יחסנון כרע שכב כי
כארי וכלביא מי יקי
יקימנו מברכיך ברוך
וארריך ארור ינוחו
ישרון בתקוף כאריא
וכליתא לית מלכו דו
דאזוע עינוהי מברכ
יהון בריכין וליטיך יהון
ליטין ויחר אף בלק

אל בלעם ויספק כפיו
ויאמר בלק אל בלעם
לקב איבי קראתיך וה
והנה ברכת ברך זה ע
שלש פעמים ותקיף
רוגזא דבלק לבלעם
ושקפינון לידוהי ו
ואמר בלק לבלעם לו
למילט סנאי דבריתך
והא ברכא מברכא
להון דנן תלת זמנין
ועתה ברח לך אל מ
מקומך אמרתי כבד
אכבדך והנה מנעך
יהוה מכבוד וכען אז
איזיל לך לאתרך א
אמרית יקרא איקרינך
והא מנעך יי מן יקר
ויאמר בלעם אל בלק
הלא גם אל מלאכיך
אשר שלחת אלי דב
דברתי לאמר ואמר
בלעם לבלק הלא את
עם אזגדך דשלחת
להוי מלילית למימר
אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא
אוכל לעבר את פי
יהוה לעשות טובה
או רעה מלבי אשר
ידבר יהוה אתו אדבר
אם יתן לי בלק מלי ביתי
כסף ודהב לית לי רשו
למעבר על גזירת
מימרא דיי למעבד

טבתא או בישתא מר
מרעותי דאימליל
יי יתיה אמליל ועתה
הנני הולך לעמי לכה
איעצך אשר יעשה
העם הזה לעמך באח
באחרית הימים וכען
הא איזיל לעמי אית
אימלכינך מה די יע
יעביד עמא הדין ל
בסוף יומיא וישא
משלו ויאמר נאם
בלעם בנו בער ונאם
הגבר שתם העין ונ
ונטל מתליה ואמר
אמר בלעם בריה ד
בעור ואימר גברא
דשפיר חזי נאם ש
שמע אמרי אל וידע
דעת עליון מחזה ש
שדי יחזה נפל וגלוי
עינים אימר דשמע
מן קדם יי אלהא וידע
מדע מן קדם שדי
חזי שכיב ומתגלי ליה
אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב
דרך כוכב מיעקב ו
וקם שבט מישראל
ומחץ פאתי מואב ו
וקרקר כל בני שת חו
חזיתיה ולא כען סכי
סכיתיה ולא איתוהי
קריב יקום מלכא
מיעקב ויתרבא מיש

ויספק ויספק ד וסימ ויספק את כפיו אם ישתך עפר שמרון יספק עלימו כפימו בינינו יספק כל ליש ספיקה בסמך במב בליש בשין
אם ישפק עפר שמרון ובילדי נכרים ישפיקו וכל איוב דכות בשין במב בסמך פן יסיתך בספק תחת רשעים ספקם מנעך ב
וסימ והנה מנעך יי מכבוד מנעך יי מבוא בדמים כוכב ב א וא וסימ דרך כוכב מיעקב כוכב איביכם בהרא קמ

מושבך ג̇ וסימ̇ הנה משמני הארץ מושבך · איתן מושבך ושים בסלע · כי יפקד מושבך ·· קנך ג̇ וסימ̇ ושים בסלע קנך · בכי
תגביה כנשר · אם תגביה כנשר ·· עד מה ד̇ וסימ̇ עד מה אשור תשבך · תסתר לנצח תאנח בנו · ולא אתנו עד מה ·· ·

משיחא מישראל ויק
ויקטול רברבי מואב
וישלוט בכל בני אנ
אנשא והיה אדום
ירשה והיה ירשה
שעיר איביו וישראל
עשה חיל ויהי אדו
ירותא ויהי ירותא ע
שעיר מבעלי דבבוהי
שביעי וישראל יצלח בנכסין
וירד מיעקב והאביד
שריד מעיר ויחות
חת מדבית יעקב ויו
ויובד משיזב מקרית
עממיא וירא את
עמלק וישא משלו
ויאמר ראשית גוים
עמלק ואחריתו עדי
אובד וחזא ית עמלק
ונטל מתליה ואמר
ריש קרביא דישראל
הוה עמלק וסופיה
לעלמא ייבד וירא
את הקיני וישא מש
משלו ויאמר איתן
מושבך ושים בסלע ק
קנך וחזא ית שלמאה
ונטל מתליה ואמר
תקיף בית מושבך וש
ושוי בכרך תקיף בית
מדורך כי אם יהיה
לבער קין עד מה אש
אשור תשבך אלהין
יהי לשיצאה שלמאה
עד מה אתור ישבינך

וישא משלו ויאמר
אוי מי יחיה משמו אל
ונטל מתליה ואמר
ווי לחייבא דייחון י
כד יעביד אלהא ית
אלין וצים מיד כתי
כתים וענו אשור וענ
וענו עבר וגם הוא ע
עדי אבד וסיען יצ
יצטרחן מרומאי
ויענון לאתור וישת
וישתעבדון לעבר
פרת ואף אנון לעלמ
יבדון ויקם בלעם וי
וילך וישב למקומו
וגם בלק הלך לדרכו
וקם בלעם ואזל ותב ו
לאתריה ואף בלק י
אזל לאתריה

כה וישב ישראל
בשטים ויחל העם
לזנות אל בנות מואב
ויתיב ישראל בשטים
ושרי עמא למטעי
בתר בנת מואב ותקר
ותקראן לעם לזבחי
אלהיהן ויאכל העם
וישתחוו לאלהיהן
וקראן לעמא לדבחי
טעוותהון ואכל עמא
וסגידו לטעוותהון
ויצמד ישראל לבעל
פעור ויחר אף יהוה
בישראל ואתחבר
ישראל לפלחי בעל

פעור ותקיף רוגזא ד
דיי בישראל
ויאמר
יהוה אל משה קח את
כל ראשי העם והוקע
אותם ליהוה נגד הש
השמש וישב חרון א
אף יהוה מישראל
ואמר יי למשה דבר
ית כל רישי עמא
ודון וקטול דחייב קט
קטול קדם יי לקביל
שמשא ויתוב רוגזא
דיי מישראל ויאמר
משה אל שפטי בנ
ישראל הרגו איש א
אנשיו הנצמדים ל
לבעל פעור ואמר יי
משה לדייני ישראל
קטולו גבר גברוהי
דאתחברו לבעל פ
פעור והנה איש מ
מבני ישראל בא
ויקרב אל אחיו את
המדינית לעיני משה
ולעיני כל עדת והמה
בכים פתח אהל מועד
והא גבר מבני ישראל
אתא וקריב לות אחו
אחוהי ית מדיניתא
לעיני משה ולעיני כ
כל כנשתא דבני ישראל
ואנון בכן בתרע מש
משכן זמנא וירא
פינחס בן אלעזר בן

אנשיו ו̇ וסימ̇ ואת עבד אברהם ואת אנשיו · הרגו איש אנשיו · וישמע דוד · וימת שאול ושלשת בניו · דשמואל · ויאמר דוד אל
אתי · קדמ̇ דספר̇ לעבד · ויאמר חושי · אתה ידעת · ויעשו שרי המאות כל אשר צוה יהוידע · ויעשו הל̇ וכל יהודה ·דה̇ ·· ותקראנה ד̇
וסימ̇ ותקראנה אתי כאלה · ותקראן לעם לזבחי אלהיהן · ל כת̇ כן · ותקראנה לו השכנות · ב̇ בו ·· שבטי ישראל ב̇ הרגו · התהלכו · דה̇ ·

ותעצר ד' וסימ' ויבא אחר איש ישראל · ויבן שם דוד · דכות שמואל · ויעמד פינחס ויפלל · ותעצר המגפה · ויעמד בין המתים ·
הכה ג' ב' חס וא' מל' וסימ' אשר הכה את המדינית · הכה אפרים שרשם · הוכה פעטם ויבש לבו · בתר מל' · והר והכה ומת · אגג ·

אהרן הכהן ויקם מ
מתוך העדה ויקח ר
רמח בידו | וחזא פנח
בר אלעזר בר אהרן
כהנא וקם מגו כנשתא
ונסיב רומחא בידיה |
ויבא אחר איש ישרא
ישראל אל הקבה וי
וידקר את שניהם את
איש ישראל ואת הא
האשה אל קבתה ות
ותעצר המגפה מעל
בני ישראל | ואתא בתר
גברא בר ישראל לקבתא
ובזע ית תרויהון ית
גברא בר ישראל וית
איתתא במעהא ואת
ואתכליאת מותנא מעל
בני ישראל | ויהיו המ
המתים במגפה ארבע
ארבעה ועשרים אלף
| והוו דמיתו במותנא
עשרין וארבעה אלפין |
פ פ פ
וידבר יהוה אל משה
לאמר | ומליל יי עם
משה למימר | פינחס
בן אלעזר בן אהרן הכ
הכהן השיב את חמתי
מעל בני ישראל בקנא
בקנאו את קנאתי בתו
בתוכם ולא כליתי את
בני ישראל בקנאתי |
פינחס בר אלעזר בר
אהרן כהנא אתיב ית
חימתי מעל בני ישרא
כד קני ית קנאתי ביני
ביניהון ולא שיציתי
ית בני ישראל בקנאתי |
לכן אמר הנני נתן לו
את בריתי שלום | בכן
אימר הא אנא גזר ליה
ית קיימי שלם | והיתה
לו ולזרעו אחריו ברית
כהנת עולם תחת אשר
אשר קנא לאלהיו וי
ויכפר על בני ישראל |
ותהי ליה ולבנוהי בת
בתרוהי קים כהנת
עלם חלף דקני קדם
אלהיה וכפר על בני
ישראל | ושם איש ישר
ישראל המכה אשר
הכה את המדינית זמ
זמרי בן סלוא נשיא
בית אב לשמעני | ושו
ושום גברא בר ישראל
קטילא דאתקטיל ית
מדיניתא זמרי בר
סלוא רב בית אבא ל
לבית שמעון | ושם ה
האשה המכה המדי
המדינית כזבי בת צור
ראש אמות בית אב
במדין הוא | ושום חד
איתתא דאתקטילת
ית מדיניתא כזבי בת
צור ריש אומי בית
אבא במדין הוא |
וידבר
יהוה אל משה לאמ
לאמר | ומליל יי עם
משה למימר | צרור
את המדינים והכיתם
אתם | אעיק ית מדי
מדינאי ותקטול
יתהון | כי צררים הם
לכם בנכליהם אשר
נכלו לכם על דבר
פעור ועל דבר כזבי
בת נשיא מדין אחו
אחתם המכה ביום
המגפה על דבר פעור
| ארי מעיקין אינון יי
לכון בנכליהון דנכי
דנכילו לכון על עיסק
פעור ועל עיסק כזבי
בת רבא דמדין אחת
אחתהון דקטילת ב
ביומא דמותנא על
עיסק פעור | ויהי
אחרי המגפה
כו ויאמר יהוה אל משה
ואל אלעזר בן אהרן
הכהן לאמר | והוה
בתר מותנא ואמר יי
למשה ולאלעזר בר
אהרן כהנא למימר
שאו את ראש כל עד
עדת בני מבן עשרים
שנה ומעלה לבית א
אבתם כל יצא צבא
בישראל | קבילו ית
חושבן כל כנשתא
דבני ישראל מבר

ה' פס' בתור' פס' במיצע פסוק וסימ' ויאמר דין אל הבל אחיו · ויהי בשכן ישראל בארץ · ויהי אחרי המגפה · ונעבר את אחינו בני עשו · לא
היה קדשה · [illegible] · ושם יג' ריש פס' וסימ' ושם הנהר השני גיחון · ושם הנהר השלישי חדקל · ושם אחיו יובל · ושם האחד אליעזר · ושם
איש ישראל · ושם האשה המכה · ושם בת אשר · ושם אשת עמרם · ושם חברון · ושם אשת שאול · ושם אשה נבל אביגיל · ושם האיש ·

כל דבור אתם דגש במ״ט רפי וסימ׳ ותהר ותלד שרה לאברהם · וידבר משה ואלעזר הכהן · ויגש צדקיה בן כנענה · וחברו ודברתי משפטי אותם · רוח מלא מאלה · מלכה לי אל הגדלים · צדיק אתה יי כי אריב אליך · הלוך אל בית הרכבים · וכל דבור דיחזקאל דכות׳׳

עשרין שנין ולעילא
לבית אבהתהון כל
נפיק חילא בישראל׃
וידבר משה ואלעזר
הכהן אתם בערבת
מואב על ירדן ירחו׃
לאמר׃ ומליל משה
ואלעזר כהנא אמרו
למימני יתהון במיש
במישריא דמואב על
ירדנא דיריחו למימר׃
מבן עשרים שנה ומ
ומעלה כאשר צוה
יהוה את משה ובני יי
ישראל היצאים מא
מארץ מצרים׃ מבר
עשרין שנין ולעילא
כמא דפקיד יי ית
משה ובני ישראל דנ
דנפקו מארעא דמצ׃
ראובן
בכור ישראל בני ראובן
חנוך משפחת החנכי
לפלוא משפחת הפלז
הפלואי׃ ראובן בוכרא
דישראל בני ראובן חנוך
זרעית חנוך לפלוא
זרעית פלוא׃ לחצרון
משפחת החצרני לכ
לכרמי משפחת הכרמי׃
לחצרון זרעית חצרון׃
לכרמי זרעית כרמי׃ ו
אלה משפחת הראוה
הראובני ויהיו פקדיה
פקדיהם שלשה

וארבעים אלף ושבע ו
מאות ושלשים׃ אולין
זרעית ראובן והוו מנ
מניינהון ארבעין ותה
ותלתא אלפין ושבע מ
מאה ותלתין׃ ובני פה
פלוא אליאב׃ ובני פה
פלוא אליאב׃ ובני פיז
אליאב נמואל דתן ד
ואבירם הוא דתן ואבי
ואבירם קרואי העדה
אשר הצו על משה
ועל אהרן בעדת קרח
בהצתם על יהוה׃ ובני
ובני אליאב נמואל
דתן ואבירם הוא דתן
ואבירם מערעי כנית
כנישתא די אתכנשו
על משה ועל אהרן
בכנישתא דקרח כא
באתכנשהון על ירי
יהוה׃ ותפתח הארץ ו
את פיה ותבלע אתם
ואת קרח במות העדה
באכל האש את חמי
חמשים ומאתים אי
איש ויהיו לנס׃ ופת
ופתחת ארעא ית
פומהא ובלעת יתהון
וית קרח במותא דכ
דכנישתא כד אכלת
אישתא ית מאתן וח
וחמשין גברא והוו ל
לאת׃ ובני קרח לא
מתו׃ ובני קרח לא מ

מיתו׃
בני שמעון למשפחתם
לנמואל משפחת
הנמואלי לימין מע
משפחת הימיני ליכ
ליכין משפחת היכיני׃
בני שמעון לזרעיתהון
לנמואל זרעית נמואל
לימין זרעית ימין לי
ליכין זרעית יכין׃ לז
לזרח משפחת הזרחי
לשאול משפחת הש
השאולי׃ לזרח זרעית
זרח לשאול זרעית
שאול׃ אלה משפחת
השמעני שנים ועשר
ועשרים אלף ומאתים׃
אלין זרעית שמעון ע
עשרין ותרין אלפין ו
ומאתן׃
בני גד למשפחתם לצ
לצפון משפחת הצפ
הצפוני לחגי משפחת
החגי לשוני משפחת
השוני׃ בני גד לזרעיתהון
לצפון זרעית צפון ל
לחגי זרעית חגי לש
לשוני זרעית שוני׃
לאזני משפחת האזני
לערי משפחת הערי׃
לאזני זרעית אזני לע
לערי זרעית ערי׃ לא
לארוד משפחת האר
הארודי לאראלי מ
משפחת האראלי׃

ובני ד׳ דסביר׳ ובן ומטעי׳ וסימ׳ ובני דן חשים · ובני פלוא אליאב׳ ובני איתן עזריה ׀ ובני אולם בדן׳ · וה׳ דסביר׳ ובני ואצון ובן ׀
ובן נעריה אליועני׳ · ובן שראל יתר ומרד׳ · ובן חנניה פלטיה · ובן זרבבל צדקיה · ובן חלם אחיו׳׳ · החנכי ג׳ חס בליש וסימ׳ משפחת
החנכי · חנך לנער על פי דרכו · עיפה ואפר וחנך׳׳ · לבש ב׳ · וסימ׳ באכל האש את חמשים · ויהיו לנס עמים׳׳ · ׳׳

בני פלואי ו בטע בעג וסימ׳ שגי יאבא בני שמעון גד יהודה זבולן אפרים בנימן אשר אלה ו בטע בעג וסימנה
גד יהודה יששכר זבולן אפרים נפתלי וסימ׳ גיש זאן וד אלה וסימ׳ יששכר אפרים דן נפתלי סימ׳ שפדן

לארוד זרעית ארודי
לאראלי זרעית אראלי
אלה משפחת בני גד
לפקדיהם ארבעים א
אלף וחמש מאות ׀ א
אילין זרעית בני גד לז
למניניהון ארבעין א
אלפין וחמש מאה ׀
בני
זבולן למשפחתם לה
לסרד משפחת הסרדי
לאלון משפחת האלני
ליחלאל משפחת הי
היחלאלי ׀ בני זבולן
לזרעיתהון לסרד זרי
זרעיתהון סרדי לאלון
זרעית אלון ליחלאל
זרעית יחלאל ׀ אלה
משפחת הזבולני לפ
לפקדיהם שלשים ו
אלף וחמש מאות ׀ י
אילין זרעית זבולן לז
למניניהון תלתין אלפין
וחמש מאה ׀
בני יהודה
ער ואונן וימת ער ו
ואונן בארץ כנען ׀ בני
יהודה ער ואונן ומית
ער ואונן בארעא דכנען ׀
ויהיו בני יהודה לב
למשפחתם לשלה
משפחת השלני לפרץ
משפחת הפרצי לזרח
משפחת הזרחי ׀ והון
בני יהודה לזרעיתהון

לשלה זרעית שלני
לפרץ זרעית פרץ לזו
לזרח זרעית זרח ׀ ויהיו
בני פרץ לחצרן משפ
משפחת החצרני לח
לחמול משפחת הח
החמולי ׀ והון בני
פרץ לחצרון זרעית
חצרון לחמול זרעית
חמול ׀ אלה משפחת
יהודה לפקדיהם שש
שלשים אלף וחמש
מאות ׀ אילין זרעית
יהודה למניניהון תה
תלתין אלפין וחמש
מאה ׀
בני יוסף למשפחתם
מנשה ואפרים ׀ בני
יוסף לזרעיתהון מ
מנשה ואפרים ׀ בני
מנשה למכיר משפחת
המכירי ומכיר הוליד
את גלעד לגלעד
למשפחת הגלעדי ׀ ה
בני מנשה למכיר
זרעית מכיר ומכיר
אוליד ית גלעד לגלעד
זרעית גלעד ׀ אלה
בני גלעד איעזר מש
משפחת האיעזרי
לחלק משפחת החל
החלקי ׀ אילין בני גי
גלעד איעזר זרעית
איעזר לחלק זרעית
חלק ׀ ואשריאל

משפחת האשריאלי
ושכם משפחת השכ
השכמי ׀ ואשריאל
זרעית אשריאל ושכם
זרעית שכם ׀ ושמידע
משפחת השמידעי ׀
וחפר משפחת החפרי ׀
ושמידע זרעית שמ
שמידע וחפר זרעית
חפר ׀ וצלפחד בן חפר
לא היו בנים כי אם ב
בנות ושם בנות צלפחד
מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה ׀ וצלו
וצלפחד בר חפר לא
הוו ליה בנין אילהין
בנן ושום בנת צלפחד
מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה ׀ אלה
משפחת מנשה ופ
ופקדיהם שנים וחמ
וחמשים אלף ושבע
מאות ׀ אילין זרעית
מנשה ומנינהון חמ
חמשין ותרין אלפין
ושבע מאה ׀
אלה בני
אפרים למשפחתם
לשותלח משפחת הש
השתלחי לבכר משפ
משפחת הבכרי לתחן
משפחת התחני ׀ אי
אילין בני אפרים לזי
לזרעיתהון לשותלח
זרעית שותלח לבכר

ד פס מן ח״ר מלין מתחלפין וסימ׳ וצלפחד בן חפר לא היו לו ולצלפחד בן חפר דיהושע מוחמו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה
ותקרבנה מנוחו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה והדייניה מנוחו מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה ד פס דכל תיבותה שין וסימ׳
לישוב משפחת הישבי ואשריאל משפחת האשריאלי ושם ארפכשד שלח שיר השירים אשר ... א חס וא מל קד מל

ופקדיהם ג בעצ וסימ׳ אלה משפחת מנשה ופקדיהם · אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם · אלה משפחה נפתלי למשפחתם ··
אלה ד בטע בעצ וסימ׳ הראובני · השמעני · מנשה · שותלח · סימ׳ רשמש ·· שרח · ל כת שין ומטען ·· הימנה ל ··

זרעית בכר לתחן זרעית
תחן ׃ ואלה בני שותלח
שותלח לערן משפחת
הערני ׃ ואילין זרעית
שותלח לערן זרעית
ערן ׃ אלה משפחת
בני אפרים לפקדיהם
שנים ושלשים אלף
וחמש מאות אלה בני
יוסף למשפחתם ׃ א
אילין זרעית בני אפרים
למנינהון תלתין ות
תרין אלפין אלפין ׃
וחמש מאה אילין בני
יוסף לזרעיתהון ׃
בני
בנימן למשפחתם
לבלע משפחת הבלעי
לאשבל משפחת הא
האשבלי לאחירם מש
משפחת האחירמי ׃ בני
בנימן לזרעיתהון לבלע
זרעית בלע לאשבל
זרעית אשבל לאחירם
זרעית אחירם ׃ לשפו
לשפופם משפחת הש
השופמי לחופם משפ
משפחת החופמי ׃ ל
לשפופם זרעית שפופם
לחופם זרעית חופם ׃
ויהיו בני בלע ארד
ונעמן משפחת האר
הארדי לנעמן משפחת
הנעמי ׃ והוו בני בלע
ארד ונעמן זרעית

ארדי לנעמן זרעית
נעמי ׃ אלה בני בנימן
למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף
ושש מאות ׃ אילין בני
בנימן לזרעיתהון ות
ומנינהון ארבעין ות
חמשא אלפין ושית
מאה ׃
בני יששכר למשפחתם
תולע משפחת התולעי
לפוה משפחת הפוני ׃
בני יששכר לזרעיתהון
תולע זרעית תולע
לפוה זרעית פוה ׃
לישוב משפחת הי
הישבי לשמרן מש
משפחת השמרני ׃
לישוב זרעית ישוב
לשמרון זרעית שמרון ׃
אלה משפחת יששכר
לפקדיהם ארבעה
וששים אלף ושלש
מאות ׃ אילין זרעית
יששכר למנינהון
שיתין וארבעה אלפין
ותלת מאה ׃
אלה בני דן
למשפחתם לשוחם
משפחת השוחמי
אלה משפחת דן למ
למשפחתם ׃ אילין בני
דן לזרעיתהון לשוחם
זרעית שוחם אילין
זרעית דן לזרעיתהון ׃

כל משפחת השוחמי ׃
לפקדיהם ארבעה וש
וששים אלף וארבע
מאות ׃ כל זרעית שוח
שוחמי למנינהון ש
שיתין וארבעה אלפין
וארבע מאה ׃
בני אשר
למשפחתם לימנה
משפחת הימנה לי
לישוי משפחת הי
הישוי לבריעה מש
משפחת הבריעי ׃ בני
אשר לזרעיתהון לי
לימנה זרעית ימנה
לישוי זרעית ישוי ל
לבריעה זרעית בריעה ׃
לבני בריעה לחבר
משפחת החברי למ
למלכיאל משפחת
המלכיאלי ׃ לבני בריעה
לחבר זרעית חבר למ
למלכיאל זרעית מ
מלכיאל ׃ ושם בת
אשר שרח ׃ ושום בת
אשר סרח ׃ אלה מש
משפחת בני אשר
לפקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע
מאות ׃ אילין מנין בני
בני אשר לזרעיתהון
חמשין ותלתא אלפין
וארבע מאה ׃
בני נפתלי
למשפחתם ליחצאל

ליחלאל · למלכיאל · ואשריאל · ליחצאל · והאריאל · חניאל · פדהאל · גאואל · למואל · לפואל · מההראל · מחייאל · יחציאל ·
ומחויאל · פוטיאל · יקותיאל · טביאל · חיאל · ואשראל · יהללאל · פגעיאל · חמואל · וישימיאל · ובבתואל · עשיאל · עבדיאל ··

לאלה ה וסימ ולבנתי ביה אעשה לאלה לאלה תחלק הארץ לא ארנים לאלה וחמרו ד"ה אל תטיפו יטיפון לאלה יגחלו ג וסימ לשמות מטות אבתם ינחלו כפי נחלתו אשר ינחלו כבוד חכמים ינחלו ואת מטה ב ויקח כסה ושב

משפחת היחצאלי
לגוני משפחת הגוני
בני נפתלי לזרעיתהון
ליחצאל זרעית יחצ
יחצאל לגוני זרעית
גוני ליצר משפחת
היצרי לשלם משפ
משפחת השלמי
ליצר זרעית יצר לש
לשלם זרעית שלם
אלה משפחת נפתלי
למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אל
אלף וארבע מאות
אילין זרעית נפתלי
לזרעיתהון ומניניהו
ארבעין וחמשא אלפ
אלפין וארבע מאה
אלה פקודי בני ישראל
שש מאות אלף ואל
ואלף שבע מאות
ושלשים אילין מנ
מניני בני ישראל
שבע מאה אלפין וש
ושית מאה ותלתין
וידבר
יהוה אל משה לאמר
ומליל יי עם משה
למימר לאלה תחלק
הארץ בנחלה במספר
שמות לאילין תתפ
תתפליג ארעא באחס
באחסנא במנין שמ
שמהן לרב תרבה
נחלתו ולמעט תמע

תמעיט נחלתו איש
לפי פקדיו יתן נחלתו
לסגיא תסגון אחסנ
אחסנתיה ולזעירי
תזעירון אחסנתיה
גבר לפום מניניהי
תתיהב אחסנתיה
אך בגורל יחלק הא
הארץ לשמות מט
מטות אבתם ינחלו
ברם בעדבא תתפליג
ארעא לשמהת ש
שבטיא דאבהתהון
יחסנון על פי הגורל
תחלק נחלתו בין רב
למעט על פום עדבא
תתפליג אחסנתיה
בין סגיאי לזעירי
ואלה
פקודי הלוי למשפחתם
לגרשון משפחת
הגרשני לקהת מש
משפחת הקהתי ל
למררי משפחת המ
המררי ואילין מני
ליואי לזרעיתהון
לגרשון זרעית גרשון
לקהת זרעית קהת
למררי זרעית מררי
אלה משפחת לוי מ
משפחת הלבני מ
משפחת החברני מ
משפחת המחלי מ
משפחת המושי מ
משפחת הקרחי וק

וקהת הולד את עמ
עמרם אילין זרעית
לוי זרעית לבני זרע
חברוני זרעית מחלי
זרעית מושי זרעית
קרחי וקהת אוליד
ית עמרם ושם אשת
עמרם יוכבד בת לוי
אשר ילדה אתה ל
ללוי במצרים ותלד
לעמרם את אהרן ואת
משה ואת מרים אח
אחתם ושום איתת
עמרם יוכבד בת לוי
די ילידת יתה במצר
וילידת לעמרם ית
אהרן וית משה וית
מרים אחתהון ויולד
לאהרן את נדב ואת
אביהוא את אלעזר
ואת איתמר ואיתיליד
לאהרן ית נדב וית
אביהוא ית אלעזר
וית איתמר וימת
נדב ואביהוא בהקרי
בהקריבם אש זרה
לפני יהוה ומית נדב
ואביהוא בקרוביהון
אישתא נוכריתא קד
יי ויהיו פקדיהם
שלשה ועשרים א
אלף כל זכר מבן חד
חדש ומעלה כי לא
התפקדו בתוך בני י
ישראל והוו מניניהו

אמר יי להם ד׳ וסימ׳ הוא אהרן ומשה אשר אמר · כי אמר יי להם מות ימתו · ויעבדו את הגלולים · ולא השמידו את העמים ·· ולא נותר ה׳ וסימ׳ ויכס את עין כל הארץ · כי אמר יי להם מות · ויהי המה בדרך · ובאנו אליו אחד לסנבלט · ויהי באשר נעשה ··

עשרין ותלתא אלפין
כל דכורא מבר ירחא
ולעילא ארי לא אית
איתמניאו בגו בני יש
ישראל׃ אלה פקודי מ
משה ואלעזר הכהן
אשר פקדו את בני יש
ישראל בערבת מוא
מואב על ירדן ירחו׃
אילין מניני משה
ואלעזר כהנא די אי
איתמניאו ית בני יש
ישראל במישריא ד
דמואב על יורדנא
דיריחו׃ ובאלה לא
היה איש מפקודי את
משה ואהרן הכהן
אשר פקדו את בני
ישראל במדבר סיני׃
ובאילין לא הוה גבר
ממניני משה ואהרן
כהנא די מנו ית בני יש
ישראל במדברא דסי
דסיני׃ כי אמר יהוה
להם מות ימתו במ
במדבר ולא נותר מ
מהם איש כי אם כלב
בן יפנה ויהושע בן נ
נון׃ ארי אמר יי לכו
להון ממית ימותון
במדברא ולא אשתאר
מנהון גברא אילהין
כלב בר יפנה ויהושע
בר נון׃
כז ותקרבנה בנות צלפחד

בן חפר בן גלעד בן מ
בן מכיר בן מנשה לה
למשפחת מנשה בן
יוסף ואלה שמות
בנתיו מחלה נעה וו
וחגלה ומלכה ותרצה׃
וקריבא בנת צלפחד
בר חפר בר גלעד בר
מכיר בר מנשה לזרעית
מנשה בר יוסף ואיזו
ואילין שמהת בנתיה
מחלה נעה וחגלה
ומלכה ותרצה׃ ותע
ותעמדנה לפני משה
ולפני אלעזר הכהן
ולפני הנשיאם וכל
העדה פתח אהל מוע
מועד לאמר׃ וקמא
קדם משה וקדם אל
אלעזר כהנא וקדם
רברביא וכל כנשתא
לתרע משכן זמנא
למימר׃ אבינו מת
במדבר והוא לא היה
בתוך העדה הנועדים
על יהוה בעדת קרח
כי בחטאו מת ובנים ל
לא היו לו׃ אבונא מית
במדברא והוא לא הוה
בגו כנשתא דאזדמנ
על יי בכנשתא דקרח
ארי בחוביה מית ובנין
לא הוו ליה׃ למה י
יגרע שם אבינו מתוך
משפחתו כי אין לו בן

תנה לנו אחזה בתוך
אחי אבינו׃ למה יתי
יתמנע שמא דאבונא
מגו זרעיתא ארי לית
ליה בר הב לנא אחסנ
בגו אחי אבונא׃ ויקרב
משה את משפטן לה
לפני יהוה׃ וקריב מ
משה ית דינהון קדם
יי׃
ויאמר יהוה אל משה
לאמר׃ ואמר יי למשה
למימר׃ כן בנות צלפ
צלפחד דברת נתן תתן
להן אחזת נחלה בתוך
אחי אביהן והעברת
את נחלת אביהן להן׃
יאות בנת צלפחד מי
ממללן מיתן תתן להון
אחסנת אחסנא בגו אי
אחי אבוהון ותעבר
ית אחסנת אבוהון לה
להין׃ ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש כי
ימות ובן אין לו והעב
והעברתם את נחלתו
לבתו׃ ועם בני ישרא
תמליל למימר גבר
ארי ימות וברא לית
ליה ותעברון ית אח
אחסנתיה לברתיה׃
ואם אין לו בת ונתתם
את נחלתו לאחיו׃ ואם
לית ליה ברתא ותתנון
ית אחסנתיה לאחוהי׃

ג׳ פס׳ מן ב׳ ב׳ מילין קדמ׳ סמ׳ ותנ׳ נו״ן בסוף תבות וסימ׳ כן בנות צלפחד דברות · אביהם אביהן להם להן · על ארבעת רבעיהם · בלכתם בלכתן · ישבי הארץ וחמיו · ראשם ראשן · וסימ׳ חסד ואמת מ״ן ··· אביהם ג׳ בנקבות וסימ׳ כן בנות צלפחד דברות · אך למשפחת מטה ויתן להם אביהם נחלה · דאיוב ··· וחד ויצל אלהים את מקני אביכם ··· דברת ב׳ מ״ב ל״ש וסימ׳ כן בנות צלפחד · דברות בים ··

הקרב ה׳ חס׳ בליש וסימ׳ ואם ימעט הבית מהיות׳ כי אם לשארו׳ ובא גאלו הקרב׳ ונתתם נחלתו לשארו׳ והקרב אליו כרשנא׳׳
כל אורי׳ והיתה מלר במ״א מלע ואם אין אחים׳ וכל נביא ובתי׳ בדלע במ״ג מלר׳ והיתה הפצרה פם׳ והיתה נבלת איזבל׳ והיתה חבל
הים׳׳

ואם אין לו אחים ונת
ונתתם את נחלתו לא
לאחי אביו ׃ ואם ליה
ליה אחין ותתנון ית
אחסנתיה לאחי אבו׃
אבוהי ׃ ואם אין אחי
אחים לאביו ונתתם את
נחלתו לשארו הקרב
אליו ממשפחתו וירש
וירש אתה והיתה ל
לבני ישראל לחקת
משפט כאשר צוה
יהוה את משה ׃ ואם
לית אחין לאבוהי ות
ותתנון ית אחסנתיה
לקריביה דקריב ליה
מזרעיתיה ויירת יתה
ויהי לבני ישראל לגזר
לגזירת קיים דין כמא
דפקיד יי ית משה ׃
ויאמר
יהוה אל משה עלה
אל הר העברים הזה ו
וראה את הארץ אשר
נתתי לבני ישראל ׃ ו
ואמר יי למשה סק
לטורא דעבראי הדין
וחזי ית ארעא דיהבית
לבני ישראל ׃ וראיתה
אתה ונאספת אל
עמיך גם אתה כאשר
נאסף אהרן אחיך ׃ ות
ותחזי יתה ותתכניש ל
לעמך אף את כמא
דאיתכניש אהרן אחוך ׃

כאשר מריתם פי במ
במדבר צן במריבת
העדה להקדישני ב
במים לעיניהם הם
מי מריבת קדש מדב
מדבר צן ׃ כמא דסרי
דסריבתון על מימרי
במדברא דצין במצות
כנשתא לקדשותי
במיא לעיניהון אנו
מי מצות רקם מד
מדברא דצן ׃
וידבר יהוה ׃
משה אל יהוה לאמר ׃
ומליל משה קדם יי
למימר ׃ יפקד יהוה
אלהי הרוחת לכל ב
בשר איש על העדה ׃
ימני יי אלהא רוחיא
לכל בישרא גברא על
כנשתא ׃ אשר יצא
לפניהם ואשר יבא
לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא ת
תהיה עדת יהוה כצא
אשר אין להם רעה ׃
דיפוק קדמיהון ודי
ייעול קדמיהון ודי
יפקינון ודי יעילינון
ולא תהי כנשתא ד
דיי כענא דלית להו
רעי ׃
ויאמר יהוה אל מ
משה קח לך את יה
יהושע בן נון איש

אשר רוח בו וסמכת
את ידך עליו ׃ ואמר
יי למשה דבר לך ית
יהושע בר נון גבר ד
רוח נבואה ביה ותס
ותסמוך ית ידך ע
עלוהי ׃ והעמדת א
אתו לפני אלעזר ה
הכהן ולפני כל העדה
וצויתה אתו לעיניהם ׃
ותקים יתיה קדם א
אלעזר כהנא וקדם
כל כנשתא ותפקיד
יתיה לעיניהון ׃ ונתתה
מהודך עליו למען
ישמעו כל עדת בני
ישראל ׃ ותתן מזיוך
עלוהי בדיל דיקבלון
מיניה כל כנשתא ד
דבני ישראל ׃ ולפני
אלעזר הכהן יעמד
ושאל לו במשפט ה
האורים לפני יהוה ׃
על פיו יצאו ועל פיו
יבאו הוא וכל בני
ישראל אתו וכל הע
העדה ׃ וקדם אלעזר
כהנא יקום וישאל
ליה בדין אוריא קד
יי על מימריה יפקו
יהון נפקין ועל מימריה
יהון עלין הוא וכל
בני ישרא עימיה וכל
כנשתא ׃ ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו

כל אורי׳ ונבל׳ ראית בת במ״ב מלא ה׳ וסימ׳ וראיתה אתה ונאספתה׳ לך הגד למלך אשר ראיתה׳ וכל כתי׳ דבות מלא במ״ה חס׳ וסי׳
אשר ראית את עניי׳ אם ראית גנב ותרץ׳ ראית איש חכם בעיניו׳ האיל אשר ראית בעל הקרנים׳ וחד ראתה כי אתה עמל וכעס׳ וחד הראית
עמך קשה בת׳׳ ונאספת ג׳ א׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימ׳ ונאספתה אל עמיך׳ ונאספת אל קברתיך בשלום׳ וחברו דה׳׳ קדמ׳ מלא׳׳

ויעמדהו ב̇ וחס וסימ׳ ויעמידהו לפני פרעה ולפני · ויעמדהו לפני אלעזר הכהן · · כאשר דבר יי ביד משה ב̇ ...
ויחזק יי את לב · דבריו · ויספר את ידיו עליו ויצוהו · · העשיה ב̇ ...

ויקח את יהושע ויע
ויעמדהו לפני אלעזר
הכהן ולפני כל העדה׃
ועבד משה כמא דפ
פקיד יי יתיה ודבר
ית יהושע ואקימיה
קדם אלעזר כהנא
וקדם כל כנישתא׃ וי
ויסמך את ידיו עליו
ויצוהו כאשר דבר
יהוה ביד משה׃ וסמך
ית ידוהי עלוהי ופקד
ופקדיה כמא דמליל
יי בידא דמשה׃

חמישי
כח

וידבר
יהוה אל משה לאמר׃
ומליל יי עם משה
למימר׃ צו את בני
ישראל ואמרת אלהם
את קרבני לחמי לאש
לאשי ריח ניחחי תש
תשמרו להקריב לי
במועדו׃ פקיד ית בני
ישראל ותימר להון ית
קורבני לחים סדור
לקורבני לאתקבלא
ברעוא תטרון לקרבא
קדמי בזמניה׃ ואמ
ואמרת להם זה האשה
אשר תקריבו ליהוה׃
כבשים בני שנה תמימ
תמימים שנים ליום ע
עלה תמיד׃ ותימר
להון דין קורבנא ד
דיקריבון קדם יי אימרין
בני שנא שלמין תרין
ליומא עלתא תדירא׃
את הכבש אחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני
השני תעשה בין הערב
הערבים׃ ית אימרא
חד תעביד בצפרא וית
אימרא תניינא תעביד
בין שמשיא׃ ועשירי
ועשירית האיפה סלת
למנחה בלולה בשמן
כתית רביעת ההין׃ וחד
מן עסרא בתלת סאין
למנחתא דפילא במי
במשח כתישא רבעות
הינא׃ עלת תמיד הע
העשיה בהר סיני לריח
לריח ניחח אשה ליה
ליהוה׃ עלתא תדירא
דאיתעבידא בטורא
דסיני לאתקבלא ברעוא קו
קורבנא קדם יי׃ ונסכו
ורביעת ההין לכבש הא
האחד בקדש הסך נס
נסך שכר ליהוה׃ ונסכיה
רביעות הינא לאימרא
בקודשא אסיך ניסוך
חמר עתיק קדם יי׃
ואת הכבש השני תעש
תעשה בין הערבים כמ
כמנחת הבקר וכנסכו
תעשה אשה ריח ניחח
ליהוה׃ וית אימרא
תניינא תעביד בין ש
שמשיא כמנחת צפ
צפרא וכנסכיה תעביד
קורבן דמיתקבל ברע
ברעוא קדם יי׃
וביום השבת
השבת שני כבשים בני
שנה תמימם ושני עש
עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ונסכו׃ וב
וביומא דשבתא תרין
אימרין בני שנא שלמ
שלמין ותרין עסרונין
סולתא מנחתא דפילא
במשח ונסכיה׃ עלת ש
שבת בשבתו על עלת
התמיד ונסכה׃ עלתא
דשבתא דאתעבידא
בשבתא על עלתא תד
תדירא ונסכה׃
ובראשי
חדשיכם תקריבו עלה
ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבש
כבשים בני שנה שבעה
תמימם׃ ובריש ירחי
ירחיכון תקרבון עלתא
קדם יי תורין בני תורי
תרין ודכר חד אימרין
בני שנא שבעא שלמ
שלמין׃ ושלשה עש
עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן לפר
האחד ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה
בשמן לאיל האחד׃
ותלתא עשרונין סולתא

עשירית · והעמד עשירית כל בתור · ועשירית האיפה סלת · סלא דסלא · בתור · ושאר ... עשירית ...
ועשירית העמר האיפה · · ושני עשרנים ג̇ וסימ׳ וביום השבת שני כבשים · ושלשה עשרנים סלת מנחה · ושני עשרנים לאיל ·
לריח ניחוח אשה ליי ג̇ וסימ׳ ואת הכבש השני · דואלה שמות · עלת תמיד העשיה בהר סיני · מלבד עלת התמיד · · ·

ועשרן ג חס וסימ ואם דל הוא ואין ידו · ועשרן עשרון · דובראשי חדשיכם · ועשרן דוזה אשר תעשה ··· עולת ג מלא וסימ על עולת התמיד יעשה · דפסח ועשו את הכבש ואת המנחה · לעולת התמיד · דעזרא ··· חדש בחדשו ב עלת מדי חדש

מנחתא דפילא במ
במשח לתורא חד
ותרין עסרונין סו
סולתא מנחתא דפי
דפילא במשח לדיכרא
חד · ועשרן עשרן
סלת מנחה בלולה
בשמן לכבש האחד
עלה ריח ניחח אשה
ליהוה · ועסרונא עס
עסרונא סולתא מני
מנחתא דפילא במשח
במשח לאימרא חד
עלתא לאתקבלא בר
ברעוא קדם יי · ונסכ
ונסכיהם חצי ההין יה
יהיה לפר ושלישת
ההין לאיל ורביעת
ההין לכבש יין זאת
עלת חדש בחדשו לח
לחדשי השנה · ונסכ
ונסכיהון פלגות הינא
יהי לתורא ותלתות
הינא לדיכרא ורבעות
הינא לאימרא חמר
רא עלת ריש ירחא
באיתחדתותיה כן לכל
רישי ירחי שתא · וש
ושעיר עזים אחד
לחטאת ליהוה על
עלת התמיד יעשה
ונסכו · וצפיר בר עזי
חד לחטאתא קדם יי
על עלתא תדירא
יתעביד ונסכיה ·

ובחדש
הראשון בארבעה
עשר יום לחדש פסח
ליהוה · ובירחא קד
קדמאה בארבעא
עשרא יומא לירחא
פיסחא קדם יי · ובח
ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג שבעת
ימים מצות יאכל
ובחמשה עסרא יו
יומא לירחא הדין
חגא שבעא יומין
פ פטיר יתאכל
ביום הראשון מקרא
קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו · ביו
ביומא קדמאה מע
מערע קדיש כל עי
עיבידת פולחנא לא
תעבדון · והקרבתם
אשה עלה ליהוה פר
פרים בני בקר שנים
ואיל אחד ושבעה כ
כבשים בני שנה תמ
תמימם יהיו לכם · ותי
ותקרבון עלתא קורבנ
קדם יי תורין ברתורי
תרין ודיכרין חד
ושבעא אימרין בני
שנא שלמין יהון לה
לכון · ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר ושנ
עשרנים לאיל תעשו

ומנחתהון סולתא
דפילא במשח תלתא
עסרונין לתורא ותרין
עסרונין לדיכרא
תעבדון · עשרון עש
עשרון תעשה לכבש
האחד לשבעת הכב
הכבשים · עשרונא
עשרונא תעביד ל
לאימרא חד לשבעא
אימרין · ושעיר חט
חטאת אחד לכפר
עליכם · וצפיר חטאתא
חד לכפרא עליכון · מ
מלבד עלת הבקר
אשר לעלת התמיד
תעשו את אלה · בר
מן עלתא צפרא די
לעלתא תדירא תע
תעבדון ית אילין · כא
כאלה תעשו ליום ש
שבעת ימים לחם אש
אשה ריח ניחח לי
על עלת התמיד יע
יעשה ונסכו · כאילין
תעבדון ליומא שבעא
יומין לחים קורבנא
דמתקבל ברעוא קד
יי על עלתא תדירא
יתעביד ונסכיה · ובי
וביום השביעי מקרא
קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא ת
תעשו · וביומא שביעאה
מערע קדיש יהי

ושלישית ג בת כן וסימ ונסכיהם חצי ההין · כי תכלה לעשר · ויוסף יי קרא לשמואל · ותכפל חרב שלישתה בת · והשלשת ביד עתי הגתי · שלשתך בדבר ימותו · שלשית בת · וט מלא דמלא · היציע התחתונה · ויהי ימים רבים ודבר יי · ויהי בשנה השלישית · ויהי לך תאות אכול · וחבריו · לכל רוח אחרה · לרום את הסלת · קרן הפוך · והעמדנו עלינו מצות · ושאר שלשית בתו ··· ואיל ב בעז ובראשי ודפסח

בהקריבכם ב̇ וסימ̇ וביום הבכורים בהקריבכם מנחה · את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי · דיחזקאל ·· ו ·· איל ד̇ בטע̇ וסימ̇ והקדשנו
דבכורים · ובחדש השביעי באחד לחדש · והקרבתם · דובעשור · והקרבתם דביום השמיני ·· כשבעתיכם ל̇ וכת̇ כן ··

לכון כל עבידת פולח
פולחנא לא תעבדון׃ שש
וביום
הבכורים בהקריבכם
מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא
קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבדה לא ת
תעשו׃ וביומא דבכו
רביכוריא בקרוביכון
מנחתא חדתא קדם
יי בעצרתיכון מערע
קדיש יהי לכון כל
עבידת פולחנא לא
תעבדון׃ והקרבתם ע
עלה לריח ניחח לי
ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד שבעה
כבשים בני שנה׃ ותק
ותקרבון עלתא לא
לאתקבלא ברעוא
קדם יי תורין בני תורי
תרין ודכר חד שבעא
אמרין בני שנא׃ ומ
ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים
לפר האחד שני עש
עשרנים לאיל האחד׃
ומנחתהון סולתא ד
דפילא במשח תלתא
עשרונין לתורא חד
ותרין עסרונין לדכר
חד׃ עשרון עשרון ל
לכבש האחד לשבעת
הכבשים׃ עסרונא

עסרונא לאמרא ח
חד כן לשבעת אמרין׃
שעיר עזים אחד לכ
לכפר עליכם׃ וצפיר
בר עזי חד לכפרא
עליכון׃ מלבד עלת ה
התמיד ומנחתו תעשו
תמימם יהיו לכם ונ
ונסכיהם׃ בר מעלת
תדירא ומנחתיה תע
תעבדון שלמין יהון
לכון ונסכיהון׃
כט ובחדש
השביעי באחד לח
לחדש מקרא קדש י
יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו יום
תרועה יהיה לכם׃ וב
ובירחא שביעאה ב
בחד לירחא מערע ק
קדיש יהי לכון כל ע
עבידת לא תעבדון י
יום יבבא יהי לכון׃ וע
ועשיתם עלה לריח
ניחח ליהוה פר בן ב
בקר אחד איל אחד
כבשים בני שנה שבעה
תמימם׃ ותעבדון עלתא
לאתקבלא ברעוא
קדם יי תור בר תורי
חד דכר חד אמרין ב
בני שנא שבעא שלמין׃
ומנחתם סלת בלולה
בשמן שלשה עשרנים
לפר שני עשרנים

לאיל׃ ומנחתהון ס
סולתא דפילא במש
במשח תלתא עסרונין
לתורא ותרין עסרונין
לדכרא׃ ועשרון א
אחד לכבש האחד ל
לשבעת הכבשים׃ וע
ועסרונא חד לאמרא
חד לשבעא אמרין׃
שעיר עזים אחד חטאת
לכפר עליכם׃ וצפיר
בר עזי חד לחטאתא
לכפרא עליכון׃ מלבד
עלת החדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנח
ומנחתה ונסכיהם כ
כמשפטם לריח ניחח
אשה ליהוה׃ בר מע
מעלת ירחא ומנחתה
ומעלת תדירא ומנח
ומנחתה ונסכיהון כ
כדחזי להון לאתקבלא
ברעוא קורבנא קדם יי׃
שביעי ובעשור
לחדש השביעי הזה
מקרא קדש יהיה ל
לכם ועניתם את נפ
נפשתיכם כל מלאכה
לא תעשו׃ ובעשרא
לירחא שביעאה הדין
מערע קדיש יהי לכון
ותענון ית נפשתיכון׃
כל עבידא לא תעבדון׃
והקרבתם עלה ליהוה
לריח ניחח פר בן בקר

לריח ניחח ליי̇ ה̇ בטור̇ וסימ̇ ואת כל חלבה יסיר · יקדמי · וזרק הכהן את הדם · והיה אם מעיני העדה · והקרבתם דבכורים · ועשיתם דתרועה ··
תמימם יהיו לכם ג̇ וסימ̇ ובחדש הראשון · מלבד עלת התמיד · ובעשור לחדש השביעי · יום ראשון של חג · תמימים יהיו · תרועה · ויום
אחרון של חג חס̇ יהיו · ו ·· שלשה עשרנים ג̇ בטע̇ בעג̇ וסימ̇ בכורים תרועה · כפור · סימ̇ בתג̇ · בתב̇ סימ̇ הלא כתבתי לך שלישים ··

חטאת ז̇ וסימ׳ ובפר אהרן על קרבתיו · והוציא את הפר אל מחוץ · שעיר עזים אחד · דחטאת הכפרים · כי חטאת קסם מרי · ותהי חטאת הנערים · חטאת יהודה כתובה · חטאת פימו דבר שפתימו · וכל תרי עשר דכות פתח במ״א קמ׳ דתם המרכבה לרכש ·· ·

אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימם
יהיו לכם ׀ ותקרבון עו׳
עלתא תדירא קרבניה
לאיתקבלא ברעוא
פר בר תורי חד דכר חד
אימרין בני שנא שי׳
שבעא יהון שלמין ו׳
יהון לכון ׀ ומנחתם ס׳
סלה בלולה בשמן ש׳
שלשה עשרנים לפר
שני עשרנים לאיל הו׳
האחד ׀ ומנחתהון סו׳
סולתא דפילא במשח
תלתא עשרונין לתורא
תרין עשרונין לדיכרא
חד ׀ עשרון עשרון ל׳
לכבש האחד לשבעת
הכבשים ׀ עיסרונא
עיסרונא לאימרא חד
לשבעת אימריא ׀ ש׳
שעיר עזים אחד חט׳
חטאת מלבד חטאת
הכפרים ועלת התמיד
ומנחתה ונסכיהם ׀ וצ׳
צפיר בר עיזי חד לה׳
לחטאתא בר מחטא׳
כיפוריא ועלתא תדיר׳
ומנחתה ונסכיהון ׀
ובחמשה
עשר יום לחדש הש׳
השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו וחט׳
וחגתם חג ליהוה שב׳

שבעה ימים ׀ ובחמ׳
ובחמישא עשרא יו׳
יומא לירחא שביעא
מערע קדיש יהי לכ׳
כל עבידת פולחנא
לא תעבדון ותחגון ח׳
חגא קדם יי׳ שבעא
יומין ׀ והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה ׀
פרים בני בקר שלשה
עשר אילם שנים כב׳
כבשים בני שנה ארב׳
ארבעה עשר תמימם
יהיו ׀ ותקרבון עלתא
קורבנא איתקבלא כ׳
ברעוא קדם יי׳ תורין
בני תורי תלתא עשר
דיכרין תרין אימרין
בני שנא ארבעא ע׳
עשר שלמין יהון ׀ ו׳
ומנחתם סלת בלו׳
בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד
לשלשה עשר פרים
שני עשרנים לאיל
האחד לשני האלים ׀
ומנחתהון סולתא ד׳
דפילא במשח תלתא
עסרונין לתורא חד
לתלתא עשר תורין ת׳
תרין עסרונין לדיכרא
חד לתרין דיכרין ׀ ו׳
ועשרון עשרון לכבש
האחד לארבעה עשר
כבשים ׀ ועשרונא ע׳

עסרונא לאימרא חד
לארבעא עשר אימרין ׀
ושעיר עזים אחד ח׳
חטאה מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה ׀
וצפיר בר עיזי חד חט׳
חטאתא בר עלתא
תדירא מנחתה ונסכה ׀
וביום
השני פרים בני בקר
שנים עשר אלים ש׳
שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם ׀
וביומא תנינא תורין
בר תורי תרין עשר
דיכרין תרין אימרין
בני שנה ארבעה עשר
שלמין ׀ ומנחתם ונס׳
ונסכיהם לפרים לא׳
לאלים ולכבשים במ׳
במספרם כמשפט ׀ ו׳
ומנחתהון ונסכיהון ל׳
לתורין לדיכרין ולאי׳
ולאימרין במנינהון
כדחזי ׀ ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד ע׳
עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם ׀ וצפיר בר
עיזי חטאתא בר עלת׳
תדירא ומנחתה ונס׳
ונסכיהון ׀
וביום השלישי
פרים עשתי עשר א׳
אילם שנים כבשים ב׳
בני שנה ארבעה עשר

ט׳ נקדן בקדן׳ וסימ׳ ובינך ותאמר שרי אל אברם · ובקומה ותשקין את אביהן · קדמ׳ · אליו איה שרה אשתך · וישקהו וירץ עשו לקראתו · אתו וילכו אחיו לראות ואהרן כל פקודי הלוים אשר · רחוקה דבר אל בני ישראל · אשר וצירם אבד ועשרון עשרון לכבש דהגא לנו ולבנינו עד · יצא ויאמר אל המלך אל יחשב · ההיכל מהארץ עד מעל · המה יצרי פסל כלם תהו מהקיצעת בארבעת מקצעת · לולא האמנתי מלרע ומלע במ׳ת מלו׳ · ·

ביום החדש לחטאת ליי · וכלם חטאת · בכורים ובפרים ושעיר · וכלם ושעירי הפסח ושעיר חטאת אחד · בכורים שעיר עזים אחד ·
תרועה ובפרים שעיר אחד עזים חטאת · תרועה ובפרים ומנחתה ונסכיהם · פסח ובכורים ותרועה לכפר · וכלם מלבד · פסח מלבד

תמימם ׀ וביומא תליו
תליתאה תורין עשתי
עשר דיכרין תרין א
אימרין בני שנא ארב
ארבעה עשר שלמין ׀
ומנחתם ונסכיהם לפ
לפרים לאילם ולכבש
ולכבשים במספרם כ
כמשפט ׀ ומנחתהון ו
ונסכיהון לתורין לד
לדיכרין ולאימרין ב
במניינהון כדחזי ׀ ושׂ
ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה ׀ וצפיר
חטאתא חד בר מעלת
תדירא ומנחתה ונסכה ׀
וביום
הרביעי פרים עשרה
אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר
תמימם ׀ וביומא רביע
תורין עשרה דיכרין ת
תרין אימרין בני שנה
ארבעה עשר שלמין ׀
ומנחתם ונסכיהם לפר
לפרים לאלים ולכבש
ולכבשים במספרם כ
כמשפט ׀ ומנחתהון ו
ונסכיהון לתורין לד
לדיכרין ולאימרין ו
במניינהון כדחזי ׀ ושע
ושעיר עזים אחד חט
חטאת מלבד עלת
התמיד מנחתה ונסכה ׀

וצפיר בר עזי חד חו
חטאתא בר מעלתא
תדירא מנחתה ונסכה ׀
וביום
החמישי פרים תשעה
אילם שנים כבשים
בני שנה ארבעה עשר
תמימם ׀ וביומא חמי
חמישאה תורין תשע
תשעה דיכרין תרין א
אימרין בני שנא אר
ארבעה עשר שלמין ׀
ומנחתם ונסכיהם ל
לפרים לאלים ולכבש
ולכבשים במספרם כ
כמשפט ׀ ומנחתהון
ונסכיהון לתורין לד
לדיכרין ולאימרין ב
במניינהון כדחזי ׀ ושׂ
ושעיר עזים חטאת
אחד מלבד עלת הת
התמיד ומנחתה ונס
ונסכה ׀ וצפיר בר עזי
חטאתא חד בר מעל
תדירא ומנחתה ונסכה ׀
וביום
הששי פרים שמנה
אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר
תמימם ׀ וביומא שת
שתיתאה תורין תמני
דיכרין תרין אימרין ב
בני שנה ארבעה עשר
שלמין ׀ ומנחתם ונס
ונסכיהם לפרים לא

לאילם ולכבשים במ
במספרם כמשפט ׀ ו
ומנחתהון ונסכיהון ל
לתורין לדיכרין ולא
ולאימרין במניינהון
כדחזי ׀ ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמ
התמיד מנחתה ונס
ונסכיה ׀ וצפיר חטאת
חד בר מעלת תדירא
ומנחתה ונסכה ׀
וביום
השביעי פרים שבעה
אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר
תמימם ׀ וביומא שב
שביעאה תורין שבעא
דיכרין תרין אימרין ב
בני שנא ארבעא עש
שלמין ׀ ומנחתם ונס
ונסכיהם לפרים לא
לאלים ולכבשים במ
במספרם כמשפטם ׀
ומנחתהון ונסכיהון ל
לתורין לדיכרין ולדי
ולדיכרין ולאימרין ו
במניינהון כדחזי ׀ וש
ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה ׀ וצפיר
חטאתא חד בר מעלת
תדירא מנחתה ונסכה ׀
ביום
השמיני עצרת תהיה
לכם כל מלאכת עבדה

עלת הבקר · תרועה מלבד עלת החדש · כפרים מלבד חטאת הכפרים · וכלם מלבד עלת התמיד · החדש והפסח ואיל ושני החדש
ובפרים ויום הראשון של חג. לפר האחד לאיל האחד · פסח לפר לאיל תעשו · כפרים לפר לאיל האחד · תרועה לפר לאיל · תרועה
ועשיתם עלה · וכלם והקרבתם · פסח אשה עלה ליי · בכדים ותרועה עלה לריח ניחח ליי · כפרים עלה לריח ניחח ליי · ריח ניחח · יום טוב

הראשון של חג עלה אשה ריח ניחח · החדש ועשית ובכרים פרים בני בקר שנים · תרועה ובמרים פר בן בקר אחד · פיס׳ ראשון רביעי ששי שביעי · מנחתה · וסימ׳ אדרו׳ מנחתה · רביעי שמיני מנחתם וסימ׳ ד״ח מנחתם · ראשון שני רביעי עזים פיס׳ אבד עזים ·

לא תעשו · ביומא תמ׳
תמינאה כניש תהוי
לכון כל עבידת פולח
פולחנא לא תעבדון ·
והקרבתם עלה אשה
ריח ניחח ליהוה פר
אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה תמימ׳
תמימים · ותקרבון עלת
עלתא קורבנא איתק׳
איתקבלא ברעוא קדם
יי תור בר חד דכר חד
אמרין בני שנה שב׳
שבעא שלמין · מנח׳
מנחתם ונסכיהם לפר
לאיל ולכבשים במס׳
במספרם כמשפט · ומ׳
מנחתהון ונסכיהון ל׳
לתורא לדכרא ולאמרין
במניניהון כדחזי · וש
ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה · וצפיר
חטאתא חד בר מעלת
תדירא מנחתה ונסכה ·
אלה
תעשו ליהוה במעדי
במועדיכם לבד מנד׳
מנדריכם ונדבתיכם
לעלתיכם ולמנחתיכם
ולנסכיכם ולשלמיכם ·
אלין תעבדון קדם יי
בזמניכון בר מנדריכון
ונדבתיכון לעלתיכון
ולמנחתיכון ולנסכיכון

ל
ולשלמיכון · ויאמר
משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
את משה · ואמר מש׳
משה לבני ישראל ככל
דפקיד יי ית משה ·
פ פ פ
וידבר משה אל ראשי
המטות לבני ישראל
לאמר זה הדבר אשר
צוה יהוה · ומליל מש׳
משה עם רישי שבט׳
שבטיא דבני ישראל
למימר דין פתגמא
דפקיד יי · איש כי ידר
נדר ליהוה או השבע
שבעה לאסר אסר
על נפשו לא יחל דברו
ככל היצא מפיו יעש׳
יעשה · גבר ארי ידר
נדר קדם יי או דקיים
קיימא למיסר איסר
על נפשיה לא יבטל
פתגמיה ככל דיפוק
מפומיה יעביד · ואשה
כי תדר נדר ליהוה וא׳
ואסרה אסר בבית א׳
אביה בנעריה · ואיתת׳
ארי תדר נדר קדם יי
ותיסר איסר בבית
אבוה ברביותהא · וש׳
ושמע אביה את נדר׳
נדרה ואסרה אשר
אסרה על נפשה והח׳
והחריש לה אביה

והקמו כל נדריה וכל
אסר אשר אסרה על
נפשה יקום · וישמע
אבוהא ית נדרהא ואס׳
ואיסרהא די אסרת על
נפשה וישתוק לה
אבוהא ויקימון כל
נדרהא וכל איסר
די אסרת על נפשהא
יקומון · ואם הניא א׳
אביה אתה ביום שמ׳
שמעו כל נדריה וא׳
ואסריה אשר אסרה
על נפשה לא יקום ו׳
ויהוה יסלח לה כי הני׳
הניא אביה אתה · ואם
אבוהא יתה ביומא
דשמע כל נדרהא
ואיסרהא דיאסרת
על נפשה לא יקומון
ומן קדם יי ישתביק
לה ארי אעדי אבוה
יתה · ואם היו תהיה
לאיש ונדריה עליה
או מבטא שפתיה ית׳
אשר אסרה על נפשה ·
ואם הוה תהוי לגבר
ונדרהא עלה או פיר׳
פירוש סיפוותהא די
אסרת על נפשה · ושו׳
ושמע אישה ביום שו׳
שמעו והחריש לה
וקמו נדריה ואסריה
אשר אסרה על נפשה
יקמו · וישמע בעלה

שני ונסכיהם · ששי ונסכיה · שביעי כמשפטם · וסימ׳ בזו מיס׳ · ומנחתיכם ד׳ בליש וסימ׳ לבד מנדריכם ונדבתיכם · ומנחתיכם בר׳ אינצי ריצו · ומנחתיכם לא ארצה · יזכר כל מנחותיך · אשר צוה יי ג׳ סופ׳ פס׳ וסימ׳ ומל חכם לב בכם · ועשה בצלאל ואהליאב · אל ראשי · יקמו ז׳ חס׳ וסימ׳ וישמע אישה יקמו · ויאמר ואב יקמו · ומצאים כל יקמו · כל יקמו ויירשו ארץ אשרים והחמנים · רשעים במשפט · ויכפרו ·

ל חס כל לישנ חרשה וסימ׳ והחרש יעקב עד באם׳ ואתם תחרישון׳ ושמע אישה׳ תנינ׳ כי החרש לה ביום שמעו׳ למה אתם מחרשים׳
הומה לי לבי לא אחריש׳ החרשו ממני ואדברה אני׳ לאסר כלה חס במא מל׳ לאסור את שמשון׳ היחליגו ל רבות׳

ביומא דשמע וישת
וישתוק לה ויקומון
נדרהא ואסרהא
די אסרת על נפשהא
יקומון ׀ ואם ביום שׁ
שמע אישה יניא אֹ
אתה והפר את נדרה
אשר עליה ואת מבט
מבטא שפתיה אשר
אסרה על נפשה ויה
ויהוה יסלח לה ׀ ואם
ביומא דשמע בעלה
יעדי יתה ויבטל ית
נדרהא די עלה וית
פירוש סיפוותהא די
אסרת על נפשה ומן
קדם יי ישתבק לה ׀ וה
ונדר אלמנה וגרושה
כל אשר אסרה על נ
נפשה יקום עליה ׀ ונ
ונדר ארמלה ומתרכא
כל די אסרת על נפשה
יקום עלה ׀ ואם בית
אישה נדרה או אסרה
אסר על נפשה בשבעה ׀
ואם בבית בעלה נדרת
או אסרת אסר על
נפשה בקיום ׀ ושמע
אישה והחריש לה
לא הניא אתה וקמו
כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפש
נפשה יקום ׀ וישמע
בעלה וישתוק לה ולא
בלא אעדי יתהון ויק

ויקומון כל נדרהא
וכל איסרי דאסרת
על נפשה יקומון ׀ וא
ואם הפר יפר אתם ׀ אִ
אישה ביום שמעו ׀ כ
כל מוצא שפתיה לנ
לנדריה ולאסר נפשה
לא יקום אישה הפרם
ויהוה יסלח לה ׀ ואם
בטלא יבטל יתהון בי
בעלה ביומא דשמע
וכל אפקות סיפוותה
לנדרהא ולאיסר נפ
נפשה לא יקומון בע
בעלה בטילינון ומן
קדם יי ישתבק לה ׀
כל נדר וכל שבועת
אסר לענת נפש אֹ
אישה יקימנו ואישה
יפרנו ׀ כל נדר וכל קי
קיומת איסר לסגפא
נפש בעלה יקימינון
ובעלה יבטילינון ׀ וא
ואם החרש יחריש לה
אישה מיום אל יום
והקים את כל נדריה
את כל אסריה א
אשר עליה הקים אֹ
אתם כי החרש לה
ביום שמעו ׀ ואם מ
מישתק ישתוק לה
בעלה מיום ליום ׀ וה
ויקיים ית כל נדרהא
או ית כל איסרהא
דעלהא קיים יתהון

שתיק לה ביומא דש
דשמע ׀ ואם הפר
יפר אתם אחרי שמ
שמעו ונשא את ע
עונה ׀ ואם בטלא יב
יבטיל יתהון בתר יומא
דשמע ויקבל ית
חובה ׀ אלה החקים
אשר צוה יהוה את
משה בין איש לאש
לאשתו בין אב לבתו
בנעריה בית אביה ׀
אילין קימיא די פ
פקיד יי ית משה בין
גברא לאיתתיה בין
אבא לברתיה ברבות
ברבותהא בבית אבוה ׀
וידבר
יהוה אל משה לאמר ׀
ומליל יי עם משה
למימר ׀ נקם נקמת
בני ישראל מאת המ
המדינים אחר תאסף
אל עמיך ׀ אתפרע ׀
פורענות בני ישראל
מן מדינאי בתר כן
תתכניש לעמך ׀ ויד
וידבר משה אל העם
לאמר החלצו מאתכם
אנשים לצבא ויהיו ע
על מדין לתת נקמת
יהוה במדין ׀ ומליל
משה לעמא למימר
זריזו מנכון גברין לחי
לחילא ויהון על מדין

אותה׳ יב מלא וסימ׳ ואותה החייתי׳ ואם ביום שמוע אישה׳ ויסבל אותה ביערת הדבש׳ ויוציא אותה משדהו׳ נשים באות מאירות אותה׳
אשר יראה הרואה אותה׳ ויוצר אותה להכינ׳ הלא שמעת למרחוק׳ יברר רוח אותה בכנפיה׳ הארצה אותה במדבר׳ אחת שאלתי מאת יי׳ וכל
אשר בנו אותה׳ וכל יהושע ושפטים ויחזקאל דכו מל בגג חס׳ והחלקו אותה לשבעה חלקים׳ ויכו אותה׳ דער׳ למרטה אותה׳

וישבו ט וסימ׳ וישבו בני ישראל את נשי מדין · וישבו את הנשים אשר בה · דצקלג · ואדם ויצאו גדודים · וישבו את מקניהם · וישבו את כל הרכוש · ויתנהו יי׳ אהין ביד מלך ארם · ועוד אדומים באו · ובני ישראל מאחיהם · וגם אהלי מקנה · ׳׳ ויספרו ל׳ רבות ׳׳:

למיתהו פורענות דין על
עמא דין במדין: אלף
למטה אלף למטה
לכל מטות ישראל
תשלחו לצבא: אלפא
לשיבטא אלפא לשי
לשיבטא לכל שיבטי
דישראל תשלחון לחי
לחילא: וימסרו מא
מאלפי ישראל אלף
למטה שנים עשר
אלף חלוצי צבא: ואי
ואיתבחרו מאלפיא
דישראל אלפא לשי
לשיבטא תרין עשר
אלפין מזרזי חילא:
וישלח אתם משה אי
אלף למטה לצבא אי
אתם ואת פינחס בן א
אלעזר הכהן לצבא יי
וכלי הקדש וחצצרת
התרועה בידו: ושלח
יתהון משה אלפא לי
לשיבטא לחילא יתה
יתהון וית פינחס בר
אלעזר כהנא לחילא
ומני קודשא וחצוצר
יבבתא בידיה: ויצבאו
על מדין כאשר צוה
יהוה את משה ויהרגו כל
זכר: ואיתחילו על מ
מדין כמא דפקיד יי
ית משה וקטלו כל
דכורא: ואת מלכי מי
מדין הרגו על חלליהם

את אוי ואת רקם ואת
צור ואת חור ואת רי
רבע חמשת מלכי מי
מדין ואת בלעם בן בי
בעור הרגו בחרב: וית
מלכי מדין קטלו על
על קטוליהון ית אוי
וית רקם וית צור וית
חור וית רבע חמשת
מלכי מדין וית בלעם
בר בעור קטלו בחרבא:
וישבו בני ישראל
את נשי מדין ואת טי
טפם ואת כל בהמתם
ואת כל מקניהם ואת
כל חילם בזזו: ושבו יי
בני ישראל ית נשי מדין
וית טפלהון וית כל
בעירהון וית כל גיתי
גיתיהון וית כל ניכסי
ניכסיהון בזו: ואת כל
עריהם במושבתם ואת
ואת כל טירתם שרפו
באש: וית כל קרויהון
במותבנהון וית בית סגד
סגדתהון אוקידו בנורא:
ויקחו את כל השלל
ואת כל המלקוח בא
באדם ובבהמה: ושבו
ית כל עדאה וית כל
דברתא באינשא ובבי
ובבעירא: ויבאו אל
משה ואל אלעזר הכהן
ואל כל עדת בני ישר
ישראל את השבי ואי

ואת המלקוח ואת
השלל אל המחנה אל
ערבת מואב אשר
על ירדן ירחו: ואיתיו
לות משה ולות אלעזר
כהנא ולות כל כנשתא
דבני ישראל ית שביא וית ד
דברתא וית עדאה
למשריתא למישריא
דמואב דעל ירדנא
דיריחו:
ויצאו משה
ואלעזר הכהן וכל נ
נשיאי העדה לקראתם
אל מחוץ למחנה: ו
ונפקו משה ואלעזר
כהנא וכל רברבי כנש
כנשתא לקדמותהון
למברא למשריתא:
ויקצף משה על פקודי
החיל שרי האלפים
ושרי המאות הבאים
מצבא המלחמה: ורגי
ורגז משה על דממנן
על חילא רבני אלפין
ורבני מאותא דאתו
מחיל קרבא: ויאמר
ויאמר אליהם משה
החייתם כל נקבה: ויא
ואמר להון משה
הקיימתון כל נוקבא:
הן הנה היו לבני ישר
ישראל בדבר בלעם יי
למסר מעל ביהוה
על דבר פעור ותהי

ואת בלעם ג׳ וסימ׳ ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם · ואת בלעם בן בעור הקוסם · ואת בלעם ואת מגרשה ׳׳ ׳׳ וכל נשיאי ד׳ וסימ׳ ויקרא · ויצאו משה ואלעזר הכהן · שמה אדום וכל נשיאי · ערב וכל נשיאי קדר ׳׳ ׳׳ שרי האלפים ושרי המאות ד׳ וסימ׳ ויקצף משה על פקודי החיל · ויקרבו אל משה · ויקהל דויד · ויקבץ אמציהו ׳׳ ׳׳ במושבתם ב׳ בה בן וסימ׳ היה אור · ואת כל עריהם ׳׳

וכל אשה ג̇ וסימ׳ וכל אשה חכמת לב בידיה ׳ וכל אשה ירעת איש ׳ וזה הדבר אשר ׳ דשפטים ׳׳ ירעת ג̇ וחס׳ וסימנ׳
ועתה הרגו כל זכר ׳ למשכב זכר תחרימו ׳ דיבש גלעד ׳ ונפשי ידעת מאד ׳ אנד׳ ׳׳ וזאת חקת התורה ב̇ פרה אדמה ׳ הבאים ׳׳

המגפה בעדת יהוה ׃
הא אינין הואה לבני
ישראל בעיצת בלעם לי
לשקרא שקר קדם יי ׃
על עיסק פעור והות
מותנא בכנישתא דיי ׃
ועתה הרגו כל זכר בטף
וכל אשה ידעת איש
למשכב זכר הרגו ׃ וכען
קטולו כל דכורא בט
בטפלא וכל איתתא דיד
דידעת גבר למשכב די
דכורא קטולו ׃ וכל הט
הטף בנשים אשר לא
ידעו משכב זכר החיו
לכם ׃ וכל טפלא בנשיא
דלא ידעא משכבי דכ
דכורא קימו לכון ׃ ואת
ואתם חנו מחוץ למח
למחנה שבעת ימים
כל הרג נפש וכל נגע בח
בחלל תתחטאו ביום
השלישי וביום השבי
השביעי אתם ושביכם ׃
ואתון שרו מברא למ
למשריתא שבעא יומ
יומין כל דיקטל נפש
וכל דיקרב בקטילא
תדון עלוהי ביומא תל
תליתאה וביומא שבי
שביעאה אתון ושביכון ׃
וכל בגד וכל כלי עור
וכל מעשה עזים וכל
כלי עץ תתחטאו ׃ וכל
לבוש וכל מאן דמשך

וכל עובד מעזי וכל
מאן דאע תדון עלוהי ׃
ויאמר
אלעזר הכהן אל אנ
אנשי הצבא הבאים
למלחמה זאת חקת
התורה אשר צוה יהו
יהוה את משה ׃ ואמר
אלעזר כהנא לגברין
דחילא דאתו מקרבא
דא גזירת אוריתא די
דפקיד יי ית משה ׃
אך את הזהב ואת הכ
הכסף ואת הנחשת ואת
ואת הברזל ואת הבדיל
ואת העפרת ׃ ברם ית
דהבא וית כספא וית
נחשא וית פרזלא וח
וית עבצא וית אברא ׃
כל דבר אשר יבא ב
באש תעבירו באש ו
וטהר אך במי נדה
יתחטא וכל אשר לא
יבא באש תעבירו במ
במים ׃ כל מידעם דמ
דמתעל בנורא תעברוני
בנורא וידכי ברם ב
במי אדיותא יתדי ע
עלוהי וכל דלא מתעל
בנורא תעברוניה במי ׃
וכבסתם בגדיכם ביום
השביעי וטהרתם ואח
ואחר תבאו אל המח
המחנה ׃ ותחוורון לב
לבושיכון ביומא שב

שביעאה ותדכון ובתר
כן תיעלון למשריתא ׃
ישרא
ויאמר
יהוה אל משה לאמר ׃
ואמר יי למשה למי
למימר ׃ שא את ראש
ראש מלקוח השבי
באדם ובבהמה אתה
ואלעזר הכהן וראשי
אבות העדה ׃ קביל
ית חושבן דברתא
שביא באינשא ובבע
ובבעירא את ואלעזר
כהנא ורישי אבהת
כנישתא ׃ וחצית את
המלקוח בין תפשי ה
המלחמה היצאים
לצבא ובין כל העדה ׃
ותפליג ית דברתא בין
בין גברי מגיחי קרבא
דנפקו לחילא ובין כל
כנישתא ׃ והרמת מכס
ליהוה מאת אנשי ה
המלחמה היצאים לצ
לצבא אחד נפש מחמ
מחמש המאות מן ה
האדם ומן הבקר ומן
החמרים ומן הצאן ׃
ותפריש נסיבא קדם
יי מן גברי מגיחי קרבא
דנפקו לחילא חד
נפשא מחמש מאוות
מן אינשא ומן תורי
ומן חמרי ומן ענא ׃
ממחציתם תקחו ונת

וכל מעשה ג̇ וסימ׳ עזים וכל כלי עץ ׳ וישתמר חקות עמרי ׳ וכל מעשה תקפו וגבורתו ׳ אנד׳ ׳׳ וראשי ז̇ וסימ׳ שא את
ראש מלקוח השבי ׳ ואלה אשר נחלו ׳ וישמע פינחס ׳ אלה הנחלות אשר נחלו ׳ ויכתבם שמעיה בן נתנאל ׳ ויפלו גם הם גורלות ׳ הז
שלמית ואחיו ׳ ויסבו ביהודה ׳ ורבים מהכהנים ׳ וראשי הלוים חשביהו ׳׳ ׳׳ וטהרתם ב̇ וסימ׳ וכבסתם בגדיכם ׳ וזרקתי מים טהרים ׳׳

ומפחצית ד׳ א׳ חס וג׳ מלא וסימ׳ וממחצית בני ישראל תקח · אשר חצה · וממחצית מטה מנשה · ויהושע · וחברון דרתי · קר׳ חס׳ ··
אחז ד׳ ג׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ וממחצת בני ישראל תקח אחד · ויכתבם שמעיה בן נתנאל · בס׳ יבו · חזר ברעס ותבלתי בתר מל׳ וא׳ ואחז ··

ונתתה לאלעזר הכהן
תרומת יהוה ומפלגו
מפלגותהון תסבון ית
ותתין לאלעזר כהנא
אפרשותא קדם יי׳ ומ
וממחצית בני ישראל
תקח אחד אחז מן ה
החמשים מן האדם ו
ומן הבקר מן החמרים
ומן הצאן מכל הב
הבהמה ונתתה אתם
ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה ומפלגות
בני ישראל תסב חד ד
דאיתחד מן חמשין מ
מן אנשא ומן תורי
מן חמרי ומן ענא מן
כל בעירא ותתין יתהון
לליואי נטרי מטרת
משכנא דיי׳ ויעש מ
משה ואלעזר הכהן
כאשר צוה יהוה את
משה ועבד משה וא
ואלעזר כהנא כמא
דפקיד יי׳ ית משה ורביעי
ויהי המלקוח יתר
הבז אשר בזזו עם הצ
הצבא צאן שש מאות
אלף ושבעים אלף
וחמשת אלפים והות
דביזתא שאר ביזא ד
בזו עמא לחילא נפקו
ענא שית מאה אלפין
ושבעין וחמשא א
אלפין ובקר שנים

ושבעים אלף ותורי
שבעין ותרין אלפין
וחמרים אחד וששים
אלף וחמרי שיתין
וחד אלפין ונפש א
אדם מן הנשים אשר
לא ידעו משכב זכר
כל נפש שנים ושלשי
ושלשים אלף ונפשא
דאינשא מן נשיא
די לא ידעו משכב ד
דכורא כל נפשתא
תלתין ותרתין אלפין
ותהי המחצה חלק
היצאים בצבא מס
מספר הצאן שלש
מאות אלף ושלשים
אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות והות
פלגותא חולק גבריא
דנפקו לחילא מנין
ענא תלת מאה ותלתין
ושבעא אלפין וחמש
מאה ויהי המכס ליה
ליהוה מן הצאן שש
מאות חמש ושבעים
והוה דנסיב קדם יי׳ מן
ענא שית מאה שבעין
וחמש והבקר ששה
ושלשים אלף ומכסם
ליהוה שנים ושבעים
ותורי תלתין ושיתא
אלפין ונסיבתהון קדם
יי׳ שבעין ותרתין ו
וחמרים שלשים

אלף וחמש מאות
ומכסם ליהוה אחד
וששים וחמרי תלת
תלתין אלפין וחמש
מאה ונסיבתהון קדם
יי׳ שיתין וחד ונפש א
אדם ששה עשר אלף
ומכסם ליהוה שנים
ושלשים נפש ונפשא
דאינשא שיתא עשר
אלפין ונסיבתהון קדם
יי׳ תלתין ותרתין נפשין
ויתן משה את מכס
תרומת יהוה לאלעזר
הכהן כאשר צוה יהוה
את משה ויהב משה
ית נסיב אפרשותא ד
דיי׳ לאלעזר כהנא כ
כמא דפקיד יי׳ ית מ
משה וממחצית בני
ישראל אשר חצה
משה מן האנשים הצ
הצבאים ומפלגות
בני ישראל דפליג
משה מן גבריא דנפקו
לחילא ותהי מחצת
העדה מן הצאן שלש
מאות אלף ושלשים
אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות והות
פלגות כנישתא מן
ענא תלת מאה ותלתין
ושבעא אלפין וחמש
מאה ובקר ששה
ושלשים אלף ותורי

ג׳ פס׳ דמי׳ ד׳ קדמ׳ לא נסב׳ ו׳ חמיש׳ בס׳ ו׳ וסימ׳ עשו מלחמה את ברע מלך מלך מלך ומלך · וממחצית בני ישראל תקח · מן בזמן
בין ובין · ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת שאלת שאלת ושאלת · וסימ׳ החלב הטוב והזה והלבנון ·· הצבאים ג׳ וחס׳ וסימנה
מן האנשים הצבאים · על אריאל · הצבאים על הר ציון ·· וממחצת ב׳ חס׳ בליש וסימ׳ וממחצת בני ישראל · ויקח משה ממחצת ··

כלי זהב ג̇ וסימ̇ ויבאו האנשים על הנשים · ונקרב את קרבן יי̇ · אך לא יעשה בית יי̇ ·· כלי ז̇ דמטע̇ וסימ̇ אשר מצא
כלי · ובכלי הבקר · כל כלי זהב וכלי כסף ב̇ בו · את כלי מפיצו · כלי משחתו · אורך בכלי נבל ·· וכומז ב̇ ומל̇ חח ונזם · טבעת עגיל ··

תלתין ושיתין אלפין
וחמרים שלשים א
אלף וחמש מאות ו
וחמרין תלתין אלפין
וחמש מאה ונפש
אדם ששה עשר אלף
ונפשא דאינשא ש
שיתא עשר אלפין
ויקח משה ממחצת
בני ישראל את האחז
אחד מן החמשים
מן האדם ומן הבהמה
ויתן אתם ללוים שמ
שמרי משמרת מש
משכן יהוה כאשר
צוה יהוה את משה
ונסיב משה מפלגות
בני ישראל ית דאיתחד
חד מן חמשין מן ח
מן אינשא ומן תורי
ויהב יתהון לליואי
נטרי מטרת משכנא
דיי כמא דפקיד יי ית
משה ויקרבו אל מ
משה הפקדים אשר
לאלפי הצבא שרי
האלפים ושרי המאות
וקריבו לות משה
ממנן די לאלפי חילא
רבני אלפין ורבני המ
מאוותא ויאמרו אל
משה עבדיך נשאו
את ראש אנשי המ
המלחמה אשר
בידנו ולא נפקד ממנו

איש ואמרו למשה
עבדך קבילו ית חוש
חושבן גברי מגיחי
קרבא די בידנא ולא
שגא מיננא אינש ונ
ונקרב את קרבן יהוה
איש אשר מצא כלי
זהב אצעדה וצמיד
טבעת עגיל וכומז ל
לכפר על נפשתינו ל
לפני יהוה וקריבנא
ית קורבנא דיי גבר
דאשכח מאן דדהב
שירין ושיבכין ועזק
קדשין ומחוך לכפר
על נפשתנא קדם יי
ויקח משה ואלעזר
הכהן את הזהב מאתם
כל כלי מעשה ונסיב
משה ואלעזר כהנא
ית דהבא מנהון כל מ
מאן דעובד ויהי כל
זהב התרומה אשר
הרימו ליהוה ששה
עשר אלף שבע מא
מאות וחמשים שקל
מאת שרי האלפים
ומאת שרי המאות
והוה כל דהב די אפר
אפרשותא די אפרשו
קדם יי שיתא עשר
אלפין שבע מאה
וחמשין סלעין בסי
בסילעי מן רבני אלפ
אלפין ומן רבני מאו

מאוותא אנשי הצבא
בזזו איש לו גברין ד
דחילא בזזו גבר לנפש
לנפשיה ויקח משה
ואלעזר הכהן את הז
הזהב מאת שרי הא
האלפים והמאות
ויבאו אתו אל אהל
מועד זכרון לבני יש
ישראל לפני יהוה
ונסיב משה ואלעזר
כהנא ית דהבא מן ר
רבני אלפין ומאוותא
ואיתיאו יתיה למש
למשכן זימנא דוכרנ
ששי לבני ישראל קדם יי
ומקנה
לב רב היה לבני ראובן
ולבני גד עצום מאד
ויראו את ארץ יעזר
ואת ארץ גלעד והנה
המקום מקום מקנה
ובעירא סגי הוה לבני
ראובן ולבני גד תקיף
לחדא וחזו ית ארעא
דיעזר וית ארעא דגל
דגלעד והא אתרא א
אתר כשר לבית בעיר
ויבאו בני גד ובני ראובן
ויאמרו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל נשי
נשיאי העדה לאמר
ואתו בני גד ובני ראובן
ואמרו למשה ולאלע
כהנא ולרברבי כנשתא

נשאו ג̇ וסימ̇ עבדיך נשאו את ראש · אשר נשאו את ידם · דאבשלום · קול יצפיך נשאו קול · ומשנאיך נשאו ראש · נשאו נהרות יי̇ ·
ב̇ בו · וערבים נשאו עמיד · נשאו את דודי מעלי · כי נשאו מבנתיהם · נשאו נשים נכריות ·· ויבאו ג̇ חס̇ וסימ̇ ויבאו אל משה ואל
אלעזר הכהן · ויבאו אתו אל אהל מועד · ויבאו אל דוד · וכל נבי דכות חס̇ במ̇א מל̇ באשר יבאו בני ישראל את המנחה ·· ויבאיך ל̇ דכו̇

ולעבדיך ג̇ וסימ̇ למתי אעתיר לך ׃ ארץ מקנה היא ולעבדיך ׃ ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו ׃׃ הקנזי ג̇ וסימ̇ בלתי כלב בבן
יפנה הקנזי ׃ ויגשו בני יהודה ׃ על כן היתה חברון ׃׃ ג̇ חס̇ ׃ בליש̇ הנעה וסימ̇ ויבעם במדבר ארבעים ׃ והנעתי כל הגוים ׃ שרקו וינעו ׃׃

למימר׃ עטרות ודיב
ודיבון ויעזר ונמרה
וחשבון ואלעלה וש
ושבם ונבו ובעון׃ מ
מכללתא ומלבשתא
ובמיר בית נמרין וב
ובית חושבנא ובעיל
דדיבון וסימא דבקר
דבקרתא דמשה ובז
ובעון׃ הארץ אשר
הכה יהוה לפני עדת
ישראל ארץ מקנה
ולעבדיך מקנה׃ ארעא
די מחא יי׳ ית יתבהא
קדם כנשתא דבני יי
ישראל ארעא כשרא
לבית בעיר ולעבדך יי
אית בעיר׃
ויאמרו אם
מצאנו חן בעיניך יתן
את הארץ הזאת לע
לעבדיך לאחזה אל
תעברנו את הירדן׃
ואמרו אם אשכחנא
רחמין בעינך תתיהב
ית ארעא הדא לעבדך
לאחסנא לא תעברננא
ית ירדנא׃ ויאמר מ
משה לבני גד ולבני ר
ראובן האחיכם יבאו
למלחמה ואתם תשב
פה׃ ואמר משה לבנ
גד ולבני ראובן האח
האחיכון ייעלון לא
לאגחא קרבא ואתון

תתבון הכא׃ ולמה ת
תנואון את לב בני יש
ישראל מעבר אל
הארץ אשר נתן להם
יהוה׃ ולמה תונון ית
ליבא דבני ישראל מ
מלמעבר לארעא די י
יהב להון יי׳׃ כה עשו
אבתיכם בשלחי אתם
מקדש ברנע לראות
את הארץ׃ כן עבדו יי
אבהתכון כד שלחית
יתהון מרקם גיאה ל
למחזי ית ארעא׃
ויעלו עד נחל אשכל
ויראו את הארץ ויני
ויניאו את לב בני יש
ישראל לבלתי בא אל
הארץ אשר נתן להם
יהוה׃ וסליקו עד נח
נחלא דאתכלא וחזו
ית ארעא ואוניאו ית
ליבא דבני ישראל
דלא למיעל לארעא
דיהב להון יי׳׃ ויחר
את יהוה ביום ההוא
וישבע לאמר׃ ותקיף
רוגזא דיי׳ ביומא ההוא
וקיים למימר׃ אם
יראו האנשים העלים
ממצרים מבן עשרים
שנה ומעלה את הא
האדמה אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק ולי
וליעקב כי לא מלאו׃

אחרי׃ אם יחזון גבריא
דסליקו ממצרים מ
מבר עשרין שנין ולע
ולעילא ית ארעא די
קיימית לאברהם ליצ
ליצחק וליעקב אר
לא אשלימו בתר דחלתי׃
בלתי כלב בן יפנה וי
ויהושע בן נון כי מל
מלאו אחרי יהוה׃ י
אילהין כלב בר יפנה
ויהושע בר נון אר
אשלימו בתר דחלתא
דיי׳׃ ויחר אף יהוה
בישראל וינעם במ
במדבר ארבעים שנה
עד תם כל הדור העשה
הרע בעיני יהוה׃ ות
ותקיף רוגזא דיי׳ ביש
בישראל ואחריננון כ
במדברא ארבעין שנין
עד דסף כל דרא דעבד
דביש קדם יי׳׃ והנה
קמתם תחת אבתיכם
תרבות אנשים חטאים
לספות עוד על חרון א
את יהוה על ישראל׃
והא קמתון בתר אבה
אבהתכון תלמידי גבריא
חייבייא לאוספא עוד
על תקוף רוגזא דיי׳
על ישראל׃ כי תשובן
מאחריו ויסף עוד ל
להניחו במדבר ושחתם
לכל העם הזה׃ א

אל ישראל ד̇ וסימ̇ הקבצו ושמעו בני יעקב ׃ והנה קמתם תחת אבתיכם ׃ וישמעו פלשתים כי התקבצו ׃ ויאמר שמואל אל שאול נסבלתי ׃
ואלה הדברים אשר ׃ משא דבר יי׳ אל ישראל ׃ ביד מלאכי ׃ ויאמר יהודה אל ישראל ׃ וכל משחתיך למלך דבות בפיא על ישראל ׃ ויאמר נתן אל
דוד אתה האיש ׃׃ תשובון ג̇ וסימ̇ כי תשובן מאחריו ׃ כן בת̇ ׃ כי אם שוב תשובון אתם כן בת̇ ׃ אם תשבון כן בת̇ ׃׃ להניחו ל̇ ׃

ונכבשה הארץ ג̇ וסימ̇ ונכבשה הארץ לפני יי̇ ואחר ׳ אם יעברו בני גד ובני ראובן ׳ לפני יי̇ ולפני עמו ׳ והוד ואחרי נכבשה לפני יי̇ ״
חשים ב̇ מב̇ ליש̇ וסימ̇ ובני דן חשים ׳ ואנחנו נחלץ חשים ״ ג׳ ״ חלוץ ב̇ מב̇ ליש̇ וסימ̇ ועבדיך יעברו כל ׳ כל חלוץ הנעל ״

תתובון מבתר דחלתיה
ויוסף עוד לאניחו
במדברא ותחבלון לכ
לעמא הדין ׃
ויגשו אליו
ויאמרו גדרת צאן
נבנה למקננו פה וער
וערים לטפנו ׃ וקריבו
לותיה ואמרו חוטרין
דען נבנה לבעירנא הכ
הכא וקרוין לטפלנא ׃
ואנחנו נחלץ חשים
לפני בני ישראל עד
הביאנם אל מקומם
וישב טפנו בערי המבצ
המבצר מפני ישבי הא
הארץ ׃ ואנחנא נזדרז
מזרזין קדם בני ישראל
עד דנעלינון לאתרהון ׃
ויתיב טפלנא בקרוי
בקירוין כריכן מן קדם
יתבי ארעא ׃ לא נשוב
אל בתינו עד התנחל בני
ישראל איש נחלתו ׃
לא נתוב לבתנא עד
דיחסנון בני ישראל
גבר אחסנתיה ׃ כי לא
ננחל אתם מעבר ליר
לירדן והלאה כי באה
נחלתנו אלינו מעבר
לירדן מזרחה ׃ ארי לא
נחסין עמהון מעיברא
לירדנא ולהלא ארי
קבילנא אחסנתנא לנא
מעיברא לירדנא מדינחא ׃

שביעי
ויאמר אלהם
משה אם תעשון את
הדבר הזה אם תחלצו
לפני יהוה למלחמה ׃
ואמר להון משה אם
תעבדון ית פתגמא
הדין אם תזרזון קדם
עמא דיי לאגחא קר
קרבא ׃ ועבר לכם כל
חלוץ את הירדן לפני
יהוה עד הורישו את
איביו מפניו ׃ ויעבר
לכון כל דמזרז ית
ירדנא קדם יי עד די
דיתריך ית בעלי דבב
דבבוהי מקדמוהי ׃
ונכבשה הארץ לפני
יהוה ואחר תשבו והי
והייתם נקיים מיהוה
ומישראל והיתה הא
הארץ הזאת לכם לי
לאחזה לפני יהוה ׃ ות
ותתכבש ארעא קדם יי ׃
ובתר כן תתובון ותהון
זכאין מן קדם יי ומי
ומישראל ותהי ארעא
הדא לכון לאחסנא קדם
יי ׃ ואם לא תעשון כן
הנה חטאתם ליהוה
ודעו חטאתכם אשר
תמצא אתכם ׃ ואם לא
לא תעבדון כן הא
חבתון קדם יי ודעו
חובתכון די תשכח יתכון

יתכון ׃ בנו לכם ערים
לטפכם וגדרת לצנאכ
לצנאכם והיצא מפי
מפיכם תעשו ׃ בנו לכ
לכון קרוין לטפלכון
וחוטרין לענכון ודי
ודיפוק מפומכון תע
תעבדון ׃ ויאמר בני גד
ובני ראובן אל משה
לאמר עבדיך יעשו
כאשר אדני מצוה ׃
ואמר בני גד ובני רא
ראובן למשה למימר
עבדך יעבדון כמא
דריבוני מפקיד ׃ טפנו
נשינו מקננו וכל בה
בהמתנו יהיו שם בערי
הגלעד ׃ טפלנא נשנא
גיתנא וכל בעירנא
יהון תמן בקרוי גלעד ׃
ועבדיך יעברו כל חלו
חלוץ צבא לפני יהוה
למלחמה כאשר אדני
דבר ׃ ועבדך יעברון כל
דמזרז חילא קדם יי ׃
לאגחא קרבא כמא
דריבוני ממליל ׃ ויצו
להם משה את אלעזר
הכהן ואת יהושע בן
נון ואת ראשי אבות
המטות לבני ישראל ׃
ופקיד להון משה ית
אלעזר כהנא וית יה
יהושע בר נון וית
רישי אבהת שבטיא

תעשון י̇ד̇ וסימ̇ והוריתי אתכם ׳ לא תעשון אתי אלהי כסף ׳ ויאמר אליהם משה אם ׳ אם לא תעשון כן הנה חטאתם ׳ ואצוה אתכם בעת
ההיא ׳ לא תעשון כן ׳ לא תעשון בכל אשר ׳ ושמתם את דברי הברית הזאת ׳ ויאמר אליהם ממנו ׳ ב̇ בו ׳ ויאמר להם שמשון ׳ ויאמר להם
למה תעשון ׳ ויצוה לאמר זה הדבר אשר ׳ ומל ריב אשר יבא ׳ ויצו אליהם לאמר ״ ג׳ ״ וגדרת ב̇ וחס̇ ׳ בנו לכם ערים ׳ וגדרת בית דגון ״

נחנו ג̇ וסימ̇ כלנו בני איש אחד נחנו ׳ נחנו נעבר חלוצים ׳ נחנו פשענו ומרינו ״׳״ עטרת ג̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ויבאו בני גד ובני ראובן ׳
ואת עטרת ואת שופן ׳ והעטרת לחלם ״׳״ ואת יעזר ג̇ וסימ̇ ואת עטרת שופן ואת ׳ ובמדבר ינית מטה ׳ ואת חשבון ואת ״׳״ ונבח ל״׳

דבני ישראל ׃ ויאמר
משה אלהם אם יעברו
בני גד ובני ראובן את
אתכם את הירדן כל
חלוץ למלחמה לפני
יהוה ונכבשה הארץ
לפניכם ונתתם להם
את ארץ הגלעד לאח
לאחזה ׃ ואמר משה
להון אם יעברון בנ
גד ובני ראובן עמכון
ית ית ירדנא כל דמזי
דמזרזין קרבא קדם ע
עמא דיי ותתכביש יי
ארעא קדמיכון ותת
ותתנון להון ית ארעא
דגלעד לאחסנא ׃ ויי
ואם לא יעברו חלוצ
חלוצים אתכם ונאחז
בתככם בארץ כנען ׃ יי
ואם לא יעברון מזרזין
עימכון ויחסנון בינ
ביניכון בארעא דכנען ׃
ויענו בני גד ובני ראו
ראובן לאמר את אש
אשר דבר יהוה אל
עבדיך כן נעשה ׃ ואת
ואתיבו בני גד ובני רא
ראובן למימר ית די
ימליל יי לעבדך כין
נעביד ׃ נחנו נעבר
חלוצים לפני יהוה אר
ארץ כנען ואתנו את
אחזת נחלתנו מעבר
לירדן ׃ נחנא נעיבר

מזרזין קדם עמא דיי
לארעא דכנען ועימנא
אחידת אחסנתנא מ
מעיברא לירדנא ׃ ויי
ויתן להם משה לבני
גד ולבני ראובן ולחצי
שבט מנשה בן יוסף
את ממלכת סיחן מ
מלך האמרי ואת
ממלכת עוג מלך הב
הבשן הארץ לעריה
בגבלת ערי הארץ ס
סביב ׃ ויהב להון משה
לבני גד ולבני ראובן
ולפלגות שיבטא דמ
דמנשה בר יוסף ית
מלכות סיחון מלכא
דאמוראה וית מל
מלכות עוג מלכא
דמתנן ארעא לקרוהא
בתחומין קרוי ארעא
סחור סחור ׃ ויבנו
בני גד את דיבן ואת
עטרת ואת ערער ׃ ובנ
ובני בני גד ית דיבון
וית עטרות וית ערער ׃
ואת עטרת שופן ואת
יעזר ויגבהה ׃ וית עט
שופן וית יעזר ורמתא
ואת בית נמרה ואת
בית הרן ערי מבצר
וגדרת צאן ׃ וית בית
נמרה וית בית הרן ק
קרוי כריכן וחוטרין
דען ׃ ובני ראובן בנ

את חשבון ואת אלעלא
ואת קריתים ׃ ובני ראו
ראובן בנו ית חשבון ו
וית אלעלא וית קריתים ׃
ואת נבו ואת בעל מעון
מוסבת שם ואת שבמה
ויקראו בשמות את
שמות הערים אשר
בנו ׃ וית נבו וית בעל
מעון מקפן שמהן וית
שבמה וקרו בשמהן
ית קרויא דבנו ׃ וילכו
בני מכיר בן מנשה
גלעדה וילכדה ויורש
את האמרי אשר בה ׃
ואזלו בני מכיר בר
מנשה וכבשוה ותריך
ית אמוראה דבה ׃
ויתן משה את הגלעד
למכיר בן מנשה וישב
בה ׃ ויהב משה ית
גלעד למכיר בר מנשה
ויתב בה ׃ ויאיר בן מ
מנשה הלך וילכד
את חותיהם ויקרא
אתהן חות יאיר ׃ ויי
ויאיר בר מנשה אזל
וכבש ית כפרניהון וקרא
יתהון כפרני יאיר ׃ ונ
ונבח הלך וילכד את
קנת ואת בנתיה ויקרא
ויקרא לה נבח
בשמו ׃ ונבח אזל וכ
וכבש ית קנת וית
כפרנהא וקרא לה

גלעדה ג̇ בליש̇ וסימ̇ וילכו בני מכיר בן מנשה ׳ אל ארץ תחתיהם ׳ לחצי שבט המנשה גלעדה ״׳״ וילכדה ה̇ ב̇ חס̇ וג̇ מל̇ וסימ̇ וילכו בני
מכיר בן מנשה ׳ וילכדה מקיצה שלשי ׳ והארב קם מהר ׳ ויעבר יהושע ׳ דלכיש ׳ ובתריה ויעל יהושע בעגלנה ׳ ב̇ קדמ̇ חס̇ ״׳״ הרן ב̇ שום קרת
וסימ̇ ואת בית נמרה ׳ ובעמק בית ״׳״ לה ג̇ דלא מפ̇ ה̇ וסימ̇ ויקרא לה נבח בשמו ׳ לבנות לה בית בארץ שנער ׳ ויאמר לה בעז לעת ׳ אגב״׳

ביד רמה ג̇ וסימ׳ ובני ישראל יצאים ביד רמה · והנפש אשר תעשה ביד · יצאו בני ישראל ביד רמה ׳׳ מקברים ב̇ וסימ׳ ומצרים מקברים את אשר · עברים את הארץ מקברים את העברים ׳׳ אילמה ב̇ ובת כן וסימ׳ ויבאו אילמה ושם · ובאילם שתים ׳׳

נבח כשמיה׃
פ פ פ
לג אלה מסעי בני ישראל
אשר יצאו מארץ מ
מצרים לצבאתם ביד
משה ואהרן׃ אילין
מטלני בני ישראל
די נפקו מארעא דמ
דמצרים לחיליהון׃
בידא דמשה ואהרן׃
ויכתב משה את מוצ
מוצאיהם למסעיהם
על פי יהוה ואלה
מסעיהם למוצאיהם׃
וכתב משה ית מפקניהון
למטלניהון על מימ
מימרא דיי ואילין
מטלניהון למפקניהון׃
ויסעו מרעמסס בח
בחדש הראשון בחמ
בחמשה עשר יום
לחדש הראשון ממ
ממחרת הפסח יצאו
בני ישראל ביד רמה
לעיני כל מצרים׃ ונ
ונטלו מרעמסס בי
בירחא קדמאה בחמ
בחמשא עשר יומא
לירחא מבתר פיסחא
נפקו בני ישראל בריש
גלי לעיני כל מצרים׃
ומצרים מ מק
מקברים את אשר
הכה יהוה בהם כל בכור
ובאלהיהם עשה יהוה
שפטים׃ ומצראי מ
מקברין ית די קטל
יי בהון כל בוכרא ובט
ובטעוותהון עבד יי
דינין׃ ויסעו בני ישראל
מרעמסס ויחנו בסכת׃
ונטלו בני ישראל ושרו
בסכות׃ ויסעו מס
מסכות ויחנו באתם
אשר בקצה המדבר׃
ונטלו מסוכות ושרו
באיתם די בסטר מד
מדברא׃ ויסעו מא
מאתם וישב על פי ה
החירת אשר על פני
בעל צפון ויחנו לפני
מגדל׃ ונטלו מאיתם
ותבו על פום חירתא
די על אפי בעיל צפון
ושרו קדם מגדול׃ ו
ויסעו מפני החירת
ויעברו בתוך הים המ
המדברה וילכו דרך
שלשת ימים במדבר
אתם ויחנו במרה׃ ונ
ונטלו מפום חירתא
ועברו בגו ימא למדבר
ואזלו מהלך תלתא
יומין במדברא דאיתם
ושרו במרה׃ ויסעו מ
ממרה ויבאו אילמה
ובאילם שתים עשרה
עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם׃ ונ
ונטלו ממרה ואתו ל
לאלים ובאלים תרתא
עשרא מבועין דמיין
ושבעין דיקלין ושרו
תמן׃ ויסעו מאלים לוי
ויחנו על ים סוף׃ ונט
ונטלו מאלים ושרו
על ימא דסוף׃ ויסעו
מים סוף ויחנו במד
במדבר סין׃ ונטלו מ
מימא דסוף ושרו
במדברא דסין׃ ויסעו
ממדבר סין ויחנו
בדפקה׃ ונטלו ממדב
דסין ושרו בדפקה׃
ויסעו מדפקה ויחנו
באלוש׃ ונטלו מדפק
ושרו באלוש׃ ויסעו
מאלוש ויחנו ברפי
ברפידים ולא היה
שם מים לעם לשתות׃
ונטלו מאלוש ויחנו
ושרו ברפידים ולא
הוה תמן מיא לעמא
למשתי׃ ויסעו מרו
מרפידים ויחנו במד
במדבר סיני׃ ונטלו
מרפידים ושרו במד
במדברא דסיני׃ ויסעו
ממדבר סיני ויחנו בק
בקברות התאוה׃ ונט
ונטלו ממדברא דסינ
ושרו בקברי דמשאלי׃
ויסעו מקברות התא
התאוה ויחנו בחצרת׃
ונטלו מקברי דמשאל

מפני ג̇ דסביר מפי וסימ׳ ויסעו מפני החירת · ותפרש המסך · כאשר ינוס איש מפני הארי ׳׳ וילכו דרך ג̇ וסימ׳ ויסעו מפני החירת · וילכו כל הלילה · וילכו דרך הערבה · דירמיה ׳׳ איתם כל איתם באתם חס במא מל ואל ימשלו בי אז איתם · וכל איתן דכות מל במא חס ורב עצומיו אתן ׳׳ ממדבר סיני ב̇ וסימ׳ ויסעו ממדבר סיני ויחנו · וישכן הענן במדבר פארן ׳׳ מרפידים ל̇ דכות ׳׳

חצרת ד̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ וימתו הצפרדעים · ויחנו בחצרת · ויסעו מחצרת · ולבן וחצרת ודי זהב ׃ שפר ג̇ וסימ̇ בפהלי אילה שלוחה הנתן · ויחנו בהר שפר · ויסעו מהר שפר ׃ במקהלת ב̇ מל̇ ליש̇ וסימ̇ ויחנו במקהלת · במקהלות ברכו אלהים ׃

ושרו בחצרות ׀ ויסעו
מחצרות ויחנו ברתמה ׀
ונטלו מחצרות ושרו
ברתמה ׀ ויסעו מרה
מרתמה ויחנו ברמן ו
פרץ ׀ ונטלו מרתמה
ושרו ברמון פרץ ׀ ויסו
ויסעו מרמן פרץ ויח
ויחנו בלבנה ׀ ונטלו מ
מרמון פרץ ושרו בלבנן
ויסעו מלבנה ויחנו ברז
ברסה ׀ ונטלו מלבנה
ושרו ברסה ׀ ויסעו מ
מרסה ויחנו בקהלתה ׀
ונטלו מרסה ושרו
בקהלתה ׀ ויסעו מקו
מקהלתה ויחנו בהר
שפר ׀ ונטלו מקהלתה
ושרו בטורא דשפר ׀
ויסעו מהר שפר ויחנו
בחרדה ׀ ונטלו מטורא
דשפר ושרו בחרדה ׀
ויסעו מחרדה ויחנו
במקהלת ׀ ונטלו מז
מחרדה ושרו במקה
במקהלות ׀ ויסעו מז
ממקהלת ויחנו בתז
בתחת ׀ ונטלו ממקהלות
ושרו בתחת ׀ ויסעו מז
מתחת ויחנו בתרח ׀
ונטלו מתחת ושרו
בתרח ׀ ויסעו מתרח
ויחנו במתקה ׀ ונטלו
מתרח ושרו במתקה ׀
ויסעו ממתקה ויחנו

ויחנו בחשמנה ׀ ונטלו
ממתקה ושרו בחשמנה ׀
ויסעו מחשמנה ויח
ויחנו במסרות ׀ ונטלו
מחשמנה ושרו במז
במסרות ׀ ויסעו ממסי
ממסרות ויחנו בבני יז
יעקן ׀ ונטלו ממסרות
ושרו בבני יעקן ׀ ויסו
ויסעו מבני יעקן ויחו
ויחנו בחר הגדגד ׀ ונטו
ונטלו מבני יעקן ושו
ושרו בחר הגדגד ׀ ויז
ויסעו מחר הגדגד
ויחנו ביטבתה ׀ ונטלו
מחר הגדגד ושרו ביז
ביטבתה ׀ ויסעו מיטז
מיטבתה ויחנו בעבז
בעברנה ׀ ונטלו מיטז
מיטבתה ושרו בעברנה ׀
ויסעו מעברנה ויחנו
בעציון גבר ׀ ונטלו
מעברנה ושרו בעציון
גבר ׀ ויסעו מעציון
גבר ויחנו במדבר צן
הוא קדש ׀ ונטלו מז
מעציון גבר ושרו בז
במדברא דצן היא רקז
רקם ׀ ויסעו מקדש ו
ויחנו בהר ההר בקצה
ארץ אדום ׀ ונטלו מו
מרקם ושרו בהר טורא
בסיפי ארעא דאדום ׀
ויעל אהרן הכהן אל
הר ההר על פי יהוה ׀

וימת שם בשנת האז
הארבעים לצאת בני
ישראל מארץ מצרים
בחדש החמישי באחד
לחדש ׀ וסליק אהרן
כהנא להר טורא על
מימרא דיי ומית תמן
בשנת ארבעין למפק
בני ישראל מארעא
דמצרים בירחא חמי
חמישאה בחד לירחא ׀
ואהרן בן שלש ועשו
ועשרים ומאת שנה
במתו בהר ההר ׀ ואה
ואהרן בר מאה ועשו
ועשרין ותלת שנין יו
ברמותיה בהר טורא ׀
וישמע
הכנעני מלך ערד
והוא ישב בנגב בארץ
כנען בבא בני ישראל ׀
ושמע כנענאה מלכא
דערד והוא יתיב ברי
בדרומא בארעא דכנע
במיתי בני ישראל ׀ ויסז
ויסעו מהר ההר ויחנו
בצלמנה ׀ ונטלו מהר
טורא ושרו בצלמנה ׀
ויסעו מצלמנה ויחנו
בפונן ׀ ונטלו מצלמנה
ושרו בפונן ׀ ויסעו מז
מפונן ויחנו באבת ׀
ונטלו מפונן ושרו
באבות ׀ ויסעו מאבת
ויחנו בעיי העברים

חדר ד̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ויחנו בחר הגדגד · ויסעו מחר הגדגד · ויקב חר בדלתו · ואראה והנה חר אחד בקיר · ושעשע יונק על חר ׃ ישב ד̇ חס̇ בספר̇ וסימ̇ ומה הארץ אשר הוא ישב · וישמע הכנעני · וחברו · וישמע מלאכים אל בלעם ׃ הארבעים ג̇ וסימ̇ לא אעשה בעבור הארבעים · ויעל אהרן הכהן · בשנת הארבעים למלכות דויד ׃ לצאת ג̇ בני ישראל · ויעל אהרן · ויהי בשמונים ·

הישימות ה̇ וסימ̇ ויחנו הירדן מבית הישימת ׳ אורי הישמת בת ׳ יהושע הישמדת בת ׳ יחזקאל הישימות בת ׳׳ ׳ והורשתם ד̇
וסימ̇ את כל ישבי הארץ מפניכם ׳ והורשתם את הארץ וישבתם בה ׳ ואתם תקומו מהאורב ׳ והורשתם לבניכם עד עולם ׳ דעזרא ׳׳ ׳

בגבול מואב ונטלו
מאבות ושרו במגזת
עבראי בתחום מואב
ויסעו מעיים ויחנו
בדיבן גד ונטלו מע
מעיים ושרו בדיבן גד
ויסעו מדיבן גד ויחנו
בעלמן דבלתימה ונ
ונטלו מדיבן גד ושרו
בעלמון דבלתימה וי
ויסעו מעלמן דבלתי
דבלתימה ויחנו בהרי
העברים לפני נבו ונ
ונטלו מעלמון דבלתימה
ושרו בטורא דעבראי
קדם נבו ויסעו מהרי
העברים ויחנו בערבת
מואב על ירדן ירחו
ונטלו מטורא דעברי
דעבראי ושרו במיש
במישריא דמואב
על ירדנא דיריחו
ויחנו על הירדן מבית
הישימת עד אבל
השטים בערבת מו
מואב ושרו על ירד
ירדנא מבית ישימות
עד מישר שטים במ
במישריא דמואב
וידבר
יהוה אל משה בערבת
מואב על ירדן ירחו
לאמר ומליל יי עם
משה במישריא ד
דמואב על ירדנא די

דיריחו למימר דבר
אל בני ישראל ואמ
ואמרת אלהם כי אתם
עברים את הירדן אל
ארץ כנען ומליל עם
בני ישראל ותימר ל
להון ארי אתון עברין
ית ירדנא לארעא
דכנען והורשתם את
כל ישבי הארץ מפנ
מפניכם ואבדתם את
כל משכיתם ואת
כל צלמי מסכתם ת
תאבדו ואת כל במותם
תשמידו ותתרכון י
ית כל יתבי ארעא מן
קדמיהון ותיבדון ית
כל בית סגדתהון וית
כל צלמי מתכתהון ת
תיבדון וית כל במת
במתהון תשיצון וה
והורשתם את הארץ
וישבתם בה כי לכם נ
נתתי את הארץ לר
לרשת אתה ותתרכון
ית ארעא ותיתבון בה
ארי לכון יהבית ית
ארעא למירת יתה
והתנחלתם את הא
הארץ בגורל למש
למשפחתיכם לרב ת
תרבו נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו
אל אשר יצא לו ש
שמה הגורל לו יהיה

למטות אבתיכם תת
תתנחלו ותחסנון ית
ארעא בעדבא לזרע
לזרעיתהון לסגיאי
תסגון ית אחסנתיה
לדיפיק ולזעירי ת
תזערון ית אחסנתיה
לדיפוק ליה תמן עד
עדבא דיליה יהא ל
לשבטיא דאבהתכון
תחסנון ואם לא תו
תורישו את ישבי ה
הארץ מפניכם והיה
אשר תותירו מהם
לשכים בעיניכם ול
ולצנינם בצדיכם ו
וצררו אתכם על ה
הארץ אשר אתם
ישבים בה ואם לא
תתרכון ית יתבי ארעא
מקדמיכון ויהי דת
דתשארון מנהון ל
לסיען נטלן זין לק
לקבליכון ולמשרין
מקפנין ויעיקון ל
לכון על ארעא די
אתון יתבין בה והיה
כאשר דמיתי לעשות
להם אעשה לכם ויה
ויהי כמא דחשיבית
למעבד להון איעבד
לכון

לד וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יי עם
משה למימר צו את

ואבדתם ב̇ וסימ̇ ואבדתם את שמם ׳ ואבדתם את משכיתם ׳׳ ׳ למשפחתיכם ב̇ וסימ̇ למשפחתיכם ושחטו הפסח ׳ לרב תרבו נחלתו ׳׳
והתנחלתם ב̇ וסימ̇ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם ׳ את הארץ בגורל ׳׳ ׳ ודברי יי̇ ו̇ בטע̇ וסימ̇ אני יי̇ דבר אל פרעה מלך ׳ וזאת
החיה אשר תאכלו ׳ צו את בני ישראל ׳ וחברו ׳ אליכם מתוך האש ׳ אל מנשה ׳ ביד עבדיו הנביאים ׳׳ ׳ לשכים ב̇ בעיניכם ׳ ולשטט ׳׳

לגבלתיה ד׳ וסימ׳ כי אתם באים אל הארץ כנען ׃ וירד הגבול הירדנה ׃ והירדן יגבל אתה ׃ ויכלו לנחל את הארץ ׃ אורו׳ לגבלתיה כת׳ צב׳
לגבולתיה כת׳ ׃ ׃ הירדנה ד׳ וסימ׳ וירד הגבל הירדנה ׃ ויבא גדעון ׃ ויאמר אליהו אל אלישע ׃ וילך אתם ויבא הירדנה ׃ ׃ ׃

בני ישראל ואמרת
אלהם כי אתם באים
אל הארץ כנען זאת
הארץ אשר תפל לכם
בנחלה ארץ כנען כגו
לגבלתיה ׀ פקיד ית
בני ישראל ותימר להון
ארי אתון עלין לאר׳
לארעא דכנען דא
ארעא די תתפלג לכון
באחסנא ארעא דכ׳
דכנען לתחומהא ׀
והיה לכם פאת נגב מ׳
ממדבר צן על ידי
אדום והיה לכם גבול
נגב מקצה ים המלח
קדמה ׀ ויהי לכון רוח
דרומא ממדברא די
דצן על תחום אדומא
ויהא לכון תחום דרומא
מסייפי ימא דמילחא
קידומא ׀ ונסב לכם
הגבול מנגב למעלה
עקרבים ועבר צנה
והיו תוצאתיו מנגב
לקדש ברנע ויצא
חצר אדר ועבר עצ׳
עצמנה ׀ ויסחר לכון
תחומא מדרומא ל׳
למסקנא דעקרבים
ויעיבר לצן ויהון מ׳
מפקנוהי מדרומא
לרקם גיאה ויפוק
לחצר אדר ויעבר
לעצמון ׀ ונסב הגבול

מעצמון נחלה מצרים
והיו תוצאתיו הימה ׀
ויסחר תחומא מע׳
מעצמון אחסנא מ׳
מצרים ויהון מפקנוהי
לימא ׀ וגבול ים והיה
לכם הים הגדול וגבול
זה יהיה לכם גבול ים ׀
ותחום מערבא ויהא
לכון ימא רבא ותחומא
דין יהי לכון תחום מ׳
מערבא ׀ וזה יהיה לכם
גבול צפון מן הים ה׳
הגדל תתאו לכם הר
ההר ׀ ודין יהא לכון
תחום ציפונא מן ימא
רבא תכוונון לכון להר
טורא ׀ מהר ההר תתא׳
תתאו לבא חמת
והיו תוצאת הגבל
צדדה ׀ מהר טורא ת׳
תכוונון למטי חמת
ויהון מפקני תחומא
לצדד ׀ ויצא הגבל
זפרנה והיו תוצא׳
תוצאתיו חצר עינן זה
יהיה לכם גבול צפון ׀
ויפוק תחומא לזפרון
ויהון מפקנוהי לחצר
עינן דין יהא לכון ת׳
תחום ציפונא ׀ והתא׳
והתאויתם לכם לגבול
קדמה מחצר עינן ש׳
שפמה ׀ ותכוונון לכון
לתחום קידומא מחצר

עינן לשפם ׀ וירד
הגבל משפם הרבלה
מקדם לעין וירד הג׳
הגבול ומחה על כתף
ים כנרת קדמה ׀ ויחות
תחומא משפם לרבלה
ממדנח לעין ויחות
תחומא וימטי על
כיף ים גינוסר לקי׳
לקידומא ׀ וירד הג׳
הגבול הירדנה והיו ת׳
תצאתיו ים המלח
זאת תהיה לכם הא׳
הארץ לגבלתיה סביב ׀
ויחות תחומא לירד׳
לירדנא ויהון מפק׳
מפקנוהי דמילחא
דא תהי לכון ארעא
לתחומהא סחור סח׳
סחור ׀ ויצו משה את
בני ישראל לאמר
זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה בגורל
אשר צוה יהוה לתת
לתשעת המטות וחצ׳
וחצי המטה ׀ ופקיד
משה ית בני ישראל
למימר דא ארעא
די תתחסנון יתה בעדבא
די פקיד יי למיתן ל׳
לתשעא שבטין ו׳
ופלגות שבטא ׀ כי
לקחו מטה בני הראו׳
הראובני לבית אבתם
ומטה בני הגדי לבית

גבל הגבל ט׳ חס׳ וסימ׳ היבא מגבל האמרי ׃ מהר ההר תתאו ׃ ויצא הגבל זפרנה ׃ וירד הגבל משפם ׃ ב׳ בו ׃ לראובני ולגדי נתתי מן ד׳
הגלעד ׃ והערבה הירדן וגבל ׃ ובעמק בית הרן ׃ מהתי צב ׃ ויהי גבל בני ראובן ׃ דיהושע ׃ ׃ ו׳ כת׳ ותהיה וקרי והיו וסימ׳ ונסב לכם
הגבל מנגב ׃ דוידבר ׃ ועבר עצמנה ׃ דיהודה ובין אזן ׃ ותאר הגבול ׃ ונסב לפאת ים ׃ ועבר הגבול ׃ ונסב על כתף ׃ ׃ לעין ב׳ א׳ ז׳א׳ מקדם ׃
יראה ׃

למטה פלוני ג בטע בעג וסימ יהודה בנימן יוסף וסימ יבו למטה בני ג בעג וסימ יהודה בנימן מנשה
וסימ יבם קמואל ג וסימ ואת קמואל אבי אתם קמואל בן שפטן ללוי חשביה לנחל ב את הארץ ויכלו לנחל

אבהתם וחצי שבט מנ
מנשה לקחו נחלתם ׃
ארי קבילו שיבטא
דבני ראובן לבית אבו
אבהתהון ושיבטא ד
דבני גד לבית אבהתהון
ופלגות שיבטא דמנשה
קבילו אחסנתהון ׃ שנ
שני המטות וחצי המ
המטה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה ׃
תרין שיבטין ופלגות
שיבטא קבילו אחס
אחסנתהון מעיברא
לירדנא דיריחו קיד
קידומא מדינחא ׃

רביעי

וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי עם משה
למימר ׃ אלה שמות
האנשים אשר ינחלו
לכם את הארץ אלעזר
הכהן ויהושע בן נון ׃
אילין שמהת גבריא
די יחסנון לכון ית ארע
ארעא אלעזר כהנא
ויהושע בר נון ׃ ונשיא
אחד נשיא אחד ממ
ממטה תקחו לנחל
את הארץ ׃ ורבא חד
רבא חד משיבטא תד
תדברון לאחסנא ית
ארעא ׃ ואלה שמות
האנשים למטה יהודה
כלב בן יפנה ׃ ואלין

שמהת גבריא לשיבטא
דיהודה כלב בר יפנה ׃
ולמטה בני שמעון ש
שמואל בן עמיהוד ׃
ולשיבטא בני שמעון
שמואל בר עמיהוד ׃
למטה בנימן אלידד
בן כסלון ׃ לשיבטא
דבנימן אלידד בר כ
כסלון ׃ ולמטה בני דן
נשיא בקי בן יגלי ׃ ו
ולשיבטא דבני דן
רבא בקי בר יגלי ׃ ל
לבני יוסף למטה
בני מנשה נשיא חנ
חניאל בן אפד ׃ ולבני
יוסף לשיבטא בני
מנשה רבא חניאל בר
אפוד ׃ ולמטה בני א
אפרים נשיא קמואל
בן שפטן ׃ ולשיבטא
דבני אפרים רבא ק
קמואל בר שפטן ׃ ו
ולמטה בני זבולן נ
נשיא אליצפן בן
פרנך ׃ ולשיבטא דבני
זבולן רבא אליצפן
בר פרנך ׃ ולמטה בני
יששכר נשיא פלט
פלטיאל בן עזן ׃ ו
ולשיבטא דבני יששכר
יששכר רבא פלטיאל
בר עזן ׃ ולמטה בני
אשר נשיא אחיהוד
בן שלמי ׃ ולשיבטא

דבני אשר רבא אחיהוד
בר שלמי ׃ ולמטה
בני נפתלי נשיא פד
פדהאל בן עמיהוד ׃
ולשיבטא דבני
ישראל רבא פדהאל
בר עמיהוד ׃ אלה א
אשר צוה יהוה לנחל
את בני ישראל בארץ
כנען ׃ אילין דפקיד
יי לאחסנא ית בני
ישראל בארעא דכנען ׃ חמישי

לה

וידבר
יהוה אל משה בערבת
מואב על ירדן ירחו
לאמר ׃ ומליל יי עם
משה במישריא
דמואב על ירדנא
דיריחו למימר ׃ צו
את בני ישראל ונתנו
ללוים מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש
לערים סביבתיהם
תתנו ללוים ׃ פקיד ית
ית בני ישראל ויתנון
לליואי מאחסנת אח
אחידתהון קרוין למיתב
ורוח לקרויא סחרנה
סחרניהון תתנון לליואי ׃
והיו הערים להם לש
לשבת ומגרשיהם
יהיו לבהמתם ולרכ
ולרכשם ולכל חיתם ׃
ויהון קרויא להון י
למיתב ורווחהון ל

תתנו וו בתור וסימ והתחתנו אתנו ואת שוק הימין ושרט לנפש עורת או שבור ובכל ארץ אחזתכם ואבן משכית אשר תתנו
מראשית עריסתיכם מלבד שבתת יי צו את בני ישראל ונתנו ללוים ומגרשי הערים ואת הערים אשר תתנו ללוים ג בו כל הערים
אשר תתנו והערים אשר תתנו את שש הערים שלמי ג ותם וסימ אחיהוד בן שלמי כל אנוש שלמי שמרי צלעי

להם ה׳ רמטע דסביר לכם ׃ וסימ׳ ואתה אמרת בשר אתן להם ׃ ומדתם מחוץ לעיר ׃ עד אשר יניח יי׳ דמשנ׳ תורה קדמ׳ דפס׳ ׃ עד אשר יניח יי׳ דיהושע ׃ קדמ׳ דפס׳ ׃ ועתה הניח יי׳ אלהיכם לאחיכם דיהושע ׃ קדמ׳ דפס׳ ׃ ג׳ ואת הערים ב׳ אשר נבא ׃ תתנו ׃

יהון לבעירהון ולקנ
ולקניינהון ולכל חיו
חיותהון ׃ ומגרשי הע
הערים אשר תתנו ללוים
מקיר העיר וחוצה אל
אלף אמה סביב ׃ ורוו
ורווחי קרויא דתתנון
לליואי מכותל קרתא
ולברא אלף אמין סח
סחור סחור ׃ ומדתם
מחוץ לעיר את פאת
קדמה אלפים באמה
ואת פאת נגב אלפים
באמה ואת פאת ים ׀
אלפים באמה ואת פא
פאת צפון אלפים בא
באמה והעיר בתוך
זה יהיה להם מגרשי
הערים ׃ ותמשחון מ
מברא לקרתא ית רוח
קידומא תרין אלפין בא
באמין וית רוח דרומא
תרין אלפין באמין וית
רוח מערבא תרין אלפין
באמין וית רוח ציפונא
תרין אלפין באמין וק
וקרתא במציעהון יהא
להון רווחי קרויא ׃ וא
ואת הערים אשר תתנו
ללוים את שש ערי
המקלט אשר תתנו ל
לנס שמה הרצח ועל
ועליהם תתנו ארבעים
ושתים עיר ׃ וית קרויא
דיתתנון לליואי ית

שית קרוי שיזבותא
דיתתנון למיערוק לת
לתמן קטולא ועליהון
תתנון ארבעין ותרתין
קרוין ׃ כל הערים אש
אשר תתנו ללוים אר
ארבעים ושמנה עיר
אתהן ואת מגרשיהן ׃
כל קרויא דתתנון לל
לליואי ארבעין ותמני
קרוין יתהון וית רווח
רווחהון ׃ והערים אש
אשר תתנו מאחזת
בני ישראל מאת הרב
תרבו ומאת המעט תמ
תמעיטו איש כפי נחל
נחלתו אשר ינחלו יתן
יתן מעריו ללוים ׃ וק
וקרויא דיתתנון מא
מאחסנת בני ישראל
מן סגיא תסגון ומן ז
זעירי תזערון גבר כפום
אחסנתיה די יחסנון ׃
יתן מקרוהי לליואי ׃ ששי
וידבר
יהוה אל משה לאמר ׃
ומליל יי׳ עם משה
למימר ׃ דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם
כי אתם עברים את הי
הירדן ארצה כנען ׃ ומ
מליל עם בני ישראל
ותימר להון ארי אתון
עברין ית ירדנא לא
לארעא דכנען ׃ והקר

והקריתם לכם ערים
ערי מקלט תהיינה לכ
לכם ונס שמה רצח
מכה נפש בשגגה ׃ ות
ותזמנון לכון קרוין ק
קרוי שיזבותא תהוין
למיערוק תמן קטולא
דיקטל נפשא בשלו ׃
והיו לכם הערים למ
למקלט מגאל ולא
ימות הרצח עד עמדו
לפני העדה למשפט ׃
ויהוין לכון קרויא
לשיזבא מפריק ולא
ימות קטולא עד די
דיקום קדם כנישתא
לדינא ׃ והערים אשר
תתנו שש ערי מקלט
תהיינה לכם ׃ וקרויא
דיתתנון שית קרוי ש
שיזבותא תהוין לכון ׃
את שלש הערים תת
תתנו מעבר לירדן ו
ואת שלש הערים תת
תתנו בארץ כנען ערי
מקלט תהיינה ׃ ית תלת
תלת קרוין תתנון מע
מעיבר לירדנא וית
תלת קרוין תתנון בא
בארעא דכנען קרוי
משיזבא תהוין ׃ לבני
ישראל ולגר ולתושב
בתוכם תהיינה שש
הערים האלה למקלט
לנוס שמה כל מכה

ב׳ מקומות תשרתהו לדח בן יומו לקדי פרה וסימ׳ אלפים באמה ׃ יצאו לערי יהודה ׃ ד׳ ה׳ ׃ כבה יבער האלהים ׃ ושם היו לפנים ידעו ׃ ובאו אליך ואמרו אליך ׃ ועמסים על החמרים ׃ לבנ העם יצאן ׃ ויהי במלאת שבעים שנה ׃ אשר עשה המן ׃ היו בן שאול ׃ רעב בארצך ׃ רשמואל ׃ הנני ממלא את כל יושבי הארץ הזאת ׃ אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון ׃ המסרתים את המלך ׃ ולאחות העיר ׃ שמיא ׃

באבן ג׳ וסימ׳ באבן או באגרת ׃ או באבן יד אשר ימות ׃ ובגלחו את ראשו ׃ וחד ובאבן ולאלהי מעזים על כנו יכבד ׃ ויפל ג׳
וסימ׳ ויפל יי׳ אלהים תרדמה ׃ ויפל עליו וימת והוא ׃ ויפל בקרב מחנהו ׃ הדפו ב׳ וסימ׳ ואם בפתע בלא איבה ׃ לא עמד ׃

נפש בשגגה ׃ לבני יש׳
ישראל לגיורא ולתות׳
ולתותבא דבניכון יה
יהויין שית קרויא
האילין לשיזבא לת׳
למיערוק לתמן כל
דיקטול נפש בשלו ׃ וה
ואם בכלי ברזל הכהו
וימת רצח הוא מות
יומת הרצח ׃ ואם במנ׳
דפרזלא מחהי וקטלי׳
קטולא איתקטלא
יתקטיל קטולא ׃ ואם
באבן יד אשר ימות
בה הכהו וימת רצח ה׳
הוא מות יומת הרצח ׃
ואם באבנא דמתנסבא
בידא כמיסת דימות
בה וקטליה קטולא
הוא איתקטלא איתק׳
איתקטל קטולא ׃
או בכלי עץ יד אשר
ימות בו הכהו וימת
רצח הוא מות יומת
הרצח ׃ או במנא דאע
דמתנסבא בידא דהוא
במיסת דימות ביה
מחהי וקטליה קטול
הוא איתקטלא יתקטי׳
קטולא ׃ גאל הדם ה׳
הוא ימית את הרצח
בפגעו בו הוא ימיתנו ׃
גאיל דמא הוא יקט
יקטול ית קטולא
כד חייב ליה מן דינא

הוא יקטלניה ׃ ואם
בשנאה יהדפנו או הש
השליך עליו בצדיה
וימת ׃ ואם בסנאה יה
דחהי או רמא עלוהי
בכמנא דקטליה ׃ או
באיבה הכהו בידו וימ׳
מות יומת המכה רצח
הוא גאל הדם ימית
את הרצח בפגעו בו ׃ וו
ואם בדבבו מחהי קט׳
קטולא הוא גאיל דמא
יקטול ית קטולא כד
יתחייב ליה ׃ ואם בפת
בפתע בלא איבה הדפו
או השליך עליו כל
כלי בלא צדיה ׃ ואם
בתכיף בלא דבבו דחהי
או רמא עלוהי כל מאן
בלא כמין ליה ׃ או בכל
אבן אשר ימות בה
בלא ראות ויפל עליו ׃
וימת והוא לא אויב לו
ולא מבקש רעתו ׃ או
בכל אבנא דהיא כמי׳
במיסת דימות בה
בלא חזי ורמא עלוהי
וקטליה והוא לא סני
ולא תבע בישתיה ׃ וש
ושפטו העדה בין המ׳
המכה ובין גאל הדם
על המשפטים האלה ׃
וידונון כנשתא בין מ
מחהא ובין גאיל דמא
על דיניא האילין ׃ וה

והצילו העדה את הר׳
הרצח מיד גאל הדם
והשיבו אתו העדה
אל עיר מקלטו אשר
נס שמה וישב בה עד
מות הכהן הגדל אשר
אשר משח אתו בש׳
בשמן הקדש ׃ וישזבון
כנשתא ית קטולא
מיד גאיל דמא ויתי׳
ויתיבון יתיה כנשתא
לקרוי שיזבותא דע׳
ערק לתמן ויתיב בה
עד דימות כהנא רבא
דרבי יתיה במשחא
דקודשא ׃ ואם יצא
יצא הרצח את גבול ע
עיר מקלטו אשר
ינוס שמה ׃ ואם מפק
יפיק קטולא מתחום
קרתא דשיזבותא דע׳
יערוק לתמן ׃ ומצא
אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצ׳
ורצח גאל הדם את
הרצח אין לו דם ׃ וישכ
וישכח יתיה גאיל דמא
מברא לקרתא לתחום
דשיזבותיה ויקטול
גאיל דמא ית קטולא
לית ליה דמא ׃ כי בעיר
מקלטו ישב עד מות
הכהן הגדל ואחרי מות
הכהן הגדל ישוב ה׳
הרצח אל ארץ אחזתו ׃

ימית ח׳ וסימ׳ גאל הדם הוא ימית את ׃ הוא גאל הדם ימית ׃ ולא אתי את עמו ׃ אם ימית עבדו בחרב ׃ והיה הנמלט מחרב חזאל ׃ בבו ׃
ובדוח שפתיו ימית רשע ׃ אם שוט ימית פתאם ׃ ו׳ חס ו׳ בליש מיתה וסימ׳ בפגעו בו הוא ימיתנו ׃ העלו אתו במטה אלי להמיתו ׃
והנה קמה כל המשפחה ׃ ועשר אנשים ׃ ויכה מלך בבל ׃ הוציאם להמיתם במדבר ׃ גאל כלה חס במ״ב ׃ ובא לציון ׃ הגואל משחת ׃

ראשי האבות ב׳ וסימ׳ ויקרבו ראשי האבות ׃ אל הנחלות ׃ ובל בתי רבות ראשי האבות בג׳ ראשי אבות ׃ ובני בלע
אצבון ׃ ואלה בני אהוד ׃ ואת יעוץ ואת שביא ׃ ראשי אבות ללוים לתולדתם ׃ ואחיהם לתולדתם ׃ ואלה המשררים ׃ הלוים בימי אלישיב ׃׃

ארי בקרתא דשיזבותא
יתיב עד דימות כהנא
רבא ובתר מות כהנא
רבא יתוב קטולא
לארע אחסנתיה ׃ וי
והיו אלה לכם לחקת
משפט לדרתיכם בכל
משבתיכם ׃ ויהון איז
אילין לכון לגזרת
דין לדריכון בכל מו
מותבניכון ׃ כל מכה
נפש לפי עדים ירצח
את הרצח ועד אחד
לא יענה בנפש למות ׃
כל דיקטול נפשא לפום
סהדין יתקטל קטולא
וסהיד חד לא יסהיד
באינשא לממת ׃ ולא
תקחו כפר לנפש רצח
אשר הוא רשע למות
כי מות יומת ׃ ולא תק
תקבלון ממון על
אינשא קטולא דיהוא
חייב לממת ארי אית
איתקטלא יתקטיל ׃
ולא תקחו כפר לנוס
אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות
הכהן ׃ ולא תקבלון מ
ממון למיערק לק
לקרית שיזבותא למי
למיתב למיתב בארעא
עד דימות כהנא ׃ ולא
תחניפו את הארץ יי
אשר אתם בה כי הדם
הוא יחניף את הארץ
ולארץ לא יכפר כדם
אשר שפך בה כי אם
בדם שפכו ׃ ולא תחיב
תחייבון ית ארעא
די אתון בה ארי דמא
הוא מחייב ית ארעא
ולארעא לא מתכפר
על דם זכאי דאתשד
בה אילהין בדם אשד
אשדיה ׃ ולא תטמא
את הארץ אשר אתם
ישבים בה אשר אני
שכן בתוכה כי אני יי
יהוה שכן בתוך בני יי
ישראל ׃ ולא תסאבון
ית ארעא די אתון יתב
יתבין בה דאנא שכי
שכינתי שריא בגוה
ארי אנא יי שכינתי
שריא בגו בני ישראל ׃ שביעי

לו

ויקרבו
ראשי האבות למשפ
למשפחת בני גלעד
בן מכיר בן מנשה מ
ממשפחת בני יוסף
וידברו לפני משה ול
ולפני הנשאים ראשי
אבות לבני ישראל ׃
וקריבו רישי אבהתא
לזרעית בני גלעד בר
מכיר בר מנשה מזר
מזרעית בני יוסף ומ
ומלילו קדם משה
ולקדם רברביא רישי
אבהת לבני ישראל ׃
ויאמרו את אדני יי
צוה יהוה לתת את
הארץ בנחלה בגורל
לבני ישראל ואדני
צוה ביהוה לתת את
נחלת צלפחד אחינו
לבנתיו ׃ ואמרו ית
רבוני פקיד יי למיתן
ית ארעא באחסנא
בעדבא לבני ישראל
ורבוני איתפקיד במ
במימרא דיי למיתן
ית אחסנת צלפחד
אחונא לבנתיה ׃ והי
והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל
לנשים ונגרעה נחל
נחלתן מנחלת אבתי
אבתינו ונוסף על
נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומגרל
נחלתנו יגרע ׃ ויהוין
לחד מבני שבטיא
דבני ישראל לנשין וי
ותתמנע אחסנתהון
מאחסנת אבהתנא
ותתוסף על אחסנת
שבטיא די תהוין
להון ומעדב אחסנ
אחסנתנא יתמנע ׃ וי
ואם יהיה היבל לבני
ישראל ונספה נחלתן
על נחלת המטה אשר
תהיינה להם ומנחלת

שבטי בני ישרא׳ ג׳ וסימ׳ והיו לאחד מבני שבטי ׃ ויאמר להם יהושע ויעשו כן ׃ כאשר צוה יהושע ׃׃ גורל ד׳ פתח בליש׳ וסימנהו
ומגרל נחלתנו ׃ גורל נחלתם ׃ השבט הלוי ׃ ועל גורל מטה בנימן ׃ ועל גורל הצדיקים ׃׃ גורל ד׳ חס בליש׳ וסימ׳ ונתן אהרן על שני
גרלות ׃ ומגרל נחלתנו יגרע ׃ עלה אתי בגורלי ׃ ותעמוד לגורלך לקץ הימין ׃׃ ונוסף ג׳ ב׳ ויא׳ ונוסף גם הוא ׃ על נחלת ׃ יש מפזר ׃ בתר
קמ׳ ׃׃

זה הדבר אשר צוה יי׳ ד׳ בתור׳ וסימ׳ לקטו ממנו מלא העמר מן האש׳ ראשי המטות׳ לבנות צלפחד׳׳ ג׳׳ לטוב ב׳
וסימ׳ לטוב בעיניהם תהיינה לנשים׳ מקרה לצדיק ולרשע׳ וחד ולטוב הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע׳׳ ג׳׳ ירשת ל׳ דבות׳׳

מטה אבתינו יגרע נח
נחלתן ׀ ואם יהי יובלא
לבני ישרא׳ ותתוסף
אחסנתהון על אחסנת
שיבטא די יהוון ליה
להון ומאחסנת שיב
שיבטא דאבהתנא
תתמנע אחסנתהון ׀
ויצו משה את בני ישר
ישראל על פי יהוה
לאמר כן מטה בני יו
יוסף דברים ׀ ופקיד
משה ית בני ישראל
על מימרא דיי׳ למימר
יאות שיבטא דבני
יוסף ממללין ׀ זה הדבר
אשר צוה יהוה לבנות
צלפחד לאמר לטוב
בעיניהם תהיינה לנ׳
לנשים אך למשפחת
מטה אביהם תהיינה
לנשים אך למשפחת
מטה אביהם תהיינה
לנשים ׀ דין פיתגמא
דפקיד יי׳ לבנת צלפחד
למימר לדתקין בעי׳
בעיניהון יהוין לנשין
ברם לזרעית שיבטא
דאבוהון יהוין לנ׳
לנשין ׀ ולא תסב נחלה
לבני ישראל ממטה
אל מטה כי איש בנח
בנחלת מטה אבתיו ׀
ידבקו בני ישראל ׀
ולא תסחר אחסנא לבני

לבני ישרא׳ משיבטא
לשיבטא ארי גבר
באחסנת שיבטא די
אבהתוהי ידבקון בני
ישרא׳ ׀ וכל בת ירשת נח
נחלה ממטות בני יש
אחר כי איש בנחלתו
ידבקו מטות בני ישר
ישראל ׀ ולא תסחר
אחסנא משיבטא לי
לשיבטא אוחרנא ארי
גבר באחסנתיה ידב
ידבקון שיבטיא דבני
ישרא׳ ׀ וכל בת ירשת
נחלה ממטות בני יש
ישראל לאחד ממש
ממשפחת מטה אביה
תהיה לאשה למען
ירשו בני ישראל אי
איש נחלת אבתיו ׀ וכ
וכל ברתא דירתא ית
אחסנתא משיבטיא
דבני ישרא׳ לחד מזר
מזרעית שיבטא
דאבוהא תהא לאיתו
בדיל דירתון בני ישרא׳
גבר אחסנת אבהתוהי ׀
כאשר צוה יהוה את
משה כן עשו בנות
צלפחד ׀ כמא דפקיד
יי׳ ית משה כן עבד
בנת צלפחד ׀ ותהיינה
מחלה תרצה וחגלה
ומלכה ונעה בנות צ
צלפחד לבני דדיהן

לנשים ׀ והויאה מחל
מחלה תרצה וחגלה
ומלכה ונעה בנת צ
צלפחד לבני אחי א
אבוהון לנשין ׀ ממש
ממשפחת בני מנשה
בן יוסף היו לנשים
ותהי נחלתן על מטה
משפחת אביהן ׀ מזר
מזרעית בני מנשה
בני יוסף הואה לנשין
והות אחסנתהון על
שיבטא זרעית אבוהן ׀
אלה המצות והמש
והמשפטים אשר
צוה יהוה ביד משה
אל בני ישראל בער
בערבת מואב על
ירדן ירחו ׀ אלין כי
פיקודיא ודיניא
דפקיד יי׳ בידא
דמשה לבני
ישראל
במישריא
דמואב
על
ירדנא דיריחו ׀
חזק

ול״ב נ״ל ׀ סך פסוקי דספ׳ וידבר אלף
ומאתים ושמנים ושמונה וסימנהון אלף
ורמ״ח ודוד האיש אפור אבחר בו ופרשיותיו
י׳ וסדריו ל״ח

תהיינה ׀ בת בן בתור׳ וסימ׳ וספרתם לכם ממחרת׳ ממשבתיכם תביאו לחם׳ והקריתם לכם׳ והערים אשר תתנו שש׳ ואת שלש
הערים׳ לבני ישרא׳ לגר ולתושב׳ והיו לאחד׳ ונוספה׳ לטוב בעיניהם׳ ב׳ בו ירב׳ צב׳ דכו׳ בת בן במ״ד בת תהיין ותהיין לז לנשים׳
ולא תחוס עינך׳ וחברו שלאחריו׳ ונתתי את ארץ מצרים שממה׳ ולא תהיין להם לאכלה׳׳ ג׳׳ הסב כלה חס במ״ב כוס ימין׳ הדלת׳׳

באֹרבעים ב̇ וסימ̇ ויהי בארבעים שנה · בארבעים אלת בישראל · וחד בארבעים אלת חלוצי הצבא · · מול ב̇ מב לישׁ וסי̇ מול סוף בין פארן ובין · ושוב מל את בני ישראל · נהר זפ̇ · · בעשתי ג̇ וסימ̇ ויהי בארבעים · לצדקיהו · דירמיה · עשרה שנה · ·

ויקהל משה את כל עדת · אלה הדברים אשר · דרוש כפר · אלה הדברים



בארבעים ב̇ וסימניהון שנה בעשתי · אלה בישראל · וחד בארבעים אלה ·

א הדברים אשר דבר
משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר
בערבה מול סוף בין
פארן ובין תפל ולבן וח
וחצרות ודי זהב ׀ אי
אילין פתגמיא משה
די מליל משה עים
כל ישראל בעיברא ד
דירדנא אוכח יתהון
יתהון על דחבו במד
במדברא על דארגיזו
במישרא לקביל ים
דסוף בפארן איתפלו
על מנא ובחצרות א
ארגיזו על בישרא ועל
דעבדו עגל דדהב ׀ ו
אחד עשר יום מחרב
דרך הר שעיר עד ק
קדש ברנע ׀ מהלך
חד עשר יומיא מחו
מחורב אורח טורא
דשעיר עד רקם גיאה ׀
ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש ׀
באחד לחדש דבר מ
משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה
אתו אלהם ׀ והוה כ
בארבעין שנין בחד
עשר ירחין בחד ל
לירחא מליל משה
עים בני ישראל ככל
די פקיד יי יתיה להו ׀
אחרי הכתו את סיחן
מלך האמרי אשר
ישב בחשבון ואת ע
עוג מלך הבשן אשר
ישב בעשתרת באד

אחד ב̇ד̇ וסימ̇ וכלו הבים מן החמית · ויאמר קח נא · ויאמר אבימלך · ויחלם עוד חלום · ויקם בלילה הוא · ואני נתתי לך שכם · אדם כי יהיה · ויחר למשה מאד · אחד עשר · כי ישבו אחים יחדו · והאיש מיכה · ותארבנה · ויאמר דוד אל אבנר · וישב דוד לבדד · ויקם דוד ובל מכל אשר התהלכתי · וחברו · ותשלח איזבל · והמלאך אשר הלך · אחד מעבדיו · פחת אחד · בני עמון · ולנשיא מזה · ושר מלכות · ולא תבוא ·

הואיל ג׳ ובמלא וסימ׳ הואיל משה באר את · לעשות אתכם לו לעם · כי הואיל הלך אחרי צו · · · והלבנון ה׳ ד׳ מלא וא׳ חס׳
וסימ׳ פנו וסעו לכם ובאו · כל המקום אשר תדרך בה · ההר הטוב הזה והלבנן · חס׳ · מהמדבר והלבנון הזה · והלבנון באדיר יפול

באדרעי׃ בתר דימחא
ית סיחון מלכא דאמו
דאמוראה דיתיב
בחשבון וית עוג מלכא
דמתנן דיתיב בעש
בעשתרות באדרעי׃
בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה
באר את התורה הז
הזאת לאמר׃ בעיברא
דירדנא בארעא דמ
דמואב שרי משה
פריש ית אולפן אור
אוריתא הדא למימר׃
יהוה אלהינו דבר
אלינו בחרב לאמר
רב לכם שבת בהר
הזה׃ יי אלהנא מליל
עימנא בחורב למימר
סגי לכון דיתיבתון׃
בטורא הדין׃ פנו ו
וסעו לכם ובאו אל
הר האמרי ואל כל
שכניו בערבה בהר
בשפלה ובנגב ובחוף
הים ארץ הכנעני
והלבנון עד הנהר
הגדול נהר פרת׃ אית
איתפנו וטולו לכון׃
ועולו לטורא דאמו
דאמוראה ולכל
מגירוהי במישרא
בטורא ובשפלתא וב
ובדרומא ובספר ימא
ארעא דכנענאה ולי

ולבנן עד נהרא רבא
נהרא פרת׃ ראה נתתי
לפניכם את הארץ בא
באו ורשו את הארץ
אשר נשבע יהוה לא
לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת
להם ולזרעם אחריהם׃
חזו דיהבית קדמיכון
ית ארעא עולו ואחס
ואחסינו ית ארעא
דקיים יי לאבהתכון
לאברהם ליצחק וליעקב
למיתן להון ולבניהון
בתריהון׃ ואמר אל
אלכם בעת ההוא
לאמר לא אוכל לבדי
שאת אתכם׃ ואמרית
לכון בעדנא ההוא לו
למימר לית אנא יכיל
בלחודי לסוברא ית
יתכון׃ יהוה אלהיכם
הרבה אתכם והנכם
היום ככוכבי השמים
לרב׃ יי אלהכון אסגי
יתכון והאיתיכון יומא
דין ככוכבי שמיא למ
למיסגי׃ יהוה אלהי
אבותיכם יסף עליכם
ככם אלף פעמים ויב
ויברך אתכם כאשר
דבר לכם׃ יי אלהא דאב
דאבהתכון יוסף עלי
עליכון כותכון אלף
זימנין ויברך יתכון כ

דמליל לכון׃ איכה לבדי
אשא לבדי טרחכם
ומשאכם וריבכם׃ איכ
איכדין איסובר בלחו
בלחודי טורחכון וע
ועיסקיכון ודינכון׃
הבו לכם אנשים חכמ
חכמים ונבנים וידעים
לשבטיכם ואשימם
בראשיכם׃ הבו לכון
גברין חכימין וסוכ
וסוכלתנין ומדען יד
לשבטיכון ואמנינון
רישין עליכון׃ ותענו
אתי ותאמרו טוב הד
הדבר אשר דברת לע
לעשות׃ ואתיבתון יתי
ואמרתון תקין פיתג
פיתגמא דמלילתא
למעבד׃ ואקח את
את ראשי שבטיכם
אנשים חכמים וידע
וידעים ואתן אתם
ראשים עליכם שרי
אלפים ושרי מאות
ושרי חמשים ושרי
עשרות ושטרים לש
לשבטיכם׃ ודברית
ית רישי שבטיכון ג
גברין חכימין ומדעין
ומניתי יתהון רישין
עליכון רבני אלפין ור
ורבני מאותא ורבני
חמשין ורבני עסורית
וסרכין לשבטיכון׃

איכה י״ז וסימ׳ איכה אשא לבדי · איכה אוכל להורישם · איכה יעברו הגוים האלה · איכה נדע את הדבר · איכה ירדת אחד אלף · איכה
נהיתה הרעה הזאת · אהה אדני · איכה נעשה · איכה היתה לזונה · אל תאמרו חכמים אנחנו · איכה נשבר מטה עז · איכה ידע · איכה
נחשבו לנבלי חרש · איכה תרעה איכה תרביץ · איכה ישבה בדד · איכה יועם זהב ישנא · ב׳ בו׳ · וחד למי וראו איכה הוא · ורכבם ל׳

כקטן כגדל ג׳ וסימנ׳ לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול אבין עם תלמיד׳ כקטן כגדול לשער ושער׳ ג׳ כגדל ג׳ חס בליש וסימ׳
בקטן כגדל תשמעון׳ ובצורא גדל ובאתת ובמתליסי׳ כי גדל עד שמיב חסדך ג׳ נבא ונבא ג׳ חס׳ עד קדש׳ ואת הערים׳ ואל הערי׳

ואצוה את שפטיכם
בעת ההוא לאמר
שמע בין אחיכם וש
ושפטתם צדק בין א
איש ובין אחיו ובין
גרו ופקידית ית דיני
דינכון בעדנא ההיא
למימר שמעו בין
אחוכון ותדינון קוש
קושטא בין גברא ובין
אחוהי ובין גיוריה
לא תכירו פנים במש
במשפט כקטן כגדל
תשמעון לא תגורו מ
מפני איש כי המשפט
לאלהים הוא והדבר
אשר יקשה מכם תק
תקרבון אלי ושמע
ושמעתיו: לא תשת
תשתמודעון אפין בדי
בדינא מילי זעירא
כרבא תשמעון לא
תדחלון מן קדם גברא
ארי דינא לקדם יי הוא
ופתגמא די יקשי
מנכון תקרבון לותי
ואשמעיניה: ואצוה
אתכם בעת ההוא את
כל הדברים אשר
תעשון: ופקידית יתכון
בעדנא ההוא ית כל
פתגמיא דתעבדון:
ונסע מחרב ונלך את
כל המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר
ראיתם דרך הר האמרי
האמרי כאשר צוה
יהוה אלהינו אתנו ונ
ונבא עד קדש ברנע
ונטלנא מחורב והליכנא
ית כל מדברא רבא
ודחילא ההוא די חזי
חזיתון אורח טורא
דאמוראה כמא דפ
דפקיד יי אלהנא יתנא
ואתינא עד רקם גיאה
ואמר אלכם באתם עד
הר האמרי אשר יה
יהוה אלהינו
נתן לנו: ואמרית לכון
אתיתון עד טורא די
דאמוראה די
יי אלהנא יהיב לנא
ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלה
רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך לך אל
תירא ואל תחת: חזי
דיהב יי אלהך קדמך
ית ארעא סק אחסין ד
כמא דמליל יי אלהא
דאבהתך לך לא תדחל
ולא תתבר: ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו
נשלחה אנשים לפנ
לפנינו ויחפרו לנו את
הארץ וישבו אתנו ד
דבר את הדרך אשר
נעלה בה ואת הערים
אשר נבא אליהן:
ותקריבתון לותי כלכון
ואמרתון נשלח גברין
קדמנא ויאללון לנא
ית ארעא ויתיבון יתנא
פתגמא ית אורחא
דניסק בה וית קרויא
די ניעול להון: וייט
וייטב בעיני הדבר
ואקח מכם שנים ע
עשר אנשים איש
אחד לשבט: ושפר
בעיני פתגמא ודב
ודברית מנכון תרי
עשר גברין גברא חד
לשבטא: ויפנו ויעלו
ויעלו ההרה ויבאו
עד נחל אשכל וירגלו
וירגלו אתה: ואתפני
ואתפניאו וסליקו
לטורא ואתו עד נח
נחלא ואלילו יתה:
ויקחו בידם מפרי
הארץ ויורדו אלינו
וישבו אתנו דבר
ויאמרו טובה הארץ
אשר יהוה אלהינו
נתן לנו: ונסיבו
בידיהון מאיבא דאר
דארעא ואחיתו לנא
ואתיבו יתנא ית
פתגמא ואמרו טבא
ארעא דיי אלהנא
יהיב לנא: ולא אבי
אביתם לעלת ותמרו
את פי יהוה אלהיכם:

הגדול ה׳ מלא בתור׳ וסימ׳ אחרי יפת הגדול׳ והכהן הגדול מאחיו׳ וגבול ים והיה לכם הים הגדול׳ ונסע מחרב ונלך׳ ושמרתם ועשיתם׳
כי שאל נא לימים ראשנים׳ ביה חרי האף הגדול׳ ולכל היד החזקה ה׳ וישבו ג׳ רפ׳ וסימ׳ ויחפרו לנו את הארץ׳ ואשאלם וישיבו דבר׳
כי בקשו אבל למו׳ אגר׳ ואקח מכם שנים עשר׳ ועתה קחו לכם׳ הבו לכם ב׳ רש ב׳ עלה׳ את פרם בנות׳ ובל מסמנו
רפו׳

לבבנו ד׳ וסימ׳ אחינו המסו את לבבנו ׃ ונשמע וימס לבבנו ולא ׃ להטות לבבנו אליו ׃ נשא לבבנו אל כפים ׃ אלכם ו׳ חס בתו
וסימ׳ הוא אשר דברתי ׃ ולא ישמע אליכם ׃ כי ידבר אלכם פרעה ׃ ואמרה בעת ההיא ׃ ואמר אלכם באתם ׃ ואמר אלכם לא תערצון ׃

ולא אביתון למיסק
וסריבתון על מימרא
דיי אלהכון ׃ ותרגנו
באהליכם ותאמרו
בשנאת יהוה אתנו ׃
הוציאנו מארץ מצ
מצרים לתת אתנו ביד
ביד האמרי להשמ
להשמידנו ׃ ואיתרג
ואתרעמתון במש
במשכניכון ותימרון
בדסני יי יתנא אפ
אפקנא מארעא ד
דמצרים למימסר
יתנא בידא דאמוראי
לשיציותנא ׃ אנה א
אנחנו עלים אחינו
המסו את לבבנו לא
לאמר עם גדול ורם
ממנו ערים גדלת
ובצורת בשמים וגם
בני ענקים ראינו שם ׃
לאן אנחנא סלקין
אחנא תברו ית ליבנא
למימר עם רב וסגי
ותקיף מיננא קרוין
רברבן וכריכן עד צ
צית שמיא ואף בני
גיבריא חזינא תמן ׃ וא
ואמר אלכם לא ת
תערצון ולא תיראון
מהם ׃ ואמרית לכון
לא תתברון ולא תד
תדחלון מנהון ׃ יהוה
אלהיכם ההלך לפניו

לפניכם הוא ילחם ל
לכם ככל אשר עשה
אתכם במצרים לעי
לעיניכם ׃ יי אלהכון ד
דמדבר קדמיכון מי
מימריה יגיח לכון ככל
די עבד עמכון במצרים
לעיניכון ׃ ובמדבר
אשר ראית אשר נ
נשאך יהוה אלהיך ׃
כאשר ישא איש את
בנו בכל הדרך אשר
הלכתם עד באכם עד
המקום הזה ׃ ובמדברא
די חזיתא די סוברך
יי אלהך כמא דמסובר
גברא ית בריה בכל
אורחא דהליכתון עד
מיתיכון עד אתרא
הדין ׃ ובדבר הזה אי
אינכם מאמינם ביי
ביהוה אלהיכם ׃ ובפ
ובפיתגמא הדין ליתי
ליתיכון מהימנין ביי
אלהכון ׃ ההלך לפני
לפניכם בדרך לתור
לכם מקום לחנתכם
באש לילה לראתכם
בדרך אשר תלכו בה
ובענן יומם ׃ דמדבר
קדמיכון באורחא
לאתקנאה לכון אתר
בית מישרי לאשרי
לאשריותכון בעמודא
דאשתא בליליא ל

לאחזיותכון באורחא
דתהכון בה ובעמודא
דעננא ביממא ׃ וישׁ
וישמע יהוה את קול
דבריכם ויקצף ויש
וישבע לאמר ׃ ושמי
ושמיע קדם יי ית קל
פיתגמיכון ורגיז וקיי
וקיים למימר ׃ אם
יראה איש באנשים
האלה הדור הרע הזה
את הארץ הטבה אש
אשר נשבעתי לתת
לאבתיכם ׃ אם יחזי
גבר בגבריא האילין ׃
דרא בישא הדין ית
ארעא טבתא די קיי
קיימית למיתן לאב
לאבהתכון ׃ זולתי כלב
בן יפנה הוא יראנה
ולו אתן את הארץ
אשר דרך בה ולבניו ׃
יען אשר מלא אחרי
יהוה ׃ אילהין כלב בר
יפנה הוא יחזנה וליה
אתן ית ארעא דידרך
בה ולבנוהי חלף דא
דאשלים בתר דחלתא
דיי ׃ גם בי התאנף
יהוה בגללכם לאמר
גם אתה לא תבא שם ׃
אף עלי הוה רגז מן
קדם יי בדילכון למימר
אף את לא תיעול
לתמן ׃ יהושע בן נון

ובמדבר ג׳ וסימ׳ ובמדבר אשר ראית אשר ׃ כי כל האנשים ׃ בהר ובשפלה ׃ ובדבר ב׳ וסימ׳ ובדבר הזה אינכם מאמינם ׃
במדבר דרך הוא מבא בו הוא ׃ באנשים ג׳ בב׳ א׳ וסימ׳ אם יראה איש באנשים ׃ והאיש בימי שאול בא באנשים ׃ ויחל נבאנשים
הזקנים ׃ מציצא ׃ יען ג׳ בטע וסימ׳ יען אשר מלא אחרי ׃ יען שמעתם ׃ יען גבהת בקומה ׃ לראתכם ל׳ דגו ׃

חזק ד וסימ׳ אתו חזק כי הוא ינחלנה ׃ ולבלתי חזק את בדק הבית ׃ יגבה דרך חזק מתנים ׃ ועתה חזק את ידי ׃ דעזרא ׃׃ ג חס
׃ בל״ש בחילה ׃ וסימ׳ כי הוא ינחלנה את ישראל ׃ ובבא כסא בכור ינחלם ׃ מאחזתו ינחל את בניו ׃׃ וגסב ל רבותי ׃׃

העמד לפניך הוא יבא
שמה אתו חזק כי הוא
ינחלנה את ישראל ׃ יי
יהושע בר נון דקאים
קדמך הוא ייעול לתמן
יתיה תקיף ארי הוא
יחסנינה ית ישראל ׃
וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם אשר
לא ידעו היום טוב ורע
המה יבאו שמה
ולהם אתננה והם ירשוה ׃
וטפלכון דאמרתון
לביזא יהא
ובניכון דלא ידעו
יומא דין טב
וביש אינון ייעלון לת
לתמן ולהון איתנינה
ואינון יירתונה ׃ ואתם
פנו לכם וסעו המדברה
דרך ים סוף ׃ ואתון
איתפנו לכון וטולו
למדברא אורח ימא
דסוף ׃ ותענו ותאמרו
אלי חטאנו ליהוה
אנחנו נעלה ונלחמנו
ככל אשר צונו יהוה
אלהינו ותחגרו איש
את כלי מלחמתו ותה
ותהינו לעלות ההרה ׃
ואתיבתון ואמרתון
לי חבנא קדם יי אנחנא
ניסק ונגיח ככל דפ
דפקדנא יי אלהנא וזר
וזרזתון גבר ית מני
קרבא ושריתון למי
למיסק לטורא ׃ ויאמר
ויאמר יהוה אלי א
אמר להם לא תעלו
ולא תלחמו כי אינני
בקרבכם ולא תנגפו
לפני איביכם ׃ ואמר יי
לי אימר להון לא
תסקון ולא תגיחון
קרב ארי לית שכינתי
ביניכון ולא תתברון
קדם בעלי דבביכון ׃
ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו את
פי יהוה ותזדו ותעלו
ההרה ׃ ומלילית ולא
קבילתון וסריבתון על
על גזירת מימרא דיי
וארשעתון וסליקתון
לטורא ׃ ויצא האמ
האמרי הישב בהר
ההוא לקראתכם וי
וירדפו אתכם כאשר
תעשינה הדברים ויכ
ויכתו אתכם בשעיר
עד חרמה ׃ ונפק אמו
אמוראה דיתיב בטו
בטורא ההוא לקדמו
לקדמותכון ורדפו י
יתכון כמא דנתזן דב
דבריתא וטרדו יתכון
בשעיר עד חרמה ׃
ותשבו ותבכו לפני יי
יהוה ולא שמע יה
יהוה בקלכם ולא הא
האזין אליכם ׃ ותבתון
ובכיתון קדם יי ולא
קביל יי צלותכון ולא
אצית למימרכון ׃ ותשבו
בקדש ימים רבים כ
כימים אשר ישבתם ׃
ויתיבתון ברקם יומין
סגיאין כיומיא דיתי
ב יתיבתון ׃ ונפן ונסע
המדברה דרך ים סוף
כאשר דבר יהוה אלי
ונסב את הר שעיר
ימים רבים ׃ ואתפנ
ואתפנינא ונטלנא
למדברא לאורח ימא
ימא דסוף כמא דמ
דמליל יי עמי ואת
ואקיפנא ית טורא
דשעיר יומין סגיאין ׃
רביעי
ויאמר יהוה
אלי לאמר ׃ ואמר
יי לי למימר ׃ רב לכם
סב את ההר הזה פנו
לכם צפנה ׃ סגי לכון
דאקיפתון ית טורא
הדין איתפנו לכון יי
לציפונא ׃ ואת העם
צו לאמר אתם עב
עברים בגבול אחיכם
בני עשו הישבים בשעיר
בשעיר וייראו מכם
ונשמרתם מאד ׃ וית
עמא פקיד למימר
אתון עברין בתחום

ולהם ח וסימ׳ ולהם קח לך מכל מאכל ׃ וישימו לו לבדו ׃ וטפכם אשר אמרתם לבז ׃ מי הם ומקניהם ימלו ׃ ויהי אחרי בא אמציהו ׃
כי הטהרו הכהנים ׃ מלבד עבדיהם ואמהתיהם ׃ וחבדו ׃׃ דברים ג חס ו בל״ש וסימ׳ כן תעשינה הדברים ׃ והנה עדת דברים ׃ סבוני
כדברים ׃׃ סב ו חס וסימ׳ רב לכם סב את ההר ׃ ויאמר המלך לדואג סב ׃ והתייצב כה ׃ בית לך לשלום ׃ וחברו ׃ סב דמה לך דודי ׃׃

מאילת ד̇ בליש וסימ׳ ונעבר מאת אחינו בני · הוא בנה את אילת · קדמה ותיצא · את היהודים מאילת ״ ז״ והמאבים ה̇ חס̇ ו̇
בליש וסימ׳ והמאבים יקראו להם אימים · מאדום וממואב · רשמוי · וישאו להם נשים מאביות · וגם את רות המאביה · ובכלות׳

אחוכון בני עשו די
דיתבין בשעיר ויד
וידחלון מנכון ותי
ותיסתמרון לחדא
אל תתגרו בם כי לא
אתן לכם מארצם עד
מדרך כף רגל כי ירש
ירשה לעשו נתתי
את הר שעיר לא תי
תתגרון ארי לא אי
אתן לכון מארעהון
עד מדרך פרסת ריג
ריגלא ארי ירותא
לעשו יהבית ית טורא
דשעיר אכל תשברו
מאתם בכסף ואכלתם
וגם מים תכרו מאתם
בכסף ושתיתם עיב
עיבורא תזבנון מנהון
בכספא ותיכלון ואף
מיא תזבנון מנהון בכ
בכספא ותישתון כי
יהוה אלהיך ברכך בכ
בכל מעשה ידיך ידע
לכתך את המדבר
הגדל הזה זה ארבעים
שנה יהוה אלהיך ע
עמך לא חסרת דבר
ארי יי אלהך בריכך בכל
עובדי ידך ספיק לך
צורכך במהכך במד
במדברא רבא הדין
דנן ארבעין שנין מי
מימרא דיי אלהך בס
בסעדך לא מנעתא

מידעם ונעבר מאת
אחינו בני עשו היש
הישבים בשעיר מדר
מדרך הערבה מאי
מאילת ומעציון גבר
ונפן ונעבר דרך מד
מדבר מואב ועברנא
מלות אחנא בני עשו
דיתבין בשעיר מאורח
מישרא מאילת ומע
ומעציון גבר ואתפני
ועברנא אורח מדבר
דמואב
ויאמר יהוה
אלי אל תצר את מ
מואב ואל תתגר בם
מלחמה כי לא אתן
לך מארצו ירשה
כי לבני לוט נתתי את
ער ירשה ואמר יי
לי לא תצור על מוא
מואבאי ולא תתגרי
למעבד עמהון קרב
ארי לא אתן לך מא
מארעהון ירותא ארי
לבני לוט יהבית ית
לחיית ירותא האמים
לפנים ישבו בה עם ג
גדול ורב ורם כענקים
אימתני מלקדמין י
יתיבו בה עם רב וסגי
ותקיף כגיבריא רפ
רפאים יחשבו אף הם
כענקים והמאבים יק
יקראו להם אמים וז

גיברין מתחשבן את
אינון כגיבריא ומוא
ומואבאי קרן להון
אימתני ובשעיר יש
ישבו החרים לפנים
ובני עשו יירשום ויש
וישמידום מפניהם
וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ
ירשתו אשר נתן יהו
יהוה להם ובשעיר
יתיבו חוראי מלקד
מלקדמין ובני עשו
תריכונון ושיציאונון
מן קדמיהון ויתיבו
באתריהון כמא דעב
דעבד ישראל לארעא
ירותתיה דיהב יי
להון ועתה קמו
ועברו לכם את נחל
זרד ונעבר את נחל
זרד כען קומו ועי
ועיברו לכון ית נחלא
דזרד ועברנא ית
נחלא דזרד והימים
אשר הלכנו מקדש
ברנע עד אשר עברנו
את נחל זרד שלשים
ושמנה שנה עד תם
כל הדור אנשי המל
המלחמה מקרב המ
המחנה כאשר נשבע
יהוה להם ויומיא
דהליכנא מרקם גיאה
עד דעברנא ית נחלא

גבר י̇ח̇ וסימ׳ ויחנו בעציון גבר · וישעו מעציון גבר · מאילת ומעציון גבר · טלטלה גבר · בקבה הסבבגבר · כי משברו אניות · הצה בי כן
יברך · ויהי בראותי דניאל · ויחבריהו עמו · הלילה אמר הורה גבר · הבימי אנוש ימיך · כי קנאה חמת גבר · הכר פנים · הלא יסכן גבר ·
מיי מצעדי גבר · לא יסכן גבר · אם מעשהו · יטהר גבר · להטות משפט גבר · הן כל אלה יפעל ״ ״ ״ האמים ב̇ לפנים · בשוה קריתים ״

ויירשם ג̇ בליש ב̇ חס̇ ו̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ ובשעיר ישבו החרי · ויירשם וישבו תחתם · ושלאחריו קדמ̇ מל̇ ·· והעוים ד̇ ג̇
וישׁ פס̇ וסימ̇ והעוים הישבים בחצרים · והעקרבים והעיים · הישבים והפרה והערים · והעוים עשו את ·· זמזמים ל̇ דגות̇ ·

זרד תלתין ותמני ש
שנין עד דסף כל דרא
גברי מגיחי קרבא מגו
משריתא כמא דקיים
יי להון ׃ וגם יד יהוה
היתה בם להמם מקרב
המחנה עד תמם ׃ ואף
מחא מן קדם יי הות
בהון לשיציותהון מגו
משריתא עד דשלימו ׃
ויהי כאשר תמו כל
אנשי המלחמה למ
למות מקרב העם ׃ והו חמישי
והוה כד שלימו כל
גבריא מגיחי קרבא
למימת מגו עמא ׃
וידבר
יהוה אלי לאמר ׃ ומ
ומליל יי עמי למימר ׃
אתה עבר היום את גבול
מואב את ער ׃ את עבר
יומא את תחום מואב
ית לחיית ׃ וקרבת מול
בני עמון אל תצרם וא
ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמון לך
ירשה כי לבני לוט נת
נתתיה ירשה ׃ ותתקרב
לקביל בני עמון לא
תצור עליהון ולא ת
תתגרי למעבד עמהון
קרב ארי לא אתן מא
מארעא בני עמון
לך ירותא ארי לבני
לוט יהבתה ירותא ׃ א

ארץ רפאים תחשב אף
הוא רפאים ישבו
בה לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים ׃
ארעא גבריא מתח
מתחשבא אף היא
גיברין יתיבו בה מל
מלקדמין ועמונאי
קרא להון חושבני ׃ ע
עם גדול ורב ורם כענ
כענקים וישמידם יי
יהוה מפניהם ויירשם
וישבו תחתם ׃ עם רב
וסגי ותקיף כגיבריא
ושיצינון יי מקדמיהון
ותרכונון ויתיבו כא
באתריהון ׃ כאשר עש
עשה לבני עשו הישב
הישבים בשעיר אשר
השמיד את החרי מ
מפניהם ויירשם וישב
תחתם עד היום הזה ׃
כמא דעבד לבני עשו
דיתבין בשעיר די יש
שיצי ית חוראי מק
מקדמיהון ותרכינון
ויתיבו באתריהון ע
יומא הדין ׃ והעוים
הישבים בחצרים עד
עזה כפתרים היצאים
מכפתר השמידם ויש
וישבו תחתם ׃ ועואי
דיתבין ברפיח עד עזה
קפוטקאי דנפקו מקט
מקפוטקיא שיציאונון

ויתיבו באתריהון ׃ קומ
קומו סעו ועברו את
נחל ארנן ראה נתתי ב
בידך את סיחן מלך
חשבון האמרי ואת
ארצו החל רש והתגר
בו מלחמה ׃ קומו טול
טולו ועיברו ית נחלא
דארנון חזי דמסרית
לך בידך ית סיחון מלכ
דחשבון אמוראה וית
ארעיה שרי לתרכותיה
ואיתגרי למעבד עי
עימיה קרב ׃ היום הזה
אחל תת פחדך ויראתך
על פני העמים תחת
כל השמים אשר ישמ
ישמעון שמעך ורגזו
וחלו מפניך ׃ יומא דין
אישרי למיתן זיעתך
ודחלתך על אפי עמ
עממיא דתחות כל
שמיא די ישמעון ש
שמעך ויזועון ויר
ויחלון מן קדמך ׃ וא
ואשלח מלאכים ממ
ממדבר קדמות אל
סיחון מלך חשבון ד
דברי שלום לאמר ׃
ושלחית אזגדין מ
ממדברא דקדמות
לות סיחון מלכא דח
דחשבון פתגמי שלמא
למימר ׃ אעברה בא
בארצך בדרך בדרך

החל ד̇ ג̇ וא̇ וסימ̇ החל רש והתגר בו מלחמה · החל לרשת את ארצו · ביום ההוא אקים אל עלי · וגלות החל הזה ·· בתרא̇ פתח ··
אחל ג̇ ב̇ וא̇ וסימ̇ אחל תת פחדך ויראתך · אחל גדלך · ולא אחל את שם קדשי · בתר פת̇ ·· מכפתור ב̇ וסימ̇ והעוים הישבים
בחצרים עד עזה · הלא כבני כשים אתם לי ·· השמידם ב̇ חס̇ ו̇ וסימ̇ עד ארצן · השמידם וישבו תחתם ·· ורגזו ל̇ דגות̇ ··

כי הקשה ב̇ וסימ̇ ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו · ולא אבה סיחן מלך ·· ל̇ ותת̇ ל̇ בספ̇ ומל̇ ירמיה דבות̇ בט̇יא אחרי תת̇י ··
וכל עמו ד̇ וסימ̇ ויפנו ויעלו דרך הבשן · ויצא סיחן לקראתנו הוא · ונפן ונעל דרך הבשן · ויהי בראות מלך העי ומהרו ·· ·· ··

אלך לא אסור ימין ו
ושמאל: איעבר כאז
בארעך באורחא באורחא
איזיל לא איסטי לי
לימינא ושמאלא: אכ
אכל בכסף תשברני ז
ואכלתי ומים בכסף ת
תתן לי ושתיתי רק א
אעברה ברגלי: עיבורא
בכספא תזבין ואיכול
ומיא בכספא תתן לי ו
ואישתי לחוד איעבר
ברגלי: כאשר עשו לי
בני עשו הישבים בש
בשעיר והמואבים הי
הישבים בער עד אשר
אעבר את הירדן אל
הארץ אשר יהוה א
אלהינו נתן לנו: כמא
דעבדו לי בני עשו ד
דיתבין בשעיר ומוא
ומואבאי דיתבין בלח
בלחיית עד די איעבר
ית ירדנא לארעא די
אלהנא יהיב לנא: ולא
אבה סיחן מלך חשבון
העברנו בו כי הקשה
יהוה אלהיך את רוחו
ואמץ את לבבו למען
תתו בידך כיום הזה: וז
ולא אבי סיחון מלכא
דחשבון למיעבר
בתחומיה ארי אקשי
יי אלהך ית רוחיה ותק
ותקיף ית ליביה בדיל

למימסריה בידך כ
כיומא הדין: ששי
ויאמר
יהוה אלי ראה החלתי
תת לפניך את סיחן וא
ואת ארצו החל רש ז
לרשת את ארצו: ואמ
ואמר יי לי חזי דשריה
דשריתי למימסר לק
לקדמך ית סיחון וית
ארעיה שרי לתרכותיה
למירת ית ארעיה: ויצ
ויצא סיחן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה
יהצה: ונפק סיחון לק
לקדמותנא הוא וכל
עמיה לאגחא קרבא
ליהץ: ויתנהו יהוה א
אלהינו לפנינו ונך א
אתו ואת בניו ואת כל
עמו: ומסריה יי אלהנא
קדמנא ומחינא יתיה
וית בנוהי וית כל עמא:
ונלכד את כל עריו בעת
ההוא ונחרם את כל עיר
מתם והנשים והטף ל
לא השארנו שריד
וכבשנא ית כל קרוהי
קרוהי בעדנא ההיא
וגמרנא ית כל קרוי גב
גבריא נשיא וטפלא
לא אשארנא משיזב:
רק הבהמה בזזנו לנו
ושלל הערים אשר
לכדנו: לחוד בעירא

בזנא לנא ועדי קרויא
דכבשנא: מערער א
אשר על שפת נחל א
ארנן והעיר אשר
בנחל ועד הגלעד לא
היתה קריה אשר שג
שגבה ממנו את הכל
נתן יהוה אלהינו לפני
לפנינו: מערער די על
כיף נחלא דארנון וק
וקרתא דבנחלא ועד
גלעד לא הות קרתא
דתקיפת מיננא ית
כולא מסר יי אלהנא
קדמנא: רק אל ארץ
בני עמון לא קרבת כל
יד נחל יבק וערי ההר
וכל אשר צוה יהוה
אלהינו: לחוד לארעא
בני עמון לא קריבתא
כל כיף נחלא יובקא
וקרוי טורא וכל דיכו
ג פקיד יי אלהנא: ונפן
ונעל דרך הבשן ויצא
עוג מלך הבשן לקר
לקראתנו הוא וכל
עמו למלחמה אדרעי:
ואיתפנינא וסליקנא
לאורח מתנן ונפק עוג
מלכא דמתנן לקדמות
לקדמותנא הוא וכל
עמיה לאגחא קרבא
לאדרעי: ויאמר
יהוה אלי אל תירא
אתו כי בידך נתתי אתו

כנו̇ ד̇ חס̇ וסימ̇ ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו · האמר לאביו ולאמו לא · כי מרה נפש · ויאספו המון ·· ס̇ ·· ואת ארצו ה̇ וסימנה
ויאמר יי̇ אל משה אל תירא אתו · קומו סעו ועברו עד נחל · ויאמר יי̇ אלי ראה החלתי · ויאמר יי̇ אל יהושע ·· ·· ונפן ג̇ וסימ̇ ונפן
ונסע · ונפן ונעברו ונפן ונעל ·· ·· קדמ̇ את כל עיר מתם והנשים · תגי̇ כל עיר מתם הנשים ·· ·· החלתי ב̇ החלתי היום · תת לפניך ··

עוג בבשן ה̇ וסימ̇ ששים עיר כל חבל ארגב · כל ערי המישר וכל הגלעד · וכל ממלכת עוג בבשן · וחצי הגלעד · ויתר הגלעד ·
בצרת ב̇ בל̇ כן וסימ̇ כל אלה ערים בצרת · שמע ישראל אתה עבר היום ··· הפרזי ב̇ וסימ̇ הרבה מאד · ועכברי הזהב מספר ·

ואת כל עמו ואת ארז
ארצו ועשית לו כאז
כאשר עשית לסיחן
מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ואמר
יי לי לא תידחל מיניה
ארי בידך מסרית יתיה
ית כל עמיה וית אר
ארעיה ותעביד ליה
כמא דעבדתא לסיחן
מלכא דאמוראה די
יתיב בחשבון ויתן א
יהוה אלהינו בידנו גם
את עוג מלך הבשן א
ואת כל עמו ונכהו עד
בלתי השאיר לו שריד
ומסר יי אלהנא בידנא
אף ית עוג מלכא דמ
דמתנן וית כל עמיה
ומחינוהי עד לא אשתאר
ליה משיזב ונלכד
את כל עריו בעת ההוא
לא היתה קריה אשר
לא לקחנו מאתם שש
ששים עיר כל חבל אר
ארגב ממלכת עוג בבש
בבשן וכבשנא ית כל
קרוהי בעדנא ההוא
לא הות קרתא די לא
נסבנא מנהון שיתין
קרוין כל בית פלך טר
טרכונא מלכותא דעוג
במתנן כל אלה ערים
בצרות חמה גבהה דל
דלתים ובריח לבד

מערי הפרזי הרבה מא
מאד כל אלין קרויא
כרכין מקפן שורין
דלהון דשרן ועברין
בר מקרוי פצחיא סגיא
לחדא ונחרם אתם כא
כאשר עשינו לסיחן
מלך חשבון החרם את
את כל עיר מתם הנש
הנשים והטף וגמרנא
יתהון כמא דעבדנא
לסיחן מלכא דחשבון
גמרנא ית כל קרויא
גבריא נשיא וטפלא
וכל הבהמה ושלל הע
הערים בזונו לנו וכל
בעירא ועדי קרויא בז
בזנא לנא ונקח בעת
את הארץ מיד שני מ
מלכי האמרי אשר ב
בעבר הירדן מנחל א
ארנן עד הר חרמון ות
ונסיבנא בעדנא ההוא
ית ארעא מידא תרין
מלכי דאמוראה דע
דבעיברא דירדנא מנ
מנחלא דארנון עד טו
טורא דחרמון צדנים
יקראו לחרמון שרין ו
והאמרי יקראו לו ש
שניר צידונאי קרן לי
לחרמון שריון ואמור
ואמוראי קרן ליה טור
תלגא כל ערי המישור
וכל הגלעד וכל הבשן

עד סלכה ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן כל
קרוי מישרא וכל גלע
גלעד וכל מתנן עד סל
סלכה ואדרעי קרוי
דמלכותא עוג במתנן
כי רק עוג מלך הבשן
נשאר מיתר הרפאים
הנה ערשו ערש ברזל
הלה הוא ברבת בני ע
עמון תשע אמות אר
ארכה וארבע אמות
רחבה באמת איש
ארי לחוד עוג מלכא
דמתנן אשתאר מש
משאר גבריא והא
הא ערסיה ערסא ד
דפרזלא הלא היא ב
ברבת בני עמון תשע
אמין ארכה וארבע א
אמין פותיה באמת
מלך ואת הארץ הז
הזאת ירשנו בעת הה
ההוא מערער אשר
על נחל ארנן וחצי הר
הגלעד ועריו נתתי
לראובני ולגדי וית
ארעא הדא ירתנא ב
בעדנא ההוא מערער
דעל נחלא דארנון ופ
ופלגות טורא דגלעד
וקרוהי יהבית לשבטא
דראובן ולשבטא דגד
ויתר הגלעד וכל הבשן
ממלכת עוג נתתי לח

יושב יו̇ מל̇א בתור̇ וסימ̇ ואשביעך ביי̇ אלהי השמים · ויצחק בא מבוא · וירא יושב הארץ הכנעני · בדוע אתה יי̇ לבדך · השמר לך פן
תכרית ברית ליושב · ושלאחריו · אשר הוא יושב בהנה · עמלק יושב בארץ הנגב · ג̇ בו · והעמלקי והכנעני יושב בעמק · ואמרו אל יושב בארץ
הזאת · אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו · אחרי הכתו את סיחן · ב̇ בו · ויאמר יי̇ אל תירא אתו כי בידך · בעבר הירדן בגיא מול בית פעור ··

שבט המנשה ל' בתור' וכל יהושע דכו' במ"ג שבט מנשה · ויתן משה · וישמעו בני ישראל · ויבאו אל בני ראובן · כל משב
תו' את כל אשר עשה · במ"ב את כל אשר עשה · ואת יהושע צויתי · ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם · לירשתו ל'

לחצי שבט המנשה
כל חבל הארגב לכל הב
הבשן ההוא יקרא אר
ארץ רפאים ושאר
גלעד וכל מתנן מלכו
מלכותא דעוג יהבית
לפלגות שבטא דמנשה
כל בית פלך טרכונא וי
לכל מתנן ההוא מתק
מתקרי ארעא גבריא
יאיר בן מנשה לקח
את כל חבל ארגב עד
גבול הגשורי והמעכתי
ויקרא אתם על שמו
את הבשן חות יאיר
עד היום הזה יאיר
בר מנשה נסיב ית כל
בית פלך טרכונא עד
תחום גשוראה ואפקי
ואפקירוס יקרא יתהון
על שמיה ית מתנן כ
כפרני יאיר עד יומא
הדין ולמכיר נתתי את
שביעי
הגלעד ולמכיר יהבית
ית גלעד ולראובני ו
ולגדי נתתי מן הגלעד
ועד נחל ארנן תוך הנ
הנחל וגבל ועד יבק
הנחל גבול בני עמון
ולשבטא ראובן ולש
ולשבטא גד יהבית מן
גלעד ועד נחלא דארנו
גו נחלא ותחומא ב
ועד יובקא נחלא תח
תחומא דבני עמון

והערבה והירדן וגבל
מכנרת ועד ים הערבה
ים המלח תחת אשדת
הפסגה מזרחה ומיש
במישרא וירדנא ות
ותחומיה מגינוסר
ועד ימא דמישרא ימא
דמלחא תחות משפ
משפך מרמתא
ואצו
אתכם בעת ההוא לא
לאמר ופקידית יתהון
בעדנא ההוא למימר
יהוה אלהיכם נתן לכ
לכם את הארץ הזאת
לרשתה חלוצים תעב
תעברו לפני אחיכם
בני ישראל כל בני
חיל יי אלהכון יהב לכ
לכון ית ארעא הדא
למירתה מזרזין תעב
תעברון קדם אחוכון
בני ישראל כל בני חיל
רק נשיכם וטפכם ומ
ומקניכם ידעתי כי מ
מקנה רב לכם ישבו
בעריכם אשר נתתי
לכם לחוד נשיכון וט
וטפלכון ובעיריכון ידע
ידענא ארי בעיר סגי
לכון יתבון בקרויכון
די יהבית לכון עד
אשר יניח יהוה לאח
לאחיכם ככם וירשו
גם הם את הארץ אש

אשר יהוה אלהיכם
נתן להם בעבר הירדן
ושבתם איש לירשתו
אשר נתתי לכם עד
דיניח יי אלהכון כות
כותכון וירתון אף א
אינון ית ארעא דיי
אלהכון יהיב להון בעי
בעיברא דירדנא ותת
ותתובון גבר לירותתיה
דיהבית לכון ואת
יהושע צויתי בעת ה
ההוא לאמר עיניך
הראת את כל אשר
עשה יהוה אלהיכם ל
לשני המלכים האלה
כן יעשה יהוה לכל ה
הממלכות אשר אתה
עבר שמה וית יהושע
פקידית בעדנא ההוא
למימר עינך חזאה
ית כל די עבד יי אלהכון
לתרין מלכיא האילין
כן יעביד יי לכל מלכ
מלכותא דאת עב
עבר יי לתמן לא
תיראום כי יהוה אל
אלהיכם הוא הנלחם
לכם לא תדחלון מנ
מנהון ארי יי אלהכון
מימריה מגיח לכון

פ פ פ

ואתחנן אל יהוה בעת
ההוא לאמר וצליתי
קדם יי בעדנא ההוא

יו' פס' ועד ועד · וסימ' ולראובני ולגדי יאורו · מהמדבר והלבנון הזה · ויכם יהושע מקדש ברנע · ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי
יפתח · וירשו כל גבול האמרי · ויכם מערוער ועד באך מנית · ויבער אש בלפידם · ואת גבעיר הכרמים · ויתן יי' דבר בישראל · ועד זקנה
אני הוא · מקטנם ועד גדולם · לכן אתן את נשיהן · ויהי מושל בכל המלכים · ובל אשר לא ירשו · · יהושע ב' מל' יגויתי · ויעברו ·
דשפטים
בתר'
דנפ' ··

ארני יי׳ ד׳ כת׳ כן בתור׳ וסימ׳ ואנכי הולך ערירי · במה אדע כי אירשנה · אתה החלת להראות את · ואתפלל אל יי׳ ואמר ארני ··
להראות ג׳ ומלא וסימ׳ את החלת להראות את עבדך · להביא את ושתי המלכה · להראות את אסתר ·· בגיא ל׳ קמץ ··

למימר | אדני יהוה את
אתה החלות להראות
את עבדך את גדלך ו
ואת ידך החזקה אשר
מי אל בשמים ובארץ
אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך | יי אלהים ית
את שריתא לאחזאה
ית עבדך ית רבותך וי
וית ידך תקיפתא די
את הוא אלהא דשכינתך
בשמיא מלעילא וה
ושליט בארעא לית
דעביד כעובדך וכגבו
וכגבורתך | אעברה נא
ואראה את הארץ הט
הטבה אשר בעבר הי
הירדן ההר הטוב הזה
והלבנן | איעבר כען
ואיחזי ית ארעא טבתא
די בעיברא דירדנא
טורא טבא הדין ובית
מקדשא | ויתעבר יה
יהוה בי למענכם ולא
שמע אלי ויאמר
יהוה אלי רב לך אל
תוסף דבר אלי עוד בד
בדבר הזה | והוה רגז מ
מן קדם יי עלי בדיל
בדילכון ולא קביל מיני
מיני ואמר יי סגי לך
לא תוסיף למללא
קדמי עוד בפתגמא
הדין | עלה ראש הפס
הפסגה ושא עיניך ימ

ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך
כי לא תעבר את הירדן
הזה | סק לריש רמתא
וזקוף עינך למערבא
ולציפונא ולדרומא
ולמדינחא וחזי בעינך
ארי לא תעבר ית ירד
ירדנא הדין | וצו את
יהושע וחזקהו ואמ
ואמצהו כי הוא יעבר
לפני העם הזה והוא
ינחיל אתם את הארץ
אשר תראה | ופקיד
ית יהושע ותקיפהי וה
ועלימהי ארי הוא יע
יעיבר קדם עמא הדין
והוא יחסין יתהון ית
ארעא דתחזי | ונשב
בגיא מול בית פעור
ויתיבנא בחילתא לק
לקביל בית פעור |

ד ועתה
ישראל שמע אל הח
החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד את
אתכם לעשות למען ת
תחיו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה
אלהי אבתיכם נתן לכ
לכם | וכען ישראל
שמעו לקימיא ולד
ולדיניא די אנא מליף
יתכון למעבד בדיל
דתיחון ותיעלון ותי

ותירתון ית ארעא די יי
אלהא דאבהתכון יהיב
לכון | לא תספו על הד
הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם ולא תגרעו ממנו
לשמר את מצות את
יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם | לא
תוספון על פתגמא די
דאנא מפקיד יתכון וי
ולא תמנעון מיניה ית
למיטר ית פיקודיא דיי
אלהכון די אנא מפקיד
יתכון | עיניכם הראות
את אשר עשה יהוה בבעל
פעור כי כל האיש אשר
אשר הלך אחרי בעל
פעור השמידו יהוה
אלהיך מקרבך | עיניכון
חזאן ית דעבד יי בפלחי
בפלחי בעל פעור ארי
כל גברא די הליך בתר
בעל פעור שיציה יי
יי אלהך מבינך | ואתם
הדבקים ביהוה אלהיכם
חיים כלכם היום | ואת
ואתון דאתדבקתון בדחלתא
דיי אלהכון קימין כו
כולכון יומא דין | ראה
למדתי אתכם חקים
ומשפטים כאשר צוני
יהוה אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר
אתם באים שמה לרש
לרשתה | חזו דאליפית

גבורתך ג׳ בליש׳ וסימ׳ אשר יעשה כמעשיך · איה קנאתך וגבורתיך · דור לדור ישבח מעשיך ·· ושא ג׳ וסימ׳ ושא את מספר
שמותם · ושא עיניך ימה וצפנה · ושא לכל חטאתי ·· וצפנה ה׳ וסימ׳ והיה זרעך כעפר הארץ · עלה ראש הפסגה · וצפנה פנה
אל הגלגל · נגבה לאפרים וצפנה למנשה · ראיתי את האיל מנגח ·· תחיו ג׳ וסימ׳ ועתה ישראל · ובית לא תבנו · דרשו טוב ואל רע ··

ישמעון ה̇ וסימ̇ והיה אם לא יאמינו · אחל תת פחדך ויראתך · ושמרתם ועשיתם כי הוא · ועבדתם שם אלהים מעשה · כי ישמע
את שמעך · דמלכים ·· ג̇ ·· באמר ג̇ וסימ̇ באמר יי אלי הקהל לי · באמר יי להם עם יי אלה · באמר להם כל היום · אנ̇ך ·

יתכון קיימין ודינין ז
כמא דפקדני יי אלהי
למעבד כן בגו ארעא
די אתון עלין להמן לו
למירתה ׀ ושמרתם
ועשיתם כי היא חכמת
חכמיתכם ובינתכם לעי
לעיני העמים אשר
ישמעון את כל החקים
האלה ואמרו רק עם
חכם ונבון הגוי הגדול
הזה ׀ ותטרון ותעבדון
ארי היא חוכמתכון וי
וסוכלתנותכון לעיני
עממיא די ישמעון ית
כל קימיא האלין ויי
ויימרון לחוד עם חכים
וסוכלתן עמא רבא הד
הדין ׀ כי מי גוי גדול
אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו כו
בכל קראנו אליו ׀ ארי
מן רב עם די ליה אלה
אלהא קריב ליה לקבל
להקבלא צלותיה בעידן
עקתיה כיי בכל עידן
דאנחנא מצלן קדמוהי ׀
ומי גוי גדול אשר לו
חקים ומשפטים צדי
צדיקם ככל התורה
הזאת אשר אנכי נתן ו
לפניכם היום ׀ ומן עם
רב די ליה קיימין ודי
ודינין קשיטין ככל
אוריתא הדא די אנא

יהיב קדמיכון יומא ד
דין ׀ רק השמר לך וש לדי
ושמר נפשך מאד פן
תשכח הדברים אשר
ראו עיניך ופן יסורו
מלבבך כל ימי חייך וי
והודעתם לבניך ולבני
בניך ׀ לחוד איסתמר
לך וטר נפשך לחדא
דילמא תיתנשי ית
פיתגמיא דחזאה עינך
ודילמא יעידון מליו
מליבך כל יומי חייך
ותהודעינון לבנך ולי
ולבני בנך יום אשר
עמדת לפני יהוה או
אלהיך בחרב באמר
יהוה אלי הקהל לי יי
את העם ואשמעם
את דברי אשר ילמדון
ליראה אתי כל הימים
אשר הם חיים על הי
האדמה ואת בניהם י
ילמדון ׀ יומא דיקמת
קמתא קדם יי אלהך בח
בחורב כד אמר יי לי
כנוש קדמי ית עמא
ואשמעינון ית פיתגמי
דילפון למדחל קדמי
כל יומיא דאינון קיימי
קיימין על ארעא וית
בניהון ילפון ׀ ותקרבון
ותעמדון תחת ההר
וההר בער באש עד
לב השמים חשך ענן

וערפל ׀ וקריבתון וקי
וקמיתון בשיפולי טוו
טורא וטורא בעיר
באישתא עד צית ש
שמיא חשוכא עננא
ואמיטתא ׀ וידבר
יהוה אליכם מתוך ה
האש קול דברים א
אתם שמעים ותמונה
אינכם ראים זולתי
קול ׀ ומליל יי עמכון
מגו אשתא קל פית
פיתגמין אתון שמעי
ודמות ליתיכון חזן ז
אילהין קלא ׀ ויגד
לכם את בריתו אשר
צוה אתכם לעשות
עשרת הדברים ויכ
ויכתבם על שני לחת
אבנים ׀ וחוי לכון ית
קימיה דפקיד יתכון
למעבד עשרא פית
פיתגמין וכתבינון על
תרין לוחי אבניא ׀ וי
ואתי צוה יהוה בעת
ההוא ללמד אתכם ח
חקים ומשפטים לי
לעשתכם אתם בארץ
אשר אתם עברים שי
שמה לרשתה ׀ ויתי
פקיד יי בעידנא ההוא
למילף יתכון קימין
ודינין למעבדכון יתה
יתהון בארעא דאתון
עברין להמן למירתה ׀

הקהל ג̇ וסימ̇ ואת כל העדה הקהילו · הקהל לי את העם ואשמעם · הקהל את העם האנשים והנשים · וחד · והקהל את העדה ··
וההר ג̇ וסימ̇ ואפו ויארד מן ההר · ותקרבון ותעמדון תחת ההר · ויהי כשמעכם את הקול ·· ג̇ ·· כל ספר ותקרבון ותעמדון וכל קר חלות
ותקרבו ותעמדו ·· ג̇ ·· יסורו ב̇ מלא וסימ̇ ופן יסורו מלבבך · על דגן ותירוש יתגודדו ·· ג̇ ·· הם חיים ג̇ כל הימים · למען יראון · דמלכים · וחברו דה̇ ·
אנ̇ך ·

ונשמרתם ה̇ וסימ̇ ואת העם צו לאמר ׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם ׃ ונשמרתם מאד לנפשתיכם דיהושע ׃ ונשמרתם ברוחכם ובאשת
נעוריך אל יבגוד ׃ ונשמרתם באחיכם אל תבגדו ׃׃ ועבדתם ד̇ וסימ̇ ופן תשא ׃ והיה אם שכח תשכח ׃ אם יפגד לבבך ׃ וידברו אליו ׃
דמלכים ׃

ונשמרתם מאד לנפש
לנפשתיכם כי לא ראית
ראיתם כל תמונה ביום
דבר יהוה אליכם בחרב
מתוך האש ׃ ותיסתמרון
לחדא לנפשתכון ארי
חזיתון כל דמות ביומא
דמליל יי עמכון בחורב
מגו אשתא ׃ פן תשחת
תשחיתון ועשיתם לכ
לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או נקי
נקבה ׃ דילמא תחבלון
ותעבדון לכון צילמא
דמות כל צורא דמות
דכר או נוקבא ׃ תבנית
כל בהמה אשר בארץ
תבנית כל צפור כנף יז
אשר תעוף בשמים ׃
דמות כל בעירא די
בארעא דמות כל ציפר
גדפא דפרח באויר רי
רקיע שמיא ׃ תבנית
כל רמש באדמה תבני
תבנית כל דגה אשר
במים מתחת לארץ ׃
דמות כל רחשא די ז
בארעא דמות כל נוני
די במיא מלרע לארעא
ופן תשא עיניך השמ
השמימה וראית את
השמש ואת הירח וה
ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתח
והשתחוית להם ועבד

ועבדתם אשר חלק
יהוה אלהיך אתם לכל
העמים תחת כל השמ
השמים ׃ ודילמא תז
תזקוף לשמיא ותחזי
ית שמשא וית סיהרא
וית כוכביא וית כל חיל
שמיא ותטעי ותסגוד
להון ותפלחון די זמין
יי אלהך יתהון לכל
עממיא דתחות כל
שמיא ׃ ואתכם לקח
יהוה ויוצא אתכם מ
מכור הברזל ממצרים
להיות לו לעם נחלה
כיום הזה ׃ ויתכון קרי
קריב יי לדחלתיה
ואפיק יתכון מכורא
דפרזלא ממצרים לם
למהוי ליה אחסנא
כיומא הדין ׃ ויהוה הת
התאנף בי על דבריכם
וישבע לבלתי עברי
את הירדן ולבלתי בא
אל הארץ הטובה אש
אשר יהוה אלהיך נת
נתן לך נחלה ׃ ומן קד
קדם יי הוה רגז עלי ע
על פתגמיכון וקיים ד
בדיל דלא למעבר
ית ירדנא ובדיל דלא
למיעל לארעא טבתא
די יי אלהך יהיב לך אח
אחסנא ׃ כי אנכי מת
בארץ הזאת אינני ע

עבר את הירדן ולבלתי
ואתם עברים וירשתם
את הארץ הטובה הזאת ׃
ארי אנא מאית בארעא
הדא לית אנא עבר
ית ירדנא ואתון עברין
ותירתון ית ארעא טב
טבתא הדא ׃ השמרו
לכם פן תשכחו את ברי
ברית יהוה אלהיכם
אשר כרת עמכם ועש
ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך
יהוה אלהיך ׃ איסתמ
איסתמרו לכון דלמא
תתנשון ית קימא
דיי אלהכון דגזר עמ
עמכון ותעבדון לכון
צלם דמות כולא די
פקדך יי אלהך ׃ כי יהוה
אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא ׃ ארי יי אלהך
מימריה אישא אכלה
הוא אל קנא ׃ ישראל
כי תוליד
בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועש
ועשיתם פסל תמונת
כל ועשיתם הרע בעי
בעיני יהוה אלהיך
להכעיסו ׃ ארי תוליד
בנין ובני בנין ותתעתי
ותיתעתקון בארעא
ותחבלון ותעבדון צלם
דמות כולא ותעבדון

צפור הצפור ט̇ מלא בתור̇ וסימ̇ וצוה הכהן ושחט ׃ וחטא את הבית ׃ תבנית כל צפור כנף ׃ כל צפור בנת ׃ כל צפור טהרה תאכלו ׃ כל צפור כל כנף ׃ כי יקרא
קן צפור לפניך ׃ וירא בלק בן צפור ׃ ובלק בן צפור מלך ׃ ויבא אל בלעם ׃׃ ויוציא ד̇ וחס̇ ל̇ וסימ̇ ואתכם לקח יי ׃ ויוציא את בן המלך ׃
דמלכים ׃ ויוציא נזלים מסלע ׃ ויוציא עמו בששון ׃ בסימ̇ נסב ברא דמלכא אבנא בחדוה ׃׃ ונושנתם ל̇ דכות̇ והשחתם ל̇ דכו̇ ׃

ומצאת ג׳ וסימ׳ ובקשתם משם את יי אלהיך · ומצאת שם אנשים עם קבורת רחל · ומצאת את לבבו · אנך ״י״ ובקשתם ג׳ וסימ׳
ויקרב אתך את כל אחיך · ובקשתם משם את יי אלהיך · ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשוני · וחד בקשתם · את הנחל לא החזקתם ״ ס

דביש קדם יי אלהך לא
לארגזא קדמוהי: העד
העדתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי
אבד תאבדון מהר מע
מעל הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן י
ימים עליה כי השמד
תשמדון: אסהידית בכ
בכון יומא דין ית שמיא
וית ארעא ארי מיבד
תיבדון בפריע מעל א
ארעא דאתון עברין ית
ירדנא לתמן למירתה
לא תורכון יומין עלה
ארי ישתיצאה ישתיצון
והפיץ יהוה אתכם בעמ
בעמים ונשארתם מתי
מספר בגוים אשר
ינהג יהוה אתכם שמה
ויבדר יי יתכון בני עמ
עממיא ותשתארון
עם דמנין בעממיא
דידבר יי יתכון לתמן
ועבדתם שם אלהים
מעשה ידי אדם עץ
ואבן אשר לא יראון
ולא ישמעון ולא יא
יאכלון ולא יריחן: ות
ותפלחון תמן לעממיא
פלחי טעותא עובד
ידי אנשא אעא ואב
ואבנא די לא חזן ולא
שמעין ולא אכלין ו

ולא מריחין: ובקשתם
משם את יהוה אלהיך
ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל נפשך
ותתבע מתמן ית יי
אלהך ותשכח ארי ת
תתבע קדמוהי בכל לב
לבך ובכל נפשך: בצר
לך ומצאוך כל הדב
הדברים האלה באח
באחרית הימים ושבת
עד יהוה אלהיך ושמ
ושמעת בקלו: כד
דיעוק לך וישכחונך
כל פתגמיא האילין
בסוף יומיא ותתוב עד
דחלתא דיי אלהך ותק
ותקביל במימריה: כי
אל רחום יהוה לא ירו
ירפך ולא ישחיתך ול
ולא ישכח את ברית
אבתיך אשר נשבע ל
להם: ארי אלהא רחמנא
יי אלהך לא ישבקינך
ולא ירחקינך ולא יתנ
יתנשי ית קימא דא
דאבהתך די קיים להון
כי שאל נא לימים רא
ראשנים אשר היו ל
לפניך למן היום אשר
ברא אלהים אדם על
הארץ ולמקצה הש
השמים ועד קצה הש
השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע

כמהו: ארי שאל כען
ליומיא קדמאי די
הוו קדמך למן יומא
די ברא יי אדם על
ארעא ולסייפי ארעא
שמיא ועד סייפי ש
שמיא ההוה כפתגמא
רבא הדין או האשת
האשתמע כוותיה:
השמע עם קול אלה
אלהים מדבר מתוך
האש כאשר שמעת
אתה ויחי: השמע ש
עמא קל מימרא דיי
ממלל מגו אשתא
כמא דשמעת את ויתקיים
ויתקיים: או הנסה י
אלהים לבא לקחת לו
גוי מקרב גוי במסות
באתת ובמופתים ובמ
ובמלחמה וביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמרא
ובמוראים גדלים ככל
אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים
לעיניך: או ניסין דעבד
יי לאתגלאה למפרק
ליה עם מגו עם בניסין
באתין ובמופתין ובק
ובקרבא ובידא תקיפא
ובדרעא מרמם ובחז
ובחזוונין רברבין ככל
דעבד לכון יי אלהכון
במצרים לעינך: אתה
הראת לדעת כי יהוה

תאריכן ב׳ כת׳ כן וסימ׳ העידתי בכם היום את השמים · הגדתי לכם היום את השמים ״י״ כי ג׳ בטע׳ בספ׳ וסימ׳ כי שאל נא
לימים ראשנים · כי יפלא ממך דבר למשפט · כי תשמר את כל המצוה ״י״ ובמלחמה ג׳ וסימ׳ או הנסה אלהים · ואת בית יהודה ארחם ·
ברעב פדך ממות · וחד במלחמה · ועמד על הגו מעבר בוהס ״י״ ובמופתים ב׳ בלא׳ בליש׳ וסימ׳ או הנסה · לכל האתת והמופתים ״י״ ס

ועל הארץ מתחת ג̇ וסימ׳ וידעת היום והשבת · ובשמע וימס לבבנו · אין כברוך אלהים המלכים ··· מן הערים ג̇ וסימ׳ לנס שמה · דאז יבדיל · ויאספו בני בנימן · מן הערים אשר לבד ··· ברחה ג̇ וסימ׳ אז יבדיל משה · ואלה מלכי הארץ · הנה חג ליי׳

הוא האלהים אין עוד
מלבדו׃ אתחזיתא לך
למידע ארי יי הוא יי
אלהים לית עוד בר מ
מיניה׃ מן השמים הש
השמיעך את קלו ליה
ליסרך ועל הארץ הר
הראך את אשו הגד
הגדלה ודבריו שמעת
מתוך האש׃ מן שמיא
אשמעך ית קל מימ
מימריה לאלפותך ו
ועל ארעא אחזיך ית
אישתא רבא ופיתגמי
ופיתגמוהי שמעת מ
מגו אשתא׃ ותחת כי
אהב את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויוצאך
בפניו בכחו הגדל מ
ממצרים׃ וחלף ארי יי
רחים ית אבהתך ואת
ואיתרעי בבניהון בתר
בתריהון ואפקך במי
במימריה בחיליה רב
רבא ממצרים׃ להור
להוריש גוים גדלים
ועצמים ממך מפניך
להביאך לתת לך את
ארצם נחלה כיום הזה׃
לתרכא עממין רברבין
ותקיפין מינך מן קד
קדמך לאעלותך למי
למיתן לך ית ארעא
אחסנא כיומא הדין׃
וידעת היום והשבת

אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בשמים ממ
ממעל ועל הארץ מ
מתחת אין עוד׃ ותידע
ותידע יומא דין ותתיב
ללבך ארי יי הוא א
אלהים דשכינתיה בש
בשמיא מלעילא ו
ושליט על ארעא מ
מלרע לית עוד׃ ושמ
ושמרת את חקיו ואת
מצותיו אשר אנכי מ
מצוך היום אשר ייט
ייטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר יהוה
יהוה אלהיך נתן לך
כל הימים׃ ותיטר ית
קימוהי וית פיקודוהי
די אנא מפקיד דאנא
לך יומא דין דייטב
לך ולבנך בתרך בדיל
דתוריך יומין על ארעא
דיי אלהך יהיב לך כל
יומיא׃ רביעי
אז יבדיל משה שלש
ערים בעבר הירדן מ
מזרחה שמש׃ בכן
אפריש משה תלת קרו
קרוין בעברא דירדנא
מדנח שימשא׃ לנס
שמה רוצח אשר ירצ
ירצח את רעהו בבלי
דעת והוא לא שנא
לו מתמל שלשם׃ ונס

למיעירוק לתמן קט
קטולא די יקטול ית
חבריה בלא מדעיה
והוא לא סני ליה מ
מיתמלי ומדקמוהי
ויעירוק לחדא מן קר
קרויא האילין ויתקיים
את בצר במדבר בארץ
המישור לראובני ואת
ראמת בגלעד לגדי
ואת גולן בבשן למנשי׃
ית בצר במדברא בארע
מישרא לשבטא דר
דראובן וית רמות בגלעד
לשבטא דגד וית גולן
במתנן לשבטא דמנ
דמנשה׃ וזאת התורה
אשר שם משה לפני
בני ישראל׃ ודא אור
אוריתא די סדר משה
קדם בני ישראל׃ אלה
העדת והחקים והמש
והמשפטים אשר דבר
משה אל בני ישראל
בצאתם ממצרים׃ איל
אילין סהדותא וקיי
וקיימיא ודיניא די מ
מליל משה עם בני
ישראל במפקהון מ
ממצרים׃ בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור
בארץ סיחן מלך הא
האמרי אשר יושב ב
בחשבון אשר הכה מ
משה ובני ישראל

רוצח ד̇ מלא̇ וסימ׳ לנס שמה רוצח · דאז יבדיל · לנס שמה · דתנו לכם · אז ישוב הרוצח · לאור יקום רוצח ··· ואת ראמת ג̇ וסימ׳ אשר בצר במדבר · ומעבר לירדן יריחו · ואת ראמת ואת מגרשיה ··· ראמת ג̇ כת̇ בן וסימ׳ את בצר במדבר · ראודי · וזכרו היהושע · אדם סחרתך · אשו ב̇ וסימ׳ ועל הארץ הראך את אשו · ולא יגה שביב אשו ··· ותחת ב̇ ריש פס̇ וסימ׳ ותחת כי אהב את אבתיך · ותחת הדקיע

ועדים ד וסימ׳ ושתי את גבולך׳ והערבה והירדן וגבול׳ וכל הערבה עבר הירדן׳ והערבה ועדים כנרת׳׳ באזניכם ד וסימנה ויקרא משה אל כל ישראל׳ ויאמרו הכהנים והנביאים׳ שמעו שמוע מלתי ואחותי׳ אד ידוע׳׳ וראתם ג וסימ׳ חרבא דמשה נורא׳׳

בצאתם ממצרים׃ בעיברא דירדנא בחילתא לקביל בית פעור בארעא דסיחון מלכא דאמוראה די יתיב בחשבון די מחא משה ובני ישראל במפקהון ממצרים׃ ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש׃ ויריתו ית ארעיה וית ארעא עוג מלכא דמתנן תרין מלכי אמוראה די בעיברא דירדנא מדנח שימשא׃ מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון׃ מערער די על כיף נחלא דארנון עד טורא דשיאון הוא חרמון׃ וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה׃ וכל מישרא עיברא דירדנא מדינחא עד ימא דמישרא תחות משפך מרמתא׃ ויקרא משה אל כל ישראל

ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם׃ וקרא משה לכל ישראל ואמר להון שמע ישראל ית קימיא וית דיניא די אנא ממליל קדמיכון יומא דין ותילפון יתהון ותטרון למעבדהון׃ יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב׃ יי אלהנא גזר עמנא קים בחורב׃ לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים׃ לא עם אבהתנא גזר יי ית קימא הדין ארי עמנא אנחנא אילין הכא יומא דין כולנא קימין׃ פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש׃ ממלל עם ממלל מליל יי עמכון בטורא מגו אשתא׃ אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם

בהר לאמר׃ אנא קאים הויתי בין מימרא דיי וביניכון בעדנא ההוא לחואה לכון ית פיתגמא דיי ארי דחילתון מן קדם אשתא ולא סליקתון בטורא למימר׃ אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ אנא יי אלהך די אפקתך מארעא דמצרים מבית עבדותא׃ לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃ לא יהוי לך אלהא אוחרן בר מיני׃ לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ לא תעביד לך צלם כל דמות דבשמיא מלעילא ודי בארעא מלרע ודי במיא מלרע לארעא׃ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי׃ לא תסגוד להון ולא תפלחינון

אנכי יי׳ יב וסימ׳ כי שם פה לאדם׳ אשר הוצאתיך מארץ מצרים׳ דואלה שביעית׳ וחברן דמיש תור׳ לא תשתחוה׳ ואין מבלעדיך׳ אנכי יי׳ דשמואל׳ אנכי יי עשה כל׳ דועצהם׳ ארשיכך באהלים בימי מועד׳ אנכי יי אלהיך המעלך מארץ׳׳ אל כל ישראל ה וסימ׳ אלה הדברים׳ דריש ספר׳ ויקרא משה אל כל ישראל׳ ויאמר אלהם אתם ראיתם׳ וילך משה וידבר את כל הדברים׳ וידבר משה והכהנים׳׳

ועשה חסד ד̇ וסימ̇ ועשה חסד לאלפים לאהבי · וחברין · ועשה חסד למשיחו לדוד · וחברו ׳׳׳ שמור ה̇ ג̇ מל̇ וב̇ חס̇ וסימ̇
שמור את יום השבת לקדשו · שמור תשמרון · שמור את חדש האביב · כי אם שמר תשמרון · ויצו משה את העם · ב̇ בתר חס̇ ׳׳ ׳׳׳

ארי אנא יי̇ אלהך א̇ ק̇
קנא מסער חובי אבהן
על בנין מרדין על דר
תליתאי ועל דר רביעאי
לשנאי כד משלמין ב̇
בניא למחטי בתר אב̇
אבהתהון ׃ ועשה חסד
לאלפים לאהבי ולש̇
ולשמרי מצותו ׃ ועב̇
ועביד טיבו לאלפי ד̇
דרין לרחמי ולנטרי
פיקודי ׃
לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא
ינקה יהוה את אשר
ישא את שמו לשוא ׃
לא תימי בשמא דיי̇
אהך למגנא ארי לא
יזכי יי̇ ית דיימי בש̇
בשמיה לשיקרא ׃
שמור
את יום השבת לקדשו
כאשר צוך יהוה אלהיך ׃
טר ית יומא דשבתא
לקדשותיה כמא דפ̇
דפקדך יי̇ אהך ׃ ששת
ימים תעבד ועשית כל
מלאכתך ׃ ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך ל̇
לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך ושורך וחמרך
וכל בהמתך וגרך אשר
בשעריך למען ינוח
עבדך ואמתך כמוך ׃

שיתא יומין תיפלח
ותעביד כל עיבידתך ׃
ויומא שביעאה שבתא
קדם יי̇ אהך לא תעבד
כל עיבידתא את וברך
וברתך ועבדך ואמתך
ותורך וחמרך וכל בע̇
בעירך וגיורך די בקרוך
בדיל דינוח עבדך וא̇
ואמתך כוותך ׃ וזכרת
כי עבד היית בארץ מ̇
מצרים ויצאך יהוה
אלהיך משם ביד חז̇
חזקה ובזרע נטויה
על כן צוך יהוה אלהיך
לעשות את יום השבת ׃
ותדכר ארי עבדא הו̇
הויתא בארעא דמצר̇
ואפקך יי̇ אהך מתמן
ביד תקיפא ובדרעא
מרמא על כין פקדך
יי̇ אהך למעבד ית יו̇
יומא דשבתא ׃
כבד את
אביך ואת אמך למען
כאשר צוך יהוה אל̇
אלהיך למען יאריכן
ימיך ולמען ייטב לך
על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך ׃
יקר ית אבוך וית אמך
כמא דפקדך יי̇ אהך כ̇
בדיל דיורכון יומך וב̇
ובדיל דייטב לך על
ארעא דיי̇ אהך יהיב

לך ׃ לא
תרצח ׃ לא תקטול נ̇
נפש ׃
ולא תנאף ׃ לא תגור ׃
ולא
תגנב ׃ לא תגנוב ׃
ולא
תענה ברעך עד שוא ׃
לא תסהיד בחברך סה̇
סהדותא דשיקרא ׃
ולא
תחמד אשת רעך ולא
תתאוה בית רעך שדהו
ועבדו ואמתו שורו
וחמרו וכל אשר לרעך ׃
ולא תחמיד איתת
חברך ולא תירוג בית
חברך חקליה ועבדיה
ואמתיה תוריה וחמריה
וכל די לחברך ׃ חמישי
את הדברים
האלה דבר יהוה אל
כל קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל
קול גדול ולא יסף ויכ̇
ויכתבם על שני לחת
אבנים ׃ ית פיתגמיא
האילין מליל יי̇ עים
כל קהלכון בטורא מ̇
מגו אשתא עננא וא̇
ואמיטתא קל רב ולא
פסק וכתבינון על תרין
לוחי אבניא ויהבינון
לי ׃ ויהי כשמעכם את
הקול מתוך החשך

ט̇ פס̇ לא ולא ולא ולא וסימ̇ ועבדתם שם אלהים מעשה · לבלתי בא בגוים האלה · ויברית יי̇ אתם ברית וייצום · לכן כה אמר יי̇ אל מלך
אשור · וחברו · אין עית ואין כושל בו · ומיתו גדלים וקטנים · החמס קם למטה רשע · לא תרצח דמשה תור ׳׳ ׳ ולא יסף ו̇ וסימ̇ ויכר
יהודה ויאמר צדקה · את הדברים האלה דבר יי̇ · ויגד לשאול כי ברח · שמואל לראות את שאול · להראה אל מצוה · עד מלך מצרים ׳׳

כבדו ג׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ הן הראנו יי׳ אלהינו את ׃ ותחת כבדו יקד ׃ והארץ האירה מכבדו ׃ ומתנו ה׳ וסימ׳ אם יספים אנחנו ׃ ואכלנהו ומתנו ׃ אם אמרנו נבא ׃ ג׳ בו ׃ כמנו ד׳ ג׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ אם תהיו כמנו ׃ כי מי כל בשר ׃ כי עתה כמנו ׃ גם אתה ׃ כתל׳ מל׳

וההר בער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם
וזקניכם ׃ והוה כשמע
כשמעכון ית קלא
מגו חשוכא וטורא בע
בעיר באישתא וקריב
וקריבתון לותי כל רי
רישי שבטיכון וסבי
וסביכון ׃ ותאמרו הן
הראנו יהוה אלהינו
את כבדו ואת גדלו ׃
ואת קלו שמענו מת
מתוך האש היום הזה
ראינו כי ידבר אלהים
את האדם וחי ׃ ואמ
ואמרתון הא חזינא
יי אלהנא ית יקריה וי
וית רבותיה וית קל
מימריה שמענא מ
מגו אישתא יומא דין
חזינא ארי ממליל יי
עם אינשא ומתקיים ׃
ועתה למה נמות כי ת
תאכלנו האש הגדלה
הזאת אם יספים אנח
אנחנו לשמע את
קול יהוה אלהינו עוד
ומתנו ׃ וכען למה נמ
נמות ארי תיכלננא
אישתא רבתא הדא
אם מוספין אנחנא
למשמע ית קל יי
אלהנא עוד ומייתין
אנחנא ׃ כי מי כל
בשר אשר שמע קול

אלהים חיים מדבר
מתוך האש כמנו ויחי ׃
ארי מאן כל בסרא
דישמע קל אלהים
מימרא דיי קימא מ
ממליל מגו אישתא
כותנא ואיתקיים ׃ ק
קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה
אלהינו ואת תדבר
אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו ׃
אליך ושמענו ועשי
ועשינו ׃ קרב את ושמ
ושמע ית כל דיימר
יי אלהנא ואת תמליל
עמנא ית כל די ימליל
יי אלהנא עימך ונקבל
ונעביד ׃ וישמע יהוה
את קול דבריכם בדבר
בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי א
את דברי העם הזה א
אשר דברו אליך הטי
היטיבו כל אשר דברו ׃
ושמיע קדם יי ית קל
פיתגמיכון כד מלילתון
עימי ואמר יי לי ש
שמיע קדמי ית קל
פיתגמי עמא הדין ד
די מלילו עימך אתק
אתקינו כל די מלילו ׃
מי יתן והיה לבבם זה
להם ליראה אתי ולש
ולשמר את כל מצותי

כל הימים למען ייטב
להם ולבניהם לעלם ׃
לוי ויהי ליבא הדין לי
להון למדחל קדמי ו
ולמיטר ית כל פיקודיי
כל יומיא בדיל דייטב
להון ולבניהון לעלם ׃
לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם ׃ איזל
אימר להון תובו לכון
למשכניכון ׃ ואתה פה
עמד עמדי ואדברה
אליך את כל המצוה
והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו ב
בארץ אשר אנכי נתן
להם לרשתה ׃ ואת
הכא קום קדמי ואימלל
עמך ית כל תפקידתא
וקימיא ודיניא די
תלפינון ויעבדון בא
בארעא דאנא יהיב
להון למירתה ׃ ושמ
ושמרתם לעשות כא
כאשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם לא ת
תסרו ימין ושמאל ׃
ותיטרון למיעבד
כמא דפקיד יי אלהכון
יתכון לא תסטון לימ
לימינא ולסמאלא ׃
בכל הדרך אשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם
תלכו למען תחיון וט
וטוב לכם והארכתם

ושמע ה׳ קמצ׳ וסימ׳ קום בלק ושמע ׃ קרב אתה ושמע ׃ הטה אזנך ושמע ׃ דמלכים ׃ וחברו ׃ דישעיה ׃ הטה אלהי אזנך ׃ דדניאל ׃ שובו ג׳ מלא בתור׳ וסימ׳ ויקומו שובו אל האיש ׃ עברו ושובו משער לשער ׃ שובו לכם לאהליכם ׃ ושמאול ג׳ חס׳ וסימנהון ושמרתם לעשות דואתחנן ׃ על פי התורה אשר יורוך ׃ ויצא אל כבול דיהושע ׃ וכל ספר בראשית דכן חס׳ ושאר ושמאול כת׳

מזוזות ׳ ואלה שמות ומשלי מזוזות כת׳ ׳ שמע ישראל ׳ וישבב שמשון מזזות כת׳ ׳ למען ירבו ימיכם מזוזות כת׳ ׳ ובל מלבים מלא דמלא ׳ ׳ על לבבך ב׳ וסימ׳ והיו הדברים האלה ׳ ויגלו דברים ׳ ׳ חצובים ב׳ מלא ובתים מלאים ׳ וילבדו ערים ׳ ׳ :

ימים בארץ אשר תי׳
תירשון | בכל אורחא
די פקיד יי אלהכון ית׳
יתכון תהכון בדיל ד׳
דתיחון ויטב לכון ו׳
ותורכון יומין בארעא
דתירתון | וזאת המ׳
המצוה החקים והמ׳
והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהיכם
ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עב׳
עברים שמה לרשתה |
ודא תפקידתא קימיא
ודיניא דפקיד יי א׳
אלהכון לאלפא יתכון
למעבד בארעא די
אתון עברין לתמן ל׳
למירתה | למען תירא
את יהוה אלהיך לש׳
לשמר את כל חקתיו
ומצותיו אשר אנכי
מצוך אתה ובנך ובן
בנך כל ימי חייך ולמ׳
ולמען יארכן ימיך |
בדיל דתדחל קדם יי
אלהך למיטר ית כל ה׳
קימוהי ופיקודוהי
די אנא מפקד לך את
וברך ובר ברך כל יומי
חייך ובדיל דיורכון י׳
יומך | ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר
ייטב לך ואשר תרבון
מאד כאשר דבר יהוה

אלהי אבתיך לך א׳
ארץ זבת חלב ודבש |
ותקבל ישראל ותיטר
למעבד דייטב לך ודי
תסגון לחדא כמא די
דמליל יי אלהא דאבהתך
לך ארעא עבדא חלב
ודבש |
שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד
שמע ישראל יי אלהנא
יי חד | ואהבת את י׳
יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך
ותרחם ית יי אלהך בכל
לבך ובכל נפשך ובכל
נכסך | והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך
היום על לבבך |
ויהון פתגמיא האילין
די אנא מפקד לך יומא
דין על לבך | ושננתם
לבניך ודברת בם בשב׳
בשבתך בביתך ובלכתך
ובשכבך ובקומך | ות׳
ותתנינון לבנך ותמלל
בהון במיתבך בביתך
ובמהכך באורחא ובמ׳
ובמשכבך ובמקימך |
וקשרתם לאות על
ידך והיו לטטפת בין
עיניך | ותקטרינון לא׳
לאת על ידך ויהון לת׳
לתפילין בין עינך | וכ׳
וכתבתם על מזזות בי׳

ביתך ובשעריך | ותכ׳
ותכתבינון על מזוזין
ותקבעינון בסיפי ביתך
ובתרעך |

ששי

והיה כי יביאך
יהוה אלהיך אל הא׳
הארץ אשר נשבע ל׳
לאבתיך לאברהם ל׳
ליצחק וליעקב לתת
לך ערים גדלת וטבת
אשר לא בנית | ויהי
ארי יעלינך יי אלהך ל׳
לארעא די קיים לאב׳
לאבהתך לאברהם ל׳
ליצחק למיתן לך ק׳ (וליעקב)
קרוין רברבן וטבן די
לא בניתא | ובתים מ׳
מלאים כל טוב אשר
לא מלאת וברת חצבת
אשר לא חצבת כרמים
וזיתים אשר לא נטעת
ואכלת ושבעת | ובתין
מלן כל טוב די לא
מליתא וגובין פסילן
די לא פסלתא כרמין
וזיתין דלא נציבתא ותי׳
ותיכול ותסבע | השמ׳
השמר לך פן תשכח
את יהוה אלהיך אשר
אשר הוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים |
איסתמר לך דילמא
תתנשי ית דחלתא ד׳
דיי אלהך דאפקך מא׳
מארעא דמצרים

יד׳ פס׳ לך לך וסימ׳ חללה לך מעשות כדבר הזה ׳ עם אשר תמצא את אלהיך ׳ ויאמר עשו יש לי רב ׳ והיה כי יביאך כאשר נשבע לך ׳ ושמעת ישראל ושמרת לעשות ׳ לא תטע לך אשרה ׳ ובהכת עליהם את כל דברי התורה ׳ למען הקים אתך היום ׳ הלוך ודברת אל דוד ׳ לכן כה אעשה לך ׳ אם בצבים באו לך ׳ מה אתן לך ומה יוסיף ׳ כל הארץ ישתחוו לך ׳ ׳ יאריכון ג׳ קדמ׳ יארכון וכת׳ תנו׳ יאריכון כת׳ ותל׳ יארכן כת׳

ובשמו ד׳ וסימ׳ ובשמו תשבע׳ וחברו׳ ובשמו יתהללו׳ וגברתים ביי׳ ובשמו יתהלכו ״ פ׳ ׳׳ יחרה ג׳ וסימ׳ ויחל משה את פני׳
כי אל קנא יי׳ אלהיך בקרבך׳ ואם חרה יחרה ״ ׳׳ ואותנו ג׳ מל׳א וסימ׳ ואותנו הוציא׳ אולי יעשון יי׳ אותנו׳ כי כלם מיראים ״

מבית עבדותא׃ את
יהוה אלהיך תירא ו
ואתו תעבד ובשמו ת
תשבע׃ ית יי אלהך ת
תידחל וקדמוהי ת
תיפלח ובשמיה ת
תתקיים׃ לא תלכון
אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר
סביבותיכם׃ לא תהכון
בתר טעות עממיא
מטעות עממיא די
בסחרניכון׃ כי אל ק
קנא יהוה אלהיך ב
בקרבך פן יחרה אף
יהוה אלהיך בך והש
והשמידך מעל פני
האדמה׃ ארי אלקנא
יי אלהך שכינתיה בינך
דילמא יתקוף רוגזא
דיי אלהך בך וישיצנך
וישיצינך מעל אפי
ארעא׃
לא תנסו את
יהוה אלהיכם כאשר
נסיתם במסה׃ לא
תנסון ית יי אלהכון כ
כמא דנסיתון בניס
בניסיתא׃ שמור תש
תשמרון את מצות
יהוה אלהיכם ועדתיו
וחקיו אשר צוך׃ ו
מיטר תטרון ית פיק
פיקודיא דיי אלהכון
וסהדותיה וקימוהי

דיפקדך׃ ועשית הי
הישר והטוב בעיני
יהוה למען ייטב לך
ובאת וירשת את הא
הארץ הטבה אשר
נשבע יהוה לאבתיך׃
ותעביד דכשר ודתקין
קדם יי אלהך בדיל די
דייטב לך ותירות ית
ארעא טבתא דקיים
יי לאבהתך׃ להדף
את כל איביך מפניך
כאשר דבר יהוה׃ למי
למיתבר ית כל בעלי
דבבך מקדמך כמא
דמליל יי׃
כי ישאלך
בנך מחר לאמר מה העדות
והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אל
אלהינו אתכם׃ ארי
ישאלינך ברך מחר
למימר מה סהדותא
וקימיא ודיניא די
פקיד יי אלהנא יתכון׃
ואמרת לבנך עבדים
היינו לפרעה במצרים
ויוציאנו יהוה ממצ
ממצרים ביד חזקה׃
ותימר לברך עבדין
הוינא לפרעה במצרים
ואפקנא יי ממצרים
בידא תקיפא׃ ויתן י
יהוה אתת ומפתים
גדלים ורעים במצרים

בפרעה ובכל ביתו לע
לעינינו׃ ויהב יי אתין
ומופתין רברבין ובי
ובישין במצרים בפרע
ובכל אינש ביתיה לח
לעיננא׃ ואתנא הוציא
משם למען הביא את
אתנו לתת לנו את הא
הארץ אשר נשבע ל
לאבתינו׃ ויתנא אפיק
מתמן בדיל לאעלא
יתנא למיתן לנא ית
ארעא דקיים לאב
לאבהתנא׃ ויצונו את
יהוה לעשות את כל
החקים האלה ליראה
את יהוה אלהינו לטוב
לנו כל הימים לחיתנו
כהיום הזה׃ ופקדנא
יי למעבד ית כל קימיא
האלין למדחל קדם
יי אלהנא דייטב לנא
כל יומיא לקימותנא
כיומא הדין׃ וצדקה
תהיה לנו כי נשמר ל
לעשות את כל המצוה
הזאת לפני יהוה אל
אלהינו כאשר צונו׃
וזכותא תהי לנא ארי
ניטר למעבד ית כל
תפקידתא הדא קדם
שביעי יי אלהנא כמא דפקדנא׃
כי
יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר אתה

תשמרון ה׳ וסימ׳ שמר תשמרון את מצות׳ כל המצוה אשר אנכי מצוך׳ כי אם שמר תשמרון׳ אלה החקים והמשפטים אשר׳
ואת החקים ואת המשפטים ״ ׳׳ לא כל קרי׳ תשמרו כמ׳א תשמרון׳ ואת החקים ואת המשפטים׳ וכל משנ׳ תור׳ רבות במ׳ב תשמרון׳
השמר בנגע הצרעת׳ את כל הדבר אשר אנכי׳ סימ׳ טר מלהא ״ ׳׳ ובאת ג׳ מל׳ע ברביע׳ ועשית הישר׳ ובאת ומשחת׳ ובאת בית יאשה

מזבחתיהם ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ כי אם כה תעשו להם ואשר לא תמיתו ברית דשפטים בהיות חלליהם בסדר חל״ו ב̇ מלא מל̇
אשרה וסימ̇ ואשיריהם תגדעון ויעשו אשרה ותשתם אשירך תשרפון ג̇ וסימ̇ כי אם כה פסילי אלהיהן ונתצתם את

אתה בא שמה לרשתה
ונשל גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמ
והאמרי והכנעני והפ
והפרזי והחוי והיבוסי
שבעה גוים רבים וע
ועצומים ממך: ארי
יעלינך יי אלהך לארעא
דאת עליל לתמן ל
למירתה ויתריך עמ
עממין סגיאין מקד
מקדמך חיתאי ויבו
ויבוסאי וגירגשאי ו
ואימוראי וכנענאי ו
ופריזאי וחיואי ויבוסאי
שבעא עממין סגיאין
ותקיפין מינך: ונתנם
יהוה אלהיך לפניך
והכיתם החרם אתם
תחרים אתם לא תכרת
להם ברית ולא תחנם
וימסרינון יי אלהך כ
קדמך ותמחינון גמ
גמירא תגמר יתהון
לא תגזר להון קים ולא ת
תרחים עליהון ולא
תתחתן בם בתך לא
תתן לבנו ובתו לא ת
תקח לבנך ולא תת
תתחתן בהון ברתך לא
תתין לבריה וברתיה
לא תסב לברך: כי י
יסיר את בנך מאחרי
ועבדו אלהים אחרים
וחרה אף יהוה בכם ו

והשמידך מהר: ולא
ארי יטעון ית ברך מ
מבתר דחלתי ויפלח
ויפלחון לטעות עממ
עממיא ויתקוף רוגזא
דיי בכון וישיצינך
בפריע: כי אם כה תע
תעשו להם מזבחתיהם
תתצו ומצבתם תשברו
ואשיריהם תגדעון ו
ופסיליהם תשרפון ב
באש: ארי אם כדין ת
תעבדון להון איגוריהון
תתרעון וקמתהון ת
תתברון ואשיריהון ת
תקוצצון וצלמיהון
תוקדון בנורא: כי עם
קדוש אתה ליהוה א
אלהיך בך בחר יהוה
אלהיך להיות לו לעם
סגלה מכל העמים א
אשר על פני האדמה:
ארי עם קדיש את
קדם יי אלהך בך אית
איתרעי יי אלהך
למהוי ליה לעם ח
חביב מכל עממיא
די על אפי ארעא:
לא
מרבכם מכל העמים
חשק יהוה בכם ויבחר
בכם כי אתם המעט
מכל העמים: לא
מדסגיאין אתון מכל
עממיא צבי יי בכון

ואתרעי בכון ארי א
אתון זעירין מכל ע
עממיא: כי מאהבת
יהוה אתכם ומשמרו
את השבעה אשר
נשבע לאבתיכם הוצי
הוציא יהוה אתכם
ביד חזקה ויפדך מב
מבית עבדים מיד פ
פרעה מלך מצרים:
ארי מדרחים יי יתכון
ומדנטר ית קימא ד
דקיים לאבהתכון א
אפיק יי בידא תקיפא
ופרקך מבית עבדותא
מיד פרעה מלכא
דמצרים:
וידעת כי יה
יהוה אלהיך הוא הא
האלהים האל הנאמן
שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מ
מצותיו לאלף דור
ותידע ארי יי אלהך
הוא אלהים אלהא מהי
מהימנא נטר קימא
וחסדא לרחמוהי
ולנטרי פקודוהי ל
לאלף דרין: ומשלם
לשנאיו אל פניו לה
להאבידו לא יאחר
לשנאו אל פניו יש
ישלם לו: ומשלם
לשנאוהי טבון דאינון
עבדין קדמוהי בחייהון

מצותו ג̇ חס̇ ו̇ וסימ̇ שמר הברית והחסד לאהביו וזכרת את כל הדרך הסבת ושמע ישראל לאלף דור ג̇ וסימ̇ שמר
הברית והחסד דבר צוה לאלף דור וחברו ומשלם ג̇ וסימ̇ ומשלם לשנאיו ומשלם עון אבות על בנים ומשלם על יתר
אל פניו ו̇ וסימ̇ ומשלם לשנאיו ב̇ בו ויפל יהושע אל פניו ויצא אל פניו יהוא הן יקטלני לא איחל ויפל יואב אל פניו

לעשתם ד׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ וסימ׳ ויקרא משה אל כל ישראל · והיתה עמו וקרא בו · ושמרת את המצוה · ולזכרי פקודיו לעשותם ·
ב׳ קדמ׳ חס׳ ״ ״ וברך ג׳ וסימ׳ וברך את לחמך ואת מימיך · ואהבך וברכך והרבך וברך · וברך עלי את אלקנה ״ ״ ישימם ל׳ ״

לא עובדיהון לא מאחר
עובד טב לסנאוהי טו
טבוון דאינון עבדין
קדמוהי בחייהון מט
משלם להון ׃ ושמרת
את המצוה ואת החק
החקים ואת המשפטים
המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לע
לעשותם ׃ ותיטר ית
תפקידתא הדא וית קי
קימיא וית דיניא די
אנא מפקיד לך יומא
דין למעבדהון ׃

פ פ פ

והיה עקב תשמעון
את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם אתם
ושמר יהוה אלהיך לך
את הברית ואת החסד
אשר נשבע לאבתיך ׃
ויהי חלף דתקבלון ית
דיניא האלין ותטרון
ותעבדון יתהון ויטר
יי אלהך לך ית קימא
וית חסדא די קיים
לאבהתך ׃ ואהבך ו
וברכך והרבך וברך פרי
בטנך ופרי אדמתך דג
דגנך ותירשך ויצהרך
שגר אלפיך ועשתרת
צאנך על האדמה
אשר נשבע לאבתיך
לתת לך ׃ וירחמינך וי
ויברכינך ויסגינך וי

ויברך וולדא דמעך וי
ואבא דארעך עיבורך
וחמרך ומשחך בקרי
תורך ועדרי ענך ארי
על ארעא דקיים לא
לאבהתך למיתן לך ׃
ברוך תהיה מכל העמ
העמים לא יהיה בך
עקר ועקרה ובבהמתך
בריך תהי מכל עממיא
לא יהי בך עקר ועקר
ובבעירך ׃ והסיר יה
יהוה ממך כל חלי וכ
וכל מדוי מצרים הרע
הרעים אשר ידעת
לא ישימם בך ונתנם
בכל שנאיך ׃ ויעדי יי
יי מינך כל מרעין וכל
מכתשי מצרים בישיא
די ידעת לא ישוינון
בך ויתנינון בכל סנאך ׃
ואכלת את כל העמים
אשר יהוה אלהיך נ
נתן לך לא תחוס עי
עינך עליהם ולא תע
תעבד את אלהיהם כי
מוקש הוא לך ׃ ותגמר
ית כל עממיא די יי
אלהך יהיב לך לא תחו
תחוס עינך עליהון ׃
ולא תפלח ית טעוו
טעוותהון ארי לתקל
לתקלא יהון לך ׃
כי תאמר
בלבבך רבים הגוים ה

האלה ממני איכה
אוכל להורישם ׃ ארי
תימר בלבך סגיאין
עממיא האלין מינ
איכדין איכול לתרכ
לתרכותהון ׃ לא ת
תירא מהם זכר תז
תזכר את אשר עשה
יהוה אלהיך לפרעה
ולכל מצרים ׃ לא תד
תידחל מנהון אדכרא
תדכר ית די עבד יי
אלהך לפרעה ולכל
מצרים ׃ המסת הגד
הגדלת אשר ראו ע
עיניך והאתת והמפת
והמפתים והיד החז
החזקה והזרע הנט
הנטויה אשר הוצא
הוצאך יהוה אלהיך
כן יעשה יהוה אלהיך
לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם ׃ נ
ניסין רברבין די חזא
עינך ואתיא ומופ
ומופתיא וידא תק
תקיפא ובאדרעא מר
מרממא די אפקך
יי אלהך כן יעביד יי
אלהך לכל עממיא די
את דחיל מקדמיהון ׃
וגם את הצרעה ישלח
יהוה אלהיך בם עד
אבד הנשארים והנ
והנסתרים מפניך ׃

תשמעון ו׳ וסימ׳ והיה עקב תשמעון · כגוים אשר יי׳ מאביד מפניכם · והיה אם שמע תשמעון אלי · ורחקים יבאו ובנו בהיכל יי׳ ·
בעדנא די תשמעון קל קרנא · בען איתיכון עתידין ״ ״ זכר ב׳ חס׳ וסימ׳ לא תירא מהם זכר תזכר · הבן יקיר לי אפרים · וכל זכר חס׳
במ״א מל׳ זכור יי׳ לדוד את כל ענותו · וכל תזכר׳ חס׳ במ״ב מל׳ ברוגז רחם תזכור · זכור תזכור ותשוח עלי נפשי ״ ״ והיד ל׳ דמות׳ ״

הצרעה ג וסימן ושלחתי את הצרעה לפניך · וגם את הצרעה ישלח · ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש ·
תערוץ · כל לשון עריצה חסר · במג מלאים וסימן העלה נדה תערוץ כי אערוץ המון רבה · אולי תערוצי ·

ואף ית ערעיתא יגרי
יי אלהך בהון עד דיבדון
דאישתארו ודאיטמרו
מן קדמך : לא תערץ
מפניהם כי יי אלהיך
בקרבך אל גדול
ונורא : לא תתבר
מן קדמיהון ארי יי
אלהך שכינתיה בינך
אלהא רבא ודחילא :
ונשל יי אלהיך את
הגוים האל מפניך
מעט מעט לא תוכל
כלתם מהר פן תרבה
עליך חית השדה :
ויתריך יי אלהך ית
עממיא האילין מן
קדמך זעיר זעיר לא
תיכול לשיציותהון
בפריע דילמא תסגי
עלך חית ברא : ונתנם
יי אלהיך לפניך והמם
מהומה גדלה עד
השמדם : וימסרינון
יי אלהך קדמך ויש
וישגשינון שיגוש רב
עד דישתיצון : ונתן
מלכיהם בידך והאבדת
את שמם מתחת
השמים לא יתיצב איש
בפניך עד השמדך
אתם : וימסר מלכיהון
בידך ותובד ית שמהון
מתחות שמיא לא
יתעתד אנש קדמך
עד דתשיצי יתהון :

פסילי אלהיהם תשרפון
באש לא תחמד כסף
וזהב עליהם ולקחת לך פן
תוקש בו כי תועבת יהוה
אלהיך הוא : צלמי
טעותהון תוקדון בנורא
לא תחמיד כספא ודהבא
עליהון ותיסב לך דילמא
תתקל ביה ארי מרחק
קדם יהוה אלהך הוא :
ולא תביא תועבה אל
ביתך והיית חרם כמהו
שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם הוא :
ולא תעיל דמרחק לביתך
ותהי חרמא כותיה שקצא
תשקצינה ורחקא
תרחקינה ארי חרמא
הוא

ח כל המצוה אשר אנכי
מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם
ובאתם וירשתם את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתיכם :
כל תפקידתא
די אנא מפקיד לך יומא
דין תטרון למעבד בדיל
דתיחון ותיסגון ותיעלון
ותירתון ית ארעא די
קיים יהוה לאבהתכון :
וזכרת את כל הדרך
אשר הוליכך יהוה אלהיך
זה ארבעים שנה במדבר
למען ענתך לנסתך לדעת
את אשר בלבבך התשמר
מצותו אם לא : ותדכר

ית כל אורחא די
דברך יי אלהך דנן
ארבעין שנין במדברא
בדיל לעניותך
לנסיותך למידע ית די
בלבבך התטר פיקודוהי
אם לא : ויענך וירעבך
ויאכלך את המן אשר
לא ידעת ולא ידעון
אבתיך למען הודיעך
כי לא על הלחם לבדו
יחיה האדם כי על כל
מוצא פי יהוה יחיה האדם :
ועניך ואכפנך ואוכלך
ית מנא די לא ידעתא
ולא ידעו אבהתך בדיל
להודעותך ארי לא על
לחמא בלחודוהי
מתקיים אנשא ארי על
כל אפקות מימרא מן
קדם יי חיי אנשא :
שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקה
זה ארבעים שנה :
כסותך לא בליאת מינך
ומסנך לא יחיפו דנן
ארבעין שנין :
וידעת עם לבבך כי
כאשר ייסר איש
את בנו יי אלהיך
מיסרך : ותידע
עם לבך ארי כמא
די מליף גברא
לבריה יי אלהך מליף
לך : ושמרת
את מצות יי א

ונורא · ז וס במסרה רבה · ונשל ג וסימן במסר לעיל בסידרא אחריתי · השמדך ה חסר בליש השמדה וסימן במסרה
רבה · כל לשו פתח בר מן ה קמיצין וסימן למתעב גוי · ודבר תמי יתעבן · איש דמי ומרמה יתעב יי · ויתעב את נחלתו · כל
אכל תתעב נפשם · וא מתעב אנכי ·

מים ב זקפ׳ קמ׳צ׳ וסימן נחלי מים ׳׳ יבשו אפיקי מים ׳ וסימ׳ בלשון ארמי נחלין יבשין ׳ וכל אתנחתא וסף דכוו כמו״ג פתחין וסימ׳ ישם
מדבר לאגם מים ׳ ארץ לא שבעה מים ׳ באני באש וב מים וסימ׳ בלשון ארמי מדבא ונורא גיהנ׳ ׳ ארץ ׳ יג ריש פסוקי׳ וסימן
במסרה רבת׳ ׳׳ תחסר ג׳ ב׳ קמ ציץ וא׳ פתח וסימ׳ לא תחסר כל בה ׳ וצפחת השמן לא תחסר רמ[illegible]ים ׳ ובטן רשעים תחסר ׳ קדמא פתח
טבים הטבים ה חס׳ וסימ׳ לך נא אל הצאן ׳

אלהיך ללכת בדרכיו
ולִיראה אתו ׃ ותטר ב
ית פקודיא דיי
אלהך למהך באורחן
דתקנן קדמוהי ולמדחל
יתיה ׃ כי יי אלהיך
מביאך אל ארץ ט
טובה ארץ נחלי מים
עינת ותהמת יצאים
בבקעה ובהר ׃ ארי ב חד ספ ותד רפ
יי אלהך מעלך לארע
טבתא ארעא נגדא
נחלין דמיין מבועי
עינון ותהומין נפקין
בבקען ובטורין ׃ ארץ יג יפ ר חסר
חטה ושערה וגפן ות
ותאנה ורמון ארץ זית
שמן ודבש ׃ ארעא
חטין ושערין וגופנין
ותאנין ורמונין ארעא
דזיתהא עבדין משחא
והיא עבדא דבש ׃
ארץ אשר לא במסכנת
תאכל בה לחם לא תחסר ג ד קמ ציצין וא פתח
כל בה ארץ אשר אב
אבניה ברזל ומהרריה ל
תחצב נחשת ׃ ארעא
די לא במסכינו תיכול
בה לחמא כל מדעם בה
ארעא די אבנהא ברזלא
ומטורהא תפסול נחשא ׃
ואכלת ושבעת וברכת
את יי אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך ׃ ג חס
ותיכול ותשבע ותברך
ית יי אלהך על ארעא

טבתא דיהיב לך ׃
השמר לך פן תשכח
את יי אלהיך על הארץ (לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ל וחס ד)
הטבה אשר נתן לך ׃ מפק סימן
אסתמר לך דילמא ת
תתנשי ית דחלתא דיי
אלהך בדיל דלא ל
למיטר פקודוהי ודינוהי
וקימוהי די אנא מ
מפקיד לך יומא דין ׃
פן תאכל ושבעת
ובתים טבים תבנה ר ה חס בליש
וישבת ׃ דילמא ת
תיכול ותשבע ובתין ג
שפירין תבני ותתיב ׃
ובקרך וצאנך ירבין ל וחס
וכסף וזהב ירבה לך ו
וכל אשר לך ירבה ׃ ה
ותורך ועאנך יסגון לך
וכספא ודהבא יסגי לך
וכל די לך יסגי ׃
ורם לבבך ושכחת את ל בספר
יי אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית
עבדים ׃ וירום לבך ו
ותתנשי ית דחלתא
דיי אלהך די אפקך מ
מארעא דמצרים מבית
עבדותא ׃ המוליכך ל כל אורייתא חס בריא
במדבר הגדל והנורא
נחש שרף ועקרב ו ומלין בטעמ ב
וצמאון אשר אין מים
המוציא לך מים מצור
החלמיש ׃ דדברך ל
במדברא רבא ודחילא
אתר חיון קלן ועקרבין

ובית צחונא אתר ד
דלית מיא דאפיק
לך מיא מטינרא
תקיפא ׃ המאכלך
מן במדבר אשר
לא ידעון אבתיך
למען ענתך ולמען
נסתך להיטבך ב ב בענין ל ט חסר בליש
באחריתך ׃ דא
דאוכלך מנא ב
במדברא דלא ידעו
אבהתך בדיל לעניותך
ובדיל לנסיותך ל
לאוטבא לך בסופך ׃
ואמרת בלבבך כ
כחי ועצם ידי עשה
לי את החיל הזה ׃
ותימר בלבך חילי
ותקוף ידי
כנש לי ית
נכסיא
האילין ׃ ו
וזכרת את י
יהוה אלהיך כי
הוא הנתן
לך כח לעשות
חיל למען הקים

ובתים טבים תבנה וישבת ׳ אשר פגע בשני ׳ והאנשים טבים לנו ׳ אשר כספי וזהבי לקחתם ובמחמדי ׳ ובמסר גם בתולדת ׳׳ נחש שרף ו מלין
בטעם שני שבוות נפת ושחלת ׳ נחש שרף ׳ אריות בקר ׳ חימר חדתא ׳ ענן יומם ׳ תורין דכרין ׳׳ להטיבך ט חס בליש׳ הטבה וסימ׳
במסר רבת ׳׳ ועברתם ד קמ׳צין וסימ׳ נמסר לעיל בסדרא אחריתא ׳׳ העדתי ה וחסר וסימן העדתי בכם היום ׳ והיה אם שכח תשכח ׳
אל תבאו מצרים ׳ ידע תדעו כי העדתי בכם ׳ העד העדתי באבתיכם ׳ תשמעון ו וסי נמסר בריש האי סידרא ׳ לבא ט חס וסי נמסר בסדר ויחי

כגוים ג׳ וסימ׳ כגוים אשר מאביד׳ ויקטרו שם בכל הבמות׳ והעלה על רוחכם׳ ׳׳ אכלה ה׳ וסימ׳ כי יי׳ אלהיך אש אכלה הוא׳ וידעת
היום כי יי׳ אלהיך הוא העבר׳ ואמרת אכלה בשר׳ על כל שפים במדבר׳ בקול מרכבות׳ וחד ואכלה מיציד בני׳ ואכלה ל׳ דכו׳ יבנעם ל׳׳

חיל למען הקים את
בריתו אשר נשבע לא
לאבתיך כיום הזה ׃ ותה
ותדכר ית יי אלהך ארי
הוא דיהב לך עיצא
למקני נכסין בדיל די
לקימא ית קימיה
די קיים לאבהתך כיומ׳
הדין ׃
והיה אם שכח תשכח
את יהוה אלהיך והלכת
אחרי אלהים אחרים
ועבדתם והשתחוית
להם העדתי בכם היום
כי אבד תאבדון ׃ ויהי
אם אתנשאה תתנשי
ית דחלתא דיי אלהך
ותהך בתר טעות עממי׳
ותפלחינון ותסגיד
להון אסהדית בכון יה
יומא דין ארי מיבד
תיבדון ׃ כגוים אשר
יהוה מאביד מפניכם כן
תאבדון עקב לא תשמ׳
תשמעון בקול יהוה
אלהיכם ׃ כעממיא ד
די יי מוביד מקדמיכון
כן תיבדון חלף לא תק׳
תקבלון במימרא דיי
אלהכון ׃
ט שמע ישראל אתה
עבר היום את הירדן
לבא לרשת גוים גדלים
ועצמים ממך ערים
גדלת ובצרת בשמים ׃

שמע ישראל את עבר
יומא דין ית ירדנא ל׳
למיעל למירת עממיא
רברבין ותקיפין מינך ק׳
קרוין רברבן וכריכן עד
צית שמיא ׃ עם גדול
ורם בני ענקים אשר
אתה ידעת ואתה שמע
שמעת מי יתיצב לפני
בני ענק ׃ עם רב ותקיף
בני גיבריא די את ידע
ידעת ואת שמעת מן
יכול למיקם קדם בני
גיבריא ׃ וידעת היום
כי יהוה אלהיך הוא
העבר לפניך אש אכלה
הוא ישמידם והוא יכ׳
יכניעם לפניך והורשתם
והאבדתם מהר כאשר
דבר יהוה ׃ ותידע יומא
דין ארי יי אלהך הוא
עבר קדמך מימריה
אישא אכלה הוא ישצ׳
ישיצינון והוא יתריכ׳
יתריכינון ותברינון כ׳
בפריע כמא דמליל
יי לך ׃ אל תאמר בלבב׳
בלבבך בהדף יהוה א׳
אלהיך אתם מלפניך
לאמר בצדקתי הביאני
יהוה לרשת את הארץ
הזאת וברשעת הגוים
האלה יהוה מורישם
מפניך ׃ לא תימר בל׳
בליבך כד יתבר יי אלהך

יתהון מקדמך למימ׳
בזכותי אעלני יי למי׳
למירת ית ארעא הדא
ובחובי עממיא האלין
יי מתריך להון מקדמ׳
מקדמך ׃ לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה בא
לרשת את ארצם כי
ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם
מפניך ולמען הקים
את הדבר אשר נשבע
יהוה לאבתיך לאברה׳
לאברהם ליצחק ולי׳
וליעקב ׃ לא בזכותך
ובקשיטות ליבך את
עליל למירת ית ארעא
ארעהון ארי בחובי ע׳
עממיא האילין יי א׳
אלהך מתריך להון מ׳
מקדמך ובדיל לקימא
ית פתגמא דקיים יי
לאבהתך לאברהם
ליצחק וליעקב ׃ ותדע
כי לא בצדקתך יהוה
אלהיך נתן לך את
הארץ הטבה הזאת
לרשתה כי עם קשה
ערף אתה ׃ ותידע ארי
לא בזכותך יי אלהך הי׳
יהיב לך ית ארעא ט׳
טבתא הדא למירתה
ארי עם קשי קדל את ׃
זכר אל תשכח את
אשר הקצפת את יהוה

ביצורות ב׳ אלה ערים בצרת׳ שמע ישראל אתה עבר׳ בצרת כת׳ אנה אנחנו עלים׳ וילכדו ערים ביצורות וביצורות׳ כת׳ ביצורות ישבו׳ ביצורות
יאורים בקע׳ מלא דמילא׳ ושאר בצורות כת׳ ׳׳ ולמען ו׳ יחידו׳ וסימ׳ ואולם בעבור זאת העמדתיך׳ ולמען תספר באזני בנך׳ ולמען ׳
תאריכן ימיך׳ לא בצדקתך ובישר לבבך׳ ולמען תאריך ימים על׳ למעני ולמען דוד עבדי׳ ולמען שמך תנחיני ותנהלני ׳׳ והורשתם ל׳׳

לוחת ה׳ כת׳ בן וסי׳ בעלתי ההרה · ב׳ כו׳ ויתן יי׳ אלי את שני לחות · ואפן וארד מן ההר · קדל׳ · בעת ההיא אמר יי׳ אלי אתי
וב׳ כת׳ לחות · ויגד לכם את בריתו · ויהי מקץ ארבעים יום · תנינ׳ דפס׳ · וכל נביא וכת׳ לחות פת׳ במ״א חס׳ · על דלחת ידתיה

אלהיך במדבר למן היו
היום אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד
המקום הזה ממרים הי
הייתם עם יהוה ובחרב
לא תתנשי ית דארגזת
ארגזתא קדם יי אלהך
במדברא למן יומא די
נפקתא מארעא דמצר
עד מיתיכון עד אתרא
הדין מסרבין הויתון
קדם יי ובחרב הקצפתם
את יהוה ויתאנף יהוה
בכם להשמיד אתכם
ובחורב ארגזתון קדם
יי והוה רגז מן קדם יי
בכון לשיצאה יתכון
בעלתי ההרה לקחת
לוחת האבנים לוחת
הברית אשר כרת יהוה
עמכם ואשב בהר ארבעי
ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי במס
במיסקי לטורא למיסב
לוחי אבניא לוחי את
קימא דיגזר יי עמ
עמכון ויתיבית בטורא
ארבעין יממין וארבע
וארבעין לילון לחמא
לא אכלית ומיא לא
אשתיתי ויתן יהוה
אלי את שני לוחת הא
האבנים כתבים באצבע
אלהים ועליהם ככל

הדברים אשר דבר יהוה
עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל ויהב יי לי
ית תרין לוחי אבניא
כתיבין באצבעא דיי
ועליהון ככל פתגמיא
די מליל יי עמכון בט
בטורא מגו אישתא
ביומא דקהלא ויהי
מקץ ארבעים יום וא
וארבעים לילה נתן יה
יהוה אלי את שני לחת
האבנים לחת הברית
והוה מסוף ארבעין יו
יממין וארבעין לילון
יהב יי לי ית תרין לוחי
אבניא לוחי קימא
ויאמר יהוה אלי קום
רד מהר מזה כי שחת
עמך אשר הוצאת ממ
ממצרים סרו מהר מן
הדרך אשר צויתם עש
עשו להם מסכה ואמ
ואמר יי לי קום חות
בפריע מיכא ארי חביל
עמך די אפקתא ממצ
ממצרים סטו בפריע
מן אורחא די פקידת
פקידתינון עבדו להון
מתכא ויאמר יהוה
אלי לאמר ראיתי העם
הזה והנה עם קשה ער
ערף הוא ואמר יי לי
למימר גלי קדמי עמא
הדין והא עם קשי קד

קדל הוא הרף ממני
ואשמידם ואמחה
את שמם מתחת הש
השמים ואעשה אתך
לגוי עצום ורב ממנו
אנח בעותך מקדמי
ואשיצינון ואימחי
ית שומהון מתחות
שמיא ואעביד יתך
לעם תקיף וסגי מנהון
ואפן וארד מן ההר
וההר בער באש ושני
לוחת הברית על שתי
ידי ואתפניתי ונחתי
מן טורא וטורא בער
באשתא ותרין לוחי
קימא על תרתין
ידי וארא והנה
חטאתם ליהוה אלהי
אלהיכם עשיתם לכם
עגל מסכה סרתם מהר
הדרך אשר צוה יהוה
אתכם וחזית והא חבי
חבתון קדם יי אלהכון
עבדתון לכון עגל מתכא
סטיתון בפריע מן
אורחא דפקיד יי יתכון
ואתפש בשני הלחת
ואשלכם מעל שתי
מעל שתי ידי ואשברם
לעיניכם ואחדית
בתרין לוחיא ורמיתינון
מעל תרתין ידי ותברת
ותברתינון לעיניכון
ואתנפל לפני יהוה

לחת האבנים ד׳ וסי׳ בעלתי ההרה לקחת · ויתן יי׳ אלי · ויהי מקץ ארבעים יום · אין כארון דק״ · ד׳ בתור וסי׳ ויאמר
אל תשלח ידך אל הנער · ויאמר עפרון באזני עם · ויגש יהודה ויאמר יצדקה ממני · איננו גדול בבית הזה ממני · ב׳ בן · ויסרה ונפרדעים
לא אוכל אנכי לבדי · ועתה לכה נא ארה לי · כי האמר כלבבך רבים · הרף ממני ואשמידם · מסכה ב׳ יחיד · קום רד · ויעשו להם מסכה · וכל
עגל דבו׳

יגרתי ד׳ וסימ׳ כי יגרתי מפני האף והחמה · העבר חרפתי אשר יגרתי · ואשר יגרתי יבא לי · יגרתי כל עצבתי ··· האת ג̇ קמ׳ וס׳
כי יגרתי מפני האף · מה חרי האף הגדול הזה · גדול האף · דירמיה ··· אל תפן ג̇ וסימ׳ אל תפן אל מנחתם · אל תפן אל קשי · אל און ··

כראשנה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא
שתיתי על כל חטאתכם
אשר חטאתם לעשות
הרע בעיני יהוה להכ
להכעיסו ׃ ואשתט
ואשתטחית קדם יי
כקדמיתא ארבעין יו
יממין וארבעין לילון
לחמא לא אכלית ומ
ומיא לא אשתיתי על
חובתכון די חבתון לה
למעבד דביש קדם יי
לארגזא קדמוהי ׃ כי
יגרתי מפני האף והח
והחמה אשר קצף
יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה
אלי גם בפעם ההוא ׃
ארי דחילית מן קדם
רוגזא וחימתא דרגיז
יי עליכון לשיצאה
יתכון וקביל יי צלותי
את בזימנא ההיא ׃ ובא
ובאהרן התאנף יהוה
מאד להשמידו ואת
ואתפלל גם בעד אהרן
בעת ההוא ׃ ובאהרן
הוה רגז מן קדם יי לח
לחדא לשיציותהון ויי
וצליתי אף על אהרן
בעדנא ההוא ׃ ואת
חטאתכם אשר עשי
עשיתם את העגל

לקחתי ואשרף אתו
באש ואכת אתו טחון
היטב עד אשר דק לע
לעפר ואשלך את ע
עפרו אל הנחל הירד
מן ההר ׃ וית חובתכון ד
דעבדתון ית עגלא נ
נסיבית ואוקידית יתיה
בנורא ושפית יתיה כ
בשופינא יאות עד די
הוה דקיק לעפרא וי
ורמית ית עפריה לנ
לנחלא דנחית מן טורא
ובתבערה ובמסה ובק
ובקברות התאוה מק
מקצפים הייתם את
יהוה ׃ ובבית יקידתא ובנ
ובנסיתא ובקברי תמ
דמשאלי מרגזין הויתון
קדם יי ׃ ובשלח יהוה
אתכם מקדש ברנע ל
לאמר עלו ורשו את
הארץ אשר נתתי לכם
ותמרו את פי יהוה א
אלהיכם ולא האמנתם
לו ולא שמעתם בקלו ׃
וכד שלח יי יתכון מ
מרקם גיאה למימר
סקו ואחסינו ית ארעא
די יהבית לכון וסריבתון
על גזירת מימרא דיי
אלהכון ולא האמנתון
ליה ולא קבלתון למ
במימריה ׃ ממרים הי
הייתם עם יהוה מיום

דעתי אתכם ׃ מסרבין
הויתון קדם יי מיומא
דידעית יתכון ׃ ואתנפל
לפני יהוה את ארבעים
היום ואת ארבעים ה
הלילה אשר התנפלתי
כי אמר יהוה להשמיד
אתכם ׃ ואשתטחית
קדם יי ית ארבעין יממ
יממין וית ארבעין לי
לילון דאשתטחית
ארי אמר יי לשיצאה
יתכון ׃ ואתפלל אל
יהוה ואמר אדני יהוה
אל תשחת עמך ונחל
ונחלתך אשר פדית
בגדלך אשר הוצאת
ממצרים ביד חזקה ׃
וצליתי קדם יי ואמ
ואמרית יי אלהים לא
תחביל עמך ואחסנתך
דפרקת בתוקפך די
אפיקתא ממצרים ב
בידא תקיפתא ׃ זכר
לעבדיך לאברהם ליצ
ליצחק וליעקב אל
תפן אל קשי העם הזה
ואל רשעו ואל חטא
חטאתו ׃ אדכר לעבדך
לאברהם ליצחק וליעק
לא תתפני לקשיות
עמא הדין ולחוביהון
ולחטאיהון ׃ פן יאמרו
הארץ אשר הוצאתנו
משם מבלי יכלת יהוה

י״א זוגין מן ב̇ ב̇ בפס׳ חד את וחד ואת ול׳ דכות׳ וסימ׳ את המאור ואת המאור · את יתדת המשכן ואת יתדת · את ארבעים היום ואת ארבעים ·
ותצו את החצי לאחת ואת החצי · את בכור ואת בכור · את אלילי כספו ואת אלילי · היא מרפא את ידי ואת ידו · את מקום כסאי ואת מקום · את
ממלכת ואת ממלכת · את אבני ואת אבני · את אדני ויהי מאת ואת אדני · ותרין חלוק · ואת הבמה את הבמה · ואת גזז ועיפה את גזז ··

אותם ג׳ מלא טל׳ בתור׳ וסימ׳ דאין פותר אותם לפרעה׳ כל אלה שבטי ׳ קדמ׳ דפס׳ ויעו אותם ויאמרי ׳ ויצחם אותם וידברי ׳ וישיגו
אותם חנים ׳ ותצא אש מלפני יי׳ ׳ והגישא אותם ׳ רבי יזוב ׳ והביאה אותם אלי ׳ וצנת אותם על כל ׳ ואת הצפור החיה ׳ וזבחו זבחי׳

להביאם אל הארץ א׳
אשר דבר להם ומשנ׳
ומשנאתו אתם הוציא
הוציאם להמיתם במד׳
במדבר ׃ דילמא יימרון
דיירי ארעא דאפקתנא
מתמן מדלית יכלא
קדם יי׳ לאעלותהון לו׳
לארעא דימליל להון
ומדסני יתהון אפקנון
לקטלותהון במדברא ׃
והם עמך ונחלתך אשר
הוצאת בכחך הגדל
ובזרעך הנטויה ׃ ואנ׳
ואינון עמך ואחסנתך
די אפיקתא בחילך רבא
ובדרעא מרממא ׃ חמישי
בעת
ההוא אמר יהוה אלי
פסל לך שני לוחת
אבנים כראשנים ועלה
אלי ההרה ועשית לך
ארון עץ ׃ בעדנא ההוא
אמר יי׳ לי פסל לך
תרין לוחי אבניא כקד׳
כקדמאי וסק לקדמי
לטורא ותעביד לך
ארונא דאע ׃ ואכתב
על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת
הראשנים אשר שברת
ושמתם בארון ׃ ואכתב
על לוחיא ית פתגמיא
דהוו על לוחיא קד׳
קדמאי דיתברתא ות׳

ותשוינון בארונא ׃ ו׳
ואעש ארון עצי שטים
ואפסל שני לחת אבנים
כראשנים ואעל ההרה
ושני הלחת בידי ׃ ועב׳
ועבדית ארונא דאעי
שטין ופסלית תרין
לוחי אבניא כקדמאי
וסליקית לטורא ותר׳
ותרין לוחיא בידי ׃ ויכ׳
ויכתב על הלחת כמכתב
הראשון את עשרת
הדברים אשר דבר יהו׳
יהוה אליכם בהר מתוך
האש ביום הקהל ויתנ׳
ויתנם יהוה אלי ׃ וכתב
על לוחיא ככתבא קד׳
קדמאה ית עשרא
פתגמין די מליל יי׳
עמכון בטורא מגו
אישתא ביומא דקהלא
ויהבינון יי׳ לי ׃ ואפן וא׳
וארד מן ההר ואשם
את הלחת בארון אש׳
אשר עשיתי ויהיו שם
שם כאשר צוני יהוה ׃
ואתפניתי ונחתית מן
טורא ושויתי ית לוחיא
בארונא די עבדית והוו
תמן כמא דפקדני יי׳ ׃ ובני יש׳
ישראל נסעו מבארת
בני יעקן מוסרה שם
מת אהרן ויקבר שם
ויכהן אלעזר בנו תח׳
תחתיו ׃ ובני ישראל

נטלו מבארות בני יע׳
יעקן למוסרה תמן מ׳
מית אהרן ואתקבר
תמן ושמיש אלעזר
בריה תחותוהי ׃ משם
נסעו הגדגדה ומן ה׳
הגדגדה יטבתה ארץ
נחלי מים ׃ מתמן נ׳
לגדגוד ומגדגוד לי׳
ליטבת ארעא נגדא
נחלין דמיין ׃ בעת הה׳
ההוא הבדיל יהוה את
שבט הלוי לשאת
את ארון ברית יהוה
לעמד לפני יהוה לש׳
לשרתו ולברך בשמו
עד היום הזה ׃ בעדנא
ההוא אפרש יי׳ ית
שבטא דלוי למיטל
ית ארון קיימא דיי׳
למיקם קדם יי׳ לשמ׳
לשמשותיה ולברכא
בשמיה עד יומא הדין ׃
על כן לא היה ללוי חלק
ונחלה עם אחיו יהוה
הוא נחלתו כאשר
דבר יהוה אלהיך לו ׃
על כן לא הוה ללוי חו׳
חולק ואחסנא עם אח׳
אחוהי מתנן די
יהב ליה יי׳ אינון אח׳
אחסנתיה כמא דמליל
יי׳ אלהך ליה ׃ ואנכי עמ׳
עמדתי בהר כימים
הראשנים ארבעים יום

שלמים ׳ והשיאו אותם ׳ למען ידעו ׳ ושמרת אותם ׳ כי לי בני ׳ ולקחו את כל כליו ׳ וזאת עשו להם ׳ מבן שלשים ׳ דבני גרשון ׳ פקד אותם בידי ׳ וישלחו
אותם ׳ והניח אותם ׳ ויביאו את ׳ קח מאתם ׳ את העגלות ׳ והודע אותם ׳ יצרור את ׳ ואקח את ראשי ׳ ומחרם ׳ ויצו את ׳ פן יאמרו ׳ רק באבתיך ׳ בי ברית
קד׳ דפס׳ ובגלל ׳ כי הגוים אשר ׳ היום הזה ׳ ושרת אותם ׳ תגיג׳ דוהיה בעברכם ׳ אשר לא יקים ׳ ויקרא משה ליהושע ׳ ויצו אותם משה ׳ מדין שבע׳

לא אבה ג' וסימ' ואנכי עמדתי בהר כימים · לא אבה יבמי · לא שמע עמי לקולי ··· ויבאו ז' דפ' וסימ' ואתה הרם את מטך · ואני הנני מחזק את לב מצרים · קום לך למסע · הבו לכם שלשה אנשים · על הר נשפה · בימים ההמה לבו בית יי' יהודה · ויבאו אליך כמבוא עם ···

ואַרבעים לילה וישמע
יהוה אלי גם בפעם ההו
ההוא לא אבה יהוה
השחיתך ואנא הויתי
קאים בטורא כיומיא
קדמאי ארבעין יממין
וארבעין ליליון וקביל
יי צלותי אף בזימנא
ההוא לא אבי יי לחבל
לחבלותך ויאמר יה
יהוה אלי קום לך לכ
למסע לפני העם ויבאו
ויירשו את הארץ אש
אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם ואמר יי לי
קום איזל למיטל קדם
עמא ויעלון ויחסנון
ית ארעא די קיימית
לאבהתהון למיתן להו
להון

ששי

ועתה ישראל מה יהוה
אלהיך שאל מעמך
כי אם ליראה את יהוה
יהוה אלהיך ללכת
בכל דרכיו ולאהבה
אתו ולעבד את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובען ישראל
מה יי אלהך תבע מינך
אילהין למדחל קדם
יי אלהך ולמהך בכל
אורחן דתקנן קדמוהי
ולמירחם יתיה ולמפ
ולמפלח קדם יי אלהך
בכל לבך ובכל נפשך

לשמר את מצות את
יהוה ואת חקתיו אשר
אשר אנכי מצוך היום
לטוב לך למיטר ית
פיקודיא דיי וית קימ
קימוהי די אנא מפקד
לך יומא דין דייטב לך
הן ליהוה אלהיך השמ
השמים ושמי השמים
הארץ וכל אשר בה הא דיי
אלהך שמיא ארעא
וכל דבה רק באבתיך
חשק יהוה לאהבה
אתם ויבחר בזרעם אח
אחריהם בכם מכל הע
העמים כיום הזה לחוד
להוד באבהתך צבי יי
יי למירחם יתהון וא
ואיתרעי בבניהון בתר
בתריהון בכון מכל
עממיא כיומא הדין
ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא ת
תקשו עוד ותעדון י
ית טפשות ליבכון וק
וקדלכון לא תקשון ע
עוד כי יהוה אלהיכם
הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים האל
הגדל הגבר והנורא
אשר לא ישא פנים
ולא יקח שחד ארי
יי אלהכון הוא אלהא
דיינין ומרי מלכין ד
אלהא רבא גיברא ודח

דדחילא דלית קדמוהי
מיסב אפין ואף לא
לקבלא שוחדא עשה
משפט יתום ואלמנה
ואהב גר לתת לו לחם
ושמלה עביד דין יתם
וארמלא ורחים גיור
למיתן ליה מזון וכס
וכסו ואהבתם את הג
הגר כי גרים הייתם ב
בארץ מצרים ותרח
ותרחמון ית גיורא א
ארי דיירין הויתון ב
בארעא דמצרים את
יהוה אלהיך תירא א
אתו תעבד ובו תדבק
ובשמו תשבע ית יי
יי אלהך תדחל וקדמו
וקדמוהי תפלח ובד
ובדחלתיה תתקרב ו
ובשמיה תקיים הו
הוא תהלתך והוא א
אלהיך אשר עשה
אתך את הגדלת ואת
הנוראת האלה אשר
ראו עיניך הוא תו
תושבחתך והוא אלהך
די עבד עמך רברבתא
וית חסינתא האלין
די חזאה עינך בשבעי
בשבעים נפש ירדו
אבתיך מצרימה
ועתה שמך יהוה
אלהיך ככוכבי השמי
השמים לרב בשבעין

ללכת בכל דרכיו ה' וסימ' ועתה ישראל מה העדת · כי אם שמר תשמרון · רק שמירין · להטות לבבנו אליו ··· השמים ושמי השמים ג' וסימ' הן ליי' אלהיך השמים · לא יכלכלוך · דמלכים · מי יעצר כח לבנות · אנך ··· סימ' לא תערין · אל גדול ונורא · כי יי' אלהיכם · ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא · דניאל בתפילה האל הגדול והנורא · ירמיה האל הגדול הגבור והנורא ··· ושמלה ב' וסימ' ואהב גר · כי כל סאון ···

אתתיו ג̇ וסימ׳ ואת אתתיו ואת מעשיו · אשר שם במצרים אתותיו · שמו בם דברי אתותיו · דאודי · אתתיו בת̇ · וב̇ בתר אתותיו כנ׳
ולמען ב̇ ריש פס̇ וסימ׳ ולמען תספר באזני בנך · ולמען תאריכו ימים · תאריכו ג̇ וסימ̇ ולמען · כי לא דבר רק הוא · על מי תתענגו

נפשין נחתו אבהתך למצרים וכען שויך יי אלהך ככוכבי שמיא למיסגי

יא ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים ותרחם ית יי אלהך ותיטר מטרת מימריה וקימוהי ודינוהי ופיקודוהי כל יומיא וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה ותדעון יומא דין ארי לא ית בניכון די לא ידעו ודי לא חזו ית אולפנא דיי אלהכון ית רבותיה ית ידיה תקיפא ודרעה מרממא ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו וית אתוותיה וית עובדוהי די עבד בגו מצרים לפרעה מלכא דמצרים ולכל ארעיה ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריהם ויאבדם יהוה עד היום הזה ודי עבד למשרית מצרים לסוסותהון ולרתיכיהון די אטיף ית מי ימא דסוף על אפיהון במרדפהון בתריכון ואבדינון יי עד יומא הדין ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה ודי עבד לכון במדברא עד מיתיכון עד אתרא הדין ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל ודי עבד לדתן ולאבירם בני אליאב בר ראובן דפתחת ארעא ית פומהא ובלעתנון וית אנש בתיהון וית משכניהון וית כל יקומא די עמהון בגו כל ישראל כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה ארי עיניכון חזאה ית כל עובדא דיי רבא די עבד ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ותטרון ית כל תפקידתא דאנא מפקיד לך יומא דין בדיל דתתקפון ותיעלון ותירתון ית ארעא די אתון עברין לתמן למירתה ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש ובדיל דתורכון יומין על ארעא די קיים יי לאבהתכון למיתן להון ולבניהון ארעא עבדא חלב ודבש

שביעי

כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק ארי ארעא די את עליל לתמן למירתה לא כארעא דמצרים היא דנפקתון מתמן די תזרע ית זרעך

ואשר עשה ז̇ וסימ׳ ואשר עשה לכם במדבר · ואשר עשה לחיל מצרים · ואשר עשה לדתן ולאבירם · ואשר עשה לעינינו את האתת ·
ואשר עשה לי בית · ויתר דברי בעשא · ויתר דברי יחזקיהו · הראת ד̇ ב̇ חס וב̇ מלא וסימ׳ עיניך הראת את אשר עשה · כי עיניכם
הראת את כל · אשר עשה יי בבעל פעור · וחשבו הראות בארבות · ב̇ קדמ׳ חס · יצאתם ב̇ וסימ׳ כי הארץ אשר · זכור את אשר

ולעבדו ג̇ וסימ̇ והיה אם שמע תשמעו · רק שמרו מאד · כי אז אהפך אל עמים שפה ׃׃ והאדמה ג̇ וסימ̇ והאדמה לא תשמ · והאדמה לא תתן את יבולה · והאדמה תשאה שממה ׃׃ וימי ב̇ וסימ̇ למען ירבו ימיכם וימי · וימי התורים האלה לא יעברו ׃׃

ומשקית ליה ברגלך
כגינת ירקא ׀ והארץ ז
אשר אתם עברים שׂ
שמה לרשתה ארץ ז
הרים ובקעת למטר
השמים תשתה מים ׀
וארעא די אתון עברין
לתמן למירתה ארעא
טורין ובקעון למטר
שמיא שתיא מיא ׀
ארץ אשר יהוה אלה
אלהיך דרש אתה תמ
תמיד עיני יהוה אלה
אלהיך בה מראשית
השנה ועד אחרית שנה ׀
ארעא דין אלהך תבע י
יתה תדירא עיני יי א
אלהך בה מרישא דשתא
ועד סופא דשתא ׀
והיה
אם שמע תשמעו אל
מצותי אשר אנכי מה
מצוה אתכם היום לא
לאהבה את יהוה אלה
אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם ׀
ויהי אם קבלא תקבלון
לפקודי די אנא מפק
מפקיד יתכון יומא
דין למרחם ית יי א
אלהכון ולמפלח קדמוהי
בכל לבכון ובכל נפש
נפשכון ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומ
ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך ׀ ואתן
מטר ארעכון בעידניה
בכירא ולקיש ותכנוש
עיבורך וחמרך ומשחך
ומשחך ׀ ונתתי עשב
בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת ׀ ואתן עסבא
בחקלך לבעירך ותיכול
ותיסבע ׀ השמרו לכם
פן יפתה לבבכם וסרתם
וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם
להם ׀ איסתמרו לכון ו
דילמא יטעי ליבכון
ותסטון ותפלחון ל
לטעות עממיא ותס
ותסגדון להון ׀ וחרה
את יהוה בכם ועצר
את השמים ולא יהיה
מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מה
מהרה מעל הארץ הט
הטבה אשר יהוה נתן
לכם ׀ ויתקף רוגזא דיי
דיי בכון ויעצר ית
שמיא ולא יהי מטרא
מיטרא וארעא לא
תתן עללתה ותיבדון
בפריע מעל ארעא
טבתא דיי יהיב לכון ׀
ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות
על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם ׀ ותשוון ית
ית פתגמי אילין על
ליבכון ועל נפשכון ו
ותקטרון יתהון לאת
על ידכון ויהון לתפי
לתפילין בין עיניכון ׀
ולמדתם אתם את בני
בניכם לדבר בם בשבת
בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך ׀
ותלפון יתהון ית בני
בניכון למללא בהון ו
במיתבך בביתך ובמ
ובמהכך באורחא ובמ
ובמשכבך ובקימך ׀
וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך ׀ ותכ
ותכתבינון על מזוזין
ותקבעינון על ספי
ביתך ובתרעך ׀
למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על
האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לתת
להם כימי השמים על
הארץ ׀ בדיל דיסגון
יומיכון ויומי בניכון
על ארעא דקיים יי
לאבהתכון למיתן
להון כיומי שמיא
על ארעא ׀
כי אם שמר
תשמרון את כל המצ
המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לה
לעשתה לאהבה את

ארץ י̇ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ ארץ מצרים לפניך היא · ארץ רפאים תחשב אף היא · ארץ חטה ושערה · ארץ אשר לא במסכנת תאכל · ארץ אשר יי אלהיך דרש אתה · ארץ ארץ ארץ · ארץ נתנה יבולה יברכנו · ארץ דעשה את שמים נטפו · ארץ פרי למלחה · ארץ נתנה ביד רשע · ארץ עיפתה כמו אפל · ארץ אל תכסי דמי · ארץ ממנה יצא לחם ׃׃ לעשתה ב̇ וסימ̇ כי אם שמר · כי תשמר את כל המצוה הזאת ׃׃

ולדבקה ג וסימ׳ כי אם שמר תשמרון · כי הוא חייך וארך ימיך · רק שמרו מאד · דיהושע ׳׳ מלפניכם ג ופסוק והוריש יי׳
את כל הגוים · ידע תדע כי לא יוסיף · והוריש אתם מלפניכם ׳׳ גבלכם ג ב חס וא מל׳ · כל המקום · כל מקום אשר · גבולם מגבולכם ׳׳

יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה
בו ׃ ארי אם מיטר תי
תיטרון ית כל תפקידתא
הדא די אנא יתכון לה
למיעבדה למירחם
ית יי אלהכון למהך בה
בכל אורחן דתקנן קדמ
קדמוהי ולאתקרבא
לדחלתיה ׃ והוריש יה
יהוה את כל הגוים הא
האלה מלפניכם וירש
וירשתם גוים גדלים
ועצמים מכם ׃ ויתריך
יי ית כל עממיא הא
האילין מקדמיכון וית
ותירתון עממיא רב
רברבין ותקיפין מנכון ׃
כל המקום אשר תד
תדרך כף רגלכם בו לך
לכם יהיה מן המדבר
והלבנון מן הנהר נהר
פרת ועד הים האחרון
יהיה גבלכם ׃ כל אתרא
דתדרוך פרסת רגליכון
בה דילכון יהא מן מד
מדברא וליבנן מן נה
נהרא נהרא פרת ועד
ימא מערבאה יהא תח
תחומכון ׃ לא יתיצב
איש בפניכם פחדכם
ומוראכם יתן יהוה א
אלהיכם על פני כל ה
הארץ אשר תדרכו
בה כאשר דבר לכם ׃

לא יתעתד אינש קד
קדמיכון דחלתכון וי
ואימתכון יתן יי אלהכון
על אפי כל ארעא די
דתדרכון בה כמא דמ
דמליל לכון ׃

פ פ פ

ראה אנכי נתן לפניכם
היום ברכה וקללה ׃ חז
חזו דאנא יהיב קדמי
קדמיכון יומא דין בר
בירכן ולוטין ׃ את הב
הברכה אשר תשמעו
אל מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה את
אתכם היום ׃ ית בירכן
אם תקבלון לפיקודיא
דיי אלהכון דאנא מפק
מפקיד יתכון יומא דין
והקללה אם לא תשמ
תשמעו אל מצות
יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכ
ללכת אחרי אלהים
אשר לא ידעתם ׃ ולו
ולוטין אם לא תקבל
תקבלון לפיקודיא דיי
אלהכון ותסטון מן א
אורחא דאנא מפקד
יתכון יומא דין למ
למהך בתר טעות עמ
עממיא דלא ידעתון ׃
והיה
כי יביאך יהוה אלהיך

אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונתתה
את הברכה על הר גרז
גרזים ואת הקללה
על הר עיבל ׃ ויהי ארי
יעלינך יי אלהך לארעא
דאת עליל לתמן ל
למירתה ותיתין ית
מברכיא על טורא
דגריזין וית מלטטיא
על טורא דעיבל ׃ הל
הלא המה בעבר הי
הירדן אחרי דרך בה
מבוא השמש בארץ
הכנעני הישב בערבה
מול הגלגל אצל אלני
מורה ׃ הלא אינון ב
בעיברא דירדנא אחו
אחורי אורח מעלני
שימשא בארעא כנ
כנענאה דיתיב במישר
לקביל גלגלא בסטר
מישרי מורה ׃ כי אתם
עברים את הירדן לבא
לרשת את הארץ א
אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה
וישבתם בה ׃ ארי אתון
עברין ית ירדנא למי
למיעל למירת ית א
ארעא דיי אלהכון
יהיב לכון ותירתון יה
יתה ותיתבון בה ׃ ושמ
ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת

פחדכם ג וסימ׳ לא יתיצב איש בפניכם · גם אני באידכם אשחק · פחדכם ואידכם בסופה ׳׳ אנכי נתן ז וסימ׳ ומי גוי גדול אשר לו
חקים · ואתה פה עמד עמדי · ראה אנכי נתן לפניכם היום · את הברכה אשר תשמעו · משה עבדי מת · אנכי נתן את כלכם חללים · את איביך
בידך · הכנה המעיל ׳׳ הלא המה ד וסימ׳ הלא המה בעבר הירדן · רחבעם · אמא׳ אחזיה ׳׳ את הברכה ב בטע׳ אשר כי שם יגוה ׳׳

לבא ט׳ חס׳ וסי׳ ויאגי בבאי מפרן · ולא יתן הסיחות לבא · ממדבר ינן עד רחוב לבא חמת · מהר ההר תתאו לבא חמת · שמע ישראל · אתה עבר היום · כי אתם עברים את הירדן · ב׳ וה אדם עץ השדה לבא · אל תעיגלו ללכת · שום תשימון פניכם ׃ תאבדון ל׳ דבות ׃

המשפטים אשר אנכי
נתן לפניכם היום ׃ ותט
ותטרון למעבד ית כל
קימיא וית דיניא די
אנא יהיב קדמיכון יו
יב יומא דין ׃ אלה החק
החקים והמשפטים
אשר תשמרון לעש
לעשות בארץ אשר
נתן יהוה אלהי אבתיך
לך לרשתה כל הימים
אשר אתם חיים על
האדמה ׃ אלין קימיא
ודיניא דתטרון למע
למעבד בארעא דיהב
יי אלהא דאבהתך לך
למירתה כל יומיא די
אתון קימין על ארעא ׃
אבד תאבדון את כל
המקמות אשר עבדו
שם הגוים אשר אתם
ירשים אתם את אלה
אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ו
ותחת כל עץ רענן ׃ א
אבדא תאבדון ית כל
אתריא דפלחו תמן
עממיא דאתון ירתין י
יתהון ית טעותהון על
טוריא רמיא ועל רמ
רמתא ותחות כל אילן
עבות ׃ ונתצתם את מז
מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשריהם ת
תשרפון באש ופסילי

אלהיהם תגדעון ואי
ואבדתם את שמם מן
המקום ההוא ׃ ותתר
ותתרעון ית אגוריהון
ותתברון ית קמתהון ו
ואשיריהון תוקדון בנ
בנורא וצלמי טעות
טעותהון תקצצון ות
ותובדון שמהון מן
אתרא ההוא ׃ לא תעש
תעשון כן ליהוה אלה
אלהיכם ׃ לא תעבדון
כן ליי אלהכון ׃ כי אם
אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם מכל
שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו
תדרשו ובאת שמה ׃
אילהין לאתרא דית
דיתרעי יי אלהכון מכל
שבטיכון לאשראה
שכינתה תמן לבית ש
שכינתיה תתבעון ותה
ותיתון לתמן ׃ והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם
ואת מעשרתיכם ואת
תרומת ידכם ונדריכם
ונדבתיכם ובכרת בקר
בקרכם וצאנכם ׃ ותיתו
לתמן עלותיכון ונכ
ונכסת קודשיכון וית
מעשרתיכון וית אפ
אפרשות ידכון ונדריכ
ונדבתיכון ובכורי תורכון
ועניכון ׃ ואכלתם שם

לפני יהוה אלהיכם
ושמחתם בכל משלח
ידכם אתם ובתיכם אש
אשר ברכך יהוה אלה
אלהיך ׃ ותיכלון תמן
קדם יי אלהכון ותחדון
בכל אושטות ידכון י
אתון ואנש בתיכון ד
דיברכך יי אלהך ׃ לא
תעשון ככל אנחנו ע
עשים פה היום איש
כל הישר בעיניו ׃ לא
תעשון ככל אשר
אנחנו עשים פה היו
היום איש כל הישר
בעיניו ׃ לא תעברון כ
ככל די אנחנא עבדין
הכא יומא דין גבר כל
דכשר בעינוהי ׃ כי לא
באתם עד עתה אל
המנוחה ואל הנחלה
אשר יהוה אלהיך נתן
לך ׃ ארי לא אתיתון
עד כען לבית ניחא ו
ולאחסנא דיי אלהך
יהיב לך ׃ ועברתם את
הירדן וישבתם בארץ
אשר יהוה אלהיכם
מנחיל אתכם והניח
לכם מכל איביכם והנ
והניח לכם מכל איב
איביכם מסביב וישבתם
בטח ׃ ותעברון ית ירדנא
ותיתבון בארעא דיי
אלהכון מחסין יתכון ׃

יא ריש פס׳ ותיב׳ הנג׳ שמה · וסי׳ ונאספו שמה כל העדרים · ונועדתי שמה לבני ישראל · לנוס שמה רצח אשר · וחברון · והבאתם עלתיכם וזבחיכם · ויסודו שמה · דמיבה · ובאת שמה וראה שם יהוא · וישלח שמה דבב · וחברו · ובאו שמה · כי שמה ישבו למשפט · כל ל׳ יש נחלה על במ״א · אל וסי׳ כי לא באתם עד עתה · ויגשו בגו בנימן · למנוחה אל הנחילות ׃ ונתצתם ל׳ דבות ׃

על הארץ ט בספר וסימ׳ כי שאל נא לימים ראשנים ׃ למען ירבו ימיכם וימי ׃ ואכלת ושבעת ׃ לא תאכלנו על׳ ׃ רק את דמו לא תאכל ׃
כי יקרא קן צפור לפניך ׃ לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך ׃ הרבה בך והעגנה ׃ כברכת ב וסימ׳ רק בכל אות נפשך ׃ איש כמתנת ידו ׃

ויניח לכון מכל בעלי
דבביכון מסחור סחור
ותיתבון לרוחצן ׃ והיה
המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן
שמו שם שמה תביאו
את כל אשר אנכי מ
מצוה אתכם עלתיכם
וזבחיכם מעשרתיכם
ותרומת ידכם וכל
מבחר נדריכם אשר
תדרו ליהוה ׃ ויהי את
אתרא די יתרעי יי א
אלהכון ביה לאשראה
שכינתיה תמן תיתון ית
כל די אנא מפקיד יתכון
עלוותכון וניכסת קודש
קודשיכון מעשרתיכון
ואפרשות ידכון וכל
שפר נדריכון די תדרון
קדם יי ׃ ושמחתם לה
לפני יהוה אלהיכם
אתם ובניכם ובנתיכם
ועבדיכם ואמהתיכם
והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה
אתכם ׃ ותחדון קדם
יי אלהכון אתון ובניכון
ובנתיכון ועבדיכון ואמ
ואמהתכון וליואי די
בקירויכון ארי לית
חולק ואחסנא עמכון
השמר לך פן תעלה
עלתיך בכל מקום אשר
תראה ׃ איסתמר לך

די לא תסיק עלוותך
בכל אתרא די תחזי ׃ כי
אם במקום אשר יבחר
יהוה באחד שבטיך
שם תעלה עלתיך ושם
תעשה כל אשר אנכי
מצוך ׃ אלהין באתרא
די יתרעי יי בחד
משבטך תמן תסיק
עלוותך ותמן תעביד
כל די אנא מפקיד לך ׃
רק בכל אות נפשך תז
תזבח ואכלת בשר כ
כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל ש
שעריך הטמא והט
והטהור יאכלנו כצבי
וכאיל ׃ לחוד בכל רעו
רעות נפשך תיכוס ותי
ותיכול בסרא כבירכתא
דיי אלהך די יהב לך בכל
קרווך מסאבא ודכיא
ייכלוניה כבסר טביא
ואילא ׃ רק הדם
לא תאכלו על הארץ
תשפכנו כמים ׃ לחוד
דמא לא תיכלון על
ארעא תשדוניה כמיא
לא תוכל לאכל בשע
בשעריך מעשר דגנך
ותירשך ויצהרך ובכרת
בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונ
ונדבתיך ותרומת
ידך ׃ לית לך רשו ל

למיכל בקרווך מעשר
עיבורך וחמרך ומשחך
ומשחך ובכורי תורך
ועאנך ובכל נדרך די
תידר ונדבתך ואפרשו
ידך ׃ כי אם לפני יהוה
אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר יהוה אלה
אלהיך בו אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך
ושמחת לפני יהוה
אלהיך בכל משלח
ידך ׃ אלהין קדם יי
תיכליניה באתרא די
יתרעי יי אלהך ביה
את וברך וברתך ועבדך
ואמתך וליואי די
בקירוך ותחדי קדם
יי אלהך בכל אושטות
ידך ׃ השמר לך פן ת
תעזב את הלוי כל
ימיך על אדמתך ׃
איסתמר לך דתשבוק
ית ליואי כל יומך על
ארעך ׃
כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר דבר
לך ואמרת אכלה
בשר כי תאוה נפשך
לאכל בשר בכל אות
נפשך תאכל בשר ׃
ארי יפתי יי אלהך ית
תחומך כמא דמליל
לך ותימר איכול בי

כי כ״ב בטע וסימ׳ כי מעט אשר היה ׃ ושחט את הנפש ׃ דבר ויגרע ׃ ומן המקדש לא יצא ׃ והיה לאהרן ולבניו ׃ כי אם לפני ׃ ולבעד לא
תדבר ׃ ואל העם האמר ׃ כי הם ומקציהם ׃ כי איש מהר אפרים ׃ ושמו שבע ׃ ראה גם את ׃ כי לא אמל העם ׃ ויאמר הכהן כי כאשר ׃ כי מגר ערי
ויאמר צמצן ׃ כי כאשר ידבר ׃ תבקש לך גדולה ׃ עם עקרי שפה ׃ ויבר הרים ונורא ׃ כי הנצי מקים רעה ׃ כי גם לא ידע האדם ׃ ובל זה לא בא

ולא תאכל ג̇ וסימ̇ ולא תאכל הנפש עם הבשר · שורך טבוח לעיניך ולא · ובן יעשה שנה בשנה מדי · · · והבשר ג̇ וסימ̇ והבשר
אשר יגע בכל טמא · ב̇ בני · ועשית עלתיך הבשר והדם · · · ונדריך ב̇ וסימ̇ רק קדשיך אשר יהיו לך · ונדריך תשלם · · ·

בִּיסְרָא אֲרֵי תִתְרְעֵי
נַפְשָׁךְ לְמֵיכַל בִּיסְרָא
בְּכָל רְעוּת נַפְשָׁךְ תֵּיכוּל
בִּיסְרָא׃ כִּי יִרְחַק מִמְּךָ
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם
שְׁמוֹ שָׁם וְזָבַחְתָּ מִבְּקָ
מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁ
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְךָ כַּ
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ וְאָכַלְתָּ
בִּשְׁעָרֶיךָ בְּכֹל אַוַּת
נַפְשֶׁךָ׃ אֲרֵי יִתְרְחַק
מִינָךְ אַתְרָא דִּי יִתְרְעֵי
יְיָ אֱלָהָךְ לְאַשְׁרָאָה
שְׁכִינְתֵיהּ תַּמָּן וְתִכּוֹס
מִתּוֹרָךְ וּמֵעָנָךְ דִּי יְהַב
יְיָ לָךְ כְּמָא דְּפַקֵּדְתָּךְ
וְתֵיכוּל בְּקִרְוָךְ בְּכָל רְ
רְעוּת נַפְשָׁךְ׃ אַךְ כַּאֲ
כַּאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת הַצְּבִי
וְאֶת הָאַיָּל כֵּן תֹּאכְלֶנּוּ
הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו
יֹאכְלֶנּוּ׃ בְּרַם כְּמָא דְּ
דְמִתְאֲכִיל בְּסַר טַבְיָא
וְאַיְלָא כֵּן תֵּיכְלִנֵּיהּ
מְסָאֲבָא וְדַכְיָא כַּחְדָּא
יֵיכְלִנֵּיהּ׃ רַק חֲזַק לְ
לְבִלְתִּי אֲכֹל הַדָּם כִּי הַ
הַדָּם הוּא הַנָּפֶשׁ וְלֹא
תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם הַבָּשָׂ
הַבָּשָׂר׃ לְחוֹד תְּקִיף
בְּדִיל דְּלָא לְמֵיכַל דְּ
דְּמָא אֲרֵי דְמָא הוּא
נַפְשָׁא עִם בִּסְרָא׃ לָא
תֹאכְלֶנּוּ עַל הָאָרֶץ תִּשְׁ

תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ לָא
תֵיכְלִנֵּיהּ עַל אַרְעָא ת
תִּשְׁדְּיִנֵּיהּ כְּמַיָּא׃ לֹא
תֹּאכְלֶנּוּ לְמַעַן יִיטַב
לְךָ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי
תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי י
יְהוָה׃ לָא תֵיכְלִנֵּיהּ בְּ
בְּדִיל דְּיִיטַב לָךְ וְלִבְנָךְ
בָּתְרָךְ אֲרֵי תַעְבֵּיד דְּכָשַׁ
דְּכָשַׁר קֳדָם יְיָ׃ רַק קָ
קָדָשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ
וּנְדָרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶ
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר
יְהוָה׃ לְחוֹד מַעְשַׂר
קוּדְשָׁךְ דִּיהוֹן לָךְ וְנִדְרָךְ
תִּטּוֹל וְתֵיתֵי לְאַתְרָא
דְּיִתְרְעֵי יְיָ׃ וְעָשִׂיתָ
עֹלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם
עַל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְדַם זְבָחֶיךָ יִשָּׁפֵךְ עַל
מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַ (margin: והבשר תאכל)
וְתַעְבֵּיד עֲלָוָתָךְ בִּסְרָא
וּדְמָא עַל מַדְבְּחָא דַּייָ
אֱלָהָךְ וְדַם נִכְסַת קוּדְ
קוּדְשָׁךְ יִשְׁתְּפֵיךְ עַל
מַדְבְּחָא דַּייָ אֱלָהָךְ וּבִסְ
וּבִסְרָא תֵּיכוּל׃ שְׁמֹר
וְשָׁמַעְתָּ אֵת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַ
מְצַוֶּךָּ לְמַעַן יִיטַב לְךָ
וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד עַ
עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ׃ טַר וּתְקַבֵּיל
יָת כָּל פִּתְגָּמַיָּא הָאִלֵּין

דִּי אֲנָא מְפַקֵּיד לָךְ יוֹמָ
בְּדִיל דְּיִיטַב לָךְ וְלִבְנָךְ
בָּתְרָךְ עַד עָלְמָא אֲרֵי
תַעְבֵּיד דְּתָקֵין וּדְכָשַׁר
קֳדָם יְיָ אֱלָהָךְ׃ ישרא
כִּי יַכְרִית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה
לָרֶשֶׁת אוֹתָם מִפָּנֶיךָ וְ
וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּ
בְּאַרְצָם׃ אֲרֵי יְשֵׁיצֵי
יְיָ אֱלָהָךְ יָת עַמְמַיָּא דְּ
דִּי אַתְּ עָלֵיל לְתַמָּן לְ
לְתָרָכוּתְהוֹן מִן קְ
קֳדָמָךְ וְתֵירַת יָתְהוֹן
וְתִתֵּיב בְּאַרְעֲהוֹן׃ הִשָּׁ
הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּנָּקֵשׁ
אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הִשָּׁמְ
הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ וּפֶן תִּ
תִּדְרֹשׁ לֵאלֹהֵיהֶם לֵא
לֵאמֹר אֵיכָה יַעַבְדוּ הַ
הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת אֶ
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱשֶׂה כֵּן
גַּם אָנִי׃ אִסְתְּמַר לָךְ
דִּילְמָא תִּתְּקַל בָּתְרֵיהוֹן
בָּתַר דְּיִשְׁתֵּיצוֹן מִן
קֳדָמָךְ וְדִילְמָא תִתְבַּע
לְטַעֲוָתְהוֹן לְמֵימַר
אֵיכְדֵין פָּלְחִין עַמְמַיָּא
הָאִלֵּין יָת טַעֲוָתְהוֹן
וְאַעְבֵּיד כֵּן אַף אֲנָא׃
לֹא תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל תּוֹעֲבַת
יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ
לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת

הטוב והישר ה̇ וסימ̇ כי תעשה הטוב והישר · ועשית הטוב והישר מפני אדניכם · ויעש אסא הטוב והישר · ויעש בזאת · · · ופן ה̇
וסימ̇ ופן תשא עיניך השמימה · רק השמר לך ושמר נפשך מאד · השמר לך פן תנקש אחריהם · תגיע רעה · ופן ירך לבבכם · ופן אוריש · · ·
שנא ה̇ וסימ̇ כי כל תועבת יי אשר · ולא הקים לך מצבה · ולא דבר אבשלום עם אמנון · כי שנא שלח · שש הנה שנא · · · אמל · ·

בנתיהם ה חס ו וסימ כי כל תועבת אשר שנא ׀ ויבא דוד ואנשיו ׀ ובנו את במות התפת ׀ והאכלתים את בשר בניהם ׀ המה נביאים ׀
ומל עזרא דכות חס׳ ׃ תוסף ג מלא וסימ לא תוסף תת כהחלך ׀ את כל הדבר אשר אנכי ׀ תת רוחם יגער ׀ וסימ׳ חילא דמלתא רוחא ׃

בניהם ואת בנתיהם יש
ישרפו באש לאלהיהם ׃
לא תעביר בין קדם יי
אלהך ארי כל דמרחק
קדם יי דסני עבדין ו
לטעותהון ארי אף
ית בניהון וית בנתהון ו
מוקדין בנורא לטעו
יג לטעותהון ׃ את כל
הדבר אשר אנכי מצוה
מצוה אתכם אתו תש
תשמרו לעשות לא
תסף עליו ולא תגרע
ממנו ׃ ית כל פתגמיא
די אנא מפקיד לכון יתה
יתיה תטרון למעבד
לא תוספון עלוהי ו
ולא תמנעון מניה ׃
כי
יקום בקרבך נביא או ח
חלם חלום ונתן אליך
אות או מופת ׃ ארי יי
יקום בינך נביא או ח
חלים חלמא ויתין ל
לך את או מופת ׃ ובא
האות והמופת אשר
דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם ונעבד
ונעבדם ׃ וייתי אתא א
או מופתא דימליל
עמך למימר נהך בתר
טעות עממיא די לא
ידעתינון ונפלחינון ׃
לא תשמע אל דברי

הנביא ההוא או אל
חלם החלום ההוא כי מ
מנסה יהוה אלהיכם
אתכם לדעת הישכם
אהבים את יהוה א
אלהיכם בכל לבבכם ובכ
ובכל נפשכם ׃ לא תקבל
לפתגמי נבייא ההוא
או מן חלים חלמא
ההוא ארי מנסי יי
אלהכון יתכון למידע ה
האיתיכון רחמין ית
יי אלהכון בכל לבכון ו
ובכל נפשכון ׃ אחרי
יהוה אלהיכם תלכו ו
ואתו תיראו ואת מצ
מצותיו תשמרו ובק
ובקלו תשמעו ואתו
תעבדו ובו תדבקון ׃ בת
בתר דחלתא דיי אלהכון
תהכון ויתיה תדחלון ו
וית פקודוהי תיטרון
ולמימריה תקבלון ו
וקדמוהי תפלחון ובד
ובדחלתיה תתקרבון ׃
והנביא ההוא או חלם
החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על יהוה א
אלהיכם המוציא א
אתכם מארץ מצרים
והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך א
אשר צוך יהוה אלהיך
ללכת בה ובערת הרע
מקרבך ׃ ונבייא ההוא

או חלים חלמא ההוא
יתקטיל ארי מליל ד
סטיא על יי אלהכון דא
דאפיק יתכון מארעא דמצרים
ודפרקך מבית עבדותא
לאטעיותך מן אורחא
דפקדך יי אלהך להלכא
ותפלי עביד דביש מבי
מבינך ׃
כי יסיתך אחיך בן אמך
או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר
כנפשך בסתר לאמר
נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידע
ידעת אתה ואבתיך ׃
ארי ימלכנך אחוך בר
אמך או ברך או ברתך
או איתת קימך או ח
חברך די כנפשך בסית
בסיתרא למימר נהך
ונפלח לטעות עממיא
די לא ידעתא את וא
ואבהתך ׃ מאלהי הע
העמים אשר סביבתי
סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים ממך
מקצה הארץ ועד ק
קצה הארץ ׃ מטעות
עממיא די בסחרניכון
דקריבין לך או דרחי
דרחיקין מינך מסיפי
ארעא ועד סייפי ארע
ארעא ׃ לא תאבה לו
ולא תשמע אליו

ידעתם ד וסימ ובא האות והמופת ׀ שמעת הזה ׀ ידא אלי ואהגד ׀ והכעסתי לב עמים רבים ׀ וסימ׳ אתה וקרית שמועת ופעמית ׃ והנביא
ג ריש פס וסימ והנביא ההוא או חולם החלום ׀ והנביא כי יפתה ודבר דבר ׀ והנביא והכהן והעם ׃ ד בליש דאית בהון הקרבים והרח
וסימ מאלהי העמים אשר סביבתיהם ׀ ומלך ששך ישתה אחריהם ׀ לך יי הצדקה ולנו בשת ׀ דניאל ׀ ויכתב מרדכי את הדברים האלה ׃

בראשונה ה̇ מל̇א וסימ̇ כי הרג תהרגנו · ולא יסיפו בני עולה לענותו · והבדו · כי לכו צא אל מקומו אשר בשלו · בל מכה יבוסי · ב̇ בוי
דוד · נחלה מבחלת · ואמצא ספר היחש העלים · תל עולם ב̇ וסימ̇ והיתה תל עולם לא תבנה · וישימה תל עולם

ולא תחוס עינך עליו
ולא תחמול ולא תכסה
עליו: לא תיבי ליה ולא
ולא תקביל מיניה ולא
תחוס עינך עלוהי ולא
תחוס ולא תכסי עלוהי:
כי הרג תהרגנו ידך תה
תהיה בו בראשנה להמ
להמיתו ויד כל העם
באחרנה: ארי מיקטל
תקטלניה ידך תהא
ביה בקדמיתא למי
למיקטליה וידא דכל
עמא בבתריתא: וסקל
וסקלתו באבנים ומת
כי בקש להדיחך מעל
יהוה אלהיך המוציאך
המוציאך מארץ מצ
מצרים מבית עבדים:
ותרגמיניה באבניא
וימות ארי בעא לא
לאטעיותך מדחלתא
דיי דאפקך מארעא
דמצרים מבית עבדותא:
וכל ישראל ישמעו וי
ויראון ולא יוספו לע
לעשות כדבר הרע הז
הזה בקרבך: וכל ישר
ישראל ישמעון וידח
וידחלון ולא יוספון
למיעבד כפתגמא
בישא הדין ביניכון: רביעי
כי
תשמע באחת עריך
אשר יהוה אלהיך נתן

לך לשבת שם לאמר:
ארי תשמע בחדא מן
מקרוך דיי אלהך יהיב
לך למיתב תמן למימר:
יצאו אנשים בני בלי
בליעל מקרבך וידיחו
את ישבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידע
ידעתם: נפקו גברין בני
בני רשיעא מבינך
ואטעיו ית יתבי קרתה
קרתהון למימר ניהך
וניהך ונפלח לטעות
עממיא די לא ידעתון:
ודרשת וחקרת ושא
ושאלת היטב והנה
אמת נכון הדבר נעש
נעשתה התועבה הזא
הזאת בקרבך: ותתבע
ותבדוק ותשאל יאות
והא יאות בקושטא
כיון פתגמא איתעב
איתעבידת תועיבתא
הדא בינך: הכה תכה
את ישבי העיר ההוא
לפי חרב החרם אתה
ואת כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב: מימ
מימחא תמחי ית
יתבי קרתא ההיא לפ
לפיתגם דחרב גמר יתה
וית כל דבה וית בעירא
לפיתגם דחרב: ואת כל
שללה תקבץ אלתוך

רחבה ושרפת באש
את העיר ואת כל של
שללה כליל ליהוה
אלהיך והיתה תל עו
עולם לא תבנה עוד:
וית כל עדאה תכנוש
לגו פתאה ותוקיד בנורא
ית קרתא וית כל עדאה
גמיר קדם יי אלהך
ותהי תל חרוב לעלם
לא תתבני עוד: ולא
ידבק בידך מאומה
מן החרם למען ישוב
יהוה מחרון אפו ונ
ונתן לך רחמים ורח
ורחמך כאשר נשבע
לאבתיך: ולא ידבק
בידך מדעם מן חרמא
בדיל דיתוב יי מתקוף
רוגזיה ויתין לך רח
רחמין וירחם עלך
ויסגינך כמא דקיים
לאבהתך: כי תשמע
בקול יהוה אלהיך
לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום
לעשות הישר בעיני
יהוה אלהיך: ארי ת
תקביל במימרא דיי
אלהך למיטר ית כל
פיקודוהי די אנא מ
מפקיד לך יומא דין
למעבד דכשר קדם
אלהך: חמישי
בנים אתם ליהוה א̇ד̇

יוספו ד̇ בת̇ בן וסימ̇ וכל ישראל ישמעו ויראו · קדמ̇ · אם ישפך עפר שמרון · ועתה יוסיפו לחטא · מורו טמא קראו למו · וג̇ יוסיפו
בת̇ לא יוסיפו בני עולה · דה̇ · ולא קום לדאבה עוד · כי ארך ימים ושנות חיים · כי עליה · דשמואל · יסיפו בת̇ · ושאר יספו בת̇ · החרם
ב̇ בספ̇ וסימ̇ כל עיר מתם הנשים והטף · הכה תכה את כל ישבי · תבנה ב̇ וסימ̇ תבנה ותכונן עיר סיחון · והיתה תל לא תבנה

שה ג̇ קמ׳ צ וסימ׳ וזאת הבהמה אשר תאכלו שור · לא הביאת לי שה · ואמר לה אל מאגי׳א · אנך · וחד ושה עזים ··· ויצבי
ג̇ וסימ׳ איל וצבי ויחמור · לבד מאיל ויצבי ויחמור · ויצבי עדיו לגאון שמחו ··· ויחמור ב̇ וסימ׳ איל ויצבי · לבד מאיל ויצבי

אלהיכם לא תתגדדו
ולא תשימו קרחה
בין עיניכם למת ׃ בנין
אתון קדם יי׳ אלהכון לא
תיתגממון ולא תש
תשוון מרט בין עיניכון
על מית ׃ כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך ׃
ובך בחר יהוה להיות
לו לעם סגלה מכל הע
העמים אשר על פני
האדמה ׃ ארי עם קד
קדיש את קדם יי׳ אלהך
ובך איתרעי יי׳ למה
למהוי ליה לעם חביב
מכל עממיא די על
אפי ארעא ׃
לא תאכל
כל תועבה ׃ לא תיכול
כל דמרחק ׃ זאת הבה
הבהמה אשר תאכלו ׃
שור שה כשבים ושה
עזים ׃ דא בעירא דתיכלון
תורי אימרין דרחלין
וגדיין דעזין ׃ איל ויצ
ויצבי ויחמור ואקו וד
ודישן ותאו וזמר ׃
איילא וטביא ויחמורא
ויעלא ורימא ותורבלא
ודיצא ׃ וכל בהמה
מפרסת פרסה ושס
ושסעת שסע שתי
פרסות מעלת גרה ב
בבהמה אתה תאכלו ׃
וכל בעירא דסדיקא

פרסתה ומטלפן טי
טלפין תרתין פרסתא
מסקא פישרא בבעירא
יתה תיכלון ׃ אך את
זה לא תאכלו ממעלי
הגרה וממפריסי הפר
הפרסה השסועה את
הגמל ואת הארנבת וא
ואת השפן כי מעלה
גרה המה ופרסה לא
הפריסו טמאים הם
לכם ׃ ברם ית דין לא
תיכלון ממסקי פיש
פישרא וממסדיקי פ
פרשתא מטלפי טי
טילפיא ית גמלא וית
ארנבא וטפזא ארי מ
מסקי פישרא אינון
ופרסתהון לא פרסתא
מסאבין אינון לכון ׃ וא
ואת החזיר כי מפריס
פרסה הוא ולא גרה
טמא הוא לכם מבש
מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו ׃ וי
וית חזירא ארי סדיק
פרסתא הוא ולא פשר
פשר מסאב הוא לכון
מבישרהון לא תיכלון
ובנבלתהון לא תקרבון ׃
תקרבון ׃
את זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר
לו סנפיר וקשקשת
תאכלו ׃ ית דין תיכלון

מכל די במיא כל די
ליה ציצין וקלפין ת
תיכלון ׃ וכל אשר אין
לו סנפיר וקשקשת
לא תאכלו טמא הוא
לכם ׃ וכל די לית ליה
ציצין וקלפין לא
תיכלון מסאב הוא
לכון ׃
כל צפור טהרה ת
תאכלו ׃ כל ציפר דכי
תיכלון ׃ וזה אשר
לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה ׃ ודין
די לא תיכלון מנהון
נשרא ועד ועזיא ׃
והראה ואת האיה
והדיה למינה ׃ ובר
בת נפא וטרפיתא ודיתא
לזנה ׃ ואת כל ערב
למינו ׃ וית כל עורבא
לזנה ׃ ואת בת היענה
ואת התחמס ואת
השחף ואת הנץ למינ
למינהו ׃ וית בת נעמ
נעמיתא וצציא וצי
וציפר שחפא ובציא
לזנוהי ׃ את הכוס וא
ואת הינשוף והתנשמת ׃
וקדיא וקיפופא ובותא ׃
והקאת ואת הרחמה
ואת השלך ׃ וקתא וי
וירקרקא ושלינונא ׃
והחסידה והאנפה
למינה והדוכיפת

ודישן ד̇ ול̇ כת̇ בן בתור וסימ׳ ודישן ואיצר · ואהליבמה ילדה · ואלות דישון · ואקן ודישן ותאו ·· וכל דבר הימ׳ רבות במא̇ ודישן ואיצר ··
וכל בהמה ג̇ וסימ׳ ובי יתן איש אל רעהו כסף · וכל בהמה מפרסת פרסה · דמש תור · החיה וכל בהמה הרמש ·· ג ·· שמיני את כל ערב למינו ·
משנ̇ תור ואת כל ערב · ואתם את השמים ואת הארץ ·· שמיני ואת הכוס ואת הינשוף ׃ משנ̇ תור את הכוס ואת הינשוף ·· ···

והעטלף

כל ח ריש פס בספר וסימ כל אלה ערים בצורת · כל ערי המישר · כל המצוה · כל המקום אשר תדרך · כל צפור טהרה · כל עות טהור ·
כל הבכור אשר יולד · כל עינד ופרי אדמתך ·· ··· יאכלו ב וסימ וכל שרץ העוף טמא הוא לכם · לכן כל אביד יאכלו ··· מבר ל·

והעטלף ׃ וחוריתא
ואיבו לזנה ונגר טורא
ועטלפא ׃ וכל שרץ
העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו ׃ וכל ריחשא
דעופא מסאב הוא לה
לכון לא יתאכלון ׃ כל
עוף טהור תאכלו ׃ כל
עופא דכי תיכלון ׃ לא
תאכלו כל נבלה לגר
אשר בשעריך תתננה
ואכלה או מכר לנכרי
כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך לא תב
תבשל גדי בחלב אמו ׃
לא תיכלון כל נבילא
לתותב ערל די בקירוך
למיתתנינה וייכלינה
תזבנינה לבר עממין
ארי עם קדיש את קדם
יי אלהך לא תיכלון בשר
בחלב ׃

ששי

עשר תעשר את כל
תבואת זרעך היצא הש
השדה שנה שנה ׃ עש
עסרא תעשר ית כל
עללת זרעך דמתפק
חקלא שנא שנא ׃ ואכ
ואכלת לפני יהוה אל
אלהיך במקום אשר
יבחר לשכן שמו שם
מעשר דגנך תירשך
ויצהרך ובכרת בקרך
וצאנך למען תלמד
ליראה את יהוה אל

אלהיך כל הימים ׃ ודי
ית דחל קדם יי אלהך
באתרא די יתרעי לה
לאשראה שכינתיה
תמן מעשר עיבורך
חמרך ומשחך ובכורי
תורך ועאנך בדיל דתיה
דתילף למדחל ית יי
אלהך כל יומיא ׃ וכי ירבה
ירבה ממך הדרך כי
לא תוכל שאתו כי ירחק
ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אל
אלהיך לשום שמו ש
שם כי יברכך יהוה
אלהיך ׃ וארי יסגי
מנך אורחא ארי לא
תיכול למיטעניה ארי
יתרחק מנך אתרא
די יתרעי יי אלהך ל
לאשראה שכינתיה
תמן ארי יברכינך יי
אלהך ׃ ונתתה בכסף
וצרת הכסף בידך והל
והלכת אל המקום א
אשר יבחר יהוה א
אלהיך בו ׃ ותיתן בכס
בכספא ותצור כספא
בידך ותהך לאתרא
דיתרעי יי אלהך ביה ׃
ונתתה הכסף בכל א
אשר תאוה נפשך בב
בבקר ובצאן וביין וב
ובשכר ובכל אשר
תשאלך נפשך ואכלת

שם לפני יהוה אלהיך
ושמחת אתה וביתך ׃
ותיתן כספא בכל
דיתרעי נפשך ב
בתורי ובענא ובחמר
ובמריר ובכל דישאלנך
נפשך ותיכול תמן קדם
יי אלהך ותיחדי את
ואינש ביתך ׃ והלוי
אשר בשעריך לא ת
תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך ׃ ולוואי
די בקירוך לא תשב
תשבקיניה ארי לית
ליה חולק ואחסנא
עימך ׃
מקצה שלש שנים
תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא
והנחת בשעריך ׃ מס
מסוף תלת שנין תפיק
ית כל מעשר עללתך
בשתא ההיא ותצנע
בקרוך ׃ ובא הלוי כי
אין לו חלק ונחלה
עמך והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך
יהוה אלהיך בכל מע
מעשה ידך אשר
תעשה ׃ וייתי ליואה
ארי לית ליה חולק וא
ואחסנא עמך וגיורא
ויתמא וארמלתא די
בקרוך ויכלון וישבעון

וכי ח ריש פס בספר וסימ וכי יהיה בו מום · וכי תשלחנו חפשי מעמך · וכי יהיה איש שנא לרעהו · וכי ירבה ממך הדרך · וכי יבא הלוי ·
וכי תאמר בלבבך · תנינ · וכי יהיה באיש חטא · וכי תחדל לנדר ·· ·· עשר ב וסימ עשר אעשרנו לך · עשר תעשר את כל תבואת ··· הגנך
תירשך ב וסימ ראשית דגנך תירשך · ובכרת בקרך וצאנך ·· ·· מעשה ידך ב וסימ ובא הלוי כי אין לו · מעשה ידך בלנו ·· ··

את ג ריש פס בספר וסימ את בצר במדבר · את הדברים האלה · את יי אלהיך תירא · וחברו · את הברכה אשר תשמעו · את זה תאכלו ·
את הכוס ואת השלך · את הנכרי תגש · את יי האמרת היום ·· ישה ב וסימ וזה דבר השמטה שמוט · זרעכי ישה לך אוה ··

בדיל דיברכנך יי אלהך
בכל עובדי ידך די תע
תעביד:
טו מקץ שבע שנים תעש
תעשה שמטה: מסוף
שבע שנין תעביד ש
שמיטתא: וזה דבר
השמטה שמוט כל
בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש
את רעהו ואת אחיו
כי קרא שמטה ליה
ליהוה: ודין פיתגם ש
שמיטתא דישמיט כל
גבר מרי רשו ידוה
די ירשיה בחבריה לא
יתבע מן חבריה ומן
אחוהי ארי קרא שמ
שמיטתא קדם יי: את
הנכרי תגש ואשר יה
יהיה לך את אחיך ת
תשמט ידך: מן בר
עממין תתבע ודי יהי
לך עים אחוך תשמט
ידך: אפס כי לא יהיה
בך אביון כי ברך יברכך
יהוה בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה
לרשתה: לחוד ארי לא
יהא בך מסכינא ארי
ברכא יברכינך יי ארי
בארעא דיי אלהך יהב
לך אחסנא למירתה:
רק אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך ל

לשמר לעשות את
כל המצוה הזאת אש
אשר אנכי מצוך היום:
לחוד אם קבלא תקב
תקביל למימרא דיי
אלהך למיטר למעבד
ית כל תפקידתא הדא
די אנא מפקיד לך
יומא דין: כי יהוה
אלהיך ברכך כאשר
דבר לך והעבטת גוים
רבים ואתה לא תעבט
ומשלת בגוים רבים
ובך לא ימשלו: ארי
יי אלהך בריכך כמא די
דמליל לך ותוזיף לע
לעממין סגיאין ואת
לא תיזיף ותשלוט בע
בעממין סגיאין ובך
לא ישלטון:
כי יהיה בך
אביון מאחד אחיך
באחד שעריך בארצך
אשר יהוה אלהיך נ
נתן לך לא תאמץ את
לבבך ולא תקפץ את
ידך מאחיך האביון:
ארי יהי בך מסכינא
חד מאחך בחדא מק
מקרויך בארעך דיי
אלהך יהיב לך לא תתקיף
ית ליבך ולא תקפוץ
ית ידך מאחוך מסכ
מסכינא: כי פתח תפ
תפתח את ידך לו והע

והעבט תעביטנו די מ
מחסרו אשר יחסר
לו: ארי מפתח תפתח
ית ידך ליה ואוזפא
תוזפיניה כמיסת ח
חוסריה דיחסר ליה:
השמר לך פן יהיה דב
דבר עם לבבך בליעל
לאמר קרבה שנת הש
השבע שנת השמטה
ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו
וקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא: איסת
איסתמר לך דילמא
יהי פיתגמא עם ליבך
ברשע למימר קריבא
שתא שביעתא שתא
דשמיטתא ויבאיש
עינך באחוך מסכינא
ולא תתין ליה ויקרי
עלך קדם יי ויהי בך
חובא: נתון תתן לו ולא
ירע לבבך בתתך לו כי
בגלל הדבר הזה יברכך
יהוה אלהיך בכל מע
מעשך ובכל משלח
ידך: מיתן תתן ליה
ולא יבאש ליבך במיתנך
ליה ארי בדיל פיתגמא
הדין יברכינך יי אלהך
בכל עובדך ובכל אושי
אושטות ידך: כי לא
יחדל אביון מקרב ה
הארץ על כן אנכי מצו

ורעה ט ו בישי וו טבין וסימ ורעה עינך באחיך האביון · ורעה לא תמיצא בך · ורעה לך זאת מכל · ורעה נשבע להם ונהיה טובים ·
אל תמישכני עם רשעים · גם זה הבל ורעה רבה · ורעה הכרמל והבשן · והקימותי עליהם רעה · ועמיך ורעה בעז יל · ג בתר טבין ··· פתוח
ג ב מל וא חס וסימ כי פתוח תפתח את ידך · את ידך לאחיך · פתוח נפתחו שערי ארצך · בתר מלא ·· בהתך לך ב בגלל · שאול למה ··

לעניך ג̇ בליש̇ א̇ חס̇ וב̇ מלא̇ וסימ̇ פתח תפתח את ידך לאחיך ׃ ידין עמו כאחד ׃ יהיה עני אל תשכחי ׃ קדמ̇ חס̇ ׃ העברי ה̇ וסימ̇
ויבא הפליט ויגד לאברם ׃ בא אלי העברי ׃ כי ימכר לך אחיך העברי ׃ לשלח איש את עבדו ׃ מקץ שבע שנים תשלחו ׃ תתן ל̇ וחס̇

מצוך לאמר פתח תפ
תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאבינך בארצ
בארצך ׃ ארי לא יפסוק
מסכנא מגו ארעא על
כן אנא מפקיד לך למי
למימר מיפתח תיפתח
ית ידך לעניך לאחוך
ולמסכינך בארעך
פר
כי ימכר לך אחיך העברי
או העבריה ועבדך
שש שנים ובשנה השי
השביעת תשלחנו חפ
חפשי מעמך ׃ ארי ידו
יזדבן בר ישראל או בת
ישראל ויפלחינך שית
שנין ובשתא שביעתא
תיפטרניה בר חורין
מעימך ׃ וכי תשלחנו
חפשי מעמך לא תש
תשלחנו ריקם ׃ וארי
תיפטרניה בר חורין
מעימך לא תפטרינ
ריקנין ׃ העניק תעניק
לו מצאנך ומגרנך ומ
ומיקבך אשר ברכך
יהוה אלהיך תתן לו ׃
אפרשא תפריש ליה
מענך מאידרך ומ
ומבי עצרתך די ברכך
יי אלהך תתן ליה ׃ וזכרת
כי עבד היית בארץ מצ
מצרים ויפדך יהוה
אלהיך על כן אנכי מ

מצוך את הדבר הזה
היום ׃ ותידכר ארי עבדא
הויתא בארעא דמצרים
ופרקך יי אלהך על כן
אנא מפקיד לך ית פי
פיתגמא הדין יומא דין ׃
והיה כי יאמר אליך
לא אצא מעמך כי א
אהבך ואת ביתך כי טו
טוב לו עמך ׃ ויהי א
ארי יימר לך לא א
איפוק מעימך ארי רח
רחמך וית אינש ביתך
ארי טב ליה עימך ׃ ות
ולקחת את המרצע ונ
ונתתה באזנו ובדלת
והיה לך עבד עולם וא
ואף לאמתך תעשה
כן ׃ ותיסב ית מרצעא
ותתין באודניה ובדשא
ויהי לך עבד פלח לע
לעלם ואף לאמתך תע
תעביד כן ׃ לא יקשה
בעינך בשלחך אתו
חפשי מעמך כי משנ
משנה שכר שכיר עבו
עבדך שש שנים וברכך
יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה ׃ לא יקשי בעי
בעינך במיפטרך יתיה
בר חורין מעמך ארי על
חד תרין אגר אגירא
פלחך שית שנין ויבר
ויברכינך יי אלהך בכל
די תעביד
שביעי

כל הבכור
אשר יולד בבקרך ובצ
ובצאנך הזכר תקדיש
ליהוה אלהיך לא תע
תעבד בבכר שורך ול
ולא תגז בכור צאנך ׃
כל בוכרא דאיתיליד
בתורך ובענך דכרין ת
תקדיש קדם יי אלהך ׃
לא תיפלח בבכרא דתו
דתורך ולא תגוז בוכ
בוכרא דענך ׃ לפני
יהוה אלהיך תאכלנו
שנה בשנה במקום א
אשר יבחר יהוה אתה
וביתך ׃ קדם יי אלהך
תיכלניה שנא בשנא
באתרא דיתרעי יי
את ואינש ביתך ׃ וכי
וכי יהיה בו מום פסח או
או עור כל מום רע לא
תזבחנו ליהוה אלהיך ׃
וארי יהי ביה מומא
חגיר או עויר כל מום
ביש לא תיכסיניה קדם
יי אלהך ׃ בשעריך תא
תאכלנו הטמא יחדו
והטהור יחדו כצבי וכ
וכאיל ׃ בקרויך תיכלינ
מסאבא ודכיא כחדא
כבסר טביא ואילא ׃ רק
את דמו לא תאכל על
הארץ תשפכנו כמים ׃
להוד ית דמיה לא תי
תיכול על ארעא תשד

עינך ז̇ חס̇ ו̇ בתר̇ וסימ̇ לא יקשה בעינך בשלחך ׃ לא תחוס עינך ׃ וקיצתה את כפה ׃ להיות עינך פתחות ׃ דמלכים ׃ פקח יי עינך ׃ על
זה פקחת עינך ׃ עבד עולם לעבד עולם ג̇ וסימ̇ ולקחת את המרצע ׃ ויאמן אכיש בדוד ׃ היכרת ברית עמך ׃ יקשה ב̇ וסימ̇
יקשה מכם בשלחך ׃ לא בעינך יקשה בשלחך ׃ וברכך יי ב̇ וסימ̇ וברכך יי אשר אנכי ׃ לא יקשה בעינך בשלחך אתו ׃

יראה יג̇ וסימ̇ בחדר יה̇ יראה ׃ מצות יאכל את שבעת הימים ׃ ב̇ בו ׃ שלש פעמים בשנה ׃ ד̇ ואלה שמות ׃ וחברו דמשנה תורה ׃
ב̇ בו ׃ ולא יראה לך שאר בכל גבלך ׃ מגן אם יראה ורמח ׃ ויי̇ עליהם יראה ׃ כי הנה החשך ׃ ילכו מחיל אל חיל ׃ יראה אל עבדיך פעלך ׃

תשדיניה כמיא ׃
טז שמור
את חדש האביב ועשית
פסח ליהוה אלהיך כי
בחדש האביב הוציאך
יהוה אלהיך ממצרים
לילה ׃ טר ית ירחא
דאביבא ותעביד פסחא
קדם יי אלהך ארי בירחא
דאביבא אפקך יי אלהך
ממצרים ליליא ׃
וזבחת פסח ליהוה
אלהיך צאן ובקר
במקום אשר יבחר
יהוה לשכן שמו שם ׃
ותיכוס פיסחא קדם יי
אלהך מבני ענא ונכסת
קודשיא באתרא די
יתרעי יי לאשראה
שכינתיה תמן ׃ לא
תאכל עליו חמץ שבעת
ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי
בחפזון יצאת מארץ
מצרים למען תזכר את
יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך ׃
לא תיכול עלוהי
חמיע שבעא יומין
תיכול עלוהי פטיר
לחים עוני ארי בבהילו
נפקתא מארעא דמצרים
בדיל דתדכר ית יום
מפקך מארעא דמצרים
כל יומי חייך ׃ ולא יראה

לך שאר בכל גבלך
שבעת ימים ולא ילין
מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון
לבקר ׃ ולא יתחזי לך
חמיר בכל תחומך
שבעת יומין ולא יבית
מן בסרא די תיכוס
ברמשא ביומא קדמאה
לצפרא ׃ לא תוכל לזבח
את הפסח באחד
שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך ׃ ליתי
לך רשו למיכס ית
פיסחא בחדא מקרוך
די יי אלהך יהיב לך ׃ כי
אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם תזבח
את הפסח בערב כבוא
השמש מועד צאתך
ממצרים ׃ אלהין
לאתרא דיתרעי יי
אלהך לאשראה
שכינתיה תמן תיכוס
ית פיסחא ברמשא
כמיעל שמשא זמן
מיפקך ממצרים ׃
ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך
בו ופנית בבקר והלכת
לאהליך ׃ ותבשיל
ותיכול באתרא די
יתרעי יי אלהך
ותתפני בצפרא ותהך

לקרויך ׃ ששת ימים
תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה
מלאכה ׃ שיתא יומין
תיכול פטירא וביומא
שביעאה כניש קדם יי
אלהך לא תעביד עביד
שבעה
שבעת תספר לך מהחל
חרמש בקמה תחל
לספר שבעה שבעות ׃
שבעא שבועין תמני
לך משריית מגלא
בחצד עומרן דארמותא
תשרי למימני שבעא
שבועין ׃ ועשית חג
שבעות ליהוה אלהיך
מסת נדבת ידך אשר
תתן כאשר יברכך
יהוה אלהיך ׃ ותעביד
חגא דשבועין קדם יי אלהך
מסת נדבת ידך די תתן
כמא דיברכינך יי אלהך ׃
ושמחת לפני יהוה
אלהיך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה
אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם ׃ ותחדי
קדם יי אלהך את וברך
וברתך ועבדך ואמתך
ולואה די בקרויך וגיורא

כאשר יא̇ דמטע̇ דסביר̇ אשר וסימ̇ מסת נדבת ידך כאשר תתן ׃ השמר בנגע הצרעת ׃ כאשר ישא הרדפים ׃ כאשר דברו להם הנשיאים ׃
עמו הראובני והגדי ׃ תבנ̇ דפס̇ ׃ בגורל נחלתם ׃ החשבים להשכיח את עמי ׃ ותשכח יי̇ עשך ׃ כאשר ילכו אפרש עליהם רשתי ׃ כאשר חפצת
עשית ׃ דיונה ׃ כאשר שלחו ׃ דחגי ׃ בחפזון ג̇ וסימ̇ ואכלתם אתו בחפזון ׃ כי בחפזון יצאת מארץ ׃ כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה ׃

יבחר יי̇ ט̇ יחידי̇ וסימ̇ ותנו בהן אש ושימו עליהן · רק קדשיך אשר יהיו · ובך בחר יי̇ · לפני יי̇ אלהיך תאכלנו · וזבחת פסח ליי̇ אלהיך · שבעת ימים תחג · ועשית חג שבעת · וכי יבא הלוי · ושאל כי יבחר יי̇ אלהיך · יבחר יי̇ אלהיכם ׃ שבעות ג̇ כת̇ כן · תספר לך · תנו דפס̇ · חג̇ ובחג̇ ׃

ויתמא וארמלתא די
בקרוך באתרא די
יתרעי יי̇ אלהך לאשרא
לאשראה שכינתיה תמן׃
וזכרת כי עבד היית במ
במצרים ושמרת וע
ועשית את החקים ה
האלה׃ ותדכר ארי ע
עבדא הויתא במצרים
ותיטר ותעביד ית
קימיא האילין׃
חג הסכת
תעשה לך שבעת ימים
באספך מגרנך ומיקבך׃
חגא דמטליא תעביד
לך שבעת יומין במי
במיכנשך מאידרך ו
ומימעצרתך׃ ושמחת
בחגך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי
והלוי והגר והיתום ו
והאלמנה אשר בשע
בשעריך׃ ותחדי בחגך
את וברך וברתך ועבדך
ואמתך וליואה וגיורא
ויתמא וארמלתא די
בקרוך׃ שבעת ימים
תחג ליהוה אלהיך ב
במקום אשר יבחר י
יהוה כי יברכך יהוה א
אלהיך בכל תבואתך
ובכל מעשה ידיך וה
והיית אך שמח׃ שבע
יומין תיחוג קדם יי̇
אלהך באתרא די יתרעי

יי̇ ארי יברכינך יי̇ אלהך
בכל עללתך ובכל עו
עובדי ידך ותהי
ברם חדי׃ שלוש פעמ
פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני יהוה
אלהיך במקום אשר
יבחר בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות
ולא יראה את פני י
יהוה ריקם׃ תלת זמ
זימנין בשתא יתחזון
כל דכורא קדם יי̇ אלהך
באתרא די יתרעי ב
בחגא דפטיריא ובחגא
דשבועיא ובחגא ד
דמטליא ולא יתחזון
קדם יי̇ ריקנין׃ איש
כמתנת ידו כברכת י
יהוה אלהיך אשר
נתן לך׃ גבר כמתנת ידיה
כבירכתא דיי̇ אלהך די
יהיב לך׃

פ פ פ

שפטים ושטרים תתן
לך בכל שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך
לשבטיך ושפטו את
העם משפט צדק׃ ד
דיינין ופורענין תמני
לך קרוך דיי̇ אלהך יהב
לך לשבטך וידונון
ית עמא דין דקשוט׃
לא תטה משפט לא
תכיר פנים ולא תקח

שחד כי השחד יעור
עיני חכמים ויסלף
דברי צדיקם׃ לא תצלון
תצלי דין ולא השתמ
תשתמודע אפין ולא
תקביל שוחדא ארי
שוחדא מעור חכימין
ומקלקל פתגמין תרי
תריצין׃ צדק צדק תרד
תרדף למען תחיה ויר
וירשת את הארץ אש
אשר יהוה אלהיך נתן
לך׃ קושטא קושטא
תרדוף בדיל דתיחי ו
ותירת ית ארעא דיי̇
אלהך יהיב לך׃
לא תטע
לך אשרה כל עץ אצל
מזבח יהוה אלהיך א
אשר תעשה לך׃ לא
תיצוב לך אשירה כל
אילן בסטר מדבחא
דיי̇ אלהך דתעביד לך׃
ולא
תקים לך מצבה אשר
שנא יהוה אלהיך׃ ולא
ולא תקים לך קמא די
בסני יי̇ אלהך׃
לא תזבח
ליהוה אלהיך שור
ושה אשר יהיה בו מום
כל דבר רע כי תועבת
יהוה אלהיך הוא׃ לא
תיכוס קדם יי̇ אלהך תור
ואימר דיהי ביה מומא

שפטים ג̇ דקדי̇ לשטרים וסימ̇ שפטים ושטרים תתן לך · ויקרא יהושע · ויאסף יהושע ׃ אשר יי̇ אלהיך ד̇ בטע̇ בספ̇ וסימנ̇ עד אשר יניח יי̇ לאחיכם · נתן לך כל הימים · שפטים ושטרים · ולקחת מראשית ׃ ה̇ ריש̇ פס̇ לא לא ולא · וסימ̇ לא תאכלו על הדם · לא תכירו פנים · לא יתיצב איש בפניך · לא תעבדנה רגל אדם · לא תאמרון קשר ׃ ויסלף ב̇ וסימ̇ דברי צדיקם · וחברו · וא̇ ויסלף דברו ׃

עשיה את הרע ז׳ בליש׳ וסימ׳ כי ימצא בקרבך · כי ידעתי אחרי מותי · יקדגו ותגיג דפרשת שופטים · על כי עשו את הרע ·
ויתעם מנשה · יען אשר עשה את הרע ״ · יורוך ג׳ · וסימ׳ כל אשר יורוך · על פי התורה אשר יורוך · והלא הם יורוך ״ · ולשמש ל׳

כל מדעם ביש ארי מ
רחק קדם יי אלהך הוא
כי
ימצא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה א
אלהיך נתן לך איש א
או אשה אשר יעשה
את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו
ארי ישתכח בינך בחדא
מקרוך דיי אלהך יהיב
לך גבר או איתתא דיעביד
דביש קדם יי אלהך למ
למיעבר על קימיה
וילך ויעבד אלהים
אחרים וישתחו להם
ולשמש או לירח או
לכל צבא השמים אשר
אשר לא צויתי ויזל
ויפלח לטעות עממיא
ויסגיד להון ולשימשא
או לסיהרא או לכל חילי
שמיא די לא פקדית
והגד לך ושמעת ודרשת
ודרשת היטב והנה
אמת נכון הדבר נעשתה
התועבה הזאת בישראל
בישראל ויתחוי לך ות
ותשמע ותתבע יאות
והא קושטא כיון פתגמא
פתגמא איתעבידת
תועיבתא הדא בישראל
והוצאת את האיש הה
ההוא או את האשה
ההוא אשר עשו את

הדבר הרע הזה אל ש
שעריך את האיש או
את האשה וסקלתם
באבנים ומתו ותפיק
ית גברא ההוא או ית
איתתא ההיא די עבדו
ית פתגמא בישא הדין
לתרע בית דינך ית גברא
או ית איתתא ותרגמנון
ותרגמינון באבניא
וימותון על פי שנים
עדים או שלשה עדים
יומת המת לא יומת
על פי עד אחד על
מימר תרין סהדין או
תלתא סהדין יתקטל
דחייב קטלא לא יתק
יתקטיל על מימרא
סהיד חד יד העדים
תהיה בו בראשנה להמ
להמיתו ויד כל העם
באחרנה ובערת הרע
מקרבך ידא דסהדיא
תהי ביה בקדמיתא ית
למיקטליה וידא דכל
עמא בבתריתא ותפלי
עביד דביש מבינך
כי יפלא
ממך דבר למשפט בין
דם לדם בין דין לדין בין
נגע לנגע דברי ריבת
בשעריך וקמת ועלית
והלכת אל המקום יה
אשר יבחר יהוה א
אלהיך בו ארי יתפרש

יתפרש מינך פתגמ
לדינא בין דם לדם בין
דין לדין בין מכתש ית
סגירו למכתש סגירו
פתגמי פלוגת דינא
בקרוך ותקום ותיסק
לאתרא דיתרעי יי
אלהך ביה ובאת אל
הכהנים הלוים ואל
השפט אשר יהיה כ
בימים ההם ודרשת
והגידו לך את דבר ה
המשפט ותיתי לות
כהניא ליואי ולות ד
דיינא די יהי ביומיא
האינון ותתבע ויחוון
לך ית פתגמי דדינא
ועשית על פי הדבר
אשר יגידו לך מן המ
המקום ההוא אשר
יבחר יהוה ושמרת ל
לעשות ככל אשר יורוך
ותעביד על מימר פת
פתגמא דיחוון לך מן
אתרא ההוא די יתרעי
יי ותיטר למעבד
ככל דילפונך על פי
התורה אשר יורוך ו
ועל המשפט אשר
יאמרו לך תעשה לא
תסור מן הדבר אשר
יגידו לך ימין ושמאל
על מימר אוריתא די
ילפונך ועל דינא די
יימרון לך תעביד לא

למשפט ט׳ רגש׳ וסימ׳ והיו לכם הערים למקלט · כי יפלא ממך דבר · וישב בעיר ההוא עד · והיא ישבת תחת תמר · והשצם אבשלום ועמדו ·
ויעץ אבשלם בדבר הזה · ויסרו למשפט אלהיך · החרישו אלי איים · כל כלי יוצר עליך · צדקה כדבים כלם · אתה אל תירא עבדי יעקב · וחברון ·
כי אתך נאם יי · וקרבתי אליכם למשפט · ויי לעולם ישב כונן · בקום למשפט אלהים ״ · דם לדם ב׳ וסימ׳ כי יפלא ממך · וכל ריב׳ דדה ״

וירשתה ג̇ וסימ̇ אשימה עלי מלך ׳ והיה כי תבוא אל הארץ ׳ והביאך יי̇ אלהיך ״ ״ בכל הגוים ד̇ וסימ̇ אשימה עלי
מלך ׳ ועתה שימה לנו מלך ׳ והיינו גם אנחנו ׳ יען אמר מואב ושעיר ״ ״ ובעת הרעמי שדי ׳ ב̇ וסימ̇ והאיש ׳ כי ימצא אשי ״

תיסטי מן פתגמא די
יחוון לך לימינא ולי
ולסמלא ׀ והאיש א
אשר יעשה בזדון ל
לבלתי שמע אל הכהן
העמד שם לשרת את
יהוה אלהיך או אל
השפט ומת האיש הה
ההוא ובערת הרע מ
מישראל ׀ וגברא די
יעביד ברשע בדיל די
דלא לקבלא מן כהנא
דקאים לשמשא תמן
קדם יי אלהך או מן ד
דינא ויתקטיל גברא
ההוא ותפלי עביד דבי
דביש מישראל ׀ וכל
העם ישמעו ויראו ו
ולא יזידון עוד ׀ וכל
עמא ישמעון וידח
וידחלון ולא ירשעון
עוד ׀ לוי
כי תבא אל הארץ א
אשר יהוה אלהיך נ
נתן לך וירשתה וישבת
בה ואמרת אשימה
עלי מלך ככל הגוים
אשר סביבתי ׀ ארי ת
תיעול לארעא די יי א
אלהך יהיב לך ותירתה
ותיתב בה ותימר אמ
אמני עלי מלכא ככל
עממיא די בסחרני ׀ ש
שום תשים עליך מ
מלך אשר יבחר יהוה ׀׀

אלהיך בו מקרב א
אחיך תשים עליך מ
מלך לא תוכל לתת
עליך איש נכרי אשר
לא אחיך הוא ׀ מנאה
תמני עלך מלכא די
יתרעי יי אלהך ביה מ
מגו אחך תמני עלך
מלכא לית לך רשו ל
למנאה עלך גבר נ
נכרי די לא אחוך ה
הוא ׀ רק לא ירבה לו
סוסים ולא ישיב את
העם מצרימה למען
הרבות סוס ויהוה א
אמר לכם לא תספון
לשוב בדרך הזה עוד ׀
לחוד לא יסגי לה סו
סוסוון וית ולא יתיב
ית עמא למצרים ב
בדיל לאסגאה ליה ס
סוסוון ויי אמר לכון
לא תוספון למתב ב
בארחא הדין עוד ׀
ולא ירבה לו נשים ו
ולא יסור לבבו וכסף
וזהב לא ירבה לו מאד ׀
ולא יסגי ליה נשין ו
ולא יטעי ליביה וכס
וכספא ודהבא לא י
יסגי ליה לחדא ׀ והיה
כשבתו על כסא מלכ
ממלכתו וכתב לו את
משנה התורה הזאת
על ספר מלפני הכה

הכהנים הלוים ׀ ויהי
כמותביה על כורסי
מלכותיה ויכתוב ליה
ית פתשגן אוריתא הד
הדא על סיפרא מן ק
קדם כהניא ליואי ׀ וה
והיתה עמו וקרא בו כל
ימי חייו למען ילמד
ליראה את יהוה אלה
אלהיו לשמר את כל
דברי התורה הזאת ואת
החקים האלה לעשתם ׀
ותהי עמיה ויהי קרי
ביה כל יומי חיוהי ב
בדיל דילף למדחל
קדם יי אלהה למטר
ית פתגמי אוריתא ה
הדא וית קימיא האל
האלין למעבדהון ׀
לבלתי רום לבבו מאחיו
ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאל למען יאריך
ימים על ממלכתו הוא
ובניו בקרב ישראל ׀ ב
בדיל דלא ירים ליביה
מאחוהי ובדיל דלא
יסטי מן תפקידתא ל
לימינא ולסמאלא ב
בדיל דיוריך יומין על
מלכותיה הוא ובנוהי
בגו ישראל ׀ ישראל
יח לא יהיה
לכהנים הלוים כל ש
שבט לוי חלק ונחלה
עם ישראל אשי יהוה

נתן לך ג̇ בספר וסימ̇ ואכלת את כל העמים ׳ ואמרת אשימה עלי מלך ׳ ושמת בטנא ׳ וכל אתנח וסוף פס דבית ׳ וסימ̇ אבל מלבא
בסלא ״ ״ משנה ד̇ וסימ̇ והיה כשבתו על כסא ׳ ויכתב שם על האבנים ׳ ושלמתי ראשונה משנה עונם ׳ ויהדג זכרי גבור אפרים ״
הרבות ב̇ וסימ̇ רק לא ירבה לו סוסים ׳ הביתי אתכם בשדפון ״ ״ כסא ממלכתו ב̇ וסימ̇ והיה כשבתו על ׳ והוא יבנה בית לשמי ״

וראשית ד̇ וסימ̇ ראובן בכורי אתה כחי ׳ וראשית גז צאנך ׳ וראשית כל בכורי כל וכל ׳ ב̇ בו ׳ השתיב במזרקי יין ׳ ובא בארץ הצבי ׳
ואלה ימלטו מידו ״ ״ ודרש ג̇ וחס̇ וסימ̇ וחבר חבר ודרש ׳ ודרש משפט ומחיר צדק ׳ ודרש רעה תבואנו ׳ א̇ בת̇ א̇ בנב̇ א̇ בכת̇ ׳

ונחלתיה יאכלון׃ לא
יהי לכהניא ליואי כל
שיבטא דלוי חולק
ואחסנא עם ישראל
קורבניא דיי ואחסנתיה
ייכלון׃ ונחלה לא יהיה
לו בקרב אחיו יי
יהוה הוא נחלתו כאשר
כאשר דבר לו׃ ואחסנא
לא יהי ליה בגו אחוהי
מתנן דיהב ליה יי אנון
אינון אחסנתיה כמא
דמליל ליה׃
וזה יהיה מ
משפט הכהנים מאת
העם מאת זבחי הזבח
אם שור אם שה ונתן
לכהן הזרע והלחיים
והקבה׃ ודין יהי דחזי
לכהניא מן עמא מן
נכסי נכסתא אם תור
אם אימר ויתן לכהנא דרעא ו
ולועא וקבתא׃ ראשית
ראשית דגנך תירשך
ויצהרך וראשית גז
צאנך תתן לו׃ ריש ע
עיבורך חמרך ומשחך
וריש גזת ענך תתן ליה
כי בו בחר יהוה אלהיך
מכל שבטיך לעמד
לשרת בשם יהוה הוא
ובניו כל הימים׃ ארי
ביה אתרעי יי אלהך
מכל שבטך למקם
לשמשא בשמא דיי

הוא ובנוהי כל יומיא׃
וכי
יבא הלוי מאחד שעריך
שעריך מכל ישראל
אשר הוא גר שם ובא
בכל אות נפשו אל ה
המקום אשר יבחר יי
יהוה׃ וארי ייתי ליואה
מחדא מקרויך מכל
ישראל דהוא דר
תמן וייתי בכל רעות נ
נפשיה לאתרא דיי
יתרעי יי׃ ושרת בשם
יהוה אלהיו ככל אחיו
הלוים העמדים שם
לפני יהוה׃ וישמש
בשמא דיי אלהה ככל
אחוהי ליואי דמשמשין
דמשמשין תמן קדם
יי׃ חלק כחלק יאכלו
לבד ממכריו על האבות׃
חולק כחולק
ייכלון בר ממטיתא
דייתי שבתא דבני אתה
אתקינו אבהתא׃
כי אתה
בא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך לא
לא תלמד לעשות כתו
כתעבת הגוים ההם׃ יי
ארי את עליל לארעא
דיי אלהך יהיב לך לא
תילף למעבד כתועב
כתועבת עממיא הי
האינון׃ לא ימצא בך

רביעי מעביר בנו ובתו באש
קסם קסמים מעונן ומ
ומנחש ומכשף׃ לא
ישתכח בך מעבר בריה
וברתיה בנורא קסם קס
קוסמין מעונן ומנחש
וחרש׃ וחבר חבר ושאל
ושאל אוב וידעני ודרש
ודרש אל המתים׃ ו
ורטין רטן ושאיל בבדין
בבדין ודכורו ותבע מן
מתיא׃ כי תועבת יהוה
כל עשה אלה ובגלל
התועבת האלה יהוה
אלהיך מוריש אתם
מפניך׃ ארי מרחק
קדם יי אלהך כל עביד
אילין ובדיל תועיבתא
האילין יי אלהך מתריך
יתהון מן קדמך׃ תמים
תמים תהיה עם יהוה
אלהיך׃ שלים תהי בד
בדחלתא דיי אלהך׃ חמישי
כי הגוים
האלה אשר אתה יורש
אתם אל מעננים ואל
קסמים ישמעו ואתה
לא כן נתן לך יהוה אלה
אלהיך׃ ארי עממיא
האילין די את ירית יתה
יתהון מן מעוניא ומן
קסמיא שמעין ואת
לא כן יהיב לך יי אלהך׃
נביא מקרבך מאחיך
כמני יקים לך יהוה א

ידעני ד̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ואיש או אשה כי יהיה בהם ׳ וחבר חבר ושאל אוב ׳ אשר הכרית את האבות ׳ ועשה אבי ׳ דדה״ ״ גז ב̇ מב̇
ליש̇ וסימ̇ ראשית דגנך תירשך ויצהרך ׳ גז ירד במטר ״ ״ כחלק ב̇ וסימ̇ חלק כחלק יאכלו ׳ וכחלק ומי ישמע לכם לדבר ׳ ב̇ בו״
מעוננים ב̇ א̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ כי הגוים הגוים האלה אשר ׳ מדרך אלון מעננים ׳ בתר̇ חס̇ ׳ וחד ומעננים לא יהיו לך ״ ״ ״

מעם יי̇ ט̇ וסימ̇ ככל אשר שאלת׳ פן יש בכם איש או אשה׳ כי אני וממלכתי׳ שאל לך אות מעם יי̇׳ הנה אנכי והילדים׳ גם זאת מעם יי̇ צבאות יצאה׳ מעם יי̇ צבאות תפקד׳ עורי מעם יי̇׳ ישלם יי̇ פעלך׳ ומדיש מלכו׳ עד וירא כל ישראל כי לא שמע דבותי׳ ׳

אלהיך אליו תשמעון׃
נביא מבינך מאחך
כוותי יקים לך יי̇ אלהך
מיניה תקבלון׃ ככל א
אשר שאלת מעם א
יהוה אלהיך בחרב ביו
ביום הקהל לאמר לא
אסף לשמע את קול
יהוה אלהי ואת האש
הגדלה הזאת לא אר
אראה עוד ולא אמות׃
ככל די שאלתא מן
קדם יי̇ אלהך בחרב ביום
מכנש קהלא למימר
לא אוסיפת למשמע
ית קל מימרא דיי̇
אלהי וית אישתא רבתא
הדא לא איחזי עוד ולא
ולא אימות׃ ויאמר
יהוה אלי היטיבו אשר
דברו׃ ואמר יי̇ לי אתק
אתקינו דמלילו׃ נביא
אקים להם מקרב אח
אחיהם כמוך ונתתי ד
דברי בפיו ודבר אלהם
את כל אשר אצונו׃ נב
נביא אקים להון מגו
אחיהון כוותך ואתין
פתגמי נבואתי בפומיה
וימלל עמהון ית כל
די אפקדיניה׃ והיה
האיש אשר לא ישמע
דברי אשר ידבר בש
בשמי אנכי אדרש מ
מעמו׃ ויהי גברא די
לא יקבל לפתגמי
די ימלל בשמי אתבע
מיניה׃ אך הנביא אש
אשר יזיד לדבר דבר
בשמי את אשר לא
צויתיו לדבר ודבר ו
ואשר ידבר בשם א
אלהים אחרים ומת
הנביא ההוא׃ ברם נ
נביא די ירשע למ
למללא פתגם בשמי
ית די לא פקידתיה
למללא ודי ימליל
בשום טעות עממיא
ויתקטיל נביא ההוא׃
וכי תאמר בלבבך א
איכה נדע את הדבר
אשר לא דברו יהוה׃
וארי תימר בליבך א
איכדין נדע ית פתגמא
די לא מלליה יי̇׃ אשר
אשר ידבר הנביא בש
בשם יהוה ולא יהיה
הדבר ולא יבא הוא הד
הדבר אשר לא דברו
יהוה בזדון דברו הנבי
הנביא לא תגור ממ
מיניה׃ די ימלל נבייא
בשמא דיי̇ ולא יהי
פתגמא דין ולא יתקי
יתקיים הוא פתגמא
די לא מלליה יי̇ ברש
ברשע מלליה נביא
לא תדחלון מיניה׃

כי יכרית יהוה אלהיך
את הגוים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את א
ארצם וירשתם וישבת
בעריהם ובבתיהם׃ ארי
ישיצי יי̇ אלהך ית עמ
עממיא דיי̇ אלהך יהיב
לך ית ארעהון ותירת
ותירתינון ותיתיב בק
בקירויהון ובבתיהון׃
שלוש ערים תבדיל לך
בתוך ארצך אשר י
יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה׃ תלת קרוין ת
תפריש לך בגו ארעך
דיי̇ אלהך יהיב לך
למירתה׃ תכין לך הדרך
הדרך ושלשת את גב
גבול ארצך אשר ינח
ינחילך יהוה אלהיך ו
והיה לנוס שמה כל
רצח׃ תתקין לך אורחא
ותתליס ית תחום ארעך
די יחסנינך יי̇ אלהך ויה
ויהי למיעירק לתמן
כל קטולא׃ וזה דבר
הרצח אשר ינוס שמה
וחי אשר יכה את רעהו
בבלי דעת והוא לא
שנא מתמל שלשם׃
ודין פתגם קטולא די
יעירוק לתמן ויתקיים
די יקטול ית חבריה
בלא מדעיה והוא לא
סני ליה מאיתמלי ומ

אספ̇ ג̇ מלר̇ וסימ̇ ולא אסף לשמע את קול׳ ולא אסף אהבתם׳ ורעב אסף עליכם׳ וסימ̇ שמעית דרחמין כפן׳ ׳ ׳ אל דברי ג̇ וסימ̇ והיה האיש אשר לא ישמע׳ תחת אשר שמעו אל דברי׳ דירמיה׳ הלא תקחו מוסר לשמע אל דברי׳ ׳ ׳ וזה דבר ג̇ וסימנ̇ וזה דבר השמטה׳ וזה דבר הרצח׳ וזה דבר המס׳ ׳ ׳ ושלשת ב̇ וסימ̇ תכין לך הדרך ושלשת את׳ ושלשת תרד מאד ובאת אל׳ ׳

ואשר יב ריש פס׳ וסימ׳ ואשר שם לבו אל דבר · ואשר לא צדה והאלהים · ואשר יגאל מן הלוים · ואשר עשה לחיל מצרים ·
ואשר עשה לכם · לדתן ולאבירם · יבא את רעהו · היה נעשה ליום · נהגו שארית העם · ישמעו ויעבירו · לא נהן בנחלתנו · אכלו שאר ערי

ומיתקפוהי ואשר יבא
את רעהו ביער לחטב
עצים ונדחה ידו בגרזן
לכרת העץ ונשל הברזל
מן העץ ומצא את רע
רעהו ומת והוא ינוס
אל אחת הערים האלה
וחי ודיעול עם חב
חבריה בחורשא למק
למקץ אעין ותתמריג
ידיה בברזלא למקץ
אעא וישמט ית חבריה
וימות הוא יערוק לח
לחדא מן קרויא האל
האילין ויתקיים פן יר
ירדף גאל הדם אחרי
הרצח כי יחם לבבו והש
והשיגו כי ירבה הדרך
והכהו נפש ולו אין מ
משפט מות כי לא שנא
הוא לו מתמול שלשם
דילמא ירדף גאיל דמא
בתר קטולא ארי יחם
ליביה וידבקיניה ארי
יסגי אורחא ויקטליני
נפש וליה לית חובת
דין דיקטול ארי לא
סני הוא ליה מאתמלי
מאתמלי ומדקמוהי
על כן אנכי מצוך לאמר
שלש ערים תבדיל לך
על כן אנא מפקיד לך
למימר תלת קרוין תפ
תפריש לך
ואם ירחיב

יהוה אלהיך את גבלך
כאשר נשבע לאבתיך
ונתן לך את כל הארץ
אשר דבר לתת לאבתיך
לאבתיך ואם יפתי יי
יי אלהך ית תחומך כמא
דקיים לאבהתך ויתן
לך ית כל ארעא די
מליל למיתן לאבהתך
כי תשמר את כל המצ
המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום
לאהבה את יהוה אל
אלהיך וללכת בדרכיו
כל הימים ויספת לך ע
עוד שלש ערים על ש
השלש האלה ארי תי
תיטר ית כל תפקידתא
הדא למעבדה דאנא
מפקיד לך יומא דין יי
למרחם ית יי אלהך וה
ולמהך באורחן דתקנן
קדמוהי כל יומיא ותו
ותוסיף לך עוד תלת קרוין
על תלת האילין ולא
ישפך דם נקי בקרב א
ארצך אשר יהוה א
אלהיך נתן לך נחלה
והיה עליך דמים ולא
ישתפך דם זכאי בגו א
ארעך דיי אלהך יהיב
לך אחסנא ויהי עלך
חובת דין דקטול
וכי יהיה
איש שנא לרעהו וארב

לו וקם עליו והכהו נפש
ומת ונס אל אחת הע
הערים האל וארי יהי
גבר סני לחבריה ויכמ
ויכמון ליה ויקום על
עלוהי ויקטליניה נפש
וימות ויערוק לחדא
מן קרויא האילין ויי
ושלחו זקני עירו ול
ולקחו אתו משם ונת
ונתנו אתו ביד גאל הד
הדם ומת וישלחון ס
סבי קרתא וידברון י
יתיה מתמן וימסרון י
יתיה ביד גאיל דמא
ויתקטיל לא תחוס ע
עינך עליו ובערת ד
דם הנקי מישראל
וטוב לך לא תחוס ע
עינך עלוהי ותפלי א
אשדי דם זכאי מישראל
וייטב לך
לא תסיג גבול
רעך אשר גבלו ראשנים
בנחלתך אשר תנחל
בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה לא ת
תסיג תחומא דחברך
דתחימו קדמאי באח
באחסנתך דתחסין ב
בארעא דיי אלהך יהיב
לך למירתה
לא יקום
עד אחד באיש לכל עון
ולכל חטאת בכל חטא

שלשום ב מלא בתור׳ וסימ׳ וירא יעקב את פני לבן · פן ירדף גאל הדם אחר · וכל גבי וכת׳ דכות׳ במ׳ במה חס׳ · ויראו הפלשתים דריש
שמואל · ויהי כל ידעו · אשר עשה · ודבר אבנר · על כל ישראל · ואשר יבא ב וסימ׳ ואשר יבא לפניהם · את רעהו ביער לחטב
אין משפט ב וסימ׳ פן ירדף גאל הדם את · ותהי האמת · לעשתה ב וסימ׳ כי אם שמר תשמרון · כי תשמר את כל המצוה

שני האנשים ה׳ וסימ׳ ועמדו שני האנשים ׃ ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ׃ וישובו שני האנשים וירדו ׃ ויעידהו בני בליעל ׃
השפטים ד׳ וסימ׳ ודרשו השפטים היטב ׃ ויאמר אל השפטים ׃ כי לא נעשה כפסח הזה ׃ ויהי בימי שפט ׃ ויחד והשפטים ועמדו שני ׃

אשר יחטא על פי שני
עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר ׃ לא
יקום סהיד חד בגבר
לכל עוין ולכל חובין
בכל חיט דיחטי על
מימרא תרין סהדין
או על מימר תלתא
סהדין יתקיים פתגמא ׃
כי
יקום עד חמס באיש
לענות בו סרה ׃ ארי
יקום סהיד שקר בגבר
לאסהדא ביה סטיא ׃
ועמדו שני האנשים
אשר להם הריב לפני
יהוה לפני הכהנים
והשפטים אשר יהיו
בימים ההם ׃ ויקומון
תרין גברין די להון
דינא קדם יי׳ קדם כהניא
ודיניא די יהון ביומ׳
ביומיא האינון ׃ ודרשו
ודרשו השפטים היטב
היטב והנה עד שקר
העד שקר ענה באחיו ׃
ויתבעון דיניא יאות
והא סהיד שקרא
סהדא שיקרא אסהיד
באחוהי ׃ ועשיתם לו
כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע
מקרבך ׃ ותעבדון ליה
כמא דחשיב למעבד
לאחוהי ותפלי עביד

דביש מבינך ׃ והנשא׳
והנשארים ישמעו
ויראו ולא יספו לעשות
לעשות הרע הזה מז
בקרבך ׃ ודישתארון
ישמעון וידחלון ולא
יוספון למעבד עוד כנ׳
כפתגמא בישא הדין
מבינך ׃ ולא תחוס עי׳
עינך נפש בנפש עין
בעין שן בשן יד ביד
רגל ברגל ׃ ולא תחוס
עינך נפשא חלף נפשא
עינא חלף עינא שינא
שינא חלף שינא ידא
חלף ידא ריגלא חלף
ריגלא ׃
כי תצא למלחמה על
איבך וראית סוס ורכ׳
ורכב עם רב ממך לא
לא תירא מהם כי יי׳
יהוה אלהיך עמך הי׳
המעלך מארץ מצרי׳
מצרים ׃ וארי תיפוק
לאגחא קרבא על בעי׳
בעלי דבבך ותחזי ס׳
סוסון ורתיכין עם סגי
מינך לא תידחל מנ׳
מנהון ארי יי׳ אלה׳
בסעדך דאסקך מא׳
מארעא דמצרים ׃
והיה כקרבכם אל המ׳
המלחמה ונגש הכהן
ודבר אל העם ׃ ויהי
במיקרבכון לאגחא

קרבא ויתקריב כהנא
וימליל עים עמא ׃ וי׳
ואמר אלהם שמע יש׳
ישראל אתם קרבים
היום למלחמה על אי׳
איביכם אל ירך לבבכם
אל תיראו ואל תחפזו
ואל תערצו מפניהם ׃
ויימר להון שמע ישר׳
ישראל אתון מתקרבין
יומא דין לאגחא קר׳
קרבא על בעלי דבביכון
לא יזוע לבכון ולא
תדחלון ולא תיתברון
מן קדמיהון ׃ כי יהוה
אלהיכם ההלך עמכם
להלחם לכם עם איביכם
להושיע אתכם ׃ ארי
יי׳ אלהכון דמדבר קדמ׳
קדמיכון לאגחא לכון
עם בעלי דבביכון למי׳
למיפרק יתכון ׃ ודברו
השטרים אל העם לא׳
לאמר מי האיש אשר
בנה בית חדש ולא
חנכו ילך וישב לביתו ׃
פן ימות במלחמה ואי׳
ואיש אחר יחנכנו ׃ וי׳
וימללון סרכיא עם
עם עמא למימר מאן
גברא דבנא ביתא חד׳
חדתא ולא חנכיה יה׳
יהך ויתוב לביתיה די׳
דילמא יתקטיל בקרבא
וגבר אחרן יחנכיניה ׃

ד׳ זוגי׳ מן בׄ בׄ בספר׳ דדמ׳ בסיב אות וחס׳ מלה ׃ ויתני חס׳ אות ויתיר מלה ׃ את יי׳ אלהיך תירא ואתו תעבד ׃ את יי׳ אלהיך תירא ואתו תעבד ובו׳
שנים על פי שני עדים או שלשה ׃ ולא אבו אשר אמר אליהם זאת שמועה ׃ ואפלה ׃ ויהי כהנבאו ונשאר אני ואזעק ואמר
שני על פי שני עדים או על פי שלשה ׃ לא אבו כי אם מרי הוא בנים שמוע תורה ׃ ואפל ׃ ויהי כהנבאי ופלטיהו ואזעק קול גדול ואמר ׃

ל פס דמיל מן ו מלי אגה קרחו וסימ בנעריגו ובזקנגו בבנינו ובבנותנו בצאנגו ובבקרינו ׃ כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי ׃ לחמי ומימי צמידו ופשהי שמני ושקויי ׃ את מזבח הנחשת ואת את ואת את ואת ׃ ופתחה ל דכות

ומי האיש אשר נטע
כרם ולא חללו ילך ויש
וישב לביתו פן ימות בז
במלחמה ואיש אחר
יחללנו ׃ ומן גברא די
נצב כרמא ולא אחליה
יהך ויתוב לביתיה דילמא
יתקטל בקרבא וגבר
אחרן יחליניה ׃ ומי ה
האיש אשר ארש אשה
ולא לקחה ילך וישב
לביתו פן ימות במלח
במלחמה ואיש אחר
יקחנה ׃ ומאן גברא
די ארס איתתא ולא
נסבה יהך ויתוב לבי
לביתיה דילמא ימות
בקרבא וגבר אחרן יס
יסבינה ׃ ויספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו
מי האיש הירא ורך
הלבב ילך וישב לביתו
ולא ימס את לבב אחיו
כלבבו ׃ ויוספון סרכיא
למללא עם עמא ויימ
ויימרון מאן גברא די
דדחיל ותביר ליבא
יהך ויתוב לביתיה ולא
יתבר ית ליבא דאחוהי
כליביה ׃ והיה ככלת
השטרים לדבר אל הע
העם ופקדו שרי צבאו
צבאות בראש העם ׃
ויהוה כד ישיצון סרכיא
למללא ית עמא וימנון

רבני חילא בריש עמא ׃

שביעי

כי
תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה ל
לשלום ׃ ארי תקרב ל
לקרתא לאגחא קרבא
עלה ותקרי לה מילין
דשלם ׃ והיה אם של
שלום תענך ופתחה
לך והיה כל העם הנמ
הנמצא בה יהיו לך ל
למס ועבדוך ׃ ויהי א
אם שלם תענינך ותי
ותיפתח לך ויהי כל עמ
עמא דישתכח תמן ז
יהון לך מסקי מיסין
ויפלחונך ׃ ואם לא תש
תשלים עמך ועשתה
עמך מלחמה וצרת
עליה ׃ ואם לא תשלים
ית עביד עמך קרב ותת
ותצור עלה ׃ ונתנה יי
יהוה אלהיך בידך והכ
והכית את כל זכורה לפ
לפי חרב ׃ וימסרינה
יי אלהך בידך ותימחי
ית כל דכורא לפתגם
דחרב ׃ רק הנשים והט
והטף והבהמה וכל
אשר יהיה בעיר כל
שללה תבז לך ואכלת
את שלל איביך אשר
נתן לך יהוה אלהיך
לך ׃ לחוד נשיא וטפלא
ובעירא וכל די יהי בקרתא

כל עדאה תבוז לך ותי
ותיכול ית עדי סנאך
די יהב יי אלהך לך ׃ כן ת
תעשה לכל הערים הר
הרחקות ממך מאד
אשר לא מערי הגוים
האלה הנה ׃ כן תעביד
לכל קירויא דרחיקן ׃
מינך לחדא די לא מ
מקרוי עממיא האילין
אינון ׃ רק מערי העמ
העמים האלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך נ
נחלה לא תחיה כל
נשמה ׃ לחוד מקרוי ז
עממיא האילין די יי
אלהך יהיב לך אחסנא
לא תחי כל נשמא ׃
כי החרם תחרימם ה
החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי
כאשר צוך יהוה א
אלהיך ׃ ארי גמרא
תגמרינון חתאי ואמ
ואמוראי כנענאי ו
ופריזאי חואי ויבוסאי
כמא דפקדך יי אלהך ׃
למען אשר לא ילמדו
אתכם לעשות ככל ת
תועבתם אשר עשו ל
לאלהיהם וחטאתם
ליהוה אלהיכם ׃ בדיל
די לא ילפון יתכון למ
למעבד ככל תועבתהון
די עבדו לטעוותהון ׃

וישב טו וסימ והודע אותם ׃ ודברו השטרים ׃ ומי האיש אשר נטע ׃ ומי האיש אשר ארש ׃ ויספו השטרים ׃ ויקצפו עליו כרז
פלשתים ׃ שלח את ארון ׃ וישלחו אליו אלישע ׃ יעזב רשע דרכו ׃ עתה עם לבבי לכרות ברית ׃ עתה אל תקשו ערפכם ׃ וילכו הרצים באגרות ׃
וישב העפר על הארץ ׃ ובני יתהרו ואספו ׃ וישב ארצו ברכוש ׃ ׃ הרחקת ל חס דחס ׃ וחד מלא דמלא ולעתים רחוקות ׃ ושאר רחוקות
כת ׃

ויצאו ז̇ וסימ׳ הנני עמד לפניך שם על׳ כי יצאו אנשים ונגפו׳ ויצאו זקניך ושפטיך׳ ויצאו אחריצו עד הדיקנו׳ ויצאו וראו כבדי האנשים׳ ויאמר אליהם שמאו את׳ ויצאו ישבי ערי ישראל׳ ושפטו ב̇ וסימ׳ ומדדו אל הערים אשר׳ ושפטיך אשר אמהנו׳

יתחברון קדם יי אלהכון׃
כי
תצור אל עיר ימים רבים
להלחם עליה
לתפשה לא תשחית
את עצה לנדח עליו
גרזן כי ממנו תאכל ו
ואתו לא תכרת כי האדם
עץ השדה לבא מפניך
במצור׃ ארי תצור
לקרתא יומין סגיאין
לאגחא קרבא עלה
למכבשה לא תחביל
ית אילנהא לארמא ע
עלוהי ברזלא ארי מינה
תיכול ויתיה לא תקוץ
ארי לא כאינשא אילן
חקלא למיעל מן קדמך
בצירא׃ רק עץ אשר
תדע כי לא עץ מאכל
הוא אתו תשחית וכרת
ובנית מצור על העיר
אשר הוא עשה עמך
מלחמה עד רדתה׃ לח
לחוד אילן דתידע א
ארי לא אילן דמיכל
הוא יתיה תחביל ותקוץ
ותקרין ותבני מקומין
על קרתא דהיא עמא
עמך קרבא עד דתכבשה׃

כא
כי
ימצא חלל באדמה אש
אשר יהוה אלהיך נתן
לך לרשתה נפל בשדה
לא נודע מי הכהו׃ ארי

ישתכח קטילא בארעא
דיי אלהך יהיב לך לבי
למירתה רמי בחקלא
לא ידיע מאן קטליה׃
ויצאו זקניך ושפטיך
ומדדו אל הערים אש
אשר סביבת החלל׃ ו
ויפקון סבך ודינך וימ
וימשחון לקרויא די
בסחרנות קטילא׃ והיה
העיר הקרבה אל החל
החלל ולקחו זקני הע
העיר ההוא עגלת בקר
אשר לא עבד בה אשר
לא משכה בעל׃ ותהי
קרתא דקריבא לקטי
לקטילא ויסבון סבי
קרתא ההיא עגלת תורין
דלא אתפלח בה די
לא נגדת בניר׃ והורדו
זקני העיר ההוא את
העגלה אל נחל איתן
אשר לא יעבד בו ולא
יזרע וערפו שם את ה
העגלה בנחל׃ ויחתון
סבי קרתא ההיא ית
עגלתא לנחל בייר די
לא יתפלח ביה ולא יז
יזדרע וינקפון תמן ית
עגלתא בנחלא׃ ונגשו
הכהנים בני לוי כי בם
בחר יהוה אלהיך לש
לשרתו ולברך בשם׃
יהוה אלהיך לשרתו
ולברך בשם יהוה ועל

פיהם יהיה כל ריב וכל
נגע׃ ויתקרבון כהניא
בני לוי ארי בהון יי
אתרעי יי אלהך לשי
לשמשותיה ולברכא
בשמא דיי ועל מימרה
מימרהון יהי כל דין
וכל מכתש סגירו׃ וכל
זקני העיר ההוא הקר
הקרבים אל החלל
ירחצו את ידיהם על
העגלה הערופה בנחל׃
וכל סבי קרתא ההיא
דקריבין לקטילא יי
יסחון ית ידיהון על ע
עגלתא דנקיפא בנחלא׃
וענו ואמרו ידינו לא
שפכה את הדם הזה
ועינינו לא ראו׃ ויתיבון
ויימרון ידנא לא אש
אשדא ית דמא הדין
ועיננא לא חזאה׃ כפר
לעמך ישראל אשר
פדית יהוה ואל תתן
דם נקי בקרב עמך יש
ישראל ונכפר להם הדם׃
כהניא יימרון כפר לי
לעמך ישראל דפרקתא
יי ולא תתין חוב דם זכאי
בגו עמא ישראל ויתכפר
להון על דמא׃ ואתה
תבער הדם הנקי מק
מקרבך כי תעשה
הישר בעיני יהוה׃ ו
ואת תפלי אשדי דם

עגלת ה̇ וסימ׳ והיה העיר הקרבה אל החלל׳ ויאמר שמואל איך אלד׳ יחיה איש עגלת בקר׳ עד יגבר עגלת שלישיה׳ רישעיה׳ ירמיה עד חרונים עגלת שלישיה׳ ירמיה׳ וכל זקני׳ ג̇ וסימ׳ ארון ברית׳ עם חתן משה יובל וזקני העיר ההיא׳ ואל תתן ג̇ וסימ׳ כפר לעמך ישראל׳ ואל תתן נחלתך לחרפה׳ ואל תתן על ידיו צדקיא׳ ונגשו ב̇ וסימ׳ ונגשו אל המשפט׳ הכהנים בני לוי׳

כי תיצא ג̇ ריש פס̇ בספר̇ וסימ̇ וראית סוס ורכב׳ ונתנו יי̇ אלהיך בידך׳ כי תיצא מחנה על איביך׃ והיה ביום ה̇ וסימנה
והיה ביום הנחילו את בניו׳ והיה ביום מלחמת׳ והיה ביום צאתך אנה ואנה׳ והיה ביום הניח יי̇ לך׳ והיה ביום זבח יי̇ ופקדתי׃

וכאי מבינך ארי תעביד
דכשר קדם יי׃

פ פ פ

כי תצא למלחמה על
איביך ונתנו יהוה אל
אלהיך בידך ושבית ש
שביו׃ ארי תפוק לא
לאגחא קרבא על בעלי
דבבך וימסרינון יי א
אלהך בידך ותשבי ש
שביהון׃ וראית בשבי
בשביה אשת יפת תאר
וחשקת בה ולקחת לך
לאשה׃ ותחזי בשביא
איתת שפירת חיזו ות
ותתרעי בה ותסבה
לך לאינתו׃ והבאתה
אל תוך ביתך וגלחה
את ראשה ועשתה את
את צפרניה׃ ותעלינה
לגו ביתך ותגלח ית
רישה ותרבי ית טופרנ
טופרנהא׃ והסירה
את שמלת שביה מע
מעליה וישבה בביתך
ובכתה את אביה ואת
אמה ירח ימים ואחר
כן תבוא אליה ובעלתה
והיתה לך לאשה׃ ות
ותעדי ית כסות שביא
מינה ותתב בביתך ות
ותבכי אבוהא וית אמ
אימה ירח יומין ובתר
כן תיעול לותה ותבע
ותבעלינה ותהי לך

לאינתו׃ והיה אם לא
חפצת בה ושלחתה
לנפשה ומכר לא תמ
תמכרנה בכסף לא תת
תתעמר בה תחת אשר
עניתה׃ ויהי אם לא תת
תתרעי בה ותפטרינה
לנפשה וזבנה לא תז
תזבנינה בכספא לא ת
תתגר בה חלף די ע
עניתה׃

כי תהיין לאיש שתי
נשים האחת אהובה
והאחת שנואה וילדו
לו בנים האהובה והש
והשנואה והיה הבן ה
הבכור לשניאה׃ ארי
יהוין לגבר תרתין נ
נשין חדא רחימתא
וחדא סניאתא וילדן
ליה בנין רחימתא
וסניאתא ויהי ברא
בוכרא לסניאתא׃ והי
והיה ביום הנחילו את
בניו את אשר יהיה לו
לא יוכל לבכר את בן
האהובה על פני בן ה
השנואה הבכור׃ ויהי
ביומא דיחסין לבנוהי
ית די יהי ליה לא יכול
לבכרא ית בר רחימתא
על אפי בר סניאתא
בוכרא׃ כי את הבכר
בן השנואה יכיר לתת
לו פי שנים בכל אשר

ימצא לו כי הוא ראשי
ראשית אנו לו משפט
הבכרה׃ ארי ית בוכרא
בר סניאתא יפריש לי
למיתן ליה תרין חולקין
חולקין בכל די ישתכח
ליה ארי הוא ריש תוק
תוקפיה ליה חזיא ב
בכירותא׃

כי יהיה לאיש
בן סורר ומורה איננו
שמע בקול אביו ובקו
ובקול אמו ויסרו את
אתו ולא ישמע אל
אליהם׃ ארי יהי לגבר
בר סטי ומריד ליתוהי
מקביל למימר אבוהי
ולמימר אימיה ומלי
ומלפין יתיה ולא מקי
מקביל מנהון׃ ותפשו
בו אביו ואמו והוציאו
אתו אל זקני עירו ואל
שער מקמו׃ ויחדון
ביה אבוהי ואימיה
ויפקון יתיה לקדם סבי
קרתיה ולתרע בית דין
אתריה׃ ואמרו אל
זקני עירו בננו זה סורר
ומורה איננו שמע
בקלנו זולל וסבא׃ וי
ויימרון לסבי קרתיה
ברנא דין סטי ומריד
ליתוהי מקביל למימרנא
זליל בסר וסבי חמר׃
ורגמהו כל אנשי עירו

אנו ג̇ חס̇ וסימ̇ כי הוא ראשית אנו׳ יהי רעב אנו׳ כני לך חדיד ואנו׳ יש אומר יצפנו לפניו אנו׃ ומורה ה̇ חס̇ וסימ̇ מול הגלגל
אצל אלני מורה׳ בננו זה סורר ומרה׳ כי חמות יי̇ את עני ישראל׳ דור סורר ומרה׳ קורץ בעיניו מולל ברגליו׃ אהובה כל ליש מל במ̇א
חס̇ אהבת רע ומנאפת׃ סורר כל ליש מלא ו̇ וכת̇ ס̇ בג̇ מג̇ חס̇ בליש שריך סררים׳ כי כפרה סררה׳ להיות כל איש שרר בביתו׃ ב̇

באבנים ומת ובערת הר
הרע מקרבך וכל ישר
ישראל ישמעו ויראו
ויר(ג)מוניה כל אינשי
קרתיה באבניא וימות
ותפלי עביד ביש מב
מבינך וכל ישראל
ישמעון וידחלון
לד וכי יהיה
באיש חטא משפט מ
מות והומת ותלית א
אתו על עץ ואם יהא
בגבר חובא דין דקט
דיקטול ויתקטיל
ותצלוב יתיה על צליבא
לא תלין נבלתו על
העץ כי קבור תקברנו
ביום ההוא כי קללת
אלהים תלוי ולא תט
תטמא את אדמתך
אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לא תבית נ
נבילתיה על צליבא
ארי מקבר תקבריניה
ביומא ההוא ארי על
דחב קדם יי אצטליב
ולא תסאיב ית ארעך
דיי אלהך יהיב לך אחס
אחסנא
כב לא תראה את
שור אחיך או את שיו
נדחים והתעלמת
מהם השב תשיבם ל
לאחיך לא תחזי ית
תורא דאחוך או ית

ית אימריה דטען ות
ותתכביש מנהון אתב
אתבא תתיבינון לאח
לאחוך ואם לא קרוב
אחיך אליך ולא ידע
ידעתו ואספתו אל
תוך ביתך והיה עמך
עד דרש אחיך אתו
והשבתו לו ואם לא
קריב אחוך לותך ולא
ידעתיה ותכנשיניה
לגו ביתך ויהי עמך
עד דיתבע אחוך יתיה
ותתיביניה ליה וכן תה
תעשה לחמרו וכן תע
תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבדת
אחיך אשר תאבד ממ
ממנו ומצאתה לא
תוכל להתעלם כן תה
תעביד לחמריה וכן
תעביד לכסותיה וכן
תעביד לכל אבידתא
דאחוך דתיבד מיניה
ותשכחינה לית לך
רשו לכסאה
לא תראה
את חמור אחיך או ש
שורו נפלים בדרך וה
והתעלמת מהם הקם
תקים עמו לא תחזי
ית חמרא דאחוך או
תורא רמן באורחא
ותתכביש מנהון אקמ
אקמא תקים עימיה

לא
יהיה כלי גבר על אשה
ולא ילבש גבר שמלת
אשה כי תועבת יהוה
אלהיך כל עשה אלה
לא יהי תיקון זין דגבר
על איתא ולא יתקן
גבר בתיקוני איתתא
ארי מרחק קדם יי אלהך כל
עביד אלין
כי יקרא קן
צפור לפניך בדרך בכל
עץ או על הארץ אפ
אפרחים או ביצים והא
והאם רבצת על האפ
האפרחים או על הביצ
הבצים לא תקח האם
על הבנים ארי תערע
קינא דצפרא קדמך
באורחא בכל אילן או
על ארעא אפרוחין
או ביעין ואימא רב
רביעא על אפרוחין
או על ביעין לא תסב
אימא על בניא שלח
תשלח את האם ואת
הבנים תקח לך למען
ייטב לך והארכת
ימים שלחא תשלח ית
אימא וית בניא תיסב
לך בדיל דייטב לך
ותוריך יומין
כי תבנה
בית חדש ועשית מע
מעקה לגגך ולא תש

המלאה ב רפי וסימ׳ פן תקדש המלאה · כאשר תעניק המלאה ׃ וחד דגש בעינבים בבטן המלאה ׃ תזרע ב וסימ׳ הזרע אשר תזרע · ובשבה השבועה · וסימ׳ בחקלא · בכרמא ׃ תחרש ב מב ליש וסימ׳ לא תחרש בשור · אל תחרש על רעך רעה ׃

תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו׃ ארי
תבני ביתא חדתא ות
ותעביד תיקא לאיגרך
ולא תשוי חובת קטול
בביתך ארי יפול דנפיל
מיניה׃
לא תזרע כרמך כלאים
פן תקדש המלאה הז
הזרע אשר תזרע ותבו
ותבואת הכרם׃ לא תה
תזרע כרמך עירבין ד
דילמא תיסתאב רימי
דימעת זרעא די תזרע
ועללת כרמא׃
לא תחרש
בשור ובחמור יחדו׃
לא תיהי רדי בתורא ובחמ
ובחמרא כחדא׃
גדלים
תעשה לך על ארבע
כנפות כסותך אשר
תכסה בה׃ כרוספדין ת
תעביד לך על ארבע
כנפי כסותך די תכסי
בה׃
כי יקח איש אשה ובא
אליה ושנאה׃ ארי יס
יסב גבר ית איתתא
ויעול לותה ויסנינה׃
ושם לה עלילת דברים
והוציא עליה שם רע
ואמר את האשה הזאת
הזאת לקחתי ואקרב
אליה ולא מצאתי לה

בתולים׃ וישוי לה תר
תסקופי מילין ויפיק
עלה שום ביש ויימר
ית איתתא הדא נסיבית
ועלית לותה ולא א
אשכחית לה בתולין׃
ולקח אבי הנער ואמה
והוציאו את בתולי
הנער אל זקני העיר
השערה׃ ויסב אבוהא
דעולימתא ואימה
ויפקון ית בתולי עולי
עולימתא לקדם סבי
קרתא לתרע בית דין
אתרא׃ ואמר אבי הנ
הנער אל הזקנים את
בתי נתתי לאיש הזה
לאשה וישנאה׃ ויימ
אבוהא דעולימתא
לקדם סביא ית ברתא
יהבית לגברא הדין ל
לאינתו ויסנה׃ והנה
הוא שם עלילת דברים
לאמר לא מצאתי
לבתך בתולים ואלה
בתולי בתי ופרשו הש
השמלה לפני זקני
העיר׃ והא הוא תמן
שוי תסקופי מילין
למימר לא אשכחית
לברתך בתולין ואילין
בתולי ברתי ויפרסון
שושיפא קדם סבי
קרתא׃ ולקחו זקני
העיר ההיא את האיש

ויסרו אתו׃ ויסבון ד
סבי קרתא ההיא ויל(קון)
יתיה׃ וענשו אתו מאה
מאה כסף ונתנו לאבי
הנערה כי הוציא שם
רע על בתולת ישראל
ולו תהיה לאשה לא
יוכל לשלחה כל ימיו׃
ויגבון מיניה מאה סל(עין)
סילעין דכסף ויתנון
לאבוהא דעולימתא
ארי אפיק שום ביש
על בתולתא בת ישרא(ל)
ולה תהי לאינתו לית
ליה רשו למיפטרה
כל יומוהי׃
ואם אמת
היה הדבר הזה לא נמ
נמצאו בתולים לנער׃
ואם קושטא הוה פת
פתגמא הדין לא
אשתכחו בתולין לעו
לעולימתא׃ והוציאו
את הנער אל פתח בית
אביה וסקלוה אנשי
עירה באבנים ומתה
כי עשתה נבלה בישר
בישראל לזנות בית
אביה ובערת הרע מק
מקרבך׃ ויפקון ית
עולימתא לתרע בית
אבוהא ויאגמונה אינ(שי)
אינשי קרתא באבניא
ותמות ארי עבדת קלנא
בישראל לזנאה בית

והנה הוא ה וסימ׳ ויפתח האחד את שקו · והנה הוא שם עלילת דברים · והיה בבקר מזרח השמש · ואחר בית היוצר · וימצ אליו עזריהו ׃ ולא מצאתי ה וסימ׳ ושם לה עלילת · ויאמרו שרי פלשתים · ואבקש מהם איש · חדפה שבחרה לבי · אשר עוד בקשה נפשי ׃ גדלים ב וסימ׳ גדלים תעשה לך · גדלים מעשה שרשרה ׃ ובא אליה ב וסימ׳ כי יקח איש אשה · עיר קטנה ואנשים בה ׃

והאשה ה̇ וסימ̇ וצדה האיש משן · האיש השכב עם האשה והאשה · והאשה טובת שכל · והאשה טובת היא מאד · אני והאשה הזאת ··
בעלת בעל ב̇ וסימ̇ והיא בעלת בעל · כי ימצא איש שכב ·· ואת האיש ב̇ וסימ̇ והוצאתם את שניהם · ואת האיש שלחו ··

אבוהא ותפלי עביד
דביש מבינך |
כי ימצא
איש שכב עם אשה
בעלת בעל ומתו גם
שניהם האיש והאשה
ובערת הרע מישראל |
ארי ישתכח גבר שכיב
עם איתתא איתת גבר
ויתקטלון אף תרויהון
גברא דשכיב עם
איתתא ואיתתא ותפלי
עביד דביש מישראל |
כי
יהיה נער בתולה
מארשה לאיש ומצאה
איש בעיר
ושכב עמה | ארי יהי
עולימתא בתולתא
דמארסא לגבר
וישכחינה גבר בקרתא
וישכוב עימה |
והוצאתם את שניהם
אל שער העיר ההוא
וסקלתם באבנים ומתו
את הנער על דבר
אשר לא צעקה בעיר
ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשת
רעהו ובערת הרע
מקרבך | ותפקון ית
תרויהון לתרע קרתא
ההיא ותרגמון יתהון
באבניא וימותון ית
עולימתא על עיסק

לא צווחת בקרתא
וית גברא על עיסק די
ענא ית איתת חבריה
ותפלי עביד דביש
מבינך |
ואם בשדה ימצא
האיש את הנער
המארשה והחזיק בה
האיש ושכב עמה
ומת האיש אשר
שכב עמה לבדו | ואם
בחקלא ישכח גברא
ית עולימתא דמארסא
ויתקף בה גברא
וישכוב עימה ויתקטיל
גברא דישכוב עימה
בלחודוהי | ולנער לא
תעשה דבר אין לנער
חטא מות כי כאשר
יקום איש על רעהו
ורצחו נפש כן הדבר
הזה | ולעולימתא לא
תעביד מידעם לית
לעולימתא חובת דין
דקטול ארי כמא
דיקום גברא על חבריה
ויקטליניה נפש כן
פתגמא הדין | כי
בשדה מצאה צעקה
הנער המארשה ואין
מושיע לה | ארי
בחקלא אשכחה
צווחת עולימתא
דמארסא ולית דפריק
לה |
כי

ימצא איש נער
בתולה אשר לא
ארשה ותפשה ושכב
עמה ונמצאו | ארי
ישתכח גבר עולימתא
בתולתא די לא מארסא
ויחדינה וישכוב עמה
וישתכחון | ונתן
האיש השכב עמה
לאבי הנער חמשים
כסף ולו תהיה לאשה
תחת אשר ענה לא
יוכל שלחה כל ימיו |
ויתין גברא דישכוב
עימה לאבוהא
דעולימתא חמשין
סילעין דכסף וליה
תהי לאינתו חלף די
ענה לית ליה רשו
למיפטרה כל יומוהי |

כג לא
יקח איש את אשת
אביו ולא יגלה כנף
אביו | לא יסב גבר ית
איתת אבוהי ולא יגלי
כנפא דאבוהי |
לא יבא
פצוע דכא וכרות
שפכה בקהל יי | לא
ידכי דפסיק ודמתפל
למיעל בקהלא דיי |
לא
יבא ממזר בקהל יהוה |
גם דור עשירי לא
יבא לו בקהל יהוה | לא

יט̇ פס̇ אל על על וסימ̇ ויאמרו איש אל אחיו אבל · נטה ידך בארבה · ויהי חשך אפלה · ונתת אל חשן המשפט · פסל לך שני לחת אבנים ·
ויקח ויתן את העדות · ועשו להם ציצת על · ונתת את הברכה על הר · והוצאתם את שניהם · ותאמר אל אביה עשה · ויאמר שמואל אל שאול ·
ויבא אל אחאב · וישמע בן הדד אל המלך · כה אמר אדני ייי צבאות לך · ואקום ואצא אל · תהי אזנך קשבת · והנותר מזה ומזה להרומת ··

עמוני ה׳ מלא וסימ׳ לא יבא עמוני ומואבי · בחש העמוני · ושלאחריו · קבלת ירמי׳ · צלק העמוני · [illegible] קדמו ה׳ וסימ׳ על דבר אשר לא קדמו · בלחומו קדמו נודד · קדמו שרים אחר נוגנים · יקדמו עוני [illegible] · כי לא קדמו את בני ישראל · [illegible] יצאתך ל׳ דמות

ידכי גבר ממזירא למיעל
בקהלא דיי אף דרא
עשיראה לא ידכי ליה
למיעל בקהלא דיי׃
לא
יבא עמוני ומואבי בק
בקהל יהוה גם דור עשי
עשירי לא יבא להם
בקהל יהוה עד עולם׃
לא ידכון עמונאי ומו
ומואבאי למיעל בקהלא
בקהלא דיי אף דרא
עשיראה לא ידכון לה
להון למיעל בקהלא
דיי עד עלמא׃
על דבר
אשר לא קדמו אתכם
בלחם ובמים בדרך בצ
בצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך את
בלעם בן בעור מפתור
ארם נהרים לקללך׃
על עיסק די לא ערעו
יתכון בלחמא ובמיא
באורחא במפקכון מ
ממצרים ודי אגר
עלך ית בלעם בר בעור מפתור
ארם דעל פרת ללטותך׃
ולא אבה יהוה אלהיך
לשמע אל בלעם ויה
ויהפך יהוה אלהיך ל
לך את הקללה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך׃
ולא אבי ייי אלהך לקבלא
מן בלעם והפך ייי אלהך

לך ית לוטין לברכן׃
ארי רחמך ייי אלהך׃
לא
תדרש שלמם וטבתם
כל ימיך לעולם׃ לא
תתבע שלמהון וטבתהון כל יומך לע
לעלם׃ רביעי
לא תתעב אדמי כי
אחיך הוא לא תתעב
מצרי כי גר היית בארצו׃
לא תרחק אדומאה
ארי אחוך הוא לא תרחק מצראי ארי ד
דייר הויתא בארעיה׃
בנים אשר יולדו להם
דור שלישי יבא להם
בקהל יהוה׃ בנין די
יתילדון להון דרא תל
תליתאה ידכון להון
למיעל בקהלא דיי׃ כי
תצא מחנה על איביך
ונשמרת מכל דבר רע׃
ארי תפוק משריתא
על בעלי דבבך ותיס
ותסתמר מכל מידעם
ביש׃ כי יהיה בך איש
אשר לא יהיה טהור
מקרה לילה ויצא אל
מחוץ למחנה לא י
יבא אל תוך המחנה׃
ארי יהא בך גבר ד
לא יהי דכי מקרי ל
ליליא ויפוק למברא

למשריתא לא ייעול
לגו משריתא׃ והיה
לפנות ערב ירחץ במים
וכבא השמש יבא אל
תוך המחנה׃ ויהי למ
למיפני רמשא יסחי
במיא וכמיעל שמשא
ייעול לגו משריתא׃
ויד תהיה לך מחוץ
למחנה ויצאת שמה
חוץ׃ ואתר מתקן ת
תהי לך מברא למש
למשריתא ותפוק תמן
לברא׃ ויתד תהיה לך
על אזנך והיה בשבתך
חוץ וחפרתה בה ושבת
וכסית את צאתך׃ וסכ
וסיכתא תהא לך על
זינך ויהי במתבך ל
לברא ותחפר בה ותתוב
ותכסי ית מפקתך׃ כי
יהוה אלהיך מתהלך
בקרב מחנך להצילך
ולתת איביך לפניך וה
והיה מחניך קדוש ו
ולא יראה בך ערות
דבר ושב מאחריך׃ ארי
ארי ייי אלהך שכינתך
מתהלך בגו משריתך
לשיזבותך ולמימסר
סנאך קדמך ותהי מש
משריתך קדישא דלא
יחזי בך עירית פתגם
ויתוב מימריה מילא
וטבא לך׃

ל׳ פס׳ בספ׳ ריש ומיצע לא לא · וסימ׳ לא תשא את שם · לא תאכלו כל נבלה · לא יבא ממזר בקהל · לא יבא עמוני ומואבי · לא תתעב אדומי ·
לא תתעב מצרי · לא יומתו אבות על בנים · [illegible] בלחם · [illegible] · בלחם בכל · בלחם הקלקל
על דבר אשר לא קדמו · [illegible] בלחם · כי לא קדמו את בני ישראל · [illegible] · לעולם ב׳ מל׳ [illegible]

אתנן ה̇ פתח וסימ׳ לא תביא אתנן זונה · ויהי בך הפך מן הנשים · תנו״ג דפ׳ · ושרפו בתיך באש · כי מאתנן זונה קבצה · ב׳ בפסוק״
תאחר ד׳ וסימ׳ מלאתך ודמעך לא תאחר · כי תדר נדר לי״ אלהיך לא · קרבתי צדקתי לא תרחק · כאשר תדר נדר לאלהים לא״

לֹא תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו
אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם
אֲדֹנָיו׃ לָא תִימְסַר עֲבַד
עַמְמַיָּא לְיַד רִבּוֹנֵיהּ
דְּיִשְׁתֵּיזֵב לְוָתָךְ
מִן קֳדָם רִבּוֹנֵיהּ׃ עִמְּךָ
יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד
שְׁעָרֶיךָ בַּטּוֹב לוֹ לֹא
תּוֹנֶנּוּ׃ עִמָּךְ יְתִיב בֵּינָךְ
בְּאַתְרָא דִּי יִתְרְעֵי בַּחֲדָא
מִקִּרְוָךְ בִּדְיִתְקַן
לֵיהּ לָא תּוֹנִינֵיהּ׃
לֹא תִהְיֶה
קְדֵשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ לָא תְהֵי
אִתְּתָא מִבְּנָת יִשְׂרָאֵל
לִגְבַר עֲבַד וְלָא יִסַּב
גַּבְרָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אִתְּתָא אַמְהוּ׃
לֹא תָבִיא
אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב
בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל
נֶדֶר כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ גַּם שְׁנֵיהֶם׃ לָא
תָעֵיל אֲגַר זָנִיתָא וַחֲ
וְחוּלְפַן כַּלְבָּא לְבֵית
מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ אֱלָהָךְ לְכָל
נְדַר אֲרֵי מְרַחֲקָא קֳדָם
יְיָ אֱלָהָךְ אַף תַּרְוֵיהוֹן׃
לֹא
תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף
נֶשֶׁךְ אֹכֶל נֶשֶׁךְ כָּל
דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ׃ לָא

תְּרַבֵּי לַאֲחוּךְ רִבִּית
כְּסַף רִבִּית עִיבּוּר רִ
רִבִּית כָּל מִידַּעַם דְּמִ
דְּמִתְרַבֵּי׃ לַנָּכְרִי תַשִּׁיךְ
וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ
לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מִשְׁלַח
יָדֶךָ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
לְבַר עַמְמִין תְּרַבֵּי וּלַ
וּלַאֲחוּךְ לָא תְרַבֵּי בְּדִיל
דִּיבָרְכִנָּךְ יְיָ אֱלָהָךְ בְּכָל
אוֹשָׁטוּת יְדָךְ עַל אַ
אַרְעָא דְּאַתְּ עָלֵיל
תַּמָּן לְמֵירְתַהּ׃ חמישי
כִּי תִדֹּר
נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תְאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי
דָרֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ וְהָיָה
בְךָ חֵטְא׃ אֲרֵי תִידַּר נְדַר
קֳדָם יְיָ אֱלָהָךְ לָא תְאַחַר
לְשַׁלָּמוּתֵיהּ אֲרֵי מִ
מִתְבַּע יִתְבְּעִנֵּיהּ יְיָ
אֱלָהָךְ מִינָּךְ וִיהֵי בָךְ
חוֹבָא׃
וְכִי תֶחְדַּל לִנְדֹּר לֹא
יִהְיֶה בְךָ חֵטְא׃ וַאֲרֵי
תִתְמְנַע מִלְּמִדַּר
לָא יְהֵי בָךְ חוֹבָא׃ מוֹ
מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר
וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ׃ אַ
אַפָּקוּת סִפְוָתָךְ תִּטַּר

וְתַעְבֵּיד כְּמָא דִנְדַרְתָּא
קֳדָם יְיָ אֱלָהָךְ נְדַבְתָּא
דִּי מַלֵּילְתָּא בְּפוּמָךְ׃
כִּי
תָבֹא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ
עֲנָבִים כְּנַפְשְׁךָ שָׂבְעֶךָ
וְאֶל כֶּלְיְךָ לֹא תִתֵּן׃ אֲרֵי
תֵיעוּל בְּכַרְמָא דְּחַבְרָךְ
וְתֵיכוּל עִינְּבִין כְּנַפְשָׁךְ
סִבְעָךְ וּלְמָנָךְ לָא תִתֵּ
תִתֵּין׃
כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ וְ
וְקָטַפְתָּ מְלִילֹת בְּיָדֶךָ
וְחֶרְמֵשׁ לֹא תָנִיף עַל
קָמַת רֵעֶךָ׃ אֲרֵי תֵיעוּל
תֵיתַּגַּר בְּקָמְתָא דְּחַבְרָךְ
וְתִקְטוֹף מְלִילָן בִּידָךְ
וּמַגְּלָא לָא תְרִים עַל
קָמְתָא
דְּחַבְרָךְ׃
כד כִּי יִקַּח אִישׁ אִ
אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה
אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵי
בְּעֵינָיו כִּי מָצָא בָהּ
עֶרְוַת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵ
סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ
וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ׃ אֲרֵי
יִסַּב גְּבַר אִתְּתָא וְיִבְ
וְיִבְעֲלִינַהּ וִיהֵי אִם לָא
תַשְׁכַּח רַחֲמִין בְּעֵינוֹהִי
אֲרֵי אַשְׁכַּח בַּהּ עֲבֵירַת
פִּתְגָם וְיִכְתּוֹב לַהּ גֵּט
פִּטּוּרִין וְיִתֵּין בִּידַהּ
וְיִפְטְרִנַּהּ מִבֵּיתֵיהּ׃ וְיָצְאָה
מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה וְהָיְתָה

תביא י״ג וסימ׳ ומכל החי מכל בשר · ראשית בכורי אדמתך תביא · וחברו · ובמלאת ימי טהרה לבן · לא תביא אתנן זונה · ולא תביא תועבה ·
ולקחת מראשית כל פרי · ויבנו את יהושע בן נון · זאת עשרת חריצי החלב · תשמע זעקתה מבתיהם · הלא פרס לרעב לחמך · את על זה פקחת
עיניך · היוסף באוצרות סופר״ · ומחיר ב׳ וסימ׳ בית יי׳ אלהיך לכל נדר · ומחיר שדה עתדים · ישך ב׳ מב׳ לויש׳ לא תשיך · כנחש ישך

כריתת ג׳ וסימ׳ וכתב לה ספר כריתת ׃ וחברך כן כת׳ ׃ איזה ספר כריתות ׃ בי״ל דמל׳ י״י ׃ בצבא ד׳ רגש וסימ׳ ויהי המחיצה
חלק׳ ׃ כי יקח איש אשה חדשה ׃ והתיחשב בצבא ׃ ויהי שרים בצבא י״י ׃ ושנאה ב׳ חד ראש וחד סוף ׃ ובא אליה ׃ האיש י״י ׃

לאיש אחר ׃ ותיפוק
מביתיה ותהך ותהי ׃
לגבר אוחרן ׃ ושנאה
האיש האחרון וכתב לה
לה ספר כריתת ונתן
בידה ושלחה מביתו ׃
או כי ימות האיש הא
האחרון אשר לקחה
לו לאשה ׃ ויסנינה
גברא בתראה ויכתוב
לה גט פיטורין ויתן ׃
בידהא ויפטרינה מביתיה
או ארי ימות גברא ב
בתראה דינסבה ליה
לאינתו ׃ לא יוכל בעלה
הראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות
לו לאשה אחרי אשר
הוטמאה
כי תועבה היא לפני א׳
יהוה ולא תחטיא את
הארץ אשר יהוה א׳
אלהיך נתן לך נחלה ׃
לית ליה רשו לבעלה
קמאה לפטרה למיתב
למיסבה למהוי ליה
לאינתו בתר דאיסתאבא
ארי מרחקא היא קדם
יי׳ ולא תחייב ית ארעא
דיי׳ אלהך יהיב לך אח
אחסנא ׃ ש
כי יקח איש א׳
אשה חדשה לא יצא
בצבא ולא יעבר עליו
לכל דבר נקי יהיה לו

לביתו שנה אחת ושמח
את אשתו אשר לקח ׃
ארי יסב איתתא חדתא
לא יפוק בחילא ולא
יעיבר עלוהי לכל פיה
פיתגם פני יהי לביתיה
שתא חדא ויחדי ית
איתתיה דינסיב ׃
לא יחבל
רחים ורכב כי נפש הוא
חובל ׃ לא יסב משכונא
ריחיא וריכבא ארי ד
בהון מתעביד מזון ׃
לכל נפש ׃
כי ימצא איש
גנב נפש מאחיו מבני
ישראל והתעמר בו ו׳
ומכרו ומת הגנב ההוא
ובערת הרע מקרבך ׃
ארי ישתכח גבר גניב
נפשא מאחוהי מבני
ישראל ויתגר בה ויזבני
ויזבניניה ויתקטיל ג׳
גנבא ההוא ותפלי עו
עביד דביש מבינך ׃
השמר
בנגע הצרעת לשמר
מאד ולעשות ככל י׳
אשר יורו אתכם הכה
הכהנים הלוים כאשר
צויתם תשמרו לעשות ׃
איסתמר במכתש ס׳
סגירו למיטר להדא
ולמעבר ככל די ילפון
יתכון כהניא ליואי כ׳

כמא דפקידתינון תי
תיטרון למעבר ׃
זכור את
אשר עשה יהוה אלהיך ׃
למרים בדרך בצאתכם
ממצרים ׃ הוי דכיר ית
די עבד יי׳ אלהך למרים
באורחא במיפקכון ׃
ממצרים ׃
כי תשה ברעך
משאת מאומה לא
תבא אל ביתו לעבט ׃
עבטו ׃ ארי תרשי בחבי
בחברך רשות מידעם
לא תיעול לביתיה למ
למיסב משכוניה ׃ בח
בברא תעמד והאיש ׃
אשר אתה נשה בו יוצ
יוציא אליך את העבט
החוצה ׃ בברא תקום ׃
וגברא די את רשי ביה
יפיק לך ית משכונא
לברא ׃ ואם איש עני ׃
הוא לא תשכב בעבטו ׃
ואם גבר מסכן הוא
לא תישכוב במשכוניה ׃
השב תשיב לו את הע
העבט כבא השמש וש
ושכב בשלמתו וברכך
ולך תהיה צדקה לפני
יהוה אלהיך ׃ אתבא
תתיב ליה ית משכונא
כמיעל שמשא ויש
וישכוב בכסותיה ויב
ויברכינך ולך תהי זכו

בו ו׳ דמטע׳ דסביר בה וסימ׳ ואת המטה הזה תקח בידך ׃ והיתה עמו וקרא בו כל׳ ׃ והתעמר בו ומכרו ׃ מגלת ספר ׃ הדרך ילכו בו ׃
ויקחו לו חדש ממצרים י״י ׃ לכל ה׳ דמטע׳ דסביר כל וסימ׳ לכל כלי המשכן ׃ קדמ׳ ׃ ולא יעבר עליו לכל דבר ׃ ויהי דוד לכל דרכיו
משכיל ׃ חירם מלך צר נשא את שלמה ׃ לכל חפצנו י״י ׃ ואם איש ג׳ וסימ׳ עני הוא לא ׃ אלהים אני תרד אש ׃ שפתים יצדיק אנך ׃

ולא תבוא ג̇ וסימ̇ ביומו תתן שכרו ולא · כחשו ביי̇ · חגבי לקח ממך את מחמד עיניך ·· נשא ג̇ בתור וחס הוא נשא אר־ב
נפשו · נשא עון ופשע · דתשא · וחברו · דשלחלך ·· והיה בך חטא ב̇ וסימ̇ כי תדר נדר ליי̇ · ביומו תתן שכרו ולא תבוא ··

קרב יי אלהך ׃ **שביעי**
לא תעשק
שכיר עני ואביון מא
מאחיך או מגרך אשר
בשעריך ׃ לא תעשק
אגירא עניא ומסכינא
מאחך או מגיורך די
בארעך בקירוך ׃ ביומו
ביומו תתן שכרו ולא
תבא עליו השמש כי
עני הוא ואליו הוא נ
נשא את נפשו ולא
יקרא עליך אל יהוה ו
והיה בך חטא ׃ ביומיה
תתין אגריה ולא תיעול
עלוהי שימשא ארי
עניא הוא וליה הוא
מסר ית נפשיה ולא י
יקרי עלך קדם יי ויהי
בך חובא ׃
לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומ
יומתו על אבות איש
בחטאו יומתו ׃ לא ית
יתקטלון אבהן על פום
בנין ובנין לא יתקטלון
על פום אבהן אינש ב
בחוביה יתקטלון ׃
לא תטה
משפט גר יתום ולא
תחבל בגד אלמנה ׃ ולא
תצלי דין דגיור יתם ו
ולא תיסב משכונא
לבוש ארמלתא ׃ וזכרת
כי עבד היית במצרים

ויפדך יהוה אלהיך מ
משם על כן אנכי מצ
מצוך לעשות את הד
הדבר הזה ׃ ותידכר א
ארי עבדא הויתא כ
במצרים ופרקך יי א
אלהך מתמן על כן אנא
מפקיד לך למעבד ית
פתגמא הדין ׃
כי תקצר
קצירך בשדך ושכחת
עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום ו
ולאלמנה יהיה למען
יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידיך ׃ ארי
תחצד חצדך בחקלך
ותתנשי עומרא בחק
בחקלא לא תתוב למ
למסבה לגיורא ליתמ
ולארמלתא יהי בדיל
דיברכנך יי אלהך בכל
עובדי ידך ׃
כי תחבט זי
זיתך לא תפאר אחריך
לגר ליתום ולאלמנה
יהיה ׃ ארי תחבוט זי
זיתך לא תפלי בתרך
לגיורא ליתמא ולא
ולארמלתא יהא ׃
כי תבצר
כרמך לא תעולל
אחריך לגר ליתום ו
ולאלמנה יהיה ׃ ארי
תקטוף כרמך לא ת

תעליל בתרך לגיורא
ליתמא ולארמלתא
יהי ׃ וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים על כן ז
אנכי מצוך לעשות
את הדבר הזה ׃ ותידכר
ארי עבדא הויתא בארע
דמצרים על כן אנא
מפקדך למעבד ית
פתגמא הדין ׃
כה כי יהיה
ריב בין אנשים ונגשו
אל המשפט ושפטום
והצדיקו את הצדיק
והרשיעו את הרשע ׃
ארי יהי דין בין גבריא
ויתקרבון לדינא וידונון
ויזכון ית זכאה ויחייבון
ית חיבא ׃ והיה אם
בן הכות הרשע והפ
והפילו השפט והכהו
לפניו כדי רשעתו במ
במספר ׃ ויהי אם בר
חייב לאלקאה חייבא
וירמיניה דיינא וילק
וילקיניה קדמוהי כ
כמיסת חובתיה במנין
ארבעים יכנו ולא
יסיף פן יסיף להכתו
על אלה מכה רבה
ונקלה אחיך לעיניך ׃
ארבעין ילקיניה ולא
יוסיף דילמא יוסיף
לאלקיותיה על אלין
מחא רבא ויקל אח

בן ׳ ב̇ חס וה̇ מל̇ וסימ̇ והיה אם בן הכות הרשע · דברי אגור בן יקה · כי תשב ללחם · שמין לילה ובין · ובין ישרים רצון · ובין ברבר ·
ובין את הדבר · ובל בן דכות ·· תעולל ב̇ ומלא וסימ̇ כי תבצר כרמך לא · וברמך לא תעולל ופרט ·· ארבעים ב̇ ריש פס̇ וס̇
ארבעים יכנו ולא יסיף · ארבעים אקוט בדור ·· ונקלה ב̇ וסימ̇ ונקלה אחיך לעיניך · ונקלה כבוד ·· ושפטום ל̇ דכות ··

הבכור ד׳ מלא בתור׳ וסימ׳ ויקרא יוסף את שם הבכור׳ שכל את ידיו כי מנשה הבכור׳ כל הבכור אשר יולד׳ והיה הבכור אשר׳
וכל נבי׳ וכת׳ דכות׳ מלא במ״א חס׳ ובני הבכר ושני השמואל״ השערה ג׳ וסימ׳ כל זקני העיר׳ ועלתה יבמתו׳ והפרשים שות שתו״

אחיך בעיניך׃
לא תחסם
שור בדישו׃ לא תיחד
פום תורא כד
בדישיה׃
כי ישבו אחים
יחדו ומת אחד מהם
ובן אין לו לא תהיה
אשת המת החוצה
לאיש זר יבמה יבא
עליה ולקחה לו לא
לאשה ויבמה׃ ארי
יתבון אחין כחדא וי
וימות חד מנהון ובר
לית ליה לא תהי איתת
איתת מיתנא לברא
לגבר חילוני יבמה
ייעול עלה ויסבה ל
ליה לאיתו ויבמינה׃
והיה הבכור אשר ת
תלד יקום על שם א
אחיו המת ולא ימחה
שמו מישראל׃ ויהי
בוכרא די את תליד י
יקום על שמא דאח
דאחוהי מיתנא ולא
יתמחי שמיה מיש
מישראל׃ ואם לא י
יחפץ האיש לקחת
את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל
הזקנים ואמרה מאן
יבמי להקים לאחיו
שם בישראל לא א
אבה יבמי׃ ואם לא

יצבי גברא למיסב ית
יבמתיה ותיסק ית
יבמתיה לתרע בית
דינא לקדם סביא ות
ותימר לא צבי יבמי
לאקמא לאחוהי ש
שמא בישראל לא
אבי ליבמותי׃ וקראו
לו זקני עירו ודברו
אליו ועמד ואמר לא
חפצתי לקחתה׃ ויקרון
ליה סבי קרתיה וימ
וימללון עימיה ויקו
ויקום ויימר לא רעינא
למיסבה׃ ונגשה יבמ
יבמתו אליו לעיני הז
הזקנים וחלצה נעלו
מעל רגלו וירקה בפניו
וענתה ואמרה ככה
יעשה לאיש אשר
לא יבנה את בית אחיו׃
ותתקרב יבמתיה
לותיה לקדם סביא
וישרי סיניה מעל רי
ריגליה ותירוק באפוהי
ותתיב ותימר כדין ית
יתעביד לגברא די לא
יבני ית ביתא דאחוהי׃
ונקרא שמו בישראל
בית חלוץ הנעל׃ ויתק
ויתקרי שמיה בישרא
בית שרי סינא׃
כי ינצו
אנשים יחדו איש וא
ואחיו וקרבה אשת

האחד להציל את א
אישה מיד מכהו וש
ושלחה ידה והחזיקה
במבשיו׃ ארי ינצון
גברין כחדא גבר ואח
ואחוהי ותתקרב אית
איתת חד לשיזבא ית
בעלה מיד מחוהי ות
ותושיט ידה ותתקיף
בבית בהתתיה׃ וקצתה
את כפה לא תחוס עי
עינך׃ ותקוץ ית ידה
לא תחוס עינך׃
לא יהיה
לך בכיסך אבן ואבן
גדולה וקטנה׃ לא יהי
לך בכיסך מתקל ומת
ומתקל רב וזעיר׃
לא יהיה
לך בביתך איפה ואיפה
גדולה וקטנה׃ לא יהי
לך בביתך מכילא ומ
ומכילא רבתא וזעירתא׃
אבן שלמה וצדק י
יהיה לך איפה שלמה
וצדק יהיה לך למען
יאריכו ימיך על האד
האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך׃ מתק
מתקלין שלמין דקש
דקשוט יהון לך מכי
מכילן שלמין דקשוט
יהוין לך בדיל דיו
דיורכון יומך על ארעא
דיי אלהך יהיב לך׃ כי

בפניו ה׳ וסימ׳ ותחת כי אהב את אסתיר׳ וירדה בפניו׳ וענה גאון ישראל בפניו׳ והבדו העז איש רשע בפניו״ וענתה ד׳ וסימ׳ וענתה
בי צדקתי׳ ונגשה יבמתו אליו׳ וענתה השירה הזאת׳ וענתה שמה כימי נעוריה״ כבה יעשה ד׳ וסימ׳ לשור האחד או׳ וירקה בפניו׳
אשר המלך חפץ ביקרו׳ וחברו״ ינצו ב׳ וסימ׳ ונגשה אשה הזה יחדו איש ואחיו״ וצדק ד׳ אבן שלמה ב׳ בו׳ עשדרש׳ בישפט״

זכור ה׳ ריש פס׳ וסימ׳ זכור את יום השבת׳ את אשר עשה יי׳ אלהיך למרים׳ אשר עשה לך עמלק׳ זכור את הדבר׳ הריש יהושע׳׳
זכור תזכר ותשוח עלי׳׳ ג׳׳ ורב׳ ה׳ וסימ׳ הרק׳ ממגר ואשמדם׳ וענית ואמרת לפני יי׳ ויהי והיעם הלך ודב אחת׳ והייך לאות ולעד׳׳

תועבת יהוה כל עשה
אלה כל עשה עול: א
ארי מרחקא קדם יי א
אלהך כל עביד אלין כל
עביד שקר:
זכור את אש
אשר עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם ממצרים
ממצרים: הוי דכיר ית
די עבד לך עמלק בא
באורחא במפקכון מ
ממצרים: אשר קרך
בדרך ויזנב בך כל הנ
הנחשלים אחריך וא
ואתה עיף ויגע ולא י
ירא אלהים: די ערעך
באורחא וקטיל בך
כל דהוו מתאחרין בת
בתרך ואת משלהי
ולאי ולא דחיל מן
קדם יי: והיה בהניח
יהוה אלהיך לך מכל
איביך מסביב בארץ
אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה
תמחה את זכר עמלק
מתחת השמים לא
תשכח: ויהי כד יניח יי
אלהך לך מכל בעלי די
דבבך מסחור סחור
בארעא דיי אלהך יהי
יהיב לך אחסנא למי
למירתה תמחי ית
דוכרני עמלק מתחות
שמיא לא תתנשי:

פ פ פ

כו
והיה כי תבוא אל הא
הארץ אשר יהוה א
אלהיך נתן לך וירש
וירשתה וישבת בה:
ויהי ארי תיעול לארעא
דיי אלהך יהיב לך אח
אחסנא ותירתה ותיתב
בה: ולקחת מראשית
כל פרי האדמה אשר
תביא מארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך
ושמת בטנא והלכת
אל המקום אשר יב
יבחר יהוה אלהיך ל
לשכן שמו שם: ותסב
מריש כל איבא דא
דארעא דתעיל מא
מארעך דיי אלהך יהיב לך
ותשוי בסלא ותהך ל
לאתרא די יתרעי יי
אלהך לאשראה שכנ
שכינתיה תמן: ובאת
אל הכהן אשר יהיה
בימים ההם ואמרת
אליו הגדתי היום לי
ליהוה אלהיך כי באתי
אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתינו לתת
לנו: ותיתי לות כהנא
די יהי ביומיא האינון
ותימר ליה חויתי יומ
דין קדם יי אלהך ארי
עליתי לארעא די קיים
יי לאבהתנא למיתן

לנא: ולקח הכהן הט
הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה אל
אלהיך: ויסב כהנא ית
סלא מן ידך ויחתיניה
קדם מדבחא דיי אלהך:
וענית ואמרת לפני יי
יהוה אלהיך ארמי א
אבד אבי וירד מצרימה
ויגר שם במתי מעט ו
ויהי שם לגוי גדול ע
עצום ורב: ותיתב ות
ותימר קדם יי אלהך ל
לבן ארמאה בעא לא
לאובדא ית אבא ונחת
למצרים ודר תמן בעם
זעיר והות תמן לעם ר
רב תקיף וסגי: וירעו
אתנו המצרים ויענונו
ויתנו עלינו עבדה קש
קשה: ואבאישו לנא
מצראי ועניאנא ויהבו
עלנא פולחנא קשיא:
ונצעק אל יהוה אלהי
אבתינו וישמע יהוה
את קלנו וירא את ע
ענינו ואת עמלנו ו
ואת לחצנו: וצלינא
קדם יי אלהא דאבהתנא
וקביל יי צלותנא וגלי
וגלי קדמוהי עמלנא
ולאותנא ודוחקנא:
ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע נט
נטויה ובמורא גדל

כל ואלה שמות ותורת כהנים ומשנה תורה סופ׳ פס׳ שמה במ׳ז שם וסימ׳ עלת תמיד לדרתיכם׳ ובא אהרן אל אהל מועד׳ אנח׳
אנחנו עלים׳ גם בי התאנף יי׳ וזבחת פסח ליי׳ אלהיך צאן׳ ושמחת לפני יי׳ אלהיך אתה׳ ולקחת מראשית כל פרי׳׳ ויוציאנו ג׳ וסי׳
וישלח מלאך׳ ויוצאנו כת׳ ואמרת לבנך עבדים׳ ויוציאנו כת׳ ביד חזקה ובזרע נטויה׳ ויוציאנו כת׳׳ ובמורא ב׳ ובמורא גדל׳ ותוציא׳
מל׳

כי ה׳ בטע׳ בתור׳ ריש פס׳ וסימ׳ כי תפגע חמור שנאך · כי תשא את ראש · כי לקחו · כי רך עוג מלך הבשן · כי תכלה לעשר ׃׃
ובמופתים ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ ויוציאנו ייי · במסת באתת · בתר׳ מל׳ ׃׃ ידע׳ לגר ליתום ולאלמנה · תג׳ ב׳ ולגר ליתום ולאלמנה ׃׃

ובאתות ובמופתים: ואפ
ואפקנא יי ממצרים
בידא תקיפא ובדרעא
מרממא ובחיזונא רב
רבא ובאתין ובמופתין:
ויבאנו אל המקום הז
הזה ויתן לנו את הא
הארץ הזאת ארץ זבת
חלב ודבש: ואתינא
יי לאתרא הדין ויהב
לנא ית ארעא הדא ארע
ארעא עבדא חלב ודב
ודבש: ועתה הנה הבא
הבאתי את ראשית פ
פרי האדמה אשר
נתתה לי יהוה והנחתו
לפני יהוה והשתחוית
לפני יהוה אלהיך: וכ
וכען הא אתיתי ית
ריש איבא דארעא די
יהבתא לי יי ותחתיניה
קדם יי אלהך ותסגוד
קדם יי אלהך: ושמחת
בכל הטוב אשר נתן
לך יהוה אלהיך ולבי
ולביתך אתה והלוי וה
והגר אשר בקרבך: ות
ותחדי בכל טבתא די
יהב לך יי אלהך ולאנש
ביתך את ולואה וגיור
די בינך: לוי
כי תכלה לעשר את כל
מעשר תבואתך בשנה
השלישית שנת המע
המעשר ונתתה ללוי:

ולגר ליתום ולאלמנה
ואכלו בשעריך ושב
ושבעו: ארי תשיצי ל
לעשרא ית כל מעש
עללתך בשתא תליתי
תליתאה שנת מעשר
ותיתין לליואי לגיורא
ליתמא ולארמלתא
וייכלון בקרוך ויסבעון:
ואמרת לפני יהוה א
אלהיך בערתי הקדש
מן הבית וגם נתתיו ל
ללוי ולגר ליתום ול
ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי
ממצותיך ולא שכחתי:
ותימר קדם יי אלהך
פליתי קדשא מעסרא
מן ביתא ואף יהביתא
לליואי לגיורא וליתמא
וליתמיא ולארמלתא
בכל פיקודך דפקדתני
לא עברית מפיקודך
ולא אתנשיתי: לא
אכלתי באני ממנו ול
ולא בערתי ממנו בטמ
בטמא ולא נתתי ממנו
למת שמעתי בקול
יהוה אלהי עשיתי ככל
אשר צויתני: ולא א
אכלית באבליה מינה
ולא חליפית מיניה
במסאב ולא יהבית
מיניה למית קבילית
למימרא דיי אלהי ע

עבדית ככל דפקדתני:
השקיפה ממעון קד
קדשך מן השמים וב
וברך את עמך את יש
ישראל ואת האדמה
אשר נתתה לנו כאש
כאשר נשבעת לאב
לאבתינו ארץ זבת
חלב ודבש: איסתכי
ממדור קדשך מן ש
שמיא וברך ית עמך
ית ישראל וית ארעא
די יהבת לנא כמא די
דקיימתא לאבהתנא
ארע עבדא חלב ודבש: ישרא
היום
היום הזה יהוה אלהיך מצוך
לעשות את החקים הא
האלה ואת המשפטים
ושמרת ועשית אתם
בכל לבבך ובכל נפשך:
יומא הדין יי אלהך מ
מפקיד לך למעבד ית
קיימיא האילין וית
דיניא ותיטר ותעביד
יתהון בכל לבך ובכל
נפשך: את יהוה האמ
האמרת היום להיות
לך לאלהים וללכת
בדרכיו ולשמר חקיו
ומצותיו ומשפטיו ו
ולשמע בקלו: ית יי
חטבת יומא דין למה
למהוי לך לאלהא ול
ולמהך באורחן דתקנן

אלהי ה׳ קמצ׳ וסימ׳ ויען בלעם ויאמר אל עבדי · בכל אשר שאלת מעם · לא אכלתי באני ממנו · ועתה יי׳ אלהי אתה המלכת · על הילד ·
שלש פעמים · ויקרא אל יי׳ ויאמר אל יי׳ אלהי · הנה אנכי בונה בית לשם · ובכל אתנח וסוף פס׳ דסות׳ · במב׳ פתח ·
הפתוחת בבית אלהי · שמרה נפשי כי חסיד ׃׃ וברך ג׳ וסימ׳ השקיפה ממעון · ועתה הואל וברך · הושיעה את עמך · אנך ׃׃

ויאמ׳ ח׳ בטע׳ ריש׳ פס׳ וסימ׳ ויא׳ אמר אל אברם ׃ ויא׳ הרך את אדני ׃ ויא׳ נתן את הן העם ׃ ויא׳ האמירך היום ׃ ויא׳ הוא ההלך לפניך ׃ ויא׳ אביר אל אחיהו ׃ ויא׳ הפך דבאו והחלו ׃ ויא׳ גדעון ישא ׃ בעברכם ג׳ וסימ׳ את הירדן ׃ אלה יעמדו ׃ את ברית יא׳ ׃ ויהושע ׃

ולמיטר קימוהי ו
פיקודוהי ודינוהי
ולקבלא למימריה ׃
ויהוה האמירך היום
להיות לו לעם סגלה
כאשר דבר לך ולשמר
כל מצותיו ׃ ויי חטבך
יומא דין למהוי ליה
לעם חביב כמא דמ
דמליל לך ולמיטר
כל פיקודוהי ׃ ולתתך
עליון על כל הגוים א
אשר עשה לתהלה
ולשם ולתפארת ולהי
ולהיותך עם קדש ל
ליהוה אלהיך כאשר
דבר ׃ ולמיתנך עילאה
על כל עממיא די עבד
לתושבחא ולשום ולרו
ולרבו ולמיהוך עם ק
קדיש קדם יי אלהך כ
כמא דמליל ׃ **רביעי**

כז ויצו משה
וזקני ישראל את העם
לאמר שמר את כל
המצוה אשר אנכי מ
מצוה אתכם היום ׃ ו
ופקיד משה וסבי יש
ישראל ית עמא למימר
טר ית כל תפקידתא ד
מפקיד אנא יומא דין ׃
והיה ביום אשר תעברו
את הירדן אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נ
נתן לך והקמת לך
אבנים גדלות ושדת
אתם בשיד ׃ ויהי ביומ
דיתעברון ית ירדנא
לארעא די יי אלהך יהיב
ותקים לך אבנין רברבן
ותסיד יתהון בסידא ׃
וכתבת עליהן את כל
דברי התורה הזאת ב
בעברך למען אשר
תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך א
זבת חלב ודבש כאשר
דבר יהוה אלהי אבתיך
לך ׃ ותיכתוב עליהון
ית כל פיתגמיא אוריתא
הדא במיעברך בדיל
דתיעול לארעא די יי
אלהך יהיב לך ארעא
עבדא חלב ודבש כמא
דמליל יי אלהא דאב
דאבהתך לך ׃ והיה ב
בעברכם את הירדן
תקימו את האבנים
האלה אשר אנכי מ
מצוה אתכם היום ב
בהר עיבל ושדת אתם
בשיד ׃ ויהי במיעברכון
ית ירדנא תקימון ית
אבניא האילין דאנא
מפקיד יתכון דין בטורא
דעיבל ותסיד יתהון
בסידא ׃ ובנית שם
מזבח ליהוה אלהיך ׃
מזבח אבנים לא תניף
עליהם ברזל ׃ ותיבני
תמן מדבחא קדם יי
אלהך מדבחא אבנין לא
תרים עליהון פרזלא ׃
אבנים שלמות תבנה
את מזבח יהוה אלהיך ׃
והעלית עליו עלת י
ליהוה אלהיך ׃ אבנין
שלמין תבני ית מדבחא
די יי אלהך ותסיק עלוהי
עלוון קדם יי אלהך ׃ ו
וזבחת שלמים ואכלת
שם ושמחת לפני יהוה
אלהיך ׃ ותיכוס ניכסת
קודשין ותיכול תמן
ותחדי קדם יי אלהך ׃
וכתבת על האבנים את
כל דברי התורה הזאת
באר היטב ׃ ותכתוב על
אבניא ית כל פיתגמי
אוריתא הדא פריש ׃
יאות ׃ **חמישי**
וידבר משה והכהנים
הלוים אל כל ישראל
לאמר הסכת ושמע
ישראל היום הזה נהיית
לעם ליהוה אלהיך ׃
ומליל משה וכהניא
בני לוי עם כל ישראל
למימר אצית ושמע
יומא הדין הויתא ל
לעמא קדם יי אלהך ׃
ושמעת בקול יהוה
אלהיך ועשית את
מצותו ואת חקיו א
אשר אנכי מצוך היום ׃

על כל הגוים ׃ וסימ׳ ולתתך עליון על כל הגוים ׃ זאת העצה היעוצה ׃ הנה שלח ולקחתי את כל משפחות ׃ כי קצת ליא׳ על כל הגוים ׃ והבאתם אל הארץ ׃ קח לך מגלת ספר ׃ כי קרוב יום יי׳ ׃ ואסערם על כל הגוים ׃ ויבאו שם דוד על כל הגוים ׃ והכהנים הלוים ג׳ וסי׳ וידבר משה והכהנים הלוים ׃ ויצו את העם לאמר ׃ והכהנים הלוים בני צדוק ׃ לא תניף ב׳ וסימ׳ והרמש לא תניף ׃ עליהם ברזל ׃

לברך ט וסימ׳ ויהי כאשר כלה יצחק ׳ וירא בלעם כי טוב בעיני ׳ אלה יעמדו לברך ׳ ולאביגיל אשת נבל׳ הגר נערי ׳ וישב דוד
לברך את ביתו ׳ וגם באו עבדי המלך לברך׳ וילכו כל העם איש לביתו ׳ ויסב דוד לברך את ביתו ׳ ועתה הואלה לברך את בית ׳ דדה״ ׳ ג

ותקביל במימריה דיי
אלהך ותעביד ית פיקו
פיקודוהי וית קימוהי
דאנא מפקיד לך יו
יומא דין ׃
ויצו משה את
העם ביום ההוא לאמר ׃
ופקיד משה ית עמא
ביומא ההוא למימר ׃
אלה יעמדו לברך את
העם על הר גרזים בע
בעברכם את הירדן
שמעון ולוי ויהודה וי
ויששכר ויוסף ובנימן ׃
אילין יקומון לברכא
ית עמא על טורא דג
דגרזים במעברכון ית
ירדנא שמעון ולוי וי
ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן ׃
ואלה יעמדו
על הקללה בהר עיבל
ראובן גד ואשר וזבולן
דן ונפתלי ׃ ואילין יקו
יקומון על לווטיא
בטורא דעיבל ראובן
גד ואשר וזבולן דן
ונפתלי ׃ וענו הלוים
ואמרו אל כל איש יש
ישראל קול רם ׃ ויתיבון
ליואי ויימרון לכל
אינש ישראל קלא רמא ׃
ארור
האיש אשר יעשה
פסל ומסכה תועבת
יהוה מעשה ידי חרש

ושם בסתר וענו כל
העם ואמרו אמן ׃ ליט
גברא דיעביד צלם
ומתכא המרחק קדם
יי עובד ידי אומנא וי
ויתשוי בסיתרא ויתיבון
כל עמא ויימרון אמן ׃
ארור
מקלה אביו ואמו ׃ וא
ואמר כל העם אמן ׃
ליט דיקליה אבוהי
ואימיה ויימר כל עמא
אמן ׃
ארור מסיג גבול רעהו
בסתר ואמר כל העם
אמן ׃ ליט דישני תחו
תחומא דחבריה ויימר
כל עמא אמן ׃
ארור משגה
עור בדרך ואמר כל
העם אמן ׃ ליט דיטעי
עוירא באורחא ויימר
כל עמא אמן ׃
ארור מטה
משפט גר יתום ואלמ
ואלמנה ואמר כל העם
אמן ׃ ליט דיצלי דין
גיור יתים וארמלא וי
ויימר כל עמא אמן ׃
ארור
שכב עם אשת אביו כי
גלה כנף אביו ואמר
כל העם אמן ׃ ליט די
דישכוב עם איתת
אבוהי ארי גלי כנפא

דאבוהי ויימר כל עמא
אמן ׃
ארור שכב עם כל בהמה
ואמר כל העם אמן ׃
ליט דישכוב עם כל
בעירא ויימר כל עמא
אמן ׃
ארור שכב עם אחתו
בת אביו או בת אמו וא
ואמר כל העם אמן ׃ ל
ליט דישכוב עם אחתיה
בת אבוהי או בת אימיה
ויימר כל עמא אמן ׃
ארור
שכב עם חתנתו ואמר
כל העם אמן ׃ ליט די
דישכוב עם חמותיה
ויימר כל עמא אמן ׃
ארור
מכה רעהו בסתר וא
ואמר כל העם אמן ׃
ליט דימחי לחבריה
בסיתרא ויימר כל עמא
אמן ׃
ארור לקח שחד להכות
נפש דם נקי ואמר
כל העם אמן ׃ ליט די
דמקביל שוחדא למי
למיקטל נפש דם זכי
זכאי ויימר כל עמא
אמן ׃
ארור אשר לא יקים
את דברי התורה הזאת
לעשות אתם ואמר
כל העם אמן ׃ ליט די

בסתר ד וסימ׳ מעשה ידי חרש ושם ׳ ארור מכה רעהו ׳ כי תאכלם בחסר כל׳ כי אהה עשית בסתר ׳ ׳ ארור ה בטע מקלה ׳ מסיג ׳
משגה ׳ בהמה ׳ חתנתו ׳ מכה רעהו ׳ בתן אשה לבנימן ׳ ׳ וה ארור בדביע ׳ וסימ׳ מטה משפט ׳ אשת אביו ׳ עם אחתו ׳ לא יקים את ׳
ארור מלאכת יי רמיה ׳ וסימ׳ דיגלא דאחתיה גלי דקם ברמיותא ׳ ׳ משגה ב וסימ׳ משגה עור ׳ משגה ישרים ׳ וחד ומשגה שוגג ׳

את כל מצותיו ה׳ וסימ׳ כי תשמע בקול יי׳ אלהיך · והיה אם שמוע תשמע · דברכות · וחמדו דקללות · ואתה תשוב ושמעת · ולבנות
הרבבים אמר ירמיהו ׃׃ על כל ה׳ בספר וסימ׳ וירעך וירעבך · ואתנפל לפני יי׳ · ולתתך עליון · והיה אם שמע · דעליון · ואנכי הסתר

לא יקים ית פתגמי
אוריתא הדא למעבד
יתהון ויימר כל עמא
אמן
והיה אם שמוע תשמע
בקול יהוה אלהיך לש
לשמר לעשות את כל
מצותיו אשר אנכי מצ
מצוך היום ונתנך יהוה
אלהיך עליון על כל
גויי הארץ ויהי אם
קבלא תקביל למימרא
דיי אלהך למטר למע
למעבד ית כל פיקודוהי
דאנא מפקיד לך יומא
דין ויתנך יי אלהך עי
עלאה על כל עממי
ארעא ובאו עליך כל
הברכות האלה והשיגך
כי תשמע בקול יהוה
אלהיך וייתון עלך כל
בירכתא האילין ויד
וידבקונך ארי תקביל
למימרא דיי אלהך
ברוך אתה בעיר וברוך
אתה בשדה בריך את
בקרתא בריך את בחק
בחקלא ברוך פרי בטנך
ופרי אדמתך ופרי בה
בהמתך שגר אלפיך
ועשתרות צאנך בריך
ולדא דמעך ואיבא ד
דארעך וולדא דבעיר
בקרי תורך ועדרי ענך
ברוך טנאך ומשארתך

בריך סלך ואצוותך
ברוך אתה בבאך וברוך
אתה בצאתך בריך את
במיעלך ובריך את
במפקך יתן יהוה את
איביך הקמים עליך
נגפים לפניך בדרך אח
אחד יצאו אליך ובש
ובשבעה דרכים ינוסו
לפניך יתין יי ית בעלי
דבבך דקימין עלך
תבירין קדמך באורח
חדא יפקון לותך ובש
ובשבעא אורחן יעי
יעירקון מן קדמך יצ
יצו יהוה אתך את הב
הברכה באסמיך ובכל
משלח ידך וברכך בא
בארץ אשר יהוה אלה
אלהיך נתן לך יפקיד
יי אלהך לך ית בירכתא
באוצרך ובכל אוש
אושטות ידך ויברכינך
בארעא דיי אלהך יהיב
לך יקימך יהוה לו
לעם קדוש כאשר נש
נשבע לך כי תשמר
את מצות יהוה אלהיך
והלכת בדרכיו יקימנך
יי לקדמוהי לעם קדי
קדיש כמא דקיים לך
ארי תטר ית פיקודיא
דיי אלהך ותהך באורחן
דתקנן קדמוהי וראו
כל עמי הארץ כי שם

ששי יהוה נקרא עליך ויר
ויראו ממך ויחזון כל
עממי ארעא ארי שמא
דיי איתקרי עלך ויד
וידחלון מינך והותי
והותרך יהוה לטובה
בפרי בטנך ובפרי אד
בהמתך ובפרי אדמתך
על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבתיך
לתת לך ויותרינך יי
אלהך לטבא בוולדא
דמעך ובוולדא דבע
דבעירך ובאיבא דא
דארעך דקיים יי לא
לאבהתך למתן לך
יפתח יהוה לך את או
אוצרו הטוב את הש
השמים לתת מטר
ארצך בעתו ולברך י
את כל מעשה ידך י
והלוית גוים רבים וא
ואתה לא תלוה יפתח
יי לך ית אוצריה טבא
ית שמיא למיתן מטר
ארעך בעידניה ולברכא
ית כל עובדי ידך ותוזיף
לעממין סגיאין ואת
לא תוזיף ונתנך יהוה
אלהיך לראש ולא
לזנב והיית רק למעלה
ולא תהיה למטה כי
תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מ
מצוך היום לשמר

והותרך ה׳ חס בליש׳ וסימ׳ הנותרים לאמר · ויותרו אנשים ממנו עד בקר · ויתן לפניהם · דנעמן · והותרך יי׳ לטובה בפרי בטנך · הותרה
משבעה ׃׃ מטר ד׳ וסימ׳ ונתתי מטר ארצכם · יפתח יי׳ לך את · יתן יי׳ את מטר ארצך אבק · ונתן מטר זרעך אשר תזרע · וחזר ומטר
עבים יתן לכם ׃׃ ולברך ד׳ וסימ׳ בעת ההיא הבדיל יי׳ · ונגשו הכהנים בני לוי · יפתח יי׳ לך את אוצרו · ובני עמרם אהרן ומשה ׃׃

מצוה אתכם י״א וסימ׳ לא תוסיפו את הדבר ׳ ב׳ בו׳ והיה אם שמע ׳ כי אם שמר תשמרון ׳ את הברכה אשר ׳ והקללה אם לא תשמעו ׳ והיה
המקום אשר יבחר ׳ את כל הדבר אשר אנכי ׳ ויאמר משה וזקני ישראל ׳ והיה בעברכם את הירדן ׳ ולא תסור מכל הדברים אשר ׳ ובדלקת ל׳

ולעשות ׃ ויתמנך יי
לתקיף ולא לחלש ׃
ותהי ברם לעילא ולא
תהי לתתאה ארי תה
תקביל לפיקודיא דיי
אלהך דאנא מפקיד
לך יומא דין למיטר
ולמיעבד ׃ ולא תסור
מכל הדברים אשר
אנכי מצוה אתכם ה
היום ימין ושמאל ׃
ללכת אחרי אלהים
אחרים לעבדם ׃ ולא
תסטון מכל פתגמיא
די אנא מפקיד יתכון
יומא דין לימינא ולס
ולסמאלא למהך בתר
טעות עממיא למפלח
למפלחהון ׃
והיה אם לא
תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר ולעש
ולעשות את כל מצותיו
וחקתיו אשר אנכי מ
מצוך היום ובאו עליך
כל הקללות האלה
והשיגוך ׃ ויהי אם לא
תקביל למימרא דיי
אלהך למיטר ולמעבד
ית כל פיקודוהי וקימ
וקימוהי די אנא מן
מפקיד לך יומא דין
וייתון עלך כל לוטיא
האלין וידבקונך ׃ יי
ארור אתה בעיר

וארור אתה בשדה ׃
ליט את בקרתא וליט
את בחקלא ׃ ארור
טנאך ומשארתך ׃ ל
ליט סלך ואצותך ׃ א
ארור פרי בטנך ופרי
אדמתך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך ׃ ליט
ולדא דמעך ואיבא
דארעך בקרי תורך
ועדרי ענך ׃ ארור א
אתה בבאך וארור
אתה בצאתך ׃ ליט את
במיעלך וליט את
במיפקך ׃ ישלח יהוה
בך את המארה ואת
המהומה ואת המגערת
בכל משלח ידך אשר
תעשה עד השמדך
ועד אבדך מהר מפני
רוע מעלליך אשר
עזבתני ׃ ישלח יי בך
ית מארתא וית שיגו
שיגושיא וית מזופיתא
בכל אושטות ידך די
תעביד עד דתשתיצי
ועד דתיבד בפריע
מן קדם בישת עובדך
דשבקתא לדחלתי ׃
ידבק יהוה בך את ה
הדבר עד כלתו אתך
מעל האדמה אשר
אתה בא שמה לרשתה ׃
ידביק יהוה ית מותא
עד דישיצי יתך מעל

ארעא דאת עליל
לתמן למירתה ׃ יככה
יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובח
ובחרב ובשדפון ובירק
ובירקון ורדפוך עד
אבדך ׃ ימחינך יי בח
בשחפתא ובקדחתא
ובדלקתא ובחרחורא
ובחרבא ובשדפונא
ובירקונא וירדפונך
עד דתיבד ׃ והיו שמיך
אשר על ראשך נחש
נחשת והארץ אשר
תחתיך ברזל ׃ ויהון
שמיא די עלוהי רישך
חסינין כנחשא מלמ
מלאחתא מיטרא
וארעא דתחותך תקי
תקיפא כברזלא מלמ
מלמיעבד פירין ׃ יתן
יהוה את מטר ארצך
אבק ועפר מן השמים
ירד עליך עד השמדך ׃
יתן יי ית מטר ארעך
אבקא ועפרא מן שמ
שמיא יחות עלך עד
דתשתיצי ׃ יתנך יהוה
נגף לפני איביך בדרך
אחד תצא אליו ובש
ובשבעה דרכים תנוס
לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ ׃
יתנינך יי תביר קדם
סנאך באורחא חד

והשיגוך ג׳ ב׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ ובאו עליך את הברכות האלה ׳ חס׳ ׳ וב׳ דקללות מלא ׳ עד כלתו ד׳ וסימ׳ ידבק יי בך את הדבר ׳
ויתחתן שלמה ׳ עד כלתו לאכל ולשתות ׳ אנך ׳ שמיך ג׳ ומלא וסימ׳ והיו שמיך ׳ כי אראה שמיך ׳ הט שמיך ותרד ׳ השמדך ד׳
וסימ׳ יתן יי את מטר ארצך ׳ ורדפוך והשיגוך אשר לא ישאיר לא ׳ יעלם יי עליך ׳ את המארה ב׳ את המהומה ׳ ואבדתי את ברכותיכם

בשחין ג̇ וסימ׳ בשחין מצרים · בשחין רע · בשחין רע · דאיוב ·׳ ג̇ דהכהן לאיש שאול וקדו׳ לאיש טובה וסימ׳ אשה תארש ואיש אחר
ועולליהם ירטשו · שאי עיניך על שפים · ואספתי כל הגוים אל ירושלם ·׳ ג̇ ׳ בשגעון ב̇ וסימ׳ ובעורון ובתמהון · כמנהג יהוא · וא בשגעון ·

תפיק לותיה ובשבעא
אורחן תיערוק מקד
מקדמוהי ותהי לזיע
לכל מלכות ארעא ׃ וה
והיתה נבלתך לכל עו
עוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד ׃
ותהי נבלתך משדיא
למיכל לכל עופא דש
דשמיא ולבעירת אר
ארעא ולית דמניד ׃
יככה יהוה בשחין מ
מצרים ובעפלים וב
ובטחרים ובגרב ובחרס
אשר לא תוכל להרפא ׃
ימחינך יי בשיחנא
דמצרים ובטחורין וב
ובגרבא ובחרוך יביש ד
דלא תיכול לאיתסאה ׃
יככה יהוה בשגעון וב
ובעורון ובתמהון לבב ׃
ימחינך יי בטפשותא
ובסמיותא ובשעממו
ליבא ׃ והיית ממשש
בצהרים כאשר ימשש
העור באפלה ולא תצ
תצליח את דרכיך וה
והיית אך עשוק וגזול
כל הימים ואין מושיע ׃
ותהי ממשש בטיהרא
כמא דממשש עוירא
בקבלא ולא תצלח ית
אורחתך ותהי ברם
עשיק ואניס כל יומא
ולית דפריק ׃ אשה

תארש ואיש אחר
ישגלנה בית תבנה ולא
תשב בו כרם תטע ולא
תחללנו ׃ איתתא תירו
תירוס וגבר אחרן ישו
ישכבינה ביתא תיבני
ולא תיתב בה כרמא
תיצוב ולא תחליניה ׃
שורך טבוח לעיניך
ולא תאכל ממנו חמ
חמרך גזול מלפניך
ולא ישוב לך צאנך
נתנות לאיביך ואין
לך מושיע ׃ תורך יהי
נכיס לעינך ולא תיכו
מיניה חמרך יהי א
אניס מן קדמך ולא
יתוב לך ענך מסירן
לבעלי דבבך ולית לך
פריק ׃ בניך ובנתיך נ
נתנים לעם אחר ועיניך
ראות וכלות אליהם
כל היום ואין לאל ידך ׃
בנך ובנתך מסירן לעם
אוחרן ועינך חזין ו
ויסופן בגלהון כל
יומא ולית חילא בידך ׃
פרי אדמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר לא יד
ידעת והיית רק עשוק
ורצוץ כל הימים ׃ איב
דארעך וכל ליאותך
ייכול עמא די לא ידעת
ותהי ברם עשיק ורע
ורעיע כל יומיא ׃ וית

והיית משגע ממראה
עיניך אשר תראה ׃
ותהי משתטי מחיזו
עינך דיתחזי ׃ יככה
יהוה בשחין רע על ה
הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך ׃
ימחינך יי בשיחנא
בישא על רכבין ועל
שקין די לא תיכול
לאיתסאה מפרסת
רגלך ועד מוחך ׃ יולך
יהוה אתך ואת מלכך
אשר תקים עליך אל
גוי אשר לא ידעת א
אתה ואבתיך ועבדת
שם אלהים אחרים עץ
ואבן ׃ יגלי יי יתך וית
מלכך דתקים עלך ל
לעמא די לא ידעתא
את ואבהתך ותפלחון
תמן לעממיא פלחי
טעותא אעא ואבנא ׃
והיית לשמה למשל
ולשנינה בכל העמים
אשר ינהגך יהוה שמה ׃
ותהי לצדו למתל ולו
ולשועי מכל עממיא
דידברינך יי לתמן ׃ ז
זרע רב תוציא השדה
ומעט תאסף כי יחס
יחסלנו הארבה ׃ זרע
סגי תפיק לחקלא
וזעיר תכנוש ארי יו

ולא תשב ד̇ וסימ׳ אשה תארש ואיש · לכן ישבו ציים · לא תעבר בה רגל אדם · והיה כערער בערבה ·׳ ג̇ · וכלות אליהם ג̇ בליש
וסימ׳ בניך ובנתיך נתנות לעם · כי כלותם אליו · כי כלתה הרעה אלי ארניכם · דבבל · כי כלתה אלי הרעה לפני המלך ·׳ ג̇ ׳ משגע ג̇
וסימ׳ והיית משגע · לכל איש משגע · אויל משגע ·׳ ג̇ ׳ ולשנינה ג̇ וסימ׳ והיית לשמה למשל · והכרתי איש ישראל · ונטשתים מעל

התלעת ב חס וסימ ואת המשכן · כי תאכלנו התלעת ·· ולא יהיו ג וסימ בנים ובנות תוליד · לא תקח לך אשה ולא יהיו ·
ולא יהיו כאבותם ·· נבל יחזקאל דבות במא בסוד עמי לא יהיו ·· מטה מטה ב סופ פס וסימ הגר אשר בקרבך · ארח חיים למעלה ··

יחסלניה גובא׃ כרמים
תטע ועבדת ויין לא
תשתה ולא תאגר כי
תאכלנו התלעת׃ כרמין
תיצוב ותיפלח וחמרא
לא תישתי ולא תכנוש
ארי תיכלינה תולעתא׃
זתים יהיו לך בכל גבולך
ושמן לא תסוך כי ישל
זיתך׃ זיתין יהון לך בכל
תחומך ומישחך לא
תסיך ארי יתרון זיתך׃
בנים ובנות תוליד ולא
יהיו לך כי ילכו בשבי׃
בנין ובנן תוליד ולא
יהון לך ארי יהכון
בשיביא׃ כל עצך ופרי
אדמתך יירש הצלצל׃
כל אילנא ואיבא
דארעך יחסנינה
סקאה׃ הגר אשר
בקרבך יעלה עליך
מעלה מעלה ואתה
תרד מטה מטה׃ ותותב
דבינך יהי סליק
עילא מינך לעילא לעילא
ואת תהי נחית לתחתא
לתחתא׃ הוא ילוך
ואתה לא תלונו הוא
יהיה לראש ואתה
תהיה לזנב׃ הוא
יוזפינך ואת לא תוזפיניה
הוא יהי לתקיף ואת
תהי לחלש׃ ובאו עליך
כל הקללות האלה

ורדפוך והשיגוך עד השמדך
כי לא שמעת בקול
יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו אשר
צוך׃ וייתון עלך כל
לוטיא האילין וירדפנך
עד דתשתיצי ארי לא
קבילתא למימרא דיי
אלהך למטר פיקודוהי
וקימוהי דפקדך׃
והיו בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם׃
ויהון בך לאת ולמופת
ובבנך עד עלמא׃ תחת
אשר לא עבדת את
יהוה אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב כל׃
חלף דלא פלחתא ית
יי אלהך בחדוא
ובשפירות ליבא מסגי
כולא׃ ועבדת את
איביך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא
ובעירם ובחסר כל
ונתן על ברזל על
צוארך עד השמידו
אתך׃ ותפלח ית בעל
דבבך די יגרינון יי בך
בכפנא ובצחותא
ובערטליותא ובחסרנות
כולא ויתין ניר פרזלא
על צורך עד דישיצי
יתך׃ ישא יהוה עליך
גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר ידאה

הנשר גוי אשר לא
תשמע לשנו׃ ייתי יי
עלך עם מרחיק מסיפי
ארעא כמא דמשתדי
נשרא עמא די לא
תישמע לישניה׃ גוי
עז פנים אשר לא
ישא פנים לזקן ונער
לא יחן׃ עם תקיף
אפין די לא נסיב אפין
לסבא ועל ינקא לא
מרחים׃ ואכל פרי
בהמתך ופרי אדמתך
עד השמדך אשר לא
ישאיר לך דגן תירוש
ויצהר שגר אלפיך
ועשתרת צאנך עד
האבידו אתך׃ וייכול
ולדא דבעירך ואיבא
דארעך עד דתשתיצי
דלא ישאר לך עיבור
חמרא ומישחך בקרי
תורך ועדרי ענך עד
דאוביד יתך׃ והצר לך
בכל שעריך עד רדת
חמתיך הגבהת
והבצרות אשר אתה
בטח בהן בכל ארצך
והצר לך בכל שעריך
בכל ארצך אשר נתן
יהוה אלהיך לך׃
ויעיק לך בכל קרוך
עד דיכבוש שוריך
רמיא וכריכיא דאת
רחיץ לאישתיזבא

ברעב ד וסימ ברעב ובצמא ובעירם · הלא יחזקיהו מסית אתכם · ברעב מדרך ממות · העטפים ברעב בראש ·· ידאה ב וסי
ישא יי עליך גוי · הנה כנשר ידאה · וחד וידאה · הנה כנשר יעלה ·· עז פנים ב וסימ אשר לא ישא פנים · מלך עז פנים ··
דגן תירוש ב וסימ ויצהר שגר אלפיך · ובפרין הדבר ·· חמתיך ב וסימ והצר לך בכל שעריך · ומבצר משגב ··

איבך ב׳ בת׳ כן וסימ׳ כי תיצא למלחמה על איבך וראית ׳ אשר יציק לך איבך ׳ קדמ׳ ׳ וז׳ מלא כן יאבדו למשגת ׳ והכנעני ׳
ואפרית ׳ יהמיון ׳ אתה דבאת ׳ אשר הדפו אויביך ׳ ושאר איביך כת׳ ׳׳ מתת ג׳ וסימ׳ מתת לאחד מהם ׳ מתת הכסילים ׳׳

בהון בכל ארעך ויעיק
לך בכל ארעך די יהב
יי אלהך לך ׃ ואכלת פרי
בטנך בשר בניך ובנתיך
אשר נתן לך יהוה א׳
אלהיך במצור ובמצ׳
ובמצוק אשר יציק
לך איבך ׃ ותיכול ולדא
דמעך בשר בנך ובנתך
די יהב לך יי אלהך בצ׳
בצירא ובעקתא די
יעיק לך סנאך ׃ האיש
הרך בך והענג מאד
תרע עינו באחיו ובאש׳
באשת חיקו וביתר
בניו אשר יותיר ׃ גברא
דרכיך בך ודמפנק
לחדא תבאש עיניה
באחוהי ובאתת קיה
קימיה ובשאר בנוהי
די ישאר ׃ מתת לאחד
מהם מבשר בניו אשר
יאכל מבלי השאיר
לו כל במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך
בכל שעריך ׃ מלמתן
לחד מנהון מבסר
בנוהי די יכול מדלא
אישתאר ליה כלא
בצירא ובעקתא די
יעיק לך סנאך בכל
קרוך ׃ הרכה בך והע׳
והענגה אשר לא נ׳
נסתה כף רגלה הצג
על הארץ מהתענג ו׳

ומרך ׃ תרע עינה באיש
חיקה ובבנה ובבתה ׃
דרכיכא בך ודמפנקא
די לא נסיאת פרסת
ריגלא לאחתא על
ארעא ממיתפנקו
וממרכיכו ׃ תבאש עינה
בגבר קימהא ובברהא
ובברתה ׃ ובשליתה
היוצאת מבין רגליה
ובבניה אשר תלד כי
תאכלם בחסר כל בסת׳
בסתר במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך
בשעריך ׃ ובזעיר
בנהא דיפקון מינהא
ובבנהא דתוליד ארי
תיכלנון בחסירות
כולא בסיתרא בצירא
ובעקתא די יעיק לך
סנאך בקרוך ׃ אם לא
תשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת
הכתבים בספר הזה
ליראה את השם הנכ׳
הנכבד והנורא הזה
את יהוה אלהיך ׃ אם
לא תיטר למעבד ית
כל פתגמי אוריתא
הדא דכתיבין בסיפרא
הדין למדחל ית שמא
יקירא ודחילא הדין
ית יי אלהך ׃ והפלא
יהוה את מכתך ואת
מכות זרעך מכות גדלות

ונאמנות וחלים רעים
ונאמנים ׃ ויפריש יי
ית מחתך וית מחת בנך
מחן רברבן ומהימנן
ומבתשין בישין ומהי׳
ומהימנין ׃ והשיב בך
את כל מדוה מצרים
אשר יגרת מפניהם
ודבקו בך ׃ ויתיב בך ית
כל מכתשי מצרים די
דחילתא מן קדמיהון
וידבקון בך ׃ גם כל חלי
וכל מכה אשר לא כ׳
כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה על׳
עליך עד השמדך ׃
את כל מרע וכל מחא
די לא כתיבין בסיפרא
אוריתא הדא יתנינון
יי עלך עד דתישתיצי ׃
ונשארתם במתי מעט
תחת אשר הייתם ככ׳
ככוכבי השמים לרב כי
כי לא שמעת בקול
יהוה אלהיך ׃ ותשא
ותשתארון בעם זעיר
חלף דהויתון ככוכבי
שמיא לסגי ארי לא
קבילתא למימרא דיי
אלהך ׃ והיה כאשר
שש יהוה עליכם לה׳
להטיב אתכם ולהרב׳
ולהרבות אתכם כן יי
ישיש יהוה עליכם
להאביד אתכם ולה׳

איבך ו׳ חס׳ ו׳ וסימ׳ מתת לאחד מהם ׳ ובשליתה היוצאת מבין ׳ תפש׳ הנה היום ׳ הנה ראה ׳ בנפל אויבך אל תשמח ׳ בתרא מל׳ ׳
גם ד׳ ריש פס׳ בתור׳ וסימ׳ גם מעונת השמים ׳ גם יצאנכם גם בקרבכם ׳ גם כי התאגת ׳ גם כל חלי ׳׳ ג׳׳ וחלים רעים ׳ חלום הוא ׳ גם אותו
חלית ׳ בת׳ יוד׳ ׳ ואמיר הדור האחרון ׳ מכות וחלואיה ׳ מלא בויו אלת ׳ ושאר בתרין יודין ׳׳ ג׳׳ ישיש ד׳ באשר שש ׳ ומשוש ׳ בשמחה ׳
כז.כו ר׳׳

ולהשמיד ד׳ וסימ׳ והיה כאשר שש יי׳ · ויעש את יהושע · ויהי כדבר הזה · לחטאת עבון ובואב יי · ובגוים ד׳ וסימנה
ובגוים לא יתחשב · ובגוים ההם לא תרגיע · ובגוים זריתנו · על אלה חטא שלמה יי · לילה ויומם ג׳ והיו חייך · תרדפה עיני · לא תכסה

ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה
אשר אתה בא שמה
לרשתה׃ ויהי כמא די
חדי יי׳ עליכון לאו
לאוטבא לכון ולאסגא
יתכון כן יחדי יי׳ עליכון
לאובדא יתכון ולשיצ
ולשיצאה יתכון ותת
ותטלטלון מעל ארעא
דיאת עליל לתמן ית
למירתה׃ והפיצך יי
יהוה בכל העמים מ
מקצה הארץ ועד ק
קצה הארץ ועבדת
שם אלהים אחרים ע
אשר לא ידעת אתה
ואבתיך עץ ואבן׃ וי
ויבדרינך יי׳ בכל עמ
עממיא מסיפי ארע
ועד סיפי ותיפלח
תמן לעממיא פלחי
טעותא די לא ידעת
את ואבהתך אעא ו
ואבנא׃ ובגוים ההם
לא תרגיע ולא תהיה
מנוח לכף רגלך ונתן
יהוה לך שם לב רגז
וכליון עינים ודאבון
נפש׃ ובעממיא הא
האינון לא תנוח ולא
ולא יהא מנח לפרסת
ריגלך ויתן יי׳ לך תמן
לב דחיל מחשכת
עינין ומפחת נפש׃ וי

והיו חייך תלאים מ
מנגד ופחדת לילה
ויומם ולא תאמין ב
בחייך׃ ויהון חייך ת
תלן לך מקביל ותד
תדחי בליליא וביממא
ולא תהימין בחייך׃
בבקר תאמר מי יתן
ערב ובערב תאמר מי
יתן בקר מפחד לבבך
אשר תפחד וממראה
עיניך אשר תראה׃
בצפרא תימר לוי יהי
רמשא וברמשא תימ
לוי יהי צפרא מתווה
מתוהות לבך דיתתי
תוה ומחיזו עינך די
תהי חזי׃ והשיבך י
יהוה באניות בדרך
אשר אמרתי לך לא
תסיף עוד לראותה
והתמכרתם שם לאי
לאיביך לעבדים ו
ולשפחות ואין קנה׃
ויתיבינך יי׳ למצרים
בספינן באורחא די
אמרית לך לא תוסיף
למחזה ותזדבנון לבע
לבעלי דבביכון לעב
לעבדין ולאמהן ולית
דקני׃
אלה דברי הברית א
אשר צוה יהוה את
משה לכרת את בני
ישראל בארץ מואב

מלבד הברית אשר
כרת יהוה אתם בחרב׃
אילין פתגמי קימא
דפקיד יי׳ ית משה ל
למיגזר ית בני ישרא
בארעא דמואב בר
מן קימא דיגזר עמ
עמיהון בחורב׃ **שביעי**

כט ויקרא
משה אל כל ישראל
ויאמר אליהם אתם
ראיתם את כל אשר
עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל א
ארצו׃ וקרא משה
לכל ישראל ואמר ל
להון אתון חזיתון ית
כל די עבד יי׳ לעיניכו
בארעא דמצרים ית
לפרעה ולכל עבדוהי
ולכל ארעיה׃ המסת
הגדלות אשר ראו
עיניך האתת והמ
והמפתים הגדלים
ההם׃ נסיון רברביא
חזאה עינך אתיא
ומופתיא רברביא ה
האינון׃ ולא נתן יהוה
לכם לב לדעת ועינים
לראות ואזנים לשמע
עד היום הזה׃ ולא
יהב יי׳ לכון ליבא ל
למידע ועינין למחזי
ואדנין למישמע עד

בבקר ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ בבקר תאמר מי יתן ערב · בבקר זרע זרעך · בבקר ייציץ וחלת יי · באניות ד׳ וסימ׳ והשיבך יי׳ מצרים · עבדי
וירדו עם עבדיך · למעבדם שלחתי בבלה · יורדי הים באניות · וחד ובאניות ובעת קין יתנגח יי · תסיף ג׳ חס׳ ו׳ וסימ׳ והשיבך יי׳ מצ׳
נוגע תנוגע ארון · עד פה תבוא יי · ועינים ה׳ וסימ׳ ולא נתן יי׳ לכם לב לדעת · ועינים הוציא עם עור · ועינים רמות תשפיל · אנך יי

ואולך ד׳ וסימ׳ ואולך אתכם קוממיות ׃ ואולך אתכם ארבעים שנה ׃ ואקח את אביכם ׃ ואולך אתכם במדבר ארבעים ׃ דעמוס׳
בלו ד׳ וסימ׳ לא בלו שלמותיכם מעליכם ׃ בלו מרב הדרך מאד ׃ כי החרשתי בלו עצמותי ׃ לא בלו דעזרא ׃ ונתנה ל׳ בסיפי ה׳

יומא הדין ׃ ואולך את
אתכם ארבעים שנה
במדבר לא בלו
שלמתיכם מעליכם
ונעלך לא בלתה מעל
רגלך ׃ ודברית יתכון יי
ארבעין שנין במדברא
לא בליאת כסותכון
מנכון ומסנך לא איתעדו
מעל ריגלך ׃ לחם לא
אכלתם ויין ושכר לא
שתיתם למען תדעו
כי אני יהוה אלהיכם ׃
לחמא לא אכלתון
וחמר חדת ועתיק לא
שתיתון בדיל דתדעון
ארי אנא יי אלהכון ׃
ותבאו אל המקום הזה
ויצא סיחן מלך חשבון
ועוג מלך הבשן לקר
לקראתנו למלחמה
ונכם ׃ ואתיתון לאתרא
הדין ונפק עוג מלכא (סיחון מלכא דחשבון ועוג מלכא)
דמתנן לקדמותנא
לאגחא קרבא ומחינונון ׃
ונקח את ארצם ונתנה
לנחלה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשי ׃
ונסיבנא ית ארעהון
ויהבנא לאחסנא לש
לשיבטא דראובן ולש
ולשיבטא דגד ולפלגות
שיבטא דמנשה ׃ ושמ
ושמרתם את דברי הב
הברית הזאת ועשיתם

אתם למען תשכילו
את אשר תעשון ׃ ותט
ותטרון ית פתגמי אור
קיימא הדא ותעבדון
יתהון בדיל דתצלחון
ית כל די תעבדון ׃

פ פפ

אתם נצבים היום כלכם
לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם זקני
וזקניכם ושטריכם כל
איש ישראל ׃ אתון קיי
קיימין יומא דין כולכון
קדם יי אלהכון רישיכון
שיבטיכון סביכון וסר
וסרכיכון כל אינש יש
ישראל ׃ טפכם נשיכם
וגרך אשר בקרב מחניך
מחטב עציך עד שאב
מימיך ׃ טפלכון נשיכון
וגיורך דיבגו משריתך
מלקיט אעך עד מלי
מימך ׃ לעברך בברית
יהוה אלהיך ובאלתו
אשר יהוה אלהיך כרת
עמך היום ׃ לאעלותך
בקיימא דיי אלהך ומו
ובמומתיה דיי אלהך
גזר עמך יומא דין ׃ לה
למען הקים אתך היום
לו לעם והוא יהיה לך
לאלהים כאשר דבר
לך וכאשר נשבע לא
לאבתיך לאברהם ליי
ליצחק וליעקב ׃ בדיל

לקיימא יתך יומא דין
קדמוהי לעם והוא יהי
לך לאלהא כמא דמ
דמליל לך וכמא דקי
קיים לאבהתך לאברה
ליצחק וליעקב ׃ ולא
אתכם לבדכם אנכי כרת
את הברית הזאת ואת
האלה הזאת ׃ ולא
עמכון בלחודיכון אנא
גזר ית קיימא הדין וי
וית מומתא הדין ׃ ול
כי את אשר ישנו פה
עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר
איננו פה עמנו היום ׃
ארי ית מן דאיתוהי
הכא עימנא קאים יומ
דין קדם יי אלהנא וית
דליתוהי הכא עימנא
יומא דין ׃ כי אתם ידעתם ישראל
את אשר ישבנו בארץ
מצרים ואת אשר
עברנו בקרב הגוים אש
אשר עברתם ׃ ארי אתון
ידעתון ית די יתיבנא
בארעא דמצרים וית
די עברנא בגו עממי
די עברתון ׃ ותראו את
שקוציהם ואת גלוליהם
עץ ואבן כסף וזהב אש
אשר עמהם ׃ וחזיתון
ית שקוציהון וית
טעותהון אעא ואבנא
כספא ודהבא דעימהון ׃

שלמה ד׳ בליש בתור וסימ׳ על כל דבר פשע ׃ אם חבל תחבל שלמת ׃ השב תשיב לו את העבוט ׃ ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר ׃
המנשי ד׳ בליש וסימ׳ את בצר במדבר בארץ ׃ ונקח את ארצם ׃ מן הירדן מזרח השמש ׃ דמלכים ׃ ויפקידם דוד המלך ׃ אתם ד׳ ריש
פס׳ וסימ׳ אתם ראיתם אשר עשיתם ׃ אתם לכו קחו לכם תבן ׃ אתם נצבים היום ׃ אתם עדי נאם יי ׃ בלתה ב׳ שמלתך לא ׃ ונעלך לא

פנה ג׳ וחס׳ וסימ׳ אשר לבבו פנה היום · ועצפנה פנה אל הגלגל · דרך פנה קדים · בשמעו ג׳ וסימ׳ והיה בשמעו ·
בשרירות כלה · ואשלחהו בשרירות · ספות ב׳ הרוה · חטאת על

פן יש בכם איש או
אשה או משפחה או
שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו
ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם
שרש פרה ראש ולענה:
דילמא אית בכון גבר
או איתא או זרעית
או שיבטא די ליביה פני
יומא דין מדחלתא ד
דיי אלהנא למהך למי
למיפלח לטעות עממי
האינון דילמא אית בכון
גבר מהרהר חטין או
זדון: והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת
והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה לי כי בשר
בשררות לבי אלך לם
למען ספות הרוה את
הצמאה: ויהי במשמ
במשמעיה ית פיתגמי
מומתא הדא ויחשב
בליביה למימר שלמא
יהי לי ארי בהרהור
אנא אזיל בדיל לא
לאוספא ליה חטאי
שלותא על זדנותא:
לא יאבה יהוה סלוח
לו כי אז יעשן אף יהוה
וקנאתו באיש ההוא
ורבצה בו כל האלה
הכתובה בספר הזה ומ
ומחה יהוה את שמו

מתחת השמים: ולא
יבעי יי למשבק ליה
ארי בכין יתקיף רוגזא
דיי וחמתיה בגברא
ההוא ויתדבקון ביה כל
לוטיא דכתיבין בסיפרא
הדין וימחי יי ית שמיה
מתחות שמיא: והבדי
והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל כ
ככל אלות הברית הכת
הכתובה בספר התורה
הזה: ויפרשיניה יי ל
לבישא מכל שבטיא
דישראל ככל לוטי קימא
דכתיבין בסיפרא דאורי
הדא: ואמר הדור הא
האחרון בניכם אשר
יקומו מאחריכם והנכרי
אשר יבא מארץ רחוקה
וראו את מכות הארץ
ההוא ואת תחלאיה
אשר חלה יהוה בה:
ויימר דרא בתראה בנ
בניכון די יקומון מבתר
מבתריכון וגבר עממין
דייתי מארעא רחיק
ויחזון ית מחתא דארעא
ההיא וית מרעהא די
מרעי יי בה: גפרית ומלח
שרפה כל ארצה לא
תזרע ולא תצמיח ולא
יעלה בה כל עשב כמה
כמהפכת סדם ועמרה
אדמה וצבוים אשר

הפך יהוה באפו ובחמתו:
גופרית ומילחא יקידא
כל ארעא לא תזדרע
ולא תצמח ולא יסק
בה כל עיסבא כהיפכת
סדום ועמורה אדמה
וצבוים די הפך יי ב
ברוגזיה ובחימתיה:
ואמרו כל הגוים על מה
עשה יהוה ככה לארץ
הזאת מה חרי האף
הגדול הזה: ויימרון
כל עממיא על מא
עבד יי כדין לארעא
הדא מה תקוף רוגזא
רבא הדין: ואמרו על
אשר עזבו את ברית
יהוה אלהי אבתם א
אשר כרת עמם בהוצ
בהוציאו אתם מארץ
מצרים: ויימרון על
די שבקו ית קימא
דיי אלהא דאבהתהון
די גזר עימהון באפקו
יתהון מארעא דמצרים:
וילכו ויעבדו אלהים
אחרים וישתחוו להם
אלהים אשר לא ידעום
ולא חלק להם: ואזלו
ופלחו לטעות עממיא
וסגידו להון דחלא די
לא ידעונון ולא אוטבא
להון: ויחר אף יהוה
בארץ ההוא להביא
עליה את כל הקללה

בלבבו ה׳ וסימ׳ והיה בשמעו את דברי האלה · לבנתו לדעת את אשר בלבבו · וישם דוד את הדברים האלה · ודבר אמת בלבבו · כי להשמיד
בלבבו ולהכרית · והוא ובלבבו יגדל ובשלוה ישחית רבים · ולא יעלה ג׳ וסימ׳ גפרית ומלח שרפה · ולא יעלה על לב לעולם · ולא יעלה
עליהם צפור בשרתם · יעשן ב׳ וסימ׳ לא יאבה יי סלוח לו · יעשן אפך בצאן מרעיתך · חלה ב׳ בל׳ אשר חלה · ובהיגר לו חלה

הדחה שמה ג׳ בלש׳ וסימ׳ והיה כי יבא עליך׳ על הגוים אשר הדחתיך שמה׳ וחברו ׃׃ עד יי׳ ה׳ וסימ׳ בצר לך ומצאוך עד יי׳
ושבת עד יי׳ אלהיך ושמעת׳ ונצא יי׳ את מצרים׳ שובה ישראל עד יי׳ נחפשה דרכינו ׃׃ לטובה ב׳ חס׳ וסימ׳ ואתם חשבתם׳ כי ישוב יי׳

הכתובה בספר הזה ׀ ות׳
ותקיף רוגזא דיי בארעא
ההיא לאיתאה עלה
ית כל לוטיא דכתיבין
בסיפרא הדין ׀ ויתשם
יהוה מעל אדמתם בא
באף ובחמה ובקצף
גדול וישלכם אל ארץ
אחרת כיום הזה ׀ וטלט׳
וטלטילינון יי מעל
ארעהון ברגז ובחימא
ובתקוף סגי ואגלינון ׀
לארעא אוחרי כיומא
הדין ׀ הנסתרת ליהוה
אלהינו והנגלת לנו
ולבנינו עד עולם לעש
לעשות את כל דברי
התורה הזאת ׀ דמטמרן
קדם יי אלהנא ודגלין
לנא ולבננא עד עלמא
למעבד ית כל פתגמי
אוריתא הדא ׀

רביעי

ל

והיה כי
יבאו עליך כל הדברים
האלה הברכה והקללה
אשר נתתי לפניך והשב
והשבת אל לבבך בכל
הגוים אשר הדיחך יה
יהוה אלהיך שמה ׀ ויה
ויהי ארי ייתון עלך כ
כל פתגמיא האלין בר
ברכן ולוטין די יהבית
קדמך ותתיב לליבך בכל
עממיא די אגלך יי
אלהך לתמן ׀ ושבת עד

יהוה אלהיך ושמעת
בקלו ככל אשר אנכי
מצוך היום אתה ובניך
בכל לבבך ובכל נפשך ׀
ותתוב לדחלתא דיי
אלהך ותקביל למימרי׳
ככל דאנא מפקיד לך
יומא דין את ובנך בכל
ליבך ובכל נפשך ׀ ושב
יהוה אלהיך את שבותך
ורחמך ושב וקבצך
מכל העמים אשר ה׳
הפיצך יהוה אלהיך ׀ ו׳
ויתיב יי אלהך ית שבי ג׳
גלותך ויחוס עלך וית׳
ויתיב ויכנשינך מכל
עממיא דיבדרך יי אלהך ׀
תמן ׀ אם יהיה נדחך
בקצה השמים משם
יקבצך יהוה אלהיך ומ
ומשם יקחך ׀ אם יהו
יהון גלותך בסייפי ש
שמיא מתמן יכנשינך
יי אלהך ומתמן יקרבינך ׀
והביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר ירשו
אבתיך וירשתה והיטבך
והרבך מאבתיך ׀ ויעלך
יי אלהך לארעא דיריתו
אבהתך ותירתה ויוטיב
לך ויסגינך מאבהתך ׀
ומל יהוה אלהיך את
לבבך ואת לבב זרעך
לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך

למען חייך ׀ ויעדי יי
אלהך ית טפשות ליבך
וית טפשות ליבא דבנך
למירחם ית יי אלהך בכל
ליבך ובכל נפשך בדיל
חייך ׀ ונתן יהוה אלהיך

חמישי

את כל האלות האלה
על איביך ועל שנאיך
אשר רדפוך ׀ ויתין יי
אלהך ית כל לוטיא האי
האילין על בעלי דבבך
ועל סנאך די רדפך ׀ וי
ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית את
כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום ׀ ואת תתוב
ותקביל למימרא דיי ׀
ותעביד ית כל פיקודוהי
די אנא מפקיד לך יומ
דין ׀ והותירך יהוה א
אלהיך בכל מעשה
ידיך בפרי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך
לטובה כי ישוב יהוה ׀
לשוש עליך לטוב כ
כאשר שש על אבתיך ׀
ויותרינך יי אלהך בכל
עובדי ידך בולדא דמ
דמעך ובולדא דבעירך
ובאיבא דארעך לטבא
ארי יתוב יי למחדי ע
עלך לטב כמא די חדי
על אבהתך ׀ כי תשמע
בקול יהוה אלהיך ל
לשמר מצותיו וחקתיו

שש ה׳ וסימ׳ והיה כאשר שש יי׳ עליכם׳ לשוש עליך לטוב כאשר׳ בגעה את שש׳ שש אנכי על אמרתך׳ ואבלתם סס׳ וחד ודאיתם
ושש לבבם ׃׃ אם ד׳ ריש פס׳ בספר וסימ׳ אם יראה איש באנשים האלה׳ אם לא תשמר לעשות׳ אם יהיה נדחך בקצה׳ אם שנותי ברקי
ולבנינו ב׳ וסימ׳ כי כל העשר׳ הנסתרת ליי׳ אלהינו והנגלת ׃׃ אל לבבך ב׳ וסימ׳ וידעת היום והשבות אל׳ והיה כי יבא עליך את׳

היא ל׳ בספר וסימ׳ ארץ רפאים תחשב את היא · כי הוא חכמתכם ובינתכם · הלה היא ברבת בני עמון · לא בארץ מצרים היא · ובנית מצור
על העיר · בעלה הראשון אשר שלחה · אשר שם · כי נפלאת היא ממך · ב׳ בו · ולא בשמים הוא · ולא מעבר לים היא ״׳ נפלאת ל׳ דבות״

הכתובה בספר התורה
הזה כי תשוב אל יהוה
בכל לבבך ובכל נפשך׃
ארי תקביל למימרא
דיי אלהך למיטר פיקו
פיקודוהי וקימוהי
דכתיבין בספרא דא
דאוריתא הדא ארי
תתוב לדחלתא דיי
אלהך בכל ליבך ובכל
נפשך׃ ששי
כי המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום לא
נפלאת הוא ממך ולא
רחקה היא׃ ארי תפקי
תפקידתא הדא די אנא
מפקיד לך יומא דין
לא מפרשא הדא מנ
מינך ולא רחיקא היא׃
לא בשמים היא לאמר
מי יעלה לנו השמימה
ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשנה׃ לא
בשמיא היא למימר
מן יסק לנא לשמיא
ויסבה לנא וישמעננ
יתה ונעבדינה׃ ולא
מעבר לים היא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר
הים ויקחה לנו וישמ
וישמענו אתה ונעש
ונעשנה׃ ולא מעיבר
ליממא היא למימר מן
יעבר לנא לעיבר ימא
ויסבה לנא וישמעיננ

יתה ונעבדינה׃ כי קרוב
אליך הדבר מאד בפיך
ובלבבך לעשתו׃ ארי
קריב לך פתגמא לחד
בפומך ובליבך למע
למעבדיה׃
ראה נתתי
לפניך היום את החיים
ואת הטוב ואת המות
ואת הרע׃ חזי דיהבית
קדמך יומא דין ית
חיי וית טבתא וית מ
מותא וית בישא׃ אשר
מצוך היום לאהבה את
יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו ולשמר מצו
מצותיו וחקתיו ומש
ומשפטיו וחיית ורבית
וברכך יהוה אלהיך ב
בארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה׃ די אנא
מפקיד לך יומא דין
למרחם ית יי אלהך
למהך באורחן דתקנן
קדמוהי ולמיטר פיקוד
וקימוהי ודינוהי ותי
ותיחי ותסגי ויברכנ
יי אלהך בארעא דאת
עליל תמן למירתה׃ שביעי
ואם יפנה לבבך ולא תשמע
ונדחת והשתחוית
לאלהים אחרים ועב
ועבדתם׃ ואם יתפני
ליבך ולא תקביל ותט
ותטעי ותסגוד לטעו

לעממיא ותפלחינון׃
הגדתי לכם היום כי
אבד תאבדון לא תאריכן
ימים על האדמה אשר
אתה עבר את הירדן
לבא שמה לרשתה׃
חויתי לכון יומא דין
ארי מיבד תיבדון לא
תורכון יומין על ארעא
דאת עבר ית ירדנא
למיעל לתמן למירתה׃
העדתי בכם היום את
השמים ואת הארץ׃
החיים והמות נתתי
לפניך הברכה והקללה
ובחרת בחיים למען
תחיה אתה וזרעך׃ אס
אסהידית יומא דין ית
שמיא וית ארעא חיי
ומותא יהבית קדמך
בירכן ולווטין ותתרעי
בחיי בדיל דתיחי את
ובנך׃ לאהבה את יהוה
אלהיך לשמע בקלו
ולדבקה בו כי הוא
חייך וארך ימיך לש
לשבת על האדמה
אשר נשבע יהוה לי
לאבתיך לאברהם לי
ליצחק וליעקב לתת
להם׃ למרחם ית יי
אלהך לקבלא למימריה
ולאיתקרבא בדחלתיה
ארי הוא חיך ואורכות
יומך למיתב על ארעא

השמימה י״א וסימ׳ ויוצא אתו החוצה · ויהלם והעיד סלם מצב · קחו לכם מלא חפניכם · ויקחו את פיח הכבשן · ופני השא עיניך
השמימה · לא בשמים היא · ולא מעבר לים הוא · ויפנו אנשי העיר לפניהם · והמשאת החלה לעלות · ויהי בעלות הלהב · כי עשה שלמה
רה · ולא הכירוהו · ראיובי ״׳ ויקחה ג׳ וסימ׳ מי יעלה לנו · מי יעלה לנו · ויעבר אחד מהנערים ״׳ תאריכן ב׳ בת בן · כי תוליד · הזרתי

ולבוא ד׳ ובלא וסימ׳ ויאמר אלהם בן מאה ועשרים · עורני חזק היום כאשר · ויאמר לא אוכל לשוב · ואחרי בן נצחומה
ג׳ פס׳ ריש וסוף אדכב׳ וסימ׳ יה׳ אלהיך הוא העבר לפניך · ישוב לאיש את צדקתו · יה׳ להושיעני ונגינותי ננגן · וירשתם ל׳

די קיים יי לאבהתך למ
לאברהם ליצחק וליע
וליעקב למיתן להון ׃
פ פ פ
לא וילך משה וידבר את
הדברים האלה אל כל
ישראל ׃ ואזל משה
ומליל ית פתגמיא הא
האילין עם כל ישראל ׃
ויאמר אלהם בן מאה
ועשרים שנה אנכי הי
היום לא אוכל עוד לצ
לצאת ולבא ויהוה א
אמר אלי לא תעבר
את הירדן הזה ׃ ואמר
להון בר מאה ועשרין
שנין אנא יומא דין ׃
לית אנא יכול עוד לנ
למיפק ולמיעל ויי׳ י
אמר לי לא תעיבר ית
ירדנא הדין ׃ יהוה א
אלהיך הוא עבר לפניך
הוא ישמיד את הגוים
האלה מלפניך וירשתם
יהושע הוא העבר
לפניך כאשר דבר יהוה ׃
יי׳ אלהך הוא עבר קדמך
הוא ישיצי ית עממיא
האילין מן קדמך ותי
ותירתינון יהושע הוא
עבר קדמך כמא דמלל
לד יי׳ ׃ ועשה יהוה להם כ
כאשר עשה לסיחן ו
ולעוג מלכי האמרי
ולארצם אשר השמיד
אתם ׃ ויעביד יי׳ להון ׃
כמא דעבד לסיחון ולעו
מלכי אמוראה ולארע
די שיצי יתהון ׃ ונתנם
יהוה אל לפניכם ועש
ועשיתם להם ככל המ
המצוה אשר צויתי ׃
אתכם ׃ וימסרינון יי׳
קדמיכון ותעבדון להון
ככל תפקידתא די פקיד
יתכון ׃ חזקו ואמצו ׃
אל תיראו ואל תערצו
מפניהם כי יהוה אלהיך ׃
הוא ההלך עמך לא
ירפך ולא יעזבך ׃ תקי
תקפו ועלמו לא תדחלון
ולא תתברון מן קדמיהו
ארי יי׳ אלהך מימריה
מדבר קדמך לא ישב
ישבקינך ולא ירחיקנך ׃
ישראל ויקרא
משה ליהושע ויאמר
אליו לעיני כל ישראל
חזק ואמץ כי אתה
תבוא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע יי׳
יהוה לאבתם לתת להם
ואתה תנחילנה אתם ׃
וקרא משה ליהושע ׃
ואמר ליה לעיני כל ישר
תקף ועלם ארי את
תיעול ית עמא הדין ׃
לארעא די קיים יי׳ לא
לאבהתהון למיתן להון
ואת תחסנינה להון ׃ וי
ויהוה הוא ההלך עמך
לפניך הוא יהיה עמך
לא ירפך ולא יעזבך
לא תירא ולא תחת ׃ ויי׳
הוא דמדבר קדמך מי
מימריה יהי בסעדך לא
ישבקינך ולא ירחקנך
לא תדחל ולא תתבר ׃
ויכתב
משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני
לוי הנשאים את ארון
ברית יהוה ואל כל זקני
ישראל ׃ וכתב משה
ית אוריתא הדא ויהב
לכהנא בני לוי דנטלין
ית ארון קיימא דיי׳ ו
ולכל סבי ישראל ׃ ויצו רביעי
משה אתם לאמר מקץ
שבע שנים במעד שנת
השמטה בחג הסכות ׃
ופקיד משה יתהון יז
למימר מסוף שבע ו
שנין בזמן שתא רשי
דשמיטתא בחגא דמ
דמטליא ׃ בבוא כל ישר
ישראל לראות את פני
יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר תקרא את
התורה הזאת נגד כל
ישראל באזניהם ׃ במי
במיתי כל ישראל לאת
לאיתחזאה קדם יי׳
אלהך באתרא די יתרעי
דיתרעי ית אוריתא הדא

מלפניך ׳ וסימ׳ ושלחתי את הצרעה · אל תאמר בלבבך · שורך טבוח לעיניך · הוא ישמיד את הגוים · אשר הסירתי מלפניך · מלפניך
אל תגיחי · מלפניך משפטי יצא · אל תשליכני מלפניך · מלפניך אל תמרוחה · והעשר והכבוד מלפניך · יבחר ה׳ וסימ׳ שלש פעמים בשנה
בבוא כל ישראל · ולמזבח יי׳ עד העולם · המרכבן התרומה · מי זה האיש ירא יי׳ · וסימ׳ שבעתם · לא תירא ולא תחת ב׳ יעזבך · כשמיר חזק

ויתיצבו ה׳ וסימ׳ ויתיצבו בתחתית ההר ׃ ויתיצבו באהל מועד ׃ ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל ׃ ויתיצבו פנות כל העם ׃ ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה ׃ וחד ויתיצבו כמו לבוש ׃ סימ׳ אורו עבין רעות רבות וצרות ׃ תהלי יצבע צרות רבות ורעות ׃

קדם כל ישראל ותשמ
ותשמעינון ׃ הקהל את
העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בש
בשעריך למען ישמעו
ולמען ילמדו ויראו ׃
את יהוה אלהיכם וש
ושמרו את יהוה כל
דברי התורה הזאת ׃
כנוש ית עמא גבריא
ונשיא וטפלא וגיורא
די בקרוך בדיל דישמעון
ובדיל דילפון וידחלון
קדם יי אלהכון ויטרון
למעבד ית כל פתגמי
אוריתא הדא ׃ ובניהם
אשר לא ידעו ישמעו
ולמדו ליראה את
יהוה אלהיכם כל הימ
הימים אשר אתם חיים
על האדמה אשר אתם
עברים את הירדן שמה
לרשתה ׃ ובניהון די לא
ידעון ישמעון ויילפון
למדחל קדם יי אלהכון
כל יומיא דאתון קימין
על ארעא די אתון עד
עברין ית ירדנא למיעל
לתמן למירתה ׃ חמישי
ויאמר
יהוה אל משה הן קרבו
ימיך למות קרא את
יהושע והתיצבו באה
באהל מועד ואצונו
וילך משה ויהושע וי

ויתיצבו באהל מועד ׃
ואמר יי למשה הא
קריבו יומך לממת קר
ית יהושע ואתעתדון
במשכן זימנא ואפקדינה
ואזל משה ויהושע וא
ואתעתדו במשכן זי
זימנא ׃ וירא יהוה בא
באהל בעמוד ענן ויע
ויעמד עמוד הענן על
פתח האהל ׃ ואתגלי
יי במשכנא בעמודא
דעננא וקם עמודא
דעננא על תרע משכ
משכנא ׃
ויאמר יהוה אל משה
הנך שכב עם אבתיך
וקם העם הזה וזנה א
אחרי אלהי נכר הא
הארץ אשר הוא בא
שמה בקרבו ועזבני
והפר את בריתי אשר
כרתי אתו ׃ ואמר יי ׃
למשה הא את שכיב
עם אבהתך ויקום ע
עמא הדין ויטעון בת
בתר טעות עממי א
ארעא די הוא עליל
לתמן ביניהון וישבקו
דחלתי וישנון ית קימי
דיגזרית עימיה ׃ וחר
וחרה אפי ביום ההוא
ועזבתים והסתרתי
פני מהם והיה לאכל
ומצאהו רעות רבות

וצרות ואמר ביום ה
ההוא הלא על כי אין
אלהי בקרבי מצאוני
הרעות האלה ׃ ויתקף
רוגזי בהון בעדנא ה
ההוא וארחקינון וא
ואסליק שכינתי מ
מנהון ויהון למבז ׃
ויערען יתהון בישן ו
סגיאן ועקן ויימר
בעדנא ההוא הלא
מדלית שכינת אלהא
ביני ערעני בישתא
האילין ׃ ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום הה
ההוא על כל הרעה א
אשר עשה כי פנה אל
אלהים אחרים ׃ ואנ
סלקא אסליק שכינתי
מנהון בעדנא ההוא
על כל בישתא די עבד
ארי איתפניו בתר ט
טעות עממיא ׃ ועתה
כתבו לכם השירה הז
הזאת ולמדה את בני
ישראל שימה בפיהם
למען תהיה לי השי
השירה הזאת לעד
בבני ישראל ׃ וכען
כתיבו לכון ית תושבחתא
הדא ואלפה ית בני
ישראל שויה בפומהון
בדיל דתהי קדמי ד
תושבחתא הדא לס
לסהיד בבני ישראל ׃ ששי

באהל ו׳ וסימ׳ איה שרה אשתך ׃ זאת התורה אדם כי ימות ׃ הבגד דפס ׃ וירא יי באהל בעמוד ענן ׃ מבשים באהל תברך ׃ וכל כלי הקדש אשר באהל ׃ וחברו דדה ׃ ומצאהו ו׳ חסו בליש וסימ׳ היום לא תמצאהו בשדה ׃ ומצאהו רעות רבות ׃ וימצאהו המורים אנשים ׃ וחברו דדה ׃ בחלקת נבות היזרעאלי ׃ בחלום יעות ולא ימצאהו ׃ אהי גבר ג׳ וסימ׳ וקם העם ׃ כי תעזבו את ׃ באשר עזבתם ׃

את דברי התורה ב בתור וסימ׳ ארור אשר לא יקים · ויהי ככלות משה לכתב · וכל נביא ובתי דכות במא · קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה דיהושע · ושבע ב וסימ׳ ואכל ושבע ודשן ודוד זקן ושבע · ויצרו ב כי ידעתי כי בטחוי יצר ויצרו

כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר את בריתי׃ ארי אעילינון לארעא דקיימית לאבהתהון עבדא חלב ודבש וייכלון ויסבעון ויתפנקון ויתפנון לטעות עממיא ויפלחונון ויגרגזון קדמי וישנון ית קימי׃ והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי׃ ויהי ארי יערען יתהון בישן סגיאן ועקן ותתיב תושבחתא הדא קדמוהי לסהיד ארי לא תתנשי מפום בניהון ארי גלי קדמי ית יצריהון דאינון עבדין יומא דין עד לא אעילינון לארעא דקיימית׃ ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל׃ וכתב משה ית תושבחתא הדא ביומא ההוא ואלפה לבני ישראל׃ ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך׃ ופקיד ית יהושע בר נון ואמר תקיף ועליס ארי את תעיל ית בני ישראל לארעא דקיימית להון ומימרי יהי בסעדך׃ ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם׃ והוה כד שיצי משה למכתב ית פתגמי אוריתא הדא על סיפרא עד דשלימו׃ ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר׃ ופקיד משה ית ליואי נטלי ארון קימא דיי למימר׃ לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד׃ סבו ית סיפרא דאוריתא הדא ותשוון יתיה מסטר ארון קימא דיי אלהכון ויהי תמן בך לסהיד׃ כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי׃ ארי אנא ידענא ית סרבנותך וית קדלך קשיא הא עד דאנא קיים עמכון יומא דין מסרבין הויתון קדם יי ואף ארי בתר דאימות׃ הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ׃ כנושו לותי ית כל סבי שבטיכון וסרכיכון ואמליל קדמיהון ית פתגמיא האילין ואסהיד בהון ית שמיא וית ארעא׃ כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם׃ ארי ידענא בתר דאימות ארי חבלא תחבלון ותיסטון מן אורחא דפקידית יתכון ותערע יתכון בישתא בסוף יומיא ארי תעבדון ית דביש קדם יי לארגזא

אנכי ידעתי ג · וסימ׳ אנכי ידעתי כי בתה לבבך · כי אנכי ידעתי את מריך · קשה הקשה ה וסימ׳ כי קשה אתה · וסכרתי מצרים ביד אדנים · ושם האיש נבל · ושפטו את העם בכל עת · כי אנכי ידעתי את מריך · וקראת ד וסימ׳ וקראת שמו ישמעאל · וקראת אתכם הרעה באחרית · וקראת שמו עמנו אל · וקראת ישועה חומתיך · היתם ב חס וסימ׳ כי אנכי ידעתי והיתם גם אתם

לקחי ג׳ וסימ׳ יערף כמטר לקחי · לקחי לי מעט מים · ותאמר זך לקחי · וחד ולקחי ואניעם ··· יערף ב׳ וסימ׳ יערף כמטר
לקחי תזל · חלק לכם ענה ··· גבלת ב׳ חס דחס וסימ׳ ויצב גבלת עמים · הארץ לעריה בגבלת ··· במטר ג׳ יערף · ויחלו · כילו בשלג ·

הרמיהון עובדי ידיכון׃ וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה
הזאת עד תמם׃ ומליל משה קדם כל קהלא דישראל ית פתגמי תושבחתא הדא עד
דשלימו׃ פ פ פ

לב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף
יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה

כנשר ד׳ וסימ׳ כנשר יעיר קנו · כנשר חש לאכל · כנשר עוף השמים · כנשר יטוש עלי אכל ··· קנו ג׳ וסימ׳ כנשר יעיר קנו יהוי ביצע
ביצע · אם עד פיד יגביה קנו · אבד ··· כאישון ג׳ וסימ׳ יצרנהו כאישון עינו · שמרני כאישון בת עין · ותורתי כאישון עיניך ··· ואין
עמו ב׳ וסימ׳ אל נכר · עדו מגורה ··· תהפכת ג׳ וסימ׳ כי דור תהפכת המה ל׳ חס דחס · לשון מדבר תהפכות · תהפכות בלבו · ב׳ בתר׳ תהפכות כתי׳

אכלה ג̇ וסימ̇ אני טרם אכלה ׳ חיצי אכלה בם ׳ ועיני אלמנה ״׳ רשת ג̇ וסימ̇ מזי רעב ולחמי ׳ לפניו ילך דבר ׳ ובני נשר יגביהו עוף ״
בהבליהם ג̇ וסימ̇ הם קנאוני בלא אל ׳ אל כל כהבליהם ׳ דייבעם ׳ וילך בבל דרך ׳ דעמירי ״׳ אגור ב̇ מב̇ ליש̇ לולי כעס ׳ דברי אגור בן ׳

בנים לא אמן בם
הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם
ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם
כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול
ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים
אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם
מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי
ושן בהמות אשלח בם
עם חמת זחלי עפר
מחוץ תשכל חרב
ומחדרים אימה
גם בחור גם בתולה
יונק עם איש שיבה
אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם חמישי
לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צרימו
פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת
כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה
לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם
איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה
אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם
כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים
כי מגפן סדם גפנם
ומשדמות עמרה
ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו
חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר
הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי
לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם
כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו ששי
כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם
כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב
ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו
אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם
יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה
ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי
אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא
ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי
ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי
ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי
ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם
וחרבי תאכל בשר

תשכל ג̇ וסימ̇ מחוץ תשכל חרב ׳ ולא תשכל לכם ׳ תפלט פרתו ולא תשכל ״׳ צורם ג̇ וסימ̇ אם לא כי צורם מכרם ׳ כי לא כצורנו צורם ׳
ויזכר כי אלהים צורם ׳ וחד וצורם לבלות שאול מזבול לו ״׳ פלילים ג̇ מלא בליש̇ וסימ̇ ונתן בפלילים ׳ ואיבינו פלילים ׳ והוא עון פלילים ׳
וחד הוא עון פלילי ״׳ ברק ג̇ וסימ̇ אם שנותי ברק חרבי ׳ עגיד ובולה ׳ ויהוד ובני ברק ״׳ ואין אלהים ג̇ וסימ̇ ראו עתה כי אני ׳ גדלת ׳ וזכרתי ׳

הרנינו ב̇ וסימ̇ הרנינו גוים עמו כי דם · הרנינו לאלהים עוזנו הריעו · וחד והרנינו כל ישרי לב ·· כי ב̇ בטע בענ ·
כי כל דרכיו משפט · כי דם עבדיו יקום ·· ג·· יקום ב̇ א̇ מ̇ל ו̇א̇ חס̇ וסימ̇ הרנינו גוים עמו · עד יקם גוי איביו · בתר חס̇ ·

מִדַּם חָלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב
הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם
וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ

שביעי

האזינו | אציתו שמיא
ואימליל ותשמע ארעא
מימרי פומי | יעדף כמטרא
כמיטרא אולפני יתקבל
כטלא מימרי כרוחי |
מיטרא דנשבין על
דיתאה וכרסיסי מלז
מלקושא דעל עיסבא |
כי | ארי בשמא דיי אנא
מצלי הבו רבותא קדם
אלהנא | הצור תקיפא
דשלמין עובדוהי ארי
כל אורחתא דינא אלה |
מהימנא דמן קדמוהי
עולא לא נפיק מן קד
זכי וקשיט הוא | שחת |
חבילו להון לא ליה
בניא דפלחו לטעותא
דרא דאשני עובדוהי
ואשתניו | הא קדם יי
אתון גמלין דא עמא
דקבילו אוריתא ולא
חכימו הלא הוא אבוך
ואת דיליה הוא עבדך
ואתקנך | זכר | אידכר
יומין דמן עלמא א
איסתכל בשני דר ודר
אבוך ויחוי לך סבך
ויימרון לך | בהנחל |
באחסנא עילאה עממ
בפרשותיה בני ארנשא
דקים תחומי עממיא
למנין בני ישראל | כי |
חולקיה דיי עמיה ית
יעקב עדב אחסנתיה |
ימצאהו | ספיק צורכיהון
בארעא מדברא דבית
צחונא אתר דלית מיא
אשונון סחר סחר דשכינת
אליפינון פתגמי אוריתא
נטרינון כבבת עיניהון |
כנשר | כנשרא דמחיש
לקיניה על בנוהי מז
מתחופף פריס גדפוהי
מקבלינון מנטליהון
על תקוף איברוהי | כי
יי בלחודיהון עתיד יי
לאשריותהון בעלמא
דהוא עתיד לאתחדתא
ולא יתקיים קדמוהי
בפולחן טעון | ירכיבהו |
אשרינון על תוקפי א
ארעא ואוכלינון ביזת
שנאיהון יהיב להון ז
ביזת שליטי קרוין ונ
ונכסי יתבין כרמון תז
תקיפין | חמאת | יהב להון
ביזת מלכיהון ושליטיה
עם עותר רברביהון וז
ותקיפיהון עמא דארעהון
אחסנתהון עם ביזת
חיליהון ומשריתהון
ודם גיבריהון אישתפיך
במיא | וישמן | ועתר ישר
ובעט אצלח תקות קב
ניכסין שבק פולחן א
אלהא דעבדיה ארגיז קד
תקיפא דפרקיה | יקנאהו |
אקניאו קדמוהי בפולחן
טעון בתועבתא ארגיזו
קדמוהי | יזבחו | דבחו
לשדים דלית בהון צרו
דחלן דלא ידעון חדתן
דמקריב איתעבידא
דלא איתעסקו בהון
אבהתכון | צור | דחלת
תקיפא דברך איתנשית
שבקתא פולחן אלהא
דעבדך | וירא | וגלי קדם יי
ותקיף רוגזיה מדארגיזו
קדמוהי בנין ובנן | ויאמר |
איסלק שכינתי מנהון
גלי קדמי מא יהא כל
בסופהון ארי אשנאו
אינון בניא דלית בהון
הימנו | הם | אינון אקניאו
קדמי בלא דחלא ארגיזו
ארגיזו קדמי בפולחן |
טעון אקנינון בלא עם
בעמא טפשא ארגיזנון |
כי | ארי קדום תקיף כיי
כאישא נפק מן קדמי
ברגז ושיצי עד שאול
ארעיתא ואסיף ארע
עללתא ושיציאת עד
סיפי טוריא | אספה |

מראש י̇ד̇ וסימ̇ כי מראש צורים אראנו ומגבעות · מדם חלל ושביה מראש פרעות · ותאר הגבול הלא תדעו הלא
השמעו הלא · מי פעל ועשה · מי הגיד מראש · ישאו מדבר ועריו · קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר · מראש יצקותיו דר
אקטת · מראש הסלע וכלם נבדקו · נסכתי מראש · תשורי מראש אמנה מראש שניר · ב̇ בו · גם את העולם נתן בלבם ·· ג·· פרעות ל̇··

והושע בן נון ג̇ בליש וסימ̇ ויקרא משה להושע בן נון יהושע· למטה אפרים הושע בן נון· ויבא משה· וכל אלה באדי דמו·· אל כל ישראל ה̇ וסימ̇ אלה הדברים· דויש סמ̇ך· ויקרא משה אל· ויאמר אלהם אתם ראיתם· ויכל משה· וידבר משה והכהנים··

אסית עליהון בישן מ
מכתשי אישיצי בהון ׃
מזוי נפיחי כפן ואכילי
עוף וכתגשי רוחין בי
בישן ושיחות ברא
איגרי בהון עם חמית
תנניא דזחלין בעפרא ׃
מיחוץ מברא תתכיל
חרבא ומתווניא הרגת
מותא את עולימיהון
את עולימתהון ינקיהו
עם סביהון ׃ אמרית י
ייחול רוגזי עליהון וי
ואשיצינון ואבטל
מבני אינשא דכרנהון ׃
לולי ׃ אילולפון רוגזא
דסנאה כנש דלמא י
יתרברב בעיל דבבא
דלמא יימרון ידנא ז
תקיפא לנא ולא מן ז
קדם יי הות כל דא ׃ כי ׃
ארי עם מאבדי עיצא
אינון ולית בהון סוכלתנ
לו ׃ אילו חכימו איסת
איסתכלו בדא סברו
מה יהי בסופהון ׃ איכ
ירדוף חד לאלפא ות
ותרין יערקון לריבותא
אילהין תקיפהון מסרינון
ויי אשלימינון ׃ כי ׃ ארי
לא כתוקפנא תוקפהון
ובעלי דבבנא הוו דיינא ׃
כי ׃ ארי כפורענות עמא
דסדם פורענותהון ויו
ולקותהון כעם עמורה

מחתהון בישן כרישי
חיוון ותושלמת עובד
עובדיהון כמרירותהון ׃
חמ ׃ הכמרת תנינא כס
פורענותהון וכריש כו
פיתני חיוון אכזראין ׃
הלא הוא ׃ עובדיהון גלן
קדמי גנזין ליום דינא
באוצרי ׃ לי ׃ קדמי פור
פורענותא ואנא אשלם
לעידן דיגלון מארעה
ארי קריב יום תברהון
ומבע עתיד להון ׃ כי ׃
ידין יי דינא דעמיה
ופורענות עבדוהי צדי
צדיקיא יתפרע ארי
גלי קדמוהי דבעידן ו
דתתקף עליהון מחת
סנאה יהון מטלטלין
ושביקין ׃ ואמ ׃ ויימר
אן דחלתהון תקיפין ז
דהוו רחיצין ביה ׃ אש ׃
דתרב ניכסתהון הוו י
אכלין שתן חמר ניסכ
ניסכיהון יקומון כען
ויסעדונכון יהון עליכו
מגן ׃ ראו ׃ חזו כען ארי
אנא אנא הוא ולית יי
אלה בר מיני אנא ממי
וממיח מחיצנא ואנא מ
מסינא ולית מן ידי מ
משיזב ׃ כי ׃ ארי אתקני
בשמיא בית שכינתי ׃
ואמרית קיים אנא לע
לעלמין ׃ אם ׃ על חד

תרין חיזו ברקא מסוף
שמיא ועד סוף שמיא
תתגלי חרבי ותתקיף
בדינא ידי אתיב פורענ
לסנאי ולבעלי דבבי
אשלם ׃ אשביר ׃ אירוי
גירי מדמא וחרבי תיט
תקטל בעממיא מדם
קטילין ושבין לאעדא
כתרין מריש סנאה
ובעיל דבבא ׃ הרנינו ׃
שבחו עממיא עמיה
ארי פורענות עבדוהי
צדיקיא יתפרע פורענ
יתיב לסנאוהי ויכפר
על ארעיה ועל עמיה ׃ שביעי
ויבא
משה וידבר את דברי כל
השירה באזני העם הוא
והושע בן נון ׃ ואתא
משה ומליל ית פיתגמי
תושבחתא הדא קדם
עמא הוא ויהושע בר נון ׃
ויכל משה לדבר את כל
הדברים האלה אל כל
ישראל ׃ ושיצי למללא
ית כל פיתגמיא האיל
עים כל ישראל ׃ ויאמר
אלהם שימו לבבכם
לכל הדברים אשר א
אנכי מעיד בכם היום
אשר תצום את בניכם
לשמר לעשות את כל
דברי התורה הזאת ׃
ואמר להון שוו לבכון

אלין חס̇ ו̇ מיוחד̇ באוריי̇ וסימ̇ אילה שלוחה· וימררהו· וישטמהו· בבגדת· יסכימו· וירם תולעים· תלקטהו· צבבים הם· לחברתי· יצרתה· עצבים סתה· וירא מנחה· פדת· תחזרו· ובקמה· לאלפיהם בארץ· ותביצת· מנשת חרב· וינסו משגאיך· ולא ירוחן· קמו ועברו· ותרמות ידכם· במסבבת· ממתנו· ובית בהר· כי פרע· הביאנם· בפגשיו· תחלאיה· ויכלה· ולחמי· כמס· תיצום· ויכתם· השרפים· אמין··

רק ב׳ וסימ׳ כי לא דבר רק הוא מכם · והבור רק אין בו מים · וחד נער ורק ״ ובדבר ב׳ וסימ׳ ובדבר הזה אינכם מאמינים · תאריכו ימים על האדמה ״ תאריכו ג׳ וסימ׳ ולמען תאריכו ימים על׳ · כי לא דבר רק הוא מכם · על מי התענגו ״

לכל פיתגמיא דאנא
מסהיד בכון יומא דין
די תפקדונון ית בניכון
למיטר למעבד ית כל
פיתגמי אוריתא הדא׃
כי לא דבר רק הוא מכם
כי הוא חייכם ובדבר
הזה תאריכו ימים על
האדמה אשר אתם ע
עברים את הירדן שמה
לרשתה׃ ארי לא פיתג
ריקן הוא מנכון ארי
הוא חייכון ובפיתגמא
הדין תורכון יומין על
ארעא די אתון עברין
ית ירדנא תמן למירתה׃
וידבר
יהוה אל משה בעצם
היום הזה לאמר׃ ומליל
יי עם משה בכרן יומא
הדין למימר׃ עלה אל
הר העברים הזה הר נבו
אשר בארץ מואב א
אשר על פני ירחו וראה
את ארץ כנען אשר א
אני נתן לבני ישראל
לאחזה׃ סק לטורא ה
דעבראי הדין לטורא
דנבו די בארעא דמואב
די על אפי ירחו וחזי
ית ארעא דכנען די אנ
יהיב לבני ישראל לאח
לאחסנא׃ ומת בהר
אשר אתה עלה שמה
והאסף אל עמיך כא

כאשר מת אהרן אחיך
בהר ההר ויאסף אל
עמיו׃ ומית בטורא די
את סליק לתמן ויתכנש
לעמך כמא דמית
אהרן אחוך בהור טור
ואתכנש לעמיה׃ על
אשר מעלתם בי בתוך
בני ישראל במי מריבת
קדש מדבר צן על א
אשר לא קדשתם אתי
בתוך בני ישראל׃ על
דשקרתון במימרי בגו
בני ישראל במי מצות
רקם מדברא דצן על
די לא קדשתון יתי בגו
בני ישראל׃ כי מנגד
תראה את הארץ ושמ
ושמה לא תבוא אל
הארץ אשר אני נתן
לבני ישראל׃ ארי מ
מלקביל תחזי ית ארע
ותמן לא תיעול לארע
דאנא יהיב לבני ישר׃
פ פ פ
וזאת הברכה אשר ברך
משה איש האלהים
את בני ישראל לפני
מותו׃ ודא ברכתא
דסדר משה נביא די
דיי ית בני ישראל קדם
מותיה׃ ויאמר יהוה
מסיני בא וזרח משעיר
למו הופיע מהר פארן
ואתא מרבבת קדש׃

מימינו אשדת למו׃
ואמר יי מסיני איתגלי
וזהור יקריה מסעיר
איתחזי לנא איתגלי׃
בגבורתיה על טורא
דפארן ועימיה רבבת
קדישין כתב ימיניה
מגו אישתא אוריתא
יהב לנא׃ אף חבב עמים
כל קדשיו בידך והם
תכו לרגלך ישא מד
מדברתיך׃ אף חביבין
לשבטיא כל קדישי
בני ישראל בגבורה א
אפיקינון ממצרים ו
ואינון דמדברין תחות
ענניך נטלין על מימרך׃
תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב׃
אוריתא יהב לנא מ
משה מסרה ירותא
לכנשת יעקב׃ ויהי
בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי
ישראל׃ והוה בישראל
מלכא באיתכנשות
רישי עמא כחדא ש
שבטיא דישראל׃
יחי ראובן
ואל ימת ויהי מתיו
מספר׃ יחי ראובן לח
לחיי עלמא ומותא
תנינא לא ימות ויק
ויקבלון בנוהי אחסנ
אחסנתהון למניניהון׃

י״א דקראו איש האלהים וסימ׳ משה · אלקנה · שמואל · דוד · שמעיהו · מיכה · אמוץ · אליהו · אלישע · עדו · חנן בן יגדליהו ״ וזרח ג׳ וסימ׳ וזרח משעיר למו · וזרח בחשך אורך · וזרח השמש ובא השמש · אנך ״ הופיע ג׳ וסימ׳ הופיע מהר פארן · ל׳ דקמוה הופיע · מציון מכלל יופי · וחד והופיע אור עננו · וחד יושב הכרובים הופיעה ״ יחי ב׳ יחי ראובן · יחי לבבכם · וכל המלך · דכו׳

יאל עמיו ב וסימ׳ וזאת ליהודה ויאמר · ולא הקשיבו · ראיתיו ב ושימ׳ ולא ראיתיו עד הנה · האמר לאביו ולאמו לא
וחד וראיתיו מערע · ותורתך ב יחידי וסימ׳ יורו משפטיך ליעקב · חפצתי ותורתך בתוך מעי · וכל אלפ ביה קבתא דבותי

וזאת
ליהודה ויאמר שמע
יהוה קול יהודה ואל
עמו תביאנו ידיו רב לו
ועזר מצריו תהיה ׃ ודא
ליהודה ואמר קביל יי
צלותא דיהודה במפקי
לקרבא ולעמיה תתיו
תתביניה לשלם ידוהי
יעבדן פורענותא מסנ
מסנאוהי וסעיד מבו
מבעיל דבבא הוי ליה ׃ ללוי
וללוי
אמר תמיך ואוריך לא
לאיש חסידך אשר
נסיתו במסה תריבהו
על מי מריבה ׃ וללוי
אמר תומיא ואוריא
אלבישתא לגבר דאש
דאשתכח חסיד קדמ
דנסיתוהי בניסיתא הו
הוה שלים בחנתוהי
על מי מצותא ואשתכ
מהימן ׃ האמר לאביו
ולאמו לא ראיתיו ו
ואת אחיו לא הכיר
ואת בנו לא ידע כי
שמרו אמרתך ובריתך
ינצרו ׃ דעל אבוהי ודי
ודעל אימיה לא רחי
כד חבו מן דינא אפי
אחוהי ובנוהי לא נסב
ארי נטרו מטרת מי
מימרך וקיימך לא
אשניו ׃ יורו משפטיך
ליעקב ותורתך לישראל
ישימו קטורה באפך
וכליל על מזבחך ׃ כש
כשרין אלין דילפון
דינך ליעקב ואוריתך
לישראל ישוון קטורת
בוסמין קדמך וגמיר
לרעוא על מדבחך ׃ בז
ברך יהוה חילו ופעל
ידיו תרצה מחץ מתנ
מתנים קמיו ומשנאיו
מן יקומון ׃ בריך יי
נכסוהי וקורבן ידוהי
תקבל ברעוא תבר חרצ
דסנאוהי ובעלי ד
דבבוהי דלא יקומון ׃
לבנימן
אמר ידיד יהוה ישכן
לבטח עליו חפף עליו
כל היום ובין כתפיו ש
שכן ׃ לבנימן אמר רח
רחימא דיי ישרי לרה
לרוחצן עלוהי יהי מגן
עלוהי כל יומיא ובארע
תשרי שכינתא ׃ ישראל
וליוסף אמר
מברכת יהוה ארצו מ
ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת ׃
וליוסף אמר מברכא
מן קדם יי ארעיה עמ
מעבדין מטלא דשמ
מלעילא ומבועי ע
עינות תהומין דנגדן ׃
מעמקי ארעא מלרע ׃
וממגד תבואת שמש ׃
וממגד גרש ירחים ׃ ע
עבדא מעבדין ועללן ׃
מיבול שימשא עבד
מעבדין מריש ירח בי
ומראש הררי קדם ו
וממגד גבעות עולם ׃
ומריש טוריא בכיריא
ומטוב רמן דלא פסק
וממגד ארץ ומלאה
ורצון שכני סנה תבו
תבואתה לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו ׃
ומטוב ארעא ומלא
ורעי ליה דשכינתיה ׃
בשמיא ועל משה
איתגלי באסנא ייתין
כל אלין לרישא ד
דיוסף וגברא פרישא
דאחוהי ׃ בכור שורו
הדר לו וקרני ראם ק
קרניו בהם עמים ינגח
יחדו אפסי ארץ והם
רבבות אפרים והם
אלפי מנשה ׃ רבא
רבנוהי זיוא ליה וגי
וגבורן איתעבידא לי
מן קדם תוקפא ורב
דליה בגבורתיה עממ
דקטול כחדא על סי
סייפי ארעא ואינון
ריבוותא דבית אפרים
ואינון אלפיא דבית
מנשה ׃ רביעי
ולזבולן אמר שמח

ידומון ז א מלי ו חס וסימ׳ ברך יי חילו · ואבלם ואמחיצם · יחיו מתיך נבלתי יקומון · יקומון עידי חמס · צהר דיצור נגדי ואלין תיות
דברבתא · וקרבא עשר מצהן מלבותי · שבעי ד וסימ׳ ורצון שכני סנה · שבני בחגוי סלע הפשי מרום · שכני בחגוי סלע מרומי רעה
עמד בשבטך · ראם ג וסימ׳ כתועפת ראם לו · וחברו · וקרני ראם · שמח ב וסימ׳ ולזבולן אמר · שמח בחור · וחד ושבידיו
מאסו ·

צדקת ה׳ וסימ׳ וירא ראשית לו ׃ צדקת הצדיק עליו תהיה ׃ צדקת תמים תישר דרכו ׃ צדקת ישרים תצילם ׃ צדקת הצדיק לא
יצילנו ׃ וחד ויצדקו ׃ צדיקים יסודו ... זרוע ג׳ מלא בתור וסימ׳ וגאלתי אתכם במסות באתת ובמופתים ׃ וטרף זרוע אף ...

זבולן בצאתך ויששכר
באהליך ׃ ולזבולן אמ׳
חדי זבולן במפקך לא
לאגחא קרבא על בעל
דבבך ויששכר במהכך
למעבד זמני מועדי
בירושלם ׃ עמים הר
יקראו שם יזבחו זבחי
צדק כי שפע ימים
יינקו ושפוני טמוני
חול ׃ שבטיא דישראל
לטור בית מקדשא יה
יתכנשון תמן יכסון נ
ניכסת קודשין לרעו
ארי נכסי עממיא יי
יכלון וסימן דמטמרן
בחלא יתגלי להון ׃
ולגד אמר
ברוך מרחיב גד כלביא
שכן וטרף זרוע אף
קדקד ׃ ולגד אמר בריך
דאפתי לגד כליתא שרי
שרי וקטול שלטונין
עם מלכין ׃ וירא ראשית
ראשית לו כי שם חלקת
מחקק ספון ויתא ראשי
ראשי עם צדקת יהוה
עשה ומשפטיו עם
ישראל ׃ וקביל בקד
בקדמיתא דיליה ארי
תמן באחסנתיה משה
ספרא רבא דישראל
קביר והוא נפק ועל
בריש עמא זכוון קדם
חמישי יי עבד ודינוהי עם ישר

ולדן אמר
דן גור אריה יזנק מן
הבשן ׃ ולדן אמר דן
תקיף כגור אריון ארעי
שתיא מנחליא דנגדן
מן מתנן ׃
ולנפתלי אמר נפתלי
שבע רצון ומלא ברכת
יהוה ים ודרום ירשה ׃
ולנפתלי אמר נפתלי
שבע רעוא ומלי בירכן
מן קדם יי מערב ימא גנ
גינוסר ודרומא יירת ׃
ולאשר אמר
אמר ברוך מבנים אשר
יהי רצוי אחיו וטבל
בשמן רגלו ׃ ולאשר
אמר בריך מבירכת
בניא אשר יהי רעוא
לאחוהי ומרבי תפנו
תפנוקי מלכין ׃ ברזל
ונחשת מנעליך וכימיך
דבאך ׃ תקיף כברזלא
וכנחשא וכיומי עולי
עולימותך תוקפך ׃ אין
כאל ישרון רכב שמים
בעזרך ובגאותו שחק
שחקים ׃ לית אלהא
דישראל דשכינתיה
שמיא בסעדך ותוקפי
בשמי שמיא ׃ מענה
אלהי קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש
מפניך אויב ויאמר
השמד ׃ מדור אלהא

דמלקדמין ובמימרי
איתעביד עלמא ויתרך
מן קדמך סנאה ואמ
שיצי ׃ וישכן ישראל
בטח בדד עין יעקב
אל ארץ דגן ותירש
את שמיו יערפו טל ׃
ושרא ישראל לרוחצן
בלחודוהי כעין בירכת
דבריכינון אבהתהון בי
בארעא עבוד וחמר
את שמיא דעלוהון
ישמשינון כטלא ׃ או
אשריך ישראל מי
כמוך עם נושע ביהוה
מגן עזרך ואשר חרב
גאותך ויכחשו איביך
לך ואתה על במותימו
תדרך ׃ טוביך ישראל
דלית דכוותך עמא ד
דפריקיה מן קדם יי
תקיף סעדך ודמן נצחן
קדמוהי נצחן גיברות
ויתכדבון סנאך לך וו
ואת על פריקת צוארי
אחרון מלכיהון תדרוך ׃
ויעל משה
מערבת מואב אל
הר נבו ראש הפסגה
אשר על פני ירחו וי
ויראהו יהוה את כל
הארץ את הגלעד עד דן
וסליק משה ממישרי
דמואב לטורא דנבו
ריש רמתא דעל אפי

בגי ג חס א וסימ׳ ויקבר אתו בגי בארץ מואב · והגי ביניהם · והגדתי לגי · ומשה ז ריש פס וסימ׳ ומשה היה רעה את צאן · ומשה בן שמנים שנה · ומשה ואהרן עשו · ומשה עלה אל האלהים · ומשה יקח את האהל · ומשה בן מאה ועשרים · ומשה איש האלהים ·

ירחו ואחזייה יי ית
כל ארעא ית גלעד
עד דן ׃ ואת כל נפתלי
ואת ארץ אפרים ומנ
ומנשה ואת כל ארץ
יהודה עד הים האחר
האחרון ׃ וית כל נפתלי
וית ארעא אפרים ומ
ומנשה וית כל ארע
יהודה ועד ימא מער ׃
ואת הנגב ואת הככר
בקעת ירחו עיר התמ
התמרים עד צער ׃ ו
וית דרומא וית מישר
בקעתא דיריחו קרת
דיקליא עד צער ׃
ויאמר יהוה אליו ז
ואת הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ל
ליצחק וליעקב לא
לאמר לזרעך אתננה
הראיתיך בעיניך וש
ושמה לא תעבר ׃ ואמ
יי ליה דא ארעא די
קיימית לאברה ליצ
וליעקב למימר לבנך
איתנינה אחזיתך בע
בעינך ותמן לא תעיבר ׃
וימת שם משה עבד
יהוה בארץ מואב על
פי יהוה ׃ ומית תמן
משה עבדא דיי בארע
דמואב על מימרא
דיי ׃ ויקבר אתו בגי
בארץ מואב מול בית

פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה ׃ וקבר
יתיה בחילתא בארעא דמואב לקביל בית פ
פעור ולא ידע אינש ית קבורתיה עד יומא הדין ׃
ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו
ולא נס לחה ׃ ומשה בר מאה ועשרין שנין כד מית
לא כהת עינוהי ולא שנא זיו יקרא דאפוהי ׃ ויבכו
בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום
ויתמו ימי בכי אבל משה ׃ ובכו בני ישראל ית משה במ
במישריא דמואב תלתין יומין ושלימו יומי בכית
אבלא דמשה ׃ ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי
סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני יש
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ׃ ויהושע
בר נון אתמלי את רוח חוכמא ארי סמך
משה ידוהי עלוהי וקבילו מיניה
מיניה בני ישראל ועבדו כמא
דפקיד יי ית משה ׃ ולא
קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר
ידעו יהוה
פנים
אל
פנים ׃ ולא קם נביא עוד בישראל כמשה דאיתגלי יי
ליה אפין אל אפין ׃ לכל האתת והמופתים אשר
שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל
עבדיו ולכל ארצו ׃ לכל אתיא ומופתיא די שלחיה
יי למעבד בארעא דמצרים לפרעה ולכל עבדוהי
ולכל ארעיה ׃ ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול
אשר עשה משה לעיני כל ישראל ׃ ולכל ידא
תקיפתא ולכל חזונא רבא די עבד משה לעיני כל
ישראל ׃
חזק ונתחזק ׃

סך פסוקי משנה תורה תשע מאות
ושמנים ושנים וסימן הכ״ן יחיינו ועשרות על
פי ופרשיותיו וסדריו כ״ז מספר כל הפס
הפסוקים של תורה חמשה אלפים
ושמונה מאות ושלשים וחמשה וסימ׳
אות לה

פנים אל פנים ה וסימ׳ ויקרא יעקב שם המקום פניאל · ודבר יי אל משה פנים · ולא קם נביא עוד בישראל · ויאמר גדעון ונשפטתי אתכם פנים אל פנים · ולכל ד ריש פס וסימ׳ ולכל חית הארץ · לא יחרץ כלב · ולכל היד החזקה · ולכל העלות · היד ב וסימנהון וירא ישראל את · ולכל היד החזקה · וחד והיד · המסות הגדלת · ולא קם ב וסימ׳ נביא עוד בישראל · ולא זע · וחד ואחריו לא קם כמהו ·

הנה נא אחרי אשר החילותי והגעתי עד כה ; אין בי רשות לעזוב הדבר ולהניחו :

באחת החזקתי מימי ילדותי ; ולא ארפנה עד בא חליפתי ;

וחשק גדול חשקתיהו ; ואהבת עלם אהבתיהו ;

הזה הספר היקר מפנינם ; אמיץ כח ורב אונים ;

אלה דברי הצעיר זעירא דמן חברייא אסקופה נדרסת יהודא דאתקריא

זונדל בן הר״ר גרשון ז״ל

לפרט הקנ״ז בחודש סיון עת מתן תורה

1455

ואוקי ממונא בחזקת דמריה ; וקניתי בכסף ובחזקה כדיני דגמרא ;

...י עקבא בן הר״ר גרשון ז״ל

אני משה מרדכי בן הגאון הגדול מהורר יעקב יואל זצל הה משפחת מרגליות

תשרק לפעט נמלך יעזו והדך בא

יום הקשורת

אני משה

תשרק לפעט נמלך יעזו והדך בא

אני משה מרדכי בן הגאון הגדול כמ׳ הר״ר יעקב יואל זצל הה

אני משה מרדכי בן הגאון הגדול מהורר יעקב יואל זצל הה

אני משה מרדכי בן הגאון הגדול כמהורר יעקב יואל זצל הה משפחת מרגליות

וסימ' אבא רעיא שבישא מלכא׳׳ תדרך ה׳ וחס׳ וסימניהון כל המקום אשר



משה ג ריש פסוק וסימניהון משה עבדי מת משה עבד יי משה ואהרן בכהניו

אחרי מות משה עבד
יהוה ויאמר יהוה
אל יהושע בן נון מש
משרת משה לאמר:
והוה בתר דמית משה
עבדא דיי ואמר יי ל
ליהושע בר נון משומ
משומשניה דמשה
למימר: משה עבדי מת
ועתה קום עבר את הי
הירדן הזה אתה וכל ה
העם הזה אל הארץ א
אשר אנכי נתן להם ל
לבני ישראל: משה
עבדי מית וכען קום ע
עבר ית ירדנא הדין:
את וכל עמא הדין לא
לארעא די אנא יהיב
להון לבני ישראל: כל
מקום אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם נתתיו כ
כאשר דברתי אל משה:
כל אתרא דתדרוך פר
פרסת רגלכון ביה לכון
יהבתיה כמא דמלילית
עם משה: מהמדבר
והלבנון הזה ועד הנהר
הגדול נהר פרת כל ארץ
החתים ועד הים הגדול
מבוא השמש יהיה
גבולכם: ממדברא ולי
וליבנן הדין ועד נהרא
רבא נהרא פרת כל א
ארע חיתאי ועד ימא
רבא מעלני שמשא
יהי תחומכון: לא יתי
יתיצב איש לפניך כל
ימי חייך כאשר הייתי
עם משה אהיה עמך
לא ארפך ולא אעזבך:
לא יתעתד אינש קדמך
כל יומי חייך כמא ד

מבינו ו דסביר מבנצה וסימ׳ והדים מסנו בקמיצו ׳ רק חזק ואמץ מאד ׳ ואם בהמה אשר יקריבו ׳ ויבא יפתח המצפתה ׳ ויצא אחד מן השדה ׳
וילך בכל דרך אפא ׳ דמלכים ׳ וסימ׳ אפרש יהושע בעירא דיפתח ולקט בארחא ׳׳ נשבעתי לאבתם לתת להם ב וסימ׳ לד למסע ׳ חזק ואמץ ׳׳

דהוה מימרי בסעדיה
דמשה כן יהי מימרי
בסעדך לא אשבקנך
ולא ארחקינך ׃ חזק
ואמץ כי אתה תנחיל
את העם אל הארץ א
אשר נשבעתי לאבתם
לתת להם ׃ תקף ואלם
ארי את תחסין ית עמ
עמא הדין לארעא די
קיימית לאבהתהון ל
למיתן להון ׃ רק חזק
ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה א
אשר צוך משה עבדי
אל תסור ממנו ימין ו
ושמאל למען תשכיל
בכל אשר תלך ׃ לחוד
תקיף ואלם לחדא
למיטר למעבד ככל א
אוריתא דפקיד משה
עבדי לא תיסטי מינה
לימינא ולשמאלא
בדיל דתצלח בכל אתר
דתהך ׃ לא ימוש ספר
התורה הזה מפיך והג
והגית בו יומם ולילה
למען תשמר לעשות
ככל הכתוב בו כי אז ת
תצליח את דרכך ואז
תשכיל ׃ לא יעדי ספר
ספרא דאוריתא הדין
מפומך ותהי הגי ביה
יממם ולילי בדיל דתי

דתיטר למיעבד ככל
דכתיב ביה ארי בכין ת
תצלח ית אורחתך ובכן
תתקשיט ׃ הלוא צויתיך
חזק ואמץ אל תערץ ו
ואל תחת כי עמך יהוה
אלהיך בכל אשר תלך ׃
הלא פקידתך תקף וא
ואלם לא תיחל ולא
תתבר ארי בסעדך מי
מימרא דיי אלהך בכל
אתר דתהך ׃
ויצו יהושע
את שטרי העם לאמר ׃
ופקיד יהושע ית סרכי
עמא למימר ׃ עברו בק
בקרב המחנה וצוו את
העם לאמר הכינו לכם
צדה כי בעוד שלשת
ימים אתם עברים את
הירדן הזה לבא לרשת
את הארץ אשר יהוה
אלהיכם נתן לכם לר
לרשתה ׃ עברו בגו מ
משריתא ופקידו ית
עמא למימר אתקינו
לכון זוודין ארי בסוף
תלתא יומין אתון עב
עברין ית ירדנא הדין
למיעל למירת ית א
ארעא דיי אלהכון יהב
לכון למירתה ׃
ולראובני
ולגדי ולחצי שבט הו

המנשה אמר יהושע ׃
לאמר ׃ ולשבט ראובן
ולשבט גד ולפלגות
שיבטא דמנשה אמר
יהושע למימר ׃ זכור
את הדבר אשר צוה ז
אתכם משה עבד יהוה
לאמר יהוה אלהיכם
מניח לכם ונתן לכם את
הארץ הזאת ׃ הוו דכ
דכירין ית פתגמא די
פקיד יתכון משה עבד
דיי למימר יי אלהכון
מניח לכון ויתיב לכון
ית ארעא הדא ׃ נשיכם
טפכם ומקניכם ישבו
בארץ אשר נתן לכם
משה בעבר הירדן ו
ואתם תעברו לפני את
אחיכם כל גבורי החיל
ועזרתם אתם ׃ נשיכון
טפלכון ומקניכון ית
יתבון בארעא דיהיב
לכון משה בעיברא
דירדנא ואתון תעברון
מזרזין קדם אחיכון
כל גברי חילא ותסעדון
יתהון ׃ עד אשר יניח
לאחיכם ככם וירשו ג
גם המה את הארץ א
אשר יהוה אלהיכם
נתן להם ושבתם לארץ
ירשתכם וירשתם אתה
אשה נתן לכם משה

דרכך ג חס בליש וסימ׳ הודיעני את דרכך ׳ כי אז תצליח את דרכך ׳ היעבד עיני מראות שוא ׳ אבד ׳ ׳׳ ואז ד וסימ׳ ואז יקרב העשרת ׳
ואז ירצו את עונם ׳ לא ימוש ספר התורה ׳ ואז חיל בכל יצרים ׳׳ להם ה דסביר לכם וסימ׳ ואונה ׳׳ להם ובריתה
לעיר עד אשר יניח יי לאחיכם ככם ׳ וחברו ׳ ושנה הציח ׳׳ ולראובני ולגדי ב וסימ׳ ולחצי שבט המנשה ׳ ולראובני ולגדי נתתי את ׳

כל ט׳ ריש פס׳ בסם׳ וסימ׳ כל מקום אשר תדרך בו · כל איש אשר ימרה את · כל יושבי ההר מן הלבנון · כל ממלכות עוג · כל ערי בני אהרן הכ׳
הכהנים · כל ערים עשר ומגרשיהן · כל ערי הלוים בתוך · כל ערי המגרש · כל הערים לבני מררי · מן השטים ב׳ בן נון · מן השטים ועד

עבר יהוה בעבר הירדן
מזרח השמש׃ עד דיניח
יי לאחיכון כוותכון ו
וירתון אף אינון ית
ארעא דיי אלהכון יהיב
לכון ותתובון לארע ירו
ירותתכון ותירתון יתה
דיהב לכון משה עבדא
דיי בעברא דירדנא מ
מדנח שמשא׃ ויענו את
יהושע לאמר כל אשר
צויתנו נעשה ואל כל
אשר תשלחנו נלך׃ ויא
ואתיבו ית יהושע למ
למימר כל דפקדתנא
נעביד ולכל אתר דית
תשלחיננא נהך׃ ככל
אשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יה
יהיה יהוה אלהיך עם
עמך כאשר היה עם מ
משה׃ ככל דקבילנא מ
מן משה כן נקביל מינך
להוד יהי מימרא דיי
בסעדך כמא דהוה
בסעדיה דמשה׃ כל
איש אשר ימרה את
פיך ולא ישמע את ד
דבריך לכל אשר תצונו
ב יומת רק חזק ואמץ׃
כל גבר דיסריב על מימ
מימרך ולא יקביל ית
פתגמך לכל דתפקדיננ
יתקטל להוד תקיף

ואלם׃
וישלח יהושע בן נון מן
השטים שנים אנשים
מרגלים חרש לאמר
לכו ראו את הארץ ואת
יריחו וילכו ויבאו בית
אשה זונה ושמה רחב
וישכבו שמה׃ ושלח
יהושע בר נון משטי
תרין גברין מאללין ברז
למימר איזילו חזו ית
ארעא וית יריחו ואזלו
ועלו לבית איתתא פונ
פונדקיתא ושמה רחב
ושכיבו תמן׃ ויאמר
למלך יריחו לאמר הנה
אנשים באו הנה הלילה
מבני ישראל לחפר את
הארץ׃ ואתאמר למ
למלכא דיריחו למימ
הא גבריא אתו הלכא
בליליא מבני ישראל ל
לאללא ית ארעא׃ ויש
וישלח מלך יריחו אל
רחב לאמר הוציאי ה
האנשים הבאים אליך
אשר באו לביתך כי ל
לחפר את כל הארץ ב
באו׃ ושלח מלכא די
דיריחו לות רחב למימ
אפיקי גבריא דאתו לו
לותיך דעלו לביתיך
ארי לאללא ית כל אר
ארעא אתו׃ ותקח

האשה את שני האנ
האנשים ותצפנו ותא
ותאמר כן באו אלי ה
האנשים ולא ידעתי
מאין המה׃ ודברת י
איתתא ית תרין גברי
ואטמירתנון ואמרת
בקושטא אתו לותי
גבריא ידעית מנן׃
אינון׃ ויהי השער
לסגור בחשך והאנשים
יצאו לא ידעתי אנה
הלכו האנשים רדפו
אחריהם מהר כי תשיגם׃ והוה
עידן למיחד תרעא
בקבלא וגבריא נפקו לא יד
ידעית לאן אזלו גברי
רדופו בפריע בתריהון
ארי תדביקינון׃ והיא
העלתם הגגה ותטמנם
בפשתי העץ הערוכות
לה על הגג׃ והיא אס
אסיקתנון לאיגרא
ואטמירתנון בטועני
כיתנא דסדירין לה
על איגרא׃ והאנשים
רדפו אחריהם דרך
הירדן על המעברות
והשער סגרו אחרי
כאשר יצאו הרדפים
אחריהם׃ וגבריא רדפו
בתריהון באורח ירדנ
על מגיזתא ותרעא א
אחדו בתר כמא דנפקו

ולא ישמע ה׳ וסימ׳ ולא ישמע אליכם פרעה · ויכדו אתו ולא ישמע אליכם · כל איש אשר ימרה את · ראות רבות ולא תשמרו · לחפר
ג׳ וסימ׳ ויאמר למלך יריחו לאמר · וישלח מלך יריחו · לחפר פרות ולעטלפים · ולא ידעתי ה׳ וסימ׳ ותקח האשה · ויאמר אחימעץ ויאמ
בכבש אלות · הם הבלים ולא · ובצלעי שמחו · חרש ב׳ מלע ומב׳ לעש וסימ׳ וישלח יהושע בן נון מן השטים · ובקבקר חרש דגלל

ישכבון ב׳ וסימ׳ והמה טרם ישכבון והיא · ועדיי לא ישכבון · האיוב · נמגו ד׳ וחס׳ וסימ׳ נמגו כל ישבי כנען · וכי נמגו כל ישבי הארץ ·
וגם נמגו · לדמשק בושה · ונשמע ג׳ וסימ׳ ונשמע וימס לבבנו · בקול יונדב בן רכב · ונשב באהלים · אימתכם ל׳ דכותי

דרדפיא בתריהון ׃ והמה
טרם ישכבון והיא על
עלתה עליהם על הגג ׃
ואינון עד לא שכיבו
והיא סליקת לותהון
לאיגרא ׃ ותאמר אל
האנשים ידעתי כי נתן
יהוה לכם את הארץ
וכי נפלה אימתכם
עלינו וכי נמגו כל ישבי
הארץ מפניכם ׃ ואמרת
לגבריא ידענא ארי
יהב יי לכון ית ארעא
וארי נפלת אימתכון
עלנא וארי איתברו כל
יתבי ארעא מן קדמי
קדמיכון ׃ כי שמענו
את אשר הוביש יהוה
את מי ים סוף על פני
מפניכם בצאתכם ממצ
ממצרים ואשר עשה
עשיתם לשני מלכי ה
האמרי אשר בעבר
הירדן לסיחן ולעוג
אשר החרמתם אתם ׃
ארי שמענא ית דיבש
יי ית מי ימא דסוף
מן קדמיכון במפקכון
ממצרים ודעבדתון
לתרין מלכי אמוראה
דיבעיברא דירדנא
לסיחן ולעוג דגמרתון
יתהון ׃ ונשמע וימס
לבבנו ולא קמה עוד
רוח באיש מפניכם

כי יהוה אלהיכם הוא
אלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת ׃ ו
ושמענא ואתמסי
ליבנא ולא אשתארת
עוד רוחא באנש מן
קדמיכון ארי יי אלהכון
הוא אלהא דשכינתיה
בשמיא מלעילא ו
ושליט על ארעא מל
מלרע ׃ ועתה השבעו
נא לי ביהוה כי עשיתי
עמכם חסד ועשיתם
גם אתם עם בית אבי
חסד ונתתם לי אות
אמת ׃ וכען קיימו כ
כען לי במימרא דיי ׃
ארי עבדית עימכון
טיבו ותעבדון אף א
אתון עם בית אבא ט
טיבו ותתנון לי את
דקשוט ׃ והחיתם את
אבי ואת אמי ואת
אחי ואת אחותי וא
ואת כל אשר להם וה
והצלתם את נפשתינו
ממות ׃ ותקיימון ית
אבא וית אמא וית
אחי וית אחותי וית
כל דילהון ותשזבון
ית נפשתנא ממותא ׃
ויאמרו לה האנשים
נפשנו תחתיכם למות
אם לא תגידו את דברנו
דברנו זה והיה בתת

יהוה לנו את הארץ וע
ועשינו עמך חסד וא
ואמת ׃ ואמרו לה גבריא
נפשתנא מסירין חלף
נפשתיכון לממת אם
לא תחוון ית פתגמנא
דין ויהי כד יתן יי לנא
ית ארעא ונעביד עמך
טיבו וקשוט ׃ ותורדם
בחבל בעד החלון כי
ביתה בקיר החומה ו
ובחומה היא יושבת ׃
ושלשלתנון באטונא
מן חרכא ארי ביתה
בכותל שורא ובשורא
היא יתבה ׃ ותאמר
להם ההרה לכו פן יפ
יפגעו בכם הרדפים
ונחבאתם שמה שלשת
ימים עד שוב הרדפים
ואחר תלכו לדרככם ׃
ואמרת להון לטורא
איזילו דילמא יערעון
בכון רדפיא ותיטמרון
תמן תלתא יומין עד
דיתובון רדפיא ובתרכן
תהכון לאורחכון ׃
ויאמרו אליה האנשים
נקיים אנחנו משבעתך
הזה אשר השבעתנו ׃
ואמרו לה גבריא זכ
זכאין אנחנא ממומ
ממומתיך הדא דקיימת
דקיימית עלנא ׃ הנה
אנחנו באים בארץ

לבבנו ד׳ וחס׳ וסימ׳ אחינו המסו את לבבנו · ונשמע וימס לבבנו · להסות לבבנו אליו · נשא לבבנו אל כפים · קמה ה׳ מלע׳ וסימ׳ והנה
קמה אלמתי וגם נצבה · ונשמע וימס לבבנו · ועינו קמה · דעלי · והנה קמה כל המשפחה · כי קמה על בכל מחשבות · וחד וקמה ביתך ממלכתי
הוא אלהים ד׳ וסימ׳ ונשמע וימס לבבנו · ויי אלהים אמת הוא · דע כי יי הוא האלהים · ויאמר יי אלהי אבתינו · ובחומה ל׳ דכותי

השבעתנו ג̇ וסימ׳ ויאמרו אליה האנשים · ואם תגידו את דברנו זה · מה הדרך מדור׳ · · · כדבריכם ג̇ וסימ׳ ויאמר גם אתם ·
כדבריכם כן הוא · ותאמר כדבריכם כן הוא · והצני מאכילם אל יי אלהיכם כדבריכם · · קרב׳ אם לא תזהירו · תנין ואם תגידי את דברנו ·

את תקות חוט השנ
השני הזה תקשרי בח
בחלון אשר הורדתנו
בו ואת אביך ואת אמ
אמך ואת אחיך ואת
כל בית אביך תאספי
אליך הביתה׃ הא אנ
אנחנא עלין בארעא
וית תורא דחוט זהור
זהוריתא הדין תקטרין
בחרכא דשלשלתנא
ביה וית אבוך וית אי
אימיך וית כל בית א
אבוך תכנשון לותיך
לביתא׃ והיה כל אשר
יצא מדלתי ביתך הח
החוצה דמו בראשו ו
ואנחנו נקיים וכל א
אשר יהיה אתך בבית
דמו בראשנו אם יד
תהיה בו׃ ויהי כל די
דיפוק מדרשי ביתך ל
לברא חובת קטוליה
ברישיה ואנחנא זכאין
וכל דיהי עימיך בביתא
חובת קטוליה ברישנא
אסיר אינש תהי ביה׃
ואם תגידי את דברינו
זה והיינו נקיים מש
משבעתך אשר השבע
השבעתנו׃ ואם תחוי
ית פיתגמנא דין ונהי
זכאין ממומתיך דקי
קיימת עלנא׃ ותאמר
כדבריכם כן הוא ותש

ותשלחם וילכו ותקשר
את תקות השני בחלון׃
ואמרת כפיתגמיכון
כן הוא ושלחתנון ואז
ואזלו וקטרת ית תורא
דזהוריתא בחרכא׃ ות
וילכו ויבאו ההרה וי
וישבו שם שלשת ימ
ימים עד שבו הרדפים
ויבקשו הרדפים בכל
הדרך ולא מצאו׃ ואז
ואזלו ועלו לטורא
ויתיבו תמן תלתא יומ
יומין עד דתבו רדפיא
ובעו רדפיא בכל אור
אורחא ולא אשכחו׃
וישבו שני האנשים וי
וירדו מההר ויעברו
ויבאו אל יהושע בן
נון ויספרו לו את כל
המצאות אתם׃ ותבו
תרין גבריא ונחתו מן
טורא ועברו ואתו לות
יהושע בר נון ואישת
ואישתעיאו ליה ית
כל דערעא יתהון׃ וי
ויאמרו אל יהושע כי
נתן יהוה בידינו את כל
הארץ וגם נמגו כל יש
ישבי הארץ מפנינו׃ ו
ואמרו ליהושע ארי
מסר יי בידנא ית כל
ארעא ואף איתברו כל
יתבי ארעא מן קדמנא׃
וישכם

ג

יהושע בבקר ויסעו
מהשטים ויבאו עד
הירדן הוא וכל בני יש
ישראל וילנו שם ט
טרם יעברו׃ ואקדים
יהושע בצפרא ונטלו
משיטין ואתו עד יר
ירדנא הוא וכל בית
ישראל ובתו תמן קד
דיעברון׃ ויהי מקצה
שלשת ימים ויעברו
השטרים בקרב המח
המחנה׃ והוה מסוף
תלתא יומין ועברו ס
סרכיא בגו משריתא׃
ויצוו את העם לאמר
כראתכם את ארון ב
ברית יהוה אלהיכם
והכהנים הלוים נשאים
אתו ואתם תסעו ממ
ממקומכם והלכתם
אחריו׃ ופקידו ית ע
עמא למימר כמיחזיכון
ית ארונא קימא דיי
אלהכון וכהניא לואי
נטלין יתיה ואתון ת
תטלון מאתריכון ות
ותהכון בתרוהי׃ אך
רחוק יהיה ביניכם ובי
וביניו כאלפים אמה
במדה אל תקרבו א
אליו למען אשר תד
תדעו את הדרך אשר
תלכו בה כי לא עברתם
בדרך מתמול שלשום׃

שני האנשים ד̇ וסימ׳ ועמדו שני האנשים אשר להם הריב · ותקח האשה את שני האנשים · וישבו שני האנשים וירדו מההר · ויבאו שני
האנשים בני בליעל · · · וכל בני ו̇ וסימ׳ וירא אהרן וכל בני · ולפני אלעזר הכהן יעמד · וישכם יהושע בבקר · ומדין ועמלק וכל בני · ויזבח
שלמה את זבח השלמים · וכל בני ישראל ראשים · · · ויצוו ד̇ ג̇ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ ויצוו אל יוסף · ויצוו את העם לאמר · ויצוו אל בני בנימן · והבאתם ·

התקדשו ג̇ וסימ̇ ויאמר יהושע אל העם התקדשו · כי כל הכהנים הנמצאים · כי רבת בקהל לא התקדשו ״ ״ ״ אחל ג̇ ב̇ וא̇ וסימנהון
היום הזה אחל גדלך · היום הזה אחל תת פחדך · ולא אחל את שם קדשי עוד · בתר̇ פת̇ ״ ״ ״ ואתה תצוה ב̇ את בני ישראל · את הכהנים ״ ״

ברם רחיק יהי ביניכון
וביניהי כתרין אלפין
אמין במשחתא לא
תקרבון לוותיה בדיל
דתידעון ית אורחא
דיתהכון בה ארי לא
עברתון באורחא מא
מאיתמלי ומדקמוהי
ויאמר
יהושע אל העם התק
התקדשו כי מחר יעש
יעשה יהוה בקרבכם
נפלאות ואמר יהושע
לעמא אזדמנו ארי
מחר יעביד יי ביניכון
פרישן ויאמר יהושע
אל הכהנים לאמר
שאו את ארון הברית
ועברו לפני העם וישו
וישאו את ארון הב
הברית וילכו לפני העם
ואמר יהושע לכהניא
למימר טולו ית ארונא
דקיימא ועברו קדם
עמא ונטלו ית ארונא
דקיימא ואזלו קדם
עמא
ויאמר יהוה אל יה
יהושע היום הזה אח
אחל גדלך בעיני כל
ישראל אשר ידעון
כי כאשר הייתי עם
משה אהיה עמך ואמ
ואמר יי ליהושע יומ
הדין אשרי לרבותך

בעיני כל ישראל דידעון
ארי כמא דהוה מימרי
בסעדיה דמשה כדין
יהי מימרי בסעדך ואת
ואתה תצוה את הכהנים
נשאי ארון הברית לא
לאמר כבאכם עד קצה
מי הירדן בירדן תעמדו
ואת תפקיד ית כהניא
נטלי ארונא דקיימא
למימר כמיעלכון עד
קצת מי ירדנא בירדנא
תקומון
ויאמר יהושע אל
בני ישראל גשו הנה
ושמעו את דברי יהוה
אלהיכם ואמר יהושע
לבני ישראל איתקרבו
הלכא ושמעו ית פית
פיתגמיא דיי אלהכון
ויאמר יהושע בזאת
תדעון כי אל חי בקרבכם
והורש יוריש מפניכם
את הכנעני ואת החתי
ואת החוי ואת הפרזי
ואת הגרגשי והאמרי
והיבסי ואמר יהושע
בדא תדעון ארי אלהא
קים איתרעי לאשראה
שכינתיה ביניכון ותרכ
יתריך מן קדמיכון ית
כנענאי וית חתאי וית
חואי וית פריזאי וית
גרגשאי ואמוראי וית
יבוסאי הנה ארון הב

הברית ארון כל הארץ
עבר לפניכם בירדן הא
ארון קיימא דריבון
כל ארעא עבר קדמיכון
בירדנא ועתה קחו ל
לכם שנים עשר איש
משבטי ישראל איש
אחד איש אחד לשבטו
ובעו סבו לכון תרין עש
עשר גברין משבטי
ישראל גברא חד גברא
לשיבטא והיה כנוח
כפות רגלי הכהנים נש
נשאי ארון יהוה אדון
כל הארץ במי הירדן מי
יכרתון המים הירדים
מלמעלה ויעמדו נד
אחד ויהי כמינח פרז
פרסת רגלי כהניא נטו
נטלי ארונא דריבון
כל ארעא במי ירדנא
מיי ירדנא יפיסקון מי
מיא דנחתין מלעיל
ויקומון רוכבא חד ויה
ויהי בנסע העם מאהל
מאהליהם לעבור את
הירדן והכהנים נשאי
הארון הברית לפני העם
והוה כד נטלו עמא
מקרויהון למעבר מי
ירדנא וכהניא נטלי ית
ארונא קדם עמא וכ
וכבא נשאי הארון עד
הירדן ורגלי הכהנים
נשאי הארון נטבלו בק

ידעון ד̇ וסימ̇ היום הזה אחל גדלך · כל תפלה כל תחנה · דמלכים · ואתה תשמע השמים · שפתי צדיקך ידעון רצון ״ ״ הדעון ד̇ וסי̇
ולכל בני ישראל לא יהדין בלב · ויאמר משה מזאת תדעון · ויאמר יהושע בזאת תדעון · גורו לכם מפני חרב ״ ״ את דברי יי̇ ה̇ וסימ̇ ויצא
משה וידבר אל העם · ויאמר יהושע אל בני ישראל · ובאת אתה וקראת את המגלה · והשלחתי רעב · וישמע את דברי יי̇ · דדב̇ הימי̇ ״ ״

גדותיו ה׳ וסימ׳ והירדן מלא על כל גדתיו · וילכו כתמול שלשם · ולבן הגה יי׳ מעלה עליהם · אלה הם אשר עברו את הירדן ··· כל
ספר אל כל ואל כל בכת׳ על כל ועל כל · וסימ׳ והירדן מלא על כל גדותיו · וילכו כתמול שלשם · ועל כל עדת ישראל היה קצף ···

ד

בקצה המים והירדן מ
מלא על כל גדותיו כל
ימי קציר ׃ וכמיגמיטר נ
נטלי ארונא עד ירדנא
ורגלי כהניא נטלי ארונ
טבילה בקצת מיא ויר
וירדנא מלי על כל כיפ
כיפוהי כל יומי חצדא ׃
ויעמדו המים הירדים
מלמעלה קמו נד אחד ׃
הרחק מאד מאדם העי
העיר אשר מצד צרתן
והירדים על ים הערבה
ים המלח תמו נכרתו ו
והעם עברו נגד יריחו ׃
וקמו מיא דנחתין מל
מלעילא קמו רוכבא
חדא דרחיקין לחדא ז
מאדם קרתא דבסטר
צרתן ודנחתין לימא ד
דמישרא לימא דמלחא
שלימו פסקו ועמא ע
עברו לקבל יריחו ׃ ויעמ
ויעמדו הכהנים נשאי
הארון ברית יהוה בחרבה
בתוך הירדן הכן וכל יש
ישראל עברים בחרבה
עד אשר תמו כל הגוי ז
לעבר את הירדן ׃ וקמו
כהניא נטלי ארונא קי
קימא דיי ביבשתא בג
ירדנא מתקניא וכל ישר
עברין ביבשתא עד ד
שלימו כל עמא למעבר
ית ירדנא ׃

ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר ׃ ואמר יי ליהוש
למימר ׃ קחו לכם מן ה
העם שנים עשר אנשים
איש אחד איש אחד
לשבט ׃ דברו לכון מן
עמא תרין עשר גברין ג
גברא חד גברא חד מש
משבטא ׃ וצוו אתם
לאמר שאו לכם מזה ׃
מתוך הירדן ממצב ר
רגלי הכהנים הכין שתים
עשרה אבנים והעברתם
אתם עמכם והנחתם
אתם במלון אשר תלינ
בו הלילה ׃ ופקידו יתהו
למימר טולו לכון מיצ
מיצב מגו ירדנא מאתר
מיקם רגלי כהניא מתק
מתקניא תרתא עשרי
אבניא ותעברון יתהון
עמכון ותחתון יתהון ז
בבית מבתא דתביתון ז
ביה בליליא ׃ ויקרא יה
יהושע אל שנים העשר
איש אשר הכין מבני
ישראל איש אחד איש
אחד משבט ׃ וקרא יה
יהושע לתרי עשר גב
גבריא דאתקין מבני
ישראל גברא חד גברא
חד משבטא ׃ ויאמר
להם יהושע עברו לפני
ארון יהוה אלהיכם אל
תוך הירדן והרימו לכם

איש אבן אחת על ש
שכמו למספר שבטי
בני ישראל ׃ ואמר להון
יהושע עברו קדם א
ארונא דיי אלהכון לגו
ירדנא וארימו לכון ג
גברא אבנא חדא על כ
כתפיה למנין שבטי
דבני ישראל ׃ למען תה
תהיה זאת אות בקרב
בקרבכם כי ישאלון ב
בניכם מחר לאמר מה
האבנים האלה לכם ׃ ב
בדיל דתהי דא את
ביניכון ארי ישאלון
בניכון מחר למימר
מה אבניא האילין ל
לכון ׃ ואמרתם להם
אשר נכרתו מימי ה
הירדן מפני ארון ברית
יהוה בעברו בירדן נכ
נכרתו מי הירדן והיו
האבנים האלה לזכרון
לבני ישראל עד עולם ׃
ותימרון להון די פסקו
מי ירדנא מן קדם א
ארון קימא דיי במע
במעבריה בירדנא ו
ויהוין אבניא האילין
לדוכרנא לבני ישראל
עד עלמא ׃ ויעשו כן
בני ישראל כאשר
צוה יהושע וישאו
שתי עשרה אבנים מ
מתוך הירדן כאשר

ו׳ דכות׳ ב׳ וקר׳ מ׳ וסימ׳ באדם ויעמדו המים הירדים · לעבר ואם ויע בעיניכם · במלך ויאמרהו פרעה נכה · בימין ויקח יהוידע הכהן ·
אבנה הלא טוב אבנה ופרפר · וישב פניו לאיים · דניאל · וחד חלות כנ׳ מ׳ וקר׳ ב׳ · מעבר ולחצי שבט מנשה נתן ··· מימי ז׳ וסימ׳ עד
מימי מידבים ועל והעל היצבדע · נכרתו מימי הירדן · הלא טוב אבנה ופרפר · פתח את מוצא · עם שריו וגבוריו דה׳ · ציה גם הם יזלו ···

ויעבדום ח חס י בליש וסימ׳ ויקחום ויעבדם אל הגדול׳ בקע ים ויעבדם ׀ ויעבירום עמם אל המלון ׀ מעבירים עם יי ׀ והוא ירה את החיצי
להעבירו ׀ ויקרא ישי אל אבינדב ׀ ואבנר בן נר ׀ ויעברו את המלך ואת כיתו ׀ וכל עם יהודה העבירו ׀ וכל דכמ׳ לצרן דכות חס בממג מל׳ יי והעבירני

דבר יהוה אל יהושע
למספר שבטי בני ישר׳
ישראל ויעבירום עמם
אל המלון ויניחם שם ׀
ועבדו כן בני ישראל כמ׳
דפקיד יהושע ונטלו
תרתא עשרה אבניא
מגו ירדנא כמא דמל
דמליל יי עם יהושע
למנין שבטיא דבני
ישראל ואעברונון עמ׳
עמיהון לבית מבתא ו׳
ואצנעינון תמן ׀ ושת
ושתים עשרה אבנים
הקים יהושע בתוך הי
הירדן תחת מצב רגלי
הכהנים נשאי ארון ה
הברית ויהיו שם עד
היום הזה ׀ ותרתא עש
עשרה אבניא אקים
יהושע בגו ירדנא בא
באתר מיקם רגלי כהני
נטלי ארונא דקימיא
והוו תמן עד יומא הד
הדין ׀ והכהנים נשאי
הארון עמדים בתוך
הירדן עד תם כל הדבר
אשר צוה יהוה את
יהושע לדבר אל העם
ככל אשר צוה משה
את יהושע וימהרו ה
העם ויעברו ׀ וכהניא
נטלי ארונא קיימין ׀
בגו ירדנא עד דשלים
כל פתגמא דפקיד יי

ית יהושע למללא עם
עמא ככל דפקיד משה
ית יהושע ׀ ואוחיאו עמ׳
ועברו ׀ ויהי כאשר תם
כל העם לעבור ויעבר
ארון יהוה והכהנים ל
לפני העם ׀ והוה כד שצ
שלים כל עמא למעבר
ועבר ארונא דיי וכהני
קדם עמא ׀ ויעברו בני
ראובן ובני גד וחצי ש
שבט המנשה חמשים
לפני בני ישראל כאשר
דבר אליהם משה ׀ ועב
ועברו בני ראובן ובני
גד ופלגות שיבטא דמ׳
דמנשה מזרזין קדם
בני ישראל כמא דמליל
עמהון משה ׀ כארבעים
אלף חלוצי הצבא עב
עברו לפני יהוה למלח
למלחמה אל ערבות
יריחו ׀ כארבעים אלפין
מזרזי חילא עברו קדם
עמא דיי לקרבא למיט
למישרי יריחו ׀ ביום
ההוא גדל יהוה את
יהושע בעיני כל ישרא׳
ויראו אתו כאשר יר
יראו את משה כל ימי
חייו ׀ ביומא ההוא רבי
יי ית יהושע בעיני כל
ישראל ודחילו מניה
כמא דהוו דחלין מן
משה כל יומי חיוהי ׀

ויאמר
יהוה אל יהושע לאמר ׀
ואמר יי ליהושע למימ׳
צוה את הכהנים נשאי
את ארון העדות ויעלו
מן הירדן ׀ פקד ית כה
כהניא נטלי ארונא דס
דסהדותא ויסקון מן
ירדנא ׀ ויצו יהושע ׀
את הכהנים לאמר עלו
מן הירדן ׀ ופקיד יהו
יהושע ית כהניא למי
למימר סקו מן ירדנא ׀
ויהי בעלות הכהנים
נשאי ארון ברית יהוה ׀
מתוך הירדן נתקו כפות
רגלי הכהנים אל החרבה
וישבו מי הירדן למקו
למקומם וילכו כתמול
שלשם על כל גדותיו ׀
והוה כד עלו למיסק
כהניא נטלי ארון קים
יי מגו ירדנא איתגזיר
פרסת רגלי כהניא ונחת
על יבישתא ותבו מי ׀
ירדנא לאתריהון ואז
ואזלו כמא דמתמול ומד
ומדקדמוהי על כל כיפ׳
כיפוהי ׀ והעם עלו מן
הירדן בעשור לחדש
הראשון ויחנו בגלגל
בקצה מזרח יריחו ׀ וד׳
ועמא סליקו מן ירדנא
בעשרא לירחא קדמאה
ושרו בגלגלא בסיפי

עליהם סביב סביב ׀ ויאמר המלך לעבדיו ׀ אשר יעבירוני ׀ ארון העדות יב וסימ׳ ונועדתי לך שם ׀ את הכפרת ׀ את הפרכת ׀ ונתת אתו ׀
ומשחת בו ׀ את ארון העדות ׀ ראש פה ׀ ונתת את מזבח ׀ ויבא את הארון ׀ ובא אהרן ובניו בנסוע ׀ ובבא משה אל אהל ׀ צוה את הכהנים ׀
ויעלו ג׳ רפי׳ וסימ׳ צוה את הכהנים ׀ והשמיעו עליך ׀ יעורו ויעלו הגוים ׀ גדל ב׳ וסימ׳ ביום ההוא גדל ׀ גדל המלך אחשורוש

ו̇ פס̇ למען למען וסימ̇ . כי ידעתן למען · כי מאת היתה לחזק · למען דעת כל עמי הארץ · את יד יי · ואטמא אותם במתנותם · למען ל
הבקו ושבעתם מזיז תנחומיה · למען טבות טבח ··· וזה הדבר ד̇ ריש פס̇ וסימ̇ אשר תעשה להם · אשר מל · אשר תעשו · הרוצח ··

מירחו יריחו ׃ ואת שתי
שתים עשרה האבנים
האלה אשר לקחו מן
הירדן הקים יהושע
בגלגל ׃ וית תרתא עשרי
אבניא האילין דנסיבו
מן ירדנא אקים יהושע
בגילגלא ׃ ויאמר אל
בני ישראל לאמר א
אשר ישאלון בניכם
מחר את אבתם לאמר
מה האבנים האלה ׃
ואמר לבני ישראל למ
למימר די ישאלון בני
בניכון מחר ית אבהתהון
למימר מה אבניא הא
האילין ׃ והודעתם את
בניכם לאמר ביבשה ע
עבר ישראל את הירדן
הזה ׃ ותהודעון ית בני
בניכון למימר ביבשתא
עבר ישראל ית ירדנא
הדין ׃ אשר הוביש יי
יהוה אלהיכם את מי
הירדן מפניכם עד ע
עברכם כאשר עשה
יהוה אלהיכם לים סוף
אשר הוביש מפנינו ע
עד עברנו ׃ דיביש יי
אלהכון ית מי ירדנא מן
קדמיכון עד דעברתון
כמא דעבד יי אלהכון
לימא דסוף דיביש מן
קדמנא עד דעברנא ׃
למען דעת כל עמי ה

הארץ את יד יהוה כי
חזקה היא למען ירא
יראתם את יהוה אל
אלהיכם כל הימים ׃ ב
בדיל דידעון כל עממי
ארעא ית גבורתא דיי
ארי תקיפא היא בדיל
דתידחלון מן קדם יי
אלהכון כל יומיא ׃

ה

ויהי
כשמע כל מלכי האמ
האמרי אשר בעבר
הירדן ימה וכל מלכי
הכנעני אשר על הים
את אשר הוביש יהוה
את מי הירדן מפני בני
ישראל עד עברכם וי
וימס לבבם ולא היה
בם עוד רוח מפני בני
ישראל ׃ והוה כד שמ
שמעו כל מלכי אמו
אמוראה דבעיברא
דירדנא מערבא וכל
מלכי כנענאה דעל ימא
ית דיביש יי ית מי ירד
ירדנא מן קדם ישראל
עד דעברו ואתמסי
לבהון ולא אשתארת
בהון רוח מן קדם בני
ישראל ׃
בעת ההיא אמר יהוה
אל יהושע עשה לך
חרבות צרים ושוב
מל את בני ישראל
שנית ׃ בעידנא ההיא

אמר יי ליהושע עבד
לך אזמלון חריפין
ותוב גזור ית בני ישראל
תניינות ׃ ויעש לו יהו
יהושע חרבות צרים
וימל את בני ישראל
אל גבעת הערלות ׃ וע
ועבד ליה יהושע אז
אזמלוון חריפין וגזר
ית בני ישראל בגבעתא
דקרי ליה גבעת עורלתא ׃
וזה הדבר אשר מל
יהושע כל העם היוצא
ממצרים הזכרים כל
אנשי המלחמה מתו
במדבר בדרך בצאתם
ממצרים ׃ ודין פתגמ
דגזר יהושע כל דנפקו
ממצרים דכריא כל
גברי מגיחי קרבא מי
מיתו במדברא באורח
במיפקהון ממצרים ׃
כי מלים היו כל העם
היצאים וכל העם הי
הילדים במדבר בדרך
בצאתם ממצרים לא
מלו ׃ ארי גזירין הוו
הוו כל עמא דנפקו וכל
עמא דאתילידו במדבר
באורחא במפקהון ממ
ממצרים לא גזרו ׃ כי
ארבעים שנה הלכו
בני ישראל במדבר עד
תם כל הגוי אנשי ה
המלחמה היצאים

וכל מלכי ז̇ וסימ̇ ויהי כשמע כל מלכי האמרי · לבד מאנשי הנרים · וחברון · וכל מלכי האמרי מבקשים את · ולא נעשה פסח כמהו ·
ויראו גוים את שביך · וכל מלכי הארץ · דדה ··· הילודים ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ · וסימ̇ כי מלים היו כל העם · על הבנים ועל הבנות · ואלה
היל̇ שמות הילודים לו בירושלם · בתר מל̇ · וא̇ ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם · דדב הימי ··· יראתם ל̇ דבותיה ···

ממצרים אשר לא ש
שמעו בקול יהוה אש
אשר נשבע יהוה לה
להם לבלתי הראותם
את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתם לתת לנו
ארץ זבת חלב ודבש ׃
ארי ארבעין שנין הלו
הליכו בני ישראל במד
במדברא עד דסף כל
דרא כל גברי מגיחי
קרבא דנפקו ממצרים
לא קבילו במימרא
דיי׳ דקיים יי׳ להון ב
בדיל דלא לאחזיותהון
ית ארעא דקיים יי׳ לה
לאבהתהון למיתן לנ
ארעא עבדא חלב ו
ודבש ׃ ואת בניהם הק
הקים תחתם אתם מל
יהושע כי ערלים היו
כי לא מלו אתם בדרך ׃
וית בניהון דקמו בת
בתדיהון יתהון גזר
יהושע ארי ערלין ׃
הוו ארי לא גזרו יתהון
באורחא ׃ ויהי כאשר
תמו כל הגוי להמול
וישבו תחתם במחנה
עד חיותם ׃ והוה כד
שלימו כל עמא למגזר
ויתיבו באתריהון ב
במשריתא עד דאתו
דאתסיאו ׃
ויאמר יהוה

אל יהושע היום גלותי
את חרפת מצרים מע
מעליכם ויקרא שם
המקום ההוא גלגל עד
היום הזה ׃ ואמר יי׳ ל
ליהושע יומא הדין ׃
אעדיתי ית חיסודא
דמצראי מעליכון מ
מכבון וקרא שמיה דא
דאתרא ההוא גלגלא
עד יומא הדין ׃ ויחנו
בני ישראל בגלגל ׃
ויעשו את הפסח בא
בארבעה עשר יום לח
לחדש בערב בערבות
יריחו ׃ ושרו בני ישר
בגלגלא ועבדו ית פס
פיסחא בניסן בארבע
עשר יומא לירחא
ברמשא במישרי יריחו ׃
ויאכלו מעבור הארץ
ממחרת הפסח מצות
וקלוי בעצם היום הזה ׃
ואכלו מעיבורא דאר
דארעא מבתר יומא
דפיסחא פטיר וקליא
בכרן יומא הדין ׃ וישבת
המן ממחרת באכלם
מעבור הארץ ולא היה
עוד לבני ישראל מן
ויאכלו מתבואת ארץ
כנען בשנה ההיא ׃ ופס
ופסק מנא מיומא דנ
דאתרוהי במיכלהון ׃
מעיבורא דארעא ו

ולא הוה עוד לבני ישר
מנא ואכלו מעללת
ארעא דכנען בשתא
ההיא ׃
ויהי בהיות יהושע בי
ביריחו וישא עיניו ו
וירא והנה איש עמד
לנגדו וחרבו שלופה
בידו וילך יהושע אליו
ויאמר לו הלנו אתה
אם לצרינו ׃ והוה כד
הוה יהושע ביריחו ׃
וזקף עינוהי וחזא
והא גברא קאים לקיבל
לקיבליה וחרביה שלי
שליפא בידיה ואזל
יהושע לותיה ואמר
ליה הלמיסערנא את
אתיתא ואם לבעלי
דבבנא ׃ ויאמר לא כי
אני שר צבא יהוה עתה
באתי ויפל יהושע אל
פניו ארצה וישתחו ו
ויאמר לו מה אדני מ
מדבר אל עבדו ׃ ואמר
לא ארי אנא מלאך
שליח מן קדם יי׳ כען ׃
אתיתי ונפל יהושע ׃
על אפוהי על ארעא
וסגיד ואמר ליה מה
רבוני ממלל עם עבדי
ויאמר שר צבא יהוה
אל יהושע של נעלך
מעל רגלך כי המקום
אשר אתה עמד עליו

קדש הוא ויעש יהושע כן ׃ ואמר מלאכא דשליח מן קדם יי ליהושע שרי סינך מעל רגלך ארי אתרא דאת קאים עלוהי אתר קדיש הוא ועבד יהושע כן ׃ ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא ׃ ויריחו אחידא בדשין דפרזלא ומתקפא בעברין דנחש מן קדם בני ישראל לית דנפיק ועליל ׃

ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל ׃ ואמר יי ליהושע חזי דמסרית בידך ית יריחו וית מלכא גיברי חילא ׃ וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים ׃ ותסחרון ית קרתא כל גברי עבדי קרבא אקפא ית קרתא זמנא חדא כדין תעביד שתא יומין ׃ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון

וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות ׃ ושבעא כהניא יסבון שבעא שופריא דקרן דדכריא קדם ארונא וביומא שביעאה תסחרון ית קרתא שבעא זמנין וכהניא יתקעון בשופריא ׃ והיה במשך בקרן היובל בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו ׃ ויהי במיגד בקרן דדכריא כמשמעכון ית קל שופריא יבבון כל עמא יבבא רבא ויפול שורא דקרתא ויבלע תחותוהי ויסקון עמא גבר לקבליה ׃ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה ׃ וקרא יהושע בר נון לכהניא ואמר להון טולו ית ארונא דקימא ושבעא כהניא יסבון שבעא שופריא דקרן דדכריא

קדם ארונא דיי ׃ ויאמר אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה ׃ ואמר לעמא עיברו ואקפו ית קרתא ומזרזי חילא יעברון קדם ארונא דיי ׃ ויהי כאמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם ׃ והוה כד אמר יהושע לעמא ושבעא כהניא נסבין שבעא שופריא דקרן דדכריא קדם יי עברו ותקעו בשופריא וארון קימא דיי אזיל בתריהון ׃ והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות ׃ ומזרזי חילא אזלין קדם כהניא תקעי שופריא ושיבטא דבית דן אזלין בתר ארונא וכהניא אזלין ותקעין בשופריא ׃ ואת העם צוה יהושע

אותו מאותו · כל מל ופיס · ועבדתם אתו · ועבד אתו ממזרח · לרשת אותו · לעבוד אותו · ויקח אותו שבע מאות איש בחור · ויאמר המלך
אל חזהאל · רד אותו · ב בו · אשר יצק מים על ידי אליהו · ונחמתי על הטובה · ויקצצו השרים · תנינ דפס · ויעלהו על המרכבה · ולא בחיל גדול

לאמר לא תריעו ולא
תשמיעו את קולכם ולא
יצא מפיכם דבר עד
יום אמרי אליכם הרי
הריעו והריעתם ׃ ועמ
עמא פקיד יהושע ל
למימר לא תיבבון ולא
תשמעון ית קלכון ול
ולא יפוק מפומכון כ
פתגמא עד יומא ד
דאימר לכון יבבו ות
ותיבבון ׃ ויסב ארון
יהוה את העיר הקף
פעם אחת ויבאו המ
המחנה וילינו במחנה ׃
ואסחר ארונא דיי׳ ית
קרתא אקיף זימנא
חדא ועלו למשריתא
ובתו במשריתא ׃
וישכם
יהושע בבקר וישאו
הכהנים את ארון יהוה ׃
ואקדים יהושע בצפר
ונטלו כהניא ית ארונא
דיי׳ ׃ ושבעה הכהנים
נשאים שבעה שופרות
היובלים לפני ארון י
יהוה הלכים הלוך וה
ותקעו בשופרות וה
והחלוץ הלך לפניהם
והמאסף הלך אחרי
ארון יהוה הלוך ותק
ותקוע בשופרות ׃ וש
ושבעא כהניא נסיבי
שבעא שופריא דקרן

דיכריא קדם ארונא
דיי׳ אזלין ותקעין
בשופריא ומזרזי חילא
אזלין קדמיהון ושיב
ושיבטא דבית דן א
אזיל בתר ארונא דיי׳
וכהניא אזלין ותקעין
בשופריא ׃ ויסבו את
העיר ביום השני פעם
אחת וישבו המחנה
כה עשו ששת ימים ׃
ואסחרו ית קרתא ביו
ביומא תנינא זימנא
חדא ותבו למשריתא
כדין עבדו שיתא יומי׳ ׃
ויהי ביום השביעי וי
וישכימו כעלות השחר
ויסבו את העיר כמש
כמשפט הזה שבע פע
פעמים רק ביום ההוא
סבבו את העיר שבע
פעמים ׃ והוה ביומא
שביעאה ואקדימו ב
כמיסק צפרא ואסחרו
ית קרתא כהלכתא
הדא שבע זימנין לחוד
ביומא ההוא אסחרו
ית קרתא שבע זימנין ׃
ויהי בפעם השביעית
תקעו הכהנים בשופרות
ויאמר יהושע אל העם
הריעו כי נתן יהוה לכם
את העיר ׃ והוה בזימנ
שביעתא תקעו כהני
בשופריא ואמר יהוש

לעמא יבבו ארי יהב
יי׳ לכון ית קרתא ׃ והי
והיתה העיר חרם היא
וכל אשר בה ליהוה ׃
רק רחב הזונה תחיה
היא וכל אשר אתה
בבית כי החבאתה את
המלאכים אשר של
שלחנו ׃ ותהי קרתא
חירמא היא וכל דבה
קדם יי׳ לחוד רחב פו
פונדקיתא תיחי היא
וכל דעימה בביתא
ארי אטמרית ית אזגדי
דשלחנא ׃ ורק אתם
שמרו מן החרם פן ת
תחרימו ולקחתם מן
החרם ושמתם את מ
מחנה ישראל לחרם
ועכרתם אתו ׃ ולחוד
אתון איסתמרו מן
חירמא דילמא תחרמ
תחרמון ותיסבון מן
חירמא ותשוון ית
משריתא דישראל לי
לחירמא ותערבון ית
יתיה ׃ וכל כסף וזהב
וכלי נחשת וברזל ק
קדש הוא ליהוה או
אוצר יהוה יבא ׃ וכל
כספא ודהבא ומני נ
נחשא ופרזלא קודשא
איתון קדם יי׳ לאוצר
בית מקדשא דיי׳ יתה
יתעלון ׃ וירע העם

יעשה אותו · מדעה · גם אותו לאשור יובל · ואתם מחללים אותו · והפחתם אותו · זכרו תורת משה עבדי · ביום הציל יי׳ אותו · באחז אותו
פלשתים · ויורדו אליו · פלשתי מסתר רעהו · קרב דפס · ויראו אותו כל אפסי ארץ · ולקחתם · וסימ ולקחתם גם את זה · ולקחתם אגרת
אזוב · ולקחתם לכם ביום הראשון · והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ · ולקחתם את ארון יי׳ · ולקחתם בין החרב · החבאתה ל רכות

העירה ט וסימ ויקרעו שמלתם ׳ וירע העם ויתקעו בשפרות ׳ ויאספו אתו העירה ׳ כי לא יוכלו להראות ׳ בבאה הוליך ׳ וישלח מלאכים אל
אחאב ׳ ויבא את הספ ׳ ובני עמון ראו ׳ דויד ׳ וא העירה והקיצה ׳׳ ויִשבע ד וסימ וישבע יוסף ׳ וישבע יהושע ׳ וישבע יהוידע ׳ עזרא ׳׳

העם ויתקעו בשפרות
ויהי כשמע העם את
קול השופר ויריעו ז
העם תרועה גדולה
ותפל החומה תחתיה
ויעל העם העירה איש
נגדו וילכדו את העיר ו
ויבבא עמא ותקעו ז
בשופריא והוה כד שמ
שמיע עמא ית קל
שופרא ויבבו עמא
יבבא רבא ונפל שורא
דקרתא ואיתבלע תח
תחותוהי וסליק עמא
לקרתא גבר לקיבליה
וכבשו ית קרתא ו ויח
ויחרימו את כל אשר
אשר בעיר מאיש ועד
אשה מנער ועד זקן וע
ועד שור ושה וחמור
לפי חרב ו וגמרו ית כל
די בקרתא מגבר ועד
איתתא מעולימא ועד
סבא ועד תור ועד אמ
אימר וחמר לפתגם
דחרב ו ולשנים האנשים
האנשים המרגלים
את הארץ אמר יהו
יהושע באו בית האש
האשה הזונה והוציאו
והוציאו משם את
האשה ואת כל אשר
לה כאשר נשבעתם לה ו
ולתרין גבריא האלין
דאלילו ית ארעא אמ

אמר יהושע עולו ל
לבית איתתא פונדקית
ואפיקו מתמן איתתא
וית כל דילה כמא דק
דקיימיתון לה ו ויבאו
הנערים המרגלים ויו
ויוציאו את רחב ואת
אביה ואת אמה ואת
אחיה ואת כל אשר לה
ואת כל משפחותיה הו
הוציאו ויניחום מחוץ
למחנה ישראל ו ועא
ועלו עולימיא מאללי
ואפיקו ית רחב וית אב
אבוהא וית אחהא וית כל
דילה וית זרעיתהא א
אפיקו ואשריאונון
מברא למשריתא דיש
דישראל ו והעיר שרפו
באש וכל אשר בה רק
הכסף והזהב וכלי הנ
הנחשת והברזל נתנו
אוצר בית יהוה ו וקרת
אוקידו בנורא וכל די
בה להוד כספא ודהב
ומני נחשא ופרזלא
יהבו אוצר בית מקד
מקדשא דיי ו ואת רחב
הזונה ואת בית אביה
ואת כל אשר לה החיה
יהושע ותשב בקרב
ישראל עד היום הזה
כי החביאה את המל
המלאכים אשר שלח
יהושע לרגל את יריחו ו

וית רחב פונדקיתא
וית בית אבוהא וית
כל דילה קיים יהושע
ויתיבת בגו ישראל עד
יומא הדין ארי אטמ
אטמרת ית אזגדיא
דשלח ית יהושע לא
לאללא ית יריחו ו
וישבע
יהושע ביום ההוא ז
לאמר ארור האיש ז
לפני יהוה אשר יקום
ובנה את העיר הזאת
את יריחו בבכורו יי
ייסדנה ובצעירו יצ
יציב דלתיה ו ואומי
יהושע ביומא ההוא
למימר ליט גברא קד
קדם יי דיקום ויבני ית
קרתא הדא ית יריחו
בבכריה ישכלינה
ובזעיר בנוהי יקים
דשהא ו ויהי יהוה
ז את יהושע ויהי שמ
שמעו בכל הארץ ו
והוה מימרא דיי בס
בסעדיה דיהושע וה
והוה שמעיה סגי
בכל ארעא ו וימעלו ז
בני ישראל מעל בח
בחרם ויקח עכן בן כ
כרמי בן זבדי בן זרח
למטה יהודה מן הח
החרם ויחר אף יהוה
בבני ישראל ו ושקרו

והוציאו ו וסימ ותפסו בו אביו ואמו ׳ ולקח אבי הנער ׳ והוציאו את הנער ׳ ולשנים האנשים המרגלים ׳ ויאמר יהושע בתחו ׳ את הנדה ׳׳
ותשב יב וסימ ותלך ותשב לך מנגד הרחק ׳ ב בו ׳ ורחל לקחה את התרפים ׳ ויאמר יהודה לתמר כלתו ׳ ותסר בגדי אלמנותה ׳ ותשב באיתן
דשתו ׳ ואת רחב הזונה ׳ ותשב חנה ותיבק ׳ המר ושמה ׳ ותבא בת שבע ׳ ותדבק בנערות ׳ ותשב מצד הקוצרים ׳׳ ׳׳ ייסדנה ל רפות ׳׳

בני ישראל שקר בחיר
בחירמא ונסיב עכן בר
כרמי בר זבדי בר זרח
לשיבטא דיהודה מן
חירמא ותקיף רוגזא
דיי בישראל
וישלח יהושע
אנשים מיריחו העי
אשר עם בית און מק
מקדם לבית אל ויאמ
ויאמר אלהם לאמר
עלו ורגלו את הארץ
ויעלו האנשים וירגלו
את העי וישבו אל יהושע
גברין מיריחו לעי דו
דעים בית און ממדנח
לבית אל ואמר להון
סקו ואלילו ית ארעא
וסליקו גבריא ואלילו
ית עי וישבו אל
יהושע ויאמרו אליו
אל יעל כל העם כאלף
כאלפים איש או כש
כשלשת אלפים איש
יעלו ויכו את העי אל
תיגע שמה את כל העם
כי מעט המה ותבו
לות יהושע ואמרו ליה
לא יסק כל עמא כת
כתרין אלפין גברין או
או כתלתא אלפין גב
גבריא יסקון וימחון
ית עי לא תרגש לתמן
ית כל עמא ארי זעירין
אינון ויעלו מן העם

שמה כשלשת אלפים
איש וינסו לפני אנשי
העי וסליקו מן עמא
לתמן כתלתא אלפי גב
גבריא ואפכו קדם אנש
אנשי עי ויכו מהם
אנשי העי כשלשים וש
וששה איש וירדפום
לפני השער עד השבר
השברים ויכום במורד
וימס לבב העם ויהי
למים וקטלו מנהון
אנשי עי כתלתין ושת
ושיתא גברא ורדפונון
קדם תרעא ומחונון
במחתנא ואיתבר ליבא
דעמא והוה למיא
ויקרע יהושע שמלתיו
ויפל על פניו ארצה
לפני ארון יהוה עד
הערב הוא וזקני ישראל
ויעלו עפר על ראשם
ובזע יהושע לבושוהי
ונפל על אפוהי על א
ארעא קדם ארונא דיי
עד רמשא הוא וסבי
ישראל ואסיקו עפרא
על רישיהון ויאמר
יהושע אהה אדני יה
יהוה למה העברת הע
העביר את העם הזה
את הירדן לתת אתנו
ביד האמרי להאבידנו
ולו הואלנו ונשב בעב
בעבר הירדן ואמר

יהושע קביל בעותי יי
אלהים למא אעברתא
אעברא ית עמא הדין
ית ירדנא למימסר יתנא
יתנא בידא דאמוראה
לאובדותנא ולוי
דשרינא ויתיבנא כע
בעיברא דירדנא בי
אדני מה אמר אחרי
אשר הפך ישראל ע
ערף לפני איביו ואת
בבעו יי מה אימר בתר
דאחזרו ישראל קדלהון
למיתפך קדם בעלי
דבבוהי וישמעו הכנ
הכנעני וכל ישבי הא
הארץ ונסבו עלינו וה
והכריתו את שמנו מן
הארץ ומה תעשה
לשמך הגדול וישמעון
כנענאי וכל יתבי ארעא
ויסתחרון עלנא ויש
וישיצון ית שמנא מן
ארעא ומה את עביד
בדיל שמך רבא
ויאמר
יהוה אל יהושע קם
לך למה זה אתה נפל
על פניך ואמר יי ליה
ליהושע קום לך למה
דנן את רמי על אפך
חטא ישראל וגם עברו
את בריתי אשר צויתי
אתם וגם לקחו מן הח
החרם וגם גנבו וגם כח

בחשו וגם שמו בכליהם
חטא ישראל ואף עברו
על קימי דפקידית ית
יתהון ואף נסיבו מן ה
חרמא ואף גנבו ואף
כדיבו ואף שויאו במ
במניהון ולא יכלו בני
ישראל לקום לפני איב
איביהם כי היו לחרם
לא אוסיף להיות עמ
עמכם אם לא תשמידו
החרם מקרבכם ולא
יכלון בני ישראל למיקם
קדם בעלי דבביהון ית
ארי הוו להירמא ולא
אוסיף למהוי מימרי
בסעדכון אם לא תשיצון
תשיצון חירמא מביני
מבינכון קם קדש את
העם ואמרת התקדשו
למחר כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל חרם ב
בקרבך ישראל לא ת
תוכל לקום לפני איביך
עד הסירכם החרם
מקרבכם קום זמין
ית עמא ותימר אזדמנו
אזדמנו למחר ארי
כדנן אמר יי אלהא ד
דישראל חירמא בינך
ישראל לא תוכלון ל
למיקם קדם בעלי ד
דבבך עד דתעדון ח
חירמא מבינכון ונק
ונקרבתם בבקר לשבט
לשבטיכם והיה השבט
אשר ילכדנו יהוה יק
יקרב למשפחות והמ
והמשפחה אשר ילכ
ילכדנה יהוה תקרב ל
לבתים והבית אשר
ילכדנו יהוה יקרב לג
לגברים ותתקרבון לב
בצפרא לשבטיכון ו
ויהי שבטא דאיתאחד
קדם יי יקרב לזרעין
וזרעית דתתאחד קדם
יי תיקרב לבתין וביתא
דאיתאחד קדם יי יתק
יתקרב לגבריא והיה
הנלכד בחרם ישרף
באש אתו ואת כל א
אשר לו כי עבר את
ברית יהוה וכי עשה
נבלה בישראל ויהי
דאיתחד בחירמא י
יתוקד בנורא יתיה ו
וית כל דיליה ארי א
עבר על קיימא דיי
וארי עבד דלא כשר
בישראל
וישכם יהושע
בבקר ויקרב את ישר
ישראל לשבטיו וילכד
שבט יהודה ואקדים
יהושע בצפרא וקריב
ית ישראל לשבטוהי
ואיתאחד שבטא ד
דבית יהודה ויקרב
את משפחת יהודה
וילכד את משפחת
הזרחי ויקרב את מ
משפחת הזרחי לגבר
לגברים וילכד זבדי
וקריב ית זרעית יהוד
ואיתאחד ית זרעית זרח
וקריב ית זרעית זרח
לגבריא ואיתאחד זבדי
ויקרב את ביתו לגב
לגברים וילכד עכן בן
כרמי בן זבדי בן זרח
למטה יהודה וקריב
ית ביתיה לגבריא ו
ואיתאחד עכן בר כר
כרמי בר זבדי בר זרח
לשבטא דיהודה
ויאמר יהושע אל
עכן בני שים נא כבוד
ליהוה אלהי ישראל
ותן לו תודה והגד נא
לי מה עשית אל תכ
תכחד ממני ואמר
יהושע לעכן ברי שוי
כען יקרא קדם יי א
אלהא דישראל והב ל
קדמוהי תודאה וחוי
כען לי מה עבדתא
לא תכסי מיני ויען
עכן את יהושע ויאמר
אמנה אנכי חטאתי
ליהוה אלהי ישראל
וכזאת וכזאת עשיתי
ואתיב עכן ית יהושע
ואמר בקושטא אנא
חבית קדם יי אלהא

ולשון ה׳ וסימ׳ ולשון זהב אחד חמשים ׃ ולשון על גב המזבח והתפלת ׃ ולשון חכמים מרפא ׃ וללמדם ספר ולשון כשדים ׃ יחד ולשון רכה
תשבר גרם ׃ ׃ ואת הכסף ד׳ וסימ׳ ובכסף מרבה קחו ׃ אך את הזהב ואת הכסף ׃ ויקח יהושע את עכן בן זרח ׃ והשלם כל המלאכה ׃ ׃

דישראל כדין וכדין עבד
עברית ׃ ואראה בשלל
אדרת שנער אחת טו׳
טובה ומאתים שקלים
כסף ולשון זהב אחד
חמשים שקלים מש׳
משקלו ואחמדם וא
ואקחם והנם טמונים
בארץ בתוך האהלי וה׳
והכסף תחתיה ׃ וחזית
בביזתא אצטלי בבלי
חד שפיר ומאתן סיל
סילעין דכסף ולישנא
דדהבא חד חמשין ס
סילעין מתקלא ור׳
ורגיתינון ונסיבתינון
והא אינון טמירין ב׳
בארעא בגו משכני וכ
וכספא תחותיהון ׃ וי׳
וישלח יהושע מלאכים
וירצו האהלה והנה
טמונה באהלו והכסף
תחתיה ׃ ושלח יהושע
איזגדין ורהטו למש׳
למשכנא והא טמירין
במשכניה וכספא תח
תחותיהון ׃ ויקחום מ׳
מתוך האהל ויבאום
אל יהושע ואל כל בני
ישראל ויצקם לפני
יהוה ׃ ונסיבנון מגו מ
משכנא ואיתיאונון
לות יהושע ולות כל
בני ישראל ואתכינון ׃
קדם יי ׃ ויקח יהושע

את עכן בן זרח את הכ׳
הכסף ואת האדרת וא׳
ואת לשון הזהב ואת
בניו ואת בנתיו ואת ש׳
שורו ואת חמורו ואת
צאנו ואת אהלו ואת
כל אשר לו וכל ישראל
עמו ויעלו אתם עמק
עכור ׃ ודבר יהושע ית
עכן בר זרח וית כספא
וית אצטלא וית לישנ׳
דדהבא ודבר ית בנוהי
וית בנתיה וית תוריה
וית חמריה וית ענה
וית משכניה וית כל מ׳
דליה וכל ישראל עמיה
ואסיקו יתהון למישר
עכור ׃ ויאמר יהושע
מה עכרתנו יעכרך יה׳
יהוה ביום הזה וירגמו
אתו כל ישראל אבן וי
וישרפו אתם באש ויס
ויסקלו אתם באבנים ׃
ואמר יהושע מה עכ׳
עכרתנא יעכרינך יי בי׳
ביומא הדין ורגמו יתי׳
כל ישראל באבניא ואו׳
ואוקידו יתהון למישר
בנורא בתר דרגמו יה
יתהון באבניא ׃ ויקימו
עליו גל אבנים גדול עד
היום הזה וישב יהוה ׃
מחרון אפו על כן קרא
שם המקום ההוא עמ׳
עמק עכור עד היום

הזה ׃ ואקימו עלוהי יג׳
דגור אבנין רב עד יומ׳
הדין ותב יי מתקוף רו׳
רוגזיה על כן קרא ש׳
שמיה דאתרא ההוא
מישר עכור עד יומא
הדין ׃
ח ויאמר יהוה אל יהושע
אל תירא ואל תחת קח
עמך את כל עם המלח׳
המלחמה וקום עלה
העי ראה נתתי בידך ׃
את מלך העי ואת עמו
ואת עירו ואת ארצו ׃
ואמר יי ליהושע לא
תידחל ולא תתבר דבר
עמך ית כל עמא עבדי
קרבא וקום סק לעי חזי
דמסרית בידך ית מלכ׳
דעי וית עמיה וית קרת׳
קרתיה וית ארעיה ׃ ועש׳
ועשית לעי ולמלכה
כאשר עשית ליריחו
ולמלכה רק שללה וב׳
ובהמתה תבזו לכם שים
לך ארב לעיר מאחריה ׃
ותעביד לעי ולמלכה כ׳
כמא דעבדתא ליריחו
ולמלכה לחוד עדאה
ובעירא תיבזון לכון אז׳
אתקין לכון כמנא לה
לקרתא מאחוראה ׃ ויק׳
ויקם יהושע וכל עם
המלחמה לעלות העי
ויבחר יהושע שלשים

האהלה ה׳ וסימ׳ ויאמר אברהם האהלה ׃ ויבאה יצחק האהלה ׃ ויצא משה לקראת חתנו ׃ ויהי כצאת משה האהלה ׃ ויהי כבא משה
וישארו שני אנשים במחנה ׃ ויגלה יהושע מלאכים ׃ ותצא יעל לקראת סיסרא ׃ וסימ׳ ואוחי יצחק לסיעד ולמיפק לקדמות אליהו ושלח
למכסיה ׃ ׃ ואת ארצו ה׳ וסימ׳ אל תירא אתו כי בידך ׃ ויאמר יי אלי אל תירא ׃ קומו סעו ועברו ׃ ויאמר יי אלי ראה ׃ ויאמר יי אל יהושע ׃

וישלחם ד̇ וסימ̇ ויקם יהושע וכל העם · וישלחם יהושע וילכו אל המארב · וישלחם לבבונה · וישלח המלך אמא ״ג״ · ויצאו ז̇ וסימ̇ הנני עמד לפניך שם · כי יצעו אנשים · ויצאו זקניך ושפטיך · ויצאו אחרינו שם · ויצאו ראו בנגרי האנשים · שמאו את הבית · ויצאו ישבי עיר ״ ׃

אלה איש גבורי החיל
וישלחם לילה ׃ וקם יה
יהושע וכל עמא עבדי
קרבא למיסק לעי ובחר
יהושע תלתין אלפין ג
גברא גיברי חילא ושד
ושלחינון בליליא ׃ ויצו
אתם לאמר ראו אתם
ארבים לעיר מאחרי
העיר אל תרחיקו מן
העיר מאד והייתם כ
כלכם נכנים ׃ ופקיד ית
יתהון למימר חזו דא
דאתון כמנין לקרתא
מאחורי קרתא לא ת
תתרחקון מן קרתא ל
לחדא ותהון כולכון
מתקנין ׃ ואני וכל העם
אשר אתי נקרב אל ה
העיר והיה כי יצאו ל
לקראתנו כאשר בר
בראשנה ונסנו לפניהם ׃
ואנא וכל עמא דעימי
נתקרב לקרתא ויהי אר
יפקון לקדמותנא כדק
בקדמיתא ונעירוק קדמ
קדמיהון ׃ ויצאו אחרינו
עד התיקנו אתם מן ה
העיר כי יאמרו נסים
לפנינו כאשר בראשנה
ונסנו לפניהם ׃ ונפקון ב
בתרנא עד דניגוד יתהו
מן קרתא ארי יימרון ע
ערקין קדמנא כמא דק
בקדמיתא ונעירוק קדמיהו

ואתם תקמו מהאורב וה
והורשתם את העיר
ונתנה יהוה אלהיכם ב
בידכם ׃ ואתון תקומון
מכמנא ותתרכון ית ק
קרתא דמסרינה יי א
אלהכון בידכון ׃ והיה כ
כתפשכם את העיר
תציתו את העיר באש
כדבר יהוה תעשו ראו
צויתי אתכם ׃ ויהי כמ
כמיחדכון ית קרתא
תדלקון ית קרתא בנור
כפתגמא דיי תעבדון
חזו דפקידית יתכון ׃
וישלחם יהושע וילכו
אל המארב וישבו בין
בית אל ובין העי מים
לעי וילן יהושע בלילה
ההוא בתוך העם ׃ ויש
ושלחינון יהושע ואזלו
לכמנא ויתיבו בין בית
ביתאל ובין עי ממערב
לעי ובת יהושע בליליא
ההוא בגו עמא ׃ וישכם
יהושע בבקר ויפקד
את העם ויעל הוא וזקני
ישראל לפני העם העי ׃
ואקדים יהושע בצפ
בצפרא ומנא ית עמא
וסליק הוא וסבי ישר
קדם עמא לעי ׃ וכל העם
המלחמה אשר אתו
עלו ויגשו ויבאו נגד
העיר ויחנו מצפון לעי

והגי בינו ובין העי ׃ וכל
עמא עבדי קרבא דע
דעימיה סליקו ואית
ואתקרבו ואתו לקבל
קרתא ושרו מציפונא
לעי וחילתא בינוהי
ובין עי ׃ ויקח כחמשת
אלפים איש וישם אתם
ארב בין בית אל ובין ה
העי מים לעיר ׃ ודבר
כחמשא אלפין גברא
ושוי יתהון כמנא בין
ביתאל ובין עי ממערב
לקרתא ׃ וישימו העם
את כל המחנה אשר
מצפון לעיר ואת עקבו
מים לעיר וילך יהושע
בלילה ההוא בתוך ה
העמק ׃ ושויאו עמא
ית כל משריתא דמ
דמציפונא לקרתא
וית כמינא ממערב לק
לקרתא ואזל יהושע
בליליא ההוא בגו מיש
מישרתא ׃ ויהי כרא
כראות מלך העי וימ
וימהרו וישכימו ויצ
ויצאו אנשי העיר לק
לקראת ישראל למ
למלחמה הוא וכל
עמו למועד לפני הע
הערבה והוא לא ידע
כי ארב לו מאחרי הע
העיר ׃ והוה כד חזא
מלכא דעי ואוחיאו ׃

יצאו ט̇ו̇ וסימ̇ וגם את הגוי אשר יעבדו · ולפני אלעזר הכהן יעמד · יתן יי את איביך הקמים · ואני וכל העם אשר אתו · והיה אם יצאו בנות שילו · אשר יצאו ממך · ויחברו · ויקם המלך לילה ויאמר · והיה ביום ההוא יצאו · כה אמר יי אלי הלוך · ואתה בן אדם שים לך · ביום ההוא יצאו מלאכים · בבאם הכהנים ולא · ראותה בחלים רבים · עלו הסוסים והתהללו ״ ׃ קדמ̇ מצפון לעי · תנינ̇ מצפון לעיר ״ ׃

ולא נשאר ד וסימ איש בעי ובית אל ׀ וישלח יהוא וכל ישראל ׀ ויעלו ביהודה ויבקשוה ׀ ואני נשארתי לבדי ... כל ביתאל דזקפי אתקרי
בנוגיא במג בשופר וסימ ויסעו מבית אל ׀ ולא נשאר איש בעי ובית אל ׀ והעמיד בבית אל ... הרודף ב מל כל ליש וסימ נהפך אל ׀ אחרי רודף ׃

ואקדימו ונפקו אינש
קרתא לקדמות ישראל
לאגחא קרבא הוא וכל
עמיה לזימנא דמתקן
ליה לקביל מישרא
ואינון לא ידעין ארי
כמנא להון מאחורי
קרתא ׀ וינגעו יהושע
וכל ישראל לפניהם ׃
וינסו לפני המדבר ׀ ו
ואיתברו יהושע וכל
ישראל קדמיהון ואפכו
לאורח מדברא ׀ ויזעקו
כל העם אשר בעיר
לרדף אחריהם וירדפו
אחרי יהושע וינתקו
מן העיר ׀ ואתכנש כל
עמא דבעיר למרדף
בתריהון ורדפו בתר
יהושע ואתנגידו מן
קרתא ׀ ולא נשאר
איש בעי ובית אל אש
אשר לא יצאו אחרי
ישראל ויעזבו את
העיר פתוחה וירדפו ׃
אחרי ישראל ׀ ולא י
אישתאר אינש בעי
ובביתאל דלא נפקו בו
בתר ישראל ושבקו ית
קרתא כד פתיחא ורדפו
בתר ישראל ׀
ויאמר יהוה
אל יהושע נטה בכידון
אשר בידך אל העי כי
בידך אתננה ויט יהו

יהושע בכידון אשר
בידו אל העיר ׀ ואמר
יי ליהושע ארים בר
ברומחא דבידך על עי
ארי בידך אימסרינה
וארים יהושע ברומחא
דבידיה על קרתא ׀ והא
והארב קם מהרה
ממקומו וירוצו כנטות
ידו ויבאו העיר וילכדו
וילכדוה וימהרו ויצי
ויציתו את העיר באש ׀
וכמנא קם בפריע מא
מאתריה ורהטו כד
ארים ידיה ועלו לקרת
וכבשוהא ואוחיאו י
ואדליקו ית קרתא בנו
בנורא ׀ ויפנו אנשי העי
אחריהם ויראו והנה
עלה עשן העיר באש
השמימה ולא היה
בהם ידים לנוס הנה
והנה והעם הנס המ
המדבר נהפך אל הרו
הרודף ׀ ואיתפניאו א
אינשי עי לאחוריהון
וחזו והא סליק תננא
דקרתא לצית שמיא ׃
ולא הוה בהון חילא
למיערק לכא ולכא וע
ועמא דאפך למדברא
איתחזר על דרפא ׀ ויה
ויהושע וכל ישראל
ראו כי לכד הארב את
העיר וכי עלה עשן ׃

העיר וישבו ויכו את
אנשי העי ׀ ויהושע ו
וכל ישראל חזו ארי כ
כבש כמנא ית קרתא
וארי סליק תננא דקר
דקרתא ותבו ומחו ית
אינשי דעי ׀ ואלה יצ
יצאו מן העיר לקרא
לקראתם ויהיו לישראל
בתוך אלה מזה ואלה
מזה ויכו אתם עד בל ׃
בלתי השאיר להם שו
שריד ופליט ׀ ואילין
נפקו מן קרתא לקדמו
לקדמותהון והוו ליש
לישראל במציע אילין ׀
מיכא ואילין מיכא
ומחו יתהון עד דלא ׃
אישתאר להון שאר
ומשיזיב ׀ ואת מלך הע
העי תפשו חי ויקרבו ׃
אתו אל יהושע ׀ וית
מלכא דעי אחדו כד חי
וקריבו יתיה לות יהושע ׀
ויהי ככלות ישראל לה
להרג את כל ישבי העי
בשדה במדבר אשר
רדפום בו ויפלו כלם ל
לפי חרב עד תמם וישבו
כל ישראל העי ויכו י
אתה לפי חרב ׀ והוה כד
שיציו ישראל למיקטל
ית כל יתבי עי בחקלא ׃
במדברא דרדפונון ביה
ואיתקטלו כולהון ית

פתוחה ג וסימ ויעזבו את העיר פתוחה ׀ ואמרת חרב חרב ׀ ואגרת פתוחה בידו ... הנס ב וסימ והעם הנס המדבר נהפך ׀ והיה הנס מקול
מקול הפחד ׀ הנס מפני הפחד ׀ בריציא ... ד דסביר ובבית וקדר ובית וסימ ויבא ערוב כבד מאד ׀ ולא נשאר איש בעי ׀ מיצא בבי
עגלי זהב אשר בדן בית אל ׀ מינאו בני הנביאים ... ואת מלך ד וסימ ואת מלך העי תפשו ׀ ואת מלך העי תלה ׀ ויראו בני עמון ויש כרו

וישליכו ד׳ מלא וסימ׳ מטהו · ואת מלך העי תלה · נתוץ נתץ · קברים איש · וכל בתי דבות מלא במא חס וישלכו את תורתך · · ·
ובבוא ג׳ וסימ׳ והיה לפנות ערב ירחץ במים · ובבוא נשיאי הארץ · וכבא השמש צוה יהושע · · · וזקנו ב׳ וסימ׳ הוא · ושטרים · · ·

לפיתגם דחרב ׀ ויהי כל
הנפלים ביום ההוא מ
מאיש ועד אשה שנים
עשר אלף כל אנשי הז
העי ׀ והוה כל דאיקטל
דאיתקטילו ביומא ההו
מגבר ועד איתתא תרי
אלפין כל אינשי עי ׀ ויה
ויהושע לא השיב ידו
אשר נטה בכידון עד יז
אשר החרים את כל יט
ישבי העי ׀ ויהושע לא
אתיב ידיה דארים בריז
ברומחא עד דגמר ית
כל יתבי עי ׀ רק הבהמה
ושלל העיר ההיא בזזו
להם בני ישראל כדבר
יהוה אשר צוה את
יהושע ׀ להוד בעירא
ועדי קרתא ההוא בזו
להון בני ישראל כפיתגמ
דיי דפקיד ית יהושע ׀
וישרף יהושע את העי
וישימה תל עולם שממ
שממה עד היום הזה ׀
ואוקיד יהושע ית עי ׀
ושויה תל חרוב לעלם
ליגדר עד יומא הדין ׀ ז
ואת מלך העי תלה על
העץ עד עת הערב וכ
וכבוא השמש צוה יה
יהושע ויורידו את
נבלתו מן העץ וישליכו
אתו אל פתח שער הז
העיר ויקימו עליו גל

אבנים גדול עד היום הז
הזה ׀ וית מלכא דעי צ
צלב על צליבא עד עידן
רמשא וכמיעל שימשא
פקיד יהושע ואחיתו
ית נבלתיה מן צליבא
ורמיו יתיה במיעלנא
דתרע קרתא ואקימו ז
עלוהי דגורא אבנין רב
עד יומא הדין ׀

אז יבנה
יהושע מזבח ליהוה אז
אלהי ישראל בהר עי
עיבל ׀ בכין בנא יהושע
מדבחא קדם יי אלהא
דישראל בטורא דעיבל ׀
כאשר צוה משה עבד
יהוה את בני ישראל
ככתוב בספר תורת מש
משה מזבח אבנים עז
שלמות אשר לא הניף
עליהן ברזל ויעלו עליו
עלות ליהוה ויזבחו שז
שלמים ׀ כמא דפקיד
יי משה עבדא דיי ית
בני ישראל כמא דכתיב
בספר אוריתא דמשה
מדבח אבנין שלמין רז
דלא ארים עליהון בז
ברזלא ואסיקו עלוהי
עלוון קדם יי ונכסו נכס
קודשין ׀ ויכתב שם על
האבנים את משנה תוז
תורת משה אשר כתב
לפני בני ישראל ׀ וכתב

תמן על אבניא ית פשז
פתשגן אוריתא דמשה
דכתב קדם בני ישראל ׀
וכל ישראל וזקניו וש
ושטריו ושפטיו עמז
עמדים מזה ומזה לז
לארון נגד הכהנים הז
הלוים נשאי ארון ברז
ברית יהוה כגר כאזרח
חציו אל מול הר גרזים
והחציו אל מול הר
עיבל כאשר צוה משה
עבד יהוה לברך את
העם ישראל בראשנה ׀
וכל ישראל וסבוהי וס
וסרכוהי ודיינוהי קי
קיימין מיכא ומיכא
לארונא קדם כהניא ז
ליואי נטלי ארונא קז
קיימא דיי כגיורא כז
כיציבא פלגיהון לקבל
טורא דגריזים ופלגהון
לקביל טורא דעיבל
כמא דפקיד משה עבד
דיי לברכא ית עמא ית
ישראל בקדמיתא ׀ ואז
ואחרי כן קרא את דברי
התורה הברכה והקללה
ככל הכתוב בספר התורה ׀
ובתר כין קרא ית כל
פיתגמי אוריתא בירז
בירכן ולווטין ככל
דכתיב בספר אוריתא ׀
לא היה דבר מכל אז
אשר צוה משה אשר

עליהן ד׳ וסימ׳ ותנו בהן אש ושימו · וכתבת עליהן את כל דברי · אשר צוה משה עבד יי · ויהגו עליהן · שים נגד אל בנות עמך · אשר קצרה ז
יהרגון · והלבנה שתיהן · וכל ואת שתי הכליות דבות · · · משנה ד׳ וסימ׳ וכתב לו את משנה התורה ויכתב שם על האבנים · ושלמתי
ראשנה · ואת אלקנה משנה · · · את כל דברי התורה ל׳ בנב ובכת וכל אורי דבות במב · אשר לא יקים את דברי · ויהי ככלות משה לכתוב ·

לא הקרא יהושע נגד
כל קהל ישראל והנש
והנשים והטף והגר
ההלך בקרבם ׃ לא הוה
פיתגמא מכל דפקיד
משה דילא קרא ית
יהושע קדם כל קהלא
דישראל ונשיא וטפלא
וגיורא דאולין ביניהון ׃
ויהי

ט

כשמע כל המלכים א׳
אשר בעבר הירדן בהר
ובשפלה ובכל חוף הי׳
הים הגדול אל מול הל׳
הלבנון החתי והאמרי
הכנעני הפרזי החוי
והיבוסי ׃ והוה כד שמ׳
שמעו כל מלכיא די ׃
בעיברא דירדנא בטור
ובשפילתא ובכל ספר
ימא רבא לקבל ימיא
ליבנן חיתאי ואימוראי
כנענאי פריזאי חוי
חיואי ויבוסאי ׃ ויתק׳
ויתקבצו יחדיו להלחם
עם יהושע ועם ישראל
פה אחד ׃ ואיתכנשו ׃
כחדא לאגחא קרבא
עם יהושע ועם ישראל
סיעא חדא ׃

וישבי גבעון ׃
שמעו את אשר עשה
יהושע ליריחו ולעי ׃
ויתבי גבעון שמעו ית
דעבד יהושע ליריחו

ולעי ׃ ויעשו גם המה ב׳
בערמה וילכו ויצטירו
ויקחו שקים בלים לח׳
לחמוריהם ונאדות יין ׃
בלים ומבקעים ומצר׳
ומצררים ׃ ועבדו או׳
אינון בחכמה ואזלו ׃
ואזדוודו ונסיבו שקין
בלן לחמריהון וזיקין ׃
דחמר בלן ומבזעין ומ׳
ומצררין ׃ ונעלות בלות
ומטלאות ברגליהם וש׳
ושלמות בלות עליהם
וכל לחם צידם יבש ה׳
היה נקדים ׃ ומסנין בלן
ומרקען ברגליהון וכ׳
וכסותא בליא עליהון
וכל לחים זוודיהון יה׳
יבש הוה כיסנין ׃ וילכו
אל יהושע אל המחנה
הגלגל ויאמרו אליו ׃
ואל איש ישראל מארץ
מארץ רחוקה באנו וע׳
ועתה כרתו לנו ברית ׃
ואזלו לות יהושע למ׳
למשריתא לגלגלא וא׳
ואמרו ליה ולאינש יש׳
ישראל מארע רחיקא
אתינא וכען גזורו לנא ׃
קיים ׃ ויאמרו איש יש׳
ישראל אל החוי אולי
בקרבי אתה יושב ואיך
אכרות לך ברית ׃ ואמ׳
ואמר אינש ישראל לח׳
לחיואה דילמא ביננא

אתון יתבין ואיכדין נ׳
נגזור לכון קיים ׃ ויאמרו
אל יהושע עבדיך אנ׳
אנחנו ויאמר אלהם
יהושע מי אתם ומאין
תבאו ׃ ואמרו ליהושע
עבדך אנחנא ואמר
להון יהושע מן אתון
ומנן אתיתון ׃ ויאמרו
אליו מארץ רחוקה
מאד באו עבדיך לשם
יהוה אלהיך כי שמ׳
שמענו שמעו ואת כל
אשר עשה במצרים ׃
ואמרו ליה מארע ר׳
רחיקא לחדא אתו ע׳
עבדך לשמא דיי׳ אלהך
ארי שמענא שימע ׃
גבורתיה וית כל דעבד
במצרים ׃ ואת כל אשר
עשה לשני מלכי הא׳
האמרי אשר בעבר ׃
הירדן לסיחן מלך הח׳
חשבון ולעוג מלך הב׳
הבשן אשר בעשתרות ׃
וית כל די עבד לתרין
מלכא אמוראה די ב׳
בעיברא דירדנא לסי׳
לסיחון מלכא דחשבון
ולעוג מלכא דמתנן ׃
דיב עשתרות ׃ ויאמרו
אלינו זקינינו וכל
ישבי ארצנו לאמר
קחו בידכם צידה לד׳
לדרך ולכו לקראתם

וזהו ג׳ בטע ריש פס וסימ׳ זה יתנן כל העבר על׳ זה לחמנו חם הצטידנו׳ זה דע׳׳ בלו ד׳ וסימ׳ ואולך אתכם ארבעים שנה׳ בלו מרב הדרך מאד׳ שלמותיכם לא בלו׳ כי התרשתי בלו עיניכי׳׳ חם ב׳ א׳ ר׳א וסימ׳ זה לחמנו חם׳ חם לבי בקרבי׳ קד קמ׳ וכל שב בר גט רבו׳

ואמרתם אליהם עבדיכם
אנחנו ועתה כרתו לנו
ברית ׃ ואמרו לנא סבנא
וכל יתבי ארענא למימר
סיבו בידיכון זוודין ל
לאורחא ואיזילו לק
לקדמותהון ותימרון
להון עבדיכון אנחנא
וכען גזורו לנא קיים ׃
זה לחמנו חם הצטי
הצטידנו אתו מבתינו
ביום צאתנו ללכת אל
אליכם ועתה הנה יבש
והיה נקדים ׃ דין לחמנא
כד חמים אזדוודנא יתיה
מבתנא ביום מיפקנא
למיתי לותכון וכען ׃
הא יבש והוה כיסנין ׃ ו
ואלה נאדות היין אשר
מלאנו חדשים והנה
התבקעו ואלה שלמות
שלמותינו ונעלינו בלו ׃
מרב הדרך מאד ׃ ואי
ואילין זיקין דחמר די
דמלינא חדתין והא
איתבזעו ואילין תותבנ
ומסננא בלו מסגי אור
אורחא לחדא ׃ ויקחו ה
האנשים מצידם ואת פי
יהוה לא שאלו ׃ וקבילו
וקבילו גבריא לפיתגמי
לפיתגמיהון ואילפו מן
קדם יי לא תבעו ׃ ויעש
להם יהושע שלום ויכ
ויכרת להם ברית לחיו

לחיותם וישבעו להם
נשיאי העדה ׃ ועבד
להון יהושע שלם וגזר
להון קיים לקימותהו
וקיימו להון רברבי כנ
כנישתא ׃ ויהי מקצה
שלשת ימים אחרי א
אשר כרתו להם ברית
וישמעו כי קרבים הם
אליו ובקרבו הם ישבים ׃
והוה מסוף תלתא יומי
בתר דגזרו להון קיים
ושמעו ארי קריבים ׃
אינון ליה ובינ(י)הון אינ
ותבין ׃ ויסעו בני ישראל
ויבאו אל עריהם ביום
השלישי ועריהם גבע
גבעון והכפירה ובארות
וקרית יערים ׃ ונטלו ׃
בני ישראל ואתו לקר
לקרויהון ביומא תל
תליתאה וקרויהון גב
גבעון וכפירה ובארות
וקרית יערים ׃ ולא הכ
הכום בני ישראל כי נ
נשבעו להם נשיאי הע
העדה ביהוה אלהי יש
ישראל וילנו כל העדה
על הנשיאים ׃ ולא מח
מחונון בני ישראל ארי
קיימו להון רברבי כנ
כנישתא במימרא דיי
אלהא דישראל ואתרע
ואתרעמו כל כנישתא
על רברביא ׃ ויאמרו

כל הנשיאים אל כל
העדה אנחנו נשבענו
להם ביהוה אלהי יש
ישראל ועתה לא נוכל
לנגע בהם ׃ ואמרו כל
רברביא לכל כנישתא
אנחנא קיימנא להון ׃
במימרא דיי אלהא דיש
דישראל וכען לא ניכול
לאנזקא להון ׃ זאת
נעשה להם והחיה א
אתם ולא יהיה עלינו
קצף על השבעה אש
אשר נשבענו להם ׃ דא
נעביד להון ונקיים לנא
יתהון ולא יהא עלנא
רוגזא על קיימא דק
דקיימנא להון ׃ ויאמרו
אלהם הנשיאים יחיו
ויהיו חטבי עצים וש
ושאבי מים לכל העדה
כאשר דברו להם ה
הנשיאים ׃ ואמרו להון
רברביא יחון ויהון ל
לקטי אעין ומלי מיא
לכל כנישתא כמא דמ
דמלילו להון רברביא ׃
ויקרא יהושע וידבר
אלהם לאמר למה
רמיתם אתנו לאמר ׃
רחוקים אנחנו מכם
מאד ואתם בקרבנו א
ישבים ׃ וקרא להון י
יהושע ומליל עמהון
למימר למה שקרתון

שאלו ג׳ וסימ׳ ואת פי יי לא שאלו׳ ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו׳׳ ובקרבו ג׳ וסימ׳ ובקרבו הם ישבים׳ ובקרבו ישים ארבו׳ ובקרבו ישית מרמתו׳׳ לנגע ג׳ ב׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ על מן לא נתתיך לנגע׳ ועתה לא נוכל לנגע בהם׳ באמה לנגוע נפשי׳ בתר מיל׳ אגב׳׳ יחיו ז׳ וסימ׳ ויאמר אליהם הנשיאים׳ מתים בל יחיו׳ רפאים בל יקומו׳ יחיו מתיך נבלתי׳ עליהם יחיו׳ לא יחיו׳ הלעולם יחיו׳ מדוע רשעים יחיו׳׳

ארורים ג̇ וסימ׳ ועתה ארורים אתם · את יי׳ הסיתך בי · גערת זדים ארורים · ולא יכרת ד̇ וסימ׳ כל בשר עוד ממי המבול · ועתה ארורים אתם · ולא יכרת שם המת · אמרתי אך תיראו אתי תקחו · כטוב וכישר ב̇ וסימ׳ ועתה הננו בידך כטוב · ואני הנני בידכם עשו לי

בנא למימר רחיקין אנ
אנחנא מנכון לחדא
ואתון בינגא יתבין ועת
ועתה ארורים אתם ול
ולא יכרת מכם עבד ו
וחטבי עצים ושאבי מים
לבית אלהי וכען ליטין
אתון ולא יפסקון מנכו
עבדין לקטי אעין ומ
ומילן מיא לבית מקדש
דאלהי ויענו את
יהושע ויאמרו כי הגד
הגד לעבדיך את אשר
צוה יהוה אלהיך את
משה עבדו לתת לכם
את הארץ ולהשמיד
את כל ישבי הארץ
מפניכם ונירא מאד
לנפשתינו מפניכם ונ
ונעשה את הדבר הזה
ואתיבו ית יהושע ואמ
ואמרו ארי איתחואה
איתחואה לעבדך ית
דפקיד יי אלהך ית משה
עבדיה למיתן לכון ית
כל ארעא ולשיצאה
ית כל יתבי ארעא מן
קדמיכון ודחילנא לח
לחדא לנפשתנא מן
קדמיכון ועבדנא ית
פתגמא הדין ועתה
הננו בידך כטוב וכישר
בעיניך לעשות לנו עש
עשה וכען הא אנחנא
מסירין בידך כמה ד

דתקין וכמא דכשר בע
בעינך למעבד לנא עביד
ויעש להם כן ויצל אתם
מיד בני ישראל ולא
הרגום ועבד להון כן וש
ושיזיב יתהון מיד בני
ישראל ולא קטלונון
ויתנם יהושע ביום הה
ההוא חטבי עצים ושא
ושאבי מים לעדה ול
ולמזבח יהוה עד היום
הזה אל המקום אשר
יבחר ומנינון יהושע
ביומא ההוא לקטי
אעין ומלן מיא לכנ
לכנישתא ולמדבחא
דיי עד יומא הדין לא
לאתרא דאתרעי
ויהי י
כשמע אדני צדק מלך
ירושלם כי לכד יהושע
את העי ויחרימה כא
כאשר עשה ליריחו
ולמלכה כן עשה לעי
ולמלכה וכי השלימו
ישבי גבעון את ישראל
ויהיו בקרבם והוה כד
שמע אדני צדק מלכא
דירושלם ארי כבש י
יהושע ית עי וגמרה
כמא דעבד ליריחו ול
ולמלכה כן עבד לעי
ולמלכה וארי אשלימו
יתבי גבעון עם ישראל
והוו ביניהון ויראו

מאד כי עיר גדולה ג
גבעון כאחת ערי המ
הממלכה וכי היא גדולה
מן העי וכל אנשיה ג
גברים ודחילו לחדא
ארי קרתא רבתא גבעון
כחדא מן קרוי מלכותא
וארי היא רבתא מן עי
וכל גברהא גיברין וי
וישלח אדני צדק מלך
ירושלם אל הוהם מ
מלך חברון ואל פראם
מלך ירמות ואל יפיע
מלך לכיש ואל דביר
מלך עגלון לאמר וש
ושלח אדני צדק מלכא
דירושלם לות הוהם
מלכא דחברון ולות פ
פראם מלכא דירמות
ולות יפיע מלכא דלכי
ולות דביר מלכא דעגל
למימר עלו אלי ועז
ועזרני ונכה את גבעון
כי השלימה את יהושע
ואת בני ישראל וסקו
לותי וסעדוני ונמחי
ית גבעון ארי אשלימית
עם יהושע ועם בני
ישראל ויאספו ויעלו
חמשת מלכי האמרי
מלך ירושלם מלך ח
חברון מלך ירמות מלך
לכיש מלך עגלון הם
וכל מחניהם ויחנו על
גבעון וילחמו עליה וי

ואת בני ו̇ וסימ׳ ואת בני בלהה · עלו אלי ועזרוני ונכה את גבעון · ואת בני המכים לא המית · ואת בני הערובות · חברו · ואת בני יצדקיהו · דמלכים · ואת בני בניכם אריב אתכם · את אדום ואת מואב ואת בני עמון · ונתתי את רבה · וירא את בניו ואת בני בניו ארבע · הגד הגד ב̇ וסימ׳ ויענו את יהושע ויאמרו · כל אשר עשית את חמותך · ולמזבח ב̇ וסימ׳ ולמזבח יי׳ עד היום הזה · ולמזבח הקטרת · ויחרימה [illegible]

ואיתכנשו וסליקו חמ
חמשא מלכא אמוראה
מלכא דירושלם מלכא
דחברון מלכא דירמות
מלכא דלכיש מלכא
דעגלון אינון וכל מש
משיריתהון ושרו ע
על גבעון ואגיחו קרבא
עלה׃ וישלחו אנשי ג
גבעון אל יהושע לאמ
אל המחנה הגלגלה
לאמר אל תרף ידיך מ
מעבדיך עלה אלינו מ
מהרה והושיעה לנו
ועזרנו כי נקבצו אלינו
כל מלכי האמרי ישבי
ההר׃ ושלחו אינשי
גבעון לות יהושע למ
למשריתא לגלגלא
למימר לא תרשל ידך
מעבדך סק לותנא בז
בפריע ופרוק לנא וסע
וסעדנא וסעדנא ארי
איתכנשו עלנא כל מ
מלכי אמוראה יתבי
בטורא׃ ויעל יהושע מ
מן הגלגל הוא וכל עם
המלחמה עמו וכל גבו
גבורי החיל׃ וסליק יה
יהושע מגלגלא הוא
וכל עמא עבדי קרבא
עמיה וכל גיברי חילא׃
ויאמר
יהוה אל יהושע אל
תירא מהם כי בידך נ

נתתים לא יעמד איש
מהם בפניך׃ ואמר יי
ליהושע לא תידחל מ
מנהון ארי בידך מס
מסרתינון לא יתעתד
אינש קדמך׃ ויבא א
אליהם יהושע פתאם
כל הלילה עלה מן ה
הגלגל׃ ואתא לותהון
יהושע בתכיף כל לי
ליליא סליק מגלגלא׃
ויהמם יהוה לפני יש
ישראל ויכם מכה גדלה
בגבעון וירדפם דרך
מעלה בית חורון ויכם
עד עזקה ועד מקדה׃
ושגישינון יי קדם יש
ישראל ומחונון מחא
רבתא בגבעון ורדפינון
באורח מסקנא דבית
חורון ומחונון עד עזק
ועד מקדה׃ ויהי בנס
בנסם מפני ישראל הם
במורד בית חורון ויה
ויהוה השליך עליהם
אבנים גדלות מן השמ
השמים עד עזקה וימ
וימתו רבים אשר מתו
באבני הברד מאשר הר
הרגו בני ישראל בחרב׃
והוה כמיתפכון מן קד
ישראל אינון במחתנא
דבית חורון ומן קדם יי
איתרמיאה עליהון א
אבנין רברבין מן שמי

עד אתו לעזקה ומיתו
סגיאין דמיתו באבני
ברדא מדקטילו בני
ישראל בחרבא׃
אז ידבר
יהושע ליהוה ביום תת
יהוה את האמרי לפני
בני ישראל ויאמר
לעיני ישראל שמש ב
בגבעון דום וירח בע
בעמק אילון׃ בכן ע
שבח יהושע קדם יי
ביומא דמסר יי ית
אמוראה קדם בני יש
ישראל ואמר לעיני יש
ישראל שימשא בגבעון
אוריך וסיהרא במישר
אילון׃ וידם השמש
וירח עמד עד יקם גוי
איביו הלא היא כתובה
על ספר הישר ויעמד
השמש בחצי השמים
ולא אץ לבוא כיום תמ
תמים׃ ואוריך שימשא
וסיהרא קם עד דא
דאתפרע עמא ישראל
מבעלי דבבוהי הלא
היא כתיבא על סיפרא
אוריתא וקם שימשא
בפלגות ליליא שמיא
ולא דחק למיעל כיום
שלים׃ ולא היה כיום
ההוא לפניו ואחריו
לשמע יהוה בקול א
איש כי יהוה נלחם

בנסם ב̇ א̇ חס וא̇ מל וסימ׳ ויהי בנסם מפני ישראל · והעם הנבלמים בנוסם · בתר מל ׳׳ ׳ ׳׳ דום ג̇ וסימ׳ שמש בגבעון דום וירח · האבן
דם מתים אבל · דם ליה ותחולל לו ׳׳ ׳ ׳׳ הלא היא ג̇ וסימ׳ הלא היא ברבת בני עמון · הלא היא כתובה על ספר הישר · הלא היא הרעת אתי ׳׳ ׳
תירא מהם ב̇ וסימ׳ לא תירא מהם זבורו · ויאמר יי׳ אל יהושע ׳׳ ׳ ׳׳ עמד ב̇ וסימ׳ וידם השמש וירח עמד · ובדרך חטאים לא עמד ׳׳ ׳

הגלגלה ו׳ וסימ׳ וישלחו אנשי גבעון · וישב יהושע וכל ישר׳ עמו · קדמ׳ · ובתר׳ דיהודה · וישב המלך ויבא את הירדן · ויעבר המלך
הגלגלה ובמחן · ואלישע שב הגלגלה ·· כהוציאם ב׳ וסימ׳ ויהי כהוציאם אתם החוצה · ויהי כהוציאם את המלכים ·· שרדו ל׳ דכו׳

לישראל׃ ולא הוה כיו
ביומא ההוא קדמוהי
ובתרוהי דאיתקבלת
קדם יי צלות אינש א
ארי יי במימריה אגיח
קרבא לישראל׃
וישב יהושע
וכל ישראל עמו אל
המחנה הגלגלה׃ ותב
יהושע וכל ישראל עמה
למשריתא לגלגלא׃ ו
וינסו חמשת המלכים
האלה ויחבאו במערה
במקדה׃ ואפכו חמשא
מלכיא האילין ואיט
ואיטמרו במערתא
במקדה׃ ויגד ליהושע
לאמר נמצאו חמשת
המלכים נחבאים במ
במערה במקדה׃ ואז
ואיתחואה ליהושע
למימר אישתכחו חמ
חמשא מלכיא טמירין
במערתא במקדה׃ ויא
ויאמר יהושע גלו א
אבנים גדולות אל פי ה
המערה והפקידו על
עליה אנשים לשמרם׃
ואמר יהושע קריבו
אבנין רברבן לפומא
דמערתא ומנו עלה
גברין למיטרהון׃ וא
ואתם אל תעמדו רדפו
אחרי איביכם וזנבתם
אתם אל תתנום לבוא

אל עריהם כי נתנם יה
יהוה אלהיכם בידכם׃
ואתון לא תקומון רד
רדופו בתר בעלי דבבי
דבביכון ותזנבון יתה
יתהון לא תשבקינון
למיעל לקרויהון א
ארי מסרינון יי אלהכון
בידכון׃ ויהי ככלות
יהושע ובני ישראל ל
להכתם מכה גדולה מ
מאד עד תמם והשר
והשרידים שרדו מהם
ויבאו אל ערי המבצר
והוה כד שיצי יהושע
ובני ישראל למימחי
למימחיהון מחתא
רבתא לחדא עד דש
דשלימו ומשיזביא ע
אשתיזבו מנהון ועלו
לקרויהון כריכן׃ וישו
וישבו כל העם אל המ
המחנה אל יהושע ב
במקדה בשלום לא ח
חרץ לבני ישראל לא
לאיש את לשנו׃ ותבו
כל עמא למשריתא ל
ליהושע למקדה בש
בשלם לא הוה נזקא
לבני ישראל למרחק
גבר ית נפשיה׃ ויאמר
יהושע פתחו את פי ה
המערה והוציאו אלי
את חמשת המלכים
האלה מן המערה׃ וה

ואמר יהושע פתחו ית
פומיה דמערתא ואפיקו
לותי ית חמשא מלכי
האילין מן מערתא׃ וי
ויעשו כן ויוציאו א
אליו את חמשת המ
המלכים האלה מן ה
המערה את מלך ירוש
ירושלם את מלך חב
חברון את מלך ירמות
ואת מלך לכיש ואת
מלך עגלון׃ ועבדו כן
ואפיקו לותיה ית חמ
חמשא מלכיא האי
האילין מן מערתא ה
ית מלכא דירושלים
ית מלכא דחברון ית
מלכא דירמות ית מ
מלכא דלכיש ית מ
מלכא דעגלון׃ ויהי
כהוציאם את המלכים
האלה אל יהושע ויק
ויקרא יהושע אל כל
ישראל ויאמר אל ק
קציני אנשי המלחמה
ההלכוא אתו קרבו ש
שימו את רגליכם על
צוארי המלכים האלה
ויקרבו וישימו את
רגליהם על צואריהם׃
והוה כד אפיקו ית מ
מלכיא האילין לות
יהושע וקרא יהושע
לכל אינש ישראל ואמ
לשלטני גברי מגיחי

יא׳ דכתי׳ א׳ בסיפ׳ תבות׳ ולא קרו׳ וסימ׳ רפואה למשה בנימן פלטי בן · ההלכוא ויהי כהוציאם את המלכים · הקלוא ויאמר ישי אל דוד
בנד · אבוא אשר אמר אליהם זאת · והחיות רצוא ושוב במראה · ואתיקהא ומדרא ארך הבנין על · נקיא ויקראו אל יי ויאמרו · נקיא מיצרים
לשמה תהיה · נשוא מיני שים טעם רי כל אומא · ושיציא ביתא דנא עד יום · רפוא ויתנו כסף לחצבים · אריצא ובתר תקום מלכו · דמלכים

חזקו ואמצו ג׳ וסימ׳ חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו · ויאמר אליהם יהושע אל · מפני מלך אשור · ויכה ג׳ וסימ׳ ואת מקדה לכד יהושע · ויתן יי גם אתה ללבנה · ויתן יי את לכיש · עד עצם היום הזה ג׳ וסימ׳ ולחם וקלי וכרמל · ויהי לעת בוא · המה ואבותם פשעו

קרבא דאזלו עימיה קרבו
קריבו שוו ית רגליכון
על צוארי מלכיא הא
האלין וקריבו ושויא
ית רגליהון על צוארי
צואריהון ויאמר אל
אליהם יהושע אל תיר
תיראו ואל תחתו חזקו
חזקו ואמצו כי ככה
יעשה יהוה לכל איביכם
אשר אתם נלחמים אתם
אתם ואמר להון יהוש
יהושע לא תידחלון
ולא תיתברון תקפו וא
ואלימו ארי כדין יע
יעביד יי לכל בעלי דב
דבביכון דאתון מגיחין
קרבא בהון ויכם יהוש
יהושע אחרי כן וימיתם
ויתלם על חמשה עצים
ויהיו תלוים על העצ
העצים עד הערב ומי
ומחינון יהושע בתר
כן וקטילינון וצלבינון
על חמשא צליבין והוו
צליבין על צליבא עד
רמשא ויהי לעת בוא
השמש צוה יהושע
וירידום מעל העצים
וישלכם אל המערה
אשר נחבאו שם וישמו
וישימו אבנים גדלות
על פי המערה עד עצם
היום הזה והוה לעידן
מיעל שימשא פקיד

יהושע ואחיתונון מן צ
צליבא ורמונון למע
למערתא דאיטמרו תמ
תמן ושויאו אבנין רב
רברבין על פומא דמע
דמערתא עד כדן יומא
הדין
ואת מקדה לכד יהושע
ביום ההוא ויכה לפי
חרב ואת מלכה החרם
אתם ואת כל הנפש אשר
אשר בה לא השאיר
שריד ויעש למלך מ
מקדה כאשר עשה ל
למלך יריחו וית מקדה
כבש יהושע ביומא הה
ההוא ומחהא לפתגם
דחרב וית מלכא גמר
ית כל נפשתא דבה לא
אשאר משיזיב ועבד
למלכא דמקדה כמא
דעבד למלכא דיריחו
ויעבר
יהושע וכל ישראל
עמו ממקדה לבנה
וילחם עם לבנה ועבר
יהושע וכל ישראל עמ
עימיה ממקדה לבנה
ואגיח קרבא עם לבנה
ויתן יהוה גם אתה ביד
ישראל ואת מלכה ויכה
לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה שריד ויעש (לא השאיר)
למלכה כאשר עשה
למלך יריחו ומסר יי

את יתה בידא דישראל
וית מלכה ומחהא לפי
לפתגם דחרב וית כל
נפשתא דבה לא אשאר
אשאר בה משיזיב ועבד
למלכא כמא דעבד לה
למלכא דיריחו
ויעבר
יהושע וכל ישראל עמ
עמו מלבנה לכישה ויחנו
עליה וילחם בה ועבר
יהושע וכל ישראל עימי
מלבנה ללכיש ושרא
עלה ואגח קרבא בה וי
ויתן יהוה את לכיש ביד
ישראל וילכדה ביום
השני ויכה לפי חרב וא
ואת כל הנפש אשר בה
ככל אשר עשה ללבנה
ומסר יי ית לכיש בידא
דישראל וכבשה ביומא
תנינא ומחהא לפיה
לפתגם דחרב וית כל
נפשתא דבה ככל דעבד
ללבנה
אז עלה הרם מלך גזר
לעזר את לכיש ויכהו
יהושע ואת עמו עד
בלתי השאיר לו שריד
בכן סליקו הרם מלכא
דגזר למיסער ית לכיש
ומחהי יהושע וית ע
עמיה עד דלא אישת
אישתאר ליה משיזיב
ויעבר

לכישה ו׳ וסימ׳ ויעבר יהושע וכל ישראל · ויקשרו עליו קשר · בבר דאמציהו · וישלח חזקיה מלך יהודה · הישועה · ומעת אשר סר אמציהו · ב בר׳ · ואתעבו · וסימ׳ ומספר את רכבו ואת · וילחם יהושע את · אז עלה הרם מלך גזר · ויאמר יי אל יהושע · וישברו להם שנים · ויבאו יחזקיהו והשרים · ויאמר ללוים · וישמו ל׳ חס וסימ׳ אבנים גדלות · את ארון יי · אל האבן הגדולה · וישמו להם ידים

וילכדוה ה̇ ב̇ חס וג̇ מל̇ וסימ̇ וילכו בני מכיר בן מנשה · והאורב קם מהרה ויעמד · וילכדוה ביום ההוא ויכוה לפי חרב · וילכדוה ויכוה
לפי חרב · וילכדה מקצה שלש · קדמ̇ ובתר̇ חס̇ · רבתה לדבירה ג̇ חס̇ וסימ̇ וישב יהושע וכל · וילכדה ואת מלכה · ועלה הגבול דבירה

יהושע וכל ישראל עי
עמו מלכיש עגלנה
ויחנו עליה וילחמו ע
עליה ועבר יהושע ז
וכל ישראל עמיה מז
מלכיש לעגלון ושרו
עלה ואגיחו קרבא עלה
וילכדוה ביום ההוא
ויכוה לפי חרב ואת כל
הנפש אשר בה ביום ז
ההוא החרים ככל אשר
עשה ללכיש וכבשוה
ביומא ההוא ומחוהא
לפיתגם חרב וית כל
נפשתא דבה ביומא
ההוא גמיר ככל דעבד
ללכיש
ויעל יהושע וכל ישז
ישראל עמו מעגלונה
חברונה וילחמו עליה
וסליק יהושע וכל יש
ישרא עמיה מעגלון
לחברון ואגיחו קרבא
עלה וילכדוה ויכוה
לפי חרב ואת מלכה ז
ואת כל עריה ואת כל
הנפש אשר בה לא
השאיר לו שריד ככל
אשר עשה לעגלון וי
ויחרם אתה ואת כל יז
הנפש אשר בה וכבש
וכבשוהא ומחוהא
לפיתגם חרב וית מז
מלכא וית כל קירוהא
וית כל נפשתא דבה וז

לא אשאר משיזיב כז
ככל דעבד לעגלון וגמיר
יתה וית כל נפשתא דז
דבה
וישב יהושע וכל ישר
ישראל עמו דבירה
דבירה וילחם עליה וז
ותב יהושע וכל ישראל
עמיה לדביר ואגיחו
קרבא עלה וילכדה וז
ואת מלכה ואת כל עז
עריה ויכום לפי חרב
ויחרימו את כל הנפש
אשר בה לא השאיר
שריד כאשר עשה לז
לחברון כן עשה לדבי
לדבירה ולמלכה כאז
וכאשר עשה ללבנה
ולמלכה וכבשוהא ז
וית מלכה וית כל קירה
קירוהא ומחונון לפז
לפיתגם חרב וגמירו
ית כל נפשתא דבה לא
אשאר משיזיב כמא דז
דעבד לחברון כן עבד
לדביר ולמלכה וכמא
דעבד ללבנה ולמלכה
ויכה יהושע את כל הז
הארץ ההר והנגב והש
והשפלה והאשדות
ואת כל מלכיהם לא ז
השאיר שריד ואת כל
הנשמה החרים כאשר
צוה יהוה אלהי ישרא
ומחא יהושע ית כל

ארעא טורא ודרומא
ושפלתא ובישפך מרמתא
וית כל מלכיהון לא א
אשאר משיזב וית כל
נשמתא גמיר כמא דפ
דפקיד יי אלהא דישראל
ויכם יהושע מקדש ז
ברנע ועד עזה ואת כל
ארץ גשן ועד גבעון ז
ומחונון יהושע מרקם
גיאה ועד עזה וית כל
ארעא דגושן וית גבז
גבעון ואת המלכים
האלה ואת ארצם לכד
יהושע פעם אחת כי
יהוה אלהי ישראל
נלחם לישראל וישב
יהושע וכל ישראל ע
עמו אל המחנה הגז
הגלגלה וית מלכיא
האילין וית כל ארעהון
כבש יהושע זימנא חז
חדא ארי יי אלהא דיש
דישראל במימריה אגח
קרבא לישראל ותב יז
יהושע וכל ישרא עי
עמיה למשריתא לגז
לגילגלא
יא
ויהי כשמע יבין
מלך חצור וישלח אל
יובב מלך מדון ואל מז
מלך שמרון ואל מלך
אכשף והוה כד שמע
יבין מלכא דחצור ושז
ושלח לות יובב מלכא

יד̇ פס̇ ועד ועד וסימ̇ ולראובני ולגדי נתתי · מהמדבר והלבנון הזה · ויכם יהושע מקדש ברנע · ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח
ויירשו את כל גבול האמרי · ויכם מערער ועד באך מנית · ויבער אש בלמרים · ואת גבעיר המהנים · ויתן יי̇ דבר בישראל · ועד זקנה אני הוא
כי מקטנם ועד גדלם · לכן אתן את נשיהם · ויהי מושל בכל הממלכים · ובכל אשר לא ירדוש · ואת ארצם ג̇ ואת כל המלכים · אמינם · וחמי

דמדון ולות מלכא דשמ
דשמרון ולות מלכא
דאכשף ׀ ואל המלכים
אשר מצפון בהר ובע
ובערבה נגב כנרות ובש
ובשפלה ובנפות דור
מים ׀ ולמלכיא דמציפ
תמי ציפונא בטורא ובמ
ובמישרא דרום גניסר
ובשפילתא ובפילכי דור
מערבא ׀ הכנעני ממז
ממזרח ומים והאמרי
והחתי והפרזי והיבוסי
בהר והחוי תחת חרמון
בארץ המצפה ׀ כנענאה
ממדינחא וממערבא
ואמוראה וחתאה ו
ופריזאה ויבוסאה בט
בטורא וחיואה בשי
בשיפולי חרמון בארע
מצפיא ׀ ויצאו הם וכל
מחניהם עמם עם רב
כחול אשר על שפת
הים לרב וסוס ורכב רב
מאד ׀ ונפקו אינון וכל
משיריתהון עמהון עם
סגי כחלא דעל כיף ימ
ימא לסגי וסוסון ור
ורתיכין סגי לחדא ׀ ו
ויועדו כל המלכים הא
האלה ויבאו ויחנו יח
יחדו אל מי מרום לה
להלחם עם ישראל ׀ ו
ואיזדמנו כל מלכיא
האילין ואתו ושרו כח

כחדא על מי מרום לא
לאגחא קרבא עם יש
ישראל ׀
ויאמר יהוה אל יהושע
אל תירא מפניהם כי מ
מחר כעת הזאת אנכי נ
נתן את כלם חללים לפ
לפני ישראל את סוסיהם
תעקר ואת מרכבתיהם
תשרף באש ׀ ואמר יי
ליהושע לא תידחל מ
מן קדמיהון ארי במחר
בעידנא הדין אנא מס
מסרית כולהון קטילין
קדם ישראל סוסותהון
תעקר וית רתיכתהון
תוקיד בנורא ׀ ויבא יה
יהושע וכל עם המלחמ
המלחמה עמו עליהם
על מי מרום פתאם
ויפלו בהם ׀ ואתא יהו
יהושע וכל עמא עבדי
קרבא עמיה עליהון
ואינון שרן על מי מרום
בתכיף ונפלו בהון ׀ ויתנם
יהוה ביד ישראל ויכום
וירדפום עד צידון רבה
ועד משרפות מים ועד
בקעת מצפה מזרחה
ויכם עד בלתי השאיר
להם שריד ׀ ומסרינון
יי בידא דישראל ומחו
ומחבנון עד דלא אש
אישתאר להון משיזב ׀
ויעש להם יהושע כא

כאשר אמר לו יהוה ׀
את סוסיהם עקר ואת
מרכבתיהם שרף באש ׀
ועבד להון יהושע כמ
דאמר ליה יי ית סו
סוסותהון עקר וית
רתיכהון אוקיד בנורא ׀
וישב
יהושע בעת ההיא וי
וילכד את חצור ואת
מלכה הכה בחרב כי ח
חצור לפנים היא רא
ראש כל הממלכות
האלה ׀ ותב יהושע ב
בעידנא ההיא וכבש ית ח
חצור וית מלכא מחא
לפתגם דחרב ארי
חצור מלקדמין היא
ריש כל מלכוותא הא
האילין ׀ ויכו את כל ה
הנפש אשר בה לפי
חרב החרם לא נותר
כל נשמה ואת חצור
שרף באש ׀ ומחו ית
כל נפשתא דבה לפית
לפיתגם דחרב גמירא
דלא אישתאר כל נשמ
נשמא וית חצור ׀ אוקיד
בנורא ׀ ואת כל ערי ה
המלכים האלה ואת
כל מלכיהם לכד יהוש
יהושע ויכם לפי חרב
החרם אתם כאשר צוה
משה עבד יהוה ׀ וית
כל קרוי מלכיא האלין

ג̇ פס̇ וכל כל כל וסימ̇ וכל שלל הערים האלה · והפכתי חגיכם לאבל · ויאמר בעז לקצרים ״ פ ״ העולה ג̇ ב̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ מן ההר
החולק העולה · ואלה מלכי הארץ העולה שעירה · הראיתם האיש העלה · בהר חס̇ ״ פ ״ השלימה ב̇ עלה אלי ועזרוני · לא היתה עיר אשר ״ ג

וית כל מלכיהון כבש
יהושע ומחינון לפתגם
דחרב גמיר יתהון כמא
דפקיד משה עבדא ד
דיי׳ | רק כל הערים הע
העמדות על תלם לא
שרפם ישראל זולתי
את חצור לבדה שרף
יהושע | לחוד כל קרי
קרויא דקיימין על תו
תוקפהון לא אוקדינון
ישראל אילהין ית חצ
בלחודה אוקיד יהושע |
וכל שלל הערים הא
האלה והבהמה בזזו
להם בני ישראל רק
את כל האדם הכו לפי
חרב עד השמדם אתם
לא השאירו כל נשמה |
וכל עדי קירויא האילין
ובעירא בזו להון בני
ישראל לחוד ית כל אי
אינשא מחו לפתגם
דחרב עד דשיציאו י
יתהון לא אשארו כל
נישמא | כאשר צוה
יהוה את משה עבדו
כן צוה משה את יהוש
יהושע וכן עשה יה
יהושע לא הסיר דבר
מכל אשר צוה יהוה |
את משה | כמא דפקיד
יי׳ ית משה עבדיה כן
פקיד משה ית יהושע
וכן עבד יהושע לא ב

בטיל פיתגמיא מכל דפ
דפקיד יי׳ ית משה | ויקח
יהושע את כל הארץ ה
הזאת ההר ואת כל הנ
הנגב ואת כל ארץ הגשן
ואת השפלה ואת הע
הערבה ואת הר ישראל
ושפלתה | ונסיב יהושע
ית כל ארעא הדא טור
וית כל טורא דרומא וי
וית כל ארע גשן וית ש
שפילתא וית מישרא
וית טורא דישראל וש
ושפילתא | מן ההר הה
החלק העולה שעיר וע
ועד בעל גד בבקעת ה
הלבנון תחת הר חרמון
ואת כל מלכיהם לכד
ויכם וימיתם | מן טורא
פליגא דסליק לסעיר
ועד מישר גד בבקעת
ליבנן שיפולי טורא
דחרמון וית כל מלכי
מלכיהון כבש ומחינון
וקטילינון | ימים רבים
עשה יהושע את כל ה
המלכים האלה מלחמה |
יומין סגיאין עבד ית
יהושע עם כל מלכיא
האילין קרבא | לא היתה
עיר אשר השלימה אל
את בני ישראל בלתי
החוי ישבי גבעון את
הכל לקחו במלחמה |
לא הות קרתא דאש

דאשלימת עם בני יש
ישראל אילהין חיואי
יתבי גבעון ית כולא נס
נסיבו בקרבא | כי מאת
יהוה היתה לחזק את
לבם לקראת המלחמה
את ישראל למען הח
החרימם לבלתי היות
להם תחנה כי למען ה
השמידם כאשר צוה
יהוה את משה | ארי מן
קדם יי׳ הוות לתקפא ית
ליבהון לסדרא קרבא
עם ישראל בדיל לגמרו
לגמרותהון בדיל דלא
יהון עליהון רחמין
ארי בדיל לשיצאותהון
כמא דפקיד יי׳ ית משה |
ויבא
יהושע בעת ההיא ויכ
ויכרת את הענקים מן
ההר מן חברון מן דביר
ומן ענב ומכל הר יהודה
ומכל הר ישראל עם
עריהם החרימם יהושע |
ואתא יהושע בעידנא
ההיא ושיצי ית גיבריא
מן טורא מן חברון מן
דביר ומן ענב ומכל טור
יהודה ומכל טור ישראל
עם קרויהון גמרינון
יהושע | לא נותר ענקים
בארץ בני ישראל רק
בעזה בגת ובאשדוד נ
נשארו | לא אישתארו

השמידם ה̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ עד השמידך אתם · עד השמידם אתם · בעשא · אחאב · לשמיד מעוניה ״ פ ״ לא ז̇ ריש פס̇ בספר וסימ̇
לא יתייצב איש לפניך · לא ימוש ספר התורה הזה · לא היה דבר מכל אשר צוה משה · לא היתה עיר אשר השלימה · לא נותר ענקים בארץ בני
ישראל · לא נפל דבר מכל הדבר · לא עזבתם את אחיכם ״ פ ״ ויכרת ב̇ וסימ̇ ויכרת את הענקים · ויכרת יי׳ מישראל · וחד ויכרת מארץ זכרם ״ ג

ויירשו ג̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ וירש זרעך את שער איביו · וירשו וישבו בה · ויירשו את שמרון וישבו בעריה · דמלכים · ירשו את ערי הנגבי
ואלה מלכי הארץ אשר הכו · וילחמו עם לשם · ויבאו ויירשו אתה ״ג״ מזרחה ג̇ וסימ̇ אז יבדיל משה · ואלה מלכי הארץ · ויאמרו הנה חג יי״

גיבריא בארע בני ישראל
לחוד בעזה ובגת ובאש
ובאשדוד אישתארו
ויקח יהושע את כל
הארץ ככל אשר דבר
יהוה אל משה ויתנה
יהושע לנחלה לישראל
כמחלקתם לשבטיהם
והארץ שקטה ממלחמה
וכבש יהושע ית כל אר
ארעא ככל דמליל יי עם
משה ויהבה יהושע י
יהושע אחסנא ליש
לישראל כפלגותהון לש
לשיבטיהון וארעא ש
שדוכת מלמעבד קרבא
ואלה

יב

מלכי הארץ אשר הכו
בני ישראל וירשו את
ארצם בעבר הירדן מז
מזרחה השמש מנחל
ארנון עד הר חרמון וכל
הערבה מזרחה ואילין
מלכי ארעא דמחו בני
ישראל ויריתו ית ארעהון
בעיברא דירדנא מדנח
שימשא מנחלא דארנון
ועד טורא דחרמון וכל
מישרא סיחון מלך
האמרי הישב בחשבון
משל מערער אשר על
שפת נחל ארנון ותוך ה
הנחל וחצי הגלעד ועד
יבק הנחל גבול בני עמון
סיחון מלכא דאמוראה

דיתיב בחשבון שליט מ
מערער דעל כיף נחלא
דארנון וגו נחלא ופלגות
ארעא דגלעד ועד יובקא
נחלא תחומא דבני עמון
והערבה עד ים כנרות
מזרחה ועד ים הערבה
ים המלח מזרחה דרך
בית הישימות ומתימן
תחת אשדות הפסגה וגו
ומישרא עד ים גינוסר
מדינחא ועד ימא דמי
דמישרא ימא דמילחא
מדינחא אורח בית יש
ישימות ומדרומא תחו
תחות משפך מרמתא
וגבול עוג מלך הבשן מ
מיתר הרפאים הישב
בעשתרת ובאדרעי ו
ותחום עוג מלכא דמת
דמתנן משאר גיבריא
דיתיב בעשתרות ובאד
ובאדרעי ומשל בהר
חרמון ובסלכה ובכל ה
הבשן עד גבול הגשורי
והמעכתי וחצי הגלעד
גבול סיחון מלך חשבון
ושליט בטורא דחרמון
ובסלכה ובכל מתנן עד
תחום גשוראה ואפקי
ואפקירוס ופלגות את
ארע גלעד תחום סיחון
מלכא דחשבון משה
עבד יהוה ובני ישראל
הכום ויתנה משה עבד

יהוה ירשה לראובני
ולגדי ולחצי שבט המ
המנשה משה עבדא
דיי ובני ישראל מחונון
ויהבה משה עבדא דיי
ירותא לשבט ראובן ו
ולשבט גד ולפלגות ש
שיבטא דמנשה
ואלה
מלכי הארץ אשר הכה
יהושע ובני ישראל
בעבר הירדן ימה מב
מבעל גד בבקעת הלבנון
ועד ההר החלק העלה
שעירה ויתנה יהושע
לשבטי ישראל ירשה
כמחלקתם ואילין מ
מלכי ארעא דמחא
יהושע ובני ישראל בע
בעיברא דירדנא מערב
ממישר גד בקעת לבנן
ועד טורא פליגא דס
דסליק לשעיר ויהבה
יהושע לשבטיא די
דישראל ירותא בפלג
בפלגותהון בהר ובש
ובשפלה ובערבה ובא
ובאשדות ובמדבר
ובנגב החתי האמרי ו
והכנעני הפרזי החוי
והיבוסי בטורא ובשפ
ובשפלתא ובמישרא
ובמשפך מרמתא ובמדבר
ובדרומא חתאי ואמו
ואמוראי וכנענאי פרזאי

מנחל ד̇ וסימ̇ ובקח בשנה ההיא · ואלה מלכי הארץ · ולא הוסיף עוד מלך מצרים · מנחל בדרך ישתה ״ ״ הישימות ד̇ וסימ̇ ויחנו על
הירדן · והערבה עד ים כנרות · ובית פעור ילמו · הנצו פותח את כתף מואב · ארח הישמות כת̇ · יהושע הישבות כת̇ · יחזקאל הישימות כת̇
שעירה ג̇ וסימ̇ יעבר נא אדני לפני עבדו · וישב ביום ההוא עשו · ועד ההר החלק שעירה ״ ״ החתי האמרי ב̇ ובשפלה · ומוצאת את

הפלשתים ה̇ וסימ̇ ויראו הפלשתים כי מת גבורם · ויכנעו פלשתים וירדו כל ישראל · ויראו הפלשתים כי אמרו · ויקבו כל אנשי ישראל
ויהודה · זאת הארץ הנשארת · וישאל דוד · רשמיאל · ויעיר יי̇ על יהורם את רוח הפלשתים · וחר והפלשתים נאספו שם · דדב̇ הימ̇ ·· ג̇ ··

חואי ויבוסאי
מלך יריחו
אחד מלך העי אשר
מצד לבית אל אחד
מלכא דיריחו חד מלכא
דעי דבסטר בית אל חד
מלך ירושלם אחד
מלך חברון אחד
מלכא דירושלם חד
מלכא דחברון חד
מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד
מלכא דירמות חד
מלכא דלכיש חד
מלך עגלון אחד
מלך גזר אחד
מלכא דעגלון חד
מלכא דגזר חד
מלך דבר אחד
מלך גדר אחד
מלכא דדביר חד
מלכא דגדר חד
מלך חרמה אחד
מלך ערד אחד
מלכא דחרמה חד
מלכא דערד חד
מלך לבנה אחד
מלך עדלם אחד
מלכא דלבנה חד
מלכא דעדלם חד
מלך מקדה אחד
מלך בית אל אחד
מלכא דמקדה חד
מלכא דבית אל חד
מלך תפוח אחד

מלך חפר אחד
מלכא דתפוח חד
מלכא דחפר חד
מלך אפק אחד
מלך לשרון אחד
מלכא דאפק חד
מלכא דלשרון חד
מלך מדון אחד
מלך חצור אחד
מלכא דמדון חד
מלכא דחצור חד
מלך שמרון מראון אחד
מלך אכשף אחד
מלכא דשמרון מרון חד
מלכא דאכשף חד
מלך תענך אחד
מלך מגדו אחד
מלכא דתענך חד
מלכא דמגדו חד
מלך קדש אחד
מלך יקנעם לכרמל אחד
מלכא דקדש חד
מלכא דיקנעם לכרמל חד
מלך דור לנפת דור אחד
מלך גוים לגלגל אחד
מלכא דדאר לפלכי דור חד
מלכא דעממי לגלגל חד
מלך תרצה אחד
כל מלכים שלשים וא
ואחד מלכא דתרצה
חד כל מלכיא תלתין ו
וחד

יג ויהושע זקן בא בימים
ויאמר יהוה אליו אתה
זקנתה באת בימים וה

והארץ נשארה הרבה
מאד לרשתה ויהושע
סיב על ביומין ואמר
יי̇ ליה את סבתא עלתא
ביומיא וארעא אישת
אישתארת סגיאה לה
לחדא למירתה זאת
הארץ הנשארת כל גל
גלילות הפלשתים וכל
הגשורי הא ארעא ד
דאישתארת כל תחומי
פלישתאי וכל תחומא
גשוראי מן השיחור
אשר על פני מצרים ו
ועד גבול עקרון צפונה
לכנעני תחשב חמשת
סרני פלשתים העזתי
והאשדודי האשקלוני
הגתי והעקרוני והעוים
מן שיחור דעל אפי
מצרים ועד תחום עקרון
צפונא לכנענאי מתחש
מתחשבא חמשא טר
טורני פלישתאי עזתאי
ואשדודאי אשקלונאי
גיתאי ועקרונאי ועואי
מתימן כל ארץ הכנעני
ומערה אשר לצידנים
עד אפקה עד גבול הא
האמרי מדרומא כל
ארעא כנענאי ומערת
די לצידונאי עד אפק
עד תחום אמוראה וה
והארץ הגבלי וכל הל
הלבנון מזרח השמש ז

ועד גבול ה̇ וסימ̇ מן השיחור אשר על פני מצרים · ושלמה היה מושל · בגדול סונה ועד גבול כוש · ויהי מושל ובכל ·· לכנעני ג̇ וסימ̇
לכנעני החשב · וחצור נתנה לכנעני · בתועבותיהם לכנעני ·· מתימן ג̇ וסימ̇ מתימן כל ארץ הכנעני · ובתה חרבה מתימן · אלוה מתימן יבוא ··
זקנתה ב̇ א מל̇ וא חס̇ וסימ̇ ויאמרו יי̇ אליו אתה זקנתה · ויאמרו אליו הנה אתה זקנת · בתר חס̇ ·· האשקלוני לית דכות ·· ג̇ ··

הפלה ו׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ ליצבות בטן ולנפל ירך ׃ רק הפלה לישראל בנחלה ׃ ויפלו גורלות ׃ דיונה ׃ באש יפלם ׃ והיה תפלו אתה בנחלה ׃ והפל פור
הוא הגורל ״ ג׳ ״ דיבון ג׳ מלא וסימ׳ מערער אשר על שפת נחל ארנון ׃ דיהושע ׃ דדי מכבוד ושבי בצמא ׃ ועל נבו ועל בית ׃ ושאר דיבן כת׳ ״

מבעל גד תחת הר חרמון
עד לבוא חמת ׃ וארעא
גיבלי וכל ליבנן מדנח
שימשא ממישר גד ״
שיפולי טורא דחרמון
עד למיטי חמת ׃ כל ישבי
ההר מן הלבנון עד מ׳
משרפת מים כל צדנים
אנכי אורישם מפני בני
ישראל רק הפילה ליש׳
לישראל בנחלה כאשר
צויתיך ׃ כל יתבי טורא
מן ליבנן עד חריצי ב׳
מיא כל צידונאי במי׳
במימרי אתרכינון מן
קדם בני ישראל להוד
פליגהא לישראל באחסנ׳
כמא דפקדתך ׃ ועתה
חלק את הארץ הזאת
בנחלה לתשעת השבטים
וחצי שבט המנשה ׃ וכ׳
וכען פליגת ית ארעא
הדא באחסנא לתשעת
שיבטיא ופלגות שיבט
דמנשה ׃ עמו הראובני
והגדי לקחו נחלתם א׳
אשר נתן להם משה
בעבר הירדן מזרחה כ׳
כאשר נתן להם משה ׳
עבד יהוה ׃ עימיה שבט
ראובן ושבט גד קבילו
אחסנתהון דיהב להון
משה בעיברא דירדנא
מדינחא כמא דיהב ל׳
להון משה עבדא דיי ׃

מערער אשר על שפת
נחל ארנן והעיר אשר
בתוך הנחל וכל המיש׳
המישר מידבא עד
דיבון ׃ מערוער דעל כ׳
כיף נחלא דארנון וקר׳
וקרתא דבגו נחלא וכל
מישרא מידבא עד
דיבון ׃ וכל ערי סיחון מ׳
מלך האמרי אשר מ׳
מלך בחשבון עד גבול
בני עמון ׃ וכל קרוי ס׳
סיחון מלכא דאמוראה
דמלך בחשבון עד תחום
בני עמון ׃ והגלעד וג׳
וגבול הגשורי והמע׳
והמעכתי וכל הר חרמון
וכל הבשן עד סלכה ׃
וארע גלעד ותחום ג׳
גשוראה ואפקירוס ׃
וכל טורא דחרמון ו׳
וכל מתנן עד סלכה ׃
כל ממלכות עוג בבשן
אשר מלך בעשתרת
ובאדרעי הוא נשאר
מיתר הרפאים ויכם
משה וירשם ׃ כל מ׳
מלכות במתנן דמלך ע׳
בעשתרת ובאדרעי הוא
אישתאר משאר גיב׳
גיבריא ומחונון משה
ותריכינון ׃ ולא הורישו
בני ישראל את הגשורי
ואת המעכתי וישב ג׳
גשור ומעכת בקרב י׳

ישראל עד היום הזה ׃
ולא תריכו בני ישראל
ית גשוראה וית אפק׳
אפקירוס וית גשורא
ואפקירוס בגו בני יש׳
ישראל עד יומא הדין ׃
רק לשבט הלוי לא
נתן נחלה אשי יהוה ׃
אלהי ישראל הוא נ׳
נחלתו כאשר דבר לו ׃
להוד לשיבטא דלוי
לא יהב אחסנא קור׳
קורבניא דיי אלהא ד׳
דישראל אחסנתהון כ׳
כמא דמליל ליה ׃

ויתן
משה למטה בני ראובן
למשפחתם ׃ ויהב מ׳
משה לשיבטא דבני
ראובן לזרעיתהון ׃
ויהי להם הגבול מע׳
מערער אשר על שפת
נחל ארנן והעיר אשר
בתוך הנחל וכל המי׳
המישור על מידבא ׃
והוה להון תחומא מ׳
מערער דעל כיף נח׳
נחלא דארנון וקרתא
בגו נחלא וכל מישר
מידבא ׃ חשבון וכל
עריה אשר במישור
דיבן ובמות בעל ובית
בעל מעון ׃ חשבון וכל
קירויהא דבמישרא
דיבון ובמות בעל וב׳

ה׳ זוג׳ דמל׳ חד עד תאות ברכות אביך ׃ עד צידון רבה ׃ דיהושע ׃ עד מידבא וצירם אבד עד ואב והשמועה באה עד מעל מהארץ ׃
עד וחד על וסימ׳ על תאות כי הלל רשע על צידון וירכתו על צידון ׃ על מידבא עלהה הביר על יואב ודבר המלך על מעל הפרת ״
עוג בבשן ד׳ וסימ׳ ששים עיר כל ערי המישור ׃ כל ממלכות עוג בבשן ׃ וחצי הגלעד ׃ ועשתרות ״ ״ וכל הר ב׳ והגלעד וגבול ׃ גא יצשא ״

שבט מנשה ג̇ בספ̇ וסימ̇ ויתן משה לחיצי שבט · וישלחו בני ישראל · ויבאו אל בני ראובן · וכל אורי דבותי שבט מנשה במ̇א שבט המנשה ·
ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת · וכל קרוי דבות במ̇א לחיצי המנשה גלעדה דדה · לדביר ב̇ א̇ חס וא̇ מ̇ל וסימ̇ ויבן לו · ומחשבון · בתר חס̇ ·

וביתא ובעל מעון ויהצה וקד
וקדמות ומיפעת ויה
ויהץ וקדמן ומיפעת
וקריתים ושבמה וצ
וצרת השחר בהר הע
העמיק וקריתים וש
ושבמה וצרת שחר
בטור מישרא ובית פ
פעור ואשדות הפסגה
ובית הישימות ובית
פעור ומשפך מרמתא
ובית ישימות וכל ערי
המישור וכל ממלכות
סיחן מלך האמרי א
אשר מלך בחשבון א
אשר הכה משה אתו
ואת נשיאי מדין את
אוי ואת רקם ואת צור
ואת חור ואת רבע נס
נסיכי סיחן ישבי הא
הארץ וכל קרוי מיש
מישרא וכל מלכות
סיחן אמוראה דמלך
בחשבון דמחא משה
יתיה וית רברבי מדין
ית אוי וית רקם וית
צור וית חור וית רבע
רברבי סיחן יתבי ארעא
ואת בלעם בן בעור הק
הקסם הרגו בני ישראל
בחרב אל חלליהם וית
בלעם בר בעור קסימא
קטלו בני ישראל בחרב
על קטיליהון ויהי גב
גבול בני ראובן הי

הירדן וגבול זאת נחלת בני
ראובן למשפחתם הע
הערים וחצריהן והוה
תחום בני ראובן ירדנא
ותחום דא אחסנת בני
ראובן לזרעייתהון קר
קרויא ופצחיהון
ויתן מ
משה למטה גד לבני
גד למשפחתם ויהב מ
משה לשבטא דגד ל
לבני גד לזרעייתהון
ויהי להם הגבול יעזר
וכל ערי הגלעד וחצי
ארץ בני עמון עד ערע
ערער אשר על פני רבה
והוה להון תחומא יעזר
וכל קרוי גלעד ופלגות
ארע בני עמון עד ערער
די על אפי רבה ומחש
ומחשבון עד רמת המ
המצפה ובטנים וממח
וממחנים עד גבול לד
לדביר ומחשבון עד
רמת מצפיא ובטנים ו
וממחנים עד תחום לדבי
ובעמק בית הרם ובית נ
נמרה וסכות וצפון יתר
ממלכות סיחון מלך הח
חשבון הירדן וגבל עד
קצה ים כנרת עבר הירד
הירדן מזרחה ובמיש
ובמישרא בית הרן ובי
ובית נמרה וסוכות וצ
וצפונא שאר מלכות

סיחון מלכא דחשבון
ירדנה ותחומיא עד לס
סייפי ים גינוסר עיברא
דירדנא מדינחא זאת
נחלת בני גד למשפחתם
הערים וחצריהם דא
אחסנת לבני גד לזרע
לזרעייתהון קרויא ופ
ופצחיהון
ויתן משה לח
לחצי שבט מנשה ויהי
לחצי מטה בני מנשה
למשפחתם ויהב משה
לפלגות שבטא דמנשה
והוה לפלגות שבטא
דבני מנשה לזרעייתהון
ויהי גבולם ממחנים
וכל הבשן כל ממלכות
עוג מלך הבשן וכל
חות יאיר אשר בבשן
ששים עיר והוה תח
תחומיהון ממחנים כל
מתנן וכל מלכותיה דע
דעוג מלכא דמתנן וכל
כפרני יאיר די במתנן
שיתין קרוין וחצי הג
הגלעד ועשתרות ואד
ואדרעי ערי ממלכות
עוג בבשן לבני מכיר בן
מנשה לחצי בני מכיר
למשפחתם ופלגות א
ארע גלעד עשתרות וא
ואדרעי קרוי מלכותיה
דעוג במתנן לבני מכיר
בר מנשה לפלגות בני

כל̇ יהושע זאת נחלת מטה בני בפר̇ · וסימ̇ ראובן · בנימין · גד · זבולן · וסימ̇ ראג̇בז · כ̇ · וא̇ פס̇ ריש ומיצע ובל̇ ובל̇ וסימ̇ ובל̇ שיח השדה טרם ·
וכל פטר חמור תפדה · וכל מצבה אשר תאפה · וכל אשר ישבב עליו · וכל בגד וכל עור · וכל ערי המישר וכל הגלעד · וכל כלי משקה · וחברו · וכל העמק ·
הפגרים הדשן · וכל אשר סביבתיו · וכל גמלכת סיחון · עוג בבשן ד̇ וסימ̇ ששים עיר כל חבל ארגב · כל ערי המישר · וחצי הגלעד · מכירי ·

אלה ד' ... וסימ' אלה אשר נחל משה · אלה הנחלות אשר נחלו · אלה היו ערי המועדה · אלה עשה בניהו בן יהוידע · אלה
שרי הנצבים · אלה שמות הגבורים · אלה הדברים אשר תעשו ... נחלו ב' וסימ' אשר נחלו בני ... אלה הנחלות · וא' ונחלו במקדשיהם

מיביר לזרעיתהון: אלה
אשר נחל משה בערבת
מואב מעבר לירדן ירח
יריחו מזרחה: אילין די
דאחסין משה במישרי
דמואב מעיברא לירדנא
דיריחו מדינחא:
ולשבט
הלוי לא נתן משה נחה
נחלה יהוה אלהי ישרא
ישראל הוא נחלתם כי
כאשר דבר להם: ולש
ולשיבטא דלוי לא יהב
משה אחסנא מתנן דד
דיהב להון יי אלהא דישראל
איניון אחסנתהון כמא
דמליל להון: ואלה את
יד אשר נחלו בני ישראל
בארץ כנען אשר נחלו
אתם אלעזר הכהן ויה
ויהושע בן נון וראשי
אבות המטות לבני יש
ישראל: ואילין די את
אחסינו בני ישראל בא
בארעא דכנען דאחסינו
יתהון אלעזר כהנא
ויהושע בר נון ורישי
אבהת שיבטיא לבני
ישראל: בגורל נחלתם:
כאשר צוה יהוה ביד
משה לתת לתשעת הה
המטות וחצי המטה:
בעדבא איתפליגת להון
אחסנתהון כמא דפקיד
יי בידא דמשה למיתן
לתשעת שיבטין ופלג
ופלגות שיבטא: כי נתן
משה נחלת שני המטות
וחצי המטה מעבר לה
לירדן וללוים לא נתן
נחלה בתוכם: ארי יהב
משה אחסנת תרין ט
שיבטיא ופלגות שיבט
מעיברא לירדנא וללה
וללואי לא יהב אחסנ
ביניהון: כי היו בני יוסף
שני מטות מנשה ואפ
ואפרים ולא נתנו חלק
ללוים בארץ כי אם ע
ערים לשבת ומגרשיהם
למקניהם ולקנינם: א
ארי הוו בני יוסף תרין
שיבטין מנשה ואפרים
ולא יהבו חולק ללואי
בארעא אילהין קרוין
למיתב ורווחיהון לב
לבעיריהון ולקנייניהון:
כאשר צוה יהוה את
משה כן עשו בני ישר
ישראל ויחלקו את ה
הארץ: כמא דפקיד יי
ית משה כן עבדו בני יש
ישראל ופליגו ית ארעא:
ויגשו
בני יהודה אל יהושע
בגלגל ויאמר אליו כל
כלב בן יפנה הקנזי אתה
ידעת את הדבר אשר
דבר יהוה אל משה
איש האלהים על א
אדותי ועל אדותיך בק
בקדש ברנע: וקריבו
בני יהודה לות יהושע
בגלגלא ואמר ליה
כלב בר יפנה קניזאה:
את ידעתא ית פיתגמא
דמליל יי עם משה נבי
נבייא דיי על עיסקי:
דילי ועל עיסקך דילך
ברקם גיאה: בן ארבעים
שנה אנכי בשלח מש
משה עבד יהוה אתי
מקדש ברנע לרגל את
את הארץ ואשב אתו
דבר כאשר עם לבבי:
בר ארבעין שנין אנא
כד שלח משה עבדא
דיי יתי מרקם גיאה
לאללא ית ארעא ואת
ואתיבית יתיה פיתגמ
כמא דהוה עם לבי: ואח
ואחי אשר עלו עמי:
המסיו את לב העם וא
ואנכי מלאתי אחרי
יהוה אלהי: ואחיי דס
דסליקו עימי תברו ית
ליבא דעמא ואנא אש
אשלימית בתר דחלתא
דיי אלהי: וישבע משה
ביום ההוא לאמר אם
לא הארץ אשר דרכה
רגלך בה לך תהיה לך
לנחלה ולבניך עד עולם
כי מלאת אחרי יהוה
אלהי: וקיים משה

נחלה ד' וסימ' ואלה נחלו בני ישראל · כי בנות מנשה נחלו נחלה · ... ואך שדך נחלו אבותינו · ויחד אתן לזרעבם ונחלו לעלם ·
וללוים ב' יחיד וסימ' כי נתן משה נחלת בני המטות · ... ולכל המצוים ולכוים דבות ...
נחל ב' וא' וסימ' אלה אשר נחל משה · והנה לא נתן לאכלה · ... ואלה אשר ב' וסימ' נחלו בני · ואלה אשר העביד ·

דבת והיה ויד והיו וסיבו למעלה עקרבים ועבר וצנבה לכם הגבול מנגב ועבר עצמונה ויצא נחל ויהי להם הגבול לפאת בית ארן והא
הגבול ונסב לפאת בית חגלה ועבר הגבול אל כתף ... לפאת צפונה ג וסימ׳ וגבול קדמה ויהי להם הגבול וזה גבול הארץ דיחזקאל :

ביומא ההוא למימר
אם לא ארעא דדריכת
פרסת ריגלך בה דילך
תהא לאחסנא ולבנך
עד עלמא ארי אשלי
אשלימתא בתר דחלתא
דיי׳ אלהי ועתה הנה
החיה יהוה אתי כאש
כאשר דבר זה ארבעים
וחמש שנה מאז דבר
יהוה את הדבר הזה
אל משה אשר הלך יש
ישראל במדבר ועתה
הנה אנכי היום בן חמש
ושמנים שנה וכען הא
קיים יי׳ יתי כמא דמל
דמליל דנן ארבעין וח
וחמש שנין מעידן ד
דמליל יי׳ ית פיתגמא
הדין עם משה דאזל ד
ישראל במדברא וכען
הא אנא יומא הדין בר
תמנן וחמש שנין עודני
היום חזק כאשר ביום
שלח אתי משה ככחי
אז וככחי עתה למלחמה
ולצאת ולבוא עד כען
יומא דין תקיף כיד
ביומא דשלח יתי משה
כחילי דבכן כן חילי דכ
דכען לאגחא קרבא
למיפק ולמיעל ועתה
תנה לי את ההר הזה
אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת

ביום ההוא כי ענקים
שם וערים גדולות ובצ
בצרות אולי יהוה
אתי והורשתים כאשר
דבר יהוה וכען הב לי
ית טורא הדין דמליל
יי׳ ביומא ההוא ארי
גיברין תמן וקרוין רב
רברבן כריכן מאים יהא
מימרא דיי׳ בסעדי וא
ואתריכינון כמא דמ
דמליל יי׳ ויברכהו יה
יהושע ויתן את חברון
לכלב בן יפנה לנחלה
וברכיה יהושע ויהב
ית חברון לכלב בר יפנה
לאחסנא עד יומא הד
הדין חלף דאשלים בת
בתר דחלתא דיי׳ אלהא
דישראל ושם חברון
לפנים קרית ארבע הא
האדם הגדול בענקים
שם הוא והארץ שקטה
ממלחמה ושום חברון
מלקדמין קרית ארבע
אינש רב בגיבריא תמן
הוא וארעא שדוכת
מלמעבד קרבא

טו
ויהי
הגורל למטה בני יהודה
למשפחתם אל גבול
אדום מדבר צן נגבה
מקצה תימן והוה ע
עדבא לשבטא דבני
יהודה לזרעיתהון על

על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: על כן הות חברון לכלב בר יפנה קנזאה לאחסנא

תחום אדום מדברא דצ
דצן דרומא מסיפי ד
דרומא ויהי להם גבול
נגב מקצה ים המלח
מן הלשון הפנה נגבה
ויהי להון תחומא דרומ
מסיפי ימא דמילחא
מן כיפא דמיתפני לד
לדרומא ויצא אל מנ
מנגב למעלה עקרבים
ועבר צנה ועלה מנגב
לקדש ברנע ועבר חצ
חצרון ועלה אדרה ונ
ונסב הקרקעה ונפיק
מדרומא למיסקנא ד
דעקרבים ועבר לצן וס
וסליק למדרומא למ
למרקם גיאה ועבר לחצ
לחצרון וסליק לאדרה
ומסתחר לקרקעה וע
ועבר עצמונה ויצא
נחל מצרים והיה תצא
תוצאות הגבול ימה
זה יהיה לכם גבול נגב
ועבר לעצמון ונפיק
לנחלא דמצרים ויהון
מפקנוהי דתחומא מ
מערבא דין יהי לכון
תחום דרומא וגבול
קדמה ים המלח עד ק
קצה הירדן וגבול לפאת
צפונה מלשון הים מק
מקצה הירדן ותחום
קדומא ימא דמלחא
עד סיפי ירדנא ותחומ

לנחלה טו וסימ׳ ולבני לוי הנה נתתי לכם כי אתה מעשר בני ישראל ונקח את ארצם וישבע משה ביום ההוא ויברכהו יהושע על כן היתה
חברון ויקח יהושע את כל הארץ ואת עצמות יוסף כי תרם אל דרך טובה וחברו כי הבדלתם לך והתלכתי עליהם אדם והיתה להם לנחלה
אשרי הגוי אשר יי׳ אלהיו ונתן ארצם לנחלה בתרא ... ולבוא ד׳ ומל׳ ויאמר אלהם בן עודני היום חזק ויאמר לא אוכל ואחרי כן בנה

ויצפונה ה֗ וסימ׳ והיה זרעך כעפר הארץ · עלה ראש הפסגה ושא · ויצפונה תוגה אל הגלגל · נגבה לאפרים וצפנה למנשה · ראיתי אורח
האיל מנגח ··· פנה ג֗ חס֗ · וסימ׳ אשר לבבו פנה היום מעם · ויצפונה פנה אל הגלגל · אשר פנה דרך הקדים ··· מצפונה ל֗ דבות ··

לרוח צפונא מכית ימא
ימא מסייפי ירדנא ו
ועלה הגבול בית חגלה
ועבר מצפון לבית הע
הערבה ועלה הגבול א
אבן בהן בן ראובן וסל
וסליק תחומא לבירת
חגלה ועבר מצפונא
לבית מישרא וסליק
תחומא לאבן בוהן בר
ראובן ועלה הגבול ד
דבירה מעמק עכור
וצפנה פנה אל הגלגל
אשר נכח למעלה אד
אדמים אשר מנגב לנ
לנחל ועבר הגבול אל
מי עין שמש והיו תצא
תוצאתיו אל עין רגל
וסליק תחומא לדביר
ממישר עכור וצפונא
מיתפני לגלגלא דלק
דלקביל מסקנא דאד
דארומיים המדרום לנ
לנחלא ועבר תחומא ל
למי עין שמש והון מ
מפקנוהי לעין קצרא
ועלה הגבול גיא בן הנם
אל כתף היבוסי מנגב ה
היא ירושלם ועלה הג
הגבול אל ראש ההר
אשר על פני גיא הנם
ימה אשר בקצה עמק
רפאים צפונה וסליק
תחומא לחילת בר הנם
לסיפי יבוסאה מדרומא

היא ירושלם וסליק
תחומא לריש טורא
דעל אפי גיא הנם מעי
מערבא דבסייפי מיש
מישר גיבריא צפונא
ותאר הגבול מראש
ההר אל מעין מי נפת
נפתוח ויצא אל ערי
הר עפרון ותאר הגבול
בעלה היא קרית יערים
ותאר תחומא מריש
טורא למבוע מי נפתו
ונפיק לקרוי טורא
דעפרון ותאר תחומא
לבעלה היא קרית יערי
ונסב הגבול מבעלה ימה
אל הר שעיר ועבר אל
כתף הר יערים מצפונה
היא כסלון וירד בית
שמש ועבר תמנה ומ
ומסתחר תחומא מבע
מבעלה למערבא לטו
לטורא דשעיר ועבר
לעיבר טור יערים מצ
מצפונא היא כסלון
ונחת לבית שמש ועבר
לתימנה ויצא הגבול
אל כתף עקרון צפונה
ותאר הגבול שכרונה
ועבר הר הבעלה ויצא
יבנאל והיו תוצאות
הגבול ימה ונפיק תח
תחומא לעיבר עקרון
לצפונא ותאר תחומא
לשכרון ועבר לטור

בעלה ונפיק ליבנאל
והוון מפקנוהי דתחו
דתחומא לימא וגבול
ים הימה הגדול וגבול
זה גבול בני יהודה סב
סביב למשפחתם ות
ותחום מערבא ימא
רבה ותחומיה דין תח
תחום בני יהודה לזר
לזרעיתהון ולכלב בן
יפנה נתן חלק בתוך בני
יהודה אל פי יהוה לי
ליהושע את קרית
ארבע אבי הענק היא
חברון ולכלב בר יפנה
יהב חולק בני יהודה
על מימרא דיי ליהושע
ית קרית ארבע אבוהון
גיבריא היא חברון ו
וירש משם כלב את
שלשה בני הענק את
ששי ואת אחימן ואת
תלמי ילידי הענק ו
ואוריש מתמן כלב ית
תלתא בני גיבריא ית
ששי וית אחימן וית
תלמי בני גיבריא ו
ויעל משם אל ישבי
דביר ושם דביר לפנים
קרית ספר וסליק מת
מתמן ליתבי דביר וש
ושום דביר מלקדמין
קרית ארבי ויאמר
כלב אשר יכה את קרית
ספר ולכדה ונתתי לו

הימה ז֗ ביתר֗ וסימ׳ וגבול ים הימה הגדול · ויצא הגבול הימה · מתפוח ילך הגבול · וירד הגבול נחל קנה · ובגע בכרמל הימה · מחבל
אכזיבה · ואוציא את אבותיכם ממצרים ··· אל בני ג֗ וסימ׳ ונתב את האלות · ויועדו כל המלכים · ועלה הגבול דבירה מעמק ··· אל בני
ה֗ וסימ׳ ויאמר יהושע גלו אבנים · ולכלב בן יפנה נתן חלק · ותקרבנה לפני אלעזר הכהן · ויתנו בני ישראל · לחם חמודות לא אכלתי ··

ותצנח ג̇ וסימ׳ ויהי בשדה ותמתיהו ׀ וחברו ׀ ותקח יעל אשת חבר׃ ׃ גלת ז̇ חס וסימ׳ ותאמר תנה לי ברכה ׀ ג̇ בו ׀ ותאמר הבה לי ברכה ׀ ג̇ בפס׳ ׀ עמודים שנים דמלכים ׀ קדמ׳ דפס׳ ׃ ׃ סימ׳ יהושע לשאול מאת אביה שדה׃ שפסים מאת אביה השדה ׀ ואפס ויקם שדה עפרון׃

את עכסה בתי לאשה׃
ואמר כלב דימחי ית
קרית ארבי ויכבשינה
ואתן ליה ית עכסה בר
ברתי לאינתו׃ וילכדה
עתניאל בן קנז אחי כלב
ויתן לו את עכסה בתו
לאשה׃ וכבשה עתניאל
בר קנז אחוהי דכלב וי
ויהב ליה ית עכסה ב
ברתיה לאינתו׃ ויהי ב
בבואה ותסיתהו לשא
לשאול מאת אביה
שדה ותצנח מעל החמ
החמור ויאמר לה כלב
מה לך׃ והוה כמעלה
ומלכתיה למשאל מן
אבוהא אחסנא ואית
ואיתרכינת מעל חמר
ואמר לה כלב מה ליך׃
ותאמר תנה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתתני ו
ונתתה לי גלת מים ויתן
לה את גלת עליות ואת
גלת תחתיות׃ ואמרת
הב לי אחסנא ארי א
ארע דרומא יהבתני
ותתן לי אתר בית שק
שקיא דמייא ויהב לה
כלב ית בית שקיא עי
עילאה וית בית שקיא
תחתאה׃

זאת נחלת מט
מטה בני יהודה למ
למשפחתם׃ דא אחסנ

שיבטא דבני יהודה
לזרעיתהון׃ ויהיו הע
הערים מקצה למטה
בני יהודה אל גבול א
אדום בנגבה קבצאל
ועדר ויגור׃ והוון קרוי
מסיפי לשיבטא דבני
יהודה על תחום אדום
בדרומא קבצאל ועדר
ויגור׃ וקינה ודימונה
ועדעדה׃ וקדש וחצ
וחצור ויתנן׃ זיף וטלם
ובעלות׃ וחצור חדתה
וקריות חצרון היא
חצור׃ אמם ושמע ו
ומולדה׃ וחצר גדה
וחשמון ובית פלט׃ וח
וחצר שועל ובאר ש
שבע ובזיותיה׃ בעלה
ועיים ועצם׃ ואלתולד
וכסיל וחרמה׃ וצקלג
ומדמנה וסנסנה׃ ול
ולבאות ושלחים ועין
ורמון כל ערים עשרים
ותשע וחצריהן׃ ולב
ולבאות ושלחים ועין
ורמון כל קרויא עשרין
ותשע ופצחיהון׃

בשפלה
אשתאול וצרעה ואש
ואשנה׃ וזנוח ועין גנים
תפוח והעינם׃ ירמות
ועדלם שכה ועזקה׃
ושערים ועדיתים וה
והגדרה וגדרתים ערים

ארבע עשרה ופצחיה
וחצריהן׃ ושערים וע
ועדיתים והגדרה וגד
וגדרתים קרוין ארבע
עשרה ופצחיהון׃ צנן
וחדשה ומגדל גד׃ ודז
ודלען והמצפה ויקת
ויקתאל׃ לכיש ובצקת
ועגלון׃ וכבון ולחמס
וכתליש׃ וגדרות בית
דגון ונעמה ומקדה ע
ערים שש עשרה וחצ
וחצריהן׃ וגדרות בית
דגון ונעמה ומקדה
קרוין שית עשרה ופ
ופצחיהון׃ לבנה ועתר
ועשן׃ ויפתח ואשנה ו
ונציב׃ וקעילה ואכזיב
ומראשה ערים תשע
וחצריהן׃ וקעילה ואכז
ומראשה קרוין תשע ו
ופצחיהון׃

עקרון ובנתיה
וחצריה׃ עקרון וכפר
וכפרנהא ופצחהא׃ מ
מעקרון וימה כל אשר
יד אשדוד וחצריהן׃ ו
מעקרון ומערבא כל
קירויא דעל תחום א
אשדוד ופצחיהון׃

אשדוד
ובנתיה וחצריה עזה
בנתיה וחצריה עד נחל
מצרים והים הגבול וג
וגבול׃ אשדוד כפרנהא

תחתיות ז̇ וסימ׳ כי ארץ הנגב נתתני ׀ ויהושע ׀ הבה לי ברכה ׀ רנו שמים כי עשה ה׳ ׀ והורדתיך אל ירדי בור ׀ נהה על המון מצרים ׀ שם עילם ׀ וכל המונה ׀ שתבי בבור תחתיות ׀ קראתי שמך ה׳ מבור ׃ ׃ ויפתח ג̇ בט̇ ליש ב̇ וא̇ וסימ׳ ויפתח ואשנה ׀ ויפתח הגלעדי היה ׀ ויפתח שפטי עמך ׃ בתר פת׳ ׃ ׃ וגדרות ב̇ מב̇ ליש א̇ מל׳ וא̇ חס׳ וסימ׳ וגדרות לצאנכם ׀ וגדרות בית דגון ׀ בתר מל׳ ׃ ׃ ושערים ל̇ דפות׃

ובחר ב חד ראש וחד סוף וסימ יבהר שמיר ויתיר יצאת בבקעה ובהר מדין ג וסימ הערבה מדין וסככה רכבו את צרת בחרות להטות מדין ואת היבוסי ה וסימ ובנען ילדי וחברו דרדה ואת היבוסי יושב ירושלם ויהושע יושב ירושלם בן הבתרים

ופצחהא עד נחלא רמ
דמצרים וימא רבא ות
ותחומיה
ובהר שמיר
ויתיר ושכה ודנה וק
וקרית סנה היא דביר
וענב ואשתמה וענים
וגשן וחלן וגלה ערים
אחת עשרה וחצריהן
וגשן וחלן וגילה קרוין
חדא עשרה ופצחיהון
ארב ודומה ואשען
ינים ובית תפוח ואפקה
ואפקה וחומטה וק
וקרית ארבע היא חבר
חברון וציער ערים
וחצריהן וחומטה ו
וקרית ארבע היא חבר
חברון וציער קרוין
תשע ופצחיהון ומעון
כרמל וזיף ויוטה
ויזרעאל ויקדעם וזנוח
הקין גבעה ותמנה ע
ערים עשר וחצריהן
הקין גבעה ותמנה קר
קרוין עשר ופצחיהון
חלחול
בית צור וגדור ומערת
ובית ענות ואלתקון ע
ערים שש וחצריהן
ומערת ובית ענות ואל
ואלתקון קרוין שית
ופצחיהון
קרית בעל היא
קרית יערים והרבה
ערים שתים וחצריהן
קרית בעל היא קרית
יערים והרבה קרוין
תרין ופצחיהון במד
במדבר בית הערבה
מדין וסככה במדבר
בית מישרא מדין וס
וסככה והנבשן ועיר
המלח ועין גדי ערים
שש וחצריהן ונבשן
וקרית מלח ועין גדי
קרוין שית ופצחיהון
ואת היבוסי ישבי ירו
ירושלם לא יכלו בני
יהודה להורישם ויש
וישב היבסי את בני
יהודה בירושלם עד
היום הזה וית יבוסא
יתבי ירושלם לא יכ
יכילו בני יהודה לה
לתרכותהון ויתיבו
יבוסאי עם בני יהודה
בירושלם עד יומא ה
הדין
יו ויצא הגורל לבני יוסף
מירדן יריחו למי יר
יריחו מזרחה המדבר
עלה מיריחו בהר ע
ביתאל ונפק עדבא
לבני יוסף מירדנא
יריחו למיא דיריחו
מדינחא למדברא ד
דסליק מיריחו בטור
לביתאל ויצא מבית
מביתאל לוזה ועבר
אל גבול הארכי עטר
עטרות ונפק מביתאל
ללוז ועבר לתחום ארכי
עטרות וירד ימה אל
גבול היפלטי עד גבול
בית חורון תחתון ועד
גדר והיו תצאתיו הי
הימה ונחית לימא
לתחום יפלט עד תחום
בית חורון ארעאה ועד
גזר ויהון מפקנוהי
לימא וינחלו בני יו
יוסף מנשה ואפרים
ואחסינו בני יוסף מנ
מנשה ואפרים ויהי
גבול בני אפרים למש
למשפחתם ויהי גבול
נחלתם מזרחה עטרת
אדר עד בית חורון
עליון והוה תחום בני
אפרים לזרעיתהון ו
והוה תחום אחסנתהון
מדינחא עטרות אדר
עד בית חורון עילאה
ויצא הגבול הימה
המכמתת מצפון ונסב
הגבול מזרחה תאנת
שילה ועבר אתו ממז
ממזרח ינוחה ונפק
תחומא לימא למכמ
למכמתת מציפונא
ומתסחר תחומא למד
למדינחא לתאנת ש
שילה ועבר ליה ממ
ממדנח ליניח וירד

למס עבד ג̇ . וסימ̇ וירא מנוחה כי טוב · ולא הורישו את הכנעני · ויהושע · בבהם אשר אתה ״ס״ היושב ב̇ מלא ופיס̇ את
הכנעני היושב בגזר · אל המלך היושב · ובל מתן רכות בגוא חס ורכב ברזל בכל הכנעני · ומל אורית רכות חס ״כ״ מינוחה ל̇ דבות ״ ״

מינוחה עטרות ונערו
ונערתה ופגע ביריחו
ויצא הירדן ונחית מן
מינוחה לעטרות ולנערו
ולנערות ומערע ביריו
ביריחו ונפיק לירדנא
מתפוח ילך הגבול ימה
נחל קנה והיו תוצאתיו
הימה זאת נחלת מטה
בני אפרים למשפחתם
מתפוח אזיל תחומא
למערבא לנחל קנה
ויהון מפקנוהי למע
למערבא דא אחסנת
שיבטא דבני אפרים ל
לזרעיתהון והערים
המבדלות לבני אפרים
בתוך נחלת בני מנשה
כל הערים וחצריהן
וקרויא דמפרשן לבני
אפרים בגו אחסנת בני
מנשה כל קרויא ופצי
ופציחיהון ולא הוריש
הורישו את הכנעני ה
היושב בגזר וישב הכנ
הכנעני בקרב אפרים עד
היום הזה ויהי למס ע
עבד ולא תריכו ית כנע
כנענאי דיתבין בגזר
ויתיבו כנענאי בגו בית
אפרים עד יומא הדין
והוו למסקי מסין פל
פלחין
יז ויהי הגורל למטה מנ
מנשה כי הוא בכור יו
יוסף למכיר בכור מנש
מנשה אבי הגלעד כי
הוא היה איש מלחמה
ויהי לו הגלעד והבשן
והוה עדבא לשיבטא
דמנשה ארי הוא בוכר
דיוסף למכיר בוכרא
דמנשה אבוהי דגלעד
ארי הוא הוה גבר עביד
קרבין והוה ליה ארע
גלעד ומתנן ויהי לבני
מנשה הנותרים למש
למשפחתם לבני אביע
אביעזר ולבני חלק ולב
ולבני אשריאל ולבני
שכם ולבני חפר ולבני
שמידע אלה בני מנשה
בן יוסף הזכרים למש
למשפחתם והוה לבני
מנשה דאישתארו לז
לזרעיתהון לבני אביעז
ולבני חלק ולבני אשז
אשריאל ולבני חפר
ולבני שמידע אילין
בני מנשה בר יוסף דד
דכוריא לזרעיתהון ות
ולצלפחד בן חפר בן
גלעד בן מכיר בן מנשה
לא היו לו בנים כי אם
בנות ואלה שמות בנו
בנתיו מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה
ולצלפחד בר חפר בר
גלעד בר מכיר בר מנש
לא הוו ליה בנין אלהן בנן ו
ואילין שמהת בנתיה
חגלה מחלה ונעה מלכ
ותרצה ותקרבנה לפני
אלעזר הכהן ולפני יה
יהושע בן נון ולפני הנ
הנשיאים לאמר יהוה
צוה ביד משה לתת לנו
נחלה בתוך אחינו ויה
ויתן להם אל פי יהוה
נחלה בתוך אחי אביהן
וקריבא לקדם אלעזר
כהנא ולקדם יהושע
בר נון ולקדם רברביא
למימר יי פקיד ביד
משה למתן לנא אח
אחסנא בגו אחנא ויהב
להון על מימרא דיי יה
אחסנא בגו אחי אבוה
אבוהן ויפלו חבלי
מנשה עשרה לבד מא
מארץ הגלעד והבשן
אשר מעבר לירדן ונ
ונפלו עדבי מנשה עש
עשרה בר מארע גלעד
ומתנן דמעיברא ליר
לירדנא כי בנות מנשה
נחלו נחלה בתוך בניו
וארץ הגלעד היתה ל
לבני מנשה הנותרים
ארי בנת מנשה אחסנו
אחסנא בגו בנוהי וי
וארעא גלעד הות לבני
מנשה דאישתארו
ויהי גבול מנשה מאז
מאשר המכמתת אשר

ואלה שמות יג̇ וסימ̇ ואלה שמות בני ישמעאל · ואלה שמות אלופי עשו · ואלה שמות בני ישראל הבאים · וחברו דריש ספר · ואלה
שמות בני לוי לתולדתם · ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב · ואלה שמות בני גרשון · ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם · ואלה שמות
האנשים לבית יהודה · ותקרבנה בנות צלפחד · ולצלפחד בן חפר · הילודים לו בירושלם · ואלה שמות השבטים · בני גרשם לבני · ורב הימו ״

נגבה י״א בספר וסימ׳ אל גבול ארבע · מן הלשון הפנה נגבה · ויהיו הערים · וירד הגבול נחל קנה · נגבה לאפרים וצפונה למנשה ·
ועמד מישם נגבה · ותאר הגבול · ב׳ בו׳ ופאת נגבה · זה הגבול · ותאר הגבול ·· ס״ ויחבל ב׳ מב׳ לויש׳ וסימ׳ וידברו · וזמד ולבו כי לא זאות ·· ס״

על פני שכם והלך הג
הגבול אל הימין אל
ישבי עין תפוח | והוה
תחום מנשה מאשר
למכמתת דעל אפי ז
שכם ואזיל תחומא יז
לבית ימינא לות יתבי
עין תפוח | למנשה הי
היתה ארץ תפוח ותפ
ותפוח אל גבול מנשה
לבני אפרים | למנשה
הות ארע תפוח ותפוח
על תחום מנשה לבני
אפרים | וירד הגבול
נחל קנה נגבה לנחל ע
ערים האלה לאפרים
בתוך ערי מנשה וגבול
מנשה מצפון לנחל ויה
ויהי תוצאתיו הימה |
ונחית תחומא לנחלא
דקנה לדרומא לנחלא
קרויא האילין לאפרים
בגו קרוי מנשה ותחום
מנשה מציפונא לנחל
והוה מפקנוהי למערבא
נגבה לאפרים וצפונה
למנשה ויהי הים גבלו
ובאשר יפגעון מצפון
וביששכר ממזרח | דר
דרומא לאפרים וציפונא
למנשה והות ימא תחו
תחומיה ובאשר מערע
מער עין מציפונא ובי
וביששכר ממדינחא |
ויהי למנשה ביששכר

ובאשר בית שאן ובנו
ובנותיה ויבלעם ובנותיה
ואת ישבי דאר ובנותיה
ואת ישבי עין דור ובנו
ובנותיה וישבי תענך
ובנותיה וישבי מגדו ז
ובנותיה שלשת הנפת |
והות למנשה בשיבט דיש
דיששכר ובאשר בית
שאן וכפרנהא ויבלעם
וכפרנהא וית יתבי דא
דאר וכפרנהא ויתבי ז
עין דאר ויתבי תענך ז (וכפרנהא)
וכפרנהא ויתבי מגידו
וכפרנהא תלתא פילכין |
ולא יכלו בני מנשה ל
להוריש את הערים
האלה ויואל הכנעני
לשבת בארץ הזאת |
ולא יכילו בני מנשה ז
לתרכא ית קרויא האי
האילין ושרי כנענאה
למיתב בארעא הדא |
ויהי כי חזקו בני ישר
ישראל ויתנו את הכ
הכנעני למס והורש ז
לא הורישו | והוה כד
תקיפו בני ישראל ומנ
ומניאו ית כנענאי לי
למסקי מסין ותרכא ז
לא תריכונון |
וידברו בני
יוסף אל יהושע לאמר
מדוע נתתה לי נחלה
גורל אחד וחבל אחד

ואני עם רב עד אשר
עד כה ברכני יהוה | ומלילו
בני יוסף עם יהושע ל
למימר מה דין יהבתא
לי אחסנא חולק חד
ועדבא חד ואנא עם ז
סגי עד ליסגי ברכני יי |
ויאמר אלהם יהושע
אם עם רב אתה עלה לך
היערה ובראת לך שם
בארץ הפרזי והרפאים
כי אץ לך הר אפרים |
ואמר להון יהושע ז
אם עם סגי אתון סקו
לכון לחורשא ותתקין
לך אתר תמן בארעא
פריזאי וגיבריא ארי
עק לכון טורא דבית
אפרים | ויאמרו בני יו
יוסף לא ימצא לנו הז
ההר ורכב ברזל בכל ה
הכנעני הישב בארץ ז
העמק לאשר בבית
שאן ובנותיה ולאשר
בעמק יזרעאל | ואמרו
בני יוסף לא יסופיק לז
לנא טורא ורתיכין דפ
דפרזלא בכל כנענאה
דיתבין בארעא מישר
לדי בבית שאן וכפרנה
ולדי במישר יזרעאל |
ויאמר יהושע אל בית
יוסף לאפרים ולמנשה
לאמר עם רב אתה
וכח גדול לך לא יהיה

ויואל ז׳ ה׳ מל׳ וב׳ חס׳ וסימ׳ ויואל משה לשבת את האיש · ולא יכלו בני ישראל מבטה להוריש · ולא הוריש מנשה את בית שאן · דשפטים ·
ויואל האמרי לשבת בהר · ויואל הלוי לשבת את האיש · ויואל שאול את העם · ויואל ללכת כי לא נסה · ב׳ בתר׳ חס׳ ·· חזקו ג׳ וסימ׳ ויהי כי
חזקו בני ישראל · על כן חזקו ממנו · חזקו עלי דבריכם ·· ס״ ב׳ פס׳ דמטע׳ ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר · לכל אשר ימצא שב ברך ·· ס״

ג̇ פס̇ כי כי כי כי וסימ̇ כי הר יהיה לך כי יער הוא · לאהבה את שנאיך ״ נ ״ חלקו ב̇ ב̇ב̇ ל̇יש̇ וסימ̇ ויותרו בבני ישראל אשר לא חלקו
מיחמאות בין ״ ״ ובית יוסף ב̇ וסימ̇ והתחלקו אתה לשבעה חלקים · והיה בית יעקב אש ובית יוסף ״ נ ״ ובראתו לית דכות ״ ג

לך גורל אחד ׀ ואמר
יהושע לבית יוסף לא
לאפרים ולמנשה למי׳
למימר עם סגי אתון וג
וחיל סגי לכון לא יהי
לכון עדבא חד ׀ כי הר
יהיה לך כי יער הוא
ובראתו והיה לך תצ׳
תצאתיו כי תוריש את
הכנעני כי רכב ברזל לו
כי חזק הוא ׀ ארי טור׳
יהי לך ארי חורשא
הוא ותתקניניה ויהי ׀
לך מפקנוהי ארי תת
תתרכון ית כנענאי ארי
רתיכין דברזלא להון
ארי תקיפין אינון ׀

יח ויקהלו
כל עדת בני ישראל ש
שילה וישכינו שם
את אהל מועד והארץ
נכבשה לפניהם ׀ ואית׳
ואתכנשו כל כנישתא
בני ישראל שילה ואש׳
ואשריאו תמן ית משכן
משכן זימנא וארעא
איתכבישת קדמיהון ׀
ויותרו בבני ישראל
אשר לא חלקו את נח
נחלתם שבעה שבטים ׀
ואשתארו בבני ישראל
דלא פליגו ית אחסנתה׳
שבעה שבטין ׀ ויאמר
יהושע לבני ישראל
עד אנה אתם מתרפים
לבא לרשת את הארץ
אשר נתן לכם יהוה
אלהי אבתיכם ׀ ואמר
יהושע לבני ישראל ע
עד אימתי אתון מת׳
מתרשלין למיעל למ׳
למירת ית ארעא דיהב
לכון יי׳ אלהא דאבהתכון ׀
הבו לכם שלשה אנשים
לשבט ואשלחם ויק׳
ויקמו ויתהלכו בארץ
ויכתבו אותה לפי נחל׳
נחלתם ויבאו אלי ׀ הבו
לכון תלתא גברין לש׳
לשיבטא ואשלחינון
ויקומון ויתהלכון בא׳
בארעא ויכתבון יתה
לפום אחסנתהון וית׳
וייתון לותי ׀ והתחלקו
אתה לשבעה חלקים
יהודה יעמד על גבלו
מנגב ובית יוסף יעמדו
על גבלם מצפון ׀ ויתח׳
ויתפלגון יתה לשבעא
חולקין דבית יהודה
יקומון על תחומיהון
מדרומא ודבית יוסף
יקומון על תחומיהון
מציפונא ׀ ואתם תכת׳
תכתבו את הארץ לש׳
לשבעה חלקים והבא׳
והבאתם אלי הנה וי׳
ויריתי לכם גורל פה
לפני יהוה אלהינו ׀ וא׳
ואתון תכתבון ית ארעא
לשבעא חולקין ותיתון
לותי הלכא ואירמי לו׳
לכון עדבין הכא קדם
יי׳ אלהנא ׀ כי אין חלק
ללוים בקרבכם כי כהנת
יהוה נחלתו וגד וראו׳
וראובן וחצי שבט המ׳
המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה
אשר נתן להם משה
עבד יהוה ׀ ארי ליתו׳
ליה חולק ואחסנא
ללוואי ביניכון אולהין
מתנן דיהב להון יי׳ או׳
אינון אחסנתהון ושי׳
ושיבטא דגד ושיבטא
דראובן ופלגות שיבט
דמנשה קבילו אחס׳
אחסנתהון מעיברא
לירדנא מדינחא די׳
דיהב להון משה עבד
דיי׳ ׀ ויקמו האנשים
וילכו ויצו יהושע את
את ההלכים לכתב את
את הארץ לאמר לכו
והתהלכו בארץ וכתבו
אתה ושובו אלי ופה
אשליך לכם גורל לפני
יהוה בשלה ׀ וקמו גו׳
גבריא ואזלו ופקיד
יהושע ית דאזלו למי׳
למיכתב ית ארעא למ׳
למימר איזילו והליכו
בארעא וכתובו יתה ו
ותובו לותי הכא אי׳

י̇ב̇ זוגי מן ב̇ב̇ חד כת̇ א̇ נשא קומה יי̇ אלי במשא ובנביאי פלא ויקדשו · דפלא ויצעק · ירושא בן עשרים דמלכים · הוא כי לסלע יאמר ·
וחד כת̇ ה̇ בס̇ תבות וסימ̇ גבה רבים אמרים · במסה לא תנסו · פלה כל אברי · דפה הרעשת · ירושה בן עשרים דד״ה · הוה · יעבדון עבים ·
ויזא בן שתפו · וזיזה · ושנא המלכים · ושגה דירמיה · ופלא · ופה יהרא · והרימי · והפלא ויעץ אלהי · והפלה יי̇ בין · הבשא · בכסה יתקעו בחדש ״

גורל ד׳ פתח׳ בליש׳ וסימ׳ ומגורל נחלתם יזרע׳ · מגורל נחלתם דשבט לוי · ויעל גורל מטה בני בנימן · על גורל הצדיקים ״ פ ״ פ
חרון ג׳ בת׳ בן וסימ׳ וירד הגבול עטרות אדר · ותאר הגבול ונסב לפאת ים · והראש אחד יפצה ״ פ ״ מעלה אדמים לית דכותי׳ פ

אירמיי לכון עדבא קד
יי בשילה ׀ וילכו האנש
האנשים ויעברו בארץ
ויכתבוה לערים לשב
לשבעה חלקים על
ספר ויבאו אל יהושע
אל המחנה שילה ׀ וא
ואזלו גבריא ועברו ב
בארעא וכתבוהא לק
לקירויא לשבעה חו
חולקין על סיפרא וא
ואתו לות יהושע למ
למשריתא לשילו ׀ וי
וישלך להם יהושע ג
גורל בשילה לפני יה
יהוה ויחלק שם יהו
יהושע את הארץ ל
לבני ישראל כמחלק
כמחלקתם ׀ ורמא ל
להון יהושע עדבא ב
בשילה קדם יי ופליג
תמן יהושע ית ארעא
לבני ישראל כפלגתהון ׀
ויעל

גורל מטה בני בנימן
למשפחתם ויצא גבול
גורלם בין בני יהודה
ובין בני יוסף ׀ וסליק
עדבא לשיבטא דבני
בנימין לזרעיתהון ונ
ונפק תחום עדביהון
בין בני יהודה ובין בני
יוסף ׀ ויהי להם הגבול
לפאת צפנה מן הירדן
ועלה הגבול אל כתף

ירדנו מצפון ועלה בה
בהר ימה והיה תצאת
תוצאתיו מדברה בית
און ׀ והוה להון תחום
לרוח ציפונא מירדנ
וסליק תחומא לעיבר
יריחו מציפונא וסליק
לטורא דימא והוון מ
מפקנוהי למדברא ב
בית און ׀ ועבר משם
הגבול לוזה אל כתף ז
לוזה נגבה היא בית אל
וירד הגבול עטרות אד
אדר על ההר אשר מ
מנגב לבית חורון תח
תחתון ׀ ועבר מתמן ת
תחומא ללוז לעיבר
לוז דרומא היא בית
ביתאל ונחית תחומא
לעטרות אדר על טור
דמדרום לבית חורון
ארעאה ׀ ותאר הגבול
ונסב לפאת ים נגבה מן
ההר אשר על פני בית
חורון נגבה והיה תצא
תוצאתיו אל קרית בע
בעל היא קרית יערים
עיר בני יהודה זאת
פאת ים ׀ ותאר תחומא
ומסתחר לרוח מערב
לדרומא מן טורא ע
דעל אפי בית חורון ד
דרומא והוון מפקנוהי
לקרית בעל היא קרית
יערים קרתא דבני יה:

יהודה דא רוח מערבא ׀
ופאת נגבה מקצה
קרית יערים ויצא הג
הגבול ימה ויצא אל
מעין מי נפתוח ׀ ורוח
דרומא מסיפי קרית
יערים ונפיק תחומא
לימא ונפיק למבוע ז
מי נפתוח ׀ וירד הגבול
אל קצה ההר אשר
על פני גיא בן הנם אשר
בעמק רפאים צפנה
וירד גיא הנם אל כתף
היבוסי נגבה וירד עין
רגל ׀ ונפיק תחומא לז
לסטר טורא דעל אפי
חילת בר הנום די מו
במישר גיבריא ציפונ
ונחית לחילת הנום ו
לעבר יבוסי דרומא
ונחית לעין קצרא ׀ ות
ותאר מצפון ויצא אל
גלילות אשר נכח מע
מעלה אדמים וירד
אבן בהן בן ראובן ׀ ות
ותאר מציפונא ונפיק
לעין שמש ונפיק ל
לגלילת דלקביל מסק
מסקנא דאדמים ונח
ונחית לאבן בהן בר
ראובן ׀ ועבר אל כתף
מול הערבה צפנה וי
וירד הערבתה ׀ ועבר
הגבול אל כתף בית ח
חגלה צפנה והיה תצ:

אל קיצה ו׳ וסימ׳ ובני ישראל אכלו את המן · וירד הגבול אל קצה ההר · ועבר הגבול אל כתף בית חגלה · וירד הוא ונערה נערו · יצא נא
לקראת אחד · הנה יי השמיע אל קצה ״ פ ״ ז׳ פס׳ אל על אל וסימ׳ ולא מצאה היונה מנוח · וירד הגבול אל קצה ההר · ויאמר האיש
אל יואב · ויאמר אוריה אל דוד · הצלע התיכונה · ויגשו הנותרים אפקה · ויאמר אלי המים האלה ״ פ ״ הערבתה לית דכותי׳ ״ פ

והירדן ג̇ וסימ̇ ובבא נשאי הארון ׃ והירדן יגבל אתו לפאת ׃ והערבה והירדן וגבול ׃ כל כפר זאת נחלת מטה בני בנימן
ואת נחלת בני וסימ̇ ראובן ׃ גד ׃ בנימן ׃ זבולן ׃ סימ̇ רגבז ׃ האלה ג̇ וסימ̇ יעשה ורים ׃ ויבלע האלה ׃ האלה לך שלמיה ׃ אגד

תוצאתיו הגבול אל לשׁ
לשון ים המלח צפונה
אל קצה הירדן נגבה
זה גבול נגב ׃ ועבר לע
לעיברא דלקבול מיש
מישרא צפונא ונחית
לערבתא ׃ ועבר תחומא
לעיבר בית חגלה לצי
לציפונא והוו מפקנוי
דתחומא לכיף ימא
דמילחא לציפונא לס
לסייפי ירדנא דרומא
דין תחום דרומא ׃ והי
והירדן יגבל אתו לפ
לפאת קדמה זאת נח
נחלת בני בנימן לגבל
לגבלתיה סביב למשפ
למשפחתם ׃ וירדנא
תחומא ליה לרוח קד
קדומא דא אחסנת בני
בנימן לתחומהא סחור
סחור לזרעיתהון ׃ וה
והיו הערים למטה בני
בנימן למשפחתם יר
יריחו ובית חגלה ועמ
ועמק קציץ ׃ והואה
קרויא לשבטא דבני
בנימן לזרעיתהון יר
יריחו ובית חגלה ומי
ומישר קציץ ׃ ובית
הערבה וצמרים וביתא
וביתאל ׃ ובית מישרא
וצמרים וביתאל ׃ והע
והעוים והפרה ועפרה ׃
וכפר העמני והעפני

וגבע ערים שתים עש
עשרה וחצריהן ׃ וכפר
העמונה ועפני וגבע
קרוין תרתא עשרי ופ
ופציחיהון ׃ גבעון וה
והרמה ובארות ׃ גבעון
ורמתא ובארות ׃ והמ
והמצפה והכפירה
והמוצה ׃ ומצפיא וכפ
וכפירה ומוצה ׃ ורקם
וירפאל ותראלה ׃ וצ
וצלע האלף והיבוסי
היא ירושלם גבעת
קרית ערים ארבע ע
עשרה וחצריהן זאת
נחלת בני בנימן למש
למשפחתם ׃ וצלע ית
אלף ויבוסאי היא יר
ירושלם גבעת קרית
קרוין ארבע עשרי ופ
ופציחיהון דא אחסנת
בני בנימן לזרעיתהון ׃
יט ויצא
הגורל השני לשמעון
למטה בני שמעון למ
למשפחתם ויהי נחלת
נחלתם בתוך נחלת בני
יהודה ׃ ונפק עדבא תנ
תנינא לשמעון לש
לשבטא דבני שמעון
לזרעיתהון והואת
אחסנתהון בגו אחסנ
בני יהודה ׃ ויהי להם
בנחלתם באר שבע וש
ושבע ומולדה ׃ והוה

להון באחסנתהון באר
שבע ושבע ומולדה ׃
וחצר שועל ובלה וע
ועצם ׃ ואלתולד ובתול
וחרמה ׃ וצקלג ובית
המרכבות וחצר סוסה ׃
ובית לבאות ושרוחן
ערים שלש עשרה ו
וחצריהן ׃ ובית לבאות
ושרוחן קרוין תלת
עשרה ופציחיהון ׃ עין
רמון ועתר ועשן ע
ערים ארבע וחצריהן ׃
עין רמון ועתר ועשן
קרוין ארבע ופציחיהון ׃
וכל החצרים אשר
סביבות הערים האלה
עד בעלת באר רמת
נגב זאת נחלת מטה
בני שמעון למשפחתם ׃
וכל פציחיא דבסחרנות
קרויא האילין עד בעלת
באר רמת דרומא דא
אחסנת שבטא דבני
שמעון לזרעיתהון ׃ מ
מחבל בני יהודה נחלת
בני שמעון כי היה חלק
בני יהודה רב מהם וי
וינחלו בני שמעון בתוך
נחלתם ׃ מחולק בני י
יהודה אחסנת בני שמ
שמעון ארי הוה חולק
בני יהודה סגי מנהון ו
ואחסינו בני שמעון
בגו אחסנתהון ׃

ה̇ ויהי ב̇ מנה לא נס̇ ו̇ החסידה והאנפה דויקרא ׃ עין רמון ועתר ועשן ׃ דכרין אמרין כל קבל דנא ׃ עשר נכסים ׃ יששכר זבולן ובנימן ׃
וב̇ מנה נמי ו̇ וסימ̇ והחסידה והאנפה דמשנה תור ׃ ועין ורמון ולבאות ׃ ודכרין ואמרין מה חשחן ׃ ועשר ונכסים ׃ ויששכר וזבולן בני לאה ׃
למשפחותיהם ב̇ א̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ ויצאו מן התבה ׃ והיו הערים למטה ׃ חס̇ מל̇ ׃ מחבל ב̇ וסימ̇ בני יהודה נחלת ׃ מחבל אבזיבה ׃

למשפחותם ה̇ מלא בתור ובנב̇ וסימ̇ ופקודי בני גרשון ׳ ראובן תנינ̇ ׳ ויתן משה לחצי שבט מנשה ׳ וחצי הגלעד ׳ שמעון ׳ קדמ̇ ׳ זבולן
בתר ׳ יששכר קדמ̇ ׳ אשר ׳ קדמ̇ ׳ וכל גתי דכות מלא ׳׳ ׳׳ האלה וחצריהן ג̇ וסימ̇ זבולן ׳ אשר ׳ דן ׳ סימ̇ זאד ׳׳ ׳׳ וקטת ל̇ דכות ׳׳

ויעל הגורל
השלישי לבני זבולן ל׳
למשפחתם ויהי גבול
נחלתם עד שריד ׃ וס׳
וסליק עדבא תליתאה
לבני זבולן לזרעיתהון
והוה תחום אחסנתהון
עד שריד ׃ ועלה גבולם
לימה ומרעלה ופגע ׃
בדבשת ופגע אל הנחל
אשר על פני יקנעם ׃ ו׳
וסליק תחומהון לימא
ומרעלה ומערע בד׳
בדבשת ומערע בנחל
דעל אפי יקנעם ׃ ושב
משריד קדמה מזרח
השמש על גבול כסלת
תבר ויצא אל הדברת
ועלה יפיע ׃ ותב אשר׳
לקדומא מדנח שימש
על תחום כסלות תבור
ונפיק לדברת וסליק
ליפיע ׃ ומשם עבר ק׳
קדמה מזרחה גתה ח׳
חפר עתה קצין ויצא
רמון המתאר הנעה ׃
ומתמן עבר לקידומא
מדינחא לגתה חפר
לעיתה קצין ונפיק ל׳
לרמון המתואר ומת׳
ומתמן מסתחר לניעה ׃
ונסב אתו הגבול מצ׳
מצפון חנתן והיו תצ׳
תצאתיו גי יפתח אל ׃
ומסתחר יתיה תחומ׳
מציפונא לחנתון והוון
מפקנוהי לחילת יפתח
אל ׃ וקטת ונהלל ושמ׳
ושמרון וידאלה ובית
לחם ערים שתים עש׳
עשרה וחצריהן ׃ וקט׳ת
ונהלל ושמרון וידאלה
ובית לחם קרוין תרתא
עשרי ופציחיהון ׃ זאת
נחלת בני זבולן למש׳
למשפחתם הערים
האלה וחצריהן ׃ דא ׃
אחסנת דבני זבולן לזר׳
לזרעיתהון קרויא הא
האילין ופציחיהון ׃
ליששכר
יצא הגורל הרביעי לבני
יששכר למשפחתם ׃
ליששכר נפק עדבא ׃
רביעאה לבני יששכר
לזרעיתהון ׃ ויהי גבולם
יזרעאלה והכסלות
ושונם ׃ והוה תחומהון
יזרעאל וכסולות וש׳
ושונם ׃ וחפרים ושיאן
ואנחרת ׃ והרבית וקשי׳
וקשיון ואבץ ׃ ורמת
ועין גנים ועין חדה וב׳
ובית פצץ ׃ ופגע הגבול
בתבור ושחצומה ובית
שמש והיו תצאות גב׳
גבולם הירדן ערים שש
עשרה וחצריהן ׃ ומ׳
ומערע תחומא בתבור
ושחצומה ובית שמש
ויהון מפקנוהי דתחו׳
דתחומיהון לירדנא
קירוין שית עשרי וד׳
ופציחיהון ׃ זאת נחלת
מטה בני יששכר למ׳
למשפחתם הערים
וחצריהן ׃ דא אחסנת
לשיבטא דבני יששכר
לזרעיתהון קרויא ופ׳
ופציחיהון ׃
ויצא הגורל
החמישי למטה בני א׳
אשר למשפחתם ׃ ונפק
עדבא חמישאה לש׳
לשיבטא דבני אשר
לזרעיתהון ׃ ויהי גבולם
חלקת וחלי ובטן ואכ׳
ואכשף ׃ והוה תחומהון
חלקת וחלי ובטן ואכ׳
ואכשף ׃ ואלמלך ועמ׳
ועמעד ומשאל ופגע
ופגע בכרמל הימה
ובשיחור לבנת ׃ ואל׳
ואלמלך ועמעד ומש׳
ומשאל ומערע בכר׳
בכרמלא לימא ובשי׳
ובשיחור לבנת ׃ ושב
מזרח השמש בית דגן
ופגע בזבלון ובגי יפתח
אל צפונה ובית העמק
ונעיאל ויצא אל כבול
משמאל ׃ ותאב מדנח
שימשא לבית דגון וד׳
ומערע בזבולון ובחילת
יפתח אל לציפונא וב׳

יזרעאלה ג̇ וסימ̇ והכסלות ושונם ׳ ויהי עד כה ועד כה והשמים ׳ ויד יי̇ היתה אל אליהו ׳ וירכב יהוא וילך יזרעאלה ׳ ויבא יהוא יזרע׳
יזרעאלה ׳ ואיזבל שמעה ׳ ויכתב אליהם ספר שנית לאמר ׳ ויהי כבא הספר אליהם ׳׳ ׳׳ ועין ה̇ וסימ̇ והנבסן ועיר המלח ׳ וזנוח ועין גנים ׳
ורמות ועין גנים ועין חדה ׳ ב̇ בו ׳ וקדש ואדרעי ועין חצור ׳ ועין משפט ׳ ועין בואה ׳ ועין להבו ׳ ה̇ קדמ̇ שוב קרתא ׳׳ ׳׳ כ ׳׳ פ

ובִיהודה ה̇ וסימ̇ וביהודה הירדן מזרח השמש · ויעד יי̇ בישר̇ וביהודה · עד השליכו אותם מעל פניו · דמלכים · והיה כל סיר בירושלם ·
לבו דרשו את יי̇ בערו ובער הנשאר · ד̇ה̇ · יחד כי על את יי̇ זהיה בירושלם ויהודה ·· ויהד ב̇ חס בליש ויהד ובני ברק יההדיה ··

ובית משרא ונעיאל
ונפיק לכבול משמלא׃
ועברון ורחוב וחמון וק
וקנה עד צידון רבה׃ ו
ועברון ורחוב וחמון וקנ
עד צידון רבתא׃ ושב
הגבול הרמה ועד עיר מ
מבצר צר ושב הגבול
חסה ויהיו תצאתיו הי
הימה מחבל אכזיבה׃
ויתוב תחומא לרמתא
ועד קרוין כריכן קרוי
תוקפא ויתוב תחומא
לחוסא ויהון מפקנוהי
לימא מערב אכזיב׃ ו
ועמה ואפק ורחב ער
ערים עשרים ושתים
וחצריהן׃ ועמא ואפק
ורחוב קרוין עשרין ו
ותרתין ופצחיהון׃ וזא
זאת נחלת מטה בני א
אשר למשפחתם הער
הערים האלה וחצריו
וחצריהן׃ דא אחסנת
שיבטא דבני אשר
לזרעיתהון קרויא הא
האילין ופצחיהון׃
לבני
נפתלי יצא הגורל הש
הששי לבני נפתלי למ
למשפחתם׃ לבני נפתלי
נפק עדבא שתיתאה
לבני נפתלי לזרעיתהון׃
ויהי גבולם מחלף מא
מאלון בצעננים וארו

ואדמי הנקב ויבנאל
עד לקום ויהי תצאתיו
הירדן׃ והוה תחומהון
מחלף מאילון בצעננ
ואדמי נקב ויבנאל
עד לקום והוון מפקנ
מפקנוהי לירדנא׃ וש
ושב הגבול ימה אזנות
תבור ויצא משם חוק
חוקקה ופגע בזבלון ו
מנגב ובאשר פגע מים
וביהודה הירדן מזרח
השמש׃ ויתוב תחומא
לימא לאזנת תבור ונ
ונפק מתמן לחוקוק
ומערע בזבולון מדרומ
ובאשר מערע מערבא
וביהודה ירדנא מדנח
שימשא׃ ועדי מבצר
הצדים צר וחמת רקת
וכנרת׃ וקרוין כריכן י
הצדים צר וחמת ור
ורקת וכנרת׃ ואדמה
והרמה וחצור׃ וקדש
ואדרעי ועין חצור׃
ויראון ומגדל אל ח
חרם ובית ענת ובית ש
שמש ערים תשע ע
עשרה וחצריהן׃ ויר
ויראון ומגדל אל חרם
ובית ענת ובית שמש
קרוין תשע עשרה
ופצחיהון׃ זאת נחלת
מטה בני נפתלי למש
למשפחתם הערים

וחצריהן׃ דא אחסנת
שיבטא דבני נפתלי לז
לזרעיתהון קרויא ופצ
ופצחיהון׃
למטה בני דן
למשפחתם יצא הגורל
השביעי׃ לשיבטא ד
דבני דן לזרעיתהון ונ
נפק עדבא שביעאה׃
ויהי גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש׃
והוה תחום אחסנתהו
צרעה ואשתאול וקר
וקרית שמש׃ ושעלבין
ואילון ויתלה׃ ואלון ו
ותמנתה ועקרון׃ ואל
ואלתקה וגבתון ובעלת׃
ויהוד ובני ברק וגת
רמון׃ ומי הירקון והר
והרקון עם הגבול מול
יפו׃ ומי ירקון ורקון ו
עם תחומא דלקביל יפו׃
ויצא גבול בני דן מהם
ויעלו בני דן וילחמו עם
לשם וילכדו אותה ויכו
אותה לפי חרב וירשו א
אותה וישבו בה ויקראו
ללשם דן כשם דן אבי
אביהם׃ ונפק תחום בני
דן מנהון וסליקו בני
דן ואגיחו קרבא עם
לשם וכבשו יתה ומחו
יתה לפתגם דחרב ויר
וירתו יתה ויתיבו בה
וקרו ללשם דן כשום

ומגדל ז̇ וסימ̇ ומגדל וראשו בשמים · ויראון ומגדל אל · עין וחדשה ומגדל · ומגדל עז היה בתוך העיר · ומגדל חננאל · למטר אפרים · בנו ·
כשם ד̇ וסימ̇ בשם בנו חנוך · כשם דן אביהם · דיהושע · כשם הגדלים אשר בארץ · דשמואל · וחברון ד̇ה̇ ·· סימ̇ יהושע בשמדן · שפטים
בשם דן · דניאל בשם אלהי ישראל · עזרא בשום אלהי · כל̇ עבדך · סימ̇ ידך עשב · יהושע ושפטים יכשב ·· ויראון לית דכותי ··

שאול ג̇ וסימ׳ על פי יי׳ נתנו לו · ויהי משקל נזמי הזהב · ויקרא יעבץ לאלהי ישראל · ס · רוצח ד̇ מלא וסימ׳ לנוס שמה רוצח דאין יבדיל ·
לנוס שמה רוצח ושע · אז ישוב הרוצח · לא עד יקום הרוצח · ג · עמדו ד̇ וסימ׳ והיו לכם הערים · וישב בעיר · אלה היו · ויעמד המלך על עמדו

הן אבהתהון: זאת נחלת
מטה בני דן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן:
דא אחסנת שבטא ד
דבני דן לזרעיתהון קרוי
האילין ופצחיהון:
ויכלו
לנחל את הארץ לגבול
לגבולתיה ויתנו בני יש
ישראל נחלה ליהושע
בן נון בתוכם: ושיציאו
לאחסנא ית ארעא
לתחומיהא ויהבו בני
ישראל אחסנא ליהושע
בר נון ביניהון: על פי
יהוה נתנו לו את העיר
אשר שאל את תמנת
סרח בהר אפרים ויבנה
את העיר וישב בה: על
מימרא דיי׳ יהבו ליה
ית קרתא דשאל ית
תמנת סרח בטורא ד
דאפרים ובנה ית קרתא
ויתיב בה: אלה הנחלות
אשר נחלו אלעזר הכ
הכהן ויהושע בן נון ו
וראשי האבות למטות
בני ישראל בגורל בש
בשילה לפני יהוה פתח
אהל מועד ויכלו מח
מחלק את הארץ: אי
אילין אחסנתא דאחס
דאחסינו אלעזר כהנא
ויהושע בר נון ורישי
אבהת לשבטיא דבני

ישרא׳ בעדבא בשילו
קדם יי׳ תרע משכן ז
זימנא ושיציאו מל
מלפלגא ית ארעא:

כ

וידבר
יהוה אל יהושע לא
לאמר: ומליל יי׳ עם י
יהושע למימר: דבר
אל בני ישראל לאמר
תנו לכם את ערי המק
המקלט אשר דברתי
אליכם ביד משה: מל
מליל עם בני ישרא׳ ל
למימר הבו לכון ית
קרוי שיזבותא דמל
דמלילית עמכון בידא
משה: לנוס שמה רצ
רצח מכה נפש בשגגה
בבלי דעת והיו לכם
למקלט מגאל הדם: ל
למערק לתמן קטול
דיקטול ית חבריה ב
בלא מדעיה ויהיון ל
לכון לשיזבא מגאל ד
דמא: ונס אל אחת מ
מהערים האלה ועמד
פתח שער העיר ודבר באז
באזני זקני העיר הה
ההיא את דבריו ואסו
ואספו אתו העירה אל
אליהם ונתנו לו מקום
וישב עמם: ויערוק
לחדא מקרויא האילין
ויקום במעלנא דתרע
קרתא וימליל קדם סבי

סבי קרתא ההיא ית
פתגמוהי ויכנשון יתי
יתיה לקרתא לותהון
ויתנון ליה אתר ויתב
עמהון: וכי ירדף גאל
הדם אחריו ולא יסגרו
יסגרו את הרצח בידו
כי בבלי דעת הכה את
רעהו ולא שנא הוא
לו מתמול שלשם: וארי
ירדוף גאיל דמא בתר
בתרוהי ולא ימסרון
ית קטולא בידיה ארי
בלא מדעיה קטיל ית
חבריה ולא סני הוא
ליה מאיתמלי ומדק
ומדקמוהי: וישב בע
בעיר ההיא עד עמדו
לפני העדה למשפט ע
עד מות הכהן הגדול א
אשר יהיה בימים ההם
אז ישוב הרצח ובא
אל עירו ואל ביתו אל
העיר אשר נס משם:
ויתיב בקרתא ההיא ע
עד דיקום קדם כנשת
לדינא עד דימות כהנ
רבא דיהי ביומיא הא
האינון בכן יתוב קטול
ויעול לקרתיה ולבי
ולביתיה לקרתא דערק
מתמן: ויקדשו את
קדש בגליל בהר נפתלי
ואת שכם בהר אפרים
ואת קרית ארבע היא

למשפט ט̇ו דגש וסימ׳ והיו לכם הערים · כי יפלא ממך דבר למשפט · וישב בעיר ההיא עד עמדו · והיא יושבת תחת תמר · והשכים אבשלום ·
בדבר הזה · ויסרו למשפט · החרישו אלי איים · כל כלי יוצר עליך · נהמה כדבים כלנו · ואתה אל תירא עבדי · כי אתך אני נאם יי׳ להושיעך ·
וקרבתי אליכם למשפט · ויי׳ לעולם ישב כונן למשפט · בקום למשפט · ויקדשו ג̇ חס׳ בליש׳ ואיש אשר יקדש · ויקדשו · והקדשם ליום ·

ראמות ג׳ בת כן וסימ׳ את בצר במדבר ואת ראמות ... חברון ... יהושע ... ולבני קהת ממשפחת מטה
ממשפחות המטה ׃ יהושע לבני גרשון ממשפחות מטה ׃ ולבני גרשון למשפחתם ׃ יהושע לכלב בן יפנה באחזתו ׃ לכלב בן יפנה

חברון בהר יהודה ות׳
ותפרישו ית קדש בגלג
בגלגלא בטורא דנפ׳
דנפתלי וית שכם בט׳
בטורא דבית אפרים וי
וית קרית ארבע היא
חברון בטורא דבית יי
יהודה ומעבר לירדן
יריחו מזרחה נתנו א
את בצר במדבר במיש
במישור ממטה ראובן
ואת ראמות בגלעד ממ׳
ממטה גד ואת גולן בב׳
בבשן ממטה מנשה
ומעיברא לירדנא דיר
דיריחו מדינחא יהבו
ית בצר במדברא במי׳
במישרא משיבטא
דראובן וית ראמות בג
בגלעד משיבטא דגד
וית גולן במתנן משיב׳
משיבטא דמנשה ואה
אלה היו ערי המועדה
לכל בני ישראל ולגר
הגר בתוכם לנוס שמה
כל מכה נפש בשגגה
ולא ימות ביד גאל הדם
עד עמדו לפני העדה
אילין הואה קרויא ד
דמזמנן לכל בני ישראל
ולגיורא דתגיירון בינ׳
ביניהון למערוק לתמן
כל דיקטול נפשא בש׳
בשלו ולא ימות ביד
גאיל דמא עד דיקום ק

קדם כנישתא

כא ויגשו ראשי
אבות הלוים אל אלע
אלעזר הכהן ואל יהוש
יהושע בן נון ואל רא
ראשי אבות המטות ל׳
לבני ישראל וקריבו ר
רישי אבהת ליואי לות
אלעזר כהנא ולות יה
יהושע בר נון ולות ר
רישי אבהת שיבטיא
לבני ישראל וידברו א
אליהם בשלה בארץ
כנען לאמר יהוה צוה
ביד משה לתת לנו ע
ערים לשבת ומגרשיהן
לבהמתנו ומלילו ע
עמהון בשילה בארע
דכנען למימר יי פקיד
ביד משה למיתן לנא
קרוין למיתב ורוחיהן
לבעירנא ויתנו בני י
ישראל ללוים מנחלתם
אל פי יהוה את הערים
האלה ואת מגרשיהן
ויהבו בני ישראל מאה
מאחסנתהון על מימרא
דיי ית קרויא האילין ו
וית רוחיהון
ויצא הגורל
למשפחת הקהתי ויהי
לבני אהרן הכהן מן ה
הלוים ממטה יהודה
וממטה השמעני ומ
וממטה בנימן בגורל

ערים שלש עשרה ונ׳
ונפק עדבא לזרעית
קהת והוה לבני אהרן
כהנא מן ליואי משי
משיבטא דיהודה ומ׳
ומשיבטא דשמעון ו
ומשיבטא דבנימן בע
בעדבא קרוין תלת ע
עשרי
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת מטה אפ׳
אפרים וממטה דן ומ׳
ומחצי מטה מנשה
בגורל ערים עשר ול
ולבני קהת דאישתארו
מזרעית שיבטא דא
דאפרים ומשיבטא
דדן ומפלגות שיבטא
דמנשה בעדבא קרוין
עשר
ולבני גרשון ממשפחת
מטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי
ומחצי מטה מנשה
בבשן בגורל ערים ע
שלש עשרה ולבני
גרשון מזרעית שיבט
דיששכר ומשיבטא
דאשר ומשיבטא דנ
דנפתלי ומפלגות שיב
שיבטא דמנשה בעדב
קרוין תלת עשרי
לבני
מררי למשפחתם ממטה
ראובן וממטה גד ומ׳

צוה ביד משה ׃ ל׳ רסמ׳ בליש׳ וסימ׳ כל איש ואשה אשר נדב לבם ׃ ויעש לאהרן ובניו ׃ והלאה לדרתיכם ׃ אלה המצות ׃ בסוף וידברו בגורל
נחלתם ׃ וידברו אליהם בשלה ׃ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ׃ לצבות בם ׃ ומצא כתוב בתורת ׃ ואת שבת קדשך ׃ ושאר צוה את משה
במא אל משה ׃ ויניחו אהרן לפני העדות ׃ ולבני קהת ג׳ בטע בעג וסימ׳ קהת ׃ מררי למשפחתם ׃ המועדה לית דכות

יא טעה ׳ ומימ׳ וישם את השפחות ׳ זה יצא ראשנה ׳ והקריב את אשר לחטאת ראשנה יסעו ׳ ולבני אהרן ׳ בחרן לכב את הפר ׳
ופיתי פעלתם ׳ ושלמתי פעלתם ׳ הישבים ראשנה ׳ ויד השרים והסגנים ׳ ושלמתי ראשונה בת׳ ולבני אהרן ראישונה בת׳ ושא ראשנה בת׳

ומממטה זבולן ערים
שתים עשרה׃ לבני מ
מררי לזרעיתהון מש
משיבטא דראובן ומנ
ומשיבטא דזבולן קרוין
תרתא עשרי׃ ויתנו בני
ישראל ללוים את הע
הערים האלה ואת
מגרשיהן כאשר צוה
יהוה ביד משה בגורל׃
ויהבו בני ישראל לליואי
ית קרויא האילין וית
רווחיהון כמא דפקיד
יי בידא דמשה בעדב׃
ויתנו
ממטה בני יהודה ומ
וממטה בני שמעון א
את הערים האלה אשר
יקרא אתהן בשם׃ ויה
ויהבו משיבטא דבני
יהודה ומשיבטא דבני
שמעון ית קרויא האנ
האילין דאיתפרשו בנ
בשמהן׃ ויהי לבני אהו
אהרן ממשפחת הקה
הקהתי מבני לוי כי לה
להם היה הגורל ראש
ראשונה׃ והוה לבני
אהרן מזרעית קהת מ
מבני לוי ארי להון הוה
עדבא בקדמיתא׃ ויתנו
להם את קרית הארבע
אבי הענק היא חברון
בהר יהודה ואת מגרש
מגרשיה סביבתיה׃ ות

ויהבו להון ית קריית
ארבע אבוהון דגיבריא
היא חברון בטורא דנ
דבית יהודה וית רווח
רווחהא סחרנהא׃ ואת
שדה העיר ואת חצר
חצריה נתנו לכלב בן
יפנה באחזתו׃ וית חקל
וית דרווחהא יהבו לכ
לכלב בר יפנה באחסנ
באחסנתיה׃
ולבני אהרן ה
הכהן נתנו את עיר מק
מקלט הרצח את חבר
חברון ואת מגרשיה
ואת לבנה ואת מגרשיה׃
ולבני אהרן כהנא יהבו
ית קרית שיזבות קט
קטולא ית חברון וית
רווחהא וית לבנה וית
רווחהא׃ ואת יתר וה
ואת מגרשיה ואת
אשתמע ואת מגרש
מגרשיה׃ וית יתיר וית
רווחהא וית רבוחו וית
אשתמוע וית רווחהא׃
ואת חלן ואת מגרשיה
ואת דביר ואת מגרש
מגרשיה׃ וית חלן וית
רווחהא וית דביר וית
רווחהא׃ ואת עין ואת
מגרשיה ואת יטה וא
מגרשיה ואת בית שמ
שמש ואת מגרשיה
ערים תשע מאת שני

השבטים האלה׃ וית
עין ורווחהא וית יוטה
וית רווחהא וית בית
שמש וית רווחהא קרו
קירוין תשע מתרין
שיבטיא האילין׃
ומממטה
בנימן את גבעון ואת
מגרשיה ואת גבע ואת
מגרשיה׃ ומשיבטא
דבנימן ית גבעון וית
רווחהא וית גבע וית
רווחהא׃ את ענתות ואת
מגרשיה ואת עלמון
ואת מגרשיה ערים אר
ארבע׃ וית ענתות וית
רווחהא וית עלמון וית
רווחהא קרוין ארבע׃
כל ערי בני אהרן הכהנים
שלש עשרה ערים ומ
ומגרשיהן׃ כל קרוי בני
אהרן כהניא תלת עס
עשרי קרוין ורווחיהון׃
ולמשפחות
בני קהת הלוים הנות
הנותרים מבני קהת ויהי
ערי גורלם ממטה אפ
אפרים׃ ולזרעית בני
קהת ליואי דאישתארו
מבני קהת והואה ליוא
קרוי עדביהון משיבטא
דבית אפרים׃ ויתנו להם
את ערי מקלט הרצח
את שכם ואת מגרשיה
בהר אפרים ואת גזר

יד׳ פס׳ את את ואת ואת ואת וסימ׳ ולהחת את כל החלב המכסה ׳ ויעש את הכלים אשר על השלחן ׳ את אלה מהם תאכלו ׳ ויאמר
... אל יהושע ׳ ולבני אהרן הכהן ׳ ויתנו להם את עיר מקלט ׳ ולבני גרשון ׳ וממטה גד ׳ ויעלו חמשת האנשים ׳ ויסמע בן הדדד ׳ וחברו ...
ויתנו להם ׳ ואחריה לקחו את ׳ ... ויבאו בבמה ... סימ׳ יהושע ואת חלון ׳ ... ואת חלן ... מגרשה כלה בת׳ בן ...

אילון ט' וסימ' ויחנו בעמק אילון ׃ את אילון ואת אילו מגרשה ׃ באילון ושעלבין ׃ ויקבר באילון ׃ ואת אילון ואת מגרשה ׃ דה' ׳׳
וכריעה ושמע ׃ ואת צרעה ׃ ופלשתים פשטו ׳׳ ב' ׳׳ אלתקא ב' א' כת ה' וא' כת וסימ' ואלתקה וגבתון ׃ וממטה דן את אלתקה ׳׳ ב'

ואת מגרשה ׃ ויהבו לה
להון ית קרית שזבותא
קטולא ית שכם וית רו
רווחהא בטורא דאפרי
וית גזר וית רווחהא ׃ ו
ואת קבצים ואת מגרשה
ואת בית חורן ואת מג
מגרשה ערים ארבע ׃
וית קבצים וית רווחהא
וית בית חורן וית רוו
רווחהא קרוין ארבע ׃
וממטה
דן את אלתקה ואת מ
מגרשה את גבתון ואת
ואת מגרשה ׃ וממשבט
דן ית אלתקה וית מג
רווחהא ית גבתון וית
רווחהא ׃ ואת אילון ו
ואת מגרשה ׃ את גת
רמון ואת מגרשה ע
ערים ארבע ׃ ית אילון
וית רווחהא ית גת רמ
רמון וית רווחהא קרוין
ארבע ׃
וממחצית מטה מנשה
את תענך ואת מגרשה
ואת גת רמון ואת מגר
מגרשה ערים שתים ׃
ומפלגות שבטא דמנש
ית תענך וית רווחהא
וית גת רמון וית רווחה
קרוין תרתין ׃ כל ערים
עשר ומגרשיהן למש
למשפחות בני קהת הנ
הנותרים ׃ כל קרוין עשר

ורווחיהון לזרעית בני
דאשתארו ׃
ולבני גרשון
ממשפחת הלוים מח
מחצי מטה מנשה את
עיר מקלט הרצח את
גלון בבשן ואת מגרשה
ואת בעשתרה ואת מג
מגרשה ערים שתים ׃
ולבני גרשון מזרעית ל
ליואי מפלגות שבטא
דמנשה ית קרית שזב
שזבות קטולא ית גולן
במתנן וית רווחיהון ו
וית בעשתרה וית רווח
קרוין תרתין ׃
וממטה יששכר
את קשיון ואת מגרשה
ואת דברת ואת מגרשה
וממשבטא דיששכר
ית קשיון וית רווחהא
ית עברון וית רווחהא ׃
ואת ירמות ואת מגרש
מגרשה ואת עין גנים
ואת מגרשה ערים א
ארבע ׃ ית ירמות וית
רווחהא וית עין גנים ו
וית רווחהא קרוין א
ארבע ׃
וממטה אשר את משו
משאל ואת מגרשה
ואת עבדון ואת מגרש
מגרשה ׃ וממשבטא
אשר ית משאל וית רו
רווחהא וית עבדון וית

רווחהא ׃ ואת חלקת
ואת מגרשה ואת רחוב
ואת מגרשה ערים אר
ארבע ׃ ית חלקת וית
רווחהא וית רחוב וית
רווחהא קרוין ארבע ׃
וממטה
נפתלי את עיר מקלט
הרצח את קדש בגליל
ואת מגרשה ואת חמ
חמת דאר ואת מגרשה
ואת קרתן ואת מגרשה
ערים שלש ׃ וממשבט
דנפתלי ית קרית שזב
קטולא ית קדש בגליל
וית רווחהא וית חמת
דאר וית רווחהא וית
קרתן וית רווחהא ק
קרוין תלת ׃ כל ערי ה
הגרשני למשפחתם ש
שלש עשרה עיר ומג
ומגרשיהן ׃ כל קרוי בני
גרשון לזרעיתהון תלת
עשרי קרוין ורווחיהון ׃
ולמשפחת
בני מררי הלוים הנותרים
מאת מטה זבולן את
יקנעם ואת מגרשה ו
ואת קרתה ואת מגרשה ׃
ולזרעית בני מררי ליוא
דאשתארו מן שבטא
דזבולן ית יקנעם וית
רווחהא וית קרתא וית
רווחהא ׃ ואת דמנה
ואת מגרשה ואת נהלל

בין ויתנו בני ישראל עד ויתן ה' לישראל בין ריש פס בין צמ־נע פס ואת פלונית במכה את פלונית קרית ארבע ׃ חברון ׃ בית שמש ׃ גבעון ׃ גבע ׃ ע
ענתות ׃ שכם ׃ אלתקא ׃ גבתון ׃ אילון ׃ את רמון ׃ קדם ׃ תענך ׃ גולן ׃ קשיון ׃ דברת ׃ ירמות ׃ עין גנים ׃ משאל ׃ עבדון ׃ חלקת ׃ קדש ׃ יקנעם ׃ קרתה ׃
דמנה ׃ נהלל ׃ רמת ׃ חשבון ׃ יעזר ׳׳ ב' ׃ דאר ג' כת בן וסימ' ויהי למנשה ׃ דיהושע קדמ' דלכ' ׃ וממטה נפתלי ׃ בן אבינדב בטמדו בעין דאר ׃

ולא עמד ג׳ וסימ׳ בהתודע יוסף עמו׳ וינח יי׳ להם מסביב׳ ויוצא מנחם ... בפניהם ב׳ וסימ׳ ולא עמד איש בפניהם מכל׳
ונקטתם בפניהם ... מצות ג׳ וסימ׳ לא עזבתם את אחיכם׳ פקודי יי׳ ישרים משמחי׳ ויאמר שמואל אל שאול ...

ואת מגרשה ערים א
ארבע | ית דמנה וית ר
רווחהא וית נהלל וית
רווחהא קרוין ארבע |
וממטה
ראובן את בצר ואת מ
מגרשה ואת יהצה ו
ואת מגרשה | ומשיבט
דראובן ית בצר וית ר
רווחהא וית יהצה וית
רווחהא | ואת קדמות
ואת מגרשה ואת מי
מיפעת ואת מגרשה
ערים ארבע | וית קדמות
וית רווחהא וית מיפ
מיפעת וית רווחהא
קרוין ארבע |
וממטה גד
את עיר מקלט הרצח
את ראמות בגלעד ואת
מגרשה ואת מחנים
ואת מגרשה | ומשיבט
דגד ית קרית שיזבות
קטולא ית רמות בגלעד
וית רווחהא וית מחנים
וית רווחהא | את חשבון
ואת מגרשה ואת יעזר
ואת מגרשה כל ערים
ארבע | ית חשבון וית
רווחהא ית יעזר וית ר
רווחהא כל קרוין ארבע |
כל הערים לבני מררי ל
למשפחתם הנותרים ממ
ממשפחת הלוים ויהי
גורלם ערים שתים עש

עשרה | כל קרויא לבני
מררי לזרעיתהון ראי
ראישתארו מזרעית
ליואי והוה עדבהון ת
קרוין תרתא עשרין | כל
ערי הלוים בתוך אחזת
בני ישראל ערים ארב
ארבעים ושמנה ומגר
ומגרשיהן | כל קרוין ל
ליואי בגו אחסנת בני
ישראל קרוין ארבעין
ותמני ורווחיהון | תה
תהיינה הערים האלה
עיר עיר ומגרשיה סבי
סביבתיה כן לכל הערים
האלה | יהויין קרויא
האילין קרויא קרויא ו
ורווחהא סחרנהא כן |
לכל קרויא האילין | וי
ויתן
יהוה לישראל את כל
הארץ אשר נשבע לתת
לאבתם וירשוה וישבו
בה | ויהב יי לישראל ית
כל ארעא דקיים למיתן
לאבהתהון ואחסנוהא
ויתיבו בה | וינח יהוה
להם מסביב ככל אשר
נשבע לאבתם ולא עמד
איש בפניהם מכל איבי
איביהם את כל איביהם
נתן יהוה בידם | ואניח
יי להון מסחור סחור
ככל דקיים לאבהתהון
ולא קם אינש קדמיהון

מכל בעלי דבביהון ית
כל בעלי דבביהון מסר
יי בידיהון | לא נפל דבר
מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישרא
ישראל הכל בא | לא אי
בטיל פיתגמא מכל פי
פיתגמוהי תקניא דמ
דמליל יי על בית ישרא
כולהון איתקיימו |
כב אז יקרא
יהושע לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה |
בכן קרא יהושע לשיב
לשבט ראובן ולשבט גד
ולפלגות שיבטא דמנ
דמנשה | ויאמר אלהם
אתם שמרתם את כל
אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה ותשמעו ב
בקולי לכל אשר צויתי
אתכם | ואמר להון אתון
נטרתון ית כל דפקיד
יתכון משה עבדא דיי |
וקבילתון למימרי לכל
דפקדית יתכון | לא ע
עזבתם את אחיכם זה
ימים רבים עד היום הזה
ושמרתם את משמרת
מצות יהוה אלהיכם |
לא שבקתון ית אחוכון
דנן יומין סגיאין עד
יומא הדין ונטרתון ית
מטרת תפקדת מימר
דיי אלהכון | ועתה פנ

וינח ז׳ רפי׳ וסימ׳ וינח בכל גבול מצרים׳ וינח ביום השביעי׳ וחברון דמשה תורה׳ וינח יי׳ להם מסביב׳ דיהושע׳ ויאמר ליהודה נבנה׳
וישמחו כל יהודה׳ ותשקט מלכות יהושפט ... משה עבד יי׳ י״ד בספר וסימ׳ ויהי אחרי מות׳ זכור את הדבר אשר צוה׳ אשר צוה יי׳
מזבח אבנים׳ ובל ישראל׳ ואת כל ערי׳ ב׳ בו׳ בן ארבעים׳ וגד וראובן׳ ויאמר אליהם׳ ושלא אחריו׳ רק שמרו מאד ... עיר עיר ל׳ דסמ׳

וללכת ד' וסימ' כי תשמר את המצוה הזאת · את יי֞ האמרת היום · רק שמרו מאד · ואהרח לחברה · ולעבדו ב' וסימ' לאהבה את יי֞ אלהיכם · רק שמרו מאד לעשות · למראה ב' וסימ' כל עץ נחמד למראה · ויבאו אל גלילות הירדן אשר · ולחציו ל'

הניח יהוה אלהיכם ל
לאחיכם כאשר דבר
להם ועתה פנו ולכו לכם
לאהליכם אל ארץ אח
אחזתכם אשר נתן לכם
משה עבד יהוה בעבר
הירדן׃ וכען אניח יי֞ א
אלהכון לאחיכון כמא
דמליל להון וכען אתפנו
ואזילו לכון לקרויכון
לארע אחסנתכון דיהב
לכון משה עבדא דיי֞
בעיברא דירדנא׃ רק
שמרו מאד לעשות א
את המצוה ואת התורה
אשר צוה אתכם משה
עבד יהוה לאהבה את
יהוה אלהיכם וללכת
בכל דרכיו לשמר מצ
מצותיו ולדבקה בו ו
ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם׃ לחוד איסתמרו
להדא למעבד ית תפק
תפקידתא וית אוריתא
דפקיד יתכון משה עבדא
דיי֞ למירחם ית יי֞ אלהכון
ולמיהך בכל אורחן די
דתקנן קדמוהי בכל ל
לבכון ובכל נפשכון׃ וי
ויברכם יהושע וישל
וישלחם וילכו אל אה
אהליהם׃ ובריכנון יה
יהושע ושלחינון ואזו
ואזילו למשכניהון׃ ול
ולחצי שבט המנשה

ולמיטר
פקודוהי
ולאיתקרבא
לדחלתיה
ולמיפלח
קדמוהי

נתן משה בבשן ולחציו
נתן יהושע עם אחיהם
מעבר הירדן ימה וגם
כי שלחם יהושע אל
אהליהם ויברכם׃ ולפלגו
ופלגות שיבטא דמנשה
יהב משה במתנן ולפל
ולפלגותיה יהב יהושע
עם אחיהון בעיברא די
דירדנא למערבא ואף
ארי שלחינון יהושע ל
לקרויהון ובריכינון׃ וי
ויאמר אליהם לאמר
בנכסים רבים שובו אל
אהליכם ובמקנה רב מא
מאד בכסף ובזהב ובנחשת
ובברזל ובשלמות הרבה
מאד חלקו שלל איביכם
עם אחיכם׃ ואמר להון
למימר בניכסין סגיאין
תובו לקרויכון ובעיר
סגיא לחדא פל בכספא
ובדהבא ובנחשא וב
ובפרזלא ובלבושין סג
לחדא פלוגו ביזת בעלי
דבביכון עם אחוכון׃
וישבו
וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה
מאת בני ישראל משה
משלה אשר בארץ כנ
כנען ללכת אל ארץ ה
הגלעד אל ארץ אחזתם
אשר נאחזו בה על פי
יהוה ביד משה׃ ותבו

ואזלו בני ראובן ובני
גד ופלגות שיבטא דמ
דמנשה מלות בני יש
ישראל משילו די בארע
דכנען למיזל לארעא
דגלעד לארע אחסנתהון
דאחסינו בה על מימר
דיי֞ בידא דמשה׃ ויבאו
אל גלילות הירדן אשר
בארץ כנען ויבנו בני
ראובן ובני גד וחצי ה
שבט המנשה שם מזבח
על הירדן מזבח גדול
למראה׃ ואתו לגלילי
ירדנא די בארעא דכנען
ובנו בני ראובן ובני גד
ופלגות שיבטא דמנשה
תמן מדבחא על ירדנא
מדבח רב למיחזי׃ ויש
וישמעו בני ישראל ל
לאמר הנה בנו בני ר
ראובן ובני גד וחצי ש
שבט המנשה את המ
המזבח אל מול ארץ
כנען אל גלילות הירדן
אל עבר בני ישראל׃ וש
ושמעו בני ישראל למימ
הא בנו בני ראובן ובני
גד ופלגות שיבטא דמ
דמנשה תמן מדבחא
לקבל ארעא דכנען
בגלילי ירדנא דלעיבר
בני ישראל׃ וישמעו בני
ישראל ויקהלו כל עדת
בני ישראל שלה לעלו

בכסף ט' רפי' וסימ' בכסף מלא אתגנה לי · בנכסים רבים שובו אהליכם · כי קנה אקנה · וחברו · ואגבה בו · תגד לי את ברמך · אשר און לך · ולא בכסף תגאלו · בכסף תרשיש סחרתך · ונביאיה בכסף יקסמו · ומביאים בכסף וזהב · בימינו בכסף שהיה · וכל הנשאר ·
הנה צרפתיך ולא בכסף · ל' קמ' · וחד יכפר בזהב ובכסף [illegible] · בכסף ובזהב ג' וסימ' בנכסים רבים · בכסף ובזהב יפהו · וכל הנשאר [illegible]

נשאים ד̇ כת̇ בו̇ בנב̇ ובכתו̇ וסימ̇ ועשרה נשיאים אתו ויעלו נשיאים ויעל נשאים מעלה נשאים והנשאם הביאו רס דדל
ינועדו אליך הנשיאים מל̇ דמל̇ יבתור ושאר אירו נשיאים כת̇ במל̇ נשיאם כת̇ ולישמעאל אלה הם בני ישמעאל ויקריבו זאת חנכת
תג דפס

לעלות עליהם לצבא׃
ושמעו בני ישראל ואת
ואיתכנשו כל כנשתא
דבני ישראל לשילה ל
למיסק עליהון לחילא׃
וישלחו
בני ישראל אל בני ראו
ראובן ואל בני גד ואל
חצי שבט מנשה אל א
ארץ הגלעד את פנחס
בן אלעזר הכהן׃ ושלחו
בני ישראל לות בני ראובן
ולות בני גד ולות פלגות
שיבטא דמנשה לארע
הגלעד ית פנחס בר א
אלעזר כהנא׃ ועשרה
נשיאים עמו נשיא אחד
נשיא אחד לבית אב
לכל מטות ישראל ואי
ואיש ראש בית אבתם
המה לאלפי ישראל׃
ועשרה רברבין עימיה
רבא חד רבא חד לבית
אבא לכל שיבטיא דיש
דישראל וגבר ריש לבית
אבהתהון אינון לאלפי
דישראל׃ ויבאו אל בני
גד ואל בני ראובן ואל
חצי שבט מנשה אל
ארץ הגלעד וידברו א
אתם לאמר׃ ואתו לות
ראובן ולות גד ולפלגות
שיבטא דמנשה לארע
גלעד ומלילו עמהון
למימר׃ כה אמרו כל

עדת יהוה מה המעל
הזה אשר מעלתם בא
באלהי ישראל לשוב
היום מאחרי יהוה בבנ
בבנתכם לכם מזבח ל
למרדכם היום ביהוה׃
כדנן אמרו כל כנשת
דיי מה שיקרא הדין
דשקרתון במימרא דאלהא
דישראל למיתב יומא
יומא דין מבתר פולחנ
דיי במבניכון לכון מדז
מדבחא דבון יומא דין
במימרא דיי׃ המעט
לנו את עון פעור אשר
לא הטהרנו ממנו עד
היום הזה ויהי הנגף בעדת
יהוה׃ הזעיר לנא ית
חובא דפעור דלא אי
אידכינא מיניה עד יומ
הדין והוה מותנא בכנ
בכנשתא דיי׃ ואתם
תשבו היום מאחרי י
יהוה והיה אתם תמרדו
היום ביהוה ומחר אל כל עדת
ישראל יקצף׃ ואתון
תתובון יומא דין מבתר
פולחנא דיי ויהי אתון
תמרדון יומא דין במ
במימרא דיי ומחר על
על כנישתא דישראל
יהי רוגזא׃ ואך אם ט
טמאה ארץ אחזתכם
עברו לכם אל ארץ א
אחזת יהוה אשר שכן

שם משכן יהוה ותא
והאחזו בתוכנו וביהוה
אל תמרדו ואתנו אל
תמרדו בבנתכם לכם
מזבח מבלעדי מזבח
יהוה אלהינו׃ וברם א
אם מסאבא ארע אר
אחסנתכון עברו לכון
לארע אחסנת עמא
דישראל תמן משכנא
דיי ואחסינו במימרא
דבינגא במימרא דיי
לא תמרדון במיבניכון
לכון מדבחא בר ממדבח
דיי אלהנא׃ הלא עכן בן
זרח מעל מעל בחרם
ועל כל עדת ישראל היה
קצף והוא איש אחד
ולא גוע בעונו׃ הלא ע
עכן בר זרח שקר בחרמא
ועל כל כנשתא דישראל
הוה רוגזא והוא גברא
חד לא מית בחוביה
ויענו
בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה וידברו
את ראשי אלפי ישראל׃
ואתיבו בני ראובן ובני
גד ופלגות שיבטא דמנ
דמנשה ומלילו עם רי
רישי אלפיא דישראל׃
אל אלהים יהוה אל
אלהים יהוה הוא ידע
וישראל הוא ידע אם
במרד ואם במעל ביהוה׃

עדת ישראל ג̇א בליש̇ וסימ̇ דברו אל כל עדת ישראל ושחטו אתו כל עדת ישראל ונכרתה הנפש ההיא מעדת כל עדת ישראל יעשו
אתו ואם כל עדת ישראל ישגו המעט מכם כי הבדיל הארץ אשר הכה יי ומחר אל כל עדת ישראל ושלאחריו והמלך שלמה וכל עדת
ישראל ויחברו לה יי ואך ג̇ ב̇ מנה ריש פס̇ וסימ̇ ואך את דמכם לנפשותיכם ואך אם טמאה ארץ וחד במ̇ ואך את הדבר

ח̇ פס̇ ואם ואם וסימנ ואם בחקתי תמאסו ׀ ואם בבהמה הטמאה ׀ ואם יגאל את השדה ׀ ואם להעלות עליו עולה ׀ ואם נביאים הם
ואם יחבאו בראש הכרמל ׀ לבנות לנו מזבח ׀ בן יכבד אב ועבד אדניו ׀ ויגאו אבא ואביך ... ואמרנו ל̇ בטע ונאמר והיה כי יאמרו ...

אל תושיענו היום הזה ׀
א אלהים יי א אלהים יי
קדמוהי גלי וישראל
בסופא ידע אם במרד
ואם בשיקרא מימרא
דיי לא תפרקיננא יו
יומא הדין ׀ לבנות לנו
מזבח לשוב מאחרי י
יהוה ואם להעלות עליו
עלה ומנחה ואם לעש
לעשות עליו זבחי ש
שלמים יהוה הוא יב
יבקש ׀ למיבני לנא מ
מדבחא למתב מבתר
פולחנא דיי אם לאס
לאסקא עלוהי עלתא
ומנחתא ואם למיעבד
עלוהי ניכסת קודשין ׀
יי הוא יתבע ׀ ואם לא
מדאגה מדבר עשינו
את זאת לאמר מחר
יאמרו בניכם לבנינו
לאמר מה לכם ליהוה
אלהי ישראל ׀ ואם לא
מדחלא מפיתגם עבדנא
יתהא למימר מחר
יימרון בניכון לבננא
למימר לית לכון חולק
במימרא דיי אלהא דיי
דישראל ׀ וגבול נתן יהוה
בינינו וביניכם בני ראו
ראובן ובני גד את הירדן
אין לכם חלק ביהוה וה
והשביתו בניכם את בנ
בנינו לבלתי ירא את

יהוה ׀ ותחומא יהב יי
בינא וביניכון בני ראו
ראובן ובני גד ית ירדנא
לית לכון חולק במימרא
דיי ויבטלון בניכון ית בנ
בננא בדיל דלא למדח
למדחל מן קדם יי ׀ ונא
ונאמר נעשה נא לנו לב
לבנות את המזבח לא ל
לעלה ולא לזבח ׀ ואמרנ
נעביד כען לנא למיבני
ית מדבחא לא לעלתא
ולא לניכסת קודשיא ׀ כי
כי עד הוא בינינו וב
וביניכם ובין דרתינו אח
אחרינו לעבד את עבדת
יהוה לפניו בעלתינו וב
ובזבחינו ובשלמינו ולא
יאמרו בניכם מחר לבנינו
אין לכם חלק ביהוה ׀ א
ארי סהיד הוא בינא
וביניכון ובין דרנא בת
בתרנא למפלח ית פול
פולחנא דיי קדמוהי ב
בעלוותנא ובדבחנא וב
ובניכסת קודשנא ולא
יימרון בניכון מחר לבננ
לית להון חולק במימרא
דיי ׀ ונאמר והיה כי יא
יאמרו אלינו ואל דרתי
דרתינו מחר ואמרנו ר
ראו את תבנית מזבח יה
יהוה אשר עשו אבתינו
לא לעלה ולא לזבח כי
עד הוא בינינו וביניכם ׀

ואמרנא ויהי ארי יימ
יימרון לנא ולדרנא מ
מחר ונימר חזו ית דמות
מדבחא דיי דעבדו אב
אבהתנא לא לעלתא ו
ולא לניכסת קודשיא ׀ א
ארי סהיד הוא בינא
וביניכון ׀ חלילה לנו מ
ממנו למרד ביהוה ול
ולשוב היום מאחרי י
יהוה לבנות מזבח לעלה
למנחה ולזבח מלבד
מזבח יהוה אלהינו א
אשר לפני משכנו ׀ חס
לנא מיננא מלמיחטי
קדמוהי מילמירד במ
במימרא דיי ולמתב י
יומא דין מבתר פולחנא
דיי למבני מדבחא לעלת
ולמנחתא ולנכסת קוד
קודשא בר ממדבחא ד
דיי אלהנא קדם משכניה ׀
וישמע
פינחס הכהן ונשיאי הע
העדה וראשי אלפי יש
ישראל אשר אתו את
הדברים אשר דברו בני
ראובן ובני גד ובני מנשה
וייטב בעיניהם ׀ ושמ
ושמע פינחס כהנא ורב
ורברבי כנישתא ורישי
אלפיא דישראל דעימיה
ית פתגמיא דמלילו
בני ראובן ובני גד ובני מ
מנשה ושפר בעיניהון ׀

וראשי ג̇ וסימנ שא את ראש מלקוח השבי ׀ ואלה אשר נחלו ׀ וישמע פינחס ׀ אלה הנחלות אשר נחלו ׀ ויכתבם שמעיה בן נתנאל ׀
ויפלו גם הם גורלות ׀ הוא שלומית ואחיו ׀ וישבו ביהודה ׀ ורבים מהכהנים ׀ וראשי הלוים חשביהו ... עולה ג̇ מל בספר וסימ לבנות
לנו מזבח ׀ ונאמר נעשה ׀ ונאמר והיה ... ולשוב ג̇ וסימ חלילה לנו ממנו למרד ׀ ולשוב אל ארץ יהודה ׀ ולשוב לארץ הזאת יחזקיהו ׀

וישיבו · ז חס וג מל וסימ׳ וילכו ויבאו אל משה ויקחו בידם מפרי הארץ · וישב פינחס בן אלעזר · ויקחו את דגון וישבו אתו · וישלח מלאכים אחרי אבנר · וירא כל ישראל כי לא דמלכים ויזכרו · ואת העברים הנגר אמינדב אל · וחברו דוד · וישבו את העברים · דירמיה · ·

ויאמר פנחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה ׃ ואמר פנחס בר אלעזר כהנא לבני ראובן ולבני גד ולבני מנשה יומא דין ידענא ארי בינגא שריא שכינתיה דיי׳ דלא שקרתון במימרא דיי׳ שקרא הדין בכן שיזבתון ית בני ישראל מן מימרא דיי׳ ׃ וישב פנחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר ׃ ותב פנחס בר אלעזר כהנא ורברביא מלות בני ראובן ומלות בני גד מארע גלעד לארעא דכנען לבני ישראל ואתיבו יתהון פיתגמא ׃ וייטב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה ׃

ושפר פיתגמא בעיני בני ישראל ואודיאו קדם יי׳ בני ישראל ולא למיסק עליהון לחילא לחבלא ית ארעא דבני ראובן ובני גד יתבין בה ׃ ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים ׃ וקרו בני ראובן ובני גד למדבחא ארי סהיד הוא ביננא ארי יי׳ אלהים ׃

כג ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים ׃ והוה לזמן יומין סגיאין בתר דאניח יי׳ לישראל מכל בעלי דבבוהי מסחור סחור ויהושע סיב על ביומין ׃ ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אני זקנתי באתי בימים ׃ וקרא יהושע לכל ישראל לסבוהי ולרישוהי ולדיינוהי ולסרכוהי ואמר להון אנא סבית עלית ביומין ׃ ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לכל הגוים

האלה מלפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם ׃ ואתון חזיתון ית כל דעבד יי׳ אלהכון לכל עממיא האילין מן קדמיכון ארי יי׳ אלהכון מימריה מגיח לכון ׃ ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש ׃ חזו דפליגית לכון ית עממיא דאשתארו האילין באחסנא לשבטיכון מן יורדנא וכל עממיא דשיציתי וימא רבא מעלני שימשא ׃ ויהוה אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהיכם לכם ׃ ויי׳ אלהכון הוא יתבריניון מן קדמיכון ויתריך יתהון מן קדמיכון ותירתון ית ארעהון כמא דמליל יי׳ אלהכון לכון ׃ וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאל ׃ ותתקפון לחד

מלפניכם ג׳ וסימ׳ והוריש יי׳ את כל הגוים האלה · ויי׳ אלהיכם הוא יהדפם · הנגיב דנפש · ידוע תדעו כי לא יוסיף · · יי׳ האלהים ה׳ וסימנה ויקראו בני ראובן · ויראו אנשי בית שמש · ואם הבעל לכו אחריו · עננו יי׳ עננו · ויאמר דוד זה הוא · עתה תנו לכבכם · ועוד דברו עבדיו · ואתה את נבי אלי · ויברך עזרא את · אשר בחרת באברם · · בספר תורת משה ג׳ וסימ׳ כאשר צוה משה עבד יי׳ · וחזקתם מאד לשמר · ואת בני המכים · ·

ושמרתם ה' וסימ' וייראו מכם ונשמרתם מאד · ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא · ונשמרתם מאד לנפשותיכם לאהבה · דיהושע · ברוחבם
ובאשת נעוריך אל יבגוד · ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו · · ג · · מעל האדמה הטובה הזאת ג̇ וסימ' עד אבדכם · עד השמידו אתם · והכה יי̇ את · ·

למיטר למיעבר ית כל
דכתיב בספר אוריתא
דמשה בדיל דלא למי
למיסטי לימינא ולשמ
ולשמאלא ׀ לבלתי בא
בגוים האלה הנשארים
האלה אתכם ובשם אל
אלהיהם לא תזכירו ולא
ולא תשביעו ולא תעבד
תעבדום ולא תשתחוו
להם ׀ בדיל דלא לאית
לאית עסקא בעממיא
האילין דאישתארו
האילין עמכון ובשום
טעוותהון לא תדכרון
ולא תקיימון ולא תפ
תיפלחינון ולא תסגדון
להון ׀ כי אם ביהוה אל
אלהיכם תדבקו כאשר
עשיתם עד היום הזה ׀
אילהין בדחלתא דיי̇
אלהכון תדבקון כמא ד
דעבדתון עד יומא הדין ׀
ויורש יהוה מפניכם
גוים גדלים ועצמים וא
ואתם לא עמד איש ב
בפניכם עד היום הזה ׀ וד
ותריך יי̇ מן קדמיכון ע
עממין רברבין ותקיפין
ואתון לא קם אנש ק
קדמיכון עד יומא הדין ׀
איש אחד מכם ירדף א
אלף כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם כאשר
דבר לכם ׀ גברא חד מנ

מינכון ירדף אלפא ד
ארי יי̇ אלהכון מימרא
מגיח לכון כמא דמליל
לכון ׀ ונשמרתם מאד
לנפשתיכם לאהבה את
יהוה אלהיכם ׀ ותסתמ
ותסתמרון לחדא לנפ
לנפשתיכון למירחם
ית יי̇ אלהכון ׀ כי אם שב
שוב תשבו ודבקתם בי
ביתר הגוים האלה הנ
הנשארים האלה אתכם
והתחתנתם בהם ובאתם
בהם והם בכם ׀ ארי אם
מיתב תתובון ותתדבקון
בשאר עממיא האילין
דאישתארו האילין ע
עמכון ותתחתנון בהון
ותתערבון בהון ואינון ׀
יתערבון בכון ׀ ידע תדעו
כי לא יוסיף יהוה אל
אלהיכם להוריש את
הגוים האלה מלפניכם
והיו לכם לפח ולמוקש
ולשטט בצדיכם ולצנ
ולצננים בעיניכם עד
אבדכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן
לכם יהוה אלהיכם ׀ ידי
ידע מידע תדעון ארי
לא יוסיף מימרא דיי̇
אלהכון לתרכא ית עממי
האילין מן קדמיכון ויהון
לכון לתבר ולתקלא ול
ולסיען נטלן לקבל

ולמשריין מפקניכון עד
דתבדון מעל ארעא ט
טבתא הדא דיהב לכון
יי̇ אלהכון ׀ והנה אנכי ה
הולך היום בדרך כל הא
הארץ וידעתם בכל לב
לבבכם ובכל נפשכם כי
לא נפל דבר אחד מכל
הדברים הטובים אשר
דבר יהוה אלהיכם עלי
עליכם הכל באו לכם לא
נפל ממנו דבר אחד ׀ וה
והא אנא אזיל יומא דין
באורח כל ארעא ותדעון
בכל ליבכון ובכל נפשכון
ארי לא בטיל פתגמא
חד מכל פתגמיא תקני
דמליל יי̇ אלהכון עליכון
כולהון איתקיימו לכון
לא בטיל מנהון פתגמא
חדא ׀ והיה כאשר בא
עליכם כל הדבר הטוב
כאשר דבר יהוה אל
אלהיכם אליכם כן יביא
יהוה עליכם את כל הדבר
הרע עד השמידו אתכם
מעל האדמה הטובה
הזאת אשר נתן לכם י
יהוה אלהיכם ׀ ויהי כמ
דאיתקיימו עליכון כל
פתגמיא תקניא דמליל
יי̇ אלהכון עליכון כן יית
יי̇ עליכון ית כל פתגמיא
בישיא עד דישיצי יתכ
מעל ארעא טבתא הדא

יביא יג̇ ח מלא וה' חס' וסימ' ואם כבש · ואת אשמו יביא · המקדיב את זבח שלמיו · וזאת הגדת הנזיר · והיה כאשר בא עליכם · יביא יי̇
עליך · והגוי אשר יביא · והיה בעת יביא את הארץ · וביום השמיני · דנזיר · ותאותם יבא · איש יבא האלהים במשפט · וגם לאהיבי · ה' בתריא חס' · ·
ולמוקש ב̇ וסימ' ידוע תדעו כי לא יוסית · והיה למקדש ולמוקש · · · ולצנינים ב̇ וסימ' דאורי ולצננים בה' דיהושע ולצננים טת · ·

לפני האלהים ז׳ וסימ׳ ותשחת הארץ · ויקח יתרו חתן משה · ויאסף יהושע · ויבא העם ביתאל · ודוד וכל ישראל · ויקריבו עלות ושלמים ·
וכל קהלת דבות ׳׳׳ מצרים ה׳ דסבי מצרימה וסימ׳ והמדינים אשר · וירדו מצרים · טוב מצרים כי מתו · והשיבך יי׳ · ויעקב ובניו כאשר בא׳

דיהב לכון יי׳ אלהכון ׃ בע
בעברכם את ברית יהוה
אלהיכם אשר צוה אתו
אתכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתח
והשתחויתם להם וחרה
את יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הט
הטובה אשר נתן לכם ׃
במעברכון ית קימא
דיי׳ אלהכון דפקיד יתכון
ותהכון ותפלחון לטעות
עממיא ותסגדון להון
ויתקף רוגזא דיי׳ בכון
ותיבדון בפריע מעל א
ארעא טבתא דיי׳ יהיב
לכון ׃

כד

ויאסף יהושע את כל
שבטי ישראל שכמה
ויקרא לזקני ישראל
ולראשיו ולשפטיו ול
ולשטריו ויתיצבו לפני
האלהים ׃ וכנש יהושע
ית כל שבטיא דישראל
לשכם וקרא לסבי ישר
ישראל ולרישיהון ולדי
ולדיניהון ולסרכיהון
ואתעתדו קדם יי׳ ׃ ויא
ויאמר יהושע אל כל
העם כה אמר יהוה אל
אלהי ישראל בעבר
הנהר ישבו אבותיכם מ
מעולם תרח אבי אברהם
ואבי נחור ויעבדו אלהים
אחרים ׃ ואמר יהושע
לכל עמא כדנן אמר יי׳
אלהא דישראל בעבר פרת
יתבו אבהתכון מעלמא
תרח אבוהי דאברהם
ואבוהי דנחור ופלחו ל
לטעות עממיא ׃ ואקח
את אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואולך אתו
בכל ארץ כנען וארב את
זרעו ואתן לו את יצחק ׃
וקריבית ית אבוכון ית
אברהם מעבר פרת ודב
ודברית יתיה בכל ארע
דכנען ואסגיתי ית בנוהי
ויהבית ליה ית יצחק ׃ וא
ואתן ליצחק את יעקב
ואת עשו ואתן לעשו
את הר שעיר לרשת
אתו ויעקב ובניו ירדו
מצרים ׃ ויהבית ליצחק
ית יעקב וית עשו ויהבי
לעשו ית טורא דשעיר
למירת יתיה ויעקב ובנו
ובנוהי נחתו למצרים ׃
ואשלח את משה ואת
אהרן ואגף את מצרים
כאשר עשיתי בקרבו ׃
ואחר הוצאתי אתכם ׃
ושלחית ית משה וית אחו
אהרן ומחית ית מצר
מצראי כמא דעבדית
ביניהון ובתרכן אפיקי
יתכון ׃ ואוציא את א
אבותיכם ממצרים ותב
ותבאו הימה וירדפו
מצרים אחרי אבותיכם
ברכב ובפרשים ים סוף ׃
ואפיקית ית אבהתכון
ממצרים ואיתיתון
לימא ורדפו מצראי
בתר אבהתכון ברתיכי
ובפרשין לימא דסוף ׃
ויצעקו אל יהוה וישם
מאפל ביניכם ובין המ
המצרים ויבא עליו ו
את הים ויכסהו ותרא
ותראינה עיניכם את
אשר עשיתי במצרים
ותשבו במדבר ימים
רבים ׃ וצעיקו קדם יי׳
ושוי קבלא ביניכון ובין
מצראי ואיתי עליהון
ימא וחפנון וחזא עינ
עיניכון ית דעבד במצ
ויתיתבכון במדברא יו
יומין סגיאין ׃ ואביא
אתכם אל ארץ האמרי
היושב בעבר הירדן וי
וילחמו אתכם ואתן
אתכם בידכם ותירשו
את ארצם ואשמידם
מפניכם ׃ ואעלית יתכון
לארע אמוראה דיתב
בעיברא דירדנא ואג
ואגיחו קרבא עמכון
ומסרית יתכון בידיכון
וירתתון ית ארעהון
ושיציתינון מן קדמיכון ׃
ויקם בלק בן צפור מלך
מואב וילחם בישראל

ויעקב ה׳ וסימ׳ ויעקב איש תם · ויעקב נתן לעשו · ויעקב תקע את אהלו · ויעקב נסע סכתה · ויעקב קרא לו גלעד · ויעקב שמע כי טמא ·
לד ואספת אל זקני ישראל · ויעקב רעה את צאן לבן · ויקברו אתו עשו ויעקב · ויעקב ובניו ירדו מצרים · ויתן יי׳ אתם לרחמים · גם זרע יעקב ודוד
עבדי · ויעקב גר בארץ חם · ודוד עבדי מלך עליהם ׳׳׳ · ואוציא ב׳ וסימ׳ ואוציא את אבתיכם · ואוציא אש מתוכך · היא אכלתך · בתר חסי ·

ואצל ג׳ וסימ׳ ולא אביתי לשמע לבלעם · ואצל אתכם מיד מצרים · ואצל אתכם ויראו ·· הצרעה ג׳ וסימ׳ ושלחתי את הצרעה ·
וגם את הצרעה ישלח · ואשלח לפניכם את הצרעה ·· יראו ג׳ וסימ׳ יראו את יי ועבדו אתו · יראו את יי ועבדתם אתו · יראו את יי קדשיו ·

וישלח ויקרא לבלעם
בן בעור לקלל אתכם ו
וקם בלק בר צפור מלכא
דמואב ואגיח קרבא
בישראל ושלח וקרא ית
לבלעם בר בעור למילט
יתכון ולא אביתי לש׳
לשמע אל בלעם ויברך
ברוך אתכם ואצל את׳
אתכם מידו ולא אביתי
לקבלא מן בלעם ובריך
ברכא יתכון ושיזיבית
יתכון מידיה ותעברו ו
את הירדן ותבאו אל
יריחו וילחמו בכם בע׳
בעלי יריחו האמרי
והפרזי והכנעני והחתי
והגרגשי החוי והיבסי
ואתן אתם בידכם ועב
ועברתון ית ירדנא ות׳
ואתיתון ליריחו ואג׳
ואגיחו קרבא בכון י׳
יתבי יריחו אמוראי ו
ופריזאי וכנענאי וחת׳
וחיתאי וגרגשאי חוי
חיואי ויבוסאי ומסרי
יתהון בידיכון ואשלח
לפניכם את הצרעה ות
ותגרש אתם מפניכם ש׳
שני מלכי האמרי לא
בחרבך ולא בקשתך ו
ושלחית ית קדמיכון ו
ערעיתא ותרכית יתהון
מן קדמיכון תרין מלכי
אמוראי לא בחרבך

ולא בקשתך ואתן לכם
ארץ אשר לא יגעת בה
וערים אשר לא בניתם
ותשבו בהם כרמים וז׳
וזיתים אשר לא נטעתם
אתם אכלים ויהבית
לכון ית ארעא דלא ל׳
לאיתיתון בה וקרוין דלא
בניתון ויתיבתון בהון
כרמין וזיתין דלא נצי׳
נציבתון אתון אכלין ו
ועתה יראו את יהוה
ועבדו אתו בתמים ובא
ובאמת והסירו את א׳
אלהים אשר עבדו אבו׳
אבותיכם בעבר הנהר
ובמצרים ועבדו את י׳
יהוה וכען דחילו מן
קדם יי ופלחו מן קדמוהי
בשלימותא ובקושטא
ואעדו ית טעותא דפלחו
אבהתכון בעבר פרתא וב׳
ובמצרים ופלחו קדם יי ו
ואם רע בעיניכם לעבד
את יהוה בחרו לכם היום
את מי תעבדון אם את
אלהים אשר עבדו אבו׳
אבותיכם אשר בעבר הנ׳
הנהר ואם את אלהי ה׳
האמרי אשר אתם יש׳
ישבים בארצם ואנכי ו
וביתי נעבד את יהוה ו
ואם ביש בעיניכון למ׳
למיפלח קדם יי בחרו
לכון יומא דין קדם מן

תפלחון אם טעותא ד׳
דפלחו אבהתכון דמעבר
פרת ואם ית טעות אמו׳
אמוראי דאתון יתבין
בארעהון ואנא ובית׳
ניפלח קדם יי ויען העם
ויאמר חלילה לנו מע׳
מעזב את יהוה לעבד
אלהים אחרים ואתיב
עמא ואמרו חס לנא מ׳
מלמישבק ית פולחנא
דיי למיפלח לטעות
עממיא כי יהוה אלהינו
הוא המעלה אתנו ואת
אבותינו מארץ מצרים
מבית עבדים ואשר עש׳
עשה לעינינו את האתת
הגדלת האלה וישמרנו
בכל הדרך אשר הלכנו
בה ובכל העמים אשר
עברנו בקרבם ארי יי
אלהנא הוא דאסיק יתנא
וית אבהתנא מארעא
דמצרים מבית עבדותא
ודעבד לעיננא ית אתיא
רברבתא האילין ונטרנא
בכל אורחא דהליכנא
בה ובכל עממיא דעברנא
בניהון ויגרש יהוה את
את כל העמים ואת
האמרי ישב הארץ מ׳
מפנינו גם אנחנו נעבד
את יהוה כי הוא אלהינו
ותריך יי ית כל עממיא
וית אמוראה יתיב א׳

ה׳ בפ׳ בספר את את את וסימ׳ ויצר בהוציאם את המלכים · ויקרב את משפחת יהודה · כאשר צוה יי את משה עבדו · כי מאת יי היתה
לחזק את לבם · על פי יי נתנו לו את העיר אשר · וגבול נתן יי · ועתה יראו את יי ועבדו ·· ישיבת הארץ ה׳ בליש וסימ׳ ובקומה לארץ
ישב · שבי לארץ ארץ כסא · וישבו אתו לארץ · ישבו לארץ ידמו · ויגרש יי את כל העמים ·· יושב ב׳ מל בספר ישראל החוי · ויגרש יי ··

קנוא ה׳ ג׳ חס ו׳ב מל׳ וסימ׳ ויאמר יהושע אל כל העם לא תוכלו ל׳ קנוא ונוקם יי׳ יקנא קנאתי וחברו ב׳ בתר חס׳ ולחטאותיכם
ד׳ מל׳ בליש׳ וסימ׳ ל׳ קנוא הוא לא ישא לפשעכם · וחטאותיכם הסתירו פנים מכם · וחטאותיכם מנעו הטוב · בהגלות פשעיכם להראות׳

ארעא מן קדמנא אף
אנחנא נפלח קדם יי ארי
הוא אלהנא׃ ויאמר יהו
יהושע אל כל העם לא
תוכלו לעבד את יהוה
כי אלהים קדשים הוא
אל קנא הוא לא ישא
לפשעכם ולחטאתיכם׃
ואמר יהושע לכל עמ׳
לא תיכלון למיפלח קד
יי ארי אלהא קדישא הו
אל קנא הוא לא ישבק
לחוביכון ולחטאיכון׃
כי תעזבו את יהוה ועבז
ועבדתם אלהי נכר וש
ושב והרע לכם וכלה
אתכם אחרי אשר היטיב
לכם׃ ארי תשבקון ית
פולחנא דיי ותפלחון
לטעות עממיא ויתוב
ויבאש לכון וישיצי ית
יתכון בתר דאוטיב לכון׃
ויאמר
העם אל יהושע לא כי
את יהוה נעבד׃ ואמר
עמא ליהושע לא איל
אילהין קדם יי ניפלח׃
ויאמר יהושע אל העם
עדים אתם בכם היום כי
אתם בחרתם לכם את
יהוה לעבד אתו ויאמר
ויאמרו עדים׃ ואמר
יהושע לעמא סהדין
אתון בכון ארי אתון בז
בחרתון לכון ית פולחנ

דיי למיפלח קדמוהי
ואמרו סהדין׃ ועתה פנ
הסירו את אלהי הנכר
אשר בקרבכם והטו את
לבבכם אל יהוה אלהי
ישראל׃ וכען אעדו ית
טעות עממיא דביניכון
ואפנו ית לבכון לפולחנ
דיי אלהא דישראל׃ ויאו
ויאמרו העם אל יהושע
את יהוה אלהינו נעבד
ובקולו נשמע׃ ואמרו
עמא ליהושע קדם יי
אלהנא נפלח ובמימריה
נקביל׃ ויכרת יהושע בו
ברית לעם ביום ההוא
וישם לו חק ומשפט בו
בשכם׃ וגזר יהושע קיים
לעמא ביומא ההוא
ושוי ליה קיים ודין בש
בשכם׃ ויכתב יהושע
את הדברים האלה בס
בספר תורת אלהים וי
ויקח אבן גדולה ויקימה
שם תחת האלה אשר במק
במקדש יהוה׃ וכתב ית
יהושע ית כל פיתגמיא
האילין בסיפרא דאור
דאוריתא דיי ונסיב א
אבנא רבתא ואקימה
תמן תחות אילנא דבבית
מקדשא דיי׃
ויאמר יהושע
אל כל העם הנה האבן
הזאת תהיה בנו לעדה

כי היא שמעה את כל
אמרי יהוה אשר דבר
עמנו והיתה בכם לעדה
פן תכחשון באלהיכם׃
ואמר יהושע לכל עמא
הא אבנא הדא תהא
לנא כתרין לוחי אבן
קימיא ארי יתה עבדנ
לסהדו ארי כל פיתגמ׳
האילין דכתיבין עלה
מעין כל פיתגמיא דיי
דמליל עימנא ותהי בז
בכון ודכרן לסהדו דילמ׳
תכדבון קדם יי אלהכון׃
וישלח יהושע את העם
איש לנחלתו׃ ושלח
יהושע ית עמא גבר יז
לאחסנתיה׃
ויהי אחרי
הדברים האלה וימת
יהושע בן נון עבד יהוה
בן מאה ועשר שנים׃ ו
והוה בתר פיתגמיא הז
האילין ומית יהושע
בר נון עבדא דיי בר מז
מאה ועשר שנין׃ ויקברו
אתו בגבול נחלתו בתמנת
סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש׃ וקברו
יתיה בתחום אחסנתיה
בתמנת סרח דבטורא
דבית אפרים מציפונא
לטור געש׃ ויעבד ישר
ישראל את יהוה כל
ימי יהושע וכל ימי הז

וכלה ו׳ וסימ׳ וכלה הרעב על הארץ · וכלה מכפר את הקדש · וכלה אהרן ובניו לכסות את · ושב והרע לכם וכלה · שם ירעה עגל מרבץ ·
ושם ירבץ וכלה · וכלה את מדות הבית · חק ומשפט ג׳ וסימ׳ שם שם לו חק ומשפט · וישם לו חק ומשפט בשכם · וללמד בישראל חק ·
וסימ׳ יהושע ויעבד ישראל את יי׳ · שפטים ויעבדו העם · ואפס ישראל לא ידע עמי · במקדש יי׳ ב׳ וסימ׳ ויכתב יהושע · כהן ונביא·

ואת עצמות ז̇ וסימ̇ ואת עצמות יוסף אשר העלו · ויולד דוד ויקח את עצמות שאול · תג̇ דפס̇ · ויעל משם את עצמות שאול · תג̇ דפס̇ · בעת ההיא נאם יי̇ יוציאו את עצמות יוסף · ל̇ בפסוק · · · סימ̇ יהושע את כל מעשה יי̇ · שפטים את כל מעשה יי̇ הגדול · · ·

הזקנים אשר האריכו
ימים אחרי יהושע ו̇ז
ואשר ידעו את כל מע
מעשה יהוה אשר ע̇ז
עשה לישראל ׃ ופלח
ישראל קדם יי̇ כל יומי
יהושע וכל יומי סביא
דאוריכו יומין בתר
יהושע ודי ידעו כל ע
עובדא דיי̇ דעבד ליש
לישרא̇ ׃ ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ז
ישראל ממצרים קברו
בשכם בחלקת השדה
אשר קנה יעקב מאת
בני חמור אבי שכם ב̇ז
במאה קשיטה ויהיו ׃
לבני יוסף לנחלה ׃ ויית
גרמי יוסף דאסיקו ז̇י
בני ישרא̇ ממצרים ק̇ז
קברו בשכם באחסנת
חלקא דזבן יעקב מן ז
בני חמור אבוהי דשכם
במאה חורפן לבני יוסף
לאחסנא ׃ ואלעזר בן ז
אהרן מת ויקברו אתו
בגבעת פנחס בנו אשר
נתן לו בהר אפרים ׃ ואז
ואלעזר בר אהרן מית
וקברו יתיה בגבעתא
דפינחס בריה דאיתיה
דאיתיהיבת ליה בטורא
דבית אפרים ׃ חזק ׃

סכום הפסוק̇ דספר̇ שש מאות וחמשים
וששה · וסימ̇ תרנ̇ו · וחציו ומחשבון ·
וסדרין ל̇ה̇ · ·

ויעבר ישרא̇ את יי̇ · ולא יאמרו כי אב חי · רחב הקיר אשר לצלע · חטאור

עצי כל אשר וסים אשר אשר פני



ורחבעם · ורחלים · ישראל אשר על הבוה · ורחלה

קשיטה ג̇ וסימנהון ויקן את חלקת השדה · ויהיו לבני יוסף · ויתנו לו איש קשי̇

א אחרי מות יהושע וי̇ז
וישאלו בני ישראל
ביהוה לאמר מי יעלה
לנו אל הכנעני בתחלה
להלחם בו ׃ והוה בתר
דמית יהושע ושאילו
בני ישרא̇ במימרא דיי̇
למימר מן ייסק לנא
לות כנענאה בקדמיתא
לאגחא קרבא ביה ׃ ויי̇
ויאמר יהוה יהודה ז̇
יעלה הנה נתתי את ה̇ז

במאה ה̇ וסימ̇ ויקן את חלקת השדה · ואת עצמות יוסף אשר העלו · אין חפץ למלך במהר · תנה את אשתי את מיכל · וישבר מישרא̇ במאה · סימ̇ יהושע ואשר ידעו · שפטים אשר ראו · ואפס ואשר לא יצרה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה · · · מי יעלה לנו ג̇ וסימ̇ מי יעלה לנו השמימה ויקחה · מי יעלה לנו מי יעבר · אל הכנעני בתחלה להלחם בו · · · יהודה יעלה ל̇ דפס̇ ·

בגרלי ד חס בליש וסימ על שני השעירם גרלות ובגורל נחלתנו עלה אתי בגרלי ונלחמה בכנעני ותצרח ותעמיד לגרלך לקץ הימין
ונלחמה ד וסימ ויאמר יהודה לשמעון אחיו ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה אתם במישור ונלחמה יחד דגלית

הארץ בידו ואמר יי ית
יהודה יסק הא מסרית
ית יתבי ארעא בידיה
ויאמר יהודה לשמעון
אחיו עלה אתי בגרלי
ונלחמה בכנעני והלכתי
גם אני אתך בגורלך וילך
אתו שמעון ואמ
יהודה לשמעון אחוהי
סק עימי בעדבי ונגיח
קרבא בכנעאה ואיהך
אף אנא עמך בעדבך
ואזל עמיה שמעון ויעל
יהודה ויתן יהוה
את הכנעני והפרזי בידם
ויכום בבזק עשרת אל
אלפים איש וסליק
דבית יהודה ומסר ית
כנענאי וית פריזאי בידהון
בידיהון ומחונון בבזק
עשרא אלפין גברא וימ
וימצאו את אדני בזק
בבזק וילחמו בו ויכו א
את הכנעני ואת הפרזי
ואשכחו ית אדני בזק
בבזק ואגיחו ביה קרב
ומחונון ית כנענאי וית
פריזאי וינס אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו
אתו ויקצצו את בהנ
בהונות ידיו ורגליו וערק
ואפך אדני בזק ורדפו
בתרוהי ואחדו יתיה
וקציצו ית קרסולי יד
ידוהי ורגלוהי ויאמר
אדני בזק שבעים מלכ
מלכים בהונות ידיהם
ורגליהם מקצצים היו
מלקטים תחת שלחני
כאשר עשיתי כן שלם
לי אלהים ויביאהו ירו
ירושלם וימת שם ואמ
אדני בזק שבעין מלכין
קרסולי ידיהון ורגליהו
מקצצין הוו מלקטין
לחמא תחות פתורי כמ
כמא דעבדית כן שלם
לי יי ואיתוהי לירושלם
ומית תמן
וילחמו בני יה
יהודה בירושלם וילכדו
אתה ויכוה לפי חרב ואת
ואת העיר שלחו באש
ואגיחו קרבא בני יהודה
בירושלם וכבשו יתה
ומחוהא לפתגם דחרב
וית קרתא אוקידו בנו
בנורא ואחר ירדו בני
יהודה להלחם בכנעני
יושב ההר והנגב והשפ
והשפלה ובתר כן נחתו
בני יהודה לאגחא קרב
בכנענאה יתיב בטורא ו
ודרומא ושפילתא וילך
יהודה אל הכנעני היש
היושב בחברון ושם חב
חברון לפנים קרית אר
ארבע ויכו את ששי ו
ואת אחימן ואת תלמי
ואזל יהודה לות כנענא
דיתיבין בחברון ושום
חברון מלקדמין קרית
ארבע ומחו ית ששי וית
וית אחימן וית תלמי
וילך משם אל יושבי דב
דביר ושם דביר לפנים
קרית ספר ואזל מתמן
לות יתבי דביר ושום ד
דביר מלקדמין קרית
ארכי ויאמר כלב אשר
יכה את קרית ספר ול
ולכדה ונתתי לו את
עכסה בתי לאשה ואמ
כלב דימחי ית קרית
ארכי ויכבשינה ואתן
ליה ית עכסה ברתי לא
לאינתו וילכדה עתניאל
בן קנז אחי כלב הקטן
ממנו ויתן לו את עכסה
בתו לאשה וכבשה כ
עתניאל בר קנז אחוהי
דכלב דזעיר מיניה ויה
ויהב ליה ית עכסה בר
ברתיה לאיתו ויהי
בבואה ותסיתהו
לשאול מאת אביה הש
השדה ותצנח מעל
החמור ויאמר לה כלב
מה לך וחוות כמיעלה
ומלכתיה למישאל
מן אבוהא אחסנא ו
ואיתרכינת מעל חמרא
ואמר לה כלב מה לך
ותאמר לו הבה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתתני ונ

לי אלהים ה א וסימ כי שת לי אלהים זרע יצחק עשה לי אלהים כל בני הם אשר נתן לי אלהים כן שלם לי אלהים אבי ואמי אתכם עד אשר אראה
מה יעשה להברות את דוד ולעמשא תאמרו כי בנפשו דבר אדניהו בן הדד אם יעמד ראש אלישע לב טהור ברא לי אלהים לשאל ו חס
וסימ ותסיתהו דשפטים וישלח תעי את יזרעם דשמואל לשאל לנו מלך מי יסור לשאל לשלום לך ינסו בלבבם ולא נתנו לחטא חכי

יושב ד׳ מלא בספר וסימ׳ ואחר בא משה ואהרן׳ את הכנעני יושב צפת׳ בחרשת הגוים׳ ויתן יה׳ ״ ״ יושב ירושלם ו׳ בליש׳ וסימ׳
ואת היבוסי יושבי ירושלם׳ דיהושע׳ וחברו דשפטים׳ שבתי ירושלם ברחמים׳ וישב יהושפט׳ וינתץ את המזבחות׳ ואלה היו׳ וחברו ״ ״

ונתתה לי גלת מים ויתן
לה כלב את גלת עלית
ואת גלת תחתית׃ ואמ׳
ואמרת ליה הב אחסנתא
ארי ארע דרומא יהבת
יהבתני ותתן לי אתר
בית שקיא רמיא ויהב
לה כלב ית בית שקיא
עלאה וית בית שקיא
תתאה׃
ובני קיני חתן מ
משה עלו מעיר התמ׳
התמרים את בני מדבר
יהודה אשר בנגב ערד
וילך וישב את העם׃ ו׳
ובני שלמאה חמוהי
דמשה סליקו מקרתא
יריחו עם בני יהודה
למדברא יהודה די בד
בדרום ערד ואזלו ויתבו
עם עמא׃ וילך יהודה
את שמעון אחיו ויכו
את הכנעני יושב צפת
ויחרימו אותה ויקרא
את שם העיר חרמה׃ ו׳
ואזל יהודה עם שמעון
אחוהי ומחו ית כנענ
כנענאי יתיב צפת וגמ׳
וגמירו יתה וקרא ית
שום קרתא חרמה׃ ות
וילכד יהודה את עזה
ואת גבולה ואת עקרון
ואת גבולה׃ וכבש יהוד׳
ית עזה וית תחומא ו׳
וית אשקלון וית תחומ׳

וית עקרון וית תחומא׃
ויהי יהוה את יהודה
ויירש את ההר כי לא
להוריש את ישבי העמ׳
העמק כי רכב ברזל לה
להם׃ והוה יי׳ ית יהוד
מימרא דיי׳ בסעדיה
דיהודה ותריכו ית יה
יתבי טורא ובתר כן ית
דחבו לא יכילו לתרכא
ית יתבי מישרא ארי
דתיכון רתכין דפרזלא להון׃
ויתנו לכלב את חברון׃
כאשר דבר משה ויורש
משם את שלשה בני
הענק׃ ויהבו לכלב ית
חברון כמא דמליל משה
ותריך מתמן ית תלתא
בני גיבריא׃ ואת היבוסי
ישבי ירושלם לא הוריש
הורישו בני בנימן וישב
וישב היבוסי את בני בנימן
בירושלם עד היום הזה׃
וית יבוסאה יתבי ירוש
ירושלם לא תריכו בני
בנימן ויתיב יבוסאה עם
בני בנימן בירושלם עד
יומא הדין׃
ויעלו בית
יוסף גם הם בית אל ו׳
ויהוה עמם׃ וסליקו בני
בית יוסף אף אינון בית
ביתאל ומימרא דיי׳ ה׳
הוה בסעדהון׃ ויתירו
בית יוסף בביתאל ושם

העיר לפנים לוז׃ ושלי
ושלחו מאללי דבית
יוסף לביתאל ושום ק׳
קרתא מלקדמין לוז׃
ויראו השמרים איש
יוצא מן העיר ויאמרו
לו הראנו נא את
מבוא העיר ועשינו עמ
עמך חסד׃ וחזו נטריא
גבר נפיק מן קרתא ואו׳
ואמרו ליה אחוינא כען
כען ית מעלנא דקרתא
ונעביד עימך טיבו׃ וה׳
ויראם את מבוא העיר
ויכו את העיר לפי חרב
ואת האיש ואת כל
משפחתו שלחו׃ ואחז
ואחזינון ית מעלני ק׳
דקרתא ומחו ית ק׳
קרתא לפתגם דחרב
וית גברא וית כל זרעי
דרעיתיה שיזיבו׃ וילך
האיש ארץ החתים
ויבן עיר ויקרא שמה
לוז הוא שמה עד היום
הזה׃ ואזל גברא לארע
חיתאי ובנא קרתא ו׳
וקרא שמיה לוז הוא
שמיה עד יומא הדין׃
ולא
הוריש מנשה את בית
שאן ואת בנתיה ואת
תענך ואת בנתיה ואת
ישבי דאר ואת בנתיה
ואת ישבי יבלעם ואת

ואת האיש ב׳ וסימ׳ והוצאתם את אביהם׳ ויראם את מבוא העיר ״ ״ הראנו ב׳ וסימ׳ ויראו השמרים איש יוצא׳ הראנו יה׳ חסדך׳
שלחו ג׳ וסימ׳ ויראם את מבוא העיר׳ על יבוין פרחיה יקומו׳ ודסן מפני שלחו ״ ״ החתים ה׳ וסימ׳ בהמדבר והלבנון הזה׳ וילך
האיש ארץ׳ וכל מלכי החתים׳ וחברון דדה׳ הנה שבר עלינו ״ ״ ויקרא שמה ג׳ וסימ׳ ויקרא שמה שטנה׳ רחבת׳ ויקרא שמה לוז הוא ״

ואת יושבי ט וסימ ויהי למנשה ביששכר · קדמ׳ דפס · ולא הוריש מנשה · ג׳ בו · זבולן · אשר · נפתלי · ותוצא את יהוידע · ויושע יי את חזקיהו · · וזה ה׳ וסימ׳ וכל הארץ באו מצרימה · ויקן יוסף · ויהי כי חזק ישראל · וירא המלך יואב כי חזק המלך · ודבר המלך · ·

בנותיה ואת ישבי מגדו ואת בנתיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת ׀ ולא תריך מנשה ית בית שאן וית כפרנהא וית יתבי דאר וכפרנהא וית תענך וית כפרנהא וית יתבי יבלעם וית כפרנהא וית יתבי מגדו וית כפרנהא ושרי כנענאה למיתב בארעא הדא ׀ ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והורש לא הורישו ׀ והוה כד תקיף ישראל ומני ית כנענאה למס למסקי מיסין ותרכא לא תריכו ׀

ואפרים לא הוריש את הכנעני הישב בגזר וישב הכנעני בקרבו בגזר ׀ ודבית אפרים לא תריכו ית כנענאי דיתיב בגזר ויתיבו כנענאי ביניהון בגזר ׀

זבולן לא הוריש את ישבי קטרון ואת ישבי נהלל וישב הכנעני בקרבו ויהיו למס ׀ דבית זבול לא תריכו ית יתבי קטרון וית יתבי נהלל ויתיבו כנענאי ביניהון והוו למסקי מסין ׀

אשר לא הוריש את ישבי עכו ואת ישבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפק ואת רחב ׀ אשר לא תריך ית יתבי עכו וית יתבי צידון וית אחלב וית אכזיב וית חלבה וית אפק וית רחוב ׀ וישב האשרי בקרב הכנעני ישבי הארץ כי לא הורישו ׀ ויתיבו דבית אשר בגו כנענאי יתבי ארעא ארי לא תריכונון ׀

נפתלי לא הוריש את ישבי בית שמש ואת ישבי בית ענת וישב בקרב הכנעני ישבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס ׀ נפתלי דבית נפתלי לא תריכו ית יתבי בית שמש וית יתבי בית ענת ויתיבו בגו כנענאי יתבי ארעא ויתבי בית שמש ובית ענת הוו להון למסקי מסין ׀

וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק ׀ ורחיקו אמוראי ית בני דן לטורא ארי לא שבקונון למיחת למישרא ׀ ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס ׀ ושרי אמוראה למיתב בטור חרס באילון ובשעלבים ותקיפת יד בית יוסף והוו למסקי מיסין ׀ וגבול האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה ׀ ותחום אמוראה ממסקנא דעקרבים מכיפא ולעילא ׀

ב ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הבכים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם ואמר לא אפר בריתי אתכם לעולם ׀ וסליק נביא בשליחות מן קדם יי מן גילגלא לבכים ואמ׳ אסקית יתכון ממצרים ואעילית יתכון לארעא דקיימית לאבהתכון ואמרית לא אשני קיימי עמכון לעלם ׀ ואתם לא תכרתו ברית לישבי הארץ הזאת מזבחתיהם תתצון

אעלה ה׳ וסימ׳ אעלה אתכם מעני מצרים · ויעל מלאך יי מן הגלגל · ותאמר האשה את מי · ויאמר המלך אל ארונה · כי אעלה ארוכה לך · מצרים כיאר יעלה · עלות מחים אעלה לך · הדרך לשוני לחבי · וסימ׳ ואמר בלאבא לאצתיה דארונה אריך למגמיצא קטורתא דירושלים · · ישבי הארץ הזאת ג׳ וסימ׳ ואתם לא תכרתו ברית · הבני בגמלא את כל · ולא אתה אלהינו הורשת · ·

וכל ימי ג̇ וסימ̇ ויעבד ישראל את יי̇ · ויעבדו העם את יי̇ · כי לא נעשה כפסח ·· יהושע ב̇ מלא וסימ̇ ואת יהושע צוית ·
ויעזבו העם את יי̇ · תג̇ דפס ·· סביבותיהם ב̇ מלא וסימ̇ ויטען ויהי חתת אלהים אשר · ויעזבו את יי̇ אלהי אבתם המוציא ·· :

ולא שמעתם בקלי מה
זאת עשיתם ׃ ואתון לא
גזרתון קיים ליתבי ארע
הדא איגוריהון תתרעון
ולא קבילתון למימרי
מא דא עבדתון ׃ וגם א
אמרתי לא אגרש אתם
מפניכם והיו לכם לצדים
ואלהיהם יהיו לכם למ
למוקש ׃ ואף אמרית
לא אתריך יתהון מן
קדמיכון ויהון לכון למ
למעיקין וטעוותהון יה
יהון לכון לתקלא ׃ ויהי
כדבר מלאך האלהים
יהוה את הדברים הא
האלה אל בני ישראל
וישאו העם את קולם
ויבכו ׃ והוה כד מליל
נביא דיי̇ ית פתגמיא
האילין עם כל בני ישראל
וארימו עמא ית קלהון
ובכו ׃ ויקראו שם המקו
המקום ההוא בכים
ויזבחו שם ליהוה ׃ וקרו
שמא דאתרא ההוא
בכים ונכסו תמן נכסת
קודשין קדם יי̇ ׃
וישלח
יהושע את העם וילכו
בני ישראל איש לנחל
לנחלתו לרשת את הא
הארץ ׃ ושלח יהושע
ית עמא ואזלו בני יש
ישראל גבר לאחסנתיה

למירת ית ארעא ׃ ויעבדו
העם את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים
אשר האריכו ימים א
אחרי יהושע אשר
האריכו ימים אחרי יה
יהושע אשר ראו את
כל מעשה יהוה הגדול
אשר עשה לישראל ׃
ופלחו עמא קדם יי̇ כל
ימי יהושע וכל יומי
סביא דאוריכו יומין
בתר יהושע דחזו ית
עובדא דיי̇ רבא דעבד
לישראל ׃ וימת יהושע
בן נון עבד יהוה בן מא
מאה ועשר שנים ׃ ומי
ומית יהושע בר נון ע
עבדא דיי̇ בר מאה וע
ועשר שנין ׃ ויקברו
אתו בגבול נחלתו בתמ
בתמנת חרס בהר אפר
אפרים מצפון להר געש
געש ׃ וקברו יתיה בתח
בתחום אחסנתיה בתמנ
סרח בטורא דבית אפרי
מציפונא לטור געש ׃ וג
וגם כל הדור ההוא נא
נאספו אל אבותיו ויקם
דור אחר אחריהם אשר
לא ידעו את יהוה וגם
את המעשה אשר
עשה לישראל ׃ ואף
כל דרא ההוא איתכנ
איתכנישו לות אבהתו

אבהתהון וקם דרא א
אוחרנא בתריהון דלא
ידעו למדחל מן קדם
יי̇ ואת ית עובדא דעבד
לישראל ׃
ויעשו בני ישר
ישראל את הרע בעיני
יהוה ויעבדו את הבעלים ׃
ועבדו בני ישראל ית דבי
דביש קדם יי̇ ופלחו ית
בעליא ׃ ויעזבו את יהוה
אלהי אבתם המוציא
אתם מארץ מצרים וי
וילכו אחרי אלהים א
אחרים מאלהי העמים
אשר סביבותיהם ויש
וישתחוו להם ויכעסו
את יהוה ׃ ושבקו ית
פולחנא דיי̇ אלהא דא
דאבהתהון דאפיק יי̇
יתהון מארעא דמצרי
וטעו בתר טעות עממי
עממיא מטעות עממי
די בסחרניהון וסגידו
להון וארגיזו קדם יי̇ ׃
ויעזבו את יהוה ויעבדו
לבעל ולעשתרות ׃ ושב
ושבקו ית פולחנא דיי̇
ופלחו לבעלא ולעשתא
ולעשתרתא ׃ ויחר אף
יהוה בישראל ויתנם
ביד שוסים וישסו את
אתם וימכרם ביד אויב
איביהם מסביב ולא
יכלו עוד לעמד לפני ׃

וגם כל ה̇ וסימ̇ וגם כל העם הזה על מקומו יבוא · וגם כל הדור ההוא נאספו · ויחזק דוד בבגדיו · וגם כל האדם · וגם כל היהודים ·
וכל דה̇ דבות במ̇א · וגם כל שרי הכהנים ·· אבותיו ג̇ בלא̇ וסימ̇ וגם כל הדור ההוא · כל לבבו הכין לדרש · תבוא עד דור אבותיו ··
יי̇ אלהי אבותם ד̇ וסימ̇ למען יאמינו · ואמרו על אשר עזבו · וישבו את יי̇ אלהי אבותם · דשפטים · בעזבם את יי̇ אלהי אבותם ··

וייצר ג׳ וסימ׳ וירא יעקב · בכל אשר יצאו ידי · וייצר לאמצון להתחלות · וסימ׳ יעקב אשתבח לאמצון · · יגחם ד׳ וסימ׳ פן יגחם
העם בראותם מלחמה · כי ינחם יי׳ מנאקתם · גם נצח ישראל · נשבע יי׳ ולא ינחם · וחד ויגחם יי׳ על הרעה אשר דבר · דירמיה · ·

איביהם ותקיף רוגזא
דיי בישראל ומסרינון בי
ביד בזוזין ובזו יתהון ומ
ומסרינון ביד בעלי דב
דבביהון מסחור סחור
ולא יכילו עוד למיקם
קדם בעלי דבביהון בכ
בכל אשר יצאו יד יד
יהוה וכאשר היתה בם
לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה לה
להם ויצר להם מאד
בכל דנפקו מחא מן ק
קדם יי הות בהון לביש
כמא דמליל יי וכמא
דקיים יי להון ועקת
לקון להדא ויקם יה
יהוה שפטים ויושיעם
מיד שסיהם ואקים
יי נגידא ופרקונון מ
מידא בוזזיהון וגם
אל שפטיהם לא שמעו
כי זנו אחרי אלהים א
אחרים וישתחוו להם
סרו מהר מן הדרך א
אשר הלכו אבותם לש
לשמע מצות יהוה ו
ולא עשו כן ואף מן נ
נגידיהון לא קבילו אר
טעו בתר טעות עממי
וסגידו להון סטו בפריע
מן אורחא דאזלו אבה
אבהתכון לקבלא פיק
פיקודיא דיי ולא עבדו
כן וכי הקים יהוה להם

שפטים והיה יהוה עם
השפט והושיעם מיד
איביהם כל ימי השפט
כי ינחם יהוה מנאקתם
מפני לחציהם ודחקיהם
ואדי אקים יי להון נגי
נגידין והוה מימרא די
דיי בסעדיה עם דנגיד
ופריק להון מיד בעלי
דבביהון כל יומי דנגיד
ארי מיתיב יי ממימרה דיי
דאמיר ומקביל צלות
צלותהון ופריק להון
מיד דחקיהון ומשע
ומשעבדיהון והיה
כמות השפט ישבו וה
והשחיתו מאבתם לל
ללכת אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולהש
ולהשתחוות להם לא
הפילו ממעלליהם ומ
ומדרכם הקשה והוה
והוה כד מית נגידא
תיבא ומחבלין מאבה
מאבהתהון למהך בתר
טעות עממיא למפלח
למפלחהון ולמסגד
להון לא שבקין מכל ע
עובדיהון בישא ומא
ומאורחתהון מקלקלין
ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יען אשר עברו
הגוי הזה את בריתי אש
אשר צויתי את אבותם
ולא שמעו בקלי ותקיף

רוגזא דיי בישראל ו
ואמר חלף דעברו ע
עמא הדין ית קימי
דפקידית ית אבהתהון
ולא קבילו למימרי
גם אני לא אוסיף לה
להוריש איש מפניהם
מן הגוים אשר עזב י
יהושע וימת אף אנא
לא אוסיף לתרכא א
אינש מן קדמיהון מן
עממיא דשבק יהושע
ומית למען נסות בם
את ישראל השמרים
הם את דרך יהוה ללכת
בם כאשר שמרו אב
אבתם אם לא בדיל
לנסאה בהון ית ישרא
הנטרין אינון ית אור
אורחן דתקנן קדם יי
למהך בהון כמא דנ
דנטרו אבהתהון אם
לא וינח יהוה את הג
הגוים האלה לבלתי
הורישם מהר ולא נתנם
ביד יהושע ושבק יי
ית עממיא האילין בד
בדיל דלא לתרכותהון
בפריע ולא מסרינון ב
בידא דיהושע

ואלה
הגוים אשר הניח יהוה
לנסות בם את ישראל
את כל אשר לא ידעו
את כל מלחמות כנען

ל׳ בם בם וסימ׳ למען נסות בם את ישראל · וכלה אפי בקרבתי אתה בנת ישראל · ועשיתי באפך · ועשיתי בם נקמות · מי זהם ויבן · ·
ד׳ דסביר בה וקרי בם · וסימ׳ השמרים הם את דרך יי׳ · הנוצר מעולם לא מישלת בם · מציבת בם · צלחם בה · כת · · וב׳ סביר בם וקרי בה ·
ותמיד יכחש בה · ויבן בה הבית · · לא שמעו ב׳ וסימ׳ ועשיתי באף ובחמה · וגם אל שפטיהם לא שמעו · · השמרים ל׳ דכו׳

עשיה את הרע בעיני ׳ ג׳ בליש׳ וסימ׳ כי ימצא בקרבך באחת׳ כי ידעתי אחרי׳ ויקדמו ותנינ׳ דפרשת שפטים׳ על כן עשו את הרע׳
ויתעם מנשה לעשות׳ יען אשר עשו את הרע׳׳ ויושיעם ד׳ ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ את עתניאל׳ ביד ירבעם׳ למען שמו׳ מיד שונא׳׳

ואילין עממיא דשבק
יי לנסאה בהון ית ישר
ישראל ית כל דלא חזו ׃
ידעין ית כל קרבי כנ
דכנען ׃ רק למען דעת
דרות בני ישראל ללמ
ללמדם מלחמה רק א
אשר לפנים לא ידעום ׃
לחוד בדיל דידעון דר
דריא דבני ישראל לאל
לאלפותהון קרבא לחוד
דמלקדמין לא הוו ידע
ידעין ׃ חמשת סרני פ
פלשתים וכל הכנעני ה
והצידני והחוי ישב
הר הלבנון מהר בעל
חרמון עד לבא חמת ׃
חמשא טורני פלשתאי
וכל כנענאי וצידונאי
וחיואי יתבי טורא דל
דליבנן מטורא מישר
חברון עד מעלנא דחמ
דחמת ׃ ויהיו לנסות בם
את ישראל לדעת הישמ
הישמעו את מצות יה
יהוה אשר צוה את
אבתם ביד משה ׃ והוו
לנסאה בהון ית ישראל
למידע היקבלון ית
פיקודיא דיי דפקיד
ית אבהתהון בידא ד
דמשה ׃ ובני ישראל
ישבו בקרב הכנעני החתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי ׃ ובני ישראל

יתיבו בגו כנענאי חית
חיתאי ואימוראי ופר
ופריזאי וחיואי ויבוסאי ׃
ויקחו את בנתיהם להם
לנשים ואת בנותיהם נ
נתנו לבניהם ויעבדו
את אלהיהם ׃ ונסיבו ית
בנתיהון להון לנשין וית
בנתהון יהבו לבניהון ו
ופלחו ית טעוותהון ׃
ויעשו
בני ישראל את הרע
בעיני יהוה וישכחו את
יהוה אלהיהם ויעבדו
את הבעלים ואת הא
האשרות ׃ ועבדו בני
ישראל ית דביש קדם יי
ואנשיאו ית פולחנא
דיי אלההון ופלחו לבע
לבעליא ולאשירתא ׃
ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד כושן רש
רשעתים מלך ארם נה
נהרים ויעבדו בני ישר
ישראל את כושן רש
רשעתים שמנה שנים ׃
ותקיף רוגזא דיי בישר
בישראל ומסרינון בידא
דכושן חייבא מלכא
דארם דעל פרת ופלחו
בני ישראל ית כושן חייב
תמני שנין ׃ ויזעקו בני
ישראל אל יהוה ויקם
יהוה מושיע לבני יש
ישראל ויושעם את

עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ׃ וזעיקו בני
בני ישראל קדם יי ואקים
יי פריק לבני ישראל ו
ופרקינון ית עתניאל בר
קנז אחוהי דכלב זעיר
מיניה ׃ ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל
ויצא למלחמה ויתן יה
יהוה בידו את כושן רש
רשעתים מלך ארם ותע
ותעז ידו על כושן רש
רשעתים ׃ ושרת עלוהי
רוח נבואה מן קדם יי
ודן ית ישראל ונפק לאגח
קרבא ומסר יי בידיה
ית כושן חייבא מלכא
דארם ותקיפת ידיה על
כושן חייבא ׃ ותשקט ה
הארץ ארבעים שנה
וימת עתניאל בן קנז ׃ ו
ושדוכת ארעא דישראל
מלמעבד קרבא ארבעין
שנין ומית עתניאל בר
קנז ׃
ויסיפו בני ישראל לע
לעשות הרע בעיני יהוה
ויחזק יהוה את עגלון מ
מלך מואב על ישראל
על כי עשו את הרע בע
בעיני יהוה ׃ ואוסיפו בני
ישראל למעבד דביש
קדם יי ותקיפית יי ית
עגלון מלכא דמואב על
ישראל על דעבדו ית

יא׳ פס׳ על על ומלך בינייהון וסימ׳ ישרינו הבית׳ או מצא אבדה׳ על מודית על המזבח׳ והמיה לקחו את אשר מיכה׳ ויוסיפו בני ישר׳
לעשות׳ ויאמר וישלח אתה׳ ותקם חנה אחרי אכלה׳ לא טוב הדבר הזה׳ ועלה גד ותאמר לעבדי׳ דשבואל׳ ויצא מנחם את הכסף׳ והמלך
הפקיד את השליש׳ ערות על׳ ואור על׳ על בן על בחורין׳ ואמרתם על מה על׳ גמא לבד ביפייד׳ לא לבנו׳ הגרה בית הבון׳ אשר היה על ירבעם׳

שמונה ג׳ מלא וסימ׳ ויעבדו בני ישראל את עגלון · בשנת שמונה עשרה למלך נבוכדנאצר · במעלות שמונה · יבל דה׳ דכותי מלא ״
ולה ג׳ וסימ׳ ולה שפחה מצרית · ולה שני פיות גמד ארכה · ולה עלי לשלום לביתך · וחד פת׳ ולה גפין ארבע ״ ג ״ פיות ל׳ דכו׳ ״

דביש קדם יי׳ ׀ ויאסף
אליו את בני עמון ועמ׳
ועמלק וילך ויך את
ישראל ויירשו את עיר
התמרים ׀ וכנש להון
ית בני עמון ועמלק וא׳
ואזל ומחא ית ישראל
ויריתו ית קרתא יריחו ׀
ויעבדו בני ישראל את
עגלון מלך מואב שמנה
עשרה שנה ׀ ופלחו בני
ישראל ית עגלון מלכא
דמואב תמני עשרי ע׳
שנין ׀
ויזעקו בני ישראל אל
יהוה ויקם יהוה להם
מושיע את אהוד בן ג׳
גרא בן הימיני איש אז
אטר יד ימינו וישלחו
בני ישראל בידו מנחה
לעגלון מלך מואב ׀ וו׳
וזעיקו בני ישראל קדם
יי׳ ואקים יי׳ להון ית א׳
אהוד בר גרא בר שבט ז
בנימין גברא גמירא בי׳
בידיה דימיניה ושלחו
בני ישראל בידיה תקרו׳
תקרובתא לעגלון מלכ׳
דמואב ׀ ויעש לו אהוד
חרב ולה שתי פיות גמ׳
גמד ארכה ויחגר אתה
מתחת למדיו על ירך
ימינו ׀ ועבד ליה אהוד
חרבא ולה תרין פומין
גרמידא אורכיה וזריז ׀

יתה מתחות ללבושוה׳
על ירכא דימיניה ׀ ויק׳
ויקרב את המנחה לע׳
לעגלון מלך מואב וע׳
ועגלון איש בריא מא׳
מאד ׀ וקריב ית תקרו׳
תקרובתא לעגלון מלכ׳
דמואב ועגלון גבר פט׳
פטים לחדא ׀ ויהי כא׳
כאשר כלה להקריב י׳
את המנחה וישלח א׳
את העם נשאי המנחה ׀
והוה כד שיצי לקרבא
ית תקרובתא ושלח
ית עמא נטלי תקרובתא ׀
והוא שב מן הפסילים
אשר את הגלגל ויאמר
דבר סתר לי אליך המ׳
המלך ויאמר הס ויצ׳
ויצאו מעליו כל העמ׳
העמדים עליו ׀ והוא
תב מן הצנא דעם ג׳
גילגלא ואמר פתגמא
דסיתרא אית לי למ׳
למללא עמך מלכא
ואמר סליק ונפקו מ׳
מעלוהי כל דקימין
עלוהי ׀ ואהוד בא
אליו והוא ישב בעלית
המקרה אשר לו לבדו
ויאמר אהוד דבר
אלהים לי אליך המ׳
המלך ויקם מעל הכ׳
הכסא ׀ ואהוד על לו׳
לוותיה והוא יתיב ב׳

בעלית בית קיטא ד׳
דיליה בלחודוהי וא׳
ואמר אהוד פתגמא
דיי׳ אית לי למללא
עמך וקם מעל כורסיה ׀
וישלח אהוד את יד
שמאלו ויקח את הח׳
החרב מעל ירך ימינו
ויתקעה בבטנו ׀ ושלח
אהוד ית יד שמאליה
ונסיב ית חרבא מעל
ירכא דימיניה ותקעה
במעוהי ׀ ויבא גם הנ׳
הנצב אחר הלהב ויס׳
ויסגר החלב בעד הל׳
הלהב כי לא שלף הח׳
החרב מבטנו ויצא ה׳
הפרשדנה ׀ ועל אר׳
דסתקא בתר שננא ו׳
וטמטם שומנא בתר ע׳
שננא ארי לא שלף ית
חרבא ממעוהי ונפק
אוכליה שפיר ׀ ויצא
אהוד המסדרונה ויס׳
ויסגר דלתות העליה
בעדו ונעל ׀ ונפק אהוד
לאכסדרא ואחד דשי
עיליתא באפוהי ואגף ׀
והוא יצא ועבדיו באו
ויראו והנה דלתות ה׳
העליה נעלות ויאמרו
אך מסיך הוא את רג׳
רגליו בחדר המקרה ׀
והוא נפק ועבדוהי ע׳
עלו וחזו דשי עיליתא יה׳

ויקם ב׳ וסימ׳ ויקם משה את המשכן · ב׳ בו · ויקם את החצר סביב · ויקם יי׳ שפטים · ויזעקו בני ישראל אל · וחברו · ויקם את העמודים ·
ג׳ בפס׳ · ויקם יי׳ את דברו · וחברו · ויקם יי׳ שטן לשלמה · ויקם אלהים לו שטן · ויקם מזבח לבעל · וישבו ויבן את הבמות · וחברו · ויקם את
העמודים על · ויקם את דברו אשר · ויעלני מבור שאון מטיט · ויקם עדות ביעקב ״ ז ״ אטר ב׳ וסימ׳ אהוד בן גרא · שבע מאות איש ״

פסילים ד׳ מלא בליש וסימ׳ והוא שב מן הפסילים · והוא עבר את הפסילים · ויסהלני לפסילים · לכל הפסילים אשר עשה מנשה ·
ושאר הפסלים כת׳ · · והנה איננו ג׳ וסימ׳ וירא יעקב מאד ויצר לו · ויחילו עד בוש והנה · ויעבד והנה איננו · · ויחילו ל׳ דכו׳ ··

אחירהון ואמרו ברם על
עביד הוא ית צורכיה
באידרון בית קיטמיא
ויחילו עד בוש והנה
איננו פתח דלתות הע
העליה ויקחו את המ
המפתח ויפתחו והנה
אדניהם נפל ארצה מת
ואוריכו עד סגי והא ל
ליתוהי פתח דשי עילי
עיליתא ונסיבו ית מפת
מפתחא ופתחו והא ר
ריבוניהון טריח רמי
על ארעא מית ואהוד
נמלט עד התמהמהם
והוא עבר את הפסילים
וימלט השעירתה וא
ואהוד אישתיזב עד
איתעכביהון והוא ע
עבר ית מחצביא ואיש
ואישתיזב לסעירת ויה
ויהי בבואו ויתקע בש
בשופר בהר אפרים וי
וירדו עמו בני ישראל
מן ההר והוא לפניהם
והוה במיתוהי ותקע
בשופרא בטורא דבית
אפרים ונחתו עימיה
בני ישראל מן טורא וה
והוא קדמיהון ויאמר
אלהם רדפו אחרי כי
נתן יהוה את איביכם
את מואב בידכם וירדו
אחריו וילכדו את מע
מעברות הירדן למוא

למואב ולא נתנו איש
לעבר ואמר להון רדפו
רהוטו בתריי ארי מסר
יי ית בעלי דבביהון ית
מואבאי בידיכון ונחתו
בתרוהי ואחדו ית מגזת
על ירדנא מואבאי ולא
שבקו אינש למעבר וי
ויכו את מואב בעת ההי
ההיא כעשרת אלפים
איש כל שמן וכל איש
חיל ולא נמלט איש וק
וקטלו ית מואבאי בע
בעידנא ההיא כעשרא
אלפין גברא כל אימתן
וכל גבר גיבר ולא איש
אישתיזב אינש ותכנע
מואב ביום ההוא תחת
יד ישראל ותשקט הא
הארץ שמונים שנה
ואיתברו מואבאי ביומ
ההוא תחות יד אינשי
ישראל ושדוכת ארעא
דישראל מלמעבד קרבא
תמנן שנין

ואחריו היה
שמגר בן ענת ויך את
הפלשתים שש מאות
איש במלמד הבקר וי
ויושע גם הוא את יש
ישראל ובתרוהי הוה
שמגר בר ענת וקטליה
פלישתאי שית מאה
גברא בפרש תוריא ופ
ופרק אף הוא ית ישראל

ד

ויסיפו
בני ישראל לעשות הרע
הרע בעיני יהוה ואהוד
מת ואוסיפו בני ישראל
למיעבד דביש קדם יי
ואהוד מית וימכרם יה
יהוה ביד יבין מלך כנען
אשר מלך בחצור ושר
צבאו סיסרא והוא יש
ישב בחרשת הגוים ומ
ומסרינון יי ביד יבין מ
מלכא דכנען דמלך בח
בחצור ורב חיליה סיסרא
והוא יתיב בתקוף כרכי
עממיא ויצעקו בני יש
ישראל אל יהוה כי תש
תשע מאות רכב ברזל
לו והוא לחץ את בני יש
ישראל בחזקה עשרים
שנה וזעיקו בני ישראל
קדם יי ארי תשע מאה
רתיכין דברזל ליה וה
והוא דחק ית בני ישר
ישראל בתוקפא עשרין
שנין

ודבורה אשה נביאה
אשת לפידות היא ש
שפטה את ישראל בעת
ההיא ודבורה איתתא
נביאתא איתת לפידות
היא דיינא ית ישראל
בעידנא ההיא והיא
יתבת תחות תמר דבורה
בין הרמה ובין בית אל
בהר אפרים ויעלו אליה

וכל איש יג׳ וסימ׳ ויבאו האנשים על הנשים · וכל איש אשר נמצא אתו · ועשה בצלאל ואהליאב · ויכו את מואב · וכל איש ישראל קמו ממקומו · וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים · וכל איש ישראל בראותם את האיש · ויתקבצו אליו כל איש מצוק · ב׳ בו׳ ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יי׳ · ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה · עצת חושי · ודוד בא מחנימה · ושאול והעם וכל איש · ויעל המלך · וחברו · ושבעתם ··

המונו ג׳ בל׳ ושימו ומשכתי אליך אל נחל קישון ׃ והמונו יבהות יצמיא ׃ בן אדם אמור אל פרעה ׃ ויזעק ד׳ וסימ׳ ויזעק
סיסרא את כל רכבו ׃ ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי ׃ ויזעק ויאמר בבינה ׃ ויזעק אתו ויאמר אלי ׃
תפארתך ל׳ דכות ׃

בני ישראל למשפט ׃ וה
והיא יתבא בעטרות
דבורה מתפרנסא מן ז
דילהּ וְלָה דיקלין ביר
בירחו פרדיסין ברמה
ויתין עברין משח בבק
בבקעתא בית שקיא
בביתאל עפר חיור בטור
מלכא וסלקין לוותה
בני ישראל לדינא ׃ ותש
ותשלח ותקרא לברק
בן אבינעם מקדש נפ
נפתלי ותאמר אליו ה
הלא צוה יהוה אלהי
ישראל לך ומשכת בהר
תבור ולקחת עמך עש
עשרת אלפים איש מ
מבני נפתלי ומבני זבלון ׃
ושלחת וקרת לברק בר
אבינעם מקדש נפתלי
דבית ואמרית ליה הלא
פקיד יי אלהא דישראל
איזיל ותתנגיד בטורא
דתבור ותדבר עמך י
עשרא אלפין גברא מ
מבני נפתלי ומבני זבולן ׃
ומשכתי אליך אל נחל
קישון את סיסרא שר
צבא יבין ואת רכבו ואת
המונו ונתתיהו בידך ׃
ואתגבב עלך לנחלא ד
קישון ית סיסרא רב
חילא דיבין ית רתיכוהי
וית משירייתיה ואימ
ואימסריניה בידך ׃ וי

ויאמר אליה ברק אם
תלכי עמי והלכתי ואם
לא תלכי עמי לא אלך ׃
ואמר לה ברק אם תיזלי
עמי ואיזיל ואם לא תי
תיזלין עמי לא איזיל ׃
ותאמר הלך אלך עמ
עמך אפס כי לא תהיה
תפארתך על הדרך אש
אשר אתה הולך כי ביד
אשה ימכר יהוה את
סיסרא ותקם דבורה
ותלך עם ברק קדשה ׃
ואמרת מיזל איזל עמ
עמך לחוד ארי לא ת
תהי תושבחתך על א
אורחא דאת אזיל ארי
ביד איתתא ימסר יי
ית סיסרא וקמת דבור
ואזלת עם ברק לקדש ׃
ויזעק ברק את זבולן ו
ואת נפתלי קדשה ויעל
ברגליו עשרת אלפי א
איש ותעל עמו דבורה ׃
וכנש ברק ית זבולן וי
וית נפתלי לקדש וסל
וסליקו עמיה עשרא
אלפין גברא וסליקת ע
עמיה דבורה ׃ וחבר
הקיני נפרד מקין מבני ח
חבב חתן משה ויט א
אהלו עד אילון בצענ
בצעננים אשר את קדש ׃
וחבר שלמאה איתפ
איתפרש משלמאי בנ

בבני חובב חמוהי ד
דמשה ופרסיה למ
למשכניה עד מישר ז
אבניא דעם קדש ׃ ויג
ויגידו לסיסרא כי עלה
ברק בן אבינעם הר
תבור ׃ וחויאו לסיסרא
ארי סליק ברק בר אב
אבינעם לטור תבור ׃
ויזעק סיסרא את כל ר
רכבו תשע מאות רכב
ברזל ואת כל העם אש
אשר אתו מחרשת
הגוים אל נחל קישון ׃
וכנש סיסרא ית כל ית
רתיכוהי תשע מאה ר
רתיכין דברזלא וית כל
עמא דעימיה מתקוף
ברכי עממיא לנחלא
דקישון ׃ ותאמר דבו
דבורה אל ברק קום כי
זה היום אשר נתן יהוה
את סיסרא בידך הלא
יהוה יצא לפניך וירד
ברק מהר תבור ועשרת
אלפים איש אחריו ׃ ו
ואמרת דבורה לברק
קום ארי דין יומא דמ
דמסר יי ית סיסרא ב
בידך הלא מלאכא
דיי נפק לאצלחא קד
קדמך ונחת ברק מט
מטורא דתבור ועשרא
אלפין גברא עימיה ׃
ויהם יהוה את סיסרא

זבלון ט׳ כת׳ כן וסימ׳ זבדני אלהים אתי ׃ בני לאה בכור יעקב ׃ סרד ואלון ׃ ופגע בזבלון ׃ וחברו לך ומשכת בהר תבור ׃
זבלון עם חרף נפשו ׃ ומלאכים שלח ׃ בעת הראשון הקל ׃ וכל בתי דבות במא לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו ׃ אלפי ד׳ דסב׳ אלפים
ויעשו בני לוי כדבר משה ׃ עשרת אלפי איש ׃ דברך ׃ ויהי מקנהו שבעת אלפי ׃ ויהם ב׳ וסימ׳ ויהם בין מחנה ׃ ויהם יי את סיסרא ׃

ובדק ג̇ וסימ̇ וברק רדף אחרי הרכב· ותשר דבורה וברק בן אבינעם· וברק מסירתו יהלך ·· סורה ג̇ ב̇ מלע̇ וא̇ מלר̇ וסימ̇ סורה
אדני סורה אלי · ב̇ בו׳ סורה שבה פה פלוני · וחד גולה וסורה ·· והנה · ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ והנה ברק רדף את· והנה איש זקן בא ··

ואת כל הרכב ואת כל
המחנה לפי חרב לפני
ברק וירד סיסרא ת
מעל המרכבה וינס בז
ברגליו ותבר יי ית סז
סיסרא וית כל רתיכא
וית כל משירייתא לז
לפיתגם דחרב קדם בז
ברק ונחת סיסרא מז
מעל רתיכא ואפך ברז
ברגלוהי וברק רדף
אחרי הרכב ואחרי
המחנה עד חרשת הג
הגוים ויפל כל מחנה
סיסרא לפי חרב לא נ
נשאר עד אחד וסיסר
וברק רדף בתר רתיכי
ובתר משירייתא עד
חרושת כרכי עממיא ויז
ואיתקטילו כל משיר
משיריית סיסרא לפז
לפיתגם דחרב לא אוש
אישתאר כחד עד חד
וסיסרא נס ברגליו אל
אהל יעל אשת חבר
הקיני כי שלום בין יבין
מלך חצור ובין בית חז
חבר הקיני וסיסרא אפך
ברגלוהי למשכנא דז
דיעל איתת חבר שלמ
שלמאה ארי שלמא
בין יבין מלכא דחצור
ובין בית חבר שלמאה
ותצא יעל לקראת
סיסרא ותאמר אליו

סורה אדני סורה אלי
אל תירא ויסר אליה
האהלה ותכסהו בשמ
בשמיכה ונפקת יעל
לקדמות סיסרא ואז
ואמרת ליה זור ריבוני
זור לותי לא תידחל
וזר למשכנא לותה י
וכסיתיה בגונכא ויאמ
ויאמר אליה השקיני
נא מעט מים כי צמתי
ותפתח את נאד
החלב ותשקהו ותכס
ותכסהו ואמר לה אש
אשקיני כען זעיר מיא
ארי צחי אנא ופתחת
ית נודא דחלבא ואש
ואשקיתיה וכסיתיה
ויאמר אליה עמד פתח
האהל והיה אם איש
יבא ושאלך ואמר
היש פה איש ואמרת
אין ואמר לה קומי לז
בתרע משכנא ויהי אם
אינש יתי וישאלינך
ויימר האית כא גברא
ותימרין לא ותקח
יעל אשת חבר את יתד
האהל ותשם את המק
המקבת בידה ותבוא
אליו בלאט ותתקע את
היתד ברקתו ותצנח בז
בארץ והוא נרדם ויעף
וימת ונסיבת יעל אית
איתת חבר ית סיכת

משכנא ושויאת ית
ארזפתא בידה ועלת
לוותיה ברז ונקשת ית
סיכתא בצידעיה ובז
ובעית בארעא והוא
דמוגר ואישתלהי ומית
והנה ברק רדף את
סיסרא ותצא יעל לק
לקראתו ותאמר לו לך
ואראך את האיש אש
אשר אתה מבקש
ויבא אליה והנה סיס
סיסרא נפל מת והיתד
ברקתו והא ברק רדז
רדיף ית סיסרא ונפקת
יעל לקדמותיה ואמו
ואמרת ליה איתא ויא
ואחזינך ית גברא דאת
בעי ועל לותה והא סיסר
סרא רמי מית וסיכתא
נעיצא בצידעיה
ויכנע אלהים
ביום ההוא את יבין מלך
כנען לפני בני ישראל
ותבר יי ביומא ההוא
ית יבין מלכא דכנען קד
בני ישראל ותלך יד בני
ישראל הלוך וקשה
על יבין מלך כנען עד
אשר הכריתו את יבין
מלך כנען ואזלת יד בני
ישראל אזלת ותקפא על
יבין מלכא דכנען עד די
דישיציאו ית יבין מלכא
כנען

האהלה ה̇ וסימ̇ וימהר אברהם האהלה · ויבאה יצחק האהלה · ויצא משה לקראת חתנו · ויהי כצאת משה · ויהי כבא משה האהלה ·
וישארו שני אנשים במחנה · וישלח יהושע מלאכים · ותצא יעל לקראת סיסרא · וסימ̇ ואחזי ייצחק למיעל ולמפק לקדמות אחדד וישלח למבסוי
ואמרת ג̇ וסימ̇ ואמר היש פה איש ואמרת אין · לבי ובואי אל המלך דוד · ואמרת בלבבך מי ילד לי ·· המקבת לית דכותי ··

ברכו יי׳ ה׳ וסימ׳ בפרע פרעות בישראל · לבי לחוקקי ישראל · ברכו יי׳ מלאכיו · ברכו יי׳ כל צבאיו משרתיו עשי · ברכו יי׳ כל מעשיו ··
אשירה ב׳ בנב׳ וסימ׳ שמעו מלכים האזינו · אשירה נא לידידי · ·· אזמר ב׳ וסימ׳ אזמר ליי׳ אלהי ישראל · ולשמך אזמר ·· ·

ה ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר ושבחת
דבורה וברק בר אבינעם ביומא ההוא
למימר בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה כד מ׳
מרדו דבית ישראל באוריתא אתו עליהון
עממיא וטרדונון מקירויהון וכד תבו למעבד אוריתא אתי
איתגברו איננון על בעלי דבביהון תרכו תריכונון
מכל תחום ארעא דישראל בכן על פורענות תבר סיסרא ומש
ומשיריתיה על ניסא ופורקנא דאתעבדו לישראל
בכן תבו חכימיא למיתב בכנש בכנישתא בריש גלי לאלפא ית
עמא פיתגמי אוריתא בכן בריכו ואודו
קדם יי׳ שמעו מלכים האזינו רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה
אזמר ליהוה אלהי ישראל שמעו מלכיא
דאתו עם סיסרא לקרבא אציתו שילטוניא דהוו עם יבין מלכא
דכנען אמירת דבורה בנבואה קדם יי׳ אנא
משבחא מודיא ומברכא קדם יי׳ אלהא דישראל יהוה בצאתך
משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה
גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים יי׳ אוריתך דיהבת להון
לעמך ישראל כחדרא היא כד עברין עלה
שלטין בהון עממיא וכד תייבין לה מתגברין איננון על בעלי דבביהון
דבביהון יי׳ ביום איתגליתך למיתנה להון
משעיר בהופעת יקרך על תחום אדום ארעא זעת אף שמיא
בטש דאת ענניא נגדו מיטרא הרים נזלו
מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל טוריא זעו מן
קדם יי׳ טורא תבור טורא חרמון וטורא
דכרמלא מתגרשין דין עם דין ואמרין דין לדין עלי תשרי
שכינתא ולי חזיא אשרי שכינתיה על
טורא דסיני דהוה חלש וזעיר מכל טוריא הין סיני דאתרגזת
ואיתרגיש וסליק תנניה כתננא דאתונא מן קדם
דאתגלי עלוהי שכינתא דיי׳ אלהא דישראל בימי שמגר בן
ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי נתיבות
ילכו ארחות עקלקלות כד הבו ביומי שמגר בר ענת ביומי יעל
פסקו עדי אורחן והוו מהלכין כד בשבילי
תקנון תבו למהוי אזלין אורחן מנגבן חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם
בישראל פסקו קרוי עממיא פציחיא דהוו יתבן בארעא

האזינו ה׳ וסימ׳ האזינו השמים ואדברה · שמעו מלכים האזינו רזנים · האזינו תורת אלהינו עם עמורה · הקשיבו אלי עמי ושמעו
זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל · שמעו זאת כל העמים · שמעו חכמים מלי · האזינו ושמעו קולי הקשיבו ·· עקלקלות · בפרעות · בפרעות ·
פרעות · מפעלות · בפרעות · לפעלות · אצילות · לפעלות · פעלות · בפעלות · בעוללות · בהעלות · ובהעלות · בהעלות · ובהעלות · בלה ל׳ דכות ··

על דרך ה׳ וסימ׳ ותספר בגדי אלמנותה · רכבי אתנות צחרות · וישרנה הפרות בדרך על · אין יהשב על משכבו · ואלי
להם כמו שחל · וכל על הדרך דבות גבא · אל הדרך · ויט אליה אל הדרך · וילך הנביא ויעמד · ואתה תשמע השמים כי

דישראל איתעתדיהא ואיתנ		דאיטלטלו דוריהון עד
דאישתלחית	דאישתלחית אנא רבנ	דבורה
אישתלחית איתנבאה בגו		בני ישראל יבחר אלהים
חדשים	או לחם שערים מגן אם	יראה
ורמח בארבעים אלף בישראל		כד איתרעיאו בני ישראל
למפלח	טעותא חדתן דמקריב	איתעביד
דלא איתעסקו בהון אבה		אבהתהון אתו עליהון עמ
עממיא	וטרדונון מקרויהון	וכד תבו
לאוריתא הלא יכילו להון		עד דאיתגבר עליהון סיס
סיסרא	סנאה ומעיקא ארבעין	אלפין
רישי משירין בחמשין		אלפין אחורי סייפין אבנ
אבשיתין	אלפי אוחדי רומחין	בשבעין
אלפין אוחדי תריסין בתמ		בתמנן אלפין מחצצי גירין
בר	מתשעמאה דתיכין	דברזלא
דהואה עימיה בל אילין		דעימיה לא יכילו לאגחא
בישראל	לבי לחוקקי ישראל	המתנדבים
בעם ברכו יהוה אמירת		דבורה בנבואה אנא שלי
שליחא	לשבחא לספרי ישראל	דברהוה
עקתא ההיא לאספקו ר׳		דרש באוריתא וכדהואו
להון	דיתבין בבתי כנישתא	בריש
גלי ומלפין ית עמא פיתגמי		אוריתא ומברכין ומודן
קדם	יי רכבי אתנות צחרות	ישבי
על מדין והלכי על דרך		שיחו דהוו מבטלין עיס
עיסקיהון	רכיבין על אתנן דחשך	במינר
עגליין ומקבלין בכל תחום		ארעא דישראל ומתחברין
למיתב	על דינא יהוו אזלין ו	באורחתהון
ומשתעין על גבורן דאית		דאיתעבידא להון בארע
דישראל	מקול מחצצים בין מ	משאבים
שם יתנו צדקות יהוה צד		צדקות פרזונו בישראל
אז	ירדו לשערים עם יהוה	מאתר
דהוו אנסין להון ונסבין		מה דבידיהון בית מכונת
ליסטין	ומיתונון מכסין על	גובין
בית שקיא דמיא תמן יהב		יודון על זכוותא דיי על
זכוותא	דיתיב קירוי פצחיא	בארעא
דישראל בכן נחתו מכרכי		תוקפא למיתב קרוי פצחי

יראה יג וסימ׳ בהר יי׳ יראה · מצות יאכל את שבעת הימים · ב׳ בו · שלש פעמים בשנה יראה · וחברו׳ לא יראה לך
שאר בכל גבלך · מגן אם יראה ורמח · ויי׳ עליהם יראה · ועליך יזרח יי׳ וכבודו · יראה אל אלהים בציון · יראה אל עבדיך
צדקות ד׳ וסימ׳ צדיק יי׳ צדקות אהב · מקול מחצצים בין משאבים · ב׳ בו · עמי זכר נא מה יעץ · משאבים ל׳ דגוש

בגבורים ד׳ ומלא וסימ׳ ירד לי בגבורים׳ לעזרת יי בגבורים׳ והבוה בגבורים עזרי למלחמה׳ ויאסרין לבו בגבורים״
שלח ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ בעמק שלח ברגליו׳ כי שלח ברשת ברגליו׳ וציר באים שלח׳ בוסי קמין ״ גרי שביך ל׳ דבות״

עמיא דיי׀ עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום
ברק ושבה שביך בן אבינעם׀ שבחי
שבחי דבורה שבחי ואודי מיללי תושבחתא קום בר
ברק ושבה שביך בר אבינעם׀ אז ירד
שריד לאדירים עם יהוה ירד לי בגבורים׀ בכין נחית
חד ממשיריית ישראל ותז ותבר
תקוף גיברי עממיא הא לא מן גבורא הוה דין אלהין
דתבר קדם עמיה תקוף גיברי סנאיהון׀
מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימן בעממיך
מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן
משכים בשבט סופר׀ מדבית אפרים קם יהושע בר נון
קדמותא ואגיח קרבא בדבית ע עמלק
בתרוהי קם מלכא שאול מדבית בנימן וקטל דבית
עמלק ואגיח קרבא בשאר עממיא
מדבית מכיר נחתו מרשמין בקרבא ומשבט זבולן מ
כתבין בקולמוס דספר חד׀ ושרי
בישכר עם דבורה וישכר כן ברק בעמק שלח ברגליו
בפלגות ראובן גדולים חקקי לב׀ ורברבי
יששכר מישתמעין למילי דבורה ושאר שבטי
דיששכר משמשין קדם ברק משתלחין
לקרבי מישרא לכל אתר דנגיד תמן בתושלחתה
אזלין בזרעית ראובן סגיאין ניכלי
ליבא׀ למה ישבת בין המ אאאאז המשפתים לשו
לשמע שריקות עדרים לפלגות ראובן
גדלים חקרי לב׀ למה תבתון ממשיריית קרבא למותב
בין תחומיא לסיסרא אתון אמרין
דידך אנחנא ולברק אתון אמרין דילך אנחנא למי
למשמע בשורתא למידע אידא משרי
נצחא בקרבא למיהוי עז עימיה הברין בשר לכון
למעבר דבית ראובן הלא ידעין ידעיתון
דקדמוהי גליין מחשבת ליבא׀ גלעד בעבר הירדן
שכן ודן למה יגור אניות אשר
ישב לחוף ימים ועל מפרציו ישכון׀ ודבית גלעד בעירת
בעיברא דירדנא שרן ודבית דן
גזו ועברו ית ירדנא שריאו ז נכסיהון בספינן דבירת

בשבט ו׳ וסימ׳ משכים בשבט סופר׳ והוכח בשבט אנשים׳ והכה ארץ בשבט פיו׳ ופקדתי בשבט פשעם׳ בשבט עברתו׳ תרעם
בשבט ברזל כבלי״ קדמ׳ בפלגות ראובן גדולים חקקי לב׳ תנינ׳ לפלגות ראובן גדולים חקרי לב׳ וסימ׳ בקלר״ מני ב׳ ריש פס
וסימ׳ מני אפרים שרשם בעמלק׳ מני שם טעם״ ושרי ב׳ ריש פס וסימ׳ ושרי אשת אברם׳ ושרי בישכר עם דבורה״

מרומי ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ ונפתלי על מרומי שדה · על כסא מרמי קרת · וחברון · קדמי מל׳ · עקבי סוס ב׳ וסימ׳
הצוהן עקבי סוס דיפל · אז הלמו עקבי סוס מדהרות · באו ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ באו מלכים נלחמו · באו ימי הפקודה

אשר על ספר ימא ישרי קרוי עמיא דפגרו תבר
ובנהרון ויתיבו בהון ובזו עם חרף
נפשו למות ונפתלי על מ׳ מרומי שדה | דבית זבולן ז
לקבל עממיא דגדיפו יתהון מסרן
נפשיהון לקטלא איתון ורב דבית נפתלי ישבחונון כל
יתבי ארעא | באו מלכים נלחמו
או נלחמו מלכי כנען בתענך על מי מגדו בצע כסף לא
לקחו | אתו מלכיא אגיחו קרב בכן
אגיחו מלכי כנען בתער הוו שרן ומטן על מי מגדו
ממון דכסף לא קבילו | מן שמים
נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סיסרא | מן שמי
איתגח קרבא עמהון קרבא מא מאתר
דנפקין כוכביא מכבשי רבו דבריהון תמן איתגח קרבא
עם סיסרא | נחל קישון גרז גרפם
נחל קדומים נחל קישון ת תדרכי נפשי עז | נחל דקית
דקישון תבריתון נחלא דאיתע׳ דאיתעבידו
ביה ניסין לישראל מלקדמין הוא נחלא דקישון תמן ו
דוששת תפשי קטילי גיבריהון בתקוף
אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו | בכן אישת
אישתלפא טופרי סוסותהון ומ׳ ומתחורין
לאחוריהון דרכביהון ותה׳ ותקיפיהון מפיגבא דהוה
מפגד קדם דתיכי עיברוהוג | אורו
מרוז אמר מלאך יהוה א׳ ארו ארור ישביה כי לא
באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה
בגיבורים | לוטו מרוז אמר ברק נביא דיי׳ לוטו ותברו
יתבהא ארי לא אתו לסעדן עמא
דיי׳ כד אגיח קרבא בגיבריא | תבורך מנשים יעל אשת
חבר הקיני מנשים באהל תבורך
תתברך מברכת נשיא טבת יעל איתת חבר שלמאה
כחדא מנשיא דמשמשין בבתי
מדרשין תתברך | מים ע׳ שאל חלב נתנה בספל אד׳
אדירים הקריבה חמאה | מיא שאל
מינה סיסרא רשיעא חי׳ חלבא אשקיתיה למידע
אם ית רעיונוהי עלוהי כפיילי
גיבריא קריבת לקדמוהי שמן הכובין | ידה

נשקפה ד̇ וסימ̇ בעד החלון נשקפה ותיבב · ומיכל בת שאול נשקפה · וחברו דדה · כי רעה נשקפה ״ ״ בושש ב̇
וסימ̇ באשר בושש משה · מדוע בשש רכבו לבוא ״ ״ · חכמות ב̇ וסימ̇ חכמות שרותיה · חכמות נשים בנתה ״ ״

ליתד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה
סיסרא במחקה ראשו ומחצה וחלפה
רקתו׃ טובא יעל איתת חבר שלמאה דקיימית
מה דכתיב בספר אוריתא דמשה
לא יהי תיקון זין דגבר על איתתא ולא יתקן גבר
בתיקוני איתתא אילהין ידה לסיכתא
אושיטת וימינה לארזפתא דנפחין למיתבר תקוות
רשיעין ואנוסין מיחתיה לאו לסיסרא
תברת רישיה פעת מוחיה אעברת סיכתא בצירעיה׃
בין רגליה כרע נפל שכב בין
רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד׃ בין ריגלהא
כרע נפל שכיב בין ריגלהא כרע
נפל באתר דכרע תמן נפל בזיז סיסרא׃ בעד החלון
נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד
האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי
מרכבותיו׃ מן חרכא איסתכיאת ומדיקא
אימיה דסיסרא מיבבי׃ אעיתא אמרה מיהדין
אורחא דתיכוהי רברי מלמיתי מיהדין
איתעכבו פסיעי רהטיא דהוו מייתזלי איגרין
נתחנין׃ חכמות שרותיה תעו תענינה
את היא תשיב אמריה לה׃ חכימת פריסתיתהא
כחכמתא
עניין לה את היא מתיבא ית למימר
לה׃ הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתים לרש
לראש גבר שלל צבעים לסיסרא
שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל׃
הלא מדמשכחין מפלגין בזתא
יהבין גבר וביתיה לכל חד וחד בזתא סגי קדם סיסרא
סיסרא בזת צירי ציבעונין על
צוורה עתידי נכסיא ומנא חמודא קדם גיברוהי רז
רבזו׃ כן יאבדו כל אויביך יהוה
ואהביו כצאת השמש כגבורתו ותשקט הארץ
ארבעים שנה׃ כסיסרא כן יבדון כל שנאי
עמך יי ורחמוהי יהון ניהורא לאוהרא בזיהור
יקריה על חד תלת מאה ותשעין וארבעין
ותלתא כמיפק שימשא בגבורתיה ושרוט ירת׃

באשר טו̇ וסימ̇ וישמע אלהים את קול · אינגו גדול בבית הזה · אין שר בית הסהר · בין רגליה כרע נפל · וילך האיש מהעיר · ויאמר
לו מיכה מאין תבוא · ויקם דוד ואנשיו בשם · ואלישע דבר אל האשה · עבדי בא בחבריך · כי כה אמר יי לסריסים אשר · ויאמר
יה הגדה נא · באשר תמותי אמות · מה יתרון העשה באשר · טוב ללכת אל בית אבל · באשר דבר מלך שלטון ״ ג ״ ותיבב ל ״

בזאך ה̇ בת̇ כן וסימ̇ ויחנו עליהם וישחיתו · ויקומו אנשי ישראל · ויך שאול את עמלק · ויפשטו אל הגשורי והגרזי דשבוא ·
ושבהך דישעיה · ו̇ באכה בתי̇ · ויהי גבול הכנעני · ב̇ בו · ויהי מושבם · כגן יי̇ כארץ מצרים · וישבנו מחוילה · ויד יי̇ היתה אל יי̇

ארעא דישראל מלמי
מלמעבר קרבא ארע
ארבעין שנין ׃
ו ויעשו בני
ישראל הרע בעיני יי̇
יהוה ויתנם יהוה ביד
מדין שבע שנים ׃ ועבדו
בני ישראל דביש קדם
יי̇ ומסרינון יי̇ ביד מ
מדינאי שבע שנין ׃ ות
ותעז יד מדין על ישר
ישראל מפני מדין ע
עשו להם בני ישראל
את המנהרות אשר
בהרים ואת המערות
ואת המצדות ׃ ותקפת
ית מדינאי על ישראל
מן קדם מדינאי עבדו
להון בני ישראל ית מ
מטמוריא דבטוריא
וית מערתא וית מצ
מצרתא ׃ והיה אם ז
זרע ישראל ועלה מדין
ועמלק ובני קדם ועלו
עליו ׃ והוה כד זרע יש
ישראל וסליקו מדינאי
ועמלקאי ובני מדינח
וסליקו עלוהי ׃ ויחנו
עליהם וישחיתו את
יבול הארץ עד באך ע
עזה ולא ישאירו מחיה
בישראל ושה ושור
וחמור ׃ ושרו עליהון ׃
ומחבלין ית עללתא
דארעא עד עלנא ד

דעזה ולא משארין מ
מזון לקיימא נפש ב
בישראל ואימר ותור
וחמר ׃ כי הם ומקניהם
יעלו ואהליהם גבאו
יבאו כדי ארבה לרב
ולהם ולגמליהם אין
מספר ויבאו בארץ ל
לשחתה ׃ ארי אינון וג
וגיתיהון סלקין ומשכ
ומשכניהון ואתן כמיו
במיסת גובא ליסגי ול
ולהון ולגמליהון לית
מניין ועלין בארעא ל
לחבלותא ׃ וידל ישראל
מאד מפני מדין ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ׃ ו
ומך ישראל לחדא מן
קדם מדינאי וזעיקו
בני ישראל קדם יי̇ ׃
ויהי
כי זעקו בני ישראל
אל יהוה על אדות מ
מדין ׃ והוה כד זעיקו
בני ישראל קדם יי̇ על
עיסק מדינאי ׃ וישלח
יהוה איש נביא אל
בני ישראל ויאמר להם
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי העליתי
אתכם ממצרים ואוצ
ואוציא אתכם מבית
עבדים ׃ ושלח יי̇ גברא
נביא לות בני ישראל
ואמר להון כדנן אמר

יי̇ אלהא דישראל אנא
אסקית יתכון מארעא
דמצרים ואפקית יתכון
מבית עבדותא ׃ ואצל
אתכם מיד מצרים ומ
ומיד כל לחציכם ואג
ואגרש אתם מפניכם
ואתנה לכם את ארצם
ושזבית יתכון מידא
דמצראי ומיד כל ד
דחקיתון ותריכית ית
יתהון מקדמיכון וית
ויהבית לכון ית ארע
ארעהון ׃ ואמרה לכם
אני יהוה אלהיכם לא
תיראו את אלהי האמ
האמרי אשר אתם י
יושבים בארצם ולא ש
שמעתם בקולי ׃ ואמרית
לכון אנא יי̇ אלהכון לא
תדחלון ית טעות אמ
אמוראי דאתון יתבין
בארעהון ולא קבילתון
למימרי ׃
ויבא מלאך יה
יהוה וישב תחת האלה
אשר בעפרה אשר
ליואש אבי העזרי וג
וגדעון בנו חבט חטים
בגת להניס מפני מדין ׃
ואתא מלאכא דיי̇ וית
ויתיב תחות בטמא די
בעפרה דליואש אבוהי
דעזר וגדעון בריה חב
חביט חיטין במעצ

הנמצדות ה̇ בליש̇ וסימ̇ את המנהרות אשר בהרים · וישב דוד במדבר במצדות · ויעלו זיפים אל שאול הגבעתה · וישב במצדות עין
גדי · צלבדה הקריות והמצדות נתפשה · חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצדות · ואשר במצרות ובמערות ברעב ימותו · מצדות סלעים
משגבו · דויתנוהו בסוגר במצודות · וסימ̇ חלאת חסורתא שבועתא אתבועת נוצרא מרויא סוגרא דקדתא · · · ולהנים ל̇ רבות יי̇

במה ובמה ט̇ וסימ̇ ויאמר יי̇ אלהים במה אדע ׃ ויאמר אליו בי אדני במה ׃ ויאמר אליו שאול גשו נא ׃ ויצא הרוח ויעמד
לפני יי̇ ׃ וחברו ׃ במה אקדם יי̇ אבה ׃ אתכם אמר יי̇ ואמרתם ׃ הוגעתם יי̇ בדבריכם ׃ ויאמר יי̇ אל הגבעונים ׃׃ ׃ אלפי ל̇ דכות ׃׃

לעריקא מן קדם מדינ
מדינאי ׃ וירא אליו מ
מלאך יהוה ויאמר
אליו יהוה עמך גבור
החיל ׃ ואתחזי ליה מ
מלאכא דיי̇ ואמר ליה
מימרא דיי̇ בסעדך ג
גיבר חילא ׃ ויאמר א
אליו גדעון בי אדני ויש
יהוה עמנו ולמה מצאתנו
כל זאת ואיה כל נפלאו
נפלאותיו אשר ספרו
לנו אבותינו לאמר הלא
ממצרים העלנו יהוה ׃
ועתה נטשנו יהוה ויי
ויתננו בכף מדין ׃ ואמ
ליה גדעון בבעו ריבוני
ואית שכינתא דיי̇ בינג
ולמה ערענא כל אילין
ואן כל פרישותיה די
אישתעיאו לנא אבהתנ
למימר הלא ממצרים
אסקנא יי̇ וכען רטשנא
יי̇ ומסרנא בידא דמדי
דמדינאי ׃ ויפן אליו יה
יהוה ויאמר לך בכחך
זה והושעת את ישראל
מכף מדין הלא שלחתיך ׃
ואתפני ליה יי̇ ואמר
איזיל בחילך דין ותפרוק
ית ישראל מיד מדינאי
הלא שלחתך ׃ ויאמר
אליו בי אדני במה או
אושיע את ישראל
הנה אלפי הדל במנשה

ואנכי הצעיר בבית אבי ׃
ואמר ליה בבעו יי̇ במה
איפרוק ית ישראל הא
זעירא בשבט מנשה
ואנא חלש בבית אבא ׃
ויאמר אליו אדני כי י
אהיה עמך והכית את
מדין כאיש אחד ׃ ואל
ואמר ליה יי̇ ארי יהי
מימרי בסעדך ותקט
ותקטול ית מדינאי ׃
כגברא חד ׃ ויאמר א
אליו אם נא מצאתי
חן בעיניך ועשית לי
אות שאתה מדבר ע
עמי ׃ ואמר ליה אם
כען אשכחית רחמין
בעינך ותעבד לי את
דאת ממלל עמי ׃ אל
נא תמיש מזה עד באי
אליך והוצאתי את
מנחתי והנחתי לפניך
ויאמר אנכי אשב עד
שובך ׃ לא כען תעדי
מיכא עד מיתאי לותך
ואפיק ית תקרובתי
ואניח קדמך ואמר
אנא אוריך עד דתתוב ׃
וגדעון בא ויעש גדי
עזים ואיפת קמח מצ
מצות הבשר שם בסל
והמרק שם בפרור
ויוצא אליו אל תחת
האלה ויגש ׃ וגדעון ׃
אתא ועבד גדיא בר עזי

ומכילתא דקימחא
אפא פטיר בישרא ש
שוי בסלא ותבשילא
שוי בקדרא ואפיק
לוותיה לתחות אילנא
וקריב ׃
ויאמר אליו מלאך
האלהים קח את הבשר
ואת המצות והנח אל
הסלע הלז ואת המרק
שפוך ויעש כן ׃ ואמר
ליה מלאכא דיי̇ סב ית
בישרא וית פטירא ו
ואחית לכיפא דיכי וית
תבשילא שפוך ועבד
כן ׃ וישלח מלאך יהוה
את קצה המשענת א
אשר בידו ויגע בבשר
ובמצות ותעל האש ׃
מן הצור ותאכל את
הבשר ואת המצות ו
ומלאך יהוה הלך מ
מעיניו ׃ ואושיט מלא
מלאכא דיי̇ ית ריש ש
שוטיתא דבידיה וק
וקריב בבישרא ובפט
ובפטירא וסליקת איש
אישתא מן טינרא וא
ואכלת ית בישרא וית
פטירא ומלאכא דיי̇ ׃
איסתלק מלקביל עי
עינוהי ׃ וירא גדעון ׃
כי מלאך יהוה הוא
ויאמר גדעון אהה
אדני יהוה כי על כן ר

עד יא̇ מאריכי בכו̇ פס̇ וסימ̇ עד שלחך ׃ עד אבדך ׃ עד רדתה ׃ עד שובך ׃ עד לשבים ׃ עד חיותם ׃ עד קדקדך ׃ עד קדקדו ׃ עד שתחפין ׃
וחברו ׃ וחבקו ׃׃ ׃ תמיש ד̇ חס̇ בל̇ יש̇ וסימ̇ אולי ימשני אבי ׃ ואמשך בני ׃ אל ייצחק אביו וימשהו ׃ אל נא תמיש מזה ׃ אם ימישו החקים
האלה ׃ מחולי ומשי ׃ דלה ׃׃ ׃ והנחתי ג̇ וסימ̇ אל נא תמיש מזה ׃ והתכתי ׃ והנחתם אתכם אל אדמתם ׃׃ ׃ והמרק ל̇ דכות ׃׃ ׃

ויאמר לו יי׳ ד׳ וסימ׳ לבן כל הרג קין · שלום לך אל תירא · קח את פר השור אשר לאביך · וישאל דוד באלהים · ודבר הימ׳
שלום לך ג׳ וסימ׳ שלום לך אל תירא · עבשו ראש השלישים · קחנו ובאה בי שלום · וב׳ שלום לך · ויאמר האיש הזקן · איש חמדות

ראיתי מלאך יהוה פנ׳
פנים אל פנים וחזא
גדעון ארי מלאכא דיי׳
הוא ואמר גדעון בבעו
יי׳ אלהים ארי על כן חז׳
חזיתי מלאכא דיי׳ אפ׳
אפין באפין ויאמר לו
יהוה שלום לך אל תיר׳
תירא לא תמות ואמר
ליה יי׳ שלם לך לא תד׳
תידחל לא תמות ויבן
שם גדעון מזבח ליהוה
ויקרא לו יהוה שלום
עד היום הזה עודנו בע
בעפרת אבי העזרי ובנא
תמן גדעון מדבחא קדם
יי׳ ופלח קדם יי׳ דעבד
ליה שלמא עד יומא
הדין עד כען איתוהי
בעפרת אבי העזרי
ויהי
ההוא ויאמר לו יהוה
קח את פר השור אשר
לאביך ופר השני שבע
שנים והרסת את מזבח
הבעל אשר לאביך ואת
האשרה אשר עליו ת
תכרת והוה בליליא
ההוא ואמר ליה יי׳ ד
סב ית תור פתורי די
לאבוך ותור תניינא ד
דאיתפטים שבע שנין
ותפגר ית איגורא דבעל
די לאבוך וית אשירתא
דעלוהי תקוץ ותבנה

מזבח ליהוה אלהיך ע
על ראש המעוז הזה
במערכה ולקחת את ה
הפר השני והעלית עלה
בעצי האשרה אשר
תכרת ותבני מדבחא
קדם יי׳ אלהך על ריש ת
תוקפא הדין בסידרא
ותיסב ית תורתא תניי׳
ותיסק עלתא באעי א׳
אשרתא דתיקוץ ויקח
גדעון עשרה אנשים
מעבדיו ויעש כאשר
דבר אליו יהוה ויהי
כאשר ירא את בית א
אביו ואת אנשי העיר
מעשות יומם ויעש ל
לילה ודבר גדעון עש
עשרה גברין מעבדוהי
ועבד כמא דמליל עמ
עימיה יי׳ והוה מדד
מדדחיל מן בית אבוהי
ומן אינשי קרתא מלמ
מלמעבד ביממא ועבד
בליליא וישכימו אנשי
העיר בבקר והנה נתץ
את מזבח הבעל ואת
האשרה אשר עליו כ
כרתה ואת הפר השני
העלה על המזבח הבנוי
ואקדימו אינשי קרתא
בצפרא והא מתרע ית
איגורא דבעלא ואש
ואשירתא דעלוהי קצ
קציצה וית תורא תנ׳

תניינא מסקא על מד׳
מדבחא דבנו ויאמרו
איש אל רעהו מי עשה
הדבר הזה וידרשו ויב
ויבקשו ויאמרו גדעון
בן יואש עשה הדבר
הזה ואמרו גבר לחב׳
לחבריה מן עבד [illegible]
פתגמא הדין ותבעו
ובעו ואמרו גדעון בר
יואש עבד ית פתגמא
הדין ויאמרו אנשי ה
העיר אל יואש הוצא
את בנך וימת כי נתץ מ
את מזבח הבעל וכי כ
כרת האשרה אשר
עליו ואמרו אינשי ק
קרתא ליואש אפיק
ית ברך ויתקטיל ארי
תרע ית איגורא דבעלא
וארי קץ אשירתא ד
דעלוהי ויאמר יואש
לכל אשר עמדו עליו
האתם תריבון לבעל ה׳
אם אתם תושיעון אתו
אשר יריב לו יומת עד
הבקר אם אלהים הוא
יריב לו כי נתץ את
מזבחו ואמר יואש ל
לכל דקיימין עלוהי
האתון תתפרעון לבעלא
אם אתון תפרקון יתיה
דאפרע ליה יתקטיל
קדם ארפא יהיב ליה
עד צפרא אם טעוון איה

עשיה הדבר · י״א חס׳ את בליש׳ וסימ׳ מהר קסלם שמה · ואם תעשה לי הדבר הזה · לא נוכל לעשות הדבר הזה · לא אחר הבער לעשות
הדבר · ברוע עשיתן הדבר הזה · וישב יי׳ מורד לאמר · וידרשו ויבקשו · ב׳ בר׳ דגדעון · ויאמר אל אביה · דבת יפתח · גם אנכי אעשה אתכם
הטובה הזאת · כי כרת עבדך הכלב · · והעלית ג׳ וסימ׳ אהגים שלמות תבנה · ובצרת מזבחו ליי׳ אלהיך · ויצוה המלך את עבד מלך

מזבחו ג׳ וסימ׳ ויאמר יואש לכל אשר עמדו · ויקרא לו ביום ההוא ירבעל · זנח יי מזבחו נאר מקדשו ·· ויזעק ג׳ וסימ׳ ורוח
יי לבשה את גדעון · ומלאכים שלח בכל מנשה · ויזעק שאול ·· הושיע ב׳ וסימ׳ נהושיע בידי את ישראל · כי הושיע יי משיחו ·

ליה איתפרע ליה בעלה
ארי תרע איגוריה ׀ ויק
ויקרא לו ביום ההוא
ירבעל לאמר ירב בו ה
הבעל כי נתץ את מזבחו ׀
וקרא ליה ביומא ההוא
ירובעל למימר יתפרע
מיניה בעלה ארי תרעית
איגוריה ׀
וכל מדין ועמלק ובני
קדם נאספו יחדו ויעב
ויעברו ויחנו בעמק
יזרעאל ׀ וכל מדינאי וה
ועמלקאי ובני מדינחא
איתכנשו כחדא ועברו
ושרו במישר יזרעאל ׀
ורוח יהוה לבשה את
גדעון ויתקע בשופר וי
ויזעק אביעזר אחריו ׀
ורוח גבורא מן קדם יי
לבישת ית גדעון ותקע
בשופרא ואיתכניש אי
אביעזר בתרוהי ׀ ומלא
ומלאכים שלח בכל
מנשה ויזעק גם הוא
אחריו ומלאכים שלח
באשר ובזבלון ובנפתלי
ויעלו לקראתם ׀ ואיזג
ואיזגדין שלח בכל מנשה
ואיתכנשו אף אינון
בתרוהי ׀ ואיזגדין שלח
בשבט אשר ובשבט זה
זבולן ובשבט נפתלי וה
וסליקו לקדמותהון ׀
ויאמר גדעון אל האל
האלהים אם ישך מוש
מושיע בידי את ישראל
כאשר דברת ׀ ואמר
גדעון קדם יי אם איתך
פריק על ידי ית ישראל
כמא דמללתא ׀ הנה א
אנכי מציג את גזת הצ
הצמר בגרן אם טל יה
יהיה על הגזה לבדה
ועל כל הארץ חרב וידע
וידעתי כי תושיע בידי
את ישראל כאשר דברת ׀
הא אנא מחית ית גזת
דעמרא בבית אדרי
אם טלא יהי על גיזתא
בלחודה ועל כל ארעא
יובשא ואידע ארי ת
תפרוק על ידי ית ישר
ישראל כמא דמלילתא ׀
ויהי כן וישכם ממחרת
ויזר את הגזה וימץ ט
טל מן הגזה מלא ס
הספל מים ׀ ודהוה כן ויו
ואקדים ביומא דבתר
דבתרוהי ועצר ית גז
גיזתא ונפץ טלא מן גז
גיזתא מלא לקבא דמין ׀
ויאמר גדעון אל האל
האלהים אל יחר אפך
בי ואדברה אך הפעם
אנסה נא רק הפעם בגזה
יהי נא חרב אל הגזה
לבדה ועל כל הארץ יה
יהיה טל ׀ ואמר גדעון
קדם יי לא יתקף רוגז
עלי ואימליל ברם זימנ
הדא אנסי כען לחוד
וימנא בגיזתא יהי כען ׀
יובשא על גיזתא בלח
בלחודה ועל כל ארעא
יהא טלא ׀ ויעש אלהים
כן בלילה ההוא ויהי
חרב על הגזה לבדה ועל
כל הארץ היה טל ׀ ועבד
יי כן בליליא ההוא והו
והוה יובשא על גיזתא
בלחודה ועל כל ארעא
הוה טלא ׀
ז וישכם ירבעל
הוא גדעון וכל העם א
אשר אתו ויחנו על עין
חרד ומחנה מדין היה
לו מצפון מגבעת המור
המורה בעמק ׀ ואקדים
ירבעל הוא גדעון וכל
עמא דעימיה ושרו
על עין חרוד ומשרית
מדינאי שריא לקבלי
מציפונא מגבעתא דמ
דמסתכיא למישרא ׀
ויאמר יהוה אל גדעון
רב העם אשר אתך מת
מתתי את מדין בידם
פן יתפאר עלי ישראל
לאמר ידי הושיעה
לי ׀ ואמר יי לגדעון יי
סגי עמא דעימך מלמ
מלמימסר ית מדינאי
בידיהון דילמא יתרב
יתרברבון קדמי ישרא

נאספו י״ב וסימ׳ וגם כל הדור ההוא נאספו · וכל מדין ועמלק ובני קדם · אחריו אלעזר בן דודו · דשמואל · ופלשתים נאספו להלחם ·
ושאול ואיש ישראל נאספו · ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו · ועתה נאספו עליך גוים רבים · ושמעיה הנביא בא אל רחבעם · דה׳ · נאספו על·
נכים ולא ידעתי · וביום השני נאספו הוא היה · והעם לא נאספו לירושלם ·· מלוא ב׳ בל׳ וסימ׳ מלוא קמיצו · מלוא הספל מים ··

ישב ה׳ וסימ׳ ועתה קרא נא באזני העם׳ ויאמר דוד אל יהונתן׳ אל ישוב דך נכלם עני ואביון׳ כי כדרגדר עבדך׳ ואמרת בידבי
ההוא׳ וסימ׳ אבל מסבינא יצפרתה בירושלם ואת נחם׳׳ הורד ג׳ וסימ׳ הורד עדיך מעליך׳ הורד אתם אל המים׳ באת עמים׳ ואת עמים

למימר ירנא פרקת
לנא ׀ ועתה קרא נא בא
באזני העם לאמר מי
ירא וחרד ישב ויצפר
מהר הגלעד וישב מן
העם עשרים ושנים א׳
אלף ועשרת אלפים
נשארו ׀ וכען אכריז כען
קדם עמא למימר מאן
דדחיל ודזע יתוב ויתבחר
מטורא דגלעד ותב מן
עמא עשרין ותרתין
אלפין ועשרא אלפין
אשתארו ׀
ויאמר יהוה
אל גדעון עוד העם רב
הורד אתם אל המים
ואצרפנו לך שם והיה
אשר אמר אליך זה
ילך אתך הוא ילך אתך
וכל אשר אמר אליך
זה לא ילך עמך הוא
לא ילך ׀ ואמר יי לגד
לגדעון עוד עמא סגי
אחית יתהון למיא ו׳
ואיבחרינון לך תמן ׳
ויהי דאימר לך דין
עמך הוא ייזל עמך
וכל דאימר לך דין לא
יזל עמך הוא לא יזל ׀
ויורד את העם אל המ
המים ויאמר יהוה א
אל גדעון כל אשר ילק
ילק בלשנו מן המים
כאשר ילק הכלב תצ׳

תציג אתו לבד וכל א׳
אשר יכרע על ברכיו ל׳
לשתות ׀ ואחית עמא
למיא ואמר יי לגדעון
כל דלחיך בלישניה
למיא כמא דמלחך כ׳
כלבא תקים יתיה בלח
בלחודוהי וכל דיכרע
על ברכוהי למישתי
מיא ׀
ויהי מספר המלקקים
בידם אל פיהם שלש מ
מאות איש וכל יתר
העם כרעו על ברכיהם
לשתות מים ׀ והוה ד׳
מנין דשדן בידיהון ׳
לפומיהון תלת מאה
גברא וכל שאר עמא
כרעו על ברכיהון למ
למישתי מיא ׀
ויאמר יהוה
אל גדעון בשלש מא
מאות איש המלקקים
אושיע אתכם ונתתי
את מדין בידך וכל העם
ילכו איש למקמו ׀ ו׳
ואמר יי לגדעון בתלת
מאה גברא דשדן א׳
איפרוק יתכון ואמסר
ית מדינאי בידך וכל
עמא יהכון גבר לאתרי ׀
ויקחו את צדה העם
בידם ואת שופרתיהם
ואת כל איש ישראל
שלח איש לאהליו ׳

ובשלש מאות האיש
החזיק ומחנה מדין ׳
היה לו מתחת בעמק ׀
ונסיבו ית זוודין עמא
בידיהון וית שופריהון
וית כל אינש ישראל ש׳
שלח גבר לקרוהי וב׳
ובתלת מאה גברא את
אתקיף ומשריית
מדינאי שרא לקיבלי
בשיפולי טורא ׀
ויהי
בלילה ההוא ויאמר
אליו יהוה קום רד במ׳
במחנה כי נתתיו בידך ׀
והוה בליליא ההוא
ואמר ליה יי קום חות
במשריתא ארי מסרי
מסריתיה בידך ׀ ואם
ירא אתה לרדת רד א׳
את ופרה נערך אל ה׳
המחנה ׀ ואם דחיל את
למיחת חות את ופורה
עולימך למשריתא ׀
ושמעת מה ידברו ואח׳
ואחר תחזקנה ידיך ו׳
וירדת במחנה וירד הו׳
הוא ופרה נערו אל קצה
החמשים אשר במחנה ׀
ותשמע מה דמלילו וב׳
ובתר כן יתקפן ידך ות׳
ותיחות במשריתא ונ׳
ונחת הוא ופורה עולי׳
עולימיה לסטר מזרזי
די במשריתא ׀ ומדין

בב קמ״צ סמיכ׳ לזרקא וסימ׳ ומפרי העץ אשר בתוך הגן׳ אל תשפכו דם׳ מנחתך במלח תמלח׳ עוד העם רב׳ ויאמר עלי לך שכב׳ ויש׳
וישכימו בבקר ממחרת׳ וימלאו את בליהם בר׳ ברעה האחת׳ וחברו׳ ויקרא משה ליהושע׳ ויצו את יהושע בן נון׳ ויאמר נתן׳ נטה קו׳
ויסד ארץ׳ ביד בתי ארון׳ שלמה בני נער ודך׳ וישלח לו חורם׳ חיל אים׳ ביד מלך ארם׳ אזנך ושבע׳ דרדעי׳ וחברו׳ דעזרא׳ הגלגל׳׳

ולגדעון ג̇ וסימ̇ ותקעתם בשופרות גם אתם · ויקראו חרב ליי̇ ולגדעון · ולגדעון היו שבעים בנים · וחד לגדעון ויעש את גדעון ״ ג
הקימו ד̇ וסימ̇ הקימו את השמרים · כי הקימו בני יהונדב · ונתנו את האנשים העברים · הקימו בחוניו · וחד והקימו את המשכן ·

ועמלק וכל בני קדם נ׳
נפלים בעמק כארבה
לרב ולגמליהם אין מ׳
מספר כחול אשר על
שפת הים לרב׃ ומדינ׳
ועמלקאי וכל בני מדינ׳
מדינחא רמן במישרא
בגובא ליסגי ולגמליהון
לית מנין כחלא דעלכ׳
כיף ימא ליסגי׃ ויבא
גדעון והנה איש מספר
לרעהו חלום ויאמר
הנה חלום חלמתי והנה
צלול להם שעורים מתה׳
מתהפך במחנה מדין ז
ויבא עד האהל ויכהו ז
ויפל ויהפכהו למעלה
ונפל האהל׃ ואתא גד׳
גדעון והא גברא חד
משתעי לחבריה חילמ׳
ואמר הא חלם חלימית
והא חרר דלחם סערין
מתהפיך במשרית מד׳
מדינאי ואתא עד מש׳
משכנא ומחהי ונפל ד׳
הפכיה לעילא ונפל
משכנא׃ ויען רעהו וי׳
ויאמר אין זאת בלתי
אם חרב גדעון בן יואש
איש ישראל נתן הא׳
האלהים בידו את מדין
ואת כל המחנה׃ ואתיב
חבריה ואמר לית דא
אילהין חרבא דגדעון
בר יואש אינש ישראל
מסר יי̇ בידיה ית מדין
וית כל משריתא׃
ויהי
כשמע גדעון את מספר
החלום ואת שברו ויש׳
וישתחו וישב אל מח׳
מחנה ישראל ויאמר
קומו כי נתן יהוה בידׄ
בידכם את מחנה מדין׃
והוה כד שמע גדעון
ית שועית חילמא וית
פירושיה ואודי ותב
למשריתא דישרא׳ ו׳
ואמר קומו ארי מסר
יי̇ בידיכון ית משרית
מדינאי׃ ויחץ את ה׳
שלש מאות האיש ש׳
שלשה ראשים ויתן
שופרות ביד כלם וכ׳
וכדים רקים ולפדים
בתוך הכדים׃ ופליג ית
תלת מאה גברא תלת
משירין ויהב שופרא
ביד כלהון וכדין רקנין
ובעורייא בגו כדיא׃ וי׳
ויאמר אלהם ממנ׳ י
תראו וכן תעשו והנה
אנכי בא בקצה המחנה
והיה כאשר אעשה כן
תעשון׃ ואמר להון מני
תחזון וכן תעבדון והא
אנא אתי בסיפי מש׳
משריתא ויהי כמא
דאעבד כן תעבדון׃ ותק׳
ותקעתי בשופר אנכי
וכל אשר אתי ותקעתם
בשופרות גם אתם סבי׳
סביבות כל המחנה וא׳
ואמרתם ליהוה ולגדעון׃
ואתקע בשופרא אנא
וכל דעימי ותתקעון בו׳
בשופריא אף אתון ס׳
סחרנות כל משריתא
ותימרון חרבא קדם יי̇
וגיבר נחנא על ידי גדעון׃
ויבא
גדעון ומאה איש אשר
אתו בקצה המחנה
ראש האשמרת התי׳
התיכנה אך הקם הק׳
הקימו את השמרים
ויתקעו בשופרות ונפו׳
הכדים אשר בידם׃ וי׳
ואתא גדעון ומאה
גברא דעימיה בסיפי
משריתא בריש מטרת׳
מציעתא ברם אקמא
אקימו ית נטריא ותק׳
ותקעו בשופריא ונפצו
כדיא דבידיהון׃ ותק׳
ויתקעו שלשת הראש׳
הראשים בשופרות
וישברו הכדים ויחזיקו
ביד שמאלם בלפידים
וביד ימינם בשופרות
לתקוע ויקראו חרב יי̇
ליהוה ולגדעון׃ ותקעו
תלת משירין בשופריא
ותברו כדיא ואתקיפו
ביד שמאליהון בבעו׳

פתינה האלהים ז̇ בליש̇ וסימ̇ ויתן לך האלהים · ויען ישהו ויאמר אין זאת · ויאמרו עלה ויתן האלהים · דה̇ · ויתן האלהים להיכן בנים ·
אשר חנן האלהים · דה̇ · ויתן האלהים את דניאל · והילדים האלה אהבעתם · וכל קהלת רבות̇ במ̇ב̇ נתן אלהים · עינן העינין ״ ״ שבריו ב̇
במ̇ב̇ ליש̇ וסימ̇ את גביע גביע הכסף · ויהי כשמע גדעון ״ ״ ויחץ ג̇ וסימ̇ ויירא יעקב מאד · ויחץ את הילדים · ויחץ את שלש ״ ״

ברה ה' בת' ה' וסימ' עד בית ברה ואת הירדן · וחברו · מיצות יי' ברה מאירת · ברה כחמה איומה כנדגלות · ברה היא ליולדתה ··
ויריעו ה' וסימ' וירע העם · ויריעו וינוסו · הגדעון · ויריעו כל בני אלהים · ויריעו איש יהודה ·· מבציר לית דכות ·· :

בבעורא ובידי ימינהון
שופריא למיתקע ואמ
אמרו חרבא קדם יי
ונצחנא על ידוי גדעון
ויעמדו איש תחתיו ס
סביב למחנה וירץ כל
המחנה ויריעו וינסו
וקמו גבר באתרוהי סו
סחור סחור למשרית
ורהטו כל משריתא
ויבבו ואפכו ויתקעו
ויתקעו שלש מאות
השופרות וישם יהוה
את חרב איש ברעהו ו
ובכל המחנה וינס המ
המחנה עד בית השטה
צררתה עד שפת אבל
מחולה על טבת ותקעו
ותקעו תלת מאה שו
שופריא ושוי יי ית
חרב גבר בחבריה ובכל
משריתא ואפכת מש
משריתא עד בית שי
שיטה לצרידת עד
כיה מישר מחולה לט
לטבת
ויצעק איש ישראל
מנפתלי ומן אשר ומן
כל מנשה וירדפו אחרי
מדין ואתכנשו גבר
ישראל מן שיבטא דנפ
דנפתלי ומן שיבטא
דאשר ומן כל שבט מ
מנשה ורדפו בתר מד
מדין ומלאכים שלח

גדעון בכל הר אפרים
לאמר רדו לקראת מד
מדין ולכדו להם את
המים עד בית ברה ואת
הירדן ואיזגדין שלח
גדעון בכל טורא דא
דאפרים למימר חותו
לקדמות מדינאי ואח
ואחודו להון ית מגזתא
עד בית ברה וית ירדנא
ויצעק כל איש אפרים
וילכדו את המים עד
בית ברה ואת הירדן
ואתכנשו כל אנש דב
דבית אפרים ואחדו ית
מגזתא עד בית ברה וית
ירדנא וילכדו שני שרי
מדין את ערב ואת זאב
ויהרגו את עורב ואת
בצור עורב ואת זאב הר
הרגו ביקב זאב וירדפו
אל מדין וראש עורב
וזאב הביאו אל גדעון
מעבר לירדן ואחדו
תרין רברבי מדין ית
עורב וית זאב וקטלו
ית עורב בשקיה עורב
וית זאב קטלו במישר
זאב ורדפו בתר מדינאי
וריש עורב וזאב איתיאו
לות גדעון מעברא
ח לירדנא ויאמרו אליו
איש אפרים מה הדבר
הזה אשר עשית לנו
לבלתי קראות לנו כי ה

הלכת להלחם במדין
ויריבון אתו בחזקה
ואמרו ליה אנש אפרים
דבית מה פתגמא הדין
עבדתא לנא בדיל דלא
קריתא לנא כד אזלתא
לאגחא קרבא במדינאי
ונצו עמיה בתקוף
ויאמר אלהם מה עשי
עשיתי עתה ככם הלא
טוב עוללות אפרים מב
מבציר אביעזר ואמר
להון מה עבדית כען כ
כותכון הלא טבין חלש
חלשין דבית אפרים
מתקיפיא דבית אביעזר
בידכם נתן אלהים את
שרי מדין את עורב ואת
זאב ומה יכלתי עשות
ככם אז רפתה רוחם מ
מעליו בדברו את הדבר
הזה בידכון מסר יי ית
רברבי מדין ית עורב
וית זאב ומה יכילת למ
למעבד כותכון בכן נחת
רוחהון מיניה במללותיה
פתגמא הדין
ויבא גדעון
הירדנה עבר הוא וש
ושלש מאות האיש א
אשר אתו עיפים ורדפים
ואתא גדעון לירדנא ע
עבר הוא ותלת מאה
גברא דעמיה כד משל
משלהון ורדפין ויאמר

ויצעק ג' וסימ' מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה · ויצעק כל איש אפרים · איש אפרים ·· וא' ויצעק שמואל ·· עורב ד' מל' וסימ'
ויהרגו את עורב בצור עורב · ב' בו · כאבת מדין · שחורות כעורב ·· יכלתי ג' וחס' וסימ' נפתולי אלהים נפתלי · ומה יכלתי עשות ככם ·
השיגוני עונתי ·· רוחם ג' וסימ' אז רפתה רוחם · אשר הולכים אחר רוחם · תוסף רוחם ·· רפתה ב' וסימ' אז רפתה דמשק ·· :

מצויל ה זסימ׳ כאשר עבר את פנואל · ויעל משם פנואל · ב בר · ויאמר גם לאנשי פנואל · ואת מגדל פנואל נתץ · ויצא משם
ויבן את פנואל · ופנואל אביגדור · ויפדיה · ב בתר ופנואל · · · ויגבהה ב וסימ׳ ואת עטרות שופן ויעזר · ויעל גדעון דרך השכוני · ·

לאנשי סכות תנו נא
ככרות לחם לעם אשר
ברגלי כי עיפים הם ואנ
ואנכי רדף אחרי זבח
וצלמנע מלכי מדין ו
ואמר לאנשי סכות ׃
הבו כען פיתא דלחמא
לעמא די עמי ארי
משלהון אינון ואנא בתר
זבח וצלמנע מלכי מדין ׀
ויאמר שרי סכות הכף
זבח וצלמנע עתה בידך
כי נתן לצבאך לחם ׀ ואו
ואמרו רברבי סכות ה
הכאילו זבח וצלמנע כי
כען מסירין בידך ארי
נתן לחילך לחמא ׀ ויא
ויאמר גדעון לכן בתת
יהוה את זבח ואת צלמ
צלמנע בידי ודשתי
את בשרכם את קוצי ׃
המדבר ואת הברקנים ׀
ואמר גדעון בכן כד ימ
ימסר יי׳ ית זבח וית
צלמנע בידי ואדוש ית
בשרכון על כובי מדברא
ועל ברקניא ׀ ויעל מש
משם פנואל וידבר א
אלהם כזאת ויענו אתו
אנשי פנואל כאשר ענו
אנשי סכת ׀ וסליק מת
מתמן פנואל ומליל
עמהון כהדא ואתיבו ׃
יתיה אינשי דפנואל
כמא דאתיבו אינשי ס

סכות ׀ ויאמר גם לא
לאנשי פנואל לאמר
בשובי בשלום אתץ ׃
את המגדל הזה ׀ ואמר
אף לאינשי פנואל למ
למימר כד איתוב בשל
בשלם איתרע ית מגדל
הדין ׀
וזבח וצלמנע בקרקר
ומחניהם עמם כחמשת
עשר אלף כל הנותרים
מכל מחנה בני קדם וה
והנפלים מאה ועשרים
אלף שלף חרב ׀ וזבח
וצלמנע בקרקר ומש
ומשריתהון עמהון
כחמשת עשר אלפין
כל ארבאי דשרן בשב
בשכונן במדברא ממ
ממדינחא דאישתארו
מכל משירית בני מדי
מדינחא דאתקטלו ׃
מאה ועשרין אלפין ׃
גברא שלפי חרבא סיפ ׀
ויעל
גדעון דרך השכוני בו
באהלים מקדם לנבח
ויגבהה ויך את המחנה
והמחנה היה בטח ׀ וא
וסליק גדעון באורח
משירית ערבאי דשרן
בשכונן במדברא ממ
ממדינחא לנבח ורמת
ומחא ית משריתא
ומשריתא שרן לרח

לרוחצן ׀ וינסו זבח וצ
וצלמנע וירדף אחריהם
וילכד את שני מלכי מ
מלכי מדין את זבח וא
ואת צלמנע וכל המחנה
החריד ׀ ואפכו זבח וצ
וצלמנע ורדף בתריהון
ואחד ית תרין מלכי מ
מדין ית זבח וית צלמנ
וכל משריתא אניס ׀ וי
וישב גדעון בן יואש ׃
למן המלחמה מלמע
מלמעלה החרס ׀ ותב
ותב גדעון בר יואש מן
קרבא עד לא מיעל ש
שמשא ׀ וילכד נער
מאנשי סכות וישאל
וישאלהו ויכתב אליו
את שרי סכות ואת ז
זקניה שבעים ושבעה
איש ׀ ואחד עולימא
מאינשי סכות ושאיל
וכתב ליה ית רברבי
סכות וית סבהא שב
שבעין ושבעא גברא ׀
ויבא אל אנשי סכות
ויאמר הנה זבח וצלמ
וצלמנע אשר חרפתם
אתי לאמר הכף זבח ו
וצלמנע עתה בידך כי
נתן לאנשיך היעפים
לחם ׀ ואתא לות אינשי
סכות ואמר הא זבח
וצלמנע דחסדתון יתי
למימר הכאילו זבח

באהלים ד וסימ׳ דרך השכוני באהלים · כי באהלים תשובו · ונסב באהלים · עוד אושיבך באהלים · · ואל באהלים · · · נתן ו וסימ׳
האנשים האלה שלמים הם · ויבא אל אנשי סכות · ויאמרו שרי סכות · ויאמרו נתון נתן · ויען כל איש רע מהשלל · ואשר לא נתן מבנותינו · ·
זבח וצלמנע ג וסימ׳ ויאמר לאנשי סכות · ויאמר שרי סכות · ויעש זבח וצלמנע · ויבא אל אנשי סכות · ב בו · ויאמר זבח וצלמנע קום · ·

כמוהם ג̇ וסימ̇ ויאמרו כמוך כמוהם אחד · כמוהם יהיו עשיהם · וחברו · · בכורו ג̇ מל̇ וסימ̇ ויקח יהודה אשת ·
ויאמר ליתר בכורו קום הרג · ויהי בכורו אמנון לאחינעם · · ואת יצלמנע ג̇ וסימ̇ וידשתי את · וכל המחנה · השהרנים · ·

ויצלמנע כען בידך ארי
ניתין לגברך המשלהון
לחמא ׀ ויקח את זקני
העיר ואת קוצי המדבר
ואת הברקנים וידע
בהם את אנשי סכות ׀
ודבר ית סבי קרתא ונ
ונסיב ית כובי מדברא
וית ברקניא ודש עליהו
ית אינשי סכות ׀ ואת
מגדל פנואל נתץ ויהרג
את אנשי העיר ׀ וית מ
מגדל פנואל תרע וקטל
ית אינשי קרתא ׀ ויאמר
אל זבח ואל צלמנע א
איפה האנשים אשר
הרגתם בתבור ויאמרו
כמוך כמוהם אחד כת
כתאר בני המלך ׀ ואמ
ואמר לזבח ולצלמנע
איכא גבריא דקטלתון
בתבור ואמרו כוותך
כואת איננו חד מנהון
כחיזוא דבני מלכא ׀ ויא
ויאמר אחי בני אמי הם
חי יהוה לו החיתם
אתם לא הרגתי אתכם ׀
ואמר אחי בני אמי אי
אינון קים יי אילו קיי
קיימיתון יתהון לא הנ
קטילית יתכון ׀ ויאמר
ליתר בכורו קום הרג
אתם ולא שלף הנער
את חרבו כי ירא כי עו
עודנו נער ׀ ואמר ליתר

בוכריה קום קטול ית
יתהון ולא שלף עולימ
חרביה ארי דחיל ארי
כען יניק ׀ ויאמר זבח
וצלמנע קום אתה ופ
ופגע בנו כי כאיש גבור
גבורתו ויקם גדעון ויה
ויהרג את זבח ואת צלמ
צלמנע ויקח את הש
השהרנים אשר בצוארי
גמליהם ׀ ואמר זבח
וצלמנע קום את ושל
ושלוט בנא ארי כגברא
כן גבורתיה ויקם גדעון
וקטל ית זבח וית
צלמנע ונסיב ית עינק
עינקיא די בצוארי גמ
גמליהון ׀

ויאמרו איש
ישראל אל גדעון מש
משל בנו גם אתה גם
בנך גם בן בנך כי הושע
הושעתנו מיד מדין ׀ וא
ואמרו אינש ישראל לג
לגדעון מלוך עלנא את
את אף ברך אף בר ברך
ארי פרקתנא מיד מדי
מדינאי ׀ ויאמר אלהם
גדעון לא אמשל אני
בכם ולא ימשל בני בכם
יהוה ימשל בכם ׀ ואמר
ואמר להון גדעון לא
אמלוך אנא עליכון וה
ימלוך ברי עליכון יי
ימלוך עליכון ׀ ויאמר

אלהם גדעון אשאלה
מכם שאלה ותנו לי א
איש נזם שללו כי נזמי
זהב להם כי ישמעאלים
הם ׀ ואמר להון גדעון
שאיל אנא מנכון שא
שאלא והבו לי גבר
קדשיה מזביזתא ארי
קדשי דדהבא להון ית
ארי ערבאי קטילו ׀ ויא
ויאמרו נתון נתן ויפר
ויפרשו את השמלה
וישליכו שמה איש
נזם שללו ׀ ואמרו מיתן
נתן ופרסו ית כסותא
ורמו תמן גבר קדשיה
מזביזתא ׀ ויהי משקל
משקל נזם הזהב אשר
שאל אלף ושבע מאו
מאות זהב לבד מן הש
השהרנים והנטיפות
ובגדי הארגמן שעל
מלכי מדין ולבד מן ה
הענקות אשר בצוארי
גמליהם ׀ והוה מתקל
קדשי דדהבא דשאל
אלף ושבע מאה דהב
בר מן סהרניא וכלילי
ולבושי ארגונא דעל
מלכי מדין ובר מן ענקי
די בצוארי גמליהון ׀ וי
ויעש אתו גדעון לאפוד
ויצג אתו בעירו בעפרה
ויזנו כל ישראל אחריו
שם ויהי לגדעון ולביתו

איפה ל̇ כת̇ בן וסימ̇ איפה הם רעים · איפה האנשים אשר הרגתם · איפה שבויא ודוד · איפה הוא · איפה לא שאלה · ואיש אל
איפה אתם · ואלה איפה הם · איפה לקטת היום · זכר נא מי הוא נקי אבד · איפה היית ביסדי ארץ · ול̇ כת̇ אפו · ואיה אפו תקותי · מי יתן
אפו ויכתבון מלי · דעו אפו בית · ואם לא אפו מי יכזיבני · · ויצג ב̇ וסימ̇ ויצג את המקלות · ויעש אתו גדעון לאפוד ויצג · ·

ויכנע ג̇ וסימ׳ ויכנע מדין לפני בני ישראל ויכנע יחזקיהו ומה יצר לו חלה את פני · בשיבה טובה ד̇ וסימ׳ ואתה תבוא אל אבתיך בשיבה · ויגוע וימת אברהם · וימת גדעון בן יואש · וימת בשיבה טובה · המשול לית דכות

ולמוקש ועבד יתיה
גדעון לאפודא ואקים
יתיה בקרתיה בעפרה
וטעו כל ישראל בתרוהי
תמן והוה לגדעון ולבית
ולביתיה לתקלא ויכנע
ויכנע מדין לפני בני ית
ישראל ולא יספו לשא
לשאת ראשם ותשקט
הארץ ארבעים שנה בימ
בימי גדעון ואיתברו
מדינאי קדם בני ישראל
ולא אוסיפו לארמא
רישיהון ושדוכת ארע
דישראל ארבעין שנין ביומ
גדעון
וילך ירבעל בן יואש
וישב בביתו ואזל ירוב
ירובעל בר יואש ויתיב
בביתיה ולגדעון היו
שבעים בנים יצאי ירכ
ירכו כי נשים רבות היו
לו ולגדעון הוו שבעין
בנין נפקי ירכיה ארי
ארי נשין סגיאין הואה
ליה ופילגשו אשר בש
בשכם ילדה לו גם הוא
בן וישם את שמו אבי
אבימלך ולחינתיה
דשכם ילידת ליה אף
היא בר ושוי ית שמיה
אבימלך וימת גדעון
בן יואש בשיבה טובה
ויקבר בקבר יואש אב
אביו בעפרת אבי העזרי
ומית גדעון בר יואש
בסיבא טבא ואיתקבר
בקברא דיואש אבוהי
בעפרה אבוהי דעזר
ויהי
כאשר מת גדעון וישבו
בני ישראל ויזנו אחרי
הבעלים וישימו להם
בעל ברית לאלהים
והוה כד מית גדעון ות
ותבו בני ישראל וטעו
בתר בעליא ושויאו
להון בעיל קיים לטע
לטעותא ולא זכרו בנ
בני ישראל את יהוה
אלהיהם המציל אתם
מיד כל איביהם מסב
מסביב ולא אידכרו
בני ישראל ית פולחנא
דיי אלההון דשזיב ית
יתהון מיד כל בעלי
דבביהון מסחור סחור
ולא עשו חסד עם בית
ירבעל גדעון ככל הט
הטובה אשר עשה עם
ישראל ולא עבדו טי
טיבו עם בית ירבעל
גדעון ככל טבתא דע
דעבד עם ישראל
ט
וילך
אבימלך בן ירבעל
שכמה אל אחי אמו
וידבר אלהם ואל כל
משפחת בית אבי אמו
לאמר ואזל אבימלך
בר ירובעל לשכם לות
אחי אימיה ומליל ע
עמהון ועם כל זרעית
בית אבוהא דאימיה
למימר דברו נא באזני
כל בעלי שכם מה טוב
לכם המשל בכם שבעים
איש כל בני ירבעל אם
משל בכם איש אחד
וזכרתם כי עצמכם ובש
ובשרכם אני מלילו
כען קדם בעלי שכם מ
מה טב לכון דימלכון
עליכון שבעין גברא
כל בני ירובעל אר דמ
דימלך עליכון גברא חד
ותדכרון ארי קריבכון
ובשרכון אנא וידברו
אחי אמו עליו באזני
כל בעלי שכם את כל
הדברים האלה ויט ל
לבם אחרי אבימלך
כי אמרו אחינו הוא ומ
ומלילו אחי אימיה
עלוהי קדם כל בעלי ש
שכם ית כל פתגמיא
האילין ואיתפני ליבהון
בתר אבימלך ארי אמ
אמרו אחונא הוא ויתנ
ויתנו לו שבעים כסף
מבית בעל ברית וישכר
בהם אבימלך אנשים
רקים ופחזים וילכו אח
אחריו ויהבו ליה ש
שבעין כספין מבית

וילך ה̇ ... בספר וסימ׳ וילך יהודה אל הכנעני היושב · וילך משה אל יושבי דביר · וילך יהודה את שמעון אחיו · וילך
האיש ... וילך צבור ... ויסב את ארון · וילך שמשון וילכד שלש מאות · וילך שמשון עזתה · וילך האיש ...
... ולא זכרו ג̇ וסימ׳ ולא זכרו בני ישראל · ולא זכרו ברית אחים · ולא זכרו ... ופחזים ל̇ דכות

מיצב ג̇ וסימ׳ ויחלם והנה סלם מוצב׳ וחבותי כדרך עליך׳ ויאספו כל בעלי שכם ׳׳ וישמע ג̇ רפ̇י וסימ׳ ויגידו ליותם
וילך ויעמד׳ בימי עמד בסוד יי׳ מי בכם וישמע ויקשב׳׳ כגמול ב̇ א̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ׳ ואם כגמול ידיו׳ כגמל עלי חס̇׳׳

בעל ברית ויגר בהון ז
אבימלך גברין סריקין
ובקרין ואזלו בתרוהי׀
ויבא בית אביו עפרתה
ויהרג את אחיו בני יי
ירבעל שבעים איש ז
על אבן אחת ויותר יותם
בן ירבעל הקטן כי נחבא
נחבא ׀ ועל לבית אבוהי
לעפרת וקטל ית אח
אחוהי בני ירובעל ש
שבעין גברא על אבנא
חדא ואשתאר יותם בר
ירובעל זעירא ארי א
אטמר ׀
ויאספו כל בעלי שכם
וכל בית מלוא וילכו ו
וימליכו את אבימלך
למלך עם אלון מצב
אשר בשכם ׀ ואתכנשו
כל יתבי שכם וכל בית
מלא ואזלו ואמליכו ׃
ית אבימלך עם מישר
קמתא דשכם ׀ ויגדו ז
ליותם וילך ויעמד בר
בראש הר גרזים וישא
קולו ויקרא ויאמר
להם שמעו אלי בעלי
שכם וישמע אליכם
אלהים ׀ וחויאו ליותם
ואזל וקם ברישטורא
דגריזים ואריס קליה
וקרא ואמר להון קבו
קבילו מיני יתבי שכם
ויקבל צלותכון יי ׀ הז

הלוך הלכו העצים ׃
למשח עליהם מלך
ויאמרו לזית מלכה
עלינו ׀ חמיזל אזלו אי
אילניא למנאה עליהו
מלכא ואמרו לזיתא
מלוך עלנא ׀ ויאמר לה
להם הזית החדלתי את
דשני אשר בי יכבדו א
אלהים ואנשים והלכתי
לנוע על העצים ׀ ואמר
להון זיתא האשבוק ית
משחי דמיניה מיקרן
קדם יי ובדיה מתפנקין ז
בני אינשא ואהך למי
למיעבר מלכא על אילנ ׀
ויאמרו העצים לתאנה
לכי את מלוכי עלינו ׀
ואמרו אילניא לתינתא
איתא את מלוכי עלנא ׀
ותאמר להם התאנה
החדלתי את מתקי ו
ואת תנובתי הטובה
והלכתי לנוע על העצי
העצים ׀ ואמרת אילניא
לתינתא האשבוק ית
חולי וית רבולתי שפו
שפירתא ואיהך למי
למעבר מלכא על אילני ׀
ויאמרו העצים לגפן ׃
לכי את מלכי עלינו ׃
ואמרו אילנא לגופנא
איתא את מלוכי עלנא ׀
ותאמר להם הגפן הה
החדלתי את תירושי ׀

המשמח אלהים ואנ
ואנשים והלכתי לנוע ׀
על העצים ׀ ואמרת לה
להון גופנא האשבוק
אנא ית חמרי דמיניה
מנכסין קדם יי וביה
חדן רבריא ואהך למ
למעבר מלכא על א
אילניא ׀ ויאמרו כל הז
העצים אל האטד לך
אתה מלוך עלינו ׀ ואמ
ואמרו כל אילניא לאז
לאטדא איתא את מל
מלוך עלנא ׀ ויאמר הז
האטד אל העצים אם
באמת אתם משחים י
אתי למלך עליכם באו ׀
חסו בצלי ואם אין תז
תצא אש מן האטד
ותאכל את ארזי הלבנון ׀
ואמר אטדא לאילניא
אם בקשוט אתון משח
משחין יתי למיהוי מ
מלכא עליכון עולו שרו
בטולי ואם לא תיפוק
אשתא מן אטדא ותיכל
ית ארזי ליבנן ׀ ועתה
אם באמת ובתמים ע
עשיתם ותמליכו את
אבימלך ואם טובה ע
עשיתם עם ירבעל
ועם ביתו ואם כגמול יז
ידיו עשיתם לו ׀ ובעו ז
אם בקושטא ובשלימותא
עבדתון ואמלכתון ית

ואנשים ... וסימ׳ ואנשים מבני ישראל חמשים׳ החדלתי את דשני׳ החדלתי את תירושי׳ ...
... את אלעזר בן עבדון ואנשים אתו׳ ואנשים ... וישמע שאול ...
... עם אלון מיצב׳ אלון ... ואלון התבור
... אילון ...

ית אבימלך ואם טבתא עבדתון עם ירבעל ועם ביתיה ואם כגמולא דידוהי עבדתון ליה: אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מכף מדין: די אגיח קרבא אבא עליכון ומסר ית נפשיה בעלגב לאתקטלא ושיזיב יתכון מיד מדינאי: ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: ואתון קמיתון על בית אבא יומא דין וקטלתון ית בנוהי שבעין גברא על אבנא חדא ואמליכתון ית אבימלך בר אמתיה על יתבי שכם ארי אחוכון הוא: ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכם: ואם בקושטא ובשלמותא עבדתון עם ירבעל ועם ביתיה יומא הדין חדו באבימלך ויחדי אף הוא בכון: ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל את בעלי שכם ואת בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את אבימלך: ואם לא תיפוק אישתא מאבימלך ותיכול ית יתבי שכם וית בית מילו ותיפוק אישתא מיתבי שכם ומבית מילו ותיכול ית אבימלך: ויניס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: ואפך יותם וערק ואזל לבאר ויתיב תמן מן קדם אבימלך אחוהי:

וישר אבימלך על ישראל שלש שנים: ומלך אבימלך על ישראל תלת שנין: וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי שכם באבימלך: ושלח יי רוח בישא בין אבימלך ובין בעלי שכם ושקרו יתבי שכם באבימלך: לבוא חמס שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אתם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: למיתי חטוף שבעין בני ירבעל ודמיהון לשואה על אבימלך אחוהון דקטל יתהון ועל יתבי שכם דאתקפו ית ידוהי למיקטל ית אחוהי: וישימו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: ושויאו ליה יתבי שכם כמנין על רישי טוריא ואנסין ית כל דעבר עליהון באורחא ואתחויה לאבימלך:

ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכם: ואתא געל בר עבד ואחוהי ועברו בשכם ואתרחיצו עלוהי יתבי שכם: ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך: ונפקו לחקלא ונפרו וקטפו ית כרמיהון ועצרו ועבדו חינגין ועלו לבית טעותהון ואכלו ושתיאו ולטיטו ית אבימלך: ויאמר געל בן עבד מי אבימלך

ועמי · יא · וסימ׳ · יו׳ · הצדיק ואני ועמי הרשעים · איש ריב הייתי אני ועמי · והמיר כבודו בלא יועיל · ועמי שכחוני ימים · ועמי
אהבו כד · ועמי לא ידעו משפטי · ועמי את טובי שבעו · ועמי תלואים למשובתי · שמעוני אני ועמי · ועמי בבקשתי · כי נמכרנו אני ·

ומי שכם כי נעבדנו ה
הלא בן ירבעל וזבל
פקידו עבדו את אנשי
חמור אבי שכם ומדוע
נעבדנו אנחנו ואמר
געל בר עבד מן אבימלך
ומן שכם ארי נפלחינה
נפלחינה הלא בר ירו
ירובעל וזבול שילטוני
פלחו ית אינשי חמור
אבוהי דשכם ומה דין
נפלחינה אנחנא ומי
יתן את העם הזה בידי
ואסירה את אבימלך
ויאמר לאבימלך רבה
צבאך וצאה ומן ימסר
ימסר ית עמא הדין בי
בידי ואעדי ית אבימלך
ואמר לאבימלך נקס
ית משירייתך ופוק
וישמע זבול שר העיר
את דברי געל בן עבד
ויחר אפו ושמע זבול
רב קרתא ית פיתגמי גו
געל בר עבד ותקיף רוג
רוגזיה וישלח מלאכים
אל אבימלך בתרמה
לאמר הנה געל בן עבד
ואחיו באים שכמה וה
והנם צרים את העיר
עליך ושלח איזגדין ל
לות אבימלך ברז למימ
הא געל בר עבד ואחוהי
אתאו לשכם והא אינון
צוירין ית קרתא עלך

ועתה קום לילה אתה
והעם אשר אתך וארב
בשדה ובכען קום בליליא
את ועמא דעימך וכמון
בחקלא והיה בבקר
כזרח השמש תשכים
ופשטת על העיר והנה
הוא והעם אשר אתו
יצאים אליך ועשית לו
כאשר תמצא ידך ויהי
בצפרא כמדנח שימשא
תקדים ותתנגיד לקרתא
והא הוא ועמא דעימיה
נפקין לותך ותעביד ליה
כמא דתשכח ידך
ויקם
אבימלך והעם אשר
עמו לילה ויארבו על
שכם ארבעה ראשים
וקם אבימלך וכל עמא
דעימיה בליליא וכמנו
על שכם ארבעה משרין
משירין ויצא געל בן
עבד ויעמד פתח שער
העיר ויקם אבימלך וה
והעם אשר אתו מן המ
המארב ונפק געל בר ע
עבד וקם במעלנא דתרע
קרתא וקם אבימלך וע
ועמא דעימיה מן כמנא
וירא געל את העם ויא
ויאמר אל זבל הנה עם
יורד מראשי ההרים
ויאמר אליו זבל את
צל ההרים אתה ראה

כאנשים וחזא געל ית
עמא ואמר לזבול הא
עמא נחית מריש טורי
ואמר ליה זבול ית טולא
טוריא את חזי כגבריא
ויסף עוד געל לדבר וי
ויאמר הנה עם יורדים מ
מעם טבור הארץ וראש
אחד בא מדרך אלון מ
מעוננים ואוסיף עוד
געל בר עבד למללא וי
ואמר הא עמא נחתין
מן תוקפא דארעא ומ
ומשריתא חדא אתיא
מאורח מישר מעננין
ויאמר אליו זבל איה
איפה פיך אשר תאמר
מי אבימלך כי נעבדנו
הלא זה העם אשר מ
מאסתה בו צא נא עתה
והלחם בו ואמר ליה
זבול מן אינון פיתגמיך
דאת אמר מן אבימלך
ארי נפלחיניה הלא ד
דין עמא דקצתא ביה
פוק כען ואגיח קרב
ביה ויצא געל לפני בעלי
שכם וילחם באבימלך
ונפק געל קדם יתבי שכם
ואגיח קרבא באבימלך
וירדפהו אבימלך וינ
וינס מפניו ויפלו חללים
רבים עד פתח השער
ורדפיה אבימלך ואפך
מן קדמוהי ונפלו קט

שכמה · ו · וסימ׳ · וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה · ויאסף יהושע · וילך אבימלך שכמה · והנה געל בן עבד ואחיו · הנה חג יו׳ בשלו ·
וילך רחבעם דדה״י · והנה הוא · ה · וסימ׳ · ויפתח האחד · והנה הוא שם עלילות דברים · והיה בבקר כזרח השמש · ואדר בית היוצר ·
ויבן אליו עזרגהו · כזרח · ב · וחס׳ · וסימ׳ · והיה בבקר כזרח השמש · ויהי כזרח השמש · בתרמה · לית דכות · ג ·

הקדרמות ג̇ בל̇יש וסימ̇ ויקח אבימלך את הקדרמות · ובקדרמות באו לך · בסבך עין קדרמות · מהרן ד̇ פתח וסימ̇ מהדרו
ועלו אל אבי · מהדרו עשו כמוני · מהרו ללבת מן ימהר והשגנו · מהרו את הגן · ומגדל עז ג̇ וסימ̇ היה העיר בתוך · שם יי̇ · בבצר אהם ·

קטילין סגיאין עד מיע
מיעלנא דתרעא ׀ וישב
אבימלך בארומה ויגרש
זבל את געל ואת אחיו
משבת בשכם ׀ ותב אבן
אבימלך בארומה ותר
ותריך זבול ית געל וית
אחוהי מלמיתב בשכם ׀
ויהי
ממחרת ויצא העם הש
השדה ויגדו לאבימלך ׀
והוה ביומא דבתרוהי
ונפק עמא לחקלא וח
וחויאו לאבימלך ׀ ויקח
את העם ויחצם לשלשה
ראשים ויארב בשדה
וירא והנה העם יצא
ודרך מן העיר ויקם ע
עליהם ויכם ׀ ודבר ית
עמא ופליגינון לתלת
משירין וכמן בחקלא
וחזא והא עמא נפק מן
קרתא וקם עליהון וקט
וקטילינון ׀ ואבימלך
והראשים אשר עמו
פשטו ויעמדו פתח
שער העיר ושני הרא
הראשים פשטו על כל
אשר בשדה ויכום ׀ וא
ואבימלך ומשריתא
דעימיה איתנגידו וקו
וקמו במעלנא דתרע
קרתא ותרתין שירין
איתנגידו על כל דבחקל
וקטילינון ׀ ואבימלך

נלחם בעיר כל היום
ההוא וילכד את העיר
ואת העם אשר בה הרג ויתץ
את העיר ויזרעה מלח ׀
ואבימלך אגיח קרבא
בקרתא כל יומא ההוא
וכבש בקרתא וית עמא
דבה קטל ותרע ית
קרתא וזרע מילחא ׀
וישמעו
כל בעלי מגדל שכם
ויבאו אל צריח בית א
בית אל ברית ׀ ושמעו
כל יתבי מגדל שכם וא
ואתו לצריח בית אל
למיגזר קיים ׀ ויגד לא
לאבימלך כי התקבצו
כל בעלי מגדל שכם ׀ ו
ואיתחוה לאבימלך
ארי איתכנשו כל יתבי
מגדל שכם ׀ ויעל אבי
אבימלך הר צלמון הו
הוא וכל העם אשר
אתו ויקח אבימלך א
את הקרדמות בידו ו
ויכרת שוכת עצים ויש
וישאה וישם על שכמו
ויאמר אל העם אשר
עמו מה ראיתם עשיתי
מהרו עשו כמוני ׀ וס
וסליק אבימלך לטור
דצלמון הוא וכל עמא
דעימיה ונסיב אבימלך
ית קולביא בידיה וקץ
שוכת אעין ונטלה

ושוי על כתפיה ואמר
לעמא דעימיה מה
מה חזיתון עבידית
אוחו עבידו כוותי ׀ וי
ויכרתו גם כל העם א
איש שכה וילכו אח
אחרי אבימלך וישי
וישימו על הצריח וי
ויציתו עליהם את
הצריח באש וימתו
גם כל אנשי מגדל ש
שכם כאלף איש ואשה ׀
וקצו אף כל עמא גבר
סוכיה ואזלו בתר אב
אבימלך ושויאו על
צריחא ואדליקו עליהון
ית צריחא בנורא ואית
ואיתקטלו אף כל א
אינשי מגדל שכם כא
כאלף גברא ואיתתא ׀
וילך
אבימלך אל תבץ ויחן
בתבץ וילכדה ׀ ואזל א
אבימלך לתבץ ושרא
בתבץ וכבשה ׀ ומגדל
עז היה בתוך העיר וי
וינסו שמה כל האנשים
והנשים וכל בעלי הע
העיר ויסגרו בעדם וי
ויעלו על גג המגדל ׀
ומגדל תקיף הוה בגו
קרתא ואפכו תמן כל
גבריא ונשיא וכל יתבי
קרתא ואגפו בעדיהון
וסליקו על איגר מג

ויגד ב̇ד̇ וסימ̇ ויגד לאברהם לאמר · ויגד לרבקה את דברי · ויגד ללבן ביום השלישי · ויגד לתמר לאמר · ויהי כמשלש חדשים · ויגד למלך מצרים · ויגד ליהושע לאמר · ויגידו לו בעלי שכם · ויגד לאבימלך כי התקבצו · וישכם שמואל לקראת · ויגד לשאול לאמר · כי בא דוד · כי ברח דוד · ויגד למלך דוד · ויגד לדוד לראשונה · וחבריו · ויגד לדוד · ויגד לשלמה כי · ויגד לשלמה הנה · בי נפ · ויראו אותה · דמשק לבית דוד ·

ותשלד ג וכימי ותשלך את הילד · ותשלך אשה אחת · ותשלך דברי אחריך · וחד ותשלך אמות אריצה · קללת ג וסימ קללת
אלהים תלוי · קללת יותם בן ירבעל · קללת חנם לא תבוא · ומותתני ב א מל וא חס ויקרא מהרה אל הנער · כי אחזני השבץ להיות

מגדלא ויבא אבימלך
עד המגדל וילחמו בו
ויגש עד פתח המגדל
לשרפו באש ואתא
אבימלך עד מגדלא
ואגיח קרבא ביה וקריב
עד תרע מגדלא ולאו
לאוקדותיה בנורא ותש
ותשלך אשה אחת פלח רכב
על ראש אבימלך ותר
ותרץ את גלגלתו ורמת
איתתא חדא פלגות
רכבתא על ריש אבי
אבימלך ובזעת ית גו
גולגלתיה ויקרא מה
מהרה אל הנער נשא
כליו ויאמר לו שלף
חרבך ומותתני פן יאמר
יאמרו לי אשה הרגת
הרגתהו וידקרהו נערו
וימת וקרא בפריע לע
לעולימא נטיל זיניה
ואמר ליה שלף חרבך
וקטולני דילמא ימרון
לי איתתא קטלתיה
וקטליה עולימיה ומית
ומית ויראו איש ישר
ישראל כי מת אבימלך
וילכו איש למקמו
וחזו גבר ישראל ארי
מית אבימלך ואזלו
גבר לאתריה וישב
אלהים את רעת אבי
אבימלך אשר עשה
לאביו להרג את שבעים

שבעים אחיו ואתיב
יי ית בישת אבימלך
דעבד לאבוהי למקטל
ית שבעין אחוהי ואת
כל רעת אנשי שכם הש
השיב אלהים בראשם
ותבא אלהם קללת יותם
בן ירבעל ויית כל בישת
אנשי שכם אתיב יי
ברישיהון ואתת לוטת
לוטת יותם בר ירבעל
ויקם
אחרי אבימלך להושיע
את ישראל תולע בן
פואה בן דודו איש יש
יששכר והוא ישב את
בשמיר בהר אפרים וקם
וקם בתר אבימלך למי
למפרק ית ישראל תול
תולע בר פואה בר דודיה
משבטא דבית יששכר
והוא יתיב בשמיר בט
בטורא דבית אפרים
וישפט את ישראל עש
עשרים ושלש שנים
וימת ויקבר בשמיר
ודן ית ישראל עשרין ות
שנין ותלת ומית ואית
ואיתקבר בשמיר
ויקם
אחריו יאיר הגלעדי
וישפט את ישראל עש
עשרים ושתים שנה
וקם בתרוהי יאיר גלע
גלעדאה ודן ית ישראל

עשרין ותרתין שנין ויהי
לו שלשים בנים רכבים
על שלשים עירים וש
ושלשים עירים להם לה
להם יקראו חות יאיר
עד היום הזה אשר בא
בארץ הגלעד ומית יאיר
ויקבר בקמון והוו ליה
תלתין בנין רכבין על תל
תלתין עילין ותלתין קר
קרוין להון להון קרן
כפרני יאיר עד יומא ה
הדין די בארעא גלעד
ומית יאיר ואתקבר
בקמון
ויספו בני ישראל לע
לעשות הרע בעיני יהוה
ויעבדו את הבעלים וא
ואת העשתרות ואת
אלהי ארם ואת אלהי
צידון ואת אלהי מואב
ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויעזבו
את יהוה ולא עבדוהו
ואוסיפו בני ישראל למ
למעבד דביש קדם יי
ופלחו ית בעליא וית
עשתרתא וית טעות אר
ארם וית טעות צידון ו
וית טעות מואב וית ט
טעות בני עמון וית ט
טעות פלשתאי ושבקו
ית פולחנא דיי ולא פ
פלחו קדמוהי ויחר אף
יהוה בישראל וימכרם

דודיו ה מלא וסימ ויקם אבימלך להושיע את · ויאמר שאול אל דוד · ונשאו דודו ומשרפו · אלשר בן דודו · גברי החילים · תרויהו דה ·
וימכרם ג כת בן וסימ ויוסיפו בני ישראל לעשות · וירעיצו · עבדון בן הלל · ויוסיפו עוד שנא אתו · ויוסיפו עוד לחטא מל דמל · ושאר
ויכפו כת · עבדוהו ג מלא וסימ ויעזבו את יי ולא עבדוהו · העיר יעבדוהו · כל הגוים יעבדוהו · בקמון ל רבות

ויזעקו ג̇ מפני וסימ׳ לכו וזעקו אל האלהים · הילילו הרעים וזעקו · זרשו טוב וידיאו · וסימ׳ אזלו ירא וידרשו ״ ״ ויצעקו ג̇ וסימנה
מכל הגדודיה · ויצעקו בני עמון ויחנו · דשפטים · וזה נבאש ישראל ״ ״ ויפתח ב̇ מב ליש וסימ׳ ויפתח ואשגה · ויפתח הגלעדי היה ״

ביד פלשתים וביד בני
עמון ׀ ותקיף רוגזא דיי
בישראל ומסרינון בידא
דפלישתאי וביד בני עמ
עמון ׃ וירעצו וירצצו
את בני ישראל בשנה
ההיא שמנה עשרה ש
שנה את כל בני ישראל
אשר בעבר הירדן בארץ
האמרי אשר בגלעד ׃ ו
ורחקו ושעבידו ית בני
ישראל בשתא ההיא ת
תמני עשרי שנין ית כל
בני ישראל דבעיברא
דירדנא בארעא אמור
אמוראה די בגלעד ׀
ויעברו בני עמון את ה
הירדן להלחם גם ביה
ביהודה ובבנימין ובבית
אפרים ותצר לישראל
מאד ׃ ועברו בני עמון ית
ירדנא לאגחא קרבא
את בבית יהודה ובבנימ
ובבית אפרים ועקת
לישראל לחדא ׃ ויזעקו
בני ישראל אל יהוה ל
לאמר חטאנו לך כי ע
עזבנו את אלהינו ונע
ונעבד את הבעלים ׃ וז
וזעיקו בני ישראל קדם
יי למימר חבנא קדמך
ארי שבקנא ית פולחנ
דאלהנא ופלחנא ית
בעליא ׃
ויאמר יהוה אל בני יש

ישראל הלא ממצרים
ומן האמרי ומן בני ע
עמון ומן פלשתים ׃ וא
ואמר יי לבני ישראל ה
הלא ממצראי ומן א
אמוראה ומן בני עמון
ומן פלישתאי ׃ וצידנים
ועמלק ומעון לחצו
אתכם ותצעקו אלי ו
ואושיעה אתכם מידם ׃
וצידונאי ועמלקאי ו
ואנשמעון דחקו יתו
יתכון ובעיתון מן קדמ
ופרקית יתכון מן ידיה
ידיהון ׃ ואתם עזבתם
אתי ותעבדו אלהים
אחרים לכן לא אוסיף
להושיע אתכם ׃ ואתון
שבקתון פולחני ופלח
ופלחתון לטעות עממי
בכן לא אוסיף למפרק
יתכון מן ידיהון ׃ לכו
וזעקו אל האלהים א
אשר בחרתם בם המה
יושיעו לכם בעת צרת
צרתכם ׃ איזילו ובעו
מן טעותא דאתרעי
דאתרעיתון בהון ה
האם יכלין למפרקכון
בעידן עקתכון ׃ ויאמרו
ויאמרו בני ישראל אל
יהוה חטאנו עשה א
אתה לנו ככל הטוב בע
בעיניך אך הצילנו נא
היום הזה ׃ ואמרו בנ

ישראל קדם יי חבנא ע
עביד את לנא ככל דת
דתקין קדמך ברם שזב
שיזבנא כען יומא דין ׃
ויסירו את אלהי הנכר
מקרבם ויעבדו את י
יהוה ותקצר נפשו בע
בעמל ישראל ׃ ואעדיו
ית טעות עממיא רכינ
מביניהון ופלחו קדם יי
ותקצר נפשו בעמל
ישראל ׃
ויצעקו בני עמון ויחנו
בגלעד ויאספו בני יש
ישראל ויחנו במצפה ׃
ואתכנישו בני עמון ו
ושרו בגלעד ואתכנישו
בני ישראל ושרו במצפ ׃
ויאמרו העם שרי
גלעד איש אל רעהו
מי האיש אשר יחל ל
להלחם בבני עמון יה
יהיה לראש לכל ישבי
גלעד ׃ ואמרו עמא רב
רברבי גבר לחבריה מן
גברא דישרי לאגחא
קרבא בבני עמון יהי ל
לריש לכל יתבי גלעד ׃

הפטרה

יא
ויפתח הגלעדי היה ג
גבור חיל והוא בן אשה
זונה ויולד גלעד את
יפתח ׃ ויפתח גלעדאה
הוה גיבר חילא והוא
בר איתתא פונדקיתא

מין בני ומין בני ל̇ וסימ׳ ואם מן העות · ועשה את האחת מן ההרים · ויאמר יי אל בני ישראל הלא · הגפן הובישה והתאנה אמללה ·
וכל דה רבה׳ בין בני ומן בני בגלן מבני ומבני · ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל · ואלה העמדים ובניהם · אלה מבני גד ראשי הצבא · ומבני
יששכר יודעי בינה לעתים · ויהויקים בגורלות אלה עם אל · גם אדם הקדיש המלך · כל אלה מבני עבד אדום · וכל ארמית מן בני ומן בני ״

ואוליד גלעד ית יפתח׃
ותלד אשת גלעד לו ב׳
בנים ויגדלו בני האשה
ויגרשו את יפתח ויאמרו
לו לא תנחל בבית אבינו
כי בן אשה אחרת אתה׃
וילידת איתת גלעד
ליה בנין ורביאו בני א׳
איתתא ותריכו ית א׳
יפתח ואמרו לא תחסין
בבית אבונא ארי בר א׳
איתת אוחרי את׃ ויברח
יפתח מפני אחיו וישב
בארץ טוב ויתלקטו ׳׳
אל יפתח אנשים רקים
ויצאו עמו׃ וערק יפתח
מן קדם אחוהי ויתיב
בארעא טב ואתכנשו
לות יפתח גברין סריקין
ונפקו עימיה׃

ויהי מימים
וילחמו בני עמון עם
ישראל׃ והוה מיומין
ואגחו קרבא בני עמון
עם ישראל׃ ויהי כאשר
נלחמו בני עמון עם
ישראל וילכו זקני ג׳
גלעד לקחת את יפתח
מארץ טוב׃ והוה כד
אגיחו קרבא בני עמון
עם ישראל ואזלו סבי ׳׳
גלעד למידבר ית יפתח
מארעא טב׃ ויאמרו
ליפתח לכה והייתה לנו
לקצין ונלחמה בבנ׳

עמון׃ ואמרו ליפתח
איתא ותהי לנא לרבא
ונגיח קרבא בבני עמון׃
ויאמר יפתח אל זקנ׳
גלעד הלא אתם שנאתם
אתי ותגרשוני מבית אבי
ומדוע באתם אלי עתה
כאשר צר לכם׃ ואמר
יפתח לסבי גלעד הלא
אתון סניתון יתי ותרכ׳
ותרכתוני מבית אבא ו׳
ומה דין אתיתון לותי
כען כד עקת לכון׃ ויא׳
ויאמרו זקני גלעד אל
יפתח לכן עתה שבנו ׳׳
אליך והלכת עמנו ונל׳
ונלחמת בבני עמון והי׳
והיית לנו לראש לכל
ישבי גלעד׃ ואמרו סבי
גלעד ליפתח בכן כען ת׳
תבנא לותך ותהך עימנא
ותגיח קרבא בבני עמון
ותהי לנא לריש לכל ׳׳
יתבי גלעד׃ ויאמר יפתח
אל זקני גלעד אם מש׳
משיבים אתם אתי לה׳
להלחם בבני עמון ונתן
יהוה אתם לפני אנכי
אהיה לכם לראש׃ ואמ׳
ואמר יפתח לסבי גלע׳
אם מתיבין אתון ית׳
לאגחא קרבא בבני עמ׳
עמון וימסר יי׳ יתהון ק׳
קדמי אנא איהוי לכון
לריש׃ ואמרו זקני ג׳

גלעד אל יפתח יהוה
יהיה שמע בינותינו אם
לא כדברך כן נעשה׃ ו׳
ואמרו סבי גלעד ליפתח
מימרא דיי׳ יהי סהיד
ביננא אם לא כפתגמך
כן נעביד׃ וילך יפתח
עם זקני גלעד וישימו ה׳
העם אותו עליהם לראש
ולקצין וידבר יפתח את
כל דבריו לפני יהוה במ׳
במצפה׃ ואזל יפתח עם
סבי גלעד ומניאו עמא
יתיה עליהון לריש ו׳
ולרבא וסדר יפתח ית
כל פתגמוהי קדם יי׳
במצפיא׃ וישלח יפתח
מלאכים אל מלך בני
עמון לאמר מה לי ו׳
ולך כי באת אלי להלחם
בארצי׃ ושלח יפתח
איזגדין לות מלכא דבני
עמון למימר מה לי ולך
ארי אתיתא לותי לאגח׳
קרבא בארעי׃ ויאמר
מלך בני עמון אל מלאכי
יפתח כי לקח ישראל
את ארצי בעלותו ממצ׳
ממצרים מארנון ועד
היבק ועד הירדן ועתה
השיבה אתהן בשלום׃
ואמר מלכא דבני עמון
לאיזגדי יפתח ארי נסיב
ישראל ית ארעי במסקי׳
ממצרים מארנונא

ויוסף ז מלא וסימ׳ ויעמד במקום יצרי · ויוסף עוד יפתח · ויוסף יהונתן להשביע את דוד · אחאב דבר אלי · ויוסף למעול ביי׳ · וחד
ויאסף שאול כן כת׳ · ושאר ויסף כת׳ ·· וילחם עם ישראל ב׳ וסימ׳ וילחם עם ישראל ברפידים · ויחנו ביהצה וילחם עם ··

עד יובקא ועד ירדנא
וכען אתיב יתהון בשלם ׃
ויוסף עוד יפתח וישלח
מלאכים אל מלך בני ע
עמון ׃ ואוסיף עוד יפתח
ושלח איזגדין לות מל
מלכא דבני עמון ׃ ויאמ
ויאמר לו כה אמר יפ
יפתח לא לקח ישראל
את ארץ מואב ואת
ארץ בני עמון ׃ ואמרו
ליה כדנן אמר יפתח ׃
לא נסיב ישראל ית ארע
דמואב וית ארעא דבני
עמון ׃ כי בעלתם ההרה
ממצרים וילך ישראל
במדבר עד ים סוף ויבא
קדשה ׃ ארי במסקהון
ממצרים ואזל ישראל
במדברא עד ימא דסוף
ואתא לרקם ׃ וישלח
ישראל מלאכים אל
מלך אדום לאמר אע
אעברה נא בארצך ולא
שמע מלך אדום וגם
אל מלך מואב שלח ו
ולא אבה וישב ישראל
בקדש ׃ ושלח ישראל ׃
איזגדין לות מלכא ד
דאדום למימר איעבר
כען בארעך ולא שמע
מלכא דאדום ואף לות
מלכא דמואב שלח ול
ולא אבה ויתיב ישראל
ברקם ׃ וילך במדבר

ויסב את ארץ אדום ו
ואת ארץ מואב ויבא ממז
ממזרח שמש לארץ
מואב ויחנון בעבר
ארנון ולא באו בגבול
מואב כי ארנון גבול
מואב ׃ ואזל במדברא
ואקף ית ארעא אדום
וית ארעא מואב ואתא
ממדנח שמשא לא
לארעא דמואב ושרו
בעיברא דירדנא ולא
עלו בתחום מואב ארי
ארנון תחום מואב ׃ וי
וישלח ישראל מלאכים
אל סיחון מלך האמרי
מלך חשבון ויאמר
לו ישראל נעברה נא
בארצך עד מקומי ׃ ו
ושלח ישראל איזגדין
לות סיחון מלכא דא
דאמוראה מלכא דח
דחשבון ואמר ליה יש
ישראל נעיבר כען באר
בארעך למיזל לארעי ׃
ולא האמין סיחון את
ישראל עבר בגבלו ו
ויאסף סיחון את כל ע
עמו ויחנו ביהצה ויו
וילחם בישראל ׃ ולא
הימין סיחון ית ישראל
למעבר בתחומיה וכ
וכנש סיחון ית כל עמיה
ושרו ביהץ ואגיח
קרבא עם ישראל ׃ ויתן

יהוה אלהי ישראל
את סיחון ואת כל עמו ׃
ביד ישראל ויכום ויר
ויירש ישראל את כל
ארץ האמרי יושב כ
בארץ ההיא ׃ ומסר יי׳
אלהא דישראל ית סיחון
וית כל עמיה בידא ד
דישראל ומחונון ויריתו
ישראל ית כל ארעא א
אמוראי דיתיב בארע
ההיא ׃ ויירשו את כל
גבול האמרי מארנון ׃
ועד היבק ומן המדבר
ועד הירדן ׃ ויריתו ית
כל תחום אמוראי מ
מארנונא ועד יובקא
ומן מדברא ועד ירדנא ׃
ועתה יהוה אלהי יש
ישראל הוריש את
האמרי מפני עמו יש
ישראל ואתה תירשנו ׃
וכען יי׳ אלהא דישראל
תריך ית אמוראה מן
קדם מן קדם עמיה ישר
ואת מרבי למירתיה ׃
הלא את אשר יורישך
כמוש אלהיך אתו תי
תירש ואת כל אשר
הוריש יהוה אלהינו ׃
מפנינו אתו נירש ׃ הלא
ית דיחסנינך כמוש טו
טעותך יתיה תחסין ׃
וית כל דתריך יי׳ אלהנא ׃
מן קדמנא יתיה תחסין ׃

גבלו בגבולו ה׳ חס׳ וסימ׳ ויקם שדה עפרון · וימאן אדום נתון את ישראל · ולא נתן סיחון את ישראל · ולא האמין סיחון · דשפטים ·
זאת תורת הבית ·· ז׳ פס׳ בספר את ואת את וסימ׳ ויקחו את בנותיהם · ויהי כשמע גדעון · ויאמר זבח וצלמנע · ואם אין תצא אש · וי
ואבימלך נלחם בעיר · ויתן יי׳ אלהי ישראל את ·· סימ׳ שפטים וילחם עם ישראל · ושאר וילחם בישראל ·· ויחנון ליה דכות ··

הטוב ד׳ יפי׳ וסימ׳ הטוב טוב אתה מבלק בן · הטוב היותר כהן הטוב לך כי העמך · הטוב כי יחקר אתכם ··· הרוב ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳
וסימ׳ הרב רב עם ישרא׳ · הרב דברים לא יענה · הרב עם שרי יסורי קרב׳ מל׳ ··· ואת מנשה ב׳ וסימ׳ ויקח יוסף את שניהם · ויעבר את ··

ועתה הטוב טוב אתה
מבלק בן צפור מלך מ
מואב הרוב רב עם ישו
ישראל אם נלחם נלחם
בם ׃ וכען הטב טב את
מבלק בר צפור מלכא
דמואב המיגרו גרי ית
ישרא׳ אם קרבא אגיח
בהון ׃ בשבת ישראל
בחשבון ובבנותיה ובע
ובערער ובבנותיה ובכ
ובכל הערים אשר על
ידי ארנן שלש מאות
שנה ומדוע לא הצל
הצלתם בעת ההיא ׃ כד
יתיב ישרא׳ בחשבון ו
ובכפרנהא ובערער
ובכפרנהא ובכל קרויא
על תחומי ארנן תלת
מאה שנין ומה דין ין
לא שזבתון בעידנא
ההיא ׃ ואנכי לא חטא
חטאתי לך ואתה עשה
אתי רעה להלחם בי ין
ישפט יהוה השפט ה
היום בין בני ישראל
ובין בני עמון ׃ ואנא לא
חטיתי לך ואת עביד
עמי בישא לאגחא ק
קרבא בי ידין ין דעבד
דינא יומא דין בין בני
ישרא׳ ובין בני עמון ׃
ולא שמע מלך בני ע
עמון אל דברי יפתח
אשר שלח אליו ׃ ולא

קביל מלכא דבני עמון
לפיתגמי יפתח דשלח
לותיה ׃
ותהי על יפתח רוח יהו
יהוה ויעבר את הגלעד
ואת מנשה ויעבר את
מצפה גלעד וממצפה
גלעד עבר בני עמון ׃ ו
ושרת על יפתח רוח גבו
גבורא מן קדם ין ועבר
ית מצפיא דגלעד ומ
וממצפיא דגלעד עבר
לות בני עמון ׃ וידר יה
יפתח נדר ליהוה ויאמ
ויאמר אם נתון תתן א
את בני עמון בידי ׃ וק
וקיים יפתח קיים קדם
ין ואמר אם ממסר ת
תמסר ית בני עמון בידי ׃
והיה היוצא אשר יצא
מדלתי ביתי לקראתי
בשובי בשלום מבני ע
עמון והיה ליהוה והע
והעליתהו עלה ׃ ויהי
דיפוק מתרע ביתי
ביתיה לקדמותי בד
איתוב בשלם מבני עמון
ויהי קדם ין ואסקיניה
עלתא ׃
ויעבר יפתח אל בני ע
עמון להלחם בם ויתנם
יהוה בידו ׃ ועבר יפתח
לות בני עמון לאגחא
קרבא בהון ומסרינון ין
בידיה ׃ ויכם מערער

ועד בואך מנית עשרים
עיר ועד אבל כרמים מ
מכה גדולה מאד ויכ
ויכנעו בני עמון מפני
בני ישראל ׃ ומחנינון
מערער ועד מעלנא
דמנית עשרין קרוין ו
ועד מישר כרמים מחתא
רבא לחדא ואיתכבישו
בני עמון מן קדם בני
ישרא׳ ׃
ויבא יפתח המצפה
אל ביתו והנה בתו יצ
יצאת לקראתו בתפים
ובמחלות ורק היא
יחידה אין לו ממנו
בן או בת ׃ ואתא יפתח
למצפיא לביתיה והא
ברתיה נפקא לקדמותיה
לקדמותיה בתופין ו
ובחינגין ולחוד היא
יחידאה לית ליה מיני
בר או ברתא ׃ ויהי כר
כראותו אתה ויקרע א
את בגדיו ויאמר אהה
בתי הכרע הכרעתני וי
ואת היית בעכרי ואנכי
פציתי פי אל יהוה ולא
אוכל לשוב ׃ והוה כד
חזא יתה ובזע ית לבוש
לבושוהי ואמר דדי בי
ברתי אכרעא אכרעתני
ואת הוית בעכרי ואנא
פתחית ית פומי בנדר
קדם ין ולא איכול למ

נתתן ד׳ מלא וסימ׳ ונתתן אתו על כל ארץ מצרים · ויאמר נתן נתן · וידר יפתח נדר · נתון תתן לי · וכל בתי רבות מלא ··· בשבת ב׳ וס׳
בשבת ישרא׳ בחשבון · הלא ביום ההוא בשבת עריו · חד בשבת המלך אחשורוש ··· היוצא ד׳ מלא וסימ׳ והיה היוצא אשר יצא · כל היוצא
מהבה ישרית · ונפל על הכשדים · קדמ׳ · מה הדבר היוצא מאת ישרא׳ · ··· וידר ג׳ וסימ׳ וידר יעקב נדר · וידר יפתח · וידר ישרא׳ ··

לכי ג̇ וסימ̇ ותאמר לה בת פרעה לכי ׃ ויאמר לכי וישלח אותה ׃ ויאמר לה אמנון יוׄ׳׳ ולכו ג̇ וסימ̇ ולנו לא קראת ללכת ׃ ביד
המילד ׃ ולכו בשית הפצים ׃ וחד לא לכב ולנו׳׳׳ ׃ לתנות ב̇ וסימ̇ מימים ימימה ותלכנה בנות ׃ להנות מדבר׳׳ ג׳׳ חק בישראל ל̇ רפט̇׳׳

למיתב ׀ ותאמר אליו
אבי פציתה את פיך אל
יהוה עשה לי כאשר
יצא מפיך אחרי אשר
עשה לך יהוה נקמות
מאיביך מבני עמון ׀ ו
ואמרת ליה אבא פתחת
ית פומך בנדר קדם יוי
עביד לי כמא דנפק
מפומך בתר דעבד לך
יי פורענותא מבעלי ד
דבבך מבני עמון ׀ ותא
ותאמר אל אביה יעשה
לי הדבר הזה הרפה
ממני שנים חדשים ו
ואלכה וירדתי על הה
ההרים ואבכה על בתולי
אנכי ורעיתי ׀ ואמרת
לאבוה יתעביד לי פית
פיתגמא הדין שבוק
מיני תרין ירחין ואיהך
ואתנגיד על טוריא
ואיבכי על בתולי אנא
וחברתי ׀ ויאמר לכי
וישלח אתה שני חדש
חדשים ותלך היא ורע
ורעותיה ותבך על בתול
בתוליה על ההרים ׀ ו
ואמר איזילי ושלח יתה
תרין ירחין ואזלת היא
וחברתהא ובכת על
בתולהא על טוריא ׀ ויה
ויהי מקץ שנים חדשים
ותשב אל אביה ויעש
לה את נדרו אשר נדר

והיא לא ידעה איש ו
ותהי חק בישראל ׀ והוה
מסוף תרין ירחין ותבת
לות אבוהא ועבד לה
ית נדרא דנדר והיא לו
לא ידעת גבר והות לגז
לגזירה בישראל בדיל
דלא לאסקא גבר ית בז
בריה וית ברתיה לעלת
כמא דעבד יפתח גלעד
ולא שאיל לפינחס כהנ
ואילו לא שאיל לפנחס
כהנא הוה פריק יתה
ברמין ׀ מימים ימימה
תלכנה בנות ישראל ל
לתנות את בת יפתח
הגלעדי ארבעת ימים
בשנה ׀ מזמן לזמן
אזלן בנת ישראל לאלא
לבת יפתח גלעדאה
ארבעא יומין בשתא ׀
ויצעק
יב איש אפרים ויעבר
צפנה ויאמרו ליפתח
מדוע עברת להלחם ב
בבני עמון ולנו לא קרא
קראת ללכת עמך ביתך
נשרף עליך באש ׀ ואת
ואתכנש גבר אפרים
ועבר לציפונא ואמרו
ליפתח מה דין עברתא
לאגחא קרבא בבני עמ
עמון ולנא לא קריתא
למיזל עמך ביתך ניקיד
עלך בנורא ׀ ויאמר יפ

יפתח אלהם איש ריב
הייתי אני ועמי ובני ע
עמון מאד ואזעק אתכ
אתכם ולא הושעתם
אתי מידם ׀ ואמר יפת
להון אינש דין הויתי
אנא ועמי ובני עמון
להדא ובעית מנכון ד
ולא פרקתון יתי מיד
מידיהון ׀ ואראה כי
אינך מושיע ואשימה
נפשי בכפי ואעברה
אל בני עמון ויתנם י
יהוה בידי ולמה על
עליתם אלי היום הזה
להלחם בי ׀ וחזית ארי
ליתך פריק ומסרית
נפשי בעלגב לאיתקט
לאיתקטלא ואעברית
לות בני עמון ומסרינו
ית בידי ולמה סליקתון
לותי ביומא הדין לא
לאגחא קרבא בי ׀ ו
ויקבץ יפתח את כל
אנשי גלעד וילחם את
אפרים ויכו אנשי גל
גלעד את אפרים כי
אמרו פליטי אפרים א
אתם גלעד בתוך אפר
אפרים ובתוך מנשה ׀
וכנש יפתח ית כל א
אינשי גלעד ואגיח ק
קרבא עם בית אפרים
ומחו אינשי גלעד ית
בית אפרים ארי אמרו

יא̇ מסו̇ מסור̇ סבא ומסורת̇ סבא בסו̇ פפ̇ ולא בסי̇ ד̇ וסימ̇ בתוך אפרים בתוך מנשה ׃ כל בגעבל מחלה ׃ רעב בי יהיה ׃ על בתוליה על ההרים ׃
דברים טובים דברים נחומים ׃ אדום בנוים ארוח בארץ ׃ שבט מישור שבט מלכותך ׃ אבי ישי אבי דוד ׃ על עמי על ישראל ׃ ועתה נה ותאמרו
על חסדך על אמונך ׃ לא לנו יוי לא לנו ׃ עם בני עם ייצחק ׃ שרי זבולן שרי נפתלי׳׳ ג׳׳ ׃ ואשימה ב̇ עיניו עליו ׃ נפשי בכפי ואעברה׳׳ ג̇

אתה בג' לעי' וסימ' ויאמר לבן ליעקב הכי אחי · ראובן בכורי אתה · האפרתי אתה · ואם יש בו עון המיתני אתה · כי גבורי אתה ·
אפרים לעין אני אותה · אשר החזקתיך מקצות הארץ · וזרעתיה לי בארץ · בחסדך זכור לי אתה · עזרי ומפלטי אתה · יי' אלהי ישראל

משיזבא דבית אפרים
מה אתון חשיבין דבית
גלעד בגו בני אפרים ו
ובגו בני מנשה ׀ וילכד
גלעד את מעברות הז
הירדן לאפרים והיה
כי יאמרו פליטי אפרים
אעברה ויאמרו לו א
אנשי גלעד האפרתי
אתה ויאמר לא ׀ וכבשו
ואחדו דבית גלעד ית
מגזת ירדנא על דבית
אפרים אעיבר ואמ
ואמרין ליה אינשי גלע
אפרתי את ואמר לא ׀
ויאמרו לו אמר נא
שבלת ויאמר סבלת
ולא יכין לדבר כן ויא
ויאחזו אותו וישחטוהו
אל מעברות הירדן
ויפל בעת ההיא מאפ
מאפרים ארבעים וש
ושנים אלף ׀ ואמרין
ליה אימר כען שובלתא
ואמר סובלתא ולא
מתקין למללא כן וא
ואחדין ליה ונכסין י
ליה במגזת ירדנא וא
ואתקטל בעידנא
ההיא מדבית אפרים
ארבעין ותרין אלפין ׀
וישפט יפתח את ישר
ישראל שש שנים וי
וימת יפתח הגלעדי
ויקבר בערי הגלעד ׀

ודן יפתח ית ישראל
שית שנין ומית יפתח
גלעדאה ואיתקבר בק
בקרוי גלעד ׀
וישפט אחריו
את ישראל אבצן מבית
לחם ׀ ודן בתרוהי ית
ישראל אבצן מבית יז
לחם ׀ ויהי לו שלשים
בנים ושלשים בנות
שלח החוצה ושלשים
בנות הביא לבניו מן ה
החוץ וישפט את ישר
ישראל שבע שנים ׀
והוה ליה תלתין בנין ו
ותלתין בנן שלח לברא
ותלתין כנן אעיל לבנוהי
מברא ודן ית ישראל
שבע שנין ׀ וימת אבצן
ויקבר בבית לחם ׀ ומית
אבצן ואתקבר בבית
לחם ׀
וישפט אחריו את יש
ישראל אילון הזבולני
וישפט את ישראל
עשר שנים ׀ ודן בתרוהי
ית ישראל אילון מבית
זבולן ודן ית ישראל
עשר שנין ׀ וימת אילון
הזבולני ויקבר באילון
בארץ זבלון ׀ ומית
אילון דמבית זבולן ו
ואתקבר באילון בא
בארעא שבטא זבולן ׀
וישפט

אחריו את ישראל עז
עבדון בן הלל הפרעז
הפרעתוני ׀ ודן בתרוהי
ית ישראל עבדון בר הז
הלל דמפרעתון ׀ ויהי
לו ארבעים בנים ושז
ושלשים בני בנים רכז
רכבים על שבעים
עירים וישפט את ישז
ישראל שמנה שנים ׀
והוה עבדון ארבעין ו
בנין ותלתין בני בנין ד
רכבין על שבעין עילין
ודן ישראל תמני שנין ׀
וימת עבדון בן הלל הז
הפרעתוני ויקבר בפרע
בפרעתון בארץ אפרים
בהר העמלקי ׀ ומית
עבדון בר הלל דמפרז
דמפרעתון ואתקבר
בפרעתון בארעא שיז
שיבטא דאפרים בטורא
דבית עמלק ׀
יג ויוסיפו בני
ישראל לעשות הרע ׀
בעיני יהוה ויתנם יהוה
ביד פלשתים ארבעים
שנה ׀ ואוסיפו בני ישז
ישראל למעבד דביש ׀
קדם יי ומסרינון יי ית
ביד פלשתאי ארבעין
שנין ׀
הפטרה
ויהי איש אחד מצרעה
ממשפחת הדני ושמו
מנוח ואשתו עקרה

יצדיק אותה · דעזרא · אתה יצדיק אתה · ויקרא אסא לקול יי' אלהיו · כי גם בעמים רבות ורע לבד · כי איש חיל אתה וטוב תבשר · כי איש מ
מלחמות אתה · כי עפר אתה · ולבי אתה ואנה תלך · כי ירא אלהים אתה · כי עם קשה ערף אתה · כי נער אתה · ויאמר לו דוד למי אתה ואי
בזה אתה · ונער מצרי · ויאמר אי מזה ערל אתה · בחפזי אתה · יי' לא יצר אותה · ויצחק עבד לי אתה · בורא אתה · וכל אתבוד
וסי' בם דכו'

וילדת ג̇ וסימ׳ הנך הרה וילדת בן ׳ יהודה׳ כי הנך הרה וילדת בן׳ ויאמר לי הנך הרה וילדת יי׳ ׳ יחל ה̇ ב̇ ... וסימ׳ לא יחל דברו׳
יחל ישראל אל יי׳ יחל אל ישראל מעתה׳ אשר יחל להלחם בבני עמון׳ והיא יחל להושיע את ישראל מיד׳ ב̇ קדמ׳ פתחי׳ ׳ שאלתיהו לי׳

ולא ילדה׃ והוה גברא
חד מצרעה מזרעית
דן ושמיה מנוח ואית
ואיתתיה עקרא ולית
לה ולד׃ וירא מלאך
יהוה אל האשה ויא׳
ויאמר אליה הנה נא
את עקרה ולא ילדת
והרית וילדת בן׃ ואית׳
ואיתחזי מלאכא דיי׳
לאיתתא ואמר לה הא
כען את עקרא ולית ל׳
ליך ולד ותעדין ותיל׳
ותילדין בר׃ ועתה השמרי
נא אל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמא׃
וכען איסתמרי כען לא
תישתין חמר חדת וע׳
ועתיק ולא תיכלין כל
מסאב׃ כי הנך הרה וי׳
וילדת בן ומורה לא
יעלה על ראשו כי נזיר
אלהים יהיה הנער מן
הבטן והוא יחל להושיע
את ישראל מיד פלש׳
פלשתים׃ ארי הא את
מעדיא ותילדין בר
ומספר לא יעבר על
רישיה ארי נזירא דיי׳
יהא מן בטנא והוא יש׳
ישרי למיפרק ית ישר׳
ישראל מידא דפלישתאי׃
ותבא האשה ותאמר
לאישה לאמר איש ה׳
האלהים בא אלי ומראהו

כמראה מלאך האלה׳
האלהים נורא מאד
ולא שאלתיהו אי מזה
הוא ואת שמו לא הגיד
הגיד לי׃ ואתת איתתא
ואמרת לבעלה למימר
נביא דיי׳ אתא לותי
וחזויה כחיזו מלאכ
דיי׳ הסין לחדא ולא
שאילתיה אן מנן ׳
הוא וית שמיה לא חוי
לי׃ ויאמר לי הנך הה׳
הרה וילדת בן ועתה
אל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמאה
כי נזיר אלהים יהיה
הנער מן הבטן עד יום
מותו׃ ואמר לי הא את
מעדיא ותילדין בר
וכען לא תשתין חמר
חדת ועתיק ולא תיכ׳
תיכלין כל מסאב ארי
נזירא דיי׳ יהא רביא מן
בטנא עד יום מותיה׃
ויעתר
מנוח אל יהוה ויאמר
בי אדני איש האלהים
אשר שלחת יבוא נא
עוד אלינו ויורנו מה
נעשה לנער היולד׃ ו׳
וצלי מנוח קדם יי׳ ואמ׳
בבעו יי׳ נביא דיי׳ די
שלחתא יתי כען לות
לותנא ויליפנא מה
נעביד לרביא דיתיליד׃

וישמע אלהים בקול
מנוח ויבא מלאך הה׳
האלהים עוד אל הא
האשה והיא יושבת
בשדה ומנוח אישה
אין עמה׃ ושמיע יי׳
צלותא דמנוח ואתא
מלאכא דיי׳ עוד לות
איתתא והיא יתבה
בחקלא ומנוח בעלה
לית עימה׃ ותמהר הא׳
האשה ותרץ ותגד ל׳
לאישה ותאמר אליו
הנה נראה אלי האיש
אשר בא ביום אלי׃ ו׳
ואוחיאת איתתא ורה׳
ורהטת וחויאת לבע׳
לבעלה ואמרת ליה
הא איתחזי לי גברא
דאתא ביומא דיכי יי׳
לותי׃ ויקם וילך מנ׳
מנוח אחרי אשתו
ויבא אל האיש ויאמר
לו האתה האיש אשר
דברת אל האשה ויא׳
ויאמר אני׃ וקם ואזל
מנוח בתר איתתיה
ואתא לות גברא ואמר
ליה הא את גברא דמ׳
דמלילתא עם איתתא
ואמר אנא׃ ויאמר
מנוח עתה יבא דברך
מה יהיה משפט הנער
ומעשהו׃ ואמר מנוח
כען יתקיימון פתגמך

[illegible]

ויין ושכר ג̇ וסימ̇ לחם לא אכלתי ומים לא · מכל אשר יצא מגפן היין · ותען חנה ותאמר ״ ומפלא ד̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ איש כי יפלא נדר · כי יפלא לנדר נדר להזיר · ומפלא לעשות · הפלא עצה הגדיל תושיה ״ הראנו ב̇ וסימ̇ הן הראנו · ולא הראנו את ״

מה יהא דחזי לרביא
ומה נעביד ליה ׀ ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח
מכל אשר אמרתי אל
האשה תשמר ׀ ואמר
מלאכא דיי̇ למנוח מן
מכל דאמרית לאיתתא
תיסתמר ׀ מכל אשר
יצא מגפן היין לא תא
תאכל ויין ושכר אל
תשת וכל טמאה אל
תאכל כל אשר צויתיה
תשמר ׀ מכל דיפוק
מגופנא דחמרא לא ת
תיכול וחמר חדת ועת
ועתיק לא תישתי וכל
מסאב לא תיכול כל ד
דפקידתה תיטר ׀
ויאמר
מנוח אל מלאך יהוה ׀
נעצרה נא אותך ונעשה
לפניך גדי עזים ׀ ואמר
מנוח למלאכא דיי̇ נ
ניחוד כען יתך ונעביד
קדמך גדיא בר עיזי ׀
ויאמר מלאך יהוה
אל מנוח אם תעצרני
לא אכל בלחמך אם
תעשה עלה ליהוה תע
תעלנה כי לא ידע מנוח
כי מלאך יהוה הוא ׀ ו
ואמר מלאכא דיי̇ מן
למנוח אם תיחדינני
לא איכול בלחמך אם
תעביד עלתא קדם יי̇ ׀

תסקינה ארי לא ידע
מנוח ארי מלאכא דיי̇
הוא ׀ ויאמר מנוח אל
מלאך יהוה מי שמך
כי יבא דברך וכבדנוך ׀
ואמר מנוח למלאכא
דיי̇ מן שמך ארי יתקי
יתקיימון מילך וניקי
וניקרינך ׀ ויאמר לו
מלאך יהוה למה זה
תשאל לשמי והוא פ
פלאי ׀ ואמר ליה מלא
מלאכא דיי̇ למה דנן
את שאיל לשמי והוא
מפרש ׀
ויקח מנוח את גדי הז
העזים ואת המנחה
ויעל על הצור ליהוה ו
ומפלא לעשות ומנוח
ואשתו ראים ׀ ונסיב
מנוח ית גדיא בר עיזי
וית תקרובתא ואסיק
על טינרא קדם יי̇ ומפ
ומפרש למעבד ומנוח
ואיתתיה חזן ׀ ויהי כע
בעלות הלהב מעל
המזבח השמימה ויעל
מלאך יהוה בלהב הז
המזבח ומנוח ואשתו
ראים ויפלו על פניהם
ארצה ׀ והוה במיסק
שלהוביתא מעלוי
מדבחא לצית שמיא
וסליק מלאכא דיי̇ בז
בשלהובית מדבחא ׀

ומנוח ואיתתיה חזן ו
ונפלו על אפיהון על
ארעא ׀ ולא יסף עוד
מלאך יהוה להראה ״
אל מנוח ואל אשתו
אז ידע מנוח כי מלאך
יהוה הוא ׀ ולא אוסיף
עוד מלאכא דיי̇ לאית
לאיתחזאה למנוח ו
ולאיתתיה בכן ידע ידי
מנוח ארי מלאכא דיי̇
הוא ׀ ויאמר מנוח אל
אשתו מות נמות כי
אלהים ראינו ׀ ואמר
מנוח לאיתתיה ממת
נמות ארי מלאכא דיי̇
חזינא ׀ ותאמר לו אש
אשתו לו חפץ יהוה
להמיתנו לא לקח מן
מידנו עלה ומנחה
ולא הראנו את כל אלה
וכעת לא השמיענו
כזאת ׀ ואמרת ליה אי
איתתיה אילו רעוא
מן קדם יי̇ דנמות לא
קביל מידנא עלתא ומ
ומנחתא ולא אחזינא
ית כל אילין וכזעדן
פון לא אשמיענא כדא ׀
ותלד האשה בן ותקרא
שמו שמשון ויגדל
הנער ויברכהו יהוה ׀ ו
וילידת איתתא בר וקר
וקרת ית שמיה שמשון
ורבא רביא ובריכיה יי̇ ׀

בעלות ה̇ וסימ̇ ויהי בעלות הלהב מעל · ויהי בהיות דוד את אדום · ויהי בעלות המנחה · קדם דסמך · בעלות נבוכדנאצר · וימן אלהים תולעת ״ אותך ה̇ לשון דבר · וסימ̇ נעצרה נא אותך · ויי̇ צבאות המטע אותך · תפליצתך השיא אותך · יצדיק אותה יי̇ כי בהתהלכך תנחה אותך · ומל לשון בקבה דכל יחזקאל דבות̇ במו אותך · סלח אני אותך · ושלאחיך · ודברי אליך · והוצאתי אותך · להביא אותך · ובטעתיך ״

ובעת ההיא ח וסימ׳ פלשתים · ובעת ההיא משלים בישראל · יבאו בני ישראל · יבקש את עון בית ישראל · כי הנה בימים ההמה ·
ובעת ההיא אינמו יח לדוד · כי הנה בימים ההמה · ובעת ההיא בא חגי הראה · ובעת ההיא יעמד מיכאל · תאנה ל׳ דבות ב

ותחל רוח יהוה לפעמו
במחנה דן בין צרעה
ובין אשתאול ושריאת
רוח גבורה מן קדם יי
לתקפותיה במשריית
דן בין צרעה ובין אשת
אשתאול

יד וירד שמשון
תמנתה וירא אשה
בתמנתה מבנות פלשתים
ונחת שמשון לתמנת
וחזא איתתא לתמנת
מבנת פלישתאי ויעל
ויגד לאביו ולאמו ויז
ויאמר אשה ראיתי
בתמנתה מבנות פלשת
פלשתים ועתה קחו
אתה לי לאשה וסליק
וחוי לאבוהי ולאימיה
ואמר איתתא חזיתי
בתמנת מבנת פלישתאי
וכען סבו יתה לי לא
לאיתו ויאמר לו אביו
ואמו האין בבנות אחיך
ובכל עמי אשה כי אתה
הולך לקחת אשה מה
מפלשתים הערלים
ויאמר שמשון אל
אביו אתה קח לי כי הי
היא ישרה בעיני ואמ
ואמר ליה אבוהי ואי
ואימיה הלית בבנת
אחך ובכל עמי איתת
דאת אזיל למיסב אי
איתתא מפלישתאי

ערליא ואמר שמשון
לאבוהי יתה סב לי ית
ארי היא כשרת בעיני
ואביו ואמו לא ידעו
כי מיהוה היא כי תא
תאנה הוא מבקש מני
מפלשתים ובעת ההיא
משלים בישראל ואו
ואבוהי ואימיה לא
ידעין ארי מן קדם יי
הוא ארי תוסקפא הוא
בעי לאתגראה בפלי
בפלישתאי ובעידנא
ההיא פלישתאי שלי
שלטין בישראל
וירד
שמשון ואביו ואמו
תמנתה ויבאו עד כרמי
כרמי תמנתה והנה
כפיר אריות שאג לק
לקראתו ונחת שמשון
ואבוהי ואימיה לתמ
לתמנת ואתו עד כרמי
תמנת והא אריא בר
אריון נהים לקדמותיה
ותצלח עליו רוח יהוה
וישסעהו כשסע הגד
הגדי ומאומה אין בי
בידו ולא הגיד לאביו
ולאמו את אשר עשה
ושרת עלוהי רוח גבו
גבורה מן קדם יי והד
והדמיה כמא דמחז
דמחדמין גדיא ומד
ומדעם לית בידיה

ולא חוי לאבוהי ולא
ולאימיה ית דעבד
וירד וידבר לאשה ות
ותישר בעיני שמשון
ונחת ושאיל באיתתא
וכשרת בעיני שמשון
וישב מימים לקחתה
ויסר לראות את מפ
מפלת האריה והנה
עדת דבורים בגוית
האריה ודבש ותב
לזמן יומין למיסבה
וזר למיחזי ית פגרא
דאריא והא קינא דד
דדבוריתא בפגרא דז
דאריא ובה דובשא
וירדהו אל כפיו וילך
הלוך ואכל וילך אל
אביו ואל אמו ויתן
להם ויאכלו ולא הגיד
להם כי מגוית האריה
רדה הדבש ונסחיה
בידיה מיזל ואכיל ו
ואזל לות אבוהי ולות
אימיה ויהב להון ו
ואכלו ולא חוי להון
ארי מפגרא דאריא
נסיה דובשא וירד
אביהו אל האשה
ויעש שם שמשון מ
משתה כי כן יעשו ה
הבחורים ונחת אבוהי
על עיסק איתתא וע
ועבד תמן שמשון ז
משתיא ארי כן עבדין

לאשה ה׳ וסימ׳ ויאמר לאשה מה זאת עשית · והשביע הכהן את האשה · וירד וידבר לאשה · וישלח דוד ויאמר לאשה · וישאל
המלך לאשה ותספר · ויחל ולאשה שגל מיבדך · דברים הדברים ג׳ בליש וסימ׳ כאשר הפשיטה הדברים · והנה עדת דבורים · סבור
מדבורים · קדמ׳ חס ולא הגיד ג׳ וסימ׳ ותצלח עליו רוח · וירדהו אל כפיו וילך הלוך · ויגש גחזי להדפה · וישסעהו ל׳ דגו

ויגד ד׳ רפי וסימ׳ ויגד לנו את החידה · ויגד לנו יי׳ אלהינו · ויגד תעלומות חכמה · או שיח לארץ ותורך ·· ס׳ ·· לולא ד׳ בת א וסי׳
כי לולא התמהמהנו · לולא חרשתם בעגלתי · כי לולא רבית · לולא האמנתי לראות ·· ס׳ ·· ימי המשתה ב׳ אחודה נא לכם · וישלח איוב ··

עלימיא ויהי כראתם
אתו ויקחו שלשים מ
מרעים ויהיו אתו והו
והוה כד חזו יתיה ודח
ודברו תלתין חבריה
והוו עימיה ויאמר
להם שמשון אחודה
נא לכם חידה אם הגד
תגידו אתה לי שבעת
ימי המשתה ומצאתם
ונתתי לכם שלשים
סדינים ושלשים חל
חליפות בגדים ואמר
להון שמשון איחוד
כען לכון חודיתא אם
חואה תחוון יתה לי
שבעת יומי משתיא ות
ותשכחון ואיתן לכון
תלתין פילדסין ותל
ותלתין איצטלון דל
דלבושין ואם לא תו
תוכלו להגיד לי ונתתם
אתם לי שלשים סדינים
ושלשים חליפות בגדים
ויאמרו לו חודה חידו
חידתך ונשמענה ואם
לא תיכלון לחואה לי
ותתנון אתון לי פילדסין
ותלתין איצטלון דלבו
דלבושא ואמרו ליה
חוד חידתך ונשמעינה
ויאמר להם מהאכל
יצא מאכל ומעז יצא
מתוק ולא יכלו להגיד
החידה שלשת ימים

ואמר להון מאכלא
נפק מיכלא וממתקיפא
נפק חוקלא ולא יכילו
לחואה חודיתא תלתא
יומין ויהי ביום השב
השביעי ויאמרו לאש
לאשת שמשון פתי
את אישך ויגד לנו הח
החידה פן נשרף אתך
ואת בית אביך באש ה
הלירשנו קראתם לנו ה
הלא והוה ביומא שב
שביעאה ואמרו לאית
לאיתת שמשון שדלי
שדלי ית בעליך ויחוי
לנא ית חודיתא דילמא
נוקיד יתיך וית בית
אבוך בנורא הלמיסכנ
הלמיסכנותנא קריתון
לנא הלכא ותבך אשת
שמשון עליו ותאמר
רק שנאתני ולא אה
אהבתני החידה חדת
לבני עמי ולי לא הגדת
ויאמר לה הנה לאבי ו
ולאמי לא הגדתי ולך
אגיד ובכת איתת שמ
שמשון עלוהי ואמרת
לחוד סניתני ולא רחי
רחימתני חודיתא חות
לבני עמי ולי לא חוית
ואמר לה הא לאבא
ולאימא לא חויתי ו
ולך איכדין איחוי
ותבך עליו שבעת הי

הימים אשר היה להם
המשתה ויהי ביום הש
השביעי ויגד לה כי הצ
הציקתהו ותגד החידה
לבני עמה ובכת עלוהי
שבעא יומין דהוה לה
להון משתיא והוה ביו
ביומא שביעאה וחוי
לה ארי דחקתיה וחו
וחויאת חודיתא לבני
עמא ויאמרו לו אנשי
העיר ביום השביעי ב
בטרם יבא החרסה
מה מתוק מדבש ומה
עז מארי ויאמר להם
לולא חרשתם בעגלתי
לא מצאתם חידתי ו
ואמרו ליה אינשי ק
קרתא ביומא שביעא
עד לא מיעל שימשא
מה חלי מדובשא ומה
תקיף מאריא ואמר
להון אילולפון ברקתי
באיתתי לא אשכחתון
חודתי ותצלח עליו ר
רוח יהוה וירד אשקלון
אשקלון ויך מהם י
שלשים איש ויקח ה
את חליצתם ויתן את
החליפות למגידי הח
החידה ויחר אפו ויעל
בית אביהו ושרת רו
עלוהי רוח גבורה מן
קדם יי ונחת לאשקלון
וקטיל מנהון תלתין

אביהו ז׳ וסימ׳ וירד אביהו אל אביהו · ותצלח עליו רוח יי׳ וירד אשקלון · וירדו אחיו וכל בית אביהו והיה כי יצבא איש · תנ״ב · וישלח חורם
מלך צר · ולחוסה מן בני מררי · ויחל שלמה לבנות · וסימ׳ אתתא דהות מן ביתא דמלכא שויה ודקיה בראשה ·· ס׳ פס׳ ולא לא לא וכרמי ולא
תתחתן בם · ואת החדרי תנ״ב · ותבך אשת שמשון · בתמר מקדשה · מואב מנעוריו · וימרו בי ולא אבו · כאבור עריץ · ולא ימלו בני · ולא אשמיע ··

גתנו ה̇ וסימ̇ ואביכן חתל בו̇ וילחיצו האמרי את בני ולא נתנו אביה לבוא ויקחהו שאול ביום ההוא וישב דוד במדבר במצדו̇ת
וחד ונתנו כי תצא למלחמה על ״ ז ״ ויגטשו ג̇ וסימ̇ ויעלו פלשתים ופלשתים באו וייסתו פלשתים לעלות ״ ז ״ ויפן ל̇ דבות ״

גברא ונסיבת זרעיהון ז
ויהב איסטלהון לרחוי
לרחוהי ואו חורייתא ותה
ותקית רוגזיה וסליק
לבית אבוהי ותהי אש
אשת שמשון למרעהו
אשר רעה לו והות אי
איתת שמשון לחבריה
מהוה שושביניה

טו

ויהי
מימים בימי קציר חטים
ויפקד שמשון את אשת
אשתו בגדי עזים ויאמר
אבואה אל אשתי החדר
החדרה ולא נתנו אביה
לבא והוה לזמן יומין
ביומי חצר חטין ואיד
ואידכר שמשון ית
איתתיה בגדיא עזי וי
ואמר איעול לותי אי
איתתי לאידרון בית
משכבא ולא שבקיה י
אבוהא למיעל ויאמר
אביה אמר אמרתי כי
שנא שנאתה ואתננה
למרעך הלא אחתה
הקטנה טובה ממנה ז
תהי נא לך תחתיה ויא
ואמר אבוהא אמר
מימר אמרית ארי מיס
מיסנא אסניתה ויהבתה
לחברך הלא אחתא זע
זעירתא שפירתא מינה
תהוי כען לך חילופהא
ויאמר להם שמשון נ

נקיתי הפעם מפלשתים
כי עשה אני עמם רעה
ואמר להון שמשון ז
זכי אנא זימנא הדא
מפלישתאי ארי עביד
אנא עמהון בישא וי
וילך שמשון וילכד
שלש מאות שועלים
ויקח לפידים ויפן זנב
אל זנב וישם לפיד אח
אחד בין שני הזנבות
בתוך ואזל שמשון וו
ואחד תלת מאה תעלין
ונסיב בעוריא וקטר
זנבא בריש זנבא ושו
ושוי בעורא חדא בין
תרין זנביא במיצעין
ויבער אש בלפידים
וישלח בקמות פלשת
פלשתים ויבער מגדיש
ועד קמה ועד כרם
זית ואדליק אישתא
בבעוריא ושלח בקמת
פלישתאי ואדליק מ
מגדישיה ועד קמתא
ועד כרמיא ועד זיתיא
ויאמרו פלשתים מי
עשה זאת ויאמרו
שמשון חתן התמני
כי לקח את אשתו וית
ויתנה למרעהו ויעלו
פלשתים וישרפו אתה
ואת בית אביה באש ו
ואמרו פלישתאי מאן
עבד דא ואמרו שמשון

חתנא דתימנאי ארי נ
נסיב ית איתתיה ויה
ויהבה לחבריה וסלי
וסליקו פלישתאי וי
ואוקידו יתה וית אב
אבוהא בנורא ויאמר
להם שמשון אם תעש
תעשון כזאת כי אם
נקמתי בכם ואחר אח
אחדל ואמר להון ש
שמשון אם תעבדון ז
כהדא אילהין כד אי
איתפרע מנהון ובתר
כן איתמנע ויך אתם
שוק על ירך מכה גד
גדולה וישב בסעיף
סלע עיטם ומחא י
יתהון פרשין על רגלי
ריגלאין מחא סגיאה
ונחת ויתיב בשקיפת
כיף עיטם

ויעלו פלשתים
ויחנו ביהודה וינטשו
בלחי וסליקו פלישת
ושרו בארעא דיהודה
ואיתרטישו על לחי
ויאמרו איש יהודה
למה עליתם עלינו ויו
ויאמרו לאסור את
שמשון עלינו ויאמרו
לעשות לו כאשר ע
עשה לנו ואמרו אי
אינשי יהודה למה
סליקתון עלנא ואמרו
למיסר ית שמשון י

אמר ו̇ ג̇ חס̇ וג̇ מלא̇ וסימ̇ ואם אמר יאמר ויאמר אביה אמר אמרתי והנה אשלח את הנער ג̇ חס̇ כה תברכו את בני לכן באמר יה
יהי ישראל אמרים אמור למנאצי ״ בתוך ה̇ וסימ̇ ויבתר אותם בתוך ומדותם מחוץ לעיר ואלה יצאו מן העיר בין שני הזנבות
בתוך המתקדשים והמטהרים ״ חתן ד̇ וסימ̇ כי חתן דמים דמים למולת חתן התימני כי חתן בית אחאב וחד וחתן המלך ושר אל ״

קורא הקורא ג מלא וסימ׳ ויבקע אלהים את המכתש · ויגועו אמות הספים · זול קורא במדבר · אין קורא בשמך · כי אש יי קורא בשמך
אלהי ישראל · עשה כימה וכסיל · למען ירוץ קורא בו · ושלום בן קורא · וקורא בן ימנה · תבוש אל תקום קורא ״ פ ״ הלחי לית דכות ״ פ ״

כליקנא למיעבד ליה
כמא דעבד לנא וירדו
שלשת אלפים איש מ
מיהודה אל סעיף ס
סלע עיטם ויאמרו לש
לשמשון הלא ידעת
כי משלים בנו פלשתים
ומה זאת עשית לנו וי
ויאמר להם כאשר עשו
לי כן עשיתי להם ונחתו
תלתא אלפין גברא מדו
מדבית יהודה לשקיף
כיף עיטם ואמרו לש
לשמשון הלא ידעת
ארי שלטין בנא פלישת
ומה דא עבדת לנא וא
ואמר להון כמא דעבדו
לי כן עבדית להון ויו
ויאמרו לו לאסרך ירד
ירדנו לתתך ביד פלש
פלשתים ויאמר להם
שמשון השבעו לי פן
תפגעון בי אתם ואמרו
ליה למיסרך נחתנא ל
למימסרך בידא דפל
דפלישתאי ואמר להון
שמשון קיימו לי דילמא
תישלטון באתון ויא
ויאמרו לו לאמר לא כי
אסר נאסרך ונתנוך בי
בידם והמת לא נמיתך
ויאסרהו בשנים עבותים
חדשים ויעלוהו מן ה
הסלע ואמרו ליה ל
למימר לא ארי מיסר

ונימסרינך בידיהון ו
ומיקטל לינך לא נקטל
נקטלינך ויאסרוהי בתרין
גרילן חדתין ואסקוהי
מן כיפא הוא בא עד
לחי ופלשתים הריעו ל
לקראתו ותצלח עליו
רוח יהוה ותהיינה ה
העבתים אשר על זרע
זרועתיו כפשתים אשר
בערו באש וימסו אס
אסוריו מעל ידיו הוא
על אתא עד לחי ופליש
ופלישתאי יבבו לקד
לקדמותיה ושרת על
עלוהי רוח גבורה מן
קדם יי והואה גדילתא
דעל דרעוהי כביתנא
דארח ביה נורא ואית
ואיתפסקו איסורוהי
מעל ידוהי וימצא
לחי חמור טריה וישלח
ידו ויקחה ויך בה אלף
איש ואשכח לועא
דחמרא בטינתא ואוש
ואושיט ידיה ונסבה
וקטיל בה אלף גברא
ויאמר שמשון בלחי
החמור חמור חמרתים
בלחי החמור הכיתי
אלף איש ואמר שמש
שמשון בלועא דחמרא
דמית מגזין גזרין בלועא
דחמרא קטלית אלף
גברא ויהי ככלתו לד

לדבר וישלך הלחי מ
מידו ויקרא למקום
ההוא רמת לחי והוה
כשיציתיה למללא
רמא לועא מן ידיה
וקרא לאתרא ההוא
רמת לחי ויצמא מאד
ויקרא אל יהוה ויא
ויאמר אתה נתת ביד
עבדך את התשועה
הגדלה הזאת ועתה
אמות בצמא ונפלתי
ביד הערלים וצחי ל
לחדא וצלי קדם יי ו
ואמר את עבדתא על
ידא דעבדך ית פורקנא
רבא הדין וכען אימות
בצחותא ואיתמסר
בידא דערליא ויבקע
אלהים את המכתש
אשר בלחי ויצאו מ
ממנו מים וישת ותשב
רוחו ויחי על כן קרא
שמה עין הקורא אשר
בלחי עד היום הזה ו
ובזע יי ית כנא דלועא
ונפקו מיניה מיא ושתי
ותבת רוחיה וחייה על
כן איתקרי שמה עינא
דאיתיהבת בצלותיה
דשמשון הא היא קיי
קיימא בלחי עד יומא
הדין וישפט את ישר
ישראל בימי פלשתים
עשרים שנה וחון ית

גדלה הגדלה ב׳ חס׳ בגבל׳ וסימ׳ אתה נתת ביד עבדך · לדול הסילה גדלה · וכל אורי׳ דכות׳ חס׳ בס״ד מלא · הראך את אשו · לא יהיה לך
בכיתך · לא יהיה בכיסך · לעשות קטנה או גדולה · וכל כתי׳ דכות מלא בס״ד חס׳ · מימרי אבותינו · ובאשמתינו הגדולה · ברעה גדלה ובחרבה ·
ויעלהם רעה גדלה · רחבת ידים וגדלה · ובצרה גדלה · וכל ״ציל דכות׳ חס׳ בס״א מל׳ · והקרן הגדולה ״ פ ״ נאסרך ל׳ דכות ״ ג

אור הבקר ג׳ וסימ׳ לעזתים לאמר׳ נרדם אחרי פלשתים׳ כי אם נותר לנבל׳ ולא הגידה לו׳ ולא נשאר להם׳ ואצחנו עד אור הצהרים׳
לענותו ג׳ ומלא וסי׳ ובמה לא נוכל ואסרנהו לענותו׳ ותחל לענותו׳ ולא יוסיפו בני עולה׳ דשמואל׳׳ לעזתים ל׳ רכות׳׳

ישראל ביומי פלישתאי
עשרין שנין

יו ויּלך שמשון
עזתה וירא שם אשה
זונה ויבא אליה ואזל
שמשון לעזת וחזא
תמן איתתא פונדקיתא
ועל לותה לעזתים לא׳
לאמר בא שמשון הנה
ויסבו ויארבו לו כל הלי׳
הלילה בשער העיר
ויתחרשו כל הלילה ו׳
לאמר עד אור הבקר
והרגנוהו לעזתים לכ׳
למימר אתא שמשון ו׳
הלכא ואסחרו וכמנו
ליה כל ליליא במעלנ׳
תרע קרתא ושתיקו
כל ליליא למימר עד
מיהר צפרא ונקטלניה
וישכב שמשון עד חצ׳
חצי הלילה ויקם בחצי
הלילה ויאחז בדלתות
שער העיר ובשתי המ׳
המזוזות ויסעם עם
הבריח וישם על כתפיו
ויעלם על ראש ההר
אשר על פני חברון ו׳
ושכיב שמשון עד פלג
פלגות ליליא וקם בפלג
בפלגות ליליא ואחד
בדשי תרע קרתא ובתרין
סיפיא ונטלינון עם ע׳
עבריא ושוי על כתפוהי
ואסיקינון לריש טורא

דעל אפי חברון
ויהי אחרי כן
ויאהב אשה בנחל ש׳
שורק ושמה דלילה
והוה בתר כן ורחים א׳
איתתא בנחלא דשורק
ושמה דלילה ויעלו א׳
אליה סרני פלשתים ו׳
ויאמרו לה פתי אתו ו׳
וראי במה כחו גדול
ובמה נוכל לו ואסרנהו
לענותו ואנחנו נתן לך
איש אלף ומאה כסף
וסליקו לותה טורני ד׳
דפלישתאי ואמרו לה
שדלי יתיה וחזי במא
חיליה סגי ובמא ניכול
ליה וניסריניה לעינויי
ואנחנא ניתן לך גבר
גבר אלף ומאה סלעין ד׳
דכסף ותאמר דלילה
אל שמשון הגידה נא
לי במה כחך גדול ובמה
תאסר לענותך ואמרת
דלילה לשמשון חוי כ׳
כען לי במא חילך ובמ׳
ובמה תתאסר לעינויך
ויאמר אליה שמשון
אם יאסרוני בשבעה
יתרים לחים אשר לא
חרבו וחליתי מאד
והייתי כאחד האדם
ואמר לה שמשון אם
יסרונני בשבעה יתרין
רטיבין דלא יבישו וי׳

ואיחלוש ואהוי כחד
מבני אינשא ויעלו לה
סרני פלשתים שבעה
יתרים לחים אשר לא
חרבו ותאסרהו בהם
ואסיקו לה טורני פל׳
פלישתאי שבעא יתר׳
יתרין רטיבין דלא יבי׳
יבישו ואסרתיה בהון
והארב ישב לה בחדר
ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון וינתק
את היתרים כאשר ינ׳
ינתק פתיל הנערת
בהריחו אש ולא נודע
כחו וכמנא יתיב לה
באידרון בית משכבא
ואמרת ליה פלישתאי
אתו עלך שמשון ופ׳
ופסיק ית יתריא כמא
כמא דמיתפסיק חוטא
דכיתנא דארח בית
נורא ולא איתידע ית
חיליה ותאמר דלילה
אל שמשון הנה התלת
בי ותדבר אלי כזבים
עתה הגידה נא לי במה
תאסר ואמרת דלילה
לשמשון הא שקרת
בי ומלילת עמי כדבין
כען חוי לי במה תתאסר
ויאמר אליה אם יא׳
אסור יאסרוני בעבתים
חדשים אשר לא נעש׳
נעשה בהם מלאכה

נתן יד פת׳ וסימ׳ ואיש כי ישכב אתה׳ ויהיו פקודיהם שלשה׳ ואלעזר בן אהרן מת ויקברו׳ ויעלו אליה סרני פלשתים׳ כי ילד ילד
לנו ובן נתן לנו׳ ונתן הספר על אשר׳ פרח הפרח והנץ את נצתה׳ שאו עיניכם וראו׳ כי שדדי יי׳ את גנם׳ הנה לאש נתן לאכלה׳ ויהי
בד העד בין הנשים׳ בתוך חללים נתנו משכב׳ ויבא שנן׳ ויאמר פיר׳ נתן הפכל׳ פתשגן׳ יבואו לבוש׳ אין נתן׳ מרומים׳ חללים׳ ויתנהו׳
ד׳ בתר קמ׳׳

ולבך ה׳ וסימ׳ איך תאמר אהבתיך · כי אין עיניך ולבך · ולבך תשית לך · עינך יראו זרות · אל תבהל על פיך · יתקצר ד׳
וסימ׳ ותקצר העם בדרך · ותקצר נפשו בעמל ישראל · ותקצר נפשו למות · וגם נפשם · אהבתיך ג׳ וסימ׳ ולבך אין · ואהבת עולם ·

וחליתי והייתי כאחד
האדם ואמר לה אם מי
מיסר יסרונני בגרילן
חדתן דלא איתעבידת
בהון עבידתא ואיחל
ואיחלש ואיהוי כחד
מבני אינשא ותקח דלי
דלילה עבתים חדשים
ותאסרהו בהם ותאמר
אליו פלשתים עליך
שמשון [illegible] והארב
ישב בחדר [illegible] וינתק
וינתקם מעל [illegible] זר
זרועתיו כחוט ותז
ונסיבת דלילה גרילן
חדתן ואסרתיה בהון
ואמרת ליה פלישתאי
אתו עלך שמשון וכמ
וכמנא יתיב באידרון
בית משכבא ופסיקינון
מעל דרעוהי כחוטא
ותאמר דלילה אל
שמשון עד הנה התלת
בי ותדבר אלי כזבים
הגידה לי במה תאסר
ויאמר אליה אם תאר
תארגי את שבע מחלפ
מחלפות ראשי עם הז
המסכת ואמרת דליל
לשמשון עד הכא שק
שקרת בי ומלילת כדבי
כדבין חוי לי במה תיז
תתאסר ואמר לה אם
תשתון ית שבע גדילת
רישי עם אכסנא במיט

במשתיתא ותתקע ביתד
ביתד ותאמר אליו פל
פלשתים עליך שמשון
ויקץ משנתו ויסע את
היתד הארג ואת המסכת
ונקשת בסיכתא ואמי
ואמרת ליה פלישתאי
אתו עלך שמשון ואת
ואיתער משינתיה ונט
ונטל ית אכסן דגרדין
וית משתיתא ותאמר
אליו איך תאמר אהב
אהבתיך ולבך אין אתי
זה שלש פעמים התלת
בי ולא הגדת לי במה
כחך גדול ואמרת ליה
איכדין תימר רחימית
רחימיתיך ולבך לית
עימי דנן תלת זימנין
שקרת בי ולא חויתא לי
במא חילך סגי ויהי
כי הציקה לו בדבריה
כל הימים ותאלצהו
ותקצר נפשו למות
והוה כד אעיקת ליה
בפיתגמהא כל יומיא ו
ודחקתיה ועקת נפשי
למימת ויגד לה את כל
לבו ויאמר לה מורה
לא עלה על ראשי כי
נזיר אלהים אני מבטן
אמי אם גלחתי וסר
ממני כחי וחליתי והי
והייתי ככל האדם וח
וחויה לה ית כל ליביה

ואמר ליה מספר לא
עדא על רישי ארי נזיר
דיי מבטנא דאימא ח
אם אגלח ויעידי מיני
חילי ואיחלש ואיהוי
ככל אינשא ותרא דלי
דלילה כי הגיד לה את
כל לבו ותשלח ותקרא
לסרני פלשתים לאמר
עלו הפעם כי הגיד
לה את כל לבו ועלו אל
אליה סרני פלשתים
ויעלו הכסף בידם וחזת
דלילה ארי חוי לה ית
ליביה וסליק ושלחת
וקרת לטורני פלישתאי
למימר סקו זימנא הד
הדא ארי חוי לי ית כל
ליביה וסליקו לוותיה
טורני פלישתאי ואסי
ואסיקו כספא בידיהון
ותישנהו על ברכיה
ותקרא לאיש ותגלח
את שבע מחלפות ראש
ראשו ותחל לענותו ו
ויסר כחו מעליו ותיט
ואשכיבתיה על ברכהא
וקרת לגברא וגלחת
ית שבע גדילת רישיה
ושריאת לעינותיה
ועדא חיליה מיניה ות
ותאמר פלשתים עליך
שמשון ויקץ משנתו
ויאמר אצא כפעם בפ
בפעם ואנער והוא לא

ראשי בה׳ וסימ׳ שלשה סלי חרי · והעם אובל אותם בן הסל · את שבע מחלפות · מורה לא עלה על · ויאמר אל אביו ראשי · ב׳ בוו · כי שלח
את בן המדינה · מי יתן ראשי מים · בציצת ראשי · בכורי ומרים · דשנת בשמן · ועתה ירום · מעוז ראשי · וחבריו · עיצמו משערות · רבו מש
משערות · יהלמני · זרקתי לא אשא · אחבירה · ויסד עטרת · בהלו נרו עלי · ותרבתם · ואמרשה · ינטו מים על ראשי · שמאלו תחת · תנו דספ׳

בשחוק ב̇ מלא בליש וסימ̇ הראים בשחוק שמשון ׃ היתי לשחוק כל היום ׃ וכל כתוב דכות מלא במ̇ד חס̇ ׃ שחק לירעהו אהיה ׃ גם בשחק יכאב לב ׃ כן שחק הכסיל ׃ היתי שחק לכל עמי ׃׃ ג̇׳׳ ואנקמה ב̇ וסימ̇ נקם אחת משתי עיני ׃ ואנקמה מאיבי ׃׃

ידע כי יהוה סר מעליו ׃
ואעדית פלשתאי אתר
עלך שמשון ואיתער
משינתיה ואמר איפוק
כזמן בזמן ואיתגבר והו
והוא לא ידע ארי גבורת
דיי עדת מיניה ׃ ויאחזוהו
פלשתים וינקרו את
עיניו ויורידו אתו עזתה
ויאסרוהו בנחשתים
ויהי טוחן בבית האסו
האסירים ׃ ואחדוהי
פלשתאי ונקרו ית עי
עינוהי ואחיתו יתיה
לעזת ואסרוהי בשיז
בשילשלן דנחש והוה
טחין ריחיא בבית אה
אסירי ׃ ויחל שער ריי
ראשו לצמח כאשר
גלח ׃ ושרי שער רישי
לצימחא כתר דאיתגלח ׃
וסרני
פלשתים נאספו לזבח
זבח גדול לדגון אלהיהם
ולשמחה ויאמרו נתן
אלהינו בידנו את
שמשון איבינו ׃ וטוז
ורברבני פלשתאי אז
איתכנשו לדבחא דיבח
רב לדגון טעותהון ולו
ולחידוא ואמרו מסרת
דחלתנא בידנא ית
שמשון בעיל דבבנא ׃
ויראו אתו העם ויהלו
ויהללו את אלהיהם כי

אמרו נתן אלהינו בי
בידנו את אויבנו ואת
מחריב ארצנו ואשר
הרבה את חללינו ׃ וחזו
יתיה עמא ושבחו ית
עמא טעותהון ארי
אמרו מסרת דחלתנא
בידנא ית בעיל דבבנא
וית מחריב ארענא ודו
ודאסגי ית קטילנא ׃ ויז
ויהי כי טוב לבם ויאמרו
קראו לשמשון וישז
וישחק לנו ויקראו ייז
לשמשון מבית האסז
האסורים ויצחק לפני
לפניהם ויעמידו אתו
בין העמודים ׃ והוה כד
שפר לבהון ואמרו
קרו לשמשון וייחיך
לנא וקרו לשמשון מ
מבית אסיריא וחייך
קדמיהון ואוקימו יה
יתיה בין עמודיא ׃ ויאן
ויאמר שמשון אל
הנער המחזיק בידו ה
הניחה אתי והמשני
את העמדים אשר הבי
הבית נכון עליהם ואשז
ואשען עליהם ׃ ואמר
שמשון לעולימא דיז
דאתקיף בידיה שבוק
מיני ואמשינני בין ע
עמודיא דביתא מתקן
עליהון ואיסתמיך
עליהון ׃ והבית מלא

האנשים והנשים ושז
ושמה כל סרני פלשת
פלשתים ועל הגג כשז
כשלשת אלפים איש ו
ואשה הראים בשחוק
שמשון ׃ וביתא מלי
גבריא ונשיא ותמן כל
טורני פלישתאי ועל
איגרא כתלתא אלפין
גבר ואיתתא דחזן בחי
בחוכא דשמשון ׃ ז
ויקז ויקרא שמש
שז שמשון אל
יהוה ויאמר אדני
יהוה זכרני נא וחזקני
נא אך הפעם הזה האז
האלהים ואנקמה נקם
אחת משתי עיני מפז
מפלשתים ׃ וצלי שמז
שמשון קדם יי ואמר
יי אלהים יעול דוכרני
קדמך ותקפני כען כו
כרם זימנא הדא יי ייז
ואיתפרע פורען חדא
מתרתין עיני דנקרו ע
פלישתאי ׃ וילפת שמז
שמשון את שני עמודי
התוך אשר הבית נכון
עליהם ויסמך עליהם
אחד בימינו ואחד בשז
בשמאלו ׃ ואחד שמז
שמשון ית תרתין עמז
עמודיא מציעאי דבז
דביתא מתקן עליהון
ואיסתמיך עליהון חד

ה̇ זוגין מן ב̇ ב̇ דכות ׃ האסירים ויאחזוהו פלשתים ׃ בגוים למה יאמרו הצרים ׃ הכליא ודרמיהו בא ׃ חמיטל בן עשרים מלכי במיגע תבות יקרי ד̇ ׃ האסירים ויהי כי טוב לבם ׃ גוים ויאמרו יי להשטי ׃ הכליא ויהי בשלשים ׃ חמיטל וחברו ירמי ׃ ישיב ובני יששכר תולע ופוה ׃ ישיב לבן ישיב עמו הלוים ׃׃ ולשמחה ג̇ וסימ̇ לדגון אלהיהם ׃ יהיו לבית יהודה ׃ מרה זה עשה ׃׃

המיות ג̇ ב̇ חס וא מל וסימ׳ תמית נפשי מות ישרים · תמית בנער נפשם · תמות נפשי עם פלשתים · בתר מל׳ · וחד והמית בצמא · וחד והמת ואת פילגשי · אפרים ד̇ וסימ׳ למטה אפרים הושע · ויהי איש מהר אפרים · מהר אפרים · חבור עצבים · וכל דכו׳

כימיניה וחד בשמאליה
ויאמר שמשון תמות
נפשי עם פלשתים ויט
בכח ויפל הבית על
הסרנים ועל כל העם
אשר בו ויהיו המתים
אשר המית במותו ר
רבים אשר המית בחייו
ואמר שמשון תמות
נפשי עם פלישתאי ות
ותגר בחילא ונפל ביתא
על טורניא ועל כל עמא
דביה והוו קטיליא ד
דקטל במיתותיה סגיאין
סגיאין מדקטל בח
בחיוהי וירדו אחיו
וכל בית אביהו וישאו
אתו ויעלו ויקברו א
אתו בין צרעה ובין א
אשתאול בקבר מנוח
אביו והוא שפט את
ישראל עשרים שנה
ונחתו אחוהי וכל בית
אבוהי ונטלוהי יתיה ד
וסליקו וקברו יתיה
בין צרעה ובין אשתאול
בקבורת מנוח אבוהי
והוא דן ית ישראל עש
עשרין שנין

יז ויהי איש
מהר אפרים ושמו מ
מיכיהו והוה גבר
מטורא דאפרים ושמ
ושמיה מיכיהו ויא
ויאמר לאמו אלף ומ

המאה הכסף אשר לק
לקח לך ואת אלית וגם
אמרת באזני הנה הכ
הכסף אתי אני לקחת
לקחתיו ותאמר אמו
ברוך בני ליהוה ואמ
לאימיה אלף ומאה
סילעין דכסף דאיתנסי
דאיתנסיב ליך דאת
ומיית ואמרת קדמי
הא כספא עמי אנא
נסיבתיה ואמרת אימי
בריך ברי קדם יי ויש
וישב את אלף ומאה
הכסף לאמו ותאמר
אמו הקדש הקדשתי
את הכסף ליהוה מידי
לבני לעשות פסל ומ
ומסכה ועתה אשיבנ
לך ואתיב ית אלף ומאה
סילעין דכסף לאימיה
ואמרת אימיה אקדשא
אקדישית כספא קדם
יי מן ידי לברי למיעבד
צלם ומתכא וכען את
אתיביניה לך וישב
את הכסף לאמו ותקח
אמו מאתים כסף ותת
ותתנהו לצורף ויעש
ויעשהו פסל ומסכה
ויהי בבית מיכיהו ו
ואתיב ית כספא לאימ
לאימיה ונסיבת אימי
כיתו סילעין דכסף
ויהביתה לקישאה ד

ועבדיה צלם ומתכא
והוה בבית מיכה והא
והאיש מיכה לו בית
אלהים ויעש אפוד ות
ותרפים וימלא את יד
אחד מבניו ויהי לו לכ
לכהן וגברא מיכה ליה
בית טעותא ועבד אפוד
ודמאין וקריב ית קורבן
חד מבנוהי והוה ליה
לכהן בימים ההם אין
מלך בישראל איש ה
הישר בעיניו יעשה
ביומיא האינון לית מ
מלכא בישראל גבר דכ
דכשר בעינוהי עביד
ויהי
נער מבית לחם יהודה
ממשפחת יהודה והוא
לוי והוא גר שם והוה
עולימא מבית לחם יה
יהודה מזרעית יהודה
והוא לוראה והוא דר
תמן וילך האיש מה
מהעיר מבית לחם יה
יהודה לגור באשר
ימצא ויבא הר אפרים
עד בית מיכה לעשות
דרכו ואזל גברא מ
מקרתיה מבית לחם
דבית יהודה למידר
באתר דישכח ואתא
לטורא דבית אפרים
עד בית מיכה למעבד
אורחיה ויאמר לו

מיכיהו ד̇ וסימ׳ ויהי איש אחד מהר אפרים · וישב את הכסף לאמו · וישמע מיכיהו בן גמריהו · ויגד להם מיכיהו את כל · וכל מלכים · ומן ואלה הבשרתים את המלך עד סוף דספר במגב מיכה · הבלך אל המות דגלער · ואת עבדון בן מיכה · דויען המלך · לקחת ה̇ ב̇ וג̇ וסימ׳ וישלח את אלהים מגן עדן · ויאמר לאמו אלף · ומאה הכסף · ועתה מה לי פה · מעבר ומשפטי את וראה · וא ולקחת מהם ·

אנכי ה̇ מלע̇ וסימ̇ ואירא כי ערום אנכי · לא איש דברים אנכי · ויאמר אליו לוט · הלא בן ימיני אנכי · נער מצרי אנכי ·
הכאש כלב אנכי · כי בוזר אנכי · ואם לא יחפץ לגאלך · וכל אתנח וסופ̇ פס̇ דכות̇ בממ̇א מלע̇ חת אנכי ולא עון לעולם ··

מיכה מאין תבא ויא׃
ויאמר אליו לוי אנכי
מבית לחם יהודה ואנ
ואנכי הלך לגור באשר
אמצא ׃ ואמר ליה מיו
מיכה מנן את אתי ואו
ואמר ליה ליואה מבית
לחם יהודה אנא אזיל
למידר באתר דאשכח׃
ויאמר לו מיכה שבה
עמדי והיה לי לאב ויו
ולכהן ואנכי אתן לך
עשרת כסף לימים וערך
בגדים ומחיתך וילך
הלוי ׃ ואמר ליה מיכה
תיב עימי והוי לי לאב
ולכהן ואנא איתין לך
עשר סילעין דכסף רז
לזמן עידן וזוג לבושין
ופרנסך ואזל ליואה׃
ויואל הלוי לשבת את
האיש ויהי הנער לו
כאחד מבניו ׃ וצבי ליו
ליואה למיתב עם גברא
והות ליה כחד מבנוהי׃
וימלא מיכה את יד
הלוי ויהי לו הנער לכ
לכהן ויהי בבית מיכה׃
וקריב מיכה ית קורבן
ליואה והוה ליה עולי
עולימא לכהן והוה
בבית מיכה ׃ ואמר מיו
מיכה עתה ידעתי כי ייו
ייטיב יהוה לי כי היה
לי הלוי לכהן ׃ ואמר

מיכה כען ידענא ארי
אוטיב יי לי ארי הוה
לי ליואה לכהין ׃ ובימ
בימים ההם אין מלך

יח

בישראל ובימים ההם
שבט הדני מבקש לו
נחלה לשבת כי לא נפו
נפלה לו עד היום ההוא
בתוך שבטי ישראל
בנחלה ׃ ובבומיא האו
האינון לית מלכא כו
בישרא ובבומיא האו
האינון שיבטא דבית
דן בעו להון אחסנא לו
למיתב ארי לא איתפל
איתפלגת להון עד יומ
ההוא בגו שיבטיא דיו
דישרא לאחסנא׃
וישלחו
בני דן ממשפחתם חמ
חמשה אנשים מקצתם
אנשים בני חיל מצרעה
ומאשתאול לרגל את
הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו חקרו את
הארץ ויבאו הר אפרים
עד בית מיכה וילינו ש
שם ׃ ושלחו בני דן מז
מזרעיתהון חמשא
גברין מקיניתהון גברין
בני חילא מצרעה
ומאשתאול לאללא ית
ארעא ולמיבדקה ואו
ואמרו להון איזילו בו
בדוקו ית ארעא ואתו

לטורא דאפרים עד
בית מיכה ובתו תמן ׃
המה עם בית מיכה וה
והמה הכירו את קול
הנער הלוי ויסרו שם
ויאמרו מי הביאך הל
הלם ומה אתה עשה
בזה ומה לך פה ׃ אינון
עם בית מיכה ואינון יד
אישתמודעו ית קל
עולימא ליואה וסטו
ורו לתמן ואמרו ליה
מאן אתייך הלכא ומה
את עביד הכא ומה לך כי
כדין ׃ ויאמר אלהם כז
כזה וכזה עשה לי מיו
מיכה וישכרני ואהי
לו לכהן ׃ ואמר להון ו
כדין וכדין עביד לי מו
מיכה ואגרני והוי
ליה לכהין ׃ ויאמרו לו
שאל נא באלהים ונדעה
התצליח דרכנו אשר
אנחנו הלכים עליה ׃ וא
ואמרו ליה שאיל כען
במימרא דיי ונדע הת
התצלח אורחנא דאנו
דאנחנא אזלין עלה ׃
ויאמר להם הכהן לכו
לשלום נכח יהוה דרככם
אשר תלכו בה ׃ ואמר
להון כהנא איזילו לו
לשלם אתקין יי אורו
אורחכון דתהכון בה ׃
ואזלו

ולכהן ג̇ וסימ̇ ולכהן מדין שבע בנות · והיה לי לאב ולכהן · ויאמרו לו החרש ·· ממשפחתם ג̇ בליש̇ וסימ̇ וישלחו בני דן
ממשפחתם · משפחתם לא הרבו · עד בני יהודה ·· אלהים ו̇ חס בספ̇ וסימ̇ ויאמר אלהים רדפו אחרי · ראהוד · ויאמר אלהם מרעון ·
אשאלה מכם שאלה · וישלחו בני דן ממשפחתם · כזה וכזה עשה לו מיכה · ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו ·· ולחקרה ל̇ דכות̇ ··

מחשים ד׳ וסימ׳ ואתם מחשים · ואנחנו מחשים בזרועות אתו · ואנחנו מחשים וזבינו · והלוים מחשים לכל׳׳ · מחסור ד׳
וסימ׳ ואין מחסור לכל דבר · וגם יתן גם מספוא יש לחמורנו · מקום אשר אין שם מחסור ׳׳ · ופסל ומסכה ליה דסמיך ׳׳

חמשת האנשים ויבאו
לישה ויראו את העם
אשר בקרבה יושבת לב
לבטח כמשפט שקט ו
ובטח ואין מכלים דבר
בארץ יורש עצר ורח
רחוקים המה מצידנ
מצידנים ודבר אין ל
להם עם אדם ׃ ואזלו
חמשא גבריא ואתו ל
ללישׁ וחזו ית עמא
יתבין לרוחצן כהלכת
צידנאי דשקטין וש
ושרן לרוחצן ולית
דמנזיק פתגמא בא
בארעא ירותין ועידון
ורחיקין אינון מצידנ
מצידנאי ופתגם לית
להון עם אנש ׃ ויבאו
אל אחיהם צרעה
ואשתאל ויאמרו
להם אחיהם מה אתם ׃
ואתו לות אחוהון לצ
לצרעה ולאשתאול
ואמרו להון אחוהון
מה אתון ׃ ויאמרו
קומה ונעלה עליהם
כי ראינו את הארץ ו
והנה טובה מאד ואת
ואתם מחשים אל
תעצלו ללכת לבא לר
לרשת את הארץ ׃ וא
ואמרו קומו ונסק
עליהון ארי חזינא ית
ארעא והא טבא לחד

לחדא ואתון תשתקין
לא תתרשלון למיזל
למיעל למירת ית א
ארעא ׃ כבאכם תבאו
אל עם בטח והארץ
רחבת ידים כי נתנה א
אלהים בידכם מקום
אשר אין שם מחסור
לכל דבר אשר בארץ ׃
במיתיכון תיעלון לות
עמא דשרן לרוחצן ו
וארעא פתיות ידין י
ארי מסרה יי בידכון
אתרא דלית תמן חוס
חוסרן כל מידעם די
בארעא ׃ ויסעו משם
משפחת הדני מצרעה
ומאשתאול שש מאו
מאות איש חגור כלי
מלחמה ׃ ונטלו מתמן
מזרעית דן מצרעה
ומאשתאול שית מא
גברא מזרזין במני קרב ׃
ויעלו ויחנו בקרית
יערים ביהודה על כן
קראו למקום ההוא מ
מחנה דן עד היום הזה
הנה אחרי קרית יערים ׃
וסליקו ושרו בקרית
יערים בארעא דבית
יהודה על כן קרו לא
לאתרא ההוא משרית
דן עד יומא הדין הא
היא אחורי קרית יע
יערים ׃ ויעברו משם

הר אפרים ויבאו עד
בית מיכה ׃ ועברו מ
מתמן לטורא דבית
אפרים ואתו עד בית
מיכה ׃ ויענו חמשת
האנשים ההלכים לרגל
את הארץ ליש ויאמרו
אל אחיהם הידעתם
כי יש בבתים האלה
אפוד ותרפים ופסל
ומסכה ועתה דעו מה
תעשו ׃ ואתיבו חמשא
גבריא דאזלו לאללא
ית ארעא ליש ואמרו
לאחיהון הידעתון או
ארי אית בבתיא הא
האילין אפוד ותמאין
וצלם ומתכא וכען די
דעו מה תעבדון ׃ ויסרו
שמה ויבאו אל בית
הנער הלוי בית מיכה ׃
וישאלו לו לשלום ׃
וזרו לתמן ועלו לבית
עולימא ליואה לבית
מיכה ושאילו ליה
לשלם ׃ ושש מאות אי
איש חגורים כלי מלח
מלחמתם נצבים פתח
השער אשר מבני דן ׃
ושית מאה גברין מזר
מזרזין במני קרביהון
קיימין במעלנא דתרע
דמשבט בני דן ׃ ויעלו
חמשת האנשים ההלכים
לרגל את הארץ באו ׃

על כן ה׳ בטע׳ וסימ׳ על כן לא יאכלו בני ישראל · קראו למקום ההוא מחנה דן · על כן לא ידרכו כהני דגון · חדה ... בעמון · חדה ...
בכפי יעזר ... · בלא לב בני האדם · קראו שם המקום ההוא עמק ברכה · קראו לימים האלה פורים ׳׳ · ושש ג׳ ... וסימ׳ ושש
שנים תדרע את ארצך · ושש מאות איש חגרים · ושש מעלות לכסא ׳׳ · ... חגורים ג׳ ... · ושש מאות · ואשא את

כבודה ג̇ מלא בליש וחד חס וסימ̇ ואת הכבודה לפניהם · כל כבודה בת מלך פנימה · וישבת על מטה כבודה ··· ויסבו ג̇ וסי
ויקראו אל בני דן · את ארון אלהי ישראל · ויסבו פניהם ממשכן יי ··· ואת האפוד ב̇ וסימ̇ ולדיות את הבגדים · ואת התרפים ···

שמיה לקחו את הפסל
ואת האפד ואת התרפים
ואת המסכה והכהן נצ
נצבים פתח השער ושש
ושש מאות האיש החג
החגור כלי המלחמה׃
וסליקו חמשא גבריא
דאזלו לאללא ית ארעא
עלו לתמן נסיבו ית
צלמא וית איפודא וית
דמאין וית מתכא וכה
וכהנא קאים כמעלנא
דתרעא ושית מאה
גברא דמזרזין כמנא נ
נקרבא׃ ואלה באו בית
מיכה ויקחו את פסל
האפוד ואת התרפים
ואת המסכה ויאמר
אלהם הכהן מה אתם ע
עשים׃ ואילין עלו לבית
מיכה ונסיבו ית צלם
איפודא וית דמאין וית
מתכא ואמר להון כהנא
מה אתון עבדין׃ ויאמ
ויאמרו לו החרש שים
ידך על פיך ולך עמנו
והיה לנו לאב ולכהן ה
הטוב היותך כהן לבית
איש אחד או היותך
כהן לשבט ולמשפחה
בישראל׃ ואמרו ליה
שתוק בשוי ידך על פ
פומך ואתא עימנא
ויהי לנא לאב ולכהין
הטב תהוי כהין לבית

גברא חד או דתיהוי
כהין לשבטא ולזרע
ולזרעית בישראל׃ ויט
ויטב לב הכהן ויקח
את האפד ואת התרפים
ואת הפסל ויבא בקרב
העם׃ ושפר ליבא ד
דכהנא ונסיב ית אפוד
וית דמאין וית צלמא
ועל בגו עמא׃ ויפנו ו
וילכו וישימו את הטף
ואת המקנה ואת הכב
הכבודה לפניהם׃ ואת
ואתפניאו ואזלו ושו
ושויאו ית טפלא וית
בעירא וית קנינא ק
קדמיהון׃ המה הרח
הרחיקו מבית מיכה
והאנשים אשר בבתים
אשר עם בית מיכה
נזעקו וידביקו את בני
דן׃ אינון ארחיקו מן
מבית מיכה וגבריא
דבביתא דעם בית מיכה
איתכנשו ואדביקו ית
בני דן׃ ויקראו אל בני
דן ויסבו פניהם ויאמרו
למיכה מה לך כי נזעק
נזעקת׃ וקרו לבני דן
ואסחרו אפיהון ואמרו
למיכה מה לך ארי א
איתכנישתא׃ ויאמר
את אלהי אשר עשיו
עשיתי לקחתם ואת
הכהן ותלכו ומה לי ז

עוד ומה זה תאמרו א
אלי מה לך׃ ואמר ית
דחלתי דעבדית נסיו
נסיבתון ודברתון ית
כהנא ואזלתון ומה לי
עוד ומה דין אתון א
אמרין לי מה לך׃ ויז
ויאמרו אליו בני דן
אל תשמע קולך עמנו
פן יפגעו בכם אנשים
מרי נפש ואספתה
נפשך ונפש ביתך׃ וא
ואמרו ליה בני דן לא
תשמע קלך עימנא
דילמא ישלטון בכון
גברין מרירי נפש ותת
ותסיה נפשך ונפש א
אנש ביתך׃ וילכו בני
בני דן לדרכם וירא מ
מיכה כי חזקים המה
ממנו ויפן וישב אל
ביתו׃ ואזלו בני דן לא
לאורחתהון וחזא מ
מיכה ארי תקיפין א
אינון מיניה ואתפני
ותב לביתיה׃ והמה ל
לקחו את אשר עשה
מיכה ואת הכהן אשר
היה לו ויבאו על ליש
על עם שקט ובטח ויכ
ויכו אתם לפי חרב ואת
העיר שרפו באש׃ ואי
ואינון נסיבו ית דעבד
מיכה ודברו ית כהנא
דהוה ליה ואתו על

חזקים ג̇ וסימ̇ וירא מיכה · הנה צבתי את פניך · חזקים כיאר מוצק ··· על עם ה̇ וסימ̇ ויבאו על ליש על עם · כי אתם המלכתני ·
ויקראו בני דן · כי חרפו דיא לו · ארי נהם ודב שוקק · וכל ישעיה והחלות דבות על עם בגמ̇ אל עם · השולח בים צירים · פרשתי ימי כל
היום · ויתהלכו מגוי אל גוי ··· וירדפקו ב̇ ומלא וסימ̇ המה הרחיקו מבית מיכה · וירדביקו עד גדעם ··· תשמע ל̇ דכות ···

גרשם ד׳ וסימ׳ ותלד בן ותקרא את שמו גרשם ׃ ואת שני בניה ׃ ויקימו להם בני דן ׃ מבני פינחס גרשם ׃ וכל דה״י דכות במ״ב
גרשון ׃ ובני לוי גרשון קהת ומררי ׃ קדמ׳ דספ׳ ׃ ויחלקם דויד מחלקות לבני לוי ׃ לראשנה ב׳ ויקרא שם המקום ׃ ויקראו שם

ליש על עמא דשקט
ושרן לרוחצן ומחו
יתהון לפיתגם החרב
וית קרתא אוקידו
בנורא ׃ ואין מציל כי
רחוקה היא מצידון
ודבר אין להם עם אדם
והיא בעמק אשר
לבית רחוב ויבנו את
העיר וישבו בה ׃ ולית
דמשיזב ארי רחיקין
אינון מצידונאי ופי
ופיתגם לית להון עם
אינש ואינון במישר
דלבית רחוב ובנו ית
קרתא ויתיבו בה ׃ ויק
ויקראו שם העיר
דן בשם דן אביהם א
אשר יולד לישראל
ואולם ליש שם העיר
לראשנה ׃ וקרו שמיה
דקרתא דן כשום דן
אבוהון דאיתיליד ל
לישראל וברם ליש ש
שמיה דקרתא מלקד
מלקדמין ׃ ויקימו ל
להם בני דן את הפסל
ויהונתן בן גרשם בן
מנשה הוא ובניו היו
כהנים לשבט הדני עד
יום גלות הארץ ׃ ואק
ואקימו להון בני דן
ית צלמא ויהונתן
בר גרשם בר מנשה
הוא ובנוהי הוו כומרין

לשיבטא דבית דן עד
יומא דגלו יתבי ארעא ׃
וישימו להם את פסל
מיכה אשר עשה כל
ימי היות בית האלהים
בשלה ׃ ושויאו להון
ית צלם מיכה דעבד
כל יומין דהוה קאים
בית מקדשא דיי בש
בשילה ׃

יט
ויהי בימים
ההם ומלך אין ביש
בישראל ויהי איש ל
לוי גר בירכתי הר א
אפרים ויקח לו אשה
פלגש מבית לחם יהוד
יהודה ׃ והוה ביומיא
האינון ומלכא לית
בישראל והוה גברא ד
ליואה דר בסיפי טור
דאפרים ונסיב ליה
איתתא לחינתא מבית
לחם דבית יהודה ׃ ות
ותזנה עליו פלגשו ות
ותלך מאתו אל אביה
בית אביה אל בית לחם
יהודה ותהי שם ימים
ארבעה חדשים ׃ ובסו
ובסרת עלוהי לחינתיה
ואזלת מלותיה לבית
אבוהא לבית לחם יהוד
דבית יהודה והות תמן
יומין ארבעה ירחין ׃
ויקם אישה וילך אח
אחריה לדבר על לבה

להשיבו ונערו עמו ו
וצמד חמורים ותביא
ותביאהו בית אביה
ויראהו אבי הנערה
וישמח לקראתו ׃ וקם
בעלה ואזל בתרהא
למללא על ליבה לא
לאתבותה ועולימיה
עימיה וזוג חמרין ו
ואעילתיה לבית אבו
אבוהא וחזהי אבוה
דעולימתא וחדי ל
לקדמותיה ׃ ויחזק
בו חתנו אבי הנערה
וישב אתו שלשת ימים
ויאכלו וישתו וילינו
שם ׃ ואתקיף ביה ח
חמוהי אבוהא דעו
דעולימתא ויתיב ע
עימיה תלתא יומין ׃
ואכלו ושתיאו ובתו
תמן ׃ ויהי ביום הרבי
הרביעי וישכימו בבקר
ויקם ללכת ויאמר
אבי הנערה אל חתנו
סעד לבך פת לחם וא
ואחר תלכו ׃ והוה בי
ביומא רביעאה ואק
ואקדימו בצפרא וקם
למיזל ואמר אבוהא
דעולימתא לחתניה
סעיד ליבך פיתא לי
לחמא ובתר כן תיזלון ׃
וישבו ויאכלו שניהם
יחדיו וישתו ויאמר

ד׳ אותיות תלויות וסימ׳ ויהונתן בן גרשם בן מנשה ׃ ...
יהושע כשם דן אביהם ׃ שפטים בשם דן אביהם ׃ וסימ׳ ...
באות נפשו שאפה ׃ ואין נביאכם אשר נבאו ׃ והיו ... לרדר על לבה להשיבו ׃ ...

ויפצר . ה׳ וסימ׳ ויפצר בם מאד ׳ ויפצר בו ויקח ׳ ויפצר בו חתנו ׳ ויפצר בו לקחת וימאן ׳׳ ט׳ והשכמתם ג׳ וסימ׳ והשכמתם בבקר
והלכתם לדרככם ׳ והשכמתם מחר לדרככם ׳ ועתה השכם בבקר ועבדי ׳׳ נ׳ רפה ב׳ א׳ בת ה׳ וא׳ בת א׳ ׳ רפה היום לערוב ׳ ומוציא הדליד ׳

אבי הנערה אל האיש
הואל נא ולין ויטב לבך
ואסחרו ואכלו תרוי׳
תריהון כחדא ושתו
בשתיאו ואמר אבוהו
אבוהא דעולימתא
לההוא שרי כען וביתי
וישפר ליבך ויקם הא
האיש ללכת ויפצר בו
חתנו וישב וילן שם
וקם גברא למיזל ואת
ואתקיף ביה חמוהי
ותב ובת תמן וישכם
בבקר ביום החמישי
ללכת ויאמר אבי הנ
הנערה סעד נא לבבך
והתמהמהו עד נטות
היום ויאכלו שניהם
ואקדים בצפרא ביומ
חמישאה למיזל ואמ׳
אבוהא דעולימתא ס
סעיד כען ליבך ואיתנ
ואיתעכבו עד מיפנ׳
יומא ואכלו תרויהון
ויקם האיש ללכת הוא
ופלגשו ונערו ויאמר
לו חתנו אבי הנערה
הנה נא רפה היום לע
לערוב לינו נא הנה
חנות היום לין פה ויטב
לבבך והשכמתם מחר
לדרככם והלכת לאה
לאהלך וקם גברא
למיזל הוא ולחינתיה
ועולימיה ואמר ליה

אבוהא דעולימתא הא
כשפנא יומא למערב
ביתו כען הכא להוד
יומא בית כא וישפר
ליבך ותקדמון מחר
לאורחכון ותהך לקיו
לקירוך ולא אבה הז
האיש ללון ויקם ויל
וילך ויבא עד נכח יז
יבוס היא ירושלם ע
ועמו צמד חמורים
חבושים ופלגשו עמו
ולא אבה גברא לבית
וקם ואזל ואתא עד
לקביל יבוס היא ירו
ירושלם ועימיה זוג
חמרין חשיקין ולח
ולחינתיה עימיה הם
עם יבוס והיום רד
מאד ויאמר הנער
אל אדניו לכה נא ונ
ונסורה אל העיר היז
היבוסי הזאת ונלין בה
אינון עם יבוס ויומא
מאד לחדא ואמר ע
עולימא לריבוניה
איתא כען ונזור לק
לקרתא דיבוסאה הד
ונבית בה ויאמר אליו
אדניו לא נסור אל ע
עיר נכרי אשר לא מ
מבני ישראל הנה וע
ועברנו עד הגבעה ויז
ואמר ליה ריבוניה לז
לא נזור לקרתא בנ׳

עממיא דלא מבני ישר
אינון ונתמטי עד גבע
ויאמר לנערו לכה ונ
ונקרבה באחד המקמו
המקמות ולנו בגבעה
או ברמה ואמר לעול
לעולימיה איתא ונת
וניתקריב בחד מן את
אתריא ונבית בגבעתא
או ברמתא ויעברו
וילכו ותבא להם השמ
השמש אצל הגבעה
אשר לבנימן ועברו
ואזלו ועלת להון שמ
שמשא בסטר גבעת
דשבט בנימן ויסרו
שם לבוא ללון בגבעה
ויבא וישב ברחוב הע
העיר ואין איש מאסף
אתם הביתה ללון וזרו
להתמן למיעל למיבת
בגבעתא ואתא ויתיב
ברחובא דקרתא ולית
אינש מכניש יתהון
לביתא למבת והנה
איש זקן בא מן מעש
מעשהו מן השדה בע
בערב והאיש מהר
אפרים והוא גר בגבעה
ואנשי המקום בני ימי
ימיני והא גברא סבא
אתא עיבידתיה מן בי
בחקלא ברמשא וגבר
מטורא דבית אפרים
והוא דר בגבעתא ואנ

ופילגשו ה׳ וסימ׳ ופילגשו ושמה ראומה ׳ ופילגשו אשר בשכם ׳ ויקם האיש ללכת הוא ופילגשו ׳ ועמו צמד חמורים חבושים ׳
ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ׳׳ ג׳ לך ג׳ בת בך כלך לך הליכה וסימ׳ ויאמר אליו בלק לך נא אתי ׳ ויאמר לגערן לך וזבחת בה ׳
ויועץ אמציה מלך יהודה ׳׳ ו׳ מאסף ד׳ וסימ׳ מאסף לכל המחנות ׳ ואין איש מאסף ׳ ויאמר עברים אנחנו ׳ ונפלה נבלת האדם ׳׳

אני הולך ד בליש וסימ ואת בית יי אני הולך · אני הולך אליך · ואני הולך על אשר אני הולך · ושאול אנכי הולך ״ ברחוב
ד וסימ ויאמרו לא כי ברחוב נלין · רק ברחוב אל תלן · כי כשלה מרחוב אמית · ברחוב אבין מושבי ״ מתדפקים ל׳ ית דבות ״

ואינשי אתרא בני שבט
בנימין ׀ וישא עיניו וירא
את האיש הארח ברחב
העיר ויאמר האיש הז
הזקן אנה תלך ומאין ׀
תבא ׀ וזקף ית עינוהי
וחזא ית גברא דארח
ברחובא דקרתא ואמר
גברא סבא מאן את
אזיל ומאן את אתי ׀ וי
ויאמר אליו עברים אנ
אנחנו מבית לחם יהוד
יהודה עד ירכתי הר
אפרים משם אנכי ואז
ואלך עד בית לחם יהו
יהודה ואת בית יהוה ׀
אנכי הלך ואין איש מ
מאסף אתי הביתה ׀
ואמר ליה עברין אנחנ
מבית לחם יהודה עד
סיפי טורא דבית אפרי
מתמן אנא ואנא אזיל
עד בית לחם דבית יהוד
ולבית מקדשא דייי אנא
אנא אזיל וליה אינש ד
דמכניש יתי לביתא ׀
וגם תבן וגם מספוא יש
לחמורינו וגם לחם ויין
יש לי ולאמתך ולנער
עם עבדיך אין מחסור
כל דבר ׀ ואף תיבנא ואף
כיסתא אית לחמרנא
ואף לחים וחמר אית לי
ולאמתך ולעולימא ד
דעם עבדך לית חסרן

כל מידעם ׀ ויאמר האי
האיש הזקן שלום לך
רק כל מחסורך עלי רק
ברחוב אל תלן ׀ ואמר
גברא סבא שלם לחוד
כל חסרנך עלי לחוד
ברחובא לא תבית ׀ ויבי
ויביאהו לביתו ויבל
לחמורים וירחצו רגלי
רגליהם ויאכלו וישתו ׀
ואעליה לביתיה ורמא
לחמרא כיסתא ואסח
ואסחיאו ריגליהון ואו
ואכלו ושתיאו ׀ המה
מטיבים את לבם והנה
אנשי העיר אנשי בני
בליעל נסבו את הבית
מתדפקים על הדלת
ויאמרו אל האיש בעל
הבית הזקן לאמר הוצא
את האיש אשר בא
אל ביתך ונדענו ׀ אינון
מיטבין ית ליבהון והא
אינשי קרתא גברי בני
רשעא אקיפו ית בית
דחקין למיתבר דשא
ואמרו לגברא מריה
דביתא סבא למימר אפ
אפיק ית גברא דעל ו
לביתך ונדעיניה ׀ ויצא
אליהם האיש בעל הבית
ויאמר אליהם אל אחי
אל תרעו נא אחרי אש
אשר בא האיש הזה
אל ביתי אל תעשו הז

הנבלה הזאת ׀ ונפק
לותהון גברא מריה
דביתא ואמר להון כ
בבעו אחי לא תבאישון
כען בתר דעל גברא הדי
לביתי לא תעבדון ית
קלנא הדא ׀ הנה בתי
הבתולה ופילגשהו או
אוציאה נא אותם וענו
אתם ועשו להם הטוב
בעיניכם ולאיש הזה
אל תעשו דבר הנבלה
הזאת ׀ הא ברתי בתול
בתולתא ולחינתיה או
אפיק כען יתהון ועני
יתהון ועבידו להון ד
דתקין בעיניכון ולגבר
הדין לא תעבדון עיסק
קלנא הדין ׀ ולא אבו
האנשים לשמע לו ו
ויחזק האיש בפלגשו
ויצא אליהם החוץ ויד
וידעו אתה ויתעללו
בה כל הלילה עד הבקר
וישלחוה בעלות השח
השחר ׀ ולא אבו גברי
לקבלא מיניה ואתקף
גברא בלחינתיה ואפק
יתה לותהון לברא
וידעו יתה ואיתעללו ב
בה כל ליליא עד נפרא
ושלחוהא כמיסק ינ
נפרא ׀ ותבא האשה
לפנות הבקר ותפל פתח
בית האיש אשר אדוניה

ח פס אית בהון בין ג״ג דרמ׳ ובתר נסב ו ובריבוע לא נסי ו וסימ׳ וישב שם וישם ויהיו בני שאול · ושבעה שבעה ושבעה ויאמר אלי מה ·
וכל כל וכל אדין סדביא · ואין אין ואין יש אחד ואין שני · ואלה אלה ואלה ייצאו מן העיר · ואם אם ואם דעבעיניכם · דיהושע וגם גם
וגם ותבן גם מספוא · ופתח פתח ופתח הישלע ״ מחסורך ב א חס וא מל וסימ׳ רק כל מחסורך עלי · ומחסרה באיש מזן · דד מל ·

הבאכלת ג̇ וסימ̇ את האש ואת המאכלת · לשחוט את · ויבא אל ביתו ויקח את ·· למיום ג̇ וסימ̇ והיה כל הראה ואמר לא · יבא ייי עליך ועל עמך · לא ישבתי בבית למיום · דשמוא̇ ·· עוצו ב וחס̇ וסימ̇ עוצו עצה ותפר · שימו לכם עליה עוצו ודברו ··

שכב עד האור ׃ ואתת א
איתתא למיתפני צפרא ו
נפלת בתרע בית גברא
דריבונהא תמן עד די נ
היר ׃ ויקם אדניה
בבקר ויפתח את דלתות
הבית ויצא ללכת לדרכו
והנה האשה פלגשו נ
נפלת פתח הבית וידיה
על הסף ׃ וקם ריבונהא
בצפרא ופתח דשי בית
ונפק למיזל לאורחיה
והא איתתא לחינתיה
רמיא בתרע ביתא ויד
ידהא מחתן על סיפא ׃
ויאמר אליה קומי ונ
ונלכה ואין ענה ויקחה
על החמור ויקם האיש
וילך למקמו ׃ ואמר
לה קומי וניזיל ולא מ
מתיבה ונסבה על חמר
וקם גברא ואזל לאורח
לאורחיה ׃ ויבא אל ביתו
ויקח את המאכלת ויח
ויחזק בפלגשו וינתחה
לעצמיה לשנים עשר
נתחים וישלחה בכל ג
גבול ישראל ׃ ועל לבית
ונסיב ית סכינא ואתקף
בלחינתיה והדמיה ל
לאיבריהא לתרין עשר
איברין ושלחה בכל
תחום ארעא דישראל ׃
והיה כל הראה ואמר
לא נהיתה ולא נראתה
כזאת למיום עלות בני
ישראל ממצרים עד
היום הזה שימו לכם
עליה עצו ודברו ׃ והוי
כל דחזי ליה ואמר
לא הות ולא איתחזיא
כהדא למיומא דסל
דסליקו בני ישראל מ
מארעא דמצרים עד
יומא הדין שוו לכון
עלה איתיעטו ומלו
ומלילו ׃

כ

ויצאו כל בני
ישראל ותקהל העדה
כאיש אחד למדן ועד
באר שבע וארץ הג
הגלעד אל יהוה המ
המצפה ׃ ונפקו כל בני
ישראל ואיתכנש כנש
כנישתא כגברא חד
למדן ועד באר שבע ו
וארע גלעד לקדם ייי
למצפה ׃ ויתיצבו פנ
פנות כל העם כל שבטי
ישראל בקהל עם הא
האלהים ארבע מאות
אלף רגלי שלף חרב ׃ ואית
ואיתעתדו רישי כל
עמא כל שבטיא דיש
דישראל בקהל עמא ד
דייי ארבע מאה אלפין
גבר ריגלי שלפי סיפא ׃
וישמעו
בני בנימן כי עלו בני י
ישראל המצפה דברו אמרו
בני ישראל
נהיתה הרעה הזאת ׃
ושמעו בני בנימן ארי
סליקו בני ישראל למצ
למצפיא ואמרו בני
ישראל מלילו איכדין
הות בישתא הדא ׃ ויי
ויען האיש הלוי איש
האשה הנרצחה ויא
ויאמר הגבעתה אשר
לבנימן באתי אני ופ
ופלגשי ללון ׃ ואתיב
גברא ליואה בעלה ד
דאיתתא דאיתקטילת
ואמר לגבעתא דלשבט
בנימן עלית אנא ולחנתי
למבת ׃ ויקמו עלי בעלי
הגבעה ויסבו עלי את
הבית לילה אתי דמו
להרג ואת פילגשי ענ
ותמת ׃ וקמו כל יתבי
גבעתא ואקיפו עלי
ית ביתא ליליא עלי
חשיבו למיקטל וית
לחינתי ענוהא ומיתת ׃
ואחז בפלגשי ואנתח
ואנתחיה ואשלחה
בכל שדה נחלת ישראל
כי עשו זמה ונבלה
בישראל ׃ ואחדית בז
בלחינתי והדימתה
ושלחתה בכל תחום
אחסנת ארעא דישרא
ארי עבדו עצת חטאי
ודלא כשר בישראל ׃
הנה כלכם בני ישראל

ויתיצבו ה̇ וסימ̇ ויוצא משה את העם · הן דרבו ימיך למות · ויאסף יהושע את כל · ויתיצבו פנים כל העם · ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה · וא ויתיצבו · תתהפך כחמר חותם · עלות ו̇ וסימ̇ עד עלות השחר · עלות בהר וצגע בקיצהו · למיום עלות בני ישרא̇ · עד עלות חמת ייי · עלות הבשך · בתחלת עלות הלקש · בתר חס̇ · וישלחה ב̇ וסימ̇ וישכם אברהם בבקר ויקח לחם ׃ ויחזק בפלגשו וינתחה לעצמיה ··

יצרה ג̇ חס וסימ׳ וייצו יוסף וימלאו את ויקחו את צדה לקחת צדה ... מן הערים ג̇ וסימ׳ לצוף שמה ויצא דאו יבדיל ויאספו
בני בנימן מן הערים אשר לבד ... מהערים ד׳ וסימ׳ וגם אל אחת ויתפקדו בני בנימן ואשר מהערים לכן הנני פתח ... יחטא לחפ׳

הבו לכם דבר ועצה הל
הלם והא כולכון בני יז
ישרא הבו לכון פיתגם
ועיצה הלכא ויקם כל
העם כאיש אחד לאמר
לא נלך איש לאהלו וז
ולא נסור איש לביתו
וקם כל עמא כגברא חד
למימר לא ניזל גבר
למשכניה ולא נזור
גבר לביתיה ועתה זה
הדבר אשר נעשה לגז
לגבעה עליה בגורל וכ
וכען דין פיתגמא דנעבד
לגבעתא ניתמני עלה
בעדבא ולקחנו עשרה
אנשים למאה לכל שב
שבטי ישראל ומאה
לאלף ואלף לרבבה לז
לקחת צדה לעם לעשות
לבואם לגבע בנימן ככל
הנבלה אשר עשה בי
בישראל ונדבר עשר
גברין למאה לכל שיבט
דישרא ומאה לאלפא
ואלפא לריבותא למסב
זוודין לעמא למעבד
לאיתיותהון לגבעתא
דבית בנימן ככל קלנא
דאיתעביד בישרא ויז
ויאסף כל איש ישראל
אל העיר כאיש אחד
חברים ואיתכנש כל יז
אינש ישרא לקרתא
כגברא חד שרן

וישלחו
שבטי ישראל אנשים
בכל שבטי בנימן לאמר
מה הרעה הזאת אשר
נהיתה בכם ושלחו ש
שיבטיא דישרא גברין
בכל שבטי בנימן למימ
מה בישתא הדא דהוית
בכון ועתה תנו את הא
האנשים בני בליעל אש
אשר בגבעה ונמיתם
ונבערה רעה מישראל
ולא אבו בני בנימן לש
לשמוע בקול אחיהם
בני ישראל וכען איתו
ית גבריא בני רשיעא דז
דבגבעתא ונקטלינון וז
ונפלי עבדי בישתא מז
ישראל ולא אבו בני בז
בנימן לקבלא למימר
אחיהון בני ישרא ויא
ויאספו בני בנימן מן הז
הערים הגבעתה לצאת
למלחמה עם בני ישרא
ואיתכנשו בני בנימן ז
מן קרויא לגבעתא למיז
למיפק לאגחא קרבא
עם בני ישרא ויתפקדו
בני בנימן ביום ההוא
מהערים עשרים וששה
אלף איש שלף חרב לז
לבד מישבי הגבעה התז
התפקדו שבע מאות
איש בחור מכל העם הז
הזה שבע מאות איש ז

בחור אטר יד ימינו כל
זה קולע באבן אל השז
השערה ולא יחטא וז
ואיתמניאו בני בנימן יז
ביומא ההוא מקרויא
עשרין ושיתא אלפין
גברא שלפי סיפא בר
מיתבי גבעתא איתמניאו
שבע מאה גבר עולים בז
מכל עמא הדין שבע
מאה גבר עולים גבר
גמיר בידיה דימינא כל
אילין רשדין באבנא ומז
ומרמין בבינת סערא ולא
משנן
ואיש ישראל התפקדו
לבד מבנימן ארבע מאות
אלף איש שלף חרב כל
זה איש מלחמה ואינש
ישרא איתמניאו בר
מדבית בנימן ארבע מז
מאה אלפין גברא שלפי
סיפא כל אילין גברי עז
עבדי קרבא ויקמו ויעלו
בית אל וישאלו באלהים
ויאמרו בני ישראל מי
יעלה לנו בתחלה למלז
למלחמה עם בני בנימן
ויאמר יהוה יהודה בתז
בתחלה וקמו וסליקו
לבית אל ושאילו במימר
דיי ואמרו בני ישרא מן
ייסק לנא בקדמיתא לז
לאגחא קרבא עם בני בז
בנימן ואמר יי יהודה

ויאספו יב̇ וסימ׳ ויאספו אליו כל בני לוי חמשת מלכי האמרי כל בעלי שכם ויצעקו בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני בנימן מן הערים שבה
אשר ליהודה וירא ארם כי נגפו לפני ישראל ויאספו פלשתים לחזיה ויצע יהודה השביעי ובני ישרא ויאספו ירושלם עם רב לעשות את
ויאספו כל העם כאיש אחד ויאספו בני האשדודים ... ויאסף ג̇ מלר וסימ׳ ויאסף משה מן המחנה ויאסף כל איש ישרא ...

על הגבעה ג̇ וסימ̇ ויערכו אתם איש ישראל · ופנס על הגבעה · ויקח דוד את שלל · דה״י · ויצומו ג̇ מלא וסימ̇ ויצומו
ביום ההוא · ויקבצו הגבעתה · שבעה ימים · דה״י · האוסיף ב̇ א̇ חס וא̇ מל וסימ̇ ויעלו בני ישראל · ופנחס בן אלעזר · קדמ̇ מל ·

בקר מיתא ויקמו בני
ישראל בבקר ויחנו על
הגבעה וקמו בני ישרא
בצפרא ושרו על גבעתא
ויצא איש ישראל למל
למלחמה עם בני בנימן
ויערכו אתם איש ישראל
מלחמה אל הגבעה ונפ
ונפקו אינש ישרא לאגח
קרבא עם דבית בנימן ו
וסדרו עמהון אינשי
ישרא קרבא על גבעתא
ויצאו בני בנימן מן ה
הגבעה וישחיתו בישר
בישראל ביום ההוא
שנים ועשרים אלף
איש ארצה ונפקו בני
בנימן מן גבעתא וחבילו
בישרא ביומא ההוא
עשרין ותרין אלפין ג
גברא קטילין רמין לא
לארעא ויתחזק העם
איש ישראל ויסיפו ל
לערך מלחמה במקום
אשר ערכו שם ביום ה
הראשון ואיתקפו עמא
אינשי ישרא ואוסיפו
לסדרא באתרא דסדרו
תמן ביומא קדמאה
ויעלו בני ישראל ויבכו
לפני יהוה עד הערב ו
וישאלו ביהוה לאמר
האוסיף לגשת למלח
למלחמה עם בני בנימן
אחי ויאמר יהוה עלו

אליו וסליקו בני ישרא
ובכו קדם יי עד רמשא
ושאילו במימרא דיי
האוסיף למיקרב לאג
לאגחא עם בני בנימן
קרבא אחי ואמר יי ס
סקו עליהון

ויקרבו בני
ישראל אל בני בנימן
ביום השני וקריבו בני
ישרא לות בני בנימן
ביומא תנינא ויצא
בנימן לקראתם מן הג
הגבעה ביום השני ויש
וישחיתו בבני ישראל
עוד שמנת עשר אלף
איש ארצה כל אלה ש
שלפי חרב ונפקו דבית
בנימן לקדמותהון מן
גבעתא ביומא תנינא
וחבילו בבני ישרא עוד
תמנת עשר אלפין גבר
קטילין רמין לארעא
כל אילין שלפי חרבא
ויעלו כל בני ישראל
וכל העם ויבאו בית אל
ויבכו וישבו שם לפני
יהוה ויצומו ביום ההוא
עד הערב ויעלו עלות
ושלמים לפני יהוה ו
וסליקו כל בני ישרא
וכל עמא ואתו לביתאל
ובכו ויתיבו תמן קדם יי
וצמו ביומא ההוא עד
רמשא ואסיקו עלון

ונכסת קודשין קדם
יי וישאלו בני ישראל
ביהוה ושם ארון ברית
האלהים בימים ההם
ושאילו בני ישרא במ
במימרא דיי ותמן א
ארונא קימא דיי בי
ביומיא האינון ופנחס
בן אלעזר בן אהרן עמד
לפניו בימים ההם לא
לאמר האוסיף עוד
לצאת למלחמה עם בני
בנימן אם אחדל ויאמר
יהוה עלו כי מחר אתננו
בידך ופנחס בר אלעזר
בר אהרן קאים קדמוהי
ביומיא האינון למימר
האוסיף עוד למפק
לאגחא קרבא עם בני
בנימן אחי אם איתמנע
ואמר יי סקו ארי מחר
אימסרינון בידך וישם
ישראל ארבים אל ה
הגבעה סביב ושוי יש
ישרא כמנין על גבעתא
סחור סחור

ויעלו בני יש
ישראל אל בני בנימן
ביום השלישי ויערכו
אל הגבעה כפעם בפעם
וסליקו בני ישרא לות
בני בנימן ביומא תליתא
וסדרו קרבא על גבעתא
כזמן בזמן ויצאו בני
בנימן לקראת העם

ויספו י̇א̇ וסימ̇ ויחלם ויסף חלום · ויאמרו לא אחיו המלך המלך · ויסיפו בני ישראל · ותן בני ישראל · ויתגס ויעבדך בני ישראל · ויספו
ירידא אסורות · פלשתים · לעלות למרחב · ״ · ארון ברית האלהים · ד̇ וסימ̇ וישאלו בני ישראל · וישלח העם שלה · בההיא דפס · ותבה
גם יבדוך · יקרב דפס · ובניהו · ויחזיאל · ״ · העם איש ישראל ל̇ · ובתוך בני ישראל ל̇ · ואת איש ישראל · ל̇ · בתוך בית ישראל · בלה ל̇ דסמ̇ ·

נגעת ג̇ וחס̇ בליש̇ וסימ̇ והנפש הנגעת תטמא · כי נגעת עליהם הרעה · ובנה הכתוב השני ·· ויחלו ד̇ וסימ̇ ויחלו להכות מהעם ·
ויחלו באנשים הזקנים · במשא מלכים שרים · באחד לחדש הראשון ·· והמלחמה ג̇ וסימ̇ ויבאו מנגב לגבעה · ויפנו · הגבעה · ויושיע ·
דיערת ·

הנתקו מן העיר ויחלו
להכות מהעם חללים
כפעם בפעם במסילות
אשר אחת עלה בית אל
ואחת גבעתה בשדה כ
כשלשים איש בישרא
ונפקו בני בנימן לקדמו
עמא איתנגידו מן קרת
ושריאו לקטלא מעמא
קטילין כזמן כזמן בבית
אורחתא דחדא סליק
לבית אל וחדא לגבעת
בחקלא כתלתין גברא
בישרא ויאמרו בני
בנימן נגפים הם לפנינו
כבראשנה ובני ישראל
אמרו ננוסה ונתקנהו
מן העיר אל המסלות
ואמרו בני בנימן תבין
תבירין אינון קדמנא
כקדמיתא ובני ישרא
אמרו ניפוק ונגרונון
מן קרתא לכבישיא
וכל איש ישראל קמו
ממקומו ויערכו בבעל
תמר וארב ישראל
מגיח ממקמו ממערה
גבע וכל אינש ישרא
קמו מאתריהון וסדרו
קרבא במישרי יריחו
וכמנא ישרא מגיח מ
מאתריה ממישר
גבעתא ויבאו מנגב ל
לגבעה עשרת אלפים
איש בחור מכל ישראל

והמלחמה כבדה והם
לא ידעו כי נגעת עליהם
הרעה ואתו מדרום
לגבעתה עשרה אלפין
גבר עולים מכל ישרא
ועבדיה קרבא תקיפו
ואינון לא ידעין ארי
קריבת עליהון התיתי
להון בישתא
ויגף יהוה
את בנימן לפני ישראל
וישחיתו בני ישראל
בבנימן ביום ההוא עש
עשרים וחמשה אלף
ומאה איש כל אלה
שלף חרב ותבר יי ית
בנימן קדם ישרא וחב
וחבילו בני ישרא בר
ברבית בנימן ביומא
ההוא עשרין וחמשא
אלפין ומאה גברא כל
אילין שלפי סיפא ויר
ויראו בני בנימן כי נגפו
ויתנו איש ישראל
מקום לבנימן כי בטחו
אל הארב אשר שמו
על הגבעה וחזו בני
בנימן ארי איתברו ויה
ויהבו אנש ישראל
אתרא לרבית בנימן א
ארי איתרחיצו על כ
כמנא דשויאו על גב
גבעתא והארב החישו
ויפשטו אל הגבעה
וימשך הארב ויך את

כל העיר לפי חרב וכמנ
אוחי ואתנגיד על גב
גבעתא ואתנגיד כמנא
ומחא ית כל קרתא ל
לפתגם דחרב והמועד
היה לאיש ישראל
עם הארב הרב להעלו
להעלותם משאת העשן
מן העיר וזמנא הוה
מתקן לאנש ישראל
עם כמנא דיסגון לאס
לאסקותהון יתמור
תננא מן קרתא ויהפך
איש ישראל במלחמה
ובנימן החל להכות חללים
באיש ישראל כשלשים
איש כי אמרו אך נגוף
נגף הוא לפנינו כמלח
כמלחמה הראשנה
ואיתחזור אינש ישרא
ורבית בנימן שריאו
לקטלא קטילין באינ
באינש ישרא כתלתין
גברא ארי אמרין ברם
מיתבר תבירין אינון
קדמנא כקרבא קדמאה
והמשאת החלה לע
לעלות מן העיר עמוד
עשן ויפן בנימן אחריו
והנה עלה כליל העיר
השמימה וכמנא שרי
לאסקא מן קרתא ית
יתמור דתנן ואיתפניאו
רבית בנימן לאחוריהון
והא סליק תננא דקרת

ממקמו ז̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ מגיח ממקמו ממערה · הסיר המלכים ממקמו · עלה אריה מסבכו · עז וחדוה במקמו · וישאהו וישיבהו אל
מקמו · וישאהו אנשי מקמו · ובל אורית ואיוב דכות במ̇ב מלא · ולא תשורנו עוד מקומו · את לזאת יחרד לבי ·· פ ·· משאה ג̇ וסימ̇ ותרב
המשאת בבנימן · חרב להעלתם משאת · ותצא אחריו המלך · ויקרא המלך ליהוידע · ויתנו קול ביהודה · כמ מנחת ערב · ומשאת בי הקיהו ··

הדריכהו ב׳ א׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ כתרו את בנימן · לא הדריכוהו בני שחץ קדמ׳ חס ׳׳ מיתם ד׳ וסימ׳ מעיר מתם ועד בהמה ·
מכה ·גד ועד ראש אין · אין מתם בבשרי · מפני זעמך כי כסלי מלאו נקלה ׳׳ הנמצאות ב׳ א׳ חס וא׳ מל׳ · בן תספה · ואיש ישרא׳ · קד׳ מל׳ ··

לצית שמיא ׃ ואיש יש
ישראל הפך ויבהל איש
בנימן כי ראה כי נגעה
עליו הרעה ׃ וגבר ישראל
איתחזר ואיתבהיל אנ
אינש בנימן ארי חזא א
ארי קריבת דתיתי להון
בישתא ׃ ויפנו לפני איש
אל ישראל אל דרך הז
המדבר והמלחמה הז
הדביקתהו ואשר מהז
מהערים משחיתים או
אותו בתוכו ׃ ואיתפניאו
קדם אינש ישראל לא
לאורח מדברא ועבדי
קרבא ארביקינון ואנ
ואינש במנא קמו מקז
מקירויהון קטלין בהון
מיכא ומיכא ׃ כתרו את
בנימן הרדיפהו מנוחה
הדריכהו עד נכח הגבעה
ממזרח השמש ׃ וטלטיו
טלטילו ית דבית בנימן
רדפונון מבית ניחהון ט
טרדונון עד לקביל גבעת
כמדנח שמשא ׃ ויפלו
מבנימן שמנה עשר
אלף איש את כל אלה
אנשי חיל ׃ ואיתקטלו
מדבית בנימן תמנת עש
עשר אלפין גברא ית כל
אילין גברי עברי קרבא ׃
ויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמון ויעללהו
במסלות חמשת אלפים

איש וידביקו אחריו ע
עד גדעם ויכו ממנו א
אלפים איש ׃ ואיתפניאו
ואפכו למדברא לכיף
רימון ואיטמרו בכיבי
בכיבשיא חמשא אלפי
גברא וארביקו בתרוז
בתריהון עד גדעום וק
וקטלו מנהון תרין או
אלפין גברא ׃ ויהי כל
הנפלים מבנימן עש
עשרים וחמשה אלף
איש שלף חרב ביום
ההוא את כל אלה אנ
אנשי חיל ׃ והוו כל
דאיתקטילו מדבית
בנימן עשרין וחמשא
אלפין גברא שלפי סיף
ביומא ההוא ית כל אז
אילין גברי עבדי קרבא ׃
ויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמון שש ז
מאות איש וישבו בסז
בסלע רמון ארבעה
חדשים ׃ ואיתפניאו ז
ואפכו למדברא דכיף
רמון שית מאה גברא
ויתיבו בכיף רמון ארב
ארבעא ירחין ׃ ואיש ז
ישראל אל בני בנימן וי
ויכום לפי חרב מעיר
מתים עד בהמה עד כל
הנמצא גם כל הערים
הנמצאות שלחו באש ׃
ואינש ישראל תבו לות

בני בנימן ומחונון לפי
לפיתגם דחרב מקרויהון
גמירוניו עד בעירא עד
כל דאישתכח את כל
קרויא דאישתכחא וא
ואוקידו בנורא ׃

כא

ואיש ישראל
נשבע במצפה לאמר
איש ממנו לא יתן בתו
לבנימן לאשה ׃ ואינש
ישראל קיים במצפיא
למימר אינש מיננא לא
יתין ברתיה לדבית בנ
בנימן לאינתו ׃ ויבא הז
העם בית אל וישבו ש
שם עד הערב לפני הז
האלהים וישאו קולם
ויבכו בכי גדול ׃ ואתא
עמא לבית אל ויתיבו
תמן עד רמשא קדם יי׳ ׃
וארימו קלהון ובכו בכי
סגיאה ׃ ויאמרו למה
יהוה אלהי ישראל הז
היתה זאת בישראל
להפקד היום מישראל
שבט אחד ׃ ואמרו למה
יי׳ אלהנא דישראל הות
דא בישראל למשגי יומ
דין מישראל שיבטא חד ׃
ויהי ממחרת וישכימו
העם ויבנו שם מזבח
ויעלו עלות ושלמים ׃ ו
והוה ביומא דבתרוהי
ואקדימו עמא ובנו עמ
תמן מדבחא ואסיקו

המדברה יב׳ וסימ׳ לך לקראת משה · והשעיר אשר עלה עליו הגורל · וסמך אהרן את שתי ידיו על · ולא נתן סיחון את ישראל · ויבקע
מפני החירות ויעברו · ואתם פנו לכם וסעו המדברה · ונפן ונסע המדברה דרך ים · ויפנו ויעלו המדברה אל · דפילגש · וחברון · והראש אחד
יפנה דרך · דשמרא · ויחן שאול בגבעת החכילה · ונטשתיך המדברה ׳׳ ט׳ ׳׳ וישאו קולם ג׳ וסימ׳ ויבכו בכי גדול · ויהי ככלתו · הכירוהו ··

כל ליש נחמה על בנו אל וסימ׳ וינחמו בני ישראל אל בנימן ׃ וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו ׃ דשמואל ׃ וינחם יי אל הרעה ׃ ויאמר למלאך ׃ אולי ישמעו ׃ היטיבו דרכיכם ׃ ההמת תמיתהו ׃ ירעת ג׳ חס׳ וסימ׳ ועתה הרגו כל זכר ׃ ידעת משכב זכר ׃ ונפשי ידעת ׃ אנך ׃

עלוון וניכסת קודשין ׃
ויאמרו
בני ישראל מי אשר לא
לא עלה בקהל מכל שב
שבטי ישראל אל יהוה
כי השבועה הגדולה
היתה לאשר לא עלה
אל יהוה המצפה לאמר
מות יומת ׃ ואמרו בני
ישראל מאן דלא סליק
בקהלא מכל שבטיא
דישראל לקדם יי ארי
שבועתא רבתא הות
דלא סליק לקדם יי
למצפיא למימר איתו
איתקטלא איתקטיל ׃
וינחמו בני ישראל
אל בנימן אחיו
ויאמרו נגדע היום ש
שבט אחד מישראל ׃
ואיתנחמו בני ישראל
על דבית בנימן אחוהון
ואמרו איתמנע יומא
דין שיבטא חד מישראל ׃
מה נעשה להם לנותרים
לנשים ואנחנו נשבענו
ביהוה לבלתי תת להם
מבנותינו לנשים ׃ ואמ
מה נעביד להון לדאי
לדאישתארו לנשין ׃
ואנחנא קיימנא במי
במימרא דיי בדיל דו
דלא למיתן להון מבנ
מבנתנא לנשין ׃ ויאמרו
מי אחד משבטי ישר

ישראל אשר לא עלה
אל יהוה המצפה והנה
לא בא איש אל המחנה
מיבש גלעד אל הקהל ׃
ואמרו מן חד משיבטי
דישראל דלא סליק לקד
יי למצפיא והא לא
אתא אינש למשריתא
מיבש גלעד לקהלא ׃
ויתפקד העם והנה אין
שם איש מיושבי יבש
גלעד ׃ ואיתמניאו עמא
והא לית תמן אינש מי
מיתבי יבש גלעד ׃ ויש
וישלחו שם העדה שנ
שנים עשר אלף איש
מבני החיל ויצוו אתם
לאמר לכו והכיתם את
יושבי יבש גלעד לפי ח
חרב והנשים והטף ׃ ושו
ושלחו תמן כנשתא
תרין עשר אלפין גברא
מזרזי חילא ופקידו י
יתהון למימר אזילו
ותימחון ית יתבי יבש
גלעד לפיתגם דחרב
ונשיא וטפלא ׃ וזה ה
הדבר אשר תעשו כל
זכר וכל אשה ידעת מ
משכב זכר תחרימו ׃ ו
ודין פיתגמא דתעבדון
כל דכורא וכל איתתא
דידעא משכב דכורא
תגמרון ׃ וימצאו מיושבי
יבש גלעד ארבע מאות

נערה בתולה אשר לא
ידעה איש למשכב זכר
ויביאו אתם אל המחנה
שילה אשר בארץ כנען ׃
ואשכחו מיתבי יבש
גלעד ארבע מאה ע
עולימין בתולן דלא
ידעא גבר למשכבי דכ
דכורא ואייתיאו יתהון
למשריתא לשילה די
בארעא דכנען ׃ וישלחו
כל העדה וידברו אל
בני בנימן אשר בסלע
רמון ויקראו להם ש
שלום ׃ ושלחו כל כנשת
ומלילו עם בני בנימן ד
דבכיף רימון וקרו להון
למילין דשלם ׃ וישב
בנימן בעת ההיא ויתנו
להם הנשים אשר חיו
מנשי יבש גלעד ולא
מצאו להם כן ׃ ותבו ד
דבית בנימן בעידנא ה
ההיא ויהבו להון נשין
דקיימו מנשי יבש גלע
ולא סופיקא להון כן ׃
והעם נחם לבנימן כי
עשה יהוה פרץ בשבטי
ישראל ׃ ועמא איתנחמו
על דבית בנימן ארי עבד
יי תירעתא בשיבטא
דישראל ׃ ויאמרו זקני
העדה מה נעשה לנות
לנותרים לנשים כי נש
נשמדה מבנימן אשה ׃

ו׳ זוגי מן ג׳ ג׳ חד אל וחד על ועל ... אל הגוי למה תאמרו ׃ אל המשיקות ולקחתם ׃ אל המשפט כי יהיה ׃ אל בנימן ויבחמו ׃ אל חזקיהו ׃ אל יהויקים ׃
על הגוי והממלכה ׃ על המשיקות ועבר ייי ׃ על המשפט ולרדוה ׃ על בנימן ושני ׃ על חזקיהו ׃ על יהויקים ׃
דל רבות ׃ וסימ׳ ועל הגוי ויהי מקץ ׃ ועל המשיקות ולקחו מן ׃ ועל המשפט על פי ׃ ועל בנימן הולך ועל חזקיהו ׃ ועל יהויקים

מבנותינו ד̇ מלא וסימ̇ בזה נעשה להם לנותרים · ואנחנו לא נוכל לתת להם · והנה נמלו אבותינו · בנותינו כזויות ·· · ויצוו ד̇ וסימ̇
ויצוו את יוסף · שאו לכם פרה מתוך הירדן · והכיתם את ישבי · את בני בנימן לאמר · תנו חס ·· · ויצאתם ב̇ וחטפתם · ופשטם בעגלי ··

ואמרו סבי כנשתא מה
נעביד לדישתארו לנשין
ארי פסקת מדבית בנימן
איתתא ׃ ויאמרו ירשת
פליטה לבנימן ולא ימחה
שבט מישראל ׃
ואמרו ירותת שיזבתא
לדבית בנימן ולא יתמחי
שיבטא מישראל ׃
ואנחנו לא נוכל לתת
להם נשים מבנתינו כי
נשבעו בני ישראל לאמר
ארור נתן אשה
לבנימן ׃ ואנחנא לא נ
ניכול למיתן להון נשין
מבנתנא ארי קיימו בני
ישראל למימר ליט דיז
דיתין איתתא לדבית
בנימן ׃
ויאמרו הנה חג יהוה
בשלו מימים ימימה
אשר מצפונה לבית אל
מזרחה השמש למסלה
העלה מבית אל שכמה
ומנגב ללבונה ׃ ואמרו
הא חגא קדם יי בשילו
מזמן לזמן מועד למוע
דמציפונא לבית אל מ
ממדנח שמשא לכ
לכבשא דסליק מבית א
לשכם מדרומא ללב

ללבונתא ׃ ויצוו את
בני בנימן לאמר לכו
וארבתם בכרמים ׃ ופקי
ופקידו ית בני בנימן ל
למימר איזילו ותכמנון
בכרמיא ׃ וראיתם והנה
אם יצאו בנות שילו ל
לחול במחלות ויצאתם
מן הכרמים וחטפתם
לכם איש אשתו מבנות
שילו והלכתם ארץ
בנימן ׃ ותיחזון והא אם
יפקן בנת שילה למח
למיחג בחינגיא ותפקון
מן כרמיא ותחטפון ל
לכון גבר איתתיה מבנת
שילה ותהכון לארעא
שבט בנימן ׃ והיה כי
יבאו אבותם או אחיהם
לרוב אלינו ואמרנו א
אליהם חנונו אותם כי לא
לקחנו איש אשתו במ
במלחמה כי לא אתם
נתתם להם כעת תאשמו ׃
ויהי ארי ייתון אבהתהון
או אחיהון למידן ונ
ונימר להון חננון א
להון ארי לא סופקנא
למיתן להון גבר איתתיה
בקרבא אם לית אתון
יהבין להון בעידנא

תחובון ׃
ויעשו כן בני בנימן ויש
וישאו נשים למס
למספרם מן המחללות
אשר גזלו וילכו וישובו
אל נחלתם ויבנו את ה
הערים וישבו בהם ׃ וע
ועבדו כן בני בנימן ונ
ונסיבו נשין למניינהון
מן חינגא די אנסו ואז
ואזלו ותבו לאחסנתהון
ובנו ית קרויא ויתיבו
בהון ׃ ויתהלכו משם
בני ישראל בעת ההיא
איש לשבטו ולמשפ
ולמשפחתו ויצאו
משם איש לנחלתו ׃ וא
ואזלו מתמן בני ישר
ישראל בעידנא ההיא
גבר לשיבטיה ולזרעיה
ונפקו מתמן גבר לאח
לאחסנתיה ׃ בימים
ההם אין מלך בישר
בישראל איש הי
הישר בעיניו יע
יעשה ׃ ביומיא
האינון לית
מלכא
בישרא
גבר
דכשר בעינוהי יעביד ׃

סך הפסוק' דספר' שש מאות ושמונה
עשר · וסימ̇ יחם · וחציו וירעיבו ויר
ויריביבו · וסדריו ארבעה עשר ··

מימים ימימה ה̇ וסימ̇ ושמרת את החקה · בנות ישראל לתנות · הנה חג יי בשלו · ועלה האיש ההוא מעירו · ומעיל קטן עשה לו ·· ·
בג̇ מקומות יתחברו ב̇ משדותי הזהקא בת"ב אחת אזלא ודרבא וסימ̇ ואל איתמר בני הנותרים · אם יצאו בנות שילו · לא וצרות
ולהרחמות · אנך · סימ̇ איתמר נגד לא וצריא ·· · כל איש נחלה על במ̇ אל וסימ̇ כי לא באתם עד · וישבו אל נחלתם · אל החלות ·· ·

אהב ט׳ וסימ׳ לך נא אל הצאן · וילך ויקח ויבא לאמו · ולחנה יתן מנה אחת אפים · בוגדה יהודה ותועבה · כנען בידו מאזני · צדיק יי׳ צדקות אהב · יבחר לנו את נחלתנו · ויבחר את שבט יהודה · ועז מלך משפט אהב ·· ולחנה ב׳ וסימ׳ אין ילדים · מנה יתן אחת ··

היה בן ושמו שאול · ולו אחים בני יהושפט · ולו הכין כלי מות ·· אפרתי ג׳ וסי׳

ולו ד׳ ריש פסו׳ וסימנהון ולו שתי נשים שם אחת ולו



מן הרמתים צופים · ויהודה בן איש ירחם בן גבע אפרתי בן

ויהי איש אחד ב׳ וסימנהון מן הרמתים צופים מהר · ויהי איש אחד מצרעה ·

א איש אחד מן הרמתים
צופים מהר אפרים וז
ושמו אלקנה בן ירחם
בן אליהוא בן תחו בן
צוף אפרתי ׃ והוה גבר
גברא חד מרמתא מיו
מתלמידי נביא מטור
דבית אפרים ושמיה
אלקנה בר ירוחם בר
אליהוא בר תחו בר
אסף גבר פליג חולק
בקודשיא בטורא דבי
אפרים ׃ ולו שתי נשים
שם האחת חנה ושם
השנית פננה ויהי לפננה

לפננה ילדים ולחנה
אין ילדים ׃ וליה תרתי
נשין שום חדא חנה
ושום תנייתא פנינה וה
והוה לפנינה בנין ולחנה
לית בנין ׃ ועלה האיש
ההוא מעירו מימים
ימימה להשתחות
ולזבח ליהוה צבאות ׃
בשלה ושם שני בני עלי
עלי חפני ופנחס כהנים
ליהוה ׃ וסליק גברא
ההוא מקרתיה מזמן
מועד למועד למסגד
ולדבחא קדם יי׳ צבאות

בשילה ותמן תרין בני
עלי חפני ופנחס משמ
משמשין קדם יי׳ ׃
ויהי היום
ויזבח אלקנה ונתן לפננה
לפננה אשתו ולכל
בניה ובנותיה מנות ׃ וה
והוה יום מועדא ודבח
אלקנה ויהב לפנינה
איתתיה ולכל בנהא ו
ובנתהא חולקין ׃ ולחנה
יתן מנה אחת אפים כי
את חנה אהב ויהוה ה
סגר רחמה ׃ ולחנה יה
יהב חולק חד בחיר

ה׳ זוגי דלא נסיב ה׳ בניב תנ׳ וסימ׳ לחם פנים ונרות על השלחן · והאבן גדולה וירא והנה באר · ומן התבלת והארגמן · נחש נחשת ויעש · מזרח שמש · וירשו את ארצו · אי זה בית אשר תבנו · אי זה דרך עמדו על דרכים · שם אחת חנה · כלמת גוים נשאתם · שם עיר וגם · וישב כרובים · הים גדול · זה · פני אדמה · מזבח נחשת · חג מצות דעזרא · מעשה אלהים · ותודת אלהים · הר אלהים הר בשן · בעיני אלהים ומצא ··

עליה בעלותה ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס וסימ̇ נדרי עלתה בבית יי̇ · בעלותה את אישה · וביום עלותה מארץ מצרים · קדמ̇ חס̇ ··· בכ̇
בעיסה ב חס בליש וסימ̇ ויעזבו את יי̇ · בן תבעסיצה · וכל ירמיה דבות̇ חס̇ במ̇א מל̇ · והכה יי̇ ··· הרעימה לית דבות̇ ·· ג

ית חנה רחים ומן קדם
יי̇ איתמנע מנה ולד ו
וכעסתה צרתה גם כעס
בעבור הרעימה כי סגר
יהוה בעד רחמה ו ומ
ומינצא לה ערתה
את מרגזא לה בדיל ל
לאקניותה ארי איתמ
איתמנע מן קדם יי̇ לה
מנה ולד ו וכן יעשה
שנה בשנה מדי עלותה
בית יהוה כן תכעיסנה
ותבכה ולא תאכל ו וכן
עבד שנא בשנא בזמן
איסקא לבית מקדשא
דיי̇ כן מרגזא לה ובכי
ולא אכלא ו ויאמר
לה אלקנה אישה חנה
למה תבכי ולמה לא ת
תאכלי ולמה ירע לבבך
הלא אנכי טוב לך מע
מעשרה בנים ו ואמר
לה אלקנה בעלה חנה
למה את בכיא ולמה ז
לא אכלת ולמה באיש
ליך ליבך הלא רעותי
טבא לך מעשרה בנין ו
ותקם חנה אחרי אכל
אכלה בשלה ואחרי
שתה ועלי הכהן ישב
על הכסא על מזוזת
בית יהוה ו וקמת חנה
בתר דאכלה בשילו ובו
ובתר דאשתיאו ועלי
כהנא יתיב על כורסיא
בססטר סיפא דהיכלא
דיי̇ ו והיא מרת נפש ו
ותתפלל חנה אל יהוה ו
ובכה תבכה ו והיא מרי
מרירא נפש ומצליא
קדם יי̇ ומיבכא בכיא ו
ותדר נדר ותאמר יה
יהוה צבאות אם ראה
תראה בעני אמתך וזכ
וזכרתני ולא תשכח
את אמתך ונתתה לא
לאמתך זרע אנשים
ונתתיו ליהוה כל ימי
חייו ומורה לא יעלה
על ראשו ו וקיימת קי
קיים ואמרת יי̇ צבאות
אם מגלא גלי קדמך י
ביגות אמתך ודכיר
דכרני קדמך ולא תרז
תרחיק ית אמתך ותתן
לאמתך בר בגו בני אנ
אנשא ואמסריניה
דיהי משמש קדם יי̇ ו
כל יומי חיוהי ומרות
אינש לא תהי עלוהי ו
והיה כי הרבתה להתפ
להתפלל לפני יהוה וע
ועלי שמר את פיה ו
והוה מדסגיאת לצל
לצלאה קדם יי̇ ועלי ו
מודיך לה עד דתפסק ו
וחנה היא מדברת על
לבה רק שפתיה נעות
וקולה לא ישמע ויחשו
ויחשבה עלי לשכרה ו
וחנה היא מצליא בלי
בליבא לחוד שפתהא
נידן וקלה לא משתמע
וחשבה עלי כאיתתא
רויא ו ויאמר אליה ע
עלי עד מתי תשתכרין
הסירי את יינך מעליך ו
ואמר לה עלי עד אימתי
את משתטיא הלא תי
תפיגין ית חמרך מינך ו
ותען חנה ותאמר לא
אדני אשה קשת רוח
אנכי ויין ושכר לא ש
שתיתי ואשפך את
נפשי לפני יהוה ו ואתו
ואתיבת חנה ואמרת
לא ריבוני איתתא עקת
רוח אנא וחמר חדת ו
ועתיק לא אשתיתי ו
אמירית עולבן נפשי בו
בצלו קדם יי̇ ו אל תתן
את אמתך לפני בת
בליעל כי מרב שיחי
וכעסי דברתי עד הנה ו
אל תכלס ית אמתך קדם
בת רשיעא ארי מסגי
אקניותי וארגזותי או
אוריכית בצלו עד כען ו
ויען עלי ויאמר לכי ו
לשלום ואלהי ישראל
יתן את שאלתך אשר
שאלת מעמו ו ואתיב
עלי ואמר איזילי לש
לשלם ואלהא דישראל
יתן ית בעותיך דבעית

ותאמר ה̇ וסימ̇ ותדר נדר ותאמר · ותתפלל חנה ותאמר עלץ · ותען אסתר ותאמר שאלתי · וחברו · והחזיקה בו · בתרא מלר̇ ···
ויאמר ל̇ ב̇ בת̇ ה̇ וב̇ בת̇ ו̇ וסימ̇ · ויאמרו ראו ראיתם · וראו ראו אל תדעו · ויאמר ראה ראיתי · אם ראה תראה בעני אמתך · ב̇ קד̇ בת̇ ו̇ ··
ויחשבה ג̇ וסימ̇ והאמין ביי̇ ויחשבה לו צדקה · ויחשבה לזונה · ויחשבה עלי לשכרה ··· ואלהי ישראל ל̇ דסמ̇ ··· ב̇ ··

והביאתיו ב וסימן עד יגמל הנער והביאתיו · והיצליח דרכו · בתר מל · ותבאהו ג ב חס וא מל וסימן ויגדל הילד
ויגמל · ויקח אישה וילדי · ותעלהו עמה כאשר · שאול ב וסימן כל הימים אשר היה · אהיה אדני · וכל שום בר נש דבותי

מן קדמוהי ותאמר
תמצא שפחתך חן בעי
בעיניך ותלך האשה
לדרכה ותאכל ופניה ל
לא היו לה עוד ואמרת
תשכח אמתך רחמין ק
בעינך ואזלת איתתא
לאורחא ואכלת ואפין
בישין לא הוו לה עוד
וישכמו בבקר וישתח
וישתחוו לפני יהוה וי
וישבו ויבאו אל ביתם
הרמתה וידע אלקנה
את חנה אשתו ויזכרה
יהוה ואקדימו בצפר
וסגידו קדם יי ותבו
ואתו לביתהון לרמתא
וידע אלקנה ית חנה
איתתיה ועל דוכרנא
לקדם יי
ויהי לתקופת
הימים ותהר חנה ותה
ותלד בן ותקרא את
שמו שמואל כי מיה
מיהוה שאלתיו והוה
לזמן מישלם יומיא ו
ואעדיאת חנה וילידת
בר וקרת ית שמיה
שמואל ארי אמרית מן
קדם יי שאילתיה ות
ויעל האיש אלקנה
וכל ביתו לזבח ליהוה
את זבח הימים ואת
נדרו וסליק גברא א
אלקנה וכל אינש ביתי

לדבחא קדם יי ית דיו
דיבח מן עדן ולשלמא
ית נדריה וחנה לא
עלתה כי אמרה לאיש
לאישה עד יגמל הנער
והביאתיו ונראה את
פני יהוה וישב שם עד
עולם וחנה לא סליקת
ארי אמרת לבעלה יי
עד דיתחסיל רביא ו
ואיתיניה ויתחזי קדם
יי ויתיב תמן עד עלם
ואמר לה אלקנה איש
אישה עשי הטוב בע
בעיניך שבי עד גמלך
אתו אך יקם יהוה את
דברו ותשב האשה
ותינק את בנה עד גמלה
אתו ואמר יהוה לה
אלקנה בעלה עיבידי
דתקין בעיניכי אוד
אוריכי עד דתחסלין
יתיה ברם אם יקיים יי
ית פיתגמוהי ואוריכת
איתתא ואוניקת ית בנ
ברה עד דחסלת יתיה
ותעלהו עמה כאשר
גמלתו בפרים שלשה
ואיפה אחת קמח ונבל
יין ותבאהו בית יהוה
שלה והנער נער ואס
ואסיקתיה עמה כד
חסלתיה בתורין תלתין
ובכילתיה חדא דקימ
דקימחא וגרב דחמר

ואייתיתיה לבית מקד
מקדשא דיי לשילה
ורביא הוה ינוק וישח
וישחטו את הפר ויבאו
את הנער אל עלי ונכסו
ית תורא ואתיאו ית
רביא לות עלי ותאמר
בי אדני חי נפשך אדני
אני האשה הנצבת עמכה
בזה להתפלל אל יהוה
ואמרת בבעו ריבוני חי
נפשך ריבוני אנא איתי
איתתא דאיתעתדת
עמך הכא לצלאה קדם
יי אל הנער התפללתי
ויתן יהוה לי את שא
שאלתי אשר שאלתי
מעמו על רביא הדין
צליתי ויהב יי לי ית בע
בעותי דבעיתי מן קדמ
קדמוהי וגם אנכי הש
השאלתהו ליהוה כל
הימים אשר היה הוא
שאול ליהוה וישתחו
שם ליהוה ואף אנא
מסרתיה דיהי משמ
משמש קדם יי כל יומי
יומין דהוא קיים יהו
ישמש קדם וסגיד
תמן קדם יי
ב ותתפלל חנה
ותאמר עלץ לבי ביהוה
רמה קרני ביהוה רחב
פי על אויבי כי שמחתי
בישועתך וצליאת

אויבי יא מלא וסימן רחב פי על אויבי · ואנקמה מאויבי · בשוב אויבי אחור · ארדף אויבי ואשמידם · אל יעלצו אויבי הי
היצילני מיד אויבי · אויבי יאמרו רע לי · אז ישובו אויבי אחור · כל היום חרפוני אויבי · פרץ באלהים את אויבי · וכל ביתו ג וסימ
ויישר המלך וכל ביתו לרגליו · ויעל האיש אלקנה · ויבית שאול ושלשת בניו · יקם ג וסימן יקם את דברו · דאפרים · סעדה

בית ד׳ וסימ׳ ויאמר למחר ויאמר כדברך ׃ כי מי גוי גדול אשר לו אלהים ׃ אין קדוש כיי׳ כי אין בלתך ׃ מי כיי׳ אלהינו המגביהי ׃׃
עתק ד׳ וסימ׳ אל תרבו תדברו גבהה ׃ ידברו בצואר ׃ יביעו ידברו עתק ׃ הדברות על צדיק עתק ׃ וחד הון עתק וצדקה ׃ וחד ולמכסה עתיק ׃׃

חנה ברוח נבואה ואמ׳
ואמירת בבר שמואל
ברי עתיד למיהוי נביא
על ישראל ביומוהי יתז
יתפרקון מידא דפליש
דפלישתאי ועל ידוהי
יתעבדון להון ניסין וג
וגבורן בכן תקוף ליבי
בחולקא דיהב לי יי׳
ואת הימן בר יואל בר
ברי שמואל דעתיד
דיקום הוא וארבעת
עשר בנוהי למיהוי א
אמרין שירה על נבלין
וכינרין עם אחיהון לו
ליואי לשבחא בבית
מקדשא בכן רמית קרן
קרני במתנתא דמנ
לי יי׳ ואף על פורענות
ניסא דעתיד למיהוי ב
בפלישתאי דעתידין
דייתון ית ארונא דיי׳
בעגלתא חדתא ועימיה
קרבן אשמיה בכן תימר
כנישתא דישראל אית
איתפתח פומי למלל
רברבן על בעלי דבבא
ארי חדיתי בפורקנך
אין קדוש ביהוה כי א
אין בלתך ואין צור כ
כאלהינו על סנחריב
מלכא דאתור איתנבי
איתנביאת ואמירת דע
דעתיד דיפסק חילא
דכל חילוותיה על ירו

ירושלם ונסגי יתעו
יתעביד ביה תמן יפו
יפלון פגרי משריותי
בכין יודון כל עממיא
אומיא ולישניא ויימ׳
ויימרון לית דקדיש
אלא יי׳ ארי לית בר מי
מינך ועמך יימרון לית
דתקיף אלא יי׳ אלהנא
אל תרבו תדברו גבהה
גבהה יצא עתק מפיכ
מפיכם כי אל דעות
יהוה ולו נתכנו עלילות
על נבוכד נצר מלכא
דבבל איתנביאת ואמירת
אתון כסדאי וכל עמיא
דעתידין למשלט בי
בישראל לא תיסגון לז
למללא רברבן לא יפ
יפקון גידופין מפומכו
ארי אלהא ידע כלה
יי׳ וכל עובדוהי מתיח
דינא אף לכון עתיד
לשלמא פורענות חו
חוביכון קשת גברים
חתים ונכשלים אזרו
חיל על מלכות יון א
איתנביאת ואמירת קש
קשתא דגיברי יונאי יתב
יתברון ודבית חשמו
חשמונאי דהוו חלשין
יתעבדון להון ניסין וגב
וגבורן שבעים בלחם
נשכרו ורעבים חדלו
עד עקרה ילדה שבעה

ורבת בנים אומללה
על בנוהי דהמן איתנ
איתנביאת ואמירת דהוו
סבעין בלחמא וגאן כ
בעותרא וסגיאין במ
בממונא איתו מסכנו
תבו לאיתגרא בלחם
מזון פומיהון מרדכי ו
ואסתר דהוו חשיבין
מסכינין עתרו ואית
ואיתנשו ית מסכנו
מסכינותהון תבו למ
למיהוי בני חורין בין ז
חורין בין ירושלים
דהוות דמיא לאיתתא
עקרתא דלא ילדת
עתידא דתיתמלי מעמ
תבי גלותהא ורומי דה
חייבתא דהוות מליא
סגי עממיא יסופון מ
משיריתהא תיצדי
ותיחרוב׃ יהוה ממית
ומחיה מוריד שאול
ויעל׃ כל אילין גבורת
דיי׳ דהוא שליט בעלמ׳
ממית ואמר לאחאה
ומחיית לשאול אר
עתיד לאסקא לחיי ע
עלמא׃ יהוה מוריש ו
ומעשיר משפיל אף
מרומם׃ יי׳ ממסכין ו
ומעתר משפיל אר
מרים׃ מקים מעפר
דל מאשפות ירים אב
אביון להושיב עם נד

עלילות ה׳ ב׳ חס׳ וג׳ מל׳ וסימ׳ ושם לה עלילות דברים ׃ והנה הוא שם עלילות ׃ ולא נתכנו עלילות ׃ להתעולל עלילות ׃׃ בלחם
ו׳ דגש׳ וסימ׳ זנה אתנו ואין אדמתנו בלחם ׃ ויצהלם בלחם בבל ׃ בלחם הקלקל ׃ על דבר אשר לא קדמו ׃ שבעים בלחם נשכרו ורעבים ׃
כי לא קדמו את בני ישראל ׃ וחד בבשר ובלחם ׃׃ משפיל ז׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ את גרומים ׃ רשעים עדי ארץ ׃ הוא משפיל ׃ בתר חס׳ ׃

ינחלם ג̇ חס׳ ו בליש וסימ׳ אתי חזק כי הוא ינחלנה · וכסא כבוד ינחלם · מאחזת ינחל את בניו · · ורשעים ז̇ וסימ׳ בחשך
ידמו · ורשעים מארץ יכרתו · לא יאנה לצדיק · שחו רעים לפני טובים · ורשעים עוד · צדיק לעולם בל ימוט · כי שבע על צדיק · ·

נדיבים וכסא כבוד ינחל
ינחלם כי ליהוה מצקי
ארץ וישת עליהם תבל ׀
מיקים מעפרא מסכינא
מקילקלתא מרים חשו
חשוכא לאותבותהון
עם צדיקיא רברבי על
עלמיא וכורסי יקרא
מחסין להון ארי קדם
יי גלן עובדי בני אינש
מלרע אתקין גהינם
לרשיעיא וצדיקיא
עבדי רעותיה שכליל
עליהון תבל ׀ רגלי
חסידו ישמר ורשע
ורשעים בחשך ידמו
כי לא בכח יגבר איש ׀
גוית עבדוהי צדיקיא
יטר מגהינם ורשיעיא
עברי על מימריה בגיה
בגהינם בחשוכא יתה
יתדנון להודעא ארי
לא מאן דאית ביה חיל
רבי ליום דינא ׀ יהוה
יחתו מריבו עלו בשו
בשמים ירעם יהוה
ידין אפסי ארץ ויתן
עז למלכו וירם קרן מ
משיחו ׀ יי יתבר בעלי
דבבא דקיימין לאנשא
לעמיה עליהון מן שמ
שמיא בקל רב יכלי ית
וישקיה יי יעבד פורענ
דין בגוג ובמשריתיה
עממיין חטופין דאתו ׀

עממיה מסייפי ארעא
ויתין תוקפא למלכיה
ויורבי מלכות משיח
משיחיה ׀
וילך אלקנה
הרמתה אל ביתו והנער
היה משרת את יהוה ׀
את פני עלי הכהן ׀ ואזל
אלקנה לרמתה לביתי
ורביא הוה משמש קד
יי בחיי עלי כהנא ׀ ובני
עלי בני בליעל לא ידעו
את יהוה ׀ ובני עלי גברין
רשיעין לא הוו ידעין
למידחל מן קדם יי ׀
ומשפט הכהנים מאת
העם כל איש זבח זבח
ובא נער הכהן כבשל
הבשר והמזלג שלש
השנים בידו ׀ ועמיסא
דכהניא מן עמא כל גבר
דנכיס ניכסתיה ואתי
עולימא דכהנא כמיבז
במיבשל בישרא ומיט
ומשליא דליה תלת ש
שנין בידיה ׀ והכה בכי
בכיור או בדוד או בק
בקלחת או בפרור כל
אשר יעלה המזלג יק
יקח הכהן בו ככה יעש
יעשו לכל ישראל
הבאים שם בשלה ׀ ובכ
ובקע ליה בכיורא או ב
בדודא או בקדרא או
במולפא כל דמסיק

משליא נסיב כהנא לנ
לנפשיה כדין עבדין לכל
ישראל דאתן לתמן לש
לשילה ׀ גם בטרם יקט
יקטרון את החלב ובא ׀
נער הכהן ואמר לאיש
הזבח תנה בשר לצלות
לכהן ולא יקח ממך בשר
מבשל כי אם חי ׀ אף
עד לא יקרבון ית תרבא
למדבחא ואתי עולימא
דכהנא ואמר לגברא
דדבח הב בישרא למטוי
לכהנא ולא יסב מינך
בשר מבשל אלהין כד
חי ׀ ויאמר אליו האיש
קטר יקטרון כיום את
החלב וקח לך כאשר
תאוה נפשך ואמר לו ׀
עתה תתן ואם לא לקחתי
בחזקה ׀ ואמר ליה גבר
אורייך עד דיתסקון ׀
תרבא וסב לך כמא דרז
דרעיא נפשך ואמר
לא כעש תיתין ואם לא
יסבין מינך בעל כורחך ׀
ותהי חטאת הנערים ׀
גדולה מאד את פני יה
יהוה כי נאצו האנשים
את מנחת יהוה ׀ והוה
חוב עולימיא סגי לחד
קדם יי ארי בזו גבריא
ית קורבניה דיי ׀ ושמו
ושמואל משרת את
פני יהוה נער חגור אפ

ויתן יג̇ רפ׳ וסימ׳ ויתן לי את מערת המכפלה · ויתן לך את ברכת אברהם · ויתן לך האלהים מטל השמים · ויתן עז למלכו וירם ·
הלא קציר חטים היום · ויתן יי גם את ישראל עמך · את אבישג · ויתן את ישראל · ויקבץ מלך ישראל · וחברו · ויתן לו והתענג על · ·
יסד בנך · · בחזקה ה̇ וסימ׳ והוא לחזק את בני · ואם לא לקחתי · ויריבון אתו בחזקה · ויקראו אל אלהים · וחד ובחזקה · רדיתם · ·

ולא ישמעו ד׳ וסימ׳ והיה אם לא יאמינו לעולם ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו לקול אביהם ודברת אליהם את כל הדברים ... ויגדל ג׳ וסימ׳ ויגדל האיש וילך הלך וגדל והנער שמואל הלך וגדל ויהי יהושפט ... ישכבון ל׳ דגו ...

אמיר בר ושמואל מש
משמש קדם יי עולים
אסיר ברדוט דבדין ומי
ומעיל קטן תעשה לו
אמו והעלתה לו מימי
מימים ימימה בעלתה
את אישה לזבח את
זבח הימים ומעיל זכו
זעיר עבדת ליה אימיה
ומסקא ליה מזמן מועד
למועד במיסקה עים
בעלה לדבחא ית דיבח
מועדא וברך עלי את
אלקנה ואת אשתו ויא
ואמר ישם יהוה לך
זרע מן האשה הזאת
תחת השאלה אשר
שאל ליהוה והלכו למ
למקומם ובריך עלי
ית אלקנה וית איתתי
ואמר יקים יי לך בנין
כשרין מן איתתא הדא
חלף שאילתא דשאיל
קדם יי ואזלו לאתריה
כי פקד יהוה את חנה
ותהר ותלד שלשה
בנים ושתי בנות ויגדל
הנער שמואל עם יהו
יהוה ארי על דוכרנה
דחנה קדם יי ואעדיאת
וילידת תלתא בנין ות
ותרתין בנן ורבא רביא
שמואל משמש קדם
יי
ועלי זקן מאד ושמע

את כל אשר יעשון בנ
בניו לכל ישראל ואת
אשר ישכבון את הנש
הנשים הצבאות פתח
אהל מועד ועלי סיב
לחדא ושמע ית כל דע
דעבדין בנוהי לכל ישר
ישראל וית דשכבין ית
נשיא דאתיין לצלאה
בתרע משכן זימנא ויא
ויאמר להם למה תעש
תעשון כדברים האלה
אשר אנכי שמע את
דבריכם רעים מאת כל
העם אלה ואמר להון
למא תעבדון כפתגמי
האילין דאנא שמע ד
דרכנן עמא דיי ית
מיתגמיכון בישין מכל
עמא אילין אל בני כי
לוא טובה השמעה
אשר אנכי שמע מעב
מעבירים עם יי לא
לא ברי ארי לא תקנא
שמועתא דאנא שמע
דמנן עמא דיי אם
יחטא איש לאיש ופללו
אלהים ואם ליהוה יח
יחטא איש מי יתפלל
לו ולא ישמעו לקול
אביהם כי חפץ יהוה ל
להמיתם אם יחוב גבר
לגבר הלא ייתון לקדם
דיינא וישמע אליהון
ביצלי בינתהון ואם קדם

יי יחוב גברא מי מן
יבעי דישתביק ליה ולא
קבילו אבוהון ארי רע
רעוא קדם יי לקטלו
לקטלותהון והנער
שמואל הלך וגדל וטוב
גם עם יהוה וגם עם אנ
אנשים ורביא שמואל
אזיל וסגי ושמיה טב
תקנן אורחתיה קדם
יי ותריצין עובדוהי
כגו בני אינשא

ויבא
איש אלהים אל עלי
ויאמר אליו כה אמר
יהוה הנגלה נגליתי אל
אל בית אביך בהיותם
במצרים לבית פרעה
ואתא נביא דיי לות
עלי ואמר ליה כדנן אמ
אמר יי האתגלאה אי
איתגליתי על בית אבוך כד
הוו במצרים ואישתעו
ואישתעבדין לבית פר
פרעה ובחר אתו מכל
שבטי ישראל לכהן ול
לעלות על מזבחי ולהק
ולהקטיר קטרת לש
לשאת אפוד לפני ואת
ואתנה לבית אביך את
כל אשי בני ישראל
ואיתרעיתי בבית מכל
שבטיא דישראל קדמי
למהוי כהנין לאסקא
קורבנא על מדבחי יי

תעשון י״ד וסימ׳ והודעתי אתכם לא תעשון אתי אם תחלינו והנה חטאתם ויצוה אתכם בעת ההיא לא תעשון כן בכל אשר עשים ושמרתם את דברי ... ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה ויענו לאמר ... כל ריב אשר יבוא ... הצבאות ב׳ וסימ׳ במראות הצבאות אשר צבאו את הנשים הצבאות פתח אהל ...

מראשית ה׳ וסימ׳ עריסותיכם תתנו לכהן · מראשית השנה ועד אחרית · ולקחת מראשית כל פרי · להבריאכם מראשית · מגיד מראשית אחרית · וכבד את יי׳ מהונך ומראשית · · · נאם יי׳ אלהי ישראל ב׳ וסימ׳ אמור אמרתי ביתך · ונשא בו עללות · ·

לאקטרא קטורת בו
בוסמין ולמלבש אפוד
לשמשא קדמאי וית
ויהבית לבית אבוך ית
כל קורבניא דבני ישראל
למה תבעטו בזבחי ובמ
ובמנחתי אשר צויתי
מעון ותכבד את בניך
להבריאכם מראשית
כל מנחת ישראל לעמי
למה אתון אנסין בנכ
בניכסת קודשי ובקו
ובקורבני דפקידית
לקרבא קדמאי בבית
מקדשי ויקרת ית בנך
קדמוהי לאכלותהון
מריש כל קורבן מנחת
ישראל דעמי לכן נאם
יהוה אלהי ישראל
אמור אמרתי ביתך וב
ובית אביך יתהלכו ל
לפני עד עולם ועתה
נאם יהוה חלילה לי כ
כי מכבדי אכבד ובזי
יקלו וכען אמר יי׳ אלהא
דישראל מימר אמרית
ביתך ובית אבוך ישמ
ישמשון קדמי עד
עלמא וכען אמר יי׳
קושטא אינון דינאי
ארי לדימיקרין קדמי
איקר ודמבסרין על
שמי יתשטון הנה ימי
ימים באים וגדעתי את
זרעך ואת זרע בית
אביך מהיות זקן בבי
בביתך הא יומיא אתן
ואקטוע דרעך וית
תקוף דרע בית אבוך
מלמיהוי סב בביתך
והבטת צר מעון בכל
אשר ייטיב את ישר
ישראל ולא יהיה זקן
בביתך כל הימים ות
ותהי מיסתכל ותרי
חזי בעקתא דתיתי ע
על אנש ביתך בחובין
דחבתון בבית מקדשי
ובתר כן איתי טבתא
על ישראל ולא יהי סב
בביתך כל יומיא ואי
ואיש לא אכרית לך מ
מעם מזבחי לכלות
את עיניך ולאדיב את
נפשך וכל מרבית ביתך
ימותו אנשים ואינש
לא יפסוק לך מן מדבחי
לחשכא ית עינך ולא
ולאפחא ית נפשך וכ
וכל סגיאות ביתך י
יתקטלון עולימין
וזה לך האות אשר
יבא אל שני בניך אל
חפני ופנחס ביום אחד
ימותו שניהם ודין לך
אתא דתיתי לות תרין
בנך לות חפני ופנחס
ביומא חד יתקטלון
תרויהון והקמותי לי
כהן נאמן כאשר בלבבי
ובנפשי יעשה ובניתי
לו בית נאמן והתהלך
לפני משיחי כל הימים
ואקים קדמי כהין מה
מהימן דכמימרי וכר
וכרעותי יעביד ואקים
ליה מלכו קיימא ויש
וישמש קדם משיחי
כל יומיא והיה כל הנו
הנותר בביתך יבא לה
להשתחות לו לאגורת
כסף וככר לחם ואמר
ספחני נא אל אחת הכ
הכהנות לאכל פת
לחם ויהי כל דאשת
דאשתאר בביתך ייתי
לאשתאלה ליה למעה
דכסף ופיתא דלחמא
ויימר משני כען לחדא
ממטרת כהניא למיכל
ג פיתא דלחמא והנער
שמואל משרת את יי
יהוה לפני עלי ודבר
יהוה היה יקר בימים
ההם אין חזון נפרץ
ודבירא שמואל משמש
קדם יי׳ בחיי עלי ופת
ופתגמא דיי׳ הוה כסי
ביומיא האינון לית נבו
נבואה גליא
ויהי ביום
ההוא ועלי שכב במקמו
ועיניו החלו כהות לא
יוכל לראות והוה ביומ
ההוא ועלי שכב באת

מזבחי ח׳ וסימ׳ ולא תעלה במעלת · וכי יזיד איש על רעהו · ובחור אתו מכל שבטי ישראל · ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי · וי ושמחתים בבית תפלתי · כל צאן קדר יקבצו · מי גם בכם · מגישים על מזבחי · · · זרעך ה׳ חס׳ מליש׳ וסימ׳ והם עמך ונחלתך · הנה ימים באים נאם יי׳ · וגדעתי את זרעך · כי תשביעון את שמך · אהיה יי׳ אלהים · ואל מיבור ירושלם · · · ואת זרע לית רבות · ·

קרא ד̇ וסימ̇ ויסף יי̇ עוד קרא שמואל · קרא שמואל בשלישית · חדש ושבת קרא מקרא · קרא אבי ואמי ·· נ׳׳ שכב ג̇ קמ״צ וסימ̇ וירץ אל עלי ויאמר הנני · ויקם שמואל וילך אל עלי · ויאמר עלי לשמואל ·· ס׳׳ ג̇ שמות פסק׳ שמוא׳ שמוא׳ · אברהם אברהם · יעקב יעקב ·

באתריה ותינוהי שריה
שריאה למיכהי ולא
יכיל למיחזי ונר אה
אלהים טרם יכבה וש
ושמואל שכב בהיכל
יהוה אשר שם ארון
האלהים ובוצין בית
מקדשא דיי עד לא טו
טפא ושמואל שכיב
בעזרת ליואי וקלא יי
אישתמע מהיכלא דיי
דתמן ארונא דיי
ויקרא
יהוה אל שמואל ויאמ׳
ויאמר הנני וקרא יי
לשמואל ואמר הא א
אנא וירץ אל עלי ויז
ויאמר הנני כי קראת
לי ויאמר לא קראתי
שוב שכב וילך וישכב
ורהט לות עלי ואמר
הא אנא ארי קריתא
לי ואמר לא קריתי
תוב שכיב ואזל ושכיב
ויסף יהוה קרא עוד
שמואל ויקם שמואל
וילך אל עלי ויאמר
הנני כי קראת לי בנר
ויאמר לא קראתי בני
שוב שכב ואוסיף יי
למיקרי עוד שמואל
וקם שמואל ואזל לות
עלי ואמר הא אנא
ארי קריתא לי ואמר
לא קריתי תוב שכיב

ושמואל טרם ידע את
יהוה וטרם יגלה אליו
דבר יהוה ושמואל
עד לא אליף מידע א
אולפן מן קדם יי ועד
לא אתגלי ליה פתגם
נבואתא דיי ויסף יי
יהוה קרא שמואל
בשלישית ויקם וילך
אל עלי ויאמר הנני כי
קראת לי ויבן עלי כי
יהוה קרא לנער ואוז
ואוסיף יי מיתקרי לז
שמואל בתליתאה
וקם ואזל לות עלי וא
ואמר הא אנא ארי קרית
לי וסבר עלי ארי מן ז
קדם יי מיתקרי לרביא
ויאמר עלי לשמואל
לך שכב והיה אם יקז
יקרא אליך ואמרת
דבר יהוה כי שמע ע
עבדך וילך שמואל
וישכב במקומו ואמר
עלי לשמואל איזיל ש
שכוב ויהי אם יתקרי
לך ותימר מליל יי ארי
שמיע עבדך ואזל שמו
שמואל ושכיב באתריה
ויבא יהוה ויתיצב ויז
ויקרא כפעם בפעם טז
שמואל שמואל ויאמר
שמואל דבר כי שמע
עבדך ואיתגלי יי דיז
ואיתעתד וקרא כזמן

בזמן שמואל שמואל
ואמר שמואל מליל
ארי שמע עבדך
ויאמר
יהוה אל שמואל הנה
אנכי עשה דבר בישז
בישראל אשר כל שמ
שמעו תצלנה שתי
אזניו ואמר יי לשמ
לשמואל הא אנא עז
עביד פתגמא בישרא
דכל דישמעינה יצלן
תרתין ארנוהי ביום
ההוא אקים אל עלי
את כל אשר דברתי
אל ביתו החל וכלה
ביומא ההוא אקים
על בית עלי ית כל דמ
דמלילית על אינש בז
ביתיה אתגמר ואישז
ואישיצני והגדתי לו
כי שפט אני את ביתו
עד עולם בעון אשר יז
ידע כי מקללים להם
בניו ולא כהה בם וחז
וחוויתי ליה ארי מיז
מיתפרע אנא מן אינש
ביתיה עד עלמא בחו
בחוביו דידע ארי מרז
מרגזין להון בנוהי ולא
כהא בהון ולכן השבז
נשבעתי לבית עלי אם
יתכפר עון בית עלי בז
בזבח ובמנחה עד עולם
ובכין קיימית לבית עלי

שלישית ג̇ בת בן וסימ̇ ושלישת הדרין לא יל׳ · בשנה השלישית שנת המעשר · ויסף יי̇ קרא שמואל · חרב שלישתה בן בת ·· ס׳׳ ב̇ ויבן ד̇ וסימ̇ ויבן עלי כי יי̇ קרא לנער · ויבן דוד כי מת הילד · ויפרץ מכל בגיו · וידבר עמו ובבאו בבעתי ·· ס׳׳ אנכי עשה ג̇ וסי̇ תצילנה שתי אזניו · ותהיינה לי לשב ששון לתהלה · ג̇ בו ·· ס׳׳ קדמ̇ תצילנה שתי אזניו · תנינ̇ תצלנה שתי אזניו · ואפכ̇ יצלנה צובל ·

המראה ד' וסימ' ושמואל ירא מהגיד את המראה · ואראה אני דניאל לבדי את המראה · ב בו ... ויושענו ג' א' חס וב' מל וסי'
ויבא בקרבנו וישענו · אל תחרש ממנו · זה יי' קוינו לו · בתר מל ... לנביא ב' וסימ' כי נאמן שמואל · ואת אלישע בן שפט מאבל ...

אם יישתבקון חובי ל
בית עלי בניכסת קודש
קודשין ובקורבנין עד
עלמא ׃ וישכב שמואל
עד הבקר ויפתח את
דלתות בית יהוה ושמ
ושמואל ירא מהגיד
את המראה אל עלי ׃
ושכיב שמואל עד
צפרא ופתח ית דשי
בית מקדשא דיי וש
ושמואל דחיל מלחו
מלחואה ית חיזו נב
נבואתא לעלי ׃ ויקרא
עלי את שמואל ויאמר
שמואל בני ויאמר
הנני ׃ וקרא עלי ית
שמואל ואמר שמוא
ברי ואמר הא אנא ׃ ו
ויאמר הדבר אשר
דבר אליך אל נא תכח
תכחד ממני כה יעשה
לך אלהים וכה יוסיף
אם תכחד ממני דבר
מכל הדבר אשר דבר
אליך ׃ ואמר מה פית
פיתגמא דמליל עמך
לא כען תכסי מיני פת
פיתגמיא מכל פיתגמיא
דמליל עמך ׃ ויגד לו
שמואל את כל הדברים
האלה ולא כחד ממנו
ויאמר יהוה הטוב בע
בעיניו יעשה ׃ וחוי ל
ליה שמואל ית כל

פיתגמיא ולא כסי מי
מיניה ואמר יי הוא
דתקין קדמוהי יעביד ׃
ויגדל
שמואל ויהוה היה
עמו ולא הפיל מכל
דבריו ארצה ׃ ורבא
שמואל ומימרא דיי
הוה בסעדיה ולא בט
בטיל מכל פיתגמוהי
חד ׃ וידע כל ישראל
מדן ועד באר שבע כי
נאמן שמואל לנביא
ליהוה ׃ וידע כל ישר
מדן ועד באר שבע א
ארי מהימן בפיתגמי
נבואתא דיי ׃ ויסף יהוה
להראה בשלה כי נגלה
יהוה אל שמואל בש
בשלו בדבר יהוה ׃ ו
ואוסיף יי לאיתגלאה
בשילה ארי איתגלי יי
לשמואל בשילה כפ
כפיתגמא דיי ׃

ד

ויהי דבר
שמואל לכל ישראל
ויצא ישראל לקראת
פלשתים למלחמה
ויחנו על האבן העזר
ופלשתים חנו באפק ׃
והוה פיתגם שמואל
לכל ישראל ונפק ישראל
לקדמות פלשתאי ל
לאגחא קרבא ושרו
על אבן סעדא ופלשתאי

שרו באפק ׃ ויערכו פ
פלשתים לקראת ישר
ישראל ותטש המלח
המלחמה וינגף ישר
ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה
כארבעת אלפים איש ׃
וסדרו קרבא פלשתאי
לקדמות ישראל ואית
ואיתרטישו עבדי קרב
ואיתברו ישראל קדם
פלשתאי לקדמות יש
ישראל ומחו בסידרא
בחקלא כארבעת אלפי
גברא ׃ ויבא העם אל
המחנה ויאמרו זקני
ישראל למה נגפנו יה
יהוה היום לפני פלש
פלשתים נקחה אלינו
משלה את ארון ברית
יהוה ויבא בקרבנו ויש
וישענו מכף איבינו ׃
ואתא עמא למשריתא
ואמרו סבי ישראל למה
תברנא יי יומא דין קדם
פלשתאי ניסב כען ל
לנא משילה ית ארון
קימא דיי ויהך בינא
בדיל יקר שמיה ניתי
ויתפריק מיד בעלי ד
דבבנא ׃ וישלח העם שי
שלה וישאו משם את
ארון ברית יהוה צבאות
ישב הכרבים ושם שני
בני עלי עם ארון ברית

בדבר יי' ה' וסימ' ויסף יי' להראה בשלו · ואיש מבני אחד · הובישו חכמים · גם ביהודה בדבר יי' · בדבר יי' שמים נעשו · ...
איש אלהים בא מיהודה עד אחר הדבר הזה ולא שב ירבעם דבות במ"א כדבר יי' · וישמע הנביא ... שלו ה' כת בן וסימ' ... בשלו
ותביאהו בית יי' שלו · כי נגלה יי' אל · תצ"ב דפס · ואחיה בן אחיטוב · מדוע נבית בשם יי' · ויבאו אנשים משכם · כאשר עשיתי ...

אתמול ג̇ וסימ׳ כי לא היתה כזאת · גם אתמול גם שלשום · דשמואל · כי אלף שנים בעיניך ביום אתמול ··· ומדיו ב̇ וסימ׳ ומדיו ז
איש בנימן מהמערכה · ויתפשט יהונתן את המעיל ··· מהר ב̇ וסימ׳ וישמע עלי את קול הצעקה · מהר צעה להפתח ···

האלהים חפני ופינחס:
ושלח עמא לשילה ונ
ונטלו מתמן ית ארון קי
קימא דיי צבאות דעז
דשכינתיה שריא עיל
מן כרוביא ותמן תרין
בני עלי עם ארון קימא
דיי חפני ופנחס ויהי
כבא ארון ברית יהוה
אל המחנה וירעו כל
ישראל תרועה גדולה
ותהם הארץ והוה כד
אתא ארון קימא דיי
למשריתא ויבבו כל
ישראל יבבא רבא ואז
ואישתגישת ארעא
וישמעו פלשתים את
קול התרועה ויאמרו
מה קול התרועה הגד
הגדולה הזאת במחנה
העברים וידעו כי ארון
יהוה בא אל המחנה
ושמעו פלישתאי ית
קל יבבא ואמרו מה
קל יבבא רבא הדין במ
במשריתא יהודאי וי
וידעו ארונא דיי אתא
למשריתא ויראו הפ
הפלשתים כי אמרו בא
אלהים אל המחנה ויא
ויאמרו אוי לנו כי לא
היתה כאתמול שלשם
ודחילו פלישתאי ארי
אמרו אתא ארונא דיי
למשריתא ואמרו ווי

לנא ארי לא הות כהד
מאיתמלי ומדקמוהי
אוי לנו מי יצילנו מיד
האלהים האדירים
האלה אלה הם האל
האלהים המכים את
מצרים בכל מכה במדבר
ווי לנא מן ישיזבננא
מיד מימרא דיי דעב
דעובדוהי רברבין אילי
אילין אינון גבורתא
דיי דימחא ית מצרא
בכל מחא ולעמיה עבד
פרישן במדברא התח
התחזקו והיו לאנשים
פלשתים פן תעבדו לע
לעברים כאשר עבדו
לכם והייתם לאנשים
ונלחמתם איתקפו וה
והוו לגברין גיברין פ
פלישתאי דילמא תיז
תשתעבדון ליהודאי
כמא דאישתעבידו
להון ותהון לגברין גי
גיברין ותגיחון קרב וי
וילחמו פלשתים וינגף
ישראל וינסו איש לא
לאהליו ותהי המכה
גדולה מאד ויפל מיש
מישראל שלשים אלף
רגלי איש ואגיחו קרב
קרבא פלישתאי ואית
ואיתברו ישראל ואפכו
גבר לקרווהי והות מח
מחתא רבתא לחדא

ואיתקטיל מישראל
תלתין אלפין גבר רגלי
וארון האלהים נלקח
ושני בני עלי מתו חפני
ופינחס וארונא דיי
אישתבי ותרין בני עלי
עלי איתקטילו חפני
ופינחס וירץ איש בנ
בנימן מהמערכה ויב
ויבא שלה ביום ההוא
ומדיו קרעים ואדמה
על ראשו ורהט גברא
משיבטא דבנימן מס
מסדרא ואתא לשי
לשילה ביומא ההוא
ולבושוהי מבזעין ועפ
ועפרא רמי ברישיה
ויבא והנה עלי ישב על
הכסא יך דרך מצפה
כי היה לבו חרד על
ארון האלהים והאיש
בא להגיד בעיר ותזעק
כל העיר ואתא והא
עלי יתיב על כורסיא
על כבש אורח תרעא
מסכי אריהוה ליביה
זיע על ארונא דיי וגברא
אתא לחואה בקרתא
ואישתגישת כל קרתא
וישמע עלי את קול
הצעקה ויאמר מה ק
קול ההמון הזה והאיש
מהר ויבא ויגד לעלי
ושמע עלי ית קל צו
צווחתא ואמר מה

ויבוא ט̇ו̇ מלא וסימ׳ ויבוא והנה עלי ישב על · ויקץ שלמה והנה · בן אשה אלמנה · ונביא אחד זקן · ויבוא אל המלך · ויבוא במי
במלחמה · ויבוא המלך ויבוא שמרון · ויבוא יזרעאלה · ישעיה בן אמוץ הנביא · ויבוא אלי אנשים · ויבוא אל הגוים · ויבוא אליה בבוא
אל אשה · ויבוא אל שער · גם השטן בתוכם · ויחברו · וכל מגלה דבות במ״ב חס אל המשתה אשר עשתה אסתר · ויבא המלך והמן לשתות ··

יכול ה׳ מלא וחד חסר ויהם כלב ועיניו קמה ולא יכול ולא יכול להכיל הי כל יכלו מי בכל אלהי הארצות ... ובעת ג׳ וסימ׳
ובעת מותה ותדברנה ויהי מימים לימים וחד בעת ועוד אני מדבר בתפלה ... ותדברנה ג׳ ובעת מותה האשה האחרת לא כי אתם

קל שיגושיא הדין וגו׳
וגברא אוחי ואתא לז
לות עלי ועלי בן תש
תשעים שנה ושמנה
שנה ועיניו קמה ולא
יכול לראות ועלי בר
תשעין ותמני שנין וע
ועינוהי קמא ולא יכו
יכיל למיחזי ויאמר
האיש אל עלי אנכי ה
הבא מן המערכה ואני
מן המערכה נסתי היו
היום ויאמר מה היה הדבר
היה בני ואמר גברא
לעלי אנא אתית מן
סידרא דקרבא ואנא
מן סידרא דקרבא יז
אפיכית יומא דין וא
ואמר מה הוה פיתגמ
ברי ויען האיש המבז
המבשר ויאמר נס יש
ישראל לפני פלשתים
וגם מגפה גדולה היתה
בעם וגם שני בניך מתו
חפני ופנחס וארון הא
האלהים נלקחה ואה
ואתיב גברא דמבסר
ואמר אפך ישראל
קדם פלישתאי ואף
מחתא רבתא הות בע
בעמא ואף תרין בנך
איתקטילו חופני ופ
ופינחס וארונא דיי
אישתבי
ויהי כהזכירו

ארון האלהים ויפל מ
מעל הכסא אחרנית
בעד יד השער ותשבר
מפרקתו וימת כי זקן
האיש וכבד והוא שפט
את ישראל ארבעים ש
שנה והוה כד אדכרו
אדכרותיה ית ארונא ד
דיי ונפל מעל כורסיא
אחרוהי על כבש אורח
תרעא ואיתברת פקיפה
ומית ארי סב גברא ויק
ויקיר והוא דן ית יש
ישרא ארבעין שנין
וכלתו אשת פנחס הרה
ללת ותשמע את השמ
השמועה אל הלקח
ארון האלהים ומת חמ
חמיה ואישה ותכרע
ותלד כי נהפכו עליה
צריה וכלתיה איתת
פנחס מעדיה למילד
ושמעת ית שמועתא
דאישתבי ארונא דיי
ומית חמוהא ואיתקט
ואיתקטיל בעלה וכר
וכרעת וילידת ארי
בעתוהא חבליהא וכע
וכעת מותה ותדברנה
הנצבות עליה אל תיראי
כי בן ילדת ולא ענתה
ולא שתה לבה וכעידן
מותה ומלילא נשיא
דקיימין עלה לא תדחלי
ארי בר דכר ילידת ולא

אתיבת ולא שויאת על
לבה ותקרא לנער איכ
איכבוד לאמר גלה כבוד
מישראל אל הלקח א
ארון האלהים ואל חמ
חמיה ואישה וקרת
לרביא איכבוד למימר
גלא יקרא מישרא ר
דאישתבי ארונא דיי
ודמית חמוהא ודאיז
דאיתקטיל בעלה
ותאמר גלה כבוד מיש
מישראל כי נלקח ארון
האלהים ואמרת גלא
יקרא מישרא ארי א
אישתבי ארונא דיי
ה ופלשתים
לקחו את ארון האלהים
ויבאהו מאבן העזר
אשדודה ופלישתאי
שבו ית ארונא דיי וי
ואיתוהי מאבן סעדא
לאשדוד ויקחו פלש
פלשתים את ארון הא
האלהים ויביאו אתו
בית דגון ויציגו אתו
איצל דגון ונסיבו פליש
פלישתאי ית ארונא ד
דיי ואעילו יתיה לבית
דגון ואקימו יתיה בס
בסטר דגון וישכימו
אשדודים ממחרת והנ
והנה דגון נפל לפניו א
ארצה לפני ארון יהוה
ויקחו את דגון וישיבו

ויביאהו ג׳ וסימ׳ ויאמר אדני בזה ופלשתים לקחו ויביאהו בחזים ... ויביאהו את אוריהו ...
אחזיהו ... ויביאוהו ... וישאר ויביאוהו ... [illegible]
גיבור הסירה ... [illegible]

וישלחו ד׳ וסימ׳ את ארון האלהים · ויקחו את ידבריהו · ויכרתו את ראשו · וכל אורי דבות במ״א · וישלחו האנשים את ידם ׃
ואת עמי ד׳ וסימ׳ להמיתני ואת עמי · ולא ימית אתי ואת עמי · ואת עמי יצאינן · ואת עמי ידו גדול ׃ העקרנים ל׳ דגו׳

אתו למקומו ׃ ואקדימו
אינשי אשדוד ביומא
דבתרוהי והא דגון רמי
על אפוהי על ארעא קדם
ארונא דיי׳ ונסיבו ית
דגון ואתיבו יתיה לאת
לאתריה ׃ וישכמו בבקר
ממחרת והנה דגון נפל
לפניו ארצה לפני ארון
יהוה וראש דגון ושתי
כפות ידיו כרתות על
המפתן רק דגון נשאר
עליו ׃ ואקדימו בצפרא
ביומא דבתרוהי והא
דגון רמי על אפוהי על
ארעא קדם ארונא דיי׳
ורישׁ דגון ותרתין פיסת
ידוהי קציצן מחתן על
סקופתא לחוד גופיה
איסתאר עלוהי ׃ על כן
לא ידרכו כהני דגון וכ
וכל הבאים בית דגון על
מפתן דגון באשדוד עד
היום הזה ׃ על כן לא דרכן
דרכין כומרי דגון וכל
דעלין לבית דגון על ס
סקופת דגון באשדוד
עד יומא הדין ׃
ותכבד יד
יהוה אל האשדודים
וישמם ויך אתם בעפ
בעפלים את אשדוד ואת
ואת גבוליה ׃ ותקיפת מחא
מחא דיי׳ על אינש א
אשדוד ואצדינון ואל

ואלקי יתהון בטחורין
ית אשדוד וית תחומיה ׃
ויראו אנשי אשדוד
כי כן ואמרו לא ישב
ארון יהוה אלהי ישׂ
ישראל עמנו כי קשתה
ידו עלינו ועל דגון א
אלהינו ׃ וחזו אינשי
אשדוד ארי שריא ע
עליהון מחתא ואמרין
לא ישרי ארון אלהא
ישראל עימנא ארי תק
תקיפת מחתא עלנא
ועל דגון טעותא ׃ ויש
וישלחו ויאספו את כל
סרני פלשתים אלהם
ויאמרו מה נעשה לא
לארון יהוה אלהי ישׂ
ישראל ויאמרו גת
יסב ארון אלהי ישׂ
ישראל ויסבו את ארון
אלהי ישראל ׃ ושלחו
וכנשו ית כל טורני פל
פלישתאי לוותהון ואמ
ואמרו מה נעביד לארון
אלהא דישראל ואמרו
גת יתחסר ארון אלהא
דישראל ואסחרו ית א
ארון אלהא דישראל ׃
ויהי
אחרי הסבו אתו ותהי
יד יהוה בעיר מהומה
גדולה מאד ויך את א
אנשי העיר מקטן ועד
גדול וישתרו להם עפ׳

עפלים ׃ והוה בתר דאס
דאסחרו יתיה והות
מחתא דיי׳ בקרתא וש
ושיגושיא רבתא לחד
ומחא ית אינשי קרתא
מזעירא ועד רבא ושט
ושטחו להון טחורין ׃
וישלחו את ארון הא
האלהים עקרון ויהי
כבא ארון האלהים ע
עקרון ויזעקו העקרנים
לאמר הסבו אלי את
ארון אלהי ישראל לה
להמיתני ואת עמי ׃ וש
ושלחו ית ארונא דיי׳
לעקרון והוה כד אתא
ארונא דיי׳ לעקרון וז
וזעיקו עקרונאי למימ
למימר אסחרו לותנא
ית ארון אלהא דישראל
לקטלנא יתי וית עמי ׃
וישלחו ויאספו את כל
סרני פלשתים ויאמרו
שלחו את ארון אלהי
ישראל וישב למקמו ו
ולא ימית אתי ואת
עמי כי היתה מהומת
מות בכל העיר כבדה
מאד יד האלהים שם ׃
ושלחו ואכנישו ית
כל טורני פלישתאי ואמ
ואמרו שלחו ית ארונא
אלהא דישראל ויתוב
לאתריה ולא יתקטיל
יתי וית עמי ארי הוה

ויאספו י׳ וסימ׳ וילד משה ואהרן · ויקח העם כל היום ההוא · וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים · וחברו · ויאספו ארנת
פלשתים את מחניהם · ויעל משב את עצבות · וישלח המלך · דמלכים · ויאספו את אחיהם והיה כעת יבוא · וישבו את כל היהודים ·
ארון אלהי האלהים ז׳ וסימ׳ ויראו אנשי אשדוד · וישלחו ויאספו · ג׳ בו׳ כל סרני פלשתים · הם משלחים את ארון · ויזעקו העקרנים ׃

עלות ה׳ וסימ׳ ויאמר אליו ארני ידעי ועתה קחו ועשו ויעשו האנשים כן כרעה עדרו ירעה מאחר עלות הביאו ולקחתם
ו׳ וסימ׳ ולקחתם גם את זה ולקחתם אגדת אזוב פרי עץ הדר כפות תמרים ולקחתם את ארון יי ולקחתם מפרי הארץ ולקחתם מין

שיגוש קטלא בכל קר
רתא תקיפת לחדא מ
מחתא דיי תמן ׀ והנ
והאנשים אשר לא
מתו הכו בעפלים ותע
ותעל שועת העיר הש
השמימה ׀ וגבריא דל
דלא מיתו לקו בטחור
וסליקת צוחת קרתא
לצית שמיא ׃

ו
ויהי ארון
יהוה בשדה פלשתים
שבעה חדשים ׀ והוה
ארונא דיי בקרוי בק
פלישתאי שבעא ירחי ׀
ויקראו פלשתים לכהנ
לכהנים ולקסמים לאמר
מה נעשה לארון יהוה
הודיענו במה נשלחנו ׀
למקומו ׀ וקרו פלישתאי
לכומריא ולקסמיא
למימר מה נעביד לאר
לארונא דיי הודעונא
במה נשלחיה לאתריה ׀
ויאמרו אם משלחים
את ארון אלהי ישראל
אל תשלחו אתו ריקם
כי השב תשיבו לו אשם
אז תרפאו ונודע לכם
למה לא תסור ידו מכם ׀
ואמרו אם משלחין
אתון ית ארונא אלהא
דישראל לא תשלחון
יתיה ריקן אלהין
אתבא תתיבון קדמוהי

קרבן אשמא בכין תית
תיתסון ויתרוח לכון ל
למה לא תעדי מחתיה
מנכון ׀ ויאמרו מה הא
האשם אשר נשיב לו ׀
ויאמרו מספר סרני פלש
פלשתים חמשה עפלי
זהב וחמשה עכברי זהב
כי מגפה אחת לכלם ול
ולסרניכם ׀ ואמרו מה
קרבן אשמא דנתיב קד
קדמוהי ואמרו מנין
טורני פלישתאי חמש
חמשא טחורי דהבא
וחמשא עכברי דהבא
ארי מחתא חדא שריא
לכולכון ולטורניכון ׀ ו
ועשיתם צלמי עפליכם
וצלמי עכבריכם המש
המשחיתים את הארץ
ונתתם לאלהי ישראל
כבוד אולי יקל את ידו
מעליכם ומעל אלהיכם
ומעל ארצכם ׀ ותעבדון
צלמי טחוריכון וצלמי
עכבריכון דמחבלין ית
ארעא ותתנון קדם אלהא
דישראל יקרא מאיכן
תנוח מחתיה מינכון ו
ומן טעותכון ומן ארע
ארעכון ׀ ולמה תכבדו
את לבבכם כאשר כבדו
מצרים ופרעה את לבם
הלא כאשר התעלל
בהם וישלחום וילכו ׀ ו

ולמה תיקרון ית לבכון
כמא דיקרו מצראי
ופרעה ית ליבהון הלא
איתפרע מנהון ובתר
כין שלחונון ואזלו ׀ וכ
ועתה קחו ועשו עגלה
חדשה אחת ושתי פרות
עלות אשר לא עלה עז
עליהם על ואסרתם
את הפרות בעגלה והש
והשבתם בניהם מא
מאחריהם הביתה ׀ וכען
סבו ועבידו עגלתא
חדא חדתא ותרתין תורין
מינקן דלא בגרא בניר
ותיסרון ית תורתא בע
בעגלתא ותתיבון ית
בניהון מבתריהון לגיו ׀
ולקחתם את ארון יה
יהוה ונתתם אתו אל
העגלה ואת כל כלי הז
הזהב אשר השבתם לו
אשם תשימו בארגז מ
מצדו ושלחתם אתו
והלך ׀ וראיתם אם דרך
גבולו יעלה בית שמש
הוא עשה לנו את הרע
הרעה הגדולה ואם לא
וידענו כי לא ידו נגעה
בנו מקרה הוא היה לנו ׀
ותיסבון ית ארונא ות
דיי ותתנון יתיה בעגלת
וית מני דהבא די אתו
אתיבתון קדמוהי קרבן
אשמא תשוון בתיבותא

ה׳ פס׳ דבי׳ בסופיהון גזן בב׳ מלי׳ דנסב ו׳ ובלה ביציהו וסימ׳ ומן הרמוצים ומן התאנים ומעל אלהיכם ומעל ארצכם ומזקני העם
ומזקני הכהנים ואין דורש ואין מבקש והוא מוראכם והוא מעריצכם והוא לוי והוא גרשם ובכל חטאתיך ובכל גבוליך ושבר
כסל ושבר עברים סימ׳ משחיתים אנחנו וקדשתי עליך משחיתים כת׳ עזוריכם ולהפיל החומה משחיתם כת׳ ושא׳ משחיתים
כת׳

וישאו מ״ד וסימ׳ את התבה ׳ את שברם ׳ ופרעה הקריב ׳ מבאר שבע ׳ אתו בניו ׳ הבחנים בני ישראל ׳ וישבם מלאך יה׳ ׳ וכל
ביתו בית אל ׳ בני בנימן ׳ ובית שמש קצרים ׳ המלאכים ׳ עשהאל ׳ ודברי שלשה זקני ישראל ׳ אמא ׳ בעמון ׳ המרצרעים ׳ ב׳ בו ׳ הסוסים ׳

מסיטריה ותשלחון ית
יתיה ויהך ותחזון
אם אורח תחומיה סלי
סליק לבית שמש מן קד
קדמוהי איתעבדת לנא
בישתא רבתא הדא ויא
ואם לא ונדע אם לא
ארי מחתיה קריבת בנא
ערוע הוא דהוה לנא
ויעשו האנשים כן ויק
ויקחו שתי פרות עלות
ויאסרום בעגלה ואת
בניהם כלו בבית ועבדו
גבריא כין ונסיבו תרתין
תורתין מינקן ואסרונון
בעגלתא וית בניהון
כלו בביתא וישמו את
ארון יהוה אל העגלה
ואת הארגז ואת עכברי
הזהב ואת צלמי עפלי
עפליהם ושויאו ית
ארונא דיי בעגלתא וית
תיבותא וית עכברי דה
דהבא וית צלמי טחו
טחוריהון וישרנה
הפרות בדרך על דרך בי
בית שמש במסלה אח
אחת הלכו הלך וגעו
ולא סרו ימין ושמאל
וסרני פלשתים הלכים
אחריהם עד גבול בית
שמש ואזלא תורתא
באורחא על אורח בית
שמש בכבשא חד
אזלן מיזל וגעין לא סו

לא סטאה ליפינא ולז
ולשמאלה וטורני
פלישתאי אזלין בתרו
בתריהון עד תחום בית
שמש ובית שמש קוי
קוצרים קציר חטים
בעמק וישאו את עינ
עיניהם ויראו את
הארון וישמחו לראות
ובית שמש חצדין חי
חצד חיטין במישרא
וזקפו עיניהון וחזו ית
ארונא וחדיאו למחזי
והעגלה באה אל שדה
יהושע בית השמשי
ותעמד שם ושם אבן
גדולה ויבקעו את עצי
העגלה ואת הפרות
העלו עלה ליהוה ועג
ועגלתא אתת לחקל
יהושע דמבית שמש
וקמית תמן ותמן אבנא
רבתא וצלחו ית אעי
עגלתא וית תורתא או
אסיקו עלתא קדם יי
והלוים
הורידו את ארון יהוה
ואת הארגז אשר אתו
אשר בו כלי זהב וישו
וישמו על האבן הגדו
הגדולה ואנשי בית
שמש העלו עלות ויז
ויזבחו זבחים ביום הה
ההוא ליהוה ולואי
אחיתו ית ארונא דיי

תיבותא דעימיה דביה
מני דהבא ושויאו על
אבנא רבתא וגברי בית
שמש אסיקו עלון
ונכיסת נכסת קודשין
ביומא ההוא קדם יי
וחמשת סרני פלשתים
ראו וישבו עקרון ביום
ההוא וחמשא טורני
פלישתאי חזו ותבו לע
לעקרון ביומא ההוא
ואלה
טחורי הזהב אשר הז
השיבו פלשתים אשם
ליהוה לאשדוד אחד
לעזה אחד לאשקלון
אחד לגת אחד לעקרון
אחד ואילין טחורי
דהבא דאתיבו פלישתאי
קורבן אשמה קדם יי
דאשדוד חד דעזה חד
דאשקלון חד דגת חד
דעקרון חד
ועכברי הז
הזהב מספר כל ערי
פלשתים לחמשת הס
הסרנים מעיר מבצר
ועד כפר הפרזי ועד אבל
הגדולה אשר הניחו
עליה את ארון יהוה
עד היום הזה בשדה יה
יהושע בית השמשי
ועכברי דהבא מניין כל
קרוי פלישתאי לחמשא
טורניא מקירוין כריכן

דאמינית ׳ עכוריעכורי הכרובים ׳ קח בברים ׳ ובל המוצא ׳ חללים ׳ נשיבי ׳ ונצה ׳ ומשיטרם ׳ כל איש חיל ׳ ויבקעו את ארון ׳ זקני ׳
וירדפם ׳ ואשא עיניהם ׳ וישאו את עיניהם ׳ מרחוק ולא הבירוהו ׳ ב׳ בו ׳ וישאו להם נשים מואביות ׳ ויעמדו ד׳ חס וסימנ׳
אבנים גדלות ׳ ואת ארון יי׳ אלהי ׳ האבן הגדלה ׳ וישמו לה ידים ׳ המלכים ׳ הניחו ב׳ וסימ׳ עד אבל הגדלה ׳ אשר הניחו עליה ׳

הקדוש ד̇ וסימ׳ וידבר אל קרח ואל כל עדתו · ותנו בהן אש ושימו עליהן · ויאמרו אנשי בית שמש · ואבה יי׳ צבאות ·· אל כל
בית ישראל ב̇ וסימ׳ ויאמר שמואל אל כל · ובהם עוד הקדוש ·· קבצו ב̇ וסימ׳ ויאמר שמואל קבצו · קבצו קהל · יחד וקבצו מכל ישראל ·

ועד קדרי פצחי קרויא
ועד אבנא רבתא דאחו
דאחתיאו עלה ית ארונא
דיי עד יומא הדין הא
היא בחקל יהושע דמ
דמבית שמש ויך באנ
באנשי בית שמש כי
ראו בארון יהוה ויך
בעם שבעים איש חמש
חמשים אלף איש ויתא
ויתאבלו העם כי הכה
יהוה בעם מכה גדולה
וקטיל בגברי בית שמש
על דחדיאו דחזו ארי
ארונא דיי כד גלי וקטל
בסבי עמא שבעין גבר
ובקהלא חמשין אלפי
גברא ואיתאבלו עמא
ארי מחא יי בעמא מ
מחא סגיאה ויאמרו
אנשי בית שמש מי יו
יוכל לעמד לפני יהוה
הקדוש הזה ואל מי י
יעלה מעלינו ואמרו
גברי בית שמש מן יכול
למיקם קדם ארונא דיי
קדישא הדין ולאן
אתרא יסתלק מיננא
וישלחו מלאכים אל
ישבי קרית יערים לא
לאמר השבו פלשתים
את ארון יהוה רדו הע
העלו אתו אליכם ושל
ושלחו איזגדין לות
יתבי קרית יערים למימ

אתיבו פלשתאי ית
ארונא דיי חותו ואסי
ואסיקו יתיה לותכון
ז ויבאו אנשי קרית יע
יערים ויעלו את ארון
יהוה ויבאו אתו אל
בית אבינדב אשר בגבעה
ואת אלעזר בנו קדשו
לשמר את ארון יהוה
ואתו גברי יערים ואס
ואסיקו ית ארונא דייי
ואעילו יתיה לבית אב
אבינדב בגבעתא וית
אלעזר בריה זמינו ל
למיטר ית ארונא דיי
ויהי
מיום שבת הארון בק
בקרית יערים וירבו ה
הימים ויהיו עשרים
וינהו כל בית ישראל
אחרי יהוה והוה מיו
מיומא דשרא ארונא
בקרית יערים וסגיאו
יומיא והוו עשרין שנ
שנין ואיתנהיאו כל בית
ישראל בתר פולחנא דיי
ויאמר
שמואל אל כל בית יש
ישראל לאמר אם בכל
לבבכם אתם שבים אל
יהוה הסירו את אלהי
הנכר מתוככם והעשת
והעשתרות והכינו לב
לבבכם אל יהוה ועבד
ועבדהו לבדו ויצל

אתכם מיד פלשתים ויא
ואמר שמואל לכל בית
ישראל למימר אם בכל
ליבכון אתון תיבין לפו
לפולחנא דיי אעדו ית
טעוות עממיא מבינכון
ועשתרתא ואתקינו
ליבכון לפולחנא דיי א
ופלחו קדמוהי בלחוד
בלחודוהי וישזיב ית
יתכון מידא דפלשתאי
ויסירו בני ישראל את
הבעלים ואת העשתרת
ויעבדו את יהוה לבדו
ואעדיאו בני ישראל ית
בעליא וית עשתרתא ו
ופלחו קדם יי בלחודוהי
ויאמר
שמואל קבצו את כל יש
ישראל המצפתה ואת
ואתפלל בעדכם אל יה
יהוה ואמר שמואל
כנושו ית כל ישראל למ
למצפיא ואצלי עליכון
קדם יי ויקבצו המצ
המצפתה וישאבו מים
וישפכו לפני יהוה ויצו
ויצומו ביום ההוא ויא
ויאמרו שם חטאנו ל
ליהוה וישפט שמואל
את בני ישראל במצפה
ואיתכנשו למצפיא
ושפכו ליבהון בתיובא
במיא קדם יי וצמו ביומ
ההוא ואמרו תמן חבנא

כל בית ישראל ב̇ וסימ׳ ויקראו בית ב׳ ישראל · כי ענן יי׳ על המשכן · ואחיכם כל בית ישראל · ויבכו את אהרן לא נפל דבר · ויבהו כל בית ישראל ·
ויאמר שמואל אל כל ישראל · ודוד וכל בית ישראל משחקים · ויספדו ויבכו · ואתנה לך את בית אדניך · ואיה בן אדניך · ויבאו רחבעם · כי מלכי חסד
כי כרם יי׳ צבאות · העמוסים מני בטן · ולקחום עמים רבים והביאום אל מקומם · יי׳ זכרנו יברך · ברכו יי׳ · ויאמרו כל העם · וכל ירמי׳ יהודה במיי

אל ישראל ז̇ וסימ׳ שלחה הבער אהנו יהקבינו ושמעו בני · והבה קמתם · ויעלו סרני פלשתים · גמבלת · אלה הדברים · בראש דברי יי׳
וכל משחתיך למלך רבות במא על ישראל · ויאמר נתן אל דוד · · וחגלגל ב̇ וסימ׳ והגלגל והמצפה ושפט את · לא תביאו · · ·

קדם יי׳ ודן שמואל ית
בני ישראל במצפיא ׃ וישמ
וישמעו פלשתים כי התק
התקבצו בני ישראל המ
המצפתה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל וי
ויראו מפני פלשתים ׃
ושמעו פלישתאי ארי
איתכנשו בני ישראל
למצפיא וסליקו טורני
פלישתאי על ישראל וש
ושמעו בני ישראל וד
ודחילו מן קדם פליש
פלישתאי ׃ ויאמרו בני
ישראל אל שמואל
אל תחרש ממנו מזעק
אל יהוה אלהינו ויושע
ויושיענו מיד פלשתים ׃
ואמרו בני ישראל
לשמואל לא תשבוק
מיננא מלצלאה קדם
יי׳ אלהנא ויפרקיננא מ
מידא דפלישתאי ׃ ויק
ויקח שמואל טלה
חלב אחד ויעלהו עולה
כליל ליהוה ויזעק שמ
שמואל אל יהוה בעד
ישראל ויענהו יהוה ׃
ונסיב שמואל אימרא
דחלבא חד ואסקיה ע
עלתא גמיר קדם יי׳ וצל
וצלי שמואל קדם יי׳ ע
על ישראל וקביל צלותיה
יי׳ ׃ ויהי שמואל מעלה

העולה ופלשתים נגשו
למלחמה בישראל
וירעם יהוה בקול גדול
ביום ההוא על פלשתים
ויהמם ויגפו לפני יש
ישראל ׃ והוה שמואל
מסיק עלתא ופלישתאי
איתקרבו לאגחא קר
קרבא בישראל ואכלי יי׳
בקל רב ביומא ההוא
על פלישתאי ושגישנו
ושגישינון ואיתברו
קדם יי׳ ישראל ׃ ויצאו
אנשי ישראל מן המ
המצפה וירדפו את
פלשתים ויכום עד מת
מתחת לבית כר ׃ ונפקו
אינשי ישראל מן מצפי
ורדפו ית פלישתאי ו
ומחונון עד מלרע לב
לבית שרון ׃ ויקח שמו
שמואל אבן אחת ויש
וישם בין המצפה ובין
השן ויקרא את שמה
אבן העזר ויאמר עד
הנה עזרנו יהוה ׃ ונס
ונסיב שמואל אבנא
חדא ושוי בין מצפיא
ובין שינא וקרא ית
שמיה אבן סעדא ואמ
ואמר עד הכא סעדנא
קדם יי׳ ׃ ויכנעו הפלש
הפלשתים ולא יספו ע
עוד לבא בגבול ישראל
ותהי יד יהוה בפלשתים

כל ימי שמואל ׃ ואיתב
פלישתאי ולא אוסיפו
עוד למיעל בתחום אר
ארעא דישראל והות
מחתא דיי׳ בפלישתאי
כל יומי שמואל ׃ ותש
ותשבנה הערים אשר
לקחו פלשתים מאת
ישראל לישראל מעק
מעקרון ועד גת ואת
גבולן הציל ישראל
מיד פלשתים ויהי של
שלום בין ישראל ובין
האמרי ׃ ותבא קרויא
דנסיבו פלישתאי מן
ישראל לישראל מעקרון
ועד גת וית תחומיהון ׃
שיזיב ישראל מידא ד
דפלישתאי והוה שלם
בין ישראל ובין אמוראי ׃
וישפט שמואל את
ישראל כל ימי חייו ׃ ודן
שמואל ית ישראל כל
יומי חיוהי ׃ והלך מדי
שנה בשנה וסבב בית אל
והגלגל והמצפה ושפט
את ישראל את כל המ
המקומות האלה ׃ ואז
ואזיל מזמן שנא בשנא
ומיסתחר לבית אל ולג
ולגלגלא ולמצפיא ודן
ודאין ית ישראל ית כל
אתריא האילין ׃ ותש
ותשבתו הרמתה כי שם
ביתו ושם שפט את

מעלה ה̇ פתח וסימ׳ ויהי שמואל מעלה · הנני מעלה לה ארבה · והשמדתי למואב · ולכן הנני מעלה · ולכהנים הלוים · פרש מעלה · מעלה
בשיאים כי הנה אנכי מעיד · וסימ׳ שמואל אסיא שיזיא נחייהון דמואבאי ובריך בריך בבבל · · ויצמו ג̇ מל וסימ׳ ויעלו כל בית
ישראל · ויקבצו המצפתה · שבעת ימים · דדוד · · וסבב ג̇ וסימ׳ וסבב בית אל והגלגל · וסבב לעגל · ובא אליהו מלך · · ותשבתו ל׳ · ·

שם ׳ו וסימ׳ ויקרא אברם שם בנו · ויקרא אברהם שם בנו הגדול לו · ויהי שם בנו הבכור יואל · על שם שמר · וגם שם עיר הבירנה · מרה
שמו ומה שם בנו · וסימ׳ אברם · אברהם · גשר · קרתא · דבריה · בוכרא · ויטו ד׳ וסימ׳ ויטו משפט · ויטו לאבשלום · ויטו בתהו · נשיו ·

ישראל ויבן שם מזבח
ליהוה ׃ ובמיתביה
לרמתא ארי תמן ריש
ביתיה ודאין תמן ית
ישראל ובנא תמן מדב
מדבחא קדם יי ׃
ויהי כי ח
כאשר זקן שמואל
וישם את בניו שפטים
לישראל ׃ והוה כד
סאיב שמואל ומני ית
בנוהי דיינין על ישראל ׃
ויהי שם בנו הבכור
יואל ושם משנהו אביה
שפטים בבאר שבע ׃ וה
והוה שום בריה בוכרא
יואל ושום תנינא אביה
דיינין בבאר שבע ׃ ולא
הלכו בניו בדרכו ויטו
אחרי הבצע ויקחו ש
שחד ויטו משפט ׃ ול
ולא הליכו בנוהי באורחתיה
ואיתפניאו בתר ממון
דשקר וקבילו שוחדא
ועקלו דינא ׃
ויתקבצו כל
זקני ישראל ויבאו אל
שמואל הרמתה ׃ ואית
ואיתכנשו כל סבי ישראל
ואתו לות שמואל לרמ
לרמתא ׃ ויאמרו אליו
הנה אתה זקנת ובניך
לא הלכו בדרכיך ועתה
שימה לנו מלך לשפט
לשפטינו ככל הגוים ׃

ואמרו ליה יהוה הא אנ
סאיבתא ובנך לא הליכו
באורחתך כען מני לנא
מנא מלכא למדיננא
ככל עממיא ׃ וירע הדבר
בעיני שמואל כאשר
אמרו תנה לנו מלך לש
לשפטנו ויתפלל שמו
שמואל אל יהוה ׃ ובאי
ובאיש פתגמא בעיני
שמואל כד אמרו מני
לנא מלכא למדיננא
וצלי שמואל קדם יי ׃
ויאמר
יהוה אל שמואל שמע
בקול העם לכל אשר
יאמרו אליך כי לא אתך
מאסו כי אתי מאסו ממ
ממלך עליהם ׃ ואמר
יי לשמואל קביל למימ
עמא לכל דיימרון לך
ארי לא יתך רחיקו ארי
בפולחני קיני מלמהוי
מלכא עליהון ׃ ככל המע
המעשים אשר עשו מ
מיום העלתי אתם ממ
ממצרים ועד היום הזה
ויעזבני ויעבדו אלהים
אחרים כן המה עשים
גם לך ׃ ככל עובדיא רש
דעבדו מיומא דאסקי
יתהון ממצרים ועד יומ
הדין ושבקו פולחני ופ
ופלחו לטעות עממיא
כן אינון עבדין אף לך ׃

ועתה שמע בקלם אך
אך כי העד תעיד בהם ו
והגדת להם משפט המלך
אשר ימלך עליהם ׃ וכ
וכען קביל למימריהון
ברם ארי אסהדא תסהד
בהון ותחוי להון נימוס
דמלכא דימלוך עליהון ׃
ויאמר
שמואל את כל דברי
יהוה אל העם השאלים
מאתו מלך ׃ ואמר שמ
שמואל ית כל פתגמיא
דיי לעמא דשאלו מנ
מיניה מלכא ׃
ויאמר זה
יהיה משפט המלך אש
אשר ימלך עליכם את
בניכם יקח ושם במרכ
לו במרכבתו ובפרשיו ו
ורצו לפני מרכבתו ׃ וא
ואמר דין יהי נימוסא
דמלכא דימלוך עליכון
ית בניכון ידבר וימני ליה
ברתיכוהי ובפרשוהי
וירהטון קדם רתיכוהי ׃ ול
ולשום לו שרי אלפים
ושרי חמשים ולחרש
חרישו ולקצר קצירו
ולעשות כלי מלחמתו
וכלי רכבו ׃ ולמנאה ליה
רבני אלפין ורבני חמשין
אכריא למינר נירוהי
ולמחצד חצדיה ולמעבד
למעבד מני קרביה ומני

הצית עשים ׳ה וסימ׳ איש איש ממלאכתו · המה עשים גם לך · האינך והלמיד · עוד תשוב תראה · ויבאו אליך כמבוא עם · במלך ד׳
וסימ׳ כי לא אתך מאסו · ואם מאסתיו ממלך · ממלך אדם חנף · ויאסרהו פרעה נכה · בתר במלך כה · תעיד בהם ׳ד בליש וסימ׳ העד
תעיד בהם · ותעד בהם להשיבם · אשר העידה בהם · ואעידה בהם · ויעזבני ׳ג חס בליש וסימ׳ ויעבדו אלהים · יען אשר · ירמיה · ויעבד

בכל הגוים ד׳ וסימ׳ אשימה עלי מלך · שימה לנו מלך · והיינו גם אנחנו · יען אמר מואב ושעיר · · · ויטוב ה׳ וסימ׳ ואל · · ·
· · ין אברהם · והנער שמואל · ולו היה בן ושמו · ויבריאו מרעה שמן ויטב · הוספת חכמה וטוב · וסימ׳ טליא בחירא פריח ואשכח חכמתא ·

רתיכוהי ׃ ואת בנתיכם
יקח לרקחות ולטבחות
ולאפות ׃ וית בנתיכון
ידבר לבשמנן ולטבחן
ולמיפא ׃ ואת שדותיכם
ואת כרמיכם וזיתיכם הז
הטבים יקח ונתן לסרי
לעבדיו ׃ וית חקליכון ות
וית כרמיכון וזיתיכון ׃
טביא יסב ויתן לעבדוהי ׃
וזרעיכם וכרמיכם יעשו
יעשר ונתן לסריסיו וז
ולעבדיו ׃ וזרעיכון וכ
וכרמיכון יסב חד מן ע
עשרה ויתין לרברבוהי
ולעבדוהי ׃ ואת עבדיכם
ואת שפחותיכם ואת
בחוריכם הטובים ואת
חמוריכם יקח ועשה
למלאכתו ׃ וית עבדיכון
וית אמהתיכון וית עולי
עולימיכון שפריא וית
חמריכון ידבר למהוי
עבדין ית עבידתיה ׃ צא
צאנכם יעשר ואתם תה
תהיו לו לעבדים ׃ ענכון
יסב חד מן עשרה ואתון
תהוון ליה לעבדין ׃ וזעק
וזעקתם ביום ההוא מ
מלפני מלככם אשר
בחרתם לכם ולא יענה
יהוה אתכם ביום ההוא ׃
ותצוחון בעידנא ההוא
מן קדם מלככון דאיתו
דאיתרעיתון לכון ולא

יקביל יי צלותכון ביומ
ביומא ההוא ׃ וימאנו
העם לשמע בקול שמ
שמואל ויאמרו לא כי
אם מלך יהיה עלינו ׃
וסריבו עמא לקבלא
למימר שמואל ואמרו
לא אלהין מלכא יהי
עלנא ׃ והיינו גם אנחנו
ככל הגוים ושפטנו מי
מלכנו ויצא לפנינו
ונלחם את מלחמתנו ׃
ונהי אף אנחנא ככל
עממיא ויתפר עלנא ז
מלכנא ויפוק ברישנא
ויגיח ית קרבנא ׃ וישמע
שמואל את כל דברי
העם וידברם באזני יה
יהוה ׃ ושמע שמואל
ית כל פתגמי עמא וס
וסדרינון קדם יי ׃
ויאמר
יהוה אל שמואל שמע
בקלם והמלכת להם מ
מלך ויאמר שמואל
אל אנשי ישראל לכו
איש לעירו ׃ ואמר יי
ואמר יי לשמואל קביל
למימריהון ותמליך
עליהון מלכא ואמר ז
שמואל לאנשי ישר
איזילו גבר לקרתיה ׃
ט ויהי
איש מבנימין ושמו קיש
קיש בן אביאל בן צרור

בן בכורת בן אפיח בן א
איש ימיני גבור חיל ׃
והוה גברא משיבטא
דבית בנימין ושמיה
קיש בר אביאל בר צרור
בר בכורת בר אפיח בר
גברא משיבטא דבית
בנימין גיבר חילא ׃ ולו
היה בן ושמו שאול בח
בחור וטוב ואין איש ׃
מבני ישראל טוב ממנו
משכמו ומעלה גבה
מכל העם ׃ וליה הוה בר
ושמיה שאול עולים
ושפיר ולית גברא מבני
ישראל דשפיר מיני
מיניה מכתפיה ולעיל
רם מכל עמא ׃ ותאבדנה
האתנות לקיש אבי
שאול ויאמר קיש אל
שאול בנו קח נא אתך
מן הנערים וקום לך
בקש את האתנות ׃ ואב
ואבדא אתניא לקיש
אבוהי דשאול ואמר
קיש לשאול בריה דבר
כען עימך ית חד מעו
מעולימיא וקום איזיל
בעי ית אתניא ׃ ויעבר
בהר אפרים ויעבר בא
בארץ שלשה ולא
מצאו ויעברו בארץ ש
שעלים ואין ויעבר
בארץ ימיני ולא מצאו ׃
ועבר בטורא דבית את

ז׳ פס׳ מן ד׳ ד׳ מלי בפס׳ תליה׳ אשנ׳ וסימ׳ שבע פרות הטבות שבע ושבע שבע · ובמדבר אשר ראית אשר ואשר אשר · ואת חילך ואת
מגרשה את ואת · ותאמרי לאבי על סוס על בן · על על · ויעבר בהר אפרים ויעבר ויעברו ויעבר · ואלה מדתיה פאת צפון · ובאת ומבאת
ופאת · · · ואין איש ו׳ וסימ׳ מאנשי הבית · מבני ישראל טוב · ואראה ואין איש · הינדיך אבד · מדוע באתי · ואין איש מאפת · וחברו · ·

ונשובה ה׳ וסימ׳ ונשתחוה ונשובה אליכם · נתנה ראש ונשובה מצרימה · המה באו בארץ צוף · קומה ונשובה אל עמינו ·
ל׳ חס׳ · כיהוא טרח ויראפאו · נחפשה דרכינו ונחקרה · השיבנו יי׳ אליך ונשובה · ותענינה ב׳ אתם ותאמרנה · החפשים המשחקות ·

אפרים ועבר מהברא
ולית ועבר בארע שיבט
דבנימן ולא אשכחו ׃
המה באו בארץ צוף ושא׃
ושאול אמר לנערו אז
אשר עמו לכה ונשובה
פן יחדל אבי מן האתנ
האתנות ודאג לנו ׃ א
אינון אתו בארעא דבה
נביא דיי ושאול אמר
לעולימא דעימיה
איתא ונתוב דלמא יז
ישבוק אבא מן עיסק
אתניא וידאיג לנא ׃ ויי
ויאמר לו הנה נא איש
אלהים בעיר הזאת
והאיש נכבד כל אשר
ידבר בוא יבוא עתה
נלכה נא שם אולי יגיד
לנו את דרכנו אשר
הלכנו עליה ׃ ואמר
ליה הא כען נביא דיי
בקרתא הדא וגברא
מיתנבי קשוט כל דיי
דאיתנבי איתקיימא
יתקיים כען נזיל לתמן
דלמא יחוי לנא ית
אורחנא דאתינא עלה ׃
ויאמר שאול לנערו
והנה נלך ומה נביא לאי
לאיש כי הלחם אזל
מכלינו ותשורה אין
להביא לאיש האלהים
מה אתנו ׃ ואמר שאול
לעולימא והא נזיל

ואם מקביל ממון מא
נעיל לנביא דיי את א
אנחנא וזוודין עדו מין
מננא ומיכל עם דכשר
לית לאעלא לנביא דיי ׃
ונביא עימנא למעבד ׃
ויסף הנער לענות את
שאול ויאמר הנה נמ
נמצא בידי רבע שקל
כסף ונתתי לאיש הא
האלהים והגיד לנו א
את דרכנו ׃ ואוסיף
עולימא למיעני ית
שאול ואמר הא אית
אישתכחי בידי זוזא
חד דכספא ונתתין לנז
לנביא דיי ויחוי לנא
ית אורחנא ׃ לפנים בי
בישראל כה אמר הא
האיש בלכתו לדרוש
אלהים לכו ונלכה עד
הראה כי לנביא היום
יקרא לפנים הראה ׃
בקדמין בישראל כדנן
אמר גברא כמיזליה
למיתבע אולפן מן קדם
יי איתו וניתמטי עד
חוזגא ארי לנביא
יומא דין מיתקרי מז
מלקדמין חוזיא ׃ ויא
ויאמר שאול לנערו
טוב דברך לכה נלכה
וילכו אל העיר אשר
שם איש האלהים ׃ ויז
ואמר שאול לעולימא

תקין פיתגמך איתא ונ
דנזיל ואזלו לקרתא
דתמן נביא דיי ׃ המה
עלים במעלה העיר
והמה מצאו נערות יו
יצאות לשאב מים
ויאמרו להם הישבזה
הראה ׃ אינון סלקין ני
במפקנא דקרתא ואינון
אשכחו עולימן נפקן ׃
למימלי מיא ואמרו
להון הא איתכא חוזיא ׃
ותענינה
אתם ותאמרנה יש הנה
לפניך מהר עתה כי היום
בא לעיר כי זבח היום
לעם בבמה ׃ ואתיבא יז
יתהון ואמרא איתכא
הא קדמך אוחי כען ז
ארי יומא דין על לקרתא
ארי שירו ניכסת קודש
קודשיא יומא דין לע
לעמא בבית אסחרותא ׃
כבאכם העיר כן תמצאון
אתו בטרם יעלה הבמתה
לאכל כי לא יאכל העם
עד באו כי הוא יברך
הזבח ואחרי כן יאכלו ׃
הקראים ועתה עלו כי
אתו כהיום תמצאון יו
אתו ׃ כמיעל לקרתא
כין תשכחון יתיה עד לא
יסק לבית אסחרותא
למיכל ארי לא אכיל
עמא עד מיתוהי ארי

המה ה׳ ריש פס׳ וסימ׳ המה ובל החיה למינה · המה מי מריבה אשר רבו · המה באו בארץ צוף · המה עלים במעלה העיר · המה אלו
ערותה · המה ישאו קולם · המה היו במרדי אור · המה היוצרים וישבי נטעים · המה יבאו אל מקדשי · המה משיבים אה לבם · המה
באו מן העיר לא החזיקו · המה יגרעון לאכל · המה הגליך · המה ראובן · המה יאבדו ואתה תעמוד · המה כרעו ונפלו ואנחנו

ולמי ג וסימ׳ למי אתה ואנה תלך ׃ ולמי כל חמדת ישראל ׃ ולמי איש עמל ומחסד ׃ יעצר ג חס וסימ׳ זה יעצר בעמי ׃ אל יעצר עמך אנוש ׃ הן יעצר במים ויבשו ׃ קרואים הקרואים ב מל וסימ׳ מקום בראש הקרואים ׃ שלושים וקרואים ׃

חזא פריס על מזונא
בתר כין אכלין זמינא
וכען סקו ארי יתיה כיו
כיומא הדין תשכחון יה
יתיה ׃ ויעלו העיר המ
המה באים בתוך העיר
והנה שמואל יצא לקר
לקראתם לעלות הבמה ׃
וסליקו לקרתא אינון
עלין בגו קרתא והא
שמואל לקדמותהון
למיסק לבית אסחרותא ׃
ויהוה
גלה את אזן שמואל
יום אחד לפני בוא ש
שאול לאמר ׃ מן קדם
יי איתאמר לשמואל
יומא חד קדם מיתי
שאול למימר ׃ כעת
מחר אשלח אליך א
איש מארץ בנימן ומ
ומשחתו לנגיד על
עמי ישראל והושיע
את עמי מיד פלשתים
כי ראיתי את עמי כי
באה צעקתו אלי ׃ כען
כעידנא הדא מחר
אישלח לותך גברא
מארעא שבט בנימן
ותמשחיניה למיהוי
מלכא על עמי ויפרוק
ית עמי מידא דפלשת
ארי גלי קדמי דהקא
עמי ארי עלת קבילתה
קבילתהון לקדמי ׃ וש

ושמואל ראה את
שאול ויהוה ענהו ה
הנה האיש אשר אמ
אמרתי אליך זה יעצ
יעצר בעמי ׃ ושמואל
חזא ית שאול ומן קדם
יי איתאמר ליה הא
גברא דאמרית לך דין
יעדי מלכותא מן עמי ׃
ויגש שאול את שמוא
שמואל בתוך השער
ויאמר הגידה נא לי
אי זה בית הראה ׃ וקר
וקרב שאול ית שמוא
בגו תרעא ואמר חוי
כען לי אידין בית חזו
חזויא ׃ ויען שמואל
את שאול ויאמר אנכי
הראה עלה לפני הבמה
ואכלתם עמי היום וש
ושלחתיך בבקר וכל
אשר בלבבך אגיד לך ׃
ואתיב שמואל לות
שאול למימר ואמר
אנא חזויא סק לקדמי
לבית אסחרותא ותיכ
ותיכלון עמי יומא
דין ואישלחינך בצפר
וכל דבליבך אחוי לך ׃
ולאתנות האבדות
לך היום שלשת הימים
אל תשם את לבך להם
כי נמצאו ולמי כל חמ
חמדת ישראל הלא לך
ולכל בית אביך ׃ ועל די

עיסק אתניא דאבדא
לך דאת אתיתא למיב
למיבעיהון יומא דין
יומין תלתא יומין לא
ית ליבך עליהון ארי
אישתכחא ודמאן
כל כל חמידת ישראל
הלא דילך ודכל בית
אבוך ׃
ויען שאול ויאמר הלא
בן ימיני אנכי מקטני
שבטי ישראל ומשפח
ומשפחתי הצערה
מכל משפחות שבטי בני
בנימן ולמה דברת אלי
כדבר הזה ׃ ואתיב שא
שאול ואמר הלא בר
שבט בנימן אנא מזעי
מזעירי שבטיא דיש
דישראל וזרעיתי חלשא
מכל זרעית שבט בנימן
ולמה מלילתא עימי כ
כפיתגמיא האלין ׃
ויקח
שמואל את שאול ואת
נערו ויביאם לשכתה
ויתן להם מקום בראש
הקרואים והמה כש
כשלשים איש ׃ ונסיב
שמואל ית שאול וית
עולימיה ואעילינון
לאסחרותא ויהב להון
אתרא בריש זמינא
ואינון כתלתין גברא ׃
ויאמר שמואל לטבח

אנכי ה בטע לע׳ וסימ׳ כי ערל אנכי ׃ לא איש דברים אנכי ׃ ויאמר אליו לוי אנכי ׃ הלא בן ימיני אנכי ׃ נער מצרי אנכי ׃ הראש כלב אנכי ׃ כי בוחר אנכי ׃ ואם לא יחפץ לגאלך ׃ [illegible] ׃ כשלשים איש ג וסימ׳ ויצאו בני בנימן להראות העם ׃ ויהפך איש ישראל במלחמה ׃ ויקח שמואל את שאול ואת נערו ׃

תנה את המנה אשר
נתתי לך אשר אמרתי
אליך שים אתה עמך׃
ואמר שמואל לטבחא
הב ית מנתא די יהבית
לך דאמרית לך שוי
יתה עמך׃ וירם הטבח
את השוק והעליה
וישם לפני שאול ויאמר
הנה הנשאר שים לפ׳
לפניך אכל כי למועד
שמור לך לאמר העם
קראתי ויאכל שאול
עם שמואל ביום ההוא׃
וארים טבחא ית שקא
ודעלוהי ושוי קדם שא׳
שאול ואמר הא דאי׳
דאישתאר שוי קדמך
ואכול ארי לזימנא
נטר לך למימר עמא
זמינית לשירותא וא׳
ואכל שאול עם שמואל
ביומא ההוא׃ וירדו
מהבמה העיר וידבר׃
עם שאול על הגג׃ ונח׳
ונחתו מבית אסחרותא
לקרתא ומליל עם שא׳
שאול על איגרא׃ ויש׳
וישכימו ויהי כעלות
השחר ויקרא שמואל
אל שאול הגגה לאמר
קומה ואשלחך ויקם
שאול ויצאו שניהם
הוא ושמואל החוצה׃
ואקדימו והוה כמיסק

צפרא וקרא שמואל
לשאול לאיגרא למימ׳
קום ואשלחינך וקם
שאול ונפקו תרויהון
הוא ושמואל לברא׃
המה יורדים בקצה ה׳
העיר ושמואל אמר
אל שאול אמר לנער
ויעבר לפנינו ויעבר
ואתה עמד כיום ואשמ׳
ואשמיעך את דבר את
אלהים׃ ואינון נחתין׃
בסיפי קרתא ושמואל
אמר לשאול אימר
לעולימא ויעבר קדמנ׳
ועבר ואת קוים הכא
כיומא דין ואשמעינך
ית פיתגמא דיי׃
ויקח
שמואל את פך השמן
ויצק על ראשו וישקהו
ויאמר הלא כי משחך
יהוה על נחלתו לנגיד׃
ונסיב שמואל ית מנא
דמשחא ואריק על
רישיה ונשקיה ואמר
הלא ארי משחך יי על
אחסנתיה למיהוי מ׳
מלכא׃ בלכתך היום
מעמדי ומצאת שני
אנשים עם קברת רחל
בגבול בנימן בצלצח
ואמרו אליך נמצאו ה׳
האתנות אשר הלכת
לבקש והנה נטש אביך

את דברי האתנות ודאג
לכם לאמר מה אעשה
לבני׃ במיהכך יומא דין
מלותי ותשכח תרין ג׳
גברין עם קבורתא דרחל
בתחום בנימן בצלצח
ויימרון לך ארי אשת׳
אישתכחא אתניא די
דאזלתא למיבעי והא
והא שבק אבוך ית עיס׳
עיסק אתניא ואיתניס
לכון למימר מה אעביד
לברי׃ וחלפת משם
והלאה ובאת עד אלון
תבור ומצאוך שם ש׳
שלשה אנשים עלים
אל האלהים בית אל
אחד נשא שלשה גדיים
ואחד נשא שלשת
ככרות לחם ואחד נשא
נבל יין׃ ותחלף מתמן׃
ולהלא ותיתי עד מישר
תבור וישכחונך תמן׃
תלתא גברין דסלקין׃
למיסגד קדם יי בביתאל
חד נטיל תלתא גדיין׃
וחד נטיל תלת פיתין ח׳
דלחים וחד נטיל גרב
דחמר׃ ושאלו לך לש׳
לשלום ונתנו לך שתי
לחם ולקחת מידם׃ ויש׳
וישאלון לך לשלם ית
ויתנון לך תרתין גריצן
דלחים ותקביל מידיהון׃
ואחרי כן תבא גבעת

נבואה ד׳ חס׳ א׳ בליש׳ וסימ׳ והתנבית עמם ונהפכת ׃ ויכל מהתנבות ויבא ׃ מדוע נבית בשם יי׳ ׃ והתנבי חגי נבואה ׃ שלשם
ד׳ חס׳ בנב׳ וסימ׳ כי לא היתה כזאת ׃ ויהי כל יודעו ׃ כי אם אשה עזרה ׃ ודבר אבנר היה ׃ וכל אורי במ״ב גול׳ ׃

האלהים אשר שם נצ׳
נציבי פלשתים ויהי כ׳
כבאך שם העיר ופגעת
חבל נביאים ירדים מהב
מהבמה ולפניהם נבל
ותף וחליל וכנור והמה
מתנבאים ׃ בתר כין תהך
לגבעתא רבה ארונא די׳
תמן איסטרטיגי פלי׳
פלישתאי ויהי במיעלך
תמן לקרתא ותערע כ׳
סיעת ספריא נחתין מבי
מבית אסחרותא וקדמ׳
וקדמיהון נבלין ותו׳
ותופין ויעלין וכינרין
ואינון משבחין ׃ וצלחה
עליך רוח יהוה והתנב׳
והתנבאת עמם ונהפכת
לאיש אחר ׃ ותשרי ע׳
עלך רוח נבואה מן קדם
יי ותישבח עמהון ותו׳
ותישתני לגבר אוחרן ׃
והיה כי תבאנה האתת
האלה לך עשה לך א׳
אשר תמצא ידך כי ה׳
האלהים עמך ׃ ויהי א׳
ארי ייתון אתיא האי׳
האילין אתקין לך מנ׳
מלכותא ארי מימרא ׃
דייי בסעדך ׃ וירדת לפני
הגלגל והנה אנכי ירד
אליך להעלות עלות
לזבח זבחי שלמים ש׳
שבעת ימים תוחל עד ׃
באי אליך והודעתי לך

את אשר תעשה ׃ ותי׳
ותיחות קדמי לגילגלא
והא אנא נחית לותך ל׳
לותך לאסקא עלוון וי׳
ולנכסא ניכסת קודשין
שבעא יומין תוריך עד
מיתא לותך ואיחוי לך
ית דתעביד ׃ והיה כהפ׳
כהפנתו שכמו ללכת
מעם שמואל ויהפך לו
אלהים לב אחר ויבאו
כל האתות האלה ביום
ההוא ׃ והוה כד איתפני
כיתפניה למיזל מלות
שמואל ושני ליה ליבא
אוחרנא ואתאה כל
אתיא האילין ביומא
ההוא ׃
ויבאו שם הגבעתה
והנה חבל נביאים לקר׳
לקראתו ותצלח עליו ר׳
רוח יהוה ויתנבא בתוכם ׃
ואתו לתמן לגבעתה ו׳
והא סיעת ספריא לקד׳
לקדמותיה ושרת עלו׳
עלוהי רוח נבואה מן ׃
קדם יי ושבח ביניהון ׃
ויהי כל ידעו מאתמול
שלשם ויראו והנה עם
נביאים נבא ויאמר העם
איש אל רעהו מה זה
היה לבן קיש הגם שא
שאול בנביאים ׃ והוה
כל דהוו ידעיה מאיתמלי
ומדקמוהי וחזו והא

עם ספריא משבח ואמ׳
ואמרין עמא גבר לחבר׳
מה דין הוה לבר קיש ׃
האף שאול בספריא ׃ ו׳
ויען איש משם ויאמר
ומי אביהם על כן היתה
למשל הגם שאול
בנביאים ׃ ואתיב גברא
מתמן ואמר ומן רבהון
על כין הות למתלא ה׳
האף שאול בספריא ׃
ויכל מהתנבאות ויבא
הבמה ׃ ופסק מלשבחא
ועל לבית אסחרותא ׃
ויאמר דוד שאול אליו
ואל נערו אן הלכתם ו׳
ויאמר לבקש את הא׳
האתנות ונראה כי אין
ונבא אל שמואל ׃ ואמ׳
ואמר אח אבוהי דש׳
דשאול ליה ולעולימי׳
לאן אזלתון ואמר למ׳
למיבעי ית אתניא וחז׳
וחזינא ארי לא אשכחנ׳
ואתינא לות שמואל ׃
ויאמר דוד שאול הגי׳
הגידה נא לי מה אמר
לכם שמואל ׃ ואמר
אח אבוהי דשאול חוי
כען לי מה אמר לכון
שמואל ׃ ויאמר שאול
אל דודו הגד הגיד לנו
כי נמצאו האתנות וא׳
ואת דבר המלוכה לא
הגיד לו אשר אמר

המלוכה ב׳ וסימ׳ ואת דבר המלוכה לא ׃ את משפט המלוכה ׃ ונחדש שם המלוכה ׃ ועוד לו אך המלוכה ׃ וילחם יואב כי הש־ב
עליך יי׳ ׃ וגם ישב שלמה ׃ ותסב המלוכה ׃ ב׳ בו ׃ ושאול לכד המלוכה ׃ להשיב ׃ דמלכים ׃ לדחתי המלוכה ׃ בא ישמעאל בן נתני׳
וחבריו ויכה מזרע המלוכה ׃ כי ליי׳ המלוכה ׃ ולא דרש ביי׳ ויאמר הגיד ׃ ושאלו לא ביי׳ ׃ את המלוכה ׃ בהתנבותו ׃ ל׳ דכות׳

ויצח ז דגש וסימ ויצח משה את המטות · ויצח יי את הגוים האלה · ויכתב בספר ויצח לפני יי · ויצח את צבלתו בקברו · ויצ דוד
שלמה את כל הכלים · ויצח את נער ושם · ויעש שלחנות עשרה ··· ואציל ג וסימ אתכם מיד מצרים · ולא אמיתי ·· הממלכות ·

שמואל ׃ ואמר שאול
לאחבוהי חואה חוי
לנא ארי אישתכחא
אתניא ועל עיסק מלכ
מלכותא לא חוי ליה
דאמר שמואל ׃
ויצעק
שמואל אל העם אל
יהוה המצפה ׃ וכנש
שמואל ית עמא לקדם
יי למצפיא ׃ ויאמר אל
בני ישראל כה אמר
יהוה אלהי ישראל א
אנכי העליתי את בנ
ישראל ממצרים ואצ
ואציל אתכם מיד מצ
מצרים ומיד כל הממ
הממלכות הלחצים
אתכם ׃ ואמר לבני יש
ישראל כדנן אמר יי א
אלהא דישראל אנא את
אסיקית ית ישראל ממצר
ושיזבית יתכון מידא
דמצרים ומיד כל מלכ
מלכוותא דדחקין ית
יתכון ׃ ואתם היום מא
מאסתם את אלהיכם
אשר הוא מושיע לכם
מכל רעותיכם וצרתי
וצרותיכם ותאמרו לו
כי מלך תשים עלינו
ועתה התיצבו לפני יה
יהוה לשבטיכם ולאל
באלפיכם ׃ ואתון יומא
דין קצתון בפולחנא

דאלהכון דהוא פריק
לכון מכל בישתכון ועא
ועקתכון ואמרתון קדמ
קדמוהי לית אנחנא
מתפרקין אלהין מל
מלכא תמני עלנא וכען
איתעתדו קדם יי לש
לשבטיכון ולאלפיכון ׃
ויקרב שמואל את כל
שבטי ישראל וילכד
שבט בנימן ׃ וקריב ש
שמואל ית כל שבטי
דישראל ואיתאחד ש
שבטא דבית בנימן ׃ ו
ויקרב את שבט בנימן
למשפחתו ותלכד
משפחת המטרי וילכד
שאול בן קיש ויבקשהו
ולא נמצא ׃ וקריב ית
שבטא דבית בנימן ל
לזרעיתיה ואיתאחדת
זרעית מטרי ואיתאחד
שאול בר קיש ובעוהי
ולא אשתכח ׃ וישאלו
עוד ביהוה הבא עוד
הלום איש ויאמר
יהוה הנה הוא נחבא א
אל הכלים ׃ ושאילו ע
עוד במימרא דיי האי
האית עוד גברא הכא
ואמר יי הא הוא טמיר
במניא ׃ וירצו ויקחהו
משם ויתיצב בתוך העם
ויגבה מכל העם משכמו
ומעלה ׃ ורהטו ודברוהי

מתמן ואיתעתד בגו ע
עמא ורם מכל עמא
מכתפיה ולעילא ׃
ויאמר
שמואל אל כל העם הר
הראיתם אשר בחר בו
יהוה כי אין כמהו בכל
העם וירעו כל העם וי
ויאמרו יחי המלך ׃ ו
ואמר שמואל לכל
עמא החזיתון דאית
דאיתרעי ביה יי ארי
לית דכותיה בכל עמא
ויביבו כל עמא ואמרו
יצלח מלכא ׃
וידבר ש
שמואל אל העם את
משפט המלכה ויכתב
בספר וינח לפני יהוה ׃
וישלח שמואל את כל
העם איש לביתו ׃ ומליל
שמואל עם עמא ית
נימוסא דמלכותא וכתב
בסיפרא ואצנע קדם
יי ׃ ושלח שמואל ית
כל עמא גבר לביתיה ׃ ו
וגם שאול הלך לביתו
גבעתה וילכו עמו החיל
אשר נגע אלהים בלבם ׃
ואף שאול אזל לביתיה
לגבעתא ואזלו עימיה
קצת מן עמא גברי ד
דחלי חטאה דאיתיהב
דחלא מן קדם יי בליב
בליבהון ׃ ובני בליעל

בלבם ט וסימ אשר נגע אלהים עם הודיתי בלבם · למען תפש את בני ישראל · ולא זעקו אלי בלבם · ויאמרו אלפי יהודה אל יאמרו
בלבם · וחרבם תבוא בלבם · אמרו בלבם נינם יחד · גם את העולם נתן בלבם ·· למשפחתיו · ד וסימ איש למשפחתיו לבית אבתם · בכה
למשפחתיו · ויקרב את שבט בנימן · ואחיו למשפחתיו ··· הראיתם א ודגש הריש וסימ אשר בחר בו · באיש העלה · שלח בו המריצח ·

העמוני ה׳ וסימ׳ לא יבא עמוני ומואבי · ויעש נחש העמוני · ויאמר אליהם נחש העמוני · יצלח העמוני · דה׳ · וטוביה העמוני
הרף ו׳ וסימ׳ הרף ממני ואשמידם · הרף לנו שבעת ימים · הרף ואגידה לך · ואמר למלאך המשחית · דה׳ · הרף מאף ועזב חמה ·

אמרו מה ישענו זה
ויבזהו ולא הביאו לו מ
מנחה ויהי כמחריש ו
ובני רשיעא אמרו במה
יפרקיננא דין ושטו ביה
ולא למישאל בשלמיה
והוה כשתיק
יא ויעל נחש
העמוני ויחן על יבש ג
גלעד ויאמרו כל אנשי
יבש גלעד אל נחש כרת
לנו ברית ונעבדך וסליק
נחש מלכא דבני עמון
ושרא על יבש גלעד
ואמרו כל אינשי יביש
גלעד לנחש גזר לנא ק
קיים וניפלחינך ויאמ
ויאמר אליהם נחש ה
העמוני בזאת אכרות
לכם בנקור לכם כל עין
ימין ושמתיה חרפה
על כל ישראל ואמר
להון נחש מלכא דבני
עמון אם תעברון כחדא
איגזור לכון קיים במיקר
לכון כל עינא דימינא
ואשוינה חיסדא על
כל ישראל ויאמרו אליו
זקני יבש הרף לנו ש
שבעת ימים ונשלחה
מלאכים בכל גבול ישר
ישראל ואם אין מושיע
אתנו ויצאנו אליך ואמ
ואמרו ליה סבי יבש
אוריך לנא שבעא יומין
ונשלחה איזגדין בכל
תחום ארעא דישרא
ואם לית דפריק יתנא
וניפוק לותך ויבאו ה
המלאכים גבעת שאול
וידברו הדברים באזני
העם וישאו כל העם
את קולם ויבכו ואתו
איזגדיא לגבעתא דש
דשאול ומלילו ית כל
פיתגמיא קדם עמא ו
וארימו כל עמא ית
קלהון ובכו והנה ש
שאול בא אחרי הבקר
מן השדה ויאמר ש
שאול מה לעם כי יבכו
ויספרו לו את דברי א
אנשי יבש והא שאול
אתא בתר תוריא מן
חקלא ואמר שאול
מה לעמא ארי בכן ו
ואישתעיאו ליה ית
פיתגמי אינשי יבש
ותצלח רוח אלהים על
שאול בשמעו את הד
הדברים האלה ויחר
אפו מאד ושרת על
רוח גבורא מן קדם יי
על שאול כד שמע ית
פיתגמיא האילין ותקף
רוגזיה לחדא ויקח
צמד בקר וינתחהו וי
וישלח בכל גבול ישרא
ביד המלאכים לאמר
אשר איננו יצא אחרי
שאול ואחר שמואל כ
כה יעשה לבקרו ויפל
פחד יהוה על העם ויצ
ויצאו כאיש אחד ו
ונסיב פדן תוריא ותרו
ותרמיה ושלח בכל
תחום ישראל ביד אי
איזגדיא למימר דל
דלית הוי נפק בתר ש
שאול ובתר שמואל
כדין יתעביד לתוריה
ונפל זיעא מן קדם יי
על עמא ונפקו כגברא
חד ויפקדם בבזק ויהיו
בני ישראל שלש מא
מאות אלף ואיש יה
יהודה שלשים אלף
ומננון בבזק והוו בני
ישראל תלת מאה אלפין
ואינש יהודה תלתין
אלפין
ויאמרו למלאכים הב
הבאים כה תאמרון לא
לאיש יבש גלעד מחר
תהיה לכם תשועה
בחם השמש ויבאו ה
המלאכים ויגידו לאנ
לאנשי יבש וישמחו
ואמרו לאיזגדיא דאתו
כדין תימרון לאינש יב
יבש גלעד מחר יהי
לכון פורקנא במיחם
שימשא ואתו איזגדיא
וחויאו לאינשי יבש
גלעד וחדיאו ויאמרו

ויאמרו ז׳ ריש פס׳ בטע׳ וסימ׳ ויאמרו הבה נבנה · הבה נלבנה · אבל אשמים אנחנו · ויאמרו למלאכים הבאים · תפל נא התחצתיצ ·
לכו ונפילה גורלות · תאמרון ט׳ וסימ׳ כה תאמרון לאדני לעשו · ויאמרו למלאכים הבאים · וכה תאמרון אלי · דמלכי · ויאמר
ישעיהו · כה תאמרון אל חזקיהו · וחברו · לא תאמרו קשר · ויאמר אליהם ירביהו · בחם ד׳ וירא אליו · תשועה · הבאתי · יצו עלי ·

ביום הזה ו וסימ׳ נבקעו כל מעינת תהום רבה ׳ באו מדבר סיני ׳ כאשר עשה ביום הזה ׳ כי ביום הזה יכפר עליכם ׳ יעברך יי׳ ביום הזה ׳ ויאמר שאול לא יומת איש ׳׳ ׳ ואת מי ד׳ וסימ׳ ואת מי עשקתי ׳ ואת יבין שמועה ׳ ואת דאגה ותיראו ׳ ואת מי אין עוד ׳׳

אנשי יבש מחר נצא
אליכם ועשיתם לנו כ
ככל הטוב בעיניכם ׃ וא
ואמרו אינשי יבש מ
מחר ניפוק לוותכון ות
ותעבדון לנא ככל דתקין
בעיניכון ׃
ויהי ממחרת
וישם שאול את העם
שלשה ראשים ויבאו
בתוך המחנה באשמרת
הבקר ויכו את עמון עד
חם השמש היום ויהי
הנשארים ויפצו ולא
נשארו בם שנים יחד ׃
והוה מיומא דבתרוהי
ומני שאול ית עמא
תלת משירין ועלו בג
בגו משריתא במטרת
צפרא ומחו ית בני ע
עמון עד מיחם יומא
והוו דאשתארו ואת
דאיתבדרו ולא אישת
אישתארו בהון תרין
דעקרון כחדא ׃ ויאמר
העם אל שמואל מי ה
האומר שאול לא ימ
ימלוך עלינו תנו האנש
האנשים ונמיתם ׃ וא
ואמר עמא לשמואל
מן הוין דמבסר למימר
לא כשר שאול למימ
למימלך עלנא איתו
גבריא ונקטלינון ׃ ויאמר
שאול לא יומת איש

ביום הזה כי היום עשה
יהוה תשועה בישראל ׃
ואמר שאול לא יתקט
יתקטיל גברא ביומא
הדין ארי יומא דין י
עבד יי׳ פורקנא בישראל ׃
ויאמר הפטרה
שמואל אל העם לכו
ונלכה הגלגל ונחדש ש
שם המלוכה ׃ ואמר
שמואל לעמא איתו ו
ונזיל לגילגלא ונחדית
תמן מלכותא ׃ וילכו
כל העם הגלגל וימלכו
שם את שאול לפני יה
יהוה בגלגל ויזבחו שם
זבחים שלמים לפני יה
יהוה וישמח שם שאול
וכל אנשי ישראל עד
מאד ׃ ואזלו כל עמא
לגילגלא ואמליכו תמן
ית שאול קדם יי׳ בגילג
בגילגלא ונכסו תמן נ
ניכסת קודשין קדם יי׳
וחדי תמן שאול וכל
אינשי ישרא׳ עד לחדא ׃
יב ויאמר
שמואל אל כל ישראל
הנה שמעתי בקלכם
לכל אשר אמרתם לי
ואמליך עליכם מלך ׃
ואמר שמואל לכל ישר
ישרא׳ הא קבילית למ
למימריכון לכל דאמ
דאמרתון לי ואמליכית

עליכון מלכא ׃ ועתה
הנה המלך מתהלך לפ
לפניכם ואני זקנתי וש
ושבתי ובני הנם אתכם
ואני התהלכתי לפניכם
מנעורי עד היום הזה ׃
וכען הא מלכא מדבר
בריש יכון ואנא קשית
וסבית ובני הא אינון
עמיכון ואנא הליכית
קדמיכון מזעוריי עד
יומא הדין ׃ הנני ענו בי
נגד יהוה ונגד משיחו
את שור מי לקחתי וח
וחמור מי לקחתי ׃ ואת
מי עשקתי את מי רצ
רצותי ומיד מי לקחתי
כופר ואעלים עיני בו ׃
ואשיב לכם ׃ הא עד
דאנא קיים אסהידו בי
קדם יי׳ וקדם משיחי
ית תורא דמאן דברית
וית חמרא דמן שחרית
וית מאן עשקית ויר
וית מאן אנסית ומיד
מאן קבלית ממון דש
דשקר וכבישת עיני בה
בדינא מיניה ואתיב לכ
לכון ׃ ויאמרו לא עש
עשקתנו ולא רצותנו
ולא לקחת מיד איש ׃
מאומה ׃ ואמרו לא
עשקתנא ולא אנסתנא
ולא קבילתא מיד אינש
מידעם ׃ ויאמר אליהם

ראשים ב׳ וסימ׳ ומשם יפרד והיה ׳ ואקח את ראשי שבטיכם ׳ שני אנשים גדולים ׳ ויתן את שלש ׳ ויבחר משה אנשי חיל ׳ ויקם את העם ׳ ויהי ממחרת ׳ ויצא המשחית ׳ אלה ראשי המשחית ׳ ואלה ראשי האבות ׳ ואלה ראשי בית ׳ וימצאו בני אלעזר רבים ׳ רב אבל צרי ׳ עד זה מדבר ׳ ועלה הטה חסד ׳ ואשלחה לאליעזר ׳ ובני תולע עזי ורפיה ׳ ובני עזי יזרחיה ׳ אבות ראשים ׳ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע ׳׳

יצדקות ד׳ ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ שם יתנו צדקות יי׳ ב בו׳ ועתה התיצבו ואשפטה עמדי וכר צא מה יעץ ... התיצבו ו׳ וסימנהון
התיצבו וראו את ישועת ועתה התיצבו לפני יי׳ ואשפטה אתכם גם עתה התיצבו והתיצבו עליו מכל ... לא לכם להלחם עמדו וראו

עד יהוה בכם ועד משיח
כי שיחור היום הזה כי לא
מצאתם בידי מאומה
ויאמר עד ׀ ואמר להון
סהיד מימרא דיי בכון
וסהיד משיחיה יומא
הדין ארי לא אשכחתון
בידי מידעם ואמר
סהיד ׀
ויאמר שמואל אל הע
העם יהוה אשר עשה
את משה ואת אהרן וא
ואשר העלה את אבתי
אבתיכם מארץ מצרים ׀
ואמר שמואל לעמא
יי דעבד גבורן על ידי
משה ואהרן ודאסקו
ית אבהתכון מארעא
דמצרים ׀ ועתה התיצבו
ואשפטה אתכם לפני
יהוה את כל צדקות
יהוה אשר עשה אתכם
ואת אבתיכם ׀ וכען כו
איתעתדו ואיתווכח
עמכון קדם יי ית כל זכו
זכוותא דיי דעבד עמכון
ועם אבהתכון ׀ כאשר
בא יעקב מצרים ויזעקו
ויזעקו אבתיכם אל
יהוה וישלח יהוה את
משה ואת אהרן ויוציאו
ויוציאו את אבתיכם
ממצרים וישיבום במ
במקום הזה ׀ כד על יע
יעקב למצרים וזעיקו

אבהתכון קדם יי ושלח
ושלח יי ית משה וית
אהרן ואפיקו ית אבה
אבהתכון ממצרים ׀ וא
ואותיבינון באתרא
הדין ׀ וישכחו את
יהוה אלהיהם וימכר
אתם ביד סיסרא שר
צבא חצור וביד פלש
פלשתים וביד מלך
מואב וילחמו בם ׀ ור
ואתנשיאו ית פולחנ
דיי אלההון ומסר ית
יתהון ביד סיסרא רב
חילא דחצור וביד
דפלשתאי וביד מ
מלכא דמואב ואגיחו
קרבא בהון ׀ ויזעקו אל
אל יהוה ויאמרו חט
חטאנו כי עזבנו את
יהוה ונעבד את הבעל
הבעלים ואת העשתרות
ועתה הצילנו מיד
איבינו ונעבדך ׀ וזעיקו
קדם יי ואמרו חבנא
ארי שבקנא ית פולחנ
דיי ופלחנא ית בעלי
וית עשתרתא ׀ וכען ש
שיזבנא מיד בעלי ד
דבבנא ונפלח קדמך ׀
וישלח יהוה את ירב
ירבעל ואת בדן ואת
יפתח ואת שמואל וי
ויצל אתכם מיד איביכם
מסביב ותשבו בטח ׀

ושלח יי ית גדעון וית
שמשון וית יפתח וית
שמואל ושיזיב יתכון
מיד בעלי דבביכון מס
מסחור סחור ויתיבתון
לרוחצן ׀ ותראו כי נח
נחש מלך בני עמון בא
עליכם ותאמרו לי לא
כי מלך ימלך עלינו וי
ויהוה אלהיכם מלככם ׀
וחזיתון ארי נחש מלכ
דבני עמון אתא עליכון
ואמרתון לי לא אילהין
מלכא ימלוך עלנא
ויי אלהכון מלככון ׀ ועת
ועתה הנה המלך אשר
בחרתם אשר שאלתם
והנה נתן יהוה עליכם
מלך ׀ וכען הא מלכא
דאתרעיתון דיי ש
שאלתון הא מני יי ע
עליכון מלכא ׀ אם תי
תיראו את יהוה ועבדתם
אתו ושמעתם בקלו ו
ולא תמרו את פי יהוה ׀׀
והיתם גם אתם וגם הז
המלך אשר מלך עליכם
אחרי יהוה אלהיכם ׀׀
אם תדחלון מן קדם יי
ותפלחון קדמוהי ות
ותקבלון למימריה
ולא תסרבון על מימרא
דיי ותהון אף אתון
ואף מלכא דימלך
עליכון בתר פולחנא די

בדן ד׳ וסימ׳ וישלח יי׳ את ירבעל ואת ׀ וישם את האחד בבית אל ׀ עגלי זהב אשר בבית אל ׀ ואשר בדן ובני אולם ׀ אם ו׳ רייש פס׳ בספר
אם ידעתא איש לאיש ׀ אם כה יאמרו אלינו ׀ אם יוכל להלחם אתי והכני ׀ אם תיראו את יי׳ ועבדתם ׀ אם פקד יפקדני אביך ׀ אם כה יאמר טוב
היתם והייתם ב׳ חס׳ וסימ׳ ממרים היתם עם יי׳ ׀ והייתם גם אתם וגם המלך ׀ ואת שמואל ב׳ וסימ׳ את ירבעל ׀ ויקרא שמואל אל

ויתן יג וסימ׳ ויתן לו את מערת · ויתן לך האלהים · ויתן לך את ברכת · ויתן יהוה מדבר · הלוא דיבני חטים · ויתן יי גם את ישראל · ויאמר אפרים צא · ויתן את ישראל בגלל · ויקבץ מלך ישראל את הנביאים · וחברו · ויתן לו מזהב שבא · ותתעצב על · ויתן יי · זכר בגד ובגדך

דיי אלהכון ׃ ואם לא
תשמעו בקול יהוה ומ
ומריתם את פי יהוה
והיתה יד יהוה בכם וב
ובאבתיכם ׃ ואם לא
תקבלון למימרא דיי
ותסרבון על מימרא דיי
דיי ותהא ביחתא דיי
בכון כמא דהות באבהת
באבהתכון ׃ גם עתה הת
התיצבו וראו את הדבר
הגדול הזה אשר יהוה
עשה לעיניכם ׃ אף כע
כען אתעתדו וחזו ית
ית פתגמא רבא הדין
דיי עבד לעיניכון ׃ הל
הלא קציר חטים היום
אקרא אל יהוה ויתן
קלות ומטר ודעו וראו
כי רעתכם רבה אשר
עשיתם בעיני יהוה ל
לשאול לכם מלך ׃ הלא
חצד חטין יומא דין
אצלי קדם יי ויתין קל
קלין ומטר ודעו וחזו
ארי בישתכון סגיאה ד
דעבדתון קדם יי למישו
למשאל לכון מלכא ׃
ויקרא שמואל אל
יהוה ויתן יהוה קלת
ומטר ביום ההוא ויי
וייראו כל העם מאד את
יהוה ואת שמואל ׃ וצ
וצלי שמואל קדם יי ו
ויהב יי קלין ומטר

ביומא ההוא ודחילו
כל עמא מן קדם יי ומ
ומפתגמי שמואל ׃ וי
ויאמרו כל העם אל
שמואל התפלל בעד
עבדיך אל יהוה אלהיך
ואל נמות כי יספנו על
כל חטאתינו רעה לשאל
לשאל לנו מלך ׃ ואמ
ואמרו כל עמא לשמ
לשמואל צלי על עבדך
קדם יי אלהך ולא נמות
ארי אוספנא על כל
חובנא בישתא למשאל
לנא מלכא ׃
ויאמר שמואל
אל העם אל תיראו את
אתם עשיתם את כל
הרעה הזאת אך אל
תסורו מאחרי יהוה
ועבדתם את יהוה בכל
לבבכם ׃ ואמר שמואל
לעמא לא תדחלון א
אתון גרמיתון ית כל בי
בישתא הדא ברם לא
תיסטון מבתר פולחנא
דיי ותפלחון קדם יי
בכל ליבכון ׃ ולא תסורו
כי אחרי התהו אשר
לא יועילו ולא יצילו כי
תהו המה ׃ ולא תיסטון
מבתר פולחנא דיי ולא
תפלחון לטעותא דא
דאינון למה דלית בהון
הנאה ולא משיזבן ארי

למה אינון ׃ כי לא יט
יטש יהוה את עמו ב
בעבור שמו הגדול כי
הואיל יהוה לעשות
אתכם לו לעם ׃ ארי לא
ירחיק יי ית עמיה בדיל
שמיה רבא ארי רעוא
קדם יי לאיעבד יתכון
קדמוהי לעם ׃
גם אנכי
חלילה לי מחטא ל
ליהוה מחדל להתפלל
בעדכם והוריתי אתכם
בדרך הטובה והישרה ׃
אף אנא חס לי מלמיחטי
קדם יי לא אתמנע מ
מלצלאה עליכון ואאל
ואאלף יתכון דתהכון
באורח תקנא ובשרא ׃
אך יראו את יהוה ועב
ועבדתם אתו באמת
בכל לבבכם כי ראו את
אשר הגדיל עמכם ׃ ברם
דחלו מן קדם יי ותפלחו
קדמוהי בקשוט בכל
ליבכון ארי חזו ית דא
דאסגי למיעבד עמכון ׃
ואם הרע תרעו גם אתם
גם מלככם תספו ׃ ואם
אבאשא תבאשון עובדי
עובדיכון אף אתון א
מלככון תשתיצון ׃
יג בן שנה
שאול במלכו ושתי ש
שנים מלך על ישראל ׃

התיצבו ו׳ וסימ׳ התיצבו וראו את ישועת יי׳ · ועתה התיצבו לפני יי׳ · ועתה התיצבו ואשפטה אתכם · גם עתה התיצבו וראו · התיצבו עליו מכל גבולם · דה׳ לא לכם להלחם בזאת התיצבו · הואיל ג׳ ומלא וסימ׳ הואיל משה באר את התורה · כי הואיל יי לעשות · כי הואיל הלך אחרי צו · הגדל ג׳ חס בליש וסימ׳ כי ראו את אשר הגדל · כי הרבו והגדלו על עם · מגדל ישועות מלכו ועשה חסד

נגש ג׳ וסימ׳ ואיש ישראל ראו כי צר לו · ואיש ישראל נגש ביום ההוא · נגש והוא נענה לא יפתח פיו · וחד ונגש העם איש באיש ·
ולא בא ג׳ וסימ׳ למועד אשר שמואל · ולא בא בשרי · פגול שיקין ··· נאספים ג׳ וסימ׳ ופלשתים נאספים · ואנשי חסד · קול שאון ·

כבר שנא דלית ביה חו
חובין הוה שאול כד
מלך ותרתין שנין מלך
על ישראל ויבחר לו
שאול שלשת אלפים
מישראל ויהיו עם ש
שאול אלפים במכמש
ובהר בית אל ואלף היו
עם יונתן בגבעת בנימין
ויתר העם שלח איש
לאהליו ובחר ליה
שאול תלתא אלפין מ
מישראל והוו שאול ע
תרין אלפין במכמש
ובטור ביתאל ואלפא
הוו עם יונתן בגבעתא
דבית בנימן ושאר עמא
שלח גבר לקרווהי ויך
יונתן את נציב פלשתים
אשר בגבע וישמעו
פלשתים ושאול תקע
בשופר בכל הארץ לא
לאמר ישמעו העברים
ומחא יונתן ית איסט
איסטרטיג פלישתאי
דבגבעתא ושמעו פל
פלישתאי ושאול תקע
בשופרא בכל ארעא ל
למימר ישמעון יהודאי
וכל ישראל שמעו לא
לאמר הכה שאול את
נציב פלשתים וגם נבאש
ישראל בפלשתים ויצ
ויזעקו העם אחרי ש
שאול הגלגל וכל

ישראל שמעו למימר
מחא שאול ית איסט
איסטרטיג פלישתאי
ואף איתגרי ישראל בפ
בפלישתאי ואיתכנשו
עמא בתר שאול לגיל
לגילגלא

ופלשתים נאספו
להלחם עם ישראל
שלשים אלף רכב
וששת אלפים פרשים
ועם כחול אשר על ש
שפת הים לרב ויעלו
ויחנו במכמש קדמת
בית און ופלשתים א
איתכנשו לאגחא קרב
עם ישראל תלתין אלפין
רתיכין ושיתין אלפין
פרשין ועמא כחלא
דעל כיף ימא לסגי וס
וסליקו ושרו במכמש
מדנח בית און ואיש
ישראל ראו כי צר לו
כי נגש העם ויתחבאו
העם במערות ובחוחים
ובסלעים ובצריחים
ובברות ואנשי ישרא
חזו ארי עקת להון ארי
אתרחק עמא ואיטמרו עמא
במערתא ובמינרתא
ובשקיפי כיפיא ובמע
טירא ובגוביא ועברים
עברו את הירדן ארץ
גד וגלעד ושאול עודנו
בגלגל וכל העם חרדו

אחריו ויוחל ועברו
ית ירדנא לארע גד
וגלעד ושאול עד כען
בגלגלא וכל עמא א
איתכנשו בתרוהי ויו
ויחל שבעת ימים למו
למועד אשר שמואל
ולא בא שמואל הגלגל
ויפץ העם מעליו ואו
ואוריך שבעא יומין
לזימנא דאמר שמוא
ולא אתא שמואל
לגילגלא ואיתבדרו ע
עמא מעלוהי ויאמר
שאול הגשו אלי הע
העלה והשלמים ויעל
העלה ואמר שאול
קריבו לותי עלתא
ונכסת קודשיא וא
ואסיק עלתא ויהי כ
ככלתו להעלות העלה
והנה שמואל בא ויצא
שאול לקראתו לברכו
והוה כד שיציתיה לא
לאסקותא עלתא והא
שמואל אתא ונפק
שאול לקדמותיה לה
למישאל בשלמיה וי
ויאמר שמואל מה ע
עשית ויאמר שאול
כי ראיתי כי נפץ העם
מעלי ואתה לא באת
למועד הימים ופלש
ופלשתים נאספים
מכמש ואמר שמואל

ויזעקו ג׳ וסימ׳ מבל חצר חצרה · בני עמון · ושפטים · וגם נבאש ישראל בפלשתים ··· בנימין יז׳ מלא וסימ׳ ואביו קרא לו ·
בנימין · ואת בנימין אחי יוסף ·· דל׳ שדי יתן לכם רחמים · ויירא יוסף אתם · וישא עיניו וירא את · ועיני אחי בנימין · בנימין זאב יטרף ·
ממטה בנימין · ויהושע · אחריך בנימין · ויעבדו בני עמון · ושמו קיש · ויבחר לו · גם אבנר · קד׳ דפס · אמיאל · חנמאל · תקעו שופר ··

ירדו ה̇ וסימ̇ עתה ירדו פלשתים · ירדו לטבח · הוי עליהם · ישימות עלימו · יעלו הרים ירדו בקעת ״ ״ ואעלה ג̇ פתח וסימנהון ואתאפק ואעלה העלה · והעלה באש מחצבכם · והעלה את שרי יהודה ״ ״ נסכלת ב̇ א̇ וא̇ וסימ̇ נסכלת על זה · ויאמר שמואל אל שאול·

מָה עֲבַדְתָּא וַאֲמַר שָׁ׳
שָׁאוּל אֲרֵי חֲזֵיתִי אֲ׳
אֲרֵי אִתְבַּדַּר עַמָּא
מֵעִלָּוַי וְאַתְּ לָא אֲתֵ׳
אֲתֵיתָא לִזְמַן יוֹמַיָּא
וּפְלִשְׁתָּאֵי אִתְכְּנִישׁוּ
לְמִכְמָשׁ׃ וָאֹמַר עַתָּה
יֵרְדוּ פְלִשְׁתִּים אֵלַי
הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא
חִלִּיתִי וָאֶתְאַפַּק וָאַעֲ׳
וָאַעֲלֶה הָעֹלָה׃ וַאֲמַרִ׳
וַאֲמָרִית כְּעַן יֵיחֲתוּן
פְּלִשְׁתָּאֵי לְוָתִי לְגִלְגָּלָא
וּקְדָם יְיָ לָא צַלֵּיתִי וְאִ׳
וְאִתְחַסַּנִית וְאַסֵּקִית
עֲלָתָא׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל
שָׁאוּל נִסְכָּלְתָּ לֹא שָׁ׳
שָׁמַרְתָּ אֶת מִצְוַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צִוָּךְ כִּי ע׳
עַתָּה הֵכִין יְהוָה אֶת
מַמְלַכְתְּךָ אֶל יִשְׂרָאֵל
עַד עוֹלָם׃ וַאֲמַר שְׁמוּ׳
לְשָׁאוּל טַפְּשְׁתָּא לָאֲ׳
לָא נְטַרְתָּא יָת תַּפְקֵידְתָּא
מֵימְרָא דַּיְיָ אֱלָהָךְ דְּפַקְ׳
דְּפַקְּדָךְ אֲרֵי כְּעַן אַתְקֵ׳
יְיָ יָת מַלְכוּתָךְ עַל יִשְׂרָ׳
עַד עָלְמָא׃ וְעַתָּה מַמְ׳
מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם בִּ׳
בִּקֵּשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כִּ׳
כִּלְבָבוֹ וַיְצַוֵּהוּ יְהוָה לְ׳
לְנָגִיד עַל עַמּוֹ כִּי לֹא שָׁ׳
שָׁמַרְתָּ אֵת אֲשֶׁר צִוְּךָ
יְהוָה׃ וּכְעַן מַלְכוּתָךְ

לָא תִתְקַיַּים אַתְקֵין יְיָ
קֳדָמוֹהִי גְּבַר עָבֵיד רְ׳
רְעוּתֵיהּ וּפַקְּדֵיהּ יְיָ לְ׳
לְמֶהֱוֵי מַלְכָּא עַל עַמֵּיהּ
אֲרֵי לָא נְטַרְתָּא יָת
דְּפַקְּדָךְ יְיָ׃
וַיָּקָם שְׁמוּאֵל
וַיַּעַל מִן הַגִּלְגָּל גִּבְעַת
בִּנְיָמִן וַיִּפְקֹד שָׁאוּל אֶת
הָעָם הַנִּמְצְאִים עִמּוֹ׃
כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ וְקָם
שְׁמוּאֵל וּסְלֵיק מִן גִּל׳
גִּלְגָּלָא וְשָׁאוּל אֲזַל
לְגִבְעֲתָא דְבֵית בִּנְיָמִן
וּמְנָא שָׁאוּל יָת עַמָּא
דְּאִשְׁתְּכַחוּ עִמֵּיהּ כְּשִׁ׳
כְּשִׁית מְאָה גַּבְרָא׃ וְשָׁ׳
וְשָׁאוּל וְיוֹנָתָן בְּנוֹ וְהָ׳
וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם
יֹשְׁבִים בְּגֶבַע בִּנְיָמִן וּ׳
וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְמִכְמָשׁ׃
וְשָׁאוּל וְיוֹנָתָן בְּרֵיהּ
וְעַמָּא דְּאִשְׁתְּכַח עִמְּהוֹן
יָתְבִין בְּגִבְעֲתָא דְבֵית
בִּנְיָמִן וּפְלִשְׁתָּאֵי שְׁרַן
בְּמִכְמָשׁ׃ וַיֵּצֵא הַמַּשְׁחִית
מִמַּחֲנֵה פְלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה
רָאשִׁים הָרֹאשׁ אֶחָד
יִפְנֶה אֶל דֶּרֶךְ עָפְרָה וְאֶ׳
אֶל אֶרֶץ שׁוּעָל׃ וּנְפַק
מְחַבְּלָא מִמַּשְׁרִיַּת דְּ׳
פְּלִשְׁתָּאֵי תְּלָת מַשְׁרְיָן
מַשְׁרִיתָא חֲדָא מִתְפַּנְיָא
לְאוֹרַח לְעָפְרָה לְאֶ׳
לְאַרְעָא שׁוּעָל׃ וְהָרֹאשׁ

אֶחָד יִפְנֶה דֶּרֶךְ בֵּית
חֹרוֹן וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִ׳
יִפְנֶה דֶּרֶךְ הַגְּבוּל הַנִּשְׁ׳
הַנִּשְׁקָף עַל גֵּיא הַצְּבֹ׳
הַצְּבֹעִים הַמִּדְבָּרָה׃
וּמַשְׁרִיתָא חֲדָא מִתְ׳
מִתְפַּנְיָא לְאוֹרַח בֵּית
חוֹרוֹן וּמַשְׁרִיתָא חֲדָ׳
מִתְפַּנְיָא לְאוֹרַח תְּחוּמָא
דְּמִסְתַּכֵּי לְחֵילַת
אַפְעַיָּא לְמַדְבְּרָא׃
וְחָרָשׁ׃
לֹא יִמָּצֵא בְּכֹל גְּבוּל
יִשְׂרָאֵל כִּי אָמְרוּ פְלִשׁ׳
פְלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָ׳
הָעִבְרִים חֶרֶב אוֹ חֲנִית׃
וְאוּמָּן עָבֵיד זֵינִין לָא
מִשְׁתְּכַח בְּכָל תְּחוּם
אַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל אֲרֵי
אֲמַרוּ פְּלִשְׁתָּאֵי דִּי׳
דִּלְמָא יַעְבְּדוּן יְהוּדָאֵי
סַיְפִין אוֹ רוּמְחִין׃
וַיֵּרְדוּ
כָל יִשְׂרָאֵל הַפְּלִשׁ׳
הַפְּלִשְׁתִּים לִלְטוֹשׁ אִישׁ
אֶת מַחֲרַשְׁתּוֹ וְאֶת
אֵתוֹ וְאֵת קַרְדֻּמּוֹ וְאֵ׳
וְאֵת מַחֲרֵשָׁתוֹ׃ וּנְחָתוּ
כָל יִשְׂרָאֵל לְאַרַע פְּלִשׁ׳
פְּלִשְׁתָּאֵי לְחַרָּפָא גְּבַר
יָת פַּרְשֵׁיהּ וְיָת סִכְּתֵיהּ
פַּרְנֵיהּ וְיָת כּוּלְבֵּיהּ וְיָת
עַשְׁפֵּיהּ׃ וְהָיְתָה הַפְּצִירָה
פִים לַמַּחֲרֵשֹׁת
וְלָאֵתִים וְלִשְׁלֹשׁ קִלְּשׁ׳

יו̇ חס̇ ו̇ בסו̇ תבות וקרי̇ וסימ̇ ויבן את בני בנימן · ויעלה ויקח שמואל טלה חלב · אמר וחרש לא אמצא · ויאמר ויזעקו אל יי ״ ויאמר חטאנו · וידבר אליו לאמר אב · דמלכים · יקח ומבניך אשר יצאו · דמלכים · ויתגה · על ידי עשי המלאכה · יחד בשחק · וחללוה ונתתיו · ויעל ויבינו · שני טריד · וקבל קימו · חנציה אחריו החזיק · מלכיה אחריו · וישתחו יעבדוך · דכל · וישאלו שלום · וישתחו על אשר··

ויהי ביום ה׳ וסימ׳ והיה ביום הנחילו את בניו · והיה ביום הגרח את ית · והיה ביום מלחמת · והיה ביום צאתך והיה ביום זבח יי
ולאביו ג׳ וסימ׳ ולאביו שלח כזאת · כי אם לשארו הקרב אליו · לכה ונעברה אל מצב פלשתים · מעצור ל׳ דכות

קלשון ולהקרדמים
ולהציב הדרבן׃ והוה ז
להון שופינא לחרפא
ביה פיתגמית פלמאן דו
דברזל לעשפיא ולסיגי
פרניא ולמיגלת קיריא
הלה תלת שנין ולכול
ולכולביא ולאבצאזקת׃
והיה ביום מלחמת ולא
נמצא חרב וחנית ביד
כל העם אשר את שא
שאול ואת יהונתן ות
ותמצא לשאול וליה
וליהונתן בנו׃ והוה בי
ביומא דקרבא ולא
אישתכחא חרבא ומו
ומורניתא ביד כל עמא
דעם שאול ועם יונתן
ואישתכחא לשאול
וליהונתן בריה׃ ויצא
מצב פלשתים אל
מעבר מכמש׃ ונפק א
אסטרטיג פלשתאי ז
למגזת מכמש׃

יד
ויהי היום
ויאמר יהונתן בן שאול
אל הנער נשא כליו ז
לכה ונעברה אל מצב
פלשתים אשר מעבר
הלז ולאביו לא הגיד׃
והוה יומא ואמר יונתן
בר שאול לעולימא
נטיל זיניה איתא ונע
ונעביר לאיסטרטיג ז
פלישתאי דמעיברא

דיכר ולאבוהי לא חוי׃
ושאול יושב בקצה
הגבעה תחת הרמון א
אשר במגרון והעם ז
אשר עמו כשש מאות
איש׃ ושאול יתיב בס
בסייפי גבעתא בשיפול
רמונא דבמגרון ועמיה
דעמיה כשית מאה גברין׃
ואחיה בן אחיטוב
אחי איכבוד בן פינחס
בן עלי כהן יהוה בשלו
בשילה נשא אפוד
והעם לא ידע כי הלך
יהונתן׃ ואחיה בר אח
אחיטוב אחוהי איכבוד
בר פינחס בר עלי כהנא
דה׳ בשילו לביש
אפודא ועמא לא ידע
ארי אזל יונתן׃ ובין ז
המעברות אשר בקש
יונתן לעבר אל מצב
פלשתים שן הסלע מ
מהעבר מזה ושן הס
הסלע מהעבר מזה
ושם האחד בוצץ ושם
האחד סנה׃ ובין מגיזת
דבעא יונתן למיעבר
על איסטרטיג פלשת
שנא דכיפא מעיברא
מכא ושינא דכיפא מ
מעיברא מכא ושום
חדא משרויתא ות
ושום חדא מרובתא׃
השן האחד מצוק מז

מצפון מול מכמש וה
והאחד מנגב מול גבע׃
שינא חדא מסתכיא
מציפונא לקביל מכמיש
וחדא מדרומא לקביל
גבעתא׃
ויאמר יהונתן אל הנער
נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב הערלים האלה
אולי יעשה יהוה לנו
כי אין ליהוה מעצור
להושיע ברב או במעט׃
ואמר יהונתן לעולימא
נטיל זיניה איתא ונעב
לאיסטרטיג עורלאה
האילין מה אם יעביד
יי׳ לנא ניסא ארי לית
קדם יי׳ מעיכוב למפרק
בסגיאי או בזעירי׃ ויה
ויאמר לו נשא כליו ז
עשה כל אשר בלבבך
נטה לך הנני עמך כל
כלבבך׃ ואמר ליה נטיל
זיניה עביד כל דבלבך
איתפני לך הא אנא עמ
עמך כרעותך׃
ויאמר יהונתן
הנה אנחנו עברים אל
האנשים ונגלינו אליהם׃
ואמר יהונתן הא אנחנ
עברין לות גבריא ונת
וניתגלי להון׃ אם כה
יאמרו אלינו דמו עד
הגיענו אליכם ועמדנו
תחתינו ולא נעלה אליהם׃

אחטוב ג׳ חס׳ וסימ׳ ואחיה בן אחטוב · ויענו האא האדמי · ויכלט בן אחד לאחימלך בן אחטוב · ג׳ · סימ׳ גזן ריש דשמואל
עד ויהי כבלתו לדבר אל שאול יונתן בס״ב יהונתן · ויאמר יהונתן אל הנער · ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים · ומן ויהי כבלתו
עד סוף דספר דכות יהונתן במ״א יונתן וידבר שאול אל יונתן · ג׳ · דמו ב׳ וסימ׳ אם כה יאמרו דמו ישבי אי · וא׳ ודמו רגזו ואל

ונשא ד וסימ ויעל יונתן על ידו ועל רגלו · ב בו · ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו · ונשא הצנה הלוך לפניו · וימת שאול ושלשת בניו ·· ועלינו ב וסימ הצבו ועלינו אל המקום אשר · ואם כה יאמרו עלו אלינו ועלינו ·· ויפקדו ל דכו׳ ··

אם כדין יימרון לנא
אוריכו עד דנתמטי ית
לותכון ונקום באתרנ
ולא ניסק לותהון ורא
ואם כה יאמרו עלו א
אלינו ועלינו כי נתנם
יהוה בידנו וזה לנו הז
האות ואם כדין יימרון
לנא סקו עלנא וניסק
ארי מסרינון יי בידנא
ודין לנא אתא ויגלו
שניהם אל מצב פלש
פלשתים ויאמרו פלש
פלשתים הנה עברים
יצאים מן החרים אש
אשר התחבאו שם
ואתגליאו תרויהון ית
לאיסטרטיג פלשתאי
ואמרו פלשתאי הא
יהודאי נפקין מן חורי
דאיטמרו תמן ויענו
אנשי המצבה את יה
יהונתן ואת נשא כליו
ויאמרו עלו אלינו ונו
ונודיעה אתכם דבר
ויאמר יונתן אל נשא
כליו עלה אחרי כי נתנם
יהוה ביד ישראל וא
ואתיבו אינשי מטרתא
ית יהונתן וית נטיל
זיניה סק עלנא ונהוד
ונהודע ית יתכון פתגמא
ואמר יונתן לנטיל זינ
זיניה סק בתרי ארי
מסרינון יי בידא דיש׳

דישראל ויעל יונתן ע
על ידיו ועל רגליו ונ
ונשא כליו אחריו ויפו
ויפלו לפני יהונתן ונש
ונשא כליו ממותת אח
אחריו וסליק יונתן ע
על ידוהי ועל רגלוהי
ונטיל זייניה בתרוהי
ונפלו מטענין קדם יונ
יונתן ונטיל זייניה ממ
ממותת בתרוהי
ותהי הז
המכה הראשנה אשר
הכה יהונתן ונשא כליו
כעשרים איש כבחצי
מענה צמד שדה והות
מחתא רישא קדמיתא
דמחא יונתן ונטיל זינ
זייניה ממותת בתרוהי
כעשרין גברא כבית גז
פלגות מהלך פדן תורי
בחקלא ותהי חרדה
במחנה בשדה ובכל הז
העם המצב והמשחית
חרדו גם המה ותרגז הז
הארץ ותהי לחרדת
אלהים והות זועא בז
במשריתא בחקלא
ובכל עמא איסטרטיגא
ומחבלא זעו אף אינון
וזעת ארעא והות לזיע
מן קדם יי ויראו הצפים
לשאול בגבעת בנימן ז
והנה ההמון נמוג וילך
והלם וחזו סכואיא

לשאול בגבעתא דבית
בנימן והא המון משו
משירית פלישתאי מ
מיתבר אזיל תבריה
וסגי
ויאמר שאול לעם אש
אשר אתו פקדו נא ור
וראו מי הלך מעמנו
ויפקדו והנה אין יונתן
ונשא כליו ואמר שו
שאול לעמא מנו
סערו כען וחזו מן שגא
מיננא ומנו והא לית
יונתן ונטיל זייניה
ויאמר שאול לאחיה
הגישה ארון האלהים
כי היה ארון האלהים
ביום ההוא ובני יש
ישראל ואמר שאול
לאחיה קריב ארונא ד
דיי ארי הוה ארונא
דיי ביומא ההוא עם
ישראל ויהי עד דבר ש
שאול אל הכהן וההמון
אשר במחנה פלשתים
וילך הלוך ורב ויאמר
שאול אל הכהן אסף
ידך והוה עד דמליל
שאול עם כהנא והמונא
דבמשרית פלישתאי
אזיל מיזל וסגי ואמר
שאול לכהנא קריב
איפודא ויזעק שאול
וכל העם אשר אתו ויז
ויבאו עד המלחמה

הראשנה ח וסימ במלחמה הראשנה · ותהי המכה הראשנה · אשר הכו המגלה הראשנה · ובאה הממשלה הראשנה · במרכבה הראשנה סוסים · על המחלקת הראשנה · הארך אבות במדה · הוא השנה הראשנה למלכו בחדש ·· ויגלו ב וסימ אל מצב פלשתים · ויגלו מוסדות תבל ·· בעשרים ב וסימ ותהי המכה הראשנה אשר הכה · בעשרים וחמשה איש ·· והלם ל ··

באתמול ג וסימ׳ והעברים היו לפלשתים באתמול שלשום · ויהי לבנו באתמול שלשום ·· ונקמותי ג וסימ׳ ונקמתי
מאיבי · דמי עבדי הנביאים · ונקמתי את נקמתך ·· ויאל ב חס וסימ׳ ויאל שאול את העם · ויאל ללכת כי לא נסה ··

והנה היתה חרב איש
ברעהו מהומה גדולה
מאד׃ ואיתכניש שא
שאול וכל עמא דעי
דעימיה ואתו עד
קרבא והא הות חרבא
גבר בחבריה שגושיה
לחדא׃ והעברים היו
לפלשתים כאתמול
שלשם אשר עלו עמם
במחנה סביב וגם המה
להיות עם ישראל
אשר עם שאול ויהו
ויהונתן׃ ויהודאי הוו
לפלישתאי כמאיתמל
ומדקמוהי דסליקו
עמהון במשריתא
סחור סחור ואף אינון
תבו למהוי עם ישראל
דעם שאול ויהונתן׃ וכל
איש ישראל המתחבא
המתחבאים בהר אפרים
שמעו כי נסו פלשתים
וידבקו גם המה אחרי
אחריהם במלחמה׃
וכל ישראל אינש דאי
דאיטמרו בטורא דבית
אפרים שמעו ארי אז
אפכו פלישתאי וארכו
ואדביקו אף אינון בתו
בתריהון בקרבא׃ ויושע
ויושע יהוה ביום ההו
ההוא את ישראל
והמלחמה עברה בית
ארן׃ ופרק יי ביומא

ההוא ית ישראל ועברו
קרבא מטו עד בית און׃
ואיש ישראל נגש ביו
ביום ההוא ויאל שא
שאול את העם לאמר
ארור האיש אשר יא
יאכל לחם עד הערב
ונקמתי מאיבי ולא ט
טעם כל העם לחם׃ ואנ
ואינש ישראל אתדחק
ביומא ההוא ואומי
שאול ית עמא למימר
ליט גברא דייכול לחמ
עד רמשא עד דאתפר
דאתפרע מבעלי דבב
דבבאי ולא טעים כל
עמא לחמא׃
וכל הארץ בז
באו ביער ויהי דבש על
פני השדה׃ וכל ארעא
דיירי עלו בחורשא
והוה דובשא על אפי
חקלא׃ ויבא העם אל
היער והנה הלך דבש
ואין משיג ידו אל פיו
כי ירא העם את השבו
השבעה׃ ואתא עמא
לחורשא והא בדין הו
דובשא ולית דמתיב
ידיה לפומיה ארי דחי
דחיל עמא משבועתא׃
ויונתן לא שמע בהשב
בהשביע אביו את העם
וישלח את קצה המטה
אשר בידו ויטבל אתה

ביערת הדבש וישב
ידו אל פיו ותארנה ע
עיניו׃ ויונתן לא שמע
כד אומי אבוהי ית
עמא ואושיט ית ריש
שוטיתא דבידיה וט
וטבל יתה בקינא
דדובשא ואתיב ידיה
לפומיה ונהרא עינוהי׃
ויען איש מהעם ויא
ויאמר השבע השביע
אביך את העם לאמר
ארור האיש אשר
יאכל לחם היום ויעף
העם׃ ואתיב גבר מעמא
ואמר ארמאה אומי
אבוך ית עמא למימר
ליט גברא דייכול
לחמא יומא דין ואת
ואישתלהי עמא׃ ויא
ויאמר יהונתן עכר
אבי את הארץ ראו נא
כי ארו עיני כי טעמתי
מעט דבש הזה׃ ואמר
יהונתן עכר אבא ית
עמא דארעא חזו כען
ארי נהרא עיני ארי
טעימית זעיר דובשא
הדין׃ אף כי לוא אכל
אכל היום העם משלל
איביו אשר מצא כי
עתה לא רבתה מכה
בפלשתים׃ אף כדם יי
אילו מיכל אכל עמא
יומא דין מביזת בעלי

ויגשו ג̇ ב̇ חס וא̇ מל̇ וסימ̇ ויעלו עלות ויגשו שלמים · ויגשו כל העם איש שורו · ויגשו אתשעירי · בתר̇ מל̇ · וא̇ יגשו ·
ויגידו לנו · · ויעט ג̇ וסימ̇ ויעט העם אל השלל · לברך את אדניהו · ויעט במעיל קנאה · קדמ̇ ויעש בת ויעם

רבבוהי תאשכח ארי
בעו לא סגיאת מחתא
בפלשתאי ויכו ביום
ההוא בפלשתים ממכ
ממכמש אילנה ויע
ויעף העם מאד וקטלו
ביומא ההוא בפלשת
ממכמש עד מישר
אילון ואישתלהי עמ
לחדא ויעט העם אל
השלל ויקחו צאן ובק
ובקר ובני בקר וישחטו
ארצה ויאכל העם על
הדם ואיתפני עמא
על ביזתא ונסיבו ען ו
ותורין ובני תורין ונכ
ונכסו על ארעא ואכל
עמא על דמא ויגידו
לשאול לאמר הנה
חטאים ליהוה העם
לאכל על הדם ויאמר
בגדתם גלו אלי היום
אבן גדולה וחויאו ית
לשאול למימר הא
עמא חובין קדם יי לז
למיכל על דמא ואמר
שקרתון קריבו לותי
יומא דין אבנא רבתא
ויאמר שאול פצו בע
בעם ואמרתם להם
הגישו אלי איש שורו
ואיש שיהו ושחטתם
בזה ואכלתם ואל תחט
תחטאו ליהוה לאכל
על הדם ויגשו כל

העם איש שורו בידו
הלילה וישחטו שם
ואמר שאול איתבדרו
בעמא ותימרון להון
קריבו לותי גבר תוריה
וגבר אימריה ותכסון
הכא ותיכלון ולא תח
תחובון קדם יי למיכל
על דמא וקריבו כל ע
עמא גבר תוריה בידיה
בליליא ונכסו תמן ויב
ויבן שאול מזבח לי א
ליהוה אתו החל לבנות
מזבח ליהוה ובנא שא
שאול מדבחא קדם יי
יתיה שרי למיבני מד
מדבחא קדם יי
ויאמר
שאול נרדה אחרי פל
פלשתים לילה ונבזה
בהם עד אור הבקר ול
ולא נשאר בהם איש
ויאמרו כל הטוב בעי
בעיניך עשה
ויאמר הכהן נקרבה
הלם אל האלהים ויא
ואמר שאול ניחות קד
בתר פלשתאי בליליא
וניקטול בהון עד מנהר
צפרא לא נשאר בהון
אינש ואמרו כל דתקין
בעינך עביד
ואמר כהנא נתקריב
הלכא מישאל במימר
דיי וישאל שאול ביי

באלהים הארד אחרי
פלשתים התתנם ביד
ישראל ולא ענהו ביום
ההוא ושאיל שאול
במימרא דיי האיחות
בתר פלשתאי התמס
התמסרינון ביד ישרא
ולא קביל צלותיה ב
ביומא ההוא ויאמר
שאול גשו הלם כל
פנות העם ודעו וראו
במה היתה החטאת
הזאת היום ואמר שא
שאול איתקריבו הלכ
כל רישי עמא ודעו וח
וחזו במאן הות חובא
הדין יומא דין כי חי
יהוה המושיע את
ישראל כי אם ישנו בי
ביונתן בני כי מות ימ
ימות ואין ענהו מכל
העם ארי קיים הוא
יי דפריק ית ישראל ארי
אם איתיה ביונתן בר
ברי ארי מיתקטלא
יתקטל ולית דמתיב
ליה מכל עמא ויאמר
אל כל ישראל אתם
תהיו לעבר אחד ואני
ויונתן בני נהיה לעב
לעבר אחר ויאמרו כל
ויאמרו העם אל שא
שאול הטוב בעיניך עז
עשה ואמר לכל ישר
ישראל אתון תהון לע

י̇ג̇ חס ה̇ בריש תבות וקרי̇ וסימ̇ שלל ויעט העם אל̇ · דגבורים · ואחריו אלעזר בן דודו · אחד לשלמה שנים עשר נצבים · שבכה
וכתרת על שני העמודים · במלך ויקח אסא את כל הכסף · דמלכים · מלך וישמח כל העם הארץ · מלך ויקשר עליו פקח · עם הלך
ועמדת בשער בני · ארץ ויעלה נשיאים מקצה · דבר ויבא ויעש את כאשר · ממעל לכסא · דמלכים · רשע הנפש החטאים · שמעו נא

ויבאו ה וסימ׳ ויהי השער לסגור בחשך · ויאמר שאול אל ה׳ · ויאמר אם לשלום יצאו · ב בו · שמעו זאת בית יעקב · וידרכו
את לשונם קשתם · פני בהם מהאש · ויבאו אל הגרים ·· הישועה ג׳ וסימ׳ ויאמר אל העם · ושאבתם מים בששון · לית הישועה ·

לעברא חד ואנא ויר
ויהונתן בריה נהי לעיז
לעיברא חד ואמרו
עמא לשאול התקין
בעינך עביד
ויאמר שאול
אל יהוה אלהי ישרו
ישראל הבה תמים
וילכד יונתן ושאול
והעם יצאו ואמר ע
שאול קדם יי אלהא
דישראל איתנא בקש
בקשוט ואיתחאר
יונתן ושאול ועמא
נפקו ויאמר שאול
הפילו ביני ובין יונתן
בני וילכד יהונתן וא
ואמר שאול רמו עד
עדבא בינא ובין יונתן
ברי ואיתחד יהונתן
ויאמר שאול אל יה
יונתן הגידה לי מה
עשית ויגד לו יונתן
ויאמר טעם טעמתי
בקצה המטה אשר
בידי מעט דבש הנני
אמות ואמר שאול
ליונתן חוי לי מה עב
עבדתא וחוי ליה יונתן
ואמר מטעם טעימית
ברישׁ שוטיתא דבידי
זעיר דובשא הא אנא
חייב למימת
ויאמר שאול
כה יעשה לי אלהים

וכה יוסיף כי מות תה
תמות יונתן ואמר עז
שאול כדין יעביד לי
יי וכדין יוסיף ארי מי
מימת תמות יונתן ויז
ויאמר העם אל שאול
היהונתן ימות אשר
עשה הישועה הגדולה
הזאת בישראל חלילה
חי יהוה אם יפל משע
משערת ראשו ארצה
כי עם אלהים עשה
היום ויפדו העם את
יהונתן ולא מת ואמר
עמא לשאול היהונתן
יתקטיל דעבד פורקנא
רבא הדין בישראל חס
קיים הוא יי אם יפיל
מסער רישיה לארעא
ארי קדם אלהי רבשלו
עבד יומא הדין ופרקו
עמא ית יונתן ולא מי
מית ויעל שאול מא
מאחרי פלשתים ופלו
ופלשתים הלכו למקו
למקומם וסליק שא
שאול מבתר פלישתאי
ופלישתאי אזלו לאז
לאתריהון
ושאול לכד
המלוכה על ישראל
וילחם סביב בכל איביו
במואב ובבני עמון ובא
ובאדום ובמלכי צבה
ובפלשתים ובכל אשר

יפנה ירשיע ושאול
אינלח במלכותא על
ישראל ואגיח קרבא סו
סחור סחור בכל בעלי
דבבוהי במואב ובבני
עמון ובאדום ובמלכי
צובה ובפלשתאי ובכל
אתר דמיתפני מחייב
ויעש חיל ויך את עמ
עמלק ויצל את ישרו
ישראל מיד שסהו
וכבש משיריין ומחא
דבית עמלק ושיזיב
ית ישראל מיד בוזיהון
ויהיו
בני שאול יהונתן וישו
וישוי ומלכי שוע ושם
שתי בנתיו שם הבכירה
מירב ושם הקטנה
מיכל והוו בני שאול
יונתן וישוי ומלכי שוע
ושום תרתין בנתיה מי
מיכל ושם אשת שא
שאול אחינעם בת
אחימעץ ושם שר צבו
צבאו אבנר בן נר דוד
שאול ושום איתת
שאול אחינעם בת או
אחימעץ ושום רב ח
חיליה אבנר בר נר אח
אבוהי דשאול וקיש
אבי שאול ונר אבי או
אבנר בן אביאל וקיש
אבוהי דשאול ונר או
אבוהי דאבנר בר אבי

ובבני ד וסימ׳ ושאול לכד את המלוכה · מבני אלעזר ומבני איתמר · וגם כל היהודים · וכי אבי כי רצה ·· ובכל אשר ה׳
וסימ׳ ובכל אשר תרמש האדמה · ובכל אשר אמרתי אליכם · ובכל אשר תשאלך נפשך ובכל אשר יפנה ירשיע · ובכל אשר שגגה ··
עם אלהים ג׳ וסימ׳ כי שרית עם אלהים · כי עם אלהים עשה היום הזה · בריצותו עם אלהים · אגד ·· אביגה ל׳ דבוית ··

על עמיו ה׳ וסימ׳ וימצחהו יי׳ לנגיד · למשחך למלך על עמך · ויקנא יי׳ לארצו · וידבר הכרים · כי תבול על עמיו · והביתה ה׳ בירה
וסימ׳ דבתגה יי׳ אלהיך בירך והכית את · והכית את בית אחאב · עתה לך והכיתה את עמלק · והכית את ארם · למשחך ל׳ דברת

אבינדב

ותהי המלחמה חזקה
על פלשתים כל ימי ש
שאול וראה שאול
כל איש גבור וכל בן ח
חיל ויאספהו אליו ׃ ות
והות קרבא תקיפא עם
על כל יומי שאול וחזא
שאול כל גבר גיבר וכל
גבר עביר קרב וכנש ז
ליה לותיה ׃

טו ויאמר שמואל
אל שאול אתי שלח
יהוה למשחך למלך
על עמו על ישראל ועתה
שמע לקול דברי יה
יהוה ׃ ואמר שמואל
לשאול יתי שלח יי׳
לרביותך למיהוי מלכ
על עמיה על ישראל
וכען קביל למימר פית
דיי׳ ׃

הפטרה
כה אמר יהוה צבאות
פקדתי את אשר עשה
עמלק לישראל אשר
שם לו בדרך בעלתו
ממצרים ׃ כדנן אמר יי׳
צבאות דכירנא ית דעו
דעבד עמלק לישראל
דכמן ליה באורחא
במיסקיה ממצרים ׃
ועתה לך והכיתה את
עמלק והחרמתם את
כל אשר לו ולא תחמל
עליו והמתה מאיש ע

באשה מעלל ועד
יונק משור ועד שה מג
מגמל ועד חמור ׃ כען
איזיל ותמחי ית דבית
עמלק ותגמר ית כל
דילהון ולא תחוס ע
עליהון ותקטול מגבר
ועד איתתא מעולל ועד
יניק מתור ועד אימר
מגמל ועד חמר ׃
וישמע
שאול את העם ויפקדם
בטלאים מאתים אלף
רגלי ועשרת אלפים
את איש יהודה ׃ וכנש
שאול ית עמא ומננון
באימרי פסחא מאתן
אלפין גבר רגלי ועשר
אלפין ית אינש יהודה ׃
ויבא שאול עד עיר
עמלק וירב בנחל ׃ ואת
שאול עד קרתא דבית
עמלק ועקיס משירין
משיריתיה בנחלא ׃
ויאמר שאול אל הקיני
לכו סרו רדו מתוך
עמלקי פן אסיפך עמו
ואתה עשיתה חסד עם
כל בני ישראל בעלותם
ממצרים ויסר קיני מ
מתוך עמלק ׃ ואמר יי׳
שאול לשלמאה איזיל
זור איתפרש מגו עמ
עמלקאה דילמא איש
אשיצינך עמיה ואת

עבדת טיבו עם בני יש
ישראל במיסקהון ממ
ממצרים ואתפרש ש
שלמאה מגו עמלקאה ׃
ויך שאול את עמלק
מחוילה בואך שור
אשר על פני מצרים ׃
ומחא שאול ית דבית
עמלק מחוילה מעלנ
דחגרא דעל אפי מצרי ׃
ויתפש את אגג מלך
עמלק חי ואת כל העם
החרים לפי חרב ׃ ואחד
ית אגג מלכא דבית
עמלק כד חי וית כל
עמא גמר לפתגם דח
דחרב ׃ ויחמל שאול
והעם על אגג ועל מי
מיטב הצאן והבקר
והמשנים והכרים וע
ועל כל הטוב ולא א
אבו החרימם וכל הה
המלאכה נמבזה ונמס
אתה החרימו ׃ וחס ש
שאול ועמא על אגג
ועל שפר עאנא ותורי
ושמיניא ופטימיא
ועל כל דטב ולא אבו
לגמרינהון וכל מידעם
דשיט ודבסיר יתיה
גמירו ׃
ויהי דבר יהוה אל ש
שמואל לאמר ׃ והוה
פיתגם נבואה עם שמ
שמואל למימר ׃ נחמית

והכיתה ג׳ מלא ה׳ בליש וסימ׳ עתה לך והכיתה את · והכיתה את בית אחאב אדניך · עיניך הלא לאמונה הביתה · ג׳ פס׳ עד
ועד ועד ועד וסימ׳ עתה לך והכיתה את · ויקומו אנשי חיל ישראל · עד בסח בכרים מאה · וירב ד׳ וסימ׳ וירב הלבן · וירב
העם עם משה · דבשלח · וירב העם עם משה · דחקת · וירב בנחל · בחוילה ב׳ וסימ׳ וישבנו מחוילה · בואך שור אשר

הכרמלה ג̇ בליש וסימ̇ בא שאול הכרמלה · עלה כרמלה ובאתם · ויבאו עבדי דוד ·· ג ·· הקימותי ג̇ מלע̇ וסימ̇ וזכר הקימתי
את בריתי · זאת אות הברית אשר הקימתי · הקימתי את דבר יי̇ ·· ב ·· החטאים ב̇ וסימ̇ את מחתות החטאים · והחרמתה ··

כי המלכתי את שאול
למלך כי שב מאחרי
ואת דברי לא הקים
ויחר לשמואל ויזעק
אל יהוה כל הלילה ׃ וה
תבית במימרי ארי א
אמליכית ית שאול
למהוי מלכא ארי תב
מבתר פולחנא וית פי
פיתגמא לא קיים ותקף
לשמואל ויצלי קדם יי
כל ליליא ׃ וישכם שמו
שמואל לקראת שאול
בבקר ויגד לשמואל
לאמר בא שאול הכ
הכרמלה והנה מציב
לו יד ויסב ויעבר וירד
הגלגל ׃ ואקדים שמו
שמואל לקדמות שא
שאול בצפרא ואתחוי
לשמואל למימר אתא
שאול לכרמלא והא מ
מתקין ליה תמן אתר
לפלגא ביה ביזתא ואז
ואסתחר ועבר ונחת
לגלגלא ׃ ויבא שמואל
אל שאול ויאמר לו
שאול ברוך אתה ליהוה
הקימתי את דבר יהוה ׃
ואתא שמואל לות
שאול ואמר ליה ש
שאול בריך את קדם
יי קיימית ית פיתגמא
דיי ׃ ויאמר שמואל
ומה קול הצאן הזה

באזני וקול הבקר אשר
אנכי שמע ׃ ואמר ש
שמואל ואילו קיימתא
ומא קל ענא הדין בא
באודני וקל תוריא ד
אנא שמע ׃ ויאמר ש
שאול מעמלקי הביאם
אשר חמל העם על
מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה א
אלהיך ואת היותר
החרמנו ׃ ואמר שאול
מעמלקאה אייתינון
דרחם עמא על שפר
ענא ותורי בדיל דתור
לדבחא קדם יי אלהך
וית מותרנא גמירנא ׃
ויאמר
שמואל אל שאול הר
הרף ואגידה לך את א
אשר דבר יהוה אלי
הלילה ויאמרו לו דבר ׃
ואמר שמואל לשאול
אוריך ואחוי לך ית ד
דאתמליל מן קדם יי
עמי בליליא ואמר ליה
מליל ׃
ויאמר שמואל הלוא
אם קטן אתה בעיניך
ראש שבטי ישראל
אתה וימשחך יהוה
למלך ישראל ׃ ואמר
שמואל הלא מן שרי
שריותך הויתא שיט
וחלש בעיני נפשך בכן

זכות דבנימן אבוך היא
גרמית לך דיבעי למי
למיעבד בפיא קדם
בני ישראל בדיל כן רבך
יי למהוי מלכא על
ישראל ׃ וישלחך יהוה
בדרך ויאמר לך והח
והחרמתה את החטאים
את עמלק ונלחמת בו
עד כלותם אתם ׃ ושלחך
יי באורחא ואמר איז
איזיל ותגמר ית חיבי
ית דבית עמלק ותגיח
קרבא בהון עד דישי
דישיציון יתהון ׃ ולמה
לא שמעת בקול יהוה
ותעט אל השלל ותעש
הרע בעיני יהוה ׃ ולמה
לא קבילת למימרא
דיי ואתפניאת על
ביזתא ועבדת דביש
קדם יי ׃
ויאמר שאול אל
שמואל אשר שמעתי
בקול יהוה ואלך בדרך
אשר שלחני יהוה ויב
ואביא את אגג מלך ע
עמלק ואת עמלק הח
החרמתי ׃ ואמר שאול
לשמואל קבילית
למימרא דיי ואזלית
באורחא דשלחית יי ו
ואתיתי ית אגג מלכא
דעמלק וית דבית עמלק
גמרית ׃ ויקח העם מה

היותר ז̇ מלא בליש וסימ̇ ואיש אל יותר מעמו · ואת היותר החרמנו · ויותר מעמו מאה רבו · וחברו · כי מה יותר לחכם · ויאל
התחכם יותר · לעשות יקר יותר ממצר ·· כ ·· ג̇ כת̇ ויאמרו וקרי ויאמר וסימ̇ ויאמרו ישראל אל החוי · ויאמרו אל העיר עבדו ·
ויאמרו לו דבר ·· פ ·· ולמה ה̇ ר״ש פס̇ וסימ̇ ולמה תבזאון · ולמה תכבדו את · ולמה לא שמעת בקול · ולמה מרחם · ולמה תשוה ··

מהשלל ג̇ וסימ̇ ויקח העם מהשלל · ולא נתן בזהשלל · ויעולה מהשלל ״״ החפץ ג̇ וסימ̇ ויאמר שמואל החפץ · החפץ לשרי אדם הנדרך · אל ותתמיה אל החפץ ״״ ממלך ג̇ וסימ̇ וימאסך ממלך · טוב ילד מסכן וחכם · והוא שנים יעמדו ״ ״ להנחם ל̇ דכות ״ ״

מהשלל צאן ובקר
ראשית החרם לזבח
ליהוה אלהיך בגלגל ׀
ואפריש עמא מביזה
ביזתא ען ותורין קדם
דיחרמינון לדבחא קדם
יי̇ אלהך בגלגלא ׀
ויאמר
שמואל החפץ ליהוה ׀
בעלות וזבחים כשמ׳
כשמע בקול יהוה הנה
שמע מזבח טוב להק׳
להקשיב מחלב אילם ׀
ואמר שמואל הרעוא
קדם יי̇ בעלוון ובנכסת
קודשין כקבלא למימר
דיי̇ הא קבלא למימרי
מניכסת קודשין טב
לאעתא למילי נביוהי
מתרב פטימין ׀ כי חטז
חטאת קסם מרי ואון
ותרפים הפצר יען מז
מאסת את דבר יהוה
וימאסך ממלך ׀ ארי
כחובי דשאלין בקסמי
כן חובת כל גבר דמסרב
על פיתגמיא דיי̇ וכחו
וכחובי עמיא דטען כז
בתר טעותא כן חובת
כל אינש דבצר ומוסיף
על מילי נביא חלף
דקצתא בפיתגמא דיי̇
ורחקך מלמיהוי מלך
מלכא ׀
ויאמר שאול אל שמו

שמואל חטאתי כי עז
עברתי את פי יהוה ואת
ואת דבריך כי יראתי
את העם ואשמע בקלם ׀
ואמר שאול לשמואל
חבית ארי עברית על
גימרא דיי̇ ובסרית על
פיתגמך ארי דחילית
מן עמא וקבילית למי
למימריהון ׀ ועתה שא
חטאתי ושוב עמי ואש
ואשתחוה ליהוה ׀ וכ
וכען שבוק כען לחובא
ותוב עמי ואיסגיד קדם
יי̇ ׀ ויאמר שמואל
אל שאול לא אשוב ע
עמך כי מאסתה את דז
דבר יהוה וימאסך יז
יהוה מהיות מלך על
ישראל ׀ ואמר שמואל
לשאול לא איתוב עמך
ארי קצתה בפיתגמא
דיי̇ ורחקך יי̇ מלמיהוי
מלכא על ישרא׳ ׀
ויסב
שמואל ללכת ויחזק
בכנף מעילו ויקרע ׀ ו׳
ואיסתחר שמואל למ׳
למיזל ואתקיף בכנף
מעיליה ואתבזע ׀ ויא
ויאמר אליו שמואל
קרע יהוה את ממלכות
ישראל מעליך היום
ונתנה לרעך הטוב ממך ׀
ואמר ליה שמואל

אעדי יי̇ ית מלכותא דז
דישראל מינך יומא דין
ויהבה לחברך דתקין
עובדוהי מינך ׀ וגם נצח
ישראל לא ישקר
ולא ינחם כי לא אדם
הוא להנחם ׀ ואת הימ
תימר איתוב מחובי
וישתביק לי בדיל דא
דאעביד מלכי אניא
ובנוי על ישרא׳ לעלם
כבר גזור עלך מן קדם
יי̇ מרי ניצחניה דישרא׳
בדלית קדמוהי שקר
ולא תייב מפמיה דאמר
ארי לא כבני אינשא
הוא דאמרין ומכדבין
גזרין ולא מקיימין ׀ וי׳
ויאמר חטאתי עתה
כבדני נא נגד זקני עמי
ונגד ישראל ושוב ׀
עמי והשתחויתי לז
ליהוה אלהיך ׀ ואמר
חבית כען יקרני כען קדם
סבי עמי וקדם ישראל
ותוב עמי ואיסגוד קדם
יי̇ אלהך ׀ וישב שמואל
אחרי שאול וישתחו
שאול ליהוה ׀ ותב שז
שמואל בתר שאול
וסגיד שאול קדם יי̇ ׀
ויאמר
שמואל הגישו אלי
את אגג מלך עמלק
וילך אליו אגג מלך ז

חטאת ז̇ פתח̇ וסימ̇ חטאת הקהל הוא · חטאת הכפרים · הכברים · כי חטאת קסם מרי · ותהי חטאת הנערים · חטאת יהודה כתובה חטאת פימו · וכל תרי עשר דכות̇ פתח̇ בב̇ א קמץ · ראשית חטאת היא ״ ״ ממלכות ד̇ וסימ̇ קרע יי̇ את ממלכות · היום ישובו לי את ישרא׳ · בראשית ממלכות יהויקים · קדמ̇ · בעוד ומעט ופקדתי · וכל יהושע דכות ״ ״ נצח ב̇ מב̇ ליש̇ וגם נצח ישרא׳ · עד נצח לא ״ ״

מעדנות ב מלא לית א חס וא מלא וסימנ התקשר מעדנות כימה · וילך אליו אגג. מעדנת · בתר חס · ג · שכלה ב וסימנ כאשר שכלה חרב · מחוץ שכלה חרב · וחד ושכלה את חית השדה · ג · מנשים ג וסימנ תברך מנשים יעל · ב בו · כאשר שכלה נשים · ג · קדרנך ל ·

מעדנת ויאמר אגג ית
אכן סר מר המות ואמ
שמואל קריבו לותי
ית אגג מלכא דבית ע
עמלק ואתא לותיה
אגג מפנקא ואמר א
אגג בבעו ריבוני מריר
מותא ויאמר שמואל
כאשר שכלה נשים
חרבך כן תשכל מנשים
אמך וישסף שמואל
את אגג לפני יהוה בגז
בגלגל ואמר שמואל
כמא דאתכלית נשיא
חרבך כן תתכיל מנשי
אמך ופשח שמואל
ית אגג קדם יי בגלגל
וילך
שמואל הרמתה ושו
ושאול עלה אל ביתו
גבעת שאול ואזל ש
שמואל לרמתא ושא
ושאול סליק לביתיה
לגבעתא דשאול ולא
יסף שמואל לראות
את שאול עד יום מותו
כי התאבל שמואל אל
שאול ויהוה נחם כי ה
המליך את שאול על
ישראל ולא אוסיף
עוד שמואל למיחזי
ית שאול עד יום מותי
ארי איתאבל שמואל
על שאול ויי תב במימ
במימריה ארי אמליך

ית שאול על ישראל

יו ויאמר
יהוה אל שמואל עד
מתי אתה מתאבל אל
שאול ואני מאסתיו ו
ממלך על ישראל מ
מלא קרנך שמן ולך
אשלחך אל ישי בית
הלחמי כי ראיתי בבנו
לי מלך ואמר יי לש
לשמואל עד אימתי
את מתאבל על שאול
ואנא רחיקתיה מלמ
מלמיהוי מלכא על
ישראל מלי קרנך מיש
משחא ואיתא אשלח
אשלחינך לות ישי מ
המבית לחם ארי גלי
קדמי בבנוהי כשר
קדמי למיהוי מלכא
ויאמר שמואל איך א
אלך ושמע שאול וה
והרגני ויאמר יהוה ע
עגלת בקר תקח ואמרת
לזבח ליהוה באתי כ
ואמר שמואל איכדין
איזיל וישמע שאול
ויקטלינני ואמר יי ע
עגלת תורין תיסב בידך
ותימר לדבחא קדם יי
אתיתי וקראת לישי
בזבח ואנכי אודיעך
את אשר תעשה ומש
ומשחת לי את אשר
אמר אליך ותזמין ית

לישי בשירותא ואנא
אחוינך ית דתעביד
ותמשח קדמיי ית ד
דאימר לך ויעש ש
שמואל את אשר דבר
יהוה ויבא בית לחם וי
ויחרדו זקני העיר ל
לקראתו ויאמר שלם
באך ועבד שמואל כ
ית דמליל יי ואתא
לבית לחם ואיתכנישו
סבי קרתא לקדמותיה
ואמרו שלם מיתך וי
ויאמר שלום לזבח
ליהוה באתי התקדשו
ובאתם אתי בזבח ויק
ויקדש את ישי ואת
בניו ויקרא להם לזבח
ואמר שלם לדבחא
קדם יי אתיתי איזמינו
ותיעלון עימי בשירותא
וזמין ית ישי וית בנוהי
וקרא להון לבית כסת
קודשיא ויהי בבואם
וירא את אליאב ויאמר
אך נגד יהוה משיחו
והוה כמיעלהון וחזא
ית אליאב ואמר ברם
תקין קדם יי משיחיה
ויאמר
יהוה אל שמואל אל
תבט אל מראהו ואל
גבה קומתו כי מאסתיהו
כי לא אשר יראה הא
האדם כי האדם יראה

ולא יסף ה וסימנ ולא יסף עוד לדעתה · ולא יסף מלאך יי להראה · ולא יסף שמואל לראות · קל גדול ולא יסף · ולא יסף עוד לבקשו ·
בל ליש אבל על בסג אל וסימנ כי התאבל שמואל אל שאול · עד מתי התאבל אל שאול · וקראו אבר אל אבל · מלא ה וסימנ מלא
שבוע זאת · את אמתחת האנשים · מלא קרנך שמן · מבחר עינכם מלא · מלא פניכם קלון · וחד ומלא חפניך גחלי אש · ג · גבה ל דבות ·

לעינים ה' ב' וב' וסימ' כי האדם יראה לעינים · ומיתוך האור וטוב לעינים · וכי תאוה הוא לעינים · ונפשו לעינים · ב' קדמ' פתח ·
ויאמר נא אדננו חס' דחס' · גדול אדוננו שלם דשלם · ושאר אדנינו בת' ·· אדמוני ב' ב"ל כלן באדרת שער · והוא אדמוני ··

לעינים ויהוה יראה
ללבב ואמר יי לשמו
לשמואל לא תיסתכל
בחזויה וברום קומתיה
ארי רחיקתיה ארי לא
כמא דחזי בר אינשא
ארי בר אינשא חזן כ
בעיניהון וקדם יי גלה
גליאן מחשבת ליבא
ויקרא ישי אל אבינדב
ויעבירהו לפני שמואל
ויאמר גם בזה לא בחר
יהוה וקרא ישי לברי
לאבינדב ואעבריה קדם
שמואל ואמר אף בז
בדין לא אתרעי יי וויד
ויעבר ישי שבעת
בניו לפני שמואל ויא
ויאמר שמואל אל יש
ישי לא בחר יהוה בז
באלה ואעבר ישי ז
שבעא בנוהי קדם ש
שמואל ואמר שמוא
לא אתרעי קדם יי בכל
אילין ויאמר שמוא
שמואל אל ישי התמו
הנערים ויאמר עוד
שאר הקטן והנה רעה
בצאן ויאמר שמואל
אל ישי שלחה וקחנו
כי לא נסב עד באו פה
ואמר שמואל לישי
השלימו עולימיא
ואמר עוד אישתאר
זעירא והא רעי בענא

ואמר שמואל לישי ז
שלח ואייתיניה ארי
לא ניסחר עד מיתוהי
הכא וישלח ויביאהו
ויביאהו והוא אדמוני
עם יפה עינים וטוב ראי
ויאמר יהוה קום מש
משחהו כי זה הוא ושלח
ושלח ואייתיה והוא
סימוק ועינוהי יאיאן
ושפיר בריוא ואמר
יי קום משחיה ארי ד
דין הוא ויקח שמואל
את קרן השמן וימש
וימשח אתו בקרב אח
אחיו ותצלח רוח יה
יהוה אל דוד מהיום
ההוא ומעלה ויקם
שמואל וילך הרמתה
ונסיב שמואל ית קרנ
דמשחא ומשח יתיה
בגו אחוהי ושרת רוח
גבורא מן קדם יי על
דוד מיומא ההוא ו
ולעילא וקם שמואל
ואזל לרמתא ורוח
יהוה סרה מעם שאו
שאול ובעתתו רוח
רעה מאת יהוה ורוח
גבורא מן קדם יי דהו
דהות שאול עדת מיניה
ומבעתא ליה רוח בישא
מן קדם יי ויאמרו ע
עבדי שאול אליו הנה
נא רוח אלהים רעה

מבעתך ואמרו עבדי
שאול ליה הא כען רוח
בישא מן קדם יי מבע
מבעתא לך יאמר
נא אדנינו עבדיך ל
לפניך יבקשו איש י
ידע מנגן בכנור והיה
בהיות עליך רוח א
אלהים רעה ונגן בידו
וטוב לך ימר כען ר
ריבוננא עבדך קדמך
יבעון גברא דידע לכ
לנגנא בכנרא ויהי ך
כד תשרי עלך רוח
בישא מן קדם יי ויז
ויגנן בידיה ויוטב
לך
ויאמר שאול אל ע
עבדיו ראו נא לי איש
מיטיב לנגן והביאתם
אלי ואמר שאול
לעבדוהי חזו כען
לי גברא דמוטיב לנ
לנגנא ותייתוניה לותי
ויען אחד מן הנערים
ויאמר הנה ראיתי בן
לישי בית הלחמי ידע
נגן וגבור חיל ואיש מ
מלחמה ונבון דבר וי
ואיש תאר ויהוה עו
עמו ואתיב חד מעו
מעולימיא ואמר
הא חזיתי ברא לישי
דמבית לחם ידע לנגנ
וגיבר חילא וגבר עביד

וטוב יו' וסימ' ויצמח יי אלהים · לא תחוס עינך עליו · בכל הדרך אשר יצוהו · וישלח ויביאהו · יאמר נא אדננו · ויהי בהיות רוח · ז
עודנו מדבר · ויקרא אבישי אל דוד · מקול מפלתו · ועמהם הילדים · יגיע כפיך כי תאכל · בל מי עני רעים · תאות אדם חסד · ויצא הפיז ביום
ההוא · ומתוך האור · לא יהיה לרשע ושוב מיטיבים ·· מיטיב לנגן בת' מלא דמל' · גפה קול ומטב בת' חס' דחס' · ושאר מטיב ומיטיב
בת' ··

שלחה ו וסימ ויאמר יהודה אל שלחה · ויקחני · שלחה אלי את דוד · מן הנערים · ודלויתין שלחה · ואת שלחה תעלת ידו ״
ויאהבהו ב וסימ מאד ויהי לו נשא כלים · ויאהבו אבנר בת״ ״ נ ״ דמים ב וסימ ויחנו בין שכה ובין עזקה · בפס דמים ״

קרבין וסיבלת בעירצא
וגברא שפיר ברוידיה
ומימרא דיי בסעדיה
וישלח שאול מלאכים
אל ישי ויאמר שלחה
אלי את דוד בנך אשר
בצאן וישלח שאול
איזגדין לות ישי ואמר
ואמר שדר לי ית דויד
ברך דיבענא ויקח
ישי חמור לחם ונאד
יין וגדי עזים אחד וית
וישלח ביד דוד בנו
אל שאול ונסיב ישי
טעון חמרא לחמא
וגרב דחמר וגדיא בר
עיזי חד ושדר ביד דויד
בריה לות שאול ויבא
דוד אל שאול ויעמד
לפניו ויאהבהו מאד
ויהי לו נשא כלים ואתא
ואתא דויד לות שאול
ושמיש קדמוהי ורחמ
ורחמיה לחדא והוה
ליה נטיל זיניה וישלח
ושלח שאול אל ישי
לאמר יעמד נא דוד
לפני כי מצא חן בעיני
ושלח שאול לות ישי
למימר ישמש כען דויד
קדמי ארי אשכח רח
רחמין בעיני והיה
בהיות רוח אלהים רעה
אל שאול ולקח דוד
את הכנור ונגן בידו ורו

ורוח לשאול וטוב לו ו
וסרה מעליו רוח הרעה
והוה כד שריא רוח
בישא מן קדם יי על
שאול ונסיב דויד ית כנ
כינרא ומנגן בידיה ומ
ומיתי רוח לשאול וט
וטאיב ליה ומסתלקא
מיניה רוח בישא יז
ויאספו
פלשתים את מחניהם
למלחמה ויאספו ש
שכה אשר ליהודה וי
ויחנו בין שכה ובין עז
עזקה באפס דמים וכנ
וכנשו פלשתאי ית
משיריתהון לאגחא
קרבא ואיתכנשו לסוכו
די לשבטא דיהודה וח
ושרו בין סוכו ובין עז
עזקה באפס דמים ושא
ושאול ואיש ישראל
נאספו ויחנו בעמק
האלה ויערכו מלחמה
לקראת פלשתים ושא
ושאול ואנש ישראל
איתכנשו ושרו במישר
בוטמא וסדרו קרבא
לקדמות פלשתאי ופ
ופלשתים עמדים על
ההר מזה וישראל
עמדים על ההר מזה
והגיא ביניהם ופלשתאי
קיימין על טורא מכא
וישראל קיימין על טורא

מכא וחילתא ביניהון
ויצא איש הבנים ממ
ממחנות פלשתים גלית
שמו מגת גבהו שש
אמות וזרת ונפק גברא
מביניהון ממשיריית
פלשתאי גלית שמיה
מגת רומיה שית אמין
וזרתא וכובע נחשת
על ראשו ושריון קש
קשקשים הוא לבוש
ומשקל השריון חמ
חמשת אלפים שקלים
נחשת וקולס דנחש על
רישיה ושריון גבלין
הוא לביש ומתקל ש
שיריינא חמשא אל
אלפין תיקלין נחשא
ומצחת נחשת על רג
רגליו וכידון נחשת בין
כתפיו וטרקלילין ד
דנחש על רגלוהי ומ
ומיספחא דנחש נפיק
מן קולסיה ומטל בין כ
כתפוהי ועץ חניתו כ
כמנור ארגים ולהבת
חניתו שש מאות שק
שקלים ברזל ונשא הצ
הצנה הלך לפניו ואעא
דמורניתיה כאכסן דג
דגרדאין ושננא דמור
דמורניה מתקלין שית
מאה תקלי דברזלא
ונטיל תריסא אזיל קד
קדמוהי ויעמד ויקרא

ויאספו ו פשט וסימ וילך משה ואהרן ויאספו · ויקם העם כל היום ההוא · וישלחו ויאספו את כל סרני · וחברו · ויאספו פלשתים
את מחניהם · ויעל משם את עצמות · וישלח המלך ויאספו · ויאספו את אחיהם ויתקדשו · ויהי בעת ההיא · וישבו כל היהודים · וסימ
סביא פלוא שלחו פלשתאי גרמאי דמלכא ולאחיהון ובפפא חמרא ״ ״ הבינים ב וסימ ויצא איש הבינים · והגה איש הבינים ״

ונלחמה ד׳ וסימ׳ ויאמר יהודה לשמעון · ויאמרו ליפתח · ויאמר הפלשתי · ונלחמה אתם במישור ··· באנשים ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳
אם יראה באנשים והאיש בימי שאול · באנשים הזקנים · מיגיע סת ··· ואת אחיך ב׳ וסימ׳ ארץ מצרים לפניך · חריצי החלב ··

אל מערכות ישראל
ויאמר להם למה תצאו
לערך מלחמה הלא
אנכי הפלשתי ואתם
עבדים לשאול ברו לו
לכם איש וירד אלי ׃ ו
וקם ואכלי על סדרא
דישראל ואמר להון ו
למה תיפקון לסדרא
קרבא עמי הלא אנא
פלישתאה ואתון ע
עבדין לשאול בחרו
לכון גברא ויחות לו
לותי ׃ אם יוכל להלחם
אתי והכני והיינו לכם
לעבדים ואם אני אוכ
אוכל לו והכיתיו והיו
והייתם לנו לעבדים ו
ועבדתם אתנו ׃ אם
ייכול לאגחא קרבא
עמי ויקטלינני ונהי
לכון לעבדין ואם אנא
איכול ליה ואיקטליני
ותהון לנא לעבדין ו
ותיפלחון יתנא ׃ ויאמר
ויאמר הפלשתי אני
חרפתי את מערכות
ישראל היום הזה תנו
לי איש ונלחמה יחד ׃
ואמר פלישתאה אנא
חסידית ית סידרי
ישראל יומא דין למימ
איתו לי גברא ונגיח ה
קרבא כחדא ׃ וישמע ו
שאול וכל ישראל את

דברי הפלשתי האלה
ויחתו ויראו מאד ׃ ושו
ושמע שאול וכל ישר
ית פתגמי פלישתאה
האילין ואיתברו ודחו
ודחילו לחדא ׃
ודוד בן
איש אפרתי הזה מבית
לחם יהודה ושמו יש
ישי ולו שמנה בנים
והאיש בימי שאול ז
זקן בא באנשים ׃ ודוד
בר גבר אפרתי הדין ו
מבית לחם דבית יהודה
ושמיה ישי וליה תמ
תמניא בנין וגברא
ביומי שאול סב מיני
כבחיריא ׃ וילכו שלו
שלשת בני ישי הגדל
הגדלים הלכו אחרי
שאול למלחמה ושם
שלשת בניו אשר הל
הלכו במלחמה אליאב
הבכור ומשנהו אבינד
והשלישי שמה ׃ ואז
ואזלו תלתא בנוהי ד
ישי רברביא אזלו בתר
שאול לקרבא אליאב
בוכרא ותניניה אבינ
אבינדב ותליתאה שמה
ודוד הוא הקטן ושלו
ושלשת הגדלים הלכו
אחרי שאול ׃ ודוד הו
הוא זעירא ותלתא
רברביא אזלו בתר ש

שאול ׃
ודוד הלך ושב מעם
שאול לרעות את צאן
אביו בית לחם ׃ ודוד
אזיל ותאיב מלות ש
שאול למרעי ית ענא
דאבוהי בית לחם ׃ ויגש
הפלשתי השכם והע
והערב ויתיצב ארבעים
יום ׃ וקריב פלישתאה
מקדם ומחשך ארבעין ואיתעתד
יום ׃
ויאמר ישי לדוד בנו
קח נא לאחיך איפת
הקליא הזה ועשרה
לחם הזה והרץ המח
המחנה לאחיך ׃ ואמר
ישי לדוד בריה סב כען
לאחך מכילתא דקלי
הדין ועשר טלמין ד
דלחמא הדין ואוביל
למשריתא לאחך ׃ ואת
ואת עשרת חריצי הח
החלב האלה תביא לש
לשר האלף ואת אחיך
תפקד לשלום ואת
ערבתם תקח ׃ וית עש
עשר גובנין דחלבא
האילין תוביל לרב א
אלפא וית אחך תסער
לשלם ויתיבחון תיתי ׃
ושאול והמה וכל איש
איש ישראל בעמק
האלה נלחמים עם
פלשתים ׃ ושאול ויז

וכל איש י״ד וסימ׳ ויבאו האנשים על הנשים · אשר נשיאו אתו · ועשה בצלאל ואהליאב · ויכו את מואב · וכל איש ישראל המתחבאים
בהר אפרים · בראותם את האיש · ויתקבצו אליו איש מצוק · ב׳ בו · ויאמר חושי אל אבשלום · לא כי אשר בחר ה׳ · ויאמר אבשלום וכל איש
ישראל שובה · עצת חושי · ודוד בא מחנימה ושאול והמה · וכל איש ישראל · ויעל המלך בית ה׳ · וחברו · ושבעתם על שלחנו ··

הראיתם ג̇ ודגש וסימ̇ אשר בחר בו · האיש העלה · בן המריצה ·· ס״ העלה ג̇ וסימ̇ מן ההר החלך · ואלה מלכי הארץ · הראיתם
האיש העלה ·· ס״ ועל מי ד̇ וסימ̇ ועל מי נטשת · ועל מי הרימות קול · וחברו דישעיה · ועל מי לא יקום ·· ס״ זהרעו ל̇ דכות״

וכל אינש ישראל ברט
במישר בוטמא מגיח
מגיחין קרבא עם פלי
פלישתאין
וישכם דוד בבקר ויט
ויטש את הצאן על
שמר וישא וילך כא
כאשר צוהו ישי ויבא
המעגלה והחיל היצ
היצא אל המערכה
והרעו במלחמה ואת
ואקדים דוד בצפרא
ושבק ית ענא על נטר
דנסיב ואזל כמא דפק
דפקדיה ישי ואתא
לקרקומא ומשיריית
עבדי קרבא נפקו לסד
לסדרא קרבא ויבבו
בקרבא ותערך ישרא
ישראל ופלשתים מע
מערכה לקראת מע
מערכה וסדרו פלישו
ישראל ופלישתאי סד
לסידרא לקדמות
סידרא ויטש דוד את
הכלים מעליו על יד
שמר הכלים וירץ המ
המערכה ויבא וישאל
לאחיו לשלום ושבק
דוד ית מניא דעלוהי
על יד נטר מניא ורהט
לסידרא ואתא ושאי
ושאיל לאחוהי לשל
לשלם והוא מדבר
עמם והנה איש הבנים

עלה גלית הפלשתי
שמו מגת ממערכות
ישראל פלשתים ויד
וידבר כדברים האלה
וישמע דוד והוא מ
ממליל עמהון והא
גברא מבינהון סליק
גלית פלישתאי שמיה
מגת מסידרי פלישתאי
ומליל כפתגמיא הא
האילין ושמיע דוד
וכל איש ישראל בר
בראותם את האיש וי
וינסו מפניו ויראו מ
מאד וכל אינש ישר
ישראל כמיחזיהון ית
גברא ואפכו מן קדמ
קדמוהי ודחילו לחד
ויאמר איש ישראל
הראיתם האיש העלה
הזה כי לחרף את יש
ישראל עלה והיה
האיש אשר יכנו יע
יעשרנו המלך עשר
גדול ואת בתו יתן לו
ואת בית אביו יעשה
חפשי בישראל ואמרו
אינש ישראל החזיתון
גברא דסליק הדין ארי
לחסדא ית ישראל סלי
סליק ויהי גברא דיק
דיקטליניה יעתריניה
מלכא עותר סגיאו
ברתיה יתן ליה וית בית
אבוהי יעביד רברבין

בישראל
ויאמר דוד אל האנש
האנשים העמדים ע
עמו לאמר מה יעשה
לאיש אשר יכה את
הפלשתי הלז והסיר
חרפה מעל ישראל כי
מי הפלשתי הערל
הזה כי חרף מערכות
אלהים חיים ואמר
דויד לגבריא דקיימין
עמיה למימר מה ד
יתעביד לגברא דיקטל
ית פלישתאה דיכי
ויעדי חיסדא מישר
ארי מן פלשתאי ער
ערלא הדין ארי חסיד
סדרי עמא דיי קיימא
ויאמר לו העם כדבר
הזה לאמר כה יעשה
לאיש אשר יכנו ואמ
ואמרו ליה עמא כמי
כפיתגמא הדין למימר
כדין יתעביד לגברא
דיקטליניה וישמע
אליאב אחיו הגדול בד
בדברו אל האנשים
ויחר אף אליאב בדוד
ויאמר למה זה ירדת
ועל מי נטשת מעט הה
הצאן ההנה כמעט א
במדבר אני ידעתי את
זדנך ואת רע לבבך
כי למען ראות המלח
המלחמה ירדת ושמיע

יעשה ל̇ז̇ וסימ̇ ויאמר לבן לוי · כי נבלה עשה בישראל · ותתיצב אחותו · ומיום הראשון מקרא · ב̇ בן · או בן יאח · ששת ימים · והבאת · וחלבי ומל
אשר יפל · וראה · ואיש כי · ואת ילדי · כל ימי · ככה יעשה · ויבזו אתו · ושעיר עזים · דראש חדש · באלה · יבמתו · ותאמר אל · יצמד בקר · ויאמר דוד ·
אל · ויאמר לו · אל תעצני · כפת כפת · אוי לרשע · ופריתם · והנביאים · מופתכם · בהיותו · ונתת · כי ידוב · ובכל יום · ונתון · ויקח המן · ובתורה יעשה ·· ס״

אליאב

ינלחם ה פתחי וסימ הבה נתה לנו יה לו פן · והייתם גם אנחנו · עבדך ילך ונלחם · ויצא יש ונלחם · ויתמרמר מלך הנגב · · והביתיו ג ב חס וא מל
וסימ ויאם יוכל להלחם אתי · ויצאתי אחריו והכתיו · ב בו · קדמ מל · · נסה ב כת פה וסימ והאלהים נסה את אברהם · ויואל ללכת כי לא ·

אליאב אחוהי רבא כד
במלילותיה עם גבריא
ותקיף רוגזא דאליאב
בדוד ואמר למא דנן
נחתתא ועל מאן רטש
רטשתא זעיר ענא האי
דאיתנון במדברא אנא
ידענא ית בקרנותך וית
בישת ליבך ארי בדיל
למיחזי עבדי קרבא נ
נחתתא ויאמר דוד מה
עשיתי עתה הלא דבר
הוא ואמר דוד מה
עברית כען הלא פתגם
הוא דאמרית ויסב מ
מאצלו אל
מול אחר ויאמר
כדבר הזה וישבהו
העם דבר כדבר הרא
הראשון ואיסתחר
מלותיה לקביל אוחרן
ואמר כפיתגמיא הדין
ואתיבוהי עמא פיתגם
כפיתגמיא קדמאה וי
וישמעו הדברים אשר
דבר דוד ויגדו לפני
שאול ויקחהו ואיש
ואישתמעו פיתגמיא
דמליל דוד
וחויאו פיתגמיא קדם
שאול ודבריהי ויא
ויאמר דוד אל שאול
אל יפל לב אדם עליו
עבדך ילך ונלחם עם
הפלשתי הזה ואמר

דוד לשאול לא יתבר
ליבא דאינשא מיניה
עבדך ייזיל ויגיח קרב
עם פלישתאה הדין
ויאמר שאול אל דוד
לא תוכל ללכת אל הפ
הפלשתי הזה להלחם
עמו כי נער אתה והוא
איש מלחמה מנעריו
ואמר שאול לדוד לא
תיכול למיזל עם פלש
פלישתאי הדין לאגח
קרבא עימיה ארי ינוק
את והוא גבר עביד קר
קרבא מינקותיה
ויאמר
דוד אל שאול רעה ה
היה עבדך לאביו בצאן
ובא הארי ואת הדוב
ונשא שה מהעדר ו
ואמר דוד לשאול רז
רעיא הוה עבדך לא
לאבוהי בענא ואתא
אריא ואף דובא ונסיב
אימרא מעידרא ויצ
ויצאתי אחריו והכתיו
והצלתי מפיו ויקם עלי
והחזקתי בזקנו והכיתיו
והמיתיו ונפקית בתר
בתרוהי ומחיתיה וש
ושיזביתיה מפומיה ו
וקם עלי ואחדית בלו
בלועיה ומחיתיה וקט
וקטלתיה גם את הארי
ואת הדוב הכה עבדך

והיה הפלשתי הערל
הזה כאחד מהם כי ח
חרף מערכת אלהים
חיים את אריא את דו
דובא קטיל עבדך ויהי
פלישתאה ערלא הדין
כחד מנהון ארי חסיד
סידרי עמא דיי קיים
ויאמר
דוד יהוה אשר הצלני
מיד הארי ומיד הדב
הוא יצילני מיד הפלש
הפלשתי הזה ויאמר
שאול אל דוד לך וי
ויהוה יהיה עמך ואמ
דוד יי תשיזבני מיד
אריא ומיד דובא הוא
ישיזבנני מידא דפלי
דפלישתאה הדא ואמ
שאול לדוד איזל ומי
ומימרא דיי יהי בסעד
וילבש שאול את דוד
מדיו ונתן כובע נחשת
על ראשו וילבש אתו
שריון ואלביש שאול
ית דוד לבושוהי ויהב
קולס דנחש על רישיה
ואלביש יתיה שריונא
ויחגר דוד חרבו מעל ל
למדיו ויואל ללכת כי
לא נסה ויאמר דוד אל
שאול לא אוכל ללכת
באלה כי לא נסיתי וי
ויסרם דוד מעליו וי
וזריז דוד ית חרביה

אלהים חיים ה וסימ כי מי כל בשר אשר שמע · כי חרף מערכת אלהים חיים גם את הארי גם הדב הכה · ויין אלהים אמת הוא אלהים חיים · והפכתם את ·
כאחד יב וסימ · הן האדם היה כאחד ממנו · דן ידין עמו · ויאמר אליה שמשון · ויואל הלוי לשבת גם את הארי גם הדב · ויהיו שם שלשה בני
צרויה · ויאמר ציבא אל המלך · ואני אלך את חרפתי · ועל גבול יהודה מפאת · ביום עברך מנגד · והמלאך אשר הלך · וחד ובאחד אבן באדם

בשם יי צבאות ד׳ בליש וסימ׳ ואנכי בא אליך · אשר נקרא שם שם · ויברך את העם · אל מקום שם יי צבאות ·· ויקרב ה׳ וסימנה ·
ויקרב אהרן אל המזבח · וילך ויקרב לקראת דוד · ויקרב אליו ותאמר האשה · ויבא המלך מדמשק · ויקרב רב החובל ·· הכלב ל׳ רבות ·

כי עפל ללבושוהי ולא
אבא למיזל ארי לא
אליה ואמר דוד לשו
לשאול לית אנא יכיל
למיזל באלין ארי
לית בהון ניסא ואער
ואעדינון דויד מיניה
ויקח מקלו בידו ויבחר
לו חמשה חלקי אבנ
אבנים מן הנחל וישם
אתם בכלי הרעים א
אשר לו ובילקוט ויק
וקלעו בידו ויגש אל
הפלשתי ונסיב חוט
חוטריה בידיה ובחר
ליה חמשא שעיעי
אבניא מן נחליא ושוי
יתהון במאן רעיא די
ליה ובתרמיליה וקל
וקלעיה בידיה וקריב
לות פלישתאה ואזל
הפלשתי הלך וקרב א
אל דוד והאיש נשא
הצנה לפניו ואזל
פלישתאה אזיל וקריב
לות דויד וגברא נטיל
תריסא קדמוהי ויבט
הפלשתי ויראה את
דוד ויבזהו כי היה נער
ואדמני עם יפה מראה
ואיסתכי פלישתאה
וחזא ית דויד ושטיה
ארי הוה יניק וסומק
שפיר בריוה ויאמר
הפלשתי אל דוד הכ

הכלב אנכי כי אתה
בא אלי במקלות ויק
ויקלל הפלשתי את
דוד באלהיו ואמר
פלישתאה הכלבא
שטיא אנא דאת אתי
עלי בחוטריא ולטיט
פלישתאה ית דויד בט
בטעותיה ויאמר
הפלשתי אל דוד לכה
אלי ואתנה את בשרך
לעוף השמים ולבהמת
השדה ואמר פלישתאה
לדויד איתא עלי ואת
ואיתין ית בשרך לעו
לעופא דשמיא ולעי
ולבעירא דארעא
ויאמר
דוד אל הפלשתי אתה
בא אלי בחרב ובחנית
ובכידון ואנכי בא א
אליך בשם יהוה צבא
צבאות אלהי מערכות
ישראל אשר חרפת
ואמר דויד לפלישתאה
את אתי עלי בחרבא
ובמורניתא וברומחא
ואנא אתי עלך בשמא
דיי צבאות אלהא סדרי
ישראל די חסידתא
היום הזה יסגרך יהוה
בידי והכיתיך והסירתי
את ראשך מעליך ונת
ונתתי פגר מחנה פלש
פלשתים היום הזה

לעוף השמים ולחית
הארץ וידעו כל הארץ
כי יש אלהים לישראל
יומא הדין ימסרינך
יי בידי ואקטלינך ואע
ואעדי ית רישך מינך
ואתין פגר משריית
פלישתאי יומא הדין
לעופא דשמיא ולחי
ולחיות ארעא וידעון
כל דיירי ארעא דאית
אלהא בישראל וידעו
כל הקהל הזה כי לא
בחרב ובחנית יהושיע
יהוה כי ליהוה המלח
המלחמה
ונתן אתכם בידנו
וידעון כל קהלא הדין
ארי לא בחרבא ובמו
ובמורניתא פריק יי
ארי מן קדם יי נצחני
קרביא וימסר יי יתכון
בידנא
והיה כי קם הפלשתי
וילך ויקרב לקראת
דוד וימהר דוד וירץ
המערכה לקראת הפ
הפלשתי והוה כד קם
פלישתאה ואזל וקריב
לקדמות דויד ואוחי
דויד ורהט לסידרא
לקדמות פלישתאה
וישלח דוד את ידו
אל הכלי ויקח משם
אבן ויקלע ויך את

ולחית הארץ ו׳ בליש וסימ׳ ויעש אלהים את חית הארץ · ולכל חית הארץ ולכל · ומוראכם וחתכם · ואת כל נפש החיה · ב בו · היום הזה ·
יסגרך יי בידי · ונטשתיך המדברה · ונטשתיך הארץ ולא יהיה עוד בו · ומחית הארץ לא תירא ·· וידעו ל׳ דפ׳ וסימ׳ כל הארץ · כל
הקהל הזה · ענני יי ענני · כל ממלכות · וזכרו · כי יען למען יראו עבדתו ועבדת · כי אתה שבר · מושל ביעקב · כי ידך זאת ·· ויקלע ל׳

ויחזק ט׳ וסימ׳ ויחזק הרעב · ויחזק לב פרעה · דתנינם · דב׳ כנים · ער׳ב בדוד · דוד מן הפלשתי · במצחו ויעצה · ראשו כאלהי ·
דבר המלך · אחרי עמידי · בנשעה לחדש · ויחזק הרעב · וחבריו · וילד שלמה · חמת יצבה · והוא בלחם · מלך בני עמון · ובעת ההיא שלח ·

הפלשתי אל מצחו
ותטבע האבן במצחו
ויפל על פניו ארצה ׃ ו
ואושיט דוד ית ידיה
למנא ונסיב מתמן א
אבנא ואחזר ומחא
ית פלישתאה על בית
עינוהי וטבעת אבנא
בבית עינוהי ונפל על
אפוהי על ארעא ׃ ויח
ויחזק דוד בפלשתי
בקלע ובאבן ויך את
הפלשתי וימיתהו וח
וחרב אין ביד דוד ׃ ות
ותקיף דוד מן פליש
פלישתאה בקילעא
ובאבנא ומחא ית פל
פלישתאה וקטליה
וחרבא לית בידא דדו
דדויד ׃ וירץ דוד ויעמ
ויעמד אל הפלשתי
ויקח את חרבו ויש
וישלפה מתערה וימ
וימתתהו ויכרת בה
את ראשו ויראו הפלש
הפלשתים כי מת גבורם
וינסו ׃ ורהט דוד וקם
בפלישתאה ונסיב ית
חרביה ושלפה מלדנא
וקטליה ופסק ית ריש
רישיה וחזו פלישתאי
ארי מית גברהון ואפכו ׃
ויקמו אנשי ישראל
ויהודה וירעו וירדפו
את הפלשתים עד

בואך גיא ועד שערי
עקרון ויפלו חללי פ
פלשתים בדרך שערים
ועד גת ועד עקרון ׃ ויק
ויקמון אינשי ישראל וי
ויהודה ויבבו ורדפו ית
ית פלישתאי עד מיעל
דגיא ועד תרעי עקרון
ונפלו קטילי פלישתאי
באורח שערים ועד גת
ועד עקרון ׃ וישבו בני
ישראל מדלק אחרי
פלשתים וישסו את
מחניהם ׃ ותבו בני יש
ישראל מלמירדף בתר
פלישתאי ובזו ית מש
משיריתהון ׃ ויקח
דוד את ראש הפלשתי
ויבאהו ירושלם ואת
כליו שם באהלו ׃ ונסיב
דוד ית רישא דפלישתא
ואייתיה לירושלם וית
זייניה שוי במשכניה ׃
וכראות
שאול את דוד יצא
לקראת הפלשתי אמר
אל אבנר שר הצבא
בן מי זה הנער אבנר וי
ויאמר אבנר חי נפשך
המלך אם ידעתי ׃ וכמ
וכד חזא שאול ית דוד
נפיק לקדמות פלישתאה
אמר לאבנר רב חיליה
בר מן דין עולימא א
אבנר ואמר אבנר חיי

נפשך מלכא אם ידע
אנא ׃ ויאמר המלך ש
שאל אתה בן מי זה
העלם ׃ ואמר מלכא ל
לאבנר שאל את בר
מאן דין עולימא ׃
וכשוב
דוד מהכות את הפלש
הפלשתי ויקח אתו
אבנר ויבאהו לפני ש
שאול וראש הפלשתי
בידו ׃ וכד תב דויד מ
מלמיקטל ית פלישתאה
דבר יתיה אבנר ואי
ואייתיה קדם שאול
ורישיה דפלישתאה
בידיה ׃ ויאמר אליו ש
שאול בן מי אתה ה
הנער ויאמר דוד בן
עבדך ישי בית הלח
הלחמי ׃ ואמר ליה
שאול בר מאן את ע
עולימא ואמר דויד
בר עבדך ישי דמבית
יח לחם ׃ ויהי ככלתו לדבר
אל שאול ונפש יהונתן
נקשרה בנפש דוד וי
ויאהבו יהונתן כנפשו ׃
והוה כד שיצי למללא
עם שאול ונפשא די
דיהונתן איתחברת
בנפשא דדויד ורחמי
יהונתן כנפשיה ׃ ויק
ויקחהו שאול ביום
ההוא ולא נתנו לשוב

ואת כליו ג׳ וסימ׳ ואת השלחן ואת כל כליו · שם באהלו · ויפשטהו · דה׳ ... וראש יא׳ וסימ׳ וראש מתנים אכזר · וראש עורב
וזאב · וראש אחד בא · וראש דגון ושתי כפות · וראש הפלשתי בידו · וראש לו חפוי · וראש עגול לכסא · וראש אפרים · ב׳ בו · וראש דמשק
רצין · וראש עפרות תבל ... וירעו ג׳ חס׳ וסימ׳ ותהם הארץ · יחי המלך · דגלית · ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו · דגלית ·

ויירא ב׳ וסימ׳ ויירא ויאמר מה נורא · ויירא יעקב מאד ויאמר מי שמך · וישמע המלך יהויקים · ויירא דוד את האלהים · ויירא
ויתן יהושפט · ויירא שאול את פלשתים · שאול מלפני דוד · ויירא שמואל אל · וישב דוד · וימהר שאול ויפל · ויירא דוד את יי ביום

בית אביו ודבריה ש׳
שאול ביומא ההוא ו׳
ולא שבקיה למיתב ל׳
לבית אבוהי ויכרת
יהונתן ודוד ברית באה
באהבתו אתו כנפשו ו׳
וגזר יהונתן ודויד קיים
ברחמים יתיה כנפשיה
ויתפשט יהונתן את
המעיל אשר עליו וי׳
ויתנהו לדוד ומדיו
ועד חרבו ועד קשתו
ועד חגרו ושלח יה׳
יהונתן ית מעילא ד׳
די עלוהי ויהביה לדויד
ולבושוהי ועד חרביה
ועד קשתיה ועד זרזיה
ויצא דוד בכל אשר
ישלחנו שאול ישכיל
וישימהו שאול על ה׳
אנשי המלחמה וייטב
בעיני כל העם וגם בעיני
עבדי שאול ונפק דויד
בכל אתר דשלחיה
שאול מצלח ומניה
שאול על גברי עבדי ק׳
קרבא ושפר בעיני כל
עמא ואף בעיני עבדי
שאול
ויהי בבואם בשוב דוד
מהכות את הפלשתי
ותצאנה הנשים מכל
ערי ישראל לשיר
והמחלות לקראת
שאול המלך בתפים

בשמחה ובשלשים
והוה במיתיהון בדתב
דוד מלמקטל ית פל׳
פלשתאה ונפקא נשי
מכל קרוי ישראל לש׳
לשבחא בחינגא לקד׳
לקדמות שאול מלכא
בתופין ובחדוא ובצ׳
ובצלצלין ותענינה
הנשים המשחקות ות׳
ותאמרן הכה שאול
באלפיו ודוד ברבבתיו
ואתיבא נשיא דמ׳
דמשבחא ואמרא קטל
שאול באלפין ודויד
בריבוון ויחר לשאול
מאד וירע בעיניו הדבר
הזה ויאמר נתנו לדוד
רבבות ולי נתנו האלפים
ועוד לו אך המלוכה
ותקיף לשאול להדא
ובאיש בעינוהי פתגמ׳
הדין ואמר יהבו לדויד
ריבוון ולי יהבו אלפיא
ומכען לא אשתארת
ליה עוד אלהין מלכ׳
מלכותא ויהי שאול
עוין את דוד מהיום
ההוא והלאה והוה
שאול כמין לדוד מי׳
מיומא ההוא ולהלא
ויהי
ממחרת ותצלח רוח
אלהים רעה אל שאול
ויתנבא בתוך הבית

ודוד מנגן בידו כיום
ביום והחנית ביד שא׳
שאול והוה ביומא
דבתרוהי ושרת רוח
בישא מן קדם יי על
שאול ואשתטי בגו
ביתא ודוד מנגן בידיה
ביום ביום ומורניתא
בידא דשאול ויטל
שאול את החנית ויא׳
ויאמר אכה בדוד ובק׳
ובקיר ויסב דוד מפניו
פעמים וארים שאול
ית מורניתא ואמר
אמחיניה בדוד ואת׳
ואובר זוניה בכותלא
ואיסתחר דויד מן קד׳
קדמוהי תרתין זמנין
ויירא שאול מלפני דוד
כי היה יהוה עמו ומעם
שאול סר ודחיל ש׳
שאול מן קדם דוד
ארי הוה מימרא דיי׳
בסעדיה וית שאול
רחיק ויסרהו שאול
מעמו וישמהו לו שר
אלף ויצא ויבא לפני
העם ואפניה שאול
מלוותיה ומניה ליה
רב אלפא ונפק ועל ב׳
בריש עמא
ויהי דוד לכל
דרכיו משכיל ויהוה
עמו והוה דוד לכל
אורחתיה מצלח ומי׳

ויבא וסימ׳ ד׳ על אנשי ·· ותען רחל ולאה ותאמרנה · וכל אורי דבות בבא · ל׳ בת כן בבב · ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן
וסימנהון חס׳ ה׳ דרכו ·· על אנשי ענתות · וחברו דירמיה · המלכים · אחד כרים לקח ההיא העיר ומן · ישכיל שאול ישלחנו אשר בכל דוד
ויתפשט ל׳ דפות ·· דאיוב · אלה קצות דרכו · יחילו דרכו · ולתת לאיש בדרכו · משכיל ויהי דוד לכל דרכו · ולא הלכו בניו בדרכו

ובא ג̇ וסימ̇ כי הוא יוצא ובא · לבלתי תת יוצא ובא · וחבריו · · · מי אנכי ג̇ וסימ̇ כי אלך אל פרעה · מי אנכי ומי חיי · ומי אנכי · ·
וכל עבדיו ז̇ וסימ̇ ויקם פרעה לילה · וייצו שאול את עבדיו · וישמע שאול · ויקם המלך ויקרע · ויהי ככלתו לדבר · עברים על · פחדו

ומימרא דיי בסעדיה
וירא שאול אשר הוא
משכיל מאד ויגר מפניו
וחזא שאול דהוא מיצ
מיצלח לחדא ודחיל
מן קדמוהי וכל ישר
ישראל ויהודה אהב
את דוד כי הוא יוצא
ובא לפניהם וכל ישר
ויהודה רחמין ית
דויד ארי נפיק ועליל
ברישהון

ויאמר שאול
אל דוד הנה בתי הגדו
הגדולה מירב אתה
אתן לך לאשה אך
היה לי לבן חיל והלחם
מלחמות יהוה ושאול
אמר אל תהי ידי בו
ותהי בו יד פלשתים
ואמר שאול לדויד
הא ברתי מירב רבתא
יתה איתין לך לאנתו
ברם הוי לי לגבר עבד
קרבין ועבד קרבא עמי
דיי ושאול אמר לא
תהי ידי ביה ויתמסר
בידא דפלישתאי

ויאמר
דוד אל שאול מי אנכי
ומי חיי משפחת אבי
בישראל כי אהיה חתן
למלך ואמר דוד לשי
לשאול מאן אנא ומא
ומאן חיי זרעית אבא

בישראל ארי אהוי חתנ
למלכא ויהי בעת תת
את מירב בת שאול לד
לדוד והיא נתנה לעדריאל
אל המחלתי לאשה
והוה בעידן דמטא אי
איתיהבא דמירב ברת
שאול לדוד והיא אז
איתיהיבת לעדריאל
דמן מחולת לאינתו
ותאהב מיכל בת שאול
לדוד ויגדו לשאול וי
ויישר הדבר בעיניו
ורחימת מיכל בת שאול
לדוד וחויאו לשאול
ובשר פיתגמא בעינוהי
ויאמר שאול אתננה
לו ותהי לו למוקש ו
ותהי בו יד פלשתים
ויאמר שאול אל דוד
בשתים תתחתן בי היום
ואמר שאול איתנה לי
ויהי ליה לתקלא ותה
ויתימסר בידא דפלישי
דפלישתאי ואמר שא
שאול לדוד בחדא מן
תרתין תתחתן בי יומא
דין ויצו שאול את ע
עבדו דברו אל דוד בלט
לאמר הנה חפץ בך
המלך וכל עבדיו אהב
אהבוך ועתה התחתן
במלך ופקיד שאול
ית עבדוהי למימר מלי
מלילו עם דוד ברז למי

למימר כפיתגמיא הא
האולין מליל דוד הא
אית רעי בך מלכא וכל
עבדוהי רחמין לך וכען
איתחתן במלכא וידב
וידברו עבדי שאול
באזני דוד את הדברים
האלה ויאמר דוד הנ
הנקלה בעיניכם להתח
להתחתן במלך ואנכי
איש רש ונקלה ומלי
ומלילו עבדי שאול
קדם דוד ית פיתגמיא
האילין ואמר דוד הז
הזעירא בעיניכון לא
לאיתחתנא במלכא
ואנא גבר מסכין והדי
והדיוט ויגדו עבדי
שאול לו לאמר כדברים
האלה דבר דוד וחוו
וחויאו עבדי שאול
ליה למימר כפיתגמיא
האילין מליל דוד ויא
ויאמר שאול כה תאמ
תאמרו לדוד אין חפץ
למלך במהר כי במאה
במאה ערלות פלשתים
להנקם באיבי המלך
ושאול חשב להפיל
את דוד ביד פלשתים
ואמר שאול כדין תימ
תימרון לדוד לא רעוא
למלכא במוהרין אילה
אילהין במאה ערלת
פלישתאי לאתפרעא

ותהי י̇ד̇ וסימ̇ אתהצבה לו ותהי · ב̇ בו · ותהי אשה · ותהי נדתה · מימנה · הנה בתי הגדולה · להשות גלים · להשאות גלים · ותהי לו סכנת
ותשרתהו · · · עתה בוא כתבה · שמעו שמע מלתי · מי יתן החרש · ותהי עוד נחמתי · ותהי משכרתך שלמה · · · במאה ה̇ וסימ̇ ויקן את
חלקת · · · השדה · ואת עיצבות יופה · ויאמר שאול כה תאמרו · וישלח דוד מלאכים · וישכר מישראל · · · במהר ל̇ ואצ במהר · ·

איב ג̇ חס̇ וסימ̇ ויהי שאול איב את דוד · כי חרב לאיב · ובעת יצרה ״ · ״ וימלאום ב̇ ומלא וסימ̇ ויבלאום עפר · וימלאום למלך להתחתן במלך ״ · ״ ויבא ד̇ בספ̇ וסימ̇ ויקם דוד וילך הוא · ויקרא יהונתן לדוד · ויקם יואב וילך גשורה · ויקם שמעי ויחבש ״

בסנאי מלכא ושאול
חשיב למימסר ית דוד
בידא דפלשתאי ׃ ויגדו
עבדיו לדוד את הדבר
הדברים האלה ויישר
הדבר בעיני דוד להתח
להתחתן במלך ולא
מלאו הימים ׃ וחויאו
עבדוהי לשאול ית פיה
פיתגמיא האילין וכש
וכשר פיתגמא בעיני
דויד לאיתחתנא במיה
במלכא ולא שלימו כו
יומיא ׃ ויקם דוד וילך
הוא ואנשיו ויך בפלשי
בפלשתים מאתים איש
ויבא דוד את ערלתיהם
וימלאום למלך להתח
להתחתן במלך ויתן לו
שאול את מיכל בתו
לאשה ׃ וקם דויד ואזל
הוא וגברוהי וקטיל
בפלישתאי מאתן גבר
ואיתי דויד ית עורלת
עורלתהון ואשלימינון
במלכא לאיתחתנא
במלכא ויהב ליה שא
שאול ית מיכל ברתיה
לאיתו ׃
וירא שאול וידע כי יה
יהוה עם דוד ומיכל
בת שאול אהבתהו ׃ וח
וחזא שאול וידע ארי
ארי מימרא דיי בסע
בסעדיה דדויד ומיכל
בת שאול רחימתיה ׃
ויסף שאול לרא מפני
דוד עוד ויהי שאול
איב את דוד כל הי
הימים ׃ ואוסיף שאול
למידחל מן קדם דויד
עוד והוה בזמן מפקה
מיפקהון שאול בעיני
כל דבבו לדוד כל יומי
יומיא ׃
ויצאו שרי פלשתים
ויהי מדי צאתם שכל
דוד מכל עבדי שאול
ויקר שמו מאד ׃ ונפקו
רברבי פלשתים והוה
בזמן מיפקהון אצלח
דוד מכל עבדי שאול
ויסגי שמיה להדא ׃

יט

וידבר
שאול את יהונתן בנו
ואל כל עבדיו להמית
את דוד ויהונתן בן ש
שאול חפץ בדוד מאד ׃
ומליל עם שאול עם
יהונתן בריה ועם כל
עבדוהי למיקטל ית
ית דוד ויהונתן בר
שאול אתרעי בדוד
להדא ׃ ויגד יהונתן לד
לדוד לאמר מבקש ז
שאול אבי להמיתך ו
ועתה השמר נא בבקר
וישבת בסתר ונחבאת ׃
וחוי יהונתן לדויד למי
למימר בעי שאול
אבא למיקטלך וכען
איסתמר כען בצפרא
ותיתיב בסיתרא ותיט
ותיטמיר ׃ ואני אצא
ועמדתי ליד אבי בשׂ
בשדה אשר אתה שם
ואני אדבר בך אל אבי
וראיתי מה והגדתי לך ׃
ואנא איפוק ואקום לו
לות אבא בחקלא דאת
תמן ואנא אמליל עלך
פיתגמין תקנין קדם
אבא ואיחזי מה אחוי
לך ׃
וידבר יהונתן בדוד
טוב אל שאול אביו וי
ויאמר אליו אל יחטא
המלך בעבדו בדוד כי
לא חטא לך וכי מעשיו
טוב לך מאד ׃ ומליל
יהונתן על דוד פיתגמין
תקנין קדם שאול אבו
אבוהי ואמר ליה לא
יחטי מלכא בעבדיה
בדוד ארי לא חטא ליה
וארי עובדוהי תקנין ז
לך להדא ׃ וישם את נ
נפשו בכפו ויך את הפ
הפלשתי ויעש יהוה
תשועה גדולה לכל יש
ישראל ראית ותשמח
ולמה תחטא בדם נקי
להמית את דוד חנם ׃
ומסר ית נפשיה בעל
גב לאיתקטלא וקטל

וראיתי יב̇ וסימ̇ וראיתי את הדם · וראיתי מה והגדתי לך · והנה עליהם גידים · וראיתי לבית גוה · וראיתי שיש יתרון לאדם · כי אין טוב באדם · את כל עמל · את כל מעשה האלהים · יביא במשפט · כי איככה אוכל וראיתי · ב̇ בו · אני דניאל לבדי · והנה שנים אחרים ״ לראי · ובמראה · ובמראי · בראי · בראי · ויראה · ואראה · ואראך · וראיתיך · ותראה · כי ראיתם · ומראה · ומראות · ואראה וראו · · · בלה ל̇ רבו̇ ״

ותוסף ג̇ מלא וסימ׳ ותוסף המלחמה · ותוסף אסתר ותדבר · ותוסף אל תזנותה · בלילה הוא ד̇ וסימ׳ ותשקין את אביהן בלילה · ויבא יעקב מן השדה · ויקם בלילה הוא ויקח · ודוד נס וימלט · כאתמול ב̇ זבל וסימ׳ והעברים היו לפלשתים · וחיו לעבדו כאתמול ·

ית פלשתאה ועבד יי פורקנא רבא לכל ישראל חזיתא וחדיתא ולמה תתחייב בדם זכאי למיקטל ית דוד מגן׃ וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת׃ וקביל שאול למימר יהונתן וקיים שאול קיים דאמר קיים הוא יי אם יתקטיל׃ ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום׃ וקרא יהונתן לדוד וחוי ליה יהונתן ית כל פתגמיא האילין ואיתי יהונתן ית דוד לות שאול והוה קדמוהי כמאיתמלי ומדקמוהי׃ ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו׃ ואוסיפו עבדי קרבא למיהוי ונפק דוד ואגיח קרבא בפלשתאי ומחא בהון מחא סגיאה ואפכו מן קדמוהי׃ ותהי רוח יהוה רעה אל שאול

והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד׃ ושרת רוחא בישא מן קדם יי על שאול והוא בביתיה יתיב ומורניתיה בידיה ודוד מנגן בידיה׃ ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא׃ ובעא שאול למימחי במורניתא בדוד ובכותלא ואפטר דוד מן קדם שאול ונקש ית מורניתא בכותלא ודוד ערק ואישתיזיב בליליא ההוא׃ וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת׃ ושלח שאול איזגדין לות בית דוד למקטליה ולמיטריה בצפרא וחויאת לדוד מיכל איתתיה למימר אם לא אנת משיזיב נפשך בליליא מחר את מיתקטיל׃ ותרד מיכל את דוד בעד ה

החלון וילך ויברח וימלט׃ ושלשילת מיכל ית דוד מן חרכא ואזל וערק ואישתזיב׃ ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד׃ ונסיבת מיכל ית צילמניא ושויאת על ערסא וית נודא דעיזיא שויאת איסדוהי וכסיאת בלבושא׃ וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא׃ ושלח שאול איזגדין למדבר ית דוד ואמרת מרע הוא׃ וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמיתו׃ ושלח שאול ית איזגדיא למיסער ית דוד למימר אסיקו יתיה בערסא לותי למיקטליה׃ ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו׃ ואתו איזגדיא והא צילמניא על ערסא ונודא דעיזיא איסדוהי

ותרד ג̇ ב̇ חס וא̇ מל וסימ׳ ותרד בדה · וחכבו · מל׳ ותרד מיכל את דוד · וחד ולא תורד את שיבתו · חלה ה̇ ד̇ חס וא̇ מל וסימ׳ ויאמר ליוסף הנה אביך · כי קשרתם בלבם · וישלח שאול מלאכים · ויאמר אל אחיהן · ויבא אלישע דמשק להתרפא ביזרעאל · וחבריו · ואתה אינך חולה · בתר מלי · וחד וחלה וכותגישון עיר · ולהפליתן · כפות · כמוהם · והפתן · והבותן · המתם · פתן · בלה ל̇ דכו׳

איבי ז וסימ ותשלחי את איבי · המוצאתני איבי עלי · כן יאבדו איבי יבלהתיו · כי לא יריע איבי עליה · ברשע איבי · אשר טפחתי ורביתי ··· הנביאים ג בספר וסימ הגם שאול בנביאים · קדמ׳ דספר · את להקת הנביאים · גם ביד הנביאים ··· אמיתך לית דכות׳ ···

איסרוהי ויאמר שא
שאול אל מיכל למה
ככה רמיתני ותשלחי
את איבי וימלט ותאמר
מיכל אל שאול הוא
אמר לי שלחני למה
אמיתך ואמר שאול
למיכל למה כדין שקו
שקרת בי ושלחת ית
בעיל דבבי ואשתזיב
ואמרת מיכל לשאול
הוא אמר שלחיני למה
איקטלינך
ודוד ברח
וימלט ויבא אל שמו
שמואל הרמתה ויגד
לו את כל אשר עשה
לו שאול וילך הוא וש
ושמואל וישבו בנוית
ודוד ערק ואשתזיב
ואתא לות שמואל
לרמתא וחוי ליה ית
כל דעבד ליה שאול וי
ואזל הוא ושמואל וי
ויתיבו בבית אולפנא
ויגד לשאול לאמר הנה
דוד בנוית ברמה ואי
ואיתחוה לשאול למי
למימר הא דוד בבית
אולפנא ברמתא וישלח
שאול מלאכים לקחת
את דוד וירא את להה
להקת הנביאים נבאים
ושמואל עמד נצב עו
עליהם ותהי על מלאכי
שאול רוח אלהים וית
ויתנבאו גם המה ושי
ושלח שאול איזגדין
למידבר ית דויד וחזו
ית סיעת ספריא משי
משבחין ושמואל
קאים מליף עליהון
ושרת על איזגדין דשו
דשאול רוח נבואה מן
קדם יי ושבחו אף אינו
ויגדו לשאול וישלח
מלאכים אחרים ויתנ
ויתנבאו גם המה ויסף
שאול וישלח מלאכים
שלישים ויתנבאו גם
המה וחויאו לשאול
ושלח איזגדין אחרנין
ושבחו אף אינון ואוס
ואוסיף שאול ושלח
איזגדין תליתאין ושו
ושבחו אף אינון ווי
וילך גם הוא הרמתה
ויבא עד בור הגדול או
אשר בשכו וישאל
ויאמר איפה שמואל
ודוד ויאמר הנה בנוית
ברמה ואזל אף הוא
לרמתא ואתא עד גובא
רבא דבסכו ושאיל
ואמר אן שמואל
ודוד ואמרו הא בבית
אולפנא ברמתא וילך
שם אל נוית ברמה ותהי
עליו גם הוא רוח אלה
אלהים וילך הלוך וית
ויתנבא עד באו בנוית
ברמה ואזל לתמן לב
לבית אולפנא דברמתא
ושרת עלוהי אף הוא
רוח נבואה מן קדם יי
ואזל מיזל ומשבח
עד דאתא לבית אולפנ
ברמתא ויפשט גם הו
הוא בגדיו ויתנבא גם
הוא לפני שמואל ויפל
ערום כל היום ההוא
וכל הלילה על כן יאמרו
הגם שאול בנביאים
ושלח אף הוא לבושו
לבושוהי ושבח אף ה
הוא קדם שמואל ונפל
ברשאן כל יומא ההוא
וכל ליליא על כן יימרון
האף שאול בספריא
ויברח

כ

דוד מנוית ברמה ויבא
ויאמר לפני יהונתן מה
עשיתי מה עוני ומה
חטאתי לפני אביך כי
מבקש את נפשי וערק
דוד מבית אולפנא דבי
דברמתא ואתא ואמר
קדם יהונתן מה עבדית
מה חובי ומה סרחתי
קדם אבוך ארי בעי למ
למקטלי ויאמר לו ח
חלילה לא תמות הנה
לא עשה אבי דבר
גדול או דבר קטן ולא
יגלה את אזני ומדוע

ערום ד חס וסימ ויפל ערם כל היום ההוא · כי תראה ערם וכסיתו · ערם יצתי מבטן אמי · ב בו׳ ··· נביאים ג חת כן בליש׳ וסימנ׳ ויפשט גם הוא בגדיו · ולא עטהו גם א׳ הלוחים לשונם ··· הנה לא ג וסימ הנה לא יעשה אבי · הנה לא ידעתי דבר · הנה לא יצום ולא ··· אזני ח וסימ ויאמר לו חלילה · כי קשיתם כלכם · ב בו · ויאמר המלך לרצים · אסה למשל · ואלי דבר יגנב · שמעת אזני · ולמלמדי לא ···

ישרב ה̇ וסימ̇ ועתה קרא נא באזני · ויאמר דוד אל יהונתן · אל ישב דרך נבלם · צרור צרר עבדיך · ישב אפך ותנחמני · וסימ̇ אבל מספינא
ינפדתא דירושלם ואתנחם ·· ג ·· לרוין ג̇ ומלא̇ וסימ̇ נשאל נשאל בשאל ממני דוד · והוא כחותן יוצא מחופתו · יגלים מהודרות לרוין ·· ג

יסתיר אבי ממני את
הדבר הזה אין זאת ׃ וי
ואמר ליה חס לא תמו
תמות הא לא יעביד
אבא פיתגם רב אר זעיר
ולא יחוי לי גמיה דין
כסר אבא מיני ית פית׃
פיתגמיא הדין ליתהא
קיימא ׃ וישבע עוד
דוד ויאמר ידע ידע
אביך כי מצאתי חן כז
בעיניך ויאמר אל ידע
יהונתן פן יעצב ואולב
חי יהוה וחי נפשך
כי כפשע ביני ובין חמ
המות ׃ וקיים עוד דוד
ואמר מידע ידע אבוך
ארי אשכחית רחמין
בעינך ואמר לא ידע
דא יהונתן דילמא
יתנסיס וברם קיים הוא
יי וחיי נפשך ארי כפו
כפיסעא חדא ביני ויז
ובין מותא ׃ ויאמר יהו
יהונתן אל דוד מה תא
תאמר נפשך ואעשה
לך ׃ ואמר יהונתן לדוד
מה דעוא נפשך ואיע
ואיעביד לך ׃
ויאמר דוד
אל יהונתן הנה חדש
מחר ואנכי ישב אשב
עם המלך לאכל ושלז
ושלחתני ונסתרתי
בשדה עד הערב השז

השלישית ׃ ואמר
דוד ליהונתן הא ירח
ירחא מחר ואנא אס
אסחרא אסחר עם מז
מלכא למיכל ותישלז
ותישלחינני ואיטמר
בחקלא עד עידן רמז
רמשא דיומא תליתאה ׃
אם פקד יפקדני אביך
ואמרת נשאל נשאל
ממני דוד לרוץ בית
לחם עירו כי זבח הימים
שם לכל המשפחה ׃ א
אם מיבעא יבעינני יי
אבוך ותימר אישתאל
מיני דוד למיזל לבית
לחם קרתיה ארי שירו
ניכסת קודשיא יומא
דין תמן לכל זרעיתא ׃
אם כה יאמר טוב שז
שלום לעבדך ואם חז
חרה יחרה לו דע כי כלתה
הרעה מעמו ׃ אם כדין
יימר טב שלם לעבדך
ואם מיתקף יתקף ליה
דע ארי גמירא בישת
מיניה ׃ ועשית חסד
על עבדך כי בברית ידז
יהוה הבאת את עבדך
עמך ואם יש בי עון ה
המיתני אתה ועד
אביך למה זה תביאני ׃
ותעביד טיבו עם עבדך
ארי בקיימא דיי אעה
אעילתא ית עבדך

עמך ואם אית בי חובא
קטולני את ולות
אבוך למה דנן תעילנני ׃
ויאמר
יהונתן חלילה לך כי ׃
אם ידע אדע כי כלתה
הרעה מעם אבי לבוא
עליך ולא אתה אגיד
לך ׃ ואמר יהונתן חס
לך ארי מידע אדע
ארי גמירא בישתא מן
אבא למיתי עלך ולאיז
ולא איתה אחוי לך ׃ ויי
ויאמר
דוד אל יהונתן מי יגיד
לי או מה יענך אביך
קשה ׃ ואמר דוד ליהוז
ליהונתן מאן יחוי לי
או דילמא יתיבינך יי
אבוך פיתגמין קשין ׃
ויאמר יהונתן אל דוד
לכה ונצא השדה ויצ
ויצאו שניהם השדה ׃
ואמר יהונתן לדויד
איתא ונפוק תרויהון
ונפקו לחקלא ׃ ויאמר
יהונתן אל דוד יהוה ׃
אלהי ישראל כי אח
אחקור את אבי כעת
מחר השלישית והנה
טוב אל דוד ולא אז ה
אשלח אליך וגליתי
אל אזנך ׃ ואמר יהונו
יהונתן לדוד יי אלהא
ישראל ארי איבדוך

תרויהון

ואתה ג̇ ב̇ וא̇ וסימ̇ נכרתה ברית אני ואתה · אשר דברנו אני ואתה · כי זכר אני ואתה · בתר פת ·· ג ·· פקד ה̇ חס̇ וסימ̇ ויאמר יוסף
אל אחיו · וישבע את בני ישראל · ויקח משה את עצמות · פקד פקדתי אתכם · אם פקד יפקדני ·· ג ·· יחרה ג̇ וסימ̇ למה יחרה אפך · כן ז
יחרה אף יי אלהיך · אם חרה יחרה ·· ג ·· בברית ג̇ רפ̇ וסימ̇ לעבדך בברית יי אלהיך · כי בברית יי · ואביא בברית ·· ג ·· כפשע ל̇ דגות ··

ויוסף ד מלא וסימ ויעמד במקום יצר · ויוסף עוד יפתח · ויוסף יהונתן להשביע את · זליע אחאב · דבר אלי · ויוסף למעול ביי · ויאסף שו
שאול · בן כת · ושאר ויסף כת · אהבו ד וסימ לאמו ולאביו אהבו · ויסף יהונתן להשביע · ויקרא איש ושמו שלמה · יעשה חפצו

יתּ אנא בעידנא הדין מ
מחר או ביומא תליתאה
והא אפיתגמין תקנין מן
כיתאמרין על דוד ולא
מכען אשלח לותך ואו
ואיחוי לך | כה יעשה
יהוה ליהונתן וכה יוס
וכה יוסיף כי ייטב אל
אבי את הרעה עליך וג
וגליתי את אזנך ושלח
ושלחתיך והלכת לש
לשלום ויהי יהוה עמ
עמך כאשר היה עם
אבי | כדין יעביד יי ליה
ליהונתן וכדין יוסיף
ארי מגמרא מן אבא
למיתי בישתא עלך וי
ואיחוי לך ואישלחינך
ותהך לשלם ותהי מי
מימרא דיי בסעדך
כמא דהוה בסעדיה
דאבא | ולא עד עודני חי
ולא תעשה עמדי חסד
יהוה ולא אמות | ולא
עד דאנא קיים ולא תה
תעביד עימי טיבו מן
קדם יי ולא אמות | ולא
תכרית את חסדך מעם
ביתי עד עולם ולא בה
בהכרית יהוה את איבי
דוד איש מעל פני האד
האדמה | ולא תפסוק ית
טיבותך מן אנש ביתי
עד עלמא ולא כד יש
ישיציה יי ית סנאי דוד

גבר מעל אפי ארעא | ו
ויכרת יהונתן עם בית
דוד ובקש יהוה מיד
איבי דוד | וגזר יהונתן
קיים עם בית דוד ואי
ואיתפרע ליה מיד סנ
סנאי דדוד | ויסף יהונתן
להשביע את דוד באה
באהבתו אתו כי אהבת
נפשו אהבו | ואו
ואוסיף יהונתן לאומאה
ית דוד ברחמוהי יתיה
ארי דהוה כמית נפשיה רח
רחמיה |
ויאמר לו
יהונתן מחר חדש ונפ
ונפקדת כי יפקד מושבך |
ואמר ליה יהונתן מחר
ירחא ותיתבעי ארי יהי
מרוח בית אסחרותך |
ושלשת תרד מאד וב
ובאת אל המקום אשר
נסתרת שם ביום המעש
המעשה וישבת אצל
האבן האזל | ובתלתית
יומא תיתבעי לחדא ו
ותיחות לאתרא דאיטמרת
דאיטמרתא תמן ביומא
דחולא ותיתב בסטר
אבן אתא | ואנא שלשת
החצים צדה אורה לש
לשלח לי למטרה | ואנא
תלת גירין בקשת שדי
למימחי לי לפלגליסא |
והנה אשלח את הנער

לך מצא את החצים אם
אמר אמר לנער הנה
החצים ממך והנה קחנו
ובאה כי שלום לך ואין
דבר חי יהוה | והא אנ
אישלח ית עולימא איז
איזיל ואיתי ית גירריא
אם מימר איימר לעו
לעולימא הא גיריא מן
מינך ולהלכה סבהי וא
ואיתא ארי לך שלם
לית מידעם ביש קיים
הוא יי | ואם כה אמר
לעלם הנה החצים ממך
והלאה לך כי שלחך
יהוה | ואם כדין איימר
לעולימא הא גיריא מ
מינך ולהלא איזיל ית
ארי שזבך יי | והדבר
אשר דברנו אני ואתה
הנה יהוה ביני ובינך ע
עולם | ופיתגמא דמליו
דמלילתא אנא ואת
הא מימרא דיי סהיד
בינא ובינך עד עלמא |
ויסתר
דוד בשדה ויהי החדש
וישב המלך על הלחם
לאכל | ואיטמר דוד
בחקלא והוה ירחא וית
ואסחר מלכא על לחמ
למיכל | וישב המלך
על מושבו כפעם בפעם
אל מושב הקיר ויקם
יהונתן וישב אבנר מ

ולא תעשה ג וסימ לא תשתחוה לאלהים · ולא תעשה עם עודני חי ולא · ועתה טוב ולך · ייטב ב חס וסימ כי ייטב אל אבי
לב שמח ייטב · והדבר ג וסימ אשר יקשה מכם · והדבר אשר דברנו אני · כל אשר שלחת אל עבדך · אל דבת על ב וסימ וישב
המלך על הלחם · ומדתי פעלתם ראשנה אל חיקם · אל תדוס עצבכם ואל תחסיכו · מושבו ב וסימ בדד ישב מחוץ · וישב המלך

מקרה ב̇ וסימ̇ מקרה הוא היה לנו ׃ כי אמר מקרה הוא ׃ ובל קהלת רבות ׳׳ ה פס מן ה מלי בן בב אתין מורדבי וסימנהון
נח את שם את חם ׃ כי גם זה לך בן ׃ על כן לא בא אל ׃ גם לי גם לך לא ׃ זה כי אם רע לב ׃ רא דמליג בי יד על כס יה ׳׳ ומלכותך ל רפו ׃

מצד שאול ויפקד
מקום דוד ׀ ואסתחר מז
מלכא על שירותיה כזמן
בזמן על שירותא דמית
דמיתקן ליה כסת
בותלא וקם יהונתן וי
ואסחר אבנר מסיטר
דשאול והוה אתרא
דדוד מדווה ׀ ולא דבר
שאול מאומה ביום
ההוא כי אמר מקרה
הוא בלתי טהור הוא
כי לא טהור ׀ ולא מיה
מליל שאול מידעם
ביומא ההוא ארי א
אמר דילמא ערוע
הוא הוה ליה ולא הו
דכי הוא ארי דילמיה
לאורחא אזל ואנחנא
ומינכנחרין ׀

ויהי ממחרת
החדש השני ויפקד
מקום דוד ויאמר שו
שאול אל יהונתן בנו
מדוע לא בא בן ישי ז
גם תמול גם היום אל
הלחם ׀ והוה מיומא
דבתרוהי דהוא עיבו
ירחא תניינא והוה
אתרא דדוד מדווה
ואמר שאול ליהונתן
בריה מא דין לא אתא
בר ישי אף תמלי אף
יומא דין ללחמא ׀ ו
ויען יהונתן את שי
שאול אביו נשאל נש
נשאל דוד מעמדי עד
בית לחם ׀ ואתיב יהונת
ית שאול אבוהי איתז
אישתאלא אישתאיל
דוד מיני למיזל עד
בית לחם ׀ ויאמר של
שלחני נא כי זבח מש
משפחה לנו בעיר והוא
צוה לי אחי ועתה אם
מצאתי חן בעיניך אמ
אמלטה נא ואראה את
את אחי על כן לא בא
אל שולחן המלך ׀ ואמ
ואמר שלחני כען ארי
שירו ניכסת קודשיא
לכל זרעיתא לנא בקרת
והוא פקיד לי אחי וכ
דכען אשכחית רחמין
בעינך אישתיזב כען ז
ואיחזי ית אחי על כן
לא אתא לפתורא דמ
דמלכא ׀

ויחר אף שאול
ביהונתן ויאמר לו בן
נעות המרדות הלוא
ידעתי כי בחר אתה ז
לבן ישי לבשתך ולבשת
ולבשת ערות אמך ׀ ות
ותקיף רוגזא דשאול
ביהונתן ואמר בר סרכו
סרכנותא דמרדותא
קשיא הלא ידענא ארי
רעיאת בבר ישי לבהת
לבהתתך ולבהתתך
חלן אמך ׀ כי לא הימים
אשר בן ישי חי על הא
האדמה לא תכון אתה
ומלכותך ועתה שלח
וקח אתו אלי כי בן מ
מות הוא ׀ ארי כל
יומיא דבר ישי קיים
על ארעא לא תתקן
את ומלכותך וכען שו
שלח ואיתיהיה לותי
ארי גבר חייב קטול
הוא ׀

ויען יהונתן את שאול
אביו ויאמר אליו למה
יומת מה עשה ׀ ואת
ואתיב יהונתן ית שו
שאול אבוהי ואמר
ליה למה יתקטיל מה
עבד ׀ ויטל שאול את
החנית עליו להכותו
וידע יהונתן כי כלה
היא מעם אביו להמית
את דוד ׀ וארים שאול
ית מורניתא עלוהי
למימחי וידע יהונתן
ארי גמירא היא מן ו
אבוהי למיקטל ית
דוד ׀ ויקם יהונתן מעם
השלחן בחרי אף
ולא אכל ביום החדש
השני לחם כי נעצב אל
דוד כי הכלמו אביו ׀
וקם יהונתן מן פתורא
בתקוף רגז ולא אכל
ביום עיבור ירחא תנ

יקח יג̇ וסימ̇ לך בא אל היבאן ׃ קום לך פדנה ארם ׃ עם אשר תמציא את ׃ עבר לפני העם ויקח ׃ קטר יקטרון היום ׃ כי כל הימים אשר ׃
יקח מאתם מטה מטה ׃ ויאמר לו אבנר ׃ ויאמר לגחזי ׃ ואלישע הנביא ׃ קח משם את האזור ׃ קחו עמכם דברים ׃ שמע בני וקח אמרי ׳׳ פ ׳׳
הכלמו ב̇ חס בליש̇ וסימ̇ כי הכלמו אביו ׃ ותלעג ואין מכלים ׳׳ ג ׳׳ ולא אכל ד̇ וסימ̇ ויקם יהונתן ׃ ויבא אחאב ׃ וזה ימות ׃ ואבל פתי ׳׳

הבא ג̇ ב̇ חס וא מל וסימ׳ הבא את האנשים ׳ הבא צא ירדך מחיצך ׳ לך הבא העיר ׳ בהד מל׳ ״ שנינו ג̇ וסימ׳ ויהונתן בין
שנינו ׳ אשר נשבענו שנינו אנחנו ׳ ישת ידו על שנינו ׳ [illegible] רץ פ̇ חס וסימ׳ רץ מצא נא את החצים ׳ רץ אל הנער הלז

הנינא לחמא אריא׃
איתנסיס על דוד ארי
אכל ביה אבוהי׃
ויהי
בבקר ויצא יהונתן הש
השדה למועד דוד ונ
ונער קטן עמו׃ והוה
בצפרא ונפק יהונתן ל
לחקלא לזימנא דאמיר
ליה דוד ועולים זעיר
עימיה׃ ויאמר לנערו
רץ מצא נא את החצ
החצים אשר אנכי מו
מורה הנער רץ והוא
ירה החצי להעבירו׃
ואמר לעולימא רהוט
איתא כען ית גיריא
דאנא שדי עולימא
רהט והוא שדא גירא
לאעברותיה׃ ויבא הנ
הנער עד מקום החצי
אשר ירה יהונתן ויק
ויקרא יהונתן אחרי
הנער ויאמר הלוא הח
החצי ממך והלאה׃
ואתא עולימא עד א
אתר גירא דישדא
יהונתן וקרא יהונתן
בתר עולימא ואמר ה
הלא גירא מינך ולהלן׃
ויקרא יהונתן אחרי
הנער מהרה חושה אל
תעמד וילקט נער
יהונתן את החצים ויב
ויבא אל אדניו׃ וקרא

יהונתן בתר עולימא
אוחי בפריע ולא תיתו
תיתעכב ולקט עולימא
דיהונתן ית גיריא ו
ואתא לות רבוניה׃ ות
והנער לא ידע מאומה
אך יהונתן ודוד ידעו
את הדבר׃ ועולימא
לא ידע מידעם להוד
ברם יהונתן ודוד יד
ידעין ית פתגמא׃ ויתן
יהונתן את כליו אל
הנער אשר לו ויאמר
לו לך הבא העיר׃ ויהב
יהונתן ית זיניה לעול
לעולימא דיליה ואמר
ליה איזיל אוביל לק
לקרתא׃ הנער בא
ודוד קם מאצל הנגב׃
ויפל לאפיו ארצה ויש
וישתחו שלש פעמים
וישקו איש את רעהו
ויבכו איש את רעהו
עד דוד הגדיל׃ ועולימ
אתא ודוד קם מיסטר
אבן אתא דלקביל דרו
דרומא ונפל לאפוהי
על ארעא וסגיד תלת
זימנין ונשיקו גבר ית
חבריה ובכו גבר ית
חבריה עד דדוד אסגי׃
ויאמר יהונתן לדוד
לך לשלום אשר נש
נשבענו שנינו אנחנו
בשם יהוה לאמר יהוה׃

יהיה ביני ובינך ובין ז
זרעי ובין זרעך עד עולם׃
ואמר יהונתן לדוד אי
איזיל לשלם דקיימנא
תרוינא אנחנא בשמא
דיי למימר מימרא דיי
יהא סהיד בינא ובינך
ובין בני ובין בנך עד
עלמא׃
כא
ויקם וילך ויהונתן בא
העיר׃ וקם ואזל ויהונתן
על לקרתא׃ ויבא דוד
נבה אל אחימלך הכהן
ויחרד אחימלך לקרא
לקראת דוד ויאמר
לו מדוע אתה לבדך
ואיש אין אתך׃ ואתא
דוד לנוב לות אחימלך
כהנא ואיתבעית אחי
אחימלך לקדמות
דוד ואמר ליה מא דין
את בלחודך וגבר לית
עימך׃ ויאמר דוד אל
אחימלך הכהן המלך
צוני דבר ויאמר אלי
איש אל ידע מאומה
את הדבר אשר אנכי
שלחך ואשר צויתיך
ואת הנערים יודעתי
אל מקום פלוני אלמוני׃
ואמר דוד לאחימלך
כהנא מלכא פקדני פ
פתגמא ואמר לי אינ
אינש לא ידע מדעם
ית פתגמא דאנא שלח

ושם ה׳ דייש בס׳ וסימ׳ ושם אתנו נער עברי ׳ ושם דאינו את הגבלים ׳ ושם איש מעבדי שאול ׳ ושם בקרא איש בליעל ׳ ושם היה נביא
ליה׳ עדיו שמו ׳ דה׳ י׳ ב׳ במוה ד׳ וסימ׳ איש אשר יעשה במוה ׳ אין כמוה תעשה לי ׳ כי כל הג.ג.ב מזה במוה ׳ ב׳ בו׳ י׳ המוסרים ל׳ ו׳ ׳

לך ותפקידתנך ויתערי
עולימיא שלחית קד
קדמיי לאתר כסי וט
וטמיר ועתה מה יש
תחת ידך חמשה לחם
תנה בידי או הנמצא
וכען מה אית כה תחות
ידך חמשא טולמין די
דלחמא הב בידיי או
מה דמישתכח ויען
הכהן ויאמר אין לחם
חול אל תחת ידי
כי אם לחם קדש יש
אם נשמרו הנערים
אך מאשה ואתיב כה
כהנא ית דוד ואמר
לית לחם חולין תחות
ידיי אלהין לחמא
דקודשא אית ברם נ
אם נטירין עולימיא
להון מסואבת איתא
ויען
דוד את הכהן ויאמר
לו כי אם אשה עצרה
לנו כתמול שלשם
בצאתי ויהיו כלי הנע
הנערים קדש והוא
דרך חל ואף כי היום
יקדש בכלי ואתיב דוד
ית כהנא ואמר ליה
בקושטא מרחקא לנ
כמאיתמלי ומדקמוהי
במיפקי והוו מניהון
דבז לקודשא והוא
כאורח חולא הוה א
אוף ארי יומא דין הוה
מתאכיל ולא מתפסיל
במנא ויתן לו קדש
הכהן קדש כי לא היה
שם לחם כי אם לחם
הפנים המוסרים מלפ
מלפני יהוה לשום לחם
חם ביום הלקחו ויהב
ליה כהנא קודשא ארי
לא הוה תמן לחים חו
חולין אלהין לחים
אפיא דמעדו מן קדם
יי׳ לשואה לחים חם
חמים ביום איתנסיבותיה
ושם איש מעבדי ש
שאול ביום ההוא נעצר
לפני יהוה ושמו דואג
האדמי אביר הרעים
אשר לשאול ותמן
גבר מעבדי שאול בי
ביומא ההוא כביש
קדם יי׳ ושמיה דואג
ארומאה רב רעיא די
לשאול ויאמר דוד לא
לאחימלך ואין יש פה
תחת ידך חנית או חרב
כי גם חרבי וגם כלי לא
לקחתי בידי כי היה
דבר המלך נחוץ ואמ
דוד לאחימלך ואית כא
תחות ידך מורניתא
או חרבא ארי אף חרבי
ואף זיינאי לא נסיבית
בידי ארי הוה פתגם
מלכא בבהילו
ויאמר
הכהן חרב גלית הפלשתי
אשר הכית בעמק האלה
הנה היא לוטה
בשמלה אחרי האפוד
אם אתה תקח לך
קח כי אין אחרת זולתה
בזה ויאמר דוד אין
כמוה תנה לי ואמר
כהנא חרבא דגלית
פלשתאה דקטלתא
במישר בטמיא הא הי
היא מכרכא בשושיפא
בתר דשאיל ליה באו
באורייא אם יתה תסב
לך סב ארי לית אחרי
בר מינה הכא ואמר דוד
לית דכוותה הבהינה לי
ויקם דוד ויברח ביום
ההוא מפני שאול ויבא
אל אכיש מלך גת וקם
דוד וערק ביומא ההוא
מן קדם שאול ואתא
לות אכיש מלכא דגת
ויאמרו
עבדי אכיש אליו הלא
זה דוד מלך הארץ הלו
הלא לזה יענו במחלות
לאמר הכה שאול באלפו
ודוד ברבבתו
ואמרין עבדי אכיש ליה
הלא דין דוד מלכא
דארעא הלא לדין מח
משבחן בחינגא למימר
קטיל שאול באלפין

ה׳ בס׳ אם אם במיצע וסימ׳ ויאמר יואש לכל ׳ ויאמר להם שמשון ׳ ויען הכהן את דוד ׳ בן שמנים שנה אנכי ׳ ויען אתי את
המלך ׳ ויאמר אליהו התשבי ׳ ויאמר חזי׳ ׳ אליך ׳ לכו נא ונוכחה ׳ הלא כבר כבר ׳ ונח דניאל ואיוב ׳ אמור להם חי אני נאם ׳ חרדה
יה׳ אם בנהרים ׳ אם לא ישנו אם ׳ ראה יה׳ והביטה ׳ כי אם החרש תחרישי ׳ יה׳ אלהי אם עשיתי ׳ שיר המעלות לשלמה ׳ תדבק ׳ ׳

בלבבו ה̇ וסימ̇ והתברך בלבבו לאמר · וישם דוד את הדברים · כי להשמיד בלבבו · לדעת כל אשר בלבבו · ודבר אמת בלבבו · ו̇א̇ ובלבבו יאריך ובשלוה ...

ודוד בליביה וישם
דוד את הדברים האלה
בלבבו וירא מאד
מפני אכיש מלך גת
ושוי דוד ית פיתגמיא
האילין בליביה ודחיל
לחדא מן קדם אכיש
מלכא דגת וישנו את
טעמו בעיניהם
ויתהלל בידם ויתו על
דלתות השער ויורד
רירו אל זקנו ושני
ית מדעיה בעיניהון
ואישתטי בידיהון
ומסרט על דשי תרעא
ומחית רירוהי על
דיקניה
ויאמר אכיש
אל עבדיו הנה תראו
איש משתגע למה
תביאו אתו אלי ואמר
אכיש לעבדוהי הא
כד חזיתון גברא שטי
הוא למא איתיתון
יתיה לותי חסר משגע
משגעים אני כי
הבאתם את זה להשת
להשתגע עלי הזה
יבא אל ביתי ויולי
חסיר שטיא אנא
ארי איתיתון ית דין
לאישתטאה קדמי
הדין ייעול לביתי
כב וילך דוד משם וימל
וימלט אל מערת עדלם

וישמעו אחיו וכל בית
אביו וירדו אליו שמה
ואזל דוד מתמן ואיש
ואישתיזב למערת עד
עדלם ושמעו אחוהי
וכל בית אבוהי ונחתו
לותיה לתמן ויתקבצו
אליו כל איש מצוק וכל
איש אשר לו נשא וכל
איש מר נפש ויהי
עליהם לשר ויהיו
עמו כארבע מאות
איש ואתכנשו לותיה
כל גבר מעיק רוח וכל
גבר דהליה מארי דשו
וכל גבר מריר נפש
והוה עליהון לרבא
והוו עימיה כארבע
מאה גברא ואזל דוד
משם מצפה מואב
ויאמר אל מלך מואב
יצא נא אבי ואמי
אתכם עד אשר אדע
מה יעשה לי אלהים
ואזל דוד מתמן למצפי
דמואב ואמר למלכא
דמואב יפוק כען אבא
ואימא עמכון עד
דאידע מא יעביד
לי ייי וינחם את פני
מלך מואב וישבו עמו
כל ימי היות דוד
במצודה ואשרינון
קדם מלכא דמואב
ויתיבו עימיה כל יומין

דהוה דוד מיטמר
במצדא
ויאמר גד
הנביא אל דוד לא תשב
במצודה לך ובאת לך
ארץ יהודה וילך דוד
ויבא יער חרת ואמר
גד נבייא לדוד לא
תיתיב במצדא איזיל
לך לארעא
דבית יהודה ואזל
דוד ואתא לחורשא
דחרת וישמע שאול
כי נודע דוד ואנשים
אשר אתו ושאול
ישב בגבעה תחת
האשל ברמה וחניתו
בידו וכל עבדיו נצבים
עליו ושמע שאול
ארי איתידע דוד
וגבריא דעימיה ושאול
יתיב בגבעתא תחות
אשלא ברמתא
ומורניתא בידיה וכל
עבדוהי קיימין עלוהי
עלוהי ויאמר
שאול לעבדיו הנצבים
עליו שמעו נא בני
ימיני גם לכלכם יתן בן
ישי שדות וכרמים
לכלכם ישים שרי
אלפים ושרי מאות
ואמר שאול לעבדוהי
דקיימין עלוהי
שמעו כען בני שבטא

לי אלהים ו̇א̇ וסימ̇ וידע אדם עוד · ותאמר שרה צחק עשה · ויאמר יוסף אל אביו בני הם · לכן שלח לי אלהים · עד אשר אראה מה יעשה לי · להרבות את דוד ... לב טהור ברא לי אלהים ... וינחם את פני מואב · את פני הרכב דמלכים ...

אחטוב ג׳ חס׳ וסימ׳ ואחיה בן אחטוב׳ והוא נצב על עבדי שאול׳ ויםלט בן אחימלך ׳׳ ג׳׳ אלו ג׳ חס׳ וסימ׳ למה קשרתם עלי אתה׳
עבור בתוך העיר בתוך ירושלם׳ רוץ דבר אל הנער הלז׳ וכל יצורת הבית דבות במ׳א מל׳ ובמעלות אשר יעלו אליו ׳׳ ג׳׳ וגלה ל׳ ׳׳ ג׳

בנימין לכולכון יתן בר
ישי חקלין וכרמין לכ
לכולכון ימני רבני אל
אלפין ורבני מאוותא׃
כי קשרתם כלכם עלי ו
ואין גלה את אזני כ
בכרת בני עם בן ישי ו
ואין חלה מכם עלי ו
וגלה את אזני כי הקים
בני את עבדי עלי לארב
כיום הזה׃ ארי מרדתון
כולכון עלי ולית דחוי
לי כד גזר קיים ברי עם
בר ישי ולית דכאיב
ליה מנכון עלי ומחוי
לי ארי אקים ברי ית
עבדי עלי לכמנא כיום
כיומא הדין׃ ויען ד
דאג האדמי והוא
נצב על עבדי שאול
ויאמר ראיתי את בן
ישי בא נבה אל אחי
אחימלך בן אחיטוב׃
ואתיב דואג אדומאה
והוא ממנא על עבדי
שאול ואמר חזיתי ית
ית בר ישי אתא לנוב
לות אחימלך בר אח
אחיטוב׃ וישאל לו י
ביהוה וצידה נתן לו ו
ואת חרב גלית הפלשתי
נתן לו׃ ושאיל ליה ל
במימרא דיי׳ וזודין
יהב ליה וית חרבא
גלית פלישתאה יהב
ליה׃ וישלח המלך
לקרא את אחימלך ו
בן אחיטוב הכהן ואת
כל בית אביו הכהנים
אשר בנב ויבאו כלם
אל המלך׃ ושלח א
מלכא למיקרי ית א
אחימלך בר אחיטוב
כהנא וית כל בית אבוהי
כהניא דבנוב ואתו כ
כולהון לות מלכא׃
ויאמר
שאול שמע נא בן אחי
אחיטוב ויאמר הנני
אדני׃ ואמר שמע כען
בר אחיטוב ואמר הא
אנא ריבוני׃ ויאמר א
אליו שאול למה קשר
קשרתם עלי אתה ובן
ישי בתתך לו לחם וחרב
ושאול לו באלהים ל
לקום עלי לארב כיום
הזה׃ ואמר ליה שאול
למה מרדתון עלי את
ובר ישי במיתנך ליה
מזון וחרבא ושאילת
ליה במימרא דיי׳ למ
למיקם עלי לכמנא כ
כיומא הדין׃
ויען אחימלך
את המלך ויאמר ומי ב
בכל עבדיך כדוד נאמן
וחתן המלך וסר אל
משמעתך ונכבד בביתך
ואתיב אחימלך ית מלכא
ואמר ומאן בכל עבדך
כדוד מהימן וחתנא ד
דמלכא ורב על משמ
משמעתך ויקיר בבי
בביתך׃ היום החלתי
לשאול לו באלהים ח
חלילה לי אל ישם
המלך בעבדו דבר בכ
בכל בית אבי כי לא
ידע עבדך בכל זאת ד
דבר קטן או גדול׃ יומ
יומא הדין שריתי
למשאל ליה במימר
דיי׳ חס לי לא ישוי ד
מלכא בעבדיה פתגמ
בכל בית אבא ארי לא
ידע עבדך בכל פתגם
זעיר או רב׃ ויאמר
המלך מות תמות אח
אחימלך אתה וכל
בית אביך׃ ואמר מלכא
ממת תמות אחימלך
את וכל בית אבך׃ ויא
ויאמר המלך לרצים
הנצבים עליו סבו ו
והמיתו כהני יהוה כי
גם ידם עם דוד וכי י
ידעו כי ברח הוא ו
ולא גלו את אזני ולא
אבו עבדי המלך לשל
לשלח את ידם לפגע
בכהני יהוה׃ ואמר מ
מלכא לרהטיא דקיי
דקיימין עלוהי אתו
איסתחרו וקטילו כה

דאג ג׳ כת׳ כן וסימ׳ ושם איש מעבדי שאול׳ ויען דאג האדמי והוא נצב׳ בבוא דאג האדמי ויגד לשאול׳ ותלים ׳׳ ג׳׳ יג׳ פס ואין
ואין וסימ׳ ראו עתה כי אני אני׳ כי קשרתם עלי כלכם׳ ויקחו את הפר׳ ותמלא ארצו כסף וזהב׳ וגחזי עבר לפניהם׳ ונתתי מבטח את דוד׳
והוא עם בזוי ושסוי׳ ואראה ואין איש׳ ואביט ואין עזר׳ המאס מאסת׳ ישגו יצאו׳ כי תאנה לא תפרח׳ ושבתי אני ׳׳ ג׳׳ לפגוע ל׳ ׳׳ ג׳

בן ד׳ גבורי מוקף׳ וסימ׳ בנ שש׳ ליעקב ׳ וימלט בן אחד ׳ ולמפיבשת בן קטן ׳ והוליד בן בריין ׳׳ ס׳׳ האלך ג׳ וסימ׳ האלך יקראתי
לך׳ האלך והכיתי בפלשתים ׳ האלך אל רמות ׳׳ ס׳׳ קעלה ג׳ חס׳ וסימ׳ והושעת את קעלה ׳ ואת כי נלך קעלה ׳ ויצאו מקעלה ׳׳

כהניא דיי ארי אף
ידהון עם דוד וארי יד
ידעו ארי ערק הוא
ולא חוו לי ולא אבו
עבדי מלכא לאושטא
ית ידיהון למישלט בכ
בכהניא דיי
ויאמר המלך
לדויג סב אתה ופגע ב
בכהנים ויסב דואג הא
האדמי ויפגע הוא
בכהנים וימת ביום הה
ההוא שמנים וחמשה
איש נשא אפוד בד
ואמר מלכא לדויג את
איסתחר את ושלוט ב
בכהניא ואיסתחר
דואג אדומאה ושלט
ושלט הוא בכהניא
וקטיל ביומא ההוא
תמנן וחמשא גברא
דכשרין למילבש א
אפוד דבוץ ואת נב
עיר הכהנים הכה לפי
חרב מאיש ועד אשה
מעולל ועד יונק ושור
וחמור ושה לפי חרב
וית נוב קרית כהניא מ
מחא לפתגם דחרב מ
מגבר ועד איתתא מע
מעולם ועד ינק ותור
וחמר ואימר לפתגם
דחרב וימלט בן אחד
לאחימלך בן אחיטב
ושמו אביתר ויברח
אחרי דוד ואישתזיב
בר אחד לאחימלך בר
אחיטוב ושמיה אבי
אביתר ועריק בתר דוד
ויגד אביתר לדוד כי ה
הרג שאול את כהני יה
יהוה וחוי אביתר לד
לדוד ארי קטיל שאו
ית כהניא דיי ויאמר
דוד לאביתר ידעתי ב
ביום ההוא כי שם דואג
האדמי כי הגד יגיד
לשאול אנכי סבתי ב
בכל נפש בית אביך וא
ואמר דוד לאביתר
ידענא ביומא ההוא
ארי תמן דואג אדומאה
ארי חואה יחוי לשא
לשאול אנא גרמית
לאיסתקפא בכל נפש
בית אביך שבה אתי
אל תירא כי אשר יב
יבקש את נפשי יבקש
את נפשך כי משמרת
אתה עמדי תיב עמי
לא תדחל ארי דבעי ל
למיקטלי יבעי למקט
למקטלך ארי נטיר את
עמי
כג ויגדו לדוד לאמר הנה
פלשתים נלחמים בק
בקעילה והמה שסים
את הגרנות וחויאו ל
לדוד למימר הא פלי
פלישתאי מגיחין קרב
בקעילה והא אינון ב
בזזין ית אידריא וישא
וישאל דוד ביהוה לא
לאמר האלך והכיתי
בפלשתים והושעת את
קעילה ושאיל דוד
במימרא דיי למימר
האיזיל ואיקטול בפ
בפלישתאי ותיפרוק
ית יתבי קעילה ויאמ
ויאמרו עבדי אליו הנה
אנחנו פה ביהודה יר
יראים ואת כי נלך ק
קעילה אל מערכות
פלשתים ואמרו גברי
דוד ליה הא אנחנא
הכא בארע דבית יהו
יהודה אנחנא דחלין
ואת איתהון דניזיל
לקעילה לסידרי פלי
פלישתאי ויסף עוד
דוד לשאול ביהוה
ויענהו יהוה ויאמר
קום רד קעילה כי אני
נתן את הפלשתים
בידך ואוסיף עוד דוד
למישאל במימרא די
דיי וקביל צלותיה יי
ואמר קום חות לקעי
לקעילה ארי אנא מסר
ית פלישתאי בידך וי
וילך דוד ואנשיו קעי
קעילה וילחם בפלש
בפלשתים וינהג את
מקניהם ויך בהם מכה

וישאל דוד ביי׳ ה׳ וסימ׳ האלך והכיתי בפלשתים ׳ הארד אחרי הגדוד הזה ׳ האעלה באחת ערי ׳ האעלה אל פלשתים ׳ ויאמר ל׳ לא
תעלה הסב ׳׳ ס׳׳ סבתי ב׳ וסימ׳ בכל נפש בית אביך ׳ סבתי אני בלבי ׳׳ ס׳׳ הגרנות ב׳ ומלא וסימ׳ ומלאו הגרנות ׳ והביה שסים את ׳׳ ג׳
וינהג ה׳ וסימ׳ וינהג את כל מקנהו ׳ את הצאן את מקנהם ׳ וינהג את עמו ׳ וינהג יואב ׳׳ ס׳׳ מעולל ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ ועתה לך ׳ גב עיר ׳׳

גדולה

וישע ג׳ חס׳ וסימ׳ וישע דוד את ישבי קעילה ׃ וישע יי את דוד ׃ דשמואל ׃ וישע מחרב מפיהם ׃ וחד יקוה אל יי וישע לך ׃ ׃ בכר ב׳ א׳ מל׳ וא׳ בל׳ וסימ׳ ויגד לשאול כי בא דוד ׃ אשר לא נשא פני ׃ בכר מלע׳ ׃ ׃ ולשאול ב׳ וסימ׳ ולשאול פילגש ׃ ויקם דוד ואנשיו ׃ ׃

גדולה ויושע דוד את
ישבי קעילה ׃ ואזל דוד
דוד וגברוהי לקעילה
ואגיח קרבא בפלישתאי
ומחא יתהון ודבר ית
גיתיהון ומחא בהון
מחא סגיאה ופרק דוד
ית יתבי קעילה ׃
ויהי בב
ברח אביתר בן אחי
אחימלך אל דוד קעי
קעילה אפוד ירד
בידו ׃ והוה כד ערק
אביתר בר אחימלך
לות דוד קעילה אפוד
אחית בידיה ׃ ויגד
לשאול כי בא דוד קע
קעילה ויאמר שאול
נכר אתו אלהים בידי
כי נסגר לבוא בעיר
דלתים ובריח ׃ ואתח
ואתחוה לשאול ארי
אתא דוד לקעילה ׃
ואמר שאול מסר יתי
יי בידי ארי אתמסר
למיעל בקרתא דדלת
דשין ועברין ׃ וישמע
שאול את כל העם ית
למלחמה לרדת קעי
קעילה לצור אל דוד
ואל אנשיו ׃ וכנש שא
שאול ית כל עמא לא
לאגחא קרבא למיחת
לקעילה למיצר על
דוד ועל גברוהי ׃

וידע
דוד כי עליו שאול מח
מחריש הרעה ויאמר
אל אביתר הכהן הגי
הגישה האפוד ׃ וידע
דוד ארי עלוהי שאול
כמין בישתא ואמר
לאביתר כהנא קריב ית
איפודא ׃ ויאמר דוד
יהוה אלהי ישראל שמ
שמע שמע עבדך כי
מבקש שאול לבא אל
קעילה לשחת לעיר
בעבורי ׃ ואמר דוד יי
אלהא דישראל מישמע
שמיע עבדך ארי בעי
שאול למיתי לקעילה
לחבלא קרתא בדילי ׃
היסגרני בעלי קעילה
בידו הירד שאול כאש
כאשר שמע עבדך יה
יהוה אלהי ישראל
הגד נא לעבדך ויאמר
יהוה ירד ׃ הסבירין למס
למימסרי יתבי קעילה
בידיה הסביה למיחת
שאול כמא דשמיע עב
עבדך יי אלהא דישראל ׃
חוי כען לעבדך ואמר
יי סביר למיחת ׃ ויאמר
דוד היסגרו בעלי קע
קעילה אתי ואת אנשי
ביד שאול ויאמר יהו
יהוה יסגירו ׃ ואמר
דוד הסבירין למימסרי

יתבי קעילה יתי וית
גברי בידא דשאול וא
ואמר יי סבירין למימ
למימסר ׃
ויקם דוד ואנשיו
כשש מאות איש ויצ
ויצאו מקעילה ויתהל
ויתהלכו באשר יתהלכו
ולשאול הגד כי נמלט
דוד מקעילה ויחדל
לצאת ׃ וקם דוד וגברו
וגברוהי כשית מאה
גברא ונפקו מקעילה
והליכו באתר דכשר
להלכא ולשאול איתח
איתחוה ארי אישתזב
דוד מקעילה ואתימ
ואתימנע מלמיפק ׃
וישב דוד במצדות
וישב בהר במדבר זיף
ויבקשהו שאול כל
הימים ולא נתנו אלה
אלהים בידו ׃ ויתיב דוד
במדברא במצדתא וי
ויתיב בטורא דמדברא
דזיף ובעהי שאול כל
יומיא ולא מסריה יי
יי בידיה ׃ וירא דוד כי
יצא שאול לבקש את
נפשו ודוד במדבר זיף
בחרשה ׃ וחזא שאול
דוד ארי נפק שאול
למיקטליה ודוד במד
במדברא דזיף בחורשא ׃
ויקם

היסגרו ה׳ חס׳ בל׳ וסימ׳ לא יסגירוני כי נדרא הוא ׃ ולא יסגרו את הריצה ׃ היסגרו בעלי קעילה ׃ היסגרני בעלי קעילה ׃ ואם תסגרני ׃ ׃
שמע ה׳ חס׳ וסימ׳ כי יצעק ויצעק אלי ׃ שמע בין אחיכם ושפטתם צדק ׃ והיה אם שמע תשמעו אל ׃ שמע שמע עבדך ׃ אם שמע תשמע
אלי ׃ ׃ נתגר ה׳ וסימ׳ ואביגך התל בי ׃ וילחם האמרי ׃ ויפקד שם שון את ׃ ויקחהו שאול ׃ וישב דוד במדבר ׃ וחד ונתנו יי אלהיך ׃ ׃

ויחזק ה׳ וסימ׳ ויחזק את ידו באלהים ׃ ויחזק חרש ׃ ויחזק את המלוא ׃ ויחזק את המצדות ׃ עזר בן ישוע ׃ ובל רספ׳ לאדכר׳ דבותי׳ ס״ פ
מסתתר ד׳ וסימ׳ מסתתר עמנו במצדות ׃ מסתתר בגבעת החכילה ׃ אתה אל מסתתר ׃ הלא דוד מסתתר עמך ׃ למשנה ב׳ וגם שאול ׃ לאיוב׳

יהונתן בן שאול וילך
אל דוד חרשה ויחזק
את ידו באלהים ׃ וקם
יהונתן בר שאול ואזל
לות דוד לחורשא ות
ותקיף ית ידיה במימר
דיי ׃ ויאמר אליו אל
תירא כי לא תמצאך
יד שאול אבי ואתה
תמלך על ישראל ואו
ואנכי אהיה לך למש
למשנה וגם שאול אבי
ידע כן ׃ ואמר ליה לא
תידחל ארי לא תשכח
תשכחינך ידא דשאול
אבא ואת תמלך על
ישראל ואנא איהוי לך
לתינן ואף שאול אב
אבא ידע כין ׃ ויכרתו
שניהם ברית לפני יהוה
וישב דוד בחרשה ויה
ויהונתן הלך לביתו ׃ וגז
וגזרו תרויהון קיים קד
קדם יי ויתיב דוד בחר
בחורשא ויהונתן אזל
לביתיה ׃
ויעלו זיפים אל
שאול הגבעתה לאמר
הלא דוד מסתתר עמנו
במצדות בחרשה בגב
בגבעת החכילה אשר
מימין הישימון ׃ וסל
וסליקו אינשי זיפא ל
לות שאול לגבעתא
למימר הלא דוד מס

מיטמר עימנא במצ
במצדתא בחורשא ב
בגבעת חכילה דמדר
לישימון ׃ ועתה לכל
אות נפשך המלך לר
לרדת רד ולנו הסגירו
ביד המלך ׃ וכען לכל
רעות נפשך מלכא למ
למיחת חות ואנחנא
נמסרינה בידא דמ
דמלכא ׃ ויאמר שאול
ברוכים אתם ליהוה כ
כי חמלתם עלי ׃ ואמר
שאול בריכין אתון קד
קדם יי ארי חסתון ע
עלי ׃ לכו נא הכינו עוד
ודעו וראו את מקומו
אשר תהיה רגלו מי ר
מי ראהו שם כי אמר
אלי ערום יערים הוא ׃
איזילו כען ואתקינו ע
עוד ודעו וחזו ית אתרי
דשרי ביה מאן חזהי
תמן ארי אמרין לי ד
דעריב ונכיל הוא ׃ ור
וראו ודעו מכל המחב
המחבאים אשר יתח
יתחבא שם ושבתם א
אלי אל נכון והלכתי
אתכם והיה אם ישנו ב
בארץ וחפשתי אתו ב
בכל אלפי יהודה ׃ וחז
ודעו וחזו מכל מטמורי
מטמוריא די יטמר
תמן ותתובון לותי ב

בקשוט ואיהך עמכון
ויהי אם איתוהי בא
בארעא ואיבלש יתיה
בכל אלפיא דבית יה
יהודה ׃ ויקומו וילכו ז
זיפה לפני שאול ודוד
ואנשיו במדבר מעון ב
בערבה אל ימין הישי
הישימון ׃ וקמו ואזלו
לזיפה קדם שאול ודוד
וגברוהי במדברא דמעון
במישרא דמדרום ל
לישימון ׃ וילך שאול
ואנשיו לבקש ויגדו
לדוד וירד הסלע ויש
וישב במדבר מעון וי
וישמע שאול וירדף
אחרי דוד מעון ׃ מדבר
ואזל שאול וגברוהי ל
למבעי ית דוד וחויאו
לדוד ונחת לכיפא ויי
ויתיב במדברא דמעון
ושמע שאול ורדף ב
בתר דוד במדברא דמ
דמעון ׃ וילך שאול
מצד ההר מזה ודוד
ואנשיו מצד ההר מזה
ויהי דוד נחפז ללכת
מפני שאול ושאול ו
ואנשיו עטרים אל
דוד ואל אנשיו לתפשם ׃
ואזל שאול מסטר
טורא מיכא ודוד וגב
וגברוהי מסטר טורא
מיכא והות דוד מת

ולנו ג׳ וסימ׳ ויצעק איש אפרים ׃ ולנו הסגירו ביד המלך ׃ לך יי הצדקה ולנו ׃ וחד ולנו ׃ ביה לבב ולבו לבנות ׃ וא׳ ולנו בגבעה ׃ דעזרא״ פ
ברוכים ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ ויאמר שאול ברוכים אתם ליי׳ ׃ ויאמר אלהים ברבים אתם ׃ ברודים אתם ליי׳ עשה ״ מציע חס׳ ״ פ״ ישנו
ד׳ וסימ׳ כי אם אשר ישנו פה ׃ כי אם ישנו בירכתן בני ׃ והיה אם ישנו בארץ ׃ ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים ״ פ׳ להפשם ל׳ דבותי״

בלט ד̇ וסימ̇ ותבא אליו בלט · קיעל · דברו אל דוד בלט · ויכרת את כנף המעיל אשר · ותבא אליו בלאט והגל · בתר מל ײ̇ ומלאך בא ב̇
ריש פס̇ וסימ̇ ומלאך בא אל שאול · ומלאך בא אל איוב ײ̇ מהרה ב̇ וסימ̇ ומלאך בא אל שאול · ויקרא מלך ישראל · דמלכים ײ̇

מיתבעית למיזל מן קדם
שאול ושאול וגברוהי
וגברוהי כמנין על דוד
ועל גברוהי למיחדינון |
ומלאך בא אל שאול
לאמר מהרה ולכה כי
פשטו פלשתים על
הארץ | ואיזגדא אתא
לות שאול למימר אוחי
אוחי ואיזיל ארי
איתנגידו פלשתאי
על ארעא | וישב שאול
מרדף אחרי דוד
וילך לקראת פלשתים
על כן קראו למקום
ההוא סלע המחלקות |
ותב שאול מלמירדף
בתר דוד ואזל לקדמות
פלשתאי על כן קרו
לאתרא ההוא כיף
פליגותא אתרא
דאיתפליג ביה ליבא
למיזל לכא ולכא | ויעל
דוד משם וישב
במצדות עין גדי | וסליק
וסליק דוד מתמן ויתב
במצדות עין גדי |

כד

ויהי
כאשר שב שאול
מאחרי פלשתים ויגדו
לו לאמר הנה דוד
במדבר עין גדי | והוה
כד תב שאול מבתר
פלשתאי וחוו ליה
למימר הא דוד במדבר
עין גדי |
ויקח שאול שלשת
אלפים איש בחור מכל
ישראל וילך לבקש את
דוד ואנשיו על פני
צורי היעלים | ודבר
שאול תלתא אלפין
גבר עולים מכל ישראל
ואזל למבעי ית דוד
וגברוהי על אפי שקיפי
כיפא | ויבא אל גדרות
הצאן על הדרך ושם
מערה ויבא שאול
להסך את רגליו ודוד
ואנשיו בירכתי
המערה ישבים | ואתא
לחוטרי ענא דעל
אורחא והתמן מערתא
ועל שאול למערתא
למיעבד צורכיה ודוד
וגברוהי בסייפי מערתא
יתבין | ויאמרו אנשי
דוד אליו הנה אנכי נתן (בגליון: היום אשר אמר יהוה אליך הנה)
את איבך בידך ועשית
לו ועשית לו כאשר
ייטב בעיניך ויקם דוד
ויכרת את כנף המעיל
אשר לשאול בלט | וא
ואמרו גברי דוד ליה
הא יומא דאמר יוי לך
הא אנא מסר ית בעיל
דבבך בידך ותעביד ליה
כמא דתתקין בעינך וקם
דוד ופסק ית כנפא מעיל
די לשאול ברז |
ויהי אחרי כן
ויך לב דוד אתו על
אשר כרת את כנף
המעיל אשר לשאול |
והוה בתר כן וחש דוד
בליביה על דפסק ית
כנפא דלשאול | ואמית
ויאמר לאנשיו
חלילה לי מיהוה אם
אעשה את הדבר הזה
לאדני למשיח יהוה
לשלח ידי בו כי משיח
יהוה הוא | ואמר לגברו
לגברוהי חס לי מן קדם
יוי אם אעביד ית פתגמא
הדין לריבוני למשיחא
דיוי לאושטא ידיה ביה
ארי משיחא דיוי הוא |
וישסע דוד את אנשיו
בדברים ולא נתנם לקום
אל שאול ושאול קם
מהמערה וילך בדרך |
ופייס דוד ית גברוהי
בפיתגמיא ולא שבקינון
למיקם על שאול ועד
ושאול קם ממערתא
ואזל לאורחיה |
ויקם דוד
אחרי כן ויצא מהמערה
ויקרא אחרי שאול
לאמר אדני המלך
ויבט שאול אחריו
ויקד דוד אפים ארצה
וישתחו | וקם דוד בתר
כן ונפק מן מערתא וקר

ז̇ בת ב̇ ולא קרי̇ וסימ̇ ויצא דוד אחרי כן ויצא מן המערה · ויתן לבו שבעה אנשים · ותתן כי בה אמר ײ̇ אלהים בדי הקמח · ופני דעלם לב נכון יבקש דעת ·
ופצר בסילים · גם תצין חליצו שדה יצריו · ויקחלו רחבעם אשה · ויצא מן בת ציון ײ̇ יטב ג̇ חס̇ בליש וסימ̇ ועשית לו כאשר יטב בעיניך · קום
אכול לחם וייטב לבך · דאחאב · ועבדו את מלך בבל ײ̇ מערה · ומערה · וארא · מטהרה · מעברה · פעטרה · בעצרה · המעטירה · בלה ל̇ דבות ײ̇

ודיק יי̇ ג̇ וסימ׳ ושבתי בשלום אל בית · ובי הקדים יי̇ להם · והיה יי̇ לדין ושפט ביני · והיה יי̇ עמו · ברוך הגבר אשר יבטח · והיה יי̇ למלך על כל הארץ ··· הקדמני ג̇ חס׳ וסימ׳ ואת הקיני ואת הקדמני · כאשר יאמר משל הקדמני · ואת הצפוני ארחיק מעליכם ··

וקרא בתר שאול למי
למימר ריבוני מלכא
ואיסתכי שאול לאחו
לאחורוהי וכרע דוד
על אפוהי על ארעא ׀
וסגיד ׀ ויאמר דוד לש
לשאול למה תשמע
את דברי אדם לאמר
הנה דוד מבקש רעתך ׀
ואמר דוד לשאול למ
את שמע ית פתגמי ׃
בני אנשא דאמרין הא
הא דוד בעי בישתך ׀
הנה היום הזה ראו עי
עיניך את אשר נתנך
יהוה היום בידי במערה
ואמר להרגך ותחס ע
עליך ואמר לא אשלח
ידי בארני כי משיח
יהוה הוא ׀ הא יומא דין
חזאה עינך ית דמסרך
יי יומא דין במערתא
ואמרו אחרנין למיק
למיקטלך וחסית עלך
ואמרית לא אושיט ׃
ידי בריבוני ארי משי
משיחא דיי הוא ׀ ואבי
ראה וגם ראה את כנף
מעילך בידי כי בכרתי
את כנף מעילך ולא הר
הרגתיך דע וראה כי אי
כי אין בידי רעה ופשע
ולא חטאתי לך ואתה
צדה את נפשי לקחתה ׀
וריבוני איסתכל אח

חזי ית כנף מעילך בידי
ארי במיפסקי ית כנף
מעילך ולא קטלתך ז
דע וחזי ארי ליה בידי
חוב וסרחן ולא חטיז
חטיתי לך ואת כמין ׃
על נפשי למיקטלי ׀ ישפט
ישפט יהוה ביני ובינך
ונקמני יהוה ממך וידי
לא תהיה בך ׀ ידין יי
בינא ובינך ויתפרע לי
יי מינך וידי לא תהי
בך ׀ כאשר יאמר משל
הקדמני מרשעים יצא
רשע וידי לא תהיה
בך ׀ כמא דאמרין מתו
מתלא מלקדמין מרש
מרשיעא תיפוק חובא
חובתהון וידי לא תהי
בך ׀ אחרי מי יצא מל
מלך ישראל אחרי
מי אתה רדף אחרי ׃
כלב מת אחרי פרעש
אחד ׀ בתר מאן נפק מ
מלכא דישראל בתר מאן
את רדית בתר חלשא חד
בתר הדיוט חד ׀ והיה
יהוה לדין ושפט בי
ביני ובינך וירא וירב
את ריבי וישפטני מי
מידך ׀ ויהי מימרא דיי
לדין ועבד דין בינא
ובינך וגלי קדמוהי די
דינך דיני ויתפרע על
בני מינך ׀

ויהי ככלות דוד לדבר
את הדברים האלה
אל שאול ויאמר שא
שאול הקלך זה בני ׃
דוד וישא שאול קולו
ויבך ׀ והוה כד שיצי דוד
למללא ית פתגמיא
האילין עם שאול וא
ואמר שאול הקלך דין
ברי דוד וארים שאול
ית קליה ובכא ׀ ויאמר
אל דוד צדיק אתה מ
ממני כי אתה גמלתני
הטובה ואני גמלתיך
הרעה ׀ ואמר לדוד זכי
את מיני ארי את גמל
גמלתני טבתא ואנא
גמלתך בישא ׀ ואתה
הגדת היום את אשר
עשית אתי טובה את
אשר סגרני יהוה בי
בידך ולא הרגתני ׀ ואת
חויתה יומא דין ית
דעבדת עימי טבן בית
דמסרני יי בידך ולא
קטלתני ׀ וכי ימצא איש
איש את איבו ושלחו
בדרך טובה ויהוה יש
ישלמך טובה תחת
היום הזה אשר עשיתה
לי ׀ וארי ישכח גבר
ית בעיל דבביה וישל
וישלחיה באורח
תקנא ויי ישלמינך ׃
טבתא חלף יומא דין

רשע ח̇ וסימ׳ כאשר יאמר משל הקדמני · ולהכות באגרף רשע · החביט קם למשה · האזבה במאזני יצרך · כי לא יב חפץ רשע אתה · חרשתם רשע · עוד האש בית רשע · כי להמולהם רשע · לא יועילו אוצרות רשע · ותועבת שפתי · ולרבות עם אנשי · מדור באהלי רשע · ולדעת רשע כסל · לא ומלא רשע ··· איבו ד̇ וסימ׳ איש את איבו · כי יגד לו את · כי יצא עמיך · ביד נבוכדנצר ·

תמלוך ג̇ כלא בליש וסימ̇ ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך · ובחמיה שנו כה אמלוך עליכם · תחת עבדכי ימלוך ״ ״ ומעשהו ג̇ וסימ̇
ואיש במעון ומעשהו בכרמל · מה יהיה משפט · ויראו כל אדם ״ ״ לך שלום ב̇ וסימ̇ וישם לך שלום · ואתה שלום וביתך שלום ״

די עבדת לי ועתה הש
הנה ידעתי כי מלך תמ
תמלך וקמה בידך ממ
ממלכת ישראל וכען
הא ידענא ארי מימלך
תמלוך ותתקיים בידך
מלכותא דישראל ועתה
השבעה לי ביהוה אם
תכרית את זרעי אחרי
ואם תשמיד את שמי
מבית אבי וכען קיים לי
במימרא דיי̇ דלא תש
תשיצי ית בני בתרוי
ולא תפסוק ית שמי
מבית אבא וישבע דוד
לשאול וילך שאול אל
ביתו ודוד ואנשיו עלו
אל המצודה וקיים
דוד לשאול ואזל שא
שאול לביתיה ודוד
וגברוהי סליקו למיצד
למיצדתא
וימת שמואל
כה ויקבצו כל ישראל ויס
ויספדו לו ויקברהו בב
בביתו ברמה ויקם דוד
וירד אל מדבר פארן
ומית שמואל ואיתכנ
ואיתכנשו כל ישראל
וספדו עלוהי וקברוהי
בביתיה ברמתא וקם
דוד ונחת למדברא ד
דפארן
ואיש במעון ומעשהו
בכרמל והאיש גדול

מאד ולו צאן שלשת
אלפים ואלף עזים ויהי
בגזז את צאנו בכרמל
וגברא במעון ונכסוהי
בכרמלא וגברא רב להד
וליה ען תלתא אלפין
ואלף עזין והוה במגז
ית עניה בכרמלא ושם
האיש נבל ושם אשתו
אביגל והאשה טבת
טובת שכל ויפת תאר
והאיש קשה ורע מע
מעללים והוא כלבו וש
ושום גברא נבל ושום
איתתיה אביגל ואיתתא
חכימת מדע ושפירת
ריוו וגברא קשי וביש
עובדין והוא מדבית כלב
וישמע דוד במדבר כי גזז
נבל את צאנו ושמע
דוד במדברא ארי גזיז
נבל ית עניה וישלח
דוד עשרה נערים ויא
ויאמר דוד לנערים על
כרמלה ובאתם אל נבל
ושאלתם לו בשמי לש
לשלום ושלח דוד עש
עשרה עולימין ואמר
דוד לעולימיא סקו לכ
לכרמלא ותתכון לות
נבל ותשאלון בשמי ד
לשלם ואמרתם כה לחי
ואתה שלום וביתך של
שלום וכל אשר לך ש
שלום ותימרון כדין א

לאחיך את שלם וביתך
וכל שלם וכל דילך ש
שלם ועתה שמעתי כי
גזזים לך עתה הרעים
אשר לך היו עמנו לא
הכלמנום ולא נפקד להם
מאומה כל ימי היותם
בכרמל וכען שמעית
ארי גזזין לך כען רעיא
דילך הוו עמנא לא
אכסיפנון ולא שגא
להון מדעם כל יומין
דהוו בכרמלא שאל
את נעריך ויגידו לך
וימצאו הנערים חן בע
בעיניך כי על יום טוב
באנו תנה נא את אשר
תמצא ידך לעבדיך ול
ולבנך לדוד שאל ית
עולימך ויחוון לך וי
וישכחון עולימיא רח
רחמין בעינך ארי על
יום טוב אתינא הב כען
ית דתשכח ידך לעבדך
ולברך לדוד ויבאו נ
נערי דוד וידברו אל
נבל ככל הדברים האלה
בשם דוד וינוחו ואתו
עולימי דוד ומלילו עם
נבל ככל פתגמיא הא
האילין בשמא דדוד
ופסקו ויען נבל את
עבדי דוד ויאמר מי דוד
ומי בן ישי היום רבו
עבדים המתפרצים איש

ט̇ חס̇ א̇ בליש ביאה וסימ̇ כי על יום טוב באנו · אוסה המורגיא והבבי · דשמואל · הצבי מבי יאליך רעה · הצבי מבי רעה אל המקום הזה · ריבי ·
הצבי גבי אל העיר הזאת · דירמיה · ולא אבו הדעה בימיו · עוד היורש אבי לך · לעבד מלך הכושי ויבו ירבעם · והבי המשפחות אשר ״ ״ שכל ה̇
וסימ̇ והאשה טובת · יועץ בשכל · צנן חסכל במרומים · איש שכל · דעזרא · ושום שכל · וסימ̇ אתתא אתיעצת ואתיהיבת לגברא דקרא קרא ״

ד̇ פ̇ס̇ בספר̇ את ואת ואת וסימן ולקחתי את לחמי ויאמר איש ישראל הראיתם וישבע דוד ויבא בני עמון בארבע ל̇ וסימנה
ויתקבצו אליו כל איש מצוק ויעלו אחרי דוד בארבע ויקבץ מלך ישראל את הנביאים דבלים כי בארבע רוחות ולאביגיל ל̇ דגו

איש מפני אדניו ׃ ואתיב
נבל ית עבדי דוד ואמר
מאן דוד ומאן בר ישי
יומא דין סגיאין עבדי
דערקין גבר מטמרין גבר
מן קדם ריבוניה ׃ ולקח
ולקחתי את לחמי ואת
ואת מימי ואת טבחתי
אשר טבחתי לגזזי ונת
ונתתי לאנשים אשר
לא ידעתי אי מזה המה ׃
ואיסב ית מיכלי וית
מישתיי וית שירותי
די אתקנית לגוזזי ואתין
לגבריא די לא ידעית
אימנן אינון ׃ ויהפכו נע
נערי דוד לדרכם וישבו
ויבאו ויגדו לו ככל הד
הדברים האלה ׃ ואיתפ
ואיתפניאו עולימי דוד
לאורחהון ותבו ואתו
וחויאו ליה ככל פתגמ
האילין ׃ ויאמר דוד
לאנשיו חגרו איש את
חרבו ויחגרו איש את
חרבו ויחגר גם דוד את
חרבו ויעלו אחרי דוד
כארבע מאות איש ו
ומאתים ישבו על הכ
הכלים ׃ ואמר דוד לג
לגברוהי זריזו גבר ית
חרביה וזריזו גבר ית
חרביה וזריז אף דוד ית
חרביה וסליקו בתר דוד
כארבע מאה גברין ו

ומאתן אישתארו למי
למיטר מניא ׃ ולאביגיל
אשת נבל הגיד נער
אחד מהנערים לאמר
הנה שלח דוד מלאכים
מהמדבר לברך את
אדנינו ויעט בהם ׃ ולא
ולאביגיל איתת נבל חו
חוי עולימא חד מעול
מעולימיא למימר הא
שלח דוד איזגדין ממד
ממדברא לברכא ית
ריבוננא וקץ בהון ׃ והא
והאנשים טבים לנו מ
מאד ולא הכלמנו ולא
פקדנו מאומה כל ימי
אשר התהלכנו אתם
בהיותנו בשדה ׃ וגב
וגבריא טבין לנא לחדא
ולא איתנזקנא ולא
ולא שגא לנא מדעם
כל יומין דהליכנא עמ
עמהון כד הוינא ש
שרן בחקלא ׃ חומה
היו עלינו גם לילה וגם
יומם כל ימי היותנו ׃
עמם רעים הצאן ׃ שור
מקף הוו עלנא אר
בליליא ואף ביממא ׃
כל יומין דהוינא עמהון
רען ענא ׃ ועתה דעי ו
וראי מה תעשי ליו
כי כלתה הרעה אל
אדנינו ועל כל ביתו ו
והוא בן בליעל מדבר

אליו ׃ וכען דעי וחזי ׃
מה תעבדין ארי גמירא
בישתא למיתי על ריבו
ריבוננא ועל כל ביתיה
והוא גבר עבד רשיע ו
מלמללא עימיה ׃
ותמהר
אביגיל ותקח מאתים
לחם ושנים נבלי יין ו
וחמש צאן עשוית
וחמש סאים קלי ו
ומאה צמקים ומאת
ומאתים דבלים ותשם
על החמרים ׃ ואוחיאת
אביגיל ונסיבת מאתן
גריצן דלחים ותרתין ׃
גרבין דחמר וחמש ע
עאן תבבירא וחמש ס
סאוין קליא ומאה עט
עטולין דענבין יביש
יבישין ומאתן מנן דז
דבילתא ושויאת על
חמריא ׃ ותאמר אל נע
נעריה עברו לפני הנני
אחריכם באה ולאישה
נבל לא הגידה ׃ ואמרת
לעולימהא עברו קדמי
הא אנא בתריכון אתיא
ולבעלא נבל לא חויאת ׃
והיה היא רכבת על
החמור וירדת בסתר
ההר והנה דוד ואנשיו
ירדים לקראתה ותפגש
אתם ׃ והוה היא רכיבא
על חמרא ונחתא בסטר

ויעט ג̇ וסימ׳ ויעט העם אל השלל ויעש בהם לברך את אדנינו ויעט במעיל קנאה טבים ה̇ חס וסימ׳ לך נא אל הצאן מן תאבל
ושבעת והאנשים טבים לנו צדיקים וטבים ממנו ומחמדי הטבים מדבר ח̇ וסימ׳ מדבר עם יעקב מטוב ויגל משה מדבר וישמע את הקול
הקול והוא בן בליעל ואשמע מדבר אלי ואשמע את מדבר אלי אהבת רע מטוב ושפתיך מדבר מדמה וזה המלך ומדבר הזה כאשם

לזה ג׳ וסימ׳ הלא זה יענו במחולות · אך לשקר שמרתי את · נחת לזה מזה ··· ותדבר ג׳ וסימ׳ ותדבר נא אמתך באזניך · לכה ונאמר
יעזב ותדבר · אפתח פיך ··· והושע ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ ועתה אדני חי וחי נפשך · וברוך טעמך וברוכה את · קדמ׳ חס׳ ···

טנרא והא דוד וגברוהי
נחתין לקדמותיה
וערעת יתהון ׃ ודוד א
אמר אך לשקר שמרתי
את כל אשר לזה במד
במדבר ולא נפקד מכל
אשר לו מאומה ויש
וישב לי רעה תחת טו
טובה ׃ ודוד אמר ברם
לשיקרא נטרית ית כל
די לדין במדברא ולא
שגא מכל דיליה מדעם
ואתיב לי בישתא חלף
טבתא ׃ כה יעשה לא או
אלהים לאיבי דוד וכה
יסיף אם אשאיר מכל
אשר לו עד אור הבקר
משתין בקיר ׃ כדין יעב
יעביד יי לסנאי דוד
וכדין יוסיף אם אשאר
מכל דיליה עד מנהר
צפרא ידע מדע ׃ ותרא
ותרא אביגיל את דוד
ותמהר ותרד מעל הח
החמור ותפל לאפי דוד
על פניה ותשתחו ארצה
וחזת אביגיל ית דוד
ואוחיאת ונחתת מעל
חמרא ונפלת קדם אפה
דדוד על אפהא וסגידת
ארעא ׃ ותפל על רגליו
ותאמר בי אני אדני הע
העון ותדבר נא אמתך
באזניך ושמע את דברי
אמתך ׃ ונפלת קדם רי

ריגלוהי ואמרת בבעו
עלי דילי ריבוני חובא
ותמליל כען אמתך ק
קדמך ותשמע ית פית
פיתגמי אמתך ׃ אל
נא ישים אדני את לבו
אל איש הבליעל הזה
אל נבל כי כשמו כן הו
הוא נבל שמו ונבלה
עמו ואני אמתך לא ר
ראיתי את נערי אדני
אשר שלחת ׃ לא כען
ישוי ריבוני על ליביה
ועל גברא שטיא הדין
על נבל ארי כשמיה כן
הוא נבל שמיה וטפש
וטפשותא עימיה ואנ
ואנא אמתך לא חזיתי
ית עולימי ריבוני די
שלחתא ׃ ועתה אדני
חי יהוה וחי נפשך א
אשר מנעך יהוה מבוא
בדמים והושע ידך לך
ועתה יהיו כנבל איביך
והמבקשים אל אדני ר
רעה ׃ וכען ריבוני קים
הוא יי וחיי נפשך דמנ
דמנעך יי מלמישפך
דם זכאי ולמפרק ידך
לך וכען יהון כנבל סנאך
דמתכוונין על ריבוני ב
בישתא ׃ ועתה הברכה
הזאת אשר הביאה ש
שפחתך לאדני ונתנה
לנערים המתהלכים ב

ברגלי אדני ׃ וכען תקב
תקבל בכתא הדא דאיתי
דאיתיאת אמתך לר
לריבוני ותתיהב לע
לעולימיא דמשמשין
קדם ריבוני ׃ שא נא ל
לפשע אמתך כי עשה
יעשה יהוה לאדני בית
נאמן כי מלחמות יהו
יהוה אדני נלחם ורעה
לא תמצא בך מימיך ׃
שבוק כען לחובי אמתך
ארי קיימא יקיים יי
לריבוני מלכו קיימא
ארי קרבי עמא דיי ר
ריבוני מגיח ובישתא
לא אישתכחת בך מי
מיומך ׃ ויקם אדם לר
לרדפך ולבקש את
נפשך והיתה נפש את
אדני צרורה בצרור
החיים את יהוה אלהיך ׃
ואת נפש איביך יקלע
יקלענה בתוך כף הקלע ׃
וקם אינשא למרדפך
ולמיבעי למקטלך ותהי
נפשא דריבוני גנוזא
בגנז חיי עלמא קדם יי
אלהך ודית נפש בעל דב
דבבך יפרחינה כמא
דמפרחין אבנא בקל
בקילעא ׃ והיה כי יעשה
יהוה לאדני ככל אשר
דבר את הטובה עליך
וצוך לנגיד על ישראל ׃

מבוא ו׳ ה׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ ויצחק בא מבוא מבאר · אשר מנעך יי׳ מבוא בדמים · וברוך טעמך וברוכה את · וישבת את הסוסים · משא צרי
סגר כל בית מבוא ··· ונתנה ג׳ וסימ׳ מלא שבע זאת ונתנה לך · ועתה הברכה הזאת אשר · ואבלא תצא אל שרי מלך בבל ··· ואת נפש ר׳
וסימ׳ ויקם אדם לרדפך · ויבא יואב אל המלך הבית · ועתה לכו איעצך נא · ויאמר אלהים לשלמה · ··· מנעך יי׳ ב׳ מכבוד · מבוא בדמים ···

הטבה ... ולהיטבך באחריתך · והיטבך והרבך מאבותיך · כי ייטב אל לבי · והיטב יי לאדני · מה תיטבי דרכך · ...
ומטב נגן · והיטבתי מראשותיכם · לב שמח ייטב פנים · ואתמע מיטבי לבם · הביאה ג̇ · וסימ̇ · וירד דוד מידה · והמלך שלמה · את לא הביאה ·

ויהי ארי יקים יי לר
לריבוני כמא דמליל
לאיתאה טבתא עלך
ויפקדינך למהוי מלכ
על ישראל ׃ ולא תהיה
זאת לך לפוקה ולמכ
ולמכשול לב לאדני
ולשפך דם חנם ולהו
ולהושיע אדני לו וה
והיטב יי לאדני וזכרת
את אמתך ׃ ולא תהי
דא לך לתקלא ולתקל
לב לריבוני ולמישפך
דם זכאי מגן ולמפרק
ריבוני ליה וכד יוטיב
יי לריבוני ותדכר ית
אמתך ׃
ויאמר דוד לאביגל
ברוך יהוה אלהי ישר
ישראל אשר שלחך
היום הזה לקראתי ׃ וא
ואמר דוד לאביגיל
בריך יי אלהא דישראל
דשלחיך יומא דין
לקדמותי ׃ וברוך טע
טעמך וברוכה את
אשר כליתני היום מ
מבוא בדמים והושע
ידך לי ׃ ובריך מדעיך
ובריכא את דמנעתני
יומא דין מלמישפך
דם זכאי ולמיפרק ידי
לי ׃ ואולם חי יהוה א
אלהי ישראל אשר
מנעני מהרע אתך כי

לולא מהרת ותבאת
לקראתי כי אם נותר
לנבל עד אור הבקר מ
משתין בקיר ׃ וברם ק
קיים הוא יי אלהא ישר
דמנעני מלאבאשא ליך
ארי אילולפון אוחית
ואתית לקדמותי אי
אילהין אישתאר לנבל
עד מנהר צפרא ידע
מדע ׃ ויקח דוד מידה
את אשר הביאה לו ׃
ולה אמר עלי לשלום
לביתך ראי שמעתי
בקלך ואשא פניך ׃ ונס
וקביל דוד מנה ית רא
דאיתיאת ליה ולה
אמר סקי לשלם לבי
לביתך חזי דקבילית
מניך ונסיבית אפיך
ותבא אביגיל אל נבל
והנה לו משתה בביתו
כמשתה המלך ולב נ
נבל טוב עליו והוא
שכור עד מאד ולא
הגידה לו דבר קטן וג
וגדול עד אור הבקר ׃
ואתת אביגיל לות נבל
והא ליה משתיא כב
בביתיה כמשתי מל
מלכא וליבא דנבל
שפיר עלוהי והוא רוי
עד לחדא ולא חויאת
ליה פתגם זעיר ורב
עד מיהר צפרא ׃ ויהי

בבקר בצאת היין מ
מנבל ותגד לו אשתו
את הדברים האלה
וימת לבו בקרבו והוא
היה לאבן ׃ ויהי כעשר
כד פג חמרא מנבל
וחויאת ליה איתתיה
ית פתגמיא האילין ׃
ומית ליביה במעוהי
והוא הוה כאבנא ׃ ויהי
כעשרת הימים ויגף
יהוה את נבל וימת ׃
והוה לזמן עשרא יו
יומין ותבר יי ית נבל
ומית ׃ וישמע דוד כי
מת נבל ויאמר ברוך
יהוה אשר רב את ריב
חרפתי מיד נבל ואת
עבדו חשך מרעה ואת
רעת נבל השיב יהוה
בראשו וישלח דוד
וידבר באביגיל לקחתה
לו לאשה ׃ ושמע דויד
ארי מית נבל ואמר
בריך יי דדן ית דין חו
חיסודיי מידא דנבל
וית עבדיה מנע מלמ
מלמיעבד בישא וית
בישת נבל אתיב יי בריש
ברישיה ושלח דוד ית
ושאיל באביגיל למיס
למיסבה ליה לאינתו ׃
ויבאו עבדי דוד אל
אביגיל הכרמלה וידברו
אליה לאמר דוד ש

ואולם ה̇ ... ואולם בעבור זאת · ואולם חי אני · ואולם חי יי אלהי ישראל · ואולם הכסא · אנכי מלאתי בח · ובל איוב דבור בגו̇ · אולם ·
אולם שלח נא ידך · ... · אולם אדרש · אולם אני אל שדי · ולה ג̇ ... ולה שפחה מרגליו · ולה שתי פיות · ולה אמר עלי לשלום · וחד
פתח ולה גפן ארבע ... כרמלה הכרמלה ג̇ · וסימ̇ בא שאול הכרמלה · עלו כרמלה · ויבאו עבדי דוד אל אביגיל ... במשתה ל̇ דבות

הלבות ההלכות ב בת בן וסימ׳ וחמש נערתיה ההלכות · בי אנות לבלד הלבות · רגלה לרגלה ג וסימ׳ ולא מיצאה היונה לכת רגלה ·
הרכה בך והענגה · ההלכות לרגלה · חנה ב וסימ׳ חנה שם שאול · קרית חנה דוד · במעגל ב ויקם דוד ויבא · ויבא דוד ואבשי ·

שלחנו אליך לקחתך
לו לאשה ׃ ואתו עבדי
לות אביגיל לכרמלא
ומלילו עימיה למימר
דוד שלחנא לותיך לז
למיסביך ליה לאינתו ׃
ותקם ותשתחו אפים
ארצה ותאמר הנה א
אמתך לשפחה לרחץ
רגלי עבדי אדני ׃ וקמת
וסגידת על אפהא אר
ארעא ואמרת הא את
אמתך לאמהו לאסז
לאסחאה ריגלי עבדי
ריבוני ׃ ותמהר ותקם
אביגיל ותרכב על החז
החמור וחמש נערתיה
ההלכות לרגלה ותלך
אחרי מלאכי דוד ותה
ותהי לו לאשה ׃ ואוח
ואוחיאת וקמית אבי
אביגיל ורכבת על חמר
וחמיש עולימתהא
אזלן לקיבלא ואזלת
בתר איזגדי דוד והוות
ליה לאינתו ׃ ואת אח
אחינעם לקח דוד
מיזרעאל ותהיין גם
שתיהן לו לנשים ׃ וית
אחינעם נסיב דוד מי
מיזרעאל והואה את
תרויהון ליה לנשין ׃
כו ושאול
נתן את מיכל בתו אש
אשת דוד לפלטי בן
ליש אשר מגלים ׃ וריז
ושאול יהב ית מיכל
ברתיה איתת דוד לפ
לפלטי בר ליש דמגלים ׃
ויבאו הזפים אל שז
שאול הגבעתה לאמר
הלא דוד מסתתר עמנו
בגבעת החכילה אשר
על פני הישימן ׃ ואתו
אינש זיפ לות שאול
לגבעתא למימר הלא
הלא מיטמר בגבעתא
חכילה די על אפי ישז
ישימון ׃ ויקם שאול
וירד אל מדבר זיף ויא
ואתו שלשת אלפים
איש בחורי ישראל
לבקש את דוד במדבר
זיף ׃ וקם שאול ונחת
למדברא דזיף ועימיה
תלתא אלפין גברא
בחירי ישראל למיבעי
ית דוד במדברא דזיף ׃
ויחן שאול בגבעת
החכילה אשר על פני
הישימן על הדרך וז
ודוד ישב במדבר וירא
כי בא שאול אחריו הז
המדברה ׃ ושרא שאז
שאול בגבעתא דחז
דחכילה דעל אפי יז
ישימון על אורחא
ודוד יתיב במדברא ויז
וחזא ארי שאול בתז
בתרוהי במדברא ׃ ויז
וישלח דוד מרגלים
וידע כי בא שאול אחז
אל נכון ׃ ושלח דוד מז
מאללין וידע ארי אז
אתא שאול בקשוט ׃ ז
ויקם דוד ויבא אל הז
המקום אשר חנה שם
שאול וירא דוד את
המקום אשר חנה שם
שאול וירא דוד את
המקום אשר שכב שם
שאול ואבנר בן נר שם
שר צבאו ושאול
שכב במעגל והעם חז
חנים סביבתו ׃ וקם דז
דוד ואתא לאתרא דז
דשרא תמן שאול
וחזא דוד ית אתרא ז
דשכיב תמן שאול
ואבנר בר נר רב חיליה
ושאול שכיב בכרקומא
ועמא שרן סחרנוהי ׃
ויען דוד ויאמר אל
אחימלך החתי ואל
אבישי בן צרויה אחי
יואב לאמר מי ירד
אתי אל שאול אל הז
המחנה ויאמר אבישי
אני ארד עמך ׃ ואתיב
דוד ואמר לאחימלך
חיתאה ולאבישי בר
צרויה אחוהי דיואב
למימר מן ייחות עימי
לות שאול למשריתא
ואמר אבישי אנא

המדברה יב וסימ׳ לקראת משה המדברה · והשעיר אשר עלה עליו · וסבר אהרן · ויצא לקראת ישראל · ויפנו מפני החירת · ואהב פנו לבשר
וצפו ובקע המדברה · ויפנו ויבוסו המדברה · וחברו · והראש אחד יפנה דרך · בשמואל · ויחן שאול בגבעת החכילה · ובנשתיך המדברה · סימן
במעגל · במעגל · סביבותו בת · שם אשור · שם מישך בתוך חללים נתנו · ישות חשך · סבובותיו בת · ושאר סביבתיו בת · שתיהן לי דבות ·

מראשתיו ה׳ ה׳ מל וג׳ חס וסימ׳ ויפגע במקום וילן שם ׀ וישכב יעקב בבקר ׀ ותקח מיכל ׀ ויבאו המלאכים ׀ ויבא דוד ואבישי ׀ חלילה לי מקום ׀ לא
טוב הדבר הזה ׀ עת רעבים ׀ וצפה ג׳ וסימ׳ אם יקום והתהלך בחוץ ׀ וצרה האיש משון ׀ שלח ידו במשיח יי׳ ונקה ׀ וצפחת ל׳ דבו׳

איחזות עמך׃ ויבא דוד
ואבישי אל העם לילה
והנה שאול שכב ישן
במעגל וחניתו מעוכה
בארץ מראשתיו ואב
ואבנר והעם שכבים
סביבתיו׃ ואתא דויד
ואבישי לות שאול בה
בליליא והא שאול שכ
שכיב רמוך בבר קרנא
ומורניתיה נעיצא בי
בארעא אסרוהי וא
ואבנר ועמא שרן סח
סחרנוהי׃
ויאמר אבישי
אל דוד סגר אלהים
היום את אויבך בידך
ועתה אכנו נא בחנית
ובארץ פעם אחת ולא
אשנה לו׃ ואמר אבישי
לדוד מסר יי׳ יומא דין
ית בעיל דבבך בידך
וכען אימחיניה כען
במורניתא ואיברזיניה
בארעא זימנא חדא
ולא איתני ליה׃ ויאמר
דוד אל אבישי אל
תשחיתהו כי מי שלח
ידו במשיח יהוה ונ
ונקה׃ ואמר דוד לא
לאבישי לא תחבלינו
ארי מאן אושיט ידו
במשיחא דיי׳ וזכא׃
ויאמר
דוד חי יהוה כי אם
יהוה יגפנו או יומו יב
יבא ומת או במלחמה
ירד ונספה׃ ואמר
דוד קיים הוא יי׳ אלה
אילהין מן קדם יי׳ יה
ימותיניה או יומיה
ייתי וימות או בקרבא
יהות ויסוף׃ חלילה
לי מיהוה משלח ידי
במשיח יהוה ועתה
קח את החנית אשר
מראשתיו ואת צפחת
המים ונלכה לנו׃ חס
לי מן קדם יי׳ מלאו
מלאושטא ידי במ
במשיחא דיי׳ וכען סב
כען ית מורניתא וית
מנא דמיא וניזיל לנא׃
ויקח דוד את החנית
ואת צפחת המים מר
מראשתי שאול וי
וילכו להם ואין ראה
ואין ידע ואין מקיץ
כי כלם ישנים כי תרדמת
יהוה נפלה עליהם׃ ו
ונסיב דוד ית מורניתא
וית מנא דמיא מאי
מאיסחדי דשאול
ואזלו להון ולית דחזי
ולית דידע ולית דמ
דמיתער ארי כולהון
דמכין ארי שנא תקי
תקיפא מן קדם יי׳ נפלת
עליהון׃ ויעבר דוד הע
העבר ויעמד על ראש
ההר מרחק רב המק
המקום בניהם׃ ועבר
דוד עיברא וקם על
ריש טורא מרחיק
סגי אתרא ביניהון׃
ויקרא דוד אל העם
ואל אבנר בן נר לאמר
הלא תענה אבנר ויען
אבנר ויאמר מי אתה
קראת אל המלך׃ וקרא
וקרא דוד לעמא ולא
ולאבנר בר נר למימר
הלא אבנר תעני ואתיב
אבנר ואמר מאן דין
דקרי בריש מלכא׃
ויאמר
דוד אל אבנר הלא א
איש אתה ומי כמוך
בישראל ולמה לא ש
שמרת אל אדניך המ
המלך כי בא אחד העם
להשחית את המלך
אדניך׃ ואמר דוד לא
לאבנר הלא גברא את
ומאן כוותך בישראל
ולמא לא נטרת על רי
ריבונך מלכא ארי אתא
חד מעמא לחבלא ית
מלכא ריבונך׃ לא טוב
הדבר הזה אשר עשית
חי יהוה כי בני מות
אתם אשר לא שמרתם
על אדניכם על משיח
יהוה ועתה ראה אי הח
חנית המלך ואת צפחת

ג׳ פס׳ ואין ואין ואין וסימ׳ ויקח דוד את החנית ואת צפחת ׀ ויהי בעבר הצהרים ויתנבאו ׀ זרעתם הרבה והבא מעט ׀ מרחק ה׳ חס׳ וסימנהון
ויעמד על ראש ההר ׀ עינות מרחק ׀ ותשלחי צירייך עד ׀ האלהים מקרב אני ׀ וקרובים מרחוק עמדו ׀ וכל אהלי רבות חס׳ ׀ אי ה׳ וסימ׳ אי הבל
אחיך ׀ אי אלהימו צור חסיו בו ׀ אי חנית המלך ואת צפחת ׀ אי לזאת ׀ או שבר ׀ בת ׀ ושאר אי זה אי בזה דבות ׀ על משיח ל׳ דסמ׳

ארורים ג׳ וסימ׳ אשר בנו ואם בני האדם ארורים הם לפני גערת דגים ארורים דמי ב׳ וסימ׳ אל יפל דמי ארצה ארץ אל תכסי דמי
וחד ודבי על יושבי הסכלתי ב׳ א׳ בת ס׳ וא׳ בת ט׳ וסימ׳ הנה הסכלתי ואשגה מכל מלמדי השכלתי גדל בת שין יקרה ל׳

המים אשר מראשתיו
לא תקין פיתגמא הדין
דעבדת קיים הוא ה׳
ארי גברי חייבי קטול
אתון דלא נטרתון על
ריבונכון על משיחא
דה׳ ובען חזי אן מורנית
דמלכא ואן אנא דמ׳
דמיא דאיסבדהוהי
ויכר שאול את קול
דוד ויאמר הקולך זה
בני דוד ויאמר דוד
קולי אדני המלך ו׳
ואישתמודע שאול ית
קלא דדוד ואמר הקלך
דין ברי דוד ואמר דוד
קלי ריבוני מלכא ו׳
ויאמר למה זה אדני
רודף אחרי עבדו כי
מה עשיתי ומה בידי
רעה ואמר למה דין
ריבוני רדף בתר עבדי
ארי מה עבדית ולית
בידי חובא ועתה ישמ
ישמע נא אדני המלך
את דברי עבדו אם יהו
יהוה הסיתך בי ירח
מנחה ואם בני האדם
ארורים הם לפני יהוה
כי גרשוני היום מהס׳
מהסתפח בנחלת יהוה
לאמר לך עבד אלהים
אחרים ובען ישמע
ריבוני מלכא ית פיתגמי
עבדיה אם מן קדם ה׳

איתגרית ביה יתקביל
קרבנך ברעוה קדמוהי
ואם בני אינשא לטיין
אינון קדם ה׳ ארי תרכוני
תרכוני יומא דין מל׳
מלמיהוי באחסנת
עמא דה׳ למימר אז׳
איזיל אתגייר בעמ׳
בעממיא פלחי טעותא
ועתה אל יפל דמי א׳
ארצה מנגד פני יהוה
כי יצא מלך ישראל
לבקש את פרעש אח
אחד כאשר ירדף הק׳
הקורא בהרים וכען
לא יתאשד דמי לא׳
לארעא מן קדם מיה
מימרא דה׳ ארי נפק
מלכא דישראל למיבעי
יתחלש חד כמא כמ׳
דמיתרדף קוראה בט׳
בטוריא ויאמר ש׳
שאול חטאתי שובה
בני דוד כי לא ארע לך
עוד תחת אשר יקרה
נפשי בעיניך היום הזה
הנה הסכלתי ואשגה
הרבה מאד ואמר ש׳
שאול חבית תוב ברי
דוד ארי לא אבאיש
לך עוד חלף די יקרת
נפשי בעינך יומא הד׳
הדין הא אסתכלית
ואיטפשית סגי להדא
ויען דוד ויאמר הנה

חנית המלך ויעבר אח
אחד מהנערים ויקחה
ואתיב דוד ואמר הא
מורניתא דמלכא ויה
ויעבר חד מעולימיא
ויסבה ויהוה ישיב ז
לאיש את צדקתו ואת
ואת אמנתו אשר נתנך
יהוה היום ביד ולא
אביתי לשלח ידי במ
במשיח יהוה ויהוה
יתיב לגבר ית זכותיה
וית קושטיה די מסרך
ה׳ יומא דין בידי ולא אביתי
לאושטא ידי במשי׳
במשיחא דה׳ והנה
כאשר גדלה נפשך ה
היום הזה בעיני כן נפ
נפשי תגדל בעיני יהוה
ויצלני מכל צרה וה
והא כמא דיקירת נפ׳
נפשך יומא הדין בעי׳
בעיני כן תיקר נפשי
קדם ה׳ וישיזבנני מ
מכל עקא
ויאמר שא
שאול אל דוד ברוך ז
אתה בני דוד גם עשה
תעשה וגם יכל תוכל
וילך דוד לדרכו ושא
ושאול שב למקומו
ואמר שאול לדוד ברי
בריך את ברי דוד את
מימלך תמלוך את א׳
איצלחא תצלח ואזל

[illegible]

איש וביתו ג̇ וסימ̇ איש וביתו באו · העלה דוד · וישב דוד עם אכיש בגת ״ ״ וביתו ו̇ וסימ̇ איש וביתו באו · ואנשיו אשר עמו העלה דוד ·
וישב דוד עם אכיש בגת · וביתו אשר ישב שם · וחמיד שדות וגזלו · ויקברהו בעיר דוד ״ ״ ועל נגב ב̇ וסימ̇ הירחמאלי · אנחנו פשטנו נגב הכרתי ״

דוד לאורחיה ושאול
תב לאורחיה ׃
כז ויאמר דוד
אל לבו עתה אספה
יום אחד ביד שאול אין
אין לי טוב כי המלט א
אמלט אל ארץ פלשת
פלשתים ונואש ממני
שאול לבקשני עוד
בכל גבול ישראל ונמ
ונמלטתי מידו ׃ ואמר
דוד בליביה בען הילמ
איתימסר יומא חד
בידא דשאול ליתלי ׃
מידעם דטב ארי אית
אישתיזב לארעא פלי
פלישתאי ויתנח מיני
שאול למיבעני עוד
בכל תחום ארעא דיש
דישראל ואישתיזיב
מן ידיה ׃ ויקם דוד ויע
ויעבר הוא ושש מאו
מאות איש עמו אל
אכיש בן מעוך מלך גת ׃
וקם דוד ועבר הוא ושי
ושית מאה גברא עימי
לות אכיש בר מעוך ׃
מלכא דגת ׃ וישב דוד
עם אכיש בגת הוא ואנ
ואנשיו איש וביתו דוד
ושתי נשיו אחינעם
היזרעאלית ואביגיל ׃
אשת נבל הכרמלית ׃
ויתיב דוד עם אכיש ים
בגת הוא וגברוהי גבר

ואינש ביתיה דוד ות
ותרתין נשוהי אחינעם
דמיזרעאל ואביגיל
איתת נבל דמכרמלא ׃
ויגד לשאול כי ברח
דוד גת ולא יסף עוד ל
לבקשו ׃ ואיתחוא לש
לשאול ארי ערק דוד
לגת ולא אוסיף עוד
למיבעיה ׃
ויאמר דוד
אל אכיש אם נא מצא
מצאתי חן בעיניך יתנו
לי מקום באחת ערי
השדה ואשבה שם ול
ולמה ישב עבדך בעיר
הממלכה עמך ׃ ואמר
דוד לאכיש אם כען אש
אשכחית רחמין בעינ
בעינך יתנון לי
אתרא בחדא מן קרוי
חקלא ואיתיב תמן ול
ולמא יתיב עבדך בקרת
בקרית מלכותא עמך ׃
ויתן לו אכיש ביום הה
ההוא את צקלג לכן הית
היתה צקלג למלכי יה
יהודה עד היום הזה ׃ ו
ויהב ליה אכיש ביומא
ההוא ית צקלג בכין הו
הות צקלג למלכיא דב
דבית יהודה עד יומא
הדין ׃
ויהי מספר הימים אש
אשר ישב דוד בשדה

פלשתים ימים וארבעה
חדשים ׃ והוה מנין ו
יומיא דיתיב דוד בק
בקרוי פלישתאי יומין
עידן בעידן וארבעא
ירחין ׃ ויעל דוד ואנשי
ואנשיו ויפשטו אל
הגשורי והגרזי והעמ
והעמלקי כי הנה ישבת
הארץ אשר מעולם
באך שורה ועד ארץ
מצרים ׃ וסליק דוד
וגברוהי ואתנגידו
על גשוראי וגזראי ו
ועמלקאי ארי אינון
יתבת ארעא דמעלמ
מעלמא דהגרא ועד
ארעא דמצרים ׃ והכה
דוד את הארץ ולא יח
יחיה איש ואשה ולא
ולקח צאן ובקר וחמו
וחמורים וגמלים ובגד
ובגדים וישב ויב
ויבא אל אכיש ׃ ומחי
דוד ית יתבי ארעא ול
ולא מקיים גבר ואית
ושבי ען ותורין וחמ
וחמרין וגמלין ונסיב
לבושיהון ואתי לות
אכיש ׃ ויאמר אכיש
אל פשטתם היום ויא
ויאמר דוד על נגב יה
יהודה ועל נגב הירח
הירחמאלי ואל נגב
הקיני ׃ ואמר אכיש יד

ישב ט̇ו̇ פת̇ וסימ̇ אברם ישב · ב̇ בו · אשר ישב בהן לוט · גלעד בעבר הירדן · ויהי מספר הימים · ויהי בשחת אלהים את ערי · בעבר הירדן שבו ודרך ·
ויהי מספר אשר · ואיש ואשה לא יחיה · ויהי כי ישב המלך בביתו · ויהי כי ישב דוד בביתו · וגם ישב שלמה על כסא · ושלמה ישב על כסא דוד · כי ששה
חדשים ישב שם יואב · וישכב יואש עם אבתיו · ולא אמרו איה יי̇ המעלה · מלך אלהים על גוים · וזה עבדך · לבני עמון · ובמושב · למבול · בכל יצדקתיך ״

משפטו ו' וסימ' כה עשה דוד וכה משפטו · וארמון על משפטו · ממנו משפטו ורואהו · אשר משפטו פעלו · במשפט יתן לאחר · ומיום כל משפטו ··
לראשי ה' וסימ' לכן שמר לראשי אשימך · כות חבוש לראשו · סכותה לראשי · שפאלו תהית לראשי · דדמ' הספרי ·· בשונם ל' רבות ·· ס

לאו איתנגידתון יומא
דין ואמר דוד על דרו
דרום יהודה ועל דרום
ירחמאלאה ולדרום
שלמאה ואיש ואשה
לא יחיה דוד להביא
גת לאמר פן יגידו ע'
עלינו לאמר כה עשה
דוד וכה משפטו כל
הימים אשר ישב בש'
בשדה פלשתים ויגבר
ואיתתא לא מקיים
דוד לאיתאה לגת די
למימר דילמא יחוון
עלנא למימר כדין ע'
עבד דוד וכדין הלכית
הלכתיה כל יומין דה'
דהוה יתיב בקרוי פלש'
פלישתאי ויאמן אכ'
אכיש בדוד לאמר
הבאש הבאיש בעמו
בישראל והיה לי לעבד
עולם והימין אכיש
לדוד למימר איתגראה
איתגרי בעמיה בישר'
ויהי לי עבד פלח לע'
לעלם

כח ויהי בימים ההם ויק'
ויקבצו פלשתים את
מחניהם לצבא להלחם
בישראל ויאמר אכיש
אל דוד ידע תדע כי ...
אתי תצא במחנה
אתה ואנשיך והוה ...
ביומיא האינון וכנשו

פלישתאי ית משיר'
משיריתהון לחילא
לאגחא קרבא בישרא'
ואמר אכיש לדוד מ'
מידע תידע ארי עימי
תיפוק במשריתא את
וגברך ויאמר דוד אל
אכיש לכן אתה תדע
את אשר יעשה עבדך
ויאמר אכיש אל דוד
לכן שמר לראשי א'
אשימך כל הימים
ואמר דוד לאכיש כ'
בכן את תידע ית רע'
דעבד עבדך ואמר א'
אכיש לדוד בכן כ'
נטר לרישי אשוינך
כל יומיא

ושמואל מת
ויספדו לו כל ישראל
ויקברהו ברמה ובע'
ובעירו ושאול הסיר
את האבות ואת הידעונים
הידענים מהארץ וש'
ושמואל מית וספדו
עלוהי אינש כל ישרא'
וקברוהי ברמתא וס'
וספדו עלוהי אינש מ'
בקרתיה ושאול פלי
ית בידין וית זכורו מן
ארעא

ויקבצו פלשתים ויבאו
ויחנו בשונם ויקבץ ש'
שאול את כל ישראל
ויחנו בגלבע ואיתכנשו

פלישתאי ואתו ושרו
בשונם וכנש שאול
ית כל ישרא' ושרו בג'
בגלבע וירא שאול
את מחנה פלשתים וי'
ויירא ויחרד לבו מאד
וחזא שאול ית משירי'
משיריית פלישתאי ו'
ודחיל וזע ליביה לחד
וישאל שאול ביהוה
ולא ענהו יהוה גם בח'
בחלומות גם באורים
גם בנביאים ושאיל
שאול במימרא דיי וי'
ולא קביל צלותיה ית
אף בחלמיא אף באורי'
אף בספריא ויאמר
שאול לעבדיו בקשו לי
אשת בעלת אוב ואלכ'
ואלכה אליה ואדרשה
בה ויאמרו עבדיו אל
אליו הנה אשת בעלת
אוב בעין דאר ואמר
שאול לעבדוהי בעו
לי איתתא דידעא לא'
לאסקא בדין ואיהך
לותה ואישאל בה וי'
ואמרו עבדוהי הא יו'
איתתא דידעא לאסק'
בדין בעין דאר ויתח'
ויתחפש שאול וילבש
בגדים אחרים וילך הו'
הוא ושני אנשים עמו
ויבאו אל האשה לילה
ויאמר קסמי נא לי בא'

מהארץ ה' וסימ' ושאול הסיר את האבות · ויקם מהארץ · ויקם דוד מהארץ · על מעל הפתח · כי משלשות הצאן ·· ס בקשו ז' דגש וסימ'
בקשו לי אשת בעלת אוב · אשר משפטו פעלו · ב' בו · בקשו תמיד · וחברו · לך אמר לבי בקשו פני · ויחד ובקשו ברחבותיה ·· ס אשימך ג' וסימנ'
ויאמר דוד אל אכיש · איך אתנך אפרים אמגנך · אשימך שם ·· ס באורים ב' מב ליש וסימ' גם בחלמותם · על כן באורים כבדוך ·· ס

הידעני ד̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ואיש או אשה כי יהיה אוב · וחבר חבר · אשר הכרית את האבות ואת הידעני · ועשה אוב וידעני · דד̇ הימ̇ ··
ואלהים ה̇ וסימ̇ ואלהים פקד יפקד אתכם · ואלהים סר מעלי · ואלהים זולתי לא תדע · ואלהים אמר לבהלני · ואלהים מלכי קדם ··

באוב והעלי לי את
אשר אמר אליך ׃ ואז
ואשתני שאול ולבש
לבושין אחרנין ואזל
הוא ותרין גברין עמ
עימיה ואתו לות את
איתתא בליליא ואמר
קסמי כען לי בבידין ׃
ואסיקי לי ית דאימר
לך ׃ ותאמר האשה א
אליו הנה אתה ידעת
את אשר עשה שאול
אשר הכרית את האו
האבות ואת הידענים
מן הארץ ולמה אתה
מתנקש בנפשי להמיתני ׃
ואמרת איתתא ליה
הא את ידעת ית דעבד
שאול דשיצי ית בידין
וית דכורו מן ארעא
ולמה את מתגרי כ
בנפשי למיקטלי ׃ ויש
וישבע לה שאול ביה
ביהוה לאמר חי יהוה
אם יקרך עון בדבר הז
הזה ׃ וקיים לה שאול
במימרא דיי למימר
קיים הוא יי אם יער
יערעניך חובא כפית
בפתגמא הדין ׃ ותאמר
האשה את מי אעלה
לך ויאמר את שמואל
העלי לי ׃ ואמרת איתת
ית מאן אסיק לך ואמ
ואמר ית שמואל אס

אסיקי לי ׃ ותרא הא
האשה את שמואל
ותזעק בקול גדול ות
ותאמר האשה אל
שאול למה רמיתני ו
ואתה שאול ׃ וחזת
איתתא ית שמואל ו
וצווחת בקל רב ואמ
ואמרת איתתא לש
לשאול למימר למה
שקרת בי ואת שאול ׃
ויאמר לה המלך אל
תיראי כי מה ראית ו
ותאמר האשה אל
שאול אלהים ראיתי
עלים מן הארץ ׃ ואמר
לה מלכא לא תדחלין
ארי מא חזית ואמרת
איתתא לשאול מלא
מלאכא דיי חזיתי ד
דסליק מן ארעא ׃ וי
ויאמר לה מה תארו
ותאמר איש זקן עלה
והוא עטה מעיל וידע
שאול כי שמואל הוא
ויקד אפים ארצה ויש
וישתחו ׃ ואמר ליה
מה חזויה ואמרת גב
גברא סבא סליק וה
והוא עטיף מעילא
וידע שאול ארי שמ
שמואל הוא וכרע על
אפוהי ארעא וסגיד ׃
ויאמר
שמואל אל שאול למה

הרגזתני להעלות אתי
ויאמר שאול צר לי
מאד ופלשתים נלח
נלחמים בי והאלהים
סר מעלי ולא ענני ע
עוד גם ביד הנביאים
גם בחלמות ואקראה
לך להודיעני מה אע
אעשה ׃ ואמר שמואל
לשאול למה ארגזתני
לאסקא יתי ואמר
שאול עקת לי להדא
ופלשתאי מגיחין ק
קרבא בי ומימרא דיי
רחיק יתי ולא קביל
צלותי עוד אף ביד ס
ספריא ואף בחלמיא
וקרית יתך להודעו
להודעותני מה אע
אעביד ׃

ויאמר שמואל
ולמה תשאלני ויהוה
סר מעליך ויהי ערך ׃
ואמר שמואל ולמה
את שאיל יתי ומימר
דיי רחיק יתך והוה
בסעדיה דגברא דאת
בעיל דבביה ׃ ויעש יה
יהוה לו כאשר דבר
בידי ויקרע יהוה את
הממלכה מידך ויתנה
לרעך לדוד ׃ ועבד יי
ליה כמא דמליל בידי
ואעדי יי ית מלכותא
מינך ויהבה לחברך

אעלה ח̇ וסימ̇ אעלה אתכם מעני מצרים · ויעל מלאך יי מן הגלגל · ותאמר האשה את מי · ויאמר המלך אל ארונה · כי אעלה ארוכה
לך · מצרים כיאר יעלה · עלות מחים אעלה לך · תדבק לשוני לחכי ·· וסימ̇ ואמר מלאכא לאנתתיה דארונה אריך למנסיא קטורתא דירושלם ··
בדבר הזה ה̇ וסימ̇ ויתעבר יי בי למענכם · אם ידרך עון · אפס כי נאצת · לחטאת · יען מאספכם · ואדני המלך · לדבר הזה יסלח · כי הרב יצן ··

ויתן יג̇ וסימ̇ ויתן לי את מערת ׃ ויתן לי את ברכת ׃ מטל השמים ׃ ויתן עזלמלכו ׃ ויתן דלות ומעד ׃ גם את ישראל ׃ את אבישג ׃ בגורל ׃
ומסאות ׃ עלה והיבלה ׃ וחבדו ׃ ויהי משאלות לבך ׃ ויתן מעדנים לנפשך ׃ לקלם ג̇ חס וסימ̇ וכל ישראל אשר ׃ ויפרצו בו עבדיו ׃ ונלחמה

לדויד׃ כאשר לא שמע
שמעת בקול יהוה ולא
עשית חרון אפו בעמלק
על כן הדבר עשה לך
יהוה היום הזה׃ כמא דלא
קבילתא למימרא דיי׃
ולא עבדתא תקוף רוגז
רוגזיה בעמלק על כן
פיתגמא הדין עבד לך
יי יומא הדין׃ ויתן יה
יהוה גם את ישראל
עמך ביד פלשתים ומח
ומחר אתה ובניך עמי
גם את מחנה ישראל
יתן יהוה ביד פלשתים׃
וימסר יי אף ית ישראל
עמך בידא דפלשתאי
ומחר את ובנך עמי וית
ואף ית משריתא דיש
דישראל ימסר יי בידא
דפלשתאי׃ וימהר
שאול ויפל מלוא קומ
קומתו ארצה ויירא מא
מאד מדברי שמואל
גם כח לא היה בו כי לא
אכל לחם כל היום וכל
הלילה׃ ואוחי שאול
ונפל מלי קומתיה לאר
לארעא ודחיל לחדא
מפיתגמי שמואל אף
חילא לא הוה ביה או
ארי לא אכל לחמא כל
יממא וכל לליא׃ ותבוא
האשה אל שאול ותרא
כי נבהל מאד ותאמר

אליו הנה שמעה שפ
שפחתך בקולך ואשים
נפשי בכפי ואשמע את
את דבריך אשר דברת
אלי׃ ואתת איתתא לו
לות שאול וחזת ארי
איתבהיל לחדא ואמרת
ואמרת ליה הא קבילת
אמתך מינך ומסרית
נפשי כעל גב לאיתקטל
ושמעית ית פיתגמך
דמלילתא׃ ועתה שמע
נא גם אתה בקול שפ
שפחתך ואשמה לפ
לפניך פת לחם ואכול
כח כי תלך בדרך׃ וכען
קביל כען את למי
למימר אמתך ואשוי
קדמך פיתא דלחמא
ואיכול ויהי בך חילא
ארי תיזיל באורחא׃ וי
וימאן ויאמר לא אוכ
אוכל ויפרצו בו עבדיו
וגם האשה וישמע לק
לקולם ויקם מהארץ
וישב על המטה׃ וסריב
ואמר לא איכול ואתקיפו
ואתקיפו עבדוהי ביה
ואף איתתא וקביל לק
למימרהון וקם מא
מארעא ויתיב על א
ערסא׃ ולאשה עגל
מרבק בבית ותמהר
ותזבחהו ותקח קמח
ותלש ותאפהו מצות׃

ולאיתתא עגל פטים
ואוחיאת ונכסתיה ונ
ונסיבת קמחא ולשת
ואפתתיה פטיר׃ ותגש
לפני שאול ולפני עב
עבדיו ויאכלו ויקמו
וילכו בלילה ההוא׃ וק
וקריבת קדם שאול וק
וקדם עבדוהי ואכלו
וקמו ואזלו בלילא
ההוא׃

כט

ויקבצו פלשתים
את כל מחניהם אפקה
וישראל חנים בעין
אשר ביזרעאל׃ ואתכ
ואיתכנשו פלשתאי
ית כל משריתהון
לאפק וישראל שרן בעי
בעינא דביזרעאל׃ וס
וסרני פלשתים עברים
למאות ולאלפים ודוד
ואנשיו עברים באחרנה
עם אכיש׃ וטורני פל
פלשתים עברין למאוון
ולאלפין ודויד וגברוהי
עברין בבתריתא עם
אכיש׃ ויאמרו שרי
פלשתים מה העברים
האלה ויאמר אכיש אל
אל שרי פלשתים הלא
זה דוד עבד שאול מלך
ישראל אשר היה אתי
זה ימים או זה שנים
ולא מצאתי בו מאומה
מיום נפלו עד היום הזה׃

בכפי ה̇ וסימ̇ ואראה כי איננו מושיע ׃ נפשי בכפי תמיד ׃ עליה אשא בשרי בשני ׃ ואשים נפשי בכפי ׃ ואכול ה̇ מל בליש וסימ̇
ואשימה לפניך פת לחם ואכול ׃ ויאמר לו קום אכול ׃ ויאמר אלי בן אדם ׃ ב̇ בו ׃ אכל ושתה יאמר לך ׃ ולא מצאתי ה̇ וסימ̇ ולא מצאתי
לה בתולים ׃ מיום נפלו עד היום הזה ׃ ואבקש מהם איש גדר ׃ ולמנחמים ולא מצאתי ׃ אשר עוד בקשה ׃ ולאשה לית דכות

שרי פלשתים ל̇ וסימ̇ ויצאו שרי פלשתים · מה העברים האלה · ב̇ בו · ויקצפו עליו שרי פלשתים · ב̇ בו · אך שרי פלשתים אמרו ·· ג ··
ויקצפו ב̇ וסימ̇ עליו שרי פלשתים · ויקצפו השרים על ירמיה ·· וגמיה ב̇ יחידי וסימ̇ ובמה יודעאפוא · ובמה יתרצה זה אל אדניו ··

ויאמרו רברבי פלשתים
מה יהודאי האילין ו׃
ואמר אכיש לרברבי ז
פלישתאי הלא דין דוד
עבדא דשאול מלכא
דישראל דהוה עמי דנן
יומין או דנן שנין ולא
אשכחית ביה מידעם
כיש מיומא דאתפרש
לותי עד יומא הדין ׃
ויקצפו
עליו שרי פלשתים ויו
ויאמרו לו שרי פלש
פלשתים השב האיש
וישב אל מקומו אש
אשר הפקדתו שם ול
ולא ירד עמנו במלחמה
ולא יהיה לנו לשטן ז
במלחמה ובמה יתרצה
זה אל אדניו הלא בר׃
בראשי האנשים ההם ׃
ורגיזו עלוהי רברבי כי
פלישתאי אתיב ית
גברא ויתוב לאתריה
דימניתיה תמן ולא
יחות עימנא בקרבא
ולא יהי לנא לשטן ב
בקרבא ובמא יתרעי
דין לות ריבוניה הלא
ברישי גבריא האינון ׃
הלא זה דוד אשר
יענו לו במחולות
לאמר הכה שאול בא
באלפיו ודוד ברבבתיו ׃
הלא דין דוד דמשבח

דמשבחין ליה בחינגא
למימר קטל שאול
באלפין ודוד ברבבן ׃
ויקרא
אכיש אל דוד ויאמ
ויאמר אליו חי יהוה
כי ישר אתה וטוב בעי
בעיני צאתך ובאך או
אתי במחנה כי לא מ
מצאתי בך רעה מיום
באך אלי עד היום הזה
ובעיני הסרנים לא טוב
אתה ׃ וקרא אכיש ל׃
לדוד ואמר ליה קיים
הוא יי ארי כשר את
ותקין בעינַי מיפקך ומ׃
ומיעלך עמי במשריתא
ארי לא אשכחית בך
מידעם ביש מיומא
דאתיתא לותי עד
יומא הדין ובעיני טור
טורניא לא תקין את ׃
ועתה שוב ולך בשלום
ולא תעשה רע בעיני
סרני פלשתים ׃ וכען
תוב איזיל בשלם ולא
תעביד ביש בעיני טורני
פלישתאי ׃
ויאמר דוד
אל אכיש כי מה עש׃
עשיתי ומה מצאת
בעבדך מיום אשר הי
הייתי לפניך עד היום
הזה כי לא אבוא ונלח׃
ונלחמתי באויבי אדני

המלך ׃ ואמר דוד
אל אכיש ארי מה עב
עבדית ומה אשכחת
בעבדך מיומא דהויתי
משמש קדמך עד
יומא הדין ארי לא י
איתי ואגיח קרבא
בסנאי ריבוני מלכא ׃
ויען
אכיש ויאמר אל דוד
ידעתי כי טוב אתה בע
בעיני כמלאך האלהים ׃
אך שרי פלשתים אמ
אמרו לא יעלה עמנו
במלחמה ׃ ואתיב אכי
אכיש ואמר לדוד י׃
ידענא ארי תקין את
בעיני כמלאכא דיי ׃
ברם רברבי פלישתאי
אמרו לא יסק עמנא
בקרבא ׃ ועתה השכם
בבקר ועבדי אדניך א׃
אשר באו אתך והש׃
והשכמתם בבקר ואור
לכם ולכו ׃ וכען אקדים
בצפרא ועבדי ריבונך
דאתו עמך ותקדמון ז
בצפרא ויהר לכון ות׃
ותהלכון ׃ וישכם דוד
הוא ואנשיו ללכת בבקר
לשוב אל ארץ פלשתים
ופלשתים עלו יזרעאל ׃
ואקדים דוד הוא וגב׃
וגברוהי למיזל בצפרא
למתב לארע פלישתאי

וסוב יו̇ וסימ̇ ויצמח יי אלהים · לא תחוס עינך עליו · בכל הדרך אשר יצוה · וישלח ויבאהו · ויאמר נא ארציו · ורוח לשאול · ויקרא אכיש
אל דוד · עודנו מדבר · והגה יהונתן · מקול מפלתו · הרעשתי · ועמהם הילדים · יגיע כפיך כי תאכל · ובל ימי עני רעים · תאות אדם חסדו · ויבא המן ביום
ההוא · ומתוק האור וטוב לעינים · וטוב לא יהיה לרשע · וטוב משניהם ·· ולבו ג̇ וסימ̇ ואת רעבון בתיכם · גם יצאנכם גם · והשכמתם בבקר ··

ופלשתים

ובנתיהם ה חס׳ וסימ׳ כי גם את בניהם ואת׳ ויבא דוד ואנשיו ׳ ובנו במות התפת׳ והאכלתים את בשר בניהם ואת ׳ והעם אשר הם נבאים
וכל עזרא דכות ׳׳ ׳׳ נשבו ה׳ וסימ׳ והנה שרופה באש ׳ ושתי נשי דוד נשבו ׳ והשיבו אל לבבם ׳ וחברו ׳ וזכרו פליטיכם ׳׳ ׳׳ לסקלו ל׳ ׳׳

ופלישתאי סליקו ליז
ליזרעאל׃
ל
ויהי בבא דוד
ואנשיו צקלג ביום ה
השלישי ועמלקי פש
פשטו אל נגב ואל צק
צקלג ויכו את צקלג וי
וישרפו אתה באש׃ ו
והוה כד אתא דוד וג
וגברוהי לצקלג ביומא
תליתאה ועמלקאי א
איתנגידו על דרומא וע
ועל צקלג ומחו ית
צקלג ואוקידו יתה
בנורא׃ וישבו את הנש
הנשים אשר בה מקטן
ועד גדול לא המיתו
איש וינהגו וילכו לדר
לדרכם׃ ושבו ית נשיא
דיבה מזעירא ועד ר
רבא ולא קטלו אינש
ודברו ואזלו לאורחתהון׃
ויבא דוד ואנשיו אל
העיר והנה שרופה בא
באש ונשיהם ובניהם
ובנתיהם נשבו׃ ואתא ד
דוד וגברוהי לקרתא ו
והא קליא בנורא ונש
ונשיהון ובניהון ובנת
ובנתיהון אישתביאו׃
וישא דוד והעם אשר
אתו את קולם ויבכו עד
אשר אין בהם כח לבכות׃
וארים דוד ועמא דע
דעימיה ית קלהון ובכו

עד לא הוה בהון חילא
למיבכי׃ ושתי נשי דוד
נשבו אחינעם היזרעא
היזרעאלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלי׃ וש
ותרתין נשי דוד אישתביא
אחינעם דמיזרעאל
ואביגיל איתת נבל דמ
דמכרמלא׃ ותצר לדוד
מאד כי אמרו העם לס
לסקלו כי מרה נפש כל
העם איש על בנו ועל
בנתיו ויתחזק דוד
ביהוה אלהיו׃ ועקת ז
לדוד לחדא ארי אמרו
עמא למירגמיה ארי
מרת נפשא דכל עמא
גבר גבר על בנוהי ועל
בנתיה ואיתקף דוד
במימרא דיי אלהיה׃
ויאמר
דוד אל אביתר בן אבי
אחימלך הגישה נא לי
האפוד ויגש אביתר את
האפוד אל דוד׃ ואמר
דוד לאביתר כהנא בר
אחימלך קריב כען לי
איפודא וקריב אביתר
ית איפודא לות דוד׃ ו
וישאל דוד ביהוה לא
לאמר ארדף אחרי
הגדוד הזה האשגנו׃ ו
ויאמר לו רדף כי השג
תשיג והצל תציל׃ וילך
דוד הוא ושש מאות

איש אשר אתו ויבאו
עד נחל הבשור והנותרים
עמדו׃ ושאיל דוד במי
במימרא דיי למימר
האדרוף בתר משריתא
הדא האדבקינה ואמר
ליה רדוף ארי אדבקא
אדבק ושיזבא תשיזב׃
ואזל דוד הוא ושית
מאה גברא דעימיה ו
ואתו עד נחלא דבשור
ומיקצתהון אישתארו׃
וירדף דוד הוא וארבע
מאות איש ויעמדו ד
מאתים אשר פגרו מ
מעבר את נחל הבשור׃
ורדף דוד הוא וארבע
מאה גברא ואישתארו
מתן גברא דאיתמנעו ז
מלמיעבר ית נחלא דב
דבסור׃ וימצאו איש
מצרי בשדה ויקחו אתו
אל דוד ויתנו לו לחם
ויאכל וישקהו מים׃ ו
ואשכחו גברא מצראה
בחקלא ואיתיאו יתי
לות דוד ויהבו ליה לחמ
ואכל ואשקוהי מיא׃
ויתנו לו פלח דבלה וש
ושני צמקים ויאכל
ותשב רוחו אליו כי לא
אכל לחם ולא שתה מים
שלשה ימים ושלשה
לילות׃ ויהבו ליה פלח
דבילתא ותרתין איה

בנו ד׳ חס׳ וסימ׳ ונד אתו ׳את בנו ואת כל עמו ׳ האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ׳ כי מרה נפש כל העם ׳ ובנו יהודה ואספו המון ׳׳ ׳׳ על בניו ל׳
ועל בניו ד׳ וסימ׳ והיו על בני אהרן ועל בניו ׳ ולקחת מן הדם אשר ׳ ויקח משה משמן ׳ ותצר לדוד מאד ׳׳ ׳׳ השגה ה׳ חס׳ בליש׳ וסימנ׳
וישגם וידבר אלהם ׳ אחרי הגדוד הזה האשגנו ׳ פן ימהר והשגנו ׳ וישגו את צדקיהו בערבות ׳ וחברו קדם׳ דירמיה ׳׳ ׳׳ וישקהו ל׳ דכות ׳׳

השבעה לי באלהים ד' בלש' וסימ' השבעה לי באלהים הנה · אשר השביעו לי באלהים · ואריב עמם ואקללם · ויאמר אליך דוד התורדני ·
ועל אשר ד' וסימ' אנחנו פשטנו על נגב · זאת הכבשה ישלם ארבעתים · וגם ביד יהוא בן חנני הנביא · ואדרא חורב על · נטשים ל'

איתבליה דעיגולין יבישׁ
יבישין ויאכל ותשב רוחו
רוחיה לותיה ארי לא
אכל ולא שתה מיא
תלתא יומין ותלתא לי
לילון
ויאמר לו דוד למי אתה
ואי מזה אתה ויאמר
נער מצרי אנכי עבד
לאיש עמלקי ויעזבני
אדני כי חליתי היום
שלשה ואמר ליה דוד
דמאן את ואן מיכן ית
את ואמר עולימא מצ
מצראה אנא עבדא
לגברא עמלקאה ושב
ושבקני ריבוני ארי א
איתמרעית יומא דין
תלתא יומין אנחנו
פשטנו נגב הכרתי ועל
אשר ליהודה ועל נגב
כלב ואת צקלג שרפנו
באש אנחנא איתנגדנא
על דרום כרתי ועל דרו
ליהודה ועל דרום כלב
וית צקלג אוקידנא בנ
בנורא ויאמר אליו דוד
התורדני אל הגדוד
הזה ויאמר השבעה לי
באלהים אם תמיתני וא
ואם תסגרני ביד אדני
ואורדך אל הגדוד הזה
ואמר ליה דוד התחתנ
התחתינני למשריתא
הדא ואמר קיים לי

במימרא דיי' דלא תק
תקטלינני ולא תמסרנני
בידא דריבוני ואחתינך
למשריתא הדא וירדהו
ויורדהו והנה נטשים
על פני כל הארץ אכלים
ושתים וחגגים בכל
השלל הגדול אשר לקחו
לקחו מארץ פלשתים
ומארץ יהודה ואחת
ואחתיה והא רטישין
על אפי כל ארעא אכ
אכלין ושתין וחגגין ז
בכל עדאה סגיאה דש
דשבו מארעא פלשת
ומארעא דבית יהודה
ויכם דוד מהנשף ועד
הערב למחרתם ולא
נמלט מהם איש כי אם
ארבע מאות איש נער
אשר רכבו על הגמלים
וינסו ומחינון דוד מן
מקבלא ועד עידוני
רמשא ביומא דבתריהו
ולא אישתיזב מנהון א
אינש אלהין ארבע מ
מאה גברא גבר עולים
דרכיבו על גמליא ואפכו
ויצל דוד את כל אשר
לקחו עמלק ואת שתי
נשיו הציל דוד ושיזב
דוד ית כל דשבו עמלק
וית תרתין נשוהי שיזב
דוד ולא נעדר להם מן
הקטן ועד הגדול ועד

בנים ובנות ומשלל ועד
כל אשר לקחו להם הכל
הכל השיב דוד ולא
שגא להון מן זעירא
ועד רבא ועד בנין ובנן
ומבזתא ית כל דנסיבו
להון כולא אתיב דוד
ויקח דוד את כל הצאן
והבקר נהגו לפני המק
המקנה ההוא ויאמרו
זה שלל דוד ושבא דו
דוד ית כל ענא ותורי
דבריו קדם גיתא האינון
ואמרו דין עדאה דדוד
ויבא דוד אל מאתים
האנשים אשר פגרו מ
מלכת אחרי דוד ויש
וישיבם בנחל הבש
הבשור ויצאו לקראת
דוד ולקראת העם אשר
אתו ויגש דוד את העם
וישאל להם לשלום
ואתא דוד לות מאתן ג
גברייא דאיתמנעו מלמיזל
מלמיזל בתר דוד ואו
ואותיבינון בנחלא דבי
דבסור ונפקו לקדמות
דוד ולקדמות עמא
דעימיה וקריב דוד ית
עמא ושאיל להון לש
לשלם
ויען כל איש רע
ובליעל מהאנשים אש
אשר הלכו עם דוד וית
ויאמרו יען אשר לא

ושתים ו' וסימ' אכלים ושתים וחגגים · יהודה וישראל רבים · ויהי שם · ויהי היום ויבאו בני האלהים · ובניו ובנותיו אכלים ושתים · ערוה מדבר
ואת שתי ז' וסימ' ובפני השחר עלה · ואת שתי דבנות שתי העבתת · וחברו · ויגל את כל אשר לקחו · ישען אמרך אר
שני הגוים · ואת שתי המחברות · וכל שתי הבליות דפות · ובליעל ב' וסימ' ויען כל איש רע ובליעל · ובליעל בקרון

מיהשלל ג׳ וסימ׳ ויקח העם מהשלל ׳ לא נתן להם מהשלל ׳ וישלח מהשלל ג׳ בערער ה׳ חס׳ וסימ׳ ולאשר בערער ׳ ויחנו
בערער ׳ ומן הירדן ׳ עזובות אחרו זאת ׳ ובלע בן עזין ׳ ובל אורי רבות חס׳ ג׳ בחלק ב׳ וסימ׳ חלק כחלק יאכלו ׳ בחלק היורד ׳ וא׳ וכחלק היושב

הלכו עמנו לא נתן לה
להם מהשלל אשר
הצלנו כי אם איש את
אשתו ואת בניו וינהגו
וילכו ׃ ואתיב כל גבר
ביש ורשיע מגבריא ד
דאזלו עם דוד ואמרו
חלף דלא אזלו עמנא ל
לא ניתן להון מעדאה
דשיזבנא אילהין גבר ית
איתתיה וית בנוהי וי
ויזלון ׃
ויאמר דוד לא תעשו
כן אחי את אשר נתן ׃
יהוה לנו וישמר אתנו
ויתן את הגדוד הבא
עלינו בידנו ׃ ואמר
דוד לא תעבדון כן אח
אחי ארי ית דיהב יי
לנא ונטר יתנא באור
באורחא דהליכנא
בה ומסר ית משריתא
דאתת עלנא בידנא ׃ ומ
ומי ישמע לכם לדבר
הזה כי כחלק היורד בם
במלחמה וכחלק היוש
היושב על הכלים יחדו
יחלקו ׃ ומן ישמע לה
לכון בפתגמיא הדין ארי
כחולק דנחת לקרבא
וכחולק דאשתאר ע
למיטר מניא כחדא יפ
יפלגון ׃ ויהי מהיום הה
ההוא ומעלה וישמה
לחק ולמשפט בישרא ל

עד היום הזה ׃ והוה כן
מיומא דההוא והוא
ולעילא ושויה לגזירת
דין לישראל עד יומא
הדין ׃
ויבא דוד אל צקלג וי
וישלח מהשלל לזקני
יהודה לרעהו לאמר
הנה לכם ברכה משלל
איבי יהוה ׃ ואתא דוד
לצקלג ושדר מביזתא
לסבי בית יהודה לרחו
לרחמוהי למימר הא
לכון מתנא מביזתא די
דסנאי עמא דיי ׃
לאשר
בבית אל ולאשר ברמ
ברמות נגב ולאשר בי
ביתר ׃ לדי בבית אל
ולדי ברמות נגב ולדי ב
ביתיר ׃ ולאשר בערער
ולאשר בשפמות ול
ולאשר באשתמע ׃ ו
ולדי בערוער ולדי בש
בשפמות ולדי באשתמ
באשתמוע ׃ ולאשר
ברכל ולאשר בערי הי
הירחמאלי ולאשר
בערי הקיני ׃ ולדי ברכל
ולדי בקרוי ירחמאל
ולדי בקרוי שלמאה ׃
ולאשר בחרמה ולאש
ולאשר בבור עשן ול
ולאשר בעתך ׃ ולדי
בחרמה ולדי בבור עשן

ולדי בעתך ׃ ולאשר
בחברון ולכל המקומות
אשר התהלך שם דוד
ואנשיו ׃ ולדי בחברון
ולכל אתריא דהליך
תמן דוד הוא וגברוהי ׃

לא

ופלשתים נלחמים ב
בישראל וינסו אנשי ׃
ישראל מפני פלשתים
ויפלו חללים בהר הגל
הגלבע ׃ ופלשתאי מ
מגיחין קרבא בישרא
ואפכו אנש ישראל
מן קדם פלשתאי ונ
ונפלו קטילין בטורא
דגלבע ׃ וידבקו פלש
פלשתים את שאול
ואת בניו ויכו פלשתים
את יהונתן ואת אבינדב
ואת מלכי שוע בני
שאול ׃ וארביקו פלי
פלשתאי ית שאול
וית בנוהי וקטלו ית
יהונתן וית אבינדב וית
וית מלכישוע בני שא
שאול ׃ ותכבד המלחמה
אל שאול וימצאהו ה
המורים אנשים בקשת
ויחל מאד מהמורים ׃
ותקיפו עבדי קרבא על
שאול ואשכחוהי קש
קשתיא גברין דאומנין
מיגד בקשתא ודחיל
לחדא מקשתיא ׃ ויאמר

ו׳ בם דאית כהו ט׳ מילי ז׳ מבא וז׳ מבא ומיציע כת וסימ׳ וחדש לא ימיצא בכל דשמואל ׳ ומי ישמע לכם לדבר ׳ שמואל ׳ וטהרתים מכול
עונם ׳ ... ועשרים אלף ׳ דיחזקאל ׳ בזגותים ירד ים ׳ ועשה למבצרי מעזים ׳ ויהי איוב אחרי זאת ג׳ עשן ה׳ וסימ׳ לבנה
ועתר ׳ ולאשר בבור עשן ׳ וזאת עשן ואת מגדיאל ׳ וחצריהם עיניהם ג׳ וישמה ב׳ דחס׳ וסימ׳ וישמה תל עולם ׳ וישמה לחק ולמשפט

יבואו ג מלא וסימ פן יבואו הערלים · למה יבואו בלבי אשיר · ויבואו וישתחוו לפניך · בהן ג מתוי וסימ ויבאו פלשתים
וישבו · דשמואל · ולכל בהן החיו דוד · ושב יבזחו בגדיהם · ובל פלשתאי דבות · גויות ב א חס וא מל וסימ מלא גוית · ואת גוית בניו

שאול לנשא כליו שלף
חרבך ודקרני בה
פן יבאו הערלים הא
האלה ודקרני והתעללו
והתעללו בי ולא אבה
נשא כליו כי ירא מאד ויקח
שאול את החרב ויפל
עליה ואמר שאול
לנטיל זייניה שלוף חר
חרבך ותקטלני בה דיל
דילמא ייתון ערליא
האילין ויקטלונני וית
ויתלעבון בי ולא אבה
נטיל זייניה ארי דחיל
לחדא ונסיב שאול
ית חרבא ונפל עלה
וירא נשא כליו כי מת
שאול ויפל גם הוא על
חרבו וימת עמו וחזא
נטיל זייניה ארי מית
שאול ונפל אף הוא
על חרביה ומית עימיה
וימת שאול ושלשת
בניו ונשא כליו גם כל
אנשיו ביום ההוא יחדו
ומית שאול ותלתא
בנוהי ונטיל זייניה אף
כל גברוהי ביומא ההוא
כחדא ויראו אנשי
ישראל אשר בעבר
העמק ואשר בעבר ה
הירדן כי נסו אנשי יש
ישראל וכי מתו שאול
ובניו ויעזבו את הער
הערים וינסו ויבאו

פלשתים וישבו בהן
וחזו אינשי ישראל
די בעיברא דמישרא
ודי בעיברא דירדנא
ארי אפכו אינשי ישראל
וארי מיתו שאול ובנוהי
ושבקו ית קרויא ואת
ואפכו ואתו פלשתאי
ויתיבו בהון
ויהי ממחרת
ויבאו פלשתים לפשט
את החללים וימצאו
את שאול ואת שלשת
בניו נפלים בהר הגלבע
והוה ביומא דבתרוהי
ואתו פלשתאי לחלצ
לחלצא קטיליא ואש
ואשכחו ית שאול וית
תלתא בנוהי קטילין
רמן בטורא דגלבוע
ויכרתו את ראשו ויפש
ויפשטו את כליו וישל
וישלחו בארץ פלשתים
סביב לבשר בית עצביהם
ואת העם ופסקו ית
רישיה וחלצו זייניה
ושלחו בארעא פלישתאי
פלישתאי סחור סחור
לבשרא בבית טעוותהון
וית עמא וישמו את כ
כליו בית עשתרת ואת
גויתו תקעו בחומת בית
שן ושויאו ית זייניה בב
בית עשתרתא וית גופי
צלבו בשורא בית שן

וישמעו אליו ישבי יז
יבש גלעד את אשר
עשו פלשתים לשאול
ושמעו עלוהי יתבי יב
יתבי יבש גלעד ית ד
דעבדו פלישתאי לש
לשאול ויקמו כל א
איש חיל וילכו כל
הלילה ויקחו את גוית
שאול ואת גוית בניו
מחומת בית שן ויבאו
יבשה וישרפו אתם
שם וקמו כל גבר גיבר
ואזלו כל ליליא ונסיבו
ית גופא דשאול וית
גופא בנוהי משורא
דבית שן ואתו ליבש
ואוקידו עליהון כמא ד
דמוקדין על מלכיא תמן
ויקחו את עצמתיהם
ויקברו תחת האשל
ביבשה ויצמו שבעת
ימים ונסיבו ית גרמ
גרמיהון וקברו תחות
אישלא ביבש וצמו
שבעא יומין
א ויהי אחרי
מות שאול ודוד שב
מהכות את העמלק
וישב דוד בצקלג ימים
שנים והוה בתר מית
שאול ודוד תב מלמחי
מלמחי ית דבית
עמלק ויתיב דוד בצ
בצקלג יומין תרין

ואת העם יב וסימ וישב את כל הרכוש · העביר אתו לערים · החזק הוא הרפה · ואת העם יצו לאמר · ואת העם יצוה יהושע · ואבימלך
נלחם בעיר · ויכרתו את ראשו · ויפשיטהו · עבדיו · ואת העם · ואת הנשארים להתיחש · יבשה ג וסימ
ויבאו יבשה · ויקברו תחת האשל · ויפשטו ב א חס וא מל וסימ ויפשטו את כתנת הפסים · את כליו · בתרי חס

ה̇ פס̇ על ועל ועל ועל וסימ̇ ולקח אזוב וטבל במים · ויחמל שאול והעם על אגג · ויספדו ויבכו ויצומו · כי כה אמר יי̇ על הבנים ועל
הבנות · כי אם על בינעך ·· נקריתי ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ ואני לא נקריתי לבא · נקרא נקראתי בהר הגלבע · בתר בת̇ א̇ ··

ויהי ביום השלישי וה
והנה איש בא מן המח
המחנה מעם שאול
ובגדיו קרעים ואדמה
על ראשו ויהי בבאו ׃
אל דוד ויפל ארצה וי
וישתחו ׃ והוה ביומא
תליתאה והא גברא ׃
אתא מן משריתא מל
מלות שאול ולבושוהי
מבזעין ועפרא רמי ׃
ברישיה והוה כמיתי
במיתוהי לות דוד ונ
ונפל על ארעא וסגיד ׃
ויאמר לו דוד אי מזה
תבא ויאמר אליו מ
ממחנה ישראל נמ
נמלטתי ׃ ואמר ליה
דוד אי מדין את אתי
ואמר ליה ממשריתא
דישראל אישתיזבית ׃
ויאמר אליו דוד מה
היה הדבר הגד נא לי ׃
ויאמר אשר נס העם
מן המלחמה וגם הרבה
נפל מן העם וימתו וגם
שאול ויהונתן בנו מתו ׃
ואמר ליה דוד מה
הוה פתגמא חוי כען
לי ואמר דאפך עמא
מן קרבא ואף נפל
מן עמא ואתקטילו
ואף שאול ויהונתן ב
בריה מיתו ׃ ויאמר
דוד אל הנער המגיד

לו איך ידעת כי מת ש
שאול ויהונתן בנו ׃ ו
ואמר דוד לעולימא ׃
דמחוי ליה איכדין יד
ידעתא ארי מית שא
שאול ויהונתן בריה ׃
ויאמר הנער המגיד לו
נקרא נקראתי בהר
הגלבע והנה שאול נש
נשען על חניתו והנה
הרכב ובעלי הפרשים
הדביקהו ׃ ואמר עולימא
דמחוי ליה איתרעאי
איתרעא איתרעית
בטורא דגלבוע והא ט
שאול סמיך על מורני
מורניתא והא רתיכיא
ומשיריתא פרשיא
ארפקוהי ׃ ויפן אחריו
ויראני ויקרא אלי ׃
ואמר הנני ׃ ואיתפני
לאחורוהי וחזאני וק
וקראני ואמרית הא
אנא ׃ ויאמר לי מי אתה
ואמר אליו עמלקי אנ
אנכי ׃ ואמר לי מאן את
ואמרית ליה עמלקאה
אנא ׃ ויאמר אלי עמד
נא עלי ומותתני כי אחז
אחזני השבץ כי כל
עוד נפשי בי ׃ ואמר לי
קום כען עלי וקטולני
ארי אחדתני תיהא א
ארי כל עוד נפש בי ׃ וא
ואעמד עליו ואמתתהו

כי ידעתי כי לא יחיה
אחרי נפלו ואקח הנז
הנזר אשר על ראשו
ואצעדה אשר על זרעו
זרועו ואביאם אל אד
אדני הנה ׃ וקמית עלו
עלוהי וקטלתיה ארי
ידענא ארי לא ייחי ׃
בתר דנפל ונסיבית ית
כלילא דעל רישיה
וטוטפתא דעל דרעוהי
ואייתיתנון לות ריבוני
הלכא ׃ ויחזק דוד בבג
בבגדיו ויקרעם וגם כל
האנשים אשר אתו ׃ ו
ואתקיף דוד בלבושוהי
ובזעינון ואף כל גבריא
דעימיה ׃ ויספדו ויבכו
ויצמו עד הערב על
שאול ועל יהונתן בנו
ועל עם יהוה ועל בית
ישראל כי נפלו בחרב ׃
וספדו ובכו וצמו עד
רמשא על שאול ועל
יהונתן בריה ועל עמא
דיי ועל בית ישראל ארי
איתקטילו בחרבא ׃
ויאמר
דוד אל הנער המגיד לו
אי מזה אתה ויאמר
בן איש גר עמלקי אנ
אנכי ׃ ואמר דוד לעו
לעולימא דמחוי ליה
אי מדין את ואמר בר
גבר גיור עמלקאה אנא ׃

יחיה ל̇ח̇ וסימ̇ לו ישמעאל · עם אשר תמצא את אלהיך · לא תגעבו יד · אוי מי יחיה משמו אל · ויענך וירעבך · ויאעיד עלין ואמיתתהו · והוא
עשה בעזבה · בנשך נתן ותרבית לקח · כל פשעיו ובטוב צדקיך · והיה כל נפשו יחיה · הנה עפלה לא ישרה · מי גבר יחיה · עובר ביתו · יגדל רוח · אב
יוליד איש מאה · כי אם שנים רבות · ויאמר לברך המלך · ובל חיה יחיה רבות ·· אי מזה תבוא ב̇ וסימ̇ ויאמר לו דוד · ויאמר יי̇ אל השטן ··

על שאול ה̇ וסימ̇ ותיצלח רוח אלהים · ויספדו ויבכו ויצמו · ויקונן דוד את הקינה · ותכבד המלחמה · דל̇ה̇ · וממנשה נפלו את דוד ·· במותיך ג̇ ב̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ הצבי ישראל על במותיך · ותהרו · במותיך בחטאת גבל ·· ·· ושדי ב̇ א̇ כת̇ ה̇ · מגרשי · תרומות ·· ·

ויאמר אליו דוד איך
לא יראת לשלח ידך
לשחת את משיח ידו
יהוה: ואמר ליה דוד
איכדין לא דחילתא
לאושטא ידך לחבלא
למשיחא דיי׳: ויקרא
דוד לאחד מהנערים
ויאמר גש פגע בו ויכ
ויכהו וימת: וקרא דוד
לחד מעולימיא ואמר
קריב שלוט ביה ומחהי
וקטליה: ויאמר אליו
דוד דמך על ראשך כי
פיך ענה בך לאמר אנ
אנכי מתתי את משיח
יהוה: ואמר ליה דוד
חובת קטולך ברישך
ארי פומך אסהיד בך
למימר אנא קטלית
ית משיחא דיי׳:
ויקונן
דוד את הקינה הזאת
על שאול ועל יהונתן
בנו: ואלא דוד ית איל
אליא הדין על שאול
ועל יהונתן בריה: ויא
ויאמר ללמד בני יהודה
קשת הנה כתובה על
ספר הישר: ואמר ליה
לאלפא לבני יהודה מ
מיגד בקשתא הא היא
כתיבא על ספרא דאו
דאוריתא: הצבי ישרא
ישראל על במותיך חל

חלל איך נפלו גבורים:
איתעתדו ישראל על
בית תוקפהון עד דאית
דאיתרמיאו קטילין א
איכדין איתקטלו גיב
גיבריא: אל תגידו בגת
ואל תבשרו בחוצת א
אשקלון פן תשמחנה
בנות פלשתים פן תעל
תעלזנה בנות הערלים:
לא תחוון בגת ולא תב
תבשרון בשוקי אשק
אשקלון דילמא יחדו
יחדון בנת פלישתאי
דילמא ידוצן בנת
ערליא: הרי בגלבע אל
אל טל ואל מטר עלי
עליכם ושדי תרומת
כי שם נגעל מגן גבורים
מגן שאול בלי משיח
בשמן: טורי גלבע לא
יחות עליכון טלא ומ
ומיטרא ולא תהוי בכון
עללא כמיסת דיעבדון
מינה חלתא ארי תמן
איתברו תריסי גיבריא
תריסא דשאול דמש
דמשיח כיר במישחא:
מדם חללים מחלב ג
גבורים קשת יהונתן
לא נשוג אחור וחרב ש
שאול לא תשוב ריקם:
מדם קטילין מתרב
גיברין גירי קשתא ד
דיהונתן לא מסתחרין

לאחרא וחרבא דשאו
לא תאיבא ריקן: שאו
שאול ויהונתן הנאהב
הנאהבים והנעימים
בחייהם ובמותם לא
נפרדו מנשרים קלו מ
ומאריות גברו: שאול
ויהונתן דרחימין בחי
בחייהון וחביבין ובמ
ובמיתיהון לא איתפ
איתפרשו מעיניהון:
מנשריא קלילין ומא
ומאריותא גיברין: בנות
ישראל אל שאול בכ
בכינה המלבשכם שני
עם עדנים המעלה עדי
זהב על לבושכן: בנת
ישראל על שאול בכאה
דהוה מלביש לכון לב
לבושי צבעונין ומוביל
לכון תפנוקין ומסיך
תיקוני דהבא על לבו
לבושכון: איך נפלו גב
גבורים בתוך המלחמה
יהונתן על במותיך חל
חלל: איכדין איתקטלו
גיבריא בגו קרבא יהונתן
על בית תוקפך איתקט
איתקטלתא: צר לי
עליך אחי יהונתן נעי
נעמת לי מאד נפלאתה
אהבתך לי מאהבת
נשים: עקת לי עלך דך
לחדא אחי יהונתן דך
חביבת לי לחדא מפרש

תרומות ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ כל תרומת הקדשים · הרי בגלבע אל טל ואל מטר · ואיש תרומות יהרסנה · אתה מל̇ · וסימ̇ בכל · טורא דגלבא · וחד לא גרות לתרומות ·· ·· מחלב ח̇ וסימ̇ מחלב גבורים קשת יהונתן · ויאבילהו מחלב חטה · ובעפרם מחלב ידשן · הנה שמע מזבח טוב · חרב ליי׳ מלאה דם · ב̇ בו · יצא מחלב עינימו ·· ·· נפלאתה · מצאתה · יתעתה · בראותה · אתה · בלה̇ ל̇ דכו̇ ··

חברונה ט׳ ה׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ ויעל יהושע וכל ישראל · ויאמר דוד אנה אעלה · וחברון · ויאמר לו המלך לך בשלום · ויקבצו כל ישראל
ושלאחריו · ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד · ושלאחריו · כל אנשי מלחמה · ואלה מספרי החלוץ לצבא · ויאבדו ב׳ קהלת מלחמה

רחמתיך לי מרחמית
תרתין נשין׃ איך נפלו
גבורים ויאבדו כלי
מלחמה׃ איכדין אית
איתקטלו גיבריא ואי
ואבדו מאני קרבא׃
ב ויהי
אחרי כן וישאל דוד
ביהוה לאמר האעלה
באחת ערי יהודה ויא
ויאמר יהוה אליו עלה
ויאמר דוד אנה אעלה
ויאמר חברנה׃ והוה
בתר כן ושאיל דוד במ
במימרא דיי למימר
האיסק בחדא מקרוי
דבית יהודה ואמר יי
ליה סק ואמר דוד לא
לאן איסק ואמר להון
לחברון׃ ויעל שם דוד
וגם שתי נשיו אחינעם
היזרעאלית ואביגיל
אשת נבל הכרמלי׃ ו
וסליק תמן דוד ואף
תרתין נשוהי אחינועם
דמיזרעאל ואביגיל
איתת נבל דמכרמלא׃
ואנשיו אשר עמו הע
העלה דוד איש וביתו
וישבו בערי חברון׃ וגב
וגבריהי דעימיה אסיק
דוד גבר ואנש ביתיה
ויתיבו בקרוי חברון׃ ו
ויבאו אנשי יהודה
וימשחו שם את דוד

למלך על בית יהודה
ויגידו לדוד לאמר אנ
אנשי יבש גלעד אשר
קברו את שאול׃ ואתו
גברי שבט יהודה ומ
ומשחו תמן ית דוד ל
למיהוי מלכא על בית
יהודה וחויאו לדוד
למימר גברי יבש גלעד
דקברו ית שאול׃
וישלח
דוד מלאכים אל אנשי
יבש גלעד ויאמר אלי
אלהם ברכים אתם ליה
ליהוה אשר עשיתם
החסד הזה עם אדניכם
עם שאול ותקברו אתו׃
ושלח דוד אזגדין לות
אינשי יבש ואמר להון
בריכין אתון קדם יי ד
דעבדתון חיסדא הדין
עם ריבונכון עם שאול
וקברתון יתיה׃ ועתה
יעש יהוה עמכם חסד
ואמת וגם אנכי אעשה
הטבה הזאת אשר עש
עשיתם הדבר הזה׃ וכ
ובכין יעביד בעון יי עימ
עמכון טיבו וקשוט ויז
ואף אנא אעביד עמכון
טבתא הדא דעבדתון
פיתגמא הדין׃ ועתה
תחזקנה ידיכם והיו ל
לבני חיל כי מת אדניכם
שאול וגם אתי משחו

בית יהודה למלך על
עליהם׃ וכען יתתקפן
ידיכון והוו לגברין ד
גיברין ארי מית ריבונ
ריבונכון שאול ואף
יתי משחו דבית יהודה
למיהוי מלכא עליהון׃
ואבנר
בן נר שר צבא אשר
לשאול לקח את איש
אישבשת בן שאול
ויעברהו מחנים׃ ואב
ואבנר בר נר רב חילא
דשאול דבר ית איש
אישבשת בר שאול
ואעבריה למחנים׃ וי
וימלכהו אל הגלעד
ואל האשורי ואל יז
יזרעאל ועל אפרים
ועל בנימן ועל ישראל
כלה׃ ואמליכיה על די
דבית גלעד ועל דבית
אשר ועל יזרעאל וע
ועל דבית אפרים ועל
בית בנימן ועל ישראל
כולהון׃
בן ארבעים שנה
אישבשת בן שאול
במלכו על ישראל וש
ושתים שנים מלך אך
בית יהודה היו אחרי
דוד׃ בר ארבעין שנין
אישבשת בר שאול
כד מלך על ישראל
ותרתין שנין מלך ברם

אשר עמו י״א וסימ׳ ויאכלו וישתו הוא והאנשים · ויבא יעקב לוזה · ויאמר יעקב · ויערכו על שכם · והאנשים · ...
ושאול יושב בגבעה · ויקם דוד ואנשיו אשר עמו · העלה דוד איש וביתו · ויגש יואב · וכל רב דמות · וגם אנכי ה׳ וכתיב לא ...
היום · וגם אנכי השאלתיהו · אעשה אתכם הטובה · וגם אנכי ... · וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם · ... אל האשורי ...

יקמו ז חס וסימ׳ ושמע אושה׳ קדמ׳ ויאמר אבנר אל יואב׳ רפאים בל יקמו׳ בל יקמו וירשו ארץ׳ לא יקמו אשרים וחמנים׳ על כן
לא יקמו רשעים׳ יקמו ויספרו לבניהם ׳׳ ס׳׳ בצד ב׳ וסימ׳ וחרבו בצד רעהו ויפלו׳ יען בצד ובכתף ׳׳ ג׳׳ ויפגשום ל׳ דגות ׳׳

דבית יהודה הוו בתר
דוד׃ ויהי מספר הימים
אשר היה דוד מלך ב
בחברון על בית יהודה
שבע שנים וששה חד
חדשים׃ והוה מנין יו
יומיא דהוה דוד מל
מלכא בחברון על בית
יהודה שבע שנין ושית
ירחין׃
ויצא אבנר בן נר ועבדי
אישבשת בן שאול
ממחנים גבענה׃ ונפק
אבנר בר נר ועבדי א
אישבשת בר שאול
ממחנים לגבעון׃ ויוא
ויואב בן צרויה ועבדי
דוד יצאו ויפגשום על
ברכת גבעון יחדו וישבו
אלה על הברכה מזה
מזה ואלה על הברכה
מזה׃ ויואב בר צרויה
ועבדי דוד נפקו וערע
וערעוך על בריכתא
דבגבעון כחדא ושרו
אילין על בריכתא מ
מכא ואלין על בריכת
מכא׃ ויאמר אבנר אל
יואב יקומו נא הנערים
וישחקו לפנינו ויאמר
יואב יקמו׃ ואמר
אבנר ליואב יקומון
כען עולימיא ויתחכון
קדמנא ואמר יואב
יקומון׃ ויקמו ויעברו

במספר שנים עשר
לבנימן ולאישבשת בן
שאול ושנים עשר מ
מעבדי דוד׃ וקמו ועב
ועברו במנין תרי עשר
מדבית בנימן ומדאיש
ומדאישבשת בר שאול
ותרי עשר מעבדי דוד׃
ויחזקו איש בראש ר
רעהו וחרבו בצד רע
רעהו ויפלו יחדו ויקרא
למקום ההוא חלקת
הצרים אשר בגבעון׃
ואתקיפו גבר ברישׁ ח
חבריה וחרביה בסטר
חבריה ואתקטילו כ
ונפלו כחדא וקרא לא
לאתרא ההוא אחסנת
קטיליא דבגבעון׃ ותהי
המלחמה קשה עד
מאד ביום ההוא וינגף
אבנר ואנשי ישראל
לפני עבדי דוד׃ והות
קרבא דאגיחו תקיפה
לחדא ביומא ההוא
ואיתבר אבנר ואינשי
ישראל קדם עבדי דוד׃
ויהיו שם שלשה בני
צרויה יואב ואבישי וע
ועשהאל ועשהאל קל
ברגליו כאחד הצבים
אשר בשדה׃ והוו תמן
תלתא בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועש
ועשהאל קליל ברגלוהי

כחד מבני טביא דבח
דבחקלא׃ וירדף עשה
עשהאל אחרי אבנר ו
ולא נטה ללכת על הי
הימין ועל השמאל
מאחרי אבנר׃ ורדף
עשהאל בתר אבנר ולא
איתפני למיזל על ימינ
או על שמאלא מבתר
אבנר׃ ויפן אבנר אחריו
ויאמר אבנר האתה
עשהאל ויאמר אנכי׃
ואיתפני אבנר בתרוהי
ואמר האת דין עשהאל
ואמר אנא׃ ואמר ליה
אבנר נטה לך על ימינך
או על שמאלך ואחז
לך אחד מהנערים וק
וקח לך את חליצתו ו
ולא אבה עשהאל לסור
מאחריו׃ ואמר ליה
אבנר איתפני לך על י
ימינך או על שמאלך
ואיחוד לך מעולימיא
וסב ית זרזיה ולא אבה
עשהאל למיזן מבתרוהי
ויסף עוד אבנר לאמר
אל עשהאל סור לך מא
מאחרי למה אככה
ארצה ואיך אשא פני
אל יואב אחיך׃ ואוסיף
עוד אבנר למימר למה
לעשהאל זור לך מבתרי
למה איקטלינך וארמ
וארמינך לארעא ואי

על בית ועל בית יג׳ וסימ׳ ויגשו אל האיש׳ ויעשו בני ישראל׳ ואתם קמתם׳ ויספדו ויבכו ויצומו׳ וימשחו ויבאו׳ ויהי מספר הימים׳
האשה התקועית׳ לא עליתם בפרצות׳ ולא אמתיו׳ ותקטן זאת בעיניך׳ ויהי עזיהו המלך׳ וישב יהוידע׳ ויסר המלך את׳ ובל מלכים וישעו׳
ותרי עשר׳ רבו בסיג׳ אל בית ואל בית׳ ירבעם׳ והלכו׳ וחברו׳ יעקב׳ והקיבותי׳ הרבבים׳ כי בא ירמיהו׳ ויאמר ירמיהו׳ הוציאתיה׳ ב׳ בו האוצר׳

לולא ד' בת"א וסימ' לולא התמהמהנו · לולא הרשתם · לולא דברת · לולא האמנתי · · ולא יספו ד' וסימ' ולא יספו לשאת ראשם ·
ויכנעו פלשתים · ולא יספו עוד להלחם · ולא עוד גדודי ארם · · ארכה ג' וסימ' ותהי המלחמה ארכה · כי על כן שלח · ארכה מארץ · ·

ואיכדין איזקוף אפי
ואחמיה ליואב אחוך׃
וימאן לסור ויכהו אב
אבנר באחרי החנית
אל החמש ותצא החנ
החנית מאחריו ויפל
שם וימת תחתיו ויהי
כל המקום אשר נפל
עשהאל וימת ויעמדו׃
וסריב ולא אבה למיז
למיזר ומחהי אבנר
באחורי מורניתא בה
בסטר ירכיה ונפקת
מורניתא מאחורוהי
ונפל תמן ומית באתרי
והוה כל דאתי לאתר
דנפל תמן עשהאל ומית
וקיימין׃ וירדפו יואב
ואבישי אחרי אבנר
והשמש באה והמה
באו עד גבעת אמה
אשר על פני גיח דרך
מדבר גבעון׃ ורדפו יואב
ואבישי בתר אבנר וש
ושמשא עלת ואינון
מטו עד גבעת אמתא
דעל אפי גיח אורח מ
מדברא דגבעון׃ ויתק
ויתקבצו בני בנימן
אחרי אבנר ויהיו לא
לאגדה אחת ויעמדו׃
על ראש גבעה אחת׃ ו
ואיתכנשו בני בנימן
בתר אבנר והוו לסיע
חדא וקמו על ריש ר

דמא חדא׃ ויקרא אבנר
אל יואב ויאמר הלנצח
תאכל חרב הלא ידעתה
כי מרה תהיה באחרונה
ועד מתי לא תאמר לעם
לשוב מאחרי אחיהם׃
וקרא אבנר ליואב הלא
פרש תקטל חרבא הלא
ידעת ארי מרירא יהי
בסופא ועד אימתי לא
תימר לעמא למתב בתר
אחיהון׃ ויאמר יואב
חי האלהים כי לולא דב
דברת כי אז מהבקר נע
נעלה העם איש מאחרי
אחיו׃ ואמר יואב קיים
הוא יי ארי אילולפון מ
מלילתא ארי בכין פון ז
מעידן צפרא איסתלק
עמא גבר מבתר אחוהי׃
ויתקע יואב בשופר
ויעמדו כל העם ולא יר
ירדפו עוד אחרי ישר
ישראל ולא יספו עוד
להלחם׃ ותקע יואב בש
בשופרא וקמו כל עמא
ולא רדפו עוד בתר ישר
ולא אוסיפו עוד לאגחא
ואבנר ואנשיו הלכו בע
בערבה כל הלילה ההוא
ויעברו את הירדן וילכו
כל הבתרון ויבאו מחנים׃
ואבנר וגברוהי הליכו
במישרא כל ליליא הה
ההוא ועברו ית ירדנא

ואזלו כל בתרון ואתו
למחנים׃ ויואב שב
מאחרי אבנר ויקבץ
כל העם ויפקדו מעבדי
דוד תשעה עשר איש
ועשהאל׃ ויואב הכו
מבתר אבנר וכנש ית
כל עמא ושגו מעבדי
דוד תשעה עשר גברא
ועשהאל׃ ועבדי דוד
הכו מבנימן ובאנשי
אבנר שלש מאות וש
וששים איש מתו׃ ועב
ועבדי דוד קטלו מבני
מבנימן ובגברי אבנר
תלת מאה ושיתין גבר
מיתו׃ וישאו את עשה
עשהאל ויקברהו בקבר
אביו אשר בבית לחם
וילכו כל הלילה יואב
ואנשיו ויאר להם בח
בחברון׃ ונטלו ית עשא
עשהאל וקברוהי בקברא
דאבוהי בבית לחם ואז
ואזלו כל ליליא יואב
וגברוהי ונהר להון בח
ג בחברון׃ ותהי המלחמה
ארכה בין בית שאול
ובין בית דוד ודוד הלך
וחזק ובית שאול הלכים
ודלים׃ והוה קרבא תק
תקיפת בין בית שאול ובין
בית דוד ובית דוד אזלין
ותקפין ובית שאול אז
אזלין ומאכין׃

ואנשיו ב"ה וסימ' וילך דוד ואנשיו · וילך דוד ואנשיו קעילה · ואנשיו בשש · ודוד ואנשיו במדבר מעון · וילך שאול ואנשיו ·
ושאול ואנשיו עטרים · ב' בו · ודוד ואנשיו ברכתי · עלו על המצודה · ותגה דוד · וישב דוד עם אכיש · ויעל דוד · עברים באחרונה · וישבו דוד
ואנשיו צקלג · ויבא דוד · אשר התהלך · העלה דוד · ויאמר להם · וילך דוד · וישאם דוד הוא · וילך המלך · ויגם מלך · ואנשיו · אכיש אל

הירעאלית ה̇ וסימ̇ וישב דוד עם אכיש · ויולדו לדוד בנים בחברון · ויעל שם דוד · ונשי בני דוד נשבו · ואלה היו בני דוד · וישבי וכ
ויולדו · היזרעאלת בת̇ · ויעל · ושתי · היזרעלית בת̇ · ואלה היזרעאלית בת̇ ·· פלגש ג̇ חס̇ וסימ̇ ולשאול פלגש · את אשר עשתה ·

ויולדו לדוד
בנים בחברון ויהי בכרו
אמנון לאחינעם היז
הזרעאלת: ואתילידו
ואתילידו לדוד בנין
בחברון והוה בוכריה
אמנון לאחינעם דמי
דמיזרעאל: ומשנהו
כלאב לאביגל אשת
נבל הכרמלי והשלשי
אבשלום בן מעכה
בת תלמי מלך גשור:
ותיניניה כלאב לאבי
לאביגיל איתת נבל די
דמכרמלא ותליתאה
אבשלום בר מעכה בת
תלמי מלכא דגשור: וה
והרביעי אדניה בן חגי
חגית והחמישי שפטיה
בן אביטל: ורביעאה יה
ארניה בר חגית וחמי
וחמישאה שפטיה
בר אביטל: והששי ית
יתרעם לעגלה אשת
דוד אלה ילדו לדוד
בחברון: ושתיתאה יה
יתרעם לעגלא איתת
דוד אילין איתילידו ל
לדוד בחברון:
ויהי בהיות
המלחמה בין בית ש
שאול ובין בית דוד וא
ואבנר היה מתחזק
בבית שאול: והוה כד
הוה קרבא בין בית ש
שאול ובית בין דוד וא
ואבנר הוה מתתקף בבית
שאול: ולשאול פלגש
ושמה רצפה בת איה
ויאמר אל אבנר מדוע
באתה אל פלגש אבי: ו
ולשאול לחינתא ושו
ושמה רצפה בת איה
ואמר לאבנר מא דין ז
עלתא לות לחינתא דא
דאבא: ויחר לאבנר מ
מאד על דברי אישבשת
ויאמר הראש כלב אנו
אנכי אשר ליהודה הי
היום אעשה חסד עם
בית שאול אביך אל
אחיו ואל מרעהו ולא
המציתיך ביד דוד ות
ותפקד עלי עון האשה
היום: ותקיף לאבנר
לחדא על פתגמי איש
אישבשת ואמר הלא
רישא אנא מכען הויתי
גבר חדיוט לשארא די
דבית יהודה יומא דין
איעביד טיבו עם בית
שאול אבוך עם אחוהי
ועים רחמוהי ולא מס
מסרתך בידא דדוד
ומכען את מסער עלי ח
חוב איתתא יומא דין:
כה יעשה אלהים לא
לאבנר וכה יסיף לו כי
כאשר נשבע יהוה לדוד
כי כן אעשה לו: כדין יי
יעביד יי לאבנר וכדין
יוסיף ליה ארי כמא
דקיים יי לדוד אכדין
אעביד ליה: להעביר
הממלכה מבית שאול
ולהקים את כסא דוד
על ישראל ועל יהודה
מדן ועד באר שבע: וז
לאעברא מלכותא מב
מבית שאול ולאקמא
ית כורסי דוד על ישר
ועל יהודה מדן ועד ב
באר שבע: ולא יכל
עוד להשיב את אבנר
דבר מיראתו אתו: ולא
יכיל עוד לאתבא ית
אבנר פתגם מדחיל
מניה:
וישלח אבנר מלאכים
אל דוד תחתיו לאמר
למי ארץ לאמר כרתה
בריתך אתי והנה ידי
עמך להסב אליך את
כל ישראל: ושלח אז
אבנר איזגדין לות דוד
מאתריה למימר מסה
מקיימנא כמאן דעבד
ארעא למימר גזר קי
קיימך עמי והא ידי
עמך לאסחרא לותך ז
ית כל ישראל: ויאמר
טוב אני אכרת אתך
ברית אך דבר אחד יז
אנכי שאל מאתך לאמ
לאמר לא תראה את

על דברי ו̇ וסימ̇ ויחר לאבנר מאד · לכן דרשו את יי · ב̇ בו · לשמע על דברי עבדי הנביאים · מהבלים המה אתכם · הנה אתם בטחים · על דברי
עלה וזבח · על דברי הבצרות · ועל דברי חזי הנביא · על דברי כושי · וכל דה הדברות במ̇א · ולא שמע אל דברי נכו ·· ושם האיש אבגיל
בת̇ · ותמהר אבוגיל בת̇ · ומשנהו כלאב לאביגל בת̇ · ובלה אביגל בת̇ · ויאמר דוד לאביגל בת̇ וקרי · ·· בכורו ג̇ מל̇ · יהודה · ליתר · אמנון ··

אקומיה ג׳ וסימ׳ ויאמר אבנר אל דוד אקומה׳ אקומה נא ואסובבה בעיר׳ גם אוילים מראשו בי׳ וחד ואקומה וארדפה אחרי׳ ׳׳ ואלכה
ב׳ וסימ׳ הנה את נשי ואת ילדי׳ אקומה ואלכה ואקבצה׳ וחד אלכה בשערי שאול׳׳ ׳׳ ויכרתו ב׳ וסימ׳ אתך ברית׳ ויכרתו לי ארזים׳׳

פני כי אם לפני הביאך
את מיכל בת שאול
בבאך לראות פני ׀ ות
ואמר טב אנא איגזר
עמך קים ברם פיתגמא
חדין אנא שאיל מינך
למימר לא תחזי ית
אפי אילהין קדם מי
מיתיתך ית מיכל בת
שאול במיתך לאותה
לאיתחזאה קדמי ׀
וישלח
דוד מלאכים אל איש
אישבשת בן שאול
לאמר תנה את אשתי
את מיכל אשר ארשתי
לי במאה ערלות פלשתים ׀ ושלח דוד
איזגדין לות אישבשת
בר שאול למימר הב
ית איתתי ית מיכל
דארסית לי במאה
ערלת פלישתאי ׀ וית
וישלח אישבשת ויקח
ויקחה מעם פלטיאל
בן ליש ׀ ושלח אישבשת
ודברה מלות בעלה
מלות • פלטיאל בר
ליש ׀ וילך אתה אישה
הלוך ובכה אחריה עד
בחורים ויאמר אליו
אבנר לך שוב וישב ׀
ואזל עימה בעלה אזיל
ובכי בתרהא עד עלמת
ואמר ליה אבנר איזל

תוב ותב ׀ ודבר אבנר הו
היה עם זקני ישראל
לאמר גם תמול גם של
שלשם הייתם מבקשים
את דוד למלך עליכם ׀
ופיתגם אבנר הוה סבי
ישראל למימר אף תמ
תמלי אף הקמוהי הו
הויתון בען ית דוד לו
למיהוי מלכא עליכון ׀
ועתה עשו כי יהוה א
אמר אל דוד לאמר
ביד דוד עבדי הושיע ׀
את עמי ישראל מיד
פלשתים ומיד כל איב
איביהם ׀ וכען עיבידו
ארי ייי אמר לדוד למ
למימר ביד דוד עבדי
אפרוק ית עמי ישראל
מידא דפלישתאי ומיד
כל בעלי דבביהון ׀ ויד
וידבר גם אבנר באזני
בנימין וילך גם אבנר
לדבר באזני דוד בחברון
את כל אשר טוב בעיני
ישראל ובעיני כל בית
בנימן ׀ ומליל אף אבנר
קדם דבית בנימן ואזל
אף אבנר למללא קדם
דוד בחברון ית כל דת
דתקין בעיני ישראל וב
ובעיני כל דבית בנימן ׀
ויבא אבנר אל דוד חב
חברון ואתו עשרים
אנשים ויעש דוד

לאבנר ולאנשים אשר
אתו משתה ׀ ואתא
אבנר לות דוד לחברון
ועמיה עשרין גברין ׀
ועבד דוד לאבנר ול
ולגבריא דעמיה מש
משתיא ׀
ויאמר אבנר
אל דוד אקומה ו אלכה
ואקבצה אל אדני ה
המלך את כל ישראל
ויכרתו אתך ברית ומ
ומלכת בכל אשר תא
תאוה נפשך וישלח
דוד את אבנר וילך בש
בשלום ׀ ואמר אבנר
לדוד איקום ואיזיל
ואיכנוש לות ריבוני
מלכא ית כל ישראל
ויגזרון עמך קים ות
ותמלוך בכל דרעוא
נפשך ושלח דוד ית
אבנר ואזל בשלם ׀ וה
והנה עבדי דוד ויואב
בא מהגדוד ושלל
רב עמם הביאו ואבנר
איננו עם דוד בחברון
כי שלחו וילך בשלום ׀
והא עבדי דוד ויואב
אתא מן משריתא וע
ועדאה סגיאה עמהון
איתיאו ואבנר לי
איתוהי עם דוד בחברון
ארי שלחיה ואזל בש
בשלם ׀

בנימין יז מלא׳ וסימ׳ ואביו קרא לו בנימין׳ ואת בנימין אחי׳ ול שדי יתן׳ וירא יוסף אתם׳ וישא עיניו וירא׳ והנה עיניכם ראות׳
בנימין זאב יטרף׳ וממטה בנימין׳ דיהושע׳ אחריך בנימין בעממיך׳ אמר אל רחבעם׳ המלכים׳ ויבא אלי חנמאל׳ תקעו שופר בציון׳ ובן
הלוים׳ ויעברו בני עמון׳ ושמו קיש׳ ויבחר לו שאול׳ וידבר גם אבנר׳ קדמ׳ דפס׳׳ ׳׳ הושיע ב׳ וסימ׳ ביד דוד עבדי׳ הושיע ייי משיחו׳׳

וישלחהו ד̇ וסימ̇ וישלחהו מגן עדן ׃ בא אבנר אל המלך ׃ ויכרת לו ברית וישלחהו ׃ רב טבחים ׃׃ ולדעת ה̇ וסימ̇ ידעת את
אבנר ׃ ב̇ בו ׃ ולדעת כי שמך ׃ וחברו ׃ ולדעת רשע כסל ׃׃ ויקונן ג̇ במל̇ וסימ̇ ויקונן דוד המלך ׃ ויקונן המלך ׃ בקינותיהם ׃׃

ויואב וכל הצבא אשר
אתו באו ויגדו ליואב
לאמר בא אבנר בן נר
אל המלך וישלחהו וי
וילך בשלום ׃ ויואב וכל
חילא דעימיה אתו
וחויאו ליואב למימר
אתא אבנר בר נר לות
מלכא ושלחיה יתיה
בשלם ׃ ויבא יואב אל
המלך ויאמר מה עשי
תה הנה בא אבנר
אליך למה זה שלחתו
וילך הלוך ׃ ואתא יואב
לות מלכא ואמר מא
עבדת הא אתא אבנר
לותך למא דנן שלחתי
ואזל מיזל ׃ ידעת את
אבנר בן נר כי לפתתך
בא ולדעת את מוצאך
ואת מבואך ולדעת את
כל אשר אתה עשה ׃
ידעת ית אבנר בר נר
ארי לאטעיותך אתא
ולמידע ית מיעלך וית
מיפקך ולמידע ית כל
דאת עביד ׃ ויצא יואב
מעם דוד וישלח מל
מלאכים אחרי אבנר
וישבו אתו מבור הסי
הסרה ודוד לא ידע ׃
ונפק יואב מן קדם דוד
ושלח אזגדין בתר
אבנר ואתיבו יתיה מ
מגובא דסיתא ודוד

לא ידע ׃ וישב אבנר חב
חברון ויטהו יואב אל
תוך השער לדבר אתו
בשלי ויכהו שם החמ
החמש וימת בדם עש
עשהאל אחיו ׃ ותב אבנר
לחברון ואפניה יואב
לגו תרעא למללא עים
עימיה בשליא ומחהי
תמן בסטר ירכיה ומית
בדמא דעשהאל אחוהי ׃
וישמע דוד מאחרי כן
ויאמר נקי אנכי וממ
וממלכתי מעם יהוה
עד עולם מדמי אבנר
בן נר ׃ ושמע דוד מבת
מבתר כן ואמר זכי א
אנא ומלכותי מן קדם
יי עד עלמא מדמא
דאבנר בר נר ׃ יחלו על
ראש יואב ואל כל בית
אביו ואל יכרת מבית
יואב זב ומצרע ומ
ומחזיק בפלך ונפל בח
בחרב וחסר לחם ׃ יחו
יחולון על רישא דיוא
ועל בית אבוהי ולא
יפסוק מבית יואב דאי
דאיב ודסגיר ומתקף בא
באגר ומתקטיל בחרבא
וחסיר מזון ׃ ויואב
ואבישי אחיו הרגו לז
לאבנר על אשר המית
את עשהאל אחיהם בג
בגבעון במלחמה ׃ ויוי

ויואב ואבישי אחוהי
קטלו לאבנר על דיקט
דיקטל ית עשהאל אח
אחוהון בגבעון בקרבא ׃
ויאמר
דוד אל יואב ואל כל
העם אשר אתו קרעו
בגדיכם וחגרו שקים
וספדו לפני אבנר והמ
והמלך דוד הלך אחרי
המטה ׃ ואמר דוד לי
ליואב ולכל עמא דע
דעימיה בזעו לבושיכון
ואסרו שקין וספדו
קדם אבנר ומלכא דוד
אזיל בתר ערסא ׃ ויקב
ויקברו את אבנר בחב
בחברון וישא המלך
את קולו ויבך אל קבר
אבנר ויבכו כל העם ׃ וי
וקברו ית אבנר בחברון
וארים מלכא דוד ית
קליה ובכא על קברא ד
דאבנר ובכו כל עמא ׃
ויקונן
המלך אל אבנר ויאמר
הכמות נבל ימות אבנר ׃
ואליא מלכא • על את
אבנר למימר הכמא ממת
דשיען ימות אבנר ׃
ידיך לא אסרות ורגליך
לא בנחשתים הגשו יז
כנפול לפני בני עולה נפ
נפלת ויספו כל העם יז
לבכות עליו ׃ ידך לא

מעם יי̇ ט̇ וסימ̇ בכל אשר שאלת מעם ׃ אשר לבבו פנה היום ׃ וישמע דוד ׃ שאל לך אות ׃ הנה אנכי ׃ גם זאת מעם יי̇ ׃ ברעם וברעש ׃
עזרי ׃ ישלם ׃ ומן ראש דמלכים עד ויראו כל ישראל דבות ׃׃ אחיהם ד̇ וסימ̇ ודמים לשום אל אבימלך ׃ את עשהאל אחיהם בגבעון ׃
בבית אחיהם הבכור ׃ וחברו ׃ וחד ואחיהם שלום הראש ׃׃ בנפל ב̇ א̇ חס וא̇ מל̇ וסימ̇ ידך לא אסרות ׃ בנפול אויב בידך ׃ בתר מל̇ ׃׃

וגדול ה̇ וסימ׳ ולא הגידה לו דבר׳ קטן וגדול׳ בי שר וגדול׳ וילך דוד הלוך וגדול׳ וחברו׳ מאין כמוך יי׳ גדול אתה׳ קטן וגדול
שם הוא׳ כי האיש מרדכי׳ כי מרדכי היהודי משנה׳׳ שמעת ג̇ חס̇ בליש׳ וסימ׳ וליהונתן בן שאול׳ מי האמין׳ ושמעת יבהלוהו׳׳

אסיהון ורגלך לא לזה
לזיקין הנחשא איתק
איתקריבא כמיפל קז
קדם גברין רשיעין נז
נפלתא ואוסיפו כל
עמא למיבכי עלוהי ׃
ויבא כל העם להברות
את דוד לחם בעוד הי
היום וישבע דוד לאמ
לאמר כה יעשה לי יי
אלהים וכה יוסיף כי ז
אם לפני בא השמש ׃
אטעם לחם או כל מז
מאומה ׃ ואתא כל עמא
ית דוד לחמא עד דיז
דיומא קים וקיים דז
דוד למימר כדין יעבד
לי יי וכדין יוסיף אי
אילהין קדם מיעל
שימשא אטעום לחו
לחמא אוכל מידעם ׃
וכל העם הכירו וייטב
בעיניהם ככל אשר
עשה המלך בעיני כל
העם טוב ׃ וכל עמא ז
אישתמודעו ושפר
בעיניהון ככל דעבד
מלכא בעיני כל עמא
טב ׃ וידעו כל העם וכל
ישראל ביום ההוא כי
לא היתה מהמלך ל
להמית את אבנר בן נר ׃
וידעו כל עמא וכל
ישראל ביומא ההוא
ארי לא הות כעצת

מלכא למיקטל ית א
אבנר בר נר ׃
ויאמר המלך
אל עבדיו הלא תדעו ׃
כי שר וגדול נפל היום
הזה בישראל ׃ ואמר
מלכא לעבדוהי הלא
תדעון ארי רב ושליט
נפל יומא דין בישראל ׃
ואנכי היום רך ומשוח
מלך והאנשים האלה
בני צרויה קשים
ממני ישלם יהוה לע
לעשה הרעה כרעתו ׃
ואנא יומא הדין הדיז
הדיוט ומרבא למלכא
וגבריא האילין בני יז
צרויה קשן מיני ישל
ישלם יי לעבדי בישת
כבישתיה ׃
ד וישמע בן עז
שאול כי מת אבנר ברז
בחברון וירפו ידיו וכל
ישראל נבהלו ׃ ושמע
בר שאול ארי מית אז
אבנר בחברון ואישתז
ואיתרשלא ידוהי וכל
ישראל איתבהילו ׃ ושני
אנשים שרי גדודים הז
היו בן שאול שם האז
האחד בענה ושם הזו
השני רכב בני רמון הז
הבארתי מבני בנימן ׃
כי גם בארות תחשב
על בנימן ׃ ותרין גברין ׃

רבני רישי משיריין ׃
הוו עם בר שאול שום
חד בענה ושום תנינ
רכב בני רמון המבארת
מבני בנימן ארי אר
בארות מתחשבא על
דבית בנימן ׃ ויברחו ז
הבארתים גתימה ויהיו
שם גרים עד היום הזה ׃
ועריקו אינש בארות
לגיתים והוו תמן דיין
דיירין עד יומא הדין ׃
וליהונתן
בן נכה רגלים בן חמש
שנים היה בבא שמעת
שאול ויהונתן מיזרעאל
מיזרעאל ותשאהו
אמנתו ותנס ויהי בחפזה
לנוס ויפל ויפסח ושמו
מפיבשת ׃ ויהונתן בר
שאול בר נכה בראלקי
בתרתין רגלוהי בר
חמש שנין הוה כד אז
אתת בשורת שאול
ויהונתן מיזרעאל
ונטלתיה תרבנתיה
ואפכת והות באיתבעו
באיתבעתותה למערק
ונפל ואיתחגר ושמי
מפיבשת ׃ וילכו בני ז
רמון הבארתי רכב ובז
ובענה ויבאו כחם היום
אל בית איש בשת והו
והוא שכב את משכב
הצהרים ׃ ואזלו בני

ואנכי ט̇ ריש׳ פס̇ וסימ׳ ואנכי עמדתי בהר׳ ואנכי הסתר אסתיר פני׳ ואנכי לא חטאתי לך׳ ואנכי הנה היום רך ומשוח׳ ואנכי מעשיהם
ומחשבתיהם׳ ואנכי יי׳ אלהיך׳ ואנכי תולעת ולא איש׳ ואנכי נטעתיך שורק׳ איך אשיתך׳ ובל תרי עשר דכותה׳׳ כחם ד̇ וסימנה
והוא פתח האהל כחם׳ כחם השמש׳ וילכו בני רמון הבארתי׳ כחם יצא עלי מרי׳ וחד כחם קיצין׳׳ מהמלך׳ מהסתפח׳ בלה̇ ל̇ דכו׳׳

ויאמרו לאמר ג̇ וסימ̇ אז ישיר משה ובני ישראל · ולא נועצו בגוע אחינו · הננו עצמך ובשרך אנחנו ״ ״ ויכהו ג̇ וחס̇ וסימנהון
ויכהו וימיתהו ויכהו אל החמש · ויסרו ״ ״ ויתלו ב̇ וסימ̇ על הברכה בגבעון · ויתלו את המן על העץ · וחד ויתלו אתו ועל ״

רמון דמבארות רכב
ובענה ואתו כמיחם
יומא לבית מפיבשת
והוא שכיב ית שינת
מלכא׃ והנה באו אל
תוך הבית לקחי חטים
ויכהו אל החמש ורכב
ובענה אחיו נמלטו׃ ו
והא אתו עד גו ביתא
שבני חטין ומחהי כו
בסטר ירכיה ורכב ו
ובענה אחוהי אישת
אישתיזיבו׃ ויבאו הב
הבית והוא שכב על
מטתו בחדר משכבו
ויכהו וימיתהו ויסירו
את ראשו ויקחו את
ראשו וילכו דרך הע
הערבה כל הלילה׃ ו
ואתו לביתא והוא ש
שכיב על ערסיה בא
באידרון בית משכבא
ומחוהי וקטלוהי ופ
ופסקו ית רישיה ונ
ונסיבו ית רישיה ואזו
ואזלו באורח מישרא
כל ליליא׃ ויבאו את
ראש אישבשת אל דו
דוד חברון ויאמרו אל
המלך הנה ראש איש
אישבשת בן שאול
איבך אשר בקש את
נפשך ויתן יהוה לא
לאדני המלך נקמות
היום הזה משאול ומ

ומזרעו׃ ואיתיאו ית
ריש אישבשת בר
שאול בעיל דבבך דבע
למקטלך ועבד יי לריב
לריבוני מלכא פורענות
יומא הדין משאול
ומבנוהי׃ ויען דוד את
רכב ואת בענה אחיו ב
בני רמון הבארתי ויא
ויאמר להם חי יהוה
אשר פדה את נפשי מ
מכל צרה׃ ואתיב דוד
ית רכב וית בענה אחו
אחוהי בני רמון דמ
דמבארות ואמר להון
קיים הוא ופרק נפשי
מכל עקא׃ כי המגיד
לי לאמר הנה מת ש
שאול והוא היה כמ
כמבשר בעיניו ואחזה
בו ואהרגהו בצקלג א
אשר לתתי לו בשרה׃
ארי דחוי לי למימר
האמית שאול והוא
הוה כמבשר בעיני ב
נפשיה ואחרית ביה
וקטלתיה בציקלג דה
דהוות מדמי למיתן
ליה מתנא בשורתיה׃
אף כי אנשים רשעים
הרגו את צדיק בביתו
על משכבו ועתה הלא
אבקש את דמו מידכם
ובערתי אתכם מן הא
הארץ׃ אף ארי גברין

רשיעין קטלו ית גבר
זכי בביתיה על שיוויה
וכען הלא אתבעיה ית
דמיה מידכון ואפלי
יתכון מן ארעא׃ ויצו
דוד את הנערים ויה
ויהרגום ויקצצו את
ידיהם ואת רגליהם וי
ויתלו על הברכה בח
בחברון ואת ראש אי
אישבשת לקחו ויקב
ויקברו בקבר אבנר
בחברון׃ ופקיד דוד ית
עולימיא וקטלונון וק
וקציצו ית ידיהון וי
ואת ריגליהון וצלבו
על בריכתא בחברון וי
וית ריש אישבשת
נסיבו וקברו בקיברא
דאבנר בחברון׃

ה

ויבאו כל
שבטי ישראל אל דוד
חברונה ויאמרו לאמר
הננו עצמך ובשרך י
אנחנו׃ ואתו כל שבטי
דישראל לות דוד לחב
לחברון ואמרו ליה
למימר הא אנחנא קר
קריבך ובשרך אנחנא׃
גם אתמול גם שלשם
בהיות שאול מלך ע
עלינו אתה המוציא
והמביא את ישראל וי
ויאמר יהוה לך אתה
תרעה את עמי את

ויאמר להם ב̇ג̇ וסימ̇ ויברך אתם אלהים · פרו ורבו · הידעתם את לבן · השלום לו · כי נחש ינחש · מה תריבון עמדי · שימו איש חרבו · המן
הפלעהזה · עברו לפני · איש נביא · ויגידו לוותם · חזות · הכהן לכו לשלום · למה תיבאו · לערך מלחמה · והרבבתם את שלמה בני · תמשו אר
נביאי הבעל · ישעיהו · גדליהו · המלכים · ברוך · למה תעשו · ויאמר להם שמשון · וכל דה ודניאל ועזרא דבות ״ ״ לתתי ל̇ דגות ״

ואתה ה̇ בטע וסימ̇ ואתה תבוא אל אבתיך ׃ ואתה יצורה את נפשי לדחתה ׃ ואתה תהיה לנגיד על ישרא̇ ׃ דשמוא̇ ׃ ואתה ידעת את עבדך יי̇ אלהים ׃ ואתה הסכת ׃ ואתה תבקש לך גדלות ׃ ואתה בחליים רבים ׃ ואתה תעלה אותם ירושלם ׃ דמלכים ׃ וחברו דדב̇ הימ̇ ׃

ישראל ואתה תהיה
לנגיד על ישראל ׃ ויה
אף מאיתמלי אף
מדקמוהי כד הוה ש
שאול מלכא עלנא
את הויתא נפיק ועו
ועליל בריש ישראל
ואמר יי לך את תפ
תפרנס ית עמי ית
ישראל ואת תהוי ׃
למלכא על ישראל ׃
ויבאו כל זקני ישרא
אל המלך חברונה
ויכרת להם המלך ד
דוד ברית בחברון לפ
לפני יהוה וימשחו
את דוד למלך על יש
ישראל ׃ ואתו כל סבי
ישראל לות מלכא בח
בחברון וגזר להון מל
מלכא דוד קיים בחב
בחברון קדם יי ומשחו
תמן ית דוד למיהוי ׃
מלכא על ישראל ׃
בן
שלשים שנה דוד במ
במלכו ארבעים שנה
מלך ׃ בר תלתין שנין
דוד כד מלך ארבעין ש
שנין מלך ׃ בחברון מ
מלך על יהודה שבע
שנים וששה חדשים
ובירושלם מלך של
שלשים ושלש שנה
על כל ישראל ויהודה ׃

בחברון מלך על בית
יהודה שבע שנין וש
ושית ירחין ובירושל
מלך תלתין ותלת שנין
על כל ישראל ויהודה ׃
וילך
המלך ואנשיו ירוש
ירושלם אל היבסי יש
יושב הארץ ויאמר
ויאמר לדוד לאמר
לא תבא הנה כי ׃
אם הסירך העורים
והפסחים לאמר לא
יבא דוד הנה ׃ ואזל מ
מלכא וגברוהי לירוש
לירושלם לות יבוסא
יתיב ארעא ואמר ל
לדוד למימר לא תי
תיעול הלכא אילהין
באעדיותך חטא וחיו
וחייביא דאמרין לא
תיעול דוד הכא ׃ וילכד
דוד את מצדת ציון ׃
היא עיר דוד ׃ ואחד
דוד ית חקרא דציון ׃
היא קרתא דדוד ׃ וי
ויאמר דוד ביום ההוא
כל מכה יבסי ויגע ב
בצנור ואת הפסחים
ואת העורים שנאו נ
נפש דוד על כן יאמרו
עור ופסח לא יבא אל
הבית ׃ ואמר דוד ביום
ההוא ביומא כל דקטל
יבוסאה וישרי למ

למיכבש כרכא ויע
חטאיא וית חייביא
דחיקת נפשא דדוד
על כן יימרון חטאיא
וחייביא לא ייעלון ׃
לביתא ׃ וישב דוד ב
במצדה ויקרא לה
עיר דוד ויבן דוד מ
מסביב מן המלוא ו
וביתה ׃ ויתיב דוד ב
בחקרא וקרא לה ד
קרתא דדוד ובנא דוד
סחור סחור מן מיל
מילתא ולגיו ׃ וילך
דוד הלוך וגדול ויה
ויהוה אלהי צבאות
עמו ׃ ואזל דוד אזיל
וסגי ומימרא דיי צב
צבאות בסעדיה ׃
וישלח
חירם מלך צר מלאכים
אל דוד ועצי ארזים
וחרשי עץ וחרשי א
אבן קיר ויבנו בית ל
לדוד ׃ ושלח חירם מ
מלכא דצור אזגדין ׃
לות דוד ואעי ארזין ו
ונגרין דאומנין למיק
אעין ואדריכלין דא
דאומנין כבנין כו
כותלא ובנו ביתא לדוד ׃
וידע דוד כי הכינו יה
יהוה למלך על ישרא
וכי נשא ממלכתו
בעבור עמו ישראל ׃

יושב ה̇ מלא בספר̇ וסימ̇ יושב תחת הרמון ׃ יושב תחת האשל ׃ ודוד יושב בירושלם ׃ אל היבסי יושב הארץ ׃ והוא יושב בירושלם ׃
בין שני השערים ׃ בבית ארזים ׃ ויקם המלך ׃׃ היבסי ה̇ חס̇ וסימ̇ וילך המלך ואנשיו ׃ כל מכה יבסי ׃ ויגע בצנור ואת הפסחים ׃
וישלח ידו המלאך ׃ עלה הקים ליי̇ ׃ כי יעלה דוד להקים ׃ מזבח ליי̇ בגרן ׃׃ מצודה ה̇ חס̇ בליש̇ ׃ במצדה ׃ במצדות ׃ וחברו ׃ ומצדתי ׃ דשמוא̇ ׃

וידע דוד ארי אתקניה
יי למיהוי מלכא על
ארי בי נטלא מלכותיה
בדיל עמיה ישראל
ויקח
דוד עוד פלגשים ונ
נשים מירושלם אח
אחרי באו מחברון וי
ויולדו עוד לדוד בנ
בנים ובנות ונסיב דוד
עוד לחינן ונשין מי
בירושלם בתר דאתא
מחברון ואתילידו
עוד לדוד בנין ובנן
ואלה שמות הילדים
לו בירושלם שמוע ו
ושובב ונתן ושלמה
ואילין שמהן דאתי
דאתילידו ליה בירו
בירושלם שמוע ושו
ושובב ונתן ושלמה
ויבחר ואלישוע ונפג
ויפיע ואלישמע ואו
ואלידע ואליפלט
וישמעו
פלשתים כי משחו
את דוד למלך על יי
ישראל ויעלו כל פ
פלשתים לבקש את
דוד וישמע דוד וירד
אל המצודה ושמעו
פלשתאי ארי משחו
ית דוד למלכא על
ישראל וסליקו כל פ
פלשתאי למבעי ית

דוד ושמע דוד ונחת
לחקרא ופלשתים
באו וינטשו בעמק רפ
רפאים ופלשתאי א
אתו ואתרטישו במ
במישר גיבריא וישא
וישאל דוד ביהוה לא
לאמר האעלה אל
פלשתים התתנם בידי
ויאמר יהוה אל דוד
עלה כי נתן אתן את
הפלשתים בידך ושא
ושאיל דוד במימרא
דיי למימר האסק
על פלשתאי התמסר
התמסרינון בידי ואמ
יי לדוד סק ארי אמ
אמסר ית פלשתאי
בידך ויבא בעל פר
פרצים ויכם שם דוד
ויאמר פרץ יהוה את
איבי לפני כפרץ מים
על כן קרא שם המקום
ההוא בעל פרצים ואת
ואתא דוד במישר פ
פרצים ומחנון תמן ד
דוד ואמר תבר יי ית
סנאי קדמי כתיבור מ
מאן דחסף דמלי מיין
על כן קרא שמיה דא
דאתרא ההוא מישר
פרצים ויעזבו שם את
עצביהם וישאם דוד
ואנשיו ושבקו תמן
ית טעותהון ואוקד

ואוקידינון דוד וגברו
וגברוהי
ויספו עוד
פלשתים לעלות ויטש
וינטשו בעמק רפאים
ואוסיפו עוד פלשת
פלשתאי למיסק וי
ואתרטישו במישר
גבריא וישאל דוד
ביהוה ויאמר לא תע
תעלה הסב אל אחריהם
ובאת להם ממול בכ
בכאים ושאיל דוד
במימרא דיי ואמר
יי לא תיסק איסתחר
לאחוריהון ותהך ית
להון מקבל אילניא
ויהי בשמעך את קו
קול הצעדה בראשי
הבכאים אז תחרץ כי
אז יצא יהוה לפניך
להכות במחנה פלשת
פלשתים יהוה כמש
כמשמעך ית קל צוו
צווחתא ברישי אילנ
אילניא בכן תתקף
ארי בכן נפק מלאכא
דיי לאצלחא קדמך
למקטל במשריית
פלשתאי ויעש דוד
כן כאשר צוהו יהוה
ויך את פלשתים מגב
מגבע עד באך גזר
ועבד דוד כן כמא
דפקדיה יי וקטל ית

וישאהו ד̇ וחס̇ וסימ̇ וישאהו במוט בשנים ומן̇ וישאהו מבית אבינדב אשר · וחברו · וישאהו על הסוסים · ד̇ה̇ · וחד ישאהו על כתף יסבלהו ·· ועזא ג̇ דכת̇ א̇ וסימ̇ ועזא ואחיו · דשמואל · ויקבר בגן עזא · ויקבר אתו בקבורתו בגן עזא · וכל בת̇י דכות̇ ·· ג̇ ··

פלישתאי מגבע ועד
מעלנא דגזר:
ו ויסף
עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים אלף:
ואוסיף עוד דוד למי
למכנש ית כל בחורי
תלתא אלפין: ויקם
וילך דוד וכל העם אש
אשר אתו מבעלי יהודה
להעלות משם את א
ארון האלהים אשר
נקרא שם שם יהוה צ
צבאות ישב הכרבים
עליו: וקם ואזל דויד
וכל עמא דעמיה מק
מקירויא דבית יהודה
לאסקא מתמן ית אר
ארונא דיי דאיתקרי
שמיה שמיה דיי צבאות
דשכינתיה שריא עיל
מן כרוביא עלוהי: וי
וירכבו את ארון הא
האלהים אל עגלה
חדשה וישאהו מבית
אבינדב אשר בגבעה ו
ועזא ואחיו בני אבינדב
נהגים את העגלה חד
חדשה: ואחיתו ית
ארונא דיי בעגלתא חד
חדתא ונטלוהי מבית
אבינדב בגבעתא ועזא
ואחיו בני אבינדב מד
מדברין ית עגלתא חד
חדתא: וישאהו מבית

אבינדב אשר בגבעה
עם ארון האלהים ואח
ואחיו הלך לפני הארון:
ונטלוהי מבית אבינדב
דבגבעתא עם ארונא
דיי ואחיו אזיל קדם א
ארונא: ודוד וכל בית
ישראל משחקים לפני
יהוה בכל עצי ברושים
ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים:
ודוד וכל בית ישראל מ
משבחין קדם יי בכל
מני בראן ובחיצין ו
ובנבלין ובתופין וברב
וברביעין ובצלצלין: ו
ויבאו עד גרן נכון וישׁ
וישלח עזא את ארון ה
האלהים ויאחז בו כי ש
שמטו הבקר: ואתו עד
אתר מתקן ואושיט ע
עזה ידיה בארונא דיי
ואחד ביה ארי מרגוהי
תוריא: ויחר אף יהוה
בעזא ויכהו שם האלה
האלהים על השל וימת
שם עם ארון האלהים:
ותקיף רוגזא דיי בעזא
ומחהי תמן מימרא דיי
על דאישתלי ומית תמ
תמן עם ארונא דיי: וי
ויחר לדוד על אשר
פרץ יהוה פרץ בעזא
ויקרא למקום ההוא
פרץ עזא עד היום הזה:

ותקיף לדוד על דתרע
יי תרעא בעזא וקרא
לאתרא ההוא אתרא
דמית ביה עזא עד יומא
הדין: ויירא דוד את
יהוה ביום ההוא ויאמר
איך יבא אלי ארון יהוה:
ודחיל דוד מן קדם יי
ביומא ההוא ואמר
איכדין ייעול לותי א
ארונא דיי: ולא אבה
דוד להסיר אליו את
ארון יהוה על עיר דוד
ויטהו דוד בית עבד
אדם הגתי: ולא אבה
דוד לאפנאה לותיה ית
ארונא דיי לקרתא דדוד
ואפנייה דוד לבית ע
עבד אדום גיתאה:
וישב
ארון יהוה בית עבד א
אדם הגתי שלשה
חדשים ויברך יהוה את
עבד אדם ואת כל ביתו:
ושרא ארונא דיי בית
עבד אדום תלתא ירחין
ובריך יי ית עובד אדום
וית כל ביתיה: ויגד למ
למלך דוד לאמר ברך
יהוה את בית עבד אדם
ואת כל אשר לו בעבור
ארון האלהים וילך דוד
ויעל את ארון האלהים מ
מבית עבד אדם עיר
דוד בשמחה: ואיתחוה

ויטהו ג̇ וסימ̇ ויטהו דוד בית עבד אדום · וחברון · ויטהו יו אב ·· על עיר ב̇ וסימ̇ ולא אבה דוד להסיר אליו · והבירתי על עירי · וב̇ ועל עיר · אחת לא אמיטיר · שבעים שבעים נחתך ·· סימ̇ שמואל ולא אבה דוד · ד̇ה̇ ולא הסיר דוד · שמואל על עיר ויטהו דוד בית · ד̇ה̇ אל עיר ויטהו אל בית עבד · שמואל ודוד וכל בית ישראל · ד̇ה̇ ודוד וכל ישראל ·· שם שם ב̇ וסימ̇ אלה תולדת שם · אשר נקרא ··

נשקפה ד̇ וסימ̇ בעד החלון נשקפה ותיבב · ומיכל בת שאול נשקפה · וחברו דה̇ · כי יעה נשקפה ״ ״ למאיש ג̇ וסימנהון
ולכל בני ישראל לא יחרץ · ויחלק לכל העם לכל המון · וכל אשר לא ידרש · אגד ״ ״ ״ האמהות ב̇ ומאהל שתי · ונקלותי עוד ״ ״

למלכא דויד למימר
בריך יי ית בית עובד
אדום וית כל דיליה בז
בדיל ארונא דיי ואזל
דויד ואסיק ית ארונא
דיי מבית עובד אדום
לקרתא דדויד בחדוא׃
ויהי כי צעדו נשאי א
ארון יהוה ששה צעו
צעדים ויזבח שור ומ
ומריא׃ והוה כד נטלי
נטלי ארונא דיי שיתא
זוגין ונכיס תור ופטים׃
ודוד מכרכר בכל עז ית
לפני יהוה ודוד חגור
אפוד בד׃ ודויד משבח
בכל תקוף קדם יי ודויד
אסור כרדוט דבוץ׃ וז
ודויד וכל בית ישראל
מעלים את ארון יהוה
בתרועה ובקול שופר׃
ודויד וכל בית ישראל
מסקין ית ארונא דיי׃
ביבבא ובקל שופרא׃
והיה ארון יהוה בא ע
עיר דוד ומיכל בת שא
שאול נשקפה בעד
החלון ותרא את המל
המלך דוד מפזז ומכ
ומכרכר לפני יהוה
ותבז לו בלבה׃ והוה יו
ארונא דיי אתא לקרת
דדויד ומיכל בת שאול
איסתכיאת מן חרכא
וחזת ית מלכא דויד

מרקיד ומשבח קדם
יי ובסרת עלוהי בליבה׃
ויבאו את ארון יהוה
ויצגו אתו במקומו בז
בתוך האהל אשר נטה
לו דוד ויעל דוד עלות
לפני יהוה ושלמים׃ וא
ואעילו ית ארונא דיי׃
ואקימו יתיה באתריה
בגו משכנא דפרס
ליה דויד ואסיק דויד
עלון קדם יי ונכסת
קודשין׃ ויכל דוד מה
מהעלות העלה והש
והשלמים ויברך את
העם בשם יהוה צבאות׃
ושיצי דויד מלאסקא
עלון ונכסת קודשין
ובריך ית עמא בשמא
דיי צבאות׃ ויחלק
לכל העם לכל המון יש
ישראל למאיש ועד
אשה לאיש חלת לחם
אחת ואשפר אחד
ואשישה אחת וילך כל
העם איש לביתו׃ ופליג
לכל עמא לכל המונא
דישראל מגבר ועד אז
איתתא לגבר גריצתא
דלחים חדא ופלגא דו
חד ומתא חדא ואזל
כל עמא גבר לביתיה׃
וישב דוד לברך את בז
ביתו ותצא מיכל בת
שאול לקראת דוד ותו

ותאמר מה נכבד היום
מלך ישראל אשר נז
נגלה היום לעיני אמה
אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקים׃ ות
ותב דויד לברכא ית
אינש ביתיה ונפקת מ
מיכל בת שאול לקדמות
דויד ואמרת מה איתי
איתיקר יומא דין מ
מלכא דישראל דאיתגלי
יומא דין לעיני אמהת
עבדוהי כמא דחליין יז
ומיתגלי חד מן סריקיא׃
ויאמר דוד אל מיכל
לפני יהוה אשר בחר
בי מאביך ומכל ביתו
לצות אתי לנגיד על ז
עם יהוה על ישראל
ושחקתי לפני יהוה׃
ואמר דויד למיכל קדם
יי דאיתרעי ביה מאבוך
ומכל ביתיה למפקדא יתי
למהוי מלכא על עמא
דיי על ישראל ושבחית
קדם יי׃
ונקלתי עוד מז
מזאת והייתי שפל
בעיני ועם האמהות ז
אשר אמרת עמם אכז
אכבדה׃ ואיזעירנא עוד
מדא ואיהי מאיך בז
בעיני נפשי מכדין ועם
אמהתא דאת אמרא
בעיניהון איהי יקיר׃

יט̇ פס̇ אל על על וכימ̇ ויאמרו איש אל אחיו · נטה את ידך בארבה · ויהי חשך אפלה · ונצות אל חשן המשפט · ויאמר יי אל משה פסל
ויקח ויתן את העדות · דבר אל בני ישראל ועשו להם · והיה כי יביאך · והוצאתם את שניהם אל שער · ותאמר אל אביה · ויאמר שמואל
אל שאול · ויאמר דוד אל מיכל · ותבא בת שבע · ויבא אחאב · וישמע בן הדד · כה אמר יי צבאות לך · אל הבקעה · תהי אזנך קשבות ·

אנכי יושב ה׳ וסימ׳ ואשביעך ביה׳ אלהי השמים · וישבעני אדני לאמר · אנכי יושב בבית ארזים · וחבריו · ובתוך עם טמא שפתים ·
לך ואמרת ג׳ וסימ׳ לך ואמרת אל עבדי אל דוד · לך ואמרת אל דוד עבדי · לך ואמרת לעם הזה · פ׳ · ונטעתיו ל׳ את דבותי

ולמיכל בת שאול לא
היה ולד עד יום מותה׃
ולמיכל בת שאול לא
הוה ולד עד יום מותא
ויהי
ז כי ישב המלך בביתו ו
ויהוה הניח לו מסביב
מכל איביו׃ והוה כד
יתיב מלכא בביתיה ו
ומימרא דיי אנח ליה
מסחור סחור מכל
בעלי דבבוהי׃ ויאמר
המלך אל נתן הנביא
ראה נא אנכי ישב בבית
ארזים וארון האלהים
ישב בתוך היריעה׃ ו
ואמר מלכא לנתן נביא
חזי כען דאנא יתיב בבי
בביתא דמטלל בכיורי
ארזיא וארונא דיי ש
שרי במשכנא בגו יר
יריעתא׃ ויאמר נתן
אל המלך כל אשר
בלבבך לך עשה כי יהוה
עמך׃ ואמר נתן למלכ
כל דבלבבך איזיל עביד
ארי מימרא דיי בסע
בסעדך׃ ויהי בלילה ה
ההוא ויהי דבר יהוה
אל נתן לאמר׃ והוה
בליליא ההוא והוה פ
פתגם נבואה מן קדם
יי עים נתן למימר׃ לך
ואמרת אל עבדי דוד כ
כה אמר יהוה האתה

תבנה לי בית לשבתי׃
איזיל ותימר לעבדי
לדוד כדנן אמר יי הא
האת תיבני קדמי בית
לאשראה שכינתי׃ כי
כי לא ישבתי בבית למ
למיום העלתי את
בני ישראל ממצרים
עד היום הזה ואהיה
מתהלך באהל ובמשכן׃
ארי לא אשריתי שכנ
שכינתי בביתא מיומ
דאסיקית ית בני ישר
ממצרים ועד יומא
הדין והויתי משרי ש
שכינתי במשכנן ובמ
במדורין׃ בכל אשר
התהלכתי בכל בני יש
ישראל הדבר דברתי
את אחד שבטי ישראל
אשר צויתי לרעות
את עמי את ישראל
לאמר למה לא בניתם
לי בית ארזים׃ בכל אתר
דהליכית בכל בני ישרא
הפתגם מליליה עם חד
משבטיא דישראל
דפקדית לפרנסא ית
עמי ית ישראל למימר
למה לא בניתון קדמי
ביתא דמטלל בכיורי
ארזיא׃ ועתה כה תאמר
לעבדי לדוד כה אמר
יהוה צבאות אני לק
לקחתיך מן הנוה

מאחרי הצאן להיות
נגיד על עמי ישראל׃
וכען כדנן תימר לעבדי
לדוד כדנן אמר יי צב
צבאות אנא דברתך
מן דירא מבתר ענא
למהוי מלכא על עמי
ישראל׃ ואהיה עמך
בכל אשר הלכת וא
ואכרתה את כל איביך
מפניך ועשתי לך שם
גדול כשם הגדלים א
אשר בארץ׃ והוה מ
מימרי בסעדך בכל
אתר דהליכתא ושי
ושיציתי ית כל בעלי
דבבך מן קדמך ועבדי
לך שום רב כשום רבנ
רברביא די בארעא׃
ושמתי מקום לעמי ל
ישראל ונטעתיו ושכן
תחתיו ולא ירגז עוד
ולא יסיפו בני עולה ל
לענותו כאשר בראשנה׃
ואשוי אתר מתקן לע
לעמי ואקימינון ו
וישרון באתריהון ולא
יזועון עוד ולא יוספון
בני רשיעא לעיקותהון
כד בקדמיתא׃ ולמן ה
היום אשר צויתי ש
שפטים על עמי ישראל
והניחתי לך מכל איביך
והגיד לך יהוה כי בית
יעשה לך יהוה׃ ולמן ז

בראשונה ה׳ מלא וסימ׳ כי הרג תהרגנו ידך · ולא יסיפו בני עולה לענותו · וחברו · כי לכו נא אל מקומי אשר בשלו · כל מכה יבוסי ·
ג׳ בני דדי נחלה מנחלתי · ואמצא ספר היחש העולים · פ׳ · לענותו ג׳ ומלא וסימ׳ ותחל לענותו דשמשון וחבריו · ולא יוסיפו בני ·
גשם ה׳ וסימ׳ ויקרא שם העיר בשם · כשם דן אביהם · דיהושע · כשם הגדולים אשר בארץ · דשמואל · וחברו · דדבר הימי׳ · פ׳

והקימותי ג̇ בת בן וסימ̇ ופניתי אליכם · והקימותי לי כהן נאמן · ויאמר שמואל אל שאול · והקימותי את זרעך · דשמואל · וחצותי בדוד ·
את בריתי · תני דיחזקאל · וג̇ מלא · והקימותי לך ברית עולם · קדמ̇ דיחזקאל · והקימותי את זרעך · דדה̇ · והיה כי ימלאו ימיך · ושאר חס̇ ...

יומיא דמניתי דיינין
על עמי ישראל ואניחת
לך מכל בעלי דבבך וי
ויחוי לך יי ארי מלכו
יקים לך יי: כי ימלאו
ימיך ושכבת עם אבת
אבתיך והקימתי את
זרעך אחריך אשר
יצא ממעיך והכינתי
את ממלכתו: ארי ישל
ישלמון יומך ותש
ותשכוב עם אבהתך וא
ואקים ית ברך דיהי בתרך
דתוליד ואתקין ית
מלכותיה: הוא יבנה
בית לשמי וכננתי את
כסא ממלכתו עד עולם:
הוא יבני ביתא לשמי
ואתקין ית כורסי מלכו
מלכותיה עד עלמא:
אני אהיה לו לאב והוא
יהיה לי לבן אשר בהע
בהעותו והוכחתיו
בשבט אנשים ובנגעי
בני אדם: אנא איהוי
ליה כאב והוא יהי קד
קדמי כבר ואם יסתחי
ואלקיניה במלקות
גוברין ובמרדות בני
אינשא: וחסדי לא
יסור ממנו כאשר חס
הסירתי מעם שאול
אשר הסירתי מלפניך:
וטובי לא יעדי מיניה
כמא דאעדיתי מן שא

שאול דאעדיתי מן קד
קדמך: ונאמן ביתך וממ
וממלכתך עד עולם לפ
לפניך כסאך יהיה נכון
עד עולם: ויקים ביתך וה
ומלכותך עד עלמא קד
קדמך כורסי מלכותך
יהי מתקן עד עלמא:
ככל הדברים האלה וכ
וככל החזיון הזה כן דבר
נתן אל דוד: ככל פתגמ
פתגמיא האילין וככל
נבואתה הדא כן מליל
נתן לדוד:
ויבא המלך ד
דוד וישב לפני יהוה וי
ויאמר מי אנכי אדני י
יהוה ומי ביתי כי הביא
הביאתני עד הלם: וא
ואתא מלכא דוד ויתיב
קדם יי ואמר לית אנא
כמיסת יי אלהים ומה
ביתי ארי אמטיתני עד
הלכא: ותקטן עוד בעי
בעיניך אדני יהוה ותד
ותדבר גם אל בית עבדך
למרחק וזאת תורת
האדם אדני יהוה: וזעי
וזעירא עוד דא קדמך
יי אלהים ומלילתא את
על בית עבדך לעלמא
דאתי דאחזיתא לבני אנ
אינשא יי אלהים: ומה
יוסיף דוד עוד לדבר
אליך ואתה ידעת את

עבדך אדני יהוה: ומה
יוסיף עוד למללא קד
קדמך ואת עבדת בעות
עבדך יי אלהים: בעבור
דברך וכלבך עשית את
כל הגדולה הזאת להו
להודיע את עבדך: בדי
בדיל מימרך וכרעותך
עבדת ית כל רברביא
האילין להודעא ית
עבדך: על כן גדלת יי א
אלהים כי אין כמוך ואין
אלהים זולתך בכל
אשר שמענו באזנינו:
על כן רבא את יי אלהים
ארי לית בר מנך ולית א
אלהא אלא מינך בכל דש
דשמענא אמרנא קדמנא:
ומי כעמך כישראל
גוי אחד בארץ אשר
הלכו אלהים לפדות לו
לעם לשום לו שם ולע
ולעשות לכם הגדולה
ונראות לארצך מפני
עמך אשר פדית לך ממ
ממצרים גוים ואלהיו:
ומן כעמך ישראל עמא
חד בחיר בארעא דאזו
דאזלו שליחין מן קדם
יי למפרק ליה עמא
ולשואה ליה שום ול
ולמעבד לכון רברבן וחו
וחסינן עד דעלו לארע
בית שכינתך דיתרכת
להון מן קדם עמך דפ

וככל ה̇ וסימ̇ בכל חקתיו וככל משפטיו · וככל החזיון הזה · ותבדו דדה̇ · כי התעתים בנפש · ובכל כחי הכינתי לבית אלהי · פ̇ ... הגדולה ד̇
ג̇ מלא ואו חס̇ וסימ̇ בעבור דברך וכלבך · וחברו בעבור דברך דדה̇ · ולעשות לכם הגדולה · לך יי הגדולה · בתר̇ קמ̇ ... מי אנכי ג̇ וסימ̇ כי
אלך אל פרעה · יי אלהים ומי ביתי · כי הביאתני עד ... ואין אלהים ג̇ וסימ̇ ראו עתה כי אני אני · על כן גדלת יי אלהים · אין כמוך ואין ... פ̇

הואל ד׳ וסימ׳ הואל נא ולין · הואל נא ולך ואל עבדך · הואל וברך את בית עבדך · הואל ויקח בכרים ··· וברך ג׳ וסימ׳ השקיפה ממעון קדשך · ועתה הואל וברך את בית · הושיעה את עמך · אנך ··· ומלא ב׳ א׳ חס וא׳ מל וסימ׳ ומלוא חפניו · ומלא החבל ···

די פרקת לך ממצרים
גוים ואלהיו ותכונן לך
את עמך ישראל לך
לעם עד עולם ואתה
יהוה היית להם לאלה
לאלהים ואתקינת לך
ית עמך ישראל קדמך
לעם עד עלמא ואת יי
הויתא להון לאלה
ועתה
יהוה אלהים הדבר
אשר דברת אל עבדך
ועל ביתו הקם עד עולם
ועשה כאשר דברת ויי
וכען יי אלהים פתגמא
דמללתא על עבדך וע
ועל ביתיה אקים עד
עלמא ועביד כמא די
דמללתא ויגדל שמך
עד עולם לאמר יהוה
צבאות אלהים על
ישראל ובית עבדך
דוד יהיה נכון לפניך
ויסגי שמך עד עלמא
למימר יי צבאות אלה
על ישראל ובית עבדך
דוד מתקן קדמך כי
כי אתה יהוה צבאות
אלהי ישראל גלית את
אזן עבדך לאמר בית
אבנה לך על כן מצא
עבדך את לבו להתפלל
אליך את התפלה הזאת
ארי את יי צבאות אלהא
דישראל גליתא לעבדך

למימר מלכו אקים
לך על כן חות בליבא
דעבדך לצלאה קדמך
ית צלותא הדא ועתה
אדני יהוה אתה הוא
האלהים ודבריך יהיו
אמת ותדבר אל עבדך
את הטובה הזאת וכען
יי אלהים את הוא יי וכו
ופתגמך איתן קשוט
ומלילתא על עבדך ית
טבתא הדא ועתה הו
הואל וברך את בית עב
עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה אדני יי
יהוה דברת ומברכתך
יברך בית עבדך לעולם
וכען שרי ובריך ית בית
עבדך למהוי לעלמא
קדמך ארי את יי אלהים
מלילתא ומברכתך ית
יתברכון בתי עבדך צד
צדיקיא לעלמיא

ח

ויהי
אחרי כן ויך דוד את
פלשתים ויכניעם ויקח
דוד את מתג האמה
מיד פלשתים והוה
בתר כין ומחא דוד ית
פלישתאי ותברינון ונ
ונסיב דוד ית תיקון יי
אמתא מידא דפליש
דפלישתאי ויך את
מואב וימדדם בחבל
השכב אתם ארצה וי

וימדד שני חבלים להמ
להמית ומלא החבל
להחיות ותהי מואב ז
לדוד לעבדים נשאי מ
מנחה ומחא ית מואב
ומשח להון בערבא רו
רמי יתהון לארעא ומ
ומשח תרין חבלין למ
למיקטל ומלי חבלא
למנע וחוו מואבאי יז
לדוד לעבדין נטלי פרס
ויך דוד את הדדעזר
בן רחב מלך צבה
בלכתו להשיב ידו בנ
בנהר פרת ומחא דוד
ית הדדעזר בר רחוב מ
מלכא דצובה כד אזל
לאשנאה תחומיה בנ
בנהר פרת וילכד דוד
ממנו אלף ושבע מאו
מאות פרשים ועשרים
אלף רגלי איש ויעקר
דוד את כל הרכב ויותר
ממנו מאה רכב ואחד
דוד ית כל בתיכיא וא
מיניה אלף ושבע מא
מאה פרשין ועשרין א
אלפין גבר רגלאי ועי
ועקר דוד ית כל רתיכי
ואשאר מנהון מאה
רתיכין ואתא ארם א
דמשק לעזר להדדעזר
מלך צבה ויך דוד
בארם עשרים ושנים
אלף איש ואתא ארם

יברך ה׳ ב׳ וסימ׳ ומברכתך יברך בית עבדך · יברך גבר · דוד יערים · טוב עין הוא יברך · ב׳ בתרי קרי׳ ··· ויותר ז׳ מלא בליש׳
וסימ׳ איש אל יותר ממנו · ואת היותר החיטנו · ויותר ממנו מאה רכב · ···
ועתה יי׳ אלהים ג׳ וסימ׳ ועתה יי׳ אלהים הדבר · ועתה אדני יי׳ אתה הוא · ··· ועתה יי׳ אלהים יאמן נא ···

וישע ג̇ חס וסימ׳ וישע דוד את יושבי קעילה ׃ וישע יי את דוד ׃ דשמואל ׃ וישע מחרב מפיהם ׃ וחד ויושע יי קוה ליי וישע לך ׃׃
לשאל ו̇ חס וסימ׳ ותפיתהו לשאל מאת ׃ דשפטים ׃ כי יספנו על כל ׃ לשאל לו לשלום ׃ דשמואל ׃ ומי יסוד ׃ אכל לנפשם ׃ באלה נפשו ׃׃

דמשק למיסעד להדד
עזר מלכא דצובה ׃ ומ
ומחא דוד בארם עש
עשרין ותרתין אלפין
גברא ׃ וישם דוד נציבי
נצבים בארם דמשק
ותהי ארם לדוד לעבד
לעבדים נושאי מנחה
ויושע יהוה את דוד
בכל אשר הלך ׃ ומני ד
דוד איסטרטיגין בא
בארם דמשק והוו יז
אינש ארם לדוד עבדין
נטלי פרס ופרק יי ית
דוד בכל אתר דהליך ׃
ויקח דוד את שלטי ז
הזהב אשר היו על עב
עבדי הדדעזר ויביאם
ירושלם ׃ ונסיב דוד ית
שלטי דדהבא דהוו על
עבדי הדדעזר ואיתינ
ירושלם ׃ ומבטח ומב
ומבארתי ערי הדד
עזר לקח המלך דוד
נחשת הרבה מאד ׃ ומ
ומבטח ומבירות קרוי
הדדעזר נסיב מלכא
דוד נחשא סגי לחדא ׃
וישמע
תעי מלך חמת כי הכה
דוד את כל חיל הדד
עזר ׃ ושמע תעו מלכ
דחמת ארי מחא דוד
ית כל משירית הדד
עזר ׃ וישלח תעי את

יורם בנו אל המלך ד
דוד לשאל לו לשלום
ולברכו על אשר נלחם
בהדדעזר ויכהו כי א
איש מלחמות תעי הי
היה הדדעזר ובידו הי
היו כלי כסף וכלי זהב
וכלי נחשת ׃ ושלח
תעו ית יורם בריה לות
מלכא דוד למשאל
ליה בשלם ולברכותיה
על דאגיח קרבא בהד
בהדדעזר וקטליה
ארי גבר עבד קרבין ה
עם תעו הוה הדדעזר
ועימיה הוו מאני כס
כספא ומאני דהבא ומ
ומאני נחשא ׃ גם אתם
הקדיש המלך דוד
ליהוה עם הכסף והז
והזהב אשר הקדיש
מכל הגוים אשר
כבש ׃ אף יתהון אק
אקדיש מלכא דוד
קדם יי עם כספא ודה
ודהבא דאקדיש מכל
עממיא דכביש ׃ מא
מארם וממואב ומבני
עמון ומפלשתים ומ
ומעמלק ומשלל הדד
עזר בן רחב מלך צובה ׃
מארם וממואב ומבני
עמון ומפלשתאי ומ
ומעמלקאי ומביזת
הדדעזר בר רחוב מ

מלכא דצובה ׃ ויעש
דוד שם בשבו מהכותו
את ארם בגיא מלח שמ
שמונה עשר אלף ׃ וע
ועבד דוד משריין כד
תב מלממחי ית ארם
בגיא מלחא תמנת עשר
אלפין ׃ וישם באדום נצ
נציבים בכל אדום שם
נצבים ויהי כל אדום
עבדים לדוד ויושע יה
יהוה את דוד בכל אש
אשר הלך ׃ ומני באדום
איסטרטיגין בכל אדום
מני איסטרטיגין והוו
כל אדום עבדין לדוד
ופרק יי ית דוד בכל א
אתר דהליך ׃
וימלך דוד
על ישראל ויהי דוד
עשה משפט וצדקה
לכל עמו ׃ ומלך דוד על
כל ישראל והוה דוד עב
עביד דין וקשוט וזכו
לכל עמיה ׃ ויואב בן צ
צרויה על הצבא ויהוש
ויהושפט בן אחילוד
המזכיר ׃ ויואב בר צרויה
ממנא על חילא ויהוש
ויהושפט בר אחילוד
ממנא על דוכרניא ׃ וצ
וצדוק בן אחיטוב ואח
ואחימלך בן אביתר
כהנים ושריה סופר ׃ וצ
וצדוק בר אחיטוב ואח

נלחם יב̇ בטעמ׳ וסימ׳ כי חשבון עיר סיחון ׃ ועתה הטוב טוב אתה ׃ אשר נלחם אבי ׃ וישלח תעו את יורם ׃ וחברו דדה ׃ ויתר דברי
ירבעם ׃ קדמ׳ ׃ ויתר דברי יואש אשר ׃ ויתר דברי יהואש ׃ והיה כל מעבר ׃ והמה מרו ועיבבו ׃ ויהי פחד אלהים על ׃ והוא נלחם עם מלך ׃׃
שמונה ג̇ מל וסימ׳ ויעש דוד שם בשבו מהכתו ׃ שמונה שלחנות ׃ תן חלק לשבעה וגם לשמונה ׃ וכל דבר הימ׳ דבות מלא ׃׃ ס ׃׃

הכי ה׳ וסימ׳ הכי אחי אתה · הכי קרא שמו · הכי יש עוד אשר נותר · הכי נכבד · הכי אמרתי ׳׳ ג ׳׳ דבר ג׳ קמ׳ וסימ׳ ויאמר לו
המלך איפה הוא · וישלח המלך דוד · ויהי בבוא דוד מחצבים ׳׳ ג ׳׳ את כל שדה ב׳ וסימ׳ את כל שדה העמלקי · שדה שאול אביך · ג

ואחימלך בר אביתר
כהניא ושריה ספריא׃
ובניהו בן יהוידע והכ
והכרתי והפלתי ובני ין
דוד כהנים היו׃ ובניהו
בר יהוידע ממנא על
קשתיא ועל קלעיא וו
ובני דוד רברבין הוו׃
ט ויאמר
דוד הכי יש עוד אשר
נותר לבית שאול ואע
ואעשה עמו חסד בעו
בעבור יהונתן׃ ואמר
דוד האיתכה עוד דא
דאישתאר לבית שאו
שאול ואעביד עמיה
טיבו בדיל יהונתן׃ ול
ולבית שאול עבד ושמו
ציבא ויקראו לו אל ית
דוד ויאמר המלך אליו
האתה ציבא ויאמר
עבדך׃ ולבית שאול
עבדא ושמיה ציבא
וקרו ליה לות דוד ואו
ואמר מלכא ליה האת
ציבא ואמר אנא עבדך׃
ויאמר המלך האפס
עוד איש לבית שאול
ואעשה עמו חסד את
אלהים ויאמר ציבא
אל המלך עוד בן ליה
ליהונתן נכה רגלים׃ וה
ואמר מלכא האית עו
עוד גברא לבית שאול
ואעביד עימיה טיבו׃

מן קדם יי׳ ואמר ציבא
למלכא עוד בר ליהונתן
נכה רגלים׃ ויאמר לו
המלך איפה הוא ויא
ויאמר ציבא אל המלך
הנה הוא בית מכיר בן
עמיאל בלא דבר׃ ואמ
ליה מלכא איכה הוא
ואמר ציבא למלכא
הא הוא בית מכיר בר
עמיאל בלו דבר׃ ויעה
וישלח המלך דוד וי
ויקחהו מבית מכיר
בן עמיאל מלא דבר׃
ושלח מלכא דוד ודב
ודבריה מבית מכיר
בר עמיאל מלא דבר׃
ויבא מפיבשת בן יונ
יהונתן בן שאול אל
דוד ויפל על פניו ויעה
וישתחו ויאמר דוד
מפיבשת ויאמר הנה
עבדך׃ ואתא מפיבשת
בר יהונתן בר שאול
לות דוד ונפל על אפוה
וסגיד ואמר דוד מפי
מפיבשת ואמר עבדך׃
ויאמר לו דוד אל תיר
תירא כי עשה אעשה
עמך חסד בעבור ירות
יהונתן אביך והשיבתי
לך את כל שדה שאול
אביך ואתה תאכל לחם
על שלחני תמיד׃ ויא
ואמר ליה דוד לא

תדחל ארי מיעבד
אעביד עמך טיבו בדי
בדיל יהונתן אבוך ואו
ואתיב לך ית כל אחסנת
שאול אבוך ואת תיכול
על פתורי לחמא תדיר׃
וישתחו ויאמר מה
עבדך כי פנית אל הכלב
המת אשר כמוני׃ וסגיד
ואמר מא עבדך ארי יי
איתפניתא על גבר חד
הדיוט דכוותי׃ ויקרא
המלך אל ציבא נער
שאול ויאמר אליו כל
אשר היה לשאול ולכ
ולכל ביתו נתתי לבן את
אדניך׃ וקרא מלכא
לציבא עולימיה דשא
דשאול ואמר ליה כל
דהוה לשאול ולכל
בית ביתיה יהבית לבר דית
ריבונך׃ ועבדת לו את
האדמה אתה ובניך
ועבדיך והבאת והיה
לבן אדניך לחם ואכלו
ומפיבשת בן אדניך
יאכל תמיד לחם על ש
שלחני׃ ולציבא חמש
חמשה עשר בנים ועש
ועשרים עבדים׃ ותפלח
ליה ית ארעא את ובנך
ועבדך ותעיל ויהי לבר
ריבונך מזון ויתפרנס׃
ומפיבשת בר ריבונך יי
אכיל תדירא לחמא

איפה ל׳ כת׳ ה׳ וסימ׳ איפה הם רעים · איפה האנשים אשר הבו · איפה שמואל ודוד · ויאמר לו המלך איפה הוא · שאי עיניך על שפיים ·
ואיש אל ידע איפה אתם · אלה איפה הם · ואיפה ישרים נכחדו · איפה היית ביסדי ארץ · איפה לקטת היום · מי יתן ואיה אפו תקותי · ואם לא
אפו · ראו אפו · כי לוה אפו כת׳ · ושאר איפוא כת׳ ׳׳ ג ׳׳ ול ציבא · ולבנימן · ולצחק · וללבן · ולגד · ולנפתלי · וליהונתן · ולאחאב · כלה ל׳ דגו׳׳

קטן הקטן ה׳ קמ׳ וסימ׳ ויגד לרבקה · עוד שאר הקטן · ולמפיבשת בן קטן · אחד למאה הקטן והגדול · ובמלואת הימים האלה ·
וכל אתנח וסוף פס׳ דכות · ואת מלך ד׳ וסימ׳ ואת מלך העי תפשו חי · ואת מלך העי תלה · ואת מלך מעכה · וחבריו · ולרגלה ל׳

על פתוריה דליה. וליציבא חמ
חמישא עשר בנין ועש
ועשרין עבדין. ויאמר
ציבא אל המלך ככל
אשר יצוה אדני המלך
המלך את עבדו כן יע
יעשה עבדך ומפיבשת
אכל על שלחני כאחד
מבני המלך. ואמר ציבא
למלכא ככל דפקיד ריב
ריבוני מלכא לעבדיה
כן יעביד עבדך ומפיב
ומפיבשת אכיל על
פתורי כחד מבני מלכ
ולמפיבשת בן קטן ושמ
ושמו מיכה וכל מושב
בית ציבא עבדים למפ
למפיבשת. ולמפיבשת
ברא זעירא ושמיה
מיכה וכל מותב בית צ
ציבא עבדין למפיבשת.
ומפיבשת יושב בירו
בירושלם כי על שלחן
המלך תמיד הוא אכל
והוא פסח שתי רגליו.
ומפיבשת יתיב בירוש
בירושלם ארי על פתורו
דמלכא תדירא הוא א
אכיל והוא לקי בתרתין
רגלוהי.
ויהי אחרי כן וי
וימת מלך בני עמון וי
וימלך חנון בנו תחתיו.
והוה בתר כן ומית נחש
מלכא דבני עמון ומלך

חנון בריה תחותוהי.
ויאמר דוד אעשה חס
חסד עם חנון בן נחש כ
כאשר עשה אביו עמדי
חסד וישלח דוד לנחמו
ביד עבדיו אל אביו ויב
ויבאו עבדי דוד ארץ
בני עמון. ואמר דוד
אעביד טיבו עם חנון
בר נחש כמא דעבד
אבוהי עמי טיבו ושל
ושלח דוד לנחמותיה
בידא דעבדוהי על אבו
אבוהי ואתו עבדי דוד
לארע בני עמון. ויאמרו
שרי בני עמון אל חנון
אדניהם המכבד דוד את
אביך בעיניך כי שלח
לך מנחמים הלא בעב
בעבור חקור את העיר
ולרגלה ולהפכה שלח
דוד את עבדיו אליך.
ואמרו עבדי בני עמון
לחנון ריבוניהון המיק
המיקר דוד ית אבוך
בעינך ארי שלח לך
מנחמין הלא בדיל ל
למיתקר ית קרתא ול
ולאללותה ולמיבדקה
שלח דוד ית עבדוהי
לותך. ויקח חנון את ע
עבדי דוד ויגלח את חצי
זקנם ויכרת את מדויהם
בחצי עד שתותיהם ויש
וישלחם. ונסיב חנון ית

עבדי דוד וגלע ית פ
פלגות דיקנהון ופסיק
ית לבושיהון עד פלגו
פלגיהון עד אתר בית
בהתתהון. ושלחינון. ויג
ויגדו לדוד וישלח ל
לקראתם כי היו האנש
האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו ביר
בירחו עד יצמח זקנכ
זקנכם ושבתם. וחויאו
לדוד ושלח לקדמותהו
ארי הוו גבריא מתכלמין לחדא
ואמר מלכא תיבו בירח
בירחו עד דיצמח דיק
דיקנכון ותתובון. ויראו
בני עמון כי נבאשו בד
בדוד וישלחו בני עמון
וישכרו את ארם בית
רחוב ואת ארם צובא
עשרים אלף רגלי ואת
מלך מעכה אלף איש
ואיש טוב שנים עשר
אלף איש. וחזו בני ע
עמון ארי אתגריאו
בדוד ושלחו בני עמון
ואגרו ית ארם בית רחוב
וית צובה עשרין אלפ
אלפין גבר ריגלי וית
מלך מעכה אלף גבר
ואיש טוב תרין עשר
אלפין גברא. וישמע
דוד וישלח את יואב
ואת כל הצבא הגברים.
ושמע דוד ושלח ית

כאחד יב׳ וסימ׳ הן הוא האדם היה · דן ידין עמו כאחד שבטי · וחליתי והייתי כאחד · וחבריו · ויואל הלוי לשבת את · גם את האו ·
ופשחאל קל ברגליו · ויאמר ציבא אל המלך · תהיה כאחד הנבלים · ועל גבול יהודה · ביום עמדך מנגד · והגיאך אשר הלך · וחברו דדהימו ·
וחד וכאחד השרים · איש ואיש ג׳ וסימ׳ ואת מלך מעכה · ולצירון יאמרו · עתה בלה איש ואיש · ולרגלה ולהפכה ב׳ ל׳

ו׳ מלא׳ בת ב׳ בריש תבות ולא קרו׳ וסימ׳ ויתנהו על ידי עשי המלאכה בבית · ואת עיני צדקיהו עור · בישראל וירא יואב כי היתה
אליו · דשמואל · ברבה הונו בנשך ובתרבית · וחד חלות קרי ב׳ ולא כת׳ ··· תחלת ויתנם ביד הגבעונים · בתחלת ק׳ ·· נ׳ · חלאמה ל׳ ··

יואב וית כל חילא דג
גיבריא ויצאו בני
עמון ויערכו מלחמה
פתח השער וארם צ
צובה ורחוב ואיש ט
טוב ומעכה לבדם בש
בשדה ונפקו בני עמ
עמון וסדרו קרבא במ
במעלנא דתרעא ואת
וארם צובה ורחוב ואי
ואיש טוב ומעכה בלח
בלחודיהון בחקלא
וירא יואב כי היתה א
אליו פני המלחמה
מפנים ומאחור ויבחר
מכל בחורי ישראל
ויערך לקראת ארם
וחזא יואב ארי תקיפו
עלוהי עבדי קרבא מ
מאפוהי ומאחורוהי
ובחר מכל בחירי ישר
וסדר לקדמות אינש
ארם ואת יתר העם
נתן ביד אבשי אחיו
ויערך לקראת בני עמון
וית שאר עמא יהב ביד
אבישי אחוהי וסדר
לקדמות בני עמון וי
ויאמר אם תחזק ארם
ממני והיתה לי לישוע
לישועה ואם בני עמון
יחזקו ממך והלכתי
להושיע לך ואמר א
אם תתקף אינש ארם
מיני ותהי לי לפריק

ואם בני עמון יתקפון
מינך ואיהך למיפרק
לך חזק ונתחזק בעד
עמינו ובעד ערי אלה
אלהינו ויהוה יעשה
הטוב בעיניו תקף ונת
ונתקף על עמנא ועל
קרוי אלהנא וייי יעביד
דתקין קדמוהי
ויגש
יואב והעם אשר עמו
למלחמה בארם וינסו
מפניו וקריב יואב וע
ועמא דעימיה לאגחא
קרבא באינש ארם וא
ואפכו מן קדמוהי
ובני עמון ראו כי נס
ארם וינסו מפני אבש
אבישי ויבאו העיר
וישב יואב מעל בני ע
עמון ויבא ירושלם
ובני עמון חזו ארי את
אפכו אינש ארם וערו
וערקו מן קדם אבישי
ואתו לקרתא ותב יואב
מלות בני עמון ואתא
לירושלם וירא ארם
כי נגפו לפני ישראל
ויאספו יחד וחזוא אי
אינש ארם ארי אתברו
קדם ישראל ואתכנשו
כחדא וישלח הדר עזר
ויצא את ארם אשר
מעבר הנהר ויבאו חילם
חילם ושובך שר צבא

הדר עזר לפניהם ושל
ושלח הדר עזר ואפיק
ית ארם דמעיבר פרת
ואתו לחילאם ושובך
רב חילא דהדר עזר
קדמיהון ויגד לדוד
ויאסף את כל ישראל
ויעבר את הירדן ויבא
חלאמה ויערכו ארם
לקראת דוד וילחמו
עמו ואתחוה לדוד
וכנש ית כל ישראל
ועבר ית ירדנא ואתא
לחילאם וסדרו אינש
ארם לקדמות דוד וא
ואגיחו קרבא עמיה
וינס ארם מפני ישראל
ויהרג דוד מארם שבע
מאות רכב וארבעים
אלף פרשים ואת שו
שובך שר צבאו הכה
וימת שם ואפכו אינ
אינש ארם מן קדם
ישראל וקטל דוד מא
מארם שבע מאה רתי
רתיכין וארבעים אלפי
אלפין פרשין וית שו
שובך רב חיליה מחהי
ומית תמן ויראו כל
המלכים עבדי הדר עזר
כי נגפו לפני ישראל
וישלמו את ישראל
ויעבדום ויראו ארם
להושיע עוד את בני
עמון וחזו כל מלכיא

ויצא י״ג חס׳ וסימ׳ ויהי במחרת ויבא משה · ויצא משה את כל המטות · ולא אבו האנשים · וישלח הדדעזר · דשמואל · ויעל בתנרי
פסים · ויצא למרחב אתי · ויצא מנחם את הכסף · ויצא את האשרה · ויאמר לאשר על המלתחה · ויהי במחרת ויצא פשחור · אויל מרדך ·
ויצא אסא כסף · דה׳ · מגלה עמוקות מני חשך ·· וישלמו ג׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ וישלמו את ישראל · וכל חפיצי ישלם · גם את איביו ישלם

ואת עבדין ד̇ וסימ̇ את פרעה מלך מצרים ואת׃ ויהי לתשובת השנה׃ וישקת ארונה׃ ואחרי בן דאדיך׃ לאשה ה̇ וסימנה̇ מה זאת עשית׃ והשביע הכהן את האשה׃ וירד וידבר לאשה׃ ותישר בעיני׃ וישלח דוד וידרש לאשה׃ וישאל המלך׃ וחד ולאשה עגל׃

עבדי הדדעזר ארי א
איתברו קדם ישראל ו
ואשלימו עם בני ישר
ופלחונון ודחילו אינ
אינש ארם למיפרק
עוד בני עמון ׃
ויהי לתש
יא לתשובת השנה לעת
צאת המלכים וישלח
דוד את יואב ואת עבד
עבדיו עמו ואת כל יש
ישראל וישחתו את
בני עמון ויצרו על ר
רבה ודוד ישב בירוש
בירושלם ׃ והוה לזמן
סופא דשתא לעידן
מיפק מלכיא ושלח
דוד ית יואב וית עבד
עבדוהי עימיה וית כל
ישראל וחבילו ית בני
עמון וצרו על רבה
ודוד יתיב בירושלם ׃
ויהי
לעת הערב ויקם דוד
מעל משכבו ויתהלך
על גג בית המלך וירא
אשה רחצת מעל הגג
והאשה טובת מראה
מאד ׃ והוה לעידן רמ
רמשא וקם דוד מעל
שיווייה והליך על אי
איגר בית מלכא וחזא
איתתא מישתטפא על
איגרא ואיתתא שפירת
חיזו לחדא ׃ וישלח

דוד וידרש לאשה וי
ויאמר הלוא זאת בת
שבע בת אליעם אשת
אוריה החתי ׃ ושלח
דוד ושאיל באיתתא
ואמר הלא דא בת ש
שבע בת אליעם איתת
אוריה חיתאה ׃ וישלח
דוד מלאכים ויקחה
ותבוא אליו וישכב עמה
והיא מתקדשת מטמ
מטמאתה ותשב אל
ביתה ׃ ושלח דוד איז
איזגדין ודברה ואתת
לותיה ושכיב עימה
והיא מתדכיא מסובו
מסובתה ותבת לותה ׃
ותהר האשה ותשלח
ותגד לדוד ותאמר הר
הרה אנכי ׃ ועדיאת
איתתא ושלחת וחויאת
לדוד ואמרת מעדיא
אנא ׃ וישלח דוד אל
יואב שלח אלי את א
אוריה החתי וישלח
יואב את אוריה אל ד
דוד ׃ ושלח דוד לות
יואב שדר לי ית אוריה
חיתאה ושדר יואב ית
אוריה לות דוד ׃ ויבא
אוריה אליו וישאל
דוד לשלום יואב ולש
ולשלום העם ולשלום
המלחמה ׃ ואתא אוריה
לותיה ושאיל דוד לש

לשלם יואב ולשלם ע
עמא ולשלם עבדי קר
קרבא ׃ ויאמר דוד לא
לאוריה רד לביתך ורח
ורחץ רגליך ויצא אור
אוריה מבית המלך
ותצא אחריו משאת
המלך ׃ ואמר דוד ליא
לאוריה חות לביתך ו
ושטוף ריגלך ונפק
אוריה מבית מלכא ו
ונפקת בתרוהי סעיד
סעידתא דמלכא ׃ ויש
וישכב אוריה פתח הב
בית המלך את כל עבדי
אדניו ולא ירד אל
ביתו ׃ ושכיב אוריה
בתרע בית מלכא עם
כל עבדי ריבוניה ולא
נחת לביתיה ׃ ויגדו
לדוד לאמר לא ירד
אוריה אל ביתו ויאמר
דוד אל אוריה הלוא
מדרך אתה בא ומד
ומדוע לא ירדת אל
ביתך ׃ וחויאו לדוד ל
לדוד למימר לא נחת
אוריה לביתיה ואמר
דוד לאוריה הלא מ
מאורחא אתי מדין
לא נחתתא לביתך ׃
ויאמר אוריה אל דוד
הארון וישראל ויהודה
ישבים בסכות ואדני י
יואב ועבדי אדני על

וישחתו ז̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ פן תשחתון׃ ועשיתם לכם׃ כי ידעתי אחרי מותי׃ וישחתו את בני עמון׃ אלהי העמים הגוים אשר השחתו אבתי׃ כמעט קט ותשחתו׃ מיהם׃ וגערתי לכם באכל׃ בפה חנף ישחת רעהו׃ משאת ז̇ וסימ̇ משאת בנימן׃ משאת העשן מן העיר׃ ותצא אחריו משאת המלך׃ ויקרא המלך ליהוידע הראש׃ ויתנו קול ביהודה ובירושלם׃ תכון תפלתי קטרת לפניך׃ וחד ומשאת בר׃

ומימחרת ג̇ וסימ̇ ואם נדר או נדבה ׃ ביום זבחכם וממחרת ׃ שב בזה גם היום ׃׃ ומחר ו̇ וסימ̇ ויקדשתם היום ומחר ׃ אל כל
עדת ישראל ׃ גם היום ומחר אשלחך ׃ ומה ראתה ובנך עמי ׃ אל תאמר לרעך לך ׃ ומחר אעשה כדבר המלך ׃׃ אשלחך ל̇ דבות ׃׃

פני השדה חנים ואני
אבא אל ביתי לאכל
ולשתות ולשכב עם א
אשתי חיך וחי נפשך
אם אעשה את הדבר
הזה ׃ ואמר אוריה לו
לדוד ארונא וישראל
ויהודה יתבין במטלי
ורבוני יואב ועבדי רב
רבוני על אפי ברא
שרן ואנא איעול לבי
לביתי למיכל ולמשתי
ולמשכב עם אתתי חי
חייך וחיי נפשך אם
אעביד ית פתגמא הד
הדין ׃ ויאמר דוד אל
אוריה שב בזה גם הי
היום ומחר אשלחך
וישב אוריה בירושלם
ביום ההוא וממחרת ׃
ואמר דוד לאוריה
תיב הכא אף יומא דין
ומחר אשלחינך ויתב
אוריה בירושלם ביומ
ההוא וביומא דבתרוהי ׃
ויקרא לו דוד ויאכל
לפניו וישת וישכרהו
ויצא בערב לשכב במ
במשכבו עם עבדי אד
אדניו ואל ביתו לא
ירד ׃ וקרא ליה דוד ו
ואכל קדמוהי ושתי
ורויה ונפק ברמשא
למישכב בשיווייה עם
עבדי ריבוניה ולביתיה

ולא נחת ׃ ויהי בבקר
ויכתב דוד ספר אל יוא
יואב וישלח ביד אוריה ׃
והוה בצפרא וכתב דוד
אגרתא לות יואב ושו
ושדר ביד אוריה ׃ ויכ
ויכתב בספר לאמר הבו
הבו את אוריה אל מול
פני המלחמה החזקה
ושבתם מאחריו ונכה
ומת ׃ וכתב באגרתא
למימר הבו ית אוריה
לקביל אפי קרבא תק
תקיפא ותתיבון מבתר
מבתרוהי ויתקטל וי
וימות ׃
ויהי בשמור יוא
יואב אל העיר ויתן את
אוריה אל המקום אש
אשר ידע כי אנשי ח
חיל שם ׃ והוה כד צר
יואב לקרתא ויהב ית
אוריה לאתרא דידע
ארי גברין גיברין תמן ׃
ויצאו אנשי העיר וי
וילחמו את יואב ויפל
מן העם מעבדי דוד
וימת גם אוריה החתי ׃
ונפקו אינשי קרתא
ואגיחו קרבא עם יו
יואב ואתקטל מעמ
מעבדי דוד ומית אף
אוריה חתאה ׃ וישל
וישלח יואב ויגד לדוד
את כל דברי המלחמה ׃

ושלח יואב וחוי לדוד
ית כל עיסקי קרבא ׃ ויצ
ויצו את המלאך לאמר
ככלותך את כל דברי
המלחמה לדבר אל
המלך ׃ ופקיד ית איז
איזגדא למימר כשי
כש ציתתך ית כל עיסקי
קרבא למללא עם מל
מלכא ׃ והיה אם תעלה
חמת המלך ואמר לך
מדוע נגשתם אל העיר
להלחם הלא ידעתם
את אשר ירו מעל הח
החומה ׃ ויהי אם יתקף
רוגזא דמלכא ויימר
לך מדין איתקרבתון
לקרתא לאגחא הלא
ידעתון ית דרמון עלו
עליכון מן שורא ׃ מי
הכה את אבימלך בן יר
ירבשת הלא אשה הש
השליכה עליו פלח רכב
מעל החומה וימת בתב
בתבץ למה נגשתם אל
החומה ואמרת גם עבדך
אוריה החתי מת ׃ מאן
קטל ית אבימלך ירת
בר ירובשת הלא איתת
איתתא רמת עלוהי י
פלגות רכבא דרחי מן ש
שורא ומית בתבץ למ
למא איתקרבתון לשו
לשורא ותימר אף עב
עבדך אוריה חתאה

ירו ז̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ את אשר ירו מעל החומה ׃ ויראו המוראים ׃ וירו הירים למלך יאשיהו ׃ וירם אלהים חץ פתאום ׃ פתאום ירדו ׃
ולא ייראו ׃ הירה יקים חיצים ׃׃ ואל ביתו ג̇ וסימ̇ ובא אל עירו ואל ביתו ׃ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו ׃ וגם ביד ית ׃׃ בשמור ד̇
מלא בליש̇ וסימ̇ ויהי בשמור יואב אל העיר ׃ אשמור לו חסדי ׃ ותשמור כל ארחתי ׃ הארח שלם תשמור ׃׃ וישכרהו ל̇ דבות ׃׃

המורים ד׳ וסימ׳ שמעו נא המרים · ויראו המוראים · וימצאהו המורים · וחברו דדה׳ · שמעו נא המרים בת׳ · וימצאהו ·
וחברו המורים כת׳ ·אל עבדיך המראים בת׳ · · ונהיה ב׳ וסימ׳ ונהיה עליהם עד פתח · ונשבע לחם ונהיה · · · מפתו ל׳ · ·

מית׃ וילך המלאך ו׳
ויגד לדוד את כל אשר
שלחו יואב׃ ואזל איז׳
איזגדא ואתא וחוי ל׳
לדוד ית כל דשלחיה
יואב׃ ויאמר המלאך
אל דוד כי גברו עלינו
האנשים ויצאו אלינו
השדה ונהיה עליהם
עד פתח השער׃ ואמר
איזגדא לדוד ארי תקו׳
תקיפו עלנא גבריא ו׳
ונפקו לותנא לחקלא
והוינא טרדין להון ו׳
עד מעלנא דתרעא׃ ו׳
וירו המורים אל עבדיך
מעל החמה וימותו מ׳
מעבדי המלך וגם עבדך
אוריה החתי מת׃ ורש׳
ושדו קשתיא בעבדך
מעל שורא ואתקטלו
מעבדי מלכא ואף עב׳
עבדך אוריה חתאה
מית׃
ויאמר דוד אל המלאך
כה תאמר אל יואב אל
ירע בעיניך את הדבר
הזה כי כזה וכזה תאכל
החרב החזק מלחמתך
אל העיר והרסה וחזקו
וחזקהו׃ ואמר דוד ית׳
לאיזגדא כדין תימר
למימר לא יבאש בעי׳
בעינך ית פתגמא הדין
ארי כדין וכדין תקטול

חרבא אתקף קרבך ו׳
על קרתא ופגרא ותקפ׳
ותקיפהי׃ ותשמע אש
אשת אוריה כי מת אורי׳
אוריה אישה ותספד
על בעלה׃ ושמעת אי׳
איתת אוריה ארי מית
אוריה בעלה וספדת
על בעלה׃ ויעבר האבל
וישלח דוד ויאספה
אל ביתו ותהי לו לאש׳
לאשה ותלד לו בן ויר׳
וירע הדבר אשר עשה
דוד בעיני יהוה׃ ועבר
אבלא ושלח דוד וכנ׳
וכנשה לביתיה והות
ליה לאנתו וילידת ליה
בר ובאיש פתגמא די
עבד דוד קדם יי׃
יב וישלח
יהוה את נתן אל דוד
ויבא אליו ויאמר לו ש׳
שני אנשים היו בעיר
אחת אחד עשיר ואחד
ראש׃ ושלח יי ית נתן ל׳
לות דוד ואתא לותיה
ואמר ליה תרין גברין ה׳
הוו בקרתא חדא ולע׳
ולעתירא וחד מסכינא׃
לעשיר היה צאן ובקר
הרבה מאד׃ לעתירא
הון עאן ותורין סגי לחדא׃
ולרש אין כל כי אם כבש׳
כבשה אחת קטנה אשר
קנה ויחיה ותגדל עמו׃

ועם בניו יחדו מפתו תא׳
תאכל ומכסו תשתה
ובחיקו תשכב ותהי לו
כבת׃ ולמסכינא לית ל׳
כל מידעם אילהין אית
אימרתא חדא זעירא
דזבנה וקימה ורבת ע׳
עימיה ועם בנוהי כחדא
מפיתיה אכלא ומכסיה
שתיא ובחוביה שכבה
והות ליה כברתא׃ ויבא
הלך לאיש העשיר
ויחמל לקחת מצאנו ו׳
ומבקרו לעשות לאורח
הבא לו ויקח את כבשה
האיש הראש ויעשה לא׳
לאיש הבא אליו׃ ואתא
אורחא לגברא עתירא
וחס למיסב מענוהי
ומתורוהי למעבד לא׳
לאורחא דאתא ליה ו׳
ונסיב ית אימרתא דג׳
דגברא מיסכינא ועבדה
לגברא דאתא לותיה׃ ו׳
ויחר אף דוד באיש מ׳
מאד ויאמר אל נתן חי
יהוה כי בן מות האיש
העשה זאת׃ ותקיף ר׳
רוגזא דדוד בגברא לח׳
לחדא ואמר לנתן קיים
הוא יי ארי גבר חייב ק׳
קטול גברא דעבד דא
דא׃ ואת הכבשה ישלם
ישלם ארבעתים עקב א׳
אשר עשה את הדבר

כזה וכזה ג׳ וסימ׳ כזה וכזה עשה לו מיכה · תאכל החרב · הבה אשת ירבעם · · · וימותו ב׳ מלא וסימ׳ וימותו מעבדי המלך ·
ויפל על הנערים וימותו · · · וחזקהו ב׳ וסימ׳ ויצו יהושע וחזקהו ואמצהו · והרסה וחזקהו · · · ראש ג׳ בת בן וסימ׳ אחד
עשיר ואחד ראש · כבשת האיש הראש · ראש עשה כף רמיה · · · לעשיר ב׳ וסימ׳ לעשיר היה צאן ובקר · נתן לעשיר · · · ארבעתים ל׳

בסתר ד וסימ מעשה ידי חרש ושם · מכה רעהו בסתר · כי תאכלם בחסר כל · כי אתה עשית בסתר · כל משנה תורה בסתר קמץ
בגיא בסתר · כי יסיתך אחיך · וכל קרי דכות בסתר בגיא כי אתה עשית בסתר ·· נגד כל ישראל ב וסימ בבא נגד כל · ונגד השמש ·

הזה ועל אשר לא חמל
וית אימרתא ישלים ע
על חד ארבעא חלף דע
העבר ית פיתגמא הדין
ועל דלא חס
ויאמר נתן
אל דוד אתה האיש כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי משחתיך למלך
על ישראל ואנכי הצלתי
הצלתיך מיד שאול
ואמר נתן לדוד את הו
גברא כדנן אמר יי אלהא
דישראל אנא משחתך
למיהוי מלכא על ישראל
ואנא שזבתך מידא
דשאול ואתנה לך את
בית אדניך ואת נשי אד
אדניך בחיקך ואתנה
לך את בית ישראל ויה
ויהודה ואם מעט ואס
ואסיפה לך כהנה וכהנה
ויהבית לך ית בית ריבו
ריבונך וית נשי ריבונך
ויהבית לך ית בית ישראל
ויהודה ואם זעיר אוסף
לך כאילין וכאילין מדו
מדוע בזית את דבר
יהוה לעשות הרע בעי
בעיני את אוריה החתי
הכית בחרב ואת אשתו
לקחת לך לאשה ואתו
הרגת בחרב בני עמון
מא דין בסרתא על
פיתגמא דיי למיעבד
דביש קדמוי ית אוריה חיתאה
קטלתא בחרבא וית
איתתיה נסיבתא לך
לאינתו ויתיה קטלתא
בחרבא דבני עמון ועת
ועתה לא תסור חרב מ
מביתך עד עולם עקב
כי בזיתני ותקח את
אשת אוריה החתי לה
להיות לך לאשה וכען
לא תיפסוק חרבא מב
מן אינש ביתך עד ע
עלמא חלף דאשימ
דאשיטתני ונסיבתא
ית איתת אוריה חיתאה
למהוי לך לאינתו
כה
אמר יהוה הנני מקים
עליך רעה מביתך ולק
ולקחתי את נשיך לעי
לעיניך ונתתי לרעיך
ושכב עם נשיך לעיני
השמש הזאת כדנן יי
אמר יי הא אנא מקים
עלך בישא מביתך ואד
ואדבר ית נשך לעינך
ואיתן לחברך וישכוב
עם נשך לעיני שמשא
הדא כי אתה עשית
בסתר ואני אעשה את
הדבר הזה נגד כל הש
ישראל ונגד השמש
ארי את עבדת בסיתרא
ואנא אעביד ית פיתגמ
הדין קדם כל ישראל
וקדם שימשא
ויאמר דוד
אל נתן חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד גם
יהוה העביר חטאתך
לא תמות ואמר דוד
לנתן חבית קדם יי ואמ
נתן לדוד אף יי אעבר
חובך לא תמות אפס
כי נאץ נאצת את איבי
יהוה בדבר הזה גם הבן
הילוד לך מות ימות
בדם ארי מיפתח פתח
פתחתא פומא דסנאי
עמיה דיי בפיתגמא
הדין אף ברא דאיתיליד
לך ממת ימות וילך
נתן אל ביתו ויגף יהוה
את הילד אשר ילדה
אשת אוריה לדוד ויא
ויאנש ואזל נתן לביתי
ותבר יי ית רביא דיליד
דילידת איתת אוריה
לדוד ואטען ויבקש
דוד את האלהים בעד
הנער ויצם דוד צום וב
ובא ולן ושכב ארצה
ובעא דוד רחמין מן
קדם יי על רביא וצם
דוד צומא ועל ובת וש
ושכיב על ארעא ויקמו
ויקמו זקני ביתו עליו
להקימו מן הארץ ול
ולא אבה ולא ברא את
אתם לחם וקמו סבי

בחרב ח וסימ ויאמר דוד אל הפלשתי אתה · וידעו כל הקהל הזה כי לא · ואתו הרגת בחרב בני עמון · הנני נתנך למגור לך ולכל אהביך · ונפלו
חלל בתוכה · וירדו סוסים ורכביהם · ונפל אשור בחרב · ונכשלו בחרב ובלהבה ·· לרעך ג חס ל באורי ובגבו וסימ ולקחתי את נשיך לעיניך ·
שמעו נא את יהושע · וכל כתי דכות חס בגמ משלי דהוא בלה חס בגיא מלא בו · לך התרפס ורהב רעיך ·· וישב לית דכות ··

קולנו בקלנו ה̇ ג̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ וישמע יי את קלנו · בנינו זה סורר ומורה · וירא את עניינו ואת · דברנו אליו ולא שמע בקולנו ·
קדל̇ בזק̇ ״ ג ״ ויבן ה̇ וסימ̇ ויבן עלי · ויבן דוד כי מת הילד · ויבן וידבר עמי · ויבן ויפרץ מגבל ״ כ ״ ידידיה לית דכות ״ ב

ביתיה עלוהי לאקמותיה
לאקמותיה מן ארעא
ולא אבה ולא אכל ע׳
עמהון לחמא ויהי
ביום השביעי וימת
הילד ויראו עבדי דוד
להגיד לו כי מת הילד
כי אמרו הנה בהיות
הילד חי דברנו אליו
ולא שמע בקולנו ואיך
נאמר אליו מת הילד
ועשה רעה והוה ביומ׳
שביעאה ומית רביא
ודחילו עבדי דוד לח׳
לחואה ליה ארי מית
רביא ארי אמרו הא
כד הוה רביא קים לא
אכיל מלילנא עימיה
ולא קבילנא מיננא
ואיכדין נימר ליה מ׳
מית רביא ויעביד ביש
בישא וירא דוד כי ע
עבדיו מתלחשים ויבן
דוד כי מת הילד ויאמ
ויאמר דוד אל עבדיו
המת הילד ויאמרו מת
דחזא דוד ארי עבדוהי
מילחשים וסבר דוד
ארי מית רביא ואמר
דוד לעבדוהי המית
רביא ואמרו מית וקם
ויקם דוד מהארץ ויר
וירחץ ויסך ויחלף ש
שמלתיו ויבא בית יהוה
וישתחו ויבא אל ביתו

וישאל וישימו לו לחם וי
ויאכל וקם דוד מארעא
ומשא ושח ושני כסות
כסותיה ועל לבית מ
מקדשא דיי׳ וסגיד וא
ואתא ושאיל ושויאו
לחמא ואכל ויאמרו
עבדיו אליו מה הדבר
הזה אשר עשית בעבו
בעבור הילד חי צמת
ותבך וכאשר מת הילד
קמת ותאכל לחם ואמ
ואמרו עבדוהי ליה
מא פתגמא הדין די
די עבדת עד רביא ק
קים צמית ובכית וכד
מית רביא קמת ואכלת
לחמא ויאמר בעוד
הילד חי צמתי ואבכה
כי אמרתי מי יודע וח
יחנני אלהים וחי הילד
ואמר עד רביא קים י
צמית ובכית ארי אמר
אמרית מאן ידע דיל
דילמא יתרחם עלי מ
מן קדם יי׳ ויחי רביא
ועתה מת למה זה אני
צם האוכל להשיבו עוד
אני הלך אליו והוא לא
ישוב אלי וכען מית
למא דנא אנא צאים ה
האיכול לאתבותיה ך
עוד אנא אזיל לותיה
והוא לא יתיב לותי וי
וינחם דוד את בת שבע

אשתו ויבא אליה ויש
וישכב עמה ותלד בן
ותקרא את שמו שלמ
שלמה ויהוה אהבו וי
ונחים דוד ית בת שבע
איתתיה ועל לותה וש
ושכיב עימה וילידת
בר וקרא ית שמיה ש
שלמה ויי׳ רחים ליה
וישלח ביד נתן הנביא
ויקרא את שמו ידידיה
בעבור יהוה ושלח ביד
נתן נביא וקרא ית ש
שמיה ידידיה בדיל
יי׳

וילחם יואב ברבת בני
עמון וילכד את עיר
המלוכה ואגיח קרבא
יואב ברבת בני עמון וכ
וכבשית קרית מלכותא
וישלח יואב מלאכים
אל דוד ויאמר נלחמתי
ברבה וגם לכדתי את
עיר המים ושלח יואב
איזגדין לות דוד ואמר
אגחית קרבא ברבת
ואת כבשית ית קרית
מלכותא ועתה אסף
את יתר העם וחנה על
העיר ולכדה פן אלכד
את העיר ונקרא שמי
עליה וכען כנוש ית
עמא ושרי על קרתא
וכבשה דילמא איכבוש
אנא ית קרתא ויתקרי

על העיר ז̇ וסימ̇ ויהי ביום בזרוח · ועתה אסף את יתר העם · ויאמר לעבדיו סיפו · וישלח שבה סוסים ורכב · וישלח אשר על
הבית · ויבא נבוכדנאצר · ותבקע העיר · דחברו · ועבדו גוים רבים · ושבוה כשדים הצלחמים · וגם האיש היה מתנבא · אל ביגזת לגלגל ·
ויואל בן זכרי · הלא כה עשו · וכל וצרותי דכות על העיר במא אל העיר · דמלכים ״ כ ״ ואבכה ג̇ וסימ̇ בעוד הילד · ביום · כשבע ״

במגרה ג וסימ וישם במגרה ובחריצי הברזל׳ מגזרות בגזרה׳ וישר במגרה ״ס״ ג בת ב וקרי ב וסימ במלכן ואת העם
אשר בה הוציא׳ ויבן את מזבח יי׳ דמנשה דדה״י׳ יבין העץ איש רשע בפניו ״ס״ ויאהבה ב אמנון בן דוד׳

שמיר עלה ויאסף דוד
את כל העם וילך רבתה
וילחם בה וילכדה וכנש
דוד ית כל עמא ואזל
לרבת ואגיח קרבא וכב
וכבשה ויקח את עטרת
מלכם מעל ראשו ומש
ומשקלה ככר זהב ואבן
יקרה ותהי על דוד ושל
ושלל העיר הוציא הה
הרבה מאד ונסיב ית
כלילא דמלכהון מעל
רישיה ומתקליה ככר
דדהבא וביה אבן טבא
והות על רישא דדוד
ועדי קרתא אפיק סגי
לחדא ואת העם אשר
בה הוציא וישם במגרה
ובחרצי הברזל ובמג
ובמגזרות הברזל והע
והעביר אתם במלכן וכן
יעשה לכל ערי בני עמ
עמון וישב דוד וכל
העם ירושלם וית עמא
דיבה אפיק ומסר יתה
יתהון במסרין ובמורגי
ברזלא וגדר יתהון כשו
בשוקיא וכן עביד לכל
קרוי דבני עמון ותב די
דוד וכל עמא לירושלם
ויהי

יג
אחרי כן ולאבשלום
בן דוד אחות יפה ושמ
ושמה תמר ויאהבה
אמנון בן דוד והוה בה

בתר כן ולאבשלום בר
דוד אחתא שפירתא
ושמיה תמר ורחמיה
אמנון בר דוד ויצר
לאמנון להתחלות בע
בעבור תמר אחתו כי ו
בתולה היא ויפלא בע
בעיני אמנון לעשות
לה מאומה ועקת לא
לאמנון לאתמרעא
בדיל תמר אחתיה או
ארי בתולתא היא וה
והות מכסא בעיני א
אמנון למעבד לה ח
מידעם ולאמנון רע
ושמו יונדב בן שמעה
אחי דוד ויונדב איש
חכם מאד ולאמנון ו
שושבינא ושמיה
יונדב בר שמעה אח
אחוהי דדוד ויונדב
גבר חכים לחדא ויא
ויאמר לו מדוע אתה
ככה דל בן המלך בבקר
בבקר הלא תגיד לי ויא
ויאמר לו אמנון את
תמר אחות אבשלום
אני אהב ואמר ליה
מא דין את כדין חש
חשוך בר מלכא בצפר
בצפר הלא תחוי לי
ואמר ליה אמנון ית
תמר אחתיה דאבשלום
אנא רחים ויאמר לו
יהונדב שכב על משכ

משכבך והתחל ויבא
אביך לראותך ואמרת
אליו תבא נא תמר
אחתי ותברני לחם ות
ועשתה לעיני את הה
הבריה למען ו
אשר אראה ואכלתי
מידה ואמר ליה יו
יונדב שכוב על שוויך
ואתמרע וייתי אבוך
למיחזך ותימר ליה
תיתי כען תמר אחתי
ותוכלינני לחמא ות
ותעבד לעיני ית
סעודתא בדיל דאחזי
דאיתחזי ואיכול מן
ידה וישכב אמנון וית
ויתחל ויבא המלך
לראתו ויאמר אמנון
אל המלך תבא נא הז
תמר אחתי ותלבב וז
לעיני שתי לבבות
ואברה מידה ושכיב
אמנון ואתמרע וא
ואתא מלכא למחזיה
ואמר אמנון למלכא
תיתי כען אחתי תמר
ותחליט לעיני תרתין
חליטתא ואיכול מן
ידה וישלח דוד אל
תמר הביתה לאמר
לכי נא בית אמנון אח
אחיך ועשי לו הבריה
ושלח דוד ית תמר
לביתא למימר איזילי

הביתה יט וסימ וישלחו האנשים את׳ ויבא האיש הביתה׳ ב בו׳ וירא יוסף אתם ואת׳ שלח העז את מקנך׳ את תקות חוט׳
ויסרו שמה לבוא׳ עבדים אנחנו מבית לחם יהודה׳ ועתה קחו ועשו את הביתה׳ למה הציתו עבדיך׳ ויבאו עבדי אבשלום׳ באה אתי׳
הביתה וסעדה׳ לך אתי הביתה׳ ויקח אליהו את הילד׳ משכב על מטתו׳ ויקם ויבא הביתה ״ס״ הבריה ג ועשי׳ ועשתה׳ והביאי׳

עשותה ה׳ קמ׳ ב׳ וסימ׳ ותתן את הביטעמים ׃ ותקח את הלבבות ׃ ואת כל אלה ידי עשיתה ׃ זכר את ושתי ואת אשר ׃ אל המישתה אשר״
הביאי ג׳ וסימ׳ ׃ הביאי הבריה החדר ׃ הביאי עיצה ועשי פלילה ׃ הביאי בני מרחוק ׃׃ ב׳ ״ החדר ב׳ וסימ׳ הביאי החדר ׃ תבוא סופה ״

כען לבית אמנון אחויך
ועיבידי ליה סעודתא ׃
ותלך תמר בית אמנון
אחיה והוא שכב ותקח
הבצק ותלוש ותלבב ל
לעיניו ותבשל את הו
הלביבות ׃ ואזלת תמר
לבית אמנון אחוהא
והוא שכיב ונסיבת ית
לישא וחלטת לעינוהי
ובשילת ית חליטאתא ׃
ותקח את המשרת ות
ותיצק לפניו וימאן לא
לאכל ויאמר אמנון ה
הוציאו כל איש מעלי ׃
ויצאו כל איש מעליו ׃
ונסיבת ית משריתא
ואריקת קדמוהי ולא
אבה למיכל דאמר אמ
אמנון אפיקו כל אינש
מעילוי ונפקו כל אינש
מעילוהי ׃ ויאמר אמנון
אל תמר הביאי הבריה
החדר ואברה מידך ותו
ותקח תמר את הלבבת
אשר עשתה ותבא לאו
לאמנון אחיה החדרה ׃
ואמר אמנון לתמר אי
איילי סעודתא לאדרון
בית משכבא ואיכול
מידך ונסיבת תמר ית
חליטאתא די עבדתא
ואייתיאת לאמנון אח
אחוהא לאידרון בית
משכבא ׃ ותגש אליו ׃

לאכל ויחזק בה ויאמר
לה באי שכבי עמי אחתי ׃
וקריבת ליה ולא אבה
למיכל ואתקיף בה ואמ
לה עולי שכובי עימי ו
אחתי ׃ ותאמר לו אל א
אחי אל תענני כי לא
יעשה כן בישראל אל
תעשה את הנבלה הזאת ׃
ואמרת ליה בבעו אחי
לא תענני ארי לא אית
איתעביד כין בישראל
לא תעביד ית קלנא הד
הדין ׃ ואני אנה אליך
את חרפתי ואתה תהיה
כאחד הנבלים בישראל
ועתה דבר נא אל המלך
כי לא ימנעני ממך ׃ ואנ
ואנא לאן אוביל ית חס
חיסודי ואת תהי כחד
מן שטיא בישראל וכען
מליל עם מלכא ארי
לא ימנעינני מינך ׃ ולא
ולא אבה לשמע בקלה
ויחזק ממנה ויענה
וישכב אתה ׃ ולא אבה
אמנון לקבלא מינה
ותקיף מינה ועניה וש
ושכיב עימה ׃ וישנאה
אמנון שנאה גדולה מא
מאד כי גדולה השנאה
אשר שנאה מאהבה
אשר אהבה ויאמר לה
אמנון קומי לכי ׃ וסנה
אמנון סנאתה רבתא

ארי סגיאה סנאתא
דסנה מן רחמיתא דרח
דרחמה ואמר לה אמ
אמנון קומי איזילי ׃ ואו
ותאמר לו אודות הרעה
הגדולה הזאת מאחרת
אשר עשית עמי לשלו
לשלחני ולא אבה ולא
אבה לשמע לה ׃ ואמרת
ליה על עיסק בישתא
רבתא הדא מבתר די
עבדת עמי לשלחותי
ולא אבה לקבלא מינה ׃
ויקרא את נערו משרתו
ויאמר שלחו נא את
זאת מעלי החוצה ונ
ונעל הדלת אחריה ׃
וקרא ית עולימיה משו
משומשניה ואמר
שלחו כען ית דא מלת
מלותי לברא ואיגוף דו
דשא בתראה ׃ ועליה
כתנת פסים כי כן תלבשן
תלבשנה בנות המלך
הבתולת מעילים ויצא
אתה משרתו החוץ ונ
ונעל הדלת אחריה ׃
ועלה כיתונא דפסי ארי
כן לבשן בנת מלכא
בתולתא כרדוטין ואפק
יתה משומשניה לברא
ואגף דשא בתראה ׃ ותק
ותקח תמר אפר על
ראשה וכתנת הפסים
אשר עליה קרעה ותט

לאכול י״ג מלא וסימ׳ ויסתר דוד בשדה ׃ הנה חדש מחר ׃ ותקח את המשרת ותיצק לפניו ׃ החמרים לבית המלך לרכב ׃ ודבש וחמאה
ויצאן ושפות ׃ ויצק לאנשים לאכול ׃ ותזבחים להם לאכול ׃ את הנשיא נשיא הוא ׃ והיה אם כלם לאכול ׃ אין אשכול לאכול ׃ ויעוטו כנשר
חש לאכול ׃ והנה איבזה על חגב ׃ טוב אשר יפה לאכול ׃׃ ב׳ ׃׃ ועליה ג׳ וסימ׳ ועליה כתנת פסים ׃ ועליה למרום שובה ׃ יברעון אחרין ׃

ותש

שנא ה׳ וסימ׳ יעשו לאלהיהם · ולא תקים לך מצבה אשר · ולא דבר אבשלום עם · כי שנא שלח · שש הנה שנא יי׳ ... כטוב ד׳
וסימ׳ ויהי כי טוב לבם · בת · גפן בוקק ישראל · ויצו אבשלום את נעריו · ביום השביעי כטוב לב המלך ביין ... וזעקה ל׳ דסמ׳

ותשם ידה על ראשה
ותלך הלוך וזעקה ׃ ונ
ונסיבת תמר קיטמא
על רישה וכיתונא דפסי
דעלה בזעת ושויאת
ידה על רישה ואזלתא
מיזל וצווחה ׃ ויאמר
אליה אבשלום אחיה
האמינון אחיך היה
עמך ועתה אחתי הח
החרישי אחיך הוא אל
אל תשיתי את לבך לד
לדבר הזה ותשב תמר
ושוממה בית אבשלום
אחיה ׃ ואמר לה אבש
אבשלום אחוהא האמ
האמינון אחוייך הוה
עמך וכען שתוקי אח
אחוייך הוא לא תשוון
ית ליביך לפיתגמיא הד
הדין ויתיבת תמר
רציא בית אבשלום ׃
אחוהא ׃ והמלך דוד ש
שמע את כל הדברים
האלה ויחר לו מאד ׃
ומלכא דוד שמע ית כ
כל פיתגמיא האילין ות
ותקיפת ליה לחדא ׃ ול
ולא דבר אבשלום עם
אמנון למרע ועד טוב
כי שנא אבשלום את
אמנון על דבר אשר
ענה את תמר אחתו ׃ ול
ולא מליל אבשלום
עם אמנון למיבש ועד

טב ארי סני אבשלום
לאמנון על עיסק דענ
ית תמר אחתיה ׃
ויהי ל
לשנתים ימים ויהיו גז
גוזזים לאבשלום בבעל
חצור אשר עם אפרים
ויקרא אבשלום לכל
בני המלך ׃ והוה לזמן
תרתין שנין והוו גוזזין
לאבשלום במישר חצ
חצור דעם בית אפרים
וזמין אבשלום לכל בני
מלכא ׃ ויבא אבשלום
אל המלך ויאמר הנה
נא גוזזים לעבדך ילך
נא המלך ועבדיו עם
עבדך ׃ ואתא אבשלום
לות מלכא ואמר הא
כען גוזזין לעבדך ייזל
כען ריבוני מלכא ועב
ועבדוהי עם עבדך ׃ וי
ויאמר המלך אל אבש
אבשלום אל בני אל נא
נלך כלנו ולא נכבד ע
עליך ויפרץ בו ולא
אבה ללכת ויברכהו ׃ וא
ואמר מלכא לאבשלום
לא ברי לא כען נזיל
כולנא ולמתקוה עלך
ואתקף ביה ולא אבה
למיזל וברכיה ׃ ויאמר
אבשלום ולא ילך את
אתנו אמנון אחי ויא
ויאמר לו המלך למה

ילך עמך ׃ ואמר אבש
אבשלום ולא ייזיל כו
כען עימנא אמנון אחי
ואמר ליה מלכא למה
ייזיל עמך ׃ ויפרץ בו
אבשלום וישלח אתו
את אמנון ואת כל בני
המלך ׃ ואתקף ביה או
אבשלום ושלח עימיה
ית אמנון וית כל בני מ
מלכא ׃
ויצו אבשלום את נע
נעריו לאמר ראו נא
כטוב לב אמנון ביין וא
ואמרתי אליכם הכו את
את אמנון והמיתם
אתו אל תיראו הלא
כי אנכי צויתי אתכם
חזקו והיו לבני חיל ׃
ופקיד אבשלום ית
עולימוהי למימר חזו
כען כד ישפר ליבא ד
דאמנון בחמרא ואימ
לכון קטולו ית אמנון
ותקטלון יתיה לא
תדחלון הלא ארי אנ
אפקידית יתכון איתו
איתקפו והוו לגברין
גיברין ׃ ויעשו נערי א
אבשלום לאמנון כאש
כאשר צוה אבשלום
ויקמו כל בני המלך וי
וירכבו איש על פרדו
וינסו ׃ ועבדו עולימי א
אבשלום לאמנון כמא

ותשב יב׳ וסימ׳ ותלך ותשב לה מנגד הרחק · ב׳ בר · ויואל לקחת את התרפים · ותלך תמר · ותסר בגדי אלמנותה מעליה · ותשב באיתן קשתו ·
ואת רחב הזונה · ותשב חנה ותינק את · ותשב תמר ושממה · ותבוא בת שבע · ותדבק בנערות בעז · ותשב מנגד הקוינרים ... ולא ב׳ וסי׳
ולא ילך נא אתנו אמנון · ויאמר נעשין ולא יתן נא לעבדך ... נכבד ב׳ פתח׳ וסימ׳ מה נכבד היום מלך · ולא נכבד עליך ויפרץ בו ...

ולא נותר ה̇ וסימ̇ ויכם את עין · כה אמר יי̇ להם · ויהי המה בדרך והשמעה · ויבאו אליו את כל המקמות · ויהי כאשר נשמע
שמעה ב̇ כת̇ ה̇ שום אמש וסימ̇ יונדב בן שמעה · ויען יונדב בן שמעה ״ ס ״ ויהי הביה ב̇ וסימ̇ בדרך · הולכים הלוך ודבר ״ ג ״

דפקיד אבשלום וקמו
כל בני מלכא ורכבו
גבר על כודנתיה ואפו
ואפכרו ׀
ויהי המה בדרך
והשמעה באה אל
דוד לאמר הכה אבש
אבשלום את כל בני הי
המלך ולא נותר מהם
אחד ׀ והוה דאינון עד
באורחא ושמועתא
אתת לות דוד למימר
קטל אבשלום ית כל
בני מלכא ולא אישת
אישתאר בהון חד ׀
ויקם
המלך ויקרע את בגדיו
וישכב ארצה וכל
עבדיו נצבים קרועי בג
בגדים ׀ וקם מלכא ובז
ובזע ית לבושוהי ושז
ושכיב על ארעא וכל
עבדוהי מעתדין כד
מבזעין לבושיהון ׀ ויען
יונדב בן שמעה אחי
דוד ויאמר אל יאמר
אדני את כל הנערים
בני המלך המיתו כי ז
אמנון לבדו מת כי על
פי אבשלום היתה ש
שומה מיום ענתו את
תמר אחתו ׀ ואתיב יו
יונדב בר שמעא אחו
אחוהי דדוד ואמר
לא יימר ריבוני כל ע

עולימיא בני מלכא
קטילו אילהין אמנון
בלחודוהי מית ארי
בליבא דאבשלום הות
כמינא מיומא דעני
ית תמר אחתיה ׀ ועתה
אל ישם אדני המלך
אל לבו דבר לאמר כל
בני המלך מתו כי אם
אמנון לבדו מת ׀ וכען
וכען לא ישוי ריבוני
מלכא על ליביה פיתגו
פיתגמא למימר כל
בני מלכא איתקטילו
אילהין אמנון בלחודו
בלחודוהי מית ׀
ויברח
אבשלום וישא הנער
הצפה את עינו וירא
הנה עם רב הלכים מדר
מדרך אחריו מצד
ההר ׀ וערק אבשלום
וזקף עולימא סכואה
ית עינוהי וחזא והא
עם סגי אתן מאורח
מאחורוהי מסטר טו
טורא ׀
ויאמר יונדב אל המ
המלך הנה בני המלך
באו כדבר עבדך כן היה ׀
ואמר יונדב למלכא
הא בני מלכא אתו כפ
כפיתגם עבדך כן הוה ׀
ויהי ככלתו לדבר והנה
בני המלך באו וישאו

קולם ויבכו וגם המלך
וכל עבדיו בכו בכי גדו
גדול מאד ׀ והוו ד
כד שציאותיה למללא
והא בני מלכא אתו וז
וארימו קלהון ובכו
ואף מלכא וכל עבדוהי
בכו בכי סגיאה לחדא ׀
ואבשלום ברח וילך גז
אל תלמי בן עמיהור
מלך גשור ויתאבל
על בנו כל הימים ׀ ואו
ואבשלום ערק ואזל
לות תלמי בר עמיהוד
מלכא דגשור ואיתא
ואיתאבל על בריה כל
יומיא ׀ ואבשלום ברח
וילך גשור ויהי שם
שלש שנים ׀ ואבשלו
ערק ואזל לגשור והוה
תמן תלת שנין ׀ ותכל
דוד המלך לצאת אל
אבשלום כי נחם על
אמנון כי מת ׀ ותחמידת
נפשא דדוד למיפק
על אבשלום ארי את
איתנחם על אמנון ית
ארי מית ׀
יד וידע יואב בן
בן צרויה כי לב המלך
על אבשלום ׀ וידע יוא
יואב בר צרויה ארי
בליבא דמלכא למיפק
על אבשלום ׀ וישלח
יואב תקועה ויקח מז

נחם ו̇ פתח̇ וסימ̇ ותכל דוד המלך · אתם יראה פרעה · נחם יי̇ על זאת · וחברו · מי יודע ישוב ונחם · עוד קרא לאמר · ובל ישעיה ·
ד̇ מל̇ קרי̇ ד̇ ובת̇ ה̇ וסימ̇ אל תלמי בן עמיהוד · ובל הש רמות · עד נחל קדרון ואדומים · באו גדל חמה נשא ״ ״ וישאו קולם ג̇
וסימ̇ ויבא העם בית אל · והנה בני המלך באו · וישאו קולם את עיניהם מרחוק · ויחד ישאו קולם ירנו ״ ״ שומה לית דכות ״

אישי ה׳ וסימ׳ ותהר לאה ותלד בן ׃ ותאמר לאה המעט ׃ זבדני אלהים אתו זבד ׃ ויאמר לה המלך מה לך ׃ ואשה אחת מנשי בני הנביאים ׃
וירדפה את מאהביה ׃ והיה ביום ההוא תקראי ׃׃ כאשה ב׳ וסימ׳ כאשה זה ימים רבים ׃ כאשה עזובה ׃׃ ס׳ תסוכי ל׳ דגות׳

משם אשה חכמה ויא
ויאמר אליה התאבלי
נא ולבשי נא בגדי אב
אבל ואל תסוכי שמן
והיית כאשה זה ימים
רבים מתאבלה על מ
מת ׃ ושלח יואב לתק
לתקוע ונסיב מתמן
איתתא חכימתא ואמ
ואמר לה איתאבלי
כען ולבשי כען לבושי
איבלא ולא תשופין
מישחא ותהון דנן יו
יומין סגיאין מתאבלא
על מיתא ׃ ובאת אל
המלך ודברת אליו כ
כדבר הזה וישם יואב
את הדברים בפיה ׃ ות
ותהכין לות מלכא ות
ותמללין עמיה כפי
כפיתגמיא האלין ושוי
יואב ית פיתגמיא
בפומא ׃ ותאמר האשה
התקעית אל המלך
ותפל על אפיה ארצה
ותשתחו ותאמר
הושעה המלך ׃ ואמ
ואמרת איתתא דמתק
דמתקועא למלכא ונפ
ונפלת על אפהא על
ארעא וסגידת ואמרת
פרוק מלכא ׃ ויאמר
לה המלך מה לך ותא
ותאמר אבל אשה א
אלמנה אני וימת

אישי ׃ ואמר לה מ
מלכא מה ליך ואמרת
בקושטא איתתא א
ארמלתא אנא ומית
בעלי ׃ ולשפחתך שני
בנים וינצו שניהם בש
בשדה ואין מציל
ביניהם ויכו האחד את
האחד וימת אתו ׃ ולא
ולאמתך תרין בנין וא
ואתנציאו תרויהון
בחקלא ולית דמשזיב
ביניהון ומחו חד ית
חד וקטיל יתיה ׃ והנה
קמה כל המשפחה
על שפחתך ויאמרו
תני את מכה אחיו ונ
ונמיתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה
גם את היורש וכבו
את גחלתי אשר נשא
נשארה לבלתי שום
לאישי שם ושארית
על פני האדמה ׃ והא
קמת כל זרעיתא על
אמתך ואמרו הבו ית
ית דקטל אחוהי ונק
ונקטליניה בחובת
בנפשא דאחוהי דקטל
ונשיצי אף ית ירותא
וכען למקטל ית חד
יחידי דאישתאר בדי
בדיל דלא לשוארת
לבעלי שום ושאר על
אפי ארעא ׃

ויאמר המלך אל הא
האשה לכי לביתך וא
ואני אצוה עליך ׃ ואמ
מלכא לאיתתא איזילי
לביתך ואנא אפקיד
עלך ׃ ותאמר האשה
התקעית אל המלך ע
עלי אדני המלך העון
ועל בית אבי והמלך
וכסאו נקי ׃ ואמרת א
איתתא דמתקועא למ
למלכא עלי דילי רבוני
מלכא חובא ועל בית
אבא חובא ומלכא וכ
וכורסי מלכותיה זכי ׃
ויאמר
המלך המדבר אליך וה
והבאתו אלי ולא יוסיף
עוד לגעת בך ׃ ואמר
מלכא מאן דיימר לך
מילה ותיתיניה לותי
ולא יוסיף עוד לאנז
לאנזקא ביך ׃ ותאמר
יזכר נא המלך את יה
יהוה אלהיך מהרבית
גאל הדם לשחת ולא
ישמידו את בני ויאמר
חי יהוה אם יפל משע
משערת בנך ארצה ׃
ואמרת ידכר כען מלכ
מה דכתיב בספר
אוריתא דיי אלהך בדיל
לאסגאה אורחא קדם
גאול דמא לחבלא ולא
ישיצון ית ברי ואמר

וימת ה׳ וסימ׳ וימת גם אתו ׃ ויסב דואג האדמי ׃ ויכו האחד את האחד ׃ ויקם ישמעאל בן נתניה ׃ וימת את דגתם ׃ וסימ׳ ׃ אבאש ׃
דואג ויקטל ישמעאל ׃׃ ס׳ ל׳ חס בלוש מונה וסימ׳ כפגעו בו הוא ומתו ׃ להמיתו דהעלה אתו ׃ והנה קמה כל המשפחה ׃ ועשרה אנשים ׃ ובהם בר׳
גבל הוציאם להמיתם במדבר ׃׃ ס׳ ולא ימ׳ ה׳ וסימ׳ ולא יוסיף עוד לגעת ׃ לרצות עוד ׃ ע״ב עסיה ׃׃ ויבוב ב׳ וסימ׳ בטחנה ׃ שניהם ׃׃

למנחה ד׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ וירא מנחה כי טובה יהיה נא דבר אדני המלך למנחה ודמשק מנחותי והיתה מנחתו מבוד וכל המנחות דכותי׳
יאספו ב׳ וסימ׳ כמים הנגרים ארצה וגם דגי הים יאספו ולא ישא ב׳ וסימ׳ לא יזעק ולא ישא כי מות נמות וכמים הנגרים

קים הוא יי אם יפול
מסער ריש בריך לא׳
לארעא ׃ ותאמר האש
האשה תדבר נא שפח
שפחתך אל אדני המ׳
המלך דבר ויאמר דב׳
דברי ׃ ואמרת איתתא
תמליל כען אמתך קדם
ריבוני מלכא פיתגמא
ואמר מליל ׃ ותאמר
האשה ולמה חשבת׳
כזאת על עם אלהים ו׳
ומדבר המלך הדבר
הזה כאשם לבלתי הש׳
השיב המלך את נדחו ׃
ואמרת איתתא ולמה
חשיבתא כהדא על ע׳
עמא דיי וממליל מי׳
מלכא פיתגמא הדין ׃
כגבר חייב בדיל דלא
לאתבא מלכא ית׳
בידוריה ׃ כי מות נמות
כמים הנגרים ארצה
אשר לא יאספו ולא י׳
ישא אלהים נפש וחש
וחשב מחשבות לבלתי
ידח ממנו נדח ׃ ארי מ׳
מיתא דמיית הא כמא
דמיתאשדון לארעא
דלא איפשר להון דית
דיתספון כן איפשר
לדינא דקושטא לקבל
ממון דשקר ודמחשיב
מחשבן בדיל דלא לנ׳
לברדא מיניה בידורא ׃

ועתה אשר באתי לדבר
אל המלך אדני את
הדבר הזה כי יראני ׃
העם ותאמר שפחתך
אדברה נא אל המלך
אולי יעשה המלך את
דבר אמתו ׃ וכען דא׳
דאתיתי למללא קדם
מלכא ריבוני ית פיתג
פיתגמא הדין ארי
דחלוני עמא ואמרת
אמתך אימליל כען ק׳
קדם מלכא מאים יע
יעביד מלכא ית פיתג
פיתגמא דאמתיה ׃
כי ישמע המלך להצי
להציל את אמתו מכף
האיש להשמיד אתי
ואת בני יחד מנחלת
אלהים ׃ ארי ישמע
מלכא לשיזבא ית
אמתיה מיד גברא ד׳
לשיצאה יתיה וית
ברי כחדא מאחסנת ׃
עמא דיי ׃ ותאמר
שפחתך יהי נא דבר
אדני המלך למנוחה
כי כמלאך האלהים כן
אדני המלך לשמע ׃
הטוב והרע ויהוה א׳
אלהיך יהי עמך ׃ ואמ׳
ואמרת אמתך יהי כ׳
כען פיתגמא דריבוני
מלכא לניחא ארי כמ׳
כמלאכא דיי כן רבוני

מלכא למשמע טב וב׳
וביש ומימרא דיי א׳
אלהך יהי בסעדך ׃
ויען ׃
המלך ויאמר אל הא׳
האשה אל נא תכחדי
ממני דבר אשר אנכי
שאל אתך ותאמר
האשה ידבר נא אדני
המלך ׃ ואתיב מלכא
ואמר לאיתתא לא כ׳
כען תכסא מיני פית׳
פיתגמא דאנא שאיל
יתך ואמרת איתתא
ימליל כען ריבוני מל
מלכא ׃ ויאמר המלך
היד יואב אתך בכל
זאת ותען האשה ותא
ותאמר חי נפשך אדני
המלך אם איש להא
להאמין להשמיאל
מכל אשר דבר אדני
המלך כי עבדך יואב
הוא צוני והוא שם
בפי שפחתך את כל הז
הדברים האלה ׃ ואמר
מלכא היד יואב עמך
בכל דא ואתיבת איתת
ואמרת איתתא ימי׳
חיי נפשך ריבוני מל
מלכא אם אית למי׳
למיסטי לימינא ולס׳
ולשמאלא מכל דמלל
ריבוני מלכא ארי
עבדך יואב הוא פקדני

כמלאך האלהים ה׳ בליש׳ וסימ׳ בחלום יעקב ויאמר הנני וירע מלאך האלהים ויאמר אליו מלאך האלהים דגדעון ומראהו כמראה
מלאך האלהים ויבא מלאך האלהים עוד אל האשה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים ואדני המלך כמלאך בן אדני המלך לשמע
אש האש ב׳ חס׳ וסימ׳ אם אש להימן עוד האש בית רשע ולהשמיל ב׳ חס׳ א׳ וסימ׳ אם אש להימן את אחדי הימיני השמאלי

לבעבור ג̇ וסימ̇ כי לבעבור נסות אתכם · לבעבור סבב את פני הדבר · לבעבור הביא ית את אבשלום ״ · יפה ה̇ וסימ̇ ובאבשלום
יפה לא היה איש · יפה עשיתיו · הנך יפה דודי · את הכל עשה יפה ״ · ופני ג̇ וסימ̇ ופני לא יראו · ופני לא יראה · ופני ארונה ״

דשוי בפומא דאמתך
ית כל פיתגמיא האילין׃
לבעבור סבב את פני ה
הדבר עשה עבדך יואב
את הדבר הזה ואד
חכם כחכמת מלאך הא
האלהים לדעת את כל
אשר בארץ׃ בדיל דה
דסחרני ית אפי פיתגמ
עבד עבדך יואב יי
פיתגמא הדין ורבוני
חכים כחוכמית מלאכא
דיי̇ למידע ית כל די בא
בארעא׃
ויאמר המלך
אל יואב הנה נא עשית
את הדבר הזה ולך הש
השב את הנער אבש
אבשלום׃ ואמר מלכ
ליואב האכען עבדית
ית פיתגמא הדין ואיז
ואיזיל אתיב ית עולי
עולימא ית אבשלום׃
ויפל יואב על פניו ארצ
ארצה וישתחו ויברך
את המלך ויאמר יואב
היום ידע עבדך כי מצ
מצאתי חן בעיניך א
אדני המלך אשר עשה
המלך את דבר עבדו׃ ונ
ונפל יואב על אפוהי
על ארעא וסגיד ובריך
ית מלכא ואמר יואב
יומא דין ידע עבדך
ארי אשכחית רחמין

בעיני ריבוני מלכא
דעבד מלכא ית פיתגמא
דעבדך׃ ויקם יואב וילך
גשורה ויבא את אבש
אבשלום ירושלם׃ וקם
יואב ואזל לגשור ואי
ואייתי ית אבשלום לי
לירושלם׃
ויאמר המלך יסב אל
ביתו ופני לא יראה ויס
ויסב אבשלום אל ביתו
ופני המלך לא ראה׃
ואמר מלכא יסתחר
לביתיה ואפי לא יחזי
ואיסתחר אבשלום
לביתיה ואפי מלכא
לא חזא׃
וכאבשלום לא
לא היה איש יפה בכל
ישראל להלל מאד מ
מכף רגלו ועד קדקדו
לא היה בו מום׃ וכא
וכאבשלום לא הוה
גבר שפיר בכל ישראל
לשבחא להדא מפרסת
ריגליה ועד מוחיה
לא הוה ביה מומא׃ וב
ובגלחו את ראשו והי
והיה מקץ ימים לימ
לימים אשר יגלח כי
כבד עליו וגלחו ושקל
את שער ראשו מאתים
שקלים באבן המלך׃
ובספרותיה ית רישיה
והוה מזמן עידן לעי

לעידן דמספר ארי יק
יקר עלוהי ומספר ליה
והתקיל ית סער רישיה
מאתן סילעין במתקל
דמלכא׃
ויולדו לאבשלום של
שלשה בנים ובת אחת
ושמה תמר היא היתה
אשה יפת מראה׃ ואי
ואיתילידו לאבשלום
תלתא בנין וברתא חדא
ושמה תמר היא הות
איתתא שפירת חיזו׃
וישב
אבשלום בירושלם ש
שנתים ימים ופני המ
המלך לא ראה׃ ויתיב
אבשלום בירושלם תר
תרתין שנין ואפי מלכ
לא חזא׃ וישלח אבש
אבשלום אל יואב לש
לשלח אתו אל המלך
ולא אבה לבוא אליו ויש
וישלח עוד שנית ולא
אבה לבוא׃ ושלח אבש
אבשלום לות יואב לש
לשלחא יתיה לות מ
מלכא ולא אבה למיתי
לותיה ושלח עוד תניין
תניינות ולא אבה למי
למיתי לותיה׃
ויאמר אל
עבדיו ראו חלקת יואב
אל ידי ולו שם שעורים
לכו והציתוה באש ויצ

אל פניו ו̇ וסימ̇ ומשלם לשנאיו · ב בו · ויפל יהושע אל פניו · ויפל יואב אל פניו ארצה · ויצא אל פניו יהוא בן חנני · הן יקטלני לי איחל ·
ולך יא̇ וסימ̇ אל ארץ המוריה · שים ידך על גיד · ולך אשלחך · ועתה שוב ולך בשל · ולך השב את הנער · ולך רמות גלעד · ויאמר גלעד הואל נא ולך
אל עבדיך · אכל את המגלה · ולך בא אל הגלה ״ · לימים ה̇ וסימ̇ עשרת כסף · ובגלחו את · היעמד לבך · על כן קראו לימים · ובאתי להבינך את ·

ואם יש ג̇ וסימ̇ כי עוז והמיתני אתה · ואם נביאים הם · ואם יש דבר יי̇ ··· מאחרי כן ג̇ וסימ̇ וישמע דוד מאחרי כן · ויעש לו
אבשלום מרכבה · ויצשא לעיני הגוים מאחרי כן ··· וסימ̇ ב̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ויעשלו אבשלום מרכבה · לססתי ברכבי פרעה ···

ויצתו עבדי אבשלום
את החלקה באש ואו
ואמר לעבדוהי חזו א
אחסנתא דיואב דסמ
דסמיכא לדילי ולית
תמן סערין איזילו וז
ואדליקוהא בנורא
ואדליקו עבדי אבשלו
ית אחסנתא בנורא
ויקם
יואב ויבא אל אבשלום
הביתה ויאמר אליו ה
למה הציתו עבדיך את
החלקה אשר לי באש
וקם יואב ואתא לות
אבשלום לביתא ואמר
ליה למא אדליקו ע
עבדך ית אחסנתא די
לי בנורא ויאמר
אבשלום אל יואב הנה
שלחתי אליך לאמר
בא הנה ואשלחה א
אתך אל המלך לאמר
למה באתי מגשור טוב
לי עד אני שם ועתה
אראה פני המלך אם
יש בי עון והמיתני
ואמר אבשלום ליואב
הא שלחית לותך למי
למימר איתא הלכא
ואשלחינך לות מלכ
למימר למא אתיתי
מגשור טב לי עד דא
דאנא תמן וכען איחזי
אפי מלכא ואם אית

כי חובין ויקטלינני
ויבא
יואב אל המלך ויגד לו
ויקרא אל אבשלום
ויבא אל המלך וישתו
וישתחו לו אפים ארז
ארצה לפני המלך ויז
וישק המלך לאבשלום
ואתא יואב לות מלכא
וחוי ליה וקרא לאבש
לאבשלום ואתא למי
למלכא וסגיד ליה על
אפוהי על ארעא קדם
מלכא ונשיק מלכא
לאבשלום
טו ויהי מאחרי כן
ויעש לו אבשלום מר
מרכבה וססים וחמש
וחמשים איש רצים
לפניו והוה מבתר כין
ועבד ליה אבשלום רה
רתיכין וסוסוון וחמש
וחמשין גברין רהטין
קדמוהי והשכים
אבשלום ועמד על יד
דרך השער ויהי כל הז
האיש אשר יהיה לו
ריב לבא אל המלך ל
למשפט ויקרא אבשו
אבשלום אליו ויאמר
אי מזה עיר אתה ויאו
ויאמר מאחד שבטי
ישראל עבדך ומקדים
אבשלום וקאים על
כיבש אורח תרעא והוי

כל דהוי ליה דין למי
למיעל קדם מלכא
למידן וקרי אבשלום
ליה ואמר אי מיהא
קרתא את ואמר מחד
שיבטיא דישראל
עבדך ויאמר אליו ו
אבשלום ראה דבריך
טבים ונכחים ושמע ו
אין לך מאת המלך ו
ואמר ליה אבשלום
חזי פיתגמך טבין ותק
ותקנין ושמיע לית מן
קדם מלכא ויאמר
אבשלום מי ישמני
שפט בארץ ועלי יבא
כל איש אשר יהיה לו
ריב ומשפט והצדקתיו
ואמר אבשלום מן י
ימנני דינא בארעא
וקדמי ייתי כל גברא ז
דיהוי ליה דינא ואדיין
ואדיינניה בקשוט
והיה בקרב איש להש
להשתחות לו ושלח
את ידו והחזיק לו ונש
ונשק לו והוה כד קריב
גברא למיסגד ליה ומו
ומושיט ידיה ומתקף
ביה ונשיק ליה ויעש
לו אבשלום כדבר
הזה לכל ישראל אשר
יבאו למשפט אל
המלך ויגנב אבשלום
את לב אנשי ישראל

עד יד̇ חס̇ וסימ̇ עד כל ימי הארץ · עד מי לך פה · למה באתי מגשור · לכן עד שלשת ימים ושובו · לכן עד אויב אתכם · לא תטהרי אחרי ·
ביתי עד עד תעברנה היצאת עד דן עם יי̇ עד אשיבך באהלים · עד היורש אביך עד ישבו זקנים · עד אשר יבאו עמים · וב̇ בעד ·
בעד יומם בושה ותפרה · בעד רשע לצדיק ··· והשכים ב̇ וסימ̇ והשכים אבשלום ועמד על יד דרך · ויהי כי הקיפו ימי המשתה ···

ואשלם ג וסימ ואשלם את נדרי אשר נדרתי · ואשלם נזמיים לו ולאבלין · מי הקדימוני מי ואשלם · נדר ה קמיצ וסימנ
כל נדר וכל שבועת אסר · כי נדר נדר עבדך · ונדרו נדר ליי ושלמו · ולנדר לא יריצה · ונדר אלמנה וגרושה · לותבים לית דכות

ועבד אבשלום כפיתגמ
הדין לכל ישרא דאתו
למיתן קדם מלכא וגנב
אבשלום ית ליבא דא
דאינשי ישרא ׃
ויהי מקץ
ארבעים שנה ויאמר
אבשלום אל המלך א׳
אלכה נא ואשלם את
נדרי אשר נדרתי לא
ליהוה בחברון ׃ והוה
מסוף ארבעין שנין וז
ואמר אבשלום למלכ
איזיל כען ואשלים
ית נדרי דנדרית קדם
יי בחברון ׃ כי נדר נדר
עבדך בשבתי בגשור
בארם לאמר אם ישב
ישיבני יהוה ירושלם
ועבדתי את יהוה ׃ ארי
נדרא נדר עבדך במה
במיתבי בגשור בארם
למימר אם איתבא
יתיבינני יי לירושלם
ואיפלח קדם יי ׃ ויא
ויאמר לו המלך לך
בשלום ויקם וילך חז
חברונה ׃ ואמר ליה
מלכא איזיל לשלם ׃
וקם ואזל לחברון ׃
וישלח
אבשלום מרגלים בכל
שבטי ישראל לאמר
כשמעכם את קול
השופר ואמרתם מלך

אבשלום בחברון ׃ ושׁ
ושלח אבשלום מאז
מאללין בכל שיבטיא
דישרא למימר כמש
כמשמעכון ית קל
שופרא ותימרון מלך
אבשלום בחברון ׃ ואת
אבשלום הלכו מאתים
איש מירושלם קרוא
קרואים והולכים לתמ
לתומם ולא ידעו כל
דבר ׃ ועים אבשלום
אזלו מאתן גברא מירו
מירושלם ומזמנין דא
דאזלין לתומיהון ולא
ידעין כל מידעם ׃ וישׁ
וישלח אבשלום את
אחיתפל הגילני יוע
יועץ דוד מעירו מגי
מגלה בזבחו את הזב
הזבחים ויהי הקשר
אמיץ והעם הולך וז
ורב את אבשלום ׃ ושׁ
ושלח אבשלום ית
אחיתופל גילונאה מ
מלוכא דדוד מקרתיה
מגילו בדבחותיה ית
דיבחיא והוה מרדא
תקיף ועמא אזלין וס
וסגי עם אבשלום ׃ וי
ויבא המגיד אל
דוד לאמר היה לב א
איש ישראל אחרי
אבשלום ׃ ואתא דמח
דמחוי לדוד למימר

איתפני ליבא דאינשי
ישראל בתר אבשלום ׃
ויאמר דוד לכל עבדיו
אשר אתו בירושלם
קומו ונברחה כי לא
תהיה לנו פליטה מפ
מפני אבשלום מהרו
ללכת פן ימהר והשיג
והשגנו והדיח עלינו
את הרעה והכה העיר
לפי חרב ׃ ואמר דוד
לכל עבדוהי דעימיה
בירושלם קומו ונעי
ונעירוק ארי לא תהי
לנא שיזבא מן קדם
אבשלום אוחו למיזל
דילמא יוחי וידבקננ
ויכמון עלנא ית בישׁ
בישתא וימחי קרתא
לפיתגם דחרב ׃ ויאמ
ויאמרו עבדי המלך
אל המלך ככל אשר
אדני יבחר המלך הנה
עבדיך ׃ ואמרו עבדי
מלכא למלכא ככל דיי
דיימר ריבוני מלכא
הא עבדך ׃ ויצא המלך
וכל ביתו ברגליו ויעזב
המלך את עשר נשים
פלגשים לשמור הבית ׃
ונפק מלכא וכל אינש
ביתיה עימיה ושבק
מלכא ית עשר נשין ׃
לחינתא למטר ביתא ׃
ויצא המלך וכל העם

בשמעכם ג וסימ בשמעכם את הקול · והיה במשך · וישלח אבשלום מרגלים · ולא ידעו ג וסימ ואת אבשלום הלכו · ולא ידעו
כי רפאים שם · ולא ידעו עשות נכוחה · הולך ג מלא בספר וסימ ורב את אבשלום · ואנכי הולך על אשר אני · ב בו · מהרו ד
וסימ מהרו ועלו אל אבי · מה ראיתם עשיתי · מהרו ללכת פן ימהר · מהרו את המן על העץ · הגילני ב וישלח · אליעם בן אחיתפל

ט̇ פס̇ ג̇ם וגם וסימ̇ ואמרה אלי גם אתה שתה ׳ הנער שמואל ׳ והייתם גם אתם ׳ ויאמר דוד לאחימלך ׳ ואם יש פה ׳ ויאמר שאול
אל דוד ברוך אתה בני ׳ ויאמר המלך אל אתי ׳ גם את שאי בלמידך ׳ שבצה בנתי לכבה ׳ ידעתי בני ידעתי ׳׳ ׳ ׳ והראני ליה דהות ׳׳

בּרגליו ויעמדו בית
המרחק ׃ ונפק מלכא
וכל עמא עימיה וקז
וקמו באתר רחיק ׃ וז
וכל עבדיו עברים על
ידו וכל הכרתי וכל הפ
הפלתי וכל הגתים
שש מאות איש אשר
באו ברגלו מגת עברים
על פני המלך ׃ וכל עבד
עבדוהי עברין על ידוה
ידוהי וכל קשתיא וכל
קלעיא וכל גיתאי שז
שית מאה גברא דאז
דאתו עימיה מגת
עברין קדם מלכא ׃
ויאמר
המלך אל אתי הגתי
למה תלך גם אתה את
אתנו שוב ושב עם המ
המלך כי נכרי אתה וגם
גלה אתה למקומך ׃
ואמר מלכא לאיתי
גתאה למא תיזל את
את עמנא תוב ותיב עם
מלכא ארי נוכראה את
את ואתגלי את איזיל
לך לאתרך ׃ תמול בא
בואך והיום אנועך עמ
עמנו ללכת ואני הולך
על אשר אני הולך שז
שוב והשב את אחיך
עמך חסד ואמת ׃ תמז
תמלי אתיתא ויומא
דין איטלטלינך עמנא

למיזל ואנא אזיל לא
לאתרא דלית אנא יז
ידע לאן אנא אזיל
תוב ואתיב ית אחך עמ
עמך ותעביד עמהון ט
טיבו וקשוט ׃ ויען א
אתי את המלך ויאמר
חי יהוה וחי אדני המ
המלך כי אם במקום
אשר יהיה שם אדני ה
המלך אם למות ואם
לחיים כי שם יהיה עב
עבדך ׃ ואתיב איתי ית
מלכא ואמר קיים הוא
יי׳ וחיי ריבוני מלכא
אילהין באתרא דיהי
תמן ריבוני מלכא אם
למותא אם לחיי ארי
תמן יהי עבדך ׃ ויאמר
דוד אל אתי לך ועבר
ויעבר אתי הגתי ות
וכל אנשיו וכל הטף
אשר אתו ׃ ואמר דויד
לאיתי איזיל ועיבר
ועבר איתי גיתאה וכל
גברוהי וכל טפלא די
עימיה ׃ וכל הארץ בוז
בוכים בקול גדול וכל
העם עברים והמלך ע
עבר בנחל קדרון וכל
העם עברים על פני
דרך המדבר ׃ וכל דיירי
ארעא בכן קל רב וכל
עמא עברין ומלכא עבר
בנחלא דקדרון וכל

עמא עברין על אפי א
אורח מדברא ׃ והנה
גם צדוק וכל הלוים
אתו נשאים את ארון
ברית האלהים ויצקו
את ארון האלהים ׃
ויעל אביתר עד תם כ
כל העם לעבר מן הע
העיר ׃ והא אף צדוק
וכל ליואי עימיה נטז
נטלין ית ארון קיימא
דיי׳ ואקימו ית ארונא
דיי׳ וסליק אביתר עד
דשלים כל עמא למי
למיעבר מן קרתא ׃
ויאמר
המלך לצדוק השב
את ארון האלהים הז
העיר אם אמצא חן
בעיני יהוה והשבני
והראני אתו ואת נוהו ׃
ואמר מלכא לצדוק
אתיב ית ארונא דיי׳ ׃
לקרתא אם אשכח
רחמין קדם יי׳ ויתיבנ
ויתיבנני ויחזינני קז
קדמוהי ואיפלח
קדמוהי בבית מקדשי ׃
ואם כה יאמר לא חפז
חפצתי בך הנני יעשה
לי כאשר טוב בעיניו ׃
ואם כדין יימר לית
רעינא קדמיכך הא
אנא יעביד לי כמא ד
דרעוא קדמוהי ׃ ויא

והשב ד̇ וסימ̇ לך ישטמנו יוסף ׳ שוב והשב אחיך עמך חסד ׳ והשב לשכניו שבעתים ׳ והשב חרפתם אל ראשם ׳׳ ׳ ׳׳ וכל הארץ ה̇
וסימ̇ וכל הארץ באו מצרימה ׳ זכור לאברהם ליצחק ׳ וכל הארץ באו ביער ׳ בוכים קול גדול וכל ׳ מבקשים את פני שלמה ׳׳ ׳ ׳׳ וכל הטף
ב̇ וסימ̇ וכל הטף בנשים ׳ וכל הטף אשר אתו ׳׳ ׳ ׳׳ וכל הלוים ב̇ וסימ̇ והנה גם צדוק וכל הלוים ׳ ודוד מכרבל במעיל ׳׳ ׳ ׳׳

הרואה ב׳ א׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ ויאמר המלך אל צדוק הרואה אתה מה המעשים ׳׳ דדבר׳ מל׳ ׳׳ ׳׳ ישתחוה ג׳ וסימ׳ אשר ישתחוה שם ׳ ולפניהם ישתחוה ולאם ׳ ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ׳׳ ׳׳ שבה ושבה ב׳ חס וסימ׳ שבה העיר בשלום ׳ ושבה אל גדליהו ׳׳

ויאמר המלך אל
צדוק הכהן הרואה א׳
אתה שבה העיר בש
בשלום ואחימעץ בנך
ויהונתן בן אביתר שני
בניכם אתכם ואמר
מלכא לצדוק כהנא
חזויא את תוב לקרתא
בשלם ואחימעץ בנך
ויהונתן בר אביתר
תרין בניכון עימכון ׃ ר
ראו אנכי מתמהמיה
בעברות המדבר עד בו
בוא דבר מעמכם להז
להגיד לי ׃ חזו דאנא
מיתעכב במישרי מ׳
מדברא עד דימטי פ׳
פיתגמא מדברא מנכ
מנכון לחואה לי ׃ וישב
צדוק ואביתר את א׳
ארון האלהים ירוש׳
ירושלם וישבו שם ׃ ו׳
ותבו צדוק ואביתר ית
ארונא דיי׳ לירושלם
ויתיבו תמן ׃ ודוד עלה
במעלה הזיתים עלה
ובכה וראש לו חפוי ו׳
והוא הלך יחף וכל
העם אשר אתו חפו׳
איש ראשו ועלו עלה
ובכה ׃ ודוד סליק במ׳
במסקנא דטור זיתא
סליק ובכי ורישיה
ליה מכרך והוא אזיל
יחית וכל עמא דעמיה
פריכו גבר רישיה ו׳
וסלקין מיסק ובכן ׃ ו׳
ודוד הגיד לאמר א׳
אחיתופל בקשרים
עם אבשלום ויאמר
דוד סכל נא את עצת
אחיתופל יהוה ׃ ולדוד
איתחוה למימר אחו׳
אחיתופל במרודיא
עם אבשלום ואמר
דוד קלקל כען ית מ׳
מילכא דאחיתופל
יי׳ ׃ ויהי דוד בא עד הו
הראש אשר ישתחוה
שם לאלהים והנה לי׳
לקראתו חושי הארכי
קרוע כתנתו ואדמה
על ראשו ׃ והוה דוד
אתא עד ריש טורא
דיסגיד תמן קדם יי׳ ו׳
והא לקדמותיה חוש׳
חושי ארכאה מבזע
מבזעין לבושוהי ועפ׳
ועפרא רמי ברישיה ׃
ויאמר לו דוד אם עב׳
עברת אתי והיית עלי
למשא ׃ ואמר ליה ד׳
דוד אם עברת עמי ות׳
ותהי עלי למטול ׃ וא׳
ואם העיר תשוב ואמ׳
ואמרת לאבשלום ע׳
עבדך אני המלך אהיה
עבד אביך אני מאז ו׳
ועתה ואני עבדך והפ׳
והפרתה לי את עצת
אחיתופל ׃ ואם לקרתא
תתוב ותימר לאבשלום
עבדך אנא מלכא א׳
איהי עבדא דאבוך
ואנא מכבען וכען ׃ אנא
עבדך ותקלקל לי ית
מילכא דאחיתופל ׃ ו׳
והלא עמך שם צדוק
ואביתר הכהנים והיה
כל הדבר אשר תשמע
מבית המלך תגיד לצ׳
לצדוק ולאביתר הכ׳
הכהנים ׃ והלא עימך
תמן צדוק ואביתר
כהניא ויהי כל פיתגמ׳
דתשמע מבית מלכא
תחוי לצדוק ולאבית׳
כהניא ׃ הנה שם עמם
שני בניהם אחימעץ
לצדוק ויהונתן לאב׳
לאביתר ושלחתם בידם
אלי כל דבר אשר
תשמעו ׃ הא תמן עמ׳
עמיהון תרין בניהון ׃
אחימעץ לצדוק וי׳
ויהונתן לאביתר ותש׳
ותשלחיון בידיהון ל׳
לותי כל מידעם דת׳
דתשמעון ׃ ויבא חושי
רעה דוד העיר ואב׳
ואבשלום בא ירושלם ׃
ואתא חושי שושבינא
דדויד לקרתא ואב׳
ואבשלום אתא לירו׳
לירושלם ׃

וישב כ״ה וסימ׳ וישב את כל הרכוש ׳ ויקח אבימלך צאן ובקר ׳ את שר המשקים ׳ ויאמר השב ידך אל חיקך ׳ כי בא סוס פרעה ׳ ויחנו כל העם יחדו ׳ וישב אלהים את רעת אבימלך ׳ את אלף ומאה הכסף ׳ ויהונתן לא שמע ׳ ודוד אמר אכן לשקר שמרתי ׳ וישב צדוק ואביתר ׳ בבור ידי ישיב ׳ ויבא בניהו אהל ׳ וישב יואש בן יהואחז ׳ שלמאיצר ׳ וישב את היכל ׳ וישב ספר הסופר ׳ וישב חרבו ׳ ויבא שפן ׳ וישב יי׳ לי ׳ אונם ׳ לאנשי צדקתו ׳׳

ד̇ מלי̇ דסב̇ ל̇ ולא קרו̇ וסימ̇ ולהלחם והקיץ לאכול · באדין עללין חרטמיא · אדין עללין כל חכימי · עללת מלכתא לקבל מלי מלכין ·· וחד חלות בניה בן יהוידע בן איש חי בת דשמרה ·· ומיקלל ב̇ חד ראש וחד סוף וסימ̇ ומקלל אביו ואמו מות יומת · ריבוא ומיקלל ··

יו ודוד עבר מעט מהרא
מהראש והנה ציבא
נער מפיבשת לקראתו
וצמד חמרים חבשים
ועליהם מאתים לחם
ומאה צמוקים ומאה
קיץ ונבל יין ודוד
עבר זעיר מריש טורא
והא ציבא עולימא דמ
דמפיבשת לקדמותיה
וזוג חמרין חשיקין ו
ועליהון מתן גריצן דל
דילחים ומאה אתכלין
דענבין יבישין ומאה
מנן דבילתא וגרב דח
דחמר ויאמר המלך
אל ציבא מה אלה לך
ויאמר ציבא החמורים
לבית המלך לרכב והל
והלחם והקיץ לאכול
הנערים והיין לשתות
היעף במדבר ואמר
מלכא לציבא מה איל
אילין לך ואמר ציבא
חמריא לבית מלכא
למירכב ולחמא ודב
ודבילתא למיכל עולי
עולימיא וחמרא למ
למישתי דמשלהי
במדברא ויאמר המ
המלך ואיה בן אדניך
ויאמר ציבא אל המ
המלך הנה יושב בירו
בירושלם כי אמר היום
ישיבו לי בית ישראל

את ממלכות אבי ואמ
מלכא ואן בר ריבונך
ואמר ציבא למלכא
הא יתיב בירושלם או
ארי אמר יומא דין יו
יתיבון לי בית ישראל ו
ית מלכותא דאבא ו
ויאמר המלך לציבא
הנה לך כל אשר למפ
למפיבשת ויאמר ציו
ציבא השתחויתי אמ
אמצא חן בעיניך אר
אדני המלך ואמר
מלכא לציבא הא לך
כל דלמפיבשת ואמר
ציבא ואשכחית רחו
רחמין קדמך ריבוני
מלכא ובא המלך
דוד עד בחורים והנה
משם איש יוצא ממש
ממשפחת בית שאול
ושמו שמעי בן גרא
יצא יצוא ומקלל וא
ואתא מלכא דוד עד
עלמת והא מתמן גב
גברא נפק מזרעית
בית שאול ושמיה ש
שמעי בר גרא נפיק
מיפק ומלטיט ויסקל
באבנים את דוד ואת
כל עבדי המלך דוד
וכל העם וכל הגברים מ
מימינו ומשמאלו ור
ומרגים באבניא ית דוד
וית כל עבדי דוד מלכא

וכל עמא מימינא
ומשמאליה וכה אמר
שמעי בקללו צא צא
איש הדמים ואיש הב
הבליעל השיב יהוה
עליך כל דמי בית שא
שאול אשר מלכת
תחתיו ויתן יהוה את
המלוכה ביד אבשלום
בנך והנך ברעתך כי או
איש דמים אתה וכד
וכדין אמר שמעי בלט
בלטטותיה פוק פוק
גבר חייב קטול וגבר
רשיעא אתיב יי עלך כל
חובי בית שאול דמלכ
דמלכתא תחותוהי
ואצלה יי ית מלכותא
בידא דאבשלום ברך
והא את בבישתך ארי
גבר חייב קטול את ו
ויאמר אבישי בן צרו
צרויה אל המלך למה
יקלל הכלב המת הזה
את אדני המלך אעב
אעברה נא ואסירה
את ראשו ואמר אבי
אבישי למלכא למה
ילטיט כלבא מיתא
הדין ית ריבוני מלכא
איעבר כען ואעדי ית
רישיה ויאמר המלך
מה לי ולכם בני צרויה
כי יקלל כי יהוה אמר
לו קלל את דוד ומי יו

ויוצא ט̇ מלא וסימ̇ הנה יוצא המימה · תצ̇ב̇ · והעתרתי אל יי · כחצות הלילה אני יוצא · ויוציא ... אשר יוצא מן העיר · וכל ישראל ויהודה אהב את דוד · ובא המלך דוד עד בחורים · קדמ̇ דפס̇ · ועתה צא ודבר על לב · ומן האש יוצא ברד · וכל כתיב̇ דכות̇ מל̇ במ̇א חס̇ · והוא כחתן יוצא מחפתו ·· כ̇ ·· ממלכות ד̇ ויאמר אליו · ישיבו לי · בראשית · קדמ̇ · והשבתי · וכל יהושע דכו̇ ··

הנחו ז חס בליש וסימ ויצחהו אתו במשמר · ויביאהו ויצחהו מחוץ · ויצחוב מחוץ למחנה ישראל · הנחו לו ויקלל · אשר הנח שם
משהי · ויצחהו אל החמור · ושמך עליצו בקרא אל תנחצו ·· רעה ג̇ וסימ ויבא חושי רעה דוד · חושי הארכי רעה · וזבוד בן נתן ··

יאמר מדוע עשיתה כן ׀
ראמר מלכא מא לי
ולכון בני צרויה כדין
ילטיט ארי יי אמיר
ליה לטיט ית דוד ומן
יימר מארין עבדתא
כדין ׀
ויאמר דוד אל אבישי
ואל כל עבדיו הנה בני
אשר יצא ממעי מבו
מבקש את נפשי ואת
כי עתה בן הימיני הנ
הניחו לו ויקלל כי אמ
אמר לו יהוה ׀ ואמר
דוד לאבישי ולכל
עבדוהי הא ברי דאו
דאולידית בעי למיק
למיקטלי ואת ארי
כען בר שבט בנימן טו
שבוקו מיניה וילטיט ׀
ארי אמר ליה יי ׀ ארי
אולי יראה יהוה בעני
והשיב יהוה לי טובה
תחת קללתו היום הזה ׀
מאים גלי קדם יי דמ
דימעת עיני ויתיב יי ׀
לי טבתא חלף לוטתיה
יומא דין ׀ וילך דוד
ואנשיו בדרך ושמעי
הלך בצלע ההר לעמ
לעמתו הלוך ויקלל
ויסקל באבנים לעמתו
ועפר בעפר ׀ ואזל דוד
וגברוהי באורחא וש
ושמעי אזיל בסטר

טורא לקיבליה אזיל
ומלטיט ומרגים בא
באבניא לקיבליה ומ
ומשדי עפרא ׀
ויבא המלך
וכל העם אשר אתו
עיפים וינפש שם ׀ וא
ואתא מלכא וכל עמא
דעימיה כד משלהין ׀
ונחת תמן ׀ ואבשלום
וכל העם איש י
ישראל באו ירושלם
ואחיתפל אתו ׀ ואבש
ואבשלום וכל עמא
אינש ישראל אתו לי
לירושלם ואחיתפל
עימיה ׀ ויהי כאשר
בא חושי הארכי רעה
דוד אל אבשלום ויאמ
ויאמר חושי אל אב
אבשלום יחי המלך
יחי המלך ׀ והוה כמא
אתא חושי ארכאה
שושבינא דדויד לות
אבשלום ואמר חושי
לאבשלום ייצלח מלכ
ייצלח מלכא ׀
ויאמר
אבשלום אל חושי זה
חסדך את רעך למה
לא הלכת את רעך ׀ וא
ואמר אבשלום לחוש
דא טיבותך דעם חברך
לא אזלתא עם חברך ׀
ויאמר חושי אל

אבשלום לא כי אשר
בחר יהוה והעם הזה
וכל איש ישראל לו
אהיה ואתו אשב ׀ וה
ואמר חושי לאבשלום
לא אילהין דאיתרעי
יי ועמא הדין וכל
אינש ישראל דיליה
אהי ועימיה איתיב ׀
והשנית למי אני א
אעבוד הלא לפני בנו
כאשר עבדתי לפני א
אביך כן אהיה לפניך ׀
ותניינות קדם מאן א
אנא איפלח הלא קדם
בריה כמא דפלחית
קדם אבוך כין איהי
פלח קדמך ׀
ויאמר אבשלום
אל אחיתפל הבו לכם
עצה מה נעשה ׀ ואמ
אבשלום לאחיתפל
הבו לכון מילכא מה
נעביד ׀ ויאמר אחית
אחיתפל אל אבשלום
בוא אל פלגשי אביך
אשר הניח לשמור הב
הבית ושמע כל ישרא
כי נבאשת את אביך
וחזקו ידי כל אשר
אתך ׀ ואמר אחיתפל
לאבשלום עול לות
לחינתא דאבוך דשבק
למיטר ביתא וישמעון
כל ישראל ארי איתג

אבשלם יד חס וסימ ויאביר מדוע אתה קומו ובבריזה · אשר בחר יי בא אל פילגשי אביך · ועיצת אחיתפל · ויישר הדבר · הייתה
מגפה בעם · כזאת וכזאת · ויחן ישראל · ודוד בא מחנימה · וירא אתם נער · ואת עמשא · ראיתי את אבשלם · ואבשלם לקח ויצב ·· ויקלל ד
וסימ ויקב בן האמיה · ויקלל הפלשתי · ושמעי הלך בצלע · ויקלל את יומו ·· ואי הנחו לו ויקלל ·· וינפש ל · וינפש ל ··

ויטו ד וסימ׳ ויקחו שחד ויטו משפט ׳ ויטו לאבשלום האהל ׳ ויטו נשיו את לבבו ׳ ויטו בתהו יצדיק ׳׳ ויישר ג מלא וסימ׳
אולי יישר בעיני האלהים ׳ ויישר הדבר בעיני אבשלום ׳ ויישר בעיני יחזקיהו ׳׳ פלגשי ב חס וסימ׳ בוא אל פלגשי ׳ ויטו לאבשלום ׳׳

איתגריתא באבנין
ויתקפון ידי כל העם
ויטו לאבשלום האהל
על הגג ויבא אבשלום
אל פלגשי אביו לעיני
כל ישראל ונטו אבש
אבשלום קיטוין על
איגרא ועל אבשלום
לות חינתא דאבוהי
לעיני כל ישראל ועצת
אחיתפל אשר יעץ
בימים ההם כאשר יש
ישאל איש בדבר האל
האלהים כן כל עצת
אחיתפל גם לדוד גם
לאבשלום ומילכא די
דאחיתופל דמליך ביה
ביומיא האינון כמא די
דשאיל גברא בפיתגמא
דיי כן כל מילכא דאי
דאחיתופל אף לדוד
יז אף לאבשלום ויאמר
אחיתפל אל אבשלום
אבחרה נא שנים עשר
אלף איש ואקומה וא
וארדפה אחרי דוד
הלילה ואמר אחיתופל
לאבשלום איבחר כען
תרי עשר אלפין גברא
ואיקום ואירדוף בתר
דוד בליליא ואבוא
עליו והוא יגע ורפה
ידים והחרדתי אתו
ונס כל העם אשר אתו
והכיתי את המלך לבדו

ואיתיך עלוהי כד הוא
הוא משלהי ודרהי
מרשלן ואזיע יתיה
ויעירוק כל עמא דעי
דעימיה ואיקטול
ית מלכא בלחודוהי
ואשיבה כל העם אליך
כשוב הכל האיש אש
אשר אתה מבקש וכל
וכל העם יהיה בשלום
ואתיב כל עמא לותך
יתיבון כולהון בתר די
דיתקטיל גברא דאת
בעי כל עמא יהי שלם
ויישר הדבר בעיני את
אבשלם ובעיני כל
זקני ישראל ובשר
פיתגמא בעיני אבשל
אבשלום ובעיני כל
סבי ישראל
ויאמר אבשלום
קרא נא גם לחושי הא
הארכי ונשמעה מה
בפיו גם הוא ואמר א
אבשלום קרי כען את
לחושי ארכאה ונש
ונשמיעה מא דיימר
את הוא ויבא חושי
אל אבשלם ויאמר
אבשלם אליו לאמר
כדבר הזה דבר אחיתו
אחיתפל הנעשה את
דברו אם אין אתה דז
דבר ואתא חושי ליו
לות אבשלום ואמר

אבשלום ליה למימר
כפיתגמא הדין מליל
אחיתופל הנעביד ית
פיתגמיה אם לא רכע
דבשר בעינך את מלי
מליל
ויאמר חושי אל אבש
אבשלם לא טובה
העצה אשר יעץ אח
אחיתפל בפעם הזאת
ואמר חושי לאבשלום
לא תקין מילכא דמי
דמליך אחיתופל בזימנ
הדא ויאמר חושי לה
אתה ידעת את אביך
ואת אנשיו כי גבורים
המה ומרי נפש המה
כדוב שכול בשדה ואב
ואביך איש מלחמה
ולא ילין את העם הנה
עתה הוא נחבא באחת
הפחתים או באחד
המקומות והיה כנפל
בהם בתחלה ושמע הש
השמע ואמר היתה
מגפה בעם אשר אחרי
אבשלם הא כען הוא
טמיר בחד מן קומצי
או בחד מן אתריא
ויהי כמיפל בהון בקד
בקדמיתא וישמע דש
דשמע ויימר הוות
מחתא בעמא דבתר
אבשלום והוא גם הוא
אשר לבו כלב האריה

אם אין ד וסימ׳ היש בקרבנו אם אין ׳ היש בה עץ ׳ הנעשה את דברו ׳ אם אין אתה דבר ׳׳ שכול ג וסימ׳ ויאמר חושי אתה
ידעת ׳ אפגשם כדב שכול ואקרע ׳ פגש דב שכול באיש ׳׳ המקומות ג בת בן וסימ׳ הנה עתה הוא נחבא ׳ ובאנו אליו באחד המקומות ׳
והצלתי אתכם מכל המקומות ׳׳ כלב ה וסימ׳ אשר לבו כלב האריה ׳ נלבדה הקריות והמצדות ׳ וחברו דישעיה ׳ ותתן לבך כלב ׳ וחברו ׳׳

ז̇ בת ת̇ ולא קרי ופי̇מ̇ ובאנו אליך באחת המקומות · אחת והוא הלך במדבר דרך · המזמותיהם ותקח יהן שבעבת המלך · ארבעת̇
ואתה בן אדם בה אמרי יי̇ · בשנת ויהי בשנת ההיא בראשית · בשנת̇ הדבר אשר היה אל ירמיהו · התפלשתי בגת אל תגידו ·· ∘

המס ימס כי ידע כל
ישראל כי גבור אביך
ובני חיל אשר אתו ׀
והוא את גבר גיבר דו
הליביה בליבא דאריא
מימס אמסי ארי ידע
ידע כל ישרא' ארי גיה
גיבר אבוך וגברין גיב
גיברין דעימיה ׀ כי יע
יעצתי האסף יאסף
עליך כל ישראל מדן
ועד באר שבע כחול
אשר על שפת הים לר
לרוב ופניך הלכים
בקרב ׀ ארי מלכיה אנ
איתכנשא יתכנשון ע
על כל ישרא' מדן ועד
באר שבע די על ימא
לסגי ואתתחי אזיל
בריש פולנא ׀ ובאנו
אליו באחת המקמות
אשר נמצא שם ונחנו
עליו כאשר יפל הטל
על האדמה ולא נותר
בו ובכל האנשים אשר
אתו גם אחד ׀ ונחת
עלוהי בחד מן אתריא
דנשתכח תמן ונשרי
עלוהי כמא דשרי ע
טלא על ארעא ולא
נשאר ביה ובכל גבריא
דעימיה את חד ׀ ואם
אל עיר יאסף והשיאו
כל ישראל אל העיר
ההיא חבלים וסחבנו

אתו עד הנחל עד אש
אשר לא נמצא שם
גב צרור ׀ ואם לקרתא
יתכניש ויתכנשון כל
ישרא' על קרתא ההוא
ויקפונה משירין ונגר
ונגעקד יתה ויתה אבנה
אבנהא ונירמינה לנח
לנחלא עד דלא נשאר
תמן אבנא ׀
ויאמר אבשלום
וכל איש ישראל טוב
טובת עצת חושי הא
הארכי מעצת אחתו
אחיתופל ויהוה צוה
להפר את עצת אחית
אחיתופל הטובה לע
לבעבור הביא יהוה ׀
על אבשלום רעה ׀ ויא
ואמר אבשלום וכל
אינש ישרא' תקין מיה
מילכא דחושי ארכוי
ארכאה ממילכא די
דאחיתופל ויוי פקיד
לקלקלא ית מילכא
דאחיתופל תקנא בדי
בדיל דייתי יוי על
אבשלום בישא ׀
ויאמר
חושי אל צדוק ואל
אביתר הכהנים כזאת
וכזאת יעץ אחיתפל
את אבשלום ואת זקני
ישראל וכזאת וכזאת
יעצתי אני ׀ ואמר

חושי לצדוק ולאביתר
כהניא כדין וכדין מלך
אחיתופל ית אבשלום
וית סבי ישרא' כדין וכ
וכדין מלכית אנא ׀ ועת
ועתה שלחו מהרה ו
והגידו לדוד לאמר אל
תלן הלילה בערבות
המדבר וגם עבור תעבו
תעבור פן יבלע למלך
ולכל העם אשר אתו ׀
וכען שלחו בפריע וחו
וחוו לדוד למימר
לא תבית בליליא כמי
במישרי מדברא ואף
מעבר תעיבר דילמא
יתרע למלכא ולכל
עמא דעימיה ׀ ויהונתן
ואחימעץ עמדים בע
בעין רגל והלכה השפ
השפחה והגידה להם
והם ילכו והגידו למלך
דוד כי לא יכלו להרא
להראות לבוא העירה ׀
ויהונתן ואחימעץ ק
קיימין בעין קצרא
ואזלת אמתא וחויאת
להון ואינון יזלון וית
ויחוון למלכא דדוד
ארי לא איתחזאה למי
למיעל לקרתא ׀ וירא
אתם נער ויגד לאבש
לאבשלום וילכו שנית
שניהם מהרה ויבאו ׀
אל בית איש בבחורים

ונחנו ג̇ וסי̇מ̇ ונחנו עליו כאשר יפול · ונחנו מה · וחברו ·· וג̇ צחנו · כלנו בני איש נחנו · נחנו נעבר חלוצים · נחנו פשענו ומרינו ··
הביא ח̇ וסי̇מ̇ כי ידעתיו למען אשר · ואותנו הוציא משם · לבעבור הביא יי̇ · הביא מנחה שוא · יבשו רדפי ואל אבושה אני · לבלתי
הביא משא · גם אני משאתי · הבי המשפחת אשר עליך ·· ·· והשיאו ב̇ וסי̇מ̇ והשיאו אותם עון אשמה · והשיאו כל ישרא' ·· ∘

בצ׳ ג׳ דסביר בי׳ ומטע׳ וסימ׳ ויסעו מפני החירות · על פני הבאר · כאשר ינוס איש מפני הארי ·· מחנימה ג׳ וסימ׳ · ודוד בא מחנימה · ויהי כבא דוד מחנימה · אחינדב בן עדוא ·· געדר ב׳ זקף קמ״צ וסימ׳ עד אחד לא נעדר · משפטו יתן לאור ··

ולו באר בחצרו וירדו
שם וחוא יתחון עולה
עולימיא וחבי לאבש
לאבשלום ואזלו לא
תרויהון בפריע ועלו
לבית גברא בעלמית
וליה גובא בדרתא ו
ונחתו תמן ותקח הא
האשה ותפרוש את
המסך על פני הבאר ות
ותשטח עליו הריפות
ולא נודע דבר ונסיבת
איתתא ופרסת ית פר
פרסא על פומא דגוב
ושטחת עלוהי דקילן
ולא איתידע פיתגמא
ויבאו עבדי אבשלום
אל האשה הביתה ויא
ויאמרו איה אחימעץ
ויהונתן ותאמר להם
האשה עברו מיכל
המים ויבקשו ולא מ
מצאו וישבו ירושלם
ואתו עבדי אבשלום
לות איתתא לביתא וא
ואמרו אן אחימעץ ו
ויהונתן ואמרת להון
איתתא כבר עברו ית
ירדנא ובעו ולא אש
אשכחו ותבו לירושלם
ויהי
אחרי לכתם ויעלו מן
הבאר וילכו ויגדו ל
למלך דוד ויאמרו אל
דוד קומו ועברו את

מהרה את המים כי
ככה יעץ עליכם אחית
אחיתפל וחוה בתר
מיזלהון וסליקו מגו
מגובא ואזלו וחויאו
למלכא דוד ואמרו
לדוד קומו ועברו בפרי
בפריע ירדנא ארי כד
כדין מלך עליכון אח
אחיתופל ויקם דוד
וכל העם אשר אתו ו
ויעברו את הירדן עד
אור הבקר עד אחד לא
נעדר אשר לא עבר
את הירדן וקם דוד
וכל עמא דעימיה וע
ועברו ית ירדנא עד
מנהור צפרא עד חד ו
לאשגא הלא עבר ית
ירדנא ואחיתפל ר
ראה כי לא נעשתה
עצתו ויחבש את החמ
החמור ויקם וילך אל
ביתו ואל עירו ויצו
אל ביתו ויחנק וימת
ויקבר בקבר אביו וא
ואחיתופל חזא ארי
לא איתקיים מילכיה
וזריז ית חמרא וקם
ואזל לביתיה ולקרתי
ופקיד על אינש ביתיה
ואיתחניק ומית ואת
ואיתקבר בקבורא
דאבוהי
ודוד בא מחנימה

ואבשלם עבר את הי
הירדן הוא וכל ישרא
ישראל עמו ודוד
אתא למחנים ואבש
ואבשלום עבר ירדנא
ירדנא הוא וכל ישרא
עימיה ואת עמשא
שם אבשלם תחת יוא
יואב על הצבא ועמשא
ועמשא בן איש ושמ
ושמו יתרא הישרא
הישראלי אשר בא
אל אביגיל בת נחש יז
אחות צרויה אם יואב
וית עמשא מנה אבשו
אבשלום חלף יואב
על חילא ועמשא בר
גברא ושמיה יתרא
ישראלה דעל לות א
אביגיל בת נחש אחתה
דצרויה אימיה דיואב
ויחן ישראל ואבשלם
ארץ הגלעד ושרא
ישראל ואבשלום בא
בארע גלעד
ויהי כבוא
דוד מחנימה ושבי
בן נחש מרבת בני עמ
עמון ומכיר בן עמיאל
מלא דבר וברזלי הג
הגלעדי מרגלים והוה
כד אתא דוד למחנים
ושובי בר נחש מרבת
בני עמון ומכיר בר
עמיאל מלו דבר ובר

אחת · כ״ה וסימ׳ תחת אחד השיחם · ויאמר קח נא את · כמעט שכב אחד · והנה השמש והירח · ויקם בלילה הוא · ואני נתתי לכם שבט · אדם כי לא יהיה בערי · לא חמור אחד · אחד עשר יום · כי ישבו אחים · והאיש מיצהלר · ותאבדנה · ויאמר דוד אל אבנר · ויסב המלך · לא נעדרי · בכל אשר התהלכתי · וחברו · ותשלח איזבל · יהי נא דברך · דמלכים · אחד מעבדיו · פני פחת · וחברו · חד את אחד · ולנשיא · מיבל · השרים ··

ויקלי ג וסימ ולחם וקלי וכרמל · משכב וספות וכלי יוצר · ב בו ״ ״ יצא ז ג מלא וד חס וסימ ויצא יצוא ושוב · יצא
יצא ומקלל · וידינב בעמין · אך יצא יצא יעקב · ואם יצא יצא הרנה · אל שרי מלך בבל · יצא יצא גם אני אתכם · ג דדמ מלא ·

וברזלי הגלעדי מרג
מרגלים׃ משכב וספות
וכלי יוצר וחטים וש
ושערים וקמח וקלי
ופול ועדשים וקלי׃ ו
מבכין וקידלין ומאן ד
דחסף וחטין ושערין
וקימחא וקליא ופול
וטלופחין וקליא׃ ודו
ודבש וחמאה וצאן
ושפות בקר הגישו לו
לדוד ולעם אשר אתו
לאכל כי אמרו העם
רעב וצמא במדבר׃ ומ
ודבש ושמן ועאן ואגבנין
דחלב תורין קריבו לה
לדוד ולגבריא דעימיה
למיכל ארי אמרו עמ
כפין ומשלהי וצחי
במדברא׃

יח ויפקד דוד את
העם אשר אתו וישם
עליהם שרי אלפים
ושרי מאות׃ ומנא
דוד ית עמא דעימיה
ומני עליהון רבני א
אלפין ורבני מאותא׃
וישלח דוד את העם
השלשית ביד יואב
והשלשית ביד אבי
אבישי בן צרויה אחי
יואב והשלשית ביד
אתי הגתי ויאמר
המלך אל העם יצא
אצא גם אני עמכם׃
ושלח דוד ית עמיה
תלתא ביד יואב ותלת
ביד אבישי בר צרויה
אחוהי דיואב ותלתא
ביד איתי גיתאה ואמ
ואמר מלכא לעמא
מיפק איפוק אף אנא
עימכון׃ ויאמר העם
לא תצא כי אם נס נ
נוס לא ישימו אלי
אלינו לב ואם ימתו
חצינו לא ישימו אל
אלינו לב כי עתה כמ
כמנו עשרה אלפים
ועתה טוב כי תהיה
לנו מעיר לעזור׃ ויא
ואמר עמא לא תפוק
ארי אם מערק נערק
לא ישוון עלנא לבא
ואם יתקטלון פלגנא
לא ישוון עלנא לבא
ארי כען את יכיל לה
למיסער כוותנא ע
עשרה אלפין וכען טב
ארי תצלי עלנא מן
מקרתא למיסער׃
ויאמר
אליהם המלך אשר
ייטב בעיניכם אעשה
ויעמד המלך אל
יד השער וכל העם יצ
יצאו למאות ולאלפ
ולאלפים׃ ואמר להון
מלכא דתקין בעיניכ
בעיניכון איעביד וקם
מלכא על ביבש אורח
תרעא וכל עמא נפקו
למאוון ולאלפים׃ ויצ
ויצו המלך את יואב
ואת אבישי ואת אתי
אתי לאמר לאט לי
לנער לאבשלום וכל
העם שמעו בצות
המלך את כל השרים
על דבר אבשלום׃ ויפ
ופקיד מלכא ית יואב
וית אבישי וית אתי
למימר איסתמרו
לי בעולימא באבשלו
וכל עמא שמעו כד
פקיד מלכא ית כל
רברביא על עיסק י
אבשלום׃ ויצא העם
השדה לקראת ישר
ישראל ותהי המלח
המלחמה ביער אפ
אפרים׃ ונפק עמא
לחקלא לקדמות יש
ישראל והות קרבא
בחורשא דבית אפ
אפרים׃ וינגפו שם
עם ישראל לפני עבדי
דוד ותהי שם המגפה
גדולה ביום ההוא
עשרים אלף׃ ואיתבו
ואיתברו תמן עמא
ישראל קדם עבדי דוד
והות תמן מחתא ר
רבתא ביומא ההוא
עשרין אלפין׃ ותהי

וישלח בב וסימ וישלח את הערבי · את היונה · לוט · אחיו · חתנו · הנחשים · לבלעם · והושע את העם · וחברון · ויהי כאשר גלה ·
בקמות פלשתים · שמואל · בכל גבול · וישלח דוד את העם · וישלח מזה שלל · וישלח אל העפל · האריות · האריות · גדודי בשרים ·
ראו בנפשם ״ ״ לאט ב וסימ והמלך לאט את פניו · המעט מבוד הנחמות ל ״ ״ ביצות ל וליצות ל ״ ״

ויקרא ה̇ וסימ̇ ויקרא שמה במהו · ויקרא אבשלום לפני דוד עבדי · ויקרא לה אבשלום · בני ברזלי אשר לקח · דעזרא · וחברך ״ב
ולו ג̇ וסימ̇ ולו גוענו בגוע אחינו · ולו הואלנו · ולוא אנכי שקל · כת̇ א׳ ״ כ ״ תלוי ג̇ וסימ̇ כי קללת · באלה · אלת המגן · אנך ״

שם המלחמה נפצית
על פני כל הארץ וירב
היער לאכל בעם מא
מאשר אכלה החרב
ביום ההוא ׃ והוו עבדי
חרבא מתבדרין על
אפי כל ארעא ואסגי
ואסגיאת חיות בחור
בחורשא לקטלא בע
בעמא מדיקטלת חר
חרבא ביומא ההוא ׃ ז
ויקרא אבשלום לפני
עבדי דוד ואבשלום
רכב על הפרד ויבא
הפרד תחת שובך הז
האלה הגדולה ויחזק
ראשו באלה ויתן בין
השמים ובין הארץ ׃
והפרד אשר תחתיו ׃
עבר ׃ ואיתערע אבשז
אבשלום קדם עבדי
דוד ואבשלום רכיב
על כודנתא ועלת כודנ
כודנתא תחות סובא
דבוטמא רבה ואיתז
ואיתחד רישיה בבוט
בבוטמא ואיתלי בין
שמיא ובין ארעא וכו
וכודנתא דתחותוהי
עברת ׃ וירא איש אז
אחד ויגד ליואב ויאמ
ויאמר הנה ראיתי א
את אבשלום תלוי בא
באלה ׃ וחזא גברא
חד וחוי ליואב ואמר

הא חזיתי ית אבשלום
תלי בבוטמא ׃ ויאמר
יואב לאיש המגיד
לו והנה ראית ומדוע
לא הכיתו שם ארצה
ועלי לתת לך עשרה
כסף וחגרה אחת ׃
ואמר יואב לגברא ז
דמחוי ליה והא חזית
ומדין לא מחיתניה
תמן ורמיתהי לארע
ועלי פון למיתן לך
עשר סילעין דכסף
ואיספר קמרא ׃ ויז
ויאמר האיש אל
יואב ולוא אנכי שקל
על כפי אלף כסף ול
לא אשלח ידי אל
בן המלך כי באזנינו
צוה המלך אתך ואת
אבישי ואת אתי לא
לאמר שמרו מי בנז
בנער באבשלום ׃ ואז
ואמר גברא ליואב
ולו אנא תקיל על ידי
אלף סילעין דכסף לא
אושיט ידי בבר מלכ
ארי קדמנא פקיד
מלכא וית אבישי וית
אתי למימר איסתמרו
לי בעולימא באבשל
באבשלום ׃
או עשיתי
בנפשו שקר וכל דבר
לא יכחד מן המלך

ואתה תתיצב מנגד ׃
אופון עבדית בנפשי ז
שיקרא וכל מידעם
לא יתכסא מן מלכא
ואת תתעתד מלקביל ׃
ויאמר יואב לא כן
אחלה לפניך ויקח
שלשה שבטים בכפו
ויתקעם בלב אבשלום
עודנו חי בלב האלה ׃
ואמר יואב הלא מיה
מיבכין אנא אשדי
קדמך ונסיב תלתא
גיסין בידיה וקבעינון
בליבא דאבשלום עד
כען קים בגו בוטמא ׃
ויסבו עשרה נערים
נשאי כלי יואב ויכו
את אבשלום וימיתהו ׃
ואיסתחרו עשרא
עולימין נטלי זיניה
דיואב ומחו ית אבשז
אבשלום וקטלוהי ׃
ויתקע יואב בשופר
וישב העם מרדף אז
אחרי ישראל כי חשך
יואב את העם ׃ ותקע
יואב בשופרא ותב ע
עמא מלמירדף בתר
ישראל ארי זער יואב
ית עמא ׃ ויקחו את
אבשלום וישלכו אתו
ביער אל הפחת הגדול
ויצבו עליו גל אבנים
גדול מאד וכל ישראל

ומדוע ל̇ וסימ̇ ומדוע לא יראתם לדבר · ומדוע התנשאו · ומדוע נעבדנו אנחנו · באתם אתם אלי · ומדוע לא הצלתם · ומדוע לא
יסתיר אבי · לא הכיתו שם · הקילתני · מלך אדניהו · לא שבתת ״ כ ״ אלף כסף ג̇ וסימ̇ ולסדה אמר · ולו אנכי שקל · יבא מפריו אלף ·
אוחילה ג̇ וסימ̇ לא כן אחילה · מעי מעי אוחלה · ואני בית אצפה · יואב אחילה · מעי אחולה כת̇ · אצפה אוחילה כת̇ ״ כ ״

ולבה ד מלא וסימ ולבה מתוא מה אעשה · אין בשרה מצאת · שמלה לבה קיצין תהיה לצו · ולבה לישועתה לבו · ג · וירץ ל · בחיו ד חס בליש וסימ ואבשלום לקח ויצב לו בחיו · וארחתו ארחת תמיד · דמלכים · ושנה את בגדי כלאו · דירמיה · טוב אשר · ב

נסב איש לאהליו ׃ ונסי
ונסיבו ית אבשלום וי
ורמו יתיה בחורשא
לגו קומצא רבא ואק
ואקימו עלוהי רגור
אבנין רב לחדא וכל
ישראל אפכו גבר לקרו
לקרווהי ׃ ואבשלום
לקח ויצב לו בחיו את
מצבת אשר בעמק
המלך כי אמר אין לי
בן בעבור הזכיר שמי
ויקרא למצבת על ש׃
על שמו ויקרא לה יד
אבשלום עד היום הזה ׃
ואבשלום נסיב ואקים
ליה בחיוהי ית קמתא
די במישר מלכא ארי
אמר לית בר קיים בדי
בדיל לארכרא שמי ׃
וקרא לקמתא על ש׃
שמיה וקרא לה את׃
אתרא דאבשלום עד
יומא הדין ׃
ואחימעץ ׃
בן צדוק אמר ארוצה
נא ואבשרה את המ׃
המלך כי שפטו יהוה ׃
מיד איביו ׃ ואחימעץ
בר צדוק אמר ארהט
ארהוט כען ואבסר
ית מלכא ארי איתפ׃
איתפרע ליה יי מיד
כל בעלי דבבוהי ׃ ויאו
ויאמר לו יואב לא

איש בשורה אתה היום
הזה ובשרת ביום אחר
והיום הזה לא תבשר
כי על כן בן המלך מת ׃
ואמר ליה יואב לא ג׃
גבר בשר לבשרא ית
יומא דין ותבסר ביום
אוחרן ויומא הדין לא
תבשר דבר מלכא מית ׃
ויאמר
יואב לכושי לך הגד
למלך אשר ראיתה ויש
וישתחו כושי אל יואב
וירץ ׃ ואמר יואב לכושו
איזיל חוי למלכא מה
דחזיתא וסגיד כושי ל
ליואב ורהט ׃ ויסף עו
עוד אחימעץ בן צדוק
ויאמר אל יואב ויהי
מה ארצה נא גם אני
אחרי הכושי ויאמר
יואב למה זה אתה רץ
בני ולכה אין בשורה
מצאת ׃ ואוסיף עוד
אחימעץ בר צדוק ואו
ואמר ליואב ויהי מה
ארהוט כען אף אנא
בתר כושי ואמר יואב
למה דנא את רהיט ברי
ולך לית בסורה איתי׃
איתיהבא ׃ ויהי מה אר
ארוץ ויאמר לו רוץ וי׃
וירץ אחימעץ דרך
הככר ויעבר את הכושי ׃
ויהי מה בכדין איהט

ואמר ליה רהוט ורהט
אחימעץ באורח מיש
מישרא וקדים ית
כושי ׃ ודוד יושב בין ׃
שני השערים וילך הצ׃
הצפה אל גג השער
אל החומה וישא את
עיניו וירא והנה איש
רץ לבדו ׃ ודוד בין תרי
תרין תרעיא והליך ׃
סכואה על איגר תרעא
דשורא וזקף ית עינוה
וחזא והא גברא רהיט
בלחודוהי ׃ ויקרא הצ׃
הצפה ויגד למלך ויא
ויאמר המלך אם לבדו
בשורה בפיו וילך הלך
וקרב ׃ וקרא סכואה
וחוי למלכא אם בלח׃
בלחודוהי הוא בסורתא
בפומיה ואזיל מיזל
וקריב ׃ וירא הצפה
איש אחר רץ ויקרא
הצפה אל השער ויא
ויאמר הנה איש רץ ו׃
לבדו ויאמר המלך
גם זה מבשר ׃ וחזא
סכואה גברא אוחרנא
רהיט וקרא סכואה
לנטיר תרעא ואמר
הא גברא רהיט בלח׃
בלחודוהי ואמר מלכ
אף דין מבסר ׃ ויאמר
הצפה אני ראה את
מרוצת הראשון כמ׃

כל אורית ונביא ראית בת במב מלא ה וסימ וראיתה אתה ונאספת אל עמיך · לך הגד למלך אשר ראיתה · וכל כתיב דבות מל במה חס · אשר ראית את עניי · אם ראית גנב ותרא · ראית איש חכם בעיניו · האיל אשר ראית בעל · וחד ראתה כי אתה עמל תביט · בת · וחד הראית עמך קשה · בת · ג · אל החומה ג וסימ למה נגשתם אל החומה · אל גג השער אל החומה · וצשוב כלנו אל החומה · ג ·

עבדך ז̇ וסימ ויאמר משה אל יי̇ בי אדני ועשית חסד אל עבדך היסגרני בעלי קעילה ויאמר המלך שלום לנער ולי אנ̇י
עבדך כי אתה הבדלתם לך גם מוריב חשך עבדך וכל אתנח וסוף פס דבות במא טוב עשית עם עבדך יתבשר ל̇ דבות

במרוצת אחימעץ בן
צדוק ויאמר המלך
איש טוב זה ואל בש
בשורה טובה יבא ואמ
סכואת אנא חזי ית ריה
רהיטא דקדמאה כרה
ברהיטא דאחימעץ
בר צדוק ואמר מלכא
גבר טב דין ואת בסור
בסורתא טבא ייתי ויק
ויקרא אחימעץ ויאמ
ויאמר אל המלך שלו
שלום וישתחו למלך
לאפיו ארצה וקרא
וקרא אחימעץ ואמר
למלכא שלם וסגיד
למלכא על אפוהי על
ארעא
ויאמר ברוך יהוה אל
אלהיך אשר סגר את
האנשים אשר נשאו
את ידם בארני המלך
ואמר בריך יי̇ אלהך
דמסר ית גבריא די א
ארימו ית ידיהון בריו
בריבוני מלכא ויאמר
המלך שלום לנער לא
לאבשלום ויאמר
אחימעץ ראיתי ההמ
ההמון הגדול לשלח
את עבד המלך יואב ו
את עבדך ולא ידעתי
מה ואמר מלכא שלו
שלם לעולימא לאבש
לאבשלום ואמר אח
אחימעץ חזיתי המונ
סגיאה בתר דשלח עב
עבדא דמלכא יואב ית
עבדך ולא ידעית מה
ויאמר המלך סב התיצ
התיצב כה ויסב ויעמד
ואמר מלכא איסתחר
איתעתד הכא ואיסתח
וקם והנה הכושי בא
ויאמר הכושי יתבשר
ארני המלך כי שפטך
יהוה היום מיד כל
הקמים עליך והא כו
כושי אתא ואמר כוש
כושי יתבסר רבוני מו
מלכא ארי איתפרע
לך יי̇ יומא דין מיד כל
דקמו עלך לבישא
ויאמר המלך אל הכו
הכושי השלום לנער
לאבשלום ויאמר הכו
הכושי יהיו כנער איבי
ארני המלך וכל אשר
קמו עליך לרעה ואמ
מלכא לכושי השלם
לעולימא לאבשלום
ואמר כושי יהון כעו
כעולימא סנאי ריבוני
מלכא וכל דקמו עלך
לבישא
יט ויִרגז המלך ויעל על
עליית השער ויבך וכה
אמר בלכתו בני אבשל
אבשלום בני בני אבשל
אבשלום מי יתן מותי
אני תחתיך אבשלום
בני בני וזיע מלכא
וסליק על עליית תרע
ובכא וכדין אמר במי
במיזליה ברי אבשלום
ברי ברי אבשלום לוי
דמיתית אנא חילופך
ואם קים יומא דין או
אבשלום ברי ברי ויגד
ליואב הנה המלך בוכ
בכה ויתאבל על אבשל
אבשלום ואיתחוה
ליואב הא מלכא בכי
ומתאבל על אבשלום
ותהי התשועה ביום
ההוא לאבל לכל העם
כי שמע העם ביום
ההוא לאמר נעצב ה
המלך על בנו והות
תשועתא ביומא הה
ההוא לאיבלא לכל
עמא ארי שמע עמא
ביומא ההוא למימר
איתנסיס מלכא על
בריה ויתגנב העם ביום
ההוא לבא העיר כאש
כאשר יתגנב העם הנ
הנכלמים בנסם במלח
במלחמה ומיתגנב
ומיתגנבין עמא ביומ
ההוא למיעל לקרתא
כמא דמיתגנבין עמא
דמיתכלמין במיפכה
במיפכהון בקרבא וה
והמלך לאט את

ואת נפש ד׳ וסימ׳ ויקם אדם לרדפך ׃ ויבא יואב אל המלך הבית ׃ ועתה לבי איש צד נא ׃ ויאמר אלהים לשלמה ׃ דה׳ ה׳ פסוק
דסב׳ אם מטע וסימ׳ ולקחת אפוה לבני לריצחך ׃ אם חפץ למלך במהר ׃ כי אינך יוצא ׃ כי במקום אשר הגדלו ׃ כי בנגד היוצא מחליציך ׃
דה׳

פניו ויזעק המלך בקו
בקול גדול בני אבשלום
אבשלום בני בני ׃ ומל
ומלכא כריך ית אפוהי
ויצוח מלכא בקל רב
ברי אבשלום אבשלום
ברי ברי ׃
ויבא יואב אל
המלך הבית ויאמר הו
הבשת היום את פני כל
עבדיך הממלטים את
נפשך היום ואת נפש ב
בניך ובנתיך ונפש נש
נשיך ונפש פלגשיך ׃
ואתא יואב לות מלכא
לביתא ואמר אבהיתא
אבהיתא יומא דין
ית אפי כל עבדך דשז
דשזיבו ית נפשך יומא
דין וית נפש בנך וית
נפש בנתך ונפש נשך
ונפש לחינתך ׃ לאהבה
את שנאיך ולשנא את
אהביך כי הגדת היום
כי אין לך שרים ועבדים
כי ידעתי היום כי לו
אבשלום חי וכלנו מת
מתים כי אז ישר בעי
בעיניך ׃ למרחם ית
סנאך ולמיסני ית רח
רחמך ארי אחויתא י
יומא דין ארי לית לך
רברבין ועבדין אר ׃
ידענא יומא דין ארי
אילו אבשלום קיים

וכולנא יומא דין מית
מתקטלין ארי בכין ת
כשר בעינך ׃ ועתה קו
קום צא ודבר על לב
עבדיך כי ביהוה נשב
נשבעתי כי אינך יוצא
אם ילין איש אתך
הלילה ורעה לך זאת
מכל הרעה אשר באה
עליך מנעוריך ועד
עתה ׃ וכען קום פוק
ומליל על ליבא דעבדך
ארי במימרא דיי קי
קיימית ארי אנ ליתך
נפיק אם יבית גבר
עמך בליליא ותהא
בישא לך דא מכל בי
בישא דאתת עלך מ
מזעירך עד כען ׃
ויקם
המלך וישב בשער ו
ולכל העם הגידו לאמר
הנה המלך יושב בש
בשער ויבא כל העם
לפני המלך וישראל
נס איש לאהליו ׃ וקם
מלכא ויתיב בתרעא
ולכל עמא חויאו למ
למימר הא מלכא י
יתיב בתרעא ואתא
כל עמא לקדם מלכא
וישראל אפך גבר לקי
לקרוהי ׃
ויהי כל העם
נדון בכל שבטי ישרא

לאמר המלך הצילנו ׃
מכף איבינו והוא מל
מלטנו מכף פלשתים
ועתה ברח מן הארץ ו
מעל אבשלום ׃ והוה
כל עמיה מתווכחין בכ
בכל שבטיא דישראל
למימר מלכא שיזבנא ׃
מכל בעלי דבבנא והוא
פרקנא מידא דפליש
דפלישתאי וכען ערק
מן ארעא מלות אבש
אבשלום ׃ ואבשלום
אשר משחנו עלינו ו
מת במלחמה ועתה
למה אתם מחרשים
להשיב את המלך ׃ וא
ואבשלום דמשחנא
עלנא מית בקרבא וכ
וכען למא אנחנא ש
שתקין לאתבא ית
מלכא ׃
והמלך דוד שלח אל
צדוק ואל אביתר הכ
הכהנים לאמר דברו
אל זקני יהודה לאמר
למה תהיו אחרנים לה
להשיב את המלך אל
ביתו ודבר כל ישראל
בא אל המלך אל ביתו ׃
ומלכא דוד שלח לצ
לצדוק ולאביתר כהני
למימר מלילו עם סבי
יהודה למימר למא
תהוון בתראין לאתבא

לו כ״ב בליש׳ וסימ׳ לו ישמעאל יחיה ׃ וידבר אל עפרון באזני ׃ ויאמר לבן כן ׃ לו ישטמנו כסת ׃ וילכו על משה ועל אהרן ׃ ב׳ בו ׃ ויאמר
בלעם ׃ לו חכמו ישכילו ׃ ויאמר אחי בני אמי ׃ ותאמר לו אשתו ׃ חפץ יי להמיתנו ׃ כי לא אבול ׃ לו אבשלום חי ׃ לו הקשבת למצותי ׃ חייבו מעולם
לו חיה רעה ׃ לו איש הולך רוח ושקר ׃ לו עמי שמעלי ׃ לו שקול ישקל כעשי ׃ גם אנכי בכם אדברה ׃ הובשת ב׳ מנ׳ ליש׳ הובשת היום ׃ נהדרות

תמידן ג חס א בליש וסימ׳ ולעמישא תמיין ׳ אשר ימרוך למזמיה ׳ התיבזבא למממה ׳׳ ועינו ח חס בליש וסימ׳ ועינו החלו בהות׳
ולא כחד ׳ דבריה אכשלוב ׳ ועבדה העברה לעביר ׳ יקח ויעל אדני המלך ׳ את עיני תראינה ׳ יראו עינו בידו ׳ קרין בעינו מולל בחלך ׳׳

ית מלכא לביתיה ופיתגם
כל ישראל אתא לות מ
מלכא לביתיה ׃ אחי א
אתם עצמי ובשרי אתם
למה תהיו אחרנים
להשיב אל המלך ׃ אחי
אתון קריבי ובישרי
אתון למא תהוון בתרז
בתראין לאתבא לות
מלכא ׃ ולעמשא תא
תאמרו הלא עצמי
ובשרי אתה כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף
אם לא שר צבא תהיה
לפני כל הימים תחת
יואב ׃ ולעמשא תימ׳
תימרון הלא קריבי
ובישרי את כדין יעב
יעביד לי יי׳ וכדין יוסי
יוסיף אם לא רב חיל
תהי קדמי כל יומיא
חלף יואב ׃ ויט את
לבב כל איש יהודה כ
באיש אחד וישלחו
אל המלך שוב אתה
וכל עבדך ׃ ואיתפני
ליבא דכל אינש יהוד
כגברא חד ושלחו למ
למלכא תוב את וכל
עבדך ׃
וישב המלך ויבא עד
הירדן ויהודה בא הג
הגלגלה ללכת לקראת
המלך להעביר את
המלך את הירדן ׃ ותב

מלכא ואתא עד ירדנ
ודבית יהודה אתו לג
לגילגלא למיזל לקד
לקדמות מלכא לאעב
לאעברא ית מלכא ית
ירדנא ׃
וימהר שמעי בן גרא
בן הימיני אשר מבח
מבחורים וירד עם א
איש יהודה לקראת
המלך דוד ׃ ואוחי ע
שמעי בר גרא בר ש
שבט בנימן דמן עלמת
ונחת עם אינש יהודה
לקדמות מלכא דוד ׃
ואלף איש עמו מבנ
מבנימן וציבא נער
בית שאול וחמשת ע
עשר בניו ועשרים ע
עבדיו אתו וצלחו ה
הירדן לפני המלך ׃ וא
ואלף גברא עימיה מ
משיבטא דבית בנימן
וציבא עולימא דבית
שאול וחמשת עשר
בנוהי ועשרין עבדוהי
עמיה וגזו ירדנא קדם
מלכא ׃ ועברה העברה
להעביר את בית המלך
ולעשות הטוב בעינו
ושמעי בן גרא נפל
לפני המלך בעברו בי
בירדן ׃ ועברה מגזיתא
לאעברא ית בית מלכא
ולמעבד דתקין בעינוהי

ושמעי בר גרא נפל
קדם מלכא במיעבריה
בירדנא ׃ ויאמר אל
המלך אל יחשב לי
אדני העון ואל תזכור
את אשר העוה עבדך
ביום אשר יצא אדני
המלך מירושלם לשו
לשום המלך אל לבו ׃
ואמר למלכא לא יחו
יחשוב עלי דילי רבוני
חובא ולא תדכר ית
דסרח עבדך ביומא ד
דנפק ריבוני מלכא
מירושלם לשואה מ
מלכא על ליביה ׃ כי י
ידע עבדך כי חטאתי
והנה באתי היום ראש
ראשון לכל בית יוסף
לרדת לקראת אדני
המלך ׃ ארי ידע עבדך
ארי אנא חבית והא
אתית יומא דין קדמי
לכל בית יוסף למיחת
לקדמות ריבוני מלכא ׃
ויען ׃
אבישי בן צרויה ויא
ויאמר התחת זאת
לא יומת שמעי כי
קלל את משיח יהוה ׃
ואתיב אבישי בר צרוי
ואמר החלף דין לא
יתקטל שמעי ארי מ
לט ית משיחא דיי ׃
ויאמר

כאיש ב וסימ׳ והמתה את העם ׳ מדין ׳ ותקהל העדה ׳ ויקם כל העם כאיש ׳ ויאסת כל איש ישראל ׳ ויקח יצמיד בקר ׳ ויט את לבב איש ׳
כאיש מלחמות יעיר ׳ כאיש אשר אמון ׳ קשת ובידן יחזיקו ׳ וחברו ׳ באיש צדהם ׳ באיש שכור ׳ אשר יעוד משנתו ׳ אשר לא שפיע ׳ כאיש מגן ׳
וחברו ׳ ויגע החדש השביעי ׳ ויצוה את חנצי אחיו ׳ ויאספו כל העם כאיש ׳׳ ויציבא ב וסימ׳ ויציבא נער בית שאול ׳ ויציבא תחלקו ׳׳

לׄו פס כי כי כי וסימׄ ותהר לאה ותלד בן · ויט אליה אל הדרך · כי אהבך ואת ביתך · כי ידעתי אחרי מותי · כי ידוע יי׳ עמו · והיה כי יבאו
אבתם · כבואם העיר כן תמיצאון · ויאמר העם לא תצא כי אם · כי אם ישבו ביוגתן · אל תביט אל מראהו · מה לי ולכם בני צרויה · כי כאשו

דוד מה לי ולכם בני צר
צרויה כי תהיו לי היום
לשטן היום יומת איש
בישראל כי הלא ידעתי
כי היום אני מלך על
ישראל ׃ ואמר מלכא
דוד מה לי ולכון בני
צרויה ארי תהוון לי
יומא דין למישטן יומ
יומא דין יתקטיל גברא
בישראל ארי הלא ידע
ידענא ארי יומא דין
אנא מלכא על ישראל ׃
ויאמר המלך אל שמעי
שמעי לא תמות ויש
וישבע לו המלך ׃ ואמ
מלכא לשמעי לא
תמות וקיים ליה מלכ
מלכא ׃
ומפיבשת בן שאול
ירד לקראת המלך ולא
עשה רגליו ולא עשה
שפמו ואת בגדיו לא
כבס למן היום לכת המ
המלך עד היום אשר
בא בשלום ׃ ומפיבשת
בר שאול נחת לקדמות
מלכא ולא שטף ריגל
ריגלוהי ולא ספר שיז
שיפמיה וית לבושוהי
לא חוור למן יומא
דגלא מלכא דאתא כד
בשלם ׃ ויהי כי בא ירו
ירושלם לקראת המלך
ויאמר לו המלך למה

לא הלכת עמי מפיבשת ׃
והוה כד אתא לירושל
לקדמות מלכא ואמר
ליה מלכא למא לא
אזלתא עמי מפיבשת ׃
ויאמר אדני המלך ע
עבדי רמני כי אמר
עבדך אחבשה לי החמ
החמור וארכב עליה
ואלך את המלך כי פסח
עבדך ׃ ואמר רבוני מ
מלכא עבדי שקר בי
ארי אמר עבדך איזי
איחשוק לי חמרא וז
ואירכוב עלוהי ואיהך
עם מלכא ארי מחגר
עבדך ׃ וירגל אל אדני
המלך ואדני המלך
כמלאך האלהים ועש
ועשה הטוב בעיניך ׃
ואמיר על עבדך מלין
דלא כשרין קדם ריבוני
מלכא וריבוני מלכא
חכים כמלאכא דיי׳ וע
ועיביד דתקין בעינך ׃
כי לא היה כל בית אבי
כי אם אנשי מות לאדני
המלך ותשת את עבדך
באכלי שלחנך ומה יש
יש לי עוד צדקה ולזע
ולזעק עוד אל המלך ׃
ארי לא הוה כל בית
אבא אילהין גברי חוז
חייבי קטול לריבוני
מלכא ושויתא ית

עבדך באכלי פתורא
ומה אית לי עוד לבי
למיקבל עוד קדם מל
מלכא ׃
ויאמר לו המלך למה
תדבר עוד דבריך אמ
אמרתי אתה וציבא
תחלקו את השדה ׃
ואמר ליה מלכא למה
תמליל עוד פיתגמך
אמירית את וציבא
תפלגון ית אחסנתא ׃
ויאמר מפיבשת אל
המלך גם את הכל יקח
אחרי אשר בא אדני
המלך בשלום אל בי
ביתו ׃ ואמר מפיבשת
אלמלכא אף ית כלא
יסב בתר דאתא רבוני
מלכא בשלמא לבי
לביתיה ׃
וברזלי הגלעדי
ירד מרגלים ויעבר
את המלך את הירדן
לשלחו את הירדן ׃ וב
וברזלי גלעדאה נחת
מרגלים ועבר עם מלכ
ירדנא לאלוויתיה ית
ירדנא ׃ וברזלי זקן
מאד בן שמנים שנה
והוא כלכל את המלך
בשבתו במחנים כי א
איש גדול הוא מאד ׃
וברזלי סיב לחדא
בר תמנן שנין והוא

נשבעתי לך · כי אחב היה חרם · ויהי כשמע איזבל · ויהי בקרא מלך ישראל · כי לא השאיר ליהואחז · ואת עגדור מה תעשו · כי אם בזארע
כי קול נהי נשמע · כי על בן הוא מרפה את · אך ידוע תדע · כי תפושו · אוי לי כי נדמיתי · קול אמרים הודו · דירמיה · כרתנו בריתי · כי בולאה ·
אל תיראי כי לא · כי נחל · לא אפקד · כי רב מאד מחנהו · שלחו מגל · ויראו האנשים · כי בררבית · דׄהׄ · כי גיה תקות · כי אין טוב · ואת בתידה ·

ימי שני חיי ה̇ וסימ̇ ימי שני חיי אברהם · ישמעאל · וב̇ ביוסף · ויאמר ברזלי אל המלך · ל̇ · למשא ג̇ וסימ̇ והייתי
עלי למשא · ולמה יהיה עבדך עוד · חטאתי מה אפעל · וחד לעבד ולמשא · ל̇ · שרים ושרות ב̇ וסימ̇ אם אשמע · עשיתי לי · ל̇

סוברית מלכא במיתבי
במחנים ארי גבר רב
הוא לחדא ויאמר
המלך אל ברזלי אתה
עבר אתי וכלכלתי א
אתך עמדי בירושלם
ואמר מלכא לברזילי
את עבר עימי ואיזונך
יתך עמי בירושלם
ויאמר ברזלי אל המ
המלך כמה ימי שני
חיי כי אעלה את המ
המלך ירושלם ואמר
ברזילי למלכא כמה
יומי שני חיי ארי אי
איסק עם מלכא לירו
לירושלם בן שמנים
שנה אנכי היום האדע
בין טוב לרע אם יטעם
עבדך את אשר אוכל
ואת אשר אשתה ואם
אשמע עוד בקול שרי
שרים ושרות ולמה
יהיה עבדך עוד למש
למשא אל אדני המ
המלך בר תמנן שנין
אנא יומא דין האידע
בין טב לביש אם יטעם
עבדך ית מא דאיכול
וית מא דאישתי אם
אשמע עוד קל זמרין
ותושבחן ולמא יהוי
עבדך עוד למיטול על
ריבוני מלכא כמעט
יעבר עבדך את הירדן

את הירדן את המלך
ולמה יגמלני המלך
הגמולה הזאת כזעיר
יעביר עבדך ית ירדנא
עם מלכא ולמה ישלם
ישלם יתי מלכא תוש
תושלמתא הדא ישו
ישוב נא עבדך ואמת
בעירי עם קבר אבי וא
ואמי והנה עבדך כמה
כמהם יעבר עם אדני
המלך ועשה לו את
אשר טוב בעיניך יתו
יתוב כען עבדך ואימות
בקרתי ואתקבר בקב
בקיבריא דאבא ודאמ
ודאמא והא עבדך כמ
כמהם יעיבר עם רבוני
מלכא ועביד ליה ית
דתקין בעינך ויאמר
המלך אתי יעבר כמ
כמהם ואני אעשה לו
את אשר טוב בעיניך
וכל אשר תבחר עלי
אעשה לך ואמר מלכ
מלכא עימי יעיבר
כמהם ואנא איעביד
ליה ית דתקין בעינך
וכל דתתרעי עלי איע
איעביד לך ויעבר כל
העם את הירדן והמלך
עבר וישק המלך לברז
לברזלי ויברכהו וישב
למקומו ועבר כל עמא
ית ירדנא ומלכא עבר

ונשיק מלכא לברזילי
ובריכיה ותב לאתריה
ויעבר
המלך הגלגלה וכמהן
עבר עמו וכל עם יהודה
העבירו את המלך וגם
חצי עם ישראל ועבר
מלכא לגלגלא וכמהן
עימיה עבר וכל עמא
דבית יהודה אעברו ית
מלכא ואף פלגות עמ
דישראל והנה כל איש
ישראל באים אל המ
המלך ויאמרו אל המ
המלך מדוע גנבוך א
אחינו איש יהודה ויעברו
המלך ואת ביתו את
הירדן וכל אנשי דוד
עמו והא כל גבר אינ
ישראל אתו לות מלכא
ואמרו למלכא מדין
בסיון מיננא אחנא
אינש יהודה ואעברו
ית מלכא וית אינש בי
ביתיה ית ירדנא וכל
גברי דוד עימיה

ס

ויען כל
איש יהודה על איש
ישראל כי קרוב המ
המלך אלי ולמה זה
חרה לך על הדבר הזה
האכל אכלנו מן המלך
אם נשאת נשא לנו
ואתיב כל אינש יהודה
על אינש ישראל ארי

אכול י̇ מלא וסימ̇ ויאכל גם אכול · אכול תאכלו אתה · האכול אכלנו את המלך · אכול השנה ספיח · וחברו · ערך השלחן צפה הצפית ·
אכול ושתה כי מחר · ואכלתם אכול ושבוע · אכול ואין לשבעה · אכול ושבוע והותר · ל̇ · ולמה זה ג̇ וסימ̇ ולמה זה לי בכרה · ולמה
זה לך על הדבר · ולמה זה הבל תהבלו · ל̇ · נשאת ג̇ וסימ̇ כבר עברת נשאת · האכול אכלנו מן המלך · כי נשאתה למעלה · דדה̇ · ל̇

מדבר ג̇ וסימ̇ מדבר שקר תרחק · מדבר איש ישראל · כי לא יפל מדבר יי׳ ארצה · · ג · · במלכם ג̇ וסימ̇ ואיש יהודה דבקו במלכם ·
ואת המשתחוים על הגגות · ובני ציון יגילו במלכם · · ג · · ואלהם ב̇ א̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ ואלהם תאמרו · ואליהם לא באו · בתר מל̇ · ·

קריב לי מלכא מדילך
ולמא דנן תקוות לך על
פיתגמא הדין המיכל
אכלנא מניכסי מלכא
אם מתנא מני לנא ׀
ויען
איש ישראל את איש
יהודה ויאמר עשר
ידות לי במלך וגם בד
בדוד אני ממך ומדוע
הקלתני ולא היה דו
דברי ראשון לי להש
להשיב את מלכי ויק
ויקש דבר איש יהודה
מדבר איש ישראל ׀
ואתיב אינש ישראל
ית אינש יהודה ואמר
עשרה חולקין אית
לי במלכא ואת בדוד
אנא רעינא מינך ומ
ומדין אישטתני דלא
הוה פיתגמי קדמיתא
לי לאתבא ית מלכי ות
ותקיף פיתגם אינש
יהודה מפיתגם אינש
ישראל ׀
כ ושם נקרא איש בליעל
ושמו שבע בן בכרי
איש ימיני ויתקע בש
בשופר ויאמר אין לנו
חלק בדוד ולא נחלה
לנו בבן ישי איש לאו
לאהליו ישראל ׀ ותמן
איתערע גבר רשיע ו
ושמיה שבע בר בכרי
גברא משיבטא דבית
בנימן ותקע בשופרא
ואמר לית לנא חולק
בדויד ולא אחסנא לנא
בבר ישי גבר לקרוהי
ישראל ׀ ויעל כל איש
ישראל מאחרי דוד
אחרי שבע בן בכרי
ואיש יהודה דבקו במ
במלכם מן הירדן ועד
ירושלם ׀ וסליק כל
אינש ישראל מבתר ד
דוד למיזל בתר שבע
בר בכרי ואינש יהודה
לווית מלכהון מן יר
ירדנא ועד ירושלם ׀
ויבא דוד אל ביתו ירו
ירושלם ויקח המלך
את עשר נשים פלגשים
אשר הניח לשמור
הבית ויתנם בית מש
משמרת ויכלכלם
ואלהם לא בא ותהיינה
צרורות עד יום מתן
אלמנות חיות ׀ ואתא
דוד לביתיה לירושלם
ודבר מלכא ית עשר
נשין לחינתן דשבק
למ למטר ביתא
ומנעון בית מטרא ומ
ומסובר להון ולוותהון
לא על והואה נטירן
ומתקרין עד יום מותהון
ארמלן דבעליהון קיי
קיים ׀
ויאמר המלך אל עמ
עמשא הזעק לי את
איש יהודה שלשת ימ
ימים ואתה פה עמד ׀
ואמר מלכא לעמשא
כנוש קדמי ית אינש
יהודה תלתא יומין ו
ואת הכא קום ׀ וילך
עמשא להזעיק את
יהודה ויחר מן המו
המועד אשר יעדו ׀
ואזל עמשא למכנש
ית דבית יהודה ואוחר
מן זימנא דאמר ליה ׀
ויאמר
דוד אל אבישי עתה
ירע לנו שבע בן בכרי
מאבשלום עתה קח
את עבדי אדניך ורדף
אחריו פן מצא לו
ערים בצרות והציל ע
עיננו ׀ ואמר דוד
לאבישי כען דילמא
יבאש לנא שבע בר
בכרי מן אבשלום את
דבר ית עבדי ריבונך ו
ורדף בתרוהי דילמא
ישכח ליה קרוין כריכן
דיעיק לנא ׀ ויצאו או
אחריו אנשי יואב
והכרתי והפלתי וכל
הגבורים ויצאו מירו
מירושלם לרדף אחר
אחרי שבע בן בכרי ׀ ו
ונפקו בתרוהי גברי

ישם ה̇ ר״פ̇ פס̇ וסימ̇ וישם אתנו עבד · וישם ראיתו את הנפלים · וישם איש מעבדי שאול · וישם נקרא איש בליעל ושמו · ושם חיד
נביא ליי׳ · · ג · · ואיש יהודה ו̇ וסימ̇ ואיש יהודה שלשים אלף · שפטו נא ביני ובין כרמי · ואיש יהודה נטע שעשועיו · ואיש יה
יהודה דבקו במלכם · ויתן יואב את מספר · על כל דעת בני ישראל · · · · צררות ב̇ מ̇ב̇ ל̇ יש̇ וסימ̇ משארותם צררת · ותהיינה צררות עד · ·

לבשו ג׳ חס׳ וסימ׳ בבם ביין לבשו ׃ ויואב חגור מדו לבשו ׃ בשומי עצן לבשו ׃ אנ״ד ׳׳ ׳׳ חגור ד׳ וסימ׳ ואלישע הנביא קרא לאחד ׃
ויאמר לגיחזי חגור מתניך ׃ חגור חרבך על ירך גבור ׃ מדין עשתה ותמכר ׃ ואחד וחגור סדין עשתה ותמכר ׳׳ ׳׳ מתגולל ל׳ דבות ׳׳

יואב וקשתיא וחלשי
וכל גיבריא ונפקו מי
מירושלם למירדף
בתר שבע בר בכרי ׃ הם
אבן הגדולה אשר בג
בגבעון ועמשא בא
לפניהם ויואב חגור
מדו לבשו ועליו ח
חגור חרב מצמדת
על מתניו בתערה וה
והוא יצא ותפל ׃ אינון
עם אבנא רבתא דבג
דבגבעון ועמשא אז
אתא לאפיהון ויואב
אסר מזרז לבושוהי
ועלוהי איספנידקי
חרב מזרזא על חרציה
כל דנה והוא אזיל
ונפסע ׃ ויאמר יואב
לעמשא השלום א
אתה אחי ותאחז יד
ימין יואב
בזקן עמשא לנשק
לו ׃ ואמר יואב לעמ
לעמשא השלם את
אחי ואחדת יד ימין
יואב בדיקנא דעמשא
למינשק ליה ׃ ועמשו
ועמשא לא נשמר
בחרב אשר ביד יואב
ויכהו בה אל החמש
וישפך מעיו ארצה
ולא שנה לו וימת ויו
ויואב ואבישי אחיו
רדף אחרי שבע בן ב

בכרי ׃ ועמשא לא
איסתמר בחרבא ד
דביד יואב ומחהי בה
בסטר ירכיה ושפך
מעוהי לארעא ולא
שנא ליה ומית ׃ ויואב
ואבישי אחוהי רדף
בתר שבע בר בכרי ׃ ו
ואיש עמד עליו מנ
מנערי יואב ויאמר
מי אשר חפץ ביואב
ומי אשר לדוד אחרי
יואב ׃ וגברא קם עלו
עלוהי מעולימיה
יואב ואמר מאן די
רעי ביואב ומאן די
לדוד ייזל בתר יואב ׃
ועמשא מתגלל בדם
בדם בתוך המסלה
וירא האיש כי עמד
כל העם ויסב את
עמשא מן המסלה
השדה וישלך עליו ב
בגד כאשר ראה כל
הבא עליו ועמד ׃ ועמ
ועמשא מיטרח בדמ
בגו כבשא וחזא גברא
ארי קם כל עמא ואז
ואסחריה ית
עמשא מן כבשא לח
לחקלא ורמא עלוהי
לבושא כד חזא כל
דאתי עלוהי וקאים ׃
כאשר הגה מן המס
המסלה עבר כל איש

אחרי יואב לרדף את
אחרי שבע בן בכרי ׃ ו
כד אפריה מן כבישא
עבר כל גברא בתר יואב
למירדף בתר שבע בר
בכרי ׃ ויעבר בכל שב
שבטי ישראל אבלה
ובית מעכה וכל הברים
ויקלהו ויבאו אף
אחריו ׃ ועבר בכל שי
שיבטיא דישראל
לאבל ובית מעכה
וכל בירין ואתכנשו
ואתו אף אינון בתרוהי ׃
ויבאו ויצרו עליו
באבלה בית המעכה
וישפכו סללה אל
העיר ותעמד בחל ׃ ו
וכל העם אשר את
יואב משחיתים להפ
להפיל החומה ׃ ותקרא
אשה חכמה מן העיר
שמעו שמעו אמרו
נא אל יואב קרב עד
הנה ואדברה אליך ׃
ואתו וצרו עלוהי באב
באבל ובית מעכה ויצ
ויצברו מליתא על ק
קרתא ואקפוהא מש
מישירין וכל עמא די
דעים יואב מתעשתין
לחבלא שורא ׃ וקרת
איתתא חכימתא מן
קרתא שמעו שמעו
אמרו כען ליואב קרב

ועליו ז׳ וסימ׳ ועליו מטה מנשה ׃ ועליו חגור חרב ׃ ועליו במבנה עיר ׃ עדינא בן שיזא ׃ לראובני ראש לראובני ׃ ד״ה ׃ תשתחוו ועליו
הקטירו ׃ ויראו צדיקים ויראו ׃ ועליו יציץ נזרו ׳׳ ׳׳ הגה ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ כאשר הגה מן המסלה ׃ אשר הוגה י״י ׃ כי אם הוגה
ורחב ׃ ק״ד חס׳ ׃ ואחד הוגה על רב פשעיה ׳׳ ׳׳ מדו ב׳ וסימ׳ מדו בד ומכנסי בד ילבש ׃ ויואב חגור מדו לבשו ׳׳ ׳׳ שנה ל׳ מלע׳

ויקרב ה וסימ ויקרב אהרן אל המזבח · ויהי כי קם הפלשתי · ויקרב אליה ותאמר האשה · ויבא המלך לדמשק · ויקרב אליו רב ··
שלמי ג חס ו בליש וסימ שלמי אבינו יעירל · באו ימי השלם · ושלמית ישעים תראיד ··· משלך לית דפות ·· ·· :

עד הכא ואומליל עד
עימך ויקרב אליה
ותאמר האשה האתה
יואב ויאמר אני ותאמ
ותאמר לו שמע דבי
דברי אמתך ויאמר
שמע אנכי וקריב לה
לותה ואמרת איתת
האת יואב ואמר אנא
ואמרת ליה שמע כד
פיתגמי אמתך ואמר
שמע אנא ותאמר
לאמר דבר ידברו כרז
בראשנה לאמר שאל
ישאלו באבל וכן התמ
התמו ואמרת למימ
אידכר כען מה דכתיב
בספר אוריתא דמשה
למישאל בקרתא כד
בקדמין למימר הוה
הכדין הוה לך למישו
למישאל באביל אם
משלמין אנכי שלד
שלמי אמוני ישראל
אתה מבקש להמית
עיר ואם בישראל למה
תבלע נחלת יהוה ואנ
אנא משלמין בהיי
בהימנותא עם ישרא
ואת בעי לחבלא קרו
קירוהא כרך רב ואימ
בישראל למא תקלקל
אחסנת עמא דייי
ויען
יואב ויאמר חלילה
חלילה לי אם אבלע ו
ואם אשחית ואתיב
יואב ואמר חס חס לי
אם איקלקל ואם אי
אחביל לא כן הדבר
כי איש מהר אפרים
שבע בן בכרי שמו נש
נשא ידו במלך בדוד
תנו אתו לבדו ואלכה
מעל העיר לא כין פו
פיתגמא ארי גברא
מטורא דבית אפרים
שבע בר בכרי שמיה
ארים ידיה במלכא בד
בדוד הבו יתיה בלחוד
בלחודוהי ואיהך מע
מעל קרתא ותאמר
האשה אל יואב הנה
ראשו משלך אליך
בעד החומה ואמרת
איתתא ליואב הא רי
רישיה מיתרמי לך
מן שורא ותבא האש
האשה אל כל העם בח
בחכמתה ויכרתו את
ראש שבע בן בכרי וי
וישלכו אל יואב ויתק
ויתקע בשופר ויפצו
מעל העיר איש לאה
לאהליו ויואב שב
ירושלם אל המלך ואז
ואתת איתתא לות כל
עמא בחכמתא ופסקו
ית ריש שבע בר בכרי
ורמו ליואב ותקע בש
בשופרא ואתבדרו מ
מעל קרתא גבר לקרו
לקרווהי ויואב תב ליר
לירושלם לות מלכא
ויואב אל
כל הצבא ישראל
ובניהו בן יהוידע על
הכרתי ועל הפלתי ויו
ויואב ממנא על כל חי
חילא דישראל ובניהו
בר יהוידע ממנא על
קשתיא ועל קלעיא
ואדרם על המס ויה
ויהושפט בן אחילוד
המזכיר ואדונירם מ
ממנא על מסקי מסין
ויהושפט בר אחילוד
ממנא על דוכרניא וש
ושוא ספר וצדוק
ואביתר כהנים וגם
ושישא ספרא וצדוק
ואביתר כהניא וגם
עירא היאירי היה כה
כהן לדוד ואף עירא
דמתקוע הוה רב לדוד
כא ויהי
רעב בימי דוד שלש
שנים שנה אחרי שנה
ויבקש דוד את פני יי
יהוה ויאמר יהוה ואל
אל שאול ואל בית הד
הדמים על אשר המ
המית את הגבענים
והוה כפנא ביומי דוד
תלת שנין שתא בתר

ותבוא ו מלא בסבס וסימ ותבוא אליו בלט · בעלת אוב · ותשא האשה אל כל העם · והיא מתקדשת · ותבוא דרך מבוא
הסוסים · ותקריבי ימיך · ותבוא עד שנותיך · ותבוא חרב ותקח מהם · וחברון · ותבוא בהם הרוח · ותבוא אליך תפלתי · וכל כתיבי
דכות במב חס · ותבא כמים מקרבו · ותבא בלט ותגל מרגלותיו ·· שלמי ל · השלם ל · ושלמית ל · לשלום ל שלוה ל ·· :

גבל ט׳ חס׳ וסימ׳ היוצא מגבל האמרי ׃ מהר ההר תתאוו ׃ ויצא הגבל זפרנה ׃ וירד הגבל משפם ׃ ב׳ בו׳ ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד׳
והערבה והירדן וגבל ׃ ובעמק בית הרם ׃ נשמדנו מהתיצב ׃ ׃ מפבשת ב׳ חס׳ וסימ׳ ירד לקראת המלך ׃ את ארמני ואת מפבשת ׃ ׃

שתא ובעא דוד רחמ׳
רחמין מן קדם יי׳ ואמ׳
יי׳ על שאול ועל בית
חיבי קטול על דקטל
ית גיבעונאי ׀ ויקרא
המלך לגבענים ויאמר
אלהם והגבענים לא
מבני ישראל המה כי
אם מיתר האמרי ובני
ישראל נשבעו להם
ויבקש שאול להכתם
בקנאתו לבני ישראל
ויהודה ׀ וקרא מלכא
לגבעונאי ואמר להון
וגבעונאי לא מבני יש׳
ישראל אינון אילהין
משאר אמוראי ובני
ישראל קיימו להון ובע׳
ובעא שאול לקטלות
לקטלותהון בדקנ־ר
לבני ישראל ויהודה ׀
ויאמר דוד אל הגבעו׳
הגבענים מה אעשה
לכם ובמה אכפר וברכו
את נחלת יהוה ׀ ואמר
דוד לגבעונים מא א׳
איעביד לכון ובמה אי׳
איתכפר ובריכו ית־
אחסנת עמא דיי׳ ׀ ויא
ויאמרו לו הגבענים
אין לנו כסף וזהב עם
שאול ועם ביתו ואין לי
לנו איש להמית ביש׳
בישראל ויאמר מה
אתם אמרים אעשה

לכם ׃ ואמרו להון גבע׳
גבעונאי לית אנחנא
צריכין למיסב כסף וד
ודהב מן שאול ומן בי
ביתיה ואת אינש למי׳
למיקטל בישראל ואמ׳
מא אתון אמרין איע׳
איעביד לכון ׀ ויאמרו
אל המלך האיש אשר
כלנו ואשר דמה לנו
נשמדנו מהתיצב בכל
גבל ישראל ׀ ואמרו
למלכא גברא דשיצנא
ודחשיב עלנא אשתז
אישתיצנא מלמיתד־
בכל תחום ארעא דיש
דישראל ׀ יתן לנו שבעה
אנשים מבניו והוקע
והוקענום ליהוה בגבעת
שאול בחיר יהוה ויא
ויאמר המלך אני אז
אתן ׀ יתיהבון לנא ש
שבעא גברין מבנוהי
ונצליבינון קדם יי׳ בגבו
בגבעתא דשאול בחיר
דיי׳ ואמר מלכא אנא
אתן ׀ ויחמל המלך על
מפיבשת בן יהונתן
בן שאול על שבעת יה
יהוה אשר בינתם בין
דוד ובין יהונתן בן שא׳
שאול ׀ וחס מלכא על
מפיבשת בר יהונתן בר
שאול על שבועתא דיי׳
ביניהון בין דוד ובין ׃

יהונתן בר שאול ׀ ויקח
המלך את שני בני רצ׳
רצפה בת איה אשר
ילדה לשאול את־
ארמני ואת מפיבשת
ואת חמשת בני מיכל
בת שאול אשר ילדה
לעדריאל בן ברזלי
המחלתי ׀ ונסיב מלכא
ית תרין בני רצפה ברת
איה דילידת לשאול
ית ארמני וית מפיבשת
וית חמשא בני מירב
דרביאת מיכל בת שא
שאול דילידת לעדרי׳
לעדריאל בר ברזילי
דמימחולת ׀ ויתנם ביד
הגבענים ויקיעם בהר
לפני יהוה ויפלו שבע
שבעתים יחד והם הו׳
המתו בימי קציר
בראשנים בתחלת קצי׳
קציר שערים ׀ ומסר׳
ומסרינון ביד גבעונאי
וצלבונון בטורא קדם
יי׳ ונפלו שבעתהון כח
כחדא ואינון איתקט
איתקטלו ביומי חצ׳
חצדא בקדמאין בשי׳
בשריות חצד סערין ׃
ותקח רצפה בת
איה את השק ותטהו
לה אל הצור מתחלת
קציר עד נתך מים ע׳
עליהם מן השמים

ו׳ דחס׳ ב׳ וקדו׳ וסימ׳ ביגעצים וחבר חקיגי גפרדי ׃ לו׳ ויאמרו לו הגבענים ׃ אגו אם טוב ואם רע בקול ׃ מפנים יקרה היא ׃ אלפין גהר
דיגור נגד וצפיך ׃ ולסהר עדום ראה רעה ׃ וחלות ו׳ כתב׳ ב׳ ולא קר׳ ׃ יתן לנו שבעה אנשים ׃ התן כי כה אמר יי׳ אדני בד הקמה לא׳ ׃
ופגי לב נבון יבקש דעת ׃ גם תנים חלצו שדי ׃ בת׳ ירימות ויקח לו רחבעם אשה ׃ דה׳ ׃ ויצא מן בת ציון ׃ מן המערה ויקם דוד אחרי כן ׃ ׃

ב̇ מלו̇ תג̇ נסב̇ מן קדמ̇ו וסימ̇ ושורי אשבלילו ידיע̇ לזהוא למלבא · שם הפלשתים וילך דוד ויקח את עצמות · וג̇ חלות דזמ̇ נסב̇ מן תג̇ · הייתה מוציא גם מהמול גם משלשום · ידעתה שחר המימיך יצוית בקר · ומתחתה לשבות האלה ·

ולא נתנה עוף השמים
לנוח עליהם יומם ואת
חית השדה לילה ׀ ונס
ונסיבת רצפה בת איה
ית סקא ופרסת ליה
טינרא משרוית חצדא
עד דנחת עליהון מטר
מן שמיא ולא שבקת
עופא דשמיא לימנח
עליהון ביממא וית חו
חיות ברא בליליא ׀ ויגד
לדוד את אשר עשתה
רצפה בת איה פלגש ׀
שאול ׀ ואתחוא לדוד
ית דעבדת רצפה בת
איה לחינתא דשאול ׀
וילך דוד ויקח את
עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בנו מ
מאת בעלי יבש גלעד
אשר גנבו אתם מרחב
בית שן אשר תלאום
שמה פלשתים ביום ה
הכות פלשתים את ש
שאול בגלבע ׀ ואזל
דוד ונסיב ית גרמי ש
שאול וית גרמ
יהונתן בריה מלות
יתבי יבש גלעד דגנבו
יתהון משורא דבית
שן דצלבונון תמן פלי
פלשתאי ביומא דקט
דקטלו פלשתאי ית
שאול בגלבע ׀ ויעל
משם את עצמות
שאול ואת עצמות
יהונתן בנו ויאספו את
עצמות המוקעים ׀ ו
ואסליק מתמן ית גרמי
שאול וית גרמי יהונתן
בריה וכנשו ית גרמי
צליביא ׀ ויקברו את
עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בנו ב
בארץ בנימן בצלע ב
בקבר קיש אביו ויעש
ויעשו כל אשר צוה
המלך ויעתר אלהים ׀
לארץ אחרי כן ׀ וקברו
ית גרמי שאול וית
גרמי דיהונתן בריה
בארע שבט בנימן בצ
בצלע בקברא דקיש א
אבוהי ועבדו ככל דפקו
דפקיד מלכא וקביל
יי צלותהא דיתבי ארעא
בתר כן ׀
ותהי עוד המלחמה
לפלשתים את ישראל
וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו
את פלשתים ויעף דוד ׀
והוה עוד קרבא לפלי
לפלשתאי עם ישראל
ונחת דוד ועבדוהי עמ
עמיה ואגיחו קרבא
עם פלשתאי ואשתל
ואשתלהי דוד ׀ וישב
וישבו בנב אשר ביל
בילידי הרפה ומשקל
קינו שלש מאות משקל
נחשת והוא חגור חד
חדשה ויאמר להכות
את דוד ׀ וישבי בנב
דמבני גיבריא ומתקל
סופיניה מתלין תלת
מאה סילעין דנחשא
והוא אסיר איספניקי
חדתא ואמר למקטל
ית דוד ׀ ויעזר לו א
אבישי בן צרויה ויך
את הפלשתי וימיתהו
אז נשבעו אנשי דוד
לו לאמר לא תצא
עוד אתנו למלחמה
ולא תכבה את נר יש
ישראל ׀ וסעד ליה א
אבישי בר צרויה ומ
ומחא ית פלישתאה
וקטליה בכן קיימו
גברי דוד ליה למימר
לא תיפוק עוד עמנא
בקרבא ולא תטפי ית
מלכותא דישראל ׀
ויהי
אחרי כן ותהי עוד
המלחמה בגוב עם פ
פלשתים אז הכה סבכי
החשתי את סף אשר
בילדי הרפה ׀ והוה בת
בתר כין והוה עוד קרב
בגוב עם פלישתאי בכן
קטיל סיבכי דמן חוש
חושת ית סף די בבני
גיבריא ׀
ותהי עוד המלחמה

ויגד כ̇ד̇ וסימ̇ ויגד לאברהם לאמר · ויגד לרבקה את דברי · ויגד ללבן ביום · ויגד לתמר לאמר · ויהי כמשלש חדשים · ויגד למלך מצרים ויגד ליהושע לאמר · וישימו לו בעלי שכם · ויגד לאבימלך כי התקבצו · וישכם שמואל · ויגד לשאול לאמר · ויגד לשאול כי בא דוד · כי ברח דוד · ויגד למלך דוד · ויאסף את כל · וחברו · ליואב · עשתה · לשלמה · הנה אדניה · כי בא · וראו איפה · ויבא אלישע · לבית דוד לאמר נחה ·

וגם הוא ז׳ וסימ׳ וגם הוא יגדל · וגם הוא עדי אבד · וגם הוא ילד להרפה · וגם הוא טוב תאר מאד · וגם הוא חכם · וגם הוא נולד להרפה ·
וגם הוא צדחות ליצאת ״ ״ ומצדתי ד׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ וילכד דוד את מצדת ציון · וחברו דדה · ונשב דוד במצדה · סלעי ומצדתי דשמואל ·

בגוב עם פלשתים ויך
אלחנן בן יערי ארגים
בית הלחמי את גלית
הגתי ועץ חניתו כמנ
כמנור ארגים והוות עו
קרבא בגוב עם פלשתאי
וקטיל דוד בר ישי מי
מרדדי פרוכת בית מ
מקדשא ית גלית גיתאה
ואעי מורניה כאכסן
גרדיאין
ותהי עוד המל
המלחמה בגת ויהי א
איש מדין ואצבעות
ידיו ואצבעות רגליו
שש ושש עשרים וא
וארבע מספר וגם
הוא ילד להרפה והות
עוד קרבא בגת והוה ג
דמושחן ואצבעת יד
ידוהי ואצבעת ריגלוהי
שית ושית עשרין וא
וארבע מנין ואף הו
איתיליד לגיברא ויח
ויחרף את ישראל ויכ
ויכהו יהונתן בן שמעי
אחי דוד וחסיד ית
ישראל וקטליה יהונתן
בר שמעא אחוהי דדוד
את ארבעת אלה ילדו
להרפה בגת ויפלו ביד
דוד וביד עבדיו וית
ארבעה אילין איתילידו
לגיברא בגת ואיתמסרו
בידא דדוד וביד דעבדוהי

וידבר דוד ליהוה את דברי
השירה הזאת ביום הציל
יהוה אתו מכף כל איביו ומכף
שאול ושבח דויד בנבואה
קדם יי ית פיתגמי תושבחתא
הדא על כל יומיא די שיזיב
יי ית ישראל מיד כל בעלי
דבביהון ואף לדויד שזביה
מחרבא דשאול ויאמר
סלעי ומצדתי ומפלטי
לי ואמר יי תקפי ורחצני
ומשזיב יתי אלהי צורי
אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי ומנוסי
מושיעי מחמס תושיעני
אלהא דאיתרעי קרבני
לדחלתיה תוקפי דמן
קדמוהי מיתיהיב ליתקוף
ופורקן לאתגברא על בעלי
דבבי רח רוחצני על מימרי
אנא רחיץ בעידן עקא
מגן עלי מבעלי דבבי ואמיר
לארמא קרני בפורקני
סומכני דהוה מימ מימריה
סמיך ליט חוויתי עריק
מן קדם רדפי פרקני מבעלי
דבבי ואף מיד כל חטופין
ואניסין שיזיב יתי מהולל
אקרא יהוה ומאיבי אושע
אמר דוד בתושבחתא אנא
מצלי קדם יי דבכל עידן
מבעלי דבבי פריק יתי כי
אפפני מז משברי מות
נחלי בל בליעל יבעתני
ארי אקפתני עקא כאיתתא

ילד יו׳ וסימ׳ ולשת גם הוא · ולשם ילד גם הוא · ולעבר ילד · וחברו דדה · ובני זלפה ילד · וליוסף ילד ל׳ · אלה בני רחל אשר ילד ליעקב ·
אשר ילד לו במצרים · כי ילד ילד לנו · ילד בן לנעמי · זה ילד שם · ולציון יאמר איש ואיש ילד בה · בשם דן אביהם אשר יולד לישראל · וגם הוא
ילד להרפה · כי אדם לעמל יולד · וחד מה נעשה לנער היולד ״ ״ אפפוני ד׳ וסימ׳ משברי מות · מים עד נפש · חבלי מות · דתהלות · ודהלולא ·

חבלי ד̇ ריש פס̇ וסימ̇ חבלי שאול סבוני · חבלי שאול סבבוני · חבלי רשעים עודוני · חבלי יולדה יבאו לד׳ ···
מקשי ג̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ קדמוני מקשי מות · דשמואל · ומקשים שתו לי · ומקשות פעלי און · וכל מבקשי רעות ··

דיתבא על מתבר | וחיל לית לה למילד | והיא מסכנא
לימימית | סיעת חי

חייבין בעיתת יתי | חבלי שאול סבוני | קדמוני מקשי
מות | מיתו משריית

רשיעין אקפוני | קדמוני דמזונין כמני | קטול | בצר לי
אקרא | יהוה וא

ואל אלהי אקרא | וישמע מהיכלו | קולי ושועתי
באזניו ׃ | אמיר דוד

כד עקא לי אנא | מצלי קדם יי וקדם | אלהי אנא מתי
מתחנין | ומקביל

מהיכליה צלותי | ובעותי קדמוהי מתע | מתעבדא | ותתגו
ותתגעש | ותרעש

הארץ מוסדות | השמים ירגזו ויתגעשו | כי חרה לו | ואית
ואיתגריפת | ואיתרגישת

ארעא שכלולי | שכלולי שמיא זעו ׃ | ואיתרכינו ארי
תקוף | מן קדמוהי

עלה עשן באפו | ואש מפיו תאכל גחלים | בערו ממנו | סליק
ודונגירה | דפרעה

רשיעא כתננא | קדמוהי בכין שלהבת | רוגזיה כאשא כה
בערא דמן | קדמוהי

משיציא מזופ | מזופתיה כגומרין דנור | דלקא מימריה
ויט שמים | וירד ועש

וערפל תחת רגליו | וארכין שמיא ואיתגלי | יקריה וענן אמי
אמיטתא | כיבש קדמ

קדמוהי | וירכב | על כרוב ויעף ויראה על | כנפי רוח | ואיתגלי
בגבורתיה | על כרובין

קלילין ודבר כתי | בתקוף על כנפי רוחא | וישת חשך סביב
סביבתיו ׃ | סתרו חשו

חשרת מים עבי | שחקים | ואשרי שכנ | שכינתיה בערפל
וענן יקר | סחור סח

ליה מחית מיין | רבבת | תקיפין מרוכפת עננן | קלילין ברום עלמ
מנוגה | נגדו בערו

גחלי אש ׃ מזיו | יקריה מבהקין שמי | שמיא מזופתיה
כגומרין | דנור דלו

דלקא מימריה | ירעם מן שמים יהוה | ועליון יתן קולו

תאכל ד̇ וסימ̇ מכל עץ הגן · ובת איש כהן כי תהיה לאיש זר · כי תהיה אלמנה וגרושה · ועשית עלתיך הבשר · רק את דמו ·
כי תצור אל עיר · עלה עשן באפו · וחברו · ויען השליש אשר למלך · וחברו · כי בערה כאש הרשעה · לחמך ברעש תאכל ·
האבק דם · אש לפניו תאכל · יגיע כפיך כי תאכל · כי אש היא · צפיה הליכות ··· וירד ג̇ ופת̇ ויט שמים וירד · וחברו · מי עלה ··

ויראו ד וסימ׳ ויראו אפיקי ים׳ ויראו ראשי הבדים׳ וחברו׳ ויראו אפיקי ים ׳והסלות׳׳ ג׳׳ סימ׳ שמואל בדיק ויהם׳ ׳
תהלי׳ וברקים רב ויהמם׳ שמואל אפיקי ים יגלו׳ תהלי׳ אפיקי מים ויגלו׳ שמואל בגערת יי׳ אפו׳ תהלי׳ בגערת יי׳ אפיך׳׳

אכלי מן שמיא יי׳ ועילאה ארים מימ׳ מימריה וישלח
חצים ויפיצם
ברק ויהם׀ ושלח מחתיה כגירין ובדרו׀ ובריעין ברקין
ושגישינון ויראו׀ אז
אפיקי ים יגלו מוסדות תבל בגערת יהוה מנשמת
רוח אפו׀ ואה
ואיתחזיאו׀ עמיקי ימא ואתגליאו׀ ז׳ שכלולי תבל
בנזופית מן קדם יי׳
במימר תקות רוגזיה׀ ישלח ממרום יקחני ימשני
ממים רבים׀ עז
שלח נביאוהי ז׳ מלך תקיף דיתיב כו׳ כתקות דומיא
דברני עז שיזבני מ׳
מעממין סגיאין׀ יצילני מאויבי עז ומי׳ ומשנאי כי אמ׳
אמיצו מ׳ממצר׀ יי׳
שיזבני מסנאי ז׳ ארי תקיפו מבעלי דבבוי ארי אז
איתגברו עלי׀ יקד
יקדמוני ביום אידי ויהי יהוה למ׳ למשען לי׀ יקד
קדמוני ביום טי׳
טילטולי יהודה מימרא דיי׳ סמך לי׀ ויצא למרחב
אתי יחז׳ יחלצני
כי חפץ בי׀ ואפק לרווחא יתי שיזבני ארי איתרעי
בי׀ יגמלני יהוה כצו
כצדקתי כבור ידי ישיב לי׀ אמר יי׳ דוד ישלמינני יי׳ ב
בזכותי כברירות
ידי יתיב לי׀ כי יי׳ שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי
מאלהין ארי נטרית
אורחן דתקנן קו׳ קדם יי׳ ולא הליכית כו׳ ברשע קדם אהי׀
כי כל משפטיו
לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה׀ ארי כל דינוהי גלן ליה
לקיבלי למעבדהון
וקיימוהי לא עדית מנהון׀ ואהיה תמים עמו ואשתמרה
משני׀ ז׳ והוית
שליב בדחלתיה והוית נטר נפשיה מחובין׀ וישב
יהוה לי כצדקתי
כבורי לנגד עיני׀ ואתיב יי׳ לי בזכותי כבר כברירותי קדם

שמואל משנאי כי אמיצו׳ תהלי׳ ומשנאי כי אמיצו׳ שמואל משען לי׳ תהלי׳ למשען לי׳ שמואל ויצא למרחב׳ תהלים
ויוציאני למרחב׳ שמואל כצדקתי׳ תהלי׳ כצדקי׳ שמואל לא אסור ממנה׳ תהלי׳ לא אסור מני׳ שמואל ואהיה תמים
לו ואשתמרה׳ תהלי׳ ואהי תמים עמו ואשתמר׳ שמואל לי כצדקתי כברי׳ תהלי׳ לי כצדקי כבר ידי׳׳ ג׳׳ ׳׳ פ׳׳

שמו׳ עם גבור תמים · תהל׳ עם גבר תמים · שמו׳ ותהבר תתפל · תהלים תתברר תתפתל · שמו׳ ואת עם עני תושיע ·
תהלים כי אתה עם עני תושיע · שמו׳ ועיניך על רמים תשפיל · תהלים ועינים רמות תשפיל · תתמם ל׳ דגות ״ ·

מימריה | עם חז תסיר תתחסר עם גבור תמים תתמם | ג ל ב
עם אברהם דאישתכח
חסיד קדמך בכין אסגיתא למעבד חיסדא עם
זרעיה יצחק
דהוה שלים בד ברחלתך בכין אשלמת מימרא רעותך
למיעבד עימיהון
עם נבר תתבר עם עקש תתפתל | עם יעקב דהליך בבריחות
קדמך בחרתא
בנוהי מכל עמי עממיא אפרשתא זרעיה מבל
פסולא פרעה וי
ומיצראי דחש דחשיבו מחשבן ביש בישן על עמך
בלבילתבין במחשבתהון |
ואת עם עני תו תושיע ועינך על רמים תשפיל | ג
וית עמא בית ישר
דמתקרין בעלמ הדין עם חשיך את עתיד למפרק
במימרך תקיפיא
דמתגברין ע עליהון יתהון תמאיך | כי אתה נר ל׳
יהוה ויז ויחזרך
יגיה חשכי | ארי את הוא מרי נהוריה דישראל יפקינני
מחשוכא לנהורא
ויחזינני בעלמא דעתיד למיתי לצדיקי | כי בכה ארוץ גד ג׳
גדוד ובאלהי
אדלג שור | ארי במימרך אסגי משרין ובמימור אלהי | ג׳
אכבוש ז כל כרכין
תקיפין | האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
הוא לכל החוסים
כי | אהא דבדו דכוותא אורחיה אוריתא דיי׳ כי
בחירא היא תתו
תקיה הוא לכל דמתרחצין עלוהי | כי מי אל מבלעדי
יהוה ומי צור
מבלעדי אלהינו | ארי בכין על ניסא ופורקנא דתעביד למשו ל׳
למשיחא ולשארא
דעמך דישתא דישתארון יהדון כל עממיא אומיא
ולשניא ויימרון ז
לית אלהא אלא לית ארי בר מינך ועמך יימרון לית

שמו׳ כי אתה נרי יי׳ · תהלים כי אתה תאיר נרי · שמו׳ באלהי · תהלים ובאלהי · שמו׳ כי מי אל ומי צור
מבלעדי · תהלים כי מי אלוה מבלעדי יי׳ ומי צור זולתי אלהינו · שמו׳ האל מעזי חיל ויתר תמים · תהלים המאזרני ויתן
ארוץ ד׳ ג׳ מלא וא׳ חס וסימ׳ כי בכה ארוץ גדוד · וחברו רתהלים · ויהי מה ארוץ · דרך מצותיך ארוץ · תל׳ חס׳ ·

ולא אשוב ד׳ וסימ׳ ולא נחמתי ולא אשוב ׃ בטרם אלך ולא אשוב ׃ ולא אשוב עד כלותם ׃ וחברו דתהלים ׃׃
שמוא׳ ונחת קשת׳ תהלים ונחתה קשת ׃׃ שמוא׳ וענתך תרבני׳ תהלים וענותך תרבני׳ שמוא׳ תחתי׳ תהלים תחתני׳׃

תקיפת אלא א׳ להנא | האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו |
אלהא די דסעיר
לי בחילא ומ׳ ומתקין שלם ארחי | משוה רגלי כז
כאילות ועל במתי
יעמדני | משוי רגלי קלילין כאילתא ועל בית תוקפי
יקיימנני | מלמד
ידי למלחמה ונחת קשת נחושה | זרועתי | מלית
ידיי למ׳ למיעבד
קרבא ומתקיפה כקשת נחשא דרעיי | ותתן לי מגן ישו
ישעך ועותך
תרבני | ויהבת לי תקוף פרקתני ובמ׳ ובמימרך אסז
אסגיתני | תרחיב
צעדי תחתני | ולא מעדו קרסלי | א אסגיתא פסיע
פסיעתי תחותיי
ולא אזדעזעא | רכובתי | ארדפה איבי ואשמידם
ולא אש אשוב עד
כלותם | רדפית סנאי ושיציתינון ולא תבית עד דגמרי
דגמרתינון | ואכלם
ואמחצם ולא יק׳ יקומון ויפלו תחת רג רגלי | ושיציתנון
וגמרתינון ולא יכילו
למיקם קדמי ער ויפלו קטילין תחות פרסת רגלי | ות
ותזרני חיל למ׳
למלחמה תכריע קמי תחתני | וסערתני בחילא למעבד
קרבא ת תברתא
עממיא דקיימין לאבאשא לי תחותי | ואיבי תתה לי
ערף מ׳ משנאי
ואצמיתם | וסנ וסנאי תברתא קדמי | מחורי קדל
בעלי קו׳ קדל רבבי
ושיציתינון | יש ישעו ואין מושיע אל יהוה ולא ענם |
בעו סעיר ולית להון
פריק מ׳ מעלוי יתהם יי ולא מקבל צלותהון | ואשחקם כעפר
הארץ כ׳ כטיט חז
חוצות אדיקם ארקעם | ושיציתינון כעפרא דארעא
כוסין יי שוקין יז
כעטית בחון רז רפסתינון | ותפלטני מ׳ מריבי עמים

ויתר ב׳ וסימ׳ האל מעוזי חיל׳ ראה ויתר גוים ויתפוצצו ׃׃ ואכלם ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ ויחר אפי בהם ׃ ואכלם ואמחצם ולא׳ בתר קמ׳ ׃׃ ג׳ דסבור עמים וקדי׳ עמי ׃ וסימ׳ ותפלטני מריבי עמי׳ הרודד עמי תחתי׳ השיר... שחוק לכל עמי׳ ׃׃ שמוא׳ ארדפה ואשמידם׳ תלים ארדף ואשיגם׳ שמוא׳ ולא יקומון׳ תהלים ולא יוכלו קום׃׃

לשמוע ד גלא וסימ׳ לשמוע אזן ישמעו לי׳ העם הזה הרע המאנים׳ שכו על עונות אבתם׳ לשמוע אל הרנה׳ ודברי הימים ״׳
שמואל יתכחשו לי׳ תהלים יכחשו לי׳ שמואל ויחגרו ממסגרותם׳ תהלים ויחרגו ממסגרותיהם׳ שמואל אלהי צורי׳ תהלים אלהי ישעי ״׳

תשמרני לראש גויִם עם לא ידעתי יע יעבדני ותשיזב
ותשזבינני מפלוגת
עמא תמנינני רישא לעממיא עַם הלא ידעית
יפלחונני בני נכר
יתכחשו לי לע לשמוע אזן ישמעו לי בני עממיא יסת
וסופון וז יתכבון
לי לישמע אודן ישתמעון לי בני נכר יבלו ויחגרו ממ
ממסגרותיהם בני עממי
יסופון ויזועון ז מבירביתהון חי יהוה וברוך צורי וירם
אלהי צור ישעי בי
בכין על ניסא וז ופורקנא דעבדתא לע לעמך אודיאו
ואמרו קיים הוא
יי ובריך תקיפא רמן קדמוהי מתיהיב לנא תקוה ופור
ופורקן ומרמם
אלהא תקוה לנא פורקננא האל הנתן נקמות לי ומוריד
ומוריד עמים
תחתני אלהא דעביד פורענא לי ות ותבר עממיא
דקיימין לאבשא
לי תחותי ומו ומוציאי מאיבי ומקי ומקמי תרוממני
ומאיש חמסים
תצילני ופרקי מסנאי ועל דקיימין לאבאשא לי
תגברינני מגוג ומי
וממשרית עממ חטופין דעימיה ישיזו ישיזבינני על
כן אודך יהוה
בגוים ולשמך א אומר על כן אודי קד קדמך יי ולשמך
אימר תו תשבחן
מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למ למשיחו לדוד
ולזרעו ז עד עולם
מסגי למעבד פורקן עם מלכיה ועי ועביד טיבו לה
למשיחי לדוד ויז
ולזרעיה עד עלמא

כג ואלה דברי דוד האחו ונעים זמרות ישראל דעתידין למיתי אמר
האחרנים נאם דוד בן ואילין פיתגמי נבואת דוד בר ישי ואמר גבר
ישי נאם הגבר הקם דוד דאיתנבי לסופ דמרבא למלכו משיח
על משיח אלהי יעקב עלמא ליומי נחמתא במימר אלהי דיעקב וה

הוקם ג׳ א׳ חס וב׳ מל וסימ׳ הוקם המשכן׳ הוקם את יהונדב׳ נאם הגבר הקם על׳ בתר חס ״׳ זמרות ד׳ וחס וסימ׳ ונעים
זמרות ישראל׳ מכנף הארץ זמרות שמענו׳ זמרות היו לי חקיך׳ נתן זמרות בלילה׳ וחד בזמרות נריע לו ״׳ על ב׳ קמיצ׳ ומב׳ לישב
וסימ׳ נאם הגבר הקם על׳ ישובו לא על היו ״׳ וירום ב׳ א׳ חס וא׳ מל וסימ׳ וירום תולעים ויבאש׳ וירום אלהי צור ישעי ״׳

יקחו ל וסימ׳ אשה זונה וחללה לא · ב בו · בי לא ביד יקחו · ומבניך אשר יצא ממך · וחברו · אהליהם ויצאנם יקחו · המה בניך
ובנתיך · והאלמנה אשר תהיה אלמנה · ונחלת עריצים משדי יקחו ·· ובליעל ב וסימ׳ ויעץ כל איש רע · כקוץ מנד כלהם ·· פ ··

ותקין למימני כחיך ז
כסיב תושבחתיה דיש
דישרא׃ רוח אדני דבר
בי ומילתו על לשוני׃
אמר דוד ברוח נבואה
דיי׳ אנא מליל מילין
דתושבחן ופיתגמי ק׳ז
קודשיה במפומי אנא
מסדר׃ אמר אלהי
ישראל לי דבר צור י׳ז
ישראל מושל באדם
צדיק מושל בירא׳ת ז
אלהים׃ אמר דוד א׳ה
דישרא׳ עלי מליל תק
תקיפא דישרא׳ דשלי׳
דשליטי בבני אינשא
קושטא דאין אמיר ל׳ז
למנאה ליה מלכא הו
משיחא דעתיד די יק
יקום וישלוט בדחלת
דיי׳׃ וכאור בקר יזרח
שמש בקר לא עבות מ
מנגה ממטר דשא
מארץ׃ טוביכון צדיקי
עבדהון לכון עבדין ט
טבין דאתון עתידין ל
לאיתקימא ולאזהרא
בזיהור יקריה יקריבון
בנהור צפרא דאזיל
ותקין וכשימשא דעז
דעתיד לאזהרא כזיהו
יקריה על חד תלת מי
מאה ארבעין ותלתא
בנהור שבעא כוכביא
וניהור שבעא יומיא

יתיר מכדין תתרבון ו׳
ויטיבון לכון דהויתון
מחמרין לשני נחמית
דאתיין הא כאיברא
דמסובר לשני ברעתא
דייחות מיטרא על
ארעא׃ כי לא כן ביתי ז
עם אל כי ברית עולם
שם לי ערוכה בכל ושו׳
ושמרה כי כל ישעי ו׳
וכל חפץ כי לא יצמיח׃
אמר דוד יתיר מכבון
ביתי קדם א׳ ארי קים
עלם קים לי למיהוי
מלכותי קיימא כמא
דקיימין סידרי בראש׳
בראשית ובטירא לע׳
לעלמא דאתי ארי כל
צורכי וכל בעותי קדמ׳
קדמוהי מתעבדין בכין
כל מלכו עוד לקיבליה
לא התקיים׃ ובליעל
כקוץ מונד כולהם כי ז
לא ביד יקחו׃ ורשיעא
עבדי חיטאה דמן חי׳
חיטאה לכון דבמפ׳
דבמפקיהון דכיבין לז
למיקטת בר אינש חז
חאיס עליהון ושביק
להון אולין ותקפין עד
דלית איפשר למיקרב
להון ביה׃ ואיש אשר
יגע בהם ימלא ברזל וע
ועץ חנית ובאש שרוף
ישרפו בשבת׃ ודאה כל

אינש דמישרי למיק׳
למיקרב בכובין אזלין
ותקפין עלוהי עד דהו
דהפן ליה כלבוש דברזל
דלא יכלין ליה בא עי׳
עימורגין ורומחין בה
בכין לית פורענתהון
ביד אינש אילהין כא׳
באישתא עתידין לאיו
לאיתוקדא יתוקדון ז
באיתגלאה בית דינא
רבה למיתב על כורסי
דינא למידן ית עלמא׃
ואלה
שמות הגבורים אשר
לדוד ישב בשבת תח׳
תחכמני ראש השלישי
הוא עדינו העצנו והו
הוא עורר את חניתו
על שמנה מאות חלל
בפעם אחת׃ אילין ש׳ז
שמיהת גיבריא דהוו ז
עם דוד גיברא דישמ׳
משריתא יתיב על
כורסי דינא וכל נביא
וסביא מקיפין ליה ד
משיח במשח קודשא
בחיר ומפנק שפיר בז
בריויה דיאי בחיזויה
חכים בחוכמתא וסוכ׳
וסוכלתן בעיצא גיבר
בגיברותא ריש גוברי
הוא מתקן במני זינא
נפיק בפום קלא ונצח
בקרבא ומתכיב על ידי

מושל יג מלא וסימ׳ מושל באדם צדיק · ג בו · ושלמה היה מושל · ממך לי יצא להיות · והעשר והכבוד מלפניך · והקימתי · וידיד
מושל אפה · מושל בגאות הים · ויאמר יי׳ · כי תשב ללחום את מושל · אשר נדהם · רבים מבקשים פני מושל · מזעקת מושל בכסילים ·
אם רוח המושל ·· יראת אלהים ג וסימ׳ כי אמרתי רק אין · צדיק מושל יראת · ואני לא עשיתי כן · חד בתור׳ חד בנבי׳ חד בכתוב׳ ·· :

ה כתב מ בסוף תבות ולא קרי וסימ ירדו שלשים מהשלשים · ובעד גברים חבלהו · ברך ויהבים · דשמואל · ויעשו להם מסכה · שנים עגלים · אלה אלפים ישמשנה ··· מבאר הבאר · ג דכת א וסימ ויתאוה דוד ויאמר · ויבקעו שלשת הגברים · והוא ירד והכה ·

מיורנתיה תמני מאה
קטולין בזימנא חדא׃
ואחריו
אלעזר בן דדו בן אחו
אחחי בשלשה הגברים
עם דוד בחרפם בפלש׳
בפלשתים נאספו שם
למלחמה ויעלו איש
ישראל׃ ובתרוהי אלעז׳
בר דודו בר אחוהי בת
בתלתא גיבריא עם דוד
בר חסידון פלישתאי ׃
דאיתכנישו תמן לאגי
לאגחא וסליקו אינש
ישרא׃ הוא קם ויך
בפלשתים עד כי יגעה
ידו ותדבק ידו אל
החרב ויעש יהוה תש
תשועה גדולה ביום ה
ההוא והעם ישבו א׳
אחריו אך לפשט׃ הוא
קם וקטיל בפלישתאי
עד דילאית ידיה
ואדביקת ידיה עם קר
קרבא ועבד יי׳ פורקנא
רבא ביומא ההוא ועמ׳
דעמא תבו בתרוהי ברם
לחלצא קטיליא׃
ואחריו
שמה בן אגא הררי ויא׳
ויאספו פלשתים לחי׳
לחיה ותהי שם חלקת
השדה מלאה עדשים
והעם נס מפני פלשתים׃
ובתרוהי שמא בר

אגי דמן הרר ואיתכני
ואיתכנשו פלישתאי
לחיתא והות אחסנת
חקלא מליא דטלופחי
ועמא אפך מן קדם פ׳
פלישתאי׃ ויתיצב
בתוך החלקה ויצליה
ויך את פלשתים ויעש
יהוה תשועה גדולה׃
ואיתעתד בגו אחסנת
ושזבה וקטל ית פליש
פלישתאי ועבד יי׳ פו׳
פורקנא רבא׃ וירדו
שלשים מהשלשים
ראש ויבאו אל קציר
אל דוד אל מערת ערו׳
עדולם וחית פלשתים
חנה בעמק רפאים׃
ונחתו תלתא גיבריא׃
מגיברי רישי מגיברי
רישי משריתא ואתו
לחיצדא לות דוד למע׳
למערת עדלם ומשרי׳
פלשתאי שריא במיש
במישר גיבריא׃ ודוד
אז במצודה ומצב פלש׳
פלשתים אז בית לחם׃
ודוד בכין בחקרא ואס׳
ואיסטרטיג פלישתאי
בכין בית לחם׃ ויתאוה
דוד ויאמר מי ישקני
מים מבאר בית לחם א׳
אשר בשער׃ וחמידת
נפשא דדויד ואמר מן
ישקינני מיא מגובא

דבית לחם דיבתרעא׃
ויבקעו שלשת הגברים
במחנה פלשתים וישא׳
וישאבו מים מבור בית
לחם אשר בשער וישא׳
וישאו ויבאו אל דוד
ולא אבה לשתותם וי׳
ויסך אתם ליהוה׃ ובז׳
ובזעו תלתא גיבריא
במשיריית פלישתאי
ומלו מיא מגובא דבית
לחם דבתרעא ונסיבו
ואייתיאו לות דוד ול׳
אבה למישתיהון ואמ׳
לנסכא יתהון קדם יי׳׃ וי׳
ויאמר חלילה לי מי׳
מיהוה מעשותי זאת
הדם האנשים ההלכים
בנפשתם ולא אבה לש׳
לשתותם אלה עשו ש׳
שלשת הגברים׃ ואמר
חס לי מן קדם יי׳ מלמ׳
מלמעבד דא הדם גבי׳
גבריא האולו בנפשת׳
בנפשתם ולא אבה למ׳
למישתיהון אילין עו׳
עבדו תלתא גבריא׃
ואבישי
אחי יואב בן צרויה
הוא ראש השלשה ו׳
והוא עורר את חניתו ׳
על שלש מאות חלל
ולו שם בשלשה׃ ואב׳
ואבישי אחוהי דיואב
בר צרויה הוא ריש ׳

מעשות ה חס בליש וסימ חלילה לך מעשות כדבר הזה · וירד מעשות החטאת · וצברתו הנפשת העשת · לעשתכם אתם · דואתחנן · חלילה לי יי׳ מעשתי זאת · דשמואל ·· ויאמר ל בספר וסימ ויגדלו שמואל את כל · ויקח שמואל אבן אחת · ויען דואג האדמי ויען אחי מלך · ויען אתו את המלך · ויקוצן המלך אל אבנר · ויאמר אדני המלך עבדי · ויען יואב ויאמר · ויאמר יי׳ סלעי · ויתאוה דוד ויאמר ·

ד̇ זוגי מן חד חד ׀ מקבצאל ובניהו בן יהוידע נן׳ מדמעה כה אמר יי׳ מיגעי׳ ממוצא כי לא ממוצאי׳ מקדמת ובצמא פתאמיא׳׳
ול׳ זוגה וסימ׳ מן קביצאל וחברו דדבר הימים׳ מן דמעה כי חליצת נפשי׳ מן מוצא ותדע והשכל׳ מן קדמת ודניאל בדי ידע׳׳

גיבריא והוא תכיב ית
מורניתיה על תלת מ׳
מאה קטילין וליה שום
בתלתא גיבריא ׀ מן הש׳
השלשה הכי נכבד וי׳
ויהי להם לשר ועד הש׳
השלשה לא בא ׀ מן ג׳
גיבריה הוה יקיר והוה
להון לרבה ולתלת גיב׳
גוברין לא מטא ׀
ובניהו בן י׳
יהוידע בן איש חי רב
פעלים מקבצאל הוא
הכה את שני אריאל
מואב והוא ירד והכה ׳
את הארי בתוך הבור
ביום השלג ׀ ובניהו בר
יהוידע בר גבר דחיל ח׳
חיטאין דליה עובדין ׳
מקבצאל הוא קטיל
ית תרין רברבי מואב ׳
והוא נחת וקטיל ית
אריא בגו גובא ביומא
דתלגא ׀ והוא הכה את
איש מצרי איש מרא
מראה וביד המצרי ח
חנית וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו ׀
והוא קטיל ית מצראי
גבר דחיזוא ובידא דמ׳
דמצראי מורניתא ונח
ונחת עלוהי בחוטרא
ואנס ית מורניתא מיד
דמצראי וקטליה

במורניתיה ׀ אלה עשה
בניהו בן יהוידע ולא
שם בשלשה הגברים ׀
אילין עבד בניה בר י׳
יהוידע וליה שום כת׳
בתלתא גיבריא ׀ מן הש׳
השלשים נכבד ועד
השלשה לא בא וישמ׳
וישימהו דוד אל מש׳
משמעתו ׀ מן גיבריא
יקיר ולתלת גברין לא
מטא ומניה דוד על
משמעתיה ׀
עשהאל אחי
יואב בשלשים אלחנן
בן דדו בית לחם ׀ עשהאל
אחוהי דיואב בגיבריא
אלחנן בר דדו דמבית
לחם ׀
שמה החרדי אליקא
החרדי ׀ שמא דמן חר
חרוד אליקא דמן חר
חרוד ׀
חלץ הפלטי עירא בן
עקש התקועי ׀ חלץ
דמפלט עירא בר עקש
דמתקוע ׀
אביעזר הענתתי מבנ׳
מבני החושתי ׀ אביעז׳
דמן ענתות מבני דמן
חושת ׀
צלמון האחוחי מהרי
הנטופתי ׀ צלמון דמן
אחוח מהרי דמנטופא ׀
חלב בן

בענה הנטופתי איתי בן
ריבי מגבעת בנימן ׀ ח׳
חלב בר בענא דמנטופ׳
איתי בר ריבי מגבעתא
דבני בנימן ׀
בניהו הפרעתני ה׳
הדי מנחלי געש ׀ בניה
דמפרעתון הדי דמנחלי
געש ׀
אביעלבון הערבתי ע׳
עזמות הברחמי ׀ אבי
אביעלבון דמערבת
עזמות דמברחום ׀
אליחבא
השעלבני בני ישן יה׳
יהונתן ׀ אליחבא דמ׳
דמשעלבון בני ישן ׳
יהונתן ׀
שמה ההררי אחיאם
בן שרר האררי ׀ שמה
דמן הרר אחיאם בן ש׳
שרר דמן הר גבוה ׀
אליפלט
בן אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל
הגלני ׀ אליפלט בר א׳
אחסבי בר מעכת אליע׳
בר אחיתופל גילונאה ׀
חצרו
הכרמלי פערי הארבי ׀
חצרי דמן כרמלא פע׳
פערי דמן ארב ׀
יגאל בן ׳
נתן מצבה בני הגדי ׀
יגאל בר נתן מצובה בני

אריאל ד̇ ג̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ׳ והוא הכה את שני אריאל׳ הוי אריאל אריאל׳ ב̇ בו׳ הצבאים על אריאל׳ קדמ׳ חס̇ ׳׳ ׳׳ וסימ׳
שמואל אל משמעתו׳ אל מקדשי׳ אל מיצחו׳ אל מדינה׳ אל משכן׳ אל מלאכי׳ אל מעשה׳ אל מלאכת׳ ודלהון לידה
דב̇ הימ׳ על משמעתו׳ על מקדשי׳ על מיצחו׳ על מדינה׳ על משכן׳ על מלאכי׳ על מעשה׳ על מלאכת׳ דבות ׳׳ ׳׳

ד זוגי מן ב קדמ מפק א את משאל דיהושע · וקראהו אמון · נחרי הבארתי דשמואל · וירפאו את שברי · סימ שאל וקרו
ותבי לא מפק א וסימ את משל דדבהימ · וקרהו אמון · נחרי הברתי דדבה · וירפו את שבר · לנחרי אסיא ::

דמשבט גד ׀ צלק הה
העמני נחרי הבארתי
נשא כלי יואב בן צ
רויה ׀ צלק דמבני
עמון נחרי דמבירות
נטיל זיניה דיואב בר
צרויה ׀
עירא היתרי גרב הית
היתרי ׀ עירא דמן יתר
גרב דמן יתיר ׀
אוריה
החתי כל שלשים ושז
וששה ׀ אוריה חיתאה
כל גיבריא תלתין וש
ושיתא ׀
כד ויסף אף יהוה
לחרות בישראל ויסת
את דוד בהם לאמר
לך מנה את ישראל
ואת יהודה ׀ ואוסיף
רוגזא דיי למיתקף ׃
בישראל וגרי ית דוד
בהון למימר איזיל
מני ית ישראל וית דבית
יהודה ׀ ויאמר המלך
אל יואב שר החיל
אשר אתו שוט נא ׃
בכל שבטי ישראל
מדן ועד באר שבע וז
ופקדו את העם וידע
וידעתי את מספר
העם ׀ ואמר מלכא ליו
ליואב רב חילא דעימי
הליך כען בכל שיבטי
דישראל מדן ועד באר
שבע ומנו ית עמא
ואידע ית חושבן עמא ׀
ויאמר
יואב אל המלך ויוסף
יהוה אלהיך אל הע
העם כהם וכהם מאה
פעמים ועיני אדני הז
המלך ראות ואדני
המלך למה חפץ בדבר
הזה ׀ ואמר יואב למ
למלכא ויוסיף יי אלהך
על עמא כאולין וכאו
וכאילין מאה זימנין
ועיני ריבוני מלכא חז
חזן ורבוני מלכא למא
אית ליה רעו בפיתגמא
הדין ׀ ויחזק דבר המ
המלך אל יואב ועל
שרי החיל ויצא יואב
ושרי החיל לפני המלך
לפקד את העם את ישז
ישראל ׀ ותקיף פיתגם
דמלכא על יואב ועל
רבני חילא ונפק יואב
ורבני חילא מוקדם
מלכא למימני ית עמ
ית ישראל ׀ ויעברו את
הירדן ויחנו בערער ז
ימין העיר אשר בתוך
הנחל הגד ואל יעזר ׀ וז
ועברו ית ירדנא ושרו
בערער דרום קרתא די
נחלא דיבשבט גד
וביעזר ׀ ויבאו הגלעדה
ואל ארץ תחתים חדז
חדשים ויבאו דנה יען
וסביב אל צידון ׀ ואתו
לגלעד ולארעא דרום
לחודשי ואתו לדן יען
ומתמן איסתחר לצי
לצידון ׀ ויבאו מבצר
צר וכל ערי החוי והז
והכנעני ויצאו אל
ארץ יהודה באר שבע ׀
ואתו לקרוין כריכן על
קרוי חיואי וכנענאי וז
ונפקו לדרום יהודה
לבאר שבע ׀ וישטו בכ
בכל הארץ ויבאו מקצה
תשעה חדשים ועשז
ועשרים יום ירושלם ׀
וחליטו בכל ארעא ואז
ואתו מסיופי תשעה ׀
ירחין ועשרין יומין ז
לירושלם ׀ ויתן יואב
את מספר מפקד העם
אל המלך ותהי ישראל
שמנה מאות אלף אז
איש חיל שלף חרב וז
ואיש יהודה חמשמז
מאות איש ׀ ויהב יואב
ית חושבן מניין עמא
למלכא והוו ישראל
תמני מאה אלפין גבר
גיבר שלפי סיפא ואינש
יהודה חמש מאה
אלפין גברא ׀ ויך את ז
לב דוד אתו אחריכן ז
ספר את העם ויאמר
דוד אל יהוה חטאתי

ועיני י וסימ ועיני לאה רבות · ועיני אחי בנימן · ועיני ישראל כבדו מזקן · ועיני אדני המלך ראות · ועיני כסיל בקצה הארץ ·
ועיני האדם לא תשבענה · ועיני גבהים תשפלנה · ועיני רשעים תכלינה · ועיני אלמנה אכלה :: ויוסף ג בליש הוספה א מל וב חס
א מלר וב מלע וסימ ויאמר יואב אל המלך · דשמואל · ישמע חכם ויוסף לקח · הודע לצדיק ויוסף לקח · ב בתר מלע וחס ::

נסך ז חס בליש וסימ ויגסו מפסת חרב · ויגסו מישראל מפניך · בגסם מפני ישראל · נסך לפני יצריך · מפני גערת חמשה
תנסו · לנס שמה · דואת הערים · לנס שמה · דואז יבדיל · · ועד עת ב וסימ ועד עת מועד · ועל מביצרים · · ·

מאד אשר עשיתי ועז
ועתה יהוה העבר נא
את עון עבדך כי נסכל
נסכלתי מאד ׃ ויחש ז
דוד בליביה בתרכין יז
דמנא יואב ית עמיא
ואמר דוד קדם יי חביתי
לחדא דעבדית פיתגמ
הדא וכען יי אעבר כען
כען ית חובא דעבדך יי
ארי איסתכלית לחדא ׃
ויקם דוד בבקר ודבר
יהוה היה אל גד הנביא
חזה דוד לאמר ׃ וקם
דוד בבקר ודבר יהוה ׃
היה אל גד הנביא חוז
חוזה דוד לאמר ׃ וקם
דוד בצפרא ופיתגם
נבואה מן קדם יהוה עם
גד נבייא חוזיא דדויד
למימר ׃ הלוך ודברת
אל דוד כה אמר יהוה ׃
שלש אנכי נטל עליך
בחר לך אחת מהם ויי
ואעשה לך ׃ איזיל ות
התמליל עם דוד כדנן
אמיר יי חזוא מתלת
את רמיי עלך בחר חד
מנהון ואעביד לך ׃
ויבא גד
אל דוד ויגד לו ויאמר
לו התבוא לך שבע ש
שנים רעב בארצך אם
שלשה חדשים נסך
לפני צריך והוא רדפך

ואם היות שלשת ימים
ימים דבר בארצך ועז
ועתה דע וראה מה
אשיב שלחי דבר ׃ ויא
ואתא גד לות דוד וחוי
ליה ואמר ליה התיע
התיעול לך שבע שנין
כפנא בארעך אם תלת
ירחין תהי עריק קדם
סנאך והוא רדיף לך
ואם מיהוי תלתא יומין
מותנא בארעך כען דז
דע וחזי מא אתיב ש
שלחי פיתגם ׃
ויאמר דוד
דוד אל גד צר לי מאד
נפלה נא ביד יהוה כי
רבים רחמיו וביד אדם
אל אפלה ׃ ואמר דוד
לגד עקת לי לחדא נז
ניתמסר כען ביד מימ
מימרא דיי ארי סגיז
רחמוהי וביד דאינשא
לא איתמסר ׃ ויתן יי
יהוה דבר בישראל
מהבקר ועד עת מועד
וימת מן העם מדן ועד
באר שבע שבעים אלף
איש ׃ ויהב יי מותא בז
בישראל מעידן דמיתנכס
תמידא עד דמיתסק
ומית מן עמא מדן ות
ועד באר שבע שבעין
אלפין גברא ׃ וישלח
ידו המלאך אל ירוש

ירושלם לשחתה וינז
וינחם יהוה על הרעה
ויאמר למלאך המש
המשחית בעם רב עתה
הרף ידך ומלאך יהוה
היה בגרן הארונה היב
היבוסי ׃ ואושיט ידיה
מלאכא לירושלם
לחבלותא ותב יי מן ד
בישתא ואמר למלאכ
דמיקטיל בעמיא מיס
מיסת כען אנח ידך
ומלאכא דיי הוה שרי
בבית אידרי דארנן יבו
יבוסאה ׃ ויאמר דוד
אל יהוה בראתו את
המלאך המכה בעם
ויאמר הנה אנכי חטי
חטאתי ואנכי העויתי
ואלה הצאן מה עשו
תהי נא ידך בי ובבית
אבי ׃ ואמר דוד קדם יי ׃
כד חזא ית מלאכא דז
דמיקטל בעמיא ואמר
הא אנא חביתי ואנא
סרחית ואילין עמא ז
דאינון כענא ביד רעיא
מה עבדו תהי כען מחו
מחתך בי ובבית אבא ׃
ויבא
גד אל דוד ביום ההוא
ויאמר לו עלה הקם
ליהוה מזבח בגרן יז
ארונה היבוסי ׃ ואתא
גד לות דוד ביומא

נחמיה אל ז בליש וסימ ויתחנו בני ישראל · וישלח דוד לנחמו · דשמואל · וינחם יי אל הרעה ויאמר · אולי ישמעו וישובו ·
ועתה השיבו דרביבם · ההמות המיתהו · חזקיהו מלך יהודה · אם שוב תשובו בארץ הזאת · · · מהבקר ג וסימ גוה בקר ועד
הינהר לאמר · מהבקר ועד עת · וחברון · · · היבסי ה חס וסימ וילד המלך · כל מבה יבסי · ויגע בצנור · וישלח ידו · עלה · כי עלה ·

ויעל ז׳ וסימ׳ נטה ידך בכל ארץ · ויאמר ארונה אל דוד · ויאמר לא כי יפתה · וחבר דרכה · ויצורו מעליו · ועל גלגוליו ·· ·
לעלה ה׳ וסימ׳ זאת התורה לעלה למנחה · כל הבקר לעלה · וארבע שלחנות לעלה · וגם עלה לרב · ויאמר ארונה אל דוד יקח ·

ההוא ואמר ליה סק
אקים מדבחא בבית
אידרי דארנן יבוסאה
ויעל דוד כדבר גד
כאשר צוה יהוה ׃ וסל
וסליק דוד בפתגמא
דגד בזמנא ההוא כמא
דפקיד יי׳ ׃ וישקף ארו
ארונה וירא את
המלך ואת עב
עבדיו עברים
עליו ויצא
ארונה וי
וישתחו
למלך
א
אפוהי ארעה ׃ ואיסתכי
ארנן וחזא ית מלכא
וית עבדוהי עברין
עלוהי ונפק ארנן
וסגיד למלכא
על אפוהי ע
על ארעא ׃
ויאמר
ארונה
מ
מדוע בא אדני המלך
אל עבדו ויאמר דוד
לקנות מעמך את הג
הגרן לבנות מזבח לי
ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם ׃ ואמר ארנן
מה דין אתא רבוני מלכ
לות עבדיה ואמר
דוד למזבן מינך ית

ית בית אידרי למבני
מדבחא קדם יי׳ ויתכ
ויתכלי מותנא מעל
עמא ׃ ויאמר ארונה
אל דוד יקח ויעל אד
אדני המלך הטוב בע
בעינו ראה הבקר
לעלה והמרגים
וכלי הבקר לעצים ׃
ואמר ארנן לד
לדוד יסב וי
ויסק רבוני
מלכא ז
דתקין
בע
ז
בעינוהי חזי תוריא כז
כשרין לעלתא ומורז
ומוריגיא ומדנא תז
תוריא לאעיא ׃ ז
הכל נתן ארונה
אל המלך
יהוה אל
אלהיך
ירצך ׃
ה
כולא יהב ארנן מלכא
למלכא רבעא מינה
מלכא ואמר ארנן לי
למלכא יי׳ אלהך יקבל
קורבנך ברעוא ׃ ויאמר
המלך אל ארונה לא
כי קנה אקנה מאתך
במחיר ולא אעלה לי
ליהוה אלהי עלות

עלת חנם ויקן דוד את
הגרן ואת הבקר בכסף
חמשים שקלים ׃ ויא
ואמר מלכא לארנן ז
לא אדי מזבן אזבין מ
מינך כדמין ולא אי
איסק קדם יי׳ אלהי ע
עלון ונכסת מגן וז ד
וזבן דוד ית בית אי
אידרי וי
תוריא בכסף
סילעין חמ
חמשין ׃ ו
ויבן ש
שם
מ
דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויעתר
יהוה לארץ ותעצר
המגפה מעל ישר
ישראל ׃ ובנא
תמן דוד
מדבחא
קדם
יי׳
ואסיק עלון ונכסת
קודשין וקביל יי׳ צלות
דדיירי ארעא ואתכלי
מותנא מעל ישראל ׃

מנין פס׳ הספר אלף וחמש
מאות · וסימ׳ אוך · וחציו
ולאשה עגל מרבק ·
וסדריו לד׳ ··

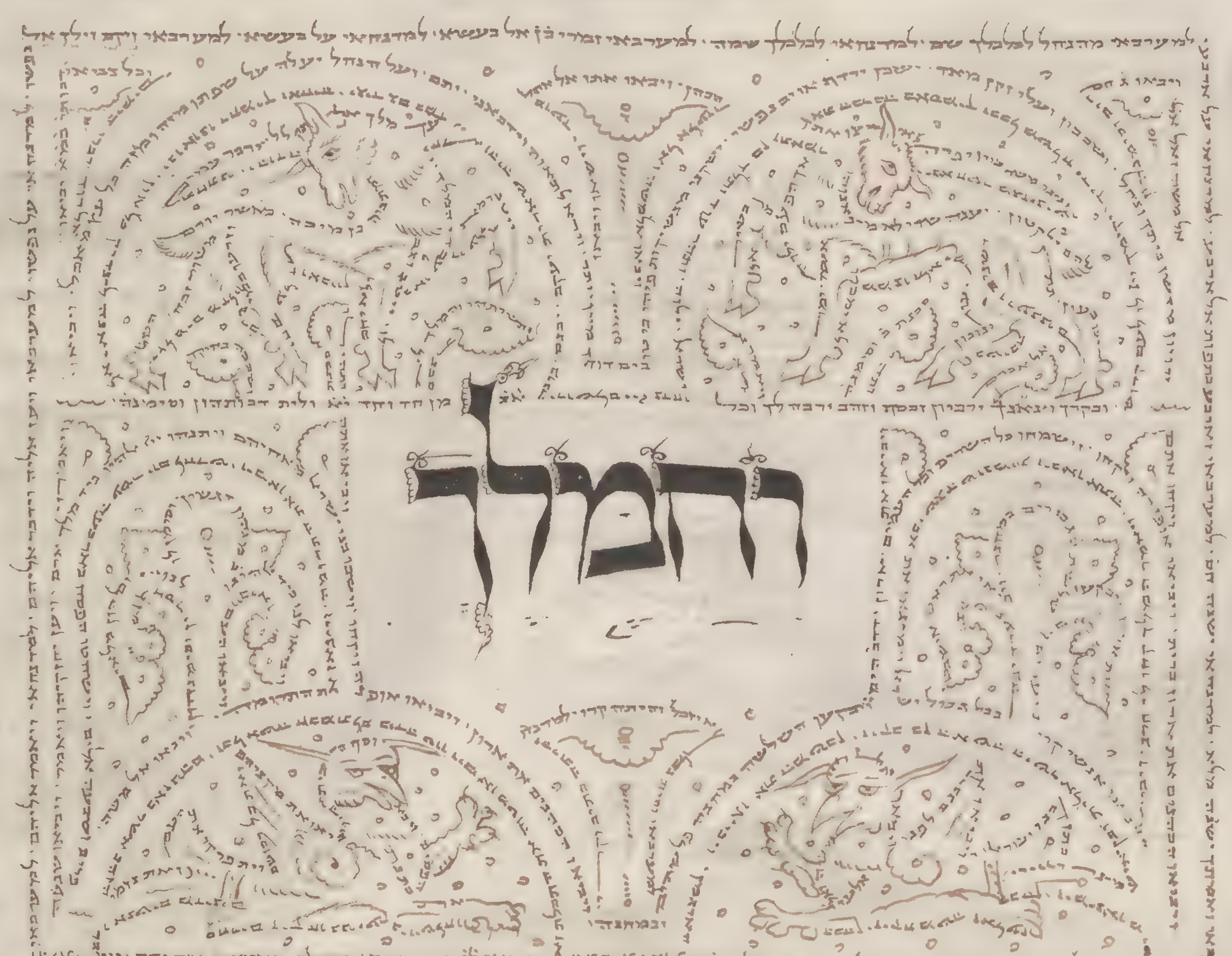
כאשר צוה יי׳ ג׳ סוף פס׳ וסימ׳ ויאמר משה אל אהרן · שוק התרומה וחזה התנופה ·· ויקן ד׳ וסימ׳ ויקן את חלקת השדה · ויקן יוסף
את כל אדמת מצרים · ויקן דוד את הגרן · ויקן את ההר שמרון ·· קנו ג׳ ב׳ בת ה׳ וא׳ בת ו׳ וסימ׳ או קנה מיד עמיתך · הלא אעלה ליי׳ אלהי
עלות וחברון דרכה · דשמואל בת ו׳ ·· ויעתר ה׳ וסימ׳ ונהדר דבקיה · ויבן שם מזבח ליי׳ · ויתפלל אליו ויעתר · ויעתר יי׳ לארץ · וצמחה ובבקשה ·

אדניה ה׳ וסימ׳ והדביעי אדניה בן חגית · דשמואל · וחברו דדוד · ואדניה בן חגית מתנשא · ויהיו דבריו עם יואב · ועתה הנה אדניה
מלך · והשמועה באה אל יואב · ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו תניג דפס אדניה בגוו עדין · · ויאמרו לו עבדיו ל׳ דסמ׳ ·

והמלך דוד שפיה · והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר ·· סכנת ב׳ וסימנה

והמלך דוד ג׳ ריש פס׳ וסימנהון והמלך דוד זקן בא

ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך והנערה יפה עד מאד



בא בימים ד׳ וסימ׳ ואברהם זקן · ויהושע זקן · וחברו · והמלך · וא׳ בא באנשים ׳

א

דוד זקן בא בימים ויכ
ויכסהו בבגדים ולא
יחם לו ׃ ומלכא סיב על
ביומין ומכסן ליה בל
בלבושין ולא שחין לי׃
ויאמרו לו עבדיו יב
יבקשו לאדני המלך
נערה בתולה ועמדה
לפני המלך ותהי לו סו
סכנת ושכבה בחיקך
וחם לאדני המלך ׃ וא
ואמרו ליה עבדוהי יב
יבעון לריבוני מלכא
עולימתא בתולתא ות
ותשמיש קרב מלכא

ותהי ליה קריבא ותשכ
ותשכוב לותך ויחן
לריבוני מלכא ׃ ויבקשו
נערה יפה בכל גבול
ישראל וימצאו את
אבישג השונמית ויבו
ויביאו אתה למלך ׃ ות
ובעו עולימתא שפירתא
בכל תחום ארע ישרא
ואשכחו ית אבישג דמן
שונם ואיתיאו יתה
למלכא ׃ והנערה יפה
עד מאד ותהי למלך
סכנת ותשרתהו והמ
והמלך לא ידעה ׃ ועו

ועולימתא שפירתא
עד לחדא והות למלכ
קריבא ומשמשא ליה
ומלכא לא ידעה ׃ ואד
ואדניה בן חגית מתנש
מתנשא לאמר אני
אמלוך ויעש לו רכב
ופרשים וחמשים איש
רצים לפניו ׃ ואדניה בר
חגית מתרברב למימר
אנא אמלוך ועבד ליה
רתיכין ופרשין וחמשי
גברא רהטין קדמוהי ׃
ולא עצבו אביו מימיו
לאמר מדוע ככה עשית

ותהי יד׳ וסימ׳ אתנגדה לו ותהי · ב׳ בו · ותהי אשה · ותהי ברתה · ממגה · הנה בתי הגדולה · להשות גלים · להשאות גלים · ותהי ···
סכנת · עתה בוא בהבה · שמעו שמוע · מלתי · מי יתן החדש · ותהי עוד בזמיני · והיה משרתך שלמה ·· · וחם ג׳ פתחי וסימ׳ וחם
השמש ונמס · וחם לאדני המלך · גם אם ישכבו שנים וחם להם · ויחם לבי בקרבי ··· ידעה ב׳ וסימ׳ והיא לא · והמלך לא ··

הגברים ז̇ חס̇ וסימ̇ ושמעי ורעי ׳ ואת נתן הנביא ובניהו ׳ עלו הסוסים והתהללו ׳ קראו זאת והתהללו ׳ קראו זאת בגוים ׳ אלה
עשו ׳ שלשת האברים ׳ ואת כל צבא הגברים ׳ ועם הסריסים והגברים ׳׳ ואת נתן ב̇ וסימ̇ הנביא ובניהו ׳ וישלח אתו המלך ׳׳

וגם הוא טוב תואר מא
מאד ואתו ילדה אחרי
אבשלום ׃ ולא אכלימ
אבוהי מיומוהי למימ
מדין כדין עביד ואף
הוא שפיר בריוה לחד
ויתיה ילידת בתר אבי
אבשלום ׃ והוו דבריו
עם יואב בן צרויה ועם
אביתר הכהן ויעזרו
אחרי אדניהו ׃ והוו פ
פיתגמוהי בעיצת עם
יואב בר צרויה ועם א
אביתר כהנא וסעדין ז
בתר אדניהו ׃ וצדוק
הכהן ובניהו בן יהוידע
ונתן הנביא ושמעי ור
ורעי והגברים אשר לד
לדוד לא היו עם אדני
אדניהו ׃ וצדוק כהנא
ובניה בר יהוידע ונתן
נביא ושמעי וגיבריא
דלדוד לא הוו בעצת
אדניה ׃ ויזבח אדניהו
צאן ובקר ומריא עם א
אבן הזחלת אשר אצל
עין רגל ויקרא את כל
אחיו בני המלך ואת כל
אנשי יהודה עבדי המ
המלך ׃ ונכיס אדניה ען
ותורין ופטומין עם א
אבן סכותא דמסתר עין
קיצרא וזמין ית כל אחו
אחוהי בני מלכא ולכל
גברי שבט יהודה עבדי

מלכא ׃ ואת נתן הנביא
ובניהו ואת הגברים וא
ואת שלמה אחיו לא
קרא ׃ וית נתן נביא ובנ
ובניהו וית גיבריא וית
שלמה אחוהי לא זמין ׃
ויאמר נתן אל בת שבע
אם שלמה לאמור הלא
שמעת כי מלך אדניהו
בן חגית ואדנינו דוד
לא ידע ׃ ואמר נתן לבת
שבע אימיה דשלמה
למימר הלא שמעת
ארי מלך אדניה בר חז
חגית ורבוננא דוד לא
ידע ׃ ועתה לכי איעצך
נא עיצה ומלטי את
נפשך ואת נפש בנך ש
שלמה ׃ וכען איתא אי
אימלכינך כען מילכא
ושיזיבי ית וית נפש בריך
שלמה ׃ לכי ובאי אל
המלך דוד ואמרת אי
אליו הלא אתה אדני
המלך נשבעת לאמתך
לאמר כי שלמה בנך יי
ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי ומדוע מלך
אדניהו ׃ איזילי ותיעלין ׃
לות מלכא דוד ותימרון
ליה הלא את רבוני מלכ
קיימתא לאמתך למימ
ארי שלמה בריך ימלוך
בתרי והוא ייתיב על
כורסי מלכותי ומדין יי

מלך אדניה ׃ והנה עודך
מדברת שם עם המלך
ואנא אחריך ומלאתי
את דבריך ׃ והא עד דא
דאת ממללא תמן עם
מלכא ואנא איעול
בתרך ואקיים ית פיתגו
פיתגמייכי ׃ ותבא בת
שבע אל המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבי
ואבישג השונמית מ
משרת את המלך ׃ ואו
ועלת בת שבע לקדם
מלכא דאידרון בית מ
משכבא ומלכא סיב ו
לחדא ואבישג דמן ש
שונם משמשת קדם
מלכא ׃ ותקד בת שבע
ותשתחו למלך ויאמר
המלך מה לך ׃ וכרעת
בת שבע וסגיאת למ
למלכא ואמר לה מלכ
מה לך ׃ ותאמר לו אד
אדני אתה נשבעת בי
ביהוה אלהיך לאמתך
כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על כ
כסאי ׃ ואמרת ליה רב
רבוני אקיימתא במי
במימרא דיי אלהך לא
לאמתך ארי שלמה
בריך ימלוך בתרי וה
והוא יתיב על כורסי
מלכותי ׃ ועתה הנה א
אדניה מלך ואתה אד

שמעת ד̇ וסימ̇ הלוא שמעת כי מלך ׳ כי קול שופר שמעת ׳ דברתי אליך בשלותיך ׳ הלא שמעת בתי ׳׳ ואדנינו ז̇ מנק̇ א
בליש̇ וסימ̇ לאדניהם למלך מצרים ׳ ואדני האדנים ׳ ואדנינו דוד לא ידע ׳ האמרות לאדניהם ׳ קדש הוא לאדנינו ׳ ואדנינו מכל
אלהים ׳ הודו לאדני האדנים ׳׳ ומלאתי ד̇ וסימ̇ את דבריך ׳ את הדרך חלליו ׳ ומלאתי הגאיות רמותיך ׳ ומלאתי הבית הזה כבוד ׳׳

ולשלמה ה̇ וסימ̇ ולשלמה עבדך לא קרא · וחברו · שנים עשר נצבים · תן לבב שלם · וביום עשרים ושלשה ״ ״ ״ והנה ה̇ דיש̇
תפ̇ בספ̇ וסימ̇ והנה עודנה מדברת · והנה עמך שמעי בן גרא · והנה איש האלהים · והנה אנשים עברים · והנה נביא אחד ״ ״ ״

ארני המלך לא ידעת׃
וכען הא ארניה מלך
ואת רבוני מלכא לא
ידעתא׃ ויזבח שור ומ
ומריא ויצאן לרוב ויק
ויקרא לכל בני המלך
ולאביתר הכהן וליואב
שר הצבא ולשלמה
עבדך לא קרא׃ ונכיס
תורין ופטימין ועאן לה
ליסגי וזמין לכל בני
מלכא ולאביתר כהנא
וליואב רב חילא ולש
ולשלמה עבדך לא זמ
זמין׃ ואתה ארני המלך
עיני כל ישראל עליך
להגיד להם מי ישב על
כסא ארני המלך אחר
אחריו׃ וכען ריבוני מ
מלכא עיני כל ישראל
סבירין עלך לחואה ל
להון מן ייתיב על כורסי
מלכותא דריבוני מלכ
בתרוהי׃ והיה כשכב א
ארני המלך עם אבתיו
והייתי אני ובני שלמה
חטאים׃ ויהי כד ישכוב
רבוני מלכא עם אבהו
אבהתוהי ואיהי אנא
ושלמה ברי מיתרכין׃
והנה עודנה מדברת עם
המלך ונתן הנביא בא׃
והא עד דהיא ממללא
עם מלכא ונתן נבייא
אתא׃ ויגידו למלך לא

לאמר הנה נתן הנביא
ויבא לפני המלך וישת
וישתחו למלך על אפ
אפיו ארצה׃ וחויאו
למלכא למימר הא נתן
נבייא ואתא לקדם מן
מלכא וסגיד למלכא
על אפוהי על ארעא׃
ויאמר נתן ארני המלך
אתה אמרת ארניהו י
ימלוך אחרי והוא יש
ישב על כסאי׃ ואמר
נתן רבוני מלכא את
אמרתא ארניהו ימלוך
בתריי והוא יתיב על
כורסי מלכותי׃ כי ירד
היום ויזבח שור ומריא
ויצאן לרוב ויקרא לכל
בני המלך ולשרי הצבא
ולאביתר הכהן והנם
אכלים ושתים לפניו
ויאמרו יחי המלך א
ארניהו׃ ארי נחת יומ
דין ונכס תורין ופטימי
ועאן ליסגי וזמין לכל
בני מלכא ולרבני חיל
ולאביתר כהנא והא
איתן אכלין ושתן קד
קדמוהי ואמרו יצלח
מלכא ארניה׃ ולי אני
עבדך ולצדק הכהן ו
ולבניהו בן יהוידע ו
ולשלמה עבדך לא
קרא׃ ולי דאנא עבדך
ולצדוק כהנא ולבניה

בן יהוידע ולשלמה
עבדך לא זמין׃ אם
מאת ארני המלך נה
נהיה הדבר הזה ולא
הודעת את עבדך מי
ישב על כסא ארני המ
המלך אחריו׃ אם מן
ריבוני מלכא הוה פי
פיתגמא הדין ולא א
אודעתא ית עבדך מאן
ייתיב על כורסי מלכות
דריבוני מלכא בתרוהי׃
ויען
המלך דוד ויאמר קראו לי
לבת שבע ותבא לפני
המלך ותעמד לפני
המלך׃ ואתיב מלכא
דוד ואמר קרו לי לבת
שבע ועלת לקדם מלכ
וקמת קדם מלכא׃ ויש
וישבע המלך ויאמר
חי יהוה אשר פדה את
נפשי מכל צרה׃ וקיים
מלכא ואמר קיים הוא
יי דפרק ית נפשי מכל
עקא׃ כי כאשר נשבעתי
לך ביהוה אלהי ישראל
לאמר כי שלמה בנך
ימלוך אחרי והוא יש
ישב על כסאי תחתי כי
כן אעשה היום הזה׃ וי
ארי כמא דקיימית לך
במימרא דיי אלהי דיש
ישראל למימר ארי
שלמה בריך ימלוך בו

ושתים ו̇ וסימ̇ והנה נשים על הארץ · כי ירד היום ויזבח שור ומריא · יהודה וישראל כחול אשר על · ובצוו ובצתין אכלים ושתים ·
ושלאחרין · ושלאחריך ״ ״ ״ נהיה ה̇ קמ̇ וסימ̇ אם מאת אדני · לא תעלו ולא תלחמו · וחברו דדה · יום חשך ואפלה · ונהיה נהי ·
נהיה אמר · שבר אדב לא נהיה · ואשלחה אליהם מלאכים · תאוה נהיה תערב לנפש ״ ״ ״ מי ישב ב̇ וסימ̇ ואודה אדני · אם מאת ״ ״

ארץ ה̇ דסביר ארצה וסימ׳ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען · נחזו נעבר חלוצים · ותרא · ותקד בת שבע אפים ארץ · ולא יפול יברך
ארץ ··· ותבקע ד̇ וסימ׳ ותבקע האדמה · ותבקע הארץ בקולם · ותבקע העיר · ותברו ·· ·· וכל הקראים ל̇ דסמ׳ ·· :

בתרי יהוא יתיב על
כורסי מלכותי תחותי
אריכין איעביד יומ
הדין ׃ ותקד בת שבע
אפים ארץ ותשתחו
למלך ותאמר יחי המ
המלך דוד לעלם ׃ ות
וכרעת בת שבע על א
אפהא על ארעא וסז
וסגידה למלכא ואמרת
יתקיים רבוני מלכא
דוד לעלם ׃

ויאמר המלך
דוד קראו לי לצדוק
הכהן ולנתן הנביא וה
ולבניהו בן יהוידע וי
ויבאו לפני המלך ׃ ואמ
מלכא דוד קרו לי לצ
לצדוק כהנא ולנתן כז
נביא ולבניה בר יהו
יהוידע ואתו לקדם
מלכא ׃ ויאמר המלך
להם קחו עמכם את
עבדי אדניכם והרכבתם
את שלמה בני על פרד
הפרדה אשר לי והורד
והורדתם אתו אל גיחון ׃
ואמר מלכא להון דברו
עמכון עבדי ריבוניכון
והרכיבון ית שלמה ברי
ברי על כודנתא דילי
ותחתון יתיה לשילוח ׃
ומשח אתו שם צדוק
הכהן ונתן הנביא למ
למלך על ישראל

ותקעתם בשופר ואמ
ואמרתם יחי המלך
שלמה ׃ וימשח יתיה
תמן צדוק כהנא ונתן
נביא למהוי מלכא על
ישראל ותתקעון בשו
בשופרא ותימרון יצלח
מלכא שלמה ׃ ועליתם
אחריו ובא וישב על
כסאי והוא ימלך תח
תחתי ואתו צויתי להי
להיות נגיד על ישראל
ועל יהודה ׃ ותסקון
בתרוהי וייתי ויתיב
על כורסי והוא ימלוך
תחותי ויתיה פקידית
למהוי מלכא על ישר
ועל דבית יהודה ׃ ויען
בניהו בן יהוידע את
המלך ויאמר אמן כן
יאמר יהוה אלהי אד
אדני המלך ׃ ואתיב בז
בניה בר יהוידע ית מ
מלכא ואמר אמן כן
תהי רעוא מן קדם יי
אלהיה דריבוני מלכא ׃
כאשר היה יהוה עם
אדני המלך כן יהיה
עם שלמה ויגדל את
כסאו מכסא אדני המ
המלך דוד ׃ כמא דהוה
מימרא דיי בסעדיה
דריבוני מלכא כן יהא
בסעדיה דשלמה ויר
ית כורסוהי מכורסיה

מלכותא דריבוני מלכ
דוד ׃ וירד צדוק הכהן ונתן
הנביא ובניהו בן יהוי
יהוידע והכרתי והפלתי
וירכבו את שלמה
על פרדת המלך דוד
ויליכו אתו על גיחון ׃
ונחת צדוק כהנא ונתן
נביא ובניה בר יהוידע
וקשתיא וקלעיא וא
וארכיבו ית שלמה על
כודנתא דמלכא דויד
ואובילו יתיה לשילוח ׃
ויקח צדוק הכהן את
קרן השמן מן האהל
וימשח את שלמה ויז
ויתקעו בשופר ויאמרו
כל העם יחי המלך שז
שלמה ׃ ונסיב צדוק
ית קרנא דמשחא מן
משכנא ומשח ית שז
שלמה ותקעו בשופר
ואמרו כל עמא יצלח
מלכא שלמה ׃ ויעלו
כל העם אחריו והעם
מחללים בחללים ושז
ושמחים שמחה גדז
גדולה ותבקע הארץ
בקלם ׃ וסליקו כל עמא
בתרוהי ועמא משבחין
בחינגיא וחדן חדוא
חדוא רבא ובזעת אז
ארעא לקלהון ׃ וישמ
וישמע אדניהו וכל הז
הקראים אשר אתו הז

לעלם ה̇ חס׳ בגבו׳ ובכתו׳ וסימ׳ יחי המלך דוד לעלם · יהיה שלום · והקימותי את כסא אל שלמה שבית · יהי יי אלהיך ברוך ···
דמלכים · אזכירה שמך ולא אגיד · ואתה מרום לעלם יי · מאסתים לא לעלם אחיה ·· ·· ויאמרו כל העם ד̇ וסימ׳ ויאמרו כל
העם אל שמואל · ויקח צדוק הכהן את קרן השמן · ויאמרו כל העם אמן והלל ליי · ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים ·· ·· ·

ותהם ג̇ וחס̇ וסימ̇ ותהם הארץ ותהם הקריה הוא הקול ותהם כל העם עליהן ׳׳ ׳׳ אחז ג̇ ב̇ מלר̇ וא̇ מלע̇ וסימ̇ חיל
אחז ישבי פלשת והנה אחז בקרנות המזבח שמאול בעשתן ולא אחז בתר̇ מלר̇ וכל אחז דהוא שום גברא בלהו̇ קמ״ג ׳׳ ׳

כלו לאכל וישמע יואב
את קול השופר ויאמר
מדוע קול הקריה הומה׃
ושמע אדניה וכל זמינ׳
דעימיה ואינון ספיקו׳
למיכל ושמע יואב ית
קל שופרא ואמר מא
דין קל קרתא אשתרג׳
אישתגרשת׃ עודנו מ
מדבר והנה יונתן בן א׳
אביתר הכהן ויאמר
אדניהו בא כי איש חיל
אתה וטוב תבשר׃ עד
דהוא ממלל והא יונתן
בר אביתר כהנא אתא
ואמר אדניה עול ארי
גבר דחיל חטאין את
וטב תבשר׃ ויען יונתן
ויאמר לאדניהו אבל
אדנינו המלך דוד הז
המליך את שלמה׃ וא
ואתיב יונתן ואמר לא
בקושטא ריבוננא מז
מלכא דוד אמליך ית
שלמה׃ וישלח אתו ז
המלך את צדוק הכהן
ואת נתן הנביא ובניהו
בן יהוידע והכרתי וה
והפלתי וירכבו אתו על
פרדת המלך׃ ושלח
עימיה מלכא ית צדוק
כהנא וית נתן נביא וז
ובניהו בר יהוידע וקש
וקישתיא וקלעיא וא
וארכיבו יתיה על כודנת

דמלכא׃ וימשח אתו
צדוק הכהן ונתן הנביא
למלך בגחון ויעלו מ׳
משם שמחים ותהם
הקריה הוא הקול אש
אשר שמעתם׃ ומשחו
יתיה צדוק כהנא ונתן
נבייא למיהוי מלכא
בשילוחא וסליקו מית
מתמן כד חדן ואישתג׳
ואישתגישת קרתא הו
קלא דשמעתון׃ וגם יז
ישב שלמה על כסא
המלוכה׃ ואף יתיב שו
שלמה על כורסי מלכ
מלכותא׃ וגם באו עבדי
המלך לברך את אדנינו
המלך דוד לאמר ייטב
אלהיך את שם שלמה
משמך ויגדל את כסאו
מכסאך וישתחו המלך
על המשכב׃ ואף עלו
עבדי מלכא לברכא ית
ריבוננא מלכא דוד
למימר יוטיב יי ית שום
שלמה משמך ויורבי
ית כורסיהי מכורסי מ
מלכותך וסגיד מלכא
על שיריא׃ וגם ככה אמ
אמר המלך ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר נתן
היום ישב על כסאי ועי
ועיני ראות׃ ואף כדין
אמר מלכא בריך יי
אלהא דישראל דיהב

יומא דין לי בר יתיב
על כורסי מלכותי ועיני
חזיאן׃ ויחרדו ויקמו
כל הקראים אשר לאד
לאדניהו וילכו איש לד
לדרכו׃ ותוהו וקמו ז
כל זמינא דלאדניה
ואזלו גבר לאורחיה׃ ז
ואדניהו ירא מפני שו
שלמה ויקם וילך ויח
ויחזק בקרנות המזבח׃
ואדניה דחיל מן קדם
שלמה וקם ואזל ואת
ואתקיף בקרנא דמד
דמדבחא׃ ויגד לשלמה
לאמר הנה אדניהו ירא
את המלך שלמה והנה
אחז בקרנות המזבח
לאמר ישבע לי היום
המלך שלמה אם ימ
ימית את עבדו בחרב׃
ואיתחוה לשלמה יז
למימר הא אדניה דז
דחיל מן מלכא שלמה
דלא יקטול והא אחד
בקרנת מדבחא למימ׳
יקיים לי יומא דין מלכ
שלמה דלא יקטול
ית עבדיה בחרבא׃ ויאמר
שלמה אם יהיה לבן
חיל דלא יפל משערתו
ארצה ואם רעה תמצא
בו ומת׃ ואמר שלמה
אם יהי לגבר דחיל חיו
חיטאין לא יפול מנז

ימית ח̇ וסימ̇ גאל הדם הוא ימית את וחברו ולא ימית אתי ואת עמי אם ימית את עבדו והיה הנמלט מחרב חזאל ב̇ בנ̇ וז׳
וברוח שפתיו ימית רשע אם שוט ימית פתאם ׳׳ ׳ ׳׳ גחון ו̇ ג̇ מלא וג̇ חס̇ וסימ̇ ושם הנהר השני גיחון סתם את מוצא ואחרי
בן בנה חומה חיצונה והורדתם אתו אל גחון וימלכו אתו על גחון וימשחו אתו צדוק הכהן ג̇ בתר̇ חס̇ ׳ ׳׳ ׳ ׳׳ ייטב ל̇ דפות̇ ׳׳ ׳

קריבה ימי למות ג̇ בליש וסימ׳ ויקרבו ימי ישראל למות · הן קרבו ימיך למות · ויקרבו ימי דוד למות · וחד יקרבו ימי אבל אבי ״
ועדותיו ה̇ בליש וסימ׳ ושמרת את משמרת · וימאסו את חקיו · ויעמד המלך על העמוד · וחברו · מפני אשר קטרתם ״

משעיר רישיה לארעא
ואם בישתא תשתכח
ביה ויתקטל׃ וישלח
המלך שלמה וירדהו
מעל המזבח ויבא ויש
וישתחו למלך שלמה
ויאמר לו שלמה לך
לביתך׃ ושלח מלכא
שלמה ואחתוהי מעו
מעלוי מדבחא ואתא
וסגיד למלכא שלמה
ואמר ליה שלמה איזל
לביתך׃
ב ויקרבו ימי דוד למות
ויצו את שלמה בנו ל
לאמר׃ וקריבו יומי ז
דוד לממת ופקיד ית
שלמה בריה למימר׃
אנכי הלך בדרך כל הא
הארץ וחזקת והיית
לאיש׃ אנא אזיל באו
באורח כל ארעא ותתז
ותתקף ותהי לגבר דחז
דחיל חטאין׃ ושמרת
את משמרת יהוה אל
אלהיך ללכת בדרכיו ז
לשמר חקתיו ומצותיו
ומשפטיו ועדותיו ככ
ככתוב בתורת משה
למען תשכיל את כל י
אשר תעשה ואת כל א
תפנה שם׃ ותיטר ית
מטרת מימרא דיי או
אלהך למהך באורחן ד
דתקנן קדמוהי ולמיט

ולמיטר קימוהי ופיק
ופיקודוהי ודינוהי
וסהדוותיה כמא דכתי
באוריתא דמשה בדיל
דתצלח ית כל דתעביד
וית כל אתר דתתפני מז
לתמן׃ למען יקים יהוה
את דברו אשר דבר
עלי לאמר אם ישמרו
בניך את דרכם ללכת ז
לפני באמת בכל לבבם
ובכל נפשם לאמר לא
יכרת לך איש מעל כ
כסא ישראל׃ בדיל דקי
דקיים יי ית פתגמיה
דמליל עלי למימר יי
אם יטרון בנך ית אורז
אורחתהון למהך קדמי
בקשוט בכל ליבהון וז
ובכל נפשהון למימר
לא יפסוק לך גבר מעל
כורסי מלכותא דישר׃
וגם אתה ידעת את אשר
עשה לי יואב בן צרויה
אשר עשה לשני ש
שרי צבאות ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא
בן יתר ויהרגם וישם
דמי מלחמה בשלם ז
ויתן דמי מלחמה בחג
בחגרתו אשר במתניו
ובנעלו אשר ברגליו׃
ואת את ידעת ית דעבד
לי יואב בר צרויה דעבד
לתרין רבני חילוותא

דישראל לאבנר בר נר
ולעמשא בר יתר דקז
דקטילינון בערימותי
ודמי דיתחשב ליה כ
כדמהון עלוהי כי דם
תבירי קרבא ויתיב להון
בכמנת שלמא ואשד
דמיהון באיספניקי דבי
דבחרציה ודש בערליו
בעקליתא דבריגלוהון
ועשית כחכמתך ולא
תרד שיבתו בשלם ש
שאל׃ ותעביד כחוכמתך
ולא תחות סיבתיה בשז
בשלמא לשאול׃
ולבני ברזלי
הגלעדי תעשה חסד
והיו באכלי שלחנך כי
כן קרבו אלי בברחי מ
מפני אבשלום אחיך׃
ולבני ברזילי גלעדאה
תעביד טיבו ויהון באז
באכלי פתורך ארי אינון
סופיקון צורכי במיערקי
מן קדם אבשלום אחוך׃
והנה עמך שמעי בן ג
גרא בן הימיני מבחרים
והוא קללני קללה נמר
נמרצת ביום לכתי מ
מחנים והוא ירד לקר
לקראתי הירדן ואשבע
לו ביהוה לאמר אם
אמיתך בחרב׃ והא עמך
שמעי בר גרא בר שבט
בנימין מעלמית והוא

שלם ח̇ חס̇ וסימ׳ ולא יכלו דברו לשלם · ויעש שמראל באשר · וישם דמי מלחמה בשלם · ולא הורד שיבתו בשלם · ויהי שלם בן חירם ·
ומי יסור לשאל לשלם · נביאי ישראל הנביאים אל ירושלם · ב̇ בו ״ · ז̇ פס̇ והוא והוא וסימ׳ ויהי נער מבית לחם · והנה עמך מבית לחם ·
והנה עמך שמעי בן גרא · ויבא את אלישע בן שפט · את יי צבאות אתו תקדשו · והוא יבנה את היכל · אכלו זרים כחו · ואחר בא חזרת ״

מלכתו ג̇ חס̇ וסימ̇ וירם מאגג מלכו ותנשא · ותכן מלכתו מאד · בשנת מלכתו את ראש׳׳׳ מאתך ה̇ וסימ̇ ויאמר
שאלה אחת · ותאמר שאלה אחת · והיה אני הלך מאתך · ויאמר הקשית לשאול · שתים שאלתי מאתך ׳׳׳ תנקהו ל̇ דבות ׳׳ ׃

לטני ליטו מרירן ביומ׳
דאזלית למחנים והוא
נחת לקדמותי לירדנ׳
וקיימית ליה במימר
דיי׳ למימר הלא אקט׳
אקטלינך בחרבא ׀ ועתה
ועתה אל תנקהו כי א
איש חכם אתה וידעת
את אשר תעשה לו וה
והורדת את שיבתו בד
בדם שאול ׀ וכען לא
תזכיניה ארי גבר חכים
את ותידע ית דתעביד
ליה ותחית ית סובתיה
בקטולא לשאול ׀ וישׁ
וישכב דוד עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד ׀ ושכב
דוד עם אבהתוהי ואת
ואיתקבר בקרתא דדו
דדויד ׀
והימים אשר מלך דו
דוד על ישראל ארבע
ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובירו
ובירושלם מלך שלש
שלשים ושלש שנים ׀
ויומיא דימלך דוד על
ישרא׳ ארבעין שנין ב
בחברון מלך שבע שנ
שנין ובירושלם מלך
תלתין ותלת שנין ׀ וש
ושלמה ישב על כסא
דוד אביו ותכן מלכותו
עד מאד ׀ ושלמה יתיב
על כורסי מלכותא דדוד
אבוהי ואיתקנת מלכ
מלכותיה לחדא ׀
ויבא
אדניהו בן חגית אל
בת שבע אם שלמה ו
לאמר השלום באך ויו
ויאמר שלום ׀ ואתא
אדניה בר חגית לות בת
שבע אימיה דשלמה
ואמרת שלם מיתיך
ואמר שלם ׀ ויאמר
דבר לי אליך ותאמר
דבר ׀ ואמר פתגם אית
לי למללא עימך ואמ
ואמרת מליל ׀ ויאמר
את ידעת כי לי היתה ה
המלוכה ועלי שמו כל
ישראל פניהם למלך
ותסב המלוכה ותהי ל
לאחי כי מיהוה לו
היתה לו ׀ ואמר לה את
ידעת ארי דילי הוות
מלכותא ועלי שויאו
כל ישרא׳ אפיהון למה
למיהוי מלכא ואסתחר
מלכותא והות לאחי
ארי מן קדם יי׳ הות ליה ׀
ועתה שאלה אחת קט
קטנה אנכי שאל מאת
מאתך אל תשבי את
פני ותאמר אליו דבר ׀
וכען שאילא חדא אנא
שאיל מינך לא תתיב
תהיבין ית אפי ואמרת
ליה מליל ׀ ויאמר
אמרי נא לשלמה המ
המלך כי לא ישיב את
פניך ויתן לי את אבישג
השונמית לאשה ׀ ואמ
ואמר אימרי כען לש
לשלמה מלכא ארי
לא יתיב ית אפיך ויהב
לי ית אבישג דמן שונם
לאינתו ׀ ותאמר בת ש
שבע טוב אנכי אדבר
עליך אל המלך ׀ ואמ
ואמרת בת שבע טב א
אנא אמליל עלך קדם
מלכא ׀ ותבא בת שבע
אל המלך שלמה לדבר
לו על אדניהו ויקם
המלך לקראתה וישת
וישתחו לה וישב על
כסאו וישם לאם כסא
לאם המלך ותשב לימ
לימינו ׀ ואתת בת שבע
לקדם מלכא שלמה
למללא עימיה על
אדניה וקם מלכא לקד
לקדמותה וסגיד לה ו
ויתיב על כורסיה ושוי
כורסיא לאימא דמלכ
ויתיבת לימיניה ׀ ותא
ותאמר שאלה אחת
קטנה אנכי שאלת מא
מאתך אל תשב את
פני ויאמר לה המלך ש
שאלי אמי כי לא אשיב
את פניך ׀ ואמרת שא
שאלא חדא זעירא

ישיב ב̇ד̇ וסימ̇ וירא אחי יוסף · בעל הבור ישלם · אם עוד רבות בשנים · ואם מעט נשאר בשדה · רק לא ירבה לו סוסים · הרגיזו גוים
עמום · ויי׳ ישיב לאיש אדם · יגמלני יי׳ כצדקתי · וחברון · דתהלים · ויאמר אמרי נא · ישיב אל לבו · ואיש לא יוצה · בנשך לא יתן · עני
ואביון הונה · חבל ישיב · וריב ליי׳ עם · הכעיס אפרים · ישיב הרע · לא ישיב · התאמין בו כי · מענה רך · ספרי פי איש · כיצנת שלג · פניו לאיים ׃

יתן ז וסימ ובי יתן מים על׳ לרב תרבה נחלתו׳ יתן את הארץ הזאת׳ יתן לנו שבעה אנשים מבניו׳ יתן את אבישג השנמית׳ ולא
יתן נא לעבדך׳ יתן סגור תחתיה׳׳ ג׳׳ השנמית ג חס ו וסימ יתן את אבישג השנמית׳ ושלאחריו׳ ויקרא אל גחזי ויאמר׳׳

אנא שאלא . . מינך
מינך לא תתיב ית
אפיי ואמר לא מלכא
שאלי אמי ארי לא
אתיב ית אפיך׃ ותאמ
ותאמר יתן את אבישג
השנמית לאדניהו א
אחיך לאשה׃ ואמרת
תתיהב אבישג דמן
שונם לאדניה אחוך
לאנתו׃ ויען המלך
שלמה ויאמר לאמו
ולמה את שאלת את
אבישג השנמית לא
לאדניהו ושאלי לו ה
המלוכה כי הוא אחי׃
הגדול ממני ולו ולא
ולאביתר הכהן וליואב
בן צרויה׃ ואתיב מלכ
שלמה ואמר לאימיה
ולמא את שאלא ית
אבישג דמן שונם לא
לאדניהו ושאלי ליה
ית מלכותא ארי הוא
אחי דקשיש מיני ליה
ולאביתר כהנא הלא
בעיצה חדא הוו הוא׃
ואביתר כהנא ויואב
בר צרויה׃
וישבע המלך שלמה
ביהוה לאמר כה יעשה
לי אלהים וכה יוסיף
כי בנפשו דבר אדניהו
את הדבר הזה׃ וקיים
מלכא שלמה במימרא

דיי למימר כדין יעבד
לי יי וכדין יוסיף ארי
בנפשיה מליל אדניה׃
ית פיתגמא הדין׃ ועתה
חי יהוה אשר הכינני
ויושיבני על כסא דוד
אבי ואשר עשה לי בית
כאשר דבר כי היום יומת
אדניהו׃ וכען קיים הוא
יי דאתקנני ואותבני
על כורסי מלכו אבא
דדויד אנא ודקיים לי
מלכו כמא דמליל ארי
יומא דין יתקטל אדו
אדניה׃ וישלח המלך
שלמה ביד בניהו בן
יהוידע ויפגע בו וימת׃
ושלח מלכא שלמה
ביד בניהו בר יהוידע ו
ושליט ביה וקטליה׃
ולאביתר
הכהן אמר המלך ענתות
לך על שדיך כי איש מות
אתה וביום הזה לא
אמיתך כי נשאת את
ארון אדני יהוה לפני
דוד אבי וכי התענית ב
בכל אשר התענה אבי׃
ולאביתר כהנא אמר
מלכא לענתות איזיל
לך לחקלך ארי גבר חייב
קטול וביומא הדין לא
אקטלינך ארי נטלתא
ית ארונא דיי קדם דוד
אבא וארי איתעניתא

בכל דאיתעניאת אבא׃
ויגרש שלמה את אבי
אביתר מהיות כהן לי
ליהוה למלא את דבר
יהוה אשר דבר על בית
עלי בשלה׃ ותריך ש
שלמה ית אביתר מלמ
מלמהוי כהין משמש
קדם יי לקיימא ית
פיתגמא דיי דמליל ע
על בית עלי בשילה׃
והשמועה
באה עד יואב כי נטה
אחרי אדניה ואחרי
אבשלום לא נטה וי
וינס יואב אל אהל
יהוה ויחזק בקרנות
המזבח׃ ובשורתא אתמ
מטת עד יואב ארי
יואב איתפני בתר א
אדניה ובתר אבשלום
לא איתפני ואפך יוא
למשכנא דיי ואתקף
בקרנת מדבחא׃ ויגד
למלך שלמה כי נס יו
יואב אל אהל יהוה ו
והנה אצל המזבח וי
וישלח שלמה את בנ
בניהו בן יהוידע לאמר
לך פגע בו׃ ואיתחוה יו
למלכא שלמה ארי
אפך יואב למשכנא דיי׃
והא בסטר מדבחא
ושלח מלכא ית בניה
בר יהוידע למימר א

המלוכה כ וסימ ואת דבר המלוכה לא הגיד׳ ושאול לכד המלוכה על ישראל׳ משפט המלוכה׳ ונחדש שם המלוכה׳ ועוד לו אך המלוכה׳
וילחם יואב׳ והשיב עליך׳ וגם ישב שלמה׳ את ידעת לי היתה המלוכה׳ ב בו׳ ושאלי לו את המלוכה׳ להשיב את המלוכה לרחבעם׳ ולקחתי
המלוכה׳ בא ישמעאל׳ וחבריו׳ ויקח מזרע׳ והיתה ליי המלוכה׳ בי ליי המלוכה׳ ולא דרש׳ ויאמר המלך לאשפנז׳׳ ׃׳׳ אמיתך ל דכו׳׳

כל אורי צדיקים בה בג׳ מלא וסימ׳ ויסלח דברי צדיקים׳ ואלה שמות ׀׀ וכל צבי וכתו׳ מלא במ׳ חס׳ קדמ׳ והשיב יי׳ דמו על
ראשו׳ ויאמר צדיקים אתם׳ ואנשים צדקים׳ וצדיקים ילכו בם ׀׀ ובראש ב׳ וסימ׳ ובראש המכוצה חיצי אמה׳ ושבו דמיהם ׀׀

אזיל שלוט ביה ׀ ויבא
בניהו אל אהל יהוה וי
ויאמר אליו כה אמר
המלך צא ויאמר לא כי
פה אמות וישב בניהו
את המלך דבר לאמר
כה דבר יואב וכה ענני ׀
ואתא בניה למשכנא
דיי׳ ואמר ליה כדנן ז
אמר מלכא פוק ואמר
ליה לא ארי הכא איה
איתקטיל ואתיב בניה
ית מלכא פתגם לכדין
למימר כדנן מליל יוי
יואב וכדין אתיבני ׀ וי
ויאמר לו המלך עשה
כאשר דבר ופגע בו וק
וקברתו והסירות דמי
חנם אשר שפך יואב
מעלי ומעל בית אבי ׀ ו
ואמר ליה מלכא עיבי
עיביד כמא דמליל וז
ותשלוט ביה ותקבריני
ותפלי חובת דם זכאי ׀
דאשד יואב מנן מינן
מן בית אבא ׀ והשיב
יהוה את דמו על ראשו
אשר פגע בשני אנשים
צדיקים וטובים ממנו
ויהרגם בחרב ואבי דוד
לא ידע את אבנר בן נר
שר צבא ישראל ואת
עמשא בן יתר שר צבא
יהודה ׀ ויתיב יי׳ ית חוב
קטוליה ברישיה דעז

דשליט בתרין גברין
דזכאין וטבין מיניה
וקטלינין בחרבא וז
ואבא דוד לא ידעית
אבנר בר נר רב חילא ז
דישראל וית עמשא ז
בר יתר רב חילא דבית
יהודה ׀ ושבו דמיהם
בראש יואב ובראש ז
זרעו לעולם ולדוד וז
ולזרעו ולביתו ולכסז
ולכסאו יהיה שלום
עד עולם מעם יהוה ׀ ז
ויתוב דמיהון בריש
יואב ובריש בנוהי לז
לעלם ולזרעיה ולבית
ולכורסיה יהי שלמא
עד עלמא מן קדם יי׳ ׀
ויעל בניהו בן יהוידע
ויפגע בו וימתהו ויקז
ויקבר בביתו במדבר ׀
וסליק בניה בר יהוידע
ושליט ביה וקטליה
ואתקבר בביתיה במז
במדברא ׀
ויתן המלך
את בניהו בן יהוידע תז
תחתיו על הצבא ואת
צדוק הכהן נתן המלך
תחת אביתר ׀ ומני מלכ
ית בניה בר יהוידע חיז
חילופוהי על חילא וית
צדוק כהנא מני מלכא
חלף אביתר ׀
וישלח המלך

ויקר ויקרא לשמעי
ויאמר לו בנה לך
בית בירושלם וישי
וישבת שם ולא תצא
משם אנה ואנה ׀ ושלח
מלכא וקרא לשמעי
ואמר ליה בני לך ביתא
בירושלם ותיתב תמן
ולא תיפוק מתמן לכא
ולכא ׀ והיה ביום צאתך
ועברת את נחל קדרון
ידע תדע כי מות תמות
דמך יהיה בראשך ׀ וז
ויהי ביום מפקך ותיע
ותעבר ית נחלא דקדז
דקדרון מידע תידע
ארי ממת תמות חוז
חובת קטולך יהי בדז
ברישך ׀ ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאש
כאשר דבר אדני המלך
כן יעשה עבדך וישב
שמעי בירושלם ימים
רבים ׀ ואמר שמעי לז
למלכא תקין פתגמא
דמליל ריבוני מלכא
כן יעביד עבדך ויתיב
בירושלם יומין סגיאין ׀
ויהי
מקץ שלש שנים ויב
ויברחו שני עבדים לשי
לשמעי אל אכיש בן
מעכה מלך גת ויגידו
לשמעי לאמר הנה עז
עבדיך בגת ׀ והוה מסוף

וישב בה׳ וסימ׳ ויקח אבימלך צאן׳ ויאמר השב ידך׳ ויעצו כל העם יחדו׳ וישב את כל הרכוש׳ וישב את שר המשקים׳ כי בא סוס פרעה׳
וישב אלהים את רעה׳ וישב את הכסף׳ וישב אלה ומאה׳ לא שבע בהשביע׳ ורוח אביר אף לשקר׳ וישב צדוק ואביתר׳ וישב יי׳ לי׳ ויבא
בניהו׳ וישב יואש׳ שלמנאסר׳ ויקרא ישעיהו׳ ויבא שפן׳ המקדש׳ למלאך׳ שפן׳ וישב יי׳ לי׳ אונם׳ ויעתר לאהי וירצחו׳ מלך חכם ׀׀

ומדוע ל׳ וסימ׳ ומדוע לא יראתם · ומדוע התנשאו · ומדוע נעבדנו אבחנו · ומדוע באתם אלי עתה · ומדוע לא היה לבם · ומדוע יסתיר אבי
ממני · ולא שב אדניה · ומדוע הקלתם · ומדוע מלך אדניהו · ומדוע לא שמרת · · כ · · וישב ב׳ וסימ׳ ויאמר אליו אבנר שוב · גת וישב

תלה שנין ועָרקו תרין
עבדין לשמעי לות א׳
אכיש בר מעכה מלכא
דגת וחוואו לשמעי
למימר הא עבדך בגת ׀
ויקם שמעי ויחבש א
את חמרו וילך גתה אל
אכיש לבקש את עבדיו
וילך שמעי ויבא את
עבדיו מגת ׀ וקם שמעי
וזריז ית חמריה ואזל
לגת לות אכיש למיבעי
ית עבדוהי ואזל שמעי
ואיתי ית עבדוהי מגת ׀
ויגד
לשלמה כי הלך שמעי
מירושלם גת וישב ׀ וה
ואיתחוה לשלמה א׳
ארי אזל שמעי מירו׳
מירושלם לגת ותב ׀ ו׳
וישלח המלך ויקרא
לשמעי ויאמר הלא
אליו הלא השבעתיך
ביהוה ואעד בך לאמ
לאמר ביום צאתך והו׳
והלכת אנה ואנה ידע
תדע כי מות תמות ות׳
ותאמר אלי טוב הדבר
שמעתי ׀ ושלח מלכא
וקרא לשמעי ואמר
ליה הלא קיימית עלך
במימרא דיי ואסהדית
בך למימר ביום מפקך
ותהך לבא ודלבא מידע
תידע ארי מיבית תמות
ואמרת לי תקין פיתגמ׳
שמעית ׀ ומדוע לא
שמרת את שבעת י׳
יהוה ואת המצוה אש
אשר צויתי עליך ׀ ומ׳
ומדין לא נטרתא ית
שבועתא דיי וית תפק׳
תפקידתא די פקידית
עלך ׀ ויאמר המלך אל
שמעי אתה ידעת את
כל הרעה אשר ידע ז
לבבך אשר עשית לד׳
לדוד אבי והשיב יהוה ׀
את רעתך בראשך ׀ ו׳
ואמר מלכא לשמעי
את ידעת ית כל בישתא
דידע ליבך דעבדת לד׳
לדוד אבא ואתיב יי ית
בישתאך ברישך ׀ והמ׳
והמלך שלמה ברוך
וכסא דוד יהיה נכון ל׳
לפני יהוה עד עולם ׀ ו׳
ומלכא וכורסיה מלכ׳
מלכותיה בריך וכורסי
מלכותיה דדוד יהי מת׳
מיתקן קדם יי עד עלמ׳ ׀
ויצו
המלך את בניהו בן יה׳
יהוידע ויצא ויפגע בו
וימת והממלכה נכונה
ביד שלמה ׀ ופקיד מ׳
מלכא ית בניה בר
יהוידע ונפק ושליט ׀
ביה וקטליה ומלכותא
איתקנת בידא דשלמה ׀

ג

ויתחתן
שלמה את פרעה מלך
מצרים ויקח את בת
פרעה ויביאה אל עיר
דוד עד כלתו לבנות
את ביתו ואת בית יהוה
ואת חומת ירושלם
סביב ׀ ואיתחתן שלמה
בפרעה מלכא דמצרים
ודבר ית בת פרעה ואי׳
ואייתיה לקרתא דדוד
עד דשיצי למיבני ית
ביתיה וית בית מקדשא
דיי וית שורא דירושל׳
סחור סחור ׀ רק העם
מזבחים בבמות כי לא
נבנה בית בשם יהוה ׀
עד הימים ההם ׀ להוד
עמא מדבחין על במ׳
במתא ארי לא איתבני
ביתא לשמא דיי עד
יומיא האינון ׀
ויאהב
שלמה את יהוה ללכת
בחקות דוד אביו רק
בבמות הוא מזבח ומ׳
ומקטיר ׀ ורחים שלמ׳
ית פולחנא דיי למיזל
בגזירת דוד אבוהי ל׳
להוד על במתא הוא
מדבח ומסיק בוסמין ׀
וילך המלך גבענה ה
לזבח שם כי היא הבמה
הגדולה אלף עלות
יעלה שלמה על המז׳

שבעת ה׳ ד׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ שבעת יי תהיה בין שניהם · כל נדר וכל שבעת אסר · ויחמל המלך על מפיבשת · ומדוע לא שמרת · אני פי מלך
שמר · בתרי מל׳ · וחד · ושבעת שקר אל תאהבו · · כ · · בראשך ג׳ וסימ׳ דמו יהיה בראשו · ומלך ישוב בראשך · את רעתך בראשך · · ב · · עד כלתו
ג׳ וסימ׳ ידבק יי את הדבר · עד כלתו לבנות את ביתו · אל תודעי לאיש · אנכי · · כ · · ויביאה ד׳ ב׳ מל׳ · אל האדם · ויצחק · חס׳ · ויתחתן · וישקד · ·

אלהי ח קמ׳ וסימ׳ ויען בלעם ויאמר אל עבדי׳ · בכל אשר שאלה מעם · לא אבלתי באני מימנו · ועתה יי׳ אלהי׳ אתה המלכת · ויתמרו על
הולך שלש פעמים · ויקרא אל יי׳ ויאמר אל יי׳ · שפטני כצדקך הנה אנכי בצר · וכל אותנו וסוג פס דכו במ״ב פת׳ · הסתופף בבית · שמרה נפשי ·

המזבח ההוא ׀ ואזל עד
שלמה לגבעון לדבחא
תמן ארי הוא במתא
רבתא אלף עלוון אסק
אסיק שלמה על מד
מדבחא ההוא ׀
בגבעון ׃
נראה יהוה אל שלמה
בחלום הלילה ויאמר
אלהים שאל מה אתן
לך ׀ בגבעון איתגלי יי׳
לשלמה בחילמא דל
דליליא ואמר יי׳ שאל
מה אתן לך ׀ ויאמר
שלמה אתה עשית עם
עבדך דוד אבי חסד גו
גדול כאשר הלך לפניך
באמת ובצדקה ובישר
ובישרת לבב עמך ות
ותשמר לו את החסד
הגדול הזה ותתן לו
את החסד הגדול הזה
ותתן לו בן ישב על
כסאו כיום הזה ׀ ואמר
שלמה את עבדת עם
עבדך דוד אבא חסדא
רבא כמא דהליך קדמך
בקשוט ובזכו ובתריצות
ליבא קדמך ונטרת ליה
ית חסדא רבא הדין ׃
ויהבת ליה בר יתיב על
כורסוהי ביומא הדין ׀
ועתה יהוה אלהי אתה
המלכת את עבדך תחת
דוד אבי ואנכי נער ק

קטן לא ארע צאת ובו
ובא ׀ וכען יי׳ אלהא את
אמליכתא ית עבדך ת
תחות דוד אבא ואנא
יניק וזעיר לית אנא
ידע למיפק ולמיעל ׀
ועבדך בתוך עמך אשר
בחרת עם רב אשר לא
ימנה ולא יספר מרב ׀
ועבדך בגו עמך דאית
דאיתרעית עם סגי דלא
יתחשבון ולא יתחשבו
יתמנון מסגי ׀ ונתת לע
ונתת לעבדך לב שמע
לשפט את עמך להבין
בין טוב לרע כי מי יו
יוכל לשפט את עמך
הכבד הזה ׀ ותתין לעב
לעבדך לב ספר למידן
ית עמך למיסבר בין ט
לביש ארי מן ייכול
למידן ית עמך סגיאה
הדין ׃ וייטב הדבר בע
בעיני יהוה כי שאל
שלמה את הדבר הזה ׀
ושפר פתגמא קדם י
יי׳ ארי שאיל שלמה
ית פתגמא הדין ׀ ויא
ויאמר אלהים אליו י
יען אשר שאלת את
הדבר הזה ולא שאלת
לך ימים רבים ולא ש
שאלת לך עשר ולא
שאלת לך נפש איביך
ושאלת לך הבין לשמ

לשמע משפט ׀ ואמר
ליה יי׳ ליה חלף דשא
דשאילתא ית פתגמא
הדין ולא שאילתא לך
יומין סגיאין ולא שא
שאילתא לך עותרא
ולא שאילתא לך נפש
בעלי דבבך ושאילתא
לך סכלתנא למישמע
דינא ׀ והנה עשיתי
כדבריך הנה נתתי לך
לב חכם ונבון אשר כמ
כמוך לא היה לפניך
ואחריך לא יקום כמו
כמוך ׀ הא עבדית כפת
כפיתגמך הא יהבית לך
לב חכים וסוכלתן די
כוותך לא הוה קדמך
ובתרך לא יקום כוותך ׀
וגם אשר לא שאלת
נתתי לך גם עשר וגם
כבוד אשר לא היה כמ
כמוך איש במלכים
כל ימיך ׃ וגם ואת דלא
שאילתא יהבית לך את
עותרא את יקרא דלא
הוה כוותך גבר במלכיא
כל יומך ׀ אם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי
כאשר הלך דוד אביך
והארכתי את ימיך ׀ אם
תהך באורחן דתקנן ק
קדמי למיטר קיימי ו
ופיקודיי כמא דהליך
דוד אבוך ואוריך ית יומך ׀

דוד ה מלא וסימ׳ ואם תלך בדרכי לשמר חקי המלכים · ויהי לעת זקנת שלמה · ולבנו אתן שבט · והקימתי עליהם · ביחזקאל · רעה אחד ·
במגדל דויד צוארך · ובל תריסר · ישראל ודה דכות מלא · · הבין ה וסימ׳ ויאמר אלהים אליו יען · והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה ·
מדי עברו יקח אתכם · אל הדין כסוס כפרד · חכמת ערום הבין דרכו · · ובא ג וסימ׳ לא אדע צאת ובא · התחפש ובא במלחמה · וחברו

ויקץ ג חס וסימ׳ ויקץ שלמה והנה חלום · ותאמר פלשתים עליך שמשון · דשפטים · ויקץ כישן יי׳ · שתים נשים ג וסימ׳ אז תבאנה שתים נשים · בן אדם שתים נשים · ואשא עיני וארא והנה שתים נשים · ישנה ב א חס וא מל וסימ׳ ואמתך אני ישנה · בתל מל׳

הפטרה

ויקץ
שלמה והנה חלום ויבא
ירושלם ויעמד לפני
ארון ברית יהוה ויעל
עלות ויעש שלמים ויע
ויעש משתה לכל עבדיו
ואיתער שלמה והא
חילמא ואתא לירושל
וקם קדם ארון קימא
דיי ואסיק עלון וניכ
וניכסת קודשין ועבד
משתיא לכל עבדוהי
אז
תבאנה שתים נשים
זנות אל המלך ותעמדנה
לפניו בכין אתא תרתין
נשין פונדקאן למיהך
קדם מלכא וקמא קדמ
קדמוהי ותאמר האשה
האחת בי אדני אני וה
והאשה הזאת ישבת
בבית אחד ואלד עמה
בבית ואמרת איתתא
חדא בבעו רבוני אנא
ואיתתא חדא יתבן
בביתא חד וילידית ע
עימה בביתא ויהי
ביום השלישי ללדתי
ותלד גם האשה הזאת
ואנחנו יחדו אין זר
אתנו בבית זולתי שת
שתים אנחנו בבית והו
והוה ביומא תליתאה
למילדי וילידת אף
איתתא הדא ואנחנא

כחדא לית נוכריי עמנ
בביתא אלהן תרתין אנ
אנחנא בביתא וימת
בן האשה הזאת לילה
אשר שכבה עליו ומי
ומית בר איתתא הדא
ליליא די שכיבת עלו
עלוהי ותקם בתוך הל
הלילה ותקח את בני
מאצלי ואמתך ישנה
ותשכיבהו בחיקה
ואת בנה המת השכיבה
בחיקי וקמת בגו ליליא
ונסיבת ית ברי מלותי
ואמתך דמכא ואשכ
ואשכביתיה לותה
וית ברה מיתא אשכי
אשכיבת לותי ואקם
בבקר להניק את בני
והנה מת ואתבונן אליו
בבקר והנה לא היה בני
אשר ילדתי וקמית
בצפרא לאונקא ית ברי
והא מית ואיסתכלית
ביה בצפרא והא לא ה
הוה ברי די ילידית ות
ותאמר האשה האחרת
לא כי בני החי ובנך
המת וזאת אמרת לא
כי בנך המת ובני החי
ותדברנה לפני המלך
ואמרית איתתא אוחרנתא
לא כן ברי חיא וברך
מיתא ודין אמרת לא
כן בריך מיתא וברי

חיא ומללן קדם מלכא
ויאמר המלך זאת אמ
אמרת בני החי ובנך
המת וזאת אמרת לא
כי בנך המת ובני החי
ואמר מלכא דא אמרה
דין ברי חיא ובריך מי
מיתא ודא אמרה לא
כן בריך מיתא וברי חי
חיא
ויאמר המלך קחו לי
חרב ויביאו החרב לפני
המלך ואמר מלכא
איתו לי חרבא ואיתיו
חרבא לקדם מלכא ויא
ויאמר המלך גזרו את
הילד החי לשנים ותנו
את החצי לאחת ואת
החצי לאחת ואמר
מלכא פסוקו ית רביא
חייא לתרין והבו פלגי
לחדא ופלגיה לחדא
ותאמר האשה אשר
בנה החי אל המלך כי
נכמרו רחמיה על בנה
ותאמר בי אדני תנו לה
את הילוד החי והמת
אל תמיתהו וזאת
אמרת גם לי גם לך
יהיה גזרו ואמרת אי
איתתא דברה חייא ל
למלכא ארי איתגוללו
רחמהא על ברה ואמר
בבעו רבוני הבו לה ית
רביא חייא ומקטל לא

בי אדני ד וסימ׳ ירד ירדתי · ויגש אליו יהודה · אשר בזאלו ואשר חטאנו · ולמה מיצאותנו כל זאת · אני האשה הנצבת עמכה בזה · ישבת בבית אחד · תנו לה את הילוד החי · ישבת ד ג מלא וא חס וסימ׳ כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם · ישבת בבית אחד · ואני שבת · האנשים ישבות · ישבות על מלאת · ותדברנה ג וסימ׳ ובעת מותה ותדברנה · לפני המלך · אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם

ואת ביתו ז וסימ׳ ויגעש יי׳ את פרעה · כי ידעהין למען אשר יצוה · והבה כל איש ישראל מדוע · וכלכלו את המלך · ואת ביתו בנדה
שלמה · וזה דבר המס אשר · ויהי מקץ עשרים · דדה׳ · וכשעלבים ב וסימ׳ ויואל האמרי לשבת · בן דקר במקץ ובשעלבים ·

היקטלוניה ורא אמור
את הילי את הילך פסי
פסוקו ויען המלך ויא
ויאמר תנו לה את היה
הילוד החי והמת אל
תמיתהו היא אמו ואז
ואתיב מלכא ואמר הבו
לה ית רביא חיא ומיה
ומקטל לא תקטלוניה
היא אימיה וישמעו
כל ישראל את המשפט
אשר שפט המלך וייר
וייראו לפני המלך כי
ראו כי חכמת אלהים
בקרבו לעשות משפט
ושמעו כל ישרא׳ ית
דינא דין מלכא ודח
ודחילו מן קדם מלכא
ארי חזו ארי חכמתא
מן קדם יי׳ במעוהי לז
למעבד דינא ויהי ה
המלך שלמה מלך
על כל ישראל והוה
מלכא שלמה מלכא
על כל ישרא׳
ד ואלה השרים
אשר לו עזריהו בן צ
צדוק הכהן ואילין
רברביא דיליה עזריה
בר צדוק כהנא אליחו
אליחורף ואחיה בני ש
שישא ספרים יהושפט
בן אחילוד המזכיר א
אליחורף ואחיה בני ש
שישא ספריא יהושפ

בר אחילוד ממנא על
דוכרניא
ובניהו בן יהוידע על
הצבא וצדוק ואביתר
כהנים ובניה בר יהויד
ממנא על חילא וצדוק
ואביתר כהניא
ועזריהו בן
נתן על הנצבים וזבוד
בן נתן כהן רעה המלך
ועזריה בר נתן ממנא
על איסטרטיגיא וזב
וזבוד בר נתן כהנא שו
שושבינא דמלכא
ואחישר
על הבית ואדנירם בן
עבדא על המס ואחיש
ממנא על ביתא ואדניר
בר עבדא ממנא על
מסקי מסין
ולשלמה שנים
עשר נצבים על כל
ישראל וכלכלו את המ
המלך ואת ביתו חדש
בשנה יהיה על האחד
לכלכל ולשלמה תרין
עשר איסטרטיגין מן
ממנא על כל ישראל
ומסוברין ית מלכא וית
אינש ביתיה ירחא בש
בשתא מטי לחדא לחי
לסוברא
ואלה שמותם בן חור
בהר אפרים ואילין ש
שמהתהון בר חור

בטורא דבית אפרים
בן דקר
במקץ ובשעלבים ובית
שמש ואילון בית חנן
בן דקר במקץ ובשעלב
ובית שמש ואילון דמ
דמבית חנן בן חסד
בארבות לו שכה וכל
ארץ חפר בר חסד בא
בארבות דיליה סוכו
וכל ארע חפר
בן אבינדב
כל נפת דור טפת בת
שלמה היתה לו לאשה
בר אבינדב כל פלכי דו
דור טפת בת שלמה
הות ליה לאינתו
בענא בן
אחילוד תענך ומגידו
וכל בית שאן אשר צ
אשר אצל צרתנה מת
מתחת ליזרעאל מבית
שאן עד אבל מחולה
עד מעבר ליקמעם בר
בענא בר אחילוד תענך
ומגידו וכל בית שאן ד
די בסטר צרתן מלרע
ליזרעאל מבית שאן עד
מישרי מחולה עד מן
מיעבר ליקמעם
בן גבר
ברמות גלעד לו חות
יאיר בן מנשה אשר
בגלעד לו חבל ארגב אש
אשר בבשן ששים ע

יג׳ חס׳ ה׳ בריש תבנת זקר וסימ׳ ויענו העם אל שלל · בשלשה גבורים · והיה על האחד · על ישבנה האחת · ובאצרות בית המלך ·
ואת עתליהו המיתו בחצר בית המלך · בית המלך בית ארגב · בשער בני רעם · מקצה הארץ ברקים למטר · קדמ׳ · והיה לכם דבר הזה · לכם
מלכים · ורשעת רשע · שמעו נא כל העמים · בענא ג׳ בת א׳ וסימ׳ בענא בן אחילוד · בענא בן חושי · צדוק בן בענא ·

חומיה ב̇ מלא בספר וסימ̇ ותפל החומיה על עשרים · חומיה ובריח נחשת · וכל אורו̇ דבות מלא במ̇ג̇ חס · ובני ישראל הלכו ביבשה ·
וקם הבית אשר בעיר · ובתי החיצרים ·· מגישים ג̇ וסימ̇ ושלמה היה מושל בכל · ותלך מאחו ותסב הדלת · מגישים על מזבחי ··

ערים גדלות חומה ובו
ובריח נחשת׃ בר גבר
רמות גלעד דיליה כפ
כפרני יאיר בר מנשה
דבגלעד דיליה בית פלך
טרכונא די במתנן שי
שיתין קרוין רברבן מ
מקפן שור רם דילהון
עברין דנחשא׃
אחינדב
בן עדא מחנימה׃ א
אחינדב בר עדוא דילי
מחנים׃
אחימעץ בנפתלי גם
הוא לקח את בשמת
בת שלמה לאשה׃ אח
אחימעץ בשבטיא ד
דבית נפתלי אף הוא נ
נסיב ית בשמת בת של
שלמה לאינתו׃
בענה בן חושי
באשר ובעלות׃ בענה
בר חושי בשבט אשר
ובעלות׃
יהושפט בן פרוח ביש
בישׂשכר׃ שמעי בן אלא
בבנימן׃ יהושפט בן פר
בשיבטא דיששכר שמ
שמעי בר אלה בבנימן׃
גבר בן
אורי בארץ גלעד ארץ
סיחן מלך האמרי ועוג
מלך הבשן ונציב אחד
אשר בארץ׃ גבר בר
אורי בארע גלעד ארע

סיחן מלכא דאמוראי
ועוג מלכא דמתנן ואו
ואיסטרטיגא חד דמ
דממנא בארעא׃
יהודה
וישראל רבים כחול א
אשר על שפת הים לרב
אכלים ושתים ושמחים׃
יהודה וישראל סגיאין
כחלא דעל ימא לסגי
אכלין ושתין וחדן׃ ו
ושלמה היה מושל בכ
בכל הממלכות מן הנ
הנהר ארץ פלשתים
ועד גבול מצרים מג
מגשים מנחה ועבד
ועבדים את שלמה כל
ימי חייו׃ ושלמה הוה
שליט בכל מלכותא
מפרת ארע פלישתא
ועד תחום מצראי מ
מקרבין קורבנין ופלח
ופלחין ית שלמה כל
יומי חיוהי׃
ויהי לחם
שלמה ליום אחד ש
שלשים כר סלת וש
וששים כר קמח׃ וע
והוה לחמא דשלמה
ליומא חד תלתין כורין
סולתא ושיתין כורין
קמחא׃ עשרה בקר
בראים ועשרים בקר
רעי ומאה צאן לבד
מאיל וצבי ויחמור

וברברים אבוסים׃ עש
עשרה תורין דפטימיא
ועשרין תורין דרעיא
ומאה ענא בר מאילין
וטבין ויחמורין ועופא
פטימא׃ כי הוא רדה
בכל עבר הנהר מתפסח
ועד עזה בכל מלכי עבר
הנהר ושלום היה לו
מכל עבריו מסביב׃ וז
ארי הוא מפלח בכל ע
עיבר פרת מתפסח וע
ועד עזה בכל מלכי ע
עיבר פרת ושלמא הוה
ליה בכל עברוהי מסחו
סחור׃ וישב יהודה
וישראל לבטח איש
תחת גפנו ותחת תאנתו
מדן ועד באר שבע כל
ימי שלמה׃ ויתיב יה
יהודה וישראל לרוחצן
גבר תחות פירי גופניה
ותחות פירי תאינוהי
מדן ועד באר שבע י
כל יומי שלמה׃
ויהי לשלמה
ארבעים אלף ארות
סוסים למרכבו ושנים
עשר אלף פרשים׃ וה
והוה לשלמה ארבעין
אלפין אורוות סוסון ו
לרתיכוהי ותרי עשר
פרשין׃ וכלכלו הנצבים
האלה את המלך שלמה
ואת כל הקרב אל שלחן

מושל יד̇ מלא בליש̇ וסימ̇ ויאמר אלהי ישראל · ב̇ בו · להיות מושל · ושלמה היה מושל · אתה מושל · והקימתי את כסא מלכותך ·
יי̇ אלהי אבותינו · אתה מושל בגאות הים · תשב ללחום את מושל · רבים מבקשים את פני מושל · מזעקת מושל בכסילים · אם רוח המושל ·
תעלה עליך מקומך אל תנח ·· וצבי ג̇ וסימ̇ איל וצבי ויחמור · לבד מאיל וצבי ויחמור · וצבי עדיו לגאון ולתפארת ··

יצור ג̇ בל̇ בליש̇ וסימ̇ וישלח חירם מלך צור · דמלכים · באנך חלל בהרג הרג · ואמרת לצור היושבת על מבואת · ב̇ בו · חכמיך צור היו בך · מי כצור כדמה בתוך הים · בן אדם שא קינה על מלך צור · אפרים כאשר ראיתי לצור · יצור תעודה חתום ״ ס

המלך שלמה איש ח
חדשו לא יעדרו דבר׃
ומסוברין איסטרטיגא
האילין ית מלכא של
שלמה וית כל דקריב
לפתוריה דמלכא שלמ׳
גבר ירחיה לא מעכבין
מידעם׃ והשערים ות
והתבן לסוסים ולרכש
יביאו אל המקום אש
אשר יהיה שם איש ב
כמשפטו׃ ושעריא
ותיבנא לסוסותא ול
ולרכשא מיתין לאית
לאתרא די יהי תמן גבר
בהילכתיה׃
ויתן אלהים
חכמה לשלמה ותבונה
הרבה מאד ורחב לב
כחול אשר על שפת
הים׃ ויהב יי׳ חוכמתא
לשלמה וסוכלתנותא
סגי לחדא ופתיות ליב
כחלא דעל אפי ימא׃
ותרב חכמת שלמה
מחכמת כל בני קדם ו
ומכל חכמת מצרים׃
וסגיאת חוכמתא דשו
דשלמה מחוכמת כל
בני מדינחא ומכל חכמ
חכמת מצרים׃ ויחכם
מכל האדם מאיתן הז
האזרחי והימן וכלכל
ודרדע בני מחול ויהי
שמו בכל הגוים סביב׃

וחכים מכל אינשא
מאיתן בר זרח והימן
וכלכל ודרדע בני מחו
והוה שמיה בכל עממי
סחור סחור׃
וידבר שלשת
אלפים משל ויהי שירו
חמשה ואלף׃ ומליל
תלתא אלפין מתלין ו
והואה תושבחתיה
אלף וחמשא׃
וידבר על
העצים מן הארז אש
אשר בלבנון ועד
האזוב אשר יצא בק
בקיר וידבר על הבהמה
ועל העוף ועל הרמש
ועל הדגים׃ ומליל
ואיתנבי על מלכי בי
בית דויד דעתידין למ
למישלט בעלמא
הדין ובעלמא דמיתי
דמשיחא ואיתנבי ע
על בעירא ועל עופא
ועל רחשא ועל נוניא׃
ויבאו
מכל העמים לשמע
את חכמת שלמה מאת
כל מלכי הארץ אשר
שמעו את חכמתו׃ ות
ואתו מכל עממיא לו
למישמע ית חוכמת
שלמה מן כל מלכי עמ
עממיא דשמעין ית
חוכמתיה׃

ה וישלח חירם מלך צר
את עבדיו אל שלמה
כי שמע כי אתו משחו
למלך תחת אביהו כי
אהב היה חירם לדוד ב
כל הימים׃ ושלח חירם
מלכא דצור ית עבדוהי
לות שלמה ארי שמע
ארי יתיה משחו למ
למהוי מלכא תחות
אבוהי ארי רחמא הז
הוה חירם לדויד כל יו
יומיא׃ וישלח שלמה
אל חירם לאמר׃ ושלח
שלמה לות חירם למי
למימר׃ אתה ידעת
את דוד אבי כי לא יכ
יכול לבנות בית לשם
יהוה אלהיו מפני הז
המלחמה אשר סבבהו
עד תת יהוה אתם תחת
כפות רגלו׃ את ידעת
ית דויד אבא ארי לא
יכיל למבני ביתא לש
לשמא דיי׳ אלהיה קדם
עבדין קרבא דאקפוהי
עד דמסר יי׳ יתהון תח
תחות פרסת ריגלוהי׃
ועתה הניח יהוה יי׳
אלהי לי מסביב אין ש
שטן ואין פגע רע׃ וכ
וכען אניח יי׳ אלהי לי
מסחור סחור לית
סטן ולית פגע ביש׃ וה
והנני אמר לבנות בית

אביהו ג̇ וסימ̇ וירד אביהו אל האשה · ויחר אפו ויעל בית אביהו · ויעלו אליו וכל בית אביהו · כי את משחו למלך · וישימהו אביהו לראש · אשר נראה לדוד אביהו · ודקדהו אביו ואמו ״ ס ״ אתה ג̇ ריש פס̇ בספר וסימ̇ אתה ידעת את דוד · אתה תשמע השמים · דבריו · אתה ידעת יי׳ · זכרני ופקדני · אתה אל תירא · בתו · אתה בן אדם הגד · איכה תאכל · אתה תזרע ״ ס ״ סבבהו ל̇ דבות

על העם ה̇ וסימ̇ ותחזק מיגרים על העם · ויבחר גישה אנשי חיל · וזרדך על העם · ויתן את הקטרת ויכפר על העם · ויפל אחד
יפ̇ · ויהי כשמע חירם · הוא דבר עלי למלך · ויתן שרי מלחמות · וכל עזרא דבות · ג̇ · תאמר ב̇ וסימ̇ ככל אשר אמריה תאמרי ·

לשם יהוה אלהי ישרו
ישראל כאשר דבר יה
יהוה אל דוד אבי לאו
לאמר בנך אשר אתן
תחתיך על כסאך הוא
יבנה הבית לשמי ׃ וה
והא אנא אמר למבנ
ביתא לשמא דיי אלה
כמא דמליל יי עם דוד
אבא למימר ברך די ז
אותיב תחותך על כר
כורסי מלכותך הוא
יבני ביתא לשמי ׃ ועו
ועתה צוה ויכרתו לי ו
ארזים מן הלבנון ועב
ועבדי יהיו עם עבדיך
ושכר עבדיך אתן לך
ככל אשר תאמר
כי אתה ידעת כי אין ו
בנו איש ידע לכרות
עצים כצידנים ׃ וכען
פקיד ויקוצון לי א
ארזין מלבנן ועבדי
יהון עם עבדך ואגר
עבדך איתן לך ככל די
תימר ארי את ידעת ז
ארי לית בנא גברא ד
דידע למיקץ אעין כ
כצידונאי ׃
ויהי כשמע
חירם את דברי שלמה
וישמח מאד ויאמר
ברוך יהוה היום אשר
נתן לדוד בן חכם על
העם הרב הזה ׃ והוה

כד שמע חירם מלכא
דצור ית פתגמי שלמה
וחדי לחדא ואמר בריך
יי יומא דין דיהב לד
לדוד בר חכים על עמא
סגיאה הדין ׃ וישלח
חירם אל שלמה לאמר
שמעתי את אשר של
שלחת אלי אני אעש
אעשה את כל חפצך
בעצי ארזים ובעצי בר
ברושים ׃ ושלח חירם
לות מלכא שלמה למ
למימר שמעית ית די
שלחתא לותי אנא אז
איסופיק ית כל צורכך
באעי ארזין ובאעי בו
בירוזין ׃ עבדי ירדו מן
הלבנון ימה ואני אש
אשימם דברות בים עד
המקום אשר תשלח
אלי ונפצתים שם ואתה
תשא ואתה תעשה את
חפצי לתת לחם ביתי ׃ ז
עבדי ייחתון מן לבנן ז
לימא ואנא אשוינון ז
תורביסון בימא עד
אתרא דתשלח לי ואנ
ואיברינון תמן ואת
תטול ואת תסופיק ית
צורכי למיתן מזון לי
לאינש ביתי ׃ ויהי חז
חירם נתן לשלמה עצי
ארזים ועצי ברושים
כל חפצו ׃ והוה חירם

יהב לשלמה אעי ארזין
ובאעי בירוזין כל רעותיה ׃
ושלמה נתן לחירם עז
עשרים אלף כר חטים
מכלת לביתו ועשרים
כר שמן כתית כה יתן
שלמה לחירם שנה ב
בשנה ׃ ושלמה יהב ז
לחירם עשרין אלפין ו
כורין חטין פרנסא
לאינש ביתיה ועשרין
ועשרין אלפין כורין מ
מישחא כתישא כרין
כדין יהיב שלמה לחז
לחירם שנה בשנה ׃
ויהוה
נתן חכמה לשלמה
כאשר דבר לו ויהי שז
שלם בין חירם ובין שז
שלמה ויכרתו ברית
שניהם ׃ ויי יהב חכמא
לשלמה כמא דמליל
ליה והות שלמא בין ז
חירם ובין שלמה וגזרו
קיים תרויהון ׃ ויעל
המלך שלמה מס על
כל ישראל ויהי המס
שלשים אלף איש ׃ וז
ומני מלכא שלמה
מסקי מסין על כל ישר
יהון מסקי מסין תלתין
אלפין גברא ׃ וישלחם
לבנונה עשרת אלפים
בחדש חליפות חדש ו
יהיו בלבנון שנים ב

יצוה ג̇ וסימ̇ צוה את הכהנים · ועתה יצוה ויכרתון לי ארזים · יצוה ישועות יעקב · ג̇ · חירום ג̇ ומל̇ וסימ̇ ויהי חירום
נתן לשלמה · ויעש חירום את הכיורות · וישב חירום את הבורות · ג̇ · ויי̇ ו̇ בטע ריש פס̇ וסימ̇ ויי̇ המטיר על סדום · נתן חכמה
לשלמה · נתן קולו לפני חילו · ויי̇ גלה את אזן שמואל · ויי̇ השמיע אל מחנה ארם · הטיל רוח גדולה · שב את שבות איוב · וחברו ·

ביה ד קמ׳ וסימ׳ ובן שמונת ימים · ובל אנשי ביתו יליד בית · ליסוד הבית · ויעש לבית · וכל אתנח וסוף פס׳ דכות׳ קמ׳ ··
למלך ג חס וסימ׳ ועל שמו כל פניהם · למלך שלמה על ישראל · בי בבית הסורים יצא למלך ·· ס ·· שקפים ל׳ דכות ·· ס ·· צ

חרשים בביתו ואדנירם
על המס ושלחינון ל
ללבנן עשרא אלפין
בירחא מישתנן הוו ב
בליבנן תרין ירחין בביתי
ואדנירם על מסקי מס
מסין
ויהי לשלמה שבעים
אלף נשא סבל ושמנים
אלף חצב בהר והוו
לשלמה שבעין אלפין
דנטלין בכתפא ותמנן
אלפין דפסלין בטורא
לבר משרי הנצבים ל
לשלמה אשר על על
המלאכה שלשת אל
אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים
במלאכה בר מרברבי
איסטרטיגיא דממנן
על עבידתא דשלמה
תלתא אלפין ותלת מ
מאה דמפלחין בעמא
דעבדין בעבידתא ויצ
ויצו המלך ויסעו אב
אבנים גדלת אבנים יק
יקרות ליסד הבית אבני
גזית ופקיד מלכא ועק
ועקרו אבנין רברבן א
אבנין טבן לשכללא
ביתא אבנין פסילן ויפ
ויפסלו בני שלמה ובני
חירום והגבלים ויכינו
העצים והאבנים לבנות
הבית ופסילו ארדיכלי

שלמה וארדיכלי חי
חירם וארגבליא ואת
ואתקינו אעיא ואבני
למיבני ביתא
ו ויהי בשמנים
שנה וארבע מאות
שנה לצאת בני ישראל
מארץ מצרים בשנה
הרביעית בחדש זו הו
הוא החדש השני למ
למלך שלמה על ישראל
ויבן הבית ליהוה והוה
בארבע מאה ותמנן ש
שנין למיפק בני ישראל
מארעא דמצרים בש
בשתא רביעתא בירח
זיותא הוא ירחא תנ
תנינא למימלך שלמ
על ישראל ובנא ביתא
קדם יי והבית אשר
בנה המלך שלמה ל
ליהוה ששים אמה
ארכו ועשרים רחבו
ושלשים אמה קומתו
וביתא דבנא מלכא ש
שלמה קדם יי שיתין
אמין אורכיה ועשרין
פותייה ותלתין אמין
רומיה והאולם על פני
היכל הבית עשרים א
אמה ארכו על פני רחב
הבית עשר באמה רח
רחבו על פני הבית וא
ואולמא על אפי היכל
דביתא עשרין אמין

אמין אורכיה על אפי
פותיא דביתא ועשר
אמין פותייה על אפי
ביתא ויעש לבית חל
חלוני שקפים אטמים
ועבד ליה לביתא כוין
פתיחין מלגיו וסתימין
מלברא וחפין כלונסא
בית אנחת רישי שרית
ארזיה ויבן על קיר
הבית יציע סביב את
קירות הבית סביב לה
להיכל ולדביר ויעש צ
צלעות סביב ובנא על
כותלי ביתא זיזא סחור
סחור אקיף ית כותלי
ביתא סחור סחור לה
להיכלא ולבית כפורי
ועבד מחיציא סחור
סחור היציע התחתנה
חמש באמה רחבה
והתיכנה שש באמה
רחבה והשלישית ש
שבע באמה רחבה
כי מגרעות נתן לבית
סביב חוצה לבלתי א
אחז בקירות הבית וי
מחיצתא ארעיתא חמ
חמש אמין פותיה
ומציעתא שית אמין
פותיה ותליתאה שבע
אמין פותייה ארי נפק
נפקתא עבד לביתא סח
סחור סחור לברא מן
מחיצתא למהוי רישי

שמונים ו מלא וסימ׳ מציעא דביתושלח · ותשקט הארץ שמונים · דאהוד · ויהי בשמונים שנה וארבע מאות · ויך במחנה
אשור · דמלכים · ואם בגבורות שמונים שנה · בהראתו את עשר כבוד · וכל דה דכות מלא בביא חס · ויעש מהם שבעים אלף נשא סבל ··
בני ב א בת ו ואו כת ה וסימ׳ בגה ירושלם יי צדקי ישראל · ויפסלו בני שלמה · וחד ובני חירום והגבלים ויכינו ·· ס ·· :

בחקתי ט חס בליש וסימ הבית הזה אשר אתה בנה · אם שוב תשבון · ויאמר יי לשלמה · יען אשר עזבני · ולא את כל הממלכה
לא דבאו · למען בחקתי · ועל ריב הגמה המיה · אם בחקתי יחללו · וכל אורו דבות חס בגמא מל · עקב אשר שמע אברהם בקולי ·· כ ··

שריתא ניחין על דיזיא
ולא יהון רישי שריתא
מיעכן בכותלי ביתא׃
והבית בהבנתו אבן ש
שלמה מסע נבנה ומ
ומקבות והגרזן כל
כלי ברזל לא נשמע בב
בבית בהבנתו׃ וביתא
באיתבניותיה אבנין ש
שלמן מטוקס איתבני
וארזובין וחולליין כל
מאן דברזלא לא איש
אישתמע בביתא באת
באיתבנותיה׃ פתח
הצלע התיכנה אל כ
כתף הבית הימנית וב
ובלולים יעלו על הת
התיכנה ומן התיכנה
אל השלישים׃ תרעא
דמיצעתא ארעיתא
פתיה לעיבר ביתא מ
מימינא ובמסיבתא
סלקין מן ארעיתא ל
לעיליתא באורח מינ
מיציעיתא׃ ויבן את ה
הבית ויכלהו ויספן את
הבית גבים ושדרת
בארזים׃ ובנא ית ביתא
ושכלליה וטליל ית ב
ביתא בהנתכין ועיל
מינהון סידרא דרכפת
ריש שרית ארזיא׃ ויב
ויבן את היציע על פנ
הבית חמש אמות קמ
קומתו ויאחז את הבית

בעצי ארזים׃ ובנא ית
תיקא על כל ביתא חמ
חמש אמין רומיה ונ
וטליל ית ביתא באע
ארזיא׃
ויהי דבר יהוה אל ש
שלמה לאמר׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם יי
עם שלמה למימר׃ הב
הבית הזה אשר אתה
בנה אם תלך בחקתי וא
ואם את כל משפטי ת
תעשה ושמרת את כל
מצותי ללכת בהם והק
והקמתי את דברי אתך
אשר דברתי אל דוד
אביך׃ ביתא הדין דאת
בני אם תהך בקימי וד
ואם ית כל דיני תעביד
ותיטר ית פיקודוהי ו
למהך בהון ואקים ית
קיימי עימך דמלילית
עם דוד אבוך׃ ושכנתי
בתוך בני ישראל ולא
אעזב את עמי ישראל׃
ואישרי שכינתי בתוך
בני ישראל ולא ארחק
ית עמי ישראל׃
ויבן שלמה
את הבית ויכלהו׃ ובנא
שלמה ית ביתא ושכ
ושכלליה׃ ויבן את ק
קירות הבית מביתה
בצלעות ארזים מקר
מקרקע הבית עד ק

קירות הספן צפה עץ
מבית ויצף את קרקע
הבית בצלעות ברושים׃
ובנא ית כותלי ביתא
מלגיו במחיצת ארזיא
מארעית ביתא עד כות
כותליא עד מטי שמי
שריתא חפא נסרין ד
דארזא מלגיו וחפא
ית אושי ביתא במחיצ
בירוון׃ ויבן את עשרים
אמה מירכתי הבית ב
בצלעות ברושים מן ה
הקרקע עד הקירות
ויבן לו מבית לדביר ל
לקדש הקדשים׃ ובנא
ית עשרין אמין מסיפי
ביתא במחיצת ארזיא
מן אושיא עד כותליא
ובנא ליה מלגיו לבית
כפורי לקודש קודשיא׃
וארבעים באמה היה הז
הבית הוא ההיכל לפני׃
וארבעין אמין הוי בית
הוא היכלא לקיבליה׃
וארז אל הבית פנימה
מקלעת פקעים ופטורי
צצים הכל ארז אין נ
אבן נראה׃ וארזא ונ
ונסרין חפי ביתא מלגיו
וגלף חיזוו ביעין ואטונין
שושנין וכל ביתא חפי
נסרין דארזא לית א
אבנא מיתחזיא׃ ודב
ודביר בתוך הבית מפנ

דברי יג וסימ עתה תראה · הבית הזה אשר אתה · ויאמר אליהו התשבי · בן יהיה דברי · ואל זה אביט ונבא · היטבת לראות יהלא
כל דברי באש · הנביא אשר אתו חלום · ב בו · בי לפי מלאות לבבל · הלא זה דברי עד · אחרי דברי אשר לא ישנו ·· פנימה ה ומימנהדין
הן לא הובא את דמה · מקלעת פקעים ופטורי צצים · ויקרא השערים ויגידו · כל כבודה בת מלך פנימה · דיבאו פנימה אל חזקיהו ·· :

נתיבה שם ו בליש וסימ ונתה שם מים · ונתן יה לך שם לב · לתתן שם את ארון · אשר נתנו שם כעם קרבנם · ויתנו שם דידן ·
שם התנו נחלתי · שם אתן את דודי לך · ' · נגעת ג חס בליש וסימ והנפש הנגעת תטמא · כי נגעת עליהם רעה · נגעת בקיר ·

מפנימה הכין לתתן ש
ם את ארון ברית יהוה
ובית כפורי בגו ביתא מ
לגיו אתקין למיתן תמ
ן ית ארונא קיימא
דיי ולפני הדביר עשרים
אמה ארך ועשרים אמ
אמה רחב ועשרים אמ
אמה קמתו ויצפהו ז
זהב סגור ויצף מזבח
ארז וקדם בית כפורי
עשרין אמין אורכא
ועשרין אמין פותיא
ועשרין אמין רומיה
וחפא דהבא טבא וחפא
מדבחא נסרין דארזא
ויצף שלמה את הבית
מפנימה זהב סגור ויע
ויעבר ברתיקות זהב
לפני הדביר ויצפהו ז
זהב וחפא שלמה ית
ביתא מלגיו דהבא טב
ואעבר בשלשלן דדהב
קדם בית כפורי וחפי ד
דהבא ואת כל הבית
צפה זהב עד תם כל הב
הבית וכל המזבח אשר
לדביר צפה זהב וית
כל ביתא חפא דהבא עד
דישלים כל ביתא וכל
מדבחא דלבית כפורי
חפא דהבא ויעש בדב
בדביר שני כרבים עצי
שמן ועשר אמות קו
קמתו ועבד בבית כפו

כפורי תרין כרובין דא
דאעי זיתא עשר אמ
אמין רומיה וחמש
אמות כנף הכרוב הא
האחת וחמש אמות
כנף הכרוב השנית עשר
אמות מקצות כנפיו ו
ועד קצות כנפיו וחמ
חמש אמין כנפא דכ
דכרובא חד וחמש א
אמין כנפא דכרובא
תנינא עשר אמין מ
מקצת כנפוהי ועד קצת
כנפוהי ועשר באמה
הכרוב השני מדה אחת
וקצב אחד לשני הכ
הכרבים ועשר אמין
כרובא תנינא משחתא
חדא ועובדא חדא
לתרין כרוביא קומת
הכרוב האחד עשר
באמה וכן הכרוב הש
השני רומיה דכרובא
חד עשר אמין וכן כ
כרובא תנינא ויתן
את הכרבים בתוך הב
הבית הפנימי ויפרשו
את כנפי הכרבים ותגע
כנף האחד בקיר וכנף
הכרוב השני נגעת
בקיר השני וכנפיהם
בתוך הבית נגעת כנף
אל כנף ויהב ית כרובי
בגו ביתא גואה ופרסו
ית כנפי כרוביא ומטיא

כנפא דחד בכותלא וכ
וכנפא דכרובא תניינא
מטיא בכותלא תניינא
וכנפיהון לגו ביתא מ
מטיין כנף לכנף ויצף
את הכרובים זהב וחפ
וחפא ית כרוביא דהבא
ואת כל קירות הבית
מסב קלע פתוחי מק
מקלעות כרובים ותמ
ותמורות ופטורי ציצ
ציצים מלפנים ולחיצ
ולחיצון וית כל כתלי
ביתא אקף ציורין וגלף
קלעי כרובין וצורת
דיקלין ואטונין שוש
שושנין מלגיו ולברא
ואת קרקע הבית צפה
זהב לפנימה ולחיצון
וית ארעית ביתא חפא
דהבא מלגיו ולברא
ואת פתח הדביר עשה
דלתות עצי שמן האיל
מזוזות חמשית ולתר
ולתרע בית כפורי עבד
דשין דאעי זיתין או
אילהי וסיפהי מטקסין
ושתי דלתות עצי שמן
וקלע עליהם מקלעות
כרובים ותמורות ופט
ופטורי ציצים וצפה
זהב וירד על הכרובים
ועל התמורות זהב ותו
ותרין דשין דאעי זיתא
וגלף עליהון קלעין כ

הכרבים יג חס וסימ וישלח העם מבית אל · מבערי יהודה · ועשר אמה · ויפרשו את כנפי הכרבים · ויתפלל חזקיהו · וחברו ·
ויסכו הכרבים על הארון · וחברו · ואראה והנה אל הרקיע · וחברו · ומלא חפניך גחלי אש · עמדים מימין הבית · ויירא לכרבים · וישלח
הכרוב את ידו · תניג דפס · · ותגע ב וסימ ותגע כנף האחד בקיר · ותקרב אסתר ותגע · ויא ותגע לראלדו · · · וירד ל דבו ·

יסד ד׳ וסימ׳ בשנה הרביעית יסד בית יי׳ · שימין נא לבבכם · החזקנה ידכם השמיעים · ביום אחד לחדש יי׳ · בירח ד׳ וסימנ׳
יסד בית יי׳ בירח זו · ובשנה האחת ועשרה בירח בול · בירח האיתנים בחג · ואבחד את שלשת הרעים ·· · הצלעות ל׳ חס׳ ··

כרובין וציורת דיקלין
ואטונין שושנין וחפי
דהבא ונסיך על כרובי
ועל ציורת דיקליא ית
ית דהבא ׃ וכן עשה
לפתח ההיכל מזוזות
עצי שמן מאת רביע
רביעית ׃ וכן עבד לתרע
היכלא סיפין דאעי זית
מן ארבעה סיטריהון
מרבעין ׃ ושתי דלתות
עצי ברושים שני צל
צלעים הדלת האחת
גלילים ושני צלעים
הדלת השנית גלילים ׃
ותרתין דשין דאעי כ׳
בירוון תרין צירין דד׳
דדשא חדא סגלגלין
ותרין צירין דדשא
תנינא סגלגלין ׃ וקלע
כרובים ותמרות ופ׳
ופטורי צצים וצפה
זהב מישר על המחו׳
המחוקה ׃ וקלע כרובין
וציורת דיקלין ואטונין
שושנין וחפי דהבא
מכבש על ציורתא ׃ ויבן
את החצר הפנימית
שלשה טורי גזית וטור
כרתת ארזים ׃ ובנא ית
דרתא גויתא תלתא ס׳
סידרין דאבן טבא וס׳
וסידרא חד דמריש׳
אעי ארזיא ׃
ז בשנה הרביעית

יסד בית יהוה בירח
זו ׃ בשתא רביעיתא ׃
שרי לאשתכללא בית
מקדשא דיי׳ בירח זיו
ניצביא ׃ ובשנה האחת
עשרה בירח בול הוא
החדש השמיני כלה
הבית לכל דבריו ולכל
משפטיו ויבנהו שבע
שנים ׃ ובשתא חדא ע׳
עשרי בירח מיסת א׳
איבביא הוא ירחא ת׳
תמינאה אשתכלל
ביתא לכל גזירתיה ו׳
ולכל דחזי ליה ובנהי
שבע שנין ׃ ואת ביתו ׃
בנה שלמה שלש עש׳
עשרה שנה ויכל את
כל ביתו ׃ וית ביתיה בנא
שלמה תלת עשרי ש׳
שנין ושכליל ית כל
ביתיה ׃ ויבן את בית י׳
יער הלבנון מאה אמה
ארכו וחמשים אמה
רחבו ושלשים אמה
קומתו על ארבעה טורי
עמודי ארזים וכרתות
ארזים על העמודים ׃
ובנא ית בית מקירת מ׳
מלכיא מאה אמין א׳
אורכיה וחמשין אמין
פותייה ותלתין אמין ׃
רומיה על ארבעה
סידרי עמודי דארזא
וקרונתהון דארזיא על

עמודיא ׃ ויספן בארז ׃
ממעל על הצלעת א׳
אשר על העמדים ארז׳
ארבעים וחמשה חמ׳
חמשה עשר הטור ׃
דהפיניסרין דארזיא מ׳
מעלוי מחיצא דעל ע׳
עמודיא ארבעין וחמ׳
וחמשא חמיש עשרה
סדרא ׃ ושקפים שלש
שלשה טורים ומחזה
אל מחזה שלש פעמים ׃
וכלונסא תלת סדרין
חזי לקביל זוי תלת
זימנין ׃ וכל הפתחים ׃
והמזוזות רבעים ש׳
שקף ומול מחזה אל
מחזה שלש פעמים ׃
וכל תרעיא וסיפיא מ׳
מרבעין וחטן כלונסא
דמקביל זוי לקביל זוי
תלת זימנין ׃ ואת אולם
העמודים עשה חמש
חמשים אמה ארכו וש׳
ושלשים אמה רחבו ׃
ואולם על פניהם ועמ׳
ועמדים ועב על פניהם ׃
וית אולמא דעמודיא
עבד חמשין אמין או׳
אורכיה ותלת אמין ׃
פותייה ואולמא על
אפיהון ועמודיא ו׳
וסקופתא על אפיהון ׃
ואולם הכסא אשר
ישפט שם אולם המ׳

טורי ג׳ ומלא וסימ׳ וימלאו בו ארבעה · ויבן את החצר · ויבן את בית יער הלבנון ·· ואולם י״ד ריש פס׳ וסימ׳ ואולם בעבור
זאת העמדתיך · ואולם חי אני · ואולם חיים אשר הבינני · ואולם הכסא אשר ישפט שם · ואולם אנכי מלאתי כח ·· וכל איוב דכות במ״ג
אולם ריש פס׳ · אולם שלח נא ידך · בתר׳ · אולם אני אדרש אל אל · אולם אני אל שדי ·· · ותמרות ב׳ כת כן · וירד על׳ · וקלע כרובים ··

ויצר ג̇ וסימ̇ ויקח מידם ויצר את שני העמודים · כברים בסף · וכל ויצר עליה דבותו · · מוצק ב̇ חס̇ א̇ וא̇ וסימ̇ ושתי
כתרת עשה · והיצק מוצק לא תירא · בתר קמ̇ · · שרשרות ג̇ מל̇ ומיל̇ גדילים מעשה שרשרות · ויעש שרשרות · ויעש בדביר · · ב

המשפט עשה וספן ב
בארז מהקרקע עד
הקרקע׃ ואולמא לאת
לאתקנא תמן כורסי בי
רינא דאיז תמן פורדס
לבי דינא עבד וחפי נסז
נסרין דארזא מארשׁ
עד אורשיא׃ וביתו אשר
ישב שם חצר האחרת
מבית האולם כמעשה
הזה היה ובית יעשה
לבת פרעה אשר לקח
שלמה כאולם הזה׃ וב
וביתיה דיתיב תמן דר
דרתא אוחרנא מגיו ז
לאולמא כעובדא הדין
הוה וביתא עבד לבת
פרעה דנסיב שלמה ז
באולמא הדין׃ כל אלה
אבנים יקרות כמדות
גזית מגררות במגרה
מבית ומחוץ וממסד
עד הטפחות ומחוץ עד
החצר הגדולה׃ כל איה
אילין אבנין טבין כמש
כמשחת גזית ממסרן
מגיו ומברא ומשכלל
כפושכיא מגוו ולמבר
עד דרתא רבתא׃ ומיוז
ומיוסד אבנים יקרות
אבנים גדלות אבני ע
עשר אמות ואבני שמנה
אמות׃ ומשכלל באבנין
טבן אבנין רברבן אבני
עשר אמין ואבני תמני

אמין׃ ומלמעלה אבנים
יקרות כמדות גזית וא
וארז׃ ומלעילא אבנין
טבין כמשחת גזירת
וחפי נסרין דארזא׃ ו
והחצר הגדולה סביב של
שלשה טרים גזית וט
וטור כרתת ארזים
ולחצר בית יהוה הפני
הפנימית ולאלם הב
הבית׃ ודרתא רבתא
סחור סחור תלתא סד
סידרין דאבן טבא וס
וסידרא חד דמריש
אעי ארזיא ולדרת בית
מקדשא דין גויתא
ולאולמא דביתא׃
הפטרה וישלח
המלך שלמה ויקח את
חירם מצר׃ וישלח מה
מלכא שלמה ודבר ית
חירם מצר׃ בן אלמנה
הוא ממטה נפתלי ויו
ואביו איש צרי חרש
נחשת וימלא את החכ
החכמה ואת התבונה
ואת הדעת לעשות כל
מלאכה בנחשת ויבא
אל המלך שלמה ויע
ויעש את כל מלאכתו׃
בר איתתא ארמלתא
הוא משיבטא דבית ז
נפתלי ואבוהי גבר ינ
צוריי אומן בעיבידת
נחשא ואיתמלי ית ז

חוכמתא וית סוכלתנות
וית דעתא למעבד כל
עיבידתא בנחשא ואת
לות מלכא שלמה ועבד
ית כל עיבידתיה׃ ויצר
את שני העמודים נחשת
שמנה עשרה אמה
קומת העמוד האחת
וחוט שתים עשרה
אמה יסב את העמוד
השני׃ וצר ית תרין ע
עמודיא דנחשא תמני
עשרי אמין רומיה
דעמודא חד וחוט מ
משח תרתא עשרי א
אמין מקיף ליה וכן לע
לעמודא תנינא׃ ועז
ושתי כותרת עשה
לתת על ראשי העמ
העמודים מצק נחשת
חמש אמות קומת
הכתרת האחת וחמש
אמות קומת הכתרת
השנית׃ ותרין קרותן
עבד למיתן על ריש ע
עמודיא מתך נחשא
חמש אמין רומיה
דקרותא חדא וחמש
אמין רומיה דקרותא
תנינתא׃ שבכים מעשה
שבכה גדלים מעשה
שרשרות לכתרות
אשר על ראש העמדים
שבעה לכתרת האחת
ושבעה לכתרת השנית׃

יח̇ פס̇ את ואת ואת את וסימ̇ ויקח אברהם את ישמעאל · ויקם בלילה הוא · ובלה מכפר את הקדש ואת אהל · והקריב · ותאמרו זה ז
הראשון · ויקח את זקני העיר · ויהי לתשובת השנה · ויצו המלך את יואב · בן אשה אלמנה הוא · ויעש חירם את הכירות · ויקח את אוצרות ·
אז יכה מנחם · ויעמד המלך על העמוד · את ירושלם ואת ערי יהודה · דירמיה · והארץ תעגה · ועיפה פילגש כלב · ויעש חירם · ובשנת חבל · ·

ועביו ג׳ וסימ׳ ועביו טפח · וזהבו דדה · אצבעות גבוב · קו דגה קוה ג׳ וסימ׳ וקוה שלשה באמה · דמלכים · ויצא
עוד קוה המדה · וקוה נטה על ירושלם · אחריהם ג׳ וחס וסימ׳ עמד על שני עשר בקר · וחברון · והמה משתחוים

שריגין עובד סריגא קליע
עובד גדילין לקרונתהון
דעל ריש עמודיא שבעא
לקרונתא חדא ושבעא
לקרונתא תניתא ׀ ויעש
את העמודים ושני טור
טורים זהב סביב על
השבכה האחת לכסות
את הכתרת אשר על ה
ראש העמדים וכן עשה
לכתרת השנית ׀ ועבד
ית עמודיא ותרין סדר
סדרין סחור סחור על
סריגתא חדא לכסאה
ית קרנתהון דעל ריש
עמודיא ברמוניא וכן
עבד לקרונתא חדא
תניתא ׀ וכתרת על
ראש העמודים מעשה
שושן באולם ארבע
אמות ׀ וקרונתא על
ריש עמודיא עובד פ
פרח באולמא ארבע
אמין ׀ וכתרת על שני
העמודים גם ממעל מ
מלעמת הבטן אשר ע
לעבר השבכה והרמנים
מאתים טרים סביב
על הכתרת השנית ׀
וקרונתא על תרין עמ
עמודיא אף מלעילא
מלקביל דיבקא דה
לעיבר סריגתא ורמוני
מאתן סידרין עבידן
ליה סחור סחור על

קרונתא תניתא ׀ ויקם
את העמדים לאלם
ההיכל ויקם את העמוד
הימני ויקרא את שמו
יכין ויקם את העמוד
השמאלי ויקרא את
שמו בעז ׀ ואקים ית
עמודיא לאולמא דה
דהיכלא ואקים ית עמ
עמודא דימינא וקרא
ית שמיה יכין ואקים
ית עמודא דשמאלא
וקרא ית שמיה בעז ׀
ועל ראש העמדים מ
מעשה שושן ותתם
מלאכת העמודים ׀ וע
ועל ריש עמודיא ע
עובד שושנתא ושל
ושלימת עבידת עמ
עמודיא ׀

ויעש את הים
מוצק עשר באמה
משפתו עד שפתו עג
עגל סביב וחמש בא
באמה קמתו וקו שלש
שלשים באמה יסב
אתו סביב ׀ ועבד ית ימ
ימא מתך עשר אמין
מסיפתיה עד סופתיה
סגלגל סחור סחור ו
וחמש אמין רומיה
וחוט משח תלתין א
אמין מקיף ליה סחור
סחור ׀ ופקעים מתחת
לשפתו סביב סבבים

אתו עשר באמה מקפ
מקיפים את הים סביב
שני טורים הפקעים
יצקים ביצקתו ׀ ויצ
וצורת ביעין מלרע ל
לסיפתיה סחור סחור
מקפין ליה עשר אמין
מקפין ית ימא סחור
סחור תרין סידרין ד
דצורת ביעין מתכין ב
באתכותיה ׀ עמד על
שני עשר בקר שלשה
פנים צפנה ושלשה
פנים ימה ושלשה פ
פנים נגבה ושלשה
פנים מזרחה והים עלי
עליהם מלמעלה וכל
אחריהם ביתה ׀ קאים
על תרי עשר תורין ת
תלתא אפיהון למערב
ותלתא אפיהון לצפונ
ותלתא אפיהון לדרומ
ותלתא אפיהון למדינ
למדינחא וימא מתקן
עליהון מלעילא
וכל אחוריהון לגיו ׀ ו
ועביו טפח ושפתו כמ
כמעשה שפת כוס פ
פרח שושן אלפים בת
יכיל ׀ וסומכיה פושכא
וסיפתיה כעובד ספת
כס סגלגל לקיט כשוש
כשושנתא תרין אלפין
בתין ברטיבא מחסיל ׀
ויעש

ד׳ זוג׳ מן ג׳ ג׳ קדמ׳ ושני טורים ויעש את העמודים · ואם בגוי הגוי על אלה לא · וירא אלהים אשה היה · ואשאלך והודיעני אזור צא
אית בהון ו׳ תניב׳ שני טורים ופקעים מוכחות · אם בגוי הגוי על אלה לא · ירא אלהים ויאמר · אשאלך והודיעני אזור צא
ותליה ל׳ בהון ו׳ וסימ׳ שני טורים ואת הרמונים ארבע · אם בגוי הגוי על אלה לא · ירא אלהים ויאמר · אשאלך והודיעני שמע נא

ומתחות ג וסימ מעונה אלהי קדם ׃ ומתחת לאריות ולבקר ׃ ומתחת הלשכות לאולם ׃׃ המכנה ד חס וסימ וארבע כתפות
על ארבע פנות ׃ ב בו ׃ ועל ראש המכנה ׃ ויגדלא ובמכנה ׃׃ ויפתח ג מב ליש וסימ ויפתח על הצמלים ׃ ויפתח על הלחות ידותיה ׃׃

את המכונות עשר
נחשת ארבע באמה א
ארך המכונה האחת
וארבע באמה רחבה וש
ושלש באמה קומתה׃
ועבד ית בסיסיא עשר
עשרה דנחשא ארבע
אמין אורכא דבסיס
חדא וארבע אמין פ
פותיה ותלת אמין רו
רומיה׃ וזה מעשה ה
המכונה מסגרות להם
ומסגרות בין השלבים׃
ודין עובד בסיסא גדנפי
להון וגדנפין בין שלי
שליביא׃ ועל המסגרות
אשר בין השלבים אריות
בקר וכרובים ועל הש
השלבים כן ממעל ומ
ומתחת לאריות ולבקר
לויות מעשה מורד׃
ועל גדנפא דבין שלי
שליביא ציורי אריון
תורין וכרובין ועל ש
שליביא כנמא מלעיל
ומלרע לאריון ולתורי
מידבק עובד מגוש׃
וארבעה אופני נחשת
למכונה האחת וסרני
נחשת וארבעה פעמתיו
כתפת להם מתחת לכי
לכיור הכתפת יצקות
מעבר איש לוית׃ ופו
וארבעא גלגלי נחשא
לבסיסא חדא וניסרין

דנחש לארבע זויתי
כתפין להון ומלרע לכ
לכיורא כתפין מתכין
מכבש עובד דיבוק׃ ופ
ופיהו מבית לכתרת
ומעלה באמה ופיה ע
עגל מעשה כן אמה
וחצי האמה וגם על
פיה מקלעות ומסגרו
ומסגרתיהם מרבעות
לא עגלות׃ ופומיה
מגיו לקרונתהון דלעי
דלעילא באמתא ופו
ופומיה סגלגל עובד
כנתא אמתא ופלגות
אמתא ואף על פומיא
קליען ומתפיהון מרבע
מרבען לא סגלגלין׃
וארבעת האופנים למ
למתחת למסגרות וי
וידות האופנים במכונה
וקומת האופן האחד
אמה וחצי האמה׃ וא
וארבעה גלגליא למ
למלרע לגדנפא ואשד
גילגליא כעובד גילגלי
מרכבת יקרא בבסיסיא
ורומיה דגילגל חד א
אמתא ופלגות אמתא׃
ומעשה האופנים כמ
כמעשה אופן המרכבה
ידתם וגביהם וחשקי
וחשקיהם וחשריהם
הכל מוצק׃ ועובד גי
גילגליא כעובד גילגלי

מרכבת יקרא אשרת
אשרתהון וגביהון וח
דחפיריהון וכיבושיהון
כלא מתך׃ וארבע כת
כתפות ארבע פנות
המכנה האחת מן המ
המכנה כתפיה׃ ואר
וארבע כתפין על ארבע
זוויין דבסיסא חדא מן
בסיסא כתפהא׃ ובראש
המכונה חצי האמה
קומה עגל סביב ועל ר
ראש המכנה ידתיה
ומסגרתיה ממנה׃ ובר
ובריש בסיסא פלגות אמתא
רומיא סגלגל סחור סח
ועל ריש בסיסא כתפהא
אשרתהא וגדנפהא מ
מינה׃ ויפתח את הלוח על
הלחת ידתיה ועל
ומסגרתיה כרובים אר
אריות ותמרת כמער
איש ולוית סביב׃ וגלף
על לוחיא אשרתהא
ועל גדנפהא כרובין א
ארוין וצורת דיקלין כמ
כיבש חד ומדבק חד
סחור סחור׃ כזאת עשה
את עשר המכונות מ
מוצק אחד מדה אחת
וקצב אחד לכלהנה׃
כחדא עבד ית עשר בס
בסיסיא מתך חד מש
משחא חדא ועיבדא
חדא לכולהון׃

יא בה ו בריש תבות ולא קרי וסימ וכי ויאמר המלך מה לי ולכם ׃ ומסגרתיה כרובים ׃ וראתה ועתליה אם אחזיה ׃ דמלכים ׃ ויקצץ
המלך אחז ואת ׃ ותקעו הגידו ביהודה ובירושלם ׃ ויורה ולא יאמרו בלבבם נורא ׃ ויוציאו בעת ההיא נאם יי ׃ ובל לא האמינו מלכי ארץ ׃
חטאנו ועוינו והרשענו ׃ וחסד וימאנו לשמע ולא זכרו ׃ וישמח גיל יגיל אביגדך ׃׃ ובראש ב וסימ המכנה חצי אמה ׃ וישבו דמיהם ׃׃

על כתת ה וסימ׳ וירד הגבול מישפם · ויתן את המכונות חמש · ב׳ בו ראשו על כתת ערגם · ויבואני במבוא ··· ואת הים ה׳ וסימ׳
ואת הים ואת הבקר · ואת הים נתן מכתפת המזבח דמלכים · ואת הים הורד · ואשר מדעיש את השמים · ואת הים נתן דדב׳ הימ׳ ··

ויעש עשרה כי׳
כיורות נחשת ארבעים
בת יכיל הכיור האחד
ארבע באמה הכיור ה
האחד כיור אחד על ז
המכונה האחת לעשר
המכונות ועבד עשרה
כיורין דנחשא ארבעי
ביתין פרטיבא מחסילי
כיורא חד ארבע אמין
כיורא חד כיורא חד
על בסיסא חדא לעט
לעשר בסיסיא ויתן
את המכונות חמש על
כתת הבית מימין וחמ׳
וחמש על כתת הבית
משמאלו ואת הים נתן
מכתת הבית הימנית
קדמה ממול נגב ויהב
ית בסיסיא חמש על
עיבר ביתא מימינא
וחמש על עיבר ביתא
משמאלא וית ימא
יהב מעיבר ביתא מימ׳
מימינא קדומא מיק׳
מקביל דרומא

הפטרה
ויעש
חירום את הכירות ואת
היעים ואת המזרקות
ויכל חירם לעשות את
כל המלאכה אשר עש
עשה המלך שלמה בי
בית יהוה ועבד חירום
ית כיוריא וית מגרופית
וית מזרקיא ושיצי דז

חירם למעבד ית כל ע
עיבידא דעבד למלכא
שלמה בבית מקדשא
דיי׳ עמדים שנים וגלות
הכתרת אשר על ר׳
ראש העמדים שתים
והשבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרת
אשר על ראש העמדים
עמודיא תרין ואגני
קרונתהון דעל ריש ז
עמודיא תרתין וסריו
וסריגין תרתין לכסא
ית תרתין אגני קרונת
קרונתהון דעל ריש ז
עמודיא ואת הרמנים
ארבע מאות לשתי ה
השבכות שני טורים
רמנים לשבכה האחת
לכסות את שתי גלת
הכתרת אשר על פני
העמדים וית רמוניא
ארבע מאה לתרין ס׳
סריגתא תרין סידרין ו
דרימונין לסריגתא חו
חדא לכסאה ית תרתין
אגני קרונתהון דעל
אפי עמודיא ואת המ׳
המכנות עשר ואת
הכירת עשרה על הז
המכנות וית בסיסיא
עשר וית כיוריא עש
עשרה על בסיסיא וית
ואת הים האחד ואת
הבקר שנים עשר תחת

הים וית ימא חד וית
תורי תרי עשר תחות
ימא ואת הסירות דז
ואת היעים ואת המז
המזרקות ואת כל הה
הכלים האלה אשר
עשה חירם למלך עד
שלמה בית יהוה נחשת
ממרט וית דודיא ז
מגרופתא וית מזרקי
וית כל מניא האילין
כעובד מאני משכנא
דעבד משה כן עבד חי׳
חירם כן עבד חירם למ׳
למלכא שלמה בית
מקדשא דיי׳ נחש טב
בככר הירדן יצקם המ׳
המלך במעבה האדמה
בין סכות ובין צרתן
במישרי ירדנא אתיכינון
מלכא בעובי גרגשתא
בין סוכות ובין צרתן ו
וינח שלמה את כל הכ׳
הכלים מרב מאד מאד
לא נחקר משקל הנח׳
הנחשת ואנגע שלמה
ית כל מניא מסגי לחד
לחדא לית סוף למתקל
נחשא ויעש שלמה
את כל הכלים אשר
בית יהוה ואת מזבח
הזהב ואת השלחן אי
אשר עליו לחם הפנים
זהב ועבד שלמה את
ית כל מניא דבית מקדש

עמודים יא׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ ועמודין עשרים ואדניהם עשרים · וכן לפאת צפון · ולפאת ים קלעים · והאדנים לעמודים נחשת ב׳
והיבשו את העמודים · בת · ועמודים ועב׳ · ויקם את העמודים · דכלבים · עמודים שנים · ראש פס · אל העמדים ואל הים · ועמדים אל
האולם · ויעש שושנות ·· האחת ב׳ בתת זקפ׳ וסימ׳ על המכנה האחת · המחלקות האחת ·· ממרט לית וחס ··

זהב סגור ח ׳ וסימ׳ ׃ ויצפה שלמה את הבית ׃ ולפני הדביר עשרים אמה ארך ׃ והפרח והנרות והמזמרות והמזרקות ׃ וכל כלי המלך
שלמה ׃ וחברו ׃ ואת הנרות והמזמרות ׃ והמזרקות והמחתות ׃ ׃ ותשלם ג׳ וסימ׳ כל המלאכה ׃ וחברו ׃ דדה׳ ׃ ותשלם החומה ׃ ׃

דייי ית מדבחא דדהב
וית פתורא דעלוהי ז
לחם אפיא דדהבא ׃ ריי
ואת המנרות חמש
מימין וחמש משמ
משמאל לפני הדביר
זהב סגור והפרח והנר
והנרות והמלקחים
זהב ׃ וית מנרתא חמש
מימינא וחמש משמ
משמאלא קדם בית
כפורי דדהבא טבא שו
׃ שושנתא ובוציניא וצ
וצינתיא דדהבא ׃ והספו
והספות והמזמרות
והמזרקות והכפות וה
והמחתות זהב סגור
והפתות לדלתות הבית
הפנימית לקדש הקו
הקדשים לדלתי הבית
להיכל זהב ׃ וקוליא
ומזמרא ומזרקתא וה
ובזיכיא ומחתיתא דה
דהבא טבא ומגלפיא
לדשי ביתא גואה
לקודש קודשיא לדש
לדשי ביתא להיכלא
דהבא ׃
ותשלם כל המלאכה
אשר עשה המלך של
שלמה בית יהוה ויבא
שלמה את קדשי דוד
אביו את הכסף ואת הז
הזהב ואת הכלים נתן כ
באוצרות בית יהוה ׃

ושלימת כל עיבידתא
דעבד מלכא שלמה
בית מקדשא דייי ואע
ואיתי שלמה ית קודשי
דוד אבוהי וית כספא
וית דהבא וית מניא י
יהב באוצרי בית מק
מקדשא דייי ׃

ח
אז יקהל
שלמה את כל זקני יש
ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך
שלמה ירושלם להע
להעלות את ארון בר
ברית יהוה מעיר דוד
היא ציון ׃ בכן כנש ע
שלמה ית כל סבי ישר
וית כל רישי שבטיא
רברבי אבהתא דבני יש
ישראל לות מלכא ש
שלמה לירושלם לא
לאסקא ית ארון קיי
קיימא דייי מקרתא
דדויד היא ציון ׃
הפטרה ויקהלו
אל המלך שלמה כל
איש ישראל בירח הא
האיתנים בחג הוא הח
החדש השביעי ׃ ואת
ואתכנשו לות מלכא
שלמה כל אינש ישרא
בירחא דעתיקיא קרן
ליה ירחא קדמאה
בחגא וכען הוא שבי

שביעאה ׃ ויבאו כל
זקני ישראל וישאו ה
הכהנים את הארון ׃ ו
ואתו כל סבי ישראל
ונטלו כהנא ית ארונא ׃
ויעלו את ארון יהוה
ואת אהל מועד ואת
כל כלי הקדש אשר
באהל ויעלו אתם הכ
הכהנים והלוים ׃ וסליק
ואסיקו ית ארונא דייי
וית משכנא זימנא וית
כל מני קודשא די במ
במשכנא ואסיקו ית
יתהון כהניא וליואי ׃
והמלך שלמה וכל
עדת ישראל הנועדים
עליו אתו לפני הארון
מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא
ימנו מרב ׃ ומלכא ש
שלמה וכל כנשתא
דישראל דאזדמנו ע
עלוהי קיימין עמי
קדם ארונא מנכסין
ען ותורין דלא יתחש
יתחשבון ולא יתמנון
מסגי ׃ ויביאו הכהנים
את ארון ברית יהוה
אל מקומו אל דביר
הבית אל קדש הקדש
הקדשים אל תחת
כנפי הכרובים ׃ ואעילו
כהנא ית ארונא קיימא
דייי לאתריה לבית

ואת הכלים ג׳ וסימ׳ ותשלם כל המלאכה ׃ ואת הכלים הביא בית ׃ ואשקלה להם את הכסף ׃ ׃ עדת ישראל י״א בליש׳ וסימנ׳
דברו אל כל עדת ישראל ׃ כל עדת ישראל ׃ עשו אתו ׃ ושחטו אתו כל עדת ישראל ׃ ונכרתה הנפש ההיא מעדת ׃ ואם כל עדת ישראל ישגו ׃ הם
המעט מכם כי הבדיל ׃ הארץ אשר הכה ר״ה ׃ על כל עדת ישראל יקצף ׃ ושלאחריו ׃ והמלך שלמה וכל עדת ישראל ׃ וחברו ׃ דדבר׳ הימ׳ ׃ ׃

נפורי

וראו ה̇ וסימ׳ ופני לא יראו · ולא יראו פני ריקם · והסידותי את פני · ולא יראו החוצה · וחברו דדב̇ הימ׳ ·· לחות האבנים
ד̇ וסימ׳ בעלותי ההרה לקחת · ויתן אלי את שני לחת האבנים · ויהי מקץ ארבעים יום · אין בארון רק שני לחות האבנים ··

כפורי דמתקן ליה בגו
בגויתא לקודש קודש
לתחות כנפי כרוביא׃ כי
הכרובים פרשים כנפים
אל מקום הארון ויסכו
הכרבים על הארן ועל
בדיו מלמעלה׃ ארי כ
כרוביא פריסין גדפיהון
על אתר ארונא ומטלן
כרובין על ארונא ועל
אריחיא מלעילא׃ ויא
ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הקד
הקדש על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהו
ויהיו שם עד היום הזה׃
ואריכו אריחיא ומת
ומתחזן רישי אריחי
מן קודשא על אפי כ
כפורי דלא מתחזן לבר
והוו תמן עד יומא הדין׃
אין בארון רק שני לחו
לחות האבנים אשר
הנח שם משה בחרב
אשר כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם מארץ
מצרים׃ לית בארונא
מחתין לחוד תרין לו
לוחי ארונא די אצנע
תמן משה בחורב דע
דעליהון כתיבין עשרה
פתגמי קימנא דגזר
יי עם בני ישרא במפק
במפקהון מארעא
דמצרים׃ ויהי בצאת

הכהנים מן הקדש והע
והענן מלא את בית יה
יהוה׃ והוה במפק כה
כהניא מן קודשא ועננ
אמיטתא איתמלי ית
בית מקדשא דיי׃ ולא
יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענן כי מ
מלא כבוד יהוה את
בית יהוה׃ ולא יכילו
כהניא למיקם לשמש
מן קדם ענגא ארי א
איתמלי יקרא דיי ית
בית מקדשא דיי׃
אז אמר
שלמה יהוה אמר לש
לשכן בערפל׃ בכן אמ
אמר שלמה יי איתרעי
איתרעי לאשראה
שכינתיה בירושלם׃ בנה
בניתי בית זבל לך מכון
לשבתך עולמים׃ מבנה
בניתי בית מקדשא
קדמך אתר מתקן לבית
שכינתך לעלמין׃ ויסב
המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכ
וכל קהל ישראל עמד׃
ואסחר מלכא ית אפוהי
ובריך ית כל קהלא דיי
דישרא וכל קהלא דיש
דישרא קאים׃ ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישרא
ישראל אשר דבר
בפיו את דוד אבי ובידו

מלא לאמר׃ ואמר
בריך יי אלהא דישראל
דגזר במימריה עם דוד
אבא וברעותיה קיים
למימר׃ מן היום אשר
הוצאתי את עמי את
ישראל ממצרים לא ב
בחרתי בעיר מכל שבטי
ישראל לבנות בית להי
להיות שמי שם ואבחר
בדוד להיות על עמי י
ישראל׃ למן יומא די
דאפקית ית עמי ית ישר
ישרא ממצרים לא א
איתרעיתי בקרתא מכל
שיבטיא דישרא למבני
ביתא לאשראה שכי
שכינתיה תמן ואיתרע
ואיתרעיתי בדוד למה
למהוי מלכא על עמי
ישרא׃ ויהי עם לבב ד
דוד אבי לבנות בית לש
לשם יהוה אלהי ישר
ישראל׃ והוה בליבא
דדוד אבא למבני ביתא
לשמא דיי אלהא דישר׃
ויאמר יהוה אל דוד
אבי יען אשר היה עם
לבבך לבנות בית לשמי
הטיבות כי היה עם לבבך׃
ואמר יי לדוד אבא חל
חלף דהוה עם ליבא
למיבני ביתא לשמי יי
אתקנתא דהוה עים לב
ליבך׃ רק אתה לא תבנה

את עמי את ישרא̇ ו̇ וסימ׳ אתה תרעה את עמי את ישרא׳ · וחברו · ככל אשר התהלכתי · מן היום אשר הוצאתי את · דמלכים ·
על כל שכני הרעים · ובנביאי שמרון ·· לשכן ו̇ וסימ׳ בהאריך הענן על המשכן · לשכן בערפל · וחברו דדה̇ · לשכן כבוד
בארצנו · בערין נחלים · לשכן חרי עפר ובפים ·· וכל קהל ג̇ וסימ׳ ויסב המלך · דמלכים · וחברו דדה̇ · וישלחו ויקראו לו ··

ואשב ה׳ וסימ׳ ואשב בהר ארבעים יום · ואשב על כסא ישראל · וחברו דדה׳ · ואבוא אל הגולה תל אביב · ב׳ בן ״ נ ״ ואשם ה׳ חס׳ וסימ׳ ואשם הנזם על אפה · ואשם את הלחת · ואשם שם מקום · ואשם דברי בפיך · ועל מתניך ״ נ ״ יכלכלוך ב׳ ומ״ל כי האמנם · וחברו ״ ·

הבית כי אם בנך היוצא
מחלציך הוא יבנה הב
הבית לשמי׃ לחוד את
לא תיבני ביתא אילהן
בר דתוליד הוא יבני
ביתא לשמי׃ ויקם יה
יהוה את דברו אשר
דבר ואקם תחת דוד
אבי ואשב על כסא יש
ישראל כאשר דבר
יהוה ואבנה הבית לש
לשם יהוה אלהי יש
ישראל׃ ואקים יי׳ ית
פיתגמיה דמליל וקמ
וקמית תחות דוד אבא
ואתיבית על כורסי מ
מלכותא דישראל כמא
דמליל יי׳ ובנית ביתא
לשמא דיי׳ אלהא דיש
דישראל׃ ואשים שם
מקום לארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת
את אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים׃
ושויתי תמן אתר מת
מתקן לארונא דביה
מיחתין תרין לוחי אב
אבניא דעליהון קיימ
דיי׳ דגזר עם אבהתנא
באפקותיה יתהון מא
מארעא דמצרים׃
ויעמד
שלמה לפני מזבח יהוה
נגד כל קהל ישראל
ויפרש את כפיו השמים׃

וקם שלמה קדם מדב
מדבחא דיי׳ לקביל
כל קהלא דישראל ופרס
ידוהי בצלו לצית ש
שמיא׃ ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמ
כמוך אלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מ
מתחת שמר הברית
והחסד לעבדיך ההל
ההלכים לפניך בכל לבם׃
ואמר יי׳ אלהא דישרא
לית בר מינך את הוא
אלהא דשכינתך בשמיא
מלעיל ושליט על א
ארעא מלרע נטר קי
קיימא וחסדא לעב
לעבדך דמהלכין קד
קדמך בכל לבהון׃ אש
אשר שמרת לעבדך דו
דוד אבי את אשר דברת
לו ותדבר בפיך ובידך
מלאת כיום הזה׃ דנט
נטרתא לעבדך דויד
אבא ית דמלילתא ליה
וגזרתה במימרך ובר
וברעותך קיימתא כי
כיומא הדין׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דוד אבי
את אשר דברת לו לא
לאמר לא יכרת לך א
איש מלפני ישב על
כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם

ללכת לפני כאשר הל
הלכת לפני׃ וכען יי׳ אלהא
ישראל טור לעבדך דו
דוד אבא ית דמלילת
ליה למימר לא יספוק
לך גבר מן קדמי יתיב
על כורסי מלכותא דיש
דישראל לחוד אם יט
יטרון בנך ית אורחת
אורחתהון להלכא קד
קדמי כמא דהליכתא
קדמי׃ ועתה יהוה א
אלהי ישראל יאמן נ
נא דבריך אשר דברת
לעבדך דוד אבי׃ וכען
יי׳ אלהא דישראל יתק
יתקיימון כען פיתגמך
דמלילתא לעבדך דוד
אבא׃ כי האמנם ישב
אלהים על הארץ הנה
השמים ושמי השמים
לא יכלכלוך ראף כי
הבית הזה אשר בניתי׃
ארי מאן סבר ומן חז
דמי דבקושטא אשרי
יי׳ שכינתיה אותרעי׃
יי׳ לאשראה שכינתיה
בגו בני אינשא דדירין
על ארעא הא שמיא
ושמי שמיא לא יכו
יכולין לסוברא יקרך
אף אילהין ביתא הדין
דבניתי׃ ופנית אל תפ
תפלת עבדך ואל תח
תחנתו יהוה אלהי ית

מלפני יב׳ וסימ׳ ואקברה את מתי מלפני · אבי אלהים לדרתיכם · לא יכרת לך איש · וחברו דדה׳ · הראית כי נכנע אחאב · קדבל דפס׳ · ויהי זרעך כחול · כי רוח מלפני יצא · כי עיגל על דרכיהם · אם ימשו החקים האלה · ולכהנים הלוים · ביום ההוא יצאו מלאכים ״ נ ״ האמנם ד׳ וס׳ האמנם לא אוכל כבדך · ישב אלהים את הארץ · וחברו · האמנם אל יצדק · ודה האף אמנם ״ נ · ועל הארץ מותח ג׳ ונשמעו · אין כמוך · וידעת ״

עינך ז׳ חס בליש וסימ׳ לא יקשה בעינך בשלחך · לא תחוס עינך · ויציתה את כפה · להיות עינך פתחות · דמלכים · יפקח יי׳ עינך · דישעי׳
על זה פקחת עינך ״ ״ לילה ויום ג׳ וסימ׳ להיות עינך פתוחות ״ אני יי׳ נצרה · ויצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו ״ ״ ומחטאתם ל׳ דכון ״

לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום ׃ ויז
ותתפני לצלותא דעבדך
ולבעותיה יי׳ אלהי לקבל
צלותא דמצלי עבדך
לאפי אתרא הדין ׃ וש
להיות עינך פתחות אל
הבית הזה לילה ויום אל
המקום אשר אמרת
יהיה שמי לשמע אל
התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה ׃
למהוי רעוא קדמך
לבית מקדשא הדין ית
ליליא ויומם לאפי אז
אתרא דאמרתא יהי
שמי תמן לקבלא צלות
דמצלי עבדך לאפי את
אתרא הדין ׃ ושמעת
אל תחנת עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו ׃
אל המקום הזה ואתה
תשמע אל מקום שבתך
אל השמים ושמעת
וסלחת ׃ ותקביל בעות
עבדך ועמך ישראל דיז
דיצלון לצלאה לאפי
אתרא הדין ואת תקביל
מאתר בית שכינתך מן
שמיא ותקביל צלותהון
ותשבוק לחוביהון ׃ את
אשר יחטא איש לז
לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני

מזבחך בבית הזה ׃ ית
ליחוב גבר לחבריה
מומי למומתיה ויתי
ויומי מומיה קדם מדבחך
בביתך הדין ׃ ואתה תשו
תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להז
להרשיע רשע לתת דז
דרכו בראשו ולהצדיק
צדיק לתת לו כצדקתו ׃
ואת תקביל מן שמיא
ותעביד ותדון ית עבדך
לחייבא חייבא למיתן
אורחיה ברישיה ולז
ולזכאה זכאה למיתן
ליה טיבותיה ׃
בהנגף עמך
ישראל לפני אויב אז
אשר יחטאו לך ושבו
אליך והודו את שמך
והתפללו והתחננו אל
אליך בבית הזה ׃ כד
יתברון עמך ישראל
קדם בעלי דבביהון דז
חובון קדמך ויתובון לז
לפולחנך ויודון לשמך
ויצלון ויבעון מן קדמך
בביתא הדין ׃ ואתה
תשמע השמים וסלחת
לחטאת עמך ישראל
והשבתם אל האדמה
אשר נתת לאבתם ׃
ואת תקביל מן שמיא
ותשבוק לחובי עמך ית
ישראל ואתיבינון לארע

דיהבית לאבהתהון ׃
בהעצר
שמים ולא יהיה מטר כי
יחטאו לך והתפללו אל
המקום הזה והודו את
שמך ומחטאתם ישובו
ישובון כי תענם ׃ כד יתכלון
שמיא ולא יהי מיטרא
ארי יחובון לך ויצלון
אפי אתרא הדין ויודון
ית שמך ומחובתהון ׃
יתובון ארי תקביל צלותהון
ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עבדך
ועמך ישראל כי תורם
את הדרך הטובה אשר
ילכו בה ונתתה מטר על
ארצך אשר נתתה לעמך
לנחלה ׃ ואת תקביל מן
שמיא ותשבוק לחובי
עבדך ולעמך ישראל
ארי תלפינון ית אורחא
דתקנא דיהכון בה ותי
ותיתין מיטרא על אז
ארעך דיהבתא לעמך
לאחסנא ׃
רעב כי יהיה בא
בארץ דבר כי יהיה שז
שדפון ירקון ארבה חז
חסיל כי יהיה כי יצר
לו איבו בארץ שעריו
כל נגע וכל מחלה ׃ כפנא
יהא בארעא מותנא
ארי יהי שדפנא ירז
ירקונא גובא שמוטא

לחטאת ו׳ פתח וסימ׳ ואתה תשמע השמים · וחברו · וסלחת דדוד · וחברו · בדבר הזה לחטאם · ויהיה מקור נפתח ״ ״ אל האדמה ו׳ וסימנ׳
בזעת אפיך תאכל לחם · והשבתיך אל האדמה · כי אבי אבו אל האדמה אשר · והשבתים אל האדמה · וחברו · ואשלח דאריך ״ ״ ואתה ו׳
בפרש׳ ומשני בטע׳ וסימ׳ ואתה דשבתך · ואתה דושפטת · ואתה דוהשבתם · ואתה דפי תורם · ואתה דונתת לאיש · אתה דועשית ככל ״ ״

ידעון ד̇ וסימ̇ אחל גדלך בעיני · כל תפלה כל תחנה · אתה תשמע השמים · דמלכים · שפתי יצדק ידעון ···· אל הבית ד̇ · בספר̇ וסימנ̇
וארח אלהבית · להיות עיניך פתחות · ופרש כפיו אלהבית · ובאו התפלל ···· הם חיים ג̇ וסימ̇ יום אשר עמדת · למען אשר יראוך · וחברו ···

ארי יהי ארי יעיקון ליה
בעלי דבביהון בארעא
קירויהון כל מכתא כל
מרע ׃ כל תפלה כל
תחנה אשר יהיה לכל
האדם לכל עמך ישראל
אשר ידעון איש נגע
לבבו ופרש כפיו אל
הבית הזה ׃ כל צלותא
בעותא דיתהי לכל אינ
אינשא לכל עמך ישר
ידעון גבר מכתש ליה
ליביה ויפרוס ידוהי בצ
בצלו לאפי ביתא הדין ׃
ואתה תשמע השמים
מכון שבתך וסלחת ו
ועשית ונתת לאיש ככל
דרכיו אשר תדע לבבו
כי אתה ידעת לבדך
את לבב כל בני האדם ׃
ואת תקביל מן שמיא
מאתר בית שכינתך ות
ותשבוק לחוביהון ותע
ותעביד בעותהון ותתין
לגבר בכל אורחתיה ד
דגלי קדמיך ליביה ארי
את הוא ליתבר מינך
קדמיך לחוד גלן ליבביא
דכל בני אינשא ׃ למען
יראוך כל הימים אשר
הם חיים על פני האדמה
אשר נתת לאבתינו ׃ בד
בדיל דידחלון מן קדמך
כל יומיא דאינון קיימין
על אפי ארעא דיהבתא
לאבהתנא ׃
וגם את הנכרי
אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחקה
למען שמך ׃ ואף בר
עממין דלא מעמך ית
ישראל הוא ויתי מארע
רחיקא בדיל שמך ׃ כי
ישמעון את שמך הגד
הגדול ואת ידך החזקה
וזרעך הנטויה ובא
והתפלל אל הבית הזה ׃
ארי ישמעון ית שמך
רבא וית ידך תקיפתא
ודרעך מרממא וייתי
ויצלי לאפי ביתא הד
הדין ׃ ואתה תשמע ה
השמים מכון שבתך
ועשית ככל אשר
יקרא אליך הנכרי ל
למען ידעון כל עמי ה
הארץ את שמך ליר
ליראה אתך כעמך יש
ישראל ולדעת כי שמך
נקרא על הבית הזה א
אשר בניתי ׃ ואת תקבל
מן שמיא מאתר בית
שכינתך ותעביד ככל
דיצלי קדמך בר עממין
בדיל דידעון כל עממי
ארעא ית שמך למדח
למדחל קדמך כעמך
ישראל ולמידע ארי ש
שמך אתקרי על בית
הדין דבניתי ׃
כי יצא עמך למלחמה
על איבו בדרך אשר
תשלחם והתפללו אל
יהוה דרך העיר אשר
בחרת בה והבית אשר
בניתי לשמך ׃ ארי יפוק
עמך לאגחא קרבא על
בעלי דבביהון באורח
דתשלחינון ויצלון קד
יי לאפי אורח קרתא
די אתרעיתא בה ו
וביתא הדין דבניתא
לשמך ׃ ושמעת הש
השמים את תפלתם
ואת תחנתם ועשית
משפטם ׃ ותקביל מן
שמיא ית צלותהון ו
וית בעותהון ותתפרע
עולבנהון ׃ כי יחטאו
לך כי אין אדם אשר
לא יחטא ואנפת בם
ונתתם לפני אויב ושבום
שוביהם אל ארץ האויב
רחוקה או קרובה ׃ ארי
יחובון קדמך ארי לית
אינש דלא יחטי ו
ויתקף רוגזך בהון ו
ותמסרינון קדם בעלי
דבביהון וישבונון ש
שוביהון לארעא בעלי
דבביהון רחיקא או ק
קריבא ׃ והשיבו אל
לבם בארץ אשר נשבו
שם ושבו והתחננו א
אליך בארץ שוביהם

ולדעת ה̇ וסימ̇ ידעת זה אתה · ב̇ בו · ולדעת כי שמך נקרא · וחברו דדה · ולדעת לדעת בכל ···· ונתתם ב̇ קמ̇ וסימ̇ ונתתם
לפני אויב · דמלכים · וחברו · דדה · ונתתם לרחמים · דמלכים · ונתתם על יצאיך · דירמיה · ונתתם בבלו חדש · דירמיה · האעלה על
פלשתים · דדה ···· האויב ה̇ וסימ̇ ושבום שוביהם אל ארץ · אם לא הפגעתי בך · יען אמר האויב · לעזור למלך · תמו חרבות ···

שבו ד׳ במל׳ וסימ׳ ואת כל חילם ואת כל טפם · ושבו אליך בכל לבבם · וחזרו · ועשית משפטם ״ ״ · עבדך ד׳ וסימ׳ למה הרעת
לעבדך · ועשית חסד על · היסגרני בעלי · ויאמר המלך שלום · ולי אני עבדך · כי אתם הבדלתם · ג̇ם מזדים · ובל מ̇ו דבות במ̇א טוב עשית״

לאמר חטאנו והעוינו
רשענו ויתו
ויתובון ללבהון בארעא
בארעא דאישתביאו
לתמן ויתובון ויבעון
מן קדמך בארעא ש
שביהון למימר חבנא
ואיטפשנא סרחנא
ושבו אליך בכל לבבם
ובכל נפשם בארץ איב
איביהם אשר שבו אתם
אתם והתפללו אליך
דרך ארצם אשר נתתה
לאבותם העיר אשר
בחרת והבית אשר בנ
בנית לשמך ויתגבון
לפולחנך בכל לבהון
ובכל נפשהון בארעהון
בעלי דבביהון דשבו
יתהון ויצלון קדמך
לאפי אורח ארעהון
דיהבתא לאבהתהון
קרתא דאיתרעיתא
דביתא דבניתי לשמך
ושמעת השמים מכון
שבתך את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם
ותקביל מן שמיא בית
שכינתך ית צלותהון
וית בעותהון ותתפרע
עולבנהון וסלחת לע
לעמך אשר חטאו לך
ולכל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמ
לרחמים לפני שוביהם

ורחמום ותשבוק לע
לעמך דחבו קדמך ולכ
ולכל מרדיהון דמרדו
במימרך ותתנינון לרח
לרחמין קדם שביהון
וירחמון עליהון כי ע
עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מתוך
כור הברזל ארי עמך
ואחסנתך אינון דאפ
דאפיקתא ממצרים
מגו כורא דברזלא ל
להיות עיניך פתחות
אל תחנת עבדך ואל
תחנת עמך ישראל
לשמע אליהם בכל ק
קראם אליך למהוי
רעוא קדמך לקבלא
בעות עבדך ובעות עמך
ישראל לקבלא צלותהו
בכל עידן דאינון מצלן
קדמך כי אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי ה
הארץ כאשר דברת ביד
משה עבדך בהוציאך
את אבתינו ממצרים
אדני יהוה ארי את א
אפרישתנון לך לאחסנ
בכל עממי ארעא כמא
דמללתא ביד משה ע
עבדך באפקותך ית אב
אבהתנא ממצרים יי
אלהים
הפטרה
ט ויהי ככלות שלמה ל
להתפלל אל יהוה את

כל התפלה והתחנה
הזאת קם מלפני מזבח
יהוה מכרע על ברכיו
וכפיו פרשות השמים
והוה כד שיצי שלמה
לצלאה קדם יי ית כל
צלותא ובעותא הדא
קם מן קדם מדבחא
דיי כד הוה כריע על
ברכוהי וידוהי פרישן
בצלו לצית שמיא ויע
ויעמד ויברך את כל
קהל ישראל קול גדול
לאמר וקם ובריך ית
כל קהלא דישראל קל
רב למימר ברוך יהוה
אשר נתן מנוחה לע
לעמו ישראל ככל אש
אשר דבר לא נפל
דבר אחד מכל דברו ה
הטוב אשר דבר ביד
משה עבדו בריך יי
דיהב נייחא לעמיה י
ישראל ככל דמליל לא
בטיל פתגמא חדא מ
מכל פתגמוהי תקניא
דמליל בידא דמשה
עבדיה יהי יהוה אלה
אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יע
יעזבנו ואל יטשנו יה
יהא מימרא דיי אלהנא
בסעדנא כמא דהוה
בסעדא דאבהתנא לא
ישבקיננא ולא ירחקנ

ג̇ זוג̇ דמי׳ מן ד׳ ד׳ ב׳ ושמו בדיו ונתנו עליו כסוי ושמו את בדיו ועל מזבח · אל לבם והשיבו דמלכים · אל לבבם והשיבו דדה
מיצ׳יע כחדא וקדמ׳ ושמו את בדיו ופרשו עליו ושמו בדיו ונתנו עליו · בכל לבבם ושבו אליך · דמל׳ · בכל לבם ושבו אליך דדה
ובתר׳ כחדא וסימ׳ כל הבכור בארץ מצרים · חג הסכות במצרים · כיתקוצר במצרים · כי יהיה ריב בארץ מצרים ״ ״

לבבנו ד̇ וסימ̇ אנה אנחנו עלים · ונשמע וימס לבבנו · להטות לבבנו אליו · נשא לבבנו אל כפים ·· פ ·· במצותיו דקדים לחקתיו ה̇
בל̇יש̇ וסימ̇ ושמ··· למצותיו ושמרת כל חקיו · ושמעת בקול יי̇ · להטות לבבנו אליו · ויעמד המלך על · וחברו ·· פ · ויחצבו ב̇ חברון ··

ויהי יקבנא׃ להטות לה
לבבנו אליו ללכת בכל
דרכיו לשמר מצותיו
וחקתיו ומשפטיו אש
אשר צוה את אבתינו׃ ז
לאפנאה ליבנא לרחלתי
למהך בכל אורחן ות̇ז
דתקנן קדמוהי ולמיטר
פיקודוהי וקיימוהי וז
ודינוהי דפקיד ית אבז
אבהתנא׃ ויהיו דברי ז
אלה אשר התחננתי
לפני יהוה קרבים אל
יהוה אלהינו יומם ול̇ז
ולילה לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו יש̇ז
ישראל דבר יום ביומו׃
ויהיון פיתגמיי אילין
דבעית מן קדם יי̇ מיה
מיתקבלין קדם יי̇ אלהנא
יימם ולילי למעבד דין
עבדיה ועולבן עמיה ה
ישראל פיתגם יום ביומין׃
למען דעת כל עמי הז
הארץ כי יהוה הוא הז
האלהים אין עוד׃ ל̇ז
בדיל דידעון כל עממי
ארעא ארי יי̇ הוא אה
אלהים לית עוד׃ והיה
לבבכם שלם עם יהוה יז
אלהינו ללכת בחקיו ול
ולשמר מצותיו כיום ז
הזה׃ ויהי ליבכון שלים
בדחלתא דיי̇ אלהנא לה
למהך בקיימוהי ולמיז

ולמיטר פיקודוהי כז
כיומא הדין׃ והמלך
וכל ישראל עמו זבחים
זבח לפני יהוה׃ ומלכא
וכל ישראל עימיה מנז
מנכסין ניכסת קודשין
קדם יי̇׃ ויזבח שלמה
את זבח השלמים אשר
זבח ליהוה בקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו
את בית יהוה המלך וכל
בני ישראל׃ ונכיס שלי
שלמה ית ניכסת קודז
קודשין די נכיס קדם
יי̇ תורי תרין ועסרין
אלפין ועאנא תרתי עט
עשרין ריבוא וחניכו כו
ית בית מקדשא דיי̇
מלכא וכל ישראל׃ ביום
ההוא קדש המלך את
תוך החצר אשר לפני
בית יהוה כי עשה שם
את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים כי
מזבח הנחשת אשר
לפני יהוה קטן מהכיל
את העלה ואת המנחה
ואת חלבי השלמים׃
ביומא ההוא קדיש מ
מלכא ית עזרתא אדי
קדם בית מקדשא דיי̇
ארי עבד תמן ית עלתא
וית מנחתא וית תרבי
נכסת קודשיא ארי מז

מדבחא דנחשא די קז
קדם יי̇ זעיר מלסוברא
ית עלתא וית מנחתא
וית תרבי ניכסת קודשין׃
ויעש שלמה בעת ההיא
את החג וכל ישראל
עמו קהל גדול מלבוא
חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שז
שבעת ימים ושבעת ימ
ימים ארבעה עשר׃ ועבד
ועבד שלמה בעידנא
ההיא ית חגא וכל ישר
עמיה קהל רב ממעלנ
דחמת עד נחלא דמצ
דמצרים קדם יי̇ אלהנא׃
שבעא יומין חנוכת
מדבחא ושבעא יומין
חגא ארבעה עשר יומי׃
ביום השמיני שלח יז
את העם ויברכו את הז
המלך וילכו לאהליהם
שמחים וטובי לב על
כל הטובה אשר עשה
יהוה לדוד עבדו ולישר
ולישראל עמו׃ ביומא
תמינאה שלחית עמא
ובריכו ית מלכא ואזלו
לקירויהון בחדוא וטו
ושפיר לבהון על כל טז
טבתא דעבד יי̇ לדויד
עבדיה ולישראל עמיה׃
ויהי ככלות שלמה לבנ
לבנות את בית יהוה ואת
בית המלך ואת כל

זביחה לפני יי̇ ד̇ בל̇יש̇ וסימ̇ ושור ואיל לשלמים לזבח · וילכו כל העם הגלגל · והמלך וכל ישראל עמו · וחבריו ·· פ ·· וכל בני ישראל
ו̇ וסימ̇ וירא אהרן וכל בני ישראל · וישבו יהושע · ולפני אלעזר הכהן יעמד · ומדין ועמלק · ויחנכו את בני המלך · ראים בדרת המלך ··
שמחים ד̇ וסימ̇ ומשחו אתו צדוק · ביום השמיני שלח · הגדיל יי̇ לעשות עמנו ·· פ ·· וטובי ג̇ שמחים · וחברו · ילדים אשר ·· פ

ויאמר יי אליו ז׳ רי״ש פס וסימ׳ מי שם פה לאדם · זאת הארץ אשר נשבעתי · שמעתי את תפלתך · שוב לך לדרכך · עבור בתוך העיר ·
קרא שמו יזרעאל ״ ״ בכל אשר צויתיך ד׳ וסימ׳ ואת שמן המשחה · ואותה אם תלך לפני · וחברו דדב׳ הימ׳ · על הארץ מרתים ״ ״

חשק שלמה אשר חפ
חפץ לעשות ׀ והוה כד
שיצי שלמה למיבני
ית בית מקדשא דיי וי
וית בית מלכא וית כל
רעות שלמה דאיתרעי
למעבד ׀
וירא יהוה אל
שלמה שנית כאשר
נראה אליו בגבעון ׀ וא
ואיתגלי יי לשלמה
תנינות כמא דאיתגלי
ליה בגבעון ׀ ויאמר יי
יהוה אליו שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך
אשר התחננת לפני יי
הקדשתי את הבית
הזה אשר בנתה לשום
שמי שם עד עולם וה
והיו עיני ולבי שם כל
הימים ׀ ואמר יי ליה
שמיע קדמי צלותך
ובעותך דבעיתא מן
קדמי אקדישית ית ני
ביתא הדין דבנתא לא
לאשראה שכינתי ת
תמן עד עלמא ותהי
שכינתי שריא ביה דאס
רעותי מיתעבדא תמן
כל יומיא ׀ ואתה אם
תלך לפני כאשר הלך
דוד אביך בתם לבב ו
ובישר לעשות ככל
אשר צויתך חקי ומש
ומשפטי תשמר ׀ ואת

תהך כמא דהליך דוד
אבוך בקשיטות ליבא
ובתריצותא למעבד
ככל דפקידתך קיימי
ודיני תיטר ׀ והקמתי
את כסא ממלכתך על
ישראל לעלם כאשר
דברתי אל דוד אביך לז
לאמר לא יכרת לך יי
איש מעל כסא ישראל ׀
ואקים ית כורסי מלכו
מלכותך על ישראל לע
לעלם כמא דמלילית
עם דוד אבוך למימר
לא יפסוק לך גבר מעל
כורסי מלכותא דישר׳ ׀
אם שוב תשבון אתם
ובניכם מאחרי ולא תו
תשמרו מצותי חקתי
אשר נתתי לפניכם וה
והלכתם ועבדתם אל
אלהים אחרים והשת
והשתחויתם להם ׀ אם
מיתב תתובון אתון ובנ
ובניכון מבתר פולחני
ולא תטרון פיקודיי ז
וקיימי דיהבית קדמ
קדמיהון ותהכון ות
ותפלחון לטעות ע
עממיא ותסגדון להון ׀
והכרתי את ישראל
מעל פני האדמה א
אשר נתתי להם ואת
הבית אשר הקדשתי
לשמי אשלח מעל י

פני והיה ישראל למ
למשל ולשנינה בכל
העמים ׀ ואשיצי ית
ישראל מעל אפי ארע
דיהבית להון וית ביתא
דאקדישית לשמי י
אירחיק מימרי ויהי
ישראל למשל ולשועי
בכל עממיא ׀ והבית הזה
יהיה עליון כל עבר ע
עליו ישם ושרק ואמרו
על מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית
הזה ׀ וביתא הדין דהוה
עליון יהי חריב כל די
דיעבר עלוהי יתבהי
ויניד ויימרון על מה
עבד יי כדין לארעא
הדא ולביתא הדין ׀ ו
ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהיהם א
אשר הוציא את אבתם
מארץ מצרים ויחזקו
באלהים אחרים וישת
וישתחו להם ויעבד
ויעבדם על כן הביא
יהוה עליהם את כל ה
הרעה הזאת ׀ ויימרון
על דשבקו ית פולחנ
דיי אלההון דאפיק ית
אבהתהון מארעא ו
דמצרים ואתקיפו בט
בטעות עממיא וסגידו
להון ופלחונון על כן
איתי יי עליהון ית כל

הקדשתי ו׳ וסימ׳ כי לי כל בכור · וישב את הכסת · הקדשתי את הבית · הקדשתי לשמי אשלח מעל · ונתשתים · וא׳ והקדשתי ·
ובחרתי ״ ״ על דוד ה׳ וסימ׳ והקימותי את כסא ממלכתך · דמלכים · ואלה מספרי · וממנשה נפלו על דוד · כי לעת יום ביום · יחד ויעד ·
דוד אפוד בד ״ ״ ואת הבית ה׳ וסימ׳ יקציע מבית · ואת הבית אשר הקדשתי · וחברו · אשר אמרתי · ואת הבית הגדול חפה עץ ״ ״

ויהי מקצה ה̇ וסימ̇ ויהי מקצה שלשת ימים · אחרי אשר כרתו · ויהי מקצה עשרים שנה · ותשב האשה שבעת ימים · ויהי דבר ייי
וזה דבר ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ וזה דבר הרצח · וזה דבר השמטה · וזה דבר המס ייי ואת הכנעני ב̇ וסימ̇ ואת האמרי · פרעה מלך ··

בשתא הדא ׃
ויהי מקצה
עשרים שנה אשר בנה
שלמה שני הבתים את
בית יהוה ואת בית הכ׳
המלך ׃ והוה מסוף עז
עשרין שנין דבנא ית
תרתין בתיא ית בית מז
מקדשא דייי וית בית
מלכא ׃ חירם מלך צר
נשא את שלמה בעצי
ארזים ובעצי ברושים
ובזהב לכל חפצו אז יתן
המלך שלמה לחירם
עשרים עיר בארץ הז
הגליל ׃ חירם מלכא ז
דצור סובר ית שלמה
באעי ארזין ובאעי יז
בירוזין ובדהבא לכל
צרכיה בכין יהיב מל
מלכא שלמה לחירם
עשרין קירוין בארע
גלילא ׃ ויצא חירם מז
מצר לראות את הע
הערים אשר נתן לו ׃
שלמה ולא ישרו בז
בעיניו ׃ ונפק חירם
מצור למיסער ית קז
קרוין דיהב ליה שלמה
ולא כשרא בעינוהי ׃
ויאמר מה הערים הז
האלה אשר נתת לי יז
אחי ויקרא להם ארץ
כבול עד היום הזה ׃ וא
ואמר מה קרויא הא

האילין דיהבתא לי
אחי וקרא להון ארז
ארע עד יומא הדין ׃
וישלח
חירם למלך מאה
ועשרים ככר זהב ׃ וז
ושלח חירם למלכא ז
מאה ועשרין ככרי דז
דהבא ׃ וזה דבר המס
אשר העלה המלך ז
שלמה לבנות את בית
יהוה ואת ביתו ואת
המלוא ואת חומת
ירושלם ואת חצר ז
ואת מגדו ואת גזר ׃ ו
ודין פיתגם מסקי מה
מסין דמני מלכא שז
שלמה למבני ית בית
מקדשא דייי וית בי
ביתיה ית מיליתא ז
וית שורא דירושלם
ית חצור וית מגדו וז
וית גזר ׃ פרעה מלך
מצרים עלה וילכד
את גזר וישרפה באש
ואת הכנעני הישב בז
בעיר הרג ויתנה שלז
שלוחים לבתו אשת
שלמה ׃ פרעה מלכא
דמצרים סליק וכבש
ית גזר ואוקדה בנורא
וית כנענאה דיתיב בז
בקרתא קטיל ויהבה
מתנה לברתיה איתת
שלמה ׃ ויבן שלמה

את גזר ואת בית חרון
תחתון ׃ ובנא שלמה
ית גזר וית חורון ארז
ארעאה ׃ ואת בעלת
ואת תדמור במדבר יז
בארץ ׃ וית בעלת וית
תדמור במדברא בארע ׃
ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ויז
ואת ערי הרכב ואת
ערי הפרשים ואת כל
חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל ארץ מ
ממשלתו ׃ וית כל
קרוי בית אוצריא דז
דהואה לשלמה וית
רתיכיא וית קירוי פרז
פרשיא ועל כל רעות
שלמה דאיתרעי לז
למיבני בירושלם ובז
ובליבנן ובכל ארע שז
שולטניה ׃ כל העם
הנותר מן האמרי וז
והחתי והפרזי החוי
והיבסי אשר לא מז
מבני ישראל המה ׃ ז
כל עמא דאישתארו
מן אמוראי חתאי
פריזאי חיואי ויבוסאי
דלא מבני ישראל אז
אינון ׃ בניהם אשר
נתרו אחריהם בארץ
אשר לא יכלו בני יש
ישראל להחרימם

ואת ערי ז̇ וסימ̇ ואת ערי המסכנות · ב̇ בו · ונתתי את ירושלם לגלים · את ירושלם ראש פס̇ · הנני מצוה נאם ייי · עד מתי אתה תתחמקי ·
ואת בעלת · דדה̇ ייי · פרעה ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ פרעה קצף על עבדיו · פרעה מלך מצרים עלה ייי · ובכל ארץ ה̇ וסימ̇ ובכל
ארץ מצרים היה לחם · תשחת הארץ · ובכל ארץ אחזתכם · ובכל ארץ ממשלתו · וחברו ייי · את גזר ב̇ וסימ̇ וילכד · ואת בית חרון ייי

וישלם ג̇ וסימ̇ וישלם אתו בראשו וחמו שתו · וישלם את הבית · וישלם בית יצדיוך · אגף · שמעת ה̇ פתח וסימ̇ ושדדה
שמעת · ומלכת שבא שמעת · דמלכים · אזן שמעת · וחבריו · נ̇א̇ מוכיח חכם על אזן שמעת · ידעי הים ל̇ ידעי ים

ויעלם שלמה למס ע
עבד עד היום הזה | בני
בניהון דאשתארו בת
בתריהון בארעא דלא
יכילו ישראל לגמרותה
לגמרותהון ומנינון
שלמה למסקי מסין
עד יומא הדין | ומבני
ישראל לא נתן שלמה
עבד כי הם אנשי המ
המלחמה ועבדיו ושׂ
ושריו ושלישיו וש
ושרי רכבו ופרשיו |
ומבני ישראל לא יהב
שלמה למהוי עבדין
פלחין ארי אינון גברי
עבדי קרבא ועבדוהי
ורברבנוהי וגיברוהי
ורבני רתיכוהי ופרשו
ופרשוהי |
אלה שרי הנ
הנצבים אשר על המ
המלאכה לשלמה ח
חמשים וחמש מאות
הרדים בעם העשים
במלאכה | אילין רבני
איסטרטיגיא דממנן
על עבידתא דשלמה
חמש מאה וחמשין |
דמפלחין בעמא דע
דעבדין עבידתא | אך
בת פרעה עלתה מעיר
דוד אל ביתה אשר
בנה לה אז בנה את המ
המלוא | ברם בת פרעה
סליקת מקרתא דדויד
לביתא דבנא לה בכין
בנה ית מילתא | והעלה
שלמה שלש פעמים
בשנה עלות ושלמים
על המזבח אשר בנה
ליהוה והקטיר אתו
אשר לפני יהוה והק
והקטיר אתו אשר לי
לפני יהוה ושלם את
הבית | ואסיק שלמה
תלת זימנין בשתא
עלוון וניכסת קודשין
על מדבחא דבנא קדם
יי ומקטר עלוהי קטו
קטרת בוסמין דקדם
יי ושלם ית ביתא | ואני
עשה המלך שלמה
בעציון גבר אשר את
אלות על שפת ים סוף
בארץ אדום | ואנאסי
וספינתא עבד מלכא
שלמה בעציון גבר די
דעים אילות דעל כיף
ימא דסוף בארע דא
דאדום | וישלח חירם
באני את עבדיו אנשי
אניות ידעי הים עם
עבדי שלמה | ושדר ח
חירם בספינתא ית ע
עבדוהי גברין ספנין ח
דאומנין לדברא בימא
עם עבדי שלמה | ויבאו
אופירה ויקחו משם
זהב ארבע מאות ועש
ועשרים ככר ויבאו
אל המלך שלמה | ואז
ואתו לאופיר ונסיבו
מתמן דהבא ארבע
מאה ועשרין ככרין |
ואיתיאו לות מלכא
שלמה |
ומלכת שבא
שמעת את שמע ש
שלמה לשם יהוה
ותבא לנסתו בחידות |
ומלכת שבא שמעת
ית שמע שלמה לשמ
דיי ואתת לנסיותיה
במתלין | ותבא ירוש
ירושלימה בחיל כבד
מאד גמלים נשאים
בשמים וזהב רב מאד
ואבן יקרה ותבא אל
שלמה ותדבר אליו
את כל אשר היה עם
לבבה | ואתת לירושלם
במשירין סגיאין לחד
לחדא גמלין טעינין
בוסמין ודהבא סגי
לחדא ואבנין טבין ו
ואתת לות שלמה ומ
ומלילת עמיה ית כל
דהוה עם ליבה | ויגד
לה שלמה את כל דב
דבריה לא היה דבר
נעלם מן המלך אשר
לא הגיד לה | וחוי לה
שלמה ית כל פיתגמה
לא הוה מידעם דאי

שמע ה̇ קמ̇ וסימ̇ ויהי כשמע לבן את שמע · לא תשא שמע שוא · שמע את שמע שלמה · כאשר שמע למצרים · וב̇ כשמע
יצוי · כשמע לעדתם · ירושלמה ה̇ חס וא מל̇ וסימ̇ ותבא ירושלמה · דמלכים · וירכבו אתו עבדיו · את רבשקה מלכיש ירוש
וישלח תבנית יד · אחד זה שלח סנחריב · בתר מל̇ · נעלם ג̇ ב̇ ר̇א̇ וסימ̇ לא היה דבר נעלם · ולא נעלם משלמה · על כל נעלם · מוצי
מת

ומאכל ד בהון וסימן ובסל העליון מכל מאכל ומאכל שלחנו ומושב עבדיו וחברון ונפשו מאכל תאוה וטוב ה וסימ
רד וטוב והנער שמואל ולו היה בן הוספת חכמה דימריצאו מרעה וסימ טליא בחירא פרח ואשכח חכמתא האלמגים ל

דאיתכסא מן מלכא די
דלא חוי לה ותרא מ
מלכת שבא את כל ח
חכמת שלמה והבית
אשר בנה וחזת מלכת
שבא ית כל חוכמת ש
שלמה וביתא דבנא ו
ומאכל שלחנו ומוש
ומושב עבדיו ומעמד
משרתיו ומלבשיהם
ומשקיו ועלתו אשר
יעלה בית יהוה ולא
היה בה עוד רוח ומיז
ומיכל פתוריה ואסח
ואסחרות עבדוהי וי
ומיקם משומשניה ול
ולבושיהון ושקותיה
ועלתיה המסיק לבית
מקדשא דיי ולא אית
אישתאר בה עוד רוח
ותאמר אל המלך אמ
אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על
דבריך ועל חכמתך וי
ואמרת למלכא קושט
הוה פיתגמא דשמעי
בארעי על פיתגמיך וע
ועל חוכמתך ולא הא
האמנתי לדברים עד
אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי
החצי הוספת חכמה
וטוב על השמועה
אשר שמעתי ואמיר
ולא הימנית לפיתגמיא

עד דאתיתי וחזאה
עד עיני והא לא איה
איתחויה ליפלגומא דו
דחזיתי אוסיפתא חו
חוכמתא וטיבותא על
שמועתא די שמעית
אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד השמעים
את חכמתך טובי גבריך
טובי עבדך אילין דקו
דקיימין קדמיך תדיר
דשמעין ית חוכמתך
יהי יהוה אלהיך ברוך
אשר חפץ בך לתתך
על כסא ישראל באה
באהבת יהוה את ישר
ישראל לעלם וישימך
למלך לעשות משפט
וצדקה יהי יי אלהך
בריך דאיתרעי בך די
דמניך על כורסי ישר
ברחמים יי ית ישראל
לעלם ומניך למלכא
למעבד דין דקשוט ו
וזכו ותתן למלך מאה
ועשרים ככר זהב וב
ובשמים הרבה מאד
ואבן יקרה לא בא כז
כבשם ההוא עוד לרב
אשר נתנה מלכת למ
שבא למלך שלמה ויו
ויהבת למלכא מאה
ועשרין ככרי דהבא ו
ובוסמנין סגי לחדא ו

ואבנין טבין לא אתו כ
כבוסמניא האינון עוד
לסגי דיהבית מלכת
שבא למלכא שלמה
וגם אני חירם אשר
נשא זהב מאופיר הבי
הביא מאופיר עצי א
אלמגים הרבה מאד
ואבן יקרה ואף אסי
ספינתא דחירם דמיתיא
דהבא מאופיר אעי א
אלמוגים סגי לחדא וו
ואבנין טבין ויעש הם
המלך את עצי האלמ
האלמגים מסעד לב
לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים
לא בא כן עצי אלמגים
ולא נראה עד היום
הזה ועבד מלכא ית
אעי אלמוגיא סעיד
לבית מקדשא דיי ו
ולבית מלכא וכינרין ו
ונבלין לבני לוי לא י
אתיבין אעי אלמוגי
ולא איתחזיאו עד יו
יומא הדין והמלך ש
שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה א
אשר שאלה מלבד א
אשר נתן לה כיד המלך
שלמה ותפן ותלך לא
לארצה היא ועבדיה
ומלכא שלמה יהב ע
למלכת שבא ית כל

לעלם ה חס בגב בכ וסיכ ויקח בת שבע אפים ושבודמיהם בראש יואב והקימתי דמלכים באהבת יי את ישראל דמלכים
אזבירה שמך ואני אגיד לעלם ואתה מרום לעלם יי מאסת לא לעלם ובל אורו דבות בסב מל וגם בך יאמינו לא תדרש שלומם
פיל מלכים אשרי אנשיך אשר עבדיך לה אשרי אנשיך ואשרי עבדיך מלכים אלמוגים דבל הימי אלגבים ואלגמים

וכל מלכי ז̇ וסימ̇ ויהי כשמע את מלכי האמרי · לבד מאנשי התרים · דמלכים · וחברו דדה̇ · וכל מלכי האמרי מבקשים · ולא
נעשה פסח · ויראו את שם יי̇ ··· התרים ג̇ וסימ̇ ויהושע בן נון וכלב בן · לבד מאנשי התרים · וחברו · דדבה̇ הימ̇ ·· ב

רעותה דשאילת בר
מדמני לה כעותר יקרא
דמלכא שלמה ואתו
ואתפניאת ואזלת
לארעא היא ועבדהא׃
ויהי
משקל הזהב אשר בא
לשלמה בשנה אחת
שש מאות וששים ו
ושש ככר זהב׃ והוה
מתקל דהבא דהוה א
אתי לשלמה בשתא
חדא שית מאה ושי
ושיתין ושית ככרי
דהבא׃ לבד מאנשי ה
התרים ומסחר הרכלים
וכל מלכי הערב ופחות
הארץ׃ בר מאגר אר
אומניא וסחורת תגרי
וכל מלכי סומכוואתא
ושולטני ארעא׃
ויעש
המלך שלמה מאתים
צנה זהב שחוט שש מ
מאות זהב יעלה על
הצנה האחת׃ ועבד מ
מלכא שלמה מתן תר
תריסין דדהבא טבא
תלתא מנן דהבא מסק
על תריסא חד׃ ושלש
מאות מגנים זהב ש
שחוט שלשה מנים
זהב יעלה על המגן ה
האחת ויתנם המלך ב
בית יער הלבנון׃ ותלת

מאה מגינין דדהבא טב
תלת מנין דהבא מסיק
על מגינא חדא ומנינ
ומנינון מלכא בית מ
מקירת מלכא׃
ויעש
המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב מופז׃ ועבד
מלכא כורסיא דשינא
רבא וחפהי דהבא טבא׃
שש מעלות לכסא ור
וראש עגל לכסא מ
מאחריו וידות מזה
ומזה אל מקום השבת
ושנים אריות עמדים
אצל הידות׃ שית ד
דרגין לכורסיא וריש
סגלגל לכורסיא מאח
מאחורוהי ואשרתא
מיכא ומיכא על אתר
מותבא ותרין אריוון
קיימין בסטר אשרתא׃
ושנים עשר אריים
עמדים שם על שש ה
המעלות מזה ומזה
לא נעשה כן לכל המ
הממלכות׃ ותרין עשר
ארגוון קיימין תמן ע
על שיתא דרגין מיכא
ומיכא לא איתעבד
כן לכל מלכוותא׃ וכל
כלי משקה בית המלך
שלמה זהב וכל כלי ב
בית יער הלבנון זהב
סגור אין כסף לא נחש

נחשב בימי שלמה
למאומה׃ וכל מני מ
משתיא למלכא של
שלמה דדהבא וכל
מני בית מקירת מל
מלכא דהבא טבא לית
כספא לא אתחשב ב
ביומי שלמה למידע׃
כי אני תרשיש למלך
בים עם אני אחת חירם
לשלש שנים תבא אני
תרשיש נשאת זהב
וכסף שנהבים וקופים
ותכיים׃ ארי ספינתא
אפריקתא למלכא ב
בימא עם ספינתא דח
דחירם חדא לתלת ש
שנין אתיא ספינת א
אפריקיא טעינא דהב
וכסף ושין דפיל וקו
וקופין וטוסין׃
ויגדל
המלך שלמה מכל מ
מלכי הארץ לעשר
ולחכמה׃ ורבא מלכא
שלמה מכל מלכי ארע
לעותר ולחוכמה׃ וכל
הארץ מבקשים את
פני שלמה לשמע את
חכמתו אשר נתן א
אלהים בלבו׃ וכל דיירי
ארעא בען למיחזי ית
סבר אפי שלמה למש
למישמע ית חכמתיה
דיהב יי̇ בליביה ואינון

זהב שחוט ה̇ וסימ̇ ויעש המלך כסא פ̇ · ושלש מאות מגנים · דמלכים · ויעש המלך שלמה · ושלש מאות דדה̇ · ושל אחרון ··
משקה ר̇ קמצ̇ וסימ̇ ויהי אחרי הדברים האלה · וכל כלי משקה המלך · וחברו · והוי משקה רעהו מספח · וסימ̇ סרחו מאביא וחברו̇
דחבריה ··· וכל הארץ ה̇ וסימ̇ וכל הארץ באו מצרימה · זכר לאברהם · וכל הארץ באו ביער · בוכים קול גדול · מבקשים את ··

והמה מביאים איש
מנחתו כלי כסף וכלי
זהב ושמלות ונשק
ובשמים סוסים ופרד
פרדים דבר שנה בשנה
ואינון מיתן גבר קורב
קורבניה מני כספא ומ
ומני דהבא ולבושין ומ
ומני זינא ובסמנין וסו
וסוסוון וכודנוון גזירת
שנא בשנה
ויאסף שלמה
רכב ופרשים ויהי לו
אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף
פרשים וינחם בערי ה
הרכב ועם המלך בירו
בירושלם וכנש שלמה
רתיכין ופרשין והוו לה
אלף וארבע מאה רת
רתיכין ותרי עשר אל
אלפין פרשין ואשרינ
ואשרינון בקרוי רתכ
רתיכיא בר מדהוו עם
מלכא בירושלם ויתן
המלך את הכסף בירו
בירושלם כאבנים ואת
הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב ויהב
מלכא ית כספא בירו
בירושלם כאבניא וית
ארזיא יהב כשיקמיא
די בשפילתא לסגי
ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים
ומקוה סחרי המלך
יקחו מקוה במחיר
ומיתפקין סוסותא
דלשלמה ממצרים
ומקוי תגרי מלכא מקבלין
מקרי כרמיון ותעלה
ותצא מרכבה ממצרים
בשש מאות כסף וסוס
בחמשים ומאה וכן
לכל מלכי החתים ול
ולמלכי ארם בידם יצאו
וסלקא ונפקא רתיכא
ממצרים בשית מאה
כספא וסוסותא במאה
וחמשין וכל לכל מלכי
חיתאי ומלכי ארם ב
ברעותהון נפקין

יא והמלך
שלמה אהב נשים נכ
נכריות רבות ואת בת
פרעה מואביות עמו
עמניות אדמיות
צדנית חתית ומלכא
שלמה רחים נשין נכ
עממין וית בת פרעה
מואבאן עמונאן אדו
אדומאן צידונאן חוי
חיתאן מן הגוים אשר
אמר יהוה אל בני יש
ישראל לא תבאו בהם
והם לא יבאו בכם אכן
יטו את לבבכם אחרי
אלהיהם בהם דבק ש
שלמה לאהבה מן ע
עממיא דאמר יי לבני
לישראל לא תתערבון
בהון דילמא יטעון ית
ליבכון בתר טעוותהון
בהון אתרעי שלמה
למירחם ויהי לו נש
נשים שרות שבע מאות
ופלגשים שלש מאות
ויטו נשיו את לבו והוו
ליה נשין מלכן שבע
מאה וחינתן תלת מאה
ואטעיו נשוהי ית ליב
ליביה ויהי לעת זקנת
שלמה נשיו הטו את
לבבו אחרי אלהים א
אחרים ולא היה לבבו
שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דוד אביו והוה
הוה לעידן סיבו שלמ
נשוהי אטעיאה ית
ליביה בתר טעות עמ
עממיא ולא הוה ליב
שלים בדחלתא דיי
אלהיה כליבא דדויד
אבוהי וילך שלמה א
אחרי עשתרת אלהי
צידנים ואחרי מלכם
שקץ עמנים ואזל
שלמה בתר עשתרות
טעות צידונאי ובתר
מלכום שקוץ עמונאי
ויעש שלמה הרע ב
בעיני יהוה ולא מלא
אחרי יהוה כדוד אביו
ועבד שלמה דביש קדם
יי ולא אשלים בתר דח

לאלהיהן ה׳ בליש וסימ׳ ותקראן לעם לזבחי אלהיהן · ב׳ בוי ולקחת מבנתיו לבניך · ב׳ בוי ובן עשה לכל נשיו ·· ··· בעלות ה׳ דסימנה׳ ויהי בעלות הלהב · ויהי בהיות דוד את אדום · ויהי בעלות דוד את המנחה · דדמ׳ דספר׳ · בעלות נבוכדנצר · וימן אלהים תולעת ·· ···

דחלתא דיי׳ כדוד אבוהי׃
אז
יבנה שלמה במה לכמ
לכמוש שקץ מואב
בהר אשר על פני ירוה
ירושלם ולמלך שקץ
בני עמון׃ בכין בנא שה
שלמה במתא לכמוש
שקוץ מואב בטורא
דעל אפי ירושלם ולמ
ולמולך שקוץ בני ע
עמון׃ וכן עשה לכל
נשיו הנכריות מקטי
מקטירות ומזבחות
לאלהיהן׃ וכן עבד יה
לכל נשוהי בנת עממיא
מסקן בוסמין ומדבחן
לטעוותהון׃ ויתאנף
יהוה בשלמה כי נטה
לבבו מעם יהוה אלהי
ישראל הנראה אליו
פעמים׃ ותקיף רוגזא
דיי׳ בשלמה ארי אית
איתפני ליביה מדחלתא
דיי׳ אלהא דישראל דיי׳
דאיתגלי ליה תרתין זמ
זמנין׃ וצוה אליו על
הדבר הזה לבלתי לכת
אחרי אלהים אחרים
ולא שמר את אשר
צוה יהוה׃ ופקיד עלו
עלוהי על פתגמא הד
הדין בדיל דלא למהך
בתר טעות עממיא
ולא נטר ית דפקיד יי׃

ויאמר
יהוה אל שלמה יען
אשר היתה זאת עמך
ולא שמרת בריתי וחק
וחקתי אשר צויתי
עליך קרע אקרע את
הממלכה מעליך ונתת
ונתתיה לעבדך׃ ואמ
ואמר יי׳ לשלמה חלף
דהות דא עימך ולא
נטרתא קימי ופיקודי
דפקדית עלך אעדאה
אעדי ית מלכותא מ
מינך ואתיננה לעבדך׃
אך בימיך לא אעשנה
למען דוד אביך מיד
בנך אקרענה׃ ברם בי
ביומך לא אעבדינה
בדיל דוד אבוך מיד
ברך אעדינה׃ רק את
כל הממלכה לא אקרע
שבט אחד אתן לבנך
למען דוד עבדי ולמ
ולמען ירושלם אשר
בחרתי׃ להוד ית מלכותא
לא אעדי שיבטא חד
אתין לברך בדיל דוד
עבדי ובדיל ירושלם
קרתא דאיתרעיתי׃
ויקם
יהוה שטן לשלמה
את הדד האדמי מזרע
המלך הוא באדום׃ וא
ואקים יי׳ ליה סטן יה
לשלמה ית הדד לא

אדומאה מזרעא דמ
דמלכותא הוא באדום׃
ויהי בהיות דוד את
אדום בעלות יואב שר
שר הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר
באדום׃ והוה כד הוה
דוד באדום כד סליק
יואב רב חילא לחלצ
קטיליא וקטל כל דכ
דכורא באדום׃ כי שה
ששת חדשים ישב ש
שם יואב וכל ישראל
עד הכרית כל זכר
באדום׃ ארי שיתא יר
ירחין יתיב תמן יואב
וכל ישראל עד דשיצי
כל דכורא באדום׃ ויה
ויברח הדד הוא ואנש
ואנשים אדמים מע
מעבדי אביו אתו לבא
מצרים והדד נער קטן׃
וערק הדד הוא וגברין
אדומאין מעבדי אבו
אבוהי עימיה למיעל
למצרים והדד ינוק
זעיר׃ ויקמו ממדין
ויבאו פארן ויקחו א
אנשים עמם מפארן
ויבאו מצרים אל פר
פרעה מלך מצרים ויה
ויתן לו בית ולחם אמר
וארץ נתן לו׃ וקמו מ
ממדין ואתו לפארן
ודברו גברין עמהון מ

ישב ט׳ וסימ׳ אברם ישב בארץ כנען · ב׳ במ׳ · ויהי בשחת אלהים · ויהי מספר הימים אשר ישב דוד · ואיש ואשה לא יהיה דודי · ויהי כי ישב דוד המלך · ושלמה על כסא · כי ששת חדשים ישב שם · וירבעם · ולא אמרו איה יי׳ · ישב עד לבוא מלך אהים · גלעד בעבר · ויהי כי ישב דוד · וגם ישב שלמה על · והי קמ״צ · ישב נא עבדך ואמתך · לבני עמון כי אמך · אשרי האיש · ית למבול ישב · בכל צדקותיך ·

תחפנס ג̇ ב̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ וימצא הדד חן בעיני פרעה · ותלד לו אחות תחפנס / ותגמלהו תחפנס · בתר חס̇ ·· ויהי בעת ההיא
ג̇ וסימ̇ ויאמר אבימלך ופיכל · וירד יהודה מאת אחיו · וירבעם יצא מירושלם ·· ויקץ ב̇ וסימ̇ מואב מתפגר · בישראל וימלך ··

מפארן ואתו למצרים
לות פרעה מלכא דמצ
דמצרים ויהב ליה בי
ביתא ומזון אמר לס
לספקא ליה וארעא
יהב ליה ׃ וימצא הדד
חן בעיני פרעה מאד
ויתן לו אשה את אח
אחות אשתו אחות ת
תחפנס הגבירה ׃ ואש
ואשכח הדד רחמין
בעיני פרעה לחדא וי
ויהב ליה איתתא ית
אחת איתתיה אחתה
דתחפנס מלכתא ׃ ות
ותלד לו אחות תחפנס
את גנבת בנו ותגמלהו
תחפנס בתוך בית פרעה
ויהי גנבת בית פרעה
בתוך בני פרעה ׃ וילי
וילידת ליה אחתיה
דתחפניס ית גנבת בר
בריה ואסליקתיה תחפנס
בגו בית פרעה והוה
גנבת רבי בית פרעה
בגו בני פרעה ׃ והדד ש
במצרים שמע כי שכב
דוד עם אבתיו וכי מת
יואב שר הצבא ויא
ויאמר הדד אל פרעה
שלחני ואלך אל
ארצי ׃ והדד שמע ב
במצרים ארי שכיב ד
דוד עם אבהתוהי וא
וארי מית יואב רב חיל

ואמר הדד לפרעה ש
שלחני ואיהך לארעי ׃
ויאמר לו פרעה כי מה
אתה חסר עמי והנך
מבקש ללכת אל ארצך
ויאמר לא כי שלח ת
תשלחני ׃ ואמר ליה
פרעה ארי מא חסיר
עמי דאת בעי למיזל
לארעך ואמר לא ארי
שלחא תשלחינני ׃
ויקם
אלהים לו שטן את
רזון בן אלידע אשר
ברח מאת הדדעזר מ
מלך צובה אדניו ׃ ואק
ואקים יי ליה סטן ית
רזון בר אלידע דערק
מן קדם הדדעזר מלכ
דצובה ריבוניה ׃ ויקבץ
עליו אנשים ויהי שר
גדוד בהרג דוד אתם
וילכו דמשק וישבו ב
שם וימלכו בדמשק ׃
וכנש עלוהי גברין והוה
רב משריתא כד קטל
דוד יתהון ואזלו לדמ
לדמשק ויתיבו בה ומ
ומלכו בדמשק ׃ ויהי
שטן לישראל כל ימי
שלמה ואת הרעה אש
אשר הדד ויקץ בישר
בישראל וימלך על
ארם ׃ והוה סטן לישר
כל יומי שלמה וית ביש

בישתא דעבד הדד ומ
ומרד בישראל ומלך
על ארם ׃
וירבעם בן נבט
אפרתי מן הצרדה וש
ושם אמו צרועה אשה
אלמנה עבד לשלמה
וירם יד במלך ׃ וירבעם
בר נבט אפרתי מן צרד
ושום אמיה צרועה
איתתא ארמלתא עבד
לשלמה וארים ידיה
במלכא ׃ וזה הדבר אש
אשר הרים יד במלך
שלמה בנה את המלוא
סגר את פרץ עיר דוד
אביו ׃ ודין פתגמא ד
דארים ידא במלכא
שלמה בנא ית מיליתא
אחדית פתרעיתא קו
קרתא דדוד אבוהי ׃ ות
והאיש ירבעם גבור
חיל וירא שלמה את
הנער כי עשה מלאכה
הוא ויפקד אתו לכל
סבל בית יוסף ׃ וגברא
ירבעם גבר חילא וחזא
שלמה ית עולימא ארי
עביד עיבידתא הוא
ומני יתיה לכל מסקי
מיסין דבית יוסף ׃
ויהי
בעת ההיא וירבעם יצא
מירושלם וימצא אתו
אחיה השילני הנביא

וירם ח̇ וסימ̇ וירם במטה אהרן · וירם משה את ידו · וירם הטבח · וירם יד במלך · וירם את אדרת · וירם קרן משיחו לעמו · ?
וירם ימינו ושמאלו · וירם יאשיהו ·· עשה מלאכה ד̇ וסימ̇ והאיש ירבעם גבור חיל · ועמך לרב עשה מלחמה · ועל הסבלים ·
יורדי הים באניות ·· ויפקד ב̇ וסימ̇ ויפקד אתו · ויפקד עליהם · וב̇ ויפקד יעשה פרעה · ויפקד המלך פקידים בכל מדינות ··

עבדי דוד ה׳ וסימ׳ והשבט האחד · ואקרע את הממלכה · והקימותי עליהם · ואני יי׳ אהיה להם · ועבדי דוד מלך עליהם ·
וכל שמואל דכות׳ במ״א דוד עבדי · ועתה עשו ·· כדוד ג׳ וסימ׳ כדויד אביו · והפרטים עלפי · והיה הנבעל · וכל עשיה דכו׳ ·· ב

בדרך והוא מתכסה
בשלמה חדשה ושנים
לבדם בשדה והוה כד
בעידנא ההוא וירבעם
נפק מירושלם ואשכח
יתיה אחיה שילונאה
נביא באורחא והוא
מתכסי בכסותא חדתא
ותרויהון אינון בלחוד
בלחודיהון בחקלא ו
ויתפש אחיה בשלמה
החדשה אשר עליו ו
ויקרעה לשנים עשר
קרעים ואחד אחיה
בכסותא חדתא דעלוהי
וסרקה לתרי עשר
סירקין ויאמר לירב
לירבעם קח לך עשרה
קרעים כי כה אמר יי
יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את הממלכה
מיד שלמה ונתתי לך
את עשרת השבטים
ואמר לירבעם סב לך
עשרה סירקין ארי
כדנן אמר יי אלהא ד
דישראל הא אנא מע
מעדי ית מלכותא מ
מידא דשלמה ואתן
לך ית עשרה שיבטין
והשבט האחד יהיה
לו למען עבדי דוד ו
ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל
שבטי ישראל ושבט

חד יהי ליה בדיל דוד
עבדי ובדיל ירושלם
קרתא דאתרעיתי
בה מכל שיבטיא ד
דישראל יען אשר
עזבני וישתחוו לעש
לעשתרת אלהי צדנים
לכמוש אלהי מואב
ולמלכם שקוץ אלהי
בני עמון ולא הלכו
בדרכי לעשות הישר
בעיני וחקתי ומשפטי
כדוד אביו חלף דשו
דשבקו פלחני וסגידו
לעשתרת טעות צ
צידונאי ולכמוש מ
מואבאי ולמלכום טע
טעות בני עמון ולא
הליכו באורחן דתקנן
קדמי למעבד דכשר
קדמי וקימיי ודיני
כדויד אבוהי ולא א
אקח את כל הממלכה
מידו כי נשיא אשיתנו
כל ימי חייו למען דוד
עבדי אשר בחרתי אתו
שמר מצותי וחקתי
ולא אסב ית כל מלכות
מיניה ארי מלכא א
אשויניה כל יומי חי
חיוהי בדיל דויד עבדי
דאתרעיתי ביה דנטר
פיקודיי וקיימיי ולק
ולקחתי המלוכה מיד
בנו ונתתיה לך את

עשרת השבטים וא
ואיסב מלכותא מיד
בריה ואתנה לך ית
עשרא שיבטין ולבנו
אתן שבט אחד למען
היות ניר לדויד עבדי
כל הימים לפני בירו
בירושלם העיר אשר
בחרתי לי לשום שמי
שם ולבריה אתן שיב
שיבטא חד בדיל לק
לקיימא מלכותא
לדויד עבדי כל יומיא
קדמי בירושלם קרת
דאתרעיתי ביה לא
לאשראה שכינתי
תמן ואתך אקח ומל
ומלכת בכל אשר תא
תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל ויתך
איקריב ותמלוך בכל
דרעוא נפשך ותהי מ
מלכא על ישראל והיה
אם תשמע את כל אשר
אצוך והלכת בדרכי ו
ועשית הישר בעיני
לשמור מצותי וחקתי
כאשר עשה דוד עבדי
והייתי עמך ויהי אם
תקביל ית כל דאפקדינך
ותהך באורחן דתקנן
קדמי ותעביד דכשר
קדמיי למיטר קימי
ופיקודיי כמא דעבד
דוד עבדי ויהה מימרי

המלוכה ב׳ וסימ׳ ואת דבר המלוכה לא הגיד · ושאול לכד את המלוכה על · משפט המלוכה · ונחדש שם המלוכה · ועוד לו
אך המלוכה · וילחם יואב · והשיב עליך · וגם ישב שלמה · אתה ידעת כי לי היתה המלוכה · ב׳ בו · וישראל · לו את המלוכה · ולהשיב
את המלוכה · ולקחתי המלוכה · בא ושמעאל · ויקח מזרע · והיתה ליי · כי ליי המלוכה · ולא דרש · ויאמר המלך לאשפנז ·· ב

שלשה ימים ד וסימ׳ ויתנו לה פלח דבלה · ויאמר אלהם לכו עד · דמלכים · במעי הרג · ויבקשו שלשה ימים ·· וכל קהל ג׳ וסימ׳ וכל קהל ישראל עמו · וחברו · ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל ·· בהיתו ג׳ חס וסימ׳ בהיתו חי · וחברו · בהיתו עיצור ··

בסעיד · ובניתי לך בית
נאמן כאשר בניתי לדוד
ונתתי לך את ישראל ׃
ואקים לך מלכו קים
כמא דקיימית לדוד
ואיתין לך ית ישראל ׃
ואענה את זרע דוד לז
למען זאת אך לא כל
הימים ׃ ואעני ית זרע
דדוד בדיל דא ברם
לא כל יומיא ׃
ויבקש שלמה
להמית את ירבעם ויז
ויקם ירבעם ויברח
מצרים אל שישק מ
מלך מצרים ויהי במז
במצרים עד מות של
שלמה ׃ ובעא שלמה
למקטל ית ירבעם וקם
ירבעם וערק למצרים
לות שישק מלכא דמ
דמצרים והוה במצרי
עד דמית שלמה ׃
ויתר
דברי שלמה וכל אשר
עשה וחכמתו הלא
הם כתבים על ספר דז
דברי שלמה ׃ ושאר
פיתגמי שלמה וכל דז
דעבד וחכמתיה הלא
אינון כתיבין על ספר
פיתגמי שלמה ׃ והימ׳
והימים אשר מלך יז
שלמה בירושלם על כל
ישראל ארבעים שנה ׃

ויומיא דמלך שלמה
בירושלם על כל ישרא
ארבעין שנין ׃ וישכב
שלמה עם אבתיו ויק
ויקבר בעיר דוד וימלך
רחבעם בנו תחתיו ׃ ושו
ושכיב שלמה עם אבה
אבהתוהי ואתקבר
בקרתא דדוד אבוהי ׃
ומלך רחבעם בריה ת
תחותוהי ׃

יב וילך רחבעם
שכמים כי שכם באו כל
ישראל להמליך אתו ׃
ואזל רחבעם לשכם
ארי לשכם אתו כל יש
ישראל לאמלכא יתיה ׃
ויהי כשמע ירבעם בן
נבט והוא עדנו במצרים
אשר ברח מפני שלמה
המלך שלמה וישב
ירבעם במצרים ׃ והוה
כד שמע ירבעם בר נב
והוא עד כען במצרים
דערק מן קדם שלמה
ויתיב ירבעם במצרים ׃
וישלחו ויקראו לו
ויבאו ירבעם וכל קהל
ישראל וידברו אל רז
רחבעם לאמר ׃ ושלחו
וקרו ליה ואתו ירבעם
וכל קהלא דישראל
ומלילו עם רחבעם למ
למימר ׃ אביך הקשה
את עלנו ואתה עתה

הקל מעבדת אביך הז
הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך ׃
אבוך אקשי ית נירנא
ואת כען אקיל מפולז
מפולחנא דאבוך קשי
קשיא ומנירה תקיפ
דיהב עלנא ונפלחינך ׃
ויאמר אלהם לכו עד
שלשת ימים ושובו
אלי וילכו העם ׃ ואמר
להון איזילו עד תלתא
יומין ותובו לותי ואזלו
עמא ׃ ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אז
אשר היו עמדים את
פני שלמה אביו בהיתו
חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב את הז
העם הזה דבר ׃ ואית
ואיתמלך מלכא רחז
רחבעם בסביא דהוו ׃
משמשין קדם שלמה
אבוהי כד הוה קים למ
למימר איכדין אתון
מתמלכין לאתבא ית
עמא הדין פיתגמא ׃ וז
וידברו אליו לאמר
אם היום תהיה עבד ז
לעם הזה ועבדתם ועני
ועניתם ודברת אלהם
דברים טובים והיו לך
עבדים כל הימים ׃ ומז
ומלילו עמיה למימר
איכדין יומא דין התו

יט פס בספר את את את וסימ׳ וגם באו עבדי · ויקם שמעי · אז יקהל שלמה · על אשר עזבוני · ויועץ המלך · וילך ויוציא את · את ההר שמרון · את אדרת · ונבשל את בני · הוא בספר למלך · וילך משם · הוא הכה · ויאמר למלך אשור · ואנשי בבל · הוא הסיר · העל אדניך · את כל הכהנים · ושבר · ויפן יאשיהו · וירא את הקברים ·· ועבדתם ד׳ ומז תשא · והיה אם שבח · ואם יפגה · ועבדתם ··

ועיצים ה̇ וסימ׳ איך אתם נועיצים · מה אתם נועצים · דמלכים · איך אתם נועצים · מה אתם · דדב׳ הימ׳ · דק בזדון ירבן ״ ״
לא שמע ה̇ וסימ׳ ויהוצתן לא שמע בהשביע · וירא כל ישרא׳ · כי לא שמעגערה · ולין לא שמע ״ ״ סבה לית׳ דבות׳ ״ ״

תתעלב לעמא הדין ו
ותיפלחינון ותעניניון
מילין טבין ויתמליל
עמהון פתגמין תקנין
ויהון לך עבדין כל
יומיא ויעזב את עצת
הזקנים אשר יעצהו
ויועץ את הילדים א
אשר גדלו אתו אשר
העמדים לפניו ושבק
ית מילכא דסביא דמ
המלכוהי ואיתמליך
בינקיא דרביאו עמיה
דמשמשין קדמוהי
ויאמר אלהם מה אתם
נועצים ונשיב דבר
את העם הזה אשר דב
דברו אלי לאמר הקל
מן העל אשר נתן א
אשר נתן אביך עלינו
ואמר להון מא אתון
מתמלכין ונתיב פיתג
פתגמא ית עמא הדין
דמלילו עימי למימר
אקיל מן נירא דיהב
אבוך עלנא וידברו
אליו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה
תאמר לעם הזה אש
אשר דברו אליך לא
לאמר אביך הכביד
את עלינו ואתה הקל
מעלינו כה תאמר א
אלהם עבה ממתנו א
אבי ומלילו עימיה

ינקיא דרביאו עימיה
למימר כדין תימר לעמ
הדין דמלילו עמך למ
למימר אבוך אתקיף
ית נירנא ואת אקיל מ
מיננא כדין תימר להון
חלשותי תקיפא מערז
מעגלימותיה דאבא
ועתה אבי העמיס על
עליכם על כבד ואני
אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשוטים
ואני איסר אתכם בע
בעקרבים ובעו אבא
רמא עליכון ניר תקיף
ואנא אוסיף על על
נירכון אבא רדא יתכון
בשרביטין ואנא אירדי
יתכון במרגנן ויבא
ירבעם וכל העם אל ר
רחבעם ביום השלי
השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו א
אלי ביום השלישי ו
ואתא ירבעם וכל עמא
לות רחבעם ביומא
תליתאה כמא דמליל
מלכא למימר תובו לו
לותי ביומא תליתאה
ויען המלך את העם
קשה ויעזב את עצת
הזקנים אשר יעצהו
ואתיב מלכא ית עמא
פתגמין קשין ושבק
ית מילכא דסביא דמה

די מילכוהי וידבר
אלהם כעצת הילדים
לאמר אבי הכביד את
עלכם ואני אסיף על
עלכם אבי יסר אתכם
בשטים ואני איסר
אתכם בעקרבים ומליל
עמהון כמילכא דינקי
למימר אבא אתקיף ית
ית נירכון ואנא אוסיף
על נירכון אבא רדה
יתכון בשרביטין ואנא
אירדי יתכון במרגנין
ולא שמע המלך אל
העם כי היתה סבה
מעם יהוה למען הקים
את דברו אשר דבר
יהוה ביד אחיה הש
השילני אל ירבעם
בן נבט ולא קביל מלכ
מן עמא ארי הוות מן
פלוגתא מן קדם יי בד
בדיל לקיימא ית פית
פיתגמיה דמליל יי ביד
אחיה שילונאה על
ירבעם בר נבט וירא
כל ישראל כי לא שמע
המלך אלהם וישבו
העם את המלך דבר
לאמר מה לנו חלק ב
בדוד ולא נחלה בבן
ישי לאהליך ישראל
עתה ראה ביתך דוד
וילך ישראל לאהליו
וחזו כל ישראל אר

יח̇ מלין תקון סופרי׳ וסימ׳ ואברהם עודנו עמד לפני יהו̇ · ואל אראה ברעתי · אשר בצאתו מרחם אמו · ויאכל חיצו בשרו · כי
מקללים להם בנין · איש לאהליך ישרא׳ · וילך אל ישרא׳ לאהליו · ויחברך דדבר׳ הימ׳ · ועמי המיר כבודו בלוא · וימירו את כבודם · אות
הזמורה אל אפם · אלהי קדשי לא נמות · נוגע בבת עינו · ואתם מחללים אתו · והפחתם אתו · וירשיעו את איוב · ואהיה עלי למשא ״ ״

פנואל ה וסימ ויהי כאשר עבר את פנואל ויאמר גם לאנשי פנואל ויעל משם פנואל ב בו ואת מגדל פנואל
ויצא משם ויבן את פנואל ויא ופנואל אבי גדר ויפדיה דבר אלהים ב וסימ ויהי דבר האלהים דמלכים ואחיו בצו

לא קביל מלכא מנהון
דאתיבו עמא ית מלכא
פתגמא למימר לית
לנא חולק בדויד ולא
אחסנא בבר ישי גבר
לקרוהי ישראל כען מ
מלוך על אינש ביתך
דוד ואזל ישראל לקרו
לקרוהי ובני ישראל
הישבים בערי יהודה
וימלך עליהם רחבעם
ובני ישראל דיתבין ב
בקירויא דבית יהודה
ומלך עליהון רחבעם
וישלח
המלך רחבעם את אדו
אדורם אשר על המס
וירגמו את כל ישראל
בו אבן וימת והמלך
רחבעם התאמץ לעל
לעלות במרכבה לנוס
ירושלם ושלח מלכא
רחבעם ית אדורם דממנ
על מסקי מסין ורגמו
ביה כל ישראל באבניא
ומית ומלכא רחבעם
איתקיף למיסק ברתכ
למיפך לירושלם ויה
ויפשעו ישראל בבית
דוד עד היום הזה ומר
ומרדו ישראל בבית דוד
עד יומא הדין
ויהי כשמע
כל ישראל כי שב ירבעם
וישלחו ויקראו אתו

כל העדה וימליכו אתו
על כל ישראל לא היה
אחרי בית דוד זולתי ש
שבט יהודה לבדו והוה
כד שמעו כל ישראל ד
ארי תב ירבעם ושלחו
וקרו ליה לכנישתא
ואמליכו יתיה על כל
ישראל לא הוה בתר בית
דוד אלהין שבטא
דבית יהודה בלחודוהי
ויבא רחבעם ירושלם
ויקהל את כל בית יהו
יהודה ואת כל שבט בנ
בנימן מאה ושמנים
אלף בחור עשה מלח
מלחמה להלחם עם
ישראל להשיב את ה
המלוכה לרחבעם בן
שלמה ואתא רחבעם
לירושלם וכנש ית כל
דבית יהודה וית ש
שבטא דבית בנימן מ
מאה ותמנן אלפין ג
גבר דגלי גבר עבד ק
קרבא לאגחא קרבא
עם בית ישראל לאתבא
ית מלכותא לרחבעם
בר שלמה
ויהי דבר אל
האלהים אל שמעיה א
איש האלהים לאמר
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עם שמעיה
נבייא דיי למימר

אמר אל רחבעם בן ש
שלמה מלך יהודה ואל
כל בית יהודה ובנימן
ויתר העם לאמר כה
אימר לרחבעם בר
שלמה מלך שבטא
דבית יהודה ולכל בית
יהודה ושבט בנימן וש
ושאר עמא למימר
כה אמר יהוה לא תע
תעלו ולא תלחמון עם
אחיכם בני ישראל
שובו איש לביתו כי מ
מאתי נהיה הדבר הזה
וישמעו את דבר יהוה
וישובו ללכת כדבר
יהוה כדנן אמר יי לא
תסקון ולא תגיחון קר
קרב עם בני ישראל
תובו גבר לביתיה ארי
מן קדם מימרי הות
פתגמא הדין וקבילו
ית פתגמא דיי ותבו
למיזל כפתגמא דיי
ויבן
ירבעם את שכם בהר
אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את פנואל
ובנא ירבעם ית שכם
בטורא ויתיב תמן ונפק
מתמן ובנא ית פנואל
ויאמר ירבעם בלבו
עתה תשוב הממלכה
לבית דוד ואמר ירבעם
ירבעם בליביה כען דלמא

כל מלכים וישעיה על כל ועל כל במו אל כל ואל כל וסימ אמר אל רחבעם ויאמר אחאב אל עבדיו ב בו אל כל חטאת בעשא
ויהי בבקר ויצא ויעמד ויגש אליהו אל כל העם אמירה פלוני בלבו ל וסימ ויפל אברהם על פניו ויאמר ויאמר עשו
בלבו וחברו ויאמר ירבעם בלבו ויאמר נבל בלבו וחברו ויאמר המן בלבו תלחמון וירובון האיין אחרין בחיין בלה ל דבות

ואת האחד ד׳ וסימ׳ ועשה הכהן את האחד חטאת · את אשר תשיג ידו · והלוים יסמכו את ידיהם · ואת האחד נתן בדן ״ ״ בדן
ד׳ וסימ׳ וישלח יי׳ את ירבעל ואת בדן · ואת האחד נתן בדן · דקחטאו׳ ירבעם בן נבט · ובבני אולם בדן ״ ״ ״ בחג׳ לית דכות ״

תתוב מלכותא לבית
דוד ׃ אם יעלה העם הז
הזה לעשות זבחים בב
בבית יהוה בירושלם
ושב לב העם הזה אל
אדניהם אל רחבעם מ
מלך יהודה והרגני ו
ושבו אל רחבעם מלך
יהודה ׃ אם יסק עמא
למעבד ניכסת קודשי
בבית מקדשא דיי׳ בה
בירושלם ויתפני ליב
דעמא הדין בתר ריב
ריבונהון בתר רחבעם
מלכא שיבטא דבית
יהודה ויקטלנני ויתו
ויתובון לות רחבעם
מלך שיבטא דבית י
יהודה ׃ ויועץ המלך
ויעש שני עגלי זהב
ויאמר אלהם רב לכם
מעלות ירושלם הנה
אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים ׃
ואיתמלך מלכא תרין
עיגלי דדהבא ואמר לה
להון סגיאה לכון מל
מלמיסק לירושלם הא
איתן דחלתך ישראל
דאסקוך מארעא דמ
דמצרים ׃ וישם את
האחד בבית אל ואת ה
האחד נתן בדן ׃ ושוי
ית חד בבית אל וית חד
יהב בדן ׃ ויהי הדבר

הזה לחטאת וילכו הע
העם לפני האחד עד
דן ׃ והוה פתגמא הדין
לחובא ואזלו עמא ק
קדם חד עד דן ׃ ויעש
את בית במות ויעש כ
כהנים מקצות העם א
אשר לא היו מבני לוי ׃
ועבד ית במין ועבד כ
כומריא מן קצת מן ע
עמא דלא הוו מבני ל
לוי ׃ ויעש ירבעם חג
בחדש השמיני בחמ
בחמשה עשר יום לח
לחדש כחג אשר ביה
ביהודה ויעל על המז
המזבח כן עשה בבית אל
לזבח לעגלים אשר
עשה והעמיד בבית אל
את כהני הבמות אשר
עשה ׃ ועבד ירבעם ח
חגא בירחא תמינאה
בחמשת עשרה יומא
לירחא כחגא דבשבט
יהודה ואסיק על אי
איגורא כן עבד בבית אל
לדבחא לעיגליא דעבד
ואקים בבית אל ית
כומרי במתא דעבד ׃ ו
ויעל על המזבח אשר
עשה בבית אל בחמשה
עשר יום בחדש השמי
השמיני בחדש אשר
בדא מלבו ויעש חג ל
לבני ישראל ויעל על

המזבח להקטיר ׃ ואס
ואסיק על איגורא ד
די עבד בבית אל בחמ
בחמשת עשרה יומא
בירחא תמינאה בירח
דעבד ברעותיה ועבד
חגא לבני ישראל וסלק
על איגורא לאקטרא ׃
יג והנה
איש האלהים בא מי
מיהודה בדבר יהוה
אל בית אל וירבעם ע
עמד על המזבח להק
להקטיר ׃ והא נבייא
דיי׳ אתא משיבטא
דבית יהודה בפתגמא
דיי׳ לבית אל וירבעם
קאים על איגורא לא
לאקטרא ׃ ויקרא על
המזבח בדבר יהוה ו
ויאמר מזבח מזבח
כה אמר יהוה הנה בן
נולד לבית דוד יאשי
יאשיהו שמו וזבח
עליך את כהני הבמות
המקטרים עליך וע
ועצמות אדם ישרפו ע
עליך ׃ ואתנבי על
איגורא בפתגמא דיי׳
דאמר מדבחא מדבח
כדנן אמר יי׳ הא ברא
איתיליד לבית דוד
יאשיה שמיה ויכס
עלך ית כומרי במתא
דאסיקו בוסמין עלך

כל מגין בל במה בב וסימ׳ בארבעה עשר יום בחדש הזה · בעשרים בחדש נעלה הענן · בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש ·
ובן תעשה בשבעה בחדש מאיש שוגה · וישבו כל העם ברחוב · דעזרא ״ נ״ איש אלהים ו׳ וסימ׳ ויבא איש אלהים אל עלי · והנה
איש אלהים · ויענהו אליהו · ותאמר האשה · ותאמר אל אישה ״ ״ נולד ג׳ קמ׳ וסימ׳ הנה בן נולד לבית דוד · נולד לך בן זכר · לעם נולד כי ״

להשיבה ג׳ וסימ׳ לדבר על לבה להשיבה ׃ ולא יכל להשיבה אליו ׃ נלאה להשיבה ׃ ׃ נקרע ב׳ זקף קמ׳ וסימ׳ הנה המזבח נקרע
והמזבח נקרע וישפך ׃ ׃ תפשוהו ותפשוהו ב׳ וסימ׳ מעל המזבח לאמר תפשוהו ׃ רדפוהו ותפשוהו כי אין מציל ׃ ׃

וגרמי אינשא יוקדון
עלך ׃ ונתן ביום ההוא
מופת לאמר זה המופת
אשר דבר יהוה הנה
המזבח נקרע ונשפך
הדשן אשר עליו ׃ ויה
ויהב ביומא ההוא את
אתא למימר הא אתא
דתידעון דשלחני יי
הא מדבחא מיתבזע
ומישתפיך קיטמא
דעלוהי ׃ ויהי כשמע
המלך את דבר איש
האלהים אשר קרא על
המזבח בבית אל וישלח
ירבעם את ידו מעל
המזבח לאמר תפשהו
ותיבש ידו אשר שלח
אליו ולא יכל להשי
להשיבה אליו ׃ והוה
כד שמע מלכא ית
פיתגמא דנביא דיי
דאיתנבי על איגורא
בביתאל ואושיט ירב
ירבעם ית ידיה מעילוי
מדבחא למימר אחד
אחדוהי ויבישת ידיה
דאושיט עלוהי ולא
יכיל לאתבותא ליה ׃
והמזבח נקרע וישפך
הדשן מן המזבח כמ
כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהוה ׃ ות
ומדבחא איתבזע וא
ואישתפיך קיטמא מן

מדבחא דאתא דיהב
נביא דיי בפיתגמא הז
הדבר ׃ ויען המלך ויא
ויאמר אל איש האל
האלהים חל נא את
פני יהוה אלהיך והת
והתפלל בעדי ותשב יז
ידי אלי ויחל איש הא
האלהים את פני יהוה
ותשב יד המלך אליו
ותהי כבראשנה ׃ ואתיב
מלכא ואמר לנביא
דיי צלי כען קדם יי א
אלהך ויבעי מן קדמוהי
ותתוב ידי לי וצלי נב
נביא דיי קדם יי ותבת
ידא דמלכא ליה והו
והות כבקדמיתא ׃ ויד
וידבר המלך אל איש
האלהים באה אתי הב
הביתה וסעדה ואתנה
לך מתת ׃ ומליל מלכא
עם נביא דיי עול עמי
לביתא וסעוד ואיתין
לך מתנא ׃ ויאמר איש
האלהים אל המלך אם
תתן לי את חצי ביתך ׃
לא אבא עמך ולא או
אוכל לחם ולא אשתה
מים במקום הזה ׃ וא
ואמר נביא דיי למלכ
אם תתין לי ית פלגות
ביתך לא איעול עמך
ולא איכול לחמא ולא
אישתי מיא באתרא

הדין ׃ כי כן צוה אתי בד
בדבר יהוה לאמר לא
תאכל לחם ולא תשתה
מים ולא תשוב בדרך
אשר הלכת ׃ ארי כן פ
פקיד יתי בפיתגמא דיי
למימר לא תיכול לחם
ולא תשתי מיא באתר
הדין ולא תתוב באורח
דאזלתא ׃ וילך בדרך
אחר ולא שב בדרך יז
אשר בא בה אל בית אל ׃
ואזל באורחא אוחרי
ולא תב באורחא דאת
בה לביתאל ׃
ונביא אחד
זקן ישב בבית אל ויבא
בנו ויספר לו את כל הו
המעשה אשר עשה
איש האלהים היום
בבית אל את הדברים
אשר דבר אל המלך ו
ויספרום לאביהם ׃ ונבי
שיקרא חד סבא יתיב
בביתאל ואתא בריה
ואישתעי ליה ית כל יו
עובדא דעבד נביא
דיי יומא דין בביתאל
ית פיתגמיא דמליל
עם מלכא ואישתעינון
לאבוהון ׃ וידבר אלהם
אביהם אי זה הדרך הו
הלך איש האלהים
אשר בא מיהודה ׃ ומ
ומליל עמהון אבוהון

ויראו
בניו את
הדרך אשר
הלך

אלהם יג׳ חס׳ בספר וסימ׳ וידבר אלהם בעצת ׃ ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ׃ וידבר אלהם אביהם ׃ קום עלה לקראת מלאכי
מלך שמרון ׃ מה משפט האיש ׃ וישבו אליו והוא ׃ לא זה הדרך ׃ וישלח רכב סוס שני ׃ ויקבץ מלך ישראל ׃ ויקבץ יהוא את כל העם ׃ ויפל
אחזיהו ׃ ויקרא מלך יהואש ׃ ויקראו אל המלך ׃ ׃ ויספרום ב׳ וסימ׳ אשר דבר אל המלך ויספרום ׃ ויספרום ויתעו את עמי ׃ ׃

ו׳ימצאהו ד׳ וסימ׳ איש והנה תעי בשדה׳ וימצאהו יושב תחת האלה׳ וימצאהו אריה בדרך וימיתהו׳ וימצאהו האריה ויכהו׳׳
ולבוא ד׳ ומלא וסימ׳ ויאמר אלהם בן מאה ועשרים׳ עודני היום חזק באשר ביום׳ ויאמר לא אוכל לשוב׳ ואחרי בן בנה חומה׳׳

באידא אורחא אזל
ואחזיאו בנוהי ית אורח
אורחא דאזל נביא די
דיי דאתא משיבטא
דבית יהודה ויאמר
אל בניו חבשו לי החמ
החמור ויחבשו לו הח
החמור וירכב עליו
ואמר לבנוהי זריזו לי
חמרא וזריזו ליה חמ
חמרא ורכיב עלוהי
וילך אחרי איש האל
האלהים וימצאהו
יושב תחת האלה ויאמ
ויאמר אליו האתה
איש האלהים אשר
באתה מיהודה ויאמר
אני ואזל בתר נביא
דיי ואשכחיה יתיב
תחות בוטמא ואמר
ליה האת נביא דיי
דאתיתא משבט יהודה
ואמר אנא ויאמר
אליו לך אתי הביתה
ואכל לחם ואמר ליה
איתא עימי כען לבית
ואיכול לחמא ויאמר
לא אוכל לשוב אתך
ולבוא אתך ולא אכל
לחם ולא אשתה אתך
מים במקום הזה ואמ
לא איכול למתוב עמך
ולמיעל עמך ולא א
איכול לחמא ולא אש
אשתי עימך מימא

באתרא הדין כי דבר
אלי בדבר יהוה לא
תאכל לחם ולא תשתה
שם מים לא תשוב
ללכת בדרך אשר הל
הלכת בה ארי גזירא
עלי בפיתגמא דיי לא
תיכול לחמא ולא תש
תשתי מיא ולא תתוב
למיזל באורחא דאז
דאזלתא בה ויאמר
לו גם אני נביא כמוך
ומלאך דבר אלי בדבר
יהוה לאמר השיבהו
אתך אל ביתך ויאכל
לחם וישתה מים כחש
לו ואמר ליה אף אנא
נביא כוותך ומלאכא
מליל עימי בפיתגמא
דיי למימר אתביהי
עמך לביתך וייכול
לחמא וישתי מיא כד
כדיב ליה וישב אתו
ויאכל לחם בביתו ויש
וישת מים ותב עימיה
ואכל לחמא בביתא
ושתי מיא ויהי הם
ישבים על השלחן
ויהי דבר יהוה
אל הנביא אשר השיבו
והוה עד דאינון מסח
מסחרין על פתורא
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי על נביא די
אתיביה ויקרא אל א

איש האלהים אשר
בא מיהודה לאמר כה
אמר יהוה יען כי מרית
את פי יהוה ולא שמרת
את המצוה אשר צוך
יהוה אלהיך ואיתנבי
על נביא דיי דאתא
משבט יהודה למימר
כדנן אמר יי חלף די
דסריבתא על מימרא
דיי ולא נטרתא ית
תפקידתא דיי אלהך
ותשב ותאכל לחם ות
ותשת מים במקום
אשר דבר אליך אל
תאכל לחם ואל תשת
מים לא תבא נבלתך
אל קבר אבתיך ותבתא
ואכלתא לחמא ושתי
ושתיתא מיא באתרא
דמליל עמך לא תיכול
לחמא ולא תשתי מיא
לא תתכניש נבילתך
לקברא דאבהתך ויהי
אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו ויחבש לו החמור
לנביא אשר השיבו
והוה בתר דאכלו לחמ
ובתר דאישתיאו וזריז
ליה חמרא לנביא
דאתביה וילך וימצא
וימצאהו אריה בדרך
וימיתהו ותהי נבלתו
מושלכת בדרך והח
והחמור עמד אצלה

ויאכל ה׳ וסימ׳ יקום אבי ויאכל מציד בני׳ קראו לו ויאכל׳ השיבהו אתך לביתך׳ את כל עשב הארץ׳ ויאכל פרי מגדיו׳ וסימ׳
קום שבא דלחמא וכפר כאגתיה׳׳ וימיתהו ה׳ מלא וסימ׳ וילך וימצאהו אריה׳ ויבא זמרי׳ שלום בן יבש׳ ויכהו קבלעם׳ שלום
בן יבש בשמרון׳ ויקשר קשר הושע׳ וימיתהו במגדו׳ ויהי עוד דדה׳ ולא דרש ביי׳ וימיתהו׳׳ לנביא ב׳ כי לנביא היום׳ אשר השיבו׳׳

והנה ה ריש פס בספר וסימ׳ והנה עוידה מדברת׳ והנה איש אלהים בא מיהודה׳ והנה אנשים עברים׳ והנה נביא אחד׳ והנה עמך
שמעי בן גרא בן הימיני׳ בקבר ג דגש וסימ׳ או במת או בקבר׳ אשר איש האלהים׳ והוספר בקבר חסדך׳ קדמ׳ קמ׳ אצל ג

והאריה עמד אצל
הנבלה ׃ ואזל ואשכחי
אריא באורחא וקטלי
וקטליה והות נבילתא
רמיא באורחא וחמ׳
וחמרא קאים לקבלי
ואריא קאים על נבי׳
נבילתא ׃ והנה אנשים
עברים ויראו את הנב׳
הנבלה משלכת בדרך
ואת האריה עמד אצל
הנבלה ויבאו וידברו
בעיר אשר הנביא הז׳
הזקן ישב בה ׃ והא גב
גבריה עברין וחזו ית
נבילתא רמיא באורח
וית אריא קאים בסטר
נבילתא ואתו ומליל
בקרתא דנבי שיקרא
סבא יתיב בה ׃ ושמע
הנביא אשר השיבו ׳
מן הדרך ויאמר איש
האלהים הוא אשר
מרה את פי יהוה ויתנ
ויתנהו יהוה לאריה
וישברהו וימיתהו כ
כדבר יהוה אשר דבר
לו ׃ ושמע נבייא דאת׳
דאתביה מן אורחא
ואמר נבייא דיי הוא
דסריב על מימרא ד׳
דיי ומסריה יי לאריא
ותבריה וקטליה כפית
כפיתגמא דיי דמליל
ליה ׃ וידבר אל בניו ל

לאמר חבשו לי החמור
ויחבשו ׃ ומליל עם ב׳
בנוהי למימר זריזו ׳
ליה חמרא וזריזו ׃ וי
וילך וימצא נבלתו
משלכת בדרך והחמ׳
והחמור והאריה עמ׳
עמדים אצל הנבלה
ולא שבר את החמור ׃
ואזל ואשכח ית נביל
נבילתיה רמיא באו׳
באורחא וחמרא ו׳
ואריא קיימין בסטר
נבילתא לא אכל ארי׳
ית נבילתא ולא תבר
ית חמרא ׃ וישא הנ׳
הנביא את נבלת איש
האלהים וינחהו על
החמור וישיבהו וי
ויבא אל עיר הנביא
הזקן לספד ולקברו ׃
ונטל נבייא שיקרא
ית נבילתא דנבייא ד
דיי ואחתיה על חמרי
ואתיביה ואתא לקרת
דנבי שיקרא סבא ל׳
למיספד ולמיקבריה ׃
וינח את נבלתו בקברו
ויספדו עליו הוי אחי ׃
ואחית ית נבילתיה
בקבריה וספדו עלו׳
עלוהי וי על אחא ׃ וי
ויהי אחרי קברו אתו
ויאמר אל בניו לאמר
במותי וקברתם אתי

בקבר אשר איש הא
האלהים קבור בו או
אצל עצמתיו הניחו
את עצמתי ׃ והוה כ
בתר דקבר יתיה ואמר
לבנוהי למימר כד
אימות ותקברון יתי ׳
בקיברא דנבייא דיי ׳
קביר ביה בסטר גרמי
גרמוהי אחיתו ית
גרמי ׃ כי היה יהיה ה
הדבר אשר קרא בדבר
יהוה על המזבח אשר
בבית אל ועל כל בתי ה
הבמות אשר בערי ש
שמרון ׃ ארי איתקי׳
איתקיימא יתקיים
פיתגמא דאיתנבי כפ׳
כפיתגמא דיי על
איגורא די בבית אל ו
ועל כל בתי במתא ד
דבקרוי שמרון ׃
אחר
הדברים הזה לא שב יר
ירבעם מדרכו הרעה
וישב ויעש מקצות
העם כהני במות הח׳
החפץ ימלא את ידו
ויהי כהני במות ׃ בתר
פיתגמיא האלין לא תב
ירבעם מאורחיה ב׳
בישתא ותב ועבד קצת
מן עמא כומרין במתא
דרעי מקריב ית קו׳
קורבניה והוון כומרי

ימלא ז וסימ׳ כי שבעת ימים ימלא׳ ואשר ימלא את ידו׳ החפץ ימלא את ידו׳ וכל עינתך ימלאו׳ אשר לא ימלא את ימיו׳ ימלא
יה׳ כל משאלותיך׳ עד ימלה שחוק פיך׳ בתה בת ה ׳ עצמותי ה חס וסימ׳ וישבע יוסף את בני׳ ויקח משה את עצמות׳
כל עצמותיו׳ עצר בעצמותי׳ ובלאיתי בלכל׳ ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה׳ וינחהו ב חס וסימ׳ בגן עדן׳ על החמור

לאשתו ג וסימ וישאלו אנשי המקום · בין איש לאשתו · ויאמר ירבעם לאשתו · וחד לאדם ולאשתו · · שלוח ד וסימ
אנכי שלוח אליך קשה · וציר בגוים שלוח · דירמיה · כי לא אל עמקי שפה · אשר מלאך שלוח אליהם · · ולהכחיד לית דכות · ·

לבמיתא | ויהי בדבר ה
הזה לחטאת בית ירב
ירבעם ולהכחיד ולה
ולהשמיד מעל פני הא
האדמה | והוה פיתגמא
הדין לחובי בית ירבע
ולגמרא ולשיצאה
מעל אפי ארעא:
יד בעת
ההיא חלה אביה בן י
ירבעם | בעידנא ההיא
מרע אביה בר ירבעם |
ויאמר ירבעם לאשתו
קומי נא והשתנית וה
ולא ידעו כי את אשת
ירבעם והלכת שלה
הנה שם אחיה השלני
הנביא הוא דבר עלי ל
למלך על העם הזה | וי
ואמר ירבעם לאיתתי
קומי כען ותישתנין :
ולא ידעון דאת איתת
ירבעם ותהכין לשילה
הא תמן אחיה נביא |
הוא מליל עלי למהוי
מלכא על עמא הדין |
ולקחת בידך עשרה
לחם ונקדים ובקבוק ד
דבש ובאת אליו הוא
יגיד לך מה יהיה לנער:
ותיסבין בידך עשר
טולמין דלחים וביסמין
ודלוע דדבש ותהכין :
לותיה הוא יחוי מה
יהי לרביא | ותעש כן |

אשת ירבעם ותקם ות
ותלך שלה ותבא בית
אחיה ואחיהו לא יכל
יכל לראות כי קמו ע
עיניו משיבו | ועבדת
כין איתת ירבעם וקמת
ואזלת לשילה ואתת
לבית אחיה ואחיה לא
לא יכיל למיחזי ארי
קהא עינוהי מסיביה |
ויהוה
אמר אל אחיהו הנה
אשת ירבעם באה ל
לדרש דבר מעמך אל
בנה כי חולה הוא כזה
וכזה תדבר אליה ויהי
כבאה והיא מתנכרה |
ויי אמר לאחיה הא
איתת ירבעם אתיא
למתבע פיתגמא מינך
על ברה ארי מרע
הוא כדין וכדין תמלל
תמליל עימה ויהי כמ
כמיעלא והיא משתנ
משתניא | ויהי כשמע
אחיהו את קול רגליה
באה בפתח ויאמר בו
בואי אשת ירבעם למה
זה את מתנכרה ואנכי
שלוח אליך קשה | וה
והוה כד שמע אחיה
ית קל ריגלהא עלה ב
בתרעא ואמר עולי
איתת ירבעם למא דנן
את מתשתניא ואנא

שליח לאיתנבאה עלך
פיתגמין קשין | לכי א
אמרי לירבעם כה אמר
יהוה אלהי ישראל
יען אשר הרימתיך מ
מתוך העם ואתנך לנ
נגיד על עמי ישראל |
אזילי אמרי לירבעם
כדנן אמר יי אלהא דיש
דישראל חלף די אפריש
אפרשתך מגו עמא
ומניתך למהוי מלכא
על עמי ישראל | ואקרע
את הממלכה מבית דו
דוד ואתנה לך ולא הי
היית כעבדי דוד אשר
שמר מצותי ואשר
הלך אחרי בכל לבבו
לעשות רק הישר
בעיני | ואעדיתי ית מ
מלכותא מבית דויד
ויהבתיה לך ולא הוית
כעבדי דוד דנטר
פיקודיי ודהליך בתר
פולחני בכל ליביה למ
למעבד לחוד דכשר
קדמיי | ותרע לעשות
מכל אשר היו לפניך
ותלך ותעשה לך אל
אלהים אחרים ומסכות
להכעיסני ואתי השל
ואתי השלכת אחרי
גוך | ואבאישתא למ
למעבד מכל דהוו ק
קדמך ואזלת ועבדת

ואחיהו ה וסימ לא יכול לראות כי קמו · ויי אמר אל אחיהו · ויהי כשמע אל אחיהו · ויקברו אתו ויספדו כל ישראל · ולא
שמע המלך דדה · · לא יכל ד וסימ וירא כי לא יכול · אתה ידעת אל דוד אבי · ואחיהו לא יכל להכיל את כל דברין · ושארא
ולא יוכל במדולא יכל · וכסה את עין הארץ · ובא אל מקדשו · ולא יוכל עוד · ולא יוכל לדון · · ולקחת ל לקחת ל דכות · ·

העירה ט וסימ׳ ויקרעו שמלתם · וירע העם ויתקעו · ויאספו אתו העירה · כי לא יוכלו להראות · בבואה רגליך העירה ומת ·
וישלח מלאכים אל אחאב · ויבא את המים · ובני עמון ראו · דדה · ולאלגנון עורה · העירה והקיצה ·· הגלל ל׳ דכות ··

טעות עממיא ומיתכן
לארגזא קדמי ופולחנ
ארחיקתא מקביל עינ
עינך | לכן הנני מביא
רעה על בית ירבעם והכ
והכרתי לירבעם משת
משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל ובערתי
אחרי בית ירבעם כא
כאשר יבער הגלל עד
תמו | בכן הא אנא מית
מייתי בישתא על בית
ירבעם ואשיצי לירב
לירבעם ידע מדע וא
ואחיד ושביק בישרא
ואיפלי בתר בית ירבע
כמא דמנקדין בגליל
עד דמיסופין | המת
לירבעם בעיר יאכלו
הכלבים והמת לו בש
בשדה יאכלו עוף הש
השמים כי יהוה דבר |
דימות ירבעם בקרתא
ייכלון כלביא ודימות
ליה בחקלא ייכלון ע
עופא דשמיא ארי במ
במימרא דיי גזיר כין |
ואת קומי לכי לביתך
בבאה רגליך העירה
ומת הילד | ואת קומי
אזולי לביתך במיעל
ריגליך לקרתא ומות
רביא | וספדו לו כל יש
ישראל וקברו אתו כי
זה לבדו יבא לירבעם

אל קבר יען נמצא בו
דבר טוב אל יהוה אל
אלהי ישראל בבית
ירבעם | ויספדון עלוה
עלוהי כל ישראל ויקב
ויקברון יתיה ארי
דין בלחודוהי יתכנש
לירבעם לקיברא חלף
דאשתכח ביה פיתגם
דתקין קדם יי אלהא ד
דישראל בבית ירבעם |
והקים יהוה לו מלך ש
על ישראל אשר יכר
יכרית את בית ירבעם
זה היום ומה גם עתה |
ויקים יי קדמוהי מ
מלכא על ישראל די
ישיצי ית בית ירבעם
מן דקיים יומא דין |
ואת דאיתיליד מבכין
ולהלא | והכה יהוה
את ישראל כאשר ינוד
הקנה במים ונתש את
ישראל מעל האדמה
הטובה הזאת אשר
נתן לאבותיהם וזרם מ
מעבר לנהר יען אשר
עשו את אשריהם
מכעיסים את יהוה |
וימחי יי ית ישראל כמ
כמא נאד קניא במיא
ויעקר ית ישראל מע
מעל ארעא טבתא
הדא דיהב לאבהתהון
ויגלינון מעיבר פרת

חלף דעבדו ית אשריה
אשיריהון מרגזין קד
יי | ויתן את ישראל
בגלל חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל |
וימסר ית ישראל בדיל
חובי ירבעם די חב ודי
חייב ית ישראל | ותקם
ותקם אשת ירבעם ות
ותלך ותבא תרצתה
היא באה בסף הבית וה
והנער מת | וקמת א
איתת ירבעם ואזלת
ואתת לתירצה היא ע
עלת בסיפא דביתא ור
ורביא מית | ויקברו
אתו ויספדו לו כל יש
ישראל כדבר יהוה א
אשר דבר ביד עבדו
אחיהו הנביא | וקברו
יתיה וספדו עלוהי כל
ישראל כפיתגמא דיי
דמליל ביד עבדיה א
אחיהו נביא | ויתר
דברי ירבעם אשר נל
נלחם ואשר מלך הנם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל |
ושאר פיתגמי ירבעם
דאגח קרבא ודימלך
הא אינון כתיבין על ס
ספר פיתגמי יומיא
למלכי ישראל | והימים
אשר מלך ירבעם עש

אבותיהם ד׳ מלא בנב׳ וסימ׳ והכה יי את ישראל · ויגברו את המקום · דירמיה · עד תמם מעל האדמה · צוה ינדך ומקוה א״ ·
אבותיהם · וכל כתיב דכות מלא במ״ט חס · וימעלו באלהי אבותיהם · ואלה בישמחות הלוי לאבותיהם · ואחיהם לתלדותם · ואבותיהם
על מחנה יי · ובני מושי מחלי ועדר · ומקוה אבותיהם יי · ויאמר דוד לכל הקהל · ואתה תשמע · ואמרו על אשר · ועוד העם · וכל עזרא ·

החמישית ה ופימ׳ ובשנה החמישית · ויהי בשנה החמישית למלך · וחברו · היא בשנה החמישית · ויהי בשנה החמישית
ליהויקים · ויאורו החמישית כת׳ · וירמיה החמישית בל׳ · ושאר החמישית כת׳ · · · והשיבום ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ · אל תא׳ · וחברו חס׳

עשרים ושתים שנה
וישכב עם אבתיו וימ׳
וימלך נדב בנו תחתיו ׃
ויומיא דימלך ירבעם
עשרין ותרתין שנין ׃
ושכיב עם אבהתוהי
ומלך נדב בריה תחות
תחותוהי ׃
ורחבעם בן ש׳
שלמה מלך ביהודה
בן ארבעים ואחת שנ׳
שנה רחבעם במלכו
ושבע עשרה מלך בי׳ שנה
בירושלם העיר אשר
בחר יהוה לשום את
שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נעמה
העמנית ׃ ורחבעם בר
שלמה מלך על דבית
יהודה בר ארבעין וחד
והדא שנין רחבעם כד
מלך ושבע עשרי ש׳
שנין מלך בירושלם
קרתא דאיתרעי יי׳ לאו
לאשראה שכינתיה
תמן מכל שבטיא די׳
דישראל ושום אימיה
נעמה מבני עמון ׃ ויע
ויעש יהודה הרע בע
בעיני יהוה ויקנאו׳ א׳
אתו מכל שבטו׳ אשר
עשו אבתם בחטאתם
אשר חטאו ׃ ועבדו ד׳
דבית יהודה דביש קד
יי׳ וארגיזו קדמוהי

מכל דעבדו אבהתהון
בחוביהון דחבו ׃ ויבנו
גם המה להם במות
ומצבות ואשרים על
כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ רענן ׃ ובנו אף
אינון להון במן וקמן
ואשירין על כל רמא
מנטלא ותחות כל אי׳
אילן עבוף ׃ וגם קדש ׃
היה בארץ עשו ככל
התעבות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל ׃ ואף נפקת
ברא הוה בארעא עי׳
עבדו ככל תועבת עמ׳
עממיא דתריך יי׳
מן קדם בני ישראל ׃
ויהי
בשנה החמישית ל׳
למלך רחבעם עלה
שושק מלך מצרים
על ירושלם ׃ והוה בש׳
בשתא חמישתא למ׳
למלכא רחבעם סליק
שישק מלכא דמצרים
על ירושלם ׃ ויקח
את אצרות בית יהוה ׃
ואת אוצרות בית המ׳
המלך ואת הכל לקח
ויקח את כל מגני הז׳
הזהב אשר עשה
שלמה ׃ ונסיב ית או׳
אוצרי בית מקדשא
דיי׳ וית אוצרי בית

מלכא וית כולא נסיב
ונסיב ית כל מגיני דהב
דעבד שלמה ׃ ויעש ׃
המלך רחבעם תחתם
מגני נחשת והפקיד
על יד שרי הרצים הש׳
השמרים פתח בית המ׳
המלך ׃ ועבד מלכא ר׳
רחבעם חלופיהון מגו׳
מגיני נחשא ומני על
יד רבני רהטיא דנטרין
תרעבית מלכא ׃ ויהי
מדי בא המלך בית
יהוה ישאום הרצים
והשיבום אל תא הר׳
הרצים ׃ והוי בזמן דע׳
דעליל מלכא לבית
מקדשא דיי׳ נסבין יי׳
להון רהטא ומתיבין ׃
להון לדיבא דרהטיא ׃
ויתר דברי רחבעם וכל
אשר עשה הלא המה
כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ׃
ושאר פיתגמי רחבעם
וכל די עבד הלא אינון
כתיבין על ספר פיתגמי
יומיא למלכיא דבית
יהודה ׃ ומלחמה הי׳
היתה בין רחבעם ובין ׃
ירבעם כל הימים ׃ וקרב
וקרבא הוה בין רחבעם
ובין ירבעם כל יומיא ׃
וישכב רחבעם עם א׳
אבתיו ויקבר עם אב׳

ויהי ב׳ ריש פס׳ בטע׳ ומימ׳ · ויהי כאשר בתור לנו · ויהי בנסע הארון · ויהי המבשי בין הצאן · ויהי כאשר תם כל העם לעבור ·
ויהי כאשר תמו אנשי המלחמה · כל הגרי להמיל · ויהי גבול בני אפרים · ביום השביעי וימת הילד · כי בא ירושלם · וילכו כל העם לפני ·
ויבש הנחל · אחאב · רחבעם · אחאב את אליהו · כי מות גדליהו · בשתי עשרה · ויהי מדי בא המלך · וחברו · דבר יי׳ צבאות · וחברו · תלותיהון
צזבדיה

ולא סר ד̇ וסימ̇ אשר עשה דוד הישר ׳ ויעש הישר ׳ דיאשיהו ׳ וחברו ׳ וילך בדרך אביו אסא דרה̇ ׳׳ ׳ ׳׳ ולהעמיד ב̇
וסימ̇ ולהעמיד את ירושלם ׳ ולהעמיד את חרבתיו ׳׳ ׳ ׳׳ עשיה את הישר ב̇ וסימ̇ אשר עשה דוד את הישר ׳ ותעש את הישר ׳

אבתיו ויקבר עם אבו
אבתיו בעיר דוד ושם
אמו נעמה העמנית
וימלך אבים בנו תחת
תחתיו ׃ ושכיב רחבעם
עם אבהתוהי ואתקבר
עם אבהתוהי בקרתא
דדויד ושום אימיה
נעמה דמן בני עמון
ומלך אבים בריה תח
תחותוהי ׃

טו ובשנת שמנה
עשרה למלך ירבעם
בן נבט מלך אבים על
יהודה ׃ ובשנת תמנת
עשרי שנין למלכא
ירבעם בר נבט מלך א
אבים על דבית יהודה ׃
שלש שנים מלך בירו
בירושלם ושם אמו ז
מעכה בת אבישלום ׃ ת
תלת שנין מלך בירוש
בירושלם ושום אימיה
מעכה בת אבישלום ׃ וי
וילך בכל חטאות אביו
אשר עשה לפניו ולא
היה לבבו שלם עם יז
יהוה אלהיו כלבב דוד
אביו ׃ ואזל בכל חובי
אבוהי דעבד קדמוהי
ולא הוה ליביה שלים
בדחלתא דיי אלהיה כו
כליבא דדויד אבוהי ׃
כי למען דוד נתן יהוה
אלהיו לו ניר בירושלם

להקים את בנו אחריו
ולהעמיד את ירושלם ׃
ארי בדיל דוד קיים
יי אלהיה ליה מלכו בו
בירושלם לאקמא ית
בריה תחותוהי ולקיו
ולקיימא ית ירושלם ׃
אשר עשה דוד את
הישר בעיני יהוה ולא
סר מכל אשר צוהו
כל ימי חייו רק בדבר
אוריה החתי ׃ דן עבד
דוד ית דכשר קדם יי ׃
ולא סטא מכל דפקדיה
כל יומי חיוהי לחוד
בפיתגם אוריה חיתאה ׃
ומלחמה היתה בין רח
רחבעם ובין ירבעם כל
ימי חייו ׃ וקרבא הוה
בין רחבעם ובין ירבעם
כל יומי חיוהי ׃ ויתר
דברי אבים וכל אשר
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ׃ ושאר
פיתגמי אבים וכל דעו
דעבד הלא אינון כתיו
כתיבין על ספר פיתגמי
יומיא למלכיא דבית
יהודה ׃ ומלחמה היה
היתה בין אבים ובין יר
ירבעם ׃ וקרבא הוה בין
אביה ובין ירבעם ׃ ויש
וישכב אבים עם אבתיו
ויקברו אתו בעיר דוד

וימלך אסא בנו תחתיו ׃
ושכיב אבים עם אבה
אבהתוהי וקברו יתיה
בקרתא דדויד ומלך
אסא בריה תחותוהי ׃
ובשנת
עשרים לירבעם מלך
ישראל מלך אסא מו
מלך יהודה ׃ ובשנת
עשרין לירבעם מלכא
דישראל מלך אסא מו
מלך שיבטא דבית יז
יהודה ׃ וארבעים ואחת
שנה מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת א
אבישלום ׃ וארבעין וו
וחדא שנין מלך בירו
בירושלם ושום אימיה
מעכה בת אבישלום ׃
ויעש אסא הישר בעי
בעיני יהוה כדוד אביו ׃
ועבד אסא דכשר קדם
יי כדויד אבוהי ׃ ויעבר
הקדשים מן הארץ ויו
ויסר את כל הגללים
אשר עשו אבתיו ׃ ואז
ואעדי נפקת ברא מן אר
ארעא ואעדי ית כל
טעותא דעבדו אבהז
אבהתוהי ׃ וגם את
מעכה אמו ויסרה
מגבירה אשר עשתה
מפלצת לאשרה ויכו
ויכרת אסא את מפלצ
מפלצתה וישרף בנחל

ובשנת ו̇ ט̇ ריש̇ פס̇ וחד במיצע וסימ̇ ובשנת שמנה ׳ דרחבעם ׳ ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם ׳ ובשנת עשרים לירבעם ׳
ובשנת חמש ליורם ׳ ובשנת עשרה שנה ׳ ובשנת שמנה עשרה למלכו ׳ ובשנת שלש למלכו ׳ ובשנת שתים עשרה למלכות כורש ׳
ובשנת אחת לכורש ׳ ובשנת בערת לא ידאג ׳ בתר במיצע ׳׳ ׳ ׳׳ אבישלום ב̇ וסימ̇ שלש שנים מלך ׳ וארבעים ואחת שנה ׳׳ ׳

וישלחם ד̇ וסימ׳ ויבחר יהושע · וישלחם יהושע וילכו · וישלחם לבגזנה · וישלחם המלך אסא ״ ״ ויעלה ג̇ רפ׳ וסימ׳
לך הפרה את בריתך · הפרי דבר הימ׳ · דרשבא בערצו ״ ״ על ערי ב̇ וסימ׳ וישמע בן הדד · דמלכים · הזכירו לגוים הנה ״ ״

קדרון ׃ ואף ית מעכה
אימיה אעדיה ממ׳
ממלכותא דעבדת ט
טעותא לאשירתא
וקץ אסא ית טעותא
ואוקיד בנחלא דקדרון ׃
והבמות לא סרו רק
לבב אסא היה שלם
עם יהוה כל ימיו ׃ ובמ
ובמתא לא עדא לחוד
ליבא דאסא הוה שלי
שלים ברחלתא דיי
כל יומוהי ׃ ויבא את
קדשי אביו וקדשו ז
בית יהוה כסף וזהב
וכלים ׃ ואיתי ית קוד
קודשי אבוהי וקוד
וקודשוהי לבית מק
מקדשא דיי כספא
ודהבא ומנין ׃ ומלחי
ומלחמה היתה בין א
אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם ׃ וקו
וקרבא הוה בין אסא
ובין בעשא מלכא דיש
דישראל כל יומיהון ׃
ויעל
בעשא מלך ישראל
על יהודה ויבן את הר
הרמה לבלתי תת יצא
ובא לאסא מלך יהוד
יהודה ׃ וסליק בעשא
מלכא דישראל על דבי
דבית יהודה ובנא ית
רמתא בדיל דלא למ

למישבק נפיק ועליל
לאסא מלך שיבטא
דבית יהודה ׃ ויקח אס
אסא את כל הכסף וה
והזהב הנותרים באוצ
באוצרות בית יהוה
ובאוצרות בית המלך
ויתנם ביד עבדיו וישׁ
וישלחם המלך אסא
אל בן הדד בן טברימון
בן חזיון מלך ארם
הישב בדמשק לאמר ׃
ונסיב אסא ית כל כס
כספא ודהבא דאישת
דאישתארו באוצר
בית מקדשא דיי ובא
ובאוצרי בית מלכא
ומנינון בידא דעבדוה
ושדרינון מלכא אסא
לות בר הדד בר טברי
טברימון בר חזיון מ
מלכא דארם דיתיב
בדמשק למימר ׃ ברי
ברית ביני ובינך בין ז
אבי ובין אביך הנה
שלחתי לך שחד כ
כסף וזהב לך הפרה
את בריתך את בעשא
מלך ישראל ויעלה
מעלי ׃ קיים בינא ובי
ובינך ובין אבא ובין
אבוך הא שדרית
לך שוחדא כספא וד
ודהבא איזיל אשני
ית קיימך עם בעשא

מלכא דישראל ויסתלק
מינאי ׃ וישמע בן הדד
אל המלך אסא וישלח
שרי החילים אשר
לו על ערי ישראל ויך
ויקח את עיון ואת דן
ואת אבל בית מעכה
ואת כל כנרות על כל ז
ארץ נפתלי ׃ ושמע ז
בר הדד מן מלכא אס
אסא ושדר ית רבני חי
חילוותא דיליה על
קירוי ישראל ומחא
ית עיון וית דן וית א
אבל מעכה וית כל גי
גינוסר על כל ארעא
שבט נפתלי ׃ ויהי כש
כשמע בעשא ויחדל
מבנות את הרמה ויז
וישב בתרצה ׃ והוה כד
שמע בעשא ואיתמ
ואיתמנע מלמבני
ית רמתא ויתיב בתרצ ׃
והמלך אסא השמיע
את כל יהודה אין נקי
וישאו את אבני הרמה
ואת עציה אשר בנה
בעשא ויבן בם המלך
אסא את גבע בנימן ו
ואת המצפה ׃ ומלכא
אסא כנש ית כל דבית
יהודה לית דנקי ונטלו
אבני רמתא וית עאז
אעא דיבנה בעשא
ובנא בהון מלכא אסא

יד̇ פס׳ את את ואת ואת ואת וסימ׳ ולקחת את כל החלב המכסה · ויעש את הכלים אשר על השלחן · ואת אלה מהם תאכלו ·
ויאמר יי׳ אל יהושע · ולבני אהרן הכהן · ויתנו להם · ולבני גרשון · וממטה גד · ויעלו חמשת האנשים · וישמע בן הדד · וחברו · ד̇ ד̇ ·
ויתנו להם · ואחריה לקח את מעכה · לה · ויבאו בגבורה ״ ״ ד̇ פס׳ את את ואת את ואת וסימ׳ אלישבע · אסא · והבשת · ואסא המלך ·

ט פס כל וכל וכל וסימ׳ יצו את בני ישראל וישלחו · ויקם כל העם וכל· היום ההוא כל· כל ערי המישור · וישכל באבנים את דוד ·
ויתקבצו אליך כל איש מיצוק · ויתר כל דברי אסא · לכו כל אבליך יאכלו · ג׳ ״ הלא המה ד׳ וסימ׳ הלא המה בעברי רחבעם · אסא · אחזיהו ·

את גבעתא דבית בנימן
ויתר מצפיא ׃ ויתר כל
דברי אסא וכל גבורתו
גבורתיה וכל אשר עשה
והערים אשר בנה הל
הלא המה כתובים על
ספר דברי הימים ל
למלכי יהודה רק לעת
זקנתו חלה את רגליו ׃
ושאר כל פיתגמי א
אסא וכל גבורתיה ו
וכל דעבד וקרויא די
דבנא הלא אינון כתי
כתיבין על ספר פיתגמי
יומיא למלכיא דבית
יהודה לחוד לעידן
סיבתיה מרע ברגלוהי ׃
וישכב אסא עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד אביו וימלך יהו
יהושפט בנו תחתיו ׃
ושכיב אסא עם אבה
אבהתוהי ואתקבר
עם אבהתוהי בקרתא
דדויד אבוהי ומלך
יהושפט בריה תחות
תחותוהי ׃
ונדב בן ירבעם
מלך על ישראל בשנת
שתים לאסא מלך יה
יהודה וימלך על יש
ישראל שנתים ׃ ונדב
בר ירבעם מלך על יש
ישראל בשנת תרתין
שנין לאסא מלך ש
שיבטא דבית יהודה
ומלך על ישראל תרתין
שנין ׃ ויעש הרע בעיני
יהוה וילך בדרך אביו
ובחטאתו אשר
החטיא את ישראל ׃
ועבד דביש קדם יי ואז
ואזל באורח אבוהי
ובחובוהי דחייב ית יש
ישראל ׃ ויקשר עליו
בעשא בן אחיה לבית
יששכר ויכהו בעשא
בגבתון אשר לפלשת
לפלשתים ונדב וכל
ישראל צרים על גבת
גבתון ׃ ומרד עלוהי
בעשא בר אחיה מש
משיבטא דבית ישש
יששכר ומחהי בעש
בעשא בגבתון די לפ
לפלשתאי ונדב וכל
ישראל צירין על גבתון ׃
וימתהו בעשא בשנת
שלש לאסא מלך יה
יהודה וימלך תחתיו ׃
וקטליה בעשא בשנת
תלת לאסא מלך שיב
שיבטא דבית יהודה
ומלך בחלופוהי ׃ ויהי
כמלכו הכה את כל בית
ירבעם לא השאיר
כל נשמה לירבעם עד
השמדו כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדו יז
אחיה השלני ׃ והוה ׃
כמימלכיה קטל ית כל
בית ירבעם לא אשאר
כל נשמה לירבעם עד
דישיציה כפיתגמא
דיי דמליל עם עבדיה
אחיה שילונאה ׃ על
חטאות ירבעם אשר
חטא ואשר החטיא
את ישראל בכעסו יז
אשר הכעיס את יהוה
אלהי ישראל ׃ על חובי
חובי ירבעם דחב ודי
חייב ית ישראל בארגז
בארגזותיה דארגיז
קדם יי אלהא דישראל ׃
ויתר דברי נדב וכל או
אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי ה
הימים למלכי ישראל ׃
ושאר פיתגמי נדב וכל
דעבד הלא אינון כתי
כתיבין על ספר פיתגמי
יומיא למלכי ישראל ׃
ומלחמה היתה בין א
אסא ובין בעשא מלך
ישראל כל ימיהם ׃ וכ
וקרבא הוה בין אסא
ובין בעשא מלכא ד
דישראל כל יומיהון ׃ בש
בשנת שלש לאסא מ
מלך יהודה מלך בעש
בעשא בן אחיה על
ישראל בתרצה עש
עשרים וארבע שנה ׃
בשנת תלת לאסא מ

בעיר דוד אביו ד׳ וסימ׳ וישכב שלמה · וישכב אסא · וישכב יהושפט · וישכב יותם ״ ״ חטאת ירבעם ה׳ חס׳ בן נבט וסי׳
ויתן את ישראל · על חטאת ירבעם · ריש פס׳ · והוא לא שמר · אך לא סרו מכל חטאות · וילכו בני ישראל בכל חטאת · השמידו ה׳ חס׳
בליש׳ וסימ׳ עד השמדך אתם · עד השמידם אתם · עד השמידו כדבר יי · דבעשא · אחאב · לשמד מעוניה ״ ״ במלכו ל׳ דכו ״

ואשר עשה ז וסימ׳ ואשר עשה לחיל מצרים ׃ ואשר עשה להם ׃ ואשר עשה לדתן ואבירם ׃ ואשר עשה לעינגו ׃ ואשר
עשה לי ׃ ויתר דברי בעשא ׃ ואשר עשה וגבורתו ׃ ויתר דברי יחזקיהו ״ ״ ותחטא ב׳ חס׳ וסימ׳ את עמי ישראל ׃ דבעשא ׃ ודאחאב ׃׃

מלך שיבטא דבית
יהודה מלך בעשא בר
אחיה על ישראל בתרצה
עשרין וארבע שנין ׃ ז
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך ירבעם ובח
ובחטאתו אשר החט
החטיא את ישראל ׃
ועבד דביש קדם יי וא
ואזל באורח ירבעם
ובחובוהי די חייב ית
ישראל ׃

יו ויהי דבר יהוה אל יהוא
יהוא בן חנני על בעש
בעשא לאמור ׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי עם יהוא בר חנני על
בעשא למימר ׃ יען ז
אשר הרימותיך מן הע
העפר ואתנך נגיד על
עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטיא את
עמי ישראל להכעיסני
בחטאתם ׃ חלף די את
אפרישתך מן עפרא
ומניתך מלכא על עמי
ישראל ואזלתא באורח
ירבעם וחייבתא ית
עמי ישראל לארגזא
קדמי בחוביהון ׃ הנני
מבעיר אחרי בעשא
ואחרי ביתו ונתתי את
ביתך כבית ירבעם בן
נבט ׃ הא אנא מפלי ׃
בתר בעשא ובתר

ביתיה ואיתין ית ביתך
כבית ירבעם בר נבט ׃ ה
המת לבעשא בעיר
יאכלו הכלבים והמת
לו בשדה יאכלו עוף
השמים ׃ דימות לבעש
בקרתא ייכלון כלביא
ודימות ליה בחקלא
ייכלון עופא דשמיא ׃
ויתר דברי בעשא וא
ואשר עשה וגבורתו
הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל ׃ ושאר
פיתגמי בעשא דעבד
וגבורותיה הלא אינו
כתיבין על ספר פיתגמ
יומיא למלכי ישראל ׃
וישכב בעשא עם אבתיו
ויקבר בתרצה וימלך
אלה בנו תחתיו ׃ ושכיב
בעשא עם אבהתוהי
ואיתקבר בתרצה ומלך
אלה בריה תחותוהי ׃
וגם ביד יהוא בן חנני
הנביא דבר יהוה היה
אל בעשא ואל ביתו
ועל כל הרעה אשר עש
עשה בעיני יהוה להכ
להכעיסו במעשה
ידיו להיות כבית ירב
ירבעם ועל אשר הכה
אתו ׃ ואף עם יהוא בר
חנני נבייא הוה פיתגם
נבואה מן קדם יי על

בעשא ועל ביתיה ועל
כל בישתא דעבד קדם
יי לארגזא קדמוהי בע
בעובדי ידוהי למהוי ׃
כבית ירבעם ועל דקטל
יתיה ׃
בשנת עשרים ושש ש
שנה לאסא מלך יהודה
מלך אלה בן בעשא
על ישראל בתרצה שנ
שנתים ׃ בשנת עשרין
ושית שנין לאסא מלך
שיבטא דבית יהודה
מלך אלה בר בעשא ע
על ישראל בתרצה תר
תרתין שנין ׃ ויקשר
עליו עבדו זמרי שר
מחצית הרכב והוא ׃
בתרצה שותה שכור
בית ארצא אשר על
הבית בתרצה ׃ ומריד
עלוהי זמרי חד מיתרין
רבני רתיכיא והוא בת
בתרצה שתי רוי בית
ארעא טעותא בביתא
בתרצה ׃ ויבא זמרי
ויכהו וימיתהו בשנת
עשרים ושבע שנה ל
לאסא מלך יהודה וימ
וימלך תחתיו ׃ ואתא
זמרי ומחהי וקטליה
בשנת עשרין ושבע
ז ׃ לאסא מלך שיבט
דבית יהודה ומלך ה
תחותוהי ׃ ויהי במלכו

יב׳ דכתב׳ א׳ בסוף תבות ולא קרי וסימ׳ רפוא למטה בנימן פלטי בן ׃ ההלכוא ויהי בהוציאם את המלכים ׃ הקליא וואמר ישראל
דוד בנו ׃ אבוא אשר אמר אלהם זאת ׃ והחיות רצוא ושוב ׃ ואתיקהא ומדד ארך הבנין ׃ בקיא ויקראו אל יי ויאמרו ׃ נקיא מיבריב
לשמה תהיה ׃ נגוא ומגי שם טעם די בל אומיא ׃ ושיציא ביתא דנא עד יום ׃ ימוא ויתנו כסף לחוצבים ׃ ארצא ויקשר עליו עבדו ״

בהבליהם ג̇ וסימ׳ הב קנאוני בלא אל · אל חטאות בעשא · וילך בדרך ירבעם · דעמרי ··· חטאתיו ג̇ וסימ׳ על חטאתיו
דזמרי · והרשע כי ישוב · כל חטאתיו אשר עשה · ריש פס ··· בשבתו ב̇ וסימ׳ והיה כשבתו על כסא · בשבתו על כסאו הכה ·· ב

ב כשבתו על כסאו הכה
את כל בית בעשא לא
השאיר לו משתין בק
בקיר וגאליו ורעהו ׃
והוה כמימלכיה כמית
כמיתביה על כורסיה
קטל ית כל בית בעשא
לא אשאר ליה ידע מ
מדע וקריבוהי וחברו
וחברוהי ׃ וישמד זמרי
את כל בית בעשא כדבר
יהוה אשר דבר אל בע
בעשא ביד יהוא הנביא ׃
ושיצי זמרי ית כל בית
בעשא כפיתגמא דיי
דמליל על בעשא ביד
ז̇ בס יהוא נביא ׃ אל כל חט
חטאת בעשא וחטאת
אלה בנו אשר
חטאו ואשר החטיאו
את ישראל להכעיס את
יהוה אלהי ישראל
ג̇ בהבליהם ׃ על כל חובי ׃
בעשא וחובי אלה ברי
דחבו ודי חייבו ית ישר
לארגזא קדם יי אלהא
דישראל בטעותהון ׃ ׃
י̇ג̇ בטע ויתר דברי אלה וכל א
אשר עשה הלא הם
ד̇ב̇ מל בס כתובים על ספר דברי הי
הימים למלכי ישראל ׃
ושאר פיתגמי אלה
וכל דעבד הלא אי
אינון כתיבין על ספר
פיתגמי יומיא למלכי

ישראל ׃
בשנת עשרים ושבע ׃
שנה לאסא מלך יהו
יהודה מלך זמרי ש
שבעת ימים בתרצה ׃
והעם חנים על גבתון
אשר לפלשתים ׃ בשנ
עשרין ושבע שנין לא
לאסא מלך שיבטא
דבית יהודה מלך זמרי
שבע יומין בתרצה
ועמא שרן על גבתון
דפלישתאי ׃ וישמע ׃
העם החנים לאמר קז
קשר זמרי וגם הכה
את המלך וימלכו כל
א̇ ישראל את עמרי שר
צבא על ישראל ביום
ההוא במחנה ׃ ושמע
עמא דשרן למימר
מרד זמרי ואף קטיל
ית מלכא ואמליכו
כל ישראל ית עמרי רב
חילא על ישראל ביום
ההוא במשריתא ׃ ויע
ג̇ לה במינ ויעלה עמרי וכל יש
ישראל עמו מגבתון ׃
ויצרו על תרצה ׃ וסל
וסליק עמרי וכל ישר
ישראל עימיה מגבתון
ט̇ בט ויצרו על תרצה ׃ ויהי
בס כראות זמרי כי נלכדה
העיר ויבא אל ארמון
בית המלך וישרף עליו
את בית המלך באש ׃

וימת ׃ והוה כד חזא ז
זמרי ארי איתכבישת ב̇
קרתא ועל לאידרון ב
בית מלכא ואוקיד
עלוהי ית מלכא בנור
ג̇ ומית ׃ על חטאתיו א
אשר חטא לעשות
הרע בעיני יהוה ללכת
בדרך ירבעם ובחטאתו
ח̇ פס אשר עשה להחטיא
דאית בהו את ישראל ׃ על
חטאה ועשוזה חובתיה דחב למיעבד
דביש קדם יי למיזל
באורח ירבעם ובחובתי
דעבד לחייבא ית ישר ׃
ב ויתר דברי זמרי וקשרו
אשר קשר הלא הם כ
כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל ׃
ושאר פיתגמי זמרי
ומרדיה דמרד הלא
אינון כתיבין על ספר
פיתגמי יומיא למלכי
ישראל ׃
ג̇ אז יחלק העם יש
ישראל לחצי חצי ה
העם היה אחרי תבני
ב רפי בן גינת להמליכו והחצי
אחרי עמרי ׃ בכין איתז
איתפליג עמא ישראל
לתרתין פלגוון פלגות
עמא הוה בתר תבני ׃
בר גינת לאמלכותיה
ופלגא בתר עמרי ׃ ויח
ט̇ו̇ ויחזק העם אשר

ויחזק ט̇ו̇ וסימ׳ ויחזק הרעב · ויחזק לב פרעה · התגיבים · דם יבבים · בידי דוד מן הפלשתי · ממנה · ויעבד ראשו כאלה · דבר
המלך · אחרי עמרי · בתשעה לחדש · ויחזק הרעב · וחברו · וילך שלמה חמת צובה · והרא נלחם · עם מלך בני עמון · ובעת ההיא שלח ··
שר צבא ג̇ וסימ׳ ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול · ולעמשא תמרו · וימליכו כל ישראל את עמרי ·· ארמון ל̇ דבות ··

שם ג׳ וסימ׳ אברם ׳ אברהם ׳ ויהי שם בכו הגבור ׳ על שם שמר ארני ההר ׳ וגם שם עיר היונה ׳ מה שמו ומה שם בנו ׃ ׃
אדני ד׳ וסימ׳ ויקח אדני יוסף אתו ׳ דבר האיש אדני הארץ ׳ ויאמר אלדגו האיש ׳ ויקן את ההר שמרון ׳ וחד הוא אלהי האלהים ואדני ׃

אחרי עמרי את העם
אשר תבני בן גינת וימ
וימת תבני וימלך עמרי
עמרי ׃ ותקיפת עמא דה
דבתר עמרי מן עמא
דבתר תבני בר גינת ומ
ומית תבני ומלך עמ
עמרי ׃
בשנת שלשים ואחת
שנה לאסא מלך יה
יהודה מלך עמרי על
ישראל שתים עשרה
שנה בתרצה מלך שז
שש שנים ׃ בשנת תלת
תלתין וחדא שנין לחו
לחדא לאסא מלך שז
שיבטא דבית יהודה
מלך עמרי על ישרא
תרתא עשרי שנין בת
בתרצה מלך שית ש
שנין ׃ ויקן את ההר
שמרון מאת שמר בכ
בככרים כסף ויבן את
ההר ויקרא את שם
העיר אשר בנה על
שם שמר אדני ההר
שמרון ׃ וזבן ית טורא
שמרון מן שמר בת
בתרתין ככרין דכסף
ובנא ית טורא וקרא ית
שמא דקרתא דבנה
על שום שמר מריה
דטורא שמרון ׃ ויעשה
עמרי הרע בעיני יהוה
וירע מכל אשר לפניו ׃

דעבד עמרי דביש קדם
יי׳ ואבאיש מכל קדמוהי
דקדמוהי ׃ וילך בכל דרך
דרך ירבעם בן נבט ובח
ובחטאתו אשר החטיא
את ישראל להכעיס
את יהוה אלהי ישראל
בהבליהם ׃ ואזל בכל
אורח ירבעם בר נבט
ובחובוהי דחייב ית
ישראל לארגזא קדם יי׳
אלהא דישראל בטעותהון ׃
ויתר דברי עמרי וכל
אשר עשה וגבורתו
אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
ושאר פתגמי עובדי
עמרי דעבד וגבורתיה
דעבד הלא אינון כתיבין
על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל ׃ וישכב
עמרי עם אבתיו ויקבר
בשמרון וימלך אחא
אחאב בנו תחתיו ׃ ו
ושכיב עמרי עם אבה
אבהתוהי ואתקבר
בשמרון ומלך אחאב
בריה תחותוהי ׃
ואחאב
בן עמרי מלך על
ישראל בשנת שלש
שלשים ושמנה שנה
לאסא מלך יהודה
וימלך אחאב בן עמ

עמרי על ישראל בש
בשמרון עשרים ושתים
שנה ׃ ואחאב בר עמרי
מלך על ישראל בשנת
תלתין ותמני שנין לא
לאסא מלך שיבטיא
דבית יהודה ומלך אח
אחאב בר עמרי על יש
ישראל בשמרון עשרין
ותרין שנין ׃ ויעש אח
אחאב בן עמרי הרע ׃
בעיני יהוה מכל אשר
לפניו ׃ ועבד אחאב ב
בר עמרי דביש קדם
יי׳ מכל דקדמוהי ׃ ויה
ויהי הנקל לכתו בחטו
בחטאות ירבעם בן נבט
ויקח אשה את איזבל
בת אתבעל מלך צדנים
וילך ויעבד את הבעל
וישתחו לו ׃ והוה שיט
בעינוהי למיזל בחובי
ירבעם בר נבט ונסיב
איתתא ית איזבל ברת
אתבעל מלכא דצידונאי
ואזל ופלח ית בעלא
וסגיד ליה ׃ ויקם מזבח
לבעל בית הבעל אשר
בנה בשמרון ׃ ואקים
אגורא לבעלא בית בע
בעלא דבנא בשמרון ׃
ויעש אחאב את האש
האשרה ויוסף אחאב
לעשות להכעיס את
יהוה אלהי ישראל

ויוסף ז׳ מלא וסימ׳ ויעמד במקום יצו ׳ ויוסף עוד יפתח ׳ ויוסף יהונתן להשביע את דוד ׳ ויוסף אחאב לעשות להכעיס ׃
דבר אלי ׳ ויוסף מלט ׳ בזו ׳ ויאסף שאול ׳ בן נס ׳ ושאר ויסף בת ׃ ׃ וילך בכל דרך ג׳ וסימ׳ ירבעם דעמרי ׳ ואביו לאסר גמט ׃
וילך בכל דרך דוד אביו ׳ דיאשיהו ׃ ׃ ויתר דברי ה׳ בטע בספר וסימ׳ אבים ׳ עמרי ׳ יואש ׳ חזקיהו ׳ מנשה ׃ ׃

ומצית ד׳ וסימ׳ ומצית בבקר והלבת לאהליך · ומצית אל תפלת עבדך · וחברו · ומצית לך קדמה ונסתרת ׃׃ ג׳ ׃ וייבש ג׳ ב׳ מלא
וא׳ חס׳ וסימ׳ ויהי מקץ ימים וייבש הנחל · ותתך את הקיקיון וייבש · הובה כעשב ויבש לבו · בתר׳ חס׳ ׃ ׃ לכלכלך ל׳ דכות׳ ׃

מכל מלכי ישראל אש׳
אשר היו לפניו ׃ ועבד
אחאב ית אשירתא
ואוסיף למעבד לארג
לארגזא קדם יי אלהא ׃
דישראל מכל מלכי יש׳
ישראל דהוו קדמוהי ׃
בימיו
בנה חיאל בית האלי ׃
את יריחה באבירם בכ
בכרו יסדה ובשגיב
צעירו הציב דלתיה ׃
כדבר יהוה אשר דבר
ביד יהושע בן נון ׃ ביו
ביומוהי בנא חיאל
בית מומיא ית יריחו בו
קטיל אבירם בוכריה
כד שרא לשכלליתיה
ושגיב זעיריה בכד הו׳
כד אקים דשאה כפית
כפתגמא דיי דמליל
בידא דיהושע בר נון ׃
ויאמר
אליהו התשבי מתושבי
מתושבי גלעד אל אחאב
אחאב חי יהוה אלהי ׃
ישראל אשר עמדתי
לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם
לפי דברי ׃ ואמר אליה
דמתותב מתותבי גלעד
לאחאב קים הוא יי ׃
אלהא דישראל דמשמש
משמשנא קדמוהי אם
אם יהי שניא האלין ׃

טלא ומיטרא אילהין
בר מימרי ׃
ויהי דבר יהוה ׃
אליו לאמר ׃ והוה פת
פתגם נבואה מן קדם
יי עימיה למימר ׃ לך
מזה ופנית לך קדמה
ונסתרת בנחל כרית א
אשר על פני הירדן ׃ אז
איזיל מיכא ותתפני
לך למדינחא ותיטמר
בנחלא דכרית דעל אפי
ירדנא ׃ והיה מהנחל
תשתה ואת הערבים
צויתי לכלכלך שם ׃
ויהי מנחלא תשתי
וית עורביא פקידית לו
לסוברותך תמן ׃ וילך
ויעש כדבר יהוה וילך
וישב בנחל כרית אשר
על פני הירדן ׃ ואזל
ועבד כפתגמא דיי וא
ואזל ויתיב בנחלא דכ
דכרית דעל אפי ירדנא ׃
והערבים מביאים לו ל
לחם ובשר בבקר ולחם
ובשר בערב ומן הנחל
ישתה ׃ ועורביא מייתן
ליה לחמא ובשרא בצ
בצפרא ולחמא ובשר
ברמשא ומן נחלא יש
ישתי ׃ ויהי מקץ ימים
וייבש הנחל כי לא היה
גשם בארץ ׃ והוה מסוף
יומין ויביש נחלא

ארי לא הוה מיטרא
בארעא ׃
ויהי דבר יהוה ׃
אליו לאמר ׃ והוה פת
פתגם נבואה מן קדם
יי עימיה למימר ׃ קום
לך צרפתה אשר לצי
לצידון וישבת שם
הנה צויתי שם אשה
אלמנה לכלכלך ׃ קום
איזיל לצרפת דילצידו
דלצידונאי ותתיב תמן
הא פקידית איתתא
ארמלתא לסוברותך ׃
ויקם וילך צרפתה ויב
ויבא אל פתח העיר ׃
והנה שם אשה אלמנה
מקששת עצים ויקרא
אליה ויאמר לקחי נא
לי מעט מים בכלי ואשתה ׃
וקם ואזל לצרפת ויבא
ואתא לתרע קרתא
והא תמן איתתא ארמ
ארמלתא מגבבא אעין
וקרא לה ואמר סבי ׃
כען לי זעיר מיא במאנ
ואישתי ׃ ותלך לקחת
ויקרא אליה ויאמר
לקחי נא לי פת לחם ב
בידך ׃ ואזלת למיסב ׃
וקרא לה ואמר סבי כען
ליפיתא דלחמא בידו
בידיך ׃ ותאמר חי יהוה ׃
אלהיך אם יש לי מעוג
כי אם מלא כף קמח

ז׳ פס׳ ויקרא ויאמר וסימ׳ · ויקרא שמשון אל יי׳ ויאמר · ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר · ויצמח מאד ויקרא אל׳ · ויקם מלך
צרפתה · ותלך לקחת ויקרא · הגם על האלמנה · ויתמדד על הילד · ויחל יונת לבא בעיר · גבריאל הבן הלז · ויקרא אסא אל יי׳ ויאמר ׃
לקחי ג׳ וסימ׳ וערכת במשר לקחי תזל · לקחי נא לי פת לחם בידך · והאמר זך לקחי · אג׳ך · וחד ולקחי ואנע׳ ׃ ׃ והערבים ל׳ ׃

והנני ג̇ וסימ̇ והנני משחיתים את הארץ · והנני מקששת שנים עצים · והנני אמד לבנות · אנג̇ י̇ ו̇ תחסר ג̇ ב̇ וא̇ וסימנהון לא תחסר כל בה · ויצפחת השמן לא תחסר · ובטן רשעים תחסר · בתר קמ̇ץ י̇ ו̇ הרעות ג̇ וסימ̇ למה הרעתה · כת̇ הרעת לעבדך · כת̇ הרעות להמית

בכד קמח ומעט שמן בצפחת
והנני מקששת שנים עצים
ובאתי ועשיתיהו לי
ולבני ואכלנהו ומתנו
ואמרת קיים הוא יי̇
אלהך אם אית לי מירי
מידעם אילהין מלי
פיסת ידא קימחא בכ̇
במנא וזעיר מישחא
בצלוחיתא והא אנא
מגבבא תרי אעין ואי̇
ואעבדיניה לי ולברי
וניכליניה ונמות ויא̇
ויאמר אליה אליהו
אל תיראי באי עשי
כדברך אך עשי לי משם
משם עגה קטנה בראשנה
בראשנה והוצאת לי
ולך ולבנך תעשי באחרנה
באחרנה ואמר לה
אליהו לא תדחלין ע̇
עולי עבידי כפיתג̇
כפיתגמיכי ברם עי̇
עבידי לי מתמן חררא
זעירתא בקדמיתא
ותפקין לי ולך ולברך
תעבדין בבתריתא כי
כה אמר יהוה אלהי
ישראל כד הקמח לא
תכלה וצפחת השמן
לא תחסר עד יום תתן
יהוה גשם על פני האד̇
האדמה ארי כדנן א̇
אמר יי̇ אלהא דישראל
מנא דקמחא לא יגמר

וצלוחיתא דמישחא
לא תחסר עד יומא
דיתין יי̇ מיטרא על
אפי ארעא ותלך ותע̇
ותעשה כדבר אליהו
ותאכל הוא והיא וב̇
וביתה ימים ואזלת
ועבדת כפיתגמא דאל̇
דאליהו ואכלת היא
והוא ואינש ביתה וז̇
יומין כד הקמח לא ת̇
כלתה וצפחת השמן ל̇
לא חסר כדבר יהוה א̇
אשר דבר ביד אליהו
מנא דקמחא לא גמר
וצלוחיתא דמישחא
לא חסרת כפיתגמא ד̇
דיי̇ דמליל בידא דאל̇
דאליהו
ויהי אחר הדברים הא̇
האלה חלה בן האשה
בעלת הבית ויהי חליו
חזק מאד עד אשר לא
נותרה בו נשמה והוה
בתר פיתגמיא האילין
מרע בר איתתא מרת
ביתא והוה מרעיה תק̇
תקיף לחדא עד דלא
אישתארת ביה נשמא
ותאמר אל אליהו מה
לי ולך איש האלהים
באת אלי להזכיר את
עוני ולהמית את בני ו̇
ואמרת לאליה מה לי
ולך נביא דיי̇ איתיתא

להתי לארכרא חובי ו̇
ולמיקטל ית ברי ויא̇
ויאמר אליה תני לי את
בנך ויקחהו מחיקה
ויעלהו אל העליה
אשר הוא ישב שם וי̇
וישכבהו על מטתו
ואמר לה הבי לי ית
בריך ונסביה מחיקה
ואסקיה לעיליתא די̇
הוא יתיב תמן ואשכביה
על ערסיה ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה אלהי
הגם על האלמנה אשר
אשר אני מתגורר עמ̇
עמה הרעות להמית
את בנה וצלי קדם יי̇
ואמר יי̇ אלהי ברם על
ארמלתא די אנא דר
עמה לא איתבאש לה
ולאימותת ברה ויתמודד
על הילד שלש פעמים
ויקרא אל יהוה ויאמר
יהוה אלהי תשב נא נ̇
נפש הילד הזה על
קרבו ואיתמקק על
רביא תלת זימנין וצלי
קדם יי̇ ואמר יי̇ אלהי
תתוב כען נפשא דרביא
למעוהי וישמע יה̇
יהוה בקול אליהו ות̇
ותשב נפש הילד על
קרבו ויחי וקביל יי̇
צלותא דאליהו ותבת
יי̇ נפשא דרביא למעוהי

היא דכת̇ · וחד ג̇ ה̇ וסימ̇ ואחשבה לדעת זאת עמל היא · ויתרוז ארון בכל היא · כי היא זמה עון פלילי · ותלך ותעשה כדבר אליהו הבינצן יי̇ אלהינו על ההמון הזה · וג̇ הוא דכתב̇ ו̇ וחד ל̇ וסימ̇ ותלך ותעשה כדבר אליהו · כי ערוך מאתמול תפתה · כי הוא זמה והיא י̇ ו̇ תכלה ג̇ ב̇ כת̇ ה̇ וא̇ כת̇ א̇ וסימ̇ כד הקמח לא תכלה · לכל תכלה ראיתי קץ · אתה לא תכלא רחמיך · בתר כת̇ א̇ י̇ · והוצאת ל̇

ודבר ייי · וסימן ודבר ייי היה בימים ההם · ויהם זיי בבקר · ותאמר האשה אל אליהו · ויהי ימים רבים ודבר ייי · כי מי ציון תצא
תורה ודבר · וחברו · ויהי ישעיהו לא יצא · וורדהו ב׳ וחס · וסימן וורדהו והצם נטושים על פני · ויורדהו מן העליה הביתה

דחייא ׀ ויקח אליהו יז
את הילד וירדהו מן
העליה הביתה ויתנהו
לאמו ויאמר אליהו
ראי חי בנך ׀ ונסיב אי
אליהו ית רביא ואחתי
מן עיליתא לביתא ויה
ויהביה לאמיה ואמר
אליהו חזי דחייא בריך ׀
ותאמר האשה אל
אליהו עתה זה ידעתי
כי איש אלהים אתה
ודבר יהוה בפיך אמת ׀
ואמרת איתתא לאליה
כען הדין ידענא ארי נבי
נביא דיי את ופתגמא
דיי בפומך קשוט ׀
ויהי יח
ימים רבים ודבר יהוה ׀
היה אל אליהו בשנה הש
השלישית לאמר לך
הראה אל אחאב ואתנה
מטר על פני האדמה ׀
והוה לזמן יומין סגיא
סגיאין ופתגם נבואה
מן קדם יי הוה עים אי
אליהו בשתא תליתאה
למימר איזיל איתחזי
לאחאב ואיתין מיטר
על אפי ארעא ׀ וילך יז
אליהו להראות אל יז
אחאב והרעב חזק בשי
בשמרון ׀ ואזל אליהו
לאיתחזאה לאחאב
וכפנא תקיף בשמרון ׀

ויקרא
אחאב אל עבדיהו י
אשר על הבית ועבדיהו
היה ירא את יהוה מא
מאד ׀ וקרא אחאב ית
לעובדיהו דממנא ע
על ביתא ועובדיה הוה
דחיל מן קדם יי לחד ׀
ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח
עבדיהו מאה נביאים
ויחביאם חמשים חמ
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים ׀ וה
והוה בקטלת איזבל
ית נביא דיי ודבר
עובדיהו מאה גברין
נביין ואטמרינון חמ
חמשין גברא במערתא
וסוברינון בלחמא
ובמיא ׀ ויאמר אחאב
אל עבדיהו לך בארץ
אל כל מעיני המים
ואל כל הנחלים אולי י
נמצא חציר ונחיה סו
סוס ופרד ולא נכרית
מהבהמה ׀ ואמר אח
אחאב לעובדיה הליך
בארעא על כל מבועי
מיא ועל כל נחליא מ
מאים נשכח עיסבא
ונקיים סוסון וכודנון
ולא נפסוק מבעירא ׀
ויחלקו להם את הארץ
לעבר בה אחאב הלך

בדרך אחד לבדו ועב
ועבדיהו הלך בדרך
אחד לבדו ׀ ופליגו להון
ית ארעא למיעבר בה
אחאב אזל באורחא
חדא בלחודוהי ועובד
ועובדיהו אזל באורחה
חדא בלחודוהי ׀ ויהי
עבדיהו בדרך והנה
אליהו לקראתו ויכרה
ויכירהו ויפל על פניו
ויאמר האתה זה אדני
אליהו ׀ והוה עובדיהו
אזל באורחא והא אי
אליה לקדמותיה
ואשתמודעיה ונפל
על אפוהי ואמר האת
הין ריבוני אליהו ׀ ויא
ויאמר לו אני לך אמר
לאדניך הנה אליהו ׀
ואמר ליה אנא איזיל
אימר לריבונך הא
אליה ׀ ויאמר מה ח
חטאתי כי אתה נתן א
את עבדך את ביד אחאב
להמיתני ׀ ואמר מה
חבית ארי את מסר בו
ית עבדך בידא דאחאב
למקטלי ׀ חי יהוה אי
אלהיך אם יש גוי וממ
וממלכה אשר לא ש
שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע א
את הממלכה ואת
הגוי אשר לא ימצאכה ׀

ב׳ מלא כת׳ ה׳ בסו׳ תבות וסימן ובבה ובעפיך · לאות על ידכה · תציג · מרי במוכה · ב׳ בלש׳ · וגם אתכה הרגתי · וגנבת עמכה בזה · כי בכה
אויין אויד · ד שמואל · כי לא ימצאכה · ואל יעצרכה הגשם · הנבה יאה בעיניך · ולא יעצוכה · אשר שלחת בשמכה · למען הראותכה
הובאת פה כחכה · תבונה תנצרכה · לחלבה יצפנו · עליך יעקב חלבה · על בפכה · בכה חסיתי · על תער · וחסידיך יברכוכה

מאתך ה̇ וסימ׳ ועתה שאלה אחת מאתך · ותאמר שאלה אחת · והיה אני אלך מאתך · ויאמר הקשית לשאול אם תראה ·
שתים שאלתי מאתך ··· ורוח יוי ג̇ וסימ׳ ורוח יוי לבשה את גדעון · סדרה מעם שאול · ישאך על אשר לא אדע ובאתי ···

קיים הוא יוי אלהך אם
אית עם ומלכו דלא שלח
שלח רבוני תמן למבעך
למבעך ואמרין לא הוא
באומי ית מלכותא
וית עמא דלא ארי לא
משכחך לך ועתה אתה
אמר לך אמר לאדניך
הנה אליהו וכען את
אמר איזל אימר לרבונך
לרבונך הא אליהו
והיה אני אלך מאתך
ורוח יהוה ישאך על
אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא ימצאך
ימצאך והרגני ועבדך
ירא את יהוה מנעורי
ויהי עד דאנא איזיל
מלותך ורוחא מן קדם
קדם יוי יטלינך לאתר
דלא ארע ואיתי לך
לחואה לאחאב ולא
ישכחינך ויקטלינני ועבדך
דחיל מן קדם יוי מעולימותי
הלא הגד לאדני את
אשר עשיתי בהרג את
איזבל את נביאי יהוה
ואחביא מנביאי יהוה
מאה איש חמשים חמשים
חמשים איש במערה
ואכלכלם לחם ומים
הלא איתחויה לרבוני
ית די עבדית כד קטלת
איזבל ית נביאיא דיוי
ואטמרית מנביאיא

דיוי מאה גברין
חמשין חמשין גברא
גברא במערתא וסוברתינון
וסוברתינון בלחמא
ובמיא
ועתה אתה אמר לך
אמר לאדניך הנה אליהו
אליהו וכען את אמר
איזל אימר לרבונך
הא אליהו
ויאמר אליהו
חי יהוה צבאות אשר
עמדתי לפניו כי היום
אראה אליו ואמר
אליהו קיים הוא יוי דצבאות
דמשמש אנא קדמוהי
ארי יומא דין איתחזי
ליה וילך עובדיהו לקראת
לקראת אחאב ויגד לו
וילך אחאב לקראת
אליהו ואזל עובדיה
לקדמות אחאב וחוי
ליה ואזל אחאב לקדמות
לקדמות אליה ויהי
כראות אחאב את אליהו
אליהו ויאמר אחאב
אל אליהו האתה זה
עכר ישראל והוה כד
כד חזא אחאב ית אליה
ואמר אחאב לאליה
האת דין עכריה דישראל
ויאמר לא עכרתי את
ישראל כי אם אתה ובית
אביך בעזבכם את מצות
יהוה ותלך אחרי הבעלים

הבעלים ואמר לא
עכרית ית ישראל אלהין
אילהין את ובית אבוך
כד שבקתון ית פיקודיא
דיוי ואזלתון בתר בעלי
בעליא ועתה שלח
קבץ אלי את כל ישראל
ישראל אל הר הכרמל
ואת נביאי הבעל ארבע
ארבע מאות וחמשים
ואת נביאי האשרה
ארבע מאות אכלי
שלחן איזבל וכען שלח
שלח כנוש לותי ית כל
ישראל לטור כרמלא
וית נביאי בעלא ארבע
מאה וחמשין ונביאי
אשירתא ארבע מאה
אכלי פתורא דאיזבל
וישלח אחאב בכל בני
ישראל ויקבץ את
הנביאים אל הר הכרמל
הכרמל ושלח אחאב
בכל בני ישראל וכנש
נביא שיקרא לטור
כרמלא ויגש אליהו
אל כל העם ויאמר עד
מתי אתם פסחים על
שתי הסעפים אם יהוה
האלהים לכו אחריו
ואם הבעל לכו אחריו
ולא ענו העם אתו דבר
וקריב אליה לות כל
עמא ואמר עד אימתי
אתון פליגין להרין

והרגני ג̇ וסימ׳ ושמע שאול והרגני · ולא ימצאך והרגני · הנה אליהו והרגני ··· האתה זה ד̇ וסימ׳ בני עשו אם לא ·
עשהאל · האתה זה אדני אליהו · האתה זה עכר ישראל ·· ג̇ · אראה ב̇ וכיבר ויאמרו יוי אל משה דבר אל אהרן · ויאמר אליהו חי יוי
צבאות · וא ואראה · יצמאה נפשי מאלהים ·· ואחבא ב̇ חס ו̇ בליש וסימ׳ ואחבא מנביאי יוי מאה איש ··



ויתנו ג̇ רפי וסימ׳ ויתנו לנו שנים פרים · המפקדים · המלכים · מן הרעים האלה · · · וישימו ג̇ רפי וסימ׳ וישימו על העצים ·
וישכילו יחדו · וישימו באהים בסלם · · · וקראתם ג̇ [illegible] וסימ׳ וקראתם בעצם היום הזה · וקראתם בשם אלהיכם · וקראתם אתו והלשתם ·

פלחין בקושטא יי
אלהים הוא אלה ליתבר
מיניה פלחו קדמוהי
בלחודוהי ולמא אתון
טעו בתר בעלא דלית
ביה צרוך ולא אתיבו ׃
עמא יתיה פתגם ׀ ואמ׳
ויאמר אליהו אל כל
העם אני נותרתי נביא
ליהוה לבדי ונביאי ה
הבעל ארבע מאות
וחמשים איש ׀ ואמר
אליהו לעמא אנא יי
אישתארית נבייא דיי
בלחודיי ונבייא בעלא
ארבע מאה וחמשין
גברא ׀ ויתנו לנו שנים
פרים ויבחרו להם הפר
האחד וינתחהו וישימו
על העצים ואש לא
ישימו ואני אעשה
את הפר האחד ונתתי
על העצים ואש לא
אשים ׀ ויתיהבון לנא
תרין תורין ויבחרון לה
להון תורא חד ויהדמ
ויהדמוניה וישוון על
אעיא ואישתא לא יש
ישוון ואנא אעביד ׀
ית תורא חד ואיתין על
אעיא ואישתא לא או
אשוי ׀ וקראתם בשם
אלהיכם ואני אקרא ׃
בשם יהוה והיה האלה
האלהים אשר יענה

באש הוא האלהים
ויען כל העם ויאמרו ׀
טוב הדבר ׀ ותיקרון כז
בשום טעותכון ולא
תיתעבון מן קדם דלית
ביה צרוך ברם אנא
מצלי בשמא דיי אלהי
דישלח מימריה ויחת
אישתא ארי יי הוא
אלהים ואתיב כל עמא
ואמרו תקין פתגמא ׀
ויאמר אליהו לנביאי
הבעל בחרו לכם את
הפר האחד ועשו ראו
ראשונה כי אתם הרו
הרבים וקראו בשם א
אלהיכם ואש לא תש
תשימו ׀ ואמר אליהו
לנביי בעלא בחרו לכון
תורא חד ועיבידו קדו
קדמיתא ארי אתון ס
סגיאין וקרו בשום
טעותכון ואישתא לא
תשוון ׀ ויקחו את הפר
אשר נתן להם ויעשו
ויקראו בשם הבעל
מהבקר ועד הצהרים
לאמר הבעל עננו ואין
קול ואין ענה ויפסחו
על המזבח אשר עשו ׀
ונסיבו ית תורא דיהב
להון ועבדו וקרו בשום
בעלא מצפרא ועד ע
עידן דמשא טיהרא
למימר בעלא עננא

ולית קל ולית דעני ומ
ומישתטן על איגורא
דעבדו ׀ ויהי בצהרים
ויהתל בהם אליהו ויא
ויאמר קראו בקול גז
גדול כי אלהים הוא
כי שיח וכי שיג לו וכי
דרך לו אולי ישן הוא
ויקץ ׀ והוה בעידן ט
טיהרא וחייך בהון ׃
אליהו ואמר קרו בקל
רב ארי אתון אמרין
דחלא הוא דילמא ט
שועי ליה או שיתרפי
אישתדפא אישתדיה
או אורח הוות ליה ד
או דילמא דמוך הוא
ויתער ׀ ויקראו בקול
גדול ויתגדדו כמשפטם
בחרבות וברמחים עד
שפך דם עליהם ׀ וקרו
בקל רב ואיתחממו כנ
בנימוסיהון בסיפין ו
וברומחין עד דאישת
דאישתפיך דמא עלי
כעבר עליהון ׀ ויהי כעלות
הצהרים ויתנבאו עד
לעלות המנחה ואין קו
קול ואין ענה ואין קו
קשב ׀ והוה כמיעבר
טיהרא ואישתטיאו
עד למיסק מנחתא ו
ולית קל ולית דעני
ולית דמציית ׀ ויאמר
אליהו לכל העם גשו

ו̇ג̇ פס ואין ואין וסימ׳ ראו עתה כי אני אני · כי קשרתם כלכם עלי · ויקח את הפר אשר נתן · ותמלא ארצו אלילים · ותמלא ארצו כסף
וזהב · ונתתי מפתח בית דוד · יהוא עם בזוי ושסוי · וארא ואין איש מאלה · [illegible] לפניהם · ואביט ואין עזר ואשתומם [illegible]
את יהודה · ישעו יצאנו · יחזקאל · כי תאנה לא תפרח · ושבתי אני וארא · · · בחירו ב̇ וסימ׳ בחרו לכם אנשים · את הפר האחד ·

אברהם יצחק וישראל ד׳ וסימ׳ זכר לאברהם ליצחק ולישראל · ויהי כעלות המנחה · שמרה זאת לעולם · וילבן הרצים באזרות ·· ויבנה ג׳ וסימ׳ ויבנה את העיר וישב בה · ויבנה את האבנים · ויבנה ערים באשדוד · דעזיה בדה · יחד ויבנה ערי יהודה ··

אלי ויגשו כל העם אליו
וירפא את מזבח יהוה
ההרוס ׃ ואמר אליהו
לכל עמא איתקריבו לו
לותי וקריבו כל עמא
לותיה ובנא ית מדבחא
דיי דהוה מפגר ׃ ויקח
אליהו שתים עשרה
אבנים למספר שבטי
יעקב אשר היה דבר יה
יהוה אליו לאמר יהוה
יהיה שמך ׃ ונסיב אל
אליהו תרתא עשרי
אבנין למניין שיבטי
בני ישראל יעקב דהוה
פיתגמא דיוי עימיה
למימר ישראל יהי ש
שמך ׃ ויבנה את האבנ
האבנים מזבח בשם
יהוה ויעש תעלה כבית
סאתים זרע סביב למז
למזבח סביב ׃ ובנא ית
אבניא מדבחא בשמא
דיוי ועבד מזיקתא כבי
כבית סאתין זרעא סחו
סחור למדבחא ׃ ויערך
את העצים וינתח את
הפר וישם על העצים ׃
וסדר ית אעיה והדים
ית תורא ושוי על אעין ׃
ויאמר מלאו ארבעה
כדים מים ויצקו על
העלה ועל העצים וית
ויאמר שנו וישנו ויא
ויאמר שלשו וישלשו ׃

ואמר מלו ארבעה
כדין מיא ואריקו על
עלתא ועל אעיא ואמ
תנו ותנו ואמר תליתו
ותליתו ׃ וילכו המים
סביב למזבח וגם את ה
התעלה מלא מים ׃ ואזל
ואזלו מיא סחור סחור
למדבחא ואף מזיקתא
מלי מיא ׃ ויהי בעלות
המנחה ויגש אליהו ה
הנביא ויאמר יהוה א
אלהי אברהם יצחק
וישראל היום יודע כי
אתה אלהים בישראל
ואני עבדך ובדברך עש
עשיתי את כל הדברים
האלה ׃ והוה במיסק
מנחתא וקריב אליהו
נביא ואמר יוי אלהא ד
דאברהם יצחק וישראל
יומא דין איתידע ארי
את יוי דשכינתך שריא
בישראל ואנא עבדך וב
ובפיתגמך עבדית ית כל
פיתגמיא האילין ׃ ענני
יהוה ענני וידעו העם
הזה כי אתה יהוה הא
האלהים ואתה הסבת
את לבם אחרנית ׃ קבל
קביל צלותי יוי באשתא
קביל צלותי במטרא ויד
וידעון עמא הדין במ
במעבדך להון ניסא
ארי את יוי אלהים ואת

ברחמך יתהון מישתי
מישתאיל במימרך
לאתבותהון לדחלתך
ואיצפון יתבי ית ליבהון
פליג ׃ ותפל אש יהוה
ותאכל את העלה ואת
העצים ואת האבנים
ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה ׃
ונפלת אישתא מן קדם
יוי ואכלת ית עלתא וית
אעיא וית אבניא וית
עפרא וית מיא דבמז
דבמזיקתא לחיכת ׃
וירא כל העם ויפלו על
פניהם ויאמרו יהוה
הוא האלהים יהוה
הוא האלהים ׃ וחזו כל
עמא ונפלו על אפיהון
ואמרו יוי הוא אלהים
יוי אלהים ׃ ויאמר אל
אליהו להם תפשו את
נביאי הבעל איש אל
ימלט מהם ויתפשום
ויורדם אליהו אל נחל
קישון וישחטם שם ׃ ו
ואמר אליהו להון אח
איחודו ית נביבי בעלא
גבר לא ישתזיב מנהון
ואחדונון ואחתינון א
אליהו לנחלא דקישון
ונכסינון תמן ׃ ואמר
אליהו לאחאב עלה
אכל ושתה כי קול המון
הגשם ׃ ואמר אליהו

ימלט יג׳ וסימ׳ ויאמר אליהו להם תפשו · ויבאו לעשות זבחים · הדיקח מגבור מלקוח · גם שבי גבור יקח · וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט · ראיתי את ימלט בנבי אל · יצום הקל · והיה כל אשר יקרא בשם · ובזה אלה להפר ברית · ומוצא אני מר ממות · בוטח בלבו הוא כסיל · עד שקרים לא יצקה · ובעת ההיא יעמד מיכאל · וסימ׳ תפש לגברא דסבא טבא · צדקיהו חזיא יעיר יהשט ידא באתתא חכמתא דקטירת בסיבא

אל ראש ב׳ וסימ׳ ויקחו שדה צפים · ויעלה אחאב לאכל ולשתות · ובל׳ אל ראש ההר רכות צמחו על ראש ההר והיה
וזהיה נבון לבקר · ויעבד דוד העבד · וישלח אליו שר חמשים · אלה אחת מפני זעירת · זאת תורת הזבית על · דרכו חימר · ·

לאחאב סק איכול ואי
ואישתי ארי קל אית
איתרגושת מיטרא ויע
ויעלה אחאב לאכל וי
ולשתות ואליהו עלה
אל הר הכרמל ויגהר
ארצה וישם פניו בין
ברכיו וסליק אחאב
למיכל ולמישתי ואלי
ואליה סליק לריש טו
טורא וגחין לארעא
ושוי אפוהי בין ברכוהי
ויאמר אל נערו עלה
נא הבט דרך ים ויעל
ויבט ויאמר אין מאו
מאומה ויאמר שב
שבע פעמים ואמר
לעולימיה סק סבי לז
לאורח מערבא וסלי
וסליק וסבא ואמר
לית מידעם ואמר תוב
שבע זימנין ויהי בש
בשבעית ויאמר הנה
עב קטנה ככף איש עו
עולה מים ויאמר עלה
אמור אל אחאב אסר
ורד ולא יעצרכה הגשם
והוה בזימנא שביעתא
ואמר הא ענא זעירא
כפיסת יד גבר סליק מ
ממערב ואמר איזיל
לאחאב איזדרז כען רו
וחות ולא יעכבינך מית
מיטרא ויהי עד כה
ועד כה והשמים התק

התקדרו עבים ורוח ו
ורוח ויהי גשם גדול
וירכב אחאב וילך יזר
יזרעאלה והוה עד כא
דמיזדרזין ונחית ושמי
איתקפיאו עננין ורוחא
והוה מיטרא סגין ור
ורכב אחאב ואזל ליז
ליזרעאל

יט ויד יהוה היתה
אל אליהו וישנס מת
מתניו וירץ לפני אח
אחאב עד באכה יזר
יזרעאלה ורוח גבור
נבואה מן קדם יי׳ הות
עם אליה וזריז חרצי
ורהט קדם אחאב עד
דאתא ליזרעאל ויגד
אחאב לאיזבל את כל
אשר עשה אליהו
ואת כל אשר הרג את
כל הנביאים בחרב ות
וחוי אחאב לאיזבל
ית כל דעבד אליה וית
דקטל ית כל נביי שיז
שיקרא בחרבא ותש
ותשלח איזבל מלאך
אל אליהו לאמר כה
יעשון לי אלהים וכה
יוספון כי כעת מחר
אשים את נפשך כנפש
אחד מהם ושלחת
איזבל איזגדא לות א
אליה למימר כדין יע
יעבדון דחלתא וכדין

יוספון אילהין כעידנא
הדין מחר אשוי ית
נפשך כנפשא דחד
מנהון וירא ויקם ו
וילך אל נפשו ויבא
באר שבע אשר ליהו
ליהודה וינח את נערו
שם וחזא וקם ואזל
לשיזבא נפשיה ואת
לבאר שבע דילשבט
יהודה ושבק ית עול
עולימיה תמן והוא
הלך במדבר דרך יום
ויבא וישב תחת רתם
אחת וישאל את נפשו
למות ויאמר רב עתה
יהוה קח נפשי כי לא
טוב אנכי מאבתי וה
והוא הליך במדברא
מהלך יומא ואתא
ויתיב תחות רתמא
חד ושאיל ית נפשיה
לממת ואמר סגי לי
ארכא עד אימתי אנא
מיטרח כדין כען יי׳
סב נפשי ארי לא טב
אנא מאבהתי וישכב
ויישן תחת רתם אחת
והנה זה מלאך נגע ב
בו ויאמר לו קום אכול
ושכיב ודמוך תחות
רתמא חד והא דין
מלאכא קריב ביה וא
ואמר ליה קום אכול
ויבט והנה מראשתיו

ויד יי׳ ג׳ וסימ׳ ויד יי׳ היתה אל אליהו · ויד יי׳ על חזקיה · היתה עלי בערב לפני בואו · · · ויישן ג׳ ב׳ ואו וסימ׳ ויפל יי׳ א׳
אלהים תרדמה · ויישן ויחלם שנית · וישכב ויישן תחת רתם · בתך פת׳ · · אכול ה׳ מלא וסימ׳ ואשימה לפניך פת לחם לאכול ·
ויאמר לו קום אכול · את אשר תמצא אכול · ב׳ בו · אכול ושתה יאמר לך · · ככת ב׳ וסימ׳ ככת איש עולה מים · ככת רגל אחד · ·

מזבחתיך ג̇ וסימ׳ את מזבחתיך הרסו ׳ וחברו ׳ גם צפור מצאה בית ׳ בתו׳ מל׳ ׳׳ ׳׳ והנה יי̇̇ ד̇ וסימ׳ והנה יי̇ נצב עליו ׳
עבר ורוח גדלה וחזק מפרק ׳ עשה ארבות בשמים ׳ תנינ׳ נצב על חומת אנך ׳׳ ׳׳ והנה דבר יי̇ אליו ב̇ וסימ׳ לא יירשך זה ׳ מה לך פה ׳׳

עגת רצפים וצפחת
מים ויאכל וישת וישב
וישכב ואיסתכי והא
איסדוהי חררא מעז
מעפפא וצלוחיתא דמ
דמיא ואכל ושתי ותב
ושכיב וישב מלאך
יהוה שנית ויגע בו ויא
ויאמר קום אכל כי רב
ממך הדרך ותב מלאכא
דיי תנינות וקריב ביה
ואמר ליה קום איכול
ארי סגי מינך אורחא
ויקם ויאכל וישתה וילך
בכח האכילה ההיא א
ארבעים יום וארבעים
לילה עד הר האלהים
חרב וקם ואכל ושתי
ואזל בחילא דאכילתא
ההיא ארבעין יממין
וארבעין לילון עד די
דאתא לטורא דאיתגלי
עלוהי יקרא דיי לחורב
ויבא שם אל המערה
וילן שם והנה דבר יה
יהוה אליו ויאמר לו
מה לך פה אליהו ואז
ואתא לתמן למערתא
ובת תמן והא פתגמא
דיי עימיה ואמר ליה
מה לך כא אליהו ויא
ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות כ
כי עזבו בריתך בני יש
ישראל את מזבחתיך

הרסו ואת נביאיך הרגו
בחרב ואותר אני לבדי
ויבקשו את נפשי לקחו
לקחתה ואמר קנאה
קנאתי קדם יי אלהא צ
צבאות ארי שבקו קימ
קיימך בני ישראל ית
מדבחך פגרו וית נביאך
קטלו בחרבא ואישתא
ואישתארית אנא בלח
בלחודיי ובעו ית נפשי
למקטלה ויאמר צא
ועמדת בהר לפני יהוה
והנה יהוה עבר ורוח
גדולה וחזק מפרק הר
הרים ומשבר סלעים
לפני יהוה לא ברוח
יהוה ואחר הרוח רעש
לא ברעש יהוה ואמ
פוק ותקום בטורא קדם
יי והא יי מיתגלי וקדו
וקדמוהי משריית
מלאכי רוחא מפרקין
טוריא ומתברין כיפיא
קדם יי ולא במשריית
מלאכי רוחא שכינתא
דיי ובתר משריית
מלאכי רוחא משריית
מלאכי זיעא לא במ
במשריית מלאכי זי
זיעא שכינתא דיי ובת
ואחר הרעש אש לא
באש יהוה ואחר האש
קול דממה דקה ובתר
משריית מלאכי אית

זיעא משריית מלא
מלאכי אשתא ובתר
משריית מלאכי את
אשתא קל דמשבחין
בחשי ויהי כשמע ו
אליהו וילט פניו באד
באדרתו ויצא ויעמד
פתח המערה והנה
אליו קול ויאמר מה
מה לך פה אליהו ו
והוה כד שמע אליהו
וכריך אפיה בשושיפה
ונפק וקם בתרע מערו
מערתא והא עימיה
ואמר מה לך כא אליה
אליהו ויאמר קנא
קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך
בני ישראל את מזבחתיך
הרסו ואת נביאיך הר
הרגו בחרב ואותר אני
לבדי ויבקשו את נפשי
לקחתה ואמר קנאה
קנאיתי קדם יי אלהי
צבאות ארי שבקו קי
קיימך בני ישראל ית
מדבחך פגרו וית נביאיך
קטילו בחרבא ואיש
ואישתארית אנא
בלחודיי ובעו ית נפשי
למקטלי

ויאמר יהוה
אליו שוב לדרכך
מדברה דמשק ובאת
ומשחת את חזאל

ברוח ג̇ וסימ׳ לא ברוח יי̇ ואחר הרוח ׳ ותבבית כל אשר היה ברוח עמו ׳ אין אדם שליט ברוח ׳׳ ׳׳ ואת נביאיך ג̇ וסימ׳ ויאמר
דצא קנאתי ליי̇ ׳ וחברו ׳ וימררו בך ׳׳ ׳׳ מדבריה ה̇ ג̇ ול̇ וסימ׳ מדברה בית און ׳ מדברה דמשק ׳ שלחו כר מושל ׳ ולמזרחי ׳ ומז ׳
הגדי בבדלך ׳ ב̇ קדמ׳ פתוח ׳׳ ׳׳ ובאת ג̇ בטע מלע ברביע וסימ׳ ובאת וירשת את הארץ ׳ ומשחת את חזאל ׳ בית יאשיה בן יצפניה ׳׳

ז פס והוא והיא וסימ ויהי נער מבית לחם · והגד עבדך שמעי בן גרא · וימצא את אלישע בן שפט · אתו תקריבון · והוא יבנה את היכל
אבלו זרים כחו · ואחר בא חיצרון ״ ״ בשלם ב וסימ וישב מאחריו ויקח את צמדי · מותרדת בשלם ״ ״ אשקה לית דכות ״

למלך ארם ׃ ואמר יי׳
ליה איזיל תוב לאורח
לאורחך למדברא דמ׳
דמסק ותיתי ותמשח
ית חזאל למיהוי מלכ
על ארם ׃ ואת יהוא בן
נמשי תמשח למלך
על ישראל ואת אליל
אלישע בן שפט מא
מאבל מחולה תמשח
לנביא תחתיך ׃ ויה
יהוא בר נמשי תמשח
למיהוי מלכא על ישר
וית אלישע בר שפט ׃
ממישר מיחולה תמי
תמשח למיהוי נבייא
תחותך ׃ והיה הנמלט
מחרב חזאל ימית
יהוא והנמלט מחרב
יהוא ימית אלישע ׃ ו
ויהי דישתיזב מחרבא
דחזאל יקטול יהוא ות
ודישתיזב מחרבא דיז
דיהוא יקטול אלישע ׃
והשארתי בישראל
שבעת אלפים כל הבר
הברכים אשר לא כרעו
לבעל וכל הפה אשר
לא נשק לו ׃ ואשאר ׃
בישראל שבעא אלפין
כל רכביא דלא כרעו
לבעלא וכל פומיא דלא
נשיק ליה ׃ וילך משם
וימצא את אלישע בן
שפט והוא חרש וש׳

בשנים עשר צמדים
לפניו והוא בשנים הע
העשר ויעבר אליהו ׃
אליו וישלך אדרתו
אליו ׃ ואזל מתמן ואש
ואשכח ית אלישע בר
שפט והוא רדי תרי ע
עשר פדנין דתוריא
צמדין קדמוהי והוא
בחד מתרי עשר ועב
ועבר אליה לותיה
ורמא שושיפיה עלוהי ׃
ויעזב את הבקר וירץ
אחרי אליהו ויאמר
אשקה נא לאבי ולאמי
ואלכה אחריך ויאמר
לו לך שוב כי מה עשי
עשיתי לך ׃ ושבק ית
תוריא ורהט בתר אל
אליה תוב ארי מא ע
עבדית לך ׃ וישב מאח
מאחריו ויקח את צמ
צמד הבקר ויזבחהו
ובכלי הבקר בשלם הב
הבשר ויתן לעם ויאכלו
ויקם וילך אחרי אלי
אליהו וישרתהו ׃ ותב
מבתרוהי ונסיב ית
פדן תוריא ונכסינון
ובמני תוריא בשיל׳
להון בישרא ויהב לע
לעמא ואכלו וקם ויז
ואזל בתר אליה ושמ
ושמשיה ׃

כ ובן הדד
מלך ארם קבץ את
כל חילו ושלשים וש
ושנים מלך אתו וסוס
ורכב ויעל ויצר על
שמרון וילחם בה ׃ ות
ובן הדד מלכא כנש ׃
ית כל משיריתיה
ותלתין ותרין מלכין
עימיה וסוסון ורתיכין
וסליק וצר על שמרון
ואגיח קרבא בה ׃ ויש
וישלח מלאכים אל
אחאב מלך ישראל
העירה ׃ ושלח איזגדין
לות אחאב מלכא דיז
דישראל לקרתא ׃ ויא
ויאמר לו כה אמר
בן הדד כספך וזהבך לי
ליהוא ונשיך ובניך
הטובים לי הם ׃ ואמר
ליה כדנן אמר בר הדד
כספך ודהבך דילי הו
הוא ונשך ובנך שפי
שפירייא דילי אינון ׃
ויען מלך ישראל ויא
ויאמר כדברך אדני ׃
המלך לך אני וכל א
אשר לי ׃ ואתיב מלכ
דישראל ואמר כפת
כפתגמך רבוני מלכ
דילך נפשי וכל דילים ׃
וישבו המלאכים ויה
ויאמרו כה אמר בן
הדד לאמר כי שלחתי
אליך לאמר כספך וז

הם יב מק פס וסימ ויען יוסף ויאמר זה · ויען יוסף ויאמר זה פתרונו · ושפטו העם בכל עת · ואכלו אתם אשר כפר בם · כל
הולך על גחון וכל הולך על · אלה קריאי העדה אשר · ויאמר אלהים גדעון אשאלה · ויאמר לו כה אמר בן הדד · ואמרת בלבבך מי
ילד · בן אדם בתוך בית המרי · ואלה העלים מתל מלח · וחבריו ״ ״ לנביא ב וסימ וידע כל ישראל מדן · ואת יהוא בן נמשי ״ ״

ח פס והוא הוא וסימ׳ וישלח ויבאהו והוא אדמוני ׳ והוא יצא ועבדיו באו ׳ ויאמרו לו מה תארו ׳ וברזלי זקן ׳ ויהי כשמע
את הדבר ׳ כי משרא׳ והוא ׳ והוא במלכים יתקלס ׳ ויבקשו אחיהו ׳ וילכדהו ׳ ׳ והדבר ג׳ אשר ידשה אשר דברנו ׳ לא אוכל ׳

וזהבך ונשיך ובניך לי
תתן ׃ ותבו איזגדיא וא
ואמרו כדנן אמר בר
הדד למימר ארי שלח
שלחית לוותך למימר
כספך ודהבך ונשך
ובנך לי תתן ׃ כי אם כע
כעת מחר אשלח את
עבדי אליך וחפשו את
ביתך ואת בתי עבדיך
והיה כל מחמד עיניך
ישימו בידם ולקחו ׃ ו
אילהין בעידנא הדין
מחר אשלח ית עבדי
לוותך ויבלשון ית בי
ביתך וית בתי עבדך
ויהי כל רגגא דעינך
ישוון בידיהון ויסבון ׃
ויקרא מלך ישראל
לכל זקני הארץ ויאמר
דעו נא וראו כי רעה
זה מבקש כי שלח א
אלי לנשי ולבני לכספי
ולזהבי ולא מנעתי מ
ממנו ׃ וקרא מלכא
דישראל לכל סבי ארעא
ואמר דעו כען וחזו כי
ארי בישא הדין בעי
ארי שלח לי לנשיי
ולבניי ולכספי
ולדהבי ולא מנעית
מיניה ׃ ויאמרו אליו
כל הזקנים וכל העם
אל תשמע ולא תאבה ׃
ואמרו ליה כל סביא

וכל עמא לא תשמע ׃
ולא תיבי ׃ ויאמר
למלאכי בן הדד אמרו
לאדני המלך כל אשר
שלחת אל עבדך ברא
בראשנה אעשה והד
והדבר הזה לא אוכל
לא לעשות וילכו המ
המלאכים וישבהו
דבר ׃ ואמר לאיזגדיא
בר הדד אמרו לריבוני
מלכא כל דשלחתא
לעבדך בקדמיתא א
איעביד ופתגמא הד
הדין לא איכול למ
למעבד ואזלו איזגדיא
ואתיבוהי פתגמא ׃
וישלח אליו בן הדד
ויאמר כה יעשון לי
אלהים וכה יוסיפו אם
ישפק עפר שמרון ל
לשעלים לכל העם
אשר ברגלי ׃ ושלח לי
בר הדד ואמר כדין י
יעבדון לי דחלתא וכ
וכדין יוספון אם יספק
עפרא דשמרון למסב
בשעלי פרסת ריגלוהי
עמא דעמי ׃ ויען מלך
ישראל ויאמר דברו
אל יתהלל חגר כמפתח ׃
ואתיב מלכא ישראל
ואמר אימרו ליה לא
ישתבח דמזדרז ונ
ונחית בקרבא כגבר

דנצח וסליק מינה ׃
ויהי כשמע את הדבר
הזה והוא שתה הוא
והמלכים בסכות ויא
ויאמר אל עבדיו שימו
וישימו על העיר ׃
והוה כד שמע ית
פתגמא הדין והוא
שתי הוא ומלכיא בכ
במטלייא ואמר לעב
לעבדוהי אזדרזו וא
ואכמנו על קרתא ׃ והנה
נביא אחד נגש אל
אחאב מלך ישראל
ויאמר כה אמר יהוה
הראית את כל ההמון
הגדול הזה הנני נתנו
בידך היום וידעת כי
כי אני יהוה ׃ והא נביא
חד קריב לות אחאב
מלכא דישראל ואמר
כדנן אמר יהוה החזי
התחזיתא ית כל המונא
סגיאה הדין הא אנא
מסר ליה בידך יומא
הדין ותידע ארי אנא
יי ׃ ויאמר אחאב במי
ויאמר כה אמר יהוה
בנערי שרי המדינות
ויאמר מי יאסר
המלחמה ויאמר אתה ׃
ואמר אחאב במן ואמ
ואמר כדנן אמר יי
בעולימי רברבי מדי
מדינתא ואמר מאן

ועזרו ה׳ וסימ׳ והזהרת אתהן ׳ ועלי זקן מאד ׳ ותשלח איזבל מלאך אל אליהו ׳ וישלח אליו בן הדד ויאמר ׳ הבה אפריב
שרשם יבש ׳ ׳ ׳ ישפק ג׳ וסימ׳ אם ישפק עפר שמרון ׳ ישפק עלימו כעמו ׳ ביצינו יספק ׳ בתה כת ס׳ וחד ויספק את כפיו ׳ ׳
יספק ד׳ כת בן וסימ׳ וכל ישרא׳ ישמעו ויראו ׳ קדמו ׳ אם ישפק עפר שמרון ׳ ועתה יוספו לחטא ׳ סורו טמא קראו למו ׳ ׳

ויצאו ח̇ וסימ̇ ויהי השער לסגר ויאמר ... להי ויאמר אם לשלום יצאו ב̇ בפס̇ שמעו זאת בית יעקב וידרכו את לשונם
קשתם שקר ונתתי את פני בהם מהאש ויבא אל הגוים אשר ... תפשום ה̇ וסימ̇ ויאמר אם לשלום ב̇ בו ואמרת חיים אישר

יטקיס קרבא ואמר
את ויפקד את נערי
שרי המדינות ויהיו
מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל
העם כל בני ישראל
שבעת אלפים ומנא
ית עולימי רברבי במ
במדינתא והוו מאתן
ותלתין ותרין ובתר
ובתריהון מנא ית כל
עמא כל בני ישראל ש
שבעא אלפין ויצאו
בצהרים ובן הדד שו
שתה שכור בסכות
הוא והמלכים שלשים
ושנים מלך עזר אתו
ונפקו בטיהרא ובר
הדד שתי רוי במטל
במטליא הוא ומלכיא
תלתין ותרין מלכיא
מסעדין ליה ויצאו
נערי שרי המדינות
בראשנה וישלח בן ה
הדד ויגידו לו לאמר
אנשים יצאו משמרון
ונפקו עולימי רברבי
מדינתא בקדמיתא וש
ושלח בר הדד וחויאו
ליה למימר גברין נ
נפקו משמרון ויאמר
אם לשלום יצאו תפ
תפשום חיים ואם למ
למלחמה יצאו חיים
תפשום ואמר אם לש

לשלמא נפקו איחדו
איחדונון כד חיין וא
ואם לקרבא נפקו כד
חיין איחדונון ואלה
יצאו מן העיר נערי
שרי המדינות והחיל
אשר אחריהם ואיל
ואילין נפקו מן קרתא
עולימי רברבי מדינת
וחילא דבתריהון ויכו
איש אישו וינסו ארם
וירדפם ישראל וימל
וימלט בן הדד מלך
ארם על סוס ופרשים
וקטלו גבר גברוהי
ואפכו איניש ארם ות
ורדפינון ישראל ואש
ואישתיזב בר הדד
מלכא דארם על סוס
סוסון ועימיה ורג
פרשין ויצא מלך י
ישראל ויך את הסוס
ואת הרכב והכה בארם
מכה גדולה ונפק מלכ
דישראל ומחא ית סו
סוסוותא ומגר ית ר
רתיכיא ומחא באינש
ארם מחא סגיאה
ויגש הנביא אל מלך
ישראל ויאמר לו לך
התחזק ודע וראה
את אשר תעשה כי ל
לתשובת השנה מלך
ארם עלה עליך ות
וקריב נבייא לות מלכ

וקריב נבייא לות מלכ
דישראל ואמר ליה יי
איזיל איתקף ודע וחזי
ית דתעביד ארי לזמן
סופא דשתא מלכא
דארם סליק עלך ועב
ועבדי מלך ארם אמרו
אליו אלהי הרים אל
אלהיהם על כן חזקו
ממנו ואולם נלחם א
אתם במישור אם לא
נחזק מהם ועבדי מ
מלכא דארם אמרו
ליה אלהא דשליט על
טוריא אלההון על כן ת
תקיפו מיננא וברם
נגיח עימיה במישרא
אם לא נתקף מנהון
ואת הדבר הזה עשה
הסר המלכים איש מ
ממקמו ושים פחות
תחתיהם וית פיתגמא
הדין תעביד אעדי מ
מלכיא גבר מאתריה
ומני שילטוניא חילף
חילופיהון ואתה ת
תמנה לך חיל כחיל
הנפל מאתך וסוס כסוס
ורכב ברכב ונלחמה
אתם במישור ואם לא
נחזק מהם וישמע לק
לקלם ויעש כן והוה
ואת תמני לך משרין
כמשריין דאיתקטל
מינך וסוסון כסוסון

מישור ל̇ מלא וסימ̇ ועבדי מלך ארם אמרו ואונה תמצה לך חיל והיה העקוב למישור והרכסים ומעקשים למישור והוכיח
למישור לענוי ארץ בשלום ובמישור הלך אתי ובשפלה ובמישור רגלי עמדה במישור ונחני בארח מישור למדנו לעשות רצונך
קהלם ג̇ חס̇ וסימ̇ וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו ויפיגרון בר עבדון וגם האשה ואתה תמצה לך חיל כחיל מאתך ל̇ דכו

התפקדו ד' וסימ' והלוים למטה אבתם לא ׃ והלוים לא התפקדו ׃ ויהיו פקדיהם ׃ ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו
אפקה ה' וסימ' בית מן כל ארץ הכנעני ׃ ויקבצו פלשתים ׃ ויהי לתשובת השנה ׃ ויפקד בן הדד ׃ ויגוסו הנותרים ׃ וחד ואפקה

ורתיכין כרתיכין ונגיח
קרבא עימהון במישר
אם לא נתקף מינהון
ויקביל למימרהון ועבד
כין ׃
ויהי לתשובת השנה
ויפקד בן הדד את ארם
ויעל אפקה למלחמה
עם ישראל ׃ והוה לזמן
סופא דשתא ומנא בר
הדד ית אינש ארם וסל
לאפיק לאגחא קרבא
עם ישרא ׃ ובני ישראל
התפקדו וכלכלו וילכו
לקראתם ויחנו בני
ישראל נגדם כשני ח
חשיפי עזים וארם מל
מלאו את הארץ ׃ ובני
ישרא איתמניאו ואז
ואזדרזו ואזלו לקד
לקדמותהון ושרו בני
ישרא לקיבליהון כה
כתרין גזרי עזין וארם
מליא ארעא ׃ ויגש אי
איש האלהים ויאמר
אל מלך ישראל ויא
ויאמר כה אמר יהוה
יען אשר אמרו ארם
אלהי הרים יהוה ולא
אלהי עמקים הוא ונ
ונתתי את כל ההמון הז
הגדול בידך וידעתם
כי אני יהוה ׃ וקריב נ
נביא דיי ואמר לות
מלכא דישראל ואמר

כדנן אמר יי חלף דא
דאמרו אינש ארם דע
דשליט על טוריא יי
ולא אלהא דשליט על
מישריא הוא ואימסר
ית כל המונא רבא הדין
בידך ותדעון ארי אנא
יי ׃ ויחנו אלה נכח אלה
שבעת ימים ויהי ביום
השביעי ותקרב המלח
המלחמה ויכו בני יש
ישראל את ארם מאה
אלף רגלי ביום אחד ׃
ושרו אילין לקביל אי
אילין שבעא יומין וה
והוה ביומא שביעאה
וקריבו עבדי קרבא
ומחו בני ית אינש א
ארם מאה אלפין גבר
ריגליי ביומא חד ׃ וינ
וינסו הנתרים אפקה
אל העיר ותפל החמה
על עשרים ושבעה
אלף איש הנתרים ובן
הדד נס ויבא אל העיר
חדר בחדר ׃ ואפכו דא
דאישתארו לאפק
לקרתא ונפלת שורא
על עשרין ושבעא א
אלפין גברא דאישתא
דאישתארא ובר הדד
אפך ועל לקרתא תוון
בגו תוון ׃ ואמרו אליו
עבדיו הנה נא שמענו
כי מלכי בית ישראל

כי מלכי חסד הם נשי
נשימה נא שקים במ
במתנינו וחבלים בראו
בראשינו ונצא אל מ
מלך ישראל אולי יח
יחיה את נפשך ׃ ואמרו
ליה עבדוהי הא כען ס
שמענא ארי מלכי בית
ישרא ארי מלכי גמלי
חיסדא אינון נסר
כען סקין בחרצנא ו
ואטונן בר ישיהון ונ
ונפוק לות מלכא דיש
דישרא מאים יקיים
ית נפשך ׃ ויחגרו שקים
במתניהם וחבלים ברא
בראשיהם ויבאו אל
מלך ישראל ויאמרו
עבדך בן הדד אמר ת
תחי נא נפשי ויאמר
העודנו חי אחי הוא ׃ וז
ואסרו שקין בחרציהון
ואטונין ברישיהון ויא
ואתו לות מלכא דיש
ואמרו עבדך בר הדד
אמר תתקיים כען נפשי
ואמר העד כען קיים
אחי הוא ׃ והאנשים ינ
ינחשו וימהרו ויחלטו
הממנו ויאמרו אחיך
בן הדד ויאמר
באו קחהו ויצא אליו
בן הדד ויעלהו על המ
המרכבה ׃ וגבריא נחיו
נחישו ואוחיאו וחטפוה

החומה ב' מלא בספר וסימ' ותפל החומה על עשרים ׃ חומה ובריח נחשת ׃ וכל אורית דבות מלא במג חס ובני ישראל
הלכו ביבשה ׃ וקם הבית אשר בעיר ׃ ובתי החצרים אשר אין ׃ ז' פס' אל על אל וסימ' ולא מצאה היונה מנוח ׃ וירד הגבול
אל קינה ׃ ויאמר האיש אל יואב ׃ ויאמר אוריה אל דוד ׃ היצלע התיכונה ׃ וינוסו הנותרים אפקה ׃ ויאמר אלי הימים האלה ׃

ויבא ה בספר וסימ ותשלם כל המלאכה אשר · ויבא את קדשי אביו · ויהי הנלך עבד הוא · ויבא הספר אל מלך · ואיש בא מבעל
שלישה · ובשנה השביעית שלח · ויבא מלך אשור מבבל · ויתר דברי יחזקיהו ואת · ויבא את כל המהצבים · וגם הוא חכם ויבא רע ״ ״

מיניה ואמרו אחוך
בר הדד ואמר עולו
דברוהי ונפק לותיה
בר הדד ואסקיה לרת
לרתיכא ויאמר אליו
הערים אשר לקח אבי
מאת אביך אשיב וח
וחוצות תשים לך בד
בדמשק כאשר שם
אבי בשמרון ואני בב
בברית אשלחך ויכ
ויכרת לו ברית וישל
וישלחהו ואמר ליה
קירויא דינסיב אבא
מן אבוך אתיב ושו
ושוקין תתקין לך בד
בדמשק כמא דמנ
אבא בשמרון ואנא
בקיים אשלחינך וג
וגזר ליה קיים ושל
ושלחיה

ואיש אחד מב
מבני הנביאים אמר
אל רעהו בדבר יהוה
הכני נא וימאן האיש
להכתו וגברא חד מת
מתלמידי נביא אמר
לחבריה בפתגמא ד
דיי מחני כען ולא א
אבה גברא למימחיה
ויאמר לו יען אשר
לא שמעת בקול יהוה
הנך הולך מאתי והכך
האריה וילך מאצלו
וימצאהו האריה

ויכהו ואמר חלף ד
דלא קבילתא למימר
דיי הא אזיל מלותי
ויקטלינך אריא ואז
ואזל מלותיה ואשכחי
אריא וקטליה וימצא
איש אחר ויאמר הכני
נא ויכהו האיש הכה
ופצע ואשכח גברא
אחרנא ואמר מחיני
כען ומחהי גברא מחהי
ופדעיה וילך הנביא
ויעמד למלך על הד
הדרך ויתחפש באפר
על עיניו ואזל נביא
וקם למלכא על אורח
ובריך במעפרא עינוהי
ויהי המלך עבר והוא
צעק אל המלך ויאמר
עבדך יצא בקרב המ
המלחמה והנה איש
סר ויבא אלי איש ויא
ויאמר שמר את הא
האיש הזה אם הפקד
יפקד והיתה נפשך תח
תחת נפשו או ככר כסף
תשקל והוה מלכא
עבר והוא צוח קדם
מלכא ואמר עבדך נ
נפק בגו קרבא והא גב
גבר ואיתי לי גברא וא
ואמר טר ית גברא הד
הדין אם משגא ישגי
תהי נפשך חלף נפש
נפשיה או ככרא דכסף

תתקול ויהי עבדך עש
עשה הנה והנה והוא
איננו ויאמר אליו מלך
ישראל כן משפטך
אתה חרצת והוה עד
דעבדך מתפני לכא
ולכא והא ליתוהי ואמ
ליה מלכא דישראל
את דנתא דינך פסקתא
וימהר ויסר את האפר
מעלי עיניו ויכר אתו
מלך ישראל כי מהנ
מהנביאים הוא ואוחי
ואעדי ית מעפרא
מעלוי עינוהי ואשת
ואשתמודע יתיה
מלכא ארי מתלמידי
נביא הוא ויאמר
אליו כה אמר יהוה י
אשר שלחת את איש
חרמי והיתה נפשך
תחת נפשו ועמך תחת
עמו ואמר ליה כדנן
אמר יי חלף דשבקתא
ית גבר חייב קטל מידך
ותהי נפשך חלף נפשי
ועמך חלף עמיה
וילך מלך ישראל אל
ביתו סר וזעף ויבא ש
שמרונה ואזל מלכא
דישראל לביתיה נסיס
ודוי ואתא לשמרון

כא ויהי אחר הדברים הא
האלה כרם היה לנבות

תשקול ו מלא בליש וסימ או ככר כסף תשקול · במשקול עשרים שקל ליום · לך שקול ישקל בעפרי · ועשרת אלפים ככר כסף אשקול ·
לשקול אל גנזי המלך · ואשקולה להם הכסף ״ ״ · משפטך ה חס בליש וסימ כן משפטך אתה חרצת · והוציא כאור צדקך · ואל תיצל
מפי דבר אמת · קולי שמעה כחסדך · תחי נפשי ותהללך ״ ״ · וחוצות ב מב ליש וסימ וחוצות תשים לך בדמשק · עד לא עשה ארץ וחוצות ״

ה׳ פס׳ תלשי׳ דפסיק׳ וסימ׳ ... אלהים ... אלהים · הנגע ענן בי באר ··· ונגד · וידבר אחאב אל נבות לאמר · וישלח יחזקיהו מלך יהודה ·
וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי · אתו לגוג מקום טוב · ויקהל דוד את כל ישראל · קימו וקבלו היהודים עליהם ועל ··· · ויעידהו ליה ···

היזרעאלי אשר ביזר
ביזרעאל אצל היכל
אחאב מלך שמרון ׃ וה
והוה בתר פיתגמיא הא
האילין כרמא הוה לנ
לנבות יזרעאלה די יז
ביזרעאל בסטר היכל
דאחאב מלכא דבשמ
דבשמרון ׃ וידבר אחא
אחאב אל נבות לאמר
תנה לי את כרמך ויהי
לי לגן ירק כי הוא קר
קרוב אצל ביתי ואתנה
לך תחתיו כרם טוב ממ
ממנו אם טוב בעיניך
ואתנה לך כסף מחיר
זה ׃ ומליל אחאב עם
נבות למימר הב לי ית
כרמך ויהי לגינת ירק
ארי הוא קריב בסטר
ביתי ואיתין לך חלופי
כרמא דטב מיניה אם
תקין בעינך אתין לך
כספא דמי דמיה דא
דשוי ׃ ויאמר נבות אל
אחאב חלילה לי מיי
מיהוה מתתי את
נחלת אבתי לך ׃ ואמר
נבות לאחאב חס לי
מן קדם יי מלמיתן
ית אחסנת אבהתי לך ׃
ויבא אחאב אל ביתו
סר וזעף על הדבר אש
אשר דבר אליו נבות
היזרעאלי ויאמר

לא אתן לך את נחלת
אבתי וישכב על מטתו
ויסב את פניו ולא אכ
אכל לחם ׃ ואתא אחאב
לביתיה נסיס ורגיז על
פיתגמיא דמליל עימיה
נבות יזרעאלה ואמר
לא אתן לך ית אחסנת
אבהתי ושכיב על
ערסיה ואסחר אפוהי
ולא אכל לחמא ׃ ותב
ותבא אליו איזבל
אשתו ותדבר אליו ׃
מה זה רוחך סרה
ואינך אכל לחם ׃ ואת
ואתת לותיה איזבל
איתתיה ומלילת
עימיה מא דין רוחך
סטיא ולית את אכיל ׃
וידבר אליה כי אדבר
אל נבות היזרעאלי
ואמר לו תנה לי את
כרמך בכסף או אם
חפץ אתה ואתנה לך
כרם תחתיו ויאמר
לא אתן לך את כרמי ׃
ואמר עימה ארי מ
מלילית עם נבות
יזרעאלה ואמרית
ליה הב לי ית כרמך
בכספא או אם רעי את
איתין לך כרמא וחו
חילופוהי ואמר לא
איתין לך ית כרמי ׃ ו
ותאמר אליו איזבל

אשתו אתה עתה תע
תעשה מלוכה על יש
ישראל קום אכל לחם
ויטב לבך אני אתן לך
את כרם נבות היזרעאלי ׃
ואמרת ליה איזבל את
איתתיה את כען תצלח
במלכותא על ישראל
קום איכול לחמא ויט
ויספר ליבא אנא אתן
לך ית כרמא דנבות
יזרעאלה ׃ ותכתב ספ
ספרים בשם אחאב ות
ותחתם בחתמו ותש
ותשלח ספרים אל
הזקנים ואל החרים
אשר בעירו הישבים
את נבות ׃ וכתבת באיג
באיגרתא בשמא דא
דאחאב וחתמת בעז
בעיזקתיה ושדרת
איגרין לסביא ולחור
ולחורבניא די בקרתא
דיתבין עם נבות ׃ ברי
ותכתב בספרים לאמר
קראו צום והושיבו את
נבות בראש העם ׃ ותכ
וכתבת באיגרתא למימ
גזרו צומא ואותיבו ית
נבות ברישׁ עמא ׃ והו
והושיבו שנים אנשים
בני בליעל נגדו ויעידהו
לאמר ברכת אלהים
ומלך והוציאהו וסקל
וסקלהו וימת ׃ ואותיבו

אבותי ז׳ בגלא וסימ׳ מתתי את נחלת אבותי · אשר שחתו אבותי · אשר השחיתו אבותי · הלוא תדעו מה עשיתי · מי בכל אלהי הארצות ·
ועתה אם ישא את חטאתם · כי גר אנכי עמך ··· סד ב׳ וסימ׳ וילך מלך ישראל · ויבא אחאב אל ביתו · וכל שר ··· אין מלך ואין
שר · ויכחד כל לגבור ··· · יטב ויטב ג׳ חס׳ וסימ׳ ועשיה לו כאשר יטב בעיניך · קום אכל לחם ויטב לבך · ועבדו את מלך בבל ···

שני האנשים ה̇ וסימ̇ ועמדו שני האנשים · את שני האנשים ותצפנו · ויבאו שני האנשים וירדו מההר · ויעידהו אנשי הבליעל ·
רש ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ עלה רש כאשר דבר יי · קום רד את כרם נבות · ראש מלין אמך · וכל ליש מסכנות דבותי ·

תרין גברין בני רשיעא
לקבליה ויסהדוניה
למימר גדפתא קדם
יי ומלכא לטתא ורגמו
ורגמוהי ויתקטיל׃
ויעשו אנשי עירו
הזקנים והחרים אשר
הישבים בעירו כאשר
שלחה אליהם איזבל
כאשר כתוב בספרים
אשר שלחה אליהם׃
ועבדו אינשי קרתיה
סביא ותרבניא דיתבין
יתבין בקרתיה כמא
דשלחת לוותהון איז
איזבל כמא דכתיב בא
באיגרתא די שלחתא
לוותהון׃ קראו צום
והושיבו את נבות בר
בראש העם׃ גזרו צו
צומא ואותיבו ית א
נבות בריש עמא׃ ויב
ויבאו שני האנשים
בני בליעל וישבו נגדו
ויעדהו אנשי הבלי
הבליעל את נבות נגד
העם לאמר ברך נבות
אלהים ומלך ויצאהו
מחוץ לעיר ויסקלהו
באבנים וימת׃ ואתו
תרין גברין בני רשיע
ויתיבו לקבליה ואס
ואסהידו גברי רשיע
ית נבות קדם עמא ל
למימר גדיף נבות קד

יי ומלכא לט ואפקוהי
מברא לקרתא ורגמו
ורגמוהי באבניא ומית׃
וישלחו אל איזבל
לאמר סקל נבות וימת׃
ושלחו לות איזבל
למימר איתרגים נבות
ומית׃ ויהי כשמע אי
איזבל כי סקל נבות
וימת ותאמר איזבל
אל אחאב קום רש א
את כרם נבות היזרעא
היזרעאלי אשר מאן
לתת לך בכסף כי אין
נבות חי כי מת׃ והוה
כד שמעת איזבל ארי
איתרגים נבות ומית
ואמרת איזבל לאחא
קום אחסין ית כרמא
דנבות יזרעאלה דלא
אבה למיתן לך בכסף
ארי נבות קים איהין
מית׃ ויהי כשמע אח
אחאב כי מת נבות ויקם
אחאב לרדת אל כרם
נבות היזרעאלי לרש
לרשתו׃ והוה כד שמ
שמע אחאב ארי מית
נבות וקם אחאב למיח
למיחת לכרמא דנבות
יזרעאלה למירתה׃
ויהי
דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם

יי עים אליה דמן תוש
תושב למימר׃ קום רד
לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון
הנה בכרם נבות אשר
ירד שם לרשתו׃ קום
חות לקדמות אחאב
מלכא דישראל דבשמ
דבשמרון הא בכרמא
דנבות די נחת תמן ל
למירתה׃ ודברת אליו
לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם ירשת
ודברת אליו לאמר
כה אמר יהוה במקום
אשר לקקו הכלבים
את דם נבות ילקו הכ
הכלבים את דמך גם
אתה׃ ותמליל עימיה
למימר כדנן אמר יי
הקטלתא אף אחסינתא
ותמליל עימיה למימ
כדנן אמר יי באתרא
דלחיכו כלביא ית דמא
דנבות ילחכון כלביא
ית דמך אף דלך׃ ויאמ
ויאמר אחאב אל אלי
אליהו המצאתני איב
איבי ויאמר מצאתי
יען התמכרך לעשות
הרע בעיני יהוה׃ ואמ
ואמר אחאב לאליה
הא שכחת לי בעיל
דבבי ואמר אשכחית
חלף דחשבת למעבד

ודברת אליו ד̇ וסימ̇ ושמת את הדברים בפיו · אלהי העברים נקרה עלינו · הרצחת וגם ירשת · ב̇ בו · איבי ז̇ וסימ̇ ותשלחי
את איבי וימלט · המצאתני איבי ויאמר מצאתי · עד אנה איבי ירום עלי · פן יאמר איבי יכלתיו · כי לא יריע איבי עלי · יהי כרשע איבי ·
אשר טפחתי ורביתי · ה̇ פס̇ וגם גם וסימ̇ ואיש לא יעלה עמך · הרצחת וגם ירשת · וגם את המזבח אשר בבית אל · מבחר הצאן לקח ·

בבית ירבעם בן נבט ג̇ וסימ׳ והנני מבעיר אחרי בעשא ׃ ונתתי את ביתך כבית ירבעם ׃ ונתתי את בית אחאב ׃ בחל׳ ה̇ חס בליש
וסימ׳ וישפך סוללה אל העיר ׃ יאכלו את איזבל בחל יזרעאל ׃ ישועה ישית חומות ׃ וגלת החל הזה ׃ ויאכל חל וחומיה יחדיו ׃

הבית קרבית׳ הנני מבי
מביא אליך רעה ובעו
ובערתי אחריך והכרתי
לאחאב משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל
הא אנא מייתי עלך בי
בישתא ואיפלי בתרך
ואישיצי לאחאב ידע
מידע ואחיד ושביק
בישרא ונתתי את בית
ביתך כבית ירבעם בן נ
נבט וכבית בעשא בן
בן אחיה אל הכעס אש
אשר הכעסת ותחטא
את ישראל ואיתין ית
ביתך כבית ירבעם בר
נבט וכבית בעשא בר
אחיה על ארגזתא ד
דארגזתא ואחיבת ית
ישרא וגם לאיזבל ד
דבר יהוה לאמר הכלב
הכלבים יאכלו את איז
איזבל בחלק יזרעאל
ואף איזבל גזר יי למימ
כלביא ייכלון ית איזבל
באחסנת יזרעאל המת
לאחאב בעיר יאכלו ע
הכלבים והמת לו בשדה
יאכלו עות השמים ד
דימות לאחאב בקרתא
ייכלון כלביא ודימות
בחקלא ייכלון עופא ד
דשמיא רק לא היה כ
כאחאב אשר התמכר
לעשות הרע בעיני יה
יהוה אשר הסתה אתו
איזבל אשתו לחוד
לא הוה כאחאב דחש
דחשיב למעבד דביש
קדם יי דאטעיאת יתיה
איזבל איתתיה ויתעב
מאד ללכת אחרי הגל
הגלולים ככל אשר ע
עשו האמרי אשר הור
הוריש יהוה מפני בני
ישראל וארשע לחדא
למהך בתר טעותא ככל
כב דעבדו אימוראי דתריך
יי מן קדם בני ישראל
ויהי
כשמע אחאב את הד
הדברים האלה ויקרע
את בגדיו וישם שק
על בשרו ויצם וישכב
בשק ויהלך אט והו
והוה כד שמע אחאב
ית פיתגמיא האלין ו
ובזע לבושוהי ואסר
שקא על בסריה וצם ו
ושכיב בשקא והליך
יחיף
ויהי דבר יהוה אל
אליהו התשבי לאמר
והוה פיתגם נבואה מן
קדם יי עים אליה למ
דמן תותב למימר הו
הראית כי נכנע אחאב
מלפני יען כי נכנע מפני
לא אביא הרעה בימיו
בימי בנו אביא הרעה
על ביתו החזיתא ארי
איתכנע אחאב מן ק
קדמי חלף דאיתכנע
מן קדמי לא איתי ב
ביומוהי ביומי בריה
איתי בישתא על בי
ביתיה וישבו שלש ש
שנים אין מלחמה
בין ארם ובין ישראל
ויתיבו תלת שנין לית
קרבא בין ארם ובין יש
ישרא
כב ויהי בשנה השלישית
וירד יהושפט מלך
יהודה אל מלך ישר
ישראל והוה בשתא
תליתיתא ונחת ירו
יהושפט מלכא דבית
יהודה לות מלכא ד
דישרא ויאמר מלך
ישראל אל עבדיו ה
הידעתם כי לנו רמות
גלעד ואנחנו מחשים
מקחת אתה מיד מלך
ארם ואמר מלכא
דישרא לעבדוהי הי
הידעיתון ארי דלנא
רמות גלעד ואנחנא
שתקין מלמיסב יתה
מידא מלכא דארם
ויאמר אל יהושפט ה
התלך אתי למלחמה
רמות גלעד ויאמר
יהושפט אל מלך יש
ישראל כמוני כמוך

ויקרע בגדיו ב̇ חס את וסימ׳ ויהי בשמע אחאב את הדברים ׃ ויהי בקרא מלך ישראל ׃ הידעתם ג̇ וסימ׳ הידעתם לבן
בן נחור ׃ כי יש בבתים האלה ׃ הידעתם כי לנו רמות גלעד ׃ מחשים ד̇ וסימ׳ ואתה מחשים ׃ ואנחנו מחשים מקחת אותה ׃ ואנחנו
מחשים וחכינו ׃ והלוים מחשים לכל העם ׃ אט ב̇ א̇ וא̇ וסימ׳ ויהי בשמע אחאב את ׃ בעטרו אחזיה רגלו ׃ בחד קמ׳

האלך ג̇ וסימ̇ ותאמר אחתו אל בת פרעה · האלך והביתי בפלשתים · ויקבץ מלך ישרא̇ את הנביאים ·׳·׳· אדני ה̇ בת בן בספר̇ ·
וסימ̇ ויקץ שלמה והנה חלום · וייטב הדבר בעיני · ויקבץ מלך ישרא̇ · ואדני השמיע את מחנה ארם · ביד מלאכיך חרפת ·׳·׳·

כעמי כעמך כסוסי כ
כסוסיך ואמר ליהו
ליהושפט התיזל עימי
לאגחא קרבא ברמות
גלעד ואמר יהושפט
למלכא אנא כותך
ועמי כעמך וסוסותי
כסוסותך ויאמר
יהושפט אל מלך יש
ישראל דרש נא כהיו
כהיום את דבר יהוה
ואמר יהושפט למלכ
ישרא תבעבעון כיומ
דין ית פתגמא דיי
ויקבץ מלך ישראל
את הנביאים כארבע
מאות איש ויאמר
אלהם האלך אל רמות
גלעד למלחמה אם
אחדל ויאמרו עלה
ויתן יהוה ביד המלך
וכנש מלכא דישרא
ית נביי שיקרא כאר
כארבע מאה גברא ות
ואמר להון האיזיל
על רמות גלעד לאגח
לאגחא קרבא אם
איתמנע ואמרו סק
וימסר יי בידא דמלכ
דמלכא ויאמר יהו
יהושפט האין פה
נביא ליהוה עוד ונדר
ונדרשה מאתו ואמ
יהושפט הלית כא
נביא דיי עוד ונתבע

מיניה ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט
עוד איש אחד לדרש
את יהוה מאתו ואני
שנאתיו כי לא יתנבא
עלי טוב כי אם רע מי
מיכיהו בן ימלא ויא
ויאמר יהושפט אל
יאמר המלך כן ואמר
מלכא דישראל ליהו
ליהושפט עוד גברא
חד למיתבע ית פתגם
דיי מיניה ואנא סני
סניתיה ארי לא יתנבי
עלי טב אילהין ביש
מיכיהו בר ימלא ואמ
ואמר יהושפט לא יי
יימר מלכא כין ויקרא
מלך ישראל אל
סריס אחד ויאמר
מהרה מיכיהו בן ימ
ימלא וקרא מלכא
דישראל לגוזאה חד
ואמר אוחי תבע מי
מיכיהו בר ימלא ומ
ומלך ישראל ויהוש
ויהושפט מלך יהודה
ישבים איש על כסאו
מלבשים בגדים בגרן
פתח שער שמרון וכ
וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם ומלכא ישר
ויהושפט מלכא דיה
דשבט יהודה יתבין
גבר על כורסיה לבישין

ויתבין באידרא במע
דתרע שמרון וכל נביי
שיקרא מיתנבן קדמ
קדמיהון ויעש לו
צדקיה בן כנענה קר
קרני ברזל ויאמר כה
אמר יהוה באלה תנגח
את ארם עד כלתם וא
ועבד ליה צדקיה בר
כנענה קרנין דברזל
ואמר כדנן אמר יי
באילין תקטול ית
אינש ארם עד דיתש
דתשיצינון וכל הנ
הנביאים נבאים כן
לאמר עלה רמות
גלעד והצלח ונתן יהו
יהוה ביד המלך וכל
נבייא מיתנבאין כן
למימר סק לרמות
גלעד ואצלח וימסר
יי בידא דמלכא והמ
והמלאך אשר שלח
הלך לקרא מיכיהו דב
דבר אליו לאמר הנה
נא דברי הנביאים פה
אחד טוב אל המלך
יהי נא דברך כדבר א
אחד מהם ודברת טוב
ואיזגדא דאזל למיקרי
מיכה מליל עימיה
למימר הא כען פיתגמ
פיתגמי נביי שיקרא
ממליל חד שפיר תקין
קדם מלכא יהי כען

מלבשים ד̇ וסימ̇ ומלך ישרא̇ ויהושפט · וחברו דדה̇ · והלוים המשרתים · ויסרו הבוגדים ·׳·׳· צדקיה ו̇ וסימ̇ ויעש לו צדקיה
בן כנענה̇ · המלכים · ואל צדקיה מלך יהודה דבראשי · ויהי בשנה בראשית · אשר היה דבר יי̇ אל ירמיהו̇ · ריש פס̇ · ובני יהויקים ביד אלעשה
בן שפן · ודוד בן חבליה וצדקיה ·׳·׳· פה אחד ג̇ וסימ̇ ויתקבצו יחדו להלחם · והמלאך אשר הלך · וחברו̇ · דדה̇ ·׳·׳· על רמות לית̇ ·

אל ההרים ב̇ וסימ̇ נפצים אל ההרים ׃ אשא עיני אל ההרים ׃ וכל יחזק̇ דכות̇ במ̇ב על ההרים ׃ על ההרים לא אכל ׃ והשקית ארץ יצפתך ׃ ׃ לאלה ה̇ וסימ̇ הבנות בנתי והצאן ׃ לאלה תחלק הארץ ׃ לא אדנים לאלה ׃ וחברו ׃ אל תטיפו יטיפון ׃ ׃

פיתגמיך כפיתגמא חד
מנהון ותמליל פיתגמין
תקנין ׃ ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר
יאמר יהוה אלי אתו
אדבר ׃ ואמר מיכיהו ׃
קיים הוא ארי ית דיי
דיימר יי לי יתיה אמ
אמליל ׃ ויבוא אל המ
המלך ויאמר המלך
אליו מיכיהו הנלך אל
רמת גלעד למלחמה
אם נחדל ויאמר אליו
יהוה עלה והצלח ונתן
יהוה ביד המלך ׃ ואתא
לות מלכא ואמר מלכא
ליה מיכיהו הנזיל ית
לרמות גלעד לאגחא
קרבא אם אתמנע ואמ
ואמר ליה סק ואצלח
וימסר יי בידא דמלכא ׃
ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משבע
משביעך אשר לא תד
תדבר אלי רק אמת בש
בשם יהוה ׃ ואמר ליה
מלכא עד כמה זימנין
אנא מקיים עלך דלא
תמליל עלי להוד קש
קשוט בשמא דיי ׃ ויא
ויאמר ראיתי את כל
ישראל נפצים על הה
ההרים כצאן אשר אין
להם רעה ויאמר יהוה
לא אדנים לאלה

ישבו איש לביתו בש
בשלום ׃ ואמר חזיתי
ית כל ישראל מבדרין ׃
על טוריא כענא דלית
להון רעי ואמר יי לא
לית דיבונין לאילין ׃
יתובון גבר לביתיה בש
בשלם ׃ ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט
הלא אמרתי אליך
לא יתנבא עלי טוב ׃
כי אם רע ׃ ואמר מל
מלכא דישראל ליהו
ליהושפט הלא אמיר
אמרית לך דלא יתנבי
עלי טב אלהין בישו
ויאמר
לכן שמע דבר יהוה ׃
ראיתי את יהוה ישב
על כסאו וכל צבא הש
השמים עמד עליו מי
מימינו ומשמאלו ׃
ואמר בכין קביל פיתג
פיתגמא דיי חזיתי ית
ית יקרא דיי שרי על
כורסיה וכל חיליה
שמיא קיימין קדמוהי
מימיניה ומשמאליה ׃
ויאמר יהוה מי יפתה
את אחאב ויעל ויפל
ברמת גלעד ויאמר
זה בכה וזה אמר בכה ׃
ואמר יי מן יטעי ית
אחאב ויסק ויפל בר
ברמות גלעד ואמר

דין בכדין ודין אמר
בכדין ׃ ויצא הרוח ויע
ויעמד לפני יהוה ויא
ויאמר אני אפתנו ויאמר
יהוה אליו במה ׃ ונפק
רוחא וקם קדם יי ואמ
ואמר אנא איטעיניה
ואמר ליה במה ׃ ויא
ויאמר אצא והייתי ׃
רוח שקר בפי כל נביא
נביאיו ויאמר תפתה
וגם תוכל צא ועשה כ
כן ׃ ואמר אפוק ואהוי
לרוח דשקר בפום כל
נביאוהי ואמר תטעי
ואת תיכול פוק ועביד
כן ׃ ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי כל נביאך
אלה ויהוה דבר עליך
רעה ׃ וכען הא יהב יי
רוח דשקר בפום כל
נבייך אילין ומן קדם
יי גזר לאייתאה עלך
בישתא ׃ ויגש צדקיהו
בן כנענה ויכה את מיו
מיכיהו על הלחי ויאמר
אי זה עבר יהוה מאתי
לדבר אתך ׃ וקריב צד
צדקיה בר כנענה ומ
ומחא ית מיכה על ליו
ליסתיה ואמר אי דא
שעא איסתלק רוח
נבואה מן קדם יי מיני
למללא עימך ׃ ויאמר
מיכיהו הנך ראה ביום

יפתה ד̇ וסימ̇ כי יפתה איש בתולה ׃ בי יפתה את אחאב ׃ וחברו ׃ איש חמס יפתה רעהו ׃ ׃ ויעל ז̇ רפ̇ וסימ̇ ויאמרו יי אל משה נטה ידך ׃ ויאמר ארונה אל המלך ׃ כי איש איש מבית ישראל ׃ דיחזקאל ׃ כה אמר כורש מלך פרס ׃ מי יפתה את אחאב ׃ וחברו ׃ מכל עמו יי אלהיו עמו ויעל ׃ ׃ במה ג̇ וסימ̇ עד כמה פעמים אני משביעך ׃ וחברו דד̇ה ׃ האבכה בחדש החמישי ׃ ׃ אם נחדל ל̇ דפ̇ ׃

תבא ג̇ חס בנב̇ וסימ̇ הבא נא תמרי · קדמ̇ · תבא חדר בחדר להחבא · דמלכים · ידש ישראל לה̇ · · · ובא ג̇ ב̇ חס וא מל
וסימ̇ והנה נער קטן · התחפש ובא במלחמה · דמלכים · וחברו דדה̇ · · · והשיבהו ב̇ וסימ̇ ויאמר מלך ישראל · וחברו ידה̇ ·

החוא אשר תבא חדר
בחדר להחבא ׃ ואמר
מיכה הא איתחזי ביומ׳
החוא דאת עליל תוון
בתוון לאטמרא ׃ ו
ויאמר מלך ישראל ק
קח את מיכיהו והשי
והשיבהו אל אמון ש
שר העיר ואל יואש
בן המלך ׃ ואמר מלכא
דישראל דברו ית מיכיהו
ואתיבוהי לות אמון ר
רב קרתא ולות יואש
בר מלכא ׃ ואמרתון כה
אמר המלך שימו את
זה בית הכלא והאכי
והאכלהו לחם לחץ ו
ומים לחץ עד באי בש
בשלום ׃ ותימרון כדנ
אמר מלכא שוו ית ד
דין בבית אסירי ואי
ואיכלוהי לחמא ברח
ברחק ומיא ברחק
עד מיתאי בשלם ׃ ויא
ויאמר מיכיהו אם הש
שוב תשוב בשלום
לא דבר יהוה בי ויאמר
שמעו עמים כלם ׃ ו
ואמר מיכה אם מיתב
תתוב בשלם לא רעוא
קדם יי׳ בי ואמר שמעו
עממיא כולהון ׃ ויעל
מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה רמת גלעד
וסליק מלכא דישרא׳

ויהושפט מלכא דשי
דשיבטא דבית יהודה
לרמות גלעד ׃ ויאמר
מלך ישראל אל יהוש
יהושפט התחפש ובא
במלחמה ואתה לבש
בגדיך ויתחפש מלך
ישראל ויבא במלחמה ׃
ואמר מלכא דישרא׳
ליהושפט אנא אישתני
ואיעול בקרבא ואת
לבש לבושך ואישתני
מלכא דישרא׳ ועל
בקרבא ׃ ומלך ארם צו
צוה את שרי הרכב א
אשר לו שלשים ושנ
ושנים לאמר לא תל
תלחמו את קטן ואת
גדול כי אם את מלך י
ישראל לבדו ׃ ומלכא
דארם פקיד ית רבני
רתיכיא תלתין ותרין ׃
למימר לא תגיחון ק
קרב עם זעירא ועם
רבא אילהין עם מלכא
דישרא׳ בלחודוהי ׃ ו
ויהי כראות את שרי
הרכב את יהושפט והמ
והמה אמרו אך מלך
ישראל הוא ויסרו ע
עליו להלחם ויזעק
יהושפט ׃ והוה כד חזו
רבני רתיכיא ית יהוש
יהושפט ואינון סברו
סברין דרב מלכא ׃

דישראל הוא וזרו
עלוהי לאגחא קרב
קרבא ׃ וצוח יהושפט ׃
ויהי כראות שרי הרכ
הרכב כי לא מלך ישר
ישראל הוא וישובו
מאחריו ׃ והוה כד חזו
רבני רתיכיא ארי לא
מלכא דישרא׳ הוא ו
ותבו מאחורוהי ׃ ואיש
משך בקשת לתמו וי
ויכה את מלך ישרא׳
בין הדבקים ובין הש
השרין ׃ וגבר נגד בק
בקשתא לקיבליה ומ
ומחא ית מלכא דיש׳
בין דיבק ובין שריינא 4
ויאמר לרכבו הפך יד
ידך והוציאני מן המ
המחנה כי החליתי ׃ ו
ואמר למרכבניה אי
איתחזר לאחורך וא
ואפיקני מן משריתא
ארי איתמרעית ׃ ות
ותעלה המלחמה בי
ביום ההוא והמלך
היה מעמד במרכבה
נכח ארם וימת בערב
ויצק דם המכה אל
חיק הרכב ׃ וסליקו י
עבדי קרבא ביומא ה
ההוא ומלכא הוה מ
מתקף וקאים ברתיכא
לקביל אינש ארם
ומית ברמשא ואתרק

ויבוא ט̇ו̇ מלא וסימ̇ והנה יושב עלי · ויקץ שלמה והנה · בן אשה אלמנה · ונביא אחד זקן · ויבוא אל המלך · ויתחפש מלך ישראל ·
ויבוא המלך · ויבוא יהוא יזרעאל · ויבוא אליו ישעיה · ויבוא אלי אנשים · ויבוא אלי בבוא · ויבוא אל [illegible] · אל שער אשר בנו · ויבוא ג̇ מד
הששון בתוכם · וחבירו · וכל [illegible] · · · הדביקים ב̇ וסימ̇ ואיש משך בקשת לתמו · וחברו דדב̇ הימ̇ ·

ממגן ו̇ דסב׳ ממגה ומטע וסימ׳ והדים ממגן בקמיצך ׳ רק חזק ואמץ מאד לשמר ׳ ואם בהמה אשר יקריב ממנה ׳ הב׳ דפס׳ ׳ ויבא
יפתח המצפתה ׳ ויצא אחד אל השדה ׳ ויצא אחד אל העירה ׳ וילך בכל דרך אסא ׳ וסימ׳ אפרש יהושע בעירא דיפתח ולקט בארחא ׳׳

דמיא דמחתא לגו רת
רתיכא ׃ ויעבר הרנה
במחנה כבוא השמש
לאמר איש אל עירו
ואיש אל ארצו ׃ ועברו
כרוז במשריתא כמיעל
שימשא למימר גבר
לקרתיה וגבר לארעיה ׃
וימת המלך ויבא בש
בשמרון ויקברו את
המלך בשמרון ׃ ומית
מלכא ואתא לשמרון
וקברו ית מלכא בשמ
בשמרון ׃ וישטף את
הרכב על ברכת שמרון
וילקו הכלבים את דמו
והזנות רחצו כדבר
יהוה אשר דבר ׃ ושטפו
ית רתיכא על בריכתא
דשמרון ולחיכו כלביא
ית דמיה ומני זניא
שטפו כפיתגמא דיי ד
די מליל ׃ ויתר דברי
אחאב וכל אשר עשה
ובית השן אשר בנה
וכל הערים אשר בנה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי
ישראל ׃ ושאר פיתגמי
אחאב וכל דעבד ובית
שינא די בנא וקירויא
די בנא הלא אינון כתי
כתיבין על ספר פיתגמי
ריש יומיא למלכי ישר׃
וישכב אחאב עם אבתיו

וימלך אחזיהו בנו
תחתיו ׃ ושכיב אחאב
עם אבהתוהי ומלך
אחזיה בריה תחותוהי ׃
ויהושפט
בן אסא מלך על יהודה
בשנת ארבע לאחאב
מלך ישראל ׃ ויהוש
ויהושפט בר אסא מ
מלך על דבית יהודה
בשנת ארבע לאחאב
מלכא דישראל ׃ יהוש
יהושפט בן שלשים
וחמש שנה במלכו ו
ועשרים וחמש שנה
מלך בירושלם ושם
אמו עזובה בת שלחי ׃
יהושפט בר תלתין ות
וחמש שנין כד מלך
ועשרין וחמש שנין ו
מלך בירושלם ושום
אימיה עזובה בת שת
שלחי ׃ וילך בכל דרך
אסא אביו ולא סר
ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה ׃ ואזל בכל
אורח אסא אבוהי לא
סטא מינה למיעבד
דכשר קדם יי ׃ אך הבמ
הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים
בבמות ׃ לחוד במתא
לא עדרא עד כען עמא
מדבחין ומסקין בוסמין
על במתא ׃ וישלם יה

יהושפט עם מלך ישר
ישראל ׃ ואשלם יהוש
יהושפט עם מלכא די
דישראל ׃ ויתר דברי יה
יהושפט וגבורתו אשר
עשה ואשר נלחם הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ׃
ושאר פיתגמי יהושפט
וגבורתיה די עבד ודי
אגיח קרבא הלא אינון
כתיבין על ספר פיתגמי
יומיא למלכי יהודה ׃
ויתר הקדש אשר נשאר
בימי אסא אביו בער מן
הארץ ׃ ושאר נפקת ברא
דאישתאר ביומי אסא
אבוהי פלי מן ארעא ׃
ומלך אין באדום נצב
מלך ׃ ומלכא לית באדום
ממנא איליהון איסטר
איסטרטיגא מלכא ׃
יהושפט עשר אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נשב
נשברה אניות בעציון
גבר ׃ יהושפט עבד תר
ספינתא אפריקא למי
למיזל לאופיר לאיתאה
דהבא ולא אזל ארי
אתברא ספינת בעציון גבר ׃
אז אמר אחזיהו בן אחא
אחאב אל יהושפט יל
ילכו עבדי עם עבדיך
באניות ולא אבה יהוש

וילך בכל דרך ג̇ וסימ׳ וילך בכל דרך ירבעם ׳ העמרי ׳ וילך בכל דרך אסא ׳ וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ׳ דמלכים ׳׳ ׳ אופירה
ג̇ א׳ חס׳ וב׳ מל׳ וסימ׳ ויבאו אופירה ׳ דמלכים ׳ וישלח לו חורם ׳ יהושפט עשה אניות תרשיש ׳ בתר׳ חס׳ ׳׳ ׳ באניות ד̇ וסימ׳
והשיבך יי׳ מצרים ׳ אז אמר אחזיהו בן אחאב ׳ ובשדים באניות רנתם ׳ יורדי הים באניות ׳ יחד ובאניות רבות ׳׳ ׳ וישלם ל̇ ׳׳

ובדרך ד׳ וסימ׳ והאיש אשר הוא עהור׳ ויעש הרע בעיני׳ ראחזיהו׳ ב׳ בו׳ אשרי האיש אשר לא הלך ׳׳ ׳ המבלי ד׳
וסימ׳ המבלי אין קברים במצרים׳ המבלי אין אלהים׳ איש עלה לקראתנו׳ וידבר אליו כה אמר יי׳ ׳׳ ׳ וישתחוה ל׳ רבות׳

יהושפט לבניו אמר
אחזיהו בר אחאב ליה
ליהושפט יזלון עבדיי
עבדך בספינתא ולא
אבה יהושפט וישכב
יהושפט עם אבתיו וי
ויקבר עם אבתיו בעיר
דוד אביו וימלך יהורם
בנו תחתיו ושכיב יה
יהושפט אבהתוהי
ואיתקבר עם אבהתוהי
בקרתא דדוד אבוהי
ומלך יהורם בריה תח
תחותוהי

אחזיהו בן
אחאב מלך על ישר
ישראל בשמרון בשנת
שבע עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך על
ישראל שנתים אחזיהו
בר אחאב מלך על ישר
בשמרון בשנת שבע
עשרי שנין ליהושפט
מלך שיבטא דבית יה
יהודה ומלך על ישרא
תרתין שנין ויעש הר
הרע בעיני יהוה וילך ב
בדרך אביו ובדרך אמו
ובדרך ירבעם בן נבט י
אשר החטיא את ישר
ישראל ועבד דביש
קדם יי ואזל באורח
אבוהי ובאורח אימיה
ובאורח ירבעם בר נבט
די חייב ית ישראל ויעו

ויעבד את הבעל ויש
וישתחוה לו ויכעס את
יהוה אלהי ישראל ככל
אשר עשה אביו ויפש
ויפשע מואב בישראל
אחרי מות אחאב ופ
ופלח ית בעלה וסגיד
ליה וארגיז קדם יי א
אלהא דישראל ככל דעבד
א אבוהי ויפשע מואב
בישראל אחרי מות א
אחאב ומרדו מואבא
בישראל בתר דמית א
אחאב ויפל אחזיהו ב
בעד השבכה בעליתו
אשר בשמרון ויחל
וישלח מלאכים ויאמר
אלהם לכו דרשו בבעל
זבוב אלהי עקרון אם
אחיה מחלי זה ונפל
אחזיה מן סריגתא ב
בעיליתיה דבשמרון וא
ואיתמרע ושלח איז
איזגדין ואמר להון יז
איזילו תבעו בבעל
זבוב טעות עקרון אם
אם איחי ממרעי דין
ומלאך
יהוה דבר אל אליה התשבי
קום עלה לקראת מלא
מלאכי מלך שמרון וד
ודבר אלהם המבלי א
אין אלהים בישראל
אתם הלכים לדרש בב
בבעל זבוב אלהי עקר

עקרון ומלאכא דיי
מליל עם אליה דמן
תותב קום סק לקדמ
לקדמות איזגדי מלכ
דשמרון ומליל עמ
עמהון הלא אלהא
קיים דשכינתיה ש
שריא בישראל ואתון
אזלין למתבע בבעל
זבוב טעות עקרון י
ולכן כה אמר יהוה ה
המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה
כי מות תמות וילך א
אליה בכן אמר יי
הלא ערסא די סלקתא
תמן לא תיחות אר
מינה ארי מימת תמ
תמות ואזל אליהו
וישבו המלאכים א
אליו ויאמר אלהם
מה זה שבתם ותבו
איזגדיא לותיה ואמר
להון מה דין תבתון
ויאמרו אליו איש ע
עלה לקראתנו ויא
ויאמר אלינו לכו ש
שובו אל המלך אשר
שלח אתכם ודברתם
אליו כה אמר יהוה
המבלי אין אלהים
בישראל אתה שלח
לדרש בבעל זבוב א
אלהי עקרון לכן המ
המטה אשר עלית

ודבר ו׳א׳ וסימ׳ ועתה קום צא׳ ומלאך יי׳ דבר אל אליה׳ ויהי המה הולכים הלוך׳ אז תקרא ויי׳ יענה׳ אם תשיב משבת רגליך׳
אין קורא בצדק׳ ועתה יען עשותכם׳ מן שלש עשרה׳ הוקם את דברי׳ ודבר אלהם כה אמר יי׳ ריש פס׳ ועל הרסיצי ירדת׳ ׳׳ ׳
ולכן ה׳ וסימ׳ ולכן נשבעתי לבית עלי׳ ולכן תצא יי׳ מעלה עליכם׳ ולכן המטה אשר עלית שם׳ ולכן יחכה יי׳ לחננכם׳ ב׳ בר׳ ׳׳ ׳

אליה ה וסימ ומלאך יי דבר אל אליה ולכן כה אמר יי איש בעל שער ויען אליה וידבר אלהם הנה אנכי שלח
לכם את אליה וחד ויערשיה ואליה וזכרי וכל כתיב דכות אליה במא מכתב מאליהו ... תיקר ב א מלע נא נפשי

שם לא תרד ממנה כי
מות תמות ׃ ואמרו ליה
גברא דסליק לקדמותנא
ואמר לנא איזילו תובו
לות מלכא דשלח
יתכון ותמללון עמיה
כדנן אמר יי הלא אתא
קיים דשכינתיה שריא
בישראל את שלח למתב
למיתבע בבעל זבוב טע
טעות עקרון בכין ערס
דסליקתא תמן לא ת
תיחות מינה ארי מי
ממות תמות ׃ וידבר
אלהם מה משפט הא
האיש אשר עלה ל
לקראתכם וידבר אליכם
את הדברים האלה ׃ ומ
ומליל עמיהון מה
נימוסא דגברא דסליק
לקדמותכון ומליל עמ
עמכון ית פתגמיא האי
האילין ׃ ויאמרו אליו א
איש בעל שער ואזור
עור אזור במתניו ׃ ואמר
ויאמר אליה התשבי
הוא ׃ ואמרו ליה גבר
שערן וזרזא דמשכא
אסיר בחרציה ואמר
אליה דמן תותב הוא ׃
וישלח
אליו שר חמשים וחמ
וחמשיו ויעל אליו וה
והנה ישב על ראש ה
ההר וידבר אליו איש

האלהים המלך דבר
רדה ׃ ושלח לותיה רב
חמשין וחמשין דעמ
דעימיה וסליק לותי
והוא יתיב על ריש טו
טורא ומליל עימיה
נבייא דיי מלכא דייי
מליל חות ׃ ויענה אלי
אליהו וידבר אל שר
החמשים אם איש א
אלהים אני תרד אש
מן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ׃ ות
ותרד אש מן השמים
ותאכל אתו ואת חמ
חמשיו ׃ ואתיב אליה
ומליל עם רב חמשין
ואם נבייא דיי אנא ת
תיחות אישתא מן ש
שמיא ותיכול יתך וית
חמשין דעמך ונחתת
אישתא מן שמיא וא
ואכלת יתיה וית חמש
חמשין דעימיה ׃ ויש
וישלח וישב אליו שר
חמשים אחר וחמשיו
ויען וידבר אליו איש
האלהים כה אמר המ
המלך מהרה רדה ׃ וא
ותב ושלח לותיה רב
חמשין אוחרנא וחמ
וחמשין דעימיה וא
ואתיב ומליל נבייא ד עמיה
דיי כדנן אמר מלכא
אוחי חות ׃ ויען אליה

וידבר אלהם אם איש
אלהים אני תרד אש
מן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ׃ ות
ותרד אש אלהים מן
השמים ותאכל אתך
ואת חמשיו ׃ ואתיב יה
אליה ומליל עימיהון
ואם נבייא דיי אנא ת
תיחות אישתא מן ש
שמיא ותיכול יתך וי
וית חמשין דעימך
ונחתת אישתא מן א
אישתא מן קדם יי מן
שמיא ואכלת יתיה וי
וית חמשין דעימיה ׃
וישב וישלח שר חמ
חמשים שלשים וחמ
וחמשיו ויעל ויבא
שר החמשים השלשים
ויכרע על ברכיו לנגד
אליהו ויתחנן אליו
וידבר אליו איש הא
האלהים תיקר נא נב
נפשי ונפש עבדיך א
אלה חמשים בעיניך ׃
ותב ושלח רב חמשין
תליתאה וית חמשין
דעימיה וסליק ואתא
רב חמשין תליתאה
ובכרע על ברכוהי לקבל
מנה אליה ובעא מנן ומליל
עימיה נבייא דיי בען
תיקר נפשי ונפש עבדך
אילין חמשין בעינך ׃

החמשים ח וסימ וקדשתם את שנת החמשים יובל היא שנת החמשים ואש יצאה מאת יי וממחצית בני ישראל תקח
ויקח משה ממחצית בני ויענה אליהו וידבר אל שר וישלח שר החמשים הנה ירדה אש מן השמים ו ותאכל ו וסימ ותאכל
את ארזי הלבנון והאכל את בעלי שכם את אבימלך ויענה אליהו וידבר קדמ דפס ויען אליה וידבר אלהם אם קדמ דפס

בהעלות ג̇ וסימ׳ ויהי בהעלות יי׳ את אליהו · בהעלותך עליך את התום · בהעלות העולה והחלבים · וחד ובהעלות אהרן
את הנרות יי׳ · בסערה ב̇ בת̇ ס̇ וסימ׳ ויהי בהעלות יי׳ את אליהו · ויעל אליהו בסערה השמים יי׳

הנה ירדה אש מן השמ
השמים ותאכל את
שני שרי החמשים הר
הראשנים ואת חמשי
חמשיהם ועתה תיקר
נא נפשי בעיניך | הא
נחתת אישתא מן שמי
שמיא ואכלת ית תרין
רבני חמשין קדמאין
וית חמשין דעמהון
וכען תיקר נפשי בעינך |
וידבר
מלאך יהוה אל אליהו
רד אתו אל תירא מ
מפניו ויקם וירד אתו
אל המלך | ומליל מ
מלאכא דיי׳ עם אליה
רד עמיה לא תדחל
מן קדמוהי וקם ונחת
עמיה לות מלכא | וי
וידבר אליו כה אמר
יהוה יען אשר שלחת
מלאכים לדרש בבעל
זבוב אלהי עקרון המ
המבלי אין אלהים ב
בישראל לדרש בדברו
לכן המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי
מות תמות | ומליל
עמיה כדנן אמר יי׳ |
חלף דשלחת אזגדין
למישאל בבעל זבוב
טעות עקרון הלא אי
איתא קים יי׳ דשכינתי
שריא בישראל למיש

למישאל בפתגמיה
בכן ערסא דסליקתא
לתמן לא תיחות מינה
ארי ממית תמות | וימ
וימת כדבר יהוה אשר
דבר אליהו וימלך
יהורם תחתיו בשנת ש
שתים ליהורם בן יה
יהושפט מלך יהודה
כי לא היה לו בן | ומית
כפיתגמא דיי׳ דמליל
אליה ומלך יהורם
תחותוהי בשנת תרתין
ליורם בר יהושפט מ
מלך שיבטא דבית
יהודה ארי לא הוה בר
ליה בר | ויתר דברי א
אחזיהו וכל אשר
עשה הלא המה כת
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל |
ושאר פיתגמי אחזיה
וכל דעבד הלא אינון
כתיבין על ספר פיתגמ
יומיא למלכי ישראל |

ב

ויהי
בהעלות יהוה את א
אליהו בסערה השמים
וילך אליהו ואלישע
מן הגלגל | והוה באס
באסקות יי׳ ית אליה
בעלעולא לצית שמיא
ואזל אליה ואלישע
מן גלגלא | ואמר
אליהו אל אלישע ש

שב נא פה כי יהוה ש
שלחני עד בית אל וי
ויאמר אלישע חי י
יהוה וחי נפשך אם א
אעזבך וירדו בית אל |
ואמר אליה לאלישע
תיב כען הכא ארי יי׳
שלחני עד בית אל
ואמר אלישע קים
הוא יי׳ וחיי נפשך אם
אם אשבקינך ונחתו ל
לבית אל | ויצאו בני ה
הנביאים אשר בית אל
אל אלישע ויאמרו
אליו הידעת כי היום
יהוה לקח את אדניך
מעל ראשך ויאמר
גם אני ידעתי החשו |
ונפקו תלמידי נביא
דבבית אל לות אלישע
ואמרו ליה הידעת
ארי יומא דין יי׳ דבר
ית רבונך מינך ואמר
אף אנא ידענא שתוקו |
ויאמר לו אליהו אלי
אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני יריחו וי
ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך ויבו
ויבאו יריחו | ואמר
ליה אליהו אלישע ת
תיב כען הכא ארי יי׳
שלחני עד ירדנא ואמ
קים הוא יי׳ וחיי נפשך
אם אשבקינך ואתו

הלוא י̇ז̇ מלא בספר וסימ׳ הלוא שמעת כי מלך אדניה · השבעתיך ביי̇ · שלמה · אביה · אלה · אחאב · אחזיה · אמיתי · אליכם
אל תלבוי · אבי דבר גדול · ויסער לב מלך ארם · קול רגלי אדניך · הלוא הגד אדני · יבוא יואש בן אחזיהו · דמלכים · יהורם · יהואש ·
מנחם · הלוא הוא אשר הסיר יחזקיהו · הלוא אם שלום ואמת · הלוא המה · ד̇ הלא המה בעבר · רחבעם · אסא · אחזיה

הירדנה ד׳ וסימ׳ וירד הגבול הירדנה · ויבא גדעון כי יי׳ שלחני · וילך אתם הירדנה ·· לקח ה׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ וישלחהו
יי׳ אלהים מגן עדן · ויאמר לאמו אלה ומאה · ועתה מה לי פה נאם · אם תראה אתי לקח · מעפר ומשפט · ב׳ בתרי קמ׳ · וא׳ ולקח מהם ··

ליריחו ויגשו בני
הנביאים אשר ביריחו
אל אלישע ויאמרו
אליו הידעת כי היום
יהוה לקח את אדניך
מעל ראשך ויאמר
גם אני ידעתי החשו
וקריבו תלמידי נביא
דביריחו לות אלישע
ואמרו ליה הידעתא
ארי יומא דין יי׳ דבר
ית רבונך מינך ואמר
אף אנא ידענא שתוקו
ויאמר לו אליהו אלי
אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני הירדנה
ויאמר חי נפשך אם
אעזבך וילכו שניהם
ואמר ליה אליה אלי
אלישע תיב כען הכא
ארי יי׳ שלחני עד
ירדנא ואמר קיים יי׳
הוא וחיי נפשך אם
אשבקינך ואזלו תרו׳
תרויהון וחמשים אי
איש מבני הנביאים
הלכו ויעמדו מנגד מ
מרחוק ושניהם עמדו
על הירדן וחמשין גו
גברא מתלמידי נביא
אזלו וקמו מקביל מ
מרחיק ותרויהון קמו
על ירדנא ויקח אליהו
את אדרתו ויגלם ויכה
את המים ויחצו הנה

והנה ויעברו שניהם
בחרבה ונסיב אליה
ית שושיפיה ואחוד
ומחא ית מיא ואיתג׳
ואיתפליגו לכא ולכא
ועברו תרויהון ביבשתא
ויהי כעברם ואליהו
אמר אל אלישע שי׳
שאל מה אעשה לך
בטרם אלקח מעמך
ויאמר אלישע ויהי
נא פי שנים ברוחך
אלי והוה כמעברהון
ואליה אמר לאלישע
שאל מה אעביד לך
עד דלא איתנסיב מלותך
ואמר אלישע ויהי
כען על חד תרין ברוח
נבואתך עימי ויאמר
הקשית לשאול אם
תראה אתי לקח מאתך
יהי לך כן ואם אין לא יה׳
יהיה ואמר אקשיתא
למישאל אם תיחזי י׳
יתי דאנא מידבר מלו׳
מלותך יהי לך כין ואי
ואם לא יהי ויהי המה
הלכים הלוך ודבר והנה
רכב אש וסוסי אש ויפ׳
ויפרדו בין שניהם ויעל
אליהו בסערה השמים
והוה עד דאינון אזלין
מיזל וממללין והא רתי׳
רתיכין דאישתא וסוסו׳
ואפרישו בין תרויהון

ואסתליק אליה בעלעול
ליצית שמיא ואלישע
ראה והוא מצעק אבי
אבי רכב ישראל ופרש
ופרשיו לא ראהו עוד
ויחזק בבגדיו ויקרעם
לשנים קרעים ואלי׳
ואלישע חזי והוא מ׳
מצוח רבי רבי דטב לי׳
להון לישראל בצלותיה
מרתיכין ופרשין ולא
חזהי עוד ואתקיף
בלבושוהי וסדקינון
לתרין סידקין וירם
את אדרת אליהו אשר
נפלה מעליו וישב ויע׳
ויעמד על שפת הירדן
ואדים ית שושיפא
דאליה דנפלת מיניה
ותב וקם על כיף ירדנא
ויקח את אדרת אליהו
אשר נפלה מעליו ויכה
את המים ויאמר איה
יהוה אלהי אליהו
אף הוא ויכה את המ׳
המים ויחצו הנה והנה
ויעבר אלישע ונסיב
ית שושיפא דאליה
דנפלת מיניה ומחא
ית מיא ואמר קביל
בעותי יי׳ אלהא דאליה
אף הוא ומחא ית מיא
ואיתפליגו לכא ולכא
ועבר אלישע ויראהו
בני הנביאים אשר

לקח ח׳ וחס׳ וסימ׳ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי אני · אדוד לקח שחד · לקח את אדניך · וחברו · הנני לקח ממך · הנה אני לקח
את עץ יוסף · את בני ישראל מבין הגוים · יושר לין לקח לו קלון · וחד ילקח נפשות ·· וירם ח׳ וסימ׳ ויעשו בן משה ואהרן · וירם
משה את · וירם הטבח את השוק · וירבעם בן נבט אפרתי · וירם את אדרתו · וירם קרן לעמו · ואשמע את האיש · וירם יאשיהו ··

נחה ג. מלע וסימ נחה רוח אליהו על אלישע · נחה ארם על אפרים אתפרים · נחה שקטה כל הארץ · וחד ונחה עליו ר' ··
נשאו ג. וסימ כל אשר נשאו לבו · איש כל נשאו לבו · פן נשאו רוח י״י · וב׳ ונשאו בדרך מיצרים · דודו ומסרפו ·· ··

ביריחו מנגד ויאמרו
נחה רוח אליהו
על אלישע ויבאו לק
לקראתו וישתחוו לו
ארצה ׃ וחזו בני נב
תלמידי נביא מקביל
ואמרו נחת רוחא דיי
דאליה על אלישע ׃
ואתו לקדמותיה וס
וסגידו ליה על ארעא ׃
ויאמרו אליו הנה נא
יש את עבדיך חמשים
חמשים אנשים בני
חיל ילכו נא ויבקשו
את אדניך פן נשאו רו
רוח יהוה וישליכהו
באחד ההרים או בא
באחת הגאיות ויאמר
לא תשלחו ׃ ואמרו
ליה הא כען אית עם
עבדך חמשין גברין
בני חילא יזלון כען ו
ויבעון ית ריבונך דילמא
נטליה רוחא מן קדם
יי ורמהי בחד מן טו
טוריא או בחד מן ח
חיליא ואמר לא תי
תשלחון ׃ ויפצרו על
בוש ויאמר שלחו ויש
וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשה ימים
ולא מצאהו ׃ ואתקפו
ביה עד סגי ואמר עד
שלחו ושלחו חמשין
גברין ובעו תלתא יו

יומין ולא אשכחוהי ׃
וישבו אליו והוא י
ישב ביריחו ויאמר
אלהם הלא אמרתי
אליכם אל תלכו ׃ ותבו
לותיה והוא יתיב ביר
ביריחו ואמר להון ה
הלא אמרית לכון לא
תזלון ׃
ויאמרו אנשי העיר
אל אלישע הנה נא
מושב העיר טוב כ
כאשר אדני ראה
והמים רעים והארץ
משכלת ׃ ואמרו אינ
אינשי קרתא לאלישע
הא כען מותב קרתא
שפיר כמא דריבוני י
חזי ומיא בישין ואר
וארעא מתכלא ׃ ויא
ויאמר קחו לי צלוח
צלוחית חדשה ושי
ושימו שם מלח ויק
ויקחו אליו ׃ ואמר
אייתו לי צלוחיתא ח
חדתא ושוו תמן מי
מילחא ואייתיאו
ליה ׃ ויצא אל מוצא
המים וישלך שם מלח
ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה
ולא יהיה משם עוד
מות ומשכלת ׃ ונפק לבי מפקנ
דמיא ורמא תמן מית
מילחא ואמר כדנן א

אמר יי אסיתי למיא
האילין ולא יהא מ
מתמן עוד מות ותכלא ׃
וירפו המים עד היום
הזה כדבר אלישע א
אשר דבר ׃ ואיתסיאו
מיא עד יומא דין כ
כפתגמא דאלישע ׃
דמליל ׃
ויעל משם
בית אל והוא עלה בד
בדרך ונערים קטנים
יצאו מן העיר ויתק
ויתקלסו בו ויאמרו
לו עלה קרח עלה קרח ׃
דסליק מתמן לבית א
והוא סליק באורחא
ורבקין דעדקין נפקו
מן קרתא ואיתלעבו
ביה ואמרו ליה סק
קרחא סק קרחא ׃ ויי
ויפן אחריו ויראם
ויקללם בשם יהוה
ותצאנה שתים דבים
מן היער ותבקענה
בהם ארבעים ושנים
ילדים ׃ ואיתפני לאח
לאחוריה וחזנון ו
ולטינון בשמא דיי
ונפקא תרתין דובין
מן חורשא ובזעו
מנהון ארבעין ותרין
ינקין ׃ וילך משם אל
הר הכרמל ומשם שב
שמרון ׃ ואזל מתמן ז

ויבקשו ג. וסימ ויבקשו את אדניך · ויבקשו עמו · ויבקשו שמר יה · ·· וישליכהו ג. ב׳ מלא וא׳ חס וסימ וישליכהו ארצה
ויהיו לנחש · פן נשאו רוח י״י · וישליכהו ויר פסחו · ·· שלשה ימים ד׳ וסימ ויתנו לו פלח דבלה ושני צמוקים · ויבקשו שלשה
ימים · לכן עד שלשה ימים · דמלכים · ויהי יונה במעי הדג · ·· ויפצרו ב׳ וסימ ויפצרו באיש בלוט · ויפצרו עד בש ··

ויעשה ג׳ וסימ׳ ויעשה עמרי הרע בעיני · ויאיש הפקוד לאלישע · יהורם בן אחאב · את כל חקתי שמרו · במות ג׳ וסי׳
אם כמות כל האדם ימתון · ויהי כמות אחאב · כמות זה במות זה · דבק ב׳ וסימ׳ רק בחטאות ירבעם · וישראהב דבק מאד

לטור כרמלא ומתמן
תב לשמרון׃
ג ויהורם בן
אחאב מלך על ישר׳
ישראל בשמרון בש
בשנת שמנה עשרה
ליהושפט מלך יהודה
וימלך שתים עשרה
שנה׃ ויהורם בר אחא
מלך על ישרא׳ בשמ
בשמרון בשנת תמני
עשרי עסרי ליהושפ
מלך שבט דבית יהוד
ומלך תרתא עיסר
שנין׃ ויעש הרע בעיני
יהוה רק לא כאביו וכ
וכאמו ויסר את מצבת
הבעל אשר עשה אב
אביו׃ ועבד דביש קדם
יי׳ להוד לא כאבוהי ו
דכאימיה ואעדי ית
קמת בעלא דעבד א
אבוהי׃ רק בחטאת
ירבעם בן נבט אשר ה
החטיא את ישראל ד
דבק לא סר ממנה׃ לה
להוד בחובי ירבעם בר
נבט דחייב ית ישראל
אית דרעי לא סטא מ
מנהון׃
ומישע מלך מ
מואב היה נקד והש
והשיב למלך ישראל
מאה אלף כרים ומאה
אלף אילים צמר׃ ומ

ומישע מלכא דמוא
הוה מריה גיתין ומ
ומיתיב תיקרבא למ
למלכא דישרא׳ שנא
בשנא מאה אלפין ח
תורין דרעיא ומאה
אלפין דיכרין דרעיא׃
ויהי כמות אחאב ויפ
ויפשע מלך מואב ב
במלך ישראל׃ והוה
כד מית אחאב ומריד
מלכא דמואב במלכ
דישרא׳׃ ויצא המלך
יהורם ביום ההוא מש
משמרון ויפקד את
כל ישראל׃ ונפק מ
מלכא דיהורם ביומ׳
ההוא משמרון ומנה
ית כל ישרא׳׃ וילך
וישלח אל יהושפט
מלך יהודה לאמר
מלך מואב פשע בי ה
התלך אתי אל מואב
למלחמה ויאמר א
אעלה כמוני כמוך כ
כעמי כעמך כסוסי כ
כסוסיך׃ ואזל ושלח
לות יהושפט מלך ש
שבט דבית יהודה למ
למימר מלכא דמואב
מרד בי התיזל עמי ל
לות מואב לקרבא ואמ
אסק אנא כוותך בעמי
כעמך וסוסותי כסו
כסוסותך׃ ויאמר

איזה הדרך נעלה ויא
ויאמר דרך מדבר א
אדום׃ ואמר באידא
אורחא ניסק ואמר ד
אורח מדבר אדום׃ ויל
וילך מלך ישראל ומ
ומלך יהודה ומלך
אדום ויסבו דרך שב
שבעת ימים ולא היה
מים למחנה ולבהמה
אשר ברגליהם׃ ואזל
מלכא ישרא׳ ומלכא
דיהודה ומלכא דא
דאדום ואסחרו מהלך
שבעא יומין ולא הוו
מיא למשריתא ולב
ולבעירא דעמיהון׃ וי
ויאמר מלך ישראל
אהה כי קרא יהוה ל
לשלשת המלכים
האלה לתת אתם ביד
מואב׃ ואמר מלכא
דישרא׳ ויארי זמין יי׳
לתלתא מלכיא האלי׳
למימסר יתהון ביד
מואבאי׃
ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה
ונדרשה את יהוה מ
מאותו ויען אחד מע
מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע בן
שפט אשר יצק מים
על ידי אליהו׃ ואמר
יהושפט האית כא נביא

אותם ט׳ מלא בסט וסימ׳ וצלחתיה אותם במישור · לתת אותם ביד מואב · וחברו · כי רבים אשר אתנו · בראותו אותם · וילך
אותם שמרונה · וגדלי העיר מגדלים אותם · וישב אותם בחלח ובחבור · והנם מביתים אותם · · ולבהמה ג׳ וסימ׳ וכל דפלא
תאכלו בכל · ולא היה מים למחנה · יהיו עדביהם לזוזי ולבהמה · · דרך שבעת ימים ב׳ וסימ׳ ויקח את אחיו עמו · וילך מלך · ·

ולך ד׳ וסימ׳ וישלח יפתח מלאכים ׀ ותאמר אל אליהו ׀ לך אל נביאי אביך ׀ לא עליך אתה היום ׃ ׃ וכל עץ ה׳ וסימנהון
וכל עץ טוב תפילו ׀ והחגים והחסיל ׀ דנן שמים כי עשה ית ׀ כל גבעה רמה ׀ הנה מיטת בך אש ׃ ׃ ולא תראו ב׳ גשם ׀ אמר יי׳ כאשר ׀

דיי׳ ונישאל ית פיתגמא
דיי׳ מיניה ואתיב חד
מעבדי מלכא דישרא׳
ואמר הכא אלישע בר
שפט דשמיש ית אליה׃
ויאמר יהושפט יש
אתו דבר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל ויה
ויהושפט מלך יהודה
ומלך אדום׃ ואמר
יהושפט אית עימיה
פיתגמיה דיי׳ ונחתו לו
לוותיה מלכא דישרא׳
ויהושפט ומלכא דא
דאדום׃ ויאמר אלישע
אל מלך ישראל
מה לי ולך לך אל נביא
נביאי אביך ואל נביאי
אמך ויאמר לו מלך
ישראל אל כי קרא יי׳
יהוה לשלשת המלכים
האלה לתת אתם ביד
מואב׃ ואמר אלישע
למלכא דישרא׳ מה לי
ולך איזיל לות נביי אב
אבוך ולות נביי אימך
ואמר ליה מלכא דישר׳
בבעו לא תידכר חובין ו
בשעתא הדא בעו על
רחמין ארי זמין יי׳
לתלתא מלכיא האילי
למימסר יתהון ביד
מואבאי׃ ויאמר אליש
אלישע חי יהוה צבא
צבאות אשר עמדתי

לפניו כי לולי פני יהוש
יהושפט מלך יהודה
אני נשא אם אביט א
אליך ואם אראך׃ ועת
ואמר אלישע קיים ה
הוא יי׳ דמשמישנא קד
קדמוהי ארי אילולפון
אפי יהושפט מלך יה
שבט דבית יהודה אנא
נסיב אם איסתכל בך
ואם איחזינך׃ ועתה
קחו לי מנגן והיה כנ
כנגן המנגן ותהי עליו
יד יהוה׃ וכען אייתו לי
גברא דידע לנגנא בכנ
בכינרא והוה כד מנגן
דמנגן ושריא עלוהי
רוח נבואה מן קדם יי׳׃
ויאמר כה אמר יהוה
עשה הנחל הזה גבים
גבים׃ ואמר כדנן אמר
יי׳ יתעביד נחלא הדין
פצידין פצידין׃ כי כה
אמר יהוה לא תראו רו
רוח ולא תראו גשם
והנחל ההוא ימלא מים
ושתיתם אתם ומקניכם
ובהמתכם׃ ארי כדנן
אמר יי׳ לא תחזון רוח
ולא תיחזון מיטרא
ונחלא ההוא יתמלי
מיא ותישתון אתון ו
וגיתיכון ובעיריכון׃ ונ
ונקל זאת בעיני יהוה
ונתן את מואב בידכם׃

ויקליל דא קדם יי׳
וימסר ית מואבאי בי
בידכון׃ והכיתם את
כל עיר מבצר וכל עיר
מבחור וכל עץ טוב תפ
תפילו וכל מעיני מים
תסתמו וכל החלקה
הטובה תכאבו באבנים׃
ותימחון כל כרך תקיף
וכל קרוי כריבא וכל
אילן דמיאי תקצצון
וכל מבועי מיא תסתמ
תיסתמון וכל אחסנת
שפירתא תטומון בא
באבניא׃ ויהי בבקר
כעלות המנחה והנה
מים באים מדרך אדום
ותמלא הארץ את המ
המים׃ והוה בצפרא
כמיסק מנחתא והא
מיא אתן מאורח
אדום ואיתמליאת א
ארעא ית מיא׃ וכל
מואב שמעו כי עלו
המלכים להלחם בם וי
ויצעקו מכל חגר חגו
חגורה ומעלה ויעמדו
על הגבול׃ וכל מואבא
שמעו ארי סליקו מי
מלכיא לאגחא קרבא
בהון ואיתכנישו מכל
אסירי סיפא ולעילא
וקמו על תחומא׃ וי
וישכימו בבקר והשמ
והשמש זרחה על

ימלא ח׳ וסימ׳ והנחל ההוא ימלא מים ׀ ואיש יגע בהם ימלא ברזל ׀ והבית ימלא עשן ׀ כל נבל ימלא יין ׀ ב׳ בו ׀ ימלא פי תהלתך ׀
אז ימלא שחוק פינו ׀ ואחר ימלא פיהו חצץ ׃ ׃ והשמש ב׳ וסימ׳ וישכימו בבקר והשמש זרחה ׀ וירדפו יואב ואבישי והשמש ׃
זרחה ד׳ וסימ׳ אם זרחה השמש עליו ׀ והשמש זרחה על המים ׀ שמש זרחה וצודד ׀ והצרעת זרחה במצחו ׀ וחד וזרחה לכם יראי ׃

על המים ד׳ וסימ׳ בזאת תדע כי אני יי׳ ׃ ויבא אדלמיה ושם שתים עשרה ׃ את הצפור החיה יקח אתה ׃ והשמש זרחה על המים ׃ וכל תהלות דבות ׳׳ ׳׳ ולא יכלו ג׳ וסימ׳ להוציא את הכבש ולא ׃ להבקיע אל מחנה מלך ׃ ויותרו האנשים ׳׳ ׃

המים ויראו מואב
מנגד את המים אדמים
כדם ׃ ואקדימו כנפק
דשימשא ודנחת על
מיא וחזו מואבאי מ
מקביל ית מיא סומקין
כדמא ׃ ויאמרו דם זה
החרב נחרבו המלכים
ויכו איש את רעהו ו
ועתה לשלל מואב ׃ וי
ואמרו דמא דין אית
איתגראה איתגריאו
מלכיא וקטלו גבר
ית חבריה וכען פוקו
למיתא מואבאי ׃ ויב
ויבאו אל מחנה יש
ישראל ויקמו ישראל
ויכו את מואב וינסו ׃
מפניהם ויבו בה והכות
את מואב ׃ ואתו למי
למשריתא דישראל
וקמו ישראל ומחו ית
מואבאי ואפכו מן ק
קדמיהון ומחו בהון ׃
וקטלו ית מואבאי ׃ ו
והערים יהרסו וכל
וכל חלקה טובה יש
ישליכו איש אבנו
ומלאוה וכל מעין מ
מים יסתמו וכל עץ
טוב יפילו עד השאיר
אבניה בקיר חרשת
ויסבו הקלעים ויכוה ׃
וקרויא פגרו וכל אח
אחסנתא שפירתא

רמו גבר אבניה ומלו
ומלואה וכל מבועי מ
מיא סתמו וכל אילן
דיאי עקרו עד דלא
אישתארת אבנא בק
בקרתא דלא פגרוהא
ואיסתחרו קלעיא
ומחוהא ׃ וירא מלך
מואב כי חזק ממנו ׃
המלחמה ויקח אתו
שבע מאות איש שלף
חרב להבקיע אל מלך
אדום ולא יכלו ׃ וחזא
מלכא דמואב ארי
תקיפו מיניה עבדי ק
קרבא ודבר עימיה
שבע מאה שלפי סי
סיפא לאפנא לות מ
מלכא דאדום ולא
יכלו ׃ ויקח את בנו ה
הבכור אשר ימלך
תחתיו ויעלהו עלה
על החמה ויהי קצף
גדול על ישראל ויסעו
מעליו וישבו לארץ ׃
ונסיבה בריה בוכרא
דעתיד דימלוך תחות
תחותוהי ואסקיה
על שורא והוה רגז
רבא על ישראל ואית
ואיסתלקו מלותיה ותבו
לארעא דישראל ׃

ד ואשה
אחת מנשי בני הנביא
הנביאים צעקה אל

אלישע לאמר עבדך
אישי מת ואתה ידעת
כי עבדך היה ירא את
יהוה והנשה בא לקחת
את שני ילדי לו לעבו
לעבדים ׃ ואיתתא חדא
מנשי תלמידי נביא
מצווחא קדם אלישע
למימר עבדך עובדיה
בעלי מית ואת ידעת
ארי עבדך הוה דחיל
מן קדם יי׳ כד קטלת
איזבל ית נביא דיי׳ ׃
דבר מנהון מאה גב
גברין ואטמרינון חמ
חמשין חמשין גברא
במערתא והוה יזיף
ומוביל להון בדיל די
דלא לאובלא יתהון ׃
מנכסוהי דאחאב מן
קדם דאינון אונסא
וכען רשיא אתא למ
למדבר ית תרין בנוי
ליה לעבדין ׃ ויאמר
אליה אלישע מה א
אעשה לך הגידי לי
מה יש לך בבית ותא
ותאמר אין לשפחתך
כל בבית כי אסוך שמן ׃
ואמר לה אלישע מא
אעביד לך חואי לי מה
אית לך בביתא ואמרת
לית לאמתך מידעם
בביתא אלהין מנא
דמשחא ׃ ואמר איזלי

ותאמר לכי
שאלי לך כלים
מן החוץ מאת
כל שכניכי כלים
רקים אל תמעיטי

ה׳ פס׳ וכל וכל וכל וסימ׳ וכל הארץ בוכים ׃ והערים יהרסו ׃ ורעשו מפני דגי הים ׃ וכל פסיליה יכתו ׃ אתה הוא יי׳ לבדך ׳׳
מעין ד׳ מתח׳ וסימ׳ אל מעין מי נפתוח ׃ וחברון ׳׳ וכל מעין מים יסתמו ׃ מעין גנים באר מים חיים ׳׳ ׳׳ חזק ה׳ וסימנה׳
וכל הארץ באו מצרימה ׃ ויקן יוסף את כל אדמת ׃ ויהי כל חזק ישראל ׃ וירא מלך מואב ׃ ודבר המלך חזק על יואב ׳׳ ג׳ ׳׳

ומאת ה׳ וסימ׳ ובאת אל המלך ׳ ולדחת בידך עשרה ׳ ובאת וסגרת הדלת בעדך ׳ ובאת עד בבל ושם תנצלי ׳ ובאת וגלית מרגלתיו
וזרו ובה שות ורחוץ ׳׳ ב׳ כמלאת ג׳ וסימ׳ ויהי כמלאת הכלים ׳ כמלאת ימי המצור ׳ במלאת לבבל שבעים שנה ׳׳ ׳׳ תסיעי ל׳

שאילי לך מנין מן בר
ברא מן כל שיבביכי מ
מנין ריקנין לא תזעי
תזעירין ׀ ובאת וסגרת
הדלת בעדך ובעד בניך
ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי ׀
ותהכין ותגפין דשא
באפך ובאפי בנך ותה
ותריקין על כל מניא
אילין ומנא דיתמלי
תסלקין ׀ ותלך מאתו
מאתו ותסגר הדלת
בערה ובעד בניה הם
מגישים אליה והיא
מוצקת ׀ ואזלת מלה
מלותיה ואגפת דשא
באפא ובאפהא בנהא
אינון מקרבין לה
מניא והיא מריקה מ
מישחא ׀ ויהי כמלאת
הכלים ותאמר אל
בנה הגישה אלי עוד
כלי ויאמר אליה אין
עוד כלי ויעמד השמ
השמן ׀ והוה כמשלם
מניא ואמרת לברא
קריב לי עוד מנא והו
ואמר לה לית עוד
מנא ופסק מישחא ׀ ו
ותבא ותגד לאיש הא
האלהים ויאמר לכי
מכרי את השמן ושלו
ושלמי את נשיך ואת
ובניך תחיי בנותר ׀

ואתת וחויאת לנביא
דיי׳ ואמר איזילי זבני
ית מישחא ושלמי לז
לבירי חובתיך ואת ו
ובנייכי תתפרנסין כמ
במה דישתאר ׀
ויהי היום
ויעבר אלישע אל
שונם ושם אשה גדו
גדולה ותחזק בו לא
לאכל לחם ויהי מדי
עברו יסר שמה לא
לאכל לחם ׀ והוה יומ
ועבר אלישע לשונם
ותמן איתתא רחלת
חיטאין ואתקיפת
ביה למיכל לחמא והו
והוה בזמן מיעדוהי
מיתפניהי לתמן למ
למיכל לחמא ׀ ותא
ותאמר אל אישה
הנה נא ידעתי כי כאש
איש אלהים קדוש
הוא עבר עלינו תמיד ׀
ואמרת לבעלה הא
כען ידענא ארי נביא
דיי׳ קדישא הוא מה
מיתפני להתנא תדירא ׀
נעשה עלית קיר קט
קטנה ונשים לו שם
מטה ושלחן וכסא ומ
ומנורה והיה בבאו
אלינו יסור שמה ׀ ונ
נעביד כען עילית כות
כותלא זעירא ונתקין

ליה תמן אתר ערסא
ופתורא וכורסיא ומנ
ומנרתא ויהי כמיתוהי
לוותנא יתפני לתמן ׀
ויהי היום ויבא שמה
ויסר אל העליה וישכ
וישכב שמה ׀ והוה
יומא ועל לתמן וזר
לעיליתא ושכיב תמן ׀
ויאמר אל גחזי נערו
קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותעמד
לפניו ׀ ואמר לגחזי ע
עולימוהי קרי לשו
לשונמיתא הדא וק
וקרא לה וקמת קדמ
קדמוהי ׀ ויאמר לו א
אמר נא אליה הנה
חרדת אלינו את כל
החרדה הזאת מה
לעשות לך היש לדבר
לך אל המלך או אל שר
הצבא ותאמר בתוך
עמי אנכי ישבת ׀ וא
ואמר ליה אימר
כען לה הא עסקת לנ
ית כל עיסקא הדין
מא למעבד לך הא
הפיתגם אית לך למ
למללא עם מלכא או
עם רב חילא ואמרת
בגו עיסקי עמי אנא
מסוברא ׀ ויאמר ומה
לעשות לה ויאמר
גחזי אבל בן אין לה

מגישים ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ מגישים מנחה ועבדים את שלמה ׳ הם מגישים אליה והיא מוצקת ׳ מגישים על מזבחי
לחם מגואל ׳ קדמ׳ חס׳ ׳׳ ׳׳ יסר ג׳ חס׳ וסימ׳ ויהי מדי עברו ׳ יסר יסר פתי יסר הנה ׳ וחברו ׳׳ ׳׳ ב׳ פס׳ בטע מנה ופס׳ וסימ׳
ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם ׳ הנה חרדת אלינו ׳׳ ׳׳ ישבת ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ ובחומה היא ׳ ותאמר בתוך ׳ קד׳ מל׳

ואישה ד וסימ׳ כל נדר וכל שבועת אסר · ובלהו מיגוזם · ויזרא לבני אי כבוד · אבל בן אין לה ואישה זקן ··· כעת חיה ד
וסימ׳ והנה בן לשרה אשתך · כעת חיה ולשרה בן · את חבקת בן · אשר דבר אליה אלישע ··· שאהו ב׳ שאהו בחיקך · אל אמו ··

ואישה זקן׃ ואמר ומה
למיעבד לה ואמר גחזי
בקושטא בר לית לה
ובעלה סיב׃ ויאמר
קרא לה ויקרא לה ות
ותעמד בפתח׃ ואמר
קרי לה וקרא לה וקמ
וקמית בתרעא׃ ויאמר
למועד הזה כעת חיה
את חבקת בן ותאמר
אל אדני איש האלהים
אל תכזב בשפחתך׃ ו
ואמר לזמנא הדין כ
בעידן דאתון קיימין
את מחבקא ברא ואמ
ואמרת בבעו ריבוני נ
נביא דיי לא תכדב
פיתגמיא באמתך׃ ותהר
האשה ותלד בן למועד
הזה כעת חיה אשר
דבר אליה אלישע׃ ו
ועדיאת איתתא וילד
וילידת בר לזמנא הדין
הדין בעידן דאתון קיי
קיימין כמליל עמה
אלישע׃ ויגדל הילד
ויהי היום ויצא אל א
אביו אל הקצרים׃ ורבא
רביא והוה יומא ונפק
לות אבוהי לות חצודיא׃
ויאמר אל אביו ראשי
ראשי ויאמר אל הנער
שאהו אל אמו׃ ואמר
לאבוהי רישי רישי׃ ו
ואמר לעולימא אובל
אובליה לאימיה׃ ויש
וישאהו ויביאהו אל
אמו וישב על ברכיה
עד הצהרים וימות׃ ונ
ונסביה ואובליה לות
לאימיה ויתיב על ב
ברכהא עד עידן טיהרא
ומית׃ ותעל ותשכבהו
על מטת איש האלהים
ותסגר בעדו ותצא׃ ו
וסליקת ואשכיבתיה
על ערסא דנביא דיי׃
ואגפת באפוהי ונפקת׃
ותקרא אל אישה ותא
ותאמר שלחה נא לי
אחד מן הנערים ואח
ואחת האתנות וארו
וארוצה עד איש הא
האלהים ואשובה׃ ו
וקרת לה לבעלה ואמ
ואמרת שדר לי כען
לי חד מן עולימיא וחד
מן אתניא ואתמטי ל
לות נביא דיי ואיתוב׃
ויאמר מדוע את הלכת
אליו היום לא חדש ו
ולא שבת ותאמר ש
שלום׃ ואמר מא דין
את אזלא לותיה יומא
דין לא ירחא ולא שבתא
ואמרת שלם׃ ותחבש
האתון ותאמר אל
נערה נהג ולך אל תע
תעצר לי לרכב כי אם
אמרתי לך׃ וזריזת א
אתנא ואמרת לעולימא
דבר ואזיל לא תתעכב
עלי למירכב אלהין
בר אימר לך׃ ותלך ות
ותבא אל איש האלהים
אל הר הכרמל ויהי כ
כראות איש האלהים
אתה מנגד ויאמר אל
גחזי נערו הנה השנמ
השנמית הלז׃ ואזלת
ואתת לות נביא דיי׃
לטור כרמלא והוה
כד חזא נביא דיי יתה
מקביל ואמר לגיחזי ע
עולימיה הא שונמית
דיכי׃ ועתה רוץ נא ל
לקראתה ואמר להן
השלום לך השלום ל
לאישך השלום לילד
ותאמר שלום׃ ובעו׃
רהוט כען לקדמותה
ואימר לה השלם ליך
השלם לבעליך השלם
לרביא ואמרת שלם׃
ותבא אל איש האלהים
אל ההר ותחזק ברגליו
ויגש גחזי להדפה ויא
ויאמר איש האלהים
הרפה לה כי נפשה
מרה לה ויהוה העלים
ממני ולא הגיד לי׃ ו
ואתת לות נביא דיי
לטורא ואתקיפת בר
ברגלוהי וקריב גחזי ל
לדחייה ואמר נביא

שלחה ו׳ רפ׳ וסימ׳ שלחה הנער אתי וגקומיה · שלחה את דוד בנך · ויאמר שמואל אל ישי · ותקרא אל אישה · כמנה שרשיה
אליך · ואת תעלהיה ··· ולך ה׳ וסימ׳ הנה אשתך קח ולך · הנה רבקה לפניך · ותאמר אל נערה נהג ולך · יקח משענתי · קח בידך ולך ···
הלז ו׳ וסימ׳ והנה אל הסלע · אשר מעבר הלז · את הפלשתי הלז · גחזי נערו · מזה הציון הלז · דבר אל הנער הלז ···

ועיניו י״א ומימ׳ ועיניו החלו כהות׳ וישם פיו על פיו׳ ועיניו רשע׳ ועיניו את עיניו תראינה׳ ועיניו לא נשא׳ וחבר״ו׳
ועיניו תמקצה בחוריהן׳ ועיניו קמה׳ ישעה האדם׳ בעפעפי שחר׳ כלפידי אש״ ו״ ויחם ב̇ וסימ׳ בשר הילד׳ את ישיך״ג

דייי שבוק מינה ארי
נפשה מרירא לה ומן
קדם ייי איתכסא מני
ולא איתחוה לי ותז
ותאמר השאלתי בן
מאת אדני הלא אמ
אמרתי לא תשלה
אתי ואמרת השאל
השאילית ברה מן
ריבוני הלא אמירית
לך אם מתיהב בר ק
קיים אם לא תנסיס ית
יתי ויאמר לגחזי חג
חגור מתניך וקח
משענתי בידך ולך
איש כי תמצא לא הב
תברכנו וכי יברכך אי
איש לא תעננו ושמת
משענתי על פני הנער
ואמר לגחזי זריז חר
חרצך וסב חוטרי בי
בידך ואיזיל ארי תע
תשכח גבר לא תשאל
בשלמיה וארי ישאל
בשלמך גברא לא
תתיבניה ותשוי חוטרי
חוטרי על אפי רביא
ותאמר אם הנער חי
יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך
אחריה ואמרת אימ
אימיה דרביא קיים
הוא ייי וחיי נפשך אם
אשבקינך וקם ואזל
בתרהא וגחזי עבר

לפניהם וישם את
המשענת על פני הנער
ואין קול ואין קשב
וישב לקראתו ויגד לו
לאמר לא הקיץ הנער
וגחזי עבר קדמיהון
ושוי ית חוטרא על א
אפי רביא ולית קל וז
ולית דמציתי ותב לקדמ
לקדמותיה ואמר לא
איתער רביא ויבא א
אלישע הביתה והנה
הנער מת משכב על
מטתו ואתא אלישע
לביתיה והא רביא
מיתרמי על ערסיה
ויבא ויסגר הדלת בעד
שניהם ויתפלל אל
יהוה ואתא ואגיף דשא
באפי תרויהון וצלי קד
קדם ייי ויעל וישכב
על הילד וישם פיו על
פיו ועיניו על עיניו וכ
וכפיו על כפיו ויגהר
עליו ויחם בשר הילד
וסליק ושכיב על רביא
ושוי פומיה על פומי
ועינוהי על עינוהי וי
וידוהי על ידוהי ואל
ואלהית עלוהי וחם
בישרא דרביא וישב
וילך בבית אחת הנה
ואחת הנה ויעל ויגהר
עליו ויזורר הנער עד
שבע פעמים ויפקח

הנער את עיניו ותב וה
והליך בביתא זימנא
חדא לכא וזימנא חדא
לכא וסליק ואלהית
עלוהי ואיתמקיק על
רביא עד שבע זימנין
ופקח רביא ית עינוהי
ויקרא אל גחזי ויאמר
קרא אל השנמית ה
הזאת ויקראה ותבא
אליו ויאמר שאי בנך
וקרא לגחזי ואמר קרי
לשונמיתא הדא וקרא
לה ואתת לקדמוהי
ואמר סבי בריך ותבא
ותפל על רגליו ותשתחו
ארצה ותשא את בנה
ותצא ואתת ונפלת
קדם ריגלוהי וסגידת
על ארעא ונסיבת ית
ברה ונפקת

ואלישע
שב הגלגלה והרעב בא
בארץ ובני הנביאים יש
ישבים לפניו ויאמר
לנערו שפת הסיר הגד
הגדולה ובשל נזיד לבני
הנביאים ואלישע תב
לגלגלא וכפנא בארע
ותלמידי נביא יתבין
קדמוהי ואמר לעולי
לעולימיה תפי דודא
רבא ובשיל תבשילא לתלמ
לתלמידי נביא ויצא
אחד אל השדה ללקט

גחזי ד̇ חס׳ וסימ׳ וגחזי עבר לפניהם וישם׳ ויאמר גחזי׳ וידבר אל גחזי׳ ויהי הוא מספר למלך״ ו״ השנמית ג̇ חס׳ וסימ׳
יתן את אבישג השנמית׳ ושל אחריו׳ ויקרא אל גחזי ויאמר קרא״ ג״ שפות ג̇ וסימ׳ שפות הסיר הגדולה׳ שפות הסיר שפת׳
ב̇ בו׳ וחד ודבש וחמאה וצאן ושפות״ ו״ ב̇ פס׳ דמטע׳ וסימ׳ קרא לשונמית הזאת׳ קרא אל השנמית הזאת״ ב״ ז״

ונשוא ה׳ ב׳ חס׳ וג׳ מלא וסימ׳ ונעמן שר צבא מלך ארם · שר חמשים ונשוא פנים · זקן ונשוא פנים הוא הראש · ואיש זרוע לו הארץ · וחד העם היושב בה נשא עון · קדמ׳ ובתר׳ חס׳ · אורת ב׳ מב׳ ל׳ יש׳ וסימ׳ טל אורת טליך · ללקט אורת · ·

אורות ורבינא גפן שדה
וילקט ממנו פקעת
שדה מלא בגדו ויבא
ויפלח אל סיר הנזיד
כי לא ידעו ונפק חד
לחקלא ללקטא ירקז
ירקונין ואשכח גופנא
בחקלא ולקיט מינה
פקועי חקלא מלי לבו
לבושיה ואתא ופרס
ורמא לדודא דתבשו
דתבשילא ארי לא ידו
ידעו ויצקו לאנשים
לאכול ויהי כאכלם מן
הנזיד והמה צעקו
ויאמרו מות בסיר איש
איש האלהים ולא יכ
יכלו לאכל וארי קו
לגבריא למיכל והוה
כמיכלהון מתבשילא
ואינון צוחו ואמרו מ
מותא בדודא נבייא
דיי ולא יכילו למיכל
ויאמר וקחו קמח ויש
וישלך אל הסיר ויא
ויאמר צק לעם ויאכלו
ולא היה דבר רע בסי
בסיר ואמר אייתו קמ
קימחא ורמיו לדודא
לדודא ואמר אריק
לעמא וייכלון ולא הו
הוה מידעם ביש בדו
בדודא
ואיש בא מבעל
שלשה ויבא לאיש
האלהים לחם בכורים
עשרים לחם שערים
וכרמל בצקלנו ויא
ויאמר תן לעם ויאכלו
וגבר אתא מארע דרו
דרומא ואיתי לנביי
דיי לחים ביכורין עש
עשרין טולמין דלחי
שערין ופירוכין בלבו
בלבושיה ואמר הב ית
לעמא וייכלון ויאמר
משרתו מה אתן זה
לפני מאה איש ויאמר
תן לעם ויאכלו כי כה
אמר יהוה אכל והות
והותר ואמר משומ
משומשניה מא אתין
דין קדם מאה גבריא
ואמר הב לעמא וייכ
וייכלון ארי כדנן אמ
יי ייכלון וישתרון ויתן
לפניהם ויאכלו ויותירו
כדבר יהוה ויהב קד
קדמיהון ואכלו ואו
ואותירו כפיתגמא
דיי
ה ונעמן שר צבא מלך
ארם היה איש גדול
לפני אדניו ונשא פ
פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש
היה גבור חיל מצרע
ונעמן רב חילא דמלכ
דארם הוה גבר רב
קדם ריבוניה ונסיב אפ
אפין ארי על ידיה ע
עבד יי נצחנא לאינש
ארם וגברא הוה גיבר
חילא והוה לקי בסגו
בסגירותא וארם יצ
יצאו גדודים וישבו
מארץ ישראל נערה
קטנה ותהי לפני אשת
נעמן ואינש ארם
נפקו משרין ושבו
מארעא דישראל עו
עולימתא זעירתא
והות משמשא קדם
איתת נעמן ותאמר
אל גברתה אחלי אד
אדני לפני הנביא אשר
בשמרון אז יאסף אתו
מצרעתו ואמרת למ
למרתה טובי ריבוני
אם ייזיל לקדם נבייא
דבשמרון בכין יסי
יתיה מסגירותיה ויו
ויבא ויגד לאדניו לאמר
לאמר כזאת וכזאת
דברה הנערה אשר
מארץ ישראל ואתא
וחוי לריבוניה למימ
כדין וכדין מלילת עו
עולימתא דמן ארעא
דישראל ויאמר מלך
ארם לך בא ואשלחה
ספר אל מלך ישראל
וילך ויקח בידו עשר
ככרי כסף וששת
אלפים זהב ועשר

לאנשים ו׳ א׳ וה׳ וסימ׳ רק לאנשים האלה · ולקחתי את לחמי ואת מימי · ויצקו לאנשים לאכל · קחו נשים והולידו · ואת כי תשלחנה לאנשים · העוד לי בנים במעי · וחד ולאנשים אשר אתן משתה · דאבנר · · גברתה ד׳ וסימ׳ ותקל גברתה בעיניה · ותאמר אל גברתה אחלי · שפחה אל יד גברתה · ושפחה כי תירש את גברתה · וחד כשפחה כגברתה · · יבק ל׳

ולהחיות ג̇ וסימ׳ וישלחני אלהים לפניכם ויהי כקרא מלך ישראל כה אמר רם ונשא וידע ג̇ וחס וסימ׳ כי יש נביא
בישראל ישלם אלהים וידע ישקלני במאזני צדק וסימ׳ מתקלא דאלישע שלים ואספתו ב̇ אל תוך ביתך מצרעתו

חליפות בגדים ׃ ואמר
מלכא דארם איתא
איזיל ואישדר איגרת
לות מלכא דישראל ו
ואזל ונסיב בידיה עש
עשר ככרין דכסף וש
ושיתא אלפין דינרין
דדהב ועשרת איצטו
איצטלוון דלבושא ׃
ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה
כבוא הספר הזה אליך
הנה שלחתי אליך את
נעמן עבדי ואספתו
מצרעתו ׃ ואיתי איג
איגרתא מלכא דישר
למימר וכן כתיב בה ו
וכען כמיתי איגרתא
הדא לוותך הא שדרית
לך ית נעמן עבדי ותס
ותסיניה מסגירותיה ׃
ויהי כקרא מלך ישרא
ישראל את הספר ויק
ויקרע את בגדיו ויאמר
האלהים אני להמית
ולהחיות כי זה שלח א
אלי לאסף איש מצ
מצרעתו כי אך דעו נא
וראו כי מתאנה הוא לי ׃
והוה כד קרא מלכא
דישראל ית איגרתא וב
ובזע לבושוהי ואמר
הצרוך איתבי מן קדם
יי למיקטל ולאחייא
ארי דין שלח לי לאסא

גברא מסגירותיה ארי
ברם דעו כען וחזו ארי
תוסקפא הוא בעי לא
לאיתגראה בי ׃ ויהי
כשמע אלישע איש
האלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וישל
וישלח אל המלך ויא
לאמר למה קרעת בג
בגדיך יבא נא אלי וי
וידע כי יש נביא בי
בישראל ׃ והוה כד שמ
שמע אלישע נבייא
דיי ארי בזע מלכא ד
דישראל ית לבושוהי
ושלח לות מלכא למ
למימר למה בזעתא
לבושך ייתי כען לותי
וידע דאית נבייא דיי
בישראל ׃ ויבא נעמן בס
בסוסו וברכבו ויעמד
פתח הבית לאלישע ׃
ואתא נעמן בסוסותיה
ברתיכוהי וקם בתרע
ביתא דאלישע ׃ ויש
וישלח אליו אלישע
מלאך לאמר הלוך
ורחצת שבע פעמים בי
בירדן וישב בשרך לך
וטהר ׃ ושלח לותיה
אלישע אזגדא למימ
איזיל ותיטבול שבע ז
זימנין בירדנא ותתוב
בישרא לך לאיתסי ׃
ויקצף נעמן וילך ויא

ויאמר הנה אמרתי
אלי יצא יצוא ועמד וק
וקרא בשם יהוה אלהיו
והניף ידו אל המקום
ואסף המצרע ׃ ורגיז
נעמן ואזל ואמר הא
הויתי אמר דלותי
יפוק מיפק ויקום ויצ
ויצלי בשמא דיי א
אלהיה וירים ידיה על
אתר בית מחתא ותי
ותיתסי סגירותא ׃ הל
הלא טוב אמנה ופרפר
נהרות דמשק מכל
מימי ישראל הלא א
ארחץ בהם וטהרתי
ויפן וילך בחמה ׃ הלא
טבין אמנה ופרפר נהר
דמשק מכל מי ארעא
דישראל הלא אטבל
בהון ואיתסי ואיתפני
ואזל ברגז ׃ ויגשו עבדיו
וידברו אליו ויאמרו א
אבי דבר גדול הנביא
דבר אליך הלא תעשה
ואף כי אמר אליך ר
רחץ וטהר ׃ וקריבו ע
עבדוהי ומלילו עמיה
הלא תעביד ואף אר
אילהין דאמיר לך
טבל ואיתסי ׃ וירד ו
ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר איש ה
האלהים וישב בשרו
כבשר נער קטן ויטהר ׃

ואמרו מרי
אילו הנביא
רבא נביא
מליל עמך

וירא ג̇ מלא וד̇ חס וסימ׳ וישלח את הערב ובא המלך דוד עד בחורים ויקצף נעמן וילך ויהי כלה כאשר כלה יצחק
אם יצא יצא היצה וישלח דוד את העם ויאמר ירמיהו אל צדקיהו ג̇ קדמ׳ מל׳ וסימ׳ ימלא עשן ערב שמעו נעמן
ואסף ג̇ וסי׳ ואסף איש טהור ואסף המצרע דנעמן ואסף נדחי ישראל נהרות ג̇ וסימ׳ נהרות איתן נהרות בכל דמשק

ויפצר ה̇ וסימ׳ ויפצר בם מאד · ויפצר בו ויקח · ויפצר בו ויקחנו · ויפצר בו לקחת וימאן · · · בכרת ג̇ וסימ׳ ויהי עוד כברת ארץ לבוא
ואני בבאי מפדן · וילך מאתו כברת ארץ · · · ויצר ג̇ וסימ׳ ויצר אתו בחרט · את שני העמודים · ככרים כסף · וכל עליה דכוות

ונחת וטבל בירדנא שו
שבע זמנין כפתגמא
דנביא יי ותב בסריה
כבשר ינוק זעיר ודכי
ואתדכי ׃ וישב אל איש
האלהים הוא וכל
מחנהו ויבא ויעמד ו
לפניו ויאמר הנה נא י
ידעתי כי אין אלהים ב
בכל הארץ כי אם בישר
בישראל ועתה קח נא
ברכה מאת עבדך ׃ ותב
לות נביא דיי הוא
וכל משיריתיה ואתא
וקם קדמוהי ואמר הא
כען ידעית ארי לית
אילה קיים בכל ארעא
אלהין בישראל וכען ז
הא קביל תקרובתא מן
עבדך ׃ ויאמר חי יהוה
אשר עמדתי לפניו א
אם אקח ויפצר בו לק
לקחת וימאן ׃ ואמר קי
קיים יי דאנא משמש
קדמוהי אם אקביל
ואתקיף ביה לקבלא
ולא אבא ׃ ויאמר נעמן
ולא יתן נא לעבדך מש
משא צמד פרדים א
אדמה כי לא יעשה ע
עוד עבדך עלה וזבח
לאלהים אחרים כי אם ליהוה ׃
ואמר נעמן ולא יתיה
יתיהב כען לעבדך טע
טעון זוג כודנון מעפר

ארמיתא ארי לא יעביד
עוד עבדך עלא ודבח
לטעות עממיא אילהין
אלהין לשמא דיי ׃ ל
לדבר הזה יסלח יהוה
לעבדך בבוא אדני בית
רמון להשתחות שמה
והוא נשען על ידי בה
והשתחויתי בית רמון
בהשתחויתי בית רמן
יסלח נא יהוה לעבדך
בדבר הזה ׃ לפתגמא
הדין ישבוק יי לעבדך
במיעל ריבוני לבית
רמון למסגד תמן וה
והוא סמיך על ידי וא
ואסגוד בבית רמון כו
במסגדי בבית רמון ׃
ישבוק יי לעבדך כפת
כפתגמא הדין ׃ ויאמר
לו לך לשלום וילך מא
מאתו כברת ארץ ׃ ואמ
ליה איזל לשלם ואזל
מלותיה כרוב ארעא ׃
ויאמר
גחזי נער אלישע איש
האלהים הנה חשך א
אדני את נעמן הארמי
הזה מקחת מידו את
אשר הביא חי יהוה כ
כי אם רצתי אחריו ו
ולקחתי מאתו מאומה ׃
ואמר גחזי תלמידא
דאלישע נביא דיי
הא מנע רבוני ית נעמן

ארמאה הדין מלקבלא
מניה ית דאיתי קים
הוא יי אלהין ארהוט
בתרוהי ואסב מניה
מידעם ׃ וירדף גחזי א
אחרי נעמן ויראה
נעמן איש רץ אחריו
ויפל מעל המרכבה ל
לקראתו ויאמר השלו
השלום ׃ ורדף גחזי ב
בתר נעמן וחזא נעמן
גברא רהיט בתרוהי
ואתרכין מן רתיכא
לקדמותיה ואמר הש
השלם ׃ ויאמר שלום
אדני שלחני לאמר
הנה עתה זה באו אלי ז
שני נערים מהר אפ
אפרים מבני הנביאים
תנה נא להם ככר כסף
ושתי חלפות בגדים ׃
ואמר שלם רבוני של
שלחני למימר הא כען
דין אתו לותי תרין עו
עולימין מטורא דבית
אפרים מתלמידי נביא
הב כען להון ככרא דכס
דכספא ותרין איצטלון
דלבושא ׃ ויאמר נעמן
הואל קח ככרים ויפרץ
בו ויצר ככרים כסף בש
בשני חרטים ושתי
חלפות בגדים ושי
ויתן אל שני נעריו וי
וישאו לפניו ׃ ואמר

חלפות ג̇ בת בן · וסימ׳ לכלם נתן · קדמ׳ דשמש׳ · ויאמר שלום אדני שלחני · ויצר ככרים כסף · וב̇ בת חלפת · וחמש חלפת שמלת · ושלשים
חלפת בגדים · קדמ׳ דשמשון · ושאר חליפות כת׳ · · · ויראה ה̇ וסימ׳ ויבט הפלשתי · ויראה גחזי אחרי נעמן · ולא יעשה בהן · ויראו
וישב בכל חטאתו · וירא את בציר · דאיוב כת׳ · · · ולא ב̇ וסימ׳ לך נא אתנו אמנון · ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא · · ·

הואל ד׳ ומלא וסימ׳ הואל נא ולין וייטב לבך · הואל וברך את עבדך · הואל קח ככרים · הואל נא ולך את עבדיך · לקראתך ד׳ וסי׳
וגם הנה הוא יצא לקראתך · פן בחרב אצא לקראתך · כאשר הפך איש מעל מרכבתו · על כן יצאתי לקראתך · ויגזרו ל׳ דגות ·

נעמן שרי סב תרתין כו
ככרין ואתקית כיה ויצר
תרתין ככרין דכסף בב
בתרין פילריסין ותרין
אינטלוון דלבושין וי
ויהב לתרין עולימוהי
ונסיבו קדמוהי ויבא
אל העפל ויקח מידם
ויפקד בבית וישלח
את האנשים וילכו ועל
לאתר כסי ונסיב מידה
מידיהון ופקיד בביתא
ושלח ית גבריא ואזלו
והוא בא ויעמד אל
אדניו ויאמר אליו יו
אלישע מאין גחזי א
ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה והוא אתא
וקם קדם רבוניה ואמ
ליה אלישע מנן את
את גחזי ואמר לא י
אזל עבדך לכא ולכא
ויאמר אליו לא לבי ה
הלך כאשר הפך איש
מעל מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולק
ולקחת בגדים וזיתים
וכרמים וצאן ובקר
ועבדים ושפחות ואמ
ליה ברוח נבואה אתח
איתחזית לי כד איתהו
איתהפיך גברא מעל
רתיכיה לקדמותך הע
השעא היא לך דתנסב
דתנסיבתא כספא

דתנסיבתא לבושיא
ולחשיבתא בליבך לבי
למיקני זיתין וכרמין
ועאן ותורין ועבדין ואמ
ואמהן וצרעת נעמן
תדבק בך ובזרעך עד
לעולם ויצא מלפניו מ
מצרע כשלג וסגירו
וסגירותא דנעמן תדב
תידבק בך ובבנך לעלם
ונפק מן קדמוהי חיור
כתלגא

ו
ויאמרו בני הנביאים
אל אלישע הנה נא ה
המקום אשר אנחנו
ישבים שם לפניך צר
ממנו ואמרו תלמידי
נביא לאלישע הא
כען אתרא דאנחנא
יתבין תמן קדמך עק
לנא נלכה נא עד הי
הירדן ונקחה משם
איש קורה אחת ונעש
ונעשה לנו שם מקום
לשבת שם ויאמר לכו
ניזל כען עד ירדנא ונ
ונסב מתמן גבר כשו
כשורא חדא ונ
ונעביד לנא תמן אתר
למיתב תמן ואמר
איזילו ויאמר האחד
הואל נא ולך את עבדיך
ויאמר אני אלך ואמ
חד שרי כען ואיזיל
עם עבדך ואמר אנא

איזיל וילך אתם ויבאו
הירדנה ויגזרו העצים
ואזל עימהון ואתו ל
לירדנא וקצו אעיא
ויהי האחד מפיל הקו
הקורה ואת הברזל
נפל אל המים ויצעק
ויאמר אהה אדני והו
והוא שאול והוה חד
מנהון בשירותא ואיש
ואישתליף ברזל ונפל
למיא וצווח ואמר
בבעו רבוני והוא עז
מישאל שאילתיה
ויאמר איש האלהים
אנה נפל ויראהו את ה
המקום ויקצב עץ ויש
וישלך שמה ויצף ה
הברזל ואמר נביא
דיי לאן נפל ואחזייה
ית אתרא וקץ אעא
ורמא לתמן וקפא נ
ברזלא ויאמר הרם
לך וישלח ידו ויקחהו
ואמר טול לך ואושיט
ידיה ונסביה
ומלך ארם
היה נלחם בישראל
ויועץ אל עבדיו לאמר
אל מקום פלני אלמני
תחנתי ומלכא דארם
הוה מגיח קרבא ביש
בישראל ואתמליך
בעבדוהי למימר כסי
וטמיר יהי בית מיש

ג׳ מלא מתחלפי׳ וסימ׳ כי את כל הארץ · ולזרעך עד עולם · והיה בך לאות · ובזרעך עד עולם · וצרעת נעמן · ובזרעך לעולם ·
שאול ב׳ וסימ׳ בלחימים אשר היה · אהה אדני והוא שאול · וכל שום בר נש דבות · חרם ג׳ א׳ מלע וב׳ מלר וסימ׳ ואתנה
חרם את מטך · זרא בגרון אל תחשך · ויאמר הרם לך · בתר מלע · פלוני אלמוני ג׳ וסימ׳ ואת הנערים ידעתי · תחנתי · סורה שבה פה

כל נביא וכתי׳ סביבות וסביבות מלא בׄמׄאׄ חס סביבת אלישע׳ וכל אורי׳ רבות חס בׄמׄבׄ מלא ודוד בעמאות יה׳ ויגזי׳ ושל אחריו׳
בסנורים גׄ וסימ׳ ואת האנשים אשר פתח הבית׳ את הגוי הזה בסנורים׳ כ׳ בו ׳׳ בדתן ב׳ וסימ׳ וימיצאם כדתן׳ ויגד לו לאמר הנה

ביתמי שרנא ׀ וישלח
איש האלהים אל מלך
ישראל לאמר השמר
המקום מעבור כי שם
ארם האלהים נחתים ׀
ושלח נביא דיי לות
מלכא דישראל למימר
איסתמר מלמיעבר א
אתרא הדין ארי תמן ז
ארנשא ארם כסן ׀ ויש
וישלח מלך ישראל
אל המקום אשר אמר
לו איש האלהים והזה
והזהירה ונשמר שם
לא אחת ולא שתים ׀
ושלח מלכא דישרא׳
לאתרא דאמר ליה
נביא דיי ואזהריה וא
ואיסתמר תמן לא ז
חדא זימנא ולא תרתי
זמנין ׀ ויסער לב מלך
ארם על הדבר הזה וי
ויקרא אל עבדיו ויאמר
אלהם הלא תגידו לי
מי משלנו אל מלך
ישראל ׀ ואיסתער ל
ליבא דמלכא דארם
על פיתגמא הדין וק
וקרא לעבדוהי ואמר
להון הלא תחוון לי מ
מדילנא גליזי למלכ
דישרא׳ ׀ ויאמר אחד
מעבדיו לא אדני המלך
כי אלישע הנביא אשר
בישראל יגיד למלך
ישראל את הדברים
אשר תדבר בחדר מש
משכבך ׀ ואמר חד מ
מעבדוהי לא ריבוני מ
מלכא ארי אלישע נ
נביא דבישרא׳ יחוי ז
למלכא דישרא׳ ית כל
פיתגמיא ד
דמליל באידרון בית
משכבך ׀ ויאמר לכו ו
וראו איפה הוא ואש
ואשלח ואקחהו ויגד
לו לאמר הנה בדתן ׀ וא
ואמר איזילו וחזו או
איכא הוא ואשלחינו
ואידבריניה ואיתחוא
ליה למימר הא בדתן ׀
וישלח שמה סוסים
ורכב וחיל כבד ויבאו ׀
לילה ויקיפו על העיר ׀
ושלח לתמן סוסון ו
ורתיכין ומשירין סגי
סגיאן ואתו בליליא
ואקיפו על קרתא ׀ ויש
וישכם משרת איש א
האלהים לקום ויצא
והנה חיל סובב את ה
העיר וסוס ורכב ויאמר
נערו אליו אהה אדני
איכה נעשה ׀ ואקדים
משומשניה דנביא ד
דיי למיקם ונפק והא
משירין מקפין על ק
קרתא וסוסון ורתיכין
ואמר עולימיה ליה
בבעו ריבוני איכדין נ
נעביד ׀ ויאמר אל תירא
כי רבים אשר אתנו מ
מאשר אתם ׀ ואמר
לא תידחל ארי סגיאין
דעימנא מדי עמהון ׀
ויתפלל אלישע ויא
ויאמר יהוה פקח נא
את עיניו ויראה ויפקח
יהוה את עיני הנער
וירא והנה ההר מלא
סוסים ורכב אש סבי
סביבת אלישע ׀ וצלי
אלישע ואמר גלי כ
כען ית עינוהי דרביא
ויחזי וגלא יי ית עינ
עינוהי דרביא וחזא
והא טורא מלי סוסון
ורתיכין דאישתא סח
סחרנות אלישע ׀ וירדו
אליו ויתפלל אלישע
אל יהוה ויאמר הך
נא את הגוי הזה בסנו
בסנורים ויכם בסנורים
כדבר אלישע ׀ ונחתו
לותיה וצלי אלישע
קדם יי ואמר מחי כען
ית עמא הדין בשורו
בשברירייא ומחנון ו
בשברירייא כפיתגמיא
דאלישע ׀
ויאמר אלהם
אלישע לא זה הדרך
ולא זה העיר לכו ארו
אחרי ואוליכה אתכם

זה י׳ ה׳ בת׳ ה׳ וב׳ בת ו׳ וסימ׳ לשחוק אמרתי מהולל׳ אין באדם שיאכל ושתה׳ גם זה נסיתי בחכמה׳ גם זה ראיתי בחכמה׳ ויאמר להם
אלישע לא זה׳ ויאמר אלי זו הלשכה׳ ישובו לא על היו׳ אם ישמרו בניך בריתי ׳׳ וא׳ דויש פס דתיב׳ תגיג שמה וסימ׳ ובאסף שמה כל
ונועדתי שמה׳ והבאתם שמה׳ לנוס שמה רוצח׳ וחברו׳ ויסודו שמה׳ דמיבהו׳ ובאת שמה׳ וישלח שמה׳ וחברו׳ ובאו שמה׳ כי שמה ישבו׳

אל האיש אשר תבקש
תבקשון וילך אתם
שמרונה: ואמר להון
אלישע לא דא אורחא
ולא דא קרתא איתו
בתרי ואוביל יתכון
לגברא דאתון בען ואו
ואוביל יתהון בשמרון:
ויהי כבאם שמרון
ויאמר אלישע יהוה
פקח את עיני אלה ויר
ויראו ויפקח יהוה את
עיניהם ויראו והנה בו
בתוך שמרון: והוא כ
במיעלהון לשמרון:
ואמר אלישע יי גלי
ית עיני אליין ויחזון
וגלא יי ית עיניהון וח
וחזו והא בגו שמרון:
ויאמר מלך ישראל
אל אלישע כראתו
אתם האכה אכה אבי
ואמר מלכא דישראל
לאלישע כד חזא יתה
יתהון האיקטול איק
איקטול רבי: ויאמר
לא תכה האשר שבית
בחרבך ובקשתך אתה
מכה שים לחם ומים
לפניהם ויאכלו וישתו
וילכו אל אדניהם: וי
ואמר לא תקטול הדי
שביתא בחרבך ובקשת
ובקשתך את קטיל שוי
לחמא ומיא קדמיהון

וישתון ויהכון לות
ריבונהון: ויכרה להם
כרה גדולה ויאכלו
וישתו וישלחם וילכו
אל אדניהם ולא יספו
עוד גדודי ארם לבוא
בארץ ישראל: ועב
ועבד להון
שירו רבא ואכלו ושת
ושתיאו ושלחינון:
ואזלו לות ריבונהון
ולא אוסיפו עוד מ
משיריית ארם למי
למיעל בתחום ארעא
דישראל:
ויהי אחרי כן:
ויקבץ בן הדד מלך
ארם את כל מחנהו וי
ויעל ויצר על שמרון:
והוה בתר כן וכנש בר
הדד מלכא דארם ית
כל משירייתיה וסליק
וצר על שמרון: ויהי
רעב גדול בשמרון וה
והנה צרים עליה עד
היות ראש חמור בשמ
בשמנים כסף ורבע ה
הקב חרייונים בחמשה
כסף: והוה כפנא רבא
בשמרון והא צירין
עלה עד דהוה רישא
דחמרא בתמנן כסף
ורבעת קבא דזבל
מפקת יוניא בחמש
סלעין דכסף: ויהי

מלך ישראל עבר על
החמה ואשה צעקה
אליו לאמר הושיעה
אדני המלך: והוה מ
מלכא דישראל עבר
על שורא ואיתתא קב
קבלא קדמוהי למימר
פרוק ריבוני מלכא: וי
ויאמר אל יושעך יי
יהוה מאין אושיעך
המן הגרן או מן היקב
ואמר לא יפרקינך יי
מנן אפרקינך המן
אידרא או מן מעצרתא:
ויאמר לה המלך מה
לך ותאמר האשה
הזאת אמרה אלי תני
את בנך ונאכלנו היום
ואת בני נאכל מחר:
ואמר לה מלכא מא
ליך ואמרת איתתא
הדא אמרת לי הבי ית
בריך וניכליניה יומא
דין וית ברי ניכול מחר:
ונבשל את בני ונאכלהו
ואמר אליה ביום האחר
תני את בנך ונאכלנו
ותחבא את בנה: ובשל
ובשילנא ית ברי וא
ואכלנוהי ואמרית
לה ביומא אחרנא הבי
ית בריך וניכליניה וי
ואטמרת ית ברה: וה
ויהי כשמע המלך
את דברי האשה ויק

אוחיל ג̇ וחד מלא וסימ̇ מה אוחיל ליי̇ עוד · זאת אשיב אל לבי על כן · חלקי יי̇ אמרה נפשי · · קדמ̇ דעג̇ היהיה הדבר הזה
הצבאי · תנינ̇ היהיה כדבר הזה הנך · וסימ̇ הה כך · · הראיתם ג̇ ודגש הריש וסימ̇ אשר בחר בו יי̇ · האיש העלה · בו המריצח · ·

ויקרע את בגדיו והוא
עבר על החמה וירא
העם והנה השק על בש
בשרו מבית ׀ והוה כד
שמיע מלכא ית פיתגמי
איתתא ובזע ית לבושי
לבושוהי והוא עבר
על שורא וחזא עמא
והא שקא אסיר על ב
בישריה מלגיו ׀ ויאמר
כה יעשה לי אלהים ׀
וכה יוסיף אם יעמד
ראש אלישע בן שפט
עליו היום ׀ ואמר כדין
יעביד יי̇ לי וכדין יוסף
יוסיף אם יתקים ריש
רישא דאלישע בר
שפט עלוהי יומא דין ׀
ואלישע
ישב בביתו והזקנים י
ישבים אתו וישלח
איש מלפניו בטרם יב
יבא המלאך אליו והו
והוא אמר אל הזקנים
הראיתם כי שלח בן הר
המרצח הזה להסיר
את ראשי ראו כבא ה
המלאך סגרו הדלת
ולחצתם אתו בדלת
הלא קול רגלי אדניו ׀
אחריו ׀ ואלישע יתיב
בביתיה וסביא יתבין
עימיה ושלח גברא
מן קדמוהי עד לא ייתי
ייתי איזגדא לותיה
והוא אמר לסביא הח
החזיתון ארי שלח בר
קטולא הדין לאעדא
ית רישי חזו במיתי
איזגדא אחודו דשא
ותדחקון יתיה בדשא
הלא קל ריגלוהי דרבנ
ריבוני בתרוהי ׀ עודנו
מדבר עמם והנה המ
המלאך ירד אליו ויא
ויאמר הנה זאת הרעה
מאת יהוה מה אוחיל
אוחיל ליהוה עוד ׀
עד דהוא ממליל עמ
עמהון והא איזגדא
נחית לותיה ואמר
הא דא בישתא מן קד
יי̇ מה איצלי קדם יי̇ ׀
עוד ׀
ז ויאמר אלישע שמעו
דבר יהוה כה אמר
יהוה כעת מחר סאה
סלת בשקל וסאתים
שערים בשקל בשער
שמרון ׀ ואמר אלישע
קבילו פיתגמא דיי̇ כדנן ׀
אמר יי̇ בעידנא הדין
מחר סאה סולתא בת
בסילעא וסאתן סערין
בסילעא בתרעא דש
דשמרון ׀ ויען השליש
אשר למלך נשען על
ידו את איש האלהים ׀
ויאמר הנה יהוה עשה
ארבות בשמים היהי
היהיה הדבר הזה ויא
ויאמר הנך ראה בעי
בעיניך ומשם לא תא
תאכל ׀ ואתיב גיברא
דמלכא סמיך על ידוה
ידוהי ית נביא דיי̇ וא
ואמר אילו יי̇ פתח
כוין ומחית טובין מן
שמיא היהי פיתגמא
הדין ואמר הא את
חזי בעינך ומתמן לא
תיכול ׀
וארבעה אנשים
היו מצרעים פתח
השער ויאמרו איש א
אל רעהו מה אנחנו יש
ישבים פה עד מתנו ׀
וארבעה גברין הוו סגי
סגירין יתבין במעלנא
דתרעא ואמרו גבר
לחבריה מה אנחנא
יתבין כא עד דנמות ׀
אם אמרנו נבוא העיר
והרעב בעיר ומתנו ש
שם ואם ישבנו פה
ומתנו ועתה לכו ונפלה
אל מחנה ארם אם יחי
יחינו נחיה ואם ימ
ימיתנו ומתנו ׀ אם א
אמרנא ניעול לקרתא
וכפנא בארעא ונמות
תמן אם ניתיב הכא
ונמות וכען איתו ונ
ונשתמע למשריית
ארם אם יקיימונא

ו זוגי מן ג̇ג̇ בטע · וסאתים שערים · ומער מתחול · והאר פגין ותאו ואלו ואילמו ושמחות עולם על ואתה אל תירא עבדי ·
קדמ̇ ותני נסב ו̇ וסאתים שערים · ומער גדול ישר והאר פנו ותאו ואילו ואילמו ושמחת עולם על ואתה אל תירא עבדי ·
תלית לא נסי ו̇ סאתים שערים · מער מתגודר האר פנו תאו אלו ואילמו שמחת עולם תהיה אתה אל תירא עבדי ·

ויקומו ט׳ מלא וסימ׳ ויאכלו וישתו הוא והאנשים · ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק · ויקומו בני ישראל בבקר · ויקומו וילכו יחדו לפני שאול · ויקומו כל איש חיל · דשמואל · וחברו דדה׳ · ויקומו וינוסו בנשף · דמלכים · ויקומו ראשי האבות · ויקומו על עמים ויקראו ·

נתקיים אם יתקטלון ניתקטיל ׃ ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש ׃ וקמו בקבלא למיעל למשריית ארם ואתו עד סייפי משריית ארם והא לית תמן אינש ׃ ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב וקול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו ׃ ומן קדם יי׳ אישתמע למשריית ארם קל רתיכין וקל סוסוון וקל משירין סגיאין ׃ ואמרו גבר לחבריה הא אגר עלנא מלכא דישראל ית מלכי חיתאי וית מלכי מצרים למיתי עלנא ׃ ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם ׃ וקמו וערקו בקבלא ושבקו ית משכניהון וית סוסוותהון

וית חמריהון כד שריין משריתא כמא דהוא וערקו לשיזבא נפשהון ׃ ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו ׃ ואתו סגירותא האילין עד סייפי משריתא ועלו למשכנא חד ואכלו ושתיאו ונסיבו מתמן כספא ודהבא ולבושין ואזלו ואטמרו ותבו ועלו למשכנא אחרנא ונסיבו מתמן ואזלו ואטמרו ׃ ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשרה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבאה ונגידה בית המלך ׃ ואמרו גבר לחבריה לא כשר מא דאנחנא עבדין יומא דין יום בסורא הוא ואילו אנחנא שתקין ומורכין מיהר צפרא וירעיננא חובא וכען איתו וניתמטי וניחוי

לבית מלכא ׃ ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה ׃ ואתו וקרו לנטרי תרע קרתא וחוויאו להון למימר אתינא למשריית ארם והא לית תמן גבר וקל אינש אילהין סוסוון אסירין וחמרין אסירין ומשכנין כמא דאינון ׃ ויקראו השערים ויגידו בית המלך פנימה ׃ וקרו נטרי תרעיא וחוויאו בית מלכא לגיו ׃ ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחבה בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשם חיים ואל העיר נבא ׃ וקם מלכא בליליא ואמר לעבדוהי איחוי כען לכון ית דעבדו לנא ארם ידעו ארי כפנאין אנחנא ונפקו מן משריתא

וינוסו ד׳ מלא וסימ׳ ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו · ובני עמון ראו · דה׳ · וישל פנו · וינוסו בני ישראל · ג׳ פס׳ בספר דאית בהו אב׳ וסימ׳ ואלישע ישב בביתו · ויבאו המצרעים האלה · ויצא אחד השדה · בשרה ג׳ חס׳ וסימ׳ ואהרגהו בצקלג · ולמה אין בשרה · יום בשרה הוא ואנחנו · צבא ג׳ חס׳ וסימ׳ ואת הערים אשר נבא אליהן · ונבא עד קדש ברנע · ונתפשם חיים ואל ·

ויקחו ג רפי וסימ׳ איש שה לבית אבות שה · ויקחו לי תרומה · ואתה תצוה את בני ישראל · יצואת בני ישראל ויקחו · זאת חזרת התורה · ויען אחד מעבדיך ויאמר · על השער ד בליש וסימ׳ והמלך הפקיד על השליש · בימינו היה הקוסם · שתו דעים לפני טובים ·

לא אטמרא בחקלא למ
למימר ארי יפקון מן
קרתא ונחדינון כד חיין
ולקרתא ניעול ׃ ויען
אחד מעבדיו ויאמר
ויקחו נא חמשה מן
הסוסים הנשארים א
אשר נשארו בה הנם
ככל ההמון ישראל אשר
נשארו בה הנם ככל
ישראל אשר תמו ונו
ונשלחה ונראה ׃ ואתי
חד מעבדוהי ואמר
וידברון כען חמשא ז
מן סוסותא מן שאר
ראישתארו בה הא אי
איתנון ככל המונא רי
דישראל דאישתארו בה
אם יבדון הא איתנון כו
ככל המונא דיספו יז
ונשלח ונחזי ׃ ויקחו
שני רכב סוסים וישלח
המלך אחרי מחנה
ארם לאמר לכו וראו ׃
ודברו תרין רכבי סוס
סוסוון ושלח מלכא
בתר משריתא ארם ז
למימר איזילו וחזו ׃
וילכו אחריהם עד ה
הירדן והנה כל הדרך
מלאה בגדים וכלים
אשר השליכו ארם
בחפזם וישבו המלא
המלאכים ויגידו למ
למלך ׃ ואזלו בתריהון

עד ירדנא והא כלא ז
אורחא מליא לבושין
ומנין דרמו אינש ארם
באיתבעתותהון למיערק
ותבו איזגדיא וחויאו
למלכא ׃ ויצאו העם וי
ויבזו את מחנה ארם
ויהי סאה סלת בשקל
וסאתים שערים כש
בשקל כדבר יהוה ׃ ונפ
ונפקו עמא ובזו ית מש
משריית אינש ארם
והוה סאה סולתא כ
בסילעא וסאתין סערין
כפיתגמא דיי ׃ והמלך
הפקיד את השליש יז
אשר נשען על ידו על
השער וירמסהו העם
בשער וימת כאשר דו
דבר איש האלהים כ
כאשר דבר ברדת א
אליו ׃ ומלכא מני ית
גברא דסמיך על ידיה
על תרעא ורשוהי עמא
בתרעא ומית כמא דמ
דמליל נביא דיי כמא
דמליל כד נחת מלכא
לותיה ׃ ויהי כדבר א
איש האלהים אל המלך
לאמר סאתים שערים
בשקל וסאה סלת בש
בשקל יהיה כעת מחר
בשער שמרון ׃ והוה
כדמליל נביא דיי עם
מלכא למימר סאתין

סערין בסילעא וסאה
סולתא בסילעא יהי
בעידנא הדין מחר בת
בתרעא דשמרון ׃ ויען
השליש את איש הא
האלהים ויאמר והנה
יהוה עשה ארבות בש
בשמים היה כדבר הזה
ויאמר הנך ראה בעיניך
ומשם לא תאכל ׃ ויהי
לו כן וירמסו אתו העם
בשער וימת ׃ והוה ליה
כן ורשוהי יתיה עמא בת
בתרעא ומית ׃

ח

ואלישע
דבר אל האשה אשר
החיה את בנה לאמר
קומי ולכי את וביתך וג
וגורי באשר תגורי כי
קרא יהוה לרעב וגם בא
אל הארץ שבע שנים ׃
ואלישע מליל עם
איתתא דאחי ית ברה
למימר קומי ואיזילי
את ואינש ביתיך ודורי
באתר דכשר למידר יז
ארי זמין יי לכפנא ואו
ואף עתיד למיתי על
ארעא שבע שנין ׃ ותקם הא
האשה ותעש כדבר
איש האלהים ותלך הי
היא וביתה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים ׃
וקמת איתתא ועבדת
כפיתגמא דנביא ואזל

יצוארך כמגדל השן · וכל דה׳ · ומן ויקם על מעלה הלוים עד סוף דספר דכות על · ויגדו ד חס ג וסימ׳ ויבאו עבדי ויבחן · עוד יוסף חי · וישבו המלאכים ויגדו למלך · ויגדו לו את דברי רבשקה דמלכים · וכל שפטים ושמואל דכות חס בגב מלא · חטאים לית לאבל · ויגדו לאנשי יבש וישמחו · והנה ד וסימ׳ נצב עליו ויאמר · ויאמר צא ועמדת בהר · ויען השליש · בה הראני ·

ויהי מקצה ה׳ וסימ׳ ויעבדו השערים · אשר כרתו אתם ברית · עשרים שנה ידמלכים · שבע שנים ותשב האשה מארץ · שבעת ימים ויהי ·· החיה ו׳ וסימ׳ ועתה הנה החיה · ויהי הוא מספר · ל׳ בו · ויאמר גחזי אדני המלך · ואלישע דבר אל האשה ··

דיי ואזלת היא ואינש
ביתה ואיתותבת בארע
פלישתאי שבע שנין׃
ויהי מקצה שבע שנים
ותשב האשה מארץ
פלשתים ותצא לצעק
אל המלך אל ביתה
ואל שדה׃ והוה מסוף
שבע שנין ותבת איתתא
מארעא פלישתאי ונפ
קת למיקבל קדם מ
מלכא על ביתה ועל
חקלא׃ והמלך מדבר
אל גחזי נער איש הא
האלהים לאמר ספרה
נא לי את כל הגדלות
אשר עשה אלישע׃
ומלכא ממליל עם גח
גחזי תלמידיה דנביא
דיי למימר אישתעי
כען לי ית כל רברבתא
דעבד אלישע׃ ויהי
הוא מספר למלך את
אשר החיה את המת
והנה האשה אשר הח
החיה את בנה צעקת
את המלך על ביתה
ועל שדה ויאמר גחזי
ארני המלך זאת הא
האשה וזה בנה אשר
החיה אלישע׃ והוה
הוא מישתעי למלכא
כען לי ית דאחי ית
מיתא והא איתתא די
דאחי ית ברה קבלא
קדם מלכא על ביתה ו
ועל חקלא ואמר גחזי
ריבוני מלכא דא איתת
ודין ברה דאחי אלישע׃
וישאל המלך לאשה
ותספר לו ויתן לה המ
המלך סריס אחד לאמ
לאמר השב את כל אש
אשר לה ואת כל תבוא
תבואת השדה מיום
עזבה את הארץ ועד
עתה׃ ושאיל מלכא ז
לאיתתא ואישתעיאת
ליה ומני לה מלכא
גברא חד למימר אתיב
ית כל דלה וית עללת
חקלא מיומא דשבק
דשבקת ארעא ועד
כען׃
ויבא אלישע דמשק
ובן הדד מלך ארם חה
חלה ויגד לו לאמר
בא איש האלהים עד
הנה׃ ואתא אלישע ל
לדמשק ובר הדד מלכ
מלכא דארם ממרע
ואיתחוה ליה למימר
אתא נביא דיי עד
הלכא׃ ויאמר המלך
אל חזאל קח בידך מ
מנחה ולך לקראת
איש האלהים ודרשת
את יהוה מאתו לאמר
האחיה מחלי זה׃ ואו
ואמר מלכא לחזאל
סב בידך תיקרובתא
ואיזיל לקדמות נביא
דיי ותיתבע ית פיתגמ
דיי מיניה למימר הה
האיחי ממרעי דין׃
וילך חזאל לקראתו
ויקח מנחה בידו וכל
טוב דמשק משא אר
ארבעים גמל ויבא
ויעמד לפניו ויאמר
בנך בן הדד מלך אר
ארם שלחני אליך
לאמר האחיה מחלי
זה׃ ואזל חזאל לקדמ
לקדמותיה ונסיב תי
תיקרובתא בידיה וכ
וכל טוב דמשק טעון
ארבעין גמלין ואתא
וקם קדמוהי ואמר
ברך בר הדד מלכא
דארם שלחני לותך
למימר האיחי ממרע
ממרעי דין׃ ויאמר
אליו אלישע לך אמ
אמר לא חיה תחיה
והראני יהוה כי מות
תמות׃ ואמר ליה יי
אלישע איזיל אימר
ליה לא מיחא תיחי
ואחזיני יי ארי מימת
תמות׃ ויעמד את
פניו וישם עד בש וי
ויבך איש האלהים׃
ואסחר ית אפוהי
ואוריך עד סגי ובכא

מות ימות ג׳ וסימ׳ כי חי יי׳ המושיעו · כי גאין גאיתי · ויאמר אליו אלישע ·· חלה ה׳ ז׳ חס וא׳ מל וסימ׳ ויאמר ליוסף הנה · וישלח שאול מלאכים · ואחזיהו בן יהורם · ויאמר לו המלך למה פניך · כי הגזיזון עוד לזבח · וישב להתרפא ביזרעאל · וחברון · ובן הדד מלך ארם ·· עד בוש ב׳ וסימ׳ ויחלו עד בוש · ויעמד הנין וישם עד בוש ·· ספרה לית דכות ··

תשלח ה׳ וסימ׳ תשלח חרבך יאכלמו · תשלח את האם ואת · מבצריהם תשלח באש · תשלח קציריה עד ים · תשלח רוחך יבראון ·
וחד והשלח · ויצפיהו ויהי לגפן ·· ובחוריהם ג׳ א׳ חס׳ וב׳ מלא׳ וסימ׳ בחרב תהרג ועולליהם · מבי חרב · ויהרג · קדמ׳ חס׳ ··

נביא דיי׳׃ ויאמר חזו
חזאל מדוע אדני בכה
ויאמר כי ידעתי את
אשר תעשה לבני ישׂ
ישראל רעה מבצריהם
תשלח באש ובחריהם
בחרב תהרג ועלליהם
תרטש והרתיהם תבו
תבקע׃ ואמר חזאל
מא דין ריבוני בכי ואמר
ארי ידענא ית דתעבד
לבני ישראל בית כרכ
כרכיהון תוקיד בנורא
ועולימיהון בחרבא
תקטיל ועולליהון תר
תרטיש ומעדיתהון ת
תבזע׃ ויאמר חזאל כי מה
עבדך הכלב כי יעשה
את הדבר הגדול הזה
ויאמר אלישע הראני
הראני יהוה אתך מלך
על ארם׃ ואמר חזאל
ארי מה עבדך כלבא
ארי יעביד פתגמא ד
רבא הדין ואמר אליש
אלישע אחזיני יי׳ ית
דאת מלכא על ארם׃
וילך מאת אלישע וי
ויבא אל אדניו ויאמר
לו מה אמר לך אליש
אלישע ויאמר אמר
לי חיה תחיה׃ ואזל
מלות אלישע ואתא
לות ריבוניה ואמר ליה מה
אמר לך אלישע ואמ

ואמר אמר לי מיחא
תיחי׃ ויהי ממחרת ו
ויקח המכבר ויטבל
במים ויפרש על פניו
וימת וימלך חזאל
תחתיו׃ והוה ביומא ד
דבתרוהי ונסיב גונבא
וטבל במיא ופרס על
אפוהי ומית ומלך חז
חזאל תחותוהי׃
ובשנת
חמש ליורם בן אחאב
מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה מלך יהו
יהורם בן יהושפט מ
מלך יהודה׃ ובשנת
חמש ליורם בר אחאב
מלכא דישראל ויהושפ
מלך שיבטא דבית א
יהודה מלך יהורם בר
יהושפט מלך שיבט
דבית יהודה׃ בן שלש
שלשים ושתים שנה
היה במלכו ושמנה
שנים מלך בירושלם׃
בר תלתין ותרין שנין ה
הוה כד מלך ותמני ע
עשרי שנין מלך בירו
בירושלם׃ וילך בדרך
מלכי ישראל כאשר
עשו בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו לאש
לאשה ויעש הרע בע
בעיני יהוה׃ ואזל בא
באורחא מלכיא דישר

כמא דעבדו בית אחאב
ארי בת אחאב הות ליה
לאינתו ועבד דביש קד
יי׳׃ ולא אבה יהוה להש
להשחית את יהודה
למען דוד עבדו כאש
כאשר אמר לו לתת
לו ניר ולבניו כל הימים׃
ולא הות רעוא קדם
יי׳ לחבלא ית דבית ית
יהודה בדיל דוד עבדי
כמא דאמר ליה למת
לקיימא ליה מלכו לי
ליה ולבנוהי כל יומיא׃
בימיו פשע אדום מתח
מתחת יד יהודה וימ
וימליכו עליהם מלך׃
ביומוהי מרדו ארומ
ארומאי מתחות יד
אינש יהודה ואמליכו
עליהון מלכא׃ ויעבר
יורם צעירה וכל הרכב
עמו ויהי הוא קם לי
לילה ויכה את אדום
הסבב אליו ואת שרי
הרכב וינס העם לאה
לאהליו׃ ועבר יורם
לצעיר וכל רתיכיא
דעימיה ואתוה הוא
קם בליליא ומחא ית
אינש אדום דמקפין
ליה וית רבני רתיכיא
ואפך עמא לקרווהי׃
ויפשע אדום מתחת
יד יהודה עד היום

מה ז׳ דסמ׳ לה̇ט̇ע̇ וסימ׳ מה עמדי ויקח לך · כי מה עבדך · ואמרתם על מה על · ומה חשיתי · מה עבדתי · ב̇ פתחי · מה חטאתי ·
כי דלקת אחרי · כי מה חפצו בביתו אחריו ·· ציר ח̇ ז׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ למען דוד עבדו · ולבנו אתן שבט אחד · ולא אבה
להכרית את יהודה · וחברו · צירו לכם ציר · זרעו לכם לצדקה · רב אבל ציר ראשים · צר ישעים חטאת · בתר׳ חס׳ ·· צעירה ד׳ דמ׳

ובאת שמה ב׳ א׳ ראש וא׳ סוף וסימ׳ לשכנו תדרשו ובאת שמה · ובאת שמה וראה שם יהוא ··· והביאת ב׳ בת כן בלי׳
והביאת אתו חדר בחדר · לא הביאת לי שה ·· הקמתו והקמתו ב׳ וסימ׳ והקמתו מתוך אחיו · ולא הקמתו במלחמה ···

הזה אז תפשע לבנה
בעת ההיא ׃ ומרדו אד
אדומאי מתחות יד
אינש יהודה עד יומא
הדין בכין מרדו יתבי
לבנה בעידנא ההוא ׃
ויתר דברי יורם וכל א
אשר עשה הלא הם
כתבים על ספר דברי ה
הימים למלכי יהודה ׃
ושאר פתגמי יורם
וכל דעבד הלא אינון
כתיבין על ספר פתגמ
יומיא למלכיא דבית
יהודה ׃ וישכב יורם
עם אבתיו בעיר דוד (ויקבר עם אבתיו)
וימלך אחזיהו בנו תח
תחתיו ׃ ושכיב יורם
עם אבהתוהי ואתקבר
עם אבהתוהי בקרתא
דדוד ומלך אחזיה
בריה תחותוהי ׃
בשנת
שתים עשרה ליורם (שנה)
בן אחאב מלך ישראל
מלך אחזיהו בן יהורם
יהורם מלך יהודה ׃
בשנתא תרתא עשרה
שנין ליורם בר אחאב
מלכא דישראל מלכא
אחזיהו בר יהורם מ
מלך שיבטא דבית
יהודה ׃ בן עשרים וש
ושתים שנה אחזיהו
במלכו ושנה אחת מלך

בירושלם ושם אמו
עתליהו בת עמרי מ
מלך ישראל ׃ בר עשרין
עשרין ותרתין שנין
אחזיה כד מלך ושתא
חדא מלך בירושלם
ושום אימיה עתליה
בת עמרי מלכא דישרא
דישראל ׃ וילך בדרך
בית אחאב ויעש ה
הרע בעיני יהוה כבית
אחאב כי חתן בית א
אחאב הוא ׃ ואזל באו
באורח בית אחאב ד
ועבד דביש קדם יי כ
כבית אחאב ארי דבית
אחאב הוא ׃ וילך את
יורם בן אחאב למלח
למלחמה עם חזאל
מלך ארם ברמות גל
גלעד ויכו ארמים את
יורם ׃ ואזל עם יורם בר
אחאב לאגחא קרבא
עם חזאל מלכא דארם
ברמות גלעד ומחו א
אינש ארם ית יורם ׃ וי
וישב יורם המלך להת
להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר יכהו א
ארמים ברמה בהלחמו
את חזהאל מלך ארם ו
ואחזיהו בן יהורם מלך
יהודה ירד לראות
את יורם בן אחאב ביז
ביזרעאל כי חלה הוא ׃

ותב יורם מלכא לאית
לאיתאסאה ביזרעאל
מן מחתא דמחוהי
אינש ארם כד אגחא ק (ברמתא)
קרבא עם חזאל מלכא
דארם ואחזיה בר יורם
מלך שבט דבית יהודה
נחת למיסער ית יורם
בר אחאב ביזרעאל
ארי מרע הוא ׃
ט ואלישע
הנביא קרא לאחד מ
מבני הנביאים ויאמר
לו חגר מתניך וקח פך
השמן הזה בידך ולך
רמות גלעד ׃ ואלישע
נביא קרא לחד מת
מתלמידי נביא ואמ׳
ליה זריז חרצך וסב
מנא דמשחא הדין
בידך ואיזיל רמת גלעד ׃
ובאת שמה וראה שם
יהוא בן יהושפט בן
נמשי ובאת והקמותו
מתוך אחיו והבאת
אתו חדר בחדר ׃ ותהך
לתמן ותחזי תמן ית יהוא
בר יהושפט בר נמשי
ותהך ותקימיניה מגו
אחוהי ותעיל יתיה
תוון בתוון ׃ ולקחת
את פך השמן ויצקת
על ראשו ואמרת כה
אמר יהוה משחתיך
למלך על ישראל

ומן בשנת יהורם עד ואלישע הנביא יורם במ׳ יהורם · ובשנת חמש ליורם · תב׳ דפס׳ · בשנת שתים עשרה שנה ליורם · תב׳
דפס׳ · ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה · ומן ואלישע הנביא עד ולאחזיה שבעים בנים · יהורם במ׳ יורם · ויתקשר יהוא בן נמשי
ב׳ בוי יהוא וילך · ב׳ בוי ובשנה אחת עשרה ··· חגר ד׳ וסימ׳ ואלישע · ויאמר לגחזי · וחגר על׳ הם עם האבן · ויחר וחגר סדין ··

אלמי ג׳ וסימ׳ והנה שרי החיל ישבים · דיהוא · בן אדם אמר אל פרעה · אלמי דברית כבה ·· אל ראשו ב׳ וסימ׳ ויחדו יהיו תמים אל ראשו · דיחזקאל · ויצק השמן אל ראשו · דיהוא ·· קבר ב׳ א׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ ואין קובר אתו לפרעה · ויפתח ··

ויפתח הדלת וינסה
ולא תחכה ׀ ותיסב מנא
דמישחא ותריק על
רישיה ותימר כדנן
אמר יי׳ משחתיך למ
למיהוי מלכא על ישרא
ישראל ותפתח דשא
ותיערוק ולא תסכי ׀ וי
וילך הנער הנער הנביא
רמות גלעד ׀ ואזל עו
עולימא תלמידי נביא
לראמות גלעד ׀ ויבא
והנה שרי החיל ישבי
ישבים ויאמר דבר לי
אליך השר ויאמר
יהוא אלמי מכלנו ׀ ו
ויאמר אליך השר ׀
ואתא והא רבני חילא
יתבין ואמר פתגמא
אית לי למללא עמך
רבא ואמר יהוא למן
מכולנא ואמר עמך
רבא ׀ ויקם ויבא הביתה
ויצק השמן על ראשו
ויאמר לו כה אמר
יהוה אלהי ישראל מ
משחתיך למלך על
עם יהוה על ישראל ׀
וקם ועל לביתא ואריק
משחא על רישיה ו
ואמר ליה כדנן אמר
יי׳ אלהא דישראל משח
משחתך למהוי מלכא
על ישראל ׀ והכיתה את
בית אחאב אדניך ונ

ונקמתי דמי עבדי הנ
הנביאים ודמי כל עבדי
יהוה מיד איזבל ׀ ותי
ותימחי ית בית ריבונך
ואיתפרע פורענות דם
עבדוי נביא ודמא ד
דכל עבדיא דיי׳ מידא
דאיזבל ׀ ואבד כל בית
אחאב והכרתי אחאב
משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל ׀ ואבד
כל בית אחאב ואשיצי
לאחאב ידע מדע ואח
ואחיד ושביק בישראל ׀
ונתתי את בית אחאב
כבית ירבעם בן נבט ו
וכבית בעשא בן אחיה ׀
ואיתין ית בית אחאב
כבית ירבעם בר נבט ו
וכבית בעשא בר אחיה ׀
ואת איזבל יאכלו הכל
הכלבים בחלק יזרעאל
ואין קבר ויפתח הדלת
וינס ׀ וית איזבל ייכלון
כלביא באחסנת יזרעאל
יזרעאל ולית דקבר ו
ופתח דשא וערק ׀ ו
ויהוא יצא אל עבדי
אדניו ויאמר לו השלום
מדוע בא המשגע הז
הזה אליך ויאמר אל
אלהם אתם ידעתם את
האיש ואת שיחו ׀ ויהוא
נפק לות עבדי ריבוניה
ואמרו ליה השלם

מדין אתא שטיא הד
הדין לותך ואמר לה
להון ואמר להון א
אתון ידעתון ית גברא
וית שועיתיה ׀ ויאמרו
שקר הגד נא לנו ויא
ויאמר כזאת וכזאת
אמר אלי לאמר כה
אמר יהוה משחתיך
למלך על ישראל ׀ וי
ואמרו שיקרא חוי כ
כען לנא ואמר כדין ו
וכדין אמר לי למימר
כדנן אמר יי׳ משחתך
למהוי מלכא על ישר ׀
וימהרו ויקחו איש בג
בגדו וישימו תחתיו
אל גרם המעלות ויתק
ויתקעו בשופר ויאמרו
מלך יהוא ׀ ואוחיאו י
ונסיבו גבר לבושיה ו
ושויאו תחותוהי על
דרג שעיא ותקעו ב
בשופרא ואמרו מלך
יהוא ׀ ויתקשר יהוא
בן יהושפט בן נמשי
אל יורם ויורם היה ש
שמר ברמות גלעד
הוא וכל ישראל מפני
חזאל מלך ארם ׀ ומרד
ומריד יהוא בר יהושפט
בר נמשי על יורם ויו
ויורם הוה נטיר ברמות
גלעד הוא וכל ישראל
מן קדם חזאל מלכא

והכיתה ג׳ מלא ה׳ וכימ׳ עתה לך והכיתה את עמלק · והכיתה את בית אחאב אדניך · יי׳ עיניך הלא לא מובה הכיתה אותם ··
והכית ה׳ מל׳ וסימ׳ ונתנה יי׳ אלהיך בידך · והכית את ארץ · והכיתה את בית אחאב · עתה לך והכית את עמלק · והכית את ארם ··
ונקמתי ג׳ וסימ׳ ויאל שאול · ונקמתי דמי עבדי הנביאים · ונקמתי אות בקמתך ·· שיחו ב׳ וסימ׳ ידעתם את האיש · והכרו ··

ג̇ דחס ה̇ במיצע תבות וקדו וסימ̇ ויאהבו יהונתן בנפשו · ללכת להגיד ביזרעאל · וכרמל ליער יחשב · וב̇ חלות פני ה̇ ולא קרו ·
אשר השליכו ארם בהחפזם · להחבה בהשדה ׳׳ ׳ ולשלום ג̇ וסימ̇ וילך רכב הסוס לקראתו · וישלח רכב סוס · למרבה המשרה ׳׳ ׳׳

דארם ׀ וישב יהורם המ
המלך להתרפא מיזרע
ביזרעאל מן המכים
אשר יכהו ארמים בה
בהלחמו את חזאל
מלך ארם ויאמר יהו
יהוא אם יש נפשכם
אל יצא פליט מן העיר
ללכת להגיד ביזרעאל ׀
ותב יורם מלכא לאית
לאיתסאה ביזרעאל
מן מחתא דימחוהי
אינש ארם כד אגיח
קרבא עם חזאל מלכא
דארם ואמר יהוא אם
רעוא נפשכון לא יפוק
משיזבא מן קרתא למ
למיזל לחואה ביזרעא ׀
וירכב יהוא וילך יזרע
יזרעאלה כי יורם שכב
שמה ואחזיה מלך
יהודה ירד לראות את
יורם ׀ ורכב יהוא ואזל
ליזרעאל ארי יורם ש
שכיב תמן ואחזיה מן
מלך שבט דבית יהודה
נחת למיסער ית יורם ׀
והצפה על המגדל
ביזרעאל וירא את ש
שפעת יהוא בבאו וית
ויאמר שפעת אני ראה
ויאמר יהורם קח רכב
ושלח לקראתם ויאמר
השלום ׀ וסכואה קאים
על מגדלא ביזרעאל

וחזא ית משריית יהוא
במיתוהי ואמר משרי
אנא חזי ואמר יהורם
דבר ריכבא ושלח לק
לקדמותהון ויימר
השלם ׀ וילך רכב הסוס
לקראתו ויאמר כה י״י
אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך
ולשלום סב אל אחרי
ויגד הצפה לאמר בא
המלאך עד הם ולא
שב ׀ ואזל רכיב לקדו
לקדמותהון ואמר
כדנן אמר מלכא הש
השלם ואמר יהוא מה
לך ולשלם איסתחר
לאחוריי והוא סכואה
למימר אתא איזגדא
עד לוותהון ולא תב ׀ ו
וישלח רכב סוס שני ו
ויבא אלהם ויאמר
כה אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך
ולשלום סב אל אחרי ׀
ושלח רכב תנינא סוי
סוסיא ואתא לותהון
ואמר כדנן אמר מלכ
השלם ואמר יהוא מה
לך ולשלם איסתחר
לאחוריי ׀ ויגד הצפה
לאמר בא אלהם ולא
שב והמנהג כמנהג י
יהוא בן נמשי כי בשגו
בשגעון ינהג ׀ וחוי סכו

סכואה למימר אתא
עד לוותהון ולא תב ׀ ו
ודברא כדברא דיהוא
בר נמשי בשניח מדבר ׀
ויאמר יהורם אסר
ויאסר רכבו ויצא יה
יהורם מלך ישראל
ואחזיהו מלך יהודה ׀
איש ברכבו ויצאו לק
לקראת יהוא וימצא
וימצאהו בחלקת נב
נבות היזרעאלי ׀ ואמ
יהורם איזדרזו וטקיס
רתיכא ונפק לקדמות
יהוא ואשכחוהי באח
באחסנת נבות יזרעלא ׀
ויהי כראות יהורם את
יהוא ויאמר השלום
יהוא ויאמר מה השו
השלום עד זנוני איזי
איזבל אמך וכשפיה
הרבים ׀ והוה כד חזא
יהורם ית יהוא ואמר
השלם יהוא ואמר
מה השלם עד טעות
איזבל אמך וחרשהא
סגיאין ׀ ויהפך יהורם
ידיו וינס ויאמר אל
אחזיהו מרמה אחזיה ׀
ואיתחזר יהורם לאח
לאחורוהי ואפך ואמ
לאחזיה נכלא אחזי ׀
ויהוא מלא ידו בקשת
ויך את יהורם בין זרו
זרועיו ויצא החצי

ולא שב ה̇ וסימ̇ וילך בדרך אחד ולא שב מלכם · וילך רכב הסוס לקראתו · ויגד הצפה לאמר בא · ואתה כי הזהרת · ולא שב מרשעו ׳׳
שלום ג̇ דסמ̇ השלום · וסימ̇ ויקרא אחימעץ ויאמר אל · ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום · וישלח רכב סוס שני ׳׳ ׳ השלום ד̇
דגש וסימ̇ ויאמר מה השלום · וצדמו צאות השלום · והיתה לי לשם ששון · כי זרע השלום הגפן תתן ׳׳ ׳ והמנהג ל̇ דבות ׳׳ ׳׳

אם לא ה׳ ריש פס׳ וסימ׳ אם לא אל בית אבי ׳ אם לא יפיגא הגגכ ׳ אם לא תשמר לעשות ׳ אם לא את דמי נבות ׳ אם לא תשמעו ׳
אם לא ישוב חרבו ׳ אם לא שויתי ודוממתי ׳ אם לא תדעו לך היפה ׳ וכל ריש פס׳ דאיוב דבות במ״ב ואם לא ׳ איפה בוי יכזיבני ׳ בשלה ׳׳ ׳

מלכו ויכרע ברכבו ׃ ו
ויהוא מלא ידיה בקשתא
ומחא ית יהורם בין ד
דרעוהי ונפק גירא מל
מליביה וכרע ברתיכוה ׃
ויאמר אל בדקר שלשה
שלישה שא השליכהו
בחלקת שדה נבות
היזרעאלי כי זכר אני
ואתה את רכבים צמדי
צמדים אחרי אחאב
אביו ויהוה נשא עליו
את המשא הזה ׃ ואמ׳
למדקר גיבריה סב ז
רמיהי באחסנת חקל
נבות יזרעאלאה ארי
דכיר אנא ואת כד
הוינא רכיבין זוג חד
בתר אחאב אבוהי ומן
קדם יי׳ איתנטל עלוה
מיטל נבואתא הדין ׃ א
אם לא את דמי נבות
ואת דמי בניו ראיתי
אמש נאם יהוה ושל
ושלמתי לך בחלקה
הזאת נאם יהוה ועתה
שא השליכהו בחלקה
כדבר יהוה ׃ אם לא ית
דמי נבות וית דמי בנו׳
בנוהי גלן קדמי בקריב
אמר יי׳ ואישלם לך
באחסנא הדא אמר יי׳ ׃
וכען סב רמיהי באחס
באחסנא כפיתגמא דיי׳ ׃
ואחזיה מלך יהודה ר

ראה וינס דרך בית הגן
וירדף אחריו יהוא
ויאמר גם אתו הכהו
אל המרכבה במעלה
גור אשר את יבלעם
וינס מגדו וימת שם ׃
ואחזיה מלך שיבטא
דבית יהודה חזא ואז
ואפך באורח בית גינ׳
גינתא ורדף בתרוהי
יהוא ואמר את יתיה
מחוהי ברתיכא במס
במסקנא דגור דעים
יבלעם ואפך למגידו
ומית תמן ׃ וירכבו ׳׳
אתו עבדיו ירושלמה
ויקברו אתו בקברתו
עם אבתיו בעיר דויד ׃
ואחיתו יתיה עבדוהי
לירושלם וקברו יתיה
בקבורתיה עם אבה׳
אבהתוהי בקרתא
דדויד ׃
ובשנת אחת עשרה ׳
שנה ליורם בן אחאב
מלך אחזיה על יהודה ׃
ובשנת חדא עשרי ש
שנין ליורם בר אחאב
מלך אחזיה על שבט
דבית יהודה ׃ ויבא יז׳
יהוא יזרעאלה ואיזבל
שמעה ותשם בפוך
עיניה ותיטב את ראש
ראשה ותשקף בעד
החלון ׃ ואתא יהוא ל

ליזרעאל ואיזבל שמ׳
שמעת וכחלת בינרי׳
בינרירא עינהא ותקינ׳
ותקינת ית רישא ואז
ואיסתכיאת מן חרכא ׃
ויהוא בא בשער ותא׳
ותאמר השלום זמרי
הרג אדניו ׃ ויהוא על
בתרעא ואמירת השלם
זמרי קטל ריבוניה ׃ ׳׳
וישא פניו אל החלון
ויאמר מי אתי מי ׳׳
וישקיפו אליו שנים
שלשה סריסים ׃ וזקף
אפוהי להרכא ואמרת
מן הכא מן ואיסתכיאו
לותיה תרין תלתא
גוראין ׃ ויאמר שמטו
שמטוה וישמטוה ויז
מדמה אל הקיר ואל
הקיר ואל הסוסים וירז
וירמסנה ׃ ואמר מיגו
מגרואה ומגרוהא ונ׳
ונדא מדמא על כתלא
ועל סוסוותא ודשוהא ׃
ויבא ויאכל וישת
ויאמר פקדו נא את
הארורה הזאת וקברו
וקברוה כי בת מלך
היא ׃ ואתא ואכל ושתי
ואמר סערו כען ית
ארורתא הדא וקיברו
וקברוהא ארי בת מ׳
מלכא היא ׃ וילכו לקי
לקברה ולא מצאו בה

והית ג̇ בסע בנב וסימ׳ והיתה הפגרה פם · והיתה חבל · והית נבלת איזבל ׳׳ ׳ ׳ וכפות ג̇ וסימ׳ ולא מצאו בה · ותנרעצי על ברכי
וכפות · והעלות וכפות ׳ ׳ ואתכם ג̇ וסימ׳ ואתכם יהיו איש איש למטה · ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם · ב כן׳ ׳ ׳

כי אם הגלגלת והידים
וכפות הרגלים ׃ ואזלו
למיקבריה ולא אשכחו
בה אילהין גולגלתא
ורגליא ופסת ידיא ׃
וישבו ויגידו לו ויאמ
ויאמר דבר יהוה הוא
אשר דבר ביד עבדו ו
אליהו התשבי לאמר
בחלק יזרעאל יאכלו
הכלבים את בשר את
איזבל ׃ ותבו וחויאו
ואמר ליה ואמר פיתג
פיתגמא דיי הוא דמלי
דמליל ביד עבדיה אל
אליה דמן תותב למי
למימר באחסנת יזרע
יזרעאל ייכלון כלביא
ית ביסרא דאיזבל ׃ ות
והיתה נבלת איזבל
כדומן על פני השדה
בחלק יזרעאל אשר
לא יאמרו זאת איזבל ׃
ותהי נבילתא דאיזבל
מבדר על אפי חקלא
באחסנת יזרעאל דלא
דלא יימרון דא איזבל ׃
ולאחאב
שבעים בנים בשמרון
ויכתב יהוא ספרים וי
וישלח שמרון אל שרי
שרי יזרעאל הזקנים
ואל האמנים אחאב
לאמר ׃ ולאחאב שב
שבעין בנין בשמרון ׃

וכתב יהוא אגרן ושדר
לשמרון לרברבי יזרעא
יזרעאל סביא ולתורב
ולתורבניא דאחאב ל
למימר ׃ ועתה כבא
הספר הזה אליכם וא
ואתכם בני אדניכם וא
ואתכם הרכב והסוסים
ועיר מבצר והנשק ׃
וכען כמיתי אגרתא ה
הדא לותכון ועמכון
בני ריבוניכון ועמכון רת
רתיכין וסוסון וקרוי
וקרוין כריכן ומני זינא ׃
וראיתם הטוב והישר
מבני אדניכם ושמתם
על כסא אביו והלחמו
על בית אדניכם ׃ ותחזון
דתקין ודכשר מבני
ריבוניכון ותשוון על
כורסי מלכותא דאבוי
דאבוהי ותגיחון קרב
על בית ריבוניכון ׃ ויראו
מאד מאד ויאמרו הנה
שני המלכים לא עמדו
לפניו ואיך נעמד אנ
אנחנו ׃ ודחילו לחדא
לחדא ואמרו הא תרין
מלכיא לא יכילו למיק
למיקם מן קדמוהי ו
ואיכדין נקום אנחנא ׃
וישלח אשר על הבית
ואשר על העיר והזקנ
והזקנים והאמנים אל
יהוא לאמר עבדיך

אנחנו וכל אשר תאמר
אלינו נעשה לא נמלי
נמליך איש הטוב בע
בעיניך עשה ׃ ושלח
דממנא על ביתא ודי
דממנא על קרתא וסבי
ותורבניא לות יהוא ל
למימר עבדך אנחנא
וכל דתימר לנא נעביד
לא נמליך גבר דתקין
בעינך עביד ׃ ויכתב
אליהם ספר שנית לא
לאמר אם לי אתם ות
ולקלי אתם שמעים
קחו את ראשי בני א
אדניכם ובאו אלי כעת
מחר יזרעאלה ובני
המלך שבעים איש א
את גדלי העיר מגדל
מגדלים אתם ׃ וכתב ל
לותהון אגרתא תנינ
תניתות למימר אם
דילי אתון ומימרי אתון
מקבלין סבו ית רישי
גברי בני ריבוניכון ותי
ותיתון לותי בעידנא
הדין מחר ביזרעאל
ובני מלכא שבעין גבר
ית רברבי קרתא מרבן
יתהון ׃ ויהי כבא הספר
הזה אליהם ויקחו את
בני המלך וישחטו ש
שבעים איש ויהיו
וישימו את ראשיהם
בדודים וישלחו אליו

שמיעה לקול יח̇ בליש וסימ׳ ולאדם אמר · לקול שרי · ושמעו לקולך ובאת · לקול האות הראשון · ולא ישמעון לקלך ׃ ויאמר אם שמע
השמע לקול · משה לקול חתנו · ולא שמעו לקולי · דשפטים · ולא ישמעו לקול אביהם · וישמע לקלם · דשאול · וישמע לקולם ויעש כן · אשים
פחות הזהלהם · שמעתי ותרגז בטני לקול · ולקלי אתם · לקול מלחשים · ולא שמע עמי לקולי · חברים מקשיבים לקולך השמיעני ׳ ׳ ׳

יצדיקים ד בת בן גמנת וסימ והשיב יי את דמו על ראשו אשר פגע׳ אל כל העם צדיקים אתם׳ ויצדיקים ילכו בם׳ והמה ישפטו
ואהרגהו ב וסימ אשר לתתי לך׳ הנה אני קשרתי על אדני׳ מדבר ג וסימ שקר תרחק איש בישראל׳ כי לא יפל מדבר יי ארצה׳

יזרעאלה והוה כמיתי
איגרתא להתהון ודברו
ית בני מלכא ונכסו עד
שבעין בנין גברא ושוו
ושויאו ית רישיהון ב
בסלא ושדרינון לותיה
ליזרעאל ויבא המל
המלאך ויגד לו לאמר
הביאו את ראשי בני
המלך ויאמר שימו א
אתם שני צברים פתח
השער עד הבקר ואתא
איזגדא וחוי ליה למי
למימר איתיאו רישי
בני מלכא ואמר שוו
יתהון תרין דגורין ב
במעלנא דתרעא עד
צפרא ויהי בבקר ויצא
ויעמד ויאמר אל כל
צדיקים אתם הנה אני
קשרתי על אדני ואה
ואהרגהו ומי הכה את
כל אלה והוה בצפרא
ונפק וקם ואמר לכל
עמא זכאין אתון הא
אנא מרדית על רבוני
וקטלתיה ומן קטל
ית כל אילין דעו אפוא
כי לא יפל מדבר יהוה
ארצה אשר דבר יהוה
על בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר
ביד עבדו אליהו דעו
הכא ארי לא בטיל מ
מפתגמא דיי דמלל

חד דמימליל יי על בית
אחאב ויי קיים ית
דמליל ביד עבדיה א
אליה ויך יהוא את
כל הנשארים לבית
אחאב ביזרעאל וכל
גדליו ומידעיו וכה
וכהניו עד בלתי השא
השאיר לו שריד וי
ויקם ויבא וילך שמרון
הוא בית עקד הרעים
בדרך וקם ואתא ואז
ואזל לשמרון הוא
בית כנישת רעיא ב
באורחא ויהוא מצא
את אחי אחזיהו מ
מלך יהודה ויאמר
מי אתם ויאמרו אחי
אחזיהו אנחנו ונרד
לשלום בני המלך וב
ובני הגבירה ויהוא
אשכח ית אחי אחזיה
מלך שבט דבית יהודה
ואמר מן אתון ואמרו
אחי אחזיה אנחנא
ונחתנא למישאל ש
שלם בני מלכא ובני
מלכותא ויאמר תפש
תפשום חיים ויתפשום
חיים וישחטום אל
בור בית עקד ארבעים
ושנים איש ולא
השאיר איש מהם
ואמר אחודינון כד
חיין ואחדינון כד חיין

ונכסונון לגוב בית כנ
כנישתא ארבעין ותרין
גברא ולא אשתאר
אינש מנהון וילך מ
משם וימצא את יה
יהונדב בן רכב לקראתו
ויברכהו ויאמר אליו
היש את לבבך ישר
כאשר לבבי עם לבבך
ויאמר יהונדב יש ויש
תנה את ידך ויתן ידו
ויעלהו אליו אל המ
המרכבה ואזל מתמן
ואשכח ית יהונדב
בר רכב לקדמותיה ו
וברכיה ושאיל בשל
בשלמיה ואמר ליה
האית עם ליבך כשר
כמא דליבי עם ליבך
ואמר יהונדב אית ו
ואית הב ידך ויהב ית
ידיה ואסקיה לותיה
לרתיכא ויאמר לכה
אתי וראה בקנאתי
ליהוה וירכבו אתו ב
ברכבו ואמר איתא
עמי ותחזי בקנאתי
דאנא מקנא קדם יי
ואחיתו יתיה ברתיכיה
ויבא שמרון ויך את
כל הנשארים לאחאב
בשמרון עד השמידו
כדבר יהוה אשר דבר
אל אליהו ואתא
לשמרון ומחא ית כל

וכהניו ב וסימ וכל גדליו ומידעיו׳ והנה עמנו בראשו אלהים וכהניו׳ לשלום ולשלום ג וסימ ויבא אוריה אל דוד׳ בבני ונרד
לשלום בני המלך׳ תפשום ג וסימ ויאמר אם לשלום יצאו׳ ב בו׳ ויאמר תפשום חיים׳ ויתפשום ב וסימ ויאמר אליהו
להם תפשו׳ ויאמר תפשום חיים׳ וישחטום ב וסימ אל בור בית עקד׳ וישחטום הכהנים׳ בית עקד ב הרעים׳ וישחטום

פס׳ כל כל ובכל כל וסימ׳ כל החיה כל הרמש וכל העוף ועתה כל נביאי הבעל וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל קבל דנה בה זמנא
מצבות ג׳ בליש׳ וסימ׳ ויוציאו את מצבות ושבר את מצבות בית שמש ומצבות עוז לארץ תרד וסימ׳ אפיקו שמשא לארעא

דאישתארו לאחאב
בשמרון עד דשיציה
כפיתגמא דיי דמליל
עם אליהו
ויקבץ יהוא
את כל העם ויאמר
אלהם אחאב עבד את
הבעל מעט יהוא יע
יעבדנו הרבה וכנש
יהוא ית כל עמא ואמ
להון אחאב פלח ית
בעלא זעיר יהוא ופל
יפלחיניה סגי ועתה
כל נביאי הבעל כל ע
עבדיו וכל כהניו את
אקראו אלי איש אל
יפקד כי זבח גדול לי
בבעל כל אשר יפקד
לא יחיה ויהוא עשה
בעקבה למען האביד
את עבדי הבעל וכען
כל נביי בעלא כל פלח
פלחוהי וכל כומרוהי
זמינו לי אינש לא יש
ישתאר ארי דבחרב לי
לבעלא כל דישתאר לא
יתקיים ויהוא עבד
בחוכמא בדיל לאובד
ית פלחי בעלא ויאמר
יהוא קדשו עצרה
לבעל ויקראו ואמר
יהוא זמינו כנישא
לבעלא וזמינו וישלח
יהוא בכל ישראל
ויבאו כל עבדי הבעל

ולא נשאר איש אשר
אשר לא בא ויבאו
בית הבעל וימלא בית
הבעל פה לפה ושלח
יהוא בכל ישראל ואתו
כל פלחי בעלא ולא
אישתאר אינש דלא
אתא ועלו בית בעלא
ואיתמלי בית בעלא
ספא בספא ויאמר
לאשר על המלתחה
הוצא לבוש לכל עבדי
הבעל ויוצא להם המ
המלבוש ואמר לדי
ממנא על קמטריא
אפיק לבושיא לכל
פלחי בעלא ואפיק
להון לבושיא ויבא
יהוא ויהונדב בן רכב
בית הבעל ויאמר לע
לעבדי הבעל חפשו ו
וראו פן יש פה עמכם
מעבדי יהוה כי אם ע
עבדי הבעל לבדם ואו
ואתא יהוא ויהונדב
בר רכב לבית בעלא ו
ואמר לפלחי בית בעל
בלושו וחזו דילמא אי
איתכא עמכון מעבדיא
דיי אילהין פלחי בעלא
בלחודיהון ויבאו לע
לעשות זבחים ועלות
ויהוא שם לו בחוץ ש
שמנים איש ויאמר
האיש אשר ימלט מן

האנשים אשר אני
מביא על ידיכם נפשו
תחת נפשו ואתא לש
למעבד ניכסתא ועלון
ויהוא מני ליה בברא
תמנן גברא ואמר דיי
דישתיזב מן גבריא
דאנא מעיל על ידכון
נפשיה חלף נפשיה
ויהי ככלתו לעשות
העלה ויאמר יהוא
לרצים ולשלשים ב
באו הכום איש אל
יצא ויכום לפי חרב
וישלכו הרצים והש
והשלשים וילכו עד
עיר בית הבעל והוה
כד שיצי למעבד
עלתא ואמר יהוא ל
לרהטיא ולגבריא ע
עולו ומחונינון אינש
לא יפוק ומחונון לפ
לפיתגם דחרב ורמו ו
רהטיא וגבריא קט
קטילין ואזלו עד קר
קרית בית בעלא ויוצ
ויוציאו את מצבות
בית הבעל וישרפוה
ואפיקו ית קמת בית
בעלא ואוקידוהא ו
ויתצו את מצבת הבעל
ויתצו את בית הבעל
וישימוה למחראות
עד היום ותרעו ית קמת
בעלא ותרעו ית בית

עד היום ל׳ יחיד וסימ׳ ותלד הבכירה בן והצעירה גם הוא היא מצבת קבורת רחל וישימוהו למוצאות עד ובשאת מתנתיכם
ותכון כל מלאכת נזהלו לעמק ברכה למן היום לכת המלך עד היום האחרון דעזרא וירקון ירמיהו על יאשיהו דה״ י״ אל ייצא ג׳
וסימ׳ איש ממקומו באו הכום איש אל יצא אל יצא פליט מן העיר הויצא ה׳ אל לוט אל המדקלל את בגד את האיש לבוש וא והויצא
ועתה

ל̇ דסביר ובביתאל וקד̇ ובית וסימ̇ ויבא ערוב כבד מאד · לא נשאר איש · ויצא בני הנביאים · עגלי זהב אשר בית אל ואשר בדן ׃
בדן ל̇ וסימ̇ וישלח יה̇ את ירבעל ואת בדן · ואת האחד נתן בדן · אשר בית אל ואשר בדן · ובני אילב בדן · דה̇ ׃ לך יגת ל̇ דכות ׃

בעלא ושויוהא לבית מז
מפקת אינשא עד יומ
הדין ׃ וישמד יהוא את
הבעל מישראל ׃ ושיצי
יהוא ית בעלא מישר׳ ׃
רק חטאי ירבעם בן נ
נבט אשר החטיא את
ישראל לא סר יהוא
מאחריהם עגלי הזהב
אשר בבית אל ואשר
בדן ׃ לחוד חובי ירבעם
בר נבט דחייב ית ישר׳
ישרא׳ לא סטא יהוא
מבתריהון אישתעבד
לעיגלי דדהבא די בבית
בביתאל ודי בדן ׃
ויאמר
יהוה אל יהוא יען א
אשר הטיבת לעשות
הישר בעיני ככל אשר
בלבבי עשית לבית אח
אחאב בני רבעים יש
ישבו לך על כסא יש
ישראל ׃ ואמר יי ליה
ליהוא חלף דאתקנתא
למעבד דכשר קדמי ׃
ככל דברעותי עבדת
לבית אחאב בני רביעין
יתבון לך על כורסי מ
מלכותא דישרא׳ ׃ ויה
ויהוא לא שמר ללכת
בתורת יהוה אלהי יש
ישראל בכל לבבו ׃ לא
סר מעל חטאת ירבעם
אשר החטיא את

ישראל ׃ ויהוא לא נטר
למהך באוריתא דיי׳
אלהא דישרא׳ בכל ליבי׳
לא סטא מכל חובי י
ירבעם די חייב ית ישר׳ ׃
בימים ההם החל יהוה
לקצות בישראל ויכם
חזאל בכל גבול ישראל ׃
ביומיא האינון שרי
רוגזא דיי׳ למיתקף בית
בישרא׳ ומחינון חזאל
בכל תחום ארעא דישר׳ ׃
מן הירדן מזרח הש
השמש את כל ארץ ה
הגלעד הגדי והראובני
והמנשי מערער אשר
על נחל ארנן והגלעד
והבשן ׃ מן ירדנא מדנח
שימשא כל ארעא גל
גלעד שבט גד ושבט
ראובן ושבט מנשה ד
מערער על נחלא דא
דארנון וארע גלעד ומ
ומתנן ׃ ויתר דברי יהוא
וכל גבורתו וכל אשר
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל ׃ ושאר
פתגמי יהוא וכל די
עבד וכל גבורתיה הלא
אינון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכיא
דישרא׳ ׃ וישכב יהוא
עם אבתיו ויקברו אתו
בשמרון וימלך יהואחז

בנו תחתיו ׃ ושכיב יהו׳
עם אבהתוהי וקברו יתי
יתיה בשמרון ומלך
יהואחז בריה תחותו
תחותוהי ׃ והימים א
אשר מלך יהוא על
ישראל עשרים ושמנה
שנה בשמרון ׃ ויומיא
דימלך יהוא על ישרא׳
עשרין ותמני שנין ׃
בשמרון ׃
יא ועתליה אם
אחזיה ראתה כי מת
בנה ותקם ותאבד את
כל זרע הממלכה ׃ ועת
ועתליה אימיה דא
דאחזיהו חזת ארי
מית ברה וקמת ואוב
ואבידת ית כל זרעא
דמלכותא ׃ ותקח יהו
יהושבע בת המלך
יורם אחות אחזיהו
את יואש בן אחזיהו
ותגנב אתו מתוך בני
המלך הממותתים אתו
ואת מינקתו בחדר
המטות ויסתירו אתו
מפני עתליהו ולא הו
הומת ׃ ונסיבת יהושבע
בת מלכא יורם אחתיה
דאחזיהו ית יואש בר
אחזיה וגניבת יתיה
מגו בני מלכא דמית
דמיתקטלין יתיה
באידרון בית ערסתא

בלבבי ג̇ וסימ̇ והקימותי לי כהן נאמן · עשית לבית אחאב · עד אשית עיצות ׃ כל צבי דכות ארנון מלא במ̇א חס̇ מערער
אשר על שפת נחל ארנן · וכל אוריה דכות חס במ̇ג מלא · משם נסעו ויחנו מעבר ארנון · ב̇ בני את והב בסופה ׃ המנשי ל̇
בת כן וסימ̇ את בצר במדבר · הלא זה למנשי · ונקח את ארצו מן הירדן מזרחה שמש · דמלכים · ויפקידם דוד המלך ׃

ויוצא ד׳ וחס׳ וסימ׳ ואתכם לקח יל׳ ויוצא את בן המלך ויוצא גוזלים בסלע ויוצא עמו בששון וסימ׳ בסיב בירא דמלכא
אבגא בחדוה ויג׳ וימלכו ה׳ חס׳ וסימ׳ וימלכו שם שאול עמרי בימי פשע אדום בן המלך ויקחו כל עם יהודה ורהבעם

ואטמרת יתיה מן קד
עתליה ולא איתקטל׃
ויהי אתה בבית יהוה
מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על ה׳
הארץ׃ והוה עמיה ד׳
בבית מקדשא דיי מ׳
מיטמר שית שנין ה׳
ועתליה מלכת על א׳
ארעא׃
ובשנה השביעית
שלח יהוידע ויקח׳
את שרי המאות לכ׳
לכרי ולרצים ויבא
אתם אליו בית יהוה׃
ויכרת להם ברית וי׳
וישבע אתם בבית יה׳
יהוה וירא אתם את
בן המלך׃ ובשתא ש׳
שביעתא שלח יהו׳
יהוידע ודבר ית רבני
מאוותא לגיבריא
ולרהטיא ואעיל י׳
יתהון לותיה בית מ׳
מקדשא דיי וגזר
עימהון קיים ואומי
יתהון בבית מקדשא
דיי ואחזי יתהון ית
בר מלכא׃ ויצום לא
לאמר זה הדבר אש׳
אשר תעשון השלי׳
השלשית מכם באי
השבת ושמרי מש׳
משמרת בית המלך׃
ופקידינון למימר

דין פיתגמא דתעבדון
תלתא מנכון עלין שב׳
שבתא ונטרי מטרת
בית מלכא׃ והשליש
והשלשית בשער
סור והשלשית
בשער אחר הרצים
ושמרתם את משמרת
הבית מסח׃ ותלתא
בתרע ותילתא בתרע
דבתרוהי תרע בתר
רהטיא ותטרון ית
מטרת ביתא מידיר
שתלי׃ ושתי הידות
בכם כל יצאי השבת
ושמרו את משמרת
בית יהוה אל המלך׃
ותרתין חולקין בכון ו׳
כל נפקי שבתא ותט׳
ותטרון ית מטרת בי׳
בית מקדשא דיי על
מלכא׃ והקפתם על
המלך איש וכליו בי׳
בידו והבא אל השדר׳
השדרות יומת והיו
המלך בצאתו ובבאו׃
ותקפון על מלכא סחו׳
סחור גבר וזיניה בידי׳
ודי יעול לגו מן סדרא
איתקטיל והון עים
מלכא במיפקיה ובמ׳
ובמיעליה׃ ויעשו ש׳
שרי המאות ככל
אשר צוה יהוידע ה׳
הכהן ויקחו איש א׳

אנשיו באי השבת ויו׳
ויבאו אל יהוידע הכהן׃
ועבדו רבני מאוותא
ככל דפקיד יהוידע כ׳
כהנא ודברו גבר ית ג׳
גברוהי עלי שבתא עם
נפקי שבתא ואתו לות
יהוידע כהנא׃ ויתן י׳
יהוידע הכהן לשרי
המאות את החנית וא׳
ואת השלטים אשר
למלך דוד אשר בבית
יהוה׃ ויהב כהנא לרבני
מאוותא ית מורניית׳
וית שלטיא דמלכא
דוד די בבית מקדשא
דיי׃ ויעמדו הרצים
איש וכליו בידו מכתף
הבית הימנית עד כתף
הבית השמאלית למז׳
למזבח ולבית על המלך
סביב׃ וקמו רהטיא
גבר וזיניה בידיה מע׳
מעיבר ביתא מימינא
עד עיבר ביתא משמ׳
משמאלא למדבחא
ולבית כפורי על מלכא
סחור סחור׃ ויוצא
את בן המלך ויתן עליו
את הנזר ואת העדות
וימלכו אתו וימשחהו
ויכו כף ויאמרו יחי
המלך׃ ואפיק ית בר
מלכא ויהב עלוהי
ית כלילא וית סהדותא

על המלך ה׳ וסימ׳ והקפתם על המלך ויעמדו הרצים ויעמד את כל העם הקשרים ויבו עם הארץ ואת יתר העם המלבים ותרא
והנה המלך דה׳ ויאבד מבוכן וכל טוב דכות בג׳ אל המלך ותאמר בת שבע שוב והמלאך אשר הלך לקרא וחברו ומן בשנה
השביעית שלח יהוידע עד בשנת שבע ליהוא המאיות בת המאות ק׳ בג׳ א׳ המאות בת יקר׳ ויקח את שרי המאות ואת הברי

עתליה ז וסימ׳ ועתליה אם אחזיה ראתה ׳ דמלכים ׳ ועתליה מלכת על הארץ ׳ ותשמע עתליה את קול הרצים ׳ ותקרע עתליה את בגדיה
ומבני עילם ישעיה בן עתליה ׳ דעזרא ׳ ושב אמו עתליה בת עמרי ׳ דה׳ ושמשרי ׳׳ בזודי כלה מלא גמ׳א חס׳ ויצו יהוידע ׳׳

ואמליכו יתיה ומשיח
ומשחוהי וטפחו ידי
ואמרו יצלח מלכא׃
ותשמע
עתליה את קול הרצין
העם ותבא אל העם
בית יהוה׃ ושמעת עת
עתליה ית קל רהטין
עמא ועלת לות עמא
לבית מקדשא דייי׃ ות
ותרא והנה המלך עמד
על העמוד כמשפט וה
והשרים והחצצרות
אל המלך וכל עם הא
הארץ שמח ותקע ב
בחצצרות ותקרע ע
עתליה את בגדיה ות
ותקרא קשר קשר׃
וחזת והא מלכא קאי
על איסטונא כהלכת
ורברביא עמיה וחצצ
וחצוצרתא קדם מלכא
וכל עמא דארעא חדן
ותקעין בחצוצרתא
ובזעת עתליה ית לבו
לבושהא ואמרת
מירדא מירדא׃
ויצו
יהוידע הכהן את שרי
המאות פקדי החיל
ויאמר אלהם הוציאו
אתה אל מבית לשדר
לשדרות והבא אחריה
המת בחרב כי אמר
הכהן אל תומת בית

יהוה׃ ופקיד יהוידע
כהנא ית רבני מאוותא
דממנן על חילא ואמ
להון אפיקו יתה לגיו
מן סדרא ודייעול ב
באתרא אח יתקטיל בח
בחרבא ארי אמר כהנא
לא תתקטל בבית מקד
מקדשא דייי׃ וישימו
לה ידים ותבא דרך מ
מבוא הסוסים בית
המלך ותומת שם׃ וש
ושויאו לה אתר ועלת
באורח מיעלנא דסוס
דסוסוותא לבית מלכ
ואתקטילת תמן׃
ויכרת
יהוידע את הברית
בין יהוה ובין המלך
ובין העם להיות לעם
ליהוה ובין המלך ובין
העם׃ וגזר יהוידע ית
קיימא בין מימרא
דייי ובין עמא ובין מל
מלכא למהוי משמש
משמשין קדם ייי ובין
מלכא ובין עמא׃ ויבא
ויבאו כל עם הארץ בית
הבעל ויתצהו את
מזבחתיו ואת צלמיו
שברו היטב ואת מתן
כהן הבעל הרגו לפני
המזבחות וישם הכהן
פקדות על בית יהוה׃
ועלו כל עמא דארעא

דארעא לבית בעלא
וסתרוהי וית אגורוהי
ומצל ית צלמוהי תכ
תברו יאות וית מתן כ
כומרא דבעלא קטלו
קדם אגוריא ומני
כהנא מטרן על בית
מקדשא דייי׃ ויקח
את שרי המאות ואת
הכרי ואת הרצים ואת
כל עם הארץ וירידו
את המלך מבית יהוה
ויבאו דרך שער הר
הרצים בית המלך וי
וישב על כסא המלכים׃
ודבר ית רבני מאוותא
וית גיבריא וית רהטי
וית כל עמא דארעא
ואחיתו ית מלכא מבי
מבית מקדשא ועלו
באורח תרע רהטיא
לבית מלכא ויתיב על
כורסי מלכותא׃ וישמח
כל עם הארץ והעיר
שקטה ואת עתליהו
המיתו בחרב בית המלך׃
וחדי כל עמא דארעא
וקרתא שדוכת וית
עתליה קטלו בחרבא
בית מלכא׃
יב בן שבע שנים
יהואש במלכו׃ בר שבע
שנין יהואש כד מלך׃
בשנת שבע ליהוא מ
מלך יהואש וארבעים

ותבוא ז מלא בנב וסימ׳ ותבוא אליו בלאט ׳ בעלת אוב ׳ והיא מתקדשת ׳ אל כל העם דרך מבוא הסוסים ׳ ותקריבי ימיך ׳ ותבוא
חרב ׳ וחברון ׳ ותבוא בהם הרוח ׳ ותבוא אליך תפלתי ׳ ובל כתי דבות במ׳ב חס׳ ותבא במים בקרבו ׳ ותבא בלט ותגל מרגלותו ותשכב ׳׳
ויבואו ג מלא וסימ׳ דרך שער הרצים ׳ דמלכים ׳ פנימה אל חזקיהו ׳ ויאכלו ארצך ומלואה ׳׳ ואת מתן ב כהן הבעל ׳ וחברון ׳

חזק ד׳ וסימ׳ יהושע בן נון העמד לפניך · ולבלתי חזק את בדק הבית · צפה דרך חזק מתנים · ועתה חזק את ידי · ערכן
ג׳ וסימ׳ וערכת את ערכו · איש כסף נפשות ערכו · ודבר גבורות וחין ערכו · אנד׳ · וחד איש מערכו נגש את הכסף

שנה מלך בירושלם
ושם אמו צביה מבאר
שבע | בשנת שבע ליה
ליהוא מלך יהואש :
וארבעין שנין מלך
בירושלם ושום אימי
צביה מבארא דשבע |
ויעש יהואש הישר
בעיני יהוה כל ימיו :
אשר הורהו יהוידע :
הכהן | ועבד יהואש :
דכשר קדם יי כל יומי
יומוהי דאלפיה יהויד
כהנא | רק הבמות לא
סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות | להו
להוד במתא לא עטרא
ערכען עמא מדבחין
ומסקין בוסמין על בו
במתא | ויאמר יהואש
אל הכהנים כל כסף הו
הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עבר יז
איש כסף נפשות ערכו
כל כסף אשר יעלה על
לב איש להביא בית
יהוה | ואמר יהואש :
לכהניא כל כסף קודשי
דמיתעל לבית מקדשא
דיי כסף תיקלא דעבר
על מנין גבריא כסף
פורסן נפשתא דמיתן
גבר פורקן נפשיה את
כל כסף דמיתנדב גבר
בליביה לאיתאה

לבית מקדשא דיי | ית
יקחו להם הכהנים אה
איש מאת מכרו והם
יחזקו את בדק הבית
לכל אשר ימצא שם
בדק | יסבון להון כהני
גבר מן מכריה ואינון
יתקפון ית בדקא דבית
לכל אתר דישתכח תמן
בידקא |
ויהי בשנת עשו
עשרים ושלש שנה
למלך יהואש בלא ח
חזקו הכהנים את בדק
הבית | והוה בשתא ח
דעשרין ותלת שנין :
למלכא יהואש לא
תקיפו כהניא ית בידק
דביתא | ויקרא המלך
יהואש ליהוידע הכ
הכהן ולכהנים מויא :
ויאמר אלהם מדוע
אינכם מחזקים את
בדק הבית | ועתה אל
תקחו כסף מאת מכ
מכריכם כי לבדק הב
הבית תתנהו | וקרא
מלכא יהואש ליהו
ליהוידע כהנא ולכהני
ואמר להון מדין לא
איתיכון מתקפין ית
בידקא דביתא וכען לא
תיסבון כספא מן עמא
מכריכון אילהין לבה
לבידקא דביתא תתנוני |

ויאתו הכהנים לבלתי
קחת כסף מאת העם
ולבלתי חזק את בדק
הבית | ואיטפסו כהניא
בדיל דלא למיסב כספ
מן עמא ובדיל דלא
למיתקפא ית בידקא
דביתא | ויקח יהוידע
הכהן ארון אחד ויקב
חור בדלתו ויתן אתו
אצל המזבח בימין
בבוא איש בית יהוה
ונתנו שמה הכהנים
שמרי הסף את כל הכ
הכסף המובא בית יהו
יהוה | ונסיב יהוידע
כהנא ארונא חד ונקב
חורא ברשיה ויהב
יתיה בסטר מדבחא
כד מיעלא במיעל גברא
לבית מקדשא דיי וית
ויהבין תמן כהנא אמו
אמרכליא ית כל כספא
דמיתעל לבית מקדש
דיי | ויהי כראותם כי
רב הכסף בארון ויעל
ספר המלך והכהן הג
הגדול ויצרו וימנו את
הכסף הנמצא בית יה
יהוה | והוה כד חזן די
ארי סגי כספא בארונא
וסליק ספרא מלכא
ויהוידע כהנא וצרו יז
ומנו ית כספא ראיש |
דאישתכח בית מקדש

עובר ה׳ מלא וסימ׳ כל כסף הקדשים · על החרים אשא · ואפיינו בקש עובר · ליום ארינם לשמיר · תחת היותך עזובה · זאת
העיר העליזה · הכרתי גוים נשמו פנותם · מדוע אתה עובר · וכל יחזיק׳ דכות במ״א חס · ונתתי את הר שעיר לשממה
ולכהנים ה׳ וסימ׳ ויקרא המלך יהואש · ולכהנים הלוים לא יכרת · ואחיהם הבינו להם · ב׳ בו · ולכהנים לא ידעו אנה הלכתי

ויוציאהו ד׳ וסימ׳ ויוציאהו ויציאהו מחוץ לעיר · ויוציאהו מחוץ למחנה ישראל · ויוציאהו מחוץ לעיר · דגבות · ויוציאהו
לחרשי העץ ולבנים · ב׳ קדמ׳ חס׳ ··· חטאות ג׳ מלא וסימ׳ כסף אשם וכסף חטאות · במה לי · ולקדשים ··· המתכן ל׳ דגות ···

דיי׃ ונתנו את הכסף
המתכן על ידי עשי
המלאכה המפקדים
בית יהוה ויוציאהו ל
לחרשי העץ ולבנים
העשים בית יהוה׃ ויי
ויהבון ית כספא דמתו
דמיתקס על ידי עבדי
עבידתא דממנן בבית
מקדשא דיי ומפקין
לה לנגרי אעיא ולאו
לארדיכליא דעבדי
בית מקדשא דיי׃ ולג
ולגדרים ולחצבי האו
האבן ולקנות עצים
ואבני מחצב לחזק את
בדק בית יהוה ולכל
אשר יצא על הבית ל
לחזקה׃ ולארדיכליא
ולפסלי אבניא ולמיז
ולמיזבן אעין ואבנין
פסילן לתקפא ית בית
מקדשא דיי ולכל
דיתפק על ביתא לתק
לתקפא אתיה׃ אך לא
יעשה בית יהוה ספות
כסף מזמרות מזרקות
חצצרות כל כלי זהב
וכלי כסף מן הכסף ה
המובא בית יהוה׃ ברם
לא יתעביד בבית מקדש
דיי קולין דכסף מזמ
מזמרייא ומני מזרק
מזרקייא וחצוצרתא
מני דהבא ומני כספא

מן כספא דמיתעל ל
לבית מקדשא דיי׃ כי
כי לעשי המלאכה
יתנהו וחזקו בו את
בית יהוה׃ ארי לעבו
לעבדי עבידתא יהו
יהבונה ואתקיפו ביה
ית בית מקדשא דיי׃ ו
ולא יחשבו את האנ
האנשים אשר יתנו
את הכסף על ידם לתת
לעשי המלאכה כי
באמנה הם עשים׃ ו
ולא מחשבן עם גבריא
דיהבין ית כספא על
ידיהון למיתן לעבדי
עבידתא ארי בהימנו
בהימנותא אינון עבדין׃
כסף אשם וכסף חט
חטאות לא יובא בית
יהוה לכהנים יהיו׃ כסף
אשמיא וכסף חטאתא
לא מיתעל לבית מקד
מקדשא דיי לכהניא
יהבין ליה׃
אז יעלה חזאל
מלך ארם וילחם על
גת וילכדה וישם חזאל
פניו לעלות ירושלם׃
בכן סליק חזאל מלכא
דארם ואגיח קרבא על
גת וכבשה ושוי חזאל
אפוהי למיסק לירוש
לירושלם׃ ויקח יהואש
מלך יהודה את כל

הקדשים אשר הקדי
הקדישו יהושפט וי
ויהורם ואחזיהו אבו
אבתיו מלכי יהודה
ואת קדשיו ואת כל ה
הזהב הנמצא באוצ
באצרות בית יהוה
ובית המלך וישלח
לחזאל מלך ארם וי
ויעל מעל ירושלם׃ ו
ונסיב יהואש מלך ש
שבטא דבית יהודה
ית כל קודשיא דאקד
דאקדישו יהושפט וי
ויהורם ואחזיהו אבה
אבהתוהי מלכיא דבית
יהודה וית קודשוהי
וכל דהבא דאישתכח
באוצרי בית מקדשא
דיי ובגנזי בית מלכא
ושדר לחזאל מלכא
דארם ואיסתלק מעל
ירושלם׃ ויתר דברי יו
יואש וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ס
ספר דברי הימים למ
למלכי יהודה׃ ושאר
פתגמי יואש וכל דע
דעבד הלא אינון כתיבין
על ספר פתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה׃
ויקמו עבדיו ויקשרו
קשר ויכו את יואש
בית מלא היורד סלא׃
וקמו עבדוהי ומרדו

יובא ה׳ וסימ׳ וכל חטאת אשר יובא · בפרים יובא וטמא · כל כסף הקדשים · כסף אשם וכסף חטאות · במות מרק ע מהדשיש ·
קדשיו ג׳ וסימ׳ ואיש קדשיו לא יהיה · ויקח יהואש ויבא לה׳ · ויקח יהואש מלך יהודה · דמלכים ··· ובית המלך ג׳ וסימ׳
האדיבו שמעו זאת הכהנים · ויקח יהואש מלך יהודה · ויוציא אפא בסדו ··· כלא ב׳ א׳ בת א׳ וא׳ בת ה׳ היורד · סלה בל ···

אמציה ס̇ ופס̇ ויוזבד בן שמעת ׃ ויתר דברי יואש ׃ אז שלח אמציה ׃ בשנת עשרים ושבע ׃ וישלח אמציה כהן בית אל ׃
ויאמר אמציה אל עמוס ׃ ויאמר ויען עמוס ויאמר אל אמציה ׃ ובמושבים וימלך ׃ בן חשביה בן אמציה

מרד ומחהו ית יואש כד
בית מילוא דנחית לסילא
ויוזבד בן שמעת ויהוז
ויהוזבד בן שמר עבדיו
הכהו וימת ויקברו
אתו עם אבתיו בעיר
דוד וימלך אמציה בנו
תחתיו ׃ ויוזבד בר שמ
שמעת ויהוזבד בר שמר
עבדוהי מחוהי וקטלו
וקטלוהי וקברו יתיה
עם אבהתוהי בקרתא
דדוד ומלך אמציה
בריה תחותוהי ׃

יג בשנת
עשרים ושלש שנה
ליואש בן אחזיהו מלך
יהודה מלך יהואחז
בן יהוא על ישראל
בשמרון שבע עשרה
שנה ׃ בשנת עשרין
ותלת שנין ליואש בר
אחזיה מלך שבט דבי
דבית יהודה מלך יהו
יהואחז בר יהוא על
ישראל בשמרון שבע
עסרי שנין ׃ ויעש הרע
בעיני יהוה וילך אחר
חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את יש
ישראל לא סר ממנה ׃
ועבד דביש קדם יי
ואזל בתר חובי ירבעם
בר נבט דחייב ית ישרא
לא סטא מנהון ׃ ויחר

אף יהוה בישראל
ויתנם ביד חזאל מלך
ארם וביד בן הדד בן
חזאל כל הימים ׃ ותקי
ותקיף רוגזא דיי בישו
יהוה בישראל יהוה אנ
ומסרינון ביד חזאל
מלכא דארם וביד
בר הדד בר חזאל
כל יומיא ׃ ויחל
יהואחז את פני יהוה
וישמע יהוה אליו כי
ראה את לחץ ישראל
כי לחץ אתם מלך אר
ארם ׃ וצלי יהואחז קד
קדם יי וקביל צלותיה
יי ארי גלי קדמוהי
דוחקא דישראל ארי
דחק יתהון מלכא די
דארם ׃ ויתן יהוה ליש
לישראל מושיע ויצ
ויצאו מתחת יד ארם
וישבו בני ישראל בא
באהליהם כתמול שלש
שלשם ׃ ויהב יי לישו
לישראל פריק ונפקו
מתחות יד אינש ארם
ויתיבו בני ישראל
בקרויהון כמאיתמלי
ומדמקמוהי ׃ אך לא
סרו מחטאת בית ירבע
ירבעם אשר החטיא
ישראל בה הלך וגם
האשרה עמדה בשו
בשמרון ׃ ברם לא סטו

מחובי בית ירבעם
דחייב ית ישראל בהון
אזלו אף אשירתא
קמת בשמרון ׃ כי לא
השאיר ליהואחז עם
כי אם חמשים פרשים
ועשרה רכב ועשרת
אלפים רגלי כי אבדם
מלך ארם וישמם כע
כעפר לדש ׃ ארי לא
אשאר ליהואחז עם
אילהין חמשים פרש
פרשין ועשר רתיכין
ועשרה אלפין גבר ז
ריגליה ארי אבדינון
מלכא דארם ושויאנון
כעפרא לדיש ׃ ויתר
דברי יהואחז וכל אש
אשר עשה וגבורתו
הלא הם כתובים על ס
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל ׃ ושאר
פתגמי יהואחז וכל
די עבד וגיברוותיה
הלא אינון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא
למלכיא דישראל ׃ ויש
וישכב עם אבתיו ויק (יהואחז)
ויקברהו בשמרון ויו
וימלך יואש בנו תחת
תחתיו ׃ ושכיב יהואחז
עם אבהתוהי וקברוהי
בשמרון ומלך יואש
בריה תחותוהי ׃
בשנת

סימן יהואש בן יהוא ׃ וילך אחר חטאת ׃ יהוא בן נמשי ׃ מנחם בן גדי ׃ ולא סר מעל חטאת ׃ פקח בן רמליהו ׃ לא סר מן חטאת
יהואש בן יהואחז ירבעם בן יואש ׃ מכל חטאות ׃ ושאר מחטאת ׃ עמדה ד̇ ופס̇ ותרא לאחד ׃ וגם האשרה עמדה רגלי ׃
רגלי עמדה במישור ׃ את חכמתי עמדה לי ׃ וחד ועמדה לפני המלך ׃ לדש ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ ׃ וישמם כעפר ׃ וחברו מל̇

ויעשה ד וסימ ויעשה עמרי הרע בעיני · ויעשה הרע · דעמדי דיהורם בן אחאב · הרע · דיואש הסמוך לאלישע · את כל חקותי
יתר ה בטע באזלא בספר וסימ שביעי · שלמה · בעשא · יהוא · יהואחז · יהושפט · ירה ל וויר ל דכות

שלשים ושבע שנה
ליואש מלך יהודה
מלך יהואש בן יהואחז
על ישראל בשמרון ט
שש עשרה שנה: בשנ
תלתין ושבע שנין לי
ליואש מלך שבטא דבי
יהודה מלך יהואש בר
יהואחז על ישראל בשו
בשמרון שית עשרה
שנין: ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל
חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישר
ישראל בה הלך ועבד
דביש קדם יי' לא סטא
מכל חובי ירבעם בר
נבט דחייב ית ישראל
בהון אזל: ויתר דברי
יואש וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם
עם אמציה מלך יה
יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל: ושאר
פתגמי יואש וכל דע
דעבד וגבורתיה דא
דאגיה קרבא אמציה עם
מלך שבטא דבית
יהודה הלא אינון כת
כתיבין על ספר פתגמ
יומיא למלכיא ישרא
וישכב יואש עם אבו
אבתיו וירבעם ישב
על כסאו ויקבר יואש

בשמרון עם מלכי יש
ישראל: ושכיב יואש
עם אבהתוהי וירבעם
יתיב על כורסיה ואת
ואתקבר יואש בשמ
בשמרון עם מלכי יש
ישראל:
ואלישע חלה את חל
חליו אשר ימות בו
וירד אליו יואש מלך
ישראל ויבך על פניו ו
ויאמר אבי אבי רכב
ישראל ופרשיו: ואלי
ואלישע מרע ית מרע
מרעיה די מית ביה ו
ונחת להתיה יואש מ
מלכא דישראל ובכא
על אפוהי ואמר רבי
רבי דטב להון לישרא
בצלותיה ברתיכין ומ
ומפרשין: ויאמר לו
אלישע קח קשת וחצ
וחצים ויקח אליו קש
קשת וחצים: ואמר
ליה אלישע סב קשתא
וגיריא ונסיב ליה קש
קשתא וגיריא: ויאמר
למלך ישראל הרכב
ידך על הקשת וירכב
ידו וישם אלישע ידיו
על ידי המלך: ואמר
למלכא דישראל אח
אחית ידך על קשתא
ואחית ידיה ושוי א
אלישע ידוהי על ידי

מלכא: ויאמר פתח
החלון קדמה ויפתח
ויאמר אלישע ירה
ויור ויאמר חץ תשוע
תשועה ליהוה וחץ
תשועה בארם והכית
את ארם באפק עד
כלה: ואמר פתח כוין
למדינחא ופתח ואמר
אלישע שדי ושדא
ואמר גירין דא יהא
יתעביד ביה פורקנא
מן קדם יי' וגירין דא
יתעביד לנא נצחנא
מאינש ארם ותקטיל
ית אינש ארם
באפק עד דישיצינון:
ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר למלך
ישראל הך ארצה
ויך שלש פעמים ויע
ויעמד: ואמר סב גי
גירריא ונסיב ואמר
למלכא דישראל מחי
לארעא ומחא תלת
זימנין ופסק: ויקצף
עליו איש האלהים
ויאמר להכות חמש
או שש פעמים אז הכ
הכית את ארם עד כלה
ועתה שלש פעמים
תכה את ארם: ורגיז
עלוהי נביא דיי' ואמ
ואמר הוה חזי לך
לך למימחי חמש או

נלחם יב פתח וסימ כי חשבון עיר סיחון · ועתה הטוב טוב אתה · אשר נלחם אבי · וישלח העי את הדורם · וחברון · דדב הימ
ויתר דברי ירבעם · ודמ · ויתר דברי יואש אשר · ויתר דברי יהואש · והיה כל מעבר · והמה מדין ועיבבו · ויהי פחד אהיב על · והוא
נלחם עם מלך · זה ונלחם · הבה נתחכמה לו · גם אנחנו ככל הגוים · ויאמר דוד אל שאול · ויצא יי ונלחם בגוים · ויתמרמר מלך

וישליכו ד מלא וסימ וישליכו איש מקברו ואת מלך העיתלה ויפרש את השמלה ויהי הם קברים איש ובל כתיב מל
במא חס את תורתך אחרי גזם ... אברהם יצחק ויעקב ב וסימ ואת העשוי לכם ויחן יי אתם וירחמם ... ויחן ל דבו

שית זימנין בכין ומחת
מחיתא ית אינש ארם
עד שיציתא וכען תלת
זימנין תימחי ית אי
אינש ארם
וימת אלישע
ויקברהו וגדודי מואב
יבאו בארץ בא שנה
ומית אלישע וקברוהי
ומשיריית מואב עלא
בארעא במיעל שתא
ויהי הם קברים איש
והנה ראו את הגדוד
וישליכו את האיש ב
בקבר אלישע וילך
ויגע האיש ב
בעצמות אלישע
ויחי ויקם על רגליו
והוה עד דאינון קברין
גברא והא חזו ית מש
משריתא ורמו ית
גברא בקברא דאלישע
ואזל וקריב בגרמי א
אלישע וחייא וקם על
ריגלוהי
וחזאל מלך
ארם לחץ את ישראל
כל ימי יהואחז וחזאל
מלכא דארם דחיק ית
ישראל כל יומוהי דיה
דיהואחז ויחן יהוה
אתם וירחמם ויפן א
אלהם למען בריתו
את אברהם ואת יצחק
ואת יעקב ולא אבה

השחיתם ולא השליכ
השליכם מעל פניו עד
עתה ורחים יי עליהון
ואיתפני במימריה
לאוטבא להון בדיל
קיימיה דעם אברה
יצחק ויעקב ולא אבה
לחבלותהון ולא אגל
אגליתון מארע בית
שכינתיה עד כען וימ
וימת חזאל מלך ארם
וימלך בן הדד בנו תח
תחתיו ומית חזאל
מלכא דארם ומלך
בר הדד בריה תחותוהי
וישב יהואש בן יהו
יהואחז ויקח את
הערים מיד בן הדד
בן חזאל אשר לקח
מיד יהואחז אביו ב
במלחמה שלש פע
פעמים הכהו יהואש
וישב את ערי ישרא
ישראל ותב יהואש
בר יהואחז ונסיב ית
קרויא מיד בר הדד
בר חזאל דנסיב מידא
דיהואחז אבוהי בק
בקרבא תלת זימנין
מחהי יהואש ואתיב
ית קרוי ישראל
יד בשנת
שתים ליואש בן יהו
יואחז מלך ישראל
מלך אמציהו בן ירוי

יהואש מלך יהודה
בשנת תרתין ליואש
בר יהואחז מלכא ד
דישראל מלך אמציה
בר יהואש מלך ש
שבטא דבית יהודה
בן עשרים וחמש ש
שנה היה במלכו וע
ועשרים ותשע שנה
היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בי
בירושלם ושם אמו
יהועדן מן ירושלם
בר עשרין וחמש שנין
הוה כד מלך ועשרין
ותרתין שנין הוה כד
מלך ועשרין ותלת
ותשע שנין מלך בי
בירושלם ושום אימי
יהועדן מירושלם
ויעש הישר בעיני י
יהוה רק לא כדוד א
אביו ככל אשר יואש
אביו עשה ועבד דת
דכשר קדם יי לחוד
לא כדוד אבוהי ככל
דעבד יואש אבוהי
עבד רק הבמות לא
סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות ל
לחוד במתא לא עטרא
עד כען עמא מדבחין
ומסקין בוסמין על
במתא ויהי כאשר
חזקה הממלכה בידו

יואחז ד וסימ בשנת שתים ליואש בן יואחז ואת יואח בן יואחז המזכיר דה בן שלש ועשרים שנה יואחז דה וימלך
מלך גדיצרים את אליקים ... ויעקב יד וסימ איש תם נתן לעשו תקע את אהלו נפש בתה קרא לו גלעד שמעתי טמא
לך ואספתי רעה את יבאן ויקברו אתו עשו ובגיר ירדן מיבדרים ויחן יי אתם גם זרע יעקב ודוד גר בארץ חם ודוד עבדי בלך

ואת בני ו׳ וסימן והוא נער את בני בלהה · על אלי ועזרוני · את בני המכים לא אמית · זאת בני התערבות · וחברון · ואת בני
צדקיהו · דמלכים · ואת בני בניכם אחריכם · ואת אדום ואת מואב · ונתתי את רבה · ויראה את בניו ואת בני בניו ׃

ויך את עבדיו המכים
את המלך אביו ׀ והוה
כד תקיפת מלכותא בי
בידיה וקטל ית עבדוהי
דקטילו ית מלכא יואש
אבוהי ׀ ואת בני המכים
לא המית ככתוב בספר
תורת משה אשר צוה
יהוה לאמר לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא
לא יומתו על אבות כי
אם איש בחטאו יומתו ׀
וית בני קטוליא לא
קטיל כמא דכתיב בי ס
בספר אוריתא דמשה
דפקיד יי למימר לא
ימותון אבהן על פום
בנין ובנין לא ימותון
על פום אבהן אינש בו
בחוביה ימות ׀ הוא
הכה את אדום בגיא מ
המלח עשרת אלפים
ותפש את הסלע במל
במלחמה ויקרא את
שמה יקתאל עד היום
הזה ׀ הוא מחא ית אדו
בגיא מלח עשרא אל
אלפין וכבש ית כרכא
בקרבא וקרא ית שמה
יקתאל עד יומא הדין ׀
אז
שלח אמציה מלאכים
אל יהואש בן יהואחז
בן יהוא מלך ישראל
לאמר לכה נתראה

פנים ׀ כבין שלח אמציה
לות יהואש בר יהואחז
מלכא דישראל למימר
איתא נקביל אפין בק
בקרבא ׀ וישלח יהואש
מלך ישראל אל אמצ
אמציה מלך יהודה
לאמר החוח אשר בל
בלבנון שלח אל הארז
אשר בלבנון לאמר
תנה את בתך לבני לא
לאשה ותעבר חית הש
השדה אשר בלבנון ׃
ותרמס את החוח ׀ וש
ושלח יהואש מלכא
דישראל לות אמציה
מלכא יהודה למימר
חוחא דליבנן שלח
לארזא דליבנן למימר
הב ית ברתך לברי לי
לאינתו ׀ ועברת חית
ברא די בליבנן ודשת
ית חוחא ׀ הכה הכית
את אדום ונשאך לבך
הכבד ושב בביתך ול
ולמה תתגרה ברעה
ונפלת אתה ויהודה
עמך ׀ מימחא מחיתא
ית אינש אדום ורים
עלך ליבך איתיקר ות
ותיב בביתך ׀ למא את
מתגרי בבישתא ותה
ותתקטיל את ודבית
יהודה עמך ׀ ולא ש
שמע אמציהו ויעל

יהואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא וא
ואמציהו מלך יהודה
בבית שמש אשר לי
ליהודה ׀ ולא קביל א
אמציהו וסליק יואש
מלכא דישראל ואקבילו
אפיהון בקרבא הוא
ואמציה מלך שבט ׃
דבית יהודה בבית שמ
שמש די לשבט יהודה ׀
וינגף יהודה לפני יש
ישראל וינסו איש ל
לאהלו ׀ ואיתברו אי
אינש יהודה קדם יש
ישראל ואפכו גבר
לקרוהי ׀ ואת אמציהו
מלך יהודה בן יהואש
בן אחזיהו תפש יהו
יהואש מלך ישראל
בבית שמש ויבאו יר
ירושלם ויפרץ בחמ
בחומת ירושלם בש
בשער אפרים עד ש
שער הפנה ארבע מ
מאות אמה ׀ וית א
אמציה מלך שבט ׃
דבית יהודה בר יואש
בר אחזיהו אחד
יהואש מלך דירושל
בבית שמש ואתא לי
לירושלם ופרט בש
בשורא דירושלם מ
מתרע שבטא אפרים
עד תרע זויתא ארבע

אלין מילין בל׳ ה׳ ול׳ רבות · וסימן והזהרתה אתהם · נבסת נכשפות · וראיתה אתה · ונאספתה אל עמיך · וישבתה בה · ובאשר
וחפרתה בה · איפה זקנתה ידהושע · אשר מאסתה בו · כי מאסתה את · והיתה לנו לקצין · היתה הפריצא · לא הקרבתה לי · ואספתה
נפשך · והפרתה לי · הלא ידעתה · מדוע באתה · גליתה את · ושבתה בזאת · התחננתה · אשר בנתה · ונסתה · ונפלתה · ועשיתה ׃

יואש יג בספר וסימנ ואת יואש בן המלך ותקח יהושבע · ויתר דברי יואש דיהודה · ויבו את יואש בית מלא · וישכב יהואש ·
ויתר דברי יהואחז · קדמ דישרא · וירבעם ישב על כסאו · ואלישע חלה את חליו · שלש פעמים · הכהו יואש בשנת שתים · ויעש

ביאה אמין ולקח את
הזהב והכסף ואת כל
הכלים הנמצאים בבי
בבית יהוה ובאוצרות
בית המלך ואת בני הת
התערובות וישב שמ
שמרונה ונסיב ית כל
כספא ודהבא וית כל
מניא דאשתכחו בבית
מקדשא ובגנזי בית
מלכא וית בני רברביא
ותב לשמרון ויתר
דברי יהואש אשר ע
עשה וגבורתו ואשר
נלחם עם אמציהו מ
מלך יהודה הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
ושאר פתגמי יהואש
דעבד וגבורתיה ודאגיח
קרבא עם אמציה מ
מלך שבט דבית יהודה
הלא אינון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל וישכב
יהואש עם אבתיו ויקבר
בשמרון עם מלכי יש
ישראל וימלך ירבעם
בנו תחתיו ושכיב יה
יהואש עם אבהתוהי
ואיתקבר בשמרון עם
מלכי ישראל ומלך י
ירבעם בריה תחותוהי
ויחי
אמציהו בן יואש מלך

יהודה אחרי מות יה
יהואש בן יהואחז מ
מלך ישראל חמש
עשרה שנה וחיא
אמציה בר יואש מלך
שבט דבית יהודה
בתר דמית יהואש בר
יהואחז מלכא דישר
חמש עסרי שנין ו ית
ויתר דברי אמציהו
הלא הם כתובים על ס
ספר דברי הימים למ
למלכי יהודה ושאר
פתגמי אמציהו וכל
הלא אינון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה
ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה
וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם ומרדו
עלוהי מירדא בירוש
בירושלם ואפך לכיש
ושלחו בתרוהי לכיש
וקטלוהי תמן וישאו
אתו על הסוסים ויקבר
בירושלם עם אבתיו ב
בעיר דוד ונטלו יתיה
על סוסותא ואיתקבר
בירושלם עם אבהתוהי
בקרתא דדוד ויקחו
כל עם יהודה את עזריה
והוא בן שש עשרה
שנה וימלכו אתו תחת
אביו אמציהו והוא

ודברו כל עמא דבית
יהודה ית עוריה והוא
בר שית עסרי שנין
ואמליכו יתיה תחות
אבוהי אמציה הוא
בנה את אילת וישבה
ליהודה אחרי שכב
המלך עם אבתיו הוא
בנה ית אילת ואתיבה
לבית יהודה בתר דש
דשכיב מלכא עם א
אבהתוהי

בשנת חמש
עשרה שנה לאמציהו
בן יואש מלך יהודה
מלך ירבעם בן יואש
מלך ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה
בשנת חמש עשרי
שנין לאמציה בר יה
יואש מלכא דשבט ד
דבית יהודה מלך יר
ירבעם בר יואש מלכ
דישראל בשמרון א
ארבעין וחד שנין
ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מכל חטאות
ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל
ועבד דביש קדם יי
לא סטא מכל חובי י
ירבעם בר נבט דחייב
ית ישראל הוא השיב
את גבול ישראל מלב
מלבא חמת עד ים

הישר · דאמציהו · ויהי אמציהו · קדמ ודפ · בשנת חמש עשרה לאמציהו · ב בו · ולא דברי · וכל שפטים ותריסר ידה דכות ·
ומן וישמח כל עם הארץ עד ויעל מעל ירושלם · יהואש · ומן ויעל מעל ירושלם עד ויקרא את שמה יקתאל · יואש בנ יהואש
בשנה שלשים ושבע · תנ · וישב יהואש קדמ · ומן יקתאל עד הוא בנה את אילת דכות יהואש במא יואש · ויהי אמציהו · קדמ דפ ·
וכל קרי דכו

מרה ה׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ איצל אלופי מרה ׳ ובנו זה סורר ומרה ׳ כי ראה יי׳ את עני עמי ישראל ׳ דור סרר ומרה ׳ קריץ בעיבד מרדל׳׳
ויושיעם ה׳ ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ עתניאל בן קנז ׳ ביד ירבעם בן יואש ׳ ויושיעם למען שמו ׳ ויושיעם מיד שונא

המערבה כדבר יהוה
אלהי ישראל אשר
דבר ביד עבדו יונה בן
אמתי הנביא אשר
מגת החפר | והוא אתיב
ית כל תחום ישראל מ
ממעלנא דחמת ועד
ימא דמישרא כפתגמא
דמליל יי אלהא דישראל
די מליל עם עבדיה ית
יונה בר אמיתי נביא
דמגת חפר | כי ראה
יהוה את עני ישראל
מרה מאד ואפס עצור
ואפס עזוב ואין עזר
לישראל | ארי גלי קדם
יי שיעבודיה דישראל
תקיף להדא ואינון מ
מטלטלין ושביקין ו
ולית דסעיד לישראל |
ולא דבר יהוה למחות
את שם ישראל מתחת
השמים ויושיעם ביד
ירבעם בן יואש | ולא
הות רעוא קדם יי למ
למימחי ית שמא ד
דישראל מתחות שמיא
ופרקינון על יד ירבעם
בר יואש | ויתר דברי
ירבעם וכל אשר עשה
וגבורתו אשר נלחם
ואשר השיב את דמש
דמשק ואת חמת לי
ליהודה בישראל הלא
הם כתבים על ספר
דברי הימים למלכי
ישראל | ושאר פתגמי
ירבעם וכל די עבד וגינ
וגיברותיה דאגיח קרב
ודאתיב ית דמשק וית
חמת לדבית יהודה ד
הלא אינון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא ד
למלכי ישראל | וישכב
ירבעם עם אבתיו עם
מלכי ישראל וימלך
זכריהו בנו תחתיו | וש
ושכיב ירבעם עם אבה
אבהתוהי עם מלכי
ישראל ומלך זכריה ב
בריה תחותוהי |

טו בשנת
עשרים ושבע שנה ל
לירבעם מלך ישראל
מלך עזריה בן אמציהו
מלך יהודה | בשנת
עשרין ושבע שנין ל
לירבעם מלכא דישר׳
מלכא עזריה בר אמ
אמציה מלך שבט ד
דבית יהודה | בן שש ו
עשרה שנה היה במ
במלכו וחמשים ושתים
שנה מלך בירושלם
ושם אמו יכליהו מן
מירושלם | בר שית
עשרי שנין הוה כד
מלך וחמשין ותרין
שנין מלך בירושלם
ושום אימיה יכליה
מן ירושלם | ויעש הי
הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה אמציהו
אביו | ועבד דכשר
קדם יי ככל דעבד אמ
אמציה אבוהי | רק
הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים
בבמות | לחוד במתא
לא עטרא עד כען ע
עמא מדבחין ומסקין
בוסמין על במתא | וי
וינגע יהוה את המלך
ויהי מצרע עד יום
מותו וישב בבית החו
החפשית ויותם בן המ
המלך על הבית שפט
את עם הארץ | ואיתי
יי מכתשא על מלכא
והוה סגיר עד יום
מותיה ויתיב בר מן
ירושלם ויותם בר מ
מלכא ממנא על בית
דאין ית עמא דארעא |
ויתר דברי עזריהו ו
וכל אשר עשה הלא
הם כתבים על ספר
דברי הימים למלכי
יהודה | ושאר פתגמי
עזריהו וכל די עבד
הלא אינון כתיבין ע
על ספר פתגמי יומי
למלכיא דבית יהודה |
וישכב עזריהו עם
אבתיו ויקברו אתו עם

ואין עזר ו׳ וסימ׳ ואפס עצור ואפס עזוב ׳ בגמל עמה כיד יצר ׳ ואביט ואין עוזר ואשתומם ׳ ובא עד קצו ואין עוזר לו ׳ כי יציל אביון משוע׳
ויבצע בעמל לבבו ׳׳ מיתי ג׳ זוג׳ וסימ׳ ואוהיין בן שלש ועשרים ׳ והושע בן אלה ועשרים ׳ ויגע יי׳ את המלך ׳׳ מלכים ׳ וישב בבית
החפשית ׳ דה׳ וישב בית החפשית ׳ ואפס עינכם הרואות את אשר עשה יי׳ בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור ׳׳

וזכריהו ב בנב וסימ בשנת שלשים ושמנה שנה לעזריהו · את זכריהו בן יברכיהו ·· וכל דה דבות במו זכריהו בן משלמיהו · יוסף הראש ומשנהו · וגדור ואחיו · וזכריהו ועזיאל · עבדיה ולזכריה · ורוח אלהים לבשה את זכריה · והאנשים עשוים ·· ויד ל ופת

אבתיו בעיר דוד וימ׳
וימלך יותם בנו תחתיו ׃
ושכיב עזריה עם אבה
אבהתוהי וקברו יתיה
עם אבהתוהי בקרתא
דדויד ומלך יותם
בריה תחותוהי ׃
בשנת
שלשים ושמנה שנה
לעזריהו מלך יהודה
מלך זכריהו בן ירבעם
על ישראל בשמרון ׃
ששה חדשים ׃ בשנת
תלתין ותמני שנין ז׳
לעוריה מלך שיבטא
דבית יהודה מלך זכ׳
זכריה בר ירבעם על
ישרא בשמרון שית
ירחין ׃ ויעש הרע כ׳
בעיני יהוה כאשר
עשו אבתיו לא סר מ׳
מחטאת ירבעם בן נ׳
נבט אשר החטיא את
ישראל ׃ ועבד דביש ׃
קדם יי לא סטא מחוב׳
ירבעם בר נבט דחייב
ית ישרא ׃ ויקשר ע׳
עליו שלם בן יבש ו׳
ויכהו קבלעם וימיתהו
וימלך תחתיו ׃ ושאר
ומרד עלוהי שלום בר
יבש ומחהי קדם עמא
וקטליה ומלך תחותוי
תחותוהי ׃ ויתר דברי
זכריהו הנם כתבים על

ספר דברי הימים למ׳
למלכי ישראל ׃ ושאר
פיתגמי זכריה הא אינון
כתיבין על ספר פיתגמי
יומיא למלכי ישרא ׃
הוא דבר יהוה אשר
דבר אליהוא לאמר
בני רבעים ישבו לך על
כסא ישראל ויהי כן ׃
הוא פיתגם נביא ד׳
מן קדם יי דמליל עם
יהוא למימר בני רביע
רביעאין יתבון לך על
כורסי מלכותא דישר׳
והוה כן ׃
שלום בן יבש ז׳
מלך בשנת שלשים
ותשע שנה לעזיה
מלך יהודה וימלך יו׳
ירח ימים בשמרון ׃ ו׳
שלום בר יבש מלך ב׳
בשנת תלתין ותשע ז׳
שנין לעוזיה מלך ש׳
שיבטא דבית יהודה
ומלך ירח יומין בש׳
בשמרון ׃ ויעל מנחם
בן גדי מתרצה ויבא
שמרון ויך את שלום
בן יבש בשמרון וימי׳
וימיתהו וימלך תחת׳
תחתיו ׃ וסליק מנחם
בר גדי מתרצה ואתא
לשמרון ומחא ית
שלום בר יבש בשמרון
וקטליה ומלך תחותו׳

תחותוהי ׃ ויתר דברי
שלום וקשרו אשר
קשר הנם כתבים על
ספר דברי הימים למ׳
למלכי ישראל ׃ ושא
ושאר פיתגמי שלום
בר יבש ומרדיה דמרד
הא אינון כתיבין על י׳
ספר פיתגמי יומיא
למלכי ישרא ׃ אז יכה
מנחם את תפסח ואת
כל אשר בה ואת גבוליה
מתרצה כי לא פתח
ויך את כל ההרותיה
בקע ׃ בכין מחא מנח׳
ית תפסח וית כל דבה
וית תחומהא מתרצה
ארי לא פתחת תרעה
לאשלמא ומחא ית
כל מעדיתהא בזע ׃
בשנת
שלשים ותשע שנה
לעזריה מלך יהודה
מלך מנחם בן גדי על
ישראל עשר שנים
בשמרון ׃ בשנת תלתין
ותשע שנין לעוריה
מלך שיבטא דבית
יהודה מלך מנחם בר
גדי על ישראל עשר
שנין בשמרון ׃ ויעש
הרע בעיני יהוה לא
סר מעל חטאת ירבע׳
ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל

עזיה לעזיהו ד׳ ג׳ בת ה׳ וא׳ בת א׳ וסימ׳ שלום בן יבש · ויש פס · ויקשר קשר הושע בן אלה · אוריאל בנו העשתרתי · וכל תריסר דס׳ · שלום ג׳ מלא בנב וסימ׳ שלום בן יבש · ויש פס · ויעל מנחם בן גדי · ויתר דברי שלום · וכל כתי דבות במו שלם וחדיוזי · שלם בנב מבשב בגו · ויחזקיהו בן שלם · אשת שלם בן תקהת · ומן השערים ושלם · השערים בגו שלם בנו אטר ·· ויהי בן ב׳ בנב ויזר את · יהוא ··

ויתר יג בספר וסימ׳ רחבעם נדב אלה אחזיהו יורם עזריה מנחם פקחיה יותם אחז אמון יאשיהו יהויקים
ולא עמד ג וסימ׳ ולא עמד איש בהתודע יוסף ויצח יי ולא עמד שם בארץ שלישו ב א בה ויכהו וחברין כות

כל ימיו ׃ ועבד דביש
קדם יי לא סטא מן
מחובי ירבעם בר נבט
דחייב ית ישראל כל
יומוהי ׃ בא פול מלך
אשור על הארץ ויתן
מנחם לפול אלף ככר
כסף להיות ידיו אתו
להחזיק הממלכה ביד
בידו ׃ אתא פול מלכא
דאתור על ארעא ויהב
מנחם לפול אלף ככ
כברין דכסף לאשלמ
ידוהי עימיה לתקפא
מלכותא בידיה ׃ ויצא
מנחם את הכסף על
ישראל על כל גבורי
החיל לתת למלך אש
אשור חמשים שקל
שקלים כסף לאיש א
אחד וישב מלך אשור
ולא עמד שם בארץ ׃
ורמא מנחם ית כספא
על ישראל על ישר
כל גיברי חילא למיתן
למלכא דאתור חמש
חמשין סילעין דכסף
לגברא חד ותב מלכא
דאתור ולא אנזיך
תמן בארעא ׃ ויתר
דברי מנחם וכל אשר
עשה הלא הם כתבים
על ספר דברי הימים
למלכי ישראל ׃ ושאר
פיתגמי מנחם וכל די

עבד הלא אינון כתיב
כתיבין על ספר פיתגמ
יומיא למלכי ישרא ׃
וישכב מנחם עם אב
אבתיו וימלך פקחיה
בנו תחתיו ׃ ושכיב מנ
מנחם עם אבהתוהי ומ
ומלך פקחיה בריה ת
תחותוהי ׃
בשנת חמשים
שנה לעזריה מלך יה
יהודה מלך פקחיה
בן מנחם על ישראל
בשמרון שנתים ׃ בשנ
בשנת חמשין שנין ל
לעזריה מלך יהודה
מלך פקחיה בר מנחם
על ישראל בשמרון ת
תרתין שנין ׃ ויעש הר
הרע בעיני יהוה לא
סר מחטאת ירבעם
בן נבט אשר החטיא
את ישראל ׃ ועבד דב
דביש קדם יי לא סטא
מחובי ירבעם בר נבט
דחייב ית ישראל ׃ ויק
ויקשר עליו פקח בן
רמליהו שלישו ויכהו
בשמרון בארמון בית
המלך את הארגב וא
ואת האריה ועמו ח
חמשים איש מבני ג
גלעדים וימיתהו וי
וימלך תחתיו ׃ ומרד
עלוהי פקח בר רמליהו

גיבריה ומחהי בשמרו
באידרון בית מלכא
ית ארגבא וית אריה
ועימיה חמשין גברא
מבני גלעדאה וקטלי
ומלך תחותוהי ׃ ויתר
דברי פקחיה וכל אשר
עשה הנם כתבים על
ספר דברי הימים למ
למלכי ישראל ׃ ושאר
פיתגמי פקחיה וכל
דעבד הא אינון כתיבין
על ספר פיתגמי יומי
למלכי ישרא ׃
בשנת
חמשים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה
מלך פקח בן רמליהו
על ישראל בשמרון ע
עשרים שנה ׃ בשנת
חמשין ות תרתין ש
שנין לעזריה מלך ש
שיבטא דבית יהודה
מלך פקח בר רמליה
על ישרא בשמרון ע
עשר שנין ׃ ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מן
חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את יש
ישראל ׃ ועבד דביש
קדם יי לא סטא מן
חובי ירבעם בר נבט
די חייב ית ישראל ׃
ביומי פקח מלך ישרא
בא תגלת פלאסר

יג פס על על ומלה ביגיהו וסימ׳ ישריבו המים או מיצא אברה על מודדה על המזבח ודמיו ליקחו את אשור ויוסיפו בני ישראל
ויחזק יה ויאמר וישלח אתם ותקם חנה אחרי אכלה לא שם הדבר הזה ועתה גם תאמר לעבדי ישמעאל ויוצא מנחם את הכסף
והמלך הפקיד את השליש ערות על יאור על על כן על בזוריו ואמרתם על מה על גבת לבך לא לבך הגה בית המן על ירמיהו על

ו̇ פס̇ את ואת ואת ואת ואת ואת ואת וסימ̇ ויקח עשו את נשיו ׳ קח את אהרן ואת בניו ׳ ויקח את החלב ואת האליה אשר לא
הוריש את יושבי עכו ׳ בימי פקח בן רמליהו מלך ישראל ׳ ופלשתים פשטו בערי השפלה ׳ והנגב ליהודה ׳ וזה דבר המס אשר העלה ״

מלך אשור ויקח את
עיון ואת אבל בית מע
מעכה ואת ינוח ואת
קדש ואת חצור ואת
הגלעד ואת הגלילה כל
ארץ נפתלי ויגלם אשה
אשורה׃ ביומי פקח
מלכא דישראל אתא
תגלת פלאסר מלכא
דאתור ושבא ית עיון
וית אבל מעכה וית ית
ינוח וית קדש וית ח
חצור וית גלילא וית
כל ארעא שבט נפתלי
ואגלינון לאתור׃ ויק
ויקשר קשר הושע בן
אלה על פקח בן רמלי
רמליהו ויכהו וימיתהו
וימלך תחתיו בשנת
עשרים ליותם בן עז
עזיהו׃ ומרד מרדא
הושע בר אלה על פקח
בר רמליהו ומחהי
וקטליה ומלך תחותי
תחותוהי בשנת עשר
עשרין ליותם בר עז
עזיהו׃ ויתר דברי פ
פקח וכל אשר עשה
הנם כתבים על ספר
דברי הימים למלכי יש
ישראל׃ ושאר פתגמי
פקח וכל די עבד הא י
אינון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי
ישראל׃

בשנת שתים לפקח בן
רמליהו מלך ישראל
מלך יותם בן עזיהו
מלך יהודה׃ בשנת
תרתין לפקח בר רמלי
רמליהו מלכא דישר
מלך יותם בר עזיהו
מלך שיבטא דבית י
יהודה׃ בן עשרים וחמ
וחמש שנה היה במלו
במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ו
ושם אמו ירושה בת
צדוק׃ בר עשרין וח
וחמש שנין הוה כד
מלך ושית עשרי ש
שנין מלך בירושלם
ושום אמיה ירושה
בת צדוק׃ ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר
עשה עזיהו אביו עש
עשה׃ ועבד דכשר
בעיני יהוה ככל אשה
העבד עזיהו אבוהי ע
עבד׃ רק הבמות לא
סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות הוא
בנה את שער בית
יהוה העליון׃ לחוד ז
במתא לא עטרא עד
כען עמא מדבחין ומ
ומסקין בוסמין על בנ
במתא׃ הוא בנה ית
תרע בית מקדשא די
עילאה׃ ויתר דברי יותם

וכל אשר עשה הלא
הם כתבים על ספר ד
דברי הימים למלכי י
יהודה׃ ושאר פתגמי
יותם וכל די עבד הלא
אינון כתיבין על ספר
פיתגמי יומיא למלכי
דבית יהודה׃ בימים
ההם החל יהוה להשליח
ביהודה רצין מלך ארם
ואת פקח בן רמליהו׃
ביומיא האינון שרי י
יי לאגראה בדבית ידו
יהודה רצין מלכא ד
דארם וית פקח בר
רמליה׃ וישכב יותם
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך בנו תחתיו׃ וש
ושכיב יותם עם אבתיו
אבהתוהי ואיתקבר
עם אבהתוהי בקרתא
דדוד אבוהי ומלך י
אחז בריה תחותוהי׃
יו בשנת
שבע עשרה שנה לפ
לפקח בן רמליהו מלך
אחז בן יותם מלך יה
יהודה׃ בשנת שבע י
עשרין שנין לפקח בר
רמליהו מלך אחז בר
יותם מלך שבט דבית
יהודה׃ בן עשרים ע
שנה אחז במלכו ושש
עשרה שנה מלך בי

מלך פלוני מלך יהודה ׳ ט̇ בספר̇ וסימ̇ פס̇ וסימ̇ אסא ׳ יהורם ׳ אחזיהו ׳ אמציה ׳ יותם ׳ עזריה ׳ אחז ׳ יחזקיהו ׳ ׳ ״ היה במלכו
ז̇ וסימ̇ בן עשרים ושתים שנה ׳ דיהורם בן יהושפט ׳ בן עשרים וחמש ׳ דאמציהו ׳ בן שש עשרה שנה ׳ דעזריה ׳ בן עשרים וחמש
דיותם ׳ בן עשרים וחמש ׳ דחזקיה ׳ ״ בעיר דוד אביו ד̇ וסימ̇ שלמה ׳ אסא ׳ יהושפט ׳ יותם ׳ וחד בדה̇ ׳ שלמה ״ ״ ״

ולא עשה ה וסימ׳ ואיבשת בן שאול ׃ בׄ בפס ׃ בן עשרים שנה אחז במלכו ׃ וחברו ידה ׃ וירא האלהים את מעשה האדם ׃׃
ד דבת ה ויקר ה וסימ׳ עמיהוך ואבשלום ברח וילך ׃ וארומים בעת ההיא השיב רצין ׃ השרמות ׃ וכל העמק ׃ גדל הנה נשא עמשי ׃׃

בירושלם ולא עשה
הישר בעיני יהוה אלה
אלהיו כדוד אביו ׃ ויל
בר עשרין שנין לפקח
בר מלך ושית עסרי שנ
שנין מלך בירושלם
ולא עבד דכשר קדם יי
אלהיה כדוד אבוהי ׃ ויל
וילך בדרך מלכי ישר
ישראל וגם את בנו הע
העביר באש כתעבת
הגוים אשר הוריש יה
יהוה אתם מפני בני יש
ישראל ׃ ואזל באורח
מלכי ישראל ואף ית
בריה אעבר בנורא כ
כתועבת עממיא דתר
תריך יי יתהון מן קד
בני ישראל ׃ ויזבח ויק
ויקטר בבמות ועל
הגבעות ותחת כל עץ
רענן ׃ ודבח ואסיק בו
בוסמין על במתא ועל
רמתא ותחות כל אילן
עבוף ׃ אז יעלה רצין
מלך ארם ופקח בן רמ
רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה
ויצרו על אחז ולא
יכלו להלחם ׃ בכין סל
סליק רצין מלכא די
דארם ופקח בר רמליה
מלכא דישראל לירוש
לירושלם לאגחא קר
קרבא וצרו על אחז ׃

ולא יכילו לאגחא ׃
בעת
ההיא השיב רצין מלך
ארם אילת לארם וינש
וינשל את היהודים
מאילות וארומים באו
אילת וישבו שם עד
היום הזה ׃ בעידנא הה
ההיא אתיב רצין מ
מלכא דארם ית אילת
לארם ותריך ית יהוד
יהודאי מאילת ואר
וארומאי אתו לאילת
ויתיבו תמן עד יומא
הדין ׃ וישלח אחז מ
מלאכים אל תגלת
פלאסר מלך אשור
עבדך ובנך אני עלה
והושעני מכף מלך
ארם ומכף מלך ישר
ישראל הקומים עלי ׃
ושלח אחז איזגדין ל
לות תיגלת פלסר מ
מלכא דאתור למימר
עבדך וברך אנא סק
ופרוקני מיד מלכא די
דארם ומיד מלכא די
דישראל דקמו עלי ׃
ויקח אחז את הכסף
ואת הזהב הנמצא
בית יהוה ובאצרות
בית המלך וישלח ל
למלך אשור שחד ׃
ונסיב אחז ית כספא ו
וית דהבא דאשתכח

בבית מקדשא דיי ובג
וגזרי בית מלכא ושדר
למלכא דאתור שוחד ׃
וישמע אליו מלך
אשור ויעל מלך אש
אשור אל דמשק
ויתפשה ויגלה קירה
ואת רצין המית ׃ וקב
וקביל מיניה מלכא
דאתור וסליק מלכא
דאתור על דמשק וכ
ואחדה ואגלי עמה
דבה לקירינא וית רצ
רצין קטל ׃ וילך המלך
אחז לקראת תגלת
פלאסר מלך אשור ד
דמשק וירא את המז
המזבח אשר בדמשק
וישלח המלך אחז
אל אוריה הכהן את
דמות המזבח ואת
תבניתו לכל מעשהו ׃
ואזל מלכא אחז לקד
לקדמות תיגלת פלסר
מלכא דאתור לדמשק
וחזא ית מדבחא ד
בדמשק ושדר מלכא
אחז לות אוריה כהנא
ית דמות מדבחא וית
טקוסיה לכל עובדוהי ׃
ויבן אוריה הכהן את
המזבח ככל אשר ש
שלח המלך אחז מ
מדמשק כן עשה
אוריה הכהן עד בוא

תעבות כתעבות ט בת׳ וכל ישׁ וסימ׳ וילך בדרך מלכי ישראל דאחז ׃ וילך בדרך מלכי ישראל דאחז ׃ וילך בדרכי דאחז ׃ גם כל שרי
הכהנים והעם הרבו למעל ׃ ויען אשר עשה מנשה ׃ ובראות יאשיהו את כל ׃ ה נשוב להבר מינוהלך ׃ ואשלח אליכם דירמיה ׃ ויתר דברי
יהויקים ותעביתיו ׃ כתעבותיהם לבנינו ׃ הכה בכפך ׃ בתועבת הגוים דמנשה ׃ רה בתועבות בת׳ ׃ ושאר תועבת בת׳ ׃ החרמים ל׳

ויקרב ה̇ וסימ̇ ויקרב אהרן · והיה כי קם הפלשתי · ויקרב אליה · ויקרב המלך אל המזבח · ויקרב אליו רב החובל · מיאת
פני ה̇ וסימ̇ מיאת פני יצחק אביו · דרבו · ויגרש אתם מאת פני פרעה · מאת פני הבית · ויצא הספר · תצ"ג · ואת מבוא ל̇

המלך אחז מדמשק ׀
ובנא אוריה כהנא ית
מדבחא ככל דישלח ׀
מלכא אחז מדמשק
מן עבר אוריה כהנא ׀
עד דאתא מלכא אחז
מדמשק ׀ ויבא המלך
מדמשק וירא המלך
את המזבח ויקרב המלך
על המזבח ויעל עליו ׀
ואתא מלכא מדמשק
וחזא מלכא ית מדבח
וקריב מלכא על מדב
מדבחא ואסיק עלוהי ׀
ויסך את נסכו ויזרק א (margin: ויקטר את עולתו ואת מנחתו)
את דם השלמים אשר
לו על המזבח ׀ ואסיק
ית עלתיה וית מנחתיה
ונסיך ית ניסכיה וזרק
ית דם ניכסת קודשיא
דיליה על מדבחא ׀ ואת
המזבח הנחשת אשר
לפני יהוה ויקרב מאת
פני הבית מבין המזבח
ומבין בית יהוה ויתן
אתו על ירך המזבח
צפנה ׀ וית מדבחא דנ
דנחשא דיקדם יי וקריב
מן קדם ביתא מבין מ
מדבחא ומבית בית מ
מקדשא דיי ויהב יתי
על שידא דמדבחא צי
ציפונא ׀ ויצוהו המלך
אחז את אוריה הכהן
לאמר על המזבח הגד

הכהן הגדול הקטר
את עלת הבקר ואת
מנחת הערב ואת עלת
המלך ואת מנחתו ואת
עלת כל עם הארץ ומנ
ומנחתם ונסכיהם וכל
דם עלה וכל דם זבח ע
עליו תזרק ומזבח הנח
הנחשת יהיה לי לבקר ׀
ופקיד מלכא אחז ית
אוריה כהנא למימר
על מדבחא רבא אסיק
ית עלת צפרא וית עלת
מינחתא דרמשא וית
עלת מלכא וית מנחתי
וית עלת כל עמא דא
דארעא ומנחתהון ונ
וניסכיהון וכל דם עלא
וכל דם ניכסת קודשיא
עלוהי תזרוק ומדבחא
דנחשא יהי לי לבקרא ׀
ויעש אוריה הכהן ככל
אשר צוה המלך אח
אחז ׀ ועבד אוריה כהנא
ככל דפקיד מלכא א
אחז ׀ ויקצץ המלך
אחז את המסגרות ות
ואת המכנות ויסר
מעליהם את הכיור
ואת הים הורד מעל ה
הבקר הנחשת אשר
תחתיה ויתן אתו על
מרצפת אבנים ׀ וקציץ
מלכא אחז ית גדנכי
בסיסייא ואעדי מנהון

ית כיורא וית ימא אח
אחית מעל תוריא די
דנחשא דיתחותוהי ׀
ויהב יתיה על רצפת
אבניא ׀ ואת מוסך השב
השבת אשר בנו בבית
ואת מבוא המלך החי
החיצנה הסב את בית
יהוה מפני מלך אשור ׀
וית טיקוס שבתא דבנו
בביתא וית מעלנא בר
דמלכא בראה אסחר
לבית מקדשא דיי מן
קדם מלכא דאתור ׀ וי
ויתר דברי אחז וכל
אשר עשה הלא הם
כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ׀
ושאר פיתגמי אחז ד
דעבד הלא אינון כתי
כתיבין על ספר פיתגמ
יומיא למלכיא דבית
יהודה ׀ וישכב אחז עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דוד וימלך חזקי
חזקיהו בנו תחתיו ׀ ו
ושכיב אחז עם אבהתוהי
ואיתקבר עם אבהתוהי
בקרתא דדוד ומלך
חזקיה בריה תחותוהי ׀
יז בשנת
שתים עשרה שנה לאחז
מלך יהודה מלך הושע
בן אלה בשמרון על
ישראל תשע שנים ׀

ויסך ג̇ דגש̇ וסימ̇ ויסך עליה נסך · ויסך את נסכו · ויסך אתם ליט · דמלכים · וכל דם ד̇ וסימ̇ חקת עולם לדרתיכם · ריש
פסו̇ · וכל דם לא תאכלו · ויצוה המלך אחז · ב̇ בנ̇ · לבקר ב̇ וסימ̇ ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר · ואחד גדיים לבקר · וחד ולבקר
בהיכלו · הכיר ב̇ חס̇ בנב̇ וסימ̇ מתחת לכיר הנחשת · ויסר מעליהם את הכיור · וכל אחד · ועשית כיור · הכיור · דראה קראתי
ויעש את

ויושב ה ג מלא וב חס וסימ ויושב יוסף את אביו ואת אמו ויושב אותם בחלח ובחבור ויושב שם בני ישראל וישב בני
ישראל וישב בערי שמרון ויושב שם רעבים דיוסף טעמ מלרע בית בלא ג בליש ויעצרהו נשא אויל סמיסגר

בשנת תרתא עשרי ש
שנין לאחז מלך שבט
דבית יהודה מלך הוש
הושע בר אלה בשמר
בשמרון על ישראל
תשע שנין ויעש הר
הרע בעיני יהוה רק ל
לא כמלכי ישראל
אשר היו לפניו ועבד
דביש קדם לא כמלכי
ישרא דהוו קדמוהי
עליו עלה שלמנאסר
מלך אשור ויהי לו
הושע עבד וישב לו מ
מנחה עלוהי סליק
שלמנאסר מלכא דא
דאתור והוה ליה הוש
הושע עבדא ואתיב
ליה תיקרובתא וימצ
וימצא מלך אשור
בהושע קשר אשר
שלח מלאכים אל סו
סוא מלך מצרים ולא
העלה מנחה למלך יז
אשור כשנה בשנה
ויעצרהו מלך אשור
ויאסרהו בית כלא וי
ואשכח מלכא דאתור
בהושע מרדא דיש
איזגדין לות סוא מלכ
דמצרים ולא אסיק
תקרובתא למלכא דא
דאתור כשנא בשנא
ואחדיה מלכא דאתור
ואסריה בבית אסירין

ויעל מלך אשור בכל
הארץ ויעל שמרון וי
ויצר עליה שלש ש
שנים וסליק מלכא
דאתור בכל ארעא וי
וסליק לשמרון ויצר
עלה תלת שנין בשנת
התשיעית להושע לכ
לכד מלך אשור את
שמרון ויגל את ישר
ישראל אשורה ויש
וישב אתם בחלח ובח
ובחבור נהר גוזן וערי
מדי בשתא תשיעתא
להושע כבש מלכא
דאתור ית שומרון וז
ואגלי ית ישרא לאתור
ואותיב יתהון בחלח
ובחבור נהר גוזן וערי
מדי
ויהי כי חטאו בני ישר
ישראל ליהוה אלה
אלהיהם המעלה
אתם מארץ מצרים י
מתחת יד פרעה מלך
מצרים ויראו אלהים
אחרים והוה כד חבו
בני ישרא קדם יי אלה
אלההון דאסיק יתהון
מארעא דמצרים מ
מתחות יד פרעה מ
מלכא דמצרים ודח
ודחילו טעות עממי
וילכו בחקות הגוים
אשר הוריש יהוה

מפני בני ישראל ומלכי
ישראל אשר עשו וא
ואזלו בנמוסי גזירת
עממיא דתריך יי מן
קדם בני ישרא ומלכי
די עבדו ויחפאו בני
ישראל דברים אשר
לא כן על יהוה אלהיהם
ויבנו להם במות בכל
עריהם ממגדל נוצרים
עד עיר מבצר ואמרו
בני ישרא מלין דלא
כשרין לאתעברא קד
יי אלההון ובנו להון
במן בכל קרויהון מ
ממגדל תקוות נטר
קרוין כריכן ויצבו ל
להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן וי
ואקימו להון קמן וי
ואשירין על כל רמא
מנטלא ותחות כל
אילן עבות ויקטרו
שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מ
מפניהם ויעשו דבר
דברים רעים להכעיס
את יהוה ובסמיז ת
תמן בכל במן כעממי
דאגלי יי מן קדמיהון
ועבדו פתגמין בישין
לארגזא קדם יי ויע
ויעבדו הגלולים
אשר אמר יהוה להם

ויישב כה זסימ ויקח אבימלך ויאמר השב ויענו כל העם את כל הרכוש וישב את שר המשקים כבא סוס וישב אלהים
וישב את הכסף וישב אלף ומאה ויוצתן לא שמע ודוד אמר אך לשקר וישב צדוק ואביתר וישב יי לי כצדקתי ויבא בנהו וישב
ויאש עליו עלה שלמנאסר ויקרא ישעיהו ויבא שפן וישב אתו למלאך ויבא שפן כצדקי את אונם ודריגהו רשעים מלך חכם יי

ה מלי בב סעמ וסימ לה יחבינו ממעשנו שאו את אחיכם שבו מדרכיכם הרעים ולאלה תהיה ואת העיר העליזה
מצותי חקתי ג וסימ עקב אשר שמע אברהם אם שוב תשובון ויעד יי בישראל וביהודה פהם ל בסגול

לא תעשו את הדבר
הזה ופלחו לטעותא
דאמר יי להון לא ת
תעבדון ית פתגמא הד
הדין ויעד יהוה בישׂ
בישראל וביהודה ביד
ביד כל נביאי כל חזה
לאמר שבו מדרכיכם
הרעים ושמרו מצותי
חקתי ככל התורה
אשר צויתי את אב
אבתיכם ואשר שלח
שלחתי אליכם ביד
עבדי הנביאים ואסה
ואסהיד יי בישראל ו
וביהודה ביד כל ספר
וכל מליית למימר תובו
מארחתכון בישתא
וטרו פיקודי וקימי
ככל אוריתא דפקדית
ית אבהתכון ודי שלחי
שלחית לותכון ביד
עבדי נביא ולא שמ
שמעו ויקשו את
ערפם כערף אבתם א
אשר לא האמינו בא
ביהוה אלהיהם ולא
קבילו ואקשיאו ית
קדלהון כקדלא דא
דאבהתהון דלא האמ
הימינו במימרא דיי
אלההון וימאסו את
חקיו ואת בריתו אשר
כרת את אבתם ואת
עדותיו אשר העיד

בם וילכו אחרי ההבל
ויהבלו ואחרי הגוים
אשר סביבתם אשר
צוה יהוה אתם לבלתי
עשות כהם וקצו ית
קימוהי ובגזרתיה די
גזר עם אבהתהון וכי
ובסהדותיה דסהיד
בהון וטעו בתר טעות
עממיא דבסחרניהון
דפקיד יי יתהון בדיל
דלא למיעבד כותהון
ויעזבו את כל מצות
יהוה אלהיהם ויעשו
להם מסכה שנים עגלים
ויעשו אשירה וישתחו
וישתחוו לכל צבא
השמים ויעבדו את
הבעל ושבקו ית כל
פיקודיא דיי אלההון
ועבדו להון מתכא תר
תרין עגלין ועבדו א
אשירתא וסגידו לכל
חילי שמיא ופלחו ית
בעלא ויעבירו את
בניהם ואת בנותיהם
באש ויקסמו קסמים
וינחשו ויתמכרו לעש
לעשות הרע בעיני יי
יהוה להכעיסו ואעברו
ית בניהון וית בנתיהו
בנורא וקסימו קוסמ
קוסמין ונחישו וחש
וחשיבו למעבד דבי
דביש קדם יי לארגז

קדמוהי ויתאנף יי
יהוה מאד בישראל
ויסרם מעל פניו לא
נשאר רק שבט יהודה
לבדו והוה רגז מן
קדם יי להרא בישראל
ואגלינון מארעא בית
שכינתיה לא אשתאר
להוד שבטא דיהודה
בלחודוהי גם יהודה
לא שמר את מצות
יהוה אלהיהם וילכו
בחקות ישראל אשר
עשו אף שבטא דד
דבית יהודה לא נטרו
פיקודיא דיי אלההון
ואזלו בגזירת ישראל
דעבדו וימאס יהוה
בכל זרע ישראל ויענם
ויתנם ביד שסים עד
אשר השליכם מפניו
ורחיק יי בכל זרעא ד
דישראל ועניתון ומסרו
ומסרינון ביד בזוזין עד
דאגלינון מארע בית
שכינתיה כי קרע ישר
ישראל מעל בית דוד
וימליכו את ירבעם בן
נבט וידח ירבעם את
ישראל מאחרי יהוה
והחטיאם חטאה גד
גדולה ארי איתפליגו
בית ישראל על בית
יהודה ואמליכו ית
ירבעם בר נבט ואטעי

שבו ה חס בבב וסימ ויעד יי בישראל וביהודה אם תבעיון בעיו ואשלח אשלח אליכם וגם עתה נאם יי ושבו עוד יצהרי
וכל אורי דבו חס בגמג מלא וקומו ושובו אל האיש עברו ושובו משער לשער אמר להם שובו ג אשירה ג מלא בליש
וסימ ואשיריהם תגדעון ויעש אשירה וישתחוו לכל ונתשתי אשיריך מקרבך ויעד ב בישראל מלאך יי ביהושע

הליכה שמה ג׳ בליש וסימ׳ הוליכו שמה אחד מהכהנים · אל הגוה ואל הישר בעיניך · בשאול אשר אתה הולך שמה ··
מהכהנים ד׳ וסימ׳ ויצו מלך אשור · ויבא אחד מהכהנים · כי הלוים ישרי לבב מהכהנים · ורבים מהכהנים ··

ירבעם ית ישראל מבתר
פולחנא דיי׳ ואחיבינון
חובא רבא׃ וילכו בני
ישראל בכל חטאת
ירבעם בן נבט אשר ע
עשה לא סרו ממנה׃
ואזלו בני ישראל בכל ח
חובי ירבעם דעבד ולא
סטו מנהון׃ עד אשר
הסיר יהוה את ישראל
מעל פניו כאשר דבר
ביד כל עבדיו הנביאים
ויגל ישראל מעל אד
אדמתו אשורה עד
היום הזה׃ עד דאגלי
יי׳ ית ישראל מארעא
שכינתיה כמא דמליל
ביד כל עבדוהי נביא
ואגלי ישראל מעל ארו
ארעהון לאתור עד
יומא הדין׃
כד ויבא מלך
אשור מבבל ומכותה
וממעא ומחמת וספר
וספרוים וישב בערי ש
שמרון תחת בני ישראל
ויירשו את שמרון ויש
וישבו בעריה׃ ואייתי
מלכא דאתור מבבל
ומכות ומעוה ומחמת
ומספרוים ואותיב בק
בקרוי שמרון חלף
בני ישראל ויריתו ית
שמרון ויתיבו בקרוהא׃
ויהי בתחלת שבתם שם

לא יראו את יהוה
כה וישלח יהוה בהם את
האריות ויהיו הרגים
בהם׃ והוה בשריה
במיתביהון תמן דלא
הוו דחלין מן קדם יי׳׃
וגרי יי׳ בהון ית אריוות
והוה קטלין בהון׃ ויא
ויאמרו למלך אשור
לאמר הגוים אשר
הגלית ותושב בערי ש
שמרון לא ידעו את
משפט אלהי הארץ ה
כו וישלח בם את האריות
והנם ממיתים אותם כ
כאשר אינם ידעים את
משפט אלהי הארץ׃
ואמרו למלכא דאתור
למימר עממיא דא
דאגליתא ואותיבתא בק
בקרוי שמרון לא הוו
ידעין ית דין אלהא ד
דארעא וגרי בהון ית
אריוותא והא אינון
מקטלין יתהון בדלית
אינון ידעין ית דין אלהא
דארעא׃ ויצו מלך א
אשור לאמר הוליכו
שמה אחד מהכהנים
אשר הגליתם משם
וילכו וישבו שם וירם
את משפט אלהי הא
הארץ׃ ופקיד מלכא
דאתור למימר אובילו
להמן חד מכהניא ד

דאגליתינון מתמן ויה
ויזלון ויתיבון תמן ויה
ויליפון יתהון ית דין
אלהא דארעא׃ ויבא א
אחד מהכהנים אשר
הגלו משמרון וישב
בבית אל ויהי מורה א
אתם איך ייראו את
יהוה׃ ואתא חד מכהני
די איתגליא משמרון
ויתיב בבית אל והוה מ
מליף יתהון איכדין י
יהון דחלין מן קדם יי׳׃ ויה
ויהיו עשים גוי גוי
אלהיו ויניחו בבית ה
הבמות אשר עשו ה
השמרנים גוי גוי בע
בעריהם אשר הם יש
ישבים שם׃ והוו עב
עבדין עמא עמא בקרויהון
טעוותהון ואחיתו ב
בבית במתא דעבדו
שמרונאי עמא עמא
בקרויהון דאינון יתבין
תמן׃ ואנשי בבל עשו
את סכות בנות ואנשי
כות עשו את נרגל וא
ואנשי חמת עשו את
אשימא׃ ואינשי בבל
עבדו ית סוכות בנות
ואינשי כות עבדו ית
נירגל ואינשי חמת י
עבדו ית אשימא׃ והע
והעוים עשו את נבחז
ואת תרתק והספרוים

וישבו ד׳ וסימ׳ האנשים האלה שלמים הם · בזקניהם ובנינם ובל בהמתם · ויצו מלך אשור · ויבא אליו במבוא עם ··· ואנשי
ד׳ ... וסימ׳ ואנשי קדש תהיון לי · ואנשי בבל עשו את סכות · וחברון · ואנשי תמיד יבדילו ·· ס ·· והעוים ד׳ ג׳
מצהון ... וסימ׳ והעוים היושבים בחצרים · והעקרני והעוים · והעוים והפרה · והעוים עשו את נבחז · ...

במשפט ז׳ ה׳ וב׳ וסימ׳ ואם לבנו ייעדנה · וילכו חמשת האנשים · את יי׳ היו יראים · ויעשו את חג הסכות · ויעמד
כמשפט דוד אביו · תנה אלי וחננו כמשפט לאהבי · ולכל העלות עלות · ב׳ בתר קמיצי · · במשפטים לית דגות

שרפים את בניהם באש
לאדרמלך וענמלך א׳
אלה ספרוים ׃ ועואי ז
עבדו ית נבחז וית תרת׳
תרתק ואנשי ספרוים
מוקדין ית בניהון בנו
בנורא לאדרמלך וענ׳
וענמלך אלטעות ספ
ספרוים ׃ ויהיו יראים
את יהוה ויעשו להם
מקצותם כהני במות ויה
ויהיו עשים להם בבית
הבמות ׃ והוו דחלין י׳
מן קדם יי ועבדו להון
מקצתהון כומרי במת
והוו עבדי להון בבית
במתא ׃ את יהוה היו
יראים ואת אלהיהם
היו עבדים כמשפט הג
הגוים אשר הגלו אתם
משם ׃ ית יי הוו דחלין
וית טעותהון הוו פל
פלחין כנימוסי עממי
דאגליאו יתהון מתמן ׃
עד היום הזה הם עשים
כמשפטים הראשנים
אינם יראים את יהוה
ואינם עשים כחקתם
וכמשפטם וכתורה וכ
וכמצוה אשר צוה
יהוה את בני יעקב א׳
אשר שם שמו ישראל ׃
עד יומא הדין אינון ז
עבדין כנימוסיהון ק׳
קדמאי ולית אינון ד

דחלין מן קדם יי ולית
וליתהון עבדין כגזירתהון
וכדחזי להון וכאורייתא
וכפקידתא דפקיד יי
ית בני יעקב די שוי ש
שמיה ישראל ׃ ויכרת
יהוה אתם ברית ויצום
לאמר לא תיראו אלהים
אחרים ולא תשתחוו
להם ולא תעבדום ולא
תזבחו להם ׃ וגזר יי
עמהון קיים ופקדינון
למימר לא תדחלון י׳
לטעות עממיא ולא
תסגדון להון ולא תפ׳
תפלחינון ולא תדבחון
להון ׃ כי אם את יהוה
אשר העלה אתכם מ׳
מארץ מצרים בכח
גדול ובזרוע נטויה
אתו תיראו ולו תשת׳
תשתחוו ולו תזבחו ׃
אילהין קדם יי די א׳
אסיק יתכון מארעא
דמצרים בחיל רב ובד
ובדרע מרמם יתיה ת
תדחלון וקדמוהי תס
תיסגדון ועל מדבחיה
תדבחון ׃ ואת החקים
ואת המשפטים והתורה
והמצוה אשר כתב ל׳
לכם תשמרון לעשות
כל הימים ולא תיראו
אלהים אחרים ׃ וית
קימיא ודיניא ואורי׳

ואורייתא ותפקידתא
דיכתיב לכון תיטרון ו
למעבד כל יומיא ולא
תדחלון לטעות עממי ׃
והברית אשר כרתי א׳
אתכם לא תשכחו ולא
תיראו אלהים אחרים ׃
וקיימא דיגזרית עמ׳
עמכון לא תתנשון וז
ולא תדחלון לטעות
עממיא ׃ כי אם את
יהוה אלהיכם תיראו
והוא יציל אתכם מיד
כל איביכם ׃ אילהין ז
קדם יי אלהכון תדחלו
והוא ישזיב יתכון מיד
כל בעלי דבביכון ׃ ולא
שמעו כי אם כמשפטם
הראשון הם עשים ׃
ולא קבילו אילהין ז
כנימוסיהון קדמאי
אינון עבדין ׃ ויהיו ז
הגוים האלה יראים
את יהוה ואת פסיליהם
היו עבדים גם בניהם ו
ובני בניהם כאשר
עשו אבתם הם עשי
עשים עד היום הזה ׃
והוו עממיא האילין
דחלין מן קדם יי וית
צילמניהון הוו פלחין
אף בניהון ובני בניהו׳
כמא דעבדו אבהתהון
אינון עבדין עד יומא
הדין ׃

בחקתם ד׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ ואינם עשים בחקתם · ובחקתיהם לא תלכו · לא תלכו בחקת הגוי · חקת שמים וארץ לא שמתי
וכל חקתיו דכות · · · ויצום ד׳ וסימ׳ ויצום אל בני ישראל · ואחרי כן נגשו כל בני ישראל · ויצום לאמר לא תיראו · ויברך אתם
ואת החקים ד׳ וסימ׳ ושמרתם את המצוה · והיתה עמו וקרא בו · ואת החקים ואת המשפטים · חבל תבלצן לך · · · ואת פסיליהם

מן ויהי בשנת שלש להושע עד וישלח מלך אשור את תרתן חזקיה בת בסֹא חזקיהו · ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו · וכל קרי ו
רבות חזקיהו בסֹג חזקיה · דבר יי׳ אשר היה אל צפניה · גם אלה משלי שלמה · אשר חזקיה · ו · נחשתן ל דבות · ב

יח ויהי בשנת שלש להו
להושע בן אלה מלך יז
ישראל מלך חזקיה
בן אחז מלך יהודה ׃ וה
והוה בשנת תלת להו
להושע בר אלה מלכא
דישראל מלך חזקיה
בר אחז מלך שיבטא
דבית יהודה ׃ בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו
ועשרים ותשע שנה
מלך בירושלם ושם
אמו אבי בת זכריה ׃
בר עשרין וחמש שנין
הוה כד מלך ועשרין ו
ותשע שנין מלך בירו
בירושלם ושום אימיה
אבי בת זכריה ׃ ויעש
הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה דוד אביו ׃
ועבד דכשר קדם יי׳
ככל דעבד דוד אבוהי ׃
הוא הסיר את הבמות
ושבר את המצבת
וכרת את האשרה וכתת
נחש הנחשת אשר
עשה משה כי עד הי
הימים ההמה היו בני
ישראל מקטרים לו
ויקרא שמו נחשתן ׃ יז
הוא אעדי ית במתא
ותבר ית קמתא וקצית
אשירתא ופסק חויא
דנחשא דעבד משה
ארי עד יומא האינון

הוו בני ישראל מסקין
בוסמין ליה והוו קרא
ליה נחושתן ׃ ביהוה
אלהי ישראל בטח ואח
ואחריו לא היה כמהו
בכל מלכי יהודה ואש
ואשר היו לפניו ׃ במימ
במימרא דיי׳ אלהא דיש
דישראל אתרחיץ ובתר
ובתרוהי לא הוה כותיה
בכל מלכיא דבית יהודה
ודהוו קדמוהי ׃ וידבק
ביהוה לא סר מאחריו
וישמר מצותיו אשר
צוה יהוה את משה ׃
ואדביק בדחלתא דיי׳
ולא סטא מבתר פולח
פולחנא ונטר פיקודוהי
דפקיד יי׳ ית משה ׃ והי
והיה יהוה עמו בכל
אשר יצא ישכיל וימ
וימרד במלך אשור
ולא עבדו ׃ והוה מימר
דיי׳ בסעדיה בכל אתר
דנפיק מצלח ומריד
במלכא דאתור ולא פ
פלחיה ׃ הוא הכה את
פלשתים עד עזה ואת
גבוליה ממגדל נוצרים
עד עיר מבצר ׃ הוא קט
קטל ית פלישתאי עד
עזה וית תחומהא מ
ממגדל תקות עד קירון
כריכן ׃
ויהי בשנה הרביעית

למלך חזקיהו היא הש
השנה השביעית להוש
להושע בן אלה מלך
ישראל עלה שלמנאסר
מלך אשור על שמרון
ויצר עליה ׃ והוה בשנ
רביעיתא למלכא חזקי
חזקיהו היא שתא שו
שביעיתא להושע בר
אלה מלכא דישראל
סליק שלמנאסר מלך
מלכא דאתור על שמ
שמרון וצר עלה ׃ ויל
וילכדה מקצה שלש
שנים בשנת שש לח
לחזקיהו היא שנת תש
תשע להושע מלך
ישראל נלכדה שמרון ׃
וכבשה מסוף תלת שנ
שנין בשנת שית לחז
לחזקיה היא שנת תש
תשע להושע בר א
אלה מלכא דישראל
איתכבישת שמרון ׃ ו
ויגל מלך אשור את יש
ישראל אשורה וינחם
בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי ׃ ואגלי מל
מלכא ית ישראל לאתור
ואשרינון בחלח ובחבור
וקרוי מדי ׃ על אשר
לא שמעו בקול יהוה
אלהיהם ויעברו את
בריתו את כל אשר צ
צוה משה עבד יהוה ׃

והיה יי׳ ו וסימ׳ ושבתי בשלום אל בית אבי · ובי הקים יי׳ להם שפטים · והיה יי׳ לדין ישפט · והיה יי׳ עמו בכל אשר · ברוך הגבר
אשר יבטח ביי׳ והיה · והיה יי׳ למלך על כל הארץ · ויבחם ז וסימ׳ את פני מלך מואב · ויבחם בערי הרכב · דמלכים · בחלח ובחבור
נהר גוזן · בעגן יומם · ויבחם לבטח ולא פחדו · ויבחם אל מחוז חפצם · שוטה לגוים ויאבדם · אשר צוה יי׳ את משה · לית דבות

ולא עשו ה׳ וסימ׳ ותיראן המילדת את׳ ולא עשו חסד עם בית ירבעל׳ ולא שמעו ולא הטו ׳ ולא עשו לו עמו שרפה ׳ על אשר
לא שמעו ׳ כובס ג׳ ב׳ מלא וא׳ חס וסימ׳ וישלח מן אשור את תרתן ׳ וחברו׳ אל מסלת שדה כבס ׳ בתר חס

וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ
עַל דְּלָא קַבִּילוּ לְמֵימְ׳
לְמֵימְרָא דַּיְיָ אֱלָהֲהוֹן
וַעֲבָרוּ יָת קְיָמֵיהּ יָת
כָּל דִּי פַּקֵּיד מֹשֶׁה עַבְדָּא
דַּיְיָ וְלָא קַבִּילוּ לְמֵימְרֵי
וְלָא עֲבַדוּ רְעוּתֵיהּ
וּבְאַרְבַּע
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ חִזְ
חִזְקִיָּהוּ עָלָה סַנְחֵרִיב
מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל כָּל עָרֵי
יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְפְּ
וַיִּתְפְּשֵׂם׃ וּבְאַרְבַּע עַ
עַשְׂרֵי שְׁנִין לְמַלְכָּא
חִזְקִיָּה סְלֵיק סַנְחֵרִיב
מַלְכָּא דְּאַתּוּר עַל כָּל
קִרְוַיָּא דְּבֵית יְהוּדָה
כְּרִיכָתָא וְאַחֲדִינוּן וַיִּ
וַיִּשְׁלַח חִזְקִיָּה מֶלֶךְ
יְהוּדָה אֶל מֶלֶךְ אַשּׁוּר
לָכִישָׁה לֵאמֹר חָטָאתִי
שׁוּב מֵעָלַי אֵת אֲשֶׁר
תִּתֵּן עָלַי אֶשָּׂא וַיָּשֶׂם
מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל חִזְקִיָּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵ
מֵאוֹת כִּכַּר כֶּסֶף וּשְׁלֹ
וּשְׁלֹשִׁים כִּכַּר זָהָב׃ וִי
וּשְׁלַח חִזְקִיָּה מֶלֶךְ שִׁ
שִׁבְטָא דְּבֵית יְהוּדָה
לְוַת מַלְכָּא דְּאַתּוּר עַל
לָכִישׁ לְמֵימַר חָבֵית
אִסְתַּלַּק מִנִּי יָת כָּל דְּ
דְּתִתְרְמֵי עֲלַי אֲקַבֵּל
וּרְמָא מַלְכָּא דְּאַתּוּר
עַל חִזְקִיָּה מֶלֶךְ שִׁבְטָ
דְּבֵית יְהוּדָה תְּלָת מְאָ
כִּכְּרִין דִּכְסַף וּתְלָתִין
כִּכְּרִין דִּדְהַב׃ וַיִּתֵּן חִזְ
חִזְקִיָּה אֶת כָּל הַכֶּסֶף
הַנִּמְצָא בֵית יְהוָה וּבְ
וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃
וִיהַב חִזְקִיָּה יָת כָּל כַּסְפָּ
דְּאִשְׁתְּכַח בְּבֵית מַקְ
מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ וּבְגִנְזֵי
בֵּית מַלְכָּא׃ בָּעֵת הַהִ
הַהִיא קִצַּץ חִזְקִיָּה אֶת
דַּלְתוֹת הֵיכַל יְהוָה וְאֶ
וְאֶת הָאֹמְנוֹת אֲשֶׁר
צִפָּה חִזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּ
יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם לְמֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ בְּעִדָּנָא הַהִיא
קַלִּיף חִזְקִיָּה יָת דַּשֵּׁי
הֵיכְלָא דַּיְיָ וְיָת סִקּוּפַיָּ
דְּחַפִּי חִזְקִיָּה מַלְכָּא
דִּיהוּדָה וִיהַבִינוּן לְמַ
לְמַלְכָּא דְּאַתּוּר׃
וַיִּשְׁלַח
מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת תַּרְתָּן
וְאֶת רַב סָרִיס וְאֶת רַבְ
רַבְשָׁקֵה מִן לָכִישׁ אֶל
אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ בְּ
בְּחֵיל כָּבֵד יְרוּשָׁלִָם וַיַּ
וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלִַם
וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ וַיַּעַמְדוּ
בִּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה
אֲשֶׁר בִּמְסִלַּת שְׂדֵה
כוֹבֵס׃ וּשְׁלַח מַלְכָּא דְּ
דְּאַתּוּר יָת תַּרְתָּן וְיָת רַב
סָרִיס וְיָת רַבְשָׁקֵה מִן
לָכִישׁ לְוַת מַלְכָּא חִזְקִ
חִזְקִיָּה בִּמְשִׁרְיָן סַגִּי׃
סַגִּיאִין לִירוּשְׁלֶם וּסְלִקוּ
וַאֲתוֹ לִירוּשְׁלֶם וּסְלִיקוּ
וַאֲתוֹ וְקָמוּ בְּמֵיקַרַת
בְּרֵיכְתָא עִילָּיתָא דִּי
דִּבְכִבְשׁ חֲקַל מַשְׁטַח
קַצְרַיָּא׃ וַיִּקְרְאוּ אֶל
הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם
אֶלְיָקִים בֶּן חִלְקִיָּהוּ
אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא
הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן אָסָף
הַמַּזְכִּיר׃ וּקְרוֹ לְמַלְכָּא
וּנְפַק לְוָתְהוֹן אֶלְיָקִים
בַּר חִלְקִיָּהוּ דִּמְמַנָּא
עַל בֵּיתָא וְשֶׁבְנָא סָפְרָ
וְיוֹאָח בַּר אָסָף דִּמְמַנָ
עַל דָּכְרָנַיָּא׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם רַבְשָׁקֵה אִמְרוּ
נָא אֶל חִזְקִיָּהוּ כֹּה אָמַר
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַ
אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן הַ
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ׃ וַא
וַאֲמַר לְהוֹן רַבְשָׁקֵה
אֵימָרוּ כְעַן לְחִזְקִיָּהוּ
כִּדְנַן אֲמַר מַלְכָּא רַבָּ
רַבְּתָא מַלְכָּא דְּאַתּוּר
מָה רוֹחְצָנָא הָדֵין דִּי
דְּאַרְחֵיצְתָּא׃ אָמַרְתָּ
אַךְ דְּבַר שְׂפָתַיִם עֵצָה
וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה וְעַ
וְעַתָּה עַל מִי בָטַחְתָּ כִּ
מָרַדְתָּ בִּי׃ אֲמַרְתְּ בְּרַם
בְּמַלַּל שִׂפְוָן בְּמִילָךְ
וּגְבוּרָה אִתְעֲבִיד קְרָב
וּכְעַן עַל מַן אִתְרְחֵיצְ

ה׳ פס׳ תלשי׳ ופסק׳ וסימ׳ ל׳ אלהים יו׳ הנני עני בי נגד יי׳ ונגד ׳ וידבר אחאב אל נבות לאמר ׳ וישלח יחזקיהו מלך יהודה
לאמר אשור לכישה ׳ וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך ׳ אתו לגוג מיום נטב׳ ויקהל דוד את כל ישראל ׳ קימו וקבלו היהודים עליהם
אמרת ג׳ ריש פס וסימ׳ אמרת אך דבר שפתים דמלכים ׳ חבה חבית את אדום ׳ אמרת אוי נא לי ׳ ואת רבשקה ל׳ בגע

ולירושלם ח וסימ׳ ויאמר ליהודה ולירושלם׳ וחברו׳ ראשון לציון הנה הנם׳ כי כה אמר יי׳ לאיש יהודה׳ אבן הראשה השאת׳
ואמר לעם הזה ולירושלם׳ הלא הוא יחזקיהו׳ דדברי הימ׳ כי עזבו הלוים׳ ג׳ המבלעדי ג׳ וסימ׳ עתה המבלעדי וחברו׳ אנשינו׳

איתרחיצתא מרדתא
כי עתה הנה בטחת לך
על משענת הקנה הרו
הרצוץ הזה על מצרים
אשר יסמך איש עליו
ובא בכפו ונקבה כן פרי
פרעה מלך מצרים
לכל הבטחים עליו כען
הא איתרחיצתא לך
על סמך קניא רעיעא
הדין על מצרים דאת
דיתסמיך גברא עלוהי
ויעול בידיה ויטעינא
כן פרעה מלכא דמצ
דמצרים לכל דמתרח
דמתרחצין עלוהי וכי
תאמרון אלי אל יהוה
אלהינו בטחנו הלוא
הוא אשר הסיר חזק
חזקיהו את במתיו וא
ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תש
תשתחוו בירושלם וא
וארי תימרון לי על
מימרא דיי אלהנא א
איתרחיצנא הלא הו
הוא די אעדי חזקיה
ית במותוהי וית מדב
מדבחוהי ואמר לאי
לאינש יהודה וליתבי
ירושלם קדם מדבחא
הדין תסגדון בירושלם
ועתה התערב נא את
אדני את מלך אשור

ואתנה לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רכבים
עליהם וכען איתערב
כען עם ריבוני מלכא
דאתור ואיתין לך תרין
אלפין סוסוון אם תיכ
תיכול למנאה רכבין
עליהון ואיך תשיב
את פני פחת אחד עבדי
אדני הקטנים ותבטח
לך על מצרים לרכב ול
ולפרשים ואיכדין את
מדמי לאתבא ית אפי
חד משילטוני עבדי
רבוני זעירייא ואיתר
ואיתרחיצתא לך על
מצרים על רתיכין ועל
פרשין עתה המבלעדי
יהוה עליתי על המקום
הזה להשחתו יהוה
אמר אלי עלה על
הארץ הזאת והשחיתה
כען הבר מימרא דיי
סליקית על ארעא
הדא לחבלותה יי אמר
לי סק על ארעא הדא
וחבלה ויאמר אליק
אליקים בן חלקיהו
ושבנא ויואח אל רב
רבשקה דבר נא אל
עבדיך ארמית כי שמ
שמעים אנחנו ואל
תדבר אלינו יהודית
באזני העם אשר על
החומה ואמר אליקי

בר חלקיהו ושבנא ו
ויואח לרבשקה מליל
כען עם עבדך ארמית
ארי שמעין אנחנא ו
ולא תמליל עמנא יה
יהודית קדם עמא דעל
שורא ויאמר אלהם
רבשקה העל אדניך ו
ואליך שלחני אדני
לדבר את הדברים ה
האלה הלא על האנש
האנשים הישבים על
החומה לאכל את
צאתם ולשתות את
מימי רגליהם עמכם
ואמר להון רבשקה
העל רבונך ועלך שלי
שלחני רבוני למללא
ית פתגמיא האילין ה
הלא על גבריא דיתבין
על שורא למיכל ית
מפקתהון ולמשתי
מי רגליהון כד צירא
עימכון ויעמד רבש
רבשקה ויקרא בקול
גדול יהודית וידבר
ויאמר שמעו את ה
דבר המלך הגדול מ
מלך אשור וקם רב
שקה וקרא ואכלי בקל
רב יהודית וקם ואמר
שמעו פיתגמי מלכא
דרבתא מלכא דאתור
כה אמר המלך אל
ישיא לכם חזקיהו כי

ואיך ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ ואיך תשיב את פני פחת׳ וחברו׳ ואיך תנחמוני הבל׳ על האנשים ה׳ וסימ׳ תכבד העבדה׳
העל אדניך ואליך׳ וחברו׳ הקפאים על שמריהם׳ ויגידו לדוד על האנשים׳ ישיא ה׳ וסימ׳ אל ישיא לכם׳ וחברו׳ ועתה
אל ישיא׳ ישימות׳ לא ישיא אתכם׳ ואויב ישא בו׳ ישימות בת׳ העל ב׳ מלר׳ וסימ׳ העל אדניך׳ והעל המלך אתם׳

ויגדו ד̇ חס̇ וסימ̇ ויבאו עבדי יצחק ויגדו׳ ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי׳ וישובו המלאכים׳ ויגדו לו דברי רבשקה׳ דמלכ׳
ואת זקני ג̇ וסימ̇ ויאמר חושי אל צדוק׳ וישלח אליקים אשר על הבית׳ וחברו דישעיה׳׳ ישעיהו הנביא בן אמוץ ל̇׳׳

לא יוכל להציל אתכם
מידו׃ כידנן אמר מלכא
לא יטעי יתכון חזקיה
ארי לא יכול לשיזבא
יתכון׃ ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה ולא
תנתן את העיר הזאת
ביד מלך אשור׃ ואל
ירחיץ יתכון חזקיה ע
על מימרא דיי למימר
שיזבא ישיזבננא יי וה
ולא תתמסר קרתא הד
הדא ביד מלכא דאתור׃
אל תשמעו אל חזקיהו׃
כי כה אמר מלך אשור
עשו אתי ברכה וצאו
אלי ואכלו איש גפנו
ואיש תאנתו ושתו אי
איש מי בורו׃ לא תק
תקבלון חזקיהו ארי
כידנן אמר מלכא דא
דאתור עבידו עמי ש
שלמא ופוקו לותי
ואיכולו גבר פירי גופניה
וגבר פירי תאיניה וש
ושתו גבר מי גוביה׃
עד באי ולקחתי אתכם
אל ארץ כארצכם אר
ארץ דגן ותירוש ארץ
לחם וכרמים ארץ זית
יצהר ודבש וחיו ולא
תמתו ואל תשמעו
אל חזקיהו כי יסית
אתכם לאמר יהוה יצ

יצילנו׃ עד מיתי ואו
ואידבר יתכון לארעא
טבא בארעכון ארע ד
עיבור וחמר ארע חקו
חקלין וכרמין ארעא
דזיתא עבדין משחא
וחיא עבדא דבש ותיח
ותיחון ולא תמותון וז
ולא תקבלון מן חזקיה
ארי יטעי יתכון למימ
יי ישיזבננא׃ ההצל
הצילו אלהי הגוים יז
איש את ארצו מיד
מלך אשור׃ השיזבא
שיזבא דחלת עממיא
גבר ית ארעיה מידא
מלכא דאתור׃ איה
אלהי חמת וארפד אי
איה אלהי ספרוים הז
הנע ועוה כי הצילו את
שמרון מידי׃ אן דחלת
חמת וארפד אן דחלת
דקריתא ספרוים הלא
טלטילינון ואגליתנון
ארי שיזבא ית שמרון
מידי׃ מי בכל אלהי
הארצות אשר הצילו
את ארצם מידי כי יי
יציל יהוה את ירושל
ירושלם מידי׃ מאן ד
בכל דחלת מדינתא דד
שיזבא ית ארעהון מן
ידי ארי ישיזב יי ית
ירושלם מן ידי׃ והח
והחרישו העם ולא

ענו אתו דבר כי מצות
המלך היא לאמר לא
תענהו׃ ושתיקו עמא
ולא אתיבו יתיה פתג
פתגמא ארי תפקידת
מלכא היא למימר
לא תתיבוניה׃ ויבא
אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו
קרועי בגדים ויגדו
לו את דברי רבשקה׃
ואתא אליקים בר
חלקיה דממנא על
ביתא ושבנא ספרא
ויואח בר אסף דממנא
על דוכרניא לות חזקי
כד מבזעין לבושיהון
וחויאו ליה ית פתגמי
רבשקה׃ ויהי כשמע
המלך חזקיהו ויקרע
את בגדיו ויתכס בשק
ויבא בית יהוה׃ והוה
כד שמע מלכא חזקיה
ובזע ית לבושוהי וי
ואיתכסי בשקא
ועל לבית מקדשא
דיי׃
יט וישלח את אליקים
אשר על הבית ואת ש
שבנא הספר ואת זקני
הכהנים מתכסים בש
בשקים אל ישעיהו
בן אמוץ׃ ושלח ית

חלקיה ... וסימ̇ ויבא אליקים בן חלקיה׳ דמלכים׳ ויתן חלקיה את הספר׳ ויגד שפן הספר למלך׳ ויצו המלך׳ בלה דמלכים׳
ביד אלעשה בן שפן וגמריהו׳ ושלום הוליד את חלקיה׳ ב̇ בו׳ חשביה בן אמציה׳ ועזריה בן חלקיה׳ ושריו לצדקיה לענם׳ וכל
עזרא דכהני׳׳ ולא תנתן ב̇ וסימ̇ ואל יבטח אתכם חזקיהו׳ דמלכים׳ והצלתיך ביום ההוא׳ דירמיה׳׳

תאמרון ט׳ וסימ׳ כה תאמרון לאדני לעשו ׳ ויאמרו למלאכים הבאים ׳ וכי תאמרון אלי ׳ דמלכים ׳ ויאמר להם ישעיהו ׳ וחברו ׳ כה תאמרון אל חזקיהו ׳ וחברו ׳ לא תאמרון קשר ׳ ויאמר אליהם ירמיהו ׳׳ ב׳ מלכים אל תרהקה ׳ ישעיה על תרהקה ׳׳ ב

אליקים דממנא על
ביתא ושבנא ספרא
וית סבי כהנא כד מ
כסין בשקיא לות
ישעיה נביא בר אמוץ
ויאמרו אליו כה אמר
חזקיהו יום צרה ותו
ותוכחה ונאצה היום
הזה כי באו בנים עד
משבר וכח אין ללדה
ואמרו ליה כדנן אמר
חזקיה יום עקא ותי
ותוסופין וניאוצין
יומא הדין ארי אקרו
אקיפתא עקא כאתת
דיתבא על מתברא
וחיל לית לה למילד
אולי ישמע יהוה
אלהיך את כל דברי
רבשקה אשר שלחו
מלך אשור ארניו
לחרף אלהים חי והו
והוכיח בדברים אשר
שמע יהוה אלהיך
ונשאת תפלה בעד
השארית הנמצאה
מאים שמיע קדם יי
אלהך ית פתגמי רב
רבשקה דשלחיה מל
מלכא דאתור רבוניה
לחסדא עמא דיתב קד
קימיה ויעביד פורע
פורענותא על כל פי
פתגמיא דשמיעין קד
קדם יי אלהך ותתחנן

בצלו על שארא הדין
דאישתאר ויבאו
עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו ואתו
עבדי מלכא חזקיהו
לות ישעיה ויאמר
להם ישעיהו כה
תאמרון אל אדניכם
כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים
אשר שמעת אשר
גדפו נערי מלך אשור
אתי ואמר להון ישעיה
ישעיה כדין תימרון
לריבונכון כדנן אמר
יי לא תדחל מן קדם
פתגמיא דשמעתא
דחסידו עולימי מלכא
דאתור קדמיי הנני
נתן בו רוח ושמע ש
שמועה ושב לארצו
והפלתיו בחרב בארצו
הא אנא יהיב ביה
רוחא וישמע בסורא
ויתוב לארעיה ואיפ
ואיפליניה בחרבא ב
בארעיה וישב רבשקה
וימצא את מלך אשור
אשור נלחם על לבנה
כי שמע כי נסע מלכיש
ותב רבשקה ואשכח
ית מלכא דאתור מג
מגיח קרבא על לבנה
ארי שמע ארי נטל
מלכיש וישמע אל

תרהקה מלך כוש לא
לאמר הנה יצא להל
להלחם אתך וישב
וישלח מלאכים אל
חזקיהו לאמר אל
ושמע אלהיך על
תרהק מלכא דכוש
למימר הא נפק לאגח
קרבא עימך ותב ושלח
איזגדין לות חזקיה
למימר כה תאמרון
אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך
אלהיך אשר אתה
בוטח בו לאמר לא
תנתן ירושלם ביד מ
מלך אשור כדין ת
תימרון לות חזקיה מ
מלך שיבט דבית יה
יהודה למימר לא
יטעינך אלהך דאתרחיצ
ביה למימר לא תתמ
תתימסר ירושלם
בידא דמלכא דאתור
הנה אתה שמעת את
אשר עשו מלכי אש
אשור לכל הארצות
להחרימם ואתה תנ
תנצל הא את שמעת
ית דעבדו מלכי אתור
לכל ארעתא לגמרות
לגמרתהון ואת מת
מתרמי לאישתיזבא
ההצילו אתם אלהי
הגוים אשר שחתו

ויאמר להם ב׳ב׳ וסימ׳ ויברך אתם אלהים ׳ את נח ואת בניו ׳ יעקב אחי ׳ הידעתם ׳ השלום לו ׳ יוסת מה המעשה ׳ וירב העם ׳ הה אמר שמעו ׳ ויקהילו ׳ והושע עמדו ׳ איש בביאי ׳ ויגידו ליותם ׳ הזית ׳ תבהו לבן ׳ אל מערכות ׳ למה ׳ בני רמון ׳ והרבבתם ׳ תעשו ׳ ישעיהו ׳ וישבע ׳ וכל שבשון ודה ודניאל ועזרא דכות במה ויאמר אליהם ׳ לבן עוד שלשים ׳ בועבים ׳ ויקץ ׳ יהודע ׳ ויקם עזרא ׳

ושמע ה׳ קמ״צ וסימ׳ קום בלק ושמע׳ קרב אתה ושמע׳ הטה יי׳ אזנך ושמע׳ הטה אלהי אזנך ושמע׳ רישעיה׳ הטה
אלהי אזנך ושמע׳ דדניאל ׳׳ ׳ ועל מי ד׳ וסימ׳ ועל מי נטשת׳ ועל מי הרימות קול׳ וחברו׳ ועל מי לא יקום אורהו׳׳

אבתי את גוזן ואת חרן
ורצף ובני עדן אשר
בתלשר׃ השיזבא יתהו׳
התלת עממיא החבילו׃
אבהתי ית גוזן וית חרן
ורצף ובני עדן די בתי
בתלסר׃ איה מלך חמת
ומלך ארפד ומלך לעי
לעיר ספרוים הנע ועו
ועוה׃ ויקח חזקיהו את
את הספרים מיד המ
המלאכים ויקראם
ויעל בית יהוה ויפרשהו
חזקיהו לפני יהוה׃ אן
מלכא דחמת ומלכא
דארפד ומלכא דלקרת
ספרוים הלא מטלטל
מטלטלינון ואגליא
ואגליאנון׃ ונסיב חז
חזקיה ית איגרת מידא
מידא דאזגדיא וקראנון
ועל לבית מקדשא דיי׳
ופרסינון חזקיה קדם
יי׳׃
ויתפלל חזקיהו לפני
יהוה ויאמר יהוה אל
אלהי ישראל ישב הכ
הכרבים אתה הוא הא
האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ואת
הארץ׃ וצלי חזקיה יי
קדם יי׳ ואמר יי׳ אלהא
דישראל דשכינתיה
שריא עילוי כרוביא

את הוא יי׳ דלית בר הו
הוא מינך לכל מלכוות
ארעא את עבדתא ית
שמיא וית ארעא׃ הט
הטה יהוה אזנך ושמע
פקח יהוה עיניך וראה
ושמע את דברי סנח
סנחריב אשר שלחו
לחרף אלהים חי׃ גלי
קדמך יי׳ דהון ושמיע
קדמך ואיתפרע ועביד
פורענותא על כל פיתו
פיתגמי סנחריב דשלח
דשלחיה לחסדא עמא
דיי׳ קיימא׃ אמנם אי
יהוה החריבו מלכי
אשור את הגוים וא
ואת ארצם׃ בקושטא
יי׳ אחריבו מלכי אתור
ית עממיא וית ארעה
ארעיהון׃ ונתנו את א
אלהיהם באש כי לא
אלהים המה כי אם
מעשה ידי אדם עץ
ואבן ויאבדום׃ וכבעו
יי׳ אלהנא׃ ומוקדין ית
טעותהון בנורא ארי
טעוון עממיא דלית
בהון צרוך איטון איל
אילהין עובד ידי אינ
אינשא אעא ואבנא
ואבדונון׃ ועתה יהוה
אלהינו הושיענו נא
מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה

אלהים לבדך׃ וכען יי׳
יי׳ אלהנא פרוקנא כען
מידיה וידעון כל מל
מלכוות ארעא ארי
את יי׳ אלהנא דלית בר
מינך׃
וישלח ישעיהו בן אמ
אמוץ אל חזקיהו לא
לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר
התפללת אלי אל סנ
סנחריב מלך אשור
שמעתי׃ ושלח ישעיה
בר אמוץ לות חזקיה
למימר כדנן אמר יי׳
אלהא דישראל די בעית
מן קדמיי על סנחריב
מלכא דאתור שמיע
קדמיי׃ זה הדבר אשר
דבר יהוה עליו בזה לך
לעגה לך בתולת בת צי
ציון אחריך ראש הנ
הניעה בת ירושלם׃ דין
פיתגמא דגזר יי׳ עלוה
מבסרא לך מעיקא
לך מלכות בנשתא ז
דציון בתרך רישיהון
מנידין עמא דבירוש
דבירושלם׃ את מי ח
חרפת וגדפת ועל מי
הרימות קול ותשא מ
מרום עיניך אל קדוש
ישראל׃ ית מן חסידת
ועלמן איתרברבתא
וקדם מן ארימתא קלא

וידעו י״א וסימ׳ וידעו כל הארץ׳ וידעו כל הקהל הזה׳ עצבי יי׳ וידעו כל ממלכות הארץ׳ וחברו׳ מה יעץ יי׳ צ
צבאות׳ למען יראו וידעו׳ כי יהיה לו לעבדים׳ אתה שמך יי׳ כי אתה אלהים משל ביעקב׳ וידעו כי ידך זאת׳ ׳׳ ׳ הרימות
ג׳ וסימ׳ את מי חרפת וגדפת׳ דמלכים׳ וחברו דישעיה׳ הרימות ימין צריו׳ דישעיה הרימותה בת׳ ׳׳ ׳ הושיענו נא לי׳

ואבואה ד׳ וסימ׳ הבה את אשתי · ואבואה מלון קיצו · ואבואה אל מזבח אלהים · ואיבאה לפני העם ואבואה...
סימ׳ מלכים מבחור · ישעיה מבחר · וסימ׳ וישי ספריהון · מלכים להשות גלים · ישעיה להשאות גלים

זקפתא לרומא עינך
ואמרת מילין הלא כנ
כשרין קדם קדישא
דישראל ׀ ביד מלאכיך
חרפת יהוה ותאמר
ברכב רכבי אני עליתי
מרום הרים ירכתי ל
לבנון ואכרות קמת א
ארזיו מבחר ברושיו
ואבואה מלון קיצה י
יער כרמלו ׀ ביד איזג
איזגדך חסידתא עמא
דיג ואמרת בסגיאות
רתיכי אנא סליקת ל
ליתקוף כרכיהון ואת
איחור בית מקדשיהו
ואיקטול שפירי גיב
גיבריהון מבחר שיז
שילטוניהון ואיכבוש
קריות תוקפהון ואש
ואישיצי סגי משירי
משירייתהון ׀ אני ק
קרתי ושתיתי מים ז
זרים ואחרב בכף פע
פעמי כל יארי מצור
אנא הריתי חפר גובין
ושתי מיין נוכראין
וטפחית בפרסת ריגלי
עמא דעימי כל מי נהר
מי נהרין עמיקין ׀ הל
הלא שמעת למרחוק
אתה עשיתי למימי ק
קדם יצרתיה עתה
הביאתיה ותהי להש
להשאות גלים נצים

ערים בצרות ׀ הלא
שמעת מלקדמין מה
דעבדית לפרעה מלכא
דמצרים על דישלט
בהון ואת עלך איתנבי
איתנביאו נביי ולא
ולאתבא והא חזיא ק
קדמיי מיומי קדם ל
למעבר לך את אתקינ
כען איתיתא והא הות
לך לתקלא על החוא
קרוין באיתרגשות
גלין רשחו קרוין כריכן ׀
וישביהן קצרי יד
חתו ויבשו היו עשב
שדה וירק דשא חציר
גגות ושדפה לפני
קמה ׀ ויתביהון ואית
איתקצר חיליהון א
איתברו ובהיתו והון כ
כעשב חקליא וכירוק
דיתאה כעשב איגרי
דישלוק עד דלא מט
מטא למיחרי שובלין ׀
ושבתך וצאתך ובואך
ידעתי ואת התרגזך
אלי ׀ ומיתבך בעיצה
ומיפקך לאגחא קרבא
ומיתך לארעא דיש
דישראל גלי קדמי ית
דארגזתא קדמי ׀ יגלי
יען התרגזך אלי וש
ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך
ומתגי בשפתיך והש

והשיבתיך בדרך אשר
באת שמה ׀ חלת רא
דארגזתא על מימרי
ואתרגושתך סליקת
לקדמיי ואשוי שירין
בליסתך וזמם בסיפרן
בסיפוותך ואתיבינך
באורחא דאתיתא
בה ׀ וזה לך האות אכ
אכול השנה ספיח
ובשנה השנית סחיש
ובשנה השלישית
זרעו וקצרו ונטעו
כרמים ואכלו פרים ׀
ויהי לך אתא איכול
בשתא הדא כתין וכעו
ובשתא תיניתא בת
כתין ובשתא תליתית
זרועו וחצרו וצגבו
כרמין ואיכלו איביהון ׀
ויספה פלטת בית
יהודה הנשארה שרש
שרש למטה ועשה
פרי למעלה ׀ ויוספון
משיזבא דבית יהודה
דאישתארו כאילן דיז
דימשלח שורשוהי
לרע ומרים נופיה
לעילא ׀ כי מירושלם
תצא שארית ופליטה
מהר ציון קנאת יהוה
צבאות תעשה זאת ׀
ארי מירושלם יפקון
שאר צדיקיא ושיז
ושיזבא מטמר קימי

וזה ב׳ ריש פס וסימ׳ וזה אשר תעשה · וזה הדבר אשר תעשה · וזה אשר תעשה על המזבח · וזה לכם הטמא · וזה לך
תרומות · וזה מעשה המנרה · וזה אשר לא תאכלו · וזה דבר השמטה · וזה יהיה משפט · וזה דבר הרצח · וזה הדבר אשר מל · אשר
תעשו דשפטים · וזה לך האות · המכונה · דבר המים · אשר הרים · ספיח דמלכים · וחברון · אל חגב · גבול הארץ · מדה פדשגן

ט פס לא ולא ולא ולא וסימ׳ ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם׳ לבלתי בא בגוים׳ ויכרת יי׳ אתם ברית ויצום׳ לכן כה
אמר יי׳ אל מלך אשור׳ וחברו׳ אין עית ואין כושל בו׳ ובותו גדולים וקטנים׳ החמיקם למטה רשע׳ לא תריצח׳ דמשג תורה׳׳

אוריתא מיטורא רד
דציון במימרא דיי׳
אלהים יתעביד דא׃
לכן
כה אמר יהוה אל מלך
מלך אשור לא יבוא
אל העיר הזאת ולא
יורה שם חץ ולא יק
יקדמנה מגן ולא ישפך
ישפך עליה סללה׃
בכין כדנן אמר יי׳ על
מלכא דאתור לא ייע
ייעול לקרתא הדא ו
ולא דקשית תמן גיר
ולא יקדמינה בתריסין
ולא יבצר עלה מיליו
מיליתא׃ בדרך אשר
יבא בה ישוב ואל
העיר הזאת לא יבא׃
נאם יהוה׃ באורחא
דיאתא בה יתוב ולק
ולקרתא הדא לא
ייעול אמר יי׳׃ וגנותי
אל העיר הזאת להוש
להושיעה למעני ולמ
ולמען דוד עבדי׃ ואג
ואגין על קרתא הדא
למופרקה בדיל מימרי
ובדיל דוד עבדי׃
ויהי
בלילה ההוא ויצא מ
מלאך יהוה ויך במח
במחנה אשור מאה
ושמנים וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה

כלם פגרים מתים׃ והוה
בליליא ההוא ונפק י
מלאכא דיי׳ וקטיל בנ
במשריית אתור מאה
ותמנן וחמשה אלפין
ואקדימו בצפרא והא
כולהון פגרין מייתין׃
ויסע וילך וישב סנח
סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה׃ ונטל ו
ואזל ותב סנחריב מל
מלכא דאתור ויתיב
בנינוה׃ ויהי הוא מש
משתחוה בית נסרך
אלהיו ואדרמלך וש
ושראצר בניו הכהו
בחרב והמה נמלטו
ארץ אררט וימלך
אסרחדן בנו תחתיו׃
והוה סגיד בית טעוו
בית נסרוך טעותיה וא
ואדרמלך ושראצר
בנוהי קטלוהי בחרבא
ואינון אישתיזבו לא
לארע קרדו ומלך א
אסרחדון בריה תחות
תחותוהי׃

כ
בימים ההם
חלה חזקיהו למות ויבא
אליו ישעיהו בן אמוץ
הנביא ויאמר אליו כה
אמר יהוה צו לביתך
כי מת אתה ולא תחיה׃
ביומיא האינון מרע
חזקיה לממות ואתא

לותיה ישעיה בר אמ
אמוץ נביא ואמר
ליה כדנן אמר יהוה׃
פקיד על אינש ביתך
ארי מיית את ולא תח
תיחי׃ ויסב חזקיהו
את פניו אל הקיר וי
ויתפלל אל יהוה לא
לאמר׃ ואסחר אפוהי
לכותלא וצלי קדם יי׳
למימר׃ אנא יהוה
זכר נא את אשר הת
התהלכתי לפניך באמ
באמת ובלבב שלם וה
והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול׃
קביל בעותי יי׳ אידכר
כען ית דיפלחית קד
קדמך בקשוט ובלבב
שלם ודתקין קדמך
עבדית ובכא חזקיה
בכי סגיאה׃
ויהי ישעיהו
לא יצא חצר התיכנה
ודבר יהוה היה אליו
לאמר׃ והוה ישעיהו
לא נפק לקרתא מציע
מציעתא ופתגם נבו
נבואה מן קדם יי׳ הוה
עמיה למימר׃ שוב
ואמרת אל חזקיהו נ
נגיד עמי כה אמר
יהוה אלהי דוד אביך
שמעתי את תפלתך
ראיתי את דמעתך הנני

אנה ו׳ כת ה׳ בבקשה וסימ׳ זכר נא את אשר התהלכתי לפניך׳ וחברו׳ דישעיה׳ אל נא נעבדה בנפש האיש׳ הלא זה
דברי עד היותי׳ אנה יי׳ מלטה נפשי׳ אנה יי׳ כי אני עבדך׳ וכל אנה דפי׳ וכל אנה דארמית דבות׳׳ והטוב ד׳ וסימ׳
ועשית הישר והטוב׳ והטוב בעיניך עשיתי׳ וחברו דישעיה׳ מפי עליון לא תצא׳׳ וגנותי אל העיר ל׳ בקרו׳׳

והוספתי ד׳ ב׳ בליש וב׳ מלך וסימ׳ והוספתי על ימיך חמש עשרה׳ והוספתי על כל ההלך׳ הנה הגדלתי והוספתי׳
וגדלתי והוספתי׳ דקהלת בליש״ ירפא ג׳ וסימ׳ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו׳ ומחץ מכתו ירפא׳ כי גדול כים״

רפא לך ביום השלישי
תעלה בית יהוה׃ תוב
יתמיר לות חזקיה מן
מלכא דעמי כדנן אמר
יי אלהא דדוד אבוך ש׳
שמיע קדמי צלותך
גליא קדמי דמעתך
הא אנא מסי לך ביומא
תליתאה תיסק לבית
מקדשא דיי׃ והוספתי
על ימיך חמש עשרה
שנה ומכף מלך אשור
אצילך ואת העיר הז׳
הזאת וגנותי על העיר
הזאת למעני ולמען ד׳
דוד עבדי׃ ואוסיף על
יומיך חמש עשרי
שנין ומיד מלכא די
דאתור אשיזבינך ו׳
ית קרתא הדא ואגין
על קרתא הדא בדיל
מימרי ובדיל דוד ע׳
עבדי׃ ויאמר ישעיהו
קחו דבלת תאנים ויק׳
ויקחו וישימו על
השחין ויחי׃ ואמר
ישעיה יסבון דבילת
תינין ונסיבו ושויאו
על שיחנא ואתסי׃
ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו מה אות כי
ירפא יהוה לי ועליתי
ביום השלישי בית י׳
יהוה׃ ואמר חזקיהו
לישעיהו מא את ארי

ישי יי לי ואסיק ביו׳
ביומא תליתאה בבית
מקדשא דיי׃ ויאמר
ישעיהו זה לך האות
מאת יהוה כי יעשה
יהוה את הדבר הזה
אשר דבר הלך הצל
עשר מעלות אם ישוב
ישוב עשר מעלות׃
ואמר ישעיה דין לך
אתא מן קדם יי ארי
יעביד יי ית פתגמא
הדין דמליל היהך
טולא עשר שען אם
יתוב עשר שען׃ ויא׳
ויאמר יחזקיהו נקל
לצל לנטות עשר
מעלות לא כי ישוב
הצל אחרנית עשר
מעלות׃ ואמר יחזקיה
קלילא דא דיהך טו׳
טולא עשר שען ברם
בסא דיתוב טולא׃
לאחורוהי עשר שען׃
ויקרא ישעיהו הנביא
אל יהוה וישב את
הצל במעלות אשר
ירדה במעלות אחז י׳
אחרנית עשר מעלות׃
וצלי ישעיה נביא קד׳
קדם יי ואתיב ית טולא
בטיראת אבן שעיא
דנחתת במסקנא די׳
דאחז דנחתת שמשא
לאחורוהי עשר שען׃

בעת
ההיא שלח מרודך
בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה
אל חזקיהו כי שמע
כי חלה חזקיהו׃ בע׳
בעידנא ההיא שלח
מרודך בלאדן בר בר׳
בלאדן מלכא דבבל
אגרן וקורבנין לות
חזקיה ארי שמע ארי
מרע חזקיה׃ וישמע
עליהם חזקיהו ויראם
את בית נכתה את הכ׳
הכסף ואת הזהב ואת
הבשמים ואת שמן
הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל אשר נמצא
באוצרתיו לא היה
דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל
ממשלתו׃ וחדי להון
חזקיהו ואחזינון
ית כל גנזוהי ית כספא
וית דהבא וית בוסמיא
וית משחא טבא וית
כל מנוהי וית כל דא׳
דאישתכח בגנזוהי
דלא הוה מידעם דלא
אחזינון חזקיה בביתיה
ובכל שולטניה׃ ויבא
ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו הא׳
האנשים האלה

בל׳ ל״ש שמיעה אל במקיב על וסימ׳ ואני שמעתי עליך לאמר׳ וישמע עליהם חזקיהו דמלכים׳ וישמע על תרהקה׳ וישמע׳
דרשו מעל ספר׳ הזכירו לגוים׳ כהקיר בור מימיה׳ אל תשמעו על דברי הנביא׳ לשמע על הרעה׳ ולבית הרכבים׳ שאו נס בארץ
השמיעו עליך בקולם׳ השמיעו על ארמנות באשדוד׳ ואת זעקתם שמעת על ים סוף״ ז״ אם ישוב ב׳ הצל׳ הילך׳ וא׳ ואם
ישוב
הצגע״

ומאין ה׳ וסימ׳ מי אתם ומאין תבאו׳ ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין׳ מה אמרו האנשים׳ וחברו דישעיה׳
מה מלאכתך ומאין תבוא׳ באוצרתי ג׳ וחס וסימ׳ הלא הוא כמוס עמדי׳ אשר לא הראיתם׳ וחברו דישעיה׳

ומאין יבאו אליך ויא׳
ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל׳
ואתא ישעיה נבייא
לות מלכא חזקיה ויא
ואמר ליה מה אמרו׳
גבריא האלין ומנן׳
אתו לותך ואמר
חזקיה מארעא רח׳
רחיקא אתו לותי י׳
מבבל׳ ויאמר מה ראו׳
בביתך ויאמר חזקיהו׳
את כל אשר בביתי ר׳
ראו לא היה דבר אש׳
אשר לא הראיתם ב׳
באוצרתי׳ ואמר מה
חזו בביתך ואמר כל
דיבביתי חזו לא מיד׳
מידעם הלא אחזיתינ׳
בגנזיי׳ ויאמר ישע׳
ישעיהו אל חזקיהו׳
שמע דבר יהוה׳ ואמ
ואמר ישעיה לחזקי׳
קביל פיתגמא דיי׳ ה
הנה ימים באים ונשא׳
כל אשר בביתך ואשר
אצרו אבתיך עד היו׳
היום הזה בבלה לא
יותר דבר אמר יהוה׳
הא יומיא אתן ויתנ׳
ויתנטל ותכל דיבביתך
ודיגנזו אבהתך עד יו׳
יומא הדין ויתובל
לבבל לא ישתאר מ׳
מידעם אמר יי׳ ומ׳

ומבניך אשר יצאו׳
ממך אשר תוליד וי׳
יקחו׳ והיו סריסים ב׳
בהיכל מלך בבל׳ ומ׳
ומבנך די יפקון מינך
דתוליד ידברון ויהון׳
רברבין בהיכלא דמל
דמלכא דבבל׳ ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו׳
טוב דבר יהוה אשר
דברת ויאמר הלוא אם׳
אם שלום ואמת יהיה
בימי׳ ואמר חזקיה
לישעיה תקין פיתגמ
דיי׳ דמלילתא ואמר
הלא אם שלם וקשוט
יהי ביומוהי׳ ויתר
דברי חזקיהו וכל גבו׳
גבורתו ואשר עשה
את הברכה ואת התע׳
התעלה ויבא את המ׳
המים העירה הלא
הם כתובים על ספר ד׳
דברי הימים למלכי׳
יהודה׳ ושאר פיתגמ
חזקיה וכל גבורתיה
ודעבד ית בריכתא וית
מזיקתא ואיתי ית׳
מייא לקרתא הלא
אינון כתיבין על ספר
פיתגמי יומיא למלכי
דבית יהודה׳ וישכב י׳
חזקיהו עם אבתיו א׳
בעיר דוד וימלך מנשה
בנו תחתיו׳ ושכיב חז׳

חזקיה עם אבהתוהי
בקרתא דדויד ומלך
מנשה בריה תחותוהי׳
כא בן
שתים עשרה שנה מ׳
מנשה במלכו וחמשים
וחמש שנה מלך בי׳
בירושלם ושם אמו׳
חפציבה׳ בר תרתא ע׳
עיסרי שנין מנשה
כד מלך וחמשין וח׳
וחמש שנין מלך בי׳
בירושלם ושום אימי׳
חפציבה׳ ויעש הרע
בעיני יהוה כתעבות
הגוים אשר הוריש׳
יהוה מפני בני ישרא׳
ועבד דביש קדם יי׳
כתועבת עממיא דת׳
דתריך יי׳ מן קדם בנ׳
ישראל׳ וישב ויבן את
הבמות אשר אבד
חזקיהו אביו ויקם מ׳
מזבחות לבעל ויעש
אשרה כאשר עשה
אחאב מלך ישראל
וישתחו לכל צבא ה׳
השמים ויעבד אתם׳
ותב ובנא ית במתא
דאביד חזקיה אבוהי
ואקים איגורין לבעל
ועבד אשירתא כמא
דעבד אחאב מלכא י׳
דישראל וסגיד לכל
חילי שמיא ופלח

ויקם ב׳ וסימ׳ ויקם משה את המשכן׳ ב׳ בו׳ ויקם את החצר סביב למשכן׳ ויקם יי׳ שפטים׳ ויזעקו בני ישראל׳ ויקם
את העמודים לאולם ההיכל׳ ג׳ בו׳ ויקם יי׳ את דברו׳ דמלכים׳ וחברו דדה׳ ויקם יי׳ שטן לשלמה׳ ויקם אלהים שטן׳ ויקם מזבח
לבעל׳ וישב ויכו את הבמות׳ וחברו׳ ויקם את העמודים על׳ ויקם יי׳ את דברו׳ דשפטוגו דעזרא׳ ויעלצי מבור׳ ויקם עדות׳

הרע ד׳ וסימ׳ ומיאז באתי אל פרעה · יען אשר עשה מנשה · ויצח כל הרע · ושדי הרע לי · וחד ושב והרע לבבי ·
לכן כה אמר יי׳ אלהי ישראל ב׳ וסימ׳ הנני מביא רעה על ירושלם · על הרעים את עמי · אל העיר הזאת אשר אתם ·· ב

יתהון׃ ובנה מזבחת
בבית יהוה אשר אמר
יהוה בירושלם אשים
אשים את שמי׃ ובנה
אגורין בבית מקדשא
דאמר יי בירושלם יי
אשרי שכינתי׃ ויבן
מזבחות לכל צבא הש
השמים בשתי חצרות
בית יהוה׃ ובנא מדבח
אגורין לכל חילי ש
שמיא בתרתין דרתא
דבית מקדשא דיי׃ וה
והעביר את בנו באש
ועונן ונחש ועשה אוב
וידעני הרבה לעשות
הרע בעיני יהוה להכ
להכעיס׃ ואעבר
ית בריה בנורא ועגין
ונחיש ועבד בידין ויד
וזכורו סגי למעבד
דביש קדם יי לארגזא
קדמוהי׃ וישם את
פסל האשרה אשר
עשה בבית אשר א
אמר יהוה אל דוד וא
ואל שלמה בנו בבית
הזה ובירושלם אשר
בחרתי מכל שבטי יי
ישראל אשים את
שמי לעולם׃ ושוי
ית צלם אשירתא די
עבד בביתא די אמר
יי לדוד ולשלמה בריה
בביתא הדין ובירושלם

דאתרעיתי ביה מכל
שבטיא דישראל אש
אשרי ית שכינתי לע
לעלם׃ ולא אוסיף לה
להניד רגל ישראל מן
האדמה אשר נתתי
לאבותם רק אם ישמרו
לעשות ככל אשר צוי
צויתם ולכל התורה
אשר צוה אתם עבדי
משה׃ ולא אוסיף עוד
לטלטלא ית ישראל
דיתבית לאבהתהון לז
לחוד אם יטרון למ
למעבד ככל דפקדתינו
ולכל אוריתא דפקיד
יתהון עבדי משה׃ ולא
שמעו ויתעם מנשה
לעשות הרע מן הגוים
אשר השמיד יהוה
מפני בני ישראל׃ ולא
קבילו ואטעיאנון מ
מנשה למעבד ית דבי
דביש מן עממיא דשצ
דשיצי יי מן קדם בני
ישראל׃

וידבר יהוה ביד עבדיו
הנביאים לאמר׃ ומל
ומליל יי ביד עבדוהי נבי
נביא למימר׃ יען
אשר עשה מנשה
מלך יהודה התעבות
האלה הרע מכל אשר
עשו האמרי אשר
לפניו ויחטא גם את
יהודה בגלוליו׃ וחלף
דעבד מנשה מלך ש
שבטא דבית יהודה
ית תועבתא האילין יי
אבאיש מכל דעבדו
אימוראי דקדמוהי׃
וחייב אף ית דבית
יהודה בפולחן טעוו
טעוותיהון׃

לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל
הנני מביא רעה על
ירושלם ויהודה אשר
כל שמעה תצלנה
שתי אזניו׃ בכן כדנן
אמר יי אלהא ישראל
הא אנא מייתי בישת
על ירושלם ויהודה
דכל דישמעינון יצלן
תרתין אודנוהי׃ ונט
ונטיתי על ירושלם את
קו שמרון ואת משקלת
משקולת בית אחאב
ומחיתי את ירושלם
כאשר ימחה את הצ
הצלחת מחה והפך ע
על פניה׃ ואיתי על
ירושלם ית חוט חורבן
שמרון וית מתקלת
צדות בית אחאב ויי
ואימחי ית ירושלם
כמא דמיתמחייא
צלוחית מיתמחייא
ומיתהפכא על אפהא׃
ונטשתי את שארית

אסיף ל׳ חס ו׳ וסימ׳ בעצת הילדים ירבעם · להניד רגל ישראל · ועתה אבי העמיס עליכם · בעצת הילדים · דרב׳ הימ׳ ·
ולא אסיף להסיר · בלעדי אחזה · לקהל עוד אל האדמה · ב׳ כו׳ · ולא אסיף ראות פניך · אסף כת׳ · ליצאת למלחמה האוסף בת׳ ·
ושאר אוסיף כת׳ ·· ומחיתי ב׳ וסימ׳ ומחיתי את כל היקום אשר · ומחיתי את ירושלם · וחד מחיתי כעב פשעיך ··

ועד היום הזה ג וסימ׳ ככל המעשים אשר עשו · כי לא ישבתי בבית · דשמואל · יען אשר עשו את הרע · וכל ירמיה דכות
במ״ג עד היום הזה · למן היום אשר יצאו אבתיכם · אשר שמה אותה · הוקם את דברי יהונדב · לא דכאו עד היום הזה

נחלתי ונתתים ביד
איביהם והיו לבז ול
ולמשיסה לכל איביהם
ואירטוש ית אשאר
דאחסנתי ואימסרינון
ביד בעלי דבביהון וי
ויהון לבז ולבזה לכל
סנאיהון יען אשר
עשו את הרע בעיני
ויהיו מכעיסים אתי
מן היום אשר יצאו
אבתם ממצרים ועד
היום הזה חלף דע
דעבדו דביש קדמיי
והוו מרגזין קדמיי
מן יומא דנפקו א
אבהתהון ממצרים
ועד יומא הדין וגם
דם נקי שפך מנשה
הרבה מאד עד אשר
מלא את ירושלם פה
לפה לבד מחטאתו
אשר החטיא יהודה
לעשות הרע בעיני
יהוה ואף דם זכיי ד
דאשד מנשה אסגי
להדא עד דמליא ית
ירושלם ספא בספא
בר מחובוהי דחייב ית
דבית יהודה למעבד
דביש קדם יי ויתר
דברי מנשה וכל אש
אשר עשה וחטאתו
אשר חטא הלא הם
כתבים על ספר דברי

הימים למלכי יהודה
ושאר פתגמי מנשה
וכל די עבד וחוביהי
דחב הלא אינון כתיבין
על ספר פתגמי יומי
למלכיא דבית יהודה
וישכב מנשה עם אב
אבתיו ויקבר בגן ביתו
בגן עזא וימלך אמון
בנו תחתיו ושכיב מנ
מנשה עם אבהתוהי
ואיתקבר בגו ביתיה
בגן עזא ומלך אמון
בריה תחותוהי
בן עשרים
ושתים שנה אמון במ
במלכו ושתים שנים מ
מלך בירושלם ושם
אמו משלמת בת חרוץ
מן יטבה בר עשרין ו
ותרתין שנין הוה כד
מלך ותרתין שנין מ
מלך בירושלם ושום
אימיה משולמת בת
חרוץ מן יטבה ויעש
הרע בעיני יהוה כאשר
עשה מנשה אביו וע
ועבד דביש קדם יי
כמא דעבד מנשה א
אבוהי וילך בכל הדרך
אשר הלך אביו ויעבד
את הגללים אשר
עבד אביו וישתחו לה
להם ואזל בכל אורח
האזל אבוהי ופלח ית

טעותא דפלח אבוהי
וסגיד להון ויעזב את
יהוה אלהי אבתיו ולא
הלך בדרך יהוה ושב
ושבק ית פולחנא דיי
אלהא דאבהתוהי ולא
הליך באורחן דתקנן
קדם יי ויקשרו עם
עבדי אמון עליו וימ
וימיתו את המלך בב
בביתו ומרדו עבדי
אמון עלוהי וקטלו
ית מלכא בביתיה ויך
עם הארץ את כל הק
הקשרים על המלך
אמון וימליכו עם הא
הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו וקטלו ע
עמא דארעא ית כל
דמרדו על מלכא אמ
אמון ואמליכו עמא ד
דארעא ית יאשיהו ב
בריה תחותוהי ויתר
דברי אמון אשר עש
עשה הלא הם כתבים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ושאר
פתגמי אמון דעבד
הלא אינון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה
ויקברו אתו בקברתו
בגן עזא וימלך יאש
יאשיהו בנו תחתיו
וקברו יתיה בקבורתי

עזא ג כת א בגב׳ וסימ׳ ועזא ואחיו בני אבינדב · דשמואל · ויקבר בגן ביתו בגן עזא · ויקבר אתו בקברתו בגן עזא
וכל כתיבי דכות במ״ג כת ה׳ עזה אלהים זו פעלת לנו · שמעי בנו עזה בנו · ולא הלך ג וסימ׳ וירא בלעם כי טוב · יהושפט
עשר אניות · ויעזב את יי אלהי אבתיו · ויקבר אתו ב וסימ׳ ויקבר אתו בגיא · ויקבר אתו בקברתו בגן עזא וימלך

נגעת

וילך בכל דרך ג̇ וסימ̇ וילך בכל דרך ירבעם · דעמרי · וילך בכל דרך אסא אביו לא סר · דמלכים · וילך בכל דרך אביו · דיאשיהו ··
ויתנו ג̇ רפ̇י וסימ̇ ויתנו לנו שנים פרים · ויתנו לנו לעשי המלאכה · נסנא אל עבדיך · דדניאל ·· ויתם ל̇ דבות ·· ג

בגנת עזא וימלך יאשיהו
יאשיה בריה תחותוהי
כב בן
שמנה שנה יאשיהו
במלכו ושלשים ואחת
שנה מלך בירושלם
ושם אמו ידידה בת
עדיה מבצקת | בר תמ
תמני שנין יאשיה כד
מלך ותלתין וחדא
שנין מלך בירושלם
ושום אמיה ידידה
בת עדיה מבצקת | ויעש
ויעש הישר בעיני יי
יהוה וילך בכל דרך
דוד אביו ולא סר ימין
ושמאל | ועבד דכשר
קדם יי ואזל בכל אורח
אבוהי ולא סטא לימ
לימינא ולשמאלא |
ויהי
בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו שלח
המלך את שפן בן אצ
אצליהו בן משלם הס
הספר בית יהוה לאמר |
והוה בתמני עשרי שנ
שנין למלכא יאשיהו
שלח מלכא שפן בר
אצליה בר משלם ס
ספרא לבית מקדשא
דיי למימר | עלה אל
חלקיהו הכהן הגדול
ויתם את הכסף המובא
בית יהוה אשר אספו

שמרי הסף מאת הע
העם | סק לות חלקיהו
כהנא רבא ויתטקים
ית כספא דאיתעל בית
מקדשא דיי דיכנשו
אמרכליא מן עמא |
ויתנהו על יד עשי
המלאכה המפקדים
בית יהוה ויתנו אתו
לעשי המלאכה אשר
בבית יהוה לחזק את
בדק הבית | ויתמסרה
על ידי עבדי עבידתא
דמנן לבית מקדשא
דיי ויתנון יתיה לעבי
לעבדי עבידתא די
בבית מקדשא דיי
לתקפא ית בדקא ד
דביתא | לחרשים
ולבנים ולגדרים ול
ולקנות עצים ואבני
מחצב לחזק את בדק
הבית | לנגריא ולאר
ולארדיכליא ולארגז
ולארגבליא למזבן
אעין ואבנין פסילא
לתקפא ית ביתא | אך
לא יחשב אתם הכסף
הנתן על ידם כי באמ
באמונה הם עשים |
ברם לא מתחשב עמ
עמהון כספא דמתיהב
על ידיהון ארי בהימ
בהימנותא אינון עבדין |
ויאמר חלקיהו הכהן

הגדול אל שפן הספר
ספר התורה מצאתי
בבית יהוה ויתן חלקיה
את הספר אל שפן ויק
ויקראהו | ואמר חלק
חלקיה כהנא רבא לות
לשפן ספרא סיפרא
דאוריתא אשכחית
בבית דיי ויהב חלקיה
ית סיפרא לשפן וקרי
וקראהי | ויבא שפן הס
הספר אל המלך וישב
את המלך דבר ויאמר
התיכו עבדיך את הכסף
הנמצא בבית ויתנהו
על יד עשי המלאכה
המפקדים בית יהוה |
ואתא שפן ספרא ל
לות מלכא ואתיב ית
מלכא פתגמא ואמר
טקיסו עבדך ית כספא
דאישתכח בביתא ויה
ויהבוהי על ידי עבי
עבידתא דממנן בבית
מקדשא דיי | ויגד
שפן הספר למלך לא
לאמר ספר נתן לי הכ
חלקיהו הכהן ויקראהו
שפן לפני המלך | וחוי
שפן ספרא למלכא
למימר סיפרא יהב
לי חלקיה כהנא וקרי
וקראהי שפן קדם מ
מלכא | ויהי כשמע ה
המלך את דברי ספר

ולא סר ה̇ וסימ̇ ולא סר אשר עשה דוד · דאבים · ויעש הישר בעיני יי · דיאשיהו · וחברו דדבר הימים · וילך בדרך אסא ·
דמלכים · וילך בדרך אביו אסא · דדה̇ ·· ד̇ דכתב̇ ג̇ ברויש תבות ולא קר̇ וסימ̇ בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה ·
קדמ̇ דפס̇ · בבית ואת עיני צדקיהו עור · בבית וירא יואב כי היתה אליו · דשמואל · מרבה הונו בנשך ובתרבית ·· ·· על שפן ל̇ ··

כה תאמרו ח̇ וסימ̇ כה תאמרו ליוסף אנא שא · ויאמר שאול כה תאמרו לדוד · ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש · דמלכו · וחברו. דדה̇ · כה תאמרון איש אל רעהו ואיש · ויצוית אתם אל אדניהם לאמר · כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם ·· ג ·· ב

התורה ויקרע את בגד
בגדיו ׃ והוה כד שמע
מלכא ית פיתגמי סיפר
דאוריתא ובזע ית
לבושוהי ׃ ויצו המלך
את חלקיהו הכהן ואת
אחיקם בן שפן ואת
עכבור בן מיכיהו ואת
שפן הספר ואת עשיה
עבד המלך לאמר ׃
ופקיד מלכא ית חלקיה
כהנא וית אחיקם בר
שפן ספרא וית עכבור
בר מיכיה וית שפן ס
ספרא וית עשיה עבד
מלכא למימר ׃ לכו
דרשו את יהוה בעדי
ובעד העם ובעד כל יהודה על
דברי הספר הנמצא
הזה כי גדולה חמת יי
יהוה אשר היא נצתה
בנו על אשר לא שמעו
אבתינו על דברי הס
הספר הזה לעשות כ
ככל הכתוב עלינו ׃ אי
איזילו תבעו מן קדם
יי עלי ועל עמא ועל
בית יהודה על כל פיתג
פיתגמי סיפרא ראישת
דאישתכח הדין ארי
סגיאה חימתא דיי ה
דהיא דליקת בנא על
דלא קבילו אבהתנא
על פיתגמי סיפרא הד
הדין למעבד ככל דכת
דכתיב עלנא ׃ וילך חל
חלקיהו הכהן ואחיקם
ועכבור ושפן ועשיה
אל חלדה הנביאה
אשת שלם בן תקוה
בן חרחס שמר הבגדים
והיא ישבת בירושלם
במשנה וידברו אליה ׃
ואזל חלקיה כהנא וא
ואחיקם ועכבור ושפן
ועשיה לות חולדה
נביאתא איתת שלם
בר תקוה בר חרחס נטר
לבושיא והיא יתבא
בירושלם בבית אולפנא
ומלילו עמיה ׃ ותאמ
ותאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל
אמרו לאיש אשר ש
שלח אתכם אלי ׃ ואמ
ואמרת להון כדנן אמר
יי אלהא דישראל אמרו
לגברא דשלח יתכון
לותי ׃
כה אמר יהוה הנני
הנני מביא רעה אל
המקום הזה ועל ישביו
את כל דברי הספר אש
אשר קרא מלך יהודה ׃
כדנן אמר יי הא אנא
מייתי בישתא על א
אתרא הדין ועל יתבו
יתבוהי ית כל פיתגמי
סיפרא דיקרא מלך
שיבטא דבית יהודה ׃
תחת אשר עזבוני וי
ויקטרו לאלהים אח
אחרים למען הכעיסני
בכל מעשה ידיהם ו
ונצתה חמתי במקום
הזה ולא תכבה ׃ חלף
דשבקו פולחני ואס
ואסיקו בוסמין לטע
לטעות עממיא בדיל
לארגזא קדמי בכל
עובדי ידיהון ויתדלק
רוגזי באתרא הדין ו
ולא יטפי ׃ ואל מלך
יהודה השלח אתכם
לדרש את יהוה כה
תאמרו אליו כה אמר
יהוה אלהי ישראל
הדברים אשר שמעת ׃
ולמלכא דשיבטא ד
דבית יהודה דשלח
יתכון למתבע אולפן
מן קדם יי כדנן אמר
יי אלהא דישראל פית
פיתגמא דשמעתא ׃
יען רך לבבך ותכנע
מפני יהוה בשמעך
את אשר דברתי על
המקום ועל ישביו ל
להיות לשמה ולקללה
ותקרע את בגדיך ותב
ותבכה לפני וגם אנכי
שמעתי נאם יהוה ׃
חלף דרך לבך ואיתכ
ואיתכנעת מן קדם
יי במשמעך דיהו

עדותיו ה̇ בליש̇ וסימ̇ ושמרת את יי̇ אלהיך · ויבאסו את חקיו · ויעמד המלך על העמוד · וחברו ידדה · אשר קטרתבר ··
ונאספת ג̇ וסימ̇ ונאספתה אל עמיך · ונאספת אל קברתיך · וחברו · קדמ̇ מלא ה̇ ·· ומסבי ל̇ דבות ··

דיגזוית על אתרא
הדין ועל יתבוהי למהי
למיהוי לצדו וללוטא
ובזעתא ית לבושך ובכ
ובכיתא קדמי ואף קד
קדמי שמיע אמר יי׃
לכן הנני אספך אל
אבתיך ונאספת אל קב
קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל
הרעה אשר אני מביא
על המקום הזה וישי
וישבו את המלך דבר׃
בכין הא אנא כנש לך
עם אבהתך ותתכניש
לקיברך בשלם ולא
יחזיין עינך בכל בי
בישתא דאנא מייתי
על אתרא הדין ואתיבו
ית מלכא פיתגמא׃
הפטרה
כג וישלח
המלך ויאספו אליו
כל זקני יהודה וירושלם׃
ושלח מלכא וכנשו לו
לותה כל סבי יהודה
ובירושלם׃ ויעל המלך
בית יהוה וכל איש יה
יהודה וכל ישבי ירוש
ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם ל
למקטן ועד גדול ויק
ויקרא באזניהם את כ
כל דברי ספר הברית
הנמצא בבית יהוה׃
וסליק מלכא בית מ

מקדשא דיי וכל אינ
אינשי יהודה וכל יתבי
ירושלם עימיה וכהניא
וספריא וכל עמא למז
למזעירא ועד רבא וק
וקרא קדמיהון ית כל
פיתגמי סיפרא דקימא
דאישתכח בבית מקד
מקדשא דיי׃ ויעמד
המלך על העמוד ויכ
ויכרת את הברית לפני
יהוה ללכת אחר יהוה
ולשמר מצותיו ואת
עדתיו ואת חקתיו בכל
לב ובכל נפש להקים את
דברי הזאת הכתבים ב
בספר הזה ויעמד כל
העם בברית׃ וקם מלכא
על איסתונא וגזר ית
קימא קדם יי למהך
בתר פולחנא דיי ולמ
ולמיטר פיקודוהי וית
קימוהי בכל לב ובכל
נפש לקימא ית פית
פיתגמי קימא הדין ד
דכתיבין על סיפרא הדין
וקביל כל עמא עליהון
קימא׃ ויצו המלך
את חלקיהו הכהן הגד
הגדול ואת כהני המשנה
ואת שמרי הסף להוצי
להוציא מהיכל יהוה
את כל הכלים העשוים
לבעל ולאשרה ולכל
צבא השמים וישרפם

מחוץ לירושלם בש
בשדמות קדרון ונשא
את עפרם בית אל׃ ופקיד
מלכא ית חלקיה כהנא
רבא וית סגן כהניא וית
אמרכליא לאפקה מה
מהיכלא דיי ית כל מ
מניא דעבידין לבעל
ולאשירתא ולכל חילי
שמיא ואוקידינון מ
מברא לירושלם בנ
בנחלא דקדרון ואובל
ית עפרהון בית אל׃
והשבית את הכמרים
אשר נתנו מלכי יהודה
ויקטר בבמות בערי
יהודה ומסבי ירוש
ירושלם ואת המקט
המקטרים לבעל לש
לשמש ולירח ולמז
ולמזלות ולכל צבא
השמים׃ ובטיל ית
כומריא דיהבו מלכי
דבית יהודה ואסיקו
בוסמין על במתא בקו
בקרויא דבית יהודה
ובסחרני ירושלם וית
אסיקו בוסמין לבעל
לשימשא ולסיהרא
ולמזלתא ולכל חילי
שמיא׃ ויצא את
האשרה מבית יהוה
מחוץ לירושלם אל
נחל קדרון וישרף
אתה בנחל קדרון וי

בברית ה̇ דגש̇ וסימ̇ ואני בברית אשלחך · וישמעו השרים והעם ויבאו בברית · ידדה · ויעמד כל העם בברית · ובשנה
השביעית התחזק יהוידע · וחד בבריתי · וחד בברית ·· באזניהם ח̇ וסימ̇ וישכם אבימלך ויתנו אל יעקב · ויתפרדו כל
העם · בבא כל ישראל · הקהילו אלי את כל ראשי · ויעל המלך בית יי · ויקרא באזניהם · דמלכים · ויקרא ברוך ···

טמא ה̇ וסימ̇ טמא את דינה בתו · טמא את דינה אחתם · כי את מקדש יי̇ טמאו · כי את משכן יי̇ טמא · ואת הבית אשר
על פני ירושלם · אשר מימין להר המשחית · דמלכים · ואיש את אשת רעהו · וחברו · וחברו · את עפרה ל̇ דסמ̇

ויּדק לעפר וישלך את
עפרה על קבר בני הע
העם׃ ואפיק ית אשיר
אשירתא מבית מקד
מקדשא דיי מברא
לירושלם לנחלא ד
דקדרון ואוקיד יתה
בנחלא דקדרון ואדקה
לעפרא ורמא ית עפ
עפרא לקיברי גליא׃
ויתץ את בתי הקדשים
אשר בבית יהוה אש
אשר הנשים ארגות
שם בתים לאשרה׃
ותרע ית בתי הקדיש
טעותא דבבית מק
מקדשא דיי דנשיא
מחתין תמן מבגלין
לאשירתא׃ ויבא את
כל הכהנים מערי יה
יהודה ויטמא את
הבמות אשר קטרו
שמה הכהנים מגבע
עד באר שבע ונתץ
את במות השערים
אשר פתח שער יה
יהושע שר העיר
אשר על שמאל איש
בשער העיר׃ ואיתי
ית כומריא מקירויא
דבבית יהודה וסאיב
ית במתא דאסיקו תמ
תמן בוסמין כומריא
מגבע עד באר שבע
ותרע ית במתא דתרעי

דקדם יהושע רבה
קרתא דעל שמאל גב
גברא במיעליה תרע
קרתא׃ אך לא יעלו
כהני הבמות אל מזבח
יהוה בירושלם כי אם
אכלו מצות בתוך א
אחיהם׃ ברם לא סלקין
כומרי במתא לדבחא
על מדבחא דיי בירו
בירושלם אלהין אכ
אכלו פטיר בגו אחיה
אחיהון׃ וטמא את
התפת אשר בגיא בני
הנם לבלתי להעביר
איש את בנו ואת בתו
באש למלך׃ וסאיב
ית תופת דבחילת בר
הינם בדיל דלא יעב
עברא גבר ית בריה
וית ברתיה בנורא למ
למולך׃ וישבת את
הסוסים אשר נתנו מ
מלכי יהודה לשמש
מבא בית יהוה אל
לשכת נתן מלך הסרי
הסריס אשר בפרורים
ואת מרכבות השמש
שרף באש׃ ובטיל
ית סוסותא דיהבו
מלכיא דבית יהודה
לשימשא ממיעלנא
דבית מקדשא דיי
ללשכת נתן מלך גוא
גואה די בפרויא וית

רתיכי שימשא שימ
שימשא אוקיד בנורא׃
ואת המזבחות אשר
על הגג עלית אחז אש
אשר עשו מלכי יהודה
ואת המזבחות אשר
עשה מנשה בשתי
חצרות בית יהוה נתץ
המלך וירץ משם וה
והשליך את עפרם אל נ
נחל׃ וית איגוריא
דעל איגר עלית אחז
דעבדו מלכיא דבית
יהודה וית איגוריא
דעבד מנשה בתרתין
דרתא דבית מקדשא
דיי תרע מלכא וארח
וארחיק מתמן ורמא
ית עפרהון בנחל׃ ואת
הבמות אשר על פני
ירושלם אשר מימין
להר המשחית אשר
בנה שלמה מלך יש
ישראל לעשתרת ש
שיקוץ צידנים ולכ
ולכמוש שיקוץ מואב
ולמלכם תועבת בני
עמון טמא המלך׃
וית במתא דעל אפי
ירושלם דמדרום לט
לטור זיתיא די בנא
שלמה מלכא דישר
לעשתורת שיקוץ צי
צידונאי ולכמוש ש
שיקוץ מואבאי ולמ

יש̇ פס̇ בספ̇ את את את וסימ̇ וגם באר עבדי המלך · ויקם שמעי · אז יקהל שלמה · ואמרו על אשר עזבו · ויועץ ה
המלך · וילך וימצא · ויתן את ההר שמרון · ויקח את אדרת אליהו · וגבעל את פני וגאתבלהו · ויהי הוא מספר למלך · וילך
משם · הוא הכה · ויאמרו למלך אשור · ואנשי בבל · הוא הסיר · הוא העלה · ויבא את כל הכהנים · ושבר את · ויתן יאשיהו

ה̇ פס̇ וגם גם וסימ̇ ואיש לא יעלה עמך וגם הדעת וגם ירשת וגם את המזבח אשר בבית אל מבחר הצאן לקח יי
מכהני הבמות ד̇ וסימ̇ ויעש ירבעם חג ויעל על המזבח כדבר יי אך לא יעלו כהני הבמות ויזבח את כל כהני

דלמלכם ריחוק בנר ע
עמון סאיב מלכא ו ש
ושבר את המצבות ויכ
ויכרת את האשרים וי
וימלא את מקומם עצמ
עצמות אדם ותבר ית
קמתא וקץ ית אשיר
אשיריא ומלא ית
אתריהון גרמי אינשא
וגם את המזבח אשר
בבית אל הבמה אשר
עשה ירבעם בן נבט י
אשר החטא אשר הח
החטיא את ישראל
וגם את המזבח ההוא ו
ואת הבמה נתץ וישרף
את הבמה הדק לעפר
ושרף אשרה ואף ית
אגורא דבבית אל
דבמתא דעבד ירבעם
בר נבט די חייב ית
ישראל אף ית אגורא
ההוא וית במתא תרע
ואוקיד ית במתא אד
אדיקא לעפרא ואוק
ואוקיד אשירתא ויפן
יאשיהו וירא את הק
הקברים אשר שם בהר
וישלח ויקח את העצ
העצמות מן הקברים
וישרף על המזבח ויט
ויטמאהו כדבר יהוה
אשר קרא איש הא
האלהים אשר קרא
את הדברים האלה

ואתפני יאשיה וחזא
ית קבריא דתמן בט
בטורא ושלח ונסיב
ית גרמיא מן קבריא
ואוקיד על אגורא
וסאביה כפתגמא דיי
דמליל בנביא דיי די
דאתנבי ית פתגמיא
האילין ויאמר מה ה
הציון הלז אשר אני
ראה ויאמרו אליו א
אנשי העיר הקבר
איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא
הדברים אשר עשית
על המזבח בית אל וי
ואמר מה ציונא דיכ
דאנא חזי ואמרו ליה
אינשי קרתא דנביא
דיי דאתא משבט יה
יהודה ואתנבי ית פ
פתגמיא האילין די
עבדתא על אגורתא
בבית אל ויאמר הניחו
לו איש אל ינע עצמ
עצמתיו וימלטו עצ
עצמתיו את עצמות
הנביא אשר בא משמ
משמרון ואמרו ש
שבוקו מיניה אינש ז
לא יניד ית גרמוהי
ושיזיבו גרמוהי ית ג
גרמי נבי שיקרא די
אתא משמרון וגם את
כל בתי הבמות אשר

בערי שמרון אשר
עשו מלכי ישראל לה
להכעיס הסיר יאשיהו
ויעש להם ככל המע
המעשים אשר עשה
בבית אל ואף ית כל
בתי במתא דבקירוי
שמרון דעבדו מלכי
ישראל לארגזא קדם יי
יאשיהו ועבד להון כ
ככל עובדיא די עבד
בבית אל ויזבח את כל
כהני הבמות אשר שם
על המזבחות וישרף
את עצמות אדם על
עליהם וישב ירושלם
ונכס ית כל כומרי במ
במתא דתמן על אג
אגורא ואוקיד ית
גרמי אינשא עליהון
ותב לירושלם
ויצו ה
המלך את כל העם ל
לאמר עשו פסח לי
ליהוה אלהיכם ככתוב
על ספר הברית הזה
ופקיד מלכא ית כל ע
עמא למימר עבידו
פיסחא קדם יי אלהכון
כמא דכתיב על ספרא
דקיימא הדין כי לא
נעשה כפסח הזה מי
מימי השפטים אשר
שפטו את ישראל וכל
ימי מלכי ישראל

השפטים ד̇ וסימ̇ ודרשו השפטים היטב כי לא נעשה כפסח הזה ויאמר אל השפטים ויהי בימי שפט השפטים
ויחד והשפטים ועמדו שני האנשים נעשה ח̇ וסימ̇ וכל נעשה במרחשת ואם אמר יאמרו ושנים עשר אריים
וחברין ידה לא נעשה פסח כמוהו כי לא נעשה פסח כזה בשמונה עשרה דדה וכל חמש מגלות דכות במ̇ב תורי זהבי אחות לבו

יהודה ובירושלם ג̇ וסימ̇ אשר נראו בארץ יהודה · ואם נביאים הם · ומכרים בשבת לבני ׳ ׳ ׳ ואת הבית ה̇ וסימנ̇
ואת הבית יקיצע מבית · ואת הבית אשלח · ואת הבית אשליך · ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי · ואת הבית הגדול ׳ ׳

ומלכי יהודה׃ ארי לא
איתעביד כפיסחא הדין
מיומי נגוריא דדנו ית
ישראל ובכל יומי מלכיא
דבית ישראל ומלכיא
דבית יהודה׃
כי אם בשמני
בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו נעשה
הפסח הזה ליהוה בי׳
בירושלם׃ אילהין בת׳
בתמני עשרי שנין ׳׳
למלכא יאשיה אית׳
איתעבד פיסחא הדין
קדם יי׳ בירושלם׃ וגם
את האבות ואת הי׳
הידענים ואת התרפים
ואת הגללים ואת
כל השקצים אשר
נראו בארץ יהודה ו׳
ובירושלם בער יאש׳
יאשיהו למען הקים
את דברי התורה הכת׳
הכתבים על הספר
אשר מצא חלקיהו
הכהן בית יהוה׃ ואף
ית בידין ויתזכורו וית
צילמניא וית טעותא
וית כל שיקוציא די
איתחזיאו בארעא ית׳
יהודה ובירושלם בפלי
יאשיה בריל לקיימא
ית פיתגמי אוריתא די
כתיבין על סיפרא די
אשכח חלקיהו כהנא

בבית מקדשא דיי׳ וכמ׳
וכמהו לא היה לפניו מ׳
מלך אשר שב אל יה׳
יהוה בכל לבבו ובכל נפשו
ובכל מאדו ככל תורת
משה ואחריו לא קם כמהו׃
וכותיה לא הוה קדמ׳
קדמוהי מלכא דתב ל
לפולחנא דיי׳ בכל ליבי׳
ובכל נפשיה ובכל ניכ׳
ניכסוהי ובכל אוריתא
דמשה ובתרוהי לא קם
כותיה׃
אך לא שב יהוה מחרון
אפו הגדול אשר חרה
אפו ביהודה על כל
הכעסים אשר הכעיסו
מנשה׃ ברם לא תב מ׳
במימריה דיי׳ מתקוף
רוגזיה רבא דתקף
רוגזיה בבית יהודה על
כל ארגזותא דארגז
קדמוהי מנשה׃ ויאמר
יהוה גם את יהודה א׳
אסיר מעל פני כאשר
הסרתי את ישראל
ומאסתי את העיר הז׳
הזאת אשר בחרתי את
ירושלם ואת הבית א׳
אשר אמרתי יהיה
שמי שם׃ ואמר יהוה׃
אף ית דבית יהודה
אגלי מארעא בית ש׳
שכינתי כמא דאגליתי
ית ישראל ואירחיק

ית קרתא הדא די אי׳
איתרעיתי ית ירושלם
וביתא די אמרית יהי
שמי תמן׃ ויתר דברי
יאשיהו וכל אשר עש׳
עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ושאר
פיתגמי יאשיהו וכל
דעבד הלא אינון כתיבין
על ספר פיתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה׃
בימיו עלה פרעה נכה
מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת
וילך המלך יאשיהו׃
לקראתו וימיתהו מ׳
במגדו כראותו אתו׃
ביומוהי סליק פרעה
חגירא מלכא דמצרים
על מלכא דאשור
על נהר פרת ואזל מלכ׳
יאשיה לקדמותיה ו׳
וקטליה במגדו כד חזו
יתיה׃ וירכבהו עבדיו
מת ממגדו ויבאהו
ירושלם ויקברהו בקב׳
בקברתו ויקח עם הא׳
הארץ את יהואחז בן
יאשיהו וימשחו אתו
וימליכו אתו תחת
אביו׃ ואחתוהי עבדוהי
כד מית ממגדו ואיתו׳
ואייתוהי לירושלם
וקברוהי בקבורתיה

על מלך ט̇ וסימ̇ בימיו עלה פרעה נכה · ויקח אתם נבוזר אדן · דמלכים · ויצא יהויכין מלך יהודה · ונשאת המשל הזה · והיה
נפלאת שבעים שנה · בן אדם שא קינה · ובעת ההיא בא חזבי · ויער כחו ולבבו · ובעתים ההם רבים יעמדו ׳ ׳ ׳ ויביאוהו ד̇ וסימ̇ ויאמר
אדני בדרך סבעים מלכים · ופלשתים לקחו את ארון · ויוציאו ממצרים · וירכיבהו עבדיו את ממגדו · ויתנהו בסוגר בחחים · את אחזיהו ׳ ׳

וימלך ה׳ וסימ׳ וימלך את שלמה׳ וימלך מלך בבל את מתניה׳ וימלך פרעה נכה את אליקים׳ וימלך מלך מצרים את אליקים
ולתשובת השנה שלח המלך ״ג״ והכסף והזהב ב׳ וסימ׳ נתן יהויקים לפרעה׳ ואמרה אלהים׳ דעזרא ״ג״ העריך ל׳ דכו׳

ודבר עמיא דארעא ית
יהואחז בר יאשיהו ונ
ומשחהו יתיה ואמלו
ואמליכו יתיה תחות
אבוהי
בן עשרים ושלש שנה
יהואחז במלכו ושלש
ושלשה חדשים מלך
בירושלם ושם אמו
חמוטל בת ירמיהו מ
מלבנה בר עשרין ש
ותלת שנין יהואחז כד
מלך ותלתא ירחין מלך
בירושלם ושום אמיה
חמוטל בת ירמיה מן
מלבנה ויעש הרע ב
בעיני יהוה ככל אשר
עשו אבתיו ועבד ד
דביש קדם יי ככל די
עבדו אבהתוהי ויאס
ויאסרהו פרעה נכה
ברבלה בארץ חמת מ
ממלך בירושלם ויתן
ענש על הארץ מאה
ככר כסף וככר זהב ואו
ואסריה פרעה חגירא
ברבלה בארעא דחמת
מלממלך בירושלם
ורמא מגביתא על עמיא
דארעא מאה ככרין כ
כספא וככרי דהבא וי
וימלך פרעה נכה את
אליקים בן יאשיהו ת
תחת יאשיהו אביו וי
ויסב את שמו יהויקים
ואת יהואחז לקח ויבא
מצרים וימת שם ואו
ואמליך פרעה חגירא
ית אליקים בר יאשיה
תחות יאשיה אבוהי
ושני ית שמיה יהויקים
וית יהואחז דבר ואתא
למצרים ומית תמן וה
והכסף והזהב נתן יהוי
יהויקים לפרעה אך
העריך את הארץ לתת
את הכסף על פי פרעה
איש כערכו נגש את
הכסף ואת הזהב את
עם הארץ לתת לפרעה
נכה וכספא ודהבא י
יהב יהויקים לפרעה
ברם רמא מגביתא על
עמיא דארעא למיתן ית
כספא על מימרא דפ
דפרעה גבר כרחוי ט
טקיס ית כספא וית דה
דהבא מן עמיא דארע
למיתן לפרעה חגירא
בן
עשרים וחמש שנה
יהויקים במלכו ואחת
עשרה מלך בירושלם
ושם אמו זבידה בת פד
פדיה מן רומה בר ע
עשרין וחמש שנין ט
יהויקים כד מלך וחד
עשרי שנין מלך ביר
בירושלם ושום אמיה
זבידה בת פדיה מן רומה
ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשו אבתיו
ועבד דביש קדם יי ככל
די עבדו אבהתוהי ביומו
כד עלה נבכדנאצר מלך
בבל ויהי לו יהויקים
עבד שלש שנים וישב
וימרד בו ביומוהי סל
סליק נבוכדנצר מלכא דבבל
והוה ליה יהויקים ע
עבדא תלת שנין ותב
ומרד ביה וישלח יי
יהוה בו את גדודי מ
כשדים ואת גדודי ארם
ואת גדודי ואת גדודי
בני עמון וישלחם ב
ביהודה להאבידו כד
יהוה אשר דבר ביד
עבדיו הנביאים ושד
וגרי יי ביה משריית
כשדאי וית משריית
ארם וית משריית
מואב וית משריית
בני עמון וגרינון ביה
יהודה לאובדיהון כ
כפתגמא דיי דמליל
ביד עבדוהי נביא אך
על פי יהוה היתה
ביהודה להסיר מעל
פניו בחטאת מנשה
ככל אשר עשה ברם
על דארגיזו קדם יי
הות דא בית יהודה
לאגלייתהון מארעא
בית שכינתיה בחובי

בדבר יי׳ ד׳ בטעמ׳ וסימ׳ ביד אחיה השלני׳ ביד יהושע בן נון׳ ביד אליהו׳ ביד עבדיו הנביאים ״ג״ וישלחם ח׳ וסימנה
מעל ויצחק בנו׳ וישלחם יצחק וילכו מאתו׳ ויברכם יהושע׳ וישלחם ביהודה להאבידו׳ וישלחם אל ירמיהו אל הבור׳ ויקח חגון את עבדי
דוד׳ דשמואל׳ וחברון דדה׳ וישלחם ביד פשעם ״ג״ מן רומה׳ מן חטאת׳ מן הנערים׳ מן ארץ׳ מן חדש׳ מן אחרי׳ מן גבעה׳ סלה ל׳ דכו׳

דם הנקי ג̇ וסימ̇ ובערת דם הנקי מישראל · ואם דם הנקי אשר שפך וימלא · ועל דם הצדי לשפך ״ג״ מנחל ד̇ וסימ̇ מנחל
ארנן ועד הר חרמון · מנחל ארנון · ולא הסיף עוד מלך מצרים ״ מנחל בדרך ישתה ״ג״ לסלח ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ ירבה · ולא אמר · חס̇ ״

מנשה בכל העבד וגם
דם הנקי אשר שפך וי
וימלא את ירושלם דם
נקי ולא אבה יהוה ל
לסלח ואת דם זכאיה
דאסיר ומלא ית ירושלם
דם זכאין הות רעוא
קדם יי הלא למישבק
ויתר דברי יהויקים ו
וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה
ושאר פתגמי יהויקים
וכל דעבד הלא אינון
כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית
יהודה וישכב יהויכין
עם אבתיו וימלך יהוי
יהויכין בנו תחתיו וד
ושכיב יהויקים עם
אבהתוהי ומלך יהויכין
בריה תחותוהי ולא
הוסיף עוד מלך מצ
מצרים לצאת מארצו
כי לקח מלך בבל מנ
מנחל מצרים עד נהר
פרת כל אשר היתה
למלך מצרים ולא
אוסיף עוד מלכא דמ
דמצרים למיפק מארעיה
ארי נסיב מלכא דבבל
מנחל מצרים ועד נהר
פרת כל דהוה למלכא
דמצרים
בן שמנה עשרה

שנה יהויכין במלכו
ושלשה חדשים מלך
בירושלם ושם אמו
נחשתא בת אלנתן
מירושלם בר תמני
עשרי שנין יהויכין
כד מלך ותלתא ירחי
מלך בירושלם ושום
אימיה נחשתא בת
אלנתן מירושלם וי
ויעש הרע בעיני א
יהוה ככל אשר עשה
אביו ועבד דביש קדם
יי ככל דעבד אבוהי
בעת ההיא עלה עבדי
נבוכד נאצר מלך בב
בבל ירושלם ותבא ה
העיר במצור בעידנ
ההיא סליקו עבדי
נבוכד נצר מלכא דב
דבבל לירושלם ועלת
קרתא בצירא ויבא
נבוכד נאצר מלך בבל
על העיר ועבדיו צרים
עליה ואתא נבוכד נצר
מלכא דבבל על קרתא
ועבדוהי צירין עלה
ויצא יהויכין מלך
יהודה אל מלך בבל
הוא ואמו ועבדיו וש
ושריו וסריסיו ויקח
אתו מלך בבל בשנת
שמנה למלכו ואפק
יהויכין מלך שיבטא
דבית יהודה על מלכא

דבבל הוא ואימיה וע
ועבדוהי ורברבנוהי
וגיברוהי ודבר יתיה
מלכא דבבל בשנת ת
תמני למימלכיה
ויוצא משם את כל א
אוצרות בית יהוה וא
ואוצרות בית המלך
ויקצץ את כל כלי הז
הזהב אשר עשה ש
שלמה מלך ישראל
בהיכל יהוה כאשר
דבר דבר יהוה ואפיק
מתמן ית כל אוצרי
בית מקדשא דיי וי
ואוצרי בית מלכא
וקצץ ית כל מני ד
דהבא דעבד שלמה
מלכא דישראל בהיכל
דיי כמא דמליל יי
והגלה את כל ירושלם
ואת כל השרים ואת
כל גבורי החיל עשרה
אלפים גולה וכל החר
החרש והמסגר לא
נשאר זולת דלת עם
הארץ ואגלי ית כל
ירושלם וית כל רברבי
וית כל גיברי חילא
עשרה אלפים בגלותא
וכל אומניא ותרעיא
לא אישתאר אלהין
חשיכי עמא דארעא
ויגל את יהויכין בבלה
ואת אם המלך ואת

גבורי החיל ה̇ וסימ̇ ואתם תעברו חמושים · ויבחר יהושע · ויוצא מנחם את הכסף · והגלה את כל ירושלם · ומן הגדי נבדלו ״
ב̇ פס̇ כל כל כל וכל וכל וסימ̇ והגלה את כל ירושלם · והיה כי יאמרו אליך ״ס״ גלה ה̇ ב̇ מלא וג̇ חס̇ וסימ̇ כי קשרתם מלבב
עלי · ב̇ בו · וגם גלה אתה למקומך · הולך דביל גולה סרה · בתי מל̇ · וחד וגלה את אזני ״ס״ ויקצץ ב̇ פתילים · את כל כלי ·

וביהודה ה̇ וסימ̇ וישב הגבול ימיה׳ ויעזר ית̇ בישראל׳ עד השליכו אתם ד̇מלכים׳ והיה כל סיר בירושלם׳ דרשו את יי̇ דה̇׳
כל ליש̇ גן אל בספ̇ עו̇ל ושי̇מ אשר על גן המלך׳ וחברו דירמיה׳ ועל גנתו ובקדתו תי̇גא ״ פ״ ירחו ל̇ בספ̇ ״ ג

נשי המלך ואת סריסיו
סריסיו ואת אולי הא׳
הארץ הוליך גולה
מירושלם בבלה׃ ואג׳
ואגלי ית יהויכין לב׳
לבבל וית אימיה דמ׳
דמלכא וית נשי מ׳
מלכא וית רברבוהי
ארעא אוביל בגלותא
מירושלם לבבל׃ ואת
כל אנשי החיל שבעת
אלפים והחרש והמ׳
והמסגר אלף הכל
גבורים עשי מלחמה
ויביאם מלך בבל גו׳
גולה בבלה׃ וית כל
גברי חילא שבעא א׳
אלפין ואומניא ותרעי׳
אלפא כולהון גיברין
גיברי עבדי קרבא ו׳
ואיתיתנון מלכא דבבל
בגלותא לבבל׃ וימלך
מלך בבל את מתניה
דדו תחתיו ויסב את
שמו צדקיהו׃ ואמליך
מלכא דבבל ית מתניה
אח אבוהי תחותוהי
ושני ית שמיה צדקיה׃
בן
עשרים ואחת שנה
צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך ביר׳
בירושלם ושם אמו חמ׳
חמיטל בת ירמיהו מ׳
מלבנה׃ בר עשרין וח׳
וחדא שנין צדקיה
בר מלך וחדא עשרי׳
שנין מלך בירושלם ושום
אימיה חמיטל ברת
ירמיה מן לבנה׃ ויעש
הרע בעיני יהוה בכל
אשר עשה יהויקים׃
ועבד דביש קדם יי׳ ככל
ככל דעבד יהויקים׃
כי על אף יהוה היתה
בירושלם וביהודה
עד השליכו אתם מ׳
מעל פניו וימרד צ׳
צדקיהו במלך בבל׃
ארי על דארגיזו קדם
יי׳ הות בירושלם וב׳
וביהודה עד דאגלי
יתהון מארעא בית
שכינתיה ומרד צד׳
צדקיה במלכא דבבל׃

כה

ויהי
בשנת התשיעית למ׳
למלכו בחדש העשי׳
העשירי בעשור לח׳
לחדש בא נבכדנאצר
מלך בבל הוא וכל
חילו על ירושלם ויחן
עליה ויבנו עליה דיק
סביב׃ והוה בשתא ת׳
תשיעיתא למלכי׳
בירחא עשיראה בע׳
בעשרא לירחא אתא
נבוכדנאצר מלכא
דבבל הוא וכל משרי׳
משריתיה על ירוש׳
ירושלם ושרא עלה
ובנו עלה כרקום סחור
סחור׃ ותבא העיר
במצור עד עשתי
עשרה שנה למלך
צדקיהו׃ ועלת קרתא
במצרא עד חדא עשרי
שנין למלכא צדקיה׃
בתשעה לחדש ויחזק
הרעב בעיר ולא היה
לחם לעם הארץ׃ ב׳
בתשעא לירחא ותקף
כפנא בקרתא ולא הו׳
הות מיכל לעמא ד׳
דארעא׃ ותבקע העיר
וכל אנשי המלחמה
הלילה דרך שער
בין החמתים אשר ע׳
על גן המלך וכשדים
על העיר סביב וילך
דרך הערבה׃ ואיתרעי׳
קרתא וכל גברי עבדי
קרבא בליליא באורח
תרעא בין שוריא דעל
גינתא דמלכא וכשד׳
וכשדאי שרן על קרתא
סחור סחור ואזל
באורח מישרא׃ וירד׳
וירדפו חיל כשדים
אחרי המלך וישגו
אתו בערבות ירחו ו׳
וכל חילו נפצו מעל׳
מעלוהי׃ ורדפו משרית
כשדאי בתר מלכא
ואדביקו יתיה במישרי׳

ותבקע ה̇ וסימ̇ ותבקע הארמה אשר תחתיהם׳ ותבקע הארץ בקולם׳ ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה׳ דמלכים׳
וחברו דירמיה ״ ״ וישגו ה̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ וישגם וידבר אליהם׳ דהאשגנו׳ וישגו אתו בערבות ירחו׳ דמלכים׳
וחברו דכו̇ דירמיה׳ מן ימהר ואשגנו ״ ״ התשיעית ב̇ מל̇ וסימ̇ ויהי בשנת׳ דמלכים׳ ויהי דבר יי̇׳ דירמיה ״

ובחדש ה ריש פס וסימ ובחדש השני בשבעה ועשרים ובחדש הראשון בארבעה דפינחס ובחדש השביעי באחד
לחדש ובחדש החמישי בשבעה דמלכים ובחדש החמישי בעשור לחדש חברן דירמיה ״ ״ מלכים ומדלת ירמיה ומדלות ״

במישרי ירחו וכל מש
משריתיה איתבדר
מיניה ויתפשו את
המלך ויעלו אתו אל
מלך בבל רבלתה וידבר
אתו משפט ואחדו ית
מלכא וסליקו יתיה
לות מלכא דבבל לרי
לריבלת ומליל עמיה
פתגמי דינין ואת בני
צדקיהו שחטו לעיני
ואת עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים
ויבאהו בבל וית בני
צדקיה נכסו לעינוהי
וית עיני צדקיה עור
ואסריה בשישלן דנ
דנחש ואוביליה לבבל
ובחדש
החמישי בשבעה לחד
לחדש הוא שנת תשע
עשרה שנה למלך נבו
נבוכדנאצר מלך בבל
נבוזראדן רב טבחים ע
עבד מלך בבל ירושלם
ובירחא חמישאה בש
בשבעא לירחא היא
שנת תשע עשרי ש
שנין למלכא נבוכדנ
מלכא דבבל אתא נבו
נבוזראדן רב קטוליא
עבדא דמלכא דבבל
לירושלם וישרף את
בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל בתי ה

ירושלם ואת כל בית
גדול שרף באש ואו
ואוקיד ית בית מקדש
דיי וית בית מלכא וית
כל בתי ירושלם וית
כל בתי רברביא אוקיד
בנורא ואת חומת
ירושלם סביב נתצו כל
חיל כשדים אשר רב
טבחים וית שורי יר
ירושלם סחור סחור
תרעו כל משירית
כשדאי דעם רב קטו
קטוליא ואת יתר הע
העם הנשארים בעיר
ואת הנפלים על המלך
בבל ואת יתר ההמון
הגלה נבוזראדן רב
טבחים וית שאר עו
עמא דאישתארו
בקרתא וית שמיעיא
דאישתמיעו על מלך
מלכא דבבל וית ש
שאר המונא אגלי נ
נבוזראדן רב קטולין
ומדלת הארץ השא
השאיר רב טבחים לכ
לכרמים וליגבים ומ
ומחשיכי עמא דאר
דארעא אשאר רב ק
קטוליא למיהוי מכ
מפלחין בחקלין ובכ
ובכרמין ואת עמודי
הנחשת אשר בית יה
יהוה ואת המכנות

ואת ים הנחשת אשר
בבית יהוה שברו הכש
הכשדים וישאו את
נחשתם בבלה וית
עמודי נחשא דבית מ
מקדשא דיי וית בסי
בסיסיא וית ימא דנח
דנחשא דבבית מקד
מקדשא דיי תברו כ
כסדאי ואובילו ית
נחשהון לבבל ואת הי
הסירות ואת היעים
ואת המזמרות ואת
הכפות ואת כל כלי הנ
הנחשת אשר ישרתו
בם לקחו וית דודיא
וית מגרופיתא וית מ
מזמריא וית בזיכיא ו
וית כל מני נחשא די
דהוו משמשין בהון
נסיבו ואת המחתות
ואת המזרקות אשר
זהב זהב ואשר כסף
כסף לקח רב טבחים
וית מחתיתא וית מזר
מזרקיא די דהבא דהב
ודי כספא כספא נסיב
רב קטוליא העמדים
שנים הים האחד
והמכונות אשר עשה
שלמה לבית יהוה לא
היה משקל לנחשת
כל הכלים האלה עמ
עמודיא תרין ימא
חד ובסיסיא דעבד

בבלה בט וסימ ויגל את יהויכין ב בו ונשא כל אשר בביתך דמלכים ואת כל אנשי למעננם שלחתי הנני נתנך למגור ונתתי
את כל חסן מיושבים יפגעו בא ביין בגלותו בבלה ובאו שמה יהיו ואת יכניה ואלה דברי הספר אלעשה הגולה כי אמרתם לביא אתן בקחתו
אתו החילים ויאסרהו ואת עמודי הנחשת אמר נא לבית המדי את רשתי ופרשתי עלין ואת טורי הצבא ולתשובת בימין עלה

וילך ה׳ ג׳ מל וא׳ חס וסימ׳ ויולך יי׳ את הים ׃ ויולך אותם שמרונה ׃ ויולך אתם על מלך בבל ׃ דמלכים ׃ ויולך אתם ׃
על מלך בבל ׃ דירמיה ׃ ג׳ ׃ על אנשי ועל אנשי ד׳ וסימ׳ ויצא דוד בכל אשר ׃ דמן העיר ההוא ׃ דמלכים ׃ וחברו ׃ על אנשי ענתות ׃

שלמה לבית מקדשא
דיי׳ לא הוה מתקל לנ׳
לנחשתהון דכל מניא
האילין׃ שמנה עשר
עשרה אמה קומת הע׳
העמוד האחד וכתרת
עליה נחשת וקומת הכ׳
הכתרת שלש אמות
ושבכה ורמנים על הכ׳
הכתרת סביב הכל נחשת
נחשת וכאלה לעמוד
השני על השבכה׃ ותמ׳
תמניא עשרי אמין רו׳
רומיה דעמודא חד
וקרונתהון עלוהי נחו׳
נחשא ורומיה דקרונ׳
דקרונתא תלת אמין ו׳
וסריגתא ורימוניא על
קרונתהון סחור סחור
כולא דנחשא וכאילין
לעמודא תנינא על
סריגתא׃ ויקח רב טבחים
טבחים את שריה כהן
הראש ואת צפניה כהן
המשנה ואת שלשת
שמרי הסף׃ ודבר רב
קטוליא ית שריה כהנ׳
רבא וית צפניה סגן כ׳
כהניא וית תלתא א׳
אמרכליא׃ ומן העיר
לקח סריס אחד אשר
הוא היה פקיד על א׳
אנשי המלחמה וחמ׳
וחמשה אנשים מראי
פני המלך אשר נמצ׳

נמצאו בעיר ואת
הספר שר הצבא הממ׳
המצביא את עם הארץ
וששים איש מעם הא׳
הארץ הנמצאים בע׳
בעיר׃ ומן קרתא דבר
גדא חד דהוא הוה ממ׳
ממנא על גיברי עבדי
קרבא וחמשא גברין
דחזן אפי מלכא די
אשתכחו בקרתא וית
ספרא רב חילא דכניש
ית עמא דארעא וש׳
ושיתין גברא מעמא דארעא
די אשתכחו בקרתא׃
ויקח אתם נבוזר אדן
רב טבחים וילך אתם
על מלך בבל רבלתה׃
ודבר יתהון נבוזראדן
רב קטוליא ואוביל
יתהון לות מלכא דבבל
לרבלה׃ ויך אתם מלך
בבל וימיתם ברבלה בא׳
בארץ חמת ויגל יהודה
מעל אדמתו׃ ומחא
יתהון מלכא דבבל
וקטילינון ברבלה ב׳
בארעא דחמת וגלו ד׳
דבית יהודה מעל א׳
ארעהון׃ והעם הנשא׳
הנשאר בארץ יהודה
אשר השאיר נבוכד נ׳
נבוכד נאצר מלך בבל
ויפקד עליהם את
גדליהו בן אחיקם בן

שפן׃ ועמא דאשתא׳
בארעא דבית יהודה
דאשאר נבוכדנצר
מלכא דבבל ומני עי׳
עליהון ית גדליה בר
אחיקם בר שפן׃ וישמ׳
וישמעו כל שרי החי׳
החילים המה והאנש׳
והאנשים הפקיד מ׳
מלך בבל את גדליהו
ויבאו אל גדליהו ה׳
המצפה וישמעאל
בן נתניה ויוחנן בן
קרח ושריה בן תנחו׳
תנחמת הנטפתי
ויאזניהו בן המעכתי
המה ואנשיהם׃ וש׳
ושמעו כל רבני חילת
חילותא אינון וגבר׳
וגבריהון ארי מני ע׳
עליהון מלכא דבבל
ית גדליה ואתו לות
גדליה למצפיא וית׳
וישמעאל בר נתניה
ויוחנן בר קרח ושריה
בר תנחומת דמנטופה
ויאזניה בר מעכת
אינון וגבריהון׃ ויש׳
וישבע להם גדליהו
ולאנשיהם ויאמר לה׳
להם אל תיראו מ׳
מעבדי הכשדים שבו
בארץ ועבדו את מלך
בבל וייטב לכם׃ וקיים
להון גדליה ולגבריהון

ומן ה׳ ריש פס׳ וסימ׳ ומן העיר לקח ׃ וחברו ׃ ומן אז החדלנו ׃ ומן העם ׃ ומן המדה הזאת ׃ וכל אחר׳ ודה׳ ודניאל ועזרא דכות׳
ריש׳ פס׳ ומן לבר יג׳ מן ׃ מן הבהמה הטהורה ׃ מן הארץ ההיא ׃ מן זה שמיא ה׳ שמיעד׳ ׃ מן קדמת שם שעם ׃ מן ההצבים ׃ דעזרא ׃ מן
השלשה בשנים ׃ מן השלשים ׃ מן המלחמות ׃ מן בני פרץ ׃ מן היום אשר ׃ מן בניהם ׃ מן בני שמעון ׃ מן בני לוי ׃

מזרע המלוכה ד' וסימ' בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע · וחברו דירמיה · ויקח מזרע המלוכה · ויאמר המלך לאשפנז ··
ואת הכשדים ג' וסימ' ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל · דמלכים · הנצי מסב את כלי המלחמה · ואת היהודים אשר היו ·· ס

ואמר להון לא תדחלון
תדחלון מעבדי כסדאי
תיבו בארעא ופלחו
ית מלכא דבבל וייטב
לכון
ויהי בחדש השביעי
בא ישמעאל בן נתניה
בן אלישמע מזרע ה
המלוכה ועשרה אנ
אנשים אתו ויכו את
גדליהו וימת ואת
היהודים ואת הכשד
הכשדים אשר היו א
במצפה ו והוה בירחא
שביעאה אתא
ישמעאל בר נת
נתניה בר אלי
אלישמע ז
מזרעא
דמלכותא
ועשרה
גברין
ע
עמיה ומחו ית גדליה
ומית וית יהודאי ד
וית כסדאי דהוו עמי
במצפיא ו ויקמו כל
העם מקטן ועד גדול
ושרי החילים ויבאו
מצרים כי יראו מ
מפני הכשדים ו וקמו

כל עמא מזעירא וע
ועד רבא ורבני חילי
חילותא ואתו למצ
למצרים ארי דחילו
מן קדם כסדאי ו
ויהי
בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכין מלך
יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים ושבע
ושבעה לחדש נשא
אויל מרודך מלך בבל
בשנת מלכו את ראש
יהויכין מלך יהודה
מבית כלא ו והוה
בתלתין ושבע ו
שנין לגלות
יהויכין מ
מלך שבט
דבית
יהודה
פתרי
ע
עשר ירחין בעשרין
ושבעא לירחא רבי א
אויל מרודך מלכא
דבבל בשנת מימלכי
ית ריש יהויכין מ
מלכא שיבטא דבית
יהודה ואפיק
יתיה מבית אסירין

וידבר אתו טבות ויתן
את כסאו מעל כסא
המלכים אשר אתו ב
בבבל ו ומליל עמיה
פתגמין תקנין ויהב
ית כורסוהי עיל מ
כורסי מלכיא די ע
עמיה בבבל ו ושנא
את בגדי כלאו ואכל
לחם תמיד לפניו כ
כל ימי חייו ו ושני
ית לבושי אי
איסוריה
ואכל
לחמא
תדירא
קדמוהי
כל
יומ
א
ז
ז
ז
יומי חיוהי ו וארחתו
ארחת תמיד נתנה לו
מאת המלך דבר יום
ביומו כל ימי חייו ו ה
ושירותיה שירות תדיר
מתיהבין ליה מן קדם
מלכא פיתגם יום ביומיה
כל יומי חיוהי ו חזק

סכום פסוקי דספר אלף וחמש
מאות ושלשים וששה · וסימ'
אולך וחציו ויקבץ מלך
ישראל וסדריו לה ·· ס

חייו ה' חס' בליש וסימ' ואבשלום לקח · וארחתו ארחת תמיד נתנה לו · דמלכים · ושנה את בגדי כלאו · דירמיה · טוב אשר יפה
לאכל ולשתות ·· ·· מלכים ואת הספר שר הצבא · ירמיה ואת ספר שר הצבא · ואפס וזה פרשגן הנשתון אשר שלח עזרא
הספר ספרי מלכים מעל כסא המלכים וסימ' מכוה · ירמיה ממעל לכסא המלכים וסימ' מלה ·· ·· מעל כסא ל' דסמ' ··

דבושא ולית דמתיב יד
ידיה לפומיה ונהרא עי
עינוהי ארי דחיל עמא
משבועתא: ויונתן לא
שמע בהשביע אביו
את העם וישלח את ק
קצה המטה אשר בידו
ויטבל אתה ביערת ה
הדבש וישב ידו אל פיו
ותראנה עיניו: ויונתן
לא שמע כד אומי א
אבוהי ית עמא ואושי
ית ריש שוטיתא דבי
דבידיה וטבל יתה בק
בקינא דדבושא ואתב
ידיה לפומיה ונהרא ע
עינוהי: ויען איש מה
מהעם ויאמר השבע
השבע אביך את העם
לאמר ארור האיש א
אשר יאכל לחם היום
ויעף העם: ואתב גברא
מעמא ואמר אומאה
אומי אבוך ית עמא ל
למימר ליט גברא די
יכול לחמא יומא דין
ואשתלהי עמא: ויאמ
ויאמר יונתן עכר אבי
את הארץ ראו נא כי
ארו עיני כי טעמתי
מעט דבש הזה: ואמר
יונתן עכר אבא ית ארע
חזו כען ארי נהרא עיני
ארי טעמית זעיר דו
דובשא הדין: אף כי לו

אכל אכל היום העם מ
משלל איביו אשר מצא
כי עתה לא רבתה מכה
בפלשתים: ברם אילו
מיכל אכל יומא דין עמ
מביזת בעלי דבבוהי דא
דאשכח ארי כען לא
סגיאת מחתא בפלשתאי:
ויכו ביום ההוא בפלש
בפלשתים ממכמש אי
אילנה ויעף העם מאד
וקטלו ביומא ההוא
בפלשתאי ממכמש ע
מישר אילון ואשתלהי
עמא לחדא: ויעש הע
העם אל שלל ויקחו
צאן ובקר ובני בקר ויש
וישחטו ארצה ויאכל
העם על הדם: ואתפני
עמא על ביזתא ונסיבו
עאן ותורין ובני תורי
ונכסו על ארעא ואכל
עמא על דמא: ויגידו
לשאול לאמר הנה ה
העם חטאים ליהוה ל
לאכל על הדם ויאמר
בגדתם גלו אלי היום א
אבן גדולה: וחויאו ל
לשאול למימר הא עמ
חובין קדם יי למיכל
על דמא ואמר שקרתו
קריבו לותי יומא דין
אבנא רבתא: ויאמר
שאול פצו בעם ואמ
ואמרתם להם הגישו

אלי איש שורו ואיש
שיהו ושחטתם בזה
ואכלתם ולא תחטאו
ליהוה לאכל אל הדם וי
ויגשו כל העם איש שו
שורו בידו הלילה ויש
וישחטו שם: ואמר שא
שאול אתבדרו בעמא
ותימרון להון קריבו ל
לותי גבר תוריה וגבר א
אמריה ותכסון הכא
ותיכלון ולא תחובון קד
יי למיכל על דמא וק
וקריבו כל עמא גבר
תוריה בידיה בליליא
ונכסו תמן: ויבן שאול
מזבח ביום ההוא אתו
החל לבנות מזבח ל
ליהוה: ובנא שאול מ
מדבחא ביומא ההוא
יתיה שרי למבני מד
מדבחא קדם יי:
ויאמר שאול
נרדה אחרי פלשתים
לילה ונבזה בהם עד א
אור הבקר ולא נשאר
בהם איש ויאמרו כל
הטוב בעיניך עשה
ויאמר הכהן נקרבה
הלם אל האלהים: ואמ
שאול ניחות בתר פלש
פלשתאי בליליא ונב
ונקטול בהון עד מיהר
צפרא ולא נשאר בהו
אינש ואמרו כל דתקין

בעינך עיבר ואמר כתנ
נתקרב הלכא ונשאל
במימרא דיין: וישאל
שאול באלהים הארד
אחרי פלשתים התתנם
ביד ישראל ולא ענהו
יהוה ביום ההוא: ושאל
שאול במימרא דייי:
האחות בתר פלשתאי:
התמסרינון בידא דיש
דישראל ולא קביל ייי
צלותיה ביומא ההוא:
ויאמר שאול גשו הלם
כל פנות העם ודעו ור
וראו במה היתה החטאת
הזאת היום: ואמר שא
שאול אתקריבו הלכא
כל רישי עמא ודעו וי
וחזו במא הוה חובא ה
הדא יומא דין: כי חי ק
יהוה המושיע את יש
ישראל כי אם ישנו כי
ביונתן בני כי מות ימות
ואין ענהו מכל העם: ו
ארי קיים ייי דפרק ית
ישראל ארי אילו איתוהי
ביונתן ברי ארי אתקטל
אתקטל ולית דמתיב ו
ליה מכל עמא: ויאמר
אל כל ישראל אתם תה
תהיו לעבר אחד ואני
ויונתן בני נהיה לעבר
אחד ויאמרו העם אל
שאול הטוב בעיניך ו
עשה: ואמר לכל ישרא

אתון תהוון לעיברא ה
חד ואנא ויונתן ברי נהי
לעברא חד ואמרו עמ
לשאול דתקן בעינך ה
עיבר:
ויאמר שאול אל
יהוה אלהי ישראל הה
הבה תמים וילכד יונתן
ושאול והעם יצאו ה
ואמר שאול קדם ייי ה
אהא דישראל איתגלי
בקשוט ואיתחד יונתן
ושאול ועמא נפקו: ה
ויאמר שאול הפילו יי
ביני ובין יונתן בני וילכ
וילכד יונתן: ואמר עק
שאול רמו עדבין ב
בינא ובין יונתן ברי יי
ואתחד יונתן:
ויאמר שאול
אל יונתן הגידה לי מה
עשיתה ויגד לו יונתן
ויאמר טעם טעמתי
בקצה המטה אשר יי
בידי מעט דבש הנני
אמות: ואמר שאול
ליונתן חוי לי מא ע
עבדתא וחוי ליה יונתן
ואמר מטעם טעימת
ברישי שוטיתא דבידי
זעיר דבשא הא אנא
חייב לממת: ויאמר ש
שאול כה יעשה לי א
אלהים וכה יוסיף כי
מות תמות יונתן: וא

ואמר שאול כדין יונת
יעבד לי ייי וכדין יוסי
ארי ממת תמות יונתן:
ויאמר
העם אל שאול היונתן
ימות אשר עשה הי
הישועה הגדולה הזא
הזאת בישראל חלילה
חי יהוה אם יפל משע
משערת ראשו ארצה
כי עם אלהים עשה ה
היום הזה ויפדו העם
את יונתן ולא מת: וא
ואמר עמא לשאול
היונתן יתקטל דעבד
פורקנא רבתא הדא ה
בישראל חס קיים הוא
ייי אם יפול משער יי
רישיה לארעא ארי
קדם ייי גלי דבשלו ע
עבד יומא הדין ופרקו
עמא ית יונתן ולא מית:
ויעל שאול מאחרי יי
פלשתים ופלשתים ה
הלכו למקומם: וסליק
שאול מבתר פלשתאי
ופלשתאי אזלו לאתר
לאתריהון: ושאול לכ
לכד המלוכה על ישר
ישראל וילחם סביב
בכל איביו במואב יי
ובבני עמון ובאדום ו
ובמלכי צובה ובפלש
ובפלשתים ובכל אשר
יפנה ירשיע: ושאול

ויהי בימי ה̇ ריש פס̇ וסימ̇ ויהי בימי אמרפל מלך שנער ׃ ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו ׃ ויהי בימי אחז ׃ ויהי בימי א̇
אחשורוש ׃ ויהי בימי שפט השפטים ׃׃ בבטן ג̇ וסימ̇ בטרם א׳צורך בבטן ׃ בבטן עקב את אחיו ׃ הלא בבטן עשני ׃׃

דריש ספרא ׃ ועל הארץ הזאת בכל דברי ירמיהו עד הנה דברי ירמיהו ׃ ויקרא

אלה הדברים ג ואלה המשפטים ב



גלות ב̇ בנבי̇ וסימנהון עד יוב גלות הארץ עד גלות ירושלם בחדש הח̇

ברוך בספר את דברי ירמיהו : ירשיהו לך דבר

א ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן
פיתגמי נבואת ירמיה בר חלקיה מן רישי מטרת כהניא מן אמרכליא דיהון בירושלם גברא דקביל אחסנתיה בענתות בארעא שבט בנימן
אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו ׃
דהוה פיתגם נבואה מן קדם יי̇ עימיה ביומי יאשיהו בר אמון מלכא שיבט רבית יהודה בתלת עשרי שנין למימלכיה ׃
ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי ׃
והוה ביומי יהויקים בר יאשיהו מלכא שיבטא רבית יהודה עד רשלימות חדא עשרי שנין לצדקיה אחוהי בר יאשיה מלכא שיבטא רבית יהודה עד דאתא נבוכדנצר מלכא רבבל ויצר על ירושלם תלת שנין ואגלי עמא רבה בירחא חמישאה ׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר ׃
והוה פיתגם נבואה מן קדם יי̇ עימי למימר ׃
בטרם אצרך בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך

ידעתיך ג̇ וסימ̇ ויאמר אל משה ראה אתה אמר אלי ואני ידעתיך מדבר בארץ ׃ בטרם אצורך בבטן ידעתיך ובטרם׃
ובשוים א̇ וסימ̇ ובשים יקרב אליהם ויתגבלו ׃ ובטרם תצא מרחם הקדשתיך ׃ ובטרם תגצון דגליבם ׃׃ החמישי חמישי
בלה̇ בלא בגיג חס̇ וסימ̇ גאנו אנשים ׃ הנזר באשר עשיתי ׃ למלבים החמישי ׃ ומל החמישים דגוג חסל ׃׃

הנה לא ג̇ וסימ̇ ויאמר לו חלילה · דיהונתן · הנה לא ידעתי דבר כי נער · הנה לא ינום ולא יישן · קדמ̇ הנה לו בת לא ק̇
ולהרוס ג̇ מלא בליש וסימ̇ ראה הפקדתיך היום הזה · הפמה יבנו ואני אהרוס · הן לא יהרוס ולא יבנה ״ פ ״ שיקד ל̇ דפות

נביא לגוים נתתיך ׃
עד דלא בריאתך ממ
מיעייך אתקנתך ועד
ועד דלא אתיתא לעל
לעלמא זמינתך נבי
משקיבס דלוט לע
לעממיא מניתך ׃ ויא
ואמר אהה אדני יהוה
הנה לא ידעתי דבר
כי נער אנכי ׃ ואמרית
קביל בעותי יי אלהים
הא לית אנא ידע לז
לאיתנבאה ארי רבי
אנא ומשדרתי עקא
רגלן אנא מיתנבי על
עמא הדין ׃ ויאמר
יהוה אלי אל תאמר
נער אנכי כי על כל
אשר אשלחך תלך
ואת כל אשר אצוך
תדבר ׃ ואמר יי לי לא
תימר רבי אנא ארי
לכל אתר אישלחינך
תהך וית כל דאיפקדנך
תתנבי ׃ אל תירא מפני
מפניהם כי אתך אני
להצילך נאם יהוה ׃
לא תדחל מן קדמיהון
ארי בסעדך מימרי
לשיזבותך אמר יי ׃
וישלח יהוה את ידו
ויגע על פי ויאמר
יהוה אלי הנה נתתי
דברי בפיך ׃ ושלח יי
ית פיתגמי נבואתיה

וסדר בפומי ואמר יי
לי הא שויתי פיתגמי
נבואתי בפומך ׃ ראה
הפקדתיך היום הזה
על הגוים ועל הממל
הממלכות לנתוש ול
ולנתוץ ולהאביד ול
ולהרוס לבנות ולנטוע ׃
חזי דמניתך יומא דין
על עממיא ועל מלכו
מלכותא למיעקר
ולתרעא ולאבדא ול
ולפגרא ועל בית ישר
ישראל למיבני ולקי
ולקימא ׃
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר מה
אתה ראה ירמיהו ׃
ואמר מקל שקד
אני ראה ׃ והוה פיתגם
נבואה מן קדם יי עי
עימי למימר מא את
חזי ׃ ואמרית מלך מ
מוחי לאבאשא אנא
חזי ׃ ויאמר יהוה א
אלי היטבת לראות
כי שקד אני על דברי
לעשותו ׃ ואמר יי לי
יאות ארי מוחי אנא
על פיתגמי למיעבדו ׃
ויהי
דבר יהוה אלי שנית
לאמר מה אתה ראה
ירמיהו ׃ ואמר סיר
נפוח אני ראה ופניו

מפני צפונה ׃ והוה פי
פיתגם נבואה מן קדם
יי עימי תנינות למי
למימר מה את חזי ׃
ואמרית מלך דרתח
כדוד אנא וטיקוס מ
משירותיה דמי רת
דמידבר ואתי מאפי
ציפונא ׃ ויאמר יהוה
אלי מצפון תפתח
הרעה על כל ישבי ה
הארץ ׃ ואמר יי לי מ
מציפונא תישרי בי
בישתא למיתי על
כל יתבי ארעא ׃ כי הנ
הנני קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם
יהוה ובאו ונתנו איש
כסאו פתח שערי יר
ירושלם ועל כל חמו
חומתיה סביב ועל כל
ערי יהודה ׃ ארי הא
אנא מקרי לזרעית לכל
מלכוות ציפונא אמר
יי ויתון וירמון גבר
כורסוהי לקבל תרעי
ירושלם ועל כל שו
שורהא סחור סחור
ועל כל קירויא דבית
יהודה ׃ ודברתי משפ
משפטי אתם על כל
רעתם אשר עזבוני וי
ויקטרו לאלהים אח
אחרים וישתחוו לב
למעשה ידיהם ׃ ויא

על הגוים ה̇ וסימ̇ ראה הפקדתיך היום הזה · שפך חמתך על · דירמיה · אשר היה דבר יי אל ירמיהו · וקיצת גדול אבי
קיצת · מן הממלכות תהיה שפלה ״ פ ״ ולנטוע ג̇ וסימ̇ ראה הפקדתיך היום · ורגע אדבר על גוי ועל · זהרח באשר שקדתי ·
וחד לנטוע שמים וליסוד ארץ ״ פ ״ ופניו ג̇ וסימ̇ סיר נפוח אני ראה · ופניו למלחמה על ירושלם · ופניו במראה ברק ״ פ

לעיר ד׳ וסימ׳ ואני הנה נתתיך היום ; ויעמד שפטים על׳ ווישרם למטה מערבה ׳ ואחרי כן בנה ׳׳ ׳׳ להצילך ג׳
בליש׳ ב׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ כי אתך אני להצילך ׳ כי אתך אני נאם יי׳ להצילך ׳ ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת ׳׳ פ׳׳ ב׳

ואמליל פורענות דיני
עמיהון על כל בישתהון
די שבקו פולחני ואס
ואסיקו בוסמין לטע
לטעוות ואשתעבדו
לעובדי ידיהון ואתה
תאזור מתניך וקמת
ודברת אלהם את כל
אשר אצוך אל תחת
מפניהם פן אחתך ל
לפניהם ואת תיתקף
ותקום ותתנבי להון ית
כל דאנא מפקד לך לא
תתמנע מלאוכחותהון
דילמא איתבריך קד
קדמיהון ואני הנה
נתתיך היום לעיר
מבצר ולעמוד ברזל
ולחומות נחשת על
כל הארץ למלכי יהו
יהודה לשריה לכהניה
ולעם הארץ ואנא הא
יהבתך יומא דין תקיף
בקירויא כריכן וכעמו
דברזל וכשור דנחש
לאשקאה בס דלוט
לכל יתבי ארעא למל
למלכיא דבית יהודה
לרברבהא לכהנהא
ולעמא דארעא ונ
ונלחמו אליך ולא י
יוכלו לך כי אתך אני
נאם יהוה להצילך וי
ויהון דיגיחין ומגיחין
לקיבלך למיסתר ית
פיתגמי נביאתך ולא
יכלון לך ארי בסעדך
מימרי אמר יי׳ לשיז
לשיזבותך

ב
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר והוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי׳ למימר הלך וקראת
באזני ירושלם לאמר
כה אמר יהוה זכרתי
לך חסד נעוריך אהבת
כלולתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרו
זרועה איזיל ותתנבי
קדם עמא דבירושלם
למימר כדנן אמר יי׳
דכירנא לכון טבוות
יומי קדם דחמית אבז
אבהתכון דהימינו בז
במימרי ואזלו בתר
תרין שלוחי בתר מש
משה ואהרן במדברא
ארבעין שנין בלא
זוודין בארע לא מוז
מזדרעא קדש ישר
ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל אכליו יא
יאשמו רעה תבא אל
אליהם נאם יהוה קו
קודשא אינון בית
ישראל קדם יי׳ על בז
בזויהון בדימעא א
ארמות עללא המז
דאכיל מיניה לימית
ובשירו חצר ארמא
ארמותא דעד לא מז
מקרבין מיניה כהניא
בני אהרן קורבנא על
מדבחא כל דאכיל
מיניה מיתחייב אה
כין כל בזוזיהון דבית
ישראל יחורבן בישת
תיתי עליהון אמר
יי׳

הפטרה
שמעו דבר יהוה בית
יעקב וכל משפחות
בית ישראל קבילו
פיתגמא דיי׳ בית יעקב
וכל זרעית בית ישר
כה אמר יהוה מה
מצאו אבותיכם בי ז
עול כי רחקו מעלי
וילכו אחרי ההבל
ויהבלו כדנן אמר
יי׳ מה אשכחו אבה
אבהתכון במימרי
שקר ארי איתרחקו
מדחלתי וטעו בתר
טעותא והוו לקמא
ולא אמרו איה
יהוה המעלה אתנו
מארץ מצרים המ
המוליך אתנו במדבר
בארץ ערבה ושוחה
בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה
איש ולא ישב אדם
שם ולא אמרו נדחל
מן קדם יי׳ דאסיקנא
יתנא מארעא דמצר

יוכלו יא׳ ט׳ מלא וב׳ חס׳ וסימ׳ לקום לפני אויביהם ׳ ויהונתן ואחימעץ ׳ צפו עורים כלם לא ׳ ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך ׳ ונתתיך לעם הזה לעיר ׳ על כי ארבה ואעידה ׳ הנני מביא אליהם רעה ׳ זנח עגלך שמרון ׳ מים רבים לא יוכלו לכבות ׳ נעו
עורים בחוצות ׳׳ אבותיכם ולא יכלו קום ׳ דדבק ובתר חס׳ ׳׳ פ׳ ׳׳ ויהבלו ב׳ וסימ׳ וימאסו את חקיו ׳ מה מצאו אבותיכם בי ׳׳ ג׳

המהנים ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ לא אמרו איה יי̇ · הכהנים בני ידעיה · וחברו ·· ויקדר ג̇ וסימ̇ ויקדר ואדבאל ומבשם · וחברו דדה · וקדר שלחו והתבוננו מאד · אנג̇ ·· יועלו ב̇ חס̇ ו̇ וסימ̇ הכהנים לא אמרו איה · בחלו לא יועלו ··

דדבר יתנא במדברא
בארעא מישר וחרוב
בארעא צדיא וטולל
מותא בארעא דלא
דלא עדא בה אינש ו
ולא איתותב בה תמן
ואביא אתכם אל ארץ
הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו
את ארצי ונחלתי שמ
שמתם לתועבה ואי
ואעיל יתכון לארעא
דישראל דהות מנינא
בכרמלא למיכל איבה
וטובה ועלתהון ובא
וסאיבתון ית ארעא
בית שכינתיה ואחסנתי
שויתון לפלחן טעות
הכהנים לא אמרו
איה יהוה ותפשי הת
התורה לא ידעוני וה
והרעים פשעו בי וה
והנביאים נבאו בבעל
ואחרי לא יועלו הלו
הלכו ׃ כהניא לא אמרו
נידחל מן קדם יי̇ ומ
ומלפי אוריתא לא א
אלפו למידע ומלכיא
מרדו דחלתי במימרי
ונביי שיקרא נתנבאו
בשום טעותא בתר
דלא יהנון להון אזלו
לכן עוד אריב אתכם
נאם יהוה ואת בני בנ
בניכם אריב ׃ בכין אנא

עתיד לאיתפרעא מנכ
מינכון אמר יי̇ ועם בני
בניכון דאם יעבדון כ
כעובדיכון אנא עתיד
לאיתפרעא ׃ כי עברו
איי כתים וראו וקדר
שלחו והתבוננו מאד
וראו הן היתה כזאת ׃
ארי עיברו לנגוות עמ
עממיא כיתאי וחזו
ולמדינת ערבאי שלחו
ואיסתכלו להדא וחזו
עממיא דגלן ממדר
למדר וממדינה למדינה
נטלין ית טעוותהון ו
ומובילין להון עמהון
ובאתר דאינון שרן פ
פרסין ית משכניהון
ומקימין ית טעוותה
וסגדין להון אידא
היא אומא ולישן די
עברת בוותכון בית יש
ישראל ׃ ההימיר גוי א
אלהים והמה לא א
אלהים ועמי המיר
כבודו בלוא יועיל ׃ הא
עממיא לא שבקו פ
פולחן טעותא ואינון
טעוות דלית בהון צ
צרוך ועמי שבקו פ
פלחני אנא מיתי ע
עליהון יקרא ואזלו
בתר יהנון להון ׃
שמו
שמים על זאת ושערו

והרבו מאד נאם יהוה ׃
איתאבלו שמיא על
כדין על ארעא דישר
דעתידא למיחרב ועל
בית מקדשא דעתיד
לאיצטדאה ועל דעו
דעובדיהון בישין עבדו
עמי לחדא אמר יי̇ ׃
כי שתים רעות עשה
עמי אתי עזבו מקור
מים חיים לחצב להם
בארות בארת נשברים
אשר לא יכלו המים ׃
ארי תרתין בישן עבדו
עמי פולחני שבקו די
דבדיליה אנא מייתי
עליהון טובא כמבוע
דמיין דלא פסיק וטע
וטעו בתר טעוותא
דאינון להון כגובין תז
תבירין דלא יכלין לק
לקיימא מיא ׃ העבד
ישראל אם יליד בית
הוא מדוע היה לבז ׃
הכעבדא הוה ישראל
אם יליד ביתא הוא מ
מדין איתמסר לביזה ׃
עליו ישאגו כפרים
נתנו קולם וישיתו א
ארצו לשמה עריו נ
נצתה מבלי ישב ׃ עלו
עלוהי יכלון מלכין ית
ירימון קלהון ושוון
ארעאה לצדו קירו
קירוהי ויצדיין מבלי

עד יד̇ חס̇ וסימ̇ עד כל ימי הארץ · עד מי לך פה · למה באתי מגשור · לכן עד שלשת ימים ושובו · לכן עד אריב אתכם נאם ·
לא תטהרי אחרי מתי עד · עד תעברנה היצאן · עד דוד עם ·· עד אושיבך באהלים · עד הדרש אני לך · עד ישבו זקנים ונערים · עד
אשר יבאו עמים · בעד יומם בושה וחפרה · בעד רשע לנצח ··· וטובה ב̇ וסימ̇ ואביא אתכם אל · וטובה אני בעיני ··

לדרך ג׳ וסימ׳ ועתה מה לך לדרך מצרים ׳ב׳ בו׳ וישם לדרך פעמיו ׳׳ אעבור ג׳ מלא וסימ׳ כי מעולם שברתי ׳
עלך ׳ יחד אנכי עד לא עבור ׳ אדחי גדר ׳׳ זנה ג׳ חס וסימ׳ אשה זנה וחללה ׳ אלמנה וגרושה וחללה ׳ כי על כל גבעה גבהה ׳׳

יתיב׃ גם בני נף ותחפ
ותחפנחס ירעוך קדקד׃
אף בני מפיס ותחפנחס
יקטלון גיבריך ויבוזון נכ
ניכסך׃ הלוא זאת תעשה
לך עזבך את יהוה א
אלהיך בעת מוליכך
בדרך׃ הלא דא פורע
פורענותא תתעביד
מינך על דשבקתא ית
פולחנא דיי אלהיך דת
דאחזייך ארעא דת
דתקנא ולא הליכת
בה׃ ועתה מה לך לדרך
מצרים לשתות מי ש
שיחור ומה לך לדרך
אשור לשתות מי נהר׃
וכען מא לכון לאית
לאיתחברא לפרעה
מלכא דמצרים למ
למירמי דכריכון כ
בנהרא ומה לכון למ
למיגזר קים עם את
אתראה לאגלא ית
יתכון להלאה מע
מעיבר פרת׃ תיסרך
רעתך ומשבותיך ת
תוכיחוך ודעי וראי
כי רע ומר עזבך את
יהוה אלהיך ולא פח
פחדתי אליך נאם יי
יהוה אדני צבאות׃
אתיתי עלך יסורין׃
ולא מנעת מבישתך
ועל דלא תבת לאוריתא

פורענותא תתעביד מנ
מינך ודעי וחזוא ארי
בישתא ומרדא איתי
עלך ירושלם על דשו
דשבקת ית פולחנא דיי
אלהיך ולא שוית דחל
דחלתי לקביל עינך א
אמר יי אלהים צבאות׃
כי מעולם שברתי עלך
נתקתי מוסרותיך ות
ותאמרי לא אעבד כי
על כל גבעה גבהה ות
ותחת כל עץ רענן את
צעה זנה׃ ארי מע
מעלמא ... תברית
ניר עממיא מצווריכון
פסקית ית חנקיכון וא
ואמרתון לא נסיר
עוד למעבר על מימ
מימרך ארי על כל
רמא מנטלא ותחות
כל אילן עבות את
פלחנא לטעותא׃ וא
ואנכי נטעתיך שורק
כלה זרע אמת ואיך
נהפכת לי סורי הגפן
נכריה׃ ואנא קיימתכון
קדמי כשבריכון מל
מלקקלא סטיתון מכ
מבתר פולחני הויתון
כגפן דלית בה הנאה׃
כי אם תכבסי בנתר
ותרבי לך בורית נכתם
עונך לפני נאם אדני
יהוה׃ ארי אם תרמון

לא איתדכאה מחוביך
כמיה דמנקן בנתרא
ומחורין בבוריתא הא
ברושם כתמיא דלא
דכיפין סגיאן חובך
קדמי אמר יי אלהים׃
דאיך תאמרי לא נטמ
נטמאתי אחרי הבע
הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בגיא דעי
מה עשית בכרה קלה
משרכת דרכיה׃ איכ
איכדין תימרון לא
איסתאבית בתר טעו
טעות עממיא לא
הליכית זקופי עינך
על אורחתיך וחזא
כד הוית יתבא כחיו
בחילתא לקביל בית
פעור דעממיא עבדת
הות דמיא לינקא קז
קלילא דמקלקלא
אורחתהא׃ פרא ליו
למד מדבר באות
נפשו שאפה רוח תא
תאנתה מי ישיבנה
כל מבקשיה לא ייע
ייעפו בחדשה ימצ
ימצאונה׃ כעררא
דמרודה במדברא ז
מחלבא ברעות נפשה
שתיא רוחא מרודא
כין כנשתא דישרא
מרדת וטעת מן ית
אוריתא ולא צביא

ה׳ מל׳ כת ו׳ וקר׳ ה׳ וסימ׳ להשיבו ויקם וילך אישה אחריה ׳ באות נפשו שאפה רוח ׳ ואין נביאכם ׳ והיו פריו למאכל ׳
בה שעתא נפקו איצבען ׳ ונפלו ועל קרניא עשר אתעקרו ׳ מישהכל הוית בקרניא ׳ ויתהרה ובגין יתגרו ׳׳ ג׳ מל׳ כת ד׳ וקר׳ ר׳ וסימ׳
ותאמר לא אעבור ׳ ומבני בגוי שתי וזבוד ׳׳ ו׳ חלות דבת ר׳ וקר׳ ד׳ ׳ עמיהוד ואבשלום ׳ וארומים ׳ השדמות ׳ גרל הנה נגשיא עגש ׳׳

נואש ד̇ וסימ̇ ברב דרכך יגעת ולא אמרת · מנעי רגלך מיחף וגרונך · ואמרו נואש באחרי · הלהוכח מלין תחשבו · ונואש ממני שאול ·· ג ·· לעץ ג̇ וסימ̇ אמרים לעץ אבי אתה · הוי אמר לעץ הקיצה · כי יש לעץ תקוה ·· פ ·· פ

למיתב נביא אומר
לה כל בעהא דאוריתא
לא ישלהון בזימנה
ישכחונה: מנעי רגלך
מיחף וגרונך מצמאה
נואש לוא כי אהבתי ז
זרים ואחריהם אלך:
מנעי ריגלך מילאיה
מלאיתחברא לעממיא
ופומיך מלמיפלח
לטעוותא ואמרת תז
תבית מבתר פולחנך:
לא ארי רחימית לא
לאיתחברא עממיא
ובתר פולחן טעוותהון
איהך: כבשת גנב כי
ימצא כן הובישו בית
ישראל המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונב
ונביאיהם: כבהתת גבר
דמיתחשב מהימן ו
ומישתכח בגנביין כ
בהיתו בית ישראל אינון
מלכיהון רברביהון
וכהניהון ונביאיהון ד
דשיקרא: אמרים לעץ
אבי אתה ולאבן את
ילדתני כי פנו אלי
ערף ולא פנים ובעת
רעתם יאמרו קומה
והושיענו: אמרין לצ
לצלם אלא אבונא
את ולמא דמיתעבר
מן אבנא אמרין ליה
את בריתנא ארי אחזו

בפולחני קדל ולא ש
שריאו דהלותי לקביל
אפיהון ובעידן דביש
דבישתא אתיא עליהו
כפרין בטעוותהון מו
מודן קדמי ואמרין ז
חוס עלנא ופרוקנא:
ואיה אלהיך אשר
עשית לך יקומו אם
יושיעוך בעת רעתך
כי מספר עריך היו א
אלהיך יהודה: ואן ד
דחלתכון דעבדתון ה
לכון יקומון אם יכלין
למיפר למיפרקכון
בעידן בישתכון ארי
מניין קירויכון הואה
דחלתכון דבית יהודה:
למה
תריבו אלי כלכם פש
פשעתם בי נאם יהוה:
למה אתון מתרעמין לו
ליממרן לקביל פיתגמי
כולכון מרדתון במי
במימרי אמר יי: לש
לשוא הכיתי את בנ
בניכם מוסר לא לקחו
אכלה חרבכם נביאיכם
כאריה משחית: למ
למגן אלקיתי ית
בניכון אולפן לא קב
קבילו קטילת חרבכון
נבייכון כאריא דמחבל:
הדור אתם ראו דבר
יהוה המדבר הייתי ל

לישראל אם ארץ מ
מאפליה מדוע אמרו
עמי רדנו לא נבוא עו
עוד אליך: עם דרא
אתון קבילו פיתגמא
דיי הא במדברא צדיא
דלית ביה חנאה הוה
מימרי לישראל אם
בארעא חרביא מדין
אמרו עמי איטלטלנ
לא נתוב עוד לפולחנך:
התשכח בתולה עדיה
כלה קשריה ועמי ש
שכחוני ימים אין מ
מספר: האפשר דת
דתיתנשי בתולתא ת
תיקונה כלה קישוטה
ועמי ישבקו פולחני
יומין דלא מניין: מה
מה תיטיבי דרכך לב
לבקש אהבה לכן גם
את הרעות למדת את
דרכיך: מה את משת
משתפרא באורחתיך
למיעל רחמך בכן
את יתברשו אליפת
מן אורחתיך: גם בכ
בכנפיך נמצאו דם
נפשות אביונים נקיים
לא במחתרת מצאתים
כי על כל אלה: את כ
בסיתרא אישכחת
דאשדת דם זכאי דם
נפשן דמסכינין זכאין
לא כמא דמישכחין

ואיה ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ ואיה אלהיך אשר עשית · ואיה נביאיכם · ואיה אפו תקותי ·· ישעיה התשכח אשה עולה · ירמיה התשכח בתולה · ואפס והיא אשה בבתוליה ·· מנעי ב̇ ובתמר וסימ̇ מנעי רגלך מיחף · מנעי רגלך מנתיבתם ·· במחתרת ב̇ וסימ̇ אם במחתרת ימצא הגנב · לא במחתרת מצאתים ·· כי על כל אלה ב̇ · ידי עשתה · אם בכנפיך נמצאו ·

גשפט ה' קמ"ג וסימ' אין קורא בצדק · כי באש יי' נשפט · בא שאון הנני נשפט אותך · איש חכם נשפט · נשפט את איש אויל ·
רעים ה' וסימ' לאמר הן ישלח איש · לחלק יחד רעים · איש רעים להתרועע · אכלו רעים · ונסית רעים רבים · וסימ' שלח חולקא דגברא ואבל ואוסית ··

במיתברא אילהין על
כל אילין עברת ותאמ
ותאמרי כי נקיתי אך
שב אפו ממני הנני נש
נשפט אתך על אמרך
לא חטאתי ותאמרת
ארי זכיתי ברם תב רו
רגזיה מינהא אנא
עביד עימך פורענות
על דאמרת לא חטיתי
מה תזלי מאד לשנות
את דרכך גם ממצרים
תבושי כאשר בשת
מאשור מא את מית
מיסתכלא להדא לקו
לקלקלא ית אורחתך
אף ממצרים תיבהתין
כמא דבהית מאתורא
גם מאת זה תצאי וית
ידיך על ראשך כי
מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם ואף
מלות דין תיפקון ובת
ובהתתך חובך על רי
רישך ארי רחיק ית
רוחיה מנך ולא תצלחין
להון לאמר הן ישלח ג
איש את אשתו והלכה
מאתו והיתה לאיש
אחר הישוב אליה
עוד הלא חנף תחנף
הארץ ההיא ואת זנ
זנית רעים רבים ושוב
אלי נאם יהוה למימ
האיפשר גבר ית אית
ית איתתיה ותהך מנה
מילותיה ותהי לגבר
אוחרן האיפשר דית
דיתוב לותה עוד הלא
מחב תחוב ארעא הה
ההיא ואת טעית ואת
ואיתחברת לעממין
סגיאין ותובי מכען
לפולחני אמר יי' שאי
עיניך על שפים וראי
איפה לא שגלת על
דרכים ישבת להם כע
כערבי במדבר ותחנ
ותחניפי ארץ בזנותיך
וברעתך וקנפי עינך
על נגדין וחזא איכא
לא איתחברת ליך ית
למיפלח לטעותא
על אורחת בית מיע
מישריהון אוריבית
להון כערבאי דשרן
בשכונין במדברא וח
וחייבת ארעא בט
בטעותיך ובבישתך
וימנעו רבבים ומלק
ומלקוש לא היה ומ
ומצח אשה זונה היה
לך מאנת הכלם וא
ואיתמנעו רסיסיא
ומלקושא לא הוה ו
ורחוצך כאיתתא נפקת
ברא הוה ליך מסתבת
לאיתכנעא הלא מ
מעתה קראת לי אבי
אלוה בשרי אתה
חלא מכען תצלון קדמ
קדמי רבוני איתפרקי
רמן עלמיא תינטור
לעולם ואם ישמור לנ
לנצח הנה דברתי ות
ותעשי הרעות ותוכל
האיפשר דיתנטרון
ליך חוביך לעלם אם
תיתקף עלך מחא הא
מלילת ועברת בישין
ואסגיאת
ויאמר יהוה
אלי בימי יאשיהו
המלך הראית את א
אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על
הר גבוה ואל תחת כל
עץ רענן ותזני שם
ואמר יי' לי ביומי אש
יאשיה מלכא הא
חזיתא מא דעבדו
דמיתחסנין למיתב
לפולחני דבית ישרא
אזלין איטון על כל רמ
רמא מיטלא ותחות
כל אילן עבות ופלחין
תמן לטעותא ואמר
אחרי עשתה את כל
אלה אלי תשוב ולא
שבה ותרא בגודה א
אחותה יהודה ואמרית
בתר דעבדו כל אילין
לפולחני תתובון ולא
תבו וחזו משקריא
אחיהון דבית יהודה

ישלח יב' וסימ' בלבתך לשוב מצרימה · ונתתה את חן העם · עוד נגע אחד · וגם את הצרעה ישלח · את המארה את המה · המהומה ואת · במשמניו רזון · לאמר הן ישלח איש את אשתו · והיה כעץ שתול על מים · חזי למלא בטנו · איש התפובת ישלח מדון · ישלח בם חרון אפו · ישלח בם ערוב ויאכלם ·· מצח ג' בליש וסימ' והיה על מצח · בית ישראל לא אבו · וימנעו רביבים ··



אבנים דקדים לעיצים ה בליש וסימ׳ ונתיץ את הבית ׳ ואבניך ועציך ׳ ותנאף את האבן ואת העץ ׳ בן אשה אלמנה הוא יודע ׳
ועמיד לרב עשי מלאכה ׳׳ והשכיל ב יתיר ׳ בליש וסימ׳ ורעו אתכם דעה והשכיל ׳ ודברי ולא בהשכיל ׳׳

וארא כי על אדות אשר
אשר נאפה משבה
ישראל שלחתיה ואת
ואתן את ספר כריתתיה
כריתתיה אליה ולא
יראה בגדה אחותה
יהודה ותלך ותזן גם
היא ׃ וגלי קדמי ארי
על עיסק דטעו רמת
דמיתחסנין לפולחני
דבית ישראל שלחתינון
כמא דיהבון גט פיטורי
פיטורין ומשלחין ית
ולא דחילו משקרא
דבית יהודה אחיהון
ואזלו וטעו אף אינון ׃
והיה מקול זנותה ות
ותחנף את הארץ ות
ותנאף את האבן ואת
העץ ׃ והוה מדקליל
בעינהא טעותה וחת
וחייבת ית ארעא וטו
וטעת עם פלחי אבני
ואעיא ׃ וגם בכל זאת
לא שבה אלי בגדה
אחותה יהודה בכל
לבה כי אם בשקר נאם
יהוה ׃ ואף בכל דא
לא תבו לפולחני מש
משקרא אחיהון ׃
דבית יהודה בכל לבה
לבהון אלהין בשיקר
בשיקרא אמר יי ׃
ויאמר
יהוה אלי צדקה

נפשה משבה ישראל
ישראל מבגדה יהודה ׃
ואמר יי לי זכיאו נפ
נפשיהון דמיתחסנין
למיתב לפולחני דבית
ישראל ממשקריא דב
דבית יהודה ׃ הלוך
וקראת את הדברים
האלה צפונה ואמרת
שובה משבה ישראל
נאם יהוה ולא אפיל
פני בכם כי חסיד אני
נאם יהוה ולא אטור
לעולם ׃ איזיל ותית
ותתנבי ית פתגמיא
האילין בארעא צפ
צפונא ותימר תובו
דמתחסנין למיתב לפ
לפולחני דבית ישראל
אמר יי כד תתובון לא
אשלח רוגזי בכון ארי
מסגי למעבד טבוון
אנא אמר יי לא יהי
יתנטרון ליך חוביך
לעלם ׃ אך דעי עונך
כי ביהוה אלהיך פש
פשעת ותפזרי את
דרכיך לזרים תחת כל
עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם
יהוה ׃ ברם דעי חובך
ארי במימרא דיי א
אלהיך מרידת וקילק
וקילקלת ית אורחתיך
איתחברא לעממיא

פלחי טעוותא תחות
כל אילן עבות ולמימ
ולמימרי לא קבלתון
אמר יי ׃ שובו בנים
שובבים נאם יהוה כי
אנכי בעלתי בכם ול
ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפ
ממשפחה והבאתי
אתכם ציון ׃ תובו בניא
דמיתחסנין למתב
אמר יי ארי אנא יי
איתרעיתי בכון ואי
ואיקריב יתכון באילו
אתון משתארין חד
מקרתא ותרין מזר
מזרעיתא ואעיל
יתכון לציון ׃ ונתתי
לכם רעים כלבי ורעו
אתכם דעה והשכיל ׃
ואימני עליכון פרנסין
עבדי רעותי ויתפרנסון
יתכון במדע ובחוכמ ׃
והיה כי תרבו ופריתם
בארץ בימים ההמה
נאם יהוה לא יאמרו
עוד ארון ברית יהוה ׃
ולא יעלה על לב ו
ולא יזכרו בו ולא
יפקדו ולא יעשה
עוד ׃ להם ויהי ארי ׃
תיסגון ותיפשון בא
בארעא ביומיא הא
האינון אמר יי לא
ימרון עוד ארון קי

יצפונה ה בספ׳ וסימ׳ ואמר סיר נפוח אני ראה ׳ כי הנני קורא לכל משפחות ׳ הלוך וקראת את הדברים ׳ כי אם חי יי ׳ וקדמ׳
אל יבוס הקל ׳׳ ג׳ פס׳ לא ולא ולא ולא ולא וסימ׳ לא יום אחד תאכלון ׳ לא תאבה ולא תשמע אליו ׳ והיה כי תרבו וי׳
ולא יעלה ג׳ וסימ׳ גפריח ומלח שרפה כל ארצה ׳ ולא יעלה על לב ולא יזכרו ׳ ולא יעלה עליהם צמד בשרתם ׳׳

ואתן ג׳ רפי׳ וסימ׳ מאסר יקרת בעיני׳ ואני אמרתי איך אשיתך׳ ואתן לכם רחמים ורחמך׳ הננו ד׳ וסימ׳ הננו
בידך׳ הננו אתנו לך כי אתה יי׳ אלהינו׳ הננו עצמך ובשרך אנחנו׳ הננו למניך באשמתנו כי אין מרעה ל׳ דבות׳

קיימא דיי ולא יסק
על לבא ולא יתפרון ביה
ולא יזוגון ולא יגיחון
עוד ביה קרב׃ בעת הה
ההיא יקראו לירוש
לירושלם כסא יהוה
ונקוו אליה כל הגוים
לשם יהוה לירושלם
ולא ילכו עוד אחרי
שרירות לבם הרע׃ ב
בעידנא ההיא יקרון
לירושלם אתר בית
שכינתיה דיי ויתנהון
למיפלח בה כל עממיא
לשמא דיי לירושלם
ולא יהכון בתר הרהור
ליבהון בישא׃ בימים
ההמה ילכו בית יהודה
על בית ישראל ויבאו
יחדו מארץ צפון על
הארץ אשר הנחלתי
את אבותיכם׃ ביומיא
האינון יתחברון דבית
יהודה עם בית ישראל
וייתון כחדא מארע
צפונא על ארעא די
אחסינית ית אבהתכון׃
ואנכי אמרתי איך א
אשיתך בבנים ואתן
לך ארץ חמדה נחלת
צבי צבאות גוים וא
ואמר אבי תקראו
לי ומאחרי לא תשובו׃
ואנא אמרית איכדין
דאיצלחינך בבניא

ואיתין ליך ארע חיז
חימדתא אחסנת תו
תושבחתא עממיא
ואמרית ריבוני תצלן
קדמי ומבתר פולחני
לא תתובין׃ אכן בגדה
אשה מרעה כן בגדתם
בי בית ישראל נאם
יהוה׃ כנשתא דישר
הות דמיא לאיתתא
דרחימא על בעלה
ומזניא תחותוהי כן
שקרתון במימרי בית
ישראל אמר יי׃ קול על
שפיים נשמע בכי תחנוני
בית ישראל כי העוו
את דרכם שכחו את יהוה
אלהיהם׃ קלא על נגד
נגידין אשתמע דמ
דבכן ומתאנחין בני
ישראל ארי קלקילו ית
ית אורחתהון איתנ
איתנשיאו ית פולחנא
דיי אלההון׃ שובו בנ
בנים שובבים ארפא
משובותיכם הננו אז
אתנו לך כי אתה יהוה
אלהינו׃ תובו בניא
דמתחסנין למתב אז
אשביק לכון כד תתובון
הא בכל עידן אתון
אמרין תבנא לפולחנך
פרוקנא ארי את יי
אלהנא׃ אכן לשקר
מגבעות המון הרים׃

אכן ביהוה אלהינו ת
תשועת ישראל׃ בכן
לשיקרא פולחנא על
רמתא ולא להנאה
איתרגשנא על טורי
ברם במימרא דיי א
אלהנא פורקן ישראל׃
והבשת אכלה את
יגיע אבותינו מנעורינו
את צאנם ואת בקרם
ואת בניהם ואת בנ
בנותיהם׃ בבהתת חובין
אסיפית ית ליאות
אבהתנא מזעורנא
ית ענהון וית תוריהון
וית בניהון וית בנתיהון׃
נשכבה בבשתנו ו
ותכסנו כלמתנו כי
ליהוה אלהינו חטאנו
אנחנו ואבותינו מנע
מנעורינו ועד היום
הזה׃ נשכוב בבהתת
חובנא ותחפיננא אז
איתכנשתנא ארי קו
קדם יי אלהנא חבנא
אנחנא ואבהתנא מ
מזעורנא ועד יומא
הדין ולא קבילנא
למימרא דיי אלהנא׃
ד אם תשוב ישראל
נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקוציך
מפני לא תנוד׃ אם
תתוב ישראל לפולחני
אמר יי תתקביל ת

אבותינו ח׳ מלא וסימ׳ גם אנחנו גם אבותינו׳ בתרא דמה מעשיכם׳ והבשת אכלה את יגיע׳ נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו׳
ידענו יי׳ רשעינו עון׳ יי׳ עזי ומעזי ומנוסי׳ ירא אלהי אבותינו ויזבח׳ הנה נפלו אבותינו׳ על אשר לא שמרו אבותינו׳ זכל יהושע
ישעים ותהלות דבות׳ מל׳ במא חס׳ בך בטחו אבותינו׳ אשיתך ב׳ וסימ׳ ואמרתי איך אשיתך בבנים׳ כן אשיתך בלה׳

ואמרו ו̇ וסימ̇ הגידו ביהודה ובירושלם · ב̇ בו · רנו ליעקב שמחה · שמעו דבר יי̇ גוים והגידו באיים · השמיעו על ארמנות באשדוד · ואמרו הושיענו אלהי ישענו · · יאבד ב̇ וסימ̇ יאבד לב המלך ולב השרים · יאבד יום אולד בו · ·

תיובתך עד דלא תתה
תתחתם גזירתך ואם
תעדי שיקוציך מן ט
קדמי לא תטלטל ונ
ונשבעת חי יהוה באמ
באמת במשפט ובצ
ובצדקה והתברכו בו
גוים ובו יתהללו אם
יתקיים בשמי קיים
הוא יי̇ בקושטא בד
בדינא ובזכותא ויתב
ויתברכון עממיא ב
בישרא ובִיה ישתבחון
ברבהי
אמר יהוה לאיש יה
יהודה ולישבי ירוש
ולירושלם נירו לכם ניר
ואל תזרעו אל קוצים
ארי כדנן אמר יי̇ לא
לאינש יהודה וליתבי
ירושלם עבידו לכון
עובדין טבין ולא תיב
תיבעון פורקן בחובין
המלו ליהוה והסירו
ערלות לבבכם איש יה
יהודה וישבי ירוש
ירושלם פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מ
מכבה מפני רע מעל
מעלליכם · תובו לפו
לפולחנא דיי̇ ואעדו
רשע ליבכון אינש יה
יהודה ויתבי ירושלם
דילמא ידלק כאישת
רוגזי וישיצי ולא יהי

חיים מן קדם בישות
עובדיכון · הגידו ביה
ביהודה ובירושלם הו
השמיעו ואמרו ותקעו
שופר בארץ קראו מ
מלאו ואמרו האספו
יהוה את עמו האס
האספו ונבואה אל ע
ערי המבצר · חוו בי
ביהודה ובירושלם
בסרו ואמרו תקעו
שופרא בארעא את
אסגו ואמרו פרוק
יי̇ ית עמך אתכנשו
וניעול לקרוין כריכן ·
שאו נס ציונה העיזו
ואל תעמדו כי רעה
אנכי מביא מצפון ו
ושבר גדול · זקופו א
אתא על ציון גלו לא
תתעכבון ארי בישתא
אנא מייתי מציפונא
ותברא רבא · עלה א
אריה מסבכו ומש
ומשחית גוים נסע י
יצא ממקומו לשום
ארצך לשמה עריך
תצינה מאין יושב · ג
גלא מלך מבירניה
ומחבל עממיא עול
במשריתיה נפק מ
מאתריה לשואה
ארעך לצדו קרוך ית
יצדיין מבלי יתיב · ו
על זאת חגרו שקים

ספדו והילילו כי לא
שב חרון אף יהוה מ
ממנו · על דא ייסרון
שקין יספדון ויילילון
ארי לא תב תקוף רו
רוגזא דיי̇ מיננא ·
והיה
ביום ההוא נאם יהוה
יאבד לב המלך ולב
השרים ונשמו הכ
הכהנים והנביאים ית
יתמהו · ויהוה ביומא
ההוא אמר יי̇ יתבר
ליבא דמלכא וליבא
דרברביא ויצדון כ
כהניא ונביי שיקרא
ישתעממון · ואמר
אהה אדני יהוה אכן
השא השאת לעם
הזה ולירושלם לאמר
שלום יהיה לכם ונגע
ונגעה חרב עד הנפש ·
ואמרית קביל בעותי
יי̇ אלהים הא נביי שי
שיקרא מטען לעמ
חדין וליתבי ירושלם
למימר שלמא יהי
לכון ובען הא חרבא
מקטלא בעמא ·
בעת
ההיא יאמר לעם הזה
ולירושלם רוח צח
שפיים במדבר דרך
בת עמי לא לזרות ו
ולא להבר · בעידנא

ונבואה ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ ושתה לבו ונבואה ובגידה בית המלך · הגידו ביהודה ובירושלם · נבואה למשכנתיו גשתחוה · ·
ממקמו ו̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ואדב ישרא̇ מגיח ממקמו · הסר המלכים אינו ממקמו · עלה אריה מסבכו · עז וחדוה במקמו · ויש
וישאהו וישיבהו אל מקמו · ינשאהו אנשי מקמו · ובל אורו ואיוב דבות ג̇ מ̇ ב̇ מלא · לא תשורנו עוד · אף לזאת יחרד לבי · ·

יבוא לי ב̇ וסימ̇ רוח מלא מאלה יבוא לי ואשר יגרתי יבוא לי ׳׳ ׳ ׳׳ על ערי ב̇ וסימ̇ ויך את עמון ואת דן ידמלכי
ויתנו על ערי יהודה קולם ׳׳ ׳ ׳׳ מרתה ב̇ וסימ̇ . ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות ׳ בשמרי שדי היו עליה מסביב ׳׳ ׳ ׳׳ ׳

חחיא יתאמר לעמא
הדין ולית בני ירושלם
ברוח טיהרין על ריז
רישי נגדין דמיין כז
במדברא כון אורח
כנשתא דעמי בלא ו
למידרי ולא לכדרא ו
רוח מלא מאלה יבא
לי עתה גם אני אדבר
משפטים אתם ו על
דטעו בתר נבי שיקר
דמתנבן להון ברוח
דשקר בכין משירית
עממיא מאילין קלז
קלילין כרוחא ויתון
עליהון כען את כמיז
במימריא איתקנין ו
ואימליל פורענות
דינהון מינהון ו הנה כעז
כעננים יעלה וכסופה
מרכבותיו קלו מנש
מנשרים סוסיו אוי
לנו כי שדדנו ו הא ז
מלך במשריתיה יסק
עליהון כעננא רם דז
ליקוחפי ית ארעא
וכעלעולין דתוכחי
קלילין מנשריא כז
סוסוותיה ווי לנא א
ארי אתר למיזבנא ו
כבסי מרעה לבך ירו
ירושלם למען תושע
תושעי עד מתי תלין
בקרבך מחשבות אה
אונך ו איתחוו ־ ־ י

בילמעבד בישא לבך
ירושלם בדיל דתת ה
התיתפרקון עד אימי
אימתי יורכנון ויתק ו
ויתקיימון עבדיא ה
אונס דבגויך ו כי קול
מגיד מדן ומשמיע
און מהר אפרים ו ארי
קל נבייא מיתנבן ע
עליהון דיגלי על דפ ו
דפלחו לעיגלא דבדן
ומכסרי בסנרן כישן
ייתון עליהון קטולין
על דאישתעבדו לעו
לעילמא די אקים
מיכה בטורא דבית
אפרים ו הזכירו לגוים
הנה השמיעו על
ירושלם נצרים באים
מארץ מרחק ויתנו
על ערי יהודה קולם ו
אידכרו לעממיא הא
בשרו על ירושלם יז
אימרו משירית עמ
עממין חטופין בקט ו
בקטופין אתן מארע
רחיקא וישרון על
קירויא דבית יהודה
וידימנון עליהון בקיז
בקלהון ו כשמרי שדי
היו עליה מסביב כי ו
כי אתי מרתה נאם
יהוה ו בנטרי חקלן
הוה עלה מסחור סחו
ארי על מימרי סריבת

אמר יוי ו דרכך ומעלל ו
ומעלליך עשו אלה
לך זאת רעתך כי מר
כי נגע על לבך ו אורח
ארחתיך בישתא אז
איתי עלך ירושלם
עד דאיתבר ועובדיך
מקלקליא גרמו אילין
ליך דא בישתא איתי
עלך ירושלם עד דאי
דאיתבר דשע ליבך ו
מעי ו
מעי אוחולה קירות
לבי הומה לי לבי לא
אחריש כי קול שופר
שמעת נפשי תרועת
מלחמה ו אמר נביא
מעי מעי מיבין לי
דעסמך ליבי המילי ו
לבי לא שתיק ארי קל
יבוחת קרבא שמעת
נפשי יבבות עבדי
קרבא ו שבר על שבר
נקרא כי שדדה כל
הארץ פתאם שדדו
אהלי רגע יריעתי ו ז
תבר על תבר איתרע
איתבזיזת כל ארעא
בתכיה חריבת ארעי ו
זמן חדא קל קיתי ו
עד מתי אראה נס יז
אשמעה קול שופר ו
עד אימתי אנא חזי ו
סימוון שמע קל קז
קרבא ו כי אויל עמי ו

עשו ד̇ בת̇ בן וסימ̇ דרכך ומעלליך עשו אלה ׳ כי אם היטב ׳ כי אם עשו תעשו ׳ ויתנהו ביד איל גוים ׳׳ ׳ ׳׳ אתם ט̇ חס
בליש̇ דבור וסימ̇ ותהר ותלד שרה לאברהם ׳ וידבר משה ואלעזר הכהן אתם ׳ ויגש צדקיה בן כנענה ׳ וחברון ׳ ודברתי משפטי
אתם ׳ רוח מלא מאלה יבוא ׳ אלכה לי אל הגדולים ׳ צדיק אתה יוי כי אריב אליך ׳ אל בית הרכבים ׳ וכל דבור ד יחזקאל דבות ׳׳ ח

אורם ב׳ וסימ׳ לא יהלו אורם׳ ראיתי את הארץ והנה׳ ויכנע מרשעים אורם ו׳ כי כה אמר יי׳ ו׳ בטע׳ בספר׳
וסימ׳ שממה תהיה כל הארץ׳ קולע׳ קולי לבבל׳ באשר׳ בנשר׳ ב׳ בפוך ג׳ וסימ׳ עגיה סערה׳ ואת שד ודי׳ ותשם בפוך

אתי לא ידעו בנים
סכלים המה ולא נבו
נבונים המה חכמים
המה להרע ולהטיב
לא ידעו׃ ארי איטפ׳
איטפשו עמי מדע׃
דחלתי לא אליפו בנין
טיפשין אינון ולא סוו
סוכלתנון אינון חכימין
אינון לאבאשא ולא׳
ולאוטבא לית אינון׃
ידעו׃ ראיתי את הא
הארץ והנה תהו ובהו
ואל השמים ואין אורם׃
חזיתי ארעא והא צד
צדיא וריקניא ואיסת
ואיסתכלית בשמיא
והא לא מזהרין ניהוריה׃
ראיתי ההרים והנה
רעשים וכל הגבעות׃
התקלקלו׃ חזיתי טוו
טוריא והא ודיעין וכל
רמתא איתפרקו׃ ראי׳
ראיתי והנה אין האדם
וכל עוף השמים נדדו׃
חזיתי והא לית עמא
שרי עלה וכל עופא
דשמיא איטלטלו׃
ראיתי והנה הכרמל
המדבר וכל עריו נתצ׳
מפני יהוה מפני חרון
אפו׃ חזיתי והא ארעא
דישראל הוות מנצבא
ככרמלא תבת למיהוי
במדברא וכל קירוויא

צדיא מן קדם תקוף
רוגזיה׃
כי כה אמר יהוה שמ׳
שממה תהיה כל הארץ
וכלה לא אעשה׃ ארי
כדנן אמר יי׳ צדו צדי
תהי כל ארעא וגמירא
לא איעביד׃ על זאת
תאבל הארץ וקדרו׃
השמים ממעל על כי
דברתי זמותי ולא נחמ׳
נחמתי ולא אשוב ממ׳
ממנה׃ על דא תיחרוב
ארעא ויקבלון נהורי
שמיא מלעילא על
דגזרית במימרי חש׳
חשיבית בעיצתי אז
איעבדינה ולא אתיב
אתיבינה׃ מקול פרש
ורמה קשת בורחת
כל העיר באו בעבים
ובכפים עלו כל העיר
עזובה ואין יושב בהן
איש׃ מקל פרשין ונ׳
ונגדין בקשתא גלו כל
יתבי ארעא קרתא עלו
למיעדק בחורשיא
סליקו׃ לאיטמרא כ׳
בכיפיא כל קירויהון׃
שביקין ולית דיתיב׃
בהון אינש׃ ואת שוד׳
שדוד מה תעשי כי
תלבשי שני כי תעד׳
עדי זהב כי תקרעי כ׳
בפוך עיניך לשוא ת׳

תתיפי מאסו בך עג׳
עגבים נפשך יבקשו׃
ואת והא מיתברא מא
אית חיל למעבד ארי
איתרחיצת על לבשי׳
צבעונין ועל דמתקנין
בתיקונין דדהב ארי
תכחלין בצדירא עינך
לא להנאה תיתקנין ית׳
ארי קינומך רחמך מ׳
מיקטליך בעו׃ כי קול
כחולה שמעתי צרה
כמבכירה קול בת צ׳
ציון תתיפח תפרש כפיה
אוי נא לי כי עיפה נפשי
להרגים׃ ארי קל כמו
כמעדיא שמעית
עקא כאישא דמשרי
למילד בכור כל כנש
כנישתא דציון דמש׳
דמשטטחא ופרסא
ידהא אמרא ווי בען
לי ארי משלהי נפשי
מן קדם קטולין׃

ה שוטטו
בחוצות ירושלם ור׳
נא ודעו ובקשו ברחו׳
ברחובותיה אם תמצאו
תמצאו איש אם יש׳
יש עשה משפט מב׳
מבקש אמונה ואסלח
לה׃ הליכו בשוקי ירו׳
ירושלם וחזו כען ודעו
ובעו ברחובהא אם
תשכחון גבר דליה׳

ט פס׳ לא ולא לא במיצע וסימ׳ ויען משה ויאמר׳ ויאמר את הבקר אשר׳ צבעהו נא באריך׳ ויעבד וירעבד ויאכלך׳ הלא
לי סוסים׳ לא חפץ יי׳ להמיתני׳ וגם נצח ישראל׳ כי דבר אלי בדבר׳ ישאהו על כתף יסבלהו׳ כי אויל עמי׳ בחשוב יי׳ הנני על נביאי׳
יען את מקדשי׳ יען היות יצאגר׳ האמנה דם׳ והיה מספר בני ישראל׳ וראיתי את המעשה׳ ג׳ תהו ובהו ב׳ והארץ׳ והנה תהו׳

הכיתה ג מלא בליש וסימ עתה לך והכיתה את עמלק · והכיתה את בית אחאב אדניך · יה עיניך הלוא לאמונה הכיתה ··
יאמרו ג וסימ ואם חי יי יאמרו · ועזוז נוראותיך יאמרו · כבוד מלכותך יאמרו ··· גואלך ב ומלא שהרגעני כי לא ידעו ···

עובדין טבין אם אית
עביד דין דקשוט בעי
הימנותא ואשבוק
להון: ואם חי יהוה יי
יאמרו אכן לשקר
ישבעו: ואם בשמא דיי
ומן כבן לשיקרא אינון
משתבעין: יהוה עיניך
הלא לאמונה הכית א
אתם ולא חלו כליתם
מאנו קחת מוסר חזקו
פניהם מסלע מאנו לז
לשוב: הלא גלי קדמך
לאוטבא לעבדוהי לה
הימנותא רשיעיא את
אלקיתא יתהון ולא
תבו שיבותיהון סריבו
לקבלא אולפן אתקיפו
אפיהון מטינרא מסרו
מסרבין למיתב: ואני
אמרתי אך דלים הם נו
נואלו כי לא ידעו דרך
יהוה משפט אלהיהם:
ואנא אמרית ברם מרו
מרמן מסכנין אינון יו
איטפשו ארי לא אתו
אליפו למידע אורחן
דתקנן קדם יי למעבד
דין דקשוט קדם אלההון:
אלהיהון: אלכה לי אל
הגדולים ואדברה אותם
כי המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך
המה יחדו שברו על
נתקו מוסרות: איהך

לי לות רברביא ואימ
ואמליל עמהון ארי
אינון אליפו למידע
אורחן דתקנן קדם יי
למעבד דין וקשוט קד
אלההון ברם אינון כחדא
מרדו מאוריתא אית
איתרחקו מן אולפנא
על כן הכם אריה מיער
זאב ערבות ישדדם נמ
נמר שקד על עריהם
כל היוצא מהנה יטרף
כי רבו פשעיהם עצמו
משובותיהם: על כן מן
מלך במשיריתיהון
יסק עליהון כאריא
מיתגרשא וייקטלינון
עממיא דתקיפין כדי
כדיבי רמשא יבוזנון
שילטונין כנמריא
כמנן על קירויהון כל
דיפוק מנהון יתקטל
ארי סגיאין מרדיהון
תקיפין תיובתהון: אי
לזאת אסלח לך בניך
עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשביע אתם
וינאפו ובית זונה יתגודדו:
נביא אימר להון כנ
כנישתא דישראל על
אידא אשבוק לכון יו
ואנא קריתי להון בנין
ואינון שבקו פולחני
ומקימין בשום טעות
עד וסבעית יתהון כ

טובא ואינון תבו למ
למיחדי ובאין ובית
נפקת ברא מיסתגעין:
סוסים מיוזנים משכים
היו איש אל אשת
רעהו יצהלו: סוסון
אגריסין לאחרין הו
הוו גבר על איתת
חבריה מיצוחין:

העל אלה לא אפקד
כם נאם יהוה אם בגוי
אשר כזה לא תתנקם
נפשי: העל אילין לא
אסער לאיתאה בישא
עליהון אמר יי ואם
מן עמא דכדין עובד
עובדוהי לא אתפרע
מנהון בפורענותי:
עלו
בשרותיה ושחתו וכלה
אל תעשו הסירו נט
נטישותיה כי לוא לי
ליהוה המה: סקו בקו
בקירויהא וחבילו וג
וגמירא לא תעבדון
פגרו בירניתהא ארי
לא דעוא קדם יי בהון:
כי בגוד בגדו בי בית
ישראל ובית יהודה
נאם יהוה: ארי שקר
שקרו במימרי בית יש
ישרא ובית יהודה
אמירי יי: כחשו ביהוה
ויאמרו לא הוא הלא

מיהצה ז וסימ ועשה מאחת מהצה · כל היוצא מהצה יטרף · ושמרון כחצי חטאתיך · והלשכות העליונות קצרות · אחת מהצה
לא נעזרה · אחת מהצה לא נשברה · בזה לך אחת מהצה · דדה ··· היוצא ד מלא בנב וסימ והיה היוצא אשר יצא · כל
היוצא מהצה לא יטרף · ונפל על הכשדים · קדמ · מה הדבר היוצא מאת יי · ד יחזקאל ··· לזאת ג ולא שת · לכן קדמתי · או לזאת

ולא תבוא ג̇ וסימ̇ ביומו תתן שכרו ולא · כחשו ביי ויאמרו לוא · ולא תבוא דמעתך ״ ״ בהנה ג̇ וסימ̇ אשר יעשה האדם לחטא · אשר הוא ישב בהנה · אשר אתה בוטח בהנה ״ ״ ואכלתם ב̇ ומלע וסימ̇ עצים ואכלתם · ואת חית השדה ״

תבא עלינו רעה וחרב
ורעב לא נראה׃ כדבו
במימרא דיי ואמרו יי
לא מן קדמוהי אתיא
עלנא טבא ואף לא
תיתי עלנא בישתא ו
ונתקטלון בחרב ובכפנ
לא ניחזי׃ והנביאים
יהיו לרוח והדבר אין
בהם כה יעשה להם׃
ונביי שיקרא יהון לי
ללמא שיקריהון לא
יתקיים דאפורענות
תתעביד מנהון׃
לכן כה
אמר יהוה אלהי צב
צבאות יען דברכם
את הדבר הזה הנני נ
נותן דברי בפיך לאש
והעם הזה עצים ואכ
ואכלתם׃ בכין כדנן אמ
יי אלהי צבאות חלף
דאיתנביתון ית פית
פיתגמא האנא יהיב
פיתגמי נבואתי בפ
בפומך תקיפין כאיש
כאישתא ועמא הדין
בקשא ויקטלינון׃
הנני מביא עליכם גוי
ממרחק בית ישראל
נאם יהוה גוי איתן
הוא גוי מעולם הוא
גוי אשר לא תדע לש
לשונו ולא תשמע
מה ידבר׃ הא אנא

מייתי עליכון עם מרו
מרחיק בית ישראל
אמר יי עם תקיף הוא
עמא דמעלמא הוא
עמא דלא תידע לישנ
ולא תשמע מא דמ
דמליל׃ אשפתו כקבר
פתוח כלם גבורים׃ בית
אזיניה כקיברא פתיח
כולהון גיברין׃ ואכל
קצירך ולחמך יאכלו
בניך ובנתיך יאכל
צאנך ובקרך יאכל ג
גפנך ותאנתך ירשש
ערי מבצריך אשר
אתה בוטח בהנה בח
בחרב׃ ויבזון חצדך
ומיכלך יקטלון בנך
ובנתך ישבון ענך ות
ותורך יבזון פירי גופנך
ותינך יבזון קירוי
קרוי ארעך כריכתא
דאת רחיץ לאישת
לאישתיזבא בהון מן
קדם דקטלין בחרבא׃
וגם בימים ההמה נאם
יהוה לא אעשה אתכם
כלה׃ ואף ביומיא הא
האינון אמר יי לא
אעביד עמכון גמירא׃
והיה כי תאמרו תחת
מה עשה יהוה אלהינו
לנו את כל אלה ואמ
ואמרת אליהם כאשר
עזבתם אותי ותעבדו

אלהי נכר בארצכם
כן תעבדו זרים בארץ
לא לכם׃ ויהי ארי
תימרון חלף מא עבד
יי אלהנא לנא ית כל
אילין ותימר להון כ
כמא דשבקתון פולחני
ופלחתון לטעות ע
עממיא בארעכון כן
תשתעבדון לעממיא
פלחי טעותא בארע
דלא דילהון׃
הגידו זאת
בבית יעקב והשמיע
והשמיעוה ביהודה
לאמר׃ חוו דא בבית
יעקב ובסרוהא בבית
יהודה למימר׃ שמעו
נא זאת עם סכל ואין
לב עינים להם ולא
יראו אזנים להם ולא
ישמעו׃ שמעו כען
דא עמא טפשא ולית
ביה לב דעינין להון
ולא חזן אודנין להון
ולא שמעין׃ האותי
לא תיראו נאם יהוה
ואם מפני לא תחילו
אשר שמתי חול
גבול לים חק עולם ו
לא יעברנהו ויתגעשו
ולא יוכלו והמו גליו
ולא יעברנהו׃ המני
קדמי לא תחילתון (תידחלון)
אמר יי אם מן קדם

חק עולם ה̇ וסימ̇ ורחצו ממנו משה · כל זכר בכהנים יאכלנו · והכהן המשיח תחתיו · והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו · האותי לא ״ בימים ההמה ח̇ וסימ̇ והיה כי תרבו · ילכו בית יהודה על · לא אעשה אתכם כלה · ובאו בני ישראל · וגם על העבדים ועל השפחות · אשר אתם שבות יהודה · אשר יחזיקו עשרה אנשים · דרכים גתות בשבת ״ ״ ויתגעשו ג̇ ויתגעשו כי חרה · וחברו · לא יעברנהו ״

ולא אמרו ד וסימ׳ לעלות עליהם לצבא ולא אמרו איה יי׳ ולא אמרו בלבבם נירא נא ולא אמרו הערים יי׳ משאת
ג׳ וסימ׳ ועל בית הכרם צאי מבועיי׳ והצחה למרינות עשה וחד ויתן לו ארמה ומשאת יי׳ נירא נא ב׳ נירא נא לכם בלבבם

מימרי לא תזוען דר
שויתי חלא תחומא
לימא קיים עלם ולא
עדליה ומטרפין ולא
יכלין וחמן גלוחי ולא
עדן ליה ולעם הזה היה
לב סורר ומורה סרו
וילכו ולעמא הדין הו
הוה לב סטי ומריד
על דיסטו מבתר פו
פולחני גלו ולא אמרו
בלבבם נירא נא את
יהוה אלהינו הנתן גו
גשם יורה ומלקוש
בעתו שבעות חקות
קציר ישמר לנו ולא
ולא אמרו בליבהון נד
נדחל מן קדם יי׳ אלה
המחית מטר בכור וה
ולקיש בעדניה רבו
דבזמן קיים שבעתא
חצדא נטר לנא עון
עונתיכם הטו אלה
וחטאתיכם מנעו הט
הטוב מכם חוביכון
גרמו אילין לכון חט
וחטאיכון מנעו טבא
מנכון כי נמצאו בעו
בעמי רשעים ישור
כשך יקושים הציבו
משחית אנשים ילכדו
ארי אשתכחו בעמי
חייבין בניכלין אשדין
דם זכאי כלבוש צייד
דמחי וקטיל מיתעש

מיתעשרין לחבלא
נפשן קטלין ככלוב
מלא עוף כן בתיהם מ
מלאים מרמה על כן
גדלו ויעשירו כבית
פגטמא דמליי עופא
כין בתיהון מלן עדין
על כן סגיאו ועתרו
שמנו עשתו גם עברו
דברי דעדין לא דנו
דין יתום ויצליחו ומ
ומשפט אביונים לא
שפטו עתרו קנו נכ
נכסין אף על פתגמי
אוריתא עברו דבישׁ
דין הקשוט לא דינין
ואילו הוו דינין דין
יתמא הוו מצלחין
ודין חשיכיא בקושט
לית אינון דינין העל
אלה לא אפקוד כם נו
נאם יהוה אם בגוי
אשר כזה לא תתנקם
נפשי העל אילין לא
אסער לאיתאה עלי
עליהון בישא אמר
יי׳ באם מן עמא דיכד
דיכדין עובדוהי לא
איתפרע מנהון כרעו
פרעותי
שמה ושערורה
נהיתה בארץ תמיה
ושוחן בארעא הנ
הנביאים נבאו בשקר
והכהנים ירדו על ידיהם

ועמי אהבו כן ומה ת
תעשו לאחריתה הנ
נביי שיקרא מיתנבא
שקר וכהניא מסיעין
על ידיהון ועמי דה
רחימו כן ומה תעבד
תעבדון לסופא העזו
בני בנימן מקרב יר
ירושלם ובתקוע תק
תקעו שופר ועל בית
הכרם שאו משאת
כי רעה נשקפה מצפון
ושבר גדול אלו בני
בנימן מגו ירושלם
ארי קל צווחת קרבא
אישתמעת בארעהון
ועל בית בקעת כרמי
זקפו עממיא סימוות
ארי בישתא איסתכיא
מצפונא ותברא רבא
הנוה והמענגה דמ
דמיתי בת ציון ואיתא
ומפנקתא איכרין קה
קלקילת אורחתיך דה
דכפון בחיות בנשתא
דציון אליה יבאו רו
רעים ועדריהם תקעו
עליה אהלים מסביב
רעו איש את ידו לה
ייתון מלכין ומשירי
ומשיריתהון יגורון
עלה משכבון סחור
סחור גסייעון גבר ית
חבריה קדשו עליה
מלחמה קומו ונעלה

חטאתיכם ד מלא בליש׳ וסימ׳ אל דנא הוא לא ישא למשעכם וחטאתיכם המטירין פנים מכם וחטאותיכם מנעו הטוב מכם
בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם יי׳ דביתי ב׳ וסימ׳ הנוה המענגה דמיתי לקראת מדבר וחד ודמיתי אמך
קומו ונעלה ג׳ וסימ׳ קומו ונעלה ציון קומו ונעלה בצהרים קומו ונעלה בלילה יקושים ל׳ וא׳ יוקשים

לוא לה מלא ... וסימ׳ כי לוא אובל לקום מפניך ׳ אם לוא יגיד ונשא עונו ׳ כי לא טובה השמועה ׳ ולוא נבריות מהבהמה ׳
לא תשמע ולוא תאבה ׳ לא יתנבא עלי טוב ׳ תגו דמלכים ׳ כי לא יעשה עבדך ׳ לוא אדני המלך כי אלישע ׳ מעט מזער לוא ׳

בצהרים אוי לנו כי פנה
היום כי ינטו צללי ע
ערב ׃ זמינו עלה עבדי
קרבא קומו ונסק בט
בטיהרא ווי לנא ארי
פנא יומא ארי נגדו
טולי רמשא ׃ קומו ו
ונעלה בלילה ונשחיתה
ארמנותיה ׃ קומו ונ
ונסק בליליא ונחביל
בירניתהא ׃
כי כה אמר
יהוה צבאות כרתו ע
עצה ושפכו על ירוש
ירושלם סללה היא
העיר הפקד כלה עשק
בקרבה ׃ ארי כדנן א
אמר יי צבאות קוצו
אעה ויכבשו על אעא
ירושלם מליתא היא
קרתא דאיתפקידו לה
חובתא כולהון אנוסין
בגוה ׃ כהקיר בור מימי
מימיה כן הקרה רעתה
חמס ושד ישמע בה
על פני תמיד חלי ומכה ׃
כגובא דמקיים מוהי
כן אוריכו ואיתקיימו
בגוה עבדי בישתא
קל חטופין וביזין מה
מישתמע בה קדמי ׃
הדירא עלכון איתיתי
עלה מרע ומחה ׃ הוו
הוסרי ירושלם פן ת
תקע נפשי ממך פן ת

חיבור המקרא באותיות

אשימך שממה א
ארץ לא נושבה ׃ אז
איתברא ירושלם ד
דילמא ירחיק מימרי
יתיך דילמא אשוינך
צדיא כארעא סדום
דלא איתיבת ׃
כה אמר
יהוה צבאות עולל
יעוללו כגפן שארית
ישראל השב ידך כב
כבוצר על סלסלות ׃
כדנן אמר יי צבאות
יתבזזא יתבזזון כמא
דימתלקטין על שולי
גפן למיקטה שארא
דישראל ועוד תתוב
מחתך עליהון כדק
כדקטיה על סלסלין ׃
על מי אדברה ואעידה
ואשמיעה הנה ערלה
אזנם ולא יוכלו להקש
להקשיב הנה דבר יהו
יהוה היה להם לחרפה
לא יחפצו בו ׃ עלמן
אמליל ואסהיד ויש
ויקבלון אולפן הא
איטפשת אודנהון ו
ולא יכלין למיצת הא
פיתגמא דיי הוה להון
לחיסודין מולא יצבן
ביה ׃ ואת חמת יהוה ׃
מלאתי נלאיתי הכיל
שפך על עולל בחוץ
ועל סוד בחורים יחדו

כי גם איש עם אשה
ילכדו זקן עם מלא
ימים ׃ וית נבואת בת
בתקות מוקדם יי אית
איתמליתי לא איתי לי
לסוברא ולא יכלית
למישפך על ינקין בש
בשוקא ועל סיעת
עולימין כחדא ארי
את גבר עם יתאחדון
סב עם דסבע יומין ׃ ונ
ונסבו בתיהם לאחרים
שדות ונשים יחדו
כי אטה את ידי על
ישבי הארץ נאם יהוה ׃
ויסתחרון בתיהון לא
לאחרנין חקלין ונשין
כחדא ארי ארים ית
מחת גבורתי על יתבי
ארעא אמר יי ׃ כי מ
מקטנם ועד גדולם
כלה בוצע בצע ומנביא
ועד כהן כלה עשה
שקר ׃ ארי מזעיריהון
ועד רבהון כולהון א
אנסי ממון ומיספר
ועד כהנין כולהון ע
עבדי שקר ׃ וירפאו
את שבר בת עמי על
נקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום ׃ ואס
ואסיאו ית תבר כנשתא
כנשתא דעמי במילי
שקריהון למימר
שלמא שלמא ולית

לוא כי אהבתי זרים ׳ לוא נבוא עוד אליך ׳ וימנעו רביבים ומלקוש ׳ לוא אפיל פני בכם ׳ לוא לדרות הלאלהבר ׳ העל אלה ׳ קדמ׳ ׳ עלו בשך
בשרותיה ׳ כי יעבור שוט ׳ וקדמ׳ ובתרא׳ דבחשו ... ׳ ורעב לא נראה ׳ לוא הוא ׳ ולוא אמרו בלבבם ׳ זה הגוי אשר ׳ קדמ׳ דנס׳ ׳ הוסרי ירושלם ׳
הדעבת ואשמע ׳ עבר קציר ׳ ולוא אפיק ׳ ואזרם במזרה ׳ הפגעתי ׳ ויגאפו השחוק ׳ יפתכום ׳ קדמ׳ סדום אחותך ׳ דמעתך ׳ בל עשי ׳ וא ללוא שאלו ׳׳

כי׳ם ד׳ וסימ׳ והרשעים כים נגרש · קולם כים יהמה · וחבירו · כי גדול כים שברך ·· ערוך ד׳ וסימ׳ כי ערוך
מאת גבול תפתה · ערוך כאיש מלחמה · וחבירו · ושלחן ערוך · וחד ערוך השלחן · וחד ערוך מלחמה ·· מכשלים ל׳ דגו׳ ··

שלמא׃ הובישו כי
תועבה עשו גם בוש
לא יבשו גם הכלים
לא ידעו לכן יפלו בנ
בנפלים בעת פקדתים
יכשלו אמר יהוה׃ ז
עליהון למיבהת ארי
תועבה עבדו אף מי
מיבהת לית אינון בה
בהתין אף איתכנעו׃ ז
לית אינון ידעין בכן
יתירמון קטילין בע
בעידן דאסער עליהון
חוביהון יתקטלון אמ
רה׃
כה אמר יהוה עמדו
על דרכים וראו ושאלו
ושאלו לנתיבות עולם
אי זה דרך הטוב ולכו
בה ומצאו מרגוע לנ
לנפשכם ויאמרו לא
נלך׃ כדנן אמר יי ק
קומו על אורחן וחזו
ושאילו לשבילין ד
דמן עלמא באידא
אורחא דתקנא ותהליכו
בה ואשכחו ניח לנ
לנפשכון ואמרו לא
נזיל׃ והקימתי על
עליכם צפים והקש׃
והקשיבו לקול שופר
ויאמרו לא נקשיב׃ ז
ואקימית עליכון מ
מלפין קבילו למילי
נביא ואמרו לא נק׃

ואקימית עליכון מ
מלפין קבילו למילי
נביא ואמרו לא נקבל׃
לכן שמעו הגוים ודעי
עדה את אשר בם׃ בכן
שמעו עממיא ודעו
כנישתא דישראל ית
חוביהון׃ שמעי הארץ
הנה אנכי מביא רעה
אל העם הזה פרי מחז
מחשבתם כי על דב
דברי לא הקשיבו ות
ותורתי וימאסו בה׃ וש
שמעי ארעא דישרא׳
הא אנא מיתי בישת
על עמא הדין תשלמת
עובדיהון ארי לפתגם
עבדי נביא לא קבילו
ואוריתי וקצו בה׃ למה
זה לי לבונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ מ
מרחק עלתיכם לא
לרצון וזבחיכם לא ע
ערבו לי׃ למא דנן קרב
לבונתא דמשבא תיתי
וקני טבא מארעא
רחיקא עלוותכון לא
לרעוא ונכסת קודש
קודשיכון לא יתקבלון
קדמי׃
לכן כה אמר יהוה הנני
נתן אל העם הזה מכ
מכשלים וכשלו בם
אבות ובנים יחדו שכן
ורעו יאבדו׃ בכין כדנן

אמר יי הא אנא מיתי
על עמא הדין תקלן ית
ויתקלון בהון אבהן וב
ובנין כחדא מגיר וקרו
וקריביה יבדון׃
כי כה אמר
יהוה הנה עם בא מארץ
צפון וגוי גדול יעור מ
מירכתי ארץ׃ כדנן א
אמר יי הא עמא אתי
מארע צפונא ועממין
רברבין ייתון מגלי מי
מסייפי ארעא׃ קשת
וכידון יחזיקו אכזרי ז
המה ולא ירחמו קולם
כים יהמה ועל סוסים
ירכבו ערוך כאיש לז
למלחמה עליך בת צ
ציון׃ קשתן ותריסין
אחידין אכזראין אינון
ולית להון רחמין קל
קלהון כימא כאיתר
כאיתרגושתיה על
סוסוותא רכיבין מסד
מסדרין אינון כגבר
עביד קרבין עלך כניש
כנישתא דציון׃ שמ
שמענו את שמעו רפ
רפו ידינו צרה החזי
החזיקתנו חיל כיולדה׃
שמענא ית שימעיה
איתרשלא ידנא עקא
אחדתנא חבלין
ליולדתא׃ אל תצא
השדה ובדרך אל

ידינו ו׳ מלא׳ וסימ׳ ומיעיבון ידינו · ידינו לא שפכה · שמענו את שמעו רפו ידינו · אשר לא יושיענו · ויהי בעצ׳
יי׳ אלהינו · ב׳ בז׳ ·· החזקתנו ו׳ חס׳ ו׳ בליש׳ וסימ׳ ויחזיקו איש בראש רעהו · ויחזקו באלהים אחרים · דמלכים ·
יגרה החזקתנו · שבה החזקתנו · ומחזיקים בעתים · יחזק ויעשו ·· ותורתי ב׳ וסימ׳ על דברי לא הקשיבו · כאישון עינו ·

איב ג חס בליש וסימ ויהי שאול איב את דוד · כי חרב לאיב מגור מסביב · אם לא הפגעתי בך ״ ״ מספד ג
פתח וסימ עשי לך מספד תמרורים · מספד בית האיצל · כמספד הדדרמון · וסימ תמדיא סמיכין לרמוניא ״ ״ ״

תלכו כי חרב לאויב
מגור מסביב׃ לא תיפ
תיפקון לחקלא ובאו׳
ובאורחא לא תהכון
ארי חרבא דשנאה
מיקטלא לירמי ית מכנשין
מסחור סחור׃ בת עמי
חגרי שק והתפלשי בו
באפר אבל יחיד עשי
לך מספד תמרורים
כי פתאום יבוא השודד
עלינו׃ בתי בני שנא
דעמי איסרו שקין
וחופו רישיכון בקיטמ׳
אבל כיחיד עבדו לכון
מספד במירר ארי
בתכות ייתון בזוזין ז
עלנא׃ בחון נתתיך כז
בעמי מבצר ותדע וב׳
ובחנת את דרכם׃ בחיר
יהבתך בעמי כיכרך
תקיף ותתהדע ותחזי
לחון ית אורחתהון׃ כו
כולם סרי סוררים הו
הלכי רכיל נחשת וב
וברזל כולם משחיתים
המה׃ כולהון רברביהון
מרדין מהלכין בנכלו׃
כמא דמערב נחש עם
ברזל כולהון מחבלין ז
איתון׃ נחר מפח מאש
מאשתם עפרת לשו׳
לשוא צרף צרוף ורעי׳
ורעים לא נתקו׃ והמית
חמשפט נפחין דחרך
כור נורא כן חש קלי
קלהון דנביא דתימי
דמיתו מסי כור נורא
כן חזאה בטילין בעיו
בעיניהון מילין נביא
מיתנבן לחון לא להני
לחנאה אליפוטן מלי
מילפיהון ועובדיהון
בישיא לא שבקו׃ כו
כסף נמאס קראו לה׳
להם כי מאס יהוה
בהם׃ הא כיכסף פסו
פסולא מרחקין קרו
לחון ארי רחיק יי׳
יתהון׃
ז הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה
לאמר׃ פיתגם נבואה
דהוה עם ירמיה מן י׳
קדם יי׳ למימר׃ עמד
בשער בית יהוה וקר׳
וקראת שם את הדבר
הזה ואמרת שמעו׃
דבר יהוה כל יהודה
הבאים בשערים הא
האלה להשתחות
ליהוה׃ קום בתרע בית
מקדשא דיי׳ ותיתנבי
תמן ית פיתגמא הדין
ותימר קבילו פיתגמא
דיי׳ כל דבית יהודה
דעלין בתרעיא האל
האילין למיסגד קדם
יי׳׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל היטיבו
דרכיכם ומעלליכם וא
ואשכנה אתכם במקום
הזה׃ כדנן אמר יי׳ צבא
צבאות אלהא דישראל
אתקינו אורחתכון וע
ועובדיכון ואשרי
יתכון בארעא הדין׃
אל תבטחו לכם אל
דברי השקר לאמר
היכל יהוה היכל יהוה
היכל יהוה המה׃ לא
תיתרחצון לכון על
פיתגמי נבייא שיקרא
דאמרין קדם היכלא
דיי׳ אתון פלחין קדם
היכלא דיי׳ אתון דבח
דבחין קדם היכלא
דיי׳ אתון סגדין תלת
זימנין בשתא אתון ו
איתחזון קדמוהי׃ כי
אם היטב תיטיבו את
דרכיכם ואת מעלליכם
אם עשו תעשו מש
משפט בין איש ובין
רעהו׃ ארי אם אתקנ
תתקנון ית אורחתכון
וית עובדיכון אם מ
מיעבר תעבדון דין
דקשוט בין גברא ובין
חבריה׃ גר יתום ואל
ואלמנה אל תעשקו
ודם נקי אל תשפכו
במקום הזה ואחרי
אלהים אחרים אל

משחיתים ד מלא וסימ ואשר מהעירים משחיתים אתו · הוי גוי חטא עם כבד · כלם סרי סררים · ועוד העם משחיתים ·
וב משחתים כת · כי משחתים · ויט דוד · וב משחיתם כת · וקדשתי עליך · את הארץ ״ ״ ותדע ב וסימ ובחנת ארח
דרכם · ותדע ותשכל ״ ״ גר ג ריש פס וסימ גר ותושב אנכי עמכם · גר יתום ואלמנה · גר אנכי בארץ · אגד ״ ״

גראשונה ח מלא וסימנ׳ כי הרוג · תהרגנו · ולא יוסיפו בני עולה לענותו · וחבריו · כי לכו נא אל מקומי ·
אשר בשילו · כל מכה יגומי · ב בו · דדה · גחלה מבהלת · ואמרינא ספר היחש העלים · · · ושכנתי ל · ·

תלכו לרע לכם ׃ גיור
יתום וארמלא לא
תינסון ודם זכאי לא
תישדון באתרא הדין
ובתר טעות עממיא
לא תהכון לאבאשא
לכון ׃ ושכנתי אתכם
במקום הזה בארץ
אשר נתתי לאבותיכם
למן עולם ועד עולם ׃
ואשרי יתכון בארעא
הדין בארעא די יהבי
לאבהתכון למן עלם
ועד עלמא ׃ הנה אתם
בוטחים לכם על דברי
השקר לבלתי הועיל ׃
הא אתון מיתרחצין
לכון על פתגמא נביי
שיקרא דלא להנאה ׃
הגנב ורצח ונאף
והשבע לשקר וקטר
לבעל והלך אחרי
אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ׃ גנבין קט
קטולי נפשן וגיפין וד
ומישתבעין לשקר
ומסקין בוסמין לד
לבעלא ואזלין בתר
טעות עממיא די לא
ידעתון ׃ ובאתם ועמ
ועמדתם לפני בבית
הזה אשר נקרא שמי
עליו ואמרתם נצלנו
למען עשות את כל
התועבות האלה ׃ ואו

ואתון אתון קיימין קד
קדמי בביתא הדין ד
דאיתקרי שמי עלוהי
עלוהי ואמרתון אתו
שיזבנא בדיל למיע
למיעבד ית כל תוע
תועבתא האילין ׃
המערת פריצים היה
הבית הזה אשר נקרא
שמי עליו בעיניכם
גם אנכי הנה ראיתי
נאם יהוה ׃ האכבית
כנישת רשיעין הוה
ביתא הדין די איתקרי
שמי עלוהי בעיניכון
את קדמיכון גלי אמר
יי ׃
כי לכו נא אל מקומי
אשר בשילו אשר
שכנתי שמי שם בר
בראשונה וראו את
אשר עשיתי לו מפ
מפני רעת עמי ישר
ישראל ׃ ארי איזילו
כען לאתר בית שכינתי
דבשילה ׃ דאשריתי
שכינתי בקדמיתא וח
וחזו ית דעבדית ליה
מן קדם בישת עמי
ישראל ׃ ועתה יען עש
עשותכם את כל המע
המעשים האלה נאם
יהוה ואדבר אליכם
השכם ודבר ולא ש
שמעתם ואקרא את

ואקרא אתכם ולא
עניתם ׃ וכען חלף די
דעבדתון ית כל עובדי
האילין אמר יי ושל
ושלחית לותכון ית כל
עבדי נביא מקדים
ומליל ולא קביל
קבילתון ואיתנביאו
לכון ולא תבתון ׃ ועש
ועשיתי לבית אשר
נקרא שמי עליו אש
אשר אתם בטחים בו
ולמקום אשר נתתי ל
לכם ולאבתיכם כאשר
עשיתי לשילה ׃ ותע
ותעביד לביתא דאי
דאיתקרי שמי עלו
עלוהי דאתון רחיצין
ביה ולאתרא דיהבית
לכון ולאבהתכון כמא
דעבדית לשילה ׃ והש
והשלכתי אתכם מעל
פני כאשר השלכתי א
את כל אחיכם את כל
זרע אפרים ׃ ואגלי יז
יתכון מארעא בית
שכינתי כמא דאגליתי
ית כל אחיכון ית כל
זרעא דאפרים ׃
ואתה אל
תתפלל בעד העם הזה
ואל תשא בעדם רנה
ותפלה ואל תפגע בי
כי אינני שמע אתך ׃
ואת לא תצלי על ע

שילו ג כת בן וסימ׳ אם יבאו בנות שילו · ב בן · כי לכו נא אל מקומי · וח כת שלוי · ותבאהו בית יי שילו · כי נגלה
יי אל שמואל · ואחיה בן אחיטוב · כאשר עשיתי לשלו · ויבאו אנשים משכם · מדו עצבית · ויטש משכן שלו · עד כי יבא
שילה בת׳ · ושאל שלה בתי · · · התועבות ב מלא וסימ׳ ולא תעשו מכל · ובאתם ועמדתם · וכל יזזת אל דבות · ·

המה עשים ה׳ ובפומ׳ איש איש במלאכתו׳ בו המה [illegible] עשים גם לך׳ האינך ראה מה המה עשים׳
עוד תשוב תראה׳ תועבת גדולות במבוא עם יי׳ מגידך ב׳ ובפ׳ לנשות כונים למלכת׳ עשנו לה כונים

עמא הדין ולא תתחנן
עליהון בבעו וצלו רח
ולא תיבעי מן קדמי׃
ארי לא רעוא מן קדם
קדמי לקבלא צלותך׃
האינך ראה מה המה ע
עשים בערי יהודה
ובחוצות ירושלם׃ וי׳
הא לית את חזי מא
דאינון עבדין בקירוי
דבית יהודה ובשוקי
ירושלם׃ הבנים מלק
מלקטים עצים והא׳
והאבות מבערים את
האש והנשים לשות
בצק לעשות כונים ל
למלאכת השמים והס׳
והסך נסכים לאלהים
אחרים למען הכע׳
הכעיסני׃ בניא מלקט
מלקטין אעא ואבהה׳
ואבהתנא מדליקין׃
ית נורא ונשיא לישן
למעבד כרדוטין לכו׳
לכוכבת שמיא ולאו׳
ולאסכא ניסכין לטו׳
לטעות עממיא בדיל
לארגזא קדמי׃ האותי
הם מכעיסים נאם
יהוה הלא אתם למען
בושת פניהם׃ המרגזן
דקדמי אינון מרגזין׃
אמר יי׳ הלא לאבאשא
להון בדיל דיבהתון
בעובדיהון׃

אמר
לכן כה אמר אדני יהוה הנ׳
הנה אפי וחמתי נתכת
אל המקום הזה על
האדם ועל הבהמה
ועל כל עץ השדה
ועל פרי האדמה וב׳
ובערה ולא תכבה׃ בכ׳
בכן כדנן אמר יי׳ א
אלהים הא רגזי וחמ׳
וחמתי חל באתרא
הדין על אנשא ועל
בעירא ועל אילן חק
חקלא ועל איבא די
דארעא וישתיצי ולא
יהי חיס׃

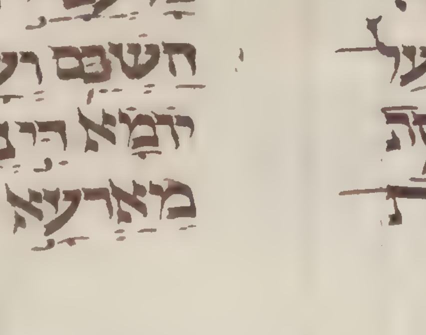
הפטרה

כה אמר יהוה
צבאות אלהי צבאות
ישראל עלותיכם ספו
על זבחיכם ואכלו בש
בשר׃ כדנן אמר יי׳
צבאות אלהא דישראל
עלותכון אוסיפו על
ניכסת קודשיכון וא
ואיכולו בישרא׃ כי
לא דברתי את אבותיכם
ולא צויתים ביום הוצ׳
הוציאי אתם מארץ
מצרים על דברי עלה
וזבח׃ ארי לא מלילי׳
עם אבהתכון ולא
פקידתינון ביומא ד
דאפקית יתהון מא׳
מארעא דמצרים על
עסקי עלוון וניכסת
קודשין׃ כי אם את

הדבר הזה צויתי אתם
לאמר שמעו בקולי
והייתי לכם לאלהים׃
ואתם תהיו לי לעם וה׳
והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם
למען ייטב לכם׃ אית
אילהין ית פתגמא
הדין פקידית יתהון ו׳
למימר קבילו למימרי
ואיהי לכון לאילהן
ואתון תהוון קדמי ל׳
לעם ותהכון בכל אר׳
אורחא די אפקיד
יתכון בדיל דייטב ל׳
לכון׃ ולא שמעו ולא
הטו את אזנם וילכו
במועצות בשררות
לבם הרע ויהיו לאחור
ולא לפנים׃ ולא קבילו
ולא ארכינו ית אודנ׳
אודניהון והליכו בע׳
בעיצתהון בהירהור
ליבהון בישא ואחרו
ואתחזרו בפולחני קדל
ולא שויאו דחלתי
לקביל אפיהון׃ למן
היום אשר יצאו את
אבתיכם מארץ מצ׳
מצרים עד היום הזה
ואשלח אליכם את
כל עבדי הנביאים יום
השכם ושלח׃ למן
יומא די נפקו אבהתכון
מארעא דמצרים

ט׳ פס׳ ולא ולא ולא וסימ׳ אם עודנו חי׳ ויאמר אלהים יען אשר שאלת׳ ולא ישיב אל לבו׳ ולא שמעו ולא אבו׳
והקימתי עליהם רעים׳ ולא שמע ולא הטו׳ דבמועצות׳ ולא ימכרו ממנו׳ הנני לקח ממך׳ את תזרע ולא תקצר
במועצות ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ וילכו במועצות בשררות לבם׳ הלא כתבתי לך שלישים במועצות׳ בתרא חס׳

ער



ולא ישמעו ד׳ וסימ׳ לקול האות האחרון · גם לשני האותות · אם יחטא איש לאיש · ודברת אליהם את כל הדברים האלה ·
בנתיהם ה׳ חס וסימ׳ כי גם את בניהם · ויבא דוד ואנשיו · ובנו במות התפת · והאכלתים את · והעם אשר המה · וכל עורא דכו׳

עד יומא הדין ושלח
ושלחית לוותכון ית
ית כל עבדי נביא בכל
יום מקדים ומשלח
ולא שמעו אלי ולא
הטו את אזנם ויקשו
את ערפם הרעו מא
מאבותם ולא קבילו
למימרי ולא ארכינו
ית אודניהון ואקשיו
ואקשיאו ית קדלהון
אבאישו מאבהתהון
ודברת אליהם את כל
הדברים האלה ולא
ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענוכה
ותמליל עימהון ית כל
פיתגמיא האילין ולא
יקבלון מינך ותתנבי
להון ולא יתיבונך
ואמרת אליהם זה ה
הגוי אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא
לקחו מוסר אבדה
האמונה ונכרתה
מפיהם ותימר להון
דין עמא דלא שמיעו
למימרא דיי אלההון
ולא קבילו אולפן פס
פסיקת הימנותא אי
ואיתכריתת מפומהון
גזי
נזרך והשליכי ושאי
על שפים קינה כי
מאס יהוה ויטש את
דור עברתו תלשי
על דבר דגלו ושלי
על גלגיליא אליא ארי
רחיק יי ונטש ית עם
דרא דעברו על מימרי
מימריה כי עשו בני
יהודה הרע בעיני
נאם יהוה שמו שקוצי
שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמאו
לסאבותיה ארי עבדו
בני יהודה דביש קד
קדמי אמר יי שוו
שיקוציהון בבית דא
דאיתקרי שמי עלוהי
לסאבותיה ובנו את
במות התפת אשר
בגיא בן הנם לשרף
את בניהם ואת בנתיהם
באש אשר לא צויתי
ולא עלתה על לבי
ובנו במות תופת דבחיל
בר הנם לאוקדא ית
בניהון וית בנתיהון
בנורא דלא פקידית
באורייתי ולא רעוא
קדמי
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמר
עוד התפת וגיא בן
הנם כי אם גיא ההרגה
וקברו בתפת מאין
מקום בכין הא יומי
אתן אמר יי ולא
יתאמר עוד תופת
וחילת בר הנם אילהין
חילת קטוליא ויקב
ויקברון בתופת מבלי
אתר והיתה נבלת
העם הזה למאכל לע
לעוף השמים ולבהמ
ולבהמת הארץ ואין
מחריד והשבתי מע
מערי יהודה ומחוצות
ירושלם קול ששון
וקול שמחה קול חתן
וקול כלה כי לחרבה
תהיה הארץ ואבטל
מקירויא דבית יהודה
ומשוקי ירושלם
קל בדח וקל חדוא קל
חתנין וקל כלן ארי
לחורבא תהי ארעא
ח בעת ההיא נאם יהוה
ויוציאו את עצמות
מלכי יהודה ואת
עצמות שריו ואת
עצמות הכהנים ואת
עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם בעידנא
ההיא אמר יי יפקון
ית גרמי מלכי יהודה
וית גרמי רברבניהון
וית גרמי כהניא וית
גרמי נביי שיקרא וית
גרמי יתבי ירושלם
מקבריהון ושטחום
לשמש ולירח ולכל
צבא השמים אשר

ד׳ זוגי׳ בין ב׳ בעגל קדמ׳ חס׳ בהמלו בשר ערלתו · ואקברה מתי · ובנו במות התפת · והסירותי לב האבן מבשרכם ·
את תנו׳ נפל את [illegible] וסימ׳ בהמלו את בשר ערלתו · ואקברה את · ובנו את במות · והסירותי את לב האבן מבשרכם ·
ושאי ב׳ וסימ׳ וגם את בשרו · ושאי בלמוהך · ושאי על שפים קינה · ולא יאמר ב׳ וסימ׳ הנה ימים · לכן הנה ימים באים

באנה ג ב מלא וא חס וסימ ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם ׃ ב בו ׃ תור וסיס ועגור ידעו ׃ בתר חס ׃׃ ולא יקומו
ב וסימ כה אמר יי היפלו ולא׳ הנשבעים באשמת שמרון ׃׃ ותורת ב וסימ איכה תאמרו ׃ פיה פתחה בחכמה ׃׃

אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם
ואשר דרשום ואשר
השתחוו להם לא
יאספו ולא יקברו לד
לדמן על פני האדמה
יהיו ׃ וישתטחון לק
לקביל שמשא וס
וסיהרא ולכל חילי
שמיא די רחמונון ׃
ודפלחונון ודטעו בת
בתריהון ודיתבעונון
ודי סגידו להון לא
יתכנשון ולא יתקברון
לזיבל מבדר על אפי
ארעא יהון ׃ ונבחר
מות מחיים לכל הש
השארית הנשארים
מן המשפחה הרעה
הזאת בכל המקומות
הנשארים אשר
הדחתים שם נאם יה
יהוה צבאות ׃ ויתרעי
מותא מן בחייא
לכל שארא דישתארון
מן זרעיתא בישתא
הדא בכל אתריא די
דישתארון דאגליתינון
לתמן אמר יי צבאות ׃
ואמרת
אלהם כה אמר יהוה
היפלו ולא יקומו אם
ישוב ולא ישוב ׃ ותימר
להון כדנן אמר יי
היפלון ולא יקומון ׃

אם למיתב גלי קדמי
דלא יתובון ׃ מדוע
שובבה העם הזה יר
ירושלם משבה נצ
נצחת החזיקו בתר
בתרמית מאנו לשוב ׃
מדין מתחסנין למה
למיתב לפולחני עמא
הדין יתבי ירושלם
תבו למרד מן דלא
צבן למיתב אתקיפו
בנכלין מסרבין למה
למתב ׃ הקשבתי
ואשמע לוא כן ידברו
אין איש נחם על רעתו
רעתו לאמר מה עש
עשיתי כלה שב במ
במרוצתם כסוס שו
שוטף במלחמה ׃ גלי
אציתית וגלי קדמי לא
כי כשר ממללין לית
גבר דמתיב מבישתיה
למימר מא עבדית
כולהון מסגן ברעות
נפשהון כסוסיא דהו
דגאר בקרבא ׃ גם חס
חסידה בשמים ידעה
מועדיה ותור וסוס
ועגור שמרו את עת
בואנה ועמי לא ידעו
את משפט יהוה ׃
אף חורתא בשמיא
ידעא זימנהא ושפנ
ושפנינא וכורכיא
וסנוניתא נטרין ית

עידן מיתיהון ועמי
לא הוו ידעין למעבד
ית דינא דיי ׃ איכה
תאמרו חכמים אנח
אנחנו ותורת יהוה
אתנו אכן הנה לשקר
עשה עט שקר ספר
ספרים ׃ איכדין תימ
תימרון חכימין אנ
אנחנא ועל אוריתא
דיי אנחנא רחיצין
בכין הא לשיקרא
עביד ספרים קלמוס
דשקר למזפא ׃ הובי
הובישו חכמים חתו
וילכדו הנה בדבר
יהוה מאסו וחכמת
מה להם ׃ בהיתו חכ
חכימיא איתברו וא
ואיתאחדו הא כית
כפיתגמא דיי קצו
וחולק בחוכמתא לית
בהון ׃ לכן אתן את
נשיהם לאחרים
שדותיהם ליורשים
כי מקטן ועד גדולם
כלה בוצע בצע ומנביא
ועד כהן כלה עשה
שקר ׃ בכין איתן ית
נשיהון לאוחרנין ו
חקלתהון לירתין ארי
מזעירא ועד רבא
כולהון אנסי ממון ׃
ומספר ועד כהין יי
כולהון עבדי שקר ׃

איכה יז וסימ איכה אשא לבדי ׃ איכה אוכל להורישם ׃ איכה יעברון הגוים האלה ׃ איכה נדע את הדבר ׃ איכה ירדת
אחד אלף ׃ איכה נהיתה הרעה הזאת ׃ אהה אדני איכה נעשה ׃ איכה היתה לזונה ׃ איכה תאמרו חכמים אנחנו ׃ איכה נשבר
מטה עז ׃ איכה ידע ט׳ ׃ איכה ישבה בדד ׃ איכה יעיב באפו ׃ איכה יועם ׃ איכה נחשבו ׃ איכה תרעה ׃ ב בו ׃ וא לבו וראו איכה ׃׃

שלום שלום ה׳ וסימ׳ ויצר סמוך · בורא ניב שפתים שלום · וירפאו את שבר בת עמי · וירפו את · ורוח לבשה את עמשי ··
ואין שלום ה׳ וסימ׳ וירפאו את שבר · וירפו את · קול חרדה שמענו · נביאי ישראל · יען וביען הטעו ·· ונשכו ל׳ דבו ··

וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום ׃ ואסיאו ית
תבר כנישתא דעמי
במימר שיקר יהון
למימר שלמא שלם
ולית שלם ׃ הובישו ׃
כי תועבה עשו גם בוש
לא יבשו והכלים לא
ידעו לכן יפלו בנפלים
בעת פקדתם יכשלו
אמר יהוה ׃ עליהון ׃
למיבהת ארי תועבה
עבדו את מיבהת לית
אינון בהתין ואתכנשו
לית אינון ידעין בכין
יתרמון קטילין בעידן
דאסער עליהון חובי
חוביהון יתקטלון יז
אמר יי ׃
אסף אסיפם
נאם יהוה אין ענבים
בגפן ואין תאנים בת
בתאנה והעלה נבל
ואתן להם יעברום ׃
שיצאה אשיצינון ו
אמר יי ויסופון במיסף
עינבין מגפן וכנכלא
מיתינא ובטרה מא
מאילן על דיהבית
להון אוריתי מסיגי
ועברו עלה ׃ על מה
אנחנו ישבים האסף
האספו ונבוא אל ערי
המבצר ונדמה שם
כי יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה ׃
על מא אנחנא יתבין
איתכנשו וניעול
לקירוין כריכן ונשתוק
תמן להרין צווחתא
ארי יי אלהנא איתי
עלנא תבר ואכחתנא
ואשקינא כס דלוט
כריש פרישי חיוון או
ארי חבנא קדם יי ׃
קוה לשלום ואין טוב
לעת מרפא והנה
בעתה ׃ סברנא לשלם
ולית טב לעידן סליח
סליחות חובין והא
פורענות חטאין ׃ מדן
נשמע נחרת סוסיו
מקול מצהלות אביריו
אביריו רעשה כל
הארץ ויבואו ויאכלו
ויאכלו ארץ ומלואה
עיר וישבי בה ׃ עד
דפלחו לעגלא דבדן
מלך במשירית
יסיק עליהון ויגלי מ
מיניהון מקל מפסועית
גיברוהי יזדעזע כל
יתבי ארעא ויתון ויבזון
ארעא ומלאה קרויא
ויתבין בהין ׃ כי הנני
משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין
להם לחש ונשכו
אתכם נאם יהוה ׃ ארי
הא אנא מגרי בכון ע
עממין קטולין כחיון
דלית להון לחישא
דיקטלון יתכון אמר
יי ׃
מבליגיתי עלי יגון ע
עלי לבי דוי ׃ על דהוו
מלעגין לקביל נביא
דמיתנבן להון דהונא
ותינחתא איתי להון
מן קדם חוביהון עליי
עליהון אמר נביא
ליבי דוי ׃ הנה קול שו
שועת בת עמי מארץ
מרחקים היהוה אין
בציון אם מלכה אין
בה מדוע הכעסוני
בפסליהם בהבלי נכר ׃
הא קל צווחת כנישת
דעמי מארעא רחיק
נביא אוכח יתהון ה
השכינתא דיי לית
בציון ואם מלכה לית
בה מדין מרגזין קד
קדמי בצלמניהון ו
בפולחן טעותא ׃ עבר
קציר כלה קיץ ואנ
ואנחנו לא נושענו ׃
אמרת כנישתא דישר
עדה זימנא שליםא
קיצא ואנחנא לא מ
מיתפרקין ׃ על שבר
בת עמי השברתי

האספו ה׳ וסימ׳ ויקרא יעקב אל בניו · ויגידו ביהודה · על מה אנחנו יושבים · אומר לצפון תני · השמיעו על ארמנות ··
ונבוא ב׳ וסימ׳ על מה אנחנו ישבים · באו ונבוא ירושלים ·· ויבואו ג׳ מלא וסימ׳ דרך שער העליון · ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה · ויבואו פני מה אל חזקיהו ·· מרחקים ב׳ וסימ׳ מלך ביופיו · הנה קול שועת בת עמי ··

. ח וסימ' ויהי השער לסגר · ויאמר שאול א' וה' צהי · ויאמר אם לשלום ויצאו · ב' בו · שמעו זאת בית יעקב ·
וידרכו את לשונם קשתם · ונתתי את פני בהם מהאש · ויבא אל הגוים אשר · · עזוב ב' א' מל' וא' חס' · עקב הלב · יעקב · ·

קדרתי שמה החזקני
החזקתני · אמרת ירמיה
ירושלם על תבר
כנשתא דעמי אנא
אזנועיה איתחפיאו
אפי אינרוס אוכמין
בקדרא אישתממו
אחזתני · הצרי אין בו
בגלעד באם רופא אין
שם כי מדוע לא עלתה
עלתה ארוכת בת
עמי · אמר ירמיה נבי
נביא דילמא לא יכ
איתלי עובדין טבין
למבעי על בית ישר
הלא מחמר חוביהון
לא אולפניה דאליה
נביא דמגלעד דמיה
דפיתגמוהי אינון אסו
אסותא ארי על דלא
תבו בכין לא סליקת
אסו למחת כנשתא
דעמי ·
מי יתן ראשי מים ועי
ועיני מקור דמעה
ואבכה יומם ולילה על
חללי בת עמי · מן יתן
יהון רישי כנחל דמ
דמיא ועיני כמבוע
ואבכי יממם ולילי על
קטילי כנישתא דעמי ·
ט מי יתנני במדבר מלו
מלון ארחים ואעזבה
את עמי ואלכה מאת
מאתם כי כלם מנאפים

עצרת בגדים · מאן
יתנני במדברא בית
מבתות עדי אורחין
ואישבוק ית כנשת
דעמי ואיהך מלוות
מלוותהון ארי כולה
כולהון נאפין סיעת
שקרין · וידרכו את
לשונם קשתם שקר
ולא לאמונה גברו בא
בארץ כי מרעה אל
יצאו ואתי לא ידעו
נאם יהוה · ואליפו ית
לישנהון פיתגמי שקר
שקר דמו אינון בקש
בקשת נבלא ולא
להימנותא תקיפו
בארעא ארי מבישא
לבישתא נפקו ומד
ומידע דחלתי לא
אליפו אמר יי · איש
איש מרעהו השמרו
ועל כל אח אל תבטחו
כי כל אח עקוב יעקוב
וכל רע רכיל יהלך ·
גבר מחבריה איתם
איתמרו ועל כל
אחא לא תתרחצון
אחא מיכמן כמון ·
וכל רחים בניכל
מהלך · ואיש ברעהו
יהתלו ואמת לא ידב
ידברו למדו לשונם
דבר שקר העוה נל
נלאו · גבר בחבריה

משקרין וקושטא
לא ממללין אליפו
לישנהון פיתגמי שו
שיקרא איסתפשו
טעו · שבתך בתוך
מרמה במרמה מאנו
דעת אותי נאם יהוה ·
בבית כנישתהון ומיו
ומישתען על עיתהון
בניכליהון מסרבין למ
למידע דחלתי אמר
יי ·
לכן כה אמר יהוה
צבאות הנני צורפם
ובחנתים כי איך אע
אעשה מפני בת
עמי · בכין כדנן אמר
צבאות הא אנא מית
מייתי עליהון עקא
ועקתא להון ובחר
להון ארי איכדין אע
איעביד מן קדם חובי
כנשתא דעמי · חץ
שחוט לשונם מרמה
דבר בפיו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו · כגרר דמ
דמיתא לישנהון נכ
ניכלין מחשב בפומ
בפומיהון שלמא גבר
עם חבריה ממליל
ובמעוהי משוי כמי
כמינתיה · העל אלה
לא אפקד בם נאם
יהוה ואם בגוי אשר

אותי יג מלא בספ' וסימ' באשר עזבתם אותי · האותי לא תיראו · שבתך בתוך מרמה · השכל וידע אותי · ואטמנהו ·
בפרת · זה גורלך מנת מדיך · על אשר עזבו · ויל אותי כגבור עריץ · ולא תכעיסו · כי כלם ידעו אותי · לראה אותי · כי אויל עמי ·
כי נתתם אותי על בית הכלוא · · · ובקרבו ג' וסימ' ובקרבו הם ישבים · ובקרבו ישים ארבו · ובקרבו ישית מרמה · · ·

ויבן ג׳ רפי׳ וסימ׳ מי האיש החכם ויבן את׳ מי חכם ויבן אלה ׃ ושב ויבן על עזבי ׳׳ לכן כה אמר יי ג׳
בספ׳ וסימ׳ הנני מאכילם את העם הזה ׃ הנני שם פני ׃ הנני פקד על אמון ׳׳ והשקיתים ב׳ א׳ בטל וא׳ חס ׃ מי ראש ׃ וחברו׳
חס׳ ׃

כזה לא תתנקם נפשי ׃
העל אילין לא אסער
לאיתאה בישא על
עליהון אמר יי אם
מן עמא דיכדין עבו
עובדוהי לא אתפרע
מינהון כרעותי ׃
על ההרים
אשא בכי ונהי ועל
נאות מדבר קינה כי
נצתו מבלי איש עבר
ולא שמעו קול מקנה
מעוף השמים ועד
בהמה נדדו הלכו ׃ על
טורייא אנא מרים
קל בכי ומיצוחי על
דירות מדברא אילי
ארי צדיאו מבלי א
אינש עדי ולא א
אישתמע קל בעירא
בארעהון מעופא
דשמיא ועד בעירא
איטלטלו גלו ׃ ונתתי
את ירושלם לגלים
מעון תנים ואת ערי
יהודה אתן שממה
מבלי יושב ׃ ואיתין
ית ירושלם לגלין מד
מדור ירודין וית
קרויא דבית יהודה
איתין לצדו מבלי יו
יתיב ׃ מי האיש החכם
ויבן את זאת ואשר
דבר פי יהוה אליו ויג
ויגידה על מה אבדה

הארץ נצתה כמדבר
מבלי עבר ׃ מאן גבר
דחכים ויסבר ית דא
ודאיתמליל מן קדם
יי עימיה ויחוינה על
מה חרובת ארעא
צדיאת כמדברא מבו
מבלי עדי ׃
ויאמר יהוה
על עזבם את תורתי
אשר נתתי לפניהם
ולא שמעו בקולי ו
ולא הלכו בה ׃ ואמר
יי על דשבקו ית או
אוריתי דיהבית קד
קדמיהון ולא קבילו
למימרי ולא הליכו
בה ׃ וילכו אחרי שרו
שרירות לבם ואחרי
הבעלים אשר למדום
אבותם ׃ ואזלו בתר
הירהור ליבהון ובתר
בעליא דאליפינון א
אבהתהון ׃
לכן כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מאכילם
את העם הזה לענה
והשקיתים מי ראש ׃
בכין כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל
הא אנא מיתי עקא
על עמא הדין מרד
כגידין ואשקינון כס
דילוט כריש כרישין ׃

חיוין ׃ והפיצותים בגוים
אשר לא ידעו המה
ואבותם ושלחתי אח
אחריהם את החרב
עד כלותי אותם ׃ ואי
ואיבדרינון ביני עמ
עממיא דלא ידעו ׃
אינון ואבהתהון ואג
ואגרי בתריהון דקט
דקטלין בחרבא עד
דאישיצי יתהון ׃
כה אמר יהוה
צבאות התבוננו וק
וקראו למקוננות ות
ותבואינה ואל החכמ
החכמות שלחו ותב
ותבואנה ׃ כדנן אמר
יי צבאות איסתכלו
וקרו לאילתא ויתין
ולחכימתא שלחו
ויתיין ׃ ותמהרנה
ותשאנה עלינו נהי
ותרדנה עינינו דמעה
ועפעפינו יזלו מים ׃
ואוחיין ויטלן עלנ
אילייא וישגן עיננ
דימעין וגלגלי עיננ
ייגרון מיא ׃ כי קול
נהי נשמע מציון אי
איך שדדנו בושנו
מאד כי עזבנו ארץ כי
השליכו משכנותינו ׃
ארי קל איליא איש
אישתמע מציון יי איכדין
איתבזינא בהתנא

ל׳ ריש פס׳ כי כי כי וסימ׳ כי ידעתי אחרי מותי ׃ כי ידין יי עמו ועל עבדיו ׃ כי כאשר נשבעתי לך ׃ כי לא השאיר
ליהואחז ׃ כי קול נהי נשמע ׃ כי אם בזאת יתהלל המתהלל ׃ כי תפושו בעגלה דשא ׃ כי אמרתם מי מרבית העם רבת ׃ ידרכו חימ׳
כי מה תקות חנף ׳׳ בזה ד׳ וסימ׳ הנמצא כזה ׃ והיה כזה אם מחר ׃ ואם בגוי אשר כזה ׃ אם בגוי אשר ׳׳

אזנכם ה̇ וסימ̇ הטו אזנכם ולכו אלי · כי שמענה נשים דבר יי̇ · וישלח יי̇ אליכם · ואשלח אליכם · משכיל לאסף ··
עולל ב̇ קמ̇צ̇ וסימ̇ שפוך על עולל · להכרית עולל מחוץ ·· בכסף ובזהב ג̇ וסימ̇ בנכסים רבים · ייפהו הנשאר ··

לחדא ארי חרובת
ארענא ארי צדיאת
בירניתנא ׃ כי שמענה
נשים דבר יהוה ותקח
אזנכם דבר פיו ולמדנה
בנתיכם נהי ואשה
רעותה קינה ׃ ארי שו
שמיעא נשיא פתגמ
דיי ותצית אודניכון
למילי נביותי ואליפא
לבנתכון אליא ואיתת
לחבירתא עיטייא ׃ כי
עלה מות בחלונינו
בא בארמנותינו להכ
להכרית עולל מחוץ
בחורים מרחבות ׃
ארי סליק מותא בחו
בחרכנא על כביר בי
ביתנא לשיצאה
ינקין משוקא עולימ
מרחובן ׃ דבר כה נאם
יהוה ונפלה נבלת הא
האדם כדמן על פני
השדה וכעמיר מאח
מאחרי הקוצר ואין
מאסף ׃ איתנבי כדנ
אמיר יי ותתרמי נבי
נבילתא דאינשא כז
כזבל מבדר על אפי
ארעא וכעמירא מבת
בתר חצדא ולית דמכנש ׃
כה אמר יהוה אל
יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בג
בגבורתו ואל יתהלל

עשיר בעשרו ׃ כדנן
אמיר יי לא ישתבח
שלמה בר דויד חכימ
בחוכמתיה ולא ישתב
ישתבח בר מנוח גיב
גיברא בגבורתיה ולא
ישתבח אחאב בר עמ
עמרי עתירא בעותרי ׃
כי אם בזאת יתהלל
המתהלל השכל וידע
אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה
בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה ׃ אלהין
בדא ישתבח דמשתבח
דחכים ואליף למידע
דחלתי ארי אנא יי
עבידנא חיסדא דין
וקשוט וזכו בארעא
ארי באילין רעוא ק
קדמי אמיר יי ׃
הנה ימים
באים נאם יהוה ופק
ופקדתי על כל מול
בערלה ׃ הא יומיא
אתן אמיר יי ואסער
על כל עממיא ערלין
על מצרים ועל יהודה
ועל אדום ועל בני
עמון ועל מואב ועל
כל קצוצי פאה היש
הישבים במדבר כי כל
הגוים ערלים וכל
בית ישראל ערלי לב ׃
על מצרים ועל יהודה

על אדום ועל בני עמון
ועל מואב ועל כל מ
מקפן פתא דשער
דשרן במדברא ארי
כל עממיא ערלין בב
בבישרהון וכל בית
ישראל ערלין בליבהון ׃
שמעו את הדבר את
אשר דבר יהוה עליכם
בית ישראל ׃ קבילו
ית פיתגמיא דמליל
יי עליכון בית ישרא ׃
כה אמר
יהוה אל דרך הגוים
אל תלמדו ומאתות
השמים אל תחתו כי
יחתו הגוים מהמה ׃
כדנן אמיר יי מאורחת
עממיא לא תלפון וד
ומאתוון שמיא לא
תתברון ארי מיתברין
עממיא מנהון ׃ כי חק
חקות העמים הבל הוא
כי עץ מיער כרתו מע
מעשה ידי חרש במ
במעצד ׃ ארי גזירת
עממיא למא אינון ׃
ארי אעא מחורשא
קציץ לה עובד ידי נ
נגר בחציצא ׃ בכסף
ובזהב ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולא
יפיק ׃ בכספא ובדהבא
מחפו במסמרין ובמ
ובמקובין מתקיפין

בכסף ט̇ו̇ רפ̇י̇ וסימ̇ בכסף מלא אתננה · בנכסים רבים · כי קנה אזנה · וחברו · ואבגה בו · תנה לי את כרמך · אשר מאן לתת
לך · ולא בכסף תגאלו · תרשיש סחרתך · ובגיאיה בכסף יקסמו · ויוציאם בכסף ובזהב · מימינו בכסף שתיצו · וכל הנשאר · הנה
צרפתיך · ו̇א̇ ולא בכסף · וא̇ ובכסף · וכבר בזהב ·· מאסף ד̇ וסימ̇ לכל המחנות · ואין איש · ויאמר עבדים · ונפלה נבלת ··

וגדול ח וסימ ותבא אביגיל אל נבל · כי נפל היום שר וגדול · מאין כמוך יי גדול · קטן וגדול שם הוא · וילך דוד הלוך
וגדולי וחברון · כי האיש מרדכי הלוך וגדול · משנה למלך אחשורוש · יבלו ב וחס וסימ אשר לא · לא יכלו גוים זעמו

ליה דלא יעטלון בתו
כתמר מקשה המה
ולא ידברו נשוא ינשאו
כי לא יצעדו אל תיראו
מהם כי לא ירעו וגם
היטב אין אותם עובד
נגר זקיפין אינון לא
ממללין איתנטלא
יתנטלון ארי לית בהון
רוחא להלכא לא תד
תידחלון מנהון ארי
לא מבאשין ואת לא
לאוטבא לית ארבון ית
ידעין

מאין כמוך יהוה גדול
אתה וגדול שמך בג
בגבורה לית בר מינך
יי רב את ורב שמך
בגבורתא מי לא ייר
יראך מלך הגוים כי
לך יאתה כי בכל חכמי
הגוים ובכל מלכותם
מאין כמוך מאן לא
ידחל מן קדמך מלך ע
על כל עממיא ארי די
דילך היא מלכותא
ארי בכל חכימי עממי
ובכל מלכותהון לית
בר מינך ובאחת
יבערו ויכסלו מוסר
הבלים עץ הוא ובחד
יתחובון עממיא על
דאיטפשו ועל דפלחו
לטעותא דילמיא
אינון כסף מרקע

מתרשיש יובא וזהב
מאופז מעשה חרש
וידי צורף תכלת וארג
וארגמן לבושם מעשה
חכמים כלם כספא
דמחפן אפריקא מין
מיתי ודהבא מאופיר
עובד נגר וידי קינ
תכלא וארגונא לב
לבושהון עובד חכימ
חכימין כלהון ויה
ויהוה אלהים אמת
הוא אלהים חיים ומ
ומלך עולם מקצפו
תרעש הארץ ולא
יכלו גוים זעמו ויי
אלהים קשוט הוא
אתא קיים ומלך ע
עלמין מרגזיה תזוע
ארעא ולא יכלין עמ
עממיא לסוברא
רוגזיה

כדנה תאמרון
להון אלהיא דשמי
וארקא לא עבדו
יאבדו מארעא ומ
ומתחות שמיא אלה
דנא פתשגן איגרתא
דשלח ירמיה נביא
לות שאר סבי גלותא
דבבל דאם יימרון לכ
לכון עממיא דאתון
בינהון פלחו לטעות
בית ישראל כדין תתיבון
וכדין תימרון להון

טעון דאתון פלחין
טעוון דלית בהון יצ
צרוך אינון מן שמיא
לא יכלין לאחתא
מיטרא ומן ארעא
לא יכלין לצמחא פ
פירין אינון ופלחיהון
יאבדו מן ארעא יש
וישתצון מן תחות
שמיא אילין

עשה ארץ
בכחו מכין תבל בח
בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים כדין תז
תימרון להון אתב
פלחין לדעבד ארע
בחיליה דשכליל תב
תבל בחכמתיה ובסו
ובסוכלתנותיה תלא
שמיא לקול תתו
המון מים בשמים
ויעלה נשאים מק
מקצה הארץ ברקים
למטר עשה ויוצא
רוח מאצרתיו לקל
מיתציה דכפא דבמיין
בשמיא ומסיק עננין
מסיפי ארעא ברקין
לזמן מיטרא עבד
ומפיק רוחין מבית
גנזוהי נבער כל אדם
מדעת הוביש כל צו
צורף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם
איטפשו כל עממיא

וידי ד וסימ וידי משה כבדים · וידי עם הארץ תבהלנה · מעשה חרש וידי צרף · וידי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
יובא ה וסימ וכל חטאת אשר יובא מדמה · במים יובא וטמא · כל כסף הקדשים · כסף אשם וכסף חטאות · כסף מרקע
הוא אלהים ה וסימ ונשמע וימס לבבנו · ויי אלהים אמת הוא · הלא אתה הוא האלהים · דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו

לאדם ה׳ וסימ׳ כי שם פח לאדם׳ ידעתי יי׳ כי לא לאדם דרכו׳ והיצרתי לאדם׳ ויאמר לאדם׳ במים הפנים לפנים כן׳׳
וכל קהלת דכות בג״א כי לאדם שטוב לפניו׳׳׳ והכין ב׳ וסימ׳ ידעתי יי׳ כי לא׳ תקעו בתקוע׳ וחד הכין ויצוו העם אותם׳

מלמידע חכמיא בהו
בהיתו כל קינר מלמעבד
צלם ארי שיקרא
אתיכיתון ולא רוחא
בהון׃ הבל המה מע
מעשה תעתעים
בעת פקדתם יאבדו׃
למא איתון עובד תעו
תולעבא בעידן דאס
דאסער עליהון חו
חוביהון יבדון׃ לא
כאלה חלק יעקב כי
יוצר הכל הוא וישר
וישראל שבט נחלתו
יהוה צבאות שמו׃ ל
לא כאילין דחולקיה
דיעקב ארי דברא כו
כולא הוא וישראל
שיבטא דאחסנתיה
יי צבאות שמיה׃
אספי
מארץ כנעתך יושבת
במצור׃ כנשי מאר
מארעא סחורתיך
דיתבת בתוקפיה בק
בקירויין כריכן׃ כי כה
אמר יהוה הנני קולע את
יושבי הארץ בפעם
הזאת והצרותי להם
למען ימצאו׃ ארי
כדנן אמר יי הא אנא
מיתי עקא על עמא
הדין ובמא דשרן א
אבנא בקילעא כן יי
איברר ית יתבי ארע

בזימנא הדא ואעיק
להון בדיל דיקבלון
פורענות חוביהון׃
אוי לי
על שברי נחלה מכתי
ואני אמרתי אך זה
חלי ואשאנו׃ ווי לי
על תברי ממרעא
מחתי ואנא אמרית
ברם דין מרעי ואי
ואיסובריניה׃ אהלי
שדד וכל מיתרי
נתקו בני יצאני ואי
ואינם אין נוטה עוד
אהלי ומקים יריעותי׃
ארעי חרובת וכל קרו
קרוי איתבזיזא עמי
גלו וליתנון ולית דמו
דמתח עוד משכני ומ
מקים יריעתי׃ כי נ
נבערו הרעים ואת
יהוה לא דרשו על כן
השכילו וכל מרעיתם
נפוצה׃ ארי איטפשו
מלכיא ואולפני מן קד
קדם לא תבעו על כן
לא יצלחון וכל עמהו
עמיהון יתבדרו׃
קול
שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ
צפון לשום את ערי
יהודה שממה מעון
תנים׃ קל בסורתא הא
אתיא ותברא רבא

מארעא צפונא לש
לשואה ית קירויא
דבית יהודה לצדו
מדור יהודין׃ ידעתי
יהוה כי לא לאדם
דרכו לא לאיש הולך
והכין את צעדו׃ ידע
ידענא יי ארי לא יי
לאינשא אורחיה
ולא לגבר דאזיל ומ
ומתקין ית פסיעתיה׃
יסרני יהוה אך במש
במשפט אל באפך
פן תמעיטני׃ אתא
עליהון יי ברם בדין
הסוך לא יתקיף רוגזך
בהון דילמא יזערון׃
שפוך חמתך על הגו
הגוים אשר לא ידע
משפחות ידעוך ועל הממלכות
אשר בשמך לא קרא
קראו כי אכלו את יעק
יעקב ואכלהו ויכלהו
ואת נוהו השמו׃ ש
שפוך חימתך על עמ
עממיא דלא אוליפו
למידע דחלתך ועל
מלכותא דפולחן ש
שמך לא אתבעא ארי
שליטו בדבית יעקב
ובזו ובכסיהון שיצו
שיצאונון וית מדוה
מדור יהון אצדיאו׃
יא הדבר
אשר היה אל ירמיהו

באה יא מל׳ וסימ׳ ויאמר להם השלום לו׳ וישבו לאכל לחם׳ ותאמר לנערה עברו׳ ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם׳
קול שמועה הנה באה׳ ויקם יונה לברח תרשישה׳ ואתה מגדל עדר׳ ואם משפחת מצרים׳ תוחלת ממושכה׳ הנערה באה׳
בערב היא באה׳ וכל מלכים ויחזקאל דכות מל׳ בג״ב מלע׳ והשמועה באה אל יואב׳ באה הנגפרה׳ דיחזקאל׳׳׳

ויאמר יהוה אלי ׃ ד̇ בטע̇ בסת̇ וסימ̇ אל תאמר נער אנכי ׃ ירדה נפשה משובה ישראל ׃ קרא את כל הדברים האלה בערי ׃
אם יעמד משה ושמואל ׃ וסימ̇ שליא יצדיקא קרא לשמואל ׃ בשרירות ב̇ מלא וסימ̇ ולא שמעו ואשלחהו בשרירות

מאת יהוה לאמר ׃ פי׳
פתגם נבואה דהוה
עם ירמיה מן קדם יי
למימר ׃ שמעו את
דברי הברית הזאת ודב
ודברתם אל איש יהודה
ועל ישבי ירושלם ׃
קבילו ית פתגמי קימא
הדין ותמללון עם אינ
אינש יהודה ועל יתבי
ירושלם ׃ ואמרת אל
אלהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל ארור
האיש אשר לא ישמע
את דברי הברית הזאת ׃
ותימר להון כדנן אמר
יי אלהא דישראל ליט
גברא דלא יקביל ית
פתגמי קימא הדין ׃
אשר צויתי את אבת
אבותיכם ביום הוציאי
אתם מארץ מצרים
מכור הברזל לאמר
שמעו בקולי ועשיתם
אתם ככל אשר אצוה
אתכם והייתם לי לעם
ואנכי אהיה לכם לא
לאלהים ׃ די פקידית
ית אבהתכון ביומא
דאפקית יתהון מא ׃
מצרים ומכורא דברזל
למימר קבילו למימרי
ותעבדון יתהון ככל
דאנא מפקיד יתכון ותהון
קדמי לעם ואנא אי ׃

אהוי לכון לאלהא ׃
למען הקים את השבו
השבועה אשר נשבע
נשבעתי לאבתיכם לת
לתת להם ארץ זבת
חלב ודבש כיום הזה
ואען ואמר אמן יהוה ׃
יתנה ׃ בדיל לקימא
ית קימא דקיימית
לאבהתכון למיתן לה
להון ארעא עבדא
חלב ודבש כיומא הד
הדין ואתיבית ואמרית
אמן יי ׃
ויאמר יהוה
אלי קרא את כל הדב
הדברים בערי יהודה
ובחצות ירושלם לא
לאמר שמעו את
דברי הברית הזאת
ועשיתם אתם ׃ ואמר
יי לי אתנבי ית כל
פתגמיא האלין בק
בקירויא דבית יהודה
ובשוקי ירושלם למי
למימר קבילו ית פי
פתגמי קימא הדין
ותעבדון יתהון ׃ כי
העד העדתי באבתיכם
ביום העלותי אתם
מארץ מצרים ועד
היום הזה השכם והע
והעד לאמר שמעו
בקולי ׃ ארי אסהדא
אסהדית באבהתכון

ביומא דאסיקית
יתהון מארעא דמ
דמצרים ועד יומא
הדין מקדים ומסהיד
למימר קבילו למימ
למימרי ׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם
וילכו איש בשרירות
לבם הרע ואביא
עליהם את כל דברי
הברית הזאת אשר
צויתי לעשות ולא
עשו ׃ ולא קבילו ולא
ארכינו ית אודניהון
ואזלו גבר בהרהור
לבהון בישתא ואית
ואיתיתי עליהון פו
פורענותא על דלא
קבילו לפתגמי קיי
קימא הדין דפקדית
למעבד ולא עבדו ׃
ויאמר
יהוה אלי נמצא קשר
באיש יהודה ובישבי
ובישבי ירושלם ׃
ואמר יי לי אשתכח
דמרדו בני אינש ית
יהודה וביתבי ירושלם ׃
שבו על עונת אבתם
הראשנים אשר מא
מאנו לשמוע את
דברי והמה הלכו או
אחרי אלהים אחרים
לעבדם הפרו בית
ישראל ובית יהודה

אזנם ח̇ וסימ̇ ויקרב את בני אהרן ׃ הנה ערלה אזנם ׃ לא שמעו ולא הטו את אזנם וילכו במועצות ׃ חזרו ׃ ולא שמעו ולא ׃
בשרירות ׃ ולא שמעו ולשוב מרעתם ׃ ואל אזנם ׃ מקץ שבע שנים תשלחו ׃ יחלץ עני בעניו ׃ ויגל אזנם למוסר ׃ לשמוע ד̇ מלא
וסימ̇ בני נכר יתכחשו לי ׃ שבו על עונות אבותם ׃ העם הזה הרע המאנים לשמוע ׃ להיות עיניך פתוחות על הבית ׃ דדברי הימים

מה ומה בב וסימן וירא העם כי בשש · ויאמר לי כי עשה לנו · וישמעו פלשתים · וישמע עלי את קול · ויאמר האיש אל עלי · ויאמר אליו דוד · ויאמר שמואל ומה · והדים יי לו מלך על ישראל · וידבר אליהם מה משפט · אמר נא אליה · ויאמר ומה לעשות · על מה הכו עוד ·

את בריתי אשר כרתי את אבתם: תבו על חובי אבהתהון קדמי דסריבו לקבלא ית פתגמיי ואינון טעו בתר טעות עממיא למפלחהון אשניאו בית ישראל ובית יהודה ית קיימי דגזרית עם אבהתהון: לכן כה אמר יהוה הנני מביא עליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: בכין כדנן אמר יי הא אנא מייתי עליהון בישתא דלא יכלון לאשתזבא מינה ויצלון קדמי ולא אקבל צלותהון: והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם וזעקו אל האלהים אשר הם מקטרים להם והושע לא יושיעו להם בעת רעתם: ויהכון אנשי קירויא דבית יהודה ויתבי ירושלם ויבעון מן טעוותא דאינון מסקין בוסמין להון האם יכלין למפרקהון בעידן בישתהון: כי מספר עריך היו אלהיך יהודה ומספר

חוצות ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: ארי מה מנין קרויכון הואה דחלתכון דבית יהודה ומנין שוקי ירושלם שויתון איגורין לבהתא איגורין לאסקא בוסמין לבעלא: ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי אינני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: ואת לא תצלי על עמא הדין ולא תתחנן עליהון בבעו וצלו ארי לית אנא מקבל צלותהון בעידן בישתהון: מה לידידי בביתי עשותה המזמתה הרבים ובשר קדש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלזי: מה לעמי דהוה חביב קדמי על דשבקו פולחני בית מקדשי עבדו עירבוביא ליחמא סגיאין מעל מה מעדבין בשר שיקוצין שיקוצין עם בשר

קודשא ויגלון מינך מן קדם בישתך בכין הוית תקיפא: זית רענן יפה פרי תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו: הא כאילן זיתא דשפיר בריויה ויאי בחיזויה וסוכי מטלן באילניא בכן רבי יי שמך בעממיא ובזו רעבות על את אורייתא משיריית עממין דתקיפין כאישתא ייתון עלך ויתחברון להון סומ סומבון: ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל: ויי צבאות דנצביך כנציב דקיים יתך גזר לאייתאה עלך בישא בדיל חובי בית ישראל ובית יהודה די עבדו להון לארגזא קדמיי לאסקא בוסמין לבעלא: ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם: ויי אליפני ואליפית בכן חזיתנ

והיה כי תגיד · הוכיחו חכמים · מה לידידי בביתי · פנה אל הרבה · בני איש עד מה · על מה באיץ · ומה בר גדרי · זמר יי · מה היה לנו · ומה לא תשא פשעי · כי מה הוה · ועניתי אני לראות · ואל תאמר מה היה · וכל דסמי לחוע דבו · בכו מה ומה · עם אשר תמיצא את אלהיך · ומה חטאתי · כי דלקת · ויאמר חזאל כי מה עבדך · ואמרתם על מה על · כי מה חטאו בביתו · וכל דארי ארעא · ואדעה · לית דבות ·

לטבוח ד̇ ומל̇א וסימ̇ ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ׳ אורידם ככרים לטבוח ׳ הלילו הרעים וזעקו ׳ חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם ׳׳
ולא ידעתי ה̇ וסימ̇ ותקח האשה את ׳ ויאמר המלך שלמה ׳ ואני ככבש אלוף יובל ׳ הם המליכו ולא ידעתי ׳ ובצלעי שמחו ׳׳

בעובדיהון ׃ ואני ככ
ככבש אלוף יובל לט
לטבוח ולא ידעתי כי
עלי חשבו מחשבות
נשחיתה עץ בלחמו
ונכרתנו מארץ חיים
ושמו לא יזכר עוד ׃
ואנא כאימר בחיר
דילנכסתא מתובל
ולא ידעית ארי עלי ׃
חשיבו עשתונין בין
בישין אמרין איתו
ונירמי סמא דמותא
במיכליה ונשיציניה
מארעא דישראל
ושמיה לא יידכר
עוד ׃
ויהוה צבאות שפט
צדק בחן כליות ולב
אראה נקמתך מהם
כי אליך גליתי את
ריבי ׃ ויי צבאות דין
קשוט בחין כליין קדמוהי
כוליין ולבא אחזי פור
פורענות דינך מנהון
ארי קדמך אמירית
ית עולבני ׃
לכן כה אמר
יהוה על אנשי ענתות
המבקשים את נפשך
לאמר לא תנבא בשם
יהוה ולא תמות בידנו ׃
בכין כדנן אמר יי על
אינשי ענתות דבעו ית
למיקטלך דאמרין לא
תתנבי בשמא דיי ות
ולא תמות בידנא ׃
לכן כה
אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם
הבחורים ימתו בחרב
בניהם ובנתיהם ימתו
ברעב ׃ בכין אמר יי
צבאות הא אנא מס
מסער עליהון עולי
עולימיהון בחרבא
יתקטלון בניהון ובנ
ובנתיהון ימותון בכ
בכפנא ׃ ושארית לא
תהיה להם כי אביא
רעה אל אנשי ענתות
שנת פקדתם ׃ ושאר
לא יהי להון ארי
בישתא אייתי על
אינשי ענתות שנת
סועריהון חוביהון ׃

יב

צדיק
אתה יהוה כי אריב א
אליך אך משפטים
אדבר אותך מדוע דרך
רשעים צלחה שלו
כל בגדי בגד ׃ זכי א
את יי מלמידן לקביל
פתגמך אוריתך ברם
שאילת דינין אנא
שאיל מן קדמך מא
דין אורחת רשיעיא
מצליחא שלן שליוא
כל משקרי שקר ׃
נטעתם גם שרשו י
ילכו גם עשו פרי קרוב
אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם ׃ קיימת
קיימתינון את תקיפו
עתרו את קנו ניכסין
קריבין פתגמי אורי
אוריתך בפומיהון ורח
ורחיקא דחלתך מכו
מכוליתהון ׃ ואתה
יהוה ידעתני תראני
ובחנת לבי אתך התקם
כצאן לטבחה והקדן
והקדשם ליום הר
הרגה ׃ ואת יי כולא
ידיע וגלי קדמך ראת
בחר ליבבא דירחץ
בדחלתך רשיעיא א
אתקינינון כענא לני
לניכסתא וזמנינון לי
ליום קטול ׃
עד מתי תת
תאבל הארץ ועשב
כל השדה יבש מרעת
ישבי בה ספתה בהמ
בהמות ועוף כי אמרו
לא יראה את אחריתנו ׃
עד אימתי תיחרוב
ארעא ועיסבא דכל
חקלא ייבש מחובי
רשיעיא דיתבין בה
סת בעירא ועופא
ארי אמרו לא גלי קד
קדמוהי סופנא ׃ כי
את רגלים רצתה וילא
וילאוך ואיך תתחרה

כצאן ז̇ וסימ̇ כצאן הדיקם לטבחה ׳ כצאן קדשים ׳ כ̇ בו ׳ יחד אשימנו כצאן בצרה ׳ ביום ההוא כצאן עמו ׳ נחשבנו כצאן
טבחה ׳ התנגנו כצאן מאכל ׳׳ ׳ תראני ב̇ וסימ̇ תראני ובחנת לבי ׳ אגוע ועץ תראני ׳׳ ׳ והקדשם ג̇ חס בליש וסימ̇
ואיש כי יקדש את ביתו קדש ׳ ויקדשו את קדש בגליל ׳ והקדשם ליום הרגה ׳׳ ׳ רצתה ׳ פצתה ׳ רבתה ׳ יגעתה ׳ כלה ל̇ רכות ׳׳

התיו ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ לקראת צמא התיו מים · לכו אספו כל חית השדה · באדין נבוכדנצר ·· בתר׳ מל׳ ·· העיט ד׳
ב׳ וב׳ וסימ׳ ויורד העיט על הפגרים · ורץ עליו העיט · העיט צבוע נחלתי ·· ב׳ בו · ופתח ·· שממה ל׳ לשממה ל׳

את הסוסים ובארץ
שלום אתה בוטח
ואיך תעשה בגאון
הירדן: דנא תיובתא
לירמיה נביא על
בעתיה נביא את ד
דמי לגברא דרהט
עם דיגלאי ולאי ואז
ואיברין את מרמי
למירהט בקביל סוס
סוסותא בבקעתא
ובארע שלמא את מ
מתרחיץ ונפיל ואיכ
ואיברין את מרמי
למירהט בקביל חיות
ברא כרוכבי ירדנא
ואם על טבוון דאנא
מוטיב לנבוכד נצר
מלכא דבבל דיגלאה
נביא את חזי ומתמה
ומאו פרן דאחוריך
מא דאנא עתיד למ
למיעבד לאבהתך
צדיקיא דמן עלמא
דירהטו כסוסותא
למיעבד שבירון טבין
קדמי ואת אמרית
להון דאיתי על בנ
בניכון בירכן ונחמן
הא כמיא דנחתין עז
שטות בירדנא | כי
גם אחיך ובית אביך
גם המה בגדו בך גם
המה קראו אחריך
מלא אל תאמן בם

כי ידברו אליך טובות
דראת בעיר עליהון
רחמין ארי את על
אחך ובית אבוך את
אינון שקרו בך את
אינון אמרו עלך מ
מילין בישין לא את
תהימין בהון ארי
ימללון עלך פיתגמין
תקנין
עזבתי את ביתי נטש
נטשתי את נחלתי
נתתי את ידדות
נפשי בכף איביה
שבקית ית בית מקד
מקדשא רטשית
ית אחסנתי מסרית
ית עמא דהוה חביב
קדמי ביד סנאוהי
היתה לי נחלתי כא
כאריה ביער נתנה
עלי בקולה על כן ש
שנאתיה הוית קדמ
אחסנתי כאריא בח
בחורשא סליקת
לקדמי איתרגושתה
עלכין סניתה ורחיק
ורחיקתה העיט צב
צבוע נחלתי לי העיט
סביב עליה לכו אספו
כל חית השדה התיו
לאכלה כעופא דמ
דמתבדר כין איתבדר
אחסנתי קדמי ובעו
דמישתדרין ותכנש

יתכנשון עלה דקטלי
בחרבא מסחור סחור
מלכי עממיא ומשי
ומשירייתהון ויתון
עלה למיבזה רעים
רבים שחתו כרמי בס
בססו את חלקתי נתנו
את חלקת חמדתי ל
למדבר שממה מלכ
מלכין סגיאין קטלי
עמי דישיצו ית אח
אחסנתי יתבזו ית
אחסנת חמדתי למ
למדבר צדו שמה
לשממה אבלה עלי
שממה נשמה כל
הארץ כי אין איש
שם על לב שויתהא
לצדו איתאבלת
קדמי חרובת צדיא
כל ארעא ארי לית
אינש דמשגח
דחלתי על לבא על
כל שפיים במדבר
באו שודדים כי חרב
ליהוה אכלה מקצה
הארץ ועד קצה
הארץ על כל נגדין
במדברא אתו בוזין
ארי חרבא מן קדם
יי מקטלא עד סיפי
ארעא לית שלמא לכ
לכל בישרא זרעו ח
חטים וקצים קצרו
נחלו לא יועלו ובו

אכלה ה׳ וסימ׳ כי יי׳ אלהיך אש אכלה הוא · וידעת היום כי יי׳ אלהיך · כי ירחיב יי׳ אלהיך את גבולך · על כל שפיים במדבר ·
בקול מרכבות על ראשי · וחד ואכלה מציד בגד ·· ועד קצה ה׳ וסימ׳ כי שאל נא לימים ראשנים · והפיצך יי׳ אלהיך ·
מאהי העמים אשר סביבותיכם · על כל שפיים במדבר · ויהי חללי יי׳ ·· נחלו ב׳ מ״ב ל״ש לא יועלו · ולא נחלו על שבר יוסף ··

כה אמר יי ד בטע בספר וסימ הלוך ועמדת · הלוך וקנית לך אזור פשתים · כן אהבו · הצבי מסב ״ ״ ״ ורחמתים ב
וגם זרע יעקב ודוד עבדי · והיה אחרי נתשי · וחד כי רחמתים ״ ״ ״ למיד ב מג ליש וסימ והיה אם לביד · לביר את ירושלם ״ ״

ובשו מתבואתיכם
מחרון אף יהוה ולא
תהון דאמין לדזרע
חיטין על כצור ולא
משכחין למיכנש צ
אילהין כובין ומעלל
ומעללתהון לית להון
הנאה ותיבהתון בעו
בעובריכון במיתי על
עליכון תקוף רוגזא
מן קדם יי
כה אמר יהוה
על כל שכני הרעים
הנגעים בנחלה אשר
הנחלתי את עמי את
ישראל הנני נתשם
מעל אדמתם ואת
בית יהודה אתוש מ
תוכם · כדנן אמר יי
על כל מגירא בישת
דמטקון באחסנתא
דאחסינית ית עמי ית
ישראל האנא מטי
מטלטלהון מעל ארז
ארעהון וית דבית ירו
יהודה אטלטיל בינב
מביניהון · והיה אחרי
נתשי אתם אשוב ורו
ורחמתים והשבתים
איש לנחלתו ואיש
לארצו · ויהי בתר
דאיטלטיל יתהון יי
איתוב במימרי ראיז
ואירחים עליהון ויא
ואתיבינון גבר לאחו
לאחסנתיה וגבר לאו
לארעיה · והיה אם
למד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי
חי יהוה כאשר למדו
את עמי להשבע בב
בבעל ונבנו בתוך עמי ·
ויהי ארי מילף יילפ
יילפון מאורחת כנ
כנישתא דעמי לקיי
לקיימא בשמי קיים
הוא יי כמא דאליפו
ית עמי לקיימא
בשום טעותא ויתק
ויתקיימון בגו עמי ·
ואם לא ישמעו ונ
ונתשתי את הגוי הה
ההוא נתוש ואבד
נאם יהוה · ואם לא
יקבלון אולפן ואיט
ואטלטל ית עמיא
ההוא טילטול דאבד
אמר יי

יג

כי כה אמר
יהוה אלי הלוך וקנית
לך אזור פשתים ושו
ושמתו על מתניך
ובמים לא תביאהו ·
אזיל כדנן אמר יי לי
איזיל ותיזבון לך
זרז דכיתן ותשריניה
על חרצך ובמיא לא
תעליניה · ואקנה
את האזור כדבר
יהוה ואשים על מתני ·
וזבנית ית זרז
כפיתגמא דיי ושרי
ושריתיה על חרצי ·
ויהי
דבר יהוה אלי שנית
לאמר · והוה פיתגם
נבואה מן קדם יי ״
עימי תנינות למימר ·
קח את האזור אשר
קנית על מתניך וקום
לך פרתה וטמנהו
שם בנקיק הסלע ·
סב ית זרזא דזבנתה
דעל חרצך וקום א
איזיל לפרת וטמרהי
תמן בשיעת כיפ
כיפא · ואלך ואטמנהו
בפרת כאשר צוה
יהוה אתי · ואזלית
וטמרתיה בפרת כמא
דפקיד יי יתי · ויהי
מקץ ימים רבים ויה
ויאמר יהוה אלי ק
קום לך פרתה וקח
משם את האזור א
אשר צויתיך לטמנו
שם · והוה מסוף יומי
סגיאין ואמר יי לי
קום איזיל לפרת וסב
מתמן ית זרזא ד
דפקידתך למיטמריה
תמן · ואלך פרתה
ואחפר את האזור
מן המקום אשר ט
טמנתיו שמה והנה

לכל יא דגש וסימ׳ והנה נשחת האזור · ויהי כאזור הזה · ואחיהם לכל משפחות יששכר · ובידך לגדל ולחזק לכל · טוב
יה לכל · לכל זמן ועת · במספר במשקל לכל · הכל כאשר לכל · זה רע בכל אשר נעשה · ואמר לכל סכל הוא · כי מקרה בני האדם ·· ג

נשחת האזור ולא
יצלח לכל ׀ ואזלית
לפרת וחפרית ונסבית
ית זרזא מן אתרא
דאטמרתיה תמן ו
והא איתחבל זרזא
לית ביה צרוך לכל
מידעם ׃
ויהי דבר יהוה ׀
אלי לאמר ׃ והוה פ
פתגם נבואה מן קד
קדם יי עימי למימר ׀
כה אמר יהוה ככה
אשחית את גאון יה
יהודה ואת גאון יר
ירושלם הרב ׃ כדנן
אמר יי כדין אחביל
ית תקוף אינש יהודה
וית תקוף ירושלם
דהוה סגי ׃ העם הזה
הרע המאנים לשמע
את דברי ההלכים
בשררות לבם וילכו
אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות
להם ויהי כאזור הזה
אשר לא יצלח לכל ׀
עמא הדין דעבדיהון
בישין דסריבין לקבל
ית פיתגמי דאזלין ׃
בהירהור לבהון וטען
בתר טעות עממיא
למפלחהון ולמיסגד
להון ויהון כזרזא
הדין דלית בהון צ

צרוך לכל מידעם ׃
כי כאשר ידבק הא
האזור על מתני איש
איש כן הדבקתי אלי
את כל בית ישראל
ואת כל בית יהודה
נאם יהוה להיות לי
לעם ולשם ולתהלה
ולתפארת ולא שמעו ׃
ארי כמא דמידבק
זרזא בחרצא דגבר
כן קריבית לפולחני
ית כל בית ישראל
וית כל יהודה אמר
יי למיהוי קדמי לעם
ולשום ולתושבחא
ולרבו ולא קבילו ׃
ואמרת
אליהם את הדבר הזה
כה אמר יהוה אלהי ׀
ישראל כל נבל ימלא
יין ואמרו ׃ ותימר להון כדנן
אמר יי אלהא דישראל
כל גרב יתמלי חמר
ויימרון לך המידע
לא הידענא ידעין ארי
כל גרב יתמלי חמר ׀
ואמרת אלהם כה א
אמר יהוה הנני ממלא
ממלא את כל ישבי
הארץ הזאת ואת
המלכים הישבים לד
לדוד על כסאו ואת
הכהנים ואת הנביאים
ואת כל ישבי ירושלם

שכרון ותימר להון
כדנן אמר יי הא אנא
ממלי ית כל יתבי א
ארעא הדא וית מ
מלכיא דיתבין לה
לדוד על כורסוהי וי
וית כהניא וית נבי
שיקרא וית כל יתבי
ירושלם עקא ויהון
דמן לרויא ׃ ונפצתים
איש אל אחיו והאבות
והבנים יחדו
נאם יהוה לא אמול
אחמול ולא אחוס
ולא ארחם מהשחי
מהשחיתם ׃ ואגריתי
גבר באחוהי ואבהן
ובנין כחדא אמר
יי לא איחמול ולא
איחוס ולא ארחים
מלחבלותהון ׃
שמעו ׃
והאזינו אל תגבהו
כי יהוה דבר ׃ שמעו
ואציתו ולא תתגבהון
ארי במימרא דיי ׀׀
גזירכון ׃ תנו ליהוה ׀
אלהיכם כבוד בטרם
יחשך ובטרם יתנגפו
רגליכם על הרי נשף
וקויתם לאור ושמה
לצלמות ישית לע
לערפל ׃ הבו קדם יי
אלהכון יקרא עד לא
תיתי עליכון עקא

ירושלם ח קמיצ׳ וסימ׳ בעת ההיא באם יי יוציאו · זכור יי לבני אדום · אם אשכחך ירושלם · בתוכבי ירושלם · ברוך יי מציון ·
הנני ממלא · ויליצו הדבלים · וכל אתג וסוף פס דבות קמיצ במא פתח · אם לא אעלה את ירושלם ·· ג ·· ולשם ד וסימ׳ ולשם גבר
הופא ילד בן · ולהוקר עליון · כי כאשר ידבק האזור · הנני עשה את כל מעניך ·· ג ·· ונפצתים ב וסימ׳ שם ואתה תשא · איש ואחיו ·· ג

במסתרים ג̇ וסימ̇ תבכה נפשי מפני גוה · וככפיר יושב במסתרים · דוב אורב הוא לי אריה בה̇ ״ ״ נשבה ג̇ וסימ̇ וישמע אברהם כי נשבה · או נשבר או נשבה · כי נשבה עדר יי̇ ״ ״ עורו ג̇ מלא וסימ̇ היהפך כושי עורו · ויאכל בדי עורו · התמלא ״

דמיאן לדי מהלכין ׃
כיד בקבלא ועד לא
יתנגפן ריגליכון על
טורי קבל ותסברון ׃
לנהור ויהי עליכון ׃
חשוך לזיהורא כיד
בקבלא תהון מהלכין ׃
ואם לא תשמעוה
במסתרים תבכה נפש
נפשי מפני גוה ורמו ׃
ודמוע תדמע ותרד
עיני דמעה כי נשבה
עדר יהוה ׃ ואם לא
תקבלון אולפן כיד
בסיתרא תיבכי נפשי
מן קדם דיעדי מנה
מנכון יקריכון ומדמע
תדמע ותשגר עיני
דמעין ארי אישתבי
עמא דיי ׃
אמור למלך
ולגבירה השפילו שבו
כי ירד מראשתיכם
עטרת תפארתכם ׃
לאימר למלכא ולמ
ולמלכתא אמיאיכו
תיבו ארי גלא יקר
יקריכון מנכון נפל
כליל תושבחתכון ׃ ע
ערי הנגב סגרו ואין
פותח הגלת יהודה
כלה הגלת שלומים ׃
קרוי דרומא איתח
איתאחדו וליות דפתח
גלו דבית יהודה כלה

כולהון גלו שלמיא
יהודה איתקבלו הי
תושלמת עובדיהון ׃
שאו עיניכם וראו
הבאים מצפון איה
העדר נתן לך צאן ׃
תפארתך ׃ זקופו עי
עיניכון וחזו דאתן
מציפונא אן עמא
דאיתמסר ליך עם
תושבחתיך ׃ מה
תאמרי כי יפקד
עליך ואת למדת א
אתם עליך אלפים
לראש הלא חבלים
יאחזוך כמו אשת
לדה ׃ מה תימרון
ארי יסער עלך חובך
ואת אליפת יתהון ׃
למעבד בישין עלך
רברבין כיד מן איול
הלא עקא וחיבלין
ייחדונך הא כחיכו
כחבלין דילידתא ׃
וכי תאמרי בלבבך
מדוע קראני אלה
ברב עונך נגלו שולי
שוליך נחמסו עקביך ׃
וארי תימרון בליבך
מדין ערעני אילין
על דסגיאו חובך א
איתגליא בהתתיך
איתחזי קלניך ׃ היה
היהפוך כושי עורו
ונמר חברבורתיו ׃

גם אתם תוכלו להיט
להיטיב למדי הרע ׃
האיפשר דישני היכ
הינדואה משכיה
ונימרא שלטיה
קמיתיה את אתון ה
תיכלון לאוטבא דיז
דהויתון מלפין למ
למיעבד בישין ׃ ואפ
ואפיצם כקש עובר
לרוח מדבר ׃ ואיבד
ואיבדרינון כקשא
דעדי מן קדם רוחא
למדברא ׃ זה גורלך
מנת מדיך מאתי
נאם יהוה אשר
שכחת אתי ותבטחי
בשקר ׃ דין עדביך
וחולקא אחסנתיך
מן קדמי אמר יי
דשבקתא פולחני
ואיתרחיצת על ש
שיקרא ׃ וגם אני הח
חשפתי שוליך על
פניך ונראה קלונך ׃
ואת אנא איגלי בהת
בהתת חובך על אפ
אפיך ויתחזי קלניך ׃
נאופיך ומצהלותיך
זמת זנותך על גבעת
בשדה ראיתי שקוצ
אוי לך ירושלם לא
תטהרי אחרי מתי
עד ׃ טפשתיך וטע
ושטותיך עיצה

וגם ו̇ ריש פס̇ בספר̇ וסימ̇ וגם בכל זאת · וגם בימים ההמה · חשפתי שוליך על פניך · וגם איש היה מתנבא · וגם אלנתן ודליהו · וגם כל היהודים ״ ״ פניך ח̇ וסימ̇ פניך יחילו עשירי עם · ויקח דוד מידו · כי לא ישיב את · ויתן לי את אבישג · שאלי אמי כי לא אשיב את פניך · וגם אני חשפתי את שוליך · וגליתי שוליך את פניך · והראיתי גוים מעריך · אנה פניך מועדות · עלה מפיץ על ״

ואדיריהם ב̇ א̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ ואדיריהם שלחו יצעיריהם׃ ואדיריהם לא הביאו יצורבי׃ וחד אדיריהם׃ מחזיקים עול ׳׳
אילת ג̇ וסימ̇ כי גם אילת בשדה׃ למנצח על אילת השחר׃ אילת אהבים ויעלת חן ׳׳ ׳ צדהם לית דבותיה ׳׳

חיטאין ינקותיך על
רמתא בחקלא קלן
קדמי שיקוציך ווי
לך ירושלם לא הת
תדכין עד כען ליך
ארכא יומין סגיאין ׃

יד

אשר
היה דבר יהוה אל
ירמיהו על דברי הה
הבצרות׃ די הוה פת
פיתגם נבואה מן קדם
יי עם ירמיה על
עיסקי בר צרתא׃ אה
אבלה יהודה ושעריה
ושעריה אמללו ק
קדרו לארץ וצוחת
ירושלם עלתה׃ ואת
איתאבלו דבית יהוד
וקירויהון חרובתא
איתחפיאו אפיהון
איכרום אובמין בקז
בקירא איתרטישו
לארעא וצוחת יתבי
ירושלם סלקת׃ ואז
ואדיריהם שלחו
צעוריהם למים באו
על גבים לא מצאו
מים שבו כליהם רז
ריקם בשו והכלמו
וחפו ראשם׃ ותקית
ותקיפיהון שלחו
ריקן בחיתו ואתכנעו
וחפו רישיהון׃ בעב
בעבור האדמה חתה
כי לא היה גשם בארץ

תינוקיהון למיא אתו על פצריא ולא אשכחו מיא תבו מנהון

בשו אכרים חפו
ראשם׃ בדיל חובי
יתבי ארעא איתבריו
ארי לא הוה מיטרא
בארעא בהיתו אר
איכריא חפו רישיהון׃
כי גם אילת בשדה
ילדה ועזוב כי לא הה
היה דשא׃ ארי את
אילתא בחקלא ילד
ילידא ושבקא ארי
לא הוו דיתאין רעז
דעשב׃ ופראים עמדו
על שפיים שאפו רוח
כתנים כלו עיניהם
כי אין עשב׃ ועדודי
קמו על נגדין שתן
רוחא בירודין קמיא
עיניהון ארי לית עט
עשב׃ אם עונינו ענו
בנו יהוה עשה
למען שמך כי רבו
משובתינו לך חט
חטאנו׃ אם חובנא
אסהידו בנא יי עיז
עיביד בדיל יקר שז
שמך ארי סגיאין
תיובתנא קדמך
חבנא׃ מקוה ישראל
יהוה מושיעו בעת
צרה למה תהיה כגר
בארץ וכארח נטה
ללון׃ סבור ישראל
יי פרקיה בעידן עז
עקא למא ויהול

דגזיר עלנא ואנחנא
כתותבין בארעא וכעברי
אורחא דיסטא למב
למבתא׃ למה תהיה
כאיש נדהם כגבור
לא יוכל להושיע ואז
ואתה בקרבנו יהוה
ושמך עלינו נקרא
באל תנחנו׃ למה יהז
ויהוי דגזיר עלנא
ואנחנא מטלטלין׃ ו
ושביקין את גיבר
לא יכיל למפרק ואת
שכינתך בינגא יי
ויקר שמך עלנא
איתקרי לא תשבקננא׃

כה
אמר יהוה לעם הזה
כן אהבו לנוע רגליהם
לא חשכו ויהוה לא
רצם עתה יזכר עונם
ויפקד חטאתם׃ כדנן
אמר יי לעמא הדין
כמא דירחימו למיז
למיעבד דביש כין יז
איתפרע מנהון לא
לא גליותהון מארע ז
בית שכינתיה וכמא
דהוו מערבין בפולחן
טעותא ומבית מכז
מקדשי ריגליהון לא
מנעו וקדם יי לא
רעוא בהון כען יסער
עליהון חוביהון ויתפ
ויתפרע עויתהון׃

לא מיגאו ד̇ וסימ̇ ואדיריהם שלחו יצעיריהם׃ ובשלשת רעיו׃ ויצא מן בת ציון כל הדרה׃ טבעו בארץ שעריה ׳׳ ׳ למים
ה̇ דגש̇ וסימ̇ ויצמא העם למים׃ והפאתי למים׃ הוי כל צמא לכו למים׃ ואדיריהם שלחו יצעיריהם׃ לא רעב ללחם ׳׳ ׳ כתנים
ג̇ וסימ̇ ופראים עמדו על שפים׃ ואתה כתנים במים׃ אעשה מספד כתנים ׳׳ ׳ עונינו כלה חס̇ במ̇א אם עונינו ענו בנו ׳׳ ׳

ג ריש פס דבלי בן גג מלי קדמי ובתר לא נסי ו ובריגע נסי ו וסימ אלהי אברהם ואלהי אלהי כי יצומו אינני שומע וכי כי
עלי עשור ועלי נבל עלי ב פס כי וכי כי וסימ סבו והמיתו כי יצומו אינני שמע אל רנתם ולא תדמינה ל דס

ויאמר
יהוה אלי אל תתפלל
בעד העם הזה לטובה
ואמר יי לי לא תצלי
קדמי על עמא הדין
לטבא כי יצמו אינני
שמע אל רנתם וכי
יעלו עלה ומנחה אינני
רצם כי בחרב וברעב
ובדבר אנכי מכלה
אתם ארי יצומון לא
רעוא קדמי לקבלא
צלותהון וארי יסקון
עלתא ומנחתא לא
רעוא קדמי בהון ארי
בחרבא ובכפנא ובמותא
אנא משיצי יתהון
ואמר
אהה אדני יהוה הנה
הנביאים אמרים להם
לא תראו חרב ורעב
לא יהיה לכם כי שלום
אמת אתן לכם במקום
הזה ואמרית קביל
בעותי יי אלהים הא
נביי שיקרא אמרין
להון לא תחזון דקטילין
בחרבא ובכפנא לא יהי
לכון ארי שלם דקשוט
איתן לכון באתרא
הדין
ויאמר יהוה אלי שקר
הנביאים נבאים בשמי
לא שלחתים ולא
צויתים ולא דברתי

אליהם חזון שקר
וקסם ואלול ותרמות
לבם המה מתנבאים
לכם ואמר יי שיקר
אמרין נביי שיקרא
דמיתנבן בשמי לא
שלחתינון ולא
פקידתינון ולא מליל
מלילית עמיהון נבואת
שקר ואולפן ובדבין
ורשע לבהון אינון
מתנבין לכון
לכן כה
אמר יהוה על הנביאים
הנבאים בשמי ואני
לא שלחתים והמה
אמרים חרב ורעב לא
יהיה בארץ הזאת בחרב
וברעב יתמו
הנביאים ההמה והעם
בכין כדנן אמר יי על
נביי שיקרא דמיתנבן
בשמי ואנא לא
שלחתינון ואינון
אמרין חרבא וכפנא
לא יהי בארעא הדא
בחרבא ובכפנא
יסופון נביי שיקרא
האינון והעם אשר
המה נבאים להם
יהיו משלכים
בחוצות ירושלם מפני
הרעב והחרב ואין
מקבר להמה המה
נשיהם בניהם ובנתיהם

ושפכתי עליהם את
רעתם ועמא דאינון
מיתנבן להון יהון
מיטרפין דמן בשוקי
ירושלם מן קדם כפנא
וחרבא ולית דקבר
להון אינון נשיהון
ובניהון ובנתיהון
ואישפוך עליהון ית
בישתהון ואמרת
אלהם את הדבר הזה
תרדנה עיני דמעה
לילה ויומם ואל
תדמינה כי שבר
גדול נשברה בתולת
בת עמי מכה נחלה
מאד ותימר להון
ית פיתגמא הדין
ישגרן עיני דמעין
לילי ויממם ולא
ישתקן ארי תברא
רבא איתברית מלכות
כנשתא דעמי מחא
ממרעא לחדא אם
יצאתי השדה והנה
חללי חרב ואם באתי
העיר והנה תחלואי
רעב כי גם נביא גם
כהן סחרו אל ארץ
ולא ידעו אם נפקית
לחקלא והא קטילי
חרבא ואם עלית
לקרתא והא מרעי
כפנא ארי אף ספר
אף כהן איתפניאו

אם ה ריש פס בספר וסימ אם תשוב ישראל אם עונינו ענו בנו אם יצאתי השדה אם יסתר איש במסתרים אם ימושו
החקים האלה אם שוב תשבון אם טוב ואם רע בקול יי אם בצרים באו לך אם ולא דברתי ב וסימ ויאמר יי אלי שקר
הנביאים ובנו במות התפת אשר ולא ידעו ב וסימ אם יצאתי השדה המעתיק הרים לחמה ל דבות

ואין לנו ב̇ וסימ̇ ויאמרו לו הגבעה · המאוס מאסת את יהודה ״ ״ ואין טוב ב̇ וסימ̇ המאוס מאסת א״ ·
קוה לשלום ואין טוב ״ ״ ב̇ ויש פס̇ אל אל אל דסימ̇ אל תבשחו בעשק ובגזל · אל תנאץ למען שמך אל תנבל ״

לסחורתא ועל דרבי׃
בארעא לא בקרו׃
המאס
מאסת את יהודה ואם
בציון געלה נפשך מדוע
הכיתנו ואין לנו
מרפא קוה לשלום
ואין טוב ולעת מרפא
והנה בעתה׃ המרטש
רטשא ית דבית יהודה
אם יתבי בציון רחיק
מימרך מדין אלקיתנא
ולית לנא אסו סברנא
לשלם ולית טב ולעדן
סליחות חובין והא
פורענות חיטאין׃ ידע
ידענו יהוה רשענו
עון אבותינו כי חטאנו
לך׃ ידענא יי חובנא
וחובי אבהתנא ארי
חבנא קדמך׃ אל תנאץ
למען שמך אל תנבל
כסא כבודך זכר אל
תפר בריתך אתנו׃ לא
תרחקיננא בדיל יקר
שמך לא תנכיל אז
אתר בית כורסי יקרך
דוכרנך קיים דעם
אבהתנא קדמך לא
תשני קיימך עימנא׃
היש בהבלי הגוים מג
מגשמים ואם השמים
יתנו רבבים הלא אתה
הוא יהוה אלהינו ונ
ונקוה לך כי אתה עש

עשית את כל אלה׃
האלית צרוך בטעות
עממיא לאחתא מט
מיטרא ואם שמיא
לא יתנון רסיסין אר
אילהין על מימרך
הלא את הוא יי אלהנא
ונסבר קדמך ארי עבד
עבדת ית כל אילין׃ וי
טו
ויאמר
יהוה אלי אם יעמד
משה ושמואל לפני
אין נפשי אל העם הזה
שלח מעל פני ויצאו׃
ואמר יי לי אם יקום
משה ושמואל למב
למבעי מן קדמי לא
רעוא קדמי בעמא
הדין שלח מארע בית
שכינתי ויפקון ויגלון׃
והיה כי יאמרו אליך
אנה נצא ואמרת אל
אלהם כה אמר יהוה
אשר למות למות וא
ואשר לחרב לחרב וא
ואשר לרעב לרעב וא
ואשר לשבי לשבי׃
ויהי ארי יימרון לך
לאן ניגלי ותימר להון
כדנן אמר יי די למות
למותא ודי לחרבא
לחרבא ודי לכפנא ל
לכפנא ודי לשביא
לשביא׃ ופקדתי עלי
עליהם ארבע משפחות

נאם יהוה את החרב
להרג ואת הכלבים לס
לסחב ואת עוף השמ
השמים ואת בהמת
לאכל ולהשחית׃ וא
ואסער עליהון ארבע
פורענן בישין אמר
יי ית דקטלין בחרבא
למיקטל וית כלביא
לגררא וית עופא דש
דשמיא וית בעירא
דארעא למיכל ולחבל׃
ונתתים לזועה לכל
ממלכות הארץ בגלל
מנשה בן יחזקיהו מ
מלך יהודה על אשר
עשה בירושלם׃ ואתנ
ואתנינון לזיע לכל
מלכוות ארעא על
דלא תב מנשה בר
חזקיה מלך שבטא
דבית יהודה על דא
דאסגי למיעבד ביש
בירושלם׃ כי מי יחמל
עליך ירושלם ומי ינ
ינוד לך ומי יסור לש
לשאל לשלם לך׃
ארי מן ייחוס עלך
ירושלם ומן יהוי עלך
ומן יזור למשאל
בשלמא ליך׃ ואת נט
נטשת אתי נאם יהוה
אחור תלכי ואט את
ידי עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם׃ אר

יחזקיהו ג̇ בנב̇ וסימ̇ ונתתים לזעוה לכל ממלכות · חזון ישעיהו בן אמוץ אשר · ויאמר יחזקיהו הנקל · ובכל דב̇ ה̇
דהזה̇ יחזקיהו במ̇ חזקיהו · אחז בני חזקיהו · ויבא מנשה אל חזקיהו · ויאמר חזקיהו להעלות · בי חזקיהו מלך יהודה · ועתה
אל ישיא אתכם ״ ״ רבבים ב̇ חס̇ ל̇ קדמ̇ וסימ̇ וימלצו רבבים ומלקוש · היש בהבלי הגוים מגשימים ואם ״ ״

לידה ז חס ו בליש וסימ אם אנכי ילדתיהו · ולאבן את ילדתנו · אוי לי אמי כי ילדתני · ועל אבותם המולדים אתם · אשר
הולדו בנים בתוכם · דיחזקאל · אני היום ילדתיך ׳ ׳ בעד ב חס וסימ בעד יומם בושה וחפרה · בעד רשע לנגדי ׳ ׳

את שבקת פולחני או
אמיר יי לאחרא איס
איסתחרת וארימית
ית מחת גבורתי עלך
וחבילתך על דחזית יכ
יכלת למיתב ולא אתבת׃
ואזרם במזרה בשערי
הארץ שכלתי אבדתי
את עמי מדרכיהם
לוא שבו׃ וכמא דדרן
במדריא כין בדרית
ית עמי בקרוי ארעא
תכלית אובדית ית עמ
בקירוי ארעא מאורח
מאורחתהון בישתא
לא תבו׃ עצמו לי א
אלמנתו מחול ימים
הבאתי להם על אם
בחור שדד בצהרים
הפלתי עליה פתאם
עיר ובהלות׃ סגיאה
קדמיי ארמלתהון מן
מיחל ימיין איתיתי
עליהון סיעת עלימין
בזוזין כיד בטיהרא
איתיתי עליהון משי
משיריין בתכיף וחבל
וחבילא קרויהון׃ א
אמללה ילדת השבע
השבעה נפחה נפשה
באה שמשה בעד יומ
יומם בושה וחפרה וש
ושאריתם לחרב אתן
לפני איביהם נאם
יהוה׃ צריאת ארעתהו

מבלי עמא הוו למ
למפחת נפש גלא יקר
יקריהון בחייהון בה׃ ועד
בחייתי ואיתכנשו ושא
ושארהון לחרבא אי
אימסר קדם בעלי ד
דבביהון אמיר יי׃
אוי לי
אמי כי ילדתני איש
ריב ואיש מדון לכל
הארץ לא נשיתי ולא
נשו בי כלה מקללוני׃
ווי לי אמי ארי ילד
ילידתני למיהוי גבר
דין ואינש מצו לכל
יתבי ארעא לבל רשו
בגולא מיח ראנא רא
ראשי יתבע מינהון כ
כולהון מלטטין לי׃
אמר יהוה אם לא שו
שריתך לטוב אם לוא
הפגעתי בך בעת רעה
ובעת צרה את האיב׃
אמיר יי אם לא סופך
יהי לטבא אילא ייתון
ויבעון מינך בעידן ד
דאיתי עליהון סנאה
ויעיק להון בעיל דבב׃
הירע ברזל ברזל
מצפון ונחשת׃ מלך
דתקיף כברזלא וכנ
וכנחשא ייתי מציד
מציפונא עלה ויתבז
ויתבריפת׃ חילך ואו
ואוצרתיך לבז אתן

לא במחיר בכל חטא
חטאתיך ובכל גבליך׃
ניכסיכון ובית גינזיכון
לבזא אימסר בלא
בדמין בחובין דחויתו
פלחין לטעותא בכל
תחומיכון׃ והעברתי
את איביך בארץ א
אשר לא ידעת כי א
אש קדחה באפי על
עליכם תוקד׃ ותישת
ותישתעבדון לבעלי
דבביכון בארעא דלא
ידעתון ארי קידום
תקיף כאישא נפק
מן קדמי ברגז עליהון
ייחול׃
אתה ידעת יהוה זכ
זכרני ופקדני והנקם
לי מרדפי אל לארך
אפך תקחני דע שאתי
עליך חרפה׃ את גלי
קדמך יי רישול דוכרני
קדמך ופקדני ואסער
על בעלי דבבי ואתפרע
לי מרדפי לא תיתין
ארכא לעי לבני גלי
קדמך דקבילית חיס
חיסודין על מימרך׃
נמצאו דבריך ואכלם
ויהי דבריך לששון
ולשמחת לבבי כי נקרא
שמך עלי יהוה אלהי
צבאות׃ קבילית לפת
לפיתגמך וקיימתינון

אתה ז ריש פס בנבי וסימ אתה ידעת את דוד אבי · אתה תשמע השמים · דדברי · אתה ידעת יי זכרני ופקדני · אתה
אל תירא עבדי יעקב · בתל · אתה בן אדם הגד · אתה תזרע ולא תקצור · אל תאכל ולא תשבע ׳ ׳ האויב ה ד מלא וא חס
ואנפה בם · דמלכים · אם לא הפגעתי בך · יען יאמר האויב עליכם האח · לעזר למלך על האויב · האויב תמו חרבות · תנו חס ׳ ׳

ל פס אם ואם במיצע באור וירמי׳ וסימ׳ הלא אם תיטב שאת ואם ׃ הלא כל הארץ לפניך ׃ אם ישבם עשים ׃ עד הגל הזה ׃
ויאמר בילדכן את העברית ׃ אם תשא חטאתם ׃ והשביע אתה הכהן ׃ לכן כה אמר יי אם תשוב ׃ וישבע המלך ׃ הנה פתחתיך ׃

יהוה מימרך לי לביע
לחדות לבי ארי איתק
איתקרי שמך עלי יי
אלהי צבאות׃ לא ישב
ישבתי בסוד משחקים
ואעלוז מפני ידך בדד
ישבתי כי זעם מלאתני׃
לא איתיבית בסיעת מ
משבחן ולא חדיתי
מן קדם מימרך פריש
יתיבית ארי נבואן דלו
דלוט מליתני׃ למה
היה כאבי נצח ומכתי
אנושה הרפא היו תהי
תהיה לי כמו אכזב מים
לא נאמנו׃ למה הוה
כיבי לא פריש ומחתי
תקיפא מסרבא לאית
לאיתסאה לא יהי מ
מימרך לי בכדבין וכ
כמבוע דמיין דפסקין
מוהי׃
לכן כה אמר יהוה אם
תשוב ואשיבך לפני
תעמוד אם תוציא יקר
מזולל כפי תהיה ישובו
המה אליך ואתה לא
תשוב אליהם׃ בכין כדנן
אמר יי אם תתוב ואת
ואתיבנך קדמי תשמש
ואם תתיב רשיעא
למיהוי צדיקיא רעות
מימרי תקיים יתיבהון
איגון לפיתגמך ואת
לא תיתיבהי למטעי׃

בתריהון׃ ונתתיך לעם
הזה לחומת נחשת
בצורה ונלחמו אליך
ולא יוכלו לך כי אתך
אני להושיעך ולהצ
ולהצילך נאם יהוה׃
ואיתנינך לעמא הדין
כשור דנחש כריך ויגי
ויגיחון לקיבלך ולא
יכלון לך ארי בסעדך
מימרי למיפרקך ולש
ולשיזבותך אמר יי׃ והצ
והצלתיך מיד רעים
ופדתיך מכף עריצים׃
ואישיזבינך מיד מבא
מבאשין ואיפרקינך
מיד תקיפין׃

יו
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי עימי למימר׃ לא
תקח לך אשה ולא יה
יהיו לך בנים ובנות
במקום הזה׃ לא תסב
לך איתתא ולא יהון
לך בנין ובנן באתרא
הדין׃
כי כה אמר יהוה על
הבנים ועל הבנות הי
הילודים במקום הזה
ועל אמותם היולדות
אתם ועל אבותם המו
המולידים אתם באר
בארץ הזאת׃ כדנן יי
אמר יי על בנין ועל

בנן דמתילדין באתר
הדין ועל אימהתהון ד
דילדן יתהון ועל אבה
אבהתהון דמולידין
יתהון בארעא הדא׃
ממותי תחלואים ימתו
לא יספדו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה
יהיו ובחרב וברעב יכלו
והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ׃ ממות ממרעי
כפן ימותון לא יסת
יסתפדון ולא יתקברון
לזיבל מבדר על אפי
ארעא יהון ובחרבא
ובכפנא יסופון ותהי
נבילתהון משגרא
למיכל לעופא דשמיא
ולבעירא דארעא׃
כי כה
אמר אל תבא בית
מרזח ואל תלך לספוד
ואל תנד להם כי אספ
אספתי את שלומי מ
מאת העם הזה נאם
יהוה את החסד ואת
הרחמים׃ ארי כדנן
אמר יי לא תיעול לבית
מרזחא ולא תהך למ
למיספד ולא תיד וי
להון ארי כנישית ית
שלמי מן עמא הדין
אמר יי ית חיסדא וית
רחמי׃ ומתו גדולים

בדד ח וסימ׳ כל ימי אשר הנגע בו יטמא ׃ יי בדד ינחנו ׃ וישכן ישראל בטח בדד ׃ כי עיר בצורה בדד נוה ׃ קומו עלו אל גוי
שלו ישב בטח ׃ לא ישבתי בסוד משחקים ׃ איכה ישבה בדד ׃ ישב בדד וידם כי נטל עליו ׃׃ היולדים ג ב מלא וא חס וסימ׳
הילדים במדבר בדרך ׃ ואלה שמות הילדים ׃ היולדים במקום הזה ׃ בתר מל׳ ׃׃ חומת ג בספ׳ וסימ׳ שורא דדמשק ׃ נפל ׃׃

שמוע ו״א ׳ חס׳ וד׳ מל׳ וסימ׳ ואם ביום שמע אישה ׳ לבלתי שמע אל הכהן ׳ הנה שמע מזבח טוב ׳ ולא שמוע אבוא ׳ בגבר
בחשים לא אבו שמוע ׳ את אזנם ויקשו ׳ כי הקשו את ערפם ׳ ועשה הרעה ׳ ואמרים אתם ׳ ואתם הרעתם ׳ וסור לבלתי שמוע ״

וקטנים בארץ הזאת
לא יקברו ולא יספדו
להם ולא יתגדד ולא
יקרח להם ׃ וימותון רב׳
רברבין ודעדקין בארע
בארעא הדא לא יתקב׳
יקברון ולא יסתפדון ׃
להון ולא יתחממון ול׳
ולא ימרטון להון ׃ ולא
ולא יפרסו להם לנחמו
על מת ולא ישקו אתם
כוס תנחומים על אביו
ועל אמו ׃ ולא יפרסון
להון על אבילא לנחמ׳
לנחמותהון על מיתא
ולא ישקון יתהון כס
תנחומין על אבוהי ו׳
ועל אימיה ׃ ובית משׁ
משתה לא תבא לשבת
אתם לאכל ולשתות ׃
ובית משתיא לא תיע׳
תיעול לאסחרא עימ׳
עמהון למיכל ולמשתי׃
כי כה
אמר יהוה צבאות א׳
אלהי ישראל הנני מ׳
משבית מן המקום
הזה לעיניכם ובימיכם
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה ׃ ארי
כדנן אמר יי׳ צבאות אלהא דישראל
הא אנא מבטיל מן א׳
אתרא הדין לעיניכון
וביומיכון קל בדיע וקל
חדוה קל חתנין וקל

כלן ׃ והיה כי תגיד לעם
הזה את כל הדברים הז׳
האלה ואמרו אליך
על מה דבר יהוה על׳
עלינו את כל הרעה
הגדולה הזאת ומה
עוננו ומה חטאתינו
אשר חטאנו ליהוה אלהינו ׃
ויהי ארי תחוי לעמא
הדין ית כל פיתגמיא
האילין ויימרון לך יי׳
על מה גזר יי׳ עלנא
ית כל בישתא רבתא
הדא ומה חובנא ומה
סורחננא דחבנא קדם
יי׳ אלהנא ׃ ואמרת א׳
אלהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה
וילכו אחרי אלהים
אחרים ויעבדום ויש׳
וישתחוו להם ואתי
עזבו ואת תורתי לא
שמרו ׃ ותימר להון יי׳
על דשבקו אבהתכון ז׳
פולחני אמר יי׳ וטעו
בתר טעוות עממיא
ופלחונון וסגידו להון
ופולחני שבקו וית
אורייתי לא נטרו ׃ ו׳
ואתם הרעתם לעשות
מאבותיכם והנכם הל׳
הלכים איש אחרי
שררות לבו הרע ל׳
לבלתי שמע אלי ׃ ו׳
ואתון אבאשתון למ׳

למעבד מאבהתכון ו׳
והא אתון אזלין גבר
בתר הרהור ליביה ב׳
בישתא בדיל דלא ל׳
לקבלא למימרי ׃ והט׳
והטלתי אתכם מעל
הארץ הזאת על הארץ
אשר לא ידעתם אתם
ואבותיכם ועבדתם שם
את אלהים אחרים
יומם ולילה אשר לא
אתן לכם חנינה ׃ ואיג׳
ואיטלטל יתכון מעל
ארעא הדא לארעא
דלא ידעתון אתון וא׳
ואבהתכון ותיפלחון ׃
תמן לעממיא פלחי
טעוותא יימם ולילי
דלא יהי עליכון רחמ׳
רחמין ׃
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמר
עוד חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל
מארץ מצרים ׃ בכן ז׳
הא יומיא אתן אמר
יי׳ ולא יהון מישתעו
עוד בגבורתא דאסיק
ית בני ישראל מארעא
דמצרים ׃ כי אם חי יז׳
יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ
צפון ומכל הארצות
אשר הדיחם שמה
והשיבתים על אדמתם

בו״א מקומות במקרא סמוכא הפשטא ליתיב ׳ וסימ׳ או בנבלת בהמה טמאה ׳ אחרי הכתו את סיחן ׳ כי מאסו את תורת ׳ איש
יושב על כסא דוד ׳ כל מעבר מטה מוסדה ׳ איש הולך אחרי שרירות לבו ׳ דירמיה ׳ שקר הנביאים נבאים ׳ די מלכות תחות כל שמיא ׳ ד׳
כל מלך רב ושליט ׳ כל חדר ׳ דעזרא ׳ די מדת עבר נהרא ׳ דעזרא ״ על מה ג׳ יחיד׳ על מה תבן ׳ על מה דבר יי׳ ׳ על מה גאון רשע ״

מישנה ד̇ קמ׳ וסימ׳ וכתב לו את משנה התורה הזאת · ויכתב שם על האבנים · ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם ·
את אלקנה משנה המלך ·· ואשריהם ב̇ א̇ חס וא̇ מל וסימ׳ ואשיריהם תשרפון באש · כל עץ רענן על גבעות ··

אשר נתתי לאבתם׃ א
אילהין יהון משתען
בגבורתא דין דאסיק
ית בני ישראל מארעא
דציפונא ומכל מדינת
דאגליתנון לתמן ואתי
ואתיבנון לארעהון ד
די יהבית לאבהתהון׃
הנני
שלח לדוגים רבים
נאם יהוה ודיגום וא
ואחרי כן אשלח לר
לרבים צידים וצדום
מעל כל הר ומעל כל
גבעה ומנקיקי הסל
הסלעים׃ הא אנא
שלח לעממין קטולין
דיקטלונון אמיר יי
ובתר כון אשלח לס
לסגיאין צידין ויינ
ויצדונון מעל כל
טור רם ומשקיפי א
כיפיא׃ כי עיני על כל
דרכיהם לא נסתרו
מלפני ולא נצפן עונם
מנגד עיני׃ ארי קדמי
גלן על כל אורחתהון
לא נסתרן מן קדמי׃
ולא מטמרין חוביהון
מקביל מימרי׃ ושל
ושלמתי ראשנה מש
משנה עונם וחטאתם
על חללם את ארצי בנ
בנבלת שיקוציהם ות
ותועבותיהם מלאו את

נחלתי׃ ואשליב לה
לתרין בקדמיתא על
חרתהון חוביהון וחט
וחטאיהון על דאחילו
ארעא בית שכינתי בנ
בנבלת שיקוציהון ות
ותועבתהון מלו ית
אחסנתי׃
הפטרה
יהוה עזי ומעזי
ומנסי ביום צרה אליך
גוים יבאו מאפסי ארץ
ויאמרו אך שקר נחלו
אבתינו הבל ואין בם
מועיל׃ יי תוקפי ורוח
ורוחצני ומשיזבי בע
בעידן עקא לשימע ג
גבורתך עממין ייתון
מסייפי ארעא ויימרון
ברם לשיקרא פלחו
אבהתנא ללמא ולית
בהון הנאה׃ היעשה
לו אדם אלהים והמה
לא אלהים׃ היעביד
ליה אינשא דחלן ואנ
ואינון טעוון דלית ב
בהון צרוך׃ לכן הנני
מודיעם בפעם הזאת
אודיעם את ידי ואת
גבורתי וידעו כי שמי
יהוה׃ בכן הא אנא מ
מחוי להון בזימנא
הדא אחוינון ית פור
פורענותי וית מחת
גבורתי וידעון ארי ש
שמי יי׃

יז חטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפרן שמ
שמיר חרושה על לו
לוח לבם ולקרנות מז
מזבחותיכם׃ חובי בית
יהודה כתיבין בעיט ד
דברזל בטופר שמיר
חריתין על לוח ליבהון
ולקרנתא איגוריהון׃ ז
כזכר בניהם מזבחותם
ואשריהם על עץ ר
רענן על גבעות הגבהות׃
כאיתכרא בניהון ית
איגוריהון ואשיריהון
תחות כל אילן עבוף
ועל רמתא מנטלתא׃
הררי בשדה חילך כל
אוצרותיך לבז אתן במ
במתיך בחטאת בכל
גבוליך׃ על די פלחתון
על טוריא בחקלא נכ
ניכסיכון וכל בית גנז
גנזיכון לביזא אמסר
בחובין דהויתון פלחין
לטעוותא בכל תחומיכון׃
ושמטתה ובך מנחלתך
אשר נתתי לך והעבד
והעבדתיך את איביך
בארץ אשר לא ידעת
כי אש קדחתם באפי
עד עולם תוקד׃ ואית
סנאה על ארעכון וית
ותתגרי יתריא בשמיטתא
ותתעי ית שמיטתהא
על דלא שמיטת

ויאמרו ט̇ וסימ׳ זכור ימות עולם בינו · יי עזי ומעזי ומנוסי ביום · בין האולם ולמזבח · בלת יענו ויאמרו אליך · כל הגוים
נקבצו יחדיו · ישישו וישבחו בך · ירננו וישמחו חפצי צדקי · ישמחו השמים ותגל הארץ · התשלח ברקים וילכו ·· נחלו ד̇
קמ׳ וסימ׳ ואלה אשר נחלו בני ישראל · כי בנות מנשה נחלו · ויאמרו אך שקר נחלו · נחלו פתאים אולת · וא̇ ונחלו · זכר לאברהם ··

על מים ח וסימנ ויצוה הכהן ושחט · וחברו · על מים רבים אשר בגבעון · שבגת על מים רבים · והיה כעץ שתול על מים ·
קח על מים רבים יצפ יצפה · אמך כגפן ברמך · קול יי על המים · תגיג דפס · ומן יי ב ארור הגבר אשר · ויאמר דוד אל הקהל ·

בשמיטיכון בר חוריתנון
יתבון עלה ובכון איעבד
פורענות דינכון מינכון א
עד דאגלי יתכון מאח
מאחסנתכון ותיתעבד
ותישתעבדון לבעלי
דבביכון בארעא דלא
ידעתון ארי קידום
תקיף כאישא נפק מן
קדמי ברגז עד עלמיא
ייקד ׃

כי כה אמר יהוה ארור
הגבר אשר יבטח באדם
ושם בשר זרעו ומן
יהוה יסור לבו ׃ ארי כ
כדנן אמר יי ליט גבר
דיתרחיץ באינשא
וישוי בישרא רוחצני
ומן מימרא דיי יעדי
ליביה ׃ והיה כערער
בערבה ולא יראה כי
יבא טוב ושכן חררים
במדבר בארץ מלחה
ולא תשב ׃ ויהי כעבבת
במישרא ולא יחזי
ארי ייתי טבא וישרי
דלא ולד במדברא כא
בארע סרוס דלא איתי
איתיתבת ׃

ברוך הגבר אש
אשר יבטח ביהוה והיה
יהוה מבטחו ׃ בריך ג
גברא דמיתרחיץ במי
במימרא דיי ויהי מי
מימרא דיי רוחצניה ׃

והיה כעץ שתול על
מים ועל יובל ישלח
שרשיו ולא יראה כי
יבא חם והיה עלהו
רענן ובשנת בצרת לא
ידאג ולא ימיש מעש
מעשות פרי ׃ ויהי כ
כאילן דשתיל על
מבוע דמיין ועל נגדין
ישלח שורשוהי ולא
יחזי ארי ייתי חומא
ויהון טרפוהי עבו
ובשנת בצורתא לא
יתנגד ולא יפסוק מל
מלמעבד פירין ׃ עקב
הלב מכל ואנש הוא
מי ידענו ׃ נכיל ליבא
מכולא ותקיף הוא
מן ידעניה ׃ אני יה
יהוה חוקר לב בוחן
כליות ולתת לאיש כד
כדרכו כפרי מעלליו ׃
אנא יי חקר ליבא ומ
ובחר כולייתא ולמיתן
לאינש כאורחתיה
כפירי עובדוהי ׃

קורא
דגר ולא ילד עשה
עשר ולא במשפט ב
בחצי ימו יעזבנו ובא
ובאחריתו יהיה נבל ׃
האכקורא דמכנש
ביעין דלא ילדה ומת
ומשחין אפרוחין ומ
דבתרוהי לא יהכון כין

כלגבר רשיע דקני נכ
נכסין דלא בדינא בפ
בפלגות יומוהי שביק
להון ובסופיה מיתקרי
רשיעא ׃ כסא כבוד
מראשון מקום מקדש
מקדשנו ׃ פורענותא
תתעביד מן קדם דשכ
דשכינתיה על כורסיה
יקרא בשמי מרומא
עיל מן אילא מקביל
אתר בית מקדשנא ׃
מקוה ישראל יהוה ׃
כל עזביך יבשו יסורי
בארץ יכתבו כי עזבו
מקור מים חיים את
יהוה ׃ סיבר ישראל יי
כל דשבקו פולחנך
יבהתון ורשיעיא דע
דעבדו על מימרך בחז
בגיהנם איתון עריתין
למיפל ארי שבקו פו
פולחנך יי דיבגליליה
את מייתי עליהון יקר
במבוע דמיין דלא
פסקין מוהי ׃
רפאני יהוה ׃
וארפא הושיעני ואו
ואושעה כי תהלתי
אתה ׃ אסיני יי ואיתסי
פרקני ואיתפרק
ארי תושבחתי את ׃
הנה המה אמרים אלי
איה דבר יהוה יבא נא ׃
הא אינון אמרין לי או

ישלח יב וסימנ בלבתך לשוב מיצרימה · ונתתי את חן העם · עוד נגע אחד · וגם את הצרעה ישלח · את המארה את המהומה ·
בגדשמניו דזון · לאמר הן ישלח איש את אשתו · והיה כעץ שתול על מים · יהי למלא בטנו · איש תהפכות ישלח מדון · ישלח בבד
חיון אפו · ישלח בם ערוב ויאכלם · יבא ג חס בספר וסימנ כי יבא חם והיה · כי פתאם יבא · ואיה נביאיכם ·

ופל׳ יהודה ׳ז׳ וסימ׳ ואמרת אליהם שמעו דבר יי׳ ההבות המיתהו ׳ ויקד יהושפט ׳ דויצא אסא ׳ שמעוני ויעשו הלוים ׳
ויעבידהון עבדיו ׳ ולא נעשה כפסח ׳׳ וגל׳ ריש׳ פס׳ דבות׳ ׳׳ ׳׳ ומשנה ב׳ וסימ׳ ומשנה כסף ׳ ומשנה שברון שברם ׳׳ ׳׳

דאיתנבית בשמא דיי׳ ׃
יתקיים כען ׃ ואני לא
אצתי מרעה אחריך
ויום אנוש לא התאויתי
אתה ידעת מוצא שפתי
שפתי נכח פניך היה ׃
ואנא לא עכבית על ב
מימרך מלאיתנבאה
עליהון לאתטיתהון לב
לדחלתך וליום ביש רי
דאתי מייתי עליהון לא
חמידית את קדמך גלי
אפקות סיפוותי גלי קד
קדמך הוה ׃ אל תהיה
לי למחתה מחסי אתה
ביום רעה ׃ לא יהי מימ
מימרך לי לתבר רוח
דיתבר את בעידן עקא
יבעון ׃ יבשו רדפי ואל
אבשה אני יחתו המה
ואל אחתה אני הביא
עליהם יום רעה ומשנה
שברון שברם ׃ יבהתון ׃
רדפי ולא איבהת אנא
יתבלמון איתון ולא א
איתבלים אנא איתי
עליהון יום ביש ועל חד
תרין תברא תברינון ׃
כה אמר
יהוה אלי הלך ועמדת
בשער בני העם אשר
יבאו בו מלכי יהודה
ואשר יצאו בו ובכל ש
שערי ירושלם ׃ כדנן ׃
אמר יי׳ לי איזיל ותקום
בתרע בני עמא דיעלון
ביה מלכיא דבית יהודה ׃
ודיפקון ביה ובכל תרעי
ירושלם ׃ ואמרת אלהם
שמעו דבר יהוה מלכי
יהודה וכל יהודה וכל
ישבי ירושלם הבאים
בשערים האלה ׃ ותימר
להון קבילו לפתגמיא
דיי׳ מלכיא דבית יה
יהודה וכל דבית יהודה
וכל יתבי ירושלם דעל
דעלין בתרעיא האילין ׃
כה אמר יהוה השמרו
בנפשותיכם ואל תשאו
משא ביום השבת
והבאתם בשערי ירוש
ירושלם ׃ כדנן אמר
יי׳ איסתמרו בנפשתיכו
ולא מטול ביומא
דשבתא ותעלון בתרעי
ירושלם ׃ ולא תוציאו
משא מבתיכם ביום
השבת וכל מלאכה לא
תעשו וקדשתם את
יום השבת כאשר צוי
צויתי את אבתיכם ׃ ולא
ולא תפקון מטול מב
מבתיכון ביומא דשבת
וכל עבידא לא תעבדון
ותקדשון ית יומא דש
דשבתא כמא דפקידית
אבהתכון ׃ ולא שמעו ׃
ולא הטו את אזנם ויק
ויקשו את ערפם לבלתי
שמעו ולבלתי קחת מו
מוסר ׃ ולא קבילו ולא
ארכינו ית אודניהון וא
ואקשיאו ית קדלהון
בדיל דלא למישמע
ובדיל דלא לקבלא
אולפן ׃ והיה אם שמע
תשמעון אלי נאם
יהוה לבלתי הביא מש
משא בשערי העיר
הזאת ביום השבת
ולקדש את יום השבת
לבלתי עשות בה כל
מלאכה ׃ ויהי אם קבל
תקבלון למימרי אמר
יי׳ בדיל דלא לאעלא
מטול בתרעי קרתא
הדא ביומא דשבתא
ולקדשא ית יומא דש
דשבתא בדיל דלא יה
למיעבד ביה כל עיבידא ׃
ובאו בשערי העיר
הזאת מלכים ושרים
ישבים על כסא דוד
רכבים ברכב ובסוסים
המה ושריהם איש יה
יהודה וישבי ירושלם
וישבה העיר הזאת
לעולם ׃ ויעלון בתרעי
קרתא הדא מלכין ורב
ורברבין יתבין על כורס
כורסי דוד רכבין ברת
ברתיכין ובסוסוון אנ
אינון ורברביהון אינש
יהודה ויתבי ירושלם

בייחד׳ דבל חד וחד ל׳ קמ׳ וסימ׳ הזה עליהם כי חטאת ׳ כל בעל מישה ידו ׳ ומיגה אל יסוד ׳ אם עגה תעצה ׳ מרבה רגליבד ׳
למרבה המשרה ׳ מקרה לילה ׳ ונעשה הדבר הזה ׳ דיהושע הראה אל אחאב ׳ אל תהיה לי למחתה ׳ מוקה ישראל ׳ ותקרא אתם ׳
נגיד ומצוה ׳ מרעה עדרים ׳ מחסה כזב ׳ אל תבא ׳ מלוה יי׳ חונן דל ׳ ובאשר תראה ׳ דדניאל ׳ למחבה לו ׳׳ ׳׳ ולקדש ל׳ דבות ׳׳

זהנה הוא ה׳ וסימ׳ והנה הוא בפי אמתחתו ׃ והנה הוא עלילות דברים ׃ והעם אשר אתו ׃ והנה הוא מיגרע ׃ וארד בית
היוצר והנהו בת׳ ׃ לאמור ג׳ מלא וסימ׳ ויברכם ביום ההוא ׃ קדמ׳ דפס׳ ׃ הביוצר הזה ׃ דעלם ׃ אם תפרו ׃

ותתיתיב קרתא הדא לז
לעלם׃ ובאו מערי יהו
יהודה ומסביבות ירו
ירושלם מארץ בנימן
ומן השפלה ומן ההר
ומן הנגב מביאים תו
תודה בית יהוה עלה
וזבח ומנחה ולבונה
ומביאי תודה בית יהוה׃
וייתון מקרבנא דבית
יהודה ומסחרני ירוש
ירושלם ומארע שבט
בנימן ומן שפילתא
ומן טורא ומן דרומא
מייתין עלון ונכסת
קודשין וקורבנין ול
ולבונתא ומעלי תודתא
לבית מקדשא דיי׃
ואם לא תשמעו אלי
לקדש את יום השבת
ולבלתי שאת משא
ובא בשערי ירושלם
ביום השבת והצתי א
אש בשעריה ואכלה
ארמנות ירושלם ולא
תכבה׃ ואם לא תקבלון
למימרי לקדשא ית
יומא דשבתא ובדיל
דלא למיטל מטול ומ
ומיעל בתרעי ירושלם
ביומא דשבתא ואדלק
אישתא בקירויהא
ותשיצי בירנית ירוש
ירושלם ולא תיטפי׃
יח הדבר

אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ פי
פיתגם נבואה דהוה
עם ירמיהו מן קדם יי
למימר׃ קום ותיחות בית
היוצר והנה הוא עשה
מלאכה על האבנים׃
קום ותיחות לבית פחר
ותמן אשמעינך ית
פתגמי׃ וארד בית ה
היוצר והנה הוא עשה
מלאכה על האבנים׃
ונחתית לבית פחרא
והא הוא עביד עבי
עבידתא על סדנא׃
ונשחת הכלי אשר
הוא עשה בחמר ביד
היוצר ושב ויעשהו
כלי אחר כאשר ישר
בעיני היוצר לעשות׃
ואיתחבל מנא דהוא
עביד בטינא כיד פחר
ותב ועבדיה מן אוחרן
כמא דכשר בעיני פ
פחרא למעבד׃
ויהי דבר
יהוה אלי לאמור׃ והו
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי למימר׃ הה
הכיוצר הזה לא אוכל
לעשות לכם בית ישראל
נאם יי הנה כחמר
ביד היוצר כן אתם ב
בידי בית ישראל׃ הכ
הכפחרא הדין הלא

יתכלה למעבד קדמי יי
לכון בית ישראל אמר יי
הא כמא דטינא ביד
בידא דפחרא כן אתון
חשיבין קדמי בית יש
ישראל׃ רגע אדבר על
גוי ועל ממלכה לבנות
לנתוש ולנתוץ ולהאב
ולהאביד׃ זמן אימלל
על עמא ועל מלכותא
למיעקר ולתרעא
ולאבדא׃ ושב הגוי ה
ההוא מרעתו אשר
דברתי עליו ונחמתי
על הרעה אשר חש
חשבתי לעשות לו׃
ויתב עמא ההוא מבי
מבישתיה דגזרית
עלוהי ואתיב מן בישו
בישתא דחשיבית
למיעבד ליה׃ ורגע אד
אדבר על גוי ועל ממל
ממלכה לבנות ולנטע׃
וזמן אימליל על עמא
ועל מלכותא למיבני
ולקיימא׃ ועשה הרע
הרעה בעיני לבלתי
שמע בקולי ונחמתי
על הטובה אשר אמ
אמרתי להיטיב אותו׃
ויעביד דביש קדמיי
בדיל דלא לקבלא למ
למימרי ואתיב מן טבתא
דאמרית לאוטבא ליה׃
ועתה אמר נא אל איש

ולבלתי ד׳ וסימ׳ ולבלתי שאת משא ׃ ולבלתי בנות בתים לשבתנו ׃ אם תפרו את בריתי ׃ אחר רוחם ׃ וכל היכא דאית לבלתי
דבות׳ לבלתי ולבלתי בפס׳ כמא לבלתי לבלתי ׃ לבלתי משא בשערי העיר ׃ ובא ב׳ וחס׳ וסימ׳ ובא בשערי ירושלם
ביום השבת ׃ ובא עם המלך אל המשתה ׃ האבנים ב׳ מב׳ ליש׳ וסימ׳ ויאמר בילדכן את העבריות ׃ וארד בית היוצר והנהו ׃

נואש ד וסימ׳ ולא אמרת נואש · ותאמרי נואש · ואמרו נואש כי אחרי · ולדוח אמרי נואש · וחד ונואש ממני שאול ·· ·
על ירמיהו ד וסימ׳ לכו ונחשבה על ירמיהו · הדבר אשר היה על · ויקצפו השרים על ירמיהו · ויתנו עלין נבובדנאצר ·· · ·

יהודה ואל יושבי ירו
ירושלם לאמר כה אמר
יהוה הנה אנכי יוצר
עליכם עיצה וחשב
עליכם מחשבה שובו
נא איש מדרכו הרעה
והיטיבו דרכיכם ומע
ומעלליכם ׃ וכען אימר
כען לאינש יהודה
וליתבי ירושלם למימר
כדנן אמר הא אנא מיי
עליכון בישא ומחשב
עליכון מחשבה תובו
כען גבר מאורחיה בי
בישתא ואתקינו או
אורחתכון ועובדיכון ׃
ואמרו נואש כי אחרי
מחשבותינו נלך ואיש
שרירות לבו הרע נעש
נעשה ׃ ואמרו תכנא
מפתר פולחנך ארי בת
בתר עשתונא נהך
וגבר הירהור ליביה בי
בישתא נעביד ׃
לכן כה
אמר יהוה שאלו נא
בגוים מי שמע כאלה
שערורית עשתה מאד
בתולת ישראל ׃ בכין
כדנן אמר יי שאילו
כען בעממיא מאן
שמע כאילין שנו עב
עבדת לחדא כנשתא
דישראל ׃ היעזב מצור
שלג לבנון ואם ינתשו

מים זרים קרים נוזלים ׃
הא כמא דלית איפשר
דיפסוק תלג נחית על
חקלי ליבנן מן לא
יפסקון מימטר נחת
נחתין ומי מבוע נבעין ׃
כי שכחני עמי לשוא
יקטרו ויכשלום בדר
בדרכיהם שבילי עולם
ללכת נתיבות דרך לא
סלולה ׃ ארי שבקו כן
פולחני עמי לאלהו
להנאה אסיקו בוסמין
ואטעיאונון באורחת
באורחתהון בישתא
משבילין תקנין דמן
עלמא למיזל באורחן
דלא תקנן בשבילין ד
דלא מכבשין ׃ לשום
ארצם לשמה שרוקות
עולם כל עובר עליה
ישם ויניד בראשו ׃
לשואה ארעהון ליצד
אישתממות עלם כל
דיעיבר עלה יבלצי ו
ויניד ברישיה ׃ כרוח
קדים אפיצם לפני אויב
ערפם ולא פנים אראם
ביום אידם ׃ כביר
כרוח קידומא איבדרינון
קדם בעלי דבביהון קד
קדל ולא אפין אחזינון
אחזינון ביום תברהון ׃
ויאמרו
לכו ונחשבה אל ירמ

ירמיהו מחשבות כי
לא תאבד תורה מכהן
ועצה מחכם ודבר
מנביא לכו ונכהו בל
בלשון ואל נקשיבה
אל כל דבריו ׃ ואמרו
איתו ונחביש על ירמ
ירמיה מחשבן ארי
לא תיפסוק אוריתא
מכהין ומילך מחכים
ואולפן מספר איתנו
ונסהדינה סהידון ׃
דשקר ולא נציית
לכל פיתגמוהי ׃ הקשי
הקשיבה יהוה אלי ו
ושמע לקול יריבי ׃ ו
קדמך גלי יי דינבי ושמ
ושמיע קדמך עולבני ׃
הישלם תחת טובה
רעה כי כרו שוחה לנ
לנפשי זכר עמדי
לפני לדבר עליהם
טובה להשיב חמתך
מהם ׃ האפשר לשלמ
חלף טבתא בישתא
ארי כרו פחתות למיקטלי
ועול דוכרן מקמי יי
קדמך למללא עליהון
פיתגמין תקנין לאתב
ית חימתך מינהון ׃ לכן
תן את בניהם לרעב
והגרם על ידי חרב ות
ותהיינה נשיהם שכ
שכלות ואלמנות
ואנשיהם יהיו הרגי

שמיעה לקול יז בליש וסימ׳ ולאדם אמר · לקול שדי · ושמעו לקולך ובאת · לקל האת הראשון · ולא ישמעון לקולך · ויאמר אם
שמע תשמעו לקולי · וישמע משה לקול חתנו · ולא שמעו לקולי · דשפטים · ולא ישמעו לקול אביהם · ולקולי · אתם שמעים · ושמע
לקול יריבי · ועתה שמע לקול · וישמע לקולם · דשאול · ויעש כן · אשים פחות · שמעתי ותרגז · מלחשים · עמי לקולי · לקולך השמיעני ···

על המקום ג̇ וסימ̇ עליתי על המקום ׃ אסיפך ׃ דמלכים ׃ כל שמעה תצלנה אזניו ׃ וכל ועל יושבין דבות במ̇א כ̇ה
אמר ייי הנני מביא רעה אל המקום ׃ דמלכים ׳׳ ׳׳ ב̇מבי ב̇ א̇ כת̇ י̇ וא̇ כת̇ ה̇ וסימ̇ נגוע ומרבה ׃ בחריהם מכי חרב ׃ בת י̇ ׳׳

מות בחוריהם מכי חו
חרב במלחמה ׃ בכין
הב ית בניהון לכפנא
ותבדרינון על ידי קט
קטולי חרבא ויהוין
נשיהון תכלן וארמלן
וגבריהון יהון קטילי
חרבא בקרבא ׃ תשמע
זעקה מבתיהם כי תבי
תביא עליהם גדוד פת
פתאום כי כרו שוחה
ללכדני ופחים טמנו
לרגלי ׃ תשתמע צוו
צווחא מבתיהון ארי
תיתי עליהון משריין
בתכפות ארי כרו פחתא
למיקטלי וקולין צלו
לפרסת רגלי ׃ ואתה
יהוה ידעת את כל
עצתם עלי למות אל
תכפר על עונם וחטאתם
מלפניך אל תמחי ו
ויהיו מכשלים לפניך
בעת אפך עשה בהם ׃
ואת ייי ידיע וגלי קדמ
קדמך ית איתמלכותהון
עלי למיקטל לא תכפר
על חוביהון וחטאיהון
מן קדמך לא יתמחון
ויהון מתקלין קדמ
קדמך בעידן פורענות
רוגזך איתפרע מנהון ׃
יט כה
אמר יהוה אלי הלוך
וקנית בקבק יוצר

חרש ומזקני העם וז
ומזקני הכהנים ׃ איז
כדנן אמר ייי איזיל
ותיזבון זלוע דחסף
פחר ותדבר עמך מ
מסבי עמא ומסבי כ
כהניא ׃ ויצאת אל
גיא בן הנם אשר פתח
שער החרסות וקראת
שם את הדברים אשר
אדבר אליך ׃ ותיפוק
לחילת בר הנם דיקדם
תרע קילקילתא ותנ
ותתנבי תמן ית פתג
פתגמיא דיאמליל
עימך ׃ ואמרת שמעו
דבר יהוה מלכי יהודה
וישבי ירושלם ׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני ׃
מביא רעה אל המקום
הזה אשר כל שמעה
תצלנה אזניו ׃ ותימר
ותימר קבילו פתגמא
דייי מלכיא דבית יהו
יהודה ויתבי ירושלם
כדנן אמר ייי צבאות
אלהא דישראל הא אנ
מייתי בישתא על
אתרא הדין דכל דע
דישמע שמעה יצלן תר
תרתין אודנוהי ׃ יען
אשר עזבני וינכרו
את המקום הזה ויקטרו
בו לאלהים אחרים

אשר לא ידעום המה
ואבותיהם ומלכי יהודה
ומלאו את המקום
הזה דם נקיים ׃ חלף די
דשבקו פולחני וסא
וסאיבו ית אתרא הד
הדין ואסיקו ביה בוסמין
לטעות עממיא דלא
ידעונון אינון ואבהתהו
ומלכיא דבית יהודה
ומלו ית אתרא הדין
דם זכאין ׃ ובנו את
במות הבעל לשרף
את בניהם באש עול
עולות לבעל אשר
לא צויתי ולא דברתי
ולא עלתה על לבי ׃ וב
ובנו ית במת בעלא
לאוקדא ית בניהון בנ
בנורא עלוון לבעלא
דלא פקידית באוריתי
ולא שלחית ביד עבדי
נביא ולא רעוא קדמ
לבי
הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יקרא למקום
הזה עוד התפת וגיא
בן הנם כי אם גיא הה
ההרגה ׃ בכין הא יומי
אתן אמר ייי ולא יתה
יתקרי לאתרא הדין ׃
עוד תופת וחילת בר
הנם אלהין חילת קט
קטולא ׃ ובקתי את
עצת יהודה וירושלם

תביא י̇ג̇ וסימ̇ ומכל החי מכל בשר ׃ ראשית בכורי אדמתך ׃ וחברון ׃ ובמלאת ימי טהרה ׃ לא תביא אתנן זונה ׃ הלא תביא
תועבה אל ׃ ולקחת מראשית כל פרי ׃ ויצו את יהושע בן נון ויאמר ׃ ואת עשרת חריצי החלב ׃ תשמע זעקה מבתיהם ׃ הלא
פרש לרעב לחמך ׃ את על אה בקחת עיניך ׃ היתה באניות סוחר ׳׳ ׳׳ ׳׳ עזבני ג̇ חס בליש ׃ ויעבדו אלהים ׃ דשמואל ׃ וינכרו ׃ יעזבך ׳׳

ואמרת אליהם ג̇ בסע̇ וסימ̇ גל גל ימלא יין׳ הנני ממלא׳ ככה אשבור ׃ ולתת ח̇ וסימ̇ וייצן יוסף וימלאו׳
מלאו ידכם׳ כי יי̇ אלהיך מתהלך׳ כן אעשה למקום׳ כי עבדים אנחנו׳ אני יי̇ חקר לב ובחן׳ ועתה כמעט רגע׳ ומעת הוסר התמיד ׃

במקום הזה והפלתים
בחרב לפני איביהם
וביד מבקשי נפשם
ונתתי את נבלתם לא
למאכל לעוף השמים
ולבהמת הארץ ׀ ואית
ואיקליקיל ית מילך
אנש יהודה וית בני
ירושלם באתרא הדין
ואירמינון בחרבא קד
קדם בעלי דבביהון וב
וביד דבען למיקטלהון
ואיתין ית נבילתהון
משרא למיכל לעו
לעופא דשמיא ולבע
ולבעירא דארעא ׀ ושו
ושמתי את העיר
הזאת לשמה ולשרקה
כל עבר עליה ישם וי
וישרק על כל מכתיה ׀
ואישוי ית קרתא הדא
לצדו ולאשתממו כל
דיעבר עלה יבלי ויו
ויניד על כל מחתאה ׀
והאכלתים את בשר
בניהם ואת בשר בנתיהם
ואיש בשר רעהו יאכ
יאכלו במצור ובמצוק
אשר יציקו להם איבי
איביהם ומבקשי נפש
נפשם ׀ ואוכלינון ית
בשר בניהון וית בשר
בנתיהון וגבר ניכסר קר
קריביה יכלון בצירא
ובעקתא דיעיקון לה

להון בעלי דבביהון וד
דבען למקטלהון ׀ וש
ושברת הבקבק לעיני
האנשים ההלכים אתך ׀
ותתבר זלועא לעיני
גבריא דאזלין עמך ׀
ואמרת אליהם כה אמ
אמר יהוה צבאות
ככה אשבר את העם
הזה ואת העיר הזאת
כאשר ישבר את כלי
היוצר אשר לא יוכל
להרפא עוד ובתפת
יקברו מאין מקום ׀
לקבור ׀ ותימר להון
כדנן אמר יי צבאות
כדין איתבר ית עמא
הדין וית קרתא הדא
כמא דמיתבר ית
מנא דפחרא דלא י
אפשר לאיתסאה
לה עוד ובתופת יקב
יקברון מדלית אתר
למיקבר ׀ כן אעשה
למקום הזה נאם יהוה ׀
ולישביו ולתת את
העיר הזאת כתפת ׀
כן איעביד לאתרא
הדין אמר יי ולדיתבוהי
ולמיתן ית קרתא הדא
כתופת ׀ והיו בתי ירו
ירושלם ובתי מלכי
יהודה כמקום התפת
הטמאים לכל הבתים
אשר קטרו על גגותיהם

לכל צבא השמים
והסך נסכים לאלהים
אחרים ׀ ויהון בתי יר
ירושלם ובתי מלכיא
דבית יהודה כאתר ת
תופת דמסאב לכל בתיא
דאסיקו בוסמין על
איגריהון לכל חילי
שמיא ונסיכו ניסכין
לטעוות עממיא ׀
ויבא
ירמיהו מהתפת אשר
שלחו יהוה שם להנ
להנבא ויעמד בחצר
בית יהוה ויאמר אל
כל העם ׀ ואתא ירמיה
מתופת דשלחיה
יי תמן לאתנבאה
וקם בדרת בית מקד
מקדשא דיי ואמר
לכל עמא ׀ כה אמר
יי צבאות אלהי יש
ישראל הנני מביא
אל העיר הזאת ואל
כל עריה את כל עהיה
הרעה אשר דברתי
עליה כי הקשו את
ערפם לבלתי שמוע את
דברי ׀ כדנן אמר ייי
צבאות אלהא דישראל
הא מיתי על קרתא
הדא ועל כל קרוהא
ית כל בישתא דיגזרית
עלה ארי אקשיאו ית
קדלהון בדיל דלא

ט̇ חס א̇ בליש̇ ביאה׳ וסימ̇ המוציא והמכי׳ דשמואל׳ הנני מבי עליך רעה׳ דאחאב׳ חבן ירבעם ובל העם׳ דמלכים׳ כי על
יום טוב באזנו׳ ולא אבי הרעה כי אין׳ דאחאב׳ הנני מבי אל העיר הזאת ועל כל עריה׳ דירמיה׳ ועבד מלך הכושי עד הירש אבי לך׳
הבי המשפחת אשר עליך ׃ ג̇ גגותיהם ב̇ א̇ חס וא̇ מל̇ וסימ̇ לכל הבתים אשר קטרו׳ ואת הבתים׳ בתרא מלא ׃

בחרב ח̇ וסימ׳ בחרב ובחנית ובכידון · כי לא בחרב ובחנית · ואתה הרגת בחרב בני עמון · בחרב אויביהם ובעיניך ראות ·
ונפלו חלל · ונפל אשור בחרב לא איש · וירדו פוסים · ונכשלו בחרב ובלהבה · יגיעה ב̇ וסימ׳ את כל חסן העיר · לריק יגיעה ·

לקבלא ית פיתגמיו ויי
וישמע פשחור בן אמ כ
אמר הכהן והוא פקיד
נגיד בבית יהוה את
ירמיהו נבא את הדב
הדברים האלה ושמע
פשחור בר אימר כהנ
והוא ממנא סגן כהניא
בבית מקדשא דיי די
דירמיה מתנבי ית כ
פיתגמיא האילין ויכה
פשחור את ירמיהו
הנביא ויתן אתו על
המהפכת אשר בשער
בנימן העליון אשר
בבית יהוה ואלקי פש
פשחור ית ירמיה נביי
ויהב יתיה לכיפתא
דבתרע שבט בנימין
עילאה דבבית מקדש
דיי ויהי ממחרת ויצ
ויצא פשחור את ירמ
ירמיהו מן המהפכת
ויאמר אליו ירמיהו
לא פשחור קרא יהוה
שמך כי אם מגור מס
מסביב והוה ביומא
דבתרוהי ואפיק פשה
פשחור ית ירמיה
מן כיפתא ואמר ליה
ירמיה לא פשחור
רבי יי שמך אילהין
יתכנשון עלך דקטלין
בחרבא מסחור סחור
כי כה

אמר יהוה הנני נתנך
למגור לך ולכל אהביך
ונפלו בחרב איביהם
ועיניך ראות ואת כל
יהודה אתן ביד מלך
בבל והגלם בבלה והכם
בחרב ארי כדנן אמר יי
הא אנא מסר לך לתבר
לך ולכל רחמך ויתק
ויתקטלון בחרב בעלי
דבביהון ועינך חזין
וית כל דבית יהודה
אימסר ביד מלכא ד
דבבל ויגלינון לבבל
וימחינון בחרבא ונתתי
את כל חסן העיר הזה
הזאת ואת כל יגיעה
ואת כל יקרה ואת א
את כל אוצרות מלכי
יהודה אתן ביד איביהם
ובזזום ולקחום והביאם
בבלה ואיתין ית כל
עותר קרתא הדא וית
כל עמלא וית כל ליא
ליאותה וית כל אוצ
אוצרי מלכיא דבית
יהודה אימסר ביד
בעלי דבביהון ויבזונו
וישבונון ויובלינון
לבבל ואתה פשחור
וכל ישבי ביתך ילכו
בשבי ובבל תבוא ושם
תמות ושם תקבר אתה
וכל אהביך אשר נבאת
להם בשקר ואת

פשחור וכל יתבי ביתך
תהכון בשביה ולבבל
תיתי ותמן תמות ותמן
תיתקבר את וכל רחמך
דאיתנביתא להון בעז
בשיקרא
פיתיתני יהוה
ואפת חזקתני ותוכל
הייתי לשחוק כל היום
כלה לעג לי שבישתני
יי ואישתבישית תה
תקיפתני ויכלת לי הו
הויתי לי לעיכל יו
יומיא כולהון מחייכין
לי כי מדי אדבר אזעק
חמס ושד אקרא כי
היה דבר יהוה לי לחר
לחרפה ולקלס כל
היום ארי בזמן דאנ
מתנבי אנא מריב קלי
בכי ומצוחה על חטופין
ובוזזין אנא מתנבי יי
ארי הוה פיתגמא דיי
לי לחיסודין וללעיב
כל יומיא ואמרתי
לא אזכרנו ולא אדבר
עוד בשמו והיה בלבי
באש בערת עצר
בעצמתי ונלאתי כ
כלכל ולא אוכל ואמ
ואמרית לא אידכרינה
ולא אימליל עוד בשו
בשמיה והוון פיתגמ
פיתגמוהי באישא
בערא שטפין ית גרמי

ובבל ד̇ וסימ׳ ואתה פשחור וכל ישבי · ובבל יוליך את צדקיהו · ואתה לא תמלט · אזהיר דהב ובבל · והביאום ג̇ ב̇ מל וא
חס̇ וסימ׳ והביאום ליי אל פתח · ולקחום עמים · והביאום בבלה · ולקחום ג̇ וסימ׳ ולקחום עמים · ובזזום ולקחום והביאום ·
ולא אדבר ב̇ וסימ׳ ואבירתי לא אזכרנו · אחזת שמרות · ולא אוכל ג̇ וסימ׳ ואבירתי לא אזכרנו · ויהי כראותה · דיפתח · ואשלחה ·

ולב ה וסימ׳ בחן כליות ולב · בחן צדק כליות ולבי ולעדר בלא לב ולב · בלב ולב ידברו ··· והיה האיש ההוא ב̇ וסימנהון
בערים אשר הפך יי׳ · איש היה בארץ עוץ איוב ··· ויכלו ג̇ וסימ׳ ויכלו המים מן החמת · ויכלו בבשת פניו · באפס תקוה · אנד׳

ולאיתי לסוברא ולא
יכלית׃ כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב הג
הגידו ונגידנו כל אנוש
שלומי שמרי צלעי
אולי יפתה ונוכלה
לו ונקחה נקמתנו ממ
ממנו׃ ארי שמעית
מולף סגיאין רמיתנו
דמיתכנשין סחור
סחור ונחוציה אמרין
כל אנש שלמי כמנין
לאבאשא לי מאים
יטעי וניכול ליה ונ
וניתפרע פורענותא
מיניה׃ ויהוה אותי
כגבור עריץ על כן רד
רדפי יכשלו ולא יכ
יכולו בשו מאד כי
לא השכילו כלמת
עולם לא תשכח׃ ויי
מימריה בסעדי כגבר
תקיף על כן רדפי יתו
יתקלון ולא יכלון יז
למקם יתבהתון לחדא
ארי לא יצלחון ותת
ותתקפינון איתכנעות
עלם דלא תיפסוק׃ וי
ויהוה צבאות שופט
צדק בוחן צדיק כליות
ולב אראה נקמתך מהם
כי אליך גליתי את רי
ריבי׃ ויי׳ צבאות בחר
קשוט גלין קדמוהי
כולין ולבא אחזי פור
פורענות דינך מנהון
ארי קדמך אמרית
ית עולבני׃
שירו ליהוה
הללו את יהוה כי הצ
הציל את נפש אביון
מיד מרעים׃ שבחו
קדם יי׳ אודו קדם יי׳
ארי שיזיב ית נפש מת
מסכן מיד מבאשין׃
ארור
היום אשר ילדתי בו
יום אשר ילדתני אמי
אל יהי ברוך׃ ליט יו
יומא די אוליד ית
ביה יומא דילידתני
אמי לא יהי בריך׃ ית
ארור האיש אשר
בשר את אבי לאמר
ילד לך בן זכר שמח
שמחהו׃ ליט גברא
די בסר ית אבא למימ
איתיליד לך בר דכר
חדאה חדייה׃ והיה
האיש ההוא כערים
אשר הפך יהוה ולא
נחם ושמע זעקה בב
בבקר ותרועה בעת
בצהרים׃ ויהי גברא
ההוא כקירויא דהפ
הפך יי׳ ברוגזיה ולא
איתיתבא ושמע צו
צווחתא בצפרא ויב
ויבבתא בעידן טיהר׃
אשר לא מותתני מרח
מרחם ותהי לי אמי
קברי ורחמה הרת עו
עולם׃ לדי דאמר עלי
דמיתית ממעיין וה
והות לי פון אמי קברי
והות לא בר חוית׃ למה
זה מרחם יצאתי לרא
לראות עמל ויגון ויכלו
בבשת ימי׃ למא דנ
מכריסא נפקית למחזי
עמל ודוון וספו בבהת
יומיי׃

כא הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יי׳ בשלח
אליו המלך צדקיהו
את פשחור בן מלכיה
ואת צפניה בן מעשיה
הכהן לאמר׃ פתגמי
נבואה דהוה עם ירמיה
מן קדם יי׳ כד שלח
לותיה מלכא צדקיה
ית פשחור בר מלכיה
וית צפניה בר מעשיה
כהנא למימר׃ דרש
נא בעדנו את יהוה
כי נבוכדראצר מלך
בבל נלחם עלינו אולי
יעשה יהוה אותנו ככל
נפלאתיו ויעלה מעלינו׃
צלי כען עלנא קדם
יי׳ ארי נבוכדנצר מ
מלכא דבבל מגיח
קרבא בנא מאים יע
יעביד יי׳ עימנא ככל
פרישתיה ויסתלק

ט̇ פס̇ ולא לא לא וסימ׳ ולא התחתן בם · ואת החזיר · הגיג · ותבד אשת שמשון · כתמר מקשה המה · מואב מנעוריו · וימרו בי ולא
אבו שאבו לשמע · ויי׳ אותי כגבור עריץ · ויבאו וירשו · ולא יוכלו בני ישראל · דיהושע · ולא אשמיע אליך עוד כלמת · דיחזקאל ··· אותנו
ג̇ וסימ׳ ואותנו הוציא משם · אולי יעשה יי׳ אותנו בכל · כי כלם מיראים אותנו ··· בערים ב̇ וסימ׳ אשר הפך יי׳ · עיר נחרבות ···

ואת עבדיו ד̇ וסימ̇ ויהי לתשובת השנה ׳ וישקה את ארונה וירא את המלך ׳ את פרעה מלך מצרים ׳ ואחרי כן נאם יי̇ אתן ״
ד̇ פס̇ מין מין ומין וסימ̇ וימיתו היצפרדעים מן הבתים ׳ אדם כי יקריב מכם קרבן ׳ ויקח משה מפחיציה בני ׳ ואחרי כן נאם יי̇ אתן ״

מיננא׃
ויאמר ירמיהו אלהם
כה תאמרן אל צדקיהו׃
ואמר ירמיהו להון יה
כדין תימרון לצדקיה׃
כה אמר יהוה אלהי
ישראל הנני מסב את
כלי המלחמה אשר
בידכם אשר אתם נל
נלחמים בם את מלך
בבל ואת הכשדים הצ
הצרים עליכם מחוץ
לחומה ואספתי אתם
אל תוך העיר הזאת׃
כדנן אמר יי̇ אלהא דיש
דישראל הא אנא מס
מסחר ית מני קרבא
דבידיכון דאתון מגי
מגיחין קרבא בהון
עם מלכא דבבל ועם
כסדאי דצירין על
עליכון מברא לשורא
ואיכנוש יתהון לגו קרי
קרתא הדא׃ ונלחמתי
אני אתכם ביד נטויה
ובזרוע חזקה ובאף
ובחמה ובקצף גדול׃
ואגיח קרבא אנא עי
עמכון ביד תקיפא
ובדרע מרמם וברגז
ובחימה ובתקוף רב׃
והכיתי את יושבי הע
העיר הזאת את האדם
ואת הבהמה בדבר
גדול ימתו׃ ואמחי

ית יתבי קרתא הדא וית
אינשא וית בעירא
במותא סגיאה ימותון׃
ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת עבדיו
ואת העם הנשארים
בעיר הזאת מן הדבר
ומן החרב ומן הרעב
ביד נבוכדראצר מלך
בבל וביד איביהם וב
וביד מבקשי נפשם
והכם לפי חרב לא יח
יחוס עליהם ולא יח
יחמל ולא ירחם׃ ובת
ובתר כין אמר יי̇ אית
אימסר ית צדקיה מ
מלך שבטא דבית
יהודה וית עבדוהי
וית עמא דאישתארו
בקרתא הדא מן מותא
ומן חרבא ומן כפנא
ביד נבוכדנצר מלכא
דבבל בעלי דבביהון
וביד דבען למיקטלהון
וימחינון לפתגם דחר
לא יתחוס עליהון ולא
יחמול ולא ירחים׃ ואל
העם הזה תאמר כה
אמר יהוה הנני נתן
לפניכם את דרך החיים
ואת דרך המות׃ ולע
ולעמא הדין תימר
כדנן אמר יי̇ הא אנא
יהבית קדמיהון ית אורח

חיי וית אורח מותא׃
הישב בעיר הזאת
ימות בחרב וברעב וב
ובדבר והיוצא ונפל אל
הכשדים הצרים עליו
עליכם יחיה והיתה
לו נפשו לשלל׃ ד
דיתיב בקרתא הדא
יתקטיל בחרבא בכפנ
ובמותא ודיפוק ויתו
ויתמסר לכסדאי ד
דצירין עליכון ויחי
ותהי ליה נפשיה לש
לשיזבא׃ כי שמתי פני
בעיר הזאת לרעה ולא
לטובה נאם יהוה ביד
מלך בבל תנתן ושרפה
באש׃ ארי תלית רוגזי
בקרתא הדא לבישא
ולא לטבא אמר יי̇
ביד מלכא דבבל תת
תתמסר ויוקדינה
בנורא׃
ולבית מלך יהודה ת
תאמר שמעו דבר
יהוה׃ ולבית מלך שב
שבטא דבית יהודה
קבילו פתגמא דיי̇׃
בית דוד כה אמר
יהוה דינו לבקר מש
משפט והצילו גזול
מיד עושק פן תצא
כאש חמתי ובערה
ואין מכבה מפני רע
מעלליכם׃ בית דוד

ב̇ רבת̇ ה̇ במיצע תבותא וקרי̇ ב̇ וסימ̇ . בית דוד כה אמר יי̇ דינו לבקר ׳ עליהם ׳ בוסי בודי מאד העמיקו ׳ תני̇ דפס̇ ״ ׳ על
הכשדים ב̇ וסימ̇ היושב בעיר הזאת ׳ ויאמר ירמיהו שקר ״ ׳ ולא יחמל ד̇ וסימ̇ ואחרי כן נאם יי̇ אתן ׳ דירמיה ׳
וישלך עליו ולא יחמל ׳ יסבו עליו רביו ׳ כי קנאה חמת ״ ׳ עשק ב̇ מלא וסימ̇ דינו לבקר משפט והצילו ׳ דידבא עושק ״ ׳

ישבת ח̇ חס̇ וסימ̇ ואם על המשכב ׳ בתוך עמי אנכי ישבת ׳ ישבת העמק צור המישור ׳ ישבת ירושלם במשנה ׳ חמסי ושארי על
כבל ׳ בהיות ירושלם ישבת ושלוה ׳ והנה כל הארץ ישבת ושקטת ׳ רדי מכבוד ׳ וב̇ הישבת חס ׳ הישבת על מבואת הים ׳ בג̇ צים ׳׳

כדנן אמר יי דינא
לצפרא דינא ושיזיבו
אנוסא מיד דאניס
ליה דילמא ידלק
כאישא רוגזי וישיצי
ולא יהי חייס מן ק
קדם בישת עובדיהון ׃
הנני אליך ישבת
העמק צור המישר
נאם יהוה האמרים
מי יחת עלינו ומי יב
יבא במעונותינו ׃ הא
אנא שלח רוגזי עלך
דיתבא בתוקפא בקוי
בקרויין כריכן אמר
יי דאמרין מן יתנטל
עלנא ומן ייעול בבי
בבירניתנא ׃ ופקדתי
עליכם כפרי מעלליכם
נאם יהוה והצתי אש
ביערה ואכלה כל סבי
סביבותיה ׃ ואסער
עליכון כפרי עובדי
עובדיכון אמר יי ויא
ואדליק אישתא בקו
בקירוהא ותשיצי
כל סחרנהא ׃

כב כה אמר
יהוה רד בית מלך יה
יהודה ודברת שם את
הדבר הזה ׃ כדנן אמר
יי חות לבית מלך עד
שיבטא דבית יהודה
ותתנבי תמן ית פית
פיתגמא הדין ׃ ואמרת

שמע דבר יהוה מל
מלך יהודה הישב
על כסא דוד אתה
ועבדיך ועמך הבאים
בשערים האלה ׃ ותנ
ותימר קביל פיתגמא
דיי מלך שיבטא דבי
יהודה דיתיב על כר
כורסי דוד את ועבדך
ועמך דעלין בתרעיא
האילין ׃ כה אמר יה
יהוה עשו משפט וצ
וצדקה והצילו גזול
מיד עשוק וגר יתום
ואלמנה אל תנו ואל
תחמסו ודם נקי אל
תשפכו במקום הזה ׃
כדנן אמר יי עבידו
דינא וצדקתא ושיזו
ושיזיבו אניסא מיד
דאניס ליה וגיור יתם
וארמלא לא תונון ו
ולא תאנסון ודם זכי
זכאי לא תשדון בו
באתרא הדין ׃ כי אם
עשו תעשו את הדבר
הזה ובאו בשערי
הבית הזה מלכים יש
ישבים לדוד על כסאו
רכבים ברכב ובסוסים
הוא ועבדו ועמו ׃ אי
ארי אם מעבד תעבדון
ית פיתגמא הדין ויע
ויעלון בתרעי ביתא
הדין מלכין דיתבין יד

לדוד על כורסוהי רכ
רכבין ברתיכין ובפרש
ובפרשין ובסוסון ה
הוא ועבדוהי ועמיה ׃
ואם לא תשמעו את
הדברים האלה בי נש
נשבעתי נאם יהוה כי
לחרבה יהיה הבית
הזה ׃ ואם לא תקבלון
ית פיתגמיא האילין
במימרי אמר יי ארי
לחורבא יהי ביתא
הדין ׃
כי כה אמר יהוה על
בית מלך יהודה גלעד
אתה לי ראש הלבנון
אם לא אשיתך מדבר
ערים לא נושבה ׃ ארי
כדנן אמר יי על בית
מלך שיבטא דבית
יהודה אילו את חביב
קדמי כבית מקדשא
דרם כריש טורא אם
לא אישוינך מדברא
קרוין דלא איתיתבא ׃
וקדשתי עליך מש
משחיתים איש וכליו
וכרתו מבחר ארזיך
והפילו על האש ׃ וא
ואזמין עלך מחבלין
גבר וזיניה ויקטלון
שפר גיברך כמא דקט
דקטיצין אעי חורשא
ורמון על נורא ׃ ועברו
גוים רבים על העיר הזאת

כה ׃ אמר יי̇ ו̇ח̇ בטע̇ בספ̇ וסימ̇ מה מצאו אבתיכם בי ׳ אל יתהלל חכם ׳ אל תלמדו ׳ שכני הרעים ׳ קול ברמה נשמע ׳ עשו
משפט וצדקה ׳ האיש היה עדידו ׳ ארור הגבר אשר ׳ הנבי שב̇ קולו עגיר בשער ׳ נתן שבישׁ ׳ אם ימדו הגשמה ׳ אל תשאו חפרע ׳ תאמר
אליו ׳ הנה ימים ׳׳ ׳׳ ה̇ פס̇ אל אל אל במצע̇ וסימ̇ אך בית אל המרדו ׳ אתה אחי אל תענני ׳ ויאמר בצנוה ׳ בחוקי ׳ אל תרען ׳׳

ה פס דסביר אם ומטעו וסימ כי אל ארצי ואל כי בראה ערלות כי בי נשבעתי כי אצנך יוצא כי במקום אשר הגלו אתו
רך אתה לא תבית כי ברבך דה בכו ה בה ו וסימ כי עם בציון ישב להולך יהלך ובכו תלבו בגת אל תגידו בכו תבכה בלילה

העיר הזאת ואמרו
איש אל רעהו על מה
עשה יהוה ככה לעיר
הגדולה הזאת ויעברון
עממין סגיאין על
קרתא הדא ויימרון גב
גבר לחבריה על מה
עבד יי כדין לקרתא ר
רבתא הדא ואמרו על
אשר עזבו את ברית
יהוה אלהיהם וישת
וישתחוו לאלהים אח
אחרים ויעבדום ויימ
ויימרון על דשבקו
ית קיימא דיי אלההון
וסגידו לטעות עממיא
ופלחונון
אל תבכו למת
ואל תנדו לו בכו בכה
להלך כי לא ישוב עוד
וראה את ארץ מולדתו
לא תבכון על מית ולא
תידון עלוהי בכו מבכא
לדאזיל ארי לא יתוב עוד
ויחזי ית ארעא ילדותיה
כי כה אמר יהוה אל
שלם בן יאשיהו מלך
יהודה המלך תחת יא
יאשיהו אביו אשר
יצא מן המקום הזה לו
לא ישוב שם עוד ארי
כדנן אמר יי על שלום
בר יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה דמלך תח
תחות יאשיהו אבוהי

דנפק מן אתרא הדין לא
לא יתוב לתמן עוד כי
במקום אשר הגלו אתו
שם ימות ואת הארץ
הזאת לא יראה עוד ארי
באתרא דאגליאו יתיה
תמן ימות וית ארעא הדא
לא יחזי עוד
הוי בנה ביתו
בלא צדק ועליותיו
בלא משפט ברעהו
יעבד חנם ופעלו לא
יתן לו ווי דבני ביתיה
בלא קשוט ועליתיה
בלא דין בחברוהי
מפלח מגן ואגריה לא
יהב ליה האמר אבנה
לי בית מדות ועליות
מרוחים וקרע לו חלו
חלוני וספון בארז ומ
ומשוח בששר דאמר
אבני לי בית משחן
ועליאן מרוחן ופתיח
ליה חרכין ומטלל בכ
בכיורי ארזיא ומציר
בסמנין התמלך כי
אתה מתחרה בארז אב
אביך הלא אכל ושתה
ועשה משפט וצדקה
אז טוב לו האת מדמי
למהוי דבי מלכא ק
קדמאה אבוך הלא
אכל ושתה ועבד דין
וקשוט הוה בכין טב

ליה דן דין עני ואב
ואביון אז טוב הלא
היא הדעת אתי נאם
יהוה דן דין מסכן וח
וחשיך בכן הוה טב ליה
הלא היא דעתא דילי
אמר יי כי אין עיניך
כי אין עינך ולבך כי
אם על בצעך ועל דם
הנקי לשפוך ועל העש
העשק ועל המרוצה
לעשות ארי לית עינך
ולבך אילהין על ממו
ממונא דשקר ועל דם
זכאי למישד ועל ע
עשק ועל רעות
נפשך למעבד
לכן כה
אמר יהוה אל יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
לא יספדו לו הוי אחי
והוי אחות ולא יספדו
לו הוי אדון והוי הדה
בכן כדנן אמר יי על
יהויקים בר יאשיהו
מלך שבטא דבית
יהודה לא יספדון ליה
ווי על אחי ווי על אחת
ולא יספדון ליה ווי על
מלכא ווי על רבותיה
קבורת חמור יקבר
סחוב והשלך מהלאה
לשערי ירושלם כמא
דמשגרן ית נבלתא
דחמרא כן יסגרון

ואת הארץ ה יחיד וסימ ואת הארץ תסחרו ואת הארץ אשר נתת לאברהם ואת הארץ כי נצמה ואת הארץ הזאת ירשנו
כי במקום אשר הגלו אתו ובל את השמים ואת הארץ דבות אחות ג ומלא ולאבשלום בן דוד לא יספדו לו הוי דירמיה
אחות לו קטנה קבורת ג ב חס וא מל וסימ הוא מצבת קבורת רחל ומצאת שני אנשים קבורת חמור יקבר בתר מל

עלי ז̇ וסימ׳ עלי באר ענו לה׳ עלי הלבנון ויצעקי׳ עלי גלעד וקחי צרי׳ עלי לשלום לביתך ידאביגיל׳ על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון׳ עלי עילם צורי מדי ״ ז׳ דברתי ב̇ ריש פס וסימ׳ דברתי אליך בשלותיך אמרת׳ דברתי אני עם לבי לאמר ״ ב׳

ית נכילתיה ויתגרר
וישתזיר להלה לתרעי
ירושלם׃ עלי
עלי הלבנון
ויצעקי ובבשן תני קלך
וצעקי מעברים כי נש
נשברו כל מאהביך׃ סקי
לבית מקדשא ויצוחי
ובתר עטור ביתא אר׃
ארימי קליך ויצוחי על
ביזתא ארי איתברו כל
רחמך׃ דברתי אליך כ׃
בשלותיך אמרת לא
אשמע ית דרכך מנע׃
מנעוריך כי לא שמעת
בקולי׃ שלחית לותיך
ית כל עבדי נביא כד
הוית יתבא שליא א׃
אמרת לית אנא מקבל
אולפן דא אורחתיך
מזעוריך ארי לא קבילת
קבילת למימרי׃ כל ר׃
רעיך תרעה רוח ומאה׃
ומאהביך בשבי ילכו כי
אז תבשי ונכלמת מכל
רעתך׃ כל פרנסיך יתב
יתברון לכל רוח ורח׃
ורחמך בשביא יהכון
ארי בכן תיתבהתון ות
ותיתכנעון מכל בישתיך׃
ישבת בלבנון מקננת׃
בארזים מה נחנת בבא
לך חבלים חיל כיולדה׃
היתבא בבית מקדשא
בינו מלכיא מרביא

בנחא מיה תעברין כמי
במיתי ליך עקא וזיע
הא כחיבלין ליולדתא׃
חי אני נאם יהוה כי אם
יהיה כניהו בן יהויקים
מלך יהודה חותם על
יד ימיני כי משם אתקנך׃
קיים אנא אמר יי ארי
אם יהי כניא בר יהויקים
מלך שיבטא דבית יה
יהודה כגלף דעזקא
על יד ארי מתמן במימ
במימרי אגלינך׃ ונתת
ונתתיך ביד מבקשי נפ
נפשך וביד אשר אתה
יגור מפניהם וביד
נבוכדנאצר מלך בבל
וביד הכשדים׃ ואתמסרנך
ביד דבען למיקטלך
וביד דאת דחיל מן קד
קדמיהון וביד נבוכדנצר
מלכא דבבל וביד כסד
כסדאי׃ והטלתי אתך
ואת אמך אשר ילדתך
על הארץ אחרת אשר
לא ילדתם שם ושם
תמותו׃ ואטלטיל יתך
וית אימך דילידתך לו
לארעא אוחרי דלא
איתיליד לארעא אוח
אוחרי דלא איתילידתון
תמן ותמן תמותון׃ ועל
ועל הארץ אשר הם
מנשאים את נפשם לו
לשוב שם שמה לא

ישובו׃ ועל ארעא די
אינון מטען ית נפשהון
למיתב תמן לתמן לא
יתובון׃
העצב נבזה נפוץ הא
האיש הזה כניהו אם
כלי אין חפץ בו מדוע
הוטלו הוא וזרעו והו
והשלכו על הארץ א
אשר לא ידעו׃ הלשא
בסירא מטלטלא גברא
הדין כוניא כמנא ד
דלית צרוך ביה מא
מדין איטלטלו הוא ובנ
ובנוהי ואיתגליאו לא
לארעא דלא ידעו׃
ארץ
ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה׃ מארעא אגליתוני
לארעא אוחרי ארעא
דישראל קבילי פתגמא
דיי׃ כה אמר יהוה
כתבו את האיש הזה
ערירי גבר לא יצלח
בימיו כי לא יצלח
מזרעו איש ישב על
כסא דוד ומושל עוד
ביהודה׃ ארי כדנן אמר
יי כתובו ית גברא הדין
דלא ולד גברא דלא
יצלח ביומוהי ארי לו
לא יצלח מזרעיה
גבר יתיב על כורסיה
דוד ועביד שולטן על
דבית יהודה׃

אמירת ז̇ וסימ׳ ויאמר לאמרו אלה ומאה הכמת׳ ונקלותי עוד מזאת׳ ברב דרכיך יגעת לא אמרת נואש׳ ותבטחו ברעתך׳ דברתי
אליך בשלותיך׳ יצר את אמורת׳ אמרת ליי׳ אדני אתה ״ ז׳ מנשאים ג̇ וסימ׳ את נפשם לשוב שם׳ מנשאים את היהודים׳
מנשאים אל ארץ יהודה ״ ג׳ ג̇ פס משולשין מן ג̇ מלי׳ וסימ׳ קדוש קדוש קדוש׳ ארץ ארץ ארץ׳ עוה עוה עוה׳ היכל יי׳ ״

גל ירמיה ויחזקאל בית ישראל · במ״ה בני ישראל · וסימ׳ בני התשבי · ולא יאמר עוד · כי אם חי ה׳ אשר · ולא יאמרו · על כל
רעה · כי היו בני ישראל · ב׳ בו · עשוקים יבאו · שולח אני אותך · ככה יאכלו · ונתתי את פגרי · ותגד את · ודבר אליהם · את מקום כסאי ·

כג הוי רעים מאבדים ומ
ומפיצים את צאן מר
מרעיתי נאם יהוה ווי
פרנסיא דימאבדין ומ
ומבדרין ית עמא דאיתה
דאיתקריתי שמי עלו
עלוהי אמר יוי
לכן כה
אמר יהוה אלהי ישר
ישראל על הרעים הרו
הרעים את עמי אתם
הפצתם את צאני והד
ותדחום ולא פקדתם
אתם הנני פקד עליכם
את רע מעלליכם נאם
יהוה בכין כדנן אמר
יוי אלהא דישראל על פר
פרנסיא דמפרנסין ית
עמי אתון בדרתון ית
עמי וטלטלתונון ולא
תבעתון יתהון הא אנא
מסער עליכון ית בישות
עובדיכון אמר יוי ואנ
אקבץ את שארית צאני
מכל הארצות אשר
הדחתי אתם שם והשי
והשבתי אתהן על
נויהן ופרו ורבו ואנא
אכניש ית שארא
דעמי מכל מדינתא
דאגליתי יתהון לתמן
ואתיב יתהון לאתריה
לאתריהון ויפשון ויסגון
ויסגון והקמתי עליהם
רעים ורעום ולא יראו

עוד ולא יחתו ולא יפ
יפקדו נאם יהוה ואקי
ואקים עליהון פרנסין
דיפרנסונון ולא ידחלון
עוד ולא יתברון ולא
יזועון אמר יוי
הנה ימים
באים נאם יהוה והקמ
והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והש
והשכיל ועשה משפט
וצדקה בארץ הא יומ
יומיא אתן אמר יוי
ואקים לדוד משיח
דצדיקיא וימלוך מלכ
ויצלח ויעביד דין וד
דקשוט וזכו בארעא
בימיו תושע יהודה
וישראל ישכן לבטח
לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה צדקנו
ביומוהי יתפרקון דבי
דבית יהודה וישראל
ישרי לרוחצן ודין
שמיה דיהון קרן ליה
יתעביד לנא זכון מן
מן קדם יוי ביומוהי
לכן
הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמרו עוד
חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ
מצרים בכין הא יומיא
אתן אמר יוי ולא ידה
יהון משתעין עוד בגב

בגבורתא דיוי דאסיק
ית בני ישראל מארעא
דמצרים כי אם חי י
יהוה אשר העלה ואשר
הביא את זרע בית ישר
ישראל מארץ צפונה
ומכל הארצות אשר
הדחתים שם וישבו
על אדמתם אילהין
יהון משתעין בגבורת
דיוי דאסיק ודאיתי
ית זרעא דבית ישראל
מארעא צפונא ומכל
מדינתא דאגליתינון
תמן ויתבון על ארעה
ארעהון
לנביאים נשבר לבי
בקרבי רחפו כל עצמותי
הייתי כאיש שיכור
וכגבר עברו יין מפני
יהוה ומפני דברי קדשו
נביי שיקרא אתבר
לבי במעי זעו כל גרמיי
הויתי כגבר רוי וכגבר
דמישתטי מן קדם
חמריה מן קדם יוי ומן
קדם פתגמי קודשיה
כי מנאפים מלאה הא
הארץ כי מפני אלה
אבלה הארץ יבשו נא
נאות מדבר ותהי מרוצ
מרוצתם רעה וגבורתם
לא כן כי ארי וחניף א
איתמליאת ארעא א
ארי מן קדם יוי מומי

ערל לב וערל בשר · והכהנים הלוים בני צדוק · לכהנים המקדש · ומן ראשי תרסר עד יצר וסביב הארץ בני ישראל במ״ד בית ישראל · קרא
שמו יזרעאל · ותהר עוד ותלד בן · סבבוני בכחש · שמעו זאת הכהנים · ומן יצר וסביב הארץ עד סוף דספר דבו במ״ד בני ישראל · כאשר יגיל
הרעה · הלא כבני כושים · וקטר מלחם תודה · לכן ותנם עד עת · וכל שאר קרו בני ישראל במ״ב בית ישראל · · · מרוצתם ל׳ דבות · ·

ג׳ חס׳ בל״ש נביאה וסימ׳ ובנבאי ירושלם ראיתי שערורה · ומתעתעים בנביאיו · ונבא לבב חכמה ·· אמור ג׳ מלא וסימ׳ כה תברכו את בני ישראל · לכן נאם יי׳ אלהי ישראל · אמרים אמור למנאצי ·· באפלה ב׳ וסימ׳ באשר ימשש העור · בחלקלקות ··

דשקר חרובת ארעא
יבישו דירות מדברא
ועל דמסגן ברעות
נפשהון בישת איתותי
עליהון ואיבריהון לא
יגלהון׃ כי גם נביא וגם
כהן חנפו גם בביתי
מצאתי רעתם נאם יי
יהוה׃ ארי את ספר את
כהין גנבו אורחתהון׃
בבית מקדשי גליין קד
קדמי בישתהון אמר
יי׃ לכן יהיה דרכם להם
להם כחלקלקות באפלה
ידחו ונפלו בה כי אביא
עליכם רעה שנת פקדתי
פקדתם נאם יהוה׃ בכן
תהי אורחתהון להון׃
כמשרעין בקבלא
יתקלון ויפלון בה ארי
איתי עליהון בישתא
שנת סעורן חוביהון׃
אמר יי׃ ובנביאי שמרון
ראיתי תפלה הנבאו
בבעל ויתעו את עמי
ישראל׃ ובנביי דשמרון
חזיתי רשע מתנבן
בשום טעותא ומטען
ית עמי ישראל׃ ובנביאי
ירושלם ראיתי שע
שערורה נאוף והלך
בשקר וחזקו ידי מרעים
מרעים לבלתי שבו
איש מרעתו היו לי
כלם כסדם וישביה

כעמרה׃ ובנבייא ירוש
ירושלם חזיתי שנ
ונאפין ומהלכין בשקר
ומתקפין ידי מבאשין
בדיל דלא למתב גבר
מבישתיה הוו קדמי׃
כולהון כסדום ויתבהא
כעמורה׃
לכן כה אמר
יהוה צבאות על הנביא
הנבאים הנני מאכיל
אתם לענה והשקיתים
מי ראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה
לכל הארץ׃
בכין כדנן אמר יי צבאות
על נביי שיקרא הא א
אנא מייתי עליהון ע
עקא מריר כגידין וא
ואשקינון כס דלוטין
ריש כרישי חיוין ארי
מן נביי ירושלם נפקת
חניפתא לכל יתבי ארעא׃
כה
אמר יהוה צבאות אל
תשמעו אל דברי הנב
הנביאים הנבאים לכ
לכם מהבלים המה
אתכם חזון לבם ידברו
ולא מפי יהוה׃ כדנן
אמר יי צבאות לא
תקבלון לפתגמי נביי
שיקרא דמתנבן לכון
מטען אינון יתכון רע
רשע ליבהון ממללין

ולא במימרא דיי׃ אמ
אמרים אמור למנאצי
דבר יהוה שלום יהיה
לכם וכל הלך בשררות
לבו אמרו לא תבוא
עליכם רעה׃ אמרין ב
בנבואת שיקרהון למ
לדמרגזין קדמי מליל
יי שלמא יהי לכון וכל
דאזיל בהרהור ליביה
אמרין לא תיתי עליכון
בישא׃ כי מי עמד בסוד
יהוה וירא וישמע את
דברו ומי הקשיב דברו
וישמע׃ ארי לא קמו
דיתגלי להון רזין מן קדם
יי ולא חזו ולא שמעו
ית פתגמוהי ולא
אציתו למימריה ולא
קבילו׃
הנה סערת יהוה חמה
יצאה וסער מתחולל
על ראש רשעים יחו
יחול׃ הא מזופיתא
מן קדם יי ברגז נפקא
ועל עיל משתגיש על
ריש רשיעין יחול׃
לא ישוב אף יהוה עד
עשתו ועד הקימו מזו
מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה בינה׃
לא יתוב רוגזא דיי עד
דיעבד ועד דיקיים מחו
מחשבת רעותיה
בסוף יומיא תיסתכלון

את עמי את ישראל · ז׳ וסימ׳ גם תמול גם שלשום · גם תמול · אשר צויתי לרשת · מן היום אשר ימלכים · על כל שכני הרעים ·
ובנביאי שמרון ראיתי ·· תפלה ג׳ וסימ׳ ובנביאי שמרון ראיתי · בכל זאת לא חטא איוב · מעיר מתים ינאקו · וסימ׳ שמרון דרתא דאיוב ·· וישמע ג׳ רפ׳ וסימ׳ שמעו אלי בעלי לבב · מי בכם יאזין זאת · כי מי עמד בסוד יי׳ וירא ·· שערורה ל׳ דגות ··

ריצו ב א מלע וא מלר וסימ לא שלחתי את הנביאים ׳ כי ריצו עבדיך את ׳ בתר מלר ׳ וחד וריצו לפני מרכבתו ״ ג ״ במסתרים
ג דגש וסימ אם יסתר איש במסתרים ׳ במסתרים יהרג נקי ׳ לירות במסתרים תם ״ ג ״ תרמת ב חס וסימ בתרמת ׳ ונביאי ״ ׳

כח איסתכלא ׃ לא שת
לא שלחתי את הנביאים
והם רצו ׃ לא דברתי
אליהם והם נבאו ׃ לא
שלחית ית נביי שיקר
ואינון מיתנבן רהטין
לאבאשא ׃ לא מלילית
עימהון ואינון מיתנבן
שקר ׃ ואם עמדו בסו
בסודי וישמעו דברי
את עמי וישיבום מדר
מדרכם הרע ומרע מז
מעלליהם ׃ ואילו קמו
ואיתגלי להון רז מן קו
קדם יי ׃ ואשמעו פיתו
פיתגמיי ית עמי ויתיבו
ויתובון מאורחתהון
בישתא ומבישת עובו
עובדיהון ׃
האלהי מקרב
אני נאם יהוה ולא
אלהי מרחק ׃ אנא אה
אהא בריית עלמא מב
מבראשית אמר יי ״ א
אנא אהא עתידנא לח
לחדתא עלמא לצדיק
לצדיקיא ׃ אם יסתר
איש במסתרים ואנ
לא אראנו נאם יהוה ״
הלא את השמים ואת
הארץ אני יהוה מלא
נאם יהוה ׃ אם יתמר גו
גבר לאיטמרא ביר
בסיתרא וקדמי הלא
גלי אמר יי הלא ית

שמיא וית ארעא יק
יקרי מלי אמר יי ׃ ש
שמעתי את אשר אמרו
הנביאים הנבאים בש
בשמי שקר לאמר
חלמתי חלמתי ׃ שמיע
קדמי ית דאמרין נביי
שיקרא דמיתנבן בש
בשמי שיקרא למימר
פיתגם נבואה בחילמא
איתחזת לי ׃ עד מתי
היש בלב הנביאים נבא
נביאי השקר ונביאי
תרמית לבם ׃ עד אימתי
אית בליבהון דנביי ב
שיקרא דמיתנבן שקר
ומיתנבן רשע ליבהון ׃
החשבים להשכיח את
שמי בחלמתם אשר
יספרו איש לרעהו ׃
כאשר שכחו אבתם את
שמי בבעל ׃ דמחשבין
לאנשאה ית עמי שמי
בחילמיהון דמישתען
גבר לחבריה כמא דש
דשבקו אבהתהון ית
פולחן שמי ומקיימין
בשום טעותא ׃ הנביא
אשר אתו חלום יספר
חלום ואשר דברי אתו
ידבר דברי אמת מה
לתבן את הבר נאם יהוה ׃
נבייא דעימיה חילמא
ישתעי חילמא ודפיו
ודפיתגמי עימיה ימלל

פיתגמא קשוט הא
כמא דפריש בר מתיבנא
לעיבורא כן פריש בין
רשיעיא לצדיקיא
אמר יי ׃ הלא כה דברי
כאש נאם יהוה וכפט
וכפטיש יפוצץ סלע ׃
הלא כל פיתגמי תקיפין
כאישתא אמר יי וכו
וכפטישא דמנפץ ז
כיפא ׃
לכן הנני על הנביאים
נאם יהוה מגנבי דברי
איש מרעהו ׃ בכין הא
אנא שלח על נביי שז
שיקרא אמר יי מגנבין
פיתגמיי גבר מן חבריה ׃
הנני על הנביאים נאם
יהוה הלקחים לשונם
וינאמו נאם ׃ הא אנא
שלח רוגזי על נביי עז
שיקרא אמר יי דמל
דמיתנבן ברעות נפשו
נפשהון ואמרין כין
אמר ׃ הנני על נביאי
חלמות שקר נאם
ויספרום ויתעו את עו
עמי בשקריהם ובפח
ובפחזותם ואנכי לא
שלחתים ולא צויתים
והועל לא יועילו לעם
הזה נאם יהוה ׃ הא
אנא שלח רוגזי על דו
דמיתנבן חילמין דשו
דשקר אמר יי ומשו

דברי יג וסימ היתדך דברי אם לא ׳ ומדוע הקלתנו ׳ הבית הזה אשר אתם בנה ׳ ויאמר אליהו התשבי מתושבי בן יהיה דברי ׳
אשר יצא מפי ׳ ואת כל אלה ידי עשתה ׳ ויאמר יי אלי היטבת לראות ׳ הלא כה דברי כאש נאם ׳ הנביא אשר אתו חלום יספר ׳ ב בו ׳
כי כה אמר יי לפי מלאת ׳ ויתפלל אל יי ויאמר אנא ׳ אחרי דברי לא ישנו ״ ג ״ לכן ב וסימ לקשש קש לתבן ׳ מה לתבן את הבר ״ ג

ועל ביתו ג׳ וסימ׳ הדבר אשר דברת ׳ וחברו ׳ ופקדתי על האיש ועל ביתו ׳׳ פ׳ ׳׳ אלהים חיים ה׳ וסימ׳ הימי כל בשר אשר שמע ׳
כי חרת מערכות אלהים חיים ׳ גם את הארי גם הדב ויי׳ אלהים אמת הוא אלהים ׳ והפכתם את דברי אלהים חיים ׳ נ׳ ׳ או הנביא ל׳ דס׳ ׳׳

ומשתעו ומטעו ית
עמי בשיקריהון ובכת
ובבקרותהון ואנא לא
שלחתינון ולא פקיד
פקידתינון ואהנאה
לא יהנון לעמא הדין
אמר יי׃
וכי ישאלך העם
הזה או הנביא או כהן
לאמר מה משא יהוה
ואמרת אלהם את מה
משא ונטשתי אתכם
נאם יהוה׃ וארי ישאו
ישאלינך עמא הדין
או ספר או כהין למימ
מה נבואתה בשמא
דיי ותימר להון כדין׃
נבואתה ואירטוש ית
יתכון אמר יי׃ והנביא
והכהן והעם אשר
יאמר משא יהוה ופ
ופקדתי על האיש ההו
ההוא ועל ביתו׃ וספר
וכהין ועמא דיימר
נבואתא בשמא דייי׃
ואסער על גברא ההוא
ועל ביתיה׃ כה תאמרו
איש אל רעהו ואיש
אל אחיו מה ענה יהוה׃
ומה דבר יהוה׃ כדין
תימרון גבר לחבריה
וגבר לאחוהי מה אתיב
יי ומה מליל יי׃ ומשא
יהוה לא תזכרו עוד
כי המשא יהיה לאיש

דברו והפכתם את דברי
אלהים חיים יהוה צב
צבאות אלהינו׃ ונבוא
בשמא דיי לא תדכרון
עוד ארי נבואה תהוי
לגבר דימקיים פתגמי
רעותיה ואתון מדמן
לבטלא ית פתגמי אלהא
קימא יי צבאות אלהא׃
כה תאמר אל הנביא
מה ענך יהוה ומה
דבר יהוה׃ כדין תימר
לנביא מה אתיבך יי
ומה מליל יי׃ ואם
משא יהוה תאמרו לכ
לכן כה אמר יהוה מע
משא יהוה יען אמ
אמרכם את הדבר הזה
משא יהוה יען אמרכם
את הדבר הזה משא
יהוה ואשלח אליכם
לאמר לא תאמרו מש
משא יהוה׃ ואם נבוא
בשמא דיי תימרון בכ
בכן כדנן אמר יי חלף
דאמרתון ית פתגמא
הדין נבואתא בשמא
דיי ושלחית לוותכון
למימר לא תימרון נב
נבואתא בשמא דיי׃
לכן הנני ונשיתי אתכם
נשא ונטשתי אתכם
ואת העיר הזאת אשר
נתתי לכם ולאבותיכם
מעל פני׃ בכין הא אנא

עליכון
שלחף רוגזי ואירטוש
יתכון מירטש ואירחק
יתכון וית קרתא דיהבי
לכון ולאבהתכון מקד
מקביל מימרי׃ ונתתי
ונתתי עליכם חרפת
עולם וכלמות עולם א
אשר לא תשכח׃ ואיתן
עליכון חיסודי עלם
ותיחפיכון איתכנעות
עלם דלא יפסוק׃

כד

הראני
יהוה והנה שני דודאי
תאנים מועדים לפני
היכל יהוה אחרי הגלות
נבוכדראצר מלך בבל
את יכניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת שרי
יהודה ואת החרש ויז
ואת המסגר מירושל
מירושלם ויבאם
בבלה׃ אחזיני יי והא
תרין סלי תאינין מחז
מחתין קדם היכלא
דיי בתר דאגלי נבוכ
נבוכדנאצר מלכא
דבבל ית יכניה בר יה
יהויקים מלך שבט
דבית יהודה וית רברבי
יהודה ואומניא וית דו
תרעיא מירושלים
ואובילינון לבבל׃ הדוד
אחד תאנים טובות
מאד כתאני הבכרות
והדוד אחד תאנים

על רעהו ה׳ וסימ׳ ובי ידרו איש על רעהו ׳ ולנערה לא תעשה דבר ׳ ופגשו ציים את איים ׳ כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל ׳
גבר מתחליף לשון ׳׳ ׳׳ ואת העיר ט׳ וסימ׳ וילחמו בני יהודה ׳ ואת כל נכסיך ואת בניך ׳ ונתתי את הבית הזה ׳ ואמרת אליהם כה
אמר יי׳ צבאות ככה אשבור ׳ לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ׳ והמה לקחו את אשר ׳ והוספתי על ימיך ׳ המלכים ׳ ומכת מלך אשור ׳׳ ג׳

ל

תאכלנה ד׳ וסימ׳ הדוד אחד תאנים טבות׳ מה אתה ראה ירמיהו׳ וכתאנים הרעים אשר לא׳ ונתתי אתם כתאנים השערים׳
והיושבים ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס וסימ׳ והישבים בארץ מצרים׳ והיושבים הראשנים׳ והיושבים ביהודה׳ קדמ׳ מלא״

רעות מאד אשר לא
תאכלנה מרע׃ סלא חד
תינין טבן לחדא כתינין
בכירין וסלא חד תאינין
בישין לחדא די לא
מיתאכלן מבישו׃
ויאמר
יהוה אלי מה אתה ראה
ירמיהו ואמר תאנים
התאנים הטבות טבות
מאד והרעות רעות
מאד אשר לא תאכלנה
מרע׃ ואמר יי לי מא
את חזי ירמיה ואמרית
תינין תאינא טבא
טבן לחדא ודבישן בי
בישן לחדא די לא
מתאכלן מבישו׃
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃
כה אמר יהוה אלהי
ישראל כתאנים הט
הטבות האלה כן אכיר
את גלות יהודה אשר
שלחתי מן המקום
הזה ארץ כשדים לט
לטובה׃ כדין אמר יי
אלהא דישראל כתינא
טבתא האילין כין א
אישתמודע ית גלות
יהודה דאגליתי מן
אתרא הדין לארע כ
כסדאי לטבא׃ ושמתי

עיני עליהם לטובה
והשבתים על הארץ
הזאת ובניתים ולא א
אהרס ונטעתים ולא
אתוש׃ ואישוי מימרי
עליהון לטבא ואתבינו
לארעא הדא ואיבנינון
ולא איפגר ואקימינון
ולא איטלטל׃ ונתתי
להם לב לדעת אתי כי
אני יהוה והיו לי לעם
ואנכי אהיה להם לא
לאלהים כי ישבו אלי
בכל לבם׃ ואיתין להון
לב למידע דחלתי אנ
ארי אנא יי ויהון קד
קדמי לעם ואנא איה
איהוי להון לאלה ארי
יתובון לפולחני בכל
ליבהון׃
וכתאנים הרעות אשר
לא תאכלנה מרע כי
כה אמר יהוה כן אתן
את צדקיהו מלך יה
יהודה ואת שריו ואת
שארית ירושלם הנ
הנשארים בעיר בארץ
הזאת והישבים בארץ
מצרים׃ וכתיניא ביש
בישתא דלא מתאכלן
מבישו׃ ארי כדנן אמר
יי כין אתן ית צדקיה
מלך שבטא דבית
יהודה וית רברבוהי
וית שארא דירושלם

דאישתארא בארעא
הדא ודיתבין בארעא
דמצרים׃ ונתתים לזו
לזועה לרעה לכל ממ
ממלכות הארץ לחרפה
ולמשל לשנינה ולק
ולקללה בכל המקמות
אשר אדיחם שם׃
ואיתנינון לזיע לביש
לכל מלכות ארעא
לחיסודין ולמתל ול
ולשועי ולילוט בכל
אתריא דאגלינון לתו
לתמן׃ ושלחתי בם
את החרב ואת הרעב
ואת הדבר עד תמם
מעל האדמה אשר
נתתי להם ולאבותיהם׃
ואיגרי בהון ית דקט
דקטלין בחרבא וב
ובכפנא ובמותא עד
דיסופון מעל ארעא
דיהבית להון ולאבה
ולאבהתהון׃
כה הדבר אשר
היה אל ירמיהו על
כל עם יהודה בשנה
הרביעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יה
יהודה היא השנה
הראשנה לנבוכדראצר
מלך בבל׃ פתגם נבו
נבואה דהוה עם
ירמיה על כל עמא
דבית יהודה בשתא

יח̇ פס̇ על על ומלה ביניהון וסימ׳ ושרש המים׳ או מצא אבדה׳ על מוקדה על המזבח׳ והמה לקחו את אשר מיכה׳ וייסיפו בני ישראל ויחזק יי׳ ויאמר וישלח אתה׳ ותקם חנה אחרי אכלה׳ לא טוב הדבר הזה׳ ועתה כה תאמר לעבדי׳ דשמואל׳ ויצא מנחם ארח׳ הכמת׳ והמלך הפקיד את השליש׳ ערות על יאור׳ על׳ על כן על בתודין׳ על מה על׳ אשר היה על ירמיהו על׳ גבה לבך׳ לא לנו יי׳ בית ה מן״

אשכים ג׳ מלא בליש׳ וסימ׳ מן שלש עשרה שנה ליאשיהו׳ ואשלח אליכם׳ דאל נא תעשו׳ מברך רעהו בקול גדול׳׳ ל״א
שמעתם ג׳ וסימ׳ לכן כה אמר יי׳ אתם לא שמעתם׳ לכן כה אמר יי׳ צבאות׳ אך דע׳ עונך כי׳׳ ואל נבוכדראצר ל׳׳

רביעיתא ליהויקים
בר יאשיה מלך שיבטא
דבית יהודה היא שתא
קדמיתא לנבוכדנאצר
מלך בבל׃ אשר דבר
ירמיהו הנביא על כל
עם יהודה ואל כל יושבי
יושבי ירושלם לאמר׃
די איתנבי ירמיה נביא
על כל עמא דבית יהודה
ועל כל יתבי ירושלם
למימר׃ מן שלש ע
עשרה שנה ליאשיהו
בן אמון מלך יהודה
ועד היום הזה זה שלש
ועשרים שנה היה דבר
יהוה אלי ואדבר אליכם
אשכם ודבר ולא שמע
שמעתם׃ מתלת עסרי
שנין ליאשיהו בר
אמון מלך שיבטא ד
דבית יהודה ועד יומא
הדין דנן עסרין ותלת
שנין הוה פיתגם נבואה
מן קדם עמי ומלילית
עמכון מקדם וממלל
ולא קבילתון׃ ושלח
יהוה אליכם את כל עב
עבדיו הנביאים השכם
ושלח ולא שמעתם
ולא הטיתם את אזנכם
לשמע׃ ושלח יי׳ לותכון
ית כל עבדוהי נבייא
מקדם ומשלח ולא ק
קבילתון ולא ארכינתון

ארכינתון לקבלא׃ לאמר
שובו נא איש מדרכו
הרעה וממרע מעלליכם
ושבו על האדמה אשר
נתן יהוה לכם ולאבותיכם
למן עולם ועד עולם׃
למימר תובו כען גבר
מאורחיה בישתא ומ
ומבישות עובדיכון ו
ותיבו על ארעא דיהב
יי׳ לכון ולאבהתכון למן
עלמא ועד עלמא׃ ואל
תלכו אחרי אלהים א
אחרים לעבדם ולהש
ולהשתחות להם ולא
תכעיסו אתי במעשה
ידיכם ולא ארע לכם׃
ולא תהכון בתר טעות
עממיא למפלחהון ו
ולמיסגד להון ולא
תרגזון קדמי בעובדי י
ידיכון ולא אבאש לכ
לכון׃ ולא שמעתם אלי
נאם יהוה למען הכעי
הכעיסני במעשה
ידיכם ולא קבילתון
למימרי אמר יי׳ בדיל
לארגזא קדמי בעובדי
ידיכון לאבאשא לכון
לכון
כה אמר יהוה צבאות
יען אשר לא שמעתם
את דברי׃ בכן כדנן
אמר יי׳ צבאות חלף ד
קבילתון ית פיתגמי׃

הנני שלח ולקחתי את
כל משפחות צפון נאם
יהוה ואל נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי והבי
והבאתים על הארץ
הזאת ועל ישביה ועל
כל הגוים האלה סביב
והחרמתים ושמתים
לשמה ולשרקה ולח
ולחרבות עולם׃ הא
אנא משלח ואיקרב ית
כל מלכוות ציפונא
אמר יי׳ ולנבוכדנאצר
מלכא דבבל עבדי ואי
ואייתינון על ארעא
הדא ועל יתבהא ועל
כל עממיא האילין סחו
סחור ואגמרינון וא
ואשוינון לצדו ולא
ולאשתממו ולחורבת
עלם׃ והאבדתי מהם
קול ששון וקול שמחה
קול חתן וקול כלה קול
רחים ואור נר׃ ואוביד
מינהון קל בדיח וקל חד
חדוה קל חתנין וקל
כלן קל סיען דמשבחין
בנהור בוצין׃ והיתה
כל הארץ הזאת לחרבה
לשמה ועבדו הגוים
האלה את מלך בבל ש
שבעים שנה׃ ותהי כל
ארעא הדא לחורבא
ולצדו ויפלחון עממיא
האילין ית מלכא דבבל

והביאתים ד׳ וסימ׳ אל הר קדשי ושמחתים׳ על הארץ הזאת׳ על אדמתם׳ אל המקום הזה׳ ישעיה ויחזקאל והביאותים בת׳
ירמיה והבאתים בת׳ עזרא והביאתים בת׳׳ ט׳ לאמר ט׳ ריש פס׳ וסימ׳ שובו נא איש מדרכו הרעה׳ הן ישלח איש את אשתו׳
לא כי ארץ׳ לאבירים יצאו׳ לאמר קומו ועבר החדש׳ לאמר אל הבהמים׳ לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו׳ לאמר לך אתן ארץ כנען׳ וחברו׳׳

תימא ותימא ה׳ ד׳ מלא וא׳ חס וסימ׳ הדד ותימא · וחברו דדנ׳ תימ׳ · ישבי ארץ תימא · את דדן ואת תימא · ארחות תמא ·
בתר חס ״״ ואת שארית ב׳ וסימ׳ ובתאנים הטבות · ואת כל הערב ״״ ואת בגר ב׳ וסימ׳ כי ישמע המלך ·

שבעין שנין והיה כמל
במלאת שבעים שנה
אפקד על מלך בבל ועל
הגוי ההוא נאם יהוה
את עונם ועל ארץ כש
כשדים ושמתי אתו
לשממות עולם ויהי כד
כמישלם שבעין שנין
אסער על מלכא דבבל
ועל עמא ההוא אמר
יי ית חוביהון ועל ארע
כסדאי ואשוי יתיה
ליצדות עלם והבאתי ע
על הארץ ההיא את כל
דברי אשר דברתי עליה
את כל הכתוב בספר
הזה אשר נבא ירמיהו
על כל הגוים ואיתי
על ארעא ההיא ית כל
פיתגמי דגזרית עלה
ית כל דכתיב בסיפרא
הדין די אתנבי ירמיה
על כל עממיא כי עבדו
בם גם המה גוים רבים
ומלכים גדולים ושלמתי
להם כפעלם וכמעשה
ידיהם ארי פלחו בהון
אף אינון עממיא סגיו
סגיאין ומלכין רברבין
ואישלים בהון כאגרהון
וכעובדי ידיהון
כי כה
אמר יהוה אלהי ישר
ישראל אלי קח את
כוס היין החמה הזאת

מידי והשקית אתו
את כל הגוים אשר א
אנכי שלח אתך אליהם
ארי כדנן אמר יי אלהא
דישראל לי קביל ית כסא
דחמר לווטא הדין מן
קדמי ותשקי יתיה
ית כל עממיא דאנא
שלחינך עליהון ושתו
והתגעשו והתהוללו
מפני החרב אשר אנכי
שלח בינתם וישתון וי
וישתגשון ויטרפון מן
קדם דקטלין בחרבא
די אנא שלח ביניהון
ואקח את הכוס מיד
יהוה ואשקה את כל
הגוים אשר שלחני
יהוה אליהם וקבילית
ית כסא מן קדם יי וא
ואשקיתי ית כל עממי
דשלחני יי לותהון את
ירושלם ואת ערי יהו
יהודה ואת מלכיה ואת
שריה לתת אתם לחרבה
לשרקה לשמה וי
ולקללה כיום הזה
ית ירושלם וית קירויא
דבית יהודה וית מלכא
וית רברבהא למיתן י
יתהון לחרבא ולצדו
ולאישתממו וללוט
כיומא הדין את פרעה
מלך מצרים ואת
עבדיו ואת שריו ואת

כל עמו ית פרעה מלכ
מלכא דמצרים וית
עבדוהי וית רברבנוהי
וית כל עמיה ואת
כל הערב ואת כל מלכי
ארץ העוץ ואת כל
מלכי ארץ פלש
פלשתים ואת
אשקלון ואת עזה
ואת עקרון ואת שא
שארית אשדוד וית
כל מלכי סומכותא
וית כל מלכי ארעא
דעוץ וית כל מלכי
ארעא פלישתאי וית
וית אשקלון וית עזה
וית עקרון וית שארא
דאשדוד ואת אדום
ואת מואב ואת בני
עמון ית אדומאי וית
וית מואבאי וית בני
עמון ואת כל מלכי
צר ואת כל מלכי צ
צידון ואת כל מלכי
האי אשר בעבר הים
וית כל מלכי צר וית
כל מלכי צידון וית כל
מלכי נגסיא דבעבר
דימא ואת דדן ואת
תימא ואת בוז ואת
כל קצוצי פאה וית
דדן וית תימא וית בוז
וית מקפי פאתא ואת
כל מלכי ערב ואת כל
מלכי הערב השכנים

ואת בני ל׳ וסימ׳ אלה תולדת יעקב · ואת בני המכים לא · דמלכים · ולקח את הזהב והכסף · ואת בני צדקיהו · לבן עד אריב
אתכם · את אדום ואת מואב · ונתתי את רבה · כל הזהב והכסף · ד״ה · ואלהי איוב אחרי זאת · עלו אלי ועזרוני ״״ ובמעשה ב׳
סימ׳ ובמעשה ארץ כנען אשר אני · ושלמתי להם כמעלם ״״ כפעלם ב׳ וסימ׳ תן להם כפעלם · ושלמתי להם כפעלם ״״

מקצה הארץ ועד קצה הארץ ג̇ וסימ̇ מאלהי העמים אשר׳ על כל שפים במדבר׳ והיו חללי יי̇ ביום ההוא ״׳״ ביצתם ג̇
וחס ל̇ וסימ̇ כי המליץ בינתם׳ ישתו והתגעשו והתהוללו׳ ישתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו ״ פ ״ ונפלו לית דכותו ״

במדבר׃ וית כל מלכי
מערבא וית כל מלכי ז
ערבאי דשרן בשכונן
במדברא׃ ואת כל מלכי
זמרי ואת כל מלכי זמ
עילם ואת כל מלכי מדי׃
וית כל מלכי זמרי
וית כל מלכי עילם
וית כל מלכי מדי׃
ואת כל מלכי צפון הק
הקרבים והרחקים איש
אל אחיו ואת כל הממ
הממלכות הארץ אשר
על פני האדמה ומלך
ששך ישתה אחריהם׃
וית כל ניפונא דקריבין
ודרחיקין גבר לאחוהי
וית כל מלכות עממיא
די על אפי ארעא ומלו
ומלכא דבבל ישתי
בתריהון׃ ואמרת אלהם
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל שתו וש
ושכרו וקיו ונפלו ולא
תקומו מפני החרב אש
אשר אנכי שלח בינכם׃
ותימר להון כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל
שתו ורוו ואישתגשו
ונפלו ולא תקומון מן
קדם דקטלין בחרבא
די אנא שלח בינכון׃
והיה כי ימאנו לקחת
הכוס מידך לשתות וא
ואמרת אלהם כה אמר

יהוה צבאות שתו תש
תשתו׃ ויהי ארי יסרו
יסרבון לקבלא כסא
מן ידך למישתי ותימר
להון כדנן אמר יי צב
צבאות משתיא תיש
תישתון׃ כי הנה בעיר
אשר נקרא שמי עליה
אנכי מחל להרע ואתם
הנקה תנקו לא תנקו
כי חרב אני קרא על
כל ישבי הארץ נאם
יהוה צבאות׃ ארי הא
בקרתא דאיתקרי שמ
שמי עלה אנא משרי
לאבאשא ואתון מדו
מדמן מיזכא תיזכון
ארי דקטלין בחרבא
אנא מכלי על כל יתבי
ארעא אמר יי צבאות׃
ואתה תנבא עליהם
את כל הדברים האלה
ואמרת אלהם יהוה
ממרום ישאג וממעון
קדשו יתן קולו שאג יש
ישאג על נוהו הידד
כדרכים יענה אל כל
ישבי הארץ׃ ואת תה
תתנבי עליהון ית כל
פתגמיא האילין ותי
ותימר להון יי ממרומא
יגלי וממדור קודשיה
ירים מימריה אכלאה
יבלי דייתון בזוזין על
ארעא בית שכינתיה

הא כנחתי מעינא רז
דמרמין קלהון כין יי
ייתי זיעא לכל יתבי
ארעא׃ בא שאון עד
קצה הארץ כי ריב ליו
ליהוה בגוים נשפט הוא
לכל בשר הרשעים
נתנם לחרב נאם יהוה׃
מטא איתרגושתא עד
סיפי ארעא ארי דינא
קדם יי בעממיא מית
מיתפרע הוא לכל
בישרא רשיעיא דבהון
מסרינון לקטלא אמר
יי׃

כה אמר יהוה צבאות
הנה רעה יצאת מגוי
אל גוי וסער גדול יעור
מירכתי ארץ׃ כדנן אמ
אמר יי צבאות הא
בישתא נפקא מעם
לעם ועממין רברבין ז
ייתון כגלי מסיפי אר
ארעא׃ והיו חללי יה
יהוה ביום ההוא מקצה
הארץ ועד קצה
הארץ לא יספדו ולא
יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה
יהיו׃ ויהון קטיליא
דמן קדם יי בעידנא
ההוא מסיפי ארעא
ועד סיפי ארעא לא
יסתפדון ולא יתכנשון
ולא יתקברון לזבל

כה אמר יי̇ צבאות יו̇ וסימ̇ פקדתי את אשר עשה עמלק׳ ועתה כה אמר יי̇ צבאות׳ וחברו׳ עולל ישללו׳ התבוננו וקראו לם
למקוננות׳ ככה אשבור׳ כי מאנו׳ מהבילים המה׳ מיכה המורשתי׳ הנני משלח בם׳ עוד יהיה במקום הזה׳ הנה רעה יצאת מגוי׳
לארזים כה אמר יי̇ צבאות׳ הנני שבר׳ עשוקים׳ הרחבה׳ ומן ראש חגי עד סוף דספר דכו̇ במ̇ג̇ כה אמר יי̇ שבתי אל ציון׳ רעה יצאה ״

וזעקו ג׳ פתח וסימ׳ לכו וזעקו אל האלהים · הילילו הרעים וזעקו · קדשו צום · וסימ׳ אזלו רעיא וקדישו ··· סבו · וסימ׳
עזב בכפיר סכו כת׳ · ויהי בשלם סוכו כת׳ · ויחמס כגן שכו כת׳ · וב׳ בשבה בת׳ ה׳ · יארב במסתר באריה בסכה · כי ישפנו בסכה ··

מבדר על אפי ארעא׃
יהון׃ הילילו הרעים
וזעקו והתפלשו אדירי
הצאן כי מלאו ימיכם
לטבוח ותפוצותיכם
ונפלתם ככלי חמדה׃
אילילו מלכיא וצוחו
וחפו רישיכון בקיטמא
תקיפי עמיא ארי שלימו
יומיכון לקטלא ותיתב
ותיתברון ותיפלון רה׃
דהויתון דגאן כמני
חמדתא׃ ואבד מנוס מן
הרעים ופליטה מאדירי
הצאן׃ ויובד בית עירוקי
מן מלכיא ושיזבתא
מתקיפי עמיא׃ קול
צעקת הרעים ויללת
אדירי הצאן כי שדד
יהוה את מרעיתם׃
קל צווחת מלכיא ויית
ויללת תקיפי עמיא אר
ארי אביד ייי ית עמ
עמיהון׃ ונדמו נאות
השלום מפני חרון אף
יהוה׃ ויצדון מדורי
שלמא יהון מן קדם
תקוף רוגזא דייי׃ עזב
ככפיר סכו כי היתה
ארצם לשמה מפני ה
חרב היונה ומפני חרון
אפו׃ גלא מלכא מכרו
מכרכיה ארי הות ארע
ארעהון לצדו מן קדם
חרבא דסנאה דהוא

כחמיר מרויה ומן קדם
תקוף רוגזיה׃

כו בראשית
ממלכות יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה מאת
יהוה לאמר׃ בריש מ
מלכות יהויקים בר
יאשיהו מלך שבטא
דבית יהודה הוה פית
פיתגמא הדין מן קדם
ייי למימר׃ כה אמר
יהוה עמד בחצר בית
יהוה ודברת על כל ער
יהודה הבאים להשתח
להשתחות בית יהוה
את כל הדברים אשר
צויתיך לדבר אליהם
אל תגרע דבר׃ כדנן
אמר ייי קום בדרת
בית מקדשא דייי ותת
ותיתנבי על כל קירויא
דבית יהודה דעלין לה
למיסגד בבית מקדש
דייי ית כל פיתגמיא דו
דפקידתך לאיתנבאה
להון לא תימנע פיתגם׃
אולי ישמעו וישבו
איש מדרכו הרעה
ונחמתי על אשר אנכי
חשב לעשות להם מ
מפני רע מעלליהם׃
מאים ישמעון ויתובון
גבר מאורחיה בישת
ואתוב מן בישתא על

די אנא מחשב למיע
למיעבד להון מן קדם
בישות עובדיהון׃ ואמ
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה אם לא תשמעו
אלי ללכת בתורתי א
אשר נתתי לפניכם׃
לשמע את דברי עבדי
הנביאים אשר אנכי
שלח אליכם והשכם
ושלוח ולא שמעתם׃
ותימר להון כדנן אמ
ייי אם לא תקבלון למ
למימרי למהך באור
באוריתי דיהבית קד
קדמיכון׃ ולקבלא ית
פיתגמי עבדיי נביא
די אנא שלח לותכון
מקדם ומשלח ולא
קבילתון׃ ונתתי את
הבית הזה כשלה ואת
העיר הזאת אתן לקל
לקללה לכל גויי הארץ׃
ואתין ית ביתא הדין
כשילה וית קרתא הדא
איתין ללוטא לכל
עממי ארעא׃
וישמעו
הכהנים והנביאים
וכל העם את
ירמיהו מדבר את הד
הדברים האלה בבית
יהוה׃ ושמעו כהניא
וספריא וכל עמא ית
ירמיה מיתנבי ית

כל ליש׳ נחמה על במ׳ אל׳ וסימ׳ וינחמו בני ישראל אלו׳ · וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו · דשמואל · וינחם ייי אל הרעה ויאמר למלאך · היטיבו דרכיכם · ההמות והמיתהו · אם שוב תשובו ·· ··· בכפיר ג׳ וסימ׳ עזב בכפיר סכו כי היתה · נהם בכפיר אימת מלך · נהם ככפיר זעת מלך · וחד וכבפיר כי אבני בשחל · וחד וכבפיר ישב במסתרים ·· ··· כל קר׳ והשכם ושלח במ׳א והשכם ושלוח · ואמרת ··

הנביאים ח׳ מלא בספר וסימ׳ למן היום · ויהי לדוד · ויוציאו את עצמות · כת׳ ויתפשו אתו · אין לאיש הזה משפט מות · אשר
היו לפני · ואלה דברי הספר · ואשלח אליכם את כל עבדי · בתר ״ ג ״ ויקהל ב׳ ויקהל העדה · ויקהל כל העם אל ירמיהו ״ ג

פיתגמיא האילין בבית
מקדשא דיי׳ ׃ ויהי ככ
ככלות ירמיהו לדבר
את כל אשר צוה
יהוה לדבר אל
כל העם ויתפשו אתו
הכהנים והנביאים וכל
העם לאמר מות תמות ׃
והוה כד שיצי ירמיה
לאיתנבאה ית כל דפ
דפקיד יי׳ למללא עם
כל עמא ואחדו יתיה
כהניא וספריא וכל
עמא למימר מימת
תמות ׃ מדוע נבאת
בשם יהוה לאמר כ
כשילו יהיה הבית
הזה והעיר הזאת תח
תחרב מאין יושב ויק
ויקהל כל העם אל ירמ
ירמיהו בבית יהוה ׃
מדין איתנביתא בשמא
דיי׳ למימר כשילו יהי
ביתא הדין וקרתא הד
הדא תיחרוב מבלי
יתיב ואיתכניש כל ע
עמא על ירמיה בבית
מקדשא דיי׳ ׃
וישמעו
שרי יהודה את הדב
הדברים האלה ויעלו
מבית המלך בית יהוה ׃
וישבו בפתח שער
יהוה החדש ׃ ושמעו
רברבי יהודה ית פית

פיתגמיא האילין וסל
וסליקו מבית מלכא
לבית מקדשא דיי׳ ויתֿ
ויתיבו במעלנא דתרע
בית מקדשא דיי׳ מדיו
מדיתא ׃ ויאמרו הכה
הכהנים והנביאים אל
השרים ואל כל העם לא
לאמר משפט מות לא
לאיש הזה כי נבא אל
העיר הזאת כאשר
שמעתם באזניכם ׃ ואֿ
ואמרו כהניא וספריא
לרברביא ולכל עמא
למימר חובת דין דקט
דקטול לגברא הדין ׃
ארי איתנבי על קרתא
הדא כמא דשמעתון
באודניכון ׃ ויאמר
ירמיהו אל השרים וא
ואל כל העם לאמר
יהוה שלחני להנבא
אל הבית הזה ואל
העיר הזאת את כל הד
הדברים אשר שמעתם ׃
ואמר ירמיה לכל
רברביא ולכל עמא לה
למימר יי׳ שלחני לא
לאיתנבאה על ביתא
הדין ועל קרתא הדא
ית כל פיתגמיא דישת
דישתמעתון ׃ ועתה
היטיבו דרכיכם ומעלי
ומעלליכם ושמעו בק
בקול יהוה אלהיכם ׃

וינחם יהוה אל הרעה
אשר דבר עליכם ׃ וכען
אתקינו אורחתכון וע
ועובדיכון וקבילו למ
למימרא דיי׳ אלהכון ׃
ויתוב יי׳ מבישתא
דמליל עליכון ׃ ואני
הנני בידכם עשו לי
כטוב וכישר בעיניכם ׃
ואנא הא אנא מסור
בידיכון עבידו לי כמ
כמא דתקין וכמא
דכשר בעיניכון ׃ אך
ידוע תדעו כי אם ממ
ממיתים אתם אתי
כי דם נקי אתם נתנים
עליכם ועל העיר הזאת
ועל ישביה כי באמת
שלחני יהוה אליכם
לדבר באזניכם את כל
הדברים האלה ׃ ברם
מידע תידעון ארי אם
מקטלין אתון יתי ה
ארי דם זכאי אתון יה
יהבין עליכון ועל קרתא
הדא ועל יתבהא ארי
בקשוט שלחני יי׳ לו
לוותכון לאיתנבאה
קדמיכון ית כל פיתגמי
האילין ׃
ויאמרו השרים
וכל העם אל הכהנים
ואל הנביאים אין לא
לאיש הזה משפט מות
כי בשם יהוה אלהינו ׃

את כל הדברים יג׳ חס׳ האלה וסימ׳ ויספר העבד ליצחק · וידבר אהרן את כל הדברים · ויעש אהרן · ואיצוה אתכם בעת
ההיא · ויגד לו שמואל · עמד בחצר בית יי׳ · שלחני להנבא · כתב לך את כל · ובתכת אליה · ויגד להם אוריה · ויהי בשמעם את ·
ויבא אל המלך חצרה · שוב קח לך מגלה אחרת ״ ״ בשם יי׳ אלהינו ג׳ וסימ׳ אין לאיש הזה · כי כל העמים · אלה ברכב ואלה ״

ויחל ד׳ וסימ׳ ויחל משה את פני · ויחל איש האלהים את פני · ויחל יהואחז את פני יי · דמלכים · ההמת המתהו ··
המיתו ג׳ וסימ׳ ויהי בדרך במלון · וישמע המלך יהויקים · דירמיה · יסר בגד כי יש תקוה · חד בג׳ חד בגב׳ חד בכת׳ ··

ידבר אלינו׃ ואמרו ר
רברביא וכל עמא לכה
לכהניא ולספריא לית
לגברא הדין חובת דין
דיקטול ארי בשמא ד
דיי אלהנא מליל עימנו׃
ויקמו אנשים מזקני
הארץ ויאמרו אל כל
קהל העם לאמר׃ מיכה
המורשתי היה נבא
בימי חזקיהו מלך
יהודה ויאמר אל כל
עם יהודה לאמר כה
אמר יהוה צבאות ציון
שדה תחרש וירושלם
עיים תהיה והר הבית
לבמות יער׃ וקמו גב
גבריא מסבי ארעא
ואמרו לכל קהלא
דעמא למימר מיכה
דמן מורשא הוה מית
מיתנבי ביומי חזקיה
מלך שבטא דבית יה
יהודה ואמר לכל עמא
דבית יהודה למימר
כדנן אמר יי צבאות
ציון חקלא תתרדי ירו
וירושלם לגלין תהי
וטור בית מקדשא לחי
לחורשת חורשא׃ ההמת
המתהו חזקיהו מלך
יהודה וכל יהודה הלא
ירא את יהוה ויחל את
פני יהוה וינחם יהוה
אל הרעה אשר דבר

עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה על נפשותינו׃
המיקטל קטלוהי ח
חזקיה מלך שבטא
דבית יהודה וכל דבית
יהודה הלא דחיל מן
קדם יי וצלי קדם יי ותב
יי מן בישתא דמליל
עליהון ואנחנא גרמין
לאיתאה בישתא רבתא
על נפשתנא׃ וגם איש
היה מתנבא בשם יהוה
אוריהו בן שמעיהו
מקרית היערים ויבנא
על העיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל דברי
ירמיהו׃ ואף גברא הוה
מיתנבי בשמא דיי א
אוריה בר שמעיה מ
מקרית יערים ואיתנבי
על קרתא ועל ארעא
הדא ככל פיתגמי ירמ
ירמיה׃ וישמע המלך
יהויקים וכל גבוריו וכל
השרים את דבריו ויבק
ויבקש המלך המיתו
וישמע אוריהו ויירא
ויברח ויבא מצרים׃
ושמע מלכא יהויקים
וכל גיברוהי וכל רברבו
ית פיתגמוהי ובעא
מלכא למיקטליה וש
ושמע אוריה ודחיל
וערק ואתא למצרים׃
וישלח

המלך יהויקים אנשים
מצרים את אלנתן בן
בן עכבור ואנשים אתו
אל מצרים׃ ושלח
מלכא יהויקים גברין
למצרים ית אלנתן בר
עכבור וגברין עימיה
למצרים׃ ויוציאו את
אוריהו ממצרים ויבאהו
ויבאהו אל המלך יהו
יהויקים ויכהו בחרב וישלך
את נבלתו אל קברי
בני העם׃ ואפיקו ית
אוריהו ממצרים
ואיתיוהי לות מלכא
יהויקים וקטליה
בחרבא ורמא ית נבי
נבילתיה לקיברי בני
גליא׃ אך יד אחיקם
בן שפן היה עם ירמיה
בדיל דלא למימסר
יתיה בידא דעמא ל
למיקטליה׃
כז בראשית
ממלכת יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה
אשר היה הדבר הזה
אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר׃ בריש מ
מלכות יהויקים בר
יאשיה מלך שבטא
דבית יהודה הוה פית
פיתגמא הדין עם ירמ
ירמיה מן קדם יי למי
למימר׃ כה אמר

היתה את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמיתו

ויירא יב׳ ו׳ בשמואל ו׳ בקר׳ וסימ׳ ויירא ויאמר מה נורא המקום · ויירא יעקב מאד ויצר לו · ויאמר מרשמך לאיש ·
וישמע המלך יהויקים · ויירא דוד את האלהים ביום ההוא · ויירא ויתן יהושפט פניו · ויירא שאול את פלשתים · ויירא שאול
מלפני דוד · ויירא שמואל אל יי · וישם דוד את הדברים · וימהר שאול ויפל מלא קומתו · ויירא דוד את יי ביום ההוא ··

על פני הארץ ה̇ וסימ̇ וכאמתים על פני הארץ · אנכי עשיתי את הארץ · לטהרה שבעה חזקים · הבונה בשמים מעלתיו · עשה כימה וכסיל · ויצוית ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ ויצויתה אתו לעיניהם · ויצוית אתם אל אדניהם · בתר חס̇

יהוה אלי עשה לך מוס
מוסרות ומטות ונתתם
על צואריך: כדנן אמ
יי לי עביד לך חנקין
ונירין ותתנינון על צוא
צוארך: ושלחתם אל
מלך אדום ואל מלך
בני עמון ואל מלך צר
ואל מלך צידון ביד
המלאכים הבאים ירו
ירושלם אל צדקיהו
מלך יהודה: ותישלח
ותישלחינון לות מלכ
דאדום ולות מלכא ד
דמואב ולות מלכא ד
דבני עמון ולמלכא
דצור ולות מלכא דצ
דצידון ביד איזגדיא
דאתן לירושלם לות
צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה: וצוית
אתם אל אדניהם לאמ
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
כה תאמרו אל אדניכם:
ותפקיד יתהון לות
ריבונהון למימר כדנן
אמר יי צבאות אלהא
ישראל כדין תימרון
לריבונכון: אנכי עשיתי
את הארץ את האדם
ואת הבהמה אשר
על פני הארץ בכחי
הגדול ובזרועי הנטויה
ונתתיה לאשר ישר

בעיני: אנא במימרי
עבדית ית ארעא וית
אינשא וית בעירא דעל
אפי ארעא בחילי רבא
ובאדרעי מרממא ויה
ויהבתה לדכשר קדמי:
ועתה אנכי נתתי את
כל הארצות האלה ביד
נבוכדנאצר מלך בבל
עבדי וגם את חית הש
השדה נתתי לו לעבדו:
וכען אנא יהבית ית
מדינתא האילין ביד
נבוכדנצר מלכא דבבל
עבדי ואף ית חית ברא יה
יהבית ליה למפלחיה:
ועבדו אתו כל הגוים
ואת בנו ואת בן בנו עד
עד בא עת ארצו גם ה
הוא ועבדו בו גוים רבים
ומלכים גדלים: ויפלחון
יתיה כל עממיא וית
בריה וית בר בריה עד
דימטי עדן תבר ארעי
אף הוא ויפלחון ביה
עממין סגיאין ומלכין
רברבין: והיה הגוי וה
והממלכה אשר לא
יעבדו אתו את נבוכד
נבוכדנאצר מלך בבל
ואת אשר לא יתן את
צוארו בעל מלך בבל
בחרב וברעב ובדבר
אפקד על הגוי ההוא
נאם יהוה עד תמי י

אתם בידו: ויהי עמ
ומלכו דלא יפלחון ית
ית נבוכדנאצר מלכא
דבבל וית דלא יתן
ית צואריה בניר מלכא
דבבל בחרבא ובכפנא
ובמותא אסער על
עמא ההוא אמר יי
עד דאימסר יתהון
בידיה: ואתם אל תש
תשמעו אל נביאיכם
ואל קסמיכם ואל
חלמתיכם ואל ענניכם
ואל כשפיכם אשר
הם אמרים אליכם
לאמר לא תעבדו את
מלך בבל: ואתון לא
תקבלון מן נביכון ד
דשיקרא ומן קסמיכון
ומן חילמיכון ומן
ענניכון ומן חרשיכון
די איתון אמרין לכון
לכון למימר לא תפ
תיפלחון ית מלכא
דבבל: כי שקר הם נב
נבאים לכם למען הר
הרחיק אתכם מעל
אדמתכם והדחתי את
אתכם ואבדתם: ארי
שיקרא איתון מיתנבן
לכון בדיל לארחקא
יתכון מעל ארעכון י
ואיטלטיל יתכון ותי
ותיבדון: והגוי אשר
יביא את צוארו בעל

אתם ̇י̇ ̇חס̇ בסמ̇ וסימ̇ ולא חלו · האתי הם מכעיסים · ואתה למדת אתם · ולא שבירתם אתם · ואני אקבץ אתי · את ירושלם · ואת ערי יהודה · אל אחאב · ויצויתה אתם אל אדניהם · עד תמי אתם בידי · בבלה · אתם · ותקרא אתם · השבם ולמד · ותכבשו אתם · ויהי כבגש אתם · זבר יי · קדמ̇ · למען הרחיק אתם · ואביא אתם בית יי · ואת בנו ב̇ וסימ̇ אתו ואת בנו לא · ועבדו אתו

בחרב ברעב ה̇ וסימ̇ למה תמותו אתה ׳ ורדפתי אחריהם ׳ כה אמר יי̇ הישב ׳ ויהיו כל האנשים ׳ ועתה ידע תדעו ׳ ולקחתי
את שארית האנשים ׳ ופקדתי על היושבים ׳ הנה נבכך ׳ וב̇ ובחרב וברעב ׳ ממותי תחלאים ׳ ומן אז החלבן ׳׳ ג̇ ׳׳ והנחתיו ל̇ ׳

מלך בבל ועבדו והנחתיו על אדמתו
ביום ההוא ועבדה יי̇
וישב בה ׃ ועמא דייחל
דיעיל ית צואריה בנירי
מלכא דבבל ויפלחוניה
ואשריניה על ארעיה
אמר יי̇ ויפלחה ויתב
בה ׃ ואל צדקיהו מלך
יהודה דברתי ככל הדברים
האלה לאמר הביאו
את צואריכם בעל
מלך בבל ועבדו אתו
ועמו וחיו ׃ ועים צדקיה
מלך שבטא דבית יה
יהודה מלילית ככל
פיתגמיא האילין למי
למימר אעילו ית צורי
צואריכון בניר מלכא
דבבל ופלחו יתיה ועם
ועמיה ואתקיימו ׃ לה
למה תמותו אתה ועמך
ועמך בחרב וברעב
וכחרב וכדבר כאשר
דבר יהוה אל הגוי א
אשר לא יעבד את
מלך ׃ למא תתקטלון
את ועמך בחרבא ובכפ
ובכפנא ובמותנא כמא
דמליל יי̇ על עמא ד
דלא יפלח ית מלכא
דבבל ׃ ואל תשמעו אל
דברי הנביאים האמרים
אליכם לאמר לא
תעבדו את מלך בבל כי

שקר הם נבאים לכם ׃
ולא תקבלון לפיתגמי
שיקרא דאמרין לכון
למימר לא תיפלחון ׃
ית מלכא דבבל ארי
שיקרא אינון מיתנבן
לכון ׃ כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים
בשמי לשקר למען ׃
הדיחי אתכם ואבדתם
אתם והנבאים הנבאים
הנבאים לכם ׃ ארי לא
שלחתינון אמר יי̇ וה
ואינון מיתנבן בשמי
שיקרא בדיל דאטלו
דאיטלטיל יתכון ותו
ותיבדון אתון ונביי עו
שיקרא דמיתנבן לכון ׃
ואל הכהנים ואל כל
העם הזה דברתי לאמ
לאמר כה אמר יהוה
אל תשמעו אל דברי
נביאכם הנבאים לכם
לאמר הנה כלי
בית יהוה מושבים מה
מבבלה עתה מהרה
כי שקר המה נבאים
לכם ׃ ולכהניא ולכל
עמא הדין מלילית
למימר כדנן אמר
יי̇ לא תקבלון לפתגמ
נבייכון דשיקרא דמי
דמיתנבן לכון למימר
הא כל מני בית מקדשא
דיי̇ מיתתבין מבבל

בעון באיפריע ארי שי
שיקרא אינון מיתנבן
לכון ׃ אל תשמעו אל
אלהם עבדו את מלך
בבל וחיו למה תהיה
העיר הזאת חרבה ׃
לא תקבלון מינהון פ
פלחו ית מלכא דבבל
ואיתקיימו למה תהי
קרתא הדא חרבא ׃
ואם נבאים הם ואם
יש דבר יהוה אתם יפ
יפגעו נא ביהוה צבאות
לבלתי באו הכלים ׃
הנותרים בבית יהוה
ובבית מלך יהודה
בירושלם בבלה ׃ ואם
מיתנבן אינון ואם אית
פיתגמא דיי̇ עמהון ׃
יבעון כען מן קדם מי
מימרא דיי̇ צבאות
בדיל דלא יתובלון מ
מניא דאישתארו ב
בבית מקדשא דיי̇ ובי
ובית מלך שבטא ד
דבית יהודה ובירוש
ובירושלם לבבל ׃
כי כה
אמר יהוה צבאות אל
העמדים ועל הים ועל
המכנות ועל יתר ה
הכלים הנותרים בעיר
הזאת ׃ ארי כדנן אמר
יי̇ צבאות על עמודיא
ועל ימא ועל בסיסיא

צדקיה ו̇ וסימ̇ ויעש לו צדקיה בן כנענה ׳ דמלכים ׳ ואל צדקיה מלך יהודה ׳ דיגואריכם ׳ ויהי בשנה ההיא בראשית ׳ דעזור ׳
ביד אלעשה בן שפן וגמריה ׳ אשר היה דבר יי̇ אל ירמיהו ׳ דעלם ׳ ובני יהויקים לבניו ׳׳ ג̇ ׳׳ יהודה ובירושלם ג̇ וסימ̇ וגם
את האבות ׳ ואם נביאים הם ׳ צרים ישבו בה ׳׳ ג̇ ׳׳ ובית מלך ב̇ וסימ̇ ואם נביאים הם ואם יש ׳ כי כה אמר יי̇ צבאות ׳׳

ושמה ה̇ וסימ׳ ושמה קברתי את לאה׳ כי מנגד תראה את הארץ׳ הראיתיך בעיניך ושמה לא תבא׳ ושמה כל סרני פלשתים׳
ושמה מרכבות כבודך׳ ושמה אשמיעך את דברי׳ בבלה יובא ושמה יהיו׳ כי כאשר ירד הגשם והשלג׳׳ ואת יכניה ל̇ דסמי׳׳

ועל שאר מניא דא
דאישתארו בקרתא
הדא׃ אשר לא לקחם
נבוכדראצר מלך בבל
בגלותו את יכניה בן
יהויקים מלך יהודה
מירושלם בבלה ואת
כל חרי יהודה וירוש
וירושלם׃ דלא שבינון
נבוכדנצר מלכא דבבל
כד אגלי ית יכניה בר
יהויקים מלך שבטא
דבית יהודה מירושלם
לבבל וית כל רברבי
ירושלם יהודה וירוש
וירושלם׃
כי כה אמר יהוה
יהוה צבאות אלהי
ישראל על הכלים הנ
הנותרים בבית יהוה
ובית מלך יהודה וירו
וירושלם׃ ארי כדנן א
אמר יי צבאות אלהא
דישראל על מניא דאיש
דאישתארו בבית מק
מקדשא דיי ובבית
מלך שבטא דבית יה
יהודה ובירושלם׃ בבלה
יובאו ושמה יהיו עד
יום פקדי אתם נאם
יהוה והעליתים והשו
והשבתים אל המקום
הזה׃ לבבל יתובלון ותמ
ותמן יהון עד יומא
דייעול דוכרנהון קדמי

אמר יי ואסקינון ואת
ואתיבינון לאתרא הדין׃
ויהי׃

כח

בשנה ההיא בראשית
ממלכת צדקיהו מלך
מלך יהודה בשנת
הרביעית בחדש החמ
החמישי אמר אלי
חנניה בן עזור הנביא
אשר מגבעון בבית יה
יהוה לעיני הכהנים
וכל העם לאמר׃ והוה
בשתא ההיא בריש מ
מלכות צדקיהו מלך
שבטא דבית יהודה
בשתא רביעיתא בירח
חמישאה אמר לי חנ
חנניה בר עזור נבי שק
שיקרא די מגבעון כד
בבית מקדשא דיי לע
לעיני כהניא וכל עמא
למימר׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לאמר שברתי את על
מלך בבל׃ כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישראל
למימר תברית ית ניר
מלכא דבבל׃ בעוד שנ
שנתים ימים אני מש
משיב אל המקום הזה
את כל כלי בית יהוה
אשר לקח נבוכדראצר
מלך בבל מן המקום
הזה ויביאם בבלה׃ בעוד
בסות תרתין שנין אנא

מתיב לאתרא הדין ית
כל מני בית מקדשא
דיי דשבא נבוכדנצר
מלכא דבבל מן אתרא
הדין ואובלינון לבבל׃
ואת יכניה בן יהויקים
מלך יהודה ואת גלות
יהודה הבאים בבלה אני
משיב אל המקום הזה
נאם יהוה כי אשבר
את על מלך בבל׃ וית
יכניה בר יהויקים מלך
שבטא דבית יהודה
וית גלות יהודה דאית
דאיתגליאו לבבל אנא
מתיב לאתרא הדין יי
אמר יי ארי איתבר
ית ניר מלכא דבבל׃
ויאמר ירמיה הנביא
אל חנניה הנביא לעיני
הכהנים ולעיני כל
העם העמדים בבית
יהוה׃ ואמר ירמיה
נביא לחנניה נבי שקר
שיקרא לעיני כהניא
ולעיני כל עמא דקימין
בבית מקדשא דיי׃
ויאמר ירמיהו הנביא
אמן כן יעשה יקם
יהוה את דבריך אשר
נבאת להשיב כלי בית
יהוה וכל הגולה מבבל
אל המקום הזה׃ ואמר
ירמיה נביא אמן כן
יהי רעוא מן קדם יי

ולעיני ד̇ וסימ׳ לעיני פרעה ולעיני עבדיו׳ וא׳ והנה איש מבני ישראל בא׳ ואתן את ספר המקנה׳ לעיני הכהנים ולעיני כל העם׳׳
בראשית ה̇ ג̇ ריש פס׳ וב׳ במיצע׳ וסימ׳ בראשית ברא אלהים׳ בראשית ממלכת יהויקים׳ בראשית ממלכת יהויקם׳ אשר היה דבר יי אל
ירמיהו הנביא׳ ויהי בשנה ההיא בראשית ממלכת׳׳ יקם ג̇ וסימ׳ יקם יי את דברו׳ יקם יי את דבריך אשר׳ יקם סערה לדממה׳׳

למלחמה ג׳ רפי וסימ׳ ויאמר אב לשלום יצאו׳ הנביאים אשר היו לפני ולפניך ... הנביא ב׳ ריש פס׳ וסימ׳ אשר אתן
חלום׳ הנביא אשר ינבא לשלום בבוא ... וישברהו ב׳ וסימ׳ ויתנהו לאריה וישברהו׳ ויקח חנניה הנביא את המוטה

יקים ייי ית פיתגמך די
איתנביתא לאתבא מני
בית מקדשא דייי וכל
גלותא מבבל לאתרא
הדין׃ אך שמע נא את
הדבר הזה אשר אנכי
דבר באזניך ובאזני
כל העם׃ ברם שמע כען
ית פיתגמא הדין די
אנא ממליל קדמך וית
וקדם כל עמא׃ הנביאים
אשר היו לפני ולפניך
מן העולם וינבאו אל
ארצות רבות ועל ממ
ממלכות גדלות למ
למלחמה ולרעה ולדבר׃
נביא דהוו קדמך וקד
וקדמך מן עלמא ואת
ואתנביאו על מדינן
סגיאן ועל מלכון רברב
רברבן לקרבא ולבישא
ולמותנא׃ הנביא אשר
ינבא לשלום בבא הדבר
הנביא יודע הנביא אשר
אשר שלחו יהוה באמ
באמת׃ נביא דאיתנבי
לשלמא במיתי פיתגם
נביא יתידע נביא
דשלחיה ייי בקשוט׃
ויקח חנניה הנביא את
את המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא וישברהו׃
ונסיב חנניה נבי שיקר
ית נירא מעל צואר
ירמיה נביא ותבריה׃

ויאמר חנניה לעיני כל
העם לאמר כה אמר
יהוה ככה אשבר את
על נבכדנאצר מלך
בבל בעוד שנתים ימים
מעל צואר כל הגוים וי
וילך ירמיה הנביא
לדרכו׃ ואמר חנניה
לעיני כל עמא למימר
כדנן אמר ייי כדין אית
איתבר ית ניר נבוכדנצר
מלכא דבבל בסוף תר
תרתין שנין מעל צור
כל עממיא ואזל ירמי
נביא לאורחיה׃
ויהי דבר
יהוה אל ירמיה אחרי
שבור חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא לאמר׃
והוה פיתגם נבואה עם
ירמיה בתר דתבר חנני
נבי שיקרא ית נירא
מעל צור ירמיה נביא
למימר׃ הלוך ואמרת
אל חנניה לאמר כה
אמר יהוה מוטת עץ
שברת ועשית תחתיהן
מטות ברזל׃ איזיל
ותימר לחנניה למימ
כדנן אמר ייי נירין די
דאע תברת ותעביד
חילופיהון נירין דפרזל׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל על ברזל

נתתי על צואר כל הגוים
האלה לעבד את נבוכד
נבכדנאצר מלך בבל
ועבדהו וגם את חית
השדה נתתי לו׃ ארי כן
כדנן אמר ייי צבאות
אלהא דישראל ניר דפרזל
יהבית על צואר כל עמ
עממיא האילין למפלח
ית נבוכדנצר מלכא
דבבל ויפלחוניה ואף ית
חיות ברא יהבית ליה׃
ויאמר ירמיה הנביא
אל חנניה הנביא שמע
נא חנניה לא שלחך
יהוה ואתה הבטחת
את העם הזה על שקר׃
ואמר ירמיה נביא
לחנניה נבי שיקרא ש
שמע כען חנניא לא
שלחך ייי ואת איתרחצ
איתרחיצתא ית עמא
הדין על שיקרא׃ לכן
כה אמר יהוה הנני מ
משלחך מעל פני הא
האדמה השנה אתה
מת כי סרה דברת אל
יהוה׃ בכין כדנן אמר
ייי הא אנא מגלילך מ
מעל אפי ארעא בשתא
הדא את מאית ולשתא
אוחרנתא את מיתקבר
ארי סטיתא מלילתא
קדם ייי׃ וימת חנניה
הנביא בשנה ההיא

נבכדנאצר ו׳ בת כן וסימ׳ ויאמר חנניה לעיני כל העם׳ ויהויצדק מלך יהודה׳ כה אמר ייי צבאות׳ ולמקצת הימים אשר אמר
למלך׳ ובשנת שתים למלכות׳ ב׳ בו׳ וקאמין לקבל צלמא׳ תני דפס׳ ענו אנה נבכדנצר׳ ומלכא נבכדנצר אבוך׳ יהב לנבכדנצר אבוך׳
וכל מלכי דכות במ״א נבוכדנאצר מל׳ ו׳ והעם הנשאר בארץ יהודה׳ ומן בראשית תני״צ עד אחאב בן קוליה נבכדנאצר בת׳ ג׳

לאנשים ו̇ ה̇ וא̇ וסימ̇ דך לאנשים הא̇ ולקחתי את לחמי ואת מימי ויגידו לאנשים לאמר קחו נשים והולידו ואת בנ׳
תשלחנה לאנשים ה̇ עוד לי בנים במעי תד̇מ̇ קמ̇ וחד ולאנשים אשר אתו משודה דאבנצר ... וקסמיכם ל̇ דמגות ...

בחדש השביעי ׃ ומית
חנניה נבי שיקרא מן
בשתא ההיא ואיתקטיל
בירחא שביעאה ׃

כט

ואלה
דברי הספר אשר שלח
ירמיה הנביא מירושלם
אל יתר זקני הגולה
ואל הכהנים ואל הנביאים
הנביאים ואל כל העם
אשר הגלה נבוכדנאצר
מירושלם בבלה ׃ ואלין
ואילין פתגמי סיפרא
דישלח ירמיה נביא
מירושלם לות שאר
סבי גלותא ולות כהניא
ולות ספריא ולות כל
עמא דאגלי נבוכדנצר
מירושלם לבבל ׃ אחרי
צאת יכניה המלך והגבירה
והגבירה והסרסים שרי
יהודה וירושלם והחרש
והמסגר מירושלם ׃ בתר
בתר דיגלא יכניה מלכא
ומלכתא ורברביא רברבי
יהודה וירושלם אומני
ותרעיא מירושלם ׃ ביד
אלעשה בן שפן וגמריה
בן חלקיה אשר שלח
צדקיה מלך יהודה
אל נבוכדנאצר מלך
בבל בבלה לאמר ׃ ביד
אלעשה בר שפן וגמריה
בר חלקיה די שלח
צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה לות נבוכדנצר
נבוכדנאצר מלכא
דבבל לבבל למימר ׃ כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לכל הגולה
אשר הגליתי מירושלם
בבלה ׃ כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל
לכל גלותא דאגליתי
מירושלם לבבל ׃ בנו בתים
בתים ושבו ונטעו גנות
ואכלו פריהן ׃ בנו בתין ויתיבו
ותיבו ונצובו גנין ואיכולו
ית איביהון ׃ קחו נשים
והולידו בנים ובנות
וקחו לבניכם נשים ואת
בנותיכם תנו לאנשים
ותלדנה בנים ובנות ורבו
ורבו שם ואל תמעטו ׃
סיבו נשין ואולידו בנין
ובנן וסבו לבניכון נשין
וית בנתיכון הבו לגברין
וילדן בנין ובנן וסגו תמן
תמן ולא תזערון ׃ ודרשו
ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה
שמה והתפללו בעדה
אל יהוה כי בשלומה
יהיה לכם שלום ׃ ותבעו
ית שלם קרתא דאגליתי
יתכון לתמן וצלו עלה
קדם יי ארי בשלמה
יהי לכון שלם ׃ כי כה
אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אל
ישיאו לכם נביאיכם
אשר בקרבכם וקסמיכם
וקסמיכם ואל תשמעו
אל חלמתיכם אשר
אתם מחלמים ׃ ארי
כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל לא ישטון
ישטון לכון נביכון די
בינכון וקסמיכון ולא
תקבלון חלמיכון לחלמיכון
חלמיכון דאתון מחלמין
מחלמין ׃ כי בשקר
הם נבאים לכם בשמי
לא שלחתים נאם
יהוה ׃ ארי שיקרא אנון
אינון מיתנבן בשמי
לא שלחתינון אמר
יי ׃
כי כה אמר יהוה כי לפי
מלאת לבבל שבעים
שנה אפקד אתכם והקמתי
והקמתי עליכם את
דברי הטוב להשיב את
אתכם אל המקום הזה ׃
ארי כדנן אמר יי ארי
לפום מישלם לבבל שבעין
שבעין שנין ויעול רוגז
דבבל ... קדמי ואקים
עליכון ית פתגמי תקנתא
תקנתא לאתבא יתכון
לאתרא הדין ׃ כי אנכי
ידעתי את המחשבות
אשר אנכי חשב עליכם
נאם יהוה מחשבות
שלום ולא לרעה לתת

שלום ו̇ וסימ̇ ויאמר לו לך בא ראה את ב̇ בו אלהים יענה את שלום פרעה וכל בביך למודי יי ורב ובכל יום ויום מרדכי מתהלך
כי שלום אמת אתן לכם ודרשו את שלום העיר ירנו וישמחו חפצי צדקי שאלו את שלום ירושלם כי קנאתי בהוללים ... כי אנכי ידעתי
ב̇ וסימ̇ כי אנכי ידעתי את מדיך את המחשבות ... בסקף ב̇ וסימ̇ כי אם בשקר נאם יי כי אם בשקר נבאים לכם בשמי ...

וקראתם ג̇ ריש̇ פס̇ וסימ̇ וקראתם בעצם היום הזה · וקראתם בשם אלהיכם ואני · וקראתם אתי והלכתם והתפללתם · · · ובקשתם
ג̇ וסימ̇ ויקרב אתך את כל אחיך בני · ובקשתם משם את יי̇ אלהיך · ובקשתם אתי ומצאתם · וחד בקשתם את הנחלות לא החזקתם :

לכם אחרית ותקוה׃ אר
ארי קדמי גלין ית מחו
מחשבתא די אנא מח׃
מחשב עליכון אמר יי̇׃
מחשבת שלמא ולא
לבישא למיתן לכון סות
וסיפור׃ וקראתם אתי
והלכתם והתפללתם אלי
ושמעתי אליכם׃ ותצלון
קדמי ואקביל צלותכון
ותיבעון מן קדמי בכל
ואעביד בעותכון׃ ובקשתם
אתי ומצאתם כי תדרש
תדרשני בכל לבבכם׃ ות
ותיבעון דחלתי ותשכחו
ארי תיבעון מן קדמי
בכל ליבכון׃ ונמצאתי
לכם נאם יהוה ושבתי
את שבתכם וקבצתי א
אתכם מכל הגוים ומכל
המקומות אשר הדחתי
אתכם שם נאם יהוה
והשיבתי אתכם אל
המקום אשר הגליתי ית
אתכם שם׃ ואשתאיל
לכון במימרי אמר יי̇ וא
ואתיב ית גלותכון ואי׃
ואיכניש יתכון מכל
עממיא ומכל אתריא
דאגליתי יתכון לתמן
אמר יי̇ ואתיב יתכון ׃
לאתרא די אגליתי
יתכון מתמן׃ כי אמרתם
הקים לנו יהוה נבאים
בבלה׃ ארי אמרתון יי̇

אקים לנא יי̇ מלפין בב׳
בבבל׃
כי כה אמר יהוה אל
המלך היושב על כסא
דוד ואל כל העם היושב
היושבים בעיר הזאת
אחיכם אשר לא יצאו
אתכם בגולה׃ ארי כדנן
אמר על מלכא דיתיב
על כורסי דויד ועל כל
דיתיב בקרתא הדא א
אחיכון דלא נפקו עמ׳
עמכון בגלותא׃
כי כה אמר
יהוה צבאות הנני מש
משלח בם את החרב
ואת הרעב ואת הדבר
ונתתי אתם כתאנים
השערים אשר לא תא
תאכלנה מרע׃ ארי
כדנן אמר יי̇ צבאות
הא אנא מגרי בהון ית
דקטלין בחרבא ובכפנא
ובמותא ואיתין יתהון ז
כתיניא בישתא די לא
מיתאכלין מבישו׃ ור
ורדפתי אחריהם בחרב
ברעב ובדבר ונתתים ל
לזועה לכל ממלכות
הארץ לאלה ולשמה
ולשרקה ולחרפה בכל
הגוים אשר הדחתים
שם׃ ואירדוף בתריהון
בדקטלין בחרבא בכפ׳
בכפנא ובמותא ואתנ׳

דאיתנינון לזיע לכל
מלכות ארעא למומי
ולצדו ולאשתממו ׃
ולחיסודין בכל עממי
דאגליתינון לתמן׃ תחת
אשר לא שמעו אל
דברי נאם יהוה אשר
שלחתי אליהם את ע׳
עבדי הנבאים השכם
ושלח ולא שמעתם
נאם יהוה׃ חלף דלא
קבילו לפתגמי אמר
יי̇ דשלחית להון
ית עבדי נביא מקדם
ומשלח ולא קבילתון
אמר יי̇׃ ואתם שמעו
דבר יהוה כל הגולה
אשר שלחתי מירוש׳
מירושלם בבלה׃ ואתון
קבילו לפתגמא דיי̇ כל
גלותא די אגליתי מי׳
מירושלם לבבל׃
כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל אל אחאב בן
קוליה ואל צדקיהו
בן מעשיה הנבאים
לכם בשמי לשקר הנני
נתן אתם ביד נבוכדנצר
מלך בבל והכם לעיניכם׃
ארי כדנן אמר יי̇ צבא׳
אלהא דישראל לאחאב
בר קוליא ועל צדקיה
בר מעשיה דאיתנביאו
לכון בשמי שיקרא

אלה̇ פס̇ מתחלפי̇ בכת̇ וסימ̇ ונתתים לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה · והיו כתים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם · והיתה לחרבה ולשמה ·
להם להם לחרפה לשמה לשרקה ולקללה · ורדפתי לאלה ולשמה ולשרקה ולחרפה · והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה · והייתה לחרבה
לשממה · והיתכם לקללה ולחרפה · ולקחתי לאלה לשמה ולקללה ולחרפה · ולא אבל לחרבה לשמה ולקללה · כי נשבעתי לשמה לחרפה לחרב ולק׳ ··

שמעיהו ה̇ וגם איש היה מתנבא · ואל שמעיהו הנחלמי תאמר לאמר · וירד בית המלך · ויהי דבר האלהים · ד̇ה̇ · ועמהם הלוים ·
וכל גשמעיהו דכות במ̇א ושמעיה הנביא · וכל עזרא דכות · ישמך ב̇ וחס וסימ̇ כאפרים וכמנשה · כצדקיהו וכאחב ·

הא אנא מסר יתהון ז
ביד נבוכדנאצר מלכ
דבבל ויקטלינון לעינ
לעיניכון ׃ ולקח מהם
קללה לכל גלות יהודה
אשר בבבל לאמר ישי
ישמך יהוה כצדקיהו
וכאחאב אשר קלם
מלך בבל באש ׃ ויתנסיב
מנהון לווטא לכל גלות
יהודה די בבבל למימר
ישוינך יי כצדקיה
וכאחאב דיקלינון מלכ
מלכא דבבל בנורא ׃
יען אשר עשו נבלה
בישראל וינאפו את נש
נשי רעיהם וידברו
דבר שקר אשר לא צ
צויתים ואנכי הוידע
ועד נאם יהוה ׃ חלף
עבדו קלנא בישראל
וזנאו ית נשי חבריהון
ומלילו פתגמא בשמי
שיקרא דלא פקידתינו
וקדמי גלי ומימרי
סהיד אמר יי ׃
ואל שמעיהו
הנחלמי תאמר לאמר ׃
ולשמעיה דמן חלים
תימר למימר ׃ כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר יען א
רשלחת בשמכה ספרים
אל כל העם אשר בירו
בירושלם ואל צפניה

בן מעשיה הכהן ואל
כל הכהנים לאמר ׃ כה
כידנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל חלף די
שלחת בשמך איגר
איגרין לות כל עמא
דיבירושלם ולות צפניה
בר מעשיה כהנא ולות
כל כהניא למימר ׃ יהוה
נתנך כהן תחת יהוידע
הכהן להיות פקדים
בבית יהוה לכל איש
משגע ומתנבא ונתתה
אתו אל המהפכת ואל
הצינק ׃ יי מניך כהין
חלף יהוידע כהנא
למיהוי ממנא סגן כה
כהניא בבית מקדשא
דיי לכל דמשתלי ומ
ומתנבי ותיתן יי
יתיה לבית אסורין
צינוקא ׃ ועתה לא
גערת בירמיהו הענתתי
הענתותי המתנבא
לכם ׃ וכען למא לא נ
נזיפתא בירמיה דמן
ענתות דמתנבי לכון ׃ כי
על כן שלח אלינו בבל
לאמר ארכה היא בנו
בתים ושבו ונטעו
גנות ואכלו את פריהן ׃
ארי על כן שלח לותנא
לבבל למימר אריכא
היא בנו בתיא ותיבו ונצ
ונציבו גנין ואיכולו ׃

איבהון ׃ ויקרא צפניה
הכהן את הספר הזה
באזני ירמיהו הנביא ׃
וקרא צפניה כהנא ית
איגרתא הדא קדם
ירמיה נביא ׃
ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו הנביא
לאמר ׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עים
ירמיה נביא למימר ׃
שלח אל הגולה לאמר
כה אמר יהוה אל שמ
שמעיה הנחלמי יען
אשר נבא לכם שמעיה
ואני לא שלחתיו ׃
ויבטח אתכם על שקר ׃
שלח לות כל בני גלותא
למימר כידנן אמר
יי על שמעיה דמן חל
חלים חלף דאיתנבי לכ
לכון שמעיה ואנא לא
שלחתיה ואוחיין יתכון
על שיקרא ׃ לכן כה
אמר יהוה הנני פקד
על שמעיה הנחלמי וז
ועל זרעו לא יהיה לו
איש יושב בתוך העם
הזה ולא יראה בטוב א
אשר אני עשה לעמי
נאם יהוה כי סרה דבר
על יהוה ׃ בכין כידנן
אמר יי הא אנא מסער
על שמעיה דמן חלים
ועל בנוהי לא יהי ליה

ארכה ג̇ דגש̇ וסימ̇ ותהי המלחמה ארכה · בבל לאמר ארכה לאמר היא · ארכה מארץ מדה · משגע ג̇ וסימ̇ והיית
משגע למראה · לכל איש משגע ומתנבא · משגע איש הרוח · פקדים ד̇ ב̇ מלא וב̇ חס̇ וסימ̇ ויפקד פקדים על הארץ · להיות פקדים ·
מיד בנביהו · ויפקד המלך פקידים · ב̇ קדמ̇ חס̇ · רעיהם ב̇ וסימ̇ ויצאתו את נשי רעיהם · דברי שלום עם רעיהם ·

אל ישראל ז̇ וסימ̇ ויאמר יהודה אל ישראל · הקבצו ושמעו בני יעקב · והנה קמתם תחת אבתיכם · וישמעו פלשתים כי התקבצו · ויאמר שמואל אל שאול · ואלה הדברים אשר דבר · וכל משחתיך למלך במא על ישראל · ויאמר נתן אל דוד אתה · · · ויצאגן ל̇ · ·

גברא יתיב בגו עמא הד
הדין ולא יחזי בטבתא
דאנא עביד לעמי אמר
יי ארי סטיא מליל
קדם יי׃
ל הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה לא
לאמר׃ פתגם נבואה
דהות עם ירמיה מן קד
קדם יי למימר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישרא
ישראל לאמר כתב לך
את כל הדברים אשר
דברתי אליך על ספר׃
כדנן אמר יי אלהא
דישראל כתוב לך ית כל
פתגמיא דמלילית
עימך על סיפרא׃ כי
הנה ימים באים נאם
יהוה ושבתי את שבות
עמי ישראל ויהודה
אמר יהוה והשבתים
אל הארץ אשר נתתי
לאבתם וירשוה׃ ארי
הא יומיא אתן אמר יי
ואתיב ית גלות עמי יש
ישראל ויהודה אמר יי
ואתיבינון לארעא די
יהבית לאבהתהון ויחס
ויחסנונה׃
ואלה הדברים
אשר דבר יהוה אל
ישראל ואל יהודה׃
ואילין פתגמיא די מ
מליל יי על ישראל

ועל יהודה׃ כה אמר
יהוה קול חרדה שמענו
פחד ואין שלום׃ כדנן
אמר יי קל זיעא שמיע
שמענא החלא ולית
שלם׃ שאלו נא וראו
אם ילד זכר מדוע רא
ראיתי כל גבר ידיו על
חלציו כיולדה ונהפכו
כל פנים לירקון׃ שאלו
כען וחזו אם ילדה דכר
מדין חזיתי כל גבר ידו
ידוהי מחתן על חרצי
כילידתא ומשתנין ז
כל אפיא למחזי כירוקן׃
הוי כי גדול היום ההוא
מאין כמהו ועת צרה
היא ליעקב וממנה
יושע׃ ווי ארי רב יומ
יומא ההוא בלית דוכ
דיכוותיה ועקא ועידן
היא ליעקב ומינה
יתפריק׃ והיה ביום הה
ההוא נאם יהוה צבאות
אשבר עלו מעל צוא
צוארך ומוסרותיך אנ
אנתק ולא יעבדו בו
עוד זרים׃ ויהי בעידנא
ההיא אמר יי צבאות
איתבר ניר עממיא כינד
מצואריכון והנקיכון ז
איפסוק ולא ישתעבדון
בשיעבוד עממיא׃ ועב
ועבדו את יהוה אלהיהם
ואת דוד מלכם אשר

אשר אקים להם׃ ויפל
ויפלחון קדם יי אלההון
וישתמעון למשיחא
בר דוד מלכהון די אק
אקים להון׃
ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה
ואל תחת ישראל כי
הנני מושיעך מרחוק
ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקב ושקט ושא
ושאנן ואין מחריד׃
ואת לא תדחל עבדי
יעקב אמר יי ולא תת
תתבר ישראל ארי הא אנא
פריק לך מרחיק וית
בנך מארע גלותהון ויז
ויתובון דבית יעקב
וישרכון וישרון ולית
דמניד׃ כי אתך אני לז
נאם יהוה להושיעך
כי אעשה כלה בכל
הגוים אשר הפיצותיך
שם אך אתך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך׃ ארי
בסעדך מימרי למי
אמר יי למפרקך ארי
ארי איעביד גמירא
בכל עממיא דבדרתך ית
לתמן ברם עימך לא
איעביד גמירא ואיתי
עלך ייסורין לאלפותך
ברם בדין תסוך ושיבקא
לא אשביקנך׃

למשפט ט̇ז וסימ̇ והיו לכם הערים למקלט · כי יפלא ממך דבר · וישב בעיר ההוא עד · והיא ישבת תחת תמר · והשכים אבשלום ועמד · ויעש אבשלום בדבר הזה · ויסדו למשפט אהרן · ההרישו אלי איים · כל כלי יוצר עליך · נחמיה כדבים כלנו · אתה אל עבדי יעקב · כי אתך נאם יי · ויסרתי אליכם למשפט · ויי לעולם ישב · בקום למשפט אלהים · · · ילד ב̇ חס וסימ̇ אם ילד זכר · ילד כסיל לתוגה · · · ומממנה ל̇ · ·

ורפאות ג̇ וסימ̇ אין דן דינך למזור · לשוא הרבית רפאות · והנה לא חבשה לתת רפאות ·· ארוכה ד̇ ותי̇ ב̇ מל̇ וב̇ חס̇
וסימ̇ אעלה ארוכה לך וממכותיך · הבצי בעלה לך ארוכה · ותעל ארכה ל... כי עלתה ארכה בחומות · ב̇ בתרא̇ חס̇ ··

כי כה אמר אנוש לש׳
לשברך נחלה מכתך׃
ארי כדנן אמר יהוה׃
תקיפא תבריך מרעא
מחתיך׃ אין דן דינך
למזור רפאות תעלה אי׳
אין לך׃ לית דדאין דין
דינך לרחמא עלך אסו׳
לא סליקת ליך׃ כל
מאהביך שכחוך אתך
לא ידרשו כי מכת אויב
הכיתיך מוסר אכזרי
על רב עונך עצמו חט׳
חטאתיך׃ כל רחמיך
אתנשיוך מישאל
בשלמיך לא תבעו ארי
ארי מחת סנאה אלקי׳
אלקיתיך ייסור אכזרי
אכזראין על דסגיאו
חובך תקיפו חטאך׃ מה
תזעק על שברך אנוש
מכאובך על רב עונך
עצמו חטאתיך עשיתי
אלה לך׃ מא את מצוח
על תבריך מפמרעא
מחתיך על דסגיאו
חובך תקיפו חטאך עד
עבדית אילין לך׃ לכן
כל אכליך יאכלו וכל צר׳
צריך כלם בשבי ילכו וה׳
והיו שסיך למשסה
וכל בזזיך אתן לבז׃ בכן
כל אנסך יתאנסון וכל
שנאך כולהון בשביא
יהכון ויהון עדך לעדי
וכל בוזך אימסר לביזא׃
כי אעלה ארכה לך ומ׳
וממכותיך ארפאך נאם
יהוה כי נדחה קראו לך
ציון היא דרש אין לה׃
ארי איתי אסו ליך ומ׳
וממחתיך אסינך אמ׳
אמר יי׳ ארי מטלטלת
קרו ליך ציון היא תבע
לית לה׃

כה אמר יהוה
הנני שב אהלי יעקב
ומשכנתיו ארחם ונבנתה
העיר על תלה וארמון
על משפטו ישב׃ כדנן
אמר יי׳ הא אנא מתיב
גלות ארעיה דיעקב
ועל קירוהי ארחם ות׳
ותתבני קרתא ירושלם
באתרה ובית מקדשא
כדחזי ליה ישתכלל׃
ויצא מהם תודה וקול
משחקים והרביתים
ולא ימעטו והכבדתים
ולא יצערו׃ ויסקון בה
בהון תודתא וקל דמח׳
דמשבחין ואסגינון ות׳
ולא יזדערון ואיתפקרינון
ולא יהון חלשין׃ והיו
והיו בניו כקדם ועדתו
לפני תכון ופקדתי על
כל לחציו׃ ויהון בניהון
כמא מלקדמין וכנשתהון
קדמיי תתקן ואסער
ברשתא על כל דחקיהון׃
והיה אדירו ממנו ומ׳
ומושלו מקרבו יצא
והקרבתיו ונגש אלי ו׳
כי מי הוא זה ערב את
לבו לגשת אלי נאם
יהוה׃ ויתרבי מלכהון
מנהון ומשיחהון מ׳
מביניהון יתגלי ואית׳
ואיקריבינון ויתיבהון
לפולחני ארי מן הוא
דין דאיתרעי לאית׳
לאיתקרבא לפולחני
אמר יי׳׃ והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכ׳
לכם לאלהים׃ ותהוי
קדמיי לעם ואנא אהוי
לכון לאלק׃

הנה סערת
יהוה חמה יצאה וס׳
וסער מתגורר על רא׳
ראש רשעים יחול׃
הא מזופיתא מן קדם
יי׳ ברגז נפקא ועלעול
מיתקניש על ריש רש׳
רשיעין יחול׃ לא
ישוב חרון אף יהוה׃
עד עשתו ועד הקימו
מזמות לבו באחרית
הימים תתבוננו בה׃
בינה׃ לא יתוב תקוף
רוגזא דיי׳ עד דיעביד
ועד דיקיים מחשבת
רעותיה בסוף יומיא
תסתכלון בה׃

לא בעת ההיא

מוסר יב̇ פתח וסימ̇ מוסר שלומינו עליו · מוסר הבלים עץ הוא · מוסר כלבים פתח · מוסר כלמתי אשמע · לקחת מוסר השכל ·
שמע בני מוסר אביך · שמע בנים מוסר אב · וכעכס אל מוסר אויל · מוסר אכזרי ולץ · אויל ינאץ מוסר אביו · יראת יי׳ · וכל דכמ̇ לאדבק̇ דכו̇ ··
כקדם ב̇ וסימ̇ והיו בניו כקדם · חדש ימינו כקדם ·· מתגורר ב̇ וסימ̇ הגם על האל מתגורר · סער מתגורר על ראש ··

ואפרים ה̇ וסימ̇ ואפרים לא הודש אתי ואפרים בכורי הוא ואפרים עגלה מלמדה ואפרים להוציא אל הורג ישראל ואפרים יכשלו בעונם וכל מנשה ואפרים דבות בהרי ג̇ דסב̇ בערי ומטע וסימ̇ עוד תטעי כרמים ועשיתי אתם לגוי במות בהרי

נְאֻם־יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת
יִשְׂרָאֵל וְהֵמָּה יִהְיוּ־לִי
לְעָם׃ בְּעִדָּנָא הַהִיא
אֲמַר יְיָ אֱהֵוֵי לֶאֱלָהּ
לְכָל זַרְעֲיָתָא דְיִשְׂרָאֵל
וְאִינוּן יְהוֹן קֳדָמַי לְעַם׃
כֹּה
אָמַר יְהוָה מָצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב
הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל׃
כִּדְנַן אֲמַר יְיָ דִּיהַב רַחֲמִין לְעַמָּא דְּאַסֵּיק
מִמִּצְרַיִם סְנַפִּיק צְרָכֵיהוֹן בְּמַדְבְּרָא
כַּד הֲווֹ מְעָרְקִין מִן קֳדָם דְּקָטְלִין בְּחַרְבָּא וְכַד
בְּמֵימְרֵיהּ לְאַשְׁרָאָה בְּבֵית נְיָחָא יִשְׂרָאֵל׃
מֵרָחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי
וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ
עַל־כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד׃
אֲמִירַת יְרוּשְׁלֵם מִלְּקַדְמִין
מִלְּקַדְמִין יְיָ אִתְגְּלִי
עַל אֲבָהָתַנָא נְבִיָּא אֵיז
אֵימַר לְהוֹן הָא רְחִמְיָת
עָלַם רְחִימִית יָתְכוֹן עַל
כֵּן דְּבָרִית יָתְכוֹן בְּטוּבָן׃
עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית בְּתוּלַת
יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ
וְיָצָאת בִּמְחוֹל
מְשַׂחֲקִים׃ עוֹד אֶקְרִיז
אִקְרִימִיתֵיךְ וְתִתְּקַיְּמוּן
כְּנִשְׁתָּא דְבֵית יִשְׂרָאֵל
עוֹד תִּתְתַּקְנוּן בְּתִיקוּנַיִךְ

וְתִיפְּקוּן בְּסִיעַת מְשַׁבְּ
מְשַׁבְּחִין׃ עוֹד תִּטְּעִי כְּ
כְרָמִים בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן נָ
נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃ וְעוֹ
עוֹד תִּצְבּוּן כַּרְמִין בְּטוּרֵי
שֹׁמְרוֹן אַמְרִין יַצְבוּן וְע
וְשַׁתְלִין וְאָחֵילוּ׃ כִּי יֶשׁ־
יוֹם קָרְאוּ נֹצְרִים בְּהַר
אֶפְרָיִם קוּמוּ וְנַעֲלֶה
צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃
אֲרֵי אִית אֲרִיכוּת יוֹמַיָּא
וּסְגֵי טוּבָא דַעֲתִיד לְמִ
לְמֵיתֵי לְצַדִּיקַיָּא דְנָטְרוּ
אוֹרָיְתִי מִלְּקַדְמִין חַח
חוּלְקְהוֹן בְּאַרְעָא דְיִשְׂ
דְיִשְׂרָאֵל דַּהֲווֹ מִתְחַמְּדִין
לְשְׁנֵי נֶחָמְתָּא דְאָתְיָין
אַמְרִין אִימְּתַי נְקוּם וְנִ
וְנִיסַּק לְצִיּוֹן קֳדָם יְיָ אֱ
אֱלָהָנָא׃
כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה רָנּוּ
לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ
בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ
הַלְלוּ וְאִמְרוּ הוֹשַׁע
יְהוָה אֶת־עַמְּךָ אֵת
שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל׃ אֲרֵי
כִּדְנַן אֲמַר יְיָ שַׁבַּחוּ יָת
דְּבֵית יַעֲקֹב בְּחֶדְוָא וְדָ
וְדִיצוּ בְרֵישׁ גַּלֵּי לְעֵינֵי
עַמְמַיָּא בַּשְּׂרוּ שַׁבְּחוּ
וְאִימְרוּ פְּרוֹק יְיָ יָת עַ
עַמָּךְ יָת שְׁאָרָא דְיִשְׂרָאֵל׃
הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ
צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים מִיַּרְכְּתֵי־
אָרֶץ בָּם עִוֵּר וּפִסֵּחַ הָרָה

וְיֹלֶדֶת יַחְדָּו קָהָל גָּדוֹל
יָשׁוּבוּ הֵנָּה׃ הָא אֲנָא
מַיְתֵי יָתְהוֹן מֵאֲרַע צְ
צִיפּוּנָא וְאִיכַנְּשִׁינּוּן מִ
מְסִיפֵי אַרְעָא דַּהֲווֹ
בְּהוֹן עַוִּירִין וְחַגְּרִין יָ
יָתְהוֹן דִּיסַגּוּן בְּהוֹן מְעַ
מְעַדְּיָן וְיָלְדָן כַּחֲדָא בְּמִ
בְּמַשִׁירְיָא סַגִּיאִין יְתוּ
יְתוּבוּן הָכָא׃ בִּבְכִי יָבֹאוּ
וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֵם
אוֹלִיכֵם אֶל־נַחֲלֵי מַיִם
בְּדֶרֶךְ יָשָׁר לֹא יִכָּשְׁלוּ
בָּהּ כִּי־הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל
לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכֹרִי
הוּא׃ פּוּרְעֲנֵיהוֹן כַּד הֲווֹ
בְּנֵי גָלוּ וּבְמֵיתַבְהוֹן מִ
מִבֵּין גָּלְוָתְהוֹן בְּרַחֲמִין
סַגִּיאִין אִיקְרִיבִנּוּן אִ
אִידְבְּרִינּוּן עַל פְּצִידֵי
מַיָּא בְּאֹרַח תְּקַנָא
לָא יִתַּקְלוּן בָּהּ אֲרֵי הֲוָה
מֵימְרִי לְיִשְׂרָאֵל כְּאַב
וְאֶפְרַיִם חֲבִיב הוּא קֳ
קֳדָמַי׃
שִׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם
וְהַגִּידוּ בָאִיִּים מִמֶּרְחָק
וְאִמְרוּ מְזָרֵה יִשְׂרָאֵל
יְקַבְּצֶנּוּ וּשְׁמָרוֹ כְּרֹעֶה
עֶדְרוֹ׃ קַבִּילוּ
פִּתְגָּמָא דַיְיָ עַמְמַיָּא
וְחַוּוֹ בְנַגְוָן מְרַחִיקִין
וְאִמְרוּ מָאן דְּבַדַּרִינּוּן
לְיִשְׂרָאֵל יְכַנְּשִׁינֵּיהּ וְיִנ
וְיִטְרֵינֵיהּ כְּרָעְיָא לְעֶדְרֵיהּ׃

ארץ י̇ד קמ̇ץ וסימ̇ ירכבהו על במותי ארץ שאול מתחת רגזה הבינו לבניו מטבח אבל אמללה ארץ רגזו שמים כי עשה יי̇ ואשם דברי בפיך ובצל ידי תשבחו יי̇ עשיך חשף יי̇ את זרוע קדשו כי קול נהי נשמע הנני מביא אתם מארץ צפון עזר ומעוז ומנוסי מישא דמ יי̇ אל ישראל נאם כי לא שלום ידברו בשמך אלהים כן תהלתך דור תהפוכות שגיו תחת שלש רגזה ארץ וכל̇ בב̇א

נשמע ד׳ קמ׳ וסימ׳ קול על שפים נשמע · קול ברמה נשמע · כל׳ נשמע קולם · כתוב בה בגוים נשמע · ונשא אמר ׃
דברי ג׳ וסימ׳ עורי עורי דבורה · הבן יקיר לי אפרים · ואחר דברי תלע״ג ׃ רחם ב׳ רחם נא · רחם ארחמנו ׃

כי פדה יהוה את יעקב
וגאלו מיד חזק ממנו ו
ארי פרק יי׳ ית דבית
יעקב ושזבינון מידא
דתקיפין מינהון ׃ ובאו
ורננו במרום ציון ונהרו
אל טוב יהוה על דגן
ועל תירש ועל יצהר
ועל בני צאן ובקר והת
והיתה נפשם כגן רוה
ולא יוסיפו לדאבה עוד ׃
וייתון וישבחון בטור
בית מקדשא ויתיבון
בציון ויפנקון בטובא
דיהב להון יי׳ בעיבורא
ובחמרא ובמשחא ובנ
ובבני ענא ותורי ותהי
נפשהון מליא תפנוקין
כגינת שיקייא דמרויא
ולא יוספון לדנפא עוד ׃
אז תשמח בתולה במח
במחול בחורים וזקנים
יחדו והפכתי אבלם
לששון ונחמתים מי
מיגונם ׃ בכין יחדון כנ
כנישתא דישראל כיד
בחינגין ועולימין וסבין
בחדא ואחפוך איבליהו
לביע ואנחמינון ואחדי
ואחדינון מדוונהון ׃ ור
ורויתי נפש הכהנים דש
דשן ועמי את טובי יש
ישבעו נאם יהוה ׃ וארו
ואסבע נפש כהניא תו
תפנוקין ועמי בית ישראל

ית טובי יסבעון דיהבית
להון אמר יי׳ ׃
כה אמר
יהוה קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל
מבכה על בניה מאנה
להנחם על בניה כי איננו ׃
כדנן אמר יי׳ קלא ברו
ברומא דעלמא אישת
אישתמע בית ישראל
דבכן ומיתאנחין בתר
ירמיה נביא כד שלח
יתיה נבוזראדן רב קט
קטוליא מרמתא איל
אילין ודבכן במרר
ירושלם בכיא על בנהא
מסרבא לאיתנחמא
על בנהא ארי גלו ׃
כה אמר
יהוה מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה כי יש
שכר לפעלתך נאם יהוה
ושבו מארץ אויב ׃ כד
כדנן אמר יי׳ מנעי קליך
מלמיבכי ועינך מלשג
מלשגרא דמעין ארי
אגר לעובדי אבהתך צ
צדיקיא אמר יי׳ ויתובון
בניהון מארע בעלי דב
דבביהון ׃ ויש תקוה לא
לאחריתך נאם יהוה וש
ושבו בנים לגבולם ׃ ואית
סיבור לסופיך אמר יי׳
ויתובון בניא לתחומהון ׃
שמוע שמעתי אפרים

מתנודד יסרתני ואוסר
כעגל לא למד השיבני
ואשובה כי אתה יהוה
אלהי ׃ שמיע גלי קדמי
בית ישראל דבכן ומתאו
ומיתאנחין על דאיטלטלו
אמרין איתיתא עלנא
ייסורין ולא אליפנא
כעגל לא מליף ניר כדו
אתיבנא לפולחנך ונתוב
ארי את יי׳ אלהנא ׃ כי
אחרי שובי נחמתי ויא
ואחרי הודעי ספקתי
על ירך בשתי וגם נכל
נכלמתי כי נשאתי חרפ
חרפת נעורי ׃ ארי כד
אנחנא תייבין לאוריתך
מיתרחים עלנא וכד
דאיתגלי לנא טפנא
על ירכנא כחוהנא ואת
איתכנענא ארי קבילנא
חיסודי חובנא דמלכות
דמלקדמין ׃ הבן יקיר
לי אפרים אם ילד שע
שעשעים כי מדי
דברי בו זכר אזכרנו עוד
על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם יהוה ׃ הא
כבר חביב קדמי ישראל
הלא רבי רחים הוא ארי
בזמן דמשגי פיתגמי יי׳
אורתי על ליביה למע
למעבדהון מדכר
דכירנא לארטבא ליה
עוד על כן איתגלל

טוב י״ט בליש׳ וסימ׳ ויקח העבר עשרה גמלים · ויקחו את אביכם · ועיצבו אל תחס על כליכם · ולאביו שלח כזאת · ובתים
מלאים כל טוב · תחת אשר לא עבדת · ויולך חזאל לקראתו ויקח · אם תאבו ושמעתם · חסד יי׳ אזכיר תהלות · עבדי ירוצו · ובאו ו
ורננו במרום · ואפרים עגלה מלמדה · ועתה בנותיכם · וילבדו עריב · תעלץ בטוב · לולא האמנתי · אשרי תבחר · טוב טעם · וראה ׃

שיתי ג׳ א׳ חס וב׳ מל א׳ מילר וב׳ מלע וסימ׳ למען שיתי אותותי אלה׳ שיתי בליל יגלך ׳ שיתי לבך למסלה׳ קד חס׳׳
הבת ד׳ בליש ברת וסימ׳ וכל הבת תחיון ׳ עד מתי תתחמקין ׳ מה תתהללי בעמקים ׳ מה אעידך מה אדמה לך מה ׳׳

רחמיי עליהון רחמינא
אירחים עליהון אמר
יי׃
הציבי לך ציונים שימי
לך תמרורים שיתי לבך
למסלה דרך הלכתי
שובי בתולת ישראל שו
שובי אל עריך אלה׃ כנ
כנישתא דישראל איתברי
ליך עבדי אבלתך תקני
שפיכי תחנונים במדר
שואי ליביך איסתכלי
בשבילין דעברת אם תה
תקנין רכין גלגת לאורח
רחיקא כדו תובי כנשת
דישראל לאוריתא ותה
ותתבין לקירויך אילין׃
עד מתי תתחמקין הבת
השובבה כי ברא יהוה
חדשה בארץ נקבה תס
תסובב גבר׃ עד אימתי
את מיתחסנא למית
כנישתא וסגיאין תיובו
תיובתא ארי הא ברי
יי חדתא בארעא עמא
בית ישראל יתינהון לאו
לאוריתא׃

כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
עוד יאמרו את הדבר
הזה בארץ יהודה ובע
ובעריו בשובי את ש
שבותם יברכך יהוה
נוה צדק הר הקדש׃
ארי כדנן אמר יי צבא
צבאות אלהא דישראל
עוד ייימרון ית פתגמא
הדין בארעא דישראל
דבבית יהודה ובקירוהי
כד אתיב ית גלותהון
יברכינך יי מימדור קוו
קושטיה טורא קדישא׃
וישבו בה יהודה וכל
עריו יחדו אכרים
ונסעו בעדר׃ ויתבון
בה דבית יהודה וכל קה
קירויהון כחדא אכרין
ודנטלין בסיען׃ כי הרו
הרויתי נפש עיפה וכל
נפש דאבה מלאתי׃ ת
ארי רויית נפש מש
משלהיא וכל נפש יצה
יצפא מליתי טב׃ על
זאת הקיצתי ואראה
ושנתי ערבה לי׃ על דא
בסורתא דיומי נחמתא
דעתידין למיתי איתעי
איתעירית וחזית תבירת
דמבית ושנתי הנחני׃
הנה
ימים באים נאם יהוה
וזרעתי את בית ישראל
ואת בית יהודה זרע א
אדם וזרע בהמה׃ הא יו
יומיא אתן אמר יי ואו
ואקים ית בית ישראל
וית בית יהודה אסגינון
באינשא ואצלחינון ב
בבעירא׃ והיה כאשר
שקדתי עליהם לנתוש
ולנתוץ ולהרס ולהא
ולהאביד ולהרע כן
אשקוד עליהם לבנות
ולנטוע נאם יהוה׃ ויהי
כמא דהשכבית עליהון
למיעקר ולתרעא ולת
ולפגרא ולאובדא ולא
ולאבאשא כין יהי
מימרי עליהון למיבני
ולקימא אמר יי׃ בימים
בימים ההם לא יאמרו
עוד אבות אכלו בסר
ושני בנים תקהינה׃ ב
ביומיא האינון לא יימ
יימרון עוד אבהן חטו
ובניא לקו׃ כי אם איש
בעונו ימות כל האדם
האוכל הבסר תקהינה
שניו׃ אלהין אינש
בחוביה ימות כל אינש
דיחטי הוא ימות׃ הנה
ימים באים נאם יהוה
וכרתי את בית ישראל
ואת בית יהודה ברית
חדשה׃ הא יומיא אתן
אמר יי ואגזר עם דבית
ישראל ועם דבית יהודה
קימא חדתא׃ ולא
כברית את אבתם ביום
החזיקי בידם להוציאם
מארץ מצרים אשר
המה הפרו את בריתי
ואנכי בעלתי בם נאם
יהוה׃ ולא כקימא די
גזרית עם אבהתהון כד

אשר כרתי

יברכך יי׳ ד׳ וסימ׳ יברכך יי׳ וישמרך ׳ נוה צדק הר הקדש ׳ והנה בעז בא ׳ אפס כי לא יהיה בך אביון ׳ וכל תהלות דבותי׳׳
וכל נפש ג׳ וסימ׳ זאת תורת הבהמה והעוף ׳ וכל נפש אשר תאכל בשר ׳ כי הרויתי נפש עיפה ׳׳ הקיצתי ג׳ ב׳ חס וא׳ מל
וסימ׳ על זאת הקיצתי ואראה ׳ הקיצותי כי יי׳ יסמכני ׳ הקיצתי ועודי עמך ׳׳ דאבה ב׳ וסימ׳ דאבה מלאתי ׳ עיני דמעה׳׳

וכוכבים ז׳ וסימ׳ וכוכבים אספו נגהם׳ וחברו׳ חקת ירח וכוכבים לאור לילה׳ וכוכבים אראה שמיך׳ את הירח וכוכבים׳
ואת הירח וכוכבים לממשלות׳ וכוכבים לא זכו בעיניו׳׳ ילמדו ב׳ וסימ׳ למען אשר לא ידעו אתכם׳ כי כלם ידעו אתי׳׳

ביומא דאתקיפית
בידיהון לאפקותהון מ
מארעא דמצרים די
אינון אשניאו ית קיי
קיימי ואנא איתרעיתי
בהון אמר יי׳ ׀ כי זאת
הברית אשר אכרות א
את בית ישראל אחרי
הימים ההמה נאם יה
יהוה נתתי תורתי בקרבם
ועל לבם אכתבנה והייתי
להם לאלהים והמה
יהיו לי לעם ׀ ארי דין
קימא דאגזר עם בני
ישראל בתר יומיא האנ
אמר יי׳ איתין ית אוריתי
במעיהון ועל ליבהון
איכתבינה ואיהוי להון
לאילה ואינון יהון קד
קדמי לעם ׀ ולא ילמדו
עוד איש את רעהו ואי
ואיש את אחיו לאמר
דעו את יהוה כי כלם
ידעו אותי למקטנם ועד
גדולם נאם יהוה כי אס
אסלח לעונם ולחטאתם
לא אזכר עוד ׀ ולא יל
ילפון עוד גבר ית חבריה
וגבר ית אחוהי למימר
דעו למידחל מן קדם יי׳
ארי כולהון יילפון למ
למידע דחלתי למזעי
למזעיריהון ועד רבהון
אמר יי׳ ארי אשבוק
לחוביהון ולחטאיהון

לא ידכרון עוד ׀
כה אמר
יהוה נתן שמש לאור
יומם חקת ירח וכוכ
וכוכבים לאור לילה
רגע הים ויהמו גליו י
יהוה צבאות שמו ׀ כד
כדנן אמר יי׳ דיהב
שמשא לאנהרא בימ
ביממא גזרית סיהרא
וכוכביא לאנהרא בלי
בליליא רגזית בימא
והמן גלוהי יי׳ צבאות
שמיה ׀ אם ימשו הח
החקים האלה מלפני
נאם יהוה גם זרע יש
ישראל ישבתו מהיות
גוי לפני כל הימים ׀ כמ
כמא דלית איפשר דיז
דיעדון קימיא האלין
מן קדמי אמר יי׳ אף
זרעא דישראל לא יבט
יבטלון מלמיהוי עם
משמש קדמי כל יומי
יומיא ׀
כה אמר יהוה אם ימדו
שמים מלמעלה ומע
ויחקרו מוסדי ארץ מ
מלמטה גם אני אמאס
בכל זרע ישראל על כל
אשר עשו נאם יהוה ׀
כדנן אמר יי׳ כמא ד
יי׳ דלית איפשר דידע
אינש משחת שמיא
מלעילא ואת לא למ

למירכך יסודי ארעא
מלרעאה מימרי לא
ירחיק בכל ארעא דיש
דישראל על כל דחבו
קדמי אמר יי׳ ׀
הנה ימים
באים נאם יהוה ונבנתה
העיר ליהוה ממגדל
חננאל עד שער הפנה ׀
הא יומיא אתן אמר
יי׳ ותיתבני קרתא יר
ירושלם קדם יי׳ ממגדל
פקוס עד תרע זויתא ׀
ויצא עוד קו המדה
נגדו על גבעת גרב ונסב
געתה ׀ ויהי נפיק עוד
חוט משחה בנינא לקב
לקיבליה עד מטי לגב
לגבעתא דסמיכה לגרב
ויהי מיסתחר לבריכת
עגלא ׀ וכל העמק הפג
הפגרים והדשן וכל
השרמות עד נחל קדרון
עד פנת שער הסוסים
מזרחה קדש ליהוה
לא ינתש ולא יהרס ע
עוד לעולם ׀ וכל מישר
אתר דנפלו תמן פגרי
משיריית אתורא אתר
וכל אורתא עד נחלא
דקדרון עד זוית תרע
ריסא דמלכא מדינח
קדישא קדם יי׳ לא
יתעקר ולא יתפגר
עוד לעלם ׀

ז׳ מלו׳ דכד׳ ולא כת׳ וסימ׳ בני ועתה תנו את האנשים׳ מרת ויקח דוד את הדדעזר׳ איש ועצת אחיתפל אשר׳ בן ויאמר
לו יואב לא׳ בנו ויהי הוא משתחוה׳ דמלכים׳ יצבאות כי מירושלם תצא׳ דישעיה׳ באים הנה ימים באים נאם יי׳ ממגדל לה׳
השמיעו אל בבל רבים׳ אלי ותאמר אליה כל אשר׳ אלי ותאמר שמי השערים׳׳ כל ספר כל ריש פס במא וכל העמק הפגרים׳׳

ואז ד׳ וסימ׳ ואז יקרב לעשתו ואז יריצו את ענבם כי אז תצליח את דרכיך ואז ואז חיל מלך בבל ... ואשקלה
ג׳ וא וסימ׳ ואקנה את השדה ואשקלה על ידם ואשקלה להם את הכסף בתר חטה דמ׳ ... ואשקל ל׳

לב הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה בש
בשנת העשרית לצד
לצדקיהו מלך יהודה
היא השנה שמנה עש
עשרה שנה לנבוכד נצר
פיתגם נבואה דיהוה ה
עים ירמיה מן קדם יי
בשתא עשיראה לצד
לצדקיא מלך שבט
דבית יהודה היא שתא
תמני עשרי שנין לנבו
לנבוכדנאצר ואז חיל
מלך בבל צרים על יר
ירושלם וירמיהו הנ
הנביא היה כלוא בחצר
המטרה אשר בית מ
מלך יהודה ובכין מש
משיריית מלכא דבבל
צירין על ירושלם ויר
וירמיה נביא הוה
כלי בדרת בית אסיריא
דבבית מלך שבטא
דבית יהודה אשר
כלאו צדקיהו מלך
יהודה לאמר מדוע
אתה נבא לאמר כה
אמר יהוה הנני נתן א
את העיר הזאת ביד
מלך בבל ולכדה ודי
אסריה צדקיה מלך
שבטא דבית יהודה
למימר מא דין מיתנבי
למימר כדנן אמר
יי הא אנא מסר ית ק

קרתא הדא ביד מלכא
דבבל ויכבשינה וצד
וצדקיהו מלך יהודה
לא ימלט מיד הכשדים
כי הנתן ינתן ביד מלך
בבל ודבר פיו עם פיו
ועיניו את עינו תרא
תראינה וצדקיה מלך
שבטא דבית יהודה
לא ישתזב מידא דכ
דכסדאי ארי איתמסרא
תימסר ביד מלכא ד
דבבל וימליל פומיה
עים פומיה ועינוהי ית
עינוהי יחזין ובבל
יולך את צדקיהו ושמ
ושם יהיה עד פקדי
אתו נאם יהוה כי תלחמו
תלחמו את הכשדים
לא תצליחו ולבבל
ויוביל ית צדקיה ותמן
יהי עד דישול הכרניה
קדמי אמר יי ארי תג
תגיחון קרב עים כסדאי
לא תצליחון
הפטרה ויאמר ירמיהו
היה דבר יהוה אלי לא
לאמר ואמר ירמיהו
הוה פיתגמא דיי עימי
למימר הנה חנמאל
בן שלם דדך בא אליך
לאמר קנה לך את
שדי אשר בענתות כי
לך משפט הגאלה
לקנות הא חנמאל בר

שלום אח אבוך אתי
ליתך למימר זבון לך
ית חקלי דבענתות ארי
לך חזיא אחסנתא לזב
למיזבן ויבא אלי חנ
חנמאל בן דדי כדבר
יהוה אל חצר המטרה
ויאמר אלי קנה נא
את שדי אשר בענתות
אשר בארץ בנימן כי
לך משפט הירשה
ולך הגאלה קנה לך
ואדע כי דבר יהוה הוא
ואתא לותי חנמאל בר
אח אבוהי כפיתגמא
דיי לדרת בית אסיריא
ואמר לי זבון כען ית
חקלי דבענתות דבארע
בנימן ארי לך חזיא
ית ירותא ולך אחסנת
זבון לך וידעית ארי
פיתגמא דיי הוא ו
ואקנה את השדה
מאת חנמאל בן דדי
אשר בענתות ואשקלה
לו את הכסף שבעה
שקלים ועשרה הכסף
וזבינית ית חקלא מן
חנמאל בר אח אבוהי
דבענתות ותקלית ליה
ית כספא שבעה מנין
ועשר סלעין דכסף
ואכתב בספר ואחתם
ואעד עדים ואשקל
הכסף במאזנים וכת

עיני ח׳ דכתב׳ עינו וסימ׳ ועינו החלו בהות הטוב בעינו יעשה הצער הצפה את עינו ולעשות הטוב בעינו ועיני
את עינו תראינה יראו עינו בידו קרץ בעינו מולל יקח ויעל ... ובבל ד׳ וסימ׳ ובבל תבואו ושם תמות ואתה לא
תמלט ובבל יוליך את צדקיהו אזכור רהב ובבל ... יוליך ב׳ א חס וא מל וסימ׳ יולך את צדקיהו יוליך את הכל

לקוח ד ג מלא וא חס וסימ לקח את ספר התורה · לקוח את הספרים האלה · מבחר הצאן לקוח · לקוח מאת הגולה ·
וסימ ספרא וספריא ענא וגלותא · ומשלם ג וסימ ומשלם לשנאיו · ומשלם עון אבות על בנים · על יתר · אגד ·

וכתבית בשטרא וחתמ
וחתמית ואסהדית סה
סהדין ותקלית כספא
במאזנים ואקח את ספ
ספר המקנה את החתום
והמצוה והחקים ואת
הגלוי ונסיבית ית
שטרא דזבני ית דכתיב
בעין וחתים כהלכתא
וכדחזי וית שטרא פתי
פתיחא ואתן את ספר
המקנה אל ברוך בן נריה
בן מחסיה לעיני חנמא
חנמאל דדי ולעיני
העדים הכתבים בספר
המקנה לעיני כל הי
היהודים הישבים בח
בחצר המטרה ויהבית
ית שטרא דזביני לב
לברוך בר נריה בר מח
מחסיה לעיני חנמאל
אח אבוהי ולעיני סהד
סהדיא דכתיבין בשט
בשטרא לעיני כל
יהודאי דיתבין בית א
אסירא ואצוה את
ברוך לעיניהם לאמר
ופקידית ית ברוך לע
לעיניהון למימר כה
אמר יהוה צבאות א
אלהי ישראל לקוח
את הספרים האלה
ואת ספר המקנה הזה
ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי

חרש למען יעמדו ימים
רבים כדנן אמר יי צב
צבאות אלהא דישראל
סב ית שטריא האילין
ית שטרא דזביני הדין
וית דכתיב בעזין וחתים
וית שטרא פתיחא הדין
ותיתנינון במן דחסף
בדיל דיתקיימון יומין
סגיאין
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל עוד
יקנו בתים שדות וכרמי
וכרמים בארץ הזאת
ארי כדנן אמר יי צב
צבאות אלהא דישראל
עוד יזדבנון בתין וחק
וחקלין וכרמין בארע
הדא ואתפלל אל
יהוה אחרי תתי את
ספר המקנה אל ברוך
בן נריה לאמר וצליתי
קדם יי בתר דיהבית ית
שטרא דזביני לברוך
בר נריה למימר אהה
אדני יהוה הנה אתה
עשית את השמים
ואת הארץ בכחך הגד
הגדול ובזרעך הנטויה
לא יפלא ממך כל דבר
קביל בעותי יי אלהים
הא את עבדת ית שמיא
וית ארעא בחילך רבא
ובאדרעך מרממא
לא יתכסי מן קדמך

כל פתגם עשה חסד
לאלפים ומשלם עון א
אבות אל חיק בניהם
אחריהם האל הגדול
הגבור יהוה צבאות
שמו עביד טיבו לאל
לאלפי דרין ומשלם
חובי אבהתא לבניא
בר משלמין למיחטי
בתריהון אלהא רבא
וגיברא יי צבאות שמ
שמיה גדל העצה
ורב העליליה אשר
עיניך פקחות על כל
דרכי בני אדם לתת לא
לאיש כדרכיו וכפרי
מעלליו דרברבין מי
מילכוהי וסגיאין עו
עובדוהי קדמך גלין
כל אורחת בני אינשא
למיתן לאנש כאורח
כאורחתיה וכפירי
עובדיהון אשר שמת
אתות ומפתים בארץ
עד היום הזה בישראל
ובאדם ותעשה לך
שם כיום הזה דעבדתא
אתין ומופתין בארעא
דמצרים עד יומא הדין
ולישראל דעבדת פרישן
בגו בני אינשא ועבדת
לך שום כיומא הדין
ותוצא את עמך יש
ישראל מארץ מצרים
באותות ובמופתים ביד

ונתתם ו וסימ ואנפת בם ונתתם לפניו · ונתתם לרחמים לפני ידמלכים · וחברו דדברי הימי · מוסרות ומוטות · ונתתם בכלי
חרש · וישראל ביג לאמר דדה · ובזרעך ה חס בליש וסימ והם עמך ובחלתך · וגדעתי את זרעך · כי ישמעון דמלכים ·
אהה יג אלהים הנה אתה · ואל מגור ירושלם · והוצא ג ב מל וא חס וסימ הארץ · משבעה · את עמך · בתר חס · וא תוצא
הארץ ·

וירשו ד׳ חס׳ וסימ׳ וירשו את אריכם׳ וירשו את שמרון׳ ויבאו וירשו אתה׳ וילחמו עם לשם׳ ׳׳פ׳׳ צויתה ג׳ מלא
וסימ׳ את כל אשר צויתה׳ אתה צויתה פקודיך׳ אשר צויתה לא יבאו בקהל׳ וחד וצויתה אתו לעיניהם ׳׳פ׳׳

חזקה ובאזרוע נטויה
ובמורא גדול ׃ ואפיקת
ית עמך ישראל מארעא
דמצרים באתין ובמו
ובמופתין ובידא תקיפא
ובאדרע מרמם ובחזו
ובחיזונא רבא ׃ ותתן
להם את הארץ הזאת
אשר נשבעת לאבתם
לתת להם ארץ זבת
חלב ודבש ׃ ויהבית לה
להון ית ארעא הדא
דקיימתא לאבהתהון ז
למיתן להון ארעא
עבדא חלב ודבש ׃ ויבו
ויבאו וירשו אתה ולא
שמעו בקולך ובתורתך
לא הלכו ואת כל אשר
צויתה להם לעשות
ולא עשו ותקרא אתם
את כל הרעה הזאת ׃
ועלו ואחסינו יתה ולא
קבילו למימרך ובאור
ובאוריתך לא הליכו
ית כל די פקידתא להון
למעבד ולא עבדו וער
וערעת להון ית כל
בישתא הדא ׃ הנה הס
הסוללות באו העיר
ללכדה והעיר נתנה ביד
הכשדים הנלחמים
עליה מפני החרב וה
והרעב והדבר ואשר
דברת היה והנך ראה ׃
הא מליתא יצברו על

קרתא למכבשה וקרתא
יתמסרת בידא דכסר
דכסדאי דמגיחין קרו
קרבא עלה מן קדם דק
דקטלין בחרבא ובכפנא
ובמותא ודמלילתא הוה
קדמך גלי ׃ ואתה אמ
אמרת אלי אדני יהוה
קנה לך השדה בכסף
והעד עדים והעיר
נתנה ביד הכשדים ׃ ואת
ואת אמרת לי ייי אלהים
זבון לך חקלא בכספא
ואסהיד סהדין וקרתא
איתמסרת בידא
דכסדאי ׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו לאמר ׃
והוה פתגם נבואה מן
קדם ייי עם ירמיה
למימר ׃ הנה אני יהוה
אלהי כל בשר הממני
יפלא כל דבר ׃ הא אנא
ייי אלהא כל בסרא המן
קדמי יתכסא כל פתגם ׃
לכן כה אמר יהוה הנני
נתן את העיר הזאת
ביד הכשדים וביד נבו
נבוכדנאצר מלך בבל
ולכדה ׃ ובאו הכשדים
הנלחמים על העיר
הזאת והציתו את הע
העיר הזאת באש וש
ושרפוה ואת הבתים
אשר קטרו על גגותי

גגותיהם לבעל והסיכו
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני ׃ בכן ו
בכן אמר ייי הא אנא
מסר ית קרתא הדא
בידא דכסדאי ובידא
נבוכדנצר מלכא דבבל
ויכבשינה ׃ וייעלון כס
כסדאי דמגיחין ק
קרבא על קרתא הדא
וידלקון ית קרתא הד
הדא בנורא ויוקדונה
וית בתיא דאסיקו ב
בוסמין על איגריהון
לבעלא ונסיכו נסכין
לטעות עממיא בדיל
לארגזא קדמי ׃ כי היו
בני ישראל ובני יהודה
אך עשים הרע בעיני
מנערתיהם כי בני יש
ישראל אך מכעסים
אתי במעשה ידיהם
נאם יהוה ׃ ארי הוו בני
ישראל ובני יהודה ברם
עבדין דביש קדמי מ
מזעוריהון ארי בני יש
ישראל ברם מרגזין ק
קדמי בעובדי ידיהון
אמר ייי ׃ כי על אפי וה
ועל חמתי היתה לי
העיר הזאת למן היום
אשר בנו אתה ועד
היום הזה להסירה מ
מעל פני ׃ ארי רוגזא
וחמתי הוו בקרתא

הנה אתי ד׳ וסימ׳ הנה אני קשרתי על אדני׳ הנה אני ייי אלהי כל בשר׳ הנה אני מביא בכם רוח׳ הנה אני פתח את קברותיכם׳
הנה אני לקח את עץ יוסף׳ הנה אני לקח את בני ישראל׳ הנה אני בונה בית׳ דה׳ ׳׳פ׳׳ למן היום ז׳ וסימ׳ הוסדה ועד עתה׳ אשר
ברא אלהים׳ אשר יצאת מארץ׳ לבת המלך׳ אשר יצאו אבתיכם׳ דירמיה׳ אשר בנו אתה׳ אשר יסד׳ וחד ולמן היום אשר צויתי׳׳

ואיש יהודה ו וסימן ואיש יהודה שלשים אלה · ועתה ישב ירושלם ואיש · נשע שעשועין · דבקו במלכם · ויתן יואב
את מספר מפקד העם · על כל רעת בני ישראל · דירמיה · · והשיבתים ב א חס וא מל וסימן הנני מקבצם · מארץ מצרים · ·

הדא למן יומא די בנו
יתה עד יומא הדין לא
לאגליותה מקביל מימ
מימרי׃ על כל רעת
בני ישראל ובני יהודה
אשר עשו להכעסני
המה מלכיהם שריהם
כהניהם ונביאיהם איש
איש יהודה ויושבי
ירושלם׃ על כל בישת
בני ישראל ובני יהודה
די עבדו לארגזא קדמי
אינון מלכיהון ורברביהו
כהניהון ונביהון רשי
רשיקרא ואינשי יה
יהודה ויתבי ירושלם׃
ויפנו אלי ערף ולא
פנים נאם יהוה ולמד
אתם השכם ולמד
ואינם שמעים לקחת
מוסר׃ ואחזרו כפולחני
קדל ולא שויאו דחלתי
לקביל אפיהון ושלחית
לותהון ית כל עבדי נב
נביא מקדים ומלית
ולית אינון צבן לקבלא
אולפן׃ וישימו שקוצ
שקוציהם בבית אשר
נקרא שמי עליו לטמ
לטמאו׃ ושויאו שי
שקוציהון בבית
דאיתקרי שמי עלוהי
לסאבותיה׃ ויבנו את
במות הבעל אשר
בגיא בן הנם להעביר

את בניהם ואת בנותיהם
למלך אשר לא צויתים
ולא עלתה על לבי לע
לעשות התועבה הזאת
למען החטיא את יהודה
יהודה׃ ובנו ית במות
בעלא די בחילת בר הנם
לאעברא ית בניהון וית
בנתיהון למולך די לא
פקידית באוריתי ולא
רעוא קדמי למעבד
תועבתא הדא בדיל לה
לחיבא ית דבית יהודה׃
ועתה
לכן כה אמר יהוה אלהי
ישראל אל העיר
הזאת אשר אתם אמ
אמרים נתנה ביד מלך
בבל בחרב וברעב ובדבר׃
ובכען בכין כדנן אמר יי
אלהא דישראל על קרתא
הדא דאתון אמרין אה
איתמסרת ביד מסכת
מלכא דבבל בחרבא
ובכפנא ובמותנא׃ הנני
מקבצם מכל הארצות
אשר הדחתים שם בא
באפי ובחמתי ובקצף
גדול והשבתים אל
המקום הזה והשבתים
לבטח׃ הא אנא מכניש
להון מכל מדינתא
די אגליתינון לתמן בה
ברוגזי ובחימתי ובתקוף
רב ואתיבינון לאתרא

הדין ואשרינון ית לרוח
לרוחצן׃ והיו לי לעם
ואנכי אהיה להם לא
לאלהים׃ ויהון קדמי ל
לעם ואנא איהוי להון
לאלה׃ ונתתי להם
לב אחד ודרך אחד לי
ליראה אתי כל הימים
לטוב להם ולבניהם אח
אחריהם׃ ואיתין להון
חד ליבא ואורח חדא
למידחל קדמי כל יומ
יומיא דייטב להון ול
ולבניהון בתריהון׃ וכ
וכרתי להם ברית עולם
אשר לא אשוב מאח
מאחריהם להטיבי
אתם ואת יראתי אתן
בלבבם לבלתי סור
מעלי׃ ואיגזור להון קים
עלם די לא יתוב מימרי
לאוטבא להון וית דחלתי
דחלתי אתין בליבהון׃
בדיל דלא יסטון מבתר
פולחני׃ וששתי עליהם
להיטיב אתם ונטעתים
בארץ הזאת באמת
בכל לבבי ובכל נפשי׃
ויחדי מימרי עליהון
לאוטבא להון ואקימ
ואקיימינון בארעא
הדא בקשוט במימרי
וברעותי׃
כי כה אמר
יהוה כאשר הבאתי

יב פס את את ואת את וסימן ויגרש את האדם · ואלה תולדת תרח · וישא עיניו וירא את הנשים · אלה תולדת יעקב
יוסף · והוצאתם את שניהם אל שער · ויראו אתו העם · ידעת את אבנר בן נר · ומלך ארם דמלכים · ויתנו את במות הבעל · וישב
ישמעאל · ושברתי את זרועתיו · וכי יעשה אחביא · · כל ספר ואנכי אהיה להם לאלהים במלא ואני אהיה להם לאלהים · והיו · ·

וכתוב ה מלא בליש וסימ ובתוב בספר וחתום · בתוב לך את שם היום · ובתוב עליון · אבתוב לו רבי · יול יספר בכתוב ··
ומרפא ג וסימ הנני מעלה לה ארוכה ומרפא · וזרחה לכם יראי שמי · צוף דבש אמרי נעם ·· ולמלאם ל רבן ··

אל העם הזה את כל
הרעה הגדולה הזאת
כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר אנ
אנכי דבר עליהם ׃ ארי
כידנא אמר יי כמא די
דאיתיתי על עמא הדין
ית כל בישתא רבתא
הדא כן אנא מייתי על
עליהון ית כל טבתא די
אנא מליל עליהון ׃ ונק
ונקנה השדה בארץ ה
הזאת אשר אתם אמר
אמרים שממה היא
מאין אדם ובהמה נתנה
ביד הכשדים ׃ ויזבנון
חקלין בארעא הדא
די אתון אמרין צדיא
היא מבלי אינשא ובע
ובעירא איתמסרת
בידא דכסדאי ׃ שדות
בכסף יקנו וכתוב בספר
וחתום והעד עדים בא
בארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה
ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי
אשיב את שבותם נאם
יהוה ׃ חקלין בכספא
יזדבנון ויתכתבון בשטר
ויתחתמון ויסהדון סהד
סהדין בארעא שבט
בנימן ובסחרני ירושלם
ובקירויא דבית יהודה
ובקירוי טורא ובקרוי

שפילתא ובקירוי דרו
דרומא ארי אתיב גלות
גלותהון אמר יי ׃

לג

ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו שנית
והוא עודנו עצור בחצר
המטרה לאמר ׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם יי
עים ירמיה תניינות וה
והוא עד כען כלי בדר
בדרת בית אסיריא למי
למימר ׃ כה אמר יהוה
עשה יהוה יוצר אותה
להכינה יהוה שמו ׃ כד
כידנא אמר יי דעבדה
יי בריתה לאתקנותה
יי שמיה ׃ קרא אלי
ואענך ואגידה לך גדו
גדולות ובצרות אשר
לא ידעתם ׃ צלי קדמי ו
ואקביל צלותך ואחוי
לך רברבן ונטירן דלא
ידעתון ׃
כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל על בתי
העיר הזאת ועל בתי
מלכי יהודה הנתצים
אל הסללות ואל החר
החרב ׃ ארי כדנן אמר
יי אלהא דישראל על
בתי קרתא הדא ועל
בתת מלכיא דבית יהו
יהודה דמתרעין להון
דצברין מילתא לתקפ
מן קדם דקטלין בחרב

ובאים להלחם את הכ
הכשדים ולמלאם את
פגרי האנשים אשר
הכיתי באפי ובחמתי א
ואשר הסתרתי פני מה
מהעיר הזאת על כל
רעתם ׃ ואתן לאגחא
קרבא עם כסדאי ולמ
ולמליהתהון ית פגרי
בני אינשא דאלקיתי
ברגזי ובחימתי ודס
ודסליקית שכינתי מן
מקרתא הדא על כל
בישתהון ׃ הנני מעלה
לך ארכה ומרפא ורפ
ורפאתים וגליתי להם
עתרת שלום ואמת ׃
הא אנא מייתי להון א
אסו ופורקן ואסינון
ואגלי להון תרע תיוב
ואיתוינון דיהכון בא
באורח שלם וקשוט ׃
והשבתי את שבות
יהודה ואת שבות יש
ישראל ובניתים כבר
כבראשנה ׃ ואתיב ית
גלות יהודה וית גלות
ישראל ואקימינון כד
כד בקדמיתא ׃ וטהרתים
מכל עונם אשר חטאו
וסלחתי לכל עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר
פשעו בי ׃ ואדכינון
מכל חוביהון דחבו קד
קדמי ואשבוק לכל

מעלה ח וסימ ויהי שמואל מעלה העלה · הנני מעלה ארוכה לה ומרפא · ולבהנים הלוים ולא יכרת איש · ולבן הנדה
הנה יי מעלה · והשבתי למואב · פרש מעלה · הנני מעלה על בבל · מעלה נשיאים מקצה הארץ · וסימ שמואל אסיא שיפא
גהדיהון דמואבאי וברא ברחא דבבל ·· יי · ידעתם ד וסימ ובא האות והמופת · קרא אלי ואענך · שמעת והבעסתי ··

גויי ה̇ מלא וסימ̇ והיתה לשם לששון ׃ ונאספו כל גויי הארץ ׃ דזכריה ׃ הלא תדע מה עשיתי אני ואבתי ׃ וספרים
כתב לחרת ל̇ו̇ ׃ להכעיסני במעשי ידיכם לקטר ׃ ובל אורית דבות ׃ ׃ יצדקנו ב̇ וחס וסימ̇ אשר יקראו ׃ בימים ההם ׃ ׃

עויהון דחבו קדמי ו
ודמרדו במימרי ׃ והיה
והיתה לי לשם
לששון לתהלה ולתפ
ולתפארת לכל גויי הא
הארץ אשר ישמעו ׃
את כל הטובה אשר
אנכי עשה אתם ופחדו
ורגזו על כל הטובה ועל
כל השלום אשר אנכי
עשה לה ׃ ויהון קדמי
לשום דחדוא לתושב
לתושבחתא וליקר לה
לכל עממי ארעא דישמ
דישמעון ית כל טבתא
די אנא עביד עמהון ׃
ויזועון ויתחלחלון על כל
טבתא ועל כל שלמא
די אנא עביד להון ׃
כה אמר
ארני יהוה עוד ישמע
במקום הזה אשר אתם
אמרים חרב הוא מאין
אדם ומאין בהמה בערי
יהודה ובחצות ירוש
ירושלם הנשמות מאין
אדם ומאין יושב ומאין
בהמה ׃ כדנא אמר יי
אלהים עוד ישתמע בא
באתרא הדין אמרין
חרוב הוא מבלי אינש
ומבלי בעירא בקירויא
דבית יהודה ובשוקי
ירושלם דצדיין מבלי
אינשא ומבלי יתיב

ומבלי בעירא ׃ קול ש
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה קול אמ
אמרים הודו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה כי
לעולם חסדו מבאים
תודה בית יהוה כי אשיב
את שבות הארץ כבראש
כבראשנה אמר יהוה ׃
קל בוע וקל חדוא קל
חתנין וקל כלן קלן דאמ
דאמרין אודו קדם יי
צבאות ארי טב לי ארי
לעלמא טבותיה מעלי
תודתא לבית מקדשא
דיי ארי אתיב ית כירה
כדהבקדמיתא אמר יי ׃
כה אמר
יהוה צבאות עוד יהיה ׃
במקום הזה החרב מאין
אדם ומאין בהמה ובכ
ובכל עריו נוה רעים
מרבצים צאן ׃ כדנן
אמר יי צבאות עוד
יהי באתרא הדין דהו
דחרוב מבלי אינשא
ומבלי בעירא ובכל קרוו
קירויהון דירות בית
מישרי רעיין והוטרין
ענן ׃ בערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב
ובארץ בנימן ובסביבי
ירושלם ובערי יהודה
עד תעברנה הצאן על
ידי מונה אמר יהוה ׃

בקרוי טורא ובקרוי ש
שפילתא ובקרוי דרומ
ובארע שבט בנימין ובס
ובסחרני ירושלם ובק
ובקירויא דבית יהודה
עוד יתיבחון ענא לפיתגמ
משיחא אמר יי ׃
הנה ימים
באים נאם יהוה והקמתי
את הדבר הטוב אשר
דברתי על בית ישראל
ועל בית יהודה ׃ הא
יומיא אתן אמר יי וא
ואקים ית פיתגמא תק
תקנא די מלילית על
ישראל ויהודה ועל בית
יהודה ׃ בימים ההם
ובעת ההיא אצמיח
לדוד צמח צדקה ועש
ועשה משפט וצדקה
בארץ ׃ ביומיא האינון
אקים לדוד משיח דצד
דצדקא ויעביד דין
דקשוט וזכו בארעא ׃
בימים ההם תושע יהו
יהודה וירושלם תשכון
לבטח וזה שמו אשר
יקרא לה יהוה צדקנו ׃
ביומיא האינון יתפרקון
דבית יהודה וירושלם
תשרי לרוחצן ודין ש
שמה דיהון קרן לה
יתעבדון לנא זכוון מן
קדם יי בגוה ׃
כי כה אמר

כבראשנה ה̇ וסימ̇ ויאמרו בני בנימן ׃ דשפטים ׃ ותהי כבראשנה ׃ דירבעם ׃ ואשיבה שופטיך כבראשנה ׃ ונציתם כבראשנה ׃
כי אשיב את שבות ׃ ׃ השלום ד̇ דגש וסימ̇ ויאמר מה השלום ׃ ונדמו נאות השלום ׃ והיתה לי לשם ששון לתהלה ׃
כי זרע השלום הגפן תתן ׃ ׃ מונה ב̇ ומלא וסימ̇ על ידי מונה אמר ׃ מונה מספר לכוכבים ׃ ׃ מרבצים ל̇ דכות ׃

ואת הלוים ד̇ וסימ׳ גם בריתי תפר את דוד עבדי · אשר יספר צבא השמים · ויבא את הכהנים · דדברי הימי׳ ואלקת דוד
את בני י׳ ישחק ד̇ בגוי לישחק וסימ׳ גם זרע יעקב ודוד · ולא תסית על בית ישחק · ונשמו במות ישחק · ושבועתו לישחק
דהלוי[illegible]

יהוה לא יכרת לדוד
איש מלפני ישב על כ
כסא ישראל ׃ ארי כדנן
אמר יי לא יפסוק לדוד
גבר דיתיב על כורסי מ
מלכותא דבית ישראל ׃
ולכהנים הלוים לא יכרת
איש מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה
זבח כל הימים ׃ ולכהניא
וליואי לא יפסוק גבר
מן קדמי מסיק עלוון ז
ומקריב קרבן ועביד
ניכסת קודשיא כל יומ
יומיא ׃
ויהי דבר יהוה אל ירמ
ירמיהו לאמר ׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי על ירמיה למימר
כה אמר יהוה אם תפרו
את בריתי היום ואת ברי
בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בעתם ׃
כדנן אמר יי כמא דלית
איפשר דיבטל קימי
דאקימית עם יממא
ועם ליליא ובדיל דלא
למיהוי יממין ולילי בע
בעידניהון ׃ גם בריתי
תפר את דוד עבדי מה
מהיות לו בן מלך ישב
על כסאו ואת הלוים
הכהנים משרתי ׃ ואף
ית קימי לא יבטל רא ז
דאקימית עם דוד עבדי

מלמיהוי ליה בר מלך
על כורסיה וית ליואי
כהניא דמשמשין מן קד
קדמי ׃ אשר לא יספר
צבא השמים ולא ימד
חול הים כן ארבה את
זרע דוד עבדי ואת הלו
הלוים משרתי אתי ׃ כמא
דלית איפשר דיתמנון
חילי שמיא ולא יתכיל
חלא דימא כין אסגי ית
זרעא דדויד עבדי וית
ליואי דמשמשין קד
קדמי ׃
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמר ׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי על ירמיה למימר
הלוא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי
המשפחות אשר בחר
יהוה בהם וימאסם
ואת עמי ינאצון מהיות
עוד גוי לפניהם ׃ הלא
חזיתא מה עמא הדין
ממללין למימר תרתין
זרעיתא דאתרעי יי
בהון ורחיקינון וית
עמי מרגזין מלמהוי
עוד עם משמש קדם
בקיבליהון ׃
כה אמר יהוה
אם לא בריתי יומם ולילה
חקות שמים וארץ לא
שמתי ׃ כדנן אמר יי

כמא דלית איפשר
דיבטיל קימי דאקימית
עם יממא ועם ליליא
כין גזירת שמיא וארעא
לא שויתינון דייצרנון ׃
גם זרע יעקב ודוד
עבדי אמאס מקחת
מזרעו משלים אל זרע
אברהם ישחק ויעקב
כי אשוב את שבותם ו
ורחמתים ׃ באתר זרעא
דיעקב ודוד עבדי לא
אירחק מיקרבא ביניהון
עבדין שולטין על זרעי
דאברהם יצחק ויעקב
ארי אתיב ית גלותהון
ואירחים עליהון ׃
לד הדבר
אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה ונבוכד נצר
מלך בבל וכל חילו וכל
ממלכות ארץ ממשלת
ידו וכל העמים נלחמים
על ירושלם ועל כל
עריה לאמר ׃ פיתגם נ
נבואה מן קדם יי ונבו
ונבוכד נצר מלכא דבבל
וכל משריתיה וכל
וכל מלכות ארע שיל
שולטן ידיה וכל עמ
עממיא מגיחין קרבא
על ירושלם ועל קירו
קירוהא למימר ׃ כה
כה אמר יהוה אלהי ז
ישראל הלך ואמרת

חקות ט̇ וסימ׳ ולא אמרו בלבבם נירא נא · כי חקות העמים הבל הוא · נתן שמש לאור יומם · אם לא בריתי יומם ולילה
אלה חקות המזבח · ויאמר אלי בן אדם · לרוב את הסלת · וישתמר חקות עמרי · הידעת חקות שמים · יעקוב ה̇ מל
וסימ׳ וזכרתי את בריתי יעקוב · הנה שב שבות אהלי · גם זרע יעקוב ודוד · ושב יעקוב ושקט ושאנן · לא כאלה חלק יעקוב

אבותיך ג מלא וסימ שוב אל ארץ אבותיך ׳ ובמשרפות אבותיך ׳ אל תסג גבול עולם ׳ וסימ חזר מלבא לעלמיא ׃׃
אחיהו ד וסימ לשלח איש את עבדו ׳ איש את אחיהו ׳ ושמעו אחיהו ׳ איש באחיהו ידבקו ׃׃ ובמשרפות ל דבות ׃׃

אל צדקיהו מלך יה
יהודה ואמרת אליו ׃
כה אמר יהוה הנני נ
נתן את העיר הזאת
ביד מלך בבל ושרפה
באש ׃ כדנן אמר ייי
אלהא דישראל איזיל
ותימר לצדקיה מלך
שבטא דבית יהודה
ותימר ליה כדנן אמר
ייי הא אנא מסר ית
קרתא הדא בידא מל
מלכא דבבל ויוקדינה
יתה בנורא ׃ ואתה לא
תמלט מידם כי תפש ת
תתפש ובידו תנתן ועי
ועיניך את עיני מלך ב
בבל תראינה ופיהו את
את פיך ידבר ובבל תבא ׃
ואת לא תישתיזיב מי
ידא ארי איתא חדא
תיתאחד ובידיה תית
תיתימסר ועינך ית
עיני דמלכא דבבל יח
יחזיין ופומיה עים פ
פומך ימליל ולבבל
תיתיבל ׃ אך שמע דבר
יהוה צדקיהו מלך יה
יהודה כה אמר יהוה
עליך לא תמות בחרב ׃
ברם קביל פיתגמא דיי
צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה כדנן אמר
ייי עלך לא תיתקטיל
בחרבא ׃ בשלום תמות
ובמשרפות אבתיך
המלכים הראשנים א
אשר היו לפניך כן יש
ישרפו לך והוי אדון יס
יספדו לך כי דבר אני ד
דברתי נאם יהוה ׃ בשלם
תמות וכיקדות אבהתך
מלכיא קדמאי דהוו
קדמך כן יוקדון עלך
ויעל מלכא יספדון עלך
ארי פיתגמא אנא מלי
מליליה אמר ייי ׃
וידבר
ירמיהו הנביא אל
צדקיהו מלך יהודה א
את כל הדברים האלה
בירושלם ׃ ומליל ירמ
ירמיה נביא עים צד
צדקיה מלך שבטא
דבית יהודה ית פיתגמ
האילין בירושלם ׃ וחיל
מלך בבל נלחמים על
ירושלם ועל כל ער
יהודה הנותרות אל ל
לכיש ואל עזקה כי הנה
נשארו בערי יהודה
ערי מבצר ׃ ומשיריית
מלכא דבבל מגיחין ק
קרבא על ירושלם ועל
כל קירויא דבית יהוד
דאישתארא על לכיש
ועל עזקה ארי אינון
אישתארא בקירויא
דבית יהודה קירוין כ
כריכן ׃
הפטרה
הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה א
אחרי כרת המלך צד
צדקיהו ברית את כל
העם אשר בירושלם
לקרא להם דרור ׃ פית
פיתגם נבואה דהוה על
ירמיה מן קדם ייי בתר
דגזר מלכא צדקיה ק
קים עם כל עמא דבי
דבירושלם למיקרי להון
חירו ׃ לשלח איש את
עבדו ואיש את שפחתו
העברי והעבריה חפשים
לבלתי עבד בם ביהודי
אחיהו איש ׃ לשלחא
גבר ית עבדיה וגבר ית
אמתיה בר ישראל ובת
ישראל בני חורין דלא
יפלחון בהון גבר באח
באחוהי יהודאה ׃ ויש
וישמעו כל השרים וכל
העם אשר באו בברית
לשלח איש את עבדו
ואיש את שפחתו חפש
חפשים לבלתי עבד בם
עוד וישמעו וישלחו ׃
ושמעו כל רברביא וכל
עמא דעלו בקיימא
לשלחא גבר ית עבדיה
וגבר ית אמתיה בני חו
חורין בדיל דלא יפלחון
בהון עוד וקבילו ושל
ושלחו ׃ וישובו אחרי כן
וישבו את העבדים

הנותרות ג ב חס וא מל וסימ ויעקב היה רעה את יצאן לבי ׳ על כן השבים הנותרת ׳ וחיל מלך בבל נלחמים ׳ בתרא מלא ׳
בברית ה דגש וסימ ואני בברית אשלחך ׳ וישמעו כל השרים וכל העם ׳ ויעמד כל העם בברית ׳ ויבאו ׳ ובשנה השביעית ׃׃
העברי ה וסימ ויבאו הפליט ׳ ויגד לאברם העברי ׳ בא אלי העברי ׳ כה יאמר לך אחיך העברי ׳ לשלח איש את ׳ מקץ שבע שנים ׃׃

שלחו ד׳ דגש׳ וסימ׳ וילחמו בני יהודה בירושלם ׃ גם כל הערים ׃ אשר שלחו חפשים ׃ וכל שלחם שלחו ׃ ׃ ׃ הקימו ד׳ וסימ׳
ונסעו הקהתים ׃ הקם הקימו השמרים ׃ הקימו בחיצין ׃ ונתתי את האנשים ׃ כי הקימו בני יונדב ׃ ׃ ׃ בתרי העגל ל׳ דס׳ ׃ ׃ ׃

ואת השפחות אשר ש
שלחו חפשים ויכבשום
לעבדים ולשפחות ׀ ותבו
בתר כן ואתיבו ית עבדיא
וית אמהתא דפטרו בני
חורין וכבשינון לעבדין
ולאמהן ׀
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר ׀ והוה
פתגם נבואה מן קדם
יי עם ירמיה למימר ׀
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אנכי כרתי בר
ברית את אבותיכם ביום
הוציאי אתם מארץ
מצרים מבית עבדים לז
לאמר ׀ כדנן אמר יי
אלהא דישראל אנא גזרית
קים עם אבהתכון ביומ
דאפיקית יתהון מארע
דמצרים מבית עבדותא
למימר ׀ מקץ שבע ש
שנים תשלחו איש את
אחיו העברי אשר ימכר
לך ועבדך שש שנים
ושלחתו חפשי מעמך
ולא שמעו אלי ולא הט
הטו את אזנם ׀ מסוף
שבע שנין תשלחון גבר
ית אחוהי בר ישראל
די יזדבן לך ויפלחינך
שית שנין ותפטרינה
בר חורין מעימך ולא
קבילו אבהתכון למימרי
ולא ארכינו אודניהון ׀

ותשבו אתם היום ותעש
ותעשו את הישר בעיני
לקרא דרור איש לרע
לרעהו ותכרתו ברית
לפני בבית אשר נקרא
שמי עליו ׀ ותבתון אתון
יומא דין ותעבדון ית
דכשר קדמי למיקרי
חירו גבר לחבריה וגזר
וגזרתון קיים קדמי בב
בביתא דאיתקרי שמי
עלוהי ׀ ותשבו ותחללו
את שמי ותשיבו את
העבדים ואת השפחות
אשר שלחתם חפשים
לנפשם ותכבשו אתם
להיות לכם לעבדים
ולשפחות ׀ ותבתון ואח
ואחילתון ית שמי ואת
ואתיבתון גבר ית עבד
עבדוהי וגבר ית אמתיה
די פטרתון בני חורין
לנפשיהון וכבשתון ית
יתהון למהוי לכון עב
עבדין ולאמהן ׀
לכן כה
אמר יהוה אתם לא שמ
שמעתם אלי לקרא
דרור איש לאחיו ואיש
לרעהו הנני קרא לכם
דרור נאם יהוה אל הח
החרב ואל הרעב ונתתי
אתכם לזועה לכל ממל
ממלכות הארץ ׀ כדנן כי
אמר יי אתון לא קבי

קבילתון למימרי למיה
למיקרי חירו גבר לאח
לאחוהי וגבר לחבריה
הא אנא מגלי לכון חירו
אמר יי מן חרבא ומן מ
מותא ומן כפנא ואתין
יתכון לזיע לכל מלכות
ארעא ׀ ונתתי את האנש
האנשים העברים את
בריתי אשר לא הקימו
את דברי הברית אשר
כרתו לפני העגל אשר
כרתו לשנים ויעברו בין
בתריו ׀ ואתין ית גבריא
דעברו על קיימי דלא
קיימו ית פיתגמי קיימא
די גזרו קדמי עגלא
דיפסקו לתרין ועברו בין
פלגוהי ׀ שרי יהודה
ושרי ירושלם הסריסים
והכהנים וכל עם הארץ
העברים בין בתרי העגל ׀
רברבי יהודה ורברבי יר
ירושלם רבריא וכהניא
וכל עמא דארעא דעברו
בין פלגי עגלא ׀ ונתתי
אתם ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והיתה
נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ ׀
ואימסר יתהון ביד בעלי
דבביהון וביד דבען למ
למקטליהון ותהי נבלת
נבלתהון משגרא למיכל
לעופא דשמיא ולבעיר

אלין מיחדין דחסל׳ ל׳ בליש׳ מוציאה וסימ׳ מוציאי דבת הארץ ׃ והוציא עליה שם רע ׃ כי הוציא שם רע על ׃ בידם ויוציאו דמלכ׳
ויוציאו את מצבות בית הבעל ׃ הוציאו דלקרוא דרור ׃ להוציאהו אל הבית ׃ ואוציא אש מתוכך ׃ ומלבם יוציאו מלין ׃ ותעלומיה יוציא
אור ׃ ומוציא דבה הוא כסיל ׃ ׃ ׃ ועבדך ב׳ וסימ׳ כי ימכר לך אחיך העברי או ׃ מקץ שבע שנים תשלחו ׃ ׃ ׃ תשלחו ל׳ ׃ ׃

ואת ערי ז̇ וסימ̇ ואת ערי המסכנות ׀ דמלכים ׀ ב̇ בו ׀ ונתתי את ירושלם לגלים ׀ את ירושלם ואת ערי יהודה ׀ הנני מצוה
נאם יי̇ והשבתים ׀ עד מתי לא תרחם ׀ את בעלתי ירדה ״ ג ״ תחיו ג̇ וסימ̇ ועתה ישראל שמע ׀ ובית לא תבנו ׀ דרשו טוב ואל רע ״

דארעא ׃ ואת צדקיהו
מלך יהודה ואת שריו
אתן ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם וביד חי
חיל מלך בבל העלים
מעליכם ׃ וית צדקיה
מלך שבטא דבית
יהודה וית רברבוהי את
אימסר ביד בעלי דבבי
דבביהון וביד דבען למ
למקטלהון וביד משיר
משירית מלכא דבבל
דאיסתלקא מנכון ׃ הנ
הנני מצוה נאם יהוה
והשיבותים אל העיר
הזאת ונלחמו עליה
ולכדוה ושרפוה באש
ואת ערי יהודה אתן
שממה מאין ישב ׃ הא
הא אנא מפקיד אמר
יי ואתיבינון על קרתא
הדא ויגיחון קרבא עלה
ויכבשונה ויוקדונה
בנורא וית קרויא דבית
יהודה אתן לצדו מבלי
יתיב ׃
לה הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה בימי
יהויקים בן יאשיהו מ
מלך יהודה לאמר ׃
פיתגם נבואה דהוה עם
עם ירמיה מן קדם יי
ביומי יהויקים בר יא
יאשיהו מלך שבטא
דבית יהודה למימר ׃

הלוך אל בית הרכבים
ודברת אתם והבאותם
בית יהוה אל אחת הלש
הלשכות והשקית אתם
יין ׃ איזיל לות בני רכב
ותמליל עמהון ותעלי
ותעלינון לבית מקדש
דיי לחדא בין לישכתא
ותשקי יתהון חמרא ׃ וי
ואקח את יאזניה בן יר
ירמיהו בן חבצניה ואת
ואת אחיו ואת כל בניו
ואת כל בית הרכבים ׃ ד
ודברית ית יאזניה בר
ירמיה בר חבצניה וית
אחוהי וית כל בנוהי וית
כל בית רכב ׃ ואבא אתם
בית יהוה אל לשכת בני
חנן בן יגדליהו איש ה
האלהים אשר אצל
לשכת השרים אשר
ממעל ללשכת מעשיהו
בן שלם שמר הסף ׃
ואעילית יתהון לבית מ
מקדשא דיי ללישכת
בני חנן בר יגדליה נבייא
דיי דבסטר לישכת
רברביא דמעיל לשכת
מעשיה בר שלום אמ
אמרכלא ׃ ואתן לפני בני
הרכבים גבעים מלאים
יין וכסות ואמר אלהם
שתו יין ׃ ויהבית קדם בני
בית רכב פילון מלן ח
חמרא וכסין ואמרית

להון שתו חמרא ׃ ויאמ
ויאמרו לא נשתה יין כי
יונדב בן רכב אבינו צוה
עלינו לאמר לא תשתו
יין אתם ובניכם עד ע
עולם ׃ ואמרו לא נשתי
חמרא ארי יונדב בר
רכב אבונא פקיד עלנא
למימר לא תשתון חמר
אתון ובניכון עד עלמא ׃
ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ו
ולא יהיה לכם כי באהלים
תשבו כל ימיכם למען
תחיו ימים רבים על פני
האדמה אשר אתם גרים
שם ׃ וביתא לא תיבנון
וזרעא לא תזרעון וכר
וכרמא לא תיצבון ולא
יהי לכון ארי במשכנין
תיתבון כל יומיכון בדיל
דתתקיימון יומין סגיאין
על אפי ארעא דאתון
דיירין תמן ׃ ונשמע בקול
יהונדב בן רכב אבינו לכל
אשר צונו לבלתי שתות
יין כל ימינו אנחנו נשי
נשינו בנינו ובנתינו ׃ וק
וקבילנא למימר יהונדב
בר רכב אבונא לכל דפ
דפקידנא בדיל למישתי
חמרא כל יומנא אנחנא
נשנא בננא ובנתנא ׃
ולבלתי בנות בתים לשב
לשבתנו וכרם ושדה

הדבר ה̇ בטע̇ בספ̇ר וסימ̇ בשלח אליו המלך ׀ ונבוכדראצר ׀ אחרי כרות המלך צדקיהו ׀ בימי יהויקים בן יאשיהו ״ ג ״ באהלים
ד̇ וסימ̇ דרך השבונו ונשב באהלים ׀ ובית לא תבנו ׀ עוד אושיבך באהלים ״ ג ״ ינזגו ה̇ וסימ̇ ותעגבו ותאמרו אלי ׀ ויצדקה נהיה
לנו ׀ ונשמע בקול יונדב ׀ ונשב באהלים ׀ ויאמר להם זרבבל ״ ג ״ ואבא ב̇ חס̇ וסימ̇ ואבא אתכם אלי ׀ ואבא אתם בית יי̇ אל ״ ג ״

יונדב ג̇ וסימ̇ לא נשתה יין · ונשב באהלים · לא יכרת איש ליונדב · וכל שמואל דכות במ̇א ויאמר לו יהונדב · · · הזקם
ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ הוקם המשכן · את דברי יהונדב · ונאם הגבר הקם על · בתרא̇ חס̇ ומלע̇ · · · ולא שמעו ל̇ דכות · ·

וזרע לא יהיה לנו ובריל
הלא למיבנא בתין למיתב
למתיבנא וכרמין וחקלין
וזרעא לא יהי לנא ונשב
באהלים ונשמע ונעש כ
ככל אשר צונו יונדב אבי
אבינו ויתיבנא במשכנין
וקבילנא ועבדנא ככל
די פקדנא יהונדב אבונא
ויהי בעלות נבוכדנאצר
מלך בבל אל הארץ ונא
ונאמר באו ונבוא ירוש
ירושלם מפני חיל הכש
הכשדים ומפני חיל א
ארם ונשב בירושלם והו
והוה כד סליק נבוכדנצר
מלכא דבבל על ארעא
ואמרנא איתו ונעול
לירושלם מן קדם משרית
משיריית כסדאי ומן
קדם משיריית ארם וית
ויתיבנא בירושלם
ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו לאמר
והוה פתגם נבואה מן
קדם יי על ירמיה למימר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הלך ואמ
ואמרת לאיש יהודה
וליושבי ירושלם הלוא
תקחו מוסר לשמוע מ
אל דברי נאם יהוה
אמר יי צבאות אלהא ד
דישראל איזיל לאינש יה
יהודה וליתבי ירושלם

הלא תקבלון אולפן לה
לקבלא לפתגמי אמר
יי הוקם את דברי יה
יהונדב בן רכב אשר צו
צוה את בניו לבלתי שת
שתות יין ולא שתו עד
היום הזה כי שמעו את
מצות אביהם ואנכי דב
דברתי אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם אלי
איתקיימו פיתגמי יה
יהונדב בר רכב דפקיד
ית בנוהי בדיל דלא לה
למישתי חמרא ולא
אישתיאו עד יומא הד
הדין ארי קבילו תפקדת
דאבוהון ואנא שלחית
לוותכון ית כל עבדי נב
נבייא מקדים וממליל
ולא קבילו למימרי
ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים השכם
ושלח לאמר שבו נא
איש מדרכו הרעה
והטיבו מעלליכם ואל
תלכו אחרי אלהים אח
אחרים לעבדם ושבו על
האדמה אשר נתתי לכם
ולאבתיכם ולא הטיתם
את אזנכם ולא שמעתם
אלי ושלחית לוותכון
ית כל עבדי נבייא מקדים
וממליל למימר תובון
כען גבר מאורחיה בישׁ
בישתא ואתקינו עובד

עובדיכון ולא תהכון בתר
טעות עממיא למפלחה
למפלחהון ותיתבו על
ארעא דיהבית לכון ול
ולאבהתכון ולא ארכינתון
ית אודניכון ולא קבלתון
למימרי כי הקימו בני יה
יהונדב בן רכב את מצות
אביהם אשר צום והעם
הזה לא שמעו אלי ארי
אקימו בני יהונדב בר
רכב ית תפקידתא דאבה
דאבוהון דפקידינון ועמ
ועמא הדין לא קבילו
למימרי לכן כה אמר
יהוה אלהי צבאות אלה
אלהי ישראל הנני מב
מביא אל יהודה ואל
ישבי ירושלם את כל
הרעה אשר דברתי על
עליהם ולא יען דברתי
אליהם ולא שמעו ואק
ואקרא להם ולא ענו
בכין כדנן אמר יי צבאו
אלהי צבאות אלהי ישרא
הא אנא מיתי על אינש
יהודה ועל כל יתבי ירוש
ירושלם ית כל בישתא
די גזרית עליהון חלף
דשלחית לוותהון ית
כל עבדי נבייא ולא קב
קבילו ואתנביאו להון
ולא תבו ולבית הרכבים
אמר ירמיהו כה אמר
יהוה צבאות אלהי

שבו ה̇ חס̇ בנב̇ ומלו וסימ̇ ויעד יי בישראל וביהודה · אם תבעיון בעיו שבו אתיו · ואשלח אליכם · דאריך · וגם ענה נאם יי שבו
עדי · וישבו עוד יצדיקו בה · וכל אורו דכות חס̇ בנ̇ב מלא̇ וקמו ושובו אליה איש · עברו ושובו משער לשער · שובו לכם לאהליכם · · · יב̇
ישוב ג̇ וסימ̇ ויעשו בניו לו כאשר · בני יהונדב בן רכב · ונפלו ונסבו · · · אל דברי ג̇ וסימ̇ תקחו מוסר לשמע · ·

ועל כל הגוים ל׳ וסימ׳ ולתתך עליון על כל הגוים · זאת העצה היעוצה · והממכה הנכובה · הנני שלח ולקחתי את · קינת יה על
כל הגוים · והביאתים אל הארץ · קח לך מגלת ספר · כי קרוב יום יי על כל הגוים · ואכפרם על כל הגוים · ויצא שם דוד על כל הגוים

ישראל יען אשר שמע
שמעתם אל מצות יהו
יהונדב אביכם ותשמרו
את כל מצותיו ותעשו כ
ככל אשר צוה אתכם ׃ ז
ולבני בית רכב אמר ירמ
ירמיה כדנן אמר יי צב
צבאות אלהא דישראל
חלף די קבילתון לתפקדת
יהונדב אבוכון ונטרתון
ית כל פיקודוהי ועבדתון
ככל דפקיד יתכון ׃ לכן
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לא יכרת
איש ליהונדב בן רכב
עמד לפני כל הימים ׃ בכן
כדנן אמר יי צבאות אלה
אלהא דישראל לא יפסוק
גבר ליונדב בר רכב משמ
משמש קדמי כל יומיא ׃
ויהי
לו בשנה הרבעית ליהוי
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר ׃ והוה בשנ
בשתא רביעיתא ליהו
ליהויקים בר יאשיה
מלך שבטא דבית יהו
יהודה הוה פתגמא הד
הדין עם ירמיה מן קדם
יי למימר ׃ קח לך מגלת
ספר וכתבת אליה את כל
הדברים אשר דברתי
אליך על ישראל ועל

יהודה ועל כל הגוים את
אשר דברתי אליך מימי
יאשיהו ועד היום הזה ׃
סב לך מגלת סיפרא
ותיכתוב עלה ית כל פית
פתגמיא דמלילית עמ
עמך על ישראל ועל ית
יהודה ועל כל עממיא
מיומא דמלילית עמך
מיומי יאשיה ועד יומא
הדין ׃ אולי ישמעו בית
יהודה את כל הרעה
אשר אנכי חשב לעשות
להם למען ישובו איש
מדרכו הרעה וסלחתי
לעונם ולחטאתם ׃ מא
אם ישמעון דבית יהוד
ית כל בישתא דאנא מ
מחשב למעבד להון בד
בדיל דיתובון גבר מאו
מאורחיה בישתא ואש
ואשבוק לחוביהון ולח
ולחטאיהון ׃ ויקרא ירמ
ירמיהו את ברוך בן נר
נריה ויכתב ברוך מפי
ירמיהו את כל דברי יה
יהוה אשר דבר אליו
על מגלת ספר ׃ וקרא
ירמיהו ית ברוך בר נריה
וכתב ברוך מפומא דיר
דירמיה על פתגמיא
דיי דמליל עמיה על
מגלת סיפרא ׃ ויצוה
ירמיהו את ברוך לאמר
אני עצור לא אוכל

לבא בית יהוה ׃ ופקיד
ירמיה ית ברוך למימר
אנא כלי לית אנא יכיל
למיעל לבית מקדשא
דיי ׃ ובאת אתה וקרא
וקראת במגלה אשר
כתבת מפי את דברי
יהוה באזני העם בית
יהוה ביום צום וגם באזני
כל יהודה הבאים מער
מעריהם תקראם ׃ ותה
ותיתי את ותיקרי במג
במגילתא די כתבתא
מפומי ית פתגמיא דיי
קדם עמא בבית מקדש
דיי ביומא דצומא
ואת קדם כל דבית יהו
יהודה דאתן מקירויהון
תיקרינון ׃ אולי תפל
תחנתם לפני יהוה וישב
וישבו איש מדרכו הר
הרעה כי גדול האף וה
והחמה אשר דבר יה
יהוה אל העם הזה ׃ מא
אם תתקביל בעותהון ק
קדם יי ויתובון גבר מא
מאורחיה בישתא ארי
רב רוגזיה וחימתיה די
גזר יי על עמא הדין ׃ ו
ויעש ברוך בן נריה ככל
ככל אשר צוהו ירמיהו
הנביא לקרא בספר
דברי יהוה בית יהוה ׃ וע
ועבד ברוך בר נריה לך
למקרי בסיפרא פתגמי

ובאת ז׳ בטע׳ מלר׳ וסימ׳ והקימותי את בריתי אתכם · ושמעו לקולך ובאת · לקוח מאת הגולה · קדמ׳ דפס׳ · ובאת אל הכהן · ובאת
אל הבהצים · ושלשת תרד מאד · ובאת אתה וקראת במגלה · דירמיה · האף ב׳ קמ׳ וסימ׳ כי יגרתי מפני האף והחמה
ומה חרי האף הגדול הזה · כי גדול האף והחמה · והחמה ב׳ וסימ׳ כי יגרתי מפני האף · אולי תפל תחנתם לפני יי

התשעי ג̇ חס וסימ̇ ויהי בשנה החמישית ליהויקים · התשעי בכסלו · לישוע התשעי ״ ״ חנניהו ג̇ וסימ̇ וירד בית
המלך · לששה עשר · על יד חנניהו ״ ״ וכל השרים ג̇ וסימ̇ וירד בית המלך על לשכת · וישמע המלך יהויקם · וכל הגבורים ״

דיי׳ בית מקדשא דיי׳ ׃
ויהי
בשנה החמישית ליהו
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה בחדש הת
התשיעי קראו צום לפני
יהוה כל העם בירושלם
וכל העם הבאים מערי
יהודה בירושלם ׃ והוה
בשתא חמישתא ליהו
ליהויקים בר יאשיהו
מלך שיבטא דבית יהודה
בירחא תשיעאה גזרו
צומא קדם יי׳ כל עמא
בירושלם וכל עמיא דא
דאתן מקרויא דבית י
יהודה בירושלם ׃ ויקרא
ברוך בספר את דברי
ירמיהו בית יהוה בלש
בלשכת גמריהו בן שפן
הספר בחצר העליון פתח
שער בית יהוה החדש ׃
באזני כל העם ׃ וקרא
ברוך בסיפרא ית פיתגמי
ירמיה בית מקדשא דיי׳
בלישכת גמריה בר שפן
ספרא בדרתא עילאה
במעלנא דתרע בית מ
מקדשא דיי׳ מדינחא
קדם כל עמיא ׃ וישמע
מיכיהו בן גמריהו בן
שפן את כל דברי יהוה
מעל הספר ׃ ושמע מי
מיכה בר גמריה בר שפן
ית כל פיתגמיא דיי׳ מעל

סיפרא ׃ וירד בית המלך
על לשכת הספר והנה
שם כל השרים יושבים
אלישמע הספר ודליהו
בן שמעיהו ואלנתן בן
עכבור וגמריהו בן שפן
וצדקיהו בן חנניהו וכל
השרים ׃ ונחת לבית מלכ
ללישכת ספרא והא תמן
כל רברביא יתבין אליש
אלישמע ספרא ודליה
בר שמעיה ואלנתן בר
עכבור וגמריה בר שפן ׃
וצדקיה בר חנניה וכל
רברביא ׃ ויגד להם מיכ
מיכיהו את כל הדברים
אשר שמע בקרא ברוך
בספר באזני העם ׃ וחוי
להון מיכה ית כל פיתגמ
די שמע כד קרא ברוך
בסיפרא קדם עמא ׃ ויש
וישלחו כל השרים אל
ברוך את יהודי בן נתניהו
בן שלמיהו בן כושי לא
לאמר המגלה אשר
קראת בה באזני העם קח
קחנה בידך ולך ויקח ברוך
בן נריה את המגלה בידו
ויבא אלהם ׃ ושלחו כל
רברביא לות ברוך ית
יהודיא בר נתניה בר של
שלמיא בר כושי למימר
מגילתא די קריתא בה
קדם עמא סבה בידך
ואיתא ונסיב ברוך בר

מגילתא בידיה ואתא
לותהון ׃ ויאמרו אליו ׃
שב נא וקראנה באזנינו
ויקרא ברוך באזניהם ׃
ואמרו ליה תיב כען וק
וקריהא קדמנא וקרא
ברוך קדמיהון ׃ ויהי
ויהי כשמעם את כל ה
הדברים פחדו איש אל
רעהו ויאמרו אל ברוך
הגד נגיד למלך את כל
הדברים האלה ׃ והוה
כמישמעהון ית כל פי
פיתגמיא תוהו גבר לחו
לחבריה ואמרו לברוך
לברוך חואה נחוי למ
למלכא ית כל פיתגמיא
האילין ׃ ואת ברוך ש
שאלו לאמר הג
נגיד נא לנו איך כתבת
את כל הדברים האלה
מפיו ׃ וית ברוך שאילו
למימר חוי כען לנא
איכדין כתבת ית כל כ
פיתגמיא האילין מפומי ׃
ויאמר אלהם ברוך מפ
מפיו יקרא אלי את כל
הדברים האלה ואני כות
כותב על הספר בדיו ׃ ויא
ואמר להון ברוך מפומי
קרי ליה ית כל פיתגמיא
האילין ואנא כתב על
סיפרא בדיותא ׃
ויאמרו
השרים אל ברוך לך והס

שמע ד̇ וסימ̇ ויגד להם מיכיהו · זה עני קרא · יצעקו ויי̇ שמע · כי לא בזה ולא שקץ · וסימ̇ מיכיהו מסכינא יעוה ואתבזוז ״
הגיד ג̇ יתיר י̇ בליש וסימ̇ כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני · הגיד נגיד למלך את כל הדברים · ובעל הכנפים יגיד דבר ״ אגד ״
נריהו ג̇ וסימ̇ וירמיהו לקח מגלה אחרת · ויקח ברוך בן נריהו את המגלה · את הגברים ״ ״ ואת ברוך ב̇ שאלו לאמר · את הגברים ״

דלתות ג̇ וסימ̇ ויהי כקרא יהודי ׃ ודלתות לעזרה ׃ דלתות לא העמדתי בשערים ׃ ובל יחזקאל דכות בס̇ב̇ נשברה דלתות העמים ׃
ועשויה אליהן ׃ וכל מלכים דכות דלתות לדלתות ׳׳ ׳׳ ואת הדברים ג̇ וסימ̇ אחרי שרף ׃ ולבם שמו שמיר ׃ ויחר לי מאד ׳׳ ׳׳

הסתר אתה וירמיהו
ואיש אל ידע איפה אתם
אתם ׃ ואמר ירמיה
לברוך איזיל ואיטמר
את וירמיה ואינש לא
ידע איכא אתון ׃ ויבאו
אל המלך חצרה ואת
המגלה הפקידו בלשכת
אלישמע הספר ויגידו
באזני המלך את כל הד
הדברים האלה ׃ ואתו לות
מלכא לדרתא וית מגי
מגילתא אפקדו בלשכת
אלישמע ספרא וחוי
וחויאו קדם מלכא ית
כל פיתגמיא האילין ׃ ויו
וישלח המלך את יהודי
לקחת את המגלה ויקחה
מלשכת אלישמע
הספר ויקראה יהודי
באזני המלך ובאזני כל
השרים העמדים מעל
המלך ׃ ושלח מלכא ית
יהודי למיסב ית מגלת
ונסבה מלישכת אליש
אלישמע ספרא וקראה
יהודי קדם מלכא וקדם
כל רברביא דקימין מעי
מעילוי מלכא ׃ והמלך
ישב בית החרף בחדש
התשיעי ואת האח לפניו
מבערת ׃ ומלכא יתיב
בית סיתוא בירחא תש
תשיעאה וית נורא
קדמוהי מדליקין ׃ ויהי

כקרוא יהודי שלש דלת
דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך על
האש אשר על האח עד
תם כל המגלה על האש
אשר על האח ׃ והוה כד
כד קרי יהודי תלת פצי
וארבע פצין באיזמיל
ספרא ורמי לנורא דלא
דלגומרי עד דישלים ית
כל מגילתא על נורא
דעל גומרי ׃ ולא פחדו
ולא קרעו בגדיהם המלך
וכל עבדיו השמעים את
כל הדברים האלה ׃ ולא
תוהו ולא בזעו ית לבושיהון
מלכא וכל עבדוהי שמ
דשמעין ית כל פיתגמיא
האילין ׃ וגם אלנתן ודל
ודליהו וגמריהו הפגיעו
במלך לבלתי שרף את
המגלה ולא שמע אלהם ׃
ואף אלנתן ודליה וגמ
וגמריה בעיאו מן מלכא
בדיל דלא לאוקדא ית
מגילתא ולא קביל מנהון ׃
ויצוה המלך את ירחמ
ירחמאל בן המלך ואת
שריהו בן עזריאל ואת
שלמיהו בן עבדאל
לקחת את ברוך הספר
ואת ירמיהו הנביא ויס
ויסתרם יהוה ׃ ופקיד
מלכא ית ירחמאל בר
מלכא וית שריה בר עז

עזריאל וית שלמיה בר
בר עבדאל למידבר ית
ברוך ספרא וית ירמיה
נביא ואגין עליהון יי ׃
ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
אחרי שרף המלך את
המגלה ואת הדברים א
אשר כתב ברוך מפי ירמ
ירמיהו לאמר ׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם יי
על ירמיה בתר דאוקיד
מלכא ית מגילתא וית
פיתגמיא די כתב ברוך
מפומא דירמיה למימר ׃
שוב קח לך מגלה אחרת
וכתב עליה את כל הדברים
הראשנים אשר היו על
המגלה הראשנה
אשר שרף יהויקים מלך
יהודה ׃ תוב סב לך מגלתא
אוחרי וכתיב עלה ית
כל פיתגמיא קדמאי
דהוו על מגילתא קדמיתא
דאוקיד יהויקים מלך
שיבטא דבית יהודה ׃
ועל יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה
אתה שרפת את המגלה
הזאת לאמר מדוע כתבת
עליה לאמר בא יבוא
מלך בבל והשחית את
הארץ הזאת והשבית
ממנה אדם ובהמה ׃ ועל
יהויקים מלך שיבטא

הראשנה ה̇ וסימ̇ במלחמה הראשנה ׃ ותהי המכה הראשנה ׃ אשר היו המגלה הראשנה ׃ ובא הממשלה הראשנה ׃ במרכבה
הראשנה סוסים ׃ על המחלקת הראשנה ׃ הארך אמות במדה ׃ הוא השנה הראשנה למלכו ׳׳ ׳׳ בא יבא ה̇ וסימ̇ ואב בא יבוא ל̇
הכהן ׃ והאיש נכבד ׃ בא יבא מלך בבל ׃ אם ימלט ׃ הלך ילך ובכה ׳׳ ׳׳ ואת ירמיהו ב̇ וסימ̇ ויצוה המלך את ׃ ואת הגברים ׳׳ ׳׳

משלבת ד̇ וסימ̇ ותהי נבלתו משלכת ׳ ויראו את הנבלה משלכת בדרך ׳ וימצאו את נבלתו משלכת ׳ תהיה משלכת לחרב ביום ״
ויעלו ב̇ וסימ̇ מעל משכן קרח ׳ ויעלו מעל ירושלם ״ ״ וירמיהו ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ לקח מגלה אחרת ׳ בא ויצא בתוך ״

דבית יהודה תימר כדנן
אמר יי אנת אוקידתא ית
מגילתא הדא למימר
מה דין כתבתא עלה למי
למימר מיתי ייתי מלכא
דבבל ויחביל ית ארעא
הדא ויבטל מינה אינש
ובעירא׃
לכן כה אמר יהוה על
יהויקים מלך יהודה
לא יהיה לו יושב על
כסא דוד ונבלתו תהיה
משלכת לחרב ביום
ולקרח בלילה׃ בכין כדנן
אמר יי על יהויקים
מלך שיבטא דבית יהו
יהודה לא יהי ליה יתיב
על כורסי דוד ונבלתיה
תהי משגרא לשרבא
ביממא ולגלידא בליליא׃
ופקדתי עליו ועל זרעו
ועל עבדיו את עונם והב
והבאתי עליהם ועל
ישבי ירושלם ועל את
איש יהודה את כל הרעה
אשר דברתי אליהם ולא
שמעו׃ ואסער עליהון
ועל בנוהי ועל עבדוהי
ית חוביהון ואיתי עליהון
ועל יתבי ירושלם ועל
אינש יהודה ית כל ביש
בישתא דגזרית עליהון
ולא קבילו׃ וירמיהו
לקח מגלה אחרת ויתנה
אל ברוך בן נריהו הספר

ויכתב עליה מפי ירמיהו
את כל דברי הספר אשר
שרף יהויקים מלך יה
יהודה באש ועוד נוסף
עליהם דברים רבים כהם
כהמה׃ וירמיהו נסיב
מגילה אוחרי ויהבה
לברוך בר נריה ספרא
וכתב עלה מפומיה דירמ
דירמיה ית כל פתגמי ס
סיפרא דאוקיד יהויקים
מלך שיבטא דבית יהוד
בנורא ועוד איתוספו ע
עליהון פתגמין סגיאין
כוותהון׃

לז
וימלך מלך צד
צדקיהו בן יאשיהו תח
תחת כניהו בן יהויקים
אשר המליך נבוכדנצר
מלך בבל בארץ יהודה׃
ומלך מלכא צדקיה
בר יאשיה חלף כניה
בר יהויקים דאמליך
נבוכדנצר מלכא דבבל
בארעא דבית יהודה׃
ולא שמע הוא ועבדיו
ועם הארץ אל דברי
יהוה אשר דבר ביד יה
ירמיהו הנביא׃ ולא קב
קביל הוא ועבדוהי ועם
דארעא לפתגמיא דיי
דמליל ביד ירמיה נביא׃
וישלח המלך צדקיהו
את יהוכל בן שלמיהו
ואת צפניהו בן מעשיה

הכהן אל ירמיהו הנביא
לאמר התפלל נא בעד
בעדנו אל יהוה אלהינו׃
ושלח מלכא צדקיה
ית יהוכל בר שלמיה וית
וית צפניה בר מעשיה
כהנא לירמיה נביא
למימר צלי כען עלנא
קדם יי אלהנא׃ וירמיהו
בא ויצא בתוך העם
ולא נתנו אתו בית הכליא׃
וירמיה עליל ונפיק בגו
עמא ולא יהבו יתיה
בבית אסירי׃ וחיל פרעה
פרעה יצא ממצרים
וישמעו הכשדים הצרים
הצרים על ירושלם את
שמעם ויעלו מעל
ירושלם׃ ומשירית
פרעה נפקא ממצרים
ושמעו כסדאי דצרין
על ירושלם ית שמעהון
ואיסתלקא מעל ירו
ירושלם׃
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא לאמ
לאמר׃ והוה פתגם נב
נבואה מן קדם יי על
ירמיה נביא למימר׃
כה אמר יהוה אלהי
ישראל כה תאמרו אל
אל מלך יהודה השלח
אתכם אלי לדרשני
הנה חיל פרעה היצא
לכם לעזרה שב לארצו

לכן יד̇ בט̇ע בספר וסימ̇ הנה אפי וחמתי נתכת ׳ הובישו כי תועבה עשו ׳ הנה מביא אליהם רעה ׳ על הנביאים הנבאים בשמי ׳
אם תשוב ואשיבך לפני ׳ ולא יקרא למקום הזה אל יהויקים בן יאשיהו ׳ על הנביאים הנני מאכיל ׳ הנני פקד על שמעיה הנחלמי ׳ על
יהויקים מלך יהודה לא יהיה ׳ ושלחתיו לו צעים וצעהו ׳ שמעו עצת יי אשר יעץ ׳ זחברו ׳ ופקדתי על פליליה ״ ׳ ׳ יהוכל ל̇ דבות ״

הלוך ו מלא׳ בספר וסימ׳ וקנית לך ׳ הלוך ׳ דחנניה ׳ הלוך להרגיעו ישראל ׳ הלוך אל בית הרכבים ׳ הלוך לעבד מלך הכושי ׳
הלוך ובכו ילכו ׳ וכל אורי דבות מלא במ׳ חס׳ ׳ ועתה הלך הלכתה בי׳ ׳ אפס כי לא תהיה תפארתך ׳ וישרצה הפרות ׳ הלך ופתחת ׳׳

למצרים׃ כדנן אמר
יי אלהא דישראל כדנן תי
תימרון למלך שבטא
דבית יהודה דשלח יתכ
יתכון לקדמי למתבע
אולפן מן קדמי הא מש
משירית פרעה דנפקא
לכון לסעיד תבא לארע
לארעהון למצרים׃ ושבו
ושבו הכשדים ונלחמו
על העיר הזאת ולכדה
ושרפה באש׃ ויתובון ז
כסדאי ויגיחון קרב על
קרתא הדא ויכבשונה
ויוקדונה בנורא׃
כה אמר
יהוה אל תשאו אר
נפשתיכם לאמר הלך
ילכו מעלינו הכשדים
כי לא ילכו׃ כדנן אמר
יי לא תטעון נפשתכון
למימר איסתלקא יסת
יסתלקון מיננא כסדאי
ארי לא יסתלקון׃ כי אם
הכיתם כל חיל כשדים
הנלחמים אתכם ונשארו
בם אנשים מדקרים
איש באהלו יקומו ושר
ושרפו את העיר הזאת
באש׃ ארי אם תיקטלון
כל משירית כסדאי דמ
דמגיחין קרבא עמכון ז
וישתארון כל משירית
כסדאי דמגיחין קרבא
עמכון וישתארון בהון
בהון גברין מטענן גבר
במשכניה יקומון ויו
ויוקדון ית קרתא הדא
בנורא׃ והיה בהעלות
חיל הכשדים מעל ירו
ירושלם מפני חיל פרעה׃
והוי כד איסתלקא מ
משירית כסדאי מעל
ירושלם מן קדם מש
משירית פרעה׃
ויצא
ירמיהו מירושלם ללכ
ללכת ארץ בנימן לח
לחלק משם בתוך העם׃
ונפק ירמיה מירושלם
למיזל לארע שבט בנ
בנימן לפלגא אחסנתא
דאית ליה תמן בגו עמא׃
ויהי הוא בשער בנימן
ושם בעל פקדת ושמו
יראיה בן שלמיה בן ח
חנניה ויתפש בירמיהו
הנביא לאמר אל הכש
הכשדים אתה נפל׃ והו
והוה הוא בתרע שבט
בנימן ותמן גברא ממנא
נשמיה יראיה בר של
שלמיה בר חנניה ואחד
ית ירמיה נביא למימ
לכסדאי את משתמע׃
ויאמר ירמיהו שקר
אינני נפל אל הכשדים
ולא שמע אליו ויתפש
יראיה בירמיהו ויבא
ויבאהו אל השרים׃
ואמר ירמיה שיקרא
את אמר לית אנא מי
משתמע לכסדאי ולא
קביל מיניה ואחד ירא
יראיה בירמיה ואתייה
לות רברביא׃
ויקצפו השרים
על ירמיהו והכו אתו
ונתנו אתו בית האסור
בית יהונתן הספר כי
אתו עשו לבית הכלא׃
ורגזו רברביא על ירמיה
לאלקיאו יתיה ויהבו
יתיה בבית אסירי בית
יהונתן ספרא ארי יתי
עבדו לבית אסירי׃ כי
בא ירמיהו אל בית הב
הבור ואל החנֻיות ויש
וישב שם ירמיה ימים
רבים׃ ארי על ירמיה
לבית אסירי ולגו מדח
חנותא ויתיב תמן ירמ
ירמיה יומין סגיאין׃
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו המ
המלך בביתו בסתר היש
ויאמר היש דבר מאת
יהוה ויאמר ירמיהו
יש ויאמר ביד מלך
בבל תנתן׃ ושלח מלכא
צדקיה ודבריה ושאלי
מלכא בביתיה בסיתרא
ואמר הא אית פיתגם
מן קדם יי ואמר ירמיה
אית ואמר ביד מלכא

מדקרים ב׳ וסימ׳ כי אם הכיתם כל חיל כשדים ׳ שובים היו חללי חרב מחללי ׳ וחד ומדקרים ברחובותיה ׳׳ ׳ על הכשדים ב׳ וסי׳
היושב בעיר הזאת ׳ ויאמר ירמיהו שקר אינני ׳׳ ׳׳ אל בית ד׳ בספר וסימ׳ והקימתי את הדבר הטוב ׳ קדמ׳ דספר׳ ׳ אל בית
הרכבים ׳ אל בית הבור ואל החנֻיות ׳ אל בית הכלא ׳׳ ׳׳ וישאלהו ג׳ וסימ׳ וימצאהו איש והנה ׳ וילכד נער מאנשי ׳ המלך בביתו ׳׳

ולעבדיך ג̇ וסימ̇ ולמותי אעתיד לך · ולעבדיך מקנה · ומה חטאתי לך ולעבדיך ·· פ ·· וישלחו ד̇ וסימ̇ עקרוני עקרון ·
לבשר בית אלהיהם · וישלחו את ירמיהו בחבלים · וכל אחרי דבות במ̇א וישלחו האנשים את ידם ·· ג ·· מירפא לית דבות ·· פ

רבבל תיתימסר ׀ ויאמר
ירמיהו אל המלך צדק
צדקיהו מה חטאתי לך
ולעבדיך ולעם הזה כי
נתתם אתי אל בית הכלא ׀
ואמר ירמיה למלכא
צדקיה מא חבית לך
ולעבדך ולעמא הדין ׃
ארי יהבתון יתי לבית
אסירי ׀ ואיה נביאכם א
אשר נבאו לכם לאמר
לא יבא מלך עליכם
ועל הארץ הזאת ׀ ואן
נביאכם שיקרא ראתנ
ראתנביאו לכם למימר
לא ייתי מלכא רבבל
עליכון ועל ארעא הדא ׀
ועתה שמע נא אדני
המלך תפל נא תחנתי
לפניך ואל תשיבני בית
יהונתן הספר ולא אמ
אמות ׀ וכען שמע כען
ריבוני מלכא תתקביל
כען בעותי קדמך ולא
תתיבנני לבית יהונתן ס
ספרא ולא אמות תמן ׀
ויצוה המלך צדקיהו
ויפקדו את ירמיהו בחצר
המטרה ונתן לו ככר
לחם ליום מחוץ האפים
עד תום כל הלחם מן הע
העיר וישב ירמיהו בחז
בחצר המטרה ׀ ופקיד
מלכא צדקיה ופקידו
ית ירמיה בדרת בית

אסיריא ויהבין ליה
פיתא דלחמא ליומא
מישוק נחתומיא עד ד
דשלים כל לחמא מן ק
קרתא ויתיב ירמיה
בדרת בית אסיריא ׀ ו

לח

וישמע שפטיה בן מתן
וגדליהו בן פשחור ויוז
ויוכל בן שלמיהו ופש
ופשחור בן מלכיה את
הדברים אשר ירמיהו
מדבר אל כל העם לאו
לאמר ׀ ושמע שפטיהו
בר מתן וגדליה בר
פשחור ויוכל בר שלמי
ופשחור בר מלכיה
ית פיתגמיא דירמיה
דמליל כל עמא למימר ׀
כה אמר יהוה הישב
בעיר הזאת ימות בחז
בחרב ברעב ובדבר והי
והיצא אל הכשדים וחי
יחיה והיתה לו נפשו ל
לשלל וחי ׀ כדנן אמר
יי דיתיב בקרתא הדא
יתקטיל בחרבא בכפנא
ובמותא ודיפוק ודישו
ודישתמע לכסדאי וי
ויתחי ליה נפשיה לשו
לשיזבא ויתקיים ׀
כה אמר
יהוה הנתן תנתן העיר
הזאת ביד מלך בבל ולז
ולכדה ׀ כדנן אמר יי א
איתמסרא תיתימסר

קרתא הדא ביד מיש
משירית מלכא רבבל
ויכבשינה ׀ ויאמרו ה
השרים אל המלך יוז
יומת נא האיש הזה
כי על כן הוא מרפא את
ידי אנשי המלחמה ה
הנשארים בעיר הזאת
ואת ידי כל העם לדבר
אליהם כדברים האלה
כי האיש הזה איננו דו
דרש לשלום לעם הזה
כי אם לרעה ׀ ואמרו ר
רברביא למלכא יתקטל
כען גברא הדין ארי על
כן הוא מרשיל ית ידי
עבדי קרבא דאשתארו
בקרתא הדא וית ידי
כל עמא למללא עמהון
כפיתגמיא האילין ארי
גברא הדין ליתוהי
תבע לשלמא לעמא
הדין אילהין לבישא ׀ ו
ויאמר המלך צדקיהו
הנה הוא בידכם כי אין
המלך יוכל אתכם דבר ׀
ואמר מלכא צדקיה
הא הוא מסיר בידכון
ארי לית מלכא יכיל
לאתבא יתכון פיתגם ׀
ויקחו את ירמיהו ויש
וישלכו אתו אל הבור
מלכיהו בן המלך אשר
בחצר המטרה וישלחו
את ירמיהו בחבלים

ונתן ז̇ דסימ̇ וירכב אתו במרכבת המשנה · ונתן את אלהיהם · ונתון לו ככר לחם ליום · העלה עליהן קהל ונתון · את כל זה ראיתי
ונתון את לבי · ויפקד המלך פקידים · ונתון הלבוש והסוס ·· פ ·· על כן ח̇ בטע̇ וסימ̇ על כן לא יאכלו בני ישראל · קראו למקום
ההוא מחנה דן · על כן לא ידרכו כהני דגון · חדה את יה בעמו · בבני יעזר אמן · מלא לב בני האדם · עמק ברכה · קראו לימים האלה ·· פ

והעלית ג̇ וסימ̇ אבנים שלמות תבנה · ולקחת את הספר השני · והעלית את ירמיהו הנביא ·· ויימשכו ב̇ וסימ̇ את
יוסף · וימשכו את ירמיהו ·· איעצך ג̇ וסימ̇ עתה שמע בקולי איעצך · ועתה הנני הולך לעמי · כי איעצך לא תשמע ·

ובבור אין מים כי אם
טיט ויטבע ירמיהו · בג
בטיט | ורמו ית ירמיה
ורמו יתיה לגובא דמוה
דמלכיא בר מלכא די
בדרת בית אסיריא ועז
ושרביבו ית ירמיה בא
באטונא ובגובא לית
מיא אלהין טינא וטז
וטבע ירמיה בטינא |
וישמע
עבד מלך הכושי איש
סריס והוא בבית המלך
כי נתנו את ירמיהו אל
הבור והמלך יושב בש
בשער בנימן | ושמע
עבדא דמלכא צדקיה
גבר רב והוא בבית מז
מלכא ארי יהבו ית
ירמיה לגובא ומלכא
יתיב בתרע שבט בנימן |
ויצא עבד מלך הכושי
מבית המלך וידבר אל
המלך לאמר | ונפק עז
עבדא דמלכא מבית
מלכא ומליל עים מלכ
למימר | אדני המלך
הרעו האנשים האלה
את כל אשר עשו לירמ
לירמיהו הנביא אשר
את השליכו אתו אל
הבור וימת תחתיו מפני
הרעב כי אין הלחם
עוד בעיר | רבוני מלכ
אבאישו גבריא האילין

ית כל די עבדו לירמיה
נביא דרמוהי לגובא
סבר מית באתריה מן
קדם כפנא ארי לית עוד
לחמא בקרתא | ויצוה
המלך את עבד מלך הו
הכושי לאמר | ופקיד
מלכא ית עבדא דמלכא
צדקיה למימר | קח
בידך מזה שלשים אנ
אנשים והעלית את
ירמיהו הנביא מן הבור
בטרם ימות | דבר עימך
מיכא תלתין גברין ות
ותסיק ית ירמיה נביא
מן גובא עד לא ימות |
ויקח עבד מלך את הא
האנשים בידו ויבא בית
המלך אל תחת האוצר
ויקח משם בלויי הסחז
הסחבות ובלויי מלחים
וישלחם אל ירמיהו
אל הבור בחבלים | ודבר
ודבר עבדא דמלכא ית
גבריא עימיה ועל לבית
מלכא לתחות אוצרא
ונסיב מתמן בלאי טפסן
ובלאי טפסן שחקן וש
ושרבינון לות ירמיה
לגובא באטוניא | ויאמר
עבד מלך הכושי אל
ירמיהו שים נא בלואי
הסחבות והמלחים תחת
אצלות ידיך מתחת
לחבלים ויעש ירמיהו

כן | ועבד עבדא דמלכא צד
צדקיה לירמיה שוי כען
בלאי טפסן ושחקן תחות
מרפקי ידך מלרע לאט
לאטוניא ועבד ירמיה
כן | וימשכו את ירמיהו
בחבלים ויעלו אתו מן
הבור וישב ירמיהו בחז
בחצר המטרה | ונגדו
ית ירמיה באטוניא ואז
ואסיקו יתיה מן גובא
ויתיב ירמיה בדרת
בית אסיריא |
וישלח המלך
צדקיהו ויקח את ירמ
ירמיהו הנביא אליו אל
מבוא השלישי אשר
בבית יהוה ויאמר
המלך אל ירמיהו שא
שאל אני אתך דבר אל
תכחד ממני דבר | ושלח
מלכא צדקיה ודבר ית
ירמיה נביא לוותיה
למעלנא תליתאה די
בבית מקדשא דיי ואמר
מלכא לירמיה שאיל
אנא יתך פתגמא לא
תכסא מיני פתגם |
ויאמר
ירמיהו אל צדקיהו
כי אגיד לך הלא המת
תמיתני וכי איעצך לא
תשמע אלי | ואמר
ירמיה לצדקיה ארי
איחוי לך הלא מיקטל

ב̇י̇א̇ מקומות במקרא יהיה הלגרמיה סמוך לטרם וסימ̇ את מחלת בת ישמעאל בן אברהם · מעין מעי אוחילה · ויקח עבד
מלך הכושי את האנשים · הן ישא איש בשר קדש · ויעש בירושלם חשבונות · אי כבוד בן פינחס בן עלי · ויען יונדב בן שמוע אחי דוד ·
במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה · את תרתן רבשקה מלכיש · באים | מדרך שער העליון · במואב | ובבני עמון ובאדום ··

וחיתה ג̇ וסימ̇ וחיתה נפשי בגללך · אל שרי מלך בבל ״ג״ וחיתה ב̇ א̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ וחית ורבית זברבך ·
וחייתה אתה וביתך · ״ ״ שלומך ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ ויהי בנדר שלמך · הסיתוך ויכלו לך אנשי · השיאוך יכלו לך ״ ״

תיקטלינני וארי איתמלך
אימליכינך לא תקביל
מיני ׀ וישבע המלך צד
צדקיהו אל ירמיהו בס
בסתר לאמר חי יהוה אש
אשר עשה לנו את הנפש
הזאת אם אמיתך ואם
אתנך ביד האנשים הא
האלה אשר מבקשים
את נפשך ׀ וקיים מלכא
צדקיה לירמיה בסיתר
למימר קיים הוא יי דה
דקיים לנא ית נפשתנא
האדין אם איקטלינך
ואם אימסרינך ביד גב
גבריא האלין דבען ית
למיקטלך ׀
ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כה אמר
יהוה אלהי צבאות אלהי
ישראל אם יצא תצא
אל שרי מלך בבל וחיתה
נפשך והעיר הזאת לא
תשרף באש וחיתה אתה
וביתך ׀ ואמר ירמיה
לצדקיה כדנן אמר יי
אלהי צבאות אלהא דישר
אם מיפק תיפוק לות
רברבי מלכא דבבל ותי
ותיתקיים נפשך וקרתא
הדא לא תיתוקד בנורא
ותחי את ואינש ביתך ׀
ואם לא תצא אל שרי
מלך בבל ונתנה העיר
הזאת ביד הכשדים

ושרפוה באש ואתה לא
לא תמלט מידם ׀ ואם
לא תיפוק לות רברבי
מלכא דבבל ותיתימסר
קרתא הדא בידא דכס
דכסדאי ויקדונה בנורא
ואת לא תישתיזב מיד
מידיהון ׀ ויאמר המלך
המלך צדקיהו אל
ירמיהו אני דואג את
היהודים אשר נפלו אל
אל הכשדים פן יתנו
אתי בידם והתעללו
בי ׀ ואמר מלכא צדקיה
לירמיה אנא דחיל מן
יהודאי דאישתמעו
לכסדאי דלא ימסרון
יתי בידיהון ויתעלבון
בי ׀ ויאמר ירמיהו לא
יתנו שמע בקול
יהוה לאשר אני דובר
אליך וייטב לך ותחי
נפשך ׀ ואמר ירמיה לא
ימסרון קביל כען למי
למימרא דיי לדי אנא
ממליל עימך ויוטב לך
ותתקיים נפשך ׀ ואם
מאן אתה לצאת זה
הדבר אשר הראני יי
יהוה ׀ ואם מסריב את
למיפק דין פיתגמא
דאחזייני יי ׀ והנה כל
הנשים אשר נשארו
בבית המלך יהודה
מוצאות אל שרי מלך

בבל והנה אמרות הס
הסיתוך ויכלו לך אנשי
שלמך הטבעו בבץ
רגלך נסגו אחור ׀ והא
והא כל נשיא דאישת
דאישתארא בבית
מלך שבטא דבית
יהודה מיתפקין לות
רברבי מלכא דבבל ואי
ואינון אמרין אטעיוך
ויכילו לך אינש שלמך
אישתקעא בכחתא
רגלך איסתחרא לאחור ׀
ואת כל נשיך ואת בני
בניך מוצאים אל הכ
הכשדים ואתה לא
תמלט מידם כי ביד
מלך בבל תתפש ואת
העיר הזאת תשרף בא
באש ׀ וית כל נשך וית
בנך מיתפקן לות כסדאי
ואת לא תישתיזב מיד
מידיהון ארי ביד מלכא
דבבל תתאחד וית קרתא
הדא תיתוקד בנורא ׀
ויאמר
צדקיהו אל ירמיהו
איש אל ידע בדברים
האלה ולא תמות ׀ ואמר
צדקיהו לירמיה אינש
לא ידע בפיתגמיא האי
האילין ולא תמות ׀ כי
ישמעו השרים כי דברתי
אתך ובאו אליך ואמרו
אליך הגידה נא לנו

ונתנה ג̇ וסימ̇ מלא שבוע זאת ונתנה לך · ונתנה לנערים המתהללים · ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ״ ״ והגה
ג̇ וסימ̇ והגה כל הנשים אשר · והגה באו אל תוך הבית · לקחי חשים ״ ״ תשרת באש ג̇ וסימ̇ ואת הפר ואת עורו ואת
ואת מרכבותיהם תשרף · ואת העיר הזאת ״ ״ ואם מאן ב̇ וסימ̇ ואם מאן אתה לשלח · ואם מאן אתה לצאת ״ ״

מפיל ב׳ ומס׳ והיה האחד מפיל הקורה · מפיל אני תחנתי · וחד ומפיל תחנתי · · העשרי ב׳ חס׳ וסימ׳ בשנה
התשיעית לצדקיהו · לשבגיה העשרי · · בעשתי ג׳ וסימ׳ ויהי בארבעים שנה · עשרה שנה לצדקיהו · בעשתי · דפלאות
יחזק׳ · ·

מה דברת אל המלך
אל תכחד ממנו ולא נמ
נמיתך ומה דבר אליך
המלך ואריי ישמעון
רברביא ארי מלילית
עמך וייתון לותך וייז
ויימרון לך חוי כען לנ
מא מלילתא עם מלכא
לא תכסי מיננא ולא
נקטלינך ומא מליל
עמך מלכא
ואמרת אלהם
מפיל אני תחנתי לפני
המלך לבלתי השיבני
בית יהונתן למות שם
ותימר להון אנא בעי
קדם מלכא בדיל דלא
לאתבותי לבית יהונתן
למימת תמן ויבאו כל
השרים אל ירמיהו ויש
וישאלו אתו ויגד להם
ככל הדברים האלה
אשר צוה המלך ויחרז
ויחרשו ממנו כי לא
נשמע הדבר ואתו כל
רברביא לות ירמיה
ושאילו יתיה וחוי לה
להון ככל פיתגמיא הי
האילין דפקיד מלכא
ושתיקו מיניה ארי לא
אישתמע פיתגמא ות
וישב ירמיהו בחצר
המטרה עד יום אשר
נלכדה ירושלם והיה
כאשר נלכדה ירושלם

ויתיב ירמיה בדרת
בית אסיריא עד יומא
דאיתכבישת ירושלם
והוה כד איתכבישת
ירושלם
לט בשנה התשיעית
לצדקיהו מלך יהודה
בחדש העשרי בא
נבוכדראצר מלך בבל
וכל חילו אל ירושלם ויז
ויצרו עליה בשתא
תשיעיתא לצדקיהו מ
מלך שיבטא דבית יה
יהודה בירחא עשיריא
אתא נבוכדנאצר מלכ
דבבל וכל משריתיה
לירושלם וצרו עלה
בעשתי עשרה שנה
לצדקיהו בחדש הרב
הרביעי בתשעה לחדש
הבקעה העיר בחדא
עשרי שנין לצדקיה
בירחא רביעאה בתשע
לירחא איתרעת קרתא
ויבאו כל שרי מלך
בבל וישבו בשער התוך
נרגל שראצר סמגר
נבו שר סכים רב סריס
נרגל שראצר רב מג וכל
שארית שרי מלך בבל
ואתא כל רברבי מלכא
דבבל ויתיבו בתרעא
מיצעאה נרגל שראצר
וסמגר נבו שר סכים
רב סריס נרגל שראצר

רב מג וכל שאר רברבי
מלכא דבבל ויהי כאש
כאשר ראם צדקיהו
מלך יהודה וכל אנשי
המלחמה ויברחו ויצאו
לילה מן העיר דרך גן
המלך בשער בין החמ
החמתים ויצא דרך
הערבה והוה כד חזנון
צדקיה מלך שיבטא
דבית יהודה וכל גברי
עבדי קרבא ערקו ונפ
ונפקו בליליא מן קרתא
באורח גינתא דמלכא
בתרעא בין שוריא ונפק
באורח מישרא וירדפו
חיל הכשדים אחריהם
וישגו את צדקיהו בע
בערבות ירחו ויקחו
אתו ויעלהו אל נבוכ
נבוכדנאצר מלך בבל
רבלתה בארץ חמת
וידבר אתו משפטים
ורדפו משיריית כסדאי
בתריהון ואדביקו ית
צדקיה במישרי יריחו
ודברו יתיה ואסקוהי
לות נבוכדנצר מלכא
דבבל לרבלת בארעא
דחמת ומליל עימיה
פיתגמין דינין וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו
ברבלה לעיניו ואת כל
חורי יהודה שחט מלך
בבל ונכיס מלכא דבבל

אל ירושלם י״ג וסימ׳ בשנה התשיעית לצדקיהו · צבאות אלהי ישראל · את כי ארבעה שפטים · והטה אל מקדשים · סמך מלך בבל ·
ואספתי את כל הגוים · והיה אשר לא יעלה · ויקהל דויד · וחברון · וישבו כל איש יהודה · ויסבו ביהודה · ושמעיה הנביא · ר׳
ובל עזרא דבותי׳ במ״א על ירושלם · ואיצוה את חנני אחי · · ובל שארית ג׳ וסימ׳ שמע אלי · וישבו בשער · וישמע זרבבל · ·

ועיניך ז̇ וסימ̇ בציך ובצתיך גתוגים לעם · הנני נתנך למגור · יחזנו ועיניך שים עליו · ועיניך את עיני מלך בבל תראינה · ואת
עם עני תושיע · תנה בני לבך · תהי נא אזנך קשבת ·· נ̇ ·· בהיתו ג̇ חס̇ וסימ̇ בהיתו חי לאמר · וחברו · עצור בחצר המטרה ··

ית בני צדקיה בריבלה
לעינוהי וית כל רברבי
יהודה נכס מלכא דבבל
ואת עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים לה
להביא אתו בבלה וית
עיני צדקיה עור ואסר
ואסריה בשילשלן דנח
דינחש לאובלא יתיה
לבבל ואת בית המלך
ואת בית העם שרפו ה
הכשדים באש ואת
חמות ירושלם נתצו
וית בית מלכא וית בית
עמא אוקידו כסדאי
בנורא וית שורי ירוש
ירושלם תרעו ואת
יתר העם הנשארים
בעיר ואת הנפלים אש
אשר נפלו עליו ואת
יתר העם הנשארים
הגלה נבוזראדן רב טבח
טבחים בבל וית שאר
עמא דאישתארו בקר
בקרתא וית שמעיא
דאישתמעו עלוהי וי
וית שאר עמא דאיש
דאישתארו אגלי נבו
נבוזראדן רב קטוליא
לבבל ומן העם הדלים
אשר אין להם מאומה
השאיר נבוזראדן רב
טבחים בארץ יהודה
ויתן להם כרמים ויגב
ויגבים ביום ההוא

ומן עמא חשיכא ליה
דלית להון מידעם אש
אשאר נבוזראדן רב
קטוליא בארעא דבית
יהודה ומני ענון למיהוי
מפלחין בחקלין ובכר
ובכרמין ביומא ההוא
ויצו נבוכדראצר מלך
בבל על ירמיהו ביד
נבוזראדן רב טבחים
לאמר ופקיד נבוכדנצר
מלכא דבבל על ירמיה
ביד נבוזראדן רב קטולי
למימר קחנו ועיניך
שים עליו ואל תעש לו
מאומה רע כי אם אשר
כאשר ידבר אליך כן עש
עשה עמו דברהי ועינך
שוי עלוהי ולא תעביד
ליה מידעם ביש ארהין
כמא דימליל עמך כן עי
עיבד עימיה וישלח
נבוזראדן רב טבחים ונ
ונבושזבן רב סריס ונרגל
שראצר רב מג וכל רבי
מלך בבל ושלח נבוזרא
נבוזראדן רב קטוליא
ונבושזבן רב סריס ונר
ונרגל שראצר רב מג ו
וכל שאר רברבי מלכא
דבבל וישלחו ויקחו את
ירמיהו מחצר המטרה
ויתנו אתו אל גדליהו
בן אחיקם בן שפן להו
להוציאהו אל הבית

וישב בתוך העם ושל
ושלחו ודברו ית ירמיהו
מדרת בית אסיריא
ומסרו יתיה לגדליה בר
אחיקם בר שפן לאפקות
לאפקותיה לביתא ו
ויתיב בגו עמא
ואל ירמיהו
היה דבר יהוה בהיתו
עצור בחצר המטרה
לאמר ועם ירמיה
הוה פתגם מן קדם יי
כד הוה כלי בדרת בית
אסיריא למימר הלוך
ואמרת לעבד מלך הכ
הכושי לאמר כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני מבי את
דברי אל העיר הזאת
לרעה ולא לטובה והיו
לפניך ביום ההוא איזיל
ותימר לעבדא מלכא
צדקיה למימר כדנן
אמר יי צבאות אלהא
דישראל הא אנא מיתי
ית פתגמי על קרתא
הדא לבישא ולא לטב
ויהון קדמך ביומא הה
ההוא והצלתיך ביום
ההוא נאם יהוה ולא
תנתן ביד האנשים אש
אשר אתה יגור מפניהם
ואישיזבינך ביומא
ביומא ההוא אמר יי
ולא תתמסר ביד גבריא

ג̇ב̇ דישין דגשו̇ וסימ̇ בעבור העימה · ההאיתם · ההאיתם · ההאיתם · מיחיבת האש · למעלה האש · לא בהת שהך · דבאות
תהי לשוהך · מהה נפשו · מנוחה הדיפהו · וישב שאול מהדות אחרי דוד · וחברון · אחבת ה ע מטוב · מאומה ה ע · היאבה הים עבדך ·
שכאשי גמלא סלי · יד ליד לא ינקה ה ע · מעגה רך ישיב חמה · כי גוקנה הב היה ליודה · קומו הדן מתוך עמלדו ·· וא מזהוי הנצותתי ·

הדבר ד̇ בטע̇ בספר̇ וסימ̇ הרביעית ליהויקים · העשרי לצדקיהו · אחר שלח אתו נבוזראדן · את שריה בן נריה ·· ·
בקחתו ב̇ וסימ̇ בקחתו את רבקה בת · בקחתו אתו והוא אסור באזיקים ·· · ושבה ב̇ חס̇ הראה אתה · אל גדליה ·· ·

דיאת החיל מן קדמיהון כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה ארי שיזבא איש אישיזבינך ובחרבא לא תיתקטיל ותהי לך נפשך לשיזבא ארי אתרחיצתא על מימרי אמר יי

מ הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוזראדן רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך כל גלות ירושלם ויהודה המגלים בבלה פיתגם נבואה דהוה עם ירמיה מן קדם יי בתר דשלח יתיה נבוזראדן רב קטוליא מן רמתא כד דבר יתיה והוא אסיר בזיקיא בגו כל גלות ירושלם ויהודה דאתגליאו לבבל ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה ודבר רב קטוליא לירמיה ואמר ליה יי אלהך גזר ית בישתא הדא על אתרא הדין

ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקלו והיה לכם הדבר הזה ואיתי וקיים יי כמא דמליל ארי חבתון קדם יי ולא קבילתון למימרי והוה לכון פיתגמא הדין ועתה הנה פתחתיך היום מן האזקים אשר על ידיך אם טוב בעיניך לבוא אתי בבל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בבלה חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך וכען שריתך יומא דין מן זיקיא דעל ידך אם תקין בעינך למיתי עימי בבל איתא ואשוי ית עיני עלך ואם ביש בעינך למיתי עימי לבבל איתמנע חזי כל ארעא קדמך לדתקין ולדכשר בעינך למיזל תמן איזיל ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליה בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו רב

טבחים ארחה ומשאת וישלחהו ועד כען לא תב ותוב לות גדליה בר אחיקם בר שפן דמני מלכא דבבל בקירוויא דבית יהודה ותיב עימיה בגו עמא או לכל דכשר בעינך למיזל איזיל ויהב ליה רב קטוליא מתנן ומשבן ושלחיה ויבא ירמיהו אל גדליהו בן אחיקם המצפתה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ ואתא ירמיה לות גדליה בר אחיקם למצפיא ויתיב עימיה בגו עמא דאישתאר בארעא וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה ושמעו כל רבני חילתא די בחקלא אינון וגבריהון ארי מני מלכא דבבל ית גדליה בר אחיקם בארעא וארי מני עימיה גבריא ונשיא וטפלא ומחשיכי ארעא דעמא מדי לא איתגליאו לבבל ויבאו אל גדליה

גדליה ה̇ וסימ̇ ועודנו לא ישוב ושבה · ויבא ירמיה אל גדליה בן אחיקם · ויבאו אל גדליה המצפתה · ויקח יוחנן בן קרח ·
אל ישמעאל בן כושי בן גדליה · וחד ויריב וגדליה ·· · ואנשיהם ד̇ וסימ̇ ויבאו אל גדליהו · דמלכים · לבן אתן את בניהם ·
וישמעו כל שרי החילים · ויבאו אל גדליה המצפתה ·· · ועודנו ב̇ וסימ̇ ועודנו מחזיק בתמתו · ועודנו לא ישוב ·· ·

נתניהו ה̇ וסימ׳ וישלחו כל השרים אל ברוך · ויבאו אל גדליהו המצפתה · והגור אשר השליך שם · החמישי נתניהו ו
בניו ואחיו · ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו ·· ולאנשיהם ב̇ וסימ׳ וישבע להם גדליהו · דמלכים · וחברון דדה״י ··

המצפתה וישמעאל בן
נתניהו ויוחנן ויונתן בני
קרח ושריה בן תנחמת
ובני עופי הנטפתי ויז
ויזניהו בן המעכתי
המה ואנשיהם ׃ ואתו
לות גדליה למצפיא ויז
וישמעאל בר נתניה
ויוחנן ויונתן בר קרח וז
ושריה בר תנחומת ובני
עופי דמנטופא ויזניא
בר מעכת אינון וגבריהון ׃
וישבע להם גדליהו בן
אחיקם בן שפן ולאנש
ולאנשיהם לאמר אל
תיראו מעבד הכשדים
שבו בארץ ועבדו את
מלך בבל וייטב לכם ׃
וקיים להון גדליה בר
אחיקם בר שפן ולגבריי
ולגבריהון למימר לא
תידחלון מלמפלח
לכסדאי תיבו בארעא
ופלחו ית מלכא דבבל ׃
וייטב לכון ׃ ואני הנני
ישב במצפה לעמוד
לפני הכשדים אשר
יבאו אלינו ואתם אספו
יין וקיץ ושמן ושימו
בכליכם ושבו בעריכם
אשר תפשתם ׃ ואנא
הא אנא יתיב במצפיא
למיקם קדם כסדאי
דייתון עלנא ואתון כז
כנושו חמרא ודבילתא

ומשחא ושוו במניכון
למיקם ותיבו בקרויכון
די אחדתון ׃ וגם כל הי
היהודים אשר במואב
ובבני עמון ובאדום ואז
ואשר בכל הארצות שמו
שמעו כי נתן מלך בבל
שארית ליהודה וכי הז
הפקיד מלך בבל עליהם
את גדליהו בן אחיקם
בן שפן ׃ ואף כל יהודאי
דמואב ובבני עמון ובז
ובאדום ודבכל מדינתא
שמעו ארי שבק מלכא
דבבל שארא לבית יהז
יהודה וארי מני עליהון
ית גדליהו בר אחיקם
בר שפן ׃ וישבו כל היה
היהודים מכל המקמות
אשר נדחו שם ויבאו אז
ארץ יהודה אל גדליהו
המצפתה ויאספו יין ׃
וקיץ הרבה מאד ׃ ותבו
כל יהודאי מכל יהודאי
אתריא דאיתבדרו לז
לתמן ואתו לארעא דז
דבית יהודה לות גדליה
למצפיא וכנשו חמרא
ודבילתא סגי לחדא ׃
ויוחנן
בן קרח ושרי החילים
אשר אתו באו אל גדלז
גדליהו המצפתה ׃ ויוח
ויוחנן בר קרח וכל רבני
חילתא דבחקלא אתו

לות גדליה למצפיא ׃
ויאמרו אליו הידע תז
תדע כי בעלים מלך בני
עמון שלח את ישמעאל
בן נתניה להכתך נפש ז
ולא האמין אלהם גדל
גדליהו בן אחיקם ׃ ואז
ואמרו ליה המידע תד
תידע ארי בעלים מלכא
דבני עמון שלח ית יש
ישמעאל בר נתניה
למיקטלך נפש ולא הימ
המין להון גדליה בר
אחיקם ׃ ויוחנן בן קרח
אמר אל גדליהו בסתר
במצפה לאמר אלכה
נא ואכה את ישמעאל
בן נתניה ואיש לא ידז
ידע למה יככה נפש ונז
ונפצו כל יהודה הנקבז
הנקבצים עליך ואבדה
שארית יהודה ׃ ויוחנן
בר קרח אמר לגדליה
בסיתרא במצפיא למי
למימר איזיל כען ואים
ואמחי ית ישמעאל
בר נתניה ואינש למידע
למא ייקטלינך נפש וז
ויתבדרון כל דבית יהודה
דאיתכנשו לותך וייבד
שארא דבית יהודה ׃
ויאמר בן אחיקם אל
יוחנן בן קרח אל תעשה
את הדבר הזה כי שקר
אתה דבר אל ישמעאל ׃

ויאספו י̇ וסימ׳ וילך משה ואהרן · ויקם העם כל היום וכל · וישלחו ויאספו את כל · וחברו · ויאספו פלשתים את כל ·
ויעל פרעה את עצמות · וישלח המלך ויאספו אליו · ויאספו את אחיהם · ויהי בעת יביא את · וישבו כל היהודים · וסימ׳ הביא
שלין שלחו וחבריה פלשתאי גרמאי דמלכא ולאחיהון חמרא ומרפא ·· ומי הפקיד ב̇ וסימ׳ וישמעו כל שרי · וגם כל ··

גדליהו · בן אחיקם בן שפן ז וסימ׳ והעם הנשאר · וישבע להם גדליהו · דירמיה · וישלחו ויקחו אתו · ועודנו לא
ישוב ושבה · וגם כל היהודים · וישב ישמעאל · את הגברים ואת הנשים · ג׳ · והבור ב׳ וסימ׳ והבור רק אין · אשר השליך

ואמר גדליה בר אחיקם
ליוחנן בר קרח לא תע
תעבד ית פתגמא הדין
ארי שיקרא את ממלל
על ישמעאל
מא ויהי בחדש
השביעי בא ישמעאל
בן נתניה בן אלישמע
מזרע המלוכה ורבי ה
המלך ועשרה אנשים
אתו אל גדליהו בן אח
אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו
במצפה והוה בירחא
שביעאה אתא ישמע
ישמעאל בר נתניה בר
אלישמע מזרעא דמ
דמלכותא ורברבי מלכ
ועשרא גברין עמיה
לות גדליה בר אחיקם
למצפיא ואכלו תמן לח
לחמא כחדא במצפיא
ויקם ישמעאל בן נתניה
ועשרת האנשים אשר
היו אתו ויכו את גדליהו
בן אחיקם בן שפן בחרב
וימת אתו אשר הפקיד
מלך בבל בארץ וקם
ישמעאל בר נתניה ועש
ועשרא גבריא דהוו ע
עמיה וקטלו ית גדליה
בר אחיקם בר שפן בחרב
וקטל יתיה דמני מלכא
דבבל בארעא ואת כל
היהודים אשר היו אתו

את גדליהו במצפה וי
ואת הכשדים אשר
נמצאו שם את כל אנשי
המלחמה הכה ישמעאל
וית כל יהודאי דהוו ע
עמיה עם גדליה במ
במצפיא וית כסדאי ד
דאשתכחו תמן ית גברי
עבדי קרבא קטל ישמעאל
ויהי
ביום השני להמית את
גדליהו ואיש לא ידע
והוה ביומא תנינא
למיקטל ית גדליה וא
ואינש לא ידע ויבאו
אנשים משכם ומשלו
ומשמרון שמנים איש
מגלחי זקן וקרעי בג
בגדים ומתגודדים ומנח
ומנחה ולבנה בידם להב
להביא בית יהוה ואתו
גבריא משכם ומשילו
ומשמרון תמנן גבריא
בר מגלחין דיקניהון ו
ומבזעין לבושיהון ומ
ומיתהממין וקורבנא
ולבונתא בידיהון לאיתאה
לאיתאה לבית מקדשא
דיי ויצא ישמעאל בן
בן נתניהו לקראתם מן
המצפה הלך הלך ובכה
ויהי כפגש אתם
ויאמר אלהם בואו אל
גדליהו בן אחיקם ונפק
ישמעאל בר נתניה

לקדמותהון מן מצפיא
אזיל מיזל ובכי והוה
כד פרע יתהון ואמר
להון עולו לות גדליה
בר אחיקם ויהי כבואם
אל תוך העיר וישחטם
ישמעאל בן נתניהו אל
תוך הבור הוא והאנשים
אשר אתו והוה במיעל
במיעלהון לגו קרתא
ונכסינון ישמעאל
בר נתניה לגו גובא ו
וגבריא דעימיה והוה
ועשרה אנשים נמצאו
בם ויאמרו אל ישמע
ישמעאל אל תמיתנו
כי יש לנו מטמנים
בשדה חטים ושערים
ושמן ודבש ויחדל
ולא המיתם בתוך אחו
אחיהם ועשרה גברין
אשתכחו בהון ואמרו
לישמעאל לא תקטל
תקטלננא ארי אית
לנא מטמורין בחקלא
חיטין וסערין ומשח
ודבש ואתמנע ולא
קטילינון בגו אחיהון
והבור אשר השליך
שם ישמעאל את כל
פגרי האנשים אשר הכה
ביד גדליהו הוא אשר
עשה המלך אסא מלך
ישראל אתו מלא יש
ישמעאל בן נתניהו

וימת ה׳ וסימ׳ וירע בעיני ה׳ אשר עשה · ויאמר המלך לדואגי ולשפחתך שני בנים · ויקם ישמעאל בן נתניה · המלך
את דמיהם לדם · תמותנו · בלוש וסימ׳ בפגעו בו הוא ופגעו · להמיתו · דהעלו אתו · והנה קמה כל המשפחה
ועשרה אנשים נמצאו בם · ויבא מלך בבל · הוציאם להמיתם במדבר · וישחטם במדבר · ישמעאל וחברו

וישמיחו ג̇ וסימ̇ ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש ׳ ויהי כראות כל העם ׳ ויזבחו ביום ההוא זבחים ׳׳׳ ׳׳ ואת כל העם
ג̇ וסימ̇ ויזעק סיסרא את כל רכבו ׳ ויתפש את אגג מלך עמלק ׳ וישב ישמעאל את כל שארית העם ׳׳׳ בגרות ל̇ דבן ׳׳

חללים ׀ וגובא דרמא ית
תמן ישמעאל ית כל
פגרי גבריא די קטל בגי
גדליה הוא די עבד מל
מלכא אסא כד צר על
עלוהי בעשא מלכא דיש
דישראל יתיה מלא יש
ישמעאל בר נתניה
קטילין ׀ וישב ישמעאל
את כל שארית העם א
אשר במצפה אשר
הפקיד נבוזראדן רב ט
טבחים את גדליהו בן
אחיקם וישבם ישמע
ישמעאל בן נתניה וילך
לעבור אל בני עמון ׀ ו
ושבא ישמעאל ית כל
שארא דעמא דאיש
דאישתארו במצפה
וית בנת מלכא וית כל
עמא דאישתארו במ
במצפה דמני נבוזראדן
רב קטוליא על גדליה
בר אחיקם ושבנון יש
ישמעאל בר נתניה וא
ואזל למעבר לות בני
עמון ׀

וישמע יוחנן בן קרח ו
וכל שרי החילים אשר
אתו את כל הרעה אשר
עשה ישמעאל בן נת
נתניה ׀ ושמע יוחנן בר
קרח וכל רבני חילתא
די עימיה ית כל בישתא
דעבד ישמעאל בר

נתניה ׀ ויקחו את כל
האנשים וילכו להלחם
עם ישמעאל בן נתניה
וימצאו אתו על מים
רבים אשר בגבעון ׀ ודברו
ית כל גבריא ואזלו לא
לאגחא קרבא עם נתניה
ואשכחו יתיה על בריכת
מיין סגיאין דבגבעון ׀
ויהי כראות כל העם א
אשר את ישמעאל בן
את יוחנן בן קרח ואת
כל החילים אשר אתו
וישמחו ׀ וחוה כד חזו
כל עמא דעם ישמעאל
ית יוחנן בר קרח וית
כל רבני חילתא די עימיה
ודחילו ׀ ויסבו כל העם
אשר שבה ישמעאל
מן המצפה וישבו וילכו
אל יוחנן בן קרח ׀ ואיס
ואיסתחרו כל עמא
דשבא ישמעאל מן מ
מצפיא ותבו ואזלו לות
יוחנן בר קרח ׀ וישמעאל
בן נתניה נמלט בשמנה
אנשים מפני יוחנן וילך
אל בני עמון ׀ וישמעא
בר נתניה אישתיזב במ
במתנת גברין מן קדם
יוחנן ואזל לות בני עמון ׀
ויקח יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים אשר
אתו את כל שארית העם
אשר השיב מאת ישמ

ישמעאל בן נתניה מן
המצפה אחר הכה את
גדליהו בן אחיקם גברים
אנשי המלחמה ונשים
וטף וסריסים אשר
השיב מגבעון ׀ ודבר יוחנן
בר קרח וכל רבני חילות
די עימיה ית כל שארא
דעמא דאתיב מלות
ישמעאל בר נתניה מן
מצפיא בתר דקטל ית
גדליה בר אחיקם גברין
גברי עבדי קרבא ונשיא
וטפלא ורבניא דאתיב
מגבעון ׀ וילכו וישבו
בגרות כמהם אשר אצל בית
לחם ללכת לבוא מצרים ׀
ואזלו ויתיבו בגירות די
דיהב דוד לכמהם בר
ברזילי גלעדאה די בה
בסטר בית לחם למיזל
למיעל למצרים ׀ מפני
הכשדים כי יראו מפניהם
כי הכה ישמעאל בן
נתניה את גדליהו בן
אחיקם אשר הפקיד
מלך בבל בארץ ׀ מן קדם
כסדאי ארי דחילו מן
קדמיהון ארי קטל יש
ישמעאל בר נתניה ית
גדליה בר אחיקם דמני
מלכא דבבל בארעא ׀

מב

ויגשו
כל שרי החילים ויוחנן
בן קרח ויזניה בן הושעיה

וכל שרי ז̇ וסימ̇ וישב אליו והנה בגב על ׳ ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי ׳ ויוחנן בן קרח וכל שרי ׳ ולא שמע ׳ וישמע יוחנן בן קרח ׳
ויקח יוחנן ׳ וכל שרי המדינות הפרתמים ׳׳ ג̇ ׳׳ על מים ח̇ וסימ̇ ויצוה הכהן ושחט ׳ זחברו ׳ על מים רבים אשר בגבעון ׳ שכנת על מים
רבים ׳ והיה כעץ שתול על ׳ קח על מים רבים צפצפה ׳ אמך בגפן ברמך ׳ קול ׳׳ על המים ׳ תצ׳ דפס ׳׳ ג̇ ׳׳ וישב ב̇ מומן שבי ׳ ישמעאל ׳׳

ויגד ד׳ וסימ׳ פתי את אישך · ויגד לנו יי׳ אלהינו · אר שיח לארץ · ויגד לך תעלמות חכמה ·· כדבריכם ג׳ וסימ׳ ויאמר
גם עתה כדבריכם כן הוא · ותאמר כדבריכם כן הוא · ויאמר אליהם ירמיהו הנביא ··· למקטן ועד גדול ב׳ ויעל המלך בית · ויקרא אל ··

וכל העם מקטן ועד
גדול׃ וקריבו כל רבני חיו
חילותא ויוחנן בר קרח
ויזניה בר הושעיה וכל
עמא מזעירא ועד רבא׃
ויאמרו אל ירמיהו הנ
הנביא תפל נא תחנתנו
לפניך והתפלל נא בעדנו
אל יהוה אלהיך בעד
כל השארית הזאת כי
נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות א
אתנו׃ ואמרו לירמיה
נביא תתקבל כען בעו
בעותנא קדמך ויצלי
עלנא קדם יי אלהך על
כל שארא הדין אר
אישתארנא זעיר מסגי
כמא דעינך חזין יתנא׃
ויגד לנו יהוה אלהיך
את הדרך אשר נלך בה
ואת הדבר אשר נעשה׃
ויחוי לנא יי אלהך ית
אורחא דנהך בה וית פי
פתגם דנעביד׃ ויאמר
אליהם ירמיהו הנביא
שמעתי הנני מתפלל
אל יהוה אלהיכם כדב
כדבריכם והיה כל הדבר
כל אשר יענה יהוה א
אתכם אגיד לכם לא
אמנע מכם דבר׃ ואמר
להון ירמיה נביא ש
שמעית הא אנא מצלי
קדם יי אלהכון יתכון כ

כפיתגמיכון ויהי כל
פתגם דיתיב יי יתכון
אחוי לכון לא אימנע
מינכון פתגם׃ והמה
אמרו אל ירמיהו יהי
יהי יהוה בנו לעד אמת
ונאמן אם לא ככל
הדבר אשר ישלחך
יהוה אלהיך אלינו
כן נעשה׃ ואינון אמרין
לירמיה יהי מימרא די
בנא לסהיד דקשוט ו
ומהימן אם לא ככל
פתגמא דישלחינך יי
אלהך לותנא כן נעביד׃
אם טוב ואם רע בקול
יהוה אלהינו אשר א
אנחנו שלחים אתך א
אליו נשמע למען אש
אשר ייטב לנו כי נשמ
נשמע בקול יהוה א
אלהינו׃ אם טב ואם
ביש למימרא דיי א
אלהנא דאנחנא שלחין
יתך לקדמוהי נקביל
בדיל דייטב לנא ארי נ
נקביל למימרא דיי א
אלהנא׃
ויהי מקץ עשרת ימים
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו׃ והוה מסוף ע
עשרא יומין והוה פ
פתגם נבואה מן קדם
יי על ירמיה׃ ויקרא
אל יוחנן בן קרח ואל

כל שרי החילים אשר
אתו ולכל העם למקטן
ועד גדול׃ וקרא ליוחנן
בר קרח ולכל רבני חילי
חילותא די עמיה ולכ
ולכל עמא למזעירא
ועד רבא׃ ויאמר אליהם
כה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר שלחתם
אתי אליו להפיל תחי
תחינתכם לפניו׃ ואמר
להון כדנן אמר יי אלהא
דישראל דשלחתון יתי
לקדמוהי למבעי בע
בעותכון קדמוהי׃ אם
שוב תשבו בארץ הזאת
ובניתי אתכם ולא אה
אהרס ונטעתי אתכם
ולא אתוש כי נחמתי
אל הרעה אשר עשיתי
לכם׃ אם מיתב תיתבון
בארעא הדא ואיבני י
יתכון ולא אפגר ואקים
יתכון ולא איטלטיל י
ארי מן בישתא די עבדי
עבדית לכון׃ אל תיראו
מפני מלך בבל אשר
אתם יראים מפניו אל
תיראו ממנו נאם יהוה
כי אתכם אני להושיע
אתכם ולהציל אתכם
מידו׃ לא תידחלון מן
קדם מלכא דבבל דאתו
דחלין מן קדמוהי
לא תידחלון מניה אמר

מפניו נג׳ וסימ׳ כי נבהלו מפניו · ויצא משה · השמר מפניו · ועמד לפני כל חלוץ · וירדפהו אבימלך · וינס בראותם · וירא שאול
אשר · ותוקת המלחמה · ויגש יואב · וחברו דדת · רד אתו · עד אשר השליכם מלפניו · וצעו אליל · מצרים · יראים מפניו · מפניו יחילו
עמים · התמוגגו · הם מתניו כל הארץ · ויצאו משנאיו מפניו · ומתוי מפניו יצריך · יחילו מפניו · דתהלים · על כן מפניו · אל תבהל מפניו ··

וקול שופר ג̇ וסימ׳ וקול שופר חזק מאד׳ וקול שופר לא נשמע׳ בחצצרות וקול שופר הריעו׳ אגף ״׳״ העידתי ב̇ בת בן ופי׳
העידתי בכם היום׳ דבר יי אליכם׳ ושאל העדתי על ״׳״ בנפשותיכם ב̇ מלא וסימ׳ השמרו בנפשותיכם׳ כי התעיתם בנפשותיכם׳

יוי בארעי בסעדכון מיד
מימרי למפרק יתכון
ולשיזבא יתכון מן ידיה
ואתן לכם רחמים ורחם
אתכם והשיב אתכם אל
אל אדמתכם ואיתין
לכון רחמין וירחים על
עליכון ויתיב יתכון
לארעכון ואם אמרים
אתם לא נשב בארץ
הזאת לבלתי שמע בקול
בקול יהוה אלהיכם
ואם אמרין אתון לא
ניתיב בארעא הדא בדיל
דלא לקבלא למימרא
דיוי אלהכון לאמר לא
כי ארץ מצרים נבוא
אשר לא נראה מלחמה
וקול שופר לא נשמע
וללחם לא נרעב ושם
נשב למימר לא אלהין
לארעא דמצרים ניעול
דלא מחזי עבדי קרבא
וקל שופרא לא נשמע
וללחמא לא ניכפן ותמן
נתיב
ועתה לכן שמעו דבר
יהוה שארית יהודה כי
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל אם אתם
שום תשימון פניכם
לבוא מצרים ובאתם
לגור שם וכען בכין
פיתגם דיוי דבית יהודה
כידנן אמר יוי צבאות
אלהא דישראל אם אתון
שואה תשוון אפיכון
למיעל למצרים ותיעלון
לאיתותבא
תמן והיתה החרב
אשר אתם יראים ממנו
מינה שם תשיג אתכם
בארץ מצרים והרעב
אשר אתם דאגים ממנו
שם ידבק אחריכם
מצרים ושם תמתו
ותהי חרבא דאתון דחלין
מינה תמן תדביק יתכון
בארעא דמצרים וכפנא דאתון
דחלין מינה תמן ידביק
בתריכון למצרים
ותמן תמותון ויהיו כל
האנשים אשר שמו
פניהם לבוא מצרים לגור
שם ימותו בחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה
אשר אני מביא
עליהם ויהון כל גבריא
די שויאו ית אפיהון
למיעל למצרים לאיתותבא
לאיתותבא תמן יתקטלון
יתקטלון בחרבא ובכפנא
ובמותנא ולא
יהא להון שאר ומשיזב
מן קדם בישתא די אנא
מיתי עליהון
כי כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל כאשר נתך אפי
וחמתי על ישבי
ירושלם כן תתך חמתי
עליכם בבאכם מצרים
והייתם לאלה ולשמה
ולקללה ולחרפה ולא
תראו עוד את המקום
הזה ארי כדנן אמר
יוי צבאות אלהא דישראל
כמא דחל רוגזי וחמתי
על יתבי ירושלם כן
יחול רוגזי עליכון
במיעלכון למצרים
ותהון למומי ולצדו
ולאלוטא ולחיסודין
ולא תיחזון עוד ית
אתרא הדין דבר יהוה
עליכם שארית יהודה
אל תבאו מצרים ידע
תדעו כי העדתי בכם
היום פתגמא
דיוי עליכון שארא דבית
יהודה לא תיעלון למצ
למצרים מידע תידעון
ארי אסהדית בכון יומא
דין כי התעיתם בנפשו
בנפשותיכם כי אתם
שלחתם אתי אל יהוה
אלהיכם לאמר התפלל
בעדנו אל יהוה
אלהינו וככל אשר יאמר
יאמר יהוה אלהינו
כן הגד לנו ועשינו ארי
אטעיתון בנפשתכון
ארי אתון שלחתון יתי

לבא ט̇ חס׳ וסימ׳ ואנו בבאי ביפדן׳ ולא יתן המשחית לבא אל׳ ממדבר ינן עד רחוב לבא חמת׳ ביהר ההר התאו׳ שמע ישראל
אתה עובר היום׳ כי אתם עוברים את הירדן׳ כי האדם עץ השדה לבא׳ אל תגאלו לב׳ שום תשמון פניכם ״׳״ בבאכם ג̇ וסימנה׳
בבאכם אל אהל מועד׳ בבאכם אל הארץ׳ בבאכם אל מצרים והייתם לאלה ״׳״ שום ב̇ וסימ׳ תשים עליך׳ השימון׳ ואשום שכל׳

ולכל אשר ד וסימ׳ ולכל אשר יעשה בהם ׃ ולכל אשר יצא על הבית לחזקה ׃ ולכל אשר יעשה בו ׃ דיחזקאל ׃ ולכל אשר שלחני ׃
הושעיה ג וסימ׳ ויגשו כל שרי החילים ׃ ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן ׃ וילך אחריהם הושעיה ׃ מסית ל רכות ׃

לקדם ייי אלהכון למימר
צלי עלנא קדם ייי אלהנא
וככל דיימר ייי אלהנא
כן חוי לנא ונעביד ׃
ואגד לכם היום ולא
שמעתם בקול יהוה
אלהיכם ולכל אשר
שלחני אליכם ׃ וחויתי
לכון יומא דין ולא
קבילתון למימרא דייי
אלהכון ובכל דשלחני
לותכון ׃ ועתה ידע
תדעו כי בחרב וברעב
ובדבר תמותו במקום
אשר חפצתם לבוא
לגור שם ׃ וכען מידע
תידעון ארי בחרבא
ובכפנא ובמותא
תמותון באתרא
דאיתרעיתון למיעל
לאיתותבא תמן ׃

מג

ויהי ככלות
ירמיהו לדבר אל כל
העם את כל דברי יהוה
אלהיהם אשר שלחו
יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה ׃
והוה כד שיצי ירמיה
למללא עם כל עמא
ית כל פתגמיא דייי
אלההון די שלחיה ייי
אלההון לותהון ית כל
פתגמיא האילין ׃
ויאמר
עזריה בן הושעיה
ויוחנן בן קרח וכל
האנשים הזדים
אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא
שלחך יהוה אלהינו
לאמר לא תבאו
מצרים לגור שם ׃
ואמר עזריה בר
הושעיה ויוחנן בר
קרח וכל גבריא רשיעיא
אמרין לירמיה שיקר
את מתנבי לא שלחך
ייי אלהנא למימר לא
תיעלון למצרים
לאיתותבא תמן ׃ כי
ברוך בן נריה מסית
אתך בנו למען תת
אתנו ביד הכשדים
להמית אתנו ולהגלות
אתנו בבלה ׃ ארי ברוך
בר מגרי יתך בנא בדיל
למימסר יתנא בידא
דכסדאי למיקטל יתנא
ולאגלאה יתנא לבבל ׃
ולא שמע יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים ואת
כל העם בקול יהוה
לשבת בארץ יהודה ׃
ולא קביל יוחנן בר קרח
וכל רבני חילותא עמא
למימרא דייי למיתב
בארעא דבית יהודה ׃
ויקח יוחנן בן קרח וכל
שרי החילים את כל
שארית יהודה אשר
אשר שבו מכל הגוים
אשר נדחו שם לגור
בארץ יהודה ׃ ודבר
יוחנן בר קרח וכל רבני
חילותא ית כל שארא
דבית יהודה דתבו מכל
עממיא דאיתבדרו
לתמן לאיתותבא
בארעא דבית יהודה ׃
את הגברים ואת הנשים
ואת הטף ואת בנות
המלך ואת כל הנפש
אשר הניח נבוזראדן
רב טבחים את גדליהו
בן אחיקם בן שפן ואת
ירמיהו הנביא ואת
ברוך בן נריהו ׃ ית גבריא
וית נשיא וית טפלא
וית בנת מלכא וית כל
נפשתא דשבק נבוזראדן
רב קטוליא עם גדליה
בר אחיקם בר שפן
וית ירמיה נביא וית
ברוך בר נריה ׃ ויבאו
ארץ מצרים כי לא
שמעו בקול יהוה ויבאו
עד תחפנחס ׃ ואתו
לארעא דמצרים ארי
לא קבילו למימרא
דייי ואתו עד תחפנחס ׃
ויהי
דבר יהוה אל ירמיהו
בתחפנחס לאמר ׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם
ייי על ירמיה בתחפנחס

תמותו ז מלא וסימ׳ ויאמינו דבריכם ולא תמותו ׃ ופתח אהל מועד לא תצאו ׃ ולא תשאו עליו חטא בהרימכם ׃ והטלתי אתך
ואת אמך ׃ למה תמותו אתה ועמך ׃ ועתה ידע תדעו ׃ שובו שובו מדרכיכם הרעים ׃ ואת ירמיהו ב וסימ׳ ויצוה המלך ׃
את הגברים ואת הנשים ואת הטף ׃ ואת ברוך ב וסימ׳ שאלך לאמר הגד ׃ את הגברים ואת הנשים ואת הטף ׃

מיצבות ג בליש וסימ׳ ויוציאו את מיצבות בית הבעל ׳ ושבר את מיצבות בית שמש ׳ ומיצבות עוזך ׳ וסימ׳ אפיקו שמש
לארעא ׳׳ אל כל היהודים ג וסימ׳ הדבר אשר היה אל ירמיהו ׳ וישלח ספרים ׳ וחברו דמגלה ׳׳ במלט ל דכות׳

למימר ׃ קח בידך אבנ
אבנים גדלות וטמנתם
במלט במלבן אשר בפ
בפתח בית פרעה בתח
בתחפנחס לעיני אנשים
יהודים ׃ סב עמך אבנ
אבנין רברבן ותיטמרינון
בטפיל בנמינא דבתרע
בית פרעה בתחפנחס
לעיני גברין יהודאין ׃
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה צבאות אלהי יש
ישראל הנני שלח
ולקחתי את נבוכדרנצר
מלך בבל עבדי ושמתי
כסאו ממעל לאבנים
האלה אשר טמנתי
ונטה את שפרורו עלי
עליהם ׃ ותימר להון כד
כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל הא אנא
שלח דדבר ית נבוכדנצ
מלכא דבבל עבדי ואי
ואישוי כורסיה עיל
מן אבניא האילין דטמ
דטמרית ויגיר ית
אורניה עליהון ׃ ובא
והכה את ארץ מצרים
אשר למות למות ואש
ואשר לשבי לשבי ואש
ואשר לחרב לחרב ׃ ויה
וייתי וימחי ית ארעא
דמצרים די למותא
למותא ודי לשביא ל
לשביא ודי לחרבא

לחרבא ׃ והצתי אש ב
בבתי אלהי מצרים וש
ושרפם ושבם ועטה
את ארץ מצרים כאשר
יעטה הרעה את בגדו
ויצא משם בשלום ׃ וא
ואוקיד אישתא בבתי
טעות מצראי ויוקדינון
וישבינון ויחוקון ית
ארעא דמצרים כמא
דמתעטף רעיא בלבו
בלבושא ויפוק מתמן
בשלם ׃ ושבר את מצבות
בית שמש אשר בארץ
מצרים ואת בתי אלהי
מצרים ישרף באש ׃ וי
ויתבר ית קמת שיעא
בית שמש די בארעא
דמצרים וית בתי טעות
מצראי יוקיד בנורא ׃

מד

הדבר
אשר היה אל ירמיהו
אל כל היהודים היש
הישבים בארץ מצרים
הישבים במגדל ובתח
ובתחפנחס ובנות ובארץ
פתרוס לאמר ׃ פתגם
נבואה דהוה עם ירמיה
על כל יהודאי דיתבין
בארעא דמצרים דית
במגדול ובתחפנחס וב
ובממפיס ובארעא פתרוס
למימר ׃ כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אתם ראיתם את כל

הרעה אשר הבאתי על
ירושלם ועל כל ערי יה
יהודה והנם חרבה היום
הזה ואין בהם יושב ׃ כ
כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל אתון
חזיתון ית כל בישתא די
איתיתי על ירושלם
ועל כל קירוי דבית י
יהודה ואינון חרבן כ
יומא הדין ולית בהון
יתיב ׃ מפני רעתם אשר
עשו להכעיסני ללכת
לקטר לעבד אלהים
אחרים אשר לא ידעום
המה אתם ואבתיכם ׃
מן קדם בישתהון די
עבדו לארגזא קדמי ל
למיהך לאסקא בוסמין
למיפלח לטעות עממי
די לא ידעינון אינון וא
ואבהתכון ׃ ואשלח
אליכם את כל עבדי הנ
הנביאים השכם ושלח
לאמר אל נא תעשו את
דבר התעבה הזאת
אשר שנאתי ׃ ושלחית
לותכון ית כל עבדי נביא
נביא מקדים ומשלח למימ
לא כען תעבדון ית עיסק
תועיבתא הדא דרחקית ׃
ולא שמעו ולא הטו
את אזנם לשוב מרעתם
לבלתי קטר לאלהים
אחרים ׃ ולא קבילו ולא

ובארץ ה וסימ׳ וילדו יוסף ׳ ובארץ שלום אתה בוטח ׳ שדות בבקת יקנו ׳ ובתחפנחס ובנות ובארץ פתרוס ׳ והשמנה והרחבה ׳׳
יעטה ד וסימ׳ והצרוע אשר בו הנגע ׳ כאשר יעטה הרעה את בגדו ׳ תהי לו כבגד יעטה ׳ גם ברכות יעטה ׳׳ במלבן ב וכו׳
וטמנתם במלט במלבן ׳ ואת העם אשר בה הוציא במלבן בתי׳׳ במגדול ב א חס וא מל וסימ׳ הישבים בארץ ׳ והשמיעו ׳ בתר מל

לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ב וסימ׳ הנני מאבילם׳ לא יכרית איש׳ הנני שם פני בכם לרעה׳ הנני פקד אל אמון ׃
רעת ד חס׳ בליש׳ וסימ׳ ושבע הפרות הרעת׳ אחרי רבים לרעת׳ ואת רעתיכם ואת רעת נשיכם׳ ב בפסוק ׃

ארבינו ית אורניהון לה
למיתב במבישתהון בדיל
דלא לאסקא בוסמין יי
לטעות עממיא׃ ותתך
חמתי ואפי ותבער בערי
יהודה ובחצות ירושלם
ותהיינה לחרבה ולשמ
לשממה כיום הזה׃ וחל
רוגזי וחימתי ודליק בה
בקירויא דבית יהודה
ובשוקי ירושלם והואה
לחורבא לצדו כיומא
הדין׃
ועתה כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי יי
ישראל למה אתם עש
עשים רעה גדולה אל
נפשתיכם להכרית לכם
איש ואשה עולל ויונק
מתוך יהודה לבלתי
הותיר לכם שארית׃ וכ
וכען כדנן אמר יי אלהי
צבאות אלהא דישראל
למה אתון גרמין בישת
בישתא רבתא על נפ
נפשתכון לשיצאה
לכון גבר ואיתא עולים
ויניק מגו בית יהודה
בדיל דלא למשבק לכ
לכון שארא׃ להכעיסני
במעשה ידיכם לקטר
לאלהים אחרים בארץ
מצרים אשר אתם בא
באים לגור שם למען
הכרית לכם ולמען היו

היותכם לקללה ולחרו
ולחרפה בכל גויי הארץ׃
לארגזא קדמי בעובדי
ידיכון לאסקא בוסמין
לטעות עממיא בארע
דמצרים דאתון אתון
לאיתותבא תמן בדיל
לשיצאה יתכון ובדיל
למיהויכון ללוטא
ולחיסודין בכל עממי
ארעא׃
השכחתם את רעות
אבותיכם ואת רעות מ
מלכי יהודה ואת רעות
נשיו ואת רעתיכם וא
ואת רעת נשיכם אשר
עשו בארץ יהודה
ובחצות ירושלם׃ האי
האית נשתון ית בישת
אבהתכון וית בישת מ
מלכיא דבית יהודה וית
בישת נשוהי וית ביש
בישתכון וית בישת נש
נשיכון די עבדו בארעא
דבית יהודה ובשוקי
ירושלם׃ לא דכאו עד
היום הזה ולא יראו וה
ולא הלכו בתורתי ובח
ובחקתי אשר נתתי לה
לפניכם ולפני אבתיכם׃
ולא פסקו עד יומא הדין
ולא דחילו ולא הליכו
באוריתי ובקיימי די
יהבית קדמיהון וקדם
אבהתכון׃

לכן כה אמר יהוה צבא
צבאות אלהי ישראל
הנני שם פני בכם לרעה
ולהכרית את כל יהודה׃
בכין כדנן אמר יי צבאו
אלהא דישראל הא אנא
משוי אפי בכון לבישא
ולשיצאה כל דבית יה
יהודה׃ ולקחתי את
שארית יהודה אשר
שמו את פניהם לבוא
ארץ מצרים לגור שם
ותמו כל בארץ מצרים
יפלו בחרב וברעב יתמו
מקטן ועד גדול בחרב
וברעב ימותו והיו לאלה
לאלה לשמה ולקללה
ולחרפה׃ ואיסב ית
שארא דבית יהודה די
שויאו אפיהון למיעל
לארעא דמצרים לאית
לאיתותבא תמן ויסופון
כולהון לארעא דמצרים
יתרמון בחרבא ובכפנא
יסופון מזעירא ועד
רבא בחרבא ובכפנא ימותון ויה
ויהון למומי לצדו לה
ללוטא ולחיסודין׃ וה
ופקדתי על היושבים בא
בארץ מצרים כאשר
פקדתי על ירושלם
בחרב וברעב ובדבר׃ ויא
ואסער על דיתבין באר
בארעא דמצרים כמא
דאסערית על ירושלם

במעשי ג׳ א׳ בת׳ ו׳ וסימ׳ קודיהם לא יהיו לבנך׳ ודברתי משפטי אתם׳ להכעיסני במעשי ידיכם לקטר׳ תחת אשר עזבוני ד״ה׳
המשילהו במעשי ידיך׳ כי שמחתני יי במעלך יראו מעשי יי וצפלאתיו׳ גדולים מעשי יי דרושים׳ מעשי ידיו אמת ומשפט׳ לא
אמות כי אחיה ואספר׳ יי יגמור בעדי יי חסדך ׃ ולהכרית ב׳ וסימ׳ ולהכרית את כל יהודה׳ ולהכרית ולהשמיד את ׃

וכל הנשים ג׳ וסימ׳ אשר נשא לבן · כי מקטרות נשיהם · ותנו יקר לבעליהן · אנך [illegible] ולשוב ג׳ וסימ׳ חלילה לנו מ׳
מנעוריו · ולא יהיה פליט ושריד · כי בשובכם אל [illegible] העמדות ב׳ וסימ׳ העמדות על תלם · העמדות קהל גדול וכל ·

בחרבא ובכפנא ובמותא ׀
ולא יהיה פליט ושריד
לשארית יהודה הבאים
לגור שם בארץ מצרים
ולשוב בארץ יהודה א
אשר המה מנשאים
את נפשם לשוב לשבת
שם כי לא ישובו כי אם
פלטים ׀ ולא יהי שאר
ומשיזיב לשארא דבית
יהודה דאתו לאיתותבא
תמן בארעא דמצרים
ולמיתב בארעא דבית י
יהודה דאינון מטען ׀
ית נפשהון למיתב לה
למיתב תמן ארי לא יתו
יתובון אילהין משיזבין ׀
ויענו
את ירמיהו כל האנשים
היודעים כי מקטרות
נשיהם לאלהים אחרים
וכל הנשים העמדות
קהל גדול וכל העם הי
הישבים בארץ מצרים
בפתרוס לאמר ׀ ואתיבו
ית ירמיה כל גבריא דיד
דידעו ארי מסקן בוס
בוסמנין נשיהון לטע
לטעות עממיא וכל נ
נשיא דקימין קהל רב
וכל עמא דיתבין בארע
דמצרים בפתרוס למימ׳ ׀
הדבר אשר דברת אלינו
בשם יהוה איננו שמע
שמעים אליך ׀ ופתגמא

דמלילתא עמנא בשמ׳
דיי׳ לית אנחנא צבן לה
לקבלא מינך ׀ כי עשה
נעשה את כל הדבר אש
אשר יצא מפינו לקטר
למלאכת השמים והסך
לה נסכים כאשר עשינו
אנחנו ואבתינו מלכינו
ושרינו בערי יהודה ה
ובחצות ירושלם ונשבע
לחם ונהיה טובים ורעה
לא ראינו ׀ ארי מעבד
נעביד ית כל פתגמיא ׀
דנפק מפומנא לאסקא
בוסמין לכוכבת שמיא
ולנסכא לה נסכין כמא
דעבדנא אנחנא ואבהת׳
מלכנא ורברבנא בקירוי
דבית יהודה ובשוקי ית
ירושלם והוינא שבעין
לחמא והוינא שלן שד
שליוא וכישתא לא חזי
חזינא ׀ ומן אז חדלנו לק
לקטר למלאכת השמים
והסך לה נסכים חסרנו
כל ובחרב וברעב תמנו ׀ ה
ומן עידן דאיתמנענא
לאסקא בוסמין לכוכבת
שמיא ומנסכין לה נס
נסכין חסרנא כולא וב
ובחרבא ובכפנא ספנא ׀
וכי אנחנו מקטרים לה
למלאכת השמים ולהסך
לה נסכים המבלעדי
אנשינו עשינו לה

כונים להעציבה ולהסך
לה נסכים ׀ וארי אנחנא
עסקין בוסמין לכוכבת
שמיא ומנסכין לה נס
נסכין הבר מגברנא עב
עבדנא לה כרדוטין לטו
לטעותא ומנסכין לה
נסכין ׀
ויאמר ירמיהו אל כל
העם על הגברים ועל ה
האנשים ועל כל העם הע
העונים אתו דבר לאמר ׀
ואמר ירמיה לכל עמא
לגבריא ולנשיא ועל
עמא דמתיבין יתיה כי
פיתגם למימר ׀ הלא
את הקטר אשר קט
קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם
ואבותיכם מלכיכם וש
ושריכם ועם הארץ
אתם זכר יהוה ותעלה
על לבו ׀ הלא ית בוסמי
די אסיקתון בקירויא
דבית יהודה ובשוקי
ירושלם אתון ואבהתכון
מלכיכון ורברביכון ועמ
דארעא יתהון דכיר יי׳ ׀
גלי קדמוהי ׀ ולא יוכל
יהוה עוד לשאת מפני
רע מעלליכם ומפני
התועבות אשר עשיתם
ותהי ארצכם לחרבה
ולשמה ולקללה מאין י
יושב כהיום הזה ׀ ולא

וכי יד׳ ריש׳ פס׳ בנב׳ וסימ׳ וכי ירדף גאל הדם אחריו · וכי יהקים [illegible] · וכי ימצא איש · וכי תאמרון אלי · וכי יאמרו אליכם · וכי
תאמרו אלי · וכי תאמרי בלבבך · וכי ישאלך · וכי יאמרו השרים · וכי אנחנו מקטרים · וכי יעשה הנשיא נדבה · וכי תאכלו וכי תשתו ·
וכי יתן מתנה · וכי תגישון עור [illegible] בונים ב׳ וסימ׳ לעשות כונים למלכת · עשו לה כונים להעציבה והסך [illegible]

ועדותיו ה בליש וסימ ושמרת את משמרת יי · וימאסו את חקיו · ויעמד המלך על · וחברו · מפני אשר קטרתם ··
ובתרתו ג א חס וב מל וסימ . ובתורתו מאנו ללכת · ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו · ובתורתו יהגה יומם ולילה · מניע חס ··

הות רעוא קדמוהי עוד
הלא למישבק מן קדם
בישות עובדיכון מן קדם
תועיבתא די עבדתון והות
ארעכון לחורבא ולצדו
וללוטא מבלי יתיב כיומ
הדין ׀ מפני אשר קטרתם
ואשר חטאתם ליהוה
ולא שמעתם בקול יהוה
ובתרתו ובחקתיו ובעד
ובעדתיו לא הלכתם על
כן קראת אתכם הרעה
הזאת כיום הזה ׀ מן קדם
דאסיקתון בוסמין ודי
חבתון קדם יי ולא קבי
קבילתון למימרא דיי
ובאוריתיה ובקיימוהי
ובסהידותיה לא הליכתו
על כין ערעת יתכון בישי
בישתא כיומא הדין ׀
ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל
כל הנשים שמעו דבר
יהוה כל יהודה אשר
בארץ מצרים ׀ ואמר
ירמיה לכל עמא ולכל
נשיא קבילו פיתגמא
דיי כל דבית יהודה די
בארעא דמצרים ׀ כה
אמר יהוה צבאות אלה
אלהי ישראל לאמר
אתם ונשיכם ותדברנה
בפיכם ובידכם מלאתם ׀
לאמר עשה נעשה
אתא את נדרינו אשר

נדרנו לקטר למלאכת
השמים ולהסך לה נסכים
הקם תקימנה את נדר
נדריכם ועשה תעשינה
את נדריכם ׀ כדנן אמר
יי צבאות אלהא דישר
למימר אתון ונשיכון
וגזרתון בפומכון וברי
ובדעיתכון קיימיתון דיי
למימר מעבד נעבדית
נידרנא דנדרנא לאסק
בוסמין לכוכבת שמיא
ולנסכא לה ניסכין אי
אקמא תקימון ית נד
נדריכון ומעבד תעב
תעבדון ית נידרכון ׀
לכן
שמעו דבר יהוה כל
יהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי
בשמי הגדול אמר
יהוה אם יהיה עוד ש
שמי נקרא בפי כל איש
יהודה אמר חי יהוה ׀
אדני בכל ארץ מצרים ׀
בכין קבילו פיתגמא דיי ׀
כל דבית יהודה דיתבין
בארעא דמצרים הא
אנא קיימית בשמי רב
רבא אמר יי אם יהי
עוד שמי מיתקרי בפו
בפום כל איניש יהודה
אמר קיים יי אלהים א
בכל ארעא דמצרים ׀
הנני שקד עליהם

לרעה ולא לטובה ות
ותמו כל איש יהודה
אשר בארץ מצרים
בחרב וברעב עד כלו
כלותם ׀ הא אנא מסער
עליהון לבישא ולא
לטבא ויסופון כל אי
אינשי יהודה די בא
בארעא דמצרים בח
בחרבא ובכפנא עד
דישתיצון ׀ ופליטי ח
חרב ישבון מן ארץ
מצרים ארץ יהודה
מתי מספר וידעו כל
שארית יהודה הבאים
לארץ מצרים לגור
שם דבר מי יקום ממ
ממני ומהם ׀ ומשיזבי
חרבא יתובון מן ארעא
דמצרים לארעא דבית
יהודה עם דמניין וית
וידעון כל שארא דבית
יהודה דאתו לארעא
דמצרים לאיתותבא
תמן פיתגם דמן יתקיים
אם דילי ואם דילהון ׀
וזאת לכם האות נאם
יהוה כי פקד אני ע
עליכם במקום הזה ל
למען תדעו כי קום
יקמו דברי עליכם לר
לרעה ׀ ודין לכון אתא
אמר יי ארי מסער
אנא עליכון אתרא
הדין בדיל דתידעון ׃

וזאת ה״ז ריש פס וסימ וזאת תורת המנחה · וזאת תורת האשם · וזאת תורת זבח השלמים · וזאת התרומה אשר תקדשו ·
וזאת תהיה טמאתו · וזאת עשו להם וחיו · וזאת משמרת משאם · חאת תורת הנזיר · וזאת התורה אשר שם · וזאת המצוה והחקים ·
וזאת הברכה אשר ברך · וזאת ליהודה ויאמר · וזאת לכם האות · וזאת תהיה המגפה · וזאת שנית · וזאת לפנים · וזאת אשר דמי ·

אויבו ד̇ וסימ̇ וכי יפגע איש את איבו · כי ייצא עמך למלחמה · כי ייצר לו איבו · דמלכים · את פרעה חפרע · תניג דתפסו ··
מבקשי ב̇ חס בליש וסימ̇ אמרת אוי נא לי כי יסף · לוא אליכם כל עברי דרך · שמעו נא כל העמים וראו מכאבי ·· ··

ארי איתקיימא יתקי:
יתקיימון פיתגמי עליו
עליכון לבישא׃
כה אמר
יהוה הנני נתן את פר:
פרעה חפרע מלך מצ̇
מצרים ביד אויביו וביד
מבקשי נפשו כאשר
נתתי את צדקיהו מלך
יהודה ביד נבוכדראצר
מלך בבל אויבו ומבקש
ומבקשי נפשו׃ כידנן
אמר יי̇ הא אנא מסר
ית פרעה חבירא מלכ̇
דמצרים ביד בעלי דב:
דבבוהי וביד דבען למ:
למיקטליה כמא דמ:
דמסרית ית צדקיה
מלך שיבטא דבית יה
יהודה ביד נבוכד נצר
מלכא דבבל בעיל דבב
ודבעא למיקטליה׃

מה
הדבר
אשר דבר ירמיהו הנב
הנביא אל ברוך בן נריה
בכתבו את הדברים הא
האלה על ספר מפי ירמ
ירמיהו בשנה הרבעית
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה׃ פיתגם
נבואה די איתנבי ירמי
נביא על ברוך בר
נריה כד כתב ית פיתגמ
האילין מפומא דירמ
דירמיה בשתא רביע̇

רביעיתא ליהויקים בר
יאשיה מלך שיבטא דבית
דבית יהודה למימר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל
עליך ברוך׃ כידנן אמר
יי̇ אלהא דישראל עלך
ברוך׃ אמרת אוי נא לי
כי יסף יהוה יגון על מכא
מכאובי יגעתי באנחתי
ומנוחה לא מצאתי׃ אמ̇
אמרת ווי כען לי ארי
אוסיף יי̇ דוון על כרי
לאיתי בתינחתי ונביאה
לא אשכחית׃ כה תאמר
אליו כה אמר יהוה הנה
אשר בניתי אני הרס
ואת אשר נטעתי אני
נתש ואת כל הארץ לי
היא׃ כדנן תימר ליה
כדנן אמר יי̇ הא דבניתי
אנא איפגר וית די קיי
קיימית אנא איטלטיל
וית כל ארעא דישראל
דילי היא׃ ואתה תבקש
לך גדלות ואל תבקש
כי הנני מביא רעה על כל
בשר נאם יהוה ונתתי
לך את נפשך לשלל על
כל המקומות אשר תלך
שם׃ ודאת בעי לך רבר
רברבן לא תיבעי ארי
הא אנא מייתי בישתא
על כל בישרא אמר יי̇
ואיתין לך ית נפשך
לשיזבא על כל אתרא

די תהך לתמן׃

מו
אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא על כל הגוים׃ די
היה פיתגם נבואה מן
קדם יי̇ עם ירמיה
נבייא על כל עממיא
למימר׃ למצרים על
חיל פרעה נכה אל מי
מלך מצרים אשר
היה על נהר פרת
בכרכמיש אשר הכה
נבוכדראצר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהו:
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה׃ למצרים
על משיריית פרעה
חגירא מלכא דמצרים
דהוה על נהר פרת בכ
בכרכמיש דימחא
נבוכד נצר מלכא דבבל
בשתא רביעתא ליהוי
ליהויקים בר יאשיהו
מלך שיבטא דבית יה
יהודה׃ ערכו מגן וצנה
וגשו למלחמה׃ סדרו
עליהון תריסין ואיתקרבו
לאגחא קרבא׃ אסרו
הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מ:
מרקו הרמחים לבשו
הסרינת׃ טקיסו סו
סוסוותא ויסקון פרשי
פרשיא ויתעתדון בק
בקולסיא צחצחו מור

ואתה ט̇ בטע̇ וסימ̇ ואתה תבוא אל אבתיך · ואתה יגודה את נפשי לקחתה · ואתה תהיה לנגיד על ישראל · דשמואל ·
ואתה ידעת את עבדך יי̇ אלהים · דשמואל · ואתה הסבת · ואתה תבקש לך גדולות · ואתה בחליים רבים · ואתה תעלה אותם ירושלם ·
דמלכים · וחברו דדב̇ הימ̇ ··· אסרו ב̇ וסימ̇ אסרו הסוסים ועלו הפרשים · אסרו חג בעבתים ··· מרקו ל̇ דבות ··

יכתו ג̇ וסימ̇ מדוע ראיתי המה חתים · וכל עמליה יכתו · מבקר לערב יכתו ·· מצרים ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ מצרים
לשמה תהיה · מצרים נתנו יד · מצרים כיאר יעלה ·· והיום ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ והיום ההוא · והיום הזה תאמרנה ··

מורניתא לבשו סירניא
מדוע ראיתי המה חתים
נסגים אחור וגבוריהם
יכתו ומנוס נסו ולא
הפנו מגור מסביב נאם
יהוה׃ מדין חזיתא תבו
תבירין מיסתחרין ליא
לאחרא וגיבריהון תבו
תבירין ומערק ערקין׃
ולא מיתפנן למקם מן
קדם דקטלין בחרבא
דמתכנשין עליהון מן
מסחור סחור אמר
יי׃ אל ינוס הקל ואל
ימלט הגבור צפונה על
יד נהר פרת כשלו ונפ
ונפלו׃ לא יעירקון רק
דקליל ולא ישתיזב
דגיבר בארע ציפונא
על כיף נהרא פרת אית
איתקילו ונפלו׃ מי זה
כיאור יעלה כנהרות
יתגעשו מימיו׃ מן ז
דין דסליק במשיריתי
כעננא דסליק וחפי
ית ארעא כמבוע דמיין
דמיטרפין מוחי׃ מינ
מצרים כיאר יעלה
וכנהרות יתגעשו מים
ויאמר אעלה אכסה
ארץ אבידה עיר ויו
ויושבי בה׃ מלכא דמ
דמצרים דסליק כמש
במשיריתיה כעננא
דסליק וחפי ית ארעא
וכמבוע דמיין דמיט
דמיטרפין מוחי ואמר
איסק אחפי ארעא
ומלאה אוביד קירויא
ודיתבין בהון׃ עלו הס
הסוסים והתהוללו ה
הרכב ויצאו הגבורים
כוש ופוט תפשי מגן ו
ולודים תפשי דורכי
קשת׃ ויסקון סוסוותא
וישתגשן רתיכיא ויז
ויפקון גיבריא כושאי
ופוטאי אחדי תריסין
ולודאי דנגדין ומתחן
בקשתא׃ והיום ההוא
לאדני יהוה צבאות
יום נקמה להנקם מצ
מצריו ואכלה חרב
ושבעה ורותה מדמם
כי זבח לאדני יהוה צב
צבאות בארץ צפון אל
נהר פרת׃ ויומא ההוא
קדם יי אלהים צבאות
יום פורענותא לאית
לאיתפרע מסנאי עמי
ויתקטול חרבא ותיס
ותיסבע ותרוי מדמהון
ארי קטלא קדם יי אלהים
צבאות בארעא ציפונא
על נהרא פרת׃ עלי גל
גלעד וקחי צרי בתולת
בת מצרים לשוא הרבי
הרבית רפאות תעלה
אין לך׃ סקי לגלעד וס
וסבי שעיה מלכות
כנישתא דמצרים לא
להנאה אסגית סממנין
אסו לא סליקת ליך׃
שמעו גוים קלונך וצו
וצוחתך מלאה הארץ
כי גבור בגבור כשלו יח
יחדו נפלו שניהם׃ ושמ
שמעו עממיא קלניך
וצוחתיך איתמליאת
ארעא ארי גיבר בגיבר
איתקלו כחדא נפלו
תרויהון׃

הפטרה

הדבר אשר
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לבוא נבוכדראצר
מלך בבל להכות את
ארץ מצרים׃ פתגם
נבואה דמליל יי עם
ירמיה נביא למיתי
נבוכדנאצר מלכא
דבבל למימחי ית ארע
דמצרים׃ הגידו במצרים
והשמיעו במגדול והש
והשמיעו בנף ובתחפנחס
אמרו התיצב והכן לך
כי אכלה חרב סביביך׃
חוו במצרים ובסרו במ
במגדול ובסרו במפיס
ובתחפנחס אמרו את
איזדרזו ואתקנו לך ארי
קטילת חרבא סחרניתך׃
מדוע נסחף אביריך
לא עמד כי יהוה הדפ
הדפו׃ מדין איתברונון
גיבריך ולא יכילו

אל נהר ג̇ וסימ̇ ואבוא אל הגולה · ובמראה המראה · והיום ההוא ליי אדני צבאות ·· שמעו ג̇ ריש פס̇ וסימ̇
שמעו עמים ירגזון · שמעו גוים קלונך · שמעו כי נאנחה אני · אנך ·· הגבורים ד̇ מלא וסימ̇ וצדוק הכהן ובניהו בן
ואת נתן הנביא ובניהו · עלו הסוסים והתהוללו · קראו זאת בגוים · אלה עשה בניהו · ד״ה · מעשות זאת · ד״ה · ויקהל דויד את שרי ·

ונשובה ז׳ ב׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ ויאמר אבנדם אל נעריו׳ ויאמר איש אל אחיו נתנה׳ הטה באזנו בארץ יבות׳ לבו ונשובה
אל יי׳ כי הוא טרף׳ נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה׳ השיבנו יי׳ אליך ונשובה׳ הרבה כושל וגם נפל׳ בתרא׳ חס׳

למיקם ארי יי תברינון׃
הרבה כושל גם נפל א׳
איש אל רעהו ויאמרו
קומה ונשבה אל עמ׳
עמינו ואל ארץ מול׳
מולדתנו מפני חרב
היונה׃ אסגיאו מתקל׳
מתקלהון ואף אישת׳
אישתמע חבר לחבריה
ויימרון קומו ונתוב
לעמנא ולארע ילדות׳
ילדותנא מן קדם סנ׳
חרב סנאה דהיא כחמר
מרויא׃ קראו שם פרעה
מלך מצרים שאון הז
העביר המועד׃ ומיני
לתמן פרעה מלכא
דמצרים דסגיאין א׳
איתרגשתיה מעדי
דימנא׃ חי אני נאם יי
יהוה המלך צבאות
שמו כי כתבור בהרים
וככרמל בים יבא׃ קיים
אנא אמר מלכא יי צב׳
צבאות שמיה כמא
דיציב פיתגמא דתבור
בטוריא וכרמלא בימ׳
בימיא כין יתי תבריהון׃
כלי גולה עשי לך ישבת
בת מצרים כי נף לשמה
תהיה ונצתה מאין יוש׳
יושב׃ מני גלותא את׳
אתקיני ליך מלכות כה
כנישתא דמצרים ארי
מפיס ליצדו תהי ותצדי

מבלי יתיב׃
עגלה יפהפיה
מצרים קרץ מצפון בא
בא בה׃ מלכו יאיא
חות מצרים עממין י׳
קטולין מציפונא ייתון
עלה למיבזה׃ גם שכי׳
שכיריה בקרבה כעגלי
מרבק כי גם המה הפנו
נסו יחדו לא עמדו
כי יום אידם בא עליהם
עת פקדתם׃ את רברב׳
רברבהא כגיה כעיגלי
ריבקא ארי אף אינון
איתפניאו ערקו כחדא
ולא יכילו למיקם ארי
יום תבריהון אתא עלי׳
עליהון עידן סעירת׳
בישתהון׃ קולה כנחש
ילך כי בחיל ילכו ובק׳
ובקרדמות באו לה
כחטבי עצים׃ קלהון
כנקוש זינהון כחויין
זחלין ארי במשריין
יתכנשון עליהון ובכמא
דעלין בכשילין למיקץ
אעי חורשא׃ כרתו
יערה נאם יהוה כי לא
יחקר כי רבו מארבה
ואין להם מספר׃ שיצ׳
שיצו רברבהא אמיר
יי ארי לית להון סוף
ארי סגיאין מן דחלא
ולית להון מניין׃ הז
הובישה בת מצרים

נתנה ביד עם צפון׃ א׳
בהיתת מלכות מצראי
איתי מסרת ביד עמא
דאתא עלה מציפונא׃
אמר יהוה צבאות א׳
אלהי ישראל הנני פק׳
פקד אל אמון מנא ועל
על פרעה ועל מצרים
ועל אלהיה ועל מלכיה
ועל פרעה ועל הבטחים
בו׃ אמר יי צבאות א׳
אלהא דישראל הא אנא
מסער על איתרגושת
אלכסנדריא ועל פרעה
ועל מצרים ועל טעות׳
טעוותא ועל מלכהא
ועל פרעה ועל דמיתכ׳
דמיתרחצין עלוהי׃
ונתתים ביד מבקשי נ׳
נפשם וביד נבוכדנאצר
מלך בבל וביד עבדיו ו׳
ואחרי כן תשכן כימי ק׳
קדם נאם יהוה׃ ואמס׳
ואימסרינון ביד דבען
למיקטלהון וביד
נבוכדנאצר מלך בבל
וביד עבדוהי ובתר כין
תשרי כיומי קדם אמר
יהוה׃
ואתה אל תירא עבדי
יעקב ואל תחת ישראל
כי הנני מושיעך מר׳
מרחוק ואת זרעך מ׳
מארץ שבים ושב
יעקב ושקט ושאנן

מרבק ד׳ וסימ׳ ולאשה עגל מרבק׳ גם שכיריה בקרבה כעגלי מרבק׳ אכלים כרים מצאן׳ ויצאתם ופשתם׳ יחדיו ג׳
מלא וסימ׳ כי גבור בגבור כשלו׳ גם שכיריה בקרבה׳ יהלילו חשבון׳ אמר יי׳ ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ אם לא שרותיך לטוב׳
הנני פקד אל אמון מנא׳ מבשן אשיב׳ ואת זרעך ב׳ וסימ׳ ואת זרעך מארץ שבים ושב׳ הנני מושיעך מרחוק ואת׳

הדחה שמה ג̇ וסימ׳ אשר הדיחך יי אלהיך שמה ׳ אתה אל תירא עבדי יעקב ׳ אשר הדיחם שמה ׳׳ יעדה ג̇ וסימנה
אם רעה בעיני אדניה ׳ אל אשקלון ואל חוף הים ׳ שמעו מיטה ומי יעדני ׳׳ ותהלת ד̇ וסימ׳ ששך ׳ מואב ׳ עיר תהלה ׳ כה ׳ יי ידבר ׳

ואין מחריד ׀ ואתה אל
תירא עבדי יעקב ולא
תיתבר ישראל ארי הא
אנא פריק לך מרחיק
וית בנך מארע גלותהון
ויתובון דבית יעקב ויז
וישרון לרוחצן ולית
דמניד ׀ ואתה אל תירא
עבדי יעקב נאם יהוה
כי אתך אני כי אעשה
כלה בכל הגוים אשר ה
הדחתיך שמה ואתך
לא אעשה כלה ויסרת
ויסרתיך למשפט ונקה
לא אנקך ׀ ואת לא תי
תירחל עבדי יעקב אי
אמר יי ארי בסעדך
מימרי ארי איעביד
גמירא בכל עממיא
די בדרתך לתמן ברם
עמך לא איעביד גמירא
ואיתי עלך יסורין לא
לאלפותך ברם בדין יתה
חסון ושיצאה לא
אישיצינך ׀
מז אשר היה
דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא אל פלשתים אי
בטרם יכה פרעה את
עזה ׀ די הוה פתגם
נבואה מן קדם יי על
ירמיה נביא על פליש
פלשתאי עד לא ימחי
פרעה וימחי ית יתבי
עזה ׀ כה אמר יהוה

הנה מים עלים מצפון
והיו לנחל שוטף וישטפו
ארץ ומלואה עיר וישבי
וישבי בה וזעקו האדם
והילל כל ישבי הארץ ׀ כדנן
אמר יי הא עממיא אי
אתן מציפונא ויהון כנ
כנחל מגבר ויבזון ארעא
ומלאה קירויא ודיתבין
בהון ויצוחון בני אינשא
ויללון כל יתבי ארעא ׀
מקול שעטת פרסות
אביריו מרעש לרכבו
המון גלגליו לא הפנו א
אבות על בנים מרפיון
ידים ׀ מקל מפסועת
פרסת גיברוהי מזיע יי
לרתיכוהי איתרגשת
גלגלוהי לא מיתפנן אי
אבהן לרחמן על בנין ׀
מאיתרשלות ידין ׀ על
היום הבא לשדוד את
פלשתים להכרית לצר
ולצידון כל שריד עוזר
כי שודד יהוה את פלי
פלשתים שארית אי
כפתור ׀ על יומא דאתי
למיבז ית כל ארעא פלי
פלישתאי לשיצאה
לצור ולצידון וכל שאר
סעור ארי אבין יי ית
ארעא פלישתאי שאר
נגוות קפוטקיא ׀ באה
קרחה אל עזה נדמתה
אשקלון שארית

עמקם עד מתי תתגודדי ׀
מטת פורענותא ליתבי
עזה איתברו אשקלונאי
שאר תוקפהון עד אימ
אימתי תתחממון ׀ הוי
חרב ליהוה עד אנה לא
תשקטי האספי אל
תערך הרגעי ודומי ׀ ווי
ווי חרבא דשליחא מן
קדם יי עד אימתי לא
תנוחין איתכנשי לל
לנדנך לבית זימנא
תנוחין ׀ איך תשקוטי
ויהוה צוה לה אל אש
אשקלון ואל חוף הים
שם יעדה ׀ איכדין תנו
תנוחין ויי פקיד עלה
על אשקלון ועל ספר
ימא לתמן מזמנא ׀
מח למואב
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הוי אל
נבו כי שדדה הובישה
נלכדה קריתים הובישה
המשגב וחתה ׀ למואב
כדנן אמר יי צבאות
אלהא דישראל ווי על
נבו ארי איתבזיזת בז
בזיזת איתכבישת
קריתים בהיתו מבית
רוח צניהון ואיתברו ׀
אין עוד תהלת מואב
בחשבון חשבו עליה
רעה מלחמה לכו ונכ
ונכריתנה מגוי גם מד

אתה בה̇ ריש פס̇ וסימ׳ אתה תהיה על ׳ תדבר את כל ׳ עובד היום ׳ הראית לדעת ׳ ידעת את דוד ׳ תשמיע ׳ בתר דנבדי ׳ דמלכ׳
ובקרבי ׳ אל תירא ׳ בתר ׳ בן אדם הגד ׳ תאכל ולא ׳ תזרע ולא תקצר ׳ התסמרים ׳ לא תבלא ׳ ידך גוים הורשת ׳ הוא מלבי ׳ סתר לי ׳ ידעת
חרפתי ׳ בוררת ׳ רצצת ׳ בקעת מעין ׳ הצבת כל ׳ אתה נורא ׳ הא̇ עשה ׳ בגאות הים ׳ רבאת ׳ תקום תרחם ׳ אתה צוית ׳ ידעת שבתי וקומי ׳׳

יצעקה ד בנבי וסימ גידול צעקה נפלה דעשה הארץ · זול יצעקה מחורנים · דירמיה · ויקו למשפט והנה מספח · יקול צעקה מישער הדגים · ומל אורו דמות · · אל בלי ב וסימ בים חיים אל בלי · שאנן מואב מנעוריו ושקט · · ויצעהו ל וחס · ·

מדמן תדמי אחריך
תלך חרב · לית עוד תוק
תושבחתא למואב בחו
בחשבון חשיבו עלה
בישא איתו ונשיצינה
מילמיהוי עם עם אר
מדמן תיתברין בתרך
יהכון קטולי חרבא · קו
קול צעקה מחורנים
שוד ושבר גדול · קל יל
יצוחתא מחורנים בזת
ותברא רבה ·
נשברה מואב
השמיעו צעקה צעיריה ·
איתברת מלכות מואב
בסרי יצוחתא שילטוי
שילטוניה · כי מעלה
הלחות בבכי יעלה
בכי כי במורד חורנים
צרי צעקת שבר שמעו ·
ארי מסוקית לוחית
בירבכון יסקון בכן ארי
במחתת חורנים יצוחת
תבירי קרב יבסרון · נסו
מלטו נפשכם ותהיינה
כערוער במדבר · ערוקו
שיזבו נפשכון ותהון כ
כמגדל עוער דשרן
בשכינין במדברא · כי יען
אשר בטחך במעשיך
ובאוצרותיך גם את ת
תלכדי ויצא כמיש ב
בגולה כהניו ושריו יח
יחדו · ארי חלף ד
איתרחיצת באוצרך

ובית גנור את את תית
תיתאחדין ויפוק כמוש
בגלותא פלחוהי ורבר
ורברבוהי כחדא · ויבא
שודד אל כל עיר ועיר
לא תמלט ואבד העמק
ונשמד המישור אשר
אמר יהוה · וייתי בזוזין
על כל קירויהון וקירו
מינהון לא תישתיזב וי
וייבדון דיתבין בעמקא
וישתיצון דשרן במיש
במישרא די אמר יי · ת
תנו
ציץ למואב כי נצא ת
תצא ועריה לשמה
תהיינה מאין יושב בהן ·
אעדו כיתרא מן מואב
ארי מיגלא תיגלי וקי
וקירוהא לצדין יהוין
מבלי יתיב בהון · ארור
עשה מלאכת יהוה ר
רמיה וארור מונע ח
חרבו מדם · ליט דעביד
עלה עובדא מן קדם
יי בנכיל ולית דימנע ז
חרביה מיקטול · שאנן
מואב מנעוריו ושקט
הוא אל שמריו ולא
הורק מכלי אל כלי ו
ובגולה לא הלך על כן
עמד טעמו בו וריחו
לא נמר · שלן מואבאי
מזעוריהון ושקטין ז
אינון על ניכסיהון ור

ולא איתגליאו מאתר
לאתר ובגלותא לא הל
לא הליכו על כן אוריכו
שליוא ניכסיהון כחמר
דנטיר על דורדיה לא
פג ·
לכן הנה ימים באים נ
נאם יהוה ושלחתי לו
צעים וצעהו וכליו
יריקו ונבליהם ינפצו ·
בכין הא יומיא אתן א
אמר יי ואשלח עלי
עליהון בוזזין ויבוזנון
וניכסיהון ירוקנון וט
וטוב ארעהון יצמרון ·
ובוש מואב מכמוש
כאשר בשו בית יש
ישראל מבית אל מב
מבטחם · ויבהתון מד
מואבאי דפלחין לכמ
לכמוש כמא דבהיתו
בית ישראל מבית אל
רוחצניהון · איך תא
תאמרו גבורים אנחנו
ואנשי חיל למלחמה ·
איכדין תימרון גיברין
אנחנא וגיברין דחילא
למיעבד קרבא · שדד
מואב ועריה עלה ומ
ומבחר בחוריו ירדו ל
לטבח נאם המלך יהוה
צבאות שמו · איתבזיזו
מואבאי וקירוהון חרו
חרובא ושפר עולימיהון
יתמסרון לקטלא אמר

אמר יי ב סוף פס בנבי וסימ הנה ימים באים · ונשא · וחברון · בעת פקדתם יכשלו · בעת פקדתם יכשלו · כי אשיב שבות הארץ · וחברון · עד תעבדנה הצאן · וירש ישראל · ואבד העמק · ונשמד המישור · רגו עקדה · ולא ידעו ולא ישחיתו · וגם מהם אקח · והיה מדי חדש · אדם קידה · והלך מלכם · שפגו מקרבה · ברמים מספד · בחם יה על זאת · קדבו · אביא אתכם · יעלו ההר · האריגה אותה · ·

דיבון ג׳ מלא וסימ׳ בערער אשר על שפת נחל׳ רדי מכבוד ישבי בצמא׳ על דיבון ועל נבו׳ ג׳ פס׳ ריש ומיצע ואם
אם וסימ׳ ואם מבן ששים שנה ומעלה׳ ואם בכה את עשה לי׳ ואם לוא השחוק היה לך ישראל׳ תתגדד ל׳ וחס׳

מלכא יי צבאות שמיה
קרוב איד מואב לביא
ורעתו מהרה מאד
קריב תבריהון דמואב
דמואבאי למיתי וביעו
דבישתהון מוחיא לחד
נדו לו כל סביביו וכל
ידעי שמו אמרו איכה
נשבר מטה עז מקל
תפארה הוו עלוהי סחו
סחרנוהי וכל ידעי שמ
שמיה אמרו איכדין
איתבר מלך מבאיש ע
שולטנין מעיק רד
מכבוד ישבי בצמא
ישבת בת דיבון כי שוד
שדד מואב עלה בך שי
שחת מבצריך חותי
מיקרא ותיבי בצחותא מ
מלכות כנישתא דדיבון
ארי בזוזין אתו על מו
מואב קליקו עלך חבלו
חבילו כרכך אל דרך ע
עמדי וצפי יושבת ערו
ערוער שאלי נס ונמלט
ונמלטה אמרי מה
נהיתה על אורחא ה
קומו וסבו דיתבין בע
בערוער שאילו למעו
למערקיא ולמשיזביא
אמרו מה הוה על
תברא רבא הביש מו
מואב כי חתה הילילו
הזעקי הגידו בארנון
כי שדד מואב בחיתו

מואבאי ארי איתברו
אילילו וצוחו חוו בה
בארנון ארי איתבזוז
מואבאי ומשפט בא
אל ארץ המישר
אל חולון ואל יהצה
ועל מיפעת ועבריכה
פורענותא מטו לארע
מישרא לחולון וליהץ
ועל מיפעת ועל דיבון
ועל נבו ועל בית דבלתים
ועל דיבון ועל נבו ועל
בית דבלתים ועל קריתים
ועל בית גמול ועל בית
מעון ועל קריתים ועל
בית גמול ועל בית מעון
ועל קריות בבצרה ועל
כל ערי ארץ מואב הרו
הרחוקות והקרובות
על כרכא ועל בצרה
ועל כל קרוי ארע מואב
דרחיקן ודקריבן נגדעה
קרן מואב וזרעו נשב
נשברה נאם יהוה ארי
איתקטיפת מואב ושי
מלכות מואב ושילט
ושילטוניהון איתברו
אמר יי השכירוהו כי
על יהוה הגדיל וספק
מואב בקיאו והיה לו
לשחוק גם הוא איתא
עליהון עקא ויהון המן
לדויא ארי על עמיא
דיי איתרברבו ויתרשון
מואבאי באתריהון וה

ויהוה ללעיב את אינון
ואם לוא השחוק היה
לך ישראל אם בגנבים
נמצאה כי מדי דבריך
בו תתנודד ואם דהוה
דהויתון על תבריה דב
דישראל כדלא חטי לכון
באילו כגנבין אישתכחו
ועל דאסגיתון עליהון
פיתגמיכון בכין תטלטלון
עזבו ערים ושכנו בסלע
יושבי מואב והיו כיו
כיונה תקנן בעברי פי
פחת שבקו קירויא
ושרו בכיפא יתבי מוי
מואב והון כיונה דשת
דשבקא פום שובכא
ונחתא ושריא בארעית
גובא שמענו גאון מואב
גאה מאד גבהו וגאונו
וגאותו ורם לבו שמ
שמענא רברבי מואב
דמתגאן לחדא רברבי
ומפקניהון וגיותנהון
ורמות לבהון אני ידע
ידעתי נאם יהוה עברתו
ולא כן בדיו לא כן עשו
גלי קדמי אמר יי ער
עובדיה רברביהון ולא
תקנין גקירביהון לא
כדכשר עבדו על כן מ
מואב איליל ולמואב
כלה אזעק אל אנשי
קיר חרש יהגה על כן
מואבאי מיללין ועל

טובמי

מזעקת ג̇ וסימ̇ מזעקת חשבון ועד אלעלה · אוסם אזנו מזעקת דל · בבחת בשמעים מזעקת כסיל ··· מזעקה ב̇ א̇ חס̇
וא̇ מל̇ וסימ̇ כל ראש קרחה · וחברו · דירמיה חס̇ · ודישעיה מלא ·· ג ·· הגפ̇ ג̇ וסימ̇ והעם הגפ · הגפ מקול · הנים מפני · בת ··

מואבאי כולהון מיצי
מיצוחיון ועל אינש כז
ברך תוקפהון רזו | מבכי
יעזר אבכה לך הגפן ש
שבמה נטישותיך עברו
ים עד ים יעזר נגעו על
קיצך ועל בצירך שדד
נפל | כבין כמיא דאיתיתי
משירין על יעזר כן ת
איתי קטולין על שבמה
מטלטלין אזו עברו ימא
עד ים יעזר מטו על חצ
חיצדך ועל קיטפך בוזזין
נפלו | ונאספה שמחה
וגיל מכרמל ומארץ
מואב ויין מיקבים הש
השבתי לא ידרך הידד
הידד לא הידד | ותנתז
ותיתכניש בדע וחדוא
מן כרמלא ומארע מ
מואב ממעצריא אבט
אבטלית לא יעצרון ע
עצורין ולא ירימון כה
בקלהון | מזעקת חש
חשבון עד אלעלה
עד יהץ נתנו קולם מ
מצער עד חרנים ע
עגלת שלשיה כי גם
מי נמרים למשמות
יהיו | מצוחת חשבון
עד אלעלא עד יהץ
ישתמע קלהון מצוער
עד חורונים עגלת תלת
תלתים רבתא ארי את
מי נמרים ליצדו יהון |

והשבתי למואב נאם
יהוה מעלה במה ומקט
ומקטיר לאלהיו | ואש
ואבטיל מן מואב אמ
יי מיקריב קרבן על במ
במתא ומסיק בוסמין
לטעותיה | על כן לבי
למואב כחללים יהמה
ולבי אל אנשי קיר חר
חרש יהמה כחללים
יחמה על כן יתרת עשה
אבדו | על כן בלבהון מ
מואבאי כבינרא המי
וליבהון על אינש מ
מואב פרך תוקפהון כ
כמר אבובין דדי על כן
שאר נכסיהון דקנו
יתבזזון | כי כל ראש ק
קרחה וכל זקן גרעה
ועל כל ידים גדדת
ועל מתנים שק | ארי ק
כל סער ריש מתר וכל
דקן גליח על כל סיען
מיתחממין ועל כל
חרציהון סק | על כל גגות
מואב וברחובתיה כלה
כלה מספד כי שברתי
את מואב ככלי אין חפץ
בו נאם יהוה | על כל
איגריהון דמואבאי ו
וברחובין כולהון עברין
מיספדין ארי תברית
ית מלכות מואב כמנא
דלית ענין ביה אמיר יי |
איך חתה הילילו איך

הפנה ערף מואב בוש
והיה מואב לשחק ולמ
ולמחתה לכל סביביו |
ואיכדין איתברו אילילו
איכדין אחזרו קדלהון
מואבאי בהיתו ויהון מ
מואבאי לחוך ולתבר
לכל סחרניהון |
כי כה אמר
יהוה הנה כנשר ידאה
ופרש כנפיו אל מואב |
ארי כדנן אמר יי הא
כבשרא דמישתדי כן
יסק מלך במשירייתי
וישרי על מואב | נלכדה
הקריות והמצדות
נתפשה והיה לב גבורי
מואב ביום ההוא כלב
אשה מצרה | יתתכביש
קרבא ומצדתא יתאחדן
ויהי לב גבריהון דמוא
דמואבאי ביומא ההוא
כלב איתתא דעקא לה
בחיבלהא | ונשמד מוא
מואב מעם כי על יהוה
הגדיל | פחד ופחת ופח
עליך יושב מואב נאם
יהוה | וישתיצון מוא
מואבאי מלמיהוי עם
ארי על עמיה דיי אז
איתרברבו | דחלא וגומצא
ומצדא עלך יתיב מואב
אמיר יי | הנס מפני הפחד
הפחד יפול אל הפחת
והעולה מן הפחת

והשבתי ל̇ג̇ וסימ̇ ונתתי שלום בארץ · והשבתי מערי יהודה · והשבתי למואב נאם יי · והבאתי רעי גוים וירשו את · והשבתי
זמתך ממך · והשבתי מזמה מן הארץ · וכרתו להם ברית שלום והשבתי · ופחדתי על תבל רעה · והשבתי את המון מצרים · והאבדתי
גלולים והשבתי אלילים מנוף · והשבתי המון שיריך · ויאמר יי אליו קרא שמו יזרעאל · והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה ··

יצא ג דסב יצאה זמטע וסימ׳ השמש יצא על הארץ ׃ בצל חשבון עמדו מכח נסים ׃ ובין האחות מהם יצא ׃ ולהבה
ג וסימ׳ כי אש יצא מחשבון ׃ כי תלד במו אש לא תכוה ׃ ולהבה וליהטה כל עצי ׃ וקדקד לית דכותי

ילכד בפח כי אביא על
עליה אל מואב שנת
פקדתם נאם יהוה ׃ דיע
דיערוק מן קדם החל
יפיל לגו כומצא ודיס
דיסיק מן כומצא יתא
יתאחד בסריגתא ארי
איתי עליהון ועל מוא
מואבאי שנת סעורן
אמר יי ׃ בצל חשבון ע
עמדו מכח נסים כי א
אש יצא מחשבון ולה
ולהבה מבין סיחון ותא
ותאכל פאת מואב וקד
וקדקד בני שאון ׃ על
דאישתמעו ליתבי חו
חשבון גלו איתקצר
חילהון ערקו ארי קיי
קידום תקוף כאישא
נפק מחשבון ועבדי
קרבא כשלהביתא מבי
מבין סיחון וקטילו
רברבי מואב ויקירי כי
בניא איתרגשא ׃ אוי
לך מואב אבד עם כמ
כמוש כי לקחו בניך
בשבי ובנתיך בשביה ׃
ווי לכון מואבאי אבדו
אבדתון עמא דפלחין
לכמוש ארי איתברו
בנך בשביא ובנתך כה
בגלותא ׃ ושבתי את
שבות מואב באחרית
הימים נאם יהוה עד
הנה משפט מואב ׃ ואי

ואתיב גלות מואב בס
בסוף יומיא אמר יי ׃
עד הכא למעבד פורע
פורענות דין מן מואב ׃

מח (מט)

לבני
עמון כה אמר יהוה
הבנים אין לישראל
ואם יורש אין לו מדוע
ירש מלכם את גד ועמו
בעריו ישב ׃ לבני עמון
כדנן אמר יי הבנין לית
לישראל אם ירית לית
ליה מדין אחסין מלכם
מלכהון ית ארעא דגד
ועמיה בקירוהי יתיב ׃
לכן הנה ימים נאם יי
יהוה והשמעתי אל
רבת בני עמון תרועת
מלחמה והיתה לתל
שממה ובנתיה באש ו
תצתנה וירש ישראל
את ירשיו אמר יהוה ׃
בכין הא יומיא אתן
אמר יי ואשמע ירבת
בני עמון יבבת עבדי
קרבא ותהי לתלי צדו
ויתבי כפרנהא בנורא
יתוקדון ויחסנון בני
ישראל נכסי עממיא
דהוו מחסנין להון אמ
אמר יי ׃ הילילי חשבון
כי שדדה עי צעקנה
בנות רבה חגרנה שקים
ספדנה והתשוטטנה
בגדרות כי מלכם בגולה

ילך כהניו ושריו יחדו ׃
אוליליו יתבי חשבון יי
ארי איתבזיזת עי צו
צוחו יתבי כפרנהא
רבה איסרו שקין סי
ספודו ואיתחמימו בה
בסיעו ארי מלכיהון ׃
בגלותא יהך פלחוהי
ורברבוהי כחדא ׃ מה
תתהללי בעמקים זב
עמקך הבת השובבה
הבוטחה באצרותיה
מי יבא אלי ׃ מה את
את משתבחא במיע
במישרך חרובי תוקפך
מלכותא טפשתא דמ
דמתרחיצא בבית גנזה
אמרא מן יעול עלי ׃
הנני מביא עליך פחד
נאם אדני יהוה צבאות
מכל סביביך ונדחתם
איש לפניו ואין מקבץ
לנדד ׃ הא אנא מייתי
עלך דחלא אמר יי
אלהים צבאות מכל סח
סחרנך ותיתבדרון גבר
לקביל אפוהי ולית
דמכניש למבדרא ׃ וא
ואחרי כן אשיב את
שבות בני עמון נאם
יהוה ׃ ובתר כין אתיב
יי ית גלות בני עמון יי
אמר יי ׃

לאדום כה אמר
יהוה צבאות האין עוד

יז פס׳ אין אין וסימ׳ ויקם פרעה לילה ׃ וכי יראה הכהן ׃ ולבנין אין דובער וזיתר ׃ וירא כי אין איש ׃ הנה קול שועת ׃ היצרי
אין בגלעד אין ׃ הבנים אין לישראל ׃ וכי תגישון עור לזבח ׃ אמר נבל בלבו ׃ וחברך ׃ הכל סר יחדו נאלחו ׃ עשה גדלות עד אין חקר ׃
תניג דאיוב ׃ ידעתי כי כל אשר ׃ יעשה עיר פרוצה אין חומה ׃ לנודד ׃ מתנודד ׃ ונודד ׃ כלהו׳ לית דכותיה

דים ג̇ וסימ̇ והמלאכה היתה דים ׳ הלא יגנבו דים ׳ אם גנבים בלילה השחיתו דים ׳׳ ס ׳׳ בנשר ז̇ וסימ̇ הנה כנשר ידאה ׳ דאה אב ׳ הנה כנשר יעלה וידאה ׳ כי תגביה כנשר קנך ׳ אם תגביה כנשר ׳ דעבדיה ׳ הרהיבי קראתך ׳ אל חכך שופר כנשר ׳

חכמה בתימן אבדה
עצה מבנים נסרחה
חכמתם | לאדום כדנן
אמר יי׳ אלהים צבאות
הלית עוד חכמא בדרו
בדרומא פסק מלכא
מבניא איתקלקלת
חוכמיתהון | נסו הפנו
העמיקו לשבת ישבי
דדן כי איד עשו הבאתי
עליו עת פקדתיו | עיר
עירוקו גלו ארחיקו לז
למיתב יתבי דדן ארי
תבר עשו איתיתי ע
עלוהי עידן סעורי
חובוהי | אם בוצרים
באו לך לא ישאירו עו
עוללות אם גנבים בלי
בלילה השחיתו דים |
אם חטופין בקטופין
אתו עלך לא משארין
עוללין אם גנבין בליליא
חבילו מיסתהון | כי
כי אני חשפתי את עש
עשו גליתי את מסת
מסתריו ונחבה לא
יוכל שדד זרעו ואחיו
ושכניו ואיננו | ארי
אנא אתיתי בלושין ז
על עשו גליתי ית
מטמורוהי ואם יבעי
לאיטמרא לא ייכול
איתבזיזו בנוהי ואחו
ואחוהי וקריבוהי
וליתנון | עזבה יתמיך

אני אחיה ואלמנותיך
עלי תבטחו | אתון בית
ישראל לא תישתבקון
יתמיכון אנא אקיים
וארמלתכון על מימרי
יתרחצון |
כי כה אמר
יהוה הנה אשר אין מ
משפטם לשתות הכוס
שתו ישתו ואתה הוא
נקה תנקה כי שתה תז
תשתה | ארי כדנן אמר
יי׳ הא די לא מזילהון
למשתי כסא דלוטא
מישתא ישתון ואתון
מדמין למהי דמיזכא
תיזכון ולא תיזכון ארי
מישתא תישתון | כי
כי נשבעתי נאם יהוה
כי לשמה ולחרפה
לחרב ולקללה תהיה
בצרה וכל עריה תהי
תהיינה לחרבות עולם |
ארי במימרי קיימית
אמר יי׳ ארי לצדו יה
להיסודין לחרוב ולת
וללוטא תהי בצרה
וכל קירוהא יהוויין יי׳
לחורבא לעלם |
שמועה
שמעתי מאת יהוה
וציר בגוים שלוח התק
התקבצו ובאו עליה
וקומו למלחמה | כסו
בסורתא שמעית מן

קדם יי׳ ואיזגד בעממי
שליח איתכנשו ואיתו
עלה וקומו לאגחא
קרבא | כי הנה קטן נתי
נתתיך בגוים בזוי באדם
ארי הא חלש יהבתך
בעממיא בסיר בבני
אינשא | תפלצתך הש
השיא אתך זדון לבך
שכני בחגוי הסלע תפשי מ
מרום גבעה כי תגביה
כנשר קנך משם אורידך
נאם יהוה | טפשותך
איטעיאת יתך רשע
ליבך ואת דמיא לנש
לנישרא דשרי בשינ
כיפא מותביה בתקוה
רומה אם תרים כנשר
מדורך מתמן במימרי
אחתינך אמר יי׳ | והיו
והיתה אדום לשמה
כל עבר עליה ישם
וישרק על כל מכותיה |
ותהי אדום לצדו כל
דיעבר עלה יבלי וי
ויניד על כל מחתהא |
כמהפכת סדם ועמרה
ושכניה אמר יהוה
לא ישב שם איש ולא
יגור בה בן אדם | כהפיכ
כהפיכתא דסדום ועמ
ועמורה וקריבהא אמר
יי׳ לא יתיב תמן אינש
ולא ייתותב בה בר א
בר אינש | הנה כאריה

ואיננו י̇ב̇ וסימ̇ ויתהלך חנוך את האלהים ׳ ערות על יאור ואיננו ׳ שדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו ׳ יבקש את עון ישראל ׳ והתבוננת על מקומו ואיננו ׳ כי רוח עברה בו ואיננו ׳ המחכים למות ואיננו ׳ רמו מעט ואיננו ׳ הן קדם אהלך ואיננו ׳ עשיר ישכב ולא יאסף ׳ התעיף ועיניך בו ואיננו ׳ ואיננו חסר לנפשו מכל ׳׳ ס ׳׳ שתה ג̇ כת̇ כן וסימ̇ אחרי אכלה ׳ תנקה כי שתה ׳ ערוך ׳׳ ס

ארגיעה ג' וסימ' כי ארגיעה ארוצנו דאדום · כי ארגיעה ארוצם דבבל · ועד ארגיעה לשון שקר · בתר חס' ... ויועדנו
ב' דגש וסימ' ארגיעה ארוצנו · ארגיעה ארוצם · דבל' בה' יעידנו · וא' בה' יועדנו · וחד אם למשפט מי יועידנו ...

יעלה מגאון הירדן אל
נוה איתן כי ארגיעה
ארוצנו מעליה ומי ז
בחור אליה אפקד
כי מי כמוני ומי יועדני
יועדני ומי זה רעה
אשר יעמד לפני: הא
מלך במשריתיה יסק
עליהון כאריא דיסליק
מרום ירדנא ויהוי לרוג
רעיין ארי בזמן איתיתי
עלה ושילטונין אימני
עלה ארי מן כותי ומן
דיערעינני ולית מלך
דאית ליה תקוף קדמי:
לכן שמעו עצת יהוה
אשר יעץ אל אדום
ומחשבתיו אשר חשב
אל ישבי תימן אם לא
יסחבום צעירי הצאן
אם לא ישים עליהם
נוהם: בכין שמעו מלכ
ריא די מלך על אדום
ומחשבתיה די חשיב
על יתבי ארעא אם לא
יגררון ויקטלון תקיפי
עמיא אם לא יצדון ע
עליהון מדוריהון: מה
מקול נפלם רעשה
הארץ צעקה בים סוף
נשמע קולה: מקל מ
מפלתהון זעת ארעא
צווחתא בימא דסוף
אישתמע קלהון: הנה
כנשר יעלה וידאה

ויפרש כנפיו על בצרה
והיה לב גבורי אדום
ביום ההוא כלב אשה
מצרה: הא כנישרא ד
דסליק ומישתדי כן י
יסק מלך במשיריתיה
וישרי על בצרה ויהי לב
גיבריהון דאדומאי
ביומא ההוא כלב איתת
איתתא דעקא לה בח
בחבלהא:
לדמשק בושה
חמת וארפד כי שמעה
רעה שמעו נמגו לבם
בים דאגה השקט לא
יוכל: לדמשק בהיתו
יתבי חמת וארפד ארי
בסורא בישא שמעו
איתברו דחלא ויתפא
אחדתנון הא כבחרי
ימא בשקטין ולא י
יכלין למינח: רפתה
דמשק הפנתה לנוס ו
ורטט החזיקה צרה
וחבלים אחזתה כיולדה
כיולדה: איתרשלו גי
יתבי דמשק איתפניאו
למיערק ושפלותא
אחדתינון עקא וחבלין
אחדינון הא כחיבלין
לילדתא: איך לא עז
עזבה עיר תהלות
קרית משושי: איכדין
לא אישתבקת קרתא
משבחתא כרכא חדואה:

לכן יפלו בחוריה ברחו
ברחובותיה וכל אנשי
המלחמה ידמו ביום
ההוא נאם יהוה צבאות:
בכן יתרמון עולימיה
ברחובתהא וכל גברי ע
עבדי קרבא יתברון
בעידנא ההוא אמר
יי צבאות: והצתי אש
בחומת דמשק ואכלה
ארמנות בן הדד: ואד
ואדליק אישתא בשו
בשורי דמשק ותשיצי
בירנית בר הדד:
לקדר
ולממלכות חצור
אשר הכה נבוכדנצר
מלך בבל כה אמר
יהוה קומו עלו אל
קדר ושדדו את בני
קדם: לקדר ולממלכות
חצור די מחא נבו
נבוכדנצר מלכא
דבבל כדנן אמר יי:
סקו על קדר ובוזו ית
בני מדינחא: אהליהם
וצאנם יקחו יריעות
יריעותיהם וכל
כליהם וגמליהם ישאו
להם וקראו עליהם
מגור מסביב: משכניה
ועאנהון יסבון יריעתהון
וכל מניהון וגמליהון
יסבון להון ויתכנשון
עליהון וקטלין בחרב

והצתי אש ו' וסימ' והצתי אש בשעריה · ביערה ואכלה כל סביביה · בבתי אלהי מצרים · והצתי בערין · והצתי אש בחומות דמשק ·
והצתי אש בחומות רבה ... יקחו ל' וסימ' אשה זונה חללה · ב' בו · ומבניך אשר יצאו · וחברון יקטר בביאיה · ונתתי קנאתי · ואהליהם
וצאנם · מידהן יקחו · בליעל בקרן מגד בלהם · מטהרי יקחו ... כל ליש מחשבה על בגוג אל · עצת יי · אל ארץ כשדים · תחשבון אל ·

שבית דבת׳ ׳ וקר׳ ו׳ וסימ׳ לבן כה אמר יי׳ אלהים עתה אשוב · ויי׳ שב את שבות איוב · עילם · ויהי באחרית הימים · ושברי
את שבות סדם · ג׳ בו · חדר חלות שבות בת שבית ק׳ ריצות את אריגך · עילם ב׳ בת עולם ולא יהיה הגוי · תגי דפס · ויען שכניה

מיסחור סחור | נסו נדו
מאד העמיקו לשבת
ישבי חצור מלך נאם יי
יהוה כי יעץ עליכם נבוכד
נבוכדנצר מלך בבל עצה
וחשב עליכם מחשבה |
ערוקו גלו לחדא ארחיקו
למיתב יתבי חצור אמר
יי ארי מלך עליכון נבו
נבוכדנצר מלכא דבבל
מילכא וחשיב עליכון
מחשבא | קומו עלו אל
גוי שליו יושב לבטח
נאם יהוה לא דלתים
ולא בריח לו בדד
ישכנו | קומו סקו על
עמא דיתבין שליוא
שרן לרוחצן אמר יי
לית להון דשין ועברין ב
בלחודיהון שרן | והיו
גמליהם לבז והמון מ
מקניהם לשלל וזריתם
וזריתים לכל רוח קצ
קצוצי פאה ומכל עב
עבריו אביא את אידם
נאם יהוה | ויהון גמל
גמליהון לביזא והמון
גיתיהון לעדי ואיבדר
ואיבדרינון לכל רוח
מיקפי פתא ומכל עברי
עבריהון איתי ית
תברהון אמר יי | והיתה
חצור למעון תנים שמ
שממה עד עולם לא
ישב שם איש ולא יגור
בה בן אדם | ותהי חצור
למדור ירודין צדו עד
עלמא לא יתיב תמן א
אינש ולא יתותב בה
בר אינש |
אשר היה דבר
יהוה אל ירמיהו אל
עילם בראשית מלכות
צדקיהו מלך יהודה
לאמר | די הוה פתגם נ
נבואה מן קדם יי על
ירמיה נביא על עילם
בריש מלכות צדקיה
מלך שבטא דבית יה
יהודה למימר | כה
אמר יהוה צבאות הנני
שובר את קשת עילם
ראשית גבורתם | כדנן
אמר יי הא אנא תבר
ית תקוף עילם ריש ג
גבורתהון | והבאתי
אל עילם ארבע רוחות
מארבע קצות השמים
וזריתים לכל הרוחות
האלה ולא יהיה הגוי
אשר לא יבא שם נדחי
עולם | ואיתי על עילם
ארבע מלכוון מארבע
רוחי שמיא ואיבדרינון
לכל רוחתא האלין וה
ולא יהי עם דלא ידכ
יהכון לתמן מטלטלי
עילם | והחתתי את
עילם לפני איביהם וה
ולפני מבקשי נפשם וה
והבאתי עליהם רעה
ית חרון אפי נאם יהוה
ושלחתי אחריהם את
החרב עד כלותי אתם |
ואיתבר ית עילם קדם
בעלי דבביהון וקדם דב
דבען למקטלהון ואיתי
עליהון בישא ית תקוף
רוגזי אמר יי ואגרי
בתריהון דקטלין בחרב
עד דאישיצי יתהון | ו
ושמתי כסאי בעילם
והאבדתי משם מלך
ושרים נאם יהוה | ואי
ואישוי כורסי מלכותי
בעילם ואובד מתמן ס
מלך ושלטון אמר
יי | והיה באחרית הי
הימים אשוב את שבית
עילם נאם יהוה | ויהי ו
בסוף יומיא אתיב ית
שבות עילם אמר יי |

מט נ

הדבר
אשר דבר יהוה אל
בבל ואל ארץ כ
כשדים ביד ירמ
ירמיהו הנביא | פתגם
די מליל יי על בבל
על ארעא כסדאי ביד
ירמיה נביא | הגידו
בגוים והשמיעו ושאו
נס השמיעו אל תכחדו
אמרו נלכדה בבל הבי
הביש בל חת מרודך
הובישו עצביה חתו

אל בבל ו׳ וסימ׳ הדבר אשר דבר יי׳ · השמיעו אל בבל רבים · לא שמעו עצת יי׳ · ויכתב ירמיה את כל הדברים · ב׳ בו · ויגל
השארית מן החרב · · בל ג׳ וסימ׳ קרע בל קרס נבו · הוביש בל חת מרודך · ופקדתי על בל בבל · · ישבנו ב׳ א מלא
וא חס׳ וסימ׳ לא דלתים ולא בריח · בני עבדך ישכונו · בתר מל׳ · · בראשית ב׳ במ״ע וסימ׳ אל עילם · ממלכת צדקיה · ·

ישית ז וסימ׳ ויוסף ישית ידו · כי ישית אביו את ימינו · ענוש יענש כאשר ישית · כי עלה עליה גוי · ישועה ישית חומות
ויאת יי׳ ו וסימ׳ והעם שב על המכהו · הוי היורדים מצרים · מעלליהם לשוב · כי נבערו · ויאמר אליהם עברי · אלהיהם יבקשו

גילוליה והוו בעבמיא
וכסרוי וזקיפי אתא כסרו
לא תמנשון אימירו א
איתכבישת בכל בהיתו
דפלחין למרודך פהיתו
ניל מנחא איתברי
טעותא כי עלה עליה
גוי מצפון והוא ישית
את ארצה לשמה ולא
יהיה יושב בה מאדם
ועד בהמה נדו הלכו
ארי סליק עלה עם מז
מארע ציפונא הוא
ישוי ית ארעה לצדו
ולא יהי יתיב בה מאינ
מאינשא ועד בעירא
איטלטלו גלו בימים
ההמה ובעת ההיא נאם
יהוה יבאו בני ישראל
המה ובני יהודה יחדו
הלוך ובכה ילכו ואת
יהוה אלהיהם יבקשו
ביומיא האינון ובעידנ
ההוא אמר יי׳ ית חברון
בית ישראל אינון ובני
יהודה כחדא במיגלהון
כד הוו בכן גלו ובמיתת
ובמתבהון מארע ג
גלותהון פולחנא דיי׳
אלההון יתבעון ציון יש
ישאלו דרך הנה פניהם
באו ונלוו אל יהוה
ברית עולם לא תשכח
לציון ישאלון למיזל
תהי ארעא מכבשא

קדמיהון יהון ויתור
ויתוספון על עמיה דיי׳
יגזר להון קים עלם דלא
יפסוק
צאן אובדות היו עמי
רעיהם התעום שרים
שובבום מהר אל גבעה
הלכו שכחו רבצם עאן
מבדרא הוו עמי מיה
מלכיא טלטילינון עז
שילטוניא כזוענן מטור
לרמא גלו איתנשיאו
מבית רוח נפיחון כל
מוצאיהם אכלום וצ
וצריהם אמרו לא
נאשם תחת אשר חטו
חטאו ליהוה נוה צדק
ומקוה אבותיהם יהוה
כל דאשכחונון בזונון
וסנאיהון אמרין לית
עלנא חובא חלף די
חבו קדם יי׳ איתרחקו
מבידור קושטיה וכ
וסיבור אבהתהון יי׳
נדו
מתוך בבל ומארץ כש
כשדים יצאו והיו כעת
כעתודים לפני צאן
גלו מגו בבל ומארע דו
כסדאי פוקו והוו כת
כרברבין בריש עמא
כי הנה אנכי מעיר ומ
ומעלה על בבל קהל
גוים גדולים מארץ
צפון וערכו לה משם

תלכד הינון כגיבור מש
משכיל לא ישוב ריקם
ארי הא אנא מיתי
ומסיק על בבל משיר
משירית עממין מיא
מארעא ציפונא ויסד
ויסדרון עלה קרב
מתמן תתאחד גירו
גירוהי כגבר מתכיל
לא תיבין ריקן והיתה
כשדים לשלל כל ש
שולליה ישבעו נאם
יהוה ותהי ארעא כש
כשדאי לביזא כל
בוזזהא יסבעון אמר
יי׳ כי תשמחי וכי ת
תעלזי שוסי נחלתי
כי תפושי כעגלה דשא
ותצהלי כאבירים ארי
תחדון תבועון בזוי יי׳
אחסנתי ארי תדוצון
כעיגלי ריבקא ותטילון
כגיבריא בושה אמכם
מאד חפרה ילדתכם
הנה אחרית גוים מדבר
ציה וערבה בהיתה
כנשתכון להרא אי
איתפרת מדינתכון הא
סופהון דעממיא מדו
מדבר צדי וחרוב מה
מקצף יהוה לא תשב
והיתה שממה כלה
כל עובר על בבל ישום
וישרק על כל מכותיה
על דארגיזת כבל קדם

ובעת ההיא ח וסימ׳ ובעת ההיא תלשתים משלים בישראל · ובעת ההיא איצמיח לדוד · ובעת ההיא בני ישראל · יבקש עון
ישראל ואיננו · כי הנה בימים ההמה · בא חגני הרואה · ובעת ההיא יעמד מיכאל · ב בפס׳ .. משכיל ב ימין וסימ׳ חיצין
כגבור משכיל לא ישוב · רחם משכיל .. כל מוצאיהם ל׳ · כל הבשן ל׳ · כל הברכים ל׳ · כל חילו ל׳ · כל זה ל׳ · כל פקודיו ל׳

גל ליש פקידה על במ"ד אל וסימ הנני פקד אל מלך בבל ׳ב בו ׳ הנני פקד אל אמון מנוא ׳ פקדה אל שעריו ׳׳ ערכו ב וסי
ערכו מלחמה ׳ ערכו על בבל סביב כל דרכי ׳׳ זורע ב מלא וסימ כרתו זורע מבבל ותפש מגל ׳ זורע עולה יקיצור און ׳׳

יי תתותב ותהי ליצדו
כולה כל דיעיבר על
בבל יבלי ויניד על כל
מחתהא | ערכו על בבל |
מסביב כל דרכי קשת
ירו אליה אל תחמלו |
אל חץ כי ליהוה חטאה |
סדרו על בבל סחור
סחור כל מתחי קשתא
שדו לא תחוסון על
גירריא ארי קדם יי חו
חובת | הריעו עליה סב
סביב נתנה ידה נפלו
אשויתיה נהרסו חומ
חומותיה כי נקמת יי
יהוה היא הנקמו בה
כאשר עשתה עשו לה |
יביבו עלה סחור סחור
אתמסרת בידיהון נ
נפלא אשיתהא איתפ
איתפגרא שוריהא
ארי פורענות יי עמא
היא איתפרעו מינה
כמא דעבדית עבידו
לה | כרתו זורע מבבל
ותפש מגל בעת קציר
מפני חרב היונה איש
אל עמו יפנו ואיש אל
ארצו ינוסו | שיצו מ
מלכא מבבל ואנתיר
חרבא בעידן קטול
מן קדם חרב סנאה
דהיא כחמר מריא
גבר לעמיה יתפנון ג
וגבר לארעיה יערקון |

שה
פזורה ישראל אריות
הדיחו הראשון אכלו
מלך אשור וזה האחרון
האחרון עצמו נבוכד
נבוכדנאצר מלך בבל |
עם מבדרא ישראל מלכ
טלטילינון קדמאה
שליט בהון מלכא די
דאתור ודין בתראה
אסיפינון נבוכדנצר
מלכא דבבל | לכן כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני פקד אל
מלך בבל ואל ארצו
כאשר פקדתי על מלך
אשור | בכין כדנן אמ
יי צבאות אלהא דישר
הא אנא מסער על
מלכא דבבל ועל ארע
ארעיה כמא דאסערי
על מלכא דאתור | וש
ושבבתי את ישראל
אל נוהו ורעה הכרמל
והבשן ובהר אפרים
והגלעד תשבע נפשו |
ואתיב ית ישראל לא
לאתריהון ויתפרנסון
בארעא מתנן וגלעד
ובטור אפרים ומקד
ומקדישא תיסבע נפ
נפשהון | בימים ההם
ובעת ההיא נאם יהוה |
יבקש את עון ישראל
ואיננו ואת חטאת

יהודה לא תמצאנה
כי אסלח לאשר אשאיר
אשאיר | ביומיא האנ
האינון ובעידנא ההיא
אמר יי יתבעון חובי
בית ישראל וליתנון וחו
וחטאי בית יהודה לא
ישתכחון ארי אשבוק
לשארא דאשאר |
על
הארץ מרתים עלה
עליה ואל יושבי פקוד
חרוב והחרם אחריהם
נאם יהוה ועשה ככל
אשר צויתיך קול מל
מלחמה בארץ ושבר
גדול | על ארעא דעמא
סרבן סקו עלה ועל
יתבי פקוד דקטלין בה
בחרבא ויהון לגמירא
שארהון אמר יהוה |
ועביד ככל דיפקידתך |
קל קרבא בארעא ותב
ותברא רבא | איך נגדע
וישבר פטיש כל הא
הארץ איך היתה לשמ
לשמה בבל בגוים |
איכדין איתקטיעת וא
ואיתבר מלכא דהוה
מזיע לכל ארעא איכ
איכדין הות לצדו
בבל בעממיא | יקשתי
לך וגם נלכדת בבל ואת
לא ידעת נמצאת וגם
נתפשת כי ביהוה

לכן יי בטע בספ׳ וסימ עוד אריב אתכם נאם ׳ יען דברכם את הדבר ׳ הנני נתן לעם הזה ׳ ולא יאמר עוד התפת ׳ הנני צרפם
ובחנתים ׳ הנני מאכילם את העם ׳ על אנשי ענתות המבקשים ׳ הנני פקד עליהם הבחורים ׳ שאלו נא בגוים ׳ יען אמרכם את הדבר
ונשיתי אתכם נשא ׳ מישלחך ׳ כל אכליך יאכלו ׳ הנני שם פני ׳ הנני פקד אל מלך ׳ הנני פקד אל ׳ לכן ישבו איים את איים ׳ הנני רב את ריבך

ירדו ה׳ וסימ׳ עתה ירדו פלשתים אלי׃ חרבו כל פריה ירדו לטבח׃ ישימות עלימו׃ יעלו שמים ירדו בקעות׃ יעלו שמים
ירדו תהומות׳׳ ג׳ ואין לו ב׳ וסימ׳ ובשל זדון ונפל ואין לו מקים׃ יכרת משיח ואין לו׳׳ ס׳׳ זדה ל׳ ולא זרה׳׳ ׃

התגרית׃ איתצידת
לך ואף איתאחדת בבל
ואת לא ידעת איתבעיאת
הובך אישתכחת ואף
איתאחדת ארי בעמיא
דיי׳ איתגרית׃ פתח יי׳
יהוה את אוצרו ויוצא
את כלי זעמו כי מלאכה
היא לאדני יהוה צבא
צבאות בארץ כשדים׃
גלא יי׳ ית בית גנזוהי
ואפיק ית מניכס דלוט
קדמוהי ארי עבידתא
היא קדם יי׳ אלהים צב׳
צבאות בארע כסדאי׃
באו לה מקץ פתחו מ
מאבסיה סלוה כמו
ערמים והחרימוה
ואל תהי לה שארית׃ ח
עולו לה מסיטרה
פתחו אבולהא גמרו ני
ניכסהא כמיא רמא גמרין
ית ערימת עיבורא
בין גמריהא לא יהוי
לה שארא׃ חרבו כל פר
פריה ירדו לטבח הוי
עליהם כי בא יומם עת
פקדתם׃ שיצו כל גיב
גיבריהא יתמסרון לקט
לקטלא וי עליהון ארי
מטא יום תבריהון עידן
סעורן פורענותהון׃
קול נסים
ופלטים מארץ בבל לה
להגיד בציון את נקמת

יהוה אלהינו נקמת
היכלו׃ קל דערקין ומי
ומישתיזבין מארעא
דבבל לחואה בציון ית
פורענותא דיי׳ אלהנא
פורענות היכליה׃ השמי
השמיעו אל בבל רבים
כל דרכי קשת חנו עליה
סביב אל יהי לה פליטה
שלמו לה כפעלה ככל
אשר עשתה עשו לה
כי אל יהוה זדה אל ק׳
קדוש ישראל׃ כנשו
על בבל סגיאין כל מתחי
קשתא שרו עלה סחור
סחור לא יהי לה שיזב
שלימו לה כעובדהא
ככל די עבדית עבידו
לה ארי על עמיה דיי׳
כפרת אמירת מילין׃
הלא בשרן קדם קדיש
דישראל׃ לכן יפלו בח
בחוריה ברחבתיה
וכל אנשי מלחמתה
ידמו ביום ההוא נאם
יהוה׃ בכן יתרמון ע
עולימהא ברחובהא
וכל גברי עבדי קרבא
יתברון בעידנא ההוא
אמר יי׳׃
הנני אליך זדון
נאם אדני יהוה צבאות
כי בא יומך עת פקדתיך׃
הא אנא שלח רוגזי ע
עלך רשיעא אמר יי׳׃

אלהים צבאות ארי מט
מטא יום תברך עידן
סעורן פורענותך׃ וכשל
זדון ונפל ואין לו מקים
והצתי אש בעריו ואכ
ואכלה כל סביבתיו׃ ויח
ויתקל מלכא רשיעא
ויפיל ולית ליה מקים
ואדליק אישתא בקרו
בקירוהי ותשיצי כל
סחרנוהי׃
כה אמר יהוה
צבאות עשוקים בני
ישראל ובני יהודה
יחדיו וכל שוביהם הה
החזיקו בם מאנו לש
לשלחם׃ כדנן אמר
יי׳ צבאות אניסין בני
ישראל ובני יהודה
כחדא וכל שביהון א
אתקיפו בהון מסרבין
לשלחותהון׃ גאלם
חזק יהוה צבאות שמו
ריב יריב את ריבם למ
למען הרגיע את הארץ
והרגיז לישבי בבל׃
פריקהון תקיפא יי׳
צבאות שמיה איתפ
איתפרעא איתפרעית
עולבנהון בדיל למיתבר
רשיעי ארעא ולאית
ולאיתאה זיעא לכל
יתבי בבל׃ חרב על הכ
הכשדים נאם יהוה
ואל ישבי בבל ואל

כה אמר יי׳ צבאות ל׳ מיחדי וסימ׳ פקדתי את אשר עשה עמלק׃ ועתה כה תאמר לעבדי לדוד׃ וחבריו׃ עולל ועוללו יהיק
התבוצצו׃ כי מאנו׃ כבה אשבור׃ מהבלים׃ הנה רעת יוצאת׃ מיכה המורשתי׃ הנני משלח בם׃ עוד יהיה במקום הזה׃ לאדום כה
אמר׃ הנני שוכר׃ עשוקים בני ישראל׃ חומות בבל הרחבה׃ ומן ריש חגי עד סופ׳ דספ׳ דכו׳ במ״ב שבתי לירושלם׃ אל ציון׃ ירעה את צאן׳׳

ובאימים ב׳ מלא. בליש׳ וסימ׳ ואת האימים בשוה קריתים ׃ חרב אל מימיה ויבשו ׃ ומחשבותיו ב׳ מלא וסימ׳
אשר חשב אל ארץ כשדים ׃ וחבריו ׃ יעורו ג׳ וסימ׳ יעורו מירכתי ארץ ׃ יעורו ויעלו הגוים אל עמק ׃ ולא יעורו משנתם ׃

שריה ואל חכמיה ׃ ד
דקטלין בחרבא ייתון
על ארעא כסדאי אמר
יי ועל יתבי בבל ועל
רברבהא ועל חכימהא ׃
חרב על הבדים ונאלו
חרב על גבוריה וחתו ׃ ד
דקטלין בחרבא ייתון
על קסמיהא וישתבשון
דקטלין בחרבא ייתון
על גיבריהא ויתברון ׃ ח
חרב אל סוסיו ואל רכבו
ואל כל הערב אשר
בתוכה והיו לנשים חרב
אל אוצרותיה ובוזזו ׃
דקטלין בחרבא ייתון
על סוסותהון ועל
רתיכיהון ועל כל סומ
סומכותא דבגוה ויה
ויהון חלשין כנשיא ׃
דקטלין בחרבא ייתון
על בית גנזהא ויתבזזון ׃
חרב אל מימיה ויבשו
כי ארץ פסלים היא
ובאימים יתהוללו ׃ ש
שרבא במיהא ויבשון
ארי ארע צלמניא
היא ובטעוותהא מיש
מישתבחין ׃ לכן ישבו
ציים את איים וישבו
בה בנות יענה ולא תש
תשב עוד לנצח ולא ת
תשכון עד דור ודר ׃
בכין יערען תמן בה
בהתגלין וישרון בה

בנת עמימין לא תתיתב
עוד לעלם ולא תשרי
עד דר ודר ׃ כמהפכת
אלהים את סדם ואת
עמרה ואת שכניה נא
נאם יהוה לא ישב שם
איש ולא יגור בה בן
אדם ׃ יהפיך מימרי ית
יתהון כמא דהפיך יי
ית סדום וית עמורה
וקרויהא אמר יי לא
ייתיב תמן אנש ולא
יתותב בה בר אנש ׃ הנה
עם בא מצפון וגוי
גדול ומלכים רבים
יערו מירכתי ארץ ׃ ה
הא עמא אתי מארע
ציפונא ועממין רברבין
ומלכין סגיאין ייתון
ביגלי מסיפי ארעא ׃
קשת וכידן יחזיקו
אכזרי המה ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל
סוסים ירכבו ערוך כא
כאיש למלחמה עליך
בת בבל ׃ קשתן ותריסין
אחידין אכזראין אינון
ולית להון רחמין קלהון
כימא כאיתרגשותיה
ועל סוסותא רכבין ׃
מסדרין אינון ולית
להון רחמין קלהון כגי
כגבר עביד קרבין עלך
כנישתא דבבל ׃ שמעו
מלך בבל את שמעם

ורפו ידיו צרה החזיקתהו
חיל כיולדה ׃ שמע מי
מלכא דבבל ית שימע
שימעיהון ואיתרשלא
ידוהי עקא אחדתיה
הא כחבלין ליולדתא ׃
הנה כאריה יעלה מגא
מגאון הירדן אל נוה
איתן כי ארגעה ארי
ארוצם מעליה ומי בח
בחור אליה אפקד כי
מי כמוני ומי יועדני
ומי זה רעה אשר יע
יעמד לפני ׃ הא מלך
במשיריתיה יסק
עליהון כאריא דסליק
מרום ירדנא וחוה לדו
לדיר רעין ארי בזמן
איתינון עלה ושלטונין
אימני עלה ארי מן כוי
כוותי ומן הערענני
ולית מלך דאית ליה
תקוף קדמי ׃ לכן שמ
שמעו עצת יהוה אש
אשר יעץ על בבל
ומחשבותיו אשר חשב
על ארץ כשדים אם
לא יסחבום צעירי הצ
הצאן אם לא ישים
עליהם נוה ׃ בכין שמעו
מלכא דיי דימלך על
בבל ומחשבתיה דחשיב
על יתבי ארע כסדאי
אם לא יגררון ויקטלון
תקיפי עמא אם לא י

דור ודר ד׳ כת׳ כן וסימ׳ לכן ישבו ציים את איים ׃ קרבם בתימו לעולם ׃ ואנחנו וצאן מרעיתך ׃ מלכותך מלכות כל עולמים ׃ וחד
חלות ובגיתי לדר ודור כמאד ׃ וכל צבאים ׃ ישבח מעשיך ׃ כי לא לעולם חסן ׃ כמאד לדור ודור ׃ והימים האלה נזכרים ונעשים בכל
והארץ לעולם עמדת ׃ דור ודור כת׳ ב׳ ׃ וכל שם לוי חס׳ ׃ ויהי למנשה ׃ דיהושע קדמ׳ דפס׳ ׃ ומטה נפתלי ׃ בן אבגדב ׃ בשמדו בעין דאר

אל השמים ה׳ וסימ׳ ושמעת את תחנת׳ דמלכים׳ כי נגע אל השמים משפטה׳ יקרא אל השמים מעל׳ וירב יבייב ו׳
ושמאלו׳ וחד ואל השמים ואין אורם׳׳ וחד כי אשא אל שמים ידי׳׳ ז׳׳ כוס ב׳ ריש פס׳ וסימ׳ כוס זהב בבל׳ כוס ישועות׳׳

יצדון עליהון מרודהון׃
מקול נתפשה בבל נר
נרעשה הארץ וזעקה
בגוים נשמע׃ מקל
דאיתחדת בבל זעת
ארעא וצוחתא בעמ
בעממיא אישתמעת׃
כה
נא
אמר יהוה הנני מעיר
על בבל ואל ישבי לב
לב קמי רוח משחית׃
כדנן אמר יי׳ הא אנ
מיתי על בבל ועל יתב
יתבי ארעא כסדאי
עממין קטולין דרם
ליבהון ושפירין בקו
בקומא רוחהון מחב
מחבלא׃ ושלחתי לב
לבבל זרים וזרוה ויבק
ויבקקו את ארצה
כי היו עליה מסביב
ביום רעה׃ ואישלח
על בבל בזוזין ויבזונה
בקומא וירוקינון ית
ארעא אריתהון עלה
מסחור סחור ביום
בישׁ׃ אל ידרך הדרך
קשתו ואל יתעל בשר
בשריונו ואל תחמלו
אל בחוריה החרימו כ
כל צבאה׃ לא ימתח
דמתח קשתיה ולא
ייסק בסיריניה ולא
תחוסון על עולימיהא
גמירו על ניכסהא׃ ויפ

ונפלו חללים בארץ
כשדים ומדקרים בחו
בחוצותיה׃ ויתרמון
קטילין בארעא כסדאי
ומטענן בשוקהא׃ כי
לא אלמן ישראל ויהו
ויהודה מאלהיו מיהו
מיהוה צבאות כי ארצם
מלאה אשם מקדוש
ישראל׃ ארי לא שבי
שבקין בית ישראל ויה
ויהודה מאלההון מיי
צבאות ארי ארעהון
איתמליאת חובי קטול
ממימר קדישא דישר
אל׃ נסו
מתוך בבל ומלטו איש
את נפשו אל תדמו בע
בעונה כי עת נקמה
היא ליהוה גמול הוא
משלם לה׃ ערוקו מי
מיגו בבל ושיזיבו גבר
ית נפשיה לא תילקון
בחובה ארי עידן פורע
פורענותא היא קדם יי׳
גמלא היא משלים
לה׃
כוס זהב בבל ביד יהוה
משכרת כל הארץ מיי
מיינה שתו גוים על כן
יתהוללו גוים׃ הא כסא
דדהבא דהוא רגיג מכל
מניא כין עילאי חובה
דבבל כבין פורענות
תקיפא עתירא דיית׳

לה מן קדם יי׳ עתידין
דיתדון מינה דוון כל
מלכי עממיא׃ ומכס יי
פורענותא ישתון עמ
עממין על כן ישתגשון
עממיא׃ פתאם נפלה
בבל ותשבר הילילו עו
עליה קחו צרי למכאובה
אולי תרפא׃ בתכיר
נפלת בבל ואתברת א
אילילו עלה סבו שעת
לתבריה מאים תיתסי׃
רפאנו את בבל ולא
נרפתה עזבוה ונלך
איש לארצו כי נגע אל
השמים משפטה
ונשא עד שחקים׃ אס
אסינא ית בבל ולא
נתסיא שבקוהא וניזל
גבר לארעיה ארי קריב
לשמיא תברה ומנטל
עד שמי שמיא׃
הוציא יהוה
את צדקתינו בואו
ונספרה בציון את מעש
מעשה יהוה אלהינו׃
גלא יי׳ ית זכותנא א
איתו ונשתעי בציון
ית עובדא דעביד יי׳
אלהנא׃ הברו החצים
מלאו השלטים העיר
יהוה את רוח מלכי
מדי כי על בבל מזמתו
להשחיתה כי נקמת
יהוה היא נקמת היכלו׃

מלאו ומלאו ב׳ וסימ׳ הברו החצים מלאו השלטים׳ וטהרו שבעת ימים יכפרו׳ ובל אור׳ ומלכי מלאו ומלאו בסג׳ מלאו
ומלאו׳ ויאמר יעקב אל לבן׳ כי אינך משלח את עמי׳ ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך׳׳ וב׳ מלאו ומלאו פתח הגידו ירמיה ביהודה׳
ויאמר אליהם טמאו׳ ויחזקאל׳׳ הוציא ב׳ ריש פס׳׳ וסימ׳ הוציא עם עדי ועובים׳ הוציא יי׳ את צדקתינו בואו׳׳ נ׳׳

נשאים ד׳ בת בן וסימ׳ ועשרה נשאים ויעלה נשאים ויעל נשאים מקצה ארץ מעלה נשאים ובל אורו דבות בגור
הנשיאם בת׳ שנים עשר שנים עשר הנ׳ דויקדיבו ותעמידנה לפני משה והנשיאם הביאו חס דחס ואם באחת מלא דמלא

שננו גרריא מלו שיז
שלטיא אער יי׳ ית רוח
מלכי מדי ארי על בבל
רשעתיה לחבלותיה ארי
פורענותא דיי׳ היא פורז
פורענות היכליה׃ אל
חומות בבל שאו נס הז
החזיקו המשמר הקי
הקימו שמרים הכינו
הארבים כי גם זמם יי
יהוה וגם עשה את
אשר דבר אל יושבי
בבל׃ על שורי בבל זקו
זקופו אתא אתקיפו
מטרתא אקימו נטריא
אתקינו חורצניא ארי
אף חשיב יי׳ אף עבד
ית דמליל על יתבי בז
בבל׃ שכנתי על מים
רבים רבת אוצרות בא
קצך אמת בצעך׃ לא
דשריא על מיין רסגי
רסגיאין סגיאין בית
גנזהא מטא יום תבריך
עידן סעורן בישתיך׃
נשבע יהוה צבאות
בנפשו כי אם מלאתיך
ארם כילק וענו עליך
הידד׃ קיים יי׳ צבאות
במימריה אילהין אז
אימלינך משיריית
עממין דסגיאין כד
הלא וירימון עלך קז
קלהון׃
עשה ארץ בכחו ומי

ומכין תבל בחכמתו
ובתבונתו נטה שמים׃
אמיר אילין דעבד אר
ארעא בחיליה שכליל
בחוכמתיה ובסוכלתנו
ובסוכלתנותיה תלא
שמיא׃ לקול תתו המון
מים בשמים ויעל נש
נשאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה
ויוצא רוח מאוצרתיו׃
לקל מיתניה דיכפרת
דמיין בשמיא ומסיק
עננין מסיפי ארעא
ברקין ליזמן מיטרא
עבד ומפיק רוחין מבית
גנזוהי׃ נבער כל אדם
מדעת הוביש כל צרף
צורף מפסל כי שקר
נסכו ולא רוח בם׃ איז
איטפשו כל עממיא
מילמידע חוכמתא
בהיתו כל קיני מולמעבד
צלם ארי שיקרא אז
אתיכינונ ולא רוחא
בהון׃ הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם
יאבדו׃ לא אילין עיז
עבד תולעבא בעידן
דאסער עליהון חוביז
חוביהון יבדון׃ לא
כאלה חלק יעקב כי יוז
יוצר הכל הוא וישרא
שבט נחלתו יהוה
צבאות שמו׃ לא כאה

כאילין דיחלקיה יעז
יעקב ארי דיברא כולה
הוא וישראל שיבטא
דאחסנתיה יי׳ צבאות
שמיה׃
מפץ אתה לי כלי מזז
מלחמה ונפצתי בך
גוים והשחתי בך ממז
ממלכות׃ מבדר אית
קדמי כתבא דביתמנע
קרבא ואיבדר בך
עממין ואחביל בך
מלכוון׃ ונפצתי בך
סוס ורכבו ונפצתי בך
רכב ורכבו׃ ואיבדר בך
סוסוון ורוכביהון ואז
ואיבדר בך רתיכין ורז
ורוכביהון׃ ונפצתי בך
איש ואשה ונפצתי בך
זקן ונער ונפצתי בך
בחור ובתולה׃ ואיבדר
בך גבר ואיתתא ואיבדר
בך סב ויניק ואיבדר
בך עולימין ובתולן׃ ונז
ונפצתי בך רעה עדרו
ונפצתי בך אכר וצמדו
ונפצתי בך פחות וסגנים׃
ואיבדר בך רעיא עידז
ועדריה ואיבדר בך
אכר ופדניה ואיבדר
בך שילטונין וטירנון׃
ושלמתי לבבל ולכל
יושבי כשדים את כל
רעתם אשר עשו בציון
לעיניכם נאם יהוה׃

עשה ה׳ קמ׳ וסימ׳ מי כמכה באלם מלא אותם והיו שתותיה מגעת את שש עשה ארץ וחברו תועבת יי׳ עשיר ורש
וכל אמת דתקע אלה הדברים מלכים תריסר דבר הימ׳ תהלים קהלת עזרא דבות במכב פתח חסד משפט יצרן השליש וחבר
יירשו תחשבון מענך שאלו ועסותם והיו לי מגדיל ממלך דם לי שבחו מלאכיך לעשוקים שמים חוטא והסגנים הבונים
ואשלחה

בריחיה ד׳ ג׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ היציתו משכנתיה נשברו בריחיה׳ הארץ בריחיה בעדי לעולם׳ אבד ושבר בריח ידי׳
בריחה עד יצער עגלתי׳ בתר חס׳ ״נ״ ומגיד ב׳ וסימ׳ רץ לקראת רץ ירוץ׳ ומגיד לאדם מה שחו״

ואשלמתי לבבל ולכל
יתבי ארעא כסדאי ית
ית בישתהון די עבדו
בציון לעיניכון אמר
יי׃ הנני אליך הר
המשחית נאם יהוה
המשחית את כל הא
הארץ ונטיתי את ידי
עליך וגלגלתיך מן הס
הסלעים ונתתיך להר
שרפה׃ הא אנא שלח
רוגזי עלך קרתא מחבל
אמר יי׳ דמחבל ית
כל ארעא ואירים ית
מחת גבורתי עלך ואר
ואגמרינך מן תוקפא
ואיתנינך לכרך יקידא׃
ולא יקחו ממך אבן
לפנה ואבן למוסדות
כי שממות עולם תהיה
נאם יהוה׃ ולא יסבון
מינך מלך למלכו ורשו
ושלטון לשולטנו ארי
צדות עלם תהי אמר
יי׃ שאו נס בארץ תקע
תקעו שופר בגוים קד
קדשו עליה גוים הש
השמיעו עליה ממלכ
ממלכות אררט מני
ואשכנז פקדו עליה
טפסר העלו סוס כילק
סמר׃ זקופו אתא באר
בארעא תקעו שופרא
בעממיא זמינו עלה
עממיא בסרו עלה

מלכוות ארע קרד׃
משריתי׃ חורמני וה
והדיב המינו עליה
קרבא דיהון סלקין ז
סוסותהון מפגבין ז
הא כחלא דמיגלהב׃
קדשו עליה גוים את
מלכי מדי את פחותיה
ואת כל סגניה ואת כל
ארץ ממשלתו׃ זמינו
עלה עממיא ית כל
מלכי מדי וית שולט
שולטונהא וית כל טו
טורנהא וית כל ארעא
שולטוניא׃ ותרעש ה
הארץ ותחל כי קמה
על בבל מחשבות יה
יהוה לשום את ארץ
בבל לשמה מאין יוש
יושב׃ ותזוע ארעא
ותיתמרע ארי קמא
על בבל מחשבתא דיי
לשואה ית ארעא
דבבל לצדו מבלי יתיב׃
חדלו גבורי בבל להל
להלחם ישבו במצדות
נשתה גבורתם היו לנ
לנשים הציתו משכנ
משכנותיה נשברו
בריחיה׃ איתמנעו גי
גיברי בבל מלאגחא
יתיבו במצדיא איתברו
גיברותהון הוו חלשין
כנשיא איתדלק
בירניתהא איתברו ט

עברהא׃ רץ לקראת
רץ ירוץ ומגיד לקרא
לקראת מגיד להגיד
למלך בבל כי נלכדה
עירו מקצה׃ רהיט א
לקדמות רהיט ורהוט
ודימחוי למחוי לחוא
לחואה למלכא דבבל
ארי איתכבישת קרתי
מסיפיה׃ והמעברות
נתפשו ואת האגמים
שרפו באש ואנשי ה
המלחמה נבהלו׃ ומי
ומגזתא איתאחדא
וית אגמיא אוקידו
בנורא וגברי עבדי ק
קרבא איתבהילו׃
כי כה
אמר יהוה צבאות א
אלהי ישראל בת בבל
כגרן עת הדריכה עוד
מעט ובאה עת הקציר
לה׃ ארי כדנן אמר יי
צבאות אלהא דישראל
כנשתא דבבל דמיא
לאידרא דמטא עידן
אדרכותה עוד זעיר
כזעיר ויתון בזוזין ז
עלה׃ אכלנו הממנו
נבוכדראצר מלך בבל
הציגנו כלי ריק בלענו
כתנין מלא כרסו מע
מעדני הדיחנו׃ אמרת
ירושלם כל נכסי ועו
ושיצינו נבוכדנצר

במצדות ה׳ גליש וסימ׳ את המצדות אשר בהרים׳ וישב דוד במדבר במצדות׳ ויעלו זיפים אל שאול הגבעתה׳ וישב
במצדות עין גדי׳ נלכדה הקריות והמצדות׳ חדלו גברי בבל להלחם׳ ואשר במצדות ובמערות׳ הוא מרום ישכן מצדות׳ וסימ׳
חלמית חמורתא שבועתא אתבזעת בוציא מדירא כוגרא דרדתא״ מקצה ב׳ וסימ׳ ואת העם מקצה׳ כי נלכדה עירו״

משתיהם ג̇ וסימ̇ בחומם אשית את משתיהם ׳ תה וחליל ויין משתיהם ׳ ויהי המלצר נשא את פתבגם ׳׳ חמסי ב̇ וסי
חמסי עליך ׳ חמסי ושארי על בבל ׳׳ מקורה ב̇ א חס וא מל̇ וסימ̇ כי את מקרה הערה ׳ והובשתי את מקורה ׳ מל̇ ׳׳

מלכא דבבל נפצנני כמן
דיקן מלעני כתנינא
מלא בית גנזיה מטוב
ארעי טלטלני ׀ חמסי
ושארי על בבל תאמר
ישבת ציון ודמי אל
ישבי כשדים תאמר
ירושלם ׀ חטופי וביזי
על בבל תימר כנשתא
דציון וחובת דם זכאי
דאיתאשד בה על יתבי
ארע כסדאי תימר
ירושלם ׀
לכן כה אמר
יהוה הנני רב את ריבך
ונקמתי את נקמתך
והחרבתי את ימה וה
והובשתי את מקורה ׀
בכין כדנן אמר יי הא
אנא דאין ית דינך
ומיתפרעית ית פורע
פורענותיך ואחריב
ית ימא ואוביש ית מ
מבועהא ׀ והיתה בבל
לגלים מעון תנים ש
שמה ושרקה מאין
יושב ׀ ותהי בבל לגוז
ליגורין מדור ירודין
צדו ואישתממו מן
מבלי יתיב ׀ יחדו ככפ
ככפירים ישאגו נערו
כגורי אריות ׀ כחדא
כאריון ינהמון כבני א
אריון ירימון קלהון ׀
בחמם אשית את

משתיהם והשכרתים
למען יעלזו וישנו
שנת עולם ולא יקיצו
נאם יהוה ׀ איתא עליו
עליהון עקא ויהון דו
דמין לרויא בדיל דלא
יהון תקיפין וימותון
מותא תניינא ולא
יחון לעלמא דאתי ׀
אמר יי ׀ אורידם ככר
ככרים לטבח כאילים
עם עתודים ׀ אימסרינון
כתורין לקטלא כדיכ
כדיכרין עם גדיין ׀ איך
נלכדה ששך ותתפש
תהלת כל הארץ איך
היתה לשמה בבל בגוים ׀
איכדין איתכבישת
בבל ואיתאחדת תושו
תושבחת כל ארעא א
איכדין הות לצדו בבל
עממיא ׀ עלה על בבל
הים בהמון גליו נכסתה ׀
סליק על בבל מלך
כמשיריתיה דסגי כמי
ימא באתרגושת
גלוהי חפת ׀ היו עריה
לשמה ארץ ציה וע
וערבה ארץ לא ישב
בהן כל איש ולא יעו
יעבר בהן כל אדם ׀ והוו בן
והוואה קרויהא לצדו
ארעא צדיא וחרבא
ארעא לא יתיב בהון
כל אנש ולא יעבר

בהון בר אינש ׀ ופקדתי
על בל בבבל והוצאתי
את בלעו מפיו ולא ינ
ינהרו אליו עוד גוים
גם חומת בבל נפלה ׀
ואסער על פלחין ד
לבל בבבל ואפיק ית
ניכסוהי מפומיה ולא יע
ישתמעון ליה עוד ע
עממיא אף שורי בבל
יתירמון ׀ צאו מתוכה
עמי ומלטו איש את
נפשו מחרון אף יהוה ׀
פוקו מגוה עמי ושזי
ושיזיבו גבר ית נפשיה
מתקוף רוגזא דיי ׀ ופן
ירך לבבכם ותיראו בו
בשמועה הנשמעת
בארץ ובא בשנה הש
השמועה ואחריו בש
בשנה השמועה וחמס
בארץ ומשל על מוש
מושל ׀ דילמא יזוע
ליבכון ותידחלון מן
קדם בסורתא דתיהו
דתישתמע בארעא
ותיתי בשתא בסורתא
ובתרוהי בשתא
בסורתא ויסגון חטי
חטופין בארעא ויקום
שילטון על שילטון ׀
לכן
הנה ימים באים ופק
ופקדתי על פסילי בבל
וכל ארצה תבוש וכל

שנת ה̇ בשינה וסימ̇ בחמם אשית את משתיהם ׳ והשכרתי חכמ̇ שריה וחכמיה ׳ אם שנת אתן לעיני ׳ מתוקה שנת העבד ׳
נדדה שנת המלך ׳׳ ופן ה̇ וסימ̇ ופן תשא עיניך השמימה ׳ רק השמר לך ושמר נפשך ׳ השמר לך פן תנקש אחריהם ׳ תג̇
דפס̇ ׳ ופן ירך לבבכם ׳ ופן אוריש ׳׳ ירך ג̇ וסימ̇ אתם קרבים היום ׳ השמר והשקט ׳ ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה ׳׳

כל לישׁ מקדש אל במ״ג על וסימ׳ כי באו זרים על מקדש יי׳ על הממלכה ועל המקדש על מקדשך השמים ״ ׳ ״ גמלות
ב׳ א׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ כי אל גמלות יי׳ שלם ישלם בעל גמלות כעל ישלם ״ ״ ורננו ב׳ על בבל במרום ציון ״

חלליה יפלו בתוכה׃
בכין הא יומיא אתן ו
ואסער על צלמי בבל
וכל ארעא תיחרוב וכל
קטילהא יתירמון בגו
בגוה׃ ורננו על בבל
שמים וארץ וכל אשר
בהם כי מצפון יבוא לה
השודדים נאם יהוה׃
וישבחון על בבל שמיא
וארעא וכל די בהון א
ארי מציפונא ייתון ע
עלה בזוזין אמר יי׳׃
גם בבל לנפל חללי
ישראל גם לבבל נפלו
חללי כל הארץ׃ ארי
בבל איתירמיאו קטילי
ישראל את לבבל יתירו
יתירמון קטילי כל א
ארעא׃ פלטים מחרב
הלכו אל תעמדו זכרו
מרחוק את יהוה וירוש
וירושלם תעלה על לב
לבבכם׃ משיזביא מחו
מחרבא גלו לא תתעכבו
אידכרו מירחיק ית
פולחנא דיי׳ וירושלם
תיסק על ליבכון׃ בשנו
כי שמענו חרפה
כסתה כלימה פנינו כי
באו זרים על מקדשי
בית יהוה׃ בהיתנא א
ארי שמענא חיסודין
חפת איתכנעותא אפנא
ארי עלו נוכראין יסא

וסאיבו ית בית מקדשא
דיי׳׃
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על
פסיליה ובכל ארצה
יאנק חלל׃ בכין הא י
יומיא אתן אמר יי׳ וי
ואסער על צלמנהא
ובכל ארעא יתירמון
קטילין׃ כי תעלה בבל
השמים וכי תבצר
מרום עזה מאתי יבו
יבאו שדדים לה נאם
יהוה׃ ארי יתבני בבל
בינינין דרמין עד צית
שמיא וארי תיחוד
ברכין תקיפין עד רו
רומא מן קדמי ייתון
בזוזין עלה אמר יי׳׃
קול זעקה מבבל ושבר
גדול מארץ כשדים׃ קל
צווחתא מבבל ותברא
רבא מארע כסדאי׃ א
כי שדד יהוה את בבל
ואבד ממנה קול גדול
והמו גליהם כמים רז
רבים נתן שאון קולם׃
ארי אבזיז יי׳ ית בבל
ואביד מינה משירין
סגיאין ויתכנשון עלה
עליהון משירית עממין
סגיאין ודמין באיתרג
באיתרגשתא קלהון׃
כי בא עליה על בבל
שודד ונלכדו גבוריה

חתתה קשתותם כי אל
אל גמלות יהוה שלם
ישלם׃ ארי אתו עלה
על בבל בזוזין ואיתאחדו
גיברהא איתברא קש
קשתתהון ארי אלהא
מרי גומליא יי׳ שלמא
ישלים להון גמולהון׃
והשכרתי שריה וחכ
וחכמיה פחותיה וסג
וסגניה וגבוריה וישנו
שנת עולם ולא יקיצו
נאם המלך יהוה צבא
צבאות שמו׃ ואירוי
רברבהא וחכימהא וש
ושולטנהא וטורנהא
וגיברהא וימותון מות
תנינא ולא ייחון לע
לעלמא דאתי אמר
מלכא יי׳ צבאות שמיה׃
כה
אמר יהוה צבאות
חמות בבל הרחבה
ערער תתערער ושע
ושעריה הגבהים בא
באש יצתו ויגעו עמים
בדי ריק ולאמים בדי
אש ויעפו׃ כדנן אמר
יי׳ צבאות שורי בבל
פתיא איתחמרא ית
יתחמרון ותרעהא
רמיא בנורא ייתוקדון
ויהלון עממיא לריקנו
ומלכותא תסוף אישתא
וישתלהון׃

יבא ל״ד דסביר יבאו וסימ׳ מכל האכל אשר יאכל אויבנו יי׳ יבא עתה יבא דבריך אשר לא יבא שם בדחו עולם יבא לה
השדדים ובריות מבכם המורדים ועל בית אדם לא יבא לטמאה והנשיא בתוכם בבאם יבא עדיו יבא ויבשו וכל בן נכר ערל לב
וערל בשר יבא כל בשר להשתחות וגם הוא ועדיו יבא יראה ורעד יבוא כי לבל יבא גבורות ישתה ״ ״ תתערער ל׳ דפות

אל ספר ג̇ וסימ̇ בה אמרו יי̈ אלהי ישראל ל̇א׳ ויכתב ירמיהו ואל כל הרעה ׳ ויקרא בו לפני הרחוב ׳׳ ׳׳ הכתבים ד̇ חס̇ בליש
וסימ̇ שלמה ׳ אמציה ׳ ויעמד המלך ׳ וגם את האבנות ואת הידעני ׳ הדברים הכתבים אל בבל ׳׳ ׳׳ להכריתו ל̇ דבות ׳׳

הדבר אשר צוה ירמי
ירמיהו הנביא את ש
שריה בן נריה בן מחס
מחסיה בלכתו את
את צדקיהו מלך יה
יהודה בבל בשנת הרב
הרביעית למלכו ושריה
שר מנוחה ׃ פיתגמא
דפקיד ירמיה נביא
ית שריה בר נריה בר
מחסיה כד אזל בשות
בשליחות צדקיה מלך
שיבטא דבית יהודה
לבבל בשתא רביעית
למימלכיה ושריה
רב תוקרבא ׃ ויכתב יר
ירמיהו את כל הרעה
אשר תבוא אל בבל אל
ספר אחד את כל הד
הדברים האלה הכתו
הכתובים אל בבל ׃ וכ
וכתב ירמיה ית כל בישו
בישתא דעתידא למיתי
על בבל על סיפרא חד
ית פיתגמיא האילין ׃ ד
דכתיבין על בבל ׃ ויא
ויאמר ירמיהו אל
שריה כבאך בבל ורו
וראית וקראת את כל
הדברים האלה ׃ ואמר
ירמיה לשריה במיתך
לבבל ותיחזי ותיקרי
ית כל פיתגמיא האילין ׃
ואמרת יהוה אתה
דברת אל המקום הזה

להכריתו לבלתי היות
בו יושב למאדם ועד
בהמה כי שממות עולם
תהיה ׃ ותימר יי את
גזרתא על אתרא הדין
לשיציותיה בדיל דלא
למיהוי ביה יתיב למא
למאנשא ועד בעירא
ארי צדיות עלם תהי ׃
והיה ככלתך לקרא
את הספר הזה תקשר
עליו אבן והשלכתו
אל תוך פרת ׃ ויהי כד
כד תשיצי למיקרי ית
כל סיפרא הדין תיקטר
ביה אבנא ותירמיניה
לגו פרת ׃ ואמרת ככה
תשקע בבל ולא תקום
מפני הרעה אשר אנכי
מביא עליה ויעפו עד
הנה דברי ירמיהו ׃ ותי
ותימר כדין תשתקע
בבל ולא תקום מן קדם
בישתא דאנא מיתי
עלה וישתלהון עד
הכא נבואת פיתגמי
ירמיה ׃

נב

בן עשרים ואחת
שנה צדקיה במלכו
ואחת עשרה שנה
מלך בירושלם ושם
אמו חמוטל בת ירמי
ירמיהו מלבנה ׃ בר
עשרין וחדא שנין בר
מלך וחדא עסרי שנ

שנין מלך בירושלם
ושום אימיה חמוטל
בת ירמיה מלבנה ׃ ויע
ויעש הרע בעיני יהוה
ככל אשר עשה יהוי
יהויקים ׃ ועבד דביש
קדם יי ככל דעבד
יהויקים ׃ כי על אף יהוה
היתה בירושלם וביהו
וביהודה עד השליכו
אתם מעל פניו וימרד
צדקיהו במלך בבל ׃
ארי על דארגיזו קדם
יי הות בירושלם וביהו
וביהודה עד דאתגליו
יתהון מארע בית שכינ
שכינתיה ומרד צדקי
במלכא דבבל ׃ ויהי
בשנה התשיעית למלו
למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש בא
נבוכדראצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירוש
ירושלם ויחנו עליה
ויבנו עליה דיק סביב ׃
והוה בשתא תשיעיתא
למימלכיה בירחא
עשיראה בעשרא ל
לירחא אתא נבוכדנצר
מלכא דבבל הוא וכל
משיריתיה על ירוש
ירושלם ושרו עלה
ובנו עלה כרקום סחור
סחור ׃ ותבא העיר
במצור עד עשתי עש

ה̇ זוגי̇ מן ב̇ב̇ דבות̇ ל̇ האסירים ויאחזהו פלשתים ׳ בג̇ריב למה יאמרו הגוים ׳ הבלגא וירמיהו בא ויוצא ׳ חמיטל בן עשרים ׳
באמינע תבות וקד̇ ו̇ האסירים ויהי כי טוב לבם ׳ ג̇וים ויאמר יי̈ לה שגי ׳ הבלגא ויהי בשלשים ושבע ׳ חמיטל וחברו ׳ בן ׳
ישיב ובני יששכר תולע ופואה ׳ ישיב לכן ישיב עמו הלום ׳׳ ׳׳ ויגעו ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ חומת בבל ׳ הלא הנה ׳ קדמ̇ חס̇ ׳׳

בחדש ז׳ ריש פס׳ וסימ׳ בחדש השלישי ליצאת בני׳ בחדש הראשון בארבעה עשר׳ דתורת כהנים׳ בחדש השני בארבעה׳
בחדש הרביעי בתשעה לחדש׳ בחדש השמיני בשנת שתים לדריוש׳ בחדש הראשון הוא חדש ניסן׳ בחדש השלישי החלו׳ ד̇ד̇ה̇׳׳

עשרה שנה למלך צד
צדקיהו׃ בחדש הרביעי
בתשעה לחדש ויחזק
הרעב בעיר ולא היה
לחם לעם הארץ׃ ועלת
קרתא בצירא עד חדא
עסרי שנין למלכא
צדקיה בירחא רביעאה
בתשעה לירחא ותקיף
כפנא בקרתא ולא הוה
מיכל לעמא דארעא׃
ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה יברחו ויצאו
מהעיר לילה דרך
שער בין החמתים
אשר על גן המלך וכ
וכשדים על העיר סביב
וילכו דרך הערבה׃
ואיתרעת קרתא וכל
גברי עבדי קרבא ערקו
ונפקו מן קרתא בליליא
באורח תרע בין שוריא
דעל גינתא דמלכא
וכסדאי שרן על קרתא
סחור סחור ואזלו באו
באורח מישרא׃ וירדפו
חיל כשדים אחרי המ
המלך וישיגו את צד
צדקיהו בערבת ירחו
וכל חילו נפצו מעליו׃
ורדפו משירית כסדאי
בתר מלכא ואדביקו
ית צדקיה במישרי יר
יריחו וכל משריתיה
איתבדרו מיניה׃

ויתפשו את המלך ויע
ויעלו אתו אל מלך
בבל רבלתה בארץ חמ
חמת וידבר אתו משפ
משפטים׃ ואחדו ית
מלכא ואסיקו יתיה
לות מלכא דבבל לרי
לריבלת בארעא דחמת
ומליל עמיה פתגמי
דינין׃ וישחט מלך
בבל את בני צדקיהו
לעיניו וגם את כל שרי
יהודה שחט ברבלתה׃
ונכס מלכא דבבל ית
בני צדקיה לעינוהי
ואת ית כל רברבי יהוד
יהודה נכס ברבלת׃ ואת
ואת עיני צדקיהו עור
ויאסרהו בנחשתים
ויביאהו מלך בבל בבל
בבלה ויתנהו בבית
הפקדות עד יום מותו׃
וית עיני צדקיה עור
ואסריה בשושלן
דנחש ואובליה מלכ
דבבל ויהביה בבית
אסירין עד יום מותיה׃
ובחדש החמישי בע
בעשור לחדש היא
שנת תשע עשרה
שנה למלך נבוכדראצר
מלך בבל בא נבוזראדן
רב טבחים עמד לפני
מלך בבל בירושלם
ובירחא חמישאה

בעשרא לירחא היא
שנת תשע עשרי שנין
למלכא נבוכדנצר
מלכא דבבל אתא נבו
נבוזראדן רב קטוליא
קם קדם מלכא דבבל
בירושלם׃ וישרף
את בית יהוה ואת בית
המלך ואת כל בתי
ירושלם ואת כל בית
הגדול שרף באש׃ וא
ואוקיד ית בית מקדש
דיי וית בית מלכא
וית כל בתי ירושלם
וית כל בתי רברביא א
אוקיד בנורא׃ ואת
כל חומות ירושלם ס
סביב נתצו כל חיל
כשדים אשר את רב
טבחים׃ וית כל שורי
ירושלם סחור סחור
תרעא כל משירית
כסדאי דעים רב קט
קטוליא׃ ומדלת
העם ואת יתר העם
הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו
אל מלך בבל ואת יתר
ההמון הגלה נבוזרא
נבוזראדן רב טבחים׃
ומחשיכי עמא דארעא
וית שארא דעמא
דאישתארו בקרתא
וית שמיעיא די איש
אישתמעו על מלכא

ובחדש ה׳ ריש פס׳ וסימ׳ ובחדש השני בשבעה ועשרים׳ ובחדש הראשון בארבעה׳ דפינחס׳ ובחדש השביעי באחד לחדש׳
ובחדש החמישי בשבעה לחדש׳ דמלכים׳ ובחדש החמישי בעשור לחדש׳ דירמיה׳׳ ל׳׳ כל ל׳ש אז אל בג̇מ̇ג̇ על וסימ׳ על גן ל
המלך׳ וחברו דירמיה׳ דטוב הוא לפני שמש ועל גנתו׳׳ ׳׳ וילכו דרך ג̇ וסימ׳ שלשת ימים במדבר׳ ולא מצאו מים׳ הערבה׳׳

כל הכלים האלה ד וסימ העמודים שנים הים אחד · לא נחדר · דדבר הימ · לנחשתים · וחכרוי · ג · הים אחד ב
וסימ העמודים שנים הים אחד · ואת הים אחד ואת הבקר · דדב הימ · נבוב ב וסימ ארבע אצבעות · איש נבוב ילבב

דבבל ושאר חמונה
אגלי נבוזראדן רב קט
קטוליא ׃ ומדלת הארץ
השאיר נבוזראדן רב
טבחים לכרמים וליוג
גליוגבים ׃ ומחשיכי ארו
עמא דארעא אשאר
נבוזראדן רב קטוליא
למיהוי מפלחין בחקי
בחקלין ובכרמין ׃ ואת
עמודי הנחשת אשר
בבית יהוה ואת המכנ
המכנות ואת ים הנחו
הנחשת אשר בבית
יהוה שברו כשדים
וישאו את כל נחשתם
בבלה ׃ וית עמודי דנח
דנחשא די בבית מקד
מקדשא דיי וית בסי
בסיסיא וית ימא דנח
דנחשא די בבית מקד
מקדשא דיי תברו כס
כסדאי ואובילו כל
נחשהון לבבל ׃ ואת
הסירות ואת היעים וז
ואת המזמרות ואת
המזרקות ואת הכפות
ואת כל כלי הנחשת
אשר ישרתו בהם לקו
לקחו ׃ וית דודיא וית
מגרופיתא וית מזמרי
וית מזרקיא וית בזי
בזיכיא וית כל מני
דנחשא דהוו משמש
משמשין בהון נסיבו ׃

ואת הספים ואת המ
המחתות ואת המזרק
המזרקות ואת הסירות
ואת המנרות ואת
הכפות ואת המנקיות
אשר זהב זהב ואשר
כסף כסף לקח רב טבח
טבחים ׃ וית קולליא וית
מחתיתא וית מזרקיא
וית דודיא וית מנרתא
וית בזיכיא וית מכילתא
די דהבא דהבא ודי
בספא כספא נסיב רב
קטוליא ׃ העמודים שנ
שנים הים אחד והב
והבקר שנים עשר נח
נחשת אשר תחת
המכנות אשר עשה
המלך שלמה לבית
יהוה לא היה משקל
לנחשתם כל הכלים
האלה ׃ עמודיא תרין
ימא חד ותורי תרי עס
עשר דנחשא דתחות
בסיסיא די עבד מלכא
שלמה לבית מקדשא
דיי לא הוה מתקל
לנחשהון דכל מניא
האילין ׃ והעמודים שמ
שמונה עשרה אמה
קומה העמד האחד
וחוט שתים עשרה
אמה יסבנו ועביו
ארבע אצבעות נבוב
ועמודיא תמני עשרי

אמין רומיה דעמודא
חד וחוט משחת תרתי
עשרי אמין מקף ליה
וסומכיה ארבע אצב
אצבען חליל ׃ וכתרת
עליו נחשת וקומת
הכתרת האחת חמש
אמות ושבכה ורמונים
על הכתרת סביב הכל
נחשת וכאלה הרמנים
תשעים וששים לעמוד
השני ורמונים ׃ וקרנ
וקרנתהון עלוהי די
דנחשא ורומית דקרו
דקרנתהון חדא חמש
אמין וסריגתא ורימו
ורימוניא על דקרנתה
סחור סחור הכל נחשא
וכאילין רימוניא תש
תשעין ושיתא לעמודא
תנינא ורימוניא
ויהוו רוחה לכל חרמ
הרמונים תשעים ושי
וששה הרמונים מאה
על השבכה סביב ׃ והוו
רוחא לכל רימוניא
תשעין ושיתא רימוני
מאה על סריגתא
סחור סחור ׃ ויקח רב
טבחים את שריה כהן
הראש ואת צפניה כהן
המשנה ואת שלשת
שמרי הסף ׃ ודבר רב
קטוליא ית שריה
כהנא רבא וית צפניה

רא קרי ת ולא כתב וסימ ויקרא ויגחם דוד את בת שבע · הכרו ויואב אל כל הצבא ישראל · אחד אלה שמות הגבורים
השמוני · עשרה והגלה את כל ירושלם · אמה שמונה עשרה אמה קומת · אחד המתקדשים והמטהרים · תהלה איכלו עזבה עיר
קומה והעמודים שמונה עשרה · דירמיה · באחד לבבתני אחותי כלה · תלמ דפו · בן ויקחלו דהבעם · ירחק עד אשר לא ירחק

על אנשי ד̇ וסימ̇ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול · ומן העיר ההוא לקח סריס · דמלכים · וחברו דירמיה · על אנשי ענתות ״ ״ ויולד ד̇ וסימ̇ ויולד ייי את הים · ויולך אותם שמרונה · ויולך אתם אל מלך בבל · וחברו · ויולך אתם ״

סגן כהנא וית תלתא
אמרכליא ומן העיר
לקח סריס אחד
אשר היה פקי
פקיד על
אנשי המל
המלחמה
ושבעה
אנשים
מר
מ
מראי פני המלך
אשר נמצאו בעיר
ואת ספר שר
הצבא הצבא
המצבא את
עם הארץ
וששים
איש
מעם
הארץ הנמצאים בתוך
העיר ומן קרתא
הבר נפק חד
הוה ממנא
על עברי
קרבא
וס
ושבעא גברין חזן אפ
אפי מלכא דאשתכחו
בקרתא וית ספרא
רב חילא דמכנש
ית עמא דא
דארעא
ושיתין

גברא מעמא דארעא
דאשתכח בגו קרי
קרתא ויקח אתם
רב טבחיא נבוז
נבוזראדן
רב טבחים
וילך
אתם
אל
מיו
מלך בבל רבלתה
ודבר יתהון נבוזרא
נבוזראדן רב קט
קטוליא ואובי
ואוביל יתהו
יתהון לות
מלכא
דבבל
לר
לריבלה ויכה אתם
מלך בבל וימיתם
ברבלתה בארץ
חמת
ויגל יהו
יהודה
מ
יהודה מעל אדמתו
ומחא יתהון מלכא
דבבל וקטילינון
בריבלה באר
בארעא
דחמת
וגלו

דבית יהודה מעל ארע
ארעהון
זה העם אשר הגו
הגלה נבוכד רא
בשנת שבע
יהודים
שלשה
אלפים
ועשרים
וש
ושלשה דין עמא
דאגלי נבוכד ראצר
בשנת שבע ירחו
יהודאי תלתא
אלפין ועשו
ועשרין
ותלתא
בשנת
שו
בשנת שמנה עשרה
לנבוכדראצר
מירושלם נפש
שמנה
מאות
ושל
ושלשים ושנים בשי
בשנת תמניא עשרי
לנבוכדנצר
מירושלם נר
נפשתא תמני
מאה ותלתין
ותרתין

ויכה ל̇ וסימ̇ ויכה יהושע את כל הארץ · ויגש צדקיה בן כנענה · ואיש משך בקשת לתמו · דמלכים · ויקח אליהו את אדרתו · ויקח את אדרת אליהו · ב̇ בן · ויעבר יהורם צעירה · ויבה במחנה אשור · דישעיה · ויכה אתם מלך בבל · דירמיה · ויכה פשחור את ירמיהו ״ ״ מלכים אשר הוא פקיד · ירמיה אשר היה פקיד · ואפס הוא היה גבור ציד לפני ״ ״ ועשרים ושלשה ל̇״

גבבל ח ופימ׳ ולקח מהם קללה ׳ ממעל לכסא ׳ וחברו ׳ י״ג אחבו ׳ יעשה חפינו ׳ ועדתי על בל ׳ ויתגם בהיכלו ׳ ובעו דין
על מלכא ׳ וביקרו בבית ספריא ׳׳ ׳׳ מלכתו ג̇ חס וסימ׳ וירם מאגג מלבו ותנשיא ׳ והכון מלכתו מאד ׳ נשא אויל מרודך ׳׳ פ ׳׳

בשנת שלש ז
ועשרים לנבוכדראצר
הגלה נבוזראדן
רב טבחים ירו
יהודים נפש
שבע מאות
וארבעים
וחמשה
כל
נפש ארבעת אלפים
וששמאות ׀ בשנת עש
עשרין ותלת לנבוכדנצ
אגלי נבוזראדן רב
קטוליא יהודאי ׀
נפשתא שבעמ
מאה ארבעין
וחמש כל
נפשתא
ארבע
א
אלפין ושית מאה ׀
ויהי
בשלשים ושבע שנה
לגלות יהויכין מלך יה
יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים וחז
וחמשה לחדש
נשא אויל
מרודך או
מלך
בבל
בשנת מלכתו את ראש
יהויכין מלך יהודה
ויצא אתו מבית הכליא ׀
והוה בתלתין ושבע שנין

לגלות יהויכין מלך
שיבטא דבית יהודה
בתרי עשרי ירח
ירחין בעשרין
וחמשא
לירחא דו
רבי את
אויל
מ
מרודך מלכא דבבל
בשנת מלכותיה ית
ריש יהויכין מלך שי
שיבטא דבית יהודה
ואפיק יתיה מבית
אסירי ׀ וידבר
אתו טובות
ויתן על
את כס
כסאו
ז
ממעל לכסא המלכי
המלכים אשר אתו
בבבל ׀ ומליל עמיה
פיתגמין טבין תז
תקנן ויהב
ית כורסי
כורסוהי
מיעול
לכו
לכו
ז
לכורסי מלכיא די
עמיה בבבל ׀ ושנא
את בגדי כלאו ואכל
לחם לפנו תמיד

כל ימי חייו ׀ ושנ
ית לבושי איסה
איסריה
ואכל לחמא
קדמוהי
תדירא
כל
יומי
חיו
חו
ד
ז
חיוהי ׀ וארחתו
ארחת
תמיד נתנה
לו מאת בילן
בבל דבר
יום
ביומו
עד
יום
מותו כל ימי חייו ׀ ז
ושירותיה שירות
תדירא מתיהב
ליה מן קדם
מלכא די
דבבל
פתגם
יום ביומיה עד יום מותי
כל יומי חיוהי ׀ חזק ׳׳

סכום פסו דספר אלף ושלש
מאות וששה וסימ׳ אשנה
והינו ויאמר הנצבה וסדריג
שלשים ואחד ׳׳ ג

יב זוגו׳ מן בב חד בת ׳ נשא קומה י״ג ׳׳ במשא ובנגיהו ׳ סלא ויקמו ׳ רפא וייצעק ׳ ירושא ׳ הוא בילשלג ׳ וזיזא ׳ ושנא את ׳
א בפו תבו וחד בת ה ׳ גפה רבים ׳ במסה ׳ לא תנסו ׳ סלה . בל ׳ רפה הדעשת ׳ ירושה ׳ הוה יעבדוך ׳ וזיזה ׳ ושנה את ׳
ופא ׳ ופה ׳ והרא ויעד אהי ׳ והרה הנה יחבל ׳ והפלא י״י את מכותך ׳ והפלה י״י בין מקנה ׳ הבפא לקח בידו ׳ בכסה תקעו בחדש ׳׳

החמישי ד׳ וסימ׳ ובשנה החמישית תאכלו כל׳ ויהי בשנה החמישית ליהויקים׳ בחמשה עשר לחדש הוא השנה
החמישית׳ למלך רחבעם׳ וחברו׳ עלה שישק׳ ראורו החמשית בה׳ דירמיה החמשית כה׳ ושאר החמישית בתיב׳

ויהיה יחזקאל לכב לפופת׳ ויחד ליחזקאל׳ לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל׳



נפתחו ב׳ וסימניהון נפתחו שערי שמים׳ נפתחו השמים ואראה מראות

א בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחדש ואני
בתוך הגולה על נהר
ב כבר נפתחו השמים
ואראה מראות אלהים
והוה בסות ארבע מאה
ותלתין שנין לזמן ראשכח
דאשכח חלקיה כהנא
רבא סיפרא דאוריתא
בבית מקדשא בעזרתא
בעזרתא תחות אולמא
בפלגות ליליא בתר
מעלני סיהרא ביומי
דיאשיה בר אמון מלך

שיבטא דבית יהודה
בתמוז בחמשא לירחא
אמיר יחזקאל נביא
אנא הויתי שרי בגו
בני גלותא על נהר כבר
איתפתחו שמיא וחזית
בחיזו נבואת דישרת
עלי מן קדם יי חיזו
יקר שכינתא דיי ב בחמשה לחדש היא
השנה החמישית
לגלות המלך יהויכין
בחמשא לירחא היא
שתא חמישתא לגלות

מלכא יהויכין היה
היה דבר יהוה אל
יחזקאל בן בוזי הכהן
בארץ כשדים על נהר
כבר ותהי עליו שם יד
יהוה מחות הוה פיתגם
פיתגם נבואה מן קדם
יי עים יחזקאל בר בוזי
כהנא בארעא דישראל
תוב תניינות ואיתמלל
עימיה במדינת ארע
כסדאי על נהר כבר
ושרת עלוהי תמן רוח
נבואה מן קדם יי ואת

מן חד וחד ב׳ מלו׳ דלא נסב ה׳ וסימ׳ תורת אלהים ויכתב יהושע את׳ מגבל אלהים כי אני ידעתי כי גדול׳ הר אלהים הר בשן
הר גבננים׳ מראות אלהים ויהי בשלשים שנה׳ בני אלהים ברון יחד כוכבי נשפו׳ בעיני אלהים ומצא חן ושכל טוב׳ מעשה אלהים
והלחת מעשה׳ חתת אלהים ויסעו ויהי חתת׳ מלאך אלהים וישמע אלהים את קול הנער׳ במלאך אלהים ויאמר אבישי אל דוד׳

ומראיהן ד׳ בליש׳ וסימ׳ ותבאנה אל קרבנה ׀ והנה שפל מן הקיר ומראיהן ׀ ומתוכה דמות ארבע חיות ׀ ומראיהן כלפידם ׀׳
להנה ד׳ וסימ׳ ומתוכה דמות ארבע חיות ׀ ותחת הרקיע כנפיהם ישרות ׀ ב׳ בז׳ ׀ ומתחת הלשבות ׀ וחד ולהנה כנפיהם ככנפי ׀׳

וארא והנה רוח סערה
באה מן הצפון ענן
גדול ואש מתלקחת
ונגה לו סביב ומתוכה
כעין החשמל מתוך
האש ׀ וחזית והא רוח
עלעולא אתיא מן ציפונא
ענן רב ואישתא מסת׳
משתלהבא וזיהורא
ליה סחור סחור ומגו
ענא ומגו עלעולא כ
כעין חשמלא מגו אי
אישתא ׀ ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהן
דמות אדם להנה ׀ ומגו
ומגוה דמות ארבע ב
בירין וזיו חיזוהון
דמות אינשא להון ׀
וארבעה פנים לאחת
וארבעה כנפים לאחת
להם ׀ וארבעה אפין ל
לחדא וארבעה אפין ל
לכל חד וחד שיתת
עשר אפין לבריתא
לבריתא חדא מינין א
אפיא דארבע בריין ש
שיתין וארבעה אפין ׀
וארבעה גפין לחדא
וארבעה גפין לכל חד
וחד שיתת עשר גפין
לכל אפא ואפא שתין
וארבעה גפין לבריתא
חדא וחזוג מנין גפיא
דארבע בריין מאתן
וחמשין ושיתא גפין ׀

ורגליהם רגל ישרה
וכף רגליהם ככף רגל
עגל ונצצים כעין
נחשת קלל ׀ ורגליהון
רגלי כיונן ופרסת
רגליהון כפרסת רגלין
סגלגלן ומזיע עלביא
כמחכחון ומנצנצן כ
כעין נחש מצלהב ׀ וידי
אדם מתחת כנפיהם
על ארבעת רבעיהם ו
ופניהם וכנפיהם לאר
לארבעתם ׀ ודידא כידי
אינשא עביד להון מ
מתחות גפיהון על א
ארבעה סיטריהון ל
למיחתי בהון גומרין
דאישא מביני כרוביא
מתחות רקיעא דעל
רישיהון למיתן על
חובי סידפיא למיזרק
על אתר רשיעיא
לאבדה חייביא עברי מ
מימריה ואפיהון וג
וגפיהון שוון לארבעתי
לארבעתיהון ׀ חברת
אשה אל אחותה כנ
כנפיהם לא יסבו בלכתן
איש אל עבר פניו ילכו ׀
מכוונן חדא לקביל
חדא גפיהון
לא מיתחזרן במהלכהון
בריא לקביל אפיהא
אזלא ׀ ודמות פניהם
פני אדם ופני אריה

אל הימין לארבעתם
ופני שור מהשמאל
לארבעתן ופני נשר
לארבעתן ׀ ודמות אפי
אפיהון אפי אינשא
ואפי אריא עביר מי
מימינא לארבעתהון
ואפי תורא עביר מ
מסמלא לארבעתהון
ואפי נשרא לארבעתהון ׀
ופניהם וכנפיהם פרד
פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות
איש ושתים מכסות
את גויתהנה ׀ ואפיהון
וגפיהון פרישן מלע
מלעילא לחדא תרין
מכוונן חדא ותרתין ו
מכסין ית גויתהון ׀ ויו
ואיש אל עבר פניו יל
ילכו אל אשר יהיה
שמה הרוח ללכת
ילכו לא יסבו בלכתן ׀
ובריא לקביל אפהא
אזלא לאתר דהוי תמן
רעוא למיזל אזלין לא
מיתחזרן במיזלהון ׀
ודמות החיות מראי
מראיהן כגחלי אש
בערות כמראה
הלפידים היא מתה
מתהלכת בין החיות
ונגה לאש ומן האש
יוצא ברק ׀ ובריתא
חיזוהון כגומרין דא

לארבעתן ד׳ וסימ׳ ופני שור מהשמאול לארבעתן ׀ ופני נשר לארבעתן ׀ מראה האופנים ׀ וגביהן וגבה להם ׀ סימ׳ שבמו׳ ׀׳
אל אשר ה׳ וסימ׳ ועתה לך נחה את העם ׀ והתנחלתם את הארץ בגורל ׀ ואיש אל עבר פניו ילכו ׀ צבאם אל הבהנים ׀ ותאמר
רות אל תפגעי בי ׀׳ ס׳ ׀׳ ואש מתלקחת ב׳ וסימ׳ ואש מתלקחת בתוך הברד ׀ ואש מתלקחת ונגה לו סביב ׀׳ ס׳ ׀׳ בערות ל׳ דכות׳ ׀׳

כל ליש עשיה בגע בלא שופר במה במונח וסימ׳ עשה לי · כל נעשה אריץ · ומראיהם ומעשיהם · ויאמרו אליו מה נעשה
לך · וירא האלהים את מעשיהם ·׳· ושוב ג׳ וסימ׳ הלוך ושוב עד יבשת · ויצא ושוב · רצוא ושוב במראה הבזק ·׳·

כאישא בערן כחיזו ז
בעוריא אישתא מיש
מישתלהבא ביז בריית
וזיהורא לאישתא ומן
אישתא נפיק ברקא׃
והחיות רצוא ושוב
כמראה הבזק׃ ובריתא
כאישתלחון כאישת
כאישתלחיהון למעבר
רעות ריבונהון דאשרי
שכינתיה במרמא
עילא מינהון כאנפא
עלא למיחזי חזרין ומ
ומיקפין ית עלמא ותיבן
בריית חדא וקלילן ז
כחיזו ברקא׃ וארא
החיות והנה אופן א
אחד בארץ אצל החי
החיות לארבעת פניו׃
וחזית בריתא והא ב
גלגל חד מישתוי כמ
במילרע לרום שמיא
בסטר בריתא לארבעה
אפיהי׃ מראה האופ
האופנים ומעשיהם
כעין תרשיש ודמות
אחד לארבעתן ומרא
ומראיהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן ב
בתוך האופן׃ חיזו גל
גלגליא ועובדיהון כעין
טבא אבן ודמות חד
לארבעתהון וחזויהון
ועובדיהון כמא דיהוי
גלגל בגו גלגל׃ על

ארבעת רבעיהם בלכתם
ילכו לא יסבו בלכתן׃
על ארבעא סיטריהון
במיזליהון אזלין לא
מיתחזרין במיזלהון׃
וגביהן וגבה להם ויר
ויראה להם וגבתם
מלאות עינים סביב ל
לארבעתן׃ וגביהון שנין
לקבלא רקיעא ורומא
להון ודחילין אינון וג
וגביהון מלין עינין סחר
סחור לארבעתהון׃ ובל
ובלכת החיות ילכו הא
האופנים אצלם ובהנ
ובהנשא החיות מעל
הארץ ינשאו האופנים׃
ובמיזל בריתא אזלין
גלגליא לקיבליהון
ובאיתרמא בריתא
במילרע לרום שמיא
מיתכוונין לגלגליא׃
על אשר יהיה שמה
הרוח ללכת שמה ילכו
שמה הרוח ללכת והא
והאופנים ינשאו לעו
לעומתם כי רוח החיה
באופנים׃ על אתר דהו
הוה תמן רעוא למיזל
יזלון תמן רעוא למיזל
וגלגליא מ[illegible]ם
מיתרמין לקיבליהון
ארי ברוח בריתא בגו
בגלגליא׃ בלכתם ילכו
ובעמדם יעמדו ובה

ובהנשאם מעל הארץ
ינשאו האופנים לעמ
לעומתם כי רוח החיה
באופנים׃ במיזלהון
אזלין ובמיקמהון קי
קימין ובאיתרמיהון
במילרע לרום שמיא
מיתרמין גלגליא לק
לקיבליהון ארי ברוח
בריתא בגלגליא׃ ודמ
ודמות על ראשי החיה
רקיע כעין הקרח
הנורא נטוי על ראשי
ראשיהם מלמעלה׃
ודמות על רישי בריתא
רקיעא כעין גליד
חסין מרכן על רישיהון
מלעילא׃ ותחת הר
הרקיע כנפיהם ישרות
אשה אל אחתה
לאיש שתים מכסות
להנה ולאיש שתים
מכסות להנה את גו
גויתיהם׃ ותחות רקיעא
גפיהון מכוונן חדא
לקביל חדא לחדא תר
תרתין מכסין להין ות
ולחדא תרתין מכסין
להין ית גויתהון׃ ואש
ואשמע את קול כנפי
כנפיהם כקול מים
רבים כקול שדי בלכתם
קול המלה כקול מחנה
בעמדם תרפינה כנפיהם׃
ושמעית ית קל גפיהון

כעין ט׳ וסימ׳ ועינו כעין הבדלח · ומתוכה כעין החשמל · ונוצצים כעין נחשת קלל · ומראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש · כעין
הקרח הנורא · וארא כעין חשמל · במראה זהר כעין החשמלה · כעין אבן תרשיש · וזרועתיו ומרגלותיו כעין נחשת קלל ·׳· ה׳ בפ׳ שם
שמה וסימ׳ כי אם אל המקום · והיה המקום אשר יבחר · נעשה נא עליה עיר קטנה · אשר הם מנשאים · אשר על יהודה שם · אל שונם ·׳·

ותעמדני ג חס ב בליש וסימ והעמדה לפני יי ותעמדני על רגלי ואשמע ואעמדם על עמדם וכל ויעמידהו דבות חס
המורדים ב א חס וא מל וסימ אל גוים המרדים אשר מרדו וברותי מכם המורדים בתר מל חשמל ל דבות

בקל מים סגיאין כקלא
מן קדם שדי במהכהון ז
קל מילולהון כד מודן
ומברכין ית רבונהון קי
קיימא מלך עלמיא
כקל משירית מלאכי
מרומא במקמהון מש
משכן גפיהון מן קדם
דבורא ויהי קול מעל
לרקיע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהם
ובזמן דהוי רעוא קדם
קדמוהי לאשמעא
דבורא לעבדוהי נביי ז
דישראל הוי קלא ומנ
ומעל לרקיע אשר
על ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא ועל
דמות הכסא דמות כז
כמראה אדם עליו מז
מלמעלה ומישתמע
מעלוי רקיעא מבין ז
כרוביא מתחות רקיעא
דעל רישיהון במקמהון
משיתקן גפיהון כחיזו
אבן טבא דמות כורסי
ועל דמות כורסיא דמ
דמות כחיזו אינשא
עלוהי מלעילא וארא
וארא כעין חשמל
כמראה אש בית לה
סביב ממראה מתניו
ולמעלה וממראה
מתניו ולמטה ראיתי
כמראה אש ונגה לו

סביב וחזית כעין חש
חשמלא כחיזו אישתא
מגיו לה סחור סחור
חיזו יקר דלא יכלא
עינא למיחזי ולא אי
איפשר לאיסתכלא
ביה ולרע חיזוהי כחיזו
אישתא וזיהרא ליה
סחור סחור כמראה
הקשת אשר יהיה בע
בענן בתוך הגשם כן (ביום)
מראה הנגה סביב הוא
מראה דמות כבוד יה
יהוה ואראה ואפל על
פני ואשמע קול מדבר
כחיזו קשתא דהוי
בעננא כגו מיטרא כן
חיזו זיהורא סחור
סחור הוא חיזו דמות
יקרא דיי וחזית
ואשתטחית על אפי ז
ושמעית קל דמיתמלל
ויאמר
אלי בן אדם עמד על
רגליך ואדבר אתך
ואמר לי בר אדם קום
על ריגלך ואימליל
עימך ותבא בי רוח
כאשר דבר אלי ותע
ותעמדני על רגלי ויי
ואשמע את מדבר
אלי ועלת בי רוחא כד
כד מליל עימי ואקימ
ואקימתני על ריגלי
ושמעית ית דמיתמלל

עימי
ב ויאמר אלי בן אדם שז
שלח אני אתך אל בני
ישראל אל גוים המורדים
המורדים אשר מרדו
בי המה ואבתם פשעו ז
בי עד עצם היום הזה
ואמר לי בר אדם שלח
אנא יתך לות בני ישר
ישראל לות עממיא
סרבניא דסרבו על
מימרי אינון ואבהתהון
מרדו במימרי עד כען
יומא הדין והבנים
קשי פנים וחזקי לב אז
אני שולח אותך אלהם
ואמרת אלהם כה
אמר אדני יהוה מיז
מיתקרן בניא אינון דז
חציפי אפיא ותקיפי
ליבא אנא שלח יתך
לוותהון ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים
והמה אם ישמעו יז
ואם יחדלו כי בית מרי
המה וידעו כי נביא
היה בתוכם ואינון יז
אם יקבלון אולפן ואם
יתמנעון מלמיחטי
ארי עם סרבן אינון ז
וידעון ארי נביא הוון
ביניהון
ואתה בן אדם אל
תירא מהם ומדבריהם
אל תירא כי סרבים

מדבר ח וסימ יש לאל ידי לעשות ובבא משה אל אהל מועד ויכל משה מדבר אתם ועתה דעו וראו מה תעשו ואשמע
מדבר אלי מהבית ותבא בי רוח ותעמדני אהבת רע מטוב שקר בצר לשונך מרע ושפתיך מעל לרקיע ב וסימ ובין
המים אשר מעל לרקיע ויהי קול מעל לרקיע כל ואדבר קמ ב במא בת וסימ בן אדם עמד על רגלך ואדבר

מרי ד׳ וסימ׳ למשמרת לאות לבני מרי ׀ כי חטאת קסם מרי ׀ אל תהי מרי כבית המרי ׀ ואמרת אל מרי אל בית ישראל ׀
נתיצה אליך ה׳ בליש׳ וסימ׳ ונתת אל הארון ׀ תנינ׳ דפס׳ ׀ ואל הארון תתן את ׀ תנינ׳ דפס׳ ׀ אות או מופת ׀ פצה פיך ׀ בטנך תאכל ׀

וסלונים אתך ואל
עקרבים אתה יושב מד
מדבריהם אל תירא ו
ומפניהם אל תחת כי בי
בית מרי המה ׀ ואת בר
אדם לא תידחל מינהון
ומפיתגמיהון לא תיד
תידחל ארי מסרבין ומ
ומקשן לקיבלך ובגו ע
עמא דא דשעבדיהון דד
דמן לעקרבין איתיתב
ומפיתגמיהון לא תידחל
ומן קדמיהון לא תית
תיתבר ארי עם מסרבין
אינון ׀ ודברת את דברי
אם ישמעו אלהם ואם
יחדלו כי מרי המה ׀
ותיתנבי ית פיתגמי נב
נבואתי להון אם יקב
יקבלון אולפן ואם
יתמנעון מלמיחטי ז
ארי עם סרבן אינון ׀
ואתה
בן אדם שמע את אשר
אני מדבר אליך אל
תהי מרי כבית המרי
פצה פיך ואכל את
אשר אני נתן אליך ׀
ואת בר אינש שמע ית
די אנא ממליל עימך
לא תהי סרבן כעמא
סרבנא ארכין נפשך
וקביל ית די אנא יהיב
לך ׀ ואראה והנה יד
שלוחה אלי והנה בו

מגלת ספר ׀ וחזית
והא דמות ית מתושטא
ליד לוותי והא בידיה
מגילת סיפרא ׀ ויפרש
אותה לפני והיא כתובה
פנים ואחור וכתוב אל
אליה קינים והגה והי ׀
ופרש יתה קדמי והיא
כתיבא מאפהא ומאחו
ומאחורהא מן דהוה
שירויא ומא דעתיד
למיהוי בסופא וכתיב
בה דאם יעברון בית
ישראל על אוריתא יעז
ישלטון בהון עממיא
ואם יעבדון ית אוריתא
יסוף מינהון אליא
ודוונא ותינחתא ׀
ג ויאמר
אלי בן אדם את אשר
תמצא אכול אכול
את המגילה הזאת ולך
דבר אל בית ישראל ׀
ואמר לי בר אדם ית די
מיתייהב לך קביל קביל
מה דכתיב במגילתא
הדא ואיזיל ואיתנבי ז
על בית ישראל ׀ ואפתח
את פי ויאכלני את
המגלה הזאת ׀ וארכינו
ית נפשי ואחכמני מה
דכתיב במגילתא הדא ׀
ויאמר אלי בן אדם בט
בטנך תאכל ומעיך תמ
תמלא את המגלה

הזאת אשר אני נתן אי
אליך ואוכלה ותהי
בפי כדבש למתוק ׀ וי
ואמר לי בר אדם נפשך
תיסבע ומעך תמלי
אם תקביל מה דכתיב
במגילתא הדא די אנא
יהיב לך וקבילתה וא
והוו פיתגמהא בפומי
כדבש חלי ׀
ויאמר אלי
בן אדם לך בא אל בית
ישראל ודברת בדברי
אליהם ׀ ואמר לי בר
אדם איתא איזיל לות
בני ישראל ותיתנבי בה
בפיתגמי נבואתי להון ׀
כי לא אל עם עמקי
שפה וכבדי לשון אתה
שלוח אל בית ישראל ׀
ארי לא לות עם עמיקי
ממליל ויקירי לישן
את שליח לאיתנבאה
אילהין על בית ישראל ׀
לא אל עמים רבים
עמקי שפה וכבדי לה
לשון אשר לא תשמע
דבריהם אם לא אליהם
שלחתיך המה ישמעו
אליך ׀ לא לות עממין
סגיאין תקיפי ממלל
ויקירי לישן דלא תע
תשמע פיתגמיהון אז
אילו לותהון שלחתך
אינון יקבלון מינך ׀

שלוחה ג׳ ב׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ מנחה היא שלוחה ׀ נפתלי אילה שלחה ׀ והנה יד שלוחה אלי ׀ מיניע חס׳ ׀
שלוח ד׳ וסימ׳ ואנכי שלוח אליך קשה ׀ וציר בגוים שלוח ׀ דירמיה ׀ כי לא אל עם עמקי שפה ׀ אשר מלאך שלוח אליהם ׀
והנה יד ב׳ וסימ׳ ואראה והנה יד שלוחה ׀ והנה יד נגעה בי ׀
והי ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ עת יוצאה תוצאותיה והיא׳ קינים והגה והי׳ חס׳ ׀

הגה ד׳ וישׁ פס׳ בספר׳ וסימ׳ הנה נתתי את פניך · הנה היום · הנה בחיותו תמים · הנה האש נתן לאכלה · הנה כל המשל ·
הנה זה היה עון סדם · הנה חכם אתה מדנאל · הנה באה ונהיתה ״ ״ · ובית ישראל ב׳ לא יאבו לשמע · באשר הייתם קללה ״ ״

ובית ישראל לא יאבו
לשמע אליך כי אינם
אבים לשמע אלי
כי כל בית ישראל חזקי
מצח וקשי לב המה ׀
ובית ישראל לא ייבון
לקבלא מינך ארי לית
אינון צבן לקבלא למי׳
למימרי ארי כל בית
ישראל חציפי אפין ות
ותקיפין ליבא אינון ׀ הנ׳
הנה נתתי את פניך חז׳
חזקים לעמת פניהם
ואת מצחך חזק לעמ׳
לעמת מצחם ׀ הא
יהבית ית בית אפך תק׳
תקיף כקביל בית אפי׳
אפיהון וית בית עינך
חסין כקביל בית עינ׳
עיניהון ׀ כשמיר חזק
מצר נתתי מצחך לא
תירא אתם ולא תחת
מפניהם כי בית מרי
המה ׀ כשמירא תקיף
מטינרא כין יהבית ית
בית עינך חסין כקביל
בית עיניהון לא תדחל
מנהון ולא תיתבר מן
קדמיהון ארי עם
סרבין הנא ׀
ויאמר אלי
בן אדם את כל דברי
אשר אדבר אליך קח
בלבבך ובאזניך שמע ׀
ואמר לי בר אדם ית

כל פתגמי דאמליל
עימך קביל בליבך ובאז׳
ובאודנך שמע ׀ ולך בוא
בוא אל הגולה אל בני
עמך ודברת אלהם ואמ׳
ואמרת כה אמר אדני ׀
אם ישמעו ואם יחדלו ׀
ואיתא איזל לות בני גלו׳
גלותא לות בני עמך
ותיתנבי להון כדנן אמ׳
יי אלהים אם יקבלון או
אולפן ואם יתמנעון מ׳
מילמחטי ׀ ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול
רעש גדול ברוך כבוד
יהוה ממקומו ׀ ונטלתני
רוחא ושמעית בתרי
קל זיע סגי דמשבחין
ואמרין בריך יקרא
דיי מאתר בית שכינתי ׀
וקול כנפי החיות משי׳
משיקות אשה אל
אחותה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גד׳
גדול ׀ וקל גפי בריתא
נשקין חד לחד וקל
גילגליא לקיבליהון וק׳
וקל זיע סגי ׀ ורוח
נשאתני ותקחני ואלך
מר בחמת רוחי ויד
יהוה עלי חזקה ׀ ורוח
נטלתני ונסיבתני ואז׳
ואזלית במריר בתקוף
רוחי ונבואה מן קדם
יי עלי תקיפת ׀ ואתיא

אל הגולה תל אביב הי׳
היושבים אל נהר כבר
ואשב והמה יושבים
שם ואשב שם שבעת
ימים משמים בתוכם ׀
ואתית לות בני גלותא
לתל אביב דיתבין על
נהר כבר ונחית ביניהון
ואינון יתבין תמן ויתב׳
ויתיבית תמן שבעא
יומין שתיק ביניהון ׀
ויהי מקצה שבעת
ימים
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ׀ והוה מסוף
שבעא יומין והוה פ׳
פיתגם נבואה מן קדם
יי עימי למימר ׀ בן
אדם צפה נתתיך ל׳
לבית ישראל ושמעת
מפי דבר והזהרת
אתם ממני ׀ בר אדם
מליף מניתך לבית
ישראל ותקביל ממימרי
פיתגם ותזהר יתהון
מלמיחטי קדמי ׀ בא׳
באמרי לרשע מות
תמות ולא הזהרתו
ולא דברת להזהיר
רשע מדרכו הרשעה
לחיתו הוא רשע ב׳
בעונו ימות ודמו מידך
אבקש ׀ בד אמירית
לרשיעא ימות תמות
ולא אזהרתה ולא מז׳

לא תירא ד׳ וסימ׳ כי ״ אלהיך עמך לא תירא · לא תירא מהם וזכור תזכר · לא תירא מפניהם · לא תירא אתם · לא תירא
בביתה משלג · לא תירא מפחד לילה · וב׳ ולא תירא · בשוט לשון תחבא · והיית מו״בך ולא תירא ״ ״ · חזקים ג׳ וסימנהון
חזקים לעמת פניהם · כי חזקים המה ממנו דכויפ׳ · חזקים כראי מוצק ״ ״ · ובאזניך ג׳ וכסת׳ זה בלבבך · ראה בעיניך · שים לבך

ולא שב ב׳ וסימ׳ וילך בדרך אחר ולא שב מלבם׳ וילך רכב הסוס לקראתו׳ ויגד הצפה לאמר׳ ואתה כי הזהרת׳ ולא שב מרשעו׳
ובשוב ד׳ וסימ׳ ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול׳ ככל התועבות ׳ובשוב רשע׳ וחבריו׳ וחד ובשוב דוד מהכות את הפלשתי׳׳

מילילתא לאזהרא רש
רשיעא מאורחיה
דרשיעא לקיימותיה
הוא רשיעא בחוביה
ימות ודמיה מן ידך
אתבע ׀ ואתה כי הזהרת
רשע ולא שב מרשעו
ומדרכו הרשעה הוא
בעונו ימות ואתה
את נפשך הצלת ׀ ואת
ארי אזהרתא רשיעא
ולא תב מחוביה ומאו
ומאורחיה דרשיעא
הוא בחוביה ימות ואת
ית נפשך שיזבתא ׀ וב
ובשוב צדיק מצדקו
ועשה עול ונתתי מכש
מכשול לפניו הוא ימ
ימות כי לא הזהרתו
בחטאתו ימות ולא תזכ
תזכרן צדקתיו אשר
עשה ודמו מידך אב
אבקש ׀ ובד יתוב זכאה
מזכותיה ויעביד שקר
ואיתין תקלת חובין ז
קדמוהי הוא ימות
ארי לא אזהרתיה בח
בחוביה ימות ולא יד
ידכרן זכותיה דעבד
ודמיה מן ידך איתבע ׀
ואתה כי הזהרתו צד
צדיק לבלתי חטא צד
צדיק והוא לא חטא
חיו יחיה כי נזהר
ואתה את נפשך הצ

הצלת ׀ ואת ארי אזה
אזהרתיה לצדיקיא
בדיל דלא למיחטי ו
צדיקיא דהוא לא
חטא מיחא יחי ארי
איזדהר ואת ית נפשך
שיזבתא ׀

ותהי עלי שם
יד יהוה ויאמר אלי
קום צא אל הבקעה וש
ושם אדבר אתך ׀ ושרת
עלי תמן רוח נבואה
מן קדם יי ואמר לי קו
קום פוק לבקעתא ותמ
ותמן אימליל עמך ׀
ואקום ואצא אל הבק
הבקעה והנה שם כבוד
יהוה עמד ככבוד
אשר ראיתי על נהר
כבר ואפל על פני ׀ וקמ
וקמית ונפקית לבקעת
והא תמן יקרא דיי שר
שרי כיקרא די חזיתי
על נהר כבר ואשתטחית
על אפי ׀ ותבא בי רוח
ותעמדני על רגלי ויד
וידבר אתי ויאמר
אלי לך הסגר בתוך בי
ביתך ׀ ועלת בי רוחא
ואקימתני על רגלי ו
ומליל עימי ואמר לי
עול איטמר בגו ביתך ׀
ואתה בן אדם הנה נתנו
עליך עבותים ואסרוך
בהם ולא תצא בתוכם ׀

ואת בר אדם הא גזירת
פיתגמי פומי עלך כאס
באיסור גדילן דאסרין
בהון ולא תיפוק מנהון ׀
ולשונך אדביק אל
חכך ונאלמת ולא תה
תהיה להם לאיש מוכ
מוכיח כי בית מרי
המה ׀ ולישנך אדביק
לחיכך ותישתיק ולא
תהי להון לגבר מוכח
ארי עם סרבן אינון ׀ ו
ובדברי אתך אפתח
את פיך ואמרת אלהם
כה אמר אדני יהוה
השמע ישמע והחדל
יחדל כי בית מרי המה ׀
ובמללותי עימך אפ
אפתח ית פומך ותימר
להון כדנן אמר יי
אלהים דימקבל יקביל
אולפן ודמיתמנע מ
מילמיחטי ארי עם
סרבן אינון ׀

ד
ואתה בן אדם
קח לך לבנה ונתתה
אותה לפניך וחקות ע
עליה עיר את ירושלם ׀
ואת בר אדם סב לך
אבנא ותיתין יתה קד
קדמך ותצור קרתא עליה
ית ירושלם ונתתה עליה
מצור ובנית עליה
דיק ושפכת עליה
סוללה ונתתה עליה

ולא תצא ו׳ וסימ׳ ולא תצא משם אנה ואנה׳ הנה נתנו עליך עבותים׳ המוצים הלאה ולא תצא׳ ולא תצא בצבאותינו׳
ותדין חברודי׳׳ ולא תהיה ה׳ וסימ׳ ואיש אשר יקח את אשה׳ ובשלו איש באחיו במפצי׳ אשר יצא לפניהם ואשר יבא׳
ונתנך יי׳ לראש ולא לזנב׳ ולא תהיה זאת לפוקה׳ כה אמר יי׳ לא תחוס׳ ולשונך אדביק אל חכך׳ למועד ישוב ובא בנגב׳׳

ושים ט׳ וסימ׳ ושים כסת איש בפי אמתחתו ׀ ושים באזני יהושע כי ׀ ושים קטרת ׀ עשה לך שרת ׀ ושים בסלע קנך משדי ׀
ויאזה בעיניך ובאזניך שמע ׀ הנתת עליך מחנות ׀ ושים פחות ותחתיהם ׀ קח נא מפיו תורה ׃ ׃ והכינותה ל׳ מל׳ ח׳ ׃

מחנות ושים עליה
כרים סביב ׀ ותיתן עלה
בציר ותיבנה עלה
כרקום ותיצבר עלה
מיליתה ותשרי עלה
משירין ומנר עלה
איפרחון סחור סחור ׀
ואתה קח לך מחבת
ברזל ונתתה אותה קיר
ברזל בינך ובין העיר
והכינתה את פניך אל
יה והיתה במצור
וצרת עליה אות היא
לבית ישראל ׀ ואת
סב לך משרית ברזל
ותיתין יתה כותל ברזל
בינך [illegible] ובין קרתא
ותתקין ית אפך לה
ותהי בצירא ותיצור
עלה את היא לבית
ישראל ׀
ואתה שכב על צדך
השמאלי ושמת את
עון בית ישראל עליו
מספר הימים אשר
תשכב עליו תשא את
עונם ׀ ואת שכוב על
סיטרך דשמאלא ות
תשוי ית חובי בית
ישראל עלוהי מנין ית
יומיא דתישכב עלוהי
תקביל ית חוביהון ׀ וא
ואני נתתי לך את שני
עונם למספר ימים
שלש מאות ותשעים

יום ונשאת את עון בית
ישראל ׀ ואנא יהבית
לך על חד תרין חוביהון
למנין יומיא תלת
מאה ותשעין יומין ו
ותתקביל חובי בית יש
ישראל ׀ וכלית את אלה
ושכבת על צדך הימני
שנית ונשאת את עון
בית יהודה ארבעים
יום יום לשנה יום לשנה
נתתיו לך ׀ ותשלים ית
אילין ותישכוב על
סיטרך דימינא תנינות
ותקביל ית חובי בית
יהודה ארבעין יומין
יומא לשתא יומא
יהבתינון לך ׀ ואל מצור
ירושלם תכין פניך וז
וזרעך חשופה ונבאת
עליה ׀ ולצייר ירושלם
תתקין אפך ודרעך תת
תתקיה ותיתנבי עלה ׀
והנה נתתי עליך עב
עבותים ולא תהפך
מצדך אל צדך עד כ
כלותך ימי מצורך ׀ וה
והא גזרית פיתגמי ע
עלך כאיסור גדילן ו
ולא תיתהפך מסטרך
לסיטרך עד דאשלמו
דאשלמותך יומי צרת
צירך ׀ ואתה קח לך
חטים ושערים ופול
ועדשים ודחן וכסמין

ונתת אתם בכלי אחד
ועשית אתם לך ללחם
מספר הימים אשר
אתה שוכב על צדך
שלש מאות ותשעים
יום תאכלנו ׀ ואת סב
לך חטין וסערין ופולא
וטפלחין ודוחן ובונתין
ותיתין יתהון במנא
חד ותעביד יתהון לך
למיכל מנין יומיא
דאת שכיב על סיטרך
תלת מאה ותשעין יו
יומין תיכלניה ׀ ומי
ומאכלך אשר תאכלנו
במשקול עשרים שקל
ליום מעת עד עת
תאכלנו ׀ ומיכלך די
תיכלניה במתקל פולס
ליום מעידן לעידן
תיכלניה ׀ ומים במש
במשורה תשתה
ששית ההין מעת ועד
עת תשתה ׀ ומיא במ
במכלא תשתי חרמן
שיתא בהינא מעידן
לעידן תישתי ׀ ועג
ועגת שערים תאכלנה
והיא בגללי צאת
האדם תעגנה לעיני
לעיניהם ׀ וחררא
דלחם שערין תיכלינה
והיא על גלי מפקת
אינשא תחררינה לעי
לעיניהון ׀

מחבת ג׳ וסימ׳ וכל נעשה במרחשת ועל מחבת ׀ על מחבת בשמן תעשה ׀ ואתה קח לך מחבת ברזל ׃ ׃ וזרעך ה׳ חס׳
בליש׳ וסימ׳ והם עמך ונחלתך ׀ כי ישמעון את שמך ׀ והם עבדך ונחלתך ׀ [illegible] ובזרעך הנטויה ׀ [illegible] ׀ וזרעך
חשופה ונבאת עליה ׃ ׃ עבותים ג׳ מלא ׀ וסימ׳ הנה נתנו עליך עבותים ׀ והנה נתתי עליך ׀ [illegible] אל בין עבותים ׃ ׃

לחמם ו׳ וסימ׳ ככה יאכלו בני ישראל · לחמם בדאגה יאכלו · אין נחלת לחמם · כי לחמם לנפשם · ושרש התמים לחמם · ויבוזו בקיון לחמם ·· ולא בא ג׳ וסימ׳ ויחל שבעת ימים · הנה נפשי לא מטמאה · ויבוא יחזקיהו ·· מטמאה ל׳

ויאמר יהוה ככה יאכ
יאכלו בני ישראל את
לחמם טמא בגוים א
אשר אדיחם שם ׃ וי
ואמר יי כדין יכלון בני
ישראל ית מיכלהון מ
מסאב ביני עממיא ד
דאגלינון לתמן ׃ ויאמר
אהה אדני יהוה הנה
נפשי לא מטמאה
ונבלה וטרפה לא א
אכלתי מנעורי ועד
עתה ולא בא בפי בשר
פגול ׃ ואמרית קביל
בעותי יי אלהים הא
נפשי לא מסאבא וי
ונבילא ותבירא לא א
אכלית מזעורי ועד
כען ולא אכלית ירת
בשר מרחק ׃
ויאמר אלי
ראה נתתי לך את צפ
צפועי הבקר תחת ג
גללי האדם ועשית
את לחמך עליהם ׃ וא
ואמר לי חזי דיהבית
לך ית גללי תוריא חלף
גללי אינשא ותעביד
ית מיכלך עליהון ׃
ויאמר
אלי בן אדם הנני שבר
מטה לחם בירושלם
ואכלו לחם במשקל
ובדאגה ומים במשורה
ובשממון י

ישתו ׃ ואמר לי בר אדם
הא אנא תבר סעיד
מיכלא בירושלם ויכלון
לחמא במתקל בעקא
ומיא בעדו ובאשתממו
ישתון ׃ למען יחסרו
לחם ומים ונשמו איש
ואחיו ונמקו בעונם ׃ בד
בדיל דיחסר להון מיכל
ומישתי ויצדון גבר
ואחוהי ויתמסון בח
בחוביהון ׃

ה ואתה בן אדם
קח לך חרב חדה תער
הגלבים תקחנה לך והע
והעברת על ראשך
ועל זקנך ולקחת לך
מאזני משקל וחלקתם ׃
ואת בר אדם סב לך
חרב חריפא מספר
גלביא תיסב לך ותעבר
על רישך ועל דיקנך
ותיסב לך מאזנון ד
דמתקל ותפלגינון ׃ ש
שלשית באור תבעיר
בתוך העיר כמלאת
ימי המצור ולקחת את
השלשית תכה בחרב
סביבותיה והשלשית
תזרה לרוח וחרב אריק
אחריהם ׃ תלתא בנורא
תדליק בגו קרתא כמ
במשלם יומי צירא
ותיסב ית תלתא תקטל
בחרבא סחרנהא ותלת

תבדר לכל רוח הבו׳ ׃
ותבדרינון ובתריהון בח
בחרבא אשלוף בתריהון ׃
ולקחת משם מעט
במספר וצרת אתם ב
בכנפיך ׃ ותיסב מתמן
זעיר במניין ותצור
יתהון בכנפך ׃ ומהם
עוד תקח והשלכת אתם
אל תוך האש ושרפת
אתם באש ממנו תצא
אש אל כל בית ישראל ׃
ומינהון עוד תיסב ו
ותרמי יתהון לגו נורא
ותוקיד יתהון בנורא
מכן תיפוק אישתא
על כל בית ישראל
ישראל ׃
כה אמר אדני יהוה ׃
זאת ירושלם בתוך
הגוים שמתיה וסביבו
וסביבותיה ארצות ׃
כדנן אמר יי אלהים דא
ירושלם בגו עממיא
שויתה וסחור סחור
לה מדינתא ׃ ותמר
את משפטי לרשעה
מן הגוים ואת חקתי
מן הארצות אשר
סביבותיה כי במשפטי
מאסו וחקותי לא הלכו
הלכו בהם ׃ ואשניאת
ית דיני למחב מן
עממיא וית קיימי מן
מדינתא די בסחרנהא

חדה ה׳ וסימ׳ ורבית ועין גנים · וישם פי כחרב חדה · קח חרב חדה · שניהם חנית וחיצים · חדה כחרב פיות · קדמ׳ שום קרית ·· ואת חקתי ה׳ וסימ׳ את משפטי תעשו · געלה נפשם · ותמר את משפטי · יען במשפטי מאסו · ועל ריב המה יעמדו למשפטי ·· לרוח ג׳ וסימ׳ והשלישית תזרה לרוח · לעשות לרוח משקל · מה לו שיעמל לרוח ·· ובשממון לית דכות׳ ··

יחזקאל ה

תועבתיך ה בת בן וסימ׳ ועשיתי את אשר לא עשיתי · יען אשר לא זכרת · יען את מקדשי טמאת · ותרבי את תועבתיך ·
אריק ד וסימ׳ אמר אויב ארדף אשיג · שלישית באור תבעיר · שלשתיך בדבר ימותו · וכל אשר סביבתיו עזרה ··

ארי בדיני קיצו וקימי
לא הליכו בהון |
לכן כה
אמר אדני יהוה יען ה
המנכם מן הגוים אשר
סביבותיכם בחקתי לא
הלכתם ואת משפטי
לא עשיתם וכמשפטי
הגוים אשר סביבותיכם
לא עשיתם | בכין כדנן
אמר אדני יהוה חלף ד
רחבתון מן עממיא די
סחרניכון בקימי לא
הליכתון וית דיני לא
עבדתון ובנימוסי עמ
עממיא די בסחרנתכון
לא עבדתון | לכן כה
אמר אדני יהוה הנני
עליך גם אני ועשיתי
בתוכך משפטים לעיני
הגוים | בכין כדנן אמר
יי אלהים הא אנא שלח
רוגזי עלך את אנא
ואיעביד בגויך פורענות
דינין לעיני עממיא | וע
ועשיתי בך את אשר
לא עשיתי ואת אשר
לא אעשה כמהו עוד
יען כל תועבתיך | ואי
ואיעביד בך ית דילא
עבדית וית דילא איה
עבדית דכוותיה עוד
חלף כל תעבתיך | לכן
אבות יאכלו בנים בתוכך
ובנים יאכלו אבותם

ועשיתי בך משפטים
וזריתי את כל שאריתך
לכל רוח | בכין אבהן יכ
יכלון בשר בניהון בגויך
ובניא יכלון בשר אבהת
אבהתהון ואיעביד מן
ביך פורענות דינין ואי
ואיבדר ית כל שאר
שאריך לכל רוח |
לכן חי אני
אדני יהוה אם לא יען
את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל תע
תועבתיך וגם אני א
אגרע ולא תחוס עיני
וגם אני לא אחמול |
בכין קיים אנא אמר יי
אלהים אם לא חלף די
ית מקדשי סאיבת
בכל שיקוצך ובכל תו
תועבתך ואף אנא אי
אקטוף תקוף דרעיך
ולא יחוס מימרי ואף
אנא לא אירחים | שי
שלישיתך בדבר ימותו ו
וברעב יכלו בתוכך והש
והשלישית בחרב יפלו
סביבותיך והשלישית
לכל רוח אזרה וחרב
אריק אחריהם | תלתיך
במותנא ימותון ובכפנא
ישתיצון בגויך ותלתיך
בחרבא יתקטלון סחרנך
ותלתא לכל רוח אבדר
ודקטלין בחרבא אגרי

בתריהון | וכלה אפי וה
והנחותי חמתי בם וה
והנחמתי וידעו כי אני
יהוה דברתי בקנאתי
בכלותי חמתי בם | ויי
ויתקף רוגזי ואניח
חימתי בהון ואסית יד
וידעון ארי אנא יי וי
גזרית במימרי ואקיים
כד ייתקף רוגזי בהון |
ואתנך לחרבה ולחרפה
בגוים אשר סביבותיך
לעיני כל עובר | ואיתנ
ואיתנינך לחורבא
ולחיסודין ביני עממי
דבסחרנך לעיני כל
דעברין | והיתה חרפה
וגדופה מוסר ומשמה
בגוים אשר סביבותיך
בעשותי בך שפטים
באף ובחימה ובתוכחות
חימה אני יהוה דברתי |
ותהוון לחיסודין ולאי
ולאיתדברא עלך
בלעדו בעממיא די
בסחרנך בעבדית בך
פורענות דינין ברגז ובח
ובחימה ובתוכחת רגז
אנא יי גזרית במימרי |
בשלחי את חצי הרעב
הרעים בהם אשר היו
למשחית אשר אשלח
אתכם לשחתכם ורעב
אוסיף עליכם ושברתי
לכם מטה לחם | בוי

וגם אני ה במיצע פס׳ וסימ׳ וגם אני אגרע ולא תחוס עיני · ב בן · וגם אני הא דרכך בראש נתתי · וגם אני אליך · וגם אנ
שמעתי · וכל ריש פס׳ דכות ב מ׳ גם אני · גם אני לא אוסיף להוריש · גם אבחר בתעלוליהם · גם אני נשאתי את ידי · תניג דטע׳
גם אני אודך בכלי נבל · גם אני לא אחשך פי · גם אני באידכם אשחק ··· אסת ג ב חס׳ וא מל׳ וסימ׳ שמיעות דרחמוי במן ··

אל הרי ה׳ ובספר וסימ׳ והוצאתם מן העמים ׳ במרעה טוב ארעה ׳ שים פניך אל הרי ישראל ׳ ויתנהו בסוגר בחחים ׳
ושובבתיך ושאשיתיך ׳׳ ג׳׳ בפניהם ב׳ וסימ׳ ואיש לא עמד בפניהם ׳ דיהושע ׳ ונקטו בפניהם אל הרעות אשר ׳׳

בגריותי ית מחת גבור
כפנא מכתשין בישין ית
בהון דמתקנין לחבלא
דאישלח יתהון לחבל׳
לחבלותכון וכפנא א׳
אוסיף עליכון ואיתבר
סעיד מיכלא ושלחתי
עליכם רעב וחיה רעה
ושכלך ודבר ודם
יעבר בך וחרב אביא
עליך אני יהוה דברתי
ואישלח עליכון כפנא
וחיתא בישתא ויתכלי׳
ויתכלונך ומותא וקט׳
וקטלא יעידון בך וד׳
ודקטלין בחרבא איתי
עלך אנא יי גזרית
במימרי

ו ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פית׳
פיתגם נבואה מן קדם
יי עימי למימר בן אדם
שים פניך אל הרי יש׳
ישראל והנבא אלהם
בר אדם קביל נבואת׳
על טורי ישראל ואתנ׳
ואיתנבי עליהון וא׳
ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות ולא׳
ולאפיקים ולגאיות
הנני אני מביא עליכם
חרב ואבדתי במותיכם
ותימר טורי ישראל

קבילו פיתגמא דיי א׳
אלהים כדנן אמר יי אלהים
לטוריא ולרמתא ול׳
ולפצידיא ולחיליא הא
אנא מייתי עליכון רקט׳
דקטלין בחרבא ואוביד
במתכון ונשמו מזבחתי׳
מזבחותיכם ונשברו
חמניכם והפלתי חלליכם
לפני גלוליכם ויצדון
אגוריכון ויתברון חנ׳
חנסיכון וארמי קט׳
קטליכון קדם פיגור
טעוותכון ונתתי את
פגרי בני ישראל לפני
גלוליכם וזריתי את
עצמותיכם סביבות
מזבחותיכם ואיתין ית
פיגרי בני ישראל קדם
פיגור טעוותכון ואבדר
ית גרמיכון סחרנות
אגוריכון בכל מושב׳
מושבותיכם הערים
תחרבנה והבמות תש׳
תישמנה למען יחרבו
ויאשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלול׳
גלוליכם ונגדעו חמנ׳
חמניכם ונמחו ממע׳
מעשיכם בכל מות׳
מותבניכון קירויא יחר׳
יחרבן ובמתא יצדין
בדיל דיחרבון ויצדון
אגוריכון ויתברון ויב׳
ויבטלון טעוותכון ויי׳

ויתקטפון חנסיכון
ויתמחון עובדיכון ו׳
ונפל חלל בתוככם
וידעתם כי אני יהוה
ויתרמון קטילין בגווכון
ותידעון ארי אנא יי
והותרתי בהיות לכם
פליטי חרב בגוים וב׳
ובהזרותיכם בארצות
ואשאר במיהוי לכון
משיזבי חרבא בין ע׳
עממיא באיתבדרכון
במדינתא וזכרו פלי׳
פליטיכם אותי בגוים
אשר נשבו שם אשר
נשברתי את לבם הזונה
אשר סר מעלי ואת
עיניהם הזונות אחרי
גלוליהם ונקטו בפ׳
בפניהם אל הרעות
אשר עשו לכל תע׳
תועבתיהם ויד׳כרון
משיזביכון דחלתי בין
עממיא דאשתביאו
לתמן דיתברית ית
ליבהון טפשא דיסטא
מבתר פולחני וית
חיזו עיניהון דטעאה
בתר טעותהון ויתנקון
ויהון חזן על בישתא
דיבישתא דיעברו
לכל תועבתהון וידעו
כי אני יהוה לא אל
חנם דברתי לעשות
להם הרעה הזאת

נשבו ה׳ וסימ׳ נשבו ויבא דוד אל צקלג ׳ ושתי נשי דוד נשבו ׳ והשיבו אל לבבם ׳ וחברון ׳ וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר ׳׳
בכל מושבותיכם הערים תחרבנה מלא דמל׳ וממדבר דבלתה מושבותיהם בה׳ ׳ לא תבערו אש בכל ׳ ולחם וקלי וכרמל ׳ כל מלאכה
לא תעשו ׳ דיום הכפרים ׳ חס דחס ׳ ושאר מושבתיכם בתי ׳׳ ג׳׳ הזונה ׳ יונה ׳ מפנה ׳ מענה ׳ יצאנה ׳ בלנה ׳ יאנה ׳ בלה ל׳ דבות ׳׳

יפול ו מלא וסימ׳ באדיר יפול · עליך יפול · והקרוב בחרב יפול · ולא יפול צרור ארץ · וכל הנספה יפול בחרב · אל ארגון
שאול · וכל אורו וקהלת ובישלי דבות מלא בגמ׳ חס׳ · ובושעתו יפל רשע · מלאך רשע יפל ברע · באון תחבלות יפל עם ׃

וידעון ארי אנא יי לא
למגן גזרית במימרי
למיעבד להון בישתא
הדא׃
כה אמר אדני יהוה הכ
הכה בכפך ורקע ברגלך
ואמר אח אל כל תועב
תועבות רעות בית יש
ישראל אשר בחרב
ברעב ובדבר יפלו׃ כדנ
אמר יי אלהים טפח בידך
ודפוס בריגלך ואימר
ויעל כל תועבת בישת
בית ישראל בחרבא ובכ
ובכפנא ובמותא יתרמון׃
הרחוק בדבר ימות
והקרוב בחרב יפול וה
והנשאר והנצור
ברעב ימות וכליתי ח
חמתי בם׃ דרחיק במ
במותא ימות ודקריב
בחרבא יתקטיל ודיש
ודישתאר ודיעול לכ
לכרכי צירא בכפנא
ימות ואיתקף רוגזי בה
בהון׃ וידעתם כי אני
יהוה בהיות חלליהם
בתוך גלוליהם סביבות
מזבחותיהם אל כל
גבעה רמה בכל ראשי
ההרים ותחת כל עץ ר
רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר
נתנו שם ריח ניחח לכל
גלוליהם׃ ותידעון א

ארי אנא יי במיהוי גז
קטיליהון בגו פיגרי
טעותהון סחרנות אח
אתריהון על כל רמא
מנטלא בכל רישי טו
טוריא ותחות כל אילן
עבות ותחות כל בוטמא
מעפיא אתר דיהבו תמ
תמן קורבנין לפולחן
לכל טעותהון׃ ונטיתי
את ידי עליהם ונתתי
את הארץ שממה ומש
ומשממה ממדבר דב
דבלתה בכל מושבותיכם
וידעו כי אני יהוה׃ וא
ואריים ית מחת גבורתי
עליהון ואיתין ית
ארעא לצדו ואישתו
ואישתממו ממדבר
דבלת בכל מותבניהון׃
וידעון ארי אנא יי׃

ז
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי עימי למימר׃
ואתה בן אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת
ישראל קץ בא הקץ ע
על ארבע כנפות הארץ׃
ואת בר אדם כדנן אמר
יי אלהים לארעא דיש
דישראל קיצא מטא
מטא פורענות קיצא
למיתי על ארבע רוחי
ארעא׃ עתה הקץ עליך

ושלחתי אפי בך ושפ
ושפטתיך כדרכיך ונ
ונתתי עליך את כל
תועבותיך׃ כען מטת
קריצא למיתא עליך ואי
ואישלח רוגזי בך ואי
ואיתפרע מינך כאורח
כאורחתיך ואיתין עלך
ית כל תועבתך׃ ולא
תחוס עיני ולא אחמול
כי דרכיך עליך אתן ות
ותועבותיך בתוכך תה
תהיינה וידעתם כי א
אני יהוה׃ ולא יחוס
מימרי עלך ולא אירו
אירחים ארי חוב אור
אורחתיך עלך איתן
ופורענות תועבתיך בי
בגויך יהוויין ותידעון
ארי אנא יי׃
כה אמר
אדני יהוה רעה אחת
רעה הנה באה׃ כדנן
אמר יי אלהים בישתא
בתר בישתא הא אתיא׃
קץ בא בא הקץ אליך
הקיץ אליך הנה באה׃
קיצא מטא מטא כי
פורענות קיצא למיתי
עלך הא אתיא׃ באה
הצפירה אליך יושב
הארץ בא העת קרוב
היום מהומה ולא הד
הרים׃ איתגליאת
מלכותא עלך יתיב א

נתנו שם ג בליש וסימ׳ ונתתה שם מים · ונתתה יי לך שם לב רגז · לתתן שם את ארון ברית יי · ובאת שמה אשר נתנו שם ·
ריח ניחח לכל גלוליהם · ויתנו שם כעס קרבנם · שם תתנו נחלתו · שם אתן את דודי לך ׃ ריח ניחח ה יחידי וסימ׳ והקטרת
את כל האיל · והרים ממנו בקמיצו · תפיני מנחת · ומנחתו שנה · עלה או זבח · ויין לנסך · ועשרון דראש חדש · ובעשור · כל אלה עבתה ׃

ולא תחוס ה וסימ׳ לא תאבה לו ולא תחוס ׃ ולא תחוס עיניך נפש בנפש ׃ לכן חי אני נאם ייי ׃ ולא תחוס עיני ׃ קדמיאה ׃
וחברו ״ ״ הקומה ד׳ מלא בליש׳ וסימ׳ והיה כעם ככהן ׃ הקונה אל ישמח והמוכר ׃ רעה ׃ יאמר הקונה ׃ פורע מוסר ״

ארעא מטא עידן תב
תברא קריב יום איתי
איתרגושא ולית לאי
לאישתיזבא במיערי
טוריא׃ עתה מקרוב
אשפוך חמתי עליך
וכליתי אפי בך ושפט
ושפטתיך כדרכיך ונת
ונתתי עליך את כל
תועבותיך׃ כען מיקריב
אשפוך חמתי עלך ויז
וייחול רוגזי ביך ואיד
ואיתפרע מינך כאור
כאורחתיך ואיתין עלך
ית כל תועבתיך׃ ולא
תחוס עיני ולא אחמול
כדרכיך עליך אתן ותוע
ותעבתיך בתוכך תהיי
תהיינה וידעתם כי א
אני יהוה מכה׃ ולא
יחוס מימרי ולא אירח
אירחים כאורחיך אורחת
אורחתיך עלך איתן
ופורענות תועבתיך
בגויך יהוין ותידעון
ארי אנא ייי איתי
עלך מחא׃

הנה היום הנה
באה יצאה הצפרה
צץ המטה פרח הזדון׃
הא יום פורענותא
מטהא הא אתיא אתה
איתגליאת מלכותא
צבית שולטנא חופע
רשיעא׃ החמס קם
למטה רשע לא מהם
ולא מהמונם ולא מה
מהמיהם ולא נה בהם׃
חטופין קמו למיסעד
רשיעין לא מנהון ולא
מאיתרגושתהון ולא
ולא מבני בניהון׃ בא
העת הגיע היום הקונה
אל ישמח והמוכר אל
יתאבל כי חרון אל כל
המונה׃ מטא עידן תה
תושלמת חוביון קריב
יום פורענות חטאין׃
זבינא לא יחדי ומזיז
ומזובנא לא ידוי ארי
רגז מן קדם ייי על אית
איתרגושתהון׃ כי המ
המוכר אל הממכר
לא ישוב ועוד בחיים
חיתם כי חזון אל כל
המונה לא ישוב ואיש
בעונו חיתו לא יתחזקו׃
ארי מזובנא לזבנא
לא יתוב ועד דאינון חי
חיין יהרגון בגויתהון
ארי נבייא מתנבן על
כל איתרגושתהון ולא
תיבין גבר בחוביה נפ
נפשיה מיתרעין ועד
ועד דאינון קיימין ביה
יובתא לא מיתקפין׃
תקעו
בתקוע והכין הכל
ואין הולך למלחמה
כי חרוני אל כל המונה׃
נפקין כאצוחת קרבא
ומתקפין במני זינא ות
ולית דאזיל בקרבא
ארי רגז מן קדמי על
כל איתרגושתהון׃ החר
החרב בחוץ והדבר
והרעב מבית אשר בש
בשדה בחרב ימות וא
ואשר בעיר רעב ודבר
יאכלנו׃ חרבא מלברא
ומותא וכפנא מלגיו
דיבחקלא בחרבא יתק
יתקטיל ודי בקרתא
כפנא ומותא ישיצנון׃
ופלטו פליטיהם והיו
אל ההרים כיוני הגאי
הגאיות כלם המות
איש בעונו׃ ומשיזביא
ישתיזבון מנהון ויהון
על טוריא כיוני חיליא
כולהון מנהמין גבר
בחוביה נפשיה׃ כל
הידים תרפינה וכל בר
ברכים תלכנה מים׃
כל ידיא יתרשלן וכל
רכוביא יתאשדן כמיא׃
וחגרו שקים וכסתה
אתם פלצות ואל כל
פנים בושה ובכל ראש
ראשיהם קרחה׃ ויסו
ויסרון שקין ותחפי
יתהון איתכנעותא
ועל כל אפיהון בהתא
ובכל רישיהון מרט׃
כספם בחוצות ישליכו

מכה ה פתח וסימ׳ מכה איש עברי מאחיו ׃ מכה במכוה אשר בידו ׃ האשר שבית בחרבך ׃ מכה עמים בעברה ׃ וידעתם אני ייי
מכה ׃ וסימ׳ עבראה בחוטרא לא תמחו עממין ״ ״ חרון ג וסימ׳ וגם את האבות ואת הידעונים ׃ ואם בני אים הם ׃ הלא פה עשו
אבותיכם ״ ״ והכין ב וסימ׳ ידעתי ייי כי לא לאדם ׃ תקעו בתקוע והכין הכל ׃ וחד הכין ויצוו אתם לאמר שאו ״ ״ וישמח ל ״

ויצבי ג̇ וסימ̇ איל ויצבי ויחמור · לבד באיל ויצבי ויחמור · ויצבי עדיו לגאון שמהו ״ ״ עדיו ג̇ וסימ̇ ולא שתו איש עדיו עליו · ויצבי עדיו לגאון שמהו · במתג ורסן עדיו לבלום ״ אנך ״ לנדה ב̇ וסימ̇ יהיה כספם וזהבם · לנדה ביניהם ״

זהבם לנדה יהיה כספ
כספם וזהבם לא יוכל
להצילם ביום עברת יי
יהוה נפשם לא ישבעו
ומעיהם לא ימלאו כי
מכשול עונם היה ׃ כס
כספהון בשוקין ירמון
ודהבהון לכוסרן יהי כ
כספהון ודהבהון לא
יכול לשיזבותהון ביום
רוגזא דיי נפשהון לא
ישבעון ומיעיהון לא
ימלון ארי לתקלת
חובין יהון ׃ וצבי עדיו
לגאון שמהו וצלמי
תועבתם שקוציהם
עשו בו על כן נתתיו
להם לנדה ׃ והירת
תיקוניה לגאון ליקר
יהבתיה ואינון צלמי
תועבתהון שיקוציהון
עבדו ביה על כין ירת
יהביתיה להון לכוסרן
ונתתיו ביד הזרים לבז
ולרשעי הארץ לשלל
וחללוה ׃ ואימסריניה
ביד רשיען למיבז ולהו
ולחייבי ארעא לעדי
ויחלוניה ׃ והסבותי
פני מהם וחללו את
צפוני ובאו בה פריצים
וחללוה ׃ ואיסליק
שכינתי מנהון על די
דאחילו ית ארעא
בית שכינתי ויעלון

בה רשיען ויחלוניה ׃
עשה
הרתוק כי הארץ מלאה
משפט דמים והעיר
מלאה חמס ׃ עביד ש
שישלן ארי א
ארעא איתמליא
חטופין ׃ והבאתי רעי
גוים וירשו את בתיהם
והשבתי גאון עזים ונח
ונחלו מקדשיהם ׃ ואי
ואייתי מבאשי עממיא
ויחסנון ית בתיהון וא
ואבטיל דבית רשיען
ויתחלון מקדשיהון ׃
קפדה באה ובקשו ש
שלום ואין ׃ איתפקדת
מיטת ויבעון שלמא
וליתה ׃ הוה על הוה תב
תבא ושמעה אל שמ
שמועה תהיה ובקשו
חזון מנביא ותורה
תאבד מכהן ועצה מז
מזקנים ׃ תבר על תבר
תבריתי ובסורתא על
בסורתא תהי ויבעון
אולפן מספר ואוריתא
תיפסוק מכהנין ומילך
מחכימין ׃ המלך יתאבל
ונשיא ילבש שממה
וידי עם הארץ תבהלנה
מדרכם אעשה אותם
ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוה ׃ מלו
מלכא יתאבל ורבא

ילבש צדו וידי עמא
דארעא יתבהלון מא
מאורחתהון אעביד
עמיהון ובנימוסיהון
איתפרע מינהון וידעון
ארי אנא יי ׃
ח ויהי בשנה
הששית בששי בחמ
בחמשה לחדש ואני
יושב בביתי וזקני יה
יהודה יושבים לפני ות
ותפל עלי שם יד אדני
יהוה ׃ והוה בשתא
שתיתאה בשתיתאה
לירחא אמר נבייא
אנא יתיב בביתי וסב
וסבי בית יהודה יתבין
קדמי ושרת עלי תמן
רוח נבואה מן קדם יי
אלהים ׃ ואראה והנה
דמות כמראה אש מ
ממראה מתניו ולמ
ולמטה אש וממתניו
ולמעלה כמראה
זהר כעין החשמלה ׃
וחזית והא דמות כחי
כחיזו אישתא חיזו
יקר דלא יכלא עינא
למיחזי ולא איפשר
לאיסתכלא ביה מלר
אשתא חיזו יקר דלא
יכלא עינא למיחזי ו
ולא איפשר לאיסתכל
ביה ולעילא כחיזו וז
זהורא כעין חשמלא ׃

ושמועה ו̇ חס̇ בל̇ יש̇ וסימ̇ כי לא טובה השמועה · ויהי המה בדרך והשמועה באה אל דוד · והשמועה באה עד יואב · כי שמועה רעה · שמועה שמעתי · ושמעה אל שמועה תהיה ״ ותורה ה̇ וסימ̇ ותורה תאבד מכהן · כי שפתי כהן · ויקם עדות ביעקב · כי נר מצוה ותורה אור · ומצות וחקים ״ וידי ד̇ וסימ̇ וידי משה כבדים · מעשה חרש וידי יצרף · וידי אדם · וידי עם הארץ ״

בציצת ד׳ בליש׳ וחד בן וסימ׳ ועשו להם ציצת · ב׳ בו׳ והיה לכם לציצת · ויקחני בציצת ראשי ·· במראות ד׳ ב׳ חס׳
וב׳ מלא וסימ׳ ויאמר אלהים לישראל · במראות הצבאות · ותבא אתי ירושלמה · במראות אלהים הביאני אל ארץ · ב׳ בתר מל׳ ··

וישלח תבנית יד ויקח
ויקחני בציצת ראשי ׃
ותשא אתי רוח בין הא
הארץ ובין השמים ות
ותבא אתי ירושלמה
במראות אלהים אל
פתח שער הפנימית
הפונה צפונה אשר
שם מושב סמל הקנאה
המקנה ׃ ואושיט דמ
דמות יד ואחדני בסער
רישי ונטלתי יתי רו
רוחא בין שמיא ובין
ארעא ואעלת יתי
לירושלם בחיזו נבואה
דשרת עלי מן קדם יי
במעלנא דתרעא גואה
דפתיח לציפונא דתמן
מותב צלם קנאתא
דמרגזין ׃ והנה שם כבוד
אלהי ישראל כמראה
אשר ראיתי בבקעה ׃
והא תמן יקרא אלהא
דישראל כחיזוא דחזיתי
בבקעתא ׃
ויאמר אלי בן
אדם שא נא עיניך דרך
צפונה ואשא עיני דרך
צפונה והנה מצפון ל
לשער המזבח סמל
הקנאה הזה בבאה ׃ ו
ואמר לי בר אדם זקוף
כען עינך לאורח ציפו
ציפונא וזקפית עיני
לאורח ציפונא והא

מציפונא לתרע מדבחא
צלם קינאתא הדין במ
במעלנא ׃ ויאמר אלי
בן אדם הראה אתה
מה הם עשים תועבות
גדלות אשר בית
ישראל עשים
פה לרחקה מעל מקד
מקדשי ועוד תשוב ת
תראה תועבות גדלות ׃
ואמר לי בר אדם חזי ה
את מה דאינון עבדין
תועבן רברבן דבית יש
ישראל עבדין כא למי
למיתרחקא מעל מק
מקדשי ועוד תתוב
תיחזי תועבן רברבן ׃
ויבא
אתי אל פתח החצר
ואראה והנה חר אחד
בקיר ׃ ואעיל יתי לתרע
דרתא וחזית והא חד
חורא חד בכותלא ׃ ויא
ויאמר אלי בן אדם חתר
נא בקיר ואחתר בקי
בקיר והנה פתח אחד ׃
ואמר לי בר אדם חתור
חתור כען בכותלא וחז
וחתרית בכותלא והא
תרעא חד ׃ ויאמר
אלי בא וראה את הת
התועבות הרעות אשר
הם עשים פה ׃ ואמר
לי עול וחזי ית תועבתא
בישתא דאינון עבדין

כא ׃ ואבא ואראה והנה
כל תבנית רמש ובהמה
שקץ וכל גלולי בית
ישראל מחקה על
הקיר סביב סביב ׃ ועל
ועלית וחזית והא כל
דמות רחיש ובעירא
שיקוצין וכל טעותא
דפלחין להון בית ישר
מצירין על כותלא
סחור סחור ׃ ושבעים
איש מזקני ישראל
ויאזניהו בן שפן עמד
בתוכם עמדים לפניהם
ואיש מקטרתו בידו
ועתר ענן הקטרת
עלה ׃ ושבעין גבריא
מסבי בית ישראל ויזניה
בר שפן קאים בניהון
קיימין קדמיהון וגבר
מחתיתיה דקטורתא
בידיה ויסודר ענן קטו
קטורתא סליק ׃ ויאמ
ויאמר
אלי הראית בן אדם
אשר זקני בית ישראל
עשים בחשך איש ב
בחדרי משכיתו כי
אמרים אין יהוה ראה
אתנו עזב יהוה את
הארץ ׃ ואמר לי הא
חזיתא בר אדם דסבי
בית ישראל עבדין בק
בקבלא גבר באידרון
בית משכביה ארי

במראה ה׳ וסימ׳ וזה מעשה המנרה מקשה · והנה שם כבוד אלהי ישראל · ומצי הקדש במראה · ובמראה המראה אשר · ב׳ בו׳ ··
והנה כל ה׳ וסימ׳ והנה כל איש ישראל · וילכו אחריהם עד הירדן · והנה כל הגשים · והנה כל תבנית רמש · והנה כל הארץ ישבת ··
חר ב׳ וחס׳ וסימ׳ חר בדלתו · ואראה והנה חר אחד ·· לרחקה · ורחקה · עשקה · צחקה · צנחקה · עתקה · גלה׳ ע׳ דגש׳ ··

ויאמר אלי · ח בטע בספר וסימ׳ עמד על רגלך ואדבר · בא אל בית ישראל · את כל דברי אשר אדבר · בא מאד · עוד תשוב
תראה · אל האנשים הישבים און · אל בית המבשלים · אחריהם ג׳ וחס וסימ׳ עמד על שני עסיו · וחברו · אל היכל

אמרין לא גלי עבדנא
קדם יי רחיק יי ית
יתבי ארעא
ויאמר אלי
עוד תשוב תראה תוע
תועבות גדלות אשר
המה עשים ואמר לי
עוד תתוב תחזי תועבן
רברבן דאינון עבדין
ויבא אתי אל פתח שער
בית יהוה אשר אל הצ
הצפונה והנה שם הנ
הנשים ישבות מבכות
את התמוז ואעיל
יתי במעלנא דתרע בי
בית מקדשא דיי דפ
דפתיה לציפונא והא
תמן נשיא יתבן מבכן
ית תמוזא
ויאמר אלי
הראית בן אדם עוד תש
תשוב תראה תועבות
גדולות מאלה ואמר
לי הא חזיתא בר אדם
עוד תתוב תחזי תוע
תועבן רברבן מאלין
ויבא אתי אל חצר
בית יהוה הפנימית
והנה פתח היכל יהוה
בין האולם ובין המזבח
כעשרים וחמשה
איש אחריהם אל היכ
היכל יהוה ופניהם
קדמה והמה משתח
משתחויתם קדמה

לשמש ואעיל יתי
לדרת בית מקדשא דיי
גויתא והא תרע היכל
דיי בין אולמא ובין מ
מדבחא כעשרין וח
וחמשא גברא אחוריה
אחוריהון להיכלא
דיי ואפיהון למדינחא
והא אינון מתחברין ו
סגדין למדינחא לשי
לשימשא
ויאמר אלי
הראית בן אדם הנקל
לבית יהודה מעשות
את התועבות אשר
עשו פה כי מלאו את
הארץ חמס וישבו
להכעיסני והנם שלחים
שלחים את הזמורה
אל אפם ואמר לי
הא חזיתא בר אדם הז
הזעיר לבית יהודה
מלמעבד ית תועבתא
די עבדו כא ארי מלו
ית ארעא חטופין ות
ותבו לארגזא קדמי ו
והא אינון מיתן בהתא
לאפיהון וגם אני אע
אעשה בחמה לא
תחוס עיני ולא אחמל
וקראו באזני קול גדול
ולא אשמע אתם ואף
אנא איעביד ברגז לא
יחוס מימרי ארחים
ויצלון קדמי בקל רב

ולא אקביל צלותהון
ט ויקרא באזני קול גדול
לאמר קרבו פקדות
העיר ואיש כלי משחתו
משחתו בידו ואכלי
ואנא שמיע קל רב למי
למימר איתקרבו דממ
דממנן על קרתא וגבר
מן חבליה בידיה והנה
ששה אנשים באים
מדרך שער העליון
העליון אשר מפנה
צפונה ואיש כלי מפצו
בידו ואיש אחד
בתוכם לבש בדים וק
וקסת הספר במתניו
ויבאו ויעמדו אצל
מזבח הנחשת והא
שיתא גברין אתן מא
מאורח תרעא עלאה
דפתיה לציפונא וגבר
מן מדוריה בידיה וגב
וגברא חד ביניהון לב
לביש לבושין ופנקס
ספרא בחרציה ועלו
וקמו בסטר מדבחא
דנחשא וכבוד אלהי
ישראל נעלה מעל
הכרוב אשר היה עליו
עליו על מפתן הבית
ויקרא אל האיש הל
הלבש הבדים אשר
קסת הספר במתניו
ויקר אלהא דישראל
איסתלק בכרובא

באזני יב וסימ׳ אם לא כאשר דברתם באזני · זאת אלי וגם אמרתם באזני · ושאננך עלה באזני · וחברו · ונגלה באזני יי צבאות ·
ידראו באזני קול גדול · ויקרא באזני קול גדול · והנם שולחים את הזמורה גם שם · ולאלה אמר באזני · קורא הגלגל באזני · אך אמרת
באזני · דאיוב · באזני יי צבאות · אם לא בתים רבים לשמה · ומה קול הצאן באזני · הלבוש הבדים ל׳ דסמיך

ויאמר יי אליו ׳ ו׳ ריש פס׳ וסימ׳ מי שם פה לאדם או ׳ זאת הארץ אשר נשבעתי ׳ שמעתי את תפלתך ואת תחנתך ׳
לך שוב לדרכך ׳ עבור בתוך העם בתוך ירושלם ׳ קרא שמו יזרעאל ׳׳ ׃ תהס ב׳ חס׳ וסימ׳ ועיניכם אל ׳ והכו אל תחס ׳׳ ׃

יהוה שרי עלוהי בית
קדש קודשיא ושריא
מיעיל סקופת ביתא
וקרא לגברא דלביש ׃
לבושיא דפנקס ספרא
בחרציה ׃
ויאמר יהוה
אליו עבור בתוך העיר
בתוך ירושלם והתוית
תו על מצחות האנשים
הנאנחים והנאקים על
כל התועבות הנעשות
בתוכה ׃ ואמר יי ליה
עיבר בגו קרתא בגו ירו
ירושלם ותיר שום
הוא על בית עיני גברי
דמיתאנחין ודמיירנק
ודמיירנקין על כל
תועיבתא דאיתעביד
בגוה ׃ ולאלה אמר
באזני עברו בעיר אחו
אחריו והכו אל תחוס
עיניכם ואל תחמולו ׃
ולאילין אנא אמר
ואנא שמע עיברו בה
בקרתא בתרוהי וקטו
וקטולו לא תחוס עיז
עיניכון ולא תרחמון ׃
זקן בחור ובתולה טף
ונשים תהרגו למשחית
ועל כל איש אשר
עליו התו אל תגשו ׃
וממקדשי תחלו ויחלו
באנשים הזקנים אשר
אשר לפני הבית ׃ סב

סב ובתולתא וטפ
וטפלא ונשיא תקטלו
לחבלא ועל כל גברא
דעלוהי רשם תוא
לא תקרבון ומבית מ
מקדשא תשרון ושו
ושריאו בגבריא סביא
די קדם ביתא ׃
ויאמר
אלהם טמאו את הבי
הבית ומלאו את החו
החצרות חללים צאו
ויצאו והכו ׃ ואמר
להון סאיבו ית ביתא
ומלו ית דרתא קטילין
פוקו ונפקו וקטולו בו
בקרתא ׃ ויהי כהכותם
ונשאר אני ואפלה על
פני ואזעק ואמר אהה
אדני יהוה המשחית
אתה את כל שארית
ישראל בשפכך את
חמתך על ירושלם ׃ וי
ויהוה כקטלתהון וי
ואישתארית אנא וא
ואישתטחית על אפי
וצוחית ואמרית קב
קביל בעותי יי המחבל
את כל שארא דישרא
במשפכך ית חמתך
על ירושלם ׃ ויאמר
אלי עון בית ישראל
ויהודה גדול במאד
מאד ותמלא הארץ
דמים והעיר מלאה

מטה כי אמרו עזב
יהוה את הארץ ואין
יהוה ראה ׃ ואמר לי
חובי בית ישראל ויהודה
תקיפו בה לחדא לחד
ואיתמליאת ארעא
חובי קטול וקרתא את
איתמליאת אסטיות
דין ארי אמרו רחיק
יי ית יתבי ארעא ולית
דאגליא קדם יי ׃ וגם
אני לא תחוס עיני ולא
אחמל דרכם בראשם
נתתי ׃ ואת אנא לא ת
תיחוס מימרי ולא א
איחוס פורענות אור
אורחתהון ברישיהון ית
יתבית ׃ והנה האיש לב
לבוש הבדים אשר
הקסת במתניו משיב
דבר לאמר עשיתי ככל
אשר צויתני ׃ והא גב
גברא דלביש לבושיה
דפנקסא בחרציה
מיתיב פיתגמא לקדם
למימר עבדית ככל
דפקידתני ׃ ואראה ו
והנה אל הרקיע אשר
על ראש הכרבים
כאבן ספיר כמראה
דמות כסא נראה עלי
עליהם ׃ וחזית והא
ברקיעא די על ריש
כרוביא כאבן טבא
בחיזו דמות כורסיא

אליו דבת אלו ג׳ וסימ׳ למה קשרתם עלי אתה ובן ישי ׳ עבור בתוך העיר בתוך ׳ רוץ דבר אל הנער הלז ׳ ובל יצורת חביריב
דפות במא מל׳ ׳ במעלות אשר יעלו אליו ׳׳ ׃ באנשים ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ אם יראה איש באנשים האלה ׳ ויחלו באנשים
הזקנים ׳ והאיש בימי שאול זקן בא באנשים ׳ בתר פת ׳׳ ׃ ולאלה ג׳ וסימ׳ ולאלה תטמאו ׳ ולאלה אמר ׳ ולאלה תהיה ׳׳ ׃

ד׳ פס׳ אל אל אל על וסימ׳ ויבא יואב אל המלך ׃ ומשפט בא אל ארץ המישר ׃ ויאמר אל האיש לבוש הבדים ׃ וארא
ואקום אני ׃ ׃ ׃ החיצנה ב׳ בת׳ בן וסימ׳ וקול כנפי הכרובים נשמע ׃ ושכבתי בשלום ׃ ׃ ׃ חפניך ל׳ דבות׳ ׃ ׃

איתחזי עליהון׃ ויא
ויאמר אל האיש לב
לבש הבדים ויאמר
בא אל בינות לגלגל אל
תחת לכרוב ומלא חפ
חפניך גחלי אש מ
מבינות לכרבים וזרק
על העיר ויבא לעיני׃ ו
ואמר לגברא דלביש
לבושיא ואמר עול
לביני גילגלא לתחות
כרובא ומלי חופנך גי
גומרין דאישא מביני
כרוביא וזרוק על קרתא
ועלל אנא חזי׃ והכרבים
עמדים מימין לבית
לבבאו האיש והענן
מלא את החצר הפני
הפנימית׃ וכרוביא קי
קימין מדרום לביתא
במיעל גברא ועננ א
אמיטתא איתמליאת
ית דרתא גויתא׃ וירם
כבוד יהוה מעל הכ
הכרוב על מפתן הבית
וימלא הבית את הענן
והחצר מלאה את
נגה כבוד יהוה׃ ואי
ואיסתלק יקרא דיי
מכרובא דהוה שרי
עלוהי ושרא מעל
סקופת ביתא ואתמ
ואיתמליאת ביתא
ית ענן אמיטתא ודר
ודרתא איתמליאת ית

זיהור יקרא דיי׃ וקו
וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר החי
החיצנה כקול אל שד
שדי בדברו׃ וקל כנפי
כרוביא אישתמע עד
דרתא בריתא כקלא
מן קדם שדי במילל
ויהי בצותו את האי
האיש לבש הבדים
לאמר קח אש מבינות
לגלגל מבינות לכרובים
ויבא ויעמד אצל הא
האופן׃ והוה כפקדותיה
ית גברא דלביש לבוש
לבושיא למימר סב
אישתא מביני גלגלא
מביני כרוביא ועל וקם
בסטר גלגלא׃ וישלח
הכרוב את ידו מבינות
לכרובים אשר אל
האש בינות לכרבים
וישא ויתן אל חפני ו
לבש הבדים ויקח ויצ
ויצא׃ ואושיט כרובא
ית ידיה מביני כרוביא
ונסיב ויהב לחופני דו
דלביש לבושיא ונסיב
ונפק׃ וירא לכרבים
תבנית יד אדם תחת
כנפיהם׃ ואיתחזי לכ
לכרוביא דמות יד
אינשא תחות גפיהון׃
ואראה והנה ארבעה
אופנים אצל הכרובים

אופן אחד אצל הכרו
הכרוב האחד ואופן א
אחד אצל הכרוב האח
האחד ומראה האופ
האופנים כעין אבן
תרשיש׃ וחזות והא
ארבעה גילגליא בסטר
כרוביא גילגל חד בס
בסטר כרובא חד וגלגל
חד בסטר חד כרובא
חד וחיזו גלגליא כעין
אבן טבא׃ ומראיהם
דמות אחד לארבעתם
כאשר יהיה האופן בת
בתוך האופן׃ וחיזויהון
דמות חד לארבעתהון
כמא דיהוי גלגל בגו ג
גלגל׃ בלכתם אל ארב
ארבעת רבעיהם ילכו
לא יסבו בלכתם כי
המקום אשר יפנה הר
הראש אחריו ילכו ו
ולא יסבו בלכתם׃ במי
במיזלהון על ארבעה
סטריהון אזלין ולא
מיתחזרין במיזלהון
ארי לאתרא דמיתפני
קדמאה בתרוהי אזלין
ולא מיתחזרין במיז
במיזלהון׃ וכל בשרם
וגביהם וידיהם וכנפיהם
והאופנים מלאים עינים
סביב לארבעתם אופ
אופניהם׃ וכל בשריהון
וגביהון ואשתהון וי

הכרבים י״ג חס׳ וסימ׳ וישלח העם שלו ׃ מבעלי יהודה ׃ ועשר באמה ׃ ויפרשו את כנפי הכרבים ׃ ויתפלל חזקיהו ׃ וחברו׳
ויאדין והנה אל הרקיע ׃ ומלא חפניך גחלי אש ׃ מבינות לכרבים ׃ והכרבים עמדים מימין הבית בבאו האיש ׃ וירא לכרבים תבנית יד אדם ׃
וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרבים ׃ הנ״ז דפס׳ ׃ וכל אורי דבות׳ חס׳ ו׳ ׃ ׃ ׃ כל ליש׳ אופן אופנים מלא׳ ב׳ מ״א ויסר את אפן מרכבתיו ׃ ׃

ואדע ג׳ וסימנהון ואדע כי לא אנוש · ויבא אלי חנמאל בן דדי · ואדע כי כרובים המה · היא ג׳ ריש פסוק
וסימ׳ היא מוצאת והיא שלחה · היא החיה אשר ראיתי · היא לא תהיה לכם לסיר · כרובים המה ל׳ דסמ׳

וכנפיהון וגלגליא מלן
עינין סחור סחור לא
לארבעתהון הגלגליא׃
לאופנים להם קורא
הגלגל באזני׃ לאופניא
להון איתקרי גלגליא
ואנא שמיע׃ וארבעה
פנים לאחד פני האחד
פני הכרוב ופני השני
פני אדם והשלישי פני
אריה והרביעי פני נשר
נשר׃ וארבעה אפין ל
לחדא אפי חד אפי חד
אפי כרוביא ואפי תניי
תנינא אפי אנשא
ותליתאה אפי אריא
ורביעאה אפי נשרא׃
וירמו הכרובים היא
החיה אשר ראיתי
בנהר כבר׃ ואיתרמו
כרוביא איהן בריתא
החזיתא בנהר כבר׃ ו
ובלכת הכרובים ילכו
האופנים אצלם ובש
ובשאת הכרובים את
כנפיהם לרום מעל
הארץ לא יסבו האו
האופנים גם הם מא
מאצלם׃ ובמיזל
כרוביא איהן בריתא
כרוביא אזלין גלגליא
לקיבליהון ובמיטל
כרוביא ית גפיהון לא
לאיתרמא במילרע ״
לרום שמיא לא מיתז

מיתהזרין גלגליא
את איתון מקיבליהון׃
בעמדם יעמדו וברו
וברומם ירומו אתם
כי רוח החיה בהם׃
במיקמיהון קיימין ו
ובאיתרמיהון מיתרמ
מיתרמין עימיהון ארי
ברוח בריתא בהון׃ ויצ
ויצא כבוד יהוה מעל
מפתן הבית ויעמד
על הכרובים׃ ואיסתלק
יקרא דיי׳ דהוה שרי
עלוהי מעיל לקביל
סקופת ביתא ושרא
על כרוביא׃ וישאו הכ
הכרובים את כנפיהם
וירמו מן הארץ לעיני
בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח
שער בית יהוה הקדמ
הקדמוני וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמ
מלמעלה׃ ונטלו כרו
כרוביא ית גפיהון וי
ואיתרמו במילרע לי
לרום שמיא ואנא
חזי במיפקהון וגלגלי
לקיבליהון וקם במע
במעלנא דתרע בית
מקדשא דיי׳ מדינחא
ויקר אלהא דישראל
עליהון מלעילא׃ היא
החיה אשר ראיתי
תחת אלהי ישראל

בנהר כבר ואדע כי
כרובים המה׃ איהן כ
בריתא די חזיתי תחות
יקר אלהא דישראל
בנהר כבר וידעית
ארי כרוביא איהן׃ ו
ארבעה פנים לאחד
וארבע כנפים לאחד
ודמות ידי אדם תחת
כנפיהם׃ ארבעה אפין
לחד וארבעה גפין לח
לחד ודמות ידא אינש
תחות גפיהון׃ ודמות
פניהם המה הפנים
אשר ראיתי על נהר
כבר מראיהם ואותם
איש אל עבר פניו ילכו׃
ודמות אפיהון איהון
אפיא דחזיתי על
נהר כבר חיזוהון וא
ואינון בריא לקביל
אפהא אזלא׃ ותשא יא
אתי רוח ותבא אתי ״
אל שער בית יהוה
הקדמוני הפונה קדי
קדימה והנה בפתח
השער עשרים וחמש
וחמשה איש ואראה
בתוכם את יאזניה
בן עזר ואת פלטיהו
בן בניהו שרי העם׃ ונ
ונטלת יתי רוחא וא
ואעלית יתי לתרע ״
בית מקדשא דיי׳ מ
מדינחאה דמתפני

ופני יו׳ וסימ׳ ופני זית לא חליתי · ויסב אבשלום אל ביתו · ויסב אבשלום בירושלם · ופני עזים תשחנו · ודמות פניהם פני אדם · ג׳ בו ·
ופני כלם קבצו פארור · ופני רשעים תשאו סלה · ופני תהום יתלכדו · ופני השני פני אדם · ופני הקדש המראה כמראה · ופני אריה פניהם ·
ופני אדם · ב׳ בו ״ ואותם ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ והעביד הבהן · ודמות פניהם המה הפנים · ויבא אליך במבוא עם · קד׳ חס׳ ״

חוצתיה ג̇ בת כן וסימ̇ אל תגידו בגת׳ ומלאתם חוצתיה חלל׳ בחוצתיו חגרו שק׳׳ ג׳׳ יראתם ג̇ וסימ̇ ומדוע לא יראתם׳ כי יראתם מפני האש׳ חרב יראתם וחרב אביא׳ וסימ̇ חרבא דמשה גזרא׳ חד למען יראתם׳ ד יהושע׳׳ ג׳׳

ולפתיה ולמדינחא
והא במעלנא דתרע
עשרין וחמשא גברא
וחזית בניהון ית יאזניה
יאזניה בר עזור וית
פלטיה בר בניה רברבי
עמא
ויאמר אלי בן אדם
אלה האנשים החשבים
און והיעצים עצת
רע בעיר הזאת ואמר
לי בר אדם אילין גברי
דמחשבין למיעבד ודמ
דמלכין מלך ביש בו
בקרתא הדא האומר
האמרים לא בקרוב
בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר דאמר
דאמרין לא בקריב יז
למיבני בתין היא חש
חשיבא לנא כדודא
ואנחנא חשיבין בגוה
כבישרא דבשיל לבגו ד
דודא
לכן הנבא עליהם הנב
הנבא בן אדם בכין יי
איתנבי עליהון איתנבי
בר אדם ותפל עלי רו
רוח יהוה ויאמר אלי
אמר כה אמר יהוה
כן אמרתם בית ישר
ישראל ומעלות רוח
רוחכם אני ידעתיה
ושרת עלי רוח נבואה
מן קדם יי ואמר לי

אמר יי כין אמרתון
בית ישראל ודאתון מ
מהרהרין ודיסליקת
על ליבכון קדמי גלין
הרביתם חלליכם בעיר
הזאת ומלאתם חוצת
חוצתיה חלל אסגיי
אסגיתון קטיליכון ב
בקרתא הדא ומליתון
שוקהא קטילין
לכן כה
אמר אדני יהוה חלל
חלליכם אשר שמתם
בתוכה המה הבשר
והיא הסיר ואתכם
אוציא מתוכה בכין י
כדנן אמר יי אלהים קט
קטיליכון די שויתון
בגוה אינון כבשרא
והיא כדודא ויתכון
אגלי מגוה חרב
יראתם וחרב אביא
עליכם נאם אדני יה
יהוה מן קדם דקטלי
בחרבא דחילתון ודה
ודקטלין בחרבא אי
איתי עליכון אמר יי
אלהים והוצאתי אתכ
אתכם מתוכה ונתתי
אתכם ביד זרים ועש
ועשיתי בכם שפטים
ואגלי יתכון מגוה וא
ואמסר יתכון ביד
נוכראין ואיעביד בכ
בכון פורענות נוכראין

דינין בחרב תפלו על
גבול ישראל אשפט
אתכם וידעתם כי אנ
יהוה בחרבא בחרבא
תתקטלון על תחום
ארעא דישראל איתי
איתפרע מינכון ותד
ותידעון אנא יהוה יז
היא לא תהיה לכם לס
לסיר ואתם תהיו בתו
בתוכה לבשר אל גבול
ישראל אשפט אתכם
היא לא תהי לכון כי
כדודא ברם אתון תהון
בגוה כבישרא דבשיל
בגו דודא על תחום
ארעא דישראל איתי
איתפרע מינהון וידע
וידעתם כי אני יהוה
אשר בחקי לא הלכתם
ומשפטי לא עשיתם
וכמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם עשיתם
ותידעון אנא יי דבקי
דבקימי לא הלכתון
ודיני לא עבדתון וכ
וכנימוסי עממיא די
סחרניכון עבדתון ויהי
כהנבאי ופלטיהו בן
בניה מת ואפל על
פני ואזעק קול גדול
ואמר אהה אדני יהוה
כלה אתה עשה את
שארית ישראל והוה
כאיתנבאותי ופלטיא

על גבול ה̇ וסימ̇ על גבול ארץ אדום׳ וישמע בלק כי בא בלעם׳ ושב משריד׳ בחרב תפלו על גבול ישראל׳ והגותר לנשיא מזה ומזה׳ תנינ̇ דפס̇׳׳ בניה ז̇׳ וסימ̇ ויהי כהנבאי׳ ופלטיהו׳ ואליועני׳ ויעקביה׳ בניה בן יהוידע מקבצאל׳ ידבר הימול׳ איתי בן ריבי מגבעת׳ עשתי עשר לעשתי עשר החדש׳ ויחזיאל בן זבריהו בן בניה׳ וכל עזרא דכות׳׳ ופלטיהו ל̇ דכות׳

נפיצותם ג׳ וסימ׳ ונתתי לכם את אדמת ישראל׃ כי ביד חזקה׃ בכם ונקדשתי בכם׃ קדמ׳ נפיצותם בת׳ תנינ׳ נפוצותם בתי׳
תלי נפיצהם יכול׃ על ההר ד׳ וסימ׳ תעבדון את האלהים׃ וענן כבוד יי׳ על ההר׃ ועבר משם ויעמד׃ אשר מקדם לעיר׃

כי בניא מית ואישתו
ואישתטחית על אפי
וצוחית בקל רב ואמ׳
ואמרית קביל בעותי
יי אלהים גמירא את
עביד עם שארא דישו
דישראל׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פי
פתגם נבואה מן קדם
יי עימי למימר׃ בן
אדם אחיך אחיך אנ
אנשי גאלתך וכל
בית ישראל כלה אשר
אשר אמרו להם ישב
ישבי ירושלם רחקו
מעל יהוה לנו היא
נתנה הארץ למורשה׃
בר אדם אחך אחך או
אינש קריבך וכל דבית
ישראל כולהון דאמרין
להון יתבי ירושלם
איתרחקו מדחלתא
דילנא היא איתיהיבת
ארעא למירתה׃
לכן כה
אמור כה אמר אדני יי
יהוה כי הרחקתים בג
בגוים וכי הפיצותים
בארצות ואהי להם
למקדש מעט בארצ
בארצות אשר באו ש
שם׃ בכין אמר כדנן יי
אמר יי אלהים ארי
ארחיקתינון לביני עמ

עממיא וארי בדרתינון
במדינתא ויהבית לה
להון בתי כנישתא תנ
תניין לבית מקדשי ו
ואינון בזעיר במדינתא
די איתגליאו לתמן׃
לכן
אמור כה אמר אדני יי
יהוה וקבצתי אתכם
מן העמים ואספתי
אתכם מן הארצות
אשר נפצותם בהם
ונתתי לכם אדמת
ישראל׃ בכין אמור
כדנן אמר יי אלהים וא
ואיקריב יתכון מבינ
עממיא ואיכניש יתכ
יתכון מן מדינתא די
איתבדרתון בהון ואי
ואיתין לכון ית ארעא
דישראל׃ ובאו שמה
והסירו את כל שיק
שיקוציה ואת כל
תועבותיה ממנה׃
ויעלון לתמן ויעדון
ית כל שיקוציא וית
כל תועבתהא מינה׃
ונתתי לכם לב חדש ו
ורוח חדשה אתן בק
בקרבכם והסירתי את
לב האבן מבשרכם
ונתתי לכם לב בשר׃
ואיתין להון לב דחל
ורוח דחלא איתין בג
במעיהון ואיתבר

ליבא דרשיעא דהוה
תקיף כאבנא מגויה
מבשרהון ואיתין לה
להון לב דחיל קדמי׃
למיעבד רעותי׃ למע
בחקתי ילכו ואת משפ
משפטי ישמרו ועשו
אתם והיו לי לעם ואנ
אהיה להם לאלהים׃
בדיל דבקיימי יהכון וי
וית דיני יטרון ויעבדון
יתהון ויהון לעם ואנ
ואנא איהוי לכון לאל
לאלה׃ ואל לב שיק
שיקוציהם ותעבותי
ותועבותיהם לבם הו
הולך דרכם בראשם
נתתי נאם אדני יהוה׃
וישאו הכרובים את
כנפיהם והאופנים לע
לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמ
מלמעלה׃ ונטלו כרו
כרוביא ית גפיהון וגל
וגלגליא לקיבליהון
ויקר אלהא דישראל ע
עליהון מלעילא׃ ויע
ויעל כבוד יהוה מעל
תוך העיר ויעמד על
ההר אשר מקדם לעי
לעיר׃ ואיסתלק
יקרא דיי מן גו קרת
ושרא על טור זיתא
דממדנח לקרתא׃ ורו
ורוח נשאתני ותביאני

וכל בית יב׳ וסימ׳ וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו׃ ויאספו כל בעלי שכם׃ וירא אחיו וכל בית אביהו׃ וישמעו וכל בית אביו׃
מות תמות אחימלך׃ ודוד וכל בית ישראל משחקים׃ וילך דוד משם וימלט׃ ודוד וכל בית ישראל מעלים׃ בעשא בן אחילוד׃ וכל בית
ישראל ערלי לב׃ בן אדם אחיך אחיך׃ וכל בית ישראל חברון׃ הנשיא המשא הזה׃ ואל לב לית דכות׃

ברוח אלהים ח בליש וסימ׳ מרחפת על פני המים · הנמצא כזה איש · ואמלא אתו רוח אלהים · וישא בלעם את עיניו · ···
במראה ברוח אלהים · ועזריהו בן עודד · ורוח אלהים לבשה את זכריה · וכל שמואל דבות גמה רוח יי · ותהי עליך · ויחדו ···
ות··· ברי פרה

ברוח אלהים
כשדימה אל הגולה
במראה ברוח אלהים
ויעל מעלי המראה
אשר ראיתי ׀ ורוחא
נטלתני ואובילתני לז
למדינת ארע כסדאי
לות בני גלותא בחיזו
ברוח נבואה דישרית
מן קדם יי ואיסתלק
מיני חיזוא די חזיתי ׀
ואדבר אל הגולה את
כל דברי יהוה אשר
הראני ׀ ואיתנביתי לז
לבני גלותא ית כל
פיתגמיא דיי דאחזיני ׀
ויהי יב
דבר יהוה אלי לאמר ׀
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי עימי למימ
למימר ׀ בן אדם בתוך
בית המרי אתה ישב
אשר עינים להם לרו
לראות ולא ראו ואזנ
ואזנים להם לשמע ו
ולא שמעו כי בית מ
מרי הם ׀ בר אדם
בגו עמא סרבנא את
יתיב דעינין להון למ
למיחזי ולא חזן ואו
אודנין להון למישמע
ולא שמעין ארי עם
סרבן אינון ׀
ואתה בן א
אדם עשה לך כלי גו
גולה וגלה יומם לעי
לעיניהם וגלית ממק
ממקומך אל מקום
אחר לעיניהם אולי
יראו כי בית מרי המה ׀
ואת בר אדם אתקין ז
לך מני גלותא וגלי מ
בימם לעיניהון מאז
ותיגלי מאתרך לאתר
אוחרן לעיניהון מא
מאים יחזון ארי עם
סרבן אינון ׀ והוצאת
כליך ככלי גולה יומם
לעיניהם ואתה תצא
בערב לעיניהם כמוצאי
כמוצאי גולה ׀ ותפיק
מנך כמני גלותא ביז
בימם לעיניהון ואת
תיפוק ברמשא לעינ
לעיניהון כמפקני גז
גלותא ׀ לעיניהם
חתר לך בקיר והוצ
והוצאת בו ׀ לעיניהון
חתור לך בכותלא ותי
ותיפוק ביה ׀ לעיניהם
על כתף תשא בעלטה
תוציא פניך תכסה ולא
תראה את הארץ כי
מופת נתתיך לבית
ישראל ׀ לעיניהון ז
על כתפא תיטול בקז
בקבלא תיפוק אפך
תכסי ולא תחזי ית
ארעא ארי את יהבתך
לבית ישראל ׀ ואעש
כן כאשר צויתי כלי
הוצאתי ככלי גולה
יומם ובערב חתרתי לי
בקיר ביד בעלטה הוצ
הוצאתי על כתף נשא
נשאתי לעיניהם ׀ ועש
ועבדית כין כמא דאיתז
דאיתפקדית מני אפז
אפיקית כמני גלותא
בימם וברמשא איתו
איתחרית לי בכותלא
ביד בקבלא נפקית על
כתפא נטלית לעיניהון ׀
ויהי
דבר יהוה אלי בבקר
לאמר ׀ והוה פיתגם
נבואה מן קדם יי עי
עימי בצפרא למימר ׀
בן אדם הלא אמרו א
אליך בית ישראל
בית המרי מה אתה
עשה ׀ בר אדם הלא
אם יימרון לך בית
ישראל עמא סרבנא
מא את עביד ׀ אמר
אליהם כה אמר אדני
יהוה הנשיא המשא
הזה בירושלם וכל
בית ישראל אשר הז
המה בתוכם ׀ אימר
להון כדנן אמר יי
אלהים על רבא מטל
נבואתא הדא בירושל
וכל בית ישראל דאינון
ביניהון ׀ אמר אני מוז
מופתכם כאשר

גשאתי יט וסימ׳ לבלתי הפכי את העיר · ונתתי אתה לכם מורשה · לא חמור אחד מהם נשאתי · אם אתם תבאו אל הארץ ·
אשר חרפה נשאתי · על כתף נשאתי לעיניהם · ביום ההוא נשאתי את ידי · גם אני נשאתי את · ואביאם אל הארץ · וידעתם כי אני ···
בהביאי · המה כלמתם ישאו · יען אשר ישיתי · ונחלתם אותה · לתת לאבותיכם · כי עליך · אימיך אשנה · את עיני · נפשי · האמר ···

אזרה ג̇ וסימ̇ ואתכם אזרה בגוים ׳ וחרב אריק עליהם אחריהם ׳ אזרה לכל רוח וחרב אריק ׳׳ ׳׳ תועבותיהם ג̇ מ̇ל
וסימ̇ ושלמתי ׳ ואל לב שקוציהם ותועבותיהם ׳ והותרתי מהם אנשי מספר ׳׳ ׳׳ ומימיהם לית דכותיה ׳׳ ׳׳

עשיתי כן יעשה להם
בגולה בשבי ילכו ׃ אנא
אנא אתכון כמא דעבדי
כין יתעביד להון בגלות
בגלותא בשיביא יהכי
יהכון ׃ והנשיא אשר
בתוכם על כתף ישא
בעלטה ויצא בקיר יח
יחתרו להוציא בו פניו
יכסה יען אשר לא
יראה לעין הוא את
הארץ ׃ ורבא דבינכון
על כתפא בתפא יטול
בקבלא ויפוק בכותלא
יחתרון לאפקותיה
ביה אפוהי יכסי חלף
חב הוא ולא יחזי ית
ארעא ׃
ופרשתי את רשתי
עליו ונתפש במצודתי
והבאתי אתו בבלה
ארץ כשדים ואותה
לא יראה ושם ימות ׃
ואפרוס ית מצדתי
עלוהי ויתאחד ביסו
בסריגתי ואגלי יתיה
לבבל למדינת ארעא
כסדאי ויתה לא יחזי
ותמן ימות ׃ וכל אשר
סביבתיו עזרה וכל
אגפיו אזרה לכל רוח
וחרב אריק אחריהם ׃
וכל די בסחרנוהי
סעדוהי וכל משריתיה
איבדר לכל רוח ודח

ודקטלין בחרבא אין
אגרי בתריהון ׃ וידעו
כי אני יהוה בהפיצי
אתם בגוים וזריתי
אתם בארצות ׃ וידעון
ארי אנא יי כד אגלי
יתהון לבינו עממיא
ואיבדר יתהון במדינתא ׃
והותרתי אנשי מהם
מספר מחרב מרעב
ומדבר למען יספרו
את כל תועבותיהם
בגוים אשר באו שם
וידעו כי אני יהוה ׃ וא
ואשאר מינהון גברין
דמינין מחרבא מכי
מכפנא וממותא בדי
בדיל דישתעון ית כל
תועבתהון בעממיא
דאיתגליא לתמן וי
וידעון ארי אנא יי ׃
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ׃
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי למימר ׃
בן אדם לחמך ברעש
תאכל ומימיך ברגזה
ובדאגה תשתה ׃ בר
אדם מיכלך בזיע
תיכול ומישתיך בז
בצער ובאישתממו
תישתי ׃ ואמרת אל
עם הארץ כה אמר
אדני יהוה ליושבי
ירושלם אל אדמת

ישראל לחמם בדאגה
יאכלו ומימיהם בש
בשממון ישתו למען
תשם ארצה ממלאה
מחמס כל הישבים
בה ׃ ותימר לעמא דא
דארעא כדנן אמר
יי ליתבי ירושלם על
ארעא דישראל מיכל
מיכלהון בזיע ייכלון
ומישתיהון באישתממו
ישתון בדיל דתצדי
ארעא ממלאה מחי
מחטוף כל דיתבין בה ׃
והערים הנושבות תח
תחרבנה והארץ שממה
שממה תהיה וידעתם
כי אני יהוה ׃ וקירויא
דהואה יתבה יחרבן
וארעא ליצדו תהוי
ותידעון ארי אנא יי ׃
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ׃
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי עימי למי
למימר ׃ בן אדם מה
המשל הזה לכם על
אדמת ישראל לאמר
לאמור יארכו הימים
ואבד כל חזון ׃ בר אדם
מה מתלא הדין לכון
על ארעא דישראל
למימר יורכון יומיא
ותיבטיל כל נבואה ׃
לכן

וידעתם כי אני יי̇ י̇א סוף פס̇ וסימ̇ ונפל חלל ׳ ולא תחוס ׳ בחרב תפלו על ׳ והערים הנושבות ׳ והרסתי את הקיר ׳ ונתתי פצר
באיש ההוא ׳ וברותי מכם המורדים ׳ ונתתי את רבה שממות עולם ׳ והחריבותי עליכם ׳ ונתתי עליכם גידים ׳ וב̇ וידעתן כי אני יי̇ ׳ מ̇
וקדעתי ׳ לכן שוא ׳ וב̇ וידעו כי אני יי̇ אלהים ׳ ולא יהיה עוד לבית אלהים למבטח ׳ וחברו ׳ וישבו עליהם כי אני יי̇ אלהיהם ׳׳ ׳׳

חלק ד̇ קמ̇ץ וסימ̇ ואנבי איש חלק · כי לא יהיה עוד כל חזון שוא · הלא מחזה שוא חזיתם · ומה חלק יעשה מדהה ·
וחד וחלק משמן תבה ·· כל ק̇רי̇ בתוך בני ישראל במ̇א בתוך בית ישראל · כי לא יהיה עוד · וקל ובתוך בני ישראל לא ינחלו ··

אמר אלהים כה אמר
אדני יהוה השבתי
את המשל הזה ולא
ימשלו אתו עוד בי
בישראל כי אם דבר
אלהם קרבו הימים
ודבר כל חזון | כדין אימ
להון כדנן אמר ייי
אלהים אבטיל ית
מתלא הדא ולא ימ
ימתלון יתיה עוד
בישראל ארי אלהין איתנ
איתנבי להון איתקריבו
יומיא ופתגם כל נב
נבואה | כי לא יהיה
עוד כל חזון שוא ומ
ומקסם חלק בתוך בנ
בית ישראל | ארי לא
יהי עוד כל נבואת
שיקרא וקסם פלגין בי
בגו בני ישראל | כי אני
יהוה אדבר את אשר
אדבר דבר ויעשה
לא תמשך עוד כי בי
בימיכם בית המרי
אדבר דבר ועשיתיו
נאם אדני יהוה | ארי
אנא ייי אימליל ית די
אימליל פתגמא ויה
ויתקיים ולא יתבטל
עוד ארי ביומיכון ע
עמא סרבנא אימליל
פתגמא ואיקיימיניה
אמר ייי אלהים |
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר | והוה
והוה פתגם נבואה
מן קדם ייי למימר | בן
אדם הנה בית ישראל
אמרים החזון אשר
הוא חזה לימים רבים
ולעתים רחוקות הו
הוא נבא | בר אדם הא
בית ישראל אמרין א
אולפן דהוה מליה
ליומין סגיאין ולעידן
רחיק הוא מיתנבי | ל
לכן אמר אלהם כה
אמר אדני יהוה לא
תמשך עוד כל דברי
אשר אדבר דבר ויעש
ויעשה נאם אדני יה
יהוה | כדין אימר
להון כדנן אמר ייי א
אלהים לא יתבטל עוד
ית כל פתגמי דאימ
די אמליל פתגמא
ויתקיים אמר ייי אל
אלהים |
יג ויהי דבר יהוה אלי ל
לאמר | והוה פתגם
נבואה מן קדם ייי למ
למימר | בן אדם הנב
הנבא אל נביאי יש
ישראל הנבאים וא
ואמרת לנביאי מלבם
שמעו דבר יהוה | בר
אדם איתנבי על נביי
שיקרא דישראל דמ
דמיתנבן לרמותהון כה
ברעות ליבהון קבילו
פתגמא דייי | כה אמר
אדני יהוה הוי על ה
הנביאים הנבלים א
אשר הלכים אחר
רוחם ולבלתי ראו | ה
כדנן אמר ייי אלהים
ווי על נביי שיקרא
דמשתטן דאזלין בתר
הירהור ליבהון ומיד
ומידעם לא חזן | כש
כשעלים בחרבות
נביאיך ישראל היו | ז
כתעלין בחרבתא נביי
ישראל הוו | לא עליתם
בפרצות ותגדרו גדר
על בית ישראל לעמ
לעמד במלחמה
ביום יהוה | ולא קמיתון
בתרעתא ולא עבדתון
לכון עובדין טבין למ
למיבעי על בית ישראל
למיקם למיבעי עליהו
רחמין בעידן דאתו
עליהון עבדי קרבא
ביום רוגזא דייי | חזו
שוא וקסם כזב האמ
האמרים נאם יהוה
ויהוה לא שלחם
ויחלו לקים דבר |
מיתנבן שקר ומלפין
כדבין אמרין אמר ייי
וייי לא שלחינון ומ
ומה צבן דתתקיימ
מילתיהון | הלא מח

בן אדם לא בטע במפ̇ · את אשר תמצא · את כל דברי · צפה נתתיך · שים פניך אל הרי · שא נא עיניך · הראה אתה · בתוך בית המרי ·
לחמך ברעש תאכל · הנבא אל נביאי · אלה האנשים · הלא אמרו · כה יהיה זה · הודע את ירושלם · חוד חידה · הנבא ואמרת · היו לי · אמר להר ·
התשפט את · הנני לקח · שים פניך · הילילו הה · אז זרוע · אמר אל פרשה · צהה על המון · הנבא על רעי · שים פניך · התחזינה · העצמות ··

ואתנה ג׳ וסימ׳ ואתנה ידעתן כי בכל בחי׳ אמר אל טחי תפל׳ ואתנה יצאתי יצאן מרעיתי׳ וזה אתנה׳ הנה אל כסתות יכנה׳
ואין שלום ה׳ וסימ׳ וירפאו את שבר בת עמי׳ וחברו׳ קול חרדה שמעני׳ נביאי ישראל׳ יען וביען הטעו את עמי לאמר׳׳

מחזה שוא חזיתם וי׳
ומקסם כזב אמרתם
ואמרים נאם יהוה
ואני לא דברתי הלא
נבואן דשקר איתנבי
איתנביתון וקסם כדי
כדבין אמרתון אמר
יי׳ אלהים ואנא לא
גזרית
לכן כה אמר אדני יה
יהוה יען דברכם שוא
וחזיתם כזב לכן הנני
אליכם נאם אדני יהוה
בכין כדנן אמר יי׳ אלהים
חלף דאיתנביתון שקר
ואליפתון כדבין בכין
הא אנא שלח רוגזי ע
עליכון אמר יי׳ אלהים
והיתה ידי אל הנביאים
החוזים שוא והקוסמים
והקוסמים כזב בסוד
עמי לא יהיו ובכתב
בית ישראל לא יכתבו
ואל אדמת ישראל
לא יבאו וידעתם כי
אני אדני יהוה ותהי
מחת גבורתי על נביי
שיקרא דמיתנבן על
שקר ומלפין כדבין ז
ברז טב דגנן לעמי ז
לא יהוון ובכתב חיי
עלמא דכתיב לצדיקי
בית ישראל לא יתכתב
יתכתבון ולארעא
דישראל לא יעלון ו׳

ותידעון ארי אנא יי׳
אלהים יען וביען הט׳
הטעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא
בנה חיץ והנם טחים
אתו תפל חלף דאיתנו
דאיתנביאו שקר והו
וחלף דאטעיאו ית
עמי למימר שלמא
ולית שלם ואינון דמן
למבני מיחצא ושע
ושעליה טין פטיר
אמר אל טחי תפל וי׳
ויפל היה גשם שוטף
ואתנה אבני אלגביש
תפלנה ורוח סערות
תבקע אמר דלא תבן
נפיל הוא כען ידרי
ביטר מגבר וית אבני
אלגביש יחתון ורוח
עלעולין תבזע והנה
נפל הקיר הלא יאמר
אליכם איה הטיח
אשר טחתם והא נפל
כותלא הלא יתאמר
לכון אן שיעא דשיע
תשיעיתון
לכן כה אמר
אדני יהוה ובקעתי
רוח סערות בחמתי
וגשם שטף באפי יה
יהיה ואבני אלגביש ז
בחמה לכלה בכין כד
כדנן אמר יי׳ אלהים ויז
ואיתי מלך דתקיף

כרוח עלעולין בחימתי
ועממין קטולין כמטר
מגבר ברוגזי ייתון ומ
ומלכון דחסינון כאו
כאבני אלגביש ברוגזי
לשיציאה והרסתי
את הקיר אשר טחתם
תפל והגעתיהו אל
הארץ ונגלה יסודו
ונפלה וכליתם בתוכה
וידעתם כי אני יהוה
ואיפגר ית קרתא דדי
איתנביאון בה נביאי ז
דשקר ואירמינה
לארעא ואיתגלון אד
אשתא ותיפול והיע
ותשתיצון בגוה ותדעון
ותידעון ארי אנא יי׳
וכליתי את חמתי
בקיר ובטחים אתו טו
טפל ואמר לכם אין
הקיר ואין הטחים
אתו ואשלים רוגזי בקו
בקרתא ובנביי שיקר
דאיתנביאו בה נביאן
דשיקר ויתאמר לכון
לית קרתא ולית נביי
שיקרא נביאי ישראל
הנבאים אל ירושלם
והחזים לה חזון ע׳
שלם ואין שלם
נאם אדני יהוה נביי
שיקרא דישראל דמ׳
דמיתנבן על ירושלם
ומטען לה באולפן

אל אדמת ח׳ בספר׳ וסימ׳ ואמרת אלהם עם הארץ׳ וברותי מכם המורדים׳ והיתה ידי אל הנביאים׳ בהביאי אתכם׳ והשת אל
מקדשים׳ יען אמרך האח׳ ותשמח בכל שאטיך׳ הנה אני פותח׳׳ ו׳׳ שלום ח׳ חס׳ וסימ׳ ולא יכלו דברו לשלם׳ ויעש שמואל
את אשר דבר יי׳׳ וישם דמי מלחמה׳ ויהי שלם בין חירם׳ ולא תורד שיבתו בשלם׳ מי יסור לשאול׳ נביאי ישראל הנבאים׳ ב׳ בו׳׳

אל בנות ג̇ וסימ׳ הגבלים היו בארץ בימים · ויחל העם לזנות · ואתה בן אם שים פניך אל · אל עמי · ה̇ וסימנה
אני נאסף אל עמי · ותחללנה אתי · ויקחני ייי באחרי היצאן · בא הקץ · וחד ואל עמי ידו גודל · המתנבאות ל̇ דנותי

שלם ולית שלם אמר
ייי אלהים׃
ואתה בן אדם
שים פניך אל בנות
עמך המתנבאות מלבן
מלבהן והנבא עליהן׃
ואת בר אדם קביל נבו
נבואה על בנת עמך
המתנבין כרעות לבהון
ואתנבי עליהון׃ ואמ
ואמרת כה אמר אדני
יהוה הוי למתפרות
כסתות על כל אצילי
ידי ועשות המספחות
המספחות על ראש
כל קומה לצודד נפשו
נפשות הנפשות תצו
תצודדנה לעמי ונפש
ונפשות לכנה תחיינה׃
ותימר כדנן אמר ייי
אלהים ווי עליהון׃
על דמחסטן רקעי ח
חשוך על כל מרפקי
ידיהון ועבדן פתכומרין
על ריש כל קומה לא
לאבדא נפשן הנפשן
הנפשות עמי אתון
יכלין לאבדא ולקימא
הלא נפשתכון הלא
יכלתון לקימא׃ ותח
ותחללנה אתי אל
עמי בשעלי שערים
ובפתותי לחם להמית
נפשות אשר לא תמו
תמותינה ולהחיות
נפשות אשר לא תח
תחיינה בכזבכם לעמי
שמעי כזב׃ ואחילתון
רעותי בעמי בשעלי
סערין ובמגסין רדי
הלחים לאמתא נפשן
דלא חזי להון דימותון
לקימא נפשן דלא
חזי להון דיתקימן׃
לאתון מיתקימין
בכדביתכון לעמי שמ
שמעי כדבין׃
לכן כה
אמר אדני יהוה הנני
אל כסתותיכנה אשר
אתנה מצדדות שם
את הנפשות לפרחות
וקרעתי אתם מעל
זרעותיכם ושלחתי
את הנפשות אשר א
אתם מצדדות את
נפשים לפרחת׃ בכן
כדנן אמר ייי אלהים
הא אנא שלח רוגזי
על רקעי חשוכין די
אתין מטעין למימר
כהון אנחנא מחרשין
ית נפשן לאבדא ואת
ואפסיק יתהון מעל
דרעיכון ואישיזיב
ית נפשתא די אתון
מחרשין ית נפשתהון
לאבדתהא׃ וקרעתי
את מספחתיכם והצ
והצלתי את עמי מי
מידכן ולא יהיו עוד
בידכן למצודה וידע
וידעתם כי אני יהוה׃
ואפלק ית פתכומרי
פתכומריכון ואישזיב
ית עמי מידיכון ולא
יתמסרון עוד בידיכון
לאשתיצאה ותדעון
ארי אנא ייי אלהים׃ יען
הכאות לב צדיק שקר
ואני לא הכאבתיו ול
ולחזק ידי רשע לבל
לבלתי שוב מדרכו ה
הרע להחיותו׃ חלף
דאכחיתון לבא זכאי למ
למיחוי שקר ומן קד
מימרי לא איתכרי
ולתקפא ידי רשיעא
בדיל דלא למיתב מ
מארחיה בישתא לי
לקימותיה׃ לכן שוא
לא תחזינה וקסם לא
תקסמנה עוד והצלתי
את עמי מידכן וידעתן
כי אני יהוה׃ בכן שקר
לא תיתנבין ואולפן
לא תילפין עוד ואיש
ואישיזיב ית עמי מיו
מידיכון ותידעון ארי
אנא ייי׃ ויבואו אלי א
אנשים מזקני ישראל
וישבו לפני׃ אמר נביא
אתו לותי גברין מסבי
ישראל ויתיבו מן קדמי׃
יד
ויהי

ידי כ̇ב̇ וסימ׳ ואפן ואדר מן ההר · ואתפש בשני · ויגמלני ייי כצדקתי · מלמד ידי למלחמה · אשר ברכו ייי צבאות · כי בראותו ילדיו ·
קדוש ישראל · אני עשיתי ארץ · ועמך כלם צדיקים · פרשתי כ̇ ידי כל היום · למותרות · ויגמלני ייי כצדקי · מלמד ידי למלחמה · וישב ייי ·
כי סבבוני כלבים · קול תחנוני · פרשתי ידי אליך · המלמד · ונטיתי אבי בכל מעשי · והנה יד נגעה בי · כי כלם מיראים · ואני ויד קמתי ·

מבית ישראל ו̇ וסימ׳ אשר ישחט שור או כשב או׳ ואיש איש מבית ישראל אל ומן הגר׳ ואליהם תאמר איש איש׳ דבר אל
אהרן ואל בניו׳ כי איש איש מבית ישראל׳ דנזיר׳ לכן דבר אתם ואמרת אלהם ״ ג״ נזרו ב̇ וחס̇ וסימ׳ נזרו אחור׳ למען תפש ״

דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר׃
בן אדם האנשים הא
האלה העלו גלוליהם
אל לבם ומכשול עונם
ישים נתנו נכח פניהם
האדרש אדרש להם׃
בר אדם גבריא האלין
אסיקו פולחן טעותהון
על ליבהון ותקלת חוב
חוביהון יהבו לקביל
אפיהון האתשאלא
לא אשתאיל במימרי
להון׃
לכן דבר אתם ואמרת
אלהם כה אמר אדני
יהוה איש איש מבית
ישראל אשר יעלה
גלוליו אל לבו ומכע
ומכשול עונו ישים
נכח פניו ובא אל הנ
הנביא אני יהוה נעניתי
לו בה ברב גלוליו׃
בכין איתנבי להון ות
ותימר להון כדנן אמר
יי אלהים גבר גבר מבית
ישראל דיסיק פולחן
טעותיה על ליביה
ותקלת חוביה ישוי
לקביל אפוהי וייתי
לות נביא אנא יי מי
מישתאיל ליה במימ
במימרי דאתי למי
למיתבע אולפן מן קד

קדמי את על גב רמיו
המתערב בסגי פולחן
טעוותיה׃ למען תפש
את בית ישראל בלבם
אשר נזרו מעלי בגל
בגלוליהם כלם׃ בדיל
לקרבא ית בית ישרא
למיתן תיובא בליבהון
די סטו בתר פולחני
ואיסתאבו בפולחן ט
טעוותהון כולהון׃
לכן אמר
אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה שובו
והשיבו מעל גלוליכם
ומעל כל תועבתיכם
השיבו פניכם׃ בכין א
אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים
תובו לפולחני ואעדו
מנכון פולחן טעוות
טעוותכון וית כל
חובי פולחן טעותכון
סעיבתכון ארחיקו
מקביל אפיכון׃ כי א
איש איש מבית יש
ישראל ומהגר אשר
יגור בישראל וינזר
מאחרי ויעל גלוליו
אל לבו ומכשול עונו
ישים נכח פניו ובא
אל הנביא לדרוש לו
בי אני יהוה נענה לו
בי׃ ארי גבר גבר מבית
ישרא ומן גיורא דית

דיתגיירון בישראל
ויסטי מבתר פולחני
ויסיק פולחן טעוותיה
על ליביה ותקלת חוב
חובוהי ישוי לקביל
אפוהי וייתי לות נ
נביא למישאל ליה
במימרי אנא יי מיש
מישתאיל ליה במימרי׃
ונתתי פני באיש ההוא
והשימותיהו לאות
ולמשלים והכרתיו מ
מתוך עמי וידעתם כי
אני יהוה׃ ואיתין רוגזי
בגברא ההוא ואשוינ
לאת ולמתלין ואשיצ
ואשיצניה מגו עמי
ותידעון ארי אנא יי׃
והנביא
כי יפתה ודבר דבר אני
יהוה פתיתי את הנב
הנביא ההוא ונטיתי
את ידי עליו והשמד
והשמדתיו מתוך עמי
ישראל׃ ונביא ארי
יטעי וימליל פתגמא
אנא יי אטעיתי ית
נביא ההוא וארים
ית מחת גבורתי עלוהי
ואשיצניה מגו עמי
ישרא׃ ונשאו עונם
כעון הדרש כעון ה
הנביא יהיה׃ ויקבלון
חוביהון כחובי דאתי
למילתא ולא אליה

באיש ח̇ וסימ׳ ויפצרו באיש בלוט מאד׳ ויצו אבימלך את כל העם׳ ואני אתן את פני באיש ההוא׳ ושמתי את פני באיש
ההוא ובמשפחתו׳ לא יאבה יי׳ סלח לו׳ ויחר אף דוד באיש מאד׳ והשימתיהו לאות ולמשלים׳ מה לעשות באיש אשר המלך ״
והנביא ג̇ ריש פס̇ וסימ׳ והנביא ההוא או חולם החלום׳ והנביא והכהן והעם׳ והנביא כי יפתה ודבר דבר אני ״

ואיוב ד וסימ והיו שלשת האנשים האלה · ונח דנאל ואיוב · ואיוב פיהו יפצה פיהו · ואיוב עבדו יתפלל ·· אעביר
ג ומלא וסימ אני אעביר כל טובי על פניך · לו חיה רעה אעביר בארץ · גם את הנביאים ואת רוח הטמאה ·· ואם בנות ל

בחוב נבויי שיקרא יהון
למען לא יתעו עוד בית
בית ישראל מאחרי
ולא יטמאו עוד בכל פשעי
פשעיהם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלה
לאלהים נאם אדני יהוה
יהוה | בדיל לא יטעון
עוד בית ישראל מבתר
פולחני ולא יסתאבון
עוד בכל מרדיהון ויה
ויהון קדמי לעם ואנא
אהוי להון לאלה
אמר יי אלהים |
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר | והוה
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימר |
בן אדם ארץ כי תחטא
תחטא לי למעל מעל
ונטיתי את ידי עליה
ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב וה
והכרתי ממנה אדם
ובהמה | בר אדם ארע
ארי תיחוב קדמי לש
לשיקרא שקר ואריס
מחית גבורתי עלה
ואיתבר בה סעיד מיז
מיכלא ואישלח בה
כפנא ואישיצי מינה
אינשא ובעירא | והיו
שלשת האנשים
האלה בתוכה נח דני
דניאל ואיוב המה

בצדקתם ינצלו נפשם
נאם אדני יהוה | ויהון
גבריא תלתא האילין
בגוה נח דניאל ואיוב
אינון בזכותהון ישיז
ישיזבון נפשהון אמר
יי אלהים |
לו חיה רעה
אעביר בארץ ושכלתה
והיתה שממה מבלי
עובר מפני החיה |
אילו חיתא בישתא
אעבר בארעא ותתיה
ותתכלנה ותהי לצדו
מבלי עדי מן קדם
חיתא | שלשת האנשים
האלה האנשים בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה
אם בנים ואם בנות
ינצלו המה לבדם ינצ
ינצלו והארץ שממה
תהיה | תלתא גבריא
האילין בגוה קיים
אנא אמר יי אלהים א
אם בנין ואם בנן ישי
ישיזבון אינון בלחוד
בלחודיהון ישתיזבון
וארעא תהי לצדו |
או
חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב
תעבר בארץ והכרתי
ממנה אדם ובהמה |
או דקטלין בחרבא
איתי על ארעא ההי

ואימר דקטלין בחרב
יעדון בארעא ואיש
ואישיצי מינה אינשא
ובעירא | ושלשת הא
האנשים האלה בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה |
לא יצילו בנים ובנות
כי הם לבדם ינצלו | ות
ותלתא גבריא האילין
בגוה קיים אנא אמר
יי אלהים לא ישיזבון ב
בנין ובנן אלהין אינון
בלחודיהון ישתזבון |
או דבר
שלח אשלח אל הא
הארץ ההיא ושפכתי
חמתי עליה בדם
להכרית ממנה אדם
ובהמה | או מותא עד
שלח אשלח על ארע
ההיא ואישפוך חמתי
עלה בקטול לשיצאה
מינה אינשא ובעירא |
ונח דניאל ואיוב בתוכה
חי אני נאם אדני יהוה
אם בן אם בת יצילו
המה בצדקתם יצילו
נפשם | ונח דניאל
ואיוב בגוה קיים אנא
אמר יי אלהים אם בר
ואם ברת ישיזבון יי
אינון בזכותהון ישיזו
ישיזבון נפשהון |
כי כה
אמר אדני יהוה אף

מן דישא דספר עד חטאת אל הארץ במא על הארץ · או חרב אביא על הארץ · ומן והנה עד סוף דספר וכל כתיב דבותי על
הארץ במא אל הארץ · וירדו מארצותיהם · יקרא אל השמים מעל · ובנותיהם הרבית ·· ונח ג ריש פס וסימ ונח מצא חן
בעיני · ונח בן שש מאות · ונח דנאל ואיוב ·· דנאל ג חס וסימ והיו שלשת האנשים · ונח דנאל ואיוב · מדנאל ··

פלטה ג חס וסימ ואכל את יתר הפלטה · והנה נותרה בה פלטה · ויכו את שארית הפלטה ·· היקח ב וסימ היקח
מגבור מלקוח · היקח ממנו עץ לעשות ·· להלות ב וסימ אם יקחו ממנו יתד להלות · לתלות את מרדכי על העץ אשר ··

כי ארבעת שפטי הרעים
הרעים חרב ורעב וחי
וחיה רעה ודבר שלחתי
שלחתי אל ירושלם
להכרית ממנה אדם
ובהמה׃ ארי כדנן אמר
יי אלהים את ארי ארבע
ארבע פורענות בישן
חרבא וכפנא וחיתא
בישתא ומותא שלחי
על ירושלם לשיצאה
מינה אינשא ובעירא׃
והנה נותרה בה פלטה
המוצאים בנים ובנות
הנם יוצאים אליכם וראיתם
את דרכם ואת עלילו
עלילותם ונחמתם
על הרעה אשר הבאתי
אל ירושלם את כל
אשר הבאתי עליה׃
והא אישתארת בה ש
שיזבתא דמיתפקין בנין
ובנן איתון נפקין לותכו
לותכון ותיחזון ית
אורחהון וית עובדיהון
ותתנחמון על כל בישתא
בישתא דאיתיתי על
ירושלם ית כל דאיתי
דאיתיתי עלה׃ ונחמו
אתכם כי תראו את
דרכם ואת עלילותם וי
וידעתם כי לא אל חנם
עשיתי את כל אשר
עשיתי בה נאם אדני
יהוה׃ וינחמון יתכון

ארי תיחזון ית אורח
אורחהון וית עובדי
עובדיהון ותידעון ארי
לא למגן עבדית ית
כל די עבדית בה אמר
יי אלהים׃

טו

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פית
פיתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר׃ בן א
אדם מה יהיה עץ הג
הגפן מכל עץ הזמורה
אשר היה בעצי היער׃
בר אדם מה שנא איל
אילן גופנא מכל אילן
שבישתא דהות באעי
חורשא׃ היוקח ממנו
עץ לעשות למלאכה
ואם יקחו ממנו יתד
לתלות עליו כל כלי׃
היסבון מיניה אעא
למעבד עבידא אם
יסבון מיניה סיכתא
למיתלי בה כל מאן׃
הנה לאש נתן לאכלה
את שני קצותיו אכל
אכלה האש ותוכו נ
נחר היצלח עוד למ
למלאכה׃ הא לאישתא
איתימסר לאישתא
ית תרין סיטרוהי א
אכלת אישתא וגויה
הכשר לעבידא׃ הנה
בהיותו תמים לא
יעשה למלאכה אף

אף כי אש אכלתהו
ויחר ונעשה עוד למ
למלאכה׃ הא כד הוה
שלים לא כשר לעביד
אף אילהין דאישתא
אכלתיה וחור היכשר
עוד לעבידא׃
לכן כה
אמר אדני יהוה כאשר
עץ הגפן בעץ היער
אשר נתתיו לאכלה כן
נתתי את ישבי ירוש
ירושלם׃ בכן כדנן אמר
יי אלהים כמא דאילן
גופנא באעי חורשא
דמסרתיה לאישתא
לאישתא יצאה כן מ
מסרית ית יתבי ירוש
ירושלם׃ ונתתי את
פני בהם מהאש יצאו
והאש תאכלם וידעתם
כי אני יהוה בשומי את
את פני בהם׃ ואיתין
ית פורענותי בהון על
פיתגמי אוריתא דיי
דיהבין מגו אישתא
עברו ועממיא דתקיפ
דתקיפין כאישתא
ישיציניון ותידעון ארי
אנא כד ייתי רוגזי ב
בהון׃ ונתתי את הארץ
שממה יען מעלו
מעל נאם אדני יהוה׃
ואיתין ית ארעא לצדו
חלת דשקרו שקר

ויוצאים ד מלא בליש וסימ והנה נותרה בה פלטה · המים האלה יוצאים אל הגלילה · כי מימיו מן המקדש המה יוצאים ·
אל ארץ צפון הניחו את רוחי ·· והאש ג וסימ והאש על המזבח תוקד · מהאש יצאו והאש תאכלם · והאש ירדה משמים ·
היצלח ב א וא וסימ הנה לאש נתן לאכלה · ויורד בו לשל מלאכיו ·· בתר קמץ ·· מהאש לית דכותיה ··

יומר

הלדת ג ב חס וא מל וסימ יום הלדת את פרעה · ומולדותיך ביום הולדת אותך · לא חסה עליך עין לעשות לך · בתרא מל״״
ובמים ג רפי וסימ ובמים עזים נתיבה · ובמים רבים הביאוך השאטים · ובמים לא רחצת למשעי ״ ״ רחצת ל דכו׳

אמיר יי׳ אלהים׃
יו ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ והוה
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי׳ עימי למימר׃
בן אדם הודע את ירו
ירושלם את תעבתיה׃
בר אדם אוכח ית יתבי
ירושלם וחוי להון ית
תועבתהון׃ ואמרת כה
אמר אדני יהוה לירו
לירושלם מכורתיך
ומולדתיך מארץ הכ
הכנעני אביך האמרי
ואמך חתית׃ ותימר
כדנן אמיר יי׳ אלהים
ליתבי ירושלם תותה
תותבתכון וילדותכון
מארע כנענאי תמן ז
תמן איתגליתי על את
אברהם אבוכון בין בתו
בתריא והודעתיה דא
דאתון נחתין למצרים
בדרע מרמם אנא פריק
יתכון ובזכות אבהתכון
אנא מתריך מן קדמי
קדמיכון ית אימוראי
ואישיצי ית חיתאי׃
ומולדותיך ביום הולד
הולדת אתך לא כרת
שרך ובמים לא רחצת
למשעי והמלח לא
המלחת והחתל לא
חתלת׃ ואת כד נחתו
אבהתכון למצרים תו

תותבין בארע לא דיל
דילהון משעבדין ומ
ומעינן הות כנישתא
דישראל דמיא לולד
דירטיש על אפי ברא
דלא איתפסיק שורר
ובמיא לא אישתטיף
לאראית אסבר׃ לא חז
חסה עליך עין לעשות
לך אחת מאלה לחמ
לחמלה עליך ותושל
ותשלכי על פני הש
השדה בגעל נפשך
ביום הלדת אתך׃ לא
חסת עליכון עינא דפ
דפרעה למיעבד לכון
טבא חדא לאנחא
לכון משעבדכון ל
לרחמא עליכון וגזר
עליכון גזרית גמירא
למירמי דכוריכון ז
בנהרא לאבדא יתכון
בעידן דהויתון במצרים׃
ואעבר עליך ואראך
מתבוססת בדמיך ואו
ואמר לך בדמיך חיי
ואמר לך בדמיך חיי׃
ועל דכרן קים אבהת
אבהתכון קדמי ואית
ואיתגליתי למפרקכון
ארי גלי קדמי ארי
אתון מעינן בשעבדכון
ואמרית לכון בדמא
דמהולתא איחוס עי
עליכון ואמרית לכון

בדם פיסחא איפרוק
יתכון׃ רבבה כצמח
השדה נתתיך ותרבי
ותגדלי ותבאי בעדי
עדים שדים נכנו ושע
ושערך צמח ואת עי
ערם ועריה׃ רבבה
כצימחי חקלא יהבת
יהבתכון וסגיתון ות
ותקיפתון והויתון דז
לזרעין גלשיבטין דז
ובעובדי אבהתכון תי
תקנא עידן פורקנכון
במשתכון מטא ארי
אתון משעבדין וביש
ומעינן׃ ואעבר עליך
ואראך והנה עתך עת
דודים ואפרש כנפי
עליך ואכסה ערותך
ואשבע לך ואבוא בב
בברית אתך נאם אדני
יהוה ותהיי לי׃ ואיתג
ואיתגליתי על משה
באסנא ארי גלי קדמי
קדמי ארי מטא זמן
פורקנכון ואגינית במ
במימרי עליכון ואע
ואעדיתי חוביכון וקי
וקיימית במימרי
למיפרק יתכון כמא
דקיימית לאבהתכון
אמר יי׳ אלהים למהוי
למיהויכון עם משמש
קדמי׃ וארחצך במים
ואשטף דמיך מעליך

רבבה ד וסימ אחתינו את היי לאלפי רבבה · וירדפו מכם חמשה מאה · איכה ארדת אחד אלף · רבבה כצמח השדה נתתיך ·
יחד ורבבה מימינך אליך לא יגש ״ ״ בברית ג רפי וסימ לעברך בברית יי׳ אלהיך ובאלתו · בברית הבאת את עבדך ·
אשבע לך ואבוא בברית אתך ״ ״ דדים ד ג מל וא חס וסימ והנצה עתך עת דודים · למשכב דודים · לבה נרוה · חסי שתו ושברך ״

ושמן ו וסימ׳ ואספו יין וקיץ ושמן ׳ ולחמי אשר נתתי לך ׳ בחטי מנית ופנג ׳ אוהב יין ושמן ׳ ושמן בנוה חכם ׳ ומאכל
ומשתה ״ ׳ ויהי ב וסימ׳ ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ׳ כי הוא אמר ויהי הוא יצוה ״ ׳ שלאות ל׳ דבות ״

ואסיכך בשמן ופרק
ופרקית יתכון משית
משיעבד מצראי וז
ואעדיתי תקות מרת
מרדותא מינכון ורבז
ודברית יתכון בחירות
ואלבישך רקמה ואנ
ואנעלך תחש ואחבשך
בשש ואכסך משי
ואלבישת יתכון לבו
לבושי צייורין מחמית
סנאיכון ויהבית טסן
דיקר ברגליכון וקד
וקדישית מנכון כהני
למיהוי משמשין קד
קדמי כמיצנפן דבוץ
ויתפחנא רבא בלבוי
בלבושי צבעונין ואע
ואעדגר עדי ואתנרת
צמידים על ידיך ורו
ורביד על גרונך ויה
ותקינית יתכון בתיקון
פיתגמי אוריתא כתי
כתיבין על תרין לוחי
אבניא ויהבינון על
ידי משה ובקדושת
שמי רבה קדישית
יתכון ואתן נזם על א
אפך ועגילים על אז
אזנך ועטרת תפארת
בראשך ויהבית ארון
קימי ביניכון וענן יקר
מטל עליכון ומלאך
שליח מן קדמי מדבר
ברישכון ותעדי זהב

וכסף ומלבושך שש
ומשי ורקמה וסלת
ודבש ושמן אכלתי
ותיפי במאד מאד
ותצלחי למלוכה
ויהבית משכני ביני
ביניכון מתקן ברחב
וכסף ודידעת בוץ וז
וצבעונין וצייורין א
ומנא דטב בסולת וז
ודבש ובמשח אוז
ואוכלית יתכון ועת
ועתריתון ותקיפתון
לחדא לחדא ושליטתון
בכל מלכותא ונפק
לך שם בגוים ביפיך
כי כליל הוא בהדרי
אשר שמתי עליך
נאם אדני יהוה ונפק
לך שום בעממיא רו
דישרא בגני עממיא
בשופריך ארי גמיר
הוא ביקרי דשויתי
עלך אמר יי אלהים וז
ותבטחי ביפיך ותזני
על שמך ותשפכי את
תזנותיך על כל עובר
לו יהי ואתרחיצת
בשופריך וטעית על
שמיך ואתחברת
ליך למפלח לטעות
עים בלדעדי ולא
כשר ליך למעבד כן
ותקחי מבגדיך ותעש
ותעשי לך במות

טלגאות ותזני עליהם
לא באות ולא יהיה
ונסיבת מלבושיך וע
ועבדת ליך במן מחפן
פתשמרין וטעית ע
עליהון לא כרבשר
ולא כרחוי ותקחי כי
כלי תפארתך מזהבי
ומכספי אשר נתתי לך
ותעשי לך צלמי זכר
ותזני בם ונסיבת מנ
תושבחתיך מדהבי
ומכספי די יהבית לך
ועבדת לך צילמי דכו
דכורא וטעית בהון
ותקחי את בגדי רקמ
רקמתך ותכסים ושמ
ושמני וקטרתי לנר
נתתי לפניהם ונסיבת
ית לבוש צייוריך וכס
וכסיתינון ומשחתי
וקטרת בוסמי שוית
קדמיהון ולחמי אש
אשר נתתי לך סלת
ושמן ודבש האכלתיך
ונתתיהו לפניהם לריח
ניחח ויהי נאם אדני
יהוה וטובי די יהבית
לך סולת ומשח או
אוכלתיך ויהבתינון
קדמיהון קורבנין ית
לפולחנין הלא הואה
כל אילין אמר ית אלהים
ותקחי את בניך ואת
בנותיך אשר ילדתי

לריח יו וסימ׳ ולקחת אתם מידם והקטרת ׳ ואת הכבש השני ׳ דואלה שמות ׳ קרבן ראשית תקריבו ׳ והקטירם הכהן המזבחה ׳
ואת כל חלבה יסיר ׳ ואת הקרב ואת הכרעים ירחץ ׳ ויקח משה אתם מעל כפיהם ׳ וזרק הכהן את הדם ׳ והיה אם מעיני העדה
אך בכור שור או ׳ עלת תמיד העשויה ׳ והקרבתם עולה לריח ׳ מלבד עלת החדש ׳ ועשיתם עלה ׳ ולחמי אשר נתתי ׳ לריח שמניך ״

לאכול יג̇ מלא וסימ̇ ויסתר דוד בשדה · הנה חדש מחר · ותקח את המישרות · החמרים לבית המלך · ודבש וחמאה ויצאן · ות
והזבחים בהם לאכול · את הנשיא נשיא · והיה אם כלה לאכול · אללי לי כי · יעופו כנשר חש לאכול · והן איגוה על חגב · טוב אשר יפה · ·

לי ותזבחים להם לא
לאכול המעט מתזנו
מתזנותיך · איכא את
אסגית לארגזא קדו
קדמי בנישתא הרהו
הברת ית בנך וית בנתך
דעתידין למיפק מנה
מנהון תולדת קודשא
קדמי להון ונכיסתינון
להון קורבנין לפולחן
הזעיר הוה בעיני טעותך
ותשחטי את בני ותה
ותתנים בהעביר אתם
באש להם · ונכיסת
ית בני וית בנתינון באת
באעברא יתהון
להון ·
ואת כל תועבתיך ותו
ותזנותיך לא זכרת
את ימי נעוריך בהיו
בהיותך ערום ועריה
מתבוססת בדמיך
היית · וית כל חובי ית
תועבתיך וטעוותיך
לא אידכרת ית יומין
דמלקדמין כד הוית
מטלטלא ושביקא
מתעניא בשיעבודא
הוית · ויהי אחרי כל
רעתך אוי אוי לך נ
נאם אדני יהוה · והה
מא יהי כסופך על
כל בישתך נביא אמ
אמר להון ווי ליך על
דחבת ווי ליך ת יה ווית

אהים על דלא תברת
אמר יי אלהים · ותבנ
לך גב ותעשי לך רמ
רמה בכל רחוב · ובנית
לך איגורין ועבדת ליך
רמין בכל רחוב · אל כל
ראש דרך בנית רמתך
ותתעבי את יפייך
ותפשקי את רגליך
לכל עובר ותרבי את
תזנותיך · ברש כל תו
פרשות אורח בנית ר
רמתיך ואחלת ית קד
קדושתך ואיתחברת
ליך למפלח לטעותא
ואסגית ית טעוותיך
עים כל דעדי ואסגי
ית טעוותיך · ותזני ·
אל בני מצרים שכני
שכניך גדלי בשר
ותרבי את תזנותך ל
להכעיסני · וטעית
בתר בני מצרים קרי
קריבך מסרבלי בישר
ואסגית ית טעותיך
לארגזא קדמי · והנה
נטיתי את ידי עליך
ואגרע חקך ואתנך
בנפש שנאתיך בנות
פלשתים הנכלמות
מדרכך זמה · והא יי
ארימית ית מחת עלך
ומנעית טוביך ואימ
ואימסרינך ביד בעלי
דבבך כפרני פלישתאי

דאילה עליהון שלחית
נביי ואיתכנעו ואר
לא תבת מאורחך רע
דעינת חיטאין · ותזני
אל בני אשור מבלתי
שבעתך ותזנים וגם לא
שבעת · וטעית בתר
בני אתור מדלא ידו
ידעת אוריתא וטעית
בחוזיאה לא ידעת
תיובתא · ותרבי את
תזנותך אל ארץ כנ
כנען כשדימה וגם בז
בזאת לא שבעת · ואז
ואסגאת ית טעוותך
לאיתחברא לעמי
דארעא דכנען למהך
בנימוסי כסדאי ואה
בדא לא ידעת אוריתא
מיה
אמלה לבתך נאם אד
אדני יהוה בעשותך
את כל אלה מעשה
אשה זונה שלטת ·
מה תקית חוה רשעו
ליבך אמר יי אלהים
במעבדיך ית כל אילין
כעובדי איתא נפקת
ברא דשליט לה נפש
נפשה · בבנותיך גבך
בראש כל דרך ורמתך
עשית בכל רחוב ולא
היית כזונה לקלס א
אתנן · במיבנך איגורך
בריש כל פרשות או

נטית יד · ו̇ חס את בלישׁ וסימ̇ דם · בארבה · חשך · והארבקם מהרה · בן אדם ארץ כי תחטא לי · ואגרע חקך · ונטיתי ידי
על אדום · הנני נוסה ידי על פלשתים · הנני עליך הר שעיר · על כן חרה את יי̇ בעמו · וית̇ יטה ידו · ויט ידו על צפון · ידו נטה
על הים · ונטיתי ידו על יהודה · כי נטה אל אל ידו · נטיתי ידי ואין מקשיב · · מתבוססת ב̇ ואראך והנה · ערום ועריה · ·

אלהים ז׳ חס׳ בספר׳ וסימ׳ לכן הגני מיקבץ את כל׳ בן אדם דברי׳ איש שקרינ׳ עיניו׳ ויאמר אלהים מזה הבמה׳ על הדבר בפיהו׳
כה תאמר אלהים׳ ודבר אלהים׳ ריש פס תג׳ ׳׳ נואפת ג׳ וסימ׳ ושפטתיך משפטי נאפות׳ ואנשים צדיקים׳ ב׳ בפסק ׳׳׳

אורח ורמיתיך עשית
בכל רחוב ולא היית
כנפקת ברא רמיתהנ
דמיתהניא באגרא׃
האשה המנאפת תחת
אישה תקח את זרים׃
כנישתא דישראל דמ
דמיא לאיתתא דרחי
דרחימא על בעלה
ומזניא עלוהי שבקת
ית בעלה וטעת בתר
נוכראין׃ לכל זונות
יתנו נדה ואת נתתי
את נדניך לכל מאהביך
ותשחדי אותם לבוא
אליך מסביב בתזנותיך׃
לכל נפקת ברא יהבין
אגר ואת אהנית ית
אגריך לכל רחמיך
ושדית יתהון למיתי
לביתי עלך מסחור
סחור בטעותיך׃ ויהי
בך הפך מן הנשים
בתזנותיך ואחריך
לא זונה ובתתך אתנן
ואתנן לא נתן לך ותהי
ותהי להפך׃ והוה
ברשע כנישתא דיש
דישראל מזמרינתא
בטעותיך ובתרבך
לא הות דטעת כות
כותיך ובמיתנך דיו
אגר ואגר לא איתיהב
ליך והוית לשנן׃ לה
לכן זונה שמעי דבר

יהוה׃ בכין עברתא
כנפקת ברא כנשתא
דישראל קבילי פתגמ
דיי׃
כה אמר אדני יהוה
יען השפך נחשתך וו
ותגלה ערותך בתזנ
בתזנותיך על מאה
מאהביך ועל כל גלו
גלולי תועבותיך וכד
וכדמי בניך אשר נת
נתתי להם׃ כדנן אמר
יי אלהים חלף דאיתג
דאיתגליאת בחובתיך
ואיתחזי קלנך בת
טעית בתר רחמך וי
וית כל חובי פולחנך׃
טעות תועבתיך וכד
וכחובת דם בנך די
נכסת להון׃ לכן הנני
מקבץ את כל מאהביך
אשר ערבת עליהם
ואת כל אשר אהבת
ועל כל אשר שנאת
וקבצתי אתם עליך
מסביב וגליתי ערותך
אליהם וראו את כל
ערותך׃ בכין הא אנא
מכניש ית כל רחמיך
די איתרעית למטעי
בתריהון וית כל דרחי
דרחימת עים כל רחמך
דאיתרעית למטעי
בתריהון וית כל דר
דרחימת עים כל די

דישנאת ואכניש יתי
יתהון עלך מסחור
סחור ואגלי בהתיך
להון ויחזון ית כל קז
קלניך׃ ושפטתיך מש
משפטי נאפות ושפ
ושפכות דם ונתתיך
דם חמה וקנאה׃ ואו
ואיתפרע מניך פור
פורענות גיטין ואשדת
דם ואימסרינך לקט
לקטול ברגז ובקנאה׃
ונתתי אתך בידם והר
והרסו גבך ונתצו את
רמתיך והפשיטו
אותך בגדיך ולקחו כלי
תפארתך והניחוך
עירום ועריה׃ ואימסר
יתיך בידיהון ויפגרון
שורך ויתרעון רמתיך
וישלחון יתיך לבושי
יקריך ויסבון מיני תו
תושבחתיך וישבקנך
מטלטלא ושביקא׃
והעלו עליך קהל ור
ורגמו אתך באבן ובתי
ובתקוך בחרבותם׃ ויה
ויסקון עלך משירין
ויירגמון יתיך באבני ק
קלע ויבזון עינך בספיהון׃
ושרפו בתיך באש וע
ועשו בך שפטים לעיני
נשים רבות והשבתיך
מזונה וגם אתנן לא
תתני עוד׃ ויוקדון בתך

אישה כ״ה וסימ׳ ותקח שרי אשת׳ ושכב איש את האשה׳ זאת תורת הקנאות׳ ושמע אישה ביום׳ והחריש לה׳ ודברתי ידה׳
ואם בית אישה נדרה׳ ושמע אישה׳ ואם הפר׳ ב׳ בו׳ כל נדר וכל׳ ואם החרש׳ כי יצ־צו אנשים׳ בקול מנוח׳ ויאמר לה אלקנה׳
וילך אתה׳ אשת אוריה׳ הגדו נא ידעתי׳ ותאמר שלחה׳ המנאפת תחת׳ את נגלה׳ כאפסם דיכו׳ ויקם אישה׳ ומריבא מנוחה ׳׳

עשית דכתב עשיתי ד׳ וסימ׳ ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט · בבנותך גבך · ושמרון כחצי חטאתיך · אשר לא זכרתי ״
גאון ג׳ וסימ׳ הנה זה היה עון סדם · לפני שבר גאון · ערה גא גאון וגאותו · וחד גאה וגאון ודרך רעי ״ אמכן ל׳ דכו׳

בנורא ויעברון ביך פי
פורענות דינך לעיני
מדינן סגיאין ואיבט
ואיבטלינך מלמיהוי
כנפקת ברא ואת אגר
לא תתנין עוד ׀ והני
והניחתי חמתי בך וי
וסרה קנאתי ממך
ושקטתי ולא אכעס
עוד ׀ ואניח חימתי
ביך ותעדי קנאתי מי
מינך ואסית ולא
יהי רגזי עוד ׀ יען א
אשר לא זכרתי את
ימי נעוריך ותרגזי לי
בכל אלה וגם אני הא
דרכך בראש נתתי נ
נאם אדני יהוה ולא
עשיתי את הזמה על
כל תועבתיך ׀ חלף
דלא אדכרת ית יומין
דמלקדמין דהויית
ארגזא קדמי בכל א
אילין ואף אנא פורע
פורענות אורחיך ברי
בריש יהבית אמר יי
אלהים ולא עבדת ליך
עיצה למיתב מן כל
תועיבתך ׀
הנה כל המשל
עליך ימשל לאמר
כאמה בתה ׀ הא כל
דמתיל עליך ימתול
למימר כעובד אמא
כין ברתא ׀ בת אמך

את געלת אישה ובנ
ובניה ואחות אחותך
את אשר געלו אנשי
אנשיהן ובניהן אמכן
חתית ואביכן אמרי ׀
למא הוית ברתא לא
לארעא דכנען למעבד
כעובדי עמא דאיתרו
דאיתרכו אבהו עים
כנען ואחתא לסדום
ועמורה דאישתיצי
עמיהון אבהן עים בנין
הלא אימכון שריה
בני חתאי הות ולא
עברת כעובדיהון וית
ואבוכון אברהם בינ
אימוראי ולא הליך
בעיצתהון ׀ ואחותך
הגדולה שומרון היא
ובנותיה היושבת על
שמאולך ואחותך הק
הקטנה ממך היושבת
מימינך סדום ובנותיה ׀
ואחתיך רבתא שמר
שומרון היא וכפרנהא
דיתבא על שמאליך
ואחתיך דזעירא מנ
מינך דיתבא ומימינך
סדום וכפרנהא ׀ ולא
בדרכיהן ׀ ולא בדרכי
בדרכיהן הלכ ובתוע
ובתועבותיהן עשיתי
כמעט קט ותשחיתי
מהן בכל דרכיך ׀ ולא
באורחתהון הליכת

ובתועבתהון עבדת
חסוד הות חובך אז
אילהין דאסגית לחו
לחבלא מינהון בכל
אורחתיך ׀ חי אני נ
נאם אדני יהוה אם
עשתה סדם אחותך
היא ובנותיה כאשר
עשית את ובנותיך ׀
קיים אנא אמר יי
אלהים אם עבדת סדם
אחתיך היא וכפרנהא
כמא דעבדת את
וכפרנך ׀ הנה זה היה
עון סדם אחותך
גאון שבעת לחם וש
ושלות השקט היה
לה ולבנותיה ויד עני
ואביון לא החזיקה ׀
הא דין הוה חוב סדום
אחתיך גיותנון סבעין
לחמא ושליותא וכד
ושדוכייא הוה לה
ולכפרנהא ויד מסכין
וחשוך לא אתקיפת ׀
ותגבהנה ותעשינה
תועבה לפני ואסיר
אתהן כאשר ראיתי ׀
ואיתרברבא ועבדא
תועיבא קדמי ואגליתי
יתהון כמא דיגלי קדו
קדמי ׀
ושמרון כחצי חטאת
חטאתיך לא חטאה
ותרבי את תועבתיך

ותשחתי ז׳ חס בליש וסימ׳ פן תשחתון · ועשיתם לכם · כי ידעתי אחרי מותי כי השחת · וישחתו את בצי עמירי · אלהי ״
הגוים אשר השחתו אבתי · כמעט קט ותשחתי מהן · וגערתי לכם באכל · בפחזתה ישחת רעהו ״ ושמרון ב׳ וסימ׳ ושמרון
כחצי חטאתיך · ואחותיך סדם ובנתיה ״ ג׳ מלו׳ מן לא אתי וסימ׳ ובתועבותיהן · ובעלילותיכם · והאחשדרפנים

אחיותך ה̇ בליש וסימ׳ והחייתנב את אבי ואת אמי ׳ ב׳ צדקתך אחיותך ׳ ואחיותיהם צרויה ואביגיל ׳ וקראו לשלשת אחיותיהם ׳
ויבאו אליו כל אחיו ואחיותיו ׳׳ ב׳ אחותיך ג̇ בליש וסימ׳ ושמרון כחצי חטאתיך ׳ ואחותיך סדום ובנותיה ׳ וזכרתי את דרכיך ׳

מהנה ותצדקי את
אחותך בכל תועבתיך
אשר עשית׃ ושמרון
כפלגות חובך לא ח
חטת ואסגית ית תו
תועבתך מינהון וזו
וזכית ית אחתיך בכל
תועבתיך די עבדת׃
גם את שאי כלמתך
אשר פללת לאחותך
בחטאתיך אשר הת
התעבת מהן תצדקנה
ממך וגם את בושי ו
ושאי כלמתך בצד
בצדקתך אחיותיך׃
את אף קבלי איתנ
איתכנעותיך דבעית
לאחתיך בחוביך די
די אתעיבת מינהון
זכון מינך ואף את
בהיתי וקבילי איתכ
איתכנעותיך דבעית
לאחתיך בחוביך כד
בדכית אחתיך׃ ושו
ושבתי את שביתהן
את שבית סדום ובנ
ובנותיה ואת שבית
שמרון ובנותיה וש
ושבית שביתיך בתה
בתוכהנה׃ ואתיב ית
עמיהון להין ית עמא
דסדום וכפרנהא וית
עמא דשומרון וכפ
וכפרנהא ואתיב גלות
עמיך ביניהון׃ למען

תשאי כלמתך ונכ
ונכלמת מכל אשר
עשית בנחמך אתן׃
בדיל דיתקבלון איתנ
איתכנעותיך ותתכנ
ותתכנעין מכל די
עבדת בנחמותיך ית
יתהון׃ ואחותיך סדם
ובנותיה תשבן לקד
לקדמתן ושמרון וב
ובנותיה תשבן לקד
לקדמתן ואת ובנותיך
תשבינה לקדמתכן׃
ואחתיך סדום וכפרנה
יתובון לאולפיהון וי
ושומרון וכפרנהא
יתובון לאולפיהון וי
ואת וכפרניך תתובון ל
לאולפיכון׃ ולא היתה
סדם אחותך לשמועה
בפיך ביום גאוניך׃ ולא
הות סדום אחתיך ז
לאולפן בפומיך ביום
איתרברבותיך׃ בטרם
תגלה רעתך כמו עת
חרפת בנות ארם וכל
סביבותיה בנות פלש
פלשתים השאטות
אותך מסביב׃ עד לא
תיתגלי בישתך כעידן
דחסידו כפרני ארם
וכל סחרנהא כפרנ
פלישתאי דבזו יתיך
מסחור סחור׃ את
זמתך ואת תועבותיך

את נשאתים נאם יי
אדני יהוה׃ ית חובי
עצת חיטאיך ויתפ
פולחן תועבתך את
קבילתינון אמר יי א
אלהים׃
כי כה אמר אדני יהוה
ועשיתי אותך כאשר
עשית אשר בזית אלה
להפר ברית׃ ארי כדנן
אמר אלהים ואתפרע
מינך כמא דעבדת
דבסרת על מומי לא
לאשנאה קיים׃ וזכרתי
אני את בריתי אותך
בימי נעוריך והקמותי
לך ברית עולם׃ ודכיר
ודכירנא אנא ית קיימי
דעמיך ביומי קדם
דאקיים לך קיים עלם׃
וזכרת את דרכיך ונכ
ונכלמת בקחתך את
אחותיך הגדולות ממך
אל הקטנות ממך ונ
ונתתי אתהן לך לבנות
ולא מבריתך׃ ותדכרין
ית אורחתיך ותתכנעין
בקרבותך ית מדינן די
דרברבן מינך עם די
דזעירן מינך ומסרית
יתהין ליך לאישתמעא
ואת לא עבדת ית א
אוריתא׃ והקימותי א
אני את בריתי אתך
וידעת כי אני יהוה׃ וז

תגלה ג̇ וסימ׳ ולא תעלה במעלות על׳ בטרם תגלה רעתך ׳ תגלה רעתך בקהל אנך ׳ וחד ותגלה יען השפך נחשתך ׳
לבנות ד̇ ב׳ מלא וב׳ חס וסימ׳ ויפצל בהן פצלות לבנות׳ לבנות לא מבריתך ׳ בהדית לבנת׳ בהדית בהדית לבנת ׳ ב׳ בתר חס ׳
והקימותי ג̇ מלא וסימ׳ והקימותי לך ברית עולם ׳ קדמ׳ דספר׳ והקימותי את זרעך ׳ דדה׳ והיה כי ימלאו ימיך ׳׳ ב׳ ׳

גדול ב̇ וסימ׳ גדול העיצה ורב העליליה · הנשר הגדול גדול הכנפים · בשר אחד גדול גדול כנפים ״ ״ בזרע ג̇ מל
בגבו׳ וסימ׳ ואת זרע בית אביך · הכל היום יחרוש · ולא בזרוע הגדולה ״ · ובל אורו׳ דכות במ״ג מל׳ · ואאלהי במשוה באותה · וטרף זרוע ״

ואקים אנא ית קימי
עמיך ותידעון ארי
אנא יי׃ למען תזכרי
ובשת ולא יהיה לך ע
עוד פתחון פה מפני מ
כלמתך בכפרי לך ל
לכל אשר עשית נאם
אדני יהוה׃ בדיל דתז
דתידכרין ותיבהתין ו
ולא יהי עוד לאיתרבא
לאיתרברבא במילי
פומיך מן קדם איתכ
איתכנעותיך כד איש
אשבוק ליך לכל די
עבדת אמר יי אלהים׃
יז ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי למימר׃ בן
אדם חוד חידה ומשל
משל אל בית ישראל׃
בר אדם חוד חידתא
ומתול מתלא על בית
ישראל׃ ואמרת כה אמ
אמר אדני יהוה הנשר
הגדול גדול הכנפים
ארך האבר מלא הנו
הנוצה אשר לו הרקמ
הרקמה בא אל הלבנון
ויקח את צמרת הארז׃
ותימר כדנן אמר יי
אלהים נשרא רבא רו
רב גפין ואריך איברין
חפי כנפין דליה ציור
ציורין אתא ל

ללבנן ונסיב ית עוברת
הארזא רמא׃ את רא
ראש יניקותיו קטף
ויביאהו אל ארץ כנ
כנען בעיר רכלים שמ
שמו׃ ית ריש שיבש
שיבשתיה נסיב ואז
ואובליה לארעא דכ
דבטלא מפולחנא בא
בארעא דכנען דעלא
ייעלון לה בית ישרא
בקרית תגרין שויה׃
ויקח מזרע הארץ ויו
ויתנהו בשדה זרע׃
קח על מים רבים
צפצפה שמו׃ ונסיב
מזרעא דארעא ויהבה
בחקל טב למזרע נ
נציבה על מיין סגיא
סגיאין גפן נסבר שוי
שויה׃ ויצמח ויהי
לגפן סרחת שפלת
קומה לפנות דליותיו
אליו ושרשיו תחתיו
יהיו ותהי לגפן ותעש
בדים ותשלח פארות׃
ויצמית והוה לגפן תקיף
מלך בקומה לכפפא
עוברתיה ליה ושרש
ושרשוהי תחותוהי
יהון והוה לגפן ועבד
שבקין ושלח עוברין׃
ויהי נשר אחד גדול
גדול כנפים ורב נוצה
והנה הגפן הזאת

כפנה שרשיה עליו ו
ודליותיו שלחה לו
להשקות אתה מערו
מערגות מטעה׃ והוה
נשרא חד רבא רב ג
גפין ויחפי כנפין והא
גופנא הדא כפרת
שורשהא עלוהי וע
ועוברתיה שלחת
ליה לאשקאה יתה
מעלנית ביצבתה׃
אל שדה טוב אל
מים רבים היא שתו
שתולה לעשות ענ
ולשאת פרי להיות
לגפן אדרת׃ בחקל
טב על מיין סגיאין
היא שתילה למעבד
ענף ולמטען פירין ל
למיהוי לגפן תקיפה׃
אמר
כה אמר אדני יהוה
תצלח הלא את
שרשיה ינתק ואת פ
פריה יקוסס ויבש
כל טרפי צמחה תי
תיבש ולא בזרע גד
גדולה ובעם רב למש
למשאות אתה משר
משרשיה׃ אימר כדנן
יי אמר יי אלהים תצלח
הלא ית שורשה יפס
יפסיק וית איבה יקו
יקטוף ויבשון כל
טרפי צמחה יתרון

ויבש ה̇ וסימ׳ ונשתו מים מהים · ואת פריה יקוסס ויבש · ויבש ראש הכרמל · ונהר יחרב ויבש · ולערב ימולל ויבש ״
צמחה ד̇ וסימ׳ כי בארץ תוציא צמחה · כל טרפי צמחה תיבש ולא · על ערוגות צמחה · תמוגגנה צמחה תברך ״ ״
מערגות ג̇ בליש׳ וסימ׳ על ערגות צמחה · להשקות אתה מערגות · לערגות הבשם ״ ״ למשאות לית דכוותיה ״

אותו ׳ אותו פר מלא וסימ׳ ועבדתם אותו ׳ ועבד אותו ממזרח ׳ לרשת אותו לעבד אותו ׳ ויקח אותו שמע מאות איש בחוץ ׳
ויאמר חזאל אל חזאל אותו ׳ ב׳ בו ׳ אשר יצק מים על ידי אליהו ׳ ונחמתי על הטובה ׳ וידיצפו השרים ׳ ויעלהו על המרכבה ׳ ולא

ולא במשירין סגיאין
ובעם סגי יתהון למיע
למיעיקר יתה משורש׃
והנה שתולה התצלח
הלא כגעת בה רוח הק
הקדים תיבש יבש על
ערגת צמחה תיבש׃
והא שתילה התצלח
הלא כמיקרב בה רוח
קידומא תיבש מיבש
על עיצת ריבבתה תה
תיבש׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמי
למימר׃ אמר נא לבית
המרי הלא ידעתם מה
אלה אמר הנה בא
מלך בבל ירושלם ויק
ויקח את מלכה ואת
שריה ויבא אתם אליו
בבלה׃ אימר כען לע
לעמא סרבנא הלא
ידעתון מא אילין ה
אימר הא אתא מלכא
דבבל לירושלם ודבר
ית מלכה וית רברבהא
ואוביל יתהון לותיה
לבבל׃ ויקח מזרע הם
המלוכה ויכרת אתו
ברית ויבא אתו באלה
ואת אילי הארץ לקח׃
ודבר מזרעא דמלכות
וגזר עימיה קים ואו
ואעיל יתיה במומי׃

וית רברבי עמא דבר׃
להיות ממלכה שפלה
לבלתי התנשא לשמ
לשמר את בריתו לע
לעמדה׃ למיהוי מ
מלכא חלשא בדיל
לאיתרברבא למיטר
ית קימיה למיפלחיה׃
וימרד בו לשלח מלא
מלאכיו מצרים לתת
לו סוסים ועם רב היצ
היצלח הימלט העש
העשה אלה והפר
ברית ונמלט׃ ומרד
ביה לשלחא איזגדוה
למצרים למיתן ליה
סוסון ועם סגי הייצ
היצלח הישתיזב דע
דעביד אילין ומשני
קים הישתיזב׃ חי אני
נאם אדני יהוה אם
לא במקום המלך ה
הממליך אתו אשר
בזה את אלתו ואשר
הפר את בריתו אתו
בתוך בבל ימות׃ קיים
אנא אמר יי אלהים
אם לא באתרא דמלכ
דאמליך יתיה דבסר
על מומתא ודאשני
ית קימיה עמיה ב
בבבל ימות׃ ולא בחיל
גדול ובקהל רב יעש
יעשה אתו פרעה
במלחמה בשפך סו

סוללה ובבנות דיק
להכרית נפשות רבות׃
ולא במשירין סגיאין
ובעם סגי יעביד עמ
עמיה כגו פרעה
קרבא במיצבר מילית
ובמיבני כרקום לשי
לשיצאה מרין סגי
סגיאין׃ ובזה אלה
להפר ברית והנה נתן
ידו וכל אלה עשה
לא ימלט׃ ובסר על
מומי לאשנאה קיים
והא אמטי ידיה לכי
לפרעה וכל אילין עבד
לא ישתיזב׃
לכן כה
אמר אדני יהוה חי
אני אם לא אלתי א
אשר בזה ובריתי א
אשר הפר ונתתיו בר
בראשו׃ בכין כדנן א
אמר יי אלהים קיים
אנא אם לא מומתי ד
דבסר וקיימי דאשני
ואיתין פורענות א
אורחיה ברישיה׃ ופ
ופרשתי עליו רשתי
ונתפש במצודתי והב
והביאותיהו בבלה ונש
ונשפטתי אתו שם
במעלו אשר מעל בי׃
ואיפרוש עלוהי מצו
מצודתי ויתאחד בס
בסריגתי ואגליניה

בחיל גדול ובקהל רב יעשה ׳ גם אותו לאשור יובל ׳ ואתם מחללים אותו ׳ והפקדתם אותו ׳ זכרו תורת משה עבדי ׳ ביום הוציאי ׳
אותו ׳ באחוז אותו פלשתים ׳ וירדו אליו ׳ מלשני בסתר ׳ וייראו אותו כל אפסי ארץ ׳ ושל שפטים דבות במ״ב חס ׳ ויראו ׳ וישאו ׳
והנה נתן ב׳ וסימ׳ ועתה הנה המלך ׳ ובזה אלה להפר ברית ׳ ובריתי ב׳ וסימ׳ לעולם אשמור לו ׳ אשר הפיר ונתתיו

ונתתי ג̇ קמ״צ וסימ׳ דרכם בראשם · מצמרת הארז הרמה · והחטים למנחה הכל נתתי ·· דברתי ועשיתי ד̇ וסי
וידעו כל עצי השדה · היעמיד לבך · וידעו הגוים · ונתתי רוחי בכם וחייתם ·· החטאת ב̇ הן כל הנפשות לי הנה

לבבל ואיתפרע מיניה
תמן שיקריה דשקר
קדמי ׃ ואת כל מברחו
בכל אגפיו בחרב יפלו
והנשארים לכל רוח
יפרשו וידעתם כי אני
יהוה דברתי ׃ וית כל
גיברוהי בכל משירוי
משירייתיה בחרבא
יתקטלון ודישתארון
לכל רוח יתבדרון ות
ותידעון ארי אנא יי׳ ׃
גזרית במימרי ׃
כה אמר
אדני יהוה ולקחתי
אני מצמרת הארז ה
הרמה ונתתי מראש
ינקותיו רך אקטף
ושתלתי אני על הר
גבה ותלול ׃ כדנן א
אמר יי׳ אלהים ואיקרב
אנא ממלכותא דבית
דוד דמתיל בארזא ר
רמא ואיקימיניה
מבני בנוהי יינק איר
אירבי ואיקימיניה
במימריה בטור רם
ומנטל ׃ בהר מרום יש
ישראל אשתלנו ונשא
ענף ועשה פרי והיה
לארז אדיר ושכנו תח
תחתיו כל צפור כל
כנף בצל דליותיו ת
תשכנה ׃ בטור קודשא
דישראל איקימיניה
ויכניש משירוהי ויע
ויעביד סומכוון וית
למלך תקיף ויסתמכון
עלוהי כל צדיקיא
וכל ענותניא בטלל
מלכותיה ישרון ׃ וי
וידעו כל עצי השדה
כי אני יהוה השפלתי ׃
עץ גבה הגבהתי עץ
שפל הובשתי עץ לח
והפרחתי עץ יבש א
אני יהוה דברתי ועש
ועשיתי ׃ וידעון כל
מלכי עממיא ארי יי׳
אנא יי׳ אמאיכית מ
מלכות דהות תקיפא
ותקיפת מלכות דהות
חלשא אמאיכית מ
מלכות עממיא דהות
תקיפא כאע רטיב וו
ותקיפית מלכות בית
ישראל דהות חלשא
כאע יביש אנא יי׳ גז
גזרית במימרי ואקיים ׃

יח ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ׃
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי׳ עימי למימר ׃
מה לכם אתם משלים
את המשל הזה על
אדמת ישראל לאמר
אבות יאכלו בסר
ושני הבנים תקהינה ׃
מא לכון ימא לכון דה
דאתון מתלין יתמתל
הדין על ארעא דישר
למימר אבהתנא חטו
חטאו ובניא לקון ׃ חי
אני נאם אדני יהוה ׃
אם יהיה לכם עוד
משל המשל הזה ב
בישראל ׃ קיים אנא
אמר יי׳ אלהים אם יהי
לכון עוד ממתל מתל
הדין בישראל ׃ הן כל
הנפשות לי הנה כנ
כנפש האב וכנפש הב
הבן לי הנה הנפש הח
החטאת היא תמות ׃
הא כל נפשתא דילי
אינון כנפש אבא וכ
וכנפש ברא קדמי אי
אינון אינש דיחטי
הוא ימות ׃
ואיש כי יה
יהיה צדיק ועשה
משפט וצדקה ׃ וגבר
ארי יהי זכי ויעביד
דין דקשוט ונכון ׃ אל
ההרים לא אכל ועיניו
לא נשא אל גלולי
בית ישראל ואת
אשת רעהו לא טמא
ואל אשה נדה לא
יקרב ׃ בטוריא לא
לא אפלח לטעותא
ועינוהי לא זקף לכ
לפולחן טעוותא בית
ישראל וית איתת חב
חבריה לא סאיב

בראש לד̇ וסי׳ כי מראש צורים אראנו · מראש פרעות אויב · ותאר הגבול · הלא תדעו הלא תשמעו · מי פעל ועשה ·
מי הגיד מראש · ישאו מדבר ועריו · קרבו אלי שמעו זאת · לא מראש בסתר · מראש ינקותיו רך אקטף · מראש הסלע ומלם
נבקעו · נסכתי מראש · תשורי מראש אמנה · ב̇ כן · גם את העולם נתן בלבם ·· לח ב̇ ב̇ וא̇ לח ולחו · כל עץ לח · הובשתי · בתל
קמ׳ ··

יומת ד קמ׳ וסימ׳ ונקב שם יי׳ מות יומת ׳ ושמרתם את השבת ׳ והנביא ההוא או חולם ׳ נתן בנשך נתן ותרבית לקח ׳
וכל אתנ׳ וסופ׳ פס׳ דכות׳ יי׳ לקח ב׳ קמ׳ וסימ׳ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ׳ מעני ידל השיב ידו ׳ וסימ׳ יעקב דינא ׳

גלות איתא טומאה
לא על ואיש לא יונה
חבלתו חוב ישיב גזה
גזלה לא יגזל לחמו
לרעב יתן ועירם יכסה
בגד ואינש לא אוני
משכון דחובתא אתיב
גזילה לא גזל מלחמיה
לכפנא יהב ודערטלא
דערטילאה יהב מכסותיה
בנשך לא יתן ותרבית
לא יקח מעול ישיב
ידו משפט אמת יעשה
בין איש לאיש ודריבי
ודריביתא לא נסיב מע
משיקרא אתיב ידיה
דין דקשוט עביד בין
גבר לגבר בחקתי יהי
יהלך ומשפטי שמר
לעשות אמת צדיק
הוא חיה יחיה נאם
אדני יהוה בקימי
הליך ודיני נטר למע
למעבד קשוט צדיקא
הוא מחא ייחי אמר
יי׳ אלהים והוליד בן
פריץ שופך דם ועשה
אח מאחד מאלה
ואוליד בר רשיע
אשיד דם ויעביד
לאחוהי מחדא מאי
מאלין והוא את כל
אלה לא עשה כי גם
אל ההרים אכל ואת
אשת רעהו טמא

והוא ית כל אלין לא
עבד אילהין בטוריא
פלח לטעוותא וית
איתת חבריה סאיב
עני ואביון הונה גזלות
גזל חבל לא ישיב ואל
הגלולים נשא עיניו
תועבה עשה מסכין
דחשיך אוני גזילא
גזל משכונא לא אתי
אתיב ולפולחן טעו
טעוותא זקף עינוהי
תועבתא בנשך נתן
ותרבית לקח וחי לא
יחיה את כל התועבות
האלה עשה מות יומ
יומת דמיו בו יהיה
בחיבוליא יהב ודריבית
נסיב האיתקיים איו
איתקיים ית כל תרעו
תועיבתא האילין עו
עבד ממת יומת חוה
חובוהי קטוליה ביה
תהי והנה הוליד בן
וירא את כל חטאת
אביו אשר עשה וירא
ויראה ולא יעשה כה
כהן והא אוליד בר
וחזא ית כל חובי אבו
אבוהי דעבד וחזא
ולא עבד כוותהון על
ההרים לא אכל ועיניו
לא נשא אל גלולי
בית ישראל ואת
אשת רעהו לא טמא

על טוריא לא פלח
לטעוותא ועינוהי לא
זקף לפולחן טעוות
בית ישראל וית איתת
חבריה לא סאיב ואי
ואיש לא הונה חבל
לא חבל גזלה לא
גזל לחמו לרעב נתן וי
ועירום כסה בגד וגבר
ואינש לא אוני משכו
משכונא לא נסיב וגי
וגזילא לא גזל מלחו
מלחמיה לכפנא יהב
ודערטילאה כסי מכי
מכסותיה מעני לא
השיב ידו נשך ותרבית
לא לקח משפטי עשה
בחקתי הלך הוא לא
ימות בעון אביו חיה
יחיה מעניא לא
אתיב ידיה חיבוליא
ודריביתא לא נסיב
דיני עבד בקימי הליך
הוא לא ימות חובי
אבוהי מיחא ייחי אני
אביו כי עשק עשק
גזל גזל אח ואשר לא
טוב עשה בתוך עמיו
והנה מת בעונו אבוהי
ארי עשק עשקא
גזיל גזילא לחד מא
מאחוהי ודלא תקין
עבד בגו עמיה והא
מית בחוביה

ואמרתם

ישיב כ״ד וסימ׳ ויראו אחי יוסף ׳ בעל הבור ישלם ׳ אם עוד רבות בשנים ׳ ואם מעט נשאר ׳ רק לא ירבה לו ׳ הרבינו גוים ׳
יי׳ ישיב לאיש אדם ׳ יגמלני יי׳ כצדקתי כברי ׳ וחברון ׳ ויאמר אמרי בא לשלמה ׳ ישיב אל לבו ׳ ואיש לא יונה חבלתו ׳ בנשך
לא יתן ׳ עני ואביון ׳ חבל ישיב ׳ הדב ליי׳ עם ׳ הבעים ׳ לשוררי ׳ לא ישיב ׳ התאמרין ׳ מעגה רך ׳ מפריפי איש ׳ בעצת ׳ לאיים

ויעשה ד׳ וסימ׳ ויעשה עמדי · יהורם בן אחאב · יואש הסמוך לאלישע · ויעשה אתם חיו יחיה · צדקת ה׳ ופ׳
וירא ראשית לו · יצדקת ה׳ צדיק עלו · הצדיק לא תצילנו · צדקת ישרים תצילם · צדקת תמים תישר דרכו · ותד׳ צדקת צדיקים

מדוע לא נשא הבן בע
בעון האב והבן משפט
וצדקה עשה את כל
חקתי שמר ויעשה
אתם חיה יחיה ותיי
ותימרון מא דין לא
לקי ברא בחובי אבא
וברא דין דקשוט ווי
וזכו עבד ית כל קימי
נטר ועבד יתהון מי
מיחא ייחי הנפש ה
החטאת היא תמות
בן לא ישא בעון האב
ואב לא ישא בעון הב
הבן צדקת הצדיק
עליו תהיה ורשעת ה
הרשע עליו תהיה א
אינש דייחטי הוא
ימות ברא לא לקי
בחובי אבא ואבא לא
לקי בחובי ברא זכות
זכאה בה יתקיים
וחובת חייבא עלוהי
תהי
והרשע כי ישוב מכל
חטאתו אשר עשה
ושמר את כל חקתי וע
ועשה משפט וצדקה
חיה יחיה לא ימות
ורשיעא ארי יתוב מ
מכל חובוהי דעבד
ויטר ית כל קימי וע
ויעביד דין דקשוט
וזכו מיחא ייחי ולא
ימות כל פשעיו אשר

עשה לא יזכרו לו
בצדקתו אשר עשה
יחיה כל חובוהי די
עבד לא ידכרון ליה
בזכותיה דעבד יתקי
יתקיים החפץ אחפץ
במות רשע נאם אדני
יהוה הלא בשובו מ
מדרכיו וחיה המירו
המירעא רעינא במי
במותיה דרשיעא
אדני אמר יי אלהים
הלא כד יתוב מאורחי
יתקיים
ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ככל התוע
התועבות אשר עשה
הרשע יעשה וחי
כל צדקתיו אשר ע
עשה לא תזכרנה במ
במעלו אשר מעל
ובחטאתו אשר חטא
בם ימות וכד יתוב
זכאה מזכותיה ויעביד
שקר בכל תועיבתא
די עבד רשיעא יעביד
האיתקיים כל זכותיה
די עבד לא ידכרון בי
בשיקריה די שקר
ובחובוהי די חב בהון
ימות ואמרתם לא
יתכן דרך יהוה שמעו
שמעו נא בית ישראל
הדרכי לא יתכן הלא
דרכיכם לא יתכנו

ואמרתון לא מפרשן
לנא אורחת טובא
דיי שמעו כען בית
ישראל האורחת טובי
לא מפרשן לכון הלא
אורחתכון דילכון לא
תקנן בשוב צדיק
מצדקתו ועשה עול
ומת עליהם בעולו
אשר עשה ימות כד
יתוב זכאה מזכותיה
ויעביד שקר וימות
עליהון בשיקריה
דעבד ימות
ובשוב רשע
מרשעתו אשר עשה
ויעש משפט וצדקה
הוא את נפשו יחיה
וכד יתוב רשיעא
מחובוהי די עבד ויע
ויעביד דין דקשוט
וזכו הוא ית נפשיה
יקיים ויראה וישב
מכל פשעיו אשר
עשה חיו יחיה ולא
ימות ודחיל ותב מכל
חובוהי דעבד מיחא
ייחי לא ימות ואמרו
בית ישראל לא יתכן
דרך יהוה הדרכי לא
יתכנו בית ישראל
הלא דרכיכם לא יתכ
יתכנו ואמרין בני ישר
ישראל לא מפרשן לנא
אורחת טובא דיי הא

אדני ג׳ כת׳ בן בספר וסימ׳ ואמרו בני עמך · ואמרתם לא יתכן · ואמרו בית ישראל · ואמרתם לא יתכן · הוחדה וגם פרותה
חיו ד׳ כת׳ בן וסימ׳ הזהרתו צדיק · ויראה וישוב · חבול ישיב רשע · על חטאתו אשר חטא לא תזכרנה · ויראה ה׳
וסימ׳ וינט הפלשתי ויראה · וידעת ציחזי · ולא יעשה פסח · וישוב מכל פשעיו אשר עשה · ויראה את בניו דאיוב פן כת׳

נל ליש קינה על במה אל וסימ ויקונן המלך אל קבר אבנר · ואתה שא קינה אל נשיאי · ונשאו אליך בניהם קינה — יי ג
ויתנוהו ד א מלא וא חס וסימ התיקם עבדיך את הכסף · ויתנוהו בסוגר בחחים · ויאמר המלך · ויתיכו את הכסף · בתר מלי

אורחת טובי לא מפ
מפרשן לכון בית יש
ישראל הלא אורחתכון
דילכון לא תקנן לכן
איש כדרכיו אשפט א
אתכם בית ישראל
נאם יהוה אדני שובו
והשיבו מכל פשעיכם
ולא יהיה לכם למכשו
למכשול עון ככל אי
אינש אורחתיה אית
איתפרע מינכון בית
ישראל אמר יי אלהים
תובו לפולחני ואעדון
מינכון פולחן טעות
ולא יהי לכון לתקלא
חובין השליכו מעל
מעליכם את כל פשע
פשעיכם אשר פשעתם
בם ועשו לכם לב חד
חדש ורוח חדשה ו
ולמה תמותו בית יש
ישראל ארחיקו מי
מינכון ית כל חוביכון
די חבתון בהון ועבד
ועבידו לכון לב דחול
ורוח דחלא ולמה ת
תמותון בית ישראל
כי לא אחפץ במות
המת נאם אדני יהוה
והשיבו וחיו ארי לא
רעוא במותא דחייב
למימת אמר יי אלהים
תובו לפולחני ואתה
ואיתקימו

יט

ואתה שא ק
קינה אל נשיאי ישר
ישראל ואת טול
אליא על רברבי ישר
ישראל ואמרת מה
אמך לביא בין אריות
רבצה בתוך כפירים
רבתה גוריה ומה מיר
מה כנישתא דישראל
דהות דמיא ללייתא
בינ מלכיא רבת בינ
שילטוניא רביאת
בנהא ותעל אחד מ
מגוריה כפיר היה וי
וילמד לטרף טרף
אדם אכל ורביאת
חד מבנהא מלכא הו
הוה ואליף למיקטל
קטול אינשא קטול
וישמעו אליו גוים
בשחתם נתפש ויביא
ויביאהו בחחים אל
ארץ מצרים ושמע
עלוהי עממיא בס
בסריגתהון איתאחד
ואיתיתי בשישלן
לארעא דמצרים ותר
ותרא כי נוחלה אבדה
תקותה ותקח אחד
מגוריה כפיר שמתהו
וחזת ארי פסק אבר
סיברהא בשישלן ו
ודביאת חד מבנהא
מלכא שויתה ויתהלך
בתוך אריות כפיר היה

וילמד לטרף טרף אדם
אכל והליך בגו מלכי
ומלכא הוה ואליף
למיקטל קטול אינש
קטל וידע אלמנותיו
ועריהם החריב ותש
ותשם ארץ ומלואה
מקול שאגתו ואצדי
בירניתיה וקירויהון
אחריב ואצדיאת
ארעא ומלאה מקל
איתרגשתיה ויתנו
עליו גוים סביב ממד
ממדינות ויפרשו עי
עליו רשתם בשחתם
נתפש ואיתכנשו ע
עלוהי עממיא סחור
סחור ממדינתא ופרסו
עלוהי מצדתהון בה
בסריגתהון איתאחד
ויתנהו בסוגר בחחים
ויביאהו אל מלך בבל
ויביאהו במצדות למ
למען לא ישמע קולו
עוד אל הרי ישראל
ויהבוהי בקולרין בש
בשישלן ואתיוהי לות
מלכא דבבל איתוהי
במצריא בדיל דלא
ישתמע קליה עוד על
טורי ישראל

אמך כגפן
ברמך על מים שתולה
פריה וענפה היתה ממ
ממים רבים כנשתא

וחיו ז וסימ זאת עשו וחיו · דיוסף · עד בואי ולקחתי אתכם · דמלכים · ואל צדקיהו מלך יהודה דברתי · דירמיה · שוב
אשר אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל · כי לא אחפץ במות המת נאם יי · כי כה אמר יי לבית ישראל דרשוני · דעמוס · שובו
פתיים וחיו ואשרו בדרך בינה ·· ויתהלך ג ריש פס וסימ ויתהלך חנוך את האלהים · וחברו · ויתהלך בתוך אריות כפיר ··

אכלתהו ד̇ וסימ̇ ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו · ויבירה ויאמר בתגת בני חיה · לגה בחיזונו תבואים · ותתש בחמה לארץ השלכה ·
ואשא ידי ד̇ חס את בליש̇ וסימ̇ כי אשא אל שמים ידי · נשא ידו בתוך ביום בחרי · ב̇ בן · אשר ותיוני · וגם אני נשאתי ידי · עליכן · וישא
ידו ··

דישראל כמעברה אמ
אוריתא דמיא כגופן
דשתילא על מבועי
דמיין דשפה שפיר
וסוכה מנטלא חיית
שתילה על מיין סגי
סגיאין ויהיו לה מט
מטות עז אל שבטי
ישראל משלים ותג
ותגבה קומתו על בין
עבתים וירא בגבהו
ברוב דליותיו והוו
בה שלטונין תקיפין
מלכין דגברין לשע
לשעברא מלכו ודאים
בתוקפיה על מלכותא
ואיתגנח בסוביבותהי
בסגי גיברוהי ותתש
בחמה לארץ הושל
הושלכה ורוח הקדים
הוביש פריה התפרקו
ויבשו מטה עזה אש
אכלתהו ואיתעקרת
בתקוף מארע בית
שכינתא לארע אחרי
איתגליאת ומלך
דהקית כרוח קדומא
קטיל עמיה איטלטלו
וגלו שלטוני תוקפה
ועממיא דתקיפין כי
כאישתא שיצינון ועת
ועתה שתולה במדבר
בארץ ציה וצמא
וכען דמיא לגופן דש
דשתילא במדברא

בארע צדיא וחרבא
ותצא אש ממטה
בדיה פריה אכלה ול
ולא היה בה מטה עז
שבט למשול קינה
היא ותהי לקינה ונפ
ואתר עממיא דתקי
דתקיפין כאישתא
מחובי דרונה עמיה
קטילו ולא הוו בה
שילטונין תקיפין מ
מלכין דגברין לשע
לשעברא מלכו אמר
נבייא אליא היא נב
נבואתא ותהי לאיל
לאיליא

כ

ויהי בשנה
השביעית בחמישי
בעשור לחדש באו
אנשים מזקני ישראל
לדרוש את יהוה וישב
וישבו לפני והוה
בשתא שביעתא בחו
בחמישאה בעשרה
לירחא אמר נבייא
אתו גברין מסבי יש
ישראל למיתבעא מ
אולפן מן קדם יי ות
ויתיבו קדמי
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר והו
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עימי למי
בן אדם דבר את זקני
ישראל ואמרת

אלהם כה אמר אדני
יהוה הלדרש אתי
אתם באים חי אני אם
אדרש לכם נאם אדני
יהוה בר אדם איתנבי
לסבי ישראל ותימר
להון כדנן אמר יי א
אלהים הלמיתבעא א
אולפן מן קדמי אתון
אתן קיים אנא אם
אישתאיל לכון במימר
אמר יי אלהים התשפט
אתם התשפוט בן אדם
את תועבות אבותם
הודיעם התוכח יתהון
התוכח בר אדם ית
תועבת אבהתהון הו
הודיעינון ואמרת
אלהם כה אמר אדני
יהוה ביום בחרי בישר
בישראל ואשא ידי
לזרע בית ישראל
ואודע להם בארץ מ
מצרים ואשא ידי
להם לאמר אני יהוה
אלהיכם ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים
ביומא דאתרעיתי
בישראל וקיימית במ
במימרי לזרעא דבית
יעקב ואתגליתי
למפרקהון בארעא
דמצרים וקיימית
במימרי להון למימ
אנא יי אלההון ביום

ולא היה בה וסימ̇ שער יבוא מים לעדה · ויחנו ברפידים · ויבום לבבם · ויושבת המון · בהם ריק · ביום ההוא · ומאכל שלחנו ·
וחברו · דברי הראשון · ולא היה לבן שלם · חברו · בים למחנה · דבר רע בפיו · ולא יהיה להם · וחברו · ולא היה גודר בפת · ולא היה בה
מטה עז · לשמשון בנים · ולא היה לאליעזר בנים · לביתו אלעזר · ביום ההוא עוד · ביום ההוא את יי · ומליט ושרידי וראיתן בוגיע · ב̇ בו ··

ט׳ בפ׳ ולא לא לא וסימ׳ ולא תתחתן בם בתך׳ ואת החזיר׳ וקנ׳ ׳ ותבך אשת שמשון׳ כתמר מקדשה המה׳ מואב מנעוריו׳ ויקדו׳
ב׳ ולא אבו לשמע׳ ויי׳ אתי כגבור עריץ׳ ויבאו וירשו׳ ולא יוכלו בני ישראל׳ דיהושע׳ ולא אשמיע אליך עוד כלמת׳ דיחזקאל׳

ההוא נשאתי
ידי להם להוציאם
מארץ מצרים אל
ארץ אשר תרתי להם
זבת חלב ודבש צבי
היא לכל הארצות
ביומא ההוא קיימית
במימרי להון לאפקו
לאפקותהון מארעא
דמצרים לארעא די
יהבית להון עבדא
חלב ודבש תושבחת
היא לכל מדינתא
ואמר אלהם איש ש
שקוצי עיניו השל
השליכו ובגלולי מ
מצרים אל תטמאו
אני יהוה אלהיכם
ואמרית להון גבר ית
שיקוצי ניתו ארחיקו
מקביל עינוהי ובפו
ובפולחון טעות מצרא
לא תסתאבון אנא
יי אלהכון וימרו בי וי
ולא אבו לשמע אלי
איש את שקוצי עינ
עיניהם לא השליכו
ואת גלולי מצרים
לא עזבו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות
אפי בהם בתוך ארץ
מצרים וסריבו על
מימרי ולא אבו לק
לקבלא נביי גבר ית
שיקוצי עיניהון לא

ארחיקו וית פולחן
טעוות מצראי לא
שבקו ואמרית למיש
למישפך חימתי על
עליהון דיתכל רוגזי
בהון בגו ארעא דמצ
דמצרים ואעש למ
למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים א
אשר המה בתוכם א
אשר נודעתי אליהם
לעיניהם להוציאם
מארץ מצרים ועב
ועבדית בדיל שמי ב
בדיל דלא יתחל ל
לעיני עממיא דאי
אינון ביניהון דאית
איתגליתי למיפרקהון
לעיניהון לאפקותהון
מארעא דמצרים
ואוציאם מארץ מ
מצרים ואביאם אל
המדבר ואפיקתינון
מארעא דמצרים
ואעלתינון למדברא
ואתן להם את חקותי
ואת משפטי הודעתי
אתם אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם
ויהבית להון ית קימי
וית דיני הודעית יתה
יתהון דאם יעביד יתה
יתהון אינשא ויחי
בהון בחיי עלמא וגם
את שבתותי נתתי להם

להיות לאות ביני ובי
וביניהם לדעת כי אני
יהוה מקדשם ואף
ית יומי שביא דילי ט
יהבית להון למיהוי ל
לאת בין מימרי ובינ
וביניהון למידע ארי
אנא יי מקדישהון וי
וימרו בי בית ישראל
במדבר בחקותי לא
הלכו ואת משפטי מ
מאסו אשר יעשה
אתם האדם וחי בהם
ואת שבתתי חללו
מאד ואמר לשפך
חמתי עליהם במדבר
לכלותם וסריבו על
מימרי בית ישראל
במדברא בקיימי לא
הליכו וית דיני קצו
דאם יעביד יתהון א
אינשא ויחי בהון בח
בחיי עלמא וית יומי
שביא דילי אחילו
לחדא ואמרית למ
למישפך חימתי ע
עליהון במדברא
לשיציותהון ואעשה
למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים א
אשר הוצאתים לעי
לעיניהם ועבדית ב
במימרי בדיל שמי ב
בדיל דלא יתחל לע
לעיני עממיא די א

לעיניהם כ״ד וסימ׳ ויסב עליהם ויבך׳ ולא יסקלנו׳ ודברתם אל הסלע׳ וצויתה אתו לעיניהם׳ להקדישני במים לעיניהם׳
ועולליהם ירטשו׳ ואיבדה את ברוך׳ והוא בגללי׳ עשה לך כלי גולה׳ וגלית ממקומך׳ ב׳ בו׳ והוצאת כליך׳ ואתה תצא בערב׳ ב׳ בו׳
חתר לך׳ על כתף׳ ואעש בן׳ לבלתי החל׳ וחבדו׳ השיבותי׳ האנח׳ המחלל׳ והיו העצים׳ ועלית על עמי׳ ואם נבלמו׳ זרעם נכון׳

אתם ב״ה חס בספר וסימ׳ ושפטת אתם המלך יתאבל ונשיא למען בחזקתי ילכון והודעתי אתם וקבצתי אתם תעשה
אתם התשפט אתם אשר יעשה אתם האדם תנינ׳ להפיץ אתם וישבו עליה על ארץ מגוריהם יצאה תצ׳ רדיתם אתם

אפיקתינון לעיניהון
וגם אני נשאתי ידי ל
להם במדבר לבלתי
הביא אתם אל הארץ
אשר נתתי להם זבת
חלב ודבש צבי היא
לכל הארצות ואת
אנא קיימית במימרי
להון במדברא בדיל
דלא לאעלא יתהון
לארעא דיהבית
עבדא חלב ודבש תדי
תושבחתא היא לכל
מדינתא יען במשפטי
מאסו ובחקתי לא
הלכו בהם ואת שבתותי
חללו כי אחרי גלול
גלוליהם לבם הולך
חלף דברעו קיצי וית
קיימי לא הליכו בהון
וית יומיא שביא דילי
אחילו לחרא ארי בתר
פלחן טעותהון ליב
ליבהון טעי ותחס
עיני עליהם משחתם
ולא עשיתי אתם
כלה במדבר וחס מי
מימרי עליהון מלית
מלחבלותהון ולא
עבדית עימהון גמי
גמירא במדברא ויי
ואמר אל בניהם במ
במדבר בחקי אבותיכם
אל תלכו ואת משפט
משפטיהם אל

תשמרו ובגלוליהם
אל תטמאו ואמרית
לבניהון במדברא כ
בגזירת אבהתכון לא
תהכון וית נימוסיהון
לא תיטרון ובפולחן
טעותהון לא תיסתא
תיסתאבון אני יהוה
אלהיכם בחקתי לכו
ואת משפטי שמרו
ועשו אתם אנא יי
אלהכון בקיימי הליכו
וית דיני טרו ועבידו
יתהון ואת שבתותי
קדשו והיו לאות ביני
וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם וית
יומי שביא דילי קד
קדישו ויהון לאת
בין מימרי וביניהון
למידע אנא יי אלהכון
וימרו בי הבנים בחקי
בחקתי לא הלכו ואת
משפטי לא שמרו
לעשות אתם אשר
יעשה אתם האדם
וחי בהם ואת שבתותי
חללו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות
אפי בם במדבר ומרדו
וסריבו על מימרי
בניא בקימי לא הליכו
וית דיני לא נטרו
למעבד יתהון דאם
יעביד יתהון אינשא

ויחי בהון בחיי עלמ
וית יומי שביא דילי
אחילו ואמרית למי
למישפך חימתי
עליהון דיתהול רוגזי
בהון במדברא וחש
והשבתי את ידי וא
ואעש למען שמי
לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי
אתם לעיניהם וא
ואתיב ית מחת גבר
גבורתי ועבדית בדיל
שמי בדיל דלא ית
יתחל לעיני עממי
דאפיקית יתהון לע
לעיניהון וגם אני
נשאתי את ידי להם
במדבר להפיץ אתם
בגוים ולזרות אתם
בארצות ואף אנא
קיימית במימרי יי
להון במדברא לאת
לאגלאה יתהון לבינ
עממיא ולבדרא יתה
יתהון במדינתא יען
משפטי לא עשו וח
וחקתי מאסו ואת
שבתותי חללו ואחרי
גלולי אבתם היו ע
עיניהם חלף דדיני
לא עבדו ובקימי תז
קיצו וית יומי שביא
דילי אחילו ובתר
טעוות אבהתהון הוא

במרעה טוב ארעה אתם הוא ירעה אתם והנה אני לקח קדמ׳ דפס׳ לגוי אחד בארץ ואסתר פני בשוביבי אתם תנינ׳ דתפיץ
בהגלותי אתם ארבה אתם כצאן אדם וקרבו אתם אחד אל אחד ואכל אתם כאמי .. תרתי ב׳ וסימ׳ אל ארץ
אשר תרתי תרתי בלבי למשך .. ותחס ב׳ וסימ׳ ותחס להרגך ותחס עיני עליהם משחתם .. ולזרות ל׳

יחיו ז וסימ׳ ויאמר אלהם הנשיאם · ביתים בל יחיו · רפאים בל יקמו · יחיו מתיך נבלתי יקומון · אדני עליהם יחיו · ומשפטים
לא יחיו בהם · והנביאים לעולם יחיו · מדוע רשעים יחיו · וחד ופחו בהרוגים ויחיו · ובשאות ב וסימ׳ ובלבת הכרובים · בהעביר ·

הואה עיניהון וגם
אני נתתי להם חקים
לא טובים ומשפטים
לא יחיו בהם ואף את
אנא מדמרדו במ
במימרי ולא אבו
לקבלא לנביי ארח
ארחיקתינון ומסר
ומסרתינון ביד יצרי
יצריהון טפשא אזלו
ועבדו גזירן דלא תק
תקנן ונמוסין דלא
איתקיימתון בהון
ואטמא אתם במתנ
במתנותם בהעביר כל
פטר רחם למען אש
אשמם למען אשר
ידעו אשר אני יהוה
וסאיבית יתהון במ
במתנתיהון באעברא
כל פתח וולדא בדיל
דאיצדינון בדיל דידו
דידעון די אנא יי
לכן
דבר אל בית ישראל
בן אדם ואמרת אלהם
כה אמר אדני יהוה
עוד גדפו אתי אבותיכם
במעלם בי מעל כבין
איתנבי לבית ישראל
בר אדם ותימר להון
כדנן אמר יי אלהים
עוד דא ארגיזו קדמי
אבהתכון בדשקרו
במימרי שקר ואביאם

אל הארץ אשר נשא
נשאתי את ידי לתת
אותה להם ויראו כל
גבעה רמה וכל עץ ע
עבות ויזבחו שם את
זבחיהם ויתנו שם כ
כעס קרבנם וישימו
שם ריח ניחוחיהם וי
ויסיכו שם את נסכיהם
ואעליתינון לארעא
דקיימית במימרי
למיתן יתה להון וחזו
כל רמה מנטלא וכל
אילן עבות ונכיסו
תמן ית ניכסיהון וי
ויהבו תמן ארגזא ת
קורבניהון ושויאו
תמן פולחן דבחיהון
ונסיכו תמן ית ניכסי
ניסכיהון ואמר א
אלהם מה הבמה א
אשר אתם הבאים ש
שם ויקרא שמה במה
עד היום הזה ואמרית
להון מא במתא דא
די אתון אתן לאיש
לאישתיצאה תמן וי
ואיתקרי שמה במת
עד יומא הדין
לכן אמר
אל בית ישראל כה
אמר אדני יהוה הבדרך
הבדרך אבותיכם אתם
נטמאים ואחרי ש
שקוציהם אתם זנים

בכין אימר לבית יש
ישראל כדנן אמר יי
אלהים הבאורח אב
אבהתכון מסתאבין
ובתר שיקוציהון א
אתון טען ובשאת
מתנותיכם בהעביר
את בניכם באש אתם
נטמאים לכל גלוליכם
עד היום ואני אדרש
לכם בית ישראל חי
אני נאם אדני יהוה
אם אדרש לכם ובמי
ובמיטל מתנתכון בא
באעברא בניכון בנור
אתון מסתאבין לכל
פולחן טעותכון עד
יומא דין ואנא איע
אישתאיל לכון במי
במימרי בית ישראל
קיים אנא אמר יי
אלהים אם אישתאיל
לכון במימרי והעלה
על רוחכם היה לא ת
תהיה אשר אתם אמ
אמרים נהיה כגוים
כמשפחות הארצות
לשרת עץ ואבן ודי
ודאתון מהרהרין ודי
ודסליקת על ליבכון
קדמי גליין דאתון
אמרין נהי בעממיא
כזרעית מדינתא לי
לשמשא אעא ואבנא
חי אני נאם אדני יהוה

רחם ה ג וב וסימ׳ הלא ימצאו יחלקו שלל · ואשמא אתם במתנותם · הנשואים מני רחם · ושמע הוליד את רחם · שאול
ועוצר רחם · וחד ורחם · מיא אביך ויעזרך · במתנותיכם ד ב מלא וב חס׳ וסימ׳ מלבד שבתות יי · ואתם בית ישראל ·
מכל מתנותיכם תרימו · ובשאת מתנתיכם · ג בתר׳ חס · כגוים ג וסימ׳ אשר יי מאביד · וידעו שב · והעלה על רוחכם

אס

אמליך ג̇ מלא בליש וסימ̇ ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך · ובחמה שפוכה אמלוך · תחת עבד כי ימלוך ·· מגוריהם ד̇
ג̇ חס וא מל וסימ̇ כי היה רכשם רב משבת · ימי שני מגורי · וגם הקימתי את בריתי אתם · וברותי מכם המורדים · תציג מל ··

אם לא ביד חזקה ובז
ובזרוע נטויה ובחימה
שפוכה אמלוך עלי
עליכם · קיים אנא
אמר יי אלהים אם לא
ביד תקיפא ובאדרע
מרמם וברגז שפיך
אימלוך עליכון · והוצ
והוצאתי אתכם מן
העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר
נפוצותם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה
שפוכה · ואפיק יתכון
מבינ עממיא ואיכנש
יתכון מן מדינתא די
די איתבדרתון בהון ·
בידא תקיפא ובאדרע
מרמם וברגז שפיך ·
והבאתי אתכם אל מד
מדבר העמים ונשפט
ונשפטתי אתכם שם
פנים אל פנים · ואעיל
יתכון למדבר עממיא
ואיתפרע מינכון תמן
אפין באפין · כאשר
נשפטתי את אבתיכם
במדבר ארץ כן אשפ
אשפט אתכם נאם אד
אדני יהוה · כמא די
דאיתפרעית מן אבה
אבהתכון במדבר ארי
ארעא דמצרים כין ·
איתפרע מנכון אמר
יי אלהים · והעברתי

אתכם מתחת השבט
והבאתי אתכם במסו
במסרת הברית · ואע
ואעבר עליכון גזירת
דיני ואעיל יתכון בה
בסורת קיימא · וברותי
מכם המורדים והפו
והפושעים מארץ מ
מגוריהם אוציא אתם
אתכם ואל אדמת ישר
ישראל לא יבוא וידע
וידעתם כי אני יהוה ·
ואפריש מינכון דמו
דמרדו ודשקרו במי
במימרי מארעא תוו
תותבותהון אפיק
יתהון ולארעא דיש
דישראל לא ייעלון וד
ותידעון ארי אנא יי ·
ואתם בית ישראל כה
אמר אדני יהוה איש
גלוליו לכו עבדו ·
ואחר אם אינכם שמ
שמעים לשמע אלי
ואת שם קדשי לא
תחללו עוד במתנות
במתנותיכם ובגלוליכם ·
ואתון בית ישראל כדנן
אמר יי אלהים גבר
פולחן טעותיה איז
איזילו פלחו ובתר
דתבתון ליתכון צבן
לקבלא במימרי וית
שמא דקודשי לא
תחלון עוד במתנתכון

ובטעותיכון · כי בהר
קדשי בהר מרום ישר
ישראל נאם אדני יהוה
שם יעבדני כל בית
ישראל כולה בארץ
שם ארצם ושם ארד
אדרוש את תרומתיכם
ואת ראשית משאות
משאותיכם בכל
קדשיכם · ארי בטור
קדשי בטור קודשא
דישראל אמר יי אלהים
תמן יפלחון קדמי כל
בית ישראל כולהון באר
בארעא הדא תמן יתה
יתקבל קורבנהון בה
בפריע ותמן איתבעני
ית אפרשותכון וית
ריש איצוותכון בכל
קודשיכון · בריח ניחח
ארצה אתכם בהוציאי
אתכם מן העמים וקב
וקבצתי אתכם מן הא
הארצות אשר נפצת
נפצותם שם ונקדשתי
בכם לעיני הגוים · קור
קורבן לרעוא איתקבל
בפריע כד אפיק יתכון
מבינ עממיא ואיכנש
יתכון מן מדינתא די
די איתבדרתון בהון ·
ואיתקדש בכון לעיני
עממיא · וידעתם כי
כי אני יהוה בהוציאי
אתכם אל אדמת

פנים אל פנים ה̇ וסימ̇ כי ראיתי אלהים פנים · ודבר אל משה פנים · ולא קם נביא עוד בישראל · כי על כן ראיתי מלאך · ונשפטתי ·· עבדוני ב̇ ב̇ חס וא מל וסימ̇ לא ידעתי יעבדוני · וחברו · כי בהר קדשי · דתהלות מל ·· אדרוש ג̇ מלא וסימ̇ וסים
אדרוש את תרומתיכם · ואחר כל ירוק ידרוש · כי כבם נדרוש לאלהיכם ·· בריח ב̇ וסימ̇ בריח ניחוחכם · בריח ניחח ארצה ··

יגל עין ה׳ וסימ׳ והכיתם כל עיר מבצר ׃ והערים יהרסו ׃ ויראו כל גבעה רמה ׃ הנני מצית בך אש ׃ רנו שמים כי עשה יי׳ ׃
אמרים לי ג׳ בליש וסימ׳ הלא ממשל משלים הוא ׃ האמרים לי האח האח ׃ שמחתי באמרים לי ׃ ׃ מקדשים ל׳ ׃ ג

ישראל אל הארץ א
אשר נשאתי את ידי
לתת אתה לאבתיכם ׀
ותידעון ארי אנא יי׳
כד אעיל יתכון לארע
דישראל לארעא די
קיימית במימרי למי
למיתן יתה לאבהתכון ׀
וזכרתם שם את דרכיכם
ואת כל עלילותיכם
אשר נטמאתם בם ו
ונקטתם בפניכם בכל
רעותיכם אשר עשיתם ׀
ותידכרון תמן ית
אורחתכון וית כל ע
עובדיכון דיסתאבתון
בהון ותיתנקטון ותתון ׃
חזון בכל בישתכון די
עבדתון ׀ וידעתם כי אני
יהוה בעשותי אתכם
למען שמי לא כדרכ
כדרכיכם הרעים וכע
וכעלילותיכם הנשח׃
הנשחתות בית ישראל
נאם אדני יהוה ׀ ותיד
ותידעון ארי אנא יי׳ ׀
כד אעבד יתכון בדיל
שמי לא כאורחתכון ׃
בישתא וכעובדיכון מ
מקלקליא בית ישראל
אמר יי׳ אלהים ׀

כא ויהי דבר
יהוה אלי לאמר ׀ והוה
פתגם נבואה מן קדם
יי׳ עמי למימר ׀ בר אדם
שים פניך דרך תימנה
והטף אל דרום והנבא
אל יער השדה נגב ׃
בר אדם קביל נבואה
לרוח דרומא ואליף
על דרומא ואתנבי ׃
על חורשא דחקל
דרומא ׀ ואמרת ליער
הנגב שמע דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה
הנני מצית בך אש וא
ואכלה בך כל עץ לח
וכל עץ יבש לא תכבה
להבת שלהבת ונצרבו
בה כל פנים מנגב צפ׳
צפונה ׀ ותימר לחורש
דרומא קביל פתגמא
דיי׳ כדנן אמר יי׳ אלהים
הא אנא מדליק בך א׳
אישתא ותקטיל בך
כל אילן רטיב וכל
אילן יביש לא תטפי
שלהביתא דמשיציא
ויתרשעון בה כל אפיא
מדרום לציפונא ׀ וראו
כל בשר כי אני יהוה
בערתיה לא תכבה ׀
ויחזון כל בני בסרא
אנא יי׳ אדליקתה לא
תיטפי ׀ ואמר אהה יי׳
אדני יהוה המה אמ׳
אמרים לי הלא ממשל
משלים הוא ׀ ואמרית
קביל בעותי אלהים הא
אינון אמרין לי הלא
ממתיל מתלין הוא ׀

כא ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ׀
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי׳ עמי למימר ׀
בן אדם שים פניך אל
ירושלם והטף אל
מקדשים והנבא אל
אדמת ישראל ׀ בר
אדם קביל נבואה על
ירושלם ואליף על
מקדשין ואתנבי על
ארעא דישראל ׀ ואמרת
לאדמת ישראל כה
אמר יהוה הנני אליך
והוצאתי חרבי מתע
מתערה והכרתי ממך
צדיק ורשע ׀ ותימר
לארעא דישראל כדנן
אמר יי׳ אלהים הא אנא
שלח רוגזי עלך ואפיק
חרבי מנדנה ואשיצי
מינך זכאה בדיל לש
לשיצאה חייבך ׀ יען
אשר הכרתי ממך צד
צדיק ורשע לכן תצא
חרבי מתערה אל כל
בשר מנגב צפון ׀ חלף
דאגלי מינך זכאה
לשיצאה ית חייביך
בכן תיפוק חרבי מי
מנדנה על כל בסרא
מדרום לציפונא ׀ וידע׳
וידעו כל בשר כי אני
יהוה הוצאתי

הלא ח׳ חס בס׳ וסימ׳ בן אדם הלא אמרין אליך ׃ הלא בגעת בה ׃ הלא ידעתם ׃ הלא דרכיכם ׃ וחברו ׃ ממשל משלים הוא ׃
הלא תגיד לנו ׃ מקול מפלתך ׃ ׃ ורשע ה׳ וסימ׳ והכרתי ממך ׃ יען אשר הכרתי ממך ׃ ואהב חמס שנאה נפשו ׃
תם ורשע הוא מכלה ׃ ורשע יבאיש ויחפיר ׃ ׃ וראו כל בשר ב׳ וסימ׳ בערתיה ולא תכבה ׃ יחדו כי פי יי׳ דבר ׃ ׃ ׃

מתערה ד׳ וסימ׳ וישלפה מתערה ׃ הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה ׃ לכן תצא חרבי מתערה ׃ והוצאתי חרבי מתערה ׃׃
הוחדה ג׳ וסימ׳ חרב חרב הוחדה ׃ למען טבח טבח הוחדה ׃ לתפש בכף היא הוחדה ׃׃ בשברון לית דכותיה ׃׃

חרבי מתערה לא תש
תשוב עוד ׃ וידעון כל
בישרא ארי אנא יי׳ ׃
אפיקית חרבי מנ׳
מנדנא לא תתוב עוד ׃
ואתה
בן אדם האנח בשברון
מתנים ובמרירות
תאנח לעיניהם ׃ ואת
בר אדם איתאנח כיד
בתביר חרצין ובמריר
איתאנח לעיניהון ׃
והיה כי יאמרו אליך
על מה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה
כי באה ונמס כל לב
ורפו כל ידים וכהתה
כל רוח וכל ברכים תה
תלכנה מים הנה כי
באה ונהיתה נאם
אדני יהוה ׃ ויהי ארי
יימרון לך על מה את
מיתאנח ותימר על בו
בסורתא ארי אתיא
ויתימסי כל לב ויתר
ויתרשלן כל ידין וי
ותיעמי כל רוח וכל
רכוביא יהאשדן מיא
הא אתיא ותית
ותתקיים אמר יי׳ א
אלהים ׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי׳ עמ
למימר ׃ בן אדם הנבא

ואמרת כה אמר אדני
יהוה אמר חרב חרב
הוחדה וגם מרוטה ׃
בר אדם אתנבי ותימ
ותימר כדנן אמר
יי׳ אלהים חרבא דמלכ
דבבל תקטל וחרבא
דבני עמון תיתני ותש
ותשיצי ׃ למען טבח
טבח הוחדה למען
היה לה ברק מרטה
או נשיש שבט בני
מואסת כל עץ ׃ בדיל
למיקטל קטול אישו
אישתליפת בדיל למ
למיעבד פורענות אז
אישתנינת על דחרו
דחיראו שבטא דבית
יהודה ובנימן לשיבט
ישראל ברגלו על פלחו
לטעותא ותבו אגון
למיטעי בתר צלמי ו
אעיא ׃ ויתן אתה למר
למרטה לתפש בכף ה
היא הוחדה חרב והיא
מורטה לתת אתה ביד
הורג ׃ ויהב פורענותהון
לאיתמסרא ביד מלכ
דבבל היא מחת חרבא
תהי פורענותהון למז
למימסר יתהון ביד
קטולין ׃ זעק והילל
בן אדם כי היא היתה
בעמי היא בכל נשיאי
ישראל מגורי אל

חרב היו את עמי לכן
ספק אל ירך ׃ צוח
ואיליל בר אדם ארי
היא הות בעמי היא
בכל רברבי ישראל קט
קטולי חרבא איתמסרו
ואתו על עמי מסחור
סחור בכין טפח על
ירכא ׃ כי בחן ומה
אם גם שבט מואסת
לא יהיה נאם אדני
יהוה ׃ ארי איתנביאו
עליהון נביא ולא
תבו ומה יהי בסופהון
אמר ואת שיבטא
דבית יהודה ובנימין
מיגלא יגלון ובעובד
ובעובדיהון בישיא
לא יתקיימון אמר
יי׳ ׃
ואתה בן אדם הנבא
והך כף אל כף ותכפל
חרב שלישתה חרב
חללים היא חרב חלל
הגדול החדרת להם ׃
ואת בר אדם איתנבי
וטפח יד על יד ותתכפל
חרבא תליתאת חרב
קטילין היא חרב פר
פורענות קטלא רבא
דמזועת להון ׃ למע
למוג לב והרבה המכ
המכשלים על כל
שעריהם נתתי אבחת
חרב אח עשויה לברק

ואמרת ד׳ בטעמ׳ וסימ׳ הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי ׃ לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת ׃ ואמרת לפני יי׳ אלהיך בערתי ׃
ואמרת אל שמועה כי באה ׃׃ ו׳ פס׳ למען למען וסימ׳ כי ידעתיו למען ׃ כי מאת היתה לחזק ׃ למען דעת כל עמי הארץ את
יד יי׳ ׃ ואטמא אתם במתנותם ׃ למען תינקו ושבעתם מזיז תנחומיה ׃ למען טבח טבח הוחדה ׃׃ המכשלים ל׳ דכותי׳

ויד ג̇ קמ̇צ̇ וסימ̇ ויד אל תשלחו בנו · ויד תהיה לך מחוץ · שים לך שנים דרכים · וסימ̇ תפוץ ברי למדברא ··· וארח
יהודה ג̇ וסימ̇ ואת יהודה שלח לפניו גשנה · ויסת אתו ··· לחדות · דרך תשים לבוא חרב את רבת ··· שבעי לית וחס ·

מעטה לטבח ׀ ברזל
למיתבר ליבהון ולאס
ולאסגאה מתקליהון
בכל קרויהון מסרית
קטולי חרבא ואי חרבא
אישתליפת למיקטל
אישתננה לשיצאה ׀
התאחדי הימיני השי
השימי השמאילי א
אנה פניך מעדות ׀ א
אישתלפי וקטולי מן
דרומא ושיצי מן צפו
ציפונא לאן אפך מזמ
מזמנין ׀ וגם אני אכה
כפי אל כפי והניחתי
חמתי אני יהוה דברתי ׀
ואף אנא איתי פורענו
על פורענו ואניח
חימתי אנא יי גזרית
במימרי ׀
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ׀ והוה פת
פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר ׀ ואתה בן אדם
שים לך שנים דרכים
לבוא חרב מלך בבל מ
מארץ אחד יצאו שניהם
שניהם ויד ברא בראש
דרך עיר ברא ׀ בר אדם
אתקין לך תרתין אור
אורחן דייתון בהון קט
קטולי חרבא דמלכא
בבל ממדינתא חדא
יפקון תרויהון ואתר
את אתקין לבריש פר

פרשת אורחן קרתא
אתרא אתקין ׀ דרך
תשים לבוא חרב את
רבת בני עמון ואת יהוד
יהודה בירושלם בצו
בצורה ׀ אורחא אתקין
דייתון בה קטולי חרב
מרבת בני עמון ועל
דבית יהודה דגנפיקו
מירושלם למיתב בקו
בקירוין כריכן ׀ כי עמד
מלך בבל אל אם הדר
הדרך בראש שני הד
הדרכים לקסם קסם
קלקל בחצים שאל
בתרפים ראה בכבד ׀
ארי קם מלכא דבבל
על אם פרשת אורח
בריש תרתין אורחן ׀
למיקסם קסם קשת
בגירהא שאיל בצלמ
בצלמניא חזא בכבדא ׀
בימינו היה הקסם
ירושלם לשום כרים
לפתח פה ברצח
להרים קול בתרועה
לשום כרים על שערים
לשפך סוללה לבנות
דיק ׀ בימיניה הוה קס
קיסמא נפיל למיתך
לירושלם למנאה אי
איפרורין לפתחא תר
תרעי דיעלון בהון קט
קטולין לארמא קל
באנוחתא קרבא למ

למנאה איפרורין על
תרעין למיצבר מיר
מיליתא ולמיבני כרכ
כרקום ׀ והיה להם כק
כקסם שוא בעיניהם
שבעי שבעות להם
והוא מזכיר עון להת
להתפש ׀ והוה להון כ
קיסומיהון כדבין כעי
בעיניהון בחשין הוה
מנחיש להון ואינון
לא ידעין דארבעין ו
ותשע זימנין הוה כמין
ומיתיתב על פיתגמיא
עד דתיתי להון שעתא
דיתמסרון בידיה ׀
לכן כה
אמר אדני יהוה יען
הזכרכם עונכם בהגלות
פשעכם להראות חט
חטאותיכם בכל עליל
עלילותיכם יען הזכ
הזכרכם בכף תתפשו ׀
בכין כדנן אמר יי אלהים
חלף דארכרתון חוביכון
באיתגלאה מרדיכון
לאיתחזאה חטאיכון
בכל עובדיכון דאיד
דאידכרתון ביד
מלכא דבבל תיתמסרון ׀
ואתה
חלל רשע נשיא ישראל
אשר בא יומו בעת עון
קץ ׀ ואת חייב קטלא
רשיעא רבא דישראל

בעיניהם ל̇ וסימ̇ ונהי בעינינו כחגבים · לטוב בעיניהם תהיינה · וישמע פינחס הכהן · וישנו את טעמו בעיניהם · וכל העם
הכירו · הוי חכמים בעיניהם · כקסם שוא בעיניהם · נכרי הייתי בעיניהם · זה הבית בעיניהם · וימלו מאד בעיניהם · וחד בעליהן בעיניהן ·
להראות ג̇ ומלא̇ וסימ̇ כי לא יוכלו להראות · וילך אליהו להראות · בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם · ואת וביום הראות בו ··

הסיר ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ וזה כל פרי הסר חטאתו · הסיר המצנפת והרים העטרה · בתר מל׳ · פתוחה ג׳ ומל׳ וסימ׳ ויעזבו את העיר פתוחה · חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה · ואגרת פתוחה בידו · אפיח לית דכות׳

דימטא יום תבריה
עידן תושלמת חובי
חובוהי׃
כה אמר אדני
יהוה הסיר המצנפת
והרים העטרה זאת
לא זאת השפלה הג
הגבה והגבה השפיל׃
כדנן אמר יי אלהים
אעדי מצנפתא מע
משריא כהנא רבא
ואבטיל כיתרא מנ
מצדקיה מלכא אים
אימר דין ודין באתרי
לא יתקיים מיגלא
יגלון גדליה בר אחי
אחיקם דלא הוה רו
דיליה יסבינה צ
צדקיה דדליה היא
תעדי מינה׃ עוה עוה
עוה אשימנה גם זאת
לא היה עד בא אשר
לו המשפט ונתתיו׃
חוביהון דהני כחוביהו
איתפרע מינהון ארי
לדין לא יתקיים ליה
עד דאיתי עלוהי פ
פורענ׳ ישמעאל בר
נתנאל ואימסרינה
בידיה׃
ואתה בן אדם הנבא
ואמרת כה אמר אדני
יהוה אל בני עמון ו
ואל חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח
מרוטה להכיל למען
ברק׃ ואת בר אדם א
איתנבי ותימר כדנן
אמר יי אלהים על בני
עמון ועל חיסודיהון
ותימר חרבא חרבא
אישתליפת למיקטל
אישתנינת לשיצאה
בדיל למיהוי ציהצי
ציה צהיון׃ בחזות לך
שוא בקסום לך כזב
לתת אותך אל צוארי
חללי רשעים אשר
בא יומם בעת עון קץ׃
באיתנבאת לך שקר
באלפת לך כדבין למה
למימסר ית צוריך
כצוורי קטילא רשיע
רשיעיא דימטא יום
תברהון עידן סעורהון
בישתהון׃ השב אל
תערה במקום אשר
נבראת בארץ מכורותיך
מכורותיך אשפט אתך׃
אתיב חרבא לי לירנה
באתר דאיתבריתון י
ארע תותבותהון אית
איתפרע מינהון׃ ושפ
ושפכתי עליך זעמי
באש עברתי אפיח
עליך ונתתיך ביד אנ
אנשים בוערים חרשי
משחית׃ ואישפוך
עלך חימתי באישת
פורענותי אתקיף עלך
ואימסרינך ביד גברין
רשיעין דאומנין לחה
לחבלא׃ לאש תהיה
לאכלה דמך יהיה
בתוך הארץ לא תזכרי
כי אני יהוה דברתי׃
לעממיא תתקיפין
כאישתא תתמסרין
לאישתיצאה חובת
קטולך תהי בגו ארעך
לא יידכר דוכרניך
ארי אנא יי גזרית כמ
במימרי׃

כב

הפטרה

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פי
פיתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר׃ ואתה
בן אדם התשפט התש
התשפט את עיר הד
הדמים והודעתה את
כל תועבותיה׃ ואת בר
אדם התוכח התוכח
ית קרתא דאשדי דם
זכאי בגוה ותחוי לה
ית כל תועיבתא׃ ואמ
ואמרת כה אמר אדני
יהוה עיר שופכת דם
בתוכה לבוא עתה וע
ועשתה גלולים עליה
לטמאה׃ ותימר כדנן
אמר יי אלהים קרתא
דאשדי דם זכאה
בגוה מטא עידן תברה
ודפלחין לטעותא
בגוה בדיל לסאבותה׃

אב מן חד וחד מלפי ה׳ בסוף תבות וסימ׳ אוה · בזה · גשמה · דודה · השה · והודעתה · וגלה · והשקה · זבורה · חבה · בי נפת · טבוחה · והחרבתי את ימה · בבכורה · לחבצה · ארוכה מארץ מדה · מכרה · אשת חיל מי ימצא · עלתה בצה · שימה בפיהם · עינה לגדוה · עבר בשוק על כל פנה · צדה ברך אברך · כיגבור גדרת מן קנה · אז ראה ויספרה · שמלת שביה · הנני שב על תלה

לימים ה דגש וסימ׳ ועדך אצרים ומחיתך ׳ ובגלחו את ראשו ׳ היעמד לבך אם תחזקנה ידיך ׳ ובאתי להבינך ׳ על
על כן קראו לימים האלה ״ ״ לעיני גוים ב וסימ׳ לעיני גוים רבים וידעו ׳ ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי ״ ״

בדמך אשר שפכת
אשמת ובגלוליך אש
אשר עשית טמאת
ותקרבי ימיך ותבוא עד
שנותיך על כן נתתיך
חרפה בגוים וקלסה
לכל הארצות ׀ בחובת
דם זכאי דאשדת חבת
ובפלחן טעותיך דעבד
פלחית איסתאבת וק
וקריב יום תבריך ומט
עידן בישתיך על כן
יהבתך חיסודין לעמ
לעממיא ולעב לכל
מדינתא ׀ הקרובות
והרחוקות ממך יתקל
יתקלסו בך טמאת
השם רבת המהומה ׀
דקריבין ודרחיקין מ
מינך יתעלבן ביך סנ
סואבת שמא דסגיאין
איתרגושתהא ׀ הנה
נשיאי ישראל איש ל
לזרועו היו בך למען ש
שפך דם ׀ הא רברבי
ישראל גבר לתוקפיה
הוו ביך בדיל למשפך
דם זכאי ׀ אב ואם הק
הקלו בך לגר עשו בע
בעשק בתוכך יתום
ואלמנה הונו בך ׀ אבו
אבא ואמא אקילו ביך
לגיורא אנסו אונסא
בגויך יתמין וארמלין
אוניאו ביך ׀ קדשי ב

בזית ואת שבתותי ח
חללת ׀ על קודשי בז
בסרת ואת יומי שבא
דילי אחילת ׀ אנשי ׀
רכיל היו בך למען ש
שפך דם ואל ההרים
אכלו בך זמה עשו ׀
בתוכך ׀ וגברי אכלי קו
קורצא הוו ביך בדיל
למישפך דם זכאי ובו
ובטוריא פלחו ביך
לטעוותא אדרי עיצת
חיטאין עבדו בגויך ׀
ערות אב גלה בך טמ
טמאת הנדה ענו בך ׀
עריית אבא גליאו ביך
איתא טומאה עניאו
ביך ׀ ואיש את אשת
רעהו עשה תועבה
ואיש את כלתו טמא
בזמה ואיש את אחתו
בת אביו ענה בך ׀ וגבר
ית איתת חבריה עבד
תועיבה וגבר ית כלתיה
סאיב בעיצת חיטאין
וגבר ית אחתיה ברת
אבוהי ענו בך ׀ שחד
לקחו בך למען שפך
דם נשך ותרבית לקחת
בך ותבצעי רעיך בע
בעשק ואתי שכחת
נאם אדני יהוה ׀ שוח
שוחדא קבילו ביך
בדיל למישפך דם זכי
זכאי חיבוליא ורביתא

נסיבת ואחנית רחמך
באונסא ופולחני ש
שבקתא אמר יי׳ את
אלהים ׀ הנה הכיתי כפי
אל בצעך אשר עש
עשית ועל דמך אשר
היו בתוכך ׀ הא אנא
איתיתי פורענותי עלך
בחובי ממון אונסיך
דאנסית ועל דם זכאי
דאישתפיך בגויך ׀ הי
היעמד לבך אם תח
תחזקנה ידיך לימים
אשר אני עשה אתך
אני יהוה דברתי ועשי
ועשיתי ׀ היתקף ליז
ליביך אם יתחסנן ידי
ידיך ליומיא דאנא
עתיד למיעבד עימיך
אנא יי׳ גזרית במימרי
ואיקיים ׀ והפיצותי
אותך בגוים וזריתיך
בארצות והתמתי כי
טמאתך ממך ׀ ואגלי
יתך לביני עממיא וי׳
ואיבדרינך במדינתא
ואסית סאבתיך מינך ׀
ונחלת בך לעיני עממי
הגוים וידעת כי אנ
יהוה ׀ ואיתקדש ביך
לעיני עממיא ותידעון
ארי אנא יי׳ ׀
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר ׀ וה
והוה פיתגם נבואה

כפי בכפי ט וסימ׳ ושכתי כפי עליך עד ׳ והסירתי את כפי וראית ׳ ואראה כי אינך מושיע ׳ ותבוא האשה אל שאול ׳
אכה כפי אל כפי ׳ ב בו ׳ והנה הכיתי כפי אל בצעך ׳ על מה אשא בשרי ושני ׳ נפשי בכפי תמיד ״ ״ אב ואם ב וסימנה
הקלו בך לגר עשו ׳ ויהי אמן את הדסה את ״ ״ בעשק ב וסימ׳ ותבצעי בעשק ׳ אב ואם הקלו בך לגר עשו ״ ״

והצחתי ג̇ וסימ̇ אל נא תמיש מזה ׳ קבוצת כסף ונחשת וברזל ׳ ונתתי בכם רוחי והחייתם ׳׳ ג ׳׳ טרף ד̇ וחס̇ וסימנ̇ קשר נביאיה בתוכה כארי שואג ׳ אריה טרף בדי גורתיו ׳ ב̇ נצו עליהם פיהם ׳ טרף נפשי באפי ׳׳ ג ׳׳ ונתכתם ל̇ דגש ׳׳ ג ׳׳

מן קדם יי למימר
בר אדם הוו לי בית
ישראל לסוג כלם
נחשת וברזל ובדיל
ועופרת בתוך כור סי
סיגים כסף היו ׀ בר
אדם הוו קדמי בית
ישראל לפסולא כולהון
כמיא דמערב נחש
ובעין וברזל בגו כורא
לפסולת כספא הוו ׀
לכן כה
אמר אדני יהוה יען
היות כלכם לסיגים
לכן הנני קבץ אתכם
אל תוך ירושלם ׀ בכין
כדנן אמר יי אלהים ׃
חלף דהויתון כולכון
לפסולא בכין הא אנא
כניש יתכון לגו ירוש
ירושלם ׀ קבצת כסף
ונחשת וברזל ועופרת
ובדיל אל תוך כור
לפחת עליו אש להנ
להנתיך כן אקבץ באפ
באפי ובחמתי והנחתי
ותכתי אתכם ׀ כמיכ
כמיכנש כסף ונחש
וברזל ואבר ובעין לגו
כורא לאתקפא עלוהי
נורא לאמסיותיה כן
אכניש ברוגזי ובחמ
ובחמתי ואסית ואז
ואשיצי יתהון ׀ וית
וכנסתי אתכם ונפחתי
עליכם באש עברתי
ונתכתם בתוכה ׀ ואז
ואכניש יתכון ואתק
ואתקיף עליכון באש
באישת פורענותי
ותיתמסון בגוה ׀
כהתוך כסף בתוך כור
כן תתכו בתוכה וידע
וידעתם כי אני יהוה ׀
שפכתי חמתי עליכם ׀
כאיתמסאה כסף
בגו כורא כן תיתתמ
תיתמסון בגוה ותיד
ותידעון ארי אנא יי ׃
שפכית חימתי עליכון ׀
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ׀
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימ ׀
בן אדם אמר לה את
ארץ לא מטהרה היא
ולא גשמה ביום זעם ׀
בר אדם אימר לה את
ארעא דישראל ארעא
לא מידכיא היא לא
איתעבידו בה עובדין
טבין דייגנון עלה
ביום לוט ׀ קשר נבי
נביאיה בתוכה כארי
שואג טרף טרף נפש
אכלו חסן ויקר יקחו
אלמנותיה הרבו בת
בתוכה ׀ סיעת ספריה
בגוה כאריון נהמין ׀
למיקטל קטול איני
אינשא קטלו עותר
ויקר נסיבו וארמלתא
אסגיאו בגוה ׀ כהניה
חמסו תורתי ויחללו
קדשי בין קדש לחול
לא הבדילו ובין טמא
לטהור לא הודיעו ומ
ומשבתותי העלימו
עיניהם ואחל בתוכם ׀
כהניהא חטפין באורי
באוריתי ומפסין קוד
קודשי בין קודשא
לחולא לא אפרישו
ובין מסאבא לדכיא
לא הודעו ומיומי עז
שביא דילי כבשו עי
עיניהון ואיתחל רעותי
ביניהון ׀ שריה בקרבה
כזאבים טרפי טרף
לשפך דם לאבד
נפשות למען בצע
בצע ׀ רברבהא בגוה
כדיבין חטפי חטוף
למישפך דם זכאי ד
לאבדא נפשן בדיל
לקבלא ממון דשקר ׀
ונביאיה טחו להם ט
שוא ותפל חזים שוא
שוא וקסמים להם
כזב ואמרים כה אמר
אדני יהוה ויהוה לא
דבר ׀ ונביאי שקרא
דבגוה דאמין להון
מיחצא ושעע להון
טין פטיר דלא תבן

יקחו ל̇ וסימ̇ אשה זונה וחללה לא יקחו ׳ ב̇ בו ׳ ומבניך אשר יצאו ׳ וחברך ׳ קשר נביאיה בתוכה ׳ ונתתי קנאתי ׳ אהליהם ויצאנם ׳ מבהן יקחו ׳ ובליעל כקוץ מונד כלהם ׳ משדי יקחו ׳׳ ג ׳׳ כארי ד̇ ב̇ וב̇ וסימ̇ כרע שכב כארי וכלביא ׳ כארי שואג טרף טרף ׳ שויתי עד בקר כארי ׳ כי סבבוני כלבים עדת מרעים ׳ ב̇ בתר קמץ וחד וכארי ׳ הן עם כלביא יקום ׳׳ ג ׳׳ לפחות ל̇ ׳

ולא מצאתי ה̇ וסימ̇ ולא מצאתי לה בתולים ׃ ויאמר אבישי אל דוד ׃ ואבקש מהם איש גדר גדר ׃ ולמנחמים ולא מצאתי ׃
אשר עוד בקשה נפשי ׃ ועני ואביון ב̇ וסימ̇ עם הארץ עשקו עשק וגזלו ׃ ועני ואביון מגזלו ׃ ואת הגר ל̇

ביתהנבין שקר ומלפין
להון כרבין אמרין כדי
כדנן אמר יי אלהים
ומן קדם יי לא איתמר
איתמליל ׃ עם הארץ
עשקו עשק וגזלו
גזל ועני ואביון הונו ׃
ואת הגר עשקו בלא
משפט ׃ עמא דארעא
דעשקו עשקא וגזלו
גזילה ומיסכין וחש
וחשיך אוניאו ולגיו
ולגיורא אניסו בלא
כדחזי ׃ ואבקש מהם
איש גדר גדר ועמד
בפרץ לפני בעד האר
הארץ לבלתי שחתה
ולא מצאתי ׃ ואיתב
ואיתבעי מינהון קדמי
גבר דליה עובדין טב
טבין דיקום בתרעתא
קדמי ויבעי רחמין ע
על עמא דארעא
בדיל דלא לחבלותה ולא
אשכחית ׃ ואשפך עלי
עליהם זעמי באש ע
עברתי כליתים דרכם
בראשם נתתי נאם א
אדני יהוה ׃ ושפכית
עליהון חימתי באש
פורענותי שיציתינון
פורענות אורחתהון
ברישהון יהבית אמר
יי אלהים ׃
כג ויהי דבר יהוה ׃

אלי לאמר ׃ והוה נ
פיתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר ׃ בן א
אדם שתים נשים
בנות אם אחת היו ׃ בר
אדם איתנבי על תרן
תרתין מדינן דאינון
כתרתין נשין דבנתא
אימא חדא הואה ׃
ותזנינה במצרים בנ
בנעוריהן זנו שמה
מעכו שדיהן ושם
עשו דדי בתוליהן ׃
וטעאה במצרים בתר
פולחן טעותהון טע
טעאה תמן פלחא
לטעותא ותמן קילקו
קילקילא עובדיהון ׃
ושמותן אהלה הגדולה
ואהליבה אחותה
ותהיינה לי ותלדנה
בנים ובנות ושמותן
שמרון אהלה וירושל
וירושלם אהליבה ׃
ושמהתהון אהלה רב
רבתא ואהליבה אחת
אחתאה והואה מש
משמשין קדמי ואי
ואיתילדה בבנין ובבנ
ושמהתהן שמרון
אהלותה וירושלם
אהליבתה ׃ ותזן אהלה
תחתי ותעגב על מ
מאהביה אל אשור
קרובים ׃ וטעת אהלה

מבתר פולחני ואית
ואיתרעיאת למטעי
בתר רחמהא בתר
בני אתור קריבהא ׃
לבשי תכלת פחות
וסגנים בחורי חמד
כלם פרשים רכבי ׃
סוסים ׃ לבשי גמר
שלטונין וסרכין ע
עולימי חימדתא כו
כולהון פרשין רכבי
סוסוון ׃ ותתן תזנותיה
עליהם מבחר בני א
אשור כלם ובכל א
אשר עגבה בכל גל
גלוליהם נטמאה ׃
ואיתרעיאת למיטעי
בתריהון עולימי בני
אתור כולהון ובכל
דאיתרעיאת בכר
פולחן טעותאהון א
איסתאבת ׃ ואת תזנו
תזנותיה ממצרים
לא עזבה כי אתה ש
שכבו בנעוריה והמה
עשו דדי בתוליה ויי
וישפכו תזנותם עליה ׃
ית פולחן טעוות א
דהוה עימיה ממצרים
לא שבקת ארי יתה
אפלחו לטעותה וא
ואינון אלפוהא עובדין
בישין ושפכו טעותהון
עלה ׃ לכן נתתיה ביד
מאהביה ביד בני א

קרובים ה̇ מלא בליש̇ וסימ̇ ורעו קרובים גבורתי ׃ על מאהביה אל אשור ׃ וגם הקרובים אליהם ׃ אשר קרובים לי ׃ הקל
הקרובים והרחוקים ׃ דמגלה ׃ ובכל אשר ה̇ וסימ̇ ובכל אשר תרמש האדמה ׃ ובכל אשר תשאלך נפשך ׃ ובכל
אשר אמרתי אליכם תשמרו ׃ ובכל אשר יפנה ירשיע ׃ ובכל אשר עגבה בכל גלוליהם ׃ בנעוריהן ל̇ ואי בנעוריהם ׃

ויזנותה ד׳ וסימ׳ מדוע לא אכלתם את החטאת · ואותה החייתי · ופרשתי את רשתי · המה גלו את ערותה ·· ג ·· וארא ה׳ ·
בספ׳ וסימ׳ וארא והנה רוח סערה · וארא החיות והנה וארא בעין חשמל · וארא כי נטמאה · וארא והנה ·· · ·· ·

אשור אשר עגבה עלי
עליהם ׀ כבין מסרתהא
ביד רחמיהא ביד בני
אתור דאיתרעאת
למיטעי בתריהון ׃
המה גלו ערותה בניה
ובנותיה לקחו ואותה
בחרב הרגו ותהי שם
לנשים ושפוטים עשו
בה ׀ אינון גליאו קלנה
בנהא ובנתהא שבו ויתה
ועמא בחרבא קטלו
וחות שום למדינתא
ופורענות דינין עבדו
בגוה ׃ ותרא אחותה
אהליבה ותשחת עגבתה
עגבתה ממנה ואת
תזנותיה מזנוני אחותה ׀
וחזת אחתא אהליבה
וחבילת רחימתה מן
מינה וית טעותהא
מטעוות אחתה ׃ אל
בני אשור עגבה פחות
וסגנים קרובים לבושי
מכלול פרשים רכבי
סוסים בחורי חמד
כלם ׀ בתר בני אתור
איתרעיאת למיטעי
שלטונין וטורנין קר
קריבין לבשי גמר
ופרשין רכבי סוסוון
עולימי חומדתא כול
כולהון ׃ וארא כי נט
נטמאה דרך אחד
לשתיהן ׃ וגלי קדמי

ארי איסתאבת אורח
אורחא חדא שוי לה
לתרתיהון ׃ ותוסף את
תזנותיה ותרא אנשי
מחקה על הקיר
צלמי כשדים חקוקים
בששר ׀ ואוסיפת
על טעותא וחזת גב
גברין מצירין על
כותלא צלמי כסדאי
בסממניא ׃ חגורי אז
אזור במתניהם סרוחי
סרוחי טבולים בראש
בראשיהם מראה
שלשים כלם דמות
בני בבל כשדים ארץ
מולדתם ׀ אסירין זר
זרזין בחרציהון מח
מחתין קולסין ברישי
ברישיהון חיזו גברין
כולהון דמות בני בבל
מדינת ארע כסדאי
ארע ילדותהון ׃ ותעגב
ותעגב עליהם למראה
עיניה ותשלח מלאכים
אליהם כשדימה ׀
ואיתרעיאת למיטעי
בתריהון בתר חיזו עי
עיינהא ושלחית אז
איזגדין לותהון למ
למדינת ארע כסדאי ׃
ויבאו אליה בני בבל
למשכב דודים ויטמאו
ויטמאו אותה בתזנותם
ותטמא בם ותקע נפ

נפשה מהם ׀ ואתו
לותה בני בבל למעבד
רחמין וסאיבו יתה
בטעותהון ואיסתאבת
בהון עד דקיצת נפשה
בהון ׃ ותגל תזנותיה
ותגל את ערותה ותק
ותקע נפשי מעליה
כאשר נקעה נפשי מ
מעל אחותה ׃ ואיתגלי
ואיתגליאת בטעותה
ואיתיחזי קלנא ורח
ורחיק מימרי יתה
כמא דרחיק מימרי
ית אחתה ׃ ותרבה
את תזנותיה לזכר את
ימי נעוריה אשר
זנתה בארץ מצרים ׀
ואסגיאת ית טעותה
לא דכרה ית יומין ד
דמילקדמין דטעה
בהון כד חות בארעא
דמצרים ׃ ותעגבה על
פלגשיהם אשר בשר
חמורים בשרם וזרמת
סוסים זרמתם ׀ ואיז
ואיתרעיאת למיחוי
שמשא להון דבסר
חמרין בסרהון ויבחות
סוסוון יבחתהון ׃ ות
ותפקדי את זמת נעו
נעוריך בעשות ממ
ממצרים דדיך למען
שדי נעוריך ׃ ואדכו
ואדכרית ית חובי

המה י״ט ריש פס׳ וסימ׳ המה זבל חתיה לביזה · מי מריבה אשר רבו · באו באדרין יגוה · עליה במעלה העיר · גלו ערותה
בניה · בקיצה העיר · ישאו את קולם וירנו · היו בירדי אור · היוצרים והמה נטעים · יבאו אל מקדשי · המה מטיבים את לבם · והמה
עם בית מריבה · יביעון לאכל · אם לא תשבעו · רבליך במבולולים · המה ראו את מעשה המה ואבדן ואותה · והמה ברעו וצבלו ·· ·

תאכל ט̇ וסימ̇ והנותרת ממנה יאכלו אהרן · וכל מנחת כהן כליל · הכהן המחטא אתה · וכל חטאת אשר יובא · להבדיל בין הטמ
הטמא ובין הטהור · הגה יי' יורישנה · לכן חבר לי נאם יי' · ואחריתך תאכל באש · גם כספם גם זהבם לא יוכל להצילם · ביגעגיה ״

עית חטך דמלקדמין
בעבדיך ממצרים רחי
רחמוי בדיל חטאי יז
ינקותיך׃
לכן אהליבה
כה אמר אדני יהוה
הנני מעיר את מאהב
מאהביך עליך את
אשר נקעה נפשך מ
מהם והביאתים עליך
מסביב׃ כמן אהליבה
כדנא אמר יי אלהים הא
אנא מיתי כגלאי ית
רחמך עליך ית דקיצת
נפשך בהון ואיתינון
עלך מסחור סחור׃ בני
בבל וכל כשדים פקוד
ושוע וקוע כל בני א
אשור אתם בחורי חמד
פחות וסגנים כלם ש
שלישים וקרואים
רכבי סוסים כלם׃ בני
בבל וכל כסדאי פקוד
פקודאי ושועאי וקוי
וקושאי כל בני אתור
עמהון עולימי חמד
חמידתא שלטונין ו
וטורבינו כולהון גיברין
מזמנין רכבי סוסוון
כולהון׃ ובאו עליך
הצן רכב וגלגל ובקהל
עמים צנה ומגן וקובע
ישימו עליך סביב ונת
ונתתי לפניהם משפט
ושפטוך במשפטיהם׃

ויתיהון עלך במאני זיו
זינא ברתיכין וגלגלין
ובמשיריית עממין די
דמזרזין בעגלין וקוי
וקולסין ימשון עלך
סחור סחור ואיתין ית
קדמיהון פורענות
דינין ויתפרעון מינך
בנמוסיהון׃ ונתתי
קנאתי בך ועשו אתך
בחמה אפך ואזניך
יסירו ואחריתך בחרב
תפל המה בניך ובנתיך
תקחו ואחריתך תא
תאכל באש׃ ואיתין
פורענותי בך ויתפ
ויתפרעון מינך ברגז
רברבך ויקרך יגלון
ועמיך בחרבא יתקט
יתקטלון אינון בניך
ובנתיך ישבון ושפר
ארעיך תיתוקד בנור׃
והפשיטוך את בגדיך
ולקחו כלי תפארתך׃
וישלחונך לבושי יק
יקריך ויסגון מנך ית
רתו שבחתיך׃ והשבו
והשבתי זמתך ממך
ואת זנותך מארץ מ
מצרים ולא תשאי
עיניך אליהם ומצרים
לא תזכרי עוד׃ ואיב
ואיבטיל חובי ערת
חטך מינך ויתפלחון
טעותיך דהוה עמך

בר חוית בארעא דמ
דמצרים ולא תיזקפין
עינך להון וטעוות
מצרים לא תדכרין ע
עוד׃
כי כה אמר אדני י
יהוה הנני נתנך ביד
אשר שנאת ביד א
אשר נקעה נפשך
מהם׃ ארי כדנן אמר
יי אלהים הא אנא מסר
ליך ביד דסנית ביד
דקצת נפשך בהון׃ ו
ועשו אתך בשנאה
ולקחו כל יגיעך ועז
ועזבוך עירם ועריה
ונגלה ערות זנוניך ו
וזמתך ותזנותיך׃ ויה
ויתפרעון מינך ברבנו
ורישבון ית כל ליאותך
וישבקונך מטלטלא
ושביקא ותיתגלי בה
בהתת טעותיך וחובי
עצת חטך׃ ותזנותיך׃ ע
עשה אלה לך בזנותך
אחרי גוים על אשר
נטמאת בגלוליהם׃
חובך גרמו אלין כד
טעית בתר עממיא
ואיסתאבת בפולחן ט
טעותהון׃ בדרך אחו
אחותך הלכת ונתתי
כוסה בידך׃ באורח י
אחתיך הליכת ואיתן
כס פורענתא בידיך׃

אותך ט̇ו̇ בלא בליש נקבה · וסימ̇ אינגו גדול בבית הזה · יתן יי' אותך לאלה ולשבועה · ויי' צבאות הנוטע · כל מאהביך
שבחוך · בן נשרף אותך · הנני נשפט אותך · ביום הלדת · יקדמ דספר · והפשיטו אותך · ורגמו אותך באבן · השאטות אותך · ועשיתי
אותך · וזכרתי אני את בריתי אותך · היעמד לבך אם תחזקנה · והפיצותי אותך · ועשו אותך בחמה · ועשו אותך בשנאה ״

ושממיה ה וסימ ושממה כמהפכת זרים · שכרון ויגון תמלאי · ונתתי את הר שעיר · ואת הצפוני ארחיק מעליכם · ממשק חרול ומכרה מלח ·׳· כבודה ג מלא בליש וסימ את העת ואת המקנה ואת הכבודה · על מטה כבודה · כל כבודה בת מלך ·׳·

כה אמר
אדני יהוה כוס אחותך
תשתי העמקה והרח
והרחבה תהיה לצחק
וללעג מרבה להכיל
כדנן אמר יי אלהים כס
פורענות אחתיך תישי
תישתין תקיפתא וחרו
וחסינתא תהון לחוך
וללעיב מסגי עקא
דתיתי עלך שכרון וי
ויגון תמלאי כוס שמה
ושממה כוס אחותך
שמרון הא כדריא
דרוון תיתמלין כס יגר
ואישתממו כס פורע
פורענות אחתיך שו
שומרון ושתית
אתה ומצית ואת חר
חרשיה תגרמי ושדיך
תנתקי כי אני דברתי
נאם אדני יהוה ותיש
ותישתין יתה ותגמרין
וית פורענותהא תקב
תקבלין ובסרך תתי
תתלשין ארי אנא גז
גזרית במימרי אמר
יי אלהים
לכן כה אמר
אדני יהוה יען שכחת
אתי ותשליכי אותי
אחרי גוך וגם את שא
שאי זמתך ואת תזנו
תזנותיך כבן כדנן אמ
אמר יי אלהים חלף ד

דשבקת פולחני ואז
וארחיקת דחלתי מ
מקבל עינך ואף יז
את קבלי עיטת חטך
וטעותיך
ויאמר יהוה
אלי בן אדם התשפט
את אהלה ואת אהו
אהליבה והגד להן
את תועבותיהן ואמ
יי לי בר אדם התוכח
ית אהלה וית אהליב
וחוי להון ית כל תוע
תועבתהון כי נאפו
ודם בידיהן ואת גי
גלוליהן נאפו וגם יז
את בניהן אשר ילדו
לי העבירו להם לא
לאכלה ארי זניין ז
בהון ודם זכאין אשי
אשדו בידיהון ובתר
פולחן טעותהון כוש
ואף ית בניהון דעתיד
דעתידין למיפק
מינהון תגלות קודשא
קדמי אעברו להון
עוד
זאת עשו לי טמאו א
את מקדשי ביום הה
ההוא ואת שבתותי
חללו עוד דא ארגיזו
קדמי סאיבו ית בית
מקדשי ביומא ההוא
וית יומי שביא דילי
אחילו ובשחטם את

בניהם לגלוליהם וי
ויבאו אל מקדשי ביו
ביום ההוא לחללו וה
והנה כה עשו בתוך
ביתי ובנכסתהון ית
בניהון לפולחן טעו
טעותהון ועלו לבית
מקדשי ביומא
ההוא לאחלותיה וה
והא כדין עבדו בגו
בית מקדשי ואף כי
תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר
מלאך שלוח אליהם
והנה באו לאשר
רחצת כחלת עיניך
ועדית עדי ואף ארי
שלחא לגבריא דאתן
מרחיק ראיזגד שלי
שליח להון והא
אתו לאתר דזמנית
אתקינת שוקין ומנ
ומנית פלטרין ויתי
וישבת על מטה כבודה
ושלחן ערוך לפניה
וקטרתי ושמני שמת
עליה ורמית רגשין
מבכין דיקר ופתורין
מלן כל טוב סדרת
קדמיהון וקטורת בו
בוסמין ומשחר שוית
עליהון וקול המון
שלו בה ואל אנשים
מרב אדם מובאים
סבאים ממדבר ויתנו

ואת ז ריש פס וסימ ואת גם זאת בהיותם בארץ · ואת כי תשלחנה לאנשים · ואת כי היין בוגד · ואת אלהים עלה בעמו · ואת אמנם שגיתי ואתי תלין · ואת המיתך מפי יצרי · וכל עזרא דפות במא · את כי עשו עגל ·׳· מובאים ג וסימ על דבר הכסת השב באמתחתנו · וקול המון שלו בה · מובאים לשחות את הארץ ·׳· לצחק ג בליש · לאברהם מצחק · יצחק · והרחבה ·׳·

ידליהן ל ז וסימ׳ ותצו בהן אש ושימו עליהן ׃ וכתבת עליהן את כל דברי התורה ׃ אשר צוה משה עבד יי׳ ׃ ורגמו עליהן
אבן קהל ׃ שים פניך אל בנות עמך ׃ אשר קניהן יהרגן ׃ ותלבצה שתיהם ׃ וכל ואת שתי הבליות דבות ׃׃ ראשיהן ל דבן ׃׃

צמידים אל ידיהן ו
ועטרת תפארת על
ראשיהן ׃ ויהבו איתרי
איתרגלשתהון דרעי
דישלן שליוא בהון
ולתהוה גברין מסגי
אינשא אתו מסחור
סחור ממדברא
ויהבו שירין על ידיה
ידיהון וכתר רתושה
דתושבחתא על ריש
רישיהון ׃ ואמר לבלה
לבלה נאופים עתה
יזנה תזנותיה והיא ׃
ואמרית לכנישתא
דישראל הבליאת עימ
עימהם בהובן בען ת
תישבוק מטעותה
דהתרגב לפולחני ולא
תבת ׃ ויבוא אליה כבוא
אל אשה זונה כן באו
אל אהלה ואל אהלי
אהליבה אשות הזמה ׃
ועלו לותה כמא דעלין
לות איתתא פונדקיתה
כין עלו לאהלה ולא
ולאהליבה מרינת
דעינתהון חטין ׃ ואנ
ואנשים צדיקים הם
המה ישפטו אתהם
משפט נאפות ומשפט
שופכות דם כי נאפות
הנה ודם בידיהן ׃ וגב
וגברין זכאין בקיבליהו
יתפרעון מנהון פורע

פורענות גפין ופורענ
אשדת דם ארי זנאין
בהון ודם זכאי אשדן
בידיהון ׃
כי כה אמר
אדני יהוה העלה עז
עליהם קהל ונתן אה
אתהן לזעוה ולבז ׃ א
ארי כדנן אמר אדני
יהוה איתנבי דיסקון ע
עליהון משירין ואז
ואימסר יתהון לתבר
ולבזא ׃ ורגמו עליהן
אבן קהל וברא אתהן
בחרבותם בניהם ובנ
ובנותיהם יהרגו ו
ובתיהן באש ישרפו ׃
ויתגמון יתהון באבנ
קלע משירין ויבזעון
יתהון בסיפיהון בנ
בניהון ובנתיהון יקט
יקטלון ובתיהון בנור
יוקדון ׃ והשבתי זמה
מן הארץ ונוסרו כל
הנשים ולא תעשינה
כזמתכנה ׃ ואבטיל
חובי עינת חיטאין ז
מן ארעא ויתרדין ו
כל מדינתא ולא יעבד
בעינת חיטאיכון ׃ ונת
ונתנו זמתכנה עליכן
וחטאי גלוליכן תשא
תשאינה וידעתם כי
אני אדני יהוה ׃ ויתנ
ויתיהבון חובי עינת

חיטאיכון עליכון ו
וחטאי פולחן טעותי
טעותכון תקבלון ות
ותידעון ארי אנא יי
אלהים ׃

כד ויהי דבר יהוה אלי
בשנה התשיעית
בחדש העשירי בע
בעשור לחדש לאמר ׃
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי בשי
בשתא תשיעתא בי
בירחא עסיראה בע
בעסרא לירחא לירח ׃
למימר ׃ בן אדם כתוב
לך את שם היום את
עצם היום הזה סמך
מלך בבל על ירושלם
בעצם היום הזה ׃ בר
אדם כתוב לך ית שום
יומא ית כרן יומא
הדין סמך מלכא דבבל
על ירושלם בכרן יומא
הדין ׃ ומשל אל בית
המרי משל ואמרת
אליהם כה אמר אדני
יהוה שפת הסיר
שפות וגם יצק בו מים ׃
ואיתנבי לעמא ס
סרבנא נבואה ותימר
להון כדנן אמר יי א
אלהים איתנבי דיסקון
משירין על קרתא
הדא ואה איתיהב
לה ארכא לקבלא

אל ירושלם ל יג וסימ׳ בשנה התשיעית לצדקיהו ׃ נביאי ישראל הנבאים אל ׃ לכן כה אמר יי׳ אלהים את כי ׃ והטת אל ירושלם ׃
בן אדם כתב לך ׃ ואספתי את כל הגוים ׃ והיה אשר לא יעלה ׃ ויקהל דוד את כל ישראל ׃ ויקהל דויד את כל שרי ׃ אז יקהל שלמה ׃ וישכון
כל איש יהודה ׃ ויסבו ביהודה ויקבצו את ׃ ושמעיה הנביא בא אל ׃ וכל עזרא דבות במא על ירושלם ׃ ואיצוה את חנני אחי על ׃׃

לקוח ד̇ ג̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ לקוח את ספר התורה הזאת · לקוח את הספרים · מבחר הצאן לקוח · לקוח מאת הגולה ·
קדמ̇ חס̇ וסימ̇ ספרא וספריא ענא וגלותא ·· תטהרי ב̇ וסים לא תטהרי אחרי מתי עוד · בטמאתך זמה יען טהרתיך ··

בציבירא | אסף נתחיה
אליה כל נתח טוב ירך
וכתף מבחר עצמים
מלא | כנוש רברבהא
לגוה כל גבר גיבר
ואימתנו וגבר עבד קר
קרבא משיריתא מלי
יתה | מבחר הצאן יו
לקוח וגם דור העצמים
תחתיה רתח רתחיה
וגם בשלו עצמיה בה
בתוכה | מלכי עממין
קריבו ואת טקיס סים
סימכוותהא עימיהון
אבשו דימנא את יתהו
יתימירון קטילהא
בגוה |
לכן כה אמר אדני יהו
יהוה אוי עיר הדמים
סיר אשר חלאתה
בה וחלאתה לא יצאה
ממנה לנתחיה לנתחיה
לנתחיה הוציאה לא
נפל עליה גורל | בכין
כדנו אמר יי אלהים ווי
על קרתא דאשדי דם
זכאי בגוה דהוא כדוי
כדודא דזוהמתיה
ביה וזוהמתיה לא
נפקת מינה גלו על
גלו איתפק עמא מרו
מדלא אתעביד בה
תיובתא | כי דמה בתוכה
היה על צחיח סלע
שמתהו לא שפכתהו

על הארץ לכסות עליו
עפר | ארי דמא דאיה
דאישתד בגוה בגיורי
וברע מרמים שפכתי
לא שפכתיה בשלי
למיעבר עלוהי תיובא |
להעלות חמה לנקם
נקם נתתי את דמה
על צחיח סלע לבלתי
הכסות | למיעבר
פורענו לאיתפרעא
בתקוף גליתי חוביהון
על דאשידו דם זכאי
בגלאי בדיל דלא יה
לאיתכסא |
לכן כה אמר
אדני יהוה אוי עיר
הדמים גם אני אגדיל
המדורה | בכן כדנן יי
אמר יי אלהים ווי על
קרתא דאשדי דם ז
זכאי בגוה אף אנא
אסגי תבריה | הרבה
העצים הדלק האש
התם הבשר והרקח
המרקחה והעצמות
יחרו | אסגי מלכיא
כניש משיריתא טקס
סימכוותא וזמן עלה
עבדי קרבא ואיברחא
ישתבשון | והעמידה
על גחליה רקה
למען תחם וחרה נחי
נחשתה ונתכה בתוכה
טמאתה תתם חלאתה |

ויאשאר ארעא צדיא
בדיל דיירנהא וישתיצון |
תרעי קירוהא ויתמס
ויתימסיון בגוה עבדי
באובתיה וישתיצון ז
חובתא | תאנים הלאת
ולא תצא ממנה רבת
חלאתה באש חלאתה |
תסקופין אימליאת
ולא יסקון מינה עבדי
בישתהא בנורא תהו
תיתוקד מסגיאות
חובהא | בטמאתך
זמה יען טהרתיך וו
ולא טהרת מטמאתך
ולא תטהרי עוד עד
הניחי את חמתי בך |
בר סתאבת בעיצת
חיטאין חלה דרכיתך
ולא דכית מסואבתיך
לא תידכין עוד עד
דאנוח יתחימתי בך |
אני יהוה דברתי באה
ועשיתי לא אפרע |
ולא אחוס ולא אנחם
כדרכיך וכעלילותיך
שפטוך נאם אדני
יהוה | אנא יי גזרית
במימרי אתיא ואעבד
ואתקיים לא איתמנע
ולא איחוס ולא אי
אידחים כאורחתיך
בשתא דבעובדיך
מיקלקליא איתפרעו
מינך אמר יי אלהים |

מלא ה̇ וסימ̇ מלא שבוע זאת ונתנה · מלא את אמתחות האנשים · מלא קדנך שמן · מבחר עצמים מלא · מלא פניהם
קלון · זחד ובמלא חפניך גחלי אש ·· ד̇ פס̇ וגם גם וסימ̇ ואיש לא יעלה עמך וגם · הדיבחת וגם ירשת · וגם את המזבח
אשר בבית אל · מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים ·· אני יי דברתי ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ אם לא זאת אעשה · לא אפרע ··

לקח ה̇ וסימ̇ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי · אדור לקח שחד · לקח את אדניך · וחברו · הנני לקח ממך את מחמד עיניך ·
הנה אני לקח את עץ יוסף · את בני ישראל מבין הגוים · יסד ליין לקח לו קלון · וחד ולקח נפשות ·· ג ·· וגהמותם ל̇ דברות ·· ג

ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר
בן אדם הנני לקח
ממך את מחמד עיניך
במגפה ולא תספד
ולא תבכה ולא תבוא
דמעתך בר אדם הא
אנא נסיב מינך ית
רגגא דעינך במותא
ולא תיספוד ולא ת
תבכי ולא תשגר דמ
דמעין האנק דם מ
מתים אבל לא תעשה
פארך חבוש עליך ונ
ונעלך תשים ברגליך
ולא תעטה על שפם
ולחם אנשים לא תאכל
אורנק שתיק על מיתך
אבלא לא תעביד טוט
טוטפתך יהון עלך
ומסנך תשוי בריגלך
ולא תתעטף על שפם
ולחים אבילין לא תיכ
תיכול ואדבר אל העם
בבקר ותמת אשתי
בערב ואעש בבקר כא
כאשר צויתי ואיתנב
ואיתנביתי לעמא
בצפרא ומיתת איתתי
ברמשא ועבדית כמ
בצפרא כמא דאית
דאיתפקדית ויאמרו
אלי העם הלא תגיד
לנו מה אלה לנו כי
אתה עשה ואמרו
לי עמא הלא תחוי
לנא מא אילין לנא
ארי את עביד ואמר
אלהם דבר יהוה היה
אלי לאמר ואמרית
להון פתגם נבואה מן
קדם יי הוה עמי למ
למימר אמר לבית
ישראל כה אמר אדני
יהוה הנני מחלל את
מקדשי גאון עזכם
מחמד עיניכם ומחמל
נפשכם ובניכם ובנותיכם
אשר עזבתם בחרב יפ
יפלו אמר לבית ישר
ישראל כדנן אמר יי
אלהים הא אנא מפיס
ית בית מקדשי יקר
תוקפכון רגגא דעיניכון
וחיבוב נפשיכון ובניכון
ובנתיכון דשבקתון בה
בחרבא יתקטלון ועשי
ועשיתם כאשר עש
עשיתי על שפם לא
תעטו ולחם אנשים ל
לא תאכלו ותעבדון
כמא דעבדית על שפם
לא תתעטפון ולחם
אבילין לא תיכלון ולא
ופאריכם על ראשיכם
ונעליכם ברגליכם לא
תספדו ולא תבכו ונמ
ונמקתם בעונתיכם
ונהמתם איש אל
אחיו וטוטפתכון ברי
ברישיכון ומסניכון מ
בריגליכון לא תיספדון
ולא תיבכון ותיתמסרון
בחוביכון ותיתנחמון
גבר לאחוהי
והיה יחז
יחזקאל לכם למופת
ככל אשר עשה תעש
תעשו בבאה וידעתם
כי אני אדני יהוה
ויהי יחזקאל לכון ל
לאת בכל די עבד תעב
תעבדון במיתה ותידע
ותידעון ארי אנא יי
אלהים
ואתה בן אדם הלא
ביום קחתי מהם את
מעוזם משוש תפא
תפארתם את מחמד
עיניהם ואת משא
נפשם בניהם ובנותיהם
ואת בר אדם הלא ביו
ביומא דאעדי מינהון
ית בית מקדשיהון ית
יקר תוקפהון חידות
תושבחתהון ותינסיב
מינהון רגגא דעיניהון
וחיבוב נפשיהון דטב
להון מבניהון ומבנתי
ומבנתיהון ביום ההוא
יבא הפליט אליך לה
להשמעות אזנים ביו
ביומא ההוא ייתי

תאכל יו̇ וסימ̇ מכל עץ הגן תאכל · ובת איש כהן כי תחל · כי תהיה לאיש זר · כי תהיה אלמנה וגרושה · ועשירית
עלתיך הבשר והדם · רק את דמו לא תאכל · כי תצור אל עיר · עלה עשן באפו · וחברו · ויען השליש אשר למלך · וחברו · כי
בערה כאש הרשעה · לחמך ברעש · האגן דם · אש לפניו · יגיע כפיך כי תאכל · כי אש היא · צפיה הליכות עולם לו ·· ג ··

הפליט ה׳ וסימ׳ ויבא הפליט ויגד לאברם ׀ ביום ההוא יבא הפליט ׀ ביום ההוא יפתח פיך את הפליט ׀ בחמשה לחדש לגלותינו בא אלי הפליט ׀ בוא הפליט ויפתח את ׀׀ ותדבר ג׳ וסימ׳ כי אני אדני העון ותדברי ׀ יפתח פיך את הפליט ׀ למה תאמר יעקב ׀׀

משיזבא לחואה לך לאו ע׳
שמעתך בסוברא ׀ ביום
ההוא יפתח פיך את
הפליט ותדבר ולא
תאלם עוד והיית לה׳
להם למופת וידעו כי
אני יהוה ׀ ביומא הה׳
ההוא יתפתח פומך
במיתי משיזבא ותת׳
ותיתנבי ולא תשתוק
עוד ותהי להון לאת
וידעון ארי אנא יי ׀

כה

ויהי
דבר יהוה אלי לאמר ׀
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למי׳
למימר ׀ בן אדם שים
פניך אל בני עמון וה׳
והנבא עליהם ׀ בר
אדם קביל נבואה
על בני עמון ותתנבי
עליהון ׀ ואמרת לבני
עמון שמעו דבר אד׳
אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה יען אמרך
האח אל מקדשי כי
נחל ואל אדמת ישר׳
ישראל כי נשמה ואל
בית יהודה כי הלכו
בגולה ׀ ותימר לבני
עמון קבילו פתגם
דיי אלהים כדנא אמר
יי אלהים חלף דאמרת
חדוא על מקדשי ארי
ארי איתחל ועל

ארעא דישראל ארי
צדיאת ועל בית יהו׳
יהודה ארי הליכו בג׳
בגלותא ׀ לכן הנני נ׳
נתנך לבני קדם למו׳
למורשה וישבו טיר׳
טירותיהם בך ונתנו
בך משכניהם המה
יאכלו פריך והמה
ישתו חלבך ׀ בכין הא
מסר ליך לבני מדינחא
לירותא ויתבון ברני׳
ברניתהון ביך ויגרון
ביך משכניהון אינון
ייכלון טוב ארעך
ואינון יבזון בנכסיך ׀
ונתתי את רבה לנוה
גמלים ואת בני עמון
למרבץ צאן וידעתם
כי אני יהוה ׀ ואיתן
ית רבה למדור גמלין
וית בני עמון לבית
מישרי עדרין דען ו׳
ותידעון ארי אנא יי ׀
כי כה
אמר יהוה יען מחאך
יד ורקעך ברגל ותש׳
ותשמח בכל שאטך
בנפש אל אדמת ישר׳
ישראל ׀ ארי כדנא
אמר יי חלף דטפחת
בידך ודפסתא ברגלך
וחדיתא בכל נפשך
נפשך על ארעא דיי׳
דישראל ׀ לכן הנני נט

נטיתי את ידי עליך
ונתתיך לבג לגוים והו׳
והכרתיך מן העמים
והאבדתיך מן הארצ׳
הארצות אשמידך
וידעת כי אני יהוה ׀
בכין הא אנא מרים
ית מחת גבורתי עלך
ואיתנינך לביזא לעמ׳
לעממיא ואשיצינך
מבין עממיא ואבד׳
ואיבדינך מן מדינתא
ואשיצינך ותידע ארי
אנא יי ׀
כה אמר אדני
יהוה יען אמר מואב
ושעיר הנה ככל הגו׳
הגוים בית יהודה ׀
כדנן אמר יי אלהים
חלף דאמרו מואבאי
ושעיר מא שנו מכל
עממיא דבית יהודה ׀
לכן הנני פתח את כתף
מואב מהערים מעריו
מקצהו צבי ארץ בית
הישימות בעל מעון
וקריתימה ׀ בכין הא
הא אנא תבר ית תקוף
מואב מקירויהון מי׳
מכרכיהון עד פציחיהון
חדוות ארעהון בית
ישימות בעל מעון
וקריתים ׀ לבני קדם
על בני עמון ונתתיה
למורשה למען לא

מהערים ד׳ וסימ׳ וגם אל אחת מהערים ׀ ותתפקדן בני בניסין ׀ ואשר מהערים משחיתים ׀ לכן הנני פתח את כתף מואב ׀׀
בכל הגוים ד׳ וסימ׳ אשימהו עלי מלך ׀ שימה לנו מלך לשפטנו ׀ והיינו גם אנחנו בכל הגוים ׀ יען אמר מואב ושעיר ׀׀
אמרך ב׳ וסימ׳ ותאמר כי נקיתי אך שב ׀ יען אמרך האח ׀׀ ׀ נחל ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ אלה אשר נחל ׀ ואל אדמת ׀ נתר׳ קמ׳ ׀׀

בעשתי ג̇ וסימ׳ ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר׳ בעשתי עשרה שנה לצדקיהו ׳ ויהי בעשתי עשרה שנה ׳ דיחזקא׳׳
ויאשמו ב̇ וסימ׳ ויאשמו אנשים וזקנון בהם ׳ אלה אבלה ארץ ׳ יחד למען יחרבו ויאשמו ׳׳ ׳׳ ובחמתי ל̇ דגות ׳׳

הזכר בני עמון בגוים׃
לבני קדם על בני עמון
ואימסרינה לירותא
בדיל דלא יהי דוכרן
בני עמון בעממיא׃ ובמ
ובמואב אעשה שפט
שפטים וידעו כי אני
יהוה׃ ובמואב איעביד
פורענות דינין וידעון
ארי אנא יי׃
כה אמר אדני
יהוה יען עשות אדום
בנקום נקם לבית יהו
יהודה ויאשמו אשם
ונקמו בהם׃ כדנן אמר
יי אלהים חלף דעבדו
ארומאי בתקוף פורנ
פורענו לבית יהודה
וחבו חובא ואתפרעו
מינהון׃
לכן אמר אדני
יהוה ונטתי ידי על
אדום והכרתי ממנה
אדם ובהמה ונתתיה
חרבה מתימן ודדנה
בחרב יפלו׃ בכן כדנן
אמר יי אלהים וארים
מחת גבורתי על אד
אדום ואשיצי מינה
אינשא ובעירא ואית
ואיתנינה חורבא מדר
מדרומא ויתבי דדן
בחרבא יתקטלון׃ ונת
ונתתי את נקמתי באד
באדום ביד עמי ישראל

ועשו באדום כאפי ז
וכחמתי וידעו את נק
נקמתי נאם אדני א
יהוה׃ ואיתין ית פור
פורענותי באדום ביד
ישראל עמי ויתמסרון ויתפ
ויתפרעון מאדום
כרוגזי וכחימתי וידעו
וידעון ית פורענותי
אמר יי אלהים׃

חצי הספר

כה אמר
אדני יהוה יען עשות
פלשתים בנקמה וי
וינקמו נקם בשאט
בנפש למשחית איבת
עולם׃ כדנן אמר יי אלהים
חלה דעבדו פלשתאי
בדבבו ויתפרעו פור
פורענו בציפית נפש
בדיל לחבלא דבבות
עלם׃
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני נוטה ידי על
פלשתים והכרתי את
כרתים והאבדתי את
שארית חוף הים׃ בכן
כדנן אמר יי אלהים הא
אנא מרים ית מחת
גבורתי על פלשתאי
ואשיצי ית עמא ד
דחייבין לאשתיצא
ואוביד ית שאר ספר
ימא׃ ועשיתי בם נק
נקמות גדלות בתו
בתוכחות חמה וידעו

כי אני יהוה בתתי את
נקמתי בם׃ ואיעביד
בהון פורענות רברבן
בתקוף רגז וידעון ז
ארי אנא יי כד איתין
ית פורענותי בהון׃
ויהי כו
בעשתי עשרה שנה
באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה בירחא עשרי
שנין בחד לירחא
הוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי לז
למימר׃ בר אדם יען
אשר אמרה צר על
ירושלם האח נשברה
דלתות העמים נסבה
אלי אמלאה החרבה׃
בר אדם חלף דאמרת
צור על ירושלם חדי
חדיא איתברת דהות
מספקא סחורא לכל
עממיא איסתחרת
למיתי לותי דהות
מליא חרובת׃
לכן כה אמר
אדני יהוה הנני עליך
צר והעליתי עליך
גוים רבים כהעלות
הים לגליו׃ בכן כדנן
אמר יי אלהים הא אנא
שלח רוגזי עלך צור
ואסיק עלך משירית
עממין סגיאין כמיסק

לכן כ̇ב̇ בטעמ׳ בספר׳ וסימ׳ בתוכך׳ אבות יחלליכם ׳ דבריכם ׳ ובך עתי ׳ שוא ׳ הגפן ׳ הגפן ׳ הזכרכם ׳ לסיגים ׳ שבחרת ׳
אגדול ׳ אדום ׳ פלשתים ׳ יצור ׳ זדים ׳ חרב ׳ לנבוכדראצר ׳ בריה ׳ באש ׳ נשאתי ׳ אדם ׳ אשיב ׳׳ ׳׳ אשוב ב̇ וסימנהון
אשם הוא אשם אשם ׳ יען עשות אדום בנקם נקם ׳׳ ׳׳ מתימן ג̇ וסימ׳ אלוה מתימן יבא ׳ מתימן ודדנה ׳

עמך ה̇ וסימ̇ והשביע הכהן את האשה׳ בפרסות סוסיו ירמס את כל׳ הנה עמך נשים בקרבך׳ ותאמר רות אל תפגעי בי׳ ש
שמעי בת וראי והטי׳ וחד ועמך כלם צדיקים לעולם׳ פרש ג̇ ב̇ וא̇ וסימ̇ ורומי קשת׳ פרש מעלה׳ מקול פרש וגלגל

ימא כאיתרגושת
גלוהי׃ ושחתו חומות
צר והרסו מגדליה
וסחיתי עפרה ממנה
ונתתי אתה לצחיח
סלע׃ ויחבלון שורי
צור ויסגרון מגדלהא
ואיעקר עפרה מינה
ואיתין יתה לשיעית
כיפא׃ משטח חרמי
חרמים תהיה בתוך הי
ים כי אני דברתי נאם
אדני יהוה והיתה
לבז לגוים׃ משטח ינו
צידין תהי בגו ימא
ארי אנא גזרית במימ
במימרי אנא יי אלהים
ותהי לביזא עממיא׃
ובנותיה אשר בשדה
בחרב תהרגנה וידעו
כי אני יהוה׃ וקרויה
כפרנהא די בחקלא
בחרבא יתקטלון וידע
וידעון ארי אנא יי׃
כי כה
אמר אדני יהוה הנני
מביא אל צר נבוכדר נא
נבוכדנאצר מלך בבל
מצפון מלך מלכים
בסוס וברכב ובפרשים
וקהל ועם רב׃ ארי
כדנן אמר יי אלהים הא
אנא מיתי על צור נבו
נבוכדנצר מלכא דבבל
מציפונא מלך מלכיא

בסוסון וברתיכין ובפ
ובפרשין ומשירין וע
ועם סגי׃ בנותיך בשד
בשדה בחרב יהרג וו
ונתן עליך ושפך דיק
עליך סוללה והקים
עליך צנה׃ ויתבי כפרנך
די בחקלא בחרבא
יקטול ויצבי עלך כרק
כרקום ויצבר עלך מ
מיליתא ויקים עלך
דמזיינין בתריסין׃ ומ
ומחי קבלו יתן בחומ
בחומותיך ומגדלתיך
יתץ בחרבותיו׃ ומחית
פגוזוהי יתין בשורך
במיעלוהי בתרעך כמ
כמא דעלין בקרתא
דמיתרעא משור׃ מש
משפעת סוסיו יכסך
אבקם מקול פרש וגל
וגלגל ורכב תרעשנה
חומותיך בבאו בשע
בשעריך כמבואי עיר
מבקעה׃ מריבסת
סוסוותיה יחפינך אבק
אבקהון מקל פרשין ו
וגלגלין ורתכין יזועון
שוריך במיעלוהי בתרע
כמא דעלין בקרתא
דמתרעא משור׃
בפרסות סוסיו ירמס
את כל חוצותיך עמך
בחרב יהרג ומצבות
עזך לארץ תרד׃ כפ

בפרשת סוסוותיה ירד
ירדוש ית כל שוקיך
עמיך בחרבא יקטול
וקמת תוקפיך לאר
לארעא ימגר׃ ושללו
חילך ובזזו רכולתך
והרסו חומותיך ובתי
חמדתך יתצו ואבניך
ועציך ועפרך בתוך
מים ישימו׃ ויבזון נכ
נכסיך ויישבון סחור
סחורתיך ויפגרון ש
שוריך ובתי חמדתך
יתרעון ואבנך ואעך
ועפרך בגו ימא ישוון׃
והשבתי המון שיריך
וקול כנוריך לא ישמ
ישמע עוד׃ ואבטיל
איתרגושת זמריך וק
וקל נגון כנריך לא
ישתמע עוד׃ ונתתיך
לצחיח סלע משטח
חרמים תהיה לא תבנה
עוד כי אני יהוה דברתי
נאם אדני יהוה׃ ואי
ואיתנינך לשיעע כי
כיפה גלי משטח
צידין תהי לא תתבני
עוד ארי אנא יי גזרית
במימרי אמר יי אלה
אלהים׃
כה אמר אדני יהוה
לצור הלא מקול
מפלתך באנק חלל ב
בהרג הרג בתוכך ירעשו

חומות ה̇ וסימ̇ ביום ההוא יושר השיר׳ ואת כל חמות ירושלם׳ דמלכים׳ תנינ̇ דספר׳ ושחתו חמות צר׳ ויבן את בית יהוה׳ הסיבה
בריצנפד את ציון׳ ויהי כאשר שמע סנבלט׳ ויצאה בשער הגיא׳ וזה יהיה מזבחך׳ נאר מקדשו׳ וסימ̇ תקיפא דמלכא חבלי בנה ומיטב סנ
סנבלט ונפק למדבחא׳ וכל ברמיה דבות חמות בנ̇ג̇ חומת׳ ונתתיך לעם הזה׳ והצתי אש בחומת דמשק׳ ופקדתי על כל׳ וסימ̇ סורא דמשיח
צבל׳׳

ויושביה ג̇ וסימ̇ ויושביה במיכן ימותון · העיר ההללה אשר היתה חזקה · הילילו מפרס ועמודה ויושביה · אשר עשיריה ·
היושב על חוג הארץ · וישתבר חקות עמרי ··· את תהום · ג̇ וסימ̇ בהעלות עליך · ביום רדתו שאלה האבלתי · ותאכל את תהום ··

ירעשו האיים׃ כדנן
אמר יי אלהים לצור
הלא מיקל מפלתך קד
קטילך בניחוב מטע
מטען חרב בגו ייתר׃
ייתרבינון קטילין בגוך
יזועון פרורייא׃ וירדו
מעל כסאותם כל נשי
נשיאי הים והסירו
את מעיליהם ואת
בגדי רקמתם יפשטו
חרדות ילבשו על
על הארץ ישבו וחר
וחרדו לרגעים ושממו
עליך׃ ויחותון מעל
כורסוותהון כל רברבי
ימא ויעדון ית מעיל
מעיליהון וית לבושי
ציורריהון ישלחון ויע
ילבשון על ארעא יתי
יתבון ויזועון מן קדם
תבריהון ויצדון עלך׃
ונשאו עליך קינה
ואמרו לך איך אבדת
נושבת מימים העיר
ההללה אשר היתה
חזקה בים היא וישב
ויושביה אשר נתנו
חתיתם לכל יושביה׃
ויטלון עלך אליא
ויימרון לך איכדין א
אבדת דהוית יתבא בגו
ימא קרתא משבחתא
דהוית יתבא בתקוף
ימא היא ויתבהא׃

איכדין אתמסרו
להבר כל יתבהא׃ ועש
ועתה יחרדו האיים
יום מפלתך ונבהלו
האיים אשר בים מצ
מצאתך׃ כען יזועון
מפלת קטילך ויתבהלון
נגוותא דבימא כמי
במיפק גלוותיך׃
כי כה
אמר אדני יהוה בתתי
אתך עיר נחרבת כע
כערים אשר לא נוש
נושבו בהעלות עליך
את תהום וכסוך המים
הרבים׃ ארי כדנן אמר
יי אלהים כד איתין י
יתיך קירויא חרבא
בקירוין דלא איתותב
באסקותי עלך משירי
משיריין עממין דסגי
דסגיאין כמי תהומא
ויחפונך עממיא סגי
סגיאין׃ והורדתיך את
יורדי בור אל עם עו
עולם והושבתיך בא
בארץ תחתיות כחרב
כחרבות מעולם את
יורדי בור למען לא
תשבי ונתתי צבי בא
בארץ חיים׃ ואחתינך
עם נחתי גוב בית אבדנ
לות עמא דמעלמא
עם נחתי גוב בית אבד
אבדנא כדיל דלא

תתיתבין ואיתין חיד
חדוא בארעא דיש
דישראל׃ בלהות אתנך
ואינך ותבקשי ולא
תמצאי עוד לעולם
נאם אדני יהוה׃ כדלא
הוית איתנינך וכן תתבען
ותתבעין ולא תשכחין
עוד לעלם אמר יי א
אלהים׃
כז ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עמ
עמי למימר׃ ואתה
בן אדם שא על צור
קינה׃ ואת בר אדם
טול על צור אליא׃
ואמרת לצור הישבתי
על מבואת ים רכלת
העמים אל איים רבים
כה אמר אדני יהוה׃
צור את אמרת אני
כלילת יפי׃ ותימר
לצור דיתבא על מגז
מגרש מחוזי ימא
מספקא סחורא לעי
לעממיא לנגוון סגי
סגיאן כדנן אמר יי א
אלהים צור את אמרת
אנא משכללא בשופרי׃
בלב ימים גבוליך בניך
כללו יפיך׃ בגו ימא
תחומיך ארדיכליך
שכללו בנינך׃ ברוש
ברושים משניר בנו לך

ישבו ג̇ וסימ̇ וירדו מעל כסאותם כל נשיאי · ויהי חילם למשיסה · צנן הסכל במרומים · וחד וישבו · ויקח עשרה אנשים ·
לרגעים ה̇ וסימ̇ אני יי נצרה לרגעים · וחרדו לרגעים ושממו עליך · וחרדו לרגעים איש לנפשו · לרגעים תבחננו ··· בהעלות
ג̇ וסימ̇ ויהי בהעלות יי את אליהו · כיכה אמר יי אלהים בתתי אותך · ואחר הבינו להם ולכהנים ··· גבוליך ל̇ דכות ··

אלישה ג׳ וסימ׳ אלישה ותרשיש כתים · וחברו דדבר הירבי · תכלת וארגמן מאיי אלישה · אגנף ·· ״ · גבל ב׳ א׳ וא׳ וסי׳
גבל וחכמיה היו בך · גבל ועמון ועמלק ·· בתר זמין ·· · לערוב ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ · וסימ׳ הנה נא רפה היום לערוב · מערבך · חס׳ ··

את כל לחתים ארז
מלבנון לקחו לעשו
לעשות תרן עליך
בירוזן מסער בנו ליך
ית כל גישריך ארזין
מליבנן נסיבו למעבד
תורנין עלך אלונים
מבשן עשו משוטיך
קרשך עשו שן בת
אשרים מאיי כתים
בלוטים ממתנן עברו
משוטי ספינך תירומי
תרעך דפרן ראישכר
ראישברעין מכבשין
בשן דפיל בית חופא
לאיתיטרין ממדינת
אפוליא שש ברקמה
ממצרים היה מפרש
מפרשך להיות לך
לנס תכלת וארגמן
מאיי אלישה היה
מכסך בוץ וצייורין
ממצרים הוה פרסיך
למיהוי לך לאת
תיכלא וארגונא מן
ממדינת איטליא מ
הוה כסותיך יושבי
צידון וארוד היו שט
שטים לך חכמיך
צור היו בך המה חוו
חובליך יתבי צידון ו
וארוד הוו שייטין ומ
ומיתן סחורה לגייך
חכימיך צור הוו ביך
אינון פרנסיך זקני
גבל וחכמיה היו בך
מחזיקי בדקך כל
אניות הים ומלחיהם
היו בך לערב מערבך
סבי גבל וחכימהא
הוו ביך מתקפי צרה
צורכך כל נחתי ספי
ספיני ימא וספניהון
הוו שייטין ומיתן
סחורה לגייך פרס
ולוד ופוט היו בחילך
אנשי מלחמתך מגן
וכובע תלו בך המה
נתנו הדרך פרסאי
ולודאי ופוטאי הוו
במשריתך גברי עבדי
קרביך עגילין וקולסי
תלו ביך אינון אסגיאו
זיוך בני ארוד וחילך
על חומותיך סביב
וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על
חומותיך סביב המה
כללו יפיך בני ארוד
וכל משיריתך על
שורך סחור סחור
ואת קפוטקאי במגד
במגדלך הוו שילטיהו
תלו על שורך סחור
סחור אינון שכלילו
שופריך תרשיש ס
סחרתך מרוב כל הון
בכסף ברזל בדיל ועו
ועופרת נתנו עזבוניך
מן זגמא מיתן סחורה
לגייך מסגי כל עותר
בכסף ברזל בעין ואבר
יהבו בבית גנזך יון
תובל ומשך המה
רוכליך בנפש אדם וכ
וכלי נחשת נתנו מע
מערבך יון תבל ומשך
אינון תגריך בנפשך
דאינשא ומני נחשא
מיתן סחורה לגייך
מבית תוגרמה סוסים
ופרשים ופרדים נתנו
עזבוניך ממדינת
גרממיא סוסון וכור
וכורעון מיתן סחורה
לגייך בני דדן רוכליך
איים רבים סחורת
ידך קרנות שן והבנים
השיבו אשכרך בני
דדן תגריך יתבי נגוון
סגיאין מיתן סחורה
לגייך בקרנין דיעלין
שין דפיל וטוסין ית
אתיבו קורבניך ארם
סוחרתך מרב מעשיך
בנפך ארגמן ורקמה
ובוץ וראמות וכדכד
נתנו בעזבניך מן א
ארם מיתן סחורה
לגייך מסגי עותריך נ
בתכריכין דארגון וכ
ובוץ צייורין ואבנך
טבין ומרגלן יהבו
בבית גנזך יהודה
וארץ ישראל המה

יצור ג׳ מלא׳ וסימ׳ וישלח חירם מלך יצור · דמלכים · ואמרת ליצור · ב׳ בו · חכמיך יצור היה בך · ליצור הלוא מקול מפלתך ·
כי כיצור כדומה בתוך הים · שא קינה על מלך יצור · כאשר ראיתי על יצור · יצור תעודה חתום תורה · גבל ועמון ועמלק ·· ״ · תובל ז׳
את תובל דין · ב׳ בו · ושבתי בהם אות · שם תובל ומשך · שם משך תובל · לרקמות תובל למלך ·· · סחרתך לית דכות׳ ··

עזבונך ד׳ וסימ׳ תרשיש סחרתך ׀ מבית ותוגרמה ׀ רכלי שבא ורעמה ׀ ביצאת עזבוניך מימים ׀ וחד ועזבניך מערבך ״
זעקת ג׳ וסימ׳ זעקת סדום ועמרה כי רבה ׀ לקול זעקת חבליך ירעשו ׀ זעקת שבר יעערו ״ ״ הבאוך ל׳ וחס ״

רוכליך בחטי מנית
ופנג ודבש ושמן וצ
רי נתנו מערבך ׀ יה
יהודה וארעא ישרא
אינון תגרך בחוטי די
דיחוש וקילוגא ודי
ודבש ומשח ושטף
יהבו בחנותיך ׀ דמשק
סחרתך ברוב מעשיך
מרוב כל הון ביין חל
חלבון וצמר צחר ׀
מן דמסק מיתן סחור
לגויך בסגי עותריך
מסגי כל עותר בחמר
חילת מבשל ועמר
מילת כבנא ׀ ודן ויון
מאוזל בעזבוניך נתנו
ברזל עשות קדה וקנה
במערבך היה ׀ ודן ויון
בשירין סחורתיך מי
מיתן בעדקין דברזל
קידה וקנה בשם בחו
בחנותיך יהבו ׀ דדן כו
דדן רוכלתך בבגדי חז
חופש לרכבה ׀ דדן מי
מיתן סחורה בגויך
בלבוש דיקר לרתיכין ׀
ערב וכל נשיאי קדר
המה סוחרי ידך בכ
ברים ואילים ועתודים
בם סוחריך ׀ ערב וכל
רברבי נבט אינון תגרך
בתורין ודכרין ובערין
בהון הוות סחורתיך ׀
רוכלי שבא ורעמה

המה רוכליך בראש ז
כל בשם ובכל אבן
יקרה וזהב נתנו עזבונך
תגרי שבא ורעמה אי
אינון תגרך בריש כל
בוסמין ובכל אבנין טו
טבין ודהבא יהבו בבית
גנזך ׀ חרן וכנה ועדן
רוכלי שבא אשור
כלמד רוכלתך ׀ חרן
וכנה וחדייב תגרי
שבא מדינת אתור
ומדי אינון תגרך ׀ המה
רוכליך במכללים
בגלומי תכלת ורקמה
ובגנזי ברומים בחבלים
חבושים וארזים במ
במרכלתך ׀ אינון ת
תגרך בגמר מיני כל
תושבחתא בגוזין דת
דתכלא וכושפין דיו
דיורא באילמין די
דזהוריתא מחתין ז
ביקמטרון חפן גלדין
מאסרין באטונין רב
רבותא מחתין בעיזי
בעיזקת גלב עיבידה
ימא במגדלי אעי ז
הרסין בהון הוו
סחורתיך ׀ אניות תר
תרשיש שרותיך מ
מערבך ותמלאי ותה
ותכבדי מאד בלב ימים ׀
בספינת ימא הוו שיטין
ומיתן סחורה לגויך

ועתרת ותקיפת לחדא
בגו ימימיא ׀ במים רבים
הביאוך השטים או
אתך רוח הקדים שב
שברך בלב ימים ׀ במיין
סגיאין עלו עלך דבז
יתיך מלך דתקיף כר
קידומא תבריך בגו י
ימימיא ׀ הונך ועזבונך
מערביך מלחיך וח
וחובליך מחזיקי ב
בדקך וערבי מערבך
וכל אנשי מלחמתך
אשר בך ובכל קהלך
אשר בתוכך יפלו בלב
ימים ביום מפלתך ׀ עד
עותריך ונכסיך סחו
סחורתיך ספנך ופרנסך
מתקפי בדקך ומיתן
סחורת חנותיך וכל
גברי עבדי קרביך דבך
וכל משיריתך די בגוך
יתירמון בגו ימימיא
ביום מפלת קטיליך ׀
לקול זעקת חובליך יר
ירעשו מגרשות ׀ לקל
צוחת פרנסך יזועון ז
פרווריא ׀ וירדו מאני
מאניותיהם כל תפשי
משוט מלחים כל
חבלי הים אל הארץ
יעמדו ׀ ויחתון מספי
מספינתהון כל אחדי
משוט ספנין כל פרנסי
ימא על ארעא יקומון ׀

וירדו ז׳ וסימ׳ וירדו כל עבדיך אלה אלי ׀ ואם בריאה יברא ה׳ ׀ וירדו ראמים עמם ופרים ׀ וירדו מעל כסאותם ׀ וירדו
מאניותיהם כל תפשי ׀ ויאמר אלי כל המים האלה ׀ והפכתי כסא ממלכות ״ ״ ועדן ד׳ בליש וסימ׳ ההצילו אתם ׀ וחמרו ׀
חרן וכנה ועדן ׀ ותומך שבט מבית עדן ״ ״ ודן ב׳ וסימ׳ ודן ויון מאוזל בעזבוניך ׀ ודן וגלעד בעבר הירדן ׀ דיהושע ״

גבה ה׳ וסימ׳ אמר לנגיד צר׳ גבה לבה ביפיך׳ ובחזקתו גבה לבו׳ ולא בגמול עליו השיב׳ לא גבה לבי ולא רמו עיני׳
ויחד וגבה מאד׳׳ כלב ה׳ וסימ׳ אשר לבו כלב האריה׳ כלב אשה מיצרה׳ וחבריו׳ אמר לנגיד צר׳ יען תתן את לבבך׳׳

והשמיעו עליך בקו
בקולם ויזעקו מרה
ויעלו עפר על ראשי
ראשיהם באפר יתפ
יתפלשו ׀ וישמעון
עלך בקלהון ויצוחון
במרר ויסקון עפרא
על רישיהון בקיטמ
יהון חפיפין ׀ והקריחו
אליך קרחה וחגרו
שקים ובכו אליך בה
במר נפש מספד מר ׀
וימרטון עלך מרט
ויסדון סקין ויבכון ו
עלך במריר נפש ויז
ויעברון מיספד במי
מימריר ׀ ונשאו אליך
בניהם קינה וקוננו ע
עליך מי כצור כדמה
בתוך הים ׀ ויטלון עלך
בעניהון אליא ויללון
עלויהון מן כצור לית
דדמי לה בגו ימיא ׀
בצאת עזבוניך מימים
השבעת עמים רבים
ברב הוניך ומערביך
העשרת מלכי ארץ ׀
במיפק סחורתיך ממ
מגו עממיא שבעת
עממין סגיאין בסגי
עותריך ונכסך אעתר
מלכי ארעא ׀ עת נשבר
נשברת מימים במעי
במעמקי ים מערביך
וכל קהלך בתוכך נפלו ׀

כען איתברת הוית
מספקא סחורא לע
לעממיא בעימקי ימ
ימא סחורתך וכל מ
משיריתך בגויך נפלו ׀
כל ישבי האיים שממו
עליך ומלכיהם שערו
שער רעמו פנים ׀
כל יתבי נגוותא צדיאו
עלך ומלכיהון זעו זע
זיע איתתרשימו אפי
אפיהון ׀ סחרים בעמ
בעמים שרקו עליך
בלהות היית ואינך
עד עולם ׀ תגריך בע
בעממיא צדיאו עלך
כד לא הוית איתבינך
וכן תהון עד עלמא ׀

ויהי כח

דבר יהוה אלי לאמר ׀
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימ ׀
בן אדם אמר לנגיד
צר כה אמר אדני א
יהוה יען גבה לבך וה
ותאמר אל אני מושב
אלהים ישבתי בלב י
ימים ואתה אדם ולא
אל ותתן לבך כלב א
אלהים ׀ בר אדם אימר
למלכא דצור כדנן ׀
אמר יי אלהים חלף ד
דרמים ליבך ואמרת
דהלא אנא ומותב ת
תקיפין יתיבית בגו ימ

ימיא ואת אינשא
ולית בך צרוך וחשיבת
בליבך דאת דחלא ׀
הנה חכם אתה מדנ
מדניאל וכל סתום
לא עממוך ׀ הא חכים
את מדניאל כל רז
לא יתכסא מינך ׀ בחו
בחכמתך ובתבונתך
עשית לך חיל ותעש
זהב וכסף באוצרותיך ׀
בחוכמתך ובסוכלתנ
ובסוכלתנותך קניתא
לך ניכסין וכנשתא
דהבא וכספא באוצרך ׀
ברב חכמתך ברכלת
וברכולתך הרבית חי
חילך ויגבה לבבך בח
בחילך ׀ בסגי חוכמתך
ובסחורתך סגיאת
משיריתך ורמים לי
ליבך במשיריתך ׀
לכן כה
אמר אדני יהוה יען
תתך את לבבך כלב א
אלהים ׀ בכין כדנן אמר
יי אלהים חלף דחשי
דחשיבתא בליבך דא
דאת דחלא ׀ לכן הנני
מביא עליך זרים ע
עריצי גוים והריקו
חרבותם על יפי חכמ
חכמתך וחללו יפעתך ׀
בכין האנא מיתי עלך
נוכראין תקיפי עממי

בל׳ ליש שמיעה אל במ״ב על׳ וסימ׳ ואני שמעתי עליך לאמר׳ וישמע עליהם חזקיהו׳ דמלכים׳ וישמע על תרהקה׳ דישעי׳
דרשו מעל ספר׳ הזכירו לגוים׳ בהקיר בור מימיה׳ אל תשמעו על דברי הנביא׳ לשמע על הרנה ועל התפלה׳ ולבית הרכבים׳
שאו נס בארץ׳ השמיעו עליך בקולם׳ השמיעו על ארמנות באשדוד׳ ואת זעקתם שמעת על ים סוף׳׳ ובפי׳ ל׳ דבות׳׳

ויהלם ג̇ וסימ̇ נפך ספיר ויהלם וחברו׃ אדם פטדה וברקת ׳׳ וישפה ג̇ וסימ̇ משבצים זהב תעשה אתכר׃
וחברו׃ בעדן גן אלהים היית ל̇ ׳׳ את ג̇ בליש דבר וסימ̇ ואם ככה את עשה לי׃ ואת תדבר אלינו׃ את כרוב ממשח ׳׳

וישלפון סיפיהון על
תיקון חוכמתך ויחה
ויחבלון זיו איקרך׃
לשחת יורידוך ומתה
ממותי חלל בלב ימי
ימים׃ לחבלא יחתונך
ותמות ממות מטעני
חרב בגו ימיא׃ הא
האמר תאמר אלהים׃
אני לפני הרגך ואתה
אדם ולא אל ביד
מחלליך׃ המימר
מימר הלא אנא קו
קדם דקטלך ואת ינ
אינשא ולית בך צו
צרוך ביד מחבלך׃ מ
מותי ערלים תמות
ביד זרים כי אני דברתי
נאם אדני יהוה׃ ממי
דשיצין תמותת ביד
נוכראין ארי גזירת
במימרי אמר יי אלהים׃
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי עמי למימ׃
בן אדם שא קינה על
מלך צר ואמרת לו
כה אמר אדני יהוה
אתה חותם תכנית מ
מלא חכמה וכליל יו
יפי׃ בר אדם טול איו
אליא על מלכא דצור
ותימר ליה כדנן אמר
יי אלהים את דמי למנא

דתרעתא דמיתקן
בחוכמה ומשכלל כו
בשופריה׃ בעדן גן א
אלהים היית כל אבן
יקרה מסכתך אדם ו
פטדה ויהלום תרשיש
שהם וישפה ספיר נו
נפך וברקת וזהב מלי
מלאכת תפיך ונקביך
בך ביום הבראך כוננו׃
בסגי טוב ותפנוקין ו
את מיתפנק כאילו בג
בגן עדן גינתא דיי את
שרי עותרא גיותא ו
ויקרא מיתיהב לך כל
אבנין טבין מסדרן על
לבושך סמקן ירקן
וסב חלום ברום ימא וו
ובורלא ופנתירין שבו
שבזיז איזמרגדין וכו
וכרכין משקען בדהב
כל אילין עבידתיתו
תיקנך בכין דאית
ליבך ברם לא איסתכ
איסתכלא בפגרך דא
דאית עביד חלולין ונו
ונקבין דאינון צריכך
דלא איפשר לך דתו
דתתקיים בלא בהון
מיומא דאיתבריתא
עימך מתקנן׃ את כ
כרוב ממשח הסוכך ו
ונתתיך בהר קדש א
אלהים היית בתוך א
אבני אש התהלכת׃ או

את מלכא מופא למו
למלטש ויהבית לך רו
רבותא ואת על טור
דקודשא דיי בסדרתא
ובעמא קדישא ספרת
למישלט׃ תמים אתה
בדרכיך מיום הבראך
עד נמצא עולתה בך׃
שלים את באורחתך
מיומא דאיתבריתא
עד דאישתכח שקרא בך׃
ברוב רכולתך מלאו
תוכך חמס ותחטא
ואחללך מהר אלהים׃
ואבדך כרוב הסוכך
מתוך אבני אש׃ בסגי
בסגיאות סחורתיך
איתמליאו אורחך
חטוה וחובתא ואפסינך
על דבסרתא על טור
קודשא דיי ואבדינך
מלכא דהבתנא על דו
דבסרתא למישלט בו
בעמא קדישא׃ גבה
לבך ביפיך שחת חכמ
חכמתך על יפעתך
על ארץ השלכתיך יו
לפני מלכים נתתיך
לראוה בך׃ ראים ליבך
בתוקפך איתחבלת
חוכמתך על זיו אימ
איבתך על ארעא רו
רטשתך אוחרא למי
למלכיא יהבתך לאי
לאיסתכלא בך׃ מרוב

יו̇ט̇ פס̇ על על ומלה ביניהון וסימ̇ ישרצו המים׃ או מצא אבדה׃ על מוקדה על המזבח׃ והם לקחו את אשר מיכה ויוסיפו
בני ישראל ויחזק ית׳׳ ויאבד וישלח אתה׃ ותקם חנה אחרי אכלה׃ לא טוב הדבר הזה׃ ועתה כה תאמר לעבדי דשמואל׃ ויוציא
מנחם את הכסף׃ והמלך הפקיד את השליש׃ ערות על יאור׃ על כן על בחודק׃ על מה על׳ גבה׃ לא לנו׃ על ירמיהו על׳ הגזה בית׳׳

הנני עליך ג וסימ׳ הנני עליך גם · הנני עליך יבר · הנני עליך יצידון · ולא יהיה ד ריש פס וסימ׳ ולא יהיה למצרים מעשה · ולא יהיה פליט · ולא יהיה לבית ישראל למבטח · ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון · לית ובמלי

עונך בעול רכלתך
חללת מקדשך ואוצ
ואוציא אש מתוכך
היא אכלתך ואתנך
לאפר על הארץ לעיני
כל ראיך ׀ מיסגי חוביך
בסקר סחורתיך אפס
אפיסתא מקדשך ואי
ואיתי עממיא דתקיפ
דתקיפין כאישתא
מחובי ודונך איגון ית
ישיצונך ואיתנך כי
כפיקוס על ארעא לע
לעיני כל חזך ׀ כל יוד
יודעיך בעמים שממו
עליך בלהות היית ואי
ואינך עד עולם ׀ כל
ידעך בעממיא יברון
עלך כדלא הוית איתו
איתנבר וכן תהי עד
עלמא ׀
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ׀ והוה פיתגם
נבואה מן קדם יי עמי
למימר ׀ בן אדם שים
פניך אל צידון והנבא
עליה ׀ בר אדם קביל
נבואה על צידון ואיז
ואיתנבי עלה ׀ ואמרת
כה אמר אדני יהוה ׀
הנני עליך צידון ונכב
ונכבדתי בתוכך וידעו
כי אני יהוה בעשותי
בה שפטים ונקדשתי
בה ׀ ותימר כדנן אמר
יי אלהים הא אנא שלח
רוגזי עלך צידון ואי
ואיתיקר בגויך וידעון
ארי אנא יי כד אעביד
בך פורענות דינין ׀ וי
ואיתקדש בה ׀ ושלח
ושלחתי בה דבר ודם
בחוצותיה ונפלל
בתוכה בחרב עליה מ
מסביב וידעו כי אני
יהוה ׀ ואישלח בה מו
מותא וקטלא בשוק
בשוקהא כד יתרמון
קטילין בגוה באיתיתי
עלה דקטלין בחרבא
מסחור סחור וידעון
ארי אנא יי ׀
ולא יהיה
עוד לבית ישראל סי
סילון ממאיר וקוץ ו
מכאיב מכל סביבתם
השאטים אתם וידעו ׀
כי אני אדני יהוה ׀ ולא
יהי עוד לבית ישראל
מלך מבאיש ושילטון
מעיק מכל סחרניהון
דבזין יתהון וידעון ׀
ארי אנא יי אלהים ׀
כה אמר
אדני יהוה בקבצי את
בית ישראל מן העמים
אשר נפצו בם ונקדש
ונקדשתי בם לעיני הו
הגוים וישבו על אדמ
אדמתם אשר נתתי
לעבדי ליעקב ׀ כדנן יי
אמר יי אלהים כד
איכנוש ית בית ישראל
מבינ עממיא דאיז
דאיתבדרו לתמן ואי
ואיתקדש בהון לעי
לעיני עממיא ויתבון
על ארעהון דיהבית
לעבדי ליעקב ׀ וישבו
עליה לבטח ובנו בתים
ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפט
שפטים לכל השאטים
אתם מסביבתם וידעו
כי אני אדני יהוה ׀ וי
ויתבון עלה לרוחצן ח
ויבנון בתין ויצבון ׀
כרמין ויתבון לרוחצן
כד אעביד פורענות
דינין מכל דבזין יתהון
מסחרניהון ארי אנא
יי אלההון ׀

כט

הפטרה

בשנה העשירית
בעשירי בשנים עשר
לחדש היה דבר יהוה ׀
אלי לאמר ׀ בשתא
עשיריתא בעשירא
בתרי עשר לירחא
הוה פיתגם נבואה
מן קדם יי עימי למי
למימר ׀ בן אדם שים
פניך על פרעה מלך
מלך מצרים והנבא
עליו ועל מצרים כלה ׀
בר אדם קביל נבואה

כי אני יי אלהיהם ח וסימ׳ וידעו כי אני יי אלהיהם · ב בן · ואת גם זאת בהיותם בארץ · וישבו עליה לבטח ובנו בתים · וידעו בית ישראל כי אני יי אלהיהם · וידעו כי אני יי אלהיהם בהגלותי · והמה עמו בית ישראל · וגברתי את בית יהודה ואת בית · כה אמר ד בטע בספר וסימ׳ בקבצי את בית ישראל · כל בן נכר ערל לב · בראשון באחד לחדש · שער החצר הפנימית

ועד גבול ד̇ וסימ̇ מן השחור ועד גבול · ושלמה היה מושל · ממגדל סונה ועד גבול · ויהי מושל בכל ארץ ·· ג
ולא תשב ד̇ וסימ̇ אשה תארש · ארץ מלחה ולא תשב · לכן ישבו איים · לא תעבר בה רגל אדם ·· · עשיתני ל̇ ·

על פרעה מלכא דמ
דמצרים ואתנבי עלו
עלוהי ועל מצראי
כולהון ׃ דבר ואמרת
כה אמר אדני יהוה
הנני עליך פרעה מלך
מצרים התנים הגדול
הרבץ בתוך יאריו א
אשר אמר לי יארי ו
ואני עשיתני ׃ אתנבי
ותימר כדנן אמר יי
אלהים האנא שלח
רוגזי על פרעה מלכ
דמצרים דאת דמי לת
לתנינא רבא דשרי
בגו נהרוהתא די אמר
לילי ואנא כבשית ׃
ונתתי חחים בלחייך
והדבקתי דגת יאריך
בקשקשתיך והעלית
והעליתיך מתוך יארי
יאריך ואת כל דגת יי
יאריך בקשקשתיך
תדבק ׃ ואיתין שירין
בלישתך ואיקטול
שילטוני תוקפך עם
גיברך ואסיקינך מגו
תוקפך וית כל שילטוני
תוקפך עם גיברך יתל
יתקטלון ׃ ונטשתיך
המדברה אתך ואת כל
דגת יאריך על פני השד
השדה תפול לא תאסף
ולא תקבץ לחית הארץ
ולעוף השמים נתתיך ׃

לאכלה ׃ ואירטשינך
למדברא יתך וית כל
שילטוני תוקפך עם
גיברך על אפי חקלא
תיתרמי נבילתך לא ת
תיתכניש ולא תיתקבר
לחית ארעא ולעופא
דשמיא מסרתך לא
לאישתיצאה ׃ וידעו
כל ישבי מצרים כי
אני יהוה יען היותם
משענת קנה לבית
ישראל ׃ וידעון כל יו
יתבי מצרים ארי אנא
יי׳ חלף דהוו סמך קנ
קניא רעיעא לבית
ישרא ׃ בתפשם בך בכפך
תרוץ ובקעת להם כל
כתף ובהשענם עליך
תשבר והעמדת להם
כל מתנים ׃ באיתכנוה
כאיתכנותהון בך
ביד מלך תקיף תיתמסר
ויבד בית רוח צנחון יי
ובאיסתמכותהון עלך
תיתבר ולא תהי להון
לבית סומכיהון ׃
לכן כה
אמר אדני יהוה הנני
מביא עליך חרב והכ
והכרתי ממך אדם ובה
ובהמה ׃ בכין כדנן אמר
יי׳ אלהים האנא מיתי
עלך דקטלין בחרבא
ואישיצי מינך אינשא

ובעירא ׃ והיתה ארץ
מצרים לשממה וחו
וחרבה וידעו כי אני י
יהוה יען אמר יאר
לי ואני עשיתי ׃ ותהי
ארעא דמצרים לאיד
לאישתממו וחורבתה
וידעון ארי אנא יי׳ חל
חלף דאמר מלכותא
דילי ואנא כבשית ׃
לכן הנני אליך ואל
יאריך ונתתי את ארץ
מצרים לחרבות חרב
שממה ממגדל סונה
ועד גבול כוש ׃ בכין הא
אנא שלח רוגזי עלך
ועל מלכותך ואיתין ית
ארעא דמצרים לחרוב
צדו ואישתממו ממגדל
סונה ועד תחום כוש ׃ ל
לא תעבר בה רגל אדם
ורגל בהמה לא תעבר
בה ולא תשב ארבעים
שנה ׃ לא תעבר בה
רגל אינשא ורגל בעיר
לא תעבר בה תתותב
ארבעין שנין ׃ ונתתי
את ארץ מצרים לחרו
לחרבות חורב שממה
בתוך ארצות נשמות
ועריה בתוך ערים
מחרבות תהיינה שממה
שממה ארבעים שנה
והפצתי את מצרים
בגוים וזריתים בארצות ׃

חרב י̇ג̇ בליש̇ וסימ̇ הייתי ביום אכלני חרב · וג̇ בגזה דגדעון · תהיה משלכת · תחיה בצרה · חרב אל מימיה ויבשו · י̇ ·
ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב · וסכה תהיה לצל יומם · מחסה מזרם לצל חרב · בחרב ביצון · ב̇ בו · וחדשו עדי חרב · קול ישורר
בחלון · ואקרא חרב על הארץ ·· ממגדל סונה ב̇ וסימ̇ לכן הנני אליך ואל יאריך · ונפלו סמכי מצרים וירד גאון ·· ס

על מלך ט וסימ׳ בימיו עלה פרעה נכה · ויקח אתם נבוזראדן · ויצא יהויכין מלך יהודה · ונשאת המשל הזה על · ויר־די
בגילאת שבעים שנה · בן אדם שא קינה על · ובעת ההיא בא חזני · ויער כחו ולבבו על מלך · ובעתים ההם רבים יעמדו

ואותין ית ארעא דמ
דמצרים יצדו כגו מז
מדינן צדיין וקירותא
כגו קירוין דחרובא
חורבן תהוין לצדו ארב
ארבעין שנין ואבדר
ית מצראי לבין עמ
עממיא ואבדרינון
במדינתא׃
כי כה אמר
יהוה אלהים מקץ
ארבעים שנה אקבץ
את מצרים מן העמ
העמים אשר נפצו
שמה׃ ארי כדנן אמר
יי׳ אלהים מסוף ארבעין
שנין איכניש ית מצ
מצראי מביני עממ
דאיתבדרו לתמן׃ ושב
ושבתי את שבות מצ
מצרים והשבתי את
אתם אל ארץ פתרוס
אל ארץ מכורתם והיו
שם ממלכה שפלה׃
ואתיב ית גלות מצראי
ואתיב יתהון לארעא
פתרוס על ארעא תות
תותבותהון ויהון תמן
מלכו חלשא׃ מן הו
המ ממלכות תהיה שפ
שפלה ולא תתנשא
עוד על הגוים והמע
והמעטתים לבלתי
רדות בגוים׃ מן מלכו
מלכוותא תהי חלשא

מן ולא תתרברב עוד
על עממיא ואזעירינון
בדיל דלא ישלטון בע
בעממיא׃ ולא יהיה
עוד לבית ישראל
למבטח מזכיר עון ב
בפנותם אחריהם וי
וידעו כי אני יהוה׃ ו
ולא יהי עוד לבית
ישראל לאתרחצא
לאדכרא חובין כאפ
כאפנייתהון בתריהון
וידעון ארי אנא יי׳
ויהי
בעשרים ושבע שנה
בראשון באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה בעשרין
ושבע שנין בקדמאה
בחד לירחא הוה פית
פתגם נבואה מן קד
יי׳ עמי למימר׃ בן
אדם נבוכדראצר מלך
בבל העביד את חילו
עבדה גדלה אל צר
כל ראש מקרח וכל
כתף מרוטה ושכר לא
היה לו ולחילו מצר
על העבדה אשר
עבד עליה׃ בר אדם נ
נבוכדנצר מלכא דבבל
אפלח ית משריתיה
פולחן רב על צור כל
סער ריש נתר וכל כתף
איתו איתמרט ואגר

לא הוה ליה ולמשריתי
ולמשריתיה מצור
על פולחנא דאפלח
עלה׃
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני נתן לנבוכ
לנבוכדראצר מלך
בבל את ארץ מצרים
ונשא המנה ושלל
שללה ובזז בזה והיו
והיתה שכר לחילו׃
בכין כדנן אמר יי׳ אלהים
הא אנא יהיב לנבוכ
לנבוכדנצר מלכא ד
דבבל ית ארעא דמצר
ויסבי איתרגושתה
ויבוז ביזתה ויעדי עד
עדאה ותהי אגר למ
למשריתיה׃ פעלתו
אשר עבד בה נתתי
לו את ארץ מצרים
אשר עשו לי נאם אד
אדני יהוה׃ אגר די
דאפלח בה יהבית
ליה ית ארעא דמצרים
דחבו קדמי לאתפרע
מנהון אמר יי׳ אלהים׃
ביום ההוא אצמיח
קרן לבית ישראל ולך
אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה׃
ביומא ההוא איתי
פורקן לבית ישראל
ולך אתן מפתח פומא
בנבואה בניהון וידעון

על ארץ ט וסימ׳ ושבתי את שבות מצרים · גבה לבך ביפיך ואמרת אעלה על ארץ פרזות · הבנה בסוסים מעלתין ·
להמטיר על ארץ לא איש · ידין בגוים מלא גויות · עדות ביהוסף שמו · יהללו את שם יי׳ כי נשגב · והיה כמלאת שבעים ·
על הגוים ה וסי׳ ראה הפקדתיך היום · שפוך חמתך על · דירביה · ויגבה גדול אני קצת · מן הממלכות תהיה שפלה

יקרוב ד׳ וסימ׳ וקרוב לבוא עתה · כי קרוב יום וקרוב יום · הזד יגו וקרוב שמך · וקרוב שמך מתת הכסילים ·׃
לשחת הארץ ב׳ וסימ׳ ולא יהיה עוד מבול לשחת · הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים ·׃ ארץ הברית ל׳ דסמ׳ ׃

ארי אנא יי׳׃
ל
ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׃ וה
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי׳ עמי למימר׃
בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה
הילילו הה ליום׃ בר
אדם איתנבי ותימר
כדנן אמר יי׳ אלהים א
איליליו ואימרו מו׳ה
קדם יומא׃ כי קרוב׃
יום וקרוב יום ליהוה
יום ענן עת גוים יהיה׃
ארי קריב יומא וקריב
יומא דעתיד למיתי
מן קדם יי׳ יום ענן זיע
עידן תבר עממיא
יהי׃ ובאה חרב במצ
במצרים והיתה חלח
חלחלה בכוש בנפל
חלל במצרים ולקחו
המונה ונהרסו יסודת
יסודותיה׃ ותיתי
חרבא במצרים ויהי
זיע בכוש כד יתרמון
קטילין במצרים וי
יסבון איתרגושתא
ויתפגרון אושהא׃ כוש
ופוט ולוד וכל הערב
וכוב ובני ארץ הברית
אתם בחרב יפלו׃ כוש
ופוטאי ולודאי וכל
סמכותא וכוב ובני
ארע קימיא עימהון

בחרבא יתקטלון׃
כה אמר
אדני יהוה ונפלו סמ
סומכי מצרים וירד
גאון עזה ממגדל
סונה בחרב יפלו בה
נאם אדני יהוה׃ כדנן
אמר יי׳ אלהים ויתקט
ויתקטלון סעדי מצ
מצראי ויבטל יקר
תוקפה ממגדל סונה
בחרבא יתקטלון בה
אמר יי׳ אלהים׃ ונשמו
בתוך ארצות נשמות
ועריו בתוך ערים נחר
נחרבות תהיינה׃ ויצ
ויצדון כגו מדינן דצ
דצדיין וקירוהי בגו
קירוין דהואה חרבן
יהוין׃ וידעו כי אני
יהוה בתתי אש במצ
במצרים ונשברו כל
עזריה׃ וידעון ארי
אנא יי׳ כד איתין עמי
עממיא דתקיפין כי
כאישתא על מצרים
ויתברון כל סעדהא׃
ביום ההוא יצאו מלא
מלאכים מלפני בצים
להחריד את כוש בטח
והיתה חלחלה בהם
ביום מצרים כי הנה
באה׃ ביומא ההוא
יפקון איזגדין מן קד
קדמי בליגיונין לית

דעיא לשריא לרוחצן
ויהי זיעא בהון ביום
מצרים ארי הא אתי
אתיא׃
כה אמר אדני יהוה
והשבתי את המון מ
מצרים ביד נבוכדנאצר
מלך בבל׃ כדנן אמר
יי׳ אלהים ואבטיל ית
איתרגושת מצרים
ביד נבוכדנצר מלכא
דבבל׃ הוא ועמו אתו
עריצי גוים מובאים
לשחת הארץ והריקו
חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ חלל׃
הוא ועמיה עימיה
תקיפי עממיא אתן לחו
לחבלא ארעא וישלי
וישלפון סיפיהון על
מצרים וימלון ית ארע
ארעא קטילין׃ ונתתי
יארים חרבה ומכרתי
את הארץ ביד רעים
והשמתי ארץ ומלאה
ביד זרים אני יהוה
דברתי׃ ואיתן נהריהון
יבשתא ואימסר ית
ארעא ביד מבאשין
ואיצדי ארעא ומלא
ביד רשיען אנא יי׳
גזרית במימרי׃
כה אמר
אדני יהוה והאבדתי
גלולים והשבתי את

יצאו ט״ו וסימ׳ וגם את הגוי אשר · ולפני אלעזר הכהן יעמד · יתן יי׳ את אויביך הקמים · ואני וכל העם אשר אתי ·
והיה אם יצאו בנות שילו · אשר יצאו ממך · ויקם המלך לילה ויאמר · והיה ביום ההוא יצאו · כה אמר יי׳ אלי הלוך · ואתה
בן אדם שים לך · ביום ההוא יצאו מלאכים · בבאם הכה ע׳ פ׳ ולא · ואתה בחליים רבים · עלו הסוסים והתהללו ·׃

רפאות ג̇ וסימ̇ לשוא הרבית רפאות · והנה לא חבשה לת רפאות · אין דין דיצך למזור ״ פ ״ והנה ג̇ וסימ̇ והנה
באו אל תוך הבית · והנה אמרות הסיתוך · והנה בשבי תלכנה ״ ״ וחזקתי ב̇ וסימ̇ את לב פרעה · את זרעות מלך ״ ״

אלילים מנוף ונשיא
מארץ מצרים לא
יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים: כדנן
אמר יי אלהים ואביד
פלחין לטעותא ואי
ואישיצי פלחין לז
לצלמניא ממנפס
ומלכא מארעא דמז
דמצרים לא יהי עוד
ואיתין דחלא במצרים: בארעא
והשמתי את פתרוס
ונתתי אש בצען וע
ועשיתי שפטים בנא:
ואצדי ית פתרוס ויז
ואיתיר עממיא דתז
דתקיפין כאישתא
על טנים ואעביד פו
פורענות דינין כאיז
באלכסנדריא: ושפכתי
חמתי על סין מעוז
מצרים והכרתי את
המון נא: ואשפוך
חימתי על סין תקוף
מצרים ואשיצי ית
איתרגושת אלכסנדרי:
ונתתי אש במצרים
חול תחיל סין ונא
תהיה להבקע ונף
צרי יומם: ואיתין ע
עממיא דתקיפין כ
כאישתא במצרים מ
מזע תזוע סין ואלכ
ואלכסנדריא תהי מ
מתרעא משור ומנפס

בעלי דבבל ותפתח יום
יום: בחורי און ופיבסת
בחרב יפלו והנה בש
בשבי תלכנה: עולימי
און ופיבסת בחרבא
יתקטלון ופלחיהון
בשביא יהכון: ובתח
ובתחפנחס חשך היום
בשברי שם את מטות
מצרים ונשבת בה
גאון עזה היא ענן י
יכסנה ובנותיה בשבי
תלכנה: ועל תחפנחס י
איתי חשוך ביממא כד
איתבר תמן ית תקוף
מצרים ויבטיל בה
יקר תוקפה מלך כמי
במשריתה וחפינה כ
בעננא דסליק ויחפי
ויתבי כפרנחא בשביא
יהכון: ועשיתי שפ
שפטים במצרים ויד
וידעו כי אני יהוה: וא
ואעביד פורענות דינין
במצרים וידעון ארי
אנא יי:

לא
ויהי באחת
עשרה שנה בראשון
בשבעה לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר:
והוה בחדא עשרי ש
שנין בקדמאה כשבי
בשבעא לירחא הוה
פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר: בן

אדם את זרוע פרעה
מלך מצרים שברתי
והנה לא חבשה לתת
רפאות לשום חתול
לחבשה לחזקה לתו
לתפש בחרב: בר
אדם ית תקוף פרעה
מלכא דמצרים תבז
תברית והא לא מי
מתקפא לאיתסאה
למיתן עיצה למיתפס
לאיתקפא למיחד
מלכו:
לכן כה אמר אדני יז
יהוה הנני אל פרעה
מלך מצרים ושברתי
את זרועתיו ואת
החזקה ואת הנשברת
והפלתי את החרב
מידו: בכין כדנן אמר
יי אלהים הא אנא ש
שלח רוגזי על פרעה
מלכא דמצרים ואז
ואיתבר ית סעדוהי
וית שילטונהי תק
תקיפיא דבחון הוא
תברית ית מלכותא
ואירמי ית תוקפא
מינה: והפצותי את
מצרים בגוים וזריתים
בארצות: ואגלי ית
מצרים ביני עממיא
ואבדרינון במדינתא:
וחזקתי את זרועות
מלך בבל ונתתי את

יב̇ נפ̇ס את את ואת את וסימ̇ ויגרשו את האדם · ואלה תולדת תרח · וישא את עיניו וירא את הנשים · אלה תולדת יעקב ·
והוציאה את שניהם אל שער · ויראו אתו העם · ידעת את אבנר בן נר · ומלך ארם · דמלכים · ויבנו את במות הבעל · וישב ישמעאל ·
ושברתי את זרעותיו · וכי יעשה הנשיא נדבה ״ ״ ופיבסת · בגשת · דבשת · ירבשת · עשת · בדבשת · מתקדשת · כלה ל̇ דכות ״

אל מי ג וסימן ויאמר יהוה אל מי מכלנו · אל מי דמית כבנך · אל מי דמית בגדלך ·· רמימתהון · וארמימינהון יתרמם ·
ורמימתי עזרי · אלון חס · וירממיהו בקהל עם · רוממות אל בגרונם · מלא דמלא · ושאר מלא ו קדמ ·· קננו ל דבות ··

חרבי בידו ושברתי
את זרעות פרעה ונ
ונאק נאקות חלל
לפניו · ואתקף ית מ
מלכות מלכא דבבל
ואיתין ית תוקפי ביד
בידיה ואתבר ית תו
תקוף פרעה ויתנחם
נחום מטעני חרב קד
קדמוהי · והחזקתי
את זרעות מלך בבל
וזרעות פרעה תפלנה
וידעו כי אני יהוה בת
בתתי חרבי ביד מלך
בבל ונטה אתה על
ארץ מצרים · ואתקף
ית מלכות מלכא דב
דבבל ומלכות פרעה
תתבטל וידעון ארי
אנא יי כד איתין תו
תוקפי ביד מלכא ד
דבבל ויתפרע פורענ
מן ארעא דמצרים ·
והפיצותי את מצרים
בגוים וזריתי אתם בא
בארצות וידעו כי
אני יהוה · ואגלי ית
מצרים לבינת עממי
ואבדר יתהון במדינת
וידעון ארי אנא יי ·

לא

ויהי
באחת עשרה שנה
בשלישי באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי
לאמר · והוה בחדא

עשרי שנין בתליתאה
בחד לירחא הוה
פתגמא נבואה מן ק
קדם יי עמי למימר ·
בן אדם אמר אל פרע
פרעה מלך מצרים
ואל המונו אל מי דמ
דמית בגדלך · בר אדם
אימר לפרעה מלכא
דמצרים ולאוכלוסי
ולאוכלוסיה למן
דמית בתוקפך · הנה
אשור ארז בלבנון יפה
ענף וחרש מצל וגבה
קומה ובין עבתים הי
היתה צמרתו · הא
אתוראה דמי לארזא
בליבנן דשפיה שפיר
וסוכיה מטלן ורם ב
בקומתיה ועל ניגרין שי
שלח שרשוהי · מים
גדלוהו תהום רוממה
רוממתהו · את נהרותיה
הולך סביבות מטעה
ואת תעלתיה שלחה
אל כל עצי השדה ·
בעממיא סגי בסומכו
בסומכותא תקיפת ית
מלכיא שעבידו להתו
להתות מלכותיה וית
שלטונוהי מני על
כל כל מדינת ארעא ·
על כן גבהה קומתו
מכל עצי השדה ות
ותרבינה סרעפתיו ·

ותארכנה פארתו מ
ממים רבים בשלחו ·
על כל ראיס בתקפיה
מכל מלכי ארעא וס
וסגיאה משריתיה ד
דאיתנגידו סומכותיה
על עממין סגיאין כ
כאיתנגידות ·
בסעפתיו קננו כל
עוף השמים ותחת פ
פארותיו ילדו כל חית
השדה ובצלו ישבו
כל גוים רבים · במשר
במשריותיה כבישו
כל פרכין תקיפין ות
ותחות שלטונוהי ע
שעבידו כל מדינת
ארעא ובטלל מלכ
מלכותיה יתיבו כל
עממין סגיאין · ויפי
בגדלו בארך דליותיו
כי היה שרשו אל מים רבים ·
ואיתנגידו בסומכותיה
בסגי גיברוהי ארי הות
אימתיה על עממין סג
סגיאין · ארזים לא
עממוהו בגן אלהים
ברושים לא דמו אל
סעפתיו וערמנים
לא היו כפארתיו כל
עץ בגן אלהים לא
דמה אליו ביפיו · מ
מלכין תקיפין לא א
איתנגידו לקבליה ד
בתקוף גבורה ההוה

ישבו ב וסימן ויאמרו אל פרעה לגור · ארץ מצרים לפניך · לא ישבו בארצך · בסכת תשבו שבעת · רק נשיכם וטפכם ·
נשיכם טפכם ומקניכם · כי ישבו יחדו · במעפתיו · לכן ישבו ציים · כי ימים רבים ישבו · לא ישבו בארץ · עוד ישבו זקנים · רבעים ·
בבחדות בתים · וחבירי כי ישבו במעונות · אך צדיקים יודו לשמך · אם ישמרו בניך ישבו לארץ ידמו · וימצאו כתוב בתורה ··

עשו ד̇ כת̇ בן וסימ̇ דרכך ומעלליך · כי אם היטב תיטיבו · כי אם עשו תעשו · ואתנהו ביד איל גוים עשו יעשה ·· עבותים ג̇ מלא וסימ̇ והנה נתנו לך עבותים · והנה נתתי עליך · ויתן צמרתו אל בין עבותים ·· ·· ותשברנה ל̇ דכו̇ ··

עממיה מן קדם יי שו
שילטונין לא קמו׃
קדם משריתיה וגברין
לא יכלון בסומכוותיה
בתקוף גבורא דהורת
עממיה מן קדם יי לא
דמו ליה בתוקפיה׃
יפה עשיתיו ברב דו
דליותיו ויקנאהו כל
עצי עדן אשר בגן אל
האלהים׃ שפיר עבידו
עבידתיה בסגי גיב
גיבריהי וזעו מן קדמו
קדמוהי כל מלכי דה
קדם בתקוף גבורת
דהות עממיה מן קדם
יי׃
לכן כה אמר אדני אז
יהוה יען אשר גבהת
בקומה ויתן צמרתו
אל בין עבותים ורם
לבבו בגבהו׃ בכין כדנן
אמר יי אלהים חלף
דהוראימתא בקומית
ויהב מרוותיה על
מלכוותיה וראים ליבי
בתוקפיה׃ ואתננו
ביד איל גוים עשו
יעשה לו ברשעו גרו
גרשתיהו׃ ואמסרינה
ביד תקוף עממיא
איתפרעא מיניה כב
כחוביה תרכתיה׃ ויכ
ויכרתהו זרים עריצי
גוים ויטשהו אל

ההרים ובכל גאיות
נפלו דליותיו ותשב
ותשברנה פארתיו ב
בכל אפיקי הארץ וי
וירדו מצלו כל עמי
הארץ ויטשהו׃ ורש
ושיציוהי נוכראין תק
תקיפי עממיא ורטש
ורטשוהי על טוריא
ובכל חילייא נפלו
משיריתיה ואיתברו
סומכוותיה בכל מצ
מצדי ארעא ונחתו
מטלל מלכותיה כל
עממי ארעא ורטש
ורטשוהי׃ על מפלתו
ישכנו כל עוף השמים
ואל פארתיו היו כל
חית השדה׃ על מפ
מפלת קטילוהי שרו
כל עופא דשמיא ועל
פגרי משיריתיה הוו
כל חית ברא׃ למען א
אשר לא יגבהו בקומתם
כל עצי מים ולא יתנו
את צמרתם אל בין ע
עבתים ולא יעמדו אל
אליהם בגבהם כל שת
שתי מים כי כלם נתנו
למות אל ארץ תחתית
בתוך בני אדם אל
יורדי בור׃ בדיל דלא
יראמון בתוקפהון כל
מלכי קרם ולא יתנון
ית מרוותהון על מלכ

מלכותא ולא יתרברב
יתרברבון להון בתוק
בתוקפהון כל עבדי
מלכי ארי כולהון אז
איתמסרו למותא לא
דארעא ארעיתא בגו
בני אינשא עם נחתי
גוב בית אבדנא׃
כה אמר
אדני יהוה ביום רדתו
שאולה האבלתי כס
כסיתי עליו את תהום
ואמנע נהרותיה ויכ
ויכלאו מים רבים ויא
ואקדר עליו לבנון ו
וכל עצי השדה עליו
עלפה׃ כדנן אמר יי
אלהים ביום אחתותי
יתיה לשאול איתא
איתאבלו עלוהי
חפת עקא ית עלמא
וחרובא מריתא וזיו
וזעו עממין סגיאין
וחשוכת עלוהי אפי
מלכיא וכל מלכי עד
עממיא עלוהי טפחו
בתפא׃ מקול מפלתו
הרעשתי גוים בהורדי
אתו שאלה את יורדי
בור וינחמו בארץ תח
תחתית כל עצי עדן
מבחר וטוב לבנון כל
שתי מים׃ מקל מפ
מפלתיה אזעית
עממיא באחתותיתיה

ושוב ין̇ וסימ̇ ויצמח יי אלהים מן האדמה · לא תחוס עינך עליו · בכל הדרך אשר · וישלח ויביאהו והוא · ויאמר בצר אדנינו עבדיך · והיה בהיות רוח אלהים · ויקרא אביש אל דוד · עודנו מדבר והנה יונתן · מקול מפלתו הרעשתי גוים · ועמהם הלוים שמעיהו · יגיע כפיך כי תאכל אשריך · כל ימי עני רעים · תאות אדם חסדו · ויצא המן ביום · ומתוק האור · וטוב לא יהיה · משנהם ··

בימים ה׳ דגש וסימ׳ ומלאו את המים בימים · כל אשר סנפיר וקשקשת · והכדו · ואתה כתנים בימים · בימים וכל התהמות ·
כתנים ג׳ וסימ׳ ופראים עמדו על שפאים · ואתה כתנים בימים · אעשה מספד כתנים ·· ·· רמותיך ל׳ דבותי ·· ג

לשאול עם נחתי גוב
בית אבדנא ואיתנח
ואיתנחמו בארעא
ארעיתא כל מלכי
קדם שילטוניהון ועת
ועתידי נכסיא כל
עבדי מלכי גם הם
אתו ירדו שאלה אל
חללי חרב וזרעו יש
ישבו בצלו בתוך גו
גוים את איתן עמית
איתחתו לשאול
עם קטילי חרבא ז
ושילטנהי איתברו
מתקפיהון כגו מלכו
מלכוותא אל מי רו
רמית בכה בכבוד וכו
וכגורל בעיני עדן
והורדת את עצי עדן
אל ארץ תחתית בת
בתוך ערלים תשכב
את חללי חרב הוא
פרעה וכל המונה נו
נאם אדני יהוה למאן
המיתכלין ביקר וברבו
מלכי קדם ותיתחרת
עם מלכי קדם לארע
ארעיתא בגו חייבי
תשכב עם קטילי
חרבא הוא פרעה
וכל אתרגושתיה א
אמר יי אלהים

לב

ויהי בעשתי
עשרה שנה בשני
עשר חדש באחד
לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר והו
והוה בתרתי עשרי
שנין בתרי עשר
ירחין בחד לירחא הוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר בן
אדם שא קינה על
פרעה מלך מצרים
ואמרת אליו כפיר
גוים נדמית ואתה
כתנים בימים ותגח
בנהרותיך ותדלח מים
ברגליך ותרפס נהרותם
כאריה טול אילא
על פרעה מלכא דמי
דמצרים ותקיות ותז
ותימר ליה תקיף
בעממיא הויתא וכ
ואת כתנינא בימימיא
ואגחתא במשריתך
ואועתא עממיא
בסוסותהון ואחרבת
מדינתהון
כה אמר אדני
יהוה ופרשתי עליך
את רשתי בקהל
עמים רבים והעלוך
בחרמי כדנן אמר יי
אלהים ואפרוס עלך ית
מצדתי בקהל עממין
סגיאין ותיתאחד
בסריגתי ונטשתיך
בארץ על פני השדה
אטילך והשכנתי
עליך כל עוף השמים
והשבעתי ממך חית
כל הארץ ואירטשינך
בארעא על אפי ברא
ארמי נבילתך ואשרי
עלך כל עופא דשמיא
ואשבע מינך חית כל
ארעא ונתתי את בש
בשרך על ההרים ומ
ומלאתי הגאיות רמו
רמותך ואיתין ית
בשר קטילך על טורי
ויתמלון חיליא מטה
משריתך והשקיתי
ארץ צפתך מדמך אל
ההרים ואפיקים ימל
ימלאון ממך ואירוי
ארעא דתניתא מדמך
על טוריא ופצידיא
יתמלאון מינך וכסי
וכסיתי בכבותך שמים
והקדרתי את כוכביהם
שמש בענן אכסנו וי
וירח לא יאיר אורו
ותחפינך עקא כאכח
באכחותי ית זיו יקר
מלכותך מן שמיא
יזערון עם משריתך
דהוו סגיאין ככוכביא
מלך במשריתהון
ויחפינך כעננא דסליק
וחפי ית שימשא וכי
וכסיהרא בימממיא
לא מזהר נהוריה כל
מאורי אור בשמים אקד

בשתי עשר ד׳ בליש׳ וסימ׳ והאבנים תהיין · ויביאו את קרבנם לפני יי · ועתה קחו לכם · כה אמר יי גם אבולי · עמד על
שני עשר ביקד · ויהי בשתי עשרה שנה · דעלם שא קינה דבפניך ג׳ על ההרים ב׳ בספר וסימ׳ לא אבלי תנינא דספר ·
ונתתי את בשרך · וכל קרי דכות במ״ב אל ההרים · ראיתי את כל ישראל · דמלכים · שיר למעלות אשר עיני ·· ג ·· ·· ·

ידעתם ד׳ וסימ׳ ובא האות והמופת · שמעית חזה · קרא אלי ואענד · והכעסתי לב עמים · וסימ׳ אתית וקרית שמעית
ובעססית · כשמן ב׳ וסימ׳ אז אשקיע מימיהם ונהרותם · כשמן הטוב על הראש · לא תדלחם ל׳ דסמ׳

אקדירם עליך ונתתי
חשך על ארצך נאם
אדני יהוה ׃ כל אורחי
אורחתיך דמתקנין
ונטירין בגויך הא כמ
כמנהרי נהוריא בשמ
בשמיא אקלקלינון
עלך ותספי עקא בקי
בקבלא ית ארעך אמ
יי אלהים ׃ והכעסתי
לב עמים רבים בהבי
בהביאי שברך בגוים
על ארצות אשר לא
ידעתם ׃ ואזיע לב עמ
עממין סגיאין באיה
באיתיותי תבירי קרבך
לביני עממיא למדינן
דלא ידעתנון ׃ והשמ
והשמותי עליך עמים
רבים ומלכיהם ישערו
עליך שער בעופפי
חרבי על פניהם וחרדו
לרגעים איש לנפשו ׃
ביום מפלתך ׃ ואצדי
עלך עממין סגיאין וז
ומלכיהון יתמהון עו
עלך תמיה באיתיותי
עלך דקטלין בחרבא
אימון חזן ויזועון מן
קדם תבריהון גבר לבי
לנפשיה ביום מפלת
קטילך ׃
כי כה אמר אדני
יהוה חרב מלך בבל
תבואך ׃ אריכרנן אמ
יי אלהים קטולי חרבא
מלכא דבבל ייתון עלך ׃
בחרבות גבורים אפיל
המונך עריצי גוים
כלם ושדדו את גאון
מצרים ונשמד כל
המונה ׃ בחרבי גיבריא
איפגר משריתך תקי
תקיפי עממיא כולהון
ויבוזון ית תקוה מצרא
ותישתיצי כל איתרגו
איתרגושתה ׃ והאב
והאבדתי את כל בהמ
בהמתה מעל מים רז
רבים ולא תדלחם רגל
אדם עוד ופרסות בהמה
לא תדלחם ׃ ואובדית
כל בעירא מעל מיין
סגיאין ולא תדוענון
ריגלא דאינשא עוד
ופרסת בעירא לא תזו
תזיעונון ׃ אז אשקיע
מימיהם ונהרותם כש
כשמן אוליך נאם אז
אדני יהוה ׃ בכין אשי
אשקיט לעממיא ומ
ומלכיהון כגיח אתבר
אמיר יי אלהים ׃ בתתי
את ארץ מצרים שמ
שממה ונשמה ארץ
ממלואה בהכותי את
כל יושבי בה וידעו
אני יהוה ׃ כד אתין
ית ארעא דמצרים
צדו ות צדו ארעא
מכילאה וביחא
על כל דותבין בה
ארי אנא יי ׃
קינה היא וקוננוה
בנות הגוים תקוננה
אתה על מצרים ועל
ועל כל המונה תקוננה
אתה נאם אדני יהוה ׃
אמיר נביא אילייא
היא נבואתא ותהי
לאיליא כפרני עממי
ייללון יתה על מצרי
ועל כל אתרגושתה
יילון יתה אמיר יי
אלהים ׃
ויהי בשתי עשרה
שנה בחמשה עשר
לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר ׃ והוה בתו
בתרתא עשרי שנין
בחמשא עשר לירח
הוה פתגם נבואה מן
קדם יי למימר ׃ בן אדם
נהה על המון מצרים
והורדהו אתה ובנות
גוים אדרם אל ארץ
תחתיות את יורדי בור ׃
בר אדם איתנבי על
אתרגושת מצרים
ותברה לה ולכפרני
עממיא תקיפיא אתי
אתנבי דיתמסרון
לארע ארעיתא עם
נחתי גוב בית אבדנא ׃
מימי נעמת רדה וחו

תחתיות ז׳ וסימ׳ ותאמר הבהלו ברבה · דיהושע · שוכבי בבור תחתיות · והורדתיך אל יורדי בור · רנו שמים כי עשה ·
בן אדם נהה על המון · עם עולם וכל המונה · קראתי שמך יי׳ מבור תחתיות · בהכותי ב׳ וסימ׳ בהכותי בארץ מצרים · בהכותי
את כל יושבי בה · בתר מל׳ · נעמת ב׳ וסימ׳ נעמת לי מאד · אומר נעמת דדה והשכבה · בעופפי ל׳ דכות

סביבותיו ד מלא וסימ׳ שם אשור וכל קהלה · בתוך חללים נתנו · שם משך תובל · ישת חשך סתרו עבים ·· ג׳ קברתה
ג · וסימ׳ ויצב יעקב מצבה על קברתה · אשר נתנו קברתיה · תנ״ך דפס · שם עילם וכל המונה סביבות קברתה ·· ז ·· אלי ל׳ חס ··

והשכבה את ערלים
ממן את גיפר חות
ושכיב עים חייביא ז
בתוך חללי חרב יפלו
חרב נתנה משכו אותה
וכל המוניה בגו קטיז
קטילין חרב יתירמון
לה לחרבא יתמסרון
לשיריאת יתהון וירת
כל אתרגושתהון יד
ידברו לו אלי גבורים
מתוך שאול את עזרו
ירדו שכבו הערלים
את חללי חרב ימללון
עימיה תקיפי גיבריא
מגו שאול עם סעדוהי
נפלו שכיבו חייביא
קטילי חרבא שם אז
אשור וכל קהלה ה
סביבותיו קברותיו כז
כלם חללים הנפלים
בחרב ותמן אתור וכל
משירית גוב בית אבו
אברנא סחרתהון קבו
קבריהון כולהון קטז
קטילין דאיתקטלו
בחרבא אשר נתנו קז
קברותיה בירכתי בור
ויהי קהלה סביבות
קברתה כלם חללים
הנופלים בחרב אשר
נתנו חתית בארץ חז
חיים די איתמסרו
לקבורא בסיפא גוב
בית אברנא יחואה

משירית הון סחרנות
סחרנותהון קבריהון
כולהון קטיליא דאי
דאיתקטלו בחרבא
דיאיתמסרו להבר על
דשליטו בארעא דיז
דישרא שם עילם
וכל המונה סביבות
קברתה כלם חללים
הנופלים בחרב אשר
ירדו ערלים אל ארץ
תחתיות אשר נתנו חו
חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את
יורדי בור ותמן עילם
וכל אתרגושתה סחז
סחרנותהון כולהון ק
קטיליא דאתקטלו
בחרבא דאיתחתו חיו
חייביא לארעא ארע
ארעיתא די איתמסרו
להבר על שגלטו בא
בארעא דישראל וקבי
וקבילו אתכנשותהון ו
עם נחתי גוב בית אברנו
בתוך חללים נתנו מש
משכב לה בכל המונה
סביבותיו קברותיה
כלם ערלים חללי חו
חרב כי נתן חתיתם בא
בארץ חיים וישאו כז
כלמתם את יורדי בור
בתוך חללים נתן בגו ו
קטיליא אתמנא בית
משכבהון להון בכל

אתרגושתהון סחרז
סחרנותהון קבריהון
כולהון חייביא קטילי
חרבא דאיתמסרו דז
להבר על דשליטו בו
בארעא דישראל וקבז
וקבילו אתכנשותהון
עים נחתי גוב בית אבי
אברנא בגו קטיליא
איתמסרהון שם משך
ותובל וכל המונה סבי
סביבותיו קברותיה כז
כלם ערלים מחללי חרב
כי נתנו חתיתם בארץ
חיים תמן משך ותובל
וכל משיריתיה סחז
סחרניהון קברתהון ו
כולהון חייביא קטילי
חרבא דאיתמסרו
להבר על דשליטו זז
לארעא דישראל
וקבילו אתכנשותהון
ולא ישכבו את גבורים
נופלים מערלים אשר
ירדו שאול בכלי מז
מלחמתם ויתנו את
חרבותם תחת ראשיהם
ותהי עונתם על עצז
עצמותם כי חתית
גבורים בארץ חיים
ולא ישכבון עים גיז
גיבריא דאיתקטלו ז
מחייביא די אתחתו
לשאול במני קרביהון
ויהבו יתסיפיהון תז

קבורתיה ג בׄ חס ואׄ מל׳ וסימ׳ אשר נתנו קברתה בירכתי בור · בתוך חללים נתנו משכב · שם משך ותובל · קים׳ קבריתיה ברתי··
תנ׳ קברתה בהׄ הלׄ קברותיה כתׄ ·· ג ·· בתן דׄ קמ״צ וסימ׳ תבן אין נתן לעבדיך · בתוך חללים נתן · לחמו נתן בימין נאמנים · ונבר
ביד מלך ישראל נתן · וסימ׳ עבדיא דישראל עבדיא קטילין ·· ג ·· סימ׳ משכב · משך · כלם ערלים · ושאר כלם חללים ·· משכן ל׳ דגו ··

ישכבו ג̇ קמ״צ וסימ׳ טרם ישכבו ואנשיהעיר׳ הביה את ערלים ישכבו׳ על עפר ישכבו׳ אנד״׳ שמה ה׳ ריש פס
וסימ׳ שמה קברו את אברהם׳ שמה אדום מלכיה וכל׳ שמה נסיכי צפון כלם וכל צידוני׳ שמה קננה קפוז׳ שמה שבר רשפי קשת

תחות והוו חובירהון
על גרמיהון ארי אינ
איתמסרו לתבר גינ
גיבריא על דשליטו ז
לארעא דישראל ואתה
בתוך ערלים תשבר
ותשכב את חללי חז
חרב ואת כען חייביא
תיתבר ותישכב עים
קטילי חרבא שמה
אדום מלכיה וכל נ
נשיאיה אשר נתנו
בגבורתם את חללי ח
חרב המה את ערלים
ישכבו ואת יורדי בור
תמן אדום מלכחא
וכל רברבחא דיאינ
איתמסרו בגבורתהון
עם קטילי חרבא אי
אינון חייביא ישכבון
ועים נחתי גוב בית
אבדנא שמה נסיכי
צפון כלם וכל צידני
אשר ירדו את חללים
בחתיתם מגבורתם
בושים וישכבו ערלים
את חללי חרב וישאו
כלמתם את יורדי בור
תמן רברבי ציפונא
כולהון וכל צידונאי
דאיתחתו עים קטילי
באיתברתהון מגבור
מגבורתהון בהתין ו
ושכיבו חייביא עים
קטילי חרבא וקבילו

איתכנעותהון עים
נחתי גוב בית אבדנא
אתם יראה פרעה ונ̇ל
ונחם על המונה חל
חללי חרב פרעה וכל
חילו נאם אדני יהוה
יתחון יחזי פרעה ויז
ויתנחם על כל אוחר
איתרגושתיה קטילי
חרבא פרעה וכל מש
משריתיה אמר יי אי
אלהים כי נתתי את
חתיתו בארץ חיים
והשכב בתוך ערלים
את חללי חרב פרעה
וכל המונה נאם אדני
אלהים ארי איתמסרו
לתבר גיבריא על דש
דשליטו בארעא דיש
דישראל ושכיבו חייביא
עים קטילי חרב פרעה
וכל משריתיה אמר
יי אלהים

לג ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה פ
פתגם נבואה מן קדם יי עימ
למימר בן אדם דבר
אל בני עמך ואמרת
אליהם ארץ כי אביא
עליה חרב ולקחו עם
הארץ איש אחד
מקציהם ונתנו אתו
להם לצפה בר אדם
איתנבי לבני עמך ותי
ותימר להון ארעא

איתי עלה דקטלין
בחרבא ויסבון עמא
דארעא גברא חד
מבניהון וימנון יתיה
להון לאזהרא וראה
את החרב באה על
הארץ ותקע בשופר
והזהיר את העם ויחזי
ית דקטלין בחרבא
ויסבון עמא דאתן על
ארעא ויתקע בשופר
ויזהר ית עמא ושמע
השומע את קול השו
השופר ולא נזהר ותבוא
חרב ותקחהו דמו בר
בראשו יהיה וישמע
דשמע ית קל שופרא
ולא אזדהר ואתו קט
קטולי חרבא ודברוהי
חובת קטוליה ברישי
יהי את קול השופר
שמע ולא נזהר דמו
בו יהיה והוא נזהר
נפשו מלט ית קל
שופרא שמע ולא אי
אזדהר חובת קטוליה
ברישיה תהי והוא
אזדהר נפשיה שיזב
והצפה כי יראה את
החרב באה ולא תקע
בשופר והעם לא נזהר
ותבוא חרב ותקח מהם
נפש הוא בעונו נלקח
ודמו מיד הצפה
אדרש ומזהרנא ארי

ותבוא ג̇ מלא בצב׳ וסימ׳ ותבוא אליו בלאט׳ ותתקע את היתד ברקתו׳ בעלת אוב׳ מתקדשת מטמאתה אל כל העם׳ ידרך
ותבוא הסוסים׳ ותקריבי ימיך ותבוא עד׳ ותבוא חרב ותקח מהם נפש׳ וחברו׳ ותבוא בהם הרוח׳ ותבוא אליך תפלתי׳ וכל כתיב׳ דכותיה
מלא במ״ב חס׳ ותבא כמים בקרבו׳ ותבא בלט ותגל מרגלותיו׳ זה רפ׳ שלא כדין׳ מבציר אביעזר׳ מגבורתם׳ מחויבה׳ דגשה
שלא כדין׳

והזהרת ג׳ ב חס וא מל וסימ׳ והזהרתה אתהם את החקים · צפה נתתיך לבית ישראל · צפה נתתיך · קדמ׳ מלי׳ · ולא שב
ה׳ וסימ׳ וילך בדרך אחרי · בא המלאך עד הם · בא המילך עד אליהם · ולא שב מרשעו · ולא שב מדרכו · תיגילנן לי׳

יחזי ית קטלין בחז
דאתו ולא תקע בשז
בשופרא ועמא לא
אוזהר ואתו קטולי
חרבא ודברו מנהון נז
נפשא הוא בחוביה
אתפר ודמיה מיד
מזהרנא אתבע ואז
ואתה בן אדם צפה
נתתיך לבית ישראל
ושמעת מפי דבר והז
והזהרת אתם ממני
ואת בר אדם מליה
מנתיך על בית ישראל
ותקביל ממימרי פיז
פתגם ותזהר יתהון
מילמיחטי קדמי כז
באמרי רשע לרשע
מות תמות ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו
הוא רשע בעונו ימות
ודמו מידך אבקש ז
בד אמרית לרשיעא
רשיעא ממת תמות
ולא מלילתא לאזה
לאזהרה רשיעא מז
מאורחיה הוא רשז
רשיעא בחוביה ימו
ימות ודמיה מן ידך
אתבע ואתה כי הזז
הזהרת רשע מדרכו
לשוב ממנה ולא שב
מדרכו הוא בעונו ימ
ימות ואתה את נפשך
הצלת ואת ארי אוז

אזהרתא רשיעא
מאורחיה למתב מיז
מינה ולא תב מאורחי
הוא בחוביה ואת
נפשך שזבת
ואתה בן
אדם אמר אל בית
ישראל כן אמרתם לז
לאמר כי פשעינו וז
וחטאתינו עלינו ובם
אנחנו נמקים ואיך
נחיה ואת בר אדם
אימר לבית ישראל
כן אמרתון למימר
ארי חובנא וחטאנא
עלנא מתיחבין ובהון
אנחנא מתמקן ואיז
ואיכדין נחי אמר
אלהם חי אני נאם אז
אדני יהוה אם אחפץ
במות הרשע כי אם
במות הרשע כי אם
בשוב רשע מדרכו ז
וחיה שובו שובו מז
מדרכיכם הרעים למה
תמותו בית ישראל
אימר להון קים אנא
אמר יי אלהים אם
רעינא במות רשיעא
אילהין כד יתוב רשז
רשיעא מאורחיה
ויחי תובו תובו מאורז
מאורחתכון בישתא
ולמה תמותון בית
ישראל

ואתה בן אדם אמר
אל בני עמך צדקת
הצדיק לא תצילנו ז
ביום פשעו ורשעת
הרשע לא יכשל בה
ביום שובו מרשעו ז
וצדיק לא יוכל לחז
לחיות בה ביום חטז
חטאתו ואת בר אדם
אימר לבני עמך זכוה
זכאה לא בשיזבינה
ביום דחובתיה וחובת
חייבא לא יתקל בה
ביומא דיתוב מחובי
וצדיקא לא יכול יז
לאתקיימא בה ביוז
ביומא דחובתיה
באמרי לצדיק חיה
יחיה והוא בטח על
צדקתו ועשה עול
כל צדקתיו לא תזכרנה
ובעולו אשר עשה
בו ימות בד אמרית
לזכאה מיחא יחי
והוא יתרחיץ על זכ
זכותיה ועבד שקר
כל זכותיה לא יתדכרן
ובשקריה די עבד
ביה ימות ובאמרי
לרשע מות תמות
ושב מחטאתו ועשה
משפט וצדקה ובמי
ובד אמרית לרשיעא
ממת תמות ויתוב
מחובוהי ויעבד דין

ב׳ זהב׳ מן ב״ב · ואתה את נפשך הצלת · ויעשו בני ישראל ויעבדו את הרע · וחד · ויקרע בגדיו ויהי כשמוע
תלית חס את · ואתה את נפשך הצלת · ויעשו בני ישראל ויעבדו את הרע · חלית · ויקרע בגדיו ויהי כקרא
וב׳ קדמ׳ את ומל׳ · ואתה · נפשך הצלת · ויעשו הרע ויתעבר בכת · הרע · ויקרע את בגדיו ויהי כשמע

ובשוב ד וסימ׳ ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול · בכל התועבות · ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט · ואבדון ותחד
ובשוב דוד מהכות את הפלשתי · ג · ויד יי׳ ג׳ וסימ׳ היתה אל אליהו · ואלך מר בחמת רוחי · ויד יי׳ היתה אלי בערב · ·

דיקשוט זכי׀ חבל
ישיב רשע גזלה ישלם
ישלם בחקות החיים
הלך לבלתי עשות
עול חיו יחיה ולא
ימות׀ משכונא אתיב
רשיעא גזילה שלים
בגזירת חייא הליך
בדיל דלא למיעבד
שקר מיחא ייחי לא
ימות׀ כל חטאתו ז
אשר חטא לא תזכר
תזכרנה לו משפט ז
וצדקה עשה חיה
יחיה׀ כל חובוהי די
חב לא יתדכרון
ליה דין וקשוט
וזכו עבד מיחא יחין
ואמרו בני עמך לא
יתכן דרך יהוה והמה
דרכם לא יתכן׀ ואמ
ואמרין בני עמך
לא מפרשין לנא אח
אורחת טובא דרבונא
ואינון אורחתהון ז
דילהון לא תקנן׀ בשו
בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת בהם׀
וכד יתוב זכאה מזכו
מזכותיה ויעביד
שקר וימות בהון׀ וב
ובשוב רשע מרשעתו
ועשה משפט וצדקה
עליהם הוא יחיה׀
וכד יתוב רשיעא מח

מחובוהי ויעביד דין
וקשוט וזכו עליהון
הוא יתקיים׀ ואמרתם
לא יתכן דרך יהוה
איש כדרכיו אשפוט
אתכם בית ישראל׀
ואמירתון לא מפרשן
לנא אורחת טובא דרי
איניש כאורחתיה אי
אתפרע מינכון בית
ישראל׀
ויהי בשתי עשרה
שנה בעשרי בחמשה
לחדש לגלותנו בא
אלי הפליט מירושלם
לאמר הכתה העיר׀
והוה בתרתא עשרי
שנין בעשיראה בחז
בחמשא לירחא לגו
לגלותנא אתא לותי
משיזבא מירושלם
למימר איתרעת
קרתא׀ ויד יהוה הי
היתה אלי בערב לפני
בא הפליט ויפתח
את פי עד בוא אלי בו
בבקר ויפתח את פי ז
ולא נאלמתי עוד׀ ונ
ונבואה מן קדם יי׳ הו
הות עמי ברמשא
קדם מיתי משיזבא
ופתח ית פומי עד מי
מיתי לותי בצפרא
ואתפתח פומי ולא ט
שבקית עוד׀

ויהי דבר
יהוה אלי לאמר׀ והו
והוה פתגם נבואה
מן קדם יי׳ עמי למימ׳
בן אדם ישבי החרבות
האלה על אדמת ישר
ישראל אמרים לאמ
לאמר אחד היה
אברהם ויירש את הא
הארץ ואנחנו רבים
לנו היא נתנה הארץ
למורשה׀ בר אדם
יתבי חרבתא האילין
על ארעא דישראל א
אמרין למימר חד
הוה אברהם בעלמא
וירית ית ארעא ואנ
ואנחנא סגיאין לנא
יהיבא ארעא למיר
למירתא׀ לכן אמר
אלהם כה אמר אדני
יהוה על הדם תאכלו
ועיניכם תשאו אל
גלוליכם ודם תשפכו
והארץ תירשו׀ בכין
אימר להון כדנן א
אמר יי׳ אלהים על דם
זבאי אתון אכלין וע
ועיניכון אתון זקפין
לפולחן טעותכון וד
ודם זכאין אתון אש
אשדין וארעא אתון
מדמן למירתה׀ עמ
עמדתם על חרבכם
עשיתם תועבה ואיש

בוא יד מלא ויאמר בוא ברוך יי׳ · ויביאו את המזבחה עד בוא · ותצח בגדר איבלה עד בוא · וזרעתם עד השנה · אם חבל
תחבל שלמות רעך · וידי משה כבדים · לבלתי בוא בגוים · בוא המלך אחז בדמשק · שתה בוא בתבה · בוא ביום גוג · יהוא הפליט ·
בבו · תרמום · ויד יי׳ היתה אל אליהו · יום יי׳ · ובל שמוע ובתי דבו במה חס · בא אל פילגשי · כי אם בוא · עד עני ברגה · ובא אל
המלך ··

וישבו ד׳ וסימ׳ האנשים האלה שלמים הם · מקניהם וקנינם וכל בהמתם · וישבו מלך אשור · ויבאו אליך כמבוא עם ״
ומטיב ב׳ א חס וא מל וסימ׳ יפה קול ומטב נגן כת׳ · טוב אתה ומטיב בת׳ ״ ״ במצדות ובמערות ל׳ דסמ׳ ״

אשת רעהו טמאתם
והארץ תירשו׃ איתו
איתעתדון על תוקפו
תוקפכון עבדתון תוע
תועיבה וגבר ית איתת
חבריה סאיבתון ואר
וארעא אתון מרתן ז
למירתה׃ כה תאמר
אלהם כה אמר אדני
יהוה חי אני אם לא
אשר בחרבות בחרב
יפלו ואשר על פני הש
השדה לחיה נתתיו ז
לאכלו ואשר במצדות
ובמערות בדבר ימותו׃
כדנן תימר להון כדי
כדנן אמר יי אלהים
קיים אנא אם לא די
בחרבא יתקטלון ודי
על אפי ברא לחיתא
מסרתיה לשיצויתהון
ודי במצדתא ודי בה
במערתא במותא ימות
ימותון׃ ונתתי את
הארץ שממה ומשמה
ונשבת גאון עזה ושמ
ושממו הרי ישראל
מאין עובר׃ ואיתין ית
ארעא לצדו ואתשמי
ואישתממו ויבטל
יקר תוקפיה ויצדון
טורי מבלי עדי׃ וידעו
כי אני יהוה בתתי את
הארץ שממה ומשמה
על כל תועבתם אשר

עשו׃ וידעון ארי אנא
יי כד איתין ית ארעא
לצדו ואישתממו על
כל תועבתהון די עבדו׃
ואתה
בן אדם בני עמך הנדב
הנדברים בך אצל הק
הקירות ובפתחי הבת
הבתים ודבר חד את
אחד איש את אחיו
לאמר באו נא ושמעו
מה הדבר היוצא מא
מאת יהוה׃ ואת בר
אדם בני עמך דרגן בך
בסטר כותליא ובתרעי
ובתרעי בתיא וממלל
חד עם חד גבר ית אח
אחוהי למימר איתו
כען ושמעו מה פת
פתגמא דנפק מן ק
קדם יי׃ ויבואו אליך
כמבוא עם וישבו לפני
לפניך עמי ושמעו
את דבריך ואתם לא
יעשו כי עגבים בפיהם
המה עשים אחרי
בצעם לבם הולך׃ ויא
ויאתון עלך כמיתי גב
גברין תלמידין ויתבון
קדמך עמי ושמעין
ית פתגמך ויתהון לי
לא יעבדון ארי תולע
תולעבא בפומהון א
אינון עבדין בתר
ממון אונסהון ליבהון

טעי׃ והנך להם כשיר
עגבים יפה קול ומטב
ומטיב נגן ושמעו את
דבריך ועשים אינם
אותם׃ והא את להון
כזמיר אבובין דבסיס
קליה ומוטב לנגנא
ושמעין ית פתגמך
ולמעבדהון ליתאי
איתנון צבן׃ ובבאה הנה
באה וידעו כי נביא
היה בתוכם׃ ובמיתיה
הא אתיא וידעון ארי
נביא הוה ביניהון׃

לד

ויהי
דבר יהוה אלי
לאמר׃ והוה
פתגם נבואה מן קד
יי עמי למימר׃ בן
אדם הנבא על רועי
ישראל הנבא ואמרת
אליהם לרעים כה
אמר אדני יהוה הוי
רעי ישראל אשר
היו רעים אתם הלא
הצאן ירעו הרעים׃
בר אדם איתנבי על
פרנסי ישראל איתנבי
ותימר להון לפרנסא
כדנן אמר יי אלהים
ווי על פרנסיא דישראל
דישראל דהוו מפרנ
מפרנסין נפשיהון
הלא לפרנסא עמיא
איתמנאו פרנסיא׃

ואתה בן אדם כ״ד בספר וסימ׳ קרבים · ושלאחרין · עבותים · לבנה · חדה · קץ · מלבוש · האנח · ותכמל לדרכים · חרפתם ·
התשפט · קחתי שא על צרי · צפה · צמקים · היצדיק · הנדברים · הרי · בתרא · יקח לך · הנבא על גוג · בתרא הקבץ · הגדי · וחד
אתה בן אדם ״ ״ לאכלו ב׳ וסימ׳ לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות · אין שריד לאכלו ״ ״ ובפתחי ל׳ דבלת׳ ״

ישגו ל מ״ב ל״ש וסימ׳ ישגו יצאני בכל ההרים ׳ ואם כל עדת ישראל ישגו ׳׳ ׳׳ ועל כל פני ב׳ וסימ׳ וישקח על
פני סדם ׳ ישגו יצאני בכל ההדים ׳׳ ׳׳ דורש ד׳ מ״ל וסימ׳ ישגו יצאני ׳ ומה יי׳ דורש ממך ׳ ואתה שלמה בני ׳ הבט ימין ׳׳

את החלב תאכלו ואת
הצמר תלבשו הברי
הבריאה תזבחו הצ
הצאן לא תרעו ׃ ית
טובא אתון אכלין ו
ועמר נקי אתון לבש
לבשין פטימא אתון
נכסין עמא ליתיכון
מפרנסין ׃ את הנחלות
לא חזקתם ואת החו
החולה לא רפאתם
ולנשברת לא חבשתם
ואת הנדחת לא השי
השבתם ואת האובד
האובדת לא בקשתם
ובחזקה רדיתם אתם
ובפרך ׃ ית כאביא לא
תקיפתון ולימרעיא
לא אסיתון ולתבירי
לא צמדתון וית דא
דאיטלטלו לא אתי
אתיבתון וית דאבדו
לא בעיתון ובתקפא
פלחתון בהון בקשיו
ותפוצינה מבלי רוע
רועה ותהיינה לאכלה
לכל חית השדה ותפ
ותפוצינה ׃ ואיתבדרו
מבלי פרנס ואיתמ
ואיתמסרו לאישתי
לאישתיצאה לכל
מלכוות עממיא ואי
ואיטלטלו ׃ ישגו צאני
בכל ההרים ועל כל
גבעה רמה ועל כל

פני השדה נפצו צא
צאני ואין דורש ואין
מבקש ׃ טעו עמי בכל
טוריא ועל כל רמא
מנטלא ועל כל אפי
ארעא איתבדרו עמי
ולית דתבע ולית דבעי ׃
לכן רעים שמעו דבר
יהוה ׃ בכן פרנסיא
קבילו פיתגמא דיי׳ ׃
חי אני נאם אדני יהוה
אם לא יען היות צאני
לבז ותהיינה צאני לא
לאכלה לכל חית הש
השדה מאין רעה
ולא דרשו רעי את
צאני וירעו הרעים
אתם ואת צאני לא
רעו ׃ קיים אנא אמר
יי׳ אלהים חלף דהוו ע
עמי לביזא ואיתמסרו
עמי לאישתיצאה
לכל מלכות עממיא
מבלי פרנס ולא תבעו
פרנסיא ית עמי ופרנ
ופרנסו פרנסיא נפ
נפשיהון וית עמי לא
פרניסו ׃ לכן רעים ע
שמעו דבר יהוה ׃ בכן פרנסיא
קבילו פיתגמא דיי׳ ׃ כה
אמר אדני יהוה הנני
אל הרעים ודרשתי
את צאני מידם והש
והשבתים מרעות
צאן ולא ירעו עוד

הרעים אתם והצלתי
צאני מפיהם ולא ת
תהיינה להם לאכלה ׃
בכן אמר יי׳ אלהים ׃
הא אנא שלח רוגזי על
פרנסיא ואיתבע ית
עמי מידהון ואבט
ואבטלינון מלפרנסא
עמא ולא יפרנסון עוד
פרנסיא נפשהון ואיש
ואישיזיב עמי מיד
מידיהון ולא יתמס
יתמסרון בידיהון לא
לאישתיצאה ׃
כי כה
אמר אדני יהוה הנה
אני ודרשתי את צ
צאני ובקרתים ׃ אר
ברנן אמר יי׳ אלהים ׃
הא אנא מיתגלי ואי
ואיתבע ית עמי ואי
ואיבקרינון ׃ כבקרת
רועה עדרו ביום היו
היותו בתוך צאנו נ
נפרשות כן אבקר את
צאני והצלתי אתהם
מכל המקומות אשר
נפצו שם ביום ענן
וערפל ׃ כמא דימבק
רעיא עדריה ביומא
דהוה עניה ומפרישי
להון כן אבקר ית
עמי ואישיזיב יתהון
מכל אתריא די אי
איתבדרו לתמן ביום

תהיין ה׳ כת׳ כן בנב׳ וסימ׳ ותהיין לו לנשים ׳ ולא תחוס עיני ׳ וחברו שלאחריו ׳ ונתתי את ארץ מצרים שממה ׳ ולא
תהיין להם לאכלה ׳ וכל אורי דבות במ״ל בת תהיינה ׳ ונפצתם ׳ ממושבותיכם ׳ והקריתם ׳ והערים ׳ הערים ׳ לגר ולתושב ׳ ג
והיו לאחד ׳ ונוספה ׳ לטוב בעיניהם ׳ ב בו ׳ ושאר אורי תהיין כת׳ ׳׳ ׳ הבריאה ב׳ וסימ׳ את החלב תאכלו ׳ ונשר הבריאה ׳׳

והביאותים ד̇ וסימ̇ והביאותים אל הרי ישראל · אל הארץ אשר נשבעתי · והוצאתים מן העמים · והביאותים אל המקום ·
ישעיה ויחזקאל והביאותים בת̇ · ירמיה והבאתים בת̇ · עזרא והביאתים · בת̇ · · · ולנשברת ב̇ לא חזקתם · את האבדת · ·

ענא ואמירתא׃ והוצ
והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות
והביאתים אל אדמתם
ורעיתים אל הרי יש
ישראל באפיקים וב
ובכל מושבי הארץ׃
ואפקינון מביני עמ
עממיא ואכנשינון
מן מדינתא ואעילינון
לארעהון ואפרנסינון
על טורי ישראל בפיה
בפצידיא ובכל מותבי
ארעא׃ במרעה טוב
ארעה אתם ובהרי
מרום ישראל יהיה
נויהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה ש
שמן תרעינה אל הרי
ישראל׃ כפרנוס טב
איפרנס יתהון ובטור
קודשא דישראל יהי
בית מישריהון תמן
ישרון באתר דאיתכ
דיאתפרנס טב יתפ
יתפרנסון על טורי
דישראל׃ אני ארעה
צאני ואני ארביצם
נאם אדני יהוה׃ אנא
איפרנס ית עמי ואי
ואשרינון לרוחצן
אמר יי אלהים׃ את
האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנש
ולנשברת אחבש וח

ואת החולה אחזק
ואת השמנה ואת הח
החזקה אשמיד ארע
ארענה במשפט׃ וית
דאבדו איתבע וית
דאיטלטלו אתיב וית
ולדתבירא איצמוד
ולמרעיא איסובר
וית חטאיא וית חייבי
אישיצי ואיפרנס ית
עמי בדינא׃ ואתנה
צאני כה אמר אדני
יהוה הנני שפט בין
שה לשה לאילים ולע
ולעתודים׃ ואתון עמי
כדנן אמר אלהים הא
אנא דאין בין גבר
לגבר לחטאיא ולחיי
ולחייביא׃ המעט מ
מכם המרעה הטוב
תרעו ויתר מרעיכם
תרמסו ברגליכם ומ
ומשקע מים תשתו׃
ואת הנותרים ברגלי
ברגליכם תרפסון׃ הז
הזעיר לכון דפרנס
טב אתון מתפרנסין ו
ומותר פרנסיכון דיו
דדישין ברגליכון ומ
ומישתי מתקן אתון
שתן וית מותרא בר
בריגליכון אתון דיו
דישין׃ וצאני מרמס
רגליכם תרעינה ומרי
ומרפש רגליכם תשת

תשתינה׃ ועמי מותר
מיכל שמשיכון אכ
אכלין ומותר מישתי
שמשיכון שתן׃
לכן כה
אמר אדני יהוה אלי
אליהם הנה אני וש
ושפטתי בין שה
בריאה ובין שה רזה׃
בכין כדנן אמר יי אלה
להון הא אנא מיתג
מיתגלי ואידון בין
גבר עתיר ובין גבר
מסכן׃ יען בצד
ובכתף תהדפו ובקרו
ובקרניכם תנגחו כל הנ
הנחלות עד אשר
הפיצותם אותנה אל
החוצה׃ חלף דבדי
דברשע ובדרע דחו
דחקתון ובתוקפכון
תברתון כל באיביא
עד דבדרתון יתהון ל
לביני מדינתא׃ והוש
והושעתי לצאני ולא
תהיינה עוד לבז וש
ושפטתי בין שה לש
לשה׃ ואיפרוק לעמ
ולא יתמסרון עוד
לביזא ואידון בין גבר
לגבר׃ והקמתי עליהם
רעה אחד ורעה אתהן
את עבדי דויד הוא י
ירעה אתם והוא יהיה
להם לרעה׃ ואקים

החוצה יו̇ וסימ̇ ויוצא אתו החוצה · ויהי כהוציאם אתם · ולרבקה אח ושמו לבן · ויהי כראתה כי עזב בגדו · ותתפשהו בבגדו ·
ויהי כשמעו · ויהי כהרימי קולי · כי ישבו אחים יחדו ובן · בחוץ תעמד · כי אשר יצא מדלתי ביתך · ושלשים בצות · וישכיבו ויהו
בעלות · ויקרא את נערו משרתו · ויאריכו הבדים · ותברו דיבל היכל · יען בצד ובכתף תהדפו ובקרניכם · · · ומרפש ל̇ דבות ·

עבדה בהם ג̇ בליש וסימ׳ ויעבירון את חייהם בעבדה ׳ והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם ׳ והצלתים מיד העבדים בהם ׳ ושאר
עבדה בם ׳׳ ׃ נשיא ד̇ בספ׳ וסימ׳ את הנשיא נשיא הוא ׳ ודוד עבדי נשיא ׳ ועבדי דוד נשיא ׳ ונשיא מארץ מצרים לא יהיה ׳׳

עליהון פרנס ויפרנס
יתהון ית עבדי דויד
הוא יפרנס יתהון והוא
יהי להון לפרנס ואני
יהוה אהיה להם לא
לאלהים ועבדי דוד
נשיא בתוכם אני א
יהוה דברתי ואנא
יי איהוי להון לאלה
ועבדי דויד מלכא בינ
ביניהון אנא יי גזרית
במימרי וכרתי להם
ברית שלום והשבתי
חיה רעה מן הארץ ו
וישבו לבטח וישנו
ביערים ואגזור להון
קיים שלם ואבטיל
חיתא בישתא מן אר
ארעא ויתבון במדבר
לרוחצן ויתעתקון בח
בחורשיא ונתתי א
אתם סביבות גבעתי
ברכה והורדתי הגשם
בעתו גשמי ברכה
יהיו ואשרי יתהון לה
לבית מקדשי ויהון
מברכן ואחית להון
מטר בעידניה
מיטרין דברכן יהון ו
ונתן עץ השדה את
פריו והארץ תתן יבו
יבולה והיו על אדמתם
לבטח וידעו כי אני
יהוה בשברי שב מו׳
מוטות עלם והצלתים

מיד העבדים בהם
ויתן אילן חקלא ית
איביה וארעא תיתן
ית עללתה ויהון על
ארעהון לרוחצן ויד
וידעון ארי אנא יי כד
אתבר ית ניר תוקפהון
ואשיזבינון מיד דמפ
דמפלחין בהון ולא
יהיו עוד בז לגוים
וחית הארץ לא תאכ
תאכלם וישבו לבטח
ואין מחריד ולא יהו
יהון עוד ביזא לעממ
לעממיא ומלכות או
ארעא לא ישיצינון ו
ויתבון לרוחצן ולית
דמניד
והקמתי להם מטע
לשם ולא יהיו עוד
אספי רעב בארץ ולא
ישאו עוד כלמת הגו
הגוים ואקים עליהון
נצבא לקיימא ולא
יהון עוד מטלטלי כ
כפנא בארעא ולא
יקבלון עוד איתכנעות
עממיא וידעו כי אני
יהוה אלהיהם אתם
והמה עמי בית ישרא
ישראל נאם אדני יה
יהוה וידעון ארי א
אנא יי אלההון מימרי
בסעדהון ואינון עמי
בית ישראל אמר יי יה

אלהים ואתן צאני צא
צאן מרעיתי אדם את
אתם אני יהוה אלה
אלהיכם נאם אדני
יהוה ואתון עמי ז
עם דאתקרי שמי ז
עליהון בית ישראל
אתון אלהכון אמר יי
אלהים

לה ויהי דבר יהוה
אלי לאמר והוה
פתגם נבואה מן קדם
יי עמי למימר בן א
אדם שים פניך אל
הר שעיר והנבא על
עליו בר אדם קביל
נבואה על טוריא ד
דסעיר ואתנבי עלו
עלוהי ואמרת לו כה
אמר אדני יהוה הנני
אליך הר שעיר ונטי
ונטיתי ידי עליך ונ
ונתתיך שממה ומש
ומשמה ותימר ליה
כדנן אמר יי אלהים
הא אנא שלח עלך
טורא דסעיר וארים
מחת גבורתי עלך
ואיתנינך לצדו ואז
ואשתממו עריך
חרבה אשים ואתה
שממה תהיה וידעת
כי אני יהוה קירויך
חורבא אשוי ואת
לצדו תהי ותידעון ז

ישאו ב̇ וסימ׳ ישאו עון ומתו ׳ ושמרתם את משמרתי ולא ׳ ואתה הפקד את הלוים ׳ ועבד הלוי עוד ׳ ושב הכהנים ישאו ׳ וחברון ׳
ויקרא המה ׳ ישאו קולם ירנו ׳ משא בהמות נגב ׳ ישאו דבלת תאנים ׳ ישאו מדבר ועריו ׳ אהליהם וצאנם יקחו ׳ והקמתי להם מטע ׳
ולא ישאו עינים ׳ חטאת עור ׳ יאבלו ושפט בין עמים ׳ ישאו נהרות דכים ׳ הרים שלום ׳ לו שקלו ישקל בעשי ׳ בנות ובנור ׳ כי בול ישאו ׳׳

ומלאתי ד׳ וסימ׳ ואנו אבוא אחריך ׃ ומלאתי את הריו חלליו ׃ ומלאתי חגאיות דמותיו ׃ ומלאתי את הבית הזה כבוד ׃ ושממה
ה׳ וסימ׳ במהפכת זרים ׃ שכרון ויגון תמלאי ׃ ונתתי את הר שעיר ׃ ואת הצפוני ארחיק ׃ ממשק חרול ומכרה מלח ׃

אדני אלהים ׃ יען היות
לך איבת עולם ותגר
את בני ישראל על ידי
חרב בעת אידם בעת
עון קץ ׃ חלף דהוית
לך דבבות עלם ותבר
כתא ית בני ישראל
על ידי קטולי חרבא
בעידן תברהון בעידן
תושילמת חוביהון ׃
לכן חי אני נאם אדני
יהוה כי לדם אעשך
ודם ירדפך אם לא דם
שנאת ודם ירדפך ׃ בכ
בכן קים אנא אמר
יי אלהים ארי לקטול
איעברינך ודקטלין
בחרבא ירדפונך אם
לא שנאת דמא סנו
סניתיון דאשדי דמא
ירדפונך ׃ ונתתי את
הר שעיר לשממה
ושממה והכרתי ממנו
עבר ושב ׃ ואיתין ית
טורא דשעיר לצדו
ואישתממו ואשיצי
מינה דעדי ודתאיב ׃
ומלאתי את הריו חו
חלליו גבעותיך וגאו
וגאותיך וכל אפיקיך
חללי חרב ׃ ואמלי
ית טורוהי דקטילוהי
רמותהי וחילוהי וכל
פצירוהי קטילי חרבא
יתרמון בהון ׃ שממות

עולם אתנך ועריך לא
תשבנה וידעתם כי
אני יהוה ׃ צדו עלם
איתנינך וקירוך לא
יתיתבן ותידעון ארי
אנא יי ׃ יען אמרך את
שני הגוים ואת שתי
הארצות לי תהיינה
וירשנוה ויהוה שם
היה ׃ חלף דאמרת ית
תרין עממין וית תרי
תרתין מדינן דילי
אינון ואירתינון וקד
יי גלי מחשבת ליבא ׃
לכן חי אני נאם אדני
יהוה ועשיתי כאפך
ובקנאתך אשר עשיתה
משנאתך בם ונודעתי
בם כאשר אשפטך ׃
בכן קים אנא אמר
יי אלהים ואעביד כרו
ברוגזך ובחמתך דעב
דעבדת מדסנית להון
ואיתגלי לאוטבא לה
להון כד איתפרע מינך ׃
וידעת כי אני יהוה
שמעתי את כל נאצ
נאצותיך אשר אמ
אמרת על הרי ישראל
לאמר שממה לנו נ
נתנו לאכלה ׃ ותידע
ארי אנא יי שמיע
קדמי ית כל ארגזותך
דאמרת על טורי א
ארעא דישראל למימר ׃

צדיאת לנא איתמסרו
לאישתיצאה ׃ ותגדי
ותגדילו עלי בפיכם
והעתרתם עלי דבריכם
אני שמעתי ׃ ואיתרב
ואיתרברבתון עלי
במיליכון ואסגי
ואסגיתון עלי פיתג
פיתגמיכון קדמי שי
שמיע ׃
כה אמר אדני
יהוה כשמח כל הא
הארץ שממה אעשה
לך ׃ כדנן אמר יי אלהים
במיחדי כל ארעא
צדו איעביד לך ׃ כד
כשמחתך יי אלהים ׃
לנחלת בית ישראל על
אשר שממה כן אעש
אעשה לך שממה
תהיה הר שעיר וכל
אדום כלה וידעו כי
אני יהוה ׃ כמא דחדי
דחדיתא על אחסנת
בית ישראל על דצדיא
ארעהון כן איעביד
לך צדו תהי טורא די
דשעיר וכל אדום כ
כולהון וידעון ארי
אנא יי ׃

לו

ואתה בן אדם
הנבא על הרי ישראל
ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר יהוה ׃
ואת בר אדם איתנבי

עשיתה ח׳ מלא וסימ׳ ואתה הגדת היום ׃ טעם טעמתי ׃ וכי ימצא איש ׃ ויבא יואב אל המלך ׃ ויאמרו עבדיו אלי ׃ ומה הדבר
הזה אשר עשיתה בעוד הילד החי ׃ ומי יאמר מדוע ׃ ואתה עשיתה חסד ׃ אשר עשיתה משנאתיך בם ׃ ואת שתי ז׳ וסימ׳
ובמו השחר עלה ׃ את שתי נשיו ואת שתי ׃ ואת שתי קיצות שתי ׃ והכרן דפקודי ׃ ויצל דוד את בלי ׃ יען אמרך ׃ וכל הכליות דבנות ׃

האויב ה̇ ל̇ בתל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ ושבום שוביהם ׳ האויב אל ארץ ׳ דבלבים ׳ כי הפגעתי בך ׳ יען אמר האויב עליכם האח ׳
לעזר למלך על האויב ׳ האויב תמו חרבות לנצח ״ ״ ג̇ בטע המרבא משרתת לתביר בתבתו וסימ̇ לא תלחמו ׳ הקהה גים ׳ ותעלו ״

על טורי ישרא̇ ותימ̇
ותימר להון טורי יז
ישרא̇ קבילו פיתגמא
דיי̇ | כה אמר אדני
יהוה יען אמר האו
האויב עליכם האח
ובמות עולם למורשה
היתה לנו | כדנן אמר
אדני אלהים חלף דאמ
דאמר סנאה עליכון
חידוא ובמת עלם לה
לירותא הות לנא | ויו
לכן הנבא ואמרת כה
אמר אדני יהוה יען
ביען שמות ושאף
אתכם מסביב להיות
להיותכם מורשה
לשארית הגוים ותע
ותעלו על שפת לשון
ודבת עם | בכין איתנבי
ותימר כדנן אמר
יי̇ אלהים חלף דאיתו
דאיתרברבו חלף די
דחשיבו לאחרבא
ולאצדאה יתכון מי
מסחור סחור למיהוויכון
ירותא לשארא דעמ
דעממיא ואיתאמרתון
על שפת לישן ודינו
ודיבת עם | לכן הרי
ישראל שמעו דבר
אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים
ולגאיות ולחרבות
השוממות ולערים

הנעזבות אשר היו ל
לבז וללעג לשארית
הגוים אשר מסביב |
בכין טורי ישרא̇ קבי
קבילו פיתגמא דיי̇
אלהים כדנן אמר יי̇
אלהים לטוריא ולרמ
ולרמתא לפצידיא
ולחיליא ולחרבתא
צדיתא ולקירויא
שביקתא די הוואה
להון לבז ולעב לשארא
דעממיא די מסחור
סחור |
לכן כה אמר אדני יה
יהוה אם לא באש קנ
קנאתי דברתי על ש
שארית הגוים ועל
אדום כלא אשר נתנו
את ארצי להם למור
למורשה בשמחת
כל לבב בשאט בנפש
למען מגרשה לבז |
בכין כדנן אמר יי̇
אלהים אם לא באישת
פורענותי גזרית במו
במימרי על שארא
דעממיא ועל אדומאי
כולהון די יהבו ית
ארעא בית שכינתי
להון לירותא בחדוא
בכל לב בעיפות כל נפש
בדיל לתרכותה למיו
למיבזה | לכן הנבא
על אדמת ישראל

ואמרת להרים ולגבו
ולגבעות לאפיקים
ולגאיות כה אמר |
אדני יהוה הנני בק
בקנאתי ובחמתי דו
דברתי יען כלימת
הגוים נשאתם | בכין
איתנבי על ארעא
דישרא̇ ותימר לטורי
ולרמתא לפצידיא
ולחיליא כדנן אמר |
יי̇ אלהים הא אנא ברו
ברוגזי ובחימתי גזרית
במימרי חלף דאיז
דאיתכנעות עממיא
קבילתון |
לכן כה אמר
אדני יהוה אני נשאתי
את ידי אם לא הגוים
אשר לכם מסביב הו
המה כלמתם ישאו |
בכין כדנן אמר יי̇ א
אלהים אנא קיימית
במימרי אם לא עממ
עממיא דבזו יתכון כ
מסחור סחור איגון
איתכנעותהון יקבלון |
ואתם הרי ישראל
ענפכם תתנו ופריכם
תשאו לעמי ישראל
כי קרבו לבוא | ואתון
טורי ישרא̇ אינבכון ו
תיבילהון ופריכון תו
תיטענכון לעמי ישר
ארי קריב פורקנו למי

ישאו ז̇ וסימ̇ וערות אחות אמך ואחות ׳ ואיש אשר ישכב את דדתו ׳ ואיש אשר יקח את אשת אחיך ׳ ולבני קהת ׳
לא נתן כי עבדת ׳ שפעת גמלים תכסך בכרי ׳ אם לא הגוים אשר לכם מסביב ׳ הלא אלה כלם עלין מושל ישאו ״ ״ ואתם ד̇
בטע ריש פס̇ וסימ̇ מתבון ישרא̇ וקמון בשבתא ׳ ואתם בהבי יי̇ ׳ תכתבו עגלכם ׳ קמתם על בית אבי ׳ מוסיפים חרון ״

ט חס׳ ל׳ בליש׳ וסימ׳ להיטבך באחריתך ׳ והיטבך והרבך מאבתיך ׳ כי ייטב אל אבי את הרעה ׳ והיטב יי׳ אלהינו לאדני ׳
מה תיטבי דרכך לבקש אהבה ׳ ומיטב צאן ׳ והיטבתי מראשתיכם ׳ לב שמע ייטב גהה ׳ מיטבי לכת ׳ תגיג׳ דפסוק

למיתי׃ כי הנני אליכם
ופניתי אליכם ונעבדתם
ונזרעתם׃
ארי הא אנא מיתגלי
עליכון ואיתפני במי
במימרי לאוטבא לי
לכון ותיתפלחון ותתי
ותזדרעון׃ והרביתי
עליכם אדם כל בית
ישראל כלה ונושבו
הערים והחרבות ת
תבנינה׃ ואסגי עליכון
אנשא כל בית ישראל
כולהון ויתיתבן קרוי
קירויא וחרבתא ויה
ויתבנין׃ והרביתי על
עליכם אדם ובהמה
ורבו ופרו והושבתי
אתכם כקדמותיכם וה
והטבתי מראשתיכם
וידעתם כי אני יהוה׃
ואסגי עליכון אינשא
ובעירא ויסגון ויפשון
ואותיב יתכון כמלקד
כמלקדמין ואוטיב
לכון בירמין אוולא
ותידעון ארי אנא יי׃
והולכתי עליכם אדם
את עמי ישראל וירשו
וירשוך והיית להם
לנחלה ולא תוסף
עוד לשכלם׃ ואסגי
עליכון אינשא ית
עמי ויחסנונך ותהי
להון לאחסנא ולא

תוסית עוד לתכלותי
לתכלותהון׃
כה אמר
אדני יהוה יען אמרי
אמרים לכם אכלת
אדם את ומשכלת
גויך היית׃ כדנן אמר
יי׳ אלהים חלף דאמרין
לכון מקטלת אינשא
את ומתכלת עמיך
הוית׃ לכן אדם לא ת
תאכלי עוד וגויך לא
תכשלי עוד נאם אדני
יהוה׃ בכן אינשא
לא תקטלין עוד ועו
ועמיך לא תתכלין ע
עוד אמר יי׳ אלהים׃ ו
ולא אשמיע אליך
עוד כלמת הגוים וח
וחרפת עמים לא תש
תשאי עוד וגויך לא
תכשלי עוד נאם אדני
יהוה׃ ולא אשמע ל
ליך עוד איתכנעות ע
עממיא וחסודי עמ
עממיא לא תקבלין ע
עוד ועמיך לא תתכלין
עוד אמר יי׳ אלהים׃
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פתגם נבואה מן
קדם יי׳ עמי למימר׃
בן אדם בית ישראל
ישבים על אדמתם
ויטמאו אתה בדרכם

ובעלילותם כטמאת
הנדה היתה דרכם לפ
לפני׃ בר אדם בית
ישראל יתבין על ארע
ארעהון וסאיבו יתה
באורחתהון ובעובדי
ובעובדיהון כסואבת
איתתא טומאה
הוות אורחתהון קד
קדמי׃ ואשפך חמתי
עליהם על הדם אשר
שפכו על הארץ ובג
ובגלוליהם טמאוה׃
ושפכית חמתי עלי
עליהון על דם זכאי ד
דאשדו על ארעא
ובפולחן טעותהון סי
סאבוה׃ ואפיץ אתם
בגוים ויזרו בארצות
כדרכם וכעלילותם
שפטתים׃ ואגליתי
יתהון לבני עממיא
ואיתבדרו במדינתא
כאורחתהון כבישתא
וכעובדיהון מקלקלי
איתפרעית מנהון׃
ויבוא אל הגוים אשר
באו שם ויחללו את
שם קדשי באמר
להם עם יהוה אלה
ומארצו יצאו׃ ועלו
לבני עממיא דאיתג
דאיתגליאו לתמן על
דאחילו ית שמא
דקודשי כד אמרין׃

הפטרה

תוסת ג חס׳ ל׳ וסימ׳ ולא תוסת עוד לשכלם ׳ כי אם תציל ועוד תוסת ׳ ובוגדים באדם תוסת ׳׳׳ באמר ג׳ וסימ׳ באמר
יי׳ אלי ׳ באמר להם עם יי׳ אלה ׳ באמר אלהינו היום איה אלהיך ׳ אנ״ד ׳ וחד באמר אלישע ׳׳׳ יצאו ח׳ וסימ׳ ויהי הסער
לסער ׳ ויאמר שאול אל ׳ ויאמר אם לשלום יצאו ׳ ב״ב ׳ שמעו זאת בית יעקב ׳ וידרכו את לשונם ׳ בהם מהאש ׳ ויבא אל הגוים ׳׳

טהורים ב̇ ומלא וסימ̇ וזרקתי עליכם מים טהורים · כי הטהרו הכהנים והלוים · וחד וטהרים אמרו געם ״ג״ לאבתיכם
ב̇ חס̇ וטימ̇ וישבתם בארץ אשר נתתי · ונחלתם אתה איש כאחיו ״ג״ ולא אתן ב̇ וסימ̇ אתכם עוד חרפה · עליכם רעה ״ ״

להון אם עמיה אולין
ואיתרכו מארעיה בית
שכינתיה גלו ואחוס
ואחמול על שם קד
קדשי אשר חללוהו
בית ישראל בגוים
אשר באו שמה ורח
וחסית על שמא דקו
דקודשי דאחלוהי
בית ישראל בינו עמיה
עממיא די איתגלו
איתגליאו לתמן
לכן
אמור לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה
לא למענכם אני עו
עשה בית ישראל
כי אם לשם קדשי
אשר חללתם בגוים
אשר באתם שם בכן
אימר לבית ישראל
כדנן אמר יי אלהים
לא בדילכון אנא עבי
עביד בית ישראל אלה
אילהין על שמא דקו
דקודשי דאחלתון
בינו עממיא דיאיתג
איתגליתון לתמן וקי
וקדשתי את שמי
הגדול המחולל בגוים
אשר חללתם בתוכם
וידעו הגוים כי אני
יהוה נאם אדני יהוה
בהקדשי בכם לעיניהם
ואיקדיש ית שמי

רבא דאיתחל בינו
עממיא די אחילתון
בינהון וידעון עממי
עממיא ארי אנא יי
אמר יי אלהים כד אי
איתקדש בכון לעינ
לעיניהון ולקחתי את
אתכם מן הגוים וקבצ
וקבצתי אתכם מכל
הארצות והבאתי אתכם
אתכם אל אדמתכם
ואיקריב יתכון מבינו
עממיא ואיכנוש יתי
יתכון מכל מדינתא
ואעיל יתכון לארעכון
וזרקתי עליכם מים
טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גלו
גלוליכם אטהר אתכם
ואשבוק לחוביכון כד
כמא דמידכן במי אדי
אדיותא ובקטם תו
תורתא דחטאתא ותי
ותידכון מכל סואבתכון
ומכל טעותכון אידכי
יתכון ונתתי לכם לב
חדש ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרתי את
לב האבן מבשרכם ונת
ונתתי לכם לב בשר
ואיתין לכון לב דחיל
ורוח דחלא איתין אד
במעיכון ואיתבר ל
ליבא דרשיעא דהוא
תקיף כאבנא מביסרכון

מביסרכון ואיתין לי
לכון לב דחיל קדמי
למיעבד רעותי ואת
רוחי אתן בקרבכם וע
ועשיתי את אשר
בחקי תלכו ומשפטי
תשמרו ועשיתם ורות
רוח קודשי איתין כו
במעיכון ואיעביד ית
דבקימי תהכון ודיני
תיטרון ותעבדון ויש
וישבתם בארץ אשר
נתתי לאבתיכם והיי
והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים
ותיתבון בארעא די
יהבית לאבהתכון ות
ותהון קדמי לעם ויה
ואנא איהוי לכון לי
לכון לאילה והושעתי
אתכם מכל טמאתיכם
וקראתי אל הדגן והר
והרביתי אתו ולא אתן
עליכם רעב ואיפרוק
יתכון מכל סואבתכון
ואברך ית עיבורא ויי
ואסגי יתיה ולא איתי
איתין עליכון כפנא
והרביתי את פרי העץ
ותנובת השדה למען
אשר לא תקחו עוד
חרפת רעב בגוים ואי
ואסגי ית פירי אילנ
ועללת ארעא בדיל
דלא תקבלון עוד

ח̇ מל̇ בטע̇ מאיל̇ וטפח̇ בתיב̇ חד̇ וסימ̇ בכל מושבתיכם לדרתיכם · מימועצתיהם · את כל ההדותיה בקע · דמלביש — ·
דמנחם בן גדי · מכל גיתי עלי יגון · מכל תועבתיכם בני ישראל · דיחזקאל · מכל גלוליכם · דיחזקאל · בי למבקאשנה · דדב הימי ·
וגבוזבתך לאחרן רב · שהם הרהבונו · וסימ̇ מהם גתליש ״ ״ יחזקא̇ חרפת רעב בגוים · מתואל חרפה בגוים ״ ״

היתה · ה׳ ריש פס׳ וסימ׳ היתה לי נחלתי כאריה ביער · היתה עלי יד יי׳ · היתה לי דמעה · היתה יהודה לקדשו · יי
היתה באניות סחר · ג׳ · דברתי ועשיתי ד׳ וסימ׳ היעביד לבד · וידעתם כי אני יי׳ · וידעו הגוים אשר · ונתתי רוחי בהם ·

חיסודי כפנא ביני ע
עממיא׃ וזכרתם את
דרכיכם הרעים ומע
ומעלליכם אשר לא
טובים ונקטתם בפני
בפניכם על עונתיכם
ועל תועבתיכם׃ ותידי
ותידכרון ית אורחתכון
בישתא ועובדיכון דל
לא תקנין ותתנקפון יו
ותהוון חזן על חוביכון
ועל תועבתכון׃ לא
למענכם אני עשה
נאם אדני יהוה יודע
לכם בושו והכלמו ס
מדרכיכם בית ישראל׃
לא בדילכון אנא עביד
אמר יי אלהים גלי
לכון בהיתו ואיתכנעו
מאורחתכון בית ישר
ישראל׃
כה אמר אדני יהוה
ביום טהרי אתכם מכל
עונותיכם והושבתי
את הערים ונבנו החה
החרבות׃ כדנן אמר
יי אלהים ביומא ראדכ
ראדכי יתכון מכל
חוביכון ואתיב ית קוי
קירויא ויתבנין חרו
חרבתא׃ והארץ הנשׁ
הנשמה תעבד תחת
אשר היתה שממה
לעיני כל עובר׃ וארז
וארעא דהות צדיא

תיתפלח חלף דהות
צדיא לעיני כל דעדי׃
ואמרו הארץ הלזו ה
הנשמה היתה כגן עדן
והערים החרבות הנ
הנשמות והנהרסות
בצורות ישבו׃ ויימרון
ארעא דיכן דישראל
דהות צדיא תיתפלח
תתב למיהוי כגינתא
דעדן וקירויא חרבת
ויצדיתא ומפגרתא
תקיפן יתיבן׃ וידעו
הגוים אשר ישארו
סביבותיכם כי אני י
יהוה בניתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יי
יהוה דברתי ועשיתי׃
וידעון עממיא דישת
דישתארון סחרניכון
ארי אנא יי בניתי מפ
מפגרתא קיימית צדי
צדיתא אנא יי גזרית
במימרי ואקיים׃
כה
אמר אדני יהוה עוד
זאת אדרש לבית ישר
ישראל לעשות להם
ארבה אתם כצאן אדם׃
כדנן אמר יי אלהים עוד
דא אישתאיל לכון
במימרי לבית ישראל
למיעבד להון אסגינון
כאינשא ואילחיתון׃
כבעירא׃ כצאן קדשים

כצאן ירושלם במועד
במועדיה כן תהיינה
הערים החרבות מל
מלאות צאן אדם וידע
וידעו כי אני יהוה׃
כעמא קדישא כעמא
דמידכן ואתן לירושלם
לירושלם בזמן מועדי
פיסחא כן יהוין קו
קרוי ארעא דישראל
דהואה חרבן מליאן
אינשא עמא בית
ישראל וידעון ארי
אנא יהוה׃
לז היתה עלי
יד יהוה ויוציאני ברוח
יהוה ויניחני בתוך
הבקעה והיא מלאה
עצמות׃ שרת עלי רו
רוח נבואה מן קדם
יי ואפקני ברוח נבואה
דשרת עלי מן קדם
יי ואשריני בגו בקע
בקעתא והיא מלייא
גרמי אינשא׃ והעב
והעבירני עליהם ס
סביב סביב והנה רבת
רבות מאד על פני הה
הבקעה והנה יבשות
מאד׃ ואעברני עליהון
סחור סחור ליה והא
סגיאין לחדא על
אפי בקעתא והא יבו
יבישין לחדא׃ ויאמר
אלי בן אדם התחיינה

ביצאן ז׳ וסימ׳ כצאן התיקם לטבחה · כצאן קדשים כצאן ירושלם · ב׳ בו · יחד אשימנו כצאן בצרה · ביום ההוא כ
כצאן עמו · נחשבנו כצאן טבחה · התגנן כצאן מאכל · ג׳ · והארץ ה׳ ריש פס׳ וסימ׳ והארץ היתה תהו ובהו · והארץ
לא תמכר לצמיתת · והארץ תעזב מהם · והארץ אשר אתם עברים · הגבלי וכלי הגשמה תעבד · חנפה תחת · תעגה את הדגן ··

הנה אני ז וסימ׳ הנה אני קשרתי על אדני · הנה אני יי׳ אלהים · הנה אנכי מביא בכם רוח וחייתם · הנה אני פתח את קברותיכם · הנה אני לקח את עץ יוסף · הנה אני לקח את בני ישראל · הנה אני בנה בית לשם יי׳ · · · נגזרנו לית דכות · ·

העצמות האלה ואמר
אדני יהוה אתה ידעת
ואמר לי בר אדם הת
הייחון גרמיא האיל
האילין ואמרית יי
אלהים איתגלי קדמך
ויאמר אלי הנבא
על העצמות האלה
ואמרת אליהם העצ
העצמות היבשות
שמעו דבר יהוה ויי
ואמר לי איתנבי על
גרמיא האילין ותימר
להון גרמיא יבישיא
קבילו פיתגמא דיי
כה אמר אדני יהוה
לעצמות האלה הנה
אני מביא בכם רוח
וחייתם כדנן אמר
יי אלהים לגרמיא הא
האילין הא אנא מע
מעיל בכון רוחא ותי
ותיחון ונתתי עליכם
גידים והעליתי עליכם
בשר וקרמתי עליכם
עור ונתתי בכם רוח
וחייתם וידעתם כי
אני יהוה ואיתן עי
עליכון גידין ואסיק
עליכון בסרא ואיי
ואיקרום עליכון מ
משכא ואיתין בכון
רוחא ותיחון ותידעון
ארי אנא יי ונבאתי
כאשר צויתי ויהי ק

כהנבאי ויהי רעש ו
ותקרבו עצמות עצם
אל עצמו ואיתנביתי
כמא דאתפקדית ראיה
דאיתפקדית והוה
קל כד איתנביתי והא
ריעא וקריבו גרמיא
גרמא לות חבריה ורז
וראיתי והנה עליהם
גידים ובשר עלה ויי
ויקרם עליהם עור מ
מלמעלה ורוח אין ז
בהם וחזיתי והא ע
עליהון גידין ובסרא
סליק וקרם עליהון מ
משכא מלעילא ורו
ורוחא לית בהון ויאו
ויאמר אלי הנבא בן
אדם ואמרת אל הר
הרוח כה אמר אדני
יהוה מארבע רוחות
באי הרוח ופחי בהר
בהרוגים האלה ויחיו
ואמר לי איתנבי על
רוחא איתנבי בר אדם
ותימר לרוחא כדנן
אמר יי אלהים מארבע
רוחיא אתיא רוחא
ועולי בקטיליא האי
האילין ויחון והתנ
והתנבאתי כאשר
צוני ותבא בהם הרוח
ויחיו ויעמדו על ר
רגליהם חיל גדול מי
מאד מאד ואיתנבי

ואיתנביתי כמא דפ
דפקדני ועלת בהון רו
רוחא וחיו וקמו על
ריגליהון משיריין ס
סגיאין לחדא לחדא
ויאמר אלי בן אדם
העצמות האלה כל
בית ישראל המה הנ
הנה אמרים יבשו ע
עצמותינו ואבדה ת
תקותינו נגזרנו לנו
ואמר לי בר אדם גר
גרמיא האילין כל
בית ישראל אינון הא
אינון אמרין יביש ז
גרמנא ופסק סיבורנ
אבדנא לנא לכן הנ
הנבא ואמרת אלהם
כה אמר אדני יהוה
הנה אני פתח את
קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם ע
עמי והבאתי אתכם
אל אדמת ישראל
בכן איתנבי ותימר
להון כדנן אמר יי א
אלהים הא אנא פתח
ית קבריכון ואסיק
יתכון מקבריכון ע
עמי ואעיל יתכון ל
לארעא דישראל
וידעתם כי אני יהוה
בפתחי את קברותיכם
ובהעלותי אתכם מק
מקברותיכם עמי ויו

צויתי ה וסימ׳ ואכלתם אתה במקום · ומתח אהל מועד תשבו שבעת · ואדבר אל העם בבקר · ואעש כן כאשר צויתי · ונבאתי כאשר צויתי · · · צוני ה וסימ׳ ותענו ותאמרו אלי · ויצדקה תהיה לנו · ונשמע בקול יהונדב בן רכב · ונשב באהלים ונעש · ויאמר להם ורבבל · · · ואבדה ג׳ וסימ׳ יבשו עצמותינו · ואבדה חכמת חכמיו · ואבדה שארית יהודה · · · והנבאתי ל׳ דכות · ·

ליוסף ח׳ וסימ׳ ויולד ליוסף · ויספר שר המשקים · הנה אביך חולה · ויקרבו ימי ישראל למות · כה תאמרו ליוסף · קח לך עץ ו
אחד · כי יהודה גבר באחיו · הגורל האחד הראשון ·· והנחתי ג׳ וסימ׳ והוצאתי את מנחתי · כן אקבץ באפי · והנחתי אתכם ··

ותידעון ארי אנא יי׃
כד אפתח ית קבריכון
וכד אסיק יתכון מקב
ריכון עמי׃ ונתתי
רוחי בכם וחייתם והנ
חתי אתכם אל
אדמתכם וידעתם כי
אני יהוה דברתי ועשי
תי נאם יהוה׃
ואיתין רוחי בכון ותי
חון ואשרי יתכון
על ארעכון ותידעון
ארי אנא יי גזרית כ
במימרי ואיקים א
מר יי׃

הפטרה

ויהי דבר יהוה
אלי לאמר׃ והוה פת
גם נבואה מן קדם
יי עמי למימר׃ ואתה
בן אדם קח לך עץ א
חד וכתב עליו לי
יהודה ולבני ישראל
חבריו ולקח עץ אחד
וכתוב עליו ליוסף
עץ אפרים וכל בית
ישראל חבריו׃ ואת
בר אדם סב לך לוחא
חדא וכתוב עלוהי
לשבטא דיהודה
ולבני ישראל אחיהון
וסב לוחא חדא וכ
וכתוב עלוהי שבטא
דיוסף דהוא שבטא
דאפרים וכל בית יש
ישראל אחיהון׃ וקרב

אתם אחד אל אחד
לך לעץ אחד והיו
לאחדים בידך׃ וקר
וקריב יתהון חד
לות חד לך ללוחא חד
ויהון לחד בידך׃ וכ
וכאשר יאמרו אליך
בני עמך לאמר הלא
תגיד לנו מה אלה לך׃
וכד יימרון לך בני ע
עמך למימר הלא
תחוי לנא מא אילין
לך׃ דבר אלהם כה
אמר אדני יהוה הנה
אני לקח את עץ יו
יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חב
חבריו ונתתי אתם
עליו את עץ יהודה
ועשיתם לעץ אחד
והיו לאחד בידי׃ א
איתנבי להון אמר
יי אלהים הא אנא מ
מקריב ית שבטא
דיוסף דהוא שבטא
דאפרים ושבטי יש
ישראל אחיהון ואי
ואיחבר יתהון עלוהי
ית שבטא דיהודה
ואעבדינון לעמא
חד ויהון חד קדמי׃
והיו העצים אשר
תכתב עליהם בידך
לעיניהם׃ ויהון לוחי
דתיכתוב עליהון בידך

לעיניהון׃ ודבר אל
אלהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח
את בני ישראל מבין
הגוים אשר הלכו
שם וקבצתי אתם מ
מסביב והבאתי אתם
אל אדמתם׃ ואית
ואיתנבי להון כדנן
אמר יי אלהים הא
אנא מקריב ית בית
ישראל מבין עממיא
די איתגליאו לתמן
ואיכנש יתהון מס
מסחור סחור ואעיל
יתהון לארעהון׃ וע
ועשיתי אתם לגוי
אחד בארץ בהרי
ישראל ומלך אחד
יהיה לכלם למלך ו
ולא יהיה עוד לשתי (בגליון: לשני גוים ולא יחצו עוד)
ממלכות עוד׃ ואי
ואעביד יתהון לעמ
חד בארעא בטור
קודשא דישראל
ומלכא חד יהי לכ
לכולהון למיהוי מ
מלכא ולא יהון עוד
לתרין מלכין ולא
יתפלגון עוד לתרין
מלכוון עוד׃ ולא י
יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל
פשעיהם והושעתי
אתם מכל מושבתיהם

ודבר י״א וסימ׳ ועתה קום צא · ומלאך יי דברי · ויהי המה הולכים ודבר · אז תקרא ויי יענה · אז תשיב בשבת רגליך · אין ק
קורא בצדק ואין נשפט · בטוח על תהו ודבר · ועתה יען עשותכם · מן שלש עשרה שנה · הוקם את דברי · ודבר אלהים בא אמר · ירש
פשו · ועל הר סיני ירדת ·· חבריו ד׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ וסימ׳ הן כל חבריו · ואתה בן אדם קח לך עץ · ב׳ בו · דבר אלהם כה אמר ··

משכני ג׳ וסימ׳ בטמאם את משכני ׃ ונתתי משכני בתוכם ׃ והיה משכני עליהם ׃ ורעה ג׳ מלא בליש׳ וסימנהון
הנבא אל רועי ישראל ׃ ורועה אחד יהיה לכלם ׃ הרועים בשושנים ׃ אל גוג ל׳ אל גבריה ל׳ אל גיחון ל׳ אל גנזי ל׳

אשר חטאו בהם וטה
רתי אתם והיו לי
לעם ואני אהיה להם
לאלהים ׃ ולא יסתא
יסתאבון עוד בטעוו
בטעותהון ובשיקוצ
ובשיקוציהון ובכל
מרדיהון ואפרוק
יתהון מכל מותבניהון
דחבו בהון ואדכי ית
יתהון קדמי לעם ויה
ואנא איהוי להון לז
לאלה ועבדי דוד
מלך עליהם ורעה א
אחד יהיה לכלם ובמ
ובמשפטי ילכו וחקתי
ישמרו ועשו אתם ׃
ועבדי דוד מלכא עי
עליהון ופרנס חד יהי
לכולהון ובדיני יהכון
ובקימי יטרון ויעבדון
יתהון ׃ וישבו על הא
הארץ אשר נתתי לי
לעבדי ליעקב אשר
ישבו בה אבותיכם ויש
וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד
עולם ודוד עבדי נשי
נשיא להם לעולם ׃
ויתבון על ארעא דיהו
דיהבית לעבדי ליעקב
דיתיבו בה אבהתכון ׃
ויתבון עלה אינון ובנ
ובניהון ובני בניהון עד
עלמא ודוד עבדי מז

מלכא להון לעלם ׃ ויה
וכרתי להם ברית שלום
ברית עולם יהיה או
אתם ונתתים והרביתי
אתם את מקדשי בת
בתוכם לעולם ׃ ואגזר
להון קיים שלם קיים
עלם יהי עמיהון ואת
ואסגינון ואיסג ׃
יתהון ואתין ית מקד
מקדשי ביניהון לעלמ ׃
והיה משכני עליהם
והייתי להם לאלהים ׃
והמה יהיו לי לעם ׃
ואשרי שכינתי ביניהו
ואיהוי להון לאלה
ואינון יהון קדמי לעם ׃
וידעו הגוים כי אני
יהוה מקדש את ישר
ישראל בהיות מקדשי
מקדשי בתוכם לעו
לעולם ׃

וידעון עממיא ארי אנא יי מקדש ית ישראל במהוי בית מקדשי ביניהון לעלם׃

לח ויהי דבר יהוה אלי
לאמר ׃ והוה פתגם נ
נבואה מן קדם יי עמי
למימר ׃ בן אדם שים
פניך אל גוג ארץ המגו
המגוג נשיא ראש מש
משך ותבל והנבא
עליו ׃ בר אדם קביל
ארני יהוה נבואה על
גוג ארע מגוג רב ריש
משתו ואתנבי עלוי
עלוהי ׃ ואמרת
כה אמר ארני יהוה ׃

הנני אליך גוג נשיא
ראש משך ותבל ׃ ות
ותימר כדנן אמר יי
אלהים הא אנא שלח
רוגזי עלך גוג רב ריש
משך ותובל ׃ ושובבתיך
ונתתי חחים בלחייך
והוצאתי אתך ואת
כל חילך סוסים ופ
ופרשים לבשי מכ
מכלול כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חר
חרבות כלם ׃ ואיש
ואישדלינך ואיתי
שירין בליסתך ואפ
ואפיק יתך וית כל
משריתך סוסון ופ
ופרשין לבישין גמר
כלהון משיריין סי
סגיאין בעגלין ות
ותריסין אחדי סיי
סייפין כלהון ׃ פרס
כוש ופוט אתם כלם
מגן וכובע ׃ פרסאי וו
ופוטאי עמהון כלהון
מזיינין בעגלין וקול
וקולסין ׃ גומר וכל
אגפיה בית תוגרמה
ירכתי צפון ואת כל
אגפיו עמים רבים
אתך ׃ גומר וכל משיר
משריתהא מדינת
גרממיא סייפי צפונ
וית כל משיריתהון ע
עממין סגיאין דעמך ׃

אותך ז׳ מלא בליש׳ חסר וסימ׳ שולח אני אותך ׃ ושלאחריך ׃ והבאותי אותך ׃ והוצאתי אותך ואת כל חילך ׃ להביא אותך
ונטשתיך המדברה ׃ ובל לישן צבות דבות במוז אותך בליש׳ דבר ׃ בעצרה נא אותך ׃ ויי׳ צבאות הנטע אותך ׃ תפליגתך
השיא אותך ׃ יצדיק אתה ׃ כי בזהתללבד תנחה אותך ׃ וקובע ל׳ קובע ל׳ וקותע ל׳ כלהו ל׳ דפותהון

פרזות הפרזות · ג̇ וסימ̇ ואמרת אעלה על ארץ פרזות · פרזות תשב ירושלם · בערי הפרזות ״ ג ״ קהלך ב̇ וקימ̇ הלבון בז
הקהלת קהלך · וכל קהלך הנקהלת עליך ״ ״ בשבת ב̇ וסימ̇ בשבת ישראל · בשבת עמי ישרא̇ · וחד בשבת המלך אחשורוש ·

הכן והכן לך אתה וכל
קהלך הנקהלים עליך
עליך והיית להם למ
למשמר ׀ איזדרז ואת
ואתקין לך את וכל
משיריתך דאיתכנשו
עלך ותהי למטרא ׀
מימים רבים תפקד
באחרית השנים תבוא
אל ארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמ
מעמים רבים על הרי
ישראל אשר היו לח
לחרבה תמיד והיא
מעמים הוצאה וישב
וישבו לבטח כלם ׀
מיומין סגיאין תסגי
משיריתך בסוף שניא
תיתי על ארעא דתבו
עמיה מקטלי חרב
דאיתכנשו מעממין
סגיאין על טורי ארעא
דישראל דהוו לחורבא
תדירא ואינון מבני
עממיא אתגליאו
ויתיבו לרוחצן כולהון ׀
ועלית כשואה תבוא
כענן לכסות הארץ
תהיה אתה וכל אגפיך
ועמים רבים אתך ׀
ותיסק כאיתרגושתא
תיתי כעננא דסליק
וחפי ית ארעא תהון
את וכל משיריתך וע
ועממין סגיאין דעמך ׀

כה
אמר אדני יהוה והיה
ביום ההוא יעלו דב
דברים על לבבך וחש
וחשבת מחשבת רעה ׀
כדנן אמר יי אלהים
ויהי ביומא ההוא יס
יסקון הרהורין על
ליבך ותחשב מחשבן
בישן ׀ ואמרת אעלה
אל ארץ פרזות אבוא
השקטים יושבי לב
לבטח כלם יושבים
באין חומה ובריח וד
ודלתים אין להם ׀ וה
ותימר איסק על א
ארעא דיתבא קירוי
פצחיא איתי על עמ
עמא דשקטין ושרן
לרוחצן כולהון יתבין
בלא שורא ועברין ו
ודשין לית להון ׀ לש
לשלל שלל ולבז בז
להשיב ידך על חרבות
נושבות ואל עם מא
מאסף מגוים עשה
מקנה וקנין ישבי
על טבור הארץ ׀ למ
למיבז ביזא ולמיעדי
עדאה לכנשא מש
משיריתך על חרבת
דאיתותבא ועל עמ
דאיתכנשו מבני עמ
עממיא דאצלחו כ
בנכסין וקנינין ית

יתבין על תוקפא דא
דארעא ׀ שבא ודדן
וסחרי תרשיש וכל
כפיריה יאמרו לך ה
הלשלל שלל אתה
בא הלבז בז הקהלת
קהלך לשאת כסף
וזהב לקחת מקנה וק
וקנין לשלל שלל
גדול ׀ שבא ודדן ותגרי
ימא וכל מלכהא ימ
ימרון לך הלמיבז ב
ביזא את אתי הלמע
הלמעדי עדאה כנש
כנשתא משיריתך
למיסב כסף ודהב ל
למיסב ניכסין וקנ
וקנינין למעדי עדי
סגי ׀
לכן הנבא בן אדם וא
ואמרת לגוג כה אמר
אדני יהוה הלא ביום
ההוא בשבת עמי יש
ישראל לבטח תדע ׀
בכן איתנבי בר אדם
ותימר לגוג כדנן אמר
יי אלהים הלא בעידנא ההוא
כד יתבון עמי ישרא̇
לרוחצן תדע פורענות
גבורתי ׀ ובאת ממקומ
ממקומך מירכתי
צפון אתה ועמים רב
רבים אתך רכבי סוס
סוסים כלם קהל גדול
וחיל רב ׀ ותיתי מאתרך

לך̇ ל̇ בזין בנבי̇ ובכתו̇ וסימ̇ ביום הגיח ״ לך · עשה לך מוסרות ומוטות · ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד · הכון והכן לך כי מתה ·
שבא ודדן וסחרי תרשיש · לכן לא יהיה לך משליך חבל לך · אשר הולך רוח · ויאמר ״ אלי עוד קח לך · אבל אגיד לך את הרשום · ויר״ ·
ביתך כבית פרץ · וכל שמורא̇ וכל בתיננה דמלכים · דמות לך במה לך · חנה למה תבכי · נשא כלין · וידבר יהונתן · ואני ראה · לא שאלתי ·

ה פס ובל ובל ובל וסימ ובל הארץ בוכים קול גדול · ובל פסיליה יכתו · ובל הערים יהרסן · ורעשו מפני דגי הים · אתה הוא יי לבדך · · על אדני ב וסימ ועלית על עמי ישראל כענן · ביגוי עלה על ארצי · · קדמונים ל ומל · ·

מסיפי ציפונא את
ועממין סגיאין רעיו
דעימך רכבי סוסון
כולהון משירין סו
סגיאין ועם סגי | ועל
ועלית על עמי ישר
ישראל כענן לכסות
הארץ באחרית הימ
הימים תהיה והביאו
והביאותיך על ארצי
למען דעת הגוים א
אתי בהקדשי בך לע
לעיניהם גוג | ותיסק
על עמי ישראל כעננא
דסליק ותחפי ית ארע
ארעא בסוף יומיא
תהי ואיתינך על
ארעא בית שכינתי ב
בדיל דידעון עממיא
פורענות גבורתי כד
איתקדש בך דיהון
חזן בפורענותך גוג |
כה
אמר אדני יהוה הא
האתה הוא אשר
דברתי בימים קדמו
קדמונים ביד עבדי
נביאי ישראל הנבא
הנבאים בימים ההם
שנים להביא אתך
עליהם | כדנן אמר
יי אלהים האת הוא
דמלילית ביומיא קד
קדם ביד עבדי נביי
ישראל דאתנביאו

ביומיא מלקדמית
דנא שנין סגיאין לה
לאיתאה יתך עליהון |
והיה |
ביום ההוא ביום בוא
גוג על אדמת ישראל
נאם אדני יהוה תע
תעלה חמתי באפי |
ויהי בעידנא ההוא ז
ביום מיתי גוג על ארע
על ארעא דישראל
אמר יי אלהים ידלק
רוגזי וחימתי | ובקנ
ובקנאתי באש עברתי
דברתי אם לא ביום
ההוא יהיה רעש גדו
גדול על אדמת ישרא
ישראל | תבאיתגליאה
פורענותי במידלק
אישת רוגזי גזרית בג
במימרי אם לא ביום
ההוא יהי זוע סגי
על ארעא דישראל |
ורעשו מפני דגי הים
ועוף השמים וחית
השדה וכל הרמש הר
הרמש על האדמה וכל
האדם אשר על פני
האדמה ונהרסו ההר
ההרים ונפלו המדרג
המדרגות וכל חומה
לארץ תפול | ויזועון
מן קדמי נוני ימא
ועופא דשמיא וחית
ברא וכל רחשא

דרחיש על ארעא
וכל אינשא די על אפי
אפי ארעא ויתפגרון
טורייא ויתתלשון מ
מגדליא וכל שור רם
לארעא יתרמי | וקר
וקראתי עליו לכל
הרי חרב נאם אדני
אלהים חרב איש באחיו
תהיה | ואזמין עליה
למיפל בחרבא על ט
טורי ישראל עמיה אמ
יי אלהים חרב גבר ביה
באחוהי תהי | ונשפ
ונשפטתי אתו בדבר
ובדם וגשם שוטף
ואבני אלגביש אש ו
וגפרית אמטיר עליו
ועל אגפיו ועל עמים
רבים אשר אתו | ואת
ואיתפרע מיניה במ
במותא ובקטלא ובמ
ומטר מגבר ואבני
אלגביש אישתא וג
וגופריתא אמטר
עלוהי ועל משירייתיה
ועל עממין סגיאין ד
די עמיה | והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתי
לעיני גוים רבים וידעו
כי אני יהוה | ואתרבי
ואיתקדש ואתגלי
גבורתי לעיני עממין
סגיאין וידעון ארי
אנא יי |

תפול ח מלא וסימ ונתתי קנאתי · ונטשתיך המדברה על הרי ישראל · על פני השדה · וכל חומה לארץ תפול · כתפי מן
משכבה · בשתפול עליה פתאום · כי נפול תפול לפניו · וכל קהלת דבות מלא · · רמיסה על האדמה ב בליש וסימ מן
הבהמה הטהורה ומן הבהמה · ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים · וחד רמיסה באדמה · תבנית כל רמש · · והתגדלתי ל דבוי

ואת שם ד וסימ׳ ואת שם השני זרא אפרים · ואת שם הארץ אהרן תכתב · ואת שם קדשי לא תחללו · ואת שם קדשי ·
אחלל ג׳ ב׳ ולא׳ וסימ׳ היום הזה אחל תת פחדך · אחל גדלך · ולא אחל את שם קדשי עוד · בתר׳ פתח · ובמקל ל׳ ·

לט ואתה בן אדם הנבא
על גוג ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני אליך
גוג נשיא ראש משך
ותבל ואת בר אדם
איתנבי על גוג כידנן
אמיר יי אלהים האנא
שלח רוגזי עלך גוג רב
ריש משך ותובל
ושבבתיך
וששאתיך והעליתיך
מירכתי צפון והביאת
והביאתיך על הרי
ישראל ואישלינך
ואטעינך ואסקינך
מיסיפי ציפונא ואי
ואיתינך על טורי יש
ישראל והכיתי קשתך
מיד שמאלך וחציך
מיד ימינך אפיל
ואירמי קשתך מיד
שמאלך וגירך מיד
ימינך אימגר על
הרי ישראל תפול אתה
וכל אגפיך ועמים רבים
אשר אתך לעיט צפ
צפור כל כנף וחית הש
השדה נתתיך לאכלה
על טורי ישראל תיתר
תיתרמי נבילתך את
וכל משיריתך ועממין
סגיאין די עמך לעו
לעופא צפר כל פרח
ולחית ברא מסרתך
לאישתיצאה על פני

השדה תפול כי אני
דברתי נאם אדני יהוה
על אפי ברא תיתרמי
נבילתך ארי אנא גז
גזרית במימרי אמר
יי אלהים ושלחתי
אש במגוג ובישבי
האיים לבטח וידעו
כי אני יהוה ואדליק
אישתא במגוג ובית
נגוותא דישבין לרוח
לרוחצן וידעון ארי
אנא יי ואת שם קדשי
קדשי אודיע בתוך
עמי ישראל ולא אחל
את שם קדשי עוד
וידעו הגוים כי אני יי
יהוה קדוש בישראל
וית שמא דקודשי
אגלי ביני עמי ישראל
ולא אחיל ית שמא
דקודשי עוד וידעון
עממיא ארי אנא יי
קדישא אשריתי
שכינתי בישראל הנה
באה ונהייתה נאם
אדני יהוה הוא היום
אשר דברתי הא אתי
אתיא ותתקיים אמר
יי אלהים הוא יומא ה
הגזרית במימרי ויצ
ויצאו יושבי ערי
ישראל ובערו והשיקו
והשיקו בנשק ומגן
וצנה בקשת ובחצים

ובמקל יד וברמח ובע
ובערו בהם אש שבע
שנים ויפקון יתבי קר
קירוי קרתא ארעא
דישראל ויהון שלין ו
ומסתובדין במני זינא
ובעגלין ותריסין בק
בקשתין ובגירין ובא
ובאעי מורנין ורומחין
וידלקון בהון נורא שב
שבע שנין ולא ישאו
עצים מן השדה ולא
יחטבו מן היערים כי
בנשק יבערו אש ושל
ושללו את שלליהם
ובזזו את בוזזיהם נאם
אדני יהוה ולא יסבון
אעין מן חקלא ולא
יקצון מן חורשיא
ארי במני זינא ידלק
ידלקון נורא ויבזון ית
בזיזיהון ויעדון ית
עדיהון אמר יי אלהים
והיה
ביום ההוא אתן לגוג
מקום שם קבר בישר
בישראל גיא העברים
קדמת הים וחסמת
היא את העברים וקב
וקברו שם את גוג ואת
כל המונה וקראו גיא
המון גוג ויהי ביומא
ההוא איתין לגוג אתר
כשר לבית קבורה בית
בישראל בחילת מגיזתא

זג בגי ט׳ כת׳ כן וסימ׳ על גו העבעים · הוא הכה את אדום · ושמאו את התפת · כי יום מהומה · גי העברים קדמת הים · כי יגיע גי
הרים אל אצל · ויהיא העביר את בנו · לך ואזנו גי החרשים · וכל והושע דכות · תאוז מואב דישעיה גא כת׳ · גה אבול׳ דיחזקא׳
כת׳ ושאר גא כת׳ · המונה ד׳ כת׳ ה׳ וסימ׳ אל מי דמית בגבא · אתה יראה פרעה · וקברו שם את גוג · כי נתתי את חתיתי ·

ואנשי ד ריש פס וסימ ואנשי סדם רעים וחטאים · ואנשי קדש תהיון לי · ואנשי תמיד יבדילו · ואנשי בבל עשו ··
ובאו ג ב חס וא מל וסימ הקבצו ובאו התנגשו · הקבצו ובאו האספו מסביב · עשו ובאו כל הגוים מסביב · בתר מל ··

מרנחים גינוסר וסמי
רסמיכא חיא לתרין
טוריא ויקברון תמן ׃
ית גוג וית כל אוכלו׃
אתרגושתיה ויתקרון
חילת אתרגושת גוג ׃
וקברום בית ישראל
למען טהר את הארץ
שבעה חדשים ׃ ויקברינון בית ישראל
בדיל לדכאה ית ארעא
שבעא ירחין ׃ וקברו
כל עם הארץ והיה להם
לשם יום הכבדי נאם
אדני יהוה ׃ ויקברון
כל עמיא דארעא ויהון
להון יום איתיקרותי
אמיר יי אלהים ׃ ואנשי
תמיד יבדילו עוברים
בארץ מקברים את
העוברים את הנותרים
על פני הארץ לטהרה
מקצה שבעה חדשים
יחקרו ׃ וגברין ימנון ׃
תדירא למיחזי עדרן
בארעא מקברין עם
דעדן ית דאישתארו
על אפי ארעא לדכאה
לדכיותה מסוף שבעא
ירחין ישרון למבדק ׃
ועברו את העוברים
בארץ וראה עצם אדם
ובנה אצלו ציון עד
קברו אתו המקברים
אל גיא המון גוג ׃ ועד
דעדי אורחא דעדן
בארעא דאב יחזי
גרמא דאינשא ויבני
לוותיה ציונא עד
דיקברון יתיה דמקברי
דמקברין בחילת אוכ
אתרגושת גוג ׃ וגם
שם העיר המונה וט
וטהרו הארץ ׃ וארח
לתמן יתירמון קטולי
רומי קרתא דסגיאין
אתרגושתהא וידכון
ארעא ׃
ואתה בן אדם
כה אמר אדני יהוה ׃
אמר לצפור כל כנף
ולכל חית השדה הק
הקבצו ובאו האספו
מסביב על זבחי אשר
אני זבח לכם זבח גדול
על הרי ישראל ואכ
ואכלתם בשר ושתיתם
דם ׃ ואת בר אדם כדנן
אמר יי אלהים אימר
לעופא צפר כל פרח
ולכל חית ברא איתכנו
איתכנשו ואיתו אית
איתקרבו מסחור
סחור על קטילי דאנ
קטיל לכון קטול סגי
על טורי ישראל ותיכו
ותיכלון בשרא ותיש
ותישתון דמא ׃ בשר
גבורים תאכלו ודם
נשיאי הארץ תשתו ׃
אילם כרים עתודים
ועתודים פרים מריאי
בשן כלם ׃ בשר גיברין
תיכלון ודם רברבי אר
ארעא תישתון מלכין
שילטונין וטורנין גיר
גיברין עתירי ניכסיא
כולהון ׃ ואכלתם חלב
לשבעה ושתיתם דם
לשכרון מזבחי אשר
זבחתי לכם ׃ ותיכלון
תרבא למיסבע ותיר
ותישתון דמא להרוי ׃
מבסר קטילין די אנא
קטיל לכון ׃ ושבעתם
על שלחני סוס ורכב
גיבור וכל איש מלחמה
נאם אדני יהוה ׃ ותי
ותיסבעון על סוררי
ישראל סוסון ורתיכין
גיברין וכל גברי עבדי
קרבא אמיר יי אלהים ׃
ונתתי את כבודי בגוים
וראו כל הגוים את מ
משפטי אשר עשיתי
ואת ידי אשר שמתי
בהם ׃ ואיתין ית יקרי
בעממיא ויחזון כל
עממיא ית פורענותי
דעבדית וית גבורתי
דישויתי בהון ׃ וידעו
בית ישראל כי אני יהוה
אלהיהם מן היום
ההוא והלאה ׃ וידעון
בית ישראל ארי אנא

וכל איש יז וסימ ויבאו האנשים על הנשים · וכל איש אשר נמצא אתו · ועשה בינאל ואהליאב · ויבו את מואב · וכל
איש ישראל קמו ממקומו · וכל איש ישראל המתחבאים בהר אפרים · ישראל בראותם את הארון · ויתקבצו אליו כל איש מיגדי ב בו · ויאמר
חושי אל אבשלום · ויאמר אבשלום וכל איש · ודוד בא מחנימה · ושאול והמה וכל איש · ויעל המלך בית יי · וחברון · ושבעתם על שלחני ··

אל הגוים ה׳ וסימ׳ ושמתי בהם אות · ויבאו אל הגוים אשר באו שם · בהגלותי שם אתם אל הגוים · השללים · שפוך חמתך ״
הביאני ד׳ וסימ׳ בעדקתי הביאני יי׳ · במראות אלהים הביאני · הביאני אל בית היין · הביאני המלך חדריו · גדולה ״ ״

יי אלהיהון מן יומא
ההוא ולהלא · וידעו
הגוים כי בעונם גלו בית
ישראל על אשר
מעלו בי ואסתר פני
מהם ואתנם ביד צרי
צריהם ויפלו בחרב
כלם · וידעון עממיא
ארי בחוביהון גלו בי
בית ישראל על דשקרו
במימרי וסליקית
שכינתי מינהון ומס
ומסרתינון ביד סנא
סנאיהון ואתקטלו
בחרבא כולהון · כטמ
כטמאתם וכפשעיהם
עשיתי אתם ואסתר
פני מהם · כסואבתהון
וכמירדיהון איתפרע
איתפרעית מינהון ו
וסליקית שכינתי
מינהון ·
לכן כה אמר א
אדני יהוה עתה אשיב
את שבית יעקב ורחם
ורחמתי כל בית יש
ישראל וקנאתי לשם
קדשי · בכן כידנן אמר
יי אלהים כען אתיב
ית גלות יעקב ואירחם
כל בית ישראל ואתפרע
פורענות גבורתי מן ע
עממיא על דאחילו
ית שמא דקודשי · ו
ונשאו את כלמתם
ואת כל מעלם אשר
מעלו בי בשבתם על
אדמתם לבטח ואין
מחריד · ויקבלון ית
איתפגעותהון וית כל
ית כל שיקריהון די
דשקרו קדמי במית
במיתבהון על ארע
ארעהון לרוחצן ולית
דמניד · בשובבי אתם
מן העמים וקבצתי
אתם מארצות איבי
איביהם ונקדשתי
בם לעיני גוים רבים ·
כד איתגב יתהון מבי
מביני עממיא ואיכנ
ואיכניש יתהון מן מ
מדינתא בעלי דבבי
דבביהון ואיתקדש
בהון לעיני עממין ו
סגיאין · וידעו כי אני
יהוה אלהיהם בהג
בהגלותי אתם אל
הגוים וכנסתים על
אדמתם ולא אותיר
עוד מהם שם · וידעון
ארי אנא יי אלהכון
דעל דחבו קדמי א
אגליתי יתהון לביני
עממיא וכד תבו כנ
כנישתהון לארעהון
ולא אשאר עוד מינ
מינהון תמן · ולא א
אסתיר עוד פני מהם
אשר שפכתי את רוחי
על בית ישראל נאם
אדני יהוה · ולא א
אסליק עוד שכינתי
מינהון די שפכית ית
רוח קודשי על בית
ישראל אמר יי אלהים ·

מ

בעשרים
וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה
שנה אחר אשר הו
הכתה העיר בעצם
היום הזה היתה עלי
יד יהוה ויבא אתי
שמה · בעשרין וחמ
וחמש שנין לגלותנא
ברישא דשתא בע
בעשרא לירחא בא
בארבע עשרה שנין
בתר דאיתרעית קרי
קרתא בכרן יומא הד
הדין שרת עלי רוח
נבואה מן קדם יי וי
ואעיל יתי לתמן · כ
במראות אלהים הב
הביאני אל ארץ יש
ישראל ויניחני אל
גבה מאד ועליו כ
כמבנה עיר מנגב · ומ
ברוח נבואה דשרת
עלי מן קדם יי א
אעלני לארעא דיש
דישראל ואשרני על
טור רם לחדא ועל
ועלוהי כבנין קרתא

שמיה יה׳ סופ׳ פס׳ וסימ׳ וידבר אל עפרון · ויאמר אליו אברהם · ואם לא תאבה האשה · ויוסף הורד מצרימה · ויאמר יוסף
כי נבמרו · בבאכם אל הארץ · ואם יצא יצא הריבה · וישלח יהושע בן נון · וילך דוד משם וימלט · ויהי היום ויבא שמה · נעשה נא עליה ·
והוצאתי מיעקב זרע · כי כה אמר יי׳ אלהים מקץ · כי הירידתים · ואחמל על שם · שנה לגלותנו · סביב שמנה עשר אלף · כל אשר תמצא ידך ״ ״ :

ושים ט וסימ׳ ושים בסה איש בפי אמתחתו ׳ ושים באזני יהושע ׳ ושים קטרת והולך ׳ עשה לך שרף ׳ ושים בסלע קנך ׳ ראה
בעיניך ובאזניך שמע ׳ וצפה עליה ארחבות ׳ ושים פחות תחתיהם ׳ קח נא מפיו תורה ׳׳ בל שלוש חס במא מל ׳ ארך השער שלש ׳׳

מדרומיא׃ ויבא אותי
שמה והנה איש מרז
מראהו כמראה נחש
נחשת ופתיל פשתים
בידו וקנה המדה ות
והוא עמד בשער׃
ואיתיל יתי לתמן והא
גברא חיזויה כחיזו נ
נחשא וחוטא דכיתנ
בידיה וקני משחתא
והוא קאים בתרעא׃
וידבר אלי האיש בן
אדם ראה בעיניך וב
ובאזניך שמע ושים
לבך לכל אשר אני מ
מראה אתך כי למען
הראותכה הבאתה
הנה הגד את כל אשר
אתה ראה לבית ישראל׃
ומליל עמי גברא בר
אדם חזי בעינך ובאד
ובאודנך שמע ושוי
ליבך לכל דאנא מחזי
יתך ארי בדיל לאחז
לאחזיותך אתיתא לכא
הלכא חוי ית כל דאת
חזי לבית ישראל׃ והנה
חומה מחוץ לבית
סביב סביב וביד האיש
האיש קנה המדה
שש אמות באמה
וטפח וימד את רחב
הבנין קנה אחד
וקומה קנה אחד׃ והא
שורא מברא לביתא

סחור סחור וביד גב
גברא קנה משחתא
דחד מינהון שית א
אמין באמתא באמת
דהיא אמה ופשך
ומשח ית פותיא דבנ
דבינינא קניא חד ור
ורומא קניא חד׃ ויב
ויבא אל שער אשר
פניו דרך הקדימה
ויעל במעלותיו וימד
את סף השער קנה
אחד רחב ואת סף
אחד קנה אחד רחב׃
ועל לתרעא דפתיה
לאורח מדינחא וסק
וסליק בדרגוהי ומש
ומשח ית סיפא דת
דתרעא קניא חד פו
פותיא וית סיפא קני
חד פותיא׃ והתא קנה
אחד ארך וקנה
אחד רחב ובין התא
התאים חמש אמות
וסף השער מאצל
אולם השער מהבית
קנה אחד׃ ותוא קניא
חד אורכא וקניא חד
פותיא ובין תוניא כו
כותלא חמש אמין ו
וסיפא דתרעא מקב
מקביל אולמא דתרע
מלגיו קניא חד׃ וימד
את אלם השער ש
שמונה אמות ואילו

שתים אמות ואלם
השער מהבית׃ ומשח
אולמא דתרעא תמני
אמין ואולמא דתרע
מלגיו׃ ותאי השער
דרך הקדים שלשה
מפה ושלשה מפה
מדה אחת לשלשתם
ומדה אחת לאילם
מפה ומפו׃ ותאי תרי
תרעא באורח מדינח
תלתא מכא ותלתא
מכא משחתא חדא
לתלתהון ומשחתא
לארליא מכא ומכ׃
וימד את רחב פתח
השער עשר אמות
ארך השער שלש
עשרה אמות׃ ומשח
ית פותיא דמעלנא
דתרעא עשר אמין
אורכא דתרעא תלת
עשרי אמין׃ וגבול
לפני התאות אמה
אחת ואמה אחת וג
וגבול מפה והתא שש
אמות מפו ושש א
אמות מפו׃ ותחומא
דקדם תוניא אמתא
חדא ואמתא חדא
תחומא מכא ותוא
שית אמין מכא ושית
אמין מכא׃ וימד את
השער מגג התא לגגו
רחב עשרים וחמש

אילם ב׳ בת בן בנבו וסימ׳ כברים ואילם ׳ ומדה אחת לאילם ׳ וכל אורי דבות כת׳ כן במה מלא בלוש׳ עזים מאתים ותישים ׳
קח את אהרן ׳ בגה לי בזה שבעה ׳ קדמ׳ ׳ וחמאת בקר וחלב צאן ׳ ור׳ כתב אלים בצבי ובכות הגחמים באלים ׳ הבולים בבני אלים ׳ ידמה
לייי בבני אלים ׳ משאתו יגורו אלים ׳ ויעלו וישחטו האלים ׳ ויזבחו לייי זבחים ויעל אל אלים ׳ ושאר נביאי כתב אילים ׳׳

מפה ׳א בת כן וסימ׳ ותאי השער דרך הקדים ׳ג בו׳ וגבול לפני התאות ׳ קדמ׳ דתפ׳ ׳ לסחוס עליהם העולה ׳ ויביאנו אל אולם הבית ׳ב בו׳ הראשנים ארבעה שלחנות ׳ב בו׳ ועמודים אל האילים ׳ב בן ׳׳ חלצות בלה חס ו׳ קדמ׳ ׳׳ לאלמות ל׳ דבן ׳

אמות פתח נגד פתח׃
ומשח ית תרעא מא
באיגרתא לאיגריה
פותיא עשרין וחמש
אמין תרע לקביל
תרע׃ ויעש את אילם
ששים אמה ואל
איל החצר השער ס
סביב׃ ועבד ית איליא
שיתין דמיתון אמת
חדא ועל אלא דדרת
דתרעא גואה סחור
סחור׃ ועל פני השער
האיתון על לפני אלם
השער הפנימי חמשים
אמה׃ וקדם תרעא מי
מיציעאה דקדם אולי
אולמיא דתרעא גואה
חמשין אמין׃ וחלונות
אטמות אל התאים
ואל אליהמה לפני׳ מה
מה לשער סביב סביב
וכן לאלמות וחלונות
סביב סביב לפני מה
ואל איל תמרים׃ וכ
וכוין סתימין לתוליא
ולאליהון מגיו לתרעא
סחור סחור וכן לאו
לאולמיא וכוין סחור
סחור לגיו ועל אליא
כותרתא׃ ויביאני אל
החצר החיצנה והנה
לשכות ורצפה עשוי
להצר סביב סביב שלו
שלשים לשכות אל

הרצפה׃ ואעלני לדו
לדרתא בריתא והא
לישכן ורצפתא עבי
עביד לדרתא סחור
סחור ותלתין לישכן
על רצפתא׃ והרצפה
אל כתף השערים
לעמת ארך השערים
הרצפה התחתונה׃ ו
ורצפתא לעיברא דת
דתרעיא לקביל
אורכיא דתרעיא דה
דרצפיתא ארעיתא׃
וימד רחב מלפני הש
השער התחתונה לפני
החצר הפנימי מחוץ
מאה אמה הקדים
והצפון׃ ומשח פותי
מן קדם תרעא מיגה
מיציעאה דקדם דרת
גויתא מברא מאה
אמין למדינחא ולצ
ולציפונא׃ והשער
אשר פניו דרך הצפ
הצפון לחצר החיצנה
מדד ארכו ורחבו׃ ות
ותרעא דפתיה לאו
לאורח ציפונא לדרת
בריתא משח אורכי
ופותייה׃ ותאו שלו
שלושה מפו ושלשה
מפו ואילו ואלמו
היה כמדת השער
הראשון חמשים א
אמה ארכו ורחב חמ

חמשים ועשרים באמ
באמה׃ ותווהי תלתא
מיכא ותלתא מיכא
ואילוהי ואולמוהי
הוה כמשחת תרעא
קדמאה חמשין אמין
אורכיה ופותיא עשרין
וחמש אמין׃ וחלונו
ואילמו ותימורו כמ
כמדת השער אשר
פניו דרך הקדים ובמ
ובמעלות שבע יעלו
ואילמיו לפניהם׃
וכוהי ואולמוהי וכו
וכותרתיה כמשחת
תרעא דפתיה לאו
לאורח מדינחא ובדר
ובדרגין שבעה סלקין
ביה ואולמוהי קדמי
קדמיהון׃ ושער
לחצר הפנימי נגד
השער לצפון ולקדים
וימד משער אל
שער מאה אמה׃ ותרעא
לדרתא גויתא לקביל
תרעא דפתיה לציפונ
ולמדינחא ומשח
מתרע לתרע מאה
אמין׃ ויולכני דרך
הדרום והנה שער דה
דרך הדרום ומדד אי
אילו ואילמו כמדות
במדות האלה׃ ואדב
ואובלני באורח דרו
דרומא והא תרעא

שלושה ׳ו׳ מלא וסימ׳ ויורש דיהושע ׳ שלושה לאבשלם ׳ ותאו שלושה מפה ׳ יהודה ואחריו ׳ ויהיו שם ׳ וירדו דדב׳ הימ׳ ואבשי ׳ב בו׳ ושלאחריו ׳ב בו׳ ולה שם ׳ בני מושי ׳ ומים שלושה ׳ עומד שני ׳ דימה ׳ ובל מגלה אסתר דכות׳ ׳׳ היימור ׳ג מל בליש׳ וסימ׳ וחלונו ותיבדו ואלברו ׳ דם ואש ותימרות עשן ׳ מי זאת עלה מן המדבר כתימרות ׳׳ ויולכני ׳ג חס׳ ׳ דרך הדרום ׳ אל השער שערי
וישיבני ׳׳

דרך הדרום ו׳ וסימ׳ ויולכני דרך הדרום · ב׳ בו · וידבר אלי זה הלשכה · ושער לחצר הפנימית · ב׳ בו · לפניהם · ופתחו ·
החיצונה ואלמו דדרום · וגדר אשר לחוץ · ושלאחריו · החיצונה כת׳ · וקול כנפי הכרובים · ושבכי החיצנה כת׳ · ומתחות החיצנה כת׳ ·

חד פתיה לאורח דרו
דרומא ומשח אלוהי
ואולמוהי כמשחת
האילין׃ וחלונים לו
ולאילמיו סביב סביב
כהחלנות האלה
חמשים אמה ארך ו
ורחב חמש ועשרים
אמה׃ וכוין ליה ולא
ולאילמוהי סחור
סחור כבויא האילין
חמשין אמין אורכא
ופותיא עשרין וחמש
אמין׃ ומעלות שבעה
עלותיו ואילמיו לפני
לפניהם ותימורים לו
אחד מפה ואחד מפה
אל אילו׃ ודרגין שבעה
שבעה דרגוהי ואילמו
ואולמוהי קדמוהי
וכותרין ליה חדא מיכא
וחדא מיכא על אלוהי׃
ושער לחצר הפנימי
דרך הדרום וימד
משער אל השער דרך
דרך הדרום מאה
אמות׃ ותרעא דדרתא
גויתא באורח דרומא
ומשח מתרע לתרע
באורח דרומא מאה
אמין׃ ויביאני אל
החצר הפנימי בשער
הדרום וימד את
השער הדרום כמדות
כמדות האלה׃ ואע

ואעלני לדרתא גויתא
גויתא בתרע דרומא
ומשח ית תרע דרום
כמשחתא האילין׃
ותאו ואילו ואילמו
כמדות האלה וחלונו
וחלונות לו ולאילמיו
סביב סביב חמשים
אמה ארך ורחב עשו
עשרים וחמש אמות׃
ותאוהי ואלוהי ואת
ואילמוהי כמשחת
האילין וכוין ליה
ולאלמוהי סחור
סחור אורכא חמשין
אמין ופותיא חמש
ועשרין אמין׃ ואמה
ואילמות סביב סביב
ארך חמש ועשרים
אמה ורחב חמש אמ
אמות׃ ואולמוהי סח
סחור סחור אורכא
עשרין וחמש אמין ו
ופותיא חמש אמין׃
ואילמו אל החצר
החיצנה ותמורים אל
אילו ומעלות שמונה
מעלו׃ ואולמוהי לד
לדרתא בריתא וכותו
וכותרין על אלוהי מ
מיכא ומיכא ותמני
דרגוהי דרגין׃ ויביאני
אל החצר הפנימי דר
דרך הקדים וימד את
השער כמדות האלה׃

ואעלני לדרתא גוית
אורח מדינחא ומש
ומשח ית תרעא
כמשחתא האילין׃
ותאו ואלו ואלמיו
כמדות האלה וחלו
וחלונות לו ולאילמיו
סביב סביב ארך חמ
חמשים אמה ורחב
חמש ועשרים אמה׃
ותאוהי ואלוהי ואו
ואילמוהי כמשחת
האילין וכוין ליה ר
ולאילמוהי סחור
סחור אורכא חמשין
אמין ופותיא עשרין
וחמש אמין׃ ואולמו
לחצר החיצונה ותמ
ותימורים אל אילו
מפה ומפה ושמנה
מעלות מעלו׃ ואיו
ואולמוהי לדרתא
בריתא וכותרין על
אילוהי מיכא ומיכא
ותמני דרגוהי דרגין׃
ויביאני אל שער הצפ
הצפון ומדד כמדות
האלה׃ ואעלני לתרע
צפונא ומשח כמיש
כמשחתא האילין׃
תאו אלו ואלמיו
וחלונות לו סביב סביב
ארך חמשים אמה
ורחב חמש ועש
ועשרים אמה׃ תוחי

ו׳ זוג׳ מן ג׳ג׳ קדמ׳ ופאתים שערים · ופער מהתולל · ותאו ואלו · ושמחת עולם · ואתה אל תירא · והאר פניך ונושעה ·
ותני נסיב ו׳ ותליתא׳ ופאתים שערים · ומער גדול יער · ותאו ואלו · ושמחת עולם · ואתה אל תירא · והאר פניך ונושעה ·
לא נסיב ו׳ וסימ׳ פאתים שערים · פער מהגורד׳ · תאו אלו · שמחת עולם · אתה אל תירא · האר פניך ונושעה ·

העלה ה̇ חס בספר וסימ̇ על רוחבם ׃ ודיחואת העלה ׃ בחצאת בעלה ׃ אשר יקריב הנשיא ׃ והקרבתם עלה ׃׃ עולה ה̇
מלא בליש וסימ̇ מן ההר החלק ׃ והנה איש הבינים ׃ והעולה מן הפחות ׃ ואל הכתף מחוצה לעולה ׃ מקנה את על עולה ׃׃

ואלפותהי אלותהי וכו
ובתין ליה סחור סחור
אורכא חמש אמין ז
ופותיא חמש ועשרין
אמין ׀ ואילו לחצר
החיצונה ותמרים
אל אילו מפה ומפה
ושמונה מעלות עלו ׀
ואילוהי לדרתא ברי
בריתא וכותרין על
אלוהי מכא ומכא
ותמניא דרגין דרגוהי ׀
ולשכה ופתחה באילי
באילים השערים שם
ידיחו את העלה ׀
ולישכתא ופתחא בא
באלמא דתרעיא תמן
מתקנין ית עלתא ׀ וז
ובאלם השער שנים
שלחנות מפה ושנים
ם שלחנות מפה לש
לשחוט עליהם העלה
והחטאת והאשם ׀
ובאולמא דתרעא תר
תרין פתורין מכא
ותרין פתורין מכא
למיכס עליהון עלת
וחטאתא ואשמא ׀
ואל הכתף מחוצה
לעולה לפתח השער
הצפונה שנים שולח
שלחנות ואל הכתף
האחרת אשר לאולם
השער שנים שולח
שלחנות ׀ ולעיברא

דמיברא למיסקנא
במעלנא דתרע ציפו
ציפונא תרין פתורין
פתורין ולעיברא
אוחרנא די לאולמא
דתרעא תרין פתורין ׀
ארבעה שלחנות
מפה וארבעה שול
שלחנות מפה לכ
לכתף השער שמנה
שלחנות אליהם
ישחטו ׀ ארבעה פת
פתורין מכא וארבע
פתורין מכא לעיבר
תרעא תמניא פתו
פתורין ביניהון נכסין ׀
וארבעה שלחנות
לעלה אבני גזית
ארך אמה אחת וחו
וחצי ורחב אמה
אחת וחצי וגבה אמה
אחת אליהם ויניחו
את הכלים אשר ישו
ישחטו את העלה
בם והזבח ׀ וארבעה
פתורין לעלתא בא
באבני גזית אורכא
אמתא חדא ופלג ופו
ופותיא אמתא חדא
ופלג ורומיה אמתא
חדא עליהון יהתון
יתמניא די יכסון ית
עלתא בהון ונכסת
קודשיא ׀ והשפתים
טפח אחד מוכנים

בבית סביב סביב ואל
השלחנות בשר
הקרבן ׀ ועונקלין כד
נפקין פשר חד קביע
קביעין בעמודיא בית
מטבחיא מגיו לאו
לאולמיא סחור סחור
ועל פתוריא בסר קו
קורבניא ׀ ומחוצה
לשער הפנימי לשכות
שרים בחצר הפנימי
אשר על כתף השער
הצפון ופניהם דרך הד
הדרום אחד אל כתף
דרך שער הקדים פני
דרך הצפון ׀ ומיברא
לתרעא גואה לישכת
ליואי בדרתא גויתא
די לעיבר תרע ציפונא
ואפיהון לאורח דרומא
חד לעיבר תרע ציפונא
מדינחא אפי אורח
ציפונא ׀ וידבר אלי
זה הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים
שמרי משמרת הבית ׀
ומליל עמי הא לישכ
לישכתא דפתיחא
לאורח ציפונא דרומא
לכהניא נטרי מטרת
ביתא ׀ והלשכה אשר
פניה דרך הצפון לכה
לכהנים שמרי משמ
משמרת המזבח
המה בני צדוק הקר

שמונה ג̇ מלא בליש וסימ̇ ויעש שמדוד כשובן ׃ שמונה שלחנות אליהם ישחטו ׃ תן חלק לשבעה וגם לשמונה ׃ וכל דה הבן ׃׃
שרים ה̇ בליש שירה וסימ̇ אם אשמע עוד בקול שרים ׃ ומחוצה לשער הפנימי לשכות ׃ קדמו שרים אחר נוגנים ׃ ובנדות ובבלים
לשרים ׃ וחברו ׃ ושרים בחוללים ׃ עשיתי לי שרים ושרות ׃ בקינתיהם על יאשיהו ׃׃ לסוטע ב̇ א מל וא חס ׃ את בני ׃ אליהם ׃ מל ׃׃

הקרבים ג בליש וסימ ואמר אליהם שמע ישראל והלשכה אשר פניה דרך הצפון קדש מקהארין שלוש ה מלא
על מדה הבית את אהגך שלוש ערים תבדיל לך קדמי שלוש פעמים דמושג ותוי המזבח עץ שלוש אמות והצלעות ובל סכיבי דבו מלו

הקרבים מבני לוי א
אל יהוה לשרתו ודלי
ולישכתא דפתיחא לא
לאורח ציפונא לכהנ
לכהניא נטרי מטרת
מדבחא אינון בני צ
צדוק הקרבין מבנ
לוי לפולחנא דיי לש
לשמשא קדמוהי
וימד את החצר ארך
מאה אמה ורחב מאה
אמה מרבעת והמז
והמזבח לפני הבית ומ
ומשח ית דרתא אורכ
מאה אמין ופותיא
מאה אמין מרבע ומ
ומדבחא דקדם ביתא
ויביאני אל אלם הב
הבית וימד אל אלם
חמש אמות מפה וחמ
וחמש אמות מפה
ורחב השער שלש
אמות מפה ושלש א
אמות מפה ואעלני
לאולמא דביתא ומ
ומשח אלא דאולמא
חמש אמין מיכא
וחמש אמין מיכא ו
ופותיא דתרעא תלת
אמין מיכא ותלת
אמין מיכא ארך ה
האלם עשרים אמה
ורחב עשתי עשרה
אמה ובמעלות אשר
יעלו אליו ועמדים

אל האילים אחד מפ
מפה ואחד מפה
אורכא דאולמא עש
עשרין אמין ופותיא
חד עסרי אמין ובדר
ובדרגין דסלקין לי
ליה ועמודיא על
אילייא חד מיכא וחד
מא מיכא ויביאני אל
ההיכל וימד את הא
האילים שש אמות
רחב מפה ושש אמות
רחב מפה רחב האהל
ואעלני להיכלא ומ
ומשח ית אילייא ש
שית אמין פותיא
מיכא ושית אמין פו
פותיא מיכא פותיא
דמשכנא ורחב הפתח
עשר אמות וכתפות
הפתח חמש אמות
מפה וחמש אמות
מפה ופותיא דתרעא
עשר אמין וכתפי ת
דתרעא חמש אמין
מיכא וחמש אמין מ
מיכא וימד ארכו א
ארבעים אמה ורחב
עשרים אמה ומשח
אורכיה ארבעין אמ
אמין ופותיא עשרין
אמין ובא לפנימה
וימד איל הפתח
שתים אמות והפתח
שש אמות ורחב

הפתח שבע אמות ו
ועל לגיו ומשח אלא
דתרעא תרתין אמין
ותרעא שית אמין ו
ופותיא דתרעא שבע
אמין וימד את ארכו
עשרים אמה ורחב
עשרים אמה אל פני
ההיכל ויאמר אלי זה
קדש הקדשים ומשח
ית אורכיה עשרין ו
אמין ופותיא עשרין
אמין דקדם היכלא
ואמר לי דין בית קד
קדש קודשיא וימד
את קיר הבית שש
אמות ורחב הצלע
ארבע אמות סביב
סביב לבית סביב ומ
ומשח ית כותלא דב
דביתא שית אמין ו
ופותיא דמחיצתא
ארבע אמין סחור
סחור מקף לביתא
סחור סחור והצלעות
צלע אל צלע שלש
ושלשים פעמים
ובאות בקיר אשר לב
לבית לצלעות סביב
סביב להיות אחוזים
ולא יהיו אחוזים ב
בקיר הבית ומחיצ
ומחיצתא מחיצתא
על מחיצתא תלתין ו
תלת חדא עשר

כל יצורת הבית אלו בת במא מלא וסימ ובמעלות אשר יעלו אליו וכל קרי דפות בבמג חס למה קשירתם עלי אהה ובן ישי עבור
בתוך העיר רץ דבר אל הנער אמה ג סוף פס בספר וסימ איך השער ושער לחיצר ודבתריה ושלאחרין ובא לפנימה
וימד אל הפתח אל פני אמות ארך המאה רחב ורחב כלהון חסר וכל אמות דיצורת הבית כלהון חס

על ז׳ גיזרת הבית וסימ׳ האיתון ׳ב בו׳ ורחבה ונסבה למעלה ׳ב בו׳ על אחוריה ׳ ודבתריה׳ באיצל ׳׳׳ אשר אל ה
וסימ׳ אשר אל עבר האפד ׳ והשלך את האש אשר אל האח ׳ אשר אל הצפונה ׳ ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים ׳׳

כסידרא חכיען כמר
בכותלא דמיגיר למחו
למיחדינא סחור סחור
למיחוד רישי שריתא
נייחין על זויא ולא
יהון שריתא מעברן
בכותלי ביתא ורחבה
ונסבה למעלה למע
למעלה סביב סביב לז
לבית על כן רחב הבית
למעלה וכן התחתונה
יעלה על העליונה
לתיכונה ופותיא מה
מסיבתא וסלקא לע
לעילא לעילא מן כז
במחיצתא ארום מקז
מקפא ביתא לסלקא
לעילא לעילא סחור
סחור לגיו על כין פתי
מלעילא וכן במסיבת
סלקין מן ארעיתא
לעילתא באורח מיצ
מיצעתא וראיתי
לבית גבה סביב סביב
מיסדות הצלעות מה
מלא הקנה שש אמות
אצילה וחזית לביתא
רומה סחור סחור
משכללין מחיצתא
משחת קניא שית
אמין רומה רחב הקיר
אשר לצלע אל החוץ
חמש אמות ואשר
מונח בית צלעות אז
אשר לבית ופותיא

לצלעות כי מוסב הבית למעלה למעלה

דכותלא דמחיצתא
די לברא חמש אמין
ואתר שביק בית מי
מחיצתא די לגיו ובי
ובין הלשכות רחב
עשרים אמה סביב ול
לבית סביב סביב ובין
לשכתא פותיא עש
עשרין אמין מיקף
לביתא סחור סחור
ופתח הצלע למונח
פתח אחד דרך הצפון
ופתח אחד לדרום וז
ורחב מקום המונח
חמש אמות סביב
סביב ופתחי תרעא
דמחיצתא לאתר
שביק תרעא חד פז
פתיח לאורח ציפונא
ותרעא חד פתיח לז
לדרומא ופותיא דא
דאתר שביק חמש ו
אמין סחור סחור
והבנין אשר אל
פני הגזרה פאת דרך
הים רחב שבעים א
אמה וקיר הבנין
חמש אמות רחב ס
סביב סביב וארכו תו
תשעים אמה ובנינא
דקדם גיזרתא רוח
אורח מערבא פותיא
שבעין אמין וכותלא
דבנינא חמש אמות
אמין פותיא סחור

סחור ואורכיה תשו
תשעין אמין ומדד
את הבית ארך מאה
אמה והגזרה והבניה
וקירותיה ארך מאה
אמה ומשח ית
ביתא אורכא מאה
אמין וגיזרתא ובני
ובנינא וכותלוהא
אורכא מאה אמין
ורחב פני הבית והגזרה
לקדים מאה אמה
ופותיא דקדם ביתא
וגיזרתא למדינחא
מאה אמין ומדד
ארך הבנין אל פני
הגזרה אשר על אח
אחריה ואתוקיהא
מפה ומפה מאה
באמה וההיכל הפני
הפנימי ואלמי הח
החצר ומשח אורכ
דבניינא דקדם ביז
בית גיזרתא דילא חוז
חוראה וזויתהא מז
מיכא ומיכא מאה
אמין והיכלא גואה
ואולמי דרתא הסי
הספים והחלונים
האטמות והאתיקים
סביב לשלשתם נגד
הסף שחיף עץ סבי
סביב סביב והארץ
עד החלנות והחלו
והחלנות מכסות

יח׳ מלו׳ יחידו׳ דבת׳ ט׳ ויקרו׳ ב׳ וסימ׳ ושבתי כפי עליך עד ׳ ותכסהו בשמיכה ׳ וישתרו להם טהורים ׳ ושפח י״י קדקד ׳ הסר משוכתו והיה לבער ׳ הנני שך את דרכך ׳ השירו ולא ידעתי ׳ בשורי מהם ׳ שחית עץ ׳ שפדנה ׳ וכמשמרות נטועים ׳ לו שקול ישקל כעשי ׳ כי לאויל יהרג כעש ׳ ותכה מכעש עיני ׳ התמלא בשכות עורו ׳ וגדידים תשובבני ׳ כגן שכו ׳ שהם תפלתי ׳ כמשובת ׳ ואשתט ׳׳

ל נקדות בגבי וסימ׳ ויצא דאל יחשב לי אדני · וקיר הה׳ ובל · מהקצעות בארבע · ועדיהם המה · · אליהן ה ג מל
וב חס וסימ׳ ותיראן המילדת את · ותאמרן המילדת · ותקרבן אלי כלבם · ועשויה אלהן אל דלתות · ותאמר אלהן אל תקראי

סיפיא וכוין סתימן ׃
ועתיקא סחור סחור
לתלתיהון לקביל
סיפא החפי נסרין ׃
דארזא סחור סחור
וארעא עד כויא וכוין
סתימן ׃ על מעל הפ
הפתח ועד הבית הפ
הפנימי ולחוץ ואל
כל הקיר סביב סביב
בפנימי ובחיצון מד
מדות ׃ ועד לעילא מן
תרעא ומן ביתא גוא
ולברא ועל כל כותלא
סחור סחור מלגיו ו
ולמברא משחן ׃ וע
ועשוי כרובים ותמ
ותמורים ותמורה
בין כרוב לכרוב ושנים
פנים לכרוב ׃ וגליה
כרובין וכותרין וכות
וכותרתא בין כרוביא
לכרובא ותרין אפין
לכרובא ׃ ופני אדם
אל התמורה מפה
ופני כפיר אל התמורה
מפה עשוי אל כל
הבית סביב סביב ׃ ות
ואפי אינשא עביד
ליכתא מיכא ומיכ
ואפי אריה עביד
לכותרא מיכא גלית
על כל ביתא סחור
סחור ׃ מהארץ עד
מעל הפתח הכרובים

והתימורים עשוים
וקיר ההיכל ׃ מארע
עד לעילא מתרעא
כרוביא וכותרין גליפ
גליפין וכן לכותלא
דהיכלא ׃ ההיכל
מזוזת רבעה ופני
הקדש המראה כמ
כמראה ׃ היכלא דס
דסיפוהי מרבעין ו
ואפי בית כפורי חזו
חיזוריה כחיזו יקרא ׃
המזבח עץ שלש
אמות גבה וארכו ש
שתים אמות ומקצ
ומקצעותיו לו וארכו
וקירתיו עץ וידבר
אלי זה השלחן אש
אשר לפני יהוה ׃ כק
כקביל מדבחא פתור
דאעא תלת אמין ר
רומיה ואורכיה ת
תרתין אמין וזוין ק
ליה ואורכיה וכותל
וכותלוהי דאעא ומ
ומליל עימי דין פת
פתורא דיהי קדם יי ׃
ושתים דלתות להיכל
ולקדש ׃ ותרתין דש
דשין להיכלא ולבי
ולבית כפורי ׃ ושתים
דלתות לדלתות שת
שתים מוסבות דל
דלתות שתים לדלת
האחת ושתי דלתות

לאחרת ׃ ותרתין דש
דשין אמיחן לדשיא
תרתין מיקפן דשין
תרתין לדשא חד
ותרתין דשין לאחר
לאחרנתא ׃ ועשויה
אליהם אל דלתות
ההיכל כרובים ותימ
ותימורים כאשר
עשוים לקירות ועב
עץ על פני האולם
מהחוץ ׃ וגליה עליהן
על דשי היכלא כרו
כרובין וכותרין כמא
דגליה על כותליא וי
וסקופתא דאעא על
אפי אולמא מלברא ׃
וחלונים אטמות
ותמורים מפה ומפה
אל כתפות האולם
וצלעות הבית והעב
והעבים ׃ וכוין סתימן
וכותרין מיכא ומיכא
על כתפי אולמא ומ
ומחיצת ביתא וסקו
מב וסקופתא ׃ ויוציאני
אל החצר החיצנה
הדרך דרך הצפון ו
ויביאני אל הלשכה
אשר נגד הגזרה וא
ואשר נגד הבנין אל
הצפון ׃ ואפקני לדר
לדרתא בריתא בא
באורח תרעא דפתיה
לאורח צפונא ואע

ה זוגין פד עד · עד יצידן רבה · דיהושע · עד תאות ברכות אביך · עד מידבא ובירם אבד · עד יואב והשמועה · עד מעל
וחד על ול · על יצידן וירכתו על · על תאות בהלל רשע · על מידבא עלה הבית · על יואב ודבר המלך · על מעל
ה׳ · וסימ׳ ויקם דוד מהארץ · ושמואל מת ויספדו לו · ויאמר לא אובל · עד מעל הפתח · כי משלשות והנה

מן בעשרים וחמש שנה לגלותנו עד אתה ארם חגד הפנימי במא הפנימית ׃ ולפני הלשכות מהלך עשר אמות ׃ וכל שאר
קרי דבות הפנימית במב הפנימי ויתן ׃ ופתח ׃ העשרים ג̇ וסימ̇ אם ומוצאון שם ׃ נגד העשרים ׃ ליחזקאל ׃

ואעלני ללשכתא די
קדם בית עזרתא ודי
קדם בנינא לציפונא
אל פני ארך אמות
המאה פתח הצפון
והרחב חמשים אמו
אמות ׃ לקביל אורכ
דאמין מאה תרעא
חד פתיח לציפונא
ופותיא חמשין אמין
נגד העשרים אשר
לחצר הפנימי ונגד
רצפה אשר לחצר
החיצנה אתיק אל
פני אתיק בשלשים ׃
לקביל עשרין די לד
לדרתא גוויתא וקביל
דל ציפונא רצפתא
דפתוחא לדרתא ברי
ברייתא זוי לקביל
זוי מתלתין ׃ ולפני
הלשכות מהלך עשר
אמות רחב אל הפנימ
הפנימית דרך אמה
אחת ופתחיהם לצפון ׃
ולקדם לישכתא מה
מהלך עשר אמין פו
פותיא לגיו אורח א
אמתא חדא ותרעיה
פתיחין לציפונא ׃ וה
והלשכות העליונת
קצרות כי יוכלו איז
אתיקים מהנה מה
מהתחתנות ומה
ומהתיכנות בנין ׃ ו

ולישכתא עיליתא
דחיקן ארי נסיבן זוי
זויא מינהון מארע
מארעיתא וממציע
וממציעיתא בנינא ׃
כי משלשת הנה וא
ואין להם עמודים
כעמודי החצרות
על כן נאצל מהתחת
מהתחתנות ומהת
ומהתיכנות מהארץ ׃
ארי מתלתן אינון ול
ולית להון עמודין
כעמודי דרתא על כן
דחיקן מארעיתא
וממציעיתא מארעא ׃
וגדר אשר לחוץ לע
לעמת הלשכות דרך
החצר החיצנה אל
פני הלשכות ארכו
חמשים אמה ׃ וכותל
די לברא לקביל ליש
לישכתא אורח דרתא
ברייתא דקדם לשכת
אורכיה חמשין אמין ׃
כי ארך הלשכות אש
אשר לחצר החיצנה
אל פני הלשכות
ארכו חמשים אמה ׃
ארי אורכא דלישכת
דלדרתא בריתא די
דקדם לשכתא אורכי
חמשין אמין ׃ כי ארך
הלשכות אשר לחצר
החיצנה חמשים

אמה והנה אל פני הה
ההיכל מאה אמה ׃
ארי אורכא דלישכתא
די לדרתא בריתא חמ
חמשין אמין והא ינון
על אפי היכלא מאה
אמין ׃ ומתחת הלשכות
האלה המבוא מהקד
מהקדים בבאו להנה
מהחצר התיכונה ׃ ומ
ומלרע ללשכתא
האילין מעלנא ממד
ממדינחא דעלין להון
מדרתא בריתא ׃ ברחב
גדר החצר דרך הקדים
אל פני הגזרה ואל פני
הבנין לשכות ׃ בפותיא
דכותלא דדרתא כא
באורח מדינחא דקד
דקדם עזרתא ודקדם בני
בנינא לשכן ׃ ודרך
לפניהם כמראה הל
הלשכות אשר דרך
הצפון כארכן כן רחב
רחבן וכל מוצאיהן
וכמשפטיהן וכפתחי
וכפתחיהן ׃ ואורח
קדמיהון כחיזו לש
לשכתא דפתיחן לא
לאורח ציפונא כאור
כאורכיהון כן פותיהון
וכל מפקניהון וכרחזי
להון וכתרעיהון ׃ וכפ
וכפתחי הלשכות
אשר דרך הדרום

על פני ועל פני ד̇ בצורת הבית ׃ וסימ̇ ׃ ועל פני שער האיתון ׃ כי ארך הלשכות ׃ וחמשת אלפים ׃ הנותר ברחב ׃ והנותר
לנשיא מזה ומזה ׃ תגיצא דמס ׃ מהנה ז̇ וסימ̇ ועשה מאחד מהנה ׃ כל היוצא מהנה ישרת ׃ ושמרון כחצי חטאתיך ׃
והלשכות העליונות קצרות ׃ אחת מהנה לא נעדרה ׃ אחת מהנה לא נשברה ׃ בחר לך אחת מהנה ׃ ודבר הימ̇ ׃

בחון ג̇ וסימ̇ ויבא פלשתים ד שמואל ׳ ולכל כהן חיי רוחי ; בבאם הכהנים ולא ייצאו ׳׳ אל איש ה̇ וסימ̇ ועתה לך
גחה את העם ׳ והתנחלתם את הארץ בגורל ׳ ואיש אל עבר פניו ילכו ׳ קדמ̇ ׳ בבאם אל הכהנים ולא ייצאו ׳ והאמר רוח אל תפגעי בי ׳׳

פתח בראש הדרך דרך
בפני הגדרת הגינה
דרך הקדים בבואן׃
ובתרעי לשכתא
דפתיהן לאורח דרומא
תרע בריש אורח
אורח קדם דבבן לזיו
להואי אורח מדינחא
במיעלהון׃ ויאמר
אלי לשכות הצפון
לשכות הדרום אשר
על פני הגזרה הנה
לשכות הקדש אשר
יאכלו שם הכהנים
אשר קרובים ליהוה
קדשי הקדשים שם
יניחו קדשי הקדשים
והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום
קדש׃ ואמר לי ליט
לישכת ציפונא ליט
לישכת דרומא דקדם
בית עזרתא אינון ליש
לישכת דקודשא
דייכלון תמן כהניא
דקריבין לשמשא
קדם יי קודש קודש
קודשיא תמן יחתון
יחתון קודש קוד
קודשיא ומנחתא
וחטאתא ואשמא
ארי אתרא קדיש׃
בבאם הכהנים ולא
יצאו מהקדש אל
החצר החיצנה ושם

יניחו בגדיהם אשר
ישרתו בהן כי קדש
הנה ולבשו בגדים
אחרים וקרבו אל
אשר לעם׃ במיעלהון
כהניא ולא יפקון מ
מקודשא לדרתא בז
ברייתא ותמן יחתון
לבושיהון דישמשון
בהון ארי קודשא
אינון וילבשון לבוש
לבושין אחרנין וי
ויתערבון עים עמא׃
וכלה את מדות הבית
הפנימי והוציאני
אל דרך השער אשר
פניו דרך הקדים ומ
ומדדו סביב סביב׃
ושיצי ית משחת בז
ביתא גואה ואפקני
באורח תרעא דפתיח
לאורח מדינחא
ומשחיה סחור סחור׃
מדד רוח הקדים בז
בקנה המדה חמש
מאות קנים בקנה
המדה סביב׃ משח
רוח קידומא בקני
משחתא חמש מא
קנין בקני משחתא
חמש מאה קנין בקני
מישחתא חמש מ
מאה קנין בקני מיט
מישחתא סחור סחור׃
מדד רוח הצפון חמ

חמש מאות קנים בז
בקנה המדה חמש
מאות קנים בקנה הז
המדה סביב׃ משח
רוח ציפונא חמש
מאה קנין בקני מיט
מישחתא סחור סז
סחור׃ את רוח הדז
הדרום מדד חמש
מאות קנים בקנה
המדה׃ ית רוח דרומא
משח חמש מאה
קנין בקני מישחתא׃
סבב אל רוח הים מדד
חמש מאות קנים
בקנה המדה׃ ואיסתו
איסתחר לרוח מעי
מערבא משח חמש
מאה קנין בקני מיז
מישחתא׃ לארבע
רוחות מדדו חומה
לו סביב סביב ארך
חמש מאות ורחב
חמש מאות להבדיל
בין הקדש לחול׃ לז
לארבע רוחיה משח
משחיה שורא ליה
סחור סחור אורכא
חמש מאה ופותיא
חמש מאה לאפרשא
בין קודשא לחולא׃
מג ויולכני אל השער
שער אשר פנה דרך
הקדים׃ ואובלני לתז
לתרעא תרעא דפתיח

קדש לג̇ חס̇ וסימ̇ ובשלת את בשרן ׳ והנותרת מהמנחה יאכלו ׳ הכהן המחטא אתה ׳ כל אשר יגע בבשרה ׳ אשה זנה וחללה ׳
וקדשתו כי את לחם ׳ קדמ̇ דפס̇ ׳ ואכלהו במקום קדש ׳ כל ימי נדר נזרו ׳ כל ימי נזרו ׳ ולהתך עליון ׳ לשכות הצפון ׳ ויאמר נחמיה ׳
והלוים מחשים לכל העם ׳׳ ׳׳ בבואן ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ בבאן לשתות ׳ דרך הקדים בבואן ׳ בתרא מלא ׳׳ ׳׳

אל נהר ג׳ וסימ׳ והזום ההוא ליה׳ ואבא אל הגולה׳ ומראה המראה אשר ראיתי ״ יטמאו ב׳ וסימ׳ יטמאו את
מחניהם׳ ולא יטמאו עוד בית ישראל ״ מעונותיהם ב׳ מלא בליש׳ וסימ׳ וסלחתי לכול עונותיהם׳ ויכלמו מעונותיהם ״

לאורח מדינחא׃ והי
והנה כבוד אלהי ישׂ
ישראל בא מדרך
הקדים וקולו כקול
מים רבים והארץ הז
האירה מכבדו׃ והא
יקר אלהא דישראל
איתגלי מאורח מדי
מדינחא וקל מברכי
שמיה כקל מיין סגי
סגיאין וארעא נהרת
מזיו יקריה׃ וכמראה
המראה אשר ראיתי
כמראה אשר ראיתי
בבאי לשחת את
העיר ומראות כמר
כמראה אשר ראיתי
אל נהר כבר ואפל
אל פני׃ וכחיזו חיזוא
די חזיתי כחיזוא די
חזיתי באיתנביותי
לחבלא ית קרתא וח
וחיזווא כחיזו דחזי
חזיתי על נהר כבר
ואשתטחית על אפי׃
וכבוד יהוה בא אל
הבית דרך השער
אשר פניו דרך הקד
הקדים׃ ויקרא דיי׳
איתגלי בביתא באורח
תרעא דפתיח לאורח
מדינחא׃ ותשאני
רוח ותביאני אל הח
החצר הפנימי והנה
מלא כבוד יהוה את

הבית׃ ונטלתני רוחא
ואעילתני לדרתא
גויתא והא איתמלי
יקרא דיי׳ ביתא׃ ואש
ואשמע מדבר אלי
מהבית ואיש היה
עמד אצלי׃ ושמעי
דמתמליל עמי מלגיו
וגברא הוה קאים
לקיבלי׃ ויאמר אלי
בן אדם את מקום כס
כסאי ואת מקום כפו
כפות רגלי אשר אש
אשכן שם בתוך בני
ישראל לעולם ולא
יטמאו עוד בית ישרו
ישראל שם קדשי ה
המה ומלכיהם בזנו
בזנותם ובפגרי מלכ
מלכיהם במותם׃ ואמ
ואמר לי בר אדם דין
אתר בית כורסי יקרי
ודין אתר בית אשרית
שכינתי דאשרי שכי
שכינתי בגו בני לעלם
ולא יסאבון עוד בית
ישראל שמא דקודשי
אינון ומלכיהון בטע
בטעותהון ובפגרי
מלכיהון במתהון׃ בת
בתתם ספם את ספי
ומזוזתם אצל מזוזתי
והקיר ביני וביניהם
וטמאו את שם קדשי
בתועבותם אשר עשו׃

ואכל אתם באפי׃ במ
במיתנהון סיפיהון
בקביל סיפי בית מ
מקדשי וביניהון כ
בסטר עזרתי וכותל
בית מקדשי בין מימ
מימרי וביניהון ב
וסאיבו ית שמא דקו
דקודשי בתועבתהון
דעבדו ושיציתי ית
יתהון ברוגזי׃ עתה
ירחקו את זנותם ופ
ופגרי מלכיהם ממני
ושכנתי בתוכם לעו
לעולם׃ כען ירחקון
ית טעותהון ופגרי
מלכיהון מלמחטי
קדמי ואשרי שכינתי
ביניהון לעלם׃

הפטרה

אתה בן
אדם הגד את בית יש
ישראל את הבית
ויכלמו מעונותיהם
ומדדו את תכנית׃ וא
ואת בר אדם חוי ית
בית ישראל ית ביתא
ויתכנעון מחוביהון וי
וימשחון ית טיקוסיה׃
ואם נכלמו מכל אשר
עשו צורת הבית ות
ותכונתו ומוצאיו ומ
ומובאיו וכל צורתיו
ואת כל חקתיו וכל
צורתיו וכל תורתיו
הודע אותם וכתוב

יא׳ זוגי׳ מן ב׳ ב׳ בפס׳ א׳ את וא׳ ואת ול׳ דכות׳ וסימ׳ את המאור ואת המאור׳ את יהודה המשכן ואת׳ את ארבעים היום וא...
ותנו את החיצי לאחת זאת׳ את בכור זאת בכור׳ את אלילי כספו ואת אלילי׳ הוא מרפא ואת ידי ואת ידי׳ את מקום כסאי ואת מקום׳
את ממלכת ואת׳ את אבני ואת׳ את אזני ואת אזני׳ ותרי׳ חלות קדמ׳ ואת תנו׳ את ואת הבמה את הבמה׳ ואת גזן את גזן ״

על ראש ההר ה̇ וסימ̇ והיה נכון לבקר ועלית ׳ ויעבר דוד העבר ויעמד על ׳ וישלח אליו שר חמשים ׳ אלה אחת מפני גערת ׳
זאת תורת הבית על ׳ דה̇ ׳ וב̇ אל ראשו ויקחהו שדה יגפים ׳ ויעלהו אחאב אל ראש ׳׳ ׳ ׳׳ ומעלותיהן ל̇ דגות ׳

לעיניהם וישמרו את
כל צורתו ואת כל
חקתיו ועשו אתם ׀ ו
ואם יתכנעון מכל דע
דעבדו במיחזיהון צו
צורת ביתא ותיקוניה
ומפקנוהי ומעלנוהי
וכל צורתיה וכל גזירו
גזירתיה וכל דחזו ליה
הודע יתהון וכתוב לז
לעיניהון ויטרון ית
כל צורתיה וית גזירת
ויעבדון יתהון ׀ זאת
תורת הבית על ראש ה
ההר כל גבלו סביב
סביב קדש קדשים
הנה זאת תורת הבית ׀
דא אוריתא דביתא
על ריש טורא כל תחו
תחומיה סחור סחור
קדש קודשין הא
דא אוריתא דביתא ׀
ואלה מדות המזבח
באמות אמה אמה וט
וטפח וחיק האמה
ואמה רחב וגבולה אל
שפתה סביב זרת הא
האחד וזה גב המזבח ׀
ואילין משחת מדבחא
באמיא דאמתא דהו
דהיא אמה ושפך
ותשריתא אמתא וא
ואמתא פותיא וגדנפא
מקף לה על ספתיה
סחור סחור זרתא

חדא ודיק טיקוס מ
מדבחא ׀ ומחיק הא
הארץ עד העזרה הת
התחתונה שתים אמו
אמות ורחב אמה
אחת ומהעזרה הקט
הקטנה עד העזרה
הגדולה ארבע אמות
ורחב האמה ׀ ומתע
ומתשוית ארעא
עד מסמתא ארעית
תרתין אמין ופותיא
אמתא חדא ומסמ
ומסמתא זעירתא
עד מסמתא רבתא
ארבע אמין ופותיא
אמתא ׀ וההראל
ארבע אמות ומהרי
ומהראל ולמעלה
הקרנות ארבע ׀ ומדו
ומדבחא ארבע אמין
וממדבחא ולעילא
קרנתא ארבע ׀ והא
והאראיל שתים עש
עשרה ארך בשתים
עשרה רחב רבוע אל
ארבעת רבעיו ׀ ומדבח
תרתא עשרי ארכא
בתרתא עשרי פותיא
מרבע על ארבעה
סיטרוהי ׀ והעזרה
ארבע עשרה ארך
בארבע עשרה רחב
אל ארבעת רבעיה וה
והגבול סביב אותה

חצי האמה והחיק לה
אמה סביב ומעלתהו
פנות קדים ׀ ומסמתא
ארבע עשרי ארכא
בארבע עשרה פותיא
על ארבע סיטרהא
וגדנפא מקף ליה סח
סחור סחור פלגות
אמתא ותשריתא
לה אמתא סחור סחו
ומאתר דסלקין לה
מתפנן למדבחא ׀
ויאמר
אלי בן אדם כה אמר
אדני יהוה אלה חק
חקות המזבח ביום
העשותו להעלות
עליו עולה ולזרוק
עליו דם ׀ ואמר לי
בר אדם כדנן אמר
יי אלהים אילין גזירת
מדבחא ביום איתע
איתעבדותיה לאסקא
עלוהי עלתא ולמזר
ולמזרק עלוהי דם
ניכסת קודשיא ׀ ונת
ונתתה אל הכהנים
הלוים אשר הם מזרע
מזרע צדוק הקרבים
אלי נאם אדני יהוה ׀
לשרתני פר בן בקר
לחטאת ׀ ותיתין לכ
לכהניא ליואי די
אינון מזרעא דצדוק
דקריבין לפולחני אי

קדש קדשים ה̇ בנבל̇ ובכתו̇ וסימ̇ זאת תורת הבית על ראש ׳ ומן התורה הזאת תמיד ׳ והיתה להם תרומיה ׳ בני עמרם
אהרן ומשה ׳ ולהתם חזון ונביא ומשוח ׳ וכל אורי דגות במ̇ו̇ קדש הקדשים ׳ בקדש הקדשים ׳ פות פם ׳ ונתתה את הפרבת ׳
זאת עבודת בני קהת ׳ וזאת עשו להם ׳ בקדש הקדשים תאכלנו ׳ וזה יהיה לך מקדש הקדשים ׳׳ ׳ ׳׳ והגבול ל̇ דגות ׳׳ ׳

וחטאת ג וסימ וחטאת את המקדש · וחטאת את המזבח · וחטאת אתו ובפרתהו · ידו ה חס בליש וסימ
את הלחת · וישא אהרן את ידו · וסמך אהרן · וטהרו אתו ומלאו · ימחץ וידו תרפינה · ויש מוסיפ ופרש ידו בקרבו ·

אמר יי אלהים לשמ
לשמשא קדמי תור
בר תורי לחטאתא׃
ולקחת מדמו ונתתה
על ארבע קרנתיו וז
ואל ארבע פנות הע
העזרה ואל הגבול
סביב וחטאת אותו
וכפרתהו׃ ותיסב מז
מדמיה ותתין על
ארבע קרנתיה ועל
ארבע זוית מסמכתא
ועל תחומיא סחור
סחור ותדכי יתיה
ותכפר עלוהי׃ ולקז
ולקחת את הפר הח
החטאת ושרפו במז
במפקד הבית מחוץ
למקדש׃ ותיסב ית
תורא דחטאתא ויז
ויוקרינה באתר
דחזי לביתא מברא
למקדשא׃ וביום
השני תקריב שעיר
עזים תמים לחטאת
וחטאו את המזבח
כאשר חטאו בפר׃
וביומא תנינא תה
תקריב צפיר בר
עזי שלים לחטאת
ותדכי ית מדבחא
כמא דדכיאו בתורא׃
בכלותך מחטא תקז
תקריב פר בן בקר
תמים ואיל מן הצאן

תמים׃ בשיציותך
מלדכאה תקריב תור
בר תורי שלים ודכר
מן ענא שלים׃ והקז
והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עז
עליהם מלח והעלו
אתם עלה ליהוה׃ וז
ותיקרבינון קדם יי׃
ויתנון כהנא עליהון
מילחא ויסקון יתהון
עלתא קדם יי׃ שבעת
ימים תעשה שעיר
חטאת ליום ופר בן ז
בקר ואיל מן הצאן ז
תמימים יעשו׃ שבע
יומין תעביד צפירא
דחטאתא ליומא
ותור בר תורי ודכר
מן ענא שלמין יעבז
יעבדון׃ שבעת ימים
יכפרו על המזבח
וטהרו אתו ומלאו
ידו׃ שבעא יומין יז
יכפרון על מדבחא
וידכון יתיה ויקרבון
קורבניה׃ ויכלו את
הימים והלאה יעשו
הכהנים על המזבח
את עולתיכם ואת
שלמיכם ורצאתי א
אתכם נאם אדני יהז
יהוה׃ וישלמון ית
יומיא ויהי ביומא
תמינאה ולהלאה

יעבדון יעבדון כהניא
על מדבחא ית עלות
עלותיכון וית ניכסת
קודשיכון ויתקביל
קורבניכון ברעוא או
אמר יי אלהים׃

מד וישב א
אתי דרך שער המקדש
החיצון הפנה קדים
והוא סגור׃ ואתיב יתי
אורח תרע מקדשא
בראה דפתיה למדינ
למדינחא והוא אחי
אחיד׃ ויאמר אלי
יהוה השער הזה
סגור יהיה לא יפתח
ואיש לא יבא בו כי
יהוה אלהי ישראל
בא בו והיה סגור׃ וז
ואמר יי לי תרעא
הדין אחיד יהי לא
יתפתח ואינש לא יז
יעול ביה ארי יי או
אלהא דישראל איתגלי
עלוהי ויהי אחיד׃
את הנשיא נשיא
הוא ישב בו לאכול
לחם לפני יהוה מדרך
אולם השער יבא
ומדרכו יצא׃ לרבא
יהי רבא הוא יתיב
ביה למיכל לחמא
קדם יי מא מאורח
אולמא דתרעא ייעול
ומאורחיה יפוק׃

אולם כל יצורת הבית חס במד מלא וסימ וחלוצות · את הנשיא נשיא הוא · ובא הנשיא · ובבא הנשיא · וכל קרי דכו
מלא ב מג חס · אלם המשפט עשה · ולחיצר בית יי · ויקם את א העמודים לאלם ההיכל · יפתח ה וסימ ויאמר
יי אלי השער הזה סגור · וביום השבת יפתח וביום החדש · ב בו · הנה בשנים יין לא יפתח · יסגר על איש · וחטאו ל דכו ·

תורתיו ג̇ ב̇ מל וא̇ חס̇ וסימ̇ והודעתו את חקי ׳ ואם נכלמו מכל אשר עשו ׳ ויאמר אלי י̇י̇ בן ארם שים לבך ׳ בתר̇ חס̇ ׳ ויחד ותריתו
יצינרון ׳ מרי ד̇ וסימ̇ למשמרת לאות לבני מרי ׳ כי חטאת קסם מרי ׳ אל תהי מרי ׳ ואמרת אל מרי ׳ בתעות ישראל ל̇ דסמ̇

ויביאני דרך שער
הצפון אל פני הבית
וארא והנה מלא כבוד
יהוה את בית יהוה
ואפל על פני ׃ ואעלני
אורח תרע ציפונא
דקדם ביתא וחזית
והא איתמלי יקרא ד
ייי ית בית מקדשא
ייי ואשתטחית על
אפי ׃ ויאמר יהוה אלי
בן אדם שים לבך וראה
בעיניך ובאזניך שמע
את כל אשר אני מדבר
אתך לכל חקות בית
יהוה ולכל תורתו וש
ושמת לבך למבוא
הבית בכל מוצאי המ
המקדש ׃ ואמר ייי לי
בר אדם שוי ליבך וח
וחזי בעינך ובאודנך
שמע ית כל דאנא מ
ממליל עמך לכל
גזירת בית מקדשא ד
ייי ובכל דחזי ליה ותע
ותשוי ליבך למעלני
ביתא בכל מפקני מק
מקדשא ׃ ואמרת אל
מרי אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה
רב לכם מכל תועבותיכם
בית ישראל ׃ ותימר
לעמא סרבנא לבית
ישראל כדנן אמר ייי
אלהים סגי לכון מכל

תועבתהון בית ישראל
בהביאכם בני נכר ע
ערלי לב וערלי בשר
להיות במקדשי לח
לחללו את ביתי חקר
בהקריבכם את לחמי
חלב ודם ויפרו את
בריתי אל כל תועבת
תועבתיכם ׃ באתיותכון
בני עממיא רשיעי ז
ליבא וערלי בסרא
למיהוי במקדשי לא
לאפסא ית עורתי בד
בקרוביכון ית קורבני
תרב ודם ניכסת קוד
קודשין ואשניאו ית
קיימי על כל תועבתיו
תועבתכון ׃ ולא שמר
שמרתם משמרת ק
קדשי ותשימון לש
לשמרי משמרתי
במקדשי לכם ׃ ולא
נטרתון מטרת קודש
קודשי ומניתון לנטו
לנטרי מטרת מימרי
במקדשי לכון ׃
כה אמר
יהוה אלהים כל בן נכר
ערל לב ערל בשר לא
יבא אל מקדשי לכל
בן נכר אשר בתוך בני
ישראל ׃ כדנן אמר
ייי אלהים כל בר עממין
רשיעי ליבא וערלי ז
בסרא לא ייעלון ל

למקדשי לכל בני ע
עממיא דבגו בני יש
ישראל ׃ כי אם הלוים
אשר רחקו מעלי בת
בתעות ישראל אשר
תעו מעלי אחרי גלו
גלוליהם ונשאו ע
עונם ׃ אילהין ליואי
דאתרחקו מרחלתי
במטעי ישראל דטעו
מבתר פולחני בתר
טעותהון ויקבלון ח
חוביהון ׃ והיו במקד
במקדשי משרתים
פקדות אל שערי
הבית ומשרתים את
הבית המה ישחטו א
את העלה ואת הזבח
לעם והמה יעמדו
לפניהם לשרתם ׃ ויה
ויהון במקדשי מש
משמשון ית ביתא
ממנן על תרע ביתא
ומשמשין ית ביתא
אינון יכסון ית עלת
וית נכסת קודשיא
דילעמא ואינון יקומ
יקומון קדמיהון לשמש
לשמשותהון ׃ יען א
אשר ישרתו אותם
לפני גלוליהם והיו
לבית ישראל למכשול
עון על כן נשאתי ידי
עליהם נאם אדני
יהוה ונשאו עונם ׃

כה אמר̇ ד̇ בטע̇ בספ̇ וסימ̇ בהביאכם בני ישראל ׳ כל בן נכר ערל לב̇ ׳ בראשון באחד לחדש ׳ שער החצר הפנימית ׳ פקדות אל̇
ד̇ בליש̇ וסימ̇ הנני פוקד אל אמון מנוא ׳ אל מלך ׳ ב̇ בו̇ פקדות אל שערי הבית ׳ נשיאת יד ח̇ חס את בליש̇ וסימ̇ כי אשא אל שמים
ידי ׳ נשא ידו במלך ׳ ביום בחרי ׳ ב̇ בו̇ ׳ אשר תרתי ׳ וגם אני נשאתי ׳ קדמ̇ ׳ על כן נשאתי ידי עליהם ׳ וישא ידו להם ׳ קדשי ל̇ דס̇

תועבתם ה' בליש' וסימ' בכל תועבתם אשר עשו להם · וצבי עדיו לגאון · בתתי את הארץ שממה · בתתם ספם אל ספי · ונשאו
כלמתם ותועבתם · ולא יגשו · בתתם ספם · ותועבותם כתועבותם כה · ושאר תועבתם כת ·· והביאו ב' וסימ' בלשכות לעולליהם ·

חלף דהוו משמשין
יתהון קדם טעותהון
והוו לבית ישראל
לתקלת חובין על כין
קיימית במימרי להון
אמר יי אלהים ויקבלון
חוביהון ׃ ולא יגשו א
אלי לכהן לי ולגשת
על כל קדשי אל קד
קדשי הקדשים ונשאו
כלמתם ותועבותם א
אשר עשו ׃ ולא יתקר
יתקרבון לפולחני לז
לשמשא קדמי ולמ
ולמקרב על כל קודשי
לקודשי קודשיא
ויקבלון איתכנעותהון
ותועבתהון די עבדו ׃
ונתתי אתם שמרי
משמרת הבית לכל
עבדתו ולכל אשר
יעשה בו ׃ ואמניתי ית
יתהון נטרי מטרת
ביתא לכל פולחניה
ולכל די יתעביד ביה ׃

והכהנים הלוים בני
צדוק אשר שמרו את
משמרת מקדשי בת
בתעות בני ישראל
מעלי המה יקרבו א
אלי לשרתני ועמדו
לפני להקריב לי חלב
ודם נאם אדני יהוה ׃
וכהניא ליואי בני צ
צדוק די נטרו ית
מטרת מקדשי במ
במיטעי בני ישראל
מבתר פולחני אינון יז
יתקרבון לפולחני לש
לשמשא קדמי ויק
וישמשון על מדבחי
לקרבא קדמי תרב ודם
נכסת קודשיא אמר
יי אלהים ׃ המה יבאו
אל מקדשי והמה
יקרבו אל שלחני ל
לשרתני ושמרו את
משמרתי ׃ אינון ייעו
ייעלון למקדשי וא
ואינון יתקרבון לפת
לפתורי להים אפיא
לשמשא קדמי ויט
ויטרון ית מטרת מ
מימרי ׃ והיה בבואם
אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים
ילבשו ולא יעלה ע
עליהם צמר בשרתם
בשערי החצר הפנימ
הפנימית וביתה ׃ ויהי
במיעלהון לתרעי ד
דרתא גויתא לבושי
בוצא ילבשון ולא
יהי עליהון כסות ע
עמר בשמשותהון ב
בתרעי דרתא גויתא
ולגיו ׃ פארי פשתים
יהיו על ראשם ומכ
ומכנסי פשתים יהיו
על מתניהם לא יחגרו
ביזע ׃ כובעין דבוץ יז
יהון על רישיהון ומ
ומכנסין דבוץ יהון ז
על חרציהון ולא ייז
ייסרון על חרציהון
על לבביהון יסרון ׃
ובצאתם אל החצר
החיצנה אל החצר
החיצנה אל העם יז
יפשטו את בגדיהם
אשר המה משרתים
בם והניחו אתם בלש
בלשכת הקדש ולב
ולבשו בגדים אחרים
ולא יקדשו את העם
בבגדיהם ׃ ובמיפקהון
מדרתא דקודשא
לדרתא בריתא לא
לאתערבא עם עמא
ישלחון ית לבושיא
דאינון משמשין בהון
ויחתון יתהון בלשכת
קודשא וילבשון או
אוחרנין ולא עם עמא
בלבושיהון ׃ וראשם
לא יגלחו ופרע לא
ישלחו כסום יכסמו
את ראשיהם ׃ ורישי
ורישיהון לא יגלחון
ופירע לא ירבון ספר
יספרון ית שער רי
רישיהון ׃ ויין לא יש
ישתו כל כהן בבאם
אל החצר הפנימית ׃

והכהנים הלוים ג' וסימ' וידבר משה והכהנים הלוים · ויצו את העם לאמר · והכהנים הלוים בני צדוק · ושאר הכהנים והלוים · ויחד לא
יהיה לכהנים הלוים ·· פס' כי אם הלוים · בתעות ישראל · והכהנים הלוים לכהנים במקדשי · בתעות בני ישראל ·· ולא יעלה ג' וסימ' נג
ולא יעלה בה כל עשב · ולא יעלה עליהם עמר · ולא יעלה על לב ·· פארי ב' וסימ' פארי המגבעות שש · פארי פשתים יהיו על ראשם ·· ג'

ואת חקתי ה׳ וסימ׳ ואת חקתי געלה נפשם ׃ את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ׃ יען וביען במשפטי מאסו ׃ ותמר את משפטי ל׳
לרשעה ׃ ועל ריב המה יעמדו ׳ ׳ סימ׳ קדמ׳ והמנחה והחטאת ׃ תנינ׳ המנחה והחטאת ׳ ׳ ובהפילכם לית דבותי׳ ׳ ׳

יחמר לא ישתון כל
כהנין במיעלהון לדר
לדרתא גויתא׃ ואל
ואלמנה וגרושה לא
יקחו להם לנשים
כי אם בתולת מזרע
בית ישראל והאלמנה
אשר תהיה אלמנה
מכהן יקחו׃ וארמל
ומתרכא לא יסבון ז
להון לנשין אילהין
בתולתא מזרעא ד
דבית ישראל וארמלת
דתהי ארמלתא שקר
כהניא יסבון׃ ואת
עמי יורו בין קדש
לחל בין טמא לטהור
יודיעם׃ וית עמי יה
ילפון בין קודשא ל
לחולא ובין מסאבא
לדכיא יהודעינון׃ ה
ועל ריב המה יעמדו
למשפט במשפטי ז
ושפטהו׃ את תורתי
ואת חקתי בכל מועדי
ישמרו ואת שבתותי
יקדשו׃ ועל פלגות
דינא אנון יקומון ל
למדן כדיני רעותי
יהסנון ית אוריתי ו
וית קימי בכל מועדי
יטרון וית יומי שביא
דילי יטרון׃ ואל
מת אדם לא יבא לט
לטמאה כי אם לאב

ולאם ולבן ולבת לאח
ולאחות אשר לא
היתה לאיש יטמאו׃
ועל מיתא דאינשא
לא ייעול לאיסתאבא
אילהין לאב ולאם
ולבר ולברתא ולאח
ולאחתיה ולאחת דלא
הות לגבר יסתאבון׃
ואחרי טהרתו שבעת
ימים יספרו לו׃ ובתר
דכותיה שבעא יומין
ימנון ליה׃ וביום באו
אל הקדש אל החצר
הפנימית לשרת בקו
בקדש יקריב חטאתו
נאם אדני יהוה׃ וביום
מיעליה לקודשא
לדרתא גויתא לשמ
לשמשא בקודשא
יקריב חטאתיה אמ
יי אלהים׃ והיתה להם
לנחלה אני נחלתם
ואחזה לא תתנו להם
בישראל אני אחזתם׃
ותהי להון לאחסנא
חולק מותר קורבנ
חולקהון ואחסנא
לא תיתנון להון ביש
בישראל מתנן דיהו
דיהבית להון האינון
אחסנתהון׃ המנחה
והחטאת והאשם
המה יאכלום וכל חרם
בישראל להם יהיה׃

מנחתא חטאתא ואו
ואשמא אינון ייכלונ
וכל חרמא בישראל
להון יהי׃ וראשית
כל בכורי כל וכל תרו
תרומת כל מכל תרו
תרומתיכם לכהנים
יהיה וראשית עריז
עריסתיכם תתנו לכהן
להניח ברכה אל ביתך׃
וריש כל ביכורי כולא
וכל אפרשות כולא
מכל אפרשותכון לז
לכהניא יהי וריש יז
אצותכון תתנון לכהו
לכהנא לאשראה
בירכתא בביתך׃ כל
נבלה וטרפה מן הע
העוף ומן הבהמה
לא יאכלו הכהנים׃
כל נבילא ותבירא מן
עופא ומן בעירא לא
ייכלון כה • כהניא׃
מה ובהפילכם
את הארץ בנחלה
תרימו תרומה ליהוה׃
קדש מן הארץ ארך
חמשה ועשרים אל
אלף ארך ורחב עשרה
אלף קדש הוא בכל
גבולה סביב׃ ובפלגות
ובפלגותכון ית ארעא
באחסנא תפרשון א
אפרשותא קדם יי
קודשא מן ארעא

וראשית ג׳ וסימ׳ ראובן בכורי אתה ׃ וראשית גז צאנך ׃ וראשית כל בכורי כל וכל תרומת ׃ וראשית שמנים ימשחו ׃ ואלה ימלטו
מידך ׳ ׳ ד׳ פס׳ כל כל וכל כל וסימ׳ כל החיה כל הרמש וכל העוף ׃ ועתה כל נביאי הבעל ׃ וראשית כל בכורי כל ׃ כל זבל רבה בר׳ ׳ ׳
ד׳ פס׳ דמי׳ מן ז׳ בגלו׳ או׳ קרחי וסימ׳ ראה הפקדתיך היום הזה ׃ ואל מת אדם לא יבא ׃ והיה כי יביאך אל ארץ ׃ ויעלו מבני ישראל ומן ׳ ׳

קדש קדשים ה̇ בנבי̇ וסימ̇ זאת תורת הבית · ומן המדה הזאת תמוד · והיתה להם תרומיה · בני עמרם אהרן ומשה · ולחתם חזון ונביא · וכל אור דכות במ̇ו קדש ה קדשים · בקדש הקדשים סות פס · ונתת את הפרכת · זאת עבדת בנו קהת · וזאת עשו להם ·

אורכא עשרין וחמ
וחמשה אלפין אורכ
ופותיא עשרה אלפין
קודשא הוא בכל
תחומיא סחור סחור
יהיה מזה אל הקדש
חמש מאות בחמש
מאות מרבע סביב
וחמשים אמה מגרש
לו סביב ויהי מדין לי
לקודשא חמש מאה
בחמש מאה מרבע
סחור סחור וחמשין
אמין רווחא ליה ס
סחור סחור ומן המ
המדה הזאת תמוד
ארך חמשה ועשרים
אלף ורחב עשרת
אלפים ובו יהיה המק
המקדש קדש קדשים
ומן משחתא הדא
תמשח אורכא עש
עשרין וחמשא
אלפין ופותיא עשר
אלפין ובה יהי מקדו
מקדשא קודש קוד
קודשין קדש מן ה
הארץ הוא לכהנים
משרתי המקדש יה
יהיה הקרבים לשרת
את יהוה והיה להם
מקום לבתים ומקדש
למקדש קודשא מן
ארעא הוא לכהניא
דמשמשין בבית

מקדשא ארי יהי ד
דקריבין לשמשא ק
קדם יי ויהי להון א
אתר שביק לבתיא
וכבשא למקדשא
וחמשה ועשרים א
אלף ארך ועשרת
אלפים רחב יהיה
ללוים משרתי הבית
לאחזה עשרים לש
לשכות ועשרין ו
וחמשה אלפין או
אורכא ועשרא א
אלפין פותיא ויהי
לליואי משמשי ב
ביתא להון לאחסנא
עשרין לישכן ואח
ואחזת העיר תתנו
חמשת אלפים רחב
וארך חמשה ועש
ועשרים אלף לעמ
לעמת תרומת
הקדש לכל בית יש
ישראל יהיה ולנשיא
מזה ומזה לתרומת
הקדש ולאחזת הע
העיר אל פני תרומת
ואל הקדש ואל פני
אחזת העיר מפאת
ים ימה ומפאת קד
קדמה קדימה וארך
לעמות אחד החלק
החלקים מגבול ים
אל גבול קדימה וד
ולדבא מיבא ומיפא

ואחסנת קרתא תתנון חמשא אלפין פותיא וארכא עשרין וחמשא אלפין לקבל אפרשות קודשא לכל בית ישראל יהון

לאפרשות קודשא
ולאחסנת קרתא ל
לקביל אפרשות קו
קודשא ולקביל אח
אחסנת קרתא מדנח
מערבא מערבא ומ
ומדנח מדינחא מדינח
ואורכא לקביל חד
מן חולקיא מתחום
מערבא ועד תחום מ
מדינחא לארץ יהיה
לו לאחזה בישראל
ולא יונו עוד נשיאי
את עמי והארץ יתנו
לבית ישראל לשבט
לשבטיהם והא ארעא
תהי לרבא לאחסנא
בישראל ולא יאנסון ע
עוד רברבי ית עמי
וארעא יתנון לבית
ישראל לשבטיהון
כה
אמר אדני יהוה רב
לכם נשיאי ישראל
חמס ושד הסירו ומ
ומשפט וצדקה עשו
הרימו גרשתכם מעל
עמי נאם אדני יהוה
כדנן אמר יי אלהים
סגי לכון רברבי ישראל
חטפא וביזא אעדו ודין
וקשוט עבידו ס
סליקו תקליכון מעמ
עמי אמר יי אלהים
מאזני צדק ואיפת

בקדש הקדשים תאכלנו · וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש · · · הקרבים ג̇ בליש̇ וסימ̇ אתם קרבים היום למלחמה · והלשכה אשר פניה · קדש מן הארץ הוא · · · למקדש ג̇ וסימ̇ ולקחת את פר החטאת · ומקדש למקדש · · לבנות בית למקדש · · · ח̇ יתירין דפשטין וסימ̇ מקדש אד אל הפרכת · זרועי · קרוב · חטאותי · ראה · ואשמותי · שאגותי · אנחותי · תבוא גל · נשיאי · יצירי · והנה בדמותי ·

משקה ל̇ וסימ̇ חטאו כולך מיצרים והאפה · וכל כלי משקהו · וחברו · הוי משקה רעהו · וחד ממשקה ישראל · · · סימ̇ והעמר עשרית האיפה · עשרית בת בתורה · ועשירית האיפה כלת שלם דשלם בתור · ושאר אור̇ עשירת בת̇ · צבל ובתו̇ עשרית בת̇ במ̇א ועשירת החמר · ·

צדק ובת צדק יהיה לכם ׃ מאזנון דקשוט ומכילן דקשוט ובתין דקשוט יהי לכון ׃ האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירית החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו ׃ מכילתא ובתא טיקוס חד יהי לכון סכום תלת סאין למסב מעשר כורא במכילתא רטיבא בתא ומעשר כורא יבישא מכילתא מן כורא כד יהי טיקוסיה ׃ והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם ׃ וסילעא עשרין מעין תלתות מניא עשרין סילעין מנא כספא עשרין וחמש סילעין רבעות מניא חמש עשרי סילעין כולהון שיתין מניא רבא מני קודשא יהי לכון ׃ זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים ׃ דא אפרשותא דתפרשון חד מן שיתא במכילת מכור חיטין חד מן שיתא במכילתא מכור סערין ׃ וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכור עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר ׃ ודחזי למיסב מן מישחא במכילתא רטיבא מן מעשרא בתא מן כורא חד מן עשרה חויא בתא בכורא ארי עשר בתין כורא ׃ ושה אחת מן הצאן מן המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה ׃ ואימר חד מן ענא מן מאתן דחזי למיסב מפטמא דישרא למנחתא ולעלתא ולניכסת קודשיא לכפרא עליהון אמר יי אלהים ׃

הפטרה

כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל ׃ כל עמא דארעא יהון עבדין ית אפרשותא הדא לרבא בישראל ׃ ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל ׃ ועל רבא יהי עלתא ומנחתא ונסכיה בחגיא ובירחיא ובשביא ובכל מועדי בית ישראל הוא יעביד ית חטאתא וית מנחתא וית עלתא וית ניכסת קודשיא לכפרא על בית ישראל ׃

כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר תמים וחטאת את המקדש ׃ כדנן אמר יי אלהים בקדמאה בחד לירחא תיסב תור בר תורי שלים ותדכי ית מקדשא ׃ ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית ׃ ויסב כהנא מדמא דחטאתא ויתן על

ואת העלה ג̇ וסימ̇ ואת העלה המיניאו אליו · ושחט את הכבש · ועל הנשיא יהיה העלות · · פ · · ואת המנחה ה̇ וסימ̇ ואת מזבח העלה שם פתח · והעלה הכהן את העלה ואת המנחה · ויקח מנוח את גדי העזים · ביום ההוא קדש המלך · ב̇ בו · ועל הנשיא יהיה · ועשו את הכבש ואת המנחה · ויקדש שלמה · ה̇ה · · · · וחטאת ג̇ וסימ̇ את המזבח בכפרך · וחטאת אתו · וחטאת את המקדש · ·

יפתח ד׳ וסימ׳ השער הזה׳ ביום השבת יפתח׳ ב׳ בר׳ הן יהרוס ולא יבנה׳ הנה בשני מיין לא יפתח׳׳ הפונה ד׳ מלא וסימנהו׃
וישלח תבנית יד׳ ויוציאני דרך שער צפונה׳ ואת אמציה מלך יהודה׳ העם פני ד׳ה׳׳ שוגה ב׳ ומפתי לין היין אני שברי׳

סקופת ביתא ועל ארבע
זוית מסכיתא למדבח
ועל סקופת תרע דרת
דרתא גויתא׃ וכן תעש
תעשה בשבעה בחדש
מאיש שגה ומפתי
וכפרתם את הבית׃ וכן
תעביד בשבעה בירח
מגבר דמישתלי ומט
ומטפש ותכפרון ית
ביתא׃ בראשון בארב
בארבעה עשר יום לח
לחדש בערב יהיה
לכם הפסח חג שבעת
ימים מצות יאכל׃
בניסן בארבעת עשרה
יומא לירחא יהי לכון
פיסחא חגא שבעא
יומין פטירא יתאכיל׃
ועשה הנשיא ביום
ההוא בעדו ובעד כל
עם הארץ פר חטאת׃
ויעביד רבא ביומא
ההוא חילופיה וחלף
כל עמא דארעא תור
תורא חטאתא׃ ושבעת
ימי החג יעשה עלה
ליהוה שבעת פרים
ושבעת אילים תמימ
תמימים ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר
עזים ליום׃ ושבעא
יומי דחגא יעביד על
עלתא קדם יי שבעא
תורין ושבעא דכרין

שלמין ליומא שבעא
יומין וחטאתא צפיר
בר עזי ליומא׃ ומנ
ומנחה איפה לפר
ואיפה לאיל יעשה
ושמן הין לאיפה׃ ומי
ומנחתא מכילתא לת
לתורא ומכילתא לד
לדיכרא יעביד ומיש
ומישחא מלן הינא
למכילתא׃ בשביעי ב
בחמשה עשר יום
לחדש בחג יעשה
כאלה שבעת הימים
כחטאת כעלה וכמנ
וכמנחה וכשמן׃ בשו
בשביעאה בחמשת
עשרא יומא לירחא
בחגא יעביד כאילין
שבעא יומין כחטאת
כעלתא וכמנחתא
וכמישחא׃

מו

כה אמר
אדני יהוה שער החצ
החצר הפנימית הפנה
קדים יהיה סגור שש
ששת ימי המעשה
וביום השבת יפתח
וביום החדש יפתח׃ ו
כדנן אמר יי אלהים
תרעא דרתא גויתא
דמתפני למדינחא יהי
אחיד שיתא יומי ד
דחולא וביומא דש
דשבתא יהי פתיח

וביומא דירחא יהי פ
פתיח׃ ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ו
ועמד על מזוזת השער
ועשו הכהנים את
עולתו ואת שלמיו ו
והשתחוה על מפתן
השער ויצא והשער
לא יסגר עד הערב׃ ויי
ויעול רבא באורח
אולמא דתרעא מלב
מלברא ויקום על סק
סקופת תרעא ויפרק
ויעבדון ית עלתיה
וית נכסת קודשוהי
ויסגיד על סקופת
תרעא ויפוק ותרעא
לא יתאחיד עד רמשא׃
והשתחוו עם הארץ ו
פתח השער ההוא
בשבתות ובחדשים
לפני יהוה׃ ויסגדון ל
עמא דארעא במעלנ
דתרעא ההוא בשבא
בשביא ובירחיא קדם
יי׃ והעלה אשר יקריב
הנשיא ליהוה ביום
השבת ששה כבשים
תמימים ואיל תמים׃
ועלתא דיקריב רבא
קדם יי ביומא דשבת
שיתא אמרין שלמין
ודכר שלים׃ ומנחה
איפה לאיל ולכבשים
מנחה מתת ידו ושמן

שבעת הימים ה׳ וסימ׳ מצות יאכל את שבעת הימים׳ ושבעת ימי החג׳ והיה אור הלבנה כאור החמה׳ ותבך עליו שבעת הימים׳
בשביעי בחמישה עשר יום׳ ויתר יחזקיהו׳ וב׳ לשבעת הימים׳ ומי המבול׳ ואחיהם בחצריהם׳׳ והשתחוו ז׳ וסימ׳ וירדו כל עבדיך
אלה׳ כל העם את עבדו׳ והיה ביום ההוא יתקע׳ והלכו אליך שחוח׳ והשתחוו עם הארץ׳ והשתחוו להדם רגליו׳ והשתחוו להר׳׳

ובבוא ד̇ ב̇ חס̇ וב̇ מל̇ וסימ̇ ובבא משה אל אהל מועד · וחבריו · ובבוא הנשיא דרך אולם · ושלאחריו · ב̇ בתר מלא ·
ייצאו ד̇ וסימ̇ ומלכים מחלציך ייצאו · ומלכים ממך ייצאו · מהרו בניך מהרסיך · והנשיא בתוכם · וחד מבית שבם ויצאו ·

הין לאיפה: ומנחתא
מכילתא לדיכרא ולא
ולאימריא מנחתא
מדיבק ידיה ומישח
מלו הינא למכילתא:
וביום
החדש פר בן בקר תמי
תמים וששת כבשים
ואיל תמימם יהיו: ו
דירחא תור בר תורין
שלים ושיתא אימרין
ודכר שלמין יהון: ו
ואיפה לפר ואיפה
לאיל יעשה מנחה
ולכבשים כאשר תש
תשיג ידו ושמן הין
לאיפה: ומכילתא לז
לתורא ומכילתא לה
לדיכרא יעביד מנחת
ולאימריא כמא דתד
דתדביק ידיה ומישח
מלי הינא למכילתא:
ובבוא הנשיא דרך א
אולם השער יבא ובד
ובדרכו יצא: ובמיעל
רבא באורח אולמא
דתרעא ייעול ובאו
ובאורחיה יפוק: ובבו
ובבא עם הארץ לפני
יהוה במועדים הבא
דרך שער צפון להש
להשתחות יצא דרך
שער נגב והבא דרך
שער נגב יצא דרך ש
שער צפונה לא ישוב

דרך השער אשר בא
בו כי נכחו יצא: ובמי
ובמיעל עמא למיס
למיסגד קדם יי במו
במועדיא דיעול בא
באורח תרע ציפונא
למיסגד יפוק באורח
תרע דרומא ודי יעול
באורח תרע דרומא
יפוק באורח ציפונא
לא יתוב באורח תר
תרעא די עליה אלין
לקיבליה יפוק: והנשיא
בתוכם בבואם יבוא
ובצאתם יצאו: ורבא
ביניהון במיעלהון יי
ייעול ובמיפקהון יפו
יפוק: ובחגים ובמוע
ובמועדים תהיה ה
המנחה איפה לפר
ואיפה לאיל ולכבשים
מתת ידו ושמן הין
לאיפה: ובחגיא ובמ
ובמועדיא תהי מנחת
מכילתא לתורא ומכ
ומכילתא לדיכרא ו
ולאימריא דיתדביק
ידיה ומישחא מלי ה
הינא למכילתא:
וכי יעשה
הנשיא נדבה עולה
או שלמים נדבה ליי
ליהוה ופתח לו השער
הפונה קדים ועשה
את עלתו ואת שלמיו

כאשר יעשה ביום הש
השבת ויצא וסגר את
השער אחרי צאתו:
וארי יעביד רבא נדבת
עלתא או ניכסת קוד
קודשיא נדבתא קדם
יי ויפתח ליה ית תרעא
דפתיח למדינחא ויעו
ויעביד ית עלתיה וית
ניכסת קודשוהי כמא
דעביד ביומא דשבתא
ויפוק ויחוד ית תרעא
בתר מיפקיה: וכבש בן
שנתו תמים תעשה
עולה ליום ליהוה בבו
בבקר בבקר תעשה
אתו: ואימר בר שתיה
שלים תעביד עלתא
ליומא קדם יי בצפר
בצפר תעביד יתיה:
ומנחה תעשה עליו ו
בבקר בבקר ששית
האיפה ושמן שלישית
ההין לרס את הסלת
מנחה ליהוה חקות
עולם תמיד: ומנחתא
תעביד עלוהי בצפר
בצפר חד מן שיתא
במכילתא ומישחא
תלתות הינא לערבא
ית סלתא מנחתא קדם
יי קים עלם תדירא:
ועשו את הכבש ואת
המנחה ואת השמן ב
בבקר בבקר עולת תמיד:

יד̇ דסביר׳ יבאו וקרי׳ יבוא וסימ̇ מכל האבל אשר יאבל · אוצר יי̇ יבוא · עתה יבוא דבריך · אשר לא יבוא שם צרחי עולם · יבוא ד̇
השדדים לה · ובדותי מכם המורדים · ואל בית אדם לא יבוא · והנשיא בתוכם בבואם יבוא · עדיו יבוא ויבשו · כל בן נכר ערל לב וערל
יבוא כל בשר · יום הוא ועדיו יבוא · יראה ורעד יבוא · כי לכל יבוא גבורות ישתה · · · סימ̇ בראשון באחד לחדש · תמים · וביום החדש
פר בן בקר
תמימים ·

ולא יקח ג̇ וסימ̇ אשר לא ישא בנים · ולא יקח סמך בשר מבשל · ולא יקח הנשיא מנחלת ·· ויוציאני ויוציאני ג̇ מלא ו
וסימ̇ ויוציאני אל החצר החיצונה · יוציאני לאור אראה בצדקתי · ויוציאני למרחב אתי ·· במקצע ג̇ חס̇ · חיצר ב̇ מן דוגמ׳

דיעבדון ית איבריא ית
מנחתא וית מישחתא
מנפר מצפר עלתא
תדירא׃
כה אמר אדני
יהוה כי יתן הנשיא
מתנה לאיש מבניו נח
נחלתו היא לבניו תהיה
אחזתם היא בנחלה׃
כדנן אמר יי אלהים ארי
יתורבא מתנה לחד
מבנוהי אחסנתיה הו
היא לבנוהי תהי אחס
אחסנתהון היא באחסנ׃
וכי יתן מתנה מנחלתו
לאחד מעבדיו והיתה
לו עד שנת הדרור
ושבת לנשיא אך נח
נחלתו בניו להם תהיה׃
וארי יתן מתנה מאח
מאחסנתיה לחד
מעבדוהי ותהי ליה ע
עד שתא דיובלא ות
ותתוב לרבא ברם אח
אחסנתיה דבנוהי
דלהון תהי׃ ולא יקח
הנשיא מנחלת העם
להונתם מאחזתם מ
מאחזתו ינחל את
בניו למען אשר לא
יפצו עמי איש מא
מאחזתו׃ ולא יסב רו
רבא מאחסנת עמא
למנסהון מאחסנתהון
מאחסנתיה יחסין ית

לבנוהי בדיל דלא
יתבדרון עמי גבר מ
מאחסנתיה׃ ויביאני
במבוא אשר על כתף
השער אל הלשכות
הקדש אל הכהנים
הפנות צפונה והנה
שם מקום בירכתים
ימה׃ ואעלני במיע
במיעלנא די לעיבר
תרעא ללישכת קודש
קודשיא דכהניא דפנ
דפתיחן ציפונא והא
תמן אתרא בסופהון
מערבא׃
ויאמר אלי זה
המקום אשר יבשלו
שם הכהנים את האש
האשם ואת החטאת
אשר יאפו את המנחה
לבלתי הוציא אל הח
החצר החיצונה להק
לקדש את העם׃ ואמר
לי דין אתרא די יבשלו
תמן ית אשמא וית
חטאתא די יאפון ית
מנחתא בדיל דלא יה
לאפקא לדרתא ברי
בריתא לאתערבא
עם עמא׃ ויוציאני
אל החצר החיצנה
ויעבירני אל ארבעת
מקצעי החצר והנה
חצר במקצע החצר
חצר במקצע החצר׃

ואפקני לדרתא ברית
ואעברני על ארבע ז
זוית דרתא והא דרתא
בזוית דרתא ודרתא
בזוית בארבע מקצעת׃
בארבע מקצעות הח
החצר חצרות קטרות
ארבעים ארך ושלשים
רחב מדה אחת לאר
לארבעתם מהקצעות׃
בארבע זוית דרתא
דרת מקטרן ארבעין
ארכא ותלתין פותיא
משחתא חדא לא
לארבעתהון דרתא׃
וטור סביב להם סביב
לארבעתם ומבשלות
עשוי מתחת הטירות
סביב׃ ונדבכין עבידן
להון סחור סחור
לארבעתהון ואתר די
לבשלא עביד מלרע
לנדבכיא סחור סחור׃
ויאמר אלי אלה
בית המבשלים אשר
יבשלו שם משרתי
הבית את זבח העם׃
ואמר לי דין אתר
מתקן לבשלא דיבש
דיבשלון תמן משמ
משמשי ביתא ית
ניכסת קודשיא דעמא׃
מז וישבני
אל פתח הבית והנה
מים יצאים מתחת

טו̇ נקדות בקר̇ וסימ̇ ובינך ותאמר שרי אל · ובנוהי והשקין את אביהן · ויאמרו אליו איה שרה אשתך · וישקהו ויריץ עשו לקראתו
וילכו אחיו לרעות את · ואהרן כל פקודי הלוים אשר · רחוקה או בדרך רחקה · אשר וצרם אבד · ועשרון עשרון · דחגא · לצו ולבניו עד
ד̇ בנבי̇ יצא ויאמר אל הפתח · ההיכל · שהאריך · המה יצאי · מהקצעות בארבע · לולא האמנתי מלע ומלרע · במא לא מלרע ··

קדימה הקדימה ז וסימ׳ ותשא אתי רוח ויבא אל שער׃ ולנשיא מזה ומזה׃ וישיבני אל שער׃ ולנשיא מזה ומזה׃ ב בד׳ וישיבנו אל
פתח הבית׃ קדמ׳ דפס׳ ופאת קדים מבית חורן׃ בתר׳ דפס׳ מגמות פניהם קדימה׃ ומן ואלה שמות השבטים עד סוף ספר׳ דבות׳ במיד קדים

מפתן הבית קדימה
כי הבית פני קדים וה
והמים ירדים מתחת
מכתף הבית הימנית
מנגב למזבח ׃ ואתיבני
לתרע ביתא והא מיא
נפקין מתחות סקופת
ביתא ממדינחא ארי
אפי ביתא למדינחא
ומיא נחתין מתחות
סקופת ביתא לימינא
מדרום למדבחא ׃ ויו
ויוציאני דרך שער
צפונה ויסבני דרך ׃
חוץ אל שער החוץ ׃
דרך הפונה קדים והנה
מים מפכים מן הכתף
הימנית ׃ ואפקני ברוח
תרע ציפונא ואסחרני
באורח דילברא לתרע
בראה אורח תרעא
דפתיח למדינחא והא
מיא נפקין מן עיברא
דימינא ׃ בצאת קדים
האיש קדים וקו בידו
וימד אלף באמה ויעב
ויעברני במים מי אפ
אפסים ׃ במיפק גברא
ממדינחא וחוט רמיו
דמשחתא בידיה
ומשח אלף אמין באמ
באמתא ואעברני במי
מי קרסולים ׃ וימד
אלף ויעברני במים
מים ברכים ׃ וימד אלף

ויעברני מי מתנים ׃ ז
ומשח אלפא ואעברני
במיא מי רכובין ומש
ומשח אלפא ואעברני
מי חרצין ׃ וימד אלף
נחל אשר לא אוכל
לעבר כי גאו המים מי
שחו נחל אשר לא י
יעבר ׃ ומשח אלפא
נחלא דלא יכילית ז
למיעבר ארי תקיפו ׃
מיא מיסחיא נחלא
דילא אפשר לאיתע
לאיתעברא ׃ ויאמר
אלי הראית בן אדם
ויולכני וישבני שפת
הנחל ׃ ואמר לי החזית
בר אדם ואובלני ואת
ואתיבני על כיף נחלא ׃
בשובני והנה אל שפת
הנחל עץ רב מאד מזה
ומזה ׃ במיתבני והא
על כיף נחלא אילן סג
סגי לחדא מיכא ומיכא ׃
ויאמר אלי המים הא
האלה יוצאים אל
הגלילה הקדמונה וי
וירדו על הערבה ובאו
הימה אל הימה המוצ
המוצאים ונרפאו המ
המים ׃ ואמר לי מיא
האלין נפקין בגלילא
ממדינחא ונחתין במ
במישרא ועלין בימא
לימא רבא מיתקפין ו

ומיתסן מיא ׃ והיה
כל נפש חיה אשר
ישרץ אל כל אשר י
יבא שם נחלים יחיה
והיה הדגה רבה מאד
כי באו שמה המים הז
האלה וירפאו וחי כל
אשר יבא שמה הנחל ׃
ויחי כל נפשתא חיתא
דרחשא לכל אתר
דיעלון לתמן מנחל
יחון ויהון נוניא סגי
לחדא ארי עלין לתמן
מיא האילין ומיתסן
ומיתקיימין לכל אתר
דיעלון לתמן מנחל ׃
והיה יעמדו עליו דיג
דוגים מעין גדי ועד
עין עגלים משטוח
לחרמים יהיו למינה
תהיה דגתם כדגת הים
הגדול רבה מאד ׃ ויהי
אתר למיקם עלוהי
צידין מעין גדי ועד
עין עגלים משטח
לצידין יהון שניהון
כנוני ימא רבא סגי ׃
לחדא ׃ בצאתיו וגבאיו
וגבאיו ולא ירפאו ל
למלח נתנו ׃ בציצתי
ופנידוהי לא יתסון
למחפורין דמלחיהון ׃
ועל הנחל יעלה על
שפתו מזה ומזה כל
עץ מאכל לא יבול ט

ועל גבול דן׃ אפרים׃ ראובן׃ יהודה׃ ואלה מדותיה׃ מל׳ ליש׳ שפת על בנ״ג אל וסימ׳ וגבולה אל שפתה׃ והנה אל שפת הנחל׃ בשפתו
אל שפתו׃ דרך׃ רבה מאד ה וסימ׳ הבשר עורגו בין שניהם׃ והיה כל הנפש חיה אשר ישרץ׃ ומטבחת ומכון׃ ויהי מקנהו שבעת
אלפי צאן׃ למינה תהיה דגתם׃ ב בת׳ בריש תבות ולא קרי׃ וסימ׳ ומארץ כשדים יצאו׃ והיה יעמדו עליו דוגים׃ וגבאיו ל

יוצאים ד מלא וסימ והנה צותרה בה פליטה ׳ המים האלה יוצאים אל הגלילה ׳ כי מימיו מן המקדש המה ׳ אל ארץ צפון הציחו את ׳
אשר אל ז וסימ ועשית שתי טבעות ׳ ויעשו שתי ׳ ויהי בקרא יהודי ׳ קדמ דפס ׳ ויבא אתי ׳ ומחוצה לשער ׳ לשכות הצפון ׳ חמת ברותה ׳

עלהו ולא יתם פריו ׃
לחדשיו יבכר כי מי
מימיו מן המקדש ה
המה יוצאים והיה
פריו למאכל ועלהו
לתרופה ׃ ועל נחלא יס
יסק אילן על ספוה
מיכא ומיכא כל אילן
דמיכל לא יתרגן ט
טרפוהי ולא יפסוק
איביה ירח בירח יהי
עביד פירין ארי מיה
מיבועוהי מן מקדשא
אינון נפקין ויהון י
איביה למיכל וטרפו
וטרפוהי לאסותא ׃
כה
אמר אדני יהוה גה
גבול אשר תתנחלו
את הארץ לשני עשר
שבטי ישראל יוסף
חבלים ׃ כדנן אמר יי
דין תחומא דתחסנון
ית ארעא לתרי עשר
שבטי ישראל יוסף
יקביל תרין חולקין ׃
ונחלתם אותה איש
כאחיו אשר נשאתי
את ידי לתתה לאבת
לאבתיכם ונפלה הא
הארץ הזאת לכם בנח
בנחלה ׃ ותחסנון יתה
גבר כאחוהי דקיימית
במימרי למיתנה לא
לאבהתכון ותתפליג

ארעא הדא לכון ב
באחסנא ׃ וזה גבול
הארץ לפאת צפונה
מן הים הגדול הדרך
חתלון לבוא צדדה ׃
ודין תחום ארעא ל
לרוח ציפונא מן ימא
רבא אורח חתלון ז
למעלנא דצדד ׃ חמת
ברותה סברים אשר
בין גבול דמשק ובין
גבול חמת חצר הת
התיכון אשר על גבול
חורן ׃ חמת ברות ס
סברים דבין תחום
דמשק ובין תחום ד
חמת בריכת ענגאי
דעל תחום חורן ׃ וה
והיה גבול מן הים
חצר עינן גבול דמש
דמשק וצפון צפונה
וגבול חמת ואת פאת
צפון ׃ ויהי תחום מן
ימא חצר עינן תחום
דמשק וציפונא ציפ
ציפונא ותחום חמת
וית רוח ציפונא ׃ ופא
ופאת קדים מבין חור
חורן ומבין דמשק
ומבין הגלעד ומבין
ארץ ישראל הירדן
מגבול על הים הקד
הקדמוני תמדו
ואת פאת קדימה ׃ וה
ורוח מדינחא מבין

חורן ומבין דמשק
ומבין גלעד ומבין א
ארעא דישראל ירדנ
מתחומא דעל ימא
מדינחא תמשחון וית
רוח קידומא ׃ ופאת
נגב תימנה מתמר
עד מי מריבות קדש
נחלה אל הים הגדול
ואת פאת תימנה נגבה ׃
ורוח עיבר דרומא
מיריחו עד מי מצות
רקם אחסנא לימא
רבא וית רוח דרומא
דרומא ׃ ופאת ים הג
הגדול מגבול עד
נכח לבוא חמת זאת
פאת ים ׃ ורוח מערבא
ימא רבא מתחומא
עד מקביל למעלנא
דחמת הא רוח מערבא ׃
וחלקתם את הארץ
הזאת לכם לשבטי יש
ישראל ׃ ותפלגון ית
ארעא הדא לכון לש
לשבטיא דישראל ׃ וה
והיה תפלו אתה
בנחלה לכם ולהגרים
הגרים בתוככם אשר
הולידו בנים בתוככם
והיו לכם כאזרח בבני
ישראל אתכם יפלו
בנחלה בתוך שבטי יש
ישראל ׃ ויהי התפלגון
יתה באחסנא לכון יי

הגרים ד בליש וסימ והיתה שבת הארץ לכם ׳ וגם מבני התושבים הגרים ׳ ולהגרים הגרים בתוככם ׳ ויקבץ את כל יהודה ׳ לא כל ד״ה
הגרים במ״א הגרים ׳ ויקבץ את כל יהודה ׳ וכל שאר יק דבות הגרים במ״א ולהגרים הגרים ׳׳ הולדו ז חס ד בליש וסימ אם אנכי
ילדתיהו ׳ ולא בן את ילדתנו ׳ ועל אבותם המולידים אתו ׳ אוי לי אמי כי ילדתני ׳ אשר הולדו בנים בתוככם ׳ אני היום ילדתיך ׳׳

גמפאת קדים ד בטע וסימ דן אפרים ראובן יהודה יששכר סימ׳ קדימה ג חס וסימ׳ נפתלי מנשה זבולן וסימ׳ גמ״ז אל יד ה וסימ׳ ויעמוד המלך אל יד השער ואלה שמות השבטים ב בוי הנה בעיני עברים ב בוי וכל מגלת אסתר במ״א על יד איש

ולגיורא דיתגיירון
ביניכון די אולידו בנ
בנין ובניכון ויהון לכון
כיציבא בבני ישראל
עימכון יפלגון באחסנא
באחסנא בגו שבטי
ישראל והיה בשבט
אשר גר הגר אתו שם
תתנו נחלתו נאם אדני
יהוה ויהון שיבטיא
דיתגייר גיורא בגוה
תמן אחסנתיה אמר
יי אלהים

מח ואלה שמות
השבטים מקצה צפ
צפונה אל יד דרך
חתלון לבוא חמת
חצר עינן גבול דמשק
צפונה אל יד חמת
והיו לו פאת קדים הי
הים דן אחד ואלין
שמהת שיבטיא מן
מסיפי ציפונא על
תחום אורח חתלון מ
מעלנא דחמת חצר
עינן תחום דמשק צ
ציפונא על תחום חמת
ויהון ליה רוח קידומא
מערבא דן חד ועל
גבול דן מפאת קדים
ועד פאת ימה אשר
אחד ועל תחום דן
מרוח מדינחא עד רוח
מערבא אשר חד וע
ועל גבול אשר מפאת
קדימה ועד פאת
ימה נפתלי אחד וע
ועל תחום אשר מר
מרוח מדינחא ועד
רוח מערבא נפתלי
חד ועל גבול נפתלי
מפאת קדימה ועד
פאת ימה מנשה אחד
ועל תחום נפתלי מ
מרוח קידומא ועד
רוח מערבא מנשה
חד ועל גבול מנשה
מפאת קדימה ועד
פאת ימה אפרים א
אחד ועל תחום מנש
מרוח מדינחא עד
רוח מערבא אפרים
חד ועל גבול אפרים
מפאת קדימה ועד
פאת ימה ראובן אחד
ועל תחום אפרים מ
מרוח מדינחא עד
רוח מערבא ראובן
חד ועל גבול ראובן
מפאת קדים ועד פאת
ימה יהודה אחד
ועל גבול יהודה
מפאת קדים ועד פ
פאת ימה תהיה ה
התרומה אשר תר
תרימו חמשה וע
ועשרים אלף רחב
וארך כאחד החלקים
מפאת קדימה ועד
פאת ימה והיה המ
המקדש בתוכו ועל
תחום יהודה מרוח
מדינחא עד רוח מע
מערבא תהא אפרשות
דתפרשון עשרין וחמ
וחמשא אלפין פותיא
וארכא כחד מן חלקיא
מרוח מדינחא עד
רוח מערבא ויהי בי
בית מקדשא בגויה
התרומה אשר תרימו
ליהוה ארך חמשה
ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים אפר
אפרשותא דתפרשון
קדם יי ארכא עשרין
אלפין ופותיא עשרה
אלפין ולאלה תהיה
תרומת הקדש לכ
לכהנים צפונה חמשה
ועשרים אלף וימה
רחב עשרת אלפים
וקדימה רחב עשרת
אלפים ונגבה ארך
חמשה ועשרים אלף
והיה מקדש יהוה
בתוכו ולאלין תהי
מפרשות קודשא ל
לכהניא ציפונא עש
עשרין וחמשא אלפ
אלפין ולמערבא פו
פותיא עשרא אלפין
ולמדינחא פותיא ע
עשרה אלפין ולמדינ
ולמדינחא לדרומא

ה מלין בב טעמ׳ וסימ׳ לה יבחמנו ממעשנו ומעיצבון קרבו שאו אחיכם שובו מדרכיכם ולאלה תהיה תרומת העיר ולאורך העיר העליזה והקרא יטעם הגרש קודם התלשא וסימ׳ כי תבלה לעשר ולאלה ג וסימ׳ ולאלה תטמאו אמור צאזנ ולאלה תהיה תרומת ועד פאת ב וסימ׳ אשרי אפרים ולאלה צפנה ימה וקדימה ונגבה ואלה מדתיה צפון נגב קדים ימה

ארכא עשרין וחמ׳
וחמשא אלפין ויהי
כיבש מקדשא דיי
בגויה׃ לכהנים המקו׳
המקדש מבני צדוק
אשר שמרו משמרתי
אשר לא תעו בתעות
בני ישראל כאשר
תעו הלוים׃ לכהניא
דקדישין מבני צדוק
דנטרו מטרת מימרי
דלא טעו בטעות ישר׳
ישראל כמא דטעו ל׳
ליואי׃ והיתה להם ת׳
תרומיה מתרומת
הארץ קדש קדשים
אל גבול הלוים׃ ותהי
להון אפרשותא מא׳
מאפרשות ארעא ק׳
קודש קודשין עלות׳
תחום ליואי׃ והלוים
לעמת גבול הכהנים
חמשה ועשרים אלף
ארך ורחב עשרת א׳
אלפים כל ארך חמשה
ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים׃ וליואי
לקביל תחום כהניא
עשרין וחמשא אלפין
אורכא ופותיא עשרא
אלפין כל אורכא עש׳
עשרין וחמשא אלפין
ופותיא עשרא אלפין׃
ולא ימכרו ממנו ולא
ימיר ולא יעבור ראשי׳

ראשית הארץ כי קד׳
קדש ליהוה׃ ולא יז׳
יזבנון מיניה ולא יח׳
יחלפיה ולא יעבר ריש
ארעא ארי קודשא
קדם יי׃ וחמשת
אלפים הנותר מחם
ברחב על פני חמשה
ועשרים אלף חל הו׳
הוא לעיר למושב ו׳
ולמגרש והיתה העיר
בתוכה׃ וחמשא אל׳
אלפין דאשתארו
בפותיא על אפי עש׳
עשרין וחמשה אל׳
אלפין חולא הוא ל׳
לקרתא למותב ולרוח
ויהי כיבש קרתא בג׳
בגויה׃
ואלה מדותיה מפאת
צפון חמש מאות
וארבעת אלפים ופ׳
ופאת נגב חמש מא׳
מאות וארבעת אלפים
ומפאת קדים חמש
מאות וארבעת אל׳
אלפים ומפאת ימה
חמש מאות וארבעת
אלפים׃ ואילין מש׳
משחתא לרוח צי׳
ציפונא ארבעא אל׳
אלפין וחמש מאה
ולרוח דרומא ארבע
אלפין וחמש מאה
ולרוח מדינחא אר׳

ארבעה אלפין וחמש
מאה ולרוח מערבא
ארבעה אלפין וחמש
מאה׃ והיה מגרש ל׳
לעיר צפונה חמשים
ומאתים ונגבה חמ׳
חמשים ומאתים וק׳
וקדימה חמשים ומ׳
ומאתים וימה חמש׳
חמשים ומאתים׃ ויה׳
ויהי רוחא לקרתא ל׳
לציפונא מאתן וחמ׳
וחמשין ודרומא מ׳
מאתן וחמשין ומד׳
ומדינחא מאתן וח׳
וחמשין ומערבא
מאתן וחמשין׃ והנ׳
והנותר בארך לעמת
תרומת הקדש עשרת
אלפים קדימה ועש׳
ועשרת אלפים ימה
והיה לעמת תרומת
הקדש והיתה תבוא׳
תבואתה ללחם לעבדי
העיר׃ ודישתאר
באורכא לקביל אפ׳
אפרשות קודשא ע׳
עשרה אלפין למדי׳
למדינחא ועשרה
אלפין למערבא ויה׳
ויהי לקביל אפרשות
קודשא ויהי עללתיה
למיכל לדפלחין ב׳
בקרתא׃ והעבד העיר
יעבדוהו מכל שבטי

על גבול ה̇ וסימ̇ ויאמר יי̇ אל משה ואל אהרן · וישמע בלק כי בא בלעם · ושב משריד רמה · בחרב תפלו על גבול ישראל ·
והנותר מזה ומזה · · רביעית ג̇ מלא וסימ̇ ויין לנסך רביעית ההין · למצרים על חיל פרעה נכה · רביעית תרימו את תרומת · ·

ישראל׃ ודמפלח
בקרתא יפלחונה
מכל שיבטי ישראל׃
כל התרומה חמשה
ועשרים אלף בחמש
בחמשה ועשרים
אלף רביעית תרימו׃
את תרומת הקדש את
אל אחזת העיר׃ כל
אפרשותא חמשא
ועשרין אלפין ועש
ועשרין וחמשא אל
אלפא מרבע תפרשון
ית אפרשות קודשא
לאחסנת קרתא׃
והנותר לנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש
ולאחזת העיר אל
פני חמשה ועשרים
אלף תרומה עד גבול
קדימה וימה על פני
חמשה ועשרים אלף
אלף על גבול ימה לע
לעמת חלקים לנשיא
והיתה תרומת הקד
הקדש ומקדש הבי
הבית בתוכה׃ ודישת
ודישתאר ברבא מן
מיכא ומיכא לאפרש
לאפרשות קודשא
ולאחסנת קרתא
לקביל חמשא ועש
ועשרין אלפין אפ
אפרשותא עד תחום
מדינחא ומערבא

לקביל עשרין וחמ
וחמשא אלפין עד
תחום מערבא לקבי
לקביל חד חולקיא
לרבא ותהי אפרשות
קודשא ובית מק
מקדשא ביתא בגוה׃
ומאחזת הלוים ומא
ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא יהיה
בין גבול יהודה ובין
גבול בנימן לנשיא
יהיה׃ ומאחסנת
ליואי ומאחסנת
במיצעות די לרבא יהי
בין תחום יהודה ובין
תחום בנימן לרבא
יהי׃
ויתר השבטים מפא
מפאת קדימה עד
פאת ימה בנימן אח
אחד׃ ושאר שבטיא
מרוח מדינחא
ועד רוח מערבא בנ
בנימן חד׃ ועל גבול
בנימן מפאת קדימה
ועד פאת ימה שמ
שמעון אחד׃ ועל
תחום בנימן מרוח
מדינחא ועד רוח
מערבא שמעון חד׃
ועל גבול שמעון מ
מפאת קדימה ועד
פאת ימה יששכר
אחד׃ ועל תחום שמ

שמעון מרוח מדינח
ועד רוח מערבא יש
יששכר חד׃ ועל
יששכר מפאת קדי
קדימה עד פאת ימה
זבולן אחד׃ ועל ת
תחום יששכר מרוח
מדינחא ועד רוח
מערבא זבולן חד׃
ועל גבול זבולן מפא
מפאת קדימה ועד
פאת ימה גד אחד׃
ועל תחום זבולן מן
מרוח מדינחא ועד
רוח מערבא גד׃ ועל
גבול גד אל פאת נגב
תימנה והיה הגבול
מתמר מי מריבת
קדש נחלה על הים
הגדול׃ ועל תחום גד
לרוח עיבר דרומא
ויהי תחום מיריחו
מי מצות רקם אחס
אחסנא לימא רבא׃
זאת
הארץ אשר תפילו
מנחלה לשבטי ישר
ישראל ואלה מחלק
מחלקותם נאם אדני
יהוה׃ דא ארעא
דתתפלגון לאחסנא
לשיבטיא דישראל
ואילין פלוגתהון א
אמר יי אלהים׃
ואלה

ליש אל על וסימ̇ ויאמרו איש אל אחיו אבל · נטה ידך בארבה · ויהי חשך בכל ארץ · ונתתה אל חשן המשפט את ·
ויאמר יי̇ אל משה בכל · ויקח ויתן את הערות · ועשו להם ציצית על · והיה כי יביאך · והוצאתם את שניהם · ותאמר אל אביה ·
ויאמר שמואל אל שאול · ויאמר דוד אל מיכל · והבא בת שבע · ויבא אחאב · וישמע בן הדד · הסכן · הבקעה · קשבות · והנותר ·

שלשה יג מלא וסימ׳ ויולדו לאבשלום בנים · ויורש · דיהושע · ותאר שלושה מפה · בני יהודה · ואחריו · ויהיו שבי · וירדו · דה · ואבשר · ב בוי ושלאחריו · ב בו · ולו שם · בני מושי · ימים שלושה · עומד שני · דה · וכל מגלת אסתר דכות מלא

תוצאות העיר מפאת
צפון חמש מאות
וארבעת אלפים מדה
ואילין מפקני קרתא
מרוח ציפונא ארבע
ארבעה אלפין וחמ׳
וחמש מאה משחא
ושערי העיר על
שמות שבטי יש
ישראל שע
שערים של
שלשה
צפונה
ושער ראובן אחד
שער יהודה אחד
שער לוי אחד
ותרעי קרתא
על שמהת
שיבטיא
דישראל
תר
תרעין תלתא פתיחין
לציפונא תרע ראובן
חד תרע יהודה חד
תרע לוי חד ואל
פאת קדימה חמש מ
מאות וארבעת אלפי
אלפים ושערים של
שלשה ושער יוסף
אחד ושער בנימן א
אחד שער דן אחד
ולרוח מדינחא אר
ארבעה אלפין וחמ׳
וחמש מאה ותרעין
תלתא תרע יוסף
חד תרע בנימין חד
תרעי דן חד ואר
ופאת נגבה חמש מ
מאות וארבעת
אלפים מדה ושערים
שלשה שער
שמעון אחד שע
שער יששכר
אחד שער
זבולן
אחד
ולרוח דרומא אר
ארבעה ואלפין
וחמש מאה
משחן
ותרעין
תל
תלתא תרע שמעון
חד ותרע יששכר
חד תרע זבולן
חד פאת
ימה
חמש
מא
מאות וארבעת א
אלפים ושערים
שלשה
שער
גד אחד שער אשר
אחד שער נפת
נפתלי אחד
רוח מע
מערבא
ארבעה
אל
אלפין וחמש מאה
תרעיהון תלתא
תרע גד חד
תרע אשר
חד
ת
תרע נפתלי חד
סביב שמונה עשר
אלף ושם העיר
מיום יהוה שמה
סחור סחור תמנית
עשר אלפין ושמיה
דקרתא יתפריש מן
מיומא דישרי
שכינתיה תמן
חזק

דכוב פסו דסיפ׳ אלף ומאתים
ושבעים ושלשה וסימ׳ ארגע
וחיגו ויהי בעשתו עשרה שנה
וסדרין פט׳

[illegible]

כב ריש פס דלא נסב ו וסימ׳ עשו מלחמה · טפכם נשיכם וערך · אנחנו פששנו · בגבעון נראה · בניהם אשר נותרו · פאת ימה חמש · יתר הגזם אכל · אמרתם ועזא עבד · צוה אלהיך · נשאו נהרות יי · גבול שמות בל יעברון · גלאד רשע · אגה נבוכדנצר · שאול ויהונתן · שאר ישוב · שבו על עונתי · שבתך בתוך · שלחתי בכם · הקריב את · שבתי וראה · פינחס בן אלעזר · יהושע בן נון והעזרי · יואב בן צרויה ·

יחזקיהו ג בנב וסימ׳ חזון ישעיהו בן אמוץ ׳ באלל מנשה בן יחזקיהו ׳ צגל לינל לנסות עשר מעלות ׳ ובל דה דבות פמד
חזקיהו ׳ אחז בנו חזקיהו בנו ׳ ויבא פנימה אל חזקיהו ׳ להעלות אל חזקיהו מלך יהודה ׳ ועתה אל ישיא לכם ׳׳ והאזיני לי

חזון עבדיה כה אמר יי׳ אלהים ׳׳ אבוס ב׳ וסימנהון ׳ ידע שור קנהו

חזון ב׳ ראש פסוק וסימנהון חזון ישעיהו בן אמוץ



קנהו ב׳ וחס׳ וסימנהון וחשב איש קנהו ביום ׳ ידע שור קנהו וחמור ׳

א ישעיהו בן אמוץ א׳
אשר חזה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו
יותם אחז יחזקיהו
מלכי יהודה ׃ נבואת
ישעיה בר אמוץ די
איתנבי על אנש יהו׳
יהודה ויתבי ירושלם
ביומי עזיהו יותם
אחז יחזקיהו מלכיא
דבית יהודה ׃ שמעו
שמים והאזיני ארץ
כי יהוה דבר בנים גד
גדלתי ורוממתי והם
פשעו בי ׃ שמעו שמיא

שמיא רזעו כד יהבי
יהבית אוריתי לעמי
ואניתי ארעא דאי
דאיתרגישת מן קדם
פיתגמיא דיי׳ מליל
עמי בית ישראל קריתי
לחון בנין וחביבתנון
ויקרתינון ואינון מ׳
מרדו במימרי ׃ ידע
שור קנהו וחמור
אבוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא הת׳
התבונן ׃ ידע תורא
וכניה וחמרא אוריתא
דמרוהי ישראל לא

אליה למידע דחלתי
עמי לא איסתכל לנ׳
למיתב לאורתי ׃ הוי
גוי חוטא עם כבד
עון זרע מרעים בנים
משחיתים עזבו את
יהוה נאצו את קדוש
ישראל נזרו אחור ׃
ווי על דאיתקריאו
עם קדיש וחטו עמא
בחירא ואסגאו חוז
חובין איתכניו בורעא
רחימא ומבאישיו ויי׳
ואיתאמר לחון בנין
חביבין וחבילו אורחו

משחיתים ה׳ ד׳ מלא וסימ׳ ואשר מזעדים משחיתים אתו ׳ הוי גוי חטא עם כבד עון ׳ בלם שדי סדים ׳ ועוד העם משחיתים ׳ בן כת
כי משחיתים אנחנו ׳ ויטרדו ׳ משחיתים בת׳ ׳ וקדשתי עליך ׳ את הארץ ׳ משחיתם בת׳ ׳׳ חטא ג׳ חס׳ וסימ׳ הוי גוי חטא עם ׳
אשר חטא עשה רע ׳ בשוב בחטא ׳׳ ורוממתי ד׳ בליש וסימ׳ בנים גדלתי ורוממתי ׳ בושי צידון ׳ אל אותה ׳ וחברו ׳׳ כבד ל׳

על מה ג יקירל וסימ על מה תכו עוד תוסיפו · על מה דבר ייי עליכו · על מה צאין רשע · וכל על מה דסמן לחלע דכותיו ·· דוד
ג וסימ וכל לבב דוי · מבליאיתי עלי · כי רבות אנחותי ·· תכו ב מב ליש וסימ והם תכו לרגליך ישא · על מה תכו עוד תוסיפו ··

אורחתהון שבקו ית
פולחנא דייי קיצו בז
ברחלת קדישא דיש
דישרא ובדיל עובדי
עובדיהון בישא איס
איסתחרו והוו לאח
לאחרא ׀ על מה תכו
עוד תוסיפו סרה כל
ראש לחלי וכל לבב
דוי ׀ לא מסתכלין לנו
למימר על מה לקינא
עוד מוסיפין למיחטי
ולא אמרין מרין כל
ריש מרע וכל לב דוי ׀
מכף רגל ועד ראש אין
בו מתם פצע וחבורה
ומכה טריה לא זורו
ולא חבשו ולא
רוככה בשמן ׀ משאר
עמיא עד דישיא לית
בהון דישלים ברחל
ברחלתי פולחון סרן
סרבין ומרדין איתגז
איתגעלו כמחא בנ
מרססא לא שבקין ז
מזדוניהון ולא מחמ
מחמירין לתיובא ואת
לא זכוון להון לאגנא
עליהון ׀ ארצכם שמ
שממה ועריכם ש
שרופת אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים
אתה ושממה כמה
כמהפכת זרים ׀ אר
ארעכון צדיא וקי

וקירויכון יקידת
נור ארעכון לקיבלי
לקיבליכון עממיא
מחסנין יתה ובחובי
ובחוביכון צדיאת
מינכון ואיתחלפת
והות לנוכראין ׀ ונות
ונותרה בת ציון כסוכ
כסוכה בכרם כמלונה
במקשה כעיר נצורה ׀
ואישתארת כנישת
דציון כמטלתא בכ
בכרמא בתר דקטפוהי
בערסל מבתותא
במקשיא בתר בא
דאבעוהי בקרתא
דצירין עלה ׀ לולי
יהוה צבאות הותיר
לנו שריד כמעט כז
כסדום היינו לעמרה
דמינו ׀ אילולא פון ז
מותר טוביה דייי צ
צבאות אשאר לנא
שיזבא ברחמוהי אז
אית עימנא חובין ה
דכאינש סדום פון ייי
אברנא וכתבי עמורה
אישתיצינא ׀

שמעו דבר
יהוה קציני סדום
האזינו תורת אלהינו
עם עמורה ׀ קבילו פי
פיתגמא דייי שילטוני
דעובדיהון בישין בעו
בשילטוני סדום אי

איציתו לאוריתא די
דאילהנא עמא דעו
דעובדיהון דאמן לעם
עמורה ׀ למה לי רב
זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פ
פרים וכבשים ועתדים
לא חפצתי ׀ לא רעוא
קדמי בסגיאות ניכסת
קודשיכון אמר ייי מ
מיסת עלוות דיכרין
ותרב פטומין ודם ת
תורין ואימרין וגדין
באילן לא רעוא קדמי
בהון ׀ כי תבאו לראות
פני מי בקש זאת
מידכם רמס חצרי ׀
דאתון אתן לאיתחזאה
קדמי מן תבע הא מי
מידיכון למיתי לית
תדרשון עזרתי ׀ לא
תוסיפו הביא מנחת
שוא קטרת תועבה
היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל
און ועצרה ׀ לא תוסי
תוספון לאיתאה
מנחת אנסא קורבן
מרחק הוא קדמי ידו
ירחין ושבין כנישת
אתון מיתכנשין לית
שבקין חוביכון לקבלא
צלותכון בעידן כניש
כנישתכון ׀ חדשיכם

מיתם ד וחס וסימ מעיר מיתם ועד בהמה · מכף רגל ועד ראש · אין מתם בבשרי מפני זעמך · כי בסלי מלאו נקלה ··· בסדם
ד וסימ הותיר לנו שריד כמעט · היינו לי כלם כסדם · הכרת פניהם ענתה בם · כי מואב כסדם תהיה ·· לראות ג ומלא וסימנה
ולא יחמד איש את ארצך · בבא כל ישראל לראות · כי תבאו לראות פני ·· כעיר ב וסימ במלונה במקשה כעיר · כעיר שחברה ··

הרע ה̇ ב̇ טבין וג̇ בישין וסימ̇ יהללו הרע ׳ למודי הרע ׳ ואם הרע תרעו ׳ בכל עת אהב הרע ׳ וכל איש הרע מתן ׳ יחד והרע הרעתי ׳
וריב ד̇ ג̇ מלא וא̇ חס וסימ̇ וריב אלמנה לא יבא ׳ וריב ליי̇ עם יהודה ׳ כי ראיתי חמס וריב ׳ ורב לא ידעתי אחקרהו ׳ בתר חס

ומועדיכם שנאה
נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא ׃ ירחיכון
ומועדיכון רחיק מי
מימרי הוו קדמי ור
לריחוק אסגיתי למ
למישבק ׃ ובפרשכם
כפיכם אעלים עיני מ
מכם גם כי תרבו תפ
תפלה אינני שמע י
ידיכם דמים מלאו ׃ ו
וכד כהניא פרשין יד
ידיהון לצלאה עליכון
מסלקנא אפי שכינתי
מינכון אף כד אינון
מסגן לצלאה ל
רעוא קדמי לקבלא
צלותכון מידיכון דם
זכאי מלין ׃ רחצו והז
הזכו הסירו רע מע
מעלליכם מנגד עיני
חדלו הרע ׃ תובו לא
לאוריתא אידכו מח
מחוביכון אעדו ביש
בישת עובדיכון מי
מקביל מימרי איתמ
איתמנעו מלאבאשא ׃
למדו היטב דרשו מ
משפט אשרו חמוץ
שפטו יתום ריבו אל
אלמנה ׃ אילפו לאוט
לאוטבא תבעו דינא
זכו דאניס דונו יתמא
עיבידו קבילת ארמלו
ארמלתא ׃

לכו נא ונוכחה
יאמר יהוה אם יהיו
חטאיכם כשנים כש
כשלג ילבינו ׃ אם יאד
יאדימו כתולע כצמר
יהיו ׃ בכין כד תתובון ל
לאוריתא תיבעון מן
קדמי ואיעביר בעות
בעותכון אמר יי̇ אם
יהון חוביכון כתימי
כצבעונין כתלגא יחו
יחוורון אם יסומקון
כזהוריתא כעמר נקי
יהון ׃ אם תאבו ושמע
ושמעתם טוב הארץ ו
תאכלו ׃ אם תיבון ות
ותקבלון למימרי טו
טובא דארעא תיכלון ׃
ואם תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יה
יהוה דבר ׃ ואם תסרו
תסרבון ולא תקבלון
למימרי בחרב סנאה
תיתקטלון ארי במימ
במימרא דיי̇ גזרנן ׃
איכה
היתה לזונה קריה
נאמנה מלאתי משפ
משפט צדק ילין בה
ועתה מרצחים ׃ איכדין
תבו עובדהא כטעותה
הקרתא מהימנתא
הוות מליא עבדי דינא
קושטא הוה מתעביד
בה וכען הא אינון קט

קטולי נפשן ׃ כספך
היה לסיגים סבאך מ
מהול במים ׃ כספיך
הוה לפסולה חמריך
מערב במיא ׃ שריך
סוררים וחברי גנבים
כלו אהב שחד ורדף
שלמנים יתום לא ישפ
ישפטו וריב אלמנה
לא יבא אליהם ׃ רב
רברבך מרדין ושות
ושותפין לגנבין כול
כולהון רחמין לקבלא
שוחדא אמרין גבר
לחבריה עיבד לי בד
בדיני ואשלים לך
בדינך דין יתמא לא
דיינין וקבילת ארמ
ארמלתא לא עלת
לקדמיהון ׃
לכן נאם
האדון יהוה צבאות
אביר ישראל הוי
אנחם מצרי ואנקמה
מאויבי ׃ בכין אמר
ריבון עלמא יי̇ צבאות
תקיפא דישראל קרתא
דירושלם אנא עתיד
לנחמותיה ברם וי ל
לרשיעא כד איתגלי
פורענות דין מסנאי
עמי ואתיב נקמא
לבעיל דבבא ׃ ואשיבה
ידי עליך ואצרף כבר
סיגיך ואסירה כל

אויבי יא̇ מלא וסימ̇ רחב פי על אויבי ׳ פריץ האלהים את אויבי ׳ ואנקמה מאויבי ׳ בשוב אויבי אחור ׳ ארדף אויבי ׳ אל יעלצו אויבי
עתותי בי אמרו ׳ אז ישובו אויבי ׳ כל היום חרפוני אויבי ׃ ואשיבה ד̇ וסימ̇ ואשיבה כל העם אליך ׳ ואשיבה חרפי דבר ׳ ידי
עליך ׳ ואשיבה שפטיך כבראשנה ׃ ואסירה ג̇ וסימ̇ ואסירה את אבימלך ׳ ואסירה את ראשו ׳ ואסירה כל בדיליך ׃

ויעציך ל̇ חס בליש וסימ̇ והיעיצים עיצת רע · ויעציך כבתחלה · יעץ בשבל · ויעציך ושריך ·· פ ·· ובגצה ב̇ וסימ̇ כי תהיה כאלה נבלת עלה · וכגנה זרועיה תצמיח ·· פ ·· ופעלו ב̇ וסימ̇ והיה החסן לנערת ופעלו · ופעלו לא יתן לו ·· פ ·· כאלה ל̇ ··

בך ידי ואתיב מחת
גבורתי עלך ואיברר
כמא דמנקן בבוריתא
כל רישער ואעדי כל
חובך: ואשיבה שפ
שפטיך כבראשנה
ויעציך כבתחלה
אחריכן יקרא לך
עיר הצדק קריה נא
נאמנה: ואימני ביך
דייני קושטא תקנין
כיד בקדמיתא ומלכך
מילכך כיד מן אולא
בתר כין יתקרי ליך
קרתא דקושטא קרי
קרתא מהימנתא:
ציון במשפט תפדה
ושביה בצדקה: ציון
כיד יתעביד בה דינא
תיתפרק ודעבדי אוז
אוריתא יתובון לה
בזכו:
ושבר פשעים וחטאים
יחדיו ועזבי יהוה
יכלו: ויתברון מרדין
וחיבין כחדא ודשבקו
אוריתא דיי ישתיצון:
כי יבשו מאילים א
אשר חמדתם ותחפרו
מהגנות אשר בחרתם:
ארי תיבהתון מאילני
טעותא דחמידתון ות
ותיתכנעון מגינתא
טעותא דאתון מית
מיתרעין בהון: כי

תהיו כאלה נבלת
עלה וכגנה אשר
מים אין לה: ארי יו
תהון כבטמיא דמי
דמיתר טרפוהי: וכג
וכגינתא שקיא דמיין
לית לה: והיה החסן
לנערת ופעלו לניצוץ
ובערו שניהם יחדו:
ואין מכבה: ויהי
תוקפהון דרשיעא
כנעורת פיתנא ועובד
ידיהון כניצוץ נורא
כמא דמקרבין דין
ליסטר דין ודלקין
תרויהון כחדא כין ז
יסופון רשיעיא אינ
אינון ועובדיהון בה
בישיא ולא יהי עלי
עליהון חיס:

ב

הדבר אשר
אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ על יהודה
וירושלם: פיתגם נבו
נבואה דאיתנבי ישע
ישעיה בר אמוץ על
אינש יהודה ויתבי יר
ירושלם: והיה באחרית
באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה
בראש ההרים ונשא
מגבעות ונהרו אליו
כל הגוים: ויהוה בסוף
יומייא מתקן יהי טור
בית מקדשא דיי בר

בריש טוריא ומנטל
מרמתא ויתפנון למה
למיפלח עלוהי כל
מלכותא: והלכו עמים
רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוה אל בית
אלהי יעקב ויורנו מ
מדרכיו ונלכה בארח
בארחתיו כי מציון
תצא תורה ודבר
יהוה מירושלם: ויה
ויהכון עממין סגיאין
ויימרון איתו ונסק
לטור בית מקדשא
דיי לבית שכינת אלה
אלהיה דיעקב ויל
וילפיננא מאורח
דתקנן קדמוהי ונהך
באולפן אוריתיה
ארי מציון אוריתא
ואולפן אוריתא פיתגם
דיי מירושלם: ושפט
בין הגוים והוכיח לע
לעמים רבים וכתתו
חרבותם לאתים וחני
וחניתותיהם למזמרות
ולא ישא גוי אל גוי
חרב ולא ילמדו עוד
מלחמה: וידין בין מ
מלכותא ויוכח לעמ
לעממין סגיאין ויע
ויעפון סיפיהון לה
לסיכים ומורניתהון
למגלו ולא יטול
עם באפי עם זין ולא

וצהרון ג̇ וסימ̇ ונהרו אליו כל הגוים · ונהרו דתריסר · ונהרו אל טוב יי ·· פ ·· ויורנו ג̇ א̇ חס̇ וב̇ מלא וסימ̇ מה נעשה לנער · ויורנו מדרכיו · דישעיה · ונהרו דמיכה המורשתי ·· פ ·· וכתתו ג̇ וסימ̇ וכתתו חרבותם לאתים · חרבותיהם לאתים · וכתתו את הארץ ·· וחטאים ד̇ וסימ̇ ואנשי סדם רעים · ושבר פשעים וחטאים · וחטאים בעדת צדיקים · אליך ישובו ·· פ

ואין קצה ה׳ וסימ׳ ותמלא ארצו כסף וזהב׳ ב׳ בו׳ ואין קצה לאוצרתיו׳ ואין קצה לתבונה׳ גוש עפר״ בצור ג׳ דגש
וסימ׳ והביא בצור׳ בא בצור והטמן בעפר׳ בצור יחצבון״ ונשגב ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ ונשגב יי׳ לבדו׳ ושלאחריו׳ מגדל עז שם׳
בתר הבי׳

יטול עם באפי עם זין
ולא יתאלפון עוד מי
מכבין קרבא׃
בית יעקב
לכו ונלכה באור יהוה׃
יימרון דבית יעקב ית
איתו ונהך באולפן
אוריתא דיי׃ כי נטש
נטשת עמך בית יע
יעקב כי מלאו מקדם
ועננים כפלשתים
ובילדי נכרים ישפיקו׃
ארי שבקתון דחלת
תקיפא דהוה פריק
לכון דבית יעקב ארי
איתמליאת ארעהון
טעון דמילקדמין
ועננין כפלישתאי
ובנימוסי עממיא
אזלין׃ ותמלא ארצו
כסף וזהב ואין קצה
לאוצרתיו ותמלא
ארצו סוסים ואין קצ
קצה למרכבתיו׃ ואי
ואיתמליאת ארעהון
כסף ודהב ולית סוף
לגנזוהי ואיתמליאת
ארעהון סוסון ולית
סוף לרתיכוהי׃ ותמלא
ארצו אלילים למע
למעשה ידיו ישתחוו
לאשר עשו אצבעו
אצבעתיו׃ ואיתמליא
ארעהון טעון לעובד
ידיהון סגדין לד

אתקינתא אצבעתהון׃
וישח אדם וישפל
איש ואל תשא להם׃
ויתמאיך אינשא ויתח
ויחלש תקוף גברין
ולא תשבוק להון׃ בו
בא בצור והטמן בעפ
בעפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו׃ ויעירק
ויעלון למיערק בטי
בטינרא ולאיטמרא
בעפרא מן קדם דחיל
יי ומזיו יקריה׃ עיני
גבהות אדם שפל ושח
ושח רום אנשים ונש
ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא׃ עיני רמות אנ
אינשא ימכאן ויחלש
תקוף גברין ותקיף
יי בלחודוהי בעידנא
ההוא׃ כי יום ליהוה
צבאות על כל גאה
ורם ועל כל נשא וש
ושפל׃ ארי יומא עתיד
למיתי מן קדם יי צב
צבאות על כל גיותניא
ורמי ליבא ועל כל
תקיפא דימאכון׃ ועל
כל ארזי הלבנון הרמים
והנשאים ועל כל אל
אלוני הבשן׃ ועל כל
מלכי עממיא תקיפיא
וחסיניא ועל כל טור
טורני מדינתא׃ ועל
כל ההרים הרמים ועל

כל הגבעות הנשאות׃
ועל כל טוריא רמיא
ועל כל רמתא מנט
מנטלתא׃ ועל כל
מגדל גבוה ועל כל
חומה בצורה׃ ועל כל
דיתבין במגדל רם וי
ועל כל דשרן בשור
כריך׃ ועל כל אניות
תרשיש ועל כל שכ
שכיות החמדה׃ ועל
כל יתבין בנסי ימא
ועל כל דשרן בבירני
שופרא׃ ושח גבהות
האדם ושפל רום אנ
אנשים ונשגב יהוה
לבדו ביום ההוא׃ ויה
ויתמאיך רמות אינשא
ויחלש תקוף יי בל
בלחודוהי בעידנא
ההוא׃ והאלילים כל
כליל יחלף׃ וטעותא
גמירא יסופון׃ ובאו
במערות צרים ובמ
ובמחלות עפר מפני
פחד יהוה ומהדר
גאונו בקומו לערץ
הארץ׃ ויעלון במע
במערת טינריא ובמ
ובמחילי עפרא מן
קדם דחילא יי ומזיו
יקריה באיתגליותיה
למיתבר רשיעי ארע
ארעא׃ ביום ההוא
ישליך האדם את

יא׳ פס׳ ואין ואין וסימ׳ ראו עתה כי אני אני׳ כי קשרתם בלבכם עלו׳ ויקח הספר אשר׳ ותמלא ארצו אלילים׳ ותמלא ארצו כסף
וזהב׳ ונתתי מפתח בית דוד׳ והוא עם בזוי ושסוי׳ וארא ואין איש מאלה׳ ונחזי עבר לפניהם׳ ואביט ואין עוזר׳ ואשתומם׳ המאסף
מאסת את יהודה׳ ישעו ענני׳ דיחזיק׳ כי תאנה לא תפרח׳ ושבתי אני ואראה״ ג״ גבהות האדם ל׳ וחד גבהות אדם״

לחפר׳ ג׳ וחס׳ וסימ׳ כי לחפר את הארץ · ויחפרו · לחפר פרות ולעטלפים ״ ״ שופט ז׳ מלא וסימ׳ שופט ונביא וקוסם · ·
והכרתי שופט מקרב · ויותם בנו שופט את עם הארץ · דה׳ · ושפט לכמא שופט צדק · מלך שופט באמת · אלהים שופט צדיק ״ ״

אליליו כספו ואת א
אלילי זהבו אשר
עשו לו להשתחות
לחפרפרות ולעטלפים׃
בעידנא ההוא ירחה
ירחקון בני אינשא
ית טעות כספהון וי
וית טעות דהבהון ו
די עברו להון למסגד
לטעותא ולצלמניא׃
לבוא בנקרות הצרים
ובסעפי הסלעים מ
מפני פחד יהוה ומה
ומהדר גאונו בקומו ׃
לערוץ הארץ׃ למיעל
במערת טינרא ובשי
ובשקיפי כיפיא מן
קדם דחילא דיי ומזיו
יקריה באיתגליותיה
למיתבר רשיעי אה
ארעא׃
חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפו כי
במה נחשב הוא׃ למ
איתמנעו לכון מילא
מילאישתעבדא לאו
לאינשא במעבדיהן
דהלא דנשמית רוחה
חיין באפוהי ארי יומ
דין הוא קיים מחר
איתוהי וכלמא חש
חשיב הוא׃
ג כי הנה האדון
יהוה צבאות מסיר
מירושלם ומיהודה

משען ומשענה כל
משען לחם וכל מי
משען מים׃ ארי הא
ריבון עלמיא יי צבאו
מעדי מירושלם ומי
ומיהודה סמיך וס
וסעיד כל סמיך מיז
מיכל וכל סמך סעד
ומשתי׃ גבור ואיש
מלחמה שפט ונביא
וקסם וזקן׃ גיבר
וגבר עביד קרב דיין
וספר ומשתאל וסב׃
שר חמשים ונשוא
פנים ויועץ וחכם חז
חרשים ונבון לחש׃
ורב חמשים ונסיב
אפין ומלך מילך
ואמיר ומשתמע רז
וחכים וסוכלתן בעז
בעיצה׃ ונתתי נערים
שריהם ותעלולים
ימשלו בם׃ ואימני ז
זעקיא פרנסיהון וחז
וחלשיהון ישלטון׃
בהון׃ ונגש העם איש
באיש ואיש ברעהו
ירהבו הנער בזקן וה
והנקלה בנכבד׃ ויתז
ויתגרון עמא גבר
בגבר וגבר בחבריה
ישלטון עולימיא בז
בסבא ודשיטי ביריה
ביתיקיר׃ כי יתפש ז
איש באחיו בית אז

אביו שמלה לכה
קצין תהיה לנו והז
והמכשלה הזאת
תחת ידך׃ ארי יחד
גבר באחוהי מזרעית
בית אבוהי למימר
כסו אית לך רב תהי
עילונא ומגביתא הז
הדא תחות ידך׃ ישא
ביום ההוא לאמר
לא אהיה חבש ובבז
ובביתי אין לחם ואין
שמלה לא תשימוני
קצין עם׃ יתיב בעידנ
ההיא למימר לית
אנא כשר למיהוי רי
ריש ובביתי לית מא
דאיכול ולית מה
דאיתכסי ולא תמז
תמנינני רב על עמא׃
כי כשלה ירושלם
ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה
למרות עני כבודו׃
ארי איתקילו יתבי ה
ירושלם ואינש יהודה
גלו ארי מימר פומהון
ואגר עובדיהון גלי
קדם יי ומרגזין קדם
יקריה׃ הכרת פניהם
ענתה בם וחטאתם י
כסדם הגידו לא כז
כחדו אוי לנפשם כי
גמלו להם רעה׃ ואז
ואישתמודעות

לכה ד׳ מלא וסימ׳ ולכה איפוא מה אעשה · בני אין בשורה מוצאת · שמלה לכה קצין תהיה לנו · ולכה לישועתה לנו · ובל לישי׳
הליכה דבות׳ בת בן בג׳ כה לך · לך נא אתי אל מקום אחר · לך ונקרבה באחד המקומות · נתראה פנים · דה׳ ״ ״ ונשוא ד׳ וסימ׳
ונעמן שר צבא · שר חמשים ונשוא פנים · זקן ונשוא פנים · ואיש זרוע לו הארץ · וחד היושב בה נשוא עון ״ ״ הכרת ל׳ דבות ״ ״

לרשע ה' וסימ' אוי לרשע רע גמול · אמרו לרשע צדיק אתה · בהוכיח לרשע מומו · ואתה מן השמים · ושבתם וראיתם
לריב ה' וסימ' נצב לריב יי ועמד · אם יחפרו לריב עמים · הראנו יי והנה קורא לריב · אל תצא לריב מהר · וחברי ... תשתחו

אפיהון בדינא אסהי
אסהיד בהון וחטאי
וחטאיהון כסדומאי
קבילין ולא מנעין ווי
לנפשיהון ארי גרמו
דתיתי להון בישתא
אמרו צדיק כי טוב כי
פרי מעלליהם יאכלו
אמרו לצדיקיא טוב
טוביכון ארי שפיר
עובדיהון ישלמון
אוי לרשע רע כי גמול
ידיו יעשה לו ווי לרו
לרשיעא דעובדיהון
בישין ארי גמולא
דידיהון יתתב להון
עמי נגשיו מעולל
ונשים משלו בו עמי
מאשריך מתעים ודר
ודרך ארחותיך בלעו
עמי דסרכוהי בזוזהי
במעללי כרמיא וכמרי
חובא שליטו ביה עמי
משבחך אטעיוך ואו
ואורח שבילך קלקלו
נצב
לריב יהוה ועמד לדין
עמים עתיד למידן
יי ומתגלי למעבד
פורענות דין מן עממיא
יהוה במשפט יבא עם
זקני עמו ושריו ואתם
בערתם הכרם גזלת
העני בבתיכם יי בדינא
יעל יתסבי עמיה

ורברבוהי ואתון אנה
אנסתון ית עמי חטוף
מיסכינא בבתיכון מה
לכם תדכאו עמי ופני
עניים תטחנו נאם
אדני יהוה צבאות
מה לכון דאתון ממסי
ממסכנין ית עמי ואו
ואפי חשיכא מדבלין
אתון ומיתהון בדינהון
אמר יי אלהים צבאות
ויאמר
יהוה יען כי גבהו בנות
ציון ותלכנה נטויות
גרון ומשקרות עינים
הלוך וטפוף תלכנה
וברגליהם תעכסנה
ואמר יי חלף דאיתרו
דאיתרברבא בנת
ציון ואזלן מרימן
צואר ומסרבקן עינן
אזלן ובפסיעתהון מקפן
וברגליהון מרגזין ורט
ושפח יהוה קדקד
בנות ציון ויהוה פתהן
יערה וישעבד יי יקו
יקירת בנת ציון ויי
יקרהן יעדי
ביום ההוא
יסיר יהוה את תפארת
העכסים והשביסים
והשהרנים ביומא הה
בעידנא ההוא יעדי יי
ית תושבחת מסניא
ושביסיא וסיבכיא

הנטיפות והשרות
והרעלות ענקיא וע
ושירי ידיא והניסנא
הפארים והצעדות
והקשרים ובתי הנפש
והלחשים כליליא
ושירי רגליא וקולמיס
מסיא וקדשיא וחזי
וחלוטיתא והטבעות
ונזמי האף עזקיא
וטירטוגליא המלחצ
המלחצות והמעטפות
והמטפחות והחריטים
ביתוניא ושושיפיא
ולטרנקיא ומחפיא
והגליונים והסדינים
והצנפות והרדידים
ומחזיתא וקרטיסיא
וכיתריא וכבינתא
והיה תחת בשם מק
מקיהיה ותחת חגורה
נקפה ותחת מעשה
מקשה קרחה ותחת
פתיגיל מחגרת שק
כי תחת יפי ויהי
אתר דהואה יהבין
בוסמין יהי מסי ואתר
דהואה אסרן פסיקיא
יהי רושמין דמחא
וחלף אקפות פאתא
גזזן ריש וחלף דהי
דהואה מה לכון בגוה
יסרן סקין דא פורעו
פורענותא תתעביר
מנהון ארי טעו בשי

אדני ככ' בת כן בספ' וסימ' ושפח אדני קדקד · אם רחץ · ואראה את אדני · ואמר עד מתי · ואשמע את קול · ביום ההוא יסיר
אדני · לכן יתן אדני הוא · ביום ההוא יגלח · ולכן אתה הנה אדני מעלה · שלח אדני ביעקב · על כן על בחוריו · והיה כי יבצע · יוסיף
אדני · כי כה אמר יי אלי לך · ויקרא אריה על מצפה · אלי בעוד · יען כי נגש · לכם לחם צר · חרפת ישעיה · אצבעת · יהוה · ותאמר
ציון · הג דפס ·

כשופריהון מתיך בח
בחרב יפלו וגבורתיך
במלחמה שפר גברוך
גיברך בחרבא יתקטלון
ועבדי קרבא בקרבא
ואנו ואבלו פתחיה
ונקתה לארץ תשב
ויצדון ויסופון תרעי
קירויהא ותתחרוב
ארעא ותיתרוב ויהז
ד והחזיקו שבע נשים
באיש אחד ביום ההוא
ההוא לאמר לחמנו
נאכל ושמלתנו נלב
נלבש רק יקרא שמך
עלינו אסף חרפתנו
ויתקפון שבע נשין
בגברא חד בעידנא
ההוא למימר מדידן
לנא נכול ומדילנא
נתכסי לחוד יתקרי
שמך עלנא כנוש חס
חיסודנא
ביום ההוא
יהיה צמח יהוה לצבי
ולכבוד ופרי הארץ
לגאון ולתפארת לפ
לפליטת ישראל ביה
בעידנא ההוא יהי
משיחא דיי לחדוא
וליקר ועבדי אוריתא
לרבו ולתושבחא לש
לשיזבת ישראל והיה
הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יא

יאמר לו כל הכתוב
לחיים בירושלם ויה
ויהי דאשתאר
יתוב לציון ודעבד
אוריתא יתקיים ביה
בירושלם קדיש יתא
יתאמר ליה כל דכת
לחיי עלמא יחזי בנח
בנחמת ירושלם אם
רחץ יהוה את צאת
בנות ציון ואת דמי
ירושלם ידיח מקרבה
ברוח משפט וברוח
בער אם יעדי יי ית
תואלת בנת ציון וית
אשדי דם זכאי דבי
בירושלם יגלי מגוה
במימר דין ובמימר
גמירא וברא יהוה
על כל מכון הר ציון
ועל מקראיה ענן יומם
ועשן ונגה אש להבה
לילה כי על כל כבוד חפה
ויברי יי על כל מקדש
טורא דציון ועל
אתר בית שכינתיה ענן
יקר יהי מטל עלוהי
ביממא ואמיטתא כד
כאישתא שלהובי כד
בליליא ארי יתיר מן
יקרא דאמיר לאיתאה
עלוהי שכינתא תהי
מגנא עלוהי בגנון וה
וסכה תהיה לצל יומם
יומם מחרב ולמחסה

ולמסתור מזרם וממ
ומטר ועל ירושלם
תהי מטלת ענני לא
לאטלא עלה ביממא
משרב ולבית סתר
ולאגנא מיזרמי ויה
ומימטר
ה אשירה נא
לידידי שירת דודי
לכרמו כרם היה לידי
לידידי בקרן בן שמן
אמר נביא אשבחה
כען לישראל דמתיל
בכרמא זרעיה דאבר
דאברהם רחמי תושב
תושבחת רחמי לכר
לכרמיה עמי חביבי
ישראל יהבית להון
אחסנא בטור רם בא
בארע שמינא ויעזקהו
ויעזקהו ויסקלהו
ויטעהו שרק ויבן
מגדל בתוכו וגם יקב
חצב בו ויקו לעשות
ענבים ויעש באשים
וקדישתינון ויקרתינון
וקימתינון כמיצב גפן
בחירא ובנית מקדשי
ביניהון ואף מדבחי
יהבית לכפרא על חט
חטאיהון ואמרית די
די יעבדון עובדין טבין
ואינון אבאישו עובד
עובדיהון ועתה יושב
ירושלם ואיש יהודה

בבית ו' וסימ' בבית אחד יאכל ולא · אצי והאשה הזאת · כי לא ישבתי בבית · וחברו · הוי מגיעי בית בבית · והיה אם יותרון · · יצערה
ד' בבבל וסימ' מקול רעשה נפלה הארץ · קול צעקה מחורנים · ויקו למשפט והנה משפח · קול צעקה משער הדגים · ובל אורי חבות · ·

שפטו נא ביני ובין כ
כרמי ובכין נביא
אימר להון הא בית
ישראל מרדו מן אורי
אוריתא ולא צבן למ
למיתב ובכין יתבי
ירושלם ואינש יהוד
דינו כען קדמי מן עמ
עמי מה לעשות עוד
לכרמי ולא עשיתי
בו מדוע קויתי לעש
לעשות ענבים ויעש
באשים מטא אמר
אמרית למעבד עוד
לעמי ולא עבדית
להון מרין אמרית ד
דיעבדון עובדין טבין
ואינון אבאישו עובד
עובדיהון ועתה
אודיעה נא אתכם
את אשר אני עשה
לכרמי הסר משוכתו
והיה לבער פרץ גדרו
והיה למרמס ובכען
אחרי כען לכון ית די
אנא עתיד למעבד
לעמי איסלק שכינתי
מנהון ויהון למיבז ד
איתרע בית מקדשהון
ויהון לדיש ואשיתהו
בתה לא יזמר ולא יע
יעדר ועלה שמיר
ושית ועל העבים אצ
אצוה מהמטיר עליו
מטר ואישריתן רט

רטישין לא יסתערון
ולא יסתמכון ויהון
ויהון מטלטלין ושב
ושביקין ועל נביא
איפקיד דלא יתנבון
עליהון נבואה
כי כרם
יהוה צבאות בית יש
ישראל ואיש יהודה
נטע שעשועיו ויקו
למשפט והנה משפח
לצדקה והנה צעקה
ארי עמיה דיי צבאות
בית ישראל ואינש י
יהודה נצבא חדותי
אמרית דיעבדון דינא
והא אינון אנסין וד
דיעבדון זכאו והא
אינון מסגן חובין
הוי
מגיעי בית בבית שדה
בשדה יקריבו עד
אפס מקום והושבתם
לבדכם בקרב הארץ
ווי מקפין בנא על בנא
חקל אונסא בחקלתי
בחקלתהון מקרבין
ואמרין עד דנחסין ע
כל אתר ומדמן דיתי
דיתבין בלחודיהון י
בגו ארעא באזני
יהוה צבאות אם לא
בתים רבים לשמה
יהיו גדולים וטובים
מאין יושב אמר

נביא באודני חזיתי
שמעבר איתגזירת
דא מן קדם יי צבאות
אם לא בתין סגיאין
לצדיהון רברבין וט
וטבין מבלי יתיב כי
עשרת צמדי כרם
יעשו בת אחת וזרע
חמר יעשה איפה
ארי בחובת דלא יהבו
מעשרא בית עשר
אשכרין דכרם יע
יעבדון בתא חדא
ובית כור זרע יעביד
בסלת סאין
הוי משכימי
בבקר שכר ירדפו מ
מאחרי בנשף יין יד
ידליקם ווי דמקדמ
דמקדמין בצפרא
למישתי חמר עתיק
דרדפין מאחרין למ
למיפטר מרמשין על
שיהון חמר אונסא
מדלק להון והיה
כנור ונבל תף וחליל
ויין משתיהם ואת
פעל יהוה לא יביטו
ומעשה ידיו לא רא
ראו והוו על ידי כנר
ונבלי קסתרוס אבוב
וחמרא מישתיהון
ובאוריתא דיי לא
איסתכלו ועובד גבורת
גבורתיה לא חזו לכן

בשדה ה' רפי וסימ' לא נעבד בשדה ובכרם · נעבדה נא באר · הוי מגיעי בית בבית · אל תלכי ללקט בשדה · ולא יפגעו בך בשדה אחר ·
ושובים ג' ב' מלא וא' חס' וסימ' באזני יי צבאות אם לא · צדיקים וטובים ממנו · בכל מקום עיני יי · מיגיע חס' · · משכימי ב' וסימ'
הוי משכימי בבקר שכר · שוא לכם משכימי קום · · משתיהם ג' וסימ' נחומים אשית את משתיהם · תף וחליל ויין · ויהי המלך בשא · ·

ג̇ פס מין ג̇ מל׳ מורדפין מעי ה וסימ׳ ושארה כמותה ועצותיו · הדרה והמונה ושאונה · ראה ויספרה הבינה · וחד ד̇ מל׳ · בשרשה חדשה חגה ושבתה ·· · הקדוש ד̇ ומלא וסימ׳ וידבר אל קרח ואל · והנה בהן אשו ושימו עליהן · מי יוכל לעמוד · ויגבה יי צבאות ·· ·

גלה עמי מבלי דעת
וכבודו מתי רעב והמו
והמונו צחה צמא׃
בכין גלו עמי מבלי דמ
דעא ויקיריהון מגו
בכפנא וסגיאיהון בכ
בצערתא בצחותא׃ לכ
לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פיה
לבלי חק וירד הדרה
והמונה ושאונה ועז
ועלז בה׃ בכין אפתיא
שאול נפשא פתחת
פומה ולית סות ונחתו
יקיריהון וסיגיתהון ו
ואיתרגושתהון דהו
ותקיפיהון בהון׃ וישח
אדם וישפל איש וע
ועיני גבהים תשפלנה׃
וימאך אינש ויתלש
תקוף גברין ועיני רמי
רמיא ימאכן׃ ויגבה
יהוה צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש
בצדקה׃ ותקיף יי צב
צבאות בדינא ואלהא
קדישא קדיש בזכותא׃
ורעו כבשים כדברם
וחרבות מחים גרים
יאכלו׃ ויתפרנסון צד
צדיקיא כמא דאמיר
עליהון יסגון ונכסי
רשיעיא צדיקיא יח
יחסנון׃
הוי מושכי העון בח

בחבלי השוא וכעבות
העגלה חטאה׃ ווי ד
דמשרן למיחטי בז
זעיר בזעיר נגדין חובין ז
בחבלי למא אזלן וז
וסגאן עד דתקפין כ
וכגרילת עגלתא
חובין׃ האמרים ימהר
יחישה מעשהו למע
למען נראה ותקרב ות
ותבואה עצת קדוש
ישראל ונדעה׃ דאמ
דאמרין אימתי יוחי ו
ויגלי פרישתיה בדיל
דניחזי ותתקרב ותיתי
מילכיה דקדישא דיש
דישראל ונדעינה׃
הוי
האומרים לרע טוב
ולטוב רע שמים חשך
לאור ואור לחשך
שמים מר למתוק
ומתוק למר׃ ווי דאמ
דאמרין לרשיעיא
דמצלחין בעלמא
הדין אתון טביא ולז
ולעניתניא אמרין יי
אתון רשיעיא הלא
במיתי נהורא לצדיקי
יחשך לרשיעיא ויהו
ויהון דסופא מריר
חטאה לעבדוהי׃
הוי
חכמים בעיניהם ונגד
פניהם נבונים׃ ווי דחכ

דחכמין בעיני נפשהון
וקביל אפיהון סוכלת
סוכלתנין׃
הוי גבורים לשו
לשתות יין ואנשי ח
חיל למסך שכר׃ ווי
דגיברין למישתי חמ
חמר וגוברי מרי נכ
ניכסין לאיתרוואה
מן עתיק׃ מצדיקי
רשע עקב שחד וצד
וצדקת צדיקים יסו
יסירו ממנו׃ מזכן ליה
לחייביא חלף׃ לכן כאכל
קש לשון אש וחשש
להבה ירפה שרשם
כמק יהיה ופרחם כא
כאבק יעלה כי מאסו
את תורת יהוה צבאות
ואת אמרת קדוש יש
ישראל נאצו׃ בכין יה
יתאכלון כקשא כא
באישא וכעמירא כמ
בשלהוביתא מסגיתי
תוקפהון בשגן יהוי ומ
וממון אונסהון כאבקא
יפרח ארי קצו באור
באוריתא דיי צבאות
וית מימר קדישא
דישראל רחיקו׃ על כן
חרה אף יהוה בעמו וי
ויט ידו עליו ויכהו וי
וירגזו ההרים ותהי
נבלתם כסוחה בקרב
חוצות בכל זאת לא

דמקבלין מינה ממון דשיקר וטות זכאה מרשע מעדן מינהון׃ לכן

נראה ה̇ וסימ׳ האמרים ימהר יחישה · נחשו בי״ל · ויאמרו לא הוא · לאמר לא כי ארץ מצרים · נשכימה לכרמים · בארץ נראה אורי · וחד ונראה באין ·· · בעיניהם ד̇ וסימ׳ ונהי בעיניהם כחגבים · לטוב בעיניהם תהיינה · וישמע פינחס הכהן · וישנו את טעמו בעיניהם · ומל הבירו · הוי חכמים בעיניהם · בקסם שוא בעיניהם · גברי הייתי בעיניהם · וזה הבית בעיניהם · ויעלו מאד בעיניהם ·· · כסוחה ל̇ דבות ·

חשך ר׳ וסימ׳ צר ואור חשך בעריפיה ׳ אור חשך באהלו ׳ חשך השמש בצאתו ׳ חשך משחור תארם ׳ וסימ׳ נדם בזהורא דכוכבי אוכמי׳
שנונים ג׳ ומלא וסימ׳ אשר חציו שנונים עמים ׳ חצי גבור שנונים ׳ אשר חציו שנונים ׳׳ יישן ב׳ וסימ׳ ולא נפתח ׳ שמר ישרא׳

שב אפו ועוד ידו נט
נטויה ׃ על כן תקיף
רוגזא דיי בעמיה וא
ואריים מחת גבורתיה
עליהון כד מחתנון וזעו
טוריא והואה נבלת
נבלתהון משגרן כז
כנסחיתא בגו שוקיא
בכל דא לא תבו מחוב
מחוביהון דייתוב
רוגזיה מנהון ועד
כען מתקפין מרדיהון
ועד מחתיה עתידא
לאתפרעא מנהון ׃
ונשא נס לגוים מרחק
ושרק לו מקצה האר
הארץ והנה מהרה
יבוא ׃ וירים את לעמ
לעממיא מרחיקין
ויכלי ליה מסיפי א
ארעא והא בפריע מ
מלך כמשריתיה
כעננין קלילין יתון ׃
אין עיף ואין כושל
בו לא ינום ולא יישן ו
ולא נפתח אזור חלציו
חלציו ולא נתק שרוך
נעליו ׃ לית דמשלהי
ולית דמתקפיל ביה
לא ינום ולא ידמוך
ולא ישרי זרז חרציה
ולא תתפסיק עירקת
מסניה ׃ אשר חציו
שנונים וכל קשתתיו
דרכות פרסות סוסיו

כצר נחשבו וגלגליו
כסופה ׃ די גירוהי מ
מחרפין וכל קשתתיה
קשתתיה מתיחן פר
פרסת סוסוותיה כט
כטינרא תקיפין וגלג
וגלגליהון קלילין הא
כעלעולא ׃ שאגה לו
כלביא ושאג ככפירים
וינהום ויאחז טרף
ויפליט ואין מציל ׃
נהומיה כאריה וינהו
וינהום כבר אריון ויב
ויבלי ויחוד ביזא ביז
בידא וישיזב ולית
דמציל ׃ וינהם עליו
ביום ההוא כנהמת
ים ונבט לארץ והנה
חשך צר ואור חשך
בעריפיה ׃ ויבלי עלוהי
בעידנא ההוא כאית
כאיתרגשות ימא
דאם יבעון רשיעיא
סעיד מיתבי ארעא
ארעא עקא ויתבר איז
איתגר עליהון פרס צד
צדיקיא דיהון כשע
בשעתא ההוא יתכנ
יתכנשון מן קדם בישת
בישתא ׃

הפטרה
בשנת מות
המלך עזיהו ואראה
את יהוה ישב על כסא
רם ונשא ושוליו מ
מלאים את ההיכל ׃

בשתא דאיתנגע בה
מלכא עוזיהו אמר
נביא חזיתי ית יקרא
דיי שרי על כורסי רם
ומנטל בשמי מרומא
מזיו יקריה איתמלי
היכלא ׃ שרפים עמד
עמדים ממעל לו
שש כנפים שש כנ
כנפים לאחד בשתים
יכסה פניו ובשתים
יכסה רגליו ובשתים
יעופף ׃ שמשין קדי
קדישין ברומא קדמ
קדמוהי שיתא גפין
שיתא גפין לחד בתר
בתרין מכסי אפוהי
דלא חזי ובתרין מכו
מכסיה גויתיה דלא
מתחזי ובתרין משמ
משמש ׃ וקרא זה א
אל זה ואמר קדוש ו
קדוש קדוש יהוה
צבאות מלא כל הא
הארץ כבודו ׃ ומקבלין
דין מן דין ואמרין ז
קדיש בשמי מרומא
בית שכינתיה קדיש
על ארעא עובד גבור
גבורתיה קדיש לעלם
ולעלמי עלמיא יי
צבאות מליא כל
ארעא זיו יקריה ׃ ו
וינעו אמות הספים
מקול הקורא והבית

ישב ה׳ חס׳ בסיפ׳ וסימ׳ בשנת מות המלך עזיהו ׳ אל תירא עמי ישב ציון ׳ ואמר ׳ לפקד עון יושב ישראל ׳ יי׳ צבאות ׳ ויתפלל׳׳
ג׳ פס׳ מן ג׳ מלין בשלשה וסימ׳ קדוש קדוש קדוש ׳ ארץ ארץ ארץ ׳ עוה עוה עוה ׳ וחד כפול היכל יי׳ היכל יי׳ היכל יי׳ המה׳׳
יעופף ב׳ וסימ׳ ושרף מעופף על הארץ ׳ יכסה רגליו ובשתים יעופף ׳׳ וינעו ב׳ וסימ׳ ויגעו ויעמדו מרחק ׳ וינעו אמות הספים׳׳

ראו ה׳ ב׳ בת׳ ו׳ וב׳ בל׳ ה׳ וסימ׳ ויאמרו ראו ראיתן · וראו ראו אל תדעו · ראה ראיתי את עני עמי · אם ראה תראה בעני אמתך · ואשבתי וראה תחת השמש · · · והאדמה ג׳ וסימ׳ והאדמה לא תשם · והאדמה לא תתן את יבולה · והאדמה תשאה שממה · ·

ימלא עשן ׀ וזעו אי
אילות סיפי היכלא
מיקל מילולא ובית
מקדשא איתמלי אמ
אמיטתא ׀ ואמר אוי
לי כי נדמיתי כי איש
טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפת
שפתים אנכי יושב
כי את המלך יהוה צב
צבאות ראו עיני ׀ ואמ
ואמרית ווי לי ארי
חבית ארי גבר חייב
לאוכחא אנא ובגו עמא
דמגעל בחובין אנא
יתיב ארי ית יקר
שכינת מלך עלמיא
יי צבאות חזאה עיני ׀
ויעף אלי אחד מן הש
השרפים ובידו רצפה
במלקחים לקח מעל
המזבח ׀ ואישתדר לות
לותי חד מן שמשיא
ובפומיה ממלל דקביל
מן קדם דשכינתיה
על כורסיה יקרא בשמ
בשמי מרומא עיל
מן מדבחא ׀ ויגע על
פי ויאמר הנה נגע זה
על שפתיך וסר עונך
וחטאתך תכפר ׀ וסדר
בפומי ואמר הא ש
שויתי פתגמי נבואתי
בפומך ויעדון חובך
וחטאך יתכפרון ׀ ואש

ואשמע את קול יהוה
אומר את מי אשלח
ומי ילך לנו ואומר
הנני שלחני ׀ ושמעית
ית קל מימרא דיי דא
דאמיר ית מן אשלח
לאיתנבאה ומן ייזיל
לאלפא ואמרית הא
שלח יתי ׀ ויאמר לך
ואמרת לעם הזה שמ
שמעו שמוע ואל
תבינו וראו ראו ואל
תדעו ׀ ואמיר איזיל
ותימר לעמא הדין ׀
דשמעין משמע ולא
מסתכלין וחזן מיחז
ולא ידעין ׀ השמן לב
העם הזה ואזניו הכבד
ועיניו השע פן יראה
בעיניו ובאזניו ישמע
ולבבו יבין ושב ורפא
לו ׀ טפיש ליביה דעמ
דעמא הדין ואודנוהי
יקר ועינוהי טמטם
דילמא יחזון בעיניהון
באודניהון ישמעון ׀
ובליבהון יסתכלון וי
ויתובון וישתביק לה
להון ׀ ואמר עד מתי
יהוה ויאמר עד אש
אשר אם שאו ערים
מאין יושב ובתים מא
מאין אדם והאדמה
תשאה שממה ׀ ואמ
ואמרית עד אימתי

יי ואמר עד דיצדון
קירויא מבלי יתיב
ובתיא מבלי אינשא
וארעא תיחרוב ותיצ
ותיצדי ׀ ורחק יהוה
את האדם ורבה העז
העזובה בקרב הארץ ׀
ויורחיק יי ית בני אנ
אינשא ותיסגי צדיי
צדיותא בגו ארעא ׀
ועוד בה עשריה
ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר
אשר בשלכת מצבת
בם זרע קודש מצבתה ׀
וישתארון בה חד מן
עשרא ויתובון ויהון
לינדנא כבוטמא וכב
וכבוטמא די במישר
טרפוהי דמן לבישין
ועד כען רטיבין לקי
לקיימא מינהון זרעא
בין גלותא דישראל
יתכנשון ויתובון לא
לארעהון ארי זרעא
דקודשא נצבתהון ׀

ויהי
בימי אחז בן יותם
בן עזיהו מלך יהוד
יהודה עלה רצין מל
מלך ארם ופקח בן
רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה
עליה ולא יכל להל
להלחם עליה ׀ והוה

ובתים ד׳ וסימ׳ ובתים מלאים כל טוב · פן תאכל ושבעת · עד אשר אם שאו ערים · וחמדו שדות וגזלו · · ורבה ד׳ וסימ׳ ורבה עליך חית השדה · ורבה העזובה בקרב הארץ · ורבה משטמה · ורבה היא על האדם · · ד׳ דסביר בה וקר׳ בם וסימ׳ השמרים את דרך · אשר בשלכת מצבת בם · ובמלבמות תנופה נלחם · הייתי מעולם לא משלת · · השע ב׳ וסימ׳ השע ממנו ואבליגה · ואזניו הכבד · ·

נחה ג׳ מלע׳ וסימ׳ נחה ארם על אפרים ׳ שחטוה ׳ נחה רוח אליהו ׳׳ ולבב ה׳ וסימ׳ ולבב מצרים ימס בקרבו ׳ וינע לבבו ׳ ולבב עמו ׳ ולבב יבין לדעת ׳ ולבב חיוא אתיהב ליה ׳ ולבב אנש יתיהב לה ׳׳ הגבה ב׳ וסימ׳ הגבה למעלה ׳ השפלה הגבה לבו ׳׳

ביומי אחז בר יותם
בר עזיהו מלך שי
שיבטא דבית יהודה
סליק רצין מלכא
דארם ופקח בר רמלי
מלכא דישראל ירושי
ירושלם לאגחא קרי
קרבא עלה ולא יכיל
לאגחא עלה ׃ ויגד
לבית דוד לאמר נחה
ארם על אפרים וינע
לבבו ולבב עמו כנוע
עצי יער מפני רוח ׃
ואיתחוה לבית דויד
למימר איתחבר מה
מלכא דארם עם מז
מלכא דישראל למיתי
עלוהי וזע ליביה
וליבא דעמיה כאיט
כאישתדיות אילני
חורשא מן קדם רוחא ׃
ויאמר
יהוה אל ישעיהו צא
נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל
קצה תעלת הברכה
העליונה אל מסלת
שדה כובס ׃ ואמר
יי לישעיהו פוק כען
לקדמות אחז את
ושאר דלא חטו ודי
ודתבו מיחטאיהון
תלמידך ליסיפי מז
מזיקת בריכתא עי
עילאתא דבכבש חקל

משטח קצריא ׃ ואני
ואמרת אליו השמר
והשקט אל תירא
ולבבך אל ירך משני
זנבות האודים העש
העשנים האלה
בחרי אף רצין וארם
ובן רמליהו ׃ ותימר
ליה איסתמר ותנוח
לא תדחל וליבך לא
יזוע מן קדם תרין ?
מלכיא דאינון כאו
כאודיא מתננא הז
האילין בתקוף רגז רו
וארם ובר רמליה ׃
יען כי יעץ עליך ארם
רעה אפרים ובן רמז
רמליהו ׃ חלף דאר
מלך עלך ארם בישא
אפרים ובר רמליא
למימר ׃ נעלה ביהודה
ונקיצנה ונבקיענה
אלינו ונמליך מלך בי
בתוכה את בן טבאל ׃
ניסק בארעא דבית
יהודה ונחבריניה ונטי
ונשריניה עימנא ונמ
ונמליך מלכא בגויה
ית מן דכשר לנא ׃
כה אמר
אדני יהוה לא תקום
ולא תהיה ׃ כדנן אמר
יי אלהים לא תקום
ולא תהי ׃ כי ראש ארם
דמשק וראש דמשק

רצין ובעוד ששים
וחמש שנה יחת אז
אפרים מעם ׃ ארי
ריש ארם דמשק ורי
וריש דמשק רצין וב
ובסוף שיתין וחמש
שנין יבטלון בית ישו
ישראל ממלכו ׃ וראש
אפרים שומרון ורא
וראש שמרון בן רמז
רמליהו ׃ אם לא תאמ
תאמינו כי לא תאמנו ׃
וריש אפרים שמרון
וריש שומרון בר
רמליא אם לא תהי
תהימנון למילי נביא
ארי לא תתקימון ׃
ויוסף
יהוה דבר אל אחז לו
לאמר ׃ ואוסיף מימ
מימרא דיי למללא
עם אחז למימר ׃ שאל
לך אות מעם יהוה
אלהיך העמק שאלה
או הגבה למעלה ׃ שו
שאל לך אתא מן קדם
יי אלהך שאל דאיתע
דאיתעביד לך נס או
תיתחזי לך בשמיא ׃
ויאמר אחז לא אשאל
ולא אנסה את יהוה ׃
ואמר אחז לא אשאל
ולא אנסי קדם יי ׃
ויאמר שמעו נא בית
דוד המעט מכם

וראש י״א וסימ׳ וראש פתנים אכזר ׳ וראש עורב וזאב ׳ וראש אחד באו ׳ וראש דגון ושתי כפות ׳ וראש הפלשתי בידו ׳ וראש לו חטו ׳ וראש שאול לבסא ׳ כי ראש ארם דמשק וראש ׳ וראש אפרים שמרון ׳ ב בו ׳ וראש עפרות תבל ׳׳ ולא תהיה ה׳ וסימ׳ ואיש אשר יקח את אשה ׳ ובעלו איש באחיו ׳ אשר יצא לפניהם ׳ ונתנך יי לראש ולא לזנב ׳ זאת לפוקה ׳ כה אמר יי אדני לא תקום ׳ אדבק ׳ למועד ׳׳

לכן ה׳ בטע וסימ׳ יתן אדני הוא לכם אות · ישלח האדון יי׳ צבאות · הרעים · דירמיה · מבוא · מקבץ · תיצא · דיחזקאל · יען · בכל רחבות מספר · דתריסר · · וקראת ד׳ וסימ׳ ישמעאל · וקראה הדעה · וקראת שמו עמנו אל · וקראת ישועה חמותיך · ·

הלאות אנשים כי תז
תלאו גם את אלהי׃
ואמר שמעו כען בית
דוד הזעיר לכון דאתון
מחלן ית נביא ארי
תלהון אף ית פתגמא
אלהי׃ לכן יתן יהוה
הוא לכם אות הנה
העלמה הרה וילדת
בן וקראת שמו עמנו
אל׃ בכין יתין יי׳ הוא
לכון אתא הא עלימ
עולימתא מעדיא
ותליד בר ותיקרי ש
שמיה עמנו אל׃ חמ
חמאה ודבש יאכל
לדעתו מאוס ברע ו
ובחור בטוב׃ שמן ו
ודבש ייכול עד דלא
ידע לרחקא בישא
ולקרבא טבא׃ כי בט
בטרם ידע הנער
מאוס ברע ובחור בט
בטוב תעזב האדמה
אשר אתה קץ מפני
שני מלכיה׃ ארי עד
לא ידע עולימא ל
לרחקא בישא ולקרב
טבא תתרטיש ארעא
דאת מעיק מן קדם
תרין מלכהא׃ יביא יי
יהוה עליך ועל עמך
ועל בית אביך ימים
אשר לא באו למיום
סור אפרים מעל יהו

יהודה את מלך אש
אשור׃ וייתי יי׳ עלך
ועל עמך ועל בית
אבוך יומין דלא אתו
למן יומא דאתפליגו
בית ישראל על דבית
יהודה ית מלכא ד
דאתור׃
והיה ביום ההוא
ישרק יהוה לזבוב
אשר בקצה יארי מ
מצרים ולדבורה אש
אשר בארץ אשור׃
ויהי בעידנא ההיא
יכלי יי׳ לעם קוטרי
משיריית דסגיאין ו
כרבבא ויתפתון מס
מסופי ארעא דמצ
דמצרים ולעזוזי מ
משריתא דאינון ת
תקיפין כדבריתא
ויתיפון מסייפי א
ארעא דאתור׃ ובאו
ונחו כלם בנחלי
הבתות ובנקיקי הס
הסלעים ובכל הנעצו
הנעצוצים ובכל הנה
הנהללים׃ וייתון ויתי
וישרון כולהון בחלבי
קוריא ובשקיפי כיפי
ובכל מדברי נעצוציא
ובכל פתי תושבחתא׃
ביום ההוא יגלח יהוה
בתער השכירה בעברי
נהר במלך אשור את

הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה׃
בעידנא ההוא יקטל
יי׳ בהון כמא דמתקטל
בחרב חריפא בסיבכיה
ובמגיזא בעוברי נהר
במלכא דאתור ית
מלכא וית משיריתיה
ואף ית שילטוניא
בחדא ישיצי׃
והיה ביום
ההוא יחיה איש עגל
עגלת בקר ושתי צאן׃
ויהי בעידנא ההיא
יקים גבר עגלת תורין
ותרין עז׃ והיה מרב
עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל
כל הנותר בקרב הארץ׃
ויהי מיסגי טוב יכול
שמן ארי שמן ודבש
ית פרנסון כל צדיקין׃
דישתארון בגו ארעא׃
ויהי
ביום ההוא יהיה כל
מקום אשר יהיה שם
אלף גפן באלף כסף
לשמיר ולשית יהיה׃
ויהי ביומא ההוא יהי
כל אתר דיהון תמן יי
אלף גופנין שוין אלף
מנן כסף להובאי ובור
יהי׃ בחצים ובקשת
יבא שמה כי שמיר
ושית תהיה כל הארץ׃

יביא טו׳ וסימ׳ אם כבש יביא קרבנו · ואת אשמו יביא ליי׳ · וביום השמיני יביא · המקריב זבח שלמים · זאת תורת השיר · ויהי כאשר בא עליכם · יביא יי׳ עליך ועל עמך · והגוי אשר יביא את · ויהי בעת יביא את המנחה · ויאכלו וישבעו מאד · כרם היה לשלמה · כי את כל מעשה יביא · וגם אלהיהם עם נסיכיהם · וחד ויביא עזרא · · הזקן ג׳ וסימ׳ יגרעה הראש · תספה · בשמן · אנך · ·

בחרט חד מן יא זוגין חד מלרע וחד מלעיל נסבב בריש תיבותא וסימן בדמעות האכלתם לחם דמעה · בדמעות כלי ט
בדמעת עני · בחיין ישאר חיותא העדיו · בחיין ימשך אבירים בכחו · בחרט ויקח מידה ויצר אתו · במדינית ושאר היהודים
אשר · במדינות איכה ישבה בדד · במצולה המה ראו

בגירין ובקשתן יהכון לתמן
ארי הובאי וכור תהי כל
ארעא ׃ וכל ההרים
אשר במעדר יעדרון לא
תבוא שמה יראת שמיר
ושית והיה למשלח שור
ולמרמס שה ׃ וכל
טוריא דבית יהודה די
במעדר יתפלחון לא
ייעול לתמן דחלת הוב
הובאי וכור ויהי לבית
ארבעה בקרן ותורין
ולבית משרי עדרין דען ׃

ח
ויאמר יהוה אלי קח לך
גליון גדול וכתב עליו
בחרט אנוש למהר שלל
חש בז ׃ ואמר יהוה לי
סב לך לוח רב וכתוב עלוהי
עלוהי כתב מפרש מוחי
למיבז ביזא ולמעדי
עדאה ׃ ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן
ואת זכריהו בן יברכיהו ׃
ואסהיד קדמי סהדין
מהימנין ית לוטיא דאמרית
לאיתאה בנבואת אוריה
כהנא והא אתו את כן כל
נחמתא דאמרית לאיתאה
בנבואת זכריה בר יברכיה
אנא עתיד לאיתאה ׃
ואקרב אל הנביאה ותהר
ותלד בן ׃ ועלית לות
נביאתא ועדיאת וילידת בר

ויאמר יהוה אלי
קרא שמו מהר שלל
חש בז ׃ ואמר יי לי
קרי שמיה מוחי למיבז
ביזא ולמעדי עדאה ׃
כי בטרם ידע הנער קרא
אבי ואמי ישא את חיל
דמשק ואת שלל
שמרון לפני מלך אשור ׃
ארי עד לא ידע עולימא
מיקרי אבא ואימא ישבי
ית נכסי דמשק וית עדאי
שמרון קדם מלכא דאתור ׃
ויוסף יהוה דבר
אלי עוד לאמר ׃ ואוסיף
מימרא דיי למללא עמי
עוד למימר ׃ יען כי מאס
העם הזה את מי השלח
ההלכים לאט ומשוש
את רצין ובן רמליהו ׃
חלף דקץ עמא הדין בכי
במלכותא דבית דוד דמדבר
להון בניח כמי שילוחא
דנגדין בניח ואתרעיאו
ברצין ובר רמליה ׃ ולכן
הנה אדני מעלה עליהם
את מי הנהר העצומים והר
והרבים את מלך אשור
ואת כל כבודו ועלה על כל
אפיקיו והלך על כל גדותיו ׃
בכן הא יי מייתי ומסיק
עליהון ית משריית עממיא
דסגיאין כמוי נהרא
תקיפיא וחסיניא ית מלכא

דאתור וית כל משריתיה ויסק על
כל פצידוהי וייתי על
כל כיפוהי ׃ וחלף
ביהודה שטף ועבר
עד צואר יגיע והיה
מטות כנפיו מלא
רחב ארצך עמנו אל ׃
ויעדי בארעא דבית
יהודה כנחל מתגבר עד
ירושלם ימטי ויהי עם
משריתיה מלי פתאי
ארעך ישראל ׃
רעו עמים וחתו והאזינו
כל מרחקי ארץ
התאזרו וחתו התאזרו
וחתו ׃ אתחברו עממיא
ואתברו ואציתו כל דרי
בסיפי ארעא אתקפו
ואתברו אתקפו ואתברו ׃
עצו עצה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו
אל ׃ אתמלכו מלך
ויעדי מלילו פתגמא
ולא יתקיים ארי בסעד
בסעדנא אלהא
כי כה אמר יהוה
אלי בחזקת היד ויסרני
מלכת בדרך העם הזה
לאמר ׃ ארי כדנן אמר
יי לי במתקף נבואתא
ואליפני מלמהך באורח
ארעא עמא הדין למ
למימר ׃ לא תאמרון

משעיה יא · במרגלה ראיתי הלילה והנה איש · בממלכה וככסבתי מצרים במצרים · בממלכה הנה עיני יי אלהים בממלכה · בסבך יודע כמביא
למעלה בסבך · בסבך וישא אברהם את עיניו · בסירות נשבע אדני יי בקדשו · בסירות ויבשלו את הפסח · בנגע השחר בנגע צרעת · בנגע וראה הכהן
את הנגע בעור · כשאת והובא את בדין בטבעות · בשאת וראה הכהן והנה שאת · בתנור בשברי לכם מטה לחם · בתנור כל המנחה אשר תאפה

תאורך ט וסימן נמסר ברישי סדר וישלח ובמלכים ב סי יח

קשר לכל אשר־
יאמר העם הזה ק
קשר ואת מוראו
לא תיראו ולא תע
תעריצו : לא
תימרון מרוד לכל
דימר עמא הדין
מרוד ולדחלתיה
לא תדחלון ועל ת
תוקפיה לא תימרון
תקוף : את יהוה
צבאות אתו תקדישו
והוא מוראכם והוא
מעריצכם : ית יהוה
צבאות יתיה תימרון
קדיש והוא דחלתכון
והוא תוקפכון : והיה
למקדש ולאבן נגף
ולצור מכשול לשני
בתי ישראל לפח ו
ולמוקש ליושב ירו
ירושלים : ואם לא
תקבלון ויהי מימריה
בכון לפורען ולאבן ו
בוחי ולכיה מתקל
לתרין בתי רברבי
ישראל לתבר ול
ולתקלא על דאתפ
דאתפליגו על דבית
יהודה דיתבין ב
בירושלם : וכש
וכשלו בם רבים

ונפלו ונשברו ונ
ונוקשו ונלכדו : ו
ויתקלון בהון סגיא
סגיאין ויפלון ויתברון
ויתצדון ויתאחדון :
צור תעודה חתום
תורה בלמדי : נב
נביא טר סהדותא
לא תסהיד בהון ארי
לא מקבלין חתום
וטמור אוריתא לא
צבן דילפון בה : ו
וחכיתי ליהוה המס
המסתיר פניו מבית
יעקב וקויתי לו :
אמר נביא על דא
צליתי קדם יי דאמר
דאמר לסלקא שכינ
שכינתיה מדבית י
יעקב ובעיתי מן קד
קדמוהי : הנה אנכי ו
והילדים אשר נתן
לי יהוה לאתות ו
ולמופתים בישראל
מעם יהוה צבאות
השכן בהר ציון :
הא עד דאנא קיים
ועולימיא דיהב לי
יי תקימון כנא אתין
ומופתין דאמירן ל
למיתי על ישראל
דאם יחזון ויתובון ת

תיבטל גזירתא די
גזרא עליהון דיגלון
מלאתחזאה קדם
יי צבאות די שכינ
שכינתיה בטורא
דציון :
וכי יאמרו עליכם
דרשו אל האבות ו
ואל הידענים המצ
המצפצפים והמהגים
הלא עם אל אלהיו
ידרש בעד החיים
אל המתים :
וארי יימרון לכון
עממיא דאתון בינ
ביניהון תבעו מן ב
בידין ומן זכורו ד
דמנצפין ודמנחמין
הלא כן אורח עממי
פלחי טעותיה תב
תבעון חייא מן מ
מתיא : לתורה
ולתעודה אם לא י
יאמרו כדבר ה
הזה אשר אין ל
לו שחר : כ
כדין תימרון
ל[illegible]הון ל
ל[illegible]אוריתא
ד[illegible]

חתים ד מלאים בליש וסי והעד עדים · חתים תורה בלמודי · וביד כל אדם יחתום · ובחתום בטבעת המלך אין להשיב · שחר ה בקריאה וסי לתורה
ולתעודה · היכל בן שחר · אעירה שחר · ותבירון · אשא כנפי שחר · ואל יראה בעפעפי שחר · מי זאת הנשקפה כמו שחר · וחד עורי שחר מעלי

ויקרא שמו · וסימ׳ יעקב · דבורהי · מוצקת · פרץ · זרחי · וה׳ נסי · פלא יועץ · לשרפה ב׳ וסימ׳ צלבנה לבנים ונשרפה ·
והיתה לשרפה מאכלת אש · ולשלום ג׳ וסימ׳ מהלך ולשלום · וחברו · לם רבה המשרה ולשלום אין קץ · סאון ל׳

לאוריתא דאתיהבת
לנא לסהדו אנחנא
שמעין אילא תגלון
לבית עממיא ותמרון
לכון כפתגמא הדין
מבעו לית ליה ומן
דישחר ובעתי ועבר
בה נקשה ורעב והיה
כי ירעב והתקצף
וקלל במלכו ובאלהיו
ופנה למעלה ויעדי
תקלא בארעא ויהי
עקא וכפן ויהי ארד
יחזי כפן וסיאה וילל
וילוט ויבזי שום פ
פתכריה וטעותיה
ויתפני לעילא למיב
למיבעי פורקן בתר
דתיתיה תם גזירתא
ולא יכול ואל ארץ
יביט והנה צרה וחש
וחשיכה מעוף צוקה
ואפלה מנדח וסעיר
מיתבי ארעא יבעו
ארי יתי עלוהי עקא
כפן ושדי להוי קבל
וביזור כי לא מועף
לאשר מוצק לה כעת
הראשון הקל ארצה
זבלון וארצה נפתלי
והאחרון הכביד דרך
הים עבר הירדן גליל
הגוים ארי לא ישתרו
ישתלחי כל דיתי לי
לאעקא להון בעידן

קדמיאי גלו עם א
ארעא זבולון ועם
ארע נפתלי ושאר
ושארהון מלך תק
תקיף יגלי על דלא
אידכרו גבורת ימא
וניסי ירדנא קרב
ט כרכי עממיא: העם
ההלכים בחשך ראו
אור גדול ישבי ב
בארץ צלמות אור
נגה עליהם: עמא ב
בית ישראל דהוו מ
מהלכין במצרים כ
כיד בקבלא נפקו למ
למיחזי נהור סגי י
יתבין בארעא עלים
עלימותא נהורא
אזהר עליהון: הרבית
הגוי לו הגדלת הש
השמחה שמחו
לפניך כשמחת בקציר
כאשר יגילו בחלקם
שלל: אסגיתא עמא
בית ישראל להון אס
אסגיתא חדותא חד
חדיאו קדמך כחדות
נצחי קרבא כמא
דחדן חדן בפלוגתהון
ביזתא: כי את עול
סבלו ואת מטה ש
שכמו שבט הנגש ב
כי החתת כיום מדין
ארי אעדיתא יר
נדר מרותיה ויר

שולטן עקתיה שי
שילטון דהוה מפלח
ביה איתבר כיום מ
מדין: כי כל סאון ס
סואן ברעש ושמלה
מגוללה בדמים והיתה
לשרפה מאכלה אש:
ארי כל מיסבהון ומ
ומיתנחון ברשע אי
איתהעלו בחובין הא
כבסו דמלושא בדם
דלא תנן דישמי בית
בית מא מינה כן כמא
דלית בה צרוך אילהין
לאיתוקדא בנורא
כין ייתון עליהון עד
עממיא דתקיפין כאו
כאישתא ויקטלונון
כי ילד ילד לנו בן נתן
לנו ותהי המשרה
על שכמו ויקרא ש
שמו פלא יועץ אל
גבור אבי עד שר
שלום: אמיר נבייא
לבית דוד ארי רבי איתי
איתיליד לנא בר
איתיהב לנא וקביל
אוריתא עלוהי למי
למיטרה ואיתקרי
שמיה מן קדם מפלי
עיצה אלהא גיברא
קיים עלמיא משיחא
דישלמא יסגי עלנא
ביומוהי: למרבה הנ
המשרה ולשלום

לא עד דבת לא וקרי לו וסימ׳ אשר לא יעדה והפדה · אשר לא בדעים · אשר לא חומה לצמתות · לא אהיה ואת · ולא נתכבד עם
עלילות · ובצפור לנד ובדרור לעות · ויאמר אליו אלישע · הרביתה הגוי לא הגדלת · בכל צרתם לא צר · הוא עשנו ולא אנחנו · ולא אחד
בהם · הן יקשלני לא · לא אחריש בדין · כל אחי רש שנאוהו · ויגשו אל דבבל · ותרין פלוגת עליהון · מבטו לעבד · ואנשי אחי גואב ·
לה ··

ועד עולם יב׳ וסימ׳ למרבה המשרה ולשלום ׃ ואני זאת בריתי אתם ׃ ושבנתי אתכם ׃ את הגלעד ׃ ויברך דוד ׃ ואנחנו נברך
יה ׃ יהי שם יי׳ מברך ׃ וחסד יי׳ מעולם ועד ׃ יחל ישראל אל יי׳ מעתה ׃ ירושלם הרים סביב לה ׃ יי׳ ישמר צאתך ובואך ׃ לאמר ׃׃ ב

אין קץ על כסא דוד
ועל ממלכתו להכין י׳
אתה ולסעדה במשפ׳
במשפט ובצדקה
מעתה ועד עולם קנא׳
קנאת יהוה צבאות
תעשה זאת ׃ סגי רבו׳
לעבדי אוריתא ולנט׳
ולנטריה שלמא לית
סוף על כורסי דויד
ועל מלכותיה לאית׳
לאתקנא יתה ולמ׳
ולמבנא בדינא ובז׳
ובזכותא מכען ועד
עלמא במימרא דיי׳
צבאות תתעביד
דא ׃
דבר שלח יהוה ביעקב
ונפל בישראל ׃ פתגמ׳
שלח יי׳ ברכות ביעקב
ואשתמע בישראל ׃
וידעו העם כלו
אפרים ויושב שמרון
בגאוה ובגדל לבב לא׳
לאמר ׃ ואתרברבו עמא
כולהון אפרים ויתיב
שמרון ברברבו ובתקוף
לב למימר ׃ לבנים נפלו
וגזית נבנה שקמים
גדעו וארזים נחליף ׃
רישיא אגלו ורטבין
מינהון ממני ניכסיא
אתבזיזו ודשפירין
מינהון ניקני ׃ וישגב
יהוה את צרי רצין ׃

עליו ואת איביו יסכ׳
יסכסך ׃ ותקיף יי׳ ית׳
סנאיה דישרא׳ רצין
עלוהי וית בעלי דבב׳
דבבוהי יעדי ׃ ארם
מקדם ופלשתים מא׳
מאחור ויאכלו את
ישראל בכל פה בכל
זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה ׃ ארם ממדי׳
ממדינחא ופלישתאי
ממערבא ובזו ית נכ׳
נכסי ישרא׳ בכל את׳
אתר בכל דא לא תבו
מחוביהון דיתוב
רוגזיה מנהון ועד כ׳
כען מתקפין מידרי׳
מרדיהון ועוד מחא
מחתיה עתידא לא׳
לאתפרעא מנהון ׃
והעם לא שב עד המכ׳
המכהו ואת יהוה
צבאות לא דרשו ׃
ועמא לא תבו לפולחן
מן דאיתי עליהון מ׳
מחא ואולפן מן קדם
יי׳ צבאות לא תבעו ׃
ויכרת
יהוה מישראל ראש
וזנב כפה ואגמון ביום
אחד ׃ ושיצי יי׳ מיש׳
מישרא׳ ריש והגמון
שלטון ואטרון יומ׳
יומא חד ׃ זקן ונשוא
פנים הוא הראש ונב׳

ונביא מורה שקר
הוא הזנב ׃ סב ונסיב
אפין הוא רישא וסי׳
וספר מילה שקר
הוא חלשא ׃ ויהיו מ׳
מאשרי העם הזה
מתעים ומאשריו
מבלעים ׃ והוו מש׳
משבחיה דעמא הדין
מטען ודרברבוהי
מסלעמין ׃ על כן על
בחוריו לא ישמח
יהוה ואת יתמיו וא׳
ואת אלמנתיו לא
ירחם כי כלו חנף ומ׳
ומרע וכל פה דבר
נבלה בכל זאת לא
שב אפו ועוד ידו נט׳
נטויה ׃ על כן על
עולימיהון לא יחדי
יי׳ ועל יתמוהי ועל
ארמלתיה לא ירחם
ארי כולהון חנפין וב׳
ובישין וכל פומהון ׃
ממללין שקר בכל
דא לא תבו מחוביהון
דיתוב רוגזיה מנהון
ועד כען מתקפין מ׳
מרדיהון ועוד מחה
מחתיה עתידא לאת׳
לאתפרעא מינהון ׃ כי
בערה כאש רשעה
שמיר ושית תאכל
ותצת בסבכי היער וי׳
ויתאבכו גאות עשן ׃

לבנים ג׳ וסימ׳ הבה נלבנה לבנים ׃ ותבן לבנים תתנו ׃ לבנים נפלו וגזית נבנה ׃ וחד ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך ׃׃ ב
ואת יי׳ ו׳ וסימ׳ והעם לא שב עד המכהו ׃ הוי היורדים מצרים לעזרה ׃ לא יתנו מעלליהם ׃ כי נבערו הרעים ׃ אלהי השמים אני ירא ׃
ואת יי׳ אלהיהם יבקשו ׃׃ ויכרת ב׳ וסימ׳ ויכרת את הענקים ׃ ויכרת יי׳ מישראל ׃ וחד ויכרת מארץ זכרם ׃ ט׳ בסבכו ל׳ דבו׳

מדין ג̇ וסימ̇ מדין וסבמה · דבבי אתנות צחרות · להטות מדין דלים ·· בלבבו ה̇ וסימ̇ וישם דוד את הדברים האלה · כי
להשמיד בלבבו · והתברך בלבבו לאמר שלום · לדעת כל אשר בלבבו · ודבר אמת בלבבו · וחד ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ··

אריתדלוק כאישתא
פורענות חוביהון חט
חטאיה ותיוביא יש
ישיצנר ותישלוט בש
בשאר עמיא ותשיצנר
מגו משיריתא | בעב
בעברת יהוה צבאות
נעתם ארץ ויהי הע
העם כמאכלת אש
איש אל אחיו לא
יחמלו | בתעביר מן
קדם יי חרובת ארעא
והוה עמא כיקידת
נור גבר על אחוהי
לא חיסין | ויגזר על
ימין ורעב ויאכל על
שמאל ולא שבעו אי
איש בשר זרועו יאכלו |
ויבזון מן דרומא וספן
ושיצנר מן ציפונא ולא
סבע גבר ניכסיה קרי
קריביה יבזון | מנשה
את אפרים ואפרים
את מנשה יחדו המה
על יהודה בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו
נטויה | דבית מנשה
עים דבית אפרים ודב
ודבית עים דבית מנש
מנשה כחדא יתחברון
למיתי על דבית יהוד
יהודה בכל דא לא
תבו מחוביהון דיתוב
רוגזיה מנהון ועד
כען מיתקפין מירד

מירדיהון ועד מחתי
עתירא לאיתפרעא
מינהון |
י הוי החקקים
חקקי און ומכתבים ע
עמל כתבו | ווי דרשמין
רשמין דמינס ונכתב
דליאו כתיבין | להטות
מדין דלים ולגזל מ
משפט עניי עמי להיות
להיות אלמנות שללם
ואת יתומים יבזו | ל
לאסטאה מדין מסכ
מסכינין ולמינס ביא
דרעו מיחשיבי עמי
בדינא למיהוי ארמ
דארמלן עדיהון ודי
ניכסיהון יתמיא יבז
יבזון | ומה תעשו ליו
ליום פקודה ולשואה
ממרחק תבוא על מי
תנוסו לעזרה ואנה
תעזבו כבודכם | ומה
תעבדון ליומא דיסער
עליכון חוביכון ולריגש
עקא דמרחיק ייתי
לאן תירעקון לסעיד
ואיכא תישבקון יקר
יקרכון | בלתי כרע ת
תחת אסיר ותחת
הרוגים יפלו בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו
נטויה | בכין ברמין אי
ארעכון אסירין תת
תתאסרון וברמן קי

קדרביכון קטילין תת
תיתרמון בכל דא לא
לא תבו מחוביהון ד
דיתוב רוגזיה מינהון
ועד כען מתקפין מי
מירדיהון ועוד מחת
מחתיה עתירא לאת
לאיתפרעא מינהון |
הוי
אשור שבט אפי ומט
ומטה הוא בידם זעמי |
ווי אתוראה שולטן
רוגזי ומלאך שליח
מן קדמי עליהון ביד
בילוטי | בגוי חנף את
אשלחנו ועל עם ע
עברתי אצונו לשלל
שלל ולבז בז ולשימו
מרמס כחמר חוצות |
בבינשא חנפא אש
אשלחיניה ועל עמא
דעברו על אוריתא
איפקדיניה למיבז בי
ביזה ולמיעדי עדאה
ולשויתיה לדיש כיסן
שוקין | והוא לא כן
ידמה ולבבו לא כן י
יחשב כי להשמיד
בלבבו ולהכרית גוים
לא מעט | והוא לא כן
מדמי ולביה לא כן ז
מחשיב ארי לשיצאה
אמר בליביה ולאספא
עממין לא בחיסן | כי
יאמר הלא שרי יחדו

לא כן יט̇ וסימ̇ ויאמר יוסף אל אביו לא כן · לא כן לכו נא הגברים · לא כן עבדי משה · כי הגוים ההם אשר אתה · לא כן הדבר כי
איש מהר אפרים · כי לא כן ידברו · כי לא כן ביתי עם אל · ויאמר יואב לא כן אנחנו · ויחטאו בני ישראל דברים · שמענו גאון מואב ·
הלא השבתי ואשמע · ב̇ בו · והוא לא כן ידמה · ב̇ בו · לא כן עשו · לא כן הרשעים · ולב חכמים · אדברה ולא · וחד ולא כן אני ידעתי נאם ה̇ ··

הלא ו̇ חס בספ̇ר וסימ̇ כי יאמר הלא שרי · הלא בכרכמיש כלנו · הלא כאשר עשיתי לשמרון · הלא על האגשים · הלא אני
מחשה · הלא עוד מעט מזער · · · כבדו ג̇ חס̇ בליש וסימ̇ ותאמרו הן הראנו · ותחת כבדו יקד יקד כיקד · האירה מכבדך · ·

מלכים | ארי יימר הז
הלא כל שילטונוהי
כחדא כמלכין חשיבין
קדמי | הלא ככרכמיש
כלנו אם לא כארפד
חמת אם לא כדמשק
שומרון | הלא כמא
דכרכמיש כבישא קדמ
כין כלנא אם לא כמא
דארפד מסירא בידי
כין חמת כמא דעבדית
לדמשק כין איעביד
לשמרון | כאשר מצאה
ידי לממלכות האליל
ופסיליהם מירושלם
ומשמרון : כמא דאת
דאשכחית ידי מלכון
דפלחין לטעותא דצילי
דצלמניהון מה שבח
מירושלם ומשמרון |
הלא כאשר עשיתי
לשמרון ולאליליה
כן אעשה לירושלם
ולעצביה | הלא כמא
דעבדית לשמרון ולט:
ולטעותהא כין אעביד
לירושלם ולצלמניא
דבה |
והיה כי יבצע יהוה את
את כל מעשהו בהר
ציון ובירושלם אפקד
על פרי גדל לבב מלך
אשור ועל תפארת רום
עיניו | ויהי ארי ישיצי
יי למעבד ית כל דאמר

בטורא דציון ובירוש
ובירושלם אסער על
עובדי רם ליבא דמלכ
דאתור ועל תושבחת
רמות עינוהי | כי אמר
בכח ידי עשיתי ובחכ:
ובחכמתי כי נבנותי
ואסיר גבולות עמים
ועתודותיהם שוסתי
ואוריד כביר יושבים |
ארי אמר בתקוף ידי
עבדית ובחכמתי ארי
סוכלתן אנא ואגליתי
עממיא ממדינא לי
למדינא וקירוי תוסו
תושבחתהון בזזית
ואחיזות בתקוף ירת
יתבי כרכין תקיפין | :
ותמצא כקן ידי לחיל
העמים וכאסף ביצים
עזובות כל הארץ אני
אספתי ולא היה נודד
כנף ופוצה פה ומצפצ
ומצפצף | ואשכחת
כקינא ידי נכסי עממ
עממיא וכמכנש ביעין
שביקין כל דיירי ארע
אנא כנשית ולא הוה
נטיל מיפא ושריכא
ופתח פומיה וממלל
מלא | היתפאר הגרזן
על החוצב בו אם יתג:
יתגדל המשור על
מניפו כהניף שבט יז
| את מרימיו כהרים כי

מטה לא עץ | האיפש:
האיפשר דישתבח
חזן לילא על דחליל
ביה למימר הלא אנא
נגרית בארמא חטור
למימחי לא חוטרא
מחי אילהין מן דמחי
ביה :
לכן ישלח האדון אד
יהוה צבאות במשמ
במשמניו רזון ותחת
כבודו יקד יקוד כיקוד
אש | חלף דאיתרברב
מלכא דאתור בכין יש
ישלח רבון עלמא
יי צבאות בר בנוהי
מחא ותחות יקרהון
מיקר יקדון כיקידת
אישא | והיה אור
ישראל לאש וקדושו
ללהבה ובערה ואכלה
שיתו ושמירו ביום
אחד | ויהי מריה
נהוריה דישראל וקדי
וקדישיה מימריה תז
תקיף כאישתא ופית:
ופיתגמוהי כשלהובית
ויקטיל וישיצי שיל:
שילטונוהי וטורנוהי
ביומא חד | וכבוד יערו
וכרמילו מנפש ועד
בשר יכלה והיה כמס
כמסס נסס | ויקר
סגי משיריתיה נפש:
נפשיהון עם פגריהון

ולא היה בה̇ וסימ̇ ולא היה שער יצהב בו · ולא היה מים לעדה · ויחנו ברפידים · ויבאם לבבם ולא · וישבת המן ממחרת · ולא
היה בהם · ולא היה כיום ההוא · ומאכל שלחנו · וחבריו · ולא היה דברו ראשון · ולא היה לבבו שלם · וחבריו · מים למחנה · דבר רע
בסיר · ולא היה להם · וחבריו · צודד כנף · בה מטה עז · לששון בנים · לאליעזר · למחלי · ביום ההוא עוד · אחי יי פליט · וראיתיו · ב בו · ·

ונחרצה ג̇ וסימ̇ כי כלה ונחרצה יי̇ אלהים ׀ ועתה אל תתלוצצו ׀ והגביר ברית לרבים ׀ וחד כי נחרצה נעשתה ׃׃ הקשיבי
ב̇ וסימ̇ הקשיבי לישה עניה ענתות ׀ הקשיבי ארץ ומלואה ׃׃ נדדה ב̇ וסימ̇ נדדה מדמנה ׀ נדדה שנת המלך ויאמר ׃׃

ושיצי ויהי תביר ועו
וערייק ׀ ושאר עץ יע
יערו מספר יהיו ונער
יכתבם ׀ ושאר עבדי
קרבא יסופון למיהוי
עים דמנין ומלכי
חלשא יתחשבון ׀
והיה ׀
ביום ההוא לא יוסיף
עוד שאר ישראל וה
ופליטת בית יעקב
להשען על מכהו ונ
ונשען אל יהוה קדוש
קדוש ישראל באמת ׀
ויהי בעידנא ההוא
לא יוספון עוד שא
שארא דישראל ושיז
ושיזבת בית יעקב ל
לאיסתמכא על עממ
עממיא דהוו מפלח
מפלחין בהון ויסת
ויסתמכון על מימר
דיי קדישא דישראל
בקשוט ׀ שאר ישוב
שאר יעקב אל אל
גבור ׀ שאר דלא חטו
ודתבו מחטאה שאר
שארא דבית יעקב
יתובון למפלח קדם
אלהא גיברא ׀ כי אם
יהיה עמך ישראל
כחול הים שאר
ישוב בו כליון חרוץ
שוטף צדקה ׀ ארי אם
ארי אם יהי עמך יש

ישראל סגי כחלא דימ
שאר דלא חטו ודתבו
מחטאה ותעברון לז
להון גברין דמיתאגרן
דמיזכרן בזכו ׀ כי כלה
ונחרצה אדני יהוה
צבאות עשה בקרב
הארץ ׀ ארי גמירא וש
ושיצאה יי אלהים צב
צבאות עביד עים כל
רשיעי ארעא ׀
לכן כה
אמר אדני יהוה צבא
צבאות אל תירא עמי
יושב ציון מאשור
בשבט יככה ומטהו יש
ישא עליך בדרך מצ
מצרים ׀ בכן כדנן א
אמר יי אלהים צבאות
לא תידחל עמי יתיב
ציון מאתוראה בשו
בשולטניה ימחינך
ומרותיה ירמי עלך
כיד כאורח מצרים ׀ כי
עוד מעט מזער וכלה
זעם ואפי על תבליתם ׀
ארי עוד זעיר מזעיר
ויסופון לווטיא מינכון
דבית יעקב ורוגזי על
עממיא עבדי תבלא
לשיציותהון ׀ ועורר
עליו יהוה צבאות
שוט כמכת מדין בצור
עורב ומטהו על הים
ונשאו בדרך מצרים ׀

ויתי עלוהי יי צבאות
מחא כמחא מדין כק
כקטילת עורב ומרותיה
תעדי מנכון כמא
דעדת מרות פרעה על
ימא ויתעבדון לכון גי
גבורן כד כאורח מצרים ׀
והיה ביום ההוא יסור
סבלו מעל שכמך ועו
ועלו מעל צוארך וח
וחבל על מפני שמן ׀
ויהי בעידנא ההוא
תעדי מרותיה מנך
ונירה מעל צוארך
ויתברון עממיא מן ק
קדם משיחא ׀ בא על
עית עבר במגרון למכ
למכמש יפקיד כליו ׀
אתא על עית עבר
במגרון למכמש ימני
רבני משריתיה ׀ עב
עברו מעברה גבע מ
מלון לנו חרדה הרמה
הרמה גבעת שאול
נסה ׀ גזו עברו ירדנא
בגבע בתו להון אתבהל
יתבי רמתא אינש ג
גבעת שאול ערקו ׀ צ
צהלי קולך בת גלים
הקשיבי לישה עניה
ענתות ׀ ארימי קלכון
אינש בת גלים אציתי
דיתבין בליש דדירין
בעמיא ענתות ׀ נדדה
מדמנה ישבי הגבים

על יי̇ ל̇א וסימ̇ ובקר וראיתם ׀ בהתו יי̇ ׀ הנועדים ׀ גלת במדבר ׀ ובני אליאב ׀ או חולם ׀ והיא מרדת ׀ ויחפאו ׀ ונשען יהנלוים ׀
תתענג על ׀ הנני פקדי השבירוהו ׀ ונשמד ׀ חושב על ׀ והלדבים ׀ בא חגבי ׀ וישבעו בם ׀ ביצר לו על ׀ כי בשובכם על ׀ ועתה דברו ועבדיו ׀
יתיצבו מלכי ארץ ׀ ישעו ואין ׀ ותתענג ׀ גל על יי̇ ׀ השלך על ׀ שברו על ׀ להתיצב על ׀ וחברו ב̇ ברי רחב נפש אבה מדון ׃׃

ישפוט ג מלא בליש וסימ ולא למראה עיניו ישפוט · והוא רמים ישפוט · הבעד ערפל ישפוט ״ ״ למראה ד ב וב וסי
כל עץ נחמד למראה וטוב · מזבח גדול למראה · ולא למראה עיניו ישפוט · והעגבה עליהם למראה · ב קדמ׳ קמ׳ וב בתל׳ פת׳

חעיזו ואיתברו אינש
מדמנה יתכי גבים
גלו
עוד היום בנב לעמוד
ינפף ידו הר בת ציון
גבעת ירושלם ער
כען יומא רב וסגי ועד
ועידן ליה למיעל הא
סנחריב מלכא דאתור
נטל ועבר תלת אורנין
ודבר עימיה מאתן א
אלפין גיספנין דדהב
רבני ק מלכין קיטר
תגי יהבין בהון ודבר
עימיה מאתן אלפין
אחידי סייפין ורומחין
ודבר עימיה מאתן
אלפין מח צצין גירין
וגיברין דרהטין קדמו
קדמוהי מאה אלפין
ודבר עימיה מאתן
אלפין מח נזבי גירא
מנרין משירייתיה הן
מאתן אלפין ושיתין
רפרא חסר חד אורכא
דמשירייתיה ארבע
מאה פרסין צואר
סוסוותיה ארבעין פ
פרסין משריתא קד
קדמאה כד עברו ביה
בירדנא שתו מיא ד
דהוו בירדנא משרית
תיניינא כד עברו ביר
בירדנא דלו בעקבי
סוסוותהון ושתו מיא
משריתא תליתאה
כד עברו בירדנא לא
אשכחו תמן מיא וחו
וחפרו בירין ושתו מ
מיא אתא וקם בנוב
קרית כהניא לקביל ש
שורא דירושלם ענ
וכן אמר לחילוותיה
הלא דא היא קרתא
דירושלם דעלה אי
ארגישית כל משירו
משירייתי ועלה כבית
כבושית כל מדינתיי
הלא היא זעירא וחלי
וחלשא מכל כרכי ע
עממיא דכבישית בה
בתקוף ידיי עלה קם
מניד ברישיה מוביל
ומייתי בידיה על טור
בית מקדשא דבציון ו
ועל עזרתא דבירושלם
הנה
האדון יהוה צבאות
מסעף פארה במערצה
ורמי הקומה גדועים
והגבהים ישפלו הא
הלה דאיתרברב סנח
סנחריב מלכא דאתור
הא ריבון עלמא יי׳ צ
צבאות רמי קטול ב
במשירייתיה כבעיט
דמיתבעיט במעצרת
ורמי קומה יתקטפון
ותקיפיא ותלותיא יב
ימאכון ונקף סבכי הי
היער בברזל והלבנון
באדיר יפול ויקטיל
גיבר משריתא דמי
דמיתגברין כברזלא
ועבדי קרבא על א
ארעא דישראל יתרמ
יתירמון נבילתהון
יא ויצא חטר מגזע
ישי ונצר משרשיו
יפרה ויפוק מלכא
מבנוהי דישי ומשי
ומשיחא מבני בנוהי
יתרבי ונחה עליו
רוח יהוה רוח חכמה
ובינה רוח עצה וגב
וגבורה רוח דעת
ויראת יהוה והשרי
עלוהי רוח נבואה
מן קדם יי׳ רוח חכ
חכמתא וסוכלתנו
רוח מילך וגבורא ר
רוח מדע ודחלתא
דיי׳ והריחו ביראת
יהוה ולא למראה עי
עיניו ישפט ולא למ
למשמע אזניו יוכיח
יוכיה ויקרביניה לז
לדחלתא דיי׳ ולא
לחיזו עינוהי יהא ד
דאין ולא למשמע
אודנוהי יהא מוכח
ושפט בצדק דלים
והוכיח במישור
לענוי ארץ והכה א
ארץ בשבט פיו וברו

יפול ו מלא וסימ׳ והלבנון באדיר יפול · עליך יפול · והקרוב בחרב יפול · ולא יפול יצרור ארץ · וכל הנספה יפול בחרב ·
אל אדניו שאול · וכל קהלת ומשלי דבות במ׳ · וברשעתו יפל רשע · מלאך רשע יפל ב״ע · באין תחבלת יפל עם ״ ״ במישור ו מל
ועבדי מלך · ושלאחריו · ושפט בצדק · והולכי ערים · תורת אמה · רגלי עמדה · בארח מישור · ויבן מגדלים בירושלם · למדני לעשות ״

מנחתו ד חס בליש וסימ׳ וירא מנחה כי טוב ואת ׳ דבר המלך למנחה ׳ והיתה מנחתו כבוד ׳ המשיך מנחתו ׳ וכל המנחות דכות ״
משלוח ג מלא בליש וסימ׳ אדום ומואב משלוח ידם ׳ השכם ושלוח ׳ דדבר הימי׳ ונשלוח ספרים ביד הרצים ״ נ ״ והאמונה ל ״

וברוח שפתיו ימית
רשע ׀ וידון בקושטא
מסכינין ויוכח בהימ
בהימנותא לחשיכיא
עמא דארעא וימחי
חייבי ארעא במימר
פומיה ובממלל סיפו
סיפוותיה יהא ממית
ארמילוס רשיעא ׀ וה
והיה צדק אזור מת
מתניו והאמונה אז
אזור חלציו ׀ ויהון יה
צדיקיא סחור סחור
ליה ועבדי הימנותא
יהון מקרבין ליה ׀ וגר
זאב עם כבש ונמר
עם גדי ירבץ ועגל וכ
וכפיר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם ׀ ויו
וידור דיבא עם אימ
אימרא ונמרא עם
גדיא ישרי ועגל ואר
ואריה ופטים כחדא
וינוק זעיר יהי מדבר
להון ׀ ופרה ודב תרע
תרעינה יחדו ירבצו
ילדיהן ואריה כבקר
יאכל תבן ׀ ותורתא
ודובא ירעין כחדא
ישרון בניהון ואריא
כתורא ייכול תיבנא ׀
ושעשע יונק על חור
פתן ועל מאורת
צפעוני גמול ידו הד
הדה ׀ ויתרביך ינקא

על חור חורי פתן וע
ועל חיזו גלגלי עינוהי
החורי חורמן חסילא
ידוהי יושיט ׀ לא יר
ירעו ולא ישחיתו
בכל הר קדשי כי מ
מלאה הארץ דעה
את יהוה כמים לים
מכסים ׀ לא יבאשון
ולא יחבלון בכל טורא
דקודשא ארי איתמ
איתמליאת ארעא מי
מדעא דחלתא דיי כמ
כמיא לימא חפן ׀
והיה
ביום ההוא שרש יש
ישי אשר עמד לנס
עמים אליו גוים יד
ידרשו והיתה מנחתו
כבוד ׀ ויהי בעידנא
ההיא בר בריה דישי
דעתיד דיקום את לי
לעממיא ליה מלכון
ישתמעון ויהי אתר
בית מישרוהי ביקר ׀
והיה ׀
ביום ההוא יוסיף יה
יהוה שנית ידו לקנות
את שאר עמו אשר
ישאר מאשור וממ
וממצרים מפתרוס ו
ומכוש ומעילם ומש
ומשנער ומחמת
ומאיי הים ׀ ויהי ב
בעידנא ההיא יוסיף

יי תנינות גבורתיה
למפרק ית שארא ד
דעמיה דישתאר מ
מאתור וממצרים ומ
ומפתרוס ומהודו
ומעילם ומשנער ומ
ומבבל ומחמת ומגני
ומנגוות ימא ׀ ונשא
נס לגוים ואסף נדחי
ישראל ונפצות יה
יהודה יקבץ מארבע
כנפות הארץ ׀ ויזקוף
את לעממיא ויכנש י
מבדרי ישראל וגלות
יהודה יקריב מארבע
רוחי דארעא ׀ וסרה
קנאת אפרים וצררי
יהודה יכרתו אפרים
לא יקנא את יהודה
ויהודה לא יצר ית
את אפרים ׀ ותעדי
קנאתא מדבית אפרים
לא יקנון בדבית יהוד
יהודה ודבית יהודה
לא יעיקון לדבית
אפרים ׀ ועפו בכתף
פלשתים ימה יחדו יבזו
את בני קדם אדום ו
ומואב משלוח ידם
ובני עמון משמעתם ׀
ויתחברון כתף חד
למימחי ית פלישתא
דמערבא כחדא יבזון
ית בני מדינחא אדום
ומואב יושיטון ידה

ונשא יז וסימ׳ על כתפת האפוד ׳ ונשא אהרן את שמות ׳ את האורים ואת התמים ׳ והיה על מצח אהרן ׳ והוא עד או ראה או ׳
ואם נפש ׳ ונשא השעיר עליו ׳ ואם לא יכבס ׳ איש איש כי יקלל ׳ ואם הפר יפר ׳ ונשא שם מהעדר ׳ ויען המלך ׳ וחברו דברי ישראל ׳
ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו ׳ בהר מרום ישראל אשתלנו ׳ לכן כה אמר יי ׳ ונשא המוצה ושלל שללה ׳ הנני גוער לכם את הזרע ״

עלתו ג̇ בליש̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ כי לקח ישראל את ארעו בעלתו · פקדתי את אשר עשה עמלך · והיתה מסלה לשאר יי · ישב ה̇ וסימנ̇
ועתה קרא נא באזני · ויאמר דוד אל יהונתן · אל ישוב דך נכלם · צדה נדר עבדך · ישב אפך ותנחמני · וסימ̇ אבל מסביבא יצפרתא דירושלם ואתנחמי ·

ירדיחון ובני עמון ישת
ישתמעון להון׃ והחר
והחרים יהוה את לש
לשון ים מצרים והנ
והניף ידו על הנהר
בעים רוחו והכהו לש
לשבעה נחלים והדרי
והדריך בנעלים׃ וייבש
ויבש יי ית מי ים
דמצרים וירים מחת
גבורתיה על פרת במי
במימר נביוהי וימחו
וימחיניה לשבעה
נחלין ויהכון ביה בס
בסנדלין׃ והיתה מס
מסילה לשאר עמו
אשר ישאר מאשור
כאשר היתה לישראל
ביום עלתו מארץ מ
מצרים׃ ותהי אורח
כבישא לשארא דעמ
דעמיה די ישתאר
מאתוראה כמא דהות
לישראל ביום מיסקיהו
מארעא דמצרים׃ ו
יב ואמרת ביום ההוא
אודך יהוה כי אנפת
בי ישב אפך ותנחמני׃
ותימר בעידנא ההוא
אודי קדמך יי ארי
על דחבית קדמך הוה
רוגזך עלי כדו יתוב
רוגזך מיני ותרחם ע
עלי׃ הנה אל ישועתי
אבטח ולא אפחד כי

עזי וזמרת יה יהוה
ויהי לי לישועה׃ תא
על מימר אלה פורקני
אנא רחיץ ולא אזד
איזדעזע מן קדם רוח
רוגזי ארי תוקפי ותה
ותושבחתי דחילא
יי אמר במימריה
והוה לי לפריק׃ ושא
ושאבתם מים בששון
ממעיני הישועה׃
ותקבלון אולפן חדת
בחדוא מבחירי צדי
צדיקיא׃ ואמרתם
ביום ההוא הודו לי
ליהוה קראו בשמו ה
הודיעו בעמים עלילו
עלילותיו הזכירו כי
נשגב שמו׃ ותימרון
בעידנא ההוא אודו
קדם יי צלו בשמיה
חוו בעממיא עובדוהי
אדכרו ארי תקוף שו
שמיה׃ זמרו יהוה
כי גאות עשה מידעת
זאת בכל הארץ׃ שבי
שבחו קדם יי ארי
גבורן עבד גליא דא
בכל ארעא׃ צהלי ור
ורני יושבת ציון כי
גדול בקרבך קדוש יש
ישראל׃ בועי ושבחי
כנישתא דציון ארי
אמיר לאשראה שכ
שכינתיה בגויך קריש

קדישא דישראל׃
יג משא
בבל אשר חזה ישע
ישעיהו בן אמוץ׃ מ
מטל כס דלוט לאש
לאשקאה ית בבל
די איתנבי ישעיה בר
אמוץ׃ על הר נשפה
שאו נס הרימו קול
להם הניפו יד ויבאו
פתחי נדיבים׃ על
טורא דיתבא שליוא
זקופו את ארימו
קלא להון אניפו יד
ויעלון בתרעוהי מנ
מנדבין׃ אני צויתי
למקדשי גם קראתי
גבורי לאפי עליזי ג
גאותי׃ אנא פקידית
למזמני את ערעית
גיברי ויתפרעון מ
מינהון אגזי תקוף
תושבחתי׃ קול המון
בהרים דמות עם רב
קול שאון ממלכות
גוים נאספים יהוה
צבאות מפקד צבא
מלחמה׃ קל המון
בטוריא דמות עם
סגי קל אתרגושת
מלכוון עממין דמית
דמית כנשין יי צבאות
ממנים משירין בקר
בקרבא׃ באים מארץ
מרחק מקצה השמים

נשגב ג̇ קמ̇צ̇ וסימ̇ הזכירו כי נשגב שמו · יהללו את שם יי כי נשגב · מגדל עז שם · וחד ונשגב יי לבדו ·ס̇· עזי וזמרת יה ג̇ וסימ̇
דוושע · ודישעיה · ודתהלים ·ס̇· צויתי ה̇ וסימ̇ ויאמר משה אל אהרן בשלו · הן לא הובא את דמיה · ואת יהושע צויתי · אני צויתי
למקדשי · אנכי עשיתי ארץ ·ס̇· נאספים ג̇ וסימ̇ ופלשתים נאספים מכמש · ואנשי חסד נאספים · קול שאון ממלכות גוים נאספים ·ס̇·

לחבל ג׳ וסימ׳ באים מארץ מרחק ׃ לחבל ענוים ׃ ואנכי בראתי משחית לחבל ׃ להבים ג׳ וסימ׳ ומצרים ילדה את לודים ׃ וחברו דה׳
ופני להבים פניהם ׃ אגד ... זדים ד׳ וסימ׳ ופקדתי על תבל רעה ׃ ועתה אנחנו מאשרים ׃ כי הבזה היום ׃ אהיב זדים קח עלי ׃ וכל אב דמן גזע ...

יהוה וכלי זעמו לח
לחבל כל הארץ ׃ אתן
מארעא רחיקא מי
מסייפי שמיא דיי
ומני כס דילוט קדמ
קדמוהי לחבלא כל
רשיעי ארעא ׃ הילי
הילילו כי קרוב יום
יהוה כשד משדי
יבא ׃ אילילו ארי קר
קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי ׃ וכב
וכביזא מן קדם שדי
ייתי ׃ על כן כל ידים
תרפינה וכל לבב אנ
אנוש ימס ׃ על כן כל
ידיא יתרשלן וכל
ליבא דאנשא ייתי
מסי ׃ ונבהלו צירים
וחבלים יאחזון כיולד
כיולדה יחילון איש
אל רעהו יתמהו פני
להבים פניהם ׃ ויתבהו
ויתבהלון עקא יחיה
וחיבלין יחרונון זו
זיע כליתא יזועון ג
גבר בחבריה יתמהון
אפי שלהוביהון אפי
אפיהון ׃ הנה יום יהוה
בא אכזרי ועברה וחר
וחרון אף לשום הארץ
לשמה וחטאיה ישמ
ישמיד ממנה ׃ הא
יומא מן קדם יי אתי
אכזראי ותעבור ות

ותקוף רגז לשואה
ארעא לצדו ׃ וחטאיה
ישיצי מינה ׃ כי כוכבי
השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם חשך
השמש בצאתו וירח
לא יגיה אורו ׃ ארי
כוכבי שמיא ונפיליה
ונפיליהון לא יזהרון
נהוריהון יקביל שי
שימשא במיפקיה
וסיהרא לא יזהר נ
נהוריה ׃ ופקדתי על
תבל רעה ועל רשעים
עונם והשבתי גאון ז
זדים וגאות עריצים
אשפיל ׃ ואסער על
דיירין תבל בישא
ועל רשיעיא חוביהון
ואיבטיל הבות רשיע
רשיעין ותקוף תקי
תקיפין אמאיך ׃ אוק
אוקיר אנוש מפז וא
ואדם מכתם אופיר ׃
איחבב דחליי מדהבא
דמתיקרין מיניה בני
אינשא ועבדי אוריתא
ממסנגא דאופיר ׃
על כן שמים ארגיז וו
ותרעש הארץ ממקו
ממקומה בעברת
יהוה צבאות וביום
חרון אפו ׃ על כן שמי
שמיא אזיע ותזוע ו
אתרא מאתרא כתל

בתעבור מן קדם יי
צבאות וביום תקוף
רוגזיה ׃ והיה כצבי מ
מדח וכצאן ואין מק
מקבץ איש אל עמו י
יפנו ואיש אל ארצו
ינוסו ׃ ויהי כטבי מפת
מפריד וכען ולית דכ
דמכניש גבר לעמיה
יתפנון וגבר לארעיה
יערקון ׃ כל הנמצא
ידקר וכל הנספה יפול
בחרב ׃ כל דישתכח
בה יתקטיל וכל דיי
דייעול לכרכי צירא
יתקטיל בחרבא ׃ וע
ועלליהם ירטשו
לעיניהם ישסו בתיהם
ונשיהם תשגלנה ׃
ועולימיהון יטרפון
לעיניהון ויתבזזון בתי
בתיהון ונשיהון ישת
ישתכבן ׃ הנני מעיר
עליהם את מדי אשר
כסף לא יחשבו וזהב
לא יחפצו בו ׃ הא אנא
מיתי עליהון ית מדאי
די בכספא לא מיטה
מיטפסין ודהבא לא
מיתרעין ביה ׃ וקשתות
נערים תרטשנה ופרי
בטן לא ירחמו ׃ על
בנים לא תחוס עינם ׃
וקשתתהון עולימין
יבועון ועל ולדי מעין

ואדם ט׳ וסימ׳ ואדם אין לעבד את האדמה ׃ אוקיר אנוש מפז ׃ ואדם עליה בראתי ׃ ואדם ביקר בל ילין ׃ קדמ׳ ׃ ואדם על
עפר ישוב ׃ ואדם יפיק תבונה ׃ ואדם מה יבין דרכו ׃ ומוצא חן ושכל טוב ׃ ואדם לא זכר את האיש המסכן ... חשך ד׳ וסימנהו
וינהם עליו ביום ההוא ׃ אור חשך באהליו ׃ כי כוכבי השמים וכסיליהם ׃ חשך משחור תארם ׃ וסימ׳ נהם נהורא דכוכבי אוכמי ...

כמהפכת ו̇ וסימ׳ נצבים׳ אשר הפך יי׳ באפו ובחמתו׳ כמהפכת זרים׳ והיתה בבל צבי ממלכות׳ כמהפכת אלהים את סדם ואת׳
ואת שכניה נאם יי׳ הפכתי בכם כמהפכת אלהים את׳ כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר׳ ירמיה׳׳ ... מדהבה לית דבות׳׳

לא ירחמון על בניא
לא תיחוס עיניהון׃
והיתה בבל צבי ממל
ממלכות תפארת גאון
כשדים כמהפכת את
אלהים את סדום וא
ואת עמורה׃ ותהי בב
בבל חדות מלכוון
חדות מלכוות תושב
תושבחת רבית כסד
כסדאי כהפיכתא די
הפך יי׳ ית סדום וית
עמורה׃ לא תשב
לנצח ולא תשכן עד
דור ודור ולא יהל
שם ערבי ורעים לא
ירבצו שם׃ לא תית
תיתיב לעלם ולא תד
תשרי עד דר ודר ולא
יפרוס תמן ערבי מט
משכניה ורעין לא
ישרון תמן׃ ורבצו
שם ציים ומלאו בתי
בתיהם אחים ושכנו
שם בנות יענה ושעי
ושעירים ירקדו שם׃
וישרון תמן תמוון וי
ויתמלון בתיהון אוח
אוחים וישרון תמן
בנת נעמיין ושידין י
יחיכון תמן׃ וענה אי
איים באלמנותיו ותנ
ותנים בהיכלי ענג
וקרוב לבוא עתה
וימיה לא ימשכו׃ וי
ויצנפון תנינין כבי
כבירניתהון וירודין
בבית מישרי תפנקי
תפנוקיהון וקריב לד
למיתי עידן תברא
דבבל ויומהא לא
יתרחקון׃ כי ירחם

יד

יהוה את יעקב ובחר
עוד בישראל והניחם
על אדמתם ונלוה
הגר עליהם ונספחו
על בית יעקב׃ ארי יי׳
ירחים על דבית יעקב
ויתרעי עוד בישראל
וישרינון על ארעהון
ויתוספון גיורין עי
עליהון ויסתמכון ע
על דבית יעקב׃ ולקח
ולקחום עמים והב
והביאום אל מקומם
והתנחלום בית ישר
ישראל על אדמת
יהוה לעבדים ולשפ
ולשפחות והיו שבים
לשביהם ורדו בנגש
בנגשיהם׃ וידברונו
וידברונון עממין ו
ויובלינון לארעהון
ויחסנינון בית ישרא
על ארעא שכינתא
דיי׳ לעבדין ולאמהן
ויהון שבן לשביהון
ויפלחון במשעבדיהון׃
והיה
ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגזך ומן
העבודה הקשה אשר
עבד בך׃ ויהי ביומא
דיניח יי׳ לך מצערך
וממרותך ומן פולחנ
קשיא די איתפלח
בך׃ ונשאת המשל
הזה על מלך בבל וא
ואמרת איך שבת
נגש שבתה מדהבה׃
ותיטול מתלא הדין
על מלכא דבבל ותימ
איכדין בטילת מרות
משעבדנא סף תקוף
חיבה׃ שבר יהוה מט
מטה רשעים שבט
מושלים׃ תבר יי׳ תקו
תקוף רשיען שולטן
חייבין׃ מכה עמים
בעברה מכת בלתי
סרה רדה באף גוים
מרדף בלי חשך׃ די
דהוה מחי עממין בו
בתקוף מחן דלא פסי
פסקן מפלח בתקוף
עממין מפלח ולא
מנע׃ נחה שקטה כל
הארץ פצחו רנה׃ נחת
שרבת כל ארעא וכי
זבע תושבחתא׃ גם
ברושים שמחו לך
ארזי לבנון מאז ש
שכבת לא יעלה הכרת
הכרת עלינו׃ אף
שילטונין חדיא לך

ויקרוב ד̇ וסימ׳ ועגה איים באלמנותיו׳ כי קרוב יום וקרוב יום ליי׳ וקרוב לשמע מתת הכסילים׳ הודיענו וקרוב שמך׳׳ ... נחה
ג̇ מלע׳ וסימ׳ נחה רוח אלישע׳ נחה ארם על אפרים׳ נחה שקטה כל הארץ׳ וחד ונחה עליו רוח׳׳ ... ורדו ב̇ מב̇ ליש׳
וסימ׳ ורדו בכם שנאיכם׳ והיה שובים לשוביהם׳׳ ... יהל ב̇ א̇ וא̇ וסימ׳ ולא יהל שם ערבי׳ ויהל אור׳ בתר קמ׳׳

במצן ד׳ ג׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ אך בזאת גאות לבם · השמע על קול אלהים · כי עתה במצו עשרת אלפים · גם אתה חלית כמ מל׳
הילל ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס וסימ׳ הילל בן שחר · הלל ברוש ״ תולעה ב׳ וסימ׳ ומכסך תולעה · אף כי אנוש תולעה ״

עלך עתודי ניכסיא
אמירין מיעידן רש
רשכיבתא סליק מן
מחלא עלנא׃ שאול
מתחת רגזה לך לק
לקראת באך עורר
לך רפאים כל עתודי
ארץ הקים מכסאותם
כל מלכי גוים׃ שאול
מילרע זעת לך לקד
לקדמות מיתך אעירת
לך גיברין כל עתודי
ניכסיא קומו מכורי
מכורסותהון כל מ
מלכי עממיא׃ כלם
יענו ויאמרו אליך גם
אתה חלית כמונו
אלינו נמשלת׃ כולה
כולהון יתיבון ויימרון
לך את מרעתא כותנ
לנא דמיתא׃ הורד
שאול גאונך המית
נבליך תחתיך יוצע
רמה ומכסך תולעה׃
איתחת לשאול יקרך
איתרגושת זמרת ת
תחותך ישוון רימא
ועיל מינך רחשא׃
איך נפלת משמים
הילל בן שחר נגדעת
לארץ חולש על גוים׃
איכדין איתרכינתא
מן רומא דהויתא
זיותן כגו בני אינשא
כוכב בחגא בין כו

כוכביא איתרטישתא
לארעא דהויתא קט
קטול בעממיא׃ ואת
ואתה אמרת בלבבך
השמים אעלה ממעל
לכוכבי אל ארים כסי
כסאי ואשב בהר
מועד בירכתי צפון׃
ואת אמרת בליבך לי
לרומא איסק עיל
מן עמיה דאלהא איה
אישוי כורסי מלכו
מלכותי ואיתיב בו
בטורא זמין בסיפר כו
צפונא׃ אעלה על
במתי עב אדמה לעל
לעליון׃ איסק עילוי
כל עמיא איהי עילאי
מכולהון׃ אך אל
שאול תורד אל ירכ
ירכתי בור׃ פרם לש
לשאול תיתחת לסי
לסיפי גוב בית אבדנא׃
ראיך אליך ישגיחו
אליך יתבוננו הזה
האיש מרגיז הארץ
מרעיש ממלכות׃
חזך עלך ידיקון בך
יסתכלון ויימרון הדין
גברא אזיע ארעא
אזיע מלכותא׃ שם
שם תבל כמדבר ועד
ועריו הרס אסיריו
לא פתח ביתה׃ תמן
שוי תבל כמדברא

וקירוהי סגר לאסירו
לאסירוהי לא פתח
תרעא׃ כל מלכי גוים
כלם שכבו בכבוד
איש בביתו׃ כל מלכי
עממיא כולהון שכי
שכבין ביקר גבר בבי
בבית עלמיה׃ ואתה
השלכת מקברך כנצר
נתעב לבוש הרגים
מטעני חרב יורדי
אל אבני בור כפגר
מובס׃ ואת איתרמי
איתרמיתא מקיברך
כיהט טמיר חפר קט
קטילין מטעני חרב
נחתי לגוב בית אבדנ
כפגר מדרדש׃ לא
תחד אתם בקבורה
כי ארצך שחת עמך
הרגת לא יקרא לעו
לעולם זרע מרעים׃
לא תהי כחד מינהון
בקבורה ארי ארעך
חבילתא עמך קטיל
קטילתא לא יתקיים
לעלם זרע מבאשין׃
הכינו לטבח בעון
אבתם בל יקמו וירשו
וירשו ארץ ומלאו
פני תבל ערים׃ אתקי
אתקינו ליבניה לקט
קטול בחובי אבה
אבהתהון דילמא
יקומון ויחסנון ארע

הזה ד׳ רפ׳ וסימ׳ הזה אחיכם הקטן · הזה האיש מרגיז הארץ · הזה יבוא אל ביתי · בבקר זרע את זרעך · וסימ׳ אחיכון
גברא יותי בצפרא ״ כמדבר ו׳ וסימ׳ שם תבל כמדבר · כי עיר בצורה בדד · על מה אבדה הארץ · פן אפשיטנה ערמה ·
ויעידו על צפון · ויוליכם בתהמות כמדבר ״ הורד ב׳ וסימ׳ ויוסף הורד מצרימה · הורד שאול גאונך המית נבליך ״

וידו ג̇ וסימ׳ וידו אחזת בעקב עשו · וידו הנטויה ומי ישיבנה · וידך חלקתה להן ״׳״ בודד ג̇ ומלא וסימ׳ כי מצפון עשן
בא · כי המיה עלו אשור · כצפור בודד על גג ״׳״ ובה ג̇ וסימ׳ אתה הוכחת לעבדך ליצחק · ובה יחסו עניי · ובה אבן יקרה״

ארעא ויתמלון אפי
תבל בעלי רבב ׀ וקמתי
עליהם נאם יהוה צב
צבאות והכרתי לבבל
שם ושאר ונין ונכד
נאם יהוה ׀ ואתגלי
לאתפרעא מינהון
אמר יי צבאות ואיש
ואשיצי לבבל שום
ושאר ובר ובר בר אמר
יי ׀ ושמתיה למורש
קפד ואגמי מים וט
וטאטאתיה במטאטא
השמד נאם יהוה
צבאות ׀ ואשוינה
לירותת קופדין בירת
צדו ביצין דמיין ואה
ואיהממינה כמיא
דמהממין במכבנא
ואיתכבינה לשיצאה
אמר יי צבאות ׀ נשב
נשבע יהוה צבאות
לאמר אם לא כאשר
דמיתי כן היתה וכא
וכאשר יעצתי היא
תקום ׀ קיים יי צבאות
למימר אם לא כמא
דחשבית כין תהא וו
וכמא דיעצית היא
תקום ׀ לשבור אשור
בארצי ועל הרי אבו
אבוסנו וסר מעליהם
עולו וסבלו מעל שכ
שכמו יסור ׀ למיתבר
אתוראה בארעי ועל

טורי עמי ארושש
ארושישניה ותיתעדי
מינהון מרותיה ונו
ונירהך מעל צוריהון
תתפסיק ׀ זאת העצה
היעוצה על כל הא
הארץ וזאת היד
הנטויה על כל הגוים ׀
דא מילכא דימלך
על כל ארעא ודא
גבורתא דימרממא
דשליט על כל מלכי
מלכותא ׀ כי יהוה
צבאות יעץ ומי יפר
וידו הנטויה ומי יש
ישיבנה ׀ ארי יי צבא
צבאות מלך ומן יש
יעדי וגבורתיה דמר
דמירממא ולית דית
דיתבינה ׀
בשנת מות
המלך אחז היה המ
המשא הזה ׀ בשתא
דמית מלכא אחז
הוה מטל נבואתא
הדא ׀ אל תשמחי
פלשת כולך כי נשבר
שבט מכך כי משרש
נחש יצא צפע ופריו
שרף מעופף ׀ לא תי
תיחדון פלישתאי
כולהון דהוה ארי אי
איתבר שולטן דהוה
מפלח בכון ארי מבני
מבני בנוהי דישי

יפוק משיחא ויהון
עובדוהי בכון כחיוי
מפריד ׀ ורעו בכורי
דלים ואביונים לבטח
ירבצו והמתי ברעב
שרשך ושאריתך
יהרג ׀ ויתפרנסון חה
חשיכי עמא ועינותי
ועינותניא ביומוהי
לרוחצן ישרון ויימי
ויימות בכפנא בנך
ושאר עמך יקטל ׀
הלילי שער זעקי
עיר נמוג פלשת כלך
כי מצפון עשן בא וו
ואין בודד במועדיו
אילילו על תרעי
צוחי על קירויך אי
איתברתון פלישתאי
כולהון ארי מצפונא
פורענא אתי ולית
דימא חד בזמנוהי ׀
ומה יענה מלאכי גוי
כי יהוה יסד ציון וו
ובה יחסו עניי עמו ׀
ומה יבסרון אזגדי
עממיא ארי יי שכ
שכליל ציון ובה ת
יתרחצון ויחדון חש
חשיכי עמא ׀

טו
משא מואב
כי בליל שדד ער
מואב נדמה כי בליל
שדד קיר מואב
נדמה ׀ מטל כס דיה

על כל הארץ ז̇ וסימ׳ אם טל יהיה אלהשנה · ושלאחריו · זאת העצה היעוצה · ועתה אל התלוצצו · ואני הנה נתתיך היום ·
והיה יי למלך על כל · ויעש אלהים · וכל תהלות דבוד במ̇ב̇ כי כגבה שמים על הארץ · ויקרא רעב על הארץ ״׳״ ופרין ב̇ וסימ׳
אל תשמחי פלשת כלך · ופרין מתוך לחבי ״׳״ העצה ב̇ וסימ׳ גדול העצה ורב העליליה · זאת העצה היעוצה ״׳״

זעקת ג̇ וסימ̇ זעקת סדם ועמרה כי רבה · כי דרך חרונים זעקת יעערו · לקול זעקת חבליך ״ ״ ובאר ד̇ וסימ̇
וחיצר שועל ובאר שבע · כי הקיפה הזעקה · ואל תדרשו ביתאל · כי שוחה עמקה זונה ״ ״ משמות לית דבות ״ ״

דילוט לאשקאה
ית מואב ארי בליליא
אישתיזב לחבית מ
מואב ואינון המיכון
ובליליא איתכבישת
כרכא מואב ואינון
דרימיו : עלה הבית
ודיבון הבמות לבכי
על נבו ועל מידבא
מואב ייליל בכל ראש
קרחה כל דקן גרועה :
סליקו לבתיא דדיבון
לבמתא למיבכי על
נבו ועל מידבא מוי
מואבאי מיללין בכל
רישיהון מרט דקנן
גילוחן : בחוצותיו ח
חגרו שק על גגותיה
וברחובותיה כלה
ייליל ירד בבכי : בש
בשוקיהון יסרון ש
שקין על אגריהון ו
וברחוביתהון כולהון
מיללין מיצוחין ו
ובכן : ותזעק חשבון ו
ואלעלה עד יהץ נש
נשמע קולם על כן ו
חלוצי מואב יריעו נ
נפשו ירעה לו : ויצ
ויצוחו יתבי חשבון ו
ואלעלה עד יהץ א
אישתמע קלהון על
כן מזרזי מואב מיצ
מצווחין על נפשהון
מיללין : לבי למואב

יזעק בריחיה עד
צער עגלת שלשיה
כי מעלה הלוחית
בבכי יעלה בו כי דרך
חורונים זעקת שבר
יעערו : בליבהון מ
מואבאי יימרון ל
למיערק עד צוער
עגלת תלתום רבתא
ארי במסוקית לוחית
כי רבכן יסקון ב
ארי במחותית חורו
חורונים צווחת
תבירי קרב יבסרון :
כי מי נמרים משמו
משמות יהיו כי יבש
חציר כלה דשא ירק
לא היה : ארי אקיפת
מי נמרים לצרו יהון
ארי יביש עיסבא ס
דיתאה ירקין לא הוה :
על כן יתרה עשה ו
ופקודתם על נחל ה
הערבים ישאום : על
כן שאר ניכסיהון ד
דיקנו יתבזזון ותח
ותחומיהון על ימא
מערבאה יתינסי
מינהון : כי הקיפה ה
הזעקה את גבול מ
מואב עד אגלים ו
בללתה ובאר אלים
יללתה : ארי אקי
אקיפתא צווחתא
ית תחום מואב עד

אגלים מיללין ובי
ובאר אילים נהנוחון :
כי מי דימון מלאו
דם כי אשית על די
דימון נוספות לפ
לפליטת מואב אריה
ולשארית אדמה : א
מי דימון איתמליאו
דם קטילין ארי א
איתוסף על דימון כנ
כנשיה משיירין לש
לשיזבת מואב מלך
במשיריתיה יסק
ולמיבז שארא דא
דארעהון : שלחו
כר מושל ארץ מס
מסלע מדברה אל
הר בת ציון : יהון מ
מסקי מיסין למשי
למשיחא דישראל
דיתקוף על דהוות
במדברא טור כנשת
דציון : והיה כעוף נ
נודד קן משולח תה
תהיינה בנות מואב
מעברות לארנון : והו
ויהון כעופא דאפרח
דאפרחוהי מיקיניה
ואיטלטל יתפקין ו
ויהוין בנת מואב מ
מגזן להון לארנון : ה
הביאו עצה עשו פ
פלילה שיתי כליל
צלך בתוך צהרים
סתרי נדחים נודד אל

אפס ד מלא וסימ כי אפס בסת · אם אפס בסת · כי אפס המץ כלה שד · כי אפס עריץ וכלה לץ · וב אפס מלע ובל שריה
יהיו אפס · דאמר אפס ואמר הם בירלא · וא האפס · · השבתי ב סוף פס וסימ לא ידרך הדרך הידד · בל אנחתה השבתי · ·

תגלו איתמליכו מה
מלך עיכידי עיצא
שוא כלליא טולך
כימא כגו טיהרא
טמירי מטלטליא ר
ומבדריא לא תקרבון
יגורו בך נדחי מואב
הוי סתר למו מפני
שודד כי אפס המץ
כלה שד תמו רמס
מן הארץ ויתיבון ז
בך מטלטליא ומה
ומבדריא מלכות מי
מואב הוי סיתרא יי
להון מן קדם בזוזין
ארי סף מעיקא איש
אשתיצי בוזא ספו
כל דהון דיישין אז
ארעא
והוכן בחסד
כסא וישב עליו באמ
באמת באהל דוד
שופט ודרש משפט
ומהיר צדק בכן מ
משיחא דישראל
יתקן בטוב כורסיה
ויתיב עלוהי בקשוט
בקרתא דדויד דיין
ותבע דין ועביד קש
קשוט שמענו גאון
מואב גא מאד גאו
גאותו וגאונו ועברתו
לא כן בדיו שמענא
ברברבי מואב דמית
דמיתגאון לחדא יק

יקרהון ומתקנהו
ומתנקתהון וגיותנ
וגיותנותהון לקביל
פורענותהון לא ה
שרי להון לכן ייליל
מואב למואב כלה
יליל לאשישי קיר
חרשת תהגו אך נכא
נכאים בכן מיללין
מואבאי למואבאי
כולהון מצווחין על
על אנשי כרך תרק
תוקפהון דהון ימה
ימרון פרם כבישין
כי שדמות חשבון א
אמלל גפן שבמה
בעלי גוים הלמו שר
שרוקיה עד יעזר
נגעו תעו מדבר שו
שלחותיה נטשו
עברו ים ארי איתה
איתבזיזא חשבון מ
משיריית איתקטל
סיעת סיבמא מלכי
עממיא קטילו שיז
שילטוניהון עד יע
יעזר מטו תעו למ
למדברא מטלטלין
גזו עברו ימא על כן
אבכה בבכי יעזר
גפן שבמה אריוך
דמעתי חשבון ואל
ואלעלה כי על קיצך
ועל קצירך הידד
נפל על כן כמא די

דאיתיתי משיריין
על יעזר כן איתי קט
קטולין על סבמא
אירוינך דמעתא
חשבון ואלעלה ארי
על חצדיך ועל קט
קטפיך כחזון נפלו
ונאסף שמחה וגיל
מן הכרמל ובכרמים
לא ירנן לא ירעע
יין ביקבים לא ידרך
הדרך הידד השבתי
ותתכנש ביע וחד
וחידוא מן כרמל
ובכרמיא לא ירוצ
ירוצנן ולא יחיכון ו
חמר כי מעצרתא
לא יעצרון עצרין
עצור אבטילית
על כן מעי למואב
ככנור יהמו וקרבי
לקיר חרש על כן מ
מעיהון דמואבאי
ככינרא המאן ולי
וליבהון על אינש כ
כרך תוקפהון דהון ו
והיה כי נראה כי נלה
נלאה מואב אל הבמה
ובא אל מקדשו להת
להתפלל ולא יוכל
ויהי ארי יתחזי ארי
ילאי על במתא ויע
ויעול לבית טעותיה
למיבעי ולא יכול
זה

שודד ז מלא וסימ כי בא עליה על בבל שודד · יגורו בך נדחי מואב · חזות קשה הגד לי · ב בוי הוי שודד ואתה לא · ב בוי
קול פחדים באזניו · · והוכן ד וסימ והוכן בחסד כסא וישב עליו · יזכור אביריו יכשלו · ויאמר לבנות לו בית · וחד הוכן
כי ערוך מאתמול תפתה · · נלאה ב וסימ והיה כי נראה כי נלאה · טמן עצל ידו בצלחת · וחד ונלאה גשם נדבות · ·

ערער ה̇ חס̇ וסימ̇ ולאשר בערער · ויחנו בערער · מן הירדן מזרח השמש · עזובות ערי ערער לעדרים · והוא ישב בערער · ובל אודו דבות חס̇ ׳׳ ג׳׳ ונקלה ב̇ וסימ̇ ונקלה אחיך עמך · ונקלה כבוד מואב בכל ההמון ׳׳ בשלש ׳׳

הדבר אשר דבר יהו
יהוה אל מואב מאז ׃
דין פיתגמא דמליל
יי על מואב מבכין ׃
ועתה דבר יהוה לא
לאמר בשלש שנים
כשני שכיר ונקלה
כבוד מואב בכל הה
ההמון הרב ושאר
מעט מזער לא כביר ׃
וכען מליל יי למימר
מתלת שנין כשני א
אגירא ויסוף כל יק
יקרהון דמואבאי ד
בכל המון סגיא ושא
ושאר יבחר כדזע
כדזעיר יסוף כל יק
יקרהון ׃
יז משא דמשק
הנה דמשק מוסר
מעיר והיתה מעי ה
מפלה ׃ מטל כס דיז
דילוט לאשתארה
ית דמשק הא דמשק
מיתעדיא ממלכו וו
ותהי לכרך מחלא ׃ ח
עזבות ערי ערער
לעדרים תהיינה ורב
ורבצו ואין מחריד ׃
שביקן קירויהון וה
יחרבן לבית מישרי
עדרין דען יהוין ה
ושרון ולית דמניד ׃
ונשבת מבצר מאפר
מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם
כבוד בני ישראל
יהיו נאם יהוה צב
צבאות ׃ ויבטיל עז
שולטן מאפרים ו
ומלכו מדמשק ושו
ושאר יחידאין מן
ארם ׃ יקרהון כיקר
בני ישראל יהון אמר
יי צבאות ׃
והיה ביום
ההוא ידל כבוד יע
יעקב ומשמן בשרו
ירזה ׃ ויהי בעדנא
ההיא ימאך יקר
יעקב ועותר יקריה
יגלי ׃ והיה כאסף
קציר קמה וזרעו
שבלים יקצור והיה
במלקט שבלים בע
בעמק רפאים ׃ ויהי
כמיכנש חצד קמא
ובדרעיה שובלין י
יחצד ויהי כמלקט
שובלין במישר גיב
גיבריא ׃ ונשאר בו
עוללות כנקף זית
שנים שלשה גרגר
גרגרים בראש אמיר
ארבעה חמשה
בסעפיה פריה
נאם יהוה אלהי יש
ישראל ׃ וישתארון
ביה עוללן כביעור
זיתא תרין תלתא
גרגרין ברייש צפנא
ארבעה חמשא בסי
בסובכה מרדא כין יש
ישתארון יחידאין
צדיקיא בגו עלמא
בינו מלכוותא אמר
יי אלהי ישראל ׃
ביום
ההוא ישעה האדם
על עשהו ועיניו אל
קדוש ישראל תרא
תראינה ׃ בעדנא
ההיא יסתמיך אינ
אינשא על פולחן
עבדיה ועינוהי למי
למימר קדישא דיש
דישראל יסכין ׃ ולא
ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ׃ ואשר
עשו אצבעתיו לא
יראה והאשרים
והחמנים ׃ ולא יס
יסתמיך על אגורי
עובד ידוהי ודאתק
ודאתקנא אצבעתה
לא יתקיים ואשירי
ואשיריא וחנסנ
נסיא ׃ ביום ההוא
יהיו ערי מעזו כע
כעזובת החרש והא
והאמיר אשר עזב
עזבו מפני בני ישר
ישראל והיתה שמ
שממה ׃ בעדנא
ההיא יהוין קרוי

יקצור ג̇ מלא וסימ̇ וזרעו שבלים יקצור · זורע עולה יקצור און · ורואה בעבים לא יקצור ׳׳ כל ל̇ ישעיה אל
במ̇ג על וסימ̇ ביום ההוא ישעה האדם על · הוי הירדים מצרים לעזרה · ישען על ביתו ׳׳ ולא ו̇ דיש̇ פס̇ בספר̇ וסימנ̇
ולא ישעה אל המזבחות · ולא אותי קראת יעקב · ולא ישיב אל לבו · ולא יצמאו בחרבות · ולא תשעינה · ולא יהיה למגדים ׃

יהמיון ג̇ חד מלא · וסימ̇ הוי המון עמים רבים · אך בצלם יתהלך · הנה אויביך יהמיון · ג̇ גמיא ג̇ וחס̇ וסימ̇ ולא יכלה עוד הצפינו · השלח בים צירים · היגאה גמא בלא ביצה · אנך · וחד לקנה וגמא · וגורל ב̇ אחד לעזאזל · לבוזזינו

תוקפהון בי כרך דח
דחרוב ואיתחמיר
דאיתרחיקו מן קדם
בני ישראל ותהי לצדו:
כי שכחת אלהי יש
ישעך וצור מעזך
לא זכרת על כן תטעי
נטעי נעמנים וזמרת
זר תזרענו: ארי שב
שבקת אלה פורקנך
ודחלת תקיפא דמי
דמימריה בסעדך
לא אדכרת בדיל דא
דאת נציבא נצבא נ
בחירא ועובדין מק
מקלקלין אסגית:
ביום נטעך תשגשגי
ובבקר זרעך תפריחי
נד קציר ביום נחלה
וכאב אנוש: באתר
דאיתקדשתון למיה
למיהוי עם תמן קילס
קלקילתון עובדיכון
ואת כד עלתון לארע
שכינתי תמן הוה
חזי לכון למיפלח ש
שבקתון פולחני ופ
ופלחתון לטעותא
אירחקתון תובא
עד דמטא יום תברא
תברכון בכין הוא כי
כיביהון למפח נפש:
הוי
המון עמים רבים כה
בחמות ימים יהמיון

יהמיון ושאון לאמי
לאמים כשאון מים
כבירים ישאון: ווי
המון עממין סגיאין
דכמיהמי ימא הה
המאן ואתרגושת
מלכוון כאתרגושת
מיין תקיפין מתר
מתרגשין: לאמים
כשאון מים רבים יש
ישאון וגער בו ונס
ממרחק ורדף כמוץ
הרים לפני רוח וכג
וכגלגל לפני סופה:
מלכוון דכאתרגושת
מיין סגיאין מה
מתרגשין ואיזעק ביה
ויערוק מרחיק ויז
ויתרדיף כמוץ ט
טוריא קדם רוחא
וכגלגלא קדם עלע
עלעולא: לעת ערב
והנה בלהה בטרם
בקר איננו זה חלק
שוסינו וגורל לבוז
לבוזזינו: לעידן רמ
רמשא והא כדלא
הוא עלא צפרא
והא כדלא איתחזי
דין חולק לאנסא
ועדב לבוזנא: יח
הוי ארץ
צלצל כנפים אשר
מעבר לנהרי כוש:
ווי ארעא דאתן

לה בספינן מארעא
רחיקא וקילעיהון:
פריסין כנשרא ד
דטאים בכנפוהי דמ
דמיעבר לנהרי הוד
הודו: השולח בים
צירים ובכלי גומא
על פני המים לכו מ
מלאכים קלים אל
גוי ממשך ומורט
אל עם נורא מן הוא
והלאה גוי קו קו ומ
ומבוסה אשר בזאו
נהרים ארצו: דמש
דמשלח בימא איז
איזגדין קלילין לות ובידהון על אפי מיא אזילו: איזגדין
עמא אנסא ובזוזא
לות עמא דיתקרה
מינכון ולהלא עמא
דיתקף מינכון להד
ולהלא עמא אנסא
ובזוזא דבזו עממיא
ארעיה: כל ישבי
תבל ושכני ארץ כ
כנשא נס הרים
תיראו וכתקע שו
שופר תשמעו: כל
דיתבין בתבל ודיי
ודשרן בארעא כ
כמיזקף את על טוריא
תיחזון אתא וכמי
וכמיתקע שופרא
תשמעון פורקן:
כי
כה אמר יהוה אלי

על פני מים ה̇ וסימ̇ ופרשי מכמרת על פני מים · ובכלי גמא על פני מים · נדמה שמרון מלכה · חק חג על פני מים · הוא על פני מים · ומבוסה ג̇ וסימ̇ השלח בים צירים · בעת ההיא יובל שי · כי יום מהומה ומבוסה · ובבקר ו̇ וסימ̇ ובבקר תשבעו לחם · ובבקר שכבת הטל · ובבקר זרעך תפריחי · ובבקר תפלתי תקדמך · ובבקר היא שבה · ובבקר אמר למלך ויתלו

גזום ד׳ ומס׳ וסימ׳ וירא אלוין יי באלצי׳ בחם השמש׳ רבב וכעבתי׳ כחם צח עלי אור׳ זחר ביום קציר׳ ג׳ ויבש ה׳
וסימ׳ ונשתו מים מהים׳ ואת פריה יקוסם ויבש׳ ויבש ראש הכרמל׳ ונהר יחרב ויבש׳ לערב ימולל ויבש׳ עיר בעיר ל׳

אשקוטה ואביטה
במכוני כחום צח עלי
אור כעב טל בחום
קציר ׀ ארי כידנן אמ
אמר יי לי אניח לעמ
לעמי ישראל ואשקוט
להון ואתיר עי מימ
ממדור קודשי לאיט
לאוטבא להון כרבן
ורחמין איתי להון כז
כפריע כשחין פיצית
על שמש כענן טל
בשחין חצר ׀ כי לפני
קציר כתם פרח ובסר
ובוסר גמל יהיה נצה
וכרת הזלזלים במזמ
במזמרות ואת הנטישות
הנטישות הסיר התז ׀
ארי עד לא ימטי זמן
חצרא אילנא לאפ
לאפרחא וכוסרא
מיניה סביר דיקטל
שולטוני עממיא
בחרבא וית תקיפיהון
יעדי ויעבר ׀ יעזבו
יחדו לעיט הרים ול
ולבהמת הארץ וקץ
עליו העיט וכל בה
בהמת הארץ עליו
תחרף ׀ ישתבקון כח
כחדא לעופא דטוריא
דטוריא ולבעירא
בקיטא יהי שרי
עלוהי כל עופא דש
דשמיא וכל בעירא

דארעא עלוהי יעד
יעברון סיתוא ׀ בעת
ההיא יובל שי לאה
ליהוה צבאות עם
ממשך וממורט מ
מעם נורא מן הוא
והלאה גוי קו קו ומ
ומבוסה אשר בזאו
נהרים ארצו אל
מקום שם יהוה צב
צבאות הר ציון ׀ בז
בעידנא ההיא ייתו
ייתוניה בתקרובא
לקדם יי צבאות לע
לעמא אנסא ובזיזא
ולות עמא דיתקף
מיבכין ולהלא עמא
אנסא ובזיזא דבזון
עממיא ארעיה לא
לאתרא דאיתקרי
שמיה דיי צבאות ד
דשכינתיה בטורא
דציון ׀

יט
משא מצרים הנה
יהוה רכב על עב ק
קל ובא מצרים ונעו
אלילי מצרים מפניו
ולבב מצרים ימס בק
בקרבו ׀ מטל כס דל
דילוט לאשקאה
ית מצרים הא יי
מתגלי בענן יקריה
לאתפרעא ממצרי
ויתברון טעות מצ
מצראי מן קדמוהי

וליבא דמצרים ית
יתימסי במעיהון ׀
וסכסכתי מצרים
במצרים ונלחמו אי
איש באחיו ואיש ב
ברעהו עיר בעיר מ
ממלכה בממלכה ׀
ואגרי מצרים במ
במצראי ויגחון קר
קרב גבר באחוהי
וגבר בחבריה קרי ק
בקרי מלכו במלכו ׀
ונבקה רוח מצרים
בקרבו ועצתו אבלע
ודרשו אל האלילים
ואל האטים ואל
הידענים ׀ ותתימסי
רוחא דמצראי במ
במצראי במעיהון
וחכימיהון איטפ
עם ויתבעון מן טע
טעון ומן חרשין ו
ומזכירין ומן דכורו ׀
וסכרתי את מצרים
ביד אדנים קשה
ומלך עז ימשל בם
נאם האדון יהוה צב
צבאות ׀ ואימסר ית
מצראי ביד ריבון ע
עלמא יי קשי ומלך
תקיף ישלוט בהון ׀
אמר ריבון עלמא
יי צבאות ׀ ונשתו
מים מהים ונהר יח
יחרב ויבש ׀ והאזניחו

קשה הקשה ה׳ וסימ׳ וסכסכתי את מצרים׳ מדעתי כי קשה אתה׳ והאיש קשה ורע מעללים׳ ושפטו את העם בכל
עת׳ ואת מריך ואת ערפך הקשה׳ וסימ׳ מדעתי סברית לגברא דמלוי עריפן׳ ונהר ד׳ וסימ׳ ונהר יוצא מעדן׳ ונהר
יחרב ויבש׳ דישעיה׳ ונהר יסובבני׳ אזלו מים מני ים׳ ונשתו ב׳ וסימ׳ ונשתו מים עד ים׳ ונשתו אלילי מצרים׳

איס ב̇ א̇ ראש וא̇ סוף וסימ̇ איש איפוא חכמיך ׳ ולא נודע מקמו איש ״ ״ ויגידו ד̇ רפ̇ וסימ̇ שאל את גשריך
ויגידו לך ׳ איש אפוא חכמיך ׳ יגשו ויגידו לנו ׳ ויבאו ויגידו צדקתו ״ ״ ופחד ב̇ וסימ̇ וחרד ופחד מפני ׳ ופחד למידעי ״ ״

מיא מימא ונהרון׃
יחרב ויבש׃ והאז
והאזניחו נהרות דז
דללו וחרבו יאורי
מצור קנה וסוף קמ
קמלו׃ ויצדון נהרי
ונהרוותהון ויבשון׃
ויתחרבון נהריהון עי
עמיקיא קני וגומא
לא יסקון׃ ערות על
יאור על פי יאור וכל
וכל מזרע יאור יבש
נדף ואיננו׃ ויבש רט
רטוב דנהרא ויהי
בכיפיה וכל בית מזרע
נהרהון ויבש ויתחרב
ולא יצמח׃ ואנו הד
הדיגים ואבלו כל
משליכי ביאור חכה
ופרשי מכמרת
על פני מים אמללו׃
ויצדון צידוניא
ויתאבלון כל דהוו
רמן בנהרא חכתא
ופרסי ביתנא דסרין
דסריקין ומחו מיתר
מיתרן׃ ובשו עבדי
פשתים שריקות וא
וארגים חורי׃ ויבהת
ויבהתון פלחי כתנא
דסרקין ומרון מניה
מיתרן׃
והיו שתתיה מדכא
מדכאים כל עשה
שכר אגמי נפש׃ וה

ויהון אתר בית שתי
שתימקיא מבישין׃
אתר דהוו עבדין סי
סיכרתא וכנשין מי
מיא גבר לנפשיה׃
אך אוילים שרי צ
צען חכמי יעצי
פרעה עצה נבערה
איך תאמרו אל פר
פרעה בן חכמים אני
בן מלכי קדם׃ ברם
איטפשו רברבי טז
טאניס חכימיא למ
דמילכוהי לפרעה
מילך דטעו איכדין
תימרון לפרעה בני
חכימין אנחנא ואת
בר מלכין דמלקדמין׃
איס איפוא חכמיך
ויגידו נא לך וידעו׃
מה יעץ יהוה צבא
צבאות על מצרים׃
אן אינון חכימך ויח
ויחוון כען לך וידע
וידעון מא מלך יי
צבאות על מצרים׃
נואלו שרי צען נש
נשאו שרי נף התע
התעו את מצרים
פנת שבטיה׃ איט
איטפשו רברבי טא
טאניס טעו אינש
ממפיס אטעיאו ית
מצרים רבני פלכהא׃
יהוה

מסך בקרבה רוח
עועים והתעו את
מצרים בכל מעשהו
כהתעות שכור בק
בקיאו׃ יי רמא בינ
בניהון רוחא דט
דטעו ואטעיאו ית
מצראי בכל עובדיה
כמא דטעי רויא ית
ובדידיה בתוביה׃ ולא
יהיה למצרים מע
מעשה אשר יעשה
ראש וזנב כפה ואג
ואגמון׃ ולא יהי לה
למצרים מלכא
דימליך ריש והימון
שילטון ואטרון׃
ביום
ההוא יהיה מצרים
כנשים וחרד ופחד
מפני תנופת יד יהוה
צבאות אשר הוא
מניף עליו׃ בעידנא
ההוא יהון מצראי
חלשין כנשיא וזועין
ויתברון מן קדם אר
ארמות גבורתא דיי
צבאות דהוא מרים
עליהון׃ והיתה אד
אדמת יהודה למצ
למצרים לחגא כל
אשר יזכיר אתה
יפחד מפני עצת יהו
יהוה צבאות אשר
הוא יועץ עליו׃ ותהי

עשי יו̇ בת̇ י̇ וסימ̇ מלא אתם חכמת לב ׳ והיו שתתיה מדכאים ׳ ועתה אנחנו מאשרים ׳ ועמד לרב עשי מלאכה חיצבים ׳
ועל ידם חיל צבא שלשי ׳ ויתנו על יד ׳ עשי המלאכה ׳ תצי דפס׳ דה ׳ ויתיבו את הכסף ׳ ויעשו עשי ׳ ועל עשי מלאכת ׳ דברי ו׳
דינוגי ׳ יורדי הים באניות ׳ שפתי שקר ׳ וארעה כי ׳ ואשיק ׳ מנשאים ׳ ומן ויהי בשנת עשרים עד סוף דספר דבר בת̇ יוד ״ ״

אורעט

ברכו ד̇ וסימ̇ כריח שדה אשר ברכו ׳ וישטם עשו בלבו ׳ את פעלהי השביצי ׳ אשר ברכו יי׳ ׳׳ ורב ה̇ וסימ̇ הדרת
גמיני ואשמידם ואמחה ׳ ועגית ואמירת לפני ׳ ויהי עד בא דבר שאול ׳ והעם הולך ורב אחרי אבשלום ׳ והיה לאות ולעד יי׳ ׳׳

ארעא דבית יהודה
למימר לדחלא כל
דידכר יתה ליה יזו
יזוע מן קדם מילכא
דיי צבאות דהוא מ
מליך עליהון׃
ביום ההוא
יהיו חמש ערים בא
בארץ מצרים מדברו
מדברות שפת כנען
ונשבעות ליהוה צבו
צבאות עיר ההרס יא
יאמר לאחת׃ בעידנא
ההיא יהוין חמש ק
קרוין בארעא דמצרי
ממללן ממלל כנענאה
ומקימין בשמא דיי
צבאות קרתא בית
שמש דעתידא למיח
למיחרב יתאמר חדא
חדא מינהון׃
ביום ההוא
יהיה מזבח ליהוה
בתוך ארץ מצרים ומ
ומצבה אצל גבולה
ליהוה׃ בעידנא ההוא
יהי מדבחא מתקן ק
קדם יי בגו ארעא ד
דמצרים וקמתא בית
בסטר תחומיה לקדם
יי׃ והיה לאות ולעד
ליהוה צבאות בארץ
מצרים כי יצעקו אל
יהוה מפני לחצים
וישלח להם מושיע

ורב והצילם׃ ויהוי לא
לאת ולסהיד קדם יי
יי צבאות בארעא א
ארי יצלון קדם יי מן
קדם דחקיהון וישלח
להון פריק ודין ויש
וישיזבינון׃ ונודע יה
יהוה למצרים וידעו
מצרים את יהוה
ביום ההוא ועבדו זבח
ומנחה ונדרו נדר לי
ליהוה ושלמו׃ ותתגלי
גבורתא דיי לאותבא
למצרים וידעון מצ
מצראי למדחל מן
מן קדם יי בעידנא
ההוא ויפלחון בנכ
בנכסת קודשין ובק
ובקרבנין וינדרון ניד
נידרין קדם יי וישל
וישלמון׃ ונגף יהוה
את מצרים נגף ורפ
ורפוא ושבו עד יהוה
ונעתר להם ורפאם׃
וימחי יי ית מצראי מ
מחא ואסיתון ויתובון
לפולחנא דיי ויקביל
צלותהון ויסי יתהון׃
ביום ההוא תהיה מס
מסלה ממצרים אש
אשורה ובא אשור
במצרים ומצרים
באשור ועבדו את מ
מצרים את אשור׃
בעידנא ההיא תהוי

אורח ממצרים לא
לאתור ויגיחון אתור
אתוראי במצראי ומ
ומצראי באתוראי וי
ויפלחון מצראי ית
אתוראי׃
ביום ההוא יה
יהיה ישראל שלישי
שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב
הארץ׃ בעידנא ההוא
יהי ישראל תליתאה
למצראי ולאתוראי
בירכא בגו ארעא׃
אשר ברכו יהוה צבא
צבאות לאמר ברוך
עמי מצרים ומעשה
ידי אשור ונחלתי
ישראל׃ די בריכיה יי
צבאות למימר בריך
עמי דאפיקית ממצ
ממצרים דעל דחבו
קדמי אגליתי יתהון
לאתור וכדו דתבו מ
מיתקרן עמי ואחסנ
ואחסנתי ישראל׃

כ

בשנת
בא תרתן אשדודה
בשלח אתו סרגון מ
מלך אשור וילחם
באשדוד וילכדה׃
בשתא דאתא תרתן
לאשדוד כד שלח
יתיה סרגון מלכא
דאתור ואגיח קרבא

ומעשה ל̇ וסימ̇ והיה בגוף ונבלתה ׳ אשר ברכו יי׳ צבאות ׳ ועתה יי׳ אבינו אתה ׳ ובנו לא יבנו ואחר ישב ׳ ומעשה
האפנים כמעשה ׳ בי מעמדם ליד בני ׳ השמים מספרים כבוד אל ׳ לפנים הארץ יסדת ׳ ויהי נעם יי׳ אלהינו עלינו ומעשה ׳ ב בן ׳׳
יצעקו ג̇ וסימ̇ והיה לאות ולעד ׳ שם יצעקו ׳ ובעת צרתם יצעקו ׳׳ גדר ה̇ כל גדרא דארמלתא שלים עבדא ולא אתקבל ׳

רגליך ה חס ופיט והם תכו לרגליך ישא · של נעליך מעל רגליך · דיהושע · ונעלך החלץ מעל רגליך · דישעיה · ואם תשוב
משבת רגליך · הטבעו בבוץ רגליך · וכל גדיב · רבות חס במא מל · עד אמות הדם רגליך · · · אנחתה · ורפי ה · ·

באשדוד וילכדה׃
בעת ההיא דבר יהוה
ביד ישעיהו בן אמוץ
הנביא לאמר לך ופ׳
ופתחת השק מעל
מתניך ונעלך תחלץ
מעל רגליך ויעש כן
הלוך ערום ויחף׃ בע
בעידנא ההיא גזר
יי׳ ביד ישעיה בר
אמוץ למימר איזיל
ותיסר סקא מחרצך
ומסנך תשלוף מעל
ריגלך ועבד כין אזיל
פחח׃ ויאמר יהוה
כאשר הלך עבדי ישעיהו
ישעיהו ערום ויחף
שלש שנים אות ומו׳
ומופת על מצרים ועל
כוש׃ ואמר יי׳ כמא
דהליך עבדי ישעיה
פחח ויחף תלת שנין
את ומופת על מצרים
ועל כושאי׃ כן ינהג יי׳
מלך אשור את שבי
מצרים ואת גלות כו׳
כוש נערים וזקנים
ערום ויחף וחשופי ש׳
שת ערות מצרים׃ כן
ידבר מלכא דאתור
ית שבי מצראי וית
גלות כוש עולימין ו׳
וסבין פחחין ושחפין
וגלן עיריא קלן מ׳
מצראי׃ וחתו ובשו
מכוש מצרים מבטם
וממצרים תפארתם׃
ויתברון ויחתון מכ׳
מכוש בית רוחצנה׳
רוחצנהון ומן מי׳
מצרים תושבחתהון׃
ואמר יושב האי הז׳
הזה ביום ההוא הנה
כה מבטנו אשר
נסנו שם לעזרה לה׳
להנצל מפני מלך
אשור ואיך נמלט ו׳
אנחנו׃ ויימר יתיב ׳
מבא הדין בעידנא
ההיא הכדין אתר
בית רוחצנא דהוינא
סבירין למיעדך
לתמן לסעיד לאי׳
לאישתיזבא מן קד׳
קדם מלכא דאתור
ואיכדין נפשהון לא
שיזיבו ואיכדין מן
נישתיזיב אנחנא׃

כא

משא
מדבר ים כסופות ב׳
בנגב לחלוף ממדבר
בא מארץ נוראה׃
מטלן משירין דא׳
דאתין ממדברא כ׳
כמי ימא דעדן כע׳
בעלעלין אתו באוז׳
באורח דרומא מי׳
מידברין ואתין כמו׳
במדברא מארעא
דאיתעבידא בה הז׳
חסינן׃ חזות קשה
הגד לי הבוגד בוגד
והשודד שודד עלי
עילם צורי מדי כל
אנחתה השבתי׃ א׳
אמר נביא נבואה
קשיא איתחזיא לי
אנסיא מיתאנסין׃
ובוזיא מיתבזזין ז׳
סקו עלמאי תקיפו
מדאי כל דהוו מי׳
מיתאנחין מן קדם
מלכא דבבל אניחית
להון׃ על כן מלאו
מתני חלחלה צירים
אחזוני כצירי יולדה
נעויתי משמע נה׳
נבהלתי מראות׃ על
כן איתמליאו חרצ׳
חרציהון זיעא רתו׳
דחלא אחדתנון הא
כחיבלין ליליתא
איטפשו מילמשמע
טעו מילמחזי׃ תעה
לבבי פלצות בעתתני
את נשף חשקי שם
לי לחרדה׃ טעה לב׳
ליבהון עקא וביעו׳
ובעיותין אחדונון ׳
אתר בית רוח צנהון
הוה להון ליתבר׃
ערוך השלחן צפה
הצפית אכול ושתה
קומו השרים משחו
מגן׃ סדרו פתורין׃

מיצפה ב בל״ש וסימ׳ ויקרא אריה על מיצפה · ויהודה בא אל המיצפה · וכל יהושע דבות במ״א בארץ המיצפה״ ״
בלחמו ג׳ וסימ׳ והם יאכלו בלחמו · צשחיתה עין בלחמו · בלחמו קדמו צודד ״ ״ התיו ג׳ לקראת צמא · העיט צבוע · יתיו קדם ״

אקימוי סבואין אבילו
שתי קומוי רברבניא
מריקוי צחצחוי זינא
פרכה
יהוה אלי לך העמיד
המצפה אשר יראה
יגיד ארי כידנן אמר
יי לי איזיל אקים
סבואה דיחזי יחוי
וראה רכב צמד
פרשים רכב חמור
רכב גמל והקשיב
קשב רב קשב ויחזי
ויחזי רתך אינש ועי
ועימיה זוג פרשין ר
רכיב על חמר רכיב
על גמל אמר נביא
אצותית אעתא וחזית
והא משירין סגיאן
אתן ויקרא אריה
על מצפה יהוה אנכי
עמד תמיד יומם ועל
משמרתי אנכי נצב
כל הלילות אמר נב
נביא קל משיריין ד
דאתין בסיטוניתהון
מארי על סכותיא
קדם יי אנא קאים
תדירא בימםא ועל
מטרתי אנא מעתד
כל ליליא והנה זה
בא רכב איש צמד
פרשים ויען ויאמר
נפלה נפלה בבל וכל
פסילי אלהיה

שבר לארץ והא דין
אתא רתך אינש ועי
ועימיה זוג פרשין ו
ואתיב ואמר נפלת
ואף עתידא למיפל
בבל וכל צלמי טעו
טעותא ידקדקון ל
לארעא מדשתי
ובן גרני אשר שמ
שמעתי מאת יהוה
צבאות אלהי ישר
ישראל הגדתי לכם
מלכי דאומניון לא
לאגחא קרבא ייתון
עלה למיבזה הי
כאיברא דאומן למ
למידש ית אידרא
אמר נביא דישמ
דישמעית מן קדם
יי צבאות אלהא דיש
חויתי לכון
משא דומה
דומה אלי קרא מ
משעיר שמר מה
מלילה שמר מה
מליל מטל כס דיו
דילוט לאשקאה
ית דומה עלי אבלי
מן שמיא נביא נ
פריש לכון ית נבוי
נבואתה מה דעתיד
למיהוי אמר שמר
אתא בקר וגם לילה
אם תבעיון בעיו עה
שבו אתיו אמר

נביא איתאגר לצר
לצדיקיא ואיתפורענ
לרשיעיא אם תיבון
אתון תובו עד דאתון
יכלין למיתב
משא בערב
ביער בערב תלינו א
ארחות דדנים מכ
מטל כס דילוט לא
לאשקאה ית ערבאי
כחורשא ברמשא
יביתון שארית בנ
דדן לקראת צמא
התיו מים ישבי ארץ
תימא בלחמו קדמו
נדד לאפי צחיא
פוק אירענין למיא
דיתבין בארעא דרו
דרומא במיא דאתון
אכלין ומיתו למערק
כי מפני חרבות נדדו
מפני חרב נטושה
ומפני קשת דרוכה
ומפני כבד מלחמה
ארי מן קדם קטול
עריקו מן קדם חרב
חרב שלפא ומן קדם
קשת מתיחא ומן קד
קדם תקוף קרבא
כי
כה אמר יהוה אלי
בעוד שנה כשני ע
שכיר וכלה כל כבוד
קדר ארי כידנן אמר
יי לי בסוף שנא

ד פס׳ מין ד״ד מל״ ב קדמ׳ לא נסב׳ ד׳ ובב בתר׳ נסב׳ ד׳ וסימ׳ בין בין ובין ובין ואיזוהו את שפטיכם · אל אל ואל ואל ואמר אלהים שמע ישראל ·
כי כי ובי ובי ויהי ביצהרים · מפני מפני ומפני ומפני כי מפני חרבות · בערי בערי ובערי ובערי בערי ההר ובערי · לא לא ולא ולא אעשה חרון אפו · ל
איש איש ואיש ואיש · שימו איש חרבו ״ ״ קדמו ה׳ וסימ׳ על דבר אשר · בלחמו קדמו צודד · קדמו שרים · קדמו עיניה אשמרות · בילא קדמו ·

עלית ג׳ וסימ׳ מי עלית כלך לגגות׳ גם שם עלית׳ ואת עלית על כלנה׳׳ כלך ג׳ וסימ׳ כי עלית כלך לגגות׳ כלך יפה רעיתי
אסף אאסף יעקב כלך׳׳׳ תשאות ד׳ וסימ׳ תשאות חן חן לה׳ תשאות נוגש לא ישמע׳ תשאות מכתו׳ תשאות מלאה עיר המיה׳׳

בשני אגירא ויסוף ית
כל יקרהון דערבאי׃
ושאר מספר קשת
גבורי בני קדר ימעטו
כי יהוה אלהי ישר׳
ישראל דבר׃ ושאר
תקוף עבדי קרב גה
גיברי בני ערבאי יז
יזערון ארי במימר
דייי אלהי ישראל גזיר
כין׃

כב

משא גיא חזיון מה
לך איפוא כי עלית
כלך לגגות׃ מטל
נבואתא על קרתא
דיתבא בחילתא די
דאיתנביאו עלה
נביא מה לכון כדין
ארי סליקתון מלכו
כולכון לאיגריא׃ תש
תשאות מלאה עיר
הומיה קריה עליזה
חלליך לא חללי חרב
ולא מתי מלחמה׃ כל
מן קדם איתרגושא
דאיתמליאת קרתא
משבחתא קרבא חדי
חדאה קטיליך לא
איתקטלו בחרבא ול
ואף בקרבא לא מיתו׃
כל קציניך נדדו יחד
מקשת אוסרו כל
נמצאיך אוסרו יחדו
מרחוק ברחו׃ כל
שלטוניך איטלטלו

כחדא מן קדם מיתח
קשתא גלו כל דאיש
דאישתכח בך איתא
איתקטלו כחדא מן
מרחיק ערקו׃ על
כן אמרתי שעו מני
אמרר בבכי אל תאי
תאיצו לנחמני על
שד בת עמי׃ על כן
אמרית שבוקו מיני
איבכי במרר לא תת
תתבעיתו לנחמותי
על תבר כנישתא דע
דעמי׃ כי יום מהומה
ומבוסה ומבוכה
לאדני יהוה צבאות
בגיא חזיון מקרקר
קר ושוע אל ההר׃
ארי יום ריגוש ואת
ואיתדשא וקיטול
מן קדם ייי אלהים צב
צבאות על קרתא
דיתבא בחילתא די
דאיתנביאו עלה
נביא מבלשין כתיא
מקפין מתרליא כר
בריש טוריא׃ ועילם
נשא אשפה ברכב
אדם פרשים וקיר
ערה מגן׃ ועילמאי
נטלו זין בירתך אינ
אינש ועימך זוג פ
פרשין ועל שור
דבקו תריסין׃ ויהי
מבחר עמקיך מלאו

רכב והפרשים שת
שתו השערה׃ והוה
שפר מישרך איתמ
איתמליאו רתיכין ו
ופרשין׃ ממנן על
תרעין׃ ויגל את מסך
יהודה ותבט ביום
ההוא אל נשק בית
היער׃ וגלי ית מט
מטמורית בית יהוד
ואיסתכי בעידנא
ההיא על זין בית גנ
גנזי בית מקדשא׃
ואת בקיעי עיר דוד
ראיתם כי רבו ותקב
ותקבצו את מי הב
הברכה התחתונה׃
וית פלוג קרתא דד
דדויד חזיתון ארי
סגי ובנשיתון ית עב
עמא למי בריכתא
ארעיתא׃ ואת בתי
ירושלם ספרתם ותת
ותתצו הבתים לבצר
החומה׃ וית בתי ירו
ירושלם מניתון ות
ותרעתון בתיא לתק
לתקפא שורא׃ ומק
ומקוה עשיתם בין
החומתים למי הב
הברכה הישנה ולא
הבטתם אל עשיה
ויוצרה מרחוק לא
ראיתם׃ ומקוה עב
עבדתון בין שוריא

ה׳ זוגי בין ג׳ ג׳ דבת׳ שות שות כת׳ שית זונה בם בה׳ בת׳ לכן דבר אתה אמון אמן בת׳ ויאמר אבתירה אלוה אלה בת׳ יזבחו לשדים׳
חדא מלה וקרי׳ שית שת בת׳ ויהי מבחר כי כה כת׳ והיה אם אמון אמן בת׳ ויאמר מלך אלהי אלה בת׳ והשיב עשו׳
מלה אחרי׳ וסימ׳ שתה שת כת׳ עצת יצו בא בה כת׳ לכן דבר אתם אומן אמן בת׳ ויהי אמין את אל אלה בת׳ ואמר אלה אלה׳׳

והנה ב ריש פס בספר וסימ והנה ששון ושמחה והנה זה בא רכב איש ״ ״ הרג ג וסימ הרג צאן הרג כי הרג תהרגנו הרג בקר ושחוט צאן וחד והרג בשנאיהם ״ ״ וממשלתך ב וסימ והלבשתיו כתנתך ואבנטך וממשלתך בכל דור ודור ״

למי בריכתא עתיק
עתיקתא ולא איסת
איסתכלתון ברעבד
בדעבדה ודברה
מילקדמין לא חזית
חזיתון׃ ויקרא אדני
יהוה צבאות ביום
לבכי ולמספד ולק
ולקרחה ולחגר שק׃
ואבלי נביא דיי אל
אלהים צבאות ביומא
ההוא למבכי ולמספד
ולגיזוז ולמיסר שקין׃
והנה ששון ושמחה
הרג בקר ושחט
צאן אכל בשר וש
ושתות יין אכול ושת
ושתו כי מחר נמות׃
והא ביע וחדוא אמ
אמרין נקטיל תורין
ונכוס ען ניכול בשר
ונישתי חמר ניכול
מיד נמות ולא ניחי׃
ונגלה באזני יהוה
צבאות אם יכפר
העון הזה לכם עד
תמתון אמר אדני
יהוה צבאות׃ אמר
נביא באודני הויתי
שמע כד איתגזירת
דא מן קדם יי צבאות
אם ישתביק חובא
הדין לכון עד דיתמ
דיתמותון מותא תנ
תנינא אמר יי אלהים׃

צבאות׃
כה אמר יי
אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן ה
הזה אל שבנא אשר
על הבית׃ כדנן אמר
אדני אלהים צבאות
איזיל לות פרנסא ה
הדין לות שבנא די
ממנא על ביתא׃ מה
לך פה ומי לך פה
כי חצבת לך פה קבר
חצבי מרום קברו חק
חקקי בסלע משכן
לו׃ ותימר ליה מה
לך כא ומא לך כדין
אתקינת לך כא אתר
אתקין ברומא אתריה
שוי בכיפא בית מדו
מדוריה׃ הנה יהוה
מטלטלך טלטלה
גבר ועטך עטה׃ הא
יי טלטיל לך מטל
מטלטל דגבר ותיחה
ותחפינך כחתה׃ צנוף
יצנפך צנפה כדור
אל ארץ רחבת ידים
שמה תמות ושמה
מרכבות כבודך קלון
בית אדניך׃ ויעדי
מינך ית מצנפתא וכ
ויקפינך בעלי דבב
כשור מקף ויגלינך
לארעא פתיות ודין
תמן תמות ולתמן די

רתיכי יקרך יתובן
בקלן על דלא נטרתא
יקר בית ריבונך׃ והד
והדפתיך ממצבך
וממעמדך יהרסך׃
ואדחינך ממיקומך
וממשימושך אימגרנ
אימגרינך׃
והיה ביום
ההוא וקראתי לעבדי
לאליקים בן חלקיהו׃
ויהי בעידנא ההיא
וארבי לאליקים בר
חלקיה׃ והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אח
אחזקנו וממשלתך
אתן בידו והיה לאב
ליושב ירושלם ול
ולבית יהודה׃ ואיל
ואילבשיניה כיתונך
והמיינך אזרזיניה
ושולטנך איתין בידי
ויהי לאב ליתבי ירו
ירושלם ולדבית יה
יהודה׃ ונתתי מפתח
בית דוד על שכמו
ופתח ואין סגר וסגר
ואין פתח׃ ואיתין
מפתח בית מקדשא
ושולטן בית דויד
בידיה ויפתח וליה
דאחיד ויחוד וליה
דפתח׃ ותקעתיו יתד
במקום נאמן והיה
לכסא כבוד לבית

גבר יה וסימ ויחצו בעציץ גבר ויסעו מעציון גבר מאילת ומעציון גבר מטלטלך טלטלה גבר בקבה תסבב גבר כי נשברו אניות הנה כי כן יברך וזה בראתו דניאל ויחברהו עמו הלילה אמר הרה גבר הבימי אנוש ימיך כי קנאת חמת גבר הכר פנים הלא יסכן גבר בריה מיצעדי גבר לא יסכן גבר אם מעשהו יטהר גבר להטות משפט גבר הן כל אלה יפעל ״ ״ בדוד ב וחציתי יצפה כדוד

תמוש ג׳ וסימ׳ אל נא תמש מזה בן נת׳ · תמוש היתד התקועה · בת׳ · משיב רעה תחת טובה · תמיש בת׳ ·· ויכפר ד׳ וסי׳
ולארץ אשר יכפר בה · לכן בזאת יכפר עון · אם יכפר העון הזה · בחסד ואמת יכפר עון ·· בשמע ב׳ יגד׳ · בשמע לעדתם ··

אביר | ואיבנינה אמ
אמרכל מהימן משמ
משמיש באתר קיים
ויהי לכורסי יקר לבי
לבית אבוהי | ותלו
עליו כל כבוד בית
אביו הצאצאים והצ
והצפעות כל כלי הק
הקטן מכלי האגנות
ועד כל כלי הנבלים |
ויסתמכון עלוהי כל
יקירי בית אבוהי בני
בניא ובני בניא מרבר
מרבביא ועד זעיריא
מכהניא לבשי איפוד
איפודא ועד בני לוי ז
אחדי ניבליא | ביום
ההוא נאם יהוה צבא
צבאות תמוש היתד
התקועה במקום נא
נאמן ונגדעה ונפלה
ונכרת המשא אשר
עליה כי יהוה דבר |
בעידנא ההוא אמר
יי׳ צבאות יעדי אמ
אמרכל מהימן מש
משמיש באתר קים
ויתקטיה ויפיל ויה
ויתבטיל מטל נביי
נבואתא דעלוהי ארי
במימרא דיי׳ גזיר כין |
משא

כג

צר הילילו אניות תר
תרשיש כי שדד
מבית מבוא מארץ ז
כתים למו נגלה למו |
מטל כס דלוט לאו
לאשקאה ית צור
אילילו נחתי ספינ
ימא ארי איתבזיזו |
מחוזיהון מלמיתי
מארע כיתאי אתי
עליהון | דומו ישבי
אי סוחר צידון עבר
ים מלאוך | איתברו
יתבי ניסא תגרי צי
צידון דהוו עדן ביה
בימא מלוך | ובמים
רבים זרע שיחור
קציר יאור תבואתה
ותהי סחר גוים | וכד
וכמיא דהוות מספק
סחורה לעממין סגי
סגיאין הכיה צר
כנישת נהרא עלל
עללתא והות סחור
לעממיא | בושי צי
צידון כי אמר ים מ
מעוז הים לאמר
לא חלתי ולא ילדתי
ולא גדלתי בחורים
רוממתי בתולות | כמ
בהיתו צידונאי ארי
אמר מערבאה דיתב
בתקוף ימא למימר
לוי לא מרעית ולא
אעריתי ולא רביתי
עולימין פנקית בנ
בתולן | כאשר שמע
למצרים יחילו כש
בשמע צור | כמא דא
דשמעו למחתא
דלקו מצראי זעו כד
שמעו צוראי | עברו
תרשישה הילילו ישו
יושבי אי | גלו למדי
למדינאי ימא אילי
אילילו יתבי ניסא |
הזאת לכם עליזה מי
מימי קדם קדמתה
יובילוה רגליה מרח
מרחוק לגור | הדא
לכון תקיפתא צר
מיומי קדם מילקדמ
מילקדמין חורמיתן
לה קורבנין מארעא
רחיקא כדו לאיתוה
לאיתותבא הא גליא |
מי יעץ זאת על צור
המעטירה אשר
סחריה שרים כנעניה
נכבדי ארץ | מאן מ
מלך דא על צור דהו
דא הות ממלכא מל
מלכין דתגרהא רבר
רברבין שילטונהא
יקירי ארעא | יהוה
צבאות יעצה לחלל
גאון כל צבי להקל
נכבדי ארץ | יי׳ צבא
צבאות מלכה לאפסא
יקר כל חדותהון
לאקלא כל יקירי ז
ארעיה | עברי ארצך
כיאור בת תרשיש ז

מבוא ו׳ ה׳ מלא׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ ויצחק בא מבוא מבאר · אשר מצעד זיזים מבוא בדמים · וברוך טעמך · וישבת את הסוסים · משא
יצור · סגר כל בית מבוא · וישבת חס׳ ·· וגברת ה׳ וסימ׳ איש אשר ירקח במחו · ואיש אשר יעשה בגזה · אהל מועד לא הביאו
אהל מועד לא יביאנו · תמוש היתד התקועה ·· ובמים ג׳ וסימ׳ ובמים רבים זרע שיחר · ובמים עזים נתיבה · ובמים לא רחצת ·

יסדה ד׳ וסימ׳ הן ארץ כשדים · כי הוא על ימים יסדה · בארץ יסדה לעולם · ואגדתו על ארץ יסדה יי׳ · הקימו ד׳
וסימ׳ ויבא גדעון וגו׳ · הן ארץ כשדים · אשר לא הקימו את דברי הברית · כי הקימו בני יונדב · וחד והקימו את המשכן

אין מיזח עוד גלא
מארעך כמי עמרוקי
למדינת ימא לית
תקות עוד ידו נטה
על הים הרגיז ממ׳
ממלכות יהוה צוה
אל כנען להשמד
מעזניה גבורתיה
מרממא על ימא
לא זעא מלכותא יי
פקיד על כנען לשיצ
לשיצאה תוקפאה
ויאמר לא תוסיפי
עוד לעלוז המעש
המעשקה בתולת
בת צידון כתים קומי
עבורי גם שם לא ינוח
לך ואמר לא תוספון
עוד למיתקף דהוי
דהויתון אניסין לע
לעמא דבצידון ל
לכיתים קומו גלו את
תמן לא יהי לכון ני
ניחא הן ארץ כשדים
זה העם לא היה א
אשור יסדה לציים
הקימו בחוניו עוררו
ארמנותיה שמה
למפלה הא ארעא
כסדאי דין עמא כ
כד לא הוה אתורא
שכללא לצוון אק
אקימו חזותהא פגרו
בירניתהא שויאהא
למחמרא הלילו

אניות תרשיש כי ש
שדד מעזכן אילי
אילילו נחתי ספינת
ימא ארי איתבזיזו מ
מחוז תוקפכון
והיה ביום
ההוא ונשכחת צר
שבעים שנה כימי
מלך אחד מקץ ש
שבעים שנה יהיה
לצר כשירת הזונה
ויהוה בעידנא ההיא
ותתרחיק צר שבעין
שנין כיומי מלכא
חד מסופה שבעין ש
שנין יהי לצר כתוש
כתושבחת נפקת ברא
קחי כנור סבי עיר
זונה נשכחה היטיבי
נגן הרבי שיר למען
תזכרי איתחלה יקר
יקריך איטלטל למ
למדינה קרתא דהות
כנפקת ברא איתרחק
איתרחקת חגבי מנ
כנריך לאבלא ות
וזמריך לאיליא מא
מאים יישל דוכרנך
והיה מקץ שבעים
שנה יפקד יהוה את
צר ושבה לאתננה
וזנתה את כל ממלכות
הארץ על פני הא
האדמה ויהי מסוף
שבעין שנין ייעול

דוכרנא דצר לקדם
יי ותתוב לאתרא ותי
ותהי מספקא סחורן
לכל מלכות עממיא
דעל אפי ארעא והי
והיה סחרה ואתננה
קדש ליהוה צבאות
לא יאצר ולא יחסן
כי ליושבים לפני יה
יהוה יהיה סחרה
לאכל לשבעה ולמ
ולמכסה עתיק ותהי
סחורתה ואגרה קודש
קודשא קדם יי לא
יתאצר ולא יתגנז א
ארי לדמשמשין ק
קדם יי יהי אגרה
למיכל ולמיסבע ויה
ולכסו דיקר

כד

הנה יהוה
בוקק הארץ ובולקה
ועוה פניה והפיץ
את יושביה הא ארע
מבזז ארעא ומסר
לה לסנאה ותתפר כ
בהתא אפי דרבהא
על דעברו על אוריתא
ויבדר ית דיתבין בה
והיה כעם ככהן כעבד
כאדניו כשפחה כג
כגברתה כקונה כמוכר
כמלוה כלוה כנשה
כאשר נשה בו ויהי
חילונאה ככהנא ע
עבדא כריבוניה

סחרה ד׳ וסימ׳ והיה סחרה ואתננה · ב׳ בו · טוב סחרה מסחר כסף · טעמה כי טוב סחרה · לשבעה ה׳ וסימ׳ לאבר
לשבעה ולמכסה · ואכלתם חלב לשבעה · אכל ואין לשבעה · למה תשקלו כסף בלא לחם · ושבה ג׳ ב׳ מלך וא׳ מלע וסימ׳ ושבה
אל בית אביה כנעוריה · והיה מקץ שבעים שנה · ושבה והיתה לבער · שמה ב׳ וסימ׳ למפלה · לשממה אבלה · וא׳ ושמה לצלמות ·

הפרו ד̇ וסימ̇ והארץ חנפה תחת ישביה · אשר המה המ̇ה הפרו את בריתי · שבו על עונות אבתם · עת לעשות לי̇י̇ ··
זמרות ד̇ וחס̇ וסימ̇ ונעים זמירות ישרא̇ · מכנף הארץ זמירות · זמירות היו לי חקיך · לא אמר איה אלוה · וא̇ בזמרות גריע̇

אמתא כמרתה ובנא
כימזבנא יזפא כמוז
כמוזפא רשיא כמן ז
דרשי ביה׃ הבוק תה
תבוק הארץ והבוז ז
תבוז כי יהוה דבר
את הדבר הזה׃ אית
איתבזזא תיתבזז א
ארעא ואיתרשא תי
תיתרש ארי יי מליל
ית פתגמא הדין׃ א
אבלה נבלה הארץ
אמללה נבלה׃ אבז
איתאבלת חרובת ה
ארעא יבדיאת חרובת
תבל ספי תקוף עמא
דארעא׃ והארץ חנ
חנפה תחת יושביה
כי עברו תורות חלפו
חק הפרו ברית עולם׃
וארעא חבת תחות
יתבהא ארי עברו על
אוריתא אבטילו מוז
מועדיא אשניאו קז
קימא דמין עלמיא׃
על כן אלה אכלה הא
הארץ ויאשמו ישז
ישבי בה על כן חרו
יושבי ארץ ונשאר
אנוש מזער׃ על כן
מן קדם מומי דשקר
חרובת ארעא ויצדיא
ויצדיאו דיתבין בה
על כין ספו יתבר אז
ארעא ואישתאר

אינשא מזעיר׃ אבל
תירוש אמללה גפן ז
נאנחו כל שמחי לב׃
איתאבלו כל שתי חז
חמר ארי איתפרכו
גופניא איתאנחו כל
חדי ליבא׃ שבת משז
משוש תפים חדל
שאון עליזים שבת
משוש כנור׃ בטילת
חדוות תופין איתמנ
איתמנע איתרגושת
תקיפין פסקת חדוות
כינרא׃ בשיר לא ישז
ישתו יין ימר שכר
לשתיו׃ על ידי זמר
לא ישתון חמרא
יימר עתיקא לשתי
לשתוהי׃ נשברה
קרית תהו סגר כל
בית מבוא׃ איתברת
קרתהון צדיאת אית
איתאחידן כל בתיא
מלמיעל׃ צוחה על
היין בחוצות ערבה
כל שמחה גלה משוש
הארץ׃ מצוחין על
חמרא בשוקיא שלי
שלימת כל חדותא
גלא ביע מן ארעא׃
נשאר בעיר שמה
ושאיה יכת שער׃
אישתאר בקרתא יז
צדו ואיתרגושא תי
כתוגור תרעין׃ כי כה

יהיה בקרב הארץ בז
בתוך העמים כנקף
זית כעוללות אם כלה
בציר׃ ארי כדנן ישז
ישתארון יחידאין יז
צדיקיא בגו עלמיא
ביני מלכוותא כביעור
זיתא כעוללין בתר
קטפא׃ המה ישאו קו
קולם ירנו בגאון יז
יהוה צהלו מים׃ את
אינון ירימון קלהון ו
ישבחון בשמא דיי
יבועון כמא דיבישון
על גבורן דאיתעבידא
להון על ימא׃ על כן
באורים כבדו יהוה
באיי הים שם יהוה
אלהי ישראל׃ על
כין במיתי נהורא לז
לצדיקיא ייקרון קז
קדם בנסי ימא יהון
מודן ומברכין שמיה
דיי אלהא דישראל׃
מכנף
הארץ זמירות שמ
שמענו צבי לצדיק
ואמר רזי לי רזי לי
אוי לי בוגדים בגדו
ובגד בוגדים בגדו׃ מ
מבית מקדשא דמתי
דמיתמן עתיד למיפק
חדוא ותושבחתא
שמענא לצדיקיא
אמר נביא רז אגר

בשיר ג̇ וסימ̇ בשיר לא ישתו יין · בל אלה על ידי אביהם · ויהיו משרתים לפני משכן אהל · וחד שיר עגבים · וחד
אהללה שם אלהים בשיר ·· אבל ג̇ וסימ̇ אבל אמללה ארץ · אבל תירוש אמללה גפן · כי אבל עליו עמו · וחד
ואבל העל לא זאת לא תרגז הארץ ·· באורים ב̇ מב̇ ל̇יש̇ וסימ̇ גם בחלמות גם באורים · על כן באורים · בתל חס̇ ··

נפתחו ג׳ וסימ׳ וארבות השמים נפתחו · כי ארבות ממרום נפתחו · שער החצרות נפתחו ·· רעה ג׳ מ״ג ליש׳ ב׳
בלל׳ וא׳ מלע׳ וסימ׳ כי רעה היא · שן רעה ורגל מועדת · רעה התרועעה הארץ · בתר׳ מלע׳ · א׳ בת׳ א׳ בנג׳ א׳ בכת׳ ··

לצדיקיא איתחזיא
לי רז פורענ׃ לרשי׃
לרשיעיא איתגלי
לי לאנוסיא דמיתא
דאיתאנסין ולביזוזי
בזוזין דהא מיתבזיזו׃
פחד ופחת ופח עליך
יושב הארץ׃ דחלא
וכומצא ומצדא עלך
יתיב ארעא׃ והיה
הנס מקול הפחד יפל
אל הפחת והעלה מן
מתוך הפחת ילכד
בפח כי ארבות ממרו
ממרום נפתחו וירעו
וירעשו מוסדי הארץ׃
ויהי דימיעירוק מן
קדם דחלא יפיל לגו
כומצא ודיסק מגו
כומצא יתאחד בסרי
בסריגתא ארי גבורין
בשמיא איתעבידא
וזעו יסודי ארעא׃
רעה התרועעה הארץ
פור התפוררה ארץ׃
מוט התמוטטה ארץ׃
מזע ארעא תזוע מנד
תנוד ארעא פירוק
תיתפרק ארעא׃ נוע
תנוע ארץ כשכור
והתנודדה כמלונה
וכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תוסיף קו
קום׃ אישתדאה אי
אישתדי ארעא כרויא

ותהי אולא ואתיא
בעריסלא ויתקיפון
עלה חובהא ותיפול
ולא תוסיף למיקם׃
והיה
ביום ההוא יפקד
יהוה על צבא המרום
במרום ועל מלכי
האדמה על האדמה׃
ואספו אספה
אסיר על בור וסגרו
וסגרו על מסגר
ומרב ימים יפקדו׃
ויהי בעידנא ההיא
יסער יי על חילות
תוקפא דיתבין בתו
בתוקפא ועל מלכי
בני אינשא דדיירין
על ארעא׃ ויכנשון
מיכנש לבית אסירי
ויגרינון לבית עני
עננא ומיסגי יומין
יתעול דוכרניהון׃
וחפרה הלבנה ובוש
ובושה החמה כי
מלך יהוה צבאות
בהר ציון ובירושלם
ונגד זקניו כבוד׃
ויבהתון דפלחין ל
לסיהרא ויכנעון ד
דסגדין לשימשא
ארי תיתגלי גבורת
דיי צבאות בטורא
דציון ובירושלם
וקדם סבי עמיה

ביקר׃
כה יהוה אלהי אתה
ארוממך אודה ש
שמך כי עשית פלא
עצות מרחוק אמונה
אומן׃ יי אלהי את
ארמימנך אודי
שמך ארי עבדתא
פרישן מלכין דאמ
דאמרת לאיתאה
מלקדמין בכין אי
איתיתא וקיימתא׃
כי שמת מעיר
לגל קריה בצורה
למפלה ארמון זרי
זרים מעיר לעולם
לא יבנה׃ ארי שוי
שויתא קירוין פצי
פציחין לגלין כרך
תקיף לדרי מחמרה
בית דחלת עממיא
בקרתא ירושלם
לעלם לא יתבני׃ ע
על כן יכבדוך עם
עז קרית גוים עריצ
עריצים ייראוך׃
על כן יקרון קדמך
עם תקיף קרית ע
עממין חסינין ידו
ידחלון מן קדמך׃
כי היית מעוז לדל
ומחסה לאביון כ
בצר לו מחסה מז
מזרם צל מחרב
כי רוח עריצים כ

ולא תוסיף ד׳ וסימ׳ נוע תנוע ארץ כשכור · ולא תוסיף לשבלת · ולא תוסיף עין שזפתו · ואמר עד פה תבא ·· אמן
ג׳ א׳ מלע׳ וא׳ מלר׳ וסימ׳ עיצות מרחוק אמונה · ויהי אמן את הדסה · בתר׳ מלר׳ ·· ארוממך ג׳ ומלא׳ וסימ׳ אודה
שמך כי עשית · ארוממך יי׳ כי דליתני · ארוממך אלוהי המלך ·· למפלה ב׳ וסימ׳ שמה למפלה · קריה בצורה ··

ויושיענו ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ בקחה אלינו משלו · אל תחרש ממנו · זה יי̇ קוינו לו נגילה · קדמ̇ חס̇ ·· וגשמחה
ד̇ וסימ̇ נגילה ונשמחה בישועתו · וגרננה ונשמחה בכל ימינו · זה היום עשה יי̇ נגילה · משכני אחריך נרוצה הביאני ··

בזרם קיר: ארי הויה
תקות למסכן סעיר
לחשיך בעידן עקא
כמא דמטמרין מן
קדם זרבית בטלל
משרב בין מילי רשי
רשיעא לצדיקיא
טרמית דשקפא כבה
בבתיל: כחרב בציון
שאון זרים תכניע כחו
כחרב בצל עב זמיר
עריצים יענה: כשרב
בארעא מצחיא איתו
איתרגושת תקיפין א
תמאין בטלל כיוה
מקר בארע משלהי
אכן ניח רוחא לצדי
לצדיקיא כד ימאכון
רשיעיא:
ועשה יהוה
צבאות לכל העמים
בהר הזה משתה
שמנים משתה שמר
שמרים שמנים ממו
ממחים שמרים מז
מזקקים: ויעביד
יי צבאות לכל עממי
בטורא הדין שירו
וזמן מדמן דהוא דיה
דיקר ותהי להון לה
לקלן חולא מתאיה
דלא ישתיזבון מינה
מינהון מחן דיסופון
בהון: ובלע בהר הזה
פני הלוט הלוט על

כל העמים והמסכה
הנסוכה על כל העמים
ויסתל עמיון בטורא
הדין אפי רבא דרב
על כל עממיא ואפי
מלכא דשליט על כל
מלכותא: בלע המו
המות לנצח ומחה
אדני יהוה דמעה
מעל כל פנים וחרפת
עמו יסיר מעל כל
הארץ כי יהוה דבר:
יתינשון מותא לעל
לעלמין וימחי יי
אלהים דמעתא מעל
כל אפיא וחסודי
עמיה יעדי מעל כל
ארעא ארי במימרא
גזיר כין:
ואמר ביום
ההוא הנה אלהינו
זה קוינו לו ויושיע
ויושיענו זה יהוה
קוינו לו נגילה ונש
ונשמחה בישועתו:
ויימר בעידנא ההוא
הא אלהנא דין דסו
דסברנא ליה ויפרק
ויפרקיננא דין יי דה
דהוינא מסברין לה
למימריה נבוע ונח
ונחדי בפורקניה:
כי תנוח יד יהוה
בהר הזה ונדוש מו
מואב תחתיו כהדו

כהדוש מתבן מדמ
מדמנה: ארי איתגלי
איתגלי גבורתא דיי
בטורא הדין ויתדי
ויתדשון מואבאי
באתריהון כמא ד
דמיתדש תיבנא בג
בגונזינא: ופרש ידיו
בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות
והשפיל גאותו עם
ארבות ידיו: ויפרוס
מחת גבורתיה
ביניהון כמא דימי
דמפריס שיטא
למשט וימאיך יתי
יקריה עם אשוות
ידוהי: ומבצר
משגב חומותיך
השח השפיל הגיע
הגיע לארץ עד
עפר: וכרך תקוף כר
כרכי עממיא ימגר
ירמי ימטי לארעא
עד עפרא:
כו ביום ההוא
יושר השיר הזה
בארץ יהודה עיר
עז לנו ישועה ישית
חומות וחל: בעידנ
ההיא ישבחון תוש
תושבחתא הדא
בארעא דבית יהודה
קרית תוקפא לנא
פורקן יתסס על

חומות ח̇ וסימ̇ ביום ההוא יושר השיר · זאת חומות ירושלם · דמלכים · ושחתו חמות צר · ויבן את בית חרון · הוטיבה
ברצונך את ציון · באשר שמע סנבלט · ואצאה בשער הגיא · זנח יי̇ מזבחו נאר מקדשו · וסימ̇ תקפו דמלכיא חבלו רבנא ואוטיב
סנבלט ונפק למדבחא · וכל ירמיה דכות̇ במ̇ג̇ חומות וסימ̇ שורא דדמשק נפל · ונתתיך לעם הזה · בחומת דמשק · ופקדתי על ··

רמיה ג׳ מלע וסימ׳ מן יאמרון ידנו רמה ׳ רמה קרני ביי׳ ׳ רמיה ידך בל יחזיון ׳׳ ביה ב׳ וסימ׳ כי ביה יי׳ צור עולמים
סלו לרכב בערבות ביה שמו ׳׳ שלום שלום ה׳ ופסק וסימ׳ יצר סמוך ׳ בורא ניב שפתים ׳ וירפאו ׳ וירפו ׳ ורוח לבשה את ׳׳

שורחא ורחמין ׃ פת
פתחו שערים ויבא
גוי צדיק שומר אמ
אמונים ׃ פתחו תרע
תרעיא ויעול עמא
זכאה דנטרו אוריתא
בלבב שלים ׃ יצר סמ
סמוך תצר שלום
שלום כי בך בטוח ׃
בלבב שלים נטרו ט
שלמא שלמא יתעו
יתעביד להון במימו
במימרך איתרחיצו ׃
בטחו ביהוה עדי עד
כי ביה יהוה צור
עולמים ׃ איתרחיצו
על מימרא דיי לעי
לעלמא ולעלמי עז
עלמיא ארי בכין תי
תיתפרקון במימר
דחילא דיי תקיף
עלמיא ׃ כי השח יוש
יושבי מרום קריה
נשגבה ישפילנה ישז
ישפילנה עד ארץ יג
יגיענה עד עפר ׃ ארי
ממאיך יתבי רומא
קרית תקיפא ימא
יכינה ירמינה עד י
ארעא ימטינא עד
עפרא ׃ תרמסנה רגל
רגלי עני פעמי דלים ׃
גרושנה ריגלין ריגלי
צדיקיא פרסת עינ
עינותניא חשיבי ע

עמא ׃ ארח לצדיק
מישרים ישר מעגל
צדיק תפלס ׃ אורחא
צדיקיא כוונן ארח
עבדי אורחות צדיקי
תיתקנון ׃ אף אורח
משפטיך יהוה קוינ
קוינוך לשמך ולזכרך
תאות נפש ׃ אף לאו
לאורח דינך יי׳ סברנ
לשמך ולדוכרנך חז
חמידת נפשנא ׃ נפשי
אויתיך בלילה אף
רוחי בקרבי אשחרך
כי כאשר משפטיך
לארץ צדק למדו
יושבי תבל ׃ נפשי מ
מחמדא לצלאה
קדמך בליליא אף
רוחי בימעי מברכא
לך ארי כמא דדינך
תקין לארעא קושו
קושטא יתאלפון די
למיעבד דיירין בתז
בתיבל ׃ יוחן רשע
בל למד צדק בארץ
נכוחות יעול ובל ירז
יראה גאות יהוה ׃ כז
כמא דיחסת ארכא
לרשיעיא דאם יתי
יתובון לאוריתך ולא
תבו כל יומין דהוו ז
קיימין דיעבדון קז
קשוט על ארעא
הוו שקרין אף ארעון

לא יחזון בתושבחת
יקרך יי׳ ׃
יהוה רמה
בידך בל יחזיון יחזו
ויבשו קנאת עם אף
אש צריך תאכלם ׃
יי׳ כד תיתגלי בגבורתך
לאיטבא לדחלך לו
לא יגהר לסנאי עמך
יחזון רשיעיא ויתו
ויתבהתון פורענות
עמא תיחפינון אף
אישתא לבעלי דבו
דבבך תשיצי ׃ יהוה
תשפות שלום לנו כי
גם כל מעשינו פעלת
לנו ׃ יי׳ תתקין שלמא
לנא ארי בכל עידן
חשוך מחובנא אית
עביד עימנא ׃ יהוה
אלהינו בעלונו אדו
אדונים זולתך לבד
בך נזכיר שמך ׃ יי׳
אהנא שליטו בנא
עממיא למיחור עלנא
ריבונין בר מינך ברם
במימרך אנא רחיצין
לשמך אנחנא מודן ׃
מתים בל יחיו רפאים
בל יקמו לכן פקדת
ותשמידם ותאבד
כל זכר למו ׃ איטון ז
למיתים דלא יחון י
לגיבריהון דלא יקו
יקומון בכין כד תס

ויבא י״א וסימ׳ ויבא העם אל הבחוצה ׳ ויבא שודד אל כל עיר ׳ העירותי מצפון ויאת ממזרח ׳ פתחו שערים ויבא גוי ׳
ולקחת מראשית כל ׳ במה צר רשעים ירעד ׳ ויבא מלך הצפון וישכן ׳ ועמד מנגד שדשיה ׳ ב׳ בו ׳ שאו שערים ראשיכם ׳
וחברו ׳׳ אמונה ו׳ חס בליש וסימ׳ לא אמן בם ׳ את צדקתו ׳ כי באמונה הם ׳ שומר ׳ באמונתך ׳ האמנים ׳ שלמי אמוני ׳׳

ללדת ד׳ וסימ׳ ותוסף ללדת את אחיו · ויבמלאו ימיה ללדת · כמו הרה תקריב ללדת · עת ללדת ועת למות ··ג·· וארץ
ג׳ וסימ׳ וארץ רפאים תפיל · וארץ חדשה · שמים לרום וארץ לעמק · וכל שמים וארץ דבות ··ס·· עקון ל׳ דבזת··

תסער עליהון חובה
חוביהון ותשיצינון
ותוביד כל דוכרניהון ׃
יספת לגוי יהוה יסז
יספת לגוי נכבדת
רחקת כל קצוי ארץ ׃
איתגליתא לכנשתא
מכבדי עמך יי את
עתיד את לקרבא גז
גלותהון לאיתגלאה
בגבורתך לרחקא
כל רשיעיא לגהינם ׃
יהוה בצר פקדוך
צקון לחש מוסרך
למו ׃ יי בעקא הוו ז
הוו דכירין לדחלתא
בעקתהון הוו מצלין ׃
אולפן אוריתך ברחו
בחשי ׃ כמו הרה ׃
תקריב ללדת תחיל
תזעק בחבליה כן הז
היינו מפניך יהוה ׃
כמעדיא דבעיין מ
מילדה זיעא ומרנחה
בחיבלהא כן הוינא
מן דחבנא קדמך יי ׃
הרינו חלנו כמו ילדנו
רוח ישועות בל נעש
נעשה ארץ ובל יפלו
יושבי תבל ׃ אחיתנחא
עקא כמעדיא דבעיין
מילדא קליל ברוחא
פורקן הלא איתיאו
ארעא לא עבדו את
פרישן לא יכלין למ
למיעבד דדיירין בה
בתיבל ׃ יחיו מתיך
נבלתי יקומון הקיצו
ורננו שוכני עפר כי
טל אורות טלך וארץ
רפאים תפיל ׃ את
הוא מחי מיתין גר
גרמי נבלתהון את
מקים יחון וישבחון
קדמך כל דהוו דמן
בעפרא ארי טל נהור
טלך לעבדי אוריתך
ורשיעיא דיהבתא
להון גבורין איגון עברו
על מימרך לגיהנם
תימסר ׃
לך עמי בא בח
בחדריך וסגר דלתיך
בעדך חבי כמעט רז
רגע עד יעבר זעם ׃
איזיל עמי עביד לך
עובדין טבין דיגנון ע
עלך בעידן עקא אי
איטמר כזעיר זמן ע
עד דיעדי לוט ׃ כי הז
כי הנה יהוה יצא מ
ממקומו לפקוד עון
ישב הארץ עליו וגז
וגלתה הארץ את
דמיה ולא תכסה עוד
על הרוגיה ׃ ארי הא
יי מתגלי מאתר
בית שכינתיה לאס
לאסערא חובי יתיב
ארעא עלוהי ותגלי
ארעא על דם זכאי
דאיתאשד בה ולא
תכסי עוד על קטיל
קטילהא ׃
כז ביום ההוא
יפקד יהוה בחרבו ז
הקשה הגדולה והז
והחזקה על לויתן
נחש ברח ועל לוי
לויתן נחש עקלתון
והרג את התנין אשר
בים ׃ ביומא ההוא
יסער יי בחרביה ד
רבתא ותקיפא וחס
וחסינתא על מלכא
דאיתרברב כפרעה
מלכא קדמאה ועל
מלכא דאיתגאי כז
כסנחריב מלכא תנ
תינינא ויקטול ית
מלכא דמתקיף כתז
כתנינא דבימא ׃
ביום
ההוא כרם חמר ענו
לה ׃ בעידנא ההוא
כנשתא דישראל דז
דהיא ככרם נצב בז
בארעא טבא שפרו
לה ׃ אני יהוה נצרה
לרגעים אשקנה פן ז
אפקד עליה לילה
ויום אצרנה ׃ אנא
יי נטר להון קיים או
אבהתהון לא אשיז
אשיצינון אלא

דמיה ג׳ וסימ׳ וטהרה ממקור דמיה · והיא גלתה ממקור דמיה · וגלתה הארץ את דמיה ··· מתיך ד׳ ג׳ חס׳ וא׳ מל׳
וסימ׳ קבר את מתך · ב בו׳ לא אדגי שמעני · יחיו מתיך נבלתי יקומון · בתר מל׳ ··· ולא תכסה ב׳ וסימ׳ עוד על הרוגיה·
לא תאבה לו ולא ··· חבי ג׳ חס׳ א׳ בליש וסימ׳ נחבי בין ונפשי · ונחבתם שמה · חבי כמעט רגע ··· נצרה ל׳ דבו ··

וכלה ג׳ וסימ׳ וכלה הרעב את הארץ׳ וכלה מכפר את הקדש׳ וכלה אזרון ובניו בבאו׳ וכלה סעיפיה׳ ושב וכלה את כבשי׳
וכלה את מדרות הבית׳ קצירה ב׳ וסימ׳ והבאתם את עמר׳ ביבש קצירה תשברנה נשים ביבש ל׳ דיבות

בזמן דאינון מרגזין
קדמי אנא משלחי
כס פורענותהון אלא
חוביהון גרמין קדמי
לאיתפרע מינהון כבר
לילי ויומם מימרי
מגן להון׃ חמה אין
לי מי יתנני שמיר
ושית במלחמה אפ
אפשעה בה אציתנה
יחד׃ הא גבורן סגי׳
קדמי הלא אם אית
אישלח רוגזי וחימ׳
וחימתי בעממיא
דמיתגרן בהון ואישו
ואישיצינון כמא
דמשיצא אישתא
הובאי וקש כחדא׃
או יחזק במעזי יעו
יעשה שלום לי שלום
יעשה לי׃ אם יתקפון
בפיתגמי אוריתי ותעו
יתעביד שלמא יתעביד
להון׃
הבאים ישרש יעקב
יציץ ופרח ישראל
ומלאו פני תבל תנובה׃
יתכנשון מביני גלותי
גלותהון ויתובון לאו
לארעהון תמן יתלדון
דבית יעקב יפשון וי
ויסגון דבית ישראל
וימלון אפי תבל בני
בנין׃ הכמכת מכהו
הכהו אם כהרג הרגיו

הורג׃ הכמחתא דהוה
מחי מחוהי אם תקה
תקטול קטילוהי יתו
יתקטיל׃ בסאסאה
בשלחה תריבנה הגה
ברוחו הקשה ביום
קדים׃ בסאתא דהוית
באיל בה יכילון לך
דהויתא שלח ומעיק
להון מגר עליהון כמ
במילא ומתקית על׳
עליהון ביום לוט׃
לכן בזאת יכפר עון
יעקב וזה כל פרי
הסיר חטאתו בשומו
כל אבני מזבח כאבני
גיר מנפצות לא יקו
יקומו אשרים וחמנ
וחמנים׃ בכין ברא
ישתבקון חובי בית
יעקב ודין כל עבדי
מסטיות חובוהי כע
בשויותיה כל אבני
מדבחא כאבני גיר
מנפצן לא יתקימון
אשיריא וחניסיא׃
כי עיר בצורה בדד
נוה משלח ונעזב
כמדבר שם ירעה
עגל ושם ירבץ וכלה
סעיפיה׃ ארי קרתא
דהות כרינא בלחודה
תיתיב תהי מטלטל
ושביקא כמדברא
בה יגיחון צדיקיא

ירבון ביכסחא ויסו
ויסופון משיריתא
מילמיפק׃ ביבש קצ
קצירה תשברנה נשי
נשים באות מאירות
אותה כי לא עם בינות
הוא על כן ירחמנו
עשהו ויצרו לא
יחננו׃ ויתקצר חיליה
חיליהון ויפחתון כ
בעובדיהון יתברון
נשיא עלן לבירת
דחלתהון ומלפן ית
יתהון ארי לא עם
סוכלתנו אינון על כין
לא ירחים עליהון
דעבדינון ודיברינון
לא יחוס עליהון׃
והיה
ביום ההוא יחבט יה
יהוה משבלת הנהר
עד נחל מצרים ואתם
ואתם תלקטו לאחד
אחד בני ישראל׃
ויהי בעידנא יתירת
ההוא יתירמון קטו
קטילין קדם יי מכ
מכיף נהרא פרת
ועד נחלא דמצרים
ואתון תיתקרבון חד
ליסטר חד בני ישׂ
ישראל׃
והיה ביום הה
ההוא יתקע בשופר
גדול ובאו האבדים

אותה יב׳ מלא וסימ׳ ואותה והייתי׳ ואם ביום שמע אישה יניא אותה׳ ויטבל ביערת הדבש׳ ויוציא אותה משדרונו׳
נשים באות מאירות אותה׳ אשר יראה הרואה אותה׳ ויגר אותה להביזה׳ הלא שמעת למרחוק׳ דבולבים׳ יברר רוח אותה׳
הארץ אותה מידכם׳ אחת שאלתי מאת׳ אשר בנו אותה׳ וכל יהושע ושפטים ויחזקאל דכות׳ במ״ג חס׳ והחזקו׳ ויבואו אתה למדשו״

ונביא ז׳ וסימ׳ ונביא אחד זקן ׳ ונביא מורה שקר ׳ גבור ואיש מלחמה ׳ וגם אלה ביין שגו ׳ ואם יהרג במקדש יי׳ כהן ׳ ולחתם
חזון ונביא ׳ וחד ונבא לבב חכמה ׳ בתל׳ חס׳ ׳׳ ואת מי ד׳ וסימ׳ ואת מי עשקתי ׳ ואת מי יבין שמועה ׳ דאגת ותיראי ׳ אין כמו ׳׳

בארץ אשור והנדח
והנדחים בארץ מצ
מצרים והשתחוו
ליהוה בהר הקדש
ובירושלם ויהי בעי
בעידנא ההיא יתקע
בשופרא רבא וייתון
דיגלו לארעא דאתור
ודיטלטלו לארעא
דמצרים ויסגדון קדם
יי בטורא דקודשא
בירושלם

כח

הוי עטרת
גאות שכורי אפרים
וציץ נבל צבי תפ
תפארתו אשר על
ראש גיא שמנים
הלומי יין ווי דיהב
ביתרא לגיותנא טפ
טפשא רבא דישראל
ויהי מצנפתא לרש
לרשיעיא דבית
מקדשא תושבחתיה
דעל ריש חילא שמי
שמינא כתשי חמר
הנה חזק ואמיץ ליי
ליהוה כזרם ברד שער
קטב כזרם מים כביר
כבירים שטפים הניח
לארץ ביד הא מחו
תקיפן וחסינן אתין
מן קדם יי כזרמית
ברד בעל עול רוחין
כזרמית מיין תקיפין
שטפין כין ייתון עד

עליהון עממיא ויג
ויגלונון מארעהון י
לארע אוחרי בחובי
חביריהון ברגלים
תרמסנה עטרת גא
גאות שכורי אפרים
ברגלין יתדש כותרא
דגיותנא טפשא רבא
דישראל והיתה
ציצת נבל צבי תפ
תפארתו אשר על
ראש גיא שמנים
כבכורה בטרם קיץ
אשר יראה הראה
אתה בעודה בכפו יו
יבלענה ויהי דיהב
מצנפתא לרשיעי
דבית מקדשא תוש
תושבחתיה דעל
ריש חילא שמינא
כבכרה ערלא קיטא
דאם יחזי דחזי יתה
כאולד היא בידיה
יבלעינה ביום ההוא
יהיה יהוה צבאות
לעטרת צבי ולצפ
ולצפירת תפארה
לשאר עמו בעדנא
ההיא יהי משיחא
דיי צבאות לכליל
חדוא ולכתר דתוש
דתושבחתא לשאר
דעמיה ולרוח
משפט ליושב על
המשפט ולגבורה

משיבי מלחמה
ולמימר קשוט דדין
לדיתבין בבית דינא
למידן דין דקשוט
ולמיתן נצחנא
לדנפקין בקרבא ליה
לאתבותהון בשלם
לבתיהון וגם אלה
ביין שגו ובשכר
תעו כהן ונביא תעו
מן בשכר נבלעו מן
היין תעו מן השכר
שגו בראה פקו
פליליה ואף אלין
בחמרא רוו ובעתיק
איסתלעמו ברוון
וספר רוו מן עתיק
איסתלעמו מן רחה
חמיר טעו מן עתיק
איתפנראו בתר
מיכל בסים טעו בי
דינהא כי כל שולח
שלחנות מלאו קיא
קיא צואה בלי מ
מקום ארי כל פתו
פתוריהון מלן מיכ
מיכל מגעל ומשקין
לית להון אתר
דנקי מן אונס את
מי יורה דעה ואת
מי יבין שמועה גמ
גמולי מחלב עתיקי
משדים למן איתי
איתיהבת אוריתא
ומן איתפקיד למה

לאדני ז׳ כת׳ כן וסימ׳ ויאמר אל נא יחר לאדני ׳ ושלאחריו ׳ הנה חזק ואמיץ לאדני ׳ ואדוד זובל וישׁ בעדרו ׳ לאדני
אלהינו הרחמים והסליחות ׳ וזרע יעבדנו יספר לאדני ׳ נפשי לאדני משמרים לבקר ׳׳ נ׳׳ שער ג׳ כת׳ שין וסימ׳ ישבי האיים
ומלכיהם שערו שער ׳ והשמתי עליך עבים רבים ׳ שער קטב ׳׳ ׳׳ מחלב ג׳ וסימ׳ חכלילי עינים מיין ׳ גמולי מחלב ׳ יגזרו מחלב ׳׳

ליצון ג̇ וסימ׳ שמעו דבר יי׳ אנשי ליצון · ואל יצון ליצון חמדו להם ·· ג ·· ב̇ חס׳ ו̇ בריש תבות וקרי׳ וסימ׳ עשה ויאמר
לו חלילה · עבר כי אמרתם כרתנו ברית · ותרין מליות דהנב׳ ו̇ ולא קדי׳ ליצאו צירו בתוך בבל ומארץ · יעמדו והיה יעמדו ·· ה

למיסבר חוכמתא
הלא לבית ישראל
דרחימין מן כל עמי
עממיא וחביבין מן
מכל מלכותא | כי
צו לצו צו לצו קו לקו
לקו קו לקו זעיר
שם זעיר שם | ארי
אינון איתפקדו למי
למיעבד אוריתא
ומא דאיתפקדו לא
צביאו לא למיעבד
איתנביאו עליהון נ
נביא דאם יתובון וי
ולמילי נבייא לא
קבילו הליכו ברעות
נפשהון ולא חמידו
למיעבד אוריתי סבו
סברו דתיתקים להון
פולחן טעותא ולא
סברו לפולחן בית
מקדשי בזעיר הוה
בעיניהון בית מקדשי
למיפלח תמן בזעיר
בעיניהון שכינתי
תמן | כי בלעגי שפה
ובלשון אחרת ידבר
אל העם הזה | ארי
בשינוי ממלל ובלי
ובלישן תולעבא הוו
מלעגין לקביל נביי
דמיתנבן להון עמא
הדין | אשר אמר
אלהם זאת המנוחה
הניחו לעיף וזאת

המרגעה ולא אבוא
שמוע | די אמרין לי
להון נבייא דין בית
מקדשא פלחו ביה
ודא אחסנת בית
ניחא ולא אבו לקבל
אולפן | והיה להם ד
דבר יהוה צו לצו צו
לצו קו לקו קו לקו
זעיר שם זעיר שם
למען ילכו וכשלו
אחור ונשברו ונוקשו
ונלכדו | הדין יהי כס
פורענותהון דעברו
על פיתגמא דיי׳ על
דאיתפקידו למעבד
אוריתא ומא דאיתי
דאיתפקדו ולא צבו
צביאו למיעבד בכין
יתמסרון לעממיא
דלא ידעו אוריתא
ועל דהליכו ברעות
נפשהון ולא חמידו
למיעבד רעותי בכין
יסברון לסעיר בעידן
דאיתי עקא עליהון
ולא יהי לכון סעיר
וסמיך ועל דהוית
זעיר בעיניהון בית
מקדשי למיפלח
תמן בכין ישתארון
בזעיר ביני עממיא
דיגלון לתמן בדיל
דיהכון לאחרא ויי
ויתברון ויתצדון ד

ויתאחדון |
לכן שמעו
דבר יהוה אנשי לצ
לצון משלי העם
הזה אשר בירושלם
בכן קבילו פיתגמא
דיי׳ גברין רשיעין ד
שילטונאי עמא
הדין דבירושלם | כי
אמרתם כרתנו ברית
את מות ועם שאול
עשינו חוזה שוט ש
שוטף כי יעבר לא
יבואנו כי שמנו כזב
מחסנו ובשקר
נסתרנו | ארי אמרתון
גזרנא קיים עם קטו
קטלא ועים מחבל
עבדנא שלמא מחת
סנאה אריתי
עליכון כנחל מגבר
דאתון אמרין לא
תיתי עלנא ארי שוי
שוינא בכרכ רוחצ
רוחצננא ובגוו עד
שקרין איטמרנא |
לכן
כה אמר אדני יהוה
הנני יסד בציון א
אבן אבן בחן פנת
יקרת מוסד מוסד
המאמין לא יחיש |
בכין אמר יי׳ אלהים
הא אנא ממני בציון
מלך מלך תקיף

אלין בזלי׳ מלא ודגש׳ וסימ׳ מוסד המאמין · בשלם שובו · תפארת גדולתו · לפלוגות בית האבות · דיאשיהו · מי בהן לא
למשיסה יעקב · חומר גומן בו יפול · כי כולם ידעו · ומלחתי לכול עזבותיהם · וידומו מן הארץ · יהולדת ותשלכו · שודד חושד · ושד
בשד שלמון · בחוקי אבותיכם · בשובתו והיה לבער · ולאומי׳ · הן עד לאומים · על הגאולה · זונה · לא יהיו עזבו · שעיפי ישיבני ··

הבין ח̇ וסימ׳ ויאמר אליהם אליו יעץ · והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה · מדי עברו יקח אתכם · אל תהיו כסוס כפריד אין ·
חכמת ערום הבין דרכו · וסימ׳ הון שאלין כלביא חכמתא לסוסיא · · · בהר ב̇ וסימ׳ כי בהר פרצים · שיר המעלות הבטחים · ·

גבר
תקיות ואימתן איתיך
איתקפ׳נ׳א ואיתנינ׳
אמר נבייא צדיקיא
דהימנא באילין כמ׳
במיתי עקא לא יזד׳
יזדעזעון ׀ ושמתי דין
משפט לקו וצדקה
למשקלת ויעה ברד
מחסה כזב וסתר
מים ישטפו ׀ ואשוי
דינא תקין דאמרתון
כחוט בינניא וזכותא
כאבן משקלתא מ׳
צירלק רוגזי לרוחצן
כדבתון ועל דאיטי
דאיטמרתון מן קדם
מעיקא יתכון עממי
עממיא יגלון ׀ וכפר
בריתכם את מות
וחזותכם את שאול
לא תקום שוט שוטף
כי יעבר והייתם לו
למרמס ׀ ויבטיל קי׳
קיימכון דעם קטלא
ושלמכון דעים מחי
מחבלא לא יתקיים
מחת סנאה ארי
תיתי עליכון כנחל
מגבר ותהון ליה לי׳
לדריש ׀ מדי עברו
יקח אתכם כי בבקר
בבקר יעבר ביום וב׳
ובלילה והיתה רק
זועה הבין שמועה ׀
בזמן אעירוהי גלי

יתכון ארי כצפר בצ׳
בצפר יעידי בימם
ולילי ויהי עד לא
ימטי זמן לוטא תס׳
תיסתכלון במילי נבי׳
נבייא ׀ כי קצר המצע
מהשתרע והמסכה
צרה כהתכנס ׀ ארי
יתקצר חיליהון מט׳
משעבוד תקיף ושי׳
ושלטון תקיף יסגי
ארעא ׀ כי כהר פרצים
יקום יהוה כעמק
בגבעון ירגז לעשות
מעשהו זר מעשהו
ולעבד עבדתו נכריה
עבדתו ׀ ארי כמא די
ריש טוריא כד איתגלי
יקרא דיי׳ ביומי עוז
עוזיה מלכא וכניסין
דעבד ליהושע במי׳
במישר גבעון לאי׳
לאיתפרעא מרשיי
מרשיעיא דעברו
על מימריה בין אית׳
איתגלי לאיתפרעא
מדעברין עברין נו׳
נוכראין עברין נוכ׳
נוכראין עובדיהון ו׳
ומיתפלחין פולחנ׳
טעותא פולחניהון ׀ ו׳
ועתה
אל תתלוצצו פן יחז׳
יחזקו מוסריכם כי
כלה ונחרצה שמעתי

מאת אדני יהוה
צבאות על כל הא׳
הארץ ׀ וכען לא תי׳
תיתרשעון דילמא
יתקפון יסוריכון ארי
גמירא ושיצאה
שמיעית מן קדם יי׳
צבאות
אלהים על כל יתבי א׳
ארעא ׀
האזינו ושמעו
קולי הקשיבו ושמעו
אמרתי ׀ אמר נבייא
אציתו ושמעו קלי
איתפנו וקבילו למי׳
למימרי ׀ הכל היום
יחרש החרש לזר׳
לזרע יפתח וישדד
אדמתו ׀ בכל עידן
מיתנבן נבייא לאל׳
לאלפא מאים יתפ׳
יתפתחון אודני חייביא
ויקבלון אולפן ׀ הלא
אם שוה פניה והפיץ
קצח וכמן יזרק
ושם חטה שורה
ושעורה נסמן וכס׳
וכסמת גבלתו ׀ הלא
אם ישוון בית ישראל
אפיהון למיעבד
אוריתא יתוב ויכנש
יתהון מביני עממיא
דאינון מנדרין ביניהון
הא כקיצחא וכמו׳
וכמונא דמיזדריך
ויקריב יתהון ורעין

האזינו ח̇ וסימ׳ האזינו השמים ואדברה · שמעו מלכים האזינו רוזנים · האזינו תורת אלהינו עם · הקשיבו אלי עמי · שמעו זאת
הכהנים והקשיבו בית · שמעו זאת כל העמים · שמעו חכמים מלי · האזינו ושמעו קולי · · · ושם ח̇ וסימ׳ וישם יעקב את המקלות ·
וישם לך עלילות דברים · מעשה ידי חרש ושם · וישם לו במרכבתו · וישם חטה שורה · וישם בשר זרועו · וישם אתו בסוס הודו · וישם דרך ארצנו · ·

(שבטיחון

והמם ב א וא וסימ והמם מהומה גדולה עד · והמם גלגל עגלתו · בתר פתח ׳׳ ׳ ומעפר ג וסימ ושפלת מארץ תדברי ומעפר · ב מי
ומעפר אחד ישנמיחו ׳׳ ׳ ׳׳ הצבאים ג וחס וסימ אשר הצבה משה בין האנשים · על אריאל וכל צביה · על הר ציון ׳׳ ׳ כאוב ל דגו׳׳

לשיבטיהון האכורעי
חיטין על ליגנין וסעי
וסערין על סימנין ות
וכותנין על תחומין׃ וי
ויסרו למשפט אלהיו
יורנו׃ הא כל אילין ז
להון אולפן דדין ריח
דידעין די יתא מח
מחוי להון אורחא
דתקנא דיהכון בה׃
כי לא בחרוץ יודש
קצח ואופן עגלה על
כמון יוסב כי במטה
יחבט קצח וכמן בש
בשבט׃ ארי לא במורג
ברזלא מדרכין קיצח
וגלגלי עגלא על
כמונא מחזרין ארי
בחוטרא חבטין קיצ
קיצחא וכמונא במ
במחבוטא׃ לחם
יודק כי לא לנצח אד
אדוש ידושנו והמם
גלגל עגלתו ופרשיו
לא ידקנו׃ ית עיבורא
מדרכין את תיה
ארי לא לעלמא מדי
מדרכא ידרכוניה א
ומבלבל בגלגלי עז
עגלתיה ומפריש ית
עיבורא ומפרח ית
דוקא׃ גם זאת מעם
יהוה צבאות יצאה
הפליא עצה הגדיל
תושיה׃ אף דא מן

קדם יי צבאות נפקא
דאתקין עלמא במיה
במחשבת דעתיה
רבא אסגי עובדי בריה
בראשית ביסגי חוכמ
חוכמתיה׃

כט

הוי אריאל
אריאל קרית חנה
דוד ספו שנה על שנה
חגים ינקפו׃ ווי מדב
מדבחא מדבחא דבני
בקרתא דישרא בה
דויד מן קדם כנשת
משירין דמתכנשין
עלה שנה בתר שנה
חגין יבטלון׃ והציקו
והציקותי לאריאל
והיתה תאניה ואניה
והיתה לי כאריאל׃
ואעיק לקרתא דמדב
דמדבחא בה ותהי
צדיא וריקניא ותהי
מקפא קדמי דם קט
קטילין כאקפות מדב
מדבחות דם ניכסת
קודשיא ביומא דח
דחגא סחור סחור׃
וחניתי כדור עליך
וצרתי עליך מצב
והקימתי עליך מצ
מצרת׃ ואשרי
עלך משירין ואיה
ואיכבר עלך כרקום
ואיצבר עלך מליתא׃
ושפלת מארץ תדברי

ומעפר תשח אמרתך
והיה כאוב מארץ ק
קולך ומעפר אמרתך
תצפצף׃ ותתמאכין
מארעא תמללין ומ
ומעפרא יצפצף מללך
ויהי כאוב מארעא
קלך ומעפרא מללך
יצפצף׃ והיה כאבק
דק המון זריך וכמוץ
עובר המון עריצים
והיה לפתע פתאם׃
ויהי כאבק דקיק
המון מבדרך וכמוץ
דעדי איתרגושת
תקיפין ויהי בתקות
איתרגושתא׃ מעם
יהוה צבאות תפקד
ברעם וברעש וקול
גדול סופה וסערה
ולהב אש אוכלה׃
מן קדם יי צבאות
תתפקיד ברעם ובז
ובזיע וקל סגי בעל
בעלעול ובריח ושב
ושלהובי אישתא
דמשיציא׃
והיה כחלום
חזון לילה המון כל
הגוים הצבאים על
אריאל וכל צביה
ומצדתה והמציקים
לה׃ ויהי כמחלם חל
הרהור ליליא המון
כל עממיא דמתכנשין

הפלא ד חס ו בליש וסימ כי יפלא בדר בערבך · כי יפלא בדר בזיר · ומפליא לעשות ובצוה ואשתו · הפלא עצה הגדיל תושיה ׳׳ ׳׳ הגדיל
ג חס ו בליש וסימ הפלא עצה · כי חרבו ויגדלו על עם יי צבאות · מגדיל ישועות מלכו ׳׳ ׳ תושיה ז מלא בליש וסימ הפלא עצה
ותושיה יראה שמך · עמו עז ותושיה · כי בפלים לתושיה · לי עצה ותושיה · יצפן לישרים תושיה · לתאוה יבקש נפרד ׳׳ ׳ והמציקים ל דגו׳׳

אוכל ה̇ מלא וסימ̇ ובכל העליון כי אם הלחם · והיה כאשר יחלם הרעב · אם יבוער ונפלו על פי אוכל · גם איש שלומי אשר בטחתי · יצדיק אוכל לשבע נפשו · · ואבדה ג̇ וסימ̇ חכמת חכמיו ובינת נבניו ואבדה שארית יהודה · יבשו עצמותינו · · יראתם ל̇ דגות · ·

דמיתכנשין על קרתא
דמירבחא בה ובכל
משריתהון וחיליהון
ודמעיקין להון׃
והיה כאשר יחלום
הרעב והנה אוכל
והקיץ וריקה נפשו׃
וכאשר יחלם הצמ
הצמא והנה שותה
והקיץ והנה עיף ונ
ונפשו שוקקה כן יה
יהיה המון כל הגוים
הצבאים על הר ציון׃
ויהי כמא דיחלום
כפנא והא אכיל ומ
ומיתער וחסירא
נפשיה וכמא דיחל
דיחלום צחיא והא
שתי ומיתער והא
משלהי ונפשיה
משלהיא כין יהא
המון כל עממיא דמ
דמיתכנשין על טורא
דציון׃
התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו׃
שכרו ולא יין נעו ול
ולא שכר׃ איתרפוש
איתרפרשו אישתו
אישתגשו ואישתו
ואישתגשו ואישה
ואישתמיטו רוו לא
מן חמר טעו לא מן
עתיק׃ כי נסך עליכם
יהוה רוח תרדמה

ויעצם את עיניכם
ואת הנביאים ואת
ראשיכם החזים כ
כסה׃ ארי רמא בי
ביניכון יי רוח דטעו
ואיטמר מינכון ית
נביאיא וית ספריא
וית מלפיא דהוו מ
מלפין לכון אולפן
אוריתא טמיר׃ ותהי
לכם חזות הכל כדברי
הספר החתום אשר
יתנו אתו אל יודע ה
הספר לאמר קרא נא
זה ואמר לא אוכל
כי חתום הוא׃ והות
לכון נבואת כולא
כפיתגמי סיפרא דח
דחתים דאם יתנון
יתיה לידע סיפר
למימר קרי כען דין
ויימר לית אנא יכיל
ארי חתים הוא׃ ונתן
הספר על אשר לא
ידע ספר לאמר
קרא נא זה ואמר לא
ידעתי ספר׃ ויתיהב
סיפרא על דלא ידע
סיפרא למימר קרי
כען דין ויימר לית
אנא ידע סיפרא׃
ויאמר
יהוה יען כי נגש הע
העם הזה בפיו ובשפ
ובשפתיו כבדוני ול

ולבו רחק ממני ותהי
יראתם אתי מצות
אנשים מלמדה׃
ואמר יי חלף דאי
דאיתרברב עמא
הדין בפומיהון ובס
ובסיפותהון מיקרין
קדמי וליבהון מ
מיתרחיק מדחלתי
והות דחלתהון קד
קדמי וליבהון כת
כתפקידת גברין מ
מלפין׃ לכן הנני יס
יוסף להפליא את
העם הזה הפלא
ופלא ואבדה חכמת
חכמיו בנבונו ובינת
תסתתר׃ בכין הא
אנא יוסיף למימחי
ית עמא הדין מחן
מפרשן ותיבד
חוכמתא מחכימיהון
וסוכלתנותא ממס
מסוכלתניהון תי
תיטמר׃
הוי המעמיקים
מיהוה לסתר עצה
והיה במחשך מע
מעשיהם ויאמרו
מי ראנו ומי יוד
יודענו׃ ווי דמרמן
לאטמרא עיצא
מן קדם יי והון כיד
בקבלא עובדיהון ו
ואמרין לית דחזי לן

ידע ל̇ מלא וסימ̇ ויחזו דוד את הקצינת · כי אמרתי מי יודע · אשר יתנו אותו אל יודע ספר · ואנכי היודע ועד · כי יודע יי̇ דרך צדיקים · מי יודע עז אפך · יודע יי̇ ימי תמימים · כי יודע כל שער עמי · ומי יודע אם לעת כזאת הגעת · כל יודע ומבין · וכל תדיסר ידה ומשכיל · ויהללה רבות מלא בב̇ מג̇ חס̇ · בפשע ארץ רבים שריה · יודע יי̇ דין דלים · כי איננו יודע מה · · תסתתר לית דכות · ·

הבין ג̇ וסימ̇ הפככם אם בחמר היוצר · והילדים האלה ארבעתם · אלהים הבין דרכה ·· ירידה מצרים ד̇ בליש וסימ̇
ויקדמו וירדו מצרים ויעמדו · ויעקב ובניו ירדו מצרים · ההלכים לרדת מצרים · הוי הירדים מצרים לעזרה ·· הפככם ל̇ דבו ··

החוי לנא הידע כעז
בעובדנא ׃ הפככם אם
כחמר היוצר יחשב
כי יאמר מעשה
לעשהו לא עשני וי
ויצר אמר ליוצרו
לא הבין ׃ הלמיתהפך
עובדיכון אתון בען
הא כמא דטינא ביד
פחרא כן אתון חשי
חשיבין קדמי האי
האיפשר דיימר
טינא לא עבדתני וי
וביריתא דתימר לי
לברהא לא חכמית
לי ׃ הלא עוד מעט
מזער ושב לבנון לכרז
לכרמל והכרמל ליע
ליער יחשב ׃ הלא
עוד זעיר כזעיר
ויתוב ליבנן למיהוי
בכרמא וכרמלא קי
קירוין סגיאין יתיב ׃
ושמעו ביום החוא
החרשים דברי ספר
ומאפל ומחשך עיני
עורים תראינה ׃ ויש
וישמעון בעידנא הה
ההיא דיכחרשין מי
מילי ספר ומקבל
ומחשוך עמא סמן
יחזון ׃ ויספו ענוים
ביהוה שמחה ואבי
ואביוני אדם בקדוש
ישראל יגילו ׃ ויסו

ויסגפון מקבלי עולבן
במימרא דיי חדוא
וחשוכי בני אינשא
במימר קדישא דיש
דישראל יבועון ׃ כי
אפס עריץ וכלה לץ ו
ונכרתו כל שקדי א
און ׃ ארי סף מעיקא
ואישתיצי בוזא
וסטו כל דהוו משח
משחרין למינס ׃ מ
מחטיאי אדם בדבר
ולמוכיח בשער יקו
יקושון ויטו בתהו
צדיק ׃ מחיבין בני
אינשא במיליהון ו
ולידמוכח להון בית
דינא פיתגמי אוריתא
בעליה תקלא ואס
ואסטיאו בשקר
דין זכאין ׃
לכן כה אמר
יהוה אל בית יעקב
אשר פדה את אברהם
לא עתה יבוש יעקב
ולא עתה פניו יחורו ׃
בכין כדנא אמר יהוה
על בית יעקב דיפרק
אברהם לא מובען ז
יבהתון דבית יעקב
ולא מוכען אפיהון
ישתנון ׃ כי בראותו
ילדיו מעשה ידי
בקרבו יקדישו שמי
והקדישו את קדוש

יעקב ואת אלהי יש
ישראל יעריצו ׃ ארי
במיחזוהי גבורן דאו
דאעביד לבנוהי אבו
אברהם לזרעיה בת
בתרוהי על ארעהון
בניהון יקדשון שמי
ויימרון קדיש על
קדישא דיעקב ועל
אלהא דישראל ימרון
תקיף ׃ וידעו תעי רו
תועי רוח בינה ורוגז
ורוגנים ילמדו לקח ׃
וידעון דלא אילפו ז
רוח דסוכלתנו ודהון
אמרין לית כל אילין
יקבלון אולפן ׃
הוי בנים
סוררים נאם יהוה
לעשות עצה ולא מ
מני ולנסך מסכה
ולא רוחי למען ספות
חטאת על חטאת ׃
וי בניא מרודיא אמ
יי למיעבד עיצא
ולא ממימרי ולאית
ולאיתמלכא מלך
ולא שאלין בנביי כ
בדיל לאוספא חובין
על חובי נפשהון ׃ הו
ההלכים לרדת מצ
מצרים ופי לא שאלו
לעוז במעוז פרעה
ולחסות בצל מצרים ׃
דאזלין למיחת

אפעה ד׳ וסימ׳ אפעה ושרף מעופף · ביולדה אפעה · והזורה תבקע אפעה · תהרגהו לשון אפעה · · במרין ד׳ וסימ׳ בפרין
נתן אלהים פרין יי׳ את אויבי · כפרץ נופל בחומה נשגבה · כפרץ רחב יאתיו · · נשגבה ג׳ וסימ׳ כי השח · צפל גבעה · במשכיתו ·

למצרים ובפיתגמי
נבייא לא שאלו׃ לא
לאיתקפא בתקוף
פרעה ולאיתרחצא
בטלל מצרים׃ והיה
לכם מעוז פרעה לבשת
לבשת והחסות בצל
מצרים לכלמה׃ ויה
ויהי לכון תקוף פרעה
לבהתא ואיתרחצא
בטלל מצרים לאית
לאיתכנעו׃ כי היו בצ
בצען שריו ומלאכיו
חנס יגיעו׃ ארי הוו
בטאניס רברבוהי
ואיזגדוהי עד תחפנ
תחפנחס מטו׃ כל
הובאיש על עם לא יו
יועילו למו לא לעזר
ולא להועיל כי לבשת
לבשת וגם לחרפה׃
כולהון אזלין למבהת
לות עמא דלא יהנון
להון לא לסעיד ולא
להנאה ארי לבהתא
ואף לחסודין׃
משא
בהמות נגב בארץ צ
צרה וצוקה לביא
וליש מהם אפעה
ושרף מעופף ישאו
על כתף עירים חילו
חיליהם ועל דבשת
גמלים אוצרותם על
עם לא יועילו׃ בטלין

על בעיריהון באורח
דרומא בארע עקא
ועייקא אתר דאריך
בר אריון וחיוין חור
חורמנין מפירתין בטלין
על כתף עילין נכסי
נכסיהון ועל חוטרי
חוטרית גמלין ממא
דבארצרהון מובלין
לעם דלא יהנון להון׃
ומצרים הבל וריק
יעזרו לכן קראתי
לזאת רהב הם שבת׃
ומצראי למא וריק
וריקנו סעדהון בכן
ערעית מינהון קטי
קטולין ומנין אייתי
עליהון׃ עתה בוא
כתבה על לוח אתם
ועל ספר חקה ותהי
ליום אחרון לעד עד
עולם׃ ובכען עול
כתוב על לוח בניהון
ועל שיטין דספר
רשום ותהוי ליום דין
לסהדו קדמי עד
עלמא׃ כי עם מרי
הוא בנים כחשים בנים
לא אבו שמוע תורת
תורת יהוה׃ ארי עם
מסרבן אינון בניא
כדביא דלא אבו לקבלא
לקבלא אולפן אוריתא
דיי׃ אשר אמרו לרא
לרואים לא תראו

ולחוזים לא תחזו לנו
לנו נכחות דברו לנו
חלקות חזו מהתלות׃
דאמרין לנבייא לא
תיתנבון ולמלפיא
לא תלפון לנא אוי
אולפן אוריתא כד
בסיפין מלילו עימנ
אישתעו לנא שנין׃
סורו מני דרך הטו
מני ארח השביתו
מפנינו את קדוש יי
ישראל׃ אסטונא
מאורחא תקנא
אבטולנא מימסרת
ארחיקו מן קדמנא
ית מימר קדישא
דישראל׃
לכן כה אמר
קדוש ישראל יען
מאסכם בדבר הזה
ותבטחו בעשק
ונלוז ותשענו עליו׃
בכין כדנן אמר יי
קדישא דישראל
חלף דקצתון בפיתג
בפיתגמא הדין ואת
ואתרחצתון בשיקר
בשיקרא ובאונסא
ואיסתמכתון עלוהי׃
לכן יהיה לכם העון
הזה כפרץ נופל נבעה
בחומה נשגבה אשר
פתאם לפתע יבא
שברה׃ בכין יהי לכון

בוא יג׳ מלא וסימ׳ ויאמר בוא ברוך יי׳ · ויביאו את המנחה · ותבא בגדר א׳גלה עד בוא · וזרעתם עד השנה השמינית · אם חבל תחבל
שלמת רעך עד׳ וידי משה כבדים · לבלתי בוא בגוים · בוא המלך אחד מדבריך · עתה בוא כתבה על · בוא ביום גוג · הוא הפליט · ב׳ בו ·
תרמיס · ודד יי׳ היתה אל אליהו · יום יי׳ · ובל שמואל ובתו דבו מל בביה חס׳ בא אל פילגשי · בו אם בא אתה · עד עת בא · בא יבוא ברנה · ובא אל
המלך ··

שבר ג בליש וסימ ושברה כשבר נבל ומשבר רוח תילילו ולא נחלו על שבר יוסף וסימ נבלא דיוסף רוח ולא ימצא
ד וסימ במכתתו חרש לחתות אש ולא ימצא בפיהם לשון תרמית ואל ארץ גלעד ונכשל ונפל וסימ פומא דפחדא יחרא אתבר

חובא חמרין בכרך רז
דהוב ואיתחמיר—
בשור מתקת דמתכו
דמיתכית שלג ויתיר
תבריה ושברה כשב
כשבר נבל יוצרים
כתות לא יחמל וה
ולא ימצא במכתתו
חרש לחתות אש מ
מיקוד ולחשף מים
מגבא ותבריה כת
כתבור מאן דחסף
דמיפרקק לא בחיים
ולא משתכח בריק
ברירקיה חסף לה
למיחת נור ממגעיר
ולמדלה מיין מפצע
כי
כה אמר אדני יהוה
קדוש ישראל בשו
בשובה ונחת תושעו
תושעון בהשקט ו
ובבטחה תהיה גבו
גבורתכם ולא אביתם
אדי כדנן אמר יי א
אלהים קדישא דיש
דישראל אמריתי
דתתובון לאוריתא
ותשוחון תתפרקון
תשקטון תישרון
לרוחצן תהון גיב
גיברין ולא אביתון
ותאמרו לא כי על
סוס ננוס על כן תנ
תנוסון ועל קל נר

נרכב על כן יקלו רו
רדפיכם ואמרתון ז
לא אילהין על סוסי
סוסון נערוק על
כין תשרקון ועל
קלילין נרכוב על כן
יהון קלילין רדפי
רדפיכון אלף אחד
מפני גערת אחד
ומפני גערת חמשה
תנסו עד אם נותרתם
כתרן על ראש ההר
וכנס על הגבעה ו
אלפא חד מן קדם
מזופית חד מן קדם
מזופית חמשא תע
תעירקון עד דתישי
דתישתארון כבוע
כבוערא על ריש טו
טורא וכאתא על
רמתא ולכן יחכה
יהוה לחננכם ולכן
ירום לרחמכם כי א
אלהי משפט יהוה
אשרי כל חוכי לו ו
ובכין עתיד יי למיח
למיחס עליכון ותקו
ותקיף הוא דירחם
עליכון ארי אילהא
עביד דינא יי טובי
צדיקיא דמסברין
לפורקניה כי עם
בציון ישב בירושלם
בכה לא תבכה חנון
יחנך לקול זעקך כו

כשמעתו ענך אר
עמא בציון יתיב כיר
בירושלם מיבכא לא
תיבכי רחמיא ירחים
עלך לקל צלותך יקי
יקביל ויעביד בעותך
ונתן יהוה לכם לחם
צר ומים לחץ ולא
יכנף עוד מוריך וה
והיו עיניך ראות את
מוריך ויתין לכון יי
ניכסי סנאה וביזת
מעיקא ולא יסליק
עוד שכינתיה מבית
מיקדשא ויהון עינך
חזיין ית שכינתא בה
בבית מיקדשא ואזניך
תשמענה דבר מאח
מאחריך לאמר זה
הדרך לכו בו כי תאמ
תאמינו וכי תשמיל
תשמאילו ואודניך
ישמעון פיתגמיא
מפתה למימר הדא
אורחא דתקנא הל
הליכו בה לא תיסטו
תיסטון מינה לימי
לימינא ולסמלא
וטמאתם את צפוי
פסילי כספך ואת
אפדת מסכת זהבך
תזרם כמו דוה צא
תאמר לו ותיסתי
ותסאבון ית חיפוי
צלמי כספכון וית

ואזניך ג וסימ ואזניך תשמענה דבר ואזניך קשובות ואזניך לאמר דעת דוה ג וסימ ובו ישכב את אשה דוה
תזרם כמו דוה נתתני שוממה כל היום דוה אנך על הגבעה ג וסימ ויקומו ישראל בבקר דפילגש אלף אחד מפני ג
גערת אחד ויקח דוד את שלל דבר הימני תזרם ב וסימ תזרם ורוח תשאם וטמאתם את צפוי פסילי כספך

מטר ד̇ וסימ׳ ונתתי מטר ארצכם בעתו · יתן יי̇ את מטר ארצכם · יפתח יי̇ לך את אוצרו הטוב · ונתן מטר ארצך אשר תזרע · וא
ומטר גשם יתן להם ·· חבוש ג̇ ב̇ חס וא מל וסימ׳ פארך חבוש עליך · ביום חבש יי̇ את שבר עמו · מגיהם חבוש בטמון ··

תיקיון מתכת דהבכון
תרחקינון כמא דמ׃
דמרחקין ית טומא
טומאתא כין תרחקו
תרחקונון ׃ ונתן מ
מטר זרעך אשר
תזרע את האדמה
ולחם תבואת האדמה
ולחם והיה דשן וש
ושמן ירעה מקנך
ביום ההוא כר נרחב ׃
ויתן מטר זרעך דתז
דתזרע ית ארעא
ועיבורא ועללא יסגי
בארעא ויהי פרנס
וטב ויתפרנסון צד
צדיקיא מגיתיהון ׃
בעדנא ההיא שמין
רביבין ופטימין ׃ והה
והאלפים והעירים
עובדי האדמה בליל
חמיץ יאכלו אשר
זרה ברחת ובמזרה ׃
ותוריא וחמריא דה
דמפלחין בהון ית
ארעא בליל מפטם
ייכלון דידרח ברחת
ובמדריא ׃ והיה על
כל הר גבה ועל כל
גבעה נשאה פלגים
יבלי מים ביום הרג
רב בנפל מגדלים ׃
ויהי על כל טור רם
ועל כל רמא מנטלא
פצידין נגדין מיין ׃

תקלא למלכין ולמ
ולמשיריתהון ביום
קטול רב במיפל
רברבין ׃ והיה אור
הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה
שבעתים כאור ש
שבעת הימים ביום
חבש יהוה את ש
שבר עמו ומחץ מ
מכתו ירפא ׃ ויהי נ
ניהור סיהרא כניה
כניהור שימשא וה
ונהור שימשא עת
עתיד לאנהרא על
חד תלת מאה ארב
ארבעין ותלתא כנ
כניהור שבעא יומין
ביומא דיתיב יי ית
גלות עמיה ומרע ׃
מחתיה יסי ׃
הנה שם
יהוה בא ממרחק
בער אפו וכבד מש
משאה שפתיו מלא
מלאו זעם ולשונו
כאש אכלת ׃ הא
שמא דיי מיתגלא
כמא דאתנביאו עי
עלוהי נביא מלקדמין
מלקדמין תקוף רוג
רוגזיה וקשיר מלס
מלסוברא מן קדמ
קדמוהי על רשיעי
נפיק לוט ומימריה

כאישא אכלא ׃ ורוח
ורוחו כנחל שוטף
עד צואר יחצה לה
להנפה גוים בנפת
שוא ורסן מתעה ע
על לחיי עמים ׃ ומי
ומימריה כנחל מגבר
עד צור תקיפין יה
יקטיל לאדמא עמי
עממיא בדמות די
דיקנר חמס דטעו ׃
בליסת עממיא ׃ הש
השיר יהיה לכם כ
בליל התקדש חג וש
ושמחת לבב כהולך
בחליל לבוא בהר
יהוה אל צור ישרא
ישראל ׃ תושבחתא
יהי לכון בליליא
דאיתקדש ביה חגא
וחדות ליבא כמא
דנגדין בתורתא וכ
ובאבובא למיעל בט
בטור קודשא דיי ד
לאיתחואה קדם תק
תקיפא דישראל ׃ והש
והשמיע יהוה את
הוד קולו ונחת זרועו
יראה בזעף אף ולהב
אש אוכלה נפץ וזרם
ואבן ברד ׃ וישמע י
יי ית זיו קל מימריה
ותקוף דרע גבורתיה
יגלי בתקוף רגז וש
ושלהובי אשא דמ׃

הולך י̇א מל̇א בבב וסימ׳ והנה אנכי הולך היום · אפס כי לא תהיה תפארתך · כי אתה הולך לקחת אשה · ויהי הקשר אבירין ·
תמול בואך והיום אנועך · ב̇ בו · הנך הולך מאתו · ושמחת לבב כהולך בחליל · כי היום הולך ופעי · וזזברו ההולך לחרבי ארץ לרשת ·· ·
בהר יי̇ ג̇ וסימ׳ בהר יי̇ יראה · השיר יהיה לכם כליל · מי יעלה בהר יי̇ · אנכי · ואחד וישען מהר יי̇ ·· ס ·· וזרם ל̇ דבות ·· ס

ערוך ד' וסימ' קשת ובירדן יחזיקו · וחברו תדריהו דירמיה · ושלחן ערוך לפניך · כי ערוך מאתמול תפתה ג' בת הוא
ויקר היא בנבי' וסימ' ותלך ותעשה בדבר אליהו · כי ערוך מאתמול תפתה · כי הוא זמיה והיא עון פלילי · ומליון ל' דבות

דמשיציא פסילן ז
וזרמית ואבנין דיב
דיברד: כי מקול יה
יהוה יחת אשור בז
בשבט יכה: ארי מיה
מיקל מימרא דיי מ
מיתבר אתוראה
דבשלטן מחי: והי
והיה כל מעבר מטה
מוסדה אשר יניח
יהוה עליו בתפים
ובכנרות ובמלחמות
תנופה נלחם בם: ויהי
כל מעבר דבר ביהון
ותקיפיהון די יניח
יהוה פורענות גבורי
גבורתיה ביניהון בז
בתופין ובכנרין ישי
ישבחון בית ישראל
על קרבא תקיפא
דיתעביד להון בעמ
בעממיא: כי ערוך
מאתמול תפתה גם
הוא למלך הוכן העמ
העמיק הרחב מדרה
מדורתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה
כנחל גפרית בוערה
בה: ארי מסדרא מן
עלמין לקביל חוביה
חוביהון גהינם את
הוא מלך עלמיא
אתקנה לעמיקא ולד
ולאפתאה מדורה
אישתא דלקא בה

כד באעין סגיאין ז
מימרא דיי כנחל
מגבר גופריתא דלי
דלקא בה:
לא
הוי הירדים
למצרים לעזרה
ועל סוסים ישענו וי
ויבטחו על רכב כי רב
ועל פרשים כי עצמו
מאד ולא שעו אל
קדוש ישראל ואת
יהוה לא דרשו: ווי
דנחתין למצרים לס
לסעיר על סוסותא
מיסתמכין ומתרחצ
ומתרחצין על רתיכ
רתיכיא ארי סגיאין
ועל פרשיא ארי תז
תקיפין להדא ולא
אסתמכו על מימר
קדישא דישראל וית
ואולפן מן קדם יי
לא תבעו: וגם הוא
חכם ויבא רע ואת
דבריו לא הסיר
וקם על בית מרעים
ועל עזרת פעלי אז
און: ואת הוא בחוז
בחוכמתיה איתי בז
בישתא על דעבדין
וית פתגמוהי לא
בטיל ואקים על בית
מבאשין ועל דסעז
דסעדין לעבדי
שקר: ומצרים אדם

ולא אל וסוסיהם
בשר ולא רוח ויהוה
יטה ידו וכשל עוזר
ונפל עזר יחדו כלם
יכליון: ומצרים אינ
אינש ולא רב וסוסי
וסוסותהון בשר
ולא רוח ויי ירים מ
מחת גבורתיה ויתק
ויתקיל סעיד ויפיל
סעיד ובהדא כולהון
ישתיצון:
כי כה אמר
יהוה אלי כאשר יהגה
האריה והכפיר על
טרפו אשר יקרא
עליו מלא רעים
מקולם לא יחת וי
ומהמונם לא יענה
כן ירד יהוה צבאות
לצבא על הר ציון ז
ועל גבעתה: ארי כז
כדנן אמר יי לי כמ
כמא דמכלי אריא
בר אריון על צידיה
דמזדמנין עלוהי דיר
רעין מקלהון
לא מיתבר ומאיתו
ומאיתרגושתהון ו
לא מיתעכב כן תיו
תיתגלי מלכותא
צבאות למשרי על
טורא דציון ועל
רמתא: כצפרים עז
עפות כן יגן יהוה

עוזר ה' מלא וסימ' וכשל עוזר ונפל עזור · עליך ישוב חלכה · אל תרחק ממני · זכרה · ויטע אהלי אפדנו · וגם ג' ריש פס
בספר וסימ' וגם אלה ביין שגו · וגם הוא חכם ויבא רע · וגם מהם אקח לכהנים · ויחדו ג' וסימ' ויהיו תאמים מלמטה
והיו תאמים מלמטה · ויחרו כלם יבליון · על קדוש ג' וסימ' את מי חרפת וגדפת · דמלכים · הוי הירדים מצרים לעזרה

ויציל ג̇ וסימ̇ מן מינא לו ערים בצורות · כצפרים עפות כן יגן · וידעו את ארץ אשור ·· פ ·· ולבב ה̇ וסימ̇ ויגע לבבון
ולבב עמו · ולבב נמהרים יבין · ולבב מרעים זמים בקרבו · ולבב חזוא אתיהיב ליה · ואנש יהב לה ·· ז ·· עלגים ל̇ית דכות̇ ·· ג ··

צבאות על ירושלם
גנון והציל פסוח ו׳
והמליט׃ כעופא ד׳
דטאים כין תתגלי
מלכותא דיי׳ צבאות
על ירושלם יגין ויז
וישיזיב יציל ויעדי׃
שובו
לאשר העמיקו סרה
בני ישראל׃ תובו ד׳
לאוריתא ארי אסגו
אסגיתון למיחטי ז
בית ישרא׃ כי ביום
ההוא ימאסון איש
אלילי כספו ואלילי
זהבו אשר עשו לכם
ידיכם חטא׃ ארי
בעדנא ירחקון גבר
טעות כספהון וטעות
דהבהון דעבדו לכון
ידיכון חובא׃ ונפל
אשור בחרב ולא אי
איש וחרב לא אדם
תאכלנו ונס לו מפני
חרב ובחוריו למס ה
יהיו׃ ויפל אתוראה
בחרב לא איניש ז
וחרב לא איניש תשי
תשיצניה ויעירוק
ליה מן קדם דקטלין
בחרבא וגיבריהי לה
לתבר יהון׃ וסלעו
ממגור יעבור וחתו
מנס שריו נאם יהוה
אשר אור לו בציון ו

ותנור לו בירושלם׃
ושלטונוהי מן קדם
דחלא יעירון ויתז
ויתברון מן קדם ני׳
ניסא דברביה אמר
יי׳ דזיהור ליה בציון
לעבדי אוריתא ותנ׳
ותנור בער ליה דא׳
דאישא בירושלם
לידעברי על מימרי׃

לב

הן
לצדק ימלך מלך
ולשרים כמשפט יש
ישורו׃ הא לקושט
ימלוך מלכא וצדיק׳
וצדיקיא למעבר
פורענות דין מן עמ׳
עממיא יתרבון׃ והי
והיה איש כמחבא
רוח וסתר זרם כפלגי
מים בציון כצל סלע
כבד בארץ עיפה׃
ויהון צדיקיא דמי׳
דמיטמרין מן קדם
רשיעיא כמא דמט
דמיטמרין מן קדם
זרמית יתובון ויתה
ויתרבון ויתקבל
אולפנהון כפריע בנ
בנצירי מיא דנגדין
בארעא צחיא כטו׳
כטלל כית מיקר
בארע משלהיא׃ ולא
תשעינה עיני ראים
ואזני שומעים תש׳

תקשבנה׃ ולא יטמי
יטמטמן עיני צדיקי׳
ואודני מקבלי אולי׳
אולפן יציתון׃ ולבב
נמהרים יבין לדעת
ולשון עלגים תמהר
לדבר צחות׃ ולבב
מהרהרין יסכר למי׳
למידע ולישנהון די
דהוא כלים יוחי למ׳
למללא כנח ינח׳׃
לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר
שוע׃ ולא יתאמר
עוד לרשיעיא צדיק
צדיקיא ולידעברו
על מימריה לא יתא׳
יתאמר תקיפין׃ כי
נבל נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות
חנף ולדבר אל יהוה
תועה להריק נפש ר׳
רעב ומשקה צמא
יחסיר׃ ארי רשיעי׳
רשיעא ממללהון ו
ומלילהון מיתעשי׳
מיתעשתין אונס יי
למעבר שקר למלל׳
קדם יי׳ סטיא לשי׳
לשלהאב נפש צד׳
צדיקיא דמחמדין
לאולפנא הא כבפי׳
בכפינא ללחמא די
ופיתגמי אוריתא
דאינון הא בנהיא

ולא ו̇ ריש̇ פס̇ בספר̇ וסימ̇ ולא ישעה · ולא תשעינה · ולא יהיה למצרים · ולא ישוב אל לבו · ולא זכרת · ולא יצמאו בחרבות ·
ולשון ה̇ וסימ̇ ולשון זהב אחד · ולשון עלגים תמהר · ולשון תהפכת תכרת · ולשון חכמים מרפא · וללמדם ספר ולשון כשדים · וחד
ולשון רכה תשבר גרם ·· פ ·· ואזני ג̇ וסימ̇ ואזני חרשים · ולא תשעינה עיני ראים · כל העם על ספר התורה ·· נ ·· ס ·· פ ··

ב׳ דבת׳ ענוים וקרי׳ עניים וסימ׳ וכלי כליו רעים הוא · כי לא לנצח ישכח אביון · וחלות ה׳ דכת׳ עניים וקרי׳ ענוים כי דורש דמים
אותם שכח׳ קומה יי׳ אל נשא ידך · אם ללצים הוא יליץ · בז לרעהו חוטא ומחונן · טוב שפל רוח את ענוים ״ ״ פשוטה ל׳ דכות׳ ״

דמיא מדמין לבטלא
וכלי כליו רעים והוי
והוא זמות יעץ לח
לחבל ענוים באמרי
שקר ובדבר אביון במ
משפט ורשיעא
דעובדי יהון בישין
ואינון על עיצת
חטאין מתמלכין לי
לחבלה עינותניא
במלי שקר ופיתגמי
חשיכיא בדינא ונד
ונדיב נדיבות יעץ
והוא על נדיבות יקו
יקום וצדיקיא קוי
קושטא מיתמלכין
ואינון על קושטיהון
יתקיימון
נשים ש״ה
שאננות קומנה שמ
שמענה קולי בנות
בוטחות האזנה
אמרתי מדינן בתתן
שליוא קומא שמי
שמעא קלי כרכין יו
דישרן לרוחצן א
אציתא למימרי
ימים על שנה תרג
תרגזנה בוטחות
כי כלה בציר אסף
בלי יבא ומין עם
שנין יהושן דשרן
לרוחצן ארי סף
עיבורא געללא לית
למיכנש חרדו ש

שאננות רגזה בטחות
פשטה וערה וחגרה
וחגורה על חלצים
איתברו דיתבין שליו
שליוא זעו דשרן לי
לרוחצן שלחו וארו
ואיתערטלו ואיסרו
על חרציו על שדים
סופדים על שדי
חמד על גפן פוריה
על תדין ספדין ועל
חקלי חמדתא ועל
גופנין טענין על אד
אדמת עמי קוץ שמ
שמיר תעלה כי על
כל בתי משוש קריה
עליזה על ארע עמי
הובאין ובור תיסק
ארי על כל בתי דיצ
קרויא תקיפא כי א
ארמון נטש המון
עיר עזב עפל ובחן
היה בעד מערות עד
עולם משוש פראים
מרעה עדרים ארי
בית מקדשא חרוב
המון קרויא הואה
פלחין בית צדיאה
בית תוקפנא ומטמ
ומטמורנא איתבלש
כדו חרוכין ציד עד
ומן אתר דהוא בית
חידות וחידו למלכ
כרו חוה מכן למשי
למשירין

עד יערה עלינו רוח
ממרום והיה מדבר
לכרמל והכרמל ליער
יחשב כל דנא עד
דיתגלי לנא רוח מן קד
קדם דשכינתיה
בשמי מרומא ויהי
מדברא כרמלא וכ
וכרמלא קירוין סגי
סגיאן יתיב ושכן במ
במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשב וישרון
במדברא עבדי דינא
ועבדי צדקתא ית
כרמלא יתובון והיה
מעשה הצדקה שלום
ועבודת הצדקה הש
השקט ובטח עד עו
עולם ויהון עבדי צ
צדקתא שלם ופלחי
צדקתא ישקטון ויו
וישרון לרוחצן עד
ובקירויהון שליוא
וישב עמי בנוה שלום
ובמשכנות מבטחים
ובמנוחות שאננות
ויתבון עמי במדורי
במדוריהון שלם
ועל ארעהון לרוחצן
ובקירויהון שליוא
וברד ברדת היער
ובשפלה תשפל הע
העיר ויחות ברזא
ויקטיל משירית ע
עממיא ויצדון ויינ

ג׳ פס׳ דמי׳ מן ז׳ מלי׳ ג׳ מבא וג׳ מבא והוא במינע וסימ׳ מאשר שמיבוה לחמור והוא · ונדיב נדיבות יעץ והוא · אלהים הבין
דרכה והוא · אגד׳ ״ נ״ שדי ו׳ בת׳ ד׳ וסימ׳ הרי בגלבע · על שדים ספדים · ולבני אהרן הכהן · הנה שמענוה באפרתה · אל
ותפג גבול עולם · ויפקדו ביום ההוא · וכל רוח דכות׳ כת׳ ו׳ במלכ׳ כת׳ ה׳ · ותקם היא וכלותיה · ותגיע דפס׳ ויאמר לגואל חלקת השדה ״

חננו ד׳ וסימ׳ יי׳ חננו לך קוינו ׳ חננו יי׳ חננו ׳ ב׳ בו ׳ חננו אלהים כחסדך ׳׳ ג׳׳ לבקרים ד׳ וסימ׳ היה זרועם לבקרים ארץ׳
לבקרים אצמית כל רשעי ארץ ׳ ותוכחתי לבקרים ׳ חדשים לבקרים רבו ׳ ויחד ותפקדנו לבקרים ולרגעים ׳׳ ב׳׳ במשיך ל׳ דפוק׳׳ :

ויסיפון היריהון׃ אה
אשריכם זורעי על כל
מים משלחי רגל הש
השור והחמור׃ טוביי
טוביכון צדיקיא עבד
עבדיתון לכון עובדין׃
טבין דאתון דמן לידי
לידי זרעין על שקיא
משלחין לארבא כי
בתוריא ולמיכנס בח
בחמריא׃

לג הוי שודד
ואתה לא שדוד ובוגד
ולא בגדו בו כהתמך
שודד תושד כנלותך
לבגד יבגדו בך ווי ד
דאתי למיבז ויתך
לא יבזון ודאתי למי
למינס ויתך לא ינסון
כד תיתי למיבז יבזונך
וכד תילאי למינס ינ
ינסונך׃
יהוה חננו לך
קוינו היה זרעם ל
לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה׃ יי רחים
עלנא למימרך סברנא
הוי תוקפנא בכל יום
ואף פרקנא בעידן עו
עקא׃ מקול המון נדו
נדדו עמים מרוממתך
מרוממותיך נפצו ג
גוים׃ מקל המון אי
איתברו עממיא מן
מיסגי גבורן איתברו

מלכותא׃ ואסף ש
שללכם אסף החסי
החסיל כמשק גבים
שוקק בו׃ ויכנשון בית
ישראל נכסי עממיא
סנאיהון כמא דכנש
דכנשין ית זחלא
אזו כמא די זינא כמא
דאזן מרקתא׃ נשגב
יהוה כי שכן מרום
מלא ציון משפט ו
וצדקה׃ תקיף יי דא
דאשרי שכינתיה
בשמי מרומא דאמר
למימלי ציון עבדי דין
דקשוט וזכו׃ והיה
אמונת עתך חסן יש
ישועת חכמת ודעת
יראת יהוה היא אוצ
אוצרו׃ ויהי מא דא
דאמירתא לאיטבא
לדחלך איתיתא וקו
וקיימתא בעידניך
תקוף ופורקן חוכמה
ומדע לדחלא דיי או
אוצר טביה עתיד׃
הן
אראלם צעקו חצה
מלאכי שלום מר
יבכיון׃ הא כד יתגלי
להון יצוחון מבירך
איזגדי עממיא דאת
דאזלו לבשרא שלם
תבו למיהוי בכין במ
במרר נפש׃ נשמו מ

מסלות שבת עבר
ארח הפר ברית
מאס ערים לא חשב
אנוש׃ צדיאו כבשיא
פסקו עדי אורחן
על דאשניאו קימא
איתרחקו מקירויהון
לא חשיבו בני אנשא
דבישתא אתיא עלי
עליהון׃ אבל אומלל
אמללה ארץ החפיר
לבנון קמל והיה הש
השרון כערבה ונער
בשן וכרמל׃ איתאה
איתאבלת חרובת
ארעא יביש ליבנן כי
בהיר הוה שרונא כמ
כמישרא וצדו מתנן
וכרמלא׃
עתה אקום
יאמר יהוה עתה א
ארומם עתה אנשא׃
כען איתעשתון לכון
עממיא ערשונין די
דירשע עבדיתון לכון׃
תהרו חשש תלדו
קש רוחכם אש תא
תאכלכם׃ עובדין בי
בישין בדיל עובדיכון
בישיא ומימריה בה
בעלעולא ישיצי יח
יתכון׃ והיו עמים
משרפות שיד קוצים
כסוחים באש יצתו׃
ויהון עממיא יקידת

ארץ ל״ד קמ״צ וסימ׳ ידכיבהו על במתי ארץ ׳ שאול מתחת רגזה ׳ הקינו לבצין מטבח׳ אבל אמללה ארץ ׳ רנו שמים ארץ ׳ רנו שמים
כי עשה יי׳ ׳ ואשם דבר בפיך ׳ ותשבח יי׳ עשיך ׳ חשף יי׳ זרוע קדשו ׳ כי קול בחי בשמע ׳ הנני מביא אתם מארץ צפון ׳ יי׳ עזי ומעזי ׳ משא
דבר יי׳ אל ישראל ׳ כי לא שלום ויכרו ׳ בשמך אלהים כן תהלתך ׳ דור ודבוח שביר ׳ ההת סלם רגזה וארץ ׳ וכל אחג וסות פס דבות במ״ד ׳׳ ג

יצדקות ד̇ וסימ̇ הלך יצדקן ודבר מישרים · אז בית לי אמיר יצדקות ועז · כי צדיק יצדקות אהב · עשה יצדקות יי ״ ודבר ה
וחס וסימ̇ הלך יצדקות ודבר מישרים · שנאו בשער מוכיח · הולך תמים ופעל צדק · רצון מלכים שפתי צדק · ודבר ישרים · שלום ״

נגר מבין מפסין יתו
יתוקרון׃
שמעו רחוקים
אשר עשיתי ודעו קרו
קרובים גבורתי׃ שמעו
שמעו צדיקיא רנט
דנטרו אוריתא מלק
מלקדמין מא דעבד
עבדית ודעו תביא
דהבו לאוריתי קריב
גבורתי׃ פחדו בציון
חטאים אחזה רעדה
חנפים מי יגור לנו
אש אכלה ומי יגור
לנו מוקדי עולם׃ א
איתברו בציון חייבין
דחלא אחדתנון לרז
לרשיעיא דסטו מנה
מגנבין אורחתהון׃
אמרין מן ידור לנא
בציון דבה ויהוד שכ
שכינתיה כאישא
אכלא מן יתותב לנא
בירושלם דבה עתידין
רשיעיא לאתדנא לי
לאיתמסרא לגהינם
יקידת עלם׃ הלך
צדקות ודבר מישרים
מואס בבצע מעשה
מעשקות נער כפיו
מתמוך בשחד אטם
אזנו משמע דמים
ועצם עיניו מראות
ברע׃ אמר נביא יתוי
יתותבון בה צדיקיא

כל דמהליך בזכו יו
ומליל בקושטא מיתי
מיתרחיק ממון דיע
דשקר מרחיק נפש
נפשיה מן אנסין ומ
ומנע ידוהי מלקבל
שוחדא מטמטם
אודנוהי מלמשמע
באשדי דם ובאי דכלי
עינוהי מלמחזי בד
בעבדי ביש׃ הוא
מרומים ישכן מצד
מצדות סלעים מש
משגבו לחמו נתן
מימיו נאמנים׃ הוא
באתר רם ומנטל
יהי בית מישרוהי א
בית מקדשא תיסב
נפשיה מזוניה מספק
מוהי קימין כמבוע
דמיין דלא פסקן מי
מוהי׃ מלך ביפיו תח
תחזינה עיניך תראי
תראינה ארץ מרחק
מרחקים׃ ית יקר
שכינת מלך עלמיא
בתושבחתיה יחזיין
עינך תיסתכל ותיחזי
בנחתי ארעא גהינם׃
לבך יהגה אימה איה
ספר איה שקל
איה ספר את המגד
המגדלים׃ לבך יחשב
רברבן איכא ספריא
איכא חשביא ייתון

אם יכלון לחשבא מני
מנין קטילין רישי
משיריין גיבריא׃ את
עם נועז לא תראה
עם עמקי שפה משמ
משמוע נלעג לשון
אין בינה׃ ית מרוד
עם תקיף לא תוסיף
למיחזי עמא דחוד
עמיק ממללהון מי
מילמשמע מלעגן
בלישנהון דלית
בהון סוכלתנו׃ חזה
ציון קרית מועדנו
עיניך תראינה ירוש
ירושלם נוה שאנן
אהל בל יצען בל
יסע יתדתיו לנצח
וכל חבליו בל ינתקו׃
תחזי במפלתהון ציון
קרית זמנא עינך
יחזיין בנחמת ירוש
ירושלם כאצלחותיה
בשליותה כמשכנא
דלא מיתפרק ולא נ
מישתלפין סיכוהי
לעלם וכל אטונוהי
לא יתפסקון׃ כי אם
שם אדיר יהוה לנו
מקום נהרים יארים
רחבי ידים בל תלך
בו אני שיט וצי אד
אדיר לא יעברנו׃ יי
אולהין מתמן תתגלי
גבורתא דיי לאוטבא

משמע ד̇ חס וסימ̇ בעניתי משמע · אזנו משמע דמים ועצם · ולא תמלא אזן משמע · ולבב שמו שמיר ״ · עמקי ד̇ בליש
וסימ̇ כי לא עם עמקי שפה · את עם נועז · לא עם אל רבים · בעמקי שאול קרואיה ״ · מרומים ג̇ מלא בליש וסימ̇ הללוהו
במרומים · הוא מרומים ישכן · נתן הסכל במרומים ״ · חזה ג̇ וסימ̇ חזק ציון קרית · שמעה חזה כלה · חזה למזרח · וכל התנופה
דבני ״

עד ב ליש בזה וסימ בנימין זאב יטרף בבקר עד חלק שלל ״ צבאם ז וסימ ויכלו השמים והארץ כי קצף ליי על
כל הגוים ונגלו כספר השמים המוציא במספר צבאם ואדם עליה בראתי וברוח פיו כל צבאם אתה עשית את השמים

לנא מאתר נפקין נהז
נהרין שטפין פתיות
ידין בלא תזיל בית
ספינת צידין וכורב
רבתא לא תעבריניה
כי יהוה שפטנו יהוה
מחקקנו יהוה מלכנו
הוא יושיענו ארי
דיננא דאפקנא בגבו
בגבורתיה ממצרים
יי מלפנא דיהב לנא
אולפן אוריתיה
מסיני יי מלכנא הוא
יפרקיננא ויעביד לה
לנא פורענות דין מז
ממשרית גוג נטשו
חבליך בל יחזקו כן
תרנם בל פרשו נס אז
חלק עד שלל מרבה
פסחים בזזו בז בעידנ
ההוא יתבדון עממיא
מתוקפהון ויהון דמן
לספינה דאיתפסקו
חבליהא ולית להתקנ
תקוה על תורנהון ז
דאיתפסיק וליתא
איפשר למיפרס עז
עלוהי קלע בכין יבז
יפלגון בית ישראל
נכסי עממיא סגיאת
עדי רבוא ואפילו וכ
ישתארון בהון עורין
וחגירין את ארנון יה
יפלגון סגיאת עדי
קבון ובל יאמר

שכן חליתי העם היז
היושב בה נשוא
עון ולא יימרון מז
מכען לעמא דשרן
סחור סחור לשכינת
מלהתבון אתת עלנא
מחת מרע עמא בית
ישראל יתכנשון ויתי
ויתובון לארעהון ז
שביק לחוביהון

לד

קרבו
גוים לשמוע ולאמי
ולאמים אלי הקש
הקשיבו תשמע ה
הארץ ומלואה תבל
וכל צאצאיה ארי
איתקרבו עממיא
למשמע ומלכוותא
אציתא תשמע א
ארעא ומלאה תבל
וכל דדירין בה
כי קצף ליהוה על
כל הגוים וחמה על
כל צבאם החרימם
נתנם לטבח ארי רגז
מן קדם יי על כל
עממיא וקטלא על
כל משריתהון חה
חוביהון מסרינון ז
לקטלא וחלליהם
ישלכו ופגריהם
יעלה באשם ונמסו
ההרים מדמם וקט
וקטילהון יתרמון
ופגריהון יסק תננה

תננהון ויתימסון טז
טוריא מדמיהון ונז
ונמקו כל צבא השמ
השמים ונגלו כספר
השמים וכל צבאם
יבול כנבל עלה מגפן
וכנבלת מתאנה
ויתימסון מתחות ש
שמיא כמא דאמיר
עליהון כסיפרא וכל
משיריתהון יסופון
כמיתר טרף מגפן ו
וכנבלא מתאנא כי
רותה בשמים חרבי
הנה על אדום תרד
ועל עם חרמי למשפט
ארי תתגלי בשמיא
חרבי הא על אדום ז
תתגלי ועל עמא דח
דחייבית לדינא חר
חרב ליהוה מלאה
דם הודשנה מחלב
מדם כרים ועתודים
מחלב כליות אילים
כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ א
אדום חרבא מן קדם
יי איתמליאת דם
אידהנת מיתרב מדם
מלכין ושילטונין מ
מתרב כוליות רברבין
ארי קטלא קדם יי
בבצרה ונכסא סגי
סגיאה בארעא דא
דאדום וירדו ראמים

ובל צבאם ד וסימ ויבלו השמים והארץ אנכי עשיתי ארץ ושמים ונמקו כל צבא השמים אתה הוא יי האלהים
מחלב ה וסימ מחלב גבורים קשת יהונתן ויאבילהו מחלב זונה ועבדם מחלב ידשן הנה שמע מזבח טוב חרב ליי מלאה
דם ב בו יצא מחלב עינימו ראמים ב וסימ וירדו ראמים עמם וירד ירם כמו עגל ראמים וא ומקרני רמים כת

לילה ויומם ג̇ וסימ̇ ונודדת לילה ויומם · לילה ויומם לא תכבה · לילה ויומם תרדנה ·· ג̇ מלפני ומלפני אחרון וסימ
ונטה עליו קו תהו · וקול המון שליו בה · אדני בם סיני בקדש ·· לריב ב̇ וסימ̇ הן לריב ומצה · שנת שלומים לריב ··

עמים ופרים עם אבי
אבירים ורותה ארצם
מדם ועפרם מחלב
ידשן ויתקטלון גז
גיברין עימיהון ושה
ושילטונין עם טורנין
ותרוי ארעיהון ומדמ
ומדמיהון ועפרהון ז
מתרבהון ידהן כי
יום נקם ליהוה שנת
שלומים לריב ציון
ארי יום פורענותא
קדם יי שנת תשלומ
למיעבר פורענות דין
עולבנא דציון ונהפ
ונהפכו נחליה לזפת
ועפרה לגפרית והיתה
ארצה לזפת בערה
ויתהפכון נחלהא דרו
דרומא לזפתא ועפ
ועפרא לגופריתא
ותהי ארעא לזפא
בערא לילה ויומם
לא תכבה לעולם יעל
יעלה עשנה מדור
לדור תחרב לנצח נצ
נצחים אין עבר בה
לילי ויממי לא תט
לעלם יסק תננא מדה
מדר לדר תיחרוב לע
לעלם עלמיא לית
דעדי בה וירשוה
קאת וקפוד וינשוף
ועורב ישכנו בה ונטה
עליה קו תהו ואבני

בהו ויחסנונה קתו
קתין וקופדין וקיפ
וקיפופין ועורבין יי
ישרון בה ויתנגיד
עלה חוט דחורבנא
ומשקלתא דציותא
חריה ואין שם מלוכ
מלוכה יקראו וכל
שריה יהיו אפס די
דהוו אמרין בני חו
חורין אנחנא לא צבן
לקבלא עליהון מלכ
מלכו וכל רברבהא
יהון ללמא ועלתא
ועלה ארמנותיה
סירים קמוש וחוח
במבצריה והיתה
נוה תנים חציר לבנ
לבנות יענה ויסקון
בירניתהא סירין זי
קרסולין והוחין בכ
בתקוות כרכהא ותהי
מדר ירורון אתרא
לירבת נעמין ופגשו
צוים את איים ושע
ושעיר על רעהו
יקרא אך שם הרגיע
הרגיעה לילית ומצ
ומצאה לה מנוח
ויערעון תמוון בחתו
בחתולין ושידין
עם חבריה יחוכון
ברם לתמן ישידרין
לילין וישכחון להון
נוח שמה קננה

קיפוז ותמלט ובקעה
ודגרה בצלה אך שם
נקבצו דיות אשה
רעותה ותמן תקנין
קופרא ותשיזב וקני
וקוריתהון ויגנפון כט
בטולא ברם לתמן
יתכנשון דיתא איתא
לות חבירתא דרשו
מעל ספר יהוה וקר
וקראו אחת מהנה
לא נעדרה אשה
רעותה לא פקדו כי
פי הוא צוה ורוחו הו
הוא קבצן ותבעו מע
מעל סיפרא דיי וקרו
חדא מנהון לא שגה
איתתא לחבירתה
לא עכיבת ארי במימ
במימריה יתכנשון
וברעותיה
יתקרבון
והוא הפיל להם גורל
וידו חלקתה להם
בקו עד עולם יירשוה
לדור ודור ישכנו בה
והוא במימריה רמא
להון עדבא וברעותיה
פליג להון בחוטא
עד עלמא יחסנונה
לדר ודר ישרון בה

לה

ישששום
מדבר וציה ותגל
ערבה ותפרח כחבצ
כחבצלת יחדון ריה

נצח ד̇ קמ̇ בליש̇ וסימ̇ וגם נצח ישראל · והנצח וההוד · לנצח נצחים אין עבר · עד נצח לא יראו אור ·· מהנה ז̇ וסי̇
ועשה מאחת מהנה · כל היוצא מהנה יטרף · ושמרון כחצי חטאתיך · והלשכות העליונות קצרות · אחת מהנה לא נעדרה · אחרי
מהנה לא נשברה · בחר לך אחת מהנה · דדב הימ̇ ·· ורוחו ג̇ ובספר̇ וסימ̇ ורוחו כנחל שוטף · הוא קבצן · שלחני ורוחו ··

ישובון ג׳ וסימ׳ בהעיבד שמים · וחבריו · ותדוי יה׳ ישובון · וחבריו · ובליטי חרב ישובון מן ארץ · לבם יתנגב עד עת · הגבול שמית בל יעברון · תסתיר פניך יבהלון · ויגל אזנם למוסר · כל באיה לא ישובון ·· כ׳ ״ הנה אלהיכם ב׳ זה קדינו לו · נקם יבא ·· •

דיתבין במדברא באז
בארעא צחיא ויבועון
דישרן במישרא ויזהו
ויזהרון כשושניא׃ פו
פרח תפרח ותגל אף
גילת ורנן כבוד הלבנון
נתן לה הדר הכרמל׃
והשרון המה יראו ז
כבוד יהוה הדר אלה
אלהינו׃ מרוין ירוצון
ויחדון אף בוע וחוי
וחדוא יקר לבנן יה
יתיהב להון זו כרמל
ושרונא בית ישראל
דילהון אמרין אילין
אינון יחזון יקרא דיי׃
זיו תושבחתא דאה
דאלהנא׃ חזקו ידים
רפות וברכים כשלות
אמצו׃ אמר נביא
תקיפו ידין דרשלן׃
וברכין דרעלן חסינו׃
אמרו לנמהרי לב
חזקו אל תיראו הנה
אלהיכם נקם יבוא
גמול אלהים הוא יו
יבוא וישעכם׃ אמ
אמרו לידמותן בלה
בליבהון למיעבר
אוריתא תקפו ולא
תדחלון הא אלהכון
למיעבר פורענות
דין מיתגלי מדיגלי
גגלמיא יי׳ הוא יתגלי
ויפרקינכון׃ אז תבו

אז תפקחנה עיני עו
עורים ואזני חרשים
תפתחנה׃ בכן יתפת
יתפתחון בית ישראל
דאינון כיסמן מן או
אוריתא ואודניהון
דכחרשין לקבלא
למילי נביא יציתון׃
אז ידלג כאיל פסח
ותרון לשון אלם כי
נבקעו במדבר מים
ונחלים בערבה׃ במה
במיהויהון גלותא
דישרא דמיתכנשין
ואתיין לארעהון הא
כאילין קלילין ולא
לאיתעכבא וישבח
לישנהון דהוא כלים
ארי יתבזעון מיא
במדברא ונחלין במ
במישרא׃ והיה
השרב לאגם וצמאון
למבוע מים בנוה תנ
תנים רבצה חציר
לקנה וגומא׃ ויהי ע
שרבא לאגמין דמוין
ובית צחונא למבועי
מיא אתר דהואה
ידורין שרין תמן יה
יסקון קני וגומא׃
והיה שם מסלול
ודרך ודרך הקדש ז
יקרא לה לא יעברנו
טמא והוא למו הו
הולך הדרך ואוילים

לא יתעו׃ ויהי תמן׃
כיבש אורח דהואה
תיקון אורחא דקוי
דקודשא יתקרי לה
לא יעדון בה מסא
מסאבין ולא יפסקון
עדי אורחא ודלא
אליפו לא יטעון׃ ו
לא יהיה שם אריה
ופריץ חיות בל יעה
יעלנה לא תמצא
שם והלכו גאולים׃
לא יהי תמן מלך
מבאש ושילטון מו
מאעיק לא יעזיניה
לא ישתכחון תמן ז
ויהכון פריקין׃ ופד
ופדויי יהוה ישובון
ובאו ציון ברנה ושי
ושמחת עולם על
ראשם ששון ושמ
ושמחה ישיגו ונסו
יגון ואנחה׃ ופריקא
דיי יתכנשון מבינ
גלוותהון ויעלון ז
לציון בתושבחתא
וחדות עלם תהי לדו
להון דלא פסקא
ענן יקר יהי מטל
על רישיהון בוע וז
וחידוא ישכחון ויו
ויסוף מינהון מבית
ישראל דונא ותיד
ותינחתא׃

חיצי׃

יקרא כ״א וסימ׳ יקרא אשה · שמך אברם · יעקב׳ כי ביצחק יקרא לך · ארץ רפאים תחשב׳ כי יקרא קן צפור · לא לנביא היום יקרא׳ רק יקרא שמך עלינו׳ לא תקד אתם בקבורה · לא יקרא עוד לנדיב נבל׳ אשר יקרא עליו מלא · בית תפלה · ולך יקרא דרושה עיר׳ ודרך הקדש יקרא׳ אלהי כל הארץ · למקום הזה · ותפ׳ בה׳ לחכם לב יקרא · אשר לא׳ עיר הצדק · אלי הצדק · וא׳ סה׳ה׳ אולי יקרה ·· •

המלך הגדול ד̇ וסימ׳ כה אמר המלך הגדול ׳ וחברו ׳ שמעו דבר המלך הגדול ׳ מלך אשור ׳ וחברו ׳׳ ג׳ ליהודה
ולירושלם ד̇ וסימ׳ וכי תאמר אלי אל יי׳ ׳ וכי תאמרון אלי ׳ כי עזבו הלוים ׳ הלא הוא יחזקיהו ׳׳ את רבשקה ל̇ ׳׳

לו ויהי בארבע עשרה
שנה למלך חזקיהו
עלה סנחריב מלך
אשור על כל ערי יו
יהודה הבצרות וי
ויתפשם ׃ והוה בא
בארבע עשרי שנין
למלכא חזקיהו ס
סליק סנחריב מלכ
דאתור על כל קירוי
דבית יהודה כריכת
ואחדינון ׃ וישלח
מלך אשור את רב
רבשקה מלכיש ירו
ירושלימה אל המ
המלך חזקיהו בחיל
כבד ויעמד בתעלת
הברכה העליונה
במסילת שדה כובס ׃
ושלח מלכא דאתור
ית רבשקה מלכיש ׃
לירושלם לות מלכא
חזקיה במשירין ס
סגיאן וקם במזיקת
בריכתא עליתא
דבכיבש חקל משי
משטח קצריא ׃ וי
ויצא אליו אליקים
בן חלקיהו אשר על
הבית ושבנא הסופר
ויואח בן אסף המז
המזכיר ׃ ונפק לותי
אליקים בר חלקיה
דממנא על ביתא
ושבנא ספרא ויואח

בר אסף דממנא על
דוכרניא ׃ ויאמר
אלהם רבשקה אמ
אמרו נא אל חזקיהו
כה אמר המלך הג
הגדול מלך אשור
מה הבטחון הזה או
אשר בטחת ׃ ואמר
להון רבשקה אימרו
כען לחזקיה כדנן יו
אמר מלכא רבתא
מלכא דאתור מא
רוחצנא הדין די
איתרחיצתא ׃ אמ
אמרת אך דבר שפ
שפתים עצה וגבורה
למלחמה עתה על
מי בטחת כי מרדת
בי ׃ אמרית ברם במ
במלל ספוון במלך
ובגבורא איעביד ק
קרבא על מה איתר
איתרחיצתא ארי
מרידתא בי ׃ הנה
בטחת על משענת
הקנה הרצוץ הזה
על מצרים אשר
יסמך איש עליו וב
ובא בכפו ונקבה כן
פרעה מלך מצרים
לכל הבטחים עליו ׃
הא איתרחיצתא
על סמך קנא רעיע
הדין על פרעה
מלכא דמצרים די

איסתמיך גברא עי
עלוהי ויעול בידיה
ויבזעינה כן פרעה
מלכא דמצרים לכל
דאיתרחיצין עלוהי ׃
וכי תאמר אלי אל
יהוה אלהינו בטחנו
הלא הוא אשר
הסיר חזקיהו את
במתיו ואת מזבחתיו
ויאמר ליהודה ולי
ולירושלם לפני הז
המזבח הזה תשתח
תשתחוו ׃ וארי תימ
תימרון לי על מימר
מימרא דיי אלהנא
איתרחיצנא הלא הו
הוא דאעדי חזקיה
ית במותיה וית א
איגורוהי ואמר לאי
לאינש יהודה וליתי
וליתבי ירושלם קד
קדם מדבחא הדין
תיסגדון ׃ ועתה הת
התערב נא את אדני
המלך אשור ואתנה
לך אלפים סוסים
אם תוכל לתת לך רו
רכבים עליהם ׃ וכען
איתערב כען עם רי
ריבוני מלכא דאתור
ואיתן לך תרין אלפ
אלפין סוסוון אם
תכול למנאה לך ד
רכבין עליהון ׃ ואיך

כל ליש׳ בטיחה על במ׳ אל׳ וסימ׳ וכי תאמרון אלי אל יי׳ אלהינו בטחנו ׳ וכי תאמר אלי ׳ ואל יבטח אתכם חזקיהו ׳ וחברו ׳ ואל
תבטחו באלוף ׃ ואני אל יי׳ בטחתי ׳ וזבחו זבחי צדק ׳ אל כל החיים יש בטחון ׳ בטח אל יי׳ בכל לבבך ׳ בטח אל יי׳ בכל לבך ׳ כי בטחון
אל הארב ׳׳ ג׳ ׳׳ ואיך ג̇ ריש פס׳ וסימ׳ ואיך תשיב את פני פחת דמלכים ׳ וחברו דישעיה ׳ ואיך תנחמוני הבל ׳׳ ג׳ ׳׳

להשחיתה ד׳ וסימ׳ ועתה המבלעדי ׳ דישעיה ׳ כי על בבל מזמתו ׳ וישלח האלהים מלאך ׳ ובת הנשים יתן לו להשחיתה ׳׳ ג
על האנשים ה׳ וסימ׳ תכבד העבדה ׳ ויאמר רבשקה האל אדניך ׳ דישעיה ׳ וחברו ׳ הקפאים ׳ וילכו ויגידו לדוד ׳׳ פ ׳׳

תשיב את פני פחת
אחד עבדי אדני הק
הקטנים ותבטח לך
על מצרים לרכב ו
ולפרשים ׃ ואיכדין
את מרמי לאתבא
ית אפי חד משלטוני
עבדי רבוני זעירייא
ואת רחיצתא לך על
מצרים לרתיכין ול
ולפרשין ׃ ועתה
המבלעדי יהוה עלי
עליתי אל הארץ ה
הזאת להשחיתה
יהוה אמר אלי עלה
על הארץ הזאת
והשחיתה ׃ וכען הא
הבר מימרא דיי סי
סליקית על ארעא
הדא לחבלותא יי
אמר לי סק על אר
ארעא הדא ׃ ויאמר
אליקים ושבנא ויו
ויואח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך
ארמית כי שמעים
אנחנו ואל תדבר אל
אלינו יהודית באזני
העם אשר על החו
החומה ׃ ואמר אלי
אליקים ושבנא ויו
ויואח לרבשקה
מליל כען עם עבדך
ארמית ארי שמעין
אנחנא ולא תמליל

עימנא יהודית קדם
עמא דעל שורא ׃
ויאמר רבשקה הא
אדניך ואליך שלחני
אדני לדבר את הד
הדברים האלה הלא
על האנשים הישבים
על החמה לאכל את
צאתם ולשתות את
מימי רגליהם עמכם ׃
ואמר רבשקה הא על
רבונך ועלך שלחני
רבוני למללא ית
פיתגמיא האלין ה
הלא על גבריא די
דיתבין על שורא
למיכל ית מפקתהון
ולמישתי ית מימי
ריגליהון בכפנא
עמכון ׃ ויעמד רבש
רבשקה ויקרא בק
בקול גדול יהודית
ויאמר שמעו את
דברי המלך הגדול
מלך אשור ׃ וקם
רבשקה וקרא בקל
רם יהודית ואמר ש
שמעו ית פיתגמי ד
דמלכא רבא
מלכא דאתור ׃ כה
אמר המלך אל ישי
ישיא לכם חזקיהו
כי לא יוכל להציל
אתכם ׃ כדנן אמר מ
מלכא לא יטעי לכון

חזקיה ארי לא יכול
לשיזבא יתכון ׃ ואל
יבטח אתכם חזקיהו
אל יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה
לא תנתן העיר הזאת
ביד מלך אשור ׃ ולא
ירחיץ יתכון חזקיה
על מימרא דיי למי
למימר שיזבא ישיז
ישיזביננא יי ולא
תיתמסר קרתא קר
הדא ביד מלכא ד
דאתור ׃ אל תשמעו
אל חזקיהו כי כה
אמר המלך אשור
עשו אתי ברכה וצ
וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תא
תאנתו ושתו איש
מי בורו ׃ לא תקבלון
מן חזקיה ארי כדנן
אמר מלכא דאתור
עיבידו עימי שלמא
ופוקו לותי ואיכולו
גבר פירי גופניה
וגבר פירי תאינתיה
ושתו גבר מי גוביה ׃
עד באי ולקחתי א
אתכם אל ארץ כא
כארצכם ארץ דגן ו
ותירוש ארץ לחם
וכרמים ׃ עד מיתי
ואיתבר יתכון לאר
לארעא טבא כארעכון

ישיא ה׳ וסימ׳ ישיא לכם חזקיהו ׳ וחברו ׳ ישי מות עלימו ׳ בן בל׳ ועתה אל ישיא ׳ לא ישיא אויב בו ׳׳ פ ׳׳ ז׳ פס׳ איש
ואיש איש וסימ׳ ויאמר שמואל פוצו בעם ׳ וזקן יואב את מספר מפקד העם ׳ אל תשמעו אל חזקיהו ׳ דמלכים ׳ וחברו ׳ דישעיה ׳
לשלח איש את עבדו ׳׳ פ ׳׳ ואליך ג׳ וסימ׳ ואליך תשוקתו ׳ והוא׳ העל אדניך ׳ דמלכים ׳ האל אדניך ואליך שלחני ׳׳ ג ׳׳

ירע

נ״ד יחיד וכי דבל חד וחד דלית זוגה ׃ וסימ׳ וכי בן ויגד יעקב לרחל ׃ וכי יש קחנא את ברכתי ׃ וכי הוא ויגידו ׃ וכי ראה ׃ וכי יפל מנגלתי
וכי יראה הכהן ׃ וכי העשה בן בקר ׃ וכי ירבה מגמד הדרך ׃ וכי יבא הלוי באחד ׃ וכי היא וידאו מאד ׃ וכי עשה והיה הצלבד ׃ וכי עלה ויהושע ׃

ארע עיבור וחמר
ארע חקלין וכרמין
פן יסית אתכם חזקי
חזקיהו לאמר יהוה
יצילנו ההצילו אלה
אלהי הגוים איש
את ארצו מיד מלך
אשור ׃ דלמא יטעי
יתכון חזקיה למימ
יי ישיזביננא השיז
השיזבא דחלת
עממיא גבר ית ארע
ארעיה מיד מלכא
דאתור ׃ איה אלהי
חמת וארפד איה
אלהי ספרוים כי הצ
הצילו את שמרון
מידי ׃ און דחלת ח
חמת וארפד און דח
דחלת ספרוים ארי
שיזבא ית שמרון מן
ידי ׃ מי בכל אלהי
הארצות האלה אש
אשר הצילו את א
ארצם מידי כי יציל
יהוה את ירושלם
מידי ׃ מאן בכל דח
דחלת מדינתא הא
האילין דשיזבא
ית ארעהון מן ידי
ארי ישיזב יי ית יר
ירושלם מן ידי ׃ ויח
ויחרישו ולא ענו
אתו דבר כי מצות
המלך היא לאמר

לא תענהו ׃ ושתיקו
ולא אתיבו יתיה פי
פיתגמא ארי תפק
תפקידתא מלכא הי
היא למימר לא
תתיבוניה ׃ ויבא א
אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית וש
ושבנא הסופר ויוא
ויואח בן אסף המז
המזכיר אל חזקיהו
קרועי בגדים ויגידו
לו את דברי רבשקה ׃
ואתא אליקים בר
חלקיה די ממנא על
ביתא ושבנא ספרא
ויואח בר אסף דמ
דממנא על דוכרניא
לות חזקיה כד מב
מבזעין לבושיהון
וחויאו ליה ית פית
לז פיתגמי רבשקה ׃ ויהי
כשמע המלך חזקיהו
ויקרע את בגדיו וית
ויתכס בשק ויבא בית
יהוה ׃ והוה כד שמע
מלכא חזקיהו ובזע
ית לבושוהי ואיתה
ואיתכסי בשקא ועל
לבית מקדשא דיי ׃
וישלח את אליקים
אשר על הבית ואת
שבנא הספר ואת
זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיהו

בן אמוץ הנביא ׃ וי
ושלח ית אלי
דממנא על ביתא וית
שבנא ספרא וית סבי
כהניא כד מכסין ס
שקיא לות ישעיה
בר אמוץ נביא ׃ ויא
ויאמרו אליו כה א
אמר חזקיהו יום
צרה ותוכחה ונאצה
היום הזה כי באו ב
בנים עד משבר וכח
אין ללדה ׃ ואמרו לי
ליה כדנן אמר חז
חזקיה יום עקא
באיתא וחיסודין ח
ונזיפא יומא הדין
ארי אקיפתנא עקא
כאיתא דיתבא על
מתברא וחיל לית
לה למילד ׃ אולי יש
ישמע יהוה אלהיך
את דברי רבשקה א
אשר שלחו מלך
אשור אדניו לחרף
אלהים חי והוכיח
בדברים אשר שמע
יהוה אלהיך ונשאת
את תפלה בעד הש
השארית הנמצאה ׃
מאים שמיע קדם
יי אלהך ית פיתגמי
רבשקה די שלחיה
מלכא דאתור ריבו
ריבוניה לחסדא

וכי שמע ויזעקו בני ישראל ׃ וכי ידעו ויאמר המלך לרצים ׃ וכי כרת האשרה אשר עליו ׃ הדשנו ׃ וכי ימצא איש ׃ וכי מת והדד שמע במצד ׃
וכי דרך ויהי במהרים ויהתל ׃ וכי יכבד ויאמר לגחזי חגור מתניך ׃ וכי יאמרו אליכם דרשו ׃ וכי הצילו איה אל חמת ודישעיה ׃ וכי יעלו ׃
וכי יצומו אינגו שמע ׃ וכי ישאלך העם הזה ׃ וכי שמש ׃ וכי אנחנו ׃ וכי יעשה ׃ וכי יתן מתנה ׃ וכי אדבר ׃ וכי מי אני ׃ וכי דברת ותאמר ׃

גדפו ג̇ וסימ̇ אשר גדפו נערי מלך אשור׳ וחרפו׳ עוד זאת גדפו אותי ׳׳ ס׳׳ אותי ה̇ מלא בספ̇ וסימ̇ אשר גדפו נערי מלך׳
הן גור יגור׳ ואת מי דאגת׳ ל̇ב בני׳ ואותי יום יום ידרשון ׳׳ ס׳׳ סימ̇ מלכים אל תרהקה׳ ישעיה על תרהקה ׳׳ ס׳׳ ס׳׳

עמיה דינן קדמיא ה
ויעביר פורענותא ע
על כל פיתגמיא דש
דשמיעין קדמוהי
יי אלהך ותיתחני בצ
בצלו על שארא הדין
דאישתאר ׃ ויבאו עב
עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו ׃ ואתאו
עבדי מלכא חזקיה
לות ישעיה ׃ ויאמר
אלהם ישעיהו כה ת
תאמרון אל אדניכם
כה אמר יהוה אל ת
תירא מפני הדברים
אשר שמעת אשר
גדפו נערי מלך אשור
אתי ׃ ואמר להון יש
ישעיה כדנן תימרון ׃
לריבונכון כדנן אמר
יי לא תדחל מן קדם
פיתגמיא דשמעתא
די חסידו עולימי מ
מלכא דאתור יתי ׃ ה
הנני נתן בו רוח ושמ
ושמע שמועה ושב
לארצו והפלתיו בח
בחרב בארצו ׃ הא
אנא יהיב ביה רוחא
וישמע בסורא ויה
ויתוב לארעיה ואה
ואפלניה בחרבא ב
בארעיה ׃ וישב רבש
רבשקה וימצא את
מלך אשור נלחם

על לבנה כי שמע כי
נסע מלכיש ׃ ותב ר
רבשקה ואשכח ית
מלכא דאתור מגיח
קרבא על לבנה ארי
שמע ארי נטל מלכי
מלכיש ׃ וישמע אל
תרהקה מלך כוש ל
לאמר יצא להלחם
אתך וישלח מלאכים
אל חזקיהו לאמר ׃
ושמע על תירהקה
מלכא דכוש למימר
נפק לאגחא קרבא
עמך ושמע ושלח
איזגדין לות חזקיה
למימר ׃ כה תאמרון
אל חזקיהו מלך יה
יהודה לאמר אל יש
ישיאך אלהיך אש
אשר אתה בטח בו
לאמר לא תנתן יר
ירושלם ביד מלך
אשור ׃ כדנן תימרון
לחזקיה מלך שבטא
דבית יהודה למימר
לא יטעינך אלהך ד
דאת רחיצת אביה
למימר לא תתמסר
ירושלם ביד מלכא
דאתור ׃ הנה אתה
שמעת את אשר ע
עשו מלכי אשור
לכל הארצות להח
להחרימם ואתה

תנצל ׃ הא את שמע
שמעתא דעבדו מ
מלכי אתור לכל מ
מדינתא לגמרותהון
ואת מתרמי לאשתז
לאשתיזבא ׃ ההצילו
אתם אלהי הגוים א
אשר השחיתו אבתי
את גוזן ואת חרן ור
ורצף ובני עדן אשר
בתלשר ׃ השיזבא י
יתהון דחלת עממי
דחבילו אבהתי ית
גוזן וית חרן ורצף
ובני עדן דבתלסר ׃
איה מלך חמת ומלך
ארפד ומלך לעיר
ספרוים הנע ועוה ׃
אן מלכא דחמת ומלכ
דארפד ומלכא דקר
דלקרתא ספרוים הז
חלא טלטילינון ואז
ואגליאונון ׃ ויקח
חזקיהו את הספרים
מיד המלאכים ויקר
ויקראהו ויעל בית
יהוה ויפרשהו חזק
חזקיהו לפני יהוה ׃
ונסיב חזקיה ית א
איגרתא מיד איזגדיא
וקרא חדא מנהון וס
וסליק לבית מקדשא
דיי ופרסיה חזקיה
קדם יי ׃ ויתפלל חז
חזקיהו אל יהוה

נותן ו̇ מלא וסימ̇ הנני נותן בו רוח׳ דישעיה׳ ויצדיק חנם ונותן׳ ואתה נותן להם את אכלם בעתו׳ נותן לבהמה לחמה׳ נותן לרש אין מחסור׳
נותן לכסיל כבוד ׳׳ ס׳׳ בוטח ב̇ מלא בנב̇ וסימ̇ אל ישיאך אלהיך דישעיה׳ ובארץ שלום אתה בוטח׳ וכל כתיב דכות מלא במ̇ח חס̇
כי המלך בוטח ביי׳ אשרי אדם בטח בך׳ כמוהם יהיו עשיהם׳ ותברו׳ רחב נפש יגרה מדון ׳׳ ס׳׳ להחרימם ב̇ לכל הארצות׳ לא יכלו ׳׳ ס׳׳

ושמע ה׳ קמ׳ וסימ׳ זום בלק ושמע · קרב אתה ושמע · הטה יי אזנך ושמע · וחברו · הטה אלהי אזנך ושמע · הדבר׳ · ואת
ארצם ג׳ וסימ׳ ואת כל הממלכים האלה ואת ארצם · אמנם יי החריבו · וחברו · ואבא ב׳ וסימ׳ והוא יגע · מרום קצו

לאמר ויצלי חזקיה
קדם יי למימר יהוה
צבאות אלהי ישרא
ישראל ישב הכרבי
הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים
הארץ יי צבאות אל
אהא דישראל דשכינ
דשכינתיה שריא עי
עיל מן כרוביא את
הוא דלית בר מינך
לכל מלכות ארעא ט
עבדתא ית שמיא וית
ארעא הטה יהוה
אזנך ושמע פקח יהו
יהוה עיניך וראה
ושמע את כל דברי
סנחריב אשר שלח
לחרף אלהים חי
גלי קדמך יי ודון ושי
ושמיע קדמך יי איה
איתפרע ועביד פור
פורענות על כל פיתגמי
פיתגמי סנחריב די ש
שלח לחסדא עמא
דיי אהא קיימא אמ
אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את כל
הארצות ואת ארצם
בקושטא יי אחריבו
מלכי דאתור ית כל
מדינתא וית ארעהון
ונתן את אלהיהם

באש כי לא אלהים
המה כי אם מעשה
ידי אדם עץ ואבן וי
ויאבדום ומוקדין
ית טעותהון בנורא
ארי לא טעון דאוה
בהון צרוך אינון אלה
אילהין עובד ידי אי
אינשא אעא ואבנא
ואבדונון ועתה
יהוה אלהינו הושי
הושיענו נא מידו יד
וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה
אלהינו לבדך ובען
יי אלהנא פרוקנא מן
ידיה וידעון כל מלי
מלכוות ארעא ארי
את יי דלית בר מינך
וישלח ישעיהו בן א
אמוץ אל חזקיהו לא
לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר
התפללת אלי אל ס
סנחריב מלך אשור
ושלח ישעיה בר אמ
אמוץ לות חזקיה למ
למימר כדנן אמר
יי אלהא דישראל דב
דבעתא מן קדמי על
סנחריב מלכא דאתור
זה הדבר אשר דבר
יהוה עליו בזה לך ל
לעגה לך בתולת בת
ציון אחריך ראש הנ

הניעה בת ירושלם
דין פיתגמא דמליל
יי עלוהי מבסרא לך
מעיקא לך מלכות
כנשתא דציון בתריך
רישיהון מניעין ע
עמא דבירושלם את
מי חרפת וגדפת ועל
מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך
אל קדוש ישראל ית
ית מן חסדתא וית מן
איתרגזתא ועל מן
ארימתא קלא וזקפת
לרומא עינך ואמרת
מילין דלא כשרן
קדם קדישא דישראל
ביד עבדיך חרפת
יהוה ותאמר ברב
רכבי אני עליתי מ
מרום הרים ירכתי
לבנון ואכרת קומת
ארזיו מבחר ברשיו
ואבא מרום קצו יע
יער כרמלו ביד ע
עבדך חסידתא עמא
דיי ואמרת בסגיאות
רתיכין אנא סליקית
לתקוף ברכיהון ואח
איחוד בית מקדשיהון
ואיקטול שפר גיברי
גיבריהון מבחר שי
שלטוניהון ואכבוש
קירות תקופיהון וא
ואישיצי סגי משיר

ועל מי ד׳ וסימ׳ ועל מי נטשתה מעשה · ועל מי הרימותה קול · וחברו ועל מי יקום אותו · הרימותה ג׳ א׳ בל׳ וב׳ חס׳ וסימנהון
ועל מי הרימות קול · דמלכים · ועל מי הרימותה · דישעיה כת׳ הרימות ימין צריו · סימ׳ מלכים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ ·
ישעיהו אל ישעיהו בן אמוץ הנביא · מלכים את כל דברי רבשקה · ישעיה את דברי רבשקה · מלכים אשר שלחו · ישעיה אשר שלח ·

ניצים ג̇ וסימ׳ והנה שני אנשים ניצים · להשאות גלים ניצים ונחברין ·· למרחק ח̇ וסימ׳ ותדבר גם אל בית עבדך ·
וחברו · והקול נשמע עד למרחק · הלא שמעת למרחוק · וחברו · ויצא שמו · אשא דעי למרחק · משם חפר אכל למרחק ··

משיריתהון ׀ אנא
קרתי ושתיתי מים
ואחרב בכף פעמי :
כל יארי מצור ׀ אנא
חויתי חפר גובין ושתי
ושתיתמין וטפחית
פרסת רגלי עמא ית
דעימי כל מי נהרין
עמיקין ׀ הלא שמעת
למרחוק אתה עשי
עשיתי מימי קדם
ויצרתיה עתה הביא
הביאתיה ותהי להשי
להשאות גלים נצים
ערים בצרות ׀ הלא
שמיעית מלקדמין ז
מא דעבדית לפרעה
מלכא דמצרים על
דשלט בהון וארה
עלך איתנביאו נביי
ישרא ולאתבא ורא
חזיא קדמי מיומי ז
קרב למיעבר לך ׀ את
אתקינתא בען איתיה
איתיתה ורא חזיא
הות לך להקלא על
דהואה קדמך באתרגזי
גלין דישהו קרוין כו
כרכין ׀ וישביהן קצרי
יד חתו ובשו היו עי
עשב שדה וירק דשי
דשא חציר גגות ושז
ושרמיה לפני קמה ׀
ויתביהון איתקצר
חילהון איתברו ובהו

ובהיתו הוו כעשב
חקלא וכירוק דית
דיתאה כעשב איגו
איגריא דישלוק עד
לא מטא למיהוי עז
שובלין ׀ ושבתך וצי
וצאתך ובאך ידעתי
ואת התרגזך אלי ׀ וי
ומיתבך בעיצא ומי
ומיפקך לאגחא קרי
קרבא ומיתך לארע
דישרא גלי קדמי וז
וית דארגזותא קדמי
גלי ׀ יען התרגזך אלי
ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך :
ומתגי בשפתיך והז
והשבתיך בדרך אש
אשר באתה בה ׀ חלף
דאיתרגזותא על מי
מימרי ואיתרגושתך
סליקת לקדמי וא
ואישוי שורין בלוז
בליסתך וזמם בסיז
בסיפוותך ואתיבינך
באורחא דאתיתא
בה ׀ וזה לך האות אז
אכול השנה ספיח
ובשנה השנית שחי
שחיס ובשנה השי
השלישית זרעו וקז
וקצרו ונטעו כרמים
ואכלו פרים ׀ ודין לך
אתא איכול בשתא
הדין כתין ובשתא

תניתא כת כתין ובז
ובשתא תליתיתא
זרעו וחצדו ונצבו
כרמין ואיכולו איבז
איבהון ׀ ויספה פליז
פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למז
למטה ועשה פרי
למעלה ׀ ויוספון מז
משיזביא דבית יהו
יהודה דישתארון כז
באילן דמשלח
שרשוהי מלרע ומז
ומרים טפתיה לעיל
לעילא ׀ כי מירושלם
תצא שארית ופליטה
מהר ציון קנאת
יהוה צבאות תעשה
זאת ׀ ארי מירושלם
יפקון שאר צדיקיא
ושיזבת מקימי אוח
אוריתא מטורא דיז
דציון במימרא דיי
צבאות תתעביד דא ׀
לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור בלא
יבוא אל העיר הזאת
ולא יורה שם חץ וז
ולא יקדמנה מגן ולא
ישפך עליה סללה ׀
בכין כדנן אמר יי על
מלכא דאתור לא
יעול לקרתא הדא וו
ולא יקשת תמן גיר
ולא יקדמינה בתריס

השלישית ט̇ בלא וסימ׳ הויציע התחתונה · ויהי ימים רבים ודבר יי̇ ויהי בשנה השלישית · וזה לך האות אכול · וחברו · לכל
רוח אזרה · לרוס את הסלת · קרן תמיד · והעמדנו עלינו מצות · וד̇ בתב̇ שלישת · ונסכיהם חצי ההין יהיה · כי תבלה לעשר · ויוסף
קרא / לשמואל · ותכבל חרב שלישתה · והשלשה ביד עתי העתי · שלשתך בדבר ימותו · שלשת כת̇ · ושאר שלשית כתיבי ··

אררט ד̇ ג̇ וא̇ וסימ̇ על הרי אררט · והמה נמלטו ארץ אררט · וחברו׳ ממלכות אררט מני ··· יוסף ה̇ חס̇ ל̇ וסימ̇ ויאמר שאול בה יעשה · הנני יוסף להפליא · הנני יוסף על ימיך · אם יעמוד ראש אלישע · ולא יוסף עוד עמה

בתריסין ולא ישפך
עלה מליתא ׃ בדרך
אשר בא בה ישוב ואל
העיר הזאת לא יבא
נאם יהוה ׃ באורחא
דייעול בה יתוב
ולקרתא הדא לא
ייעול אמר יי ׃ וגנותי
על העיר הזאת
להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי ׃
ואגין על קרתא הדא
למפרקא בדיל
מימרי ובדיל דוד
עבדי ׃
ויצא מלאך יהוה
ויכה במחנה אשור
מאה ושמנים וחמשה
וחמשה אלף וישכימו
וישכימו בבקר והנה
כלם פגרים מתים ׃
ונפק מלאכא דיי
וקטל במשריתא
אתוראה מאה ותמ׳
ותמנן וחמשא אלפין
אלפין ואקדימו
בצפרא והא כולהון
פגרין מיתין ׃ ויסע
וילך וישב סנחריב
מלך אשור וישב בנינוה ׃
ונטל ואזל ותב
סנחריב מלכא
דאתור ויתיב בנינוה ׃
ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו

ואדרמלך ושראצר
בניו הכהו בחרב והמה
והמה נמלטו ארץ
אררט וימלך
אסרחדון בנו תחתיו ׃
והוה הוא סגיד
בית נסרוך טעותיה
ואדרמלך ושראצר
בנוהי קטלוהי בחרבא
ואינון אישתיזבו
לארע קרדו ומלך
אסרחדון בריה
תחותוהי ׃

לח

בימים ההם
חלה חזקיהו למות
ויבא אליו ישעיהו
בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר
יהוה צו לביתך כי מת
אתה ולא תחיה ׃
ביומיא האינון מרע
חזקיה לממת ואתא
לותיה ישעיה בר
אמוץ נבייא ואמר
ליה כדנן אמר יי פקיד
פקיד על אינש ביתך
ארי מאית את ולא
תיחי ממרעך ׃ ויסב
חזקיהו פניו אל הקיר
ויתפלל אל יהוה ׃
ואסחר חזקיה
אפוהי לכותל בית
מקדשא וצלי קדם
יי ׃ ויאמר אנא יהוה
זכר נא את אשר

התהלכתי לפניך
באמת ובלב שלם
והטוב בעיניך
עשיתי ויבך חזקיהו
בכי גדול ׃ ואמר אנא
קביל בעותי יי אידכר
כען ית דהליכית
קדמך בקשוט ובלבב
שלם ודתקין קדמך
עבדית ובכא חזקיה
בכי סגיאה ׃

ויהי דבר
יהוה אל ישעיהו
לאמר ׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי עם
ישעיה למימר ׃
הלוך ואמרת אל
חזקיהו כה אמר
יהוה אלהי דוד
אביך שמעתי את
תפלתך ראיתי את
דמעתך הנני יוסף
על ימיך חמש עשרה
שנה ׃ איזיל ותימר
לחזקיה כדנן אמר
יי אלהא דישראל דדוד
אבוך שמיע קדמי
גלא קדמי דמעתך
הא אנא אוסיף על
יומך חמיש עשרי
שנין ׃ ומכף מלך
אשור אצילך ואת
העיר הזאת וגנותי
על העיר הזאת ׃ ומן
ומידא מלכא דאתור

בעיתא

אנה ו̇ כת̇ ה̇ וסימ̇ אשר התהלכתי לפניך · דמלכים · וחברו׳ · דישעיה · אל נא אבדה בנפש · הלא זה דברי · עד היותי · אנה יי מלטה נפשי · אנה יי כי אני עבדך · וכל אנה דפי׳ ולשון ארמית דבות ··· ואת העיר ט̇ וסימ̇ וילחמו בני יהודה · ואת כל נשיך ואת בניך · ונתתי את הבית הזה · ואמרת אליהם כה אמר · לכן הנני ונשיתי אתכם · והמה לקחו את אשר · והוספתי על ימים · דמלכים · ומכף מלך

בארץ החיים ג׳ וסימ׳ אמרתי לא אראה יה יה · חלקי בארץ החיים · ולא תמיצא בארץ החיים ·· רעי ה׳ וחס׳ ופי׳
נסע ונגלה מני כאהל רעי · האמר לכורש רעי · הוי רעי האליל עזבי הצאן · חרב עורי על רעי · יי׳ רעי לא אחסר בצאות ··

אשיזבינך וית קרתא
הדא ואגין על קרתא
הדא׃ וזה לך האות
מאת יהוה אשר יע
יעשה יהוה את הדבר
הזה אשר דבר׃ ודין
לך אתא מן קדם יי׳
דיעביד יי׳ ית פתגמא
הדין ואגין דמליל׃
הנני משיב את צל
המעלות אשר ירדה
במעלות אחז אחור
אחורנית עשר מעלו
מעלות ותשב השמש
עשר מעלות במעל
במעלות אשר ירדה׃
הא אנא מתיב ית טול
אבן שעיא דנחתת
במסיקנא דאחז לא
לאחורוהי עשר שע
שעין ותב שמשא
עשר שעין בנחתת
אבן שעיא דנחתת׃
מכתב
לחזקיהו מלך יהודה
בחלתו ויחי מחליו׃
כתב אודאה על ניסא
דאיתעביד לחזקיה
מלך שבטא דבית
יהודה כד מרע ואית
ואיתסי ממרעיה׃
אני אמרתי בדמי
ימי אלכה בשערי
שאול פקדתי יתר
שנותי׃ אנא אמרית

בדוון יומי איהך בת
בתרעי שאול על דת
דנדכרני לטב איתוספת
על שני׃ אמרתי לא
אראה יה יה בארץ
החיים ולא אביט אד
אדם עם יושבי חדל׃
אמרית לא איתחזי
עוד קדם דחלא דית
בארעא בית שכינת
דבה ארבית חייא ולא
אפלח קדמוהי עוד
בבית מקדשא דמית
דמיתפנן עתיד למיפק
חדוא לכל יתבי ארע
ארעא מלמידר
בירושלם קרתא מן
דקודשא מדורי פס
פסק׃ דורי נסע ונגלה
ונגלה מני כאהל רע
רעי קפדתי כאורג
חיי מדלה יבצעני
מיום עד לילה תש
תשלימני׃ מבני דרי
איתנטילו יומי אית
איתקיצו וגלו מיני
איתפלו כמשכן דרדע
דרעיא איתקפלו מת
מנהון גידרין חיי מ
מיקר מלכותי אנא
גלי יומי ולילותי
שלימו׃ שויתי עד
בקר כארי כן ישבר
כל עצמותי מיום עד
לילה תשלימני׃ כסוס

כחמית עד צפרא כי
כאריא דנהים ותבר
כל גרמי חיותא כן מן
מיתברין מן קדם דח
דחולא כל גרמי יומי
ולילותי שלימו׃ כס
כסוס עגור כן אצפצ
אצפצף אהגה כיונה
דלו עיני למרום יהוה
עשקה לי ערבני׃ כד
כסוסיא דאחיד ומ
ומנצח כן נצפית
ונחימית כיונא וקפית
עיני דיתי לי רוח מן
דשכינתיה בשמי מ
מרומא יי׳ קביל ית
צלותי יעביד בעותי׃
מה אדבר ואמר לי
והוא עשה אדדה כל
שנותי על מר נפשי׃
מא אמליל תושבחת
ואמיר קדמוהי והוא
אסגי טבוון למעבר
עימי מא אפלח
דאישלים קדמוהי כל
שניא דאוסיף על חיי
ושיזב ממרר נפשי׃
יהוה עליהם יחיו ול
ולכל בהן חיי רוחי
ותחלימני והחייני׃
יי׳ על כל מתיא אמרת
לאחאה וקדם כולהון
אחייתא רוחי ואחיי
ואחייתני וקיימתני׃
הנה לשלום מר לי

שויתי ה׳ וסימ׳ שויתי עד בקר כארי כן · שויתי יי׳ לנגדי תמיד · שויתי עזר על גבור · דרך אמוצי בחדתי שמטיך שויתי ·
אם לא שויתי ודוממתי ·· יחיו ז׳ וסימ׳ ויאמר אליהם הנשיאים · מתים בל יחיו · רפאים בל יקומו · יחיו מתיך נבלתי
יקומון · אדני עליהם יחיו · ומשפטים לא יחיו בהם · והנביאים לעולם יחיו · מדוע רשעים יחיו · וחד האלה ויחיו ··

ה מס׳ דבהון י׳ ותג״ז ו׳ וסימ׳ אולי יראה בעיני ה׳ · ה׳ להושיעני ונגינותי ננגן כל · הביאו עיצה עשו · רצו בת ציון הריעו ·
כי החרשתי בלוי זלא אתתה · לחטא חבי לב נפשו · אם לא אמרון מתי אהלי מי יתן מבשרון · אשר לא הסיר תפלתי וחסדו ״

מר ואתה חשקת
נפשי משחת בלי כי
השלכת אחרי גוך כל
חטאי ׃ הא לעבד־
אוריתא סגי שלמא
קדמך ואת מיתי מי
מררא לרשיעא כבין
כד ידעית ית מותי ׃
שבקית המעית בצלו
קדמך מרי לי סגי ויא
ואת איתרעיתא בה
בחיי בדיל דלא לחו
לחבלא נפשי ארי
ארחיקתא מן קדמך
כל חטאי ׃ כי לא ש
שאול תודך מות
יהללך לא ישברו ׃
יורדי בור אל אמתך ׃
ארי לא דבשאול מודן
קדמך מיתיא לא
ישבחון לך ולא מה
מספרין נחתי גוב בה
בית אבדנא לפורקנך ׃
חי חי הוא יודך כמו
כמוני היום אב לבנים
יודיע אל אמתך ׃ יי
החי חי הוא יודי קדם
קדמך כותי יומא דין
אבהן לבניהון יחוון ׃
גבורתך ויודון למימ
דכל אילין קשוט ׃ יי
יהוה להושיעני ונגנ
ונגינותי ננגן כל ימי
חיינו על בית יהוה ׃ יי
יי למיפרקנא אמר
ונגנון תושבחתיה
עבדין כל יומי חיינא
על בית מקדשא דיי ׃
ויאמר
ישעיהו ישאו דבלת
תאנים וימרחו על
השחין ויחי ׃ ואמר
ישעיהו יסבון דבלת
תאינין וישבטרון על
שיחנא ואיתסי ׃ ויי
ויאמר חזקיהו מה
אות כי אעלה בית
יהוה ׃ ואמר חזקיה
מא את ארי איסק
בית מקדשא דיי ׃

לט בעת
ההיא שלח מרדך
בלאדן בן בלאדן מי
מלך בבל ספרים ומנ
ומנחה אל חזקיהו
וישמע כי חלה ויחז
ויחזק ׃ בעדנא ההיא
שלח מרודך בלאדן
בר בלאדן מלכא דב
דבבל איגרן וקורבנין
לות חזקיה בר שמע
ארי מרע ואיתסי ׃ וי
וישמח עליהם חזק
חזקיהו ויראם את
בית נכתה את הכסף
ואת הזהב ואת הבש
הבשמים ואת שמן
הטוב ואת כל בית
כליו ואת כל אשר
נמצא באוצרתיו וי
לא היה דבר אשר
לא הראם חזקיהו בב
בביתו ובכל ממשלתו ׃
וחדי עליהון חזקיה
ואחזינון ית בית גנז
גנזוהי ית כספא וית
דהבא וית בוסמיא
וית מישחא טבא וית
וית כל בית מנוהי וית
כל דאישתכח בגנזוהי
לא הוה מדעם דלא
אחזינון חזקיה בבי
בביתיה ובכל ארע ש
שולטניה ׃ ויבא ישע
ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנ
האנשים האלה ומאי
ומאין יבאו אליך
ויאמר חזקיהו מאי
מארץ רחקה באו
אלי מבבל ׃ ואמר
ישעיה נביא לות מ
מלכא חזקיה ואמר
ליה מא אמרו גבריא
אילין ומנן אתו לותך
ואמר חזקיה מארע
רחיקא אתו לותי
מבבל ׃ ויאמר מה ר
בביתך ויאמר חזקיהו
את כל אשר בביתי רו
ראו לא היה דבר
אשר לא הראיתים ב
באוצרתי ׃ ואמר מ
מא חזו בביתך ואמר

ה׳ מס׳ דיש וסות אדבר וסימ׳ ה׳ אהיה הוא עבר לפניך · ויה׳ ישיב לאיש את צדקתו · יה׳ להושיעני ונגינותי ״ ״ מלכים וישמע
אליהם · ישעיה וישמח עליהם · ואפס שמעה ותשמח ציון ״ ״ ומאין ה׳ וסימ׳ ויאמרו אל יהושע · וישא עיניו · ומאין יבאו
אליך · וחברון · ומה מלאכתך ומאין תבואו ״ ״ באוצרתי ג׳ וחס׳ וסימ׳ הלא הוא כמוס עמדי · אשר לא הראיתים באוצרתי · וחברון ·

כי פי יי ג וכספר וסימ ואם תמאנו ומריתם · ונגלה כבוד יי וראו כל · אז תתענג על יי · וראו כל בשר ב וסימ
ונגלה כבוד יי וראו · בערתיה יי · וכל הר ב וסימ והגלעד והגבול · כל גיא ינשא וכל הר וגבעה · והרהסים ל דגו׳

ואמר חזקיה ית כל
די בביתי חזו לא אחזיה
מידעם הלא אחזותנ
אחזותינון בגנזי | ויבא
ויאמר ישעיהו אל
חזקיה שמע דבר יה
יהוה צבאות | ואמר
ישעיהו לחזקיה קבי
קביל פיתגמא דיי צב
צבאות | הנה ימים
באים ונשא את כל א
בביתך ואשר אצרו
אבתיך עד היום הזה
בבלה ולא יותר דבר
אמר יהוה | הא יומיא
אתן ויתנטיל כל די
דבביתך ודגנזו אבהתך
עד יומא הדין ויתובל
לבבל ולא אישתאר
מידעם אמר יי | ומבנ
ומבניך אשר יצאו
ממך אשר תוליד
יקחו והיו סריסים בה
בהיכל מלך בבל | ומ
ומבנך דיפקון מינך
די תוליד ידברון ויה
ויהון רברבין בהיכל
מלכא דבבל | ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו
טוב דבר יהוה אשר
דברת ויאמר כי שלום
ואמת יהיה בימיו | וי
ואמר חזקיה לישעי
תקין פיתגמא דיי די
דמלילתא ואמר ארי
יהי שלם וקשוט ביומ
ביומי |

הפטרה מ

נחמו נחמו עמי יאמ
יאמר אלהיכם | נביא
איתנבי תנחומין על
עמי יאמר אלהכון | דב
דברו על לב ירושלם
וקראו אליה כי מלאה
צבאה וכי נרצה עונה
כי לקחה מיד יהוה
כפלים בכל חטאתיה |
מלילו על ליבה דירו
דירושלם ואיתנבו עי
עלה ארי עתידא דת
דתיתמלי מעם גלו
גלוותהא ארי אישתו
אישתביקו לה חובהא
ארי קבילת כס תנחו
תנחומין מן קדם יי |
כאילו לקת על חד
תרין בכל חטאהא |
קול קורא במדבר פנ
פנו דרך יהוה ישרו
בערבה מסלה לאל
לאלהינו | קל דמכלי
במדברא פנו אורחא
קדם עמא דיי כבישו
במישרא כיבשין כד
כנישתא דאלהנא | כל
גיא ינשא וכל הר וג
וגבעה ישפלו והיה
העקב למישור והר
והרכסים לבקעה |
כל חילניא ירמון וכל
ורמיא ימאסון וירתו
כפלא למישרא ובית
גירגדין לבקעא | ונג
ונגלה כבוד יהוה וראו
כל בשר יחדו כי פי יי
יהוה דבר | ויתגלי יקר
יקרא דיי ויחזון כל
בני בישרא כחדא אר
ארי במימרא דיי גז
גזירכין |
קול אומר קרא
ואמר מה אקרא כל
כל הבשר חציר וכל
חסדו כציץ השדה |
קל דאמר איתנבי ו
ומתיב ואמר מא
איתנבי כל רשיעיא
כעיסבא וכל תוקפהון
כמוצא דחקלא | יבש
יבש חציר נבל ציץ
כי רוח יהוה נשבה
בו אכן חציר העם | י
יביש עיסבא נתר
ניציה ארי רוחא
מן קדם יי נשבת ביה
ביה בכין כעיסבא
חשיבין רשיעיא בעמא
בעמא | יבש חציר
נבל ציץ ודבר אלהינו
יקום לעולם | מית
מית רשיעא ואבדו עיש
עשתנוהי ופתגמא
דאלהנא קים לעלמין |
על
הר גבה עלי לך מב
מבשרת ציון הרימי

ייצאו · ש׳ן וסימ וגם את הגוי אשר · ולפני אלעזר הכהן יעמד · יתן יי את אויביך · וכל אשר אתי והיה אם ייצאו בנות שילו ·
ומבניך אשר יצאו ממך · וחברו · ויקם המלך לילה · והיה ביום ההוא ייצאו · כה אמר יי אלי הלוך · ואתה בן אדם שים לך · ביום ההוא
ייצאו מלאכים · בבאם הכהנים ולא · ואתם בחלוים רבים · עלו הסוסים והתהללו יי · מצן ג וסימ קול קורא · דרך העם · ואמר סלו סלו ·

בכח ד וסימ׳ ומיגד י״ל צאדרי׳ והדיבור בכח קולך׳ קול י״ת בכח קול׳ איש חיל בכח לעבדה׳ ״ ״ עלות ה׳ וסימ׳ והקים
יום אחד׳ שתי פרות עלות׳ שתי פרות עלות׳ עלות יצהל׳ מאחד עלות הביאו׳ ״ ״ ברעה עדרך ב׳ ירעה בזרעו׳ ושמרו ״ ״

בפה קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל
תיראי אמרי לערי
יהודה הנה אלהיכם
על טור רם סקו לכון
נבייא דמבסרין לציון
לציון ארימו בחיל
קלכון דמבסרין ליה
לירושלם ארימו לא
תדחלון אמרו לקרי
לקירויא דבית יהודה
איתגליאת מלכותא
דאלהכון׃ הנה אדני
יהוה בחזק יבוא וזרו
וזרועו משלה לו הנה
שכרו אתו ופעלתו
לפניו׃ הא יי אלהים
בתקוף מיתגלי ותקו
ותקוף דרע גבורתיה
שלטא קדמוהי הא
אגר עבדי מימריה
עימיה דכל עובדיהון
גלן קדמוהי׃ כרעה
עדרו ירעה בזרעו
יקבץ טלאים ובחיקו
ישא עלות ינהל׃ כרו
כרעיא דעדריה רעי
בדרעיה מכניש אימ
אימרין ובחיניה מה
מסובר רביבין מינ
מינקתא בינית מדבר
מי
מדד בשעלו מים
ושמים בזרת תכן וכ
וכל בשליש עפר הא

הארץ ושקל בפלס
הרים וגבעות במאזנ
במאזנים׃ מאן אמר
אילין קים אמר ועו
ועביד דכל עלמא
חשיבין קדמוהי
כטיפא בשעלא ומ
ומשיחתא שמיא
כאילו בזרתא מתקנ
ועפרא דארעא כא
כאילו כמכלא איתו
איתכל וטוריא כא
כאילו במתקל תקלין
ורמתא היכיר במא
במאזניא׃ מי תכן
את רוח יהוה ואיש
עצתו יודיענו׃ מאן
תקין ית רוח קודשא
בפום כל נביי הלא
יי ודצדיקיא עבדי מ
מימריה פתגמי ד
רעותיה הודעינון׃
את מי נועץ ויבינהו
וילמדהו דעת ודרך
תבונות יודיענו׃ דת
לחון דבעו מן קדמוהי
אסבר חוכמתא וא
ואליפינון אורח דדין
ויהב לבניהון אוריתא
ואורח דסוכלתנו לה
לבני בניהון הודעינון׃
הן גוים כמר מדלי
וכשחק מאזנים נחו
נחשבו הן איים כדק
יטול׃ הא עממיא

כטיפא מדול ובעי
ובעיגל במאזניין
חשיבין הא נגוותא
כדוקא אפרח׃ ולבנון
אין די בער וחיתו
אין די עולה׃ ואילו
ואילני ליבנן לא
יספקון לאדלקא
וחיותא דביה לית הי
היא כמיסת לעלא׃
כל הגוים כאין נגדו
מאפס ותהו נחשבו
לו׃ כל עממיא כל
עובדיהון גמירא וז
ושירנאה ארעון חשו
חשיבין קדמוהי׃ ו
ואל מי תדמיון אל
ומה דמות תערכו לו׃
ולמא אתון מדמן לי
לדמו קדם אל ומה
דמות דאיתון מסדר
מסדרין קדמוהי׃ ה
הפסל נסך חרש וצו
וצורף בזהב ירקענו
ורתקות כסף צורף׃
הא צילמא נגרא עו
עביר וקנאה בדהב
מחפי ליה ושישלן
דשלן דכסף קנאה
מאחיד ליה׃ המסו
המסכן תרומה עץ
לא ירקב יבחר חרש
חכם יבקש להכין פ
פסל לא ימוט׃ אורן
בדי אעא דלא אחיד

ושמים ג׳ וסימ׳ ביום עשות׳ ושמים בזרת תכן׳ ושמים לא זכו בעיניו׳ וכל ארץ ושמים דפות׳ ״ ״ תכן ג׳ וסימנ׳
ושמים בזרת תכן׳ מי תכן את רוח יי׳ ומים תכן במדה ״ ״ יצרת ד׳ חס בליש׳ וסימ׳ הפסל נסך חרש׳ קדמ׳ דמפ׳ ויחזק
חרש את צרף׳ הוביש כל יצרת מפסל׳ ויצא ליצרת כלי ״ ״ עולה ב׳ גול׳ בספ׳ וסימ׳ ולבנון אין די בער׳ שנא גזל ״ ״

ויושביה ו׳ וסימ׳ ויושביה כחגבים הנוטה כדוק׳ ויושביה כמו כן ימותון׳ ויושביה בעמורה׳ אשר עשיריה מלאו חמס׳
אשר היתה חזקה בים היא ויושביה׳ וישתמר חקות עמרי ׳׳ ו׳׳ כקש ב׳ וסימ׳ יאכלמו כקש׳ וסערה כקש תשאם ׳׳

ביה רקבא בחר נגר
אומן בעי ליה לאת׳
לאתקנא צלם דלא
יצטלי׃ הלוא תדעו
הלוא תשמעו הלוא
הגד מראש לכם הל׳
הלוא הבינתם מוסדו
מוסדות הארץ׃ הלא
ידעתון הלא שמעתו
הלא אתחויה מאו׳
אולא עובד סידרי
בראשית לכון הלא
תסתכלון למיחל
קדם מן דיברא יסודי
ארעא׃ הישב על
חוג הארץ וישביה
כחגבים הנטה כדוק
שמים וימתחם כא׳
כאהל לשבת׃ ראש׳
דאשרי בתקוף רום
שכינת יקריה וכל
יתבי ארעא חשיבין
קדמוהי כקמצין ד׳
דמתחה כזעיר שמיא
ופרסינון במשכן ליקו
יקרא לבית שכינתא׃
הנתן רוזנים לאין וש׳
ושפטי ארץ כתהו
עשה׃ דמסר שלטו
שלטונין לחולשא
ודייני ארעא כלמא
עביד׃ אף בל נטעו
אף בל זרעו אף בל
שרש בארץ גזעם
וגם נשף בהם ויבשו

וסערה כקש תשאם׃
אפילו יפשון אפילו
יסגון אפילו יתרבון
בארעא בניהון ואר׳
רוגזיה ישלח בהון׃
ויבהתון ומימרא די׳
דיי כעלעולא לקשא
יבדר יתהון׃ ואל מי
תדמיוני ואשוה יא׳
יאמר קדוש׃ ולמאן
תדמון קדמי ותשוון
יימר קדישא׃ שאו
מרום עיניכם וראו מ׳
מי ברא אלה המוציא
במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אונים
ואמיץ כח איש לא
נעדר׃ זקופו לרומא
עיניכון וחזו למיחל
קדם מן דיברא אילי׳
דאפיק במנין חילי׳
שמיא לכולהון כשו׳
בשמהן קרי מסגי ג׳
גבורן ותקיף חיל חד
מסידריה לא מתע׳
מתעכב׃

הפטרה

למה תאמר
יעקב ותדבר ישראל
נסתרה דרכי מיהוה
ומאלהי משפטי יע׳
יעבור׃ למא תימר
יעקב ותמליל ישרא׳
מיטמרא אורחי מן
קדם יי ומן קדם אלהי
דיני יעדי׃ הלוא

ידעת אם לא שמעת
אלהי עולם יהוה בור׳
בורא קצות הארץ ל׳
לא ייעף ולא ייגע אין
חקר לתבונתו׃ הלא
הלא ידעתא אם לא
שמעתא אלהא עלמא
יי דיברא יסודי ארעא
לא בעיל ולא בליאו
לית סוף לסוכלתנותיה׃
נתן ליעף כח ולאין ו׳
אונים עצמה ירבה׃
יהיב לצדיקיא דמו׳
דמשלהן לפתגמי
אוריתא חוכמא ול׳
ולדלית ליה תקוף
ביכסין מסגי׃ ויעפו
נערים ויגעו ובחורים
כשול יכשלו׃ וישת׳
וישתלהון עולימין
חייבין וילאון ודרוקי
רשיעיא איתקלא
יתקלון׃ וקוי יהוה
יחליפו כח יעלו אב׳
אבר כנשרים ירוצו
ולא ייגעו ילכו ולא
ייעפו׃ ודסברין לפורק׳
לפורקנא דיי יתכנשון
מבינו גלוותהון ויוס׳
ויוספון חיל ויתחדתון
לעולימתהון כנימוח
דסליק על גדפי נש׳
נשרין ירהטון ולא
ילאון יהכון ולא ישו׳
ישתלהון׃

הנותן ד׳ מלא וסימ׳ הנותן רוזנים לאין׳ הנותן לים דרך׳ הנותן נקמות לי׳ הנותן תשועה למלכים ׳׳ ויבשו ד׳
ד׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ אף בל נטעו אף בל זרעו׳ הוכה כעשב ויבש לבי׳ כי יעצר במים ויבשו׳ מתחת שרשיו יבשו ׳׳
ותדבר ג׳ וסימ׳ ותדבר נא אמתך׳ למה תאמר יעקב ותדבר ישראל׳ ותחת פיך הפליט ׳׳ כשול ל׳ דכות׳ ׳׳

העיר ה׳ וסימ׳ מי העיר ממזרח · ודברו החוצים · ובשנת אחת לכורש · וחברו · ויקומון ראשי האבות ··· גדת ה׳ קמ׳
קול עלה גדת · מקש גדת יבש · כקש גדת קשתו · העלה גדת תערץ · הבל גדת מבקש מזוג · וחד פת׳ כל מזרע יאור ייבש גדת יפתח ··

מא החרישו אלי איים
ולאמים יחליפו כח
יגשו אז ידברו יחדו
למשפט נקרבה ׃ אצ
אציתו למימרי נגוון
ומלכוון יוספון חיל
יתקרבון כבין ימללון
כחדא לדינא נתקרב׃
מי העיר ממזרח
צדק יקראהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומל
ומלכים ירד יתן כעפ
כעפר חרבו כקש נדף
קשתו ׃ מן אייתי בגלי
ממדינחא אברהם
בחיר צדיקיא בקשו׃
בקשוט קרביה לאת
לאתריה מסר קדמו
קדמוהי עממין ומל
ומלכוון תבר רמיא כ
כעב כעפרא קטיליה
קדם חרביה כקשא
דרפינון קדם קשתיה׃
ירדפם יעבור שלום
ארח ברגליו לא יבא׃
ירדפינון עדא שלם
הילת ארח בריגלוהי
לא עלת ׃ מי פעל וע
ועשה קורא הדורות
מראש אני יהוה רא
ראשון ואת אחרנים
אני הוא ׃ מאן אמר
אילין קולב ואמר וע
ועבד הסדר דריא מ
מלקדמין אנא יי׃

בריית עלמיא מברי׃
מבראשית את עלמי
עלמיא דילי אינון ׃
בר מיני לית אלה׃
ראו איים וייראו קצ
קצות הארץ יחרדו
קרבו ויאתיון ׃ חזו נ
נגוותא ודחלון דיי
דבסייפי ארעא יזוע
יזדעזעון יתקרבון ויי
וייתון ׃ איש את
רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק ׃ גבר ית
חבריה יסעדון ולא
ולאחוהי יימר תקוף׃
ויחזק חרש את צר
צורף מחליק פטיש
את הולם פעם אמר
לדבק טוב הוא ויחז
ויחזקהו במסמרים
לא ימוט ׃ הלא ידי
יהבתון בעובדיהון ׃
דמיתקף נגרא עב
קנאה מחיך בפטישא
עיב דימטפה בקורנס
וימנא אמר על דיב
דיבקא תקין הוא וי
ומיתקיה ליה במסמ
במסמרין הלא יתז
ויצטלי׃
ואתה ישראל
עבדי יעקב אשר בח
בחרתיך זרע אברהם
אהבי ׃ ואת ישראל
עבדי יעקב דאיתי׃

דאיתרעיתי בך זרע
זרעיה דאברהם רחמי׃
אשר החזקתיך מק
מקצות הארץ ומא
ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאס׃
מאסתיך ׃ די קרבתך
מזרעית ארעא ומ
ומבמלכותא בחרתך
ואמרית לך עבדי
את איתרעיתי בך
ולא ארחיקינך ׃ אל
תירא כי עמך אני
ואל תשתע כי אני
אלהיך אמצתיך
את עזרתיך את ת
תמכתיך בימין צדקי׃
לא תדחל ארי בסע
בסעדך מימרי ולא
תיתבר ארי אנא
אלהך אתקפינך ואו
באת איסעדינך את
איחדינך בימין קוש
קושטי ׃ הן יבשו וי
ויכלמו כל הנחרים
בך יהיו כאין ויא
ויאבדו אנשי ריבך ׃
הא יבהתון ויתכנשון
כל עממיא דהוו א
איתגרון בך יהון כל
כלמיא ויבדרון אי
אינש דינך ׃ תבקשם
ולא תמצאם אנשי
מצתיך יהיו כאין

מראש י״ד וסימ׳ כי מראש צורים אראנו · מראש פרעות אויב · ותאר הגבול · הלא תדעו הלא תשמעו · מי פעל ועשה ·
מי הגיד מראש · ישאו מדבר ועריו · קרבו אלי שמעו זאת · לא מראש בסתר · מראש יגדתין דק אקטופה · מראש הסלע בלם נבקעו ·
נסכתי מראש · תשורי מראש אמנה · ב׳ בן · גם את העולם נתן בלבם ·· ויאבדו ב׳ וסימ׳ הן יבשו ויכלמו · בשוב אויבי אחור ·

קדוש ישראל ל̇א וסימ̇ הוי גוי חטא · ומהר יחישה · לכן כאכל קש · ונשען על יי · יצהלו ורני יושבת · ישעה האדם · ויספו
ענוים ביי · סורו מני דרך · לכן כה אמר יי קדוש · בשובה ונחת · הוי הירדים מצרים · את מי חרפת · אל תולעת יעקב · תזרם ורוח ·

יהיו כאין וכאפס אנשי מלחו
מלחמתך: יתהבעון
ולא תשכחינון אינ
אינש מצותך יהון
כלמא וכלא מירעם
גברין דהוו מתגרין
למיעבד עימך קרב
כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר
לך אל תירא אני עזו
עזרתיך: ארי אנא
יי אלהך מתקיף ימינך
דאמרית לך לא תיז
תדחל מימרי בסעדך:
אל
תיראי תולעת יעקב
מתי ישראל אני עזו
עזרתיך נאם יהוה
וגאלך קדוש ישראל:
לא תדחלון שיבטיא
דבית יעקב זרעיתא
דבית ישראל מימרי
בסעדון אמר יי ופר
ופריקכון קדישא
דישראל: הנה שמתיך
למורג חרוץ חדש ב
בעל פיפיות תדוש ו
הרים ותדק וגבעות
כמוץ תשים: הא עז
שויתכון למורג תקי
תקיף חדת מלי סמ
סמפרין תקטיל ע
עממיא ותשיצי לי
מלכותא במוצא הה
תשרי: תזרם ורוח

תשאם וסערה תפיץ
אתם ואתה תגיל בי
ביהוה בקדוש ישר
ישראל תתהלל: ות
תידרינון ורוחא תט
תיטלינון ומימריה
כעלעולא לקשא
מבדר יתהון ואת ת
תבוע במימרא דיי
בקדישא דישראל
תשתבח:
העניים והאב
והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצ
בצמא נשתה אני י
יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם:
ענותניא וחשיביא
דמחמדין לאולפנא
הא כצחיא למיא
ולא משכחין רוחיה
רוחיהון בסיגופא מ
משלהיא אנא יי א
אקביל צלותהון יי
אלהא דישראל לא
ארחיקינון:
אפתח על
שפים נהרות ובתוך
בקעות מעינות אש
אשים מדבר לאגמ
לאגם מים וארץ צ
ציה למוצאי מים:
ואתן קריב גלותהון
מביני עממיא ואה
ואדברינון באורח

תקנא ואפתח להון
על נגדין נהרין ובגו
משירין מבועין א
ואשוי מדברא לאגמין
וארע בית צחותא
למבועי מיא: אתן
במדבר ארז שטה
והדס ועץ שמן אש
אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשור יחד
יחדו: אתן במדבר
ארזין שטין והדס
והדסין ואעין דמש
דמשח אודבי במית
במישרא מרנון מו
מורנין ואשכרוע
עין כחדא: למען יר
יראו וידעו וישימו
וישכילו יחדו כי יד
יד יהוה עשתה
זאת וקדוש ישראל
בראה: בדיל דיחזון
וידעון וישוון דחלתי
על לבהון ויסתכלון
כחדא ארי גבורתא
דיי עבדתא דא וקד
וקדישא דישראל
ברא יתה: קרבו ריבכם
יאמר יהוה הגישו
עצמותיכם יאמר
מלך יעקב: קריבו
דינכון אמר יי אי
אעילו חוזתון אמר
מלכיה דיעקב: דיג
יגישו ויגידו לנו את

למען יראו וידעו וישימו · כי יי אלהיך קדוש ישראל מושיעך · כה אמר יי גאלכם · האותיות שאלוני · גאלנו יי צבאות שמו · כה אמר
יי גאלך · וחברו · כי בעליך עשיך · הן גוי לא תדע · והלכו אליך שחוח · כי לי איים יקוו · את מי חרפת ודמלכים · השמיעו אל בבל רבים ·
כי לא אלמן · גם אני אודך בכלי נבל · ויבזו וישרבו ל · כי ליי מגננו · וישימו ג̇ וסימ̇ על העצים · למען ייראו · באהים בסלם ·

ונדעה ה̇ וסימ' הוציאם אלינו · ונדעה הגיליח דרכנו · דשמשים · את אשר תקריבה · הגידו האותיות לאחור · ונדעה
בשלמי הרעה ״ ״ ומאלה ג̇ וסימ' ומאלה נפוצה כל הארץ · נפרדו איי הגוים · ומאלה ואין יועץ ואשאלם ״ ״

אשר תקראנה הרא
הראשנות מה הנה
הגידו ונשימה לבנו
ונדעה אחריתן או ה
הבאות השמיענו
איתקרבון ויחוון לנא
ית די ערענא קד
קדמיתא מא אינון ח
חוו ונשוי לבנא ונ
ונדע סופהון או די
דעתידן למיתי בסו
בסרונא הגידו האת
האתיות לאחור ונד
ונדעה כי אלהים א
אתם אף תטיבו ות
ותרעו ונשתעה ונ
ונראה יחדו חוו ה
האתיין לסופא ונ
ונדע אם לטעון ד
דליה בהון צרוך א
אתון פלחין אם יכלין
איתון לאוטבא ולא
ולאבאשא ונסתכל
ונחזון כחדא הן א
אתם מאין ופעלכם
מאפע תועבה יבחר
בכם הא אתון למא
דעובדיכון לא מידעם
תועבא דאתרעיתון
לכון
העירותי מצפון ויא
ויאת ממזרח שמש
יקרא בשמי ויבא
סגנים כמו חומר
וכמו יוצר ירמס ט
טיט איתי בגלי מ
מלך דתקיף כרוח
ציפונא ויתי במיפק
שמשא בגבורתיה
ממדינחא מגברינה
בשמי ויתי וידוש ש
שלטוני עממיא כמ
דדשין ית עפרא וכמ
וכפחרא דעביד ית
טינא מי הגיד מראש
ונדעה ומלפנים ונ
ונאמר צדיק אף אין
מגיד אף אין משמי
משמיע אף אין שמ
שמע אמריכם מן
חוי מאו אלא ונדע
ומלקדמין ונימר קו
קשוט אף ליה דמח
דמבסר אף לית דמ
דשמע למליכון ד
ראשון לציון הנה הנם
ולירושלם מבשר
אתן פתגמי נחמתא
דאתנביאו נביא מ
מלקדמין על ציון ה
ולירושלם מבסר
איתין וארא ואין א
איש ומאלה ואין
יועץ ואשאלם וית
וישיבו דבר וגלי ק
קדמי ולית גבר דפלח
עובדין טבין ומאילין
ולית דמליך מלך ויט
ושאילתינון אם יתי
יתיבון פיתגם הן כלם
און אפס מעשיהם
רוח ותהו נסכיהם הן
הא כולהון למא דלא
מידעם עובדיהון ביז
בזא ותברא עישתי
עישתוניהון
מב
הן עבדי
אתמך בו בחירי רצתה
נפשי נתתי רוחי על
עליו משפט לגוים
יוציא הא עבדי משיחא
משיחא איקרבניה
בחירי דאיתרעי ביה
מימרי איתין רוח קו
קודשי עלוהי דיני יו
לעממיא יגלי לא
יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו
לא יצוח ולא יכלי
וירים בברא קליה
קנה רצוץ לא ישבור
ופשתה כהה לא יכב
יכבנה לאמת יוציא
משפט ענותניא דכו
דכיסנין לא יתב
יתבר וחשיבא דכבוצין
עמי לא שפי לקושטי
מפיק דינא לא יכהה
ולא ירוץ עד ישים
בארץ משפט ולתו
ולתורתו איים ייחלו
לא יהלי ולא ילאי
עד די יתקין בארעא די
דינא ולאוריתיה
נגוון יכתרון

ויבא י̇א וסימ' נדחה אלינו מישלה · ויבא שודד אל בלעיר · ויבא סגנים כמו חמר · מתחו שערים · נדעה נרדפה · במרנצר
רשעים ירעך · ויבא מלך הצפון · ועמד מבצר שרשיה · ב̇ בני שאו שערים ראשיכם · וחברון ״ ״ וישיבו ג̇ מלא וא̇ חס וסי'
ותקרבון אלי בלבם והאמינו · וארא ואין איש ואשאלם · דראשי למאהבו המה רמוני ״ ״ ולא ישא ב̇ ובמים הנגרים לא ייאספו

לפסילים ד׳ מלא בליש וסימ׳ והוא שב מן הפסילים ׃ והוא עבר את הפסילים · וכבודו לאחר לא אתן · ולכל הפסילים׃ ראמון ׃
לאיים ב׳ וסימ׳ אחריב הרים וגבעות · כעל גמולות כעל ישלם ׃ מחשך ב׳ וסימ׳ והולכתי עורים בדרך · ממידעו ׃

הפטרה

כה אמר
האל יהוה בורא הש
השמים ונוטיהם רוק
רוקע הארץ וצאצא
וצאצאיה נתן נשמה
לעם עליה ורוח לה
להלכים בה ׀ כדנן אמ
אמר אלהא עלמא
יי דברא שמיא ות
ותלנון ושכליל אר
ארעא ודיריהא יהב
נשמתא לעם דעלה
ורוח לדמהלכין בה ׀
אני יהוה קראתיך
בצדק ואחזק בידך
ואצרך ואתנך לברית
עם לאור גוים ׀ אנא
יי רביתך בקשוט וא
ואתקיפית בידך ואו
ואתקנינך לקים עם
לנהור עממין ׀ לפק
לפקח עינים עורות
להוציא ממסגר אס
אסיר מבית כלא
ישבי חשך ׀ לפתחא
עיני בית ישראל דה
דאינון כסמן מן אור
אוריתא לאפקא גלו
גלותהון מבינֵי עמ
עממיא דאינון דמן
לאסירין ולמפרקהון
משיעבוד מלכותא
דאינון טמנין כאסירי
קבל ׀ אני יהוה הוא
שמי וכבודי לאחר

לא אתן ותהלתי לפ
לפסילים ׀ אנא יי הו
הוא שמי ויקרי דא
דאיתגליתי עליכון לעם
אחרן לא אתן ותוש
ותושבחתי לפלחי
צלמיא ׀ הראשנות
הנה באו וחדשות
אני מגיד בטרם תצמ
תצמחנה אשמיע ׀
אתכם ׀ קדמיתא הא
אתאה וחדתן אנא
מחוי עד לא ייתין יי
אבסר יתכון ׀

שירו ליהוה ׀
שיר חדש תהלתו
מקצה הארץ יורדי
הים ומלאו איים וי
וישביהם ׀ שבחו קד
קדם יי תושבחתא
חדתא אמרי תושבחו
תושבחתיה מסיפי ׀
ארעא נחתי ימא ומ
ומלאיהו נגון ויתב
ויתביהון ׀ ישאו מד
מדבר ועריו חצרים
תשב קדר ירנו ישבי
סלע מראש הרים
יצוחו ׀ ישבח מדברא
וקרוהי דיתבין בה
פצחין יתבין מדבר
ערבאי ישבחון מיתי
מיתיא כד יפקון מב
מבתי עלמיהון מרי
מרישי טוריא ירימון ׀

קלהון ׀ ישימו ליהוה ׀
כבוד ותהלתו באיים
יגידו ׀ ישוון קדם יי ׀
יקרא ותושבחתיה
בנגון יחוון ׀ יהוה כג
כגבור יצא כאיש מל
מלחמות יעיר קנאה
יריע אף יצריח על
איביו יתגבר ׀ יי למיז
למעבר גבורן מתגלי
כרגז במיכל אש בנ
בזיע ולבעלי דבבוהי
מתגלי בגבורתיה ׀
החשיתי
מעולם אחריש אתא
אתאפק כיולדה
אפעה אשם ואשאף
יחד ׀ יהבית להון ארכ
ארכא מעלמא דאם
יתובון לאוריתא ולא
תבו כמחבלין על ילדא
איתגלי דיני עליהון
יצדון ויסופון כחדא ׀
אחריב הרים וגבעות
וכל עשבם אוביש וש
ושמתי נהרות לאיים
ואגמים אוביש ׀ אחר
אחריב טורין ורמן וכ
וכל עיסבהון איביש
אשוי נהרין לנגוון ׀
ואגמין איביש ׀ והו
והולכתי עורים בדרך
לא ידעו בנתיבות
לא ידעו אדריכם אש
אשים מחשך לפניהם

כאיש ב׳ וסימ׳ והכיתה את העם · והכית את מדין · ותקהל העדה · ויקם כל העם · ויאסף כל איש · ויקח צמד בקר · [illegible]
העם · יהוה כגבור יצא · כאיש אשר אמו תנחמנו · קשת ובידון יחזיקו · וחבריו · כאיש נדהם · לגבואים נשכר · כאשר אשר יעור משנתו ·
כאיש אשר לא ישמע · כאיש מגן · וחבריו · ויגע החדש השביעי · ואצוה את חצני · ויאספו כל העם ׃ ויצווחו ל׳ דבות ׃

קג

ולא ישמע ד׳ וסימ׳ ולא ישמע אליכם פרעה · בן סורר ומורה · וכל איש אשר ימרה את׳ · ראות רבות ולא תשמור ···
עשיתם ב׳ · וסימ׳ כי נחמתי כי עשיתם · אלה הדברים עשיתם ולא · וחד ועשיתם דבר אליהם כה אמר ···

לאור ומעקשים למי׳
למישור אלה הדברים
עשיתים ולא עזבתים
ואיתפר הבסמין כא
באורחא דלא ידעו כז
כשבילין דלא אליפו
ארדכינון אשוי קבל
קדמיהון לנהור
וכפלא למישרא אז
אילין פיתגמיא איע
אעבדינון ולא אירז
אירחקינון ׀ נסגו יז
אחור יבשו בשת
הבטחים בפסל האמ׳
האמרים למסכה
אתם אלהינו ׀ יסתז
יסתחרון לאחרא יז
יבהתון בהתא פלחי
צלמיא דאמרין ז
לצלם מתכא אתון כו
טעותנא ׀

החרשים
שמעו והעורים הב
הביטו לראות ׀ רשי׳
רשיעיא דאינון כחז
כחרשין הלא אורבון
לכון שמעו וחביא
דאינון כסמין הל
עינין לכון איסתכלו
וחזו ׀ מי עור כי אם
עבדי וחרש כמלאכי
אשלח מי עור כמי
כמשלם ועור כעבד
יהוה ׀ הלא אם יתה
יתובון רשיעיא עה

יתקרון עבדאי וחיי׳
וחייביא דנבין שלחית
עליהון אלא רשיע׳
עתידין לא ישתלמיא
פורענות חוביהון פרס
אם יתובון יתקרון ז
עבדיא דיי׳ ׀ ראות
רבות ולא תשמר פז
פקוח אזנים ולא תש׳
תשמע ׀ חזיתון סגי ז
סגיאן ולא נטרתון ז
איתפתחא אודניכון
ולא קבילתון אולפן ׀
יהוה חפץ למען צד
צדקו יגדיל תורה
ויאדיר ׀ יי׳ רעי בדיל
לזכאותיה ישראל
יתפי לעבדי אוריתי׳
ויתקיף יתהון ׀ והוא
עם בזוז ושסוי הפח
בחורים כלם ובבתי ז
כלאים החבאו היו
לבז ואין מציל מז
משסה ואין אמר
השב ׀ והוא עם בזיז
ואנסר איתפיאו כז
בהתא עולימין כולז
כולהון ובבתי ענהון
הוו לעדי ולית דמיז
דמשיזב לביזא ולית
דאמר אתיב ׀ מי בכם
יאזין זאת יקשיב ויז
וישמע לאחור ׀ מן
בכון דיציה דא יקביל
ויסבר לסופא ׀ מי נז

נתן למשסה יעקב
וישראל לבזזים הלא
יהוה זו חטאנו לו וז
ולא אבו בדרכיו הלז
הלוך ולא שמעו בז
בתורתו ׀ מאן מסר
לעדי יעקב וישראל
לבזוזין הלא יי׳ דמן
קדם דחבנו קדמוהי
ולא אבו למהך באז
באורחן דתקנן קדמ׳
קדמוהי ולא קבילו
אולפן אוריתיה ׀
וישפך עליו אפו וע
ועזוז מלחמה ותלה׳
ותלהטהו מסביב ז
ולא ידע ותבער בו
ולא ישים על לב ׀ ז
ושפך עלוהי חימת
רוגזיה ותקוף עבדי
קרבא איתי עליהון
וקטלו בהון מסחור
סחור ולא ידעו ושז
ושליטו בהון ולא
שויאו דחלתיה על
לבו ׀

מג ועתה כה אמר יהוה ׀
בראך יעקב ויצרך
ישראל אל תירא כי
גאלתיך קראתי בשז
בשמך לי אתה ׀ וכען
כדנן אמר יי׳ דבראך
יעקב ודאתקנך ישז
ישראל לא תדחל
ארי פרקתך דביתך

גג׳ פס׳ ואין ואין וסימ׳ ראו עתה כי אני אני הוא · כי קשרתם בלבב עלו · ויקח את הספר אשר · ותמלא ארצו אלילים ·
ותמלא ארצו כסף וזהב · ונתתי מפתח בית דוד · והוא עם בזוז ושסוי · וארא ואין איש ומאלה · וגיחזי עבר לפניהם · ואביט וא׳
ואין עוזר · המאוס מאסת את יהודה · ישגו צאצאי יחזקאל · כי תאנה לא תפרח · ושבתי אני ואראה ···

ולהבה ג׳ וסימ׳ כי אש יצאה מחשבון ׳ ולהבה מבית סיחון ׳ ולהבה להטה כל עצי השדה ׳׳ ג׳׳ ואתן ג׳ וסימנהון
מאשר יקרת בעיני ׳ ואני אמרתי איך אשיתך ׳ ואתן לך רחמים ורחמך ׳׳ ג׳׳ וישמעו ב׳ דפ׳ הנגעגי ומל ישבי ׳ ויצדקו ׳׳

בשמך דילי את ׃ כי
תעבר במים אתך אני
ובנהרות לא ישטפוך
כי תלך במו אש לא
תכוה ולהבה לא תב
תבער בך ׃ בקדמיתא
כד עברתון בימא דס
דסוף מימרא הוה
בסעדכון פרעה ומצ
ומצראי דסגיאין כמ
במי נהרא לא יכלון
לכון ואף בתניתא
כד יהכון לביני עממ
עממיא דתקיפין כנ
כאשתא ולא יכלון
לכון ומלכוון דחסינן
כשלהוביתא לא
ישיצון יתכון ׃ כי אני
יהוה אלהיך קדוש
ישראל מושיעך נת
נתתי כפרך מצרים
כוש וסבא תחתיך ׃
ארי אנא יי קדישא
דישראל פרקנך יהבית
חלופך מצרים כוש
וסבא תחותך ׃ מאשר
יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן
אדם תחתיך ולאמים
תחת נפשך ׃ מדי את
חביב קדמי איתיקרת
קהתא ואנא רחימתך
ומסריה עממיא תח
תחותך ומלכותא
חלף נפשך ׃ אל תירא

תירא כי אתך אני מ
ממזרח אביא זרעך
וממערב אקבצך ׃
לא תדחל ארי בס
בסעדך מימרי ממ
ממדינחא איתי בנך
וממערבא אקריב
גלותך ׃ אמר לצפון ת
תני ולתימן אל תכ
תכלאי הביאי בני מ
מרחוק ובנותי מקצה
הארץ ׃ אימר לצפונ
איתא ולדרומא לא
תעכב איתי בני
מרחיק וגלות עמי
מסיפי ארעא ׃ כל
הנקרא בשמי ולכב
ולכבודי בראתיו יצ
יצרתיו אף עשיתיו ׃
כל דא בדיל אבהת
אבהתכון צדיקיא
דאיתקרי שמי על
עליהון ולאיקר
בריתיהון אתקינית
גלותהון את עבדית
להון ניסין ׃ הוציא
עם עור ועינים יש
וחרשים ואזנים למו ׃
דאפיק עמא ממצ
ממצרים דאינון כד
כסמין ועינין להון
וכחרשין ואדנין לה
להון ׃ כל הגוים נקבצו
יחדו ויאספו לאמים
מי בהם יגיד זאת

וראשנות ישמיענו
יתנו עדיהם ויצדקו
וישמעו ויאמרו אמ
אמת ׃ כל עממיא יתכ
יתכנשון כחדא ויתכ
ויתקרבון מלכוון מן
בהון יחוי דא וקדמית
יבסרוננא יתנון סה
סהדיהון ויזכון וישי
וישמעון קשוט ׃ אתם
עדי נאם יהוה ועבדי
אשר בחרתי למען
למען תדעו ותאמינו
לי ותבינו כי אני הוא
לפני לא נוצר אל וא
ואחרי לא יהיה ׃
אתון סהדין קדמי יא
אמר יי ועבדי משי
משיחא דאיתרעיתי
ביה בדיל דתידעון ו
ותהימנון קדמי ותית
ותסתכלון ארי אנא
יי אנא הוא דמלקדמין
דמלקדמין את עלמי
עלמיא דילי אינון ו
ובר מיני לית אלה ׃
אנכי
אנכי יהוה ואין מבל
מבלעדי מושיע ׃ אנא
אנא יי ולית בר מיני
פריק ׃ אנכי הגדתי
והושעתי והשמעתי
ואין בכם זר ואתם ע
עדי נאם יהוה ואני
אל ׃ אנא חויתי לאב

וממערב ג׳ וסימ׳ ממזרח אביא זרעך וממערב ׳ כי לא ממוצא וממערב ׳ ומארצות קבצם ממזרח ׳׳ ג׳׳ הביאי ג׳ וסי׳
הביאי הבריה החדר ׳ הביאי עצה עשו פלילה ׳ הביאי בני מרחוק ׳׳ ג׳׳ אתם ד׳ ריש פס׳ וסימ׳ אתם לכו קחו לבן תבן ׳ אתם
ואתם אשר עשיתם ׳ אתם נצבים היום כלכם ׳ אתם עדי נאם יי׳ ׳׳ ג׳׳ הוציא ב׳ ריש פס׳ עם עור ועינים ׳ הוציא יי׳ את צדקותינו ׳׳



באצוות ד וסימ׳ והשיבך יי׳ מצרים באניות ׳ ילכו עבדי גם עבדיך ׳ למענכם שלחתי בבלה ׳ יורדי הים באניות ׳ וחדי ובאניות ׳ ובעת דין
יתצמח ׳׳ ׳ ׳ ׳ הנותן ד ומל וסימ׳ הנותן רוזנים לאין שפטי ׳ הנותן בים דרך ׳ הנותן צדמות לי ולדבר ׳׳ הנותן תשועה למלכים ׳׳

לאברהם אבוכון מא
דעתיד למיתי אנא
פריקית יתכון ממיצר
כמא דקיימית ליה
בין בתריא אנא אש
אשמעית יתכון ארי
אולפן אורייתא מסיני
ועד דאתון קיימין ו
ולית בכון נוכראין ו
ואתון סהדין קדמי
אמר יי ואנא אלהא
גם מיום אני הוא וא
ואין מידי מציל א
אפעל ומי ישיבנה
את מעלמא אנא הו
הוא ולית דמן ידי
משיזב אי עבדינה
ולא איתיבינה
כה אמר
יהוה גאלכם קדוש יש
ישראל למענכם ש
שלחתי בבלה והור
והורדתי בריחים כלם
וכשדים באניות רנתם
כדנן אמר יי פריקכון
קדישא דישראל בדיל
חוביכון איתגליתון ל
לבבל ואחיתית במ
במשוטין כולהון וי
וכסדאי בספינת תוש
תושבחתהון אנ
יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם אנא
יי קדישכון דברי ו
לישראל מלככון

כה אמר
יהוה הנותן בים דרך
ובמים עזים נתיבה
כדנן אמר יי דאתקין
בימא אורח ובמיין ו
תקיפין שבילא המ
המוציא רכב וסוס ח
חיל ועזוז יחדו יש
ישכבו בל יקומו ד
דעכו כפשתה כבו ה
דאפיק רתיכין וסוס
וסוסון משירין ות
סגי כחדא איתקלו ע
ולא קמו דעיכו כבוצ
כבוצין עמי טפו אל
תזכרו ראשנות וק
וקדמניות אל תתבננו
תתבוננו לא תדכרון
קדמיתא ודמן אולא
לא תסתכלון הנני
עשה חדשה עתה
תצמח הלא תדעוה
את אשים במדבר
דרך בישמון נהרות
הא אנא עביד חדתא
כען תתגלי הלא היד
תידעונה את אשוי
במדברא אורח כצ
בצדיותא נהרון ת
תכבדני חית השדה
תנים ובנות יענה כי
נתתי במדבר מים
נהרות בישימון להש
להשקות עמי בחירי
ויקרון קדמי בר

אריתיב מדינן דנגדן
אתר דהואה שרין
ירדון ובנת נעמין
ארי יהבית במדברא
מיא נהרין בצדיותא
לאשקיותה גלות עמי
דאיתרעיתי ביה
עם
זו יצרתי לי תהלתי
יספרו עם דין אתקנית
לפולחני בתושבחתי
יהון משתעין ולא
הבאת לי שה עלתיך
וזבחיך לא כבדתני ל
לא העבדתיך במנחה
ולא הוגעתיך בלבונה
אמיר על ידי נביא
ולא בפולחני ערעתון
דבית יעקב ארי לא
יתון באולפן אורית
ישראל לא איתיתא
קדמי אימרין לעלא
ונכסת קודשך לא
יקרתא קדמי לא א
אסגיתי עלך בקורבני
ולא אתקיפית עלך
כלבונתא לא קנית
לי בכסף קנה וחלב
זבחיך לא הרויתני
אך העבדתני בחטאו
בחטאתיך הוגעתני
בעונתיך לא זבנתא
קדמי בכסף קני בסם
ותרב נכסת קודשך
לא דהנתא על מדבחי

ובמים ג וסימ׳ ובמים עזים נתיבה ׳ ובמים רבים זרע שיחור ׳ ובמים לא רחצת למשעי ׳׳ ׳ שה ד בליש וסימ׳ שה שה בבשים ושה
עזים ׳ ב בוי ׳ לא הבאת לי שה ׳ אלה מאציא שא אזל אחת ׳ בתר כה א ׳׳ ׳׳ בריחים ב וסימ׳ והורדתי בריחים כלם ׳ ונסב חומה ומגדלים ׳
התבננו ג חס בליש וסימ׳ וקדמניות אל התבננו ׳ עמדתי והתבננו בו ׳ התבננת עד רחבי ארץ ׳׳ ׳ עם זו ג זצית ׳ וחברו ׳ יצרתי לי ׳׳

אנכי אנכי ג̇ וסימ׳ אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך · אנכי אנכי יי̇ ואין מבלעדי · אנכי אנכי הוא מנחמכם · ג̇ · הלא ז̇ חס בספר
וסימ׳ הלא כמכמיש כלנו · הלא כאשר עשיתי · הלא שדי יחדו · הלא על האנשים היושבים · הלא מאז השמעתיך · הלא אני האשה ·

ברם אסגיתא קדמי
בחובך אתקיפתא
קדמי בעויתך ׀ אנכי
אנכי הוא מוחה
פשעיך למעני וחט
וחטאתיך לא אזכר ׀
אנא אנא הוא שביק
לחובך בדיל שמי ז
וחטאך לא ידכרון ׀
הזכירני נשפטה
יחד ספר אתה למע
למען תצדק ׀ אימר
כען נידון כחדא מ
מישתעי אם את
תיכול ותיזכי ׀ אביך
הראשון חטא ומלי
ומליציך פשעו בי ׀
אבוך קדמאה חטא
ומלפך מרדו במימ
במימרי ׀ ואחלל ש
שרי קדש ואתנה
לחרם יעקב וישראל
לגדופים ׀ ואפיס רב
רברבי קודשא ואימ
ואימסר לקטלא
יעקב וישראל לאסוז
לאיסורין ׀ ועתה מד
שמע יעקב עבדי ויש
וישראל בחרתי בו ׀
וכען שמע יעקב ע
עבדי וישראל דאית
דאתרעיתי ביה ׀
כה
אמר יהוה עשך ויצ
ויצרך מבטן ויעזר

יעזרך אל תירא ע
עבדי יעקב וישורון בחרתי
בו ׀ כדנן אמר יי̇ דע
דעבדך ודאתקנך
ממעין יסעדינך לא
תדחל עבדי יעקב
וישראל דאתרעיתי
ביה ׀ כי אצק מים
על צמא ונזלים על
יבשה אצק רוחי
על זרעך וברכתי ע
על צאצאיך ׀ ארי
כמיא דמיתיהבין מ
מיא על ארעא בית
צחונא ומיתנגדין
על יבישתא כן אר
איתין רוח קודשי
על בנך וברכתי על
בני בנך ׀ וצמחו בבין
חציר בערבים על
יבלי מים ׀ ויתרבון
צדיקיא רכיכין ומ
ומפנקין כלבלבי עז
עשב כאילן דמשלח
שרשוהי על פגרין
דמין ׀ זה יאמר לי
ליהוה אני וזה יקרא
בשם יעקב וזה יכתב
ידו ליהוה ובשם יש
ישראל יכנה ׀ דין יי
יימר מדחלא דיי̇ ז
אנא ודין יצלי בשום
יעקב ודין יקריב קו
קורבניה קדם יי̇ ובש
ובשמא דישראל

יתקרב ׀
כה אמר יהוה מלך
ישראל וגאלו יהוה
צבאות אני ראשון ׀
ואני אחרון ומבלעדי
אין אלהים ׀ כדנן יי̇
אמר יי̇ מלכא דיש
ישראל ופרקיה יי̇ צב
צבאות אנא הוא דמ
דמלקדמין אף עלמי
עלמיא דילי אינון ו
ובר מני לית אלה ׀
ומי כמוני יקרא ויגי
ויגידה ויערכה לי
משומי עם עולם וא
ואתיות אשר תבאנה
יגידו למו ׀ ומן דיע
דיעד עניה ויחוינה
ויסדרינה קדמי מ
משויתי עמא דמן ע
עלמא ודאתין ודעת
ודעתידין למיתי יח
יחוון לנא ׀ אל תפחדו
ואל תרהו הלא מאז
השמעתיך והגדתיך
ואתם עדי היש אלוה
מבלעדי ואין צור
בל ידעתי ׀ לא תירח
תירחלון ולא תתברון
הלא מבכן בסתיר
וחויתי ואתון סהדין
קדמי ולא אילדה
בר מני ולא דתקיף
אילהין דמן קדמי
מתיהב ליה תקוף ׀

ל׳ זוגי׳ דמי מן ג̇ג̇ קדמ׳ · פי׳ ימוך אחיך ונמכר · שש מאות איש חגור כלי · אתם עדי נאם יי̇ ועבדי · עמים רבים אתך גמר ובל אגפיה
ל׳ בהו ז̇ הצ״ג ותליה · ופי׳ ימוך אחיך ומטה · ושש מאות איש חגור כלי · ואתם עדי אנכי הגדתי · ועמים רבים אתך ועלית כשואה
אית בהו ז̇ · וסימ׳ ופי׳ ימוך אחיך עמך · ושש מאות האיש החגור · ואתם עדי אל תפחדו · ועמים רבים אתך ובאת ממקומך ·

חרש ג̇ וסימ̇ מעשה חרש אבן · חרש עצים נטה קו · חרש ברזל מעצד · וסימ̇ אעא דאבנא ברזלא ג̇ בוצין זעירין
וסימ̇ נטע ארן וגשם יגדל · ונבושזבן רב סריס · וגרגן מפריד אלוף · וחד חלות צוז רב · ויקרב משה את משפטן

יצרי פסל כלם תהו
וחמודיהם בל יועי
לו ועדיהם המה
בל יראו ובל ידעו
למען יבשו ׃ עבדי
צלמיא כולהון לתמא
ופלחיהון דלא יהנון
להון וסהדין אינון
בנפשהון דלא חזן
ולא ידעין בדיל דיב
התון ׃ מי יצר
אל ופסל נסך לבלתי
הועיל ׃ מאן עבד דח
חלא וצלמא אתיך
בדיל דלא להנאה ׃
הן כל חבריו יבשו
וחרשים המה מאדם
יתקבצו כלם יעמדו
יפחדו יבשו יחד ׃
הא כל פלחיהון יבהת
יבהתון ואומנין עבד
עבדינון מבני אינשא
יתכנשון כולהון יקו
יקומון יתברון ויבה
ויתבהתון כחדא ׃ חרש
ברזל מעצד ופעל
בפחם ובמקבות יצרי
יצריהו ויפעלהו
בזרוע כחו גם רעב וא
ואין כח לא שתה
מים וייעף ׃ נפחא מבו
מברזלא חצינא עד
עביד ונפח נורא בשי
חורי ובמקבין מתק
מתקין ליה ועביד

ליה בתקוף חיליה
האם עבריה ולא ית
ייכול ולא יהי ביה חי
חיל ואם צחי ולא
שתי מיא והוי משלהי ׃
חרש עצים נטה קו
יתארהו בשרד יעשהו
יעשהו במקצעות
ובמחוגה יתארהו וי
ויעשהו כתבנית איש
איש כתפארת אדם
לשבת בית ׃ נגרא
אעין נגרין בחוטא
מסר ליה במשיקולתא
מגיר ליה באזמלא
ובנגרין מאחר ליה
ועבד ליה בדמות גבר
כתושבחת איתא די
יתבת ביתא ׃ לכרת
לו ארזים ויקח תרזה
ואלון ויאמץ לו בעצי
בעצי יער נטע ארן
וגשם יגדל ׃ למיקץ ליה
ארזין ונסב תרזן ובלוט
ומתקיף ליה באעי ח
חורשא נצב אורנא
ומטרא מרבי ׃ והיה
לאדם לבער ויקח מהם
ויחם אף ישיק ואפה
לחם אף יפעל אל
וישתחו עשהו פסל
ויסגד למו ׃ ויהי לא
לאינשא לאדלקא
ונסיב מנהון ושחין
אף אזא ואפא לחים

אף לחם עבדיה דחל
וסגיד אתכריה צלמא
ובעא מיניה ׃ חציו
שרף במו אש ועל
חציו בשר יאכל יצלה
צלי וישבע אף יחם
ויאמר האח חמותי
ראיתי אור ׃ פלגא
אוקיד בנורא על פלגי
בסרא אכל טוא טוא
וסבע אף שחין ואמ
אח שחנית חזיתי נור ׃
ושאריתו לאל עשה
לפסלו יסגד לו וישת
וישתחו ויתפלל
אליו ויאמר הצילני
כי אלי אתה ׃ ושאר
ושאריה לדחלתיה
עבד לצלמא סגיד
ואשתעבד ליה ובעא
מניה ואמר שיזבנא
ארי דחלתי את ׃ לא
ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהש
מהשכיל לבתם ׃ לא
ידעין ולא מיסתכלין
מטמטמן מלמחזי
עיניהון מילאסתכלא
בלבהון ׃ ולא
ישיב אל לבו ולא דעת
ולא תבונה לאמר
חציו שרפתי במו
אש ואף אפיתי על
גחליו לחם אצלה
בשר ואכל ויתרו

ויאמר ו̇ וסימ̇ קח רכב ושלח לקראתם · את יחם ויאמר האח · ויאמר כי אלי אתה · תשוע ויאמר הצלני · ויאמר הוי המקבה
לא לו · ויאמר אדם את פרי ליצדיק ג̇ במו ט̇ וסימ̇ בהדוש מתכן במו · חציו שרף במו אש · חציו שרפתי במו אש · בי תלך במו
אש · לירות במו אפל לישרי לב · ואגיעה אליכם במו ראשי · אאמיצכם במו פי · במו פי אתחנן לו · חיה במו ארב ג̇ איצלה ל̇ דבות

רבו ג וסימ׳ רנו שמים כי עשה יי׳ · רנו שמים · רנו ליעקב שמחה ׳׳ · ירושלים ד ב מלא וב חס וסימ׳ ועצת מלאכיו ישלים · כי ישלים חקי · וכל חפצי ישלם · בריצות יי׳ דרכי איש · ב קדמ׳ מל׳ ׳׳ והיכל ב א וא וסימ׳ מיום אחד לחדש · האומר · בתר קמ׳ ׳׳

להועבה אעשה לבול
עץ אסגוד ולא מתיב
ללביה ולא מדע ז
ולא סוכלתנו למימ׳
פלגיה אוקידית בנור
ואת אפיתים על גומו
ובירוהי לחם טוית
בישרא ואכלית ושי
ושאריה לתועבא
איעביד ליבלי אעי
איסגוד רעה אפר
לב הותל הטהו ולא
יציל את נפשו ולא
יאמר הלא שקר
בימיני הא דחלתיה
פלגיה קיטמא ליבי
טפשא אטעיה ולא
ישיזב ית נפשיה
ולא ימר הלא שיקו
שיקרא עבדת ימיני
זכר
אלה יעקב וישראל
כי עבדי אתה יצרתיך
עבד לי אתה ישראל
לא תנשני אידכרו
אלין יעקב וישראל
ארי עבדי את אתקי
אתקינתך למיהוי
עבד פלח קדמי את
ישראל לא תתנשי
דחלתי במחיתי כעב
פשעיך וכענן חטא
חטאתיך שובה אלי
כי גאלתיך מחיתי
כעיבא חובך וכענן

עריבל חטאך תובל
פולחני ארי פרקתך
רנו שמים כי עשה
יהוה הריעו תחתיות
ארץ פצחו הרים רנה
יער וכל עץ בו כי גאל
יהוה יעקב ובישרא
ובישראל יתפאר ז
שבחו שמיא ארי
עבד פורקן לעמיה
יבעו יסודי ארעא
רויצו טוריא תושבה
תושבחתא חורשא
וכל אילניא דביה
ארי פרק יי׳ יעקב וי
בישראל ישתבח
כה
אמר יהוה גאלך ויו
ויוצרך מבטן אנכי
יהוה עשה כל נטה
שמים לבדי רקע ז
הארץ מאתי כדנה
אמר יי׳ פרקך ודאו
דאתקנך ממעין אנ
אנא יי׳ עביד כולא
תלית שמיא במימרי
שכלילית ארעא
בגבורתי מפר אתות
בדים וקסמים יהו
יהולל משיב חכמים
אחור ודעתם יסכל
מבטל אתות בידין
וקסמים משגש מי
מתיב חכימיא לאחה
לאחרא ודעתהון כד

מקלקלו מקים דבר
עבדו ועצת מלאכיו
ישלים האמר לירוש
לירושלם תושב ולע
ולערי יהודה תבנינה
וחרבותיה אקומם
מקיים פיתגם עבדוהי
צדיקיא ומילך שלי
שליחוהי משלם דה
דאמר לירושלם תת
תתותב ולקירויא
דבית יהודה יתבנין
וחרבתהא אקמם
האמר לצולה חרבי
ונהרתיך אוביש דו
דאמר על בבל תיחו
תיחרוב ונהרהא
איביש האמר לכו
לכורש רעי וכל חפצי
חפצי ישלים ולאמר
לירושלם תבנה והי
והיכל תוסד דאמר
על כורש למיתן ליה
מלכו וכל רעותי
יקיים ולמימר לירו
לירושלם תתבני והי
והיכלא תשתכלל
כה
מה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי
החזקתי בימינו לרד
לפני גוים ומתני מל
מלכים אפתח לפתוח
לפניו דלתים ושערים
לא יסגרו כדנן אמר

ונהרתיך ד חס בליש וסימ׳ על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם · על הנהרות · על היארים · האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש ׳׳
רעי ה׳ וחס וסימ׳ האמר לכרש רעי · צפע ונגלה מני באהל רעי · הוי רעי האליל עזבי הצאן · חרב עורי על רעי · יי׳ רעי לא אחסר ׳׳
ולאמר ג וסימ׳ האמר לכרש רעי · וספרים כתב לחרת · ואשים דברי בפיך ׳׳ · יהולל ג וסימ׳ וקסמים · ושפטים · כי העשק ׳׳

ו׳ פס׳ ואין אין וסימ׳ וילכו חמשה האנשים · ואין מציל כי רחוקה היא · אני יי׳ ואין עוד · הבט ימין וראה ואין לי · עשה
גדולות ואין חקר · קדמל׳ · ואין אבי אחיו ובצערו · יוצר ד׳ חס׳ וסימ׳ יוצר הארץ ועשה · כי בטח · אם יוצר עין · יוצר עמל עלי חק

יי למשיחיה לכורש
דאתקיפית בימיניה
למימסר קדמוהי עמ
עממין וחרצי מלכין
אשרי לפתחא קדמו
קדמוהי דשין ותרע
ותרעין לא יתאחדון
אני לפניך אלך והדו
והדורים אושר דל
דלתות נחושה אשבר
ובריחי ברזל אגדע
מימרי קדמך יהך
ושורא אכבוש דשין
דנחש איתבר ועברין
דברזל איקציץ ונתתי
לך אוצרות חשך
ומטמוני מסתרים
למען תדע כי אני יי
יהוה הקורא בשמך
אלהי ישראל ואתן
לך אוצרין דחשוך
וסימא דמטמרן בד
בדיל דתידע ארי אנא
יי דרביתך בשמך אל
אלהא דישראל למ
למען עבדי יעקב
וישראל בחירי ואק
ואקרא לך בשמך
אכנך ולא ידעתני
בדיל יעקב עבדי וי
וישראל בחירי וקריתי
לך בשמך אתקינתך
ולא ידעת למדחל
קדמי אני יהוה ואין
עוד זולתי אין אל

אלהים אאזרך ולא
ידעתני אנא יי ולית
עוד בר מיני ולית
אלהים מחזרך ולא
ידעת למדחל קדמי
למען ידעו ממזרח
וממערבה כי אפס בל
בלעדי אני יהוה ואין
עוד בדיל דידעון מד
ממדנח שמשא ומן
וממערביה ארי לית
בר מיני אנא יי ולית
עוד יוצר אור ובורא
חשך עשה שלום
ובורא רע אני יהוה
עשה כל אלה דאת
דאתקין נהור וברי
חשוך עביד שלם
וברי ביש אנא יי עב
עביד כל אילין
הרעיפו
שמים ממעל ושח
ושחקים יזלו צדק
תפתח ארץ ויפרו
ישע וצדקה תצמיח
יחד אני יהוה בראתיו
ישמשון שמיא מל
מלעילא ועננא יזלון
טובא תתפתח ארעא
ויחון מיתיא וזכותא
תתגלי כחדא אנא יי
בריתינון
הוי רב את
יוצרו חרש את חרש
חרשי אדמה היאמר

היאמר חמר ליוצ
ליוצרו מה תעשה
ופעלך אין ידים לו
ווי דמתרמי למרון לו
לקביל פיתגמי ברוחי
ודחיין דיוטכון ליה
צולמי פחרא דעביד
דעבידין מעפר אדמ
אדמתא האיפשר
דימר טינא לעבדיה
לא עבדתני ועובדך
לית ידין ליה
הוי אמר
לאב מה תוליד ולא
ולאשה מה תחילין
ווי דאמר לאב מא
תוליד ולאיתתא מ
מא תעדן
כה אמר יהו
יהוה קדוש ישראל
ויוצרו האתיות שא
שאלוני על בני ועל
פעל ידי תצוני כדנן
אמר יי קדישא דיש
דישראל ודאתקניה
אתנא דעתידין למיתי
אתון שאלין מן קדמי
על עמי ועל עובד
גבורתי תפקדונני
אנכי
עשיתי ארץ ואדם
עליה בראתי אני ידי
ידי נטו שמים וכל
צבאם צויתי אנא
במימרי עבדית ארעא

ישע ה׳ וסימ׳ תפתח ארץ ויפרו ישע · כי הלבישני בגדי ישע · אלביש ישע · וחדרים שגבו ישע · ירחקו בניו מישע · אדמה
י״א וסימ׳ ותוסף ללדת את אחיו את הבל · מזבח אדמה תעשה לי · ויאמר נעמן ולוא יתן · כי מי דימון מלאו דם · הוי רב את יוצרו
חרש · שדה שדה אבלה אדמה · לכן כה אמר יי אשתך · ואמר לא נביא אנכי איש · ויבן מגדלים · אל תיראי · רוחך ובראוץ

במחיר ח' וסימ' כי קנה אקנה · אנכי העירותיהו בצדק · הילך ואוצרותיך · ואשיה בשחד ישפטו · מימינו בכסת שתינו · ומיוא
מחירי המלך · ואראה יחלק במחיר ״ ׳ · הלא אנכי ג' וסימ' הגיד והגישו את יועצו · מקשה · הלא אני אמרתי לבינות געם ׳׳

ואינשא עלה בריתי
אנא בגבורתי תלית
שמיא וכל חיליהון
שכלליתי: אנכי העי
העירותיהו בצדק
וכל דרכיו אישר הו
הוא יבנה עירי וגלותי
וגלותי ישלח לא
במחיר ולא בשחד
אמר יהוה צבאות:
אנא אתיתיה בגלי
בקשוט וכל אורחתי
אתקן הוא יבני קרי
קרתי וגלות עמי ישי
ישלח לא בדמין
ולא בממון אמר יי
צבאות:
כה אמר יהוה
יגיע מצרים וסחר
כוש וסבאים אנשי
מדה עליך יעברו
ולך יהיו אחריך ילכו
בזקים יעברו ואליך
ישתחוו אליך יתפ
יתפללו אך בך אל
ואין עוד אפס אלהים:
כדנן אמר יי לאות
מצרים ותגרי כוש
ואינשי סבא גברין ד
דסחורא עלך יעברון
ודילך יהון בתר פיה
פיתגמך יהכון בשיר
בשירשלן יערון ולך
יסגדון ויבעון ויזדון
למימר בקושטא

ביך אלהא ולית עוד
אילה בר מינך: אכן
אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מוש
מושיע: בקושטא
את אלהא אשריתא
בתקוף רומא שכינ
שכינתך אלהא דישר
דישראל פריק: בושו
וגם נכלמו כלם יחד
יחדו הלכו בכלמה
חרשי צירים: בהיתו
ואף איתכנעו כולהו
כחדא הליכו באיתו
באיתכנש פלחי
צילמיא: ישראל נו
נושע ביהוה תשועת
עולמים לא תבשו
ולא תכלמו עד עולמי
עד: ישראל איתפריק
במימרא דיי פורקן
עלמיא לא תיבהתון
ולא תתכנעון לעלמא
ולעלמי עלמיא:
כי כה
אמר יהוה בורא הז
השמים הוא האלהים
יוצר הארץ ועשה
הוא כוננה לא תהו
בראה לשבת יצרה
אני יהוה ואין עוד
ארי כדנן אמר יי דו
דברא שמיא הוא
אלהים דשכליל ארז
ארעא ועבדה הוא

אתקנה לא לריקנו
בראה אילהין לאס
לאסגאה עלה בני א
אינשא אתקנה יי ד
ולית עוד: לא בסתר
דברתי במקום ארץ
חשך לא אמרתי לז
לזרע יעקב תהו בקש
בקשוני אני יהוה
דובר צדק מגיד מיו
מישרים: לא בסיתר
מלילית באתר ארע
קבל לא אמרית לז
לזרעא דבית יעקב
לריקנו תבעו דחלתי
אנא יי ממלל קשוט
מחוי כוונן: הקבצו
ובאו התנגשו יחדו
פליטי הגוים לא יד
ידעו הנשאים את
את עץ פסלם ומתפ
ומתפללים אל אל
לא יושיע: איתכנשו
ואיתו איתקרבו כחד
משיזבי עממיא
ולא ידעין דנטלין
ית אעא צילמיהון
ובען מן דחלא דלא
יפרוק: הגידו והגישו
והגישו אף יועצו
יחדו מי השמיע זא
זאת מקדם מאז הגיד
הגידה הלא אני יהוה
ואין עוד אלהים
מבלעדי אל צדיק

ט' פס' דמי' קדמ' צפי' ו' ותני' לא צפי' ו' וסימ' · ואנשי העיר אנשי סדום · ואליך ישתחוו אליך יתפללון · ומושל על מושלי והוא
שתה הוא · ורבו במו רבו · ומגיד לך את מגיד · ויזכירו לך יזכירו · ולאביר עליון לאמר · ויוסיף דעת יוסיף ״ ׳ · מסתתר ד' וסימ'
ויבאו הזיפים · ויעלו זיפים · אכן אתה אל מסתתר · בבוא הזיפים ויאמרו לשאול ״ ׳ · נושע ב' · אשריך ישראל · ישראל נושע ·

ולא ישוב ג׳ וסימ׳ שורך טבוח לעיניך · כי נשבעתי יצא מפי · כה אמר יי׳ היפדו · לאיש גבור בבהמה · ויזכר כל בשר המה ·
ישחך לפחד ולא יחד · וסימ׳ תורא אשתבע ונפל אריא אדבר וחייך ״ ״ ולבהמה ג׳ וסימ׳ וכל דם לא תאכלו · למקנה · עצביהם ·

ומושיע אין זולתי
חוד ואיתקרבו ארי
איתמלכו כחדא מן
בסר לא מלקדמין
מבכין חויה הלא
אנא יי ולא עוד אל
אילה דזכי ופריק
לית אלא אנא: פנו
אלי והושעו כל
אפסי ארץ כי אני
אל ואין עוד: איתפ
איתפניאו למימרי
ואיתפריקו כל דבז
דבסיפי ארעא ארי
אנא אילה ולית בר
מיני: בי נשבעתי
יצא מפי צדקה דב
דבר ולא ישוב כי לי
תכרע כל ברך תשבע
כל לשון: במימרי
קיימית נפק מן קד
קדמי זכו פיתגם ול
ולא יבטל ארי קדו
קדמי תכרע כל ברך
תקיים כל לישן: אך
ביהוה לי אמר צד
צדקות ועז עדיו
יבאו ויבשו כל הנ
הנחרים בו: ברם בד
במימרא דיי עלי
אמיר לאיתאה זכון
ותקוף במימריה ה
יודון ויבהתון בטע
בטעותהון כל עממ
עממיא דהוו מית
מיתגרין עמיה: בי
ביהוה יצדקו ויתה
ויתהללו כל זרע יש
ישראל: במימרא
דיי יזכון וישתבחון
כל זרעא דישראל: כר

מו

כרע בל קרס נבו היו
עצביהם לחיה ולב
ולבהמה נשאתיכ
נשאתיכם עמוסות
משא לעיפה: חמיט
ביל איתקטיף נבו
הוו צילמיהון דמ
דמות חיוא ובעיר
מטולי טעותהון יי
יקירין על נטליהון
ואינון משלהין: קר
קרסו כרעו יחדו ו
ולא יכלו מלט משא
ונפשם בשביה הלכה:
איתקיצו איתקטפו
כחדא ולא יכילו לש
לשיזבא שליהון ד
ופלחיהון בשביא
אזלו:
שמעו אלי בית יע
יעקב וכל שארית
בית ישראל העמוס
העמסים מני בטן:
הנשאים מני רחם:
קבילו למימרי דבית
יעקב וכל שאר ד
דבית ישראל דרחימין
מכל עממיא וחביבין
מכל מלכוותא: ועד
וזקנה אני הוא ועד
שיבה אני אסבל
אני עשיתי ואני א
אשא ואני אסבל
ואמלט: ועד עלמא
אנא הוא ועד עלם
ולעלמי עלמיא מי
מימרי קיים אנא
בריתי כל אינשא אנא
בריתי יהון לבינ
עממיא גאת אנא א
אשבוק לחוביהון ו
ואסלח:
למי תדמיוני
ותשוו ותמשלני
ונדמה: למאן תדמון
קדמי ותשוון ותכוונון
קדמי בקשוט: הזלים
הזלים זהב מכיס וכ
וכסף בקנה ישקלו
ישכרו צורף ויעשהו
אל יסגדו אף ישתח
ישתחוו: הא עממיא
גבן דהב מכיס וכספא
במאזנא תקלין אג
אגרין קנאה ועביד
ליה דחלא סגדין אף
משתעבדין: ישאהו
על כתף יסבלהו ויניחהו
ויניחהו תחתיו ויע
ויעמד ממקומו לא
ימיש אף יצעק אליו
ולא יענה מצרתו
לא יושיענו: נטלין
ליה ועל כתפיהון ס

וכל שארית ג׳ וסימ׳ שמעו אלי בית יעקב · ולא שמע מימנו · ויבאו כל שרי ״ ״ יבויש ז׳ וסימ׳ לא ימיש עמוד הענן · ומשיתו
יהושע בן נון · ישאהו על כתף יסבלהו · ולא ימיש מעשות פרי · ולא ימיש טרת · איך ימיש לשובב שדינו · לא ימיש מהחובה תיד ״
ולא יענה ה׳ וסימ׳ וזעקתם ביום ההוא · את יצעק אליו ולא יענה · אז יזעקו אל יי׳ · לעבדי קראתי · שם יצעקו ולא יענה ״

תאחר ד וסימ׳ מלאתך ודמעך לא תאחר · כי תרד צדר ליה לא תאחר · קרבתי צדקתי לא תרחק · באשר תרד צדר לאלהיב לא ׃
ישיבה לארץ ד בליש וסימ׳ ונקתה לארץ תשב · שבי לארץ אין כסא · וישבו אתו לארץ · ישבו לארץ ידמו ׃ שבל ל׳ ׃

סבלוהי ליה ומחתין ז
ליה באתריה ויקאים
מאתריה לא יפשר
ליה יצעק את יצעק
מינה ולא יתיבנוניה
מעקתיה לא יפורקי
יפורקינוניה ׃ זכרו
זאת והתאששו וה
והשיבו פושעים על
לב ׃ אידכרו דא ואיתו
ואיתקפו ואתיבו מר
מרודין על לב ׃ זכרו
ראשנות מעולם כי
אנכי אל ואין עוד
אלהים ואפס כמוני ׃
אידכרו קדמיתא ד
דמן עלמא ארי אנא
אלהא ולית עוד אלהא
ברמינני ׃ מגיד מר
מראשית אחרית
ומקדם אשר לא נע
נעשו אמר עצתי תק
תקום וכל חפצי אע
אעשה ׃ מחוי מאוד ׃
אולא לסופא מלק
מלקדמין עד דלא
איתעבידא אמיר
מלכי יתקיימם וכל ר
רעותי איעביד ׃ קרא
ממזרח עיט מארץ
מרחק איש עצתו ׃
את דברתי את אביאנה
יצרתי את אעשנה ׃
האמר לכנשא גלוות
ממדינחא לאיתאה

בי גלן כעות קליל
מארע רחיקא בני
אברהם בחירי ארי
מלילית אף איתינה
אתקינית אף איעבדינה
איעבדינה ׃

מז

שמעו אלי
אבירי לב הרחוקים
מצדקה ׃ קבילו למי
למימרי דתקיפי לב
ליבא דרחיקין מזכ
מזכותא ׃ קרבתי צד
צדקתי לא תרחק
ותשועתי לא תאחר
ונתתי בציון תשועה
לישראל תפארתי ׃
קריבא זכותי ולא
תתרחק ופורקני לא
יתעכב ואיתין בציון
פריק לישראל תושב
תושבחתי ׃
רדי ושבי
על עפר בתולת בת
בבל שבי לארץ אין
כסא בת כשדים כי
לא תוסיפי יקראו לך
רכה וענגה ׃ חותי
ותיבי על עפרא מל
מלכוות כנשתא
דבבל תיבי לארעא
לית כורסי יקר
מלכות כסדאי ארי
לא תוספון דיקרון
לך רכיכא ומפנקא ׃
קחי רחים וטחני

קמח גלי צמתך חשפי
שובל גלי שוק עברי
נהרות ׃ קבילי מרוגז
ועולי בשעבוד גלא
יקר מלכותך איתבזז
עם מישריתך גלן במי
נהרא ׃ תגל ערותך
גם תראה חרפתך נקם
אקח ולא אפגע אדם ׃
תתגלי בהתתיך ארי
איתחזי קלנך פורע
פורענות גבורי
איתפרע מיניה ואיד
ואישני דינך מבני
אינשא ׃
גאלנו יהוה צבאות
שמו קדוש ישראל ׃
פרקנא יי צבאות
שמיה קדישא דישר
דישראל ׃ שבי דומם
ובאי בחשך בת כש
כשדים כי לא תוס
תוסיפי יקראו לך
גברת ממלכות ׃ תיבי
שתקא ועולי בקבל
יקר מלכות כסדאי ארי
ארי לא תוספון דיק
דיקרון לך תקיפת
מלכון ׃ קצפתי על
עמי חללתי נחלתי
ואתנם בידך לא שמת
שמת להם רחמים
על זקן הכבדת עלך
מאד ׃ רגזית על עמי
אפיסית אחסנתי

ובואי ה׳ ובפ׳ בלא וג׳ חס וסימ׳ ובאי שבבי עמי · לכי ובואי אל המלך דוד · שבי דומם ובאי בחשך בת · עורי צפון ובואי · בהר מל׳
רחוקים ז מלא בליש וסימ׳ אנשי מכם מאד · ורחוקים חמה מצדונים · שמעו רחוקים אשר עשיתי · אבירי לב הרחוקים מצדקה ·
ורחוקים יבאו ובנו בהיכל יי׳ · הקרובים והרחוקים · דמגלה · רחוקים איש מאחיו · דעזרא ׃ תראה ב׳ עד בסר תגל · וא ותראה
היבשה ·

ותבאנה ב חד ראש וחד סוף וסימ ואל החכמות שלחו ותבאנה · ותבאנה לך שתי אלה רגע · אמרת ג וסימ ואת עלית וגם אמרת · וגדלותי עוד מזאת · ברב דרכך יגעת · אמרת אידראנו · דברתי אליך בשלותיך · יצר את אמרת · אמרת ל · אתה ·

ומסרתינון בידיך א
לא איתמליתא עליה
עליהון רחמין על
סבא אתקיפתא מרה
מרוותיך לחרא ׃ ותא
ותאמרי לעולם אהיה
גברת עד לא שמת
אלה על לבך לא זכ
זכרת אחריתה ׃ ואמ
ואמירת לעלם איהוי
תקיפית מלכוון עד
לא שוית אילין על
ליבך לא איתברת
לסופא ׃
ועתה שמעי ז
זאת עדינה היושבת
לבטח האמרה בלבבה
אני ואפסי עוד לא א
אשב אלמנה ולא א
ארע שכול ׃ וכען שמע
שמעי כען מפנקתא
דיתבא לרוחצן דאמ
דאמרא בליבה אנא
ולית בר מיני עוד לא
איתיב ארמלו ולא
ארע תכלו ׃ ותבאנה
לך שתי אלה רגע ביום
אחד שכול ואלמון ׃
כתמם באו עליך
ברב כשפיך בעצמת
חבריך מאד ׃ ויתיין
תרתין אילין זמן ביום
ביומא חד תכל וארמ
וארמלו כיד שלמן י
יתין עלך בסגיאות

חרשיך בתקוף קיסמך
לחרא ׃ ותבטחי ברע
ברעתך אמרת אין ר
ראני חכמתך ודעתך
היא שובבתך ותאמרי
בלבך אני ואפסי עוד ׃
ואיתרחיצת בנישת
אמרת לית דחזי ליך
חוכמתיך ומדעיך
היא קלקלתיך ואמר
ואמירת בליבך אנא
ולית בר מיני עוד ׃ וב
ובא עליך רעה לא
תדעי שחרה ותפל
עליך הוה לא תוכלי
כפרה ותבא עליך פת
פתאם שואה לא תד
תדעי ׃ ויתי עלך בז
בישתא לא תדעין ו
למבעי עלה ותפול
עלך עקא לא תיכלון
לאעדיותה ותיתי
עלך בתכיף איתרגוז
איתרגושת לא תדעין ׃
עמדי נא בחבריך
וברב כשפיך באשר
יגעת מנעוריך אולי ו
תוכלי הועיל אולי תע
תערוצי ׃ קומי כען י
בקיסמיך ובסגיאות
חרשיך דהוית מיתע
מיתעסקא בהון מז
מינקותיך מאים תיכ
תיכלין להנאה תיכלין
למיתקף ׃ נלאית ברב

עצתיך יעמדו נא ויו
ויושיעך הברו ש
שמים החזים בכוכ
בכוכבים מודיעים
לחדשים מאשר
יבאו עליך ׃ לאית
בסגיאות מילכך יקו
יקומון כען ויפרק
ויפרקונך דהוו מ
מסכן שמיא למולד
חזן בכוכביא מהודע
מהודעין ירחין דמניא
מיטעון ליך מן עתיד
למיתי עלך ׃ הנה היו כקש אש ש
שרפתם לא יצילו את
נפשם מיד להבה אין
גחלת לחמם אור
לשבת נגדו ׃ הא הוו
חלשין כקשא עממי
דתקיפין כאישתא
שיציאונון לא ישיזו
ישיזבון ית נפשהון ו
מיד קטולין לית להון
שאר ומשיזיב אר
לא אתר לאישתיזבא
ביה ׃ כן היו לך אשר
יגעת סחריך מנעור
מנעוריך איש לעברו
תעו אין מושיעך ׃ כן
הוו ביך עבדי שיק
שיקריך דהוית
מיתעסקא בהון מי
מינקותיך שלטונ
תוקפך גבר לקביל

ובא ג דיש פס וסימ ובא אשר לו הבית · ובא הכהן וראה והנה פשה · ובא אהרן אל אהל · ובא השמש וטהר · ובא אהרן ובניו בנסע · ובא האות והמופת אשר · ובא הלוי כי אין לו חלק · ובא המלך דוד עד בחורים · ובאה והנה את ארץ מצרים · ובא הבטיא דרך אולם · ובא לפניה · ובא עליך רעה לא · ובא לציון גואל ולשבי פשע · ובא כמהלך רישך · וחבריו · ובא במלכות מלך הנגב · ובא בארץ הנגב ורבות יכשלו ·

יצום ג̇ וסימ̇ ויעשו בציון לו׳ ופסלי ונסכי יצום׳ כי יהדימו בני ינצרב׳ ׳׳ ידעתם ד̇ וסימ̇ ובא האות והמופת יחזה כלה ואתם הלא
קרא אלי ואני ואגידה לו׳ והכעסתי לב עמים רבים ׳׳ ומפי ג̇ ובספר וסימ̇ הראשנות מאז הגדתי ואני זאת בריתי אמר יה׳ ב̇ בו׳

אפיהי גלו לית דפריק
ליה׃
מח שמעו זאת בית יעקב
הנקראים בשם ישראל
וממי יהודה יצאו
הנשבעים בשם יהוה
ובאלהי ישראל
יזכירו לא באמת ולא
בצדקה׃ שמעו דא
דבית יעקב דמיתקרן
בשמא דישראל ומזר
ומזרעית יהודה נפ
נפקו דיעור להון קים
בשמא דיי אלהא ד
דישראל לא יפסורן
דוכרנהון הלא קיים
מימריה בקשוט ו
ובזכו׃ כי מעיר הקדש
הקדש נקראו ועל
אלהי ישראל נסמכו
יהוה צבאות שמו׃ א
ארי בקרתא דקודשא
חולקהון ועל אלהא
דישראל רוחצנהון יי
יי צבאות שמיה׃
הראשנות
מאז הגדתי ומפי יצאו
יצאו ואשמיעם פתא
פתאם עשיתי ותבאנה׃
קדמיתא מבכין חוי
חויתי ומימרי נפקא
ובסרתינון בתכיה עב
עבדיתינון ואתאה׃ מד
מדעתי כי קשה אתה
וגיד ברזל ערפך ומצחך

נחושה׃ גלי קדמי ד
דאת סרבן וקשי כנרח
כברזלא קדלך ובית
עינך חסין כנחשא׃
ואגיד לך מאז בטרם
תבא השמעתיך פן
תאמר עצבי עשם ו
ועשב ופסלי ונסכי צו
צום׃ וחויתי לך מבכן
עד לא יתיין בסרתך
דילמא תימר דחלתי
עבדתנון וצלמי ומ
ומיתכי אתכבינון׃ ש
שמעת חזה כלה ואת
ואתם הלא תגידו הש
השמעתיך חדשות
מעתה ונצרות ולא
ידעתם׃ שמיעתא הא
איתגליאת לכל עב
מא דאיתגליא לכון
ואתון הלא תחוון כי
בסרתך חדתן מכען
ונטירן ולא ידעתנון׃
עתה נבראו ולא מאז
ולפני יום ולא שמעתם
שמעתם פן תאמר
הנה ידעתין׃ כען או
איתבריאה ולא מכו
מבכין וקדם יום מיד
מיתיתיהון ולא בסרת
בסרתנון דילמא תי
תימר הא ידעתינון׃
גם לא שמעת גם לא
ידעת גם מאז לא פי
פתחה אזנך כי ידעתי

בגוד תבגוד ופשע מ
מבטן קורא לך׃ את
לא שמעת למילי נ
נביא את לא קבילת
אולפן אוריתא את
לפיתגמי בירבן ולד
ולרטין קימי דאח
דאחימית עמכון כה
בהורב לארכינתא
אורבך לקבלא גלי ק
קדמי דית שקרא
תשקר ומרוד מבטן
יתקרי לך׃ למען שמי
אאריך אפי ותהלתי
אחטם לך לבלתי הכ
הכריתך׃ בדיל שמי
ארחיק רוגזי ותושב
ותושבחתי אקיים
לך בדיל דלא לשיצ
לשיציותך׃ הנה צרפ
צרפתיך בכסף בחרו
בחרתיך בכור עני׃
הא צרפתך ולא בכ
בכסף בחרתך בדחוק
מסכנו׃ למעני למע
למעני אעשה כי איך
יחל וכבודי לאחר
לא אתן׃ בדיל שמי
בדיל מימרי אעביד
דלא יתחל ויתקרי
דאיתגליתי עליהון ו
לא לעם אוחרן לא
איתין׃
שמע אלי יעקב
וישראל מקראי

אזנך ג̇ חס̇ בנב̇ וסימ̇ וגליתי את אזנך׳ וחברו׳ גם מאז לא פתחה׳ וכל כתי׳ דכות חס̇ בנ̇ב̇ מלי׳ אזניך קשובות׳ תהיינה קשובות׳
ותבאנה ה̇ וסימ̇ ותבאנה אל רעואל אביהן׳ ותבאנה אל דבצד׳ ותבאנה ותדלנה׳ פתאם עשיתי ותבואינה אסתר נערות׳ כן כת̇׳
אשר תבאן היצאן׳ כן כת̇׳ בתרא התבוננו׳ תבואינה כת̇ יכל כת̇׳ ואל החכמות שלחו אניות תרשיש׳ תבואנה כת̇׳ ושאל תבאנה כת̇ ׳׳

הקבצו ד̇ וסימ̇ הקבצו ושמעו בני יעקב׃ הקבצו ובאו והתנגשו יחדו׃ הקבצו כלכם ושמעו׃ הקבצו ובאו האספו מסביב׃ ס
אהבו ד̇ וסימ̇ ואביו אהבו׃ אהבת נפשו אהבו׃ ויקרא את שמו שלמה׃ יעשה חפצו בבבל וזרועו׃ ה׳ במעותיו ל̇ דכות׃

אני הוא אני ראשון
אף אני אחרון׃ קכו
קבילו למימרי יעקב
וישראל מזמני אנא
הוא אנא הוא דמ
דמלקדמין אף עד
עלמי עלמיא דילי
אינון בר מני לית
אלה׃ אף ידי יסדה
ארץ וימיני טפחה
שמים קורא אני יי
אלהם יעמדו יחדו׃
ברם במימרי שכלל
שכלילית ארעא
ובגבורתי תלית שו
שמיא קרית אנון
להון קמו כחדא׃ הי
הקבצו כלכם ושמעו
מי בהם הגיד את
אלה יהוה אהבו יו
יעשה חפצו בבבל
וזרועו כשדים׃ אי
איתכנשו כולכון וש
ושמעו מן בהון חו
חוי אלין יי במימריה
מירחם ליה לישר
לישראל יעביד רעו
רעותיה בבבל ותה
ותקוף דרע גבורי
גבורתיה בארע כ
כסדאי׃ אני אני
דברתי אף קראתיו
הביאתיו והצליח
דרכו׃ אנא במימרי
גזרית קיים עים

עים אברהם אבוכון׃
את רבותיה אעילתי
לארעא בית שכינתיה
ואצלחית אורחיה׃
קרבו אלי שמעו ז
זאת לא מראש בסו
בסתר דברתי מעת
היותה שם אני ועתה
אדני יהוה שלחני
ורוחו׃ איתקרבו למי
למימרי שמעו דא
לא מן אולא בסיתר
מלילית מעידן דיי
דאיתפרשו עממיא
מדחלתי מתמן אברהם
אבוכון קריבתיה לפו
לפולחני אמר נביא
וכען יי אלהים שלחני
ובמימריה׃

כה אמר
יהוה גאלך קדוש יו
ישראל אני יהוה
אלהיך מלמדך להו
להועיל מדריכך בד
בדרך תלך׃ כדנן אמ
יי פרקך קדישא דז
דישראל אנא יי אלהך
מאליף לך להנאה
מחוי לך באורח דית
דיתהך׃ לו הקשבת
למצותי ויהי כנהר
שלומך וצדקתך
כגלי הים׃ אילו הוה
אציתתא לפיקודי
והוה פון כשפע נהר

פרת שלמך וזכותך
כגלי ימא׃ ויהי כחול
זרעך וצאצאי מעיך
כמעותיו לא יכרת
ולא ישמד שמו מו
מלפני׃ והוה פון סג
סגי כחלא דימא כן
בנך ובני בנך כפרידי
כפרידוהי לא יפסוק
ולא ישתיצי שמיה
דישראל מן קדמי לע
לעלם׃
צאו מבבל ברחו
מכשדים בקול רנה
הגידו השמיעו זא
זאת הוציאוה עד
קצה הארץ אמרו
גאל יהוה עבדו יע
יעקב׃ פוקו מבבל
ערוקו ממדינת
ארע כסדאי בקל תו
תושבחתא חדו וב
ובסרו דא ואפקוה
עד סיפי ארעא אמ
אמרו פרק יי עבדו
עבדוהי דבית יעקב׃
ולא צמאו בחרבות
הוליכם מים מצור
הזיל למו ויבקע צו
צור ויזובו מים׃ ולא
אצהיבה בחרבתא
דבריתון מיא מטינר
אפיק להון ובזע טי
טינרא ונגדו מיא׃
אין שלום אמר

בבבל ה̇ וסימ̇ וידבר אתו טובות׃ וחברו דירמיהו׃ … אהבו יעשה חפצו׃ ולקח מהם קללה׃ ופקדתי על בל בבבל׃ ובען הן
על מלכא טב׃ באדין׃ ומבלי בית … הביאותיו ד̇ בליש ב̇ מלא וב̇ חס וסימ̇ אם לא הביאותיו אליך׃ ועברי בלב עקב
… והביאתיו ונראה את פני … הביאותיו והצליח דרכו׃ ב̇ בתר מלי … ורוחו ג̇ וסימ̇ ורוחו כצחל׃ ורוחו הוא׃ שלחני׃

והבל ג̇ וסימ̇ והבל הביא גם הוא מבכרות׳ ואני אמרתי לריק יגעתי׳ שקר החן והבל היפי׳ אנך ׳׳ ׳ ׳׳ קדושו ב̇ ומלא וסימנ̇
והיה אור ישראל לאש׳ גאל ישראל קדושו ׳׳ ׳ ׳ קדש ג̇ חס וסימ̇ מלכים יראו וקמו׳ אשר תבחר ותקרב׳ נהר פלגיו ישמחו ׳׳ ׳ ׳׳

יהוה לרשעים ׃ לית
שלמא אמר אלהא
לרשיעיא ׃
מט שמעו אלי
איים והקשיבו לא׳
לאמים מרחק יהוה
מבטן קראני ממעי
אמי הזכיר שמי ׃
קבילו נגוון למימרי
ואציתא מלכוון מ׳
מרחיק יי׳ עד לא
הויתי ומינני ממעי
אמי אדכר שמי ׃ וי
וישם פי כחרב חדה
בצל ידו החביאני
וישימני לחץ ברור
באשפתו הסתירני ׃ ו
ושוי פיתגמוהי כפ׳
כפומי כחרב חריפא
בטלל גבורתיה אגין ׃
על דשבני כגיר בחיר
תכבית אונון מסתר ׃
ויאמר לי עבדי אתה
ישראל אשר בך א׳
אתפאר ׃ ואמר לי ע׳
עבדי את ישראל דבך
אישתבח ׃ ואני אמ׳
אמרתי לריק יגעתי
לתהו והבל כחי כלי׳
כליתי אכן משפטי ׃
את יהוה ופעל׳תי
את אלהי ׃ ואנא א׳
אמרית לאיתי לקמא
ולאמיה עם חילי ש׳
שיציתי ברם דינא גלי

גלי קדם יי׳ ואגר עו׳
עובדי קדם אלהי ׃
ועתה
כה אמר יהוה יוצרי מבטן
לעבד לו לשובב יעקב
אליו וישראל לא י׳
יאסף ואכבד בעיני
יהוה ואלהי היה עזי ׃
וכען כדנן אמר יי׳ די
ואתקנני ממעין למ׳
למיהוי עבד פלח
קדמוהי לאתבא דבי׳
דבית יעקב לפולחני
וישרא׳ לדחלתיה
יתקרב ויתקירבא ׃
קדם יי׳ ומימר אלהי
הוה בסעדי ׃ ויאמר
נקל מהיותך לי עבד
להקים את שבטי יע׳
יעקב ונצירי ישראל
להשיב ונתתיך לא׳
לאור גוים להיות ישו׳
ישועתי עד קצה הא׳
הארץ ׃ ואמר הזעיר
לכון דאתון מתקרן
עבדי לאקמא ית
שבטי יעקב וגלות
ישראל לאתבא וא׳
ואיתנינך לנהור
עממין למיהוי פורק׳
פורקני עד סיפי א׳
ארעא ׃
כה אמר יהוה ׃
גאל ישראל קדושו
לבזה נפש למתעב

גוי לעבד מושלים
מלכים יראו וקמו ש׳
שרים וישתחוו למען
יהוה אשר נאמן קדו׳
קדוש ישראל ויבח׳
ויבחרך ׃ כדנן אמר
יי׳ פרקיה דישראל
קדישיה לדבסירין
בני עממיא לד׳
מטלטלין ביני מלכות
לדהוו עבדין לשילט׳
לשילטונין להון מל׳
מלכוון יחזון ויקומון ו׳
רברבין ויסגדון בדיל
יי׳ דמהימנין קדישא
דישרא׳ ואיתרעי בך ׃
כה אמר יהוה בעת
רצון עניתיך וביום
ישועה עזרתיך ואצ׳
ואצרך ואתנך לברית
עם להקים ארץ להנ׳
להנחיל נחלות שוממ׳
שוממות ׃ כדנן אמר
יי׳ בעידן דאתון עבדין
רעותי אנא מקביל
צלותכון וביום עקא
אנא מקים פורקן ו׳
וסעיד לכון ואתנטר
ואיתנינך לקיים עם
לאקמא צדיקיא
דשכבין עפרא לאח׳
לאחסנא ירותן די׳
דיצדין ׃ לאמר לא׳
לאסורים צאו ולא׳

משפטי ׳׳ וסימ̇ למה תאמר יעקב׳ ואני אמרתי לריק יגעתי׳ קרוב מצדיקי׳ הקשיבו אלי עמי׳ ונתתי את כבודי׳ ודעת יי׳ א׳
אשא׳ לכן חכו לי נאם יי׳ העידה והקריבה׳ מלפניך משפטי יצא׳ כי עשיתי משפטי ודיני׳ ראית יי׳ עותתי׳ חי א׳ הסיר׳ יצדיק
לבשתי׳ אמר איוב צדקתי׳ האת תפר משפטי׳ על משפטי אכזב ׳׳ ׳ ׳׳ צאו ג̇ וסימ̇ לאמר לאסורים׳ מארץ כשדים׳ ומלאו את ׳׳ ׳

מהרו ג׳ וסימ׳ מהרו בניך מהרסיך ומחריביך ׀ ולא מהרו הלוים ׀ מהרו שכחו מעשיו ׳׳ ג׳׳ גלה ד׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ ואמרת
בלבבך מי ילד לי ׀ גם היא לגלה הלכו בשבי ׀ עם הגלה אשר הגלתה ׀ וישבו תחתיהם עד הגלה ׳׳ ג׳׳ ותקשרים ל׳ דמותי

ולאשר בחשך הגלו
על דרכים ירעו ובכל
שפיים מרעיתם ׀ לז
למימר לדאסירין ז
בינו עממיא פוקו
לידעגלין בינו מלכו
מלכותא כדבקבלא
איתגלו לנהור על
אורחן ישרון ובכל
ניגדין בית מישריהון ׀
לא ירעבו ולא יצמאו
ולא יכם שרב ושמש
כי מרחמם ינהגם
ועל מבועי מים ינהז
ינהלם ׀ לא יכפנון ולא
ולא יצהון ולא ילה
ילקינון שרבא ושיו
ושימשא ארי דעת
דעתיד לרחמא עלו
עליהון דבריגון ולמ
ולמבועי מיא ישרו
ישרינון ׀ ושמתי כל
הרי לדרך ומסלתי
ירמון ׀ ואשוי כל
טוריא כבישין קדמי
קדמיהון כאורח וכו
וכבישיא יראמון ׀ ז
הנה אלה מרחוק
יבאו והנה אלה מצ
מצפון ומים ואלה
מארץ סינים ׀ הא אי
אילין מרחיק ייתון
והא אילין מציפונא
וממערבא ואילין ית
מארע דרומא ׀ רנו

שמים וגילי ארץ וז
ופצחו הרים רנה כי
נחם יהוה עמו ועני
ועניו ירחם ׀ שבחו
שמיא ובועי ארעא
ודוצו טוריא תושו
תושבחתא ארי עתיד
יי לנחמא עמיה ועל
עינותנוהי ירחים ׀
ותאמר

ציון עזבני יהוה ואד
ואדני שכחני ׀ ואמרת
ציון סליק שכינתיה
דיי ויי רחקני ׀ התשו
התשכח אשה עולה
מרחם בן בטנה גם
אלה תשכחנה ואנכי
לא אשכחך ׀ האיפשר
האיפשר דתתנשי
איתתא ברה מלרחמא
מלרחמא עלפרי
מעהא את אם אילין
יתנשיין מימרי לא
ירחקינך ׀ הן על כפים
חקתיך חומתיך נגדי
תמיד ׀ הא כיד על ידו
ידין את צירא קדמי
שוראך לקיבלי תדי
תדירא ׀ מהרו בניך
מהרסיך ומחריביך
ממך יצאו ׀ יתובון יה
יבנון חרבותיך מפגו
מפגריך ומחרבך
מינך יגלון ׀ שאי ז
סביב עיניך וראי כלם

נקבצו באו לך חי אני
אני נאם יהוה כי כלם
כלם כעדי תלבשי ז
ותקשרים ככלה ׀
זקופי ידי שלם סחור
סחור עינך וחזא כל
בני עם גלותך דמיי
דמתכנשין ואתין לו
לגויך קיים אנא יי
אמר יי ארי כולהון
ליך כלבוש היקר
ועובדיהון בגויך כקי
בקשוט כלתא ׀ כי חר
חרבתיך ושממתיך
וארץ הרסתך כי
עתה תצרי מיושב ז
ורחקו מבלעיך ׀ ארי
חרבתיך וצדייתיך
וארעא מפגרותיך
ארי כעשתא תיתחקון מ
מיתיב ויתרחקון מ
מסלעמיך ׀ עוד יאמ
יאמרו באזניך בני ט
שכוליך צר לי המ
המקום גשה לי ואש
ואשבה ׀ מבעו יימרון
חד חד בגויך בני עם
גלותיך עק לי אתרא
דוח לי ואיתיב ׀ ואמ
ואמרת בלבבך מי ו
ילד לי את אלה ואני
שכולה וגלמודה
גלה וסורה ואלה
מי גדל הן אני נשיי
נשארתי לבדי אלה

ארץ י״ד דמיב׳ וסימ׳ ירכבהו על במותי ארץ ׀ שאול מגחות דגה ׀ תכינו לבני מטבח ׀ אבל אמללה ארץ ׀ רנו שמים וגילי ארץ ׀ רנו
שמים כי עשה ׀ ואשים דברי בפיך ׀ ותשבח יי׳ עושך ׀ חשף יי׳ את זרוע קדשו ׀ כי קול צפיך ׀ גשמע ׀ הנני מביא אתם מארץ צפון ׀ יי׳ עזי
ומעזי ומנוסי ׀ משא דבר יי׳ אל ישראל ׀ כי לא שלום ירבון ׀ בשמך אחיב בן תהלתך ׀ זרו וזרבות שוכני ׀ תיזח בלם הגזה ארץ

ויודעת ד׳ וסימ׳ והיו מלכים אמניך · ויצקת חלב גוים · והקימותי אני את בריתי · ונחלת בך לעיני גוים · וארשתיך לי באמונה · וצלון
גוים רבים · ויהי בשכבו · יקח ג׳ ב׳ א׳ וסימ׳ יקח נא מעט מים · גם שבי גבור יקח · וברזל מעפר יקח · סימ׳ מיא דגברא פרזלא · אנך

איפוא הם ותימרין
בליבך מן רבי לי ית
אילין ואנא תכלא
ויחידא גליא ומטל
ומטלטלא ואלין מאן
רבי הא אנא אישתאר
אישתארית בלחודי
אילין איכא הוו
כה אמר
אדני יהוה הנה אשא
אל גוים ידי ואל עמ
עמים ארים נסי
והביאו בניך בחצן
ובנתיך על כתף תנש
תנשאנה כדנן אמ
יי אלהים הא אגלי ז
בעממיא גבורתי וע
ועל כל עממיא מיז
מלכותא ארים נסי
וייתון בנך בציבין וי
ובנתך על פרין יתנ
יתנטלן והיו מלכים
אמניך ושרותיהם
מיניקותיך אפים ארץ
ישתחוו לך ועפר
רגליך ילחכו וידעת
כי אני יהוה אשר
לא יבשו קוי ויהון
מלכיא תורבניך ומ
ומלכותהון ישים
ישמשונך על אפי
אפיהון ארעא ישי
ישתטחון למיבעי
מינך ועפר ריגלי
ילחכון ותידעון ארי

אנא יי דלא יבהתון
צדיקיא דמסברין ז
לפורקני
היוקח מגבור
מלקוח ואם שבי מי
צדיק ימלט האיפש
האיפשר דיתנסיב מ
מגיברא עדי אם דיי
דישבי זכאין ישתזב
כי כה אמר יהוה גם
שבי גבור יקח ומל
ומלקוח עריץ ימלט
ואת יריביך אנכי א
אריב ואת בניך אנכי
אושיע ארי כדנן
אמר יי את דישבי ז
גיברין אתיב ודעדי
תקיפין אשיזב וית
פורענותיך אנא א
איתפרע וית בנך אנא
איפרוק והאכלתי
את מוניך את בשרם
וכעסיס דמם ישכרון
וידעו כל בשר כי אני
יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב ואיתי ז
ית בשר דחוד מוניך ז
לית מיכל לכל עופא
דשמיא וכמא דמרו
דמיתרון מחמר
מירת כין חות בדא מ
מדימיהון תיתרוון וי
וידעון כל בני בסרא
ארי אנא יי פריקיך
ומשיזבך תקיפא דיי

דיעקב
נ כה אמר יהוה אי זה
ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מ
מי מנושי אשר
מכרתי אתכם לו הן
בעונתיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה
אמכם כדנן אמר יי
אידא היא איגרא
פיטורין דיהבית לכ
לכנישתכון ארי א
איתרחקית או מן גבר
דליה חובא קדמי די
דזבינית יתכון ליה
הא בחוביכון איזדבנתון
ובמרדיכון איתרחק
כנשתכון מדוע ב
באתי ואין איש ק
קראתי ואין עונה
הקצור קצרה ידי מ
מפדות ואם אין בי
כח להציל הן בגערתי
אחריב ים אשים
נהרות מדבר תבאש
דגתם מאין מים ות
ותמות בצמא מא
דין שלחית נביי ולא
תבו איתנביאו ולא
קבילו האיתקפרא
איתקפרא גבורתי מ
מלמפרק ואם ליה
קדמי חיל לשיזבא
הא במזופתי אחריב
ימא אישוי נהרין

בניך ... וסימ׳ ובאת וסגרת הדלת · מהרו בניך מהרסיך ומחריביך · והביאו בניך בחצן · בניך עלפו שכבו · כל בניך למודי יי׳ · ב׳ בו׳
בניך מרחוק יבואו · להביא בניך מרחק · ואת בניך אושיע · כי יבעל בחור בתולה · ועוררתי בניך ציון · ב׳ בו׳ אז לזאת אמלח לך · ברך בניך
בקרבך · ותקחי את בניך · דיחזק׳ · ובדמי בניך אשר נתת להם · המה בניך ובנתיך יקחו · אפים ארץ ב׳ ותקד בת שבע · מניקתיך

מריתי ג̇ וסימ׳ פתח לי אזן ואנכי לא ׀ ומרידוא ׀ כי פיהו ׀ כי מרו מריתי ׀ ואדע ג̇ וסימ׳ ואדע כי מלובים ׀ ואדע כי לא ׀ אבוש ׀ היא החיה אשר ראיתי ׀ נעמדה ב̇ וסימ׳ מי יריב אתי נעמדה יחד ׀ נעמדה לפני הבית ׀ למעצבה ל̇ דמותי

מדברא יסרון נוניהון
מבלי מיא וימותון
בצחותא׃ אלביש ש
שמים קדרות ושק
אשים כסותם׃ אכסי
שמיא כמד בקבלא
וכשקא אשוי כסותה
כסותהון׃

אדני יהוה
נתן לי לשון למודים
לדעת לעות את יעף
דבר יעיר בבקר בבקר
יעיר לי אזן לשמע כ
כלמודים׃ יי אלהים
יהב לי לישן דמלפין
להודעא לאלפא לצ
לצדיקיא דמשלהין
לפתגמי אוריתא
חוכמא בכין בצפר
בצפר מקדים לשלח
נביוהי מאים יפתח
אודני חיביא ויקבלון
אולפן׃ אדני יהוה
פתח לי אזן ואנכי לא
ירעתי׃ יי אלהים של
שלחני לאתנבאה
ואנא לא סריבית וא
לאחרא לא איסתחר
איסתחרית׃ גוי נתתי
למכים ולחיי למרט
למרטים פני לא הס
הסתרתי מכלמות
ורק׃ גבי יהבית למי
למחן ולסתי למטרין
לאפי לא טמרית

מא איתכנעו ורוק׃ ויי
יהוה אלהים יעזר לי
על כן לא נכלמתי על
כן שמתי פני כחלמיש
ואדע כי לא אבוש׃ ז
יי אלהים סעיד לי על
כן לא איתכנעית על
כין שויתי אפי תקיף
תקיפין כטינרא וידע
וידעית ארי לא אבה
איבהתי׃ קרוב מצדי
מצדיקי מי יריב א
אתי נעמדה יחד מי
בעל משפטי יגש א
אלי׃ קריבא זכותי
מן ידין עמי נקום כח
כחדא מאן בעיל
דיני יתקריב לותי׃
הן אדני יהוה יעזר
לי מי הוא ירשיעני
הן כלם כבגד יבלו ע
עש יאכלם׃ הא יי א
אלהים סעיד לי מאן
הוא דיחיבנני הא כו
כולהון כלבושא דבלי
דעשא אכיל ליה׃

מי בכם
ירא יהוה שמע בקו
בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נג
נגה לו יבטח בשם
יהוה וישען באלהיו׃
מאן בכון מדחליא
דיי דשמיע בקל עב
עבדוהי דעבד אוריתא

בעקא כגבר דמיהך
ליד בקבלא ולית
דנהר ויתהור ליה מ
מתרחיץ בשמא
דיי ומיסתמיך על
פורקנא דאלהיה׃
הן כלכם קדחי אש מ
מאזרי זיקות לכו
באור אשכם ובזיקות
בערתם מידי היתה
זאת לכם למעצבה
תשכבון׃ הא כולכון
מגרן באישא מתקפי
חרב אזילו פולו
באישא דגריתון ונפ
ובחרבא דתקיפתון מ
ממימרי הוות
דא לכון לתקלתכון׃
תתובון׃

נא שמעו אלי
רדפי צדק מבקשי
יהוה הביטו אל צור
חצבתם ואל מקבת
בור נקרתם׃ קבילו
למי • מרי רדפי קו
קושטא דבעי אולפן
מן קדם יי איסתכלו
דבחצבא מטינרא
איתחצבתון ובכפ
ובפסולא דמגוב ריקן
איתפסלתון׃ הביטו
אל אברהם אביכם
ואל שרה תחוללכם
כי אחד קראתיו ויב
ואברכהו וארבהו׃

יעיר ה̇ וסימ׳ בנשר יעיר קנו על גוזליו ׀ כאיש מלחמות יעיר ׀ נתן לי לשון למודים ׀ ב̇ בו ׀ והוא רחום יכפר עון ולא ׀ כי יעיר עליך ׀ יעיר הכל את מלכות פרס ׀ ויד אלהנן בן יעיר ׀ בתר שם אנש ׀ כבגד ד̇ וסימ׳ כי כבגד יאכלם עש ׀ הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם ׀ כי שמים כעשן נמלחו ׀ כלבוש תחליפם ויחלפו ׀ אל צור ג̇ בליש׳ וסימ׳ ותסהו לה ׀ השיר יהיה לכם כליל ׀ אל צור חצבתם ואל מקבת

האזינו ה̇ וסימ̇ האזינו השמים ואדברה · שמעו מלכים האזינו רוזנים · האזינו תורת אלהינו עם עמרה · הקשיבו אלי עמי · שמעו זאת הכהנים והקשיבו · שמעו זאת כל העמים · שמעו חכמים מלי · האזינו ושמעו אלי הקשיבו · ייחלון ל̇ דבותל׳ ·

איסתכלו באברהם
אבוכון ובשרה דע
דעדיאתכון ארי חד
הוה אברהם יחידי
בעלמא קריבתיה יי
לפולחני וברכתיה
ואסגיתיה ׃ כי נחם
יהוה ציון נחם כל ח
חרבתיה וישם מדב
מדברה כעדן וערבת
וערבתה כגן יהוה
ששון ושמחה ימצ
ימצא בה תודה וקו
וקול זמרה ׃ ארי
עתיד יי לנחמא צי
ציון לנחמא כל חר
חרבתהא ושוי מד
מדברא כעדן ומיש
ומישרה כגנתא דיי
ביע וחדוא ישתכח
בה מעלי תודתא וק
וקל משבחין ׃
הקשיבו
אלי עמי ולאמי יי
אלי האזינו · כי ת
תורה מאתי תצא וח
ומשפטי לאור עמי
עמים ארגיע ׃ קבו
קבילו למימרי עמי
ובנישתי לפולחני א
אציתו ארי אוריתא
מן קדמוהי תיפוק
ודיני כנהור ליה
עממין יודמנון ׃ קר
קרוב צדקי יצא יש
ישעי וזרועי עמים
ישפטו אלי איים
יקוו ואל זרועי ייח
ייחלון ׃ קריבא זכו
זכותי נפק פורקני
ובתקוף דרע גבורתי
עממיא ידונון לי
למימרי נגוון יסבר
יסברון ולתקוף דרע
גבורתי יכתרון ׃ ש
שאו לשמים עיניו
עיניכם והביטו אל
הארץ מתחת כי ש
שמים כעשן נמלחו
והארץ כבגד תבלה
וישביה כמו כן ימ
ימותון וישועתי
לעולם תהיה וצדק
וצדקתי לא תחת ׃
זקופו לשמיא עיניכו
ואיסתכלו בארעא
מלרע ארי שמיא
כתננא דעדיכון יעד
יעידון וארעא סוף
כלבושא דבליא
כן תיבלי ויתבהא יו
את אינון חכין ימות
ימותון וזכותי לעלם
תהי ופורקני לא תת
תיתעכב ׃
שמעו אלי
ידעי צדק עם תורתי
בלבם אל תיראו ח
חרפת אנוש ומגדפ
ומגדפתם אל
תחתו ׃ קבילו למימרי
ידעי קושטא עמא
דאולפן אוריתי בלב
בליבהון לא תידחלון
מיחיסודי בני אינש
ומיא יתרברבותהון ׃
לא תיתברון ׃ כי כבגד
יאכלם עש וכצמר
יאכלם סס וצדקתי
לעולם תהיה וישוע
וישועתי לדור דורים ׃
ארי כלבושא דאכיל
ליה עשא וכעמרא
דאחיד ביה רקבא
וזכותי לעלם תהי וי
ופורקני לדרי דרין ׃
עורי
עורי לבשי עוז זרוע
יהוה עורי כימי קדם
דורות עולמים הלא
את היא המחצבת
רהב מחוללת תנין ׃ יי
איתגלא איתגלא
לבשי תקוף גבורא
מן קדם יי איתגליא
כיומי קדם דריא דמ
דמלקדמין הלא בך
בדילך כנישתא דיש
דישראל תברית גבב
גיבריא שיציתי פ
פרעה ומשריתיה
דהוו תקיפין כתנינא ׃
הלא את היא המח
המחרבת ים מי תהום
רבה השמה מעמקי

ויושביה ו̇ וסימ̇ ויושביה כמו כן ימותון · העיר ההללה יהילילו כסדם ועמרה ויושביה · אשר עשרים · היושב על חוג הארץ · וישתמר חקות עמרי · שש ה̇ וסימ̇ והיה כאשר שש יי · והותירך יי אלהיך בכל מעשה · נגעת את שש ועשה צדקות · שש אנכי על אמרתך · כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס · וחד וראיתם ושש לבכם · חרבתיה ב̇ א̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ וחרבותיה אקומם · נחם כל · בת חס̇ ·

גוטה ה׳ מלא וסימ׳ הצה הדק שמים ומיתחם · ותשבח יי׳ עשיך נוטה · הנני נוטה ידי על פלשתים · אור כשלמה ...
ולא ולא וב׳ בלי׳ במציע׳ · וסימ׳ מהר צעה להפתח · אלהי אזרא יומים ולא · הן יעבר עלי ולא ... מהר ב׳ והאיש · צדה צעה ...

ים דרך לעבור גאול
גאולים ׃ הלא ברילך
כנישתא דישראל
אתגריבית ימא מיתה
מיתהום רבה שויתי
עימיקי ימא אורח ד׳
למיגז משיזביא ׃ ופ׳
ופדויי יהוה ישובון ו׳
ובאו ציון ברנה ושמ׳
ושמחת עולם על ראש׳
ראשם ששון ושמחה
ישיגון נסו יגון ואנ׳
ואנחה ׃ ופריקיא
דיי׳ יתכנשון מבינת׳
גלוותהון ויעלון כ׳
בציון בתושבחתא
וחדות עלם תהי להון
דלא פסקא ענן יקר
יהי מטיל על רישי׳
רישיהון ביע וחדוא
ישכחון ויסוף מנהון
מבית ישראל דונא
ותינחתא ׃
הפטרה
אנכי אנכי ז׳
הוא מנחמכם מי את
ותראי מאנוש ימות
ומבן אדם חציר ינתן ׃
אנא אנא הוא מנחים
מנחימכון מימן א׳
אתון דחלין מאינש
דמית ומבר אינש כ׳
דכעיסבא חשיב ׃ ו׳
ותשכח יהוה עשך
נוטה שמים ויוסד
ארץ ותפחד תמיד

כל היום מפני חמת
המציק אשר כונן ז׳
להשחית ואיה חמ׳
חמת המציק ׃ ואיה
ואיתנשיתא פולחנ׳
דיי׳ דעבדך דיתלא
שמיא ושכליל ארע׳
ארעא ודחילתא ת׳
תדירא כל יומא מן
קדם חמת מעיקא
כמא דמיתקש להז׳
לחבלא וכען אן הוא
חמת מעיקא ׃ מהר
צעה להפתח ולא
ימות לשחת ולא ו׳
יחסר לחמו ׃ מורחו׳
פורענא לאיתגלאה
ולא ימותון בדיקיא
לחבלא ולא יחסרון
מזונהון ׃ ואנכי יהוה ׃
אלהיך רוגע הים ויה׳
ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו ׃ ואנא
יי׳ אלהך דנזת ימא
והמו גלוהי יי׳ צבאו׳
שמיה ׃ ואשים דברי
בפיך ובצל ידי כסית׳
כסיתיך לנטע שמים
וליסד ארץ ולאמר
לציון עמי אתה ׃
ושויתי פיתגמי נב׳
נבואתי בפומך ובט׳
ובטלל גבורתי אגינת
עלך לקיימא עמא
דאמיר עליהון יסגון

ככוכבי שמיא ולט׳
ולשכללא כנשתא
דאמיר עליהון יסגון
כעפרא דארעא ולמ׳
ולמימר לדדיירין ׃
בציון עמי אתון ׃
התעוררי
התעוררי קומי ירו׳
ירושלם אשר שתית
מיד יהוה את כוס ז׳
חמתו את קבעת
כוס התרעלה שתית
מצית ׃ איתרבא
איתרבא קומי ירוש׳
ירושלם דקבלית מן
קדם יי׳ ית כסא רחו׳
דחימתיה ית פילי
כסא דלוטא שתית
אעצית ׃ אין מנהל
לה מכל בנים ילדה
ואין מחזיק בידה
מכל בנים גדלה ׃ לית
דמנחם לה מכל בנין
דילידת ולית דמתקף
בידה מכל בנין דרבי׳
דרביאת ׃ שתים הנה
קראתיך מי ינוד לך
השוד והשבר והר׳
והרעב והחרב מי א׳
אנחמך ׃ תרתין עקא
אתאה עלך ירושלם
לא יכילת למיקם ביר׳
ארבע יתין עלך ביזא
ותברא וכפנא וחרבא
לית דינחמתיך אלא

כאשר יא׳ דסבירי אשר וסימ׳ מכות נדבת ידך באשר · השמר בנגע הצרעת · תנינ׳ דפס׳ והאנצים רדפו אחריהם דרך הירדן · באשר
דברו להם הגש ... · עמו הראובני והגדי · תנינ׳ דפס׳ · בגורל נחלתם · באשר לכו אפרש · באשר הפעת עשיתי · החשבים להשכיח עמי שמי ·
כאשר חמת המציק כאשר בונן · כאשר שלחו יי׳ אלהיהם · דחגי ... ובצל ג׳ וסימ׳ ואשים דברי בפיך · חצני אלהים חצני · כי היית עזרה ·

עורי ד׳ וסימ׳ עורי עורי דברתי׳ ב׳ בוי עורי לבשי עוך יצירן׳ עורי לבשי עוזיהוע לוי׳ פ׳ המדבר ד׳ וסימ׳ כי פי המדבר אליכם׳
המדבר אליך ולא יוסיף לגעת בך׳ כי אני הוא המדבר הנני׳ ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר׳ עסיקו לית דבותי׳

אנא׃ בניך עולפו ש׳
שכבו בראש כל חוצ
חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה׃
גערת אלהיך׃ בנך יי
יהון מיטרפין רמן כז
בריש כל שוקיא כזי
כימרוקר מיצרן מלך
חימיתא מן קדם יי׃ וי
ומזופיתא מן קדם יי
אלהך׃ לכן שמעי נא
זאת עניה ושכרת
ולא מיין׃ בכין שמי׳
שמעי כען מטלטלת׳
דרויא ולא מן חמרי׃
כה
אמר אדניך יהוה וא
ואלהיך יריב עמו ה׳
הנה לקחתי מידך
את כוס התרעלה את
קבעת כוס חמתי
לא תוסיפי לשתותה
עוד׃ כדנן אמר רבונך
יי ואלהיך עתיד למי
למיעבר פורענות
דין עמיה הא קבילה
קדם יי ית כסא דלי
דילוטא ית פיילי כז
כסא דחימתי לא
תוספין למישתי עוד׃
ושמתיה ביד מוגיך
אשר אמרו לנפשך
שחי ונעברה ותשימי
כארץ גוך וכחוץ לע
לעברים׃ ואמסרינה

ביד דהוו מונן לך יי
דהוו אמרין לנפשך
אמאיכי ונעידי ואמ
ואמאיכת בארעא
יקריך והות כשוק
לעדן׃
נב עורי עורי לבשי עזך
ציון לבשי בגדי תפ׳
תפארתך ירושלם
עיר הקדש כי לא יז
יוסיף לבא בך עוד
ערל וטמא׃ איתגליא
איתגליאה לבשי תוז
תוקפיך ציון לבשי ז
לבושי תושבחתיך יי
ירושלם קרתא דקז
דקודשא ארי לא
יוספון דיעידון ביך
עוד ערלין ומסאבין׃
התנערי מעפר קומי
שבי ירושלם התפת
התפתחו מוסרי צוא
צוארך שביה בת צי
ציון׃ איתנפיצי מעז
מעפרא קומי תיבי ז
על כורסי יקרא קרת
דקודשא ירושלם
איתפסקו חנקי צוז
צוריכון שבויי כניש
דציון׃
כה אמר אדני יהוה׃
חנם נמכרתם ולא בכז
בכסף תגאלו׃ כדנן או
אמר יי מגן איזדבנתון
ולא בכסף תיתפרקון׃

כי כה
אמר אדני יהוה מיז
מצרים ירד עמי בר׳
בראשנה לגור שם
ואשור באפס עשקו׃
ארי כדנן אמר יי א׳
אלהים למצרים נחת
עמי בקדמיתא לאו
לאיתותבא תמן ואז
ואתוראה כלמא אז
אנסיה׃ ועתה מה לי
לי פה נאם יהוה כי ז
כי לקח עמי חנם מז
משלו יהילילו נאם
יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ׃ וכען ז
עתידנא למיפרק
אמר יי ארי איזדבן
עמי מגן עממיא
דשליטו בהון מישז
מישתבחין אמר יי
ותדירא כל יומא על
פולחן שמי מרגזין׃
לכן ידע עמי שמי לז
לכן ביום ההוא כי אז
אני הוא המדבר הנני׃
בכין יתרבא בעממיא
שמי בכין בעדנא הז
ההוא תידעון ארי
אנא הוא מלליה
ומימרי קים׃
מה נאוו׃
על ההרים רגלי מבז
מבשר משמיע שז
שלום מבשר טוב

ב׳ זוגי׳ חד בת סו וחד כת ס׳ הסירים בי בקול׳ בשירים דרהך׳ בשים והיו׳ בשום התדש׳ גרש ואם׳ השביעני׳ המוכב׳ וצבא׳ שאן
ול׳ דבות׳ וסימ׳ השירים שיר׳ בשורים מערה׳ בשים שמי׳ בשום חגך׳ גרש ממגר׳ השביעני׳ תשובבו׳ וצשב׳ שיאן
ולשבי׳ ולשבי׳ ורסבו׳ דישבו׳ דיסידו׳ ויעירו׳ יסור ישור׳ יוסר׳ יושר׳ לרוס׳ לראש׳ מסתלל׳ משהלל׳ סבין׳ שכין׳ סחי׳ שחי׳ סחישן׳
שחיים׳
עסין׳
עשין׳

עין בעין ג̇ וסימ̇ ואמרו אל יושב הארץ הזאת · עין בעין שן בשן · כי עין בעין יראו בשוב יי̇ ציון ׃ ׃ שמעת ג̇ חס̇ בליש
וסימ̇ בבוא שמעת שאול · מי האמין לשמעתינו · ושמעת יבהלוהו ׃ ג ׃ בחפזון ג̇ וסימ̇ ואכלתם אתו · ויצאת מארץ · תיצאו ׃ ׃

משמיע ישועה
אומר לציון מלך א׳
אלהיך ׃ מא דבאין ז
על טורי ארעא דית
דישראל ריגלי מבסר
משמע שלם מבסר
טב משמע פורקן א
אמיר לכנישתא דצי
דציון אתגליאת
מלכותא דאלהך ׃ קול
צופיך נשאו קול יח
יחדו ירננו כי עין בע
בעין יראו בשוב יהוה
ציון ׃ קל פרנסך דמז
דמרימין קלהון כחד
כחדא משבחין ארי
בעיניהון יחזון גבורן
דיעביד יי̇ כד יתוב
שכינתיה לציון ׃ פצ
פצחו רננו יחדו חר
חרבות ירושלם כי
נחם יהוה עמו גאל
ירושלם ׃ בועו שבחו
כחדא חרבת ירושלם
ארי עתיד יי̇ לנחמא
עמיה פרק ירושלם ׃
חשף יהוה את זרוע
קדשו לעיני כל הגו
הגוים וראו כל אפסי
ארץ את ישועת א׳
אלהינו ׃ גלא יי̇ ית
דרע קודשיה לעיני
כל עממיא ויחזון ׃ ז
כל דבסיפי ארעא
ארי פורקנא דאלהנא ׃

סורו סורו צאו מש
משם טמא אל תגעו
צאו מתוכה הברו נ׳
נשאי כלי יהוה ׃ א׳
איתפרשו איתפרשו
פוקו מתמן במסאב
לא תקרבון פוקו מ׳
מגוה איתבחרו נטלי
מני בית מקדשא
דיי̇ ׃ כי לא בחפזון ת׳
תצאו ובמנוסה לא
תלכון כי הולך לפני
לפניכם יהוה ומאס
ומאספכם אלהי יש
ישראל ׃ ארי לא בה
בבהילו תיפקון מבינ
עממיא ובערוקי
לא תתהלכון לארעו
לארעכון ארי מדבר
קדמיכון יי̇ ועתיד
לכנשא גלותכון א׳
אלהא דישראל ׃
הנה ישכיל
עבדי ירום ונשא
וגבה מאד ׃ הא יצלח
עבדי משיחא ירום
ויסגי ויסגי ויתקף
לחדא ׃ כאשר שממו
עליך רבים כן משחת
מאיש מראהו ותאו
ותארו מבני אדם ׃ ז
כמא דסברו ליה בית
ישראל יומין סגיאין
דהוה חשוך מבני
אינשא חזויהון ׃

וזיוהון מבני אינשא ׃
כן יזה גוים רבים עליו
יקפצו מלכים פיהם
כי אשר לא ספר להם
ראו ואשר לא שמעו
שמעו התבוננו ׃ כן
יבדר עממין סגיאין
עלוהי ישתקון מלכי
מלכין ישוון ידיהון
על פומיהון ארי דלא
אישתעיאו להון ז
חזו ודלא שמעו א׳
איסתכלו ׃ מי האמין
נג
לשמעתנו וזרוע ׃
יהוה על מי נגלתה ׃
מאן הימין לבסורת
לבסורתנא דא ותק
ותקוף דרע גבורתא
דיי̇ כדין על מן אית
איתגליאת ׃ ויעל כי
כיונק לפניו וכשורש
וכשורש מארץ ציה
לא תאר לו ולא
הדר ונראהו ולא מ׳
מראהו ונחמדהו ׃
ויתרבא צדיקיא
קדמוהי הא כלבל
כלבלבין דפרחין וכא
וכאילן דמשלח
שרשוהי על מבועין
דמיין כין יסגון על
בית קודשא בארעא
דהות צריכא ליה
ולא חיזו הילא חיזו
ולא אמהתיה אמית

ונשא יב̇ וסימ̇ ונשא בם את השלחן · הנה ימים באים נאם יי̇ · דמלכים · וחברו דישעיה · והיה באחרית הימים נכון · דישעיה ·
ויהי באחרית הימים · דתרי עשר · בשנת מות המלך עזיהו · הנה ישכיל עבדי ירום ונשא · על הר גבה ונשא שמת משכבו · כי כה אמר רם ונשא
שכן עד · רפאנו את בבל ולא נרפאתה · ונשא אתכם בציצות · דעמוס · ונשא ההמון ורם לבבו ׃ ׃ ׃ ניחם כל ספר פתח׳ ׃

אישים ג̇ וסימ̇ נבזה וחדל אישים איש · את אישים בעלי און · אליכם אישים אקרא · · נגש ג̇ וסימ̇ ואיש
ישראל ראו כי צר לו · ואיש ישראל נגש ביום ההוא · נגש והוא נענה · וחד ונגש העם איש באיש · · · ובמסתר ל̇ וחס̇ · ·

חיזוי הדיוט ליה
זיוהי זיו קודשא
זיויה דכל דיחזינה
יסתכל ביה׃ נבזה
וחדל אישים איש
מכאובות וידוע חה
חלי וכמסתר פנים
ממנו נבזה ולא ר
חשבנהו׃ בכין יהי
לבסרן ויפסוק יקר
כל מלכותא יהון חו
חלשין ודוון הא
כאינש כיבין ומזומן
למרעין וכמא דהות
מסלקא אפי שכינת
מיננא בסירין ולא
מחשבין׃ אכן חלינו
הלא הוא נשא
ומכאבינו סבלם
ואנחנו חשבנהו נה
נגוע מוכה אלהים
ומענה׃ בכין על
חובנא הוא יבעי ועל
עויתנא בדיליה
ישתבקון ואנחנא הה
חשיבין כתישין מחן
מן קדם יי ומעני׃ והו
והוא מחולל מפשע
מפשעינו מדכא מ
מעונתינו מוסר
שלומנו עליו ובחב
ובחברתו נרפא לנו׃
והוא יבני בית מקדש
דאיתחל בחובנא את
אתמסר בעויתנא

ובאולפניה שלמיה יס
יסגי עלנא ומירות
ודנתמהני לפתג
לפתגמוהי חובנא יש
ישתבקון לנא׃ כלנו
כצאן תעינו איש לו
לדרכו פנינו ויהוה
הפגיע בו את עון כ
כלנו׃ כולנא כענא
אתבדרנא גבר לקה
לקביל אורחיה גלי
גלינא ומן קדם יי
הות רעוא למשבק
חובי כולנא בדיליה׃
נגש והוא נענה ולא
יפתח פיו כשה לט
לטבח יובל וכרחל
לפני גוזזיה נאלמה
ולא יפתח פיו׃ בעי
והוא מתעני עד לא
פתח פומיה מתקבל
תקיפי עממיא כא
כאימרא לניכסתא
ימסר וכרחלא דק
דקדם גזזהא שתקא
לית לקיבליה דפתח
פומיה וממלל מלא׃
מעצר וממשפט לו
לקח ואת דורו מי
ישוחח כי נגזר מארץ
חיים מפשע עמי
נגע למו׃ מיסורין ומ
ומדין יקרב גלו
גלותנא פרישן די
דיתעבדן לנא מן

מן יכול
לאשתעאה ארי
יעדי שלטן עממיא
מארעא דישראל
חובין דחבו עמי עד
להון ימטי׃ ויתן
את רשעים קברו
ואת עשיר במותיו
על לא חמס עשה
ולא מרמה בפיו׃ וה
וימסר ית רשיעיא
לגהינם וית עתירי
ניכסיא דאנסו במו
במותא דאבדנא כדי
בדיל דלא יתקימון
עבדי חטאה ולא
ימללון נכלין בפ
בפומהון׃ ויהוה חפץ
דכאו החלי אם תש
תשים אשם נפשו
יראה זרע יאריך
ימים וחפץ יהוה
בידו יצלח׃ ומן קדם
יי הוה רעוא למצרף
למצרף ולדכאה ית
ית שארא דעמיה בו
בדיל לנקאה מחובין
נפשהון יחזון במלו
במלכות משיחהון
יסגון בנין ובנן יורכון
יומין עבדי אוריתא
דיי ברעותיה יצלחון׃
מעמל נפשו יראה
ישבע בדעתו יצדיק
צדיק עבדי לרבים

מוסר י̇ב̇ פתח̇ וסימ̇ מוסר שלומנו עליו · מוסר הכלים עזי · מוסר מלכים פתח · מוסר בלמתי · מוסר אבדי · לקחת מוסר השכל ·
מוסר השכל · שמע בני מוסר אביך · שמע בנים מוסר אב · מוסר אויל · ולצן · אויל ינאץ · יראת יי · ובל דסמי̇ לאזנם דברת פתח · ·
על לא ג̇ וסימ̇ על לא חמס עשה · פלגי מים ירדו · על לא חמס בכפי · · יובל ב̇ דזקנין קמ̇ ג̇ אותם · גם אתם לאשור · כשה לטבח ·

למן ג בטע בספר וסימ׳ ואתה יי׳ להגבהם אחלק לו ברבים הנה עבדי ״ העדה ג וסימ׳ כי את שארו הערה את מקרה
הערה תחת אשר הערה ״ בפוך ג וסימ׳ ותשב בפוך אמניך עניה סוערה לא נחמה כי תקרעי ואל תתגדדי בפוכ ״

ועונתם הוא יסבל
ישיזיב נפשהון יחזון
בפורענות סנאיהון
יסבעון מביזת מלכ
מלכיהון בחוכמתיה
יזכי זכאין בדיל לשׁ
לשעבדא סגיאין ל׳
לאוריתא ועל חובי
חוביהון הוא יבעי
לכן אחלק לו ברבים
ואת עצומים יחלק
שלל תחת אשר הע
הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה
והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגיע בכן
בכין אפליג ליה ביזת
עממין סגיאין וית
ניכסי כרכין תקיפין
יפליג עדאה חלף
דמסר למותא נפשיה
וית מרודיא שעביד
לאוריתא והוא על
חובין סגיאין יבעי ו
ולמרודיא ישתביק
בדיליה

נד

רני עקרה לא
ילדה פצחי רנה וצהלי
וצהלי לא חלה כי רבים
רבים בני שוממה מבני
בעולה אמר יהוה
שבחי ירושלם דהות
כאיתא עקרא דלא
ילידת בועי תושבחת
ודוצי דהות כאיתא
דלא אעדיאת ארי סגי
סגיאת יהון בני ירוש
ירושלם צדיתא מבני
רומי יתיבתא אמר
יי׳ הרחיבי מקום אהל
אהלך ויריעות משכנ
משכנותיך יטו אל
תחשכי האריכי מית
מיתריך ויתדותיך
חזקי אפתא אתר בית
בית משריך וקיקורי
ארעיך אתיבי לא תמ
תימנעין אסגא עמ
משירייתך ושלטונך
תקיפי כי ימין ושמ
ושמאל תפרצי וזרע
וזרעך גוים יירש וע
וערים נשמות יושי
יושיבו ארי לדרומא
ולציפונא תיתקפין
ובנך עממין ירתון
וקרוין דצדין יתבן
אל תיראי כי לא תבו
תבושי ואל תכלמי כי
לא תחפירי כי בשת
עלומיך תשכחי וחר
וחרפת אלמנותיך לו
לא תזכרי עוד לא תו
תיבהתין ארי לא תיו
תיבהתון לא תיתכני
תיתכנעין ארי לא
תיתכלמין ארי בהתת
עולימותך תתנשין ו
וחיסודי ארמלותיך
לא תידכרון עוד כי
בועליך עשיך יהוה
צבאות שמו וגאלך
קדוש ישראל אלהי
כל הארץ יקרא ארי
מריך דעבדיך יי׳ צב
צבאות שמיה ופר
ופריקיך קדישא דיש׳
אלהא כל ארעא יתק
יתקרי כי כאשה
עזובה ועצובת רוח
רוח קראך יהוה ואש
ואשת נעורים כי תמ
תמאס אמר אלהיך
ארי כאיתא שביקא
ועיקת רוח ערעך יי׳
בכנישתא דין וכאיתת
עולימין דאיתרחקת
אמר אלהך ברגע קטן
קטן עזבתיך וברחמים
גדולים אקבצך ביר
ברגע זעיר רחיקתיך
וברחמין סגיאין אק
אקריב גלותיך בשצ
בשצף קצף הסתרתי
פני רגע ממך ובחסד
עולם רחמתיך אמר
גאלך יהוה בשעא
זעירא סליקית אפי
שכינתי זמן מינך
ובטבות עלם דלא
פסקן אירחם אמר
פריקך יי׳
כי מי נח זאת
לי אשר נשבעתי מע
מעבר מי נח עוד כל

ויריעות ה׳ מלא וסימ׳ הרחיבי מקום אהלך ורגזון יריעות ארץ מדין את עזובה אשה ואת יריעות ארון ברית יי׳ דרב הימי
כיריעות שלמה ״ ישו ה׳ וסימ׳ מן הגוים אשר דמלכים הרחיבי מקום אהלך ודרך עגוים ישו ועל בצרים חמולים ישו
ישו אביונים מדרך ״ שוממה ג בליש ב חס וא מל וסימ׳ ותשב תמר ושוממה נתנני שממה כי רבים בני שוממה בתר מל׳

ימושו ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ כי ההרים ימושו והגבעות · לא ימושו מפיך · אם ימשו החקים האלה · בתר חס יוד וחלב
ג̇ וסימ̇ ויקח חמאה וחלב · הוי כל צמא לכו למים · דבש וחלב תחת לשונך · אנך ··· גבולך ב̇ וסימ̇ לאבני חפץ · השם גבולך שלום ·

על הארץ כן נשבעתי
מקצף עליך ומגער
בך׃ כיומי נח הא קדמ
קדמי דקיימית במי
במימרי דלא יעידון
מי טופנא דהוו כיומי
נח על ארעא
כן קיימית במימרי
דלא יחול רוגזי עלך
ולא איזוף בך׃ כי הה
ההרים ימושו והגבע
והגבעות תמוטנה
וחסדי מאתך לא יה
ימוש וברית שלומי
לא תמוט אמר מר
מרחמך יהוה׃ ארי
טוריא יעידון ורמת
יתפרקן וטובי מינך
ירושלם לא יעידי
וקים שלמי לא יתר
יתרחק אמר דעתיד
לרחמא עלך יי׃
עניה
סערה לא נחמה
הנה אנכי מרביץ בפוך
אבניך ויסדתיך בס
בספירים׃ חשיבתא
מקבלה על כן קרתא
דאמרין עלה עממי
לא תתנחם הא אנא
כביש בצירדא אבני
רגפתיך ואשכללינך
באבנין טבין׃ ושמתי
כדכד שמשותיך וש
ושעריך לאבני אקדח

וכל גבולך לאבני חפץ׃
ואשוי במרגלין אז
אטר ותרעך לאבני
גמיר וכל תחומך לא
לאבני צרוך׃ וכל בני
בניך למודי יהוה ורב
שלום בניך׃ וכל בנך
אלפין באוריתא דיי
וסגי יהי שלם בנך׃
בצדקה תכונני רחקי
מעשק כי לא תירז
תיראי וממחתה כי
כי לא תקרב אליך׃
בזכותא תתקנין אז
איתרחקי מעשקא
ארי לא תדחלין וי
וממא יתברא ארי לא
יעול עלך׃ הן גור
יגור אפס מאותי מי
גר אתך עליך יפול׃
הא איתכנשא יתכנ
יתכנשון ליך גלות
עמיך לסופא מלכי
עממיא דמיתכנשין
לאעקא ליך ירושלם
בגויך יתרמון׃ הנה
אנכי בראתי חרש
נפח באש פחם ומוצי
ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית
לחבל׃ הא אנא בריתי
נפחא ונפח נור בס
בשחורין ומפיק
מנא לעובדיה ואנא
בריתי לחבלא לחבלא׃

כל כלי יוצר עליך לא
יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי
תרשיעי זאת נחלת
עבדי יהוה וצדקתם
מאתי נאם יהוה׃ כל
זין דיתקן עלך ירושי
ירושלם לא יצלח
וכל לישן דיקום עימך
לדינך תחובינה דא
אחסנת עבדא דיי׃
וזכותהון מן קדמי
אמר יי׃

נה

הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין
לו כסף לכו שברו וז
ואכלו ולכו שברו
בלוא כסף ובלוא מחיר
יין וחלב׃ הוי כל דיצבי
דיצבי למילף ייתי ויי
וילף ודלית ליה כסף
איתו שמעו ואילפו
איתו ואילפו בלא
בדמין ולא בממון
אולפן דטב מחמר
ומחלב׃ למה תשקלו
כסף בלוא לחם ויגיעי
ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי
ואכלו טוב ותתענג
בדשן נפשכם׃ למא
תתקלון כספכון בלא
למיכל ודלא תתכון יי
בלא למיסבע קבילו
קבלא למימרי ואכלו

למים ה̇ דגש̇ וסימ̇ ויצמא שם העם למים · רפאתי למים האלה · הוי כל צמא לכו · ואדיריהם שלחו צעיריהם · לא רעב ללחם ולא ··
בלוא ו̇ מלא̇ וסימ̇ הוי כל צמא לכו למים · ב̇ בו · למה תשקלו כסף בלוא לחם · ב̇ בו · ההסיר גוי אלהים והמה · ישד הדבש בלוא לחש ··
למודי ב̇ וסימ̇ גם אתם תוכלו להיטיב · וכל בניך למודי יי̇ ·· לא ימוש ב̇ וסימ̇ ספר התורה הזה · וחסדי מאתך לא ימוש ··

ולקדוש ג̇ וסימ̇ ולקדוש ישראל כי פארך · הן גוי לא תדע תקרא · כי ל̇ ג̇ מצבור · וחד לקדוש יי̇ מכבד · · · דרשו יי̇ ג̇ וסימנ̇
דרשו יי̇ בהמצאו · דרשו יי̇ ועזו · ודברו · · · ובחיי ג̇ וסימ̇ הבר גא העיר הזאת · ויאמר ירמיהו לא יתנו · הטו אזנכם ולכו אלי · ·

דטב ותיתפנק כדרז
כדהין נפשכון | הט
חטו אזנכם ולכו אלי
שמעו ותחי נפשכם
ואכרתה לכם ברית
עולם חסדי דוד הנ
הנאמנים | ארכינו יי
אודניכון וקבילו למ
למימרי בשמעו ות
ותתקיים נפשכון וח
ואיגזור לכון קים ע
עלם טבוות דויד
דמיהימנן | הן עד לו
לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאומים | הא
רב לעממיא מניתיה
מלך ושליט על כל
עממיא | הן גוי לא
תדע תקרא וגוי לא
ידעוך אליך ירוצו יו
למען יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי
פארך | הא עם דלא
תידע יפלחונך ועם
דלא ידעוך ירחטון
לאסקא לך מיקרן
בדיל יי̇ אלהך ולקדו
ולקדישא דישראל
ארי שבחך |
דרשו יהוה |
בהמצאו קראהו
בהיותו קרוב | תבעו
דחלתא דיי̇ עד דאי
דאתון חיין בעו מן
קדמוהי עד דאתון |

קדימיין | יעזב רשע
דרכו ואיש און מחו
מחשבתיו וישב יו
אל יהוה וירחמהו
ואל אלהינו כי ירבה
לסלוח | ישבק רשי
רשיעא אורחיה ד
דרשיעא וגבר אנס
עשתונותוהי ויתוב
לפולחנא דיי̇ וירחם
עלוהי ולדחלתא די
דאלהנא ארי מסגי ד
לסלחא | כי לא מחז
מחשבתי מחשבתיכם
ולא דרכיכם דרכי נא
נאם יהוה | ארי כמא
לא כמחשבתי מחשי
מחשבתכון ולא אי
אורחתכון תקנא כא
כאורחת טובי אמיר
יי̇ | כי גבהו שמים מז
מארץ כן גבהו דרכי
מדרכיכם ומחשבתי
ממחשבתיכם | ארי
כמא דרמין שמיא
מן ארעא כן תקנן יו
אורחתי מאורחתכון
ומחשבתי ממחשבי
ממחשבתכון | כי כא
כי כאשר ירד הגשם
והשלג מן השמים
ושמה לא ישוב כי
אם הרוה את הארץ
והולידה והצמיחה
ונתן זרע לזרע ולחם

לאכל | ארי כמא דנ
דנחית מיטרא ותלגא
מן שמיא ולתמן לא
איפשר ליה דיתוב יו
אילהין מרוי ית א
ית ארעא ומרבי לה
ומעדיה ויהב בר
ורעא במיסת לזרע
ולחמא במיסת לאי
לאכיל | כן יהיה דברי
אשר יצא מפי לא
ישוב אלי ריקם כי ו
אם עשה את אשר
חפצתי והצליח את
אשר שלחתיו | כן
חרי פיתגם טובי דנ
דנפיק מן קדמי לא
איפשר דיתוב לקדו
לקדמי ריקן אילהין
עביד ית דרעינא וו
ומצלח לדישלחנא
ליה | כי בשמחה
תצאו ובשלום תוב
תובלון ההרים והגי
והגבעות יפצחו לפו
לפניכם רנה וכל עצי
השדה ימחאו כף |
ארי בחידוא תיפקון
מביני עממיא ובשו
ובשלמא תיתובלון
לארעכון טוריא ורו
ורמתא יבועון קדמ
קדמיכון תושבחתא
וכל אילני חקלא יו
ישבחון בענפיהון | |

וישב ט̇ וסימ̇ ויאמר יי̇ אל משה קח · ודברו השטרים אל העם · מי האיש אשר ארש · ויספו השטרים לדבר אל · שלחו את ארון
וידפו עליו פרני פלשתים · וישלח אליו אלישע מלאך · יעזב רשע דרכו ואיש · עתה עשר לבבי לכרות ברית · עתה אל תקשו ערפכם ·
וילכו הרצים באגרות · וישב העפר על הארץ · ובני יתגרו ויספו · וישב ארצו ברכוש · · · לאורכים ב̇ חד בליש̇ הן שרי הקשיבו אלי · ·

כה אמר יי ד׳ בטע בספ׳ וסימ׳ הנם נטכריתם ולא · הנותן בים דרך · שמרו משפט ועשו צדקה · השמים כסאי והארץ הדם רגלי ·
ותחת ה׳ בספ׳ וסימ׳ והיה תחת בשם גמיך יהיה · ב׳ בו · ותחת הרוגים יפלו · ותחת כבודו יקד · ותחת הסרפד יעלה · תחת הנחשת אביא · ג׳ בו ·

תחת הנעצוץ יעלה
ברוש ותחת הסרפד
יעלה הדס והיה ליי
ליהוה לשם לאות
עולם לא יכרת׃ חלף
רשיעיא יתקיימון
צדיקיא וחלף חייביא
יתקיימון דחלי חט
חטאה ויהי קדם יי
לשום טוב עלם דלא
יפסוק׃

נו
כה אמר יהוה
שמרו משפט ועשו
צדקה כי קרובה ישו
ישועתי לבוא וצדקתי
להגלות׃ כדנן אמר
יי טרו דינא ועבידו
צדקתא ארי קריבא
פורקני למיתי וזכו
וזכותי לאיתגלאה׃
אשרי אנוש יעשה
זאת ובן אדם יחזיק
בה שמר שבת מחל
מחללו ושמר ידו
מעשות כל רע׃ טובי
אינשא דיעביד דא
ובר אינשא דיתקף
בה נטר שבתא מאח
מאחלותיה ונטר ידי
ידוהי מלמעבד כל
ביש׃ ואל יאמר בן
הנכר הנלוה אל יהוה
לאמר הבדל יבדילני
יהוה מעל עמו ואל
יאמר הסריס הן אני

עץ יבש׃ ולא יימר
בר עממין דמיתוסף
על עמיה דיי למימ
אפרשא יפרשינני
יי מעל עמיה ולא
יאמר סריסאה הא
אנא חשיב כאע
יביש׃
כי כה אמר יהוה לסר
לסריסים אשר ישמ
ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי׃
ארי כדנן אמר יי לס
לסריסיא דנטרון ית
יומי שביא דילי ומ
ומיתרען בדיר צבינא
ומתקפין בקימי׃ ונת
ונתתי להם בביתי ובח
ובחומתי יד ושם טוב
מבנים ומבנות שם ע
עולם אתן לו אשר
לא יכרת׃ ואיתן להון
בבית מקדשא ובאר
ובארע בית מקדשי
שכינתי אתר ושום
דטב מבנין ומבנן
שום עלם איתין להון
דלא יפסוק׃
ובני הנכר
הנלוים על יהוה לש
לשרתו ולאהבה את
שם יהוה להיות לו
לעבדים כל שמר
שבת מחללו ומחז

ומחזיקים בבריתי׃ ובני
ובני עממיא דמיתו
דמיתוספון על עמיה
דיי לשמשותיה ולמ
ולמירחם ית שמא
דיי למיהוי ליה לעב
לעבדין כל דינטר ש
שבתא מאחלותיה
ודמתקפין בקימי׃ והב
והביאותים אל הר קדשי
ושמחתים בבית תפ
תפלתי עולתיהם וזב
וזבחיהם לרצון על
מזבחי כי ביתי בית
תפלה יקרא לכל ה
העמים׃ ואיתינון ל
לטורא דקודשי ואח
ואחדינון בבית צלות
עלוותהון ונכסת
קודשיהון יתסקון
לרעוא על מדבח
ארי בית מקדשי בית
צלו יתקרי לכל עם
עממיא׃ נאם אדני
יהוה מקבץ נדחי יש
ישראל עוד אקבץ ע
עליו׃ אמר יי אלהים
דעתיד לכנשא מב
מבדרי ישראל עוד
איקריב גלוותהון
לכנשא יתהון׃ כל
חיתו שדי אתיו ל
לאכל כל חיתו ביער׃
כל מלכי עממיא דכ
דמיתכנשין לעקא

יקרא ב׳א וסימ׳ יקרא אשה · שמך אברם · יעקב · כי ביצחק · ארץ רפאים · כי יקרא זה · יגמר · לא לנבלה היום יקרא · רק יקרא שמך ·
לא תחזה אתם בקנרית · ולא יקרא עוד לנבל נדיב · אשר יקרא עליו פלא · בית תפלה · ודרך הקדש יקרא לה · אלהי כל הארץ · ולך יקרא · למקום
הזה · יתפיגי בה · לחכם לב יקרא · אל החצר הפנימית · עיר הצדק · אילי הצדק · אולי יקרה יי לקראתי · בתרי בת׳ ה׳ ... אתיד ל׳ רהו ·

[illegible]

ליה ירושלם בגויה
יתרמון יהון ולכל
לחיות ברא תיסבעו
מינהון חיות חורשא
צפיו
עורים כלם לא ידעו
כולם כלבים אלמים
ולא יוכלו לנבח הזים
שכבים אהבי לנום
סכואיהון סמן וכולה
ומוליהון לא ידעין מי
מידעם כולהון גבר
לקביל אורחיהון יזל
יזלון כלבין חרשין ל
לא יכלין למינבח
נימון שכבין רחמין ל
למידמך והכלבים עזי
נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו
הבין כלם לדרכם פנו
איש לבצעו מקצהו
וכלביא תקיפי נפשן
לא ידעין למיסבע ו
ואינון מבאשין לא
ידעין לאיסתכלא כל
כולהון גבר לקביל
אורחיהון יזלון גבר
לבזיזו ממוניה רישי
דישראל אתיו אקחה
יין ונסבאה שכר והי
והיה כזה יום מחר
גדול יתר מאד אמר
אמרין איתו ניסב ח
חמר ונתרוי מן ע
עתיק ותהי שירותא

דמיחר טבא מיריוז
מא דין רבא סגיאה
לחדא הצדיק אבד נז
ואין איש שם על לב
ואנשי חסד נאספים
ואין מבין כי מפני
הרעה נאסף הצדיק
צדיקיא איתין ולית
אנש דמשוי בחלתי
על לב וגברי גמלי חס
חסדא מתכנשין ול
ולא מסתכלין ארי
מן קדם בישתא ד
דעתידא למיתי מית
מתכנשין צדיקיא
יבא שלום ינוחו על
משכבותם הולך נכחו
יהכון שלם ינוחון ע
על אתר בית משכבי
משכבהון עבדי ארח
אוריתיה

ואתם קרבו
הנה בני עננה זרע
מנאף ותזנה ואתון
איתקריבו הלכא עם
דרא דעובדיהון ביש
בישין דמיניבכת קו
קודשא מרעבתהון
ואינון מנאפין ומזנין
על מי תתענגו ועל
מי תרחיבו פה תאר
תאריכו לשון הלוא
אתם ילדי פשע זרע
שקר על מאן מתא
מתפנקין וקדם מן

תיפתחון פומכון תי
תיסגון למללא רברב
רברבן הלא אתון ולי
גלדי מרוד זרעא ע
שיקרא הנחמים בא
באלים תחת כל עץ
רענן שחטי הילדים
בנחלים תחת סעיפי
הסלעים תפלחון ית
לטעותא תחות כל
אילן עבות בכפרי ע
עקיא בנחליא תחות
שקיפי כיפיא בחלקי
בחלקי נחל חלקך
הם הם גורלך גם להם
שפכת נסך העלית
מנחה העל אלה א
אנחם בשעיעת כ
בית נחלא חולקיך
את תמן אינון עדבך
את להון נסיבת ניכ
ניכסין אסיקת קורב
קורבנין העל אילין
יתיב מימרי על הר
גבוה ונשא שמת
משכבך גם שם עלית
לזבוח זבח על טור
רם ומנטל שוית ית
אתר בית מישרך י
את להתמן סליקת
לדבחא דבח ואחר
הדלת והמזוזה שם
שמת זכרונך כי מא
מאתי גלית ותעלי
הרחבת משכבך והז

[illegible]

נואש ד̇ וסימ̇ ברב דרכך יגעת לא אמרת ׃ ותאמרי נואש ׃ ואמרו נואש ׃ הלהוכח מלין תחשבו ׃ וחד ונואש ממני שאול ׃׃׃ ואת
מי ד̇ וסימ̇ את מי עשקתי ואת מי רצותי ׃ ואת מי דאגת ותיראי ׃ ואת מי יבין שמועה ׃ תנ̇ דפס̇ ׃ ואת מי אין כמו אלה ׃׃׃

ותכרת לך מהם אהב
אהבת משכבם יד
חזית ׃ ואחורי דשא
ומזוזא שוית דוכרן
טעותיך חזית דמיא
לאיתתא דרחימא
על בעלה וטעת בתר
נוכראין אפתית אית
איתרבית מישרך
וגזרת לך מינהון קו
קים רחימת בית מי
משכבהון אתר כח
בחרת ׃ ותשרי למלך
בשמן ותרבי רקחיך
ותשלחי ציריך עד
מרחוק ותשפילי
עד שאול ׃ כד עבדית
לית אוריתא אצלחת
במלכותא וכד אסגית
לך עובדין טבין סגיז
סגיאת משריתך וש
ושלחת איזגדך עד
מרחיק ואמאיכת
תקיפי עממיא עד
לשאול ׃ ברב דרכך יג
יגעת לא אמרת נוא
נואש חית ידך מצאת
על כן לא חלית ׃ בסו
בסגיאת אורחתיך
לאית לא אמרת
למיתב נכסין סגיאין
אסגית על כן לא סו
סברת למתב ׃ ואת
דאגת ותיראי כי תכז
תכזבי ואותי לא זכרת

ולא שמת על לבך ז
הלא אני מחשה
ומעלם ואותי לא ת
תיראי ׃ וית מן יצפת
וקדם מן דחלת ארי
אסגית למללא כדו
כדבין ופולחני לא
אידכרת לא שוית
דחלתי על ליבך הלא
אנא יהבית ליך ארי
ארכא מן עלמא דא
דאם תתובון לאוריתא
ולקדמי לא תבת ׃ א
אני אגיד צדקתך וא
ואת מעשיך ולא יוז
יועילוך ׃ אנא חויתי
לך עובדין טבין דא
דאיתון זכוון ליך ואו
ואת אסגיאת ליך עו
עובדין בישין דלא
יהנון לך ׃ בזעקך יצ
יצילך קבוציך ואת
כלם ישא רוח יקח
הבל והחוסה בי ינח
ינחל ארץ ויירש הר
קדשי ׃ אצוחי כען ׃
אם יפרקונך עובדין
שקריך דהוית מיתו
מיתעסקא בהון מן
מינקותיך יתכולהון
יטול רוחא יהון לה
ללמיא ודרחצין על
מימרי יחסנין ארעא
וירתון טורא דקודשי ׃
ואמר

סלו סלו פנו דרך
הרימו מכשול מדרך
עמי ׃ ויימר אליפו יז
ואזהרו אפנו לב עם
עמיא לאורח תקנא
סליקו תקלת רשיע
מאורח כנישתא
דעמי ׃
כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו
מרום וקדוש אשכון
ואת דכא ושפל רוח
להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים ׃
ארי כדנן אמר רמא
ומנטלא דשרי בע
בשמיא קדיש שמיה
מרומא שרי וקדישא
שכינתיה אמיר לכפי
למיפרק לתבירי ליו
ליבא ולמסבי רוחא
לקימא רוח מכיכין ׃
ולמיסער לב תבירין ׃
כי לא לעולם אריב
ולא לנצח אקצוף
כי רוח מלפני יעטף
ונשמות אני עשיתי ׃
ארי לא לעלמא אית
איתפרע בדין ולא
לאפרש יהי רוגזי אר
ארי רוחי מיתיא
אנא עתיד לאתבא
ונשמתא אנא עבדית ׃
בעון בצעו קצפתי
קצפתי ואכהו הסתר

ומעולם ג̇ ב̇ מלא̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ לא שמעו ולא האזינו ׃ ומעולם ועד עולם אתה ׃ הלא אני מחשה ומעלם ׃ בתר̇ חס̇ ׃׃ דכא
ג̇ וסימ̇ פצוע דכא וכרות שפכה ׃ ואת דכא ושפל רוח ׃ תשוב אנוש עד דכא ׃ אנ̇ך ׃׃ ושפל ג̇ וסימ̇ ואת דכא ושפל רוח ׃
ושפל רוח יתמך כבוד ׃ נגזרות על עירין פתגמא ׃׃ ולהחיות ג̇ וסימ̇ וישלחני אלהים לפניכם ׃ ויהי בקרא מלך ׃ כי כה אמר רם ׃׃

ואשלם ג̇ וסימ׳ אלכה נא ואשלם את נדרי · ואשלם נחמים · מי הקדימני ואשלם · · · כים ד̇ וסימ׳ והרשעים כים נגרש · קולם
כים נהמיה · וחברו · כי גדול כים שברך · · · הרם ג̇ ב מלר׳ וא׳ מלע׳ וסימ׳ ואתה הרם את מטך · כשופר הרם קולך · ויאמר הרם לך · כתר מלע׳

ואקציפית והלך שובב
בדרך לבו׃ בחובי מיז
ממונהון דאנסו הוה
רוגזי עליהון ואלקה
ואלקיתינון סליקית
שכינתי מינהון וטלי
וטלטילתינון בדרית
גלותהון על דטעו
בתר הרהור לבהון׃
דרכיו ראיתי וארפא
וארפאהו ואנחהו
ואשלם נחומים לו
ולאבליו׃ אורח תוב
תיובתהון גליא קדמי
ואשבוק להון וארחם
עליהון׃ ואשלם תנח
תנחומין להון ולידו
ולדמיתאבלין עליהון׃
בורא נוב שפתים
שלום שלום לרחוק
ולקרוב אמר יהוה ו
ורפאתיו׃ דברא ניבי
ממלל ספוון בפום
כל אינשא אמר נביו
שלמא יתעביד להד
לתביא דתבו לאוריתא
קריב אנא אמר יי וא
ואשבוק להון׃ והרו
והרשעים כים נגרש
כי השקט לא יוכל
ויגרשו מימיו רפש
וטיט׃ ורשיעיא כמי
כימא דטריד דבעי יז
למינח ולא יכיל ועני
ועבדין מוהי סין וטין׃ (margin: לצדיקיא דנטרו אוריתי מלקדמין ושלמא יתעביד)

אין שלום אמר אלה
אלהי לרשעים׃ לית
שלמא אמר אלהי
לרשיעיא׃

נח

קרא בגרון
אל תחשך כשופר
הרם קולך והגד לע
לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם׃ נביא
אכלי בגרונך לא תמ
תמנע כקל שופרא
ארם קלך וחוי לעמי
מרדיהון ולבית יעק
חוביהון׃ ואותי יום יום
ידרשון ודעת דרכי
יחפצון כגוי אשר
צדקה עשה ומשפט
אלהיו לא עזב ישאו
ישאלוני משפטי צד
צדק קרבת אלהים
יחפצון׃ וקדמי יום
יום אולפן תבעין כאי
כאילו למידע אורחן
דתקנן קדמי יבען כע
כעמא דזכו עבדין ומ
ומדינין אלהיה לא יתי
יתרחק שאלין מן ק
קדמי דין כאילו לאו
לאיתקרבא דחלתא דין יבען׃ ל
לדחלתא דין יבען׃ ו
למה צמנו ולא ראית
ענינו נפשנו ולא
תדע הן ביום צמכם
תמצאו חפץ וכל
עצביכם תנגשו׃ למה

אנחנא צימין וקדמך
גלי מסגפין נפשתנא
וקדמך ידע נביא יי
אימר להון הא ביום
תעניתכון אתון תבעין
צורכיכון וכל תקילי
תקילתכון אתון מקר
מקרבין׃ הן לריב ומצה
ומצה תצומו ולהכו
ולהכות באגרף רשע
ולא תצומו כיום לה
להשמיע במרום קו
קולכם׃ למיה הא לה
לתחרו ולמצו אתון
צימין ולמימחי בכו
בכורמיזא דרשיעא
לא תיתעשון תעניתך
כאילין לא שמיעת
במרומא קלכון׃ הכי
הכזה יהיה צום אב
אבחרהו יום ענות
אדם נפשו הלכוף כא
כאגמון ראשו ושק
ואפר יציע הלזה תק
תקרא צום ויום רצון
ליהוה׃ הכדא היא
תעניתא דרעינא ביה
יומא דיתסגיה אינש
נפשיה כפית רישיה
כאגמון כפית על סקא
וקיטמא באית הלה
הלהדא אתון קרן תי
תענו ויומא דרעוא
ביה מן קדם יי׃ הלא
זה צום אבחרהו

רשע ט̇ז וסימ׳ מרשעים יצא רשע · ולהכות באגרוף רשע · פתח הריצבות רשע · וחמס דם למיטה רשע · האזנה במאזני רשע · חרסתם
רשע · עלוהי קיצהם · עוד האיש בית רשע · כי לא יחפץ רשע · אהבת יצרך ותשנא רשע · כי לחמו לחם רשע · ותועבת שפתי רשע · לא יחי
עלו אוצרות רשע · ותועבת מלכים · וללכת עם אנשי רשע · מדור באהלי רשע · ולדעת רשע כסל · ולא ימלט את בעליו · · ·

ערם ד̇ חס וסימ׳ ויפל ערם כל היום · כי תראה ערם וכסיתו · ויאמר ערם יצאתי מבטן אמי · ב̇ בן · וזרח ג̇ וסימ׳ וזרח
משעיר למו · וזרח בחשך אורך · וזרח השמש ובא השמש · אתך יי · כי פי יי דבר ג̇ ובספר · ואם תמאנו · ונגלה כבוד · אז תתענג ·

פתח חרצבות רשע
התר אגדות מוטה
ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו ׃ הז
הלא דא היא תעניתא
דאתרעינא בה פרוקו כז
כנשת רשעא שרו
קיטרי כתבי דין מז
מסטי ופטרו דהוו א
אניסין בני חורין וכל
דין מסטי תסלקון ׃
הלא פרס לרעב לז
לחמך ועניים מרודים
תביא בית כי תראה
ערם וכסיתו ומבשרך
אל תתעלם ׃ הלא תז
תפרניס לכפנא מלח
מלחמך וחשיכין מ
מטלטלין תעיל לגו
ביתא ארי תחזי עז
ערטילאה ותכסיניה
ומיקרב בסרך לא תז
תכבוש עינך ׃ אז יבק
יבקע כשחר אורך
וארכתך מהרה תצמ
תצמח והלך לפניך
צדקך כבוד יהוה
יאספך ׃ בכין איתגלי
כשפרפרא נהורך ויז
ואסות מחתך בפריע
תיסק ויהכון קדמך
זכותך ביקר מן קדם
יי תתכניש ׃ אז תקרא
ויהוה יענה תשוע וז
ויאמר הנני אם תסיר

מתוכך מוטה שלח
אצבע ודבר און ׃ בכן
תצלי ויי קביל צלותך
תבעי מן קדמוהי וז
ויעביד בעותך אם
תעדי מבינך אסטיות
דין מירמן באצבע ז
ומלמללא מילין ד
דאונס ׃ ותפק לרעב
נפשך ונפש נענה
תשביע וזרח בחשך
אורך ואפלתך כצה
כצהרים ׃ ותיתפרנ
קדם כפנא נפשך ונז
ונפש מסגפא תיסבע
וידנח בחשוכא נהו
נהורך וקבלא יהי
כסיהרא ׃ ונחך יהוה
תמיד והשביע כצ
בצחצחות נפשך וז
ועצמתיך יחליץ וז
והיית כגן רוה ומו
וכמוצא מים אשר
לא יכזבו מימיו ׃ ויד
וידברינך יי תדירא
ויסבע בשני בצורתא
נפשך וגופך ייחי כז
בחיי עלמא ותהי כ
נפשך מליא תפנוקי
כגינא שקיא דמורא
וכמבוע דמיין דלא
פסקן מוהי ׃ ובנו ממך
חרבות עולם מוסדי
דור ודור תקומם וק
וקורא לך גדר פרץ

משובב נתיבות לש
לשבת ׃ ויבנון מינך
חרבת עלם יסודי דר
ודר תקומם ויקרון ז
לך מקיים אורחא
דתקנא מתיב רשיע
רשיעיא לאוריתא ׃
אם תשיב משבת
רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת
לשבת ענג לקדוש
יהוה מכבד וכבדתו
מעשות דרכיך ממ
ממצוא חפצך ודבר
דבר ׃ בכין אם תתיב
משבתא רגלך למ
למעבד צורכך ביומ
ביומא דקודשי ותז
ותקרי לשבתא כתז
בתפנוקין לקודשא
דיי תיקר להוקר
קדמוהי מלמיעבד
אורחך מלספקא צז
צורכך ומלמללא
מילין דאונס ׃ אז ת
תתענג על יהוה והז
והרכבתיך על במותי
ארץ והאכלתיך נח
נחלת יעקב אביך כי
פי יהוה דבר ׃ בכין ת
תתפנק קדם יי ויש
וישרינך על תוקפי
ארעא ויוכלינך פירי
אחסנת יעקב אבוך
ארי במימרא דיי גז

ודבר י̇א וסימ׳ ועתה קום צא · ומלאך יי̇ דובר · ויהי המה הולכים ודבר · אז תקרא ויי̇ יענה · אז תשוב משבת רגלך · ארץ ב̇
דורא ב צדון דאין נשפט · ברוח על ההר ודבר · ועתה יען עשותכם · מן שלש עשרה שנה · יהוקים את דברי · ודבר אליהם
בה אמר · ויש עפרון · ועל הר כי נגד ירדת ודבר עמם · · · במתי ג̇ וסימ׳ ירכבהו על במתי ארץ · והרכבתיך על במתי · דרך על במתי ארץ ·

נשפט ה וסימ׳ אין קורא בצדק · כי באש יי נשפט · בא שאון הנבי נשפט אותך · איש חכם נשפט · את איש אויל נשפט ·
לרע ז וסימ׳ לא יבקר · הוי האמרים · רגליהם לרע ירוצו · כי רגליהם לרע · כי היום דברי יעצבו · כי לא תהיה · מרשכיל יצדיק לבות ·

גזיר בין׃
נט חן לא קצרה
יד־יהוה מהושיע יי
ולא־כבדה אזנו משמ
משמוע׃ הא לא מז
מקפידות ידמן מן קו
קדם יי לית אתון מתי
מתפרקין ולא מיריד
מיריקיר קדמוהי מ
מלמישמע לא מקב
מתקביל צלותכון׃ כי
אם עונתיכם היו בד
מבדילים ביניכם לבין
אלהיכם וחטאתיכם
הסתירו פנים מכם מ
משמוע׃ ארי אילהין
חוביכון הוו מפרשין
ביניכון לבין אלהכון ו
וחטאיכון גרמו לסל
לסלקא אפי שכינתא
מינכון מלקבלא צ
צלותכון׃ כי כפיכם נג
נגאלו בדם ואצבעתי
ואצבעותיכם בעון ש
שפתותיכם דברו שקר
לשונכם עולה תהגה׃
ארי ידיכון שותפין כ
בדם זכי ואצבעתכון
בחובין ספותתכון מ
ממללין שקר לישני
לשנכון ניכלין מחשב
מחשיב׃ אין קורא
בצדק ואין נשפט בא
באמונה בטוח על
תהו ודבר שוא הרה

עמל והוליד און׃ ל
לית דמיצלי בקשוט
ולית דמיתדן בהימ
בהימנותא מתרחצין
על למא וממללין ש
שקר מרחן ומפקין
מליבהון מילין דאנס׃
ביצי צפעוני בקעו וק
וקורי עכביש יארגו
האכל מביציהם ימ
ימות והזורה תבקע
אפעה׃ קוריהם לא
יהיו לבגד ולא יתכ
יתכסו במעשיהם
מעשיהם מעשי
און ופעל חמס בכ
בכפיהם׃ הא כביעי
חיון חוורמנון מפי
מפירתין וכקורין ד
דעכביתא מחין דמן
דאכיל מביעיהון מ
מאית ומשחנן ומב
ומפקן חיון חורמנין
מפירתיהא כקורין ד
דעכביתא דלא כש
כשרין לאיתכסאה
בין לית הנאה בעובד
בעובדיהון דרשיעא
עובדיהון עובדי אונ
דאונס ולאות שקר
בידיהון׃ רגליהם לרע
לרע ירצו וימהרו
לשפך דם נקי מחשב
מחשבתיהם מחשב
מחשבות און שד

במסלותם׃ ריגליהון
למיעבד דביש רהט
רהטן ומוחין למיש
למישפך דם זכאי ע
עישתוניהון עשת
עשתונבר אונס ב
בזא ותברא בכבש
בכבישתיהון׃ דרך
שלום לא ידעו ואין
משפט במעגלותם
נתיבותיהם עקשו ל
להם כל דרך בה
לא ידע שלום׃ אור
אורח שלמא לא
ידעין ולית דינא ב
בימהכון שביליהון
עקימו להון כל
דדריך בהון לא ידע
שלמא׃ על כן רחק
משפט ממנו ולא
תשיגנו צדקה נקוה
לאור והנה חשך
לנגהות באפלות
נהלך׃ על כין איתר
איתרחק דינא מיננ
ולא מערען לנא
זכון ספרנא לנהור
והא חשוך לנהור
כיד בקבלא אנחנא
מהלכין׃ נגששה
כעורים קיר וכאין ע
עינים נגששה כשלנו
כשלנו בצהרים כנש
כנשף באשמנים כמ
כמתים׃ נמשמש כ

מעשי יא כת׳ ו וסימ׳ קוריהם לא יהיו לבגד · והבדתי משפטי אותם · להכעיסני · תחת אשר עזבוני · דרכה · תמשילהו במעשי
ידיך · כי שמחתני יי בפעליך · המה ראו מעשי יי · גדולים מעשי יי · מעשי ידיו אמת · לא אמות כי אחיה ואספר · יי יצרי בעדי
מבדלים ב חס׳ בליש׳ וסימ׳ ואבדל אתכם מן העמים · כי עונתיכם היו מבדלים · והשאותינו ב׳ מל׳ כי רבו פשעינו · ותבואתיה

הגה ג̇ א בת ה וב בת ו וסימ׳ וכיונים הגה נהגה · והגו כיונים מכסת · הגו רשע לפני מלך · בבתי כתב ו ... וסר מרע ה̇ וסי׳
ותהי האמת נעדרת · חכם ירא וסר מרע · איש היה בארץ עוץ · השמת לבך על עבדי איוב · וחבדו ... ובפס׳ ל וחס׳ ...

כיסמין בותלין וכדלית
להון עינין נמשמשא
איתקלנא בטיהרא
כמא דמיתקלין בקבל
בקבלא איתאחר באה
באפנא כמא דאחידן
קבריא באפי מיתיא
נהמה כדבים כלנו
וכיונים הגה נהגה
נקוה למשפט ואין
לישועה רחקה ממנו
עמינא מן קדם בעלי
דבבנא ומתכנשין ע
עלנא כדובין כולנא
כיונין נהמא נהימנא
סברנא לדינא ולית
לפורקנא איתרחק
מיננא כי רבו פשעינו
נגדך וחטאותינו ענתה
בנו כי פשעינו אתנו
ועונתינו ידענום ארי
סגיאין חובנא לקיבל
לקיבלך וחטאנא ייי
אסהידו בנא ארי
חובנא גלן לנא ועוו
ועויתנא ידענא להון
פשע וכחש ביהוה
ונסוג מאחר אלהינו
דבר עשק וסרה הרו
הורו והגו מלב דברי
שקר מרדנא וכדבו
ובלבבנא במימרא דייי
ואיסתחרנא לאחרא
מתבר פולחנא דא
דאלהנא הורינא ממרד

ממללין שקר וסטיא
מלחן ומפקין מליבו
מלבהון פיתגמי שי
שקר והסג אחור
משפט וצדקה מרחו
מרחוק תעמד כי כש
כשלה ברחוב אמת
ונכוחה לא תוכל לבא
ואיסתחר לאחרא
דינא וזכותא מרחיק
קמית איתקילו כרחו
ברחובא עבדי קרבא
קושטא ועבדי הימנו
הימנותא לא יכלין
לאיתגלאה ותהי
האמת נעדרת וסר
מרע משתולל וירא
יהוה וירע בעיניו כי
אין משפט ותהי עז
עבדי קושטא מטמ
מטמרין ודסטן מן
ביש מתבזין וגלי
קדם ייי ובאיש קדמ
קדמוהי ארי לית
דינא וירא כי אין מ
איש וישתומם כי אין
מפגיע ותושע לו ז
זרועו וצדקתו היא
סמכתהו וגלי קדמוה
ולית גבר דליה עובדין
טבין וידיע קדמוהי
ולית אינש דיקום
ויבעי עליהון ופרקו
ופרקינון בדרע תקו
תוקפיה ובמימר רעו

רעותיה סעדינון וילב
וילבש צדקה כשרין
וכובע ישועה בראשו
וילבש בגדי נקם תלב
תלבשת ויעט כמעיל
קנאה ויתגלי למעבד
זכון לעמיה ופורקן
יהי במימריה לדחל
לדחלוהי למעבד לה
לאיתפרעא בתקוף
מסנאי עמיה ויתיב
קמא לבעלי דבבוהי
כעל גמולות כעל יש
ישלם חמה לצריו ג
גמול לאויביו לאיים
גמול ישלם מרי גמ
גמליא הוא גמליא
ישלים פורענותא
לסנאוהי גמולא לבו
לבעלי דבבוהי לנג
לנגוותא גמלא ישלם
וייראו ממערב את
שם יהוה וממזרח
שמש את כבודו כי י
יבא כנהר צר רוח יה
יהוה נססה בו ויד
וידחלון ממערבא
ית שמא דייי וממדנח
שימשא ית יקריה
ארי ייתון בישפע נה
נהר פרת מעיקין במ
במימרא דייי יתבזון
ובא לציון גואל
ולשבי פשע ביעקב
נאם יהוה ויתי לצי

ברחוב ד̇ וסימ׳ ויאמרו לא כי ברחוב נלין · רק ברחוב אל תלין · כי כשלה ברחוב אמת · ברחוב אבין מושבי ... ויעט ג̇ וסימ׳
ויעט העטה אל השלל לבדך את אדוניהו · ויעט בהם · ויעט כמעיל קנאה ... משתולל ב̇ א בת ס וא בת ש וסימ׳ עודך
משתולל בעמי לבלתי · ותהי האמת נעדרת וסר · בהר בת שיין ... כעל ג̇ וסימ׳ כעל גמולות כעל · ב בוי כעל אשר גמלנו ...

ישאו ז וסימ׳ וערות אחות אמך ואחות · ואיש אשר ישכב את דדתו · ואיש אשר יקח את אשת אחיו · ולבני קהת לא נתן כי
עבדת · שפעת גמלים תכסך · הלא אלה כלם עלין משל ישאו · כ׳ · ודברי ב וסימ׳ אשר שמתי בפיך · ודברי היו מוציאים לו ·

פריק ולאתבא מרד
מרודיא דבית יעקב
לאוריתא אמר יי׃
ואני זאת בריתי אתם
אמר יהוה רוחי אשר
אשר עליך ודברי יי
אשר שמתי בפיך לא
ימושו מפיך ומפי זרע
זרעך ומפי זרע זרעך
אמר יהוה מעתה
ועד עולם ׃ ואנא הא
קימי עמיהון אמר
יי רוחי דקודשי דע
דעלך ופיתגמי נבוא
נבואתי דשויתי בפ
בפומך לא יעדון מ
מפומך ומפום בנך
ומפום בני בנך אמר
יי מכען ועד עלמא׃

ס הפטרה

קומי
אורי כי בא אורך וכבו
וכבוד יהוה עליך זרח׃
קומי אנהרי ירושלם
ארי מטא זמן פורקנך
ויקרא דיי עלך יתגלי׃
כי הנה החשך יכסה
ארץ וערפל לאמים
ועליך יזרח יהוה וכ
וכבודו עליך יראה׃
ארי הא חשוכא חפי
ארעא וקבלא למלכו
למלכותא ובכיך ישרי
שכינתיה דיי ויקרי ע
עלך יתגלי׃ והלכו ג
גוים לאורך ומלכים

לנגה זרחך׃ ויהכון ע
עממיא לנהורך
ומלכיא לקביל זיו
זיהוריך׃ שאי סביב
עיניך וראי כלם נ
נקבצו באו לך בניך
מרחוק יבאו ובנתיך
על צד תאמנה׃ זקופי
ירושלם סחור סחור
עינך וחזי כל בני מ
עם גלותך דמתכנשי
ואתן לגויך בניך מרח
מרחיק ייתון ובנתך
על גיססין יתנסבן׃
אז תראי ונהרת ופ
ופחד ורחב לבבך כי
יהפך עליך המון ים
חיל גוים יבאו לך׃ ט
בכין תיחזין ותינהרין
ותתבהלין ויפתי לבך
ברהלת חיטאין ארי
איתהפך ליך עותר
מערבא ניכסי עממי
יתעלון לגויך׃ שפעת
גמלים תכסך בכרי
מדין ועיפה כלם מש
משבא יבאו זהב ול
ולבונה ישאו ותהלות
יהוה יבשרו׃ שירת
ערבאי תיחפי סיאנך
הגני מדין וחולך כו
כולהון משבא ייתון ד
דהב ולבונה יתון טע
טעינין ודאתן עמיהון
בתושבחתא דיי יהון

מיתשתעו׃ כל צאן ק
קדר יקבצו לך אילי
נביות ישרתונך יעלו
על רצון מזבחי ובית
תפארתי אפאר׃ כל
ען ערבאי יתכנשון ל
לגויך ואיכרי נבט
ישמשונך יתסקון ל
לרעוא על מדבחי וב
ובית תושבחתי איתי
אשבח׃ מי אלה
כעב תעופינה וכיונים
על ארבתיהם׃ מאן
אילין דאתן בגלי כ
כעננין קלילין ולא
לא איתעכבא גלותהא
דישראל ואתין לארע
לארעהון הא כיונין
דתיבן לגו שובכיהון׃
כי לי איים יקוו ואנ
ואניות תרשיש בר
בראשנה להביא בניך
מרחוק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אל
אלהיך ולקדוש ישר
ישראל כי פארך׃ יי
ארי למימרי נגוון ני
יסברון ונחתי ספינ
ימא אירא פרכא
קילעהא בקדמיתא
לאיתאה בנך מרחיק
בספהון ודהבהון ע
עמיהון לשמא דיי
אלהך ולקדישא דיש
דישראל ארי שבחך׃

שאי ח וסימ׳ קומי שאי את הנער · ויאמר שאי בנך · שאי עיניך על שפים וראי · גם את שאי כלמתך אשר גללתי · גם את שאי
זמתך ותזנותיך · שאי סביב עיניך וראי · קומי רני בלילה לראש · וב ושאי זהם את נשי ושאי כלמתך · ושאי על שפים · על אהיך
ו בגב וסימ׳ כי לי איים · הלא זאת · תיסדך רעתך · אך דעי עונך · והרא איבתי · בדדך גבור · וכל סוף פס דכו בפא ונשעתים מעל אדמתם ·

ומקדש ג וסימן ומקום רגלי אכבד ומקום משכן כבודך ומקום היצדק שמה הרשע ׃ ברוש ו בת כן בליש וסימן עצבי רוש
אשכלות מררת ׃ אתן במדבר ׃ תחת הנעצוץ יעלה ברוש ׃ כבוד הלבנון יבאו ׃ יהלל ברוש ׃ אפרים מה לי אות לעצבים ׃ שחוח ל ׃

ובנו בני נכר חומתיך
ומלכיהם ישרתונך
כי בקצפי הכיתיך וב
רצוני רחמתיך ׃ וי
ויבנון בני עממיא ש
שוריך ומלכיהון ישמ
ישמשונך ארי ברוג
ברוגזי אלקיתיך וב
וברעותי אנא רחים ע
עלך ׃ ופתחו שעריך
תמיד יומם ולילה
לא יסגרו להביא א
אליך חיל גוים ומלכ
ומלכיהם נהוגים ׃ ויתפ
ויתפתחון תרעך תדיר
יממם ולילי לא יתא
יתאחדון לאעלא
לגויך ניכסי עממיא
ומלכיהון זקיקין ׃ כי
והממלכה אשר לא
אשר לא יעבדוך יא
יאבדו והגוים חרב
יחרבו ׃ ארי עם ומלכ
דלא יפלחונך ירוש
ירושלם ייבדון ועמ
ועממיא אישתרצא
ישתיצון ׃ כבוד הלב
הלבנון אליך יבוא
ברוש תדהר ותאשור
יחדו לפאר מקום מ
מקדשי ומקום רגלי
אכבד ׃ יקר ליבנן לג
לגויך ניכסי עממיא
יתעל ברון מורנין ו
ואשפרעין בחדא לש

לשבחא אתר בית מ
מקדשי ואתר בית א
אשריותה שכינתי אי
איקר ׃ והלכו אליך
שחוח בני מעניך וה
והשתחוו על כפות
רגליך כל מנאציך וק
וקראו לך עיר יהוה
ציון קדוש ישראל ׃
ויהכון לגויך כפיפין
בני משעבדך וישתב
וישתטחון למינער
מינך על פרסת ריגלך
כל דהוו מרגזין ליך
ויקרון ליך קרתא דיי
ציון דאיתרעי בה
קדישא דישראל ׃ תח
תחת היותך עזובה
ושנואה ואין עובר
ושמתיך לגאון עולם
משוש דור ודור ׃ חח
חלף דהוית שביקא
ומטלטלא ולית דעדי
ואשוינך ליקר עלם
בית חדו דר ודר ׃ ויניקת
חלב גוים ושד מלכים
תינקי וידעת כי אני
יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב ׃ ותיסבעון
ניכסי עממיא ומביזת
מלכיהון תתפנקון וח
ותדעון ארי פרקין וח
ומשיזבך תקיפא דח
דיעקב ׃ תחת הנחשת
אביא זהב ותחת הברז

ברזל אביא כסף ותח
ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל
ושמתי פקודתך שלום
שלום ונגשיך צדקה ׃
חלף נחשא דבזו מינ
מינך ירושלם איתי
דהבא וחלף ברזלא
איתי כספא וחלף א
אעיא נחשא וחלף
אבנא ברזלא ואשוי
פרנסך שלם ושלטנך
בזכו ׃ לא ישמע עוד
חמס בארצך שוד
ושבר בגבוליך וקראת
ישועה חומתיך וש
ושעריך תהלה ׃ לא
ישתמע עוד חטופא
בארעיך ביזא ותברא
בתחומיך ויערעון ז
פורקן על שוריך ועל
תרעך יהון משבחין ׃
לא יהיה עוד השמש
לאור יומם ולנגה
הירח לא יאיר לך וה
והיה לך יהוה לאור
עולם ואלהיך לתפא
לתפארתך ׃ לא תיב
תיברכון עוד לניהור
שימשא ביממא ו
ואף לא לזיהור סיהו
סיהרא בליליא ויהי
לך לניהור עלם ואל
ואלהיך לתושבחתיך ׃
לא יבא עוד שמשך

עובר ח מלא וסימן כל בסת הקדשים ׃ תחת היותך עזובה ושנואה ׃ איך היתה לשמה ׃ ואפיצם בדש עובר ׃ לשם ארצם לשמה ׃
הברתי גוים נשמו ׃ וכל יחזקאל דכות מלא בר מן חס ׃ ונתתי את הר שעיר ׃ חלב ב וסימן ודי חלב ׃ ויניקת חלב גוים ׃ וחד
וחלב צאן עם ׃ וקראת ד וסימן ישמעאל ׃ וקראת הדעה ׃ וקראת שמו עמנואל ׃ וקראת ישועה חומתיך ׃ ויניקת ל דכו ׃

ויריחך

יאסף ט̇ וסימ̇ ועתה שלח העז · היצאן ובקר ישחט להם · יאסף אהרן אל עמיו · ואהרן יאסף ומת שם · כי יעצתי האסף יאסף · ואם
אלי עוד יאסף · ולא יבוא עוד שמשך · עשיר ישכב ·· והצעיר ב̇ וסימ̇ והצעיר כצעירתו · הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי ··

וירחך לא יאסף ׀
כי יהוה יהיה לך ל
לאור עולם ושלמו ׀
ימי אבלך ׀ לא יבטל
עוד מלכותיך ויקריך ׀
לא יעידי ארי יי יהי
ליך לנהור עלם ויש
וישלמון יומי אבלך ׀
ועמך כלם צדיקים
לעולם ירשו ארץ
נצר מטעו מעשה
ידי להתפאר ׀ ועמיך
כולהון זכאין לעלם
יחסנון ארעא נצבא
דחדותי עובד גבורתי
לאישתבחא ׀ הקטן
יהיה לאלף והצעיר
לגוי עצום אני יהוה ׀
בעתה אחישנה ׀ דה
דזעיר בהון יהי לא
לאלפא ודחלש לעם
תקיף אנא יי בזימנה
איתינה ׀
רוח אדני יה סא
יהוה עלי יען משח
יהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש
לנשברי לב לקרוא
לשבוים דרור ולאס
ולאסורים פקח קוח ׀
אמר נבייא רוח נבואה
מן קדם יי אלהים עלי
חלה דרבי יי יתי לבש
לבסרא ענותניא עז
שלחני לתקפא לתב

לתבירא ליבא למה
למיקרי ליד שבן חז
חירו ולדאסירין אז
איתגלו לנהור ׀ לקר
לקרא שנת רצון לי
ליהוה ויום נקם לא
לאלהינו לנחם כל
אבלים ׀ למיקרי שנת
רעוא קדם יי ויום פורענ
פורענותא קדם אל
אלהנא לנחמא כל א
אבליא ׀ לשום לאבלי
ציון לתת להם פאר
תחת אפר שמן ש
ששון תחת אבל מע
מעטה תהלה תחת
רוח כהה וקרא להם
אילי הצדק מטע יה
יהוה להתפאר ׀ לשו
לשואה לאביל ציון
למיתן להון כליל חד
חלף קטם משח חדו
חדותא חלף איבלא
רוח משבחא דוה דו
חלף דוחהון דהות
עמיא ויקרון להון ח
רברבי קושטא עמא
דיי לאישתבחא ׀ ובנו
חרבות עולם שממ
שממות ראשנים
יקוממו וחדשו ערי
חרב שממות דור
ודור ׀ ויבנון חרבת
עלם צדיאת קדמאי
יקימון ויחדתון ק

קרוין דחואה חרבן ד
צדיאת דר ודר ׀ ועמדו
זרים ורעו צאנכם
ובני נכר אכריכם
וכרמיכם ׀ ויקומון ג
נוכראין וירעון ענכון
ובני עממיא איכרי
אכריכון ומפלחי
כרמיכון ׀ ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי
אלהינו יאמר לכם
חיל גוים תאכלו ובכ
ובכבודם תתימרו ׀
ואתון כהניא דיי ת
תתקרון דמשמשין
קדם אלהנא יתאמיר
לכון נכסי עממיא
תיכלון וביקרהון ת
תתפנקון ׀ תחת בשת
בשתכם משנה
וכלמה ירנו חלקם
לכן בארצם משנה
ירשו שמחת עולם
תהיה להם ׀ חלף דה
דבהתתון ואיתכנשתון
על חד תרין בטבון ו
דאמירית לכון איתי
עליכון ויבהתנון עמ
עממיא ההון מישה
מישתבחין בחולקי
בחולקהון בכון באו
בארעהון על חד
תרין יחסנון חדות
עלם תהי להון ׀ כי
אני יהוה אהב מש

ויקרא ו̇ בליש̇ וסימ̇ וראו גוים צדקך וכל · ובנו ממך חרבות עולם · לשום לאבלי ציון · גם לא שמעת גם לא ידעת · בדרשתי ללא שאלו ·
לאפנים להם קרא הגלגל · ומל לשון עץ רבות ·· ראשנים ה̇ וסימ̇ וזכרתי להם ברית ראשנים · כי שאל נא לימים ראשנים · כי תסיג
גבול ראשנים · ובנו ממך חרבות עולם · אל תזכר לנו עונת ראשנים ·· מטע ב̇ א̇ וא̇ וסימ̇ לשום לאבלי ציון · והקמותי להם מטע לשם ·

אשיקוט ג̇ בלא בליש וסימ̇ אשקוטה ואביטה במכוני · ולמען ירושלם לא אשקוט · כי עתה שכבתי ואשקוט ׳׳ נ ׳׳ צמיחה ד̇ וסימנ̇
כי כארץ תוציא צמחה · על ערוגות צמיחה תיבש · וכל טרפי צמחה תיבש · ברביבים ותמוגגנה ׳׳ פ ׳׳ והיית ב̇ וסימ̇ באשה · עטרת ׳׳ נ

משפט שונא גזל
בעולה ונתתי פעלתם
באמת וברית עולם
אכרות להם | ארי א
אנא יי רחמנא דינא
מירחק מן קדמי טו
שיקרא ואונסא ואי
ואיתין אגר עובדיהון
בקשוט וקיים עלם
איגזור להון | ונודע בג
בגוים זרעם וצאצא
וצאצאיהם בתוך
העמים כל ראיהם
יכירום כי הם זרע ברך
יהוה | ויתרבון בעממ
בעממיא בניהון ובנ
ובני בניהון בגו מלכות
כל חיזיהון ישתמו
ישתמודעינון ארי
אינון זרעא דבריכה
יי |
שוש אשיש ביהוה
תגל נפשי באלהי
כי הלבישני בגדי ישע
מעיל צדקה יעטני
כחתן יכהן פאר וככלה
תעדה כליה | אמרת
ירושלים מיחדא יח
איחדי במימרא דיי |
תבוע נפשי בפורקנא
דאלהי ארי אלבשני ה
לבושין דפורקן מעיל
דזכו עטפני כחתנא
דמצלח בגנוניה וככ
וככהנא רבא דמיתקן
בלבושוהי וככלתא
דמיתקשטא בתיקנ
בתיקונהא | כי כארץ
תוציא צמחה וכגנה
זרועיה תצמיח כן
אדני יהוה יצמיח
צדקה ותהלה נגד כל
הגוים | ארי כארעא
דמפקא צמחה וכגנ
וכגינת שקיא דזרע
דזרועהא מרביא
כין יי אלהים יגלי זה
זכותה ותושבחתא
לקביל כל עממיא |
סב למען ציון לא אחש
אחשה ולמען ירוש
ירושלם לא אשקוט
עד יצא כנגה צדקה
וישועתה כלפיד
יבער | עד דאיעביד
פורקן לציון לא א
אנוח ועד דאיתי נחמ
נחמא לירושלם לא
אשקוט למלכותא
עד דתתגלי כשפרפר
נהורא ופורקנא כבע
יבער | וראו גוים
צדקך וכל מלכים ז
כבודך וקרא לך שם
חדש אשר פי יהוה יקו
יקבנו | ויחזון עממי
זכותיך וכל מלכיא
יקריך ויקרון ליך
שמא חדתא דבמימ
דבמימריה יי יפרשנ
יפרשיניה | והיית
עטרת תפארת ביד י
יהוה וצנוף מלוכה
בכף אלהיך | ותהון
כליל דחדוא קדם יי
וכתר דתושבחתא
קדם יי וכתר דתוש
דתושבחתא קדם
אלהך | לא יאמר לך
עוד עזובה ולארצך
לא יאמר עוד שממ
שממה כי לך יקרא
חפצי בה ולארצך
בעולה כי חפץ יהוה
בך וארצך תבעל | לו
ליך עוד שביקתא לז
ולארעיך לא יתאמר
עוד צדיא ארי לך
יתקרי עבדי רעותי
בה ולארעך תתיהב
ארי איתרעי יי בך
וארעיך תיתיתב | כי
יבעל בחור בתולה
יבעלוך בניך ומשוש
חתן על כלה ישיש על
עליך אלהיך | ארי
כמא דמיתיתב עולם
עם בתולתא כין יתי
יתיתבון בגויך בניך וכ
וכמא דחדי חתנא
עם כלתא עליך יחדי
אלהיך | על חומתיך
ירושלם הפקדתי שו
שמרים כל היום וכל
הלילה תמיד לא

ישע ה̇ וסימ̇ תפתח ארץ ויפרו ישע · כי הלבישני בגדי ישע · והחביה אלביש ישע · וקדרים שגבו ישע · ירחקו בטן מישעי ׳׳ ס ׳׳ חפצי
בה ב̇ וסימ̇ ושב אמנו חפצי בה · כי לך יקרא חפצי בה ׳׳ נ ׳׳ בעולה ב̇ וסימ̇ רני עקרה לא ילדה פצחי · לא יאמר לך עוד עזובה ׳׳ נ
ישיש ד̇ וסימ̇ והיה כאשר שש ׳׳ ׳׳ ומשוש חתן על כלה · ישיש עליך בשמחה · ישיש כגבור לרוץ ארח · וחד וישיש בכח יצא

דמי ג׳ וסימנ׳ ואל תתנו דמי לו ועד · ואל דמי לכם · אלהים אל דמי לך · · מבצרה ג׳ וסימנ׳ ויבב בן זרח מבצרה · וחברו דדבר הי
מי זה בא מאדום · · ואכלהו ד׳ וחס׳ וסימנ׳ ואכלו את הבשר בלילה · וחברו דפסח שני · אהרן ובניו יאכלהו · כי מאספיו יאכלהו ·

יחשו המזכירים את
יהוה אל דמי לכם ׃ ה
הא בעובדי אבהתך
צדיקיא קרתא ירוש
ירושלם מתקנין ונט
ונטירין קדמי כל
יומא וכל ליליא צד
צדירא לא פסקין י״י
מיתאמיר דוכרן טוו
טבוותיך קדם י״י לא
פסיק ׃ ואל תתנו דמי
לו עד יכונן ועד ישים
את ירושלם תהלה
בארץ ׃ לא יפסוק דו
דוכרנכון מן קדמוהי
עד דיתלין ועד דישו
דישוי ית ירושלם
תושבחתא בארעא ׃
נשבע יהוה בימינו
ובזרוע עזו אם אתן
את דגנך עוד מאכל
לאיביך אם ישתו בני
נכר תירושך אשר
יגעת בו ׃ קיים י״י בימי
בימיניה ובדרע תוקפ
תוקפיה אם איתין ית
עיבוריך עוד מיכל
לבעלי דבבך ואם י
ישתון בני עממיא
חמריך דלאת ביה ׃
כי מאספיו יאכלהו
והללו את יהוה ומק
ומקבציו ישתהו ב
בחצרות קדשי ׃ ארי
דכנשוהי לעיבוריא
יכלוניה וישבחון ק
קדם י״י ודעיצרוהי ל
לחמרא ישתוניה
בדרת קודשי ׃
עברו
עברו בשערים פנו ד
דרך העם סלו סלו
המסלה סקלו מא
מאבן הרימו נס על
העמים ׃ נביא עיברו
ותובו בתרעיא אפנו
לבא דעמא לאורח תקנ
כסרו כסורן טבן ונ
ונחמין לצדיקיא ד
דסליקו חיבורהון
דיצראי דהוא כאבן
תקלא ארימו אתא
על עממיא ׃ הנה
יהוה השמיע אל
קצה הארץ אמרו
לבת ציון הנה ישעך
בא הנה שכרו אתו
ופעלתו לפניו ׃ הא
י״י אשמע לסיפי
ארעא אמרו לכנשת
לכנשתא דציון הא
פרקיך מיתגלי הא
אגר עבדי מימריה
עימיה דכל עובדיהו
גלן קדמוהי ׃ וקראו
להם עם הקדש גאו
גאולי יהוה ולך
יקרא דרושה עיר
לא נעזבה ׃ ויקרון
להון עמא דקודשא
פריקיא דיי׳ ולך יר
יתקרי תביעתא קרת
דלא איתרחקת ׃

סג

מי זה
בא מאדום חמוץ ב
בגדים מבצרה זה
הדור בלבושו צעה
ברב כחו אני מדבר
בצדקה רב להושיע ׃
אמיר אילין עתיד
לאיתאה מחא על
אדום פורענות
תקיפא על בוצרה
למעבד פורענות דין
עמיה כמא דקיים
להון במימריה אמר
הא אנא מיתגלי כמ
דמלליה בזכו סגי
קדמי למיפרק ׃ מדו
מדוע אדום ללבושך
ובגדיך כדורך בגת ׃
מדין יסמקון טור
טורין מדם קטילין
ומישרן יפקון כח
כחמר במעצרתא ׃
פורה דרכתי לבדי
ומעמים אין איש אי
אתי ׃ ואדרכם באפי ו
וארמסם בחמתי
ויז נצחם על בגדי ו
וכל מלבושי אגאלתי ׃
הא כבעוט דמבעיט
במעצרא כין יסגי
קטול במשיריית
עממיא ולא יהי ל

בּ׳ ואל יחידו דל זוגי וסימ׳ ואל אראה ואם כסף · ואל תגעו וידבר אל העדה · ואל תעלו · ואל תגאו בּ׳ בו · ואל תתנו דמי לו · ואל
תזכר לעד · ואל יתהלל הגבור · ואל תדמי צזה · ואל תלך · ואל תרא ביום אחיך · ואל תשמח בּ׳ בו · ואל אבשה יבשו · ואל תבא במשפט · ואל
יבאו · ואל תסתר · ואל תעזבני · ואל ישמדו · ואל תהיו · ואל תבכו · ואל תאמר · ואל תהי אל תרשע הרבה · ואל תאכלו ואל תשתו · · ·

לבית ישראל ד וסימ דישוצר וזיו · העיר היוצאת אלף · חסדי יי אזכיר תהלות · זכר חסדו ואמונתו · וכל יחזקאל דכות לבית יי ·
השם ד וסימ איה השם בקרבו · השם עבים רכובו · השם נפשנו בחיים · השם גבולך שלום חלב חטים · וכרב ל דכות ·

להון תקות קדמי וה
ואיקטלינון ברוגזי
ואדושינון בחימ
בחימתי ואיתבר
תקוף תקיפיהון קדמ
וכל חכימיהון אסלי
אסלעים: כי יום נקם
בלבי ושנת גאולי באה
באה: ארי אם פורע
פורענותא קדמי וע
ושנת פורקן עמי מ
מטת: ואביט ואין
עוזר ואשתומם ואין
סומך ותושע לי זרע
זרועי ויצרקתי היא
סמכתני: וגלי קדמי
ולית גבר דליה עובד
עובדין טבין ודריע
קדמי ולית איניש דל
דיקום ויבעי עליהון
ופרקתינון בדרע תק
תוקפי ובמימר רעותי
סעדתינון: ואבוס ע
עמים באפי ואשכרם
בחמתי ואוריד לאר
לארץ נצחם: ואקט
ואקטול עממיא כ
ברוגזי ואדושינון
בחימתי ואירמי לי
לארעא ארעיתא
קטולי גיבריהון:
חסדי
יהוה אזכיר תהלות
יהוה כעל כל אשר
גמלנו יהוה ורב טוב

לבית ישראל אשר
גמלם ברחמיו וכרוב
חסדיו: אמר נביא
טבותא דיי אנא מד
מדכר תושבחתא דיי
בעל כל דגמלנא יי
ודסגי טוביה לבית יש
ישראל דיגמלינון כ
ברחמוהי ובסגיאות
טבותיה: ויאמר אך
עמי המה בנים לא
ישקרו ויהי להם
למושיע: ואמר ברם
עמיא אינון בניא דלא
ישקרון והוה להון
לפריק: בכל צרתם
לא צר ומלאך פניו ז
הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם
וינטלם וינשאם כל
ימי עולם: בכל עידן
דחבו קדמוהי לאיז
לאיתאה עליהון
עקא לא אעיק להון
ומלאך שליח מן
קדמוהי פרקינון כ
ברחמיתיה ובחמסיה
עליהון הוא שזבינון
ונטלינון וסוברינון
כל יומי עלמא: והז
והמה מרו ועצבו את
רוח קדשו ויהפך
להם לאויב והוא נ
נלחם בם: ואינון ס
סרבו ומרגיזו ית

מימר נביי קודשיה
ויתהפיך מימריה
להון לבעיל דבב הוא
אגיח בהון קרבא: ויז
ויזכר ימי עולם משה
עמו איה המעלם
מים את רעה צאנו
ואיה השם בקרבו
את רוח קדשו: וחס
על יקר שמיה בדיל
דכרן טבוותיה דמן
עלמא גבורן דעבד
על ידי משה לעמיה
דילמא אמרין אן ד
דאסיקיתינון מימא
אן דדברינון ברעוא
לענה אן דאשרי
ביניהון ית מימר
נביי קודשיה: מול
מוליך לימין משה
זרוע תפארתו בוקע
מים לפניהם לעשות
לו שם עולם: דבר
לימינא משה דרע
תושבחתיה בזע ימא
דסוף מן קדמיהון ו
למעבד ליה שום עלם:
מוליכם בתהומות
כסוס במדבר לא יכ
יכשלו: דבריגון בגו
תהומיא כסוסיא
דימדברא לא מיתקל
כין את אינון לא אי
אתקילו: כבהמה
בבקעה תרד רוח יה

תהלות ד וסימ אין בלמדה ששך · אין עוד תהלות מואב · איך עזבה עיר תהלה · בת · תהלות יי ודבר פי · וחד ותהלות שפעת
גמלים תכסך · ומלאך ב פת וסימ ומלאך פניו הושיעם · ומלאך הברית אשר אתם חפצים · וכל דסמ לאדכר דכות · ויהפך
ב וסימ ויהפך לבב פרעה ועבדיו · ויהפך להם לאויב והוא · בבהמה ב וסימ מדוע כבהמה נחשבנו · כבהמה בבקעה תרד רוח ·

מ״ז בפ׳ לא לא לא וסימנ׳ ויאמר אבימלך · ארץ מצרים · בהמתך לא תרביע · לא יקרחה · לא תעשו לכם · מיין ושכר יזיר · וכתים מלאים כל ·
והיה אם לא חפיצת · וידעתם היום · יזבחו לשדים · ויאמר לאביו ולאמו · ואתן לכם · ויחגר דוד את · לא ירעבו · לא דבאו · לא יעשר ולא יקום

יהוה תניחנו כן נהגת
עמך לעשות לך שם
תפארת ׃ כבעירא דיה
דבמישרא מדברא
מימרא דיי דברינון ׃
כין דברתא לעמך ל
למעבד לך שום דה
דתושבחתא ׃ הבט מ
משמים וראה מזבל
קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתך המון
מעיך ורחמיך אלי
התאפקו ׃ איסתכי מ
מן שמיא ואתגלי ו
ממדור קודשך ותו
ותושבחתך אן פור
פורענותא וגבורותך
המון טבוותך וסגיאות
רחמך עלנא יתחסנון ׃
כי אתה אבינו כי אב
אברהם לא ידענו וי
וישראל לא יכירנו ׃
אתה יהוה אבינו גאו
גאלינו מעולם שמך ׃
ארי את דרחמך עלנא
סגיאין מואב על בנין
ארי אברהם לא אסי
אסקנא ממצרים
וישראל לא עבד לנא
פרישן במדברא את
יי דרחמך עלנא סגי
סגיאין מואב על בנין
פריקנא מעלמא שמך ׃
למה תתענו יהוה
מדרכיך תקשיח

מיראתך שוב למען
עבדיך שבטי נחלתך ׃
למא איתרחיקתנא
יי למיטעי מאורחן ז
דתקנן קדמך כעממי
דלית להון חולק כאו
באולפן אוריתך לא
יתפנו לבנא מדחלתך
אתיב שכינתך לעמך
בדיל עבדך צדיקיא
דקיימתא להון כמי
במימרך למעבד בינו
ביניהון שבטי אחסו
אחסנתיך ׃ למצער
ירשו עם קדשך צרי
צרינו בוססו מקדשך ׃
לזעיר דירתו עמא די
דקודשך בעלי דבבנא
הושישו מקדשך ׃ הי
היינו מעולם לא מ
משלת בם לא נקרא
שמך עליהם לוא קר
קרעת שמים ירדת
מפניך הרים נזלו ׃
הא אנחנא עמך מע
מעלמא לא לעממי
דהבתה אולפן אורי
אוריתא ולא איתקרי
שמך עליהון לא
להון ארכינתא שמו
שמיא איתגליתא
מן קדמך טוריא זעו ׃
סד כקדח אש המסים
מים תבעה אש להו
להודיע שמך לצריך

מפניך גוים ירגזו ׃ כ
כד שלחת רוגזך כאש
כאישתא איתמסיא
ימא מיא מיחכלא
אישתא להודעא שו
שמך לסנאי עמך
מן קדמך עממיא זו
זעו ׃ בעשותך נורא
נוראות לא נקוה
ירדת מפניך הרים נז
נזלו ׃ במעבדך פרוו
פרישן לא סברנא
להון איתגליתא מן
קדמך טוריא זעו ׃ ו
ומעולם לא שמעו י
בלא האזינו עין לא
ראתה אלהים זולתך
יעשה למחכה לו ׃ וו
ומעלמא לא שמעת
אודן קל גבוראלא
איציתת למילול זיע
עין לא חזות מה דחזו
עמך שכינת יקרך
יי ארי לית בר מינך
דאת עתיד למעבד
לעמך צדיקיא דמ
דמסברין לפורקנך ׃
פגעת את שש ועשה
צדק בדרכיך יזכרוך
הן אתה קצפת ונחט
ונחטא בהם עולם
ונושע ׃ מתעריין
קדמיך עובדי אבה
אבהתנא צדיקיא
דהדריאו למיעבד

ויאמר העם לא · ואת בני המכים · ואת בניהם · על כן על החוריו · והוא לא בן · ונאספה שמחה · לא אל עמים · ביבש קצירה · כי תעבר · פחדו ·
אם לא שמעת · לא תחפירו · את מי דאגת · ומעולם לא · לא אמרו איה · יען המנבם · כי המכר · כספם בחוצות · והיתה יד אל · על ההרים ·
ואיש לא הוגה · הדרכי · הדרכי · בן אדם אמר · לא עמו · ותופש · לא יכלו · בלבלתם · ישנו · פני יי · לא אהלך · כספו · אמלני · לא רגל ·

יצדקתינו ג̇ וחס̇ ו̇ וסימ̇ וצהי בטמיא כלנו · הוציא יי̇ את צדקתינו · כי לא על צדקתינו אנחנו · ג̇ ״ ברוח ב̇ וסימ̇ ועונינו כרוח ישאנו · תשפך כרוח נדיבתי ״ ג̇ ״ שאלו ג̇ וסימ̇ ויקחו האנשים מערים · ההלכים לרדת מצרים · נדרשתי ללא שאלו ״

רעותך בקשוט ובזכו
באורח טבך ורחמך
הוו תבירין לרחלתך
הא בכל עידן דהוה
רגזמך קדמך עלנא
אנחנא מתפרקין ׃ ונהי
ונהי כטמיא כולנו ככו
וכבגד עדים כל צדק
צדקתינו ונבל כעלה
כלנו ועוננו כרוח
ישאנו ׃ והוינא כמס
כמסאב כולנא וכלבוש
מרחק כל זכוותנא
ונתרנא כמיתר טרף
כולנא ומן קדם חובנ
כרוחא איתנטילנא ׃
ואין קורא בשמך מו
מתעורר להחזיק בך
כי הסתרת פניך ממנו
ותמוגנו ביד עוננו ׃
ולית דמצלי בשמך
מיתיר עי לאיתקפא
ברחלתך ארי סליקת
אפי שכינתך מיננא
ומסרתנא ביד חובנא ׃
ועתה יהוה אבינו אתה
החמר ואתה יצרינו
ומעשה ידך כלנו ׃ וה
וכען יי̇ דרחמך עלנ
סגיאין מי אב על
בנין אנחנא טינא ואת
בראנא ועובד גבורתך
כולנא ׃ אל תקצף
יהוה עד מאד ואל
לעד תזכר עון הן הו

חבט נא עמך כולנו ׃
לא יחירגז מן קדמך
יי̇ בנא עד לחדא ולא
לעלמא תדכר חובין
הא גלי קדמך דעמך
אנחנא כולנא ׃ ערי
קדשך היו מדבר ציון
מדבר היתה ירושלם
שממה ׃ קרוי קודשך
הואה מדברא ציון
מדברא הות ירושלם
לצדיא ׃ בית קדשנו
ותפארתנו אשר
הללוך אבתינו היה
לשרפת אש וכל מ
מחמדינו היה לחרבה ׃
בית קודשנא ותושבו
ותושבחתנא אתר
דפלחו קדמך אבהתנ
הות ליקידת נור
וכל בית רגגנא הוה
לחרבה ׃ העל אלה
תתאפק יהוה תחשה
ותעננו עד מאד ׃ הע
העל אילין תתחסן יי̇
ואת דיהב ארכא לרש
לרשיעיא ודשעבדין
בנא על לחדא ׃
סה
נדרשתי
ללוא שאלו נמצאתי
ללוא בקשני אמרתי
הנני הנני אל גוי לא
קרא בשמי ׃ אישתא
ולית בממריי לדלא
שאילו מן קדמי תבז

תבעיתא אולפן אוריתי
לדלא תבעו ׃ דחלתי
אמרית הא אנא מיע
מישתאל תדירא כל
יומא לעם דלא מצלן
בשמי פירצותי ׃ שז
פירשתי ידי כל היום
אל עם סורר ההלכים
הדרך לא טוב אחר
מחשבתיהם ׃ שלחית
נביי כל יומא לחו
עמא סרבנא אוליז ׃
באורח לא תקנא בתר
עישתורנתהון ׃ העם
המכעיסים אתי על ׃
פני תמיד זבחים בגנות
ומקטרים על הלבנים ׃
עמא דמרגזין על
מימרי קדמי תדירא
דבחין בגיני אך טעו
טעותא ומסקין בוסו
בוסמין על לבניא ׃ הי
הישבים בקברים ובנ
ובנצורים ילינו הא ז
האכלים בשר החזיר
ומרק פגלים כליהם ׃
דיתבין בבותא דבנן
מעפר קרבניא ועים
פגרי בני אינשא
דיירין אכלין בשר חז
חזירא ורטה פיגול
במניהון ׃ האמרים יו
קרב אליך אל תגש ׃
כי קדשתיך אלה
עשן באפי אש יוקדת

ללא ולא י̇א̇ וסימ̇ השמחים ללא דבר · נדרשתי ללוא שאלו · ל̇ מל̇ · ב̇ בו · ללא עמי עמי אתה · הקשיח בניה ללא לה · מה עזרת ללא כח · מה יעצת ללא חכמה · ומים רבים לישראל · ג̇ בו ״ ״ העם ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ העם ההולכים בחשך · העם המכעיסים אתי · העם הזה הרע המאנים ״ ״ הלבנים ג̇ וסימ̇ לא תאספון לתת תבן · ואת מתכנת הלבנים · ומקטרים על הלבנים ״ ״ יוקדת ל̇ רפ̇ ״

וירשוה ד׳ וסימ׳ וירשוה קאת וקפוד · וירשוה בחירי ועבדי ישכנו · אשר נתתי לאבותם · ויבנה ערי יהודה וישבו שם
ובאשר ד׳ וסימ׳ ומניתי אתכם לחרב וכלכם · גם אני אבחר בתעלוליהם · ואפרחו יעלעו דם · ובאשר הלינו אליו

בלהיום דאמרין רחק
להלה לא תקרב בי יו
ארי אנא רכיא מינך
אילין רוגזיהון כתננ
קדמי פורענותהון ז
בגהינם כאישתא דיז
דלקא בה כל יומא
הנה כתובה לפני לא
אחשה כי אם שלמתי
ושלמתי על חיקם
הא כתיבא קדמי לא
איתין להון ארכא כי
בחייהון אלהין אשלם
להון פורענות חוביהון
ואימסר למותא תנו
תנינא ית גויתהון
עונתיכם ועונות א
אבתיכם יחדו אמר
יהוה אשר קטרו על
ההרים ועל הגבעות
חרפוני ומדותי פעלת
פעלתם ראשנה
על חיקם חוביכון וח
וחובי אבהתכון גלן
קדמי כחדא אמר יי
דאסיקו בוסמין על
טוריא ועל רמתא
חסידו קדמי ואיתין
אגר עובדיהון בקדמ
בקדמיתא על חניהון
כה
אמר יהוה כאשר
ימצא התירוש באש
באשכל ואמר אל
תשחיתהו כי ברכה

בו כן אעשה למען
עבדי לבלתי השחית
הכל כדנן אמר יי כ
כמא דאישתכח וכא
וכאיבדא דטופנא
ואמרית דלא לחבלא
לחבלותיה בדיל לק
לקיימא עלמא מינה
כין איעביד בדיל ע
עבדי צדיקיא בדיל
דלא לחבלא כולא
והוצאתי מיעקב ז
זרע ומיהודה יורש
הרי וירשוה בחירי
ועבדי ישכנו שמה ואו
ואפיק מיעקב זרעא
ומיהודה ירית טורי
ויחסנונה בחירי ועבדי
צדיקיא ישרון תמן
והיה השרון לנוה
צאן ועמק עכור לר
לרבץ בקר לעמי א
אשר דרשוני ויהי
שרונא לבית מישרי
עדרין דען ומישר
עכור לבית ארבעא כ
בקרין דתורין לעמי
דתבעו דחלתי ואתם
עזבי יהוה השכחים
את הר קדשי הערכים
לגד שלחן והממל
והממלאים למני מ
ממסך ואתון בית
ישראל שבקתון פולח
פולחנא דיי אתנש

איתנשיתון ית פולחן
טורא דקודשי דמיה
המסדרין לטעוון
פתורין וממזגן לדחלו
לדחלתהון אגנין
ומניתי אתכם לחרב
וכלכם לטבח תכרעו
יען קראתי ולא ענו
עניתם דברתי ולא
שמעתם ותעשו הה
הרע בעיני ובאשר
לא חפצתי בחרתם
ואימסר יתכון לחרבא
וכולכון לקטלא לא
תיתמסרון חלף דש
דשלחית נביי ולא
ולא תבתון אתנביאו
ולא קבילתון ועבדתון
דביש קדמי ובדלא
צבינא אתרעיתון
לכן
כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואו
ואתם תרעבו הנה
עבדי ישתו ואתם תצ
תצמאו הנה עבדי
ישמחו ואתם תבשו
בכין כדנן אמר יי או
אלהים הא עבדי צדי
צדיקיא ייכלון ואת
ואתון רשיעיא תכפ
תיכפנון הא עבדי צ
צדיקיא ישתון ואת
ואתון רשיעיא תיצחון
הא עבדי צדיקיא

שמה י״ח סופ׳ פס׳ וסימ׳ וידבר אל עפרון · ויאמר אליו אברהם השמר · ואם לא תאבה האשה · ויוסף הורד מצרימה · ויאמר יוסף
בבאכם · ואם יצא יצא הריצה · וישלח יהושע בן נון · וילד דוד משם וימלט · ויהי היום ויבא שמה · נעשה נא עלית עיר · והוצאתי
מיעקב זרע · כי כה אמר יי אלהים מקדם · כי הרחקתים · ואחמל על שם קדשי · שנה לגלותנו · סביב שמנה עשר · כל אשר תמצא

אתם לז̇ וסימ̇ בא נח · ויצאו אתם · ויעשבו אתם · וידבר אתם לאמר · ויפקד שר הטבחים · ירמ̇ רפס · מחבכם · ואב
הקימתי את בריתי · וידבר חמור אתם לאמר · וגם ערב רב עלה · השכן אתם בתוך · לכלותם · אם לקרא לך · אם ימקו · ויכרם ויתגבר ·

יחדון ואתון תיבהתון
תיבהתון׃ הנה עבדי
ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ו
ומשבר רוח תילילו׃
הא עבדי צדיקיא
ישבחון מטוב לב וא
ואתון תצווחון מכו
מיכאב ומיתבר רוח
תיילילון׃ והנחתם
שמכם לשבועה
לבחירי והמיתך א
אדני יהוה ולעבדיו
יקרא שם אחר׃ ותשי
ותישבקון שומכון
לקיימא לבחירי ויי
וימיתכון יי אלהים מ
מותא תנינא ולעי
ולעבדוהי צדיקיא
יתקרי שמא אוחרן׃
אשר המתברך בארץ
יתברך באלהי אמן
והנשבע בארץ ישב
ישבע באלהי אמן׃
כי נשכחו הצרות ה
הראשנות וכי נסתרו
מעיני׃ דמברך בארע
יברך באלהא קיימא
ודמקיים בארעא
יקיים באלהא קיימא
ארי יתנשין עקתא
קדמיתא וארי מיה
מיסתרן מן קדמי׃
כי הנני בורא שמים
חדשים וארץ חדש

חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלי
תעלינה על לב׃ ארי
אנא ברי שמיא חדת
חדשא וארעא חדתא
ולא יתדכרן קדמיתא
ולא יתסקן לב על לב׃
כי אם שישו וגילו
עדי עד אשר אני בו
בורא כי הנני בורא
את ירושלם גילה ו
ועמה משוש׃ ארי
אילהין יחדון ויבוע
ויבועון בעלם עלמי
דאנא ברי הא אנא
ברי ית ירושלם בוע
בעמה חדו׃ וגלתי
בירושלם וששתי בי
בעמי ולא ישמע בה
עוד קול בכי וקול ז
זעקה׃ ואיבוע בירו
בירושלם ויחדון בה
עמי ולא ישתמע בה
עוד קל דבכן וקל דצ
דמצווחין׃ לא יהיה
משם עוד ימים וזקן
אשר לא ימלא את
ימיו כי הנער בן מאה
שנה ימות והחוטא
בן מאה שנה יקלל׃
לא יהי מתמן עוד
עול ימין וסבא דלא
ישלם ית יומוהי
ארי דחייב עולם בר
מאה שנין יהי מאית

ודחטי בר מאה שנין
יתרך׃ ובנו בתים ויש
וישבו ונטעו כרמים
ואכלו פרים׃ ויבנון בו
בתין ויתבון ויצבון כר
כרמין ויכלון איביהון׃
לא יבנו ואחר ישב
לא יטעו ואחר
יאכל כי כימי העץ
ימי עמי ומעשה
ידיהם יבלו בחירי׃
לא יבנון ואוחרנין יי
יתבון לא יצבון ואוח
ואוחרנין יכלון ארי
כיומי אילן חייא יה
יומי עמי ועובד ידי
ידיהון יבלון בחירי׃
לא יגעו לריק ולא
ילדו לבהלה כי זרע
ברוכי יהוה המה
וצאצאיהם אתם׃ ו
לא ילהון לריקן ו
ולא ירבון למותא
ארי זרעא דברכיה
דיי אינון ובני בניהון
עמהון׃ והיה טרם
יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני
אשמע׃ ויהי עד לא
יצלון קדמי ואנא
איקביל צלותהון ו
ועד לא יבעון מן קד
קדמי איעביד בעו
בעותהון׃ זאב וטלה
ירעו כאחד ואריה

וטבח טבח · ויכל משה לדבר אתם · גדול אתם · דברי הברית · ויערכו אתם איש מלחמה · ההולכים בו · ולא ברא אתם · וילך אתם
ויבאו הירדנה · ויכרת יה אתם · חזקו מכנו · אך לא יחשב אתם · דיאשיהו · לא תחד אתם בקבורה · כתבם על לוח · כמפס וזהבם אתם ·
לא יגעו · ואם יש דבר אתם · כוש ופוט · וירעו כי · פרס פוט וכוש · אל תלך בדרך אתם · אל תקנא · וידבר אתם אל המלך · ויהי אתם · דה̇ ·

לבקר ג וסימ׳ ופרה ודב תרעינה וזאב ׳ הנה צא בהמות ׳׳ ואי זה ד׳ וסימ׳ ואי זה מקום מנוחתי ׳ והחכמה מאין תמצא
ואי זה ׳ וחברו ׳ מי הוא זה ואי זה הוא ׳׳ בחרו ג̇ וסימ׳ מכל אשר בחרו ׳ אשר לא חפצתי בחרו ׳ ויאמר יי׳ לא בחרו ׳ אנך ׳׳

כבקר יאכל תבן ונח
ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחיתו
בכל הר קדשי אמר
יהוה ׃ דיבא ואימרא
ירעון כחדא ואריא
כתורא ייכול תיבנא וח
וחיויא עפרא מזוניה
לא יבאשון ולא יחב
יחבלון בכל טורא
דקודשי ׃
סו
כה אמר
יהוה השמים כסאי
והארץ הדם רגלי אי
אי זה בית אשר תבנו
לי ואי זה מקום מנו
מנוחתי ׃ כדנן אמר
יי שמיא כורסי יקרי
וארעא כיבש קדמי
אידין ביתא דתיבנון
קדמי ואידין אתר
בית אשרוית שכינתי ׃
ואת כל אלה ידי עשת
עשתה ויהיו כל אלה
נאם יהוה ואל זה אבי
אביט אל עני ונכה
רוח וחרד על דברי ׃
וית כל אילין גבורתי
עבדת הלא הוהא כל
אילין אמר יי וברין
רעוא קדמי לאיסת
לאיסתכלא ביה בז
ביר עניתן ומכיך רוח
ומישתרי לקביל פיו
פיתגמי ׃ שוחט הש
השור מכה איש זו
זובח השה עורף כלב
מעלה מנחה דם חזי
חזיר מזכיר לבונה
מברך און גם המה
בחרו בדרכיהם ובש
ובשקוציהם נפשם
חפצה ׃ נכיס תורא
כקטל גבר דבח אימר
מנקיה כלב מסלקין
קורבן דם חזירא קר
קורבן מתנתהון מית
מתנת אונס את אז
אינון אתרעיאו בז
באורחתהון ובשיק
ובשיקוציהון נפשה
נפשהון איתרעיאת ׃
גם אני אבחר בתעל
בתעלוליהם ומגורו
ומגורותם אביא להם
יען קראתי ואין עונ
עונה דברתי ולא
שמעו ויעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפ
חפצתי בחרו ׃ אף או
אנא איצבי בתבריהון
ומדחלתהון אייתי לה
לאישתיזבא חלף
דשלחית נביי ולא
תבו איתנביאו ולא
קבילו ועבדו דביש
קדמי ובדלא צבינא
איתרעיאו ׃
שמעו דבר
יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם
שנאיכם מנדיכם לו
למען שמי יכבד
יהוה ונראה בשמח
בשמחתכם והם יבו
יבשו ׃ קבילו פיתגמ
דיי צדיקיא דמיתז
דמישתוון לקביל
פיתגמי רעותיה א
אמרין אחיכון סנא
סנאיכון מרחקיכון
בדיל שמי יסגי יקרא
דיי ניחזי בחידותכון
ואינון יבהתון ׃ קול
שאון מעיר קול
מהיכל קול יהוה מ
משלם גמול לאויביו ׃
איתרגושתא מקרת
ירושלם קל מהיכל
קל מימרא דיי מש
משלם גומלא לבי
לבעלי דבבוהי ׃ בטרם
תחיל ילדה בטרם
יבא חבל לה והמלי
והמליטה זכר ׃ עד
לא מיתי עקא תיה
תיתפריק עד לא יתי
לה זוע כחיבליתון
על ילדא איתגלי מ
מלכה ׃ מי שמע מ
כזאת ומי ראה
כאלה היוחל ארץ
ביום אחד אם יולד
גוי פעם אחת כי חז
חלה גם ילדה ציון

יב רישׁ פס׳ דלא גסב ד וסימ׳ אי יומים או חדש או ׃ נחל דישון גרפם נחל נחל ׃ עתה אקום אמר יי׳ ׃ עתה עתה ׃ את כל נטעו
את כל זורעו את ׃ קול שאון מעיר קול מהיכל קול ׃ בטרם לדת חיך ׃ בטרם בטרם ׃ קדשו את יי׳ כל עבדיו ׃ בקדשו בקדשו ׃ די יבקר
בספר ׃ די די ׃ מבני פינחס גרשם ׃ מבני מבני ׃ למען שבור הוא ׃ למען למען ׃ מה אעידך מה אדמה לך מה ׳׳ ג ׳׳ היוחל ל דפתח ׃

משוש ד̇ וסימ̇ כי על בתי משוש ׃ גולה ועמה משוש ׃ שישו אתה משוש ׃ הזאת העיר שיאמרו ׃׃ לבבם ג̇ וסימנ̇
וסעדו לבבם אחר תעבירו ׃ וראיתם ושש לבכם ׃ שיתה לבכם לחילה ׃׃ אנך ׃׃ ונודעה ג̇ וסימ̇ ונודעה החטאת ׃ הפרחנה ׃׃

את בניה ׃ מאן שמע
כחדא מן חזא כאלין
האיפשר דתיתעביד
ארעא ביומא חד
אם איתברי עמא וז
במן חדא ארי עתיד
דתיתנחים ציון ותת
ותיתמלי מעם גלותה ׃
האני אשביר ולא
אוליד יאמר יהוה ׃
אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלה
אלהיך ׃ האנא אי
אילאה בריתי עלמא
מבראשית אמר
יי אנא בריתי כל א
אינשא אנא בדרית
יתהון לבני עממיא
את אנא עתיד לכנש
לכנשא גלותיך אמ
אלהיך ׃ שמחו את
ירושלם וגילו בה
כל אהביה שישו
אתה משוש כל הנ
המתאבלים עליה ׃
חדו בירושלם ובוע
בה כל דרחמהא דהוו
עימה דירין כל דהוו
מתאבלין עלה ׃
למען תינקו ושבעתם
משוד תנחומיה
למען תמצו והתע
והתענגתם מזיו כ
כבודה ׃ בדיל דתיתו
דתיתפנקון ותסבעון

מביזת תנחומיהא
בדיל דתישתון ותת
ותסבעון ותתרוון ז
מחמיר יקרה ׃
כי כה
אמר יהוה הנני נט
נוטה אליה כנהר
שלום וכנחל שוטף
כבוד גוים וינקתם על
צד תנשאו ועל ברכ
ברכים תשעשעו ׃ אר
ארי כדנה אמר יי הא
אנא מיתי לה כישפ
כישפע נהר פרת ש
שלם וכנחל מגבר
יקר עממיא ותיתפ
ותתפנקון על גיססין
תתנטלון ועל רכובן
תתרבון ׃ כאיש אשר
אמו תנחמנו כן אנכי
אנכי אנחמכם ובי
ובירושלם תנחמו ׃
כגברא דאימיה מנח
מנחמא ליה כן מימ
מימרי יבחים יתכון
ובירושלם תתנחמון ׃
וראיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כדשא
תפרחנה ונודעה יד
יהוה את עבדיו וזעם
את איביו ׃ ותחזון ו
ויחדי לבכון וגרי
וגויתכון כדיתאין ה
יזהרון ותתגלי גבור
גבורתא דיי לאוטב

לעבדוהי צדיקיא
וייתי לוט לבעלי דב
דבבוהי ׃ כי הנה יהוה
באש יבוא וכסופה
מרכבתיו להשיב בח
בחמה אפו וגערתו
בלהבי אש ׃ ארי הא
יי כאישתא מיתגלי
ובעלעלין דתיכבוהי
לאתבא בתקוף רוגזי
ומזופתיה בשלהובית
אישתא ׃ כי באש יה
יהוה נשפט ובחרבו
את כל בשר ורבו חל
חללי יהוה ׃ ארי כע
כאישתא עתיד יי
למדן ובחרביה ית
כל בישרא מסגיאין
קטולין קדם יי ׃ הה
המתקדשים והמט
והמטהרים אל הגנות
אחר אחד בתוך אח
אכלי בשר החזיר
והשקץ והעכבר יחדו
יספו נאם יהוה ׃ דמ
דמזדמנין ודמדכן
לגני טעותא סיעא
בתר סיעא אכלי בסר
חזירא ושיקצא ועכ
ועכברא כחדא יסופון
אמר יי ׃ ואנכי מעש
מעשיהם ומחשבת
ומחשבתיהם באה
לקבץ את כל הגוים
והלשונות ובאו וראו ׃

באה יא̇ מלרע וסימ̇ ויאמר להם השלום לו ׃ וישבו לאכל לחם וישאו ׃ ותאמר לנעריה עברו ׃ ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם ׃
קול שמועה הנה באה ׃ ויקם יונה לברח תרשישה ׃ ואתה מגדל עדר עפל ׃ ואם משפחת מצרים ׃ תוחלת ממושכה מחלה לב ׃ הנערה
באה אל המלך ׃ בערב היא באה ובבקר ׃ וכל מלכים ויחזקאל דבות מלר̇ בגרב מלע̇ והשמועה באה אל יואב ׃ באה הצפירה ׃׃

והביאו ד׳ וסימ׳ והביאו אתו לפני אהל מועד׃ לקחו אבנים אחרות׃ והביאו בניך בחוצן׃ והביאו את כל אחיכם מכל ... אל
הגוים ה׳ וסימ׳ ושמתי בהם אות׃ ויבאו אל הגוים אשר באו שם׃ בהגלות השוללים אתכם׃ ישפך חמתך אל הגוים׃ ...

את כבודי ׃ וקדמי ׃
גלי עובדיהון ועיש׳
ועישתוניהון עתיד
לכנשא כל עממיא
אומיא ולישניא
וייתון ויחזון ית
יקרי ׃ ושמתי
בהם אות
ושלחתי
מהם ׃
פ
פנ
פליטים
אל הגוים
תרשיש ׃
פול ולוד
משכי קשת ת׳
תובל ויון האיים
׃ הרחקים אשר לא
שמעו ולא את שמעי
ולא ראו את כבודי
והגידו את כבו׳
כבודי בגוים ׃
ואישוי
בהון
א
אתא ואישלח מנהון
משיזבין לבני עממי
ימיא פולאי ולודאי
דנגדין ומחן בקשתא
למדינת תובל ויון נה
נגותא רחיקתא דלא
שמיעו ית שמע גבו׳
גבורתי ולא חזו ית
יקרי ויחזון ית יקרי

בעממיא ׃ והביאו ׃
את כל אחיכם מכל
הגוים מנחה ליהוה ׃
בסוסים וברכב ובצ׳
ובצבים ובפרדים
ובכרכרות על
הר קדשי ׃
ירושלם
אמר
יהוה
כ
כאשר יביאו בני יש׳
ישראל את המנחה
בכלי טהור בית יהוה ׃
וייתון ית כל אחוכון
מכל עממיא קורבנא
ית׳ בסוסון וברתיכין
ברחילון ובכורניון ׃
ובתושבחן על טורא
דקודשי ירושלם
אמר יי׳ כמא דמייתן
בני ישראל ית קורבנ׳
כמין דכי לבית מקדש
דיי׳ ׃ וגם מהם אקח
לכהנים ללוים אמר
יהוה ׃ ואת מנהון אק׳
איקריב למיהוי כהני׳
ז
אמ׳
יי׳ ׃ כי
כאשר
השמים וה׳
החדשים והארץ
החדשה אשר אני
עושה עמדים לפני ׃

נאם יהוה כן יעמד
זרעכם ושמכם ׃ ארי׳
רשמיא חדתין וארעא
חדתא דאנא עביד
קיימין קדמי אמר
יי׳ כין יתקיים זרעכון
ושמכון ׃ והיה מדי
חדש בחדשו ומדי ׃
שבת בשבתו יבא כל
בשר להשתחות לפני
אמר יהוה ׃ ויהי כי׳
בזמן ירח בירח ובזי
ובזמן שבא בשבא
ייתון כל בני ישראל
למיסגד קדמי אמר
יי׳ ׃ ויצאו וראו בפגרי
האנשים הפשעים בי
כי תולעתם לא תמות
ואשם לא תכבה והיו
דראון לכל בשר ׃ ויי׳
ויפקון ויחזון בפגרי
גבריא חייביא דמרדו
במימרי ארי נשמתהו׳
לא ימותון ואישתהו׳
לא תיטפי ויהון מדז
מדדנון רשיעיא בה
בגהינם עד דיימרון
עליהון צדיקיא מו
מסתחורא ׃ והיה מדי ׃
חזק ׃

יביאו ט׳ וסימ׳ ושפטו את העם בכל עת׃ והיה ביום הששי והכינו׃ שוק התרומה וחזה התנופה׃ למען אשר יביאו בני ישראל׃
בכורי כל אשר בארצם׃ והשערים והתבן לסוסים ולרכש׃ והביאו את כל אחיכם מכל הגוים׃ יביאו לבוש מלכות׃ כי אל הלשכות׃
לכל בשר ז׳ וסימ׳ אלהי הרוחות לכל׃ יפקד יי׳ אלהי׃ כל פטר רחם׃ על כל שפיים במדבר׃ והיה דראון׃ נותן לחם לכל בשר׃

בית ישראל ד̇ עד יצר וסביב וסימ̇ ויאמר יי̇ אלי קרא שמו · ותהר עוד ותלד בת · סבבוני בכחש אפרים · שמעו זאת הכהנים ·
ומן יצר וסביב עד סוף הספר במא̇ בני ישראל · כאשר יציל הרעה · הלא כבני כושים אתם · וקטר מחמץ תודה · לכן יתנם עד עת יולדה ··

ישובו לו בית ישרא̇ · בראשית בממלכות יהויקים · קדמא · ופקדתי את דמי ז̇



בארי ב̇ וסימנהון את יהודית בת בארי החתי ואת · דבר יי̇ אשר היה אל הושע ·

א יהוה אשר היה אל
הושע בן בארי בימי
עזיה יותם אחז יחז
יחזקיה מלכי יהודה
ובימי ירבעם בן יוא
יואש מלך ישראל ׃
פיתגם נבואה מן קדם
יהוה עם הושע בר
בארי ביומי עזיה
יותם אחז יחזקיהו
מלכיא דבית יהודה
וביומי ירבעם בר יואש
מלכיא דישראל ׃ תח
תחלת דבר יהוה בה
בהושע ויאמר יהוה

אל הושע לך קח לך
אשת זנונים וילדי
זנונים כי זנה תזנה ה
הארץ מאחרי יהוה ׃
שרויות פיתגמא דיי
בהושע ואמר יי להו
להושע איזיל איתנבי
נבואה על יתבי קרתא
טעותא דאינון מוסי
מוסיפין למיחטי יז
ארי מיטעיא יטעון
דיירי ארעא מבתר
פולחנא דיי ׃ וילך
ויקח את גמר בת
דבלים ותהר ותלד

לו בן ׃ ואזל ואיתנבי
עליהון דאם יתובון יו
ישבוק להון ואם לא
במיתר עליה דינון יתי
יתרגון ואוסיפו ועברו
עובדין בישין ׃ ויאמר
יהוה אליו קרא שמו
יזרעאל כי עוד מעט
ופקדתי את דמי יזרע
יזרעאל על בית יהוא
והשבתי ממלכות
בית ישראל ׃ ואמר
יי ליה קרא שמיהון ז
מבדריא ארי עוד זע
זעיר כזעיר ואסי

והשבתי יג̇ וסימ̇ ונתתי שלום בארץ · והשבתי מערי יהודה · והשבתי למואב נאם יי̇ · והבאתי רעי גוים וירשו את · והשבתי זמתך
ממך · והשבתי מרמה מן הארץ · וכרתו להם ברית שלום והשבתי · ופקדתי על תבל רעה · והשבתי את המון מצרים · והאבדתי גלולים והשבתי
אלילים · והשבתי המון שיריך · ויאמר יי̇ אליו קרא שמו יזרעאל · והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה ··· דבלים ל̇ דכותי ···

ובמלחמה ג̇ וסימ̇ או הנסה אלהים לבוא · ולא אושיעם בקשת ובחרב · ברעב פדך ממותי · ובמלחמה דלא באפים ולא ·
נשא ד̇ וסימ̇ נשא את ראש בני קהת · נשא את ראש בני גרשון · כתמיד מקדשו · כי נשא אשא להם · ובחרב ל̇ דבות ·

ואסעתים פלחי טעו
טעותא דאשדו יהוא
ביזרעאל דקטילינון
על דפלחו לבעלא
תבר אינון למיטעי י
בתר עגליא דבביתאל
בכין אחשבינה דם
זכיי על בית יהוא וי
ואיבטל מלכותא יש
מבית ישראל׃ והיה
ביום ההוא ושברתי
את קשת ישראל
בעמק ישראל׃ ויהי
בעידנא ההוא ואית
ואיתבר ית תקוף
עבדי קרב ישרא׳ בה
במישר יזרעאל׃ ות
ותהר עוד ותלד בת
ויאמר לו קרא שמה
לא רחמה כי לא
עוד ארחם את בית יש
ישראל כי נשא אש
אשא להם׃ ואוסיפו
ועבדו עובדין בישין
ואמר ליה קרי שמיהון
דלא רחימין בעובדה
בעובדיהון ארי לא
אוסיף עוד לרחמא
על בית ישרא׳ ברם
אם יתובון משבק
אשבוק להון׃ ואת
בית יהודה ארחם וה
והושעתים ביהוה
אלהיהם ולא אושי
אושיעם בקשת

ובחרב ובמלחמה
בסוסים ובפרשים׃
ועל דבית אירחים
ואיפרוקינון במימרא
דיי אלההון לא יתפרו
יתפרקון בקשתא
ובחרבא ובעבדי קרו
קרבא בסוסון ובפר
ובפרשין׃ ותגמל את
לא רחמה ותהר
ותלד בן׃ ודריהון דו
דאיתגליאו לביני
עממיא אישתברו
דלא הוו רחומין כע
בעובדיהון ואוסיפו
ועבדו עובדין בישין׃
ויאמר קרא שמו לא
עמי כי אתם לא עמי
ואנכי לא אהיה לכם׃
ואמר קרי שמיהון׃
לא עמי ארי אתון ז
לא עמי בדלית אתון
מקיימין פיתגמי או
אוריתי אמרין לא הו
הוה בסעדכון׃

ב

והיה
מספר בני ישראל
כחול הים אשר לא
לא ימד ולא יספר
והיה במקום אשר
יאמר להם לא עמי
אתם יאמר להם בני
אל חי׃ ויהי מנין ז
בני ישרא׳ כחלא דיז
דימא דלא מיתכיל

ולא מיתמני ויהי בז
באתרא דאיתגליאו
ביני עממיא כד עברו
על אוריתא ואיתאמ
להון לא עמי אתון
יתובון ויתרבון ויתו
ויתאמיר להון עמיה
דאלהא קיימא׃ ונקב
ונקבצו בני יהודה
ובני ישראל יחדו
ושמו להם ראש אח
אחד ועלו מן הארץ
כי גדול יום יזרעאל׃
ויתכנשון בני יהודה
ובני ישרא׳ כחדא
וימנון להון ריש ח
ריש חד מן בית דויד
ויסקון מן ארעא
גלוותכון ארי רב יו
יום כנישתכון׃ ונק
אמרו לאחיכם עמי
ולאחותיכם רוחמה׃
נביא אימרו לאחיו
לאחיכון עמי תובו
לאוריתי ועל כניש
כנישתכון אירחים׃
ריבו באמכם ריבו כי
היא לא אשתי ואנכי
לא אישה ותסר
זנוניה מפניה ונאפופיה
מבין שדיה׃ אוכיחו
לכנישתא דישרא׳
ואימרו לה ארי
היא לא מתעניא ז
בפולחני ומימרי

לא ולא לא במ״צע וסימ̇ ויען משה ויאמר · ויאמר את הביצק אשר הוציאו · בעברה בא בארצך · ויעבד ויאכלך ·
לא ירבה לו סוסים · לו חכמו להמיתנו · וגם נצח ישראל · כי דבר אלה כדבר · ישאהו על כתפו · כי אויל עמי · בחדש הנגב
על נביאי · יען את מקדשי · יען היותה יצאנו · האבק דם · והיה מספר בני ישראל · וראיתי את המעשה · בקשת ב̇ אושיעם · והשיקו ·

בארץ ה׳ וסימ׳ בגן יי׳ בארץ מצרים · ולא בארץ מצרים היא · ושתיה בארץ ציה והמתיה · בארץ יסדה לעולם · בארץ ציה ועיפ׳ ·
וב׳ בארץ ותשימי · כי בארץ תוציא צמחה ׳׳ והתירוש ג׳ וסימ׳ והיא לא ידעה · ויען ׳׳ ויאמר לעמו · וכל יהודה הביאו ׳ ׳

ולא מיקביל צלותה
עד דתעדי עובדהא
בישיא מיקביל אפי
אפהא ופולחן טעוז
טעותהא מבין קירז
קירוהא ׀ פן אפשיט
אפשיטנה ערמה
והצגתיה כיום הולז
הולדה ושמתיה כז
כמדבר ושתיה כז
כארץ ציה והמתיה
בצמא ׀ דילמא איז
איסלק שכינתי מיז
מינה ואעדי יקרה
ואישוינה רטישא
קדמי עד לא איתקז
איתקרבת לפולחנ
ויחול רוגזי עלה
כמא דחל על עם די
דרא דעבדו על אורז
אוריתי במדברא ואו
ואישוי ארעא צדיא
ואיקטלינה בצחותא ׀
ואת בניה לא ארחם
כי בני זנונים המה ׀
ויית בנהא לא ארחם
ארי בנין דטען אינון ׀
כי זנתה אמם הובישה
הורתם כי אמרה אז
אלכה אחרי מאהבי
נתני לחמי ומימי ז
צמרי ופשתי שמני
ושקויי ׀ ארי טעת
כנישתהון בתר נביי
שיקרא בהיתו מלז

מלפיהון ארי אמר
איהך בתר עממיז
דרחימני מספקי מז
מיכלי ומישתי כסי
כסות מילא ובוץ מ
משח וכל פרנסי ׀
לכן
הנני סך את דרכך
בסירים וגדרתי את
גדרה ונתיבותיה
לא תמצא ׀ בכין הא
מקלקל ית אורחתך
כמא דסייגין בכוביא
ואיפסיק כמא דמז
דמפסקין בכותליא
ושבילהא לא תשכח ׀
ורדפה את מאהביה
ולא תשיג אתם ובקז
ובקשתם ולא תמצא
ואמרה אלכה ואשו
ואשובה אל אישי ׀
הראשון כי טוב לי
אז מעתה ׀ ותיתרעה
שלם עם עממיא דרז
רחמיהא ולא תדביק
יתהון ותבעי סעיד
ולא תשכח ותימר
איהך ואיתוב לפוז
לפולחן רבוני קדמז
קדמאה ארי טב לי
כד הוית פלחא קדז
קדמוהי מכען לא
איפלח לטעותא ׀
והיא לא ידעה כי אז
כי אנכי נתתי להז

את הדגן והתירש וז
והיצהר וכסף הרבי
הרביתי לה וזהב עשו
לבעל ׀ ואינון לא
ידעין ארי אנא פרנסית
להון עיבורא וחמרא
ומשחא וכספא אסי
אסגיתי להון ודהבא
מיניה עבדו לטעותא ׀
לכן אשוב ולקחתי
דגני בעתו ותירושי וז
במועדו והצלתי צמ
צמרי ופשתי לכסות
את ערותה ׀ בכין יתז
יתוב מימרי למימר
למילט עיבורא בע
בעידן אידריה וחמ
וחמרא בזמן מעצז
מעצרתא ואיצדי
כסות מילא ובוץ די
דיהבית לה לכסאה
ית קלנאה ׀ ועתה
אגלה את נבלתה לז
לעיני מאהביה ואיש
לא יצילנה מידי ׀ וז
וכען אגלי ית קלנא
לעיני עממיא רחמה
ואנש לא ישזבינה
מן ידי ׀ והשבתי כל
משושה חגה חדשה
ושבתה וכל מועדה ׀
ואבטיל כל חדותא
חגהא ירחהא ושבתה
וכל מועדהא ׀ והשבתי
והשמתי גפנה ותאז

אנכי נתתי ג׳ וסימ׳ אנכי נתתי שפחתי בחיקך · אנכי נתתי את כל הארץ · והיא לא ידעה · ושאל אני נתתי ׳׳ אישי ה׳ וסימנה׳
ותהר לאה ותלד בן · הפעם ילוה אישי · המעט קחתך את אישי · זבדני אלהים אתי זבד טוב · אבל אשה אלמנה אני וימת אישי · ואשה
אחת מנשי בני הנביאים · ורדפה את מאהביה · תקראי אישי ׳׳ אגלה ב׳ וסימ׳ ועתה אגלה את נבלתה · והגלתי לגי אבניה ׳׳

ויאכלתם ב וסימ והעב׳ [illegible] הזה עצים ואכלתם׳ ואכלתם חית השדה ׳׳ ׳ עלותה ג בליש א מל וב חס וסימנה
וכן יעשה שנה בשנה׳ בעלותה את אישה ׳׳ וביום עלותה מארץ מצרים׳ קדמ׳ חס ׳׳ ׳׳ ורחמים ב גדלים אקבצך׳ וארשתיך׳

והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה
אתנה המה לי אשר
נתנו לי מאהבי ושמ׳
ושמתים ליער ואכ׳
ואכלתם חית השדה ׃
ואצדי פירי גפנה
ותאנה דהות אמרה
יקר אינון לי דיהבו
לי עממיא רחמיי ו׳
ואשוינון להורשא
ותיכלינון חית ברא ׃
ופקדתי עליה את
ימי הבעלים אשר ׳
תקטיר להם ותעד
נזמה וחליתה ותלך
אחרי מאהביה ואתי
שכחה נאם יהוה ׃ ו׳
ואסער עלה ית יומי
יומיא דהות פלחא
לטעותא דמסקא
להון בוסמין דהות
דמיא לאיתתא דש׳
דשבקת ית בעלה ואז
ואתתקנת בקדשהא
ובחליטת מירגלייתה
וטעת בתר רחמהא
כן כנישת ישראל רח׳
רחימית למיפלח לכ׳
לטעותא ופולחני ש
שבקת אמר יי ׃
לכן הנה
אנכי מפתיה והולכ׳
והולכתיה המדבר
ודברתי על לבה ׃ בכין
הא אנא משעביד

לה לאוריתא ואי׳
ואיעביד לה ניסין ׃
וגבורן כמא דעבדית
לה במדברא ובזיד
עבדין נביאיא ומלל
תנחומין על ליבה ׃
ונתתי לה את כרמיה
משם ואת עמק עכור
לפתח תקוה וענתה
שמה כימי נעוריה
וכיום עלותה מארץ
מצרים ׃ ואימני לה
ית פרנסהא מתמן ז׳
וית מישר עכור לתו׳
לתחמודי נפש ויתיה
ויתיבנהון תמן למימר
כיומי קדם ואת איעז
איעביד להון ניסין ׃
וגבורן כיום מיסקהון
מארעא עממיא ׃ ו׳
והיה
ביום ההוא נאם יהוה ׃
צבאות תקראי אי׳
אישי ולא תקראי לי
עוד בעלי ׃ ויהי ביומ׳
ההוא אמר יי צבאו׳
תיקרון לריבוני ולא
תיקרון לי עוד טעות ׃
והסירתי את שמות
הבעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמם ׃ ו׳
ואעדי ית טעות עמ׳
עממיא מפומיהון ז׳
ולא יהי דוכרן משמ׳
משומיהון עוד ׃ וכ׳

וכרתי להם ברית
ביום ההוא עם חית
השדה ועם עוף הש
השמים ורמש הא׳
האדמה וקשת וחרב
ומלחמה אשבור
מן הארץ והשכבת׳
והשכבתים לבטח ׃
ואיגזר להון קים בע׳
בעידנא ההוא דיהון
שלם עם חית ברא
ועם עופא דשמיא
ורחשא דארעא ו׳
וקשתא וחרבא ועבד׳
קרבא איבטיל מן׳
ארעא ואשרינון לה
לרוחצן ׃ וארשתיך
לי לעולם וארשתיך
לי בצדק ובמשפט ו׳
ובחסד וברחמים ׃
ואיקיימינכון קדמי
לעלמא ואיקיימינכון
קדמי בקושטא ובדי׳
ובדינא ובחסדא ובר׳
וברחמי ׃ וארשתיך
לי באמונה וידעת׳
כי את יהוה ׃ ואיקי׳
ואיקיימינכון קדמי
בהימנותא ותידעון
את אנא יי ׃
והיה ביום
ההוא אענה נאם
יהוה אענה את הש
השמים והם יענו
את הארץ ׃ והארץ ׃

וידעת ו וסימ והיהמלכים אמניך׳ וינקת חלב גוים׳ והקימתי אני׳ ונחלת בך לעיני גוים׳ וארשתיך לי לעולם׳ ונלוו גוים
גוים רבים׳ ויהי בשכבו וידעת׳ ׳׳ הארץ ג שופ פס ובתריהון והארץ ריש פס וסימ את השמים ואת הארץ׳ והארץ היתה׳
אבלה נבלה הארץ׳ והארץ חנפה׳ והם יענו את הארץ׳ והארץ תענה את הדגן ׳׳ ׳ והלכתיה ל וחס ו ׳׳ ׳ ׳׳ ׳

רחמה ד' וחס וסימ' קרא שמיה לא רחמה · ותגמל את לא רחמה · אמרו לאחיכם [illegible] עמי · וזרעתיה לי בארץ · · · שר
ב̇ וסימ' אין מלך ואין שר · ויבחר · כל גבור חיל ונגיד · וכל שר דבות קמ' במ"ב פתח · מלך ישראל על ביתו · ויבא אחאב · · ·

תענה את הדגן ואת
התירש ואת היצהר
והם יענו את יזרעאל
ויהי בעידנא ההוא
איקביל צלותכון אמ
יי איפקיד ית שמיא
ואינון יחתון ית מיט
מיטרא על ארעא
וארעא תרבי עיבורא
וחמרא ומשחא ויא
ואינון יספקון לגלוות
עמי וזרעתיה לי בא
בארץ ורחמתי את
לא רחמה ואמרתי
ללא עמי עמי אתה
והוא יאמר אלהי
ואיקיימינכון קדמי
בארעא בית שכינתי
ואירחם עליהון דל
דלא רחימין בעובדי
בעובדיהון לדהויתי
אמיר להון לא עמי
אתון והוא יימור
אלהא
ג ויאמר יהוה אלי לך
אהב אשה אהבת
רע ומנאפת כאהבת
יהוה את בני ישראל
והם פנים אל אלהים
אחרים ואהבי אשי
אשישי ענבים ואי
ואמיר יי לי עוד איזל
איתנבי נבואה על בו
בית ישראל דאינון דו
דאמין לאיתתא דרח
דרחימא על בעלה
ומזניא עלוהי וכל
בדין רחים לה ולא
צבי למיפטרה כן ז
רחימת יי על בני יש
ישראל ואינון מיתפנן
בתר טעות עממיא
ברם אם יתובון ישת
ישתביק להון ויהון
דאמין לגבר דאישת
דאישתלי ואמיר מי
לא בחמריה ואכרה
לי בחמשה עשר
כסף וחמר שערים
ולתך שערים ופרקי
ופרקתינון במימרי
ביום חמשת עשר
לירח ניסן ויהבית
כסת תיקלין כיפור
לנפשהון ואמרית
דיהון מקרבין קדמ
עומר ארמותא מן
מעללת סערין ואו
ויאמר אליה ימים
רבים תשבי לי לא
תזני ולא תהיי לאי
לאיש וגם אני אליך
נבייא אימר לה
כנישתא דישראל
תובניכון גרמי לכון
ריתיגלון יומין סגי
סגיאין תיתנחון לה
לפולחני לא תטעון
ולא תיפלחון לטע
לטעותא ואף אנא
עתיד לרחמא עלי
עליהון כי ימים רבי
רבים ישבו בני ישר
ישראל אין מלך וא
ואין שר ואין זבח
אין מצבה ואין אפוד
ותרפים ארי יומין
סגיאין יתבון בני יש
ישראל לית מלכא
מדבית דויד ולית ז
דעביד שולטן על
ישראל ולית דכהנ
דעוא בירושלם וית
ולית קמתא בשמרון
ולית אפוד ומחוי
ואחר ישבו בני ישר
ישראל ובקשו את
יהוה אלהיהם ואת
דויד מלכם ופחדו
אל יהוה ואל טובו ז
באחרית הימים כה
בתריכון יתובון בני יז
ישראל ויתבעון ית פו
פולחנא דיי אלההון
וישתמעון למשיחא
בר דויד מלכהון ויתנ
ויתנהון לפולחנא דיי
ויסגי טוביה דיתי לי
להון בסוף יומיא
ד שמעו
דבר יהוה בני ישראל
כי ריב ליהוה עם יו
עם יושבי הארץ כי או
אין אמת ואין חסד
ואין דעת אלהים בא

ישבו ב̇ וסימ' ויאמר אל פרעה לגור · ארץ מצרים לפניך היא · לא ישבו בארצך · בסכת תשבו שבעת · דין נשיכם וטפכם · נשיכם
טפכם ומקניכם · כי ישבו יחדו · בשעפתין קנגו · לכן ישבו צים · כי ימים רבים ישבו בני · לא ישבו בארץ · עוד ישבו זקנים · הוא דבר יי אשר ·
וישבו ערים נכחדות · וחברו · כי ישחו במעונות · אך צדיקים יודו לשמך · אם ישמרו בניך בריתי · ישבו לארץ ידמו · וימצאו כתוב בתורה ·

ובעות ג̇ דסימ׳ ויאמר אלהים נעשה אדם · ויאמר ויברך אתם אלהים ויאמר׳ על כן תאבל הארץ ואמלל׳׳ ׳׳ מכהן ב̇ וסימ׳ נדמו
עמי מבלי הדעת · כי עזבו הלויב את׳ ׳׳ אמיר ב̇ מב̇ ליש וסימ׳ ונשאר פני עללות כבצרת · כרבם כן חטאו לי כבודם׳׳ כרבם ל̇ דבו

בארץ׃ קבילו פתגמא
דיי בני ישראל ארי
דינא קדם יי עם יתבי
ארעא ארי לית עבדי
קושטא ולית גמילי
חסדין ולית דמהלכין
בדחלתא דיי בארעא׃
אלה וכחש ורצח
וגנב ונאף פרצו ו
ודמים בדמים נגעו׃ ז
יימון לשקר ובדבין ו
וקטולי נפשן וגנבין
וגייפין ומולדין בנין
מנשי חבריהון והוה
יהובין על חובין מיס
מוסיפין׃ על כן תאבל
הארץ ואמלל כל יו
יושב בה בחית השדה
ובעוף השמים וגם דגי
הים יאספו׃ על כן תחו
תחרוב ארעא ויתצדי
כל דיתיב בה בחיות
ובעופא דשמיא ואף
נוני דימא יסופון דיז
דזעירון מן קדם חובי
חוביהון׃ אך איש אל
יריב ואל יוכח איש ו
ועמך כמריבי כהן׃
על דאמרין ספר לא
יליה ולא יוכח גבר וע
ועמך נצן עם מלפיהון׃
וכשלת היום וכשל
גם נביא עמך לילה
ודמיתי אמך׃ ותיהון
ותיתקלון ביומא וית
ויתקלון את נבייא עו
שיקרא דעימכון כו
כיד בליליא ואבחית
כנישתהון׃ נדמו עמי
מבלי הדעת כי אתה
הדעת מאסת ואמ
ואמאסך מכהן לי ות
ותשכח תורת אלהיך
אשכח בניך גם אני׃
איטפשו עמי מבלי
דעתא ארי את מידע
דחלתי קיצתא ואר
ואירחקינך מלשמ
מלשמשא קדמי ו
ועל דאתנשיתא א
אוריתא דאלהך אי
אנשי בניך את אנ
כרבם כן חטאו לי כ
כבודם בקלון אמיר׃
כמא דאסגיתי להון
על אפין אסגיתי לה
למיחטי קדמי יקרה
יקרהון בקלנא חלי
חליפו׃ חטאת עמי
יאכלו ואל עונם נפש
כהניא פסו למיכל
חטוות עמי בדיל לא
לאוספא חובין על
חובי נפשהון׃ והיה
כעם ככהן ופקדתי ע
עליו דרכיו ומעלליו
אשיב לו׃ ויהי כמיא
דאשוי חילונא ה
כפרכא לאספא קורי
קורשיכון אפיס ית
יקריהון ואישוי דיז
דיקרין לדבסיר
בדיל לא איתפרעא ז
מנהון כאורחתהון
בישתא ובעובדיהון
מקלקליא אתיב ו
להון׃ ואכלו ולא ישב
ישבעו הזנו ולא
יפרצו כי את יהוה
עזבו לשמר׃ וייכל
וייכלון ולא ישבעון
יסגון ולא נשין ולא
יולדון ארי ית פול
פולחנא דיי שבקו ולא
בטרו׃ זנות יין ותירו
ותירוש יקח לב׃ זנו
זנות וחמרא ודויתא
שליה ומטעי ית
לבהון׃
עמי בעצו ישא
ישאל ומקלו יגיד
לו כי רוח זנונים הת
התעה ויזנו מתחת
אלהיהם׃ עמי דבגו
דבצלם אעא שאיל
ומרמיה בחוטריה
מחוי ליה ארי רוח
דטעו אטעיתנון ית
וטעו מבתר פולחנא
דאלההון׃ על ראשי
החרים יזבחו ועל
הגבעות יקטרו תחת
אלון ולבנה ואלה
כי טוב צלה על כן ת
תזנינה בנותיכם וכלו

׳׳ פס̇ בספר ולא ולא וסימ׳ ורדפה כל מאהביה · ואכלו ולא ישבעו · וענה גאון ישראל · הם המליכו ולא ממני · ובעו שתים ועל · הלא
חשך יום יי · אתם תאכל ולא תשבעו · עד אנד וה שרעתי · ואת כי היין בוגד · והיה חולם למשיסה · אל תהיו כאבתיכם · והיה כאשר קראו ·
וזרעתי באכל ׳׳ ׳׳ ודמים ב̇ וסימ׳ אלה וכחש ורצח וגנב · והאלהים אמר לי לאמר׳׳ ׳׳ לבנה ל̇ ולבנה ל̇ אבנה ל̇ ואבנה ל̇ ·

ועם ג̇ וסימ̇ ועם לא יבין ילבט ׳ ועם לא יחרדו ׳ ופלשתים באספו ׳ ילבט ג̇ וסימ̇ ועם לא יבין ילבט ׳ ואויל שפתים ילבט ׳ וי
ושלאחריו ׳ ובית המלך ג̇ וסימ̇ שמעו זאת הכהנים ׳ ויקח יהויאש מלך יהודה את כל הקדשים ׳ וויצא אפיא בפח ׳ דדב̇ הימ̇

וכלותיכם כי תנאפנה׃
על רישי טוריא מדב
מדבחין ועל רמתא
מסקין בוסמין תחות
בלוט ולבן ובוטמא
ארי מעדי טלליה על
כן מזפין בנתכון ודחו
דהואה לכון מבנת
עממיא וכלתכון דנס
דנסבתון לבניכון מן
עממיא גייפן׃ לא א
אפקוד על בנותיכם כי
תזנינה ועל כלותיכם
כי תנאפנה כי הם עם
הזנות יפרדו ועם הק
הקדשות יזבחו ועם
לא יבין ילבט׃ ולא
אסער על בנתכון ארי
מזיינן ועל כלתהון ית
ארי מגייפן ארי אינו
עם זניתא מיסתאבין
ועם נפקת ברא אכלין
ושתן ועם דהוא דלא
אישתכל באוריתא
הלא איתרטיש׃
אם זונה
אתה ישראל אל יא
יאשם יהודה ואל תבאו
תבאו הגלגל ואל תעלו
בית און ואל תשבעו ח
חי יהוה׃ אם טען את
דבית ישראל לא יתח
יתחובון דבית יהודה
ולא תיתון לגלגלא
ולא תיסקון לבית אל

ולא תשבעון לשקר
קיים הוא יי׃ כי כפרה
סוררה סרר ישראל
עתה ירעם יהוה ככב
ככבש במרחב׃ ארי
כתורא דאיתפטים
ובעיט כן מריד בסגי
טובא ישבעון ישר
כען דבריכון יי כאו
כאימר פתיר בבקעה׃
חבור עצבים אפרים
הנח לו׃ איתחברו
לטעותא בית ישרא
שבקו להון ית פולחנ
סר סבאם הזנה הזנו
אהבו הבו קלון מגניה׃
שילטוניהון אסגיאו
שירהון מן אונס בכין
טען דאיתפריאו בתר
ובזתא רחמו דתיתי
להון קלנא דרבריהון׃
צרר רוח אותה בכנפיה
ויבשו מזבחותם׃ עד
עובדי רברביהון לא
תקנין כמא דלית אי
איפשר למיצר רוחו
בכנף כען איתי עליהו
סנאה ויבהתון מא
מאיגורי טעותהון׃
ה שמעו
זאת הכהנים והקש
והקשיבו בית ישרא
ישראל ובית המלך
האזינו כי לכם המש
המשפט כי פח

הייתם למצפה ורשת
פרוסה על תבור׃ ש
שמעו דא כהניא וקי
וקבילו בית ישראל
ובית מלכא אציתו
הלא לציתו לכון למ
למידע דינא ארי תה
תקלא הויתון למל
למלפיכון וכמצדא
דמפריסא על טור
רם׃ ושחטה שטים
העמיקו ואני מוסר
לכלם׃ ודבחין לטעון
מפגן ואנא מיתי יסו
יסורין לכולהון׃ אני
ידעתי אפרים וישרא
וישראל לא נכחד
ממני כי עתה הזנית
אפרים נטמא ישראל׃
קדמי גלן עובדי דבו
דבית אפרים ודבית
ישראל לא מטמרין
מן קדמי ארי כען כז
טעו בית אפרים איסת
איסתאבו בית ישראל׃
לא יתנו מעלליהם י
לשוב אל אלהיהם
כי רוח זנונים בקרבם
ואת יהוה לא ידעו׃
לא שבקין עובדיהון
למיתב לפולחנא דא
דאלההון ארי רוח ה
דטעו ביניהון ואולפן
מן קדמי לא תבעו׃
וענה גאון ישראל

אפרים ד̇ קמ̇ץ וסימ̇ למטה אפרים הושע בן נון ׳ ויהי איש אחד מהר אפרים ׳ חבור עצבים אפרים ׳ צרור עון אפרים ׳ וכל אחת
וסוף פס̇ דיבות קמ̇ץ ׳ ואת יה̇ ז̇ וסימ̇ ואת יה̇ לא דרשו ׳ הוי היורדים מצרים לעזרה ׳ לא יתנו מעלליהם ׳ כי נבערו הרעים ׳ ויאמר
אלהם עמדי אנכי ׳ מומים זהב ובעת ההיא ׳ ששים ב̇ א נח̇ ש̇ וא נח̇ פ̇ וסימ̇ ושחטה שטים העמיקו ׳ עשה סטים שנאתי ׳ בתר
בה̇ פ̇

בפניו ה׳ וסימ׳ ויזיבראו בפניו · ויריקה בפניו · וענה גאון ישראל בפניו · וחברו · העז איש רשע בפניו ׃ עשוק ד׳ ג׳ מלא וא׳ חס
וסימ׳ והיית ממשש בצהרים · פרי אדמתך וכל יגיעך · עשוק אפרים רצוץ משפט · אדם עשק בדם נפש · בתר׳ חס׳ ׃ יגהה ל׳ דכו׳

בפניו ישראל ואפרים
יכשלו בעונם כשל גם
יהודה עמם ׃ ויימאר
יקר ישראל ואינון ת
חון ודבית אפרים ודבי
ישרא׳ יתקלון בחובי
בחוביהון יתקלון אף
דבית יהודה עמהון ׃
בצאנם ובבקרם ילכו
לבקש את יהוה ולא
ימצאו חלץ מהם ׃
בענהון ובתורהון יהכון
למיתבע אולפן מן קד
יי ולא ישכחון סליק
שכינתי מנהון ׃ ביהוה
בגדו כי בנים זרים ילדו
עתה יאכלם חדש את
חלקיהם ׃ במימרא
דיי שקרו ארי בנין מ
בנת עממיא אולידו
כען קיימי להון כען ׃
איתי עליהון עממיא
ירח בירח ויבזון ית
פירי ארעהון ׃

תקעו ש
שופר בגבעה חצצרה
ברמה הריעו בית און
אחריך בנימין ׃ נביאיא
ארימו קלכון כדשופר
איתנביאו דייתון על
עליהון עממיא קטלי
קטולין על דאמליכו
ית שאול דמגבעתא
אצווחו כד בחצצרת
ואמרו דייתון עליהון
מלכין ומשיריתהון
על דלא קבילו לשמו
לשמואל דמרמתא
בסרו עליהון ית בית
עבדי קרבא על דשקו
דשקרו במימרי ואיז
ואיסתחרו לאחריא
מבתר פולחנא ולא פ
פלחו קדמי במקדשא
דארעא שבט בנימן ׃
אפרים לשמה תהיה
ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודעתי נאמנה
אפרים ליצרו תהי ביום
תושלמית חוביהון בדב
בשבטיא דישראל
הודעית אוריתא ׃ היו
שרי יהודה כמסיגי ׃
גבול עליהם אשפוך
כמים עברתי ׃ הוו רבר
רברבי יהודה כמשני
תחום עליהון אשפוך
כמיא חימתי ׃ עשוק
אפרים רצוץ משפט
כי הואיל הלך אחרי
צו ׃ אנסין דבית אפ
אפרים כבישין בדינהון
ארי איתפניאו דיטעי
דיטעיהון ולמיטעי בת
בתר ממון דשקר ׃ ואי
ואני כעש לאפרים
וכרקב לבית יהודה ׃
ומימרי כעשא לדבית
אפרים וכרקבא לדבית
יהודה ׃ וירא אפרים
את חליו ויהודה את
מזרו וילך אפרים אל
אשור וישלח אל
מלך ירב והוא לא יו
יוכל לרפא לכם ולא
יגהה מכם מזור ׃ וחזא
אפרים ית מרעיה
ויהודה ית מכאוביה
ואזלו דבית אפרים
לאתור ושלחו למלכ
דייתי לאיתפרעא לה
להון נביא אימר
להון הוא לא יכיל לז
לאסאה לכון ולא יעד
יעדיה מנכון מכאוב ׃ כי
אנכי כשחל לאפרים
וככפיר לבית יהודה
אני אני אטרף ואלך
אשא ואין מציל ׃ ארי
מימרי כליתא לדבית
אפרים וכבר אריון לד
לדבית יהודה אנא
במימרי איקטול ואע
ואעדי ׃ ארים גבורתי
ולית דמשיזב ׃ אלך
אשובה אל מקומי
עד אשר יאשמו ובק
ובקשו פני בצר להם
ישחרנני ׃ איסליק
שכינתי ואתוב למדור
קודשי דבשמיא עד
דידעון דחבו ויבעון
מן קדמי בר תעו
להון יבעון דחלתי ׃
ו לכו ונשובה אל יהוה ׃

כמסיגי ד׳ בת׳ ס׳ בליש׳ וסימ׳ לא תסיג גבול רעך · ארור מסיג גבול רעהו · היו שרי גבול כמסיגי · ולא יסג בלמות · וכל תסג דבות בת׳ ס׳
במ״א ש׳ · לא נשוג אחור לבנו ׃ הואיל ג׳ ומל׳ וסימ׳ הואיל משה באר את התורה · כי הואיל ית לעשות · כי הואיל הלך אחרי צו ׃
לרפא ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ והוא לא יוכל לרפא ועת לרפוא · בתר׳ מל׳ ׃ ישחרנני ב׳ וסימ׳ בצר להם · ישחרנני ולא ימצאנני ·

טרף ב מב לישׁ וקמ״ב וסימ׳ ותבא אליו היונה לעת ערב · לכו ונשובה אל יי׳ כי הוא ׃ ול׳ אפו טרף וישטמנו ··· שת ב׳ וסי׳
כי שת לי זרע אחר ׃ ויפן פרעה ׃ גם יהודה שת קציר · כי שת בטחות חכמה ··· כמצאו ב וסימ׳ כשחר נכון · מקצה השמים מוצאו ׃

כי הוא טרף וירפאנו
יך ויחבשנו ׃ וימרון יי׳
איתר ונתתוב לפולחנ
דיי׳ ארי הוא דמחנא
ויסיבנא ודאיתי עלנ
תבריתה לנא ׃ יחיינו
מימים ביום השלי׳
השלישי יקימנו ונחי
ונחיה לפניו ׃ יחיננא
ליומי נחמתא דעתי
דעתידין למיתי ביום
אחיות מיתיא יקימי׳
יקימיננא ונחי קדמ
קדמוהי ׃ ונדעה נרדו
נרדפה לדעת את יי
יהוה כשחר נכון מוצ
מוצאו ויבוא כגשם
לנו כמלקוש יורה אז
ארץ ׃ ונילף נירדוף
למידע ית דחלתא דיי׳
בניהור צפרא דמיקט
דמיקשט במיפקיה
וייתי בירכן לנא כמטר
כמלקישא דמרוי ארעא ׃
מה אעשה לך אפרים
ומה אעשה לך יהודה
חסדכם כענן בקר
וכטל משכים הולך ׃
מן קדם דין הקשוט ׃
מה איעביד לכון דבית
דבית אפרים מה אעבי׳
לכון דבית יהודה וטי׳
וטבותכון כענן צפר
וכטלא דמוחי פסיק ׃
על כן חצבתי בנביאים
הרגתים באמרי פי
ומשפטיך אור יצא ׃
על כן דאזהרתינון ז׳
בשליחות נביי ולא
תבו איתיתי עליהון
קטולין על דעברו
על מימר דעתי ודי
ודינך כנהור נפיק ׃
כי חסד חפצתי ולא
זבח ודעת אלהים
מעלות ׃ ארי בעבדי
חסדא דעא קדמי ו
מדבח ועבדי אוריתא
דיי׳ ממסקי עלון ׃ וה
והמה כאדם עברו
ברית שם בגדו בי ׃ וה׳
ואינון כדריא קדמי׳
עברו על קיימי ובאו
ובארעא טבא דיהבי׳
להון למעבר דעתי
תמן שקרו במימרי ׃
גלעד קרית פעלי
און עקבה מדם ׃ גה
גלעד קרית אנסין
בניכלין אשדין דם
זכאי ׃ וכחכי איש ׃
גדודים חבר כהנים
דרך ירצחו שכמה
כי זמה עשו ׃ איתחברו
אינון וכהניהון באורח׳
חדא קטלין נפשן כ׳
כמת חד ארי עצ׳ת
חיטאין עבדו ׃ בבית
ישראל ראיתי שעו׳
שערוריה שם זנות
לאפרים נטמא ישׂ׳
ישראל ׃ בבית ישרא׳
חזיתי שני אשביר ה׳
קימיא דגזיר עמהון
דלא למפלח לטעות׳
תבו אינון למיטעי ׃
בתר עגלא בביתאל
תמן טעו ביתאל בית
אפרים איסתאבו בית
ישראל ׃ גם יהודה
שת קציר לך בשובי
שבות עמי ׃ את דבית
יהודה שריאו לאסי׳
לאסגאה את חוביהו׳
להון ימטון חובין בא
באתבותי גלות עמי ׃
ז
כרפאי
לישראל ונגלה עון ׃
אפרים ורעות שמרון
כי פעלו שקר וגנב יבו׳
יבא פשט גדוד בחוץ ׃
כמתבעי חובי ישרא׳
ויתגלין עוית אפרים
ובישת שמרון ארי
עבדו שקרו בליליא
בביתא גנבין ופרקא
בימטא קפחין ׃ ובל
יאמרו בלבבם כל רעתם
זכרתי עתה סבבום מע׳
מעלליהם נגד פני היו׃
ולא מחשבין בלביהון
דלא יכל בישתהון ׃
גליין קדמי יקפונון
עובדיהון בישיא
דקדמי הוו גלן ׃ בר׳

ית׳ יהודה דהשמשי׳ ל׳ ול׳ דכות וסימ׳ לבנה ויאמרו הנה זהב יי׳ · לאהבה והיה אור ישראל · לשבת ואביא אתם ביתי · לבבש׳ ·
ובל אמרו ללילה ודם ליום יגיע אמר · ותיצור ללביא · לזמך ודי חלב עזים · לשגו מאלה גפרדו גראני · ואם לוט והולך על איבע · לל׳
ללביש ויקראו ללשן דן · ב׳ בפת ··· ורעות ג׳ וסימ׳ דלות ורעות תאר · כרפאי לישראל · אשר הראיתנו צרות ··· ובחכי ל׳ דכות ·
[illegible]

כתנור ג̇ ובספר וסימ׳ כי קרבו כתנור לבם ׃ כלם יחמו כתנור ואכלו ׃ כי הנה יום בער ׳׳ ולא שבו ג̇ וסימ׳ ולא שבו אל יי אלהיהם ׃ ויצאו ולא שבו למו ׃ והם במלכותם ׳׳ אפרים ב̇ וסימ׳ שאול אפרים ממות אגאלם ׃ והמה דברו עלי כזבים ׳׳ פותה ל׳

ברעתם ישמחו מלך
ובכחשיהם שרים ׃
בסריקתהון מחדן
מלכא ובכדביהון רב
רברבין ׃ כלם מנאפים
כמו תנור בערה מא
מאפה ישבות מעיר
בלוש בצק עד חומצ
חמצתו ׃ כולהון מיח
מיתמדין למיגה נשי
חבריהון דלקין כתנור
דאדי ליה נחתומא
בכין יגלון כפריע מה
מקידריהון כמיא רמ
רמוהון לקדמיא מה
מחשבת רשעא ועל
דלא אידכרו ניסין וג
וגבורן דאיתעבידו
להון ביום מסקיהון
ממצרים מעידן מל
מלש לישא עד דלא
חמיע ׃ יום מלכנו הח
החלו שרים חמת מיין
משך ידו את לצצים ׃
יומא דמניאו עליהון
מלכהון שריאו רבני
רברביא למישתי עי
עמירת חמרא נגד ליד
לידיהון סיעת שקרין ׃
כי קרבו כתנור לבם בא
בארבם כל הלילה
ישן אפיהם בקר הוא
בער כאש להבה ׃ ארי
איתקרבו לעיצת חי
חיטאין ולא עבידו

כתנורא ליבהון בא
באיתכמוניהון כל
ליליא מודיך רוגז
רוגזהון עד צפרהון
הוא דליק כאישא
שלהובי ׃ כלם יחמו
כתנור ואכלו את שו
שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קורא בהם
אלי ׃ כולהון מיתחממין
כתנורא ובלישן שו
שיקריהון מחייבין
ית דיניהון כל מלכי
מלכיהון איתקטלו
לית דמצלי מנהון
קדמי ׃ אפרים בעמים
הוא יתבולל אפרים
היה עגה בלי הפוכה ׃
בית אפרים בעממיא
איתערבו בית אפרים
דמיאו לחררא דעד
לא איתהפיכת איתה
איתאכלת ׃ אכלו זרים
כחו והוא לא ידע גם
שיבה זרקה בו והוא
לא ידע ׃ בזו עממיא
נכסיהון ואינון לא
ידעין אף חלשותהון
מטיתנון ואינון לא
מסתכלין ׃ וענה גאון
ישראל בפניו ולא
שבו אל יהוה אלהיהם
ולא בקשהו בכל
זאת ׃ ומימר יקר ישר
ישראל ואינון חזן על

דלא תבו לפולחנא
דיי אלההון ולא ידעי
בשמין קדמוהי בכל
דא ׃ ויהי אפרים כיונה
פותה אין לב מצרים
קראו אשור הלכו ׃ וה
והוו בית אפרים דאמ
דאמין ליונה שריתא
דאיתנסיבו בנהא
ולית לה לב למצרים
איתקרבו לאתור גלו ׃
כאשר ילכו אפרוש
עליהם רשתי כעוף
השמים אורידם א
איסירם כשמע לע
לעדתם ׃ באתר
דיהכון אפרוס עלוי
עליהון מצדתי כע
כעופא דשמיא אח
אטלטלינון יסורין
איתי עליהון על
דשמעו לעיצתהון ׃
אוי להם כי נדדו ממ
ממני שד להם כי פ
פשעו בי ואנכי אפדם
והמה דברו עלי כזבים ׃
ווי להון ארי איתרחק
מדחלתי בזוזן איתי
עליהון ארי מרדו במ
במימרי ואנא חויתי
פריק להון ואינון מ
ממללין קדמי כדבין ׃
ולא זעקו אלי בלבם כי יי
יילילו על משכבותם
על דגן ותירוש יתגוררו

בלבם ט̇ וסימ׳ החיל אשר נגע אלהים בלבם ׃ עם תורתי בלבם ׃ למען תפש את בית ישראל ׃ ולא זעקו אלי בלבם ׃ ואמרו אלפי יהודה בלבם ׃ אל יאמרו בלבם האח נפשנו ׃ חרבם תבא בלבם ׃ אמרו בלבם נינם יחד ׃ גם את העולם נתן בלבם ׳׳ משכבתם ג̇ וסימ׳ יבוא שלום ינוחו על משכבותם ׃ כי ייללו על משכבתם ׃ ורננו על משכבותם ׃ הוי חושבי און ופעלי רע ׳׳ בעות ב̇ וסימ׳ בעות נחרד ׃ השמרים ׳׳

ואלי ג̇ וסימ̇ ואלי יחשבו רע̇ ואלי דבר יגנב̇ ואלי יאספו כל̇ ׳׳׳ שפר ב̇ חס̇ וסימ̇ אל חכך שפר ̇ בהו שפר ̇ ומן וישלח
אבשלום עד סוף דספר דבות̇ וכל אורי דכות̇ חס̇ ב̇מ̇ב̇ מלא והעברת שופר תרועה ̇ ב̇ בר׳ ׳׳׳ זנח ב̇ זנח ישראל ̇ וחברו ̇ בחדי̇

יסורו בי ולא מיצלן
קדמי בליבהון בכין
מיללין על ערסתהון
בסגי עיבורא וחמרא
דהוו כנשין מרדו בי
במימרי ואני יסרתי
חזקתי זרועתם ואלי
יחשבו רע ובמיא רז
דאנא מייתי עליהון
ייסורין ומתקיה על
דרעיהון כן אף אינון
חשבין לאוספא קדו
קדמי בישן ישובו
לא על היו כקשת רמי
רמיה יפלו בחרב עז
שריהם מזעם לשונם
זו לעגם בארץ מצר
מצרים תבו למדרמון
אוריתא לא על דלא
באישת להון דמן אי
אינון כקשת נכילא
איתקטלון בחרבא
רבריהון מעמיקת
לישניהון אילין עז
עובריהון עד דאינון
בארעא דמצרים
ח אל חכך שפר כנשר
על בית על יהוה יען
עברו בריתי ועל תו
תורתי פשעו נביא
בחיכך אכלי כדכשר
בשופרא אימר להון
הא כנשרא דמישרי
כן יסק מלך במשרו
במשריתיה וישרי

על בית מקדשא די
די חלה דעברו על
קיימי ועל אוריתי
מרדו לי יזעקו אלה
אלהי ידענוך ישרא
ישראל בכל עידן
דאתיא עליהון עקא
מיצלן קדמי ואמרין
כען ידענא ארי לית
אנא אלהא בר מינך
פרוקנא ארי אנחנא
עמך ישראל זנח יש
ישראל טוב אויב
ירדפו טעו בית ישר
ישראל מבתר פולחני
דבדרי ליה אנא מייתי
מייתי עליהון טובא
מבעו סנאה ירדופנון
הם המליכו ולא ממני
ממני השירו ולא
ידעתי כספם וזהבם
עשו להם עצבים
למען יכרת אינון יה
אמליכו ולא ממימרי
רביאו ולא מרעותי
בספהון ודהבהון אפיקו
להון מומצריכ עבדו
להון טעון בדיל דיש
דשתיצון זנח עגלך
שמרון חרה אפי בם
עד מתי לא יוכלו נקיון
טעו בתר עיגלא דשמ
דשמרון תקיף רוגזי
בהון עד אימתי לא
יכלון למזכי כי מיש

מישראל והוא חרש
עשהו ולא אלהים
הוא כי שבבים יהיה
עגל שמרון ארי מן
מישראל הוא גבר אומן
הוא עבדיה דחלא
דלית ביה צרוך הוא
ארי לניסרי להון
יהי עיגלא דשמרון
כי רוח יזרעו וסופתה
יקצרו קמה אין לו
צמח בלי יעשה קמח
אולי יעשה זרים יבל
יבלעהו ארי בית
ישראל דמן לדזרע
זרע ועלעול חציד
קמה לית ליה שובלא
יעביד מיא אסיקינון
נכסין עממיא יבוזו
יבוזונון נבלע ישר
ישראל עתה היו בגוים
ככלי אין חפץ בו איתבזון
ישראל כען הוו בעמ
בעממיא כמנא דלית
צרוך ביה כי המה ה
עלו אשור פרא בודד
לו אפרים התנו אה
אהבים ארי אינון גלו
לאתור על דלא חליה
הליכו ברעית נפשהון
בערד מיהוד בית ישרא
איתמסרו ביד עממיא
דרחימו גם כי יתנו
בגוים עתה אקבצם
ויחלו מעט ממשא

יקיצרו ג̇ ב̇ חס̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ כי רוח יזרעו וסופתה ̇ ברוח יקיצרו ̇ בשדה בלילו יקצרו ׳׳׳ פרא ו̇ ה̇ כת̇ א̇ וא̇ כת̇ ה̇ וסי̇
והוא יהיה פרא אדם ̇ פרה למוד מדבר ̇ פרא בודד לו אפרים ̇ הינהק פרא עלי דשא ̇ ועיר פרא אדם יולד ̇ כי שלח פרא חפשי ׳׳׳
מעט ד̇ בליש̇ וסימ̇ ונשארותם המתי ̇ ואספה לך ̇ ויחלו מעט ̇ מלך שרים ̇ התייסרי ̇ זרעתם והנה למעט ̇ והיו למעט ̇ דיצפתי ̇ וכל ג̇
דכות̇

אכתוב ה׳ מלא בליש וסימ׳ וכתוב בספר וחתום · כתוב לך את שם היום · וכתוב עליו ליהודה · אכתוב לו רבי תורתי · וספור
בכתוב ערים ״ י״ ארמנתיה ד׳ חס׳ וסימ׳ ועלתה ארמנתיה · וישבח ישראל את · בחומות עזה · דאחאב · אגבי את גאון יעקב ״ ס״

מלך ושרים׃ אח אם
ישובון בית ישראל רח
דחלתי על ליבהון מז
מנהון מביני עממיא
איקריב גלוותהון וא
ואפילו יחכמכון כזעיר
אערי מנהון מרוות
מלכהון ושילטונין׃
כי הרבה אפרים מזבח
מזבחות לחטא היו
לו מזבחות לחטא׃ ז
ארי אסגיאו דבית
אפרים אגורין למיז
למיחטי הוו להון א
איגורי טעוותהון לז
לתקלא׃
אכתב לו רובו
תורתי כמו זר נחשבו׃
כתבית להון סגיאות
אורייתי ואינון בעמי
בעממיא איתחשבו׃
זבחי הבהבי יזבחו
בשר ויאכלו יהוה
לא רצם עתה יזכר
עונם ויפקד חטאתם
המה מצרים ישובו׃
דבחין דימגבן מן אונ
אונס דבחין בישרא
ואכלין יקדם יי לא
רעוא בהון כען יסער
חוביהון ויתפרע עד
עוויתהון אינון למי
למצרים יתובון׃ ויש
וישכח ישראל את
עשהו ויבן היכלות

ויהודה הרבה ערים
בצורות ושלחתי
אש בעריו ואכלה
ארמנתיה׃ ושבק
ישראל ית פולחן עב
עבדיה ובנא היכלין
לטעוותא ודבית יה
יהודה אסגיאו קרוין
ואישלח אישתא בק
בקירוהי ותשיצי בי
בירניתהא׃

ט אל תשמח
ישראל אל גיל בעמים
כי זנית מעל אלהיך
אהבת אתנן על כל
גרנות דגן׃ לא תחדון
דבית ישראל ולא תה
תבועון כי בעממיא
ארי טעיתון מבתר
פולחנא דאלהכון רח
רחימתון למפלח
לטעותא על כל אדרי
עיבורא׃ גרן ויקב לא
ירעם ותירוש יכחש
בה׃ מאידרא ומעצ
וממעצרתא לא יתזון
וחמרא לא יספק
להון׃ לא ישבו בארץ
יהוה ושב אפרים מצ
מצרים ובאשור טמא
יאכלו׃ לא יתבון באר
בארעא שכינתא ויתו
ויתובון דבית אפרים
למצרים ולאתור
יגלון מסאב ייכלון׃

לא יסכו ליהוה יין
ולא יערבו לו זבחיהם
כלחם אונים להם כל
אכליו יטמאו כי לח
לחמם לנפשם לא יב
יבא בית יהוה׃ לא
ינסכון קדם יי נסכין
דחמר ולא יתקבלון
לרעוא קורבניהון ד
דבחיהון כלחם מרח
מרחק להון כל דייכ
דיכלינה יסתאב א
ארי קורבנהון על
נפשיהון לא מכפר
להון בבית מקדשא
דיי׃ מה תעשו ליום
מועד וליום חג יהוה׃
מא תעבדון ליום מז
מועדא וליום חגא
דיי׃ כי הנה הלכו מש
משד מצרים תקבצ
תקבצם מף תקברם
מחמד לכספם קמוש
קימוש יירשם חוח
באהליהם׃ ארי הא
יגלון מן קדם יי בזוזין
למצרים יתכנשון למ
למפיס יתקברון בית
חמדתי כספהון קרו
קרסולין ישרון בהון
חרולין בבירניתהון׃
באו ימי הפקדה
באו ימי השלם יד
ידעו ישראל אויל
הנביא משגע איש

גיל ג׳ וסימ׳ אל תשמח ישראל · השמחים אלי גיל · גיל יגיל אבי צדיק · חד וגיל · ירעם ג׳ וסימ׳ [illegible]
עתה ירעם [illegible] · גרן ויקב לא ירעם · ביצאן לשאול [illegible] · וחד וירעם בבם לבבו ״ ב׳ דסבר בם וקרי בה וסימ׳ גרן ויקב לא ירעם ותירוש ·
ויבן בה הבית ״ · היכלות ג׳ דסביר בה וקרי בם · השמרים הם · הייגו מעולם לא משלת בם · מיצבת בם · מצבת בב · צלחם [illegible] · מצבת
כה׳ ·

יצור ׃ מלא וסימ׳ וישלח חירם מלך צור ׳ דמלכים ׳ ואמרת לצור ׳ ב׳ בו׳ חבמיך לצור ׳ לצור הלא מיזל מפלתך באנק חלל ׳ מי
כצור כדומה בתוך הים ׳ שא קינה אל מלך צור ׳ כאשר ראיתי על צור ׳ צור תעודה חתום תורה בלמדי ׳ גבל ועמון ועמלק

הריח על רוב עונך רז
ורבה משטמה ׃ ארתו
יומי סעורנא אתו ׃
יומי תושלימת חובין
ידעון דבית ישראל
דהוו מיתנבן להון נ
נביי קושטא ומשע
ומשעמין להון ט
נביי שיקרא על דאל
דאסגיאו חובך תקפו
חטאך ׃ צפה אפרים
עם אלהיו נביא פח
יקוש על כל דרכיו מ
משטמה בבית אלהיו ׃
מסכן בית אפרים דה
דתקנים להון טעוותא
לנביהון קולן יצדן על
על כל ארחתהון מנ
מנהון תקלא כבית
מקדשא דאלההון ׃ הה
העמיקו שחתו כימי
הגבעה יזכור עונם וה
ויפקד חטאתם ׃ אסגי
אסגיאו לחבלא כיומי
גבעתא יסער חוביהון
ויתפרע עוויתהון ׃
כענבים
במדבר מצאתי ישר
ישראל כביכורה בתא
בתאינה בראשיתה
ראיתי אבותיכם המה
באו בעל פעור וינזרו
לבשת ויהיו שקוצים
באהבם ׃ כגופן דשתיל
על עינא דמיא כד

במדברא ארע מימר
לישראל כבכרה כתינת
דבאורל מאכבא חכו
חכבית אבהתכון ואנ
ואינון איתחברו לבעל
פעור וטעו לבהתא
והוו שיקוצין כרחו
כרחימון ׃ אפרים
כעוף יתעופף כבודם
מלדה ומבטן ומהרה
ומהריון ׃ בית ישראל
בעופא דאפרחו דהי
מקיניה ואיטלטל
כן גלאית יקרהון ולד
לא יסגון ומפרי מעי
מעיהון לא יחדון על
דאתמנעו רגליהון
מלאיתחזאה בבית
מקדשי ׃ כי אם יגדלו
את בניהם ושכלתים
מאדם כי גם אוי להם
בסורי מהם ׃ ארי אם
ירבון ית בניהון ואת
ואתכלינון מלמיהוי
גברין ארי דוי להון כד
בסלקות שכינתי מ
מנהון ׃ אפרים כאשר
ראיתי לצור שתולה
בנוה ׃ אפרים להוציא
אל הורג בניו ׃ כנישתא
דישראל במיעבדה
בניא לצור באצלח
באצלחותיה בשלות
בשלותה חבי דבית
אפרים לקטלא לפ

לפולחן טעותא בניהון ׃
תן להם יהוה מה תתן
תן להם רחם משכיל
ושדים צומקים ׃ הב
להון יי׳ ית תושלמת
עובדיהון הב להון רז
רחם מתכל ודדין יו
יבישין ׃ כל רעתם בג
בגלגל כי שם שנאתים
על רוע מעלליהם מ
מביתי אגרשם לא
אוסיף אהבתם כל
שריהם סוררים ׃ כל
בישתהון גליין קדמי
בגולגלא ארי תמן רו
רחקתינון על בישת
עובדיהון מבית מקד
מקדשי איתריכינון
לא אוסף לרחמא עוו
עליהון דכל רברביהון
מרדין ׃ הכה אפרים
שרשם יבש פרי בל
יעשון גם כי ילדון וה
והמתי מחמדי בטנם ׃
בית ישראל דמין לאילנ
דיקלא שרשוהי מלר
מלרעא בשנופיה ב
מלעילא נגב לא יעו
יעבד אף אם ירבון בנ
בנין ואיקטול שפר
מעיהון ׃ ימאסם אלהי
כי לא שמעו לו ויהיו נ
נודדים בגוים ׃ ירחיק
ירחיקינון אלהי ארי
לא קבילו למימריה

יה מלו׳ יהיו׳ דבת׳ ש׳ יקרו׳ ס׳ וסימ׳ ושבתי כבר עליך ׳ והתכסהו בשמיכה ׳ וישתרו להם אחרים ׳ ושפח ארצי קדקדי ׳ הסר משכנתו והיה ׳
הנני שך את דרכך ׳ השירו ולא ידעתי ׳ אוי להם כשורי מהם ׳ שחית עץ ׳ שמדנה ׳ וכמשמרות נטועים ׳ לו שקול ישקל כעשי ׳ כי לאויל
יהרוס בעש ׳ והבהם מכעש עיני ׳ התמלא בשבות עורו ׳ ובעצמות וגידים תשובבני ׳ ויחמם כגן שבו ׳ שתם הפלתי ׳ כמשכבת תרך ׳ ואשחט אתם

כטוב ד וסימ׳ כי טוב לבם כח׳ כטוב לב אמצין ׃ גפן בוקק ישראל׃ כטוב לב והמלך צוין ׃ בוקק ב׳ וסימ׳ בוקק הארץ ובו׳ ובולקה׃ גפן בוקק ישראל ׃ יובל ב׳ קמ׳ גם אותו לאשור יובל׃ תשיה לטבח יובל ׃ ודרדר ב׳ תצמיח לך׃ יעלה על

מטלטלין ביניהון עממיא
עממיא׃
י גפן בוקק ישר
ישראל פרי ישוה לו
כטוב לארצו היטיבו
מצבות׃ גפן בזיזא ישר
ישראל הוה גפן נסב
במעבדה אוריתא פי
פירי עובדיהון גרמו
להון דיגלון כד אסגו
אסגיתי להון עללא
אסגיאו פולחן לאי
לאיגורין כד איתיתי
טובא לארעהון איט
אטיבו לקמתהון׃ חלק
חלק לבם עתה יאשמו
יאשמו הוא יערף
מזבחתם ישדד מצ
מצבותם׃ איתפליג לי
ליבהון מן אוריתא
כען יחובון כען איתי
עליהון סנאה וחזר
להון דאיתון יקהיתון
קמיתהון׃ כי עתה
יאמרו אין מלך לנו
כי לא יראנו את יהוה
והמלך מה יעשה
לנו׃ ארי כען יימרון
לית מלכא לנא ארי
חזי לנא מן קדם יי ומ
ומלכא מה יעביד לנא׃
דברו דברים אלות
שוא כרת ברית ופרח
כראש משפט על תל
תלמי שדי׃ ממללין

מיללין אונס ימון ל
לשקר ללמא גוזרני
גזרינן קיים כען אי
איתינן עליהון כד
בישי חיוין בישין ד
דין שיקריהון על
תחומי חקלן׃ לעגל
לעגלות בית און יגורו
שכן שמרון כי אבל
עליו עמו וכמריו ע
עליו יגילו על כבודו
כי גלה ממנו׃ על דין
דיפלחו לעגליא ב
בביתאל מלך משירו
משיריתיה יסק ע
עליהון ויגלי יתהון
ויסבון מנהון עיגלא
דשמרון ארי איתא
איתאבלו עלוהי ע
עמיה ופלחוהי עלו
עלוהי יבועון על יק
יקריה ארי גלן מינה׃
גם אותו לאשור יובל
מנחה למלך ירב בש
בשנה אפרים יקח
ויבוש ישראל מעצתו׃
את יתיה לאתור יובו
יובלון קורבנא למלכ
דיותי לאיתפרעא
להון נביזון כדלהון ק
בהתא דבית אפרים
יקבלון ויבהתון דבית
ישראל ממלכהון עצ
עצתהון׃ נדמה שמ
שמרון מלכה כקצף

על פני מים׃ בהיתת
שמרון במלכה כרי
כריתנחא על אפי מ
מיא׃ ונשמדו במות
און חטאת ישראל
קוץ ודרדר יעלה
על מזבחותם ואמרו
להרים כסונו ולגבעות
ולגבעות נפלו עלינו׃
ויצדון במת ביתא
חובי ישראל גרמו ל
להון דיגלון כובין ו
ואטטין יסקון על
איגוריהון כען ארי
איתי עליהון עקא
דמותא דיהון דמן ל
כאילו טוריא חפן
להון ורמתא נפלו ע
עליהון׃
מימי הגבעה
חטאת ישראל שם
עמדו לא תשיגם ב
בגבעה מלחמה על
בני עלוה׃ מיומי גב
גבעתא חטיתון בית
ישראל תמן קמו מ
מרדו במימרי למי
למנאה עליהון מל
מלכא ואת לא זכיא
דתיתקיים להון מ
מלכותא בגבעתא
תמן אתו עליהון ע
עבדי קרבא לקטלא
אכחן עים בנין סלי
סליקו׃ באותי ואסרם

אבל ג׳ וסימ׳ אבל אמללה ארץ החפיר אבל תירוש אמללה גפן ׃ לעגלות בית און יגורו׃ וחד ואבל ׃ העל זאת לא תרגז הארץ ׃ כרב ז׳ וסימ׳ גפן בוקק ישראל׃ חנני אלהים כרב חסדך׃ עננו יי כי טוב חסדך׃ ויזכר להם בריתו ׃ כרב גדלו ׃ ורחם כרב חסדו ׃ וחסה על כרב רחמיך׃ דעזרא׃ וחד ברחמיו וכרב חסדיו ׃ עלוה ג׳ וסימ׳ אלות תמנע אלות ׃ וזבחו ׃ בגלחמה על בני עלוה ׃ אנך

ואספו ב̇ וסימ׳ ואספו אסיר ׳ ואספו עליהם עמים ׃ס׃ ישדד ג̇ וסימ׳ ארכיב אפרים יחרש יהודה ׳ הכל היום יחרש החרש ׳
ישדד עמקים אחריך ׃ס׃ עולתה ג̇ וסימ׳ חרשתם רשע עולתה ׳ תמים אתה בדרכיך ׳ להגיד כי ישר יי׳ צורי ׳ בתר עלתה בה ׃

על ואספו עליהם
עמים באסרם לשתי
עונתם ׃ במימרי ואז
ואיתי עליהון עמ
עממיא ושליטו ׃ בה
בהון במיסר פרנא
על תרין עונתיה ׃ וא
ואפרים עגלה מלומ׳
מלמדה אהבתי לד
לדוש ואני עברתי על
טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה
ישדד לו יעקב ׃ כנ׳
כנישתיה דישראל
דמיא לעגלתא דמ׳
דמלפין לה למידר׳
ולא אלפא רחמא
לחבלא ברעות נפש
ואנא פרקית יתהון ׃
משעבוד מצראי אע
אעדיתי ניר תקוף
מצווריהון אשריתי
בית ישראל על תקוף
ארעא דאמוראה
כבישין קדמיהון דכו
דבית יהודה אחסינית
יתהון אחסנתא דקי
דקיימית לאבהתהון ד
יעקב ׃ זרעו לכם לצ
לצדקה קצרו לפי
חסד נירו לכם ניר
ועת לדרוש את יהוה
עד יבוא וירה צדק
לכם ׃ בית ישראל עיב
עיבידו לכון עובדין ט

טבין הליכו באורחא
דקושטא קיימו לכון
אולפן אוריתא הא
בכל עידן נביא אמ
אמרין לכון תובו לד
לדחלתא דיי׳ כען יי
יתגלי וייתי זכוון ל
לכון ׃ חרשתם רשע
עולתה קצרתם אכ
אכלתם פרי כחש כי
כי בטחת בדרכך
ברוב גבוריך ׃ ואית׳
באיתעשתתון לכון ו
אונס רשע עברתון
איתקבלתון תושלו
תושלמת עובדיכון
איתרחיצתא באור
באורחתך בסגי גי
גיברך ׃ וקאם שאון
בעמיך וכל מבצריך
יושד כשוד שלמן בי
בית ארבאל ביום מל
מלחמה אם על בנים
רטשה ׃ ויקום איתר
איתרגושא בעמך
וכל כרכך יתבזזון כבז
כביזת שלמא בכמנא
ביומא דקרבא אם
על בנין קטילת ׃ ככה
עשה לכם בית אל
מפני רעת רעתכם
בשחר נדמה נדמה
מלך ישראל ׃ כן ע
גרמו לכון חוביכון דה
דהבתון בביתאל מן

קדם בישות עובדיכו
בסופא כחיות ואיתכ
ואיתכנע מלכא דיש
דישראל ׃ כי נער ישרא יא
ישראל ואהבהו ומ
וממצרים קראתי לב
לבני ׃ ארי רבי הוה יש
ישראל ורחימית יתיה
וממצרים קריתי ה
להון בנין ׃ קראו להם
כן הלכו מפניהם לב
לבעלים יזבחו ול
ולפסלים יקטרון ׃
שלחית נביי לאלפא
להון ואינון טעו מ
מקביל אפיהון לט
לטעוותא מדבחין ו
ולצלמניא מסקין
בוסמין ׃ ואנכי תרגל
תרגלתי לאפרים
קחם על זרועותיו ולא
ידעו כי רפאתים ׃ ואנ
ואנא כמלאך שליח
דברית באורח תקנא
לישראל ונטלתינון כד
על דרעין ולא ידעין
דמן קדמי מתרחב
עליהון ׃ בחבלי אדם
אמשכם בעבותות
אהבה ואהיה להם כמ
כמרימי על על לחי
לחיהם ואט אליו או
אוכיל ׃ במיגדת בנין
רחימין נגדתינון בת
בתקוף רחמא והוית

בעמיך ה̇ בפס׳ בליש וסימ׳ לא תלך רכיל בעמיך ׳ נקם נקמת בני ישראל ׳ וראית אתה ונאספת אל עמיך ׳ וקאם שאון בעמיך ׳ ומרב
בהר אשר אתה ׃ס׃ חרשתם ב̇ מב̇ ליש וסימ׳ לולא חרשתם בעגלתי ׳ חרשתם רשע עולתה ׃ס׃ אם על בנים ב̇ וסימ׳ פן יבוא
והכני אם על ׳ וקאם שאון בעמיך ׃ס׃ ולא ידעו ג̇ וסימ׳ קראים והולכים לתמם ׳ ולא ידעו עשות נכוחה ׳ ולא ידעו כי רפאתים ׃

ו פס מין דר מלי ב קדמ לא בסי ו דב תנו נסי ו וסימ ואישה את שפטיכם · בין בין ובין ובין ; ואמר אליהם שמעו · אל אל ואל
ואל · כי מעני חרבות · מפני ומפני ומפני · בערי ההר · בערי ובעיר ובעיר · לא אעשה חרון · לא ולא ולא · שימו איש חרבו · איש ואיש ואיש ·

במימרי להון כאיכר
טבא דמיקיל בכתף
תורא ומוריך בלחה
בלהגתא ואת כר
הוו במדברא אסגיתי
להון טובא למיכל ׃
לא ישוב אל ארץ מ
מצרים ואשור הוא
מלכו כי מאנו לשוב ׃
לא יתובון לארעא
דמצרים ברם אתורו
אתגראה ישלוט בה
בהון ארי מסרבין יה
למיתב ׃ וחלה חרב
בעריו וכלתה בדיו וה
ואכלה ממעצותיהם ׃
ותחול חרבא בקירוה
ותקטיל גיברוהי
ותשיצי רברבוהי א
אימלכו עיצתהון ׃
ועמי
תלואים למשובתי
ואל על יקראהו יחד
לא ירומם ׃ ועמי פ
פליגין למתבל אוריתי
ובמידעא קשיא יתי
יתערעון כחדא לא
יהכון בקומה זקופה ׃
איך אתנך אפרים אמ
אמגנך ישראל איך
אתנך כאדמה אשימך
כצבוים נהפך עלי לבי
יחד נכמרו נחומי ׃ וה
איכדין אימסרינך
אפרים אישיצינך
ישראל איכדין איכו
אפרינך כאדמה או
אישיצינך כצבוים
איתערע מימרי קיי
מימרי קיימי לקבלי
כחדא מיתגוללא
רחמית אכהתכון ׃ לא
אעשה חרון אפי וה
ולא אשוב לשחת
אפרים כי אל אנכי
ולא איש בקרבך ק
קדוש ׃ לא אבוא בה
בעיר ׃ לא איעביד
תקוף רוגזי ולא יתו
יתוב מימרי לחבלא
בית ישראל ארי אלהא
אנא מימרי לעלמא
קיים ולית עובדוי
כעובדי בישרא דיה
דדיירין על ארעא
כגזירת דביניכון ש
שכינתי קדישא ויה
ולא אחליה בקירוך ׃
אוחרי עוד ית ירושו
ירושלם ׃ אחרי יהוה
ילכו כאריה ישאג
כי הוא ישאג ויחרדו
בנים מים ׃ בתר פו
פולחנא דיי יהכון ו
מימריה כאריה
דמכלי ארי הוא יכו
יכלי ויתכנשון גלותא
ממערבא ׃ יחרדו כ
כצפור ממצרים וכ
וכיונה מארץ אשור
והושבתים על בתיהם
נאם יהוה ׃ כעופא
דאתי בגלאי כן ייתון
בגלו לארעא דמצרי
וכיונה דתיובה לגו
שובבה כן יתובון דה
דאיטלטלו לארעא
דאתור ואתיבינון
בשלם לבתיהון ומ
ומימרי יהי בסעדהו
אמר יי ׃
יב סבבני בכחש
אפרים ובמרמה בית
בית ישראל ויהודה
עוד רד עם אל ועם
קדושים נאמן ׃ אסגי
אסגיאו קדמי כדבין
דבית אפרים ובנכלין
דבית ישראל ודבית
יהודה מיתקפין כב
בפולחנא עד דיגלא
עמא דאלהא מארע
מארעהון ואינון הו
הוו פלחין קדמי ב
בבית מקדשא מ
מיתקרן עמא קדיש
כבין הוו קימין ׃ א
אפרים רעה רוח ו
ורדף קדים כל היו
היום כזב ושד ירב
ירבה וברית עם אשו
אשור יכרתו ושמן
למצרים יובל ׃ בית
ישראל דמן לדרדק
זרע ועל עול חינר

וכמרו ג וסימ ויכמרו יוסף כי נכמרו רחמיו · כי נכמרו רחמיה על בנה · יחד נכמרו נחומי · ולא איש ב וסימ בקרבך
קדוש ולא אבוא · ואנכי תולעת ולא איש · יקראהו ב וסימ ועמי תלואים למשובתי · דרבו לכל קראיו לכל · ורדה ג
וסימ ורדת אין · ורדת שלמים · ורדת קדים כל היום · רד ב א וא וסימ הם עם יבוס · ויהודה עוד רד עם אל · בתר קמ

און ג̇ מלא וסימ̇ ולאסנת ילד שני בנים · ויקח קרח בן יצהר · אך עשרתי מצאתי און לי · · באהלים ה̇ וסימ̇ דרך
השכוני באהלים · כי באהלים תשבו כל ימיכם · וצשב באהלים וגשמיעו ונעש · עוד אושיבך באהלים · · · זיבל ל̇ וחס · ·

כל יומא כדבין וביז
וביזא מסגן וקיים
עם אתוראה אקימו
ויקורבנא למצרים
מובלין ׀ וריב ליהוה
עם יהודה ולפקד
על יעקב כדרכיו כ
כמעלליו ישיב לו ׀
ודינא קדם יי עם
דבית יהודה לאסער
על יעקב כאורחתיה
וכעובדוהי תקניא וי
ויתיב ליה ׀ בבטן עק
עקב את אחיו ובאונו
שרה את אלהים ׀ נבי
נביא אימר להון ה
הלא יעקב עד דלא
יתיליד דאמיה דיסגי
מן אחוהי ובתוקפיה
איתרבב עם מלאכא ׀
וישר אל מלאך ויכל
בכה ויתחנן לו בית אל
ימצאנו ושם ידבר
עמנו ׀ ואיתרבב עים
מלאכא ויכיל בכא
ובעא מיניה בבית אל
איתגלי עלוהי ותמן
ימליל עימנא ׀ ויהוה
אלהי הצבאות יהוה
זכרו ׀ נביא אימר
להון הוא יי אלהי צב
צבאות דאיתגלי על
אברהם יצחק ויעקב
וכמא דאמיר על ידי
משה הובדנה לכל

דר ודר ׀ ואתה באלה
באלהיך תשוב חסד
במשפט שמר וקוה
אל אלהיך תמיד ׀ וא
ואת כפולחנא דאלהך
תתקף חסדא ודינא
טר וסבר לפורקנא
דאלהך תדירא ׀ כנען
בידו מאזני מרמה
לעשוק אהב ׀ לא תה
תהון כתגרין דבידיהון
מוזנוון דנכל למנס
רחמיין ׀ ויאמר אפרים
אך עשרתי מצאתי
און לי בכל יגיעי לא
ימצאו לי עון אשר
חטא ׀ ואמרו דבית
אפרים ברם עתרנא
אשכחנא אונס לנא
נביא אימר להון כל
עותרכון לא יתקיים
לכון ביום תושלמית
חוביכון ׀ ואנכי יהוה א
אלהיך מארץ מצרים
עוד אושיבך באהלים
כימי מועד ׀ ואנא יי
אלהך דאפקתך מארע
מארעא דמצרים עו
עוד אותיבינך במשכ
במשכנן כיומי מו
קדם ׀ ודברתי על הנ
הנביאים ואנכי חזון
הרבתי על הנביאים
ואנכי חזון הרבתי
וביד הנביאים אדמה ׀

ומלילית עים נביא
ואנא נבואן אסגיתי
וביד נביא שלחית ׀
אם גלעד און אך שוא
היו בגלגל שורים זב
זבחו גם מזבחותם כגלים
על תלמי שדי ׀ אם בג
בגלעד הוו אנסין בג
ברם בבית גלגלא
תורין לטעוון דכרו
את איגוריהון אסגי
אסגיאו כדגרין על
תחומי חקלא ׀
ויברח יעק
יעקב שדה ארם ויעב
ויעבד ישראל באשה
ובאשה שמר ׀ נביא
אימר להון הלא יעק
יעקב אבוכון אזל
לחקלי ארם ופלח
ישראל באיתתא ובאי
ובאיתתא נטר ענא ׀
ובנביא העלה יהוה
את ישראל ממצרים
ובנביא נשמר ׀ ואת
כד נחתו אבהתכון לז
למצרים נביא שלח
יי ואסיק ית ישראל
ממצרים ועל ידי
נביא איתנטר ׀
הכעיס
אפרים תמרורים ודמ
ודמיו עליו יטוש ו
וחרפתו ישיב לו א
אדניו ׀ ומרגזין דבית

עד י̇ד חס̇ וסימ̇ עד כל ימי הארץ · עד מי לך פה · למה באתי מגשור · לכן עד שלשת ימים ושובו · לכן עד אריב אתכם · לא תשחרו ·
אחרי מותי עד · עד תעברנה הצאן · עד דר עם ל · עד אושיבך באהלים · עד הירש אבי לך · עד ישבו זקנים · עד יבאו עמים · וב
בעד ימים בושה וחפרה · בעד רשע לנגדי · · · · וישר ג̇ בת שין וסימ̇ וישר אבימלך על ישראל · וישר אל מלאך · וישר במגרה · ·

ואליהם ה̇ וסימ̇ כזד יפקד אתכם · סר מעלי ולא ענני עוד · וזולתי לא תדע · אמר לפבבלט · ואלהים מלכי מקדם ·· מלך
ושרים ב̇ וסימ̇ ושמותי כסאו בעילם · ושפטיך אשר אמרת · וחר ממשא מלך שרים ·· בעזרך ב̇ רכב שמים · שחתך ··

אפרים מוספין למ
למיחטי ועבדו להון
מיתכא וחובת דם זכי
וכאי האשיר עלוהי
יתוב וחיסודיה יתיב
לה ריבוניה ׀ כדבר
אפרים רתת נשא הוא
בישראל ויאשם בב
בבעל וימת ׀ כד מליל
חד מדבית אפרים
רתיתא אחיד להון כו
לעממיא מתרברבין
הוו בישראל וכדו רחו
דחבו על דפלחו לטו
לטעוותא מיתקטלין
יג ועתה יוספו לחטא
ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצב
עצבים מעשה חרש
חרשים כלה להם הם
אמרים זבחי אדם
עגלים ישקון ׀ וכען
מוספין למיחטי ועב
ועבדו להון מתכא מ
מכספהון כדמותהון
צילמנין עובד אומנין
כולהון להון אינון מ
מטען נבויי שיקרא
דבחין לעובד ידי אי
אינשא תורייא לעיג
לעיגליא ניכסין ׀ לכן
יהיו כענן בקר וכטל
משכים הולך כמוץ יס
יסער מגרן וכעשן מ
מארבה ׀ בכין יהון

כענן צפרא וכטלא
דמוחי פסיק כמוצא
דנסבה רוחא מאיד
מאידרא וכתננא מ
מכוית נורא ׀ ואנכי
יהוה אלהיך מארץ
מצרים ואלהים זול
זולתי לא תדע ומוש
ומושיע אין בלתי ׀
ואנא יי אלהך דאסיק
דאסקתך מארעא
דמצרים ואלה בר
מיני לא תדע ופריק
לית אלא אנא ׀ אני
ידעתיך במדבר באר
בארץ תלאבות ׀ אנא
סיפיק ית צורכיהון
במדברא בארעא ד
דחוייתון תאיבון כה
לכל מרעם ׀ כמרעיתם
וישבעו שבעו וירם
לבם על שכחוני ׀ כד
דנתנון סבעין מיסכע
ורמים לבהון על כן
שבקו להון יתפולחני ׀
ואהי להם כמו שחל
כנמר על דרך אשור ׀
ויהוה מימרי להון ז
כליתא כנמרא דכמין
על שבילא ׀ אפגשם
כדוב שכול ואקרע ס
סגור לבם ואכלם
שם כלביא חית הש
השדה תבקעם ׀ ערע
מימרי בהון כדוב מ

מיתכל ותבריה רשע
לבהון ויקטלינון הי
תפין כבני אריוון כו
כחיות שינא דמבזעא
שיצינון ׀ שחתך
ישראל כי בי בעזרך ׀ ט
כד מחבלין אתון בית
ישראל עובדיכון הבית
ישראל שלטין בכון ו
עממיא וכד תריבין
אתון לאוריתא מימ
מימרי הוה בסעדכון ׀
אהי מלכך אפוא
ויושיעך בכל עריך
ושפטיך אשר אמרת
תנה לי מלך ושרים ׀
אן מלככון ויפרקנך
בכל קרויך ודיינך דא
אמרתון עלי מלך
ושלטון ׀ אתן לך מלך
באפי ואקח בעברתי ׀
מניתי עלך מלכא בר
ברוגזי ואעדי בחימ
בחימתי ׀
צרור עון אפ
אפרים צפונה חטאתו ׀
גנזין חובי בית אפרי
נטירין לאיתפרעא
כל חטאיהון ׀ חבלי יו
יולדה יבאו לו הוא
בן לא חכם כי עת לא
יעמד במשבר בנים ׀
עקא וזיע כחבלין ע
על ילדה יהון עלוהי
הוא בר דאתחבי ולא

על דרך ה̇ וסימ̇ על דרך תמנתה · רכבי אתנה יצחרית · וישרצה הפרות · ואהי להם כמו שחל כנמר על · און יחשב על משכבו ··
סגור ב̇ ומלא וסימ̇ אפגשם כדב שכול ואקרע · סגור תחתיה ·· ג ·· ושפטיך ב̇ וסימ̇ דיבאו זקניך ושפטיך · אשר אמרת ··
ומושיע ב̇ וסימ̇ הגדתי והושעתי · ואנכי יי̇ אלהיך מארץ ·· כ ·· חבלי ה̇ ראש גם · חבלי שאול · וחברי · חבלי רשעים · חבלי יולדה ··

מעיני ד׳ וסימ׳ והדד שנתי מעיני׳ כי נשכחו הצרות׳ נחם יסתר מעיני׳ ויסתר עמל מעיני׳ ... עד יי׳ ה׳ וסימ׳ בצר לך
ומצאוך׳ ושבת עד יי׳ אלהיך׳ ריש פס׳ ונגף יי׳ את מצרים׳ שובה ישראל עד יי׳ אלהיך׳ נחפשה דרכנו ונחקרה ... יבקש׳ ...

חביב למידע דהלתי
ארי כען אתיתי עלוהי
עקא כאיתתא דיתבא
על מתברא וחיל לית
לה למילד: מיד שאו
שאול אפדם ממות
אגאלם אהי דבריך
מות אהי קטבך שאו
שאול נחם יסתר
מעיני: בית ישראל
מיד קטול פרקתינון
ומן מחבלא שיזבתינון
כען יהי מימרי בהון
לקטול ופתגמי למי
למחבלא על דעברו
על אוריתי אסליק
שכינתי מנהון: כי הו
הוא בין אחים יפריא
יבוא קדים רוח יהוה
ממדבר עלה ויבוש
מקורו ויחרב מעינו
הוא ישסה אוצר
כל כלי חמדה: ארי
אינון מתקרין בנין
ועובדיהון מקלקלין יי
אסגיאו כען איתי
עליהון מלך תקיף
כרוח קידומא במימ
במימרא דין מאורח
מדברא ויסק ויחרב
בית גנזוהי בעדי קרוי
קרוית מלכותיה הוא
יבזון אוצרין כל מני
חמדתא: תאשם שה
שמרון כי מרתה

באלהיה בחרב יפלו
עולליהם ירטשו ו
והריותיו יבקעו: תח
תחוב שמרון ארי
סריבת על מימרי אה
אלההא בחרבא יתקי
יתקטלון ועולימיהון
יטרפון ומעדיתהון ו
יתבזעון:
שובה ישראל
עד יהוה אלהיך כי
כשלת בעונך: תובו יה
ישראל לדחלתא דיי
אלהך ארי איתקלתא
בחובך: קחו עמכם
דברים ושובו אליה
יהוה אמרו אליו כל
תשא עון וקח טוב
ונשלמה פרים שפ
שפתינו: קריבו עמכון
פתגמין דאיתודאה
ותובו לפולחנא דיי
אמרו קדמוהי קריב
קדמך למשבק על
עוין ויתקביל הא
בטבון ויהוון מילי
ספוותנא מתקבלין
קדמך כתורין לרעוא
על מדבחא: אשור
לא יושיענו על סוס
לא נרכב ולא נאמר
עוד אלהינו למעשה
ידינו אשר בך ירחם
יתום: ומלכי אתור
לא יפרקוננא ועל די

רכבי סוסון לא נתרי
נתרחיץ ולא ניימר
עוד אלהנא לעובדי
ידנא דמן קדמך אית
איתרחם על אבהתנא
כד הוו במצרים הא
כיתמין: ארפא משו
משובתם אהבם נדבה
כי שב אפי ממנו: א
איקביל ינון בתיובתהון
אישבוק לחוביהון ז
ארחמינון כד יתובון
בנדבא ארי תב רוגזי
מנהון: אהיה כטל
לישראל יפרח כשו
כשושנה ויך שרשיו
כלבנון: יהי מימרי
כטלא לישראל יראה
יזהרון כשושנא וה
ויתבון על תקות ארז
ארעהון כאילן ליבנן
דמשלח שברתוהי
ילכו ינקותיו ויהי כזי
כזית הודו וריח לו
כלבנון: יסגון בנין וב
ובנן ויהי כזיו מנרת
קודשא זיוהון וריחו
וריחהון כריח קטורת
בוסמיא: ישובו ישבי
בצלו יחיו דגן ויפרחו
כגפן זכרו כיין לבנון:
יתכנשון מבני גלוותהון
בטלל משיחהון ויהון
מיתיא ויסגי טובא
בארעא יהי דוכרן כי

יפרח ד׳ ב׳ וב׳ וסימ׳ והיה האיש אשר יבחר בו׳ צדיק כתמר יפרח כארז׳ יפרח כשושנה ויך שרשיו׳ יפרח בימיו צדיק׳ ב׳ בתר
פתחו׳ ... כלבנון ד׳ וסימ׳ אהיה כטל לישראל׳ ילכו ינקותיו ויהי כזית׳ יהי פיסת בר׳ מראהו כלבנון ... ירחם ב׳ א׳ ויא׳
וסימ׳ אשר בך ירחם יתום׳ ומודה ועוזב ירוחם׳ בתר קמ׳ ... ינקותיו ב׳ א׳ מל וא׳ חס וסימ׳ ינקתיו רך אדעה׳ ילכו ינקותיו ויהי׳

ויבן ג̇ וסימ̇ בני זהבם ויבן אלה̇ · מי האיש החכם ויבן את זאת · על עזבי ברית קדש ׃ ס ׃ וצדקים ל̇ חס̇ ו̇ קדמ̇ בנב̇ וסימנהון
אשר פגע בשני אנשים · אל כל העם צדיקים אתם · וצדיקים ילכו בם · המה ישפטו ׃ נ ׃ על ארצי ב̇ והביאותיך · כי גוי עלה על ׃ פ ׃

טבוותהון עליל ולא
פסיק כדוכרן יבבות
חצצרתא על חמר
עתיק דמתנסך בבית
מקדשא ׃ אפרים מה
לי עוד לעצבים אני
עניתי ואשורנו אני
כברוש רענן ממני פ
פריך נמצא ׃ ויימרון
דבית ישראל מה לנא
עוד למיפלח לטעותא
אנא במימרי איקבל
צלותהון דישראל ויי
ואירחם עלוהי אנא
במימרי איעבדיניה
כבירהון שפיר דמן ק
קדמי סליח לתיובתהון
משתבקא ׃ מי חכם
ויבן אלה נבון וידעם
כי ישרים דרכי יהוה
וצדיקים ילכו בם ופ
ופשעים יכשלו בם ׃
מן חכים דיסבר אילין
סכלתן וידעינון ארי
תקנן אורחתא דיי ויי
וצדיקיא דהליכו בהון
יחון בהון בחיי עלמא
ורשיעיא יתמסרון ו
לגהינם על דלא הליכו
בהון ׃

א דבר יהוה אשר היה
אל יואל בן פתואל ׃

פתגם נבואה מן קו
קדם ייי דהוה עם יוא
יואל בר פתואל ׃ שמ
שמעו זאת הזקנים
והאזינו כל יושבי הז
הארץ ההיתה זאת
בימיכם ואם בימי א
אבותיכם ׃ שמעו דא
סביא ואציתו כל יתו
יתבי ארעא ההות
דא ביומיכון ואם בי
ביומי אבהתכון ׃ עי
עליה לבניכם ספרו ו
ובניכם לבניהם ובניהם
לדור אחר ׃ עלה לב
לבניכון אישתעו ובנ
ובניכון לבניהון ובניהון
לדר אחרן ׃ יתר הגזם
אכל הארבה ויתר הו
הארבה אכל הילק
ויתר הילק אכל הי
החסיל ׃ מותר זחלא
אכל גובא ומותר גובא
אכל פרחא ומותר
פרחא אכל שמוטא ׃
הקיצו שכורים ובכו
והילילו כל שתי יין
על עסיס כי נכרת
מפיכם ׃ איתערו רו
רוויא ובכו ואילילו
כל שתי חמר על חמ
חמר מרית ארי אי
איתמנע מפומכון ׃
כי גוי עלה על ארצי
עצום ואין מספר

שניו שני אריה ומ
ומתלעות לביא לו ׃
ארי עמא סליק על
ארעי תקיף ולית מנ
מניין שנוהי שניא
אריה וניבוהי כבר
אריון ׃ שם גפני לשמה
לשמה ותאנתי לקצ
לקצפה חשף חשפה
והשליך הלבינו שר
שריגיה ׃ שוי פיר
גופני עמי לצד
ותינתיהון למפחרת
נפש מקלה קלפה ורמ
ורמא חורורי שבשה ׃
אלי כבתולה חגרת
שק על בעל נעוריה ׃
כנישתא דישראל
עיבגון אליא כבתול
דאסירא סקא למיה
למיספד על בעיל עו
עולימתהא ׃ הכרת מנ
מנחה ונסך מבית יהו
יהוה אבלו הכהנים
משרתי יהוה ׃ פסקו ק
קורבנין ונסכין מבית
מקדשא דיי איתאבלו
כהניא דמשמשין בב
בבית מקדשא דיי ׃
שדד שדה אבלה
אדמה כי שדד דגן
הוביש תירוש אמלל
יצהר ׃ איתבזיזו חקל
חרובת ארעא ארי סף
עיבורא יבישו ותניא

ואין מספר ה̇ וסימ̇ כי גוי עלה על ארצי · באלה ומאודים · זה הים גדול · אבר ויבא ארבה ׃ ס ׃ אדמה י̇א וסימ̇ ותוסף
ללדת את אחיו את הבל · מזבח אדמה תעשה לי · דאמיר צעמין ולוא יתן · בי מי דימיון מלא דם · הרי רב את יוצרו זרש · שדד שדה
אבלה אדמה · לבן בה אמר יי̇ אשתך · לא נביא אנכי איש · ויבן מגדלים במדבר · אל תיראי אדמה · תשלח רוחך יבראון ותחדש ׃

ותפוח ג̇ ב̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ למנשה היתה ארץ ותפוח · רמון גם תמר ותפוח · קרח ותפח · בתר̇ חס̇ ·· אמללה ב̇ וסימניהון
ורבת בנים אמללה · הגפן הובישה והתאנה ·· וזעקו ג̇ פתחי̇ וסימ̇ לכו וזעקו אל יי̇ · הילילו · קדשו · וסימ̇ אזלו רעיא וקדישו ··

נתרך ויתיבאו הובישו
אכרים הילילו כרמי[ם]
כרמים על חטה ועל
שעורה כי אבד קציר
שדה: בהיתו איכריא
אילילו מפלחי כר[מיא]
כרמיא על חטין וע[ל]
ועל שערין ארי סף
חצד חקלא: הגפן ה
הובישה והתאנה א[ומללה]
אומללה רמון גם תמר
ותפוח כל עצי השדה
יבשו כי הוביש ששון
מבני אדם: גופניא י[בישו]
יבישו ותיניא נתרא ז
רימוניא אף דיקלין ז
וחזוזין כל אילני חקל[א]
יבישו ארי פסקת ח
חדותא מבני אינשא:
חגרו וספדו הכהנים
הילילו משרתי מזבח
באו לינו בשקים מש
משרתי אלהי כי נמ
נמנע מבית אלהיכם
מנחה ונסך: אסרו ח
וספדו כהניא אולילו
דמשמשין על מדבחא
עולו ביתו בסקיא דמ
דמשמשין קדם אלה
ארי איתמנע מבית
מקדשא דאלהכון קו
קורבנין ונסכין: קדשו
צום קראו עצרה א[ספו]
אספו זקנים כל ישבי
הארץ בית יהוה אלהי[כם]

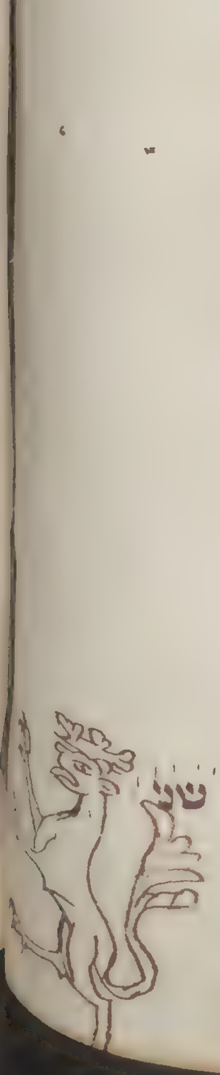
אלהיכם וזעקו אל
יהוה: גזרו תעני צומא
כנישא כנישו סביא
כל יתבי ארעא ועולו
לבית מקדשא דיי
אלהכון וצלו קדם יי
אהה ליום כי קרוב יום
יהוה כשד משדי יבוא
יבוא: ווי מן קדם יומא
ארי קריב יומא דעתיד
דעתיד למיתי מן קד[ם]
קדם יי וכבזא מן קדם
שדי ייתי: הלוא נגד
עינינו אכל נכרת
מבית אלהינו שמחה
וגיל: הלא עד אנחנא
חזן עיבורא פסק מ
מבית מקדשא דאלהנא
חדוא ובוע: עבשו פ
פרדות תחת מגרפ[ותיהם]
מגרפותיהם נשמו א
אוצרות נהרסו ה
ממגרות כי הוביש ה
דגן: איתמסיאו גר
גרבי חמר תחות מג
מגופתהון צדיאו א
איתפגרו חרסניא א
אף סת עיבורא: מה
נאנחה בהמה נבכו
עדרי בקר כי אין מרעה
להם גם עדרי הצאן
נאשמו: לחדא מ
מיתאנחה בעירא מ
מתערבלו בקרן דת
דתורין ארי לית רעו

רעיא להון אף עדרי
ענא צדיאו: אליך
יהוה אקרא כי אש
אכלה נאות מדבר
ולהבה להטה כל עצי
השדה: קדמך יי אנא
מצלי ארי קידום תק
תקיף כאישא דיירות
מדברא ושלהוביתא
שיציאת כל אילני
חקלא: גם בהמות
שדה תערוג אליך כי
יבשו אפיקי מים וא
ואש אכלה נאות מד
המדבר: אף חיות ברא
מסכנא קדמך ארי
יבישו פצידי מיא וה
וקידום תקיף כאישא
אסיף דיירות מדברא:

ב

תקעו
שופר בציון והריעו
בהר קדשי ירגזו כל
יושבי הארץ כי בא
יום יהוה כי קרוב: תק
תקעו שופרא בציון ו
ויבבו בטורא קודשי יז
יזועון כל יתבי ארעא
ארי מטא יומא למי[תי]
למיתי מן קדם יי ארי
קריב: יום חשך ואפ
ואפלה יום ענן וערפל
כשחר פרש על ההרים:
עם רב ועצום כמוהו
לא נהיה מן העולם
ואחריו לא יוסף עד

מים ב̇ קמ̇ צ̇ וסימ̇ ארץ נחלי מים · כי יבשו על אפיקי מים ·· וסימ̇ נחליא יבישון · וכל̇ אתבה̇ וסימ̇ פס̇ דכות̇ במ̇ג̇ פתח̇ · ארץ
לא שבעה מים · ישם מדבר לאגם מים · באנו באש ובמים · וסימ̇ מדברא בורא גוהבם ·· תערוג ג̇ ב̇ חד̇ וא̇ מל̇ וסימ̇ גם בהמות
שדה כאיל תערוג ב̇ בו̇ · דדמ̇ מל̇ ·· כשחר ב̇ וסימ̇ כשחר נכון · כשחר פרוש על ההרים · וחד כשחר אורך · וחד בשחר עשה ·



ר פס׳ דאית בהו לפניו ואחריו וסימ׳ ויעל הארבה ולא היה ביום ההוא · ובמהו לא היה לפניו · לפניו אכלה אש ואחריו · הלא בזה
פעמים לפניו ואחריו ״ ס ״ ילכון ג׳ וסימ׳ ולא יעבטון ארחתם · ואיש אחיו לא ידחקון · אם יעזבו בציון ״ כ ״ יעבטון ל׳ דבות ״ כ

שני דור ודור ׀ יום חש
חשוך וקבלא יום ענ
עננא ואמיטתא כצר
כניהור צפרא פריס ע
על טוריא עם רב ותקיף
דכוותיה לא הוה מן
עלמא ובתרוהי לא
יוסיף עד שני דר ודרין
לפניו אכלה אש ואח
ואחריו תלהט להבה
כגן עדן הארץ לפניו
ואחריו מדבר שממה
וגם פליטה לא היתה
לו ׀ קדמוהי אכלא אי
אישתא ובתרוהי משי
משיציא שלהוביתא
כגינא דעדן ארעא קדו
קדמוהי ובתרוהי מדבר
צדי ואף שיזבא לית
ליה לרשיעיא ׀ כמראה
סוסים מראהו וכפרש
וכפרשים כן ירוצון ׀ כו
כחיזו סוסותא חיזוה
חיזויהון וכפרשיא כן
רהטין ׀ כקול מרכבות
על ראשי ההרים ירקדו
ירקדון כקול להב אש
אכלה קש כעם עצום
ערוך מלחמה ׀ כקל
רתיכיא על רישי טורי
מקפצין כקל שלהובית
אישתא דמשיציא
קשא יבישא כעמא תו
תקיפא דידע סדרי קרו
קרבא ׀ מפניו יחילו ע

עמים כל פנים קבצו פ
פארור ׀ מן קדמוהי יז
יזועון עממיא כל א
אפיא איתחפיאו אז
אוכרום אוכמין כקדר
כקדירא ׀ כגבורים
ירוצון כאנשי מלחמה
יעלו חומה ואיש בד
בדרכיו ילכון ולא יעז
יעבטון ארחותם ׀ כגיב
כגיבריא רהטין כגברי
עבדי קרבא סלקין יז
לשורא וגבר באורחיה
אזלין ולא מעכבין אז
אורחתהון ׀ ואיש אח
אחיו לא ידחקון גבר
במסלתו ילכון ובעד
השלח יפלו ולא יבצ
יבצעו ׀ וגבר אחוהי
לא שחקין גבר בכיבש
בכיבשית אזלין לאתר
דאיתוי שלחיהון קטלין
ולא מקבלין ממון ׀ בע
בעיר ישקו בחומה
ירוצון בבתים יעלו בע
בעד החלונים יבאו כג
כגנב ׀ בקרתא מזדרזין
על שורא רהטין בבת
בבתיא סלקין מן חרכי
חרכיא עלין כגנבין ׀ ל
לפניו רגזה ארץ רעשו
שמים שמש וירח
קדרו וכוכבים אספו נ
נגהם ׀ מן קדמוהי תז
תזועת ארעא וזעו ש

שמיא שימשא וסיה
וסיהרא קבלו וכוכביא
כנשו זיהוריהון ׀ ויהו
ויהוה נתן קולו לפני
חילו כי רב מאד מחנ
מחנהו כי עצום עשה
דברו כי גדול יום יהוה
ונורא מאד ומי יכילנו ׀
יי אריס ממריה קדם
משריתיה ארי סגיא
לחדא משריתיה ארי
ארי תקיפין עבדי מי
מימריה ארי רב יומא
דעתיד למיתי מן קדם
יי ודחיל לחדא ומאן
יכיל לסוברתיה ׀ וגם
עתה נאם יהוה שבו
עדי בכל לבבכם ואל
בגדיכם ושובו אל
יהוה אלהיכם כי חנון
ורחום הוא ארך אפים
ורב חסד ונחם על הר
הרעה ׀ ואף כען אמר
יי תובו לפולחני בכל
לבכון בצומא ובבכיתא
ובמספדא ׀ וקרעו לבב
לבבכם ואל בגדיכם ושו
ושובו אל יהוה אלהיכם
כי חנון ורחום הוא אז
ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה ׀ ואעדו
רשע לבכון ולא בבזוע
לבושיכון ותובו לפול
לפולחנא דיי אלהכון
ארי חננא ורחמנא

ובצום ובבכי ובמספד

שבו ה׳ חס׳ בצב׳ ובבכי וסימ׳ וישבו יי׳ בישראל וביהודה · אם תבעיון בעיו שבו אתיו · ואשלח אליכם · האריך · וגם עתה נאם יי׳ שבו ·
ושבו עיר יצדיקי בה ״ וכל אורית׳ דכות׳ חס׳ במ׳ג מלא · ואת אחיכם קחו וקומו שובו · עברו ושובו משער לשער · שובו לכם לאהליכם ״
וכוכבים ד׳ וסימ׳ נותן שמש לאור יומם · שמש וירח וכוכבים · וחברו · ועשה את גבעתיך · ואת הירח וכוכבים · וכוכבים לא זכו בעיניו ״

ויאמרו ט רפי וסימ׳ זכור ימות עולם בינו שנות · יי עזי ומעזי ומנוסי · בין האולם ולמזבח · כלם יעוז ויאמרו אליך · כל הגוים
נקבצו יחדו · ישישו וישמחו בך · ירננו וישמחו חג׳ · ישמחו השמים ותגל הארץ · התהלך בדקים וילבר ·· כ ·· באשו ל דבות ··

ורחבינא הוא מרחק
רגז ומסגי למעבד
טבוון וקשוט ומתיב
מימריה מלאיתאה
בישא ׀ מי יודע ישוב
ונחם והשאיר אחריו
ברכה ומנחה ונסך
ליהוה אלהיכם ׀ מאן
ידע דאית ביריה חוב׳
חובין יתוב בינייה
ויתרחב עלוהי ובל
מאן דיתוב ישתבקון
ליה חובוהי ויקבל
בעון ונחמון וצלותיה
כגבר דמקרב קורבנין
ונסכין בבית מקדשנא
דין אלהכון ׀
תקעו שופר
בציון קדשו צום קראו
עצרה ׀ תקעו שופרא
בציון גזרו תעני ערעו
כנישא ׀ אספו עם קדשו
קדשו קהל קבצו זקנים
אספו עוללים ויונקי
שדים יצא חתן מחד׳
מחדרו וכלה מחפתה ׀
כנישו עמא זמינו קה׳
קהלא כנישו סביא
אייתו טליא ויונקי תד׳
תדיא יפוק חתנא מה׳
מאודרון בית משכבי
וכלתא מבית גננהא ׀
בין האולם ולמזבח
יבכו הכהנים משרתי
יהוה ויאמרו חוסה

יהוה על עמך ואל תתן
נחלתך לחרפה ולמש
למשל בם גוים למה
יאמרו בעמים איה
אלהיהם ׀ בין אולמא
ולמדבחא יבכון כהני
דמשמשין קדם יי ׀׀
וימרון חוס יי על ע
עמך ואל תתן אחסנת
לחיסודין למשלט
בהון עממיא למא
ימרון בעממיא אן
דאיתפריקו במימרא
אלהון ׀ ויקנא יהוה
לארצו ויחמל על ע
עמו ׀ וחס יי על ארע׳
ארעיה ורחים על
עמיה ׀ ויען יהוה ויו
ויאמר לעמו הנני ש
שלח לכם את הדגן
והתירוש והיצהר
ושבעתם אתו ולא או
אתן אתכם עוד חרפה
בגוים ׀ ואתיב יי ואמ
לעמיה הא אנא מבו
מברך לכון עיבורא
וחמרא ומשחא וו
ותיסבעון יתיה ולא א
איתן יתכון עוד חר׳
חיסודי כפנא ביני ע
עממיא ׀ ואת הצפוני
ארחיק מעליכם והד
והדחתיו אל ארץ צי
ציה ושממה את
פניו אל הים הקדמני

וסופו אל הים האחר
האחרון ועלה באשו
ותעל צחנתו כי הגד
הגדיל לעשות ׀ ודית
עמא דאתי מציפונ
ארחיק מנכון ואגלי
ואגלינה לארע צדי
ורחבא דישיה לימא
מדינחאה וסופיה ד
לימא מערבאה ותז
ותיסק סרחתיה ויהך
דבחייה ארי אסגי למ
למעבד בישין ׀ אל
תיראי ארמיה גילי וו
ושמחי כי הגדיל
יהוה לעשות ׀ לא הי
תדחלין ארעא דישר
בעי וחדי ארי אסגי
למעבד בישין בזו טבון
לעמיה ׀ אל תיראו בה
בהמות שדי כי דשאו
דשאו נאות מדבר
כי עץ נשא פריו תאנ
תאנה וגפן נתנו חילם ׀
לא תדחלון חיות ברא
ארי איתעטרו דירוו
דירוות מדברא ארי
אילנא איצלח איביה
תינייא וגופניא טענו
בירויהון ׀ ובני ציון גי
גילו ושמחו ביהוה ׀
אלהיכם כי נתן לכם
את המורה לצדקה
ויורד לכם גשם מורה
ומלקוש בראשון ׀ וו

ושמחה ה׳ וסימ׳ ושמחה כמחללים זרים · שבחו ויצחו תמלאו · ונתתי את הר שעיר · ואת הצפוני ארחיק מעליכם · מימשק חרול ··
ויורד ו ה׳ מלא וא׳ חס וסימ׳ ויורד העם אל המים · וישבו את טעמו בעיניהם · ובני ציון גילו ושמחו · ויורד את המלך דדבר הימ׳ ל ·
בגהרות מים · וירד עז מבטחו · בתל׳ חס ·· הצפוני ב׳ מל׳ ב׳ וסימ׳ לצפון משפחת הצפני · ואת הצפוני ·· מורה ל׳ ומלקוש דס··



חילי ג̇ וסימ̇ חילי הגדול אשר שלחתי · אלהים ייי חילי וישם רגלי · אשמח כי רב חילי · ׳׳ וגם ה̇ רישי פס̇ בספר̇ וסימנה̇ ·
וגם עתה נאם ייי · וגם על העבדים · וגם מה אתם · וגם מה אתם לי צור · וגם אמית תאבל וגם יהודה תלחם ׳׳ והשיקו ל̇ ותנותו ל̇

ובני ציון בועו וחדו
במימרא דייי אלהכון
ארי אתיב לכון ית מ
מלפיכון בזכו ומחית
לכון מיטרא בכיר
בעידניה ולקישא ב
בירח ניסן ומלאו ה
הגרנות בר והשיקו
היקבים תירוש ויצהר
ויתמלאן אידריא
עיבורא ויטופון בעו
מעורא חמרא וכריא
משחא ושלמתי לכם
את השנים אשר
אכל הארבה הילק ו
והחסיל והגזם חילי
הגדול אשר שלחתי
בכם ואשלם לכון ש
שניא טבתא חלף
שניא דבזו יתכון עם
עממיא אומיא וליש
ולישניא שילטוניא
ומלכיא פורענות חי
חילי רבא דשלחית
בכון ואכלתם אכול
ושבוע והללתם את
שם יהוה אלהיכם א
אשר עשה עמכם ל
להפליא ולא יבשו ע
עמי לעולם ותיכלון ו
מיכל ותסבעון ותש
ותשבחון ית שמא ד
דייי אלהכון דעבד עמכון
פרישן ולא יבהתון ע
עמי לעלם וידעתם

כי בקרב ישראל אני
ואני יהוה אלהיכם
ואין עוד ולא יבשו ז
עמי לעולם ותידעון
ארי בגו ישראל א
אשריתי שכינתי
ואנא ייי אלהכון ולית
עוד ולא יבהתון עמי
בית ישראל לעלם

ג

והיה
אחרי כן אשפוך את
רוחי על כל בשר
ונבאו בניכם ובנותיכם
זקניכם חלומות
יחלמון בחוריכם ו
חזיונות יראו ויהי ב
בתר כן אשפוך ית
רוח קודשי על כל
בישרא ויתנבון בניו
בניכון ובנתיכון סב
סביכון חילמין יחל
יחלמון עולימיכון ח
חזונין יחזון וגם על
העבדים ועל השפחות
בימים ההמה אשפך
את רוחי ואף על ע
עבדין ועל אמהן ביו
ביומיא האינון אש
אשפוך ית רוח קודו
קודשי ונתתי מופתים
בשמים ובארץ דם
ואש ותמרות עשן ו
ואיתין אתין בשמיא
ובארעא דם ואשא
ותמרן דתנן השמ

השמש יהפך לחשך
והירח לדם לפני בוא
יום יהוה הגדול והנ
והנורא שימשא
יתהפיך לקבלא וס
וסיהרא לדמא קדם
מיתי יומא דעתיד
למיתי מן קדם ייי רב
רבא ודחילא והיה
כל אשר יקרא בשם
יהוה ימלט כי בהר
ציון ובירושלם תהיה
פליטה כאשר אמר
יהוה ובשרידים אשר
יהוה קורא ויהי כל
דיצלי בשמא דייי יש
ישתיזב ארי בטורא
דציון ובירושלם תה
תהא שיזבתא כמא
דאמיר ייי ומשיזביא
דייי ומיון כי הנה בימ
בימים ההמה ובעת
ההיא אשר אשוב א
את שבות יהודה וירו
וירושלם ארי ביומי
האינון ובעידנא ההו
ההוא דאתיב ית גלות
אינש יהודה ויתבי יר
ירושלם וקבצתי את
כל הגוים והורדתים
אל עמק יהושפט ו
ונשפטתי עמם שם
על עמי ונחלתי יש
ישראל אשר פזרו
בגוים ואת ארצי חלקו

ותימרות ג̇ מלא בליש וסימ̇ וחלציו ואילמיו ותימריו · דם ואש ותימרות עשן · מי זאת עלה מן המדבר ׳׳ · יהפך ב̇ וסימ̇ בבי
יהפך עליך המון ים · השמש יהפך לחשך ׳׳ · בימים ההמה ח̇ וסימ̇ והיה ביתרבו · ילכו בית יהודה על · לא אעשה אתכם כלה · ובאו בני
ישראל · וגם על העבדים ועל השפחות · אשר אשיב את שבות יהודה · אשר יחזיקו עשרה אנשים · דרכים ותהית בשבת ׳׳ · והורדתים ל̇ דכו̇



ידו ג̇ וסימ׳ ואל עמי ידו גורל · ועל ירושלם ידו גורל · ועל גבבריה ידו גורל · וחד וידו אבן בו ·· גמלה ז̇ חס בליש׳ וסימ׳ ג̇
קל מהרה אשיב גמלכם · והשבתי גמלכם בראשכם · גמלך ישיב בראשך · ולא הגמל עליו · כגמל עלי אמו · ב̇ בו · וגמלך ישלם לך ·· ג״ו

ואיכניש ית כל עממי
עממיא ואחתינון לו
למישר פלוג דינא
ואתפרע מינהון תמ
תמן על עמי ואחסנת
ישראל די בדרו ביני ע
עממיא וית ארעי פ
פליגו: ואל עמי ידו
גורל ויתנו הילד בזו
בזונה והילדה מכרו
ביין וישתו: ובעמי
רמו עדבין ויהבו ע
עולימא באגר זנית
ועולימתא זבינו ב
בחמרא ואישתיאו:
וגם מה אתם לי צר
וצידון וכל גלילות
פלשת הגמול אתם:
משלמים עלי ואם
גמלים אתם עלי קל
מהרה אשיב גמלכם
בראשכם: ואת מה א
אתון חשיבין קדמי:
צר וצידון וכל תחומ
פלישתאי הגמלמיא
אתון משלמין קדמי
ואם גמלין אתון קדמ
קדמי קליל בפריע אי
אתיב גמלכון ברישי
ברישיכון: אשר כספי
וזהבי לקחתם ומחמ
ומחמדי הטבים
הבאתם להיכליכם: די
כספי ודהבי נסבתון ו
ומאני חמדתי טבייא

אעילתון להיכליכון:
ובני יהודה ובני ירוש
ירושלם מכרתם לבני
היונים למען הרחיק
הרחיקם מעל גבולם:
ובני יהודה וירושלם
זבינתון לבני יונאי
בדיל לארחקותהון מ
מעל תחומיהון: הנני
מעירם מן המקום
אשר מכרתם אתם ש
שמה והשבתי גמלכ
גמלכם בראשכם:
הא אנא מייתי להון
מגלא מן אתרא דז
דזבנתון יתהון לתמן
ואתיב גמליכון ברי
ברישיכון: ומכרתי
את בניכם ואת בנתיו
בנתיכם ביד בני יהודה
ומכרום לשבאים אל
גוי רחוק כי יהוה דבר:
ואיתין ית בניכון וית
בנתיכון ביד בני יהוד
יהודה ויזבנונון ל
לבני שבא לעמא רחי
רחיקא ארי במימרא
דיי גזירנא:

ד קראו זאת
בגוים קדשו עליה
מלחמה העירו הג
הגבורים יגשו יעלו
כל אנשי המלחמה:
אכריזו דא בעממיא
זמינו עבדי קרבא

יתקרבון ויסקון יתון
בגלאי גיברא יתקרבון
ויסקון כל גברי עבדי
קרבא: כתו אתיכם
לחרבות ומזמרתיכם
לרמחים החלש יא
יאמר גבור אני: את
אתקינו סיפיכון לסי
לסיפין ומגליכון ל
למורנין החלש יימר
גיבר אנא: עושו ובא
ובאו כל הגוים מסביב
ונקבצו שמה הנחת
יהוה גבוריך: יתכנשו
וייתון כל עממיא מ
מסחור סחור ויתק
ויתקרבון תמן יתבר
יי ית תקוף גיבריהון:
יעורו ויעלו כל הגוים
אל עמק יהושפט כי
שם אשב לשפט את
כל הגוים מסביב: יי
ייתון בגלאי ויסקון ו
עממיא למישר
פילוג דינא ארי תמן
אתגלי למידן ית כל
עממיא מסחור סחור:
שלחו מגל כי בשל
קציר באו רדו כי
מלאה גת השיקו
היקבים כי רבה רעתם:
אושיטו בהון חרבא
מטא זמן קיציהון ז
חותו רושו קטילי
גיבריהון כבעט דמ

טבים הטבים ה̇ חס וסימ׳ לך נא אל הצאן · מן תאכל ושבעת · אשר פגע בשני אנשים · ומחמדי הטבים הבאתם · והאנשים הטובים לנו ··
הבאתם ג̇ וסימ׳ ולמה הבאתם את קהל יי · חסר משגעים אני · ומחמדי הטבים ·· יעורו ג̇ ב̇ חס וא מל וסימ׳ יערו בריכתי
ארץ · יערו ויעלו הגוים · עד בלתי שמים לא ·· ויעלו ג̇ וסימ׳ יעורו ויעלו הגוים · ויעלו מן הירדן · והשמיע עליו בקלבם ··

וירח ט̇ וסימ̇ שמש בגבעון דם׳ וירח השמש וירח עמדו׳ חשך השמש בצאתו׳ ובסיתי בכבותך שמים׳ שמש וירח קדרו׳ וחברו׳
יוגם השמש לא יכבה׳ הללוהו שמש וירח׳ וירח יקר הולך׳ והשקה ג̇ וסימ̇ ואד יעלה מן הארץ׳ את האשה׳ את נחל השטים׳

במעצרתא אושירו
המיהון ארי סגיאה ביש
בישתהון ׃ המונים המ
המונים בעמק החרוץ
כי קרוב יום יהוה בעמ
בעמק החרוץ ׃ משו
משירין משירין במ
במישר פילוג דינא א
ארי קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם ייי במי
במישר פילוג דינא ׃ יי
שמש וירח קדרו וכו
וכוכבים אספו נגהם ׃
שימשא וסיהרא קה
קבלו וכוכביא כנשו
זיהוריהון ׃ ויהוה מצ
מציון ישאג ומירושלם
יתן קולו ורעשו שמ
שמים וארץ ויהוה
מחסה לעמו ומעוז ׃
לבני ישראל ׃ ויי מציון
יכלי ומירושלם ירים
קליה ויזועון שמיא
וארעא ויי סמך לעמ
לעמיה וסעיד לבני
ישראל ׃ וידעתם כי אני
יהוה אלהיכם שכן
בציון הר קדשי והיתה
ירושלם קדש וזרים
לא יעברו בה עוד ׃
ותידעון ארי אנא ייי
אלהכון אשריתי שכ
שכינתי בציון טורא
דקודשי ותהי ירוש
ירושלם קודשא ונ

ועידן
ונוכראין לא יעברון עוד ׃
והיה
ביום ההוא יטפו הה
ההרים עסיס והגבע
והגבעות תלכנה חלב
וכל אפיקי יהודה ילכו
מים ומעין מבית יה
יהוה יצא והשקה
את נחל השטים ׃ ויה
ויהי בעדנא ההוא יז
ירבון טוריא חמר מ
מרית ורמתא יגרן
טובא וכל פצידי דבית
יהודה יהכון מיא
ומבוע מבית מקדש
דייי יהי נפיק ומביה
ומשקי ית מישר
שיטין ׃ מצרים לש
לשממה תהיה ואדום
למדבר שממה תהיה
מחמס בני יהודה
אשר שפכו דם נקיא
בארצם ׃ מצרים לצ
לצדו תהי ואדום לה
למדבר צדו תהי מח
מחטוף בני יהודה
די אשדו דם זכאי כ
בארעהון ׃ ויהודה ו
לעולם תשב וירושלם
לדור ודור ׃ ויהודה
לעלם תיתיב וירושל
לדר ודר ׃ ונקיתי דמם
לא נקיתי ויהוה שכן
בציון ׃ ודאיתפרעית
המיהון מן עממיא

תוב אנא עתיד לאיו
לאיתפרעא אמר ייי
דאשרי שכינתיה ב
בציון ׃

א דברי עמוס אשר היה
בנקדים מתקוע אש
אשר חזה על ישראל
בימי עזיה מלך
יהודה ובימי ירבעם
בן יואש מלך ישראל
שנתים לפני הרעש ׃
פיתגמי עמוס דהוה
מרי גיתין מתקוע ד
די איתנבי על ישראל
ביומי עזיה מלך ש
שבטא דבית יהודה
וביומי ירבעם בר יוא
יואש מלכא דישראל
תרתין שנין קדם מיו
מיותר זיעא ׃ ויאמר
יהוה מציון ישאג ו
ומירושלם יתן קולו
ואבלו נאות הרעים
ויבש ראש הכרמל ׃
ואמר ייי מציון יכלי
ומירושלם ירים מ
מימריה ויצדון מדי
מדורי מלכיא ויחרב
תקוף כרכיהון ׃
כה אמר
יהוה על שלשה פשעי
פשעי דמשק ועל

מחסה ה̇ דפ̇ בליש̇ וסימ̇ ויי̇ מחסה לעמו׳ ואני קרבת אלהים לי טוב׳ ואתה מחסי עז׳ טוב לחסות ביי̇׳ וחברו׳ אשר באת לחסות
תחת כנפיו׳ אל תהיה לי למחתה׳ בטחו בו בכל עת׳ ובל אחסה דבות במ̇א ובצל כנפיך אחסה׳ ויבש ה̇ וסימ̇ ונשתו מים מהים׳
ואת פריה יקוסס ויבש׳ ויבש ראש הכרמל׳ לערב ימולל ויבש׳ וצהר יחרב ויבש׳ נקיא ב̇ בת̇ א̇ וסימ̇ מצרים לשממה׳ ויקראו אל ייי׳

עדן ד̇ וסימ̇ ההיצילו אתם אלהי הגוים · וחברו · חרן וכנה ועדן · ושברתי בריח דמשק ·· ארמנתיה ה̇ חס̇ וסימ̇ ועלתה ארמנתיה
סירים · וישכח ישראל את עשהו · ושלחתי אש בחומת עזה · מתאב אנכי ·· ולא זכרו ג̇ וסימ̇ ולא זכרו בני ישראל · על הסגירם · נפלאתיך ·

ארבעה לא אשיבנו ע
על דושם בחרצות
הברזל את הגלעד ו
כידנו אמר יי על תל
תלתא חובי דמשק
ועל ארבעה לא אשבוק
להון על דדשו במורגי
ברזלא ית יתבי ארעא
גלעד ושלחתי אש ב
בבית חזאל ואכלה
ארמנות בן הדד ואג
אישתא בבית חזאל
ותשיצי בירנית בן
הדד ושברתי בריח
דמשק והכרתי יושב
מבקעת און ותומך ש
שבט מבית עדן וגלו
עם ארם קירה אמר יי
יהוה ואיתבר תקוף
דמשק ואשיצי יתיב
מבקעת און ועביד
שולטן מבית עדן ויגלו
ויגלון עמא ארם לק
לקירינא אמר יי
כה
אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה
לא אשיבנו על הגלותם
גלות שלמה להסגיר
לאדום כדנן אמר יי ע
על תלתא חובי עזה וע
ועל ארבעה לא אשיבנו
אישבוק להון על
דאגליאונון גלו שלים
למימסר לאדום ועה

ושלחתי אש בחומת
עזה ואכלה ארמנותיה
ארמנותיה ואשלח
אשתא בשורי עזה
ותשיצי בירניתהא ו
והכרתי יושב מאשדוד
מאשדוד ותומך שבט
מאשקלון והשיבותי
ידי על עקרון ואבדו
שארית פלשתים אמר
אמר ארני יהוה ואז
ואישיצי יתיב מאשדוד
מאשדוד ועביד שו
שולטן מאשקלון ו
ואתיב מחת גבורתי
על עקרון ויבדון ש
שארא דפלישתאי
אמר יי אלהים
כה אמר
יהוה על שלשה פשעי
פשעי צור ועל ארבעה
לא אשיבנו על הסגי
הסגירם גלות שלמה
לאדום ולא זכרו ברית
אחים כדנן אמר יי
אלהים על תלתא חובי
צור ועל ארבעה לא
אשבוק להון על די
דימסרינון גלו שלם
שלמא לאדום ולא
ולא איתכרו קיים אח
אחיהון ושלחתי אש ב
בחומת צור ואכלה
ארמנותיה ואישלח
אישתא בשורי צור

ותשיצי בירניתהא
כה
אמר יהוה על שלשה
שלשה פשעי אדום
ועל ארבעה לא אשי
אשיבנו על רדפו בח
בחרב אחיו ושחת ר
רחמיו ויטרף לעד
אפו ועברתו שמרה
נצח כדנן אמר יי על
תלתא חובי אדום ו
ועל ארבעה להון א
לא אשבוק להון על
דרדפיה בחרבא אחוהי
וחביל רחמוהי וקטל
קטול עלמין ונטיר
וחימתיה לא פרש ו
ושלחתי אש בתימן
ואכלה ארמנות בצ
בצרה ואישלח אי
אישתא בדרומא ות
בירנית בצרה
כה אמר
יהוה על שלשה
פשעי בני עמון ועל
ארבעה לא אשיבנו
ועל בקעם הרות הג
הגלעד למען הרחיב
את גבולם כדנן אמר
על תלתא חובי בני ע
עמון ועל ארבעה לא
אשבוק להון על דבזו
דבזעו מעריית ארעא
גלעד בדיל לאפתאה
ית תחומיהון והצתי

אמר יי ב̇ סוף̇ פס̇ בנב̇ וסימ̇ ונשא כל אשר בביתך · וחברו · בעת פקדתם יכשלו · וחברו · אשיב את שבות הארץ · עז תעבוצה היצאן ·
וירש ישראל את יורשיו · ואבד העריך · ונשמיד את המישור · רני עקרה לא ילדה · לא ידעו ולא ישחיתו · וגם מהם אקח · והיה מדי חדש ·
וגלו עם ארם והלך מלכם בגולה · והכרתי שופט · ובכל כרמים · נחם יי · קדמי · בעת ההיא אביא · על ההר והבאתם · הארצה אתם בידכם ··

והיצתי אש ו' ומי' והיצתי אש בערה · והיצתי אש בשעריה · בבתי אלהי מצרים · והיצתי אש בעריו בחומת דמשק · אש בחומת רבה ··
אהרוג ד' מל בליש וסימ' והכרתי שופט מקרבה · עת להרוג ועת · כי נמכרנו אני ועמי · והרוג בשבאיהם חמשה ושבעים אלף ·· ·

אש בחומת רבה ואכ
ואכלה ארמנותיה בת
בתרועה ביום מלחמה
בסער ביום סופה ׃ ואי
ואדליק אישתא בש
בשורי רבה ותשיצי ו
בירניתהא ביבבא ביומ
ביומא דקרבא בעלעו
ביום רוח ׃ והלך מלכם
בגולה ושריו יחדו ׃
אמר יי ׃ ויהך מלכהון
בגלותא הוא ורברבוהי
כחדא אמר יי ׃
ב כה אמר
יהוה על שלשה פשעי
פשעי מואב ועל ארב
ארבעה לא אשיבנו ע
על שרפו עצמות מלך
אדום לשיד ׃ כדנן אמר
יי על תלתא חובי מוו
מואב ועל ארבעה לא
אשבוק להון על דאו
דאוקיד גרמי מלכא
דאדום וסדינון בגירא
בכיתא ׃ ושלחתי אש
במואב ואכלה ארמ
ארמנות הקריות
ומת בשאון מואב ב
בתרועה בקול שופר ׃
ואשלח אישתא במ
במואב ותשיצי ברנ
בירנית קרבא וימות
באותרגושא מואב
ביבבא בקל שופרא ׃
והכרתי שופט מקרבה

וכל שריה אהרוג עמו
בקרבה אמר יהוה ׃
ואשיצי דיינהא מ
מגוה וכל רברבהא
איקטול עמיה אמ
אמר יי ׃
כה אמר יהוה
על שלשה פשעי יה
יהודה ועל ארבעה
לא אשיבנו על מאסם
את תורת יהוה וחקיו
לא שמרו ויתעום כז
כזביהם אשר הלכו
אבותם אחריהם ׃ כדנן
אמר יי על תלתא חו
חובי יהודה ועל אר
ארבעה לא אשבוקינון
על דקצו באוריתא
דיי וקימוהי לא נ
נטרו ואטעיאונון כ
כדביהון דהליכו אב
אבהתהון בתריהון ׃
ושלחתי אש ביהודה
ואכלה ארמנות ירו
ירושלם ׃ ואשלח
בבית יהודה ותשיצי
בירנית ירושלם ׃
כה
אמר יהוה על שלשה
פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו
על מכרם בכסף צדיק
ואביון בעבור נעלים ׃
כדנן אמר יי על תלת
חובי ישרא ועל אר

ארבעה לא אשבוקינון
להון על דזבינו בכס
בכספא זכאין וחשיכי
בדיל דיחסנון ׃ השאפ
השאפים על עפר אר
ארץ בראש דלים ודר
ודרך ענוים יטו ׃ איש
ואביו ילכו אל הנערה
למען חלל את שם ק
קדשי ׃ דשיפין בעפר
דארעא דישרא מס
מסכינא ודין חשיכיא
מסטן וגבר ואבוהי
אזלין על עולימתא
בדיל לאחלא ית שמ
שמא דקודשי ׃ ועל
בגדים חבלים יטו א
אצל כל מזבח ויין ע
ענושים ישתו בית
אלהיהם ׃ ועל שירוין
דמשכון מסחרין ב
בסטר כל איגוריהון
דחמר אונסא שתן
בית טעותהון ׃ ואנכי
השמדתי את האמרי
מפניהם אשר כגבה
ארזים גבהו וחסן הו
הוא כאלונים ואשמיד
פריו ממעל ושרשיו
מתחת ׃ ואנא שיציתי
ית אימוראה מן ק
קדמיכון דכרום ארזין
רומיה וחסין כבלוטין
ושיציתי איביה מ
מלעילא ושרשוהי

שופט ו' מלא וסימ' גבור ואיש מלחמה · והכרתי שופט מקרבה · ישבת לכסא שופט צדיק · אלהים שופט צדיק · ואתם בנו על בית המלך ·
מלך שופט באמת דלים ·· מכרם ג' וסימ' במסלה נעלה · על מכרם בכסף צדיק · ביום מכרם ציד · אצד ·· יטו ה' וסימ' מן הצוים
אשר אמר ·· · הדחיבי מקום אהלך · ודרך ענוים יטו · ועל בגדים חבלים יטו · יטו אביוני מדרך ·· השאפים ב' על עפר · אבין ולשבית ·

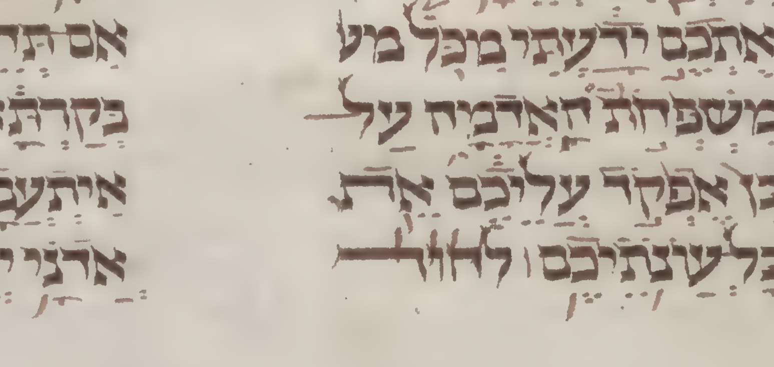
ואולך ד׳ וסימ׳ ואולך אתכם קוממיות · לא בלו שלמותיכם מעליך · ואקח את אביכם · ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ··
בגבורים ד׳ וסימ׳ ירד לי בגבורים · לעזרת יי׳ בגבורים · ואמיץ לבו בגבורים · והמה בגבורים ·· הדלבו לית דכותי ··

מלרע ׃ ואנכי העליתי
אתכם מארץ מצרים
ואולך אתכם במדבר
ארבעים שנה לרשת
את ארץ האמרי ׃ וא׳
ואנא אסיקית יתכון ׃
מארעא דמצרים ודב׳
ודברית יתכון במדברא
ארבעין שנין למירת
ית ארעא אימוראה ׃
ואקים מבניכם לנביאים
ומבחוריכם לנזירים
האף אין בני ישראל
נאם יהוה ׃ ואקימית
מבניכון לנביאין ומ׳
ומעולימיכון למלפין
לית אנא דא בני ישׂר׳
יי׳ ׃ ותשקו את הנזרים
יין ועל הנביאים צוה׳
צויתם לאמר לא תנו׳
תנבאו ׃ ואטעיתון ית
מלפיכון בחמר ועל
נבייא פקדתון למימ׳
לא תתנבון נבואה ׃
הנה
אנכי מעיק תחתיכם
כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר ׃ ה
הא אנא מייתי עליכון
עקא ומעיק לכון כא׳
באתרכון כמא דעייק
עגלתא דטעינא עמ׳
עמירא ׃ ואבד מנוס ׃
מקל וחזק לא יאמץ
כחו וגבור לא ימלט ׃

את נפשו ׃ ויבר בית
עירוקי מדקליל ודב׳
ותתקית לדחסין חילו׳
חיליה וגיבר לא ישז׳
ישיזב נפשיה ׃ ותפש
הקשת לא יעמד וקל
ברגליו לא ימלט ורכב
הסוס לא ימלט נפשו ׃
ואחיד קשתא לא יקו׳
יקום ודקליל ברגליה
לא ישתיזב ורכיב סו׳
סוסיא לא ישיזב נפ׳
נפשיה ׃ ואמיץ לבו ׃
בגבורים ערום ינוס בו׳
ביום ההוא נאם יהוה ׃
ודתקית לביה בגיברי׳
ערטילא דלא זין יע׳
יעירוק ביומא ההוא
אמר יי׳ ׃
ג שמעו את הד׳
הדבר הזה אשר דבר
יהוה עליכם בית ישר׳
ישראל על כל המשפ׳
המשפחה אשר העו׳
העליתי מארץ מצרים
לאמר ׃ קבילו ית פיתו׳
פיתגמא הדין דיגזר
יי׳ עליכם בני ישראל
על כל זרעיתא דאסיקו׳
דאסיקית מארעא
דמצרים למימר ׃ רק
אתכם ידעתי מכל מש׳
משפחות האדמה על
כן אפקד עליכם את
כל עונתיכם ׃ להוד׳

להוד בכון איתרעיתי
מכל זרעיית ארעא
על כן אסער עליכון ׃
ית כל חוביכון ׃ הילכו
שנים יחדו בלתי אם
נועדו ׃ היהכון תרין ׃
בחדא אילהין אם אי׳
אודמנו ׃ הישאג אריה
ביער וטרף אין לו הה׳
היתן כפיר קולו ממע׳
ממעונתו בלתי אם לכד ׃
הינהום אריא בחורש׳
בחורשא וציד ליה לית
ליה הירים בר אריא
קליה ממדוריה עתיד׳
אילהין אם אחד ׃ הת׳
התפול צפור על פח
הארץ ומוקש אין לה
היעלה פח מן הארץ
האדמה ולכד לא ילכד ׃
התיפול צפרא בקולא
על ארעא וציד לית
לה הישוד קולא מן
ארעא ומיחד לא ייח׳
ייחוד ׃ אם יתקע שו׳
שופר בעיר ועם לא
יחרדו ׃ ואם תהיה רעה
בעיר ויהוה לא עשה ׃
אם יתקע שופרא
בקרתא בלא זמניה וה׳
ועמא רבה לא יזועון
אם תהא בישתא בקה׳
בקרתא ומן קדם לא
איתעבדת ׃ כי לא יעשה
אדני יהוה דבר כי אם

ימלט ח׳ וסימ׳ ואבד מנוס מקל · ונפש הקשת לא יעמד · ב׳ בו · מי גבר יהוה · שקר הסוס לתשועה · בחמודיו לא ימלט · ימלט · איבדי · ולא ימלט רשע את בעליו ·· וגבור ג׳ וסימ׳ וירע גנן וגבור חיל · וגבור לא ימלט נפשו · יי׳ עזוז וגבור ·· ואמיץ ד׳ ג׳ מל ויא חס׳ וסימ׳ הנה חזק ואמיץ לית · ואמיץ לבו בגבורים · מרב אונים ואמיץ כח · חכם לבב ואמיץ כח ·· על פח ל׳ ·



שריך ד׳ חס׳ ג׳ בליש׳ וסימ׳ ואשלחך בשמחה ובשרים · הסר מעלי המון שריך · ושר בשרים על לברע · ועפעפיך יישירו נגדך ׃
ומנחתיכם ד׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ לבר מנדריכם ונדבתיכם · ומנחתיכם ארצם ריצם · ומנחתיכם לא ארצה · יזכר כל מנחתיך ועלתך ׃

סניתי רחיקית חגיכון
ולא אקביל ברעוא
קורבן כנישתכון׃ כי
אם תעלו לי עלות
ומנחתיכם לא ארצה
ושלם מריאיכם לא
אביט׃ ארי אם תסקון
קדמי עלוון וקורבנ׳
וקורבניכון לא לרעו׳
ונכסת קודשיכון לא
יתקבלון קדמי׃ הסר
מעלי המון שריך
וזמרת נבליך לא א׳
אשמע׃ אעדימן קד׳
קדמי איתרגושת ומ׳
זמריך וניגון כינריך
לא אשמע׃ ויגל כמים
משפט וצדקה כנחל
איתן׃ ויתגלי כמיא
דינא וזכותא כנחל
תגבר׃ הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר
ארבעים שנה בית יש׳
ישראל׃ הנכסת קו׳
קודשין וקורבנין קד׳
קרבתון קדמי במדבר
ארבעין שנין בית יש׳
ישראל׃ ונשאתם את
סכות מלככם ואת כ׳
כיון צלמיכם כוכב א׳
אלהיכם אשר עשיתם
לכם׃ ונטלתון ית סכות
פתכרכון וית כיון צ׳
צלמיכון כוכב טעו׳
טעוותכון דעבדתון׃

לכון׃ והגליתי אתכם
מהלאה לדמשק א׳
אמר יהוה אלהי צ׳
צבאות שמו׃ ואגלי
יתכון מהלאה לדמ׳
לדמשק אמר יהוה
אלהי צבאות שמיה׃
ואגלי יתכון מהלאה
לדמשק אמר יי׳ א׳
אלהי צבאות שמיה׃
הוי
ו השאננים בציון וה׳
והבטחים בהר ציון
נקבי ראשית הגוים
ובאו להם בית ישר׳
ישראל׃ ווי דשלן
שליא בציון ומיתי
ומיתרחצין על כרכא
דשמרון מקיימין ע׳
שום בניהון כשום
בני עממיא ומרמין ו׳
דיסתמכון עליהון ב׳
בית ישראל׃ עברו כ׳
כלנה וראו ולכו משם
משם חמת רבה ורדו
גת פלשתים הטובים
מן הממלכות האלה
אם רב גבולם מגבלכם׃
עיברו לכלנה וחזו ו׳
ואיזילו מתמן לחמת
רבה וחותו לגת דפ׳
דפלישתאי הטבין מן
מלכותא האילין אם
סגית תחומיהון מן
מתחומיכון׃ המנדים

ליום רע ותגישון ש׳
שבת חמס׃ אינון מ׳
מרחקין מיום ביש ו׳
ואיתון מקרבין בבית
כנישתכון חטוף׃ הש׳
השכבים על מטות
שן וסרחים על ערו׳
ערשותם ואכלים כרים
מצאן ועגלים מתוך
מרבק׃ דשכבין על
ערסין דמכבשין בשו׳
בשין דפיל ועימרין
יתהון על ערסתהון ואכ׳
ואכלין פטימין מענא
ועגלין מגו רבקא׃ הפ׳
הפרטים על פי הנבל
כדויד חשבו להם כלי
שיר׃ דמזמנין על פום
נבלא כדויד אתקינו
להון מני זמרא׃ השת׳
השתים במזרקי יין ו׳
וראשית שמנים ימ׳
ימשחו ולא נחלו על
שבר יוסף׃ דשתן בה׳
בפלוון דכסת חמר
ובריש משחין טבין מ׳
מיתמשחין ולא כא׳
כאיב להון על תברא
דהלתי דיוסף׃ לכן ע׳
עתה יגלו בראש גלים
וסר מרזח סרוחים׃
בכין כען יגלון בריש ג׳
גלן ויעדי מנהון מרז׳
מרזחין ומכבין׃ נשבע
אדני יהוה בנפשו נאם

מרבק ד׳ וסימ׳ ולאשה עגל מרבק · גם שכיריה בקרבה · ואכלים כרים מצאן · ויצאתם ופשתם ׃ נבליך ב׳ מב׳ ליש׳ וסימנ׳
הסר מעלי המון שריך · ודויד שאול גאונך ׃ בדמב ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ דרך טובה נמעדב · סכות מלככם ואת כיון צלמיכם · בתר פת׳
וירדו ב׳ מב׳ ליש׳ וסימ׳ וירדו בדגת הים ובעוף · ורדו גת פלשתים ׃ מטות ב׳ וסימ׳ השכבים על מטות · מטות זהב וכסף ׃

ומיתו ח וסימ׳ ותפקום יום אחד ׳ ולא ישאו עון ומתו ׳ וירד עליהם הברד ׳ ולא יגעו אל הקדש ומתו ׳ ולא יבאו לראות כבלע ׳
וסקלתם באבנים ומתו ׳ וסקלתם אתם באבנים ׳ והיה אם יותרו עשרה אנשים ׳׳ תהום רבה ב׳ אדם ובהמה ׳ ואכלה את החלק ׳

אלהי אדני הצבאות
מתאב אנכי את גאון י
יעקב וארמנתיו שנ
שנאתי והסגרתי עיר
ומלאה ׃ קיים יי אלהים
במימריה אמיר יי י
אלהא דישראל מנבל
אנא ית בית מקדשא
רבותיה דיעקב ובירנ
ובירניתיה רחיקית
ואמסר קרתא ומלאה ׃
והיה אם יותרו עשרה
אנשים בבית אחד ומתו ׃
ויהי אם ישתארון עש
עשרה גברין בביתא
חד וימותון ׃ ונשאו
דודו ומסרפו להוציא
עצמים מן הבית ואמ
ואמר לאשר בירכתי
הבית העוד עמך ואמר
אפס ואמר הס כי לא
להזכיר בשם יהוה ׃ וי
ויטלניה קריביה מ
מיקידא לאפקא גרמ
גרמיא מן ביתא ויימר
לדי בשידא דביתא
העד כען עימך ויימר
סליק אדי כד הוו קיי
קיימין לאחוו מיצלן
בשמא דיי ׃
כי הנה יהוה
מצוה והכה הבית הגו
הגדול רסיסים והבית
הקטן בקיעים ׃ ארי הא
מפקיד ומימרי מלכו

רבא מחא תקיפא ו
ומלכו זעירא מחא
חלשא ׃ הירצון בס
בסלע סוסים אם יח
יחרוש בבקרים כי הה
הפכתם לראש משפט
ופרי צדקה ללענה ׃
הירהטון בכיפא סו
סוסון אם יתרדי בת
בתוריא ארי הפכתון ׃
לריש חיוין בישין ד
דינא ופירי זכותא ל
לגידין ׃ השמחים לל
ללא דבר האמרים הל
הלא בחזקנו לקחנו
לנו קרנים ׃ החדין לל
ללא מידעם דאמרין
הלא בתוקפנא קנינא
לנא נכסין ׃ כי הנני
מקים עליכם בית יש
ישראל נאם יהוה אל
אלהי הצבאות גוי ול
ולחצו אתכם מלבא
חמת עד נחל הערבה ׃
ארי הא אנא מקים על
עליכון בית ישראל אמ
אמר יי צבאות עם וי
וידחקון יתכון ממעל
ממעלנא דחמת עד
נחלא דמישרא ׃
כה הראני
אדני יהוה והנה יוצר
גבי בתחלת עלות
הלקש והנה לקש אח
אחר גזי המלך ׃ כדין

אחזייני יי אלהים וה
והא בריית גובאי בש
באוגל צימוח לקיש
והא צימוח דעדן
בתר ראית גזת שח
שחתא דמלכא ׃ והיה
אם כלה לאכול את ע
עשב הארץ ואמר
אדני יהוה סלח נא
מי יקום יעקב כי קטן
הוא ׃ ויהי כד שיצי
למיכל ית עיסבא
דארעא ואמרית קב
קביל בעותי יי אלהים ׃
שבוק כען לחובי שו
שארא דיעקב מן יק
יקום ויבעי על חטאו
חטאיהון ארי מטל
מטלטלין איתון ׃ נחם
יהוה על זאת לא תה
תהיה אמר יהוה ׃ אי
אתיב יי רגזיה לא תת
תתקיים אמר יי ׃
כה הראני
אדני יהוה והנה קורא
לרב באש אדני יהוה ׃
ותאכל את תהום רבה
ואכלה את החלק ׃ כדין
כדנן אחזייני יי אלה
אלהים והא עתיד למד
למידן באישתא יי
אלהים ואכלת ית תהום
רבה ושיציאת ית
אחסנתא ׃ ואמר אדני
יהוה סלח נא מי יקום

הצבאות ה׳ וסימ׳ ׃ וית אלהי הצבאות זכרו ׃ שמעו והעידו בבית יעקב ׳ הנגע בארץ ׳ מן בני פרץ הראש לכל ׳ כי הנני מקים עליהם ׳
בתחלות ג׳ וסימ׳ ׃ והם המתו בימי קציר ׳ בתחלת שנתם שם ׳ בתחלת עלות הלקש ׳ קציר שערים ׳ תחתיך יצאו ׳ בתחלת מלכותו ׳׳
עלות ג׳ וסימ׳ ׃ ויותר יעקב לבדו ׳ והגבלת את העם סביב ׳ והיה כל הראה ׳ והנה יוצר ׳ עד עלות חמות ׳ עלת הנשך ׳ בתר חס ׳׳

אדני ד בה בן כספר וסימ במל רחבות מספר · והנה על חומת אנך · ויאמר אדני הנני שם אנך · ראיתי את אדני נצב על
המזבח · הנה אדני יורישנה · אדני מהיכל · דדשו · באמרכם שלחן אדני מגואל הוא · ובולס ל דמות ·

יעקב כי קטן הוא ו וא
ואמירית קביל בעותי
יי אלהים שבוק כען לחובי דבית יעקב מן
יקום ויבער על חטאה
חטאיהון ארי מטלה
מטלטלין אינון ו נחם
יהוה על זאת גם היא
לא תהיה אמר ארני
יהוה ו אתיב יי רוגזיה
את דא לא תתקים אמ
אמר יי אלהים ו
כה הראני
והנה יהוה נצב על חמ
חומת אנך ובידו אנך ו
כדין אחזני יי אלהים
והא יי קאים מעתד
על שור דדין וקדמוה
דין ו ויאמר יהוה אלי
מה אתה ראה עמוס ו
ואמר אנך ויאמר ידה
יהוה אלי הנני שם
אנך בקרב עמי ישראל
לא אוסיף עוד עבור
לו ו ואמר יי לי מה א
את חזי עמוס ואמרית
דין ואמר יי הא אנא
עבד דין בגו עמי ישר
ולא אוסף עוד לשמ
למשבק להון ו ונשמו
במות ישחק ומקדשי
ישראל יחרבו וקמתי
על בית ירבעם בחרב ו
ויצדון במת ישחק
ומקדשי ישראל יחו
יחרבון ואקום על בית
ירבעם דקטלין בחרב ו
וישלח אמציה כהן
בית אל אל ירבעם מ
מלך ישראל לאמר
קשר עליך עמוס בק
בקרב בית ישראל
ולא תוכל הארץ להז
להכיל את כל דבריו ו
ושלח אמציה רבא
דבית אל לות ירבעם
מלכא דישראל למ
למימר מרדיד עלך ע
עמוס בגו בני ישראל
לא תיכול ארעא לס
לסוברא ית כל פיתגמ
פיתגמוהי ו כי כה אמר
עמוס בחרב ימות יר
ירבעם וישראל גלה
יגלה מעל ארמתו ו יז
ארי כדנן אמר עמוס
בחרבא יתקטיל ירב
ירבעם וישראל מגלא
יגלון מעל ארעהון ו
ויאמר
אמציה אל עמוס חז
חוזה לך ברח לך אל
ארץ יהודה ואכל שם
לחם ושם תנבא ו ואז
ואמר אמציה לעמוס
נבייא איתא איזיל
לך לארעא דבית יה
יהודה ואיכול תמן ו
לחמא ותמן תתנבי ו
ובית אל לא תוסיף
עוד להנבא כי מקדש
מלך הוא ובית ממל
ממלכה הוא ו ובית אל
לא תוסיף עוד לאת
לאיתנבאה ארי מקד
מקדש מלכא הוא
ובית מלכותא הוא ו
ויען עמוס ויאמר
אל אמציה לא נביא
אנכי ולא בן נביא אנכי
כי בוקר אנכי ובולס
שקמים ו ואתיב עמו
ואמר לאמציה לא
נבי אנא ולא בר נבי
אנא ארי מרי גיתין ו
אנא ושקמין לי בש
בשפלתא מן קדם חו
חובי עמי אנא מסגף
נפשי ו ויקחני יהוה
מאחרי הצאן ויאמר
אלי יהוה לך הנבא
על עמי ישראל ו ודו
ודברני יי מן דירא
מבתר ענא ואמר יי
לי יי איזיל איתנבי
על עמי ישראל ו ועתה
שמע דבר יהוה אתה
אמר לא תנבא על
ישראל ולא תטיף
על בית ישחק ו וכען
קביל פיתגמא דיי יז
את אמית לא תתנבי
בשמא דיי על ישראל
ולא תליף על בית
ישחק ו

אמציה ט וסימ וידזבד בן שמעת · אז שלח אמציה מלאכים · וישלח אמציה כהן בית אל · בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם ·
וימלך ירמיהו בן אמציה · ויתר דברי יואש יקדמ · ומשובב · ויען עמוס ויאמר אל אמציה · חשביה בן אמציה ·· · ישחק ד בנוי
לייצחק וסימ אל זרעו אברהם ישחק · ונשמו במות ישחק ומקדשי · ולא תוסיף על בית ישחק · ושבועתו לישחק · דתהלים ··

אשתך ז וסימ׳ ויקרא פרעה לאברם · למה אמרת אחתי היא · שרי אשתך לא תקרא את שמה · אבל שרה אשתך
ילדת בן · וכמו השחר עלה · ויקרא אבימלך לאברם · אשתך בעיר תזנה · וחד אשתך כגפן פריה · ואבל ל׳

לכן כה אמר יהוה
אשתך בעיר תזנה
ובניך ובנתיך בחרב יפ
יפלו ואדמתך בחבל
תחלק ואתה על ארד
אדמה טמאה תמות
וישראל גלה יגלה
מעל אדמתו ׃ בכין כ
כדנן אמר יי׳ איתתך
בקרתא תטעי ובנך
ובנתך בחרבא יתקטו
יתקטלון וארעך כע
בערבא תתפליג ואת
על ארעא מסאבא
תמות וישראל מיגלא
יגלון מעל ארעהון ׃
ח כה
הראני אדני יהוה והנ
והנה כלוב קיץ ׃ כדין
אחזיני יי׳ אלהים והא
מאן מלי סיופי קיטא ׃
ויאמר מה אתה ראה
עמוס ואמר כלוב קיץ
ויאמר יהוה אלי בא
הקץ אל עמי ישראל
לא אוסיף עוד עבור
לו ׃ ואמר מא את חזי
עמוס ואמרית מאן
מלי סיופי קיטא ואו
ואמר יי׳ לי מט
פורענות קיצא למי
למיתי על עמי ישראל
לא אוסיף עוד למיק
למישבק להון ׃ והיל
והילילו שירות היכל
ביום ההוא נאם אדני
יהוה רב הפגר בכל
מקום השליך הס ׃ ויי
וייללון הלת זמרא
בבתיהון בערנא הה
ההוא אמר יי׳ אלהים ׃
סגי פגרי קטולין בכל
אתר דיימיר רמי וסל
וסליק ׃
שמעו זאת השאפים
אביון ולשבית ענוי
הארץ ׃ קבילו דא דע
רשיעין כעברא די
דארעא ריש מסכינא
ומרמו לבטלא מילי
חשיכיא מן ארעא ׃ ז
לאמר מתי יעבר
החדש ונשבירה שבר
והשבת ונפתחה בר
להקטין איפה ולהגד
ולהגדיל שקל ולעות
מאזני מרמה ׃ למימ
דאמרין אימתי ימטי
ירח עיבורא ונזבן עי
עיבורא ושמיטתא
וניפתחא אוצרין לאז
לאזערא מכילתא
ולאוספא על סילעא
ולשקרא במאזנין וז
וחשיכיא בדיל רוחי
דיחסנון והמימת עיבו
עיבורא נזבון ׃ נשבע
יהוה בגאון יעקב אם
אשכח לנצח את כל
מעשיהם ׃ קיים יי׳ דז
דיהב רבותא ליעקב
אם איתנשון לעלמין
כל עובדיהון ׃ העל
זאת לא תרגז הארץ
ואבל כל יושב בה וע
ועלתה כאר כלה
ונגרשה ונשקעה כיז
כיאור מצרים ׃ העל
דא תתחרב ארעא וית
ויצדי כל דיתיב בה
ויסק עלה מלך כמו
במשיריתיה דסגי כמ
כמי נהרא ויתפיצה
כולה ויתרך ית יתבהא
ותישתקע כנהר מצר
מצרים ׃
והיה ביום הה
ההוא נאם אדני יהוה
והבאתי השמש בצ
בצהרים והחשכתי
לארץ ביום אור ׃
ויהי בעדנא ההוא אמ
אמר יי׳ אלהים ואכסי
שמשא בפטיהרא
ואיקביל לארעא בי
ביום נהור ׃ והפכתי
חגיכם לאבל וכל שיר
שיריכם לקינה והעי
והעליתי על כל מתנים
שק ועל כל ראש קר
קרחה ושמתיה כאבל
יחיד ואחריתה כיום
מר ׃ ואהפוך חגיכון
לאיבלא וכל תושבח
תושבחתכון לאוליא

נאם יי׳ אלהים ז וסימ׳ מקבץ נדחי ישראל · כי אם תכבסי בנתר ותרבי · שמעו והעידו בבית יעקב · וקטר מחמץ תודה · והילילו
שירות היכל · והבאתי השמש בצהרים · והשלחתי רעב בארץ · וכל יחזקאל דכות במ״ג נאם יי׳ · חזו שוא · הלא מחזה שוא · את זכרך
ואת תועבותיך · ונתתי את דמי בניך · וכביך ובנתיך ג׳ וסימ׳ ויאמרו האנשים אל לוט · ואת חזה התנופה · אשתך בעיר תזנה

ללחם ד׳ דגש וסימ׳ ותרעב כל ארץ מצרים · והיתה ללחם לאזכרה · לא רעב ללחם ולא צמא · בודד הוא ללחם איה · וקד ולחם לא נרכב · · ל׳ למים ה׳ דגש וסימ׳ ויצמא שם העם · יצאתי למים האלה · ואדרוהם שלחו · הוי כל צמא לכו · לא רעב ללחם · ·

והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה ושמתיה כאבל יחיד ואחריתה כיום מר׳
ואסיק על כל חרציון שק ועל כל ריש מרוט מרט ואשויניה כאבל יחיד וסופיה כיום מריר׳
הנה ימים באים נאם יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה׳
הא יומיא אתן אמר יי אלהים ואשלח כפנא בארעא לית כפין למיכל ולית צחי למישתי אלהין לקבלא ית פיתגמא דיי׳
ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו׳
וישתלהון מימא ועד מערבא ומציפונא ועד מדינחא יהכון למתבע אולפן מן קדם יי ולא ישכחון׳
ביום ההוא תתעלפנה הבתולת היפות והבחורים בצמא׳
ביומא ההוא ישתלהון בנשתא דישראל ראיתפון עולימין תריבון ויהון מטרפין ורמין בצחותא׳
הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד׳
דקיימין בחובת שמרון ואמרין קיים דחלתא דבדן וקיימין בנימוסי באר שבע ויפלון ולא יקומון עוד׳

ראיתי את יהוה נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט׳
אמר נביא חזיתי ית יקרא דיי אסתלק מעל כרובא ושרא על מדבחא ואמר אם לית עמא בית ישראל תייבין לאוריתא כפי מנרתא איתקטל מלכא יאשיה ויחרב ביתא ויתפגרון עזרתא ומני בית מקדשא בשיביא יהכון ושארהון בחרבא אקטול לא יעירוק להון דמעירק ולא ישתיזב להון דמשתיזב׳
אם יחתרו בשאול משם ידי תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם׳
אם יחתרון לאטמרא כדבשאול מתמן גבורתי תדבירינון ואם יסקון בניניון דרמין עד צית שמיא מן תמן במימרי ירחינונון׳
ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם׳
ואם יטמרון לאיטמרא ברישי מגדלי כרכיא מתמן אפקד בלושין ויבלשינון ואם יטמרון מן קדם מימרי בניסי ימא מתמן אפקד ית עממיא רתקיפין כחיויא ויקטלינון׳
ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה׳
ואם יהכון בשביא קדם בעלי דבביהון מתמן אפקד ית דקטלין בחרבא ויקטלינון ואשוי מימרי עליהון לבישא ולא לטבא׳
ויהוה אלהים הצבאות הנגע בארץ ותמוג ואבלו כל יושבי בה

יו׳ בפ׳ עד ועד וסימ׳ ויאמר יי׳ אל משה עד אנה · ישלח יי׳ בך את המארה · וירד ימה אל גבול היפלטי · והערבה עד ים כנרת · ויהמם יי׳ לפני ישראל · ויהי עד בזה ועד בזה · ואל תתנו דמי לו עד · לא ישוב חרון את יי׳ עד · ונעו מים עד ים ומנהר · ותבן כל מלאכת ידה · דיך הבודדים היו למעט · מקבלין מלבותא קדישי עליונין · אחריו החזיק מלביה · אחריו החזיק בנוי בן חנדד · כי גדול עד שמים חסדך · ·

כבני ג̇ וסימ̇ הלא כבני כשיים אתם לי · גבעות כבני צאן · וחברו ״ ״ והצעותי ג̇ חס ו̇ בליש̇ וסימ̇ ויגעם במדבר
ארבעים שנה · והנעותי בכל הגוים את בית ישר̇א · שרקו ויגעו ראשם · אגד ״ ״ החטאה · לחטאה · חטאה · כלה ל̇ רבות ·

ועלתה כיאר כלה ושק
ושקעה כיאור מצרים ׃
ת̇ אלהים צבאות רגזה
רגזות בארעא הדי תא
ויצדון כל דיתבין בה
ויסק עליה מלך במט
במשריתיה דסגי כמי
נהרא ויספינה כולה
ותשתקע כנהר מצרים ׃
הבונה בשמים מעלת
מעלתיו ואגדתו על
ארץ יסדה הקרא לי
למי הים וישפכם על
פני הארץ יהוה שמו ׃
דאשרי בתקוף רומא
שכינת יקריה וכנשתי
על ארעא קשטה דא
דאמיר לכנשא משה
משירין דסגיאין כמי
ימא ומבדר להון על
אפי ארעא יי שמיה ׃
הלא
כבני כשיים אתם לי
בני ישראל נאם יהוה
הלא את ישראל הע
העליתי מארץ מצרים
ופלשתיים מכפתור וא
וארם מקיר ׃ הלא כה
כבני רחימין אתון חז
חשיבין קדמי בית
ישראל אמיר יי הלא
ית ישראל אסקית מא
מארעא דמצרים ות
ופלישתאי מקפוטיא
וארם מקירין ׃ הנה

עיני אדני יהוה בממ
בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל
פני האדמה אפס כי
לא השמיד אשמיד
בית יעקב נאם יהוה ׃
הא קדם יי גלן עובדי
מלכותא חייבתא ואי
ואשיצי יתה מעל
אפי ארעא ברם ארי
לא גמירא אשיצאה
אשיצי ית בני ישרא
אמיר יהוה ׃ כי הנה או
אנכי מצוה והנעותי
בכל הגוים את בית
ישראל כאשר ינוע ז
בכברה ולא יפל צרור
ארץ ׃ אריהא אנא
מפקיד ואיבדר בכל
עממיא ית בית ישרא
כמא דמתזרין בערבל
ולא נפיל מיניה אבן
מבינא לארעא ׃ בחרב
ימותו כל חטאי עמי ׃
האמרים לא תגיש ות
ותקדים בעדינו הרעה ׃
בחרבא יתקטלון כל
חייבי עמי דאמרין ז
לא תיתי ותתי עלנא
בישתא ׃
ביום ההוא אקים את
סכת דויד הנפלת וגדר
וגדרתי את פרציהן ׃
והרסתיו אקים ובניה
ובניתיה כימי עולם ׃

ביומא ההוא אקים
ית מלכותא דבית דויד
דנפלת ואבני ית כרכ
כרכיהון וכנישתהון ׃
איתקן ותשלוט בכל
מלכותא ותגמר ותס
ותשיצי סגי משיריה
והיא תתבנן ותשתכלל
כיומי עלמא ׃ למען י
ירשו את שארית אדו
אדום וכל הגוים אשר
נקרא שמי עליהם
נאם יהוה עשה זאת ׃
בדיל דירתון ית שי
שארא דאדום וכל
עממיא בית ישראל
דאיתקרי שמי עליה
עליהון כבין אנא יי
אעבד דא ׃
הנה ימים
באים נאם יהוה ונגש
חורש בקצר ודרך ענ
ענבים במשך הזרע וה
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה ׃
הא יומיא אתן אמיר
יי ויערע דריא בחצ
בחצדא ועצר ענבין
במפיק בר זרעא ויר
טוריא חמר מרית וז
וכל רמתא יתפלחון ׃
ושבתי את שבות עמי
ישראל ובנו ערים נ
נשמות וישבו ונטעו
כרמים ושתו את יינם

על פני הארץ ה̇ וסימ̇ ויגז שלוים ״ אנכי עשיתי · ואבשריתמיד · הבונה בשמים מעלותו · וחברו ״ ״ יי̇ שמו ו̇ וסימ̇ יי̇ איש
מלחמה · ויצר אתה להבינה · הקרא למי הים · עשה כימה וכסיל · וחברו · הבונה בשמים מעלותיו ״ ״ יסדה ד̇ וסימ̇ אתה יסדה
לעברים · ואגדתו על ארץ יסדה · כארץ יסדה לעולם · כי הוא על ימים יסדה ״ ״ וכל הגוים ב̇ וסימ̇ ראו הפלתי · למען את שארית ״

חזון ב׳ ריש פס׳ וסימ׳ חזון ישעיהו בן אמוץ · חזון עבדיה כה אמר ·· עבדיה ל׳ בנבי׳ וסימ׳ חזון עבדיה · וכל כתיב דכו׳ עבדיה בת״ב עבדיהו · לזבלון ישמעיהו · והאנשים עטים באמונה ·· קנך ג׳ וסימ׳ שיב בסלע קנך · אם תגביה כנשר · וחברו ·· :

ועשו גנות ואכלו את
פריהם · ואתיב ית גלו
גלות עמי ישראל
ויבנון קרוין דצדיין
ויצבון כרמין וישתון
ית חמרהון ויעבדון
גנין ויכלון ית איביהון ·
ונטעתים על אדמתם
ולא ינתשו עוד מעל
אדמתם אשר נתתי לה
להם אמר יהוה אלה׳
אלהיך · ואקיימינון
על ארעהון ולא יתט׳
יטלטלון עוד מעל
ארעהון די יהבית לה
להון אמר יי׳ אלהך ·

א חזון עבדיה כה אמר
אדני יהוה לאדום
שמועה שמענו מא׳
מאת יהוה וציר בגוים
שלח קומו ונקומה
עליה למלחמה · נבו׳
נבואת עובדיה כדנן
אמר יי׳ אלהים לאדום
שמועה שמענא מן
קדם יי׳ ואזגד בעממי׳
שליח קומו ונתעבד
עלה לקרבא · הנה
קטן נתתיך בגוים בזו׳
אתה מאד · הא חלש
יהבתך בעממיא בסיר
את לחדא · זדון לבך

השיאך שכני בחגוי
סלע מרום שבתו אמ׳
אמר בלבו מי יורדני
ארץ · רשע לבך אטע
אטעיך דאת דמי לה
לנשרא דשרי בשיני
כיפא ברומא מותביה
אמר בליביה מאן יה׳
יחיתנני לארעא · אם
תגביה כנשר ואם בין
כוכבים שים קנך משם
משם אורידך נאם יי׳
יהוה · אם תרים כנשרא
בנישרא ואם בין כו׳
כוכביא תשוי מדורך
מתמן אחתינך אמר
יי׳ · אם גנבים באו לך
ואם שודדי לילה איך
נדמיתה הלא יגנבו דים
ואם בצרים באו לך
הלא ישאירו עוללו׳
עוללות · אם גנבין א׳
אתון עלך אם בוזזי
ליליא איבדין הויתא
דמיך עד דגנבו מיסת׳
מיסתהון · ואם חטוב׳
חטופין בקטופין אתו
עלך הלא משארין
עוללין · איך נחפשו
עשו נבעו מצפוניו ·
איכדין איתבליש א׳
איתגליין מטמרוהי ·
עד הגבול שלחוך כל
אנשי בריתך השיאך
יכלו לך אנשי שלו׳

שלומך לחמך ישימו
ישימו מזור תחתיך
ואין תבונה · מן תחום
אגלוך כל אינשי קי׳
קיימך אטעיוך יכלו׳
יכולו לך אנש שלמך
אכלי פתורך שויאו׳
תקלא תחותך מדלי׳
בר סוכלתנו · הלא
ביום ההוא נאם יהוה
והאבדתי חכמים מא׳
מאדום ותבונה מהר
עשו · הלא בעדנא ה׳
ההוא אמר יי׳ ואוביד
חכימין מאדום וכל
גבר דביה סוכלתנותא
מטורא דעשו · וחתו
גבוריך תימן למען
יכרת איש מהר עשו
מקטל · ויתברון גיבו׳
גיבריך דרומא בדיל
דישתיצי גבר דביה
צורכא מטורא דעשו
מקטול · מחמס אחו׳
אחיך יעקב תכסך
בושה ונכרת לעולם · מ׳
מחטוף אחוך יעקב
תחפינך בהתא ותשתיצי
לעלם · ביום עמדך מ׳
מנגד ביום שבות זרים
חילו ונכרים באו ש׳
שעריו ועל ירושלם
ידו גורל גם אתה
כאחד מהם · ביום מ׳
מקמך מקבל ביומא

שכני ד׳ וסימ׳ ורצון שכני סנה · המליצתך השיא · זדון לבך השיאך · רעה עמך בשבטך ·· בחגוי ג׳ וסימ׳ שכני בחגוי הסלע · שכני בחגוי סלע · יונתי בחגוי הסלע ·· שלח ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ בעמק שלח ברגליו · וציר בגוים שלח · כי שלח ברשת ברגליו · מריצע קמו׳ דים ג׳ וסימ׳ והמלאכה היתה דים · הלוא אנכי דים · הלא יגנבו דים ·· שלומך ג׳ ב׳ חס וא׳ מל׳ · לוא הקשבת · הסיתוך · השיאוך ··

בראשך ג̇ וסימ̇ דמך יהיה בראשך · והשיב יי̇ את דעהד בראשך · גמלך ישוב בראשך · · ואל תעמד ב̇ וסימ̇ ואל תעמד
במלהכמי · ואל תעמד על הפרך · · ובית יוסף ב̇ וסימ̇ והיה בית יעקב בית אש ובית יוסף · והתחזקו את הארץ · · בבריו ל̇ · ·

תבזו עממיא ניכסוהי
ניכסוהי ונוכראין עו
עלו בקירוהי ועל י׃
ירושלם רמו עדבין ז
ואף את כחד מנהון ׃ ב
ואל תרא ביום אחיך
ביום נכרו ואל תשמח
לבני יהודה ביום אבז
אבדם ואל תגדל פיך
ביום צרה ׃ דחזיתא
ביזיא דאחוך ביום
תבריה ודחדיתא לז
לבני יהודה ביום תבז
תברהון ודאסגיתא
למללא רברבן בעידן
עקא ׃ אל תבוא בשער
עמי ביום אידם ואל
תרא גם אתה ברעתו
ביום אידו ואל תשלח
תשלחנה בחילו ביום
אידו ׃ דעלתא בתרו
בתרעי עמי ביום תבז
תברהון דחזיתא אף
את בבישתיה ביום
תבריה ודאושיטתא
ידך בניכסיה ביום תז
תבריה ׃ ואל תעמד על
הפרק להכרית את
פליטיו ואל תסגר שז
שרידיו ביום צרה ׃ ׃
ודקמתא על פריקא
לשיצאה ית מעירוז
מעירקוהי ודמסרת
משיזבוהי בעידן עק ׃
כי קרוב יום יהוה על

כל הגוים כאשר עשית
עשית יעשה לך גמ
גמלך ישוב בראשך ׃
ארי קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי על
כל עממיא כמא דעז
דעבדת יתעבד לך גז
גמלך יתוב ברישך ׃ כי
כאשר שתיתם על הר
קדשי ישתו כל הגוים
סביב ושתו ולעו והיו
כלא היו ׃ ארי כמא
דחדיתון על מחת ט
טורא דקודשי ישתון
כל עממיא כס פורענ
פורענותהון תדירא
וישתון ויסתלעמון ׃
ויהון כדלא הוו ׃ ובהר
ציון תהיה פליטה
והיה קדש וירשו ב
בית יעקב את מורשי
מורשיהם ׃ ובטורא דז
דציון תהי משיזבתא
ויהון קדישין ויחסנון
דבית יעקב ניכסי עמ
עממיא דהוו מחסנין
להון ׃ והיה בית יעקב
אש ובית יוסף להבה
ובית עשו לקש ודלז
ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית
עשו כי פי יהוה דבר ׃
ויהון דבית יעקב תקז
תקיפין כאישתא ודז
ודבית יוסף חסינין ׃

כשלהוביתא ודבית
עשו חלשין כקשא
וישלטון בהון ויקטלי
ויקטלונינון ולא יהי
שיזבא לבית עשו אז
ארי במימרא דיי גז
גזירבין ׃ וירשו הנגב
את הר עשו והשפלה
את פלשתים וירשו יז
את שדה אפרים ואת
שדה שמרון ובנימן ׃
את הגלעד ׃ ויחסנון ד
דתבי דרומא ית טורא
דעשו ודתבי שפילתא
ית ארעא פלשתאי
ויחסנון ית קרוי אפרי
וית קרוי שמרון ודבית
בנימן ית יתבי גלעד ׃
וגלת החל הזה לבני
ישראל אשר כנענים
עד צרפת וגלת ירוז
ירושלם אשר בספרד
ירשו את ערי הנגב ׃
וגלות עמא הדין דבני
ישראל דבארעא כנעז
כנענאי עד צרפת
וגלות ירושלם די בז
בספמיא יחסנון ית ז
קרוי ארעא דרומא ׃
ועלו מושעים בהר
ציון לשפט את הר
עשו והיתה ליהוה ׃
המלוכה ׃ ויסקון מושז
משיזבין בטורא דציז
דציון למידן ית כרכא

המלוכה ב̇ וסימ̇ ואת דבר המלוכה לא הגיד · ושאול לכד את המלוכה על ישראל · משפט המלוכה · ונחדש שם המלוכה · ועוד לו אך
המלוכה · וילחם יואב · והשיב עליך · וגם ישב שלמה · אתה ידעת כי לי היתה המלוכה · ב̇ בו · ושאלו לו את המלוכה · להשיב את המלוכה ·
ולקחתי המלוכה · בא ישמעאל · וחבריו · ויקח מזרע · והיתה ליי̇ · כי ליי̇ המלוכה · ולא דרשו · ויאמר המלך לאשפנז · · הפרך ל̇ רבות ·

ויקרא ד̇ וסימ̇ קום לך אל נינוה · וחברו · ויקרא ואנכי אענה · ויקרא שם בבית לחם ׳׳ג׳׳ תרשישה ד̇ וסימ̇ עברו תרשישה · ויקם יונה לברח תרשישה · ב̇ בו · על קדמתי לברח תרשישה · וחד אלישה ותרשישה ׳׳ג׳׳ אל ירכתי ב̇ בליש̇ וסימ̇ זעק והילל בן · ויונה ירד אל ׳׳

דעשׂר ותתגלי מלכ
מלכותא דיי על כל
כל יתבי ארעא

א ויהי דבר יהוה אל
יונה בן אמתי לאמר
והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עם יונה בר א
אמתי למימר קום לך
אל נינוה העיר הגדו
הגדולה וקרא עליה
כי עלתה רעתם לפני
קום איזיל לנינוה קר
קרתא רבתא ואתנבי
עלה ארי סליקת בי
בישתהון קדמי ויק
ויקם יונה לברח תרע
תרשישה מלפני יה
יהוה וירד יפו וימצא
אניה באה תרשיש
ויתן שכרה וירד בה
לבוא עמהם תרשישה
מלפני יהוה וקם יו
יונה למערק לימא
מן קדם דאתנבי בש
בשמא דיי ונחת ימא
ליפו ואשכח אילפא
לאזלא דימא ויהב
אגרא ונחת בה למיז
למיזל עמהון בימא
מן קדם דאתנבי בש
בשמא דיי ויהוה
הטיל רוח גדולה אל

אל הים ויהי סער
גדול בים והאניה ח
חשבה להשבר ורמא יי
ארים רוח רב על ימא
והוה נחשול רב בימא
ואילפא בעיא לאת
לאתברא ויראו המ
המלחים ויזעקו איש
אל אלהיו ויטלו את
את הכלים אשר בא
באניה אל הים להק
להקל מעליהם ויונה
ירד אל ירכתי הספינה
וישכב וירדם ודחי
ודחילו ספניא ובעו
גבר מן דחלתיה ור
ורחון ארי לית בהון
צרוך ורמו ית מניא
דבא גלפא לימא לא
לאקלא מנהון ויונה
נחת לארעית שידא
דאילפא ושכיב ודמוך
ויקרב אליו רב החב
החובל ויאמר אליו
מה לך נרדם קום קר
קרא אל אלהיך או
אולי יתעשת האל
האלהים לנו ולא נא
נאבד וקריב לותיה
רב ספניא ואמר ליה
מא את דמוך קום צ
צלי קדם אלהך מאים
יתרחים מן קדם יי
עלנא ולא ניבד ויא
ויאמרו איש אל

רעהו לכו ונפילה
גורלות ונדעה בשלי
בשלמי הרעה הזאת
לנו ויפילו גורלות
ויפל הגורל על יונה
ואמרו גבר לחבריה
איתו ונרמי עדבין
ונדע בדיל מא בי
בישתא הדא לנא ור
ורמו עדבין ונפל עד
עדבא על יונה ויא
ויאמרו אליו הגידה
נא לנו באשר למי ה
הרעה הזאת לנו מה
מלאכתך ומאין תבוא
מה ארצך ואי מזה
עם אתה ואמרו ליה
חוי כען לנא בדיל מה
בישתא הדא לנא מה
עיבידתך ומנן את א
אתי אידא היא מדי
מדינתך ואידא אין ע
עמא את ויאמר א
אליהם עברי אנכי ואת
יהוה אלהי השמים
אני ירא אשר עשה
את הים ואת היבשה
ואמר להון יהודאה
אנא ומן קדם יי אלה
דשמיא אנא דחיל
דעבד ית ימא וית יב
יבשתא וייראו האנ
האנשים יראה גדולה
ויאמרו אליו מה זאת
עשית כי ידעו האנש

מלפני יי̇ ח̇ וסימ̇ ויתן לו הכהן קדש · ויקם יונה לברח תרשישה · ב̇ בו · אז ירננו עצי היער · הלרשע לעזר · ולא נבנע · וייראו האנשים · הרים כדונג נמסו · ובל אורי דכות ב̇ מ̇ב̇ מלפני יי̇ · ויתחבא האדם · ראתה ועבדיך ידעתי כי ׳׳ג׳׳ ויאמרו ו̇ וחס̇ פס̇ בטע̇ וסימנהון הבה נלבנה לבנים · הבה נבנה לנו עיר · אבל אשמים אנחנו · למלאכים הבאים · אל ירמיהו · לכו ונפילה גורלות ׳׳ג׳׳ יתעשת ל̇ ורבתי ·

ולא יכלו ג̇ וסימ׳ להוציא את הכבים ולא יכלו · להבקיע אל מחנה · ויחתרו האנשים להשיב אל׳ ··· ואל תתן ג̇ וסימ׳ כבר
לעמך ישראל · אל נא נאבדה בנפש · ואל תתן נחלתך לחרפה ··· ותשליכני ב̇ חד ראש וחד סוף · מיצולה בלב ימים · כי נשאתני ···

האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי ה
הגיד להם ׃ ודחילו ג
גבריא דחלא רבא
ואמרו ליה מא דא
עבדתא ארי ידעו ג
גבריא ארי מן קדם
דאיתנבי בשמא דיי
הוא ערק ארי חוי ל
להון ׃ ויאמרו אליו
מה נעשה לך וישתק
הים מעלינו כי הים
הולך וסער עליהם ׃ ו
ואמרו ליה מא נעביד
לך וינוח ימא מיננא
ארי ימא אזיל ונחש
ונחשוליה תקיף ׃ ויא
ויאמר אלהם שאוני
והטילני אל הים ויש
וישתק הים מעליכם
כי יודע אני כי בשלי
הסער הגדול הזה
עליכם ׃ ואמר להון
סלוני ורמוני לימא
וינוח ימא מעליכון ׃
ארי ידע אנא ארי
בדילי נחשולא רבא
הדין עליכון ׃ ויחתרו
האנשים להשיב אל
היבשה ולא יכלו כי
הים הולך וסער על
עליהם ׃ ושיטין גבר
גבריא לאתבא ליבש
ליבשתא ולא יכילו
ארי ימא אזיל ונח

ונחשוליה תקיף עד
עליהון ׃ ויקראו אל
יהוה ויאמרו אנה יו
אל נא נאבדה בנפש
האיש הזה ואל תתן
עלינו דם נקיא כי אתה
יהוה כאשר חפצת
עשית ׃ וצליאו קדם
יי ואמרו קביל בעו
בעותנא יי לא כען ני
ניבד בחובת נפש ג
גברא הדין ולא תתן
עלנא חובת דם זכאי
ארי את יי כמא דרע
דרעוא קדמך עבדת ׃
וישאו את יונה ויטל
ויטלהו אל הים ויע
ויעמד הים מזעפו ׃ ונ
ונטלו ית יונה ורמוה
ורמוהי לימא ונח ימ
ימא מנחשוליה ׃ ויי
וייראו האנשים יראה
גדולה את יהוה ויז
ויזבחו זבח ליהוה
וידרו נדרים ׃ ודחילו
גבריא דחלא רבא מן
קדם יי ואמרו לדבח
לדבחא דבח קדם יי ׃
ונדרו נדראין ׃ וימן
יהוה דג גדול לבלע
את יונה ויהי יונה
במעי הדג שלשה
ימים ושלשה לילות ׃
וזמין יי נונא רבא
למבלע ית יונה והוה

יונה במעיא דנונא תל
תלתא יומין ותלתא
ב לילון ׃ ויתפלל יונה
אל יהוה אלהיו ממעי
הדגה ׃ וצלי יונה קדם
יי אלהיה ממעיא דנו
דנונתא ׃ ויאמר קראתי
קראתי מצרה לי אל
יהוה ויענני מבטן ש
שאול שועתי שמעת
קולי ׃ ואמר צליתי
מעקתי לי קדם יי ו
וקביל צלותי מארע
מארעית תהומא בע
בעיתי עבדת בעותי ׃
ותשליכני מצולה
בלבב ימים ונהר יס
יסבבני כל משבריך
וגליך עלי עברו ׃ ורמ
ורמיתני לעומקיא
בליבא דימא ונהר
סחור סחור לי כל נח
נחשולהי דימא וגל
וגלוהי עלי עדו ׃ ואני
אמרתי נגרשתי מנגד
עיניך אך אוסיף לה
להביט אל היכל קד
קדשך ׃ ואנא אמרית
איתריכית מן קדם מי
מימרך ברם לאיסתכל
בהיכלא דקודשך ׃ א
אפפוני מים עד נפש
תהום יסבבני סוף
חבוש לראשי ׃ אקפ
אקפוני מיא עד מה

ונהר ד̇ וסימ׳ ונהר יוצא מעדן להשקות · ונשתו מים מהים · ונהר יסובבני כל משבריך · אזלו מים מני ים ··· שלשה ימים
ד̇ וסימ׳ ויתנו לו פלח דבלה · ויבקשו שלשה ימים · לכו עוד שלשה ימים · דמלכים · ויהי יונה במעי הדג ··· אפפוני ד̇ וסימ׳ אפפוני
משברי מות · אפפוני מים עד נפש · אפפוני חבלי מים · דתהלות · ודהללא ··· לראשי ד̇ וסימ׳ לכן שכר · סרת · ביום נשק · שמאלו תחת ··

בריחיה ד׳ ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ היצתי משכבנתיה נשברו בריחיה הארץ ברחיה בעדי׳ אבד ושבר בריחיה׳ בריחיה עד יבעד׳ ...
ויאמר יי׳ ג׳ דסמ׳ ללמד ויאמר יי׳ לנח׳ ויאמר יי׳ לשלמה׳ דמלכים׳ ויאמר יי׳ לדג׳ ושאר ויאמר יי׳ אל פלונ׳ ... אשלמה ל׳

מיותא תהומא סחור
סחור לי ימא דסגרת
תלי עיל ברישי׃ לקצ
לקצבי הרים ירדתי
בריחיה בעדי לעולם
ותעל משחת חיי יי
יהוה אלהי׃ לעקרי
טוריא נחתית ארעא
נגרת בתוקפהא עיל
מיני עלמין ואת קריב
קדמך לאסקא מחבל
חיי יי אלהי׃ בהתעטף
עלי נפשי את יהוה ז
זכרתי ותבוא אליך הה
תפלתי אל היכל קדשך
כאישתלהית נפשי׃
פולחנא דיי אדכרית
ועלת לקדמך צלותי
להיכלא דקודשך׃ מ
משמרים הבלי שוא
חסדם יעזבו׃ לא כעמ
כעממיא פלחי טעות
מאתר דמיתטב להון
לית אינון ידעין׃ ואני
בקול תודה אזבחה
לך אשר נדרתי אשלמ
אשלמה ישועתה
ליהוה׃ ואנא בתושבח
בתושבחתא׃ הודאה
קורבני אקריב קדמך
דנדרית אשלים פרק
פורקן נפשי בצלו קד
קדם יי׃
ויאמר יהוה לדג ויקא
את יונה אל היבשה׃

ואמר יי לנונא ופלט
ית יונה ליבשתא׃

ג

ויהי
דבר יהוה אל יונה
שנית לאמר׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי עם יונה תניינות למ
למימר׃ קום לך אל
נינוה העיר הגדולה
וקרא אליה את הקר
הקריאה אשר אנכי
דבר אליך׃ קום איזל
לנינוה קרתא רבתא
ואתנבי עלה ית נבוא
נבואתה דאנא ממל
ממליל עמך׃ ויקם
יונה וילך אל נינוה
כדבר יהוה ונינוה ה
היתה עיר גדולה לא
לאלהים מהלך ש
שלשת ימים׃ וקם
יונה ואזל לנינוה כ
כפיתגמא דיי ונינוה
הות קרתא רבתא קד
יי מהלך תלתא יומין׃
ויחל יונה לבוא בעיר
מהלך יום אחד ויק
ויקרא ויאמר עוד
ארבעים ונינוה נהפ
נהפכת׃ ושרי יונה
למיעל בקרתא מהל
מהלך יומא חד ואכ
ואכריז ואמר בסוף
ארבעין יומין ונינוה
מתהפכא׃ ויאמינו

אנשי נינוה
באלהים ויקראו צום
וילבשו שקים מגדלם
ועד קטנם׃ והימינו
אינשי נינוה במימרא
דיי וגזרו צומא ולבי
ולבישו שקין מרבהון
ועד זעירהון׃ ויגע
הדבר אל מלך נינוה
ויעבר אדרתו מעליו
ויכס שק וישב על
האפר׃ ומטא פיתג
פיתגמא לות מלכא
דנינוה וקם מכורסי
מלכותיה ואעדי לי
לבושיה יקריה מיני
ואתכסי סקא ויתיב
על קיטמא׃ ויזעק
ויאמר בנינוה מטעם
המלך וגדליו לאמר
האדם והבהמה והבק
הבקר והצאן אל
יטעמו מאומה אל
ירעו ומים אל ישתו׃
ואכריז ואמר בנינוה
מגזירת מלכא ורברב
ורברבנוהי למימר
אינש ובעירא תורא
ועאנא לא יטעמון מי
מידעם לא ירעון ומי
ומיא לא ישתון׃ ויתכ
ויתכסו שקים האדם
והבהמה ויקראו אל
אלהים בחזקה וישב
וישבו איש מדרכו

ויחל ט׳ וסימ׳ ויחל עוד שבעת ימים׳ קדמ׳ ויחל נח איש האדמה׳ וישב ישראל בשטים׳ ויחל שער ראשו לגלח׳ ויחל
יונה לבא בעיר׳ ויחל שלמה׳ ויחל לבנות הבית׳ ויחל מאד מהמורים׳ מהיורים׳ ב׳ בתר ... ויאמינו ג׳ וסימ׳
ויאמינו ... ובמשה עבדו׳ ויאמינו אנשי נינוה׳ ויאמינו בדבריו ... אל ירעו ב׳ וסימ׳ אל מול ההר ההוא׳ ומים אל ישתו׳

אנה יי בת ה בליש בקשה וסימ אנה יי זכר נא את אשר התהלכתי לפניך וחבריו דישעיה אל נא נאבדה בנפש יי
הלא זה דברי אנה יי מלטה נפשי אנה יי כי אני עבדך וכל אנה דארמית דיפי בת ה דבותי למחרת ל דכות

הרעה החמס אשר
בכפיהם ויתכסון סקין
שקין אינשא ובעיר
ויצלון קדם יי בתקוף
ויתובון גבר מאורחי
בישתא ומן חטופא
דבידיהון מי יודע יש
ישוב ונחם האלהים
ושב מחרון אפו ולא
נאבד מאן ידע דאית
בידיה חובין יתוב מי
מנהון ויתרחם עלוהי
מן קדם יי בתקוף רוג
רוגזיה ולא ניבד וירו
וירא האלהים את מ
מעשיהם כי שבו מ
מדרכם הרעה אשר
דבר לעשות להם ולא
עשה וגלי קדם יי ית
עובדיהון ארי תבו מ
מאורחתהון בישתא
ותב יי מן בישתא די
מליל למעבד להון ו
ולא עבד וירע אל
יונה רעה גדולה ויחר
לו ובאיש ליונה בי
בישא ותקף ליה וי
ויתפלל אל יהוה וי
ויאמר אנה יהוה הל
הלא זה דברי עד היו
היותי על אדמתי על
כן קדמתי לברח תר
תרשישה כי ידעתי
כי אתה אל חנון ורח
רחום ארך אפים ורב

חסד ונחם על הרעה
וצלי קדם יי ואמר
קביל בעותי יי הלא
דין פתגמי עד דהוי
דהויתי קיים על אר
ארעא על ארעי על
כן אוחיתי למערק
בימא ארי ידענא יי
ארי את אלהא חננא
ורחמנא מרחק רגז
ומסגי למעבד טבון
ומתיב מימריה מלי
מלאיתאה בישתא
ועתה יהוה קח נא
את נפשי ממני כי טוב
טוב מותי מחיי וכען
יי סב כען ית נפשי מ
מיני ארי טב דאימות
מדאיחי
ויאמר יהוה
ההיטב חרה לך ואמ
יי הלחדא תקיף לך
ויצא יונה מן העיר
וישב מקדם לעיר
ויעש לו שם סכה וי
וישב תחתיה בצל
עד אשר יראה מה
יהיה בעיר ונפק
יונה מן קרתא ויתיב
ממדנח לקרתא ועבד
ליה תמן מטלתא
ויתיב תחותה בטולא
עד דיחזי מא יהי בז
בסוף קרתא וימן יי
יהוה אלהים קיקיון

ויעל מעל ליונה להיות
צל על ראשו להציל
לו מרעתו וישמח
יונה על הקיקיון ש
שמחה גדולה וזמין
יי אלהים קיקיון וסלי
וסליק עיל ליונה למ
למהוי טולא על
רישיה לאגנא ליה
מבישתיה וחדי יונה
על קיקיון חדוא רבא
וימן האלהים תולעת
בעלות השחר למחרת
ותך את הקיקיון ויבש
וזמין יי ית תולעתא
במיסק צפרא דיומא
דבתרוהי ומחא ית
קיקיון ויביש ויהי כ
כזרח השמש וימן
האלהים רוח קדים
חרישית ותך השמש
על ראש יונה ויתעלף
וישאל את נפשו למ
למות ויאמר טוב מ
מותי מחיי והוה
כמדנח שמשא וזמין
יי ית רוח קידומא
שתיקתא וטפחית ש
שמשא על רישא די
דיונה ואשתלהי וש
ושאיל ית נפשיה ל
למימת ואמר טב דא
דאימות מדאחי ויא
ויאמר אלהים אל יונה
ההיטב חרה לך על

חנון ורחום ה וסימ וקרעו לבבכם ואל בגדיכם על כן קדמתי לברח תרשישה זכר עשה לנפלאותיו זרח בחשך אור חנון ורחום
יי דותהלה לדוד וימאנו לשמע ובחמיך הרבים כי בשובכם יי אלהים ה בת בן בנב וסימ על כן גדלת יי אלהים ועתה
יי אלהים ויי אלהים אמת ועזרה יי אלהים הושיענו דמלכים וימן יי אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה ספה ל דבותי

רבו ד חס א וסימ׳ ואני לא אחוס על נינוה ׳ ויתנו לעבדת בית האלהים ב׳ בו ׳ ורבו רבון קדמוהי יקומון ׳ בדונג ג ב ויא
וסימ׳ בדונג מפני האש ׳ היה לבי כדונג ׳ הרים בדונג ׳ הקשיבי ב וסימ׳ הקשיבי לישה ׳ הקשיבי ארץ ומלואה

הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות ׃ ויאמר
יי׳ לית הלחרא תקו
תקוף לך על קיקיון ו
ואמר לחרא תקוף
לי עד מותא ׃ ויאמר
יהוה אתה חסת על
הקיקיון אשר לא
עמלת בו ולא גדלתו
שבן לילה היה ובן
לילה אבד ׃ ואמר יי׳
את חסת על קיקיון
דלא עמלת ביה ולא
רביתיה דבליליא הד
הדין הוה ובליליא
אוחרנא אבד ׃ ואני
לא אחוס על נינוה
העיר הגדולה אשר
יש בה הרבה משתים
עשרה רבוא אדם א׳
אשר לא ידע בין ימי
ימינו לשמאלו ובהמה
רבה ׃ ואנא לא אחוס
על נינוה קרתא רבתא
דאית בה סגי מתרתא
עשרי רבון אינשא
דלא ידע בין ימיניה
לשמאליה ובעירא סגי ׃

א דבר יהוה אשר היה
אל מיכה המרשתי
בימי יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה אשר
חזה על שמרון וירוש
ירושלם ׃ פתגם נבוא
מן קדם יי׳ דהוה עים
מיכה דממרשה ביומ
ביומי יותם אחז יחז
יחזקיה מלכיא דבית
יהודה דאתנבי על
שמרון וירושלם ׃ ש
שמעו עמים כלם
הקשיבי ארץ ומלא
ומלואה ויהי יהוה
בכם לעד יהוה מהיכל
מהיכל קדשו ׃ שמעו
עממיא כולהון אצית
אציתי ארעא ומלאה
ויהי מימרא דיי׳ אחים
בכון לסהיד יי׳ מהי
מהיכלא דקודשיה ׃
כי הנה יהוה יוצא
ממקומו וירד ודרך
על במותי ארץ ׃ ארי
הא יי׳ מיתגלי מאתר
בית שכינתיה ויתגלי
ויתגלי על רמום יתתוקפי א
ארעא ׃ ונמסו ההרים
תחתיו והעמקים יה
יתבקעו כדונג מפני
האש כמים מגרים
במורד ׃ ויתימסון טו
טוריא תחותוהי
ומישריא יתבזעון כ
כשעוה מן קדם נו
נורא כמיא דאשרין
במחדרון ׃ בפשע יעקב
כל זאת ובחטאות בית
ישראל מי פשע יעקב
הלא שמרון ומי במות
יהודה הלא ירושלם ׃
בחובי בית יעקב כל
דא ובחטאי דבית יש
ישראל איכא דחבו בי
בית יעקב הלא בשמ
בשמרון ואיכא דחטו
דבית יהודה בירושלם ׃
ושמתי שמרון לעי ו
השדה למטעי כרם
והגרתי לגי אבניה
ויסדיה אגלה ׃ ואשו
ואשוי שמרון לאגרי
חקלין בית צבות מי
מיצבת כרם ואירמי
לחילתא אבנהא ויס
ויסודהא אגלי ׃ וכל
פסיליה יכתו וכל א
אתנניה ישרפו באש
וכל עצביה אשים
שממה כי מאתנן זונ
זונה קבצה ועד א
אתנן זונה ישובו ׃ ו
וכל צלמנהא ירקדון
ירקרקון וכל טעותהא
יתוקדון בנורא וכל
בית החלתהא אשוי
לצדו ׃ ארי מאגר זנ
זניתא אתכנשו ולבית
פלחי טעותהא יתו
יתמסרון ׃ על זאת
אספדה ואלילה ואי
ואלכה שולל וערום
אעשה מספד כתנים

ואבל כבנות יענה ׃ על
דא יספדון ויללון ית
ויהכון בשנליא ערטי
ערטילאין יעבדון
מספדא כתנינין ואי
ואיליא כבנת נעמיתן ׃
כי אנושה מכותיה
כי באה עד יהודה נגע
נגע עד שער עמי
עד ירושלם ׃ ארי מ
ממרעא מחתהא ארי
מטת עד בית יהודה
קרבת למיעל בתרעי
עמי עד ירושלם ׃ בגת
אל תגידו בכו אל ת
תבכו בבית לעפרה
עפר התפלשי ׃ בגת
לא תחוון מיבכא לא
תיבכון דיתבין בבתא
לעפרא יתפלשון בה
בקיטמא חפו רישיה
רישיהון ׃ עברי לכם
ישבת שפיר עריה
בשת לא יצאה ישבת
צאנן מספד בית האצל
האצל יקח מכם עמדתו
עמדתו ׃ עיברו לכון ו
דיתבין בשפיר גלן ע
עיריא ערטילאין בה
בהתין ׃ לא יפקון מט
משיזבין מיתבי צאנן
עיבידו לכון מספד
במרר על קטולי גיבר
גיברכון בית צילאי
בתי חמיהתכון דהויתון

אנסין ומקרבין דין
בכון יתנסיב מנכון ו
שפר ארעכון ׃ כי חל
חלה לטוב יושבת מרו
מרות כי ירד רע מאת
מאת יהוה לשער
ירושלם ׃ ארי דהוית
יתבא על שפר ארעא
ומסברא לטב ומסבר
למיתב לאוריתא מה
תעבדון ארי נחתת
בישתא מן קדם יי
למיעל בתרעי ירוש
ירושלם ׃ רתם המרכ
המרכבה לרכש יושבת
יושבת לכיש ראשית
חטאת היא לבת ציון
כי בך נמצאו פשעי
ישראל ׃ טקיסו רת
רתיכיא רמו על רכ
רכשא דיתבין בלכיש
לכיש חובין הוא לכנ
לכנשת דציון ארי בך
אישתכחו מרודי ישר
ישראל ׃ לכן תתני של
שלוחים על מורשת
גת בתי אכזיב לאכזב
למלכי ישראל ׃ בכין
תשדרון קורבנין למ
למיחסני גת בתי אכזי
אכזיב יתימסרון לע
לעממיא בחובין דפ
דפלחו בהון לטעותא
מלכי ישראל ׃ עד
הירש אבי לך

יושבת מרשה עד
עדלם יבא כבוד יש
ישראל ׃ עוד מיחסנין
איתי עליכון דיתבין
במרשה עד עדלם
יסקון ויעלון בתחום
ארעא דישראל ׃ קרחי
וגזי על בני תענוגך
הרחבי קרחתך כנשר
כי גלו ממך ׃ תלשי ו
ורמיא על בני תפנוקיך
הא כנשרא דנתיר ו
גדפוהי כין אסגי מרט
ברישך על בניך ארי
גלו מינך ׃

ב
הוי חשבי און
ופעלי רע על משכבותם
באור הבקר יעשוה
כי יש לאל ידם ׃ וי ד
דמחשבין למינס לה
למעבד דביש על ע
ערסתהון מקדמין ב
בנהרא ועבדין ארי
אית חילא בידיהון ׃
וחמדו שדות וגזלו
ובתים ונשאו ועשקו
גבר וביתו איש ונחל
ונחלתו ׃ וחמדין חק
חקליא וגזלין ובתיא
ואנסין ועשקין גבר
וביתא גבר ואחסנתיה ׃
לכן
כה אמר יהוה הנני
חשב על המשפחה
הזאת רעה אשר לא

ימיר ד̇ ג̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ לא יחליפנו ולא ימיר אתו׃ ב̇ בו׃ חלק עמי ימיר׃ נשבע להרע ולא ימיר׃ בתר חס̇ ״ ״ לאלה ה̇ וסימ̇ לאלה תחלק הארץ׃ ולבנתי מה אעשה לאלה׃ לא אזנים לאלה׃ וחברו׃ אל תטיפו יטיפון ״ ״ צמריז ל̇ דבות̇ ״

תמישו משם צואר
צוארתיכם ולא תלכו
תלכו רומה כי עת רעה
היא׃ בכין כרנן אמר
הא אנא מחשב על
דרא הדין בישא דלא
תעידון מתמן צורי
צואריכון ולא תהכון
בקומה זקופה ארי
עידן ביש הוא׃ ביום
ההוא ישא עליכם מ
משל ונהה נהי נהיה
אמר שדוד נשדנו ח
חלק עמי ימיר איך
ימיש לי לשובב שדו
שדינו יחלק׃ ביומא
בערבא ההוא יטול
עליכון מתל ואיליא
יבעיל נתיה איתבזוא
איתבזיונא מחולקתהון
דעמי מיערן להון מי
מאחסנתהון טרדין
להון תאיבין חלקתהון
מפלגין׃ לכן לא יהיה
לך משליך חבל בגור
בגורל בקהל יהוה׃ בכ
בכין לא יהי לך מתח
חוט משח בערבא בכ
בקהלא דיי׃ אל תטיפו
יטיפון לא יטיפו לאה
לאלה לא יסג כלמות׃
לא תתנבון בנביאה לא
תלפון לעמא הדין יי
ארי לא מקבלין איתו
איתכנעו׃ האמור בית

יעקב הקצר רוח א
יהוה אם אלה מעלל
מעלליו הלא דברי
ייטיבו עם הישר הלך׃
הכדין כשר דאמרין
דבית יעקב היתקפר
מימר מן קדם יי אם
אילין עובדוהי הלא
כל פתגמי תקניא
דאמרית לאיתאה ז
איתיתי על כל דמהו
דמהלכין בקשוט׃ ו
ואתמול עמי לאויב
יקומם ממול שלמה
אדר תפשיטון מעב
מעברים בטח שובי מ
מלחמה׃ מקביל חו
חוביהון עמי לבעיל
דבבא מסירין מקיבו
מקיבליהון עממיא
קיימין מחסנין יהו
יתהון ממון נסבין עין
בארעהון לרוחצן תו
תייבין בהון בתבורי
קרבא׃ נשי עמי תגרה
תגרשון מבית תענו
תעינגיה מעל עלליה
תקחו הדרי לעלם
כנישת עמי תתרכון מ
מבית חדותכון מנהון
בניהון דכרין גלא
יקרהון דהוו אמרין
קיים לעלמין׃ קומו
ולכו כי לא זאת המנו
המנוחה בעבור טמה

טמאה תחבל וחבל
נמרץ׃ קומו וגלו ארי
לא דא ארעא בית
ניחא לרשיעיא בד
בדיל לטפיותה אתון
מחבלין בדיל לסא
לסאביותה אתון מסת
מסתעירין עלה׃ לו
איש הלך רוח ושקר
כזב אטיף לך ליין וו
ולשכר והיה מטיף
לעם הזה׃ על דטעו
בתר נביי שיקרא
דמתנבן להון רוח
דשקר ומלפין להון
לחמר ולרווי ויהי
כמא דאליפו למטעי
בתר נביי שיקרא כן
יגלון לארעא שיקרא
עם דרא הדין׃ אסוף
אאסף יעקב כלך קב
קבץ אקבץ שארית
ישראל יחד אשימנו
כצאן בצרה כעדר
בתוך הדברו תהימנה
מאדם׃ בסופא כנשא
אתכנשון דבית יעקב
כולכון קרבא איתקרב
גלותכון שארא דיו
דיעקב כחדא אישוי
אישוינון כענא בגו
חוטרא כעדרא בגו
דירא המן מסגי אנו
אינשא׃ עלה הפרץ
לפניהם פרצו ויעברו

אסף ג̇ וסימ̇ אסף אסיפם נאם יי׃ אסף אאסף יעקב כלך׃ אסף אסף כל מעלי ״ ״ כלך ג̇ וסימ̇ כי עלית כלך לגגות׃ כלך יפה רעיתי ומום אין׃ אסף אאסף יעקב כלך ״ ״ בגורל ד̇ רפי̇ וסימ̇ בגורל נחלתם׃ אלה הגדלות אשר׃ זה הדבר אשר תעשה לגבעה׃ לא יהיה לך משליך חבל׃ וכל אורית דבות ״ ״ וחבל ב̇ מל̇ ל̇ וסימ̇ ויחברו בבני יוסף אל יהושע׃ קומו ולכו ״

ואהבי ד׳ וסימ׳ ואהבי אשישי ענבים · שנאי טוב ואהבי רע · וזרע עבדיו ינחלוה · ואהבי עשיר רבים ·· מענה ב׳ וסימ׳ ובשו החזים וחפרו הקסמים · לאדם מערכי לב ומיי׳ · וחד שברו לאיש במענה פיו ·· מלאתי ג׳ וסימ׳ ואת חמת יי׳ · ואולם אנכי · כי מלתי מלים · בתר חס׳ א׳ ··

שער ויצאו בו ויעבר
מלכם לפניהם ויהוה
בראשם׃ ויסקון מש
משיזבחון כבקדמין
כבקדמיתא ויסדך
מלך מידבר ברישיהון
ויתבר בעלי דבבא דמ
דמעיק להון ויכבש
כרכין תקיפין קירוי ע
עממיא יחסנון ויהי
מלכהון מידבר ברישו
ברישיהון ומימרא
דיי בסעדהון׃

ג ואמר
שמעו נא ראשי בית
יעקב וקציני בית יש
ישראל הלא לכם לד
לדעת את המשפט׃
ואמרית שמעו כען
רישי דיע ושילטוני
דבית ישראל הלא לכו
לכון למידע ית דינא׃
שנאי טוב ואהבי רע
גזלי עורם מעליהם
ושארם מעל עצמותם׃
סני לאוטבא ורחמין
לאבאשא אנסין נכי
נכסי עמי מנהון ומז
ומזמון יקרהון מנהון׃
ואשר אכלו שאר
עמי ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עצמתי
עצמתיהם פצחו ופרו
ופרשו כאשר בסיר
וכבשר בתוך קלחת׃

ודי ייכלון נכסיהון וית
שארהון מגמרין תז
תריכין ומפלגין יתהו
יתהון כמא דפלגין ז
איבריא לגו דודא וח
וחסליא לגו קדירא׃
אז יזעקו אל יהוה
ולא יענה אותם ויס
ויסתר פניו מהם בעת
ההיא כאשר הרעו
מעלליהם׃ בכן יצו
יצלון קדם יי ולא י
יקביל צלותהון ויסל
ויסליק שכינתיה מי
מנהון בעדנא ההיא
כמא דאבאישו עבו
עובדיהון׃
כה אמר א
יהוה על הנביאים ה
המתעים את עמי ה
הנשכים בשניהם ו
וקראו שלום ואשר
לא יתן על פיהם וק
וקדשו עליהם מלח
מלחמה׃ כדנן אמר
יי על נביי דשיקרא
דמטעין ית עמי דמן
דמוכיל להון שרון
דבשר איתנבון עלוהי
שלמא ודלא מוכיל
להון מזמנין עלוהי
קרבא׃ לכן לילה לכם
מחזון וחשכה לכם
מקסם ובאה השמש
על הנביאים וקדר

עליהם היום׃ בכן תז
תיבהתון מלאיתנבא
והתכנעון מלאלפא
ותיחפי עקא כקבלא
ית נביי שיקרא ויקביל
עליהון יומא׃ ובשו ה
החזים וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כאבלין
כלם כי אין מענה אל
אלהים׃ ויבהתון נביי
שיקרא ויתכנעון מי
מלאלפא ויתעטפון ע
על שפם כאבלין כולו
כולהון ארי לית בהון
רוח נבואה מן קדם
יי׃ ואולם אנכי מלז
מלאתי כח את רוח
יהוה ומשפט וגבורה
להגיד ליעקב פשעו
ולישראל חטאתו׃
וברם אנא איתמליתי
בתקוף רוח נבואה מן
קדם יי ודין דקשוט ו
וגבורתא לחואה ליע
ליעקב חובוהי ולישר
ולישראל חטאוהי׃
שמעו
נא זאת ראשי בית
יעקב וקציני בית יש
ישראל המתעבים
משפט ואת כל הישר
הישרה יעקשו׃ שמ
שמעו כען רישי בית
יעקב ושילטוני בית
ישראל המקלקלין בו

ואשר יב׳ ריש פס׳ וסימ׳ ואשר לא שם לבו אל דבר · ואשר לא צדה והאלהים אנה · ואשר יגאל מן הלוים · ואשר עשה לחיל מצרים · ואשר עשה לכם במדבר · ואשר עשה לדתן ולאבירם · ואשר יבוא את רעהו ביער · ואשר היה מעשה ליום · ואשר נתנו שק שארית · ואשר ישמיעו ויענהו קול · ואשר לא יתן בגוים · ואשר אכלו שאר עמי ·· לכן ג׳ בטע בסיפ׳ אסתך בעיר׳ לכן לילה · שפתי ·

ונהרו ג וסימ׳ ונהרו אליו כל הגוים ׀ ונהרו עליו עמים ׀ ונהרו אל טוב יי ׀ ויורנו ג וסימ׳ מה נעשה לנער היולד ׀ ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו ׀ וחברו ׀ בשם יי אלהינו ג וסימ׳ כי בשם יי אלהינו ׀ כי כל העמים ילכו ׀ אלה ברכב ואלה בסוסים ׀

באורחת דינא וית כל
כיוונתא מעמקין ׀ בו
בונה ציון בדמים וירו
וירושלם בעולה ׀ דבנן
בתיהון בציון בדם א
אשיד וירושלם בניכו
בניכלין ׀ ראשיה בש
בשחד ישפטו וכהניה
במחיר יורו ונביאיה
בכסף יקסמו ועל יה
יהוה ישענו לאמר ה
הלא יהוה בקרבנו ול
לא תבוא עלינו רעה ׀
רישהא בשוחדא דו
דיינין וכהנהא בממון
מורן ונביהא בכספא
מלפין ועל מימרא דיי ׀
מסתמכין למימר
הלא שכינתא דיי ביננא
אמרין לא תיתי עלנא
בישתא ׀ לכן בגללכם
ציון שדה תחרש וירו
וירושלם עיים תהיה
והר הבית הזה לבמות
יער ׀ בכין חוביכון צי
ציון חקל תתרדי ויר
וירושלם ליגרין תהוי
וטור בית מקדשא לה
לחישת חורשא ׀

ד

והיה ׀
באחרית הימים נכון ׀
יהיה הר בית יהוה בר
בראש ההרים ונשא
מגבעות ונהרו אליו ע
עמים ׀ ויהי בסוף

יומיא יהי טור בית
מקדשא דיי מתקן ׀
בריש טוריא ומנטל
הוא מרמתא ויתפנון
למפלח עלוהי מלכוו
מלכוותא ׀ והלכו גוים
רבים ואמרו לכו ונע
ונעלה אל יהוה ואל
בית אלהי יעקב ויור
ויורנו מדרכיו ונלכה
בארחתיו כי מציון ׀
תצא תורה ודבר
יהוה מירושלם ׀ ויו
ויהכון עממין סגיא
סגיאין ויימרון איתו ׀
ונסק לטור בית מי
מקדשא דיי ולבית
שכינת אלהיה דיעקב
ויילפיננא מאורחן דת
דתקנן קדמוהי ונהך
באולפן אוריתיה
ארי מציון תיפוק
אוריתא ואולפן פתי
פיתגמא דיי מירושלם ׀
ושפט בין עמים והוכ
והוכיח לגוים עצמים
עד רחוק וכתתו חר
חרבתם לאתים וחניתו
וחניתותיהם למזמרות
לא ישא גוי אל גוי ׀
חרב ולא ילמדון עוד
מלחמה ׀ ויהון בין ע
עממין סגיאין ויוכח
למלכין תקיפין עד
עלמא ויעפפון סיפ

סיפיהון לסיכין ומו
ומורניתהון למגלן
ולא יטלון עם באפי
עם דרין ולא יתאלפון
עוד מגח קרבא ׀ ויש
וישבו איש תחת גפנו
ותחת תאנתו ואין מ
מחריד כי פי יהוה ׀
צבאות דבר ׀ ויתבון
גבר תחות פירי גפנ
גפנוהי ותחות פירי
תינוהי ולית דמניד
ארי במימרא דיי ׀
גזיר כין ׀ כי כל העמים
ילכו איש בשם אלה
אלהיו ואנחנו נלך
בשם יהוה אלהינו ׀
עד עולם ׀ ארי כל
עממיא יהכון על
דפלחו לטעותא ה
ואנחנא נתרחיץ במי
במימרא דיי אלהנא ׀
לעלמא ולעלמי ע
עלמיא ׀

ביום ההוא
נאם יהוה אספה הצ
הצלעה והנדחה
אקבצה ואשר הרע
הרעתי ׀ בעדנא ההו
אמר יי אכניש מטו
מטלטליא ומבדריא
איקריב ודאיתבאש
להון מן קדם חובי
עמי ׀ ושמתי את הצ
הצלעה לשארית

אל הר יו וסימ׳ ומשה היה רעה את צאן לבן ׀ ויקם משה ויהושע משרתו ׀ ויאמר משה אל יי לא יוכל ׀ והיה נכון לבקר ׀ ויפסל שני לחות ׀ ויאמר יי אל משה עלה ׀ ויעל משה מערבות מואב ׀ ונסב הגבול מבעלה ׀ שלחו כר משל ארץ ׀ במראות אלהים הביאני אל ׀ והלכו גוים רבים ואמרו ׀ עמ״ה רבים ואמרו ׀ עד שפוח היום ובסר ׀ שלח אורך ואמתך ׀ וכל אל הר דכות ׀ וראשיה ל׳ דכות׳

לגוי עצום ג̇ וסימ̇ ואעשה אתך לגוי עצום · הקטן יהיה לאלף · ושמתי את הנצלעה לשארית ·· ס̇ ·· עדיך ג̇ וסימ̇ ואתה מגדל עדר · הגע עדיך והבהל · שמע תפלה · וחד יום הוא ועדיך ·· ס̇ ·· חולי ב̇ וסימ̇ חולי וגחי בת ציון · מלפני אדון חולי ארץ ·· ס̇ ··

והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם ׃

ואישוי ית מטלטליא לשארא ומבדריא לעם תקיף ותתגלי מלכותא דיי עליהון בטורא דציון מכען ועד עלמא ׃

ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם ׃

ואת משיחא דישראל דטמיר מן קדם חובי כנישתא דציון לך עתידא מלכותא דמ... למיתי ויתי שולטנא קדמאה למלכות כנישתא דירושלם ׃

עתה למה תריעי רע המלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיולדה ׃

וכען למא את מתחברא לעממיא המלכא לית ביך אם מלכך אבד ארי תקיפך עקא וזיעא כחבלין לילדתא ׃

חולי וגחי בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מכף איביך ׃

מרעי וזועי כנישתא דציון כילדתא ארי כען תיתי תיפקון מקרתא ותיתבון בחקלא ותיתון עד בבל תמן תישתיזבון תמן יפרקינך יי מיד בעלי דבבך ׃

ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחז בציון עינינו ׃

וכען יתכנשון עלך עממין סגיאין דאמרין אם תתחייב ותחזי במפלת ציון עיננא ׃

והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גרנה ׃

ואינון לא ידעו רזיא דיי ולא מסתכלין במילכיה ארי קריבינון כעמירא לאידרא ׃

קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל הארץ ׃

קומי וקטולי כנישתא דציון ארי עמא דביך אישוי תקיפין כפרזלא ושארהון חסינין כנחשא ותקטלין עממין סגיאין ותגמרין קדם יי ביזתהון וממונהון יקרהון קדם ריבון כל עלמא ׃

ועתה תתגודדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל ׃

וכען תתחברי... תסתייען במשירין קרתא דביריתן עלה בעדר ההוא מחון בחוטרא על ליסתא ית דייני ישראל ׃

ה

ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם ׃

ואת בית לחם אפרתה כזעיר הויתה לאתמנאה באלפיא דבית יהודה מינך קדמי יפוק משיחא למהוי עביד שולטן על ישראל דשמיה אמיר מלקדמין מיומי עלמא ׃

לכן יתנם עד

עתה כ̇ה̇ רי̇ש̇ פס̇ וסימ̇ עתה ידעתי כי גדול · עתה שמע בקולי · איעצך · עתה קומי ועברו · עתה לך והכית · עתה דוין צא לקראתה · עתה הנבל עבדי · דמלכים · עתה הצה בשחת · דמלכים · עתה בוא · עתה אקום · עתה נבראו · עתה הקיץ · עתה ירחקו · עתה מקרב · עתה יחרדו · עתה התגודדי · עתה למה תריעי · עתה ענו · עתה עיני · עתה אלהי · עתה יי אלהים · חכמה · אל תקשו · בני יהוי · עם לבבי · ועתה ··

ורעה ט׳ ו׳ בישין וג׳ טבין וסימ׳ ורעה עינך באחיך האביון · ורעה לא תמצא בך מיודך · ורעה אליך זאת · ונשבע להם תהיה
בזבים · אל תמשכני עם רשעים · גם זה הבל ורעה רבה · ורעה תפרגל והבשן · והקימותי עליכם רעה · ועמד ורעה בעז יי

עת יולדה ילדה ויתר
אחיו ישובון על בני
ישראל | בכן יתמסרון
בעידן ילדתא למילד
ושאר אחיהון יכתי
יסתמכון בני עליהון
בני ישראל | ועמד
ורעה בעז יהוה בגאון
בגאון שם יהוה אלה
אלהיו וישבו כי עתה
יגדל עד אפסי ארץ |
ויקום וישלוט בתקוף
מן קדם יי ברבות
שמא דיי אלהיה ויתה
ויתובון מביני גלותהון
ארי כען יסגי שמיה
עד סייפי ארעא | וה
והיה זה שלום אשור
כי יבוא בארצנו וכי
ידרך בארמנתינו והק
והקימנו עליו שבעה
רעים ושמנה נסיכי
אדם | ויהי מבכין שלמ
שלמא לנא אתוראה
ארי יעול בארענא
וארי ידרוך בבירניתנא
ונמני עלוהי שבעא
מלכין ותמניא רברבי
אינשא | ורעו את
ארץ אשור בחרב ואת
ארץ נמרוד בפתחיה
והציל מאשור כי יבא
בארצנו וכי ידרך בגבו
בגבלנו | וירעון ית
ארעא דאתור בחרבא

וית ארעא נמרוד
בתקוף פרכהא וישז
וישיזביננא מאתור
דלא יעול בארענא
ודלא ידרוך בתחומנא |
והיה
שארית יעקב בקרב
עמים רבים כטל מאת
יהוה כרביבים עלי
עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא ייחל לבני
אדם | ויהי שארא
דבית יעקב בגו עממ
עממין סגיאין כטלא
מן קדם יי וכרסיסי מ
מלקושא דעל עשבא
דלא מוריך לאינש |
ולא מסתבר לבר אנש |
והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רב
רבים כאריה בבהמות
יער ככפיר בעדרי
צאן אשר אם עבר
ורמס וטרף ואין מ
מציל | ויהי שארא
דיעקב בעממיא בגו
עממין סגיאין כארי
כאריא בבעירא דחו
דחורשא כליתא כע
בעדרי ענא דאם יע
יעדי וירמוס ויקטל
ולית דמשזיב | תרום
ידך על צריך וכל א
איביך יכרתו | יסגי מ
מבכין תתקיף ידך יו

ישראל על סנאך וכל
בעלי דבבך ישתיצון |
והיה
ביום ההוא נאם יהוה
והכרתי סוסיך מקרב
מקרבך והאבדתי
מרכבתיך | והכרתי
ערי ארצך והרסתי
כל מבצריך | ויהי בע
בעדנא ההוא אמר
יי ואשיצי סוסוות
מבינך ואובד רתיכ
רתיכיהון | ואשיצי
קירוי עממיא מארע
מארעך ואיפגר כל
כרכיהון תקיפיא | וה
והכרתי כשפים מידך
ומעוננים לא יהיו לך |
ואשיצי חרשין מ
מבינך ומעננין לא
יהון לך | והכרתי פס
פסיליך ומצבותיך
מקרבך ולא תשתחוה
עוד למעשה ידיך |
ואשיצי צלמי עמ
עממיא וקמתהון מ
מבינך ולא תשתעבד
עוד לעובדי ידך | ונת
ונתשתי אשיריך מק
מקרבך והשמדתי
עריך | ואיעקר שהלי
עממיא מבינך ואיש
ואשיצי בעלי דבבך |
ועשיתי באף ובחמה
נקם את הגוים אשר

והציל ג׳ וסימ׳ כי מצא לו ערים בצרות · גבון והציל פסוח והמליט · ורעו את ארץ אשור · עריך ז׳ בליש׳ דכוו וסימנהון
ויהי עריך · והשמדתי עריך · והכרתי ערי ארצך · ועריכם נתשות · נשוא לשוא עריך · ומלאו פני תבל ערים · ופשרה לעריך
אשיריך ג׳ מלא בליש׳ וסימ׳ ואשריהם תגדעון · ויעשו אשירה · ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי · ומעוננים ל׳ דכות

ומרים ג̇ וסימ׳ ויקרא אהרן ומרים · ואשלח לפניך את משה · ובני עמרם משה ואהרן ומרים · אנך ״פ״ בלק מלך מואב
ב̇ וסימ׳ מן ארם ינחני מלך מואב · עמי זכור נא מה יעץ ״פ״ מן השטים ב̇ וסימ׳ וישלח יהושע בן · למען דעת צדקות״

לא שמיעו׃ ואיעבר
ברגז ובחימה ית
פורענות דין מן עמ
עממיא דלא קבילו
אולפן אורייתא׃ שמ
ו שמעו נא את אשר
יהוה אמר קום ריב
את ההרים ותשמענה
הגבעות קולך׃ שמעו
כען ית דין אמר קום
דון ית עם טוריא
וישמעון רמתא קלך׃
שמעו
הרים את ריב יהוה וה
והאתנים מסדי ארץ
כי ריב ליהוה עם עמו
ועם ישראל יתוכח׃
שמעו כען טוריא ית
דינא דיי׳ ועיקריא
יסודי ארעא ארי
דינא קדם יי׳ עם עמיה
ועם ישראל עביד תוכ
תוכחא׃ עמי מה עש
עשיתי לך ומה הל
הלאתיך ענה בי׃ עמ
עמי מה טבא אמרית
אמרית למעבד לך
ולא עבדית ומה
מרועא קשיא אסגי
אסגיתי עלך אסהד
בי׃ כי העליתיך מא
מארץ מצרים ומבית
עבדים פדיתיך ואש
ואשלח לפניך את
משה אהרן ומרים׃

ארי אסיקיתך מארע
מארעא דמצרים
ומבית עבדותא פרקו
פרקתך ושלחית קד
קדמך תלתא נביין מ
משה לאלפא מסרת
דינין אהרן לכפרא
על עמא ומרים לאו
לאוראה לנשיא׃ עמ
עמי זכר נא מה יעץ
בלק מלך מואב ומה
ענה אתו בלעם בן בע
בעור מן השטים עד
הגלגל למען דעת
צדקות יהוה׃ עמי יד
אידכרו כען מה מלך
בלק מלכא דמואב
ומה אתיב יתיה בלעם
בר בעור הלא גבורן
איתעבידא לכון ממ
ממישר ערבות גילו
גילגלא בדיל למידע
זכוותא דיי׳׃ במה
אקדם יהוה אכף לא
לאלהי מרום האקד
האקדמנו בעולות בע
בעגלים בני שנה׃ במ
במה אפלח קדם יי׳ א
אשתעבד לאלהא
דשכינתיה בשמי מר
מרומא האפלח קדם
קדמוהי בעלוון בעג
בעיגלין בני שנה׃ הי
הירצה יהוה באלפי
אלים ברבבות נחלי

שמן האתן בכורי פשעי
פרי בטני חטאת נפשי׃
היתרעי יי׳ באלפי
דיכרין בריבבת נחלי
דמשח האתין בוכרי
חלף חובי חיבוב מעי
חלף חטאי נפשי׃ הג
הגיד לך אדם מה טוב
ומה יהוה דורש ממך
כי אם עשות משפט
ואהבת חסד והצנע
לכת עם אלהיך׃ אח
איתחוה לך אינשא
מה טב ומה יי׳ תבע
מינך אילהין למעבד
דין דקשוט ומירחם
גמילות חסדא והוי
צניע להלכא בדחלת
דיי׳ אלהך׃
קול יהוה לעי
לעיר יקרא ותושיה
יראה שמך שמעו מ
מטה ומי יעדה׃ קל
נביא דיי׳ על קרתא
מכלן ומלפיא דחלין
לשמא שמיע מלכא
ושלטונא ושאר עמא
דארעא׃ עוד האיש ב
בית רשע אוצרות
רשע ואיפת רזון זע
זעומה׃ עוד הא יתבין
רשיעא אוצרין דירש
דירשע ומכילן דשקר
מיתהבן לזוטי׃ האזכה
במאזני רשע ובכיס

ואהבת ב̇ וסימ׳ ואהבת עולם אהבתיך · כי אם עשות משפט ואהבת ״פ״ האש ב̇ פתחו א̇ חס וא̇ מל וסימ׳ עוד האש
בית רשע · האיש כמוני יברח · בתר מל ״פ״ האיש ג̇ כמו יש א̇ מל וב̇ מל וסימ׳ עוד האש בית רשע · אם אש להימין ול
ולהשמיל · איש רעים להתרועע · בתר חס ״ג״ הגיד לך ב̇ וסימ׳ כי ערום אתה · אדם מה טוב ומה יי׳ · וחד והגיד לך יי׳ ״פ״

ולשונם ד וסימ׳ ולשונם רמיה בפיהם׳ ולשונם חרב חדה׳ ולשונם לחכם רבקה׳ ולשונם תהלך בארץ ׳׳ כ ׳׳ וכל מעשה ג וסימ׳
וכל מעשה עויה׳ וכל כלי עין׳ וישתמר חקות עמרי׳ וכל מעשה תקפו וגבורתו׳ אגף ׳׳ נ ׳׳ והגדול ב אלה מבצר אדי׳ על הרע כפים ׳׳ ב

מרמה | היזכון במוזני
זכוון דירשע ובכיס
דמיה דכרבין ודעידקין
אשר עשיריה מלה
מלאו חמס וישביה
דברו שקר ולשונם
רמיה בפיהם | די עתי
עתירהא מלך ארעו
אורעהון חטופת וית
ויתבהא ממלין שקר
ולישנהון ניכלין כז
בפומהון | וגם אני
החליתי הכותיך הז
השמם על חטאתיך
ואת אנא איתיתי
עלך מרע ומחא יז
איצרינך על דחטי
דחטאתך | אתה
תאכל ולא תשבע וו
וישחך בקרבך ותה
ותסג ולא תפלט ויו
ואשר תפלט לחרב
אתן | את תיכול ולא
תשבע ויהי לך למרע
במעך ותדבק ולא
ותשתיזב לחרבא
אמסר | אתה תזרע ז
ולא תקצר באתה
תדרך זית ולא תסוך
שמן ותירש ולא תש
תשתה יין | את תזרע
ולא תחצר את תדרך
זיתין ולא תשוח מז
משח את עציר ענבין
ולא תשתה חמר |

וישתמר חקות עמרי
וכל מעשה בית אחאב
ותלכו במועצתם למ
למען תתי אתך לשז
לשמה וישביה לשרו
לשרקה וחרפת עמי ו
תשאו | ועל דנטרתון ו
גזירת בית עמרי ועי
ועבדתון עובדי בית
אחאב והליכתון בנז
בנימוסיהון ברול
למימסר יתך לצדו
ויתבהא לאשתממו
וחיסודי עמיא תקז
תקבלון | אללי לי כי
הייתי כאספי קיץ כז
כעוללות בציר אין
אשכל לאכל בכורה
אותה נפשי | אמר נז
נביא ווי לי ארו הז
הוי כמיסת טביא כו
בעידן האבדו חסידיא
מן ארעא הא כסיופי
קיטא כעוללן בתר
קטף לית גבר דביה
עובדין טבין לטבא ז
חמידת נפשי | אבד
חסיד מן הארץ וישר
באדם אין כלם לדמים
יארבו איש את אחיהו
יצודו חרם | אבדו חז
חסידיא מן ארעא
ודקשוט באינשא
לית כולהון למשפד
דם זכאי כמנין גבר

ית אחוהי מסברין לז
לגמירא | על הרע כז
כפים להטיב השר
שואל והשפט בשלום
והגדול דבר הות נפשו
הוא ויעבתוה | מבאשין
בידיהון ולא מוטבין
שילטונהא שאיל
ודיינא אמר עביד
לי ואשלים לך ורבו
ורבא ממלל הוי תח
תחמודי נפשיה ודי ע
עליהון על דקלקלוה |
טובם כחדק ישר
ממסוכה יום מצפיך
פקדתך באה עתה תז
תהיה למומס כטיט
חרנת | טבא דיבהון
קשי למיפק מן ידיה
כיד מן חקא ודקשיט
בהון קשי למיפק
מן סגיאות סריג ביש יום
סיבר דך לטב עידן די
סעירת בישתך מטה
כען יהי ערבו להון | ו
אל תאמינו ברע אל
תבטחו באלוף משכבת
חיקך שמר פתחי פיך |
לא תתהמין ברחים
לא תתרחצון בקריב ז
מאיתת קימך טר מיו
מילי פומך | כיבן מנבל
אב בת קמה באמה
כלה בחמותה איבי
איש אנשי ביתו |

אותה ד וסימ׳ גבורה אותה נפשי׳ נפש רשע אותה רע׳ והוא באחד ומי ישיבנו׳ אותה לא יחון ׳׳ כ ׳׳ לבדד ג וסימ׳ הן עם לבדד
ישכן׳ לבדד יער בתוך כרמל׳ לבדד לבטח והושבתי ׳׳ כ ׳׳ אחיהו ד וסימ׳ ויביאו את הונרו ודתו׳ אבד חסיד מן הארץ׳ לשלח איש
את עבדו׳ איש באחיהו ידבקו ׳׳ כ ׳׳ השר ד וסימ׳ השר שואל והשפט׳ ובצביהו השר הפרשא׳ השר שמחות׳ ועמד מיכאל השר ׳׳ ב

אוחילה ג׳ וסימ׳ למה אוחילה · בן בת · מעי מעי אחולה · כן בת · ואני ביי׳ אצפה אוחילה בת׳ ״ ס״ איו ואין ה׳ וסימ׳ ויאמר
אל בנתין ואיו · איו מלך חמת בושה · כגללו לנצח יאבד · וגבר ימות ויחלש · וסימ׳ בנתהון דמלכים מתכהתין ומתגלגלין ומרונין ״ ג״

ארי מנבל אבא ברתא
מנציא עם אמה קל
קלתא בחמיתא סנאו
סנאוהי דגברא אינ
אינשי ביתיה ׃ ואנ
ביהוה אצפה אחילה
לאלהי ישעי ישמ
ישמעני אלהי ׃ ואנ
ואנא ביהוה במימרא
דיי איכוע אודין לי
לאלהא עביד פורקני
יקביל צלותי אלהי ׃
אל תשמחי איבתי
לי כי נפלתי קמתי כי
אשב בחשך יהוה א
אור לי ׃ לא תחדין דו
רומי בעיל דבבתי לי
דנפלית איקום ארי
יתיבית בקבלא יי ינ
ינהר עלי ׃
זעף יהוה
אשא כי חטאתי לו
עד אשר יריב ריבי ו
ועשה משפטי יוצ
יוציאני לאור אראה
בצדקתו ׃ אמירת ירו
ירושלם לרוגז מן קד
קבילית ארי חבית
קדמוהי עד דידון ד
דינא ויתפרע עולבני
יפקינני לנהור א
אחזי בזכותיה ׃ ותר
ותרא איבתי ותכסה
בושה האמרה אלי
איו יהוה אלהיך

עיני תראנה בה עתה
תהיה למרמס כטיט
חוצות ׃ ותחזי בעל
דבבתי ותחפינה בה
בהתא דהוית אמרה
לי אן דאיתפרקיתא
במימרא דיי אלהך עי
עיני יחזון במפלתהא ׃
כען תהי לדיש כטין
שוקין ׃ יום לבנות ג
גדריך יום ההוא ירחק
חק ׃ בעדנא ההוא
יתכנשון כנישתא ד
דישראל בעדנא ההוא
יתבטלן גזירת עממיא ׃
יום הוא ועדיך יבוא
למני אשור ועדי
מצור ולמני מצור
ועד נהר וים מים והר
ההר ׃ בעדנא ההוא
יתכנשון גלותא
דמן אתור וקרוי תו
תוקפא ודמן חורמני
רבתא וקרוי ציירא
ועד פרת וימא מער
מערבאה וטורי טו
טורא ׃ והיתה הארץ
לשממה על ישביה
מפרי מעלליהם ׃
ותהי ארעא לצדו
על יתבהא מפירי ע
עובדיהון ׃
רעה עמך
בשבטך צאן נחלתך
שכני לבדד יער

בתוך כרמל ירעו בז
בשן וגלעד כימי ע
עולם ׃ פרניס עמך בז
במימרך עמא דאחס
דאחסנתך בעלמא
דהוא עתיד לאתח
לאתחדתא ישרון
בלחודיהון דהוו צדן
בחורשא יתיתבון בו
בכרמלא ויתפרנסון
בארעא מתנן וגלעד
כיומי עלמא ׃ כימי
צאתך מארץ מצרים
אראנו נפלאות ׃ כיומי
מיפקך מארעא דמצ
דמצרים אחזינון פרי
פרישן ׃ יראו גוים
ויבשו מכל גבורתם
ישימו יד על פה ואזנ
ואזניהם תחרשנה ׃
יחזון עממיא ויבהתון
מכל גיברתהון ישוון
ידיהון על פומיהון
אודניהון יתחרשן ׃
ילחכו עפר כנחש כז
כזחלי ארץ ירגזו מ
ממסגרתיהם אל
יהוה אלהינו יפחדו
ויראו ממך ׃ ישטחו
ישטחון על אפיהון
על ארעא כחיויא כז
כזחלא עפרא יזועון
מבירניתהון מן קדם
יי אלהנא יתברון ויד
וידחלון מן קדמך ׃

משפטי יו׳ וסימ׳ למה תאמר יעקב · ואני אמרתי לריק יגעתי · ידוב מצדיקי · הקשיבו אלי עמי · וצתתי את כבודי · זעף יי׳ אשא ·
לכן חכו לי נאם יי׳ · העירה והקיצה במשפטי · משפטו יצא · כי עשית משפטי ודיני · ראית יי׳ עותתי · חי אל הסיר · יצדיק לבנתי · כי אמר
איוב יצדקתי · האת תפר משפטי · על משפטי אכזב ״ ס״ ילחכו ב׳ וסימ׳ עתה ילחכו הקהל את כל · ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ״

חטאתם ג̇ וסימ׳ וידבר אל העדה לאמר ׳ קרא בגרון אל תחשך ׳ ישוב ירחמנו יכבוש עונתינו ׳ ומל׳ וזכור ויפקד וכל פרשת אחרימות דכו׳
קנוא ד̇ ב̇ מל׳ וב̇ חס׳ וסימ׳ ויאמר קנא קנאתי ליי׳ ׳ וחברו חס׳ ׳ ל̇ קנוא הוא לא ישא ׳ ל̇ קנוא ונקם יי׳ ׳ ב̇ בתר מל׳ נחום ל̇

מי אל כמוך נשא עון
ועבר על פשע לשארית
נחלתו ולא החזיק
לעד אפו כי חפץ חסד
הוא ׃ לית בר מינך את
הוא אלהא שביק לעוין
ומעיבר על חובין לש
לשארא דאחסנתיה
לא מוריך לעלמין ר
רוגזיה ארי רעי לאוט
לאוטבא הוא ׃ ישוב
ירחמנו יכבש עונתינו
ותשליך במצלות ים
כל חטאתם ׃ יתוב מו
מימריה לרחמא ע
עלנא ויכבוש על חובי
חובנא ברחמתיה ויר
וירמי לעמקי ימא
כל חטאי ישראל ׃ תת
תתן אמת ליעקב וח
חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבתינו מי
מימי קדם ׃ תתן קושט
קושטא יעקב לבנוהי
כמא דקיימתא ליה
בבית אל טבוות אברהם
לזרעיה בתרוהי כמא
דקיימתא ליה בבית
בין בתריא תדכר לנא
עקידת יצחק דאיתע
דאיתעקד על מדבחא
קדמך תעביר עימנא
טבוון דקיימתא
לאבהתנא מיומי קד
קדם ׃

א משא נינוה ספר חזון
נחום האלקשי ׃ מט
מטל כס דלווט לא
לאשקאה ית נינוה
מלקדמין איתנבי ע
עלה יונה בר אמתי
נבייא דמגת חפר ותבת
מחובהא וכדו דאו
דאוסיפת למיחטי ת
תב ואיתנבי עלה
נחום דמבית קושי
כמא דכתיב בסיפרא
הדין ׃ אל קנוא ונקם
יהוה נקם יהוה ובעל
חמה נקם יהוה לצ
לצריו ונוטר הוא
לאיביו ׃ אלהא דינן ו
ופורען יי מתפרע ו
יי ודסגי חילא קדמ
קדמוהי עתיד יי ל
לאיתפרעא מסנאי
עמיה ומרגז חסין
מבעלי דבבוהי ׃ יהוה
ארך אפים וגדל כח
ונקה לא ינקה יהוה
בסופה ובסערה
דרכו וענן אבק רגליו ׃
יי מרחיק רגז ומסגי
חילא קדמוהי וסלח
לדתייבין לאורייתיה
ולדלא תייבין לא
מזכי יי בעלמא

וברוח מדבר וענן א
אמיטתא כיבש קד
קדמוהי ׃ גוער בים
ויבשהו וכל הנהרות
החריב אומלל בשן
וכרמל ופרח לבנון א
אומלל ׃ דנזיף בימא
ומיבש ליה וכל נה
נהרותא מחריב ע
צדי מתנן וכרמלא
ואילני ליבנן נהרו ׃
הרים רעשו ממנו
והגבעות התמוגגו ו
ותשא הארץ מפניו
תבל וכל ישבי בה ׃
טוריא זעו מן קדמוהי
ורמתא איתפרקא
וחרובת ארעא מן
קדמוהי והיכל וכל
דיתבין בה ׃ לפני זע
זעמו מי יעמוד ומי
יקום בחרון אפו חמ
חמתו נתכה כאש ו
והצרים נתצו ממנו ׃
כד איתגלי ברחמתא
למיתן אוריתא מן
לעמיה כן זע עלמא
מן קדמוהי בכן כד
איתגלי ברגז לאיתפ
לאיתפרעא מסנאי
עמיה קדם פורענותי
מאן יקום ומאן יסובר
באכשות רוגזיה
באכשתא ממסר ובנ
וטינריא איתפרקו

והשיא יד̇ וסימ׳ ותשא את קולה ותבך ׳ ותשא אשת אדניו ׳ ותשא רבקה ׳ ותשא כל העדה ׳ ותשא את בנה ׳ חרפת וגדפת ועלי ׳ והבר...
תבנית יד ׳ רוח הרים רעשו ׳ ולרשע אמר אלהים ׳ ותשא ותבא העיר ׳ ותשא חסד לפניו ויבהל ׳ ותשא חן וחסד לפניו ׳ יעמוד ג̇ בלא וסימ׳
לפני זעמו מי יעמוד ׳ ויברח בינצל מן לא יעמוד ׳ רוח והצלה יעמוד ליהודים ׳ ומי יקום ב̇ וסימ׳ לפני זעמו מי יעמוד ׳ מי יעלה בהר יי׳

וידע ג׳ וחס׳ וסימ׳ וידע דעת עליון · וידע חסי בו · ועתה שלח לי איש חכם · דה׳ · אגד׳ · · · מל׳ לאיש מחשבה על במ״ג אל וסימנ׳
מחשבתיו אל יושבי תימן · וחברו דבבל · מה תחשבון אל ה׳ · · · שלמים ב׳ וסימ׳ האנשים האלה שלמים · אם שלמים וכן רבים · · ·

מן קדמוהי׃ טוב יהוה
למעוז ביום צרה וי״ה
וידע חסי בו׃ טב יי׳ ל
לישראל לאיסתמכא
עלוהי בעידן עקא
וגלי קדמוהי דרחיצי
על מימריה׃ ובשטף
עובר כלה יעשה מ
מקומה ואיביו ירדף
חשך׃ ובירגז חסין ו
ובחימא תקיפא גמירי
גמירא יעביד עם עמ
עממיא דקמו ואחריו
ואחריבו ית בית מקו
מקדשא ובעלי דבבו
דבבוהי ימסר לגהינם׃
מה תחשבון אל יהוה
כלה הוא עשה לא
תקום פעמים צרה׃ כ
עממיא דבזו ית ישר
ישראל כמא דטען כ
בחמרא אטעיאונון ט
שיצאונון כמא דמיט
דמשיציא אישתא
בקשא יבישא סגי׃
ממך יצא חשב על
יהוה רעה יעץ בליע
בליעל׃ מינך נטרו
נפק מלכא דחשיב ע
על עמיה דיי׳ בישא
דמליך מלך ברשעו
כי
כה אמר יהוה אם ש
שלמים וכן רבים וכן
נגזו ועבר ועניתך לא

אענך עוד׃ כדנן אמר
יי׳ אם יהון שלמין כ
בעיצא וסגיאין באי
באיתמניתא עממיא
דמיתכנשין לאעקא
ליך ירושלם ויגוזון
ית דיגלת ויעיברון
ית פרת ויהון לעבד
לענותך ודשעבדינך
לא אשעבדינך עוד׃
ועתה אשבר מטהו
מעליך ומוסרתיך א
אנתק׃ וכען איתבר
ניר עממיא מצווריט
וחרצוביהון איפסר׃
וצוה עליך יהוה לא
יזרע משמך עוד
מבית אלהיך אכרית
פסל ומסכה אשים
קברך כי קלות׃ ויפקד
עליך יי׳ ית מלכא דאתור
ולא יהי דוכרן משמך
עוד מבית טעותיך
אישיצי צלם ומתכא
תמן אישוי קברך ארי
קלילא הוא קדמי׃

ב

הנה
על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום חגי ח
יהודה חגיך שלמי נ
נדריך כי לא יוסיף
עוד לעבר בך בליעל כלה
נכרת׃ הא על טוריא
ארעא דישראל ריגלי
מבשר משמע שלם

חוגי יהודה חגך שלי
שלימי נדרך ארי לא
יוספון עוד דיעידון יי
ביך רשיעין כולהון
אישתיציאו׃ עלה מ
מפיץ על פניך נצור
נצורה צפה דרך חזק
מתנים אמץ כח מאד׃
דהון סלקין ומתפרדין
על ארעיך צירין עליך
כי צייר מקיימין סב
סבאין על אורחתיך
תקיפי קרבל חכיני חיל
לחרא׃ כי שב יהוה את
גאון יעקב כגאון ישר
ישראל כי בקקום בק
בקקים וזמוריהם
שחתו׃ ארי תב יי׳ תיר
תוקפהון ליעקב רבות
רבותיה דישראל ארי
כזו בזוזין וקירוי ת
תושבחתהון חבילו׃ מגן
גבוריהו מאדם ואנשי
חיל מתלעים באש
פלדות הרכב ביום ה
הכינו והברושים ה
הרעלו׃ תרוסי גיברי
גיבריהון מסמקין ג
גברי עבדי קרבא לב
לבישין דזהוריתא
באישתא פלי רתיכ
רתיכיהון ומיבון ליום
קישוטהון ורבני מש
משיריתהון מסרבלין
בצבענין׃ בחוצות

מעליך ד׳ וסימ׳ הסירו את ... מעליך · ובשר קדש יעברו מעליך · וארחיצך ואשטף דמיך · ועתה אשבר מטהו מעליך · · · מניך ה׳
וסימ׳ פניך יהלו [illegible] · וישב ... פניך · ויתן לי את פניך · שאל ... · וגם אני חשפתי את שוליך ·
וגליתי שוליך את פניך · והראיתי גוים מערך · אגד פניך ... · ... ·

לפידים ג מלא בליש וסימ ויבער אש בלפידים · מראיהן כלפידים · מפיו לפידים יהלכו · וכל העם ראים את הלפידים בת · ושאר
לפידם כת · מראיהן ד בליש וסימ ומראיהן רע · ומראיהו שפל מן העור · וזה מראיהן · מראיהן כלפידים · ירוצצו ל דכו

יתהוללו הרכב ישתו
ישתקשקון ברחבות
מראיהם כלפידים
כברקים ירוצצו כטו
בשוקיא משתגשן רת
רתיכיא קל ניקוש וז
זיניהון משתמע כרה
ברחובי קוריא חיזוי ח
חיזויהון כבעורין כה
כברקין טרדין יזכר
אדיריו יכשלו בהלו
בהלוכתם ימהרו ה
חמתה והוכן הסוכך
ימנון רבני משריתהו
יתקלון במהכהון יז
יוחון יכבשון שורא
ויכען מגדליא שערי
הנהרות נפתחו והה
וההיכל נמוג וגשרי
נהרותא איתפסקא
ומלכא בהיכלי זעו
והצב גלתה העלתה
ואמהתיה מנהגות קול
יונים מתופפות על
לבביהן ומלכתא ייז
יתבא יבא בגליתא
נפקת ואמהתהא מדי
מדברא אולן בתרהא
מנהמן בקל יונין מט
מטפפן על לבביהון וז
ונינוה כברכת מים
מימי היא והמה נסים
עמדו עמדו ואין מפנה
מפנה ונינוה כבירת
בנישת מיא ומיס מיו

ימיא קרבהיא ואינון
ערקין קומו קומו ולה
ולית דמפני למיקם
בזו כסף בזו זהב ואין
קצה לתכונה כבד
מכל כלי חמדה בוזו
כספא בוזו דהבא ולית
סוף לאוצריא סבו
כל מני חמדתהא בוקה
בוקה ומבוקה ומבלקה
ומבלקה ולב נמס וי
ופיק ברכים וחלחלה
בכל מתנים ופני כלם
קבצו פארור ביזוא
ומיתבוזא ופתחא
תרעא לסנאה ולב מ
מסי וניקוש רכובין
רזיו בכל חרצין ואי
ואפי כולהון איפחתא
איתחפיאו איכרום
אתכמין בקדרא ואיה
מעון אריות ומרעה
הוא לכפירים אשר
הלך אריה לביא שם
גור אריה ואין מחריד
אן מדור מלכיא ובית
מישרי שילטוניא
אתר דהוו אזלין מלז
מלכיא ותמן בניהון
שביקין הא כאריא דז
דשרי על ינדריה
לרוחצן ולית דמניד
אריה טרף בדי גרתיו
ומחנק לכאותיו וימלא
מגורותיו ומחנקי
לכאותיו וימלא כה

טרף חוריו ומעונתיו
טרפה מלכיא מיתין
חטוף לנשיהון ובזה
וביזיא לבניהון ומלו
אוצריהון חטוף ובז
ובירניתהון ביזא הנני
הנני אליך נאם יהוה
צבאות והבערתי
בעשן רכבה וכפיריך
תאכל חרב והכרתי
מארץ טרפך ולא יז
ישמע עוד קול מלא
מלאככה הא אנא
שלח רוגזי עלך אמר
יי צבאות ואידליק
באישתא רתיכך ובז
ובמרנך תקטל חרבא
ואשיצי מארעא
סחורתיך ולא אישו
אישתמע עוד קל
איזגדך

ג הוי עיר דמים
כלה כחש פרק מלאה
לא ימיש טרף ווי ע
קרתא אשדת דם
כולה כדבין מיא מ
מליא לא פסיק קטו
קטול קול שוט וקול
רעש אופן וסוס דוה
דהר ומרכבה מרקי
מרקדה קל מגיש
מחא וקל ריגע גולה
גילגלין וסוסון מכו
מפנבין ורתיכין מקו
מקפצין פרש מעלה

והוכן ג ב מלא וא חס וסימ והוכן בחסד כסאו · והוכן והוציאהו שם · והוכן הסוכך · בתר חס · וחד עם היא למולדהובן ״ כי ״ כבד
ב חס בליש וסימ ומאשר לאבינו עשה · כבד מכל כלי חמדה ״ · נפתחו ג וסימ וארבת השמים נפתחו · כי ארבות ממרום
נפתחו · שערי הנהרות נפתחו ״ · טרף ד וחס וסימ קשר נביאיה · אריה טרף בדי גרתיו · פיצו עליהם פיהם · טרף נפשו באפו

וקראיזיך ג יתר וסימ׳ והראיתי גוים מערך כי קולך ערב ומראיך נאוה וראו לפניך מראיך ומראהו לגלה ה׳ חס
בליש וסימ׳ גלה ופדהו ואת אלה מגדל גם היא לגלה הלכה בשבי עם הגלה אשר הגלתה וישבו תחת יהום עד הגלה

מעלה ולהב חרב וחנית
וברק חנית ורב חלל
וכבד פגר ואין קצה
לגויה יכשלו בגויתם
מסיק להוב וצלהוב
סיפין וזיק ציצת מו
מורנין וסגי קטולין
והמון פגרין לית סוף
לקטיליא יתקטלון
בקטיליהון מרב זנוני
זונה טובת חן בעלת
כשפים המכרת גוים
בזנוניה ומשפחות
בכשפיה מסגיות א
אתרגשת קרתא ד
דהיא כטעיתא נפקת
ברא שפירת ריווי ידע
ידעא חרשין דמסרא
עממיא בטעותהא
ומלכותא בחרשהא
הנני אליך נאם יהוה
צבאות וגליתי שוליך
על פניך והראיתי גוים
גוים מערך וממלכות
קלונך הא אנא שלח
רוגזי עלך אמר יי צ
צבאות ואגלי בהתת
חובך על אפך ואחזי
עממיא בהתתיך ומל
ומלכותא קלנך והש
והשלכתי עליך שקוצים
שקוצים ונבלתיך וש
ושמתיך כראי ואירמי
עלך שיקוצין ואנבלינך
ואשוינך מבעיא

לעיני כל חזך והיה
כל ראיך ידד ממך
ואמר שדדה נינוה
מי ינוד לה מאין אב
אבקש מנחמים לך
ויהי כל דיחזינך יתרח
יתרחק מינך ויימר
איתבזיזת נינוה מן
ידוי עלה אינה אשפח
דמנחמין לה התיטבי
מנא חשבה אמון
ביאורים מים סביב
לה אשר חיל ים מים
חומתה הא את טבא
מלאכסנדריא רבתא
דיתבא בין נהרותא
מיא סחור סחור לה
די שורא ימא מי ים
ימא שורא כוש עצ
עצמה ומצרים ואין
קצה פוט ולבים היו
בעזרתך כוש סומכה
סומכתהא ומצרים
ולית סוף פוטאי ולו
ולובאי הוו בסעדך
גם היא לגולה הלכה
בשבי גם עולליה
ירטשו בראש כל חו
חוצות ועל נכבדיה
ידו גורל וכל גדוליה
רתקו בזיקים אף
היא בגלותא תהך בש
בשביה אף עולימה
יטרפון בריש כל ש
שוקיהא ועל יקירהא

רמו עדבא וכל רברבה
יתקטרון בשישלון גם
את תשכרי תהי נעלמה
נעלמה גם את תבקשי
תבקשי מעוז מאויב
אף את תהי כרויא
תהי מטלטלא אף
את תבעין סעיד מבעל
מבעיל דבבא כל מבצ
מבצריך תאנים עם
בכורים אם ינועו ונפלו
על פי אוכל כל כרכך
דמיאו לתינין בכירין
דאם ירעדון יתרון
וישתארון בהון צמ
צימויקין ומשרין לה
למיכל הנה עמך נשי
נשים בקרבך לאיבך
פתוח נפתחו שערי
ארצך אכלה אש ב
בריחיך הא עמיך חו
חלשין כנשיא בגוך
לבעלי דבביך איתפתח
איתפתחא איתפתחו
תרעי ארעיך שיציאת
אישתא תוקפך מי
מי מצור שאבי לך חזקי
מבצריך באי בטיט ור
ורמסי בחמר החזיקי
מלבן מיא בציירא
כנושי לאציך תקיפי כו
כרכך אסגא מרווא ודו
ישעבדו בטינא אתו
אתקיפי בנינך שם
תאכלך אש תכריתך

שקוצים ג חס ו בליש וסימ׳ וגם את האבות ואת הידענים והשלכתי עליך שקוצים ומל שקוץ השקוץ דכות חס בסב בליש
השקוץ משומם שקוץ שומם אוכל ד בלא ו וסימ׳ כי עם הלחם אשר הוא אוכל והיה כאשר יחלם אם ינועו ונפלו על פי
אוכל לחמי הגדיל עלי עקב פתוח ג וסימ׳ פתוח תפתח את ידך לאחיך פתוח תפתח את ידך לו פתוח נפתחו שערי ארצך

זרחה ד וסימ אם זרחה השמש עליו · והשמש זרחה על פני המים · שמש זרחה ונדד ולא · והצרעת זרחה במצחו · וזרחה לכם יראי שמי ״ נ ״ ויעף ג וסימ וידא על כנפי רוח · וחבירו · הרבית רכליך מכוכבי השמים ״ ״ מעקל ל דכו ·

חרב תאכלך כילק
התכבדי כילק כארבה ׃
לתמן ייתון עלך עממ
עממיא דתקיפין כא
כאישתא ושיצינך
קטולך חרבא יתכנש
יתכנשון עלך משיר
משיריה עממיא רב
דסגיאין כזחלא יחו
יחפונך כקמצא יחו
יחסונך כגובא ׃ הר
הרבית רכליך מכוכבי
השמים ילק פשט ויע
ויעף ׃ אסגית תגריך
מכוכבי שמיא הא
כזחלא דשלח ופרחו
מנזריך כארבה וטפ
וטפסריך כגוב גובי
החונים בגדרות ביום
קרה שמש זרחה
ונודד ולא נודע מה
מקומו איה ׃ הא טסן
מצלהבין כגובאי רב
וטפסרך כחיל גובאי
דשרן בכותלא ביום
קריר תד שמשא
דנחא עליהון מתב
מתפרדין ולא מיהי
מתידע אתרהון עד
ערקין ׃ נמו רעיך כ
מלך אשור ישכנו א
אדיריך נפשו עמך
על ההרים ואין מקב
מקבץ ׃ איתברו גיב
גיברך מלכא דאתור

גלו עם משיריתך
איתבדרו עמך על ט
טוריא ולית דמכנש ׃
אין כהה לשברך נחה
נחלה מכתך כל שמ
שמעי שמעך תקעו
כף עליך כי על מי
לא עברה רעתך תמ
תמיד ׃ לית דסאיב
לך על תברך ממרעא
מחתך כל שמעי שמ
שמעך טפחו ידיהו
עלך חדיאו ארי על
מאן לא עדת מחת
בישתך תדירא ׃

א
המשא אשר חזה
חבקוק הנביא ׃ מטל
נבואתא די איתנבי חו
חבקוק נביא ׃ עד
אנה יהוה שועתי וי
ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולא תוש
תושיע ׃ עד אימתי
יי אנא מצלי הלא
גלי קדמך קבלנא י
קדמך על חטופין הו
הלא יוכלא קדמך
למפרק ׃ למה תראני
און ועמל תביט ושד
וחמס לנגדי ויהי
ריב ומדון ישא ׃ לה
למא אנא חזי אנסין

ומיסתכל בעבדי ליא
ליאות שקר ובנוזין ז
וחטופין לקבלי רבי
דבתחרותא ובודונא
מיתגברין ׃ על כן ה
תפוג תורה ולא יצא
לנצח משפט כי רשע
רשע מכתיר את הצ
הצדיק על כן יצא
משפט מעקל ׃ על כן
פגת אוריתא ולא
נפיק ולא פרש דינא
ארי רשיעיא מסלה
מסלעמין לצדיקיא
על כין לא נפיק דינא
כיון ׃ ראו בגוים והביט
והתמהו תמהו כי פ
פעל פעל בימיכם
לא תאמינו כי יספר ׃
חוו בעממיא ואיתב
ואיסתכלו ואיתמהו
שהו ארי עובדא
איתעביד ביומיכון ו
לא תהימנון ארי
אישתעי ׃ כי הנני מ
מקים את הכשדים
הגוי המר והנמהר
ההלך למרחבי ארץ
לרשת משכנות לא
לו ׃ ארי הא אנא מ
מקים ית כסדאי עמא
מותנא וקלילא דא
דאזיל לפתאי אר
ארעא לאחסנא קר
קירוין דלא דיליה ׃

תביט ה וסימ ויהי כהוציאם אתם החוצה · למה תביט בגדים · למה תבי תראני און ועמל תביט · ראית כי אתה עמל ובעס תביט · רק בעיניך תביט ״ ״ גובי ב א וא וסימ מנזריך כארבה וטפסריך · אים ב א ראש וא פוח וסימ איפוא חכמיך ויגידו · ולא נודע מקומו אים ״ ״ תפוג ב וסימ לילה נגרה ולא תפוג · על כן תפוג תורה ולא יצא ״ ״

בנשר ד וסימ׳ כנשר יעיר קנו על׳ יעפו כנשר חש לאכול׳ כנשר יעוש עלי אבל׳ כנשר יעות השמים ׳׳ ותעשה ד׳ דפ׳
ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ׳ ותלך ותעשה כדבר אליהו ׳ ותעשה לך שם כיום הזה ׳ דירמיהו ׳ ותעשה אדם כדגי הים כרמש ׳׳

אים ונורא הוא ממנו
משפטו ושאתו יצא׃
אימתנין ודחילין אינ
אינון מיניה וגזירתיה
נפקין׃ וקלו מנמרים
סוסיו וחדו מזאבי
ערב ופשו פרשיו ו
ופרשיו מרחוק יבאו
יעפו כנשר חש לאכ
לאכל׃ וקלילין מנמ
מנמריא סוסותיה
וחריפין מדיבי רמשא
וירדון פרשוהי ופר
ופרשוהי מרחיק
ייתון מישתדין כנשר
כנשרא דטאיס למ
למיכל׃ כלה לחמס
יבא מגמת פניהם
קדימה ויאסף כחול
שבי׃ כולהון לחטוף
אתאן מקביל אפיהון
דאמן כרוח קדומא
וכנש כחלא שביא׃
והוא במלכים יתקלס
ורזנים משחק לו הוא
לכל מבצר ישחק
ויצבר עפר וילכדה׃
והוא על מלכיא מתלע
מתלעיב ועל שילטו
שילטוניא מחייך
הוא לכל כרך תקיף
מעיק ועבר מילתא
וכביש ליה׃ אז חלף
רוח ויעבר ואשם זו
כחו לאלהו׃ בכין על

דראבית דעתיה עלוה
עדא מיני מלכותיה ותב
על דאסגי יקרא לטו
לטעותיה׃ הלא אתה
מקדם יהוה אלהי קד
קדשי לא נמות יה
יהוה למשפט שמתו
וצור להוכיח יסדתו׃
הלא את יי ברית עלמ
מבראשית את אלהא
דין וקשוט על כל
בריתך קדיש בעובדי
הימנותא מימרך קי
קיים לעלמין יי למי
למעבד דינא בריתהו
ותהי תקיפה לאיתפרע
אתקנתהי׃ טהור עי
עינים מראות רע ו
והביט אל עמל לא
תוכל למה תביט בוגד
בוגדים תחריש בבלע
רשע צדיק ממנו׃ כי
בריר מימרך מלמחזי
בעובדי ביש ולא כי
ומלאיסתכלא בעובד
ליאות שיקר הלי
גלי קדמך ולמא אנא
מסתכל באנוסין ואת
יהיב ארכא לרשיעיא
ומסתלעמין לטבין׃
מנהון׃ ותעשה אדם
כדגי הים כרמש לא
מושל בו׃ ועבדית
אינשא כנוני ימא
כריחשא דלית שלי

שלטן עלוהי׃ כלה
בחכה העלה יגרהו
בחרמו ויאספהו בה
במכמרתו על כן ישמ
ישמח ויגל׃ כולהון
דאמן לצידא דאחיד
נונא בחכתא כניש ל
בחרמיה ורמיה ליה
במצרתיה על כן חדי
ודאיץ׃ על כן יזבח
לחרמו ויקטר למכ
למכמרתו כי בהמה
שמן חלקו ומאכלו
בראה׃ על כן מרבח
לזינוהי ומסיק
בוסמין לסימותיה
ארי בהון טב מיכליה
ושירותיה מטעמא׃
העל כן יריק חרמו
ותמיד להרג גוים לא
יחמול׃ העל אילין יי
ישלח משיריתיה
ובתדירא לאספא לעי
לעממין לא בחיס׃

ב על
משמרתי אעמדה
ואתיצבה על מצור
ואצפה לראות מה
ידבר בי ומה אשיב
על תוכחתי׃ אמר
נביא על מטרתי אנא
קאים עתיד משמש
על מינטרתי מסכינא
למיחזי מה יתמליל
עימי ומה איתתב על

בריאה ב בהב׳ לית א מל וא חס וסימ׳ ואם בריאה יברא יי יחלקו ומאכלו בראה ׳ בתוך חס ׳׳ בהמיה ג׳ וסימ׳ ועשה
בצלאל ואהליאב ׳ לשאת אתו בהמיה ׳ כי בהמיה שמן חלקו ׳׳ ואתיצבה ב׳ וסימ׳ על מצור ואצפה ׳ לך ואתיצבה ׳׳
בוגדים ז׳ מלא׳ וסימ׳ ובגד בוגדים בגדו ׳ למה תביט בוגדים ׳ יבושו הבוגדים ריקם ׳ ובוגדים יסחו ׳ באדם תוסיף וסלת ׳ ילבדו ׳׳

בעיתי ויענני יהוה ו
ויאמר כתב חזון ובאר
על הלחות למען ירוץ
קורא בו: ואיתאתנבית
מן קדם יי ואמר כתו
כתיבא נבואתא ומפרו
ומפרשא על ספרא
דאוריתא בדיל דיוחי
למתכנש מאן דקרי
ביה: כי עוד חזון למוי
למועד ויפח לקץ ולו
ולא יכזב אם יתמהמה
חכה לו כי בא יבא ולא
יאחר: ארי עתידא נ
נבואתא לזמן ומתקן
קיצא ולא יבטל אם
יהי ארכא לפתגמיא
סכרו לה ארי בזמניהם
ייתון ולא יתעכב: הנה
עפלה לא ישרה נפשו
בו וצדיק באמונתו
יחיה: הא רשיעיא כז
בלבהון אמרין לית כל
אלין וצדיקיא על
קושטהון יתקיימון:
ואף כי היין בוגד גבר
יהיר ולא ינוה אשר
הרחיב כשאול נפשו
והוא כמות ולא ישבע
ויאסף אליו כל הגוים ויקו
ויקבץ אליו כל העמ
העמים: ואת הא כטעי
כחמר גבר יהיר ברשע
ולא יתקיים דאפתי
כשאול נפשיה והוא

כמותא ולא תיסבע ו
ויכנש לותיה כל עממ
עממיא ויקריב לותיה
כל מלכותא: הלא א
אלה כלם עליו משל
ישאו ומליצה חידות
לו ויאמר הוי המרבה
לא לו עד מתי ומכביד
עליו עבטיט: הלא
הא על אלין כלהון ו
עלוהי מתלא יטלון ו
ושועי חגריין יימרון
ליה ווי ויימר ווי דמסגי
נכסין דלא דיליה
עד אימתי את מתה
מתקיף עלך תקוף
חובין: הלא פתע יקומו
נשכיך ויקצו מזעז
מזעזעיך והיית למה
למשסות למו: הלא
בתכיף יקומון אנסך
ויתעדון מזעזעך ותי
ותהי לעדי להון: כי
אתה שלות גוים רבים
ישלוך כל יתר עמים
מדמי אדם וחמס יז
ארץ קריה וכל ישבי
בה: ארי את בזתא עמ
עממין סגיאין יבזונך
כל שאר שבטיא מרו
מדמי אינשא וחטוף
ארעא דישראל קרת
דירושלם וכל דיתבין
בה:
הוי בצע בצע רע לז

לביתו לשום במרום
קנו להנצל מכף רע
ווי דאניס ממון דיז
דירשע לביתיה לשז
לשואה במרומא יז
לדוריה לאשתיזבא
מיד בישא: יעצת בשת
לביתך קצות עמים
רבים וחוטא נפשך
מלכתא בהתא לבי
לביתך בזתא עממין
סגיאין ועל נפשך
חטיתא: כי אבן מקיר
תזעק וכפיס מעץ ע
יעננה: ארי אבניא
מכותלא צוחא על
דאניס לה ושיפא
מגו מרישא עני לה:
הוי
בונה עיר בדמים וכונן
קריה בעולה: ווי דמ
דבני קרתא בדם אשיד
ומשכליל קירוא בה
בנכלין: הלא הנה
מאת יהוה צבאות
וייגעו עמים בדי אש
ולאמים בדי ריק עי
יעפו: הא מחון תקיפן
וחסינן אתיין מן קדם
יי צבאות ולאורית
עממיא תקיפין כאיו
כאישתא ומלכותא
לריקנו ישתלהון: כי
תמלא הארץ לדעת
את כבוד יהוה כמים

משיקה ד׳ וסימ׳ חשאו משיקה מול מיצרים · ובל בלי משיקה המלך שלמה · וחברו ד״ה · הוי משקה רעהו · וחד ממשקה ישראל ״ ״ הקיצה ג׳ וסימ׳ הוי אמרים לעץ הקיצה · עורה למה תישן יי׳ · הקיצה לפקד כל הגוים · וחד העירה והקיצה ״

יכסו על ים׃ ארי תית
היתמלי ארעא למי
למידע ית דחלתא
דיי כמיא דליםא מ
חפן׃
הוי משקה רעהו מ
מספח חמתך ואף ש
שכר למען הביט על
מעוריהם׃ ווי דמשק
לחבריה חזלית ביה
בחמא כדיל דישתי
ויתרוי ויתגלי קלניה׃
שבעת קלון מכבוד
שתה גם אתה והערל
תסב עליך כוס ימין
יהוה וקיקלון על
כבודך׃ סבעתא קלנא
מיקרא אשתית אר
את ואיתערטל תסתחר
עלך כס דלוט מן קד
קדם יי ויתי קלנא
על יקרך׃ כי חמס לב
לבנון יכסך ושד בה
בהמות יחיתן מדמי
אדם וחמס ארץ קריה
וכל ישבי בה׃ ארי חט
חטוות בית מקדשא
יתפנך וביזת עממיה
תתבריניך מדמי אינשא
וחטוות ארעא דישראל
קרתא דירושלם וכל
דיתבין בה׃
מה הועיל
פסל כי פסלו יצרו
ומסכה ומורה שקר

כי בטח יצר יצרו
עליו לעשות אלמים
אלילים אלמים׃ מה
אהני צילמיא ארי א
אתביה עבדיה מתבא
ודחלה שקר ארי א
איתרחיץ ליבא דעבד
דעבדיה עלוהי למע
למיעבד טעוון דלית
בהון צרוך׃
הוי אמר
לעץ הקיצה עורי
לאבן דומם והוא יורה
והנה הוא תפוש זהב
וכסף וכל רוח אין ב
בקרבו׃ ווי דאמרי
לצלמיא אעא קום ה
ולדחלת אבנא אתע
איתעירי והיא שתי
שתיקא ודמיא הוא
מכלי הא הוא מחפי
דהב וכסף וכל רוח
לית במעוהי׃ ויהוה
בהיכל קדשו הס מ
מפניו כל הארץ׃ ויי
איתרעי לאשראה
שכינתיה בהיכלא
דקודשיה ויספון
מן קדמוהי כל דחלת
ארעא׃

ג
תפלה לחבקוק
הנביא על שגינות׃
צלותא דצלי חבקוק
נביא כד איתגלי ליה
על ארכא די יהיב ל

יר לרשיעיא דאם יתובון
לאוריתא בלבב שלם
ישתבק להון ויהון כל
חוביהון דחבו דחבו
קדמוהי הא כשלותא׃
יהוה שמעתי שמעך
יראתי יהוה פעלך ב
בקרב שנים חייהו
בקרב שנים תודיע ב
ברגז רחם תזכור׃ יי שו
שמעית שמע גבורתך
מה דעבדת בדרא דד
דטופנא מן בראשית
ודחלית ואף על מחת
פורענותא דאייתיתא
על אינשי דסדום
כד ארגיזו קדמך ש
שמעית וזעית יי כמא
דרבין עובדך וחסינין
ניסך דאת יהב ארכא
דאם יתובון לאוריתא
בלבב שליב ולא תבו
ואינון מרגזין קדמך
בגו שניא דיהבת להון
תברא ובכין את עתיד
להודע גבורתך בגו ש
שניא דאמרת לחדתא
עלמא מן בראשית
לצדיקיא ולאתפרעא
מן רשיעיא דעברו
על מימרך ובגו רוגזך
דארגזתא על רשיעי
רחמין על צדיקיא
תדכר ותרחם עליהון׃
אלוה מתימן יבוא

יצר ד׳ חס׳ וסימ׳ יוצר הארץ ועשה · כי בטח יוצר יצרו · אם יוצר עץ הלא · אם יוצר עמל עלי חק · וחד ויוצר רוח אדם בקרבו ״ לעץ ג׳ וסימ׳ אמרים לעץ אבי אתה · הוי אמר לעץ הקיצה · כי יש לעץ תקוה ״ תפלה ה׳ דיש פס׳ וסימ׳ תפלה לחבקוק הנביא · תפלה לדוד שמעה יי׳ צדק · תפלה לדוד הטה יי׳ אזנך ועננ׳ · תפלה למשה איש האלהים · תפלה לעני כי יעטף ולפני ״

וקדש ג̇ וסימ׳ שוכן עד וקדוש שמו ׃ ג̇ בו וקדוש מהר פארן סלה ׃׃ הודו ה̇ וסימ׳ הוי אדון והוי הודה ׃ ויהי בזרת הודו ׃ כסה שמים הודו ׃ ושוב אותם כגוים הוד ׃ והודו על ארץ ושמים ׃׃ רשת ג̇ וסימ׳ מזי רעב ׃ ויצא רשף ׃ יגביהו עוף ׃ אונך ׃

וקדוש מהר פארן
סלה כסה שמים הודו
ותהלתו מלאה הארץ׃
כמיתן אוריתא לעמי
אהא מדרומא איתה
איתגלי וקדישא
מטורא דפארן בגבורן
עלמין איתחפיאו ש
שמיא מזיו יקריה
ואמירי תושבחתיה
מליא כל ארעא׃ ונ
ונגה כאור תהיה
קרנים מידו לו ושם
חביון עזה׃ וזיהור
יקריה כזיהור יומי ז
מבראשית איתגלי
וזיקוקין מפירכבת
יקריה נפקין תמן גי
גלי ית שכינתיה דהות
מטמרא מבני אינש
תקוף רומא׃ לפניו יל
ילך דבר ויצא רשף
לרגליו׃ מן קדמוהי
משתלח מלאכא דמ
דמותא ונפק בשלהובי
בשלהובית אישתא
מימריה׃ עמד וימד
וימודד ארץ ראה
ויתר גוים ויתפצצו ה
הררי עד שחו גבעות
עולם הליכות עולם
לו׃ מן קדמוהי ואיתו
איתגלי ואזיע ארעא
ואיתי מבולא על
עם דרא דטופנא ד

דעברו על מימריה
את בתניתא כד
חבו קדמוהי כחובי
כחוביהון כן כלבלינון
לעממיא איתפרקו
טוריא דמלקדמין ו
מכא רמתא דמן על
עלמיא גבורת עלמין
דיליה׃ תחת און ראי
ראיתי אהלי כושן יר
ירגזון יריעות ארץ ו
מדין׃ כד פלחו בית
לטעותא מסרתינון
ביד כושן חייבא וכד
תבו למעבד אוריתא
עבדתא להון ניסין ג
וגבורתן ופרקתינון ו
מיד מדינאי על יד
גדעון בר יואש׃
הבנהרים
חרה יהוה אם בנהר
בנהרים אפך אם בים
עברתך כי תרכב על
סוסיך מרכבתיך
ישועה׃ הא על מלכי
ומשיריתהון דסגיאו
כמוי בחרא הוה רגז ו
מן קדמך יי ועל
מלכיא הוה רוגזך
וכפא הודעת להון
פורענות גבורתך אי
ארי איתגליתא על
מלכבת יקרך שכינת
לעמך תקוף ופורקן׃
עריה תעור קשתך

שבעות מטות אמר
סלה נהרות תבקע הו
הארץ׃ איתגליתא
איתגליתא בגבורתך
בדיל קימך דעם שז
שבטיא מימרך קיים
לעלמין להון בזרעת
טירין תקיפין נפקין
נהרין טטפין לארעא׃
ראוך יחילו הרים
זרם מים עבר נתן ז
תהום קולו רום ידיהו
ידיהו נשא׃ באיתג
באיתגליותך על
טורא דסיני חזון יו
יקרך זעו טוריא
ענני מיטרא עדו יו
אריב תהומא קליה
חילי מרומא תוהו
בקמו׃ שמש ירח
עמד זבלה לאור
חציך יהלכו לנגה
ברק חניתך׃ את כמ
במעבדך ניסין ליד
ליהושע במישר
גבעון כד איתגברו
וסליקו עלה חמשא
מלכין מלכא דירושל
מלכא דחברון מלכ
דירמות מלכא דל
דעגלון מלכא דלכיש
שימשא וסיהרא
קמו במדוריהון תלת
תלתין ושעין שיתא
עמך במימרך איתג

לרגליו ד̇ וסימ׳ ותחזק יצפיה יצר ׃ אשר ישך ׃ כרעים ממעל לרגליו ׃ ויצא רשף לרגליו ׃ והפיצון לרגליו ׃׃ ויצא ג̇ וסימ׳ והנשיא אשר בתוכם ׃ לפניו ילך דבר ׃ וארש לין ויצא מידון ׃׃ הליכות ד̇ וסימ׳ הליכות עולם לו ׃ הליכות אלי מלכי בקדש ׃ הליכות שבא קוו למו ׃ צופיה הליכות ביתה ׃ ומבטן הליכות בת ׃ צפיה הליכות בת ׃ ושאר הליכות בת ׃׃ שמש ירח ל̇ דסמך ׃

יצללו ג̇ וסימ׳ נשפת ברוחך כסמו ים ׀ לקול יצללו שפתי ׀ ויהי כאשר יצללו שערי ירושלם ׃ אנ״ך ׃ אעלוזה ב̇ חס׳ וא מל׳ וסימ׳
ואני ביי אעלוזה ׀ דבר בקדשו אעלוזה ׀ אחלקה שכם ועמק ׀ דכל מליא ׃ יגודנו ב̇ ומל׳ וסימ׳ גד גדוד יגודנו ׀ לעלות לעם ׃

אית גברי בתקוות בייז
ניצחון גבורתך ׀ בזעם
תצעד ארץ באף
תדוש גוים ׀ באיתיו
באותיותך לווט על
סנאי עמך בהתגליו
בהתגליותך למיתבר
רשיעי ארעא ברוגזך
תקטול בעממיא ׀ ויז
יצאת לישע עמך
לישע את משיחך
מחצת ראש מבית
רשע ערות יסוד עד
צואר סלה ׀ באיתלי
באיתגליותך למיה
למיפרק ית עמך ודי
ולמיפרק ית משיחך
שיציתא מן קדמיהו
מלכיא שלטוניא
מן בתיהון תריכתא
חייביא תברתא חילי
חיליהון ורגלי עמך
על צוארי סנאיהון ׀
תדרכתא מימרך
קיים לעלמין ׀ נקבת
במטיו ראש פרזו יז
יסערו להפיצני עלי
עליצתם כמו לאכל
עני במסתר ׀ בזעתא
ימא בחוטריה דמשה
וגיברי ראשי משריית
פרעה החשיבו מיחטו
מחשבן בישן על ע
עמך הכריתינון ברוח
עלעולין טבעתינון ׃

כימיא דסוף על רד
דרחיקו ושעבידו ׀
ית עמך ויהבו עיטא
בסיתרא לאובדיהון ׀
דרכת בים סוסיך
חמר מים רבים ׀ איתי
איתגליתא על ימא
במירכבת יקרך ברגוז
מיין סגיאין ׀ שמעתי
ותרגז בטני לקול
צללו שפתי יבא רקב
בעצמי ותחתי ארגז ׀
אשר אנוח ליום צרה
לעלות לעם יגודנו ׀
אמירת בכל שמעית
וזעו מיללי מן קדם
דינא דאיתדינו מיצ
מינראי לקל מילייא
אילין יגליא סיפותי
אחדי ריעא לחכימיא
בתר דשריא אנא
ועית דשבקני ליום
עקא לעידן אסקא
גלוות עמך מיני יתי
יתפריקני ׀ כי תאנה
לא תפרח ואין יבול
בגפנים כחש מעשה
זית ושדמות לא עש
עשה אכל גזר ממכלה
צאן ואין בקר ברפתים ׀
ארי מלכות בבל לא
התקיים ולא תעבר
שולטן על ישראל
יתקטלון מלכי מדי
וגיברי יון לא יצלח

ייצלחון ישתיצון רו
רומאי לא יגבון קיס
קיסמא מירושלם ׀
ואני ביהוה אעלוזה
אגילה באלהי ישעי ׀
בכין על ניסא ופורקנ
דתעביד למשיחך
ולשארא דעמך ראז
דאישתארון יודון ל
למימר אמר נביא
ואנא במימרא דיי ׀
אבוע ארוין לאחיא
עביר פורקני ׀ אדני ׃
יהוה חילי וישם רגלי
כאילות ועל במותי
ידריכני למנצח
בנגינותי ׀ אלהים יי חז
חילי דסעיד ליבחיל
ומשוי ריגלי קלילין
כאילתא ועל בית
תוקפי יקימונני לדי
לדדיליה ניצחנין וי
וגברן וקדמוהי אנא
מינגן בתושבחתי ׃

א דבר יהוה אשר היה
אל צפניה בן כושי בן
גדליה בן אמריה בן
חזקיה בימי יאשיהו
בן אמון מלך יהודה ׃
פיתגם נבואה מן קדם
יי דהוה עם צפניה בר
כושי בר גדליה בר

יי אדני ה̇ וסימ׳ אלהים אדני חילי וישם ׀ הא לבא לתשועות ׀ ועתה יי אדני עשה ׀ יי אדני עז ישועתי ׀ כי אליך יי אדני ׃
גדליה ה̇ וסימ׳ ועודנו לא ישוב ושובה ׀ ויבא ירמיהו בן גדליהו ׀ ויבא אל גדליה המצפתה ׀ ויקח יוחנן בן קרח ׀ דבר יי אשר
היה אל צפניה ׃ ודוד וגדליה ׀ ומיצא מבני הכהנים ׃ חילי ג̇ וסימ׳ חילי הגדול אשר שלחתי ׀ אלהים יי חילי ׀ אשפרח כי רב ׃

צפניה א

אסף ג׳ וסימ׳ אסף אסיפם נאם יי׳ ׃ אסף אאסף יעקב כלך ׃ אסף אסף כל מעל ׃ מפני יי׳ אלהים ג׳ וסימ׳ ויתחבא האדם ואשתו ׃ ואהה ועבדיך ידעתי ׃ הס מפני יי׳ אלהים ׃ המלאים ב׳ וסימ׳ בתיהם שלל ׃ בית אדניהם חמס ׃

אמריה בר חזקיה
ביומי יאשיה בר אמ
אמון מלך שבטא
דבית יהודה ׃ אסף
אסף כל מעל פני הא
האדמה נאם יהוה ׃
שיציא אישיצי כולא
מעל אפי ארעא אמר
יי׳ ׃ אסף אדם ובהמה
אסף עוף השמים ודגי
הים והמכשלות את
הרשעים והכרתי את
האדם מעל פני האדמ
האדמה נאם יהוה ׃ א
אסית אינשא ובעירא
אסית עופא דשמיא
ונוני ימא על דסגאה
תקלת רשיעיא ואיש
ואישיצי ית אינשא
מעל אפי ארעא אמר
יי׳ ׃ ונטיתי ידי על
יהודה ועל כל יושבי
ירושלם והכרתי מן
המקום הזה שם הבעל
ואת הכמרים עם הכה
הכהנים ׃ ואריים מחת
גבורתי על אינש ירו
יהודה ועל כל יתבי
ירושלם ואישיצי ית
מן אתרא הדין ישתא
ישתאר בעלא ית
שום פלחיהון עם כו
כומריהון ׃ ואת המש
המשתחוים על הגג
הגגות לצבא השמים

ואת המשתחוים הנש
הנשבעים ליהוה והנ
והנשבעים במלכם ׃
וית דסגדין על איגרי
איגריא לחילא שמ
שמיא וית דסגדין ד
דמסגדין דמקיימין
בשמא דיי׳ תיבין ויימ
ויימן בשמא פתכרי
פתכריהון ׃ ואת הנס
הנסוגים מאחרי אח
יהוה ואשר לא בקשו
את יהוה ולא דרשו
דרשוהו ׃ וית דאיסת
דאיסתחרו לאחרא
מבתר פולחנא דיי׳
ולא תבעו ית דחלתא
דיי׳ ולא בעו מן קדמ
קדמוהי ׃ הס מפני א
אדני יהוה כי קרוב יום
יהוה כי הכין יהוה
זבח הקדיש קראיו ׃
ספו כל רשיעיא מן
קדם יי׳ אלהים ארי קר
קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי׳ ארי
אתקין יי׳ קטול ערע
מזמנוהי ׃ והיה ביום
זבח יהוה ופקדתי על
השרים ועל בני המלך
ועל כל הלבשים מלב
מלבוש נכרי ׃ ויהי
ביום קטלא דעתיד
למיתי מן קדם יי׳ דיי
ואסער על רברביא

ועל בני מלכא ועל כל
דמתרגשין למפלח
לטעותא ׃ ופקדתי
על כל הדולג על המפ
המפתן ביום ההוא
הממלאים בית אדני
אדניהם חמס ומרמה ׃
ואסער על כל דמהלכי
בנימוסי פלישתאי
בעדנא ההוא דמלק
בית רבונהון חטופ
ונכלין ׃ והיה ביום
ההוא נאם יהוה קול
צעקה משער הדגים
ויללה מן המשנה
ושבר גדול מהגבעות ׃
ויהי בעדנא ההוא אמ
יי׳ קל צווחתא מתרע
נוניא ויללא מן עופא
ותברא רבא מגיבעתא ׃
הילילו יושבי המכתש
כי נדמה כל עם כנען
נכרתו כל נטילי כסף ׃
אלילו דיתבין בנחלא
דקדרון ארי איתבר
כל עמא דדמן עובד
עובדיהון לעובדי עמ
דארעא דכנען איתי
אישתיציאו כל עתירי
נכסיא ׃

והיה בעת ההי
ההיא אחפש את
ירושלם בנרות ופקד
ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם

ומרמה ה׳ וסימ׳ ופקדתי על כל הדולג ׃ איש דמים ומרמה יתעבו ׃ דברי פיו און ומרמה ׃ אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ׃ לא ימוש מרחבה תוך ומרמה ׃ במלכם ג׳ וסימ׳ דבקו ׃ והנשבעים במלכם ׃ יגלו במלכם ׃ על האנשים ה׳ וסימ׳ תכבד העבדה על האנשים ׃ הלא על האנשים היושבים ׃ ויאמר רבשקה ׃ ופקדתי על האנשים הקפאים ׃ וילכו ויגידו ׃

ישבו ג̇ וסימ׳ ישבו ונטעו כרמים ולא · וירדו מעל כסאותם · צנן הסכל במרומים · וחד וישבו · ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ··
חטאו ג̇ קמ״צ וסימ׳ בחטאתם אשר חטאו · והצרתי לאדם והלכו כעורים · יביה גם המוב יגזלו ·· כ·· בגללים ל׳ דבותי ··

האמרים בלבבם לא
לא ייטיב יהוה ולא
ירע׃ ויהי בעידנא ההי
איפקיד בלושין ויוכח
ויבלשון ית ירושל
כמא דבלשין בנורה
בנברשתא ואסער
על גיבריא דשלן
שליוא על נכסיהון
דאמרין בליבהון לא
רעוא קדם יי לאוטב
ואף לא לאבאשא׃ והי
והיה חילם למשסה
ובתיהם לשממה
ובנו בתים ולא ישבו ונטו
ונטעו כרמים ולא יש
ישתו את יינם׃ ויהון
נכסיהון לעדי ובתיהון
לביזא ויבנון בתין ולי
ולא יתבון ויצבון כרמ
כרמין ולא ישתון ית
חמרהון׃ קרוב יום
יהוה הגדול קרוב ומהר
מאד קול יום יהוה
מר צרח שם גבור׃
קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי רבי
מרר וצווח תמן גיב
גיבריא מתקטלין׃
יום עברה היום ההוא
יום צרה ומצוקה
יום שאה ומשאה יום
חשך ואפלה יום ענן
וערפל׃ יומא תקוף
יומא ההוא יום עקא
ועיוק יום ריגוש ואו
ואיתרגושא יום חש
חשוך וקבל יום ענן
ואמיטתא׃ יום שופר
ותרועה על הערים
הבצרות ועל הפנות
הגבהות׃ יום שופר
ויבבא על קרויא כרי
כריכתא ועל רמתא
מנטלתא׃ והצרתי
לאדם והלכו כעורים
כי ליהוה חטאו ושפך
דמם כעפר ולחמם
כגללים׃ ואעיק לבני
אנשא ויהכון כיסמי
כיסמיין ארי קדם יי
חבו וישתפיך דמהון
כעפרא ונבילתהון כו
כסחותא׃ את כספם
וגם זהבם לא יוכל לה
להצילם ביום עברת
יהוה ובאש קנאתו
תאכל כל הארץ כי
כלה אך נבהלה יעש
יעשה את כל ישבי
הארץ׃ אף כספהון ו
אף דהבהון לא ייכו
ייכול לשיזבותהון
ביום רוגזא דיי ובאי
ובאישת פורענותהון
יסופון כל דיתבי א
ארעא׃

ב

התקוששו וקו
וקושו הגוי לא נכסף׃
איתכנשו ואיתו ואו
ואיתקרבו עם דרא ד
דלא חמיד למיתב לא
לאוריתא׃ בטרם לדת
חק כמוץ עבר יום בה
בטרם לא יבא עליכם
חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אף
יהוה׃ עד לא תיפוק
עליכון גזירת בית דינ
ותהון דמיא לכמוצא
דבסכא רוחא וכטולא
דעדי מן קדם יומא
עד לא ייתי עליכון תו
תקוף רוגזא דיי׃ דיי׃
בקשו את יהוה כל
כל ענוי הארץ אשר
משפטו פעלו בקשו
צדק בקשו ענוה
אולי תסתרו ביום א
אף יהוה׃ תבעו ית ד
דחלתא דיי כל ענוי
ענותני ארעא דדינ
רעותיה עבדו תבעו
קושטא תבעו ענותנ
ענותנותא מאים יתי
יתגן עליכון ביום רוג
רוגזא דיי׃ כי עזה
עזובה תהיה ואשקלון
לשממה אשדוד
בצהרים יגרשוה ול
ועקרון תעקר׃ ארי
עזא שביקא תהי ואו
ואשקלון לצדו אשד
אשדוד בטיהרא
יתרכונה ועקרון תי

לאדם ה̇ וסימ׳ מי שם פה לאדם · כי לא לאדם דרכו · והצרתי לאדם · ויאמר לאדם הן יראת יי · פניו המים לפנים · ובכ
קהלת דבותי׳ בנ״א כי לאדם שטוב לפניו ·· בצהרים י̇ב̇ וסימ׳ כי אתי יאכלו האנשים · עד יוסף · והיית ממשש · ויהי בצהרים בד
ויהתל · בשלנו בצהרים · קומו ונעלה · ובן הדד שתה · בחור שודד · והבאת השמש · כי עזה עזובה · ובלילה ימששו · איכה תרביץ ··

וישתחוו ז̇ וסימ̇ יעבדוך עמים וישתחוו · ג̇ בו · יראו וקמו · כי רזה את כל̇ · יזכרו וישובו אל יי̇ כל אפסי ארץ · באו ונשתחוה לפניו ·
וישתחוו לו כל מלכים ·· ג̇ ·· בסדם ד̇ וסימ̇ הותיר לנו שריד כמעט · היו לי כלם כסדם · הכרת פניהם ענתה · כי מואב כסדם תהיה ··

היתעקר
הוי ישבי חב
חבל הים גוי כרתים
דבר יהוה עליכם כנען
ארץ פלשתים והאבדת
והאבדתיך מאין ישב
יושב ווי דיתבין בס
בספר ימא עמא דיתח
דיתחבין לאשתיצאה
גזירת פתגמא דיי ע
עליכון דיתבין בכנען
ארע פלשתאי ואבדי
ואבדינך מבלי יתיב
והיתה חבל לשארית
הים נות כרות רעים
וגדרות צאן ותהי ע
ספר ימא דיתבוה
בית מישרי רעיין וח
וחוטרין דען והיתה
חבל לשארית בית
יהודה עליהם ירעון
בבתי אשקלון בערב
ירבצון כי יפקדם יהוה
אלהיהם ושב שבותם
ויהי עדבא לשארא
בית יהודה עליהון יי
יתפרנסון בבתי אשדו
אשקלון ברמשא יהו
יבתון ארי ידעול רוח
דוכרניהון לטבא קדם
אלההון ויתיב גלותהון
שמעתי
חרפת מואב וגדופי בני
עמון אשר חרפו את
עמי ויגדילו על גבולם

שמיע קדמי חיסודי
מואב ואיתרברבות
בני עמון דחסידו ית
עמי ואיתרברבו על
תחומיהון
לכן חי אני
נאם יהוה צבאות אלה
אלהי ישראל כי מואב
כסדם תהיה ובני עמון
כעמרה ממשק חרול
ומכרה מלח ושממה
עד עולם שארית
עמי יבזום ויתר גוי
ינחלום בכין קיים אנא
אמר יי צבאות אלהא
דישראל ארי מואב
כסדום תהי ובני עמון
כעמורה משמט מיו
מלוחין ומחפורין ד
דמלח ויצדן עד עלמא
שארא דעמי יבזונונו
ושארא שיבטיא יחי
יחסנונון זאת להם
תחת גאונם כי חרפו
ויגדלו על עם יהוה
צבאות דא להון חלף
איתרברבותהון ארי
חסידו ואיתרברבו על
עמיה דיי צבאות
נורא יהוה עליהם כי
רזה את כל אלהי הא
הארץ וישתחוו לו
איש ממקומו כל איי
הגוים דחילא דיי או
אמר למיפרקהון ארי

אמאיך ית כל דחלת
ארעא ויבעון מן קדם
קדמוהי גבר מאתריה
כל נגוות עממיא גם
אתם כושים חללי
חרבי המה ויט ידו על
צפון ויאבד את אש
אשור וישם את
נינוה לשממה ציה
כמדבר את אתון כוש
כושאי קטולי חרבי
יהון ויארים מחת
גבורתיה על ציפונא
ויאבד ית אתוראה
וישוי ית נינוה ליבדו
ואישתממו במדברא
ורבצו בתוכה עדרים
כל חיתו גוי גם קאת
גם קפוד בכפתריה
ילינו קול ישורר
בחלון חרב בסף כי
ארזה ערה וישרון
בגוה עדרין כל חיות
ברא את קאתין אף
קופדין בפתוח תרעה
ביתון קל עופא דמ
דמנצה בכוה חרוב
תרעה ופלולה סתרו
זאת העיר העליזה
הישבת לבטח האמרה
בלבבה אני ואפסי עוד
איך היתה לשמה
למרבץ לחיה כל עובר
עליה ישרק יניע ידו
דא קרתא תקיפתא

כמדבר ז̇ דגש̇ וסימ̇ כי עיר בצורה בדד · פן אפשיטנה ערמה · על מה אבדה הארץ · שם תבל כמדבר · ויט ידו על צפון · ויולכם
בתהומות כמדבר ·· נ̇ ·· ושממה ה̇ וסימ̇ ושממה כמהפכת זרים · שברון ויגון תמלאי · ונתתי את הר שעיר · ואת הצפוני ארחיק
מעליכם · ממשק חרול ומכרה מלח ·· ג̇ · כל ליש בפתור דאוריי̇ חס̇ וכל נבו וכתו̇ מלא במ̇ב חס̇ בכפתריה ילינו קול · ואת כפתורים ·· :

ה̇ פס̇ לא לא לא לא וסימ̇ ואיש כי ישכב את אשה שכבת · לאמר לא כי ארץ מיצרים נבוא · אל תהרים לא אכל · ובולדתיך ביום
הלדת · ארזים לא עממוהו · כי הנה אנכי מקים רעה · לא תרצח · דואלה שמות · לא שמעה בקול לא לקחה ... לדביקי ל̇ רבות

דיתבא לרחצן ראז
דאמרה בלבבה אנא
ולית בר מיני עוד
איכדין הות לצדו כה
בית מישרי חיותא
כל דיעבר עלה ויניד
ידיה׃

ג
הוי מוראה ונגאלה
העיר היונה׃ ווי דמי
דמוחניא ומיתפרקא
קרתא דמסגיא לארז
לארגזא׃ לא שמעה
בקול לא לקחה מוסר
ביהוה לא בטחה
אל אלהיה לא קרבה׃
לא שמעת בקל עבדי
עבדוהי נביא ולא
קבילת אולפן במימר
דיי לא איתרחיצת
ולפולחנא דאלהיה
לא איתקריבת׃ שריה
בקרבה אריות שאגים
שפטיה זאבי ערב לא
גרמו לבקר׃ רברבהא
בגוה כאריון נהמין
דיינהא דמן רמשא
לא מורכין לצפרא׃ נבי
נביאיה פחזים אנשי
בגדות כהניה חללו
קדש חמסו תורה׃
נבייהא שיקרא רבגוה
באשין גברין שקרין
כהנהא מפסין קודשא
חטפין באוריתא׃ יי
צדיק בקרבה לא

יעשה עולה בבקר
בקר משפטו יתן כי
לאור לא נעדר ולא
יודע עול בשת׃ יי יד
זכאה אמיר לאשראה
שכינתיה בגוה ליה
קדמוהי למעבד שי
שיקר הא כנהור צפר
דאזיל ותקין כן דין
דינה נפיק לאפרש׃
לא מתעכב ולא ידעין
עוליא בהתא׃ הכרתי
גוים נשמו פנותם הח
החרבתי חוצתם מבלי
עובר נצדו עריהם מ
מבלי איש מאין יושב׃
שיציתי עממיא איו
אצדיאה בירניתהון
אחריבת שוקיהון מ
מבלי עדי צדיאה
קרויהון מבלי אינש
מבלי יתיב׃ אמרתי
אך תיראי אותי תקחי
מוסר ולא יכרת מעו
מעונה כל אשר פקד
פקדתי עליה אכן
השכימו השחיתו
את כל עלילותם׃ אמי
אמרית ברם תדחלין
מן קדמי תקבלין או
אולפן ולא יפסוק
מדוריהון מארע בית
שכינתיה כל טבון ד
דאמרית להון איתי
להון בכין קדמוהי א

אקדימו חבילו כל
עובדיהון׃ לכן חכו
לי נאם יהוה ליום
קומי לעד כי משפטי
לאסף גוים לקבצי
ממלכות לשפך עלי
עליהם זעמי כל חרון
אפי כי באש קנאתי
תאכל הארץ׃ בכין ז
סכו למימרי אמר
יי ליום איתגליותי
למידן ארי דיני לכנ
לכנשא עממיא לקר
לקרבא מלכותא
למשפך עליהון חמ
חמתי כל תקוף רוגזי
ארי באישת פורענותא
יסופון כל רשיעי אר
ארעא׃ כי אז אהפך
אל עמים שפה ברורה
לקרא כלם בשם יהוה
לעבדו שכם אחד׃
ארי בכין אשני על
עממיא ממלל חד
בחיר לצלאה כולהון
בשמא דיי למפלח
קדמוהי כתף חד׃ מ
מעבר לנהרי כוש עתרי
בת פוצי יובלון מנחתי׃
מעיבר לנהרי כוש הי
הורון ברחמין יתובון
גלוות עמי דאיתגלאה
ויהון מיתן להון הא
כקורבנין׃ ביום ההוא
לא תבושי מכל

משפטו ו̇ וסימ̇ כה עשה דוד וכה משפטו · וארמון על משפטו · ממנו משפטו ושאתו · אשר משפטו מעלו · משפטו יתן לאור ·
ובריה̇ כל משפטו ... לאור ז̇ וסימ̇ ויקרא אלהים לאור יום · והולכתי שדים בדרך · יה̇ יצדיק בקרבה · על כן רחק משפט ממנו ·
זעק יה̇ אשא כי חטאתי לך · מגלה עמיקות · לאור יקום רוצח · וסימ̇ יצוה סמיא סבר למיפק בליליא וקם בצפרא ... עתרי ל̇ רבו̇

עולותיך

ולא ימצא ד̇ וסימ̇ ולא ימצא במכתתו חרש · ולא ימצא בפיהם תרמית · ואם ארץ גלעד ולבנון אבואם · ונכשל ונפל ולא ··
ולשם ד̇ וסימ̇ ולשם ילד גם הוא · ולהתחנן עליו · כי כאשר ידבק האזור · הנני עשה את כל מעניך בעת ההיא ·· איבד ל̇ וחס ··

עלילתיך אשר פשע
פשעת בי כי אז אסיר
מקרבך עליזי גאותך
ולא תוסיפי לגבהה
עוד בהר קדשי | בעד
בעדנא ההוא לא
לא תבהתון מכל עוב
עובדך בישיא דמרדת
במימרי ארי בכן אע
אעדי מגויך תקיפי מ
תשבחתיך ולא תוי
תוספין לאיתרברבא
עוד בטורא דקודשי |
והשארתי בקרבך
עם עני ודל וחסו בשם
יהוה | ואשאר בגויך
עם עניתן ואקביל
עולבן ויתרחיצון בשו
בשמא דיי | שארית
ישראל לא יעשו ע
עולה ולא ידברו כזב
ולא ימצא בפיהם
לשון תרמית כי המה
ירעו ורבצו ואין מחריד |
שארא דישראל לא
יעבדון שקר ולא ימו
ימללון כדבין ולא
ישתכח בפומהון לי
לישן דנכלין ארי אי
איגון יתפרנסון וישר
וישרון ולית דמניד |
רני
בת ציון הריעו ישראל
שמחי ועלזי בכל לב
בת ירושלם | שבחי

כנשתא דציון ובעו
ישראל חדי ובועי
בכל לב כנשתא דיר
דירושלם | הסיר יה
יהוה משפטיך פנה
איבך מלך ישראל
יהוה בקרבך לא תר
תראי רע עוד | אגלי
יי דינא שיקרא מ
בגויך פני בעלי דבבך
מלכיה ישראל אמר
לאשרא שכינתיה
בגויך לא תדחלין מן
קדם בישא עוד | ביום
ההוא יאמר לירושלם
אל תיראי ציון אל
ירפו ידיך | בעדנא הה
ההוא איתאמר
לירושלם לא תדחלי
ציון לא יתרשלן ידך |
יהוה אלהיך בקרבך
גבור יושיע ישיש ע
עליך בשמחה יחריש
באהבתו יגיל עליך
ברנה | יי אלהך אשראה
אמר שכינתיה בגויך
גיבר פריק יחדי עלך
בחדוא יכבוש על
חוביך ברחמתיה ירח
ירדין עלך בדיצ | נוגי
ממועד אספתי ממך
היו משאת עליה חרו
חרפה | דהוו מעכבין
בך זמני מועדך אר
ארחיקית מיניך דוי

עליהון על דהוו בית
בטלין זמניהון לקוב
לקיבליך ומחסדין
ליך | הנני עשה את
כל מעניך בעת ההיא
והושעתי את הצלעה
הצלעה והנדחה
אקבץ ושמתים לת
לתהלה ולשם על כל
הארץ בשתם | הא
אנא עביד גמירא עם
גמירא עם כל משע
משעבדיך בעדנא
ההיא ואפרוק ית
מטלטליא ומבדריא
אקריב ואשוינון לת
לתושבחא ולשום
בכל ארעא בהתתהון |
בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי
אתן אתכם לשם ולת
ולתהלה בכל עמי ה
הארץ בשובי את שו
שבותיכם לעיניכם
אמר יי | בעדנא ההיא
איכניש יתכון ובעדנא
ההוא איקריב גלותכון
ארי איתן יתכון לשום
ולתושבחא בכל עממי
ארעא כד אתיב ית
גלוותכון לעיניכון אמ
אמר יי |

יי אלהיך ו̇ וסימ̇ כי לא אוים יקוו ואצוה · הלא זאת תעשה לך עזבך · תיסדך רעהך ומשובתיך · ותרא איבתי ותכסה בושה · יי אלהיך
בקרבך גבור · אך רעי עונך כי יי אלהיך · וכל סוף פס̇ דבורה במלא יי אלהיך · ונשענים על אדמותם ·· ישיש ד̇ וסימ̇ והיה כאשר
שש יי עליכם · כי יבעל בחור בתולה · ישיש עליך בשמחה יחריש · והוא כחתן יוצא מחפתו · וחד וישיש · יחפרו בעמק ··

שאלתיאל ג מפק׳ א וסימ׳ אקחך זרבבל · היה דבר יי ביד חגי הנביא · ובני יבניה אסיר · וכל עזרא דכות מפק׳ א ··· ג מה
ואין ואין ואין וסימ׳ ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים · ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו · זרעתם הרבה והבא ··· לבוש ל ··

א בשנת שתים לדריוש
המלך בחדש הששי
ביום אחד לחדש הי
היה דבר יהוה ביד
חגי הנביא אל זרבבל
בן שלתיאל פחת
יהודה ואל יהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול
לאמר׃ בשנת תרתין
לדריוש מלכא בירחא
שתיתאה ביומא חד
לירחא הוה פתגם
נבואה מן קדם יי ביד
חגי נביא לות זרובבל
בר שאלתיאל רבה
דבית יהודה ולות
יהושע בר יהוצדק
כהנא רבא למימר׃
כה אמר יהוה צבאות
לאמר העם הזה אמרו
לא עת בא עת יהוה
להבנות׃ כדנן אמר
יי צבאות למימר עם
עמא הדין אמרין עד
כען לא מטא עידן
בית מקדשא דיי לא
לאיתבנאה׃
ויהי דבר
יהוה ביד חגי הנביא
לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי ביד
חגי נביא למימר׃
העת לכם אתם לשבת
בבתיכם ספונים והבית
הבית הזה חרב׃ העידן

כשר לכון דאתון יתב
יתבין בבתיא דמטלן
דמטללן בכיורי ארזא
ובית מקדשא הדין
חרוב׃ ועתה כה אמר
יהוה צבאות שימו
לבבכם על דרכיכם׃ וכ
וכען כדנן אמר יי צב
צבאות שוו ליבכון
על אורחתכון׃ זרעתם
הרבה והבא מעט אכ
אכל ואין לשבעה שתו
ואין לשכרה לבוש ו
ואין לחום לו והמשתכ
והמשתכר משתכר
אל צרור נקוב׃ זרעין
אתון סגי ומעלין זעיר
אכלין ולא שבעין שת
שתן ולא רוון לבשין
ולא שחין להון ודמ
ודמיתגר מיתגר למ
למאירתא׃
כה אמר
יהוה צבאות שימו
לבבכם על דרכיכם׃
כדנן אמר יי צבאות
שוו לבכון על אורחתהו
אורחתכון׃ עלו ההר
והבאתם עץ ובנו הב
הבית וארצה בו ואכב
ואכבדה אמר יהוה׃
סקו לטורא ואיתו
אעין ובנו ביתא ואיר
ואתרעי לאשראה
שכינתי ביה ביקר

אמר יי׃ פנה אל הרבה
הרבה והנה למעט ו
והבאתם הבית ונפחתי
בו יען מה נאם יהוה
אלהים יען ביתי אש
אשר הוא חרב ואתם
רצים איש לביתו׃ מ
מתפנן אתון לסגי ו
והא לזעיר ומעלין
אתון לביתא ואנא
שלח ביה מאירתא
חלף מא אמר יי צב
צבאות חלף בית
מקדשי דהוא חריב
אתון רהטין גבר לבי
לביתיה׃ על כן עליכם
כלאו השמים מטל
והארץ כלאה יבולה׃
על כן בדיל חוביכון
פסקו שמיא מלאחת
מיטרא וארעא פסקת
מלמעבד פירין׃ ואק
ואקרא חרב על הארץ
ועל ההרים ועל התירוש
ועל היצהר ועל כל
אשר תוציא האדמה
על האדם ועל הבהמה
ועל כל יגיע כפים׃ ו
וקרית חורבא על א
ארעא ועל טוריא ועל
עיבורא ועל חמרא
ועל מישחא ועל כל
דמפקא ארעא ועל
אנשא ועל בעירא
ועל כל ליאות ידין׃

מעט ז קמ׳ וסימ׳ ונשארתם במתי מעט · זרעתם הרבה והבא מעט · ויחלו מעט מעשיא מעלך · פנה אל הרבה והנה למעט · וקינת
גדול אבי קינת · כי תמותים היו למעט · וכל אתנח וסוף פס וסובל ··· העת ב וסימ׳ ויאמר אליו אל לבו הלך · העת לכם אתם לשבת ··
ועל אשר ד וסימ׳ אתחנן פשטנו על גגב · את הכבשה שלה ארבעתים · ועל אשר הנה אהו · ועל אשר תוציא האדמה על ···

ומל שארית ג̇ וסימ̇ שמעו אלי בית יעקב ׃ ויראו כל שרי ׃ וישמע זרבבל בן שאלתיאל ׃ג׃ ויער ג̇ וסימ̇ ויער יי̇ את רוח זרבבל ׃ ויעל אלהי ישראל את רוח פול ׃ ויער יי̇ את יהורם ׃ג׃ ואת רוח ד̇ וסימ̇ ויער יי̇ את רוח ׃ ב̇ בני הטמאה ׃ ויער אלהי ישראל ׃

וישמע
זרבבל בן שאלתיאל
ויהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול וכל שארי
שארית העם בקול
יהוה אלהיהם ועל דב
דברי חגי הנביא כאש
כאשר שלחו יהוה
אלהיהם אלהם וייראו
העם מפני אלהיהם ׃
ושמע זרבבל בר
שאלתיאל ויהושע ב
בר יהוצדק כהנא רבא
וכל שארא דעמא ל
למימרא דיי̇ אלההון
ולפיתגמי חגי נביא
כמא דשלחיה יי̇ אלה
אלההון לותהון ודחי
ודחילו עמא מן קדם
יי̇ ׃ ויאמר חגי מלאך
יהוה במלאכות יהוה
לעם לאמר אני אתכם
נאם יהוה ׃ ואמר חגי
נביא דיי̇ בשליחות
מן קדם יי̇ לעמא למי
למימר מימרי בסעדכון
אמר יי̇ ׃ ויער יהוה
את רוח זרבבל בן ש
שאלתיאל פחת יהוד
יהודה ואת רוח יהו
יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואת רוח
כל שארית העם ויבאו
ויעשו מלאכה בבית
יהוה צבאות אלהיהם ׃

ואער יי̇ ית רוח זרובב
בר שאלתיאל רבה
רבית יהודה וית רוח
יהושע בר יהוצדק כה
כהנא רבא וית רוח כל
שארא דעמא ואתו
ועבדו עבידא בבית
מקדשא דיי̇ צבאות ׃
ב ביום
עשרים וארבעה לחדש
בששי בשנת שתים
לדריוש המלך ׃ ביום
עשרין וארבעה לירח
בשתיתאה בשנת תר
תרתין לדריוש מלכא ׃
בשביעי בעשרים ואחד
לחדש היה דבר יהוה ביד
חגי הנביא לאמר ׃ בשב
בשביעאה בעשרין וח
וחד לירחא הוה פיתג
פתגם נבואה מן קדם יי̇ ביד
חגי נביא למימר ׃ אמ
אמר נא אל זרבבל בן
שאלתיאל פחת יהודה
ואל יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואל שאר
שארית העם לאמר ׃
אימר כען לזרובבל
בר שאלתיאל רבה דיה
וליהושע בר יהוצדק
כהנא רבא ולשארא
דעמא למימר ׃ מי בכם
הנשאר אשר ראה
את הבית הזה בכבודו
הראשון ומה אתם ר

ראים אתו עתה הלא
כמהו כאין בעיניכם ׃ מ
מאן בכון דאשתאר
דחזא ית ביתא הדין ב
ביקריה קדמאה ומה
אתון חזן יתיה כען ה
הלא כיד ליתוהי כין ו
הוא בעיניכון ׃ ועתה
חזק זרבבל נאם יהוה
וחזק יהושע בן יהו
יהוצדק הכהן הגדול
וחזקו כל עם הארץ נאם
יהוה ועשו כי אני את
אתכם נאם יהוה צבא
צבאות ׃ וכען תקף
זרובבל אמר יי̇ ותקף
יהושע בר יהוצדק
כהנא רבא ותקפו כל
עמא דארעא אמר יי̇ ׃
ועבידו ארי מימרי ב
בסעדכון אמר יי̇ צב
צבאות ׃ את הדבר א
אשר כרתי אתכם בצא
בצאתכם ממצרים ור
ורוחי עמדת בתוככם
אל תיראו ׃ ית פיתגמא
דגזרית עמכון במקפי
במפקכון ממצרים ונ
ונביי מלפין ביניכון ל
לא תדחלון ׃
כי כה אמר
יהוה צבאות עוד אחת
מעט היא ואני מרעיש
את השמים ואת הארץ
ואת הים ואת החרבה ׃

את השמים ואת הארץ יג̇ וסימ̇ בראשית ברא אלהים ׃ זכור את יום השבת ׃ וחברו ׃ הקהילו אלי ׃ ביני ובין בני ישראל אות ׃ העידתי בכם היום את ׃ וחברו ׃ ויתפלל חזקיהו ׃ וחברו ׃ אם יסתר איש במסתרים ׃ הנה אתה עשית ׃ אני מרעיש את השמים ׃ ואני מרעיש את ׃ ויאמר חורם ברוך יי̇ אלהי ישראל ׃ג׃ ומה אתה ׃ ומה אתם ׃ ומה יי̇ ׃ ומה אשיב ׃ ומה דדי ׃ ומה אני ׃ ומה אעשה ׃ ומה ראו ׃ כלה ל̇ דכו ׃ דמ̇ ג̇

חמדת ד̇ וסימ̇ ולמי כל חמדת ישראל ׃ ובאו כל חמדת כל הגוים ׃ ויביאהו בבלה עם כלי חמדת ׃ דה ׃ ועל חמדת נשים ׃׃׃ ומלאתי
ד̇ וסימ̇ ואנו אביא אחריך ומלאתי את ׃ ומלאתי את הרין חלליו ׃ ומלאתי הגאיות רמותיך ׃ ומלאתו את הבית הזה כבוד אמר ׃׃

ארי כדנן אמר יי צב
צבאות עוד חדא זעי
זעירא היא ואנא מז
מזיע ית שמיא וית
ארעא וית ימא וית יב
יבשתא ׃ והרעשתי
את כל הגוים ובאו חמ
חמדת כל הגוים ומל
ומלאתי את הבית
הזה כבוד אמר יהוה
צבאות ׃ ואזיע ית כל
עממיא וייתון חמדת
כל עממיא ואימלי
ית ביתא הדין יקרא
אמר יי צבאות ׃ לי הו
הכסף ולי הזהב אמר
יהוה צבאות ׃ דילי
כספא ודילי דהבא
אמר יי צבאות ׃ גדול
יהיה כבוד הבית הזה
האחרון מן הראשון
אמר יהוה צבאות ובמ
ובמקום הזה אתן שלו
שלום נאם יהוה צבא
צבאות ׃

בעשרים וארבעה
לתשיעי בשנת שתים
לדריוש היה דבר
יהוה ביד חגי הנביא
לאמר ׃ בעשרין וארבע
לתשיעאה בשנת
תרתין לדריוש הוה
פתגם נבואה מן קדם
יי עם חגי נביא למימ׃
כה אמר יהוה צבאות

שאל נא את הכהנים
תורה לאמר ׃ כדנן א
אמר יי צבאות שאל
בען ית כהניא אוריתא
למימר ׃ הן ישא איש
בשר קדש בכנף
בגדו ונגע בכנפו אל
הלחם ואל הנזיד ואל
היין ואל השמן ואל
כל מאכל היקדש ויע
ויענו הכהנים ויאמרו
לא ׃ הא גבר יטול בשר
קודשא בכנפא דלבושיה
ויקרב בכסותיה ללו
ללחמא ולתבשילא
ולחמרא ולמשחא
ולכל דמיתאכיל היי
היתאסב ואתיבו כהני
ואתיבו לא ׃ ויאמר
חגי אם יגע טמא נפ
נפש בכל אלה היטמא
ויענו הכהנים ויאמרו
יטמא ׃ ואמר חגי אם
יקרב טמי נפשא
בכל אילין היסתאב
ואתיבו כהניא ואמרו
יסתאב ׃ ויען חגי ויא
ויאמר כן העם הזה
וכן הגוי הזה לפני נא
יהוה וכן כל מעשה
ידיהם ואשר יקריבו
שם טמא הוא ׃ ואתיב
חגי ואמר כן עמא
הדין וכן כנישתא הד
קדמי אמר יי וכן כל

עובדי ידיהון ודי
יקרבון תמן מסאב
הוא ׃ ועתה שימו נא
לבבכם מן היום הזה
ומעלה מטרם שום
אבן אל אבן בהיכל
יהוה ׃ וכען שוו בען
לבכון מן יומא הדין
ולעילא עד לא יתשם
נדבך על נדבך בהיכלא
דיי ׃ מהיותם בא אל
ערמת עשרים והיתה
עשרה בא אל היקב
לחשוף חמשים פו
פורה והיתה עשרים ׃
מדהויתון עלין לער
לערימת עשרין והוו
והויא עשרה עלין
אתון לימעצרת רבה
חמשין גרבין דחמר
והויא עשרין ׃ הכיתי
אתכם בשדפון ובירק
ובירקון ובברד את כל
מעשה ידיכם ואין
ואין אתכם אלי נאם
יהוה ׃ מחיתי יתכון
בשדפנא ובירקנא וב
ובברדא ית כל עובדי
ידיכון וליתכון תיבין
לפולחני אמר יי ׃ שי
שימו נא לבבכם מן ה
היום הזה ומעלה
מיום עשרים וארבעה
לתשיעי ליום היום
אשר יסד היכל יי ׃

קדשא
הדין בתראה
מן קדמאה
אמר יי
צבאות ובאתרא
הדין אתן שלמא
אמר יי צבאות

ולי ה̇ וסימ̇ ותבך אשת שמשון ׃ ויחר לשאול מאד ׃ ולי אני עבדך ולצדוק הכהן ׃ לי הכסף ולי הזהב ׃ לי גלעד ולי מנשה ׃ קד דפס ׃
ולי מה יקרו רעיך אל ׃ דלותי ולי יהושיע ׃ בית זבינא מגדעי יתוב עלי ׃׃ טמא ד̇ וסימ̇ איש איש מזרע אהרן ׃ ויאמר אוי לי כי נדמיתי ׃
ב̇ בו ׃ ויאמר חגי אם יגע טמא ׃׃׃ יסד ד̇ וסימ̇ ובשנה הרביעית יסד בית ׃ שימו נא לבבכם ׃ בהר דחגי ׃ ותחזקנה ידכם ׃ ביום אחד לחדש ׃׃

ויהדו ז וסימ׳ ויהדו כל עבדיך אלה אלי · ואם בריאה יברא יי · ויהדו ראשים עמים ופרים · ויהדו מעל בפאותם · ויהדו מיאגויהידם כל·
ויאמר אלי המים האלה · והפכתי כסא ממלכות ·· בחותם ג׳ וסימ׳ וסימ׳ אקחך זרבבל בן שאלתיאל · שמיני בחותם על לבד · ב׳ בן ·· ·

יהוה שימו לבבכם ׃ ה
שודכען ליבכון מן יו
יומא הדשרי לאשתא
לאשתכללא היכלא
דיי׃ שוו ליבכון׃ העוד
הזרע במגורה ועד
הגפן והתאנה והרמון
ועץ הזית לא נשא מן
מן היום הזה אברך ׃
העד כען עיבורא בא
באידרא ועד כען גופנ
גופניא ותיניא ורמוניא
ואילניא זיתא לא טע
לאטענו מן יומא הד
הדין איברך ׃
ויהי דבר
יהוה שנית אל חגי ב
בעשרים וארבעה לח
לחדש לאמר ׃ והוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי תנינות עם חגי בע
בעשרין וארבעה לי
לירחא למימר ׃ אמר
אל זרובבל פחת יהודה
לאמר אני מרעיש ׃
את השמים ואת הארץ
הארץ ׃ אמר לזרובבל
רבה דבית יהודה למי
למימר אנא מזיע ית
שמיא וית ארעא ׃ וה
והפכתי כסא ממלכות
והשמדתי חזק ממל
ממלכות הגוים והפכתי
מרכבה ורכביה וירדו
סוסים ורכביהם איש
בחרב אחיו ׃ ואיה
ואיהפוך כורסי מלכו
מלכותא ואיתבר תקוף
מלכוות עממיא ויה
ויחתון רתיכין ורכבו
ורכביהון ויתקטלון
סוסוון ורכביהון גבר
בחרבא דאחוהי ׃ ביום
ההוא נאם יהוה צבא
צבאות אקחך זרבבל
בן שאלתיאל עבדי
נאם יהוה ושמתיך
כחותם כי בך בחרתי
נאם יהוה צבאות ׃
בעדנא ההוא אמר יי
צבאות איקרבינך זרו
זרובבל בר שאלתיאל
עבדי אמר יי ואשוינך
כגלף דעיזקא על יד
ארי בך איתרעיתי א
אמר יי צבאות ׃

א
בחדש השמיני בשנת
שתים לדריוש היה
דבר יהוה אל זכריה
בן ברכיה בן עדוא הנ
הנביא לאמר ׃ בירחא
תמינאה בשנת תרתין
לדריוש הוה פיתגם
נבואה מן קדם יי עם
זכריה בר ברכיה בר
עדו נביא למימר ׃ קצ
קצף יהוה על אבותיכם
קצף ׃ הוה רגז מן קד
יי על אבהתכון על
דארגיזו קדמוהי ׃ וא
ואמרת אליהם כה
אמר יהוה צבאות שו
שובו אלי נאם יהוה
צבאות ואשוב אליכם
נאם אמר יהוה צבאות ׃
ותימר להון כדנן אמר
יי צבאות ואיתפניאו
למימרי אמר יי צבא
ואיתוב לארטבא לכון
אמר יי צבאות ׃ אל
תהיו כאבתיכם אשר
קראו אליהם הנביאים
הראשנים לאמר כה
אמר יהוה צבאות
שובו נא מדרכיכם
הרעים ומעלליכם
אשר לא טובים ולא
שמעו ולא הקשיבו
אלי נאם יהוה ׃ לא
תהון כאהבתכון די
איתנביאו להון נביא
קדמאי למימר כדנן
אמר יי צבאות תובו
כען מאורחתכון ביש
בישתא ומעובדיכון
מקלקליא ולא קבילו
ולא אצתו למימרי
אמר יי ׃ אבתיכם איה
הם והנבאים הלעולם
יחיו ׃ אבהתכון אן אי
אינון ואם תימרון נבו
נביא לא לעלמא קה

נאם יי צבאות · כז וסימ׳ ונבחר מות מחיים מחל להרע · אשבור עלו · לכן יפלו בנפלים · וקמות עליהם · ושאטאתיה · ונשבת מכיבר מאפרים ·
התקועה · והבערתי · והלותי שולחי · לכן חי אני · יען מה נאם · וענה ידיך זרבבל · לי הכסף ולי הזהב · ובמקום הזה · קדמי דפס׳ · שבתי לירושלם · הנני
מפתחה · תקראו איש לרעהו · הוי באתיה באם יי צבאות · כי יפלא · לא כימים הראשנים · אכרית את שמות · חרב עורי על רעי · כי כה אמר ·· ·

ברכיהו ד וסימ׳ דשבט ביום עשרים וארבעה ׃ ואחיו יוסף העיר על ימינו ׃ ויעמידו הלוים את הימן בן יואל ׃ ויקח אנשים
מראשי בני אפרים ׃ אראך ב וסימ׳ לך לך מארצך וממולדתך ׃ אני אראך מה המה אלה ׃ וחד לך ואראך

קיימין בקושטא לא
לעלמא קיימין ׃ אך
דברי וחקי אשר צויתי
צויתי את עבדי הנבי
הנביאים הלא השיגו
אבתיכם וישבו ויאמ
ויאמרו כאשר זמם
יהוה צבאות לעשות
לנו כדרכינו וכמעל
וכמעללינו כן עשה
אתנו ׃ ברם פיתגמי יי
וקיימי דפקדית ית
עבדי נביא הלא
ארביקו אבהתכון ותו
ותבו ואמרו כמא דחו
דחשיב יי צבאות
למעבד לנא כאורחתנא
וכעובדנא כן עבד
עימנא ׃

ביום עשרים
וארבעה לעשתי עשר
חדש הוא חדש שבט
בשנת שתים לדריוש
היה דבר יהוה אל
זכריה בן ברכיה בן עו
עדוא הנביא לאמר ׃
ביום עשרין וארבעה
לחד עשר ירחין הוא
ירחא שבט בשנת תר
תרתין לדריוש הוה
פיתגם נבואה מן קדם
יי עים זכריה בר ברכיה
בר עדו נביא למימר ׃
ראיתי הלילה והנה
איש רכב על סוס אדם

אדם והוא עמד בין
ההדסים אשר במצ
במצלה ואחריו סו
סוסים אדמים שר
שרקים ולבנים ׃ חזי
חזיתי בליליא והא
גברא רכיב על סוסי
סומוק והוא קאים
בין אילני הדסיא די
דבבבל ובתרוהי סוסו
סוסוון סומקין קחי
קחחין וחיורין ׃ ואו
ואמר מה אלה אדני
ויאמר אלי המלאך
הדבר בי אני אראך
מה המה אלה ׃ ויען
האיש העמד בין הה
ההדסים ויאמר אלה
אשר שלח יהוה
להתהלך בארץ ׃ ואו
ואמרית אילין רבוני
ואמר לי מלאכא דמ
דממלל עמי אנא
אחזינך מאן אינון אי
אילין ׃ ואתיב גברא
דקאים בין אילני הד
הדסיא ואמר אילין
די שלח יי להלכא
בארעא ׃ ויענו את מ
מלאך יהוה העמד
בין ההדסים ויאמרו
התהלכנו בארץ והנה
כל הארץ ישבת ושק
ושקטה ׃ ואתיבו ית
מלאכא דיי ואמרו

דיי דקאים בין אילני
הדסיא ואמרו הליכנא
בארעא והא כל ארעא
יתבא שליא ושקטא ׃
ויען מלאך יהוה ויא
ויאמר יהוה צבאות
עד מתי אתה לא תר
תרחם את ירושלם
ואת ערי יהודה אשר
זעמתה זה שבעים שנה ׃
ואתיב מלאכא דיי
ואמר יי צבאות עד
אימתי את לא תרחם
על ירושלם ועל קרוי
קירויא דבית יהודה
דאיתיתא עליהון יי
לוטי דנן שבעין שנין ׃
ויען יהוה את הדבר
בי דברים טובים דברים
נחמים ׃ ואתיב יי ית
מלאכא דממליל עמי
איתנבי פיתגמין טבין
פיתגמין ניחומין ׃ ויו
ויאמר אלי המלאך
הדבר בי קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לירושלם ולי
ולציון קנאה גדולה ׃
ואמר לי מלאכא דמ
דממליל עימי איתנבי
למימר כדנן אמר יי
צבאות מתפרע אנא
פורענות ירושלם
וציון קנאה רבא ׃ וק
וקצף גדול אני קוצף

והנה כל ה וסימ׳ איש ישראל באים ׃ וילכו אחרי כן עד הירדן ׃ והנה כל הנשים אשר נשארו ׃ ואבוא ואראה ׃ ויענו את מלאך יי
ישבת ז חס וסימ׳ ואם על המשכב ׃ בתוך עמי אנכי ישבת ׃ ישבת העמק צור המישור ישבת בירושלם במשנה ׃ חמסי ושארי על
בבל ׃ בהיות ירושלם ישבת ושלוה ׃ והנה כל הארץ ישבת ושקטת ׃ רדי מכבוד ׃ וב הישבת חס ׃ הישבת על מבואת הים ׃ הישבת בגנים

על הגוים ה̇ וסימ̇ ראה הפקדתיך היום הזה · שפוך חמתך על הגוים · דירמיה · היה דבר יי אל ירמיהו · וקצף גדול אני קוצף ·
התנשא מן הממלכות ·· פרזות ג̇ בליש וסימ̇ אעלה לארץ הפרזות · פרזות תשב ירושלם · הישבים בערי הפרזות עשים ··

על כל הגוים השאננים
אשר אני קצפתי מע
מעט והמה עזרו לר
לרעה׃ ורגז רב אנא
רגז על עממיא דיתז
דשכן שליוא די אנ
דאיתית על עמי זעיר
ואינון בסייען לאבא
לאבאשא׃
לכן כה אמר
יהוה שבתי לירושלם
ברחמים ביתי יבנה
בה נאם יהוה צבאות
וקו ינטה על ירושלם׃
בכין כדנן אמר יי אתו
איתוב לירושלם ברח
ברחמין בית מקדשי
יתבני בה אמר יי צב
צבאות וחוט דמשחתא
יתנגיד על בניין כותלי
כותלי ירושלם׃ עוד
קרא לאמר כה אמר
יהוה צבאות עוד תפ
תפוצינה ערי מטוב
ונחם יהוה עוד את
ציון ובחר עוד בירוש
בירושלם׃ עוד איתנ
איתנביהי למימר
כדנן אמר יי צבאות
עוד יתמלין קירוי
עמי טובא וינחם יי
עוד ית ציון ויתרעי
עוד בירושלם׃
ואשא
את עיני וארא והנה

ארבע קרנות׃ וזקפית
ית עיני וחזית והא אר
ארבע מלכוון׃ ואמר
אל המלאך הדבר בי
מה אלה ויאמר אלי
אלה הקרנות אשר
זרו את יהודה ואת יש
ישראל וירושלם׃ ואמ
ואמרית למלאכא
דממליל עימי מא אי
אילין ואמר לי אילין
מלכוותא דבדרא ית
אינש יהודה ית ישראל
ויתבי ירושלם׃
ויראני
יהוה ארבעה חרשים׃
ואחזיני יי ארבעה
אומנין׃ ואמר מה
אלה באים לעשות
ויאמר לאמר אלה
הקרנות אשר זרו את
יהודה כפי איש לא
נשא ראשו ויבאו אלה
להחריד אתם לידות
את קרנות הגוים הנשא
הנשאים קרן אל ארץ
יהודה לזרותה׃ ואמר
ואמרית מא אילין יי
אתן למעבד ואמר
למימר אילין מלכוי
מלכוותא דבדרא ית
אינש דבית יהודה
ולא שבקא אינש לה
להרמא בקומיה זקיפה
ואתאה אילין לאזעא

יתהון למיתבר ית
מלכוות עממיא די נ
נטלין זין על ארעא
דבית יהודה לאגליו
לאגליותה׃
ב ואשא את
עיני וארא והנה
איש ובידו חבל מדה׃
וזקפית ית עיני וחזית
והא גברא ובידיה
חוט דמשחתא׃ ואמ
ואמר אנה אתה הלך
ויאמר אלי למדד את
ירושלם לראות כמה
ארכה וכמה רחבה׃
ואמרית לאן את אזיל
ואמר לי למימשח
ית ירושלם למחזי כמ
כמה אורכא וכמה
פותיה׃ והנה המלאך
הדבר בי יצא ומלאך
אחר יצא לקראתו׃ ו
והא מלאכא דממליל
עימי נפק ומלאכא אי
אחרנא נפיק לקדמות
לקדמותיה׃ ויאמר
אליו רץ דבר אל הנער
הלז לאמר פרזות תש
תשב ירושלם מרב א
אדם ובהמה בתוכה׃
ואמר ליה רהוט מליל
עם עולימא דיכי למי
למימר פצחין תיתב
ירושלם מסגי אינשא
ובעירא בגוה׃ ואני אה

אלה ג̇ חס̇ ותס̇ וסימ̇ למה קשרתם עלי אתה ובן ישי · עבור בתוך העיר בתוך ירושלם · רץ דבר אל הנער הלז · וכל צורת הבית דבו במא
מל ובמעלות אשר יעלו אליו ·· הלז ז̇ וסימ̇ והצה אל הסלע הלז · הגלעד עון · אשר מעבר הלז לאביך · אשר יכה את הפלשתי הלז · ויאמר
אל גיחזי נערו הנה השנמית הלז · ויאמר מה הציון הלז · ויאמר אליו רץ דבר אל הנער הלז ·· למדד ב̇ מב̇ ליש אבלמדד ילמדוד ירושלם ·

כארבע ד׳ וסימ׳ ויתקבצון אליו ׃ ויאמר דוד לאבשין הזר ׃ מקבין מלך ישראל ׃ דמלכים ׃ כי כארבע רוחות השמים פרשתי ׃׃ פרשתי
ג׳ וסימ׳ פרשתי ידי כל היום ׃ כי כארבע רוחות השמים ׃ נפשי כארץ עיפה לך סלה ׃׃ המלטי לאטי הטי ׃ בלה ל׳ דבוק ׃׃

אהיה לה נאם יהוה
חומת אש סביב ולכבוד
אהיה בתוכה ׃ ומימרי
יהי לה אמר יי כשור
דאישא מקפא לה סחור
סחור וביקר אשרי
שכינתי בגוה ׃
הוי הוי ׃
ונסו מארץ צפון נאם
יהוה כי כארבע רוחות
השמים פרשתי אתכם
נאם יהוה ׃ אכלו למבז
לגבריא ואמרו להו
איתכנשו ואיתו מארע
צפונא אמר יי ארי
כארבע רוחי שמיא
בדרית יתכון אמר יי ׃
הוי ציון המלטי יושבת
בת בבל ׃ אכלו לכנשת
דציון ואמרו לה איע
אישתיזבי ואיתא די
דיתבא במדינת בבל ׃
כי כה
אמר יהוה צבאות אחר כבוד
שלחני אל הגוים השו
השללים אתכם כי כל
הנגע בכם נגע בבבת
עינו ׃ כדנן אמר יי בתר
יקרא דיי דאמיר לאי
לאיתאה עליכון שלחני
על עממיא דבזזו יתי
יתכון ארי דמנזיק לכם
כיד מושיט ידיה למי
למיקרב בגלגלי עינו
עינוהי ׃ כי הנני מניף

את ידי עליהם והיו
שלל לעבדיהם וידע׃
וידעתם כי יהוה צבא
צבאות שלחני אליכם ׃
ארי הא אנא מרים ית
מחת גבורתי עליהון
ויהון עדי לפלחיהון
ותידעון ארי יי צבאות
שלחני לותכון ׃
הפטרה
רני ושׂ
ושמחי בת ציון כי הנ
הנני בא ושכנתי בתוכך
נאם יהוה ׃ בועי וחדי
כנשתא דציון ארי
יקרא דיי מתגלי ויני
וינהור עלמא מזיו יי
יקריה דהוא אמר לי
לאשראה שכינתיה
בגויך ולית קדמוהי
למעבר שקר ולא תי
תאיב מן דאמר הוא
כזיהור נפרא דאזיל
ותקיף יוסף נהוריה
לבוליה עלמא יתיר
מן כולא וכן תושבחתי
דיקריה יתיר מן כולא
וכן גבורתיה ודיניה
הא אתון בית ישראל
כד שמעין אתון לאולי
לאולפן אוריתא לא
תדחלון מן בישתא די
דאתי לעלמא אשאר
בגויך צדיקיא וענותי
וענותניא דלא איתרח
אישתכח בפומיהון מו

מילין דשקר ובזכות׳
ובזכותהון יתפרקון ׃
עמא רבא דישרון ולית
דמניד ויתרחיצון בשו
בשמא דיי ׃ ונלוו גוים
רבים אל יהוה ביום הה
ההוא והיו לי לעם ושׁ
ושכנתי בתוכך וידעת
יהוה צבאות שלחני
אליך ׃ אתון בית ישרא
עמיה דיי שוו כען די
לבכון מן יומא הדין
ולעילא לדחלתי די
ויתיבון מאורחתכון ׃
בישיא ומעובדיכון ׃
מקלקליא ברם אמריה
לבני ישראל אם אתון
מיסתכלין למימרי
ותדחלון מן קדמי וז
ותשמעון אתון לאו
לאולפן אוריתי לא
תדחלון מן בישתא די
דאתי דלא יפסוק מיז
מדורכון מארעא בית
שכינתיה ולבל טבוון
דאמירין לאבהתכון י
איתי עליכון בזכות
אבהתכון צדיקיא ולא
תהוון סרבנין כאבהתי
כאבהתכון דלא צבו ח
לקבלא בנפשיהון לי
למשמע למולי נביא
אלא אקדימו וחבילו
עובדיהון ותבו לאורח
לאורחתהון מקלקלי׃

אל הגוים ה׳ וסימ׳ ויבא אל הגוים אשר ׃ וידעו כי אני יי אלהיהם ׃ ושמתי בהם אות ושלחתי ׃ שפוך חמתך אל הגוים ׃ דתהלים ׃ ושמעת
אל תחתנם ׃׃ ז׳ מלין בין אתין מודרפין וסימ׳ נגע בבבת עינו ׃ הצצנו יי ראה ענו ׃ מממלכה אל עם אחר ׃ וממכלכה אל עם אחר ׃ כי אלהים
המימם בכל יצרה ׃ בכוכבי השמים ׃ דעזרא ׃ וכו׳ בבבל ׃׃ ונלוו ד׳ וסימ׳ ונלוו עליך ׃ ציון יש אלוף ׃ ונלוו גוים רבים ׃ ונלוו עליהם ׃׃

אשרי איש · אנשי שם · אחיכם אחד · אביה שדה · אל אבן · אל חשן · אדמת קדש · אלהי משפט בלה׳
אשרי האיש · אנשי השם · אחיכם האחד · אביה השדה · אל האבן אל החשן · אדמת הקדש · אלהי המשפט ל׳ רגו׳ ·

ובזימנא האנא עתיד
למיתי כל בישרא אר
אירדון יתהון ארי הא
גזירתא נפקת מן קדמי
לכנשא כל עממיא א
אומיא ולישניא ומל
ולמלכוותא ולמשפך
עליהון חמתי וכל ש
תקוף רוגזי עד דיסגפו
כל רשיעי ארעא מן
קדמי ואם יתובון בית
ישראל מארחתהון כז
בישיא לא אישפוך
חמתי עליהון ואירחס
עליהון בדיל רחמת
אבהתהון צדיקיא
ואכניש גלוותהון ׃
מביני עממיא דאיתה
דאיתגלו לתמן ויהון
כל עממיא אומיא
ולישניא ומלכוותא
מנטלין להון על כתפי
כתפיהון ומייתין יתהון
קדמי לקרבנין ויהון
קדמי לעם חביב ואשרי
ואשרי שכינתי בגויך
ותידעון ארי יהוה
צבאות שלחני לאית
לאיתנבאה ליך ׃ ונחל
יהוה את יהודה חלקו
על אדמת הקדש ובח
ובחר עוד בירושלם ׃
ויחסין יי לדבית ידו
יהודה חולקהון על
ארעהון דקודשא

וכל שיבטא ושיבט
טא אחסנתיה מן ׃
דהוא קדמיא למעב
ויתגלי קודשא בריך
הוא בניהור יקריה
למיבנא ביתיה והיכלי
וצדיקיא עבדי רעותי
משתמשין קדמוהי
ויתרעי עוד בירושלם ׃
הס כל בשר מפני יהוה ׃
כי נעור ממעון קדשו ׃
החילו כל בריתא מן
קדם אלהא עילאה
דהוא ברא יתכון וק
וקדמוהי אתון עתידין
למיתן חשבון עובדיכו
איזדהרו בנפשתכון ׃
ותובו לדחלתיה ארי
קריב יומא דעתיד
למיתי מן קדם יי ויה
ויסער על דבבנא
ועל חשיבי ארעא וע
ועל דמתרגשין למפ
למפלח לטעותא ועל
ועל כל גבריא האילין
דקיימין בשלוותא
לא רעוא מן קדם יי לז
לאוטבא להון ולרשי
ולרשיעיא דאמרין
לית כל אילין לא קי
קיימין ולא דחלין מן
יומא דדינא ארי
עתיד קודשא בריך
הוא דיסגפון כל רשי
רשיעיא בנורא דגהינם

עד דיתגלי ממדור
קודשיה וצדיקיא
ועינותניא על קושטי
קושטיה יתקיימון ׃
לעלם בעדן גינתא ׃
ג ויראני את יהושע הכ
הכהן הגדול עמד לפני
מלאך יהוה והשטן ׃
עמד על ימינו לשטנו ׃
ואחזיני ית יהושע ׃
כהנא רבא קאים קדם
מלאכא דיי וחטא
קאים על ימיניה לא
לאסטנא ליה בן חוה
מסטין ואמר ריבון ׃
עלמא יי הלא דין יה
יהושע כהנא רבא
דאיתבחר מכל בני יי
כהניא וכהן עבד על
מימרך ואנסיב לבנוה
נשין דלא כשרין לכ
לכהונתא ואם בחטא
אישות ביה ואשיצנון
מן ארעא ׃ ויאמר
יהוה אל השטן יגער
יהוה בך השטן ויגער
יהוה בך הבחר בירוש
בירושלם הלא זה אוד
מוצל מאש ׃ ואמר יי
ליחטא יגזוף יי בך
יחטא יגזוף יי בך די
דאיתרעי לאשראה
שכינתיה בירושלם
הלא דין יהושע כהנא
רבא דקדיש שמור די

ב׳ י׳ד׳ מקומות במקרא תשרת הדגשא למרבא בתולה וסימ׳ ויבא לו יין וישת · למה תעשה כה לעבדיך · אשר לא יצוה אתם · הלא טוב לנו ·
שוב מצרימה · ויקרא לו נבח בשמו · אני יי׳ מעניתי לו בה · ויחנו אלה נכח אלה · אשר לא הגיד דמלכים · וחברו דה׳ · ויהי ריב ומדון אשא ויהי
לב לעם לעשות · דעזרא · הלא זה אוד מוצל מאש · ודי לא ידע · דעזרא ׳׳ ס׳׳ ונחל · ויחלו · חל · חליתי · ויחילו · החילו · בלה׳ ל׳ דבות׳׳ ׃

וגם אתה ג̇ וסימ̇ וגם אתה לא הגדת לי · וגם אתה ידעת את אשר עשה לי · וגם אתה הדין את ביתי וגם · · כל דעיך דצביא
חס̇ ב̇מ̇ב ולקחתי את נשיך לעיניך · שמענא יהושע הכהן הגדול · וכל כתי̇ מל̇ ב̇ב̇ גרשלו דכליה חס̇ ב̇מ̇א מל̇ לך התרפס · וכל אור חס̇ ·

דכי כד איתרמי במס
במסרתא דפרזלא
עם אחאב בר קוליה
ועים צדקיה בר מע
מעשיה דהוו מגיר
מגייפין עם נשי חבר
חבריהון כפיתגמי עד
שיקרא דהוה אזיל
חד מנהון ואמר לאו
לאיתתא כדנן אמיר
יי אלהים ליך שכובי
עים חבריה דין ויפוק
מינך בר דעתיד
למהוי נביא על יש
ישראל וכבין אטעי
אטעיתנון ואזלו לב
לברתיה דנבוכד נצר
ואמרו לה שכובי עי
עמנא ויפוק מינך
בר דעתיד למהוי מלכ
חשיבא ואת היא אז
אישתעיאת לאבוה
כן ושלח וקרא להון
חברין אמיר להון צב
צבינא לנסאת יתכון
כמא דנסיתי לחנניה
מישאל ועזריה איה
איתיבו ואמרו ליה
אינון הוו תלתא ואיט
ואישתעיאו דין לדין
בזכותהון ענה ואמר
להון אף אתון בחרו
לכון חד מה דבעיתון
אזלו ובחרו להון יה
יהושע כהנא רבא

ואיתרמיו לגו נורא
ואינון יקדין כקיס
כקיסין ואישתיזב
יהושע כהנא רבא מ
מביניהון וכבין מה
דבאור משיזב מיוק
מיוקידתא ׀ ויהושע
היה לבש בגדים צאים
ועמד לפני המלאך ׀
ויהושע הוה ליה בנין
דנסבין להון נשין ד
דלא כשרין לכהונתא
קאים קדם מלאכא
דיי ׀ ויען ויאמר אל
העמדים לפניו לאמר
הסירו הבגדים הצאים
מעליו ויאמר אליו ר
ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מ
מחלצות ׀ ואתיב ואמ
ואמר לדמשמשין ק
קדמוהי למימר אמרו
ליה ליהושע דיפוק
נשין דלא כשרין לכ
לכהונתא מביתיה
ואמרית ליה חזי דא
דאעדיתי מינך חובך
ואלבישית יתך זכוון
ואמר ישימו צניף
טהור על ראשו ויש
וישימו הצניף הטה
הטהור על ראשו וי
וילבשהו בגדים ומ
ומלאך יהוה עמד ׀
ואמרית שוו מצנפת

דכייא על רישיה וע
ושוויאו מצנפתא דכ
דכיא על רישיה
ואנסיב לבנוהי נשין
דכשרין לכהונתא וד
ומלאכא דיי קאים ׀
ויעד מלאך יהוה
ביהושע לאמר ׀ ואו
ואסהיד מלאכא דיי
ביהושע למימר ׀
כה אמר יהוה צבאות
אם בדרכי תלך ואם
את משמרתי תשמר
וגם אתה תדין את בי
ביתי וגם תשמר את
חצרי ונתתי לך מה
מהלכים בין העמדים
האלה ׀ כדנן אמר יי
צבאות אם באורחן
דתקנן קדמי תהך
ואם ית מטרת מימרי
תטר אף את תדין ית
דמשמשין בבית
מקדשי ואת תטר ית
עזרתי באחיות מתיא
אחיינך ואתין לך
רגלין קלילין דמ
דמהלכין בין יוקדי
ובין שרפיא האילין
אחאב וצדקיה ׀ שמע
נא יהושע הכהן הגד
הגדול אתה ורעיך
הישבים לפניך כי א
אנשי מופת המה כי
הנני מביא את עבדי

אב̇ מן חד א̇ וחד אמן · אשימם · אמר · אמרת · ארודה · בחר · גדלות · דודאים · דברים · הטובה · חלמיש · כשית · מלין ·
הא̇ יל̇ דבות וסימ̇ האמן · האשימם · האמור · האמירה · הארודה · הבחר · הגדלות · הדודאים · הדברים · והטובה · החלמיש · הכשית · המלין ·
מתה מלל · המתה מלל · משלש · המשלש · מנצח · המנצח · מקטרת · המקטרת · מצאפת · המצאפת · מתאבלים · המתאבלים · יצואים · היצואים ·

ויאמר ד̇ בת̇ בן יתי̇ ד̇ וסימ̇ ויאמר לי מה אתה · ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר · ויאמר לא טוב הדבר · ויאמר להם לא יפתח ··
שמאולה ג̇ בליש̇ א̇ חס̇ וב̇ מל̇ וסימ̇ אחד מימין הגלה ואחד · ואען ואמר אליו מה שני · בשמאולה עשר ובכודי · קדמ̇ חס̇ ··

צמיח ׀ שמעכלין ירוש
יהושע כהנא רבא
את ותלמידך דיתבין
דיתבין קדמך ארי
גברין דכשרין למעי
למעבד להון ניסא
איניון ארי הא אנא
מייתי ית עבדי משיח
ויתגלי בעיגלא למפ
למפרק עמא קדישא ׃
כי הנה האבן אשר נתתי
לפני יהושע על אבן
אחת שבעה עינים
הנני מפתח פתחה נ
נאם יהוה צבאות ומ
ומשתי את עון הארץ
ההיא ביום אחד ׃ ארי
הא אבנא דיהבית קד
יהושע על אבנא חדא
שבעא חיזיאן לה
הא אנא גלי חזיתהא
אמיר יי צבאות ואעדי
ית חובי ארעא ההיא
ביומא חד ׃ ביום ההוא
נאם יהוה צבאות
תקראו איש לרעהו
אל תחת גפן ואל
תחת תאנה ׃ בעדנא
ההיא אמר יי צבאות
תערעון גבר לחבריה
להחות פירי גופנאי
ולהחות פירי תיניהי ׃
ד וישב המלאך הדבר
בי ויעירני כאיש אש
אשר יעור משנתו ׃
ותב מלאכא דממלל
עימי ואעירני כגברא
דמתער משינתיה ׃
ויאמר אלי מה אתה
ראה ואמר ראיתי וה
והנה מנורת זהב כלה
וגלה על ראשה ושבו
ושבעה נרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצ
מוצקות לנרות אשר
על ראשה ׃ ואמר לי
מא את חזי ואמרית
חזיתי והא ירושלם
בניה באתרא ובית מ
מקדשא דיי בניין
בגוה ומזהרא כזיהור
יקריה מסוף עלמא
ועד סוף סופיה והיכ
והיכלא מתקן בגו מ
מקדשא ומדבחא
מתקן בגו היכלא וכ
וכהניא בני אהרן מ
מקרבין קורבנין קד
יי ומקטרין קטורת
בוסמין על מדבחא
לאותקבלא ברעוא
בתניתא מסתכל אנא
דחזית והא סיעת
ספרייא דאתיין ומלכ
משיחא בר דוד דאתי
ברישיהון ושבעא
פרנסין טבין ותמניא
רברבין דאתן עמיה
במציעתא ואילהן
שבעא פרנסין טבין ׃
אדם שת ומתושלח
מימינהא ואברהם
ויצחק ויעקב ומ
ומשה משמאלהא
ותמניא נסיכין ישי
שאול ושמואל
עמוס וצפניה חזקיה
ואליה ויהושע ומל
ומלכא משיחא כד
כתליתהא מסתכל
אנא וחזית והא מנ
מנרתא דדהבא כד
כולא וגולתא על
רישה ושבעה בוצי
בוצינהא דעלה
אילין אינון שבעא
ביתין צדיקיא דכוכי
דכוכבתהון קאים
עלמא דאיתפרי כע
בשבעא יומין ושבע
בוצינין דעלה שבעה
ושבעא דמריקין בי
מנחרון משחא לבוצ
לבוציני סיקרא דע
דעל רישה ׃ ושנים
זתים עליה אחד
מימין הגלה ואחד
על שמאלה ׃ ותרין
פרנסין טבין דאתן
עמיה משה ואהרן
קיימין משה קאים
לרוח דרומא בבית
מקדשא ומליף ית
עמא פתגמי אורי
אוריתא ואהרן את ׃

ה̇ פס̇ אית̇ בהו̇ מן ג̇ ג̇ · ידבי̇ ובתו̇ בפס̇ ו̇ · מיצדע ב̇ לא גפ̇ ד̇ וסימ̇ ושם שם ושם · ויהיו בני שאול · ושבעה שבעה ושבעה · ויאמר אלי מה ·
ובל כל ובל אדין סדבאי · ואין אין ואין יש אחד ואין שני · ואלה אלה ואלה ייצאו מן העיר · ואם אם ואם דעבעיניכם דיהושע · וגם
וגם וגם ובן גם בוסתאי · ופתח פתח ופתח הבלע למבח ·· וג̇ דריש פס̇ וזלות · אלהי ואלהי אלהי אברהם · עלי ועלי עלי עשור · כי וכי כי ייצאו ׃

תשואות ד׳ וסימ׳ תשואות חן חן לה׳ תשואות נוגש לא ישמע׳ תשואות מלאה עיר הומיה׳ ׳׳ וידיו ד׳ וסימ׳
וידיו לא שטף במים׳ וידיו תבצענה׳ וידיו תשבצנה אוגני׳ וידיך תרעינה ׳׳ צנתרות׳ במקטרות׳ ובמשמרות׳ מגררות׳ כלה ל׳ דבו׳

אחורוהי קאים לרובה
ציפונא ומכפר על חו
חובי כנישתא׃ ויען
ואען ואמר אל המל
המלאך הדבר בי לא׳
לאמר מה אלה אדני׃
ואתיבית ואמרית לו
למלאכא דממליל
עמי למימר מה אילי
ריבוני׃ ויען המלאך
הדבר בי הלוא ידעת
מה המה אלה ואמר
לא אדני׃ ואתיב מל׳
מלאכא דממליל עי
עימי ואמר לי הלא
ידעת מאן אינון אילין
ואמרית לא רבוני׃ וי
ויען ויאמר אלי לא׳
לאמר זה דבר יהוה
אל זרבבל לאמר
לא בחיל ולא בכח כי
אם ברוחי אמר יהוה
צבאות׃ ואתיב ואמר
לי למימר דין פיתגם
דיי דעתיד דיצלח
על ידי זרובבל בר
שאלתיאל למימר
לא בחילא ולא בג׳
בגבורא אילהין במים
במימרי אמר יי צבא
צבאות׃ מי אתה הר
הגדול לפני זרבבל
למישור והוציא את
האבן הראשה תשואות
חן חן לה׃ למה את

חשיבא מלכותא טיפ
טיפשאה רומי חייבו
חייבתא דהיא תברא
בעיגלא ובגללה יפול
מן שמיא לארעא
ועוד לא יהי לה תקו
תקומא מן קדם זרו
זרובבל בר שאלתיאל
ותיהוי במישרא
קדם ריגלי עבדי מי
משיחא דמאיך שמ
שמיא מלקדמין וי
וישלוט בכל מלכוות
וישתיצון רומאי די
על דאחריבו ביתיה
וקטילו עמיה ובכן
יתפרע מנהון פורען
פורענותא ביומא
דדינא רבא ויחסנון
עמא קדישא מלכו
מלכותא לעלמא
דאתי עד עלם ולע
ולעלמי עלמיא׃
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה פיתגם נבואה
מן קדם יי עימי למי
למימר׃ ידי זרבבל
יסדו את הבית הזה
וידיו תבצענה וידע
וידעת כי יהוה צב
צבאות שלחני אל
אליכם׃ ידי זרבבל
שריאה למבני ביתא
הדין וידוהי ישכללו

ישכללינה ותדעון ארי
ארי יי צבאות שלח
שלחני לאיתנבאה
לכון׃ כי מי בז ליום
קטנות ושמחו וראו
את האבן הבדיל ביד
זרבבל שבעה אלה
עיני יהוה המה מש
משוטטים בכל הארץ׃
ארי מאן הוא דיב
דבסר יומא הדין על
בנינא דהוא זעיר
הלא יתוב ויחדי כד
יחזי ית אבן משקול
משקולאתא בידא
דזרובבל שבעה
נהורין באילין קדם
יי גלן עובדי בני אי
אינשא בכל ארעא׃
ואען שנית ואמר
אליו מה שני הזיתים
האלה על ימין המנ
המנורה ועל שמאו
שמאלה׃ ואתיבית
ואמרית ליה מה
תרין זיתיא האילין
על ימין מנרתא ועל
ועל מנרתא כמאלה׃
ואען שנית ואמר
אליו מה שתי שבלי
הזיתים אשר ביד שנ
שני צנתרות הזהב
המריקים מעליהם
הזהב׃ ואתיב תניינות
ואמרית מה תרתין

יח׳ לא מתוך ה׳ בסו׳ תבות וסימ׳ ותוזמירה בחמר ובזפת׳ ויוסדה ועד עתה׳ עונה בה׳ חלבה אשר לא הוריש׳ עתה ומשם עבד׳ ודמא׳
יבדה ואנו שלשתם׳ בבואה זאת קדמי׳ אמנותה חזות קשה והגיד לי׳ ורחבה הרת עולם׳ באמה הנה כל המשל עלידי׳ כלה לכן כה אמר יי׳
למינה והיה יעמדו׳ חלאתה לכן כה אמר׳ המונה וגם שם עיר׳ הראשה מי אתה הר הגדול לפני׳ משכמה כתפו משכמה תעול ׳׳

כמוה ד וסימ' איש אשר יעשה כמוה · אין כמוה תנצה לי · כל הגנב מזה כמוה · ב בד״ ... נשאת ג' וסימ' והנה כבר עפרת
נשאת · האבול אבלצר מן המולך · כי נשאות לפילה · דה״ ... ואשא עיני ואראה ג' וסימ' והנה מגלה · והנה מרכבות · והנה איל ·

שובלי זיתיא דביד
הרין איסקריטראן ׃
דדהב מריקין מנפהון
מנהרין מישחא לבוצ
לבוציני דדהבא ׃ ויאמ'
ויאמר אלי לאמר
הלא ידעת מה אלה
ואמר לא אדני ׃ ואמר
לי למימר הלא ידעת
מא אלין ואמרית
לא רבוני ׃ ויאמר א
אלה שני בני היצהר
העמדים על אדון כל
הארץ ׃ ואמר אלין
תרין בני רברביא דקין
דקיימין קדם ריבון
כל ארעא ׃

ה ואשוב ואשא
וארא והנה מגלה עפה ׃
ותבית וזקפית עיני וח
וחזית והא מגלה
פרחה ׃ ויאמר אלי מ
מה אתה ראה ואמר
אני ראה מגלה עפה
ארכה עשרים באמה
ורחבה עשרים באו
באמה ׃ ואמר לי מה
את חזי ואמרית אנא
חזי מגלה פרחה ארכ
עשרין אמין ופותיה
עשר אמין ׃ ויאמר
אלי זאת האלה היצ
היוצאת על פני כל
הארץ כי כל הגנב מזה
כמוה נקה וכל הנשבע
מזה כמוה נקה ׃ ואמ'
לי דא מומתא דעתיד
למיפק על אפי כל
ארעא ארי כל דגניב
ומכריב מדא לקי וה
וכל דמקיים בשמי ל
לשקר מדא לקי ׃ וה
והוצאתיה נאם יהוה
צבאות ובאה אל בית
הגנב ואל הנשבע בש
בשמי לשקר ולנה
בתוך ביתו וכלתו את
עציו ואת אבניו ׃ אפ
אפקתיה אמר יי צב
צבאות ותיעול לבית
גנבא ולבית דמקיים
בשמי לשקר ותבית
בגו ביתיה ותשיציניה
וית אעוהי וית אבנוהי ׃
ויצא המלאך הדבר
בי ויאמר אלי שא נ
נא עיניך וראה מה
היוצאת הזאת ׃ ונפק
מלאכא דממליל עמי
ואמר לי זקוף כען ע
עינך וחזי מאן דגלין
אילין ׃ ואמר מה
היא ויאמר זאת האי
האיפה היוצאת ויאמר
זאת עינם בכל הארץ ׃
ואמרית מאן אינון וא
ואמר אילין עמיא דה
דהוו נסבין ויהבין במ
במכילתא דשיקרא
ואמר הא אינון גלן
קדם כל יתבי ארעא ׃
והנה כבר עפרת נש
נשאת וזאת אשה
אחת יושבת בתוך הא
האיפה ׃ והא עממין
קלילין מגלן יתהון
בקלילו ואתיתי עממי
אוחרנין ויתבן באת
באתרהון על דהוו נ
נסבין ויהבין במכיל
במכילתא דשיקרא ׃
ויאמר זאת הרשעה
וישלך אתה אל תוך
האיפה וישלך את
אבן העפרת אל פיה ׃
ואמר על דא איתחיבו
וגלו על דהוו נסבין ו
ויהבין במכילתא דש
דשיקרא ואתו עממין
אוחרנין ויתיבו באת
באתריהון ׃
ואשא עיני
וארא והנה שתים
נשים יוצאות ורוח
בכנפיהם ולהנה כנ
כנפים כחסידה ותש
ותשאנה את האיפה
בין השמים ובין הא
הארץ ׃ וזקפית עיני
וחזית והא תרתין מ
מדינן גליין לבבל מ
מלכוות ארעא ועמ
ועממין קלילין מגלן
יתהון בקלילו כמא
דמישתרי נשרא

עשרים באמה ד' וסימ' ארך היריעה האחת · ותאו שלשה מפה · מגלה עפה ארבה · ארך היריעה ״ ... עפה ד' חס' בליש וסימ' אך
את הזהב ואת הנחשת · בחור מפוזו · בכוי ברזל ועפרת · בעט ברזל ועפרת ״ ... יוצאת בו״ל כה בן בב״ב וסימ' והנה שתים נשים יוצאות ורוח
מהתיצב על ארץ ״ ... ותשנה ב' חס' וסימ' את האיפה בין השמים · ותשנה קולן ותבכינה · וא' ותשנה עולני · דירמיה ״ ... ובלתי לי

לה ג׳ דלא מפק ה׳ וסימ׳ ויקרא לה נבח בשמו ׃ לבנות לה בית בארץ שנער ׃ ויאמר לה בעז לעת האכל ׃ אנכי ... היוצאים ד׳
ד׳ מלא בליש וסימ׳ והצד בזהרה בה עליתה ׃ הסים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה ׃ בי מימין מן המזרח ׃ אל ארץ צפון הניחו את רוחי

ואגליאו ית עמיא רז
דהוו נססין ויהבין ז
במכילתא דשיקרא
לבני מלכוות עממי
ארעא דתחות כל שו
שמיא ׃ ויאמר אל
המלאך הדבר בי אנה
המה מוליכות את
האיפה ׃ ואמרית לה
למלאכא דממליל
עימי לאן אינון מגז
מגלן ית עמיא דהוו
נססין ויהבין במכילת
במכילתא דשיקרא ׃
ויאמר אלי לבנות לה
בית בארץ שנער והו
והוכן והניחה שם על
מכונתה ׃ ואמר לי לו
לא אתקנא להון אתר
במדינת בבל ויתעכבון
ויתאחרון תמן עד
דימטי זמניהון ׃
ו ואשוב
ואשא עיני ואראה
והנה ארבע מרכבות
יוצאות מבין שני הה
ההרים וההרים הרי
נחשת ׃ ותנבת ודקפית
עיני ׃ והא ארבע רתיו
רתיכיא נפקין מבין
תרין טוריא וטוריא
טורי נחשא ׃ במרכבה
הראשנה סוסים אדו
אדמים ובמרכבה הש
השנית סוסים ארמים

שחורים ׃ ברתיכא
קדמיתא סוסון סו
סומקין וברתיכא תנ
תנייתא סוסון אוכמ
אוכמין ׃ ובמרכבה
השלישית סוסים לב
לבנים ובמרכבה הר
הרביעית סוסים בר
ברדים אמצים ׃ ובמ
וברתיכא תליתאה
סוסון חיורין וברתי
וברתיכא רביעתא סו
סוסון פציחין קיט
קיטמגין ׃ ואען ואמר
אל המלאך הדבר בי
מה אלה אדני ׃ ואתי
ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל
עימי אילין ריבוני ׃
ויען המלאך ויאמר
אלי אלה רוח ארבע
רוחות השמים יוצ
יוצאות מהתיצב ע
על אדון כל הארץ ׃
ואתיב מלאכא ואמר
לי אילין ארבע מלו
מלכוון דאינון כארבע
בארבע שמיא גליין
מלאית עתרא קדם
ריבוני ריבון כל ארעא ׃
אשר בה הסוסים הש
השחרים יצאים אל
ארץ צפון והלבנים
יצאו אל אחריהם
והברדים יצאו אל

ארץ התימן ׃ דבה
סוסון אוכמין נפקין
לארע ציפונא וחיורין
נפקו בתריהון ופצי
ופציחיהון נפקו לא
לארע דרומא ׃ והאמ
והאמצים יצאו ויב
ויבקשו ללכת להת
להתהלך בארץ ויאמ
ויאמר לכו והתהלכו
בארץ ותתהלכנה
בארץ ׃ וקיטמגין כד
נפקו ובעו למיזל
להלכא בארעא ואמר
איזילו הליכו בארע
והליכו בארעא ׃ ויז
ויזעק אתי וידבר אלי
לאמר ראה היוצאים
אל ארץ צפון הניחו
את רוחי בארץ צפון ׃
ואכריזו עלי ומליל
עמי למימר חזי דנ
דנפקין לארעא צי
ציפונא אימר לרוחון
עבידו ית רעותי בא
בא בארעא ציפ
ציפונא ׃
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר ׃ והוה
פתגם נבואה מן קד
יי עימי למימר ׃ לקח
מאת הגולה מחלדי
ומאת טוביה ומאת
ידעיה ובאת אתה
ביום ההוא ובאת בית

לקוח ה׳ וסימ׳ לקוח את ספר התורה הזה ׃ לקח את הספרים האלה ׃ מבחר הצאן לקח ׃ לקח מאת הגולה מחלדי ׃ וסימ׳ ספרא וספריא
עבא וגלותא ... ובאת ז׳ בטע מלרע ׃ וסימ׳ והקימותי את בריתי אתם ׃ ושמעו לקולך ובאת ׃ לקוח מאת הגולה ׃ קדמ׳ דפס׳ ׃ ובאת אל
הבהן ׃ ובאת אל הכהנים ׃ ושלשת תרד מאד ׃ ובאת אתה וקראת במגלה ... ובאת ג׳ בטע מלע ברביע ׃ הישר והטוב ׃ לקח את ׃ בית יאשיה ...

והעטרת ג̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ויבנו בני גד ובנו ראובן · את ערער ואת עטרת שופן · והעטרת תהיה לחלם ולטוביה ··· התשעי ג̇
חס̇ וסימ̇ בשנה החמישית ליהויקים · דקראו צום · בארבעה לחדש התשעי בכסלו · לישוע התשעי ··· ולטוביה ל̇ דגות ···

יאשיה בן צפניה אשר
באו מבבל ׃ סב מן בני
גלותא כד יתחזרי ומן
טוביה ומן ידעיה
ותיתי את ביומא ההוא
ההוא ותיעול לבית
יאשיה בר צפניה
דאתו מבבל ׃ ולקחת
כסף וזהב ועשית ע
עטרות ושמת בראש
יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ׃ ותיסב
כסף ודהב ותעביד כ
כלילא רב ותשוי בריש
יהושע בר יהוצדק
כהנא רבא ׃ ואמרת
אליו כה אמר יהוה צ
צבאות לאמר הנה
איש צמח שמו ומת
ומתחתיו יצמח ובנה
את היכל יהוה ׃ ותימר
ליה כדנן אמר יי צב
צבאות למימר הא
גברא משיחא שמיה
עתיד דיתגלי ויתרבי
ויבני ית היכלא דיי ׃
והוא יבנה את היכל
יהוה והוא ישא הוד
וישב ומשל על כסאו
והיה כהן על כסאו
ועצת שלום תהיה בין
בין שניהם ׃ והוא יב
יבני ית היכלא דיי וה
והוא יטול זיו ויתיב
וישלוט על כורסוהי

ויהי כהין רב על
כורסוהי ומילכא
דשלמא תהי בין תו
תרויהון ׃ והעטרת
תהיה לחלם ולטוביה
ולידעיה ולחן בן
צפניה לזכרון בהי
בהיכל יהוה ׃ ותוש
ותושבחתא תהי לחלם
ולטוביה ולידעיה
ולחן בר צפניה לדו
לדוכרנא בהיכלא
דיי ׃ ורחוקים יבאו
ובנו בהיכל יהוה וי
וידעתם כי יהוה צב
צבאות שלחני אלי
אליכם והיה אם
שמוע תשמעון בק
בקול יהוה אלהיכם ׃
ובני אתר עדחיקא ייתון
ויבנון בהיכלא דיי ׃
ותידעון ארי יי צב
צבאות שלחני לאת
לאיתנבאה לכון וי
ויהי אם קבלא תק
תקבלון למימרא דיי
דיי אלהכון ׃

ז

ויהי בשנת
ארבע לדריוש המלך
היה דבר יהוה אל
זכריה בארבעה לחד
לחדש התשעי בכ
בכסלו ׃ והוה בשנת
ארבע לדריוש מלכא
הוה פתגם נבואה מן

מן קדם יי עם זכריה
בארבעה לירחא ת
תשיעאה בכסליו ׃
וישלח בית אל שרא
שראצר ורגם מלך
ואנשיו לחלות את
פני יהוה ׃ ושלח
לבית אל שראצר
ורגם מלך וגברוהי
לצלאה קדם יי ׃ לי
לאמר אל הכהנים
אשר בבית יהוה צב
צבאות ואל הנביאים
לאמר האבכה בחדש
החמשי הנזר כאשר
עשיתי זה כמה
שנים ׃ למימר לכהניא
דמשמשין בבית מ
מקדשא דיי צבאות
ולספריא למימר
האבכי בירחא חמיש
חמישאה האימנע נ
נפשי מתפנקין כמא
דעבדית דנן כמא ע
שנין ׃
ויהי דבר יהוה צבאות
אלי לאמר ׃ והוה
פתגם נבואה מן קדם
יי צבאות עמי למימ
אמר אל כל עם הארץ
ואל הכהנים לאמר
כי צמתם וספוד
בחמישי ובשביעי ו
וזה שבעים שנה הצמ
הצמתני אני ׃ אימר

לזכרון ח̇ ז̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ והיה היום הזה לכם לזכרון · ושמת את שתי האבנים ונשא אהרן ובגדי · את שתי האבנים · ונשא אהרן
שמות · ולקחת את כסף הכפרים · וביום שמחתכם ובמועדיכם · והיו האבנים האלה לזכרון · והעטרת תהיה לחלם · והיה לזכרון · והיה לך לאות ·
הנזרתי ג̇ חס̇ וסימ̇ באו אנשים · הנזר כאשר עשיתי · למלכים החמישי ··· במה ג̇ וסימ̇ ויאמר אליו המלך · וחסרו · לאמר אל הכהנים ·

ויתום ה̇ וסימ̇ כל אלמנה ויתום לא תענון · ואלמנה ויתום גר ועני · וקרבתי אליכם למשפט · שפטו דל ויתום · כי אמרלט אביון ״ פ
וימאנו ג̇ וסימ̇ וימאנו העם לשמע בקול שמואל · וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת · וחברו וימאנו להקשיב ״ פ ״ תעשקו ל̇ דבו̇

לכל עמא דארעא
ולכהניא למימר א
ארי צמיתון אתון דה
וספדין בחמשאה
ובשביעאה דנן שבעין
שנין הצום צמתני א
אתון מתענין קדמי:
וכי תאכלו וכי תשתו
הלא אתם האכלים
ואתם השתים: ואדי
ודאתון אכלין ודאו
ודאתון שתן הלא
לאוטבא לכון אתון
אכלין ולאוטבא
לכון אתון שתן: הלא
את הדברים אשר
קרא יהוה ביד הנביא
הנביאים הראשנים
בהיות ירושלם ישבת
ושלוה ועריה סביבתה
סביבתיה והנגב והש
והשפלה ישב: הלא
ית פתגמיא די שלח
יי ביד נביא קדמאה
כד הואה ירושלם
יתבא ושליא וקרי
וקרוהא סחרנהא
ודרומהא ושפלתא
יתיב:
ויהי דבר יהוה אל
זכריה לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם
יי עם זכריה למימר:
כה אמר יהוה צבאות
לאמר משפט אמת

שפטו: וחסד ורחמים
עשו איש את אחיו:
כדנן אמר יי צבאות
למימר דין דקשוט
דינא וחסדא ורחמי
עבידו גבר עם אחוה:
ואלמנה ויתום וגר
ועני אל תעשקו ורו
ורעת איש באחיו א
אל תחשבו בלבבכם:
וארמלא ויתם גיור
ומסכין לא תינסון ו
ובישת גבר אחוהי
לא תחשבון בליבכון:
וימאנו להקשיב ו
ויתנו כתף סררת
ואזניהם הכבידו מש
משמוע: וסריבו לי
לקבלא ויהבו כתפיה
כתפיהון מרוד ואונ
ואודניהון יקרו מלה
מלמשמע: ולבם
שמו שמיר משמוע
את התורה ואת
הדברים אשר שלח
יהוה צבאות ברוחו
ביד הנביאים הראש
הראשנים ויהי קצף
גדול מאת יהוה צב
צבאות: ולבהון תקיף
כשמירא מלקבלא
ית אוריתא וית פית
פתגמיא דשלח יי
צבאות במימריה
ביד נביא קדמאי ודו

והוה רגז רב מן קדם
יי צבאות: ויהי כאשר
קרא ולא שמעו כן
יקראו ולא אשמע א
אמר יי צבאות: והוה
כמא דאתנביאו להון
נביא ולא קבילו כן
יצלון קדמי ולא א
איקביל צלותהון א
אמר יי צבאות: ואסע
ואסערם על כל הגוים
אשר לא ידעום והא
והארץ נשמה אחרי
אחריהם מעבר
ומשב וישימו ארץ
חמדה לשמה: ואיב
ואיבדרינון בין עממי
דלא ידעונון וארעא
תצדי בתריהון מדע
מדעדי ומתאיב על
דשריאו ארע חמדתא
לצדו:
ח ויהי דבר יהוה צבאות
אלי לאמר: והוה
פתגם נבואה מן קדם
יי צבאות עמי למימר:
כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לציון קנאה
גדולה וחמה גדולה
קנאתי לה: כדנן אמר
יי צבאות מתפרע אנא
פורענות ציון קנאה
רבה ורגז רב מן קדמי
על עממיא דאקניוה:
כה אמר יי צבאות

סררת ג̇ ב̇ חס וא מל וסימ̇ וימאנו להקשיב · הומיה היא וסררת · ויתנו כתף סוררת · בתר מל ״ פ ״ ואת הדברים ג̇ וסימ̇ אחרי
שרת · ולבם שמו שמיר משמוע · ויחר לו מאד דעזרא ״ פ ״ ה̇ מל̇ בב̇ טעמ̇ וסימ̇ ועתה אל תעצבו · אנא חטא העם הזה · ואסערם
על כל הגוים · ואילו האחד שיפל בלפשאיצר קדמ̇ ״ פ ״ סימ̇ דקנאתי לציון · ויהי דבר יי צבאות לאמר · ושאר ויהי דבר יי צבאות אלי
לאמר ״

היצר ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ וכי תבאו מלחמה בארצכם · שכר האדם לא נהיה ושכר · כי אין היצר שוה בנזק · קדמ׳ פתח
כימים ד׳ דגש׳ וסימ׳ ותשבו בקדש ימים רבים · ואנכי עמדתי בהר · ועתה לא כימים הראשנים · כימים אשר נזון בהם

שבתי אל ציון ושכנתי
בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר
האמת והר יהוה צבאות הר הקדש׃
כדנן אמר יי צבאות
איתוב לציון ואשרי
שכינתי בגו ירושלם
ותתקרי ירושלם
קרתא דקושטא וטור
בית מקדשא דיי צבאות טורא דקודשא׃
כה אמר יהוה צבאות
עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו
בידו מרב ימים׃ כדנן
אמר יי צבאות עוד
יתבון סבין וסבן ברחובי ירושלם וגבר
עובדוהי תקניא יגנון
עלוהי מסגי יומין׃
ורחבות העיר ימלאו
ילדים וילדות משחקים ברחבתיה׃
ורחובי קרתא ירושלם
יתמלין עולימין ועולימן משבחין כד
בפתהא׃
כה אמר יהוה
צבאות הנני מושיע
את עמי מארץ מזרח
ומארץ מבוא השמש׃
כדנן אמר יי צבאות

תיקר בחולתי בעיני׃
שארא דעמא הדין
ביומיא האינון אף
קדמי יתקרון אמר יי
צבאות׃
כה אמר יהוה
צבאות הנני מושיע
את עמי מארץ מזרח
ומארץ מבוא השמש׃
כדנן אמר יי צבאות
הא אנא פריק ית עמי
מארעא מדינחא ומארעא מעלני שיזשמשא׃
והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם
ואהיה להם לאלהים באמת ובצדקה׃
ואעיל יתהון וישרון בגו ירושלם ויהון קדמי
לעם ואנא אהוי להון
לאלהא בקשוט ובזכו׃
כה
אמר יהוה צבאות
תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה
את הדברים האלה מפי
הנביאים אשר ביום
יסד בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות׃ כדנן
אמר יי צבאות יתקפן
ידיכון דשמעין ביומא
האילין ית פתגמיא
האילין מפום נבייא

דביומא דישתכלל
לאישתכללא בית
מקדשא דיי צבאות
היכלא לאתבנאה׃
כי לפני הימים ההם
שכר האדם לא נהיה
ושכר הבהמה איננה
וליוצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח
את האדם איש ברעהו׃
ארי קדם קמיתי יומיא
האינון אגרא דאינשא
לא הוה ואגרא דבעיר
ליתוהי ולנפקיא ולעליא לית שלמא
מן מעיקא ואיגרי
ית כל אינשי גבר בחבריה׃
ועתה לא כימים הראשנים אני
לשארית העם הזה
נאם יהוה צבאות׃
וכען לא כיומיא קדמאי אנא לשארא
דעמא הדין אמר יי
צבאות׃ כי זרע השלום
הגפן תתן פריה והארץ
תתן יבולה והשמים
יתנו טלם והנחלתי
את שארית העם הזה
את כל אלה׃ כי בעדנא
ההיא זרעא יהי שלם
גופנא תיתן ית עללתא
ושמיא ישמשינון כד
בטלהון ואחסין לשארא דעמא הדין

בימים האלה ה׳ בליש׳ וסימ׳ תחזקנה ידיכם השמעים · בן שבעי זכמתי · ובמלאות הימים האלה · על כן קראו לימים האלה ·
והימים האלה נזכרים ונעשים ·· ה׳ גזהיה ה׳ וסימ׳ אם מאת ארני המלך · לא תעלו ולא תלחמו · וחברו · יום חשך ואפלה
ביום ההוא ישא עליכם משל · שכר האדם לא נהיה · ואשלח עליהם מלאכים · והאוה נהיה תערב ·· והשמים ל׳ דכות

אלה הדברים ה̇ וסימ׳ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים ׃ ויקהל משה את כל עדת ׃ אלה הדברים אשר דבר משה ׃ אלה
הדברים עשיתם ולא עזבתים ׃ אלה הדברים אשר תעשו ׃ וחד ואלה הדברים אשר דבר יי אל׳ ׃ ושבעה ל̇ וחס׳

ברכתא האילין ׃ והיה
והיה כאשר הייתם
קללה בגוים בית י
יהודה ובית ישראל
כן אושיע אתכם והי
והייתם ברכה אל
תיראו תחזקנה ידי
ידיכם ׃ והוי כמא
דהויתון לוטא בעמ
בעממיא בית יהודה
ובית ישראל כן אפרוק
יתכון ותהון מברכין
לא תידחלון יתקפן ׃
ידיכון ׃
כי כה אמר יהוה
צבאות כאשר זממתי
להרע לכם בהקציף
אבתיכם אתי אמר
יהוה צבאות ולא נ
נחמתי ׃ ארי כדנן א
אמר יי צבאות דחשי
כמא דחשיבית לאב
לאבאשא לכון כד
ארגיזו אבהתכון קדמ
אמר יי צבאות ולא
תבית ממימרי ׃ כן שבתי
זממתי בימים ההם
להטיב את ירושלם
ואת בית יהודה אל
תיראו ׃ כן תבית וחשי
וחשיבית ביומיא האי
האילין לאוטבא ליתבי
ירושלם ולדבית
יהודה לא תידחלון ׃
אלה הדברים אשר

תעשו דברו אמת
איש את רעהו אמת
ומשפט שלום שפ
שפטו בשעריכם ׃ אי
אילין פתגמיא די
תעבדון מלילו קושט
קושטא גבר בחבריה
קושטא ודינא דשל
דשלמא דינו בקרויכון ׃
ואיש את רעת רעהו
אל תחשבו בלבבכם
ושבעת שקר אל ת
תאהבו כי את כל אלה
אשר שנאתי נאם
יהוה ׃ וגבר ית בישת
חבריה לא תחשבון
בלבכון ושבועתא דש
דשיקרא לא תרחמון
ארי ית כל אילין די
דרחיקית אמר יי ׃
ויהי
דבר יהוה צבאות אלי
לאמר ׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי צב
צבאות עימי למימר ׃
כה אמר יהוה צבאות
צום הרביעי וצום הח
החמישי וצום השב
השביעי וצום העשי
העשירי יהיה לבית
יהודה לששון לש
לשמחה ולמעדים
טובים והאמת והש
והשלום אהבו ׃ כדנן
אמר יי צבאות צומא

רביעאה וצומא חמי
חמישאה וצומא שב
שביעאה וצומא עש
עשיראה יהי לבית
יהודה לביע ולחדוא
ולמועדין טבין וקושט
וקושטא ושלמא
רחימו ׃
כה אמר יהוה צבאות
עד אשר יבאו עמים
רבים וישבי ערים
רבות ׃ כדנן אמר יי
עוד דייתון עממין ו
ויתבי קרוין סגיאין ׃
והלכו ישבי אחת
אל אחת לאמר נלכה
הלוך לחלות את פני
יהוה ולבקש את
יהוה צבאות אלכה
גם אני ׃ ויהכון יתבי
חדא עם חדא למימר
נזיל מיזל לצלאה
קדם יי ולמיתבע א
אולפן מן קדם יי צב
צבאות דין לדין יימר
איזיל אף אנא ׃ ואלכה
ובאו עמים רבים וגו
וגוים עצומים לבקש
את יהוה צבאות בירו
בירושלם לחלות
את פני יהוה ׃ וייתון
עממין סגיאין ומלכ
ומלכין רברבין למה
למתבע אולפן מן ק
קדם יי צבאות בירו

והאמת ג̇ וסימ׳ והאמת והשלום אהבו ׃ ויעש כזאת יחזקיהו ׃ אחרי הדברים והאמת ׃ ולשמחה ג̇ וסימ׳
יהיה לבית יהודה לששון ׃ ושרי פלשתים נאספו ׃ לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה ׃ והשלום ב̇ ובספר וסימ׳ והאמת
והשלום אהבו ׃ בריתי היתה אתו החיים ׃ אחת אל אחת ב̇ וסימ׳ אחת אל אחת היריעת ׃ והלכו ישבי אחת אל אחת ׃

מנחתו ד׳ חס בליש׳ וסימ׳ וירא מנחה כי טוב ואת ׳ דבר אדני המלך למנחה ׳ והיתה מנחתו כבוד ׳ ודמשק מנחתו כי יי׳
שקוץ ג׳ חס בליש׳ וסימ׳ וגם את האבות ואת הידעגים ׳ והשלכתי עליך שקצים ונבלתיך ׳ ושקציו מבין שניו ׳ וכל שקץ

בירושלם ולצלאה
קדם יי׳
כה אמר יהוה
צבאות בימים ההמ׳
ההמה אשר יחזיקו
עשרה אנשים מכל
לשנות הגוים והחז׳
והחזיקו בכנף כציצית
איש יהודי לאמר
נלכה עמכם כי שמע׳
שמענו אלהים עמכ׳
עמכם׳ כדנן אמר יי׳
צבאות ביומיא האנ׳
האינון די יתקפון עש׳
עשרה גברין מכל
לישני עממיא ויתקו׳
ויתקפון בכנף גבר
יהודיי למימר ניזיל
עמכון ארי שמענא
דמימרא דיי׳ בסעדכון

ט משא
דבר יהוה בארץ חדר׳
חדרך ודמשק מנחת׳
מנחתו כי ליהוה
עין אדם וכל שבטי יש׳
ישראל׳ מטל פיתגמא
דיי׳ ודמשק תתוב יתו׳
למיהוי מארע בית
שכינתיה ארי קדם יי׳
גלן עובדי בני אינשא
איתיריעי בכל שבטיא
דישראל׳ וגם חמת תג׳
תגבל בה צור וצידון
כי חכמה מאד׳ ואף
חמת תתוב למיהוי
מארע בית צור וציד׳ שכינתיה
ויצידון ארי תקיפת
לחדא׳ ותבן צור מצו׳
מצור לה ותצבר
כסף כעפר וחרוץ כט׳
כטיט חוצות׳ וכנשת
צור תוקפא וכנשת
כספא כעפרא ודהבא
כיסין שוקין׳ הנה
יהוה יורישנה והכה
בים חילה והיא באש
תאכל׳ תרא אשקלון
ותירא ועזה ותחל
מאד ועקרון כי הובי׳
הוביש מבטה ואבד
מלך מעזה ואשקלון
לא תשב׳ הא יי׳ מתר׳
מתריך להון ויירמי בים
בימא עותרא והיא
בנורא תתוקד׳ תיחזי
אשקלון ותידחל
ועזה ותזוע לחדא יו׳
ועקרון ארי בהיתת
מבית רוחצניה ויבד
מלכא מעזה ואשקלון
לא תתיתב׳ וישב ממז׳
ממזר באשדוד והכר׳
והכרתי גאון פלשתים׳
ויתבון בית ישראל כי׳
באשדוד דהוו ביה
בנוכראין ואיבטיל
רבות פלישתאי׳ והס׳
והסירתי דמיו מפיו׳
ושקציו מבין שניו
ונשאר גם הוא לאל׳
לאלהינו והיה כאלף
ביהודה ועקרון כיבוסי׳
ואשיצי אכלי דמא
ושיקצא מביניהון ויד׳
ויסות חיליהון וגיורין
דאישתארון בהון יה׳
יתוספון את אינון על
עמא דאלהנא ויהון
כרברבין דבית יהודה
ועקרון תתמלי בית
ישראל בירושלם׳ וחנ׳
וחניתי לביתי מצבא
מעבר ומשב ולא יעבר
עליהם עוד נגש כי
עתה ראיתי בעיני׳ ואח׳
ואשרי בבית מקדשא
שכינת יקרי ותקוף
דרע גבורתי כשור
דאשא מקף לה סחור
סחור מדעדי ומתא
ומתאיב ולא יעבר
עליהון עוד שולטן
ארי כעו גליתי גבורתי
לאוטבא להון׳
גילי מאד
בת ציון הריעי בת צי׳
ירושלם הנה מלכך
יבא לך צדיק ונושע
הוא עני ורכב על חמור
ועל עיר בן אתנות׳
בועי לחדא כנישתא
דציון ובועי כנישתא
דירושלם הא מלכיך
אתי לגויך זכאי ופריק
הוא ענותן ורכיב

השקץ דבות׳ במ״ב מלא השקוץ משומם ׳ שקוץ שומם ו״ו ״ תאכל ט׳ וסימ׳ והנותרת ממנו ׳ אכלו אהרן ׳ וכל מנחת
כהן בליל הקטר ״ הכהן המחטא אתה ׳ וכל חטאת אשר יובא ׳ להבדיל בין הטמא ׳ ואחריתך תאכל באש ׳ גם בספם גם זהבם ׳
הנה יי׳ יורישנה ׳ לבן הכרל׳ באש ״ ״ ממזר ב׳ וסימ׳ לא יבא ממזר בקהל יי׳ ׳ וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון ״

כחרב ג̇ וסימ̇ וישב פי כחרב חדה · ושמתיך כחרב גבור · חדה כחרב פיות ״ ״ והמו ג̇ וסימ̇ והמו גליו לא יעברנהו ·
והמו גליהם כמים רבים · ושתו והמו כמו יין ומלאו במזרק ״ ״ כזוית ב̇ וסימ̇ בזוית מחטבות · ומלאו במזרק כזוית ״ ״

חמור ועל עיר בן אתנות
והכרתי רכב מאפרים
וסוס מירושלם ונכה
ונכרתה קשת מלחמה
ודבר שלום לגוים ומש
ומשלו מים עד ים
ומנהר עד אפסי ארץ
ואשיצי רתיכין מא
מאש וסוסון מירושלם
מירושלם ויתבר
תקות עבדי קרב משיזב
משריית עממיא ויהון
שלמיא למלכותיה
וישלוט מימא מערב
ומפרת עד סיפי ארעא
גם את בדם בריתך שי
שלחתי אסיריך מבו
מבור אין מים בו׃ את
אתון דעל דמא איתגז
איתגזר לכון קים פרק
פרקית יתכון משעבוד
מצראי סופיקית צורכ
צורכיכון במדבר צדי
צדיא בגוב דליתיה
דלית מיין ביה׃ שובו
לבצרון אסירי התקוה
גם היום מגיד משנה
אשיב לך׃ תובו לבית
ברכון תקיפין אסיריא
ומסברין לפורקנא
אף יומא דין אישלח
לחוואה לכון דעל חד
תרין בטבוך דאמרית
לכון איתי לכון׃ כי
כי דרכתי לי יהודה

קשת מלאתי אפרים
ועוררתי בניך ציון
על בניך יון ושמתיך
כחרב גבור׃ ארי תקיף
תקיפית קדמי ית בית
יהודה כקשת מתיחא
בבית אויבין מלודת
גבורא בית ישראל ואי
ואיגבר בנך ציון על
בני עממיא ואשוינך
כחרבא ביד גיברא׃
ויהוה עליהם יראה
ויצא כברק חצו ואד
ואדני יהוה בשופר
יתקע והלך בסערות
תימן׃ ויי עליהון יתג
יתגלי ויהון נפקין כז
כברקין פיתגמוהי
ומן קדם יהוה אלהים
בשופרא יתקע וידבר
בעלעול רוח מדרומא
יהוה צבאות יגן עלי
עליהם ואכלו וכבשו
אבני קלע ושתו ירמ
והמו כמו יין ומלאו כמה
כמזרק כזוית מזבח׃
יי צבאות ירחם עלי
עליהון וישלטון בו
בעממיא ויקטלונון
ושארהון יגמרון כז
במא רשרן אבניא
בקולעא ויבוזון ירת
נכסיהון ויסבעון ו
מנהון כשתי חמרא
ותהי נפשיהון מליא

תפנוקין במזרק דיב
דימלי סלת ומשרן
ויהון מזהרין ברמיא
דמזהר על כותל מדב
מדבחא׃ והושיעם
יהוה אלהיהם ביום
ההוא כצאן עמו כי
אבני נזר מתנוססות
על אדמתו׃ ויפרקינון
יי אלההון בעדנא ההוא
ההוא על דאיתבדרו
כענא עמיה ארי יתב
יבחרינון כאבני אפו
איפודא ויקרבינון לי
לארעהון׃ כי מה טוב
טובו ומה יפיו דגן
בחורים ותירוש ינובב
בתולות׃ ארי מה טב
ומה יאי אולפן באוד
באורייתא לגובריא
ודין דקשוט מדבקן
בנשיא׃ שאלו מאד
מיהוה מטר בעת
יהוה עשה חזיזים ו
ומטר גשם יתן לכם
לאיש עשב בשדה׃
שאילו מן קדם יי מ
מיטרא בעידן לקיש
יי עביד רוחין ומחית
מיטרא לבני אינשא
למיתן להון עיבורא
למיכל ועיסבא לבה
לבעירא דחקלא׃ כי
התרפים דברו און ו
והקסמים חזו שקר

בניך ל̇ח̇ וסימ̇ ובאת וסגרת הדלת · בציבי בת · מסרו בניך מהרסיך ומחריביך · והביאו בניך בחצן · בניך עליהן שכבו · וכל בניך למודי ״ ·
ב̇ בפס · בניך מרחוק יבאו · להביא בניך מרחוק · ואת בניך אנכי אושיע · כי יבעל בחור בתולה · ועוררתי בניך ציון · ב̇ בן · אי לזאת אסלח לך ·
ברך בניך בקרבך · והקהי את בניך · דיחזקאל · ובדמי בניך אשר נתת להם · המה בניך ובנתיך יקחו ״ ״ אבני קלע ל̇ דסמ̇ ״ ״

ושם ח וסימ׳ ושם יעקב את המקלות׳ ושם לה עלילות דברים׳ מעשה ידי חרש ושם בסתר׳ ושם חטה שורה׳ ושב לו מרכבתו
ובפרשיו׳ ושם בשר זרועו׳ ושם אותם כסוס הודו׳ זבח תודה יכבדנני׳ והורד ב וסימ׳ והורד המשכן׳ והורד גאון אשור׳

והחלומות השוא
ידברו הבל ינחמון
על כן נסעו כמו צאן
יענו כי אין רעה׃ אז
ארי פלחי צלמניא
ממללין אונס וקיס
וקיסמיא מיתבנן וח
שקר ונבי שיקרא
בנבואת שיקריהון
שקרא ממללין לא
מידעם מנחמין על
כן איתבדרו כבידרון
ענא גלו ארי לית
מלך׃
על הרעים חרה אפי
ועל העתודים אפקוד
כי פקד יהוה צבאות
את עדרו את בית יהו
יהודה ושם אתם כס
כסוס הודו במלחמה׃
על מלכיא תקיף רוגזי
ועל שלטוניא אנא
מסער עליהון חובי
חוביהון ארי דכיר
יי צבאות ית כנשת
יהודה וישוי יתהון כ
כסוס תקוף דזיותן
בקרבא׃ ממנו פנה
ממנו יתד ממנו קשת
קשת מלחמה ממנו
יצא כל נוגש יחדו׃
מיניה מלכיה מיניה
משיחיה מיניה תקוף
קרביה מיניה יתרבון
כל פרנסוהי כחדא׃

והיו כגבורים בוסים
בטיט חוצות במלחמה
במלחמה ונלחמו כי
יהוה עמם והבישו
רכבי סוסים׃ ויהון
כגיברין בית ישראל
דדיישין קטילי עממי
כטין שוקין בקרבא
ויגיחון קרב ארי מי
מימרא דיי בסעדה
בסעדהון ויבהתון
רכבי סוסון׃ וגברתי
את בית יהודה ואת
בית יוסף אושיע וה
והושבותים כי רחמתים
והיו כאשר לא זנח
זנחתים כי אני יהוה
אלהיהם ואענם׃ ואת
ואתקיף ית בית יהודה
וית בית יוסף אפרוק
ואתיבינון וארחם
עליהון ויהון כדלא
טלטלתינון ארי
אנא יי אלההון ואקבל
צלותהון׃ והיו כגבור
כגבור אפרים ושמח
לבם כמו יין ובניהם
יראו ושמחו יגל
לבם ביהוה׃ ויהון
כגיברין דבית אפרים
ויחדי לבהון כשתי
חמר ובניהון יחזון
ויחדון יבוע לבהון
במימרא דיי׃
אשרקה

להם ואקבצם כי פדיתים
פדיתים ורבו כמו רבו׃
אכלי לכנשא גלוותהון
ואיקריבינון ארי קרב
פרקתינון ויסגון כמה
כמא דאמיר עליהון
יסגון׃ ואזרעם בעמי
בעמים ובמרחקים יז
יזכרוני וחיו את בניה
בניהם ושבו׃ וכמא
דבדרתינון ביני עממי
ובארע רחיקא יהוו
דכירין לדחלתי
ויחון שני חיין עם
בניהון ויתובון׃ והשי
והשיבותים מארץ
מצרים ומאשור אקב
אקבצם ואל ארץ גל
גלעד ולבנון אביאם
ולא ימצא להם׃
וכמא דאפיקתינון מ
מארעא דמצרים כן
מאתור איתיב גלותי
גלוותהון ולארעא
גלעד ומקדשא איע
אעילינון ולא יסופון
יסופק להון׃ ועבר
בים צרה והכה בים
גלים והובישו כל
מצולות יאור והורד
גאון אשור ושבט מ
מצרים יסור׃ ויתעד
ויתעברון להון ניסין
וגבורן כמא דיתעבד
דאיתעבידו לאבהתי

הודו ה׳ ב׳ כת ב׳ וא׳ בת ה׳ וסימ׳ הודו הודו׃ בסוף הודו׳ בזית הודו׳ בסוס הודו במלחמה׳ הודו על ארץ ושמים׳ קדמ׳
בית ה׳ כי אני יי׳ אלהיהם ה׳ וסימ׳ וידעו כי אני יי׳ אלהיהם׳ ב׳ בו׳ ואת גם זאת בהיותם בארץ׳ וישבו עליה לבטח׳ ובנו בתים
ונטעו כרמים׳ וידעו בית ישראל כי אני׳ וידעו כי אני יי׳ אלהיהם בהגלותי׳ והמה עמי בית ישראל׳ וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף׳

ובשמו ד׳ וסימ׳ ובשמו תשבע ׃ וחברו ׃ ובשמו יתהללו ׃ וגברתים ביי׳ ובשמו יתהלכו ׃׃ פתח ד׳ וסימ׳ פתח החלון קד׳
קדמיה ׃ פתח לבנון דלתיך ׃ פתח פיך לאלם ׃ פתח פיך שפט צדק ׃׃ הילל ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ הילל ברוש ׃ הילל בן שחר ׃ חס׳ ׃׃

לאבהתהון במיעברהון
בימא ויהוון כפורענ׳
סנאיהון כמא דאית׳
דאיטרפו גיבריא בג׳
בגלי ימא וגבהתהון כל
מלכי ארעא ויתנטל
תוקפא מאתוראה וז׳
ושולטן מיצרים יעד׳
יעדון ׃ וגברתים ביהוה
ובשמו יתהלכו נאם
יהוה ׃ ואגברינון בז׳
במימרא דיי׳ ובשמיה
יתכון פריקין אמר יי׳ ׃
פתח
יא לבנון דלתיך ותאכל
אש בארזיך ׃ פתחו ע׳
עממיא תרעיכון ות׳
ותשיצי אישתא תק׳
תוקפכון ׃ הילל ברוש
כי נפל ארז אשר אד׳
אדירים שדדו הילילו
הילילו אלוני בשן כי
ירד יער הבצור ׃ אי׳
איליל מלכיא ארי
איתבדרו שלטוניא
דעתירי ניכסי מתבזו
כי יתבזזן אילני טוו
טורני מדינתא ארי
איתבזיז מחוז תוקפיי
תוקפיכון ׃ קול יללת
הרעים כי שדדה אד׳
אדרתם קול שאגת
כפירים כי שדד גאון
הירדן ׃ קל יבבת
במלכיא ארי איתבזיזו

מיחוזיהון קל נהמת
נהמתהון כבני אריון
כד רגיש עליהון רגוש
ירדנא ׃
כה אמר יהוה אלהי
רעה את צאן ההרגה ׃
כדנן אמר יי׳ אלהים
איתנבי על פרנסיא די
דאיתמניאו לפרנסא
עמא ואינון שליטו ב
בהון כענא לניכסתא ׃
אשר קניהם יהרגן
ולא יאשמו ומכריהן
יאמר ברוך יהוה ואע
ואעשיר ורעיהם
לא יחמול עליהם ׃ א
די קטלין להון אמרי
ואמרין לא עלנא חו
חובא ומן זבניהון אמ
אמרין בריך יי׳ דא
דאתעתרנא ורעיהון
לא חייסין עליהון ׃
כי לא אחמול עוד על
ישבי הארץ נאם יה
יהוה והנה אנכי ממצ׳
ממציא את האדם
איש ביד רעהו וביד
מלכו וכתתו את הא
הארץ ולא אציל מי
מידם ׃ ארי לא איחוס
עוד על יתבי ארעא א
אמר יי׳ והא אנא ית
אינשא גבר ביד חב
חבריה וביד מלכיה ו
ויבזון ית ארעא ולא

אשיזיב יתהון מידיהון ׃
וארעה את צאן ההרגה
לכן עניי הצאן ואקח
לי שני מקלות לאחד
קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה
את הצאן ׃ ומניתי פר
פרנסיא על עמא ואי
ואינון שליטו בהון ב
כענא לניכסתא מספני
וטלטילו ית עמא ו
ואיתפליגו קדמי לת
לתרתין פלגון איתי
איתפליגו בית ישראל
על בית יהודה בקיצ
במלכותא דבית דויד
דבהון רעיא קדמיי לי
למיהוי פרנסא על
עמי ׃ ואכחד את שש
שלשת הרעים בירח
אחד ותקצר נפשי בהם
וגם נפשם בחלה בי ׃ ו
ואשיציתי ית תלתא
פרנסין בירחא חד
ורחיק מימרי יתהון
על דנפשתהון קצת
בפולחני ׃ ואמר לא א
ארעה אתכם המתה
תמות והנכחדת תכחד
והנשארות תאכלנה
אשה את בשר רעותה ׃
ואמרית דלא למנאה
עליכון פרנס דמית דין
ימות ודמישתיצי ב
ישתיצון ודישתארון

והנה אנכי ה׳ וסימ׳ והנה אנכי עמך ושמרתיך ׃ והנה אנכי הולך היום בדרך ׃ אל תיגדה המחנה ׃ וירדת לפני הגלגל ׃ והנה אנכי ממציא ׃׃
ותקצר ד׳ וסימ׳ נפש העם בדרך ׃ נפשו בדרך בעמל ישראל ׃ ותקצר נפשו למות ׃ ואכחד שלשת הרעים ׃׃ וכתתו ג׳ וסימ׳ נצחון
וכתתו חרבותם לאתים ׃ וכתתו את חרבותיהם ׃ וכתתו את הארץ ׃׃ רעותה ד׳ וסימ׳ ואשה מאת ׃ גדבוצריות ׃ ולמודה ׃ והנשארות ׃׃

אולי ה חס ו בליש וסימ אך אולים שדי יצען יזח לך כלי רעה אולי אולים מדרך פשעם אולים יליץ אשם ומוסר אולים
רעי ה וחס וסימ האביר לפורש רעי דודי בפע ועגלה חרב דעיר על רעי הוי רעי האליל עזבי הצאן מזמור לדוד יי רעי לא

דבזוז גבר ית ניכסי
קריביה ואקח את
מקלי נעם ואגדע אתו
אתו להפר את בריתי
אשר כרתי את כל
העמים ואיתיתי
ית סנחריב מלכא ד
דאתור על מלכא דיש
דישראל ואגליתי יתיה
על דאשניאו קיימא
דיגזר עמכון הלא למי
למפלח לטעוותא
בכין גלו כיבר עממיא
ותפר ביום ההוא וידעו
וידעו כן עניי הצאן
השמרים אתי כי דבר
יהוה הוא על דאשה
דאשניאו קיימא גלו
בעדנא ההוא וידעון
כן ענותניא חשיבי
עמא דעבדו רעותי א
ארי פיתגמא דיי הוא
ואמר אליהם אם טוב
בעיניכם הבו שכרי
ואם לא חדלו וישקלו
את שכרי שלשים כס
כסף ואמרית להון אם
טב תקין בעיניכון עי
עיבידו רעותי ואם לא
איתמנעו ועבדו רעותי
גברין מקיצת ויאמר
יהוה אלי השליכהו
אל היוצר אדר היקר
אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים הכס

הכסף ואשליך אתו
אל בית יהוה אל היוצ
היוצר ואמר יי לי
כתוב דוכרן עובדיהון
בחולש כתבא ורמי י
יתיה לבית מקדשא
ורמי לתחות יד אמי
אמרכלא הלא דיקו
דיקריית החלתי בע
בעיניהון וכתבית דוכרן
עובדיהון בחולש כ
כתבא ורמיתי יתיה
לבית מקדשא דיי
לתחות יד אמרכלא
רבה ואגדע את מקלי
מקלי השני את החו
החבלים להפר את
האחוה בין יהודה ובין
ישראל ואיתיתי
נבוכד נצר מלכא דבב
דבבל על צדקיה מלך
שיבטא דבית יהודה
ואגליתי יתיה על דא
דאשניאו קיימא את
אינון דבית באחוהון
בית ישראל
ויאמר
יהוה אלי עוד קח לך
כלי רעה אולי ואמ
יי לי עוד איזיל אי
איתנבי על פרנסא
טפשא כי הנה מקים
רעה בארץ הנכחדות
לא יפקד והנער לא
יבקש והנשברת לא

ירפא הנצבה לא יכ
יכלכל ובשר הבריאה
יאכל ופרסיהן יפרק
ארי הא אנא מקים פ
פרנסא בארעא דשגו
לא יבעי דאיטלטלו
לא יתבע דתבירין לא
יסי דקיימין לא יסובר
ונכסי עתיריא ייכול
ושארהון יגמר הוי
רעי האליל עזבי הצ
הצאן חרב על זרועו
ועל עין ימינו זרעו יב
יבש יבש ועין ימינו
כהה תכהה ווי על
פרנסא טפשא דאיתפק
ליה עמא לפרנסא דה
דהוא דמי לטעותא
דסכיניה בידיה ועינא
על שמינתא למיפס
דרעיה מיבש ייבש ו
ועיניה דימינא מיכה
מיכהא תיכהי

יב משא דבר
יהוה על ישראל נאם
יהוה נטה שמים ויסד
ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו מטל פיתגמא
דיי על ישראל אמר יי
דתלא שמיא ושכליל
ארעא וברא רוחא
דאינשא במעהי הנ
הנה אנכי שם את
ירושלם סף רעל לכל
העמים סביב וגם על

ואם לא יז במיצע וסימ הלא אם תיטיב שאתי הכצעקתה הבאה אלי אך הנקה מאלתי אם ישבם עשים שלחו מכם אחד
ופטר חמור תפדה בשה והשביע אתה הכהן תניגא דפס הוא יתחטא בו ביום השלישי ויאמר אליה ברק קטר יקטירון וראיתם את
דרך גבולו ואם לא תשימו על לב בעיניכם הבו שכרי ואם לא ואם לא יחפץ לגאלך ואני אמרתי אגלה היקר ל דבותי

ונאספו ד̇ וסימ̇ ונאספו שמה כל העדרים · להבאישני במעשי ידיך · ונאספו עליה כל גויי הארץ · אלה היצירו · · · באלהים
ג̇ וסימ̇ ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים · ובית דויד כאלהים כמלאך · מי אל גדול כאלהים · חד בתור חד בנבי חד בכתוב · ·

יהודה תהיה במצור
על ירושלם: הא אנא
משוי ית ירושלם מ
כאו מלי מרוי לכל
עממיא סחור סחור
ואף בית יהודה די
דיתיהון עממיא כיר
אניסין במצירא לירו
לירושלם: והיה ביום
ההוא אשים את ירו
ירושלם אבן מעמסה
לכל העמים כל עמס
עמסיה שרוט ישרט
ישרטו ונאספו עליה
כל גויי הארץ: ויה
ויהי בעדנא ההוא י
אשוי ית ירושלם
אבן תקלא לכל עממ
עממיא כל אנסהא
איתבוא יתבזזון ויי
ויתכנשון עלה כל ע
עממי ארעא: ביום ה
ההוא נאם יהוה אכה
כל סוס בתמהון ורכבו
בשגעון ועל בית יה
יהודה אפקח את עיני
וכל סוס העמים אכה
בעורון: בעדנא בס
ההוא אמר יי אימחי
כל סוסות עממיא
בטפשותא ורכביהון
בשעממותא ועל בית
יהודה אגלי ית גבורת
לאוטבא להון כל
סוסותא עממיא

אימחי בסמיותא ור
ואמרו אלפי יהודה
בלבם אמצה לי ישבי
ירושלם ביהוה צבאות
אלהיהם: ויימרון רב
רברבי יהודה בלבהון
אשתכח פורקן לירו
ליתבי ירושלם במימ
במימרא דיי צבאות
אלההון: ביום ההוא
אשים את אלפי יה
יהודה ככיור אש בעצ
וכלפיד אש בעמיר
ואכלו על ימין ועל
שמאל את כל העמים סבי
סביב וישבה ירושלם
עוד תחתיה בירושלם:
בעדנא ההיא אשוי
ית רברבי יהודה כלבי
כלבוש דנור באעיא
וכבעור דאשא בעמי
בעמירא ויכלון מן י
דרומא ומן ציפונא
ית כל נכסי עממיא
סחור סחור ותתיתב
ירושלם עוד באתרה
ית צלח ירושלם: והו
והושיע יהוה את
אהלי יהודה בראש
בראשנה למען לא
תגדל תפארת בית
דוד ותפארת יושב
ירושלם על יהודה:
ויפרוק יי ית קירויא
דבית יהודה בקדמית

בדיל דלא תיסגי א
איתרברבות בית דוד
ואיתרברבות יתבי
ירושלם על דבית י
יהודה: ביום ההוא
יגן יהוה בעד יושב
ירושלם והיה הנכש
הנכשל בהם ביום הה
ההוא כדוד ובית דוד
כאלהים כמלאך יה
יהוה לפניהם: בעדנא
ההוא יגין יי על
יתבי ירושלם ויהי
דחלש בהון בעדנא
ההיא כדוד ובית דוד
כרברבין יצלחון כמ
כמלאכא דיי קדמיהון:
והיה ביום ההוא אבק
אבקש להשמיד את
כל הגוים הבאים על
ירושלם: ויהי בעדנא
ההוא אתבע לשיצאה
ית כל עממיא דמיתכ
דמיתכנשין דאתן על
ירושלם: ושפכתי על
בית דוד ועל יושב יר
ירושלם רוח חן ותח
ותחנונים והביטו א
אליו את אשר דקרו
וספדו עליו כמספד
על היחיד והמר עליו
כהמר על הבכור: וא
ואשפוך על דבית דוד
ועל יתבי ירושלם רוח
חסד ורחמין ויבעון

אלפי ה̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ לאלפיהם בארץ שעיר · ואת למדת עליך אתם · ואמרו אלפי יהודה · אשים את אלפי יהודה · · והיה באלף
ביהודה · · · · בלבם ט̇ וסימ̇ החול אשר נגע אלהים בלבם · עם תורתי בלבם · למען תפש את בית יהודה · ואמרו אלפי יהודה בלבם · ·
אל יאמרו בלבם האח נפשנו · חרבם תבא בלבם · אמרו בלבם נינם יחד · גם את העלם נתן בלבם · · · · ובית דויד ב̇ באלהים · ויגדל · דוד · ·

אביהון ד̇ וסימ̇ ויחד אביהו אל האשה · ותיצלח עליו רוח יי̇ · וירדו אחיו וכל בית אביהו · והיה כי ינבא איש עוד · וישלח
חירם מלך צר · ולחמה מן בני מררי · ויחל שלמה · וסימ̇ אתתא דגזת מן שתא דמלכא חזיא ודקרא ברישיה

מן קדמי על דאיט׳
דאיטלטלו ויספדון
עלוהי כמא דספדין
על יחידא ויתמררון
עלוהי כמא דממרין
על בוכרא | ביום ההו׳
ההוא יגדל המספד
בירושלם כמספד
הדדרמון בבקעת
מגדון | בעדנא ההיא
יסגי מספדא בירו׳
בירושלם כמספד
אחאב בר עמרי דקז׳
דקטיל יתיה הדדר׳
הדדרמון בר טברימון
וכמספד יאשיה בר
אמון דקטל יתיה פז׳
פרעה חגירא בבקעת
מגדו | וספדה הארץ
משפחות משפחות
לבד משפחת בית
דוד לבד ונשיהם לז׳
לבד משפחת השמעי
לבד ומשפחת בית
נתן לבד ונשיהם לבד |
ויספדון דיירי ארעא
זרעין זרעין גבריהו׳
לחוד ונשיהון לחוד
זרעית בית דויד לחו׳
לחוד גבריהון לחוד
ונשיהון לחוד זרעית
בר נתן גבריהון לחוד
ונשיהון לחוד | משפו׳
משפחת בית לוי לבד
ונשיהם לבד משפחת

השמעי לבד ונשיהם
לבד | זרעית בית לוי ז׳
גבריהון לחוד ונשיה׳
ונשיהון לחוד זרעי׳
בית שמעי לחוד וגב׳
וגבריהון ונשיהון לז׳
לחוד | כל המשפחות
הנשארות משפחת
משפחת לבד ונשיהם
לבד | כל זרעיתא דז׳
דישתארון זרעיאן ז׳
זרעיאן גבריהון ונש׳
גבריהון לחוד ונשיה׳
ונשיהון לחוד | ביו׳ם יג
ההוא יהיה מקור
נפתח לבית דויד ולי׳
ולישבי ירושלם לחו׳
לחטאת ולנדה | ביום
בעדנא ההוא יהו׳
אולפן אוריתא גליו׳
כמבוע דמיין לבית
דוד וליתבי ירושלם
ואישתביק לחוביהון
כמא דמיתן במי א׳
אדיותא וקטם תורו׳
תורתא דחטאתא |
והיה ביום ההוא נאם
יהוה צבאות אכרית
את שמות העצבים
מן הארץ ולא יזכרו
עוד בשמים וגם את
הנביאים ואת רוח הו׳
הטמאה אעביר מן׳
הארץ | ויהי בעדנא
ההוא אמר יי׳ צבאות

אישיצי ית שום טעו׳
טעוות עממיא מן א׳
ארעא ולא יהי דוכרן
משמיהון עוד ואף ית
יתנביי שיקרא וית
רוח מסאבא איבטיל
מן ארעא |
והיה כי ינבא
איש עוד ואמרו אליו
אליו אביו ואמו יולז׳
יולדיו לא תחיה כי
שקר דברת בשם
יהוה ודקרהו אביו
ואמו ילדיו בהנבאו |
ויהי ארי איתנבי גבר
עוד ויימרון ליה
אבוהי ואימיה ילדוהי
לא יתקיים ארי שיז׳
שיקרא איתנביתא
בשמא דיי׳ ויחרון יו׳
ביה אבוהי ואימיה
ילדוהי באיתנבותיה |
והיה ביום ההוא יבש׳
יבשו הנביאים איש
מחזיונו בהתנבאותו
ולא ילבשו עוד אדרת
שער למען כחש | ויה׳
ויהי בעדנא ההוא יז׳
יבהתון נביי שיקרא
גבר מנבואתיה כאיז׳
כאיתנביותיה ולא
יתנבון עוד שקר ברו׳
ברדיל לאלפא כדבין |
ואמר לא נביא אנכי
איש עבד אדמה

ואמר ד̇ בספ̇ר וסימ̇ ואמר לאשר בזרבתי הבית יב̇ בו · ואמר שרמה צינוק · ואמר לא נביא אנכי · מה המכות האלה בין ידיך
אדמה ל̇א וסימ̇ ותוסף ללדת את אחיו את · מזבח אדמה תעשה לי · ויאמר נעמן ולוא יתן נא · כי מי דימון מלאו דם
ורב את ויגרו חדשי · שודד שדה אבלה אדמה · אמר יי̇ אשתך · ואמר לא נביא · ויבן מגדלים · אל תיראי אדמה · דוחד יבראון

ונלחם ה̇ וסימ̇ הכה נתחכמה לו פן ירבה · והיינו גם אנחנו ככל הגוים · אל יפל לב אדם עליו · ויצא יי̇ ונלחם בגוים ·
ויתמרמר הנגב · · ויגה ג̇ וסימ̇ אחרי הפרד לוט מעמו · מעקרון ויגה כל אשר · ונבקע הר הזיתים ויגה · ·

אנכי כי אדם הקנני
מנעורי ׃ ויימר לא נ
נביי אנא גבר פלח
בארעא אנא ארי אנ
אינשא אקנני מזעורי ׃
ואמר אליו מה המכו
המכות האלה בין ידי
ידיך ואמר אשר
הכתי בית מאהבי ׃ ויו
ויימר ליה מה מחתא
האולין דאתאה על
הלא בעוברי ידנא ויח
ויימר יאות לקינא
בחובין דרחימנא ׃
חרב
עורי על רעי ועל גבר
עמיתי נאם יהוה צב
צבאות הך את הרעה
ותפוצינה הצאן והשב
והשיבתי ידי על הצ
הצערים ׃ חרבא אית
איתגלאה על מלכא
ועל שילטונא חבריה
דכוותיה דדמי ליה
אמר יי̇ צבאות קטול
ית מלכא ויתבדרון
שילטוניא ואתיב מו
מחת גבורתי על הבנ
תבירניא ׃ והיה בכל
הארץ נאם יהוה פי שני
שנים בה יכרתו יגועו
והשלישית יותר בה ׃
ויהי בכל ארעא אמר
יי̇ תרין חולקין דבה יו
ישתיצון יכספון ותלי

ותלתא ישתארון בה ׃
והבאתי את השליש
השלישית באש וצ
וצרפתים כצרף את
הכסף ובחנתים כבחו
כבחון את הזהב הוא
יקרא בשמי ואני או
אענה אתו אמרתי
עמי הוא והוא יאמר
אלקי ׃ ואעיל ית תלתא
בעקא כבור דאישא
ואצרופינון כמא די
דצרפין ית כספא ואו
ואבחרינון כמא דב
דבחרין ית דהבא הוא
יצלי בשמא דיי̇ ואנא
איקביל צלותיה
אמרית עמי הוא והו
והוא יימר יי̇ אלהי ׃
הנה
יום בא ליהוה וחלק
שללך בקרבך ׃ הא יו
יומיא דעתיד למיתי
מן קדם יי̇ ויפלגון בז
בית ישראל ביכסי עמ
עממיא בגויך ירושלם ׃
ואספתי את כל הגוים
אל ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשסו
הבתים והנשים תשגל
תשגלנה ויצא חצי
העיר בגולה ויתר העם
לא יכרת מן העיר ׃
ואיכנוש ית כל עממי
לירושלם לאגחא

קרבא ותתכבש קרתא
ויתבזזון בתיא ונשיא
ישתכבן ויפוק פלגא
דקרתא בגלותא ושא
ושאר עמא לא יפסו
יפסוק מן קרתא ׃ ויצ
ויצא יהוה ונלחם בג
בגוים ההם כיום הלח
הלחמו ביום קרב ׃ ויח
ויתגלי יי̇ ויגיח קרב
קרבא בעממיא האינו
ביום אגחותיה קרב
על ימא דסוף ׃ ועמדו
רגליו ביום ההוא הר
על הר הזיתים אשר
על פני ירושלם מקדם
ונבקע הר הזיתים מחצ
מחציו מזרחה וימה
גיא גדולה מאד
ומש חצי ההר צפונה
וחציו נגבה ׃ ויתגלי
יי̇ בגבורתיה בעדנא
ההוא על טור זיתיא
דעל אפי ירושלם מ
מדינחא ויתבזע טו
טור זיתיא מפלגיה
למדינחא ולמערבא
חילא רבא לחדא ויז
ויתלש פלגיה דטורא
לציפונא ופלגיה די
לדרומא ׃ ונסתם גיא
גיא הרי אל אצל
ונסתם כאשר נסתם
מפני הרעש בימי ע
עזיה מלך יהודה

ידיך יא̇ מלא̇ וסימ̇ תבאמו ותטעמו בהר · שבעת ימים תחג ליי̇ · כי תקצר קצירך בשדה · וישלחו אנשי גבעון · ושמעת
מה ידברו · ויאמר עבד מלך הכושי · והכרתי פסיליך ומצבותיך · ואמרת אליו מה המכות · תקרא ואנכי אענך · ידיך עצבוני ויעשוני
אל תתן את פיך לחטיא · · ובל תהל̇ דכות מלא̇ בגוה חס̇ · קומה יי̇ אל נשא · כי חציך נחתו · תכבד עלי · אם אלך בקרב · פתח את ידך ·

אלהי ח׳ קמ״צ דסימ׳ ויען בלעם ויאמר אל עבדי · בכל אשר שאלת מעמ · לא אבלתי באוני ממנו · ועתה ייי אלהי אתה המלכת׳ עבד
הילד שלש פעמים · ויקרא אל ייי ויאמר אל ייי אלהי הגם · ישפטני כצדקך ייי אלהי · הנה אנכי בגה ביה לשם · וכל אתנח וסוף פס דכו׳ ב״מ ב׳

ובא יהוה אלהי כל
קדשים עמך׃ ויסתתרון
בחילא דטוריא ארי
ימטי חילא דטוריא
לאיגל ותיעקון מן קו
קדם זיעא דהוה ביו
ביומי עוזיה מלך שז
שיבטיא דבית יהודה
ויתגלי ייי אלהא כל
קדישוהי עימיה׃
והיה
ביום ההוא לא יהיה
אור יקרות יקפאון׃ ו
ויהי בעידנא ההוא
לא יהי נהורא אילו
אילהין עדי וגליד׃
והיה יום אחד הוא
יודע ליהוה לא יום
ולא לילה והיה לעת
ערב יהיה אור׃ ויהי
יומא חד הוא ידיע י
מן קדם ייי לא כנהור
יימם ולא כקביל ליליו
ויהי לעידן יהי נהור׃
והיה׃
ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חציים
אל הים הקדמוני וחצ
וחציים אל הים האחו
האחרון בקיץ ובחרף
יהיה׃ ויהי בעידנא
ההוא יפקון מי מבוע
מירושלם פלגהון ל
לימא מדינחאה ופל
ופלגהון לימא מערבא

בקיטמא ובכסיתיא
יהון נפקין׃ והיה א
יהוה למלך על כל ה
הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד׃
ותתגלי מלכותא דייי
על כל יתבי ארעא ב
בעידנא ההיא יפלחון
קדם ייי פתה חד ארי
שמיה יציב בעלמא
ולית בר מיניה׃ יסב
כל הארץ כערבה מג
מגבע לרמון נגב ירו
ירושלם וראמה וישו
וישבה תחתיה משער
בנימן עד מקום שער
הראשון עד שער
הפנים ממגדל חננאל
עד יקבי המלך׃ יקי
יקפה כל ארעא כמיז
במישרא מגבע לרמון
דרום ירושלם ותתרמי
ותיתב באתרה למתו
למתרע שבט בנימן
עד אתר תרעא קדמו
קדמאה עד תרע זויז
זויתא ומגדל פקוס
עד שיחי מלכא׃ וישו
וישבו בה וחרם לא יה
יהיה עוד וישבה ירו
ירושלם לבטח׃ ויתבון
בה וקטלא לא יהי
עוד ותיתיב ירושלם
לרוחצן׃
וזאת תהיה

המגפה אשר יגף יהוה
את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם המ
המק בשרו והוא עמד
על רגליו ועיניו תמק
תמקנה בחריהן ולש
ולשונו תמק בפיהם׃
ודא תהי מחתא דימ
דימחי ייי ית כל עממיא
דמיתכנשין ואתן על
ירושלם יתמסי בישי
בישריה והוא קאים
על ריגלוהי ועינוהי
יתמסיין בגילגליהון
ולישנהון יתימסי מ
בפומיהון׃ והיה ביום
ההוא תהיה מהומת
יהוה רבה בהם והחז
והחזיקו איש ביד
רעהו ועלתה ידו על
יד רעהו׃ ויהי בעדנא
ההוא יהי שיגוש קט
קטלא קדם ייי בהון
בהון ויתקפון גבר ב
ביד חבריה ותתלש י
ידיה עים ידא דחבריה׃
וגם יהודה תלחם
בירושלם ואסף חיל
כל הגוים סביב זהב ו
וכסף ובגדים לרב מ
מאד׃ ואף דבית יהוד
יתגרון עממיא ביר
אניסין לאגחא קרבא
בירושלם ויכנשון ו
ניכסי חיל כל עממיא

פגותי׳ הסתופף בבית אלהי · שמרה נפשי כי חסיד אני · ב׳ והיה ייי ו׳ וסימ׳ ושבתי בשלום אל בית אבי · ובי הקים ייי להם שפטים ·
והיה ייי לדין ישפט · והיה ייי עמו בכל אשר · ברוך הגבר אשר יבטח ביי · והיה ייי למלך על כל הארץ · ומגדל ז׳ וסימ׳ ויאמרו הבה
נבנה לנו עיר · ויראון ומגדל אל · יבצן ומרשה · ומגדל עז היה בתוך העיר · יסב כל הארץ בערבה · ומעל לשער אפרים · ב׳ בו · וראמה ל׳ דכות׳ ·

אל ישראל ז וסימ׳ ויאמר יהודה אל ישראל אביו · הקבצו ושמעו בני יעקב · והנה קמתם תחת אבתיכם · וישמעו פלשתים כי התקבצו · ויאמר שמואל אל שאול נסכלת · ואלה הדברים אשר דבר · משא דבר יי׳ אל · ובל משחתיך למלך דכות במא על · ויאמר דוד אל נתן אתה האיש ··

סחור סחור דהכא וית
וכספא ולבושין סגי ז
להדא
וכן תהיה מגפת הסוס
הפרד והגמל והחמור
וכל הבהמה אשר
תהיה במחנות ההמה
כמגפה הזאת וכן תה
תהי סוסיא כודניא
גמלא וחמרא וכל בע
בעירא די יהי במשר
במשריתא האינון כי
כמחתא הדא
והיה כל
הנותר מכל הגוים הבאים
הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך
יהוה צבאות ולחג את
חג הסכות ויהי כל
דאשתאר מכל עממ
עממיא דמתכנשין ז
ואתן על ירושלם יסי
ויסקון בזמן שנא
בשנא למיסגד קדם ייי
מלך עלמיא ייי צבאות
ולמיחג ית חגא דמט
דמטליא והיה אשר
לא יעלה מאת משפחות
הארץ אל ירושלם
להשתחות למלך
יהוה צבאות לא עליהם
יהיה הגשם ויהי דלא
יסק מן זרעית עממי
ארעא לירושלם למ

למיסגד קדם מלך
עלמיא ייי צבאות ולא
עליהון יהי מיטרא ז
ואם משפחת מצרים
לא תעלה ולא באה
ולא עליהם תהיה המ
המגפה אשר יגף יהוה
את כל הגוים אשר לא
יעלו לחג את חג הס
הסכות ואם מזרעית
מצרים לא תיסק ולא
תיתי ולא להון יסגי
נילוס ברם עליהון תו
תהי מחתא דימחי
ייי ית עממיא דלא יז
יסקון למיחג ית חגא
דמטליא זאת תהיה
חטאת מצרים וחטא
וחטאת כל הגוים אש
אשר לא יעלו לחג
את חג הסכות דא
תהי פורענות מצרים
ופורענות כל עממיא
דלא יסקון למיחג ית
חגא דמטליא ביום
ההוא יהיה על מצלת
הסוס קדש ליהוה
והיה הסירות בבית
יהוה כמזרקים לפני
המזבח בעדנא ההוא
יהי כל פרוקת סוסיא
קודשא קדם ייי ויהון
דודיא בבית מקדשא
דייי סגיאין כמזרקיא
קדם מדבחא והיה

כל סיר בירושלם וביה
וביהודה קדש ליהוה
צבאות ובאו כל הזב
הזבחים ולקחו מהם
ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה
צבאות ביום ההוא
ויהי כל בירושלם וב
וביהודה קודשא קדם
ייי צבאות וייתון כל
דבחין ויסבון מנהון
ויבשלון בהון ולא
יהי עביד תגרא עוד
בבית מקדשא דייי צ
צבאות בעדנא ההוא

א

משא דבר יהוה אל
ישראל ביד מלאכי מ
מטל פתגמא דייי על
ישראל ביד מלאכי א
אהבתי אתכם אמר
יהוה ואמרתם במה
אהבתנו הלא אח עשו
ליעקב נאם יהוה וא
ואהב את יעקב רחי
רחימית יתכון אמר
יהוה ואם תימרון במ
רחימתנא הלא אחא
עשו ליעקב אמר ייי
ורחימית יעקב ואת
עשו שנאתי ואשים
את הריו שממה ואת
נחלתו לתנות מדבר

אל ירושלם יא וסימ׳ בשנת התשיעית לצדקיהו · נביאי ישראל הנבאים · אח כי ארבעת שפטי · שים פניך אל מקדשים · כתב לך את שם היום · ואספתי את כל הגוים · והיה אשר לא יעלה · ויקהל דוד את כל ישראל · ויקהל דוד את כל שרי ישראל · אז יקהל שלמה · ד״ה · וישובו כל איש יהודה · ויסכו ביהודה · ושמעיה הנביא · וכל עזרא דכות במא על · ואיצוה את חנני ·· לתנות ב׳ חד ב׳ ליש וסימ׳ הימים ירמיה תלבנה · ואת עשו ·· ג

מזבחי ה̇ וסימ׳ ולא תעלה במעלות על׳ · וכי יזיד איש · ובחור אתו מכל שבטי ישראל · ואיש לא אכרית מזבחי · והביאותים אל הר
קדשי · כל צאן קדר יקבצו לך · מי גם בכם ויסגר דלתים · מגישים על מזבחו לחם מגואל · · רששנו לית דכותיה · · ·

ויתי עשו רחיקית ושו
שויתי ית טורוהי
לצדו וית אחסנתיה
לערית מדבר׃ כי תא
תאמר אדום רששנו
ונשוב ונבנה חרבות
כה אמר יהוה צבאות
המה יבנו ואני אהרס
וקראו להם גבול רש
רשעה והעם אשר
זעם יהוה עד עולם׃
ארי ימרון אדומאי
איתמסכנא כלנו ע
עתרנא ונתוב ונבני
חרבתא כדנן אמר
יי׳ צבאות אינון יבנון
ואנא אפגר ויקרון י
להון תחומא דעמיה
רשיעא ועמא דאיתר
עליהון לוט עלמא׃ ועי
ועיניכם תראינה ואתם
תאמרו יגדל יהוה
מעל לגבול ישראל׃
ועיניכון יחזיאן ואת
ואתון תימרון יסגי יי
יקרא דיי׳ ואפתי ית
תחום ישראל׃ בן יכבד
אב ועבד אדניו ואם א
אב אני איה כבודי וא
ואם אדנים אני איה
מוראי אמר יהוה צב
צבאות לכם הכהנים
בוזי שמי ואמרתם
במה בזינו את שמך׃
ברה הא על ברא אמיר

ליקרא ית אבא ועב
ועבדא למדחל מן ר
קדם ריבוניה ואם כא
כאב אנא אן דאתון
מוקרין קדמי ואם
כריבון אנא אן דאתון
דחלין מן קדמי אמר
יי׳ צבאות לכון כהניא
דמבסרין על שמי׃
ואם תימרון במא א
בסרנא על שמך׃ מ
מגישים על מזבחי
לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך באמרו
באמרכם שלחן א
יהוה נבזה הוא׃ מק
מקרבין על מדבחי
קרבן מרחק כיד א
אתון אמרין פתורא
דיי׳ בסיר הוא׃ וכי תג
תגישון עור לזבח
אין רע וכי תגישו
פסח וחולה אין רע ה
הקריבהו נא לפחתך
לפחתך הירצך או הי
הישא פניך אמר יה
יהוה׃ דאתון מקרבין
דעוירא לדבחא הלא
ביש דאתון מקרבין
ודמריע חגיר הלא
ביש קרבהי כען לש
לשלטונך דעלך הה
היתרעי בך או היסב
אפך אמר יי׳ צבאות׃
ועתה חלו פני אל

ויתחננו מידכם היתה
זאת לכם הישא מכם
פנים אמר יהוה צבא
צבאות׃ וכען צלו כי
כען קדם אלהא ויקבל
צלותנא מידכון הות
דא היתנסבון לכון י
אפי אמר יי׳ צבאות׃
מי גם בכם ויסגר
דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי ח
חפץ בכם אמר יהוה
צבאות ומנחה לא
ארצה מידכם׃ מאן
את הכא בכון ויגור
דשי בית מקדשי ו
ולא תקרבון על מדי
מדבחי קרבן מרחק
לא דעוא קדמי בכון
אמר יי׳ צבאות ויקר
וקרבן לרעוא לא א
איקביל מידיכון׃ כי
ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי כה
בגוים ובכל מקום מ
מקטר מגש לשמי
ומנחה טהורה כי גדול
שמי בגוים אמר
יהוה צבאות׃ ארי
ממדנח שמשא ועד
מי עליה רב שמי בי
ביני עממיא ובכל
עידן דאתון עבדין ר
רעותי אנא איקביל
צלותכון ושמי רבא

ה̇ פס׳ ואם ואם וסימ׳ ואם בחקתי תמאסו · ואם בבהמה הטמאה · ואם לא יגאל את השדה · ואם נביאים הם · ואם יחבאו בראש הכרמל ·
לבנות לנו מזבח · בן יכבד את ועבד אדניו · ויצאו אסא ויאמר · · ו̇ מלא בליש׳ אדנות וסימ׳ ויעתר מנוח אל · ויאמר · אשר ארוציה שם · ואם
אדונים אני איה מוראי · וטוב אדוניה הלוים · אל יד אדוניהם · גדול אדונינו ורב כח · · בן · ג̇ ריש פס׳ יחיד וסימ׳ בן אשה אלמנה · מבנות · בן יכבד ·

לאדני ז בת בן וסימ׳ ויאמר אל בא יחד לאדני · וחברון · הנה חזק ואמיץ לאדני · וארור נוכל ויש בעדרו · לאדני אלהינו הרחמים
והסליחות · זרע יעבדונו יספר לאדני · נפשי לאדני משמרים לבקר · את המארה ב׳ וסימ׳ את המהומה ואת המגערת · וארותי את

מיתקדש על ידיכון
וצלותכון כקרבן דכי
קדמי ארי רב שמי
בין עממיא אמר יוי :
צבאות : ואתם מחללי
מחללים אתו באמ
באמרכם שלחן יהוה :
מגאל הוא וניבו נבזה
אכלו : ואתון מחללין
יתיה כד אתון אמרין
פתורין דיוי כסיר הוא
ומסירין מתנתא מיגרן :
ואמרתם הנה מתלאה
והפחתם אותו אמר
יהוה צבאות והבאתם
גזול את הפסח ואת
החולה והבאתם את
המנחה הארצה אותה
מידכם אמר יהוה :
ואם תימרון הא דא
דאתינא מילאותבא
ושביקתון יתיה אמר
יוי צבאות ומייתן אתון
אתון דאניס ודחגיר
ודמירע ומייתן אתון
ליה בקורבנא האיק
האיתקבל יתיה ברעוא
מידכון אמר יוי : וארו
וארור נוכל ויש בעדרו
זכר ונדר וזבח משחת
ליהוה כי מלך גדול
אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגוים :
וליט דיעבר בנכיר
ואית בעדריה דכר

והוא חייב ליבר
ודבח דימתכל קדם יוי :
ארי מלך רב אנא אמ
יוי צבאות ושמי חסין
ב בעממיא : ועתה אלי
אליכם המצוה הזאת
הכהנים : וכען לכון
תפקידתא הדא כהניא :
ואם לא תשמעו ואם
לא תשימו על לב לתי
לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי
בכם את המארה ואר
וארותי את ברכותיכם
וגם ארותיה כי אינכם
שמים על לב : אם לא
תקבלון ואם לא תשוון
דחלתי על לב למיתן
יקרא לשמי אמר יוי :
צבאות ואשלח בכון
ית מארתא ואילוט
ית ברכתכון ואף אילו
אילוטינה ארי ל
ליתיכון משוון דחלתי
על לב : הנני גער לכם
את הזרע וזריתי פרש
על פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו : הו
הא אנא נזיף לכון בע
בעללת בר זרעא ואי
ואיגלי בהתת חוביכון
על אפיכון ואבטל
רבות חגיכון ויתמנע
חולקכון מיניה :
וידעתם כי שלחתי

אליכם את המצוה
הזאת להיות בריתי
את לוי אמר יהוה :
צבאות : ותידעון אר
ארי שלחית לותכון
ית תפקדתא הדא ל
למיהוי קימי דעם
אמר יוי צבאות : ברי
בריתי היתה אתו החי
החיים והשלום ואת
ואתנם לו מורא ויר
וייראני מפני שמי נח
נחת הוא : קימי הוה
עמיה חיי ושלמא
ויהבית ליה אולפן
אוריתי שלים ודחיל
מן קדמי ומן קדם ש
שמי דחיל הוא : תו
תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמ
נמצא בשפתיו בש
בשלום ובמישור הלך
אתי ורבים השיב מע
מעון : אוריתא בקוש
בקושטא הות בפומיה
ושיקרא לא אשתכח
בספוותיה בשלמא
וברעותיה ובתריצותא
הליך קדמי וסגיאין :
אתיב מחובא : כי שפ
שפתי כהן ישמרו ד
דעת ותורה יבקשו מ
מפיהו כי מלאך יהוה :
צבאות הוא : ארי שי
שיפותי כהין יטרון

מגאל ג׳ וסימ׳ מפרי עין הגן מגאל · לחמנו מגאל · וארור נוכל ויש בעדרו · בתרי חס׳ א׳ · מחללים ב׳ מל׳ ל׳ וסימ׳ ויעלו כ
העם אחרון · ואתם מחללים אתו · משחת ב׳ וסימ׳ מעין משחת · וזבח משחת לאדני · גוער ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ גוער
בים · הנני גער לכם את הזרע · לא נמצא ב׳ וסימ׳ ואם אל עיר יאסף · תורת אמת היתה בפיהו · וזבח ל׳ וחס׳

אהב ט וסימ׳ לך נא אל הצאן וקח לי משם ׳ וילך ויקח ויבא לאביו ׳ ולהבה יתן מצה אחת אפים ׳ בידו מאזני מרמה ׳ בגדה יהודה
ותועבה נעשתה ׳ כי צדיק יי צדקות אהב ׳ יבחר לנו את נחלתנו ׳ ויבחר את שבט יהודה ׳ ועז מלך משפט אהב ׳׳ שחתם ל׳ רבות ׳

ואוריתא יבעון מפו
מפומיה ארי משמש
קדם יי צבאות הוא׃
ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה
שחתם ברית הלוי אמר
יהוה צבאות׃ ואתון
סטיתון מן אורחא ית
אתקילתון סגיאין בה
באוריתא חבילתון ית
קימא דעם לוי אמר
יי צבאות׃ וגם אני נת
נתתי אתכם נבזים וש
ושפלים לכל העם כפי
אשר אינכם שמרים
את דרכי ונשאים פנים
בתורה׃ ואף אנא ירבו
יהבית יתכון בסירין ו
וחלשין לכל עמא כמ
כמא דליתכון נטרין
ית אורחן דתקנן קדמי
ונסבין אפין באוריתא׃
הלא
אב אחד לכלנו הלא
אל אחד בראנו מדוע
נבגד איש באחיו לחל
לחלל ברית אבתינו׃ ה
הלא אבא חד לכולנא
הלא אלהא חד בראנא מה
מדין נשקר גבר באחוי
באחוהי לאפסא קימא
דעם אבהתנא׃ בגדה
יהודה ותעבה נעשתה
בישראל ובירושלם
כי חלל יהודה קדש

יהוה אשר אהב ובע
ובעל בת אל נכר׃ שי
שקרו דבית יהודה
ותועבתא איתעבידת
בישראל ובירושלם
ארי אפיסו דבית יש
יהודה נפשהון דהוה
קדישא קדם יי דרחי
דרחים ואיתרעיאו
למיסב להון נשין מבנת
עממיא׃ יכרת יהוה
לאיש אשר יעשנה
ער וענה מאהלי יע
יעקב ומגיש מנחה
ליהוה צבאות׃ ישיצי
יי לגבר די יעבדינה
בר ובר בר מיקרוהי ישק
ואם כהין הוא מקריב
קורבן בבית מקדשא
די יי צבאות׃
וזאת שנית
תעשו כסות דמעה
את מזבח יהוה בכי וא
ואנקה מאין עוד פני
פנות אל המנחה ולקו
ולקחת רצון מידכם׃
ודא תנינות דאתון ע
עבדין חפת דמעתא
ית מדבחא דיי בכין
ודמיניקין מדלית עוד
איתפנאה לקורבנא
ולקבלא יתיה ברעוא
מידכון׃ ואמרתם על
מה על כי יהוה העיד
בינך ובין אשת נעוריך

אשר אתה בגדתה בה
והיא חברתך ואשת
בריתך׃ ואם תימרון ע
על מה על יי אסהיד
בינך ובין איתת ינקותך
דאת שקרת בה והיא
שותפתך ואיתת קימך׃
ולא אחד עשה ושא
ושאר רוח לו ומה ה
האחד מבקש זרע א
אלהים ונשמרתם ב
ברוחכם ובאשת נעו
נעוריך אל יבגד׃ והלא
הלא חד הוה אברהם
יחידי דמיניה איתבני
איתברי עלמא ומה
חד בעי אלהין יתקיי
דיתקיים ליה ולד
מן קדם ותסתמרון בנ
בנפשתכון ובאיתת
ג ינקותך לא תשקר׃ כי
שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה
חמס על לבושו אמר
אמר יהוה צבאות ונש
ונשמרתם ברוחכם ול
ולא תבגדו׃ ארי אם
סנית לא פטרה אמר
יי אלהא דישראל ולא
תכס חטאה בלבושך
אמר יי צבאות ותסת
ותסתמרון בנפשתכון ו
ולא תשקרון׃
הוגעתם
יהוה בדבריכם ואמרת

מה יז דסמ׳ לחע וסימ׳ אם אשר תמצא את אלהיך ׳ ויחר ליעקב וירב בלבן ׳ ויאמר חזאל כי מה עבדך ׳ ואמרתם על מה על כי
יי העיד ׳ כי מה חטאנו בביתו אחריו ׳ וכל דארי ארעא כלא ׳ ומה חשחן ובני תורין ׳׳ ונשמרתם ה וסימ׳ ויראו מכם ונשמרתם
מאד ׳ ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ׳ לנפשתיכם לאהבה ׳ דיהושע ׳ ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריך ׳ ונשמרתם ברוחכם לא תבגדו ׳׳

במה ובמה ט וסימ׳ ויאמר יי׳ אלהים במה אדע׳ ויאמר אליו בי אדני במה׳ ויאמר שאול גשוצא׳ ויצא הרוח ויעמד לפני יי׳
וחברו׳ במה אקדם יי׳ אכף׳ אתכם אמר יי׳ ואמרתם׳ הוגעתם יי׳ בדבריכם ואמרתם׳ ויאמר דוד אל הגבעגים ״ ״ נזקק ל דכות ״

ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע
טוב בעיני יהוה ובהם
הוא חפץ או איה אלהי
המשפט׃ אהליתון קד
קדם יי בפיתגמיכון וא
ואם תימרון במה אהל
אהליטנא קדמוהי כד
אתון אמרין כל דעביד
בישתקין קדם יי ובה
ובהון רעוא קדמן יי
או איכא דעביד אלהא
דינא׃ הנני שלח מל
מלאכי ופנה דרך לפני
ופתאם יבא אל היכלו
האדון אשר אתם מב
מבקשים ומלאך הב
הברית אשר אתם חפ
חפצים הנה בא אמר
יהוה צבאות׃ האאנא
שלח מלאכא ויפנב
אורחא קדמי ובתכיף
ייעול להיכליה רבונא
דאתון בעו ומלאך
קימא דאתון צבן בי
ביה הא אתי אמר יי
צבאות׃ ומי מכלכל
את יום בואו ומי העמד
בהראותו כי הוא כאש
מצרף וכבורית מכב
מכבסים׃ ומאן מסובר
ית יום מיתוהי ומאן
יקום באתגליותיה
ארי רוגזיה כאישתא
מנסי וכבוריתא דמ

דמחוורין בה׃ וישב
מצרף ומטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק
אתם כזהב וככסף והיו
ליהוה מגישי מנחה
בצדקה׃ ויתגלי לצרו
לצרפא ולדכאה כגבר
דמצרף ומדכי כספא
וידכי ית בני לוי ויזקק
יתהון כדהבא וכבספא
ויהון קדם יי מקרבין
קרבן בקשוט׃ וערבה
ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמניות׃ ות
ויתקבל קדם יי קרבן א
אנש יהודה ויתבי יר
ירושלם כיומיא עלי
עלמיא וכשנין דמלק
דמלקדמין׃ וקרבתי
אליכם למשפט והייתי
והייתי עד ממהר
במכשפים ובמנאפים
ובנשבעים בשקר לש
לשקר ובעשקי שכר
שכיר אלמנה ויתום
ומטי גר ולא יראוני
אמר יהוה צבאות׃
ואתגלי עליכון יי
למעבד דינא ואהוי
מימרי בכון לסהיד
מוחי בחרשיא ובגיו
ובגיופיא ובדי משתב
משתבעין לשקרא
ובאנסי אגרא דאגיר

ארמלא ויתמא ומס
ומסטן דין גיורא ולו
ולא דחילו מן קדמי
אמר יי צבאות׃ כי יי
אני יהוה לא שניתי
ואתם בני יעקב לא
כליתם׃ ארי אנא יי
לא אשניתי קימא דה
דמן עלמא ואתון בני
ישראל אתון מדמין דה
דמאית בעלמא הדין
דיניה פסיק למימר׃
למימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה
אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ למיומי יי א
לאבהתכון סטיתון
מן קימי ולא נטרתון
תובו לפולחני ואתפני
במימרי לאוטבא
לכון אמר יי צבאות
ואם תימרון במא נתוב׃
היקבע אדם אלהים
כי אתם קבעים אתי
ואמרתם במה קבענוך
המעשר והתרומה׃
הירגז גבר קדם דינא
ארי אתון מרגזין במא
ארגיזנא קדמך במעש
במעשרא ובתרומתא׃
במארה אתם נארים
ואתי אתם קבעים
הגוי כלו׃ בלוטא אתון

בירמיה
ויחזקאל
ותריסר

ואשובה ז וסימ׳ אבי השבעני לאמר הנה אנבי׳ וילך משה וישב אל יתר חתנו׳ ותקרא אל האשה ותאמר שלחה׳ ורדפה כל מאהביה
ולא תשיג׳ שמוע שמעתי אפרים מתנודד׳ למימי אבתיכם סרתם מחקי לא׳ שובו אלי ואשובה אליכם ״ ״ כלו ג כת כן בירמיה ויחזקאל
ובספר וסימ׳ בו מקוצם ועד גדולם׳ ב נפש׳ במארה אתם נארים ״ ״ וערבה ב וסימ׳ וערבה שנתך׳ וערבה ליי׳ מנחת יהודה ״ ״

עשה בֿבֿ פתח באלה דתקע וסימ׳ ועשה חסד לאלפים דבות׳ עשה משפט יתום והיה כי תמיגאון אתו ויען השלישי וחברו׳
למען יירשו את׳ מה תחשבון על יין׳ הנני עשה את כל מרעניך׳ שאלו מאת יי׳ מטר׳ ועסותם רשעים׳ והיו לי אמר יי׳ צבאות׳

מלוטאין וקדמי את
אתון מיתגזין עמא כולה
כולהון׃ הביאו את
כל המעשר אל בית
האוצר ויהי טרף בבי
בביתי ובחנוני נא בזא
בזאת אמר יהוה צבא
צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמ
השמים והריקתי לכ
לכם ברכה עד בלי די׃
אמיר נביא איתו ית
כל מעשרא לבית
אוצרא ויהי פרנוס
לדמשמשין בבית
מקדשי ונסו כען קד
קדמי בהדא אמיר יי
צבאות אם אפתח
לכון ית כוי שמיא וא
ואחית לכון טובא
עד דתימרון מיסת׃
וגערתי לכם באכ
באכל ולא ישחית
לכם את פרי האדמה
ולא תשכל לכם הגפן
בשדה אמר יי צבאות׃
ואיזוף לכון במס במו
במחבלא ולא יחבל
לכון ית איבא דארעא
ולא יתכל לכון גופנ
בחקלא אמיר יי צבא
צבאות׃ ואשרו אתכ
אתכם כל הגוים כי
תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות׃

וישבחון יתכון כל עמ
עממיא ארי תהון א
אתון יתבין בארע בית
שכינתי ועביד בית
רעותי אמיר יי צבאו
צבאות׃
חזקו עלי דב
דבריכם אמר יהוה
ואמרתם במה נדברנו
עליך׃ תקיפו קדמי
פתגמיכון אמיר יי
ואמתימרון מה אסג
אסגיתא למללא
קדמך׃ אמרתם שו
שוא עבד אלהים מה
בצע כי שמרנו מש
משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה
צבאות׃ אמרתון לא
להנאה מאור דפלח
קדם יי ומה ממון יו
ניתהני לנא ארי נט
נטרנא מטרת מימרי
וארי הליכנא כמכי
במכיכות רוח מן קדם
יי צבאות׃ ועתה
אנחנו מאשרים זד
זדים גם נבנו עשי רש
רשעה גם בחנו א
אלהים וימלטו׃ וכ
וכען אנחנא משבח
משבחין רשיעין יי
ואף איתקימו עבדי
חטאה אף נסיאו יי
קדם יי ואישתיזבו׃

או נדברו
יראי יהוה איש אל
רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב בספר
זכרון לפניו ליראי
יהוה ולחשבי שמו׃
בכין ממללין דחלי
דיי גבר עם חבריה
ושמיע קדם יי וגלי
קדמוהי ואיתכתיב
ספר דוכרניא קדמוה
קדמוהי לדחליא
דיי ולדמחשבין יי
ליקרא שמיה׃ והיו
לי אמר יהוה צבאות
ליום אשר אני עשה
סגלה וחמלתי על
עליהם כאשר יחמל
איש על בנו העבד
אתו׃ ויהון קדמי א
אמיר יי צבאות ליו
ליומא דאנא עתיד
למעבד סגולתא
ואירחום עליהון כמ
דאחים גברא על
בריה דפלח יתיה׃
ושבתם וראיתם בין
צדיק לרשע בין ע
עבד אלהים לאשר
לא עבדו׃ ותתובון ו
ותתחזון בין צדיקיא
לרשיעיא בין צדלו
דפלחו קדם יי לדי
לא פלחו קדמוהי׃
כי הנ

מגדיל ישועות מלכו׳ דתהלי׳ במלך דוד על כל ישראל׳ ידם ליי׳ והתהולל לו׳ שבחו אל מושיעם׳ עשה מלאכיו רוחות׳ עשה משפט
לעשוקים׳ עשה שמים וארץ׳ אשר הוא עשה רע׳ והסגנים לא ידעו׳ הבונים בחומה והנשאים בסבל׳ ואשלחה אליהם מלאכים לאמר׳
ובל שאר קרי דבות׳ פתח במת קמיצי׳ עשה פלא׳ מלא אתם׳ והיו שהותיהם׳ פגעת את שש׳ עשה ארץ בכחו׳ וחברו׳ שפתי שקר׳ עשיר׳

זמרפא ג̇ וסימ̇ הנני מעלה לה ארוכה׳ יצות דבש אמרי נעם׳ וזרחה לכם יראי יי̇ שמי י̇ ג̇ זדים ד̇ וסימ̇ ופחדתי על תבל רעה ועל׳ ועתה אנחנו מאשרים׳ כי הנה היום׳ יקחו להם זדים קח עלי׳ וכל אלפא ביתא דבות גׄזׄטׄ יׄבׄעׄ ״ ״

הנה היום בא בער
כתנור והיו כל זדים
וכל עשי רשעה קש
ולהט אתם היום הב
הבא אמר יהוה צב

צבאות אשר לא יעז
יעזב להם שרש וענף
אריהא יומא אתי
בער כתנורא ויהון כ
כל רשיעיא וכל עו

עובדי חטאה חלש
חלשין בקשא ולהון
יתהון יומא דאתי
אמר יי̇ צבאות דלא
ישבוק להון בר וברבר

וזרחה לכם יראי ש
שמי שמש צדקה
ומרפא בכנפיה ויצ
ויצאתם ופשתם כע
בעגלי מרבק ותדנח

לכון דחלי שמי שמ
שמיא בזכו ואסותא
בכנפהא ותיפקון ותי
ותיטלון בעגלי ריבי
ריבקא ועסותם רשי

רשעים כי יהיו אפר
תחת כפות רגליכם
ביום אשר אני עשה
אמר יהוה צבאות
ותדרשון רשיעין ארי

יהון קיטמא תחות
פרסת רגליכון ביומא
דאנא עביד אמר יי̇
צבאות
זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב
בחרב על כל ישראל
חקים ומשפטים
אידכרו אוריתא
דמשה עבדי
דפקידית
יתה
בחרב
על

בני ישראל לאלפא
יתהון קימין ודינין
הנה אנכי שלח לכם
את אליה הנביא לפני
בא יום יהוה הגדול
והנורא הא אנא
לכון ית אליה יי̇
נביא קדם מ
מיתי יומא
דעתיד
למיתי
מן
ק

יי̇ רבא ודחילא והש
והשיב לב אבות על
בנים ולב בנים על אבו
אבותם פן אבא והכיתי
את כל הארץ חרם
ויתיב לב אבהן על בנין
ולב בניא על אבהתהון
דלמא איתגלי ואמחי
ואשנה כל ארעא בחו
בחובהא ואיביתיביה
גבריא הנה אנכי חזק

מרבק ד̇ וסימ̇ ולאשה עגל מרבק׳ ועגלים מתוך מרבק׳ גם שכירה בקרבה׳ ויצאתם ופשתם בעגלי מרבק ״ ״ כתנור ג̇ וסימנה כי קרבו כתנור׳ כלם יחמו כתנור׳ הנה יום בא בער כתנור׳ ואׄ תשיתמו כתנור אשׁ׳ עורינו כתנור נכמרו ״ ״ אליה ה̇ וסימ̇ ומלאך יי̇ דבר אל אליה׳ ולבן בזה אמרי לה׳ ויאמרו אליו איש׳ ויען אליה׳ הנה אנכי שלח לכם׳ וא̇ ואליה׳ ויערשיה׳ וכל כתי דבות במא מכתב מאליהו ״

הנה נא אחרי אשר החילותי והגעתי עד כה ** אין בי רשות לעזוב הדבר ולהניחו **

באחת החזקתי בימי ילדותי ** ולא ארפנה עד בא חליפתי

וחשק גדול חשקתיהו ** ואהבה עולם אהבתיהו

תשרך בפעם נמלך יעתז והרג בא

פיטום

פיטום הקטורת הצרי והציפורן

מני משה מרדכי בן הגאון הגדול כמהורר יעקב יואל זצ"ל הי"ד ממשפחתי מרגליות

תשרך בפעם נמלך יעתז והרג בם על השלחן הזה

נאום משה מרדכי בן הגאון הגדול כמהורר יעקב יואל זצ"ל הי"ד ממשפחתי מרגליות

פיטום הקטורת הצרי והציפורן והחלבונה

הנה נא

[illegible]

אני משה מרדכי בן הגאון הגדול כמהורר יעקב יואל זצ"ל הי"ד

ממשפחתי מרגליות

א

אב גד הו זח טי כך למ

שפט א ב חס׳ וא׳ מל׳ ב׳ מלע׳ וא׳ וסימ׳ ויהי בימי שפט השפטים · אם תבא עליבו רעה · דדה · פתח פיך שפט צדק · בתר מלך ·· השפטים ה׳ וסימ׳ ודרשו השפטים היטב · כי לא נעשה כמהו · ויאמר אל השפטים · ויהי בימי שפט · וחד והשפטים · ועמדו שני ··

שנער · ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך · ויהי בימי אחז · ויהי בימי שפט

השפטים ב ויהי רעב בארץ ויהי בימי אחשורוש הוא אח

[illegible]



וילך איש ב׳ וסימנהון וילך איש מבית לוי · וילך איש מבית לחם יהודה ·

א ביְמֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים
ויהי רעב בארץ וילך
איש מבית לחם יהודה
לגור בשדי מואב הוא
ואשתו ושני בניו ׃ והו׳
והוה ביומי נגיד נגודי
והוה כפנא תקיף בא׳
בארעא דישרא׳ עשרי
עשרתי כפנין תקיפין
איתגזרו מן שמיא
למהוי בעלמא מן יומ׳
דאיתברי עלמא עד
ומן דייתי מלכא מש׳
משיחא לאוכחא בהו׳
דיירי ארעא כפן קדמ׳
קדמאי ביומי אדם וי
כפן תנינן ביומי למך
כפן תליתאי ביומי יי
אברהם כפן רביעאי
ביומי יצחק כפן חנו
חמישאי ביומי יעקב
כפן שתיתאי ביומי ז
בעז דמתקרי אבצן ו
צדיקא דמן בית לחם
כפן שביעאי ביומי ד
דוד מלכא דישראל
כפן תמינאי ביומי א׳
אליהו נביא כפן תש׳
תשיעאי ביומי אלישע
בשומרון וכפן עשיראי
עתיד למהוי לא כפן ז
למיכול לחמא ולא
צחותא למישתי מיא
ארום אלהן למשמע
פיתגם נבואה מן קדם
יי׳ ובר הוה כפנא הדא
תקיף בארעא דישרא׳
נפק גברא רבא מבית
לחם יהודה ואזל

ה׳ זוגי׳ מן בב׳ י׳ מ׳שמשין איש וסימ׳ וילך איש מבית לוי · וילך איש מבית לחם יהודה · וגם איש אל ירא בתוך הזהר · וגם איש היה מתנבא · ויאל איש וילכו אל יהושע פקדתי עליו ועל זרעו · ולא איש ולא אעשה חרון אפי · ואני תולעת ולא איש · הנה איש · ויבא הנבפה איש · ואמרת אליו לאמר יצמיח שמו ·· מל׳ לישׁ שדי דסמ׳ כוני׳ ל׳ במ׳ב ה׳ כי שמעה בשדה מואב · מגורה בעמי השחה ·

כלתיה . ג בליש ב חס וא מל וסימ ותקם היא וכלתיה · ושתי כלותיה עמה ותלכנה · ותאמר נעמי לשתי כלתיה · מן ציע מלאי
כי פקד יי ד וסימ ויאמן העם וישמעו · כי פקד יי את חנה · כי פקד יי צבאות את עדרו · כי שמעה בשדה מואב כי פקד יי

לדור בחקלא דמואב
הוא ואיתתיה ותרין ב
בנוהי ׃ ושם האיש א
אלימלך ושם אשתו
נעמי ושם שני בניו מ
מחלון וכליון אפרתים
מבית לחם יהודה ויב
ויבאו שדי מואב ויה
ויהיו שם ׃ ושום גברא
אלימלך ושום את
איתתיה נעמי ושום
תרין בנוי מחלון וכליון
רבנין מבית לחם יהודה
ואתו עד חקל מואב
והוו תמן רופילין ׃ וימ
וימת אלימלך איש נ
נעמי ותשאר היא
ושני בניה ׃ ומית אלי
אלימלך בעלה דנעמי
ואישתארת היא ארמ
ארמלא ותרין בנהא
יתמין ׃ וישאו להם נ
נשים מאביות שם הא
האחת ערפה ושם הש
השנית רות וישבו שם
כעשר שנים ׃ ועברו על
גזירת מימרא דיי ונ
ונסיבו ונטלו להון נ
נשין נוכראין מן בנת
מואב שום חדא ערפה
ושום תניתא רות בת
עגלון מלכא דמואב
ויתיבו תמן כזמן עשר
שנין ׃ וימתו גם שניהם
מחלון וכליון ותשאר

האשה משני ילדיה
ומאישה ׃ ועל דעברו
על גזירת מימרא דיי ׃
ואיתחתכו בעמימין נ
נוכראין איתקטעו ׃
יומיהון ומיתו אף
תרויהון מחלון וכליון
בארעא מסאבתא
ואישתארת איתתא
מיתכלא מתרין בנהא
וארמלא מבעלה ׃ ות
ותקם היא וכלתיה ות
ותשב משדי מואב
כי שמעה בשדה מו
מואב כי פקד יהוה א
את עמו לתת להם ל
לחם ׃ וקמת היא וכל
וכלתהא ותבת מחקל
מואב ארום איתבשרת
בחקל מואב על פום
מלאכא ארום דכר
יי ית עמיה בית ישראל
למיתן להון לחמא
בגין זכותיה דאבצן
נגידא ובצלותיה
דיצלי קדם יי הוא בעז
חסידא ׃ ותצא מן ה
המקום אשר היתה
שמה ושתי כלתיה
עמה ותלכנה בדרך
לשוב אל ארץ יהודה ׃
ונפקת מן אתרא ד
הות תמן ותרתין כל
כלתהא עמה ומהלכן
באורחא למיתב לארע

יהודה ׃ ותאמר נעמי
לשתי כלתיה לכנה
שבנה אשה לבית אמה
יעשה יהוה עמכם
חסד כאשר עשיתם
עם המתים ועמדי ׃ וו
ואמרת נעמי לתרתין
כלתהא איזילנא תובנא
איתתא לבית אמה
יעביד יי עמכון טיבו
היכמא די עבדתון עם
בעליכון שכיביא דז
דסרבתון למיסב גב
גברין בתר מותיהון ׃
ועמי דזנתון וסוברת
וסוברתון יתי ׃ יתן
יהוה לכם ומצאן מ
אשה בית אישה ותש
ותשק להן ותשאנה
קולן ותבכינה ׃ יהב
יי לכון אגר שלים על
טיבותא די עבדתון
עמי ובההוא אגר ת
תשכחון נייחא כל
חדא וחדא לבית בע
בעלה ונשקת להון ו
וזקפן קלהן ובכיאן ׃
ותאמרנה לה כי אתך
נשוב לעמך ׃ ואמרן
לה לא נתוב לעמנא
ולדחלתנא ארום את
אלהין עמך נתוב לגי
לעמך לאתגיירא ׃
ותאמר נעמי שבנה
בנתי למה תלכנה עמי

ח ריש פס קדחתי בספר . וסימ יתן יי לכם ומצאן מנוחה · שבנה בנתי לכנה · הלהן תשברנה · באשר תמותי אמות · אני מלאה הלכתי וריקם
עינין בשדה אשר · ישלם יי פעלך · ליני הלילה ... מאביות ה חס ו בליש וסימ והמואבים יקראו להם אמים · מאדום וממואב ·
דשניאל · וישאו להם נשים מאביות · וגם אלה דוות הבי אביה · ובכלות אלה דעזרא ... בית אישה ב וסימ ואם בית אישה נדרה · יתן יי

לאנשים ו ... ויא ... רק לאנשים האלה ולקחתי את לחמי ואת מימי ויגבהו לאנשים לאכל קחו נשים והולידו ואת ...
תשלחנה לאנשים העוד לי ... במעי יחד ולאנשים אשר אתו מישהו קדמו קמץ ... ותשבה ג חס א ותשגה עליהו בהי קדלין

העוד לי בנים במעי ו
והיו לכם לאנשים | ר
ואמרת נעמי תובנא
ברתי למה דין אתון
אזלן עמי העוד כען ו
אית לי וולדא במעי
ויהוון לכון לגוברין |
שבנה בנתי לכן כי זק
זקנתי מהיות לאיש |
כי אמרתי יש לי תקוה
גם הייתי הלילה לאי
לאיש וגם ילדתי בנים |
תובנה ברתי מבתרי
איזילנא לעמכון א
ארום סיבית מלמהוי
מבעלא לגבר ארום
אמרית אילו אנא
רביא אית לי סבר
ברם הויתי מבעלא
בליליא לגבר וברם ה
הויתי ילדא בנין | הה
הלהן תשברנה עד
אשר יגדלו הלהן תי
תעגנה לבלתי היות
לאיש אל בנתי כי מ
מר לי מאד מכם כי יי
יצאה בי יד יהוה | ר
הדלמא להון אתון בנ
מתינן עד דירבון כנ
באיתתא דנטרא ליבם
קלילא למיסבה לגבר
הבדיל להון אתון יתכנן
עגימן בדיל דלא ל
למהוי מתנסבן לגבר
בבעו ברתיי לא תמ

תמררון נפשי ארום
מריר לי יתיר מנכון
ארום נפקת בי מחא
מן קדם יי | ותשנה
קולן ותבכינה עוד | ו
ותשק ערפה לחמותה
ורות דבקה בה | ונטלן
קלהון ובכיאן עוד ז
ומנא אחרנא ונשיקת
ערפה לחמתה ואזלת
לאורחה ורות אידבקת
בה | ותאמר הנה שבה
יבמתך אל עמה ואל
אלהיה שובי אחרי
יבמתך | ואמרת הא
תבת יבמתיך לות
עמה ולות דחלתהא
תובי בתר יבימתיך
לעמך ולדחלתיך | ו
ותאמר רות אל תפ
תפגעי בי לעזבך לשו
לשוב מאחריך כי כ
אל אשר תלכי אלך
ובאשר תליני אלין
עמך עמי ואלהיך יי
אלהי | ואמרת רות
לא תבקיטי בי למשו
למשבקיך למתוב כ
מן בתריך ארום כאוו
באורחא דאיבא אנא
לאתגיירא ואמרת
נעמי איתפקדנא לז
למיטר שביא ויומי
טביא בדיל דהלכא
בר מתרין אלפין א

אמין אמרת רות לכל
מאן דאת אזלא איזיל
אמרת נעמי איתפקדנא
דלא למבת כחדא עם
עממיא אמרת רות
אתר דתיבתי אבית י
אמרת נעמי איתפק
איתפקדנא למנטר
שיתא מאה ותלת ע
עשר פיקודיא אמרת
רות מה דנטרין עמך
אהא נטרה אנא כאי
באילו הוו עמי מן ק
קדמת דנא אמרת
נעמי איתפקדנא ד
דלא למיפלח פולחנ
נוכראה אמרת רות
אלהיך הוא אלהי |
באשר תמותי אמות
ושם אקבר כה יעשה
יהוה לי וכה יוסיף כי
המות יפריד ביני ובי
ובינך | אמרת נעמי ל
אית לנא ארבע דיני
מותא לחייביא רגימת
אבנין ויקידת נורא
ויקטלת סייפא וצ
וצליבת קיסא אמרת
רות בכל מה דיתמותי
אימות אמרת נעמי |
אית לן בית קבורתא
אמרת רות ותמן איהי
קבירא ולא תוספי ז
למללא עוד כדנן יע
יעביד יי לי וכדנן יו

ט גם וגם וסימ ותאמרה אלי גם אתה שתה והנער שמו אלי והחייתם גם אתם וגם המלך ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה
ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני ויאמר המלך אל אתי גם את שאר שבנה בנתי לכנה ידעת בני ידעתי ובאשר ד וסימ
גם אני אבחר בתעלוליהם ומגיתי אתכם לחרב ואחריו יעלעו דם ובאשר ותאמר רות אל תפגעי יפריד ב מרידים ביני

בואנה ג׳ בליש׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ גם חסידה בשמים ׃ ותלכנה שתיהם עד באנה ׃ ב׳ בו ׃ ותהם ג׳ וחס׳ וסימ׳ ותהם הארץ ׃
ותהם הקריה ׃ ותהם כל העיר ׃ הזאת ה׳ רפ׳ וסימ׳ הזאת לכם עליזה ׃ הזאת חשבת למשפט ׃ הזאת ידעת מני ׃ הזאת העיר ׃ הזאת נעמי ׃

יוסיף עלי ארום מותא
יפריש יי ביני ובינך ׃
ותרא כי מתאמצת
היא ללכת אתה ותחדל
לדבר אליה ׃ וחזת א
ארום מאלמא היא
למהך עמה ופסקת
מלמללא עמה ׃ ותל
ותלכנה שתיהם עד
בואנה בית לחם ויהי
כבואנה בית לחם ותהם
כל העיר עליהן ותאמ
ותאמרנה הזאת נעמי ׃
ואזלן תרויהון עד ד
דעלן לבית לחם והוה
כד עלן לבית לחם וא
וארגישו כל יתבי קרתא
עליהון ואמרן הדא
היא נעמי ׃ ותאמר
אליהן אל תקראנה לי
נעמי קראן לי מרא
כי המר שדי לי מאד ׃
ואמרת להון לא תהוון
קרן לי נעמי קרן לי מ
מרירת נפש ארום א
אמרר שדי לי לחדא ׃
אני מלאה הלכתי וי
וריקם השיבני יהוה
למה תקראנה לי נעמי
ויהוה ענה בי ושדי
הרע לי ׃ אנא מליא
אזלית מבעלי ומבני
וריקנא אתיבני יי ב
מנהון למה דין אתון
קרן לי נעמי ומן קדם

יי איתסהד בי חובתי
ושדי אבאיש לי ׃ ות
ותשב נעמי ורות
המואביה כלתה עמה
השבה משדי מואב
והמה באו בית לחם
בתחלת קציר שעי
שערים ׃ ותבת נעמי
ורות מואביתא כלתה
עמה דתבת מחקל
מואב ואינון עלו ל
לבית לחם במעלי י
יומא דפסחא ובההוא
יומא שריאו בני ישר
למחצד ית עומרא ד
דארמותא דהוה מן
ב שערין ׃ ולנעמי מידע
לאישה איש גבור
חיל ממשפחת אלי
אלימלך ושמו בעז ׃
ולנעמי מיודעא
אישתמודע לבעלה
גבר גיבר תקיף מן י
יחוס אלימלך ושמיה
בעז ׃ ותאמר רות ה
המואביה אל נעמי א
אלכה נא השדה ואל
ואלקטה בשבלים א
אחר אשר אמצא חן
בעיניו ותאמר לה ל
לכי בתי ׃ ואמרת רות
מואביתא לות נעמי
איזיל כען לחקלא
ואלקוט בשובלין בתר
דאשכח רחמין בעינוי

ואמרת לה איזילי
ברתי ׃ ותלך ותבוא ו
ותלקט בשדה אחרי
הקצרים ויקר מקרה
חלקת השדה לבעז
אשר ממשפחת אלי
אלימלך ׃ ואזלת ועלת
ובנשת בחקלא בתר
חצדיא וארע ארי
ארעהא אחסנת
חקלא דהוות לבעז ד
דמן ייחוס אלימלך ׃
והנה בעז בא מבית
לחם ויאמר לקוצרים
יהוה עמכם ויאמרו
לו יברכך יהוה ׃ והא
בעז אתא מן בית לחם
ואמר לחצודיא יהי
מימרא דיי בסעדכון
ואמרו ליה יברכינך
יי ׃ ויאמר בעז לנערו
הנצב על הקוצרים
למי הנערה הזאת ׃ ויא
ואמר בעז לעולימיה
דאתמני רב על חצודיא
לאי דין אומא רבא
הדא ׃ ויען הנער הנצב
על הקוצרים ויאמר
נערה מואביה היא הש
השבה עם נעמי משדי
מואב ׃ ואתיב עולימא
דאתמנא רב על חצ
חצודיא ואמר ריבא
מן עמא דמואב היא
דתבת ואתגיירת עם

הרע ד׳ וסימ׳ ומאז באתי אל פרעה ׃ יען אשר עשה מנשה ׃ הרבה פעמיך למשואות ׃ וי״א ענה בי ושדי ׃ וחד ושב והרע לבני
בתחלת ו׳ וסימ׳ והם הומתו בימי קציר בתחלת ׃ ויהי בתחלת שבתם שם ׃ בתחלת עלות הלקש ׃ בתחלת קציר שערים ׃ בתחלת תחנוניך
יצא דבר ׃ בתחלת מלכותו כתב ששנה ׃ אליהן ה׳ ב׳ חס׳ וג׳ מל׳ וסימ׳ ותיראן המילדת ׃ ותאמרן ׃ ותקרבנה אלי ׃ ועשיהן ׃ אל תקראנה ׃

שמעת ד וסימ׳ הלא שמעת בתי כי מלך אדניה בן חגית כי קול שופר שמעת נפשו דברתי אליך בשלותיך ״ ״ בשדה ה׳
וסימ׳ נעבירה נא בארצך לא נטה הרי מזעי בית בבית ותאמר נעמי אל רות ויאמר בעז אל רות נעבירה בגבולך לא נטה ״ ״

נעמי מחקל מואב ׃ ז
ותאמר אלקטה נא
ואספתי בעמרים אח
אחרי הקוצרים ותבוא
ותעמוד מאז הבקר
ועד עתה זה שבתה ז
הבית מעט ׃ ואמרת
אצבור כען ואכנוש ׃
שובלין באלומיא מה
דמשתאר על אפי ח
חקלא בתר חצודיא
ואתת וקמת ואתעכבת
כאן מקדם צפרא ועד
כען פון זעיר דין דיתבא
בביתא ינוחד ׃ ויאמר
בעז אל רות הלוא ש
שמעת בתי אל תלכי
ללקט בשדה אחר
וגם לא תעבורי מזה
וכה תדבקין עם נערתי ׃
ואמר בעז לרות רותא
הלא קבילת מני ברתי
לא תהכין למלקט
שובלים בחקל אוחרן
ואף לא תעיברי מיכא
למיהך לאומא אחרא
אחריתי והכא תתוספין
עם עולימתי ׃ עיניך
בשדה אשר יקצרון
והלכת אחריהן הלוא
צויתי את הנערים לב
לבלתי נגעך וצמת
והלכת אל הכלים וש
ושתית מאשר ישא
ישאבון הנערים ׃ ותהא

מיסתכלא בחקלא
דיחצדון ותהכי
בתריהון הלא פקדית
ית עולימיא בדיל דל
דלא יקרבון ביך למ
ובעידן דאת צחיא
למוי איזילי למאניא
ותהי שתיא ממוי ד
דימלון עולימיא ׃ ות
ותפל על פניה ותש
ותשתחו ארצה ותא
ותאמר אליו מדוע
מצאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה ׃
ונפלת על אפהא וס
וסגידת על ארעא וי
ואמרת ליה מה דין
אשכחית רחמין בעינך
לאישתמודעותני ו
ואנא מעמא נוכראה
מבנתהון דמואב דלא
איזדכי למיעל בכני
בכנישתא דיי ׃ ויען ו
בעז ויאמר לה הגד
הגד לי כל אשר עשית
את חמותך אחרי מות
אישך ותעזבי אביך
ואמך וארץ מולדתך
ותלכי אל עם אשר
לא ידעת תמול של
שלשום ׃ ואתיב בעז ו
ואמר לה איתחואה
איתחוא לי על מימר
חכימיא דכד גזר יי ׃
על ניקביהון לא גזר

איליהין על גובריא ח
ואיתאמר עלי בנבואה
דעתידין למיפק מנך
מלכין ונביאין בגין
טיבותא דעבדת עם
חמותיך דפרנסת יתה
בתר דמית בעליך ד
דשבקת דחלתיך וע
ועמיך ובית אבוך
ואמיך וארע ילדותיך
ואזלת לאיתגיירא
למיתב בין עמא דלא
אישתמודע ליך מ
מאיתמלי ומדקמוהי ׃
ישלם יהוה פעלך ו
ותהי משכרתך שלו
שלמה מעם יהוה
אלהי ישראל אשר
באת לחסות תחת כנ
כנפיו ׃ יגמול יי ליך
גמול טב בעלמא ה
הדין על עובדיך טב
ויהי אגריך שלימא
לעלמא מן קדם יי
אלהא דישראל דאתת
לאיתגיירא ולאיתחפ
תחות טלל שכינתיה
יקריה ובהיא זכותא
תשתזבי מדינא דגהנם
למהוי חולקיך עם
שרה רבקה רחל ולאה ׃
ותאמר אמצא חן בע
בעיניך אדני כי נחמ
נחמתני וכי דברת על
לב שפחתך ואנכי לא

עיניך יא וסימ׳ שאי סביב עיניך וראי וחבריו תראינה דישועה עיניך על שפים ואת שדוד שאי עיניך והשלכתי ואת בני
תשלחנה והשבתי זמותך ממך עיניך בשדה אשר יקצרון הנך יפה רעיתי וחבריו הסבי עיניך מנגדי צוארך כמגדל השן ״ ״
לחסות ג׳ ורפי׳ וסימ׳ אשר באת לחסות תחת שוב לחסות ביה וחבריו ״ ״ באה ב׳ וסימ׳ הגר שפחת שרי ישלם יי פעלך ותהי ״

לה ג דלא מפק ה וסימ ויקרא לה נבח בשמו · לבנות לה בית בארץ שנער · ויאמר לה בעז לעת האכל ·· אנכי ·· עשית ה
לאשה מה זאת עשית · דעי מה עשית · אשר עשית את חמיך · איפה לקטת היום · וזכרת את דרכיך · ומן הורע את ירושלם · עד ונחלת
בך דבות ··

אהיה כאחת שפחתיך ׀
ואמרת אשכחית רחמין
קדמך רבוני ארום ניחי
ניחמתני לאכשרותני
למירכי למיעל בקהל
דיי וארום מליתא
תנחומין על לב אמתך
דאבטחתני למיחסן ׀
עלמא דאתיהי כצדק
בצדקתא ואנא ליתה
לי זכו למהוי חולקי
לעלמא דאתי אפילו
כחדא מן אמהתך ׀ ו׳
ויאמר לה בעז לעת
האכל גשי הלם ואכלת
מן הלחם וטבלת פתך
בחמץ ותשב מצד
הקצרים ויצבט לה
קלי ותאכל ותשבע
ותתר ׀ ואמר לה בעז
לעידן סעודתא קריבי
הלכא ותיכלין מן לחמא
וטמושי סעדיך בתבשילא
בתבשילא דאיתבשל
בחלא ויתיבת מסטר
חצדיא ואושיט לה
קמח קלי ואכלת ושבעת
ושבעת ואשארת ׀ ו׳
ותקם ללקט ויצו בעז
את נעריו לאמר גם בין
בין העמרים תלקט ו׳
ולא תכלימוה ׀ וקמת
למצבר שובלין ופקיד
בועז ית עולימוי לבייי
למימר אף בני אלומי

אלומיא תהי צבירה
ולא תכספונה ׀ וגם של
תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא
תגערו בה ׀ ואף מיתר
תיתרון לה מן עתריא
ותישבקון למיהוי
צברא ולא תנזפון בה ׀
ותלקט בשדה עד
הערב ותחבט את אש
אשר לקטה ויהי כ׳
כאיפה שערים ׀ וצברת
שובלין בחקלא עד
רמשא ודשת ית שוי
שובלין דצברת והוה
שיעורהון כתלת כא
סאין שערין ׀ ותשא
ותבוא העיר ותרא חו
חמותה את אשר
לקטה ותוצא ותתן
לה את אשר הותרה
משבעה ׀ וסוברת ועל
ועלת לקרתא וחמת
חמיתה ית מה דכנשת
ואפיקת מן תרמילא
ויהבת לה ית מזונא
דשיירת לה משבעה ׀
ותאמר לה חמותה
איפה לקטת היום ו׳
ואנה עשית יהי מכי׳
מכירך ברוך ותגד
לחמותה את אשר
עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עמ
עשיתי עמו היום ב׳

בעז ׀ ואמרת לה חמותה
לאן צברת יומא דין
ולאן אישתדלת לגו
למעבד יהא גברא
דאישתמודע לך מ׳
מברך וחויאת לחמותה
ית דאישתדלת למע
למעבד עימיה ואמרת
שום גברא רבא דעט
דאישתדלית למעבד
עימיה יומא דין מ׳
מיתקרי בועז ׀ ותאמר
נעמי לכלתה ברוך ׳
הוא ליהוה אשר לא
עזב חסדו את החיים
ואת המתים ותאמר
לה נעמי קרוב לנו ה
האיש מגאלנו הוא ׀
ואמרת נעמי לכלתה
בריך הוא מפום קודש
קודשא דיי דלא שבק
טיבותיה עם חייא ועם
מיתיא ואמרה לה
נעמי קריב לנא גברא
מפרקנא הוא ׀ ותאמר
רות המואביה גם כי
אמר אלי עם הנערים
אשר לי תדבקון עד
אם כלו את כל הקציר
אשר לי ׀ ואמרת רות
מואביתא אף ארום
אמר לי עם רביא די
דילי תתוספין עד זמן
דיסיי ישיצון ית כל
חצדא דילי ׀ ותאמר

הלם יב וחס וסימ הצם הלם · אל תקרב הלם · מי הו׳ אני הלם · ומה אתה עשה בזה · תנו לכם דבר ועצה הלם · הבא עוד הלם
אינגו · ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים · ויאמר שאול גשו הלם · ויאמר לה בעז לעת האכל · כי הבאתם עד הלם · דשמואל ·
וחברון דדה · לבן ישוב עמי הלם · וחד והנה ההמון נמוג והלך והלם ·· את החיים ג וסימ ראה נתתי · אשר לא עזב חסדו · ושבאתי ··

תיצאי ג̇ וסימ̇ גם מאת זה תיצאי · כי עתה תיצאי מקריה · טוב בתי כי תיצאי עם ·· עד כלתו ג̇ וסימ̇ ידבק יה בך את
הדבר · עד כלתו לבנות · עד כלתו לאכל ולשתות · אצנף ·· ותבא ב̇ חס ו̇ בכתוב וסימ̇ בלט ותגל מרגלתיו · ותבא במרמה ··

נעמי אל רות כלתה ה
טוב בתי כי תצאי עם נ
נערותיו ולא יפגעו בך
בשדה אחר ואמרת
נעמי לות רות כלתה יו
שפיר ברתי ארום תיכו
תיפקין עם עולימתוי
ולא יערעון יתיך בחו
בחקל אוחרן ותדבק
בנערות בעז ללקט ע
עד כלות קציר השעו
השערים וקציר החט
החטים ותשב את חמ
חמותה ואידבקת בו
בעולימתוי דבועז לו
למילקט עד דישיצי
חצר שערין וחצר
חינטין ויתיבת עם חו
חמותה ותאמר לה ג
נעמי חמותה בתי הלא
אבקש לך מנוח אשר
ייטב לך ואמרת לה
נעמי חמותה ברתי בו
בשבועה לית אנה י
אנחת עד זמן דאתנס
ליך גברא דייטב ליך
ועתה הלא בעז מדע
מדעתנו אשר היית
את נערותיו הנה הוא
זרה את גרן השערים
הלילה ובעז הלא בעז
דאישתמודע לנא
די הוית בחקלא עם ע
עולימתוי הא מבדר
ית אידר דשערין בר

ברוחא דליליא ורח
ורחצת וסכת ושמת
שמלתך עליך וירדת
וירדתי הגרן אל תודעי
לאיש עד כלתו לאכל
ולשתות ותחללי בו
במיא ותסוכי בושמין
ותשוואי תכשיטיך
עליך ותחתין לאיד
לאידרא לא תיפרסמי
לגברא עד זמן שיצי
שיצותיה למיכל ו
ולמישתי ויהי בש
בשכבו וידעת את
המקום אשר ישכב
שם ובאת וגלית מר
מרגלתו ושכבתי והו
והוא יגיד לך את א
אשר תעשין ויהי
בעידן דמכיה ותדעין
ית אתרא דידמוך תמ
תמן ותעולי ותגלי
ית ריגלוי ותדמוכי י
ותהי שאילא מיניה
עיטא ויחוי ליך בחו
בחכמתיה ית די תע
תעבדין ותאמר אליה
כל אשר תאמרי
אעשה ואמרת לה
כל דתימרין לי אע
אעביד ותרד הגרן ו
ותעש ככל אשר צ
צותה חמותה ונחתת
לאידרא ועבדת ככל
דפקדתה חמותה ויא

ויאכל בעז וישת ויטב
לבו ויבא לשכב בקצה
הערמה ותבא בלט וו
ותגל מרגלתיו ותשכב
ואכל בועז ושתא וו
ואוטיב ליביה ובריך
שמא דיי דקביל צ
צלותיה ואעדי כפנא
מארעא דישראל וא
ואתא למדמך בסטר
עירימתא ועלת ר
ברז וגליאת רגלוי ודי
ודמכת ׃ חיצי ׃

ויהי בחצי הלילה
ויחרד האיש וילפת
והנה אשה שכבת מ
מרגלתיו והוה בפלגו
ליליא ותוה גבר ורתת
ואיתרכיך בישריה
כליפתא מן רתיתא ו
וחמא והא איתתא ד
דמכא כליקבל ריגלוי
וכבש יצריה ולא קרב
לותה היכמה די עבד
יוסף צדיקא דסרב ל
למיקרב לות מצריתא
איתת ריבוניה והיכמה
דעבד פלטיאל בר
ליש חסידא דבעיר
סיפא בין מימריה ו
ובין מיכל בת שאול
איתת דוד דסרב למ
למיקרב לותה ויא
ויאמר מי את ותאמר

וידעת ז̇ וסימ̇ והיו מלכים אמניך · וינקת חלב גוים · והקימותי אבי · ונחלת בך לעיני גוים · ואירשתיך לי לעולם · ונלוו גוים
רבים אל יה̇ · ויהי בשכבו וידעת ·· בלט ד̇ ג̇ חס וא̇ מל וסימ̇ ותבא אליו בלאט · ל̇ מל · ידברו אל דוד בלט · ויכרת את כנף המעיל ·
ותבא בלט ותגל מרגלתיו ·· ויהי בחצי הלילה ג̇ וסימ̇ ויה̇ ויכה כל בכור בארץ · וישכב שמשון · ויחרד · וסימ̇ שמשון קטל גביא ··

ט חס א בליש ביאה · וסימ המוציא והמביא · דשמואל · הצבי מבי עליך רעה · דאחאב · ויבו ירבעם וכל העם · דמלכים · כי על
יום טוב באנו · לא אבי הרעה ביומיו · הנני מבי אל העיר · ועבד מלך הכושי · עד הירש אבי לך · הבי המטפחת אשר עליך ואחזי ·

אנכי רות אמתך ופרש
פרשת כנפך על אמתך
כי גאל אתה ׀ ואמרת
מאן את ואמרית אנא
רות אמתך ויתקרי שמ
שמך על אמתך למ
למסבי לאנתו ארום
פריק את ׀ ויאמר ברו
ברוכה את ליהוה בתי
היטבת חסדך האחרון
מן הראשון לבלתי
לכת אחרי הבחורים
אם דל אם עשיר ׀ וא
ואמר בריכא את מן
קדם יי ברתי אוטבת
טיבותיך בתראי מן קד
קדמאי דאתגיירת
ובתראי דעבדת גרמיך
כאיתתא דנטרא ליבם
עד זמן דירבי דלא
למהך בתר רובין למ
למעבד זנו עמהון י
אם מסכן אם עתיר ׀
ועתה בתי אל תיראי
כל אשר תאמרי אעש
אעשה לך כי יודע כל
שער עמי כי אשת
חיל את ׀ וכען ברתי
לא תדחלין כל דת
דתימרין לי אעבד
לך ארום גלי קדם יי
כל יתבי תרע סנהדרין
רבא דעמי ארום אית
איתתא צדיקתא את
ואית בך חילא לסובר

ניר פיקודיא דיי ׀ ו
ועתה כי אמנם כי אם
גאל אנכי וגם יש גא
גאל קרוב ממני ׀ וכען
ארום בקושטא ארום
פריק אנא ואף אית
פריק דחמי ליה למ
למפרק יתיר מני ׀ ל
ליני הלילה והיה בבקר
אם יגאלך טוב יגאל
ואם לא יחפץ לגאלך
וגאלתיך אנכי חי יהו
יהוה שכבי עד הבקר ׀
ביתי בליליא ויהי י
בצפרא אם יפרקינך
טוב דחמי למפרקך
מן אוריתא הרי טב
ויפרוק לחיי ואסלא
צבי למפרקך ואיפו
ואיפרקינך אנא אנ
אמרית בשבועה קד
יי כמה דמליליה ליך
כין איעביד דמיכי עד
עידן צפרא ׀ ותשכב
מרגלותו עד הבקר
ותקם בטרום יכיר א
איש את רעהו ׀ ויאמר
אל יודע כי באה הא
האשה הגרן ׀ ודמכת
כלקביל ריגלוי עד
צפרא וקמת בקריצתא
עד לא ישתמודע גו
גבר ית חבריה מן קד
חשוכא ואמר לעו
לעולימוי לא איש

אישתמודע ארום על
דאתת איתתא לאידרא ׀
ויאמר הבי המטפחת א
אשר עליך ואחזי בה
ותאחז בה וימד שש
שעורים וישת עליה
ויבא העיר ׀ ואמר
הבי סודרא די עליך
ואחודי בה ואחדת בה
וכל שית סאין דשע
דשערין ושוי עלהא
ואתיהב לה כח וגבו
וגבורתא מן קדם יי ׀
לסוברא יתהון ומן יד
איתאמר לה בנבואה
דעתידין למיפק מינה
שיתא צדיקי עלמיא
דכל חד וחד מתברך
בשית ברכן דוד ודני
ודניאל וחברוהי ש
שדרך מישך ועבד
נגו ומלכא משיחא
ועל בועז לקרתא ׀ ות
ותבוא אל חמותה ׀
ותאמר מי את בתי
ותגד לה את כל אשר
עשה לה האיש ׀ ו
ואתת לות חמתה בק
בקריצתא ואמרת מ
מאן את ברתי וחויא
לה ית כל מאן דעבד
לה גברא על פום מי
מימר נבואה דאיתי
דאיתגלית ליה עבד
לה ׀ ותאמר שש הש

דל · כל ליש · יב פתחי · וסימ · ואם דל הוא ואין ידו משגת · העשיר לא ירבה והדל ימעיט · הצה אלהי הדל · כמה דל בן המלך ·
ודל בבוד · שרי · על דל שתי · ותהי לדל תקוה · דלו מאנוש נעו · אל תגזל דל כי דל הוא · תני דנפש · ודל מבין יחדיו · אם דל ואם
עשיר · וכל אתנ וסוף פס דכות · וכל דסמ לעני ואביון דכות · ותאחז ב וסימ ותאחז יד ימין יואב · ואחזו בה ותאחז בה ·

פלוני אלמוני ג̇ וסימ̇ ואת הנערים יודעתי · אל מקום פלוני אלמוני תחנותי · מדרה שבה פה פלוני ·· ואדעה ו̇ וסימנה
הביאה את אחיכם הקטן · ועתה הורד עדיך · ועתה שבו נא בזה · ואני אמרתי אגלה · ואדעה את מספרם · עבדך אני הבינני ·· ·

השערים האלה נתן
לי כי אמר אלי אל
תבאי ריקם אל חמותך
חמותך ואמרת שית
סאין דסערין האלין
יהב לי גברא ארום
אמר לי לא תהכין
ריקניא לות חמותיך
ותאמר שבי בתי עד
אשר תדעין איך יפל
דבר כי לא ישקט הא
האיש כי אם כלה הד
הדבר היום ואמרת
תיבי ברתי עימי בביתא
עד ומן דתדעין אכדין
יתגזר מן שמיא ואיו
ואיכדין יתפריש פיו
פיתגם ארום לא ינוח
גברא ארום אילהין ו
ישיצי לטב פיתגמיא
ד יומא דין ובעז עלה
השער וישב שם והנה
הגאל עבר אשר דבר
בעז ויאמר סורה שי
שבה פה פלני אלמני
ויסר וישב ובעז סלי
סליק לתרע בית דין
דסנהדרין ויתיב תמן
עם סביא והא פריקא
חלף דימליל בעז לו
לרות ואמר סטי תיב
הכא גבר דיצניען או
אורחתיה וסטא ויתיב
ויקח עשרה אנשים מז
מזקני העיר ויאמר

שבו פה וישבו ודבר
עשרתי גוברין מסבי
קרתא ואמר תיבו הכא
ויתיבו ויאמר לגאל
חלקת השדה אשר
לאחינו לאלימלך
מכרה נעמי השבה
משדה מואב ואמר
לפריקא אחסנת חקו
חקלא דהוה לאחונא
לאלימלך זבנת נעמי
דתבת מחקל מואב
ואני אמרתי אגלה
אזנך לאמר קנה נגד
הישבים ונגד זקני
עמי אם תגאל גאל
ואם לא יגאל הגידה
לי ואדע כי אין זולתך
לגאל ואנכי אחריך
ויאמר אנכי אגאל
ואנא אמרית אהא גלי
מיתרה כך האגלי ית
אודנך למימר קנה
כל קביל יתבי בית דינא
דסנהדרין ולקביל כל
סבי עמי אם רעותך
למיפרק פרוק ואם לית
רעותך למפרוק חוי
לי ואינדע ארום לית
בר מינך למפרוק קדי
קדמך ודהוא קריב
למיתב בתראך ואנא
ארע מנך ופריקא אמ
אמר אנא אפרוק בתרך
ואמר אנא אפרוק

ויאמר בעז ביום קנותך
השדה מיד נעמי ומא
ומאת רות המואביה
אשת המת קניתי להקי
להקים שם המת על
נחלתו ואמר בעז כי
ביום זבינתך ית חקלא
מן ידא דנעמי ומן
ידא דרות מואביתא
איתת מיתא תהי קני
ליבמיה יתה מן בגלל
דיקום שם מיתא על
אחסנתיה ויאמר
הגאל לא אוכל לגאו
לגאול לי פן אשחית
את נחלתי גאל לך
אתה את גאלתי כי לא
לא אוכל לגאול ואמר
פריקא כי האיגוונא
לית אנא יכיל למפרק
לי על דאית לי איתתא
לית לי רשו למסב תו
אוחרנתא עלה דלמא
תהי לי למיצו בביתי
ואהא מחבל ית אחסני
אחסנתי פרוק לך את
דלית לך איתתא ית
אחסנתי ארום לית
אנא יכיל למיפרק ו
וזאת לפנים בישראל
על הגאולה ועל התמו
התמורה לקים כל
דבר שלף איש נעלו
ונתן לרעהו וזאת הת
התעודה בישראל

ואם לא · ל̇ב̇ במיניע פס וסימ̇ · הלא אם תיטיב שאת · הביעדתה הבאה אלי · אזהנקה מאלתי · אם ישבם עשים · שלחו מכם
אחד · ופטר חמור תפדה בשה · והשביע אתה הכהן · תבל דפלי הוא יחטא בו · ויאמר אליה ברק · קטר יקטירון · וראיתם את דרך
גבולו · ואם לא תשימו על לבי בעיניכם הבן שברי ואם לא · ואם לא יחפץ לגאלך · ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר ·· התעודה ל̇·

קניתי ה̇ וסימ׳ ויאמר קניתי איש את יי̇ הן קניתי אתכם היום · כי קניתי את אשר לאלימלך · וגם את רות המאביה · קניתי עבדים ושפחות · ויאמר ולא יכרת ה̇ וסימ׳ ולא יכרת כל בשר עוד ממי · ולא יכרת עבד · ולא יכרת מעגה · ולא יכרת שם ה

וכהדא מנהגא בעדנא
דמלקדמין מתנהגא
בישראל בזמן דשקלין
וטרין ופרקין ומחלפין
חד עם חבריה ומקיז
ומקימין כל מידעם
טלע גבר ית נרתק יד
ימיניה ואושיט ביה
קניין לחבריה והכדי
נהגי למיקני בית ישר
ישראל חד מחבריה
קדם סהדיא ויאמר
הגאל לבעז קנה לך
וישלף נעלו ואמר
לבועז פרוקא אושיט
ידך לקנינא וקני לך
וטלע בעז ית נרתק
יד ימיניה וקנא מיניה
ויאמר בעז לזקנים
וכל העם עדים אתם
היום כי קניתי את כל
אשר לאלימלך ואת
כל אשר לכליון ומחלון
מיד נעמי
ואמר בעז לסביא וה
ולכל עמא הוו סהדין
אתון עלי יומא דין ד
ארום קניתי ית כל מה
דהוה לאלימלך וית
כל מה לכליון ומחלון
מן ידא דנעמי וגם
את רות המאביה אש
אשת מחלון קניתי
לי לאשה להקים שם
המת על נחלתו ולא

יכרת שם המת מעם
אחיו ומשער מקומו
עדים אתם היום ואף
ואת ית רות מואביתא
איתת מחלון קניתי
לי לאינתו בגין למיה
למיקום שום שכיבא
על אחסנתיה ולא
ישתיצי שום שכיבא
מילות אחוהי ומתרע
סנהדרין די באתריה
סהדין אתון יומא
דין ויאמרו כל העם
אשר בשער והזקנים
עדים יתן יהוה את
האשה הבאה אל ביתך
ביתך כרחל וכלאה
אשר בנו שתיהם את
בית ישראל ועשה
חיל באפרתה וקרא
שם בבית לחם ואמ
ואמרו כל עמא די
בתרע סנהדרין וכו
וסביא סהדין אנחנא
יתן יי ית איתתא די
דעלא לביתך בריא
במזל טב כרחל וכו
וכלאה די בנו תרויהון
בית ישראל אבונן כו
בתרי עשר שיבטין
ועבד חילא באפרת
ותהי קרי שמא בבית
לחם ויהי ביתך כבית
פרץ אשר ילדה תמ
תמר ליהודה מן הז

הזרע אשר יתן יהוה
לך מן הנערה הזאת
ויהי מיגלה ביתך כו
כבית פרץ דילידת
תמר ליהודה מן זרעא
די יתן יי לך מן רביה
רביתא הדא ויקח
בעז את רות ותהי לו
לאשה ויבא אליה
ויתן יהוה לה הריון
ותלד בן ונסיב בועז
ית רות והות ליה ליה
לאינתו ועל לותה ויי
ויהב יי לה עידוי ויל
וילידת בר ותאמרנה
הנשים אל נעמי כו
ברוך יהוה אשר לא
השבית לך גאל היום
ויקרא שמו בישראל
ואמרן נשיא לנעמי
בריך שמיא דיי דלא
פסק ליך פרוקא יומ
דין ויתקרי שמיה
בין צדיקי ישראל
והיה לך למשיב נז
נפש ולכלכל את שי
שיבתך כי כלתך אש
אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך
משבעה בנים ויהי
לך למקים נפש ולכו
ולכלכלא ית סיבתיך
בתפנוקין ארום כלתך
דרחמתך ילידתוהי
דהיא טבא לך בעידן

הבאה ג̇ מלרע וסימ׳ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה · ובני ישראל למספרם · ויאמרו כל העם אשר בשער · ויקרא ד̇ וסי׳ שם בבית לחם · ויקרא ואנכי אענו · ויאמרו כל העם ד̇ וסימ׳ ויאמרו כל העם אל שמואל ·
קום לך אל צרפתה · וחברו · אמן והלל ליי · אשר בשער והזקנים · לך ב̇ בזקף בתהוב וסימ׳ אשר יתן יי לך · הירשום בבתבי
ויקח צדוק הכהן את קרן השמן ·

ותקראנה ד . וסימ׳ . ותקראנה אתי מאלה . ותקראנה זבחי אלהיהן . ותקראנה לו השכנות . ב׳ בו . תולדות . ב׳ מלא וסימ׳
אלה תולדות השמים והארץ . ואלה תולדות פרץ . ישי ב׳ קמץ וסימ׳ ועבד הוליד . בן ישי מלך . דה״י . וכל אנח וסמ׳ דכו׳

ארמילותיך מיסגיאין
בנין ׀ ותקח נעמי את
הילד ותשתהו בחיקה
ותהי לו לאמנת ׀ ונסי
ונסבת נעמי ית רביא
ושויאת יתיה בעיט
בעיטפה והות ליה לי
לתורביינתא ׀ ותקרא
ותקראנה לו השכנות
שם לאמר ילד בן ליי
לנעמי ותקראנה שמ
שמו עובד הוא אבי
ישי אבי דוד ׀ וקראן
ליה שיבבתהא שום
למימר איתיליד בר
לנעמי והוו קראן ית
שמיה עובד הוא א
אבוהי דישי אבוהי
דדויד ׀
ואלה תולדות
פרץ פרץ הוליד את
חצרן ׀ ואילין תולדת
פרץ פרץ אוליד ית
חצרון ׀ וחצרן הוליד
את רם ורם הוליד את
עמינדב ׀ וחצרון אוליד
ית רם ורם אוליד ית
עמינדב ׀ ועמינדב
הוליד את נחשון ונ
ונחשון הוליד את
שלמה ׀ ועמינדב א
אוליד ית נחשון רב
בית אבא לבית יהודה
ונחשון אוליד ית
סלמא צדיקא הוא

סלמא מבית לחם ונ
ונטופה דבטילו בנוי
פרסדאוון דאותיב
ירובעם חייבא על א
אורחי והוואן עובדי
אבובהן יאוון כנטופ
ושלמון הוליד את בע
בעז ובעז הוליד את
עובד ׀ ושלמון אוליד
ית בעז ובעז אבצן נג
נגידא הוא בעז צדיק
דעל זכותיה אישתיזבו
בני ישראל מן בעלי דבב
דבביהון ובגין צלותיה
עדא כפנא מארעא ד
דישראל ובעז אוליד
ית עובד דפלח למריה
עלמא בלבב שלים ׀
ועבד הוליד את ישי
וישי הוליד את דוד ׀
ועובד אוליד ית
ישי דמתקרי
נחש בדיל דלא
אישתכח ביה
עילא ושחו
ושחיתא
לאתמסר
בידוי
דמלאכ
דמו
ד
ד
ד
דמלאכא דמותא למ
למיסב ית נפשיה ׀

מיניה וחייא יומין
סגיאין עד דאדכר
קדם יי ית עיטא
דיהב חויא
לחוה איתת
אדם למי
למיכל
מן
פירי
ז
אילנא דאכלי פירוי
חכמין בין טב למ
לביש ועל ההו
ההוא עיטא
איתחייבו ני
מותא כל
דיירי
ארעא
וב
ז
ובההיא עילא שכיב
ישי צדיקא הוא ישי
דאוליד ית דוד מלכא
דישראל ׀
׀ חזק ׀

מיניין פסוק דרות שמנים
וחמשה וסימ׳ פה דגאל׳
וחיציו ותאמר רות
המואביה

ילד ג׳ וסימ׳ ולשת גם הוא ילד . ולשם ילד גם הוא . ולעבר ילד . וחברו ידלה . ובני זלפה ילד . וליוסף ילד . ל׳ . אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב . אשר ילד לו במצרים . כי ילד ילד לבו . ילד בן לנעמי . זה ילד שם . ולציון יאמר איש ואיש ילד בה . בשם ד״ה
אביהם אשר ילד לישראל . דשפטים ב׳ מלא . וגם הוא ילד להרפא . כי אדם לעמל יולד . וחד מה נעשה לנער היולד

ישב ה קמ״צ וסימ׳ ישב בא עבדך ואמות בקברי · לבני עמון כה אמר · אשרי האיש אשר לא · יי׳ למבול ישב · יי׳ בכל צדקתיך
ובדרך ד׳ וסימ׳ והאיש אשר הוא טהור · אשרי האיש אשר לא הלך · בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם · ב בו ׳׳ ׳ ׳׳ ׳

אשרי אדם לא יחשב · אשרי הגבר אשר שם · אשרי איש ירא יי׳ · וסימניהון

אשרי ד בטעם וסימנהון אשרי האיש אשר לא הלך

אשרי

אברא גברא · ברנש · שמעאל · ובבישא ב · יתיב יי׳

עביר ב קמ״צ וסימניהון ויירב השמש · ובמושב לצים לא · וסימ׳ שמשא יתי׳

א האיש אשר לא הלך
בעצת רשעים ובדרך
חטאים לא עמד ובמ
ובמושב לצים לא
ישב ׀ טוביהי לגבר
דלא הליך במילכת
רשיעין ובאורח חייבי
לא קם ובסיעת ממי
ממיקני לא איסתחר ׀
כי אם בתורת יהוה
חפצו ובתורתו יהגה
יומם ולילה ׀ אלהין ב
בנימוסא דיי׳ רעותיה
ובאורייתיה מרנין ׃
יממ ולילי ׀ והיה כעץ
שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל
אשר יעשה יצליח ׀
ויהי כאילן חיי דנצ
על טופי מוי די אינבי
מבשל בעידוניה וא
ואטרפוי לא נתרין כ
וכל ליבלובוי דמלי
דמלבלב סגר ומצלח ׀
לא כן הרשעים כי ׃
אם כמוץ אשר תדפנו
רוח ׀ לא הכנא רשיעי
אילהין כמוצא די
תשקפיניה זעפא ׀ על
כן לא יקמו רשעים
במשפט וחטאים
בעדת צדיקים ׀ מכו
מיטול הכנא לא קי
קיימין רשיעי ביומא
דינא רבא וחטאי כ
בסיעתהון דצדיקיא ׀
כי יודע יהוה דרך צ
צדיקים ודרך רשעים

חפצו ה וסימ׳ · עשה חפצו בבבל · לכל חפצו אז יתן · ויהי חירם נתן לשלמה · כי אם בתורת יי׳ חפצו ובתורתו · כי מיה חפצו בביתו ׳׳ ׳
ובתורתו ז׳ וסימ׳ ובתורתו מאנו ללכת · ובתורתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם · דידמיה · ובתורתו יהגה יומם ולילה ׳׳ ׳ ועלהו ב
ועלהו לתרופה · ועלהו לא יבול וכל ׳׳ ׳ כמוץ ב וחס וסימ׳ לא כן הרשעים כי אם ׳׳ וכגבעות כמוץ תשים ׳ ׳׳ תדפנו ל׳ דכות ׳׳ ׳

ממנו יא בספר וסימ׳ ננתקה את מוסרותימו · עלה עשן באפו · כל זרע יעקב כבדוהו · כי לא בזה ולא שקץ · ויראו מיי׳ כל הארץ · כל ע׳ יצפתי
האפרנה · כי לא אויב יחרפני · אך אל אלהים דומיה · וחבדו · כרחוק מזרח ממערב · ותבאהו ולא חפץ יי׳ · ישועתה ב׳ אשר נדרתי · רבים אמרים

תאבד | מטול דגלי ז
קדם יי אורח צדיקי
וארחתהון דרשיעי |
תהובד |

ב
למה רגשו גוים ולא
ולאמים יהגו ריק | ר
למה מתרגשין עממיא
ואומיא מרנן סריקן
סריקתא | יתיצבו מ
מלכי ארץ ורוזנים
נוסדו יחד על יהוה |
ועל משיחו | קיימין
מלכי ארעא ושלטו
ושולטוניא אתחברו
כחדא למרדא קדם
יי ולמינצי עם מש
משיחיה | ננתקה את
מוסרותימו ונשליכה
ממנו עבתימו | נתרע
ית אסרותהון ונטלוק
מננא ית שושלותהון |
יושב בשמים ישחק
אדני ילעג למו | ויתיב
בשמיא יגחך מימרא
דיי ידחך להון | אז י
ידבר אלימו באפו ו
ובחרונו יבהלמו | והד
הידין ימלל להון ב
בתוקפיה וברוגזיה
יבהלינון | ואני נסכ
נסכתי מלכי על ציון
הר קדשי | ואנא רב
רבית מלכי ומניתיה
על ציון טור מקדשי |
אספרה אל חק יהוה |

אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך | ז
איש חביב ראהא קדי
קדימיא יי אמר לי כ
חביב כבר לאבא לי
אנת זכאה כאילו יומ
יומא דין בריתיך | ש
שאל ממני ואתנה
גוים נחלתך ואחזתך
אפסי ארץ | בעי מנ
מיני ואתן נכסי ע
עממיא אחסנתך ו
ואחודתך שלטוני
סייפי ארעא | תרעם
בשבט ברזל ככלי
יוצר תנפצם | ותתב
תתברינון היך כחו
כחוטרא דפרזלא
היך מאן דפחר תר
תרעינון | ועתה מלו
מלכים השכילו הו
הוסרו שפטי ארץ |
וכדון מלכיא אשת
אשכילו קבילו מוס
מרדותא נגודי אר
ארעא | עבדו את
יהוה ביראה וגילו ב
ברעדה | פלחו קדם
יי בדחלתא צלו
ברתתא | נשקו בר
פן יאנף ותאבדו דר
דרך כי יבער במעט
אפו אשרי כל חוסי
בו | קבלו אולפנא
דילמא ירגזון ותה

ותהובדון אורחא
מטול דיתקוד כטעיר
תוקפיה טב לכל דס
דסברין במימריה |

ג
מזמור
לדוד בברחו מפני
אבשלום בנו | תושבח
לדוד במערקיה
קדם אבשלום בריה |
יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי | יי
כמה סגיאין מעיקי
סגיאין דקיימין עלי |
רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו ב
באלהים סלה | סגי
סגיאין אמרין לנפ
לנפשי לית פורקנא
ליה באלהא לעלמין |
ואתה יהוה מגן ב
בעדי כבודי ומרים
ראשי | ואנת יי תר
תריס עלי איקרי ו
ומרבב רישי | קולי
אל יהוה אקרא וי
ויענני מהר קדשו
סלה | קלי קדם יי א
אצלי וקביל צלותי
מטור בית מקדשא
לעלמין | אני שכב
שכבתי ואישנה הקי
כי יהוה יסמכני | א
אנא שכבית ודמכית
אתעירית מטול
דיי סמיך יתי | לא

ואתנה כל כתיב מלע במא מלר ואתנה גוים נחלתיך · וכל שאר אורית ונביא דכות מלר במא מלע ואתנה את הלוים לאהרן ולבניו ·
וכל שפטים ושמואל ויחזקאל דכות מלע במא מלר ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה · בשבט ו׳ וסימ׳ בשבים בשבט סופר
והוכח בשבט אנשים · והכה ארץ בשבט פיו ופקדתי בשבט פשעם · בשבט עברתו · תרעם בשבט · הקיצתי ג׳ על זאת · כי יי׳ יסמכני · ועורי

הישועה ג̇ וסימ̇ והיהושנו ימות ׃ ושאבתם מים בששון ממעיני ליהוה הישועה על עמך ברכתך ׃ רבו ג̇ מלע וסימ̇ וארב
בקיעי עוד דוד ד איתם ׃ נתתה שמחה בלבי ׃ ראה אויבי כי רבו ושנאת ׃ נתתה ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ נתתה ליראך נס ׃ שמחה בלבי ׃

אירא מרבבות עם א
אשר סביב שתו עלי׃
לא אידחל מריבוותא
דעממיי דחזור חזור
איתכנשו עלי׃ קומה
יהוה הושיעני אלהי
כי הכית את כל איבי
לחי שני רשעים ש
שברת׃ קומה יי פרוק
יתי אהי ארום מחית
ית כל בעלי דבבי על
ליסתהון אכיבי רש
רשיעי תברתא׃ לא
ליהוה הישועה על
א עמך ברכתך סלה׃
מן קדם יי פורקנא
ועל עמך ברכתך לע
לעלמין׃

ד

למנצח בנג
בנגינות מזמור לדוד׃
לשבחא על נגינתא
תושבחתא לדוד׃ בק
בקראי ענני אלהי
צדקי בצר הרחבת
לי חנני ושמע בעדן
תפלתי׃ בעדן צלותי
קבל מני אלהא צ
צדקתי בעידן עקת
אפתיתא לי חוס עלי
וקביל צלותי׃ בני א
איש עד מה כבודי
לכלמה תאהבון רי
ריק תבקשו כזב סלה׃
בני נשא מטול מה
איקרי לאיתכנעיתא

תרחמון סריקא ז
תבעון כידבא לעלמ
לעלמין׃ ודעו כי ה
הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי
אליו׃ ודעו ארום
פריש יי חסידא ליה
יקביל צלותיה במ
במיקראי ליה׃ רגזו
ואל תחטאו אמרו
בלבבכם על משכבכ
משכבכם ודמו סלה
סלה׃ זועו מיניה ול
ולא תחטון אמרו
בעותין בפומכון ושו
ושילתין בלבבכון ז
וצלו על שיויכון ז
ואדכרו יומי מיתותא
לעלמין׃ זבחו זבחי
צדק ובטחו אל יהוה׃
כבשו יצרכון ויתחש
ויתחשב לכון כניכסת
צדקא וסבירו על
יהוה׃ רבים אמרים
מי יראנו טוב נסה
עלינו אור פניך
יהוה׃ סגיאין אמרין
מן יחמיננא טבא
נסח עלנא נהור
אפך יי׃ נתתה שמ
שמחה בלבי מעת
דגנם ותירושם רבו׃
יהבת חדוותא בלבבי
מן עידן דעבוריהון
וחמריהון סגיאו׃ כי

בשלום יחדו אשכבה
ואישן כי אתה יהוה׃
לבדד לבטח תושיבני׃
בשלמא כחדא איש
אישכוב ואדמוך מ
מטול דאנת יי בלחודי
בלחודי לרוחצן תוז
תותבינני׃

ה

למנצח אל
הנחילות מזמור לדו
לדוד׃ לשבחא על
חינגין תושבחתא
לדוד׃ אמרי האזינה׃
יהוה בינה הגיגי׃ מן
מימרי אצית יהוה
בינה רינני׃ הקשיבה
לקול שועי מלכי
ואלהי כי אליך אתו
אתפלל׃ צית לקל
בעותי מלכי ואלהי
ארום קדמך אצלי׃
יהוה בקר תשמע יו
קולי בקר אערך לך
ואצפה׃ יי בצפרא
שמע קלי צפרא
אסדר קדמך ואסת
ואסתכי׃ כי לא אל
חפץ רשע אתה לא
יגרך רע׃ מטול דלא
אלהא רשעא את
ולא יתותב עמך בי
בישא׃ לא יתיצבו׃
הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פעלי און׃
לא יתעתדון מהלע

לבדד ג̇ וסימ̇ הן עם לבדד ישכן ׃ שכני לבדד יער ׃ כי אתה יי לבדד לבטח ׃ כל ליש בחלה על במג אל וסימ̇ כי לא באתם עד
עתה אל ׃ ויעשו כן בני בנימן וישאו ׃ למנצח אל הנחילות ׃ בינה ב̇ מלעי וסימ̇ אמרי האזינה יי בינה ׃ ואם בינה שמעה זאת ׃
וחד ובינה בשנת שלוש לכורש ׃ מלכי ואלהי ב וסימ̇ גם צפור ׃ הקשיבה לקול שועי ׃ תחטאו ב̇ וסימ̇ לבלתי תחטאו ׃ רגזו ואל ׃

דברו ד ג חס וא מל וסימ תאבד דברי כזב · דברי שלום עם רעיהם · תעו מבטן דברי כזב · יסכר פי דוברי שקר · בתר מל ··· ומרמה
ה וסימ ופקדתי על בל · תאבד דברי כזב איש · ואתה אלהים תורידם · דברי פיו און ומרמה · הות בקרבה ולא ··· ויעליצו ל דכות ···

מיתל עבדין קבל עינך
סניתא כל עבדי שיקר
תאבד דברי כזב איש
דמים ומרמה יתעב
יהוה ותובד ממללי
שיקרא אנש אשדי
זכאי ונכלא ירחקיה
ואני ברב חסדך אבו
אבוא ביתך אשתח
אשתחוה אל היכל
קדשך ביראתך וא
ואנא בסגי טובך אה
איעול לביתך אסגוד
להיכלא דקודשך
בדחלתך יהוה נחני
בצדקתך למען שו
שוררי הושר לפני
דרכך יי דבר יתי ב
בצדקתך מן בגלל
תושבחתי תקין קדמ
קדמי ארחתך כי א
אין בפיהו נכונה
קרבם הוות קבר פ
פתוח גרונם לשונם
יחליקון מטול דל
דלית בפומהון דרע
דרשיעי כוונתא
גופיהון מלין איתה
איתרגושתא היך
שיול פתיח גרונהון
לישנהון משעיין
האשימם אלהים יפ
יפלו ממועצותיהם
ברב פשעיהם הדית
הדיחמו כי מרו בך

חייב להון אלהא יי
יתבטלון מילכתהון
בסגיעא מרדיהון
אתקל להון ארום
מרדו בימרך וישמ
וישמחו כל חוסי בך
לעולם ירננו ותסך
עלימו ויעלצו בך
אהבי שמך ויחדון
כל דסברין במימרך
לעלם ישבחון ותג
ותטל עליהון ויבדון
ויבדחון במימרך
רחמי שמך כי א
אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תע
תעטרנו מטול די
דאנת מברך לצדי
לצדיקיא יהוה ת
תריסא רעוא טבא
תכלילנה

למנצח בנגי
בנגינות על השמינית
מזמור לדוד לשב
לשבחא בנגינתא
על כנרא דתמניא
נימיא תושבחא ל
לדוד יהוה אל
באפך תוכיחני ואל
בחמתך תיסרני יי
לא ברוגזך תכסנני
ולא ברתחך תרדי
יתי חנני יהוה כי יי
אמלל אני רפאני
יהוה כי נבהלו עצמי

חוס עלי יי דחלש יי
אנא אסי יתי יי מטו
דאיתבהילו גרמי ו
ונפשי נבהלה מאד
ואת יהוה עד מתי ו
ונפשי איתבהלת לח
לחדא ואנת יי עד
אימת תהוה לי שובה
יהוה חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך
תוב יי פצא נפשי פ
פרוק לי בגלל זכותך
כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך
מטול דלית במותא
דוכרנך בשיול מן י
יודה לך יגעתי באנו
באנחתי אשחה בכל
מטתי ברמעתי ע
ערשי אמסה איגע
אישתלהיה בתינחתי
אמלל בצערי בכל י
ליליא על שוויי בר
ברמעתי דרגשי אש
אשמיט ערשה מ
מכעס עיני עתקה
בכל צוררי חשכה
מן רגז עיני בלאה
בכל עיקתי סורו
ממני כל פעלי און
כי שמע יי קול בכיי
זורו מני כל עבדי
שקר ארום קבל יי
קל בכיתי שמע יהוה
יהוה תחנתי יהוה

יתעב ד קמ··· בליש וסימ למתעב גוי דישעיה · ודבר תמים יתעבו · איש דמים ומרמה יתעב · ויתעב את נחלתו · וחר מתאב אנכי ···
פתוח ד וסימ וכל כלי פתוח אשר · אשפתו כקבר פתוח · קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון · שרשי פתוח אלי מים ··· יגעתי ג וסימ על
מכאובי יגעתי באנחתי · ואני אמרתי לריק יגעתי · אשחה בכל לילה מטתי ··· בנגינות ב מלא וסימ בקראי ענני אלהי · על השמינית ··

ישבו ז חס וסימ׳ ויהי נמות השופטים · והעם ישובו אחריו אך לפשט · ישבו הביתה אליך · כי ישבו אלי בכל לבם · דירמיהו · אחר ישבו בני ישראל · ישבו ישבי בצלו יחיו דגן · יבשו ישבו רגע · וכל אורי דבות חס במ״א מל · והדור רביעי ישובו הנה · ואחלצה ל׳ דבות ·

תפלתי יקח ׃ שמיע
קדם יי׳ בעותי יי׳ יקב
צלותי קביל ׃ יבשו
ויבהלו מאד כל איבי
איבי ישבו יבשו רגע ׃
יתבהתון ויתבהלון ל
לחדא כל בעלי דבבי
יתובון ויתבהתון כש
כשעא ׃

שגיון לדוד
אשר שר ליהוה על
דברי כוש בן ימיני ׃
תירגמא דאודאות
לדוד דשבח קדם יי׳
מטול דאמר שירת
על תברא דשאול
בר קיש דמן שבט
בנימן ׃ יהוה אלהי
בך חסיתי הושיעני
מכל רדפי והצילני ׃
יי׳ אלהי במימרך סכו
סבריית פרוק יתי מן
כל רדפי ופצא יתי ׃
פן יטרף כאריה נפשי
נפשי פרק ואין מציל
מצל ׃ דילמא יתבר
היך אריא נפשי יי׳
תפשח ולית דיפצי ׃ א
יהוה אלהי אם עשי
עשיתי זאת אם יש
עול בכפי ׃ יי׳ אלהים א
אין עבדית שירתא
הדא בכוונתא בישא
אין אית טולמיא
בידוי ׃ אם גמלתי ש

שולמי רע ואחלצה
צוררי ריקם ׃ אין פת
פרעית לבעל שלמי
ביש ודחקית מעיקי
מגן ׃ ירדף אויב נפשי
וישג וירמס לארץ
חיי וכבודי לעפר יש
ישכן סלה ׃ יהי רדיף
בעיל דבבא נפשי וי
וידבק ויכבוש לאר
לארעיתא חיי ויקרי
ויקרי לעפרא ישרי
לעלמין ׃ קומה יהוה
באפך הנשא בעברות
צוררי ועורה אלי ׃
משפט צוית ׃ קום יי׳
בתקוף איתגטיל
ברוגזא על מעיקי
וסרהיב לי דינא דפ
דפקידתא ׃ ועדת
לאמים תסובבך ועל
ועליה למרום שובה ׃
וכנשת אומיא יתי
יתחורנך ואמטול
דא לבית שכינתך
תוב ׃ יהוה ידין עמים
עמים שפטני יהוה
כצדקי וכתמי עלי ׃
מימרא דיי׳ ידין עם
עממיא דון יתי יי׳
כזכותי וכשלמותי
דעל עלי ׃ יגמר נא
רע רשעים ותכונן ׃
צדיק ובחן לבות
וכליות אלהים צדיק ׃

ישתיצי כען בישתא
דרשיעי וישתכללון
צדיקי ובחן לבבי וכ
וכוליין אלהא זכאין
מגני על אלהים מ
מושיע ישרי לב ׃ ת
תריסי על יי׳ פריק
תקיני לבא ׃ אלהים
שופט צדיק ואל
זועם בכל יום ׃ אלהא
דיינא זכאי ובתקוף
רגיז על רשיעי כל
יומיא ׃ אם לא ישוב
חרבו ילטש קשתו
דרך ויכוננה ׃ אין לא
תאיב לדחלתיה
סייפיה שחין קשת
קשתיה מתיחא וס
וסדירא ׃ ולו הכין
כלי מות חציו לדלק
לדלקים יפעל ׃ ומ
ומטולתיה תקין זין
זיניה מותא גירוי ל
לדלקי צדיקיא יעת
יעבד ׃ הנה יחבל און
און והרה עמל וילד
שקר ׃ הא יתבטער לג
לשקר ויעדי עמלא
ויליד שיקרא ׃ בור
כרה ויחפרהו ויפל
בשחת יפעל ׃ שווח
כרה וזמינה ונפל
בשחיתא דיעבד ׃ יש
ישוב עמלו בראשו
ועל קדקדו חמסו ירד

יצודרי ג מלא בליש וסימ׳ למען צודריך כי צודריו יפרח · אם גמלתי שולמי רע · בכל יום ג׳ וסימ׳ וא׳ זועם בכל יום · בכל יום אברכך דראתיך יי׳ בכל יום · ועליה ג׳ וסימ׳ ועליה כתנת פסים ועליה למרום שובה · ועליה יכרעון אחרין · והרה ב׳ א׳ כת ה׳ וא׳ כת א׳ וסי׳ הנה יחבל און ויעד להי ישראל · קדמ׳ כת ה׳ · כרה ב׳ א׳ מלע וא׳ מלר וסימ׳ בור כרה ויחפרהו · ויקברהו בקבורתו · קדמ׳ מלע ·

יה אדנינו ג̇ וסימ׳ יה אדנינו מה אדיר שמך · וחסרו · ולשמיר ולעשות ״ ״ ובן אדם ה̇ וסימ׳ לא איש ל̇ ויכזב ובן אשרי אנוש
יעשה זאת · מה אנוש כי תזכרנו · ויזכח לגבר עם אלוה את בי אנוש ימזה ״ ״ ומתנקם ב̇ וסימ׳ למען צורריך להשבית · מקול מחרף · ·

ירד | יתוב עמליה
ברישיה ועל מוקרי
אונסיה יחות | אודה
יהוה כצדקו | ואזמרה
שם יהוה עליון | אש
אשבח יי בצדקותיה
ואשבח שם אלהא
עילאה |
ח
למנצח על הגתית מ
מזמור לדוד | לשבח
על כנרא דאיתי מן
גת תושבחתא לדוד |
יהוה אדנינו מה אד
אדיר שמך בכל הא
הארץ אשר תנה
הודך על השמים |
אהא ריבוננא כמא
תליל ומשבח שמך
בכולא ארעא די יהו
יהבתא שבחורך עיל
מן שמיא | מפי עולו
עוללים ויונקים יס
יסדת עז למען צרר
צורריך להשבית
אויב ומתנקם | מפום
עולמיא ויונקיא
אשתיהא עושנא
מן בגלל מעיקייך ל
לבטלא בעיל דבבא
וגזומא | כי אראה ש
שמיך מעשה אצב
אצבעתיך ירח וכוכ
וכוכבים אשר כוננתה |
מטול דאחמי שמית
שמייך עובדי אצב

אצבעתך סיהרא וכ
וכוכביא דאתקינתא |
מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו |
מה בר נש ארום תד
תדכר עובדוי ובר
ארום תסער עלוי |
ותחסרהו מעט מא
מאלהים וכבוד והד
והדר תעטרהו | וחס
וחסרתיה יתיה קליל
קליל מן מלאכיא
ואיקרא ושיבחורא
תכליליה | תמשיל
תמשילהו במעשי
ידיך כל שתה תחת
רגליו | אשלטתיה
בעובדי ידך כולא
שויתא תחות רגלוי |
צנה ואלפים כלם
וגם בהמות שדי |
עאן ותורי כולהון ו
ולחור בעירי חקלא |
צפור שמים ודגי הי
הים עבר ארחות
ימים | צפרי שמיא
ונוני ימא ולויתן ו
דגזר אוסרטי ימא |
יהוה אדנינו מה
אדיר שמך בכל הא
הארץ | אהא רבוננא
כמא תליל ומשבח
שמך בכלא ארעא |
ט למנצח
עלמות לבן מזמור

לדוד | לשבחא על
מיתותא דגברא ד
דנפק פולי מרבא בי
מביני משריתא
תושבחתא לדוד | א
אודה יהוה בכל לבי
אספרה כל נפלאותיך |
אשבח קדם יי בכל
לבבי אישתעי כול
כולהון פרישותך | א
אשמחה ואעלצה
בך אזמרה שמך על
עליון | אחדה ואב
ואבדח בך אשבח
שמך עילאה | בשוב
אויבי אחור יכשלו
ויאבדו מפניך | כד
כד יתובון בעלי דבבי ל
לאחורא יתקלון ו
ויהובדון מן קדמך |
כי עשית משפטי ו
ודיני ישבת לכסא
שופט צדק | מטול
דעבדתא תיקוני ודיני
יתבתה על כורסי ד
דינא זכאה | גערת
גוים אבדת רשע ש
שמם מחית לעולם
ועד | בזפת עממי ד
דפלישתאי הובדתא
גליה רשיעא שמי
שימהון מחיתא
לעלמי עלמין | הא
האויב תמו חרבות
לנצח וערים נתשת

כי א̇ וסימ׳ ותקן עתיו יתר במקום נאמן · כי עשיתי משפטי ודיני · ועל ידם החזיק מלכיה · וידבר אתו טובות · מפרי בטני אשית לכסא ·
אם ישמרו בניך בריתי ועדותי ״ ״ עלמות ב̇ וסימ׳ והוא ינהגנו עלמות · למנצח עלמות לבן ״ ״ לבן ב̇ וסימ׳ למנצח עלמות · התשיעי
לחדש התשיעי · האויב ח̇ וסימ׳ ואנפת בם · דמלכי חס אפלא המגעתי בך · יען אמר עליכם · לערך למלך על האויב · האויב תמו חרבות

יודעי ד מלא וסימ ויבטחו בך יודעי שמך ׃ ומספר אל יודעו נדוי ׃ ומהבי ישטבר יודעו בינה לעתים ׃ ויבטחו ב רפי וסימנהון ויבטחו בך יודעי שמך ׃ ויתן בפיו ׃ לעתות ב וסימ ויהי יי משגב לדך משגב ׃ למה יי תעמד ברחוק ׃ לשאולה ל ומל ׃

אבד זכרם המה ׃ ובד נפל
בעיל דבבא אשתציו
וכרכיהון איצדיתא לח
לעלמא וקרויהון צ
צדיתא הובדתא דוכ
דוכרנהון מנהון ׃ ויי
ויהוה לעולם ישב
כונן למשפט כסאו ׃
ויי לעלמין עלמין מ
מותביה בשמי מרומ
תקין לדינא כורסיה ׃
והוא ישפט בצדק
ידין לאמים במישרים
במישרים ׃ והוא ידין
ארעא בצדקתא ידין
עממיא בתריצותא ׃
ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה ׃
ויהי מימרא דיי תקוף
למסכנא תקוף לבי
בעידני עקתא ׃ ויבט
ויבטחו בך יודעי ש
שמך כי לא עזבת דו
דורשיך יהוה ׃ ויתרחצון
בסובריתך ידעין שי
שמך מטול דלא עז
שבקת תבעיך יי ׃
זמרו ליהוה ישב צ
ציון הגידו בעמים ע
עלילותיו ׃ שבחו קדם
יי דאשרי בציון של
שבעתיה תנו בעמ
בעממיא עובדוי ׃ כי
דרש דמים אותם זכר לא
שכח צעקת ענוים ׃

מטול דתבע דמא ׃
זכאה ית צדיקיא דכי
דכיר ולא שלי קבילת
עינותני ׃ חננני יהוה
ראה עניי משנאי מ
מרוממי משערי מות ׃
חוס עלי יי חמי סיג
סיגופי משנאי מרומ
לי ממעלני מותא ׃ ל
למען אספרה כל
תהלתך בשערי בת
ציון אגילה בישועתך ׃
מן בגלל דאישתעי
לכלהון שבחך במ
במעלני תרעי כנישת
ציון אדוץ בפורקנך ׃
טבעו גוים בשחת ע
עשו ברשת זו טמנו
נלכדה רגלם ׃ טמעו
עממיא בשוחתא
דיעבדו במצדתא דנן
דמנו איתחדת רגליה
רגליהון ׃ נודע יהוה
משפט עשה בפעל
כפיו נוקש רשע הגיון
סלה ׃ גלי יי דין דע
דיעבד בעובדוי איתה
איתקל רשיעא ירתו
ירתון צדיקי לעלמין ׃
ישובו רשעים לשא
לשאולה כל גוים
שכחי אלהים ׃ יתובון
רשיעי לשיול כולהון
עממיא דאשלו ׃ ד
דחלתא דאלהא ׃ כי לא

לנצח ישכח אביון ׃
תקות ענוים תאבד
לעד ׃ מטול דלא לח
לעלמא ישתלי חשו
חשובא סוברא דעני
דעניא לא תהובד
לעלמא ׃ קומה יהוה
אל יעז אנוש ישפטו
גוים על פניך ׃ קומה
יי לא יתעשן ברנשא
רשיעא יתדנון עממ
עממיא קדמך ׃ שית
שיתה יהוה מורה
להם ידעו גוים אנוש
המה סלה ׃ שוי יי א
דחלתא להון ידעון ׃
עממיא דבר נש אינון
לעלמין ׃
למה יהוה ת
תעמד ברחוק תעלים
לעתות בצרה ׃ למה
יי תקום ברחיק תעמ
תעמיד במירוד קרישי
לעידוני עקתא ׃ בגאו
בגאות רשע ידלק
עני יתפשו במזמות
זו חשבו ׃ בגסות רשי
רשיעא ידלק עניא
יתאחדון בנכלותא
דנן דחשיבו למעבד ׃
כי הלל רשע על תאו
תאות נפשו ובצע ב
ברך נאץ יהוה ׃ מטול
דאישתבח רשיעא
על ריגוג נפשיה

אותם ד מלא בכתו וסימ כי דרש דמים אותם וישא להם להפיל אותם בגוים ויתן אותם לרחמים לפני שוביהם לעשות אותם ימי משתה ׃ ענוים דכתב עניים ה וסימ כי דרש דמים אותם זכר ׃ קומה יי ׃ נשא ידיך ׃ אם ללצים הוא יליץ ׃ בן לרעהו חטא ׃ טוב שפל רוח ׃ ותחלות דכתב ענוים וקרי עניים ובלי כליו רעים כי לא לנצח ישכח אביון ׃ טבעו ב ריש פס וסימ טבעו גוים בשחת טבעו בארץ ׃

במסתרים ג׳ דגש וסימ׳ אם יסתר איש במסתרים׃ ישב במארב חצרים׃ לירות במסתרים תם׃ ומרמות ב׳ וסימ׳ אלה פיהו מלא
ומרמות ותוך ויבקשו מבקשי נפשי׃ בסכה ב׳ וסימ׳ יארב במסתר כאריה בסכה׃ כי יצפנני בסכה׃ חלכאים ל׳ דכותי׳

ודרמיבריך גברא טלו
טלומיא מרחק יי׃ רש
רשע כגבה אפו בל
ידרש אין אלהים כל
מזמותיו׃ רשיעא כ
בגסות רוחיה לא יתב
יתבע אהא יימר בלבב
בליביה דלא גליין קדם
יי כלהון מחשבתיה׃
יחילו דרכו בכל עת מ
מרום משפטיך מנגדו
כל צורריו יפיח בהם׃
מינלחון כל ארחתיה
בכל עידן רחיקין דינך
מן קובליה כל מעיקוי
יזעות בהון׃ אמר בלבו
בל אמוט לדר ודר
אשר לא ברע׃ יימר
בלבביה לא אזוע מד
מדר לדר מלמעבר
ביש׃ אלה פיהו מלא
ומרמות ותוך תחת
לשונו עמל ואון׃ לו
לווטין פומיה מלי
נכלי ורמיותא תחות
לישניה לעות שקר׃
ישב במארב חצרים
במסתרים יהרג נקי
עינוי לחילכה יצפנו׃
יתיב בכמני דרתא
בטומרא יקטול זכאי
עינוי למסכני יסטון׃
יארב במסתר כאריה
בסכה יארב לחטוף
עני יחטף עני במשכו

ברשתו׃ יכמון בטומ
בטומרא איך אריא
במטלליה יכמון למח
למתפס עניא במגריה
במצדתיה׃ ודכה ישח
ישח ונפל בעצמיו׃
חלכאים׃ ידכדך וישח
וישחוח ויפול בתקוף
במטרי עניי׃ אמר
בלבו שכח אל הסתיר
פניו בל ראה לנצח׃
יימר בלבביה איתנשי
אהא טמר אפוי לא
חמי לעלמין׃ קומה
יהוה אל נשא ידך
אל תשכח עניים׃ ק
קומה יי אהא קיים
שבועת ידך לא תנשי
עניי׃ על מה נאץ רז
רשע אלהים אמר
בלבו לא תדרש׃ מט
מטול מה רחיק רש
רשיעא אהא אמר
בלבביה לא תתבע׃ רז
ראתה כי אתה עמל
וכעס תביט לתת בידך
עליך יעזב חלכה
יתום אתה היית עוזר׃
גלי קדמך מטול ד
דאנת לית ורגוז ע
על רשיעא תסער
איסתכל למשלם א
אגרא לצדיקיא ביד
בידך עלך יסוברון ע
עניי יתם אנת הוית

הוית סעיד׃ שבור ז
זרוע רשע ורע תד
תדרוש רשעו בל
תמצא׃ תבור אדרע
אדרעהון דרשיעי
ובישי יתבעון רישי
רישעתהון ולא יש
יהוה מלך עולם ועד
אבדו גוים מארצו׃
יי מליך לעלמי על
אבדון עממין מארע
מארעיה׃ תאות
ענוים שמעת יהוה
תכין לבם תקשיב א
אודנך׃ ריגתא דעניי
שמיע מן קדם יי ת
תתקין לבהון תצלי
אודנך לצלותהון׃ ל
לשפט יתום ודך בל
יוסיף עוד לערץ א
אנוש מן הארץ׃ למ
למידן איתם ועניא
לא יוספון תוב בני א
אינשא לאתברא מן
רשיעי ארעא׃

יא
למנצח
לדוד ביהוה חסיתי
איך תאמרו לנפשי נ
נודו הרכם צפור׃ הא
תושבחא לדוד במימר
דיי סברית הכדין י
אתון אמרין לנפשי
איטלטלי לטורי היך
ציפריא׃ כי הנה
הרשעים ידרכון קש

ידר׳ פט ה׳ בפיות תבות וסבור א׳ וסימ׳ אלה העברים נקרה הלה היא ברבת בני עמון לכסה וראש עגול לכסה מאחז בני בסה ב׳ בו׳ להחבה
בסדרה פרה למוד מדבר עגה תגיבות ופשרה את אשר יקרה לעבדך ובחבה לא יוכל ושנה את בגדי כלאו׃ דירמיה בעניתי לו בה בבסה לו ובך
חגצו עיניו לחילכה יצפנו יהוה בריך על ברכותי׳ על מה ג׳ יחיד וסימ׳ על מה תכו עוד על מה דבר׃ על מה נאץ רשע׃ הרכם ל׳

צדקות ב̇ וסימ׳ הולך צדקות ודבר מישרים · אך ביי לי אמר צדקות ועז · צדיק יי צדקות אהב · עשה צדקות ייי · על יתר ב̇ וסימ׳ כי הנה
הרשעים ידרכון · אהבו יי את חסידיו · לירות ב̇ א מל וא חס וסימ׳ לירות במו אפל לישרי לב · לירות במסתרים · בתר חס׳

קשת כוננו חצם על
יתר לירות במו אפל
לישרי לב ׀ ארום הא
רשיעי נגדין קשתא
מתקנין גיריהון על
גירא למרמי בקבלא
עילוי תקני לבא ׀ כי ה
השתות יהרסון צדיק
מה פעל ׀ מטול דאין
אושייתא יתרעון זכ
זכאה עבור מטול
עבד טבא ׀ יהוה בהיכ
בהיכל קדשו יהוה
בשמים כסאו עיניו י
יחזו עפעפיו יבחנו
בני אדם ׀ יי בהיכלא
דקודשיה אהא בשו
בשמיה מרומא כור
כורסייה עינוי חמין
תימורוי מבחנן בנ
נשא ׀ יהוה צדיק יב
יבחן ורשע ואהב חמס
שנאה נפשו ׀ יי אהא
צדיק בחין ורשיעא
ורחמין חטופין שנאת
נפשיה ׀ ימטר על רשעי
רשעים פחים אש ו
וגפרית ורוח זלעפות
מנת כוסם ׀ יחית מ
מיטרין דפורענו על
רשיעי מפחין אשא
וכבריתא וזעפא ועל
עולא יהבית כלירהון ׀
כי צדיק יהוה צדקו
צדקות אהב ישר

יחזו פנימו ׀ מטול
דצדיקא יי צדקתא
רחם תקניא חמיין
סבר אפוי ׀



יב

למנצח ע
על השמינית מזמור
לדוד ׀ לשבחא על
כנרא דתמניא נימי
תושבחתא לדוד ׀
הושיעה יהוה כי גמ
גמר חסיד כי פסו י
אמונים מבני אדם ׀
פרוק יי מטול דגמ
דגמירו טביא ארום
ספו מהימניא מן בני
נשא ׀ שוא ידברו
איש את רעהו שפת
חלקות בלב ולב ידבו
ידברו ׀ שיקרא ממ
ממללין אינש עים
חבריה סיפוותא שו
שיעין בלבהון מנ
מנבלין ובלבא משק
משיקרא ממללין ׀
יכרת יהוה כל שפתי
חלקות לשון מדברת
גדלות ׀ ישיצי יי מן ע
עלמיא סיפוון שיען
לישנא דממללא רב
ורברבתא ׀ אשר
אמרו ללשננו נגביר
שפתינו אתנו מי אדו
אדון לנו ׀ דאמרין ב
בלישננא נתגבר ס
סיפוותנא עימנא מ

מאן דכפרין בעיקרא
דיתון דילנא ׀ משד
עניים מאנקת אביונים
עתה אקום יאמר יהוה
אשית בישע יפיח לו ׀
מאונסא דעניי מן צ
צווחת חשיכי השתא
אקום יימר יי אישוי
פורקן לעמי ולרשיע
אסהיד להון בישא ׀
אמרות יהוה אמרות
טהורות כסף צרוף ב
בעליל לארץ מזקק
שבעתים ׀ מילייא
דיי מילייא דכיין כ
סימא סנינא בכורא
על ארעא זקיק שבע
שבעתי זימנין ׀ אתה
יהוה תשמרם תצרנו
מן הדור זו לעולם ׀
אנת יי תנטרינון לצ
לצדיקיא תצרינון
מן דרא בישא הדין
לעלם ׀ סביב רשעים
יתהלכון כרום זלות
לבני אדם ׀ סחור
חזור רשיעיא מהל
מהלכין בעקלא רז
דמיעצא דמהון דבני
נשא ׀

יג

למנצח מזמור לדוד ׀
לשבחא תושבחתא
לדוד ׀ עד אנה יהוה
תשכחני נצח עד אנה
תסתיר את פניך ממני ׀

ורשע ה̇ וסימ׳ והכרתי ממך צדיק ורשע · יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע · ורשע ואהב חמס שנאה נפשו · תם ורשע הוא מכלה · ורשע
יבאיש ויחפיר · אתה יי׳ ג̇ ריש פס וסימ׳ אתה יי תשמרם תצרנו · אתה יי לא תכלא רחמיך · אתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור
סביב ג̇ ריש פס וסימ׳ סביב שמנה עשר · סביב רשעים יתהלכון · סביב בעתותיו בלהות · עתה אקום ב̇ · עתה ארומם · יאמר יי

בלבבי ג̇ וסימ̇ והקימותי לי כהן נאמן ׃ ויאמר יי אל יהוא ׃ עד אנה אשית עצות ׃ איבי ז̇ חס̇ וסימ̇ ותשלחי את איבי
ויפלט ׃ המצאתם איבי ׃ עד אנה ירום איבי עלי ׃ פן יאמר איבי יכלתיו ׃ כי לא ידע איבי ׃ יהי כרשע איבי ׃ אשר טפחתי ורביתי איבי ׃

עד אן יי תשלי יתי
לעלמין עד אן תט
תטמור זיו אפך מנן ׃
עד אנה אשית עצות
בנפשי יגון בלבבי י
יומם עד אנה ירום
איבי עלי ׃ עד אן איז
אישוי מילכיא בנפשי
דבונא בלבי יממם עד
אן יתרם בעלי דבבא
דעלי ׃ הביטה ענני
יהוה אלהי האירה
עיני פן אישן המות ׃
איסתכל וקביל צלותי
יי אלהי אנהר עיני
באוריתך דילמא א
אידמוך ואדמוך עם
חייבי מותא ׃ פן יאמר
איבי יכלתיו צ
צרי יגילו כי אמוט ׃
דילמא יאמר ייצרא
בישא אשלטית ביה
מעיקי ירנון מטול
אסטי מאורחתך ׃ וא
ואני בחסדך בטחתי
יגל לבי בישועתך אש
אשירה ליהוה כי גמ
גמל עלי ׃ ואנא בט
בטובך תתרחצית
ירנן לבי בפורקנך
אשבח קדם יי מטול
דשלים טבאתא עלי ׃

יד

למנצח
לדוד אמר נבל בלבו אין
אלהים השחיתו
התעיבו עלילה אין ׃
עשה טוב ׃ לשבחא
ברוח נבואה על דוד
אמר שטיא בלבביה
לית שולטנא דאלהא
בארעא חבילו עובד
עובדיהון רחקו טב ׃
טבאתא אשבחו עוד
עולא לית דעביד טב ׃
יהוה משמים השקי
השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל
דרש את אלהים ׃ יי
מן שמיא אודיק על
בני נשא למיחמי ׃
אין איה משכיל תבע
אולפן מן קדם יי ׃ הכ
הכל סר יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין גם
אחד ׃ כולהון זרו לי
לאחורא כחדא אית
איתרשלו לית דעבד
טב לית אפילו חד ׃
הלא ידעו כל פעלי
און אכלי עמי אכלו
לחם יהוה לא קראו ׃
הלא ידעו כל עבדי
שיקרא סעודי עמי
סעדו לחמא שמא
דיי לא בריכו ׃ שם
פחדו פחד כי אלהים
בדור צדיק ׃ תמן רתו
דלחו דלוחא דשקר
דלא חמי למידלח
מטול דמימרא דאלהא
בדרא צדיקא ׃ עצת
עני תבישו כי יהוה
מחסהו ׃ מילכת ענ
עניא דמסכן לבון ת
תבהתון מטול דשוי
בית סיבריה ׃ מי יתן
מציון ישועת ישרא
ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל ׃ מן י
ירחש מן ציון פורקנ
דישראל כד יתיב יי גל
גלות עמיה ירנון יעו
יעקב יחדי ישראל ׃

טו

מזמור לדוד יהוה מי
יגור באהלך מי ישכן
בהר קדשך ׃ תושבחת
לדוד יי מן יחמי למ
למידר במשכנך ומן
יחמי למישרי לטור
בית מקדשך ׃ הולך
תמים ופעל צדק ודו
ודבר אמת בלבבו ׃ דו
דמהלך בשלימותא
ועביד צדקתא וממ
וממלל קושטא בלו
בלבביה ׃ לא רגל על
לשנו לא עשה לרע
לרעהו רעה וחרפה
לא נשא על קרבו ׃
לא אכל קורצין בז
בלישניה לא עבד
לחבריה בישותא
וכיסופא לא סובר

ישועת ה̇ וסימ̇ ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו ׃ חשף יי את זרוע קדשו ׃ מי יתן מציון את ישועת ׃ דמי הספר ׃ זכר חסדו ואמונתו
לא לכם להלחם בזאת ׃ ישעת ז̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ וינבל צור ישעתו ׃ מי יתן מציון ישעת ׃ ולכה לישעתה לנו ׃ אמר לנפשי ישעתך
אני ׃ ובעב עבדה ישעתי ׃ והדי התשעה מידי ההוא ׃ קרבו ג̇ חס̇ וסימ̇ והרגו איש את אחיו ׃ וחרפה לא נשא ׃ לבני ישראל עם ׃

ימיר ד ג מלא וא חס וסימ חלא יחליפנו ולא ימירו ב כוי ילך עליו ימיר נשבע להרע ולא ימר בתר חס יו שמח ג וסי
וגם דוד המלך שמחו למן שמח לבי שגיון מיצרים בצאתם ויגל ב בזג ליש וסימ ויגל את האבן לכן שמח לבי ויגל כבודי

על קריביה ונבזה
בעינו נמאס ואת
יראי יהוה יכבד נשב
נשבע להרע ולא ימ
ימיר דשט כאנפוהי
ויתבסיר וית דחליא
דיי מוקיר דיימי ל
לאבאשא ולא יפרג
כספו לא נתן בנשך
ושחד על נקי לא לק
לקח עשה אלה לא ימוט
לעולם סימיה לא
יהב בחיבוליא ושו
ושוחדא על זכאה
לא קביל דעבד אית
אילין לא יזדע לעל
לעלמא

יו מכתם לדוד
שמרני אל כי חסיתי
בך גליפא תריצאה
לדוד נטר יתי יי מ
מטול דסברית במימ
במימרך אמרת
ליהוה אדני אתה
טובתי בל עליך מ
מלילת אנת נפשי ק
קדם יי אתי ברם טבתי
לא מתיהבא בר מינך
לקדושים אשר בא
בארץ המה ואדירי
כל חפצי בם לקדי
לקדישיא דבארעא
אינון הורעו כח ג
גבורתי מן שירויא
ואיתגון בעובדיהון

טביא כל רעותי טבא
בהון ירבו עצבותם
אחר מהרו בל אסיך
נסכיהם מדם ובל אש
אשא את שמותם על
שפתי מסגן צלמניו
צלמניהון גמן בתר
כן מוחן לקרבא קורי
קורבניהון לא אקבל
ברעוא נסוכיהון ודם
קורבניהון ולא אדכר
שימהון על סיפוותי
יהוה מנת חלקי וכוסי
אתה תומיך גורלי ייי
מורהבית כלידי וחו
וחולקי אנת תסהד
עדבי חבלים נפלו לי
בנעימים אף נחלת
שפרה עלי עדבין נ
נפלו לי בבסמותא אות
אחסנתא שפירת
עלי אברך את יהוה
אשר יעצני אף לילו
לילות יסרוני כליותי
אברך ית יי דאמלכני
דאמלכינני אות בל
בליליא דדן ליכוליי
כוליתאי שויתי
יהוה לנגדי תמיד כי
מימיני בל אמוט ש
שויית יי לקבלי תדיר
מטול דשכינתיה
שריא מן ימיני לא
אזוע לכן שמח לבי
ויגל כבודי אף בשרי

ישכן לבטח בגין חדא
לבי ורנן איקרי אות
בישרי יבית ביל כי ל
לא תעזב נפשי לשא
לשאול לא תתן חסי
חסידך לראות שחת
מטול דלא תשבוק
נפשי לשיול ולא תמ
תמסור זכאך למחמי
בית שחיתא תודיעני
אורח חיים שבע ש
שמחות את פניך נע
נעמות בימינך נצח
תהודע לי אורח דחיי
סובעא דחדותא קד
אפך בסמיכתא בימינך
לעלמין

יז תפלה לדוד שמ
שמעה יהוה צדק הק
הקשיבה רנתי האזי
האזינה תפלתי בלא
שפתי מרמה צלותא
לדוד קדם יי פגינד
בצדקא אציית שבוחי
תצלי אודנך לצלותי
בדלא שיפוותי נכלא
מלפניך משפטי יצא
עיניך תחזינה מישרי
מישרים מן קדמך
דינך יפוק עיינך תהוי
תהויין חמיין תריצי
תריצותא בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני
בל תמצא זמתי בל
יעבר פי בחנת לבבי

שויתי ה וסימ שויתי עד כי קדר באדי שויתי יי לנגדי תמיד שויתי עזר על גבור דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי אם לא שויתי ודוממתי
תפלה ה ריש פס וסימ תפלה לחבקוק הנביא תפלה לדוד שמעה יי צדק תפלה לדוד הטה יי אזנך ועננו תפלה למשה איש תפלה לעני
תפלה לדוד ב וסימ שמעה יי צדק הטה יי אזנך ועננו זמותי ב וסימ זמותי בל יעבר פי על כי דברתי זמתי

פריץ ב׳ וסימ׳ לפעלת אדם בדבר שפתיך׳ והוליד בן פריץ ׃׃ תפלה ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ הפלא ומלא׳ תפלה חסדך
מושיע חוסים׳ וחד והבית הזה הגדול והפלא ׃׃ כאישון ג׳ וסימ׳ יצרנהו כאישון עינו׳ שמרני כאישון׳ ותורתי כאישון ׃׃

אסערת בליליא סנ
סננת לי לא אשכחת
שחיתא חשיבית כ
בישתא לא עברת
פומי לפעלת אדם
בדבר שפתיך אני ש
שמרתי ארחות פריץ
ברם אכסניה עובדי
עובדיהון לבני נשא
במימר שפוותך אנא
נטרית אורחת חיניף
תמך אשורי במעגל
במעגלותיך בל נמוטו
פעמי סעיד איסת
איסתוורי בהליכתך
הלא יזדעזעו רגליי׀ א
אני קראתיך כי תענני
תענני אל הט אזנך
לי שמע אמרתי
אנא קריתיך מטול
תקביל צלותי אלהא
צלי אודנך לי שמע
מילולי׀ הפלה חסדי
חסדיך מושיע חוסים
ממתקוממים בימינך
פריש זכוותך פריקהון
דסאברין פרע להון
מן דקיימין עליהון
באידא דימינך׀ שמ
שמרני כאישון בת
עין בצל כנפיך תסת
תסתירני׀ נטר לי כגו
בגילגל דמי ניעור
עינא במטול שכינתך
תסמור יתי׀ מפני

רשעים זו שדוני א
איבי בנפש יקיפו ע
עלי׀ מן קדם רשיעי
אילין דמחבלין יתי
בעלי דבבי ברעות
נפשהון מחזרן עלי׀
חלבמו סגרו פימו
דברו בגאות׀ עתרהון
סגיא שומניהון כסין
פומיהון מלילו ברבר
ברברבתא׀ אשורנו
עתה סבבוני עיניהם
ישיתו לנטות בארץ׀
איסתוורנא השתא
חזרו לנא עיניהון מ
משוון למפשוט ביה
בארעא׀ דמיונו כאר
כאריה יכסוף לטרף
וככפיר ישב במסתר
במסתרים׀ דמותיה
היך אריא דמרגג
למיתבר וכשחצא
דיתיב בטומרא׀ קו
קומה יהוה קדמה
פניו הכריעהו פלטה
נפשי מרשע חרבך
קומה יי אקדם אפוי
חמתיה פצנא נפשי
מן רשיעא דאתחי
דאתחייב קטול
בסייפך׀ ממתים ידך
יהוה ממתים מחלד
חלקם בחיים וצפונך
תמלא בטנם ישבעו
בנים והניחו יתרם

לעולליהם׀ ויצדיקיא
דמסרין נפשהון מ
מטולתך למיתותא
מארעא חולקהון ב
בחיי עלמא וטשיותך
טבא יתמליין כרס
כרסיהון יסבעון בנ
בנין וישבקון שיורי
שיוריהון לטליליה
לטליליהון׀ אני בצ
בצדק אחזה פניך
אשבעה בהקיץ תמ
תמונתך׀ אנא בקו
בקושטא אחמי סו
סבר אפך אשבע כד
בעדן דאתער מן כ
יח איקר פרצופך׀
למנצח
לעבד יהוה לדוד
אשר דבר ליהוה את
דברי השירה הזאת
ביום הציל יהוה אותו
מכף כל איביו ומיד
שאול׀ לשבחא על
ניסיא דאיתרחישו
לעבדא דיי לדוד
דשבח בנבואה קדם
יי ית פיתגמי שירתא
הדא על כל יומיא
דשיזביה יי מן אידא
כל בעלי דבבוי ומן
ומחרבא דשאול
ויאמר ארחמך יהוה
חזקי׀ ואמר אחבבנך
ית תוקפי יהוה סל

ז׳ מפי ראיה בהון ט׳ מלין ז׳ ביבא וז׳ ביבא מיציע בתב׳ וסימ׳ אמת וחרש לא ימלצא׳ הורדי מי ישביע לבם לרבי לבול ושהדתי מד
ביבל שנבם׳ והיה וחביס ועשרים אלהי׳ ויצפינך ממתים ידך יל׳ הכיר ועשה לבוצרי מעזים וירא ויהי איוב אחרי זאת ׃׃ במסתרים
ג׳ וסימ׳ הכבה נפשי מתבגד׳ טוב ארב הוא לי אריה בת׳ וכבפיר ישב במסתרים ׃׃ סגרו ב׳ וסימ׳ חלבמו סגרו פימו גם סגרו ׃׃

אפפוני ג' וסימ' אפפוני מים עד נפש · כי אפפוני חבלי מות · וחברו ומיבר שאול מ־נאוני ·· ס" חבלו ד' ריש פס וסימנהון
חבלי שאול סבוני · חבלי שאול סבבוני · חבלי יולדה יבואו לו · חבלי רשעים עודוני ·· · וירד ג' ופת' ויט שמים · וחברו · מי עלה ·

קלעי ומינגדתי ומפו
ומפלטי אלי צורי
אחסה בו מגני וקרן
ישעי משגבי ייי תוק
תוקפי ורחצני ומשו
ומשיזב יתי אלהא דא
דאיתרעי בי קרבני
לדחלתיה תריסי ומן
קדמוי איתיהב לי תו
תקוף ופורקן על
בעלי דבבי רוחצני
מהלל אקרא יהוה
ומן איבי אושע א
אמר דוד בתושבחתי
אנא מצלי קדם ייי
ומן בעלי דבבי פריק
יתי אפפוני חבלי
מות ונחלי בליעל
יבעתוני אקפתני ע
עקא באיתתא דיתבא
על מתברא וחיל לית
לה למילד ויהיא מס
מסתכנא למימת
סיעת טלומיא בעיתו
יתי חבלי שאול ס
סבבוני קדמוני מוק
מוקשי מות משריית
חייבין אקפוני אקדו
אקדימוני יתי דמזיינין
במאני קטול בצר
לי אקרא יהוה ואל
אלהי אשוע ישמע
מהיכלו קולי ושוע
ושועתי לפניו תבוא
באזניו בד עייקא

לי אנא מצלי קדם ייי
וקדם אלהי אנא מתח
מתחנן וקביל צלותי
מן היכליה ובעותי
קדמוהי מתעבדא
מתקבלא באודנוי ומ
ומתעבדא ותגעש ו
ותרעש הארץ ומוסדי
הרים ירגזו ויתגעשו
כי חרה לו ואתרגישת
ואתרגישת ארעא
ואשיית טוריא זעו
ואתרטיטו מטול
דתקוף ליה עלה
עשן באפו תא
ואש מפיו תא ז
תאכל גחלים בערו מ
ממנו סליק זרניה
דפרעה היך קוטרא
דבכין שלח רוגזיה
כאישא בערה דמן
קדמוי משיצי מזו
מזופיתיה גומרין ז
דנור דלקא מפימריה
ויט שמים וירד וע
וערפל תחת רגליו ות
וארכין שמיא ואיתג
ואיתגלי איקריה בענ
אמיטתא כבש קדמ
וירכב על כרוב ויעף
וידא על כנפי רוח וי
ואיתגלי בגבורתיה
על כרובין קלילין וד
ודבר כתקוף גרפי גפי
זעפא ישת חשך

סתרו סביבותיו סכתו
חשכת מים עבי שחק
שחקים ואשרי שכ
שכינתיה בערפלא
ואיתחזור בענני יקרי
היך מטללתא ואחית
מטרין דרעוא על
עמיה ומיין תקיפין
מריבפת עננין רקיכו
דקיבלא על רישנא
מן רומיה דעלמא
מנגה נגדו עביו עברו
ברד וגחלי אש מזיה
מזיהור יקריה ענני
שמיא עברו במזופיתי
בגומרין דנור וברדא
דלקא מן מימריה
וירעם בשמים יהוה
ועליון יתן קלו ברד
וגחלי אש ואכלי מן
שמיא ייי ועילאה אר
ארים מימריה דמיא
ברדא וגומרין דנור
וישלח חציו ויפיצם
וברקים רב ויהמם ושו
ושדר מימריה היך
גירין ובדרינון וברק
וברקיען סגיאין ושגו
ושגשינון ויראו א
אפיקי מים ויגלו סדי
מוסדות תבל מגערתך
יהוה מנשמת רוח
אפך ואיתחמיאו כד
פנודי מיא ואיתגליא
שותאשיא דתבל

ויעף ג' וסימ' וירכב על כרוב ויעף · וחברו · ילך פשט ויעף ·· ס" סביבותיו ד' מל' א' וסימ' שם אשור וכל קהלה · שם משך תובל ·
נתנו משכב לה · ישת חשך סתרו ·· ס" ויהמם ג' וסימ' ויהמם ייי לפני ישראל · ויהמם ייי בקול גדול · וישלח חציו ויפיצם ·· ס" ויראו
ד' וסימ' ויראו אפיקי מים יגלו מוסדות · ויראו אפיקי ים · ויראו ראשי ההרים · וחברו · וחד ויראו לפניך מראינו ·· ס"

גבר ג׳ וסימ׳ עם גבר תמים תתמם · אדין אריוך בהבהלה הנעל לדניאל · איתי גבר במלכותך ·· ס׳ ·· ועינים ג׳ וסימ׳ ועינים
לראות ואזנים לשמוע · ועינים יש · ועינים רמות תשפיל ·· ס׳ ·· ארוץ ד׳ וסימ׳ כי בך ארוץ · והמרו דתהלים · ויהי מה ארוץ · דרך ··

ס מימרוהי פיתגמא מן קדם
יי מן תקות רוגזך ׀ ישׁ
ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים ׀
שלח נביאוהי מלך ת
תקיף דיתיב בתקוות
רומא דברני שיזבני
מעממין סגיאין ׀ יצ
יצילני מאיבי עז ומ
ומשנאי כי אמצו ממ
ממני ׀ שיזבני משנאו
ארום איתגברו עלי ׀
יקדמוני ביום אידי
ויהי יהוה למשען לי ׀
אקדימו לי ביום טי
טילטולי והוה מימר
דיי סמך לי ׀ ויוציאני
למרחב יחלצני כי ח
חפץ בי ׀ ואפקני לרו
לרווחא שיזבינני מ
מטול דאתרעי בי ׀
יגמלני יהוה כצדקי
כבור ידי ישיב לי ׀ יי
יגמלינני יי בזכותי כ
כבריוות אידי יתיב
לי ׀ כי שמרתי דרכי
יהוה ולא רשעתי
מאלהי ׀ מטול אינ
אינטרית אורח דתק
דתקין קדם יי ולא
הליכית ברשע קדם
יי אהי ׀ כי כל משפטיו
לנגדי וחקתיו לא א
אסיר מני ׀ מטול דכל
דינוי גלן לקבלי רה

למעברהון ית קיימוי
לא אעדי מני ׀ ואהי
תמים עמו ׀ ואשתמר
מעוני ׀ והוית שלים
בדחלתיה והוית נטיר
נפשין מחובין ׀ וישב
יהוה לי כצדקי כבר
ידי לנגד עיניו ׀ ופרע
יי לי חיך זכותי כבריו
כבריוות אידוי קדם
מימריה ׀ עם חסיד
תתחסד עם גבר תמ
תמים תתמם ׀ עם
אברהם דהשתכח חז
חסיד קדמך
אסגיתא למעב
ת למעבדא חסדא
עים זרעיה ׀ יצחק דה
דהוה שלים בדחלת
אשלימתא מימרה
רעותך עימיה ׀ עם
נבר תתבר ׀ ועם עקש
תתפתל ׀ עם יעקב דה
דהוה בריר קדמך נח
בחרתה בנוי מן כל
עממיא דאפרישתה
זרעיה מכל פסילא
ועם פרעה ומצראי
דחשבו מחשבן ביש
בישין על עמך בלב
בלבלתינון במחשב
במחשבתהון ׀ כי את
אתה עם עני תושיע
ועינים רמות תשפיל ׀
מטול דאנת ית עמא

בית ישראל דחשיבין
בינֵי עממיא בגלותא
אנת עתיד למפרוק
ובמימרך אומיא
תקיפא דמתגברין
עליהון תמאיך ׀ כי
אתה תאיר נרי יהוה
אלהי יגיה חשכי ׀ מ
מטול דאנת תנהר
שרגא דישראל דמי
דמיטפיא בגלותא
דאנת הוא מריה דנ
דנהורא דישראל יי
ואלהי יפקינני מחב
מחבריא לנהור
ויחמינני בנחמותא
דעלמיא דעתיד למ
למיתי לצדיקיא ׀
כי בך ארוץ גדוד
ובאלהי אדלג שור ׀
מטול דבמימרך א
אסגי משירין ובמימ
ובמימר אהי אכבוש
כרכין תקיפין ׀ האל
תמים דרכו אמרת
יהוה צרופה מגן הוא
לכל החוסים בו ׀ א
אלהא דכוונן אורחתיה
אוריתא דיי בחירא
תריס הוא לכולהון
דמתרחצין עלוי ׀
כי מי אלוה מבלעדי
יהוה ומי צור זולתי
זולתי אלהינו ׀ ארום
על ניסא דתעבד

ישיב כ״ד וסימ׳ ויראו אחי יוסף כי · בעל הבור ישלם כסף · אם עוד רבות בשנים · ואם מעט נשאר · רק לא ירבה לו סוסים · הדביצו צוים
עמי · ויי ישיב לאיש אדם · יגמלני יי כצדקתי כבורי · וחברו · ויאמר אמרי נא לשלמה · ישיב אל לבו · ואיש לא יונה חבלתו · בנשך לא
יתן · עני ואביון הונה · חבל ישיב רשע · בפעלליו · הבעים אפרים · לשוררי · לא ישיב · ההאמין · מעצה רך · ישבע טוב · שלג ביום · לא ייטיב

ולא אשוב ד׳ וסימ׳ ולא נחמתי ולא אשוב · בטרם אלך ולא אשוב · ולא אשוב עד כלותם · דשמואל · וחברו · דתהלים · עד יי
ישועו ג׳ וסימ׳ ישועו ואין מושיע · ישועו מזרע רב׳ב · לא ישועו כי אסרם · · צעדי ב׳ וסימ׳ תרחיב · וחברו

למשיחיה ולשוזיב
דישתיירון יודון כל
עממיא אומיא וליש
ולישניא וימרון לית
אלהא אלא יי ארום
לית בר מינך ועמך יי
ימרון לית דתקיף
אלא אלהנא | האל
המאזרני חיל ויתן
תמים דרכי | אלהא דו
המזרז לי קמור בחיל
בחילא ומתקין שלים
ארחי | משוה רגלי
באילות ועל במותי
יעמידני | משוי רגלי
קלילין היך אילתא
ועל בית תוקפיה יי
יקימינני | מלמד
ידי למלחמה ונחתה
קשת נחושה זרועתי
מליף אידי למעבד
קרבא ומתקיף היך קו
קשת פרטומיא דרעי
ותתן לי מגן ישעך ות
וימינך תסעדני ועז
ועותך תרבני | ויהבתא
לי תקוף ופורקן וימ
וימינך תסעדינני וב
ובמימרך אסגיתני
תרחיב צעדי תחתי ו
ולא מעדו קרסלי
אסגעת פסיעתיי בא
באתראי ולא אזדעזעו
רכובתי | ארדוף אויבי
ואשיגם ולא אשוב

עד כלותם | ארדוף שנ
שנאי וארדביקינון ו
ולא תבית עד דגמרת
דגמרתינון | אמחצם
ולא יכלו קום יפלו
תחת רגלי | אגמרינון
ולא יכלין למיקם
ונפלו קטילין תחות
תחות פרסת ריגליי
ותאזרני חיל למלח
למלחמה תכריע קמ
קמי תחתי | וזרזת לי
חילא היך קמור לי
למעבד קרבא תברת
עממיא דקיימין לי
לאבאשא לי תחותי
ואיבי נתתה לי ערף
ומשנאי אצמיתם
ובעלי דבבי תברתא
קדמי יהבתנון מחורי
קדל וסנאי ושיציתינון
ישועו ואין מושיע
על יהוה ולא ענם | כז
בען סעיד ולית להון
פריק מיכלן קדם יי
ולא מקבל צלותהון
ואשחקם כעפר על
פני רוח כטיט חוצות
אריקם | ודוששתינון
היך גרגישתא על אפי
ועפא והיך סיין אש
אשקקי בעטיתא נוז
תפלטני מריבי עם
תשימני לראש גוים
עם לא ידעתי יעבדוני

תשיזבינני מפלגתא
דעממיא תטרינני כז
במיזלי מזיין בריש
עממיא עמא דלא
חכימית יפלחונני
לשמע אזן ישמעו
לי בני נכר יכחשו לי
לשמיע אודן ישתמעו
לי בני עממיא יתכב
יתכדבון קדמי | בני
בני נכר יבלו ויחרגו ממ
ממסגרותיהם | בני
עממיא יסופון ויט
ויטלטלון מבורניתהון
חי יהוה וברוך צורי
וירום אלוהי ישעי
קיים הוא לי גבריך
תקיפא דמן קדמוי
מתיהב לי תקוף ופ
ופורקן ומרומם אלהא
תקוף פורקני | האל
הנתן נקמות לי וידבר
עמים תחתי | אלהא דע
דעבד פורענותא לי
ומתבר עממיא דקיי
דקיימין לאבאשא
לי תחותי | מפלטי
מאיבי אף מן קמית
תרוממני מאיש חמס
תצילני | משיזיב
יתי מבעלי דבבי לחוד
על דקיימין לאבא
לאבאשא לי תגברינני מן
גוג ומשריתיה עממי
עממין חטופין דעימיה

ממסגרותיהם ב׳ א חס וא מל · וסימ׳ ויחרו עפ׳ בנחש · בני נכר יבלו ויחרגו · בתר מל · וחד ומסגרותיהם מרבעות · עגלות דגדלי
ארדוף ג׳ א מל וב׳ חס וסימ׳ אמר אויב ארדוף אשיג אחלק · ארדוף אויבי ואשיגם · דשמואל · וחברו · דתהלים · בר״א · חס
נקמות ה׳ וסימ׳ אשר אשר עשה לך יי נקמות · הנותן הא׳ הנותן נקמות לי · וחברו · א׳ נקמות · א׳ נקמות · ב׳ בב׳ · · מפלטי

מגדל ג חס ל בליש וסימ אשר הגדל עמכם דשמואל כי חרפו ויגדלו על עם יי צבאות מגדל ישעות מלכו ג ישיש
ד וסימ כן ישיש יי עליכם ומשוש חתן על כלה ישיש עליך בשמחה ישיש כגבור לרוץ ארח וחד יחפרו בעמק וישיש

תשיזבינני על כן אוד
אודך בגוים יהוה ולש
ולשמך אזמרה מג
מטול היכנא אודה
קדמך בית עממיא
יי ולשמך אימר תוש
תושבחן מגדל ישו
ישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד עולם
מסגי למעבד פורקן
עם מלכיה ועביד
טיבו למשיחיה לה
לדוד ולזרעיה עד
עלמיא

יט

למנצח מזמור
לדוד לשבחא תושב
תושבחא לדוד השמ
השמים מספרים כב
כבוד אל ומעשה ידי
ידיו מגיד הרקיע דמ
דמסתכלין בשמיא
מישתעי יקרא דיי
עובדי אידוי מתחזן ל
למדיקין באוירא יו
יום ליום יביע אמר
ולילה ללילה יחוה
דעת יומא ליומא
מוסיף ומוזעי מימ
מימרא ולליליא לל
לליליא פחת מחוה
מנדעא אין אמר
ואין דברים בלי נשמ
נשמע קולם ליד
מימרא התור עמיא

ולית מילי דשיגשא
ולית מישתמע קלה
קלהון בכל הארץ י
יצא קום ובקצה תבל
מליהם לשמש שם
אהל בהם בנורא אח
ארעא נפק מתח ענ
עניניהון ובסייפית
תבל מיליהון לשימ
לשימשא משוי מית
מישרוי זיהורא בהון
והוא כחתן יצא מח
מחפתו ישיש כגבור
לרוץ ארח והוא
בצפרא כחתנא נפק
מן גנוניה בריבובא
ובפלגות יומא יחדי
היך גיברא דמטי לי
למרהט בארח מע
מעלניה כפניא מק
מקצה השמים מוצ
מוצאו ותקופתו על
קצותם ואין נסתר
מחמתו מסיפי שי
שמיא מפקניה ותי
סיטריהון ולית רמ
דמטמר מן ריתחיה
תורת יהוה תמימה
משיבת נפש עדות
יהוה נאמנה מחכימת
פתי אוריתא דיי שה
שלימתא מתיבא
נפש סהדותא דיי נ
מחכמיה שברא פק
פקודי יהוה ישרים

משמחי לב מצות
יהוה ברה מאירת ע
עינים פיקודיא דיי
דריגנין מחדיין ליבא
פיקדנא דיי ברירא
מנהרן עיינין יראת
יהוה טהורה עמדת
לעד משפטי יהוה
אמת צדקו יחדו ד
דחלתא דיי דכיא ק
קימיא לעלמיא די
דינניא דיי הימנותא
צדיקו כחדא הנחמ
הנחמדים מזהב ומפ
ומפז רב ומתוקים
מדבש ונפת צופים
דרגגין מן דהבא ומן
אובריז סגי ובסימין
יתיר מן דובשא וכו
וכבוריתא חליתא
גם עבדך נזהר בהם
בשמרם עקב רב ברם
עבדך איזדהר בהון
בנטריטון חילופי ה
היכנא אית עביד רבו
בהון דישראל שגי
שגיאות מי יבין מ
מנסתרות נקני של
שיליותא מן יחכים
ומטמירתא זכי יתי
גם מזדים חשך עבד
עבדך אל ימשלו בי
אז איתם ונקיתי מפ
מפשע רב ברם מן ז
זרוניא פצא עבדך

לורץ ג וסימ נשאל נשאל ישיש כגבור לרוץ ארח והגלים מהדרות לרוץ ג אמר ו בליש וסימ שבועת מטות אמר סלה
יום ליום יביע אמר אין אמר ואין דברים בלי יי יתן אמר המבשרות גמר אמר לדוד ודוד והגזר אמר ויקם לך ג נשמע ד
קמ״צ וסימ על שפיים נשמע בכי קול על שפיים נשמע בלי נשמע קולם כתוב בה בגוים נשמע
מחמתו ל דבות

מנחתיך ד׳ בליש׳ וסימ׳ לבד ממנחתיכם ונדבותיכם ׳ ומנחותיכם איננו רצה ׳ ומנחתיכם לא ארצה ׳ יזכר כל מנחתיך ׳׳ בעזך ג׳
וסימ׳ נהלת בעזך אל נוה קדשך ׳ יי׳ בעזך ישמח מלך ׳ את פוררת בעזך ים ׳׳ הושיע ב׳ וסימ׳ ועתה עשו כי ׳ עתה ידעתי ׳׳

עבדך דלא ישלטון
בי הידין אהי דלא
מום ואהי זכאי מחו
מחובא רבא | יהיו ל
לרצון אמרי פי והג
והגיון לבי לפניך יהוה
צורי וגאלי | יהון
לרעוא מימרי פומי
ורינת רעיוני קדמך
יי תקיפי ופריקי |
כ
למנצח
מזמור לדוד | לשבח
תושבחתא לדוד | יענך
יהוה ביום צרה ישגו
ישגבך שם אלהי
יעקב | יקביל צלותך
יי ביומא דעקא יס
ישגבינך שום אלהא
דיעקב | ישלח עזרך
מקדש ומציון יסעדך |
ישדר סעדך מבית
מוקדשיה ומציון :
יסעדינך | יזכר כל
מנחתך ועלתך ידשנ
ודשנה סלה | יזכר כ
כולהון דורבניתך ידה
יתהנא לעלמין | יתן
לך כלבבך וכל עצתך
ימלא | יתן לך ברעיונך
וכל מילכך ישלם | נר
נרננה בישועתך ובש
ובשם אלהינו נדגל
ימלא יהוה כל משא
משאלתיך | ויפרוק :
עמך בשבח בפורקנך

ובשום אלהנא נסקב
ישלם יי כולהון ש
שאלתך | עתה ידעתי
כי הושיע יהוה משי
משיחו יענהו מש
משמי קדשו בגבורת
ישע ימינו | השתא
ידעית ארום פריק
יי משיחיה קביל
צלותיה ממותביה ד
דשמיא קדישא בג
בגבורן ופורקן ימיניה |
אלה ברכב ואלה בס
בסוסים ואנחנו בשם
יהוה אלהינו נזכיר |
אילין ברתיכון ואילין
בסוסון ואנחנא בש
בשום אלהנא נדכר |
המה כרעו ונפלו וא
ואנחנו קמנו ונתעודד |
אינון גחנו ונפלו ר
ואנן איזדקפנא ואז
ואתחילנן | יהוה
הושיעה המלך יענ
יעננו ביום קראנו |
יי פרוק לן מלך ת
תקיף קביל צלותנא :
ביום מקרינן |
כא
למנצח
מזמור לדוד | לשבח
תושבחתא לדוד | א
יהוה בעזך ישמח
מלך ובישועתך מה
יגל מאד | יי בעושנך
ימלוך מלך משיחא

ובפורקנך כמא יר |
לחדא | תאות לבו נת
נתתה לו וארשת שפ
שפתיו בל מנעת סלה |
רגוגת נפשיה יהבת ל
ופירוש שפוותיה לא
כליתא לעלמא | כי
תקדמנו ברכות טוב
תשית לראשו עטרת
פז | ארום תקדמיניה
ברכן טבן תשוי על
רישיה כליל דדהבא
סנינא | חיים שאל מ
ממך נתתה לו ארך
ימים עולם ועד | חיי
עלמא שאיל מינך
יהבתה ליה נגדא ד
דיומיא לעלמי על
עלמין | גדול כבודו
בישועתך הוד והדר
תשוה עליו | סגי אי
איקריה בפורקנך ת
תושבחתא ושיבהורא
תשוי עלוהי | כי ת
תשיתהו ברכות לעד
תחדהו בשמחה את
פניך | מטול תשוינה
ברכן לעלמין תחדיני
בחדוותא דמן קדמך |
כי המלך בטח ביהוה
ובחסד עליון בל ימ
ימוט | מטול המלך
משיחא סביר במימר
דיי ובחסדא דעילא
לא יזוע | תמצא ידך

המה יט׳ ריש פס׳ וסימ׳ המה ובל החוזה למינה ׳ המה מי מריבה אשר רבו ׳ המה באו בארץ יצת ׳ המה עלים במעלה העיר ׳ המה
גלו ערותה בניה ובנתיה ׳ המה החוזים בקינה העיר ׳ המה ישאו קולם ירנו ׳ המה היו בדרדי עוד ׳ המה היוצרים וישבי נטעים ׳ המה יבואו
אל מקדשי ׳ המה מטיבים את לבם ׳ עם בית מיכה ׳ המה הרחיקו עם מבית ׳׳ המה יצעקו לאבל ׳ ילך ׳ המה ראו ׳ המה יאבדו ׳ כיעו׳

תשיתמו ג̇ וסימ׳ כי תשיתמו שכם במיתריך ׳ תשיתמו כתנור אש ׳ תחת אבתיך יהיו בניך ׳׳ ׳ ׳׳ דומיה ד̇ ג̇ מלא וא׳ חס וסימ׳
ולילה ולא דומיה לי ׳ לך דומיה תהלה ׳ אך לאלהים דומיה נפשי ׳ נאלמתי דומיה החשיתי מטוב ׳ בתר חס ׳׳ ׳ ׳׳ גוחי ל̇ דבות ׳׳ ג

לכל איביך ימינך תמ
תמינא שנאיך ׃ תרפק
מחת אידך לכל בעלי
דבבך ופורענות ימינך
תשכח לכל שנאך ׃
תשיתמו כתנור אש
לעת פניך יהוה באפו
יבלעם ותאכלם אש ׃
תשוינון היך אתון נו
נורא לעידוני רוגזך
יי׳ באישתא ישלהי
ישלהיבינון ותכלינון
בעור גהינם ׃ פרימו יו
מארץ תאבד וזרעם
מבני אדם ׃ בניהון מ
מארעא תהובד וזרע
זרעיתהון מבני אינש ׃
כי נטו עליך רעה חש
חשבו מזמה בל יוכ
יוכלו ׃ מטול דחשילו
עלך בישתא חשיבו
מחשבן בישן ולא יכו
יכלון ׃ כי תשיתמו ש
שכם במיתריך תכונן
על פניהם ׃ מטול דשוי
דשויתינון לעמך פתה
חדא באיטוני משכנך
תתקן אוריתך קדמ
קדמיהון ׃ רומה יהוה
בעזך נשירה ונזמרה
גבורתך ׃ אזדקף יי׳
בעושנך נשבחא ונרו
ונרוננה על גבורתך ׃
כב למנצח
על אילת השחר מזמ
מזמור לדוד ׃ לשבחא
על תקוף קרבן תדירא
דקריצתא תושבחא
לדוד ׃ אלי אלי למה
עזבתני רחוק מישוע
מישועתי דברי שא
שאגתי ׃ אלי אלי מטול
מה שבקתני רחיק מן
פורקני מילי אכלותי ׃
אלהי אקרא יומם ו
ולא תענה ולילה ו
ולא דמיה לי ׃ אלהי א
אנא קרי בימ(מ)א ולא
תקביל ובליליא ולא
שתיקותא לי ׃ ואתה
קדוש יושב תהלות
ישראל ׃ ואנת קדיש
דמייתב עלמא על
תושבחן דישראל ׃ בך
בטחו אבותינו בטחו
ותפלטמו ׃ עלך סברו
אבהתנא סברו במימרך
ושיזבתנון ׃ אליך ז
זעקו ונמלטו בך בט
בטחו ולא בושו ׃ קד
קדמך צלו ואשתיזבו
עלך התרחיצו ולא ב
בהיתו ׃ ואנכי תולעת
ולא איש חרפת אדם
ובזוי עם ׃ ואנא זחיל
חלש ולא גיבר סביל
חרפת בני נשא ומת
ומתרמיתא דעממי ׃
כל ראי ילעגו לי יפ
יפטירו בשפה יניעו
ראש ׃ כל דחמין לי יח
יחיכון עלי מתערין ב
בישין בשפוותהון יט
יטלטלון ברישיהון ׃
גל אל יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו ׃ שב
שבחית קדם יי׳ ושיז
ושיזבני פצא יתי מטו
מטול דאיתרעי בי ׃
כי אתה גחי מבטן מ
מבטיחי על שדי א
אמי ׃ מטול דאנת
הוא אפיקתני מכר
מכריסא אספרתני
על תדיי אמי ׃ עליך
השלכתי מרחם מבטן
אמי אלי אתה ׃ בסעדך
איטלקית מן מעוינא
מכריסא דאמי אלהי
את ׃ אל תרחק ממני
כי צרה קרובה כי אין
עוזר ׃ לא תתרחק מנ
מטול דעקתא קריבא
ארום לית דפריק ׃
סבבוני פרים רבים א
אבירי בשן כתרוני ׃ חז
חזרו עלי עממיא
דמתילין לתורין רב
רברבני מתנן אקפוני ׃
פצו עלי פיהם אריה
טורף ושואג ׃ פתחו
עלי פומהון היך אר
אריותא אכלין ותבירין ׃
כמים נשפכתי והת
והתפרדו כל עצמותי

אילת ג̇ וסימ׳ למנצח על אילת השחר ׳ גם אילת בשדה ׳ אילת אהבים ויעלת חן ׳׳ ׳ ׳׳ ולילה ו̇ וסימ׳ ולילה בעמוד אש ל
להאיר להם ׳ ולילה ללילה יחוה דעת ׳ ולילה ולא דומיה לי ׳ ולילה כיום יאיר ׳ ולילה אור בעדני ׳ ולילה במים להרגך ׳׳ ׳ ׳׳ טרף ד̇
וחס וסימ׳ קשר נביאיה בתוכה ׳ אריה טרף בדי גורותיו ׳ פצו עלי פיהם ׳ טרף נפשו באפו ׳׳ ׳ ׳׳ בושו ג̇ בול ׳ נכלמו והכלמו ׳ בטחו ׳׳

כדונג ג׳ ב׳ ול׳ וסימ׳ כדונג מפני האש · הריב כדונג · היה לבי כדונג נמס · שתי קמ׳ ·· באריי ד׳ ב׳ רב׳ וסימ׳ שויתי עד בקר באריי כי סבבוני כלבים עדת · כרע שכב כארי · דבלעם · כארי שאג לטרף ישרן · ב׳ קדמ׳ קמ׳ · וחד וכארי הן עם כלביא יקום ··

היה לבי כדונג נמס ׃
בתוך מעי ׃ היך מייא
איתשדית ואיתפרדו
ואיתפרפרו כלהון ג
גרמיי הוה לבי מתמ
מתמסי היך שעוה
בגו מעי ׃ יבש כחרש
כחי ולשוני מדבק
מלקוחי ולעפר מות
תשפתני ׃ יבש היך
פחר חילי ולישני א
אדיק למוריגי ולבית
קבורתי אמטיתני ׃ כי
סבבוני כלבים עדת
מרעים הקיפוני כא
כארי ידי ורגלי ׃ מט
מטול דאחזרו עלי
רשיעי דמתילין לכל
לכלבייא סגיעי כנישת
כנישת מבאשין אק
אקפוני נכתין היך
אריותא אידיי ורגליי
אספר כל עצמותי ׃
המה יביטו יראו בי ׃
אחווה כל הלפשושי
גרמיי אינון מסתכלין
מבזו לי ׃ יחלקו בגדי
להם ועל לבושי יפי
יפילו גורל ׃ מפלגין
לבושי להון ועלוי ׃
פתאגי ירמון עדבין ׃
ואתה יהוה אל תרחק
אילותי לעזרתי חו
חושה ׃ ואת יי׳ לא
תתרחק תוקפי לסיוע

לסיועי אוחי ׃ הי
הצילה מחרב נפשי
מיד כלב יחידתי ׃ פ
פינא מקטלין דחרב
נפשי מן אידא דכל
דכלבא רוחא דגושמי ׃
הושיעני מפי אריה
ומקרני רמים עניתני ׃
פריק לי מפום אריא
ומן קדם תוקפא ור
ורומא אתיב לי ׃ א
אספרה שמך לאחי
בתוך קהל אהללך ׃
אחווה גבורות שמך
לאחיי במיצע כני
כנישתא אשבחינך ׃
יראי יהוה הללוהו ׃
כל זרע יעקב כבדוהו
וגורו ממנו כל זרע ׃
ישראל ׃ דחלייא דיי׳
שבחו קדמוי כל זר
זרעא דיעקב הבו ליה
יקר איזדעזעו מיני
כל זרעא דישראל ׃
כי לא בזה ולא שקץ
ענות עני ולא הסתיר
פניו ממנו ובשועו ׃
אליו שמע ׃ מטול
דלא בסיר ולא שאט
שאיט צלותהון דע
דעניי ולא סליק
שכינתיה מביניהון
ובצלואיהון קדמוי
מקביל ׃ מאתך תהלתי
תהלתי בקהל רב נדרי

אשלם נגד יראיו ׃ מ
מינך תושבחתי בכנ
בכנישתא סגיעי ע
עמיא נדרי אשלם
קבל דחלוי ׃ יאכלו
ענוים וישבעו יה
יהללו יהוה דרשיו ׃
יחי לבבכם לעד ׃ ייכ
ייכלון ענוותני וישב
וישבעון ישבחון קדם
יי׳ התבעין ליה ישרי
רוח נבואה ברעות
לבכון לעלמין ׃ יזכרו
וישבו אל יהוה כל
אפסי ארץ וישתחוו
לפניך כל משפחות
גוים ׃ יתכרון ניסוי ׃
ויתובון קדם יי׳ כל
סייפי ארעא ויסגדון
קדמך כל גניסת ע
עממיא ׃ כי ליהוה
המלוכה ומשל בגוים ׃
מטול דמן קדם יי׳
מלכותא ושליט בע
בעממיא ׃ אכלו וישת
וישתחוו כל דשני
ארץ לפניו יכרעו כל
יורדי עפר ונפשו לא
חיה ׃ סעדו וסגדו כל
דהינו ארעא קדמוי
גחנון כל נחתי בית
קבורתא ונפש רש
רשיעא לא יחיי ׃ זר
זרע יעבדנו יספר
לאדני לדור ׃ דריה

שמע ד׳ וסימ׳ ויגד להם מיכיהו · זה עני קרא ויי׳ שמע · יצעקו ויי׳ שמע · כי לא בזה ולא שקץ · וסימ׳ מריביהו יצוחו מסכינא ואתבזון ·· ונפשו ח׳ וסימ׳ ונפשו קשורה בנפשו · והיה כאשר יחלם · ונפשו לא חיה · אך בשרו עליו · וזהמתו חיתו לחם · ונפשו אוהב חמס · ונפשו משאול תציל · ונפשו לא תשבע מן הטובה ·· יחי ב׳ וסימ׳ יחי ראובן ואל ימות · יחי לבבכם לעד · וכל המלך דכותי ·· לדוד ל׳ דכות ·

גולד ג̇ וסימ׳ ויקרא על המזבח הנה בן נולד לך ׃ יבאו ויגידו צדקתו ׃׃ לארך ימים ג̇ וסימ׳ ושבתי בבית יי׳ לארך ימים ׃ לביתך
נאוה קדש יי׳ לארך ׃ והשיבנו יי׳ אליך ונשובה ׃׃ בהר יי׳ ג̇ וסימ׳ בהר יי׳ יראה ׃ לבוא בהר יי׳ ׃ מי יעלה בהר יי׳ ומי יקום ׃׃

דאברהם יפלחון קד׳
קדמוהי יחוון בתגבו׳
גבורתיה דיי׳ לדרא
בתראה ׃ יבאו ויגידו
צדקתו לעם נולד כי
עשה ׃ יתנון בניהון ית
יתנון צדקתיה לעמא
דעתיד למילד פריק׳
פרישן דיעבד ׃

כג

מזמור
לדוד יהוה רעי לא
אחסר ׃ תושבחא לה׳
לדוד יי׳ זן ית עמיה
במדברא לא חסרין
טלא ׃ בנאות דשא
ירביצני על מי מנו׳
מנחות ינהלני ׃ באת׳
באתר צוחתא כהנ׳
בהנייתא דתאין א׳
אשריינני ועל מימנו׳
נייחא דברני ׃ נפשי
ישובב ינחני במעגלי
צדק למען שמו ׃
נפשי ייתב במנא וכ׳
ופסיונים דברני בה׳
בהילכוות צדיקיא
בדיל מטול שמיה
גם כי אלך בגיא צל׳
צלמות לא אירא
רע כי אתה עמדי ׃
שבטך ומשענתך
המה ינחמוני ׃ ברם
כד אזיל בגלותא במ׳
במישר טולא דמותא
לא אדחל בישתא

מטול דמימרך בס׳
בסעדי תגראך תד׳
תריצא ואוריתך הי׳
הינון ינחמונני ׃ תע׳
תערך לפני שלחן
נגד צוררי דשנת בש׳
בשמן ראשי כוסי ׃
רויה ׃ סדרתא קדמי
פתורכנא וקית קביל
מעיקיי דהינת בע׳
בעופפיא פטימא גר׳
גושמי וכמשח רב׳
רבותא ריש כהני ׃
כלידי רויתא ׃ אך ט׳
טוב וחסד ירדפוני ׃
כל ימי חיי ושבתי
בבית יהוה לארך י׳
ימים ׃ ברם טיבותא
וחיסדא ירדפונני ׃
כל יומי חיי כד אית
איתב בבית יי׳ נגרא
דיומיא ׃

כד

לדוד מזמור
ליהוה הארץ ומלואה
ומלואה תבל וישבי
בה ׃ לדוד תושבחתא
דיי׳ היא ארעא ובי׳
ובירייתהא תבל וי׳
ויתבין בה ׃ כי הוא
על ימים יסדה ועל
נהרות יכוננה ׃ מט׳
מטול דהוא על
ימימיא שוי שיתא
שיתאסיה ועל כ׳
נהרוותא אתקנה ׃

מי יעלה בהר יהוה ׃
ומי יקום במקום קד׳
קדשו ׃ מן יסק בטור
בית מקדשא דיי׳ ומ׳
ומן יקום באתר קד׳
קדישיה ׃ נקי כפים
ובר לבב אשר לא נש׳
נשא לשוא נפשי ו׳
ולא נשבע למרמה ׃
דכי אידיא וברי
רעיונא דלא אומי ׃
על שיקרא לחיבא
נפשיה ולא קיים
לנכלא ׃ ישא ברכה
מאת יהוה וצדקה
מאלהי ישעו ׃ יקבל
ברכתא מן קדם יי׳
וצדקתא מאלה פור׳
פורקניה ׃ זה דור דו׳
דרשו מבקשי פניך
יעקב סלה ׃ דין דרא
דתבעין ליה זרעא
יעקב דבעיין סבר
אפוי לעלמין ׃ שאו
שערים ראשיכם וה׳
והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד ׃
זקופו תרעי בית מק׳
מקדשא רשיכון ו׳
ואיזדקפו מעלני ש׳
עלמא ויעול מליך
איקר ׃ מי זה מלך
הכבוד יהוה עזוז ו׳
וגבור יהוה גבור
מלחמה ׃ מן דיכי נ׳

רעי ה̇ וחס׳ וסימ׳ נפש ונגלה מני כאהל רעי ׃ האמר לכורש רעי ׃ הוי רעי האליל עזבי הצאן ׃ חרב עורי על רעי ׃ יי׳ רעי לא אחסר ׃׃
וחסד ה̇ וסימ׳ וחסד לפניו מכל הבתולות ׃ שמר הברית וחסד ׃ דעזרא ׃ חיים וחסד עשית עמדי ׃ אך טוב וחסד יי׳ ׃ רדף צדקה וחסד ׃׃
יסדה ד̇ וסימ׳ כי הוא על ימים יסדה ׃ בארץ יסדה ׃ לעולם ׃ הן ארץ כשדים ׃ ואגדתו על ארץ יסדה ׃׃ ובר ב̇ נקי כפים ׃ זך לקחי ׃

מי הוא זה ג̇ וסימ׳ מי הוא זה ערב את לבו · מי הוא זה מלך הכבוד · מי הוא זה ואי זה הוא ·׳ הבוגדים ה̇ מלא בליש׳ וסימ׳
ובגד בוגדים בגדו · למה תביט בוגדים · יבושו הבוגדים ריקם · רשעים מארץ יכרתו · את היא כחתת תארב ·׳ ג׳׳ הדריכני ל̇ דכות ·׳

מליך איקר ייי עשין
וגיבר ייי מרי גבורת
ועביד קרבא ׃ שאו
שערים ראשיכם
ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד ׃
זקופו תרעיא גב גינתא
דעדן רישיכון ויז
וזקופו מעלני עלמא
ויעול מליך איקרא ׃
מי הוא זה מלך הכב
הכבוד יהוה צבאות
הוא מלך הכבוד
סלה ׃ מן הוא דין ז
מליך יקירא ייי צבא
צבאות הוא מליך
איקרא לעלמין ׃

כה

לדוד
אליך יהוה נפשי אש
אשא ׃ לדוד קדמך
ייי נפשי אטול בצלו ׃
אלהי בך בטחתי אל
אבושה אל יעלצו
אויבי לי ׃ אלהי עלך יי
איתרחצית לא אבה
אבהת לא יחדון בע
בעלי דבבי עלי ׃ גם
כל קויך לא יבשו יב
יבשו הבוגדים ריקם ׃
ברם כל דסברין לך
לא יבהתון יבהתון ׃
בזוזי וסריקיא ׃ דר
דרכיך יהוה הודיעני
ארחתיך למדני ׃ או
ארחתך ייי אודעני יי

יתי הילכתך אליף יי
יתי ׃ הדריכני באמתך
ולמדני כי אתה אלהי
ישעי אתך קויתי כל
היום ׃ הדריכני בקושט
בקושטא ואליף יתי
ארום את הוא אלהא
פורקני יתך סברית כל
יומא ׃ זכר רחמיך
יהוה וחסדיך כי מעו
מעולם המה ׃ אידכר
רחמיך ייי וטבותך ז
ארום מן עלמא הינון ׃
חטאות נעורי ופשעי
אל תזכר כחסדך זכר
לי אתה למען טובך
יהוה ׃ חובי טליותי ו
ומרדי לא תדכר בט
בטבוותך אידכר ליא
אנת מטול טבוותך
ייי ׃ טוב וישר יהוה על
יורה חטאים בדרך ׃
טב ותריץ ייי בגין כן ׃
מליף חייביא באורחן ׃
ידרך ענוים במשפט ׃
וילמד ענוים דרכו ׃ ז
מדריך ענוותני בד
בדינא ומליף ענוות
ענוותני אורחיה ׃
כל ארחות יהוה חסד
ואמת לנצרי בריתו
ועדתיו ׃ כל הלכתא
דייי טיבו וקשוט לנט
לנטרי קיימיה וסה
וסהידוותיה ׃ למען

שמך יהוה וסלחת
לעוני כי רב הוא ׃ מן ׃
בגלל שמך ייי ותשמ
ותשבוק לחובי ארום
סגי הוא ׃ מי זה האיש
ירא יהוה יורנו בדרך
יבחר ׃ מן הוא דין גבר
דדחיל מן קדם ייי ילו
ילפיניה באורחא דיצ
דיתרעי ׃ נפשו בטוב
תלין וזרעו יירש ארץ ׃
נפשיה בטובא תבית
ובנוי יחסנון ארעא ׃
סוד יהוה ליראיו ובר
ובריתו להודיעם ׃ רזא
דייי גליא לדחלוי וק
וקיימיה לאודעותהון ׃
עיני תמיד אל יהוה
כי הוא יוציא מרשת
רגלי ׃ עיני מסתכלין
תדירא קדם ייי ארום
הוא יפיק ממצדתא
רגלי ׃ פנה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני ׃ אית
איסתכי לותי וחוס ׃
עלי מטול דיחידאי
ועניא אנא ׃ צרות
לבבי הרחיבו ממצוקותי
הוציאני ׃ עקתין דלבבי
פתיין משינוקי אפיק
יתי ׃ ראה עניי ועמלי
ושא לכל חטאותי ׃
חמי סיגופי וטורחי
ושבוק לכל חובי ׃ ראה
איבי כי רבו ושנאת

ועדתיו ח̇ בליש׳ וסימ׳ שמר תשמרון · כל ארחות ייי חסד ואמת · ויצפו וימרו בעמוד ענן · ידבק אלהם · אשרי נוצרי עדתיו ·׳ ג׳׳ וזרעו
ז̇ וסימ׳ וזרעו מלא הגוים · וזרעו יירשנה · וזרעו במים רבים · הציב נבזה נפוץ · כל היום חונן ומלוה · וזרעו יירש ארץ · וזרעו מבקש לחם ·׳
ושא ג̇ וסימ׳ ושא מספר שמותם · ושא עיניך ימה וצפנה · ושא לכל חטאותי ·׳ ג׳׳ רבו ב̇ וסימ׳ ואת בקיעי עיר · נתתה שמחה בלבי · ראה ·

תם ב׳ בתמימות וסימ׳ תם וישר יצרוני ויצפן לישרים תושיה וחד ותם הלא יראתך כסלתך ג׳ ובי״ת ב׳ וסימ׳ אך אם
אם טמאה ארץ לדוד שפטני יי כי אני בתמי ג׳ והתהלכתי ב׳ וסימ׳ והתהלכתי בתוכם והייתי כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי

חמס שנאוני חמיו
בעלי דבבי ארום סגיו
סגיעו וסנאיתא דח
דחטופין שנו יתי ש
שמרה נפשי והצילני
אל אבוש כי חסיתי
בך טור נפשי ושיזב
ושיזבתני לא אבהת
מטול דספרית עלך
תם וישר יצרוני כי ק
קויתיך שלימותא
ותריצותא יטרונני א
ארום ספרית עלך פ
פדה אלהים את ישר
ישראל מכל צרותיו
פרוק אלהא ית ישרא
מכל עקתיה
כו לדוד שפטני
יהוה כי אני בתמי הל
הלכתי וביהוה בטחתי
לא אמעד לדוד דון
יתי יי ארום אנא בש
בשלימותי הליכית
ובי״י ספרית לא אזוע
אזדעזע בחנני יהוה
ונסני צרופה כליותי
ולבי בחון יתי יי ונסי
יתי ספון כוליתי ורש
ורעיוני כי חסדך לנ
לנגד עיני והתהלכתי
באמתך מטול דטובך
קבל עיני והליכית בק
בקושטך לא ישבתי
עם מתי שוא ועם
נעלמים לא אבוא

לא איסתחריה עם
גברי שיקרא ועם מ
מטמרין לאבאשא
לא איעול שנאתי
קהל מרעים ועם רש
רשעים לא אשב ס
סניתי כנשת מבאשין
ועם עברי רשיעא לא
איסתחר ארחץ בנק
בנקיון כפי ואסבבה
את מזבחך יהוה א
אקדש בזכותא אידיי
ואחזור ית מדבחך
יי לשמע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך
לאשמעא בקל תוש
תושבחא ולאשתעא
כל פרישותך יהוה
אהבתי מעון ביתך ומ
ומקום משכן כבודך
יי רחימית מדור בית
מקדשך אתר משכן
יקרך אל תאסף עם
חטאים נפשי ועם א
אנשי דמים חיי לא
תכנוש עם חייביא נפ
נפשי ועם אנשי ש
שדיין דמי חניי אשר
בידיהם זמה וימינם
מלאה שחד דבידי
דבידיהון עצת חטאין
וימיניהון מליא שוח
שוחדא ואני בתמי
אלך פדני וחנני ואנא
בשלמותי אזל פרוק

יתי ויחוס עלי רגלי
עמדה במישור
במקהלים אברך יי
יהוה ריגלי קמן ב
בתריצותא בכנשת
צדיקיא אברך יי
כז לדוד
יהוה אורי וישעי ממי
אירא יהוה מעוז
חיי ממי אפחד לד
לדוד יי נהורי ופורק
ופורקני ממן אדחל
יי עושנא דחיי ממן
ממאן אדחל בק
בקרב עלי מרעים
לאכל את בשרי צרי
ואיבי לי המה כשלו
ונפלו כד יקרבון ע
עלי מבאשין לגרמ
ית בישרי מעיקי
ובעלי דבבי אינון י
יתקלו ונפלו אם
תחנה עלי מחנה
לא אירא לבי אם
תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח אם
תשרי עלי משירית
רשיעי לא ידחל
לבבי אם תקום עלי
קרבא בדא אנא סב
סביר אחת שאלתי
מאת יהוה אותה
אבקש שבתי בבית
יהוה כל ימי חיי לח
לחזות בנועם יהוה

רגלי ז׳ יחידאי וסימ׳ כי אמרתי פן ישמחו לי אם אמרתי מטה רגלי רגלי עמדה במישור כי חלצת נפשי ממות אחזה רגלי דרכי באשרי
אם הלכתי עם שוא ובל מצין דפות ... עמדה ד׳ וסימ׳ ותרא לאה כי עמדה מלדת וגם האשה עמדה בשמרון רגלי עמדה במישור
אף חכמתי עמדה לי וחד ועמדה לפני המלך ג׳ ומקום ג׳ וסימ׳ ומקום רגלי אכבד ומקום משכן כבודך ומקום הצדק שמה הרשע

ולבקר ב וסימ ומסיבות בית האלהים · בערב ילין בכי ולבקר · בקשו ז דגש וסימ בקשו לי אשת בעלת אוב · בקשו את יי כל ענוי הארץ · ג · בו · לך אמר לבי בקשו פני · דרשיו · ושו · וחבריו · יחד ובקשו · שוטטו בחוצות ירושלם · ולבקר ל דגות ·

ולבקר בהיכלו · חדא
בעיתי מן קדם יי יתה
אתבוע דאיתיב בבית
מוקדשא דיי כל יומי
יומי חיי למיחמי
בבסימותא דיי ולבקו
ולבשקרא בהיכליה ·
כי יצפנני בסכה ביום
רעה יסתירני בסתר
אהלו בצור ירוממני ·
ארום יטשינני כטלל
כטלליה ביום בישתא
יטמרינני בטמור
משכניה בכרך תקיף
ירומם יתי · ועתה ירום
ראשי על איבי סביב
סביבותי ואזבחה בא
באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה
ליהוה · והשתא יתרו
יתרבב רישי על בעי
בעלי דבבי חזור חזור
ואפיס במשכניה ני
ניכסי רעוא אשבח
ואטע קרבני · שמע
יהוה קולי אקרא וח
וחנני וענני · קבל
יי צלותי כד אקרא
וחוס עלי ורחם יתי ·
לך אמר לבי בקשו
פני את פניך יהוה ·
אבקש לך אמר לי
לבי בעו אפי ית סבר
אפי יי אתבע · אל
תסתר פניך ממני ·
אל תט באף עבדך
עזרתי היית אל תט
תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי · לא תס
תסליק שכינתך מני
לא תצלי ברוגזא לע
לעבדך סיועי הויתה
לא תטלטל יתי ולא
תשבקינני אלהי פורקני
פורקני · כי אבי ואמי
עזבוני ויהוה יאספני ·
מיטול דאבא ואימא
שבקו יתי יי יכנשני
לי · הורני יהוה דרכך
ונחני בארח מישור
למען שוררי · אלפני
יי אורחתך ודברני
ודברני בהלכתא תריצ
תריצתא מטול תושב
תושבחיי · אל תתנני
בנפש צרי כי קמו בי
עדי שקר ויפח חמס ·
לא תמסרינני ברעות
מעיקיי ארום קמו ע
עלי סהדי שיקרא ו
וממללי חטופא · לו
לולא האמנתי לראות
בטוב יהוה בארץ חיים ·
אילולי דהמנית למח
למחמי בטובא דיי בא
בארעא דחיי עלמא ·
קוה אל יהוה חזק ויא
ויאמץ לבך וקוה אל
יהוה · סבר על יי תת
תקיף ועליב לבך וס
וסבר על יי ·

כח

לדוד אליך
יהוה אקרא צורי אל
תחרש ממני פן תחש
תחשה ממני ונמשלו
ונמשלתי עם יורדי
בור · לדוד לותך יי א
אנא קרי לא תשתוק
מני דלמא תשתוק
מני ואיתמתלית עם
נחתי גובא · שמע קו
קול תחנוני בשועי א
אליך בנשאי ידי אל
דביר קדשך · קבל קל
בעותי במצליי לותך
כד אפרוש ידיי בצלו
קדם היכל קודשך · וי
אל תמשכני עם רשע
רשעים ועם פעלי או
און דברי שלום עם
רעיהם ורעה בלבבם ·
אל תגרירני עם רשיעי
ועם עבדי עילא דממ
דממללין שלמא
עים חבריהון ובישתא
בלבביהון · תן להם כפ
כפעלם וכרע מעלל
מעלליהם כמעשה
ידיהם תן להם השב
גמולם להם · הב להון
כעובדיהון וכבישות
מעלליהון כעובדי
ידיהון פרע להון וי
ואתיב מן פורענותהון
להון · כי לא יבינו אל

ד כתיב א ומן טן נקול נקדיר ונקיד מלע ומלרע במ דליא נקיד מלרע

בטוב ד וסימ לולא האמנתי לראות · אשרי תבחר ותקרב · יברכך יי מציון וראה · בטוב צדיקים תעלץ קריה · יחד ובטוב · תחת אשר ··
לולא ד חס א וסימ כי לולא התמהמהנו · לולא חרשתם בעגלתי · לולא דברתי · לולא האמנתי לראות בטוב יי ·· דברי ד ג חס וא מל
וסימ תאמר דברי טוב · דברי שלום עם רעיהם · תעו מבטן דברי כזב · יסכר פי דוברי שקר · בתרא מלא ·· תמשכני ל דגות ··

ישועות ז מלא וסימ מגדיל ישועות מלכו · מגדיל ישועות מלכו · יצור ישועות יעקב · פעל ישועות בקרב הארץ · ומעוז ישועות משיחו הוא · כוס ישועות אשא · · · בכח ד דגש וסימ ימינך יי נאדרי בכח · הרימי בכח קולך · קול יי בכח · איש חיל בכח לעבדה · ·

פעלת יהוה ואל מע
מעשה ידיו יהרסם
ולא יבנם ׃ מטול דלא
מתביינין לאוריתא
דיי ולעובדי אידוי יי
יפגרינון ולא יבנינון ׃
ברוך יהוה כי שמע ׃
קול תחנוני ׃ בריך ייי
ארום קביל קל צלותי ׃
יהוה עזי ומגני בו בטח
לבי ונעזרתי ויעלז לבי
ומשירי אהודנו ׃ ייי
עושי ותריסי ביה
סבר לבי וסעיתני וח
וחדי לבי ומתושבחתי
ומתושבחתי אודי ה
קדמוי ׃ יהוה עז למו
ומעוז ישועות משיחו
משיחו הוא ׃ ייי תקוף
להון ועושנא פורקנות
משיחיה הוא ׃ הושי
הושיעה את עמך וב
וברך את נחלתך ורע
ורעם ונשאם עד הע
העולם ׃ פרוק ית עמך
ובריך ית אחסנתך וזון
להון וסובר יתהון עד
עלמיא ׃

כט

מזמור לדוד
הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועוז ׃
תושבחא לדוד הבו ׃
קדם ייי תושבחא כתי
מלאכיא הבו קדם ייי
יקר ועושנא ׃ הבו לא
ליהוה כבוד שמו הש
השתחוו ליהוה בהדרת
קדש ׃ הבו קדם ייי אי
איקר שמיה סגודו קדם
ייי בשיבהורת קודשא ׃
קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים יהו
יהוה על מים רבים ׃ קל
דייי שמיע על מיא
בתקוף איקריה אכלי
ייי על מיין סגיאין ׃
קול יהוה בכח קול א
יהוה בהדר ׃ קלא דייי
שמיע בחילא קלא
דייי שמיע בשיבהורא ׃
קול יהוה שובר ארזים
וישבר יהוה ארזי ה
הלבנון ׃ קלא דייי מרו
מתבר ארזיא ותבר
מימרא דייי ית ארזיא
דליבנן ׃ וירקידם כמו
עגל לבנון ושריון כמו
בן ראמים ׃ ושוורינון
היך עיגלא ליבנן וטור
מסרי פירוי היך בר
ראימא ׃ קול יהוה חצב
להבות אש ׃ קלא דייי
מנסר שלהובית דנור ׃
קול יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש ׃
קלא דייי מרטיש מדי
מדברא מרטיש מימר
דייי מדברא דרקם ׃ קו
קול יהוה יחולל אית
אילות ויחשף יערות
ובהיכלו כלו אומר כבוד ׃
קלא דייי מבטין איית
איילתא ומזליח חיות
חורשיא ובמוקדשי
דלעיל כולהון שמיש
שמשין אמרין איקר
קדמוי ׃ יהוה למבול
ישב וישב יהוה מלך
לעולם ׃ ייי בדרא טוו
טופנא דמטול ית ב
עלדינא למיתפרעא
מנהון ויתיב ייי עלכו
כורסי רחמיתא ושי
ושיזיב ית נח ומלך על
בנוי לעלמי עלמין ׃
יהוה עז לעמו יתן יהו
יהוה יברך את עמו
בשלום ׃ ייי אוריתא
לעמיה יתב ייי יברך
ית עמיה בשלם ׃

ל

מזמור
שיר חנכת הבית לדוד ׃
תושבחת שירתא ע
על חנכת בית מוקדו
מוקדשא לדוד ׃ אר
ארוממך יהוה כי דלי
דליתני ולא שמחת
איבי לי ׃ ארוממינך
ייי ארום אוקפתני
ולא אחדיתא בעלי ד
דבבי עלי ׃ יהוה אלהי
שועתי אליך ותרפא
ותרפאני ׃ ייי אלהי צלי
צליתי קדמך ואסיתני ׃
יהוה העלית מן שאול

וברך ג וסימ השקיפה ממעון קדשך מן השמים · ועתה הואל וברך · דשמואל · הושיעה את עמך וברך את נחלתך · · אנך · · · ארוממך ג וסימ ארוממך אודה שמך · ארוממך יי כי דליתני · ארוממך אלהי המלך · · · בשלום ב דגש וסימ יברך את עמו בשלום · קול מדרים · · · העלית ג וסימ ויאמר יי אל משה לך עלה מזה · ויאמר משה אל יי · ושמעו · יי העלית מן שאול נפשי · ·

מה בצע ב̇ וסימ̇ כי נהרג את אחינו ׃ מה בצע בדמי ברדתי ׃ וחד ומה בצע כי תתם ׃׃ ותאזרני ב̇ וסימ̇ ותאזרני חיל למלחמה ׃ דתהלים ׃ הפכת מספדי למחול לי ׃ וחד ותזרני חיל למלחמה ׃ דשמואל ׃׃ הבלי שוא ב̇ משמרים הבלי שוא ׃ שנאתי ׃

נפשי חייתני מיורדי
בור ׀ ייי אסיקתא מט
מישיול נפשי קיימת
קיימתני מן למיחת
לבית קבורתא ׀ זמרו
ליהוה חסידיו והודו
לזכר קדשו ׀ שבחו
קדם ייי חסידוי ואודו
ואודו איתכרן קודשיה
כי רגע באפו חיים ב
ברצונו בערב ילין בכי
ולבקר רנה ׀ מטול
דשעתא רוגזיה חיי
עלמא רעותיה טבא
ברמשא מבית בכותא
ובצפרא מקים בתושב
בתושבחתא ׀ ואני אמ
אמרתי בשלוי בל את
אמוט לעולם ׀ ואנא
אמרית במתבי ברוח
ברוחצנא דלא אזוע
לעלמא ׀ יהוה ברצונך
העמדתה להררי עז ה
הסתרת פניך הייתי
נבהל ׀ ייי ברעותך א
איתעתדנא לטוריא
עשינא סליקתא ש
שכינתך הויתי מתב
מתבהל ׀ אליך יהוה
אקרא ואל אדני את
אתחנן ׀ קדמך ייי אק
אקרא וגלותך אהי א
אצלי ׀ מה בצע בדמי
ברדתי אל שחת
היודך עפר היגיד א

אמיתך ׀ אמירית מה
ממון אית במחתי ל
לבית קבורתא אפשר
דישבחונך דשכיב ב
בעפרא איפשר דיתנון
חי מנותך ׀ שמע יהוה
וחנני יהוה היה עוזר
לי ׀ קבל ייי צלותי וחוס
עלי ייי הוי סעיד לי ׀
הפכת מספדי למחול
לי פתחת שקי ותאזרני
שמחה ׀ אפכת אליי ׀
לחינגין לי שריתא
שקי וזרזתני חדותא ׀
למען יזמרך כבוד ולא
ולא ידם יהוה אלהי
לעולם אודך ׀ מן בגו
בגלל דישבחונך יקרי
עלמא ולא ישתקון ׀
ייי אהי לעלמא אש
אשבחינך ׀

לא

למנצח מזמ
מזמור לדוד ׀ לשבחא
תושבחא לדוד ׀ בך
יהוה חסיתי אל אבו
אבושה לעולם בצד
בצדקתך פלטני ׀ במ
במימרך ייי סבריות
לא אבהת לעלמא ב
בצדקתך שיזב יתי ׀ ה
הטה אלי אזנך מה
מהרה הצילני היה
לי לצור מעוז לבית
מצודות להושיעני ׀
איצלי להוי אודנך

בסרהוביתא פצאיתי
הוי לי לכרך עשין ׀ ל
לחוסנא כריבא למי
למיפרקיתי ׀ כי סלעי
ומצודתי אתה ולמען
שמך יהוה תנחני ות
ותנהלני ׀ מטול דת
דתוקפי ורוחצני את
בגלל שמך דבר יתי
וזון יתי ׀ תוציאני מר
מרשת זו טמנו לי
כי אתה מעוזי ׀ אפיק
יתי ממצדתא הנא ד
דפרשון לי ארום אנת
עושני ׀ בידך אפקיד
רוחי פריתה אותי יהוה
אל אמת ׀ בידך א
אמנין רוחי פרקת יתי
ייי אלהי קשיטא ׀ שנא
שנאתי השמרים הב
הבלי שוא ואני אל
יהוה בטחתי ׀ סניתי
דנטרין עבדין דמוין
ללמא ולשיקריא
ואנא על ייי סברית ׀
אגילה ואשמחה
בחסדך אשר ראית
את עניי ידעת בצרות
נפשי ׀ אבוע ואחדי
בטובך דחמית ית
סיגופי וידעתה בעי
בעקתין דנפשי ׀ ולא
הסגרתני ביד אויב ה
העמדת במרחב רגלי ׀
ולא מסגרתני באידא

ולמען ו̇ יתיר̇ וסימ̇ ואולם בעבור זאת העמדתיך ׃ ולמען תספר באזני בנך ׃ ולמען תאריכון ימיך על ׃ לא בצדקתך ובישר לבבך ׃ ולמען תאריך ימים על האדמה ׃ למעני ולמען דוד עבדי ׃ ולמען שמך תנחני ותנהלני ׃׃ ולא ה̇ ריש̇ פס̇ בספר̇ וסימ̇ ולא הסגרתני ביד אויב ׃ ולא נסוג ממך תחיינו ׃ ולא שמעתי לקולי ׃ ולא יהיו כאבותם ׃ ולא אמרו העברים ׃׃ מעזי ומעוזי ב̇ ייי עזי ומעוזי ׃ כי אתה מעזי ׃׃

עששה ב׳ וסימ׳ בכעס עיני עתקה ׳ חנני יי׳ כי צר לי ׳׳׳ ופחד ב׳ וסימ׳ ופחד יצחק היה לי ׳ מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ׳׳
האירה ב׳ וסימ׳ האירה פניך על עבדך ׳ האירה עיני ׳׳׳ על עבדך ב׳ וסימ׳ ועשיות חסד על עבדך ׳ האירה פניך על עבדך ׳׳

דבעיל דבבא אקימתא
לרווחא ריגליי ׃ חנני
יהוה כי צר לי עששה
בכעס עיני נפשי ובט
ובטני ׃ חוס עלי יי א
ארום עיק לי בלאה
מרוגזא עיני איטעך
נפשי וכריסי ׃ כי
כלו ביגון חיי ושנותי
באנחה כשל בעוני
כחי ועצמי עששו ׃
ארום אישתיצון ברוו
ברוונא חיי ושנתאי
בתנחתא תקל
בחובי חילי ואיבריי
בלו חששו ׃ מכל צר
צוררי הייתי חרפה
ולשכני מאד ופחד
למיודעי ראי בחוץ
נדדו ממני ׃ יתיר מן
כל מעיקי הוית כיס
כיסופא ולשבבי לח
לחדא ודלותא לידע
לידעי לי דחמין לי
בשוקא ערקין מן ק
קדמוי ׃ נשכחתי כמת
מלב הייתי ככלי אבד ׃
איתנשיית היך שכ
שכיבא מן רעינא
הוית כמאן תפחר
תביר ׃ כי שמעתי דבת
רבים מגור מסביב ב
בהוסדם יחד עלי לק
לקחת נפשי זממו ׃ ומ
מטול דשמעית

טיב ביש דאמרין ׃
עלי עממין סגיאין ׃
ריתתא מחזור חזור
באיתכנשיהון כחד
עלי למיסב נפשי ח
חשיבו ׃ ואני עליך
בטחתי יהוה אמרתי
אלהי אתה ׃ ואנא על
מימרך רחיצית יי א
אמרית דאלהי אנת ׃
בידך עתותי הצילני
מיד אויבי ומרדפי ׃
בידך זמני פורקני
פצינאתי מיד בעלי
דבבי ומן רדפי ׃ הא
האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך ׃ אנ
אנהר סבר אפך על
עבדך פרוק יתי בטובך ׃
יהוה אל אבושה כי
קראתיך יבשו רשעים
ידמו לשאול ׃ יי לא
אבהת ארום קריתך
יבהתון רשיעיא יש
ישתתקון ויתחתון ל
לשיול ׃ תאלמנה
שפתי שקר הדברות
על צדיק עתק בגאוה
ובוז ׃ תתפקקן שיפו
שיפוותי שיקרא דמ
דממללן על צדיקא
גידופין בגיוותנותא
ובסרנותא ׃ מה רב ל
טובך אשר צפנת ל
ליראיך פעלת לח

לחוסים בך נגד בני
אדם ׃ כמה סגי טובך
יי דאטמרתא לדחלין
מנך עבדת לסברין ׃
עלך למשלם להון ׃
אגר טב קבל בני אינ
אינשא ׃ תסתירם בס
בסתר פניך מרכסי ׃
איש תצפנם בסכה
מריב לשנות ׃ אטמ
אטמורנון בטמרא
בעידן רוגזך מגברי
גדודי תטמרינון ׃
כיר כמטללתא מתי
מתיגראת לישניא ׃
ברוך יהוה כי הפליא
חסדו לי בעיר מצור ׃
ארום פריש טבוותיה
לי בקרתא כריכתא ׃
ואני אמרתי בחפזי ׃
נגרזתי מנגד עיניך
אכן שמעת קול תח
תחנוני בשועי אליך ׃
ואנא אמרית באיתי
באיתבעיתי למערק
אישתציתי מקבל
יקרך בקושטא שמ
שמעת קל צלותי בז
באיתחננתי לותך ׃
אהבו את יהוה כל ח
חסידיו אמונים נצ
נוצר יהוה ומשלם
על יתר עשה גאוה ׃
רחומו ית יי כל חסי
חסידוי מהימניא

עתק ד׳ וסימ׳ ויצא עתק מפיהם ׳ תדברו בצואר עתק ׳ יבריעו ידברו עתק ׳ הדברות על צדיק עתק ׳ וחד הון עתק וצדקה ׳ וחד ולמכסה
עתיק ׳׳׳ ידם דסמ׳ האירה פניך הושיעני בחסדך ׳ תני עורבי יה אלהי הושיעני כחסדך ׳ וסימ׳ הב׳ עד ׳׳׳ ומשלם ג׳ וסימ׳ ומשלם
לשנאיו על פניו ׳ ומשלם עון אבות אל חיק בניהם ׳ ומשלם על יתר עשה ׳ אנך ׳׳׳ על יתר ב׳ וסימ׳ אהבו את יי ׳ כי הנה הרשעים ׳

בלו ד׳ וסימ׳ לא שלמתיכם מעליכם · בלו מרב הדרך מאד · כי החרשתי בלו עצמי · שלמותיכם לא בלו · דעזרא ״ג״ עדיו ג׳ וסימ׳
ולא שתו איש עדיו עליו · ויצבי עדיו לגאון שמהו · במתג ורסן עדיו לבלום · אנך ״ג״ תכבד ב׳ וסימ׳ תכבד העבדה · עלי ידך ״ג״

נטיר מן כיש יי ופרי
ופריע על דורבאני ד
דעברין גזירתיה׃
חזקו ויאמץ לבבכם
כל המיחלים ליהוה׃
תקיפו ויתעלם דובר
ניכון כל דסבירין
למימרא דיי׃

לב

לדוד
משכיל אשרי נשוי
פשע כסוי חטאה׃ ל
לדוד שיכלא טבא
אמר דוד טובוי דשז
דשבקין ליה מרודוי
חפיין על חטאוהי׃
אשרי אדם לא יחש
יחשב יהוה לו עון ׃
ואין ברוחו רמיה׃
טובוי דבר נשא דלא
חשיב ליה יי עוייאן
ולית ברוחיה נכלא׃
כי החרשתי בלו עצמי
עצמי בשאגתי כל
היום׃ מטול דשתקית
מפיתגמי אורייתא׃
בליין גרמיי בנהמותי
כולא יומא׃ כי יומם
ולילה תכבד עלי ידך
נהפך לשדי בחרבני
קיץ סלה׃ ארום יממ
ולילה תקפת עלי מ
מחתך איתהפיך רי
רוטביה היך שרבא
דקייטא לעלמא׃ ה
חטאתי אודיעך ועו

ועוני לא כסיתי או
אמרתי
אודה עלי פשעי ליה
ליהוה ואתה נשאת
עון חטאתי סלה׃ חוז
חובתי אודעינך ועוו
ועוויתי לא חפיית׃
אמרית אודה עלמי
מרודי קדם יי ואנת
שבקת עוויית חובי
לעלמין׃ על זאת יתו
יתפלל כל חסיד׃ עלין
אליך לעת מצא רק
לשטף מים רבים
אליו לא יגיעו׃ על
דא יצלי חסידא לך
לחוד לעידן רעותא
לחוד לעדן דריתון ׃
עמימין סגיעין היך
מיא לוותיה לא ימט
ימטון לאבאשא׃
אתה סתר לי מצר
תצרני רנני פלט תס
תסובבני סלה׃ אנת
יי טמור לי במימרך
תנטרינני מעקת שז
שיזבותא תחזרינני ׃
לעלמא׃ אשכילך
ואורך בדרך זו תלך
איעצה עליך עיני׃
אשכילנך ואליפינך
באורח דתהך אימ
אימלכינך ואשוינ
עלך לטבא עיני׃ אל
תהיו כסוס כפרד אין
הבין במתג ורסן עדיו

עדיו לבלום בל קרוב
אליך׃ לא תהוון היך
סוסא והיך כודנא די
דלית להון בונא בזמ
בזממא ובפרומביא
תיקוניה לאיתחסמא
בחדא לא יתקרב לוו
לוותך׃ רבים מכאובים
לרשע והבוטח ביהוה׃
חסד יסובבנו׃ סגיעין
כיבין לרשיעא ודס
ודסביר ביהוה טיבותא
יחזרניה׃ שמחו בא
ביהוה וגילו צדיקים
והרנינו כל ישרי לב׃
חדו ביהוה ובועו צד
צדיקיא ושבחו כל
תריצי רעיונא׃

לג

רננו
צדיקים ביהוה ליש
לישרים נאוה תהלה׃
שבחו צדיקיא קדם
יי לתריצי יאיא שב
שבחתא׃ הודו ליהוה׃
בכנור בנבל עשור זמ
זמרו לו׃ אודו קדם
יי בכינרא בנבלתא
דעשרתי נימין שבחו
ליה׃ שירו לו שיר
חדש היטיבו נגן בתרו
בתרועה׃ שבחו קדמוי
שירתא חדתא אוטיבו
לשבחא ביבבא׃ כי ישר
ישר דבר יהוה וכל
מעשהו באמונה׃

הבין ה׳ וסימ׳ ויאמר אליו אלהים יען · והכלבים עזי נפש · מדי עברו יקח אתכם · אל תהיו כסוס כפרד · חכמות ערום הבין דרכו · וסימ׳
הוו שאלין כלבין לסוסיא ״ג״ מכאבים ב׳ א׳ חס וא׳ מל׳ וסימ׳ רבים מכאובים לרשע · כי כל ימיו מכאבים · בתר חס ״ג״ לישרים
ג׳ וסימ׳ רננו צדיקים ביל׳ לישרים · זרח בחשך אור לישרים · יצפן לישרים תושיה · וחד ולישרים בלבותם ״ג״ ורסן ל׳ דבות׳

צבאם ל' וסימ' ויכלו השמים והארץ · כי קצף ליהוה · ונגלו כספר השמים וכל צבאם · המוציא במספר צבאם · ואדם עליה בראתי · וברוח פיו
כל צבאם · אתה עשית את השמים ··· ויהי ב' וסימ' ונצבתיהו למגדהם לדויד נזחז · כי הוא אמר ויהי הוא ··· חבתה ל' דבור

מיטול דתקין פיתגמא
דיי וכל עובדוי בהימי
בהימנותא | אהב צדק
צדקה ומשפט חסד
יהוה מלאה הארץ |
רחים צדקתא ודינא
טובא דיי מליא אר
ארעא | בדבר יהוה
שמים נעשו וברוח
פיו כל צבאם | במילא
דיי שמיא איתעבידו
וברוחא דפומיה כל
חיליהון | כנס כנד מי
הים נתן באוצרות
תהומות | דמכניס היך
זיד זיקא מוי דימא
יהכנשן באפתיקי תהו
תהומיא | ייראו מיהו
מיהוה כל הארץ ממנ
ממנו יגורו כל ישבי
תבל | דחילו מן קדם
יי כל יתבי ארעא מינ
ידחלון כל דיירי אר
ארעא | כי הוא אמר
ויהי הוא צוה ויעמד |
מיטול דהוא אמר
והוי והוא פקיד ואו
ואיתקיים | יהוה הפיר
עצת גוים הניא מחש
מחשבות עמים | ייי
תביר מילכת עממיא
בטיל מחשבת אומי |
עצת יהוה לעולם
תעמד מחשבות לבו
לדור ודר | מילכתא

דיי לעלמא קיימא
מחשבת לביה לדרי
דריא | אשרי הגוי אש
אשר יהוה אלהיו העם
העם בחר לנחלה לו |
טובוי דגברא דיי הוא
אלהיה ועמיה דאיתר
דאיתרעי לאחסנא
ליה | משמים הביט |
יהוה ראה את כל בני
האדם | משמיא אס
איסתכל יי חמא ית
כל בני אינשא | ממכ
ממכון שבתו השגיח
אל כל ישבי הארץ |
ממדור בית מותביה
אודיק לוות כל יתבי
ארעא | היוצר יחד לבם
המבין אל כל מעשי
מעשיהם | דברא יתהון
מטון כחדא לבהון |
ומתביין לכל עובדיהון |
אין המלך נושע ברב
חיל גבור לא ינצל בר
ברב כח | לית מלכא
מתפריק בסוגאי חיו
חילוותיה גיברא לא
מתפצי בסוגאי חיליה
שקר הסוס לתשועה
וברב חילו לא ימלט |
שיקרא סוסא לפורק
לפורקנא ובסגיאי
תוקפיה לא משתיזב |
הנה עין יהוה אל
יראיו למיחלים לחס

לחסדו | הא עינא דיי
מסתכלא לדחלין מן
מניה לסברין לטוב
לטיבותיה | להצל ממ
ממות נפשם ולחיותם
ברעב | למפצי ממותא
נפשתהון ולקיימה
ולקיימותהון באולי
באולצנא | נפשנו ח
חכתה ליהוה עזרנו
ומגננו הוא | נפשנא
מסתכיא לפורקנא
דיי סעדנא ותריסנ
הוא | כי בו ישמח לבנ
לבנו כי בשם קדשו |
בטחנו | ארום במימרך
יחדי לבנא מטול די
דבשום קודשיה אית
איתרחצנא | יהי יחי
חסדך יהוה עלינו כא
כאשר יחלנו לך | יה
יהוי טוביה דיי עלנא
היכמה דסברנן עלך |

לד לדוד

בשנותו את טעמו לפ
לפני אבימלך ויגרשהו
וילך | לדוד כד שני
מדעיה קדם אבימלך
ופטריה ואזל | אברכה
את יהוה בכל עת תמיד
תהלתו בפי | אבריך ית
יי בכל עידן תדירא
תושבחתיה בפומי |
ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו |

טעמו ד' וסימ' והיה טעמו כטעם ליצד השמן · וישנו את טעמו בעיניהם · שאנן מואב מנעריו · לדוד בשנותו את טעמו · וחד טעמו
וראו כי טוב יי · וחד וטעמו כצפיחית בדבש ··· ממכון ג' וסימ' ממכון שבתו השגיח · ואתה תשמע השמים · דבריו דדה · ושמעת
בתפלה ··· אל כל ישבי ב' וסימ' ממכון שבתו השגיח · הידד כדרכים יענה ··· עזרנו ב' וסימ' נפשנו חכתה ליי · בשם יי ···

חנה ב̇ וסימ׳ אל המדבר אשר הוא חנה · חנה מלאך יי סביב · · יראו ג̇ וסימ׳ יראו את יי ועבדו אתו · יראו את יי וע
ועבדתם אתו · יראו את יי קדשיו · · ואזניו ב̇ וסימ׳ ואזניו אל שועתם · ואזניו הכבד ועיניו השע · · ועצמי ל̇ דבזת · ·

בכל ימריה דיי תשב
תשתבח נפשי ישמ׳
ישמעון ענוותניא
ויחדון | גדלו ליהוה
אתי ונרוממה שמו
יחדו | הבו רבותא קו
קדם יי עימי ונרומם
שמיה כחדא | דרשתי
את יהוה ועני ומכל מגו
מגורותי הצילני | ות
תבעית אולפן מן ק
קדם יי ועניני ומ׳
ומכל דחל להוי פצ׳
פצאני | הביטו א׳
הביטו אליו ונהרו
ופניהם אל יחפרו | א
איסתכלו לוותיה
ואנהרו ואפיהון ל׳
לא עבטו | זה עני ק׳
קרא ויהוה שמע ו
ומכל צרותיו הושי׳
הושיעו | הדין עניא
קרא ויי שמיע ומ׳
ומכל עקתוי פרקיה |
חנה מלאך יהוה ס׳
סביב ליראיו ויחלצם |
שרי מלאכא דיי חז
חזור חזור לדחלוי ב׳
ביניה ושיזב איתון |
טעמו וראו כי טוב
יהוה אשרי הגבר יח׳
יחסה בו | אושתמודעו
אישתמודעו וחמון
ארי טב יי טוביה דג
דגברא איתרחיץ ב

במימריה | יראו את
יהוה קדשיו כי אין מ
מחסור ליראיו | דח
דחלו מן קדם יי קדיש
קדישוי ארום לית
חוסרנא לדחלוי | כ
כפירים רשו ורעבו | ו
ודרשי יהוה לא יחסר
יחסרו כל טוב | בני י׳
אריוותא איתמסכנו
וכפנו ותובעי אולפנא
דיי לא חסרין כל טוב |
לכו בנים שמעו לי י׳
יראת יהוה אלמדכם |
איזילו בניא קבילו מ
מני דחלתא דיי אליף
יתכון | מי האיש החפ
החפץ חיים אהב ימים
לראות טוב | מן גברא
דבעי חיי רחים יומי
למיחמי טבא | נצר
לשנך מרע ושפתיך
מדבר מרמה | טור
לישנך מביש וסיפו
וסיפוותך מלמללא
נכלא | סור מרע וע׳
ועשה טוב בקש שלו
שלום ורדפהו | זור
מביש ועביד טב בעי
שלמא ורדוף בתרוי |
עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם | ע
עיני דיי לות צדיקי
ואודנוי לקבלא צלו
צלותהון | פני יהוה |

בעשי רע להכרית
מארץ זכרם | פרצופא
דיי בעבדי בישא לשי
לשיצאה מארעא
דוכרניהון | צעקו וי׳
ויהוה שמע ומכל
צרותם הצילם | צליין
צדיקיא וקדם יי ש
שמיע ומכל עקתהון
פצא אנון | קרוב יהוה
לנשברי לב ואת דכא
רוח יושיע | קריב יי
לתבירי ליבא ויתמ׳
מכיכי רוחא יפרוק |
רבות רעות צדיק
ומכלם יצילנו יהוה |
סגיען בערעו לצד
לצדיקא ומכולהון
פצא ליה יי | שמר
כל עצמותיו אחת מ
מהנה לא נשברה |
נטר לכולהון איבריה
חד מנהון לא מיתבר
תמותת רשע רעה ושו
ושנאי צדיק יאשמו |
מיתותא דרשיעא
בישא וסנאי צדיקא
יתחייבון | פודה יהוה
נפש עבדיו ולא יאש
יאשמו כל החוסים בו |
פריק יי נפשא דעבדוי
ולא מתחייבין כל ד
דסברין במימריה |
לה
לדוד |
ריבה יהוה את יריבי

בקש ג̇ וסימ׳ ותאבדנה האתנות · סור מרע ועשה טוב · תעיתי כשה אבד בקש · ודוד ובקש חכמה וחשבון · · בעשי ג̇ וסימנה
ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה · פני יי בעשי רע · אל תתחר במרעים · · החפץ ג̇ וסימ׳ החפץ ימלא ידו בפרי · החפץ שלום עבדו ·
מי האיש החפץ חיים · · צעקו ב̇ וסימ׳ הן אראלם צעקו חוצה · צעקו ויי שמע · · ריבה ב̇ א̇ וא̇ הקשיבה ריבה · ריבה · בתר [illegible]

וסגר ב̇ וחס וסימ׳ לך עמי בא בחדריך וסגר · והרק חנית וסגר לקראת · תגל ב̇ וסימ׳ ונפשי תגל בי״ת תשיש · ואתה תגל בקדוש ישראל · כל ב̇ בטע וסימ׳ כל עצמותי תאמרנה · כל אחי רש שנאוהו · ועני ואביון ב̇ מגזלו · עם הארץ

לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי
איתגרא יי׳ ית גראי
סדר קרבא קרב בעלי
קרביי׳ החזק מגן וצ
ויצנה וקומה בעזרתי
אתקיף תריס ועיל
וקום בסעדי והרק
חנית וסגר לקראת רד
רדפי אמר לנפשי יש
ישעתך אני ושלוף
מורניתא וטרוק תרע
תיקא זמינין לאורעא
רדפי אימר לנפשי
פריקך אנא יבשו וי
ויכלמו מבקשי נפש
נפשי יסגו אחור וי
ויחפרו חשבי רעתי
יבהתון ויכספון תבעי
נפשי ירתעון לאחור
ויתכלמון חשלי בי׳ש
בישותי יהיו כמוץ ל
לפני רוח ומלאך
יהוה דוחה יהוון היך
מוזא קדם זעפא ומ
ומלאכא דיי׳ דחי יהי
דרכם חשך וחלקלק
וחלקלקות ומלאך
יהוה רדפם יהי אורח
אורחתהון חשוכא
וחליקתא ומלאכא
דיי׳ רדיף להון כי חנם
טמנו לי שחת רשתם
חנם חפרו לנפשי מי
מטול דמגן פרשו ל
לוותי שוחת מצדתהון

מגן כמנא לנפשי תבא
תבאהו שואה לא
ידע ורשתו אשר טמן ת
תלכדו בשואה יפל
בה תאתיה שיליא ולא
יתחכם ומצדתיה
דיפרס תיצדייה בשליא
יפיל בה ונפשי תג
תגיל ביהוה תשיש ביש
בישועתו ונפשי ת
תחדי במימרא דיי׳ תד
תדוץ בפורקניה כל
עצמתי תאמרנה יהוה
כמוך מציל עני מ
מחזק ממנו ועני ואב
ואביון מגזלו כל
גרמי תהודין אמרין
יי׳ מן כוותך פציי
עניא מן דתקיף מניה
ועניא וחשוכא מן
אנסיה יקומון עד
חמס אשר לא ידע
ידעתי ישאלוני קימי
סהדין חטופין מן
דלא חכימית שיילין
לי ישלמוני רעה
תחת טובה שכול לנפשי
פרעו לי בישתא
חלף טיבותא כען למת
למתכל נפשי ואני ב
בחלותם לבושי שק
עניתי בצום נפשי
ותפלתי על חיקי תשוב
ואנא במירען מרע
מרעיתהון לבשית

שקא סגיפית בצומא
נפשי וצלותי על עובי
תתוב כרע כאח לי הת
התהלכתי כאבל אם
קדר שחותי והיך חבר
והיך אחא דילי הלי
הליכית והיך אבלא
דמתאבל על אימיה
חכיר שחית ובצלעי
שמחו ונאספו נאס
נאספו עלי נכים ולא
ולא ידעתי קרעו ולא
ולא דמו ובתברי ח
חדו ואיתכנשו מתכנ
מתכנשין עלי רשיעי
דממחין לי במילהון
ולא חכמית אילו מ
מקרעין משכי ולא
מפקין דמא בחנפי ל
לעגי מעוג חרק עלי
שנימו ובמללי שעי
שעיעתא ומרחביא
ומיקניא מעסן עלי
ככיהון אדני כמה ת
תראה השיבה נפשי
משאיהם מכפירים
יחידתי יי׳ כמה את
חמי אתיב נפשי מש
משליותהון מפגעי
אריוא גושמי אודך
בקהל רב בעם עצום
אהללך אודי קדמך
בכנישתא רבא בעם
תקיפא אשבחינך
אל ישמחו לי איבי

שק ד̇ קמ״ץ וסימ׳ וכל אשר יפל עליו מהם במתם · ואני בחלותם לבושי שק · בת עמי חגרי שק · והפכתי חגיכם לאבל · וכל בשר שק
וכל אתנ׳ וסוף פס׳ דכות · ישאלוני ב̇ וסימ׳ משפטי צדק · יקומון עדי חמס · מעוג ב̇ מב ליש וסימ׳ ותאמר חי ה׳
אם יש מעוג · בחנפי לעגי מעוג · השיבה ג̇ וסימ׳ ויאמר מלך בני עמון אל יפתח · השיבה נפשי משאיהם · לי ששון ישעך

ואדני ג̇ בת בן וסימ̇ ואדני השמיע אל מחנה · והאמר ציון עזבני · ואדני · העירה והקיצה למשפטי ··· וישמחו ה
וישמחו כל חוסי בו · ישישו וישמחו בך כל מבקשיך · וחברו · ירנו וישמחו כל חפצי צדקי · ישאו כתת וכנור ··· המגדילים ל̇ ···

שקר שנאי חנם יקר
יקריצו עין לא יחדון
עלי בעלי דבבי לשז
לשיקרא סנאיי מגן
רמזין בעיניהון כי ז
לא שלום ידברו ועל
רגעי ארץ דברי מרו
מרמות יחשבון מנ
מטול הלא ממללין
שלמא ועל צדיקי
דנייחין בעלמא הה
פיתגמי נכלאן חשי
חשלין וירחיבו עלי
פיהם אמרו האח הז
האח ראתה עינינו
ואפתיאו עלי פומיהון
אמרו חדוה חדוה
חמית עיננו וראיתה
יהוה אל תחרש אז
ארני אל תרחק ממני
חמיתה יי לא תשתוק
יי לא תרחק מיננו ז
העירה והקיצה למש
למשפטי אלהי וארני
לריבי איתער התקין
לדיני אלהי ומרי בנד
בצחני יי להי ואלהי
שפטני כצדקך יהוה
אלהי ואל ישמחו לי
דון יתי בזכותך יי
אלהי ולא יחדון לי ז
אל יאמרו בלבם הא
האח נפשנו אל יאמ
יאמרו כל עיהו בנ
בשורי למא יימרון

בלבהון חדות נפשנא
הילמא יימרון גמרנ
יתיה יבשו ויחפרו
יחדו שמחי רעתי ילו
ילבשו בשת וכלמה
המגדילים עלי יבהו
יבהתון ויתכלמון לחו
לחדא דחדאו על מז
בישתי ילבשון בהתא
וכיסופא דמתרברבין
עלי ירנו וישמחו
חפצי צדקי ויאמרו
תמיד יגדל יהוה הח
החפץ שלום עבדו
יבדעון ויחדון בעי
צדקי וימרון תדירא
יסגי יקרא דיי דרעי
שלמא דעבדיה ולז
ולשוני תהגה צדקך
כל היום תהלתך ולי
ולישני תרטן צדקתך
כל יומא תושבחתך

לו
למנצח לעבד יהוה לו
לדוד לשבחא לעבד
דיי לדוד נאם פשע
לרשע בקרב לבי אין
פחד אלהים לנגד
עיניו אמר מרדא
לחייבא במציעות
לבביה לית דחלתא
דיי לקבל עינוי כי הה
החליק אליו בעיניו
למיצא לשנא וארום
שעע ליה בעינוי לט

למשכח חוביה למז
למיסני אולפנא דבי
פיו און ומרמה חדל
להשכיל להטיב מז
מילי פומא רשיעא
ונכילו פסק מלמיש
מלמישכל לאוטבא
און יחשב על משכבו
יתיצב על דרך לא
טוב רע לא ימאס ת
רישעא חשיל על
שיווניה תעתד על
אורחא דלא טב ביש
לא ירחק יהוה בהש
בהשמים חסדך אז
אמונתך עד שחקים
יי בשמי שמיא טובך
הימנותך עד שחקים
צדקתך כהררי אל
משפטיך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע
יהוה צדקתך דמא
בטוריא תקיפיא דדי
ודינאיך עמיקין
היך תהומיא רבא בנ
נשא ובעירא תפרוק
יי מה יקר חסדך יז
אלהים ובני אדם בז
בצל כנפיך יחסיון
במה יקיר טובך יי
ובני נשא בטלל שז
שכינתך יתרחצון ות
ירוין מדשן ביתך
ונחל עדניך תשקם
יתרוויון מדהן ביתא

ויאמרו ט̇ רפ̇י וסימ̇ זכר ימות עולם בינו · יה עזי ומעזי ומנוסי ביום · בין האולם ולמזבח · כלם יענו ויאמרו אליך · כל הזנים
צבציצו יחדו · ישישו וישמחו בך · ירנו וישמחו חפצי צדקי · ישמחו השמים ותגל הארץ · התשלח ברקים ··· ולשוני ג̇ וסימנה
ולשוני תהגה צדקך · ולשוני יבש כחרש כחי · תדבר נה שפתי ··· פחד אלהים ב̇ וסימ̇ ויסעו ויהי פחד אלהים · לנגד עיניו ···

נראה ה׳ וסימ׳ הוי האמרים ימהר יחישה · בחשר ביי ויאמרו · לאמר לא בארץ מצרים · נשבימה לכרמים · כי עמך מקור
חיים · וחד ונראה כי אין ונבוא אל שמואל ·· להרע ב׳ וסימ׳ מחשב להרע לו בעל · הרף מאף ועזב חמה אל ··

דביתך ומבוע בסים
בסימותך תשקינון כי
עמך מקור חיים ב״ז
באורך נראה אור |
מטול דעמך טוופ
חיין בזיו יקרך נחמי
נהורא | משוך חסדך
ליודעיך | וצדקתך ל
לישרי לב | נגיד טו
טובך על ידעך וצד
וצדקתך על תריצי
רעיונא | אל תבואני
רגל גאוה ויד רשעים
אל תנדני | לא תאתי
תארע עמי ריגלא דג
דגיותנא ואידיהון ד
דרשיעא לא תטלט
תטלטלינני | שם נפלו
נפלו פעלי און דחו
ולא יכלו קום | תמן
נפלו עבדי שקרא יד
ידחיין ולא יוספון ז
למיקום | לז
לדוד אל תתחר
במרעים אל תקנא
בעשי עולה | לדוד
לא תתגרג במבאשין
למהוי דכוותהון ולא
תסגי בעבדי טלומא
למיהוי עמהון | כי
כחציר מהרה ימלו
וכירק דשא יבולון
מטול דכעסיהון היך
עישבא בסרהוביא
יתמוללון והיך ירוק

דיתאה ינתרון | בטח
ביהוה ועשה טוב שכ
שכן ארץ ורעה אמונה
אמונה | רחיץ במימר
דיי ועביד טבא שרי
ארעא ועסוק בהימנותא
והתענג על יהוה ויתן
לך משאלות לבך | ות
ותתפנק על יי ויתן לך
לך משיילי ליבך | גל
על יהוה דרכך ובטח
עליו והוא יעשה | גלי
גלי על יי ארחתך וס
וסביר על מימרא דיי
והוא יעביד | והוציא
כאור צדקך ומשפטך
כצהרים | ויפק היך
נהורא צדקך ודינך
היך טיהרא | דום לי
ליהוה והתחולל לו
אל תתחר במצליח
דרכו באיש עשה
מזמות | שתוק קדם
יי ואמתין ליה לא
תתגרג ברשיעא דמצ
דמצלח אורחיה
בגברא דעביד עצת
חטאין | הרף מאף
ועזב חמה אל תתחר
אך להרע | אורך מח
מרגזו ושבוק ריתחא
לא תתגרג ברם לאבאשא
כי מרעים יכרתון וקו
וקוי יהוה המה ירשו
ארץ | מטול דמבאשין

ישתיצון דסברין במי
במימרא דיי הינון ית
ירשו ארעא | ועוד
מעט ואין רשע והת
והתבוננת על מקומו
ואיננו | ותוב זעיר ו
ולית רשיעא ותתבי
ותתבונן על אתריה
וליתוהי | וענוים יירי
יירשו ארץ והתענגו
על רב שלום | ועינו
ועינוותנין ירתון א
ארעא ויתפנקון על
סגיעות שלמא | זומם
רשע לצדיק וחרק ע
עליו שניו | חשיב
רשיעא ביש על צ
צדיקא ומעסי עלוי
ככיפי | אדני ישחק לו
כי ראה כי יבא יומו |
יי יגחך עלוי ארום ח
חמא ארום על יומא
דתבריה | חרב פתחו
רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון לט
לטבח ישרי דרך |
חרבא שליפו רשיעי
ומתחו קשתתהון ל
למקטול עניי וחשי
והשיכי למיכס תר
תריצי אורחא | חרבם
תבוא בלבם וקשתותם
תשברנה | סייפיהון
תיעול בליבהון וקשו
וקשתתהון יתברן | טוב

דם ג׳ וחס׳ וסימ׳ שמש בגבעון דם · האנך דם מתים אכל לא תעשה · דם לית והתחולל לו ·· הרף ו׳ וסימ׳ הרף ממנו ו
ואשמידם ואמחה · הרף ימים שבעת ימים · הרף ואגידה לך למלאך המשחית · וחברו דדה · הרף מאף ועזב חמה ·· לטבח ד׳
וחס׳ וסימ׳ ואני ככבש אלוף יובל לטבח · ואורידם ככרים לטבח · הילילו הרעים וזעקו · חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם ··

נותן ז מלא וסימ׳ הצני נותן בו רוחו׳ דישעיה׳ וצדיק חונן ונותן׳ ואתה נותן להם את אכלם׳ נותן לבהמה לחמה׳ נותן לרש
אין מחסור׳ נותן לכסל בבור׳׳ יוטל ג׳ ב מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ כי יפל לא יוטל׳ בחיק יוטל את הגורל׳ הטב אל מראיו יטל׳ בת חס׳

מעט לצדיק מהמון
רשעים רבים׃ טב קדם
יי זעירות צדיקי מי
מיסגפת רשיעין סג
סגיעין׃ כי זרועות
רשעים תשברנה וס
וסומך צדיקים יהו
יהוה׃ ארום אדרוע
דרשיעא יתברן ומי
ומסעד צדיקיא דיי׃
יודע יהוה ימי תמימ
תמימים ונחלתם לעו
לעולם תהיה׃ ידיען
קדם יי יומיהון דש
דשלמין ואחסנתהון
לעלם תהי׃ לא יבשו
בעת רעה ובימי רעו
רעבון ישבעו׃ לא
יבהתון בעדן בישתא
וביומא אולצנא ישב
ישבעון׃ כי רשעים
יאבדו ואיבי יהוה כי
כיקר כרים כלו בעשן
כלו׃ מטול דרשיעי
יבדון ובעלי דבביא
דיי היך יקר פלגסין
דמן איל מתפטמן
וסופיהון מתכנסין
היכנא רשיעי יסופו
ובתננא גהינם יתגמרון׃
לוה רשע ולא ישלם
וצדיק חונן ונותן׃
מוזיף רשיעא ולא
פרע וצדיקא חייס
ויהב׃ כי מברכיו יי

ירשו ארץ ומקלליו
יכרתו׃ ארום דמתברכ
דמתברכין במימריה
ירתון ארעא ודמית
ודמיתלטטין במימ
במימריה ישתיצון׃
מיהוה מצעדי גבר
כוננו ודרכו יחפץ׃ ומן
קדם יי פסיעתוהי דג
דגברא מתקנן ואורח
ואורחיה יתרעי׃ כי
יפל לא יוטל כי יהוה
סומך ידו׃ ארום יפל
מרע ולא יהוה סומ
ימות מטול דיי סעיד
בידיה׃ נער הייתי גם
זקנתי ולא ראיתי צד
צדיק נעזב וזרעו מ
מבקש לחם׃ טליי
הויתי ברם סביתי ולא
חמית צדיקא שביקא
ובנוי תבען לחמא
מחוסרנא׃ כל
היום חונן ומלוה וזרע
וזרעו לברכה׃ [illegible]
בגלל דכל יומא חאי
חאיס ומוזיף וזרעיה
לבירכתא׃ סור מרע
ועשה טוב ושכן לע
לעולם׃ עדי מביש׃
ועביד טב ושרי לעי
לעלמא׃ כי יהוה
אהב משפט ולא י
יעזב את חסידיו לע
לעולם נשמרו וזרע
רשעים

נכרתו׃ מטול דיי רח
רחים דינא ולא ישב
ישבוק ית חסידוי ית
לעלם מנטרין ובניה
דרשיעיא ישתיצון׃
צדיקים יירשו ארץ
וישכנו לעד עליה׃
צדיקיא יחסנון ארעא
וישרון לעלמין עלה׃
פי צדיק יהגה חכמה
ולשונו תדבר משפט׃
פומא דצדיקיא רנן
חכמתא ולישניה
ממללא דינא׃ תורת
אלהיו בלבו לא תמ
תמעד אשריו׃ נמו
נמוסא דאלהיה
בלביה לא מתרעו
מתרעוען אסתו
אסתוורוהי׃ צופה
רשע לצדיק ומבקש
להמיתו׃ מסתכי רש
רשיעא לצדיקא
ובעי למקטליה׃
יהוה לא יעזבנו ביד
בידו ולא ירשיענו
בהשפטו׃ יי לא יש
ישבקיניה בידיה ול
ולא יחייביניה במיד
במקמיה לדינא׃ קו
קוה אל יהוה ושמר
דרכו וירוממך לרש
לרשת ארץ בהכרת
רשעים תראה׃ סבר
במימרא דיי וטור

וצדיק ה׳ וסימ׳ ונקי וצדיק אל תהרג׳ ואתה בן אדם אמר אל בני עמך׳ הנה עפלה לא ישרה נפשו׳ זרח בחשך אור לישרים׳
חנון יי וצדיק׳ יכין וצדיק ילבש׳ בפשע איש רע מוקש׳ כל היום התאוה תאוה׳ לוה רשע ולא ישלם׳ כעבור סופה ואין רשע׳׳
ולא ישלם ב וסימ׳ שבועת יי תהיה בין שניהם׳ לוה רשע ולא׳׳ צופה ב מלא וסימ׳ צופה פני דמשק׳ רשע לצדיק׳׳

ג׳ אזרח ג̇ וסימ׳ כאזרח מכם יהיה לכם ׀ והיו לכם כאזרח בטני ׀ ומתערה כאזרח רענן ׀ וחד והיה כאזרח בארץ ׳ ׳ והנה
איננו ג̇ וסימ׳ והנה איננו עמו בתמול שלשם ׀ והנה איננו דלתות העליה ׀ ויעבר והנה איננו ׀ חד בת חד בצב׳ חד בס׳

אורחתיה וירוממנך
למיחסן ארעא כאו
כאישתיצות רשיעי
תחמי ׀ ראיתי רשע
עריץ ומתערה כאז
כאזרח רענן ׀ חמיתי
רשיעא תקיפא וחז
וחסין היך אילן ירו
ירביב ועברה ׀ ויעבר
והנה איננו ואבקשהו
ולא נמצא ׀ ופסיק
מן עלמא והא ליתוי
ובעית יתיה ולא א
אישתכח ׀ שמר תם
וראה ישר כי אחרית
לאיש שלום ׀ נטור
שלימותא וחמי ית
אורחא תריצא מז
מטול דסופה בר נשא
שלמא ׀ ופושעים
נשמדו יחדו אחרית
רשעים נכרתה ׀ ומר
ומרודין ישתיצון ז
בחדא סופיהון דרש
דרשיעא שיצאה ׀
ותשועת צדיקים מז
מיהוה מעוזם בעת
צרה ׀ ופורקנא דצד
דצדיקיא מן קדם יי ׀
עושניהון בעידן עק
עקתא ׀ ויעזרם יהוה
ויפלטם יפלטם מר
מרשעים ויושיעם
כי חסו בו ׀ וסייעינון
יי ושיזבינון שיזב

להון מרשיעיא ישז
ישיזב להון מטול
דאתרחיצו במימריה ׀
לח מזמור
לדוד להזכיר ׀ תושב
תושבחא לדוד על
צריך לבונתא לדוכ
לדוכרנא על ישראל ׀
יהוה אל בקצפך תו
תוכיחני ובחמתך תי
תיסרני ׀ יי לא ברוגזך
תכסין יתי ולא בריז
בריתחך תרדי לי ׀ ז
כי חציך נחתו בי ותנחת
עלי ידך ׀ מטול דגי
גירריך איתחתו עז
עלי ושרת עלי מז
מחתך ׀ אין מתום בז
בבשרי מפני זעמך
אין שלום בעצמי מז
מפני חטאתי ׀ לית
אסו בגושמי מן קדם
רוגזך לית שלם בגרז
בגרמי מן קדם חובי ׀
כי עונתי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו מ
מפני ׀ ארום חובי יז
עברו על רישי היך
כמטול יקיר יקרו
מני ׀ הבאישו נמקו
חבורתי מפני אולתי ׀
סריו איתמסיו הלבז
הלבשו שיו מן קדם
טפשותי ׀ נעויתי שז
שחותי עד מאד

כל היום קדר הלכתי ׀
עקמית שחיית עד
לחדא כל יומא חכר
הליכית ׀ כי כסלי מז
מלאו נקלה ואין מ
מתם בבשרי ׀ ארום
כסליי איתמליין ז
קריחותא לית אסו
בגושמי ׀ נפוגתי ונ
ונדכיתי עד מאד
שאגתי מנהמת לבי ׀
פגיית ואיתמכיכית
עד לחדא רגישית
מנהמותא דלבבי ׀ א
אדני נגדך כל תאות
תאותי ואנחתי ממך
לא נסתרה ׀ יי לקז
לקיבלך כל רגוגי לא
איתכסיאת ׀ לבי סז
סחרחר עזבני כחי
ואור עיני גם הם אי
אין אתי ׀ לבבי צמיר
צמרמר שבקני חיז
חילי ונהור עיני סז
ברם אינון לית עמי ׀
אהבי ורעי מנגד נגעי
יעמדו ׀ וקרובי מרחק
עמדו ׀ רחמיי ורחז
וחבריי מקבל מכתי
מכתשי קמו וקריביי
מרחיק קיימין ׀ ויז
וינקשו מבקשי נפז
נפשי ודרשי רעתי
דברו הוות ומרמות
כל היום יהגו ׀ ועברו

ויושיעם ב̇ וסימ׳ ויעזרם יי׳ ויפלטם ׀ ואת שועתם ישמע ׳ ׳ ב̇ פס׳ ריש ומיצע אין אין ׀ וסימ׳ אין דין דיבך למרוד ׀ אין
מתם בבשרי מפני זעמך ׳ ׳ מתם ד̇ וחס׳ וסימ׳ ואיש ישראל שבו אל בני ׀ מכף רגל ועד ראש אין ׀ אין מתם בבשרי מפני זעמך ׀
כי כסלי מלאו נקלה ׳ ׳ נסתרה ג̇ וסימ׳ נגדך כל תאוות ׀ לגבר אשר דרכו נסתרה ׀ ומיעוט השמים נסתרה ׳ ׳ ויתנקשו ל׳ ׳

מחטוא ג ומשוני בכתיב וסימ' אותך מחטו לי · בן כת' מחטא לי · מחדל בן כת' · מחטוא בלשוני · בן כת' · מה היא ד וסימ' ארבע מאות שקל כסף עבר · וראיתם את הארץ מה היא · ויאמר זאת האיפה · הודיעני יי קצי ומדת ימי · וכאלם ל' רבות

פחיו תבעי נפשי ובז
ובאעי בישתי מלילו
שיקרא ונכלא כל
יומא מרננין ואני כח
כחרש לא אשמע וכ
וכאלם לא יפתח פיו
ואנא היך כחרשא די
לא אשמע והיך אילו
אילמנא דלא פתח
פומיה ואהי כאיש
אשר לא שמע ואין
בפיו תוכחות ואהוי
היך גברא דלא שמע
מעלמא ולא אית בז
בפומיה מכנסיותא
כי לך יהוה הוחלתי
אתה תענה אדני א
אלהי מטול דעל
יי סבריה ואנת תתיב
יי אלהי כי אמרתי פן
ישמחו לי במוט רג
רגלי עלי הגדילו מ
מטול דאמרית דיל
דילמא יחדון עלי כד
דאזדעזעא רגלי
עלי איתרברבו כי אני
לצלע נכון ומכאבי
נגדי תמיד מטול
דאנא לתברא מעתד
וכיבי קבלי תדירא
כי עוני אגיד אדאג
מחטאתי מטול דא
דחובי אתני איתייעא
מן חטאיי ואויבי ח
חיים עצמו ורבו ש

שנאי שקר דבעל דב
דבביי עלמאן תקיפי
וסגון סנאוי על שקר
ומשלמי רעה תחת
טובה ישטנוני תחת
רודפי טוב ופרעין ב
בישא חלופי טבתא
סטנן לי חלופי דרדפית
טב אל תעזבני יהוה
אלהי אל תרחק ממני
לא תשבקינני יי אלהי
לא תרחק מני חושה
לעזרתי אדני תשועתי
תשועתי זריז לסיו
לסיועי יי פורקני
לט
למנצח
לידיתון מזמור לדוד
לשבחא על מטרת
בית מקדשא על פום
דידותון תושבחתא
לדוד אמרתי אשמרה
אשמירה דרכי מחטוא
בלשוני אשמרה לפי
מחסום בעד רשע ל
לנגדי אמרית אנטר
אנטור אורחי מלמ
מלמחטי בלישני יז
אנטור לפומי זממא
בדאית רשיעא ליקו
לקיבלי נאלמתי דומ
דומיה החשיתי מטו
מטוב וכאבי נעכר
איתא למית שתקית
בטלית מן פיתגמי ז
אורייתא מטול היכ

בבי ממרטיט חם
לבי בקרבי בהגיגי ת
תבער אש דברתי ב
בלשוני חמה לבי ב
בגו שמי ברנני תבער
אישתא מלילית
בלישני הודיעני יי
יהוה קצי ומדת ימי
מה היא ארעה מה
חדל אני הודע יתי
יי סופי ומשחתא דז
דיומיא מנא אינון א
אינתי פסיק מן על
עלמא אנא הנה
טפחות נתתה ימי וח
וחלדי כאין נגדך אך
כל הבל כל אדם נצב
סלה הא קלילן ס
סדרתא יומיי ותושמ
בלמא לקיבלך ברם
כולא רשיעיא ללמ
לעלמא חשיבין ברם
כולהון צדיקיא קי
קיימין לחיי עלמא
אך בצלם יתהלך א
איש אך הבל יהמיון
יצבר ולא ידע מי
אספם ברם בדיוקנא
דיי הליך גבר ברם
למא משתגשין כ
כנש ולא חכים מ
מטול מנא כנשא
כנשא אינון ועתה
מה קויתי אדני ה
תוחלתי לך היא ה

בקרבי א וסימ' ותחר אפי בם · אולי בקרבי אתה יי שב · את רוחי בקרבי אשחרך · לנביאים נשבר לבי בקרבי · חם לבי בקרבי · רוח נכון חדש בקרבי · ברב שרעפי בקרבי · לבי יחיל בקרבי · ולבי חלל בקרבי · נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי · סלה כל אבירי · כי בצלם אלהים · אך בצלם יתהלך איש · ויברא אלהים אדם בצלמו · בצלם ג וסי' · יהמיון ג וסימ' כהמות ימים יהמיון · אך הבל יהמיון · כי הנה אויביך

ואבליגה ג׳ וסימ׳ השע ממני ואבליגה ׀ אעזבה פני ואבליגה ׀ ואבליגה מעט יי׳ ואינני ג׳ וסימ׳ בטרם אלך ואינני ועיניך
בי ואינני ושני... ואינני ׀ נפלאתיך ג׳ חס וסימ׳ רבות עשית אתה יי׳ אלהי ודברי נפלאתיך אשיחה ׀ ויבואנו לשמע

וכדון מינא סברית יי׳
ארכותי עלך היא ׀ מ
מכל פשעי הצילני
חרפת נבל אל תשימ
תשימני ׀ מכלהון מ
מרודי פינא יתי חס
חיסודי סכלא לא
תשוי עלאי ׀ נאלמתי
לא אפתח פי כי אתה
עשית ׀ איתאלמית
ולא אפתח פומי מ
מטול דאנת עבדת ׀
הסר מעלי נגעך מ
מתגרת ידך אני כלי
כליתי ׀ אעדי מעלי
מכתשך ממחת גבר
גבורת ידך אנא שיצ
שיצית ׀ בתוכחות
על עון יסרת איש ׀
ותמס כעש חמודו
אך הבל כל אדם סלה ׀
במכסנותא על חובא
אתרדי בר נשא ומ
ומכיות היך עמר
דאגרדין גושמיה
ברם למא כל בר נשא
לעלמא ׀ שמעה
תפלתי יהוה ושועתי ׀
האזינה אל דמעתי
אל תחרש כי גר אנכי
עמך תושב ככל אבותי ׀
קביל צלותי יי׳ ולבז
ולבעותי ציתי ארכי
אודנך ולדמעתי לא
לא תשתוק מטול

היך גיורא אנא גבר
תותבא היך כולהון ׀
אבהתי ׀ השע ממני
ואבליגה בטרם אלך
ואינני ׀ אשלי מני
ואזיל עד לא אהך
ולא איתי ׀

מ

למנצח לד
לדוד מזמור ׀ לשבחא
לדוד תושבחא ׀ קו
קוה קויתי יהוה ויט
אלי וישמע שועתי ׀
מספר סברית יי׳ ורכי
ויצלא לותי וקבל בע
בעותי ׀ ויעלני מבור
שאון מטיט היון ו
ויקם על סלע רגלי
כונן אשרי ׀ ואסקני
מן גוב אתרגושתא
ומסיין טשטושא
ואקים על כיפא ר
רגליי תקין איסתרי
איסתוורי ׀ ויתן בפי
שיר חדש תהלה ליי
לאלהינו יראו רבים
וייראו ויבטחו ביה
ביהוה ׀ וסדר בפומי
שבח חדת תושבחת
קדם אלהנא יחמון ס
סגיעין וידחלון ויס
ויסברון על מימרא
דיי׳ ׀ אשרי הגבר א
אשר שם יהוה מבט
מבטחו ולא פנה אל
רהבים ושטי כזב ׀ וט

טוביהי דגברא דשוי
יי׳ רוחצניה ולא אית
איסתכל לות סרבני
ובמילי כדבותא ׀ רבות
עשית אתה יהוה א
אלהי נפלאתיך ומ
ומחשבתיך אלינו
אין ערך אליך א
אגידה ואדברה עצ
עצמו מספר ׀ סגיעי
ניסיא עבדת את יי׳ ׀
אלהי פרישותך ורע
ורעיונך לוותנא ל
לית איפשר לסדרא
לוותך תושבחתך י
אתני ואמלל תקיפו
מן לחוואה ׀ זבח ומ
ומנחה לא חפצת
אזנים כרית לי עולה
וחטאה לא שאלת ׀
ניכסת ודורונא לא
רעית אודנך לאצת
פיקודנך כריתא
לי עלתא וקרבן חט
חטאתא במרודין ל
לא שיילת ׀ אז אמ
אמרתי הנה באתי
במגלת ספר כתוב
עלי ׀ הידין אמרית
הא לחיי עלמא כד
כד אעסוק במגלתא
דספר אוריתא דאית
כתיב אמטולתי ׀ ל
לעשות רצונך אלהי ׀
חפצתי ותורתך בתוך

למנצח לדוד מזמור ד׳ וסימ׳ קוה קויתי יי׳ ׀ יקום אלהים ׀ אלהי תהלתי ׀ יי׳ חקרתני ותדע ׀ אשרי הגבר ד׳ וסימ׳ טעמו וראו
כי טוב יי׳ אשר שם יי׳ מבטחו ׀ אשר תיסרנו יה ׀ אשר מלא את אשפתו ׀ מבטחו ד׳ וסימ׳ ברוך הגבר אשר יבטח ביי׳ ׀ אשרי
הגבר אשר שם יי׳ מבטחו ׀ וינתק מאהלו מבטחו ׀ ובית עכביש מבטחו ׀ ותורתך ב׳ יחיד וסימ׳ וירו משפטיך ׀ לעשות ׀ ובל תמצא אפ
...רך

מעי׳

אכלא ג̇ כת̇ א בל̇יש וסימ̇ הנה שפתי לא אכלא · אתה יי̇ לא תכלא · לכלא הפשע ולהתם · דדניאל · תכלא ג̇ ב כת̇ ה̇ וא̇
כת̇ א̇ וסימ̇ · כי הקמיח לא תכלה · לכל תכלה ראיתי קץ · לא תכלא רחמיך ממני · בתר כת̇ א̇ · אפפו ל̇ דכותיה ·

מעי | למעבד רעותך
אלהי רעיתי ואוריתך
ואורייתך בגו לבא כב
במיצע מעייני | בש
בשרתי צדק בקהל
רב הנה שפתי לא
אכלא יהוה אתה ידע
ידעת | חויתי דין
דקשוט בכנשא רבא
ספוותי לא אמנע
אמנע יי אלהי את
הכימת | צדקתך לא
כסיתי בתוך לבי א
אמונתך ותשועתך
אמרתי לא כחדתי
חסדך ואמתך לקה
לקהל רב | צדקתך
לא טמרית בגו לבי
קושטך ופורקנך
אמרית לא כסיית
טבוותך והימנותך
לקהלא רבא | אתה
יהוה לא תכלא רח
רחמיך ממני חסדך
ואמתך תמיד יצרו
יצרוני | גלל היכנא
את יי לא תמנע רח
רחמך מני טיבותך
וקושטך תדירא ינ
ינטרונני | כי אפפו
עלי רעות עד אין |
מספר השיגוני עו
עונתי ולא יכלתי
לראות עצמו משע
משערות ראשי ול

ולבי עזבני | ארום א
אקפו עלי בישן עד
דלית מנין אדביקו
יתי חובי ולא יכלית
למיחמי תקפו מן מ
מנת רישי ורעיוני
שבקוני | רצה יהוה
להצילני יהוה לעז
לעזרתי חושה | צבי
יי למפצא יתי יי לי
לסיועי זריז | יבשו
ויחפרו יחד מבקשי
נפשי לספותה יסגו
אחור ויכלמו חפצי
רעתי | יבהתון ויתכה
ויתכריון כחדא תבעי
נפשי למגמרה יזורון
לאחורא ויכספון די
דיצבין בשתי | ישמו
על עקב בשתם האז
האמרים לי האח הא
האח | יתברון מטול
בהתתהון דאמרין לי
חדינא על תברי
חדוה על סיגופי |
ישישו וישמחו בך
כל מבקשיך יאמרו
תמיד יגדל יהוה א
אהבי תשועתך | יח
יחדון ויבדחון בך כל בא
באעייך ויימרון תד
תדירא יסגון חילא
דיי דרחמין פורקנך |
ואני עני ואביון אדני
יחשב לי עזרתי ומפ

ומפלטי אתה אלהי
אל תאחר | ואנא עני
עניא וחשוכא יי יחו
יחשב טב עליי סיועי
ושיזבותי את אלהי לא
תיחר |

מא

למנצח מזמור
לדוד | לשבחא תושב
תושבחא לדוד | אש
אשרי משכיל אל דל
ביום רעה ימלטהו
יהוה | טוביו למאן די
דמשכיל לעניינא מ
מסכינא לרחמותיה
ביומא דבישא ישיז
ישיזביניה יי | יהוה
ישמרהו ויחיהו יאש
יאשר בארץ ואל תת
תתנהו בנפש איביו |
יי ינטריניה ויחייניה
ויוטיבניה בארעא
לא תמסריניה ברע
ברעות בעלי דבבוי |
יהוה יסעדנו על ער
ערש דוי כל משכבו
הפכת בחליו | ומימרא
דיי יסיעיניה דמזד
דכחיוהי ויתגלי ליה
על שווי מרעיה כל
משכביה אפכתא
בעידן מרעיה דאכ
דאכסנתיה | אני אמ
אמרתי יהוה חנני ר
רפאה נפשי כי חטא
חטאתי לך | אנא

יכלתי ג̇ וחס̇ וסימ̇ עם אחותי גם יכלתי ובית יכלתי עשות בכם השיגוני עונתי ולא יכלתי · בשתם ד̇ וסימ̇ בכל האר
בשתם · ישמו על עקב בשתם · ויעטו כמעיל בשתם · ישבו על עקב בשתם · תאחר ג̇ וסימ̇ עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל · עזרי
ומפלטי אתה · יי̇ שמעה יי̇ סלחה יי̇ הקשיבה · ישמו ב̇ וחס̇ וסימ̇ ישמו על עקב בשתם · ישמו ישרים · רפאה ל̇ דכות̇ ·

אוכל ד בליש וסימן כי אם הלחם אשר היא אוכל · והיה כאשר יחלם הרעב · אם יגיעו ונפלו על פי אוכל · גם איש שלומי אשר בטחתי
עקב ג וסופ פס וסימן ואתה תשופנו עקב · והוא יגוד עקב · והגדיל עלי עקב ׃ אמן ואמן כלה פסוקיו ׃

אמרתי יי חנני עלי ׃
אסי נפשי מטול דח
יתבית קדמך ׃ אויבי
יאמרו רע לי מתי ימ
ימות ואבד שמו ׃ כע
בעלי דבבי ימרון בב
ביש עלי אימתי ימ
ימות וייבד שמיה ׃
ואם בא לראות שוא
ידבר לבו יקבץ און
לו יצא לחוץ ידבר ׃
ואם אתא למקבל אי
אפוי שיקרא ימלל
ברעיוניה יכנוש עיק
ליה יפוק לשוקא
וימלל ׃ יחד עלי יתו
יתלחשו כל שנאי ׃
עלי יחשבו רעה לי ׃
בחדא עלי ממללין
בחשאי כל סנאי עי
עלי חשלין בישתא
לי ׃ דבר בליעל יצוק
בו ואשר שכב לא
יוסיף לקום ׃ ממלל
טלומיא יתרכיה ויה
ויאמר דין דמרע לא
יוסיף למיקום ׃ גם איו
איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי
הגדיל עלי עקב ׃ אוה
גבר תבע שלמי ראה
דאיתרחצית עלוי ׃ ד
דיכול סעודתי איתי
איתרבב עלי לחכ
לחכמא ׃ ואתה יהוה
חנני והקימני ואש
ואשלמה להם ׃ ואנת
יי חוס ואקימני מרעי
ואפרע להון כוואת
ידעתי כי חפצת בי ׃
כי לא יריע איבי עלי ׃
בדא ידעית ארום
איתרעית בי ארום לא
יתגבר בעלי דבבי עלי
לאבאשא ׃ ואני בתמי
תמכת בי ותציבני לפ
לפניך לעולם ׃ ואנא
בשלימותי סערתא
בי ואוקימתני קדמך
לעלמא ׃ ברוך יהוה
אלהי ישראל מהעו
מהעולם ועד העולם
אמן ואמן ׃ בריך שמ
שמיה דיי אלהא די
דישראל מן עלמא
הדין לעלמא דאתי
ימרון צדיקיא אמן
ואמן ׃

מב

למנצח משכיל לבני
קרח ׃ לשבחא בשימ
בשיכלא טבא על
ידיהון דבני קרח ׃
כאיל תערג על אפיקי
מים כן נפשי תערג
אליך אלהים ׃ היך
אילא דמרגג על פי
פריצידי מיא היכנא
נפשי מרגגא לותך
אלהים ׃ צמאה נפ
נפשי לאלהים לאל
חי מתי אבוא ואר
ואראה פני אלהים ׃
צחת נפשי לאלהא
תקיפא חייא וקיימא
אימתי איעול ואח
ואיתחמי זיו שכינתא
דיי ׃ היתה לי דמעתי
דמעתי לחם יומם
ולילה באמר אלי ׃
כל היום איה אלהיך ׃
הוות לי דמעתי למ
למיכלי יימם ולילי
כד יימרון לי שנאה
כל יומא אן הוא
אלהך ׃ אלה אזכרה ׃
ואשפכה עלי נפשי ׃
כי אעבר בסך אדדם
עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חי
חוגג ׃ אלין ניסייא
אנא דכיר ואשוד
עלי רעיוני נפשי כד
אעבר תחות טללא
לכלהודיי אתחייל
במשירייתהון די
דצדיקי עד בית
מוקדשא דיי בקל
בעותא ותושבחתא
איתרגשת עממין
דאתיין למחג בירו
בירושלם ׃ מה תשי
תשתוחחי נפשי ו
ותהמי עלי הוחלי

תערג ג ב חס וא מל וסימן גם בהמות שדה תערוג אליך · כאיל תערג על אפיקי מים · ב בפס · קדמ מל ׃ היתה ה ריש פס
וסימ היתה לי בתולתי באריה ביער · היתה עלי יד יי · היתה לי דמעתי · היתה יהודה לקדשו · היתה באניות סוחר ׃ באמר ג
וחס וסימן באמר יי אלי · באמר להם עם יי אלה · באמר אלי כל היום איה ׃ יחשבו ב יחד עלי יתלחשו · כי יחשבו עלי ׃

מיצער ד׳ וסימ׳ הלא מיצער היא ותחי נפשי ׃ ב׳ בו׳ על כן אזכרך מארץ ירדן ׃ והיה ראשיתך מיצער ׃׃ ובלילה ה׳ וסימנהון ולמשל ביום ובלילה ׃ מדי עברו יקח אתכם ׃ ובלילה שירה עמי ׃ ובלילה יהי כגנב ביגם ביום ובלילה שנה׃ וחד ובלילה ׃׃

אלהים כי עוד אודנו
ישועות פניו ׃ מה תת
תתמככין נפשי ותר
ותרגשי עלי אוריכי
לאלהא ארום תוב אש
אשבחיניה בפורקנא
דמן קדמוי ׃ אלהי ׃
עלי נפשי תשתוחח
על כן אזכרך מארץ
ירדן וחרמונים מהר
מיצער ׃ אלהא עלי
נפשי תתמכנא כגין
כן ידכרונך יתבי א
ארעא דירדנא ויתבי
טורי חרמוני ועמא
דקבילו אוריתא כד
בטורא דסיני דמכך
דמכיך וזעיר ׃ תהום
אל תהום קורא לקול
לקול צנוריך כל
משבריך וגליך עלי
עברו ׃ תהומא עילאה
לתהומא ארעא קרי
לקל דילחי מרזיבך
היכנא כולהון מתד
מתבריך וגליך עלי
עברו כומן דנפקנו
ממצרים ׃ יומם יצוה
יצוה יהוה חסדו ובל
ובלילה שירה עמי ׃
תפלה לאל חיי ׃ יימם
יפקיד יי טובתיה ובד
ובליליא תושבחתיה
עמי צלותא לאלהא
דנטיר חיי ׃ אומרה ׃

לאל סלעי למה שכ
שכחתני למה קדר
אלך בלחץ אויב ׃ אי
אימר לאלהא תוקפי
למה אשליתני יר
למה בקיבלא איזיל
ברחוק בעיל דבבא ׃
ברצח בעצמותי חר
חרפוני צוררי באמ
באמרם אלי כל היום
איה אלהיך ׃ ברקטו
ברקטלין גרמי כמן
דמחרפין יתי מעיקי
כד אמרין לי כל יומא
אן הוא אלהך ׃ מה
תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחלי ל
לאלהים כי עוד אוד
אודנו ישועות פני וא
ואלהי ׃ מה תתמככין
נפשי ומה תרגשי ע
עלי אוריכי לאלהא
ארום תוב אשבחיניה
בפורקנא דמן קדמוי
דהוא אלהי ׃

מג

שפטני א
אלהים וריבה ריבי מ
מגוי לא חסיד מאיש
מאיש מרמה ועולה
תפלטני ׃ דון יתי א
אלהא בדין קשוט ו
ועלך למבני מינותי
מן עם דלא זכאי מן
גבר נכיל וטלומיא
תשזבינני ׃ כי אתה

אלהי מעוזי למה ז
זנחתני למה קודר
אתהלך בלחץ אויב ׃
ארום את אלהא עש
עושני למה שבקתני
למה בקבלא איזיל
ברחוק בעיל דבבא ׃
שלח אורך ואמיתך
המה ינחוני יביאוני
אלהר קדשך ואל
משכנותיך ׃ שדר
נהורך והימנותך הי
היננון ידברונני יעלון
יתי לטור בית מוקד
מוקדשך ולמדרש
בית שכינתך ׃ ואבוא
ואבואה אל מזבח
אלהים אל אל שמ
שמחת גילי ואודך
בכנור אלהים אלהי ׃
ואעול לקרבא קורו
קורבני למדבחא
דיי לות אלהא דמיתי
חדות בעותי ואודה
קדמך בכנרא יי
אלהי ׃ מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי ע
עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועת
פני ואלהי ׃ מה תה
תתמככין נפשי ומה
תרגשי עלי אוריכי
לאלהא ארום תוב
אשבחיניה בפורקנ
מן קדמוי דהוא

למה ג׳ רפי׳ דלא סמיכי לאהע וסימ׳ למה זנחתנו ותמאס ׃ אומרה לאל סלעי למה שכחתני ׃ למה שמתני למפגע לך ׃ וכל דסמי׳ לאהע דגוש רפי׳ במה דגש ׃ למה הרגזתני להעלות אתי ׃ למה העיתו עבדיך ׃ למה אירא בימי רע ׃ למה היה באבי גבזי ׃ למה אבכה אריצה ׃ וכל למה דגש טעמ׳ מלעי׳ ׃ וכל למה רפי׳ טעמ׳ מלר׳ ׃ במ״א למה שמתני למפגע לך ׃׃ הוחילי ג׳ א חס ותחמי תהמי ׃ ושלאחריו יחד חס

באזנינו ד̇ וסימ׳ ככל אשר שמענו באזנינו דשמואל · וחברו דדה · כי באזנינו יצוה המלך · שב נא ויקראנה באזנינו · אלהים באזנינו
שמענו · אבדון ומות אמרו · צוה ג̇ וסימ׳ יצוה את הכהנים · ואתה יצוה ויכדתו · אתה הוא מלכי אלהים יצוה ישועות ·

מד
אהי |
למנצח לבני קרח
משכיל | לשבחא ע
על ידיהון דבני קרח
שכלא טבא | אאי
אלהים באזנינו שמ
שמענו אבותינו ספ
ספרו לנו פעל פעלת
בימיהם בימי קדם |
יי באודננא שמענא
אבהתנא אישתעיין
לנא עבדא דעבדתא
ביומיהון ביומא דנ
דמלקדמין | אתה |
ידך גוים הורשת
ותטעם תרע לאמים
ותשלחם | את בידך
גבורתך עממיא תרכ
תרכתא ובניכתיון
לבית ישראל בארעה
בארעתהון תברתא
עממיא ותשלחינון |
כי לא בחרבם ירשו
ארץ וזרועם לא הו
הושיעה למו כי ימ
ימינך וזרועך ואור
פניך כי רציתם | ארו
ארום לא בגבורת סי
סיפיהון ירתו ארע
ארעא ובתקוף אדרי
אדרעיהון לא פריקת
להון ארום ימינך ב
באדרע גבורתך ובנ
ונהור זיו יקרך ארו
ארום כל זמן רעס

דעסקין באוריתא
אית רעוא כהון | אתה
הוא מלכי אלהים |
צוה ישועות יעקב |
את הוא מלכי אלהא
בעדנא הדא פקר פ
פורקנא דבית יעקב |
בך צרינו ננגח כי |
בשמך נבוס קמינו |
במימרך מעיקנא
ננגח ובשמך נכבוש
כל דקיימין עלנא | כי
לא בקשתי אבטח
וחרבי לא תושיעני |
ארום לא בקשתי
רחיצית וגבורת סיפי
לא פריקת לי | כי הו
הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישות |
ארום פרקתנא מנ
מן מעיקנא ומשנאנ
ומשנאנא איתיתא
עליהון בהתא | כי
באלהים הללנו כל
היום ושמך לעולם
נודה סלה | במימרא
דיי אנא משבחין כל
יומא ובשמך יי נודה
לעלמין | אף זנחת
ותכלימנו ולא תצא
בצבאותינו | לחוד
אשלתא ואכספתנא
ולא תשרי שכינתך
בחילוותנא | תשיבנו
אחור מני צר ומשנ

ומשנאינו שסו למ
למו | אחזרתנא קדם
קדל קדם מעיקא
ומשנאנא בכשו לנא |
תתננו כצאן מאכל
ובגוים זריתנו | מסר
מסרתנא היך ענא
למיכלא ובני עממיא
בדרתא יתנא | תמכר
עמך בלא הון ולא
רבית במחיריהם |
זבנתא עמך מגן ולא
במונא ולא אסגית
קיינא בפריגיהון | ת
תשימנו חרפה לש
לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו | תשוינ
תשוינא לחיסדא
לשיבבנא לעגא
וחוכא חזור חזור
לנא | תשימנו מש
משל בגוים מנו
ראש בל אמים | תש
תשוינא למתלא
בעממיא טלטול
רישא באמיא | כל
היום כלמתי נגדי ו
ובשת פני כסתני | כל
יומא כיסופי לקבלי
ובהת אפי חפת יתי |
מקול מחרף ומגדף
מפני אויב ומתנקם |
מן קלא דמחסיד
ומגדף מן קדם בעיל
דבבא ונקים נקמתא |

ולא תצא ו̇ וסימ׳ וישלח הכלב ויקרא לשבעי · ואתה בן אדם הנה תאנים מלאות · ולא תצא אדם בצבאותינו · ותרין חברו הדין
באלהים ז̇ ר״ש תס וסימ׳ באלהים אהלל דברו · וחברו · באלהים בטחתי ולא אירא · באלהים הללנו כל היום · באלהים נעשה חיל · וחברו
ובגוים ד̇ וסימ׳ ובגוים לא יתחשב · ובגוים אשר לא תרצע · ואהוב לאהיו · תתננו כצאן מאכל ובגוים · · · דיציתם לדבות

ותט ג̇ וסימ̇ ותראני האהון ותש לפני ׳ ותט האתון מן הדרך ׳ ותט אשורנו מני ארחך ׳׳ ׳ נחשבנו ג̇ וסימ̇ הלא נבריות נחשבנו
נחשבנו כצאן טבחה ׳ מדוע נחשבנו כבהמה ׳׳ ׳ מהיר ג̇ וסימ̇ לשוני עט סופר מהיר ׳ חזית איש ספר במלאכתו ׳ והוא סופר מהיר ׳׳

כל זאת באתנו ולא
שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך | כל דא ערע
ערעת יתנא ולא אנש
אשלינך ולא שקרנא
בקיימך | לא נסוג
אחור לבנו ותט אשו
אשורנו מני ארחך |
לא גוור פליג רחמין
ליבנא ואת אסטיתא
איסתוורנא מן תרין
תריצות ארחתך | כי
דכיתנו במקום תנים
ותכס עלינו בצלמות |
ארום איתמכתנא
באתר ירורין וחפיתא
עלנא בטול דמותא |
אם שכחנו שם אל
אלהינו ונפרש כפינו
לאל זר | אין אשלינא
שום אלהנא ופרשנא
ידנא כיגלו לטעותא
דעממיין נוכראין |
הלא אלהים יחקר
זאת כי הוא ידע תע
תעלומות לב | הלא
יי יבשקר דא ארום
הוא ידע טמירי לי
ליבא | כי עליך הרגנו
כל היום נחשבנו כצ
כצאן טבחה | ארום
מטולתך איתקטילנא
איתקטילנא כל יומא
איתחשבנא כענא
דמסירא לניכסא | ע

עורה למה תישן אדני
הקיצה אל תזנח לנ
לנצח | איתגבר יי למא
למה תהוי כגבר דמיך
איתער אלהא לא תהי
תתנשי לעלמא | למה
פניך תסתיר תשכח
ענינו ולחצנו | למה
שכינת יקרך תסלק
תשלי סיגופא ודוחקנא |
כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטננו |
ארום שיחא לעפרא
נפשנא דבקת לארע
לארעית גוכא מעינא |
קומה עזרתה לנו ופד
ופדנו למען חסדך |
קומה סייע לנא ופ
ופרוק יתנא מטול
טובך |

מה

למנצח על ששנים
לבני קרח משכיל
שיר ידידת | לשבחא
על יתבי סנהדרין דמ
דמשה דאיתאמר
ברוח קדשא על ידי
ידיהון דבני קרח שו
שכלא טבא תושב
תושבחתא ואודאותא |
רחש לבי דבר טוב אמ
אמר אני מעשי למ
למלך לשוני עט ס
סופר מהיר | בעא לבי
ממלל טב אמר
אנא עובדי למלכא

ממלל לישני מוחי
היך קולמוס ספרא
דזיל | יפיפית מבני
אדם הוצק חן בשפ
בשפתותיך על כן כי
ברכך אלהים לעולם |
שופרך מלכא משי
משיחא עדיף מבני
נשא איתיהב רוח
נבואה בשיפוותך
מטול כין ברכינך יי
לעלמין | חגור חרבך
על ירך גבור הודך
והדרך | ודרז סייפך
על ירכך גברא למי
למיקטל מלכין עם
עם שילטונין הודך
ושיבחורך והדרך |
צלח רכב על דבר
אמת וענוה צדק
ותורך נוראות ימינך |
ושיבהורך סגי בגין
כן תצלח למירכב על
כורסי מלכותא על
עיסק הימנות וקשו
וקשוט ועינוותנותא
וזדקתא ויאלפינך יי
למעבד דחולן בי
ימינך | חציך שנונים
עמים תחתיך יפלו
בלב אויבי המלך |
גירריך שנינין למי
למיקטל אבלוסין |
עממין תחותך יפלון
דבני קשייתך ישת

הקיצה ג̇ וסימ̇ הוי האמרים לעץ הקיצה ׳ ואתה יי אלהים צבאות אלהי ׳ עורה למה תישן ׳ וחד העירה והקיצה למשפטי ׳׳ ׳
שנונים ג̇ וסימ̇ אשר חציו שנונים ׳ חציך שנונים עמים תחתיך ׳ חצי גבור שנונים ׳׳ ׳ חגור ד̇ וסימ̇ ואלישע הנביא קרא לאמר
ויאמר לגיחזי חגור מתניך ׳ חגור חרבך על ירך גבור ׳ הם עם האבן הגדולה ׳ וחד וחגור ירך עשוסה ותמכר ׳ ׳׳ אויבי ב̇ מל̇ פחד ׳ בלב איבי ׳

מלכותך ג׳ וסימ׳ והדימותי את כסא דוד׳ שבט מישור שבט מלכותך בכל מדינות מלכותך ודת ייי׳ וחזר לא תכון אתה ומלכותך
ובית אביך ב׳ וסימ׳ שמעי בת וראי והטי ואת ובית אביך תאבדו ה׳ אדניך ב׳ וסימ׳ בזה אמר אדניך ייי׳ ויאמר המלך יפיך

ישתלהון בלב שנאי
מלכא כסאך אלהים
עולם ועד שבט מי׳
מישור שבט מלכותך
כורסייך יי׳ אלהא
בשמיא לעלמי על׳
עלמין מלכותך תז׳
תריץ חטר מלכותך
אהבת צדק ותשנא
רשע על כן משחך
אלהים אלהיך שמן
ששון מחבריך את׳
אנת מלכא משיחא
מטול דרחמתא צד׳
צדקתא וסניתא רש׳
רשעא מטול היכנא
רבייך יי׳ אלהך משח׳
משחא דחדווה יתי׳
יתיר מן חברך מר
ואהלות קציעות כל
בגדותיך מן היכלי
שן מני שמחוך מיר
ואקסילאלוון וי׳
וקציעתא מתגמרין כל
לבושך מן היכלא
דמתחפשין בשן דפיל
מארעא מני יחדי׳
יחדונך בנות מלכים
ביקרותיך נצבה
שגל לימינך בכתם או׳
אופיר פלכי מלי׳
מלכותא אתיין למק׳
למקבל אפך וליה
וליקרותך כומן דמעתד
ספר אוריתא בשז׳

בסטר ימינך ומכל
ומכתבא באורייתך
דמן אופיר שמעי
בת וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית
אביך שמעי כנישת׳
דישראל אורייתא פומי
וחמי פרישת עובדוי
ותצלי אודניך לפת׳
לפתגמי אורייתא
ותתנשי עובדין בי׳
בישיא דרשיעי עמ׳
עמך ובית טעוותא
דפלחת בבית אבוך
ויתאו המלך יפיך
כי הוא אדניך והשת׳
והשתחוי לו ובת צ׳
יתגיג מלכא שופריך
ארום הוא רבונך וי׳
ותסגידין ליה ובת צ׳
ובת צור במנחה פניך
יחלו עשירי עם וי׳
ויתבי כרכא דצור
בתקרובתא תהא את׳
אתיא ואפיך ישחר׳
ישחרון לבית מוקד׳
מוקדשא עתירי
עממיא כל כבודה
בת מלך פנימה ממ׳
ממשבצות זהב לבו׳
לבושה בל שפר
ארע ניכסי פלכי אז׳
אוצרי מלכיא דמ׳
דמטמרן מלגיו יק׳
יקרכון לכהניא רב׳

דמרמצין כרהבא
כנינא לבושיהון לז׳
לרקמות תובל למ׳
למלך בתולות אחריה
אחריה רעותיה מז׳
מובאות לך בלבושי
ציירין יקרבון קורו׳
קורבניהון קדם עז׳
מלכא דעלמא וע׳
ושאר חבריה דמין
דמתפדרין בינו עמ׳
עממיא יתתיין בחו׳
בחדוה לוותיך ליר׳
לירושלם תובלנה
בשמחת וגיל תבאי׳
תבאינה בהיכל מלך
יתתיין בחדווא ות׳
ותושבחא ויעלון כי
בהיכלא דמלכא
דעלמא תחת אבתיך
יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ
בתר אבהתך צדיקי׳
יהוון בנך תמנינון
לרברבייא בכל ארע׳
אזכירה שמך בכל
דור ודור על כן עמים
יהודוך לעלם ועד
בעדנא ההוא היכן
תימרון דבר שמך
בכל דר ודר מטול
היכנא עממיא דמ׳
דמתגיירין יהודון
לוותך לעלם ולעלמי
עלמיא

מו

פנימה ה׳ וסימ׳ הן לא הובא את דמה מדלעת פדעים ויקרא השערים ויאירו כל כבודה בת מלך פנימה ויבאו פנימה אל הזיז יהודה
תובל ו׳ וסימ׳ וצלה גם היא ב׳ בו ושמתי בהם אות יון תובל ומשך שם משך תובל לרקמות תובל למלך ו׳ ג׳ בתולות ב׳ מלא
לא חלו לרקמה היבל למלך וכל אסתר דמות מלא נשים ביציון עב׳ בתולת בת חס דחס ושאר בתולת כתיב ו׳ יהודוך ל׳ רבות

עלמות ד' וסימ' למנצח [לבני] קרח על' קדמון שרים אחר נוגנים ' בנבלים על עלמות ' לדוד שמרני טובים ' ויוה ועלמות אין מספר
דיש ב' חס' וסימ' מלכים יראו וקמו ' בהר פלגיו ישמחון ' אשרי תבחר ותקרב ' לפנות בקר ב' והיה לפנות בקר לאיתנו ' יעזרה '

למנצח לבני קרח על
עלמות שיר | לשבחא
על ידיהון דבני קרח
ברוח נבואה בזמן די
דאתכסי אבוהון מנה
מנהון והינון אישתי
אישתזבו אמרו שיר
שירתא | אלהים לנו
מחסה ועז עזרה בצ
בצרות נמצא מאד |
אלהנא לנא רוחצנא
ועושנא סיעתא בעי
בעקתא נשכח לחדא |
על כן לא נירא בהמי
בהמיר ארץ ובמוט
הרים בלב ימים | מטו
מטול היכנא לא
נדחל בעדן ראישה
דאישתלחפו אבהתן
מן ארעא כיד מתמ
דמתמוטטין טוריא
בפילגוס ימא רבא |
יהמו יחמרו מימיו
ירעשו הרים בגאותו
סלה | משתגשין ומי
ומיטשטשין מוהי
מן עבריהון מתרגפין
טוריא בגיוותניה
לעלמין | נהר פלגיו
ישמחו עיר אלהים
קדש משכני עליון |
עמין היך נהרין ומי
ומבועיהון אתיין ו
ומחדין קרתא דיי ת
ומנלין בבית מוקד

מוקדשא דיי במש
במשכני עלאה | אלה
אלהים בקרבה בל
תמוט יעזרה אלהים |
לפנות בקר | שכינתא
דיי בגוה תזוע יסייע
יסייעינה יי בזכותיה
דאברהם דצלי בצפר
בעידוני צפרא | המו
גוים מטו ממלכות
נתן בקולו תמוג ארץ |
במיתן אורייתא לעמ
לעמיה איתרגשו ע
עממיא איזדעזעו |
מלכוותא כד ארים
קליה איתמוגגו יתבי
ארעא | יהוה צבאות
עמנו משגב לנו אלה
אלהי יעקב סלה |
מימרא דיי צבאות
בסעדנא תקוות לנא
אלהא דיעקב לעלמין |
לכו חזו מפעלות יהוה
אשר שם שמות בא
בארץ | איזילו חמון
עובדא דיי דשוי צ
צדיק כרשיעי ארעא |
משבית מלחמות
עד קצה הארץ קשת
קשת ישבר וקצץ ח
חנית עגלות ישרף
באש | מבטל קרביא
עד סייפי ארעא קשת
קשתא יתבר יתרעם
מורניתא תריסיא

ועגלן יוקיד בנורא |
הרפו ודעו כי אנכי א
אלהים ארום בגוים
ארום בארץ | פסוקו
מן קרבא ודעו ארום
אנא יי רמא בעממיא
ורמא על יתבי ארעא |
יהוה צבאות עמנו מ
משגב לנו אלהי
יעקב סלה | מימרא
דיי צבאות בסעדנא
תקוות לנא אלהא דיע
דיעקב לעלמין |



למנצח
לבני קרח מזמור | לש
לשבחא על ידיהון ד
דבני קרח תושבחתא |
כל העמים תקעו כף
הריעו לאלהים בקול
בקול רנה | כל עממיא
תקעו ידא בחדווא
יבבו קדם יי בקל תוש
תושבחתא | כי יהוה
עליון נורא מלך ג
גדול על כל הארץ |
ארום יי עלאה דחיל
מליך רב על כל יתבי
ארעא | ידבר עמים
תחתנו ולאמים תחת
רגלינו | יקטול במותא
עממיא חילופנא ואו
ואומיא יכבוש תחות
רגלנא | יבחר לנו
את נחלתינו את גאון
יעקב אשר אהב סלה |

המו ג' וסימ' הבי יקיר לי אפרים ' המו גוים מטו ממלכות ' שלח ידו בי החד ' שבית ג' וסימ' יעז וביעז שמות ושאות ' לכו
חזו מפעלות יה' ' שמות החדיד ' וקיצץ ב' וסימ' וידקע את פחי הזהב ' משבית מלחמות עד קצה הארץ ' וחד יה' צדיק קיצץ
את ה' מוקף בטע' וסימ' בהיצותו את ארם נהרים ' את גאון יעקב אשר אהב ' כי את אשר יאהב יה' יוכיח ' וחד במקח את כל גבהי

יכוננה ג̇ וסימ̇ כי הוא על ימים יסדה ׃ והוא יכוננה עליון ׃ כאשר שמענו כן דמינו ׃ וחד קשתי דרך ויכוננה ׃׃ קיצוי ג̇
וסימ̇ רחוק על קיצוי ארץ ׃ מבטח כל קיצוי ארץ וים ׃ תהלתך על קיצוי ארץ ׃׃ ברוח קדים ב̇ וסימ̇ עזה כל הלילה ׃ תשבר אניות ׃׃

ירעי לנא למירת ית
אחסנתנא ית בירת
מוקדשא דיעקב דר
רחים לעלמין ׃ עלה
עלה אלהים בתרועה
יהוה בקול שופר ׃
יתעלה שוב אהא ב
ביבבא יי בקל שופר ׃
זמרו אלהים זמרו
זמרו למלכנו זמרו ׃
שבחו קדם יי שבחו
למלכנא שבחו ׃ כי
מלך כל הארץ אלה
אלהים זמרו משכיל ׃
ארום מליך על כל
יתבי ארעא יי שבחו
קדמוי בשכלא טב
טבא ׃ מלך אלהים ׃
על גוים אלהים ישב
על כסא קדשו ׃ מלך
יי על עממיא יי יתיב
יתיב על כורסי קודש
קודשיה ׃ נדיבי עמים
נאספו עם אלהי אב
אברהם כי לאלהים ׃
מגני ארץ מאד נעלה
נעלה ׃ רבני עממיא
איתכנשו עמא דמ
דמהימנין לאלהא ד
דאברהם ארום קדם
יי תריסי ארעא לח
לחדא איתעלה ׃

מח

שיר
מזמור לבני קרח ׃
שירתא ותושבחא
על ידיהון דבני קרח ׃
גדול יהוה ומהלל מ
מאד בעיר אלהינו ׃
הר קדשו ׃ רב יי ומש
ומשבח לחדא בקר
בירושלם קרתא דיי
דאלהנא בטור בית
מקדשיה ׃ יפה נוף
משוש כל הארץ ׃
הר ציון ירכתי צפון
קרית מלך רב ׃ שפ
שפיר היך חתנא חד
חדוות כל יתבי ארעא
טורא דציון שיד
דציפונא קרתא
דמלכא רבא ׃ אלהים ׃
בארמנותיה נודע ׃
למשגב ׃ ויי בבירת
בבירנייתהא איתי
איתידע לתקוף ׃ כי
הנה המלכים נועדו
עברו יחדו ׃ ארום הא
מלכיא איתגברו עד
עברו כחדא ׃ המה
ראו כן תמהו נבהלו
נחפזו ׃ היננון חמיין
היכנא תמהו על
ניסיא ופרישתא א
איתבהלו את עריקו ׃
רעדה אחזתם שם חי
חיל כיולדה ׃ זיעא
אחדתנון תמן דתיתא
היך איתתא ילדה ׃
ברוח קדים תשבר
אניות תרשיש ׃ בכו
בקידום תקיף כאש ׃
דמן קדם יי תתבר
אילפיא דטרסוס ׃
כאשר שמענו כן ר
ראינו בעיר יהוה
צבאות בעיר אלהינו ׃
אלהים יכוננה עד
עולם סלה ׃ ויימרו
כולהון כחדא היך
מה דשמענא היכנא
חמינא בקרתא דיי
צבאות אלהים ישכ
ישכלליה עד עלמ
עלמין ׃ דמינו אלה
אלהים חסדך בקרב
היכלך ׃ אשוותנא
יי טובך במיניעוה
היכלך ׃ כשמך אלה
אלהים כן תהלתך
על קצוי ארץ צדק
מלאה ימינך ׃ היי כ
כשמך יי הכדין תוש
תושבחתך על סיפי
ארעא צדקתא מל
מליא ימינך ׃ ישמח
הר ציון תגלנה בנות
יהודה למען משפ
משפטיך ׃ סבו ציון
והקיפוה ספרו מגד
מגדליה ׃ וחזרו טורא
דציון כוען בתושבחת
כנישתא דבית יהודה ׃
מטול דינך ׃ אקיפו
ציון וחזורו עלה מנ
מגדליה ׃ שיתו

ה̇ מלין מלע̇ דמשמשין תם ופת̇ וסימ̇ כי רחל גנבתם ׃ אשר מצאתם בדרך ׃ והיא העליתם הנגה ׃ הנה היו כקש אש שרפתם ׃ ובקשתם
ולא תמצאו ׃ משם אצוה את החרב והרגתם ׃ רעדה אחזתם שם ׃ על כן בצרתם נפשי ׃׃ וב̇ ואכלתם ׃ והעם הזה עצים ׃ ואכלתם חית השדה ׃
על גוים ב̇ וסימ̇ איך נפלה משמים ׃ מלך אלהים על גוים ׃׃ וב̇ אל גוים ׃ כה אמר יי הנה אשא ׃ ויאמר אלי בן אדם הנבא ׃׃

לבבם ג̇ וס̇ מ̇ ואקחה פת לחם וסעדו · וראיתם ושש לבבם · שיתו לבכם לחילה · ה׳ האזינו ה̇ וסימ̇ האזינו השמים ואדברה · שמעו מלכים האזינו רוזנים · האזינו תורת אלהינו · הקשיבו אלי עמי · שמעו הכהנים · שמעו זאת כל העמים · שמעו חכמים מלי · השמיעו ·

לבכם לחילה פסגו א
ארמנותיה למען ת
תספרו לדור אחרון׃
שור לבכון לאוכלו
לאוכלוסיה רמון לט
לעיל בירניתהא מן
מטול דתשתעי לדר
אחרון׃ כי זה אלהים
אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו עלמות׃
ארום דין אלהא אנא
שכינתיה בגויה ומדו
ומדוריה בשמיא דן
לעלמי עלמין הוא
ידברננא כיומי טלי
טליותנא׃

מט

למנצח
לבני קרח מזמור׃
לשבחא על ידיהון׃
דבני קרח תושבחא׃
שמעו זאת כל העמי
העמים האזינו כל
יושבי חלד׃ שמעו
אחויתא דא כל עמי
עממיא אציתו כל
דיירי ארעא׃ גם בני
אדם גם בני איש יחד
עשיר ואביון׃ אוף
בני אדם קדמאה א
את בני יעקב כחדא
זכאה וחייבא׃ פי ידב
ידבר חכמות והגות
לבי תבונות׃ פומי מ
ממלל חכמתא ורינ
ורינת לבי ביונא׃

אטה למשל אזני
אפתח בכנור חידתי׃
אצלי למתלא אודני
אשרי למפתח בכנור
אוחדותי׃ למה איר
אירא בימי רע עון
עקבי יסבני׃ מטול
מה אדחל ביומים א
אסערות בישא אין
אלהן דחובת סורחני
סורחנותי בסופי יו
יחזרנני׃ הבטחים
על חילם וברב עשו
עשרם יתהללו׃ דיא
לחייביא דמתרחצ
דמתרחצין על ניכ
ניכסיהון ובסגיעות
עותריהון משתבחין׃
אח לא פדה יפדה אי
איש לא יתן לאלהים
כפרו׃ ואחוהי ראה
ראשתכא לא מפרק
יפרוק גבר רשיעא
לא יהב לאלהא פורקנ׃
ויקר פדיון נפשם
וחדל לעולם׃ ואילו
יהיב יהי יקר פורקן
נפשיה ויפרוק בישו
בישותיה ופורענותי
לעלם׃ ויחי עוד לנ
לנצח לא יראה הש
השחת׃ ויחי תוב לה
לחיי עלמא ולא יח
יחמי דין גהינם׃ כי
יראה חכמים ימותו

יחד כסיל ובער יאבדו
יאבדו ועזבו לאחרים
חילם׃ ארום יחמון
חכימיא רשיעיא
מתדנין בגיהנם כו
כחדא כסיליא וש
ושטיא יבדון ויש
וישבקון לצדיקיא
ממוניהון׃ קרבם בת
בתימו לעולם משכ
משכנותם לדור ודור
קראו בשמותם עלי
אדמות׃ בבית קבור
קבורתהון ישרון לע
לעלם ולא יקומון
ממשכניהון לדרי
דריא מטול דאתגא
דאתגאו וקנו שום
ביש עילוי ארעא׃
ואדם ביקר בל ילין׃
נמשל כבהמות נדמו׃
וגברא חייבא ביקרא
לא יבית עם צדיקי׃
אימתיל היך בעירא
אישתווא לדמיא׃
זה דרכם כסל למו׃ ז
ואחריהם בפיהם יר
ירצו סלה׃ דין ארח
ארחתהון גרם שטו
שטותא להון ובסוף
ובסופיהון בפומיהון
יתנון סורחנותהון׃
לעלמא דאתי׃ כצאן
לשאול שתו מות
ירעם וירדו בם יש

עולם ועד ד̇ וסימ̇ ית̇ מלך עולם ועד · כמאד אלהים עולם ועד · ואני כזית רענן · חיים שאל ממך · כי זה אלהים אלהינו · יסד ארץ על
חכמות ד̇ וסימ̇
ירצו ד̇ וסימ̇ ואז ירצו הארץ את שבתתיה · והם ירצו עונם · ואחריהם בפיהם ירצו סלה · אך משאתו יעצו להדיח סלה

אבותיו ג מלא וסימ וגם כל הדור ההוא ׃ כל לבבו הכין לדרש ׃ תבוא עד דור אבותיו ׃ נצח ד בליש וסימ וגם נצח
ישראל ׃ לנצח נצחים ׃ והתפארת והנצח וההוד ׃ תבוא עד דור אבותיו ׃ אל אלהים יהוה ג וסימ אל אלהים יהוה הוא ידע ׃ ב בו ידבר

ישרים לבקר וצירם
לבלות שאול מזבל
לו ׀ היך ענא למותא
שוו צדיקיא ויקטלו
ויקטלונון ויתפרו יצ
צדיקיא ויפלחו בהון
ותריציא אלקו מט
מטול חבי גופיהון כז
בליין בגהינם מן בגו
בגלל דאושיטו ידיה
ידיהון וחבילו בית
מדור שכינתא דילו
אך אלהים יפדה נפ
נפשי מיד שאול כי
יקחני סלה ׀ אמר
דוד ברוח נבואה ברם
אלהא יפרוק נפשי
מדין גיהנם ארום ית
ילפינני אורייתיה
לעלמין ׀ אל תירא
כי יעשר איש כי יר
ירבה כבוד ביתו ׀ על
קרח וסיעתיה אית
איתנבי ואמר לא
תדחל משה ארום
יעתיר קרח גברא ח
דמינותא ארום יסגי
איקר ביתיה ׀ כי לא
במותו יקח הכל לא
ירד אחריו כבודו ׀ אר
ארום לא במותיה
יסב כולא ולא יחות
בתרוהי איקריה ׀ כי
נפשו בחייו יברך ויו
ויודך כי תטיב לך

ארום נפשיה דמשה
בחיוהי יברך לך ויודנך
צדיקיא ארום תטיב
לפלחין קדמך ׀ תבוא
תבוא עד דור אבותיו
אבותיו עד נצח לא
יראו אור ׀ תיעול רו
דוכרניהון דצדיקיא
עד אבהתהון ורשיע
ורשיעיא לעלמי ע
עלמיא לא יחמון נ
נהורא ׀ אדם ביקר
ולא יבין נמשל כב
כבהמות נדמו ׀ וגבר
חייבא בזמן דאיתיה
ביקרא ולא יתבין
ובאיסתלקות יקר
יקריה איתמתיל
לבעירא ואישתוי
ללביא ׀

נ

מזמור לאסף
אל אלהים יהוה דבר
ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבאו ׀ תו
תושבחא על ידוהי
דאסף תקיפא ואלהא
יי ממליל מבראשית
וקרא למעבר ארעא
ממדנח שימשא
עד מעלניה ׀ מציון
מכלל יפי אלהים
הופיע ׀ ושרוי בריית
עלמא מציון ומתפן
גמיר שופריה אלהא
איתגלי ׀ יבא אלהינו

ואל יחרש אש לפני
לפניו תאכל ׀ וסביביו
נשערה מאד ׀ ייתי
יימרון צדיקיא ליו
ליום דינא רבא ייתי
אלהנא ולא ישתוק
למעבר פורענות ע
עמיה אשתא קדמוי
מיצלהב וחוור חז
חזור ליה תזעורת
עלעולא לחדא ׀ יק
יקרא אל השמים
מעל ואל הארץ ׀ יי
לדין עמו ׀ ויקרי לו
לאנגלי מרומא
מלעיל ולצדיקי א
ארעא מלרע למי
למימתח דין על ע
עמיה ׀ אספו לי חו
חסידי כרתי בריתי
עלי זבח ׀ כנישו לותי
חסידי דגזרו קיימי
וקיימו אורייתי די
ואיתעסקו בצלותא
דאימתלא לקורבנא ׀
ויגידו שמים צדקו
כי אלהים שופט ז
הוא סלה ׀ ויתנון א
אנגלי מרומא זכו
זכוותיה ארום אלהא
דיין הוא לעלם ׀ ש
שמעה עמי ואדברה
ישראל ואעידה בך
אלהים אלהיך אנ
אנכי ׀ שמעו עמי ז

ולא יבין ג וסימ אדם ביקר ולא יבין ׃ ויאמרו לא יראה יה ׃ יכבדו בניו ולא ידע ׃ הופיע ג וסימ ויאמר יהוה מסיני בא וזרח
מציון מכלל יפי ׃ ל בקמות ׃ וזהר והופיע אור עננו ׃ והדר יושב הכרבים הופיעה ׃ מעל ג קמ וסימ מאל אביך
ויעזרך ׃ הנה משמני הארץ יהיה מושבך ׃ יקרא אל השמים מעל ׃ ואדברה ה אל נא יחר ׃ האזינו ׃ שמעה עמי ׃ רבות עשית

לעיניך יח וסימ׳ למה נמות לעיניך · לא ירדנו בפרך לעיניך · או הנסה אלהים לבוא · ובקדלה אחיך לעיניך · ישורך טבוה לעיניך · ולקחתי ·
את נשיך לעיניך · יגן ערבה לעיניך · אל התן שנה לעיניך ·· ותשלך ג׳ וסימ׳ ויבלו המים מן החומות · אשה אחת · דבריו · וא ותשלך
אמתי ·

ואדברה ישראל וא
ואעידה בך אלהים
אלהיך אנכי שמעו
עמי ואמליל ישראל
ואסהיד בך אלהא אנ
אלהך אנא לא על
זבחיך אוכיחך ועו
ועלותיך לנגדי תמיד
מטול דבחייך ולא
קריבתא קדמי בגלו
בגלותא אנא מוכח
לך ארום על עלוותך
דקריבו אבהתך לקו
לקובלי תדירא לא
אקח מביתך פר ממ
ממכלאתיך עתודים
מן יומא דחריב בית
שכינתי לא קבילית
מן ידך תורא ומן ע
עדריך ברחי ופילי
כל חיתו יער בהמות
בהררי אלף ארום
דילי כל חיוות חורש
חורשא ועתידין
לצדיקיא בגן עדן
בעירייא דכירין ותור
בר דרעי בכל יומא
טורין אלפא ידעתי
כל עוף הרים וזיז שד
שדי עמדי גלוין
קדמי כל מיני עופו
דפרחין באויר שמי
שמיא ותרנגול ברא
דקרי צלוי שריין בכ
בכפיא ורישיה מטי

עד צית שמיא מז
מירנן קדמוי אם א
ארעב לא אמר לך
כי לי תבל ומלאה וי
אין ימטי זמן קורבן
תדירא לא אימר לך
ארום דילי ארעא ו
ומליאה האוכל בש
בשר אבירים ודם ע
עתודים אשתה ומן
יומא דחריב בית מ
מוקדשא לא קבילי
בשר ניכסת פטימיא
ודמא דברחי לא
זריקו כהניא קדמוי
זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נדריך
כבוש יצרא בישא ו
ויתחשב קדם יי כבנ
כניכסת תודתא ושז
ושלם לעלאה נדריך
וקראני ביום צרה
אחלצך ותכ יי בעת
ותכבדני וצלי קדמי
ביומא דעקא אשזבי
אשזבינך ארום תיז
תיקרינני ולרשע יי
אמר אלהים מה לך
לספר חקי ותשא בז
בריתי עלי פיך ולרז
ולרשיעא דלא עבד
תתובא ומיבלי במה
במימרא אמר אלהא
מה לך למשתעי קז
קיימי ותובי בשפיי

ותדבר קיימי על פו
פומך ואתה שנאת
מוסר ותשלך דברי
אחריך ואת סניתא
מכסנותא דחכימיא
וטליקתא פיתגמי ז
בתרך אם ראית גנב
ותרץ עמו ועם מנ
מנאפים חלקך אם
חמיתא גנבא ורהטת
בתרוי ועם גייפי ש
שויתא חולקך פיך
שלחת ברעה ולשונך
תצמיד מרמה פומך
שלחת למישתעי
לישנא בישא ולי
ולישנך מרבקא
למללא נכלא תשב
באחיך תדבר בבן א
אמך תתן דפי יתתב
באחוך תמלל בברבא
בבר אמך תשוי חופי
אלה עשית והחרשת
דהחרשתי דמית
היות אהיה כמוך יו
אוכיחך ואערכה
לעיניך אולין עובד
עובדין בישין עברת
ואורכית דיתתוב חו
חשבת למהוי עד ע
עלמין שלים אמרי
אמריתה בלבך אהוי
תקיות דיכמך אוכחינך
בעלמא הדין ואסדר
גיהינם בעלמא דאתי

ותשא יד׳ וסימ׳ ותשא את קולה ותבך · ותשא אשת אדניו · ותשא רבקה · ותשא כל העדה · ותשא את בנה · חרפת וגדפת ועל ·
וחברון · ותשא תבנית יד · ותשא רוח הדים ויעשו · ולרשע אמר אלהים · ותשא ותבוא הע׳ · ותשא חסד לפניו ויבהל · ותשא חן וחסד ·· ה
אמר אלהים ו׳ וסימ׳ והנחש היה ערום · ומפרי העץ אשר בתוך · כי כל העשר · ויהי בשלח פרעה · את פסל הסמל · ולרשע אמר אלהים ·

תצדק ד̇ ב̇ וא̇ וסימ̇ ספר אתה למען תצדק · החפץ לשדי כי תצדק · תרשיעני למען תצדק · למען תצדק בדבריך · בתר̇ פת̇ יי ׃
דבית ב̇ וסימ̇ הנגלה עצמות דבית · בן פת̇ · אתה דכאת בחלל רהב · בן פת̇ יי ארצנו ב̇ וסימ̇ אראנו נפלאות · בישע אלהים ׃

קומך ו בינו נא זאת ש
שכחי אלוה פן אטר
אטרף ואין מציל ו
איתבוננו כדון רשיע
רשיעיא דאשלין יי
אהא דילמא אתבר
תוקפכון ולית דמשי
דמשיזיב ו זבח תודה
יכבדנני ושם דרך א
אראנו בישע אלהים ו
דיכס יצרא כנישא הו
היך קרבן תודה יתחו
יתחשב ליה ומוקיר
לי ודי יצרי מן אור
אורחא בישא אחמי
ליה בפורקנא דיי ו ו

נא

למנצח
מזמור לדוד ו לשבחא
תושבחא לדוד ו
בבוא אליו נתן הנביא
כאשר בא אל בת
שבע ו כד אתא לותיה
נתן נביא כד שמ
שמיש עם בת שבע ו חז
חנני אלהים כחסד
כחסדך כרב רחמיך מ
מחה פשעי ו חוס
עלי יי היך סגיעות רח
רחמיך כד שבוק
מרודי ו הרבה כבסני
מעוני ומחטאתי
טהרני ו סגיא תחוורי
תחוורינני מן עויתי
ומן חובי תדכי יתי ו כי
פשעי אני ארע ו ה

וחטאתי נגדי תמיד ו
ארום מרודי קדמי
גליין וחובי לקובלי ו
תדירא ו לך לבדך חט
חטאתי והרע בעיניך
עשיתי למען תצדק
בדבריך תזכה בשפטך ו
קדמיך לבלחודך חבית
ובישא קדמך עבדית
מן בגלל דתהדי ויהי
במללותך תברור יתי
כד תדין ו הן בעוון חו
חוללתי ובחטא יחו
יחמתני אמי ו הא בז
בעוירא אתיילדית
ובחובא עברת אמי ו ה
הן אמת חפצת בטח
בטחות ובסתם חכמה
תודיעני ו הא קושטא
רעיתא בכולין ובט
ובטמור לבא חכמתא
תהודעינני ו תחטאני
באזוב ואטהר תכבסני
ומשלג אלבין ו תדי
עלי היך כהנא דמדי
על מסאבא מי אד
אדיותא באיזובא
מן קטם תורתא ואי
ואיתדכי תסחינני ומן
תלגא אתחוור ו תש
תשמיעני ששון ושמ
ושמחה תגלנה עצמו
עצמות דכית ו תבש
תבשרני חדוא ואו
ואודייתא תבועון ו

תושבחתא איבריא
דשפיית ו הסתר פניך
מחטאי וכל עונתי מ
מחה ו סליק אפיך
מן חוביי וכל עווירי ו
מחה ו לב טהור ברא
לי אלהים ורוח נכון
חדש בקרבי ו לב בריר
ברי לי אלהא ורוח
מכוון בדחלתא חדת
בגויי ו אל תשליכני
מלפניך ורוח קדשך
אל תקח ממני ו לא
תטלוק יתי מן קדמך
ורוח נבואת קודשך
לא תסליק מני ו השי
השיבה לי ששון יש
ישעך ורוח נדיבה
תסמכני ו אתיב לי
אורייתך למיחדי ב
בפורקנך ורוח נבואה
תסמוכינני ו אלמדה
פשעים דרכיך וח
וחטאים אליך יש
ישובו ו אאליף לם
למרודיא אורחתך
קדמיך וחייביא ית
יתובון ו הצילני מד
מדמים אלהים א
אלהי תשועתי תרנן
לשוני צדקתך ו פי
פיגא יתי מדין קטול
יי פורקני תיבוע ית
תושבחא לישני צ
צדקתך ו ארני שפתי

ושם ח̇ וסימ̇ ושם יעקב את המקלות · וסם לך עלילות דברים · מעשה ידי חרש ושם בסתר · ושם לו במרכבתו · ושם הטה שורה · ושם
בשר זרעו · ושם אותם בסוס הודו · ושם דרך אראנו בישע יי · כרב ז̇ וסימ̇ אבן בוחן · חנני אלהים כרב חסדך · עננו יי כי טוב חסדך ·
ויזכר להם בריתו · הללוהו כרב גדלו · ורחם כרב חסדיו · והושה עליצן כרב רחמיך · דעזרא · וחד אשר גמלם ברחמיו וברב חסדיו ׃

ואתנה ב׳ וסימ׳ נקבה שכרך עלי ואתנה · כי לא תחפץ זבח ײ׳ · חומות ג׳ מלא וסימ׳ ישועה ישית · ערי מצור · היטיבה
ברצונך את ציון ײ׳ · ויראו ג׳ וסימ׳ פקח נא את עיני אלה · ויראו צדיקים ויראו · עשה עמי לטובה אותי ײ׳ · נשברה ל׳ מלא ײ׳

תפתח באוריתא ופו
ופומי יתני תושבחתך |
כי לא תחפץ זבח ואת
ואתנה עולה לא תר
תרצה | ארום לא ת
תיצבי בניכסת קורשין
ואתין עלתא לא תית
תיתרעי | זבחי אלה
אלהים רוח נשברה
לב נשבר ונדכה אלה
אלהים לא תבזה | נכ
ניכסת קורשיא דיי
דאהא נפשא מתברא
לב תביר ושפה אלהא |
לא תבסור | היטיבה
ברצונך את ציון ע
תבנה חומות ירושלם |
אוטיב ברעותך ית
ציון תשכליל שורי
ירושלם | אז תחפוץ
זבחי צדק עולה וכליל
אז יעלו על מזבחך
פרים | הבכין תיצבי נ
דיבחין דצדקתא עלו
עלתא וגמיר הבכין |
יסקון בהניא על מ
מדבחך תורין |
נב למנצח
משכיל לדוד | לשבו
לשבחא שכלא טבא
על ידי דוד | בבוא
דואג האדומי ויגד
לשאול ויאמר לו
בא דוד אל בית אחי
אחימלך | כד אתא

דואג ארומאה ותני
לשאול ואמר ליה
אתא דוד לבית אחי
אחימלך | מה תתהלל
ברעה הגבור חסד א
אל כל היום | מה תש
תשתבח בבישא גב
בישא גיבר למישדי
אדם זכאה חסדא דו
דאלהא כולי יומא |
הוות תחשב לשונך
כתער מלטש עשה
רמיה | איתרגושיא
תחשיב בליבבך ליטן
לישנך היך איזמיל
חריף עביד מילי מו
מלשינותא | אהבת
רע מטוב שקר מדב
מדבר צדק סלה | רחי
רחימתא בישא מן
טב שיקרא מן למימ
למללא צדקתא לע
לעלמין | אהבת כל
דברי בלע לשון מר
מרמה | רחימתא כל
מילי סגל עמיתא
לישנא רנכילו | גם
אל יתצך לנצח יחת
יחתך ויסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים
סלה | לחוד אלהא יתו
יתרעינך לעלמין י
יתבריניך ויטלטלינך
מן למיתב במשכנא
ויתלשינך מן ארעא

חייא לעלמיא | ויראו
ויראו צדיקים וידחלו
ויראו ועליו ישחקו |
יחמון צדיקיא בפו
בפורענותך וידחלון
מן קדם יי ואמטולי
יגחכון | הנה הגבר
לא ישים אלהים מ
מעוזו ויבטח ברב
עשרו יעז בהותו | וה
ויימרון הא גברא ד
דלא שוי מימרא ד
דיי עושניה סבר בס
בעותריה עשין במ
במימוניה | ואני כז
כזית רענן בבית א
אלהים בטחתי בחס
בחסד אלהים עולם
ועד | ואנא היך זית
עבות בבית מקדש
אלהא סבריה בחסדא
דאלהא לעלמי על
עלמין | אודך לעו
לעולם כי עשית וא
ואקוה שמך כי טוב
נגד חסידיך | אודה
קדמך לעלם ארום
עבדת פורענות דינ
ואמתין שמך ארום
טב קבל חסידיך |
נג למנצח
על מחלת משכיל ל
לדוד | לשבחא על
פורענות רשיעיא
דמפסין שמא דיי

מאהל ד׳ וסימ׳ ויצא מאהל לאה · ויקרא אל משה וידבר · דרישם פרא · ואדוה מאהל אל אהל וממשכן · יסחך ויחתך מאהל ײ׳
ויראו ו׳ וסימ׳ וכל העם ישמעו ויראו · והנשארים ישמעו ויראו · ויהמו כל אנשי עירו באבנים · ראו איים ויראו · יראו רבים
ויראו · יראו צדיקים ויראו · וחד הברה ואביהם ויראו ײ׳ · מחלות ד׳ וסימ׳ וילך עשו אל · מחלת בת ירמות · למנצח על מחלת · זאבין ײ׳

מסותר ד׳ וסימ׳ ויאמר הזיפים אל שאול · ויאמרו זיפים אל שאול · אבן אחה ל׳ מסתתר · הלא דוד מסתתר עלינו ״ ״ ישיב ג׳ דכתב ישוב
וסימ׳ התאמין בו כי ישיב זרעך · מפרי פי איש ישבעכסנו · ישיב הרע לשררי ״ ״ לשררי ג׳ חס בליש׳ ישיב הרע · להי חסדי יקדמני · אשר שררו ״

דהיריס שיכלא טז
טבא על ידי דוד אמ
אמר נבל בלבו אין
אלהים השחיתו וה
והתעיבו עול אין עו
עשה טוב אמר טז
טפשא בליביה לית
אלהא פרע מיניה מן
מטול היכנא חבילו
חבילו רשיעי אורז
אורחתהון רחיקו ז
מן טבא אישתכחו
בהון עילא לית דעו
דעביד טב אלהים
משמים השקיף עו
על בני אדם לראות
היש משכיל דרש
את אלהים מרם אלהא
מן שמייא אודיך
על בני אנשא האית
דישכיל באורייתא
הבע אולפן מן קדם
יי׳ כלו סג יחדו נאה
נאלחו אין עשה טוב
אין גם אחד כולהון
זרו כחדא איטנפו ל
לית עביד טב לית
אפילו חד הלא ידע
ידעו פעלי און אכלי
עמי אכלו לחם אעט
אלהים לא קראו ז
הלא ידעון עבדי שז
שיקרא דמן קדמוי
מתיהב מזונא ומיה
דין אכלי עמי כעה

כעדין לחמיא שמא
דיי׳ לא מריבו שם
פחדו פחד לא היה
פחד כי אלהים פזר
עצמות חנך הבשת
כי אלהים מאסם ות
תמן דחילו דחילא
מן פיסליהון ולית
בהון צרוך למידחל
ארום אלהא מבדר
תקוף משריית חיי
חייביא בהיתתא יי׳
יתהון ארום מימרא
דיי׳ רחיקינון מי יז
יתן מציון ישעת יז
ישראל בשוב אלהים
שבות עמו יגל יעו
יעקב ישמח ישרא
ישראל מן הוא די
דיהב מציון פורקנ
דישראל אלהן יי׳ כד
יהזור מימרא דיי׳
גלות עמיה ירנון בית
יעקב ויחדון דבית
ישראל

נד למנצח בנגינת משז
משכיל לדוד לשז
לשבחא על תושבח
שיכלא טבא על יד
דוד בבא הזיפים ויז
ויאמרו לשאול
הלא דוד מסתתר
עמנו כד אתו אנ
אינשי זיף ואמרו
לשאול הלא דוד

מיטמר גבן אלהים
בשמך הושיעני וז
ובגבורתך תדינני
אלהים בשמך פרוק
יתי ובכח גבורתך
דון יתי אלהים ביז
שמע תפלתי האזז
האזינה לאמרי פי
אלהים קביל צלותי
צית למימרי פומי
כי זרים קמו עלי ז
ועריצים בקשו נת
נפשי לא שמו יז
אלהים לנגדם סלה
ארום זידנים קמו
עלי ועלימין תבעו
נפשי לא שוון לקז
לקובליהון לעלמין
הנה אלהים עזר לי
אדני בסמכי נפשי
הא אלהא סעיד לי ז
יי׳ בסומכי נפשי וז
ישוב הרע לשררי
באמתך הצמיתם
יתיב בישא למעיקי
בהימנותך אמאיך
יתהון בנדבה אזב
אזבחה לך אודה שז
שמך יהוה כי טוב
בנדבתא אדבח קז
קדמך אודה שמך
יי׳ ארום טב כי מכל
צרה הצילני ובאיבי
ראתה עיני ארום מ
מכל עקא פצא יתי

נ״ג פס׳ אין אין במ״נע וסימ׳ ויקם פרעה לילה הוא וכל · ובי יראה הכהן · ולבנון אין די בער · וירא כי אין איש · הנה קול שועת · הצרי אין בגלעד ·
הבנים אין לישראל · ובי הגישון עוד לזבח · אמר נבל בלבו אין אלהים · וחבריו · הכל סר יחדו נאלחו · הכל סג יחדו נאלחו · עשה גדולות עד אין
תנינ׳ דספר · ידעתי כי כל אשר יעשה · עיר פרוצה אין חומה ״ ״ נאלחו ב׳ וסימ׳ הכל סר יחדו נאלחו · הכל סג יחדו נאלחו ״ ״

פליצות ד' וסימ' ובסותה איש פליצות · והעה בבבי פליצות בעתהצו · יראה ורעד יבא בי · אם זכרתי ובבהלתי · ודיב ד' ג' מל וא' חס · וסימ' ודיב אלמנה לא יבא אלהים · ודיב ליה עם יהודה · כי ראיתי חמס וריב בעיר · ורב לא ידעתי אחקרהו · בתר חס · אעופה ל' ·

יכבעלי דבבא איי חמי
חמית בעירי נחמית׃
נה למנצח
בנגינת משכיל לדוד׃
לשבחא על מיא
תושבחא שכלא טו
טבא על יד דוד׃ האא
האזינה אלהים תפ
תפלתי ואל תתעלם
מתחנתי׃ צית אהא
צלותי ולא תתכסי
מן צלותי׃ הקשיבה
לי ועני אריד בשי׃
ואתיביה׃ אצית למ
למימרי וקביל מני
איתרעם במילוי ואי
ואתגוש׃ מקול אז
אויב מפני עקת רשע
כי ימיטו עלי און ו
ובאף ישטמוני מן קל
כעיל דבבא מן קדם
עקת רשיעא ארום
יגרון עלי שיקרא
וברוגזא נטרון לי
כבו׃ לבי יחיל בקרבי
ואימות מות נפלו ע
עלי׃ ליבי יתחת כגו
בגוי ודחלתא דמותא
נפלו עלי׃ יראה ורעד
יבא בי ותכסני פלצו
פלצות׃ דחלתא ורת
ורתיתא אתון לי רה
וחפת יתי תברא׃ ואו
ואמר מי יתן לי אבר
כיונה אעופה ואשכ

ואשכונה׃ ואמריה
מן יתן לי כנפי היך
יונתא אטוס ואשו
ואשרי׃ הנה ארחיק
נדד אלין במדבר
סלה׃ הא ארחיק א
אתר למנדר אליה
אבית במדברא לעז
לעלמין׃ אחישה
מפלט לי מרוח סוז
סעה מסער׃ ארחז
ארחיש שיזביתא
לימין ועפא נטלא מ
מעל עולא׃ בלע א
אדני פלג לשונם כי
ראיתי חמס וריב בע
בעיר׃ סלעם יה עצו
עצתהון פליג לישנז
לישנהון ארום חמית
חטוף ומצו בקרתא׃
יומם ולילה יסובבה
על חומותיה ואון ועול
ועמל בקרבה׃ ויומם
ולילי יחזרונה על חו
שורהא ליאות ושקר
במיצעה׃ הוות בקרז
בקרבה ולא ימיש׃
מרחובה תך ומרמה׃
איתרגושיא במיצעה
לא עדי מן פלטייתה
שקר ונכילו׃ כי לא
אויב יחרפני ואשא
לא משנאי עלי הג
הגדיל ואסתר ממנו׃
ארום לא בעיל דבבי

יקיל יתי ואסובר לא
משנאי עליי יתרברב
ואיטמר מן קומוי׃
ואתה אנוש כערכי
אלופי ומידעי׃ ואנ
ואנת אחיתופל גבר
דדמי לי רב דאליפית
לי ומהודע חכמתא
יתי׃ אשר יחדו נמ
נמתיק סוד בבית
אלהים נהלך ברגש׃
דיכחדא נתדין רזא
בבית מוקדשא דאז
דאזלא נהלך בסרהז
בסרהוביא׃ ישימות
עלימו ירדו שאול
חיים כי רעות במגורם
בקרבם׃ יחייבון דין
קטול ויגזור עליהון
כישן לדואג ואחיז
ואחיתופל ויחתון לז
לשיול כד הינון חז
חיין ארום בישן כמ
במדוריהון בגופיהון׃
אני אל אלהים אקז
אקרא ויהוה יושיז
יושיעני׃ אנא קדם
אלהא אצלי ומימרא
דיי יפריק יתי׃ ערב
ובקר וצהרים אשי
אשיחה ואהמה
וישמע קולי׃ ברמשא
ובצפרא ובטיהרא
אצלי וארגוש ויש
וישמע קלי׃ פדה

ימיש ד' וסימ' לא ימיש עמוד הענן · ומשרתו יהושע בן נון · ישאהו על כתף יסבלהו · ולא ימיש מעשות פרי · ולא ימוש טרף · איך ימיש לי לשובב · לא ימיש מרחובה תך ומרמה · ישיא ה' וסימ' אל ישיא לכם חזקיהו · וחברו · ישא בה · ועתה אל ישיא אתכם · לא ישיא אויב בו · יאשי מות עלימו · בן נח · ובאת ב' וסימ' ובלחמתי אני אתכם · מקול אויב מפני עקת רשע · ואמתר ל' דפות ·

חנני אלהים ג̇ וסימ̇ כי שאפני אנוש · כי בך חסיה נפשי · חנני אלהים כחסדך · · · הורד ג̇ וסימ̇ הורד עדיך מעליך · הורד אותם אל
המים · באף עמים הורד · · אנך · · · וישב ב̇ א̇ חס וא̇ מל̇ וסימ̇ ישמע אל ויענם וישב קדם · וירדעו העם כלו אפרים · בהר מלא · ·

בשלום נפשי מקרב
לי כי ברבים היו עמדי
פרוק בשלם נפשי
הלא למקרב ביש לי
ארום בסגיעין עמן
הוה מימריה בסעדי
ישמע אל ויענם וי
וישב קדם סלה אשר
אין חליפות למו וי
ולא יראו אלהים
ישמע אל ויקבל
צלותהון שכינא מן
בלקדמין לעלמין
ורשיעיא הלא מהש
מהשנון אורחתהון
בישא ולא דחלו מן
קדם אלהנא שלח
ידיו בשלמיו חלל
בריתו אושיט ידוי
באינשי שלמיה א
אפיס קיימיה חלקו
חלקו מחמאות פיו
וקרב לבו רכו דבריו
משמן והמה פתיחות
פתחות שיעין יתי
יתיר מן שמן דגבנן
מילי פומיה והינך
זיינין חרבייה לביה
רכיכן מילוי יתיר מן
משח והינון מורנין
דקטול השלך על
יהוה יהבך והוא יכ
יכלכלך לא יתן לעו
לעולם מוט לצדיק
טלוק הוד עלי יי כ

סכרך והוא יזון יתך
לא יתן לעלמא חוס
חוסרנא לצדיקיא
ואתה אלהים תורידם
לבאר שחת אנשי
דמים ומרמה לא יח
יחצו ימיהם ואני יי
אבטח בך ואנת כמו
במימרך אלהא תוח
תוחית יתהון לגיהי
לגיהנם עמיקא ג
גברי מרי קטול ונכ
ונכילו לא יחמון פ
פלגות יומיהון ואנא
איתרחיץ במימרך

נו

למנצח
על יונת אלם רחוקים
לדוד מכתם באחז א
אותו פלשתים בגת
לשבחא על כנשתא
דישראל דמתילא
ליונתא שתיקא בע
בעדן דמתרחקין מן
קרויהון וחזרין ומ
ומשבחין למרי ע
עלמא הוה דוד מכ
ושלים כד אחדו י
יתיה פלשתאי בגת
חנני אלהים כי שא
שאפני אנוש כל
היום לוחם ילחצני
חוס עלי אלהא ארום
שפייני תחותוי ישני
גבר חייב כל יומא
מגיחא יתחקני וי

שאפו שוררי כל היום
כי רבים לחמים לי
מרום שפיין גרמיי
בעייקי כל יומא א
ארום סגיעין מגיחין
לי אלהא עלאה די
כורסייה במרומא
יום אירא אני אליך
אבטח יומא דאיד
דאדחיל אנא עלך
איתרחיץ באלהים
אהלל דברו באלהים
בטחתי לא אירא מה
יעשה בשר לי בא
באלהים במימריה דינא
דאלהא אשבח כמימ
במימרא דאלהא א
איתרחיצית לא איד
אדחיל מה יעביד
בשר לי כל היום ד
דברי יעצבו עלי מ
מחשבתם לרע כל
יומא מילולתי טרחן
עלי כל מחשבתהון
לביש יגורו יצפנו
המה עקבי ישמרו
כאשר קוו נפשי וי
יכנשון ויטשון במצ
חיבון איסתוורויי
איטמרון היכמא
דמתינו עבדו לנפ
לנפשי על און פלט
למו באף עמים הו
הורד אלהים על
שיקרא דבידיהון

אבה אלהים ה̇ וסימ̇ היום ידע כי אתה אלהים · ואתה אלהים תורידם · הלא אלהים זנחתנו · קדם · שמעה לבדרי · כי גדול אתה ועשה נפלאות ·
ומרמה ה̇ וסימ̇ ופקדתי על כל · תאבד דברי בזב ומרמה · ואתה אלהים תורידם לבאר שחת · דברי פיו און ומרמה · הות בקרבה ולא · ·
חלקו ב̇ מל̇ לריש̇ וסימ̇ ויחלקו בבני ישראל אשר · מחמאות פיו וקרב לבו · ̇ · · מוט ב̇ וסימ̇ מוט התמוטטה · השלך על יי יהבך והוא · ·

יודן

בברחו ג׳ וסימ׳ כי שב נגלו אליו האלהים׳ בברחו מפני אבשלום בנו׳ בברחו מפני שאול במערה׃ ובצל ג׳ וסימ׳ ובצל ידי כסיתיך׳
כי בך חסיה נפשי׳ כי היתה עזרתה לי׃ ולשונם ז׳ וסימ׳ אשר עשיריה מלאו חמס׳ נפש בתוך לבאים׳ שתו בשמים פיהם׳ קהל נגידים׃

רוקן יתהון מניכסי
מניכסיהון ברנן עמ
עמיא תמסכן אלהא׃
נדי ספרתה אתה ש
שימה דמעתי בנא
בנאדך הלא בספרתך׃
יומי טלטולי מניה
מניתה אנת שוי דמו
דמעתי בזיקייך הלא
בחשבונך׃ אז ישובו
אויבי אחור ביום אק
אקרא זה ידעתי כי
אלהים לי׃ הכן יה
יתובון בעלי דבבי מה
מחזרי קדל ביומא
דאצלי דין ידעית
ארום אלהא בסעדי׃
באלהים אהלל דבר
ביהוה אהלל דבר׃
במימרה דינא אלהא א
אשבח במימריה
במימרה רחמין דיי א
אשבח במימריה׃
באלהים בטחתי לא
אירא מה יעשה אדם
לי׃ במימר אלהים ס
סבריתי לא אדחל
מה יעביד בר נשא לי׃
עלי אלהים נדריך
אשלם תודות לך׃ ע
עלי קבילית אלהא
נדריך אשלם קורבני
תודתא קדמך׃ כי ה
הצלת נפשי ממות
הלא רגלי מדחי מ
להתהלך לפני אלהים
באור החיים׃ ארום
פציתה נפשי מיקט
מקטול הלא ריגלוי
מן נקופא למהלכא
קדם יי בנהור חייא׃
ארום פציתה נפשי
ממותא דמותין
בה חייביא הלא רי
ריגלי מלהתקלא בח
בחובא מטול דאט
דאטייל קדם יי בג
בגינתא דעדן למיח
למיחמי בנהור
צדיקיא׃

נז למנצח אל
תשחת לדוד מכתם
בברחו מפני שאול
במערה׃ לשבחא
על עקתא בזמן דא
דאמר דוד לא תחבל
איתמר על יד דוד
מכיך ושלים במיע
במיערקיה מן קדם
שאול באיספלידא׃
חנני אלהים חנני כי
בך חסיה נפשי ובצל
כנפיך אחסה עד יע
יעבר הוות׃ חוס עלי ו
אלהא חוס עלי ארום
במימרך התרחצת
נפשי ובטלל שכינתך
אהי רחיץ עד די יגמ
יגמור בפום יעובר
איתרגשא׃ אקרא
לאלהים עליון לאל
גמר עלי׃ אצלי קדם
יי עלאה להקיפא
דפקיד לעכביתא די
בפום איספלידא עז
עזלא אמטולתי׃
ישלח משמים ויושיעני חרף
שאפי סלה ישלח
אלהים חסדו ואמ
ואמיתו׃ ישלח מל
מלאכיא משמי מרו
מרומא ויפרקינני
חסד שיזפי לעלמין׃
ישדר אלהא טוביה
וקושטיה׃ נפשי בתו
בתוך לבאם אשכבה
להטים בני אדם שנ
שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה׃
נפשי חריא כיך כמ
במיצע שלהוביין אז
ארמוך בני גומרין ד
דמלהטין בני נשא
דכביהון היך מורניתא
וגירין ולישנהון היך
סייפא חריפתא׃ רום
רומה על השמים
אלהים על כל הארץ
כבודך׃ איתרומם על
מלאכי שמיא אלהא
על כל יתבי ארעא
איקרך׃ רשת הכינו
לפעמי כפף נפשי כרו
לפני שיחה נפלו בתו
בתוכה סלה׃ מצדתא

אויבי י״א מלא וסימ׳ רחב פי על אויבי׃ ואנקמה מאויבי׃ פרץ אלהים את אויבי׃ ארדף אויבי ואשמידם׃ אל יעלצו אויבי׃ בידך עתותי
הצילני מיד אויבי׃ אויבי יאמרו רע לי׃ כי אז ישובו אחור אויבי׃ מהולל אקרא ית׳׃ כי נשבעו בשוב אחור׃ מדחי ב׳ וסימ׳ הלא
רגלי מדחי להתהלך לפני׃ ואת רגלי מדחי אתהלך לפני יי׃ שניהם ב׳ וסימ׳ בין שניהם׃ נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים׃

האמנם ד̇ וסימ̇ האמנם לא אוכל בבדך · כי האמנם ישב · וחברו דרה · האמנם אלם תדברון · וחד האת אמנם אליו · ו̇ חרש ג̇ ל̇ וסימ̇ מי שם פה לאדם · לא תקלל חרש · כמו פתן חרש יאטם אזנו · וחד קחרש במלאכי אשלח · וב̇ מלע̇ מחלים חרש · ובקבקך חרש ·

אהדיני לא אסתור ויי
כיוה נפשי כרו קומוי
שוחא נפלו במיגעה
לעלמיו נכון לבי א
אלהים נכון לבי אשי
אשירה ואזמרה ומכו
מכוון לבי לאורייתך
מכוון לבי לדחלתך
ה אשבח ואזמר עו
עורה כבודי עורה הנ
הנבל וכנור אעירה
שחר איתער איקרי
איתער לשבחא על
פום נבלא וכנרא
איתער לצלותא די
דקריין אודך בעמים
אדני אזמרך בל אמים
אודה קדמך בעמיא
יי אשבחינך באומיא
כי גדל עד שמים חסדך
ועד שחקים אמתך
ארום רב עד צית שמ
שמיא טובך ועד שו
שחקי קושטך רומה
על שמים אלהים על
כל הארץ כבודך אית
איתרומם על מלאכי
שמיא אלהא על כל
יתבי ארעא איקרך
נח למנצח
אל תשחת לדוד מכ
מכתם לשבחא על
עקתא בזמן דאמר
דוד לא תחבל על דד
דוד מכתך ושלים הה

האמנם אלם צדק
תדברון מישרים תש
תשפטו בני אדם הה
הברם בקושטא שתו
שתקין צדיקי בעידן
מיצי חמי לכון דינא
דצדקתא תמללון
תריצתא תדינון בני
נשא את בלב עולת
תפעלון בארץ חמס
ידיכם תפלסון ברם
רשיעא מהדין בלבא
עלאון תעבדון בארעא
חטופ אדיכון יתקנון
זרו רשעים מרחם תו
תעו מבטן דברי כזב
איתעברו רשיעיא
רשיעיא מן מעת
תעו מן כריסא ממל
ממללי כדבא חה
חמת למו כדמות דו
חמת נחש כמו פתן
חרש יאטם אזנו אי
אירסא להון כגון אי
אירסא דחיויא היך
חורמנא חירשא דמ
דמטמטם אודניה
אשר לא ישמע לקול
לקול מלחשים חובר
חברים מחכם די לא
וקבל מילי חרשיא
אסורי נחשיא ומן
דטוני רטן הוא חכים
אלהים הרס שנימו
בפימו מלתעו

כפירים נתץ יהוה ז
אלהא תרע כפיהון כי
כפומיהון וניבי כבר
אריון תתרע יי ימא
ימאסו כמו מים
יתהלכו למו ידרך
חצו כמו יתמוללו
יתמסון כפומיהון היך
מיא ירדלין להון ינ
ינגיד גירורי אמט
אמיטולהון ויתהרכן ז
מתגזרין כמו שבלו
שבלול תמס יהלך
נפל אשת בל חזו שמ
שמש והיך דרחיל
תיכלא דמאים או
אורחיה היך נפלא
ואשותא דסמיין דה
דלא חמון שימשא
בטרם יבינו סירתיכם
אטד כמו חי כמו ה
חרון ישערנו על לא
יתעבדון רשיעי רכ
רכיכי אקושו היך או
אטרא עד דהינון ה
רטיבין עד דהינון ז
בוסרא בעלעולא
ישיצנון ושמידון
צדיק כי חזה נקם פ
פעמיו ירחץ בדם הה
הרשע יחדי צדיקא
ארום חמא פורענות
מנהון איסתוורון
ישיג באדם רשיעא
ויאמר אדם אך פרי

חטאת ז פתחי וסימ׳ וכפר אהרן על קרנתיו ׃ והוציא את הפר אל מחוץ ׃ חטאת הכפרים ועלת התמיד ׃ כי חטאת קסם מרי היא ׃ ותהי חטאת הצערים ׃ חטאת יהודה כתובה ׃ חטאת פימו דבר שפתימו ׃ וכל תרי עשר פתח במ״א קמ׳ רתם המרכבה לרכש ׃ ׃ ׃ ויבוצנו ל׳ ׃ ׃

לצדיק אך יש אלהים
שפטים בארץ ׃ ויימרון
בני נשא ברם
אית אגר טב לצדיקא
ברם אית אלהא דדיין
מתיחן בארעא ׃
נט למנצח
אל תשחת לדוד מכתם
בשלח שאול
וישמרו את הבית
להמיתו ׃ לשבחא על
עקתא כזמן דאמר
דוד לא תחבל על יד
דוד מכתב ושלים כד
שדר שאול ונטרו ית
ביתא מטול למקטל ׃
למקטליה ׃ הצילני
מאיבי אלהי ממתקוממי
ממתקוממי תשגבני ׃
פנא יתי מבעלי דבבי
אלהי מן קיימין עלי ׃
תשיזבינני ׃ הצילני מ
מפעלי און ומאנשי
דמים הושיעני ׃ פנא
יתי מעבדי שקר
ומן גברין קטולין פו
פרוק יתי ׃ כי הנה אר
ארבו לנפשי יגורו עלי
עזים לא פשעי ולא
חטאתי יהוה ׃ ארום
הא כמנו לנפשי מת
מתכנשין עלי בלע
עשינין לא מטול ס
סורחני ולא מטול ח
חובי ׃ בלי עון ירצון ויכ

ויכוננו עורה לקראתי
וראה ׃ עד לא עוויא
ירהטון ומסדרין קר
קרבא אתגבר לקדמ
לקדמותי וחמי ׃ ואת
ואתה יהוה אלהים
צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הג
הגוים אל תחן כל
בגדי און סלה ׃ ואנת
יי אלהים צבאות אלהא
דישראל אתער למסער
למסער עממיא לא
תחוס כל שליטי שק
שקר לעלמין ׃ ישובו
לערב יהמו ככלב ויס
ויסובבו עיר ׃ יתובון
לרמשא איתרגשון
היך כלבא ויחזרון קרו
קרתא ׃ הנה יביעון ב
בפיהם חרבות בשפתו
בשפתותיהם כי מי ש
שמע ׃ הא יבועון כד
בפומהון מילייא דש
דשנינן היך סיפא
בשפוותהון אמרין ׃
נתגבר ארום מן הוא
דישמע ויתפרע ׃ וא
ואתה יהוה תשחק
למו תלעג לכל גוים ׃
ואנת יהוה תגחיך
להון תתלעב לכל
עממיא ׃ עזו אליך
אשמרה כי אלהים
משגבי ׃ עושנו לך

אנטור ארום אלהא
שזבותי ׃ אלהי חסדו
יקדמני אלהים יראני
יראני בשררי ׃ אלהי ז
טובי יקדמינני אלהא
יחמינני נקמתא במ
במעיקי ׃ אל תהרגם
פן ישכחו עמי הניע
הניעמו בחילך והו
והורידמו מגננו א
אדני ׃ לא תקטלינון
מן יד דילמא יתנשון
עמי טלטל יתהון ז
מן בתיהון בתוקפך
ותמסכנון יתהון מן
ממונהון תריסנא
יי ׃ חטאת פימו דבר
שפתימו וילכדו בג
בגאונם ומאלה ומ
ומכחש יספרו ׃ מטול
חובת פומהון וממלל
שפוותהון יתאחדון
בגיותנותהון ארום
מן מומתא ומן שיז
שיקרא משתעין ׃
כלה בחמה כלה ואי
ואינמו וידעו כי א
אלהים משל ביעקב
לאפסי הארץ סלה ׃
שיצי יתהון בכלך שי
שיצי יתהון עד דלי
דליתנון ויגדעון אר
ארום אלהא שליט בי
ביעקב לסייפי ארעא
לעלמין ׃ וישובו לע

כלה י״א בליש׳ וסימ׳ אקים אל עלי ׃ והכית את ארם עד כלה ׃ אז הכית את ארם ׃ ׃ וישלכו לארץ ׃ ובכלות כל זאת ׃ מקרב היכך כלה ׃ כלה בחמה כלה ואינימו ׃ ב בפס׳ הלא תאכלת בנו עד כלה ׃ ורבלא הפשע ׃ בתרי כה׳ י״א ׃ וישבו ז וסימ׳ דבר אל בני ישראל וישבו ׃ ויאמר יי אל משה נטה ידך ׃ אלי תפל תחנתם לפני ׃ אולי ישמעו וישבו ׃ ויתכסו שקים ׃ ויכנעו עמי אשר ׃ יזכרו וישבו אל יי ׃ וישבו לערב ויהמו ׃

ג̇ זוג̇ מן ב̇ קדמ̇ ש̇ תג̇יג̇ ז̇ וסימ̇ ובשנה השביעית שלח ובשנה השביעית התחזק אומרה לאל סלעי למה שכחתני כי אתה אלהי
מעזי למה זנחתני עזי אליך אשמרה לסעדי עזי אליך אזמרה ג̇ ומנוס ג̇ וסימ̇ מדוע ראיתי המה ועיני רשעים ואני אשיר

לערב יהמו ככלב ויו׳
ויסובבו עיר ויתובון
לרמשא ויתרגשון הו
היך כלבין ויחזרון קר
קרתא המה ינועון ל
לאכל אם לא ישבעו
וילינו איננון יטלט
יטלטלון למיבז מזו
מזונא למיכל ולא
ישבעון עד די יסבעון
ויביתון ואני אשיר
עזך וארנן לבקר חס
חסדך כי היית משג
משגב לי ומנוס ביום
צר לי ואנא אשבח
עושנך ואבוע לעדן
צפרא טובך ארום
הויתא משיזיב לי וזו
ורוחצני ביומא רא
דאעיק לי עזי אלי
אליך אזמרה כי א
אלהים משגבי אלהי
חסדי עושני לוותך
אשבח ארום אלהא
שיזבתני אלהא טבי

ס

למנצח
על שושן עדות מכ
מכתם לדוד ללמד
לשבחא עתיק סה
סהדותא דבני יעקב
ולבן פרשגן על ידי
דוד לאלפא בהצותו
את ארם נהרים ואת
ארם צובה וישב יואב
ויך את אדום בגיא
מלח שנים עשר אל
אלהא כד כנש דוד מ
משריין ועבר על א
איגר סהדותא ואגיח
עם ארם דעל פרת
ועם ארם דמן צובה
ומן בתר כדין תב יואב
ומחה ית אדומאי ב
בבישר מילחא נפ
נפלו מן חיליהון ד
דדוד ויואב תריסר
אלפין אלהים זנח
זנחתנו פרצתנו אנ
אנפת תשובב לנו א
אמר דוד אלהא שב
שבקתנא תקפתא
עלנא תקוף רגזתא
תוב ביקרך לנא הר
הרעשתה ארץ פצ
פצמתה רפה שבריה
כי מטה ארגשתא
ארעא דישראל וזעז
וזעזעתא וסדיקתא
יתה אסי תבריהא
ארום איתמוטטא ה
הראית עמך קשה
השקיתנו יין תרע
תרעלה אחמיתא
עמך קשיא אשקי
אשקיתנא לנא חמר
כס דלווט נתתה
ליראיך נס להתנוסס
מפני קושט סלה
יהבתא לדחליך
ניסא לאיתנסאה
ביה מן בגלל קושט
דאברהם לעלמין ל
למען יחלצון ידי
ידידיך הושיעה ימ
ימינך ועננו מן ב
בגלל זכותיה דיצחק
יתפצון רחימייך
פרוק ימינך מטול
חסידותא דיעקב
וקביל צלותי אלהים
דבר בקדשו אעלזה
אחלקה שכם ועמק
סכות אמדד אלהא
מליל בבית מוקדשיה
אבוע ארום יתגברון
דבית ישראל איפליג
ביזא עם בני יוסף
דיתבין בשכם ובמי
ובמישר סוכות א
אמשח משחתא ד
ואיפלית עראה לי
גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחוקקי ע
עמי הוון דבית גל
גלעד ועמי הוון דב
דבית מנשה וגיבריו
דבית אפרים עושנא
דרישי ומן דבית
יהודה ספריא דבית
אולפני מואב סיר
רחצי על ארום אנ
אשליך נעלי לי
פלשת התרועעי ו
בעטית מואבאי א

ולי̇ ה̇ וסימ̇ ותבך אשת שמשון עליו ויחר לשאול מאד ולי אנו עבדיך ולצדוק הכהן ולי הכסף ולי הזהב ולי גלעד ולי מנשה קדמאה
דספר ולי מה יקרו רעיך אל שמר פתאים יי דלותי בהזמינא מנדע יהיב עלי יי ואפרים ה̇ וסימ̇ ואפרים לא הוריש את בבני
יבאו ובתנובים להוציא אפרים כאשר ראיתי תג̇יג̇ דספ̇ וענה גאון ישראל בפניו ואפרים עגלה מלמדה וכל מנשה ואפרים דבות

גדזני ג׳ וסימ׳ אגבי בדרך נחזי יל׳ מי יובילני עיר מצור ׳ וחברו ׳׳ ׳׳ ידם יום ז׳ וסימ׳ ויהי בדברה אל יוסף יום יום ׳ והיה ביום
הששי והכינו ׳ ואותי יום יום ידרשון ׳ ברוך יל׳ יום יום ׳ ואהיה שעשועים יום יום ׳ אשרי אדם שמע לי ׳ לשלמי נדרי יום יום ׳ במספר ׳׳ ׳

איתימסו רגלוי כא
באדם גיבריהון היך
דהדרי שיזוגי על פרי׃
פריקת קדל גברידא
דאדום טלקית מס׃
מסנאי עילוי פלישו
פלישתאי יבכי ואז
ואתגברי כנישתא
דישרא׃ מי יובילני
עיר מצור מי נחני
עד אדום׃ מאן הוא
דאוביל יתי לקרתא
חריבה דצור מאן׃
דדבריני עד אדום׃
הלא אתה אלהים זנ
זנחתנו ולא תצא אל
אלהים בצבאתינו׃
הלא את הוא יי׳ שבי
שבקתנא ולא תפוק
אלהנא עם חילוותנא׃
הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם׃
הב לן סעדא ממעיק
ומגן הוא פורקניה
דבר נשא׃ באלהים׃
נעשה חיל והוא יב
יבוס צרינו׃ במימרא
דיי׳ נעביד חילא והוא
יכבוש מעיקן׃

סא

למנצח
על נגינת לדוד׃ לעי
לשבחא על תושבחן
לדוד׃ שמעה אלהים
רנתי הקשיבה תפל
תפלתי׃ קבל יי׳ בעות

איניה צלותי׃ מקצה
הארץ׃ אליך אקרא
בעטף לבי בצור ירום
ממני תנחני׃ מן סיו
סייפי ארעא קדמך
אצלי באישתלהיות
לבי כפרך תקיף רמ׃
דמיתפני על טינר רם
מיני תדבריני׃ כי היי
היית מחסה לי מגדל
עז מפני אויב׃ ארום
הויתה רחיץ לי קושו
קושקשא עשינא
מן קדם בעיל דבבא׃
אגורה באהלך עולמ
עולמים אחסה בסתר
כנפיך סלה׃ אדור
במשכנך לעלמיא יז
איתרחיץ בטלל שכי
שכינתך לעלמין׃ כי
אתה אלהים שמעת
לנדרי נתת ירשת יראי
שמך׃ ארום אנת יי׳
שמעת לנדרי ירב׃
יהבתא ירותא לדחל
לדחלי שמך׃ ימים
על ימי מלך תוסיף
שנותיו כמו דר ודר׃
יומין לעלמא דאו
דאתי על יומי מלכא
משיחא תוסיף שנוי
היך דרי עלמא הדו
הדין ודרי עלמא דז
דאתי׃ ישב אלהי׃ עו
עולם לפני אלהים׃

חסד ואמת מן ינצרהו׃
יתב לעלמין קדם אלהא׃
טיבו וקשוט מן מרי
עלמא ינטרון ליה׃
כן אזמרה שמך לעד
לשלמי נדרי יום יום׃
בכין אשבח שמך ליי׳
לעלמיא כד אשלים
נדרא ביום פורקנא
דישראל וביום דיתרבי
מלכא משיחא למו
למהוי מליך׃

סב

למנצח
על ידותון מזמור
לדוד׃ לשבחא על יי׳
ידוי דידותון תושבח
תושבחא לדוד׃ אך
אל אלהים דומיה
נפשי ממנו ישועתי׃
ברם לאלהא שתיקא
נפשי מיניה פורקני׃
אך הוא צורי וישו
וישועתי משגבי לא
אמוט רבה׃ ברם הוא
תוקפי ופורקני משז
משיזבי לא אזוע׃
ביום עקא רבא׃ עד
אנה תהותתו על איש
תרצחו כלכם כקיר
נטוי גדר הדחויה׃
עד אן אתון מתרגשין
על גבר חסיד תתעו
תתעברון קטולין כו
כולכון היך שור דז
דסטי היך גודא דעו

על אלהים ב וסימ׳ מגני על אלהים מושיעי׳ על אלהים ישעי וכבודי׳ ב ריש פס אל אל אל וסימ׳ אל תבטחו בעשק ובגזל׳ אל
תגאל למען שמדי׳ וה׳ במרבע׳ אד ביני אל תמרדו׳ ותאמר לו אל אחי אל תעגני׳ ויעץ ויאמר׳ במדבר בחקי׳ ויאמר אליהם אל אחי׳

רעיעותא׃ אך משאתו
משאתו יעצו להדיח
ירצו כזב בפיו יברכו
ובקרבם יקללו סלה׃
ברם בר יומיהון לאולו
לאוטבא מתמלכין
למנדח יהון כדבא
בפומיהון יברכון ובג
ובלבהון ילטטון לע
לעלמין׃ אך לאלהים
דומי נפשי כי ממנו
תקותי׃ ברם לאלהא
שתוקי נפשי ארום
מיניה סיברי׃ אך הוא
הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט׃ ב
ברם הוא תוקפי ופו
ופורקני משיזבי לא
איזדעזע׃ על אלהים
ישעי וכבודי צור עזי
מחסי באלהים׃ על
אלהא פורקני ויקרי
תקוף עושני סיברי
באלהא׃ בטחו בו בכל
עת׃ עם שפכו לפניו
לבבכם אלהים מח
מחסה לנו סלה׃ סו
סברו במימריה בכל
עדן עמא דבית ישר
ישראל שדו קדמוי
והוחי לבכון אימרו
אלהא סבר לנא לע
לעלמין׃ אך הבל בני
אדם כזב בני איש ב
במאזנים לעלות הז

המה מהבל יחד׃ ברם
למא בני נשא כדבוב
בני גבר כר יסבון בע
נשין במסחתא יתקו
יתקלון מגליהון הו
הינון גרמיהון מן ל
למא הוון כחדא׃ אל
תבטחו בעשק ובגזל
אל תהבלו חיל כי ינוב
אל תשיתו לב׃ לא ב
תבלון בטלומיא ובאונסא
לא תתבהלון ממונא
ארום ישגח לא תשו
תשוון לבא׃ אחת
דבר אלהים שתים זו
שמעתי כי עז לאלהים׃
אוריתא חדא מליל
אלהא ותרתין זימנין׃
הנן שמעית מפום
משה ספרא רבא אה
ארום עושנא קדם
אלהנא׃ ולך אדני חס
חסד כי אתה תשלם
לאיש כמעשהו׃ ולך
אלהא למעבר טבא לי
לצדיקיא ארום אנת
משלם לאינש היך
עובדוי׃

סג מזמור לדוד
בהיותו במדבר יהודה׃
תושבחתא לדוד כען
מהוויה במדברא
דבתחום שבט יהודה׃
אלהים אלי אתה
אשחרך צמאה לך

נפשי כמה לך בשרי
בארץ ציה ועיף בלי
מים׃ אלהא תוקפי א
אנת אקדים כנצפרא
קדמך צהיית לך נפ
נפשי רגיג לך בסרי
בארע צחייתא ומשו
ומשלהי מדליה
מוי׃ כן בקדש חזי
חזיתיך לראות עזך
וכבודך׃ היכנא כאז
באתר קודשא חמי
חמיתך זכה יתי למ
למיחמי עושנך ויא
ויקרך׃ כי טוב חס
חסדך מחיים שפתי
ישבחונך׃ ארום טב
הוא חסדך דתעבד
לצדיקיא לעלמא
דאתי מן חיי דיהבת
לרשיעיא בעלמא
הדין בגין כן שפוותי
ישבחונך׃ כן אברכך
בחיי בשמך אשא
כפי׃ הכנא איברכינך
בחיי בעלמא הדין
ובשום מימרך אפרוס
ידיי בצלו לעלמא
דאתי׃ כמו חלב ודש
ודשן תשבע נפשי וש
ושפתי רננות יהלל
פי׃ היך תריב ותרין
תשבע נפשי ושיפוון
בתושבחן ישבח פו
פומי׃ אם זכרתיך

עם נז חביצ׳ וסימ׳ הז עם לדוד ישבו׃ הן עם בלביא יקום׃ השמיע עם קול אלהים הנה עם יורד מראשי ההרים׃ הצד עם יורדים מעם
סבור הארץ׃ כי לא השאיר ליהואחז עם׳ ויכסו דבלעם וימיתהו׃ לבית עם לאור גוים׃ בבבא עם׳ אספו עם קדשו קהל׃ לקנות לו עם דת׳
ותפלטנו מריבי עם׳ בטחו בו בכל עת עם׳ ישפט עניי עם׳ רגע יבהלו חצות לילה׳ ברב עם הדרת מלך׳ והתיהם שנות׳ וכל אתב ומוס פס וזקנם דכ׳

לירות ב׳ א׳ חס וא׳ מל וסימ׳ לירות במסתרים תם פתאום · לירות במו אופל · בחד מל ·· ויעשוהו ג׳ וסימ׳ ואיש כמעון
ויעשוהו בכדבל · בהיות יחיה משפט הנער · ויגידו פעל אלהים ·· ראה ב׳ א׳ בת׳ ה׳ וא׳ בת׳ י׳ וסימ׳ כל ראי פני · יתנודדו כל ראה בם ··

על יצועי באשמורות
אהגה בך ׃ אם אדכרה
אדכרתך על דרגשי
במטרתא ארנן כמ
במימרך ׃ כי היית
עזרתה לי ובצל כנ
כנפיך ארנן ׃ ארום ה
הויתה סעיד לי ובט
ובטלל שכינתך אב
אבוע ׃ דבקה נפשי ׃
אחריך בי תמכה ימ
ימינך ׃ אדבקת נפ
נפשי בתר אורחתך
בי סעדת ימינך ׃ וה
והמה לשואה יבק
יבקשו נפשי יבאו
בתחתיות הארץ ׃ וה
והינון לחבלתא י
יתבעון נפשי יעלון
בארעית ארעא ׃ יג
יגירהו על ידי חרב
מנת שעלים יהיו ׃ י
יתחלופיה מיטול מ
מחת סייפא מוהבית
תעלייא יהון ׃ והמלך
ישמח באלהים ית
יתהלל כל הנשבע ׃
בו כי יסכר פי דוברי
שקר ׃ ומלכא יחדי
במימריה אלהא יש
ישתבח כל דמקיים
ארום יסתניק פומי
פומיהון דממללי שי
שיקרא ׃
סד למנצח
מזמור לדוד ׃ לשבחא
תושבחא לדוד ׃ שמ
שמע אלהים קולי
בשיחי מפחד אויב
תצר חיי ׃ שמע אלהא
קלי בעדן צלותי מ
מדחלא בעיל דבבא
תנטור חיי ׃ תסתירני
מסוד מרעים מרג
מרגשת פועלי און ׃
תטמרינני מרזהון
דמבאשין מאתרגישת
עבדי שקר ׃ אשר
שננו כחרב לשונם ד
דרכו חצם דבר מר ׃
די שננו היך כסייפא
לישנהון נגדו קשת
קשתהון משחו גי
גירריהון סמא דקט
דקטול ומריר ׃ לירות
במסתרים תם פתאם
ירהו ולא ייראו ׃ לג
לגראה בטומריא
הלא מום בתקות יג
יגרון ליה ולא יתחלון ׃
יחזקו למו דבר רע י
יספרו לטמון מוק
מוקשים אמרו מי
יראה למו ׃ יתקפון
להון פתגם ביש יש
ישתעון לכמנא תק
אמרין תקלין מן חמי
להון ׃ יחפשו עולת
תמנו חפש מחפש ׃
וקרב איש ולב עמק ׃
יבלשו למשכח עילין
לשיצאה וכאין בל
בלישא המתבליש ׃
בגוות בר נשא והרהו
והרהורי לבא עמיק ׃
וירם אלהים חץ פת
פתאום היו מכותם ׃
ויגרי עליהון אלהא
גירריא ויתינחון על
מחתהון ׃ ויכשילהו
עלימו לשונם יתנ
יתנודדו כל ראה בם ׃
ויתקשקלהון לוי
לישנהון יטלטלון ׃
כל דחמי בהון ׃ וייראו
כל אדם ויגידו פעל
אלהים ומעשהו ה
השכילו ׃ וידחלון כל
בני נשא ויתנון עו
עובדא דיי אלהים ועו
ועובדיה יהון מתבו
מתבוננין ׃ ישמח
צדיק ביהוה וחסה
בו ויתהללו כל ישרי
לב ׃ יחדי צדיקא ב
ביי ויתרחיץ במימ
במימריה וישתבחון
כל תריצי לבא ׃
סה למנצח
מזמור לדוד שיר ׃
לשבחא תושבחא
לדוד ושירתא ׃ לך
דמיה תהלה אלהים ׃
בציון ולך ישלם נדר ׃
קדמך מתחשבא

והמה ל׳ ר״פ פס וסימ׳ והמה טרם ישכבון · והמה לקחו את אשר עשה מיכה · והמה מביאים · והמה אמרו אל ירמיהו · יהי רצ׳ בב״ר
לאכ׳ אבות · והמה פרוז ועקבו · והמה אם ישמעו · והמה כאדם עברו ברית · והמה לא ידעו · והמה עזרו עם דוד · והמה לשואה יבקשו נפשי ··
תמנו ל׳ וסימ׳ האם תמנו לגוע · ומן אז חדלנו לדבור · יחפשו עולת תמנו חפש · חסדי ייי כי לא תמנו ·· מחפש ל׳ דבותי ··

עדיך ג' וסימ' ואתה מגדל עדר עפל · כי עתה תבוא אליך ותלא · שמע תפלה עדיך כל · וחד יום הוא ועדיך יבאו ··· וים ג' קמ'
וסימ' וים מים וחד ההרי · וים אמר אין עמדי · מבטח כל קצוי ארץ וים ··· תלמיה ב' וסימ' תלמיה רוה נחת גדודיה · תלמיה יבכיון ··

היך שתיקותא הדו
תושבחא אלהא דשכ'
דשכינתיה בציון ולך
ישתלמון נדריא | שמ
שמע תפלה עדיך
כל בשר יבאו | מקבל
צלותא לוותך כל ..
בני בישרא ייתון | ד
דברי עונת גברו מני
פשעינו אתה תכפרם |
פתגמי עוין תקפו
מני סורחננא את'
תכפרינון | אשרי ית'
תבחר ותקרב ישכן
חצריך נשבעה בט
בטוב ביתך קדש הי'
היכלך | טוביה דתבחר
ותקרב ישרי דרתך
יימרון צדיקי נש'
נשבע בטוב ביתך קו'
קודשא דהיכלך | נו
נוראות בצדק תענו
אלהי ישענו מבטח
כל קצוי ארץ וים
רחוקים | דחילן בצ'
בצדקתא תקבל צלו
צלותהון אלהא פורקנן
סיברא דכל סייפי א
ארעא ונגוות ימא | ד
דרחיקן מן יבשתא |
מכין הרים בכחו נאז
נאזר בגבורה | דאתקין
מיזוניא לעלי טוריא
בכח גבורתיה מזרז
קמור בגבורתא | מש

משביח שאון ימים
שאון גליהם והמון
לאמים | ממאיך ר'
רגוש ימומיא ורגוש
גליהון וריכפת אומי'
ויראו ישבי קצות
מאותתיך מוצאי
בקר וערב תרנין | ו'
ודחלו ויתבי סייפין
מאתוותך מפקני
צפר ורמש תסדר
בפומיהון שבחא | פ'
פקדת הארץ ותשק'
ותשוקקיה רבת תע'
תעשרנה פלג אלהים
מלא מים תכין דגנם
כי כן תכינה | אידכר
אידכרתה ארעא
דישראל ואשקיתא
סוגי עללתא תעתרי
תעתרינה מן קובתא
דאלהא דבשמיא דמ'
דמליא מיטרין תה'
תתקין עיבורהון א'
ארום היכנא תשכלי'
תשכללינה | תלמיה
רוה נחת גדודיה ב'
ברביבים תמוגגנה צ'
צמחה תברך | מרב'
מרביני תקוה צמו'
צימחיהא דהוו תט'
תשדך גייסהא ניז'
ניזייהא תברך | עט'
עטרת שנת טובתך
ומעגליך ירעפון ד'

דשנו | אכליליתא שנת
טוב ברכתך וכיבשי'
ארחך יבסמון דיהב'
ירעפו נאות מדבר ר'
וגיל גבעות תחגרנה |
יבסמון תושבחת מו'
מדברא ודייצא גל'
גלמתא תקמרון ל'
לחדו | לבשו כרים י'
דיצאן ועמקים יעט'
יעטפו בר יתרועעו |
אף ישירו | ויעלון ד'
דיכריא עילוי ענא
ומישריא יתחפין
עיבור יתריבכון ברם
ישבחון |

סו למנצח שי'
שיר מזמור הריעו
לאלהים כל הארץ |
לשבחא שירא ות'
ותושבחא ינבעון קד'
אלהא כל יתבי ארעא |
זמרו כבוד שמו ש'
שימו כבוד תהלתו |
שבחו איקר שמיה
שוון איקר תושב'
תושבחתיה | אמרו
לאלהים מה נורא
מעשיך ברב עזך י'
יכחשו לך איביך |
אמרו קדם יי אלהא
מה דחלין הינון ע'
עובדך בסוגעי עוש'
עושנך יכדבון לך
בעלי דבבך | כל הא'

תמוגגנה ג' חס' בליש' וסימ' והגבעות תתמוגגנה · ברביבים תמוגגנה · ותמוגגני תושיה ··· צמחה ה' וסימ' כי כארץ תוציא צמחה ·
על ערוגות · כל טרפי צמחה · ברביבים תמוגגנה צמחה תברך ··· ירעפו ג' וסימ' ירעפו נאות מדבר · עלי אדם רב · ושחקים ירעפו טל ··
תחגרנה · האבינה · המסדרנה · הפרשדנה · והשהלכנה · וההרמנה · תעגנה · תעוגנה · והתהלכנה · תשתפכנה · תשרקנה · בלהון ל' דגשות ···

השם ד׳ וסימ׳ אי״ה השם ׳ השם עבים רכובו ׳ השם בחיים נפשנו ׳ השם אכולך שלחמי ׳׳ ׳ ולא נתן ד׳ וסימ׳ י״י ולא לב לדעת ׳ השם נפשנו
בחיים ׳ בכל זאת לא חטא איוב ׳ ולא נתן מיתון מלך ׳׳ ׳׳ ברוך אלהים ב׳ חד ראש וחד סות וסימ׳ אשר לא הסיר תפלתי ותעצומות לעם ברוך ׳׳

הארץ ישתחוו לך
ויזמרו לך יזמרו שמך
סלה | כל יתבי ארעא
יסגדון קדמך וישב
וישבחון לך ישבחון
לך לעלמין | לכו וח
וראו מפעלות אלהים |
נורא עלילה על בני
אדם | איזילו וחמון |
עובדי אלהא דחילם
מרי תקיפין על בני
נשא | הפך ים ליבשה
בנהר יעברו ברגל שם
נשמחה בו | דהפיך
ימא דסוף ליבשתא
בנהר ירדנא עברו
בני ישראל בריגליהון |
אוביל יתהון לטור
קודשיה תמן נחדי
במימריה | משל בג
בגבורתו עולם עיניו
בגוים תצפינה הסורו
הסוררים אל ירימו
למו סלה | דשליט |
בכח גבורתיה על ע
עלמיא עינוי בעממי
מסתכלן מסרהבין |
לא יתרברבון להון וי
לעלמין | ברכו עמים
אלהינו והשמיעו
קול תהלתו | בריכו ע
עממיא אלהא ואשמיעו
ואשמיעו קל תושבחת
תושבחתיה | השם
נפשנו בחיים ולא

נתן למוט רגלנו | די
דקיים נפשתנא בחיי
עלמא דאתי ולא מ
מסר לאזדעזעא
ריגלנא | כי בחנתנו
אלהים צרפתנו כצ
כצרף כסף | ארום
בחנתנא אלהא אתכת
אתכתנא היך קנאה
דמתיך סימא | הבא
הבאתנו במצודה ש
שמת מועקה במ
במתנינו | אעלתא
יתנא במצדתא שו
שויתא שושלתא
בחרצנא | הרכבת א
אנוש לראשנו באנו
באש ובמים ותוציא
ותוציאנו לרויה | א
אמאכתנא ארכבתא
מרי מזופיתא על
רישנא דכתא יתנא
כי דכנור ובמוי וא
ואפיקתנא לרויחתא |
אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי | אעו
אעול לביתך בעלוון
אשלם לך נדריי | א
אשר פצו שפתי ודבר
פי בצר לי | דפתחו ס
סיפותיי ומליל פומי
בר עיק לי | עלות
מחים אעלה לך עם
קטרת אילים אעשה
בקר עם עתודים סלה |

עלוון שמינין אסיק
לך קדמך עם קטרת
בוסמין קורבן דיכרין
אעביד תורין עם בר
ברחיא לעלמין | לכו
שמעו ואספרה כל
יראי אלהים אשר
עשה לנפשי | איזילו
שמעו ואישתעי כל
דחליא דאלהא מה ד
דעבד לנפשי | אליו
פי קראתי ורומם תחת
לשוני | לותיה בפומי
קריתי ותושבחא תח
תחות לישני | און אם
ראיתי בלבי לא ישמ
ישמע ארני | שקר
אין חמתי בלבי האז
האוושר דלא ישמע
ארני | אכן שמע א
אלהים הקשיב בקול
תפלתי | בקושטא
שמע אלהא אציה בקל
צלותי | ברוך אלהים
אשר לא הסיר תפלתי
וחסדו מאתי | בריך
אלהא דלא אעדי צלותי
וטוביה מני |

סז

למנצח
בנגינת מזמור שיר |
לשבחא בנגינתא
תושבחא ושירתא |
אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה |
אלהא יחוס עלנא וית

אכן י״ח וסימ׳ וייקץ יעקב משנתו ׳ ויירא משה ויאמר ׳ אכן סר מר המות ׳ אכן ישו את לבבכם ׳ אכן חציר העם ׳ אכן אל אל מסתתר ׳ אכן חלינו
הוא נשא ׳ אכן משפטי את י״י ׳ אכן בוגדה אשה מרעה ׳ אכן לשקר מגבעות ׳ ב׳ בו ׳ אכן השא השאת לעם הזה ׳ אכן הנה לשקר עשה ׳ אכן הש
השבימון שחתו ׳ אכן שמעת לקול תחנוני ׳ אכן שמע י״י הקשיבי ׳ אכן כאדם תמותון ׳ אכן רוח היא באנוש ׳׳ ... יאר ב׳ ... פניו ׳ פניו אתנו ׳׳

נתינה יבולה ד׳ חס׳ את בליש׳ וסימ׳ ונתתי גשמיכם בעתם ׳ ועץ השדה את פריו ׳ דיחזקאל ׳ גם יי׳ יתן הטוב ׳ וארץ נתנה יבולה ׳׳
אותו יו׳ מלא בספר׳ וסימ׳ ביום הציל יי׳ אותו ׳ ויאחזו אותו פלשתים ׳ ויירדו אליו ׳ מלשני בסתר רעהו ׳ קדמ׳ דספר׳ וייראו כל אפסי ארץ ׳

ויברכיננא יהאיר זיו
אנפוי עימנא לעלמין
לדעת בארץ דרכך בכ
בכל גוים ישועתך לה
להודעא בארעא או
אורחך בכל עממיא
פורקנך יודוך עמים
אלהים יודוך עמים
כלם יודון קדמך עממיא
אלהא יודון קדמך עמ
עממיא כולהון ישמ
ישמחו וירננו לאמים
כי תשפט עמים מיש
מישור ולאמים בא
בארץ תנחם סלה
יחדון ויבועון אומיא
ארום תדין עממיא בת
בתריצא ואומיא כ
בארעא תדברינון לע
לעלמין יודוך עמים
אלהים יודוך עמים
כלם יהודון קדמך ע
יהודון עממיא אלהא קדמך
עממיא כלהון ארץ נ
נתנה יבולה יברכנו
אלהים אלהינו ארע
ארעא יהבת איבה יב
יברכנך יתן אלהא אלהנא
יברכנו אלהים וייר
וייראו אותו כל אפסי
ארץ יברך יתן אלהא
וידחלון יתיה כל סי
סייפי ארעא

סח
למנצח לד
לדוד מזמור שיר

לשבחא תושבחתא
לדוד ושירתא יקום
אלהים יפוצו אויביו וי
וינוסו משנאיו מפניו
יקום אלהא יבדרון כ
בעלי דבבוי ויעירקון
סנאוי מן קדמוי כה
כהנדף עשן תנדף כה
כהמס דונג מפני אש
יאבדו רשעים מפני
אלהים היכמה דיש
דשקית תננא ישקי
ישקפון היכמה דיתי
דיתמסי שעוה מן
קדם אשא יהובדון
רשיעא מן קדם אל
אלהא וצדיקים ישמ
ישמחו יעלצו לפני
אלהים וישישו בש
בשמחה וצדיקיא
יחדון ידוצון קדם יי
ויחדון בחדוה שירו
לאלהים זמרו שמו
סלו לרוכב בערבות
ביה שמו ועלזו לפניו
שבחו קדם אלהא שב
שבחו שום יקריה ק
קלסון ליתיב על כור
כורסי יקרא בערבות
ביה שמיה ובועו קד
קדמוי אבי יתומים
ודין אלמנות אלהים
במעון קדשו אבוה
אבוהון דיתמין ודי
דיניהון דארמלן

אלהא במדור בית ש
שכינתיה קודשיה
אלהים מושיב יחיד
יחידים ביתה מוציא
אסירים בכושרות
אך סוררים שכנו צ
צחיחה אלהא דמזו
דמזווג זוגין יחידאין
לבר זגא בחדא דיא
דיאפיק בית ישראל
דהוון אסירין במצ
במצרים על עובדי
דאבהתהון בכשרים
פרקינון בפומבי פרס
פרעה ומשירויתיה
דסריבו לשלחותהון
שרון צחיין אלהים
בצאתך לפני עמך
בצעדך בישימון סלה
סלה אלהא כד נפקת
בעמודא דאישתא
ובעמודא דעננא קד
קדמוי עמא כד טייל
טיילתא במדברא
דישימון לעלמין
ארץ רעשה אף שמים
נטפו מפני אלהים זה
סיני מפני אלהים
אלהי ישראל כד
יהבת אוריתא לעמ
לעמך ארגישת לחוד
שמיא אטיפו טלא
מן קדם יי דין סיני
סליק תננא כתננא
דאתונא מן קדם רא

ארץ יג׳ ריש פס׳ וסימ׳ ארץ גרצרים לפניך היא ׳ ארץ רפאים תחשב ׳ ארץ חטה ושערה ׳ ארץ אשר לא במסכנות ׳ ארץ אשר יי׳ אלהיך דרש ׳
ארץ ארץ ארץ ׳ ארץ נתנה יבולה ׳ ארץ רעשה את שמים נטפו ׳ ארץ פרי למלחה ׳ ארץ נתנה ביד רשע ׳ ארץ עיפתה כמו אפל ׳ ארץ אל תכסי ׳
דמי ׳ ארץ ממנה יצא לחם ׳׳ וצדיקים ה׳ וסימ׳ כי ישרים דרכי יי׳ ׳ ישמחו יעלצו ׳ נסו ואין רדף רשע ׳ ברכות רשעים קדמ׳ ׳ וצדיקים ירשו ׳׳

אדני מ״ג כת בן בספ׳ וסימ׳ יושב בשמים · אמרת ליה׳ · תנ׳ דפס׳ · אוחזבן · תצ׳ דפס · בגיה תראה · והדריגה · אל תחרש · ישחק לי · כל האותי ·
היחלתי · תצ׳ דפס׳ השורשי · מיה קויתי · עצ׳ ואביון · עורה למה · שפתי תפתח · בגמבי · פ״לג לשנגבי · אודך בעמים · קדמ׳ · אל תהרגם · ולך אדני חסד ·

דאיתגלי עלוי יי׳ אלהא
דישראל׃ גשם נדבות
תניף אלהים נחלתך
ונלאה אתה כוננתה׃
כד שמעו בית ישראל
ית קל גבורתך פרחו
נפשיהון מן יד אחית
אחיתתא עליהון ט
טלין דתחייתא ומי׃
ומיטרין דרעוא ארי
ארימתא אלהא על
אחסנתך וכנישתא ד׃
דאישתלהיית אנת
אתקינתה׃ חיתך יש
ישבו בה תכין בטובתך
לעני אלהים׃ חייתך
אתיבתא בה אתקינת
משריתא מלאכיא
לאיטבא לעני אלהא׃
אדני יתן אמר המבש׳
המבשרות צבא רב׃
יי׳ יהיב פיתגמי אור׃
אוריתא לעמיה ברם
משה ואהרן מבשרין
מימר אלהא לחילא
רבא דישראל׃ מלכי
צבאות ידדון ידדון׃
ונות בית תחלק שלל׃
מלכוותא עם חיליהון
איטלטלו מן מדעיהון
פלטיריהון ותמניא
איטלטלו מן מדעהון
וכנישתא דישראל
מפלג עדאה מן שמיא׃
אם תשכבון בין שפת

שפתים כנפי יונה נח
נחפה בכסף ואברתיה
ואברותיה בירקרק ח
חרוץ׃ אמר מלכא
דישראל אין אתון מ
מילכיא רשיעיא
שכיבין בין קילקל
קילקלתא כנישתא
דישראל דמיי ליונה
מיטללא בענני יקר׃
מפלגא ביזת מצראי
סימא זקיק וטיסכי
וטיסכריהא מלין
אובריזין סנין׃ בפרש
שדי מלכים בה תש׳
תשלג בצלמון׃ כד
פרסת אורחא על
ימא פרסת ידהא כי
בגלו שדי אמיאך
מלכון ואמטולתיה
צנן גהנם היך תלגא
פנא יהיה מטולא
דמותא׃ הר אלהים
הר בשן הר גבננים
הר בשן׃ טור מוריה
אתר דפלחו אבהת
עלמא קדם יי׳ איתי׃
איתבחר לבינתא בית
מוקדשא וטור סיני
למיהבית אוריתא
טור מתנן טור תבור
וכרמל איסילין אית׃
איתעביר להון גיבנא
היך טור מתנן׃ למה
תרצדון הרים גבננים

ההר חמד אלהים לש
לשבתו אף יהוה ישנ
ישכן לנצח׃ אמר א
אלהא למה אתון טפ׳ין
טורייא מאתריכון ל׳
לית רעותי למיתן אנ
אוריתא על טורייא
גיתנא מכסרניא הא
טור סיני דמכיך דג
מימריה דיי׳ לאשראה
עלוי שכינתיה לחור
בשמי שמיא יי׳ ישני
ישרי לעלמיא׃ רכב
אלהים רבותים אלפי
שנאן אדני בם סיני׃
בקדש׃ ארתכין דאלה
תרין ריבוון דנור ד׃
דליק תרין אלפין די׃
דאגליא מדברין ל׳
להון שכינתא דיי׳ ע׃
שרת עליהון על ט׃
טורא דסיני בקדש׃
עלית למרום שבית
שבי לקחת מתנות
באדם ואף סוררים
לשכן יה אלהים׃ ס׃
סליקתא לרקיעא
משה נביא שביתא
שביתהא אלפתא
פיתגמי אוריתא יה׃
יהבתה יתהון לבני נ׃
נשא ברם סרבניא
דמתגיירין ותייבין׃
בתתובא שרת עליהון
שכינת יקרא דיי׳ א

אי אם ראיתי · המבשרות · רכב אלהים רבתים · ברוך יי׳ יום יום · מגשן · במקהלות · ממלכות · מהדריך · ביום צרתי · הלעולמים יזנח · ויריקץ כי
כי שז ארני · והשב לשכניני שבעתים · הנני ארני כי אליך אדרא · שמח נפשי עבדך כי אליך · כי אתה · טוב וסלח · אין כמוך באלהים ארני · כל גוים
אשר עשית יבאו · אודך ארני אלהי בכל לבבי · ואתה ארני אל רחום וחנון · איה חסדיך הראשנים · זכור ארני חרפת · תפלה למשה · ויהי נעם ·

אלהים יי׳ ה׳ בליש וסימ׳ אלהים יי׳ חילי וישם רגלי באילות · הא׳ לנו א׳ למושעות · עשה אתי למען שמך · אלהים יי׳ עד ישועתו · אליך
אלהים יי׳ בכה חסיתי · · · הליכות ד׳ וסימ׳ הליכות עולם לו · ראו הליכותיך אלהים · הליכות שבא קוו למו · צופיה הילכות · כת׳ · · ·

ברוך אדני
יום יום יעמס לנו האל
ישועתנו סלה ׃ בריך
יי׳ בכל יומא ויומא
טעין לנא מוסיה פי׳
פיקודיא עלוי פיקו׳
פיקודיא תקיפא רד׳
דהוא פורקנא וסע׳
וסעירנא לעלמין ׃ ה
האל לנו אל למוש׳
למושעות וליהוה
אדני למות תוצאות ׃
אלהא לנא תקות ופ׳
ופורקן ומקדם אלהא ׃
יי׳ מיתגריין ברשיעי
מותא ומפקנות נשמ
נשמתא כברניקתא ׃
אך אלהים ימחץ ר׳
ראש איביו קדקד
שער מתהלך באש
באשמיו ׃ ברם אלהא
יתבר ריש בעלי דבבוי
יעתר שער גבר רמו
דמהלך בחובוי ׃ אמר
אדני מבשן אשיב
מגמ׳ צולות ים ׃ צדיק׳
דמיתו ואיתאכלו מן
חיות ברא אמר יי׳ מ׳
מפמהון אתיב אתיב
צדיקיא דאישתנקו
במיצולתיה דימא
למען תמחץ רגלך
בדם לשון כלביך מ׳
מאיבים מנהו ׃ מן ז׳
בגלל דיתחמון כפו׳

כפור ענות רשיעיא
יטמשון ריגליהון ז׳
באדם קטילין לישן
חיות ברא מן תדכי׳
תרביהון יחתון מ׳
מבעלי דבבא מנהון
יסבעון ׃ ראו הליכו
הליכותיך אלהים ה׳
הליכות אלי מלכי
בקדש ׃ חמון בית יש
ישראל הליכת אלהא
שכינתך יי׳ על ימיא
אהא אמרין הליכת
אלהנא מליך כל על
עלמיא בקודשא ׃ ק
קדמו שרים אחר
בתוך עלמות תופפות ׃
אקדימו ואמרו ש׳
שירתא בתר משה
ואהרן דמינגנן כמ
במיצע נשיא צדיק
צדיקתא דעם מרים
מתפפן ׃ במקהלות
ברכו אלהים אדני מ
ממקור ישראל ׃ בכ׳
בכנישיא בריכו ׳
אלהא רוממו יי׳ עוב׳
עוברייא במעי אמ
אמהון מן זרעא
דישראל ׃ שם בנימן
צעיר רדם שרי יהו׳
יהודה רגמתם שרי
זבלון שרי נפתלי ׃
תמן בנימן זעיר
שיבטיא מן שורו׳

נחת ליממא מטו׳
היכנא קביל שאול
מלכותא מן שירו׳
ובתריהון נחתו רברבי
יהודה רגמו יתהון ׃
שבטייא אבנין ומן
בתר שאול מליך
דוד מן שבט יהודה
׳ ורבני יהודה לכשו׳
ארגונא לשמשותי׳
וקבילו רבנותא בתה׳
בתריהון רבני זבולן
תדריהון רבני נפתלי
הוון גיבריהון ׃ צוה
אלהיך עזך עזה א׳
אלהים זו פעלת לנו ׃
פקיד אלהך עושנך
אתעשן אלהא שרי
בבית מקדשא דבנ׳
דעבדת לנא ׃ מהיכ׳
מהיכלך על ירוש׳
ירושלם לך יובילו
מלכים שי ׃ מן היכ׳
היכלך תקבל קורבני
על ירושלם שכינתך
שריא מפניקטיהון
לך ייתון מלכיא ׳
קורבנא ׃ גער חית
קנה עדת אבירים
בעגלי עמים מתרפס
ברצי כסף בזר עמים
קרבות יחפצו ׃ נזה
במשרית חביבין הו׳
תדע יתהון היך קני׳
כנשת גיברין דמתו׳

קדמו ה׳ · וסימ׳ על דבר אשר קדמו אתכם · בלחמו קדמו בודד · קדמו שרים אחד נוגצים · קדמו עיני משמרות · כי לא קדמו את בנ׳
שרים ח׳ בליש וסימ׳ אם אשמע עוד ומחוצה לשער · קדמו שרים אחר נוגנים · ובצרות ובגלולים · וחברו · עשיתי לי שרים ושרות ·
בחוללים · בקיצותיהם · · · אמר ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ אמר יי׳ אם לא שריתיך · הנני פוקד אל אמון מנא · אמר אדני מבשן אשיב · ·

יגעתי ג̇ וסימ̇ על מכאובי יגעתי באנחתי ואני אמרתי לריק יגעתי שרשי אשחה בכל לילה מעמד ב̇ וסימ̇ באין מעמד
במרכבה טבעתי ביון מצולה ואין מעמד לרוכב ב̇ וסימ̇ לרוכב בערבות ביה שמו לרוכב בשמי שמי קדם ממקדשיך ל̇

דמתרחצין בעגליא
טעוות עממיא רעו
רעותיה בעפרא דבית
דמתעסקין ברעותא
באוריתא דזכיא
מן סיפיא בדר עמיא
דילאנחא קרבא יצבו
צביין יאתיון חשמנים
מני מצרים כוש תריץ
ידיו לאלהים
יאתון בני חם אוכל
אוכמיא ממצרים
לאיתגיירא בני רכן
דכוש ירהטון למפר
למפרש ידיהון בצלו
קדם אלהא ממלכות
הארץ שירו לאלהים
זמרו ארני סלה מל
מלכוות ארעא שבחו
שבחו קדם יי שבחו
קדם אלהא לעלמין
לרוכב בשמי שמי ק
קדם הן יתן בקולו
קול עוז ליהיב על
כורסיה בשמי שמיא
מלקדמין הוא בכריו
במימריה יהיב בקליה
קל רוח נבואתא לנב
לנביא תנו עז לעב
לאלהים על ישראל
גאותו ועזו בשחקים
הבו איקר בעושנא
לאלהא דעל ישראל
גיוותניה ועושניה
בשמיא נורא אלהים

ממקדשיך אל ישו
ישראל הוא נתן עוז
ותעצמות לעם ב
ברוך אלהים דחיל
אלהא מן בית מוקדש
מוקדשך תקיפא דו
דישראל הוא יהיב
עושנא ותקפא לע
לעמיה ויימרון בריך
אלהא

סט

למנצח על שושנים
לדוד לשבחא על
גלות סנהדרין על
יד דוד הושיעני א
אלהים כי באו מים
עד נפש פרוק יתי
אלהא ארום מטו מ
משריית חייבין על
די אעיקו לי היך מ
מיא דמטו עד נפש
טבעתי ביון מצולה
ואין מעמד באתי ב
במעמקי מים ושב
ושבלת שטפתני ט
טמיעית בגלותא היך
בבינא דמינולתא
ולא אית אתר למי
למיקם מטיית בעיד
בעמיקי תקות סיעת
רשיעא ומלכא רשו
רשיעא היך זוטא
דמיא דנגדין בתקוף
אגליתני יגעתי בקו
בקראי נחר גרוני כ
כלו עיני מיחל

לאלהי אשתלהית
במקראי איתחרחר
ענקי כלו עיני מן
לאורכא לאלהי רבו
משערות ראשי ש
שנאי חנם עצמו מ
מצמיתי איבי שקר
אשר לא גזלתי אז
אשיב סגיעו מן מ
שערי רישי סנאוי
מגן תקפו מקטלי
בעלי דבבי סהדי
שיקרא דלא אנסית
על סהדותהון הכבין
אשלים אלהים א
אתה ידעת לאולתי
ואשמותי ממך לא
נכחדו אלהא את יד
ידעת לטפשותי ו
וסורחנותי מן קדמך
לא איתכסי אל יבו
יבשו בי קויך ארני
יהוה צבאות אל יכ
יכלמו בי מבקשיך
אלהי ישראל לא יכ
יכהתון בי דסברין ע
עלך ולא יכספון בי
דתבעי אולפן מינך
אלהא דישראל כי עליך
נשאתי חרפה כסתה
כלמה פני ארגם א
אמיטולתך סוברית
חיסודא חפת כיסופא
אפי מוזר הייתי לא
לאחי ונכרי לבני אמי

אל ישראל ז̇ וסימ̇ ויאמר יהודה אל ישראל שלחה הקבצו ושמעו בני יעקב והנה קמתם תחת אבתיכם וישמעו פלשתים כי התקבצו
ויאמר שמואל אל שאול ואלה הדברים אשר עשיתם משא דבר יי אל ישראל נורא אלהים ממקדשיך אל וכל משחתיך למלך דבזתי
אל ישראל במא על ישראל ויאמר נתן אל דוד אתה לבני ב̇ דסמכו לבני וסימ̇ דד ויחיד לבני אמי מוזר הייתי לאחי ונכרי

ולא מצאתי ה׳ וסימ׳ וישם לה עלילות דברים · ויאמרו שרי פלשתים · ואבקש מהם איש · חרפה שברה לבי · אשר עור בקשה ·· פ
לחרפות ב׳ וסימ׳ ואבכה בצום נפשי · לחרפות לדראון עולם ·· ואקוה ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ ואקוה אתך · ואקוה לנוד · בתר קמ׳ ··

נוכראה איתחשבית
לאחיי והויתי בר עממין
לבני אמי | כי קנאת
ביתך אכלתני וחרפות
חורפיך נפלו עלי | א
ארום טננא דבית מ
מקדשך גמרת יתי
וחיסודי רשיעיא ד
דמחסדין לך כמישה
במישתבחיהון טעו
טעוותהון לאיקרך
נפלו עלי | ואבכה בצ
בצום נפשי ותהי לח
לחרפות לי | ובכית
בצומא דנפשי ותהי
והוות חסידותי לקלנא
לי | ואתנה לבושי שק
ואהי להם למשל |
ויהבית תחות כסותי
שקין והוית להון ל
למתלא | ישיחו בי
יושבי שער ונגינות
שותי שכר | וממללין
עלי יתבי תרע בית קה
קרנתא וזמריהון דא
דאולין למשתי בבית
מרזא בבית קורקסון |
ואני תפלתי לך יהוה
עת רצון אלהים ברב
חסדך ענני באמת
ישעך | ואנא צלותי
קדמך יי בעדן רעוא
אהא בסוגעי טובך
ענני יתי בקשוט פורק
פורקנך | הצילני מט

מטיט ואל אטבעה
אנצלה משנאי ממי
וממעמקי מים | פצנא
יתי מן גלותא דמתיל
לטינא ולא אטמע
איתפצי מן סנאיי ד
דדמיין לעומקי מוי
אל תשטפני שבלת
מים ואל תבלעני מ
מצולה ואל תאטר
עלי באר פיה | לא
יגלי יתי מלכך תקיפא
ולא ישלט עם למיחפי
עלי שולטן חסין ו
ולא תתפתח עלי מצ
מיטולתא למיחפי על
עלי גיהנם פומה | ע
ענני יהוה כי טוב חו
חסדך כרב רחמיך
פנה אלי | עני יתי יי
ארום טב חסדך היך
בסגיעות רחמך איס
איסתכל לותי | ואל
תסתר פניך מעבדך כי
צר לי מהר ענני | ו
ולא תסלק שכינתך
מן עבדך ארום עיק
לי סריהב עני יתי | ק
קרבה אל נפשי גאלה
גאלה למען איבי פ
פדני | קרב לות נפשי
פרוק יתה מטול דה
דלא יתרברבון בעלי
דבביי פרוק יתי | אתה
ידעת חרפתי ובשתי

וכלמתי נגדך כל צר
צוררי | את ידעת קל
קלוני ובהתי וכיסופי
לקובלך קיימין כל
מעיקיי | חרפה שברה
שברה לבי ואנושה
ואקוה לנוד ואין ו
ולמנחמים ולא מ
מצאתי | קלנא תב
תברת לבי והא חייא
מרעית ואמתינית ל
למרי היספדא ולא
וליתנון ולמרי תנח
תנחומין לא אשכחית |
ויתנו בברותי ראש
ולצמאי ישקוני חמץ |
ויהבו בסעודתי מר
מרירת רישי חורמני
ולצחותי אשקיין ח
יהי חלא | יהי שלחנם
לפניהם לפח ולש
ולשלומים למוקש |
יהוי פתוריהון דסדרו
קדמוי באכלי קומיהון
לתקלא ונכסתהון ל
לתקלא | תחשכנה
עיניהם מראות ומ
ומתניהם תמיד המ
המעד | יתחשכן עי
עיניהון מן למחמי
וחרציהון תדירא תז
תזועו | שפך עליהם
זעמך וחרון אפך יש
ישיגם | שדי עליהון
רוגזך ותקוף רוגזך

אתה יי ריש פסוק בספ׳ וסימ׳ אתה יי תשמרם מן · אתה יי לא תכלא רחמיך · אתה ידך גוים הורשת · אתה הוא מלכי אלהים צוה ·
אתה סתר לי מצר תצרני · אתה ידעת חרפתי ובשתי · אתה פוררת בעזך ים · אתה רצצת ראשי לויתן · אתה בקעת מעין ונחל · אתה הצבת
כל גבולות · אתה נורא אתה · אתה האל עשה פלא · אתה מושל בגאות הים · אתה דכאת · אתה תקום תרחם · אתה פקודיך · אתה ידעתי ··

יכתבו ד̇ וסימ̇ ושרו בארץ יכתבו ׀ ובכתב בית ישראל לא יכתבו ׀ ועם צדיקים אל יכתבו ׀ על ספרך כלם יכתבו
כי דבר יי בזה ׀ בזה לך לעגה לך ׀ וחברו ׀ אם לא אל אלהי אשר בזה ׀ ואת אלהי ׀ כי לא בזה ולא ׀ כי שמע אל אביונים ׀ פנה אל תפלת הערער

יתכרכינון ׀ תהי טירתם
נשמה באהליהם אל
יהי ישב ׀ תהי משכנו
מישכנתהון צדיא כמ
במשכניהון לא יהי
יתיב ׀ כי אתה אשר
הכית רדפו ואל מכא
מכאוב חלליך יספרו ׀
ארום אנת מחיתא
רדפו ומאו דכאיב על
קטולך ישתעון ׀ תנה
עון על עונם ואל יבו
יבאו בצדקתך ׀ הבה
עויא על עויתהון
ולא ידכון למיעל יצ
בכנשת צדקך ׀ ימחו
מספר חיים ׀ ועם צדי
צדיקים אל יכתבו ׀ א
יתמחון מספר דכרן
חייא ועים צדיקיא
לא יתכתבון ׀ ואני עני
עני וכואב ישועתך
אלהים תשגבני ׀ ואנא
עניא וכאיבא פורק
פורקנך אלהא תשיזבני
תשזבינני ׀ אהללה
שם אלהים בשיר
ואגדלנו בתודה ׀ אש
אשבח שום אלהא וא
וארבינה בתודתא ׀
ותיטב ליהוה משור
פר מקרן מפריס ׀ ותי
ותשפר צלותי קדם
יי מן תור פטים דבחיר
דקריב אדם קדמאה

דקרנוי קרנוי לטלו
לטלפוהי ׀ ראו ענוים
ישמחו דרשי אל
אלהים ויחי לבבכם ׀
חמון עינוותניא וית
ויחדון תבעי אולפנ ׀
מן קדם יי ויחי לבכון ׀
כי שמע אל אביונים
יהוה ואת אסיריו לו
לא בזה ׀ ארום מקבל
צלותהון דחשיכי יי
יי ולא סירוי לא בסר ׀
יהללוהו שמים וארץ
ימים וכל רמש בם ׀ וי
ישבחוניה מלאכי ׀
שמיא ויתבי ארעא
ימיא וכל דרחשין בה
בהון ׀ כי אלהים יושיע
ציון ויבנה ערי יהודה
וישבו שם וירשוה ׀
ארום אלהא יפרוק ית
ציון וישכלל קרוי א
יהודה ויתבון תמן וי
ויחסנונה ׀ וזרע עבדיו
ינחלוה ואהבי שמו ׀
ישכנו בה ׀ ובני עבדוי
יחסנון יתה ורחמי ׀
שמיה ישרון בגווה ׀

ע

למנצח לדוד להזכיר ׀
לשבחא על יד דוד
למידכר על צריד
לבונתא ׀ אלהים לה
להצילני יהוה לע
לעזרתי חושה ׀ אלהא

לפורקנא יתנא יי לס
לסעירתא זריז ׀ יבשו
ויחפרו מבקשי נפשי
יסגו אחור ויכלמו ׀
חפצי רעתי ׀ יבהתון
ויחסרון תבעי נפשי
יזדרזון לאחורא וית
ויתכספון דצבין בישי
בישתי ׀ ישובו על
עקב בשתם האמרים
האח האח ׀ יתובון די
לאחורא מטול דית
דיבהתוני עלי יתפרעון
היך בההון דאמרין
עלאי חדינא חדינא ׀
ישישו וישמחו בך
כל מבקשיך ויאמרו
תמיד יגדל אלהים ׀
אהבי ישועתך ׀ יחדון
ויבועון במימרך כל
תבעי אולפן מינך וי
ויימרון תדירא יסגי ׀
יקרא דיי רחמי פו
פורקנך ׀ ואני עני א
ואביון אלהים חושה
לי עזרי ומפלטי את
אתה יהוה אל תאחר ׀
ואנא עניא וחשוך
אלהא זריז לי סעדי
ושיזבותי את הוא
יי לא תוחר ׀

עא

בך יהוה ׀
חסיתי אל אבושה
לעולם ׀ במימרך יי ׀
רחיצנא לא אבהת

וירשוה ד̇ וסימ̇ וירשוה קאת וקפוד ׀ וירשוה בחיריו ׀ ושבתי את שבות עמי ישראל ויהודה ׀ ערי יהודה וישבו שם וירשוה ׀ וזרע
ג̇ וסימ̇ דרשי אלהים ויחי לבבכם ׀ ויחי עוד לנצח ׀ ויתן לו מזהב שבא ׀ ואהבי ד̇ וסימ̇ ואהבי אשישי ענבים ׀ שנאי טוב ור
ואהבי רע ׀ וזרע עבדיו ינחלוה ׀ ואהבי עשיר רבים ׀ האחר ג̇ וסימ̇ עזרתי ומפלטי אתה ׀ עזרי ומפלטי אתה ׀ יי שמעה יי ׀

מעון ד׳ וסימ׳ והבטת יצר מעון · למה תבעטו בדברי · היה לי לצור מעון · תני דספר׳ · תפלה למשה איש האלהים · וכל שב קדו רבות ·
אדני יי׳ ד׳ בת בן בכתו׳ וסימ׳ · ואני קרבת אלהים לי טוב · קודך אל דבוסו אדני · אבוא בגבורות אדני יי׳ · כי אתה תקותי יי׳ אלהים ·

לעלם | בצדקתך ת
תצילני ותפלטני הטה
אלי אזנך והושיעני |
בצדקתך פצנא יתי ות
תשזבינני אצלי ל
לותי אודנך ופרוק
יתי | היה לי לצור מ
מעון לבוא תמיד צו
צוית להושיעני כי
סלעי ומצודתי אתה |
הוי לי לטנר עשין ל
למיעל תדירא פקיד
פקידתא למפרוקן
יתי ארום תוקפי וכרו
וכרך חוסני את | אה
אלהי פלטני מיד רש
רשע מכף מעול וח
וחומץ | אלהי שיזיב
יתי מן יד רשיעא
מן ידא המרי עולא
וחטיה | כי אתה תק
תקותי אדני יהוה מ
מבטחי מנעורי | אר
ארום את הוא סברי
יי אלהי רחצני מן
טליותי | עליך נסמכ
נסמכתי מבטן אמי
ממעי אמי אתה גוזי
בך תהלתי תמיד | ע
עלך כמבית מן כרי
כריסא ממעיינא ד
דאפיק אנת מפקי בה
במימרך תושבחתי
תדירא | כמופת הי
הייתי לרבים ואתה

מחסי עז | היך תימה
הויתי לסגיעין ואנת
רחצני ועושנא דילי |
ימלא פי תהלתך כל
היום תפארתך | יתמ
יתמלי פומי תושבח
תושבחתך כל יומא
שיבחורך | אל תשל
תשליכני לעת זקנה
ככלות כחי אל תעזבני |
לא תטליק יתי לעדן
סיבו כד יפסוק חילי
לא תשבוק יתי | כי
אמרו אויבי לי ושמרי
נפשי נועצו יחדו | א
ארום אמרו בעלי ד
דבבי עלי ביש ונט
ונטרי נפשי יתמלכו
כחדא | לאמר אלהים |
עזבו ותפשוהו כי אין
מציל | למימר אלהא
שבקיה רדופו ואחודו
יתיה ארום לית דפצי |
אלהים אל תרחק מ
ממני אלהי לעזרתי
חושה | אלהא לא ה
הרחק מיני אלהא ל
לסיעדתי זריז | יבשו
יכלו שטני נפשי |
יעטו חרפה וכלמה
מבקשי רעתי | יבה
יבהתון ישתיצון סט
סטני נפשי יעטו ח
יתעטפון קלנא וכיס
וכיסופא תבעי ביש

בישתי | ואני תמיד
איחל והוספתי על
כל תהלתך | ואנא ת
תדירא אוריך ואוסיף
על כל תושבחתך |
פי יספר צדקתך כל
היום תשועתך כי לא
ידעתי ספורות | פומי
ישתעי צדקתך
כל יומא פורקנך אר
לא ידעית מניינהון |
אבוא בגבורות אדני
אזכיר צדקתך לבדך |
איעול בגבורתא דיי
אלהא אידכר צדקתך
לבלחודך | אלהים
למדתני מנעורי ועד
הנה אגיד נפלאותיך |
אלהא אלפתני בנוסת
בנסיא מן טליותי
ועד השתא איתני
פרישותך | וגם עד
זקנה ושיבה אלהים |
אל תעזבני עד אגיד
זרועך לדור לכל יב
יבוא גבורתך | ולחוד
עד זיקנתא וסיבותא
אלהא לא תשבוק נפשי
יתי עד דאיתני תקוף
ארעך לדר לכל
דייתי כח גבורתך | וי
וצדקתך אלהים עד
מרום אשר עשית
גדלות אלהים מי כ
כמוך | וצדקתך אלהא

לאמר ט׳ ריש פס׳ וסימ׳ לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה · לאמר הן ישלח איש את אשתו · לאמר לא כי ארץ מצרים נבא · לאמר
לאסירים צאו · לאמר מתי יעבר החדש · לאמר אל הכהנים אשר בית · לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו · לאמר לך אתן את ארץ כנען ·
לאמר לך אתן ארץ מגוון דדה · וגם ג׳ ריש פס׳ במקר׳ וסימ׳ וגם עד זקנה ושיבה · וגם אודך בכלי נבל · וגם אני אחי ונערי ·

ייראוך ד׳ ג׳ מלא דא חס וסימ׳ למען ייראוך · וחברון · על כן ייראוך עם עד · ייראוך עם שמש · דרכי חלוי · יפרח ד׳ ב׳ ב׳
יפרח והיה האיש אשר אבחר בו · צדיק כתמר יפרח · אהיה כטל לישראל יפרח · יפרח בימיו צדיק ורב שלום · ב׳ בתר בתרי · ג

עד שמי מרומא אדי
עבדת רברבן אלהא מן
כותך | אשר הראיתנו
צרות רבות ורעות
תשוב תחיינו ומתהמות
הארץ תשוב תעלני
די אחמיתני עקן
סגיאן ובישן תתוב
תחי יתנא ומתהומי
דארעא תתוב תסיק
יתנא | תרב גדלתי ו
ותסב תנחמני | תסגי
רבנותי ותחזור תנחו
תנחמינני | גם אני א
אודך בכלי נבל אמ
אמתך אלהי אזמרה
לך בכנור קדוש יש
ישראל | לחוד אנא
אודה קדמך בזינ
זמר ונבלא אתני קו
קושטך אלהי אשבח
שמך בכנרא קדיש
דישרא | תרננה ש
שפתי כי אזמרה לך
ונפשי אשר פדית |
תבועו סיפוותי ארום
אשבח קדמך ונפשי
דיפרקתא | גם לשוני
כל היום תהגה צדק
צדקתך כי בשו כי ח
חפרו מבקשי רעתי |
לחוד לישני כל יומ
תרנן צדקתך ארום
בהתו ארום איתחסדו
תבעי בישותי |

עב לשלמה ·
אלהים משפטיך ל
למלך תן וצדקתך
לבן מלך | על ידוי
דשלמה איתאמר
בנבואה אלהא הלכת
דיניך למלכא מש
משיחא הב וצדקתך
לבריה דדוד מלכא |
ידין עמך בצדק וע
ועניך במשפט | ידין
עמך בצדקא ועניך
בהלכת דינך | ישאו
הרים שלום לעם ו
וגבעות בצדקה | יט
יטלון יתבי טורי ש
שלמא לעמא בית
ישרא וגלמתא בזכ
בזכותא | ישפט עניי
עם יושיע לבני אביון
וידכא עושק | ידון
עניי עמא יפרוק לבני
לבני חשובא ויסגת
גברא טלומיא | ייראו
ייראוך עם שמש ו
ולפני ירח דור דורים |
ידחלון מינך עם מ
מיפק שימשא ו
ויצלון קדמך קדם
מנהר סיהרא לדרי
דריא | ירד כמטר על
גז כרביבים זרזיף א
ארץ | יחות היך מיח
מיטרא דרעא על
עיסבא דגיז מן גוב

גובאי היך רסיסי מז
מלקושא דנטפין על
ארעא | יפרח בימיו
צדיק ורב שלום עד
שלום עד בלי ירח | ו
יסגון ביומוי צדיקיא
וסגעי שלמא עד
דישתיצון פלחי סיה
סיהרא | וירד מים ו
עדים ומנהר עד אפ
אפסי ארץ | וישלוט
מן סטר ימא רבא
לשטר ימא ומן פרת
עד סייפי ארעא | את
לפניו יכרעו צים ו
ואיביו עפר ילחכו | ו
קימוי יתחנן איפרכ
איפרכיא ובעלי דב
דבבוי עפרא ילחכון |
מלכי תרשיש ואיים
מנחה ישיבו מלכי
שבא וסבא אשכר
יקריבו | מלכיא דט
דטורסוס ונגסי ימא
רבא ראוקיינוס תק
תקרובתא יתיבון מ
מלכיא דשבא וסבא
דורון יקרבון | וישתח
וישתחוו לו כל מל
מלכים כל גוים יעב
יעבדוהו | ויסגדון ל
ליה כל מלכיא כל
עממיא ישתעבדון
ליה | כי יציל אביון ז
משוע ועני ואין עז

עמ׳ יז׳ קמ׳ ב׳ וסימ׳ הן עם לבדד ישכן הן עם כלביא יקום · השמע עם קול אלהים · הנה עם יורד מראשי ההרים · הנה עם יורדים
יורדים גועם שבור הארץ · פי הלא השאיר ליהואחז עם · ויבהו קבלעם ויבמתהו · לברית עם לאור גוים · המבוא עם · אספו עם קדשו קהל
לקצות לו עם · יהי · והפלטני מריבי עם · בטחו בו בכל עת עם · ישפט עניי עם · יגע ימותו · ברב עם הדרת · ודתיהם שנות · וכל אתם · וסוג פס יזרם דב

ואין עזר ל̇ וסימ̇ כי ראה יי את עני ישראל · נמוגו ואין עזר ואשתוממ · כי יציל אביון משוע · ויכנע בעמל לבם · וישע אהלי
אפדנו · זכרה ירושלם ימי עניה :: · כלבנון ד̇ וסימ̇ וידך שרשיו כלבנון · ריח כלבנון · ירעש כלבנון פריו · מראהו כלבנון בחור ::

עזר לו ארום יפצא
חשוכא דבעי מיטר :
ועניא ולית סעיד ליה
יחוס על דל ואביון ונ
ונפשות אביונים יוש
יושיע יחוס על מס
מסכינא וחשוכיא
ונפשת חשיכיא יפר
יפרוק מתוך ומחמס
יגאל נפשם וייקר דמם
בעיניו מאונסא ומ
ומחטופין יפרוק נפ
נפשיהון ויהי יקיר
אדמיהון קדמוי ויחי
ויתן לו מזהב שב
שבא ויתפלל בעדו ת
תמיד כל היום יברכנהו
ויחי ויתן ליה מדהב
דאיתא ליה משבא
ויצלי מטולתיה תד
תדירא כל יומא יבר
יברכיניה יהי פסת
בר בארץ בראש הרים
ירעש כלבנון פריו וי
ויציצו מעיר כעשב
הארץ יהי סעיד לח
לחמא בארעא בריש
טורא ירגוש היך כו
כליבנו איביה וינצ
מן קרתא ירושלם ד
היך עיסבא דארעא
יהי שמו לעולם לפני
שמש ינון שמו ויז
ויתברכו בו כל גוים יא
יאשרוהו יהי שמיה

מדכר לעלם וקדם
מיהוי שמשא מזמן
הות שמיה ויתברכון
בזכותיה כל עממיא
וימרון טב ליה ברו
ברוך יהוה אלהים
אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו בריך
יי אלהים אלהא ישראל
דעביד פרישן רברבן
לבלחודוהי וברוך
שם כבודו לעולם וי
וימלא כבודו את כל
הארץ אמן ואמן ות
ובריך שום איקריה
לעלמא ויתמלי מה
מזיו יקריה כל ארעא
אמן ואמן כלו תפלי
תפלות דוד בן ישי
גמירו צלותיא דדוד
בר ישי

עג מזמור לאסף אך
טוב לישראל אלהים
לברי לבב תושבחת
על ידוי דאסף ברם
טב לישראל אלהים
לבריר ליבא ואני כ
כמעט נטוי רגלי כ
כאין שפכה אשורי
ואנא כזעיר איתמ
איתמוטטא ריגליי
כלמא אזדעזע א
איסתוריי כי קנאתי

בהוללים שלום רש
רשעים אראה ארום
טננית במתלעביא
כעדן דשלם רשיעי
איחמי כי אין חרצ
חרצבות למותם וב
ובריא אולם ארום
ליתהון הזוהין ומית
ומיצטערין מטול
יום מיתתהון איתנט
איתנטילו מחשב
מחשבתהון ופטים
ואלים לבהון בעמ
אנוש אינימו ועם
אדם לא ינגעו בלי
בליעות גברין דמית
דמתעסקין באוריתא
ליתיהון לעיין ועם
בני נשא צדיקי דס
דקבלין יסורי לא
מתנפשין לכן ענק
ענקתמו גאוה יעטף
שית חמס למו כגון
כן עטרתהון גיוותנ
גיוותנותא כלילא
דמשוין ברישיהון
מן חטוות דילהון י
יצא מחלב עינימו ע
עברו משכיות לבב
שנא מן שומנא פר
פרצופיהון עבר
רוטביהון חפו על
לוח ליבא ימיקו
וידברו ברע עשק
ממרום ידברו ויתמ

כעשב הארץ ה̇ כלישנ̇ וסימ̇ נטה ידך על ארץ מצרים · ויאכל את כל עשב הארץ · והיה אם כלה לאכל · יהי פסת בר בארץ בראש
וידעת כי רב זרעך · ל̇ · מחלב ח̇ וסימ̇ מדם חללים מחלב גבורים · חרב ליי מלאה דם · הדשנה · ב̇ בו · רותה בשמים חרבי ·
ועפרם מחלב ידשן · הנה שמוע מזבח טוב · יצא מחלב עינימו · ויאכלוהו מחלב חטה :: · ויגלא ב̇ כל בשר · כבודו את כל הארץ ·

ולשונם ד׳ וסימ׳ ולשונם חרב חדה׳ ולשונם חצם דבקה׳ ולשונם רמיה בפיהם׳ ולשונם תהלך בארץ׃ לבקרים ד׳ וסי
חננו יי׳ חננו פל׳ לך קוינו׃ ואהי נגע כל היום׃ לבקרים אאמית וכל׳ חדשים לבקרים רבה׳ וחד ותפקדנו לבקרים ולרגעים׃

יתמקמקון מן פוטי
פוטמא וימללון ל׳
לאבאשא ולטלומיא
מן רום לבהון ימללו׃
שתו בשמים פיהם
ולשונם תהלך בא׳
בארץ׃ שויאו בקד׳
בקדישי שמיא פו׳
פומהון ולישנהון׃
מיטלהבא בצדיקי
ארעא׃ לכן ישיב ע׳
עמו הלם ומי מלא
ימצו למו׃ בכין ת׳
תאיב על עמיה דין׃
וימחונון כמרותין
ודמעין סגיעין מתמ׳
מתמצין להון׃ וא׳
ואמרו איכה ידע
אל ויש דעה בעל׳
בעליון׃ ויימרון הא׳
הכדין ידע אלהא וא׳
ואית מנדעא בעלא׳
בעלאה׃ הנה אלה
רשעים ושלוי עולם
השגו חיל׃ הא אי׳
אילין רשיעיא דהו׳
דיתבין בשלותא
בעלמא אתפירו׃
חילא קנו נכסין׃ א׳
אך ריק זכיתי לבבי
וארחץ בנקיון כפי׃
ברם לסריקותא זכו׳
זכיות לבבי ושזיגא
בברורו ידיי׃ ואהי
נגוע כל היום ותוכח׳

ותוכחתי לבקרים׃ וה׳
והוית מתוש כל יומא
ומכסנותי לצפריי׃
אם אמרתי אספרה
כמו הנה דור בניך
בגדתי׃ אין אמריה
אישתעי דכמתהון
הא על דרבנן ארש׳
ארשעית׃ ואחשבה
לדעת זאת עמל היא
בעיני׃ וחשיבית למ׳
למדע ית דא ליעות
הוא בעיני׃ עד אבא
אל מקדשי אל אב׳
אבינה לאחריתם׃
עד זמן פורקנא ד׳
דאיתי לבית מקדשא
אהא אתבין לסופ׳
לסופיהון׃ אך בחל׳
בחלקות תשית למו
הפלתם למשואות׃
ברם בקיבליא שוית
להון דמיתגון לשח׳
לשחוותא׃ איך היו
לשמה כרגע ספו ת׳
תמו מן בלהות׃ היכ׳
היכדין הוו בצדו כח׳
כשעתא כלו אישת׳
אישתיציו מן איתה׳
איתרגושא׃ כחלום
מהקיץ אדני בעיר׃
צלמם תבזה׃ היך
חלמא מן גבר דהוי
דמיתער מישנתיה
יי׳ ליום דינא רבא

דאתער יתהון מן
בית קבורתהון ברגזך
דמותהון תבסר׃ כי
יתחמץ לבבי וכליותי
אשתונן׃ וארום יחו׳
יחוש לבי וכולייתי
כערן באשא׃ ואני
בער ולא אדע בהמ׳
בהמות הייתי עמך׃
ואנא שטיא ולא א׳
ארע היך בעירי א׳
איתחשבית גבך׃ וא׳
ואני תמיד עמך א׳
אחזת ביד ימיני׃ וא׳
ואנא תדירא עימך
אתקיפתא ביד ימיני׃
בעצתך תנחני ואחר
כבוד תקחני׃ ובמלכ׳
במילכתך תדברינני
בעלמא הדין ובתר
שלים איקרא דאמ׳
דאמירה לאיתאה
עלי תיסבינני׃ מי לי
בשמים ועמך לא
חפצתי בארץ׃ מן כו׳
כוותך דילי בשמיא
ועמך חברא לא צב׳
צביתי בארעא׃ כלה
שארי ולבבי צור ל׳
לבבי וחלקי אלהים׃
לעולם׃ אשתיציא
גושמי ולבבי תקיפא
דבחין לבבי וחולקי
אהא לעלמא׃ כי הנה
רחקיך יאבדו׃ הצמ׳

איכה יו׳ וסימ׳ איכה אשא לבדי׳ איכה אוכל להורישם׳ איכה יעבדו הגוים האלה׳ איכה נדע את הדבר׳ איכה ירדת אחד
אלף׳ איכה נהיתה הרעה הזאת׳ אחה אדני איכה נעשה׳ איכה היתה לזונה׳ איכה תאמרו חכמים אנחנו׳ איכה נשבר מטה עזי
איכה ידע אל ויש דעה׳ איכה ישבה בדד׳ איכה יעיב באפו׳ איכה יועם זהב׳ איכה נחשבו לנבלי׳ איכה תרעה׳ ב׳ בן׳ וא׳ לכן ורא׳ איכה׳

הרע ד̇ וסימ̇ ומאז באתי אל פרעה · יען אשר עשה מנשה · הרימה פעמיך למשאות · ויל̇ ענה בו ושדי הרע לו וחד
ושב והרע לבם ·· ·· שלחו ד̇ רפ̇ וריש פס̇ וסימ̇ שלחו מכם אחד · שלחו בר ממרשך · שלחו מגל כי בשל · שלחו באש ·· ·

הצמתה כל זונה ממ׳
ממימרך ׀ ארום הא רש׳
רשיעיא דמתרחקין
מינך יאבדון שיצי׳
שיציתה כל דטעי ׀
מן בתר דחלתך ׀ ואני
קרבת אלהים לי טוב
שתי באדני יהוה מ׳
מחסי לספר כל מ׳
מלאכתך ׀ ואנא למ׳
למיקרב בתר פולחנא
טב שויאת בין רוחצ׳
רוחצני למשתעייא
לצדיקיא כולהון פ׳
פקודי שליחותך ׀

עד
משכיל
לאסף למה אלהים ׀
זנחת לנצח יעשן א׳
אפך בצאן מרעיתך ׀
שבלא טבא על ידוי
דאסף למה אלהא ר׳
רחיקתא לעלמין ית׳
יתקוף רוגזך בעו רע׳
רעייתך ׀ זכר עדתך ׀
קנית קדם גאלת שבט
נחלתך הר ציון זה ׀
שכנת בו ׀ אידכר כנ׳
כנישתך דקנית מל׳
מלקדמין פריקת
ממצרים שבטי אח׳
אחסנתך טור ציון ד׳
דנן דשריית שכינתך
ביה ׀ הרימה פעמיך
למשאות נצח כל
הרע אויב בקדש ׀ י׳

ארגיז איסתוורך למ׳
למשווח אומיא לע׳
לעלמין דבבל חוליג׳
אבאיש בעיל דבבא
בקודשא ׀ שאגו צרר׳
צורריך בקרב מועד׳
מועדיך שמו אותתם
אותות ׀ אבלון מעיקך
במיצע ומניך שוון
אתוותהון אתיא ׀ ית׳
יודע כמביא למעלה
בסבך עץ קרדמות ׀
ינלית בקורניסא
היך גבר דמרים ידיה
בסביך קיסיא למ׳
למיקטע בכולביא ׀
ועת פתוחיה יחד
בכשיל וכילפות ירד׳
יהלמון ׀ וכדון גליפ׳
גליפתה גררין בחרא
בקופין ובמפסלת רו׳
דיוסתר מחיין כרו׳
בכמירזופין ׀ שלחו
באש מקדשך לארץ
חללו משכן שמך ׀ י׳
אדליקו בנורא בית
מקדשך לארעא י׳
אפסו משכן דאיתק׳
דאיתקרו ביה שמך ׀
אמרו בלבם נינם
יחד שרפו כל מועדי
אל בארץ ׀ אמרו בה
בליבהון בניהון כחד
אוקידו אבהתן כל
מערעי אלהא בארעא ׀

אותתינו לא ראינו ׀
אין עוד נביא ולא
אתנו יודע עד מה ׀
אתוותנא דיהבת לנא
נבייא לא חמינא
לית תוב נבייא ולית
עמנא דידע עד א׳
אימתי ׀ עד מתי אל׳
אלהים יחרף צר ינ׳
ינאץ אויב שמך ל׳
לנצח ׀ עד אימתי יח׳ ׀
יחסד מעיקא ירחיק
בעיל דבבא שמך
לעלמא ׀ למה תש׳
תשיב ידך וימינך
מקרב חוקך כלה ׀
למה תתיב ידך וימ׳
וימינך מגו עובך
אפיק ושיצי עקתא ׀
ואלהים מלכי מק׳
מקדם פועל ישוע׳
ישועות בקרב האר׳
הארץ ׀ ואלהא מלכא
די שכינת קודשיה
מלקדמין עביד פ׳
פורקנא בגוא דאר׳
דארעא ׀ אתה פוררת
בעזך ים שברת ראש׳
ראשי תנינים על
המים ׀ אנת גזרתא
בעושנך מוי דימא
אנת תברת רישי׳ ׀
תנינא ושניקתא
מצראי על ימא ׀ אתה
רצצת ראשי לויתן

בלבם ט̇ וסימ̇ החיל אשר נגע אלהים בלבם · עם תורתי בלבם · למען תפש את בית · ולאמללי זעקן בלבם · ויאמרו אלפי יהודה בלבם ·
אל יאמרו בלבב האח נפשנו · חרבם תבא בלבם · אמרו בלבם נינם יחד · גם את העולם נתן בלבם ·· ·· ואלהים ה̇ וסימ̇ ויאמר יוסף אל
אחיו · ויאמר שמואל אל שאול למה · וישלח אליו מלאכים · ואנכי יי̇ אלהיך מארץ מצרים · ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות ·· ·

מעין ה׳ ק׳ וסימ׳ אך מעין זבור מקוה ׀ אתה בקעת מעין ונחל ׀ עברי בעמק הבכא ׀ כמעין גרפש ומקור משחת ׀ גל נעול מעין חתום ׀ ויחד ובמעין מבית יי׳ יצא ׀ צהרות ג׳ וסימ׳ הלא טוב אבנה ופרעה בת ׀ אתה הובשת נהרות איתן ׀ על נהרות בבל

תתננו מאכל לעם
לציים ׀ אנת תרעתא
רישי גיברי פרעה
יהבתינון לגמרא לז
לעמיא בית ישראל
וגושמיהון לירודי ׀
אתה בקעת מעין ו
ונחל אתה הובשת
נהרות איתן ׀ אנת
בזעת מעיינא מזכ
כיפא והוי לנחליא
אנת יבשת מגוות נה
נחלי ארנונא ומגוות
יובקא וירדנא דהוו
תקיפין ׀ לך יום אף
לילה אתה הכינות מ
מאור ושמש ׀ דילך
יממא לחוד דילך
ליליא לחוד אנת תק
תקיפתא ויהרא ושמ
ושימשא ׀ אתה הצ
הצבת כל גבולות אר
ארץ קיץ וחרף אתה
יצרתם ׀ אנת אקימת
כל תחומיא דארעא
קיטא וסיתוא אנת
בריתנון ׀ זכר זאת
אויב חרף יהוה ועם
נבל נאצו שמך ׀ את
אידכר דא דבעיל דב
דבבא מגדף יי ועמא
טפשא דרחיקו שמך ׀
אל תתן לחית נפש ת
תורך חית ענייך אל
תשכח לנצח ׀ לא

תימסר לעממיא ד
דמתילין לחיות ברא
נפשת מאלפי אורית
אורייתך חיהון דענך
לא תתנשי לעלמין ׀
הבט לברית כי מלאו
מחשכי ארץ נאות
חמס ׀ אסתכל לקימ
לקיימא דגזרתא עם
אבהתן ארום אתמל
אתמליאו בניהון חש
חשוכא פרס על אפי
ארעא ואנאתא רחו
דחטופין ׀ אל ישב דך
נכלם עני ואביון יהל
יהללו שמך ׀ לא יהוב
מסכינא מכסית ועניא
וחשוכא ישבחון שמ
שמך ׀ קומה אלהים
ריבה ריבך זכר חרפ
חרפתך מני נבל כל
היום ׀ קום אהא נצב
מינותך ודכר הלנא
דעמך מלפא טפשא
כל יומא ׀ אל תשכח
קול צרריך שאון ק
קמיך עלה תמיד ׀
לא תתנשי קל מעיק
מעיקייך אוהגושת
דקיימין לקובלך דס
דסלקא תדירא ׀

עה

למנצח
אל תשחת מזמור ל
לאסף שיר ׀ לשבחא
בזמן דאמר דוד לא

תתכל עמך תושבחא
על ידוי דאסף ושירת ׀
הודינו לך אלהים הו
הודינו וקרוב שמך ז
ספרו נפלאותיך ׀ אוד
אודינן לך יי אודינן
וקריב שכינת שמך א
אישתעיו פרישותך ׀
כי אקח מועד אני מ
מישרים אשפט ׀ אר
ארום ארוע זמנא
אנא תריצן אידון ׀ נ
נמוגים ארץ וכל יש
ישביה אנכי תכנתי ע
עמודיה סלה ׀ מתמ
מתמסמסין ארעא
וכל יתבהא אנא את
אתקינית עמודהא
לעלמין ׀ אמרתי לה
להוללים אל תהלו ו
ולרשעים אל תרימו
קרן ׀ אמרית למתלע
למתלעבין לא תתלע
תתלעבון ורשיעיא
לא תרימון איקר ׀
אל תרימו למרום
קרנכם תדברו בצואר
עתק ׀ לא תרימון לר
למרומא איקרכון ו
אתון דממללין בח
בתקיפא ובגידופין ׀ כי
לא ממוצא וממערב
ולא ממדבר הרים ׀
ארום לית בר מיצו מ
מדינחא עד מערב

וקרוב ד׳ וסימ׳ וקרוב לבוא עתה ׀ כי קרוב יום וקרוב יום יי׳ ׀ הודינו וקרוב שמך ׀ וקרוב לשמע מתת הכסילים ׀ ישב ה׳ וסימ׳ ויאמר דוד אל יהונתן ׀ אל ישב דך נכלם עני ׀ ועתה קרא נא באזני ׀ כי נדר נדר עבדך ׀ ואמרת ביום ההוא אודך ׀ וסימ׳ אבל מסכינא ׀ נפרתה בירושלם ואתנחם ׀ עמודיה ג׳ וסימ׳ את קלעי החצר ׀ אנכי תכנתי ׀ חכמות בנתה ביתה ׀ ויחד ועמודיה יתפלצון

ג׳ קמ׳ ב׳ וסימ׳ עזב בכפיר סכו׳ כת׳ ויהי בשלם סוכו כת׳ ויחמר פגן שבר פת׳ וב׳ בספר כת׳ ה׳ ברי יצפנני בסכה׳
אדת במסתר באהליה ׳׳ ׳ ׳׳ נודע ונודע ג׳ קמ׳ וסימ׳ נודע ביהודה בשערים בעלה אשר הוא אדם וסימ׳ גברא דסאבא בתרעא

ומי ציפונא בית מירז
מדבריא ומדרומא
אתר טוריא ׀ כי אלה
אלהים שופט זה
ישפיל וזה ירים ׀ אז
ארום אלהא דיין זכאי
דנן ימאיך ודנן ירז
ירומם ׀ כי כוס ביד
יהוה ויין חמר מלא
מסך ויגר מזה
אך שמריה ימצו יש
ישתו כל רשעי ארץ ׀
ארום כס דלוט ביד
יי וחמר עשין מלא
מזגת מרירתא לנ׃
לטלטלא ביה מרעא
דרשיעיא ממיה דט
דשדי מיניה קשי מן
דין קדמאי ברם קז
דורדייהא ופקטייה
ימיצנון וישתון כל
רשיעי ארעא ׀ ואני
אגיד לעלם אזמרה
לאלהי יעקב ׀ ואנא
אתני לעלם ניסיא ייז
אשבח לאלהא דיעקב ׀
וכל קרני רשעים אגז
אגדע תרוממנה קרז
קרנות צדיק ׀ וכל
תקוף רוב רשיעיא
יתקטפון אמאיד
את לשיפנון מיתוקפ
מתוקפהון יתרוממון
תקוף רומיהון דצדי
דצדיקיא ׀

עו

למנצח
בנגינת מזמור לאסף
שיר ׀ לשבחא בתוש
בתושבחתא תושבח
על ידא דאסף ושי
ושירה ׀ נודע ביהודה
אלהים בישראל גד
גדול שמו ׀ אתידע
בדבית יהודה אלהא ׀
בדבית ישראל רב ש
שמיה ׀ ויהי בשלם
סוכו ומעונתו בציון ׀
והות בירושלם בית
מוקדשיה ומדור
בית שכינת קודשיה
בציון ׀ שמה שבר
רשפי קשת מגן וחז
וחרב ומלחמה סלה ׀
כד עבדו בית ישראל
רעותיה אשרי שכ
שכינתיה ביניהון תמ
תמן תבר גירריון וקז
וקשתין דעמיא מית
מגיחי קרבא תריסא
וחרבא וסידרי קרבא
ובטיל לעלמין ׀ נאור
אתה אדיר מהררי
טרף ׀ דחיל את אלהא
משבח בבית מקדשך
יזועון מן קדמך מז
מלכיא דהתבון בכרכי
טוריא אתר בית כני
כנישתא בית אתון ׀ א
אשתוללו אבירי לב
נמו שנתם ולא מצאו ׀

כל אנשי חיל ידיהם ׀
אשתלהו מעיליהון
דיינני קרבא גיברי לז
ליבא איתנמנמו כז
בשינתהון לא ספרי
ספיקו כל גברי חיל
למיחד זינהון בידי
בידיהון ׀ מגערתך
אלהי יעקב נרדם וז
ורכב וסוס ׀ מזמוט
ממזופיתך אלהא דז
דיעקב דמכון ואת
וארתכין ופרשין ׀ וז
איתעקרו ׀ אתה נז
נורא אתה ומי יעז
יעמיד לפניך מאז
אפך ׀ את דחיל ומן
יקום קדמך מעידן
דתקוף רוגזך ׀ מש
משמים השמעת
דין ארץ יראה ושז
ושקטה ׀ משמיא
אשמעתה דין ארעא
דעממי דחילת אחז
ארעא דישראל שז
שדוכת ׀ בקום למז
למשפט אלהים ׀ יז
להושיע כל ענוי א
ארץ סלה ׀ אמרין ׃
צדיקיא יקום לדינ
עם רשיעיא אלהא ׀
למיפרוק מן דריהון
כל ענותני ארעא
לעלמין ׀ כי חמת
אדם תודך שארית

לעלם יח׳ חס׳ וסימ׳ ואבל וחי לעלם לא ידון רוחי באדם לעלם וזה שמי לעלם והגישו אדניו אל האלהים ונחלו לעלם ויז דמלך
לעלם והתנחלתם אתם לבניכם ביני ובין בני ישראל מי יתן והיה לבבם כי אשא אל שמים ידי יחי המלך דוד לעלם יהיה שלום ודז
והקימתי את כסא אל שלמה שנית יחי ייי אלהיך ברוך ואברכה שמך ואני אגיד ואתה מרום לעלם בראמתים לא לעלם אחיה

ידיתון כת' וקרי ידותון ד' וסימ' ומתניה בן מיכה בן זבדי' דעזרא · למנצח לידיתון · דעילם אמרתי · אשמרה דרכי מחטוא · קולי אל אלהים
ולא יוסיף ג' וסימ' ויאמר המלך המדבר אליך · דתקועית · הלעולמים יזנח יי' · ברכת יי' היא תעשיר ·· חצות ל' דכות ··

חמת תתגר ׀ ארום כד
יתקוף רוגזך על עמך
יתובון ויודון לשמך
ואנת תאיב מן רוגזך
כדם על שאר עממיא
מאני רוגזא תזרזו ׀ נז
נדרו ושלמו ליהוה
אלהיכם כל סביביו ׀
יבילו שי למורא ׀ נז
נדרו נידריין ושלימו
קדם יי' אלהכון כל דיר
דיתבין חזור חזור
למקדשיה ייתון קו
קורבנא לבית מקדשי
דחיל ׀ יבצר רוח נגי
נגידים נורא למלכי
ארץ ׀ יתבר גסות רו
רוחהון דרברבניא
אלהא דחילא על כל
מלכי ארעא ׀

עז

למנצח
על ידיתון לאסף
מזמור ׀ לשבחא על
ידיתון לאסף תושבחא ׀
קולי אל אלהים ואז
ואצעקה קולי אל
אלהים והאזין אלי ׀
קלי קדם אלהא ואק
ואקביל קלי קדם את
אלהא ויציה למימרי ׀
ביום צרתי אדני דר
דרשתי ידי לילה נג
נגרה ולא תפוג מאנה
הנחם נפשי ׀ ביום עק
עקתי אולפן מן קדם
יי' תבעית שרת עלי
רוח נבואה בליליא
ולגה עיני דמעתא
ולא תפוג סריבת לנ
לאיתנחמא נפשי ׀ ז
אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רו
רוחי ׀ אדכר אלהא
וארגיש קדם יי' ותשו
ותישתלהי רוחי לט
לעלמין ׀ אחזת שמ
שמרות עיני נפעמתי
ולא אדבר ׀ אחדתא
תימורתיא דעיני או
איטרפית ולא אמלל ׀
חשבתי ימים מקדם
שנות עולמים ׀ מנה
מניתי יומין טבין דמ
דמלקדמין שניא
טבייא דמן לעלמין ׀
אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה ויח
ויחפש רוחי ׀ אדכר
תושבחתי בליליא
עם הרהורי לבי אמלל
ויבלוש נשי מנדע רו
רוחי ׀ הלעולמים יז
יזנח אדני ולא יוסיף
לרצות עוד ׀ האיפשר
דלעלמיא ירחק יהוה ׀
ולא יוסיף למיתרעי
תוב ׀ האפס לנצח ח
חסדו גמר אמר לדו
לדר ודר ׀ האיפשר
דיפסוק לעלמין טוביה
שלים פתגם על כל
דר ודר ׀ השכח חנות
אל אם קפץ באף רח
רחמיו סלה ׀ האיפשר
דיתנשי לחיסא יי'
אלהא ואין סליק ברו
ברוגזיה מן למכמר
רחמוי לעלמין ׀ ואו
ואמר חלותי היא
שנות ימין עליון ׀ ו
ואמרית מרעיתי היא
אישתני גבורת יי'
ימין עלאה ׀ אזכור
מעללי יה כי אזכ
אזכרה מקדם פלאך ׀
אידכר עובדי יי' ...
ארום אידכר מן לק
לקדמין פרישותך ׀
והגיתי בכל פעלך ובע
ובעליליתיך אשיח
אשיחה ׀ ורגנית בכל
עובדוי טבוא ובת
ובתסקופי ניסיך אמ
אמלל ׀ אלהים בק
בקדש דרכך מי אל גד
גדול כאלהים ׀ אי
אלהא דקדישין אורחתך
מן אלהא רבא כאלהא
דישראל ׀ אתה האל
עשה פלא הודעת
בעמים עזך ׀ את הוא
אלהא עביד פרישן
אודעתא בעממיא עז
עושנך ׀ גאלת בז
בזרוע עמך בני יעקב

יסית יו"ד חס' ו' וסימ' ארבעים יכנו לא יסיף · ב' בו ליהוצהן יבה · לאיפי דודי · לאבצר · להבדיה את דודי · והבאתו אלי לא יסיף לגעת בקד
הלעולמים יזנח יי' ומה יסיף לך לשון רמיה · ושהר ידים יסיף אמץ · ומתק שפתים יסיף · חכם ישכיל פיהו · כי יסיף על חטאתו · הון יסיף רעים ·
כאלהים ג' וסימ' כי יודע אלהים כי ביום · ובית דוד כאלהים · מי אל גדול כאלהים · אנך ·· נגרה ב' אלי נגרה · לילה נגרה ולא ··

ראוך ג׳ וסימ׳ ראוך יחילו הרים ׃ ראוך מים אלהים ׃ ב׳ בן ׃ ולא ידעו ג׳ וסימ׳ בנים ובנות הוליד ׃ ולא הבדה לך אשה ׃ ולא יהיו
כאבותם דור סורר ומורה ׃ ובל יחזקאל דכות בג׳ מ׳ א׳ בסוד עמי לא יהיו ׃ ביד משה ואהרן ב׳ וסימ׳ אלה מסעי בני ׃ נחית כצאן עמיך ׃

ויסה סלה ׃ פרקתא
בגבורתא ארעך עמך
בניא ראוליך יעקב
ויוסף לעלמין ׃ חז
ראוך מים אלהים רא
ראוך מים יחילו אף
ירגזו תהומות ׃ חזיון
שכינתך מוי ימא אף
אהא חמון גבורתך
על ימא רתתון עמיא
לחור איתרגזון תהו
תהומיא ׃ זרמו מים
עבות קול נתנו שחק
שחקים אף חציצך
יתהלכו ׃ אחיתו מיא
ענני שמיא קלין יה
יהבין שחקי לחור כי
כיפי גררך אולין ומט
ומשתלהבין ׃ קול רע
רעמך בגלגל האירו
ברקים תבל רגזה ותר
ותרעש הארץ ׃ קל
אכליתך בגילגלא ׃
אישתמע אנהרו ברו
ברקיו תבל רגשת ו
ואיתרגישת ארעא ׃
בים דרכך ושבילך בז
במים רבים ועקבותיך
לא נודעו ׃ בימא רסוף
אורחך ובכבישתך במי
במאין סגיעין ורוש
ורושמת פסיעתך לא
איתידעו ׃ נחית כצאן
עמך ביד משה ואהר
ואהרן ׃ דברת היך ע

ענא עמך ביד משה
ואהרן ׃

עז
משכיל לאסף
האזינה עמי תורתי
הטו אזנכם לאמרי
פי ׃ שכלא ורוח קוד
קודשא על ידיה דאס
דאסף אציתו עמי יי
אורייתי אצלו אודנכ
למימרי פומי ׃ אפתח
אפתחה במשל פי א
אביעה חידות מני
קדם ׃ אפתח במתל
פומי אביע חידון דמ
דמן לקדמין ׃ אשר
שמענו ונדעם ואבו
ואבותינו ספרו לנו ׃
די שמענן וידענן
להון ואבהתהון תנו
תנואו לנא ׃ לא נכחד
מבניהם לדור אחרון
מספרים תהלות יי
יהוה ועזוזו ונפלא
ונפלאתיו אשר עש
עשה ׃ לא נכסי מן
בניהון לדר בתראי
משתעין תושבחתא
דיי ועושניה ופריש
ופרישותיה דיעבד ׃
ויקם עדות ביעקב
ותורה שם בישראל
אשר צוה את אבתי
אבתינו להודיעם לב
לבניהם ׃ ואקים סהד
סהדותא בדבית

יעקב ואורייתא גזר
בדבית ישראל פקיד
ית אבהתנא להודיע
להודעותהון לבניה ׃
למען ידעו דור א
אחרון בנים יולדו
יקמו ויספרו לבנ
לבניהם ׃ מן בגלל
די ידעון דר בתראי
בנין דמתיילדין יקו
יקומון יתנון לבני
לבניהון ׃ וישימו ב
באלהים כסלם ולא
ישכחו מעללי אל
ומצותיו ינצרו ׃ וי
וישוון באלהא סיבר
סיבריהון ולא יתנש
יתנשון עובדי אלהא
ופיקודוי ינטרון ׃ וי
ולא יהיו כאבותם דור
סורר ומורה דור לא
הכין לבו ולא נאמנה
את אל רוחו ׃ ולא יה
יהוון היך אבהתהון
דר מסורהבן ומרוד
דר דלא מתקן לביה
למריה ולא הוות
מהימנא באלהא רוח
רוחיה ׃ בני אפרים
נושקי רומי קשת הפ
הפכו ביום קרב ׃ בד
הוד יהיבון במצרים
איתרברבו בני אפרים
מינו קיצא וטעו ונ
ונפקו תלתין שנין ׃

ויקם ב׳ וסימ׳ ויקם משה את המשכן ׃ ב׳ בן ׃ ויקם את החצר סביב ׃ ויקם יי׳ שפטים ׃ ויזעקו בני ישראל אל יי׳ ׃ וחברו ׃ ויקם את העמודים ׃
ג׳ מן ׃ ויקם יי׳ את דברו ׃ וחברו ׃ ויקם יי׳ שטן לשלמה ׃ ויקם אלהים לו שטן ׃ ויקם מזבח לבעל ׃ וישב ויבן את הבמות ׃ וחברו ׃ ויקם את העמודים
על ׃ ויקם את דברו אשר ׃ ויעלנו מבור שאון מטיט ׃ ויקם עדות ביעקב ׃ נחית ב׳ וסימ׳ נחית בחסדך עם זו ׃ נחית כצאן עמך ביד ׃

ויוצא ד׳ וחס׳ וסימ׳ ואתכם לקח ... ויוצא את בן המלך׳ המלכים ויוצא נוזלים מסלע׳ ויוצא עמו בששון׳ סימ׳ נסיב ברא דמלכא
אבנא בחדוה ... ויעבירם ב׳ א׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ ויעבירם ... ב־ע ים ויעבירם ויצב מים ... בתר מל׳ ... נשקה ל׳ דגו׳

קדם קיניא בזיני ק
קרבא וגיברין נטלי
קשתא אפכו קדל
ואיתקטלו ביום סר
סדרי קרבא: לא ש
לא שמרו ברית אל
אלהים ובתורתו מ
מאנו ללכת: ומטול
הלא נטרו קיים אל
אלהא ובאורייתיה
סריבו להלכא: ויש
וישכחו עלילותיו ונ
ונפלאותיו אשר הר
הראם: ואיתנשיאו
עובדוי עמיא דבית
ישראל ופרישותיה
דאחמי יתהון: נגד
אבותם עשה פלא ב
בארץ מצרים שדה
צוען: קבל אבהתהון
אברהם יצחק ויעקב
ושבטייא עבד פריש
פרישן בארעא דמ
דמצרים חקל טאני
טאניס: בקע ים ויע
ויעבירם ויצב מים
כמו נד: בזע ימא דו
בחוטרא דמשה רב
רבהון ואעברינון ו
ואוקים מיא צרירין
היך ותנא:
וינחם בענן יומם וכל
הלילה באור אש:
ודבריינון בעננא ביממא
וכל ליליא בניהור

אשא: יבקע צרים
במדבר וישק כתהומות
רבה: יבזע טינרין בח
בחוטריה דמשה רב רבהון
במדברא ואשקי בר
בתהומיא רברבין: וי
ויוצא נוזלים מסלע
ויורד כנהרות מים: וא
ואפיק מיין נגדא מן
כיפא ואחית היך נ
נהרין ינגדין מיא: וי
ויוסיפו עוד לחטוא
לו למרות עליון בציה
ואוסיפו תוב למיחטי
קדמוי למרגזא קדם
עילאה במדבר צחיא:
וינסו אל בלבבם לש
לשאל אכל לנפשם:
ונסיאו אלהא בליבהון
למישאל מיכלא
לנפשיהון: וידברו ב
באלהים אמרו היוכל
אל לערוך שלחן במ
במדבר: ואיתרעמו ק
קדם אלהא אמרו הי
היוכל אל קדם אלהא
לסדרא פתורא במד
במדברא: הן הכה צ
צור ויזובו מים ונחו
ונחלים ישטפו: הגם
לחם יוכל תת אם יכ
יכין שאר לעמו: הא
כבר מחא כיפא
ודייבו מיא ונחליא
ישטפון מיא הלחוד

לחמא יכיל למיתן
אם יתקן מזונא לע
לעמיה: לכן שמע י
יהוה ויתעבר ואש נ
נשקה ביעקב וגם אף
עלה בישראל: בכן:
שמיע קדם אלהא ות
ורגיז ואשתא איתע
איתסקת בדבית יעקב
ולחוד תקוף רוגזא
סליק בישראל: כי לא
האמינו באלהים ולא
בטחו בישועתו: א
ארום לא הימינו בא
באלהא ולא איתרחיצו
בפורקניה: ויצו שח
שחקים ממעל ודל
ודלתי שמים פתח:
ופקיד שחקי מלע
מלעיל ודשי שמיא
פתח: וימטר עליהם
מן לאכל ודגן שמים
נתן למו: ואחית עי
עיליהון מנא למיכ
למיכל ועיבור שמיא
יהב להון: לחם אבירים
אכל איש צדה שלח
להם לשבע: מזון ד
דנחת ממדור מלא
מלאכיא אכלו בני
נשא זוודין שלח
להון למשבעא: יס
יסע קדים בשמים
וינהג בעזו תימן: א
אטיל רוח קידומא

ויורד ו׳ ה׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ ... ויורד העם אל המים׳ ויורד דירון אל זבנו׳ ויורד לבם השם׳ ויורד כנהרות מים׳ ויורד את המלך׳ ויורד
עץ מבטחה׳ בתר חס׳ ... לשאל ו׳ חס׳ סימ׳ והפיתהו לשאל לשאל לנו מלך׳ לשאלו לשלום ... ינסו אל בלבבם לשאל
... לשבע ד׳ וחס׳ וסימ׳ באכלנו לחם לשבע׳ ואכלתם לחמכם לשבע׳ ... שלח להם לשבע ...

ויפל ג̇ וסימ̇ ויפל יי̇ אלהים תרדמה · או בכל אבן אשר ימות בה בלא · ויפל בקרב מחנהו ״ ״ ולא ישוב ו̇ וסימ̇ שורך
טבוח לעינך · כי נשבעתי יצא יצא מפי צדקה · כה אמר יי̇ היפלו · ליש גבור בבהמה · ויזכר כי בשר המה · ישחק לפחד ולא יחת ״

בשמיא ודבר כער
כעשניה רוח דרום
דרומא וימטר עלי
עליהם כעפר שאר
וכחול ימים עוף כנף
ואחית עליהון היך
כי שרא והיך חלא
עפא דימא דפרחין
ויפל בקרב מחנהו ס
סביב למשכנתיו ויא
ואפיל במיצע משרי
משריתיה חזור
חזור למשכנוי ויאכ
ויאכלו וישבעו מאד
ותאותם יבא להם
ואכלו ושבעו לחדא
ורגיגתהון אייתי לה
להון לא זרו מתאו
מתאותם עוד אכלם
בפיהם ולא זרו מגיו
מן רגיגתהון עוד כדן
כדון מיכלהון בפומהון
ואף אלהים עלה
בהם ויהרג במשמני
במשמניהם ובחורי
ישראל הכריע ורוגז
ורוגזא דאלהא סליק
בהון וקטיל בגיבריהון
גיבריהון ועולימי ישראל
ישראל אחמט בכל
זאת חטאו עוד ולא
האמינו בנפלאותיו ב
בכל דא חבו תוב ולא
הימינו בפרישותיה
ויכל בהבל ימיהם

ושנותם בבהלה ורשי
ושיציו כלמא יומיהון
ושנותיהון בבהולתא
אם הרגם ודרשוהו ושבו
ושבו ושחרו אל
כזמן דקטלינון אם
קיימין ותבעו יתיה
ויתובון ויצלון קדם
אלהא ויזכרו כי אלהים
צורם ואל עליון גאלם
ואידכרו ארום אלהא
תקיפהון ואלהא
עילאה פרוקהון ו
ויפתוהו בפיהם ובלש
ובלשונם יכזבו לו
ושרגגון ליה בפומהון
בפומהון ובלישנהון
מכדבין ליה בעידן
צלותהון ולבם לא
נכון עמו ולא נאמנו
בבריתו מטול דליבהון
דלבהון לא מכוון עו
עימיה ולא הימינו
בקיימיה
חצי ספר
והוא רחום יכפר עון
ולא ישחית והרבה
להשיב אפו ולא יעיר
כל חמתו והוא רחמנא
רחמנא מכפר עויה
עויתהון ולא מחבל
יתהון ומסגי למתוב
מן רוגזיה ולא יוהי
יבלי בהון כל חמתיה
ויזכור כי בשר המה

רוח הולך ולא ישוב
ישוב ודכיר ארום
בני בישרא אינון
רוח דאזיל ולא תי
תאיב כמה ימרוהו
במדבר יעציבוהו
בישימון כמה יס
וסרבון ליה במדבר
ירגזון קדמוהי בא
באתר צדיא וישובו
וינסו אל וקדוש
ישראל התוו ותבו
ונסיאו אלהא וקדו
וקדישא דישראל
אתוו תיהא לא
זכרו את ידו יום
אשר פדם מני צר
לא אידכרו ית ניס
ניסיא דידיה וכד
וביומא דפרקינון
מן מעיקא אשר
שם במצרים אתתיו
אותותיו ומופתיו בש
בשדה צען ודשוי
במצרים אתוהי ות
ותימהוהי בחקל
טאניס ויהפך לדם
יאריהם ונזליהם בל
ישתיון והפך לדם
אריתיהון ונזליהון
לא שתו מנהון
מינהון ישלח בהם
ערב ויאכלם ועפ
ויצפרדע ותשחיתם
יגרי בהון עירבובי

יבא ה̇ חס̇ וסימ̇ וביום השמיני יבא שתי דצזירי · ותאותם יבא להם · יבא במשפט · בשבי יבא מצרים · יבא בפריץ אלה בקע ״
ואת ו̇ ריש̇ פס̇ וסימ̇ ואת גם זאת בהיותם בארץ · ואת כי תשלחנה לנשים · ואת כי היין בוגד · ואת אלהים עלה בעמו · ואת אמצם
שגיתי ואתי תלין · ואת הסיתך מפי צר · וכל עזרא דכות במ״א את כי עשו עגל ״ ״ והרבה ב̇ וסימ̇ והרבה פגעי להשיב אפו ״

ויסע ל̇ וסימ̇ ויסע ישראל מים סוף ויסע כצאן עמו ויסע בעיז תקותי וחד יסע קדים ... חשך ז̇ וסימ̇ ... גדול
בבית ... וישמע דוד כי מת נבל ותקעו יואב בשופר וישב ויאמר גחזי נער אלישע מכה עברים ובתחפנחס יפלס כתיב לאפו

חיות ברא ועופי יתז
יתהון ועורד ענניא
יתבל יתהון ויתן לז
לחסיל יבולם ויגיעם
לארבה ומסר לוח
לזחלא עיבוריהון ז
וליאותהון לגובאין
יהרג בברד גפנם וש
ושקמותם בחנמל
וקטלית בברדא גופנ
גופניהון ושיקמיהון
בכרזובא ויסגר לברד
בעירם ומקניהם לר
לרשפים ומסר
לברדא בעיריהון וז
וגיתיהון לרשפיהון
דנור ישלח בם חרון
חרון אפו עברה וזעם
וצרה משלחת מלז
מלאכי רעים יגרי
בהון מאתן וחמשין
מחן בתקוף רוגזיא
ברתחא ובהריכותא
ובעקא דמשתלחא
בידיהון דעיזגדין
בישין יפלס נתיב א
לאפו לא חשך ממ
ממות נפשם וחיתם
לדבר הסגיר ויטיל
בכביש תוקפיה לא
מנע ממותא נפשז
נפשהון ובעיריהון ל
למותא מסר ויך
כל בכור במצרים
ראשית אונים באה

באהלי חם וקטל
כל בוכרא במצרים
שירוי עבריהון במ
במשכניהון דחם ויס
ויסע כצאן עמו ויז
וינהגם כעדר במדבר
ואטיל היך ענא עז
עמיה ודבריגון היך
עדרא במדברא וז
וינחם לבטח ולא פ
פחדו ואת אויביהם
כסה הים ואשרינון
לרוחצן ולא דחלון
וית בעלי דבביהון חז
חפא ימא ויביאם
אל גבול קדשו הר זה
קנתה ימינו ואעילי
ואעילינון לתחום
אתר בית מוקדשיה
טורדין דאתקנת
ימיניה ויגרש מפנ
מפניהם גוים ויפילם
בחבל נחלה וישכן
באהליהם שבטי יש
ישראל ותריך מן
קדמיהון עממיא ואז
ואשרי יתהון בעדב
אחסנתא ואשרי
במשכניהון שבטיא
דישראל וינסו וימרו
את אלהים עליון וז
ועדותיו לא שמרו
ונסיאו וארגיזו קדם
אלהא עילאה וסהיד
וסהידוותיה לא

נטרו ויסגו ויבגדו
כאבותם נהפכו כקשת
רמיה וחזרו וארשעו
היך אבהתהון איתז
איתהפיכו היך קשז
קשתא דרמיא גירז
גירין ויכעיסוהו
בבמותם ובפסיליהם
יקניאוהו וארגיזו ז
קדמוי בבמתהון וב
ובצילמיהון אקנון
יתיה שמע אלהים
ויתעבר וימאס מא
מאד בישראל ש
שמיע קדם אלהא
ורגז ורחקת נפשיה
להדא בישראל וינ
ויטש משכן שילה
שלו אהל שכן באד
באדם ושבק משכנ
דשילו משכנא דש
דשרת תמן שכינתיה
בגו בני נשא ויתן לש
לשבי עזו ותפארתו
ביד צר ומסר לש
לשביתא אורייתיה
ושיבהורייה ביד מע
מעיקא ויסגר לחר
לחרב עמו ובנחלתו
התעבר ומסר לקז
לקטליו בחרבא עז
עמיה ובאחסנתיה
ארגיז בחוריו אכלה
אש ובתולתיו לא
הוללו עולימוי את

וינחם ל̇ וסימ̇ וינחם את עגלון מלך מואב ... וינחם בעגן יומים ... לבטח ולא פחדו
וינחם אל מחוז חפצם ... לא ינחם ... שמרו ה̇ וסימ̇ את משמרת יי שמרו על מאסם תורת יי ואתי עזבו ועדתיו לא
שמרו ראיתי בוגדים ואתדוטטה ... אכל בערים ושמרו ... וישכן ב̇ וסימ̇ וישכן מקדם לגן וישכן באהלים וחד ישכן סלה

ויקץ ג חס׳ נסימ׳ ותאמר פלשתים עליך שמשון ׀ ויקץ שלמה והנה חלום ׀ ויקץ מישן ... בארץ ה׳ וסימ׳ בגן ... בארץ מצ׳
מצרים ׀ לא בארץ מצרים היא ׀ ויבן כמו רמים מקדשו ׀ פז אפשיטניה ערמה ׀ פרשתי ידי ... נתנו ב׳ ריש פס׳ את נבלת ׀ פח לי

עולימוי אכלה אשתא
ובתולתוי לא אישתא
אישתפתן ׀ כהניו בח
בחרב נפלו ׀ ואלמנותיו
לא תבכינה ׀ כהנוי ק
קטלין בחרבא יפלון
וארמלתוי לא ספיקן
הבכיין ׀ ויקץ כישן ׀
אדני כגבור מתרונן
מיין ׀ ואיתער היך
דמיך ׳׳ היך גברא
דמתפקח מן חמרא ׀
ויך צריו אחור חרפת
עולם נתן למו ׀ ומחא
מעיקוי בטחוריא
באחוריהון קלנא ית
יהב להון ׀ וימאס בא
באהל יוסף ובשבט ׀
אפרים לא בחר ׃ ורח
ורחיק במשכנא דב
דפרס על תחומא די
דיוסף ובשבט אפרי
לא רעא ׀ ויבחר את
שבט יהודה את הר
ציון אשר אהב ׀ ואי
ואיתרעי ית שבט ׃
יהודה וית טורא דצי
דציון דרחם ׀ ויבן כמ
כמו רמים מקדשו כא
כארץ יסדה לעולם ׀
ובנא היך קרנא דרי
דרימנא מוקדשיה
מעתד היך ארעא די
דיסדה לעלמי עלמין ׀
ויבחר בדוד עבדו ׀

ויקחהו ממכלאת
צאן ׀ ואיתרעי בדוד
עבדיה ודבריה מן ע
עדריה דענא ׀ מאחר
עלות הביאו לרעות
ביעקב עמו ובישר
ובישראל נחלתו ׀ מן
בתר מיינקן אייתיה
למשלט ביעקב עמ
עמיה ובישראל אחס
אחסנתיה ׀ וירעם
כתם לבבו ובתבונות
כפיו ינחם ׀ ומלך על
עליהון בשלימות
לביה ובסוכלתנות
אידוי ידברינון ׀

עח מזמור
לאסף אלהים באו
גוים בנחלתך טמאו
את היכל קדשך שמו
את ירושלם לעיים ׀
תושבחתא על ידוי
דאסף על חורבן בית
מוקדשא אמר ברו
ברוח נבואתא אלהים ׀
עלון עממיא באחס
באחסנתך סאיבו ית
היכל קדשך שויאו
ית ירושלם לצדו ׀
נתנו את נבלת עבדיך
מאכל לעוף השמים
בשר חסידיך לחיתו
ארץ ׀ יהבו ית גושמי
עבדך למיכל לעופא
דשמיא בשר חסידך

לחיות ארעא ׀ שפכו
דמם כמים סביבות
ירושלם ואין קובר ׀
שדו אדמהון היך
מיא חזור זוית ירוש
ירושלם ולית דקביר ׀
היינו חרפה לשכנ
לשכנינו לעג וקלס
לסביבותינו ׀ הוינן
קלנא לשיבבנא תו
תולעבא וגיחכא לד
לחזורתנא ׀ עד מה
יהוה תאנף לנצח
תבער כמו אש קנא
קנאתך ׀ עד אימתי
׳׳ תתקוף לעלמין ׃
תבער היך אשא ט
טננותך ׀ שפך חמתך
אל הגוים אשר לא
ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קר
קראו ׀ שדי חמתך
על עממיא דלא
חכימו יתך ועל מלכ
מלכוותא דבשמך
לא צליאו ׀ כי אכל
את יעקב ואת נוהו
השמו ׀ ארום גמרו
ית בית יעקב וית בית
מוקדשיה אצדיו ׀
אל תזכר לנו עונת
ראשונים מהר יקד
יקדמונו רחמיך
כי דלונו מאד ׀ לא
תדכר לנא עווין ד

עלות ה׳ קמ׳ וסימ׳ והצאן והבקר עלות עלי ׀ שתי פרות עלות ׀ וחברו ׀ מרעה עדרו ירעה ׀ מאחר עלות הביאו לרעות ... אל הגוים ה׳
וסימ׳ ויבא אל הגוים אשר באו שם ׀ וידעו כי אני יי ׀ ושמתי בהם אות ׀ כי כה אמר יי ׀ שפך חמתך אל הגוים ׀ דתלים ... ראשנים ה׳
וזכרתי להם ברית ראשנים ׀ כי שאל נא לימים ראשנים ׀ לא תסיג גבול ראשנים ׀ ובנו חרבות עולם שממות ראשנים ׀ אל תזכר לנו עונת ...

רעה ד׳ בגבר׳ וסימ׳ ויהי הבל רעה צאן · כי תועבת מצרים כל רעה צאן · רעה צאן עבדיך · רעה ישראל האזינה · וכל דכת׳ רעה
ובכפר ד׳ וסימ׳ ויאמר משה אל אהרן קרב אל · ובכפר אל המזבח יעשה ג בו · עזרנו אלהי ישענו · וחד בכפר לעמך אדמה אשר

קדמין שירניא בסרה
בסרהוביא יקדמון
לן טבוותך ארום א
איתמסכנא לחדא
עזרנו אלהי ישענו
ישענו על דבר כבוד
שמך והצילנו וכפר
על חטאתינו למען
שמך סעד יתנא
אלה פורקננא מטול א
איקר שמך ופרוק יתנא
יתנא וכפר על חובנא
בגלל שמך למה יי
יאמרו הגוים איה
אלהיהם יודע בגוים
לעינינו נקמת דם
עבדיך השפוך למ
למה יימרון עממיא
אן אלההון יתגלי כד
בעמיא למחמינא
פורענות אדם עבדך
דאישתפיך תבוא לפ
לפניך אנקת אסיר
כגודל זרועך הותר
בני תמותה הישתל
קדמך אונקתא דא
דאסירי היך סוגי ת
תקות אדרע שארי
בניא דמתמסרין למ
למיתותא והשב לש
לשכנינו שבעתים
אל חיקם חרפתם א
אשר חרפוך אדני
ואתיב לשיבבנא על
חד שבעא גומלא

על פורענות קיימיהון
וחיסודך די חסידו
יתך יי ואנחנו עמך
וצאן מרעיתך נודה
לך לעולם לדור ודר
נספר תהלתך ואנחנ
עמך ועאן נגדי קדמך
לעלם לדרי דריא נת
נתני תושבחתך

עט
80

למנצח
אל ששנים עדות
לאסף מזמור לשב
לשבחא על יתבי סנ
סנהדרין דמתעסקין
בסהדית אורייתא
על ידוי דאסף תוש
תושבחא רעה ישר
ישראל האזינה נהג
כצאן יוסף ישב הכ
הכרובים הופיעה
פרנסא ישראל אצית
דמדבר היך ענא את
ארונא דיוסף דשכי
דשכינתיה שריא בינ
כרוביא הופע לפני
אפרים ובנימן ומנשה
עוררה את גבורתך
ולכה לישעתה לנו
קדם אפרים ובנימין
ומנשה עורר ית
גבורתך ועלך מדר
דינא למפרוק לנא
אלהים השיבנו והא
והאר פניך ונושעה
אלהא אתיב יתנא מ

מגלותנא ואנהר זיו
סבר אפיך עלנא ונ
ונתפרק יהוה אלהים
צבאות עד מתי עשנ
עשנת בתפלת עמך
יי אלהים צבאות עד
אימתי לא קבילתא
צלותהון דעמך ה
האכלתם לחם דמעה
ותשקמו בדמעות
שליש ואוכלתא לה
להון לחם טמיש בד
בדמעתא ואשקיתן
חמר דדמעין תולתיה
תשימנו מדון לש
לשכנינו ואיבינו ילע
ילעגו למו שויתנא
למדינייא לשיבבנא
ובעלי דבבנא יתלע
יתלעבון להון אלה
אלהים צבאות השנ
השיבנו והאר פניך
ונושעה אלהים צבא
צבאות אתיב יתנא
מגלותנא אנהר זיו
סבר אפיך עלנא
ונתפרק גפן ממצרי
ממצרים תסיע תגר
תגרש גוים ותטעה
בית ישראל דמתילין
לגופנא ממצרים
אטילתא תריכתא ע
עממיא מארעא דכ
דישראל ונצבתינון בה
פנית לפניה ותשרש

לכה ד׳ בת ה׳ וסימ׳ ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר · ויסף עוד אחיבי עיר · כי יתפש איש באחיו · לפני אפרים ובנימן ומנשה · וכל לישן
הליכה דבות במג · ויאמר אליו בלק לך נא אתי · ויאמר לנערו לך וקרבה · ויועץ אמציה מלך יהודה דה · תרין דסביר לבני ודרו
לפני וסימ׳ לפני אפרים ובנימן יד ויחיד לפני אמרי · וחד סביר לפני ודרו לבני · ובכרי לבני אמי · ותשרש ל׳ דבות

תשלח ה̇ וסימ̇ ובר̇ב גאונך תהרס קמיך ׳ שלח תשלח את האם ׳ מיבצריהם תשלח באש ׳ תשלח קצירה עד ים ׳ תשלח רוחך יבראון וחד ותשלח ויצמיח ויהי לגפן ׳ הרצינו ב̇ וסימ̇ הרצינו אזים עמון מדם ׳ הרנינו לאלהים עוזנו ׳ וחד והרנינו שמחו ביי וגילו ׳

שרשיה ותמלא
ארץ ׃ פליתא מן קדם
קדמיהא כנענאי וג׳
ושרשתא שורשהא
ומלאת ארעא ׃ כסו
הרים צלה וענפיה
ארזי אל ׃ חפון טורי
דירושלם טול בית
מקדשא ובתי מדר
מדרשיהא רבנן א
אלימין דמתילין ׃
לארזין תקיפין ׃ תש
תשלח קציריה עד
ים ואל נהר יונקותיה ׃
שבישת שיבשין ש׳
שדרת תלמידהא
עד ימא רבא ולנהר
פרת ינקייהא ׃ למה
פרצת גדריה ׃ וארוה
כל עוברי דרך ׃ למה
תקפתא גודרהא ומ׳
ומבכחין יתה כל ע׳
עברי אורחא ׃ יכרס
יכרסמנה חזיר מית
מיער וזיז שדי ירע
ירענה ׃ יעכרינה
חזיר מן חורשא וג׳
ותרנגול ברא יתפרס
מנה ׃ אלהים צבאות
שוב נא הבט משמים
וראה ופקד גפן זאת ׃
אלהים צבאות תוב כ
ברון איסתכל מן ש
שמיא וחמי ואידכר
ברחמין גופנא הדא ׃
וכנה אשר נטעה
ימינך ועל בן אמצת
אמצתה לך ׃ ועבר
ובנייניכת ימינך ועל
מלכא משיחא דח
דחיילתא לך ׃ שרפה
באש כסוחה מגערת
פניך יאבדו ׃ מיתוק
מיתוקדא בנורא
ומיפרכא מזופית
דמן קדמך יאבדון ׃
תהי ידך על איש י׳
ימינך על בן אדם
אמצת לך ׃ ותהוי אי׳
אידך על גבר דקיו׳
דקיימתה ליה בר
ימינך על בר נש ד׳
דחיילת לך ׃ ולא נס
נסוג ממך תחיינו ׃
ובשמך נקרא ׃ ולא
נזור מבתרך דהלתך
תקיימיננא ובשמך
נודי ׃ יהוה אלהים
צבאות השיבנו האר
פניך ונושעה ׃ יי׳ צב
אלהים צבאות השיב
אתיבנא מגלותנא
אנהר זיו סבר אפיך
עלנא ונתפרק ׃
פ
81
למנצח ׳
על הגתית לאסף ׃
לשבחא על כנרא
דאתיא מן גת על
ידא דאסף ׃ הרנינו
לאלהים עוזנו הריעו
לאלהי יעקב ׃ שבחו
קדם אלהא עושננא
יבבו קדם אלהא די׳
דיעקב ׃ שאו זמרה
ותנו תף כנור נעים
עם נבל ׃ ארימו קלא
בתושבחתא וסדרו
תופיא כנרא דקלי׳
בסים עם נבלין ׃ תק
תקעו בחדש שופר
בכסה ליום חגנו ׃
תקעו בירחא דתשרי
שופרא בירחא דמ׳
דמתכסי יומי חגא
דילנא ׃ כי חוק ליש׳
לישראל הוא משפ׳
משפט לאלהי יעק׳
יעקב ׃ ארום קיים
גזיר לישראל הוא ו׳
והילכת דינא לאלהא
דיעקב ׃ עדות ביוס׳
ביהוסף שמו בצאתו
על ארץ מצרים
שפת לא ידעתי אש
אשמע ׃ סהדותא
על יוסף שויה דלא
קרב לאיתת רבוניה
ביה ביומא נפק מן ב
בית אסירי ושליט ׃
על ארעא דמצרים
שיפתי דלא חכימית
אליפית ושמעית ׃
הסירותי מסבל ש׳
שכמו כפיו מדוד
תעבורנה ׃ אעדיתי

שאו י̇ב̇ ריש פס̇ וסימ̇ שאו את ראש כל עדת ׳ דריש ספר ׳ שאו את ראש ׳ דפינחס ׳ שאו מרום עיניכם וראו ׳ שאו עיניכם ׳ דלך דישעיה ׳ שאו לשמים עיניכם והביטו ׳ שאו נס יבוקה העידו ׳ שאו עיניכם וראו הבאים מצפון ׳ שאו נס בארץ תקעו ׳ שאו שערים ראשיכם ׳ וחברו ׳ זמרה ותנו תף כנור נעים ׳ שאו ידכם קדש ׳ שרפה ב̇ וסימ̇ יחזקאל ׳ שרפה באש כסוחה מגערת ׳

ויתום ה׳ וסימ׳ הל אלמנה ויתום לא תענון · אלמנה ויתום גר ועני · עד מבחר · שפטו דל ויתום עני ורש · כי אמלט אביון משוע
ולא יבינו ג׳ וסימ׳ לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות · יתבררו ויתלבנו · לא ידעו ולא יבינו בחשכה ··· הצדיקו ל׳ דכות ···

אעדיתי מן שיעב
שיעבודא כתפיה
אידוי מן למירמי
טינא לקידרא אס
איסתלקו׃ בצרה
קראת ואחלצך אע
אענך בסתר רעם א
אבחנך על מי מריבה
סלה׃ בעדן עקתא
דמצרים קרית ופצ
ופצית יתך עני
יתך באתר טמירבית
שכינתי דאכליין קל
קדמוי גלגילין רתח
דינור בחנתך על
מי מצותא לעלמין׃
שמע עמי ואעידה
בך ישראל אם תש
תשמע לי׃ שמעו
עמי ואסהיד בכון
ישרא׳ אין תקבל לנ
למימרי׃ לא יהיה
בך אל זר ולא תשת
תשתחוה לאל נכר׃
לא תהוי בינייכון פ
פלחי טעותא נכרא
ולא תסגדון לטעות
חלונאי׃ אנכי יהוה
אלהיך המעלך מ
מארץ מצרים הרחב
פיך ואמלאהו׃ אנא
יי אלהך דאסיקית י
יתכון מארעא דמ
דמצרים אפתי פומך
בפיתגמי אורייתא

ואמלי יתיה מכל
טבאתא׃ ולא שמע
עמי לקולי וישראל
לא אבה לי׃ ולא
קבילו עמי לקלי ו
וישרא׳ לא צבו למ
למימרי׃ ואשלחהו
בשרירות לבם ילכו
במועצותיהם׃ ותר
ותריכתיה בהרהורי
לבהון אזלו במילכת
רשיעיהון׃ לו עמי
שמע לי ישראל ב
בדרכי יהלכו׃ הלוי
דעמי שמע לי יש
ישרא׳ באורחתיי י
יהלכון׃ כמעט אוי
אויביהם אכניע ו
אכניע ועל צריהם
אשיב ידי׃ בזעיר
בעלי דבביהון מ
קדמיהון אמאיך
ועל בעלי דבביהון׃
אתיב מחת גבורתי׃
משנאי יהוה יכחשו
לו ויהי עתם לעולם׃
שנאיא דיי יכדבון ליה
ויהי תוקפהון לעלם׃
ויאכילהו מחלב חטה
ומצור דבש אשביעך׃
ואוכלינון מן טב ל
לחם חטין ומטינרא
דובשא אשבעינך׃

פא
82.
מזמור
לאסף אלהים נצב

בעדת אל בקרב א
אלהים ישפט׃ תוש
תושבחא על ידוי ד
דאסף אלהים שכינתי
שריא בכנשת צדי
צדיקיא תקיפין בא
באוריתא במיצע ד
דיינין דקשוט ידין׃
עד מתי תשפטו על
ופני רשעים תשא
סלה׃ עד אימתי
רשיעיא תדונון ש
שקר ואפי רשיעיא
תסוברון לעלמין׃
שפטו דל ויתום עני
ורש הצדיקו׃ דינו
מסכינא ויתמא ענ
עניא ומסכינא אצ
אצדיקו׃ פלטו דל
ואביון מיד רשעים
הצילו׃ שיזבו מסכן
וחשוכא מן ידיהון
דרשיעיא פצו יתה
יתהון׃ לא ידעו ולא
יבינו בחשכה יתהלכו
ימוטו כל מוסדי אר
ארץ׃ ולא חכימו ל
לאוטבא ולא איתבו
איתביינון באוריתא
בחשוכא מהלכין מ
מטול הכדא מתמוט
מתמוטטין ריגליהון
דבסיסי ארעא׃ אני
אמרתי אלהים אתם
ובני עליון כלכם׃ א

ופני ··· וסימ׳ ופני ··· לא ··· וישב אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראו · וישב אבשלום אל ירושלם · ופני עניים תטחנו
ודמות פניהם פני אדם א׳ בו · ופני כלם קבצו פארור · ופני רשעים תשאו סלה · ופני היהום יתלבדו · ופני המזן חתו · ופני השני פני אדם
ופני הקדש המראה כמראה · ופני אריה ופני אדם · ב׳ בו ··· ולא תשתחוה ב׳ וסימ׳ והכרתי פסיליך · ולא יהיה בך אל זר ולא ···

כאדם ג׳ וסימ׳ והמה כאדם עברו ברית׳ אכן כאדם תמותון׳ כי כסיתי כאדם פשעי׳ יהמיון ג׳ וסימ׳ בהמות יברים יהמיון׳
אך הבל יהמיון׳ כי הנה איביך יהמיון׳ דמי ג׳ וסימ׳ אל תתנו דמי לך׳ אל דמי לכם׳ אלהים אל דמי לך ואל תחרש

אנא אמרית היך מ
מלאכיא אתון חשי׳
חשיבין והיך אינגלי
מרומא כולכון׃ אכן
כאדם תמותון וכאחד
השרים תפלו׃ ברם
בקושטא היך בני נ
נשא תמותון והיך ח
חשיבין תרמון רבנן
רברבניא תפלון׃ קומ
קומה אלהים שפטה
הארץ כי אתה תנחל
בכל הגוים׃ קום יי ד
דון בל יתבי ארעא
ארום את תחסין בכל
עממיא׃

פב 83
שיר מזמור
לאסף׃ שירא ותושב
ותושבחתא על ידא
דאסף׃ אלהים אל
תחרש ואל תשקט
אל׃ אלהא לא תשתו
תשתוק לך ולא תת
תתרשל ולא תשדוך
אלהא׃ כי הנה אויביך
יהמיון ומשנאיך
נשאו ראש׃ ארום
הא בעלי דבבך מתי
מתרגשין ושנאך יז
זקפו רישא׃ על עמך
יערימו סוד ויתיעצו
על צפוניך׃ על עמך
נכילו רזא ומתמלכין
על דמיטמרין באו
באוצריך׃ אמרו

לכו ונכחידם מגוי ו
ולא יזכר שם ישרא
ישראל עוד׃ אמרין
איתו ונכסיניון מלמ
מלמיהוי עם ולא יד
יתדכר שמיא דישרא
תוב׃ כי נועצו לב יח
יחדו עליך ברית יכר
יכרתו׃ ארום איתמלכו
אתמלכון בכל לבא
כחדא עלך ואמטולתך
ואמטולתך קיימא
גזרין׃ אהלי אדום
וישמעאלים מואב
והגרים׃ משכני אד
ארומאי וערבאי מו
מואבאי והגראי׃
גבל ועמון ועמלק
פלשת עם ישבי צור׃
גיבלאי ועמונאי וע
ועמלקאי פלשתאי
עם יתבי צור׃ גם א
אשור נלוה עמם
היו זרוע לבני לוט
סלה׃ לחוד סנחריב
מלכא דאתור אתח
אתחבר עמהון הוון
לסעיד לבני לוט לע
לעלמין׃ עשה להם
כמדין כסיסרא כיבין
בנחל קישון׃ עביד
להון היך עבדתא למ
למדיין והיך עבדתא
לסיסרא והיך עבד
עבדתא ליבין בנחל

דקישון׃ נשמדו בעין
בעין דאר היו דמן
לאדמה׃ אישתיציו
בעינא דדאר הוון ה
היך רעיא דרביס׃
לארעא׃ שיתמו נד
נדיבמו כערב וכזאב
וכזבח וכצלמנע כל
נסיכמו׃ שוי יתהון
ורבניהון היך עורב
והיך זאב והיך זבח
והיך צלמונע וכל
מלכיהון׃ אשר א
אמרו נירשה לנו
את נאות אלהים׃ די
אמרו נירת לנא
ית דירות אלהא׃ א
אלהי שיתימו כגל
כגלגל כקש לפני
רוח׃ אלהי שוי יתהון
היך גלגלא דמיתגל
דמתגלגל ואזיל ולא
נייח כמדרון והיך
קשא קדם זעפא׃ כ
כאש תבער יער וכ
וכלהבה תלהט הרים׃
היך אשא דבערא
בחורשא והיך של
שלהוביתא דמיגל
דמיגלהבא דרי ט
טוריא׃ כן תרדפם
בסערך ובסופתך
תבהלם׃ היכנא תר
תרדיפינון בעלעולך
ובזעפך תבהלינון׃

אויביך ז׳ מלא׳ וסימ׳ כי אבדו כל אויביך׳ למשגב׳ והכנעתי׳ ואמרת׳ כי הנה אויביך יהמיון׳ אתה דכאת כחלל יי׳ אשר
חרפו אויביך יי׳ כי תיצא למלחמה על איבך וראית סוס׳ אשר יציץ לך׳ קדמ׳ איבך כת׳ ושנאי איביך כת׳ דאר ד׳ כת׳ כן וסי׳
ויהי למנשה׳ דיהושע קדמ׳ דמסו׳ ומימיה׳ דנפתלי׳ בן אבינדב׳ נשמדו בעין דאר׳ גבל ב׳ א׳ וא׳ זקני גבל׳ גבל ועמון

מלא ה' וסימ' מלא שבוע זאת ונתנה לך ויע' אשר על ביתו מלא קרנך שמן ולך אל ביתו מלא פניהם קלון מבחר ע' צמרים
מלא' וחד ומלא חפניך גחלי אש ... ויבקשו ג' וסימ' ויאמרו אליו דבר נא מלא פניהם קלון ויבנע עמי אשר ...

מלא פניהם קלון
ויבקשו שמך יהוה
מלי אפיהון קלנא
ויבעון שמך יי יבט
יבשו ויבהלו עדי
עד ויחפרו ויאבדו
יבהתון ויבהלון לע
לעלמי עלמין ויח
ויחסרון ויהובדון
וידעו כי אתה שמך
יהוה לבדך עליון
על כל הארץ וידעון
וידעון ארום את
שמך יי בלחודך ע
עלאה על כל יתבי
ארעא

למנצח על פג 84.
הגתית לבני קרח מ
מזמור לשבחא ע
על כנרא דאתיא
מגת על ידיהון ד
דבני קרח תושבחתא
מה ידידות משכנ
משכנותיך יהוה
צבאות מה הינון
רחימין משכניך
יי צבאות נכספה
וגם כלתה נפשי ל
לחצרות יהוה לבי
ובשרי ירננו אל אל
חי רגגת ולחוד הא
תאיבת נפשי לדרת
לדרתא דיי לבי ובש
ובשרי מרננן לאלהא
קיים גם צפור מצ
מצאה בית ודרור
קן לה אשר שתה
אפרחיה את מזבח
מזבחותיך יהוה צ
צבאות מלכי ואלהי
להוד יונתא אשכחת
ביתא ושפנינא שז
שרכפת לה די כשרין
גוזלהא לאתקרבא
על מדבחך יי צב
יי צבאות מלכי וא
ואלהי אשרי יושבי
ביתך עוד יהללוך
סלה טוביהון דצ
דצדיקין דיתבין ב
בבית מקדשך תוב
ישבחונך לעלמיא
אשרי אדם עוז לו בך
מסלות בלבבם טו
טוביה דגבר דעושנ
ליה במימרך רוחצ
רוחצנותא בלבהון
עברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם
ברכות יעטה מורה
רשיעיא דעברין על
עמקי גיהנם בכיין
בכיתא היך מעיינא
ישוונה לחוד ברכן
יעטה לדתייבין לא
לאולפן אורייתא
ילכו מחיל אל חיל
יראה אל אלהים בצ
בציון אולין צדיקי
מן בית מקדשא
לבית מדרשא יתחמי
ליעוה אוריתא דיין
דילהון קדם יי רש
דשכינתיה שריא
בציון יהוה אלהים
צבאות שמעה תפלתי
תפלתי האזינה אלהי
יעקב סלה אמר
דוד יי אלהים צבאות
קבל צלותי אצית
אלהא דיעקב לעלמין
מגננו ראה אלהים
והבט פני משיחך
זכות אבהתנא חמי
אלהא ואסתכל אנפי
משיחך כי טוב יום
בחצריך מאלף בחר
בחרתי הסתופף בבית
אלהי מדור באהלי
רשע ארום טב למי
למיתב יומא חד בדר
בדרת מקדשך מן
אלף בגלותא בחריה
לאיתרבקא בבית מ
מקדשך אלהי מן ל
למדור במשכני רש
רשיעא כי שמש ו
ומגן יהוה אלהים חן
וכבוד יתן יהוה לא
ימנע טוב להלכים
בתמים ארום היך
שמשא ותריסא
תקיף יי אלהים חינא
ויקרא יתן יי לא יכסי
טבא מן דאזלין בש

וידעו יא וסימ' היום הזה יסגרך וידעו כל הקהל הזה עזנו יי' עזנו ועתה יי' אלהינו הושיענו וחברו איה איתוא וחבריו למען
יראו וידעו כי יהיה לו לעבדים וידעו כי אתה שמך יי' בלה בחמיה בלה וידעו כי ידך זאת יעטה ד' וסימ' ועל שפם יעטה
כאשר יעטה הדועה בבגד יעטה גם ברכות יעטה ויש פס' ומלה תנ' וגם וסימ' לבשו וגם נכלמו בבשתם וגם כלתה בחורים וגם

הא׳ ב׳ וסימ׳ כה אמר הא׳ יי׳ בורא שמים׳ אשמעה מה ידבר׳ ו׳ נפגשו ג׳ וסימ׳ חסד ואמת נפגשו׳ עשיר ורש׳
נפגשו תבכים׳ ל׳ לדרך ג׳ וסימ׳ מה לך לדרך אשור׳ ב׳ בו׳ צדק לפניו יהלך וישם לדרך׳ ל׳ אשמעה ל׳ דכות׳

בשלימותא׀ יהוה
צבאות אשרי אדם
בטח בך׀ יי צבאות
טב לבר נש דמתר׃
דמתרחיץ במימרך׀

פה 85
למנצח
לבני קרח מזמור׀
לשבחא על ידיהון
דבני קרח תושבחתא׀
רצית יהוה ארצך
שבת שבות יעקב׀
רעית יי ארעך אתו׃
אתיבתא יי שיבית
דבית יעקב׀ נשאת
עון עמך כסית כל
חטאתם סלה׀ שבקת
חוביהון דעמך כסית
כל חטאיהון לעלמין׀
אספת כל עברתך
השיבות מחרון אפך׀
כנישתא כל רוגזך
הכבתא מן תקוף רוגזך׀
שובנו אלהי ישענו
והפר כעסך עמנו׀
תוב לוותנא אלהא פ׃
פורקננא ובטל רוגזך
מיננא׀ הלעולם תא׃
תאנף בנו תמשך א׃
אפך לדר ודר׀ הא
האיפשר דלעלמין
תתקיף רוגזך בנא ת׃
תנגיד תוקפך לדר
ודר׀ הלא אתה תשו׃
תשוב תחיינו ועמך
ישמחו בך׀ הלא את
תתוב תחיה יתנא
יי ועמך יחדון במי׃
במימרך׀ הראנו
יהוה חסדך וישעך
תתן לנו׀ אחמיתא
יתנא יי טובך ופור׃
ופורקנך יהב לנא׀
אשמעה מה ידבר
האל יהוה כי ידבר
שלום אל עמו ואל
חסידיו ואל ישובו
לכסלה׀ אשמעה מה
ימלל אלהא ארום
ימלל שלם לעמיה
ולחסידוי ולא יח׃
יחזרון לסיאבתא׀
אך קרוב ליראיו
ישעו לשכון כבוד
בארצנו׀ ברם קריב
לדחלין מיניה פ׃
פורקניה לאשראה
יקרא בארענא׀ ח׃
חסד ואמת נפגשו
צדק ושלום נשקו׀
טבוון וקשוט אור׃
אורעון צדקא וש׃
ושלמא איתנשקון׀
אמת מארץ תצמח
וצדק משמים נש׃
נשקף׀ קשוט מא
מארעא תצמח ויצ׃
וצדקא מן שמיא
אודיק׀ גם יהוה
יתן הטוב וארצנו
תתן יבולה׀ לחוד יי
יתן טבא וארענא
תתן איבה׀ צדק לפניו
יהלך וישם לדרך
פעמיו׀ צדקא קדמוי
יהלך וישוי לאו׃
לאורח טב איסת׃
איסתוריהון׀

פו 86
תפלה לד׳
לדוד הטה יהוה
אזנך ענני כי עני
ואביון אני׀ צלותא
דבלי דוד אצלי יי
אודנך ענני יהי ארו׃
ארום עניא וחשוב
אנא׀ שמרה נפשי
כי חסיד אני הושע
עבדך אתה אלהי׀
הבטח אליך׀ נטור
נפשי ארום חסידא
אנא פרוק עבדך את
אלהי דאנא מתרחיץ׀
עלך׀ חנני אדני כי
אליך אקרא כל
היום׀ חוס עלי יי א
ארום קדמך איצלי
כל יומא׀ שמח נפש
עבדך כי אליך אדני
נפשי אשא׀ אחדי
נפשא דעבדך ארום
לוותך יי נפשי איקוף
כי צלי׀ כי אתה יי
אדני טוב וסלח ורב
חסד לכל קראיך׀
ארום את הוא יי טב
לצדיקיא ושביק

ושלום ה׳ וסימ׳ היה לו מכל עבדיו׳ ושלום ושקט אתן על ישראל׳ שלום שלום לך ושלום לעוזרך׳ צדק ושלום נשקו׳ כי ארך ימים ושנות׳
תתן יבולה ד׳ חס׳ את בליש׳ וסימ׳ ונתתי גשמיכם בעתם׳ ונתן עץ השדה׳ והארץ תתן יבולה׳ ארץ נתנה יבולה׳ ושאר נתנה את יבולה׳
וישם ו׳ וסימ׳ ישא יי פניו אליך׳ וישם ידו על עיניו׳ ואם לא איפוא מי ישיבנו׳ וישם פניו לבא׳ וישם פניו לאיים׳ צדק לפניו יהלך׳

יבואו ז׳ מלא וסימ׳ כי יבואו הערלים · למה יבואו מלכי אשור · יבואו וישתחוו לפניך ··· וישתחוו ז׳ וסימ׳ יעבדוך עמים · ב׳ בני
כה אמר יי גאל ישראל וקדשו · נורא עליהם כי רזה · וחברו · וישובו אל יי כל אפסי ארץ · וישתחוו לו כל מלכים · כל גוים אשר עשית ··

להדיינין באוריתא
ולמסגי טיבו לבר
דמיצליין קומך והא
האזינה יהוה תפלתי
והקשיבה בקול תח
תחנונותי · אצית יי
צלותי וקביל בקל
תחנוני · ביום צרתי
אקראך כי תענני ׃
ביומא דעקתי אקרי
לותך ארום אנת עני
יתי · אין כמוך באלי
באלהים אדני ואין
כמעשיך · לית בר
מינך באנגלי מרומ
יי ולית כעובדך · כל
גוים אשר עשית
יבואו וישתחוו לפני
לפניך אדני ויכבדו
לשמך · כל עממיא
די עבדת יתהון ויכה
ויסגדון קומך יי ויה
ויתנון איקר לשמך ·
כי גדול אתה ועשה
נפלאות אתה אלהים
לבדך · ארום רבא את
אלהא ועביד פרישן
את הוא לבלחודך ׃ ה
הורני יהוה דרכך
אהלך באמתך יחד
לבבי ליראה את שמ׃
שמך · אליף יתי יי
אורחתך אתהלך
בקושטך יחד לבבי
למדחל ית שמך ·

אודך אדני אלהי
בכל לבבי ואכבדה ש
שמך לעולם · אודה
לך יי אהי בכל לבבי
ואיקר שמך לעלם ·
כי חסדך גדול עלי
והצלת נפשי משא
תחתיה · ארום טובך
רב עלי ופציתא נפש
נפשי משיול ארע
ארעיתא · אלהים
זדים קמו עלי ועדת
עריצים בקשו נפשי
ולא שמוך לנגדם ·
אלהא זידנין קמון ע
עלי וסיעת תקיפין
תבעו נפשי ולא שו
שויאו יתך לקובלי
לקובליהון · ואתה
אדני אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד
ואמת · ואת יי אהא
רחמנא וחננא מרחו
מרחיק רגז ומסגי ׃
למעבר טבוון וקשו
וקשוט · פנה אלי
וחנני תנה עזך לעבדך
והושיעה לבן אמתך ·
איתפני לוותי וחוס
עלי הב עושנך לעני
לעבדך ופרוק לבר
אמתך · עשה עמי ו
אות לטובה ויראו ש
שנאי ויבשו כי אתה
יהוה עזרתני ונחמתני

ונחמתני · עביד ע
עמי את לטבתא
בזמן דיעיל שלמה
ית ארונא בבית מק
מקדשא יתפתחון ׃
תרעיא אמטולתיה
ויחמון שנאיי ארום
שבקתא לי ויבהתון
ויודון ארום את יי א
סייעתני ונחמתני ·
לבני

פו 87
קרח מזמור שיר יס
יסודתו בהררי קדש ·
על ידיהון דבני קרח
איתאמר שבח שירא
דמתיסר על פום
אבהתא דמן לקדמין ·
אהב יהוה שערי
ציון מכל משכנות
יעקב · רחים יי מעלני
מדרשיא דקביען ׃
בציון מן כל בתי כנ
כנישיא דבית יעקב ·
נכבדות מדבר בך עיר
האלהים סלה · מילין
דיקר איתמלל עלך
קרתא דאהא לעלמין ·
אזכיר רהב ובבל ליד
ליודעי הנה פלשת
וצר עם כוש זה ילד
שם · דכרין תושבחך
מצראי ובבלאי ליו
לידעי יתך הא פלש
פלשתאי וצוראי
עם כושאי דין מלך

רהב ג׳ב׳ בליש׳ וסימ׳ אתה דכאת כחלל רהב · אזכיר רהב ובבל · ביום קראתי ותענני · ולא פנה אל רהבים · ורהבם עמל ואון · לך הרפס ורהב
ועיך · ובתבונתו מחץ רהב · תחתו שחחו עזרי רהב · הסבי עיניך מנגדי · ונגש העם איש באיש ואיש באחיו · ומצרים הבל וריק יעזרו · עזרי עזרי
לבשי ··· ובבל ד׳ וסימ׳ ואתה פשחור וכל ישבי · ובבל אליך יצדיהו · ואתה תמלט מידו · אזכיר רהב ובבל לידעי ··· יסודתו ל׳ דגות ··

בכתוב ה' מלא בליש' וסימ' וכתוב בספר וחתום · כתוב לך שם היום · וכתוב עליו · אכתוב לוי · יספר בכתוב עמים · · · וליציון ב' וסימ'
ויאמר אליו המלאך · דזכריה · ולציון יאמר איש ואיש · · · בכל יום ג' וסימ' כי אלהים שופט · קראתיך יי' · אפרכך · ויא' ובכל יום ויום

איתרבא תמן ולציון
יאמר איש ואיש ילד
בה והוא יכוננה עלי
עליון ולציון יתאמר
דוד מלכא ושלמה
בריה איתרבא בגוה
והוא הוא ישכללינה
לעילא יהוה יספר
בכתוב עמים זה ילד
שם סלה יי' על ספר
דמכתבין ביה חושבן
כל עממיא דין מלך
איתרבא תמן לעלמין
ושרים כחוללים כל
מעיני בך ואמרין
שירין על חינגיא כל
מיני תושבחן על ה'
קורבניא מתאמרין
בגוך

פז
88
שיר מזמור לבני
קרח למנצח על מחלת לענות משכיל
להימן האזרחי שיר
שירא ותושבחא על
ידיהון דבני קרח לה
לשבחא על צלותא
לשבחא שכלא טב
על ידוי דהימן יציבא
יהוה אלהי ישועתי
יום צעקתי בלילה
נגדך יי' אהא פורקני
יממי קבילית בליליא
צלותי לקבלך תבא
לפניך תפלתי הטה
אזנך לרנתי ותישול

קומך צלותי אצלי
אודנך לבעותי כי שבעה
שבעה ברעות נפשי
וחיי לשאול הגיעו
ארום שבעית בבישין
נפשי וחיי לשאול
מטו נחשבתי עם
יורדי בור הייתי כגבר
אין איל איתחשבית
עם נחותי בית אסירי
הויתי היך בר נש די
לית ליה חילא במתים
במתים חפשי כמו
חללים שכבי קבר
אשר לא זכרתם עוד
והמה מידך נגזרו
היך רשיעיא דמיתו
ולא תבו איתעבידו
בני חורין מן מצותא
היך קטילין דחרבא
שכבי בית קבורתא
דלא דכרתנון תוב
והינון מאפי שכינתך
יתפלגון שתני בבור
תחתיות במחשכים
במצלות שוית יתי
בגלותא דמתילא
כגובא ארעיתא בחש
בחשוכיא כמצולתא
עלי סמכה חמתך כל
משבריך עניתי סלה
עלי סמכית חמתך
וכל גזירן בישין תב
תבר יתי סגפת לעל
לעלמין הרחקת

מידעי ממני שתני
תועבה למו כלא ולא
איצא ארחיקתא
מידעי מני שויתא
יתי ריחוקין להון כלי
כלוא בבית אסירי
ולא אפוק עיני דאבה
דאבה מני עני קראתיך
קראתיך יהוה בכל
יום שטחתי אליך
כפי עיני דלפת דמע
דמעין מן עוותא
קריתך יי' בכל יומא
פרסית לוותך בצלו
ידיי הלמתים תעשה
תעשה פלא אם רפאים
רפאים יקומו יודוך
סלה האיפשר דלי
דלמתיא תעביד
פרישן אין גושמיא
בעפרא יקומון יודון
קדמיך לעלמין היס
היספר בקבר חסדך
אמונתך באבדון ה
האיפשר דיתחוי כד
בבית קבורתא טובך
וקושטך בבית אובד
אובדנא היודע בחשך
פלאך וצדקתך בארץ
בארץ נשיה האיפ
האיפשר דיתודע
בחשוך גיהנם פרישו
פרישותך וצדקתך
בארעא צהותא ואני
אליך יהוה שועתי

שרים ה' בליש' שירה · וסימ' אם אשמע עוד בקול שרים · ומחוצה לשער הצבאו לשבות · קדמו שרים אחר נוגנים · ובצורות ובבלים לשרים
ויחבדו · ושרים כחוללים · עשיתי לי שרים ושרות · בקיצותיהם על אשיהו · · · תחתיות ז' וסימ' ותאמר הבה לי ברכה · דיהושע שתני
בבור תחתיות · והורדתיך אל יורדי בור · רבו שמים כי עשה יי' בן אדם צדה אל המיון · שם עולם ובכל המוצה · קראתי שמך יי' מבור תחתיות · ·

ובבקר ו̇ וסימ̇ ובבקר תשבעו לחם · דבבקר שכבת הטל · ובבקר זרעך תפריחי · ובבקר תפלתי תקדמך · ובבקר היא שנה · ובבקר ...
מנער ג̇ וסימ̇ עני אני וגוע מנער · דנפש בשרו מנער · מפנק מנער עבדו · · · דכאת ב̇ א̇ גת א̇ וסימ̇ אתה דכאת כת

ובבקר תפלתי תקד
תקדמך ואנא קדמי
קדמך יי צלותי וב
ובצפרא צלותי תקד
תקדמינך למה
יהוה תזנח נפשי תס
תסתיר פניך ממני
למה יי תרחק נפשי
תכסה אפך מני עני
אני וגוע מנער נשא
נשאתי אמיך אפונה
אפונה עניא אנא
ונגיד מטליו סוברי
החלתך טעינא עלי
עברו חרוניך בעותיך
צמתתוני על עברו
רוגזייך בעתוייך
שיזיוני יתי סבוני כמ
כמים כל היום הקיפו
הקיפו עלי יחד אח
אחזרו יתי היך מוי
כל יומא אקפו עלי
כחדא הרחקת ממני
אהב ורע מידעי מח
מחשך ארחקתא
מני רחימא וחברא
ולידעיי חשוך אנא
באפיהון

משכיל
לאיתן האזרחי ש 89
שכלא טבא דאיתו
דאיתאמר על ידי
אברהם דאתא ממד
ממדינחא חסדי יי
יהוה עולם אשירה

לדר ודר אודיע את
אודיע אמונתך בפומי
חסדא דיי לעלם אז
אשבח לדר ודריא הה
אהודע קושטך בפומ
בפומי כי אמרתי עו
עולם חסד יבנה שמ
שמים תכן אמונתך
בהם אריס אמרית
עלמא בחסדא יתבנה
שמיא תתקין קושט
קושטך בהון כרתי
ברית לבחירי נשבעתי
לדוד עבדי גזרית
קיים לאברהם בחיר
בחירי קיימית לדוד
עבדי עד עולם אכין
זרעך ובניתי לדר
ודור כסאך סלה עד
עלמא אתקין בניך
ואבני לדר ודר כורסי
מלכותך לעלמין ויו
ויודו שמים פלאך
יהוה אף אמונתך בק
בקהל קדשים ויודון
שמיא פרישותך
יי להוד קושטך בכנ
בכנישת קדישין כי
מי בשחק יערך לי
ליהוה ידמה ליהוה
בבני אלים ארום מן
הוא בשחקי דמשת
דמשתווי ליי דדמי
ליי באוכלוסי מלאכ
מלאכיא אל נערץ

בסוד קדשים רבה
ונורא על כל סביביו
אלהא תקיפא ברזיהון
דקדישין ויתיב על
כורסי יקרא רבא וד
ודחיל על כל מלאכי
דקיימין חזור ליה
חזור ליה יהוה אלהי
צבאות מי כמוך חס
חסין יה ואמונתך סב
סביבותיך יי אלהא יי
על חילי מרומא את
מן כוותך חסינא יי
וקושטך חזור חזור
לך אתה מושל בגא
בגאות הים בשוא
גליו אתה תשבחם יי
את שליט בגיוותנות
דימא כד מתנטלין
באיתרדם גלגלוי את
אנת תמאיכונון אתה
דכאת כחלל רהב בזר
בזרוע עזך פזרת אוי
אויביך אנת שפיית
הי כקטיל דחרבא
רהבא הוא פרעה רשי
רשיעא בתקוף אדר
אדרע עושנך בדרתא
בעלי דבבך לך שמ
שמים אף לך ארץ ת
תבל ומלואה אתה
יסדתם דילך שמיא
להוד דילך ארעא
תבל ומליה אנת יה
יסדתנון צפון וימין

מושל יד̇ מלא וסימ̇ ויאמר אלהי ישראל · ב̇ ב̇ להיות מושל · ושלמה היה מושל · אתה מושל · והקריבתיו אל כסא מלכותך ... אלהי
אבותינו · אתה מושל בגאות · תשב ללחם את מושל · רבים מבקשים את פני מושל · מזעקת מושל · אם רוח המושל · העלה עליה מקומך ·
... בצב ובבת וסימ̇ הבחביים באלים · הבו ליי בבני אלים · ידמה ליי בבני אלים · משתו יגורו · וישתחוו האלים · ועל אל אלים

יהלכון ג̇ וסימ̇ אשרי העם ידעי תרועה ׃ שם אבות יהלכון ׃ בין הרים יהלכון ׃׃ ולקדוש ג̇ וסימ̇ הן גוי לא תדע תקרא וגוי׳
כי לי איים יקוו ׃ כי ליי׳ מגננו ולקדוש ׃ וחד לקדוש ׃ אם תשים מושבת כאמלך ׃׃

אתה בראתם תבור
וחרמון בשמך ירננו ׃
מדבריא דצפונא
ויתוביא דדרומא
את בריתנון תבור ר׳
דמערבא וחרמון ר׳
דבמדינחא בשמך
משבחין ׃ לך זרוע ׃
עם גבורה תעז ידך
תרום ימינך ׃ דילך
דרעא עם גבורתא
תעשן ידך למפרק
עמך תרומם ימינך
לשכללא בית מקדו
מקדשך ׃ צדק ומ׳
ומשפט מכון כסאך
חסד ואמת יקדמו ׃
פניך ׃ צדקתא ודינ׳
מדור כורסי יקרך
טיבו וקשוט מקד׳
מקדמין אפך ׃ אש׳
אשרי העם ידעי ה׳
תרועה יהוה באור
פניך יהלכון ׃ טוביה׳
דעמא דידעי לרצ׳
לרצויי ברייהון בכ׳
בכבא יי׳ בנהור זיו
אפך יהלכון ויזכון ׃
בדינא ׃ בשמך יגי׳
יגילון כל היום ובכ׳
ובצדקתך ירומו ׃ ב׳
בשמך ירננון כל
יומא ובצדקתך יי׳
יתרוממון ׃ כי תפארת
עזמו אתה וברצונך

תרים קרננו ׃ ארום
שבחור עשניהון ׃
את וברעותך תרומם
קרננא ׃ כי ליהוה מ׳
מגננו ולקדוש יש׳
ישראל מלכנו ׃ א׳
ארום דיי׳ תקוף תר׳
תריסי ארעא ולק׳
ולקדוש ישראל מ׳
מלכנא ׃ אז דברת
בחזון לחסידיך ו׳
ותאמר שויתי עזר
עזר על גבור הרימ׳
הרימותי בחור מעם ׃
האבכין מלילתא
בחזותא לחסידיך
ואמרית שויתי סעיד
לעמי על ידיה דמ׳
דמתגבר באוריתא
אפרשיה עולם מן
בני עממיא ׃ מצא
מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משח׳
משחתיו ׃ אשכחית
דוד עבדי במשח
קודשי רביתי יתיה ׃
אשר ידי תכון עמו
את זרועי תאמצנו ׃
די אידיי מתקנן כ׳
בסעדיה ברם אדרע׳
תיתחלינה ׃ לא ישי
ישיא אויב בו ובן ע׳
עולה לא יעננו ׃ לא
יטעי בעול דבבא
ביה ובר רשיעא לא

יסגפיניה ׃ וכתותי ׃
מפניו צריו ומשנ׳
ומשנאיו אגוף ׃ ו׳
ואשות מן קומוי מ׳
מעיקיו ומשנאוי ׃
אגוף ׃ ואמונתי וחסדי
עמו ובשמי תרום ק׳
קרנו ׃ וקושטי וח׳
וטיבי עימיה ובשום
מימרי תרומם יק׳
יקריה ׃ ושמתי בים
ידו ובנהרות ימינו ׃
ואישוי במחוזי ימא
שולטניה ובנהרי ע׳
על נהרותא גבורת
ימיניה ׃ הוא יקראני
אבי אתה אלי וצור
ישועתי ׃ הוא יקרי
לי אבא את הוא יי׳
אלהא ותקוף פורקני ׃
אף אני בכור אתנהו
עליון למלכי ארץ ׃
לחוד אנא בוכרא
למלכיא דבית יהודה
איתניניה עלאה
על מלכי ארעא ׃
לעולם אשמור לו
חסדי ובריתי נאמנת
לו ׃ לעלם אטור
ליה טובי וקיימי מ׳
מהימנא ליה ׃ ושמ׳
ושמתי לעד זרעו ׃
וכסאו כימי שמים ׃
ואישוי לעלמין בנוי
וכורסיה ביומי דיק׳

בשמן ו̇ רפי וסימ̇ ועשרון סלת בלול בשמן בתית ׃ ועשירית סלת למנחה ׃ והיצילו העדה את הרצח ׃ מצאתי דוד עבדי ׃ ותרם בראש
קרבי ׃ ששה חדשים בשמן המר ׃׃ אשמור ד̇ מל בליש וסימ̇ ויהי בשמור יואב אל העיר ׃ אשמור לו חסדי ׃ ותשמור כל ארחותי ׃
האריך עולם תשמור ׃׃ הרימותי ג̇ וסימ̇ הרימתי ידי אל יי׳ ׃ כות ׃ ויהי בשמעו כי הרימותי ׃ כות ׃ הרימותי בחור מעם ׃ כות ׃׃

ילכון ג̇ וסימ̇ ואיש את אחיו לא ידחקון · איש בדרכיו ילכון · אם יעזבו בנו תורתו ·· עד מה ד̇ וסימ̇ כי אם יהיה לבער
זין · עד מה יי̇ תסתר לנצח · עד מיה תאנח לנצח · ואין אתנו יודע עד מה ·· הקמותו ב̇ בליש וסימ̇ והקמיתו אנשים · במלחמה ·

דיקימון שמיא ׃ אם
יעזבו בניו תורתי וב
במשפטי לא ילכון ׃
אין ישבקון בנוי ארו
אוריתי ובדיני לא
יהלכון ׃ אם חקתי יח
יחללו ומצותי לא
ישמרו ׃ אין קיימי י
יפסון ופיקודיי לא
ינטרון ׃ ופקדתי בשי
בשבט פשעם ובנג
ובנגעים עונם ׃ ואסער
על ידיהון בשיבט ז
רשיעין מירדיהון ׃
ובמזיקיא דמכתשין
להון עויתהון ׃ וחס
וחסדי לא אפיר עמ
מעמו ולא אשקר
באמונתי ׃ וטובי לא
אבטל מיניה ולא
אשקר בהימנותי ׃ ו
לא אחלל בריתי ומ
ומוצא שפתי לא
אשנה ׃ לא אפיס קי
קיימי ומפקנות שי
שפוותי לא אשנה ׃
אחת נשבעתי בקר
בקדשי אם לדוד א
אכזב ׃ חדא זימנא
קיימית בשום קודשי
אם לדוד אכדב ׃ זרעו
לעולם יהיה וכסאו
כשמש נגדי ׃ בנוי
לעלם יהוון וכורסיה
נהר היך שימשא
לקיבלי ׃ כירח יכון
עולם ועד בשחק נא
נאמן סלה ׃ היך סי
סיהרא ומתקן לאת
לעלם וסהיד בשחק
מהימן לעלמין ׃ וא
ואתה זנחת ותמאס
התעברת עם משיחך ׃
ואת שבקת ורחיקתא
ארגיזתא עם משיחך ׃
נארתה ברית עבדך
חללת לארץ נזרו ׃
אשניתא קיים דעם
עבדך אפיסתא לאח
לארעא כליליה ׃ פר
פרצת כל גדרתיו ש
שמת מבצריו מחה
מחתה ׃ תקפתא כל
ברכוי שויתא פגחוי
תברא ׃ שסהו כל
עברי דרך היה חרפה
לשכניו ׃ רמסון יתיה
כל עברי אורחא הוה
חלנא לשיבבוי ׃ הרי
הרימות ימין צריו ׃
השמחת כל אויביו ׃ א
ארימתא ימינא דמ
דמעיקוי אחדית כל
בעלי דבבוי ׃ אף תש
תשיב צור חרבו ולא
הקמתו במלחמה ׃
להוד התיב לאחורא
חריפא סייפיה ולא
אוקמתא יתיה בקרב ׃
השבת מטהרו וכסאו
לארץ מגרתה ׃ בז
בטולתא כהניא דמ
דמדיין על מדבחא
ומדבחן עמיה וכורסי
מלכותיה לארעא
מגרתה ׃ הקצרת ימי
עלומיו העטית על
עליו בושה סלה ׃ קצ
קצרתא יומי עולים
עולימוי עטפת עלוי
כהתא וכיסופא לע
לעלמין ׃ עד מה א
יהוה תסתר לנצח
תבער כמו אש חמ
חמתך ׃ עד אימתי יי ׃
תסליק שכינתך לע
לעלמין תדליק היך
אשתא חמתך ׃ זכר
אני מה חלד על מה
שוא בראת כל בנ
אדם ׃ אדכר דאנא
איתבריתי מן עפרא
מטול מה לבטלה
בריתא לכל בני אינ
אינשא ׃ מי גבר יחי
יחיה ולא יראה מות
ימלט נפשו מיד ש
שאול סלה ׃ מאן הו
גברא דיחי ולא יח
יחמי מלאכא דמות
דמותא ישיזב נפשי
מן ידיה ולא יחות
לבית קבורתא לעל
לעלמין ׃ איה חסדיך
הראשנים אדני נש

יחיה י̇ח̇ וסימ̇ לו ישמעאל יחיה לפניך · לא תגע בו יד כי סקול · ויעגד ויר עבד ויאבלך · ב̇ בן · וישא משלו ויאמר · ואעמיד עליו
ואמתתהן · שאול · ועתה כל נביאי הבעל · בגשך נתן · כל פשעיו אשר עשה · ובשוב רשע מרשעתו · והיה כל נפש חיה · מי יחיה זבר
ולא · עבר כיתן בו צע בצע · ואמר למלך · הצה עמלה · אם יוליד איש מאה · קהלת · כי אם שנים הרבה · וכל חין יחיה דבותי ··

ובעולם ג̇ וסימ̇ ומעולם לא שמעו ולא האזינו · את מי דאגת ותיראי · בטרם הרים ילדו ·· תשב ד̇ מלו̇ וסימ̇ רק את בצור
לא תשב שמה · תשב אנוש עד דכא · יי̇ אלהים אל תשב · בעבור דוד עבדך אל · וחד מלע̇ ותאמר שאלה אחה קטנה · דמלכים ··

נשבעת לדוד כאמונ̇
באמונתך ׃ היך אינון
טבוותך דמן שירויא
יי̇ דקיימתא לדוד
בהימנותך ׃ זכר אדני
חרפת עבדיך שאתי
בחיקי כל רבים עמ̇
עמים ׃ אידכר יי̇ חו̇
חיסודא דעבדך סי̇
סוברית על עיטפי
כל גירופיהון דסגיע̇
דסגיעין עממין ׃ א̇
אשר חרפו אויביך ׃
יהוה אשר חרפו עק̇
עקבות משיחך ׃ דח̇
דחסידך בעלי דבבך
יי̇ דחסידו איחורי
דישמית ריגלי משי̇
משיחך יי̇ ׃ ברוך
יהוה לעולם אמן ו̇
ואמן ׃ בריך שמיה ד̇
דיי̇ בעלמא הדין א̇
אמין ואמן בריך שי̇
שמיה דיי̇ לעלמיא
דאתי אמן ואמן ׃

90 פ̇
תפלה למשה איש ה̇
האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר
ודר ׃ צלותא דיצלי
משה נביא דיי̇ כד̇
חבו עמא בית ישרא̇
במדברא עני וכן אמר
יי̇ דמדור בית שכינתך

בשמיא את הויתא
לנא סעיד בכל דר
ודר ׃ בטרם הרים ילדו
ילדו ותחולל ארץ ו̇
ותבל ומעולם עד
עולם אתה אל ׃ כד̇
איתגלי קדמך דעי̇
דעמך עתידין למיח̇
למיחוב אתקינת תו̇
תתובא עד דלא טור
טורייא איתנטלו ו̇
ואיתבריאת ארעא
ויתבי תבל ומן עלמא
הדין ועד עלמא דא̇
דאתי את הוא אלהא ׃
תשב אנוש עד דכא
ותאמר שובו בני א̇
אדם ׃ תתיב בר נש ו̇
על חובוי עד מותא
ואמרת תובו בני נש̇
נשא ׃ כי אלף שנים
בעיניך כיום אתמול
כי יעבר ואשמורה
בלילה ׃ ארום אלף
שנין מתחשבין קד̇
קדמך היך יומא דא̇
דאיתמלי ארום יעו̇
יעיבר והיך מטרת̇
ליליא ׃ זרמתם שנה
יהיו כבקר כחציר
יחלף ׃ ואיזדלף תייבו
תייבין תיתי עליהון
מותא היך דמכין י̇
יהון ולעלמא דאתי
עיסבא דמפרכא יתחו̇

יתחלפון ׃ בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל
ויבש ׃ דמיין עובדי̇
עובדיהון היך עיסב̇
דבצפרא יציץ ויסג̇
ולרמשא מתמולל
ומתייבש מן חורבא ׃
כי כלינו באפך ובחמ̇
ובחמתך נבהלנו ׃ א̇
ארום אישתיצינא
מן תוקפך ומן חמתך
איתבהלנא ׃ שת עו̇
עונתינו לנגדך על̇
עלמינו למאור פניך ׃
שוית חובנא לקבלך
עוית טליותנא קבל
ביהור אפייך ׃ כי כל
ימינו פנו בעברתך
כלינו שנינו כמו הג̇
הגה ׃ ארום כל יומנא
איתפניאו ברוגזך שי̇
שיצינא יומי חיינא
היך הבל פומא דיסו̇
דיסתרוא ׃ ימי שנות̇
שנותינו בהם שבעים
שנה ואם בגבורת
שמונים שנה ׃ יומי
שנתא בעלמא הדין
שבעין שנין בית̇
מתאלמין ואין בגב̇
בגבורתא תמנן שנין ׃
ורהבם עמל ואון כי ג̇
חיש ונעפה ׃ וסוגי̇
וסוגעיהון ליעות̇
ושקר לחייבא ארום

יחלף ד̇ וחס̇ וסימ̇ והאלילים כליל יחלף · בבקר כחציר יחלף ׃ ורוח על פני יחלף · אם יחלף ויסגיר ·· שמונים ו̇ מלא בליש̇
וסימ̇ ויחי בתושלח אחרי הולידו · ותשקט הארץ · דאהוד · ויהי בשמונים שנה וארבע מאות · דשלמיה · במחנה אשור · דישעיה · ואם
גבורות שמונים שנה · בהדאהו את עשר כבוד מלכותו · וכל דה̇ דבות̇ במ̇א̇ חס̇ ויעש מהם שמונים אלף ·· ורהבם ל̇ דבות̇ ··

למצות ה̇ וסימ̇ אשר אם יובל איש למצות · למצות ימינו כן הודע · ויסית את דויד · הלא אבי אמרתי למצות · יואב בן צרויה החל למנות ·
שובה ה̇ מלל וסימ̇ ובנחה יאמר שובה · ויהי בעינ̇ פשעיך · שובה יי̇ חלצה נפשי · שובה יי̇ עד מתי · שובה יי̇ את שביתנו ·

ערן בסרהון כיא ומ
וטריסין לעפרא ומי
יודע עז אפך וכירא
דכיראתך עברתך ל
מאן הוא דידע לא
לאתבא עושנא דת
דתיתקפך אהא צרין
צדיקיא דדחלין
מינך משרכין רוגז
רוגזך למנות ימינו
כן הודע ונביא לבב
חכמה למימני יומ
יומנא מאן יתכוון
להודע ברם נביא די
דליביה מבע חכמתא
שובה יהוה עד מתי
והנחם על עבדיך
תוב יי̇ עד אימתי ת
תסגפיננא ותוב מן
בישתא דמללתא לי
למעבד לעמך שי
שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל
ימינו שבע יתנא
לעלמא דמיתיל ליה
לצפרא טובך ונרנן
ונחדי בכולהון יומנא
שמחנו כימות
עניתנו שנות ראינו
רעה שמח יתנא
היך יומין דסגיפתנא
היך שניא דחמינא
בישתא יראה על
עבדיך פעלך והדרך
על בניהם ויהי נ

לעבדך עובדי ניסך
ושבחך על בניהון
ויהי נעם אדני אלה
אלהינו עלינו ומעש
ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו
כוננהו ויהי בסימ
בסימותא דגו ערן
מן קדם יי̇ אלהנא עי
עלנא ועובדי ידנא
דנצלחון אתקין פית
פתגמי אוריתך על
עלנא ועובדי ידנא
מיניה יתקנון

פז
91
ישב בס
בסתר עליון בצל
שדי יתלונן דראשרי
שכינתיה ברא על
עלאה בטלל ענני
יקרא שדי יבית א
אמר ליהוה מחסי ו
ומצודתי אלהי אב
אבטח בו אמיר לא
ליהוה מחסי ומצדת
דמצודתי אלהי אב
אבטח בו אמר לא
לדוד אומר ליה רוח
רוח צני ובדך תוקפי
אהי אבלי במימריה
כי הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות
ארום הוא ישזבינך
שלמיה ברי מפחא
ותקלא ממותא וי
ואיתרגושתא כאב

באברתו יסך לך ויתח
ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו
בטלל שכינתיה יטו
יטלל עלך ותחות
טלל איקריה תתרחץ
תריסא ועגלא הי
הימנותיה ולא תירא
מפחד לילה מחץ
יעוף יומם לא תדחל
מדלוחא דמזיקי
דאזלין בליליא מן
גירא דמלאכא דמ
דמותא דשדי ביממא
מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים
מן מותא דבקבלא
מהלך מסיעת שידין
דמחבלין בטיהרא
יפל מצדך אלף ורב
ורבבה מימינך אליך
לא יגש ותדכר שמא
קדישא ויפלון מיד
כסר שמאלך אלפא
ורבוותא מן ימינך
לותך לא יקרבון למ
למינזק רק בעיניך
תביט ושלמת רשעים
תראה לחוד בעינך
תהי מסתכל ותחזי מ
מתגמרין רשיעי ת
תחמי כי אתה יהוה
מחסי עליון שמת
מעונך עני שלמה
וכן אמר ארום אנת

ונשמחה ד̇ וסימ̇ נגילה ונשמחה בישועתו · ונרננה ונשמחה בכל ימינו · זה היום עשה יי̇ נגילה · נמשכה אחריך נרוצה הביאני ·
תביט ה̇ וסימ̇ ויהי בהיותם [illegible] ליה [illegible] למה תראני און ועמל תביט · כי אתה עמל ובעס תביט · רק בעיניך [illegible]
ושלמת ג̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ שלמי אמוני ישראל · באו ימי השלם · ושלמת רשעים תראה · והדרך ב̇ וסימ̇ והדרך צלח · וראה אל ·

תצין ה׳ בליש וסימ׳ כי ידבר אליכם פרעה לאמר ויבא משה ואהרן היום אני אם תבין עירי עירו לבטוי עץ זרזע ואיצאה
בשער הגיא והית את התנין אשר בים אבלצי הממיני נבוכדנאצר על שחל ופתן תדרך תדמים אשביעהו ל׳ דכותי

הוא ייי רוחצני כמו
במרור עלאה שוית
שריתא בית שכינתך
לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלו
מתיב מרי עלמא
וכן אמר לא תהרע
לך בישתא ומכתש
ומזיקיא לא יקרבו
יקרבון במשכניך
כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך
ארום מלאכוי יפקד
עלך לנטרינך בכל
אורחתך על כפים
ישאונך פן תגף באבן
רגלך על תיקפיהון
יטלינך דילמא תת
תתקל בי יצרך בישא
דמתיל באבנא רגלך
על שחל ופתן תדרך
תדמוס כפיר ותנין ע
על גור בר אריון ופ
ופיתנא תבעוט תדמ
תדמוס אריא וחורמ
וחורמנא כי בי חשק
ואפלטהו אשגבהו
כי ידע שמי מטול
דבמימרי אתרעי ו
ואשיזביניה אשגבי
אשגביניה מטול
דידע שמי יקראני
ואענהו עמו אנכי
בצרה אחלצהו ואכ
ואכבדהו יצלי קד

קדמי ואנא עני יתי
עימיה אנא בעקתא
איפציניה ואיקריניה
ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי
אורכת יומין אסגיע
אסגעיניה ואחמיניה
בפורקני

פח מזמור שיר
ליום השבת שבחא
ושירא דאמר אדם
קדמאי על יומי דש
דשבתא טוב להדות
ליהוה ולזמר לשמך
עליון טב לאודאה
קדם ייי ולשבחא שו
שמך עלאה להגיד
בבקר חסדך ואמונ
ואמונתך בלילות
לתנאה בצפרא טובך
וקושטך בלילוון עז
עלי עשור ועלי נבל
עלי הגיון בכנור על
טב כינרא דעשרתי
נימין עלפוס ניבלא
עלי רינת כינריא
כי שמחתני יהוה בז
בפעלך במעשי ידיך
ארנן ארום אחדתני
ייי בעובדך בעובדי
אידך אבוע מה
גדלו מעשיך יהוה
מאד עמקו מחש
מחשבתיך כמה רז
רברבין הינון עובדך

ייי לחדא עמיקין ה
הינון מחשבתך איש
איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את
זאת ברנש שטיא
לא ידע וכסילא לא
יתבין ית דא בפרח
רשעים כמו עשב ות
ויציצו כל פעלי און
להשמדם עדי עד
כד איתלבלבו רשיע
רשיעיא היך עיסב
ונציצין כל עבדי שו
שקר ועתיד די ישז
ישיציניון אהא עד
עלמא ואתה מרום
לעלם יהוה ואת חי
רמא ועלאה לעלמא
דאתי ייי כי הנה איבי
איביך יהוה כי הנה
איביך יאבדו יתפרדו
כל פעלי און ארום
הא בעלי דבבך מיצ
מיצליחין בעלמא הז
הדין ייי ארום הא בז
בעלי דבבך יהובדון
לעלמא דאתי ומית
ומתפרשין מוסיעת
סיעתהון דצדיקיא
כל עבדי שקר ותרם
כראים קרני בלתי
בשמן רענן וזקפתא
היך רימנא תיקפי ר
רביתא יתי במשחא
דטיבא הוית עבורת

במעשי י״א בת׳ ל׳ וסימ׳ קדריהם לא יהיו לבנך ודברתי משפטי אתם להכעיסני במעשי ידיכם לקטר תחת אשר עזבו ד״ה תמשילהו
במעשי ידך כי שמחתני ייי בפעלך ראו מעשי ייי ונפלאתיו גדלים מעשי ייי דרושים מעשי ידיו אמת ומשפט לא אבות כי אחידה
ית יגמיר בערי ית חסדך בלילות ד׳ וסימ׳ להגיד בבקר חסדך העמדים בבית ייי מפחד בלילות על משכבי בלילות

ותבט ג̇ וסימ̇ ותבט אשתו מאחריו ׃ ותבט ביום ההוא אל בשך בית היער ׃ ותבט עיני בשורי ׃ אנך ׳׳ ׳׳ ישגה ג̇ וסימ̇ כארז בלבנון ישגה ׃ אחו בלי מים ׃ ואחריתך ישגה ׳׳ ׳׳ עולתה ג̇ וסימ̇ וחרשתם בעגלתי ׃ תמים אתה ׃ צורי ולא עולתה בו ׃ כת̇ וא̇ בעולתה ידיהם ׃

ותבט עיני בשורי
בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני ׃ וא
ואיסתכלת עיני כה
כהוברנא דמעיקיי
ובקימין עלי מרעים
לאבאשא שמעו יי
אודני קל תברהון ׃ צ
צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה ׃
צדיקיא היך דיקלא
ילבלב פירין היך א
ארזיא בליבנן יסגה
דיעביד שורשין ׃ ש
שתולים בבית יהוה ׃
בחצרות אלהינו יפ
יפריחו ׃ בנוי יהון ט
שתילין בבית מקדש
מיקדשא דיי בדרת
אהנא ילבלבון ׃ עוד
ינובון בשיבה דשנים
ורעננים יהיו ׃ תוב כ
באבהתהון יעבדון ׃
בנין כשיבי דהינון ר
ורטיבין יהון ׃ להגיד
כי ישר יהוה צורי
ולא עולתה בו ׃ מטול
דיחוון דיירי ארעא
ארום תריץ יי תקיפי
ולית שולתא ביה ׃
93 יהוה
מלך גאות לבש לבש
יהוה עז התאזר אף
תכון תבל בל תמוט ׃
יי מליך גיותנותא
אלבש אלבש יי עו
עושנא ואזדרז לח
לחוד תקין תבל דלא
היזדעזע ׃ נכון כסאך
מאז מעולם אתה ׃
מתקן כורסיך מלה
מלקדמין מן עלמא
את הוא אתא ׃ נשאו
נהרות יהוה נשאו
נהרות קולם ישאו
נהרות דכים ׃ זקפין ׃
נהרוותא קדם יי וקו
זקפין נהרוותא קל
קלהון כשירתא א
יקבלון נהרוותא א
אגר שבחהון ׃ מקו
מקלות מים רבים
אדירים משברים
אדיר במרום יהוה ׃
מקלן דמיין סגיאין
ממשבחיא תברי ימ
ימא רבא משבח מ
בשמי מרומא יי ׃ ע
עדותיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש
יהוה לארך ימים ׃
סהדותך קשיטין ׃
לחדא לבית מקדש
מקדשך יאון וקד
וקדישין יי לאורכו
יומין ׃
94 אל נקמות יהוה אל
נקמות הופיע ׃ אהא
מרי פורענותא הוו
הופע ׃ הנשא שפט
האריך השב גמול
על גאים ׃ אתנטל
דיין ארעא אתיב גמ
גמלא לרשא על
גיותניא ׃ עד מתי רז
רשעים יהוה עד מת
מתי רשעים יעלזו ׃
עד אימתי רשיעיא
יהבון מצלחין יי י
עד אימתי רשיעיא
יהבון בשלוותא ׃ יב
יביעו ידברו עתק
יתאמרו כל פעלי
און ׃ יבועון וימללון
גידופין אמרין מילין
דקלנא כל עבדי ש
שקר ׃ עמך יהוה
ידכאו ונחלתך יענו ׃
עמך יי ישופון ואח
ואחסנתך ימסכנון ׃
אלמנה וגר יהרגו ר
ויתומים ירצחו ׃ אר
ארמלתא וגיורא
יקטלון ויתמי ירצ
ירצחון ׃ ויאמרו
לא יראה יה ולא י
יבין אלהי יעקב ׃ ויו
ואמרו לא חמי יה
ולא יבין אלהא דיע
יעקב ׃ בינו בערים
בעם וכסילים מתי
תשכילו ׃ איתבוננו
רשטיין עמא וכסי
וכסיליא אימתי ת
תשכלון ׃ הנטע אזן

יי אהא
מרי פרע
פורענותא

בל̇ מקלות ו̇ כת̇ בן וסימ̇ הקלות יחדלון ׃ ויחדלו הקלות והלפידים ׃ הלא קיציר חטים היום ׃ מקלות מים רבים ׃ בעשתו למטר חק ׃ מי פלג לשטף תעלה ׃ וד̇ בת̇ קלת ׃ ויה̇ נתן קלת וברד ׃ ורב מהית קלת ׃ כי חדל המטר והברד ׃ ויהי קלת וברקים ׃ ושאר קולת כתיב̇ ׳׳ יה ד̇ דגש בתר אותיו יהוא וסימ̇ אשר תיסרנו יה ׃ ויאמרו לא יראה יה ׃ מן המצר קראתי יה ׃ יסר יסרני יה ׳׳ הנטע ל̇ רבות ׃

יצר ד׳ חס׳ וסימ׳ יוצר הארץ ועשה ׀ כי בטח יוצר יצריו ׀ אם יוצר עין הלא יביט ׀ יוצר עמל עלי חק ׳׳ג׳׳ ׀ אשרי הגבר ד׳ וסימנ׳
עמו וראו כי טוב יי׳ ׀ אשר שם יי׳ מבטחו ׀ אשר תיסרנו יה ׀ אשר מלא את אשפתו ׳׳ג׳׳ המלמד ב׳ ידי למלחמה ׀ אדם דעת ׳׳

הלא ישמע אם יצר
אזן הלא יביט ׀ האיז
האיפשר דאיתקניב
אודנא ולא שמיע ׀ ו
אולפנא אין איפשר
דיברא עינא ולא
איסתכל באוריתא ׀
היסר גוים הלא יוכיח
המלמד אדם דעת ׀
האיפשר דיהב ית
אוריתא לעמיה ובד
יחובון לא יתוכחון
יתוכחון הלא יי אליף
לאדם קדמאי מדע
מנדעא ׀ יהוה ידע מ
מחשבות אדם כי
המה הבל ׀ קדם יי ידיע
ידיעין מחשבת
בני נשא ארום היגון
למא ׀ אשרי הגבר
אשר תיסרנו יה ומתו
ומתורתך תלמדנו ׀
טב לגברא די תכסניה
יי ומן אוריתך תיז
תאלפיניה ׀ להשקיט
מימי רע עד יכרה
לרשע שחת ׀ לשדכ
לשדכא ליה מן יומ
בישא עד די יתכרי
לרשיעא שוחא ׀ כי
לא יטש יהוה עמו ו
ונחלתו לא יעזב ׀
ארום לא ינטוש יי
עמיה ואחסנתיה
לא ישבוק ׀ כי עד

צדק ישוב משפט
ואחריו כל ישרי
לב ׀ ארום עד ציד
צדקתא יתוב דינא
ובתרוי יתפרקון כל
תריצי ליבא ׀ מי יק
מי יקום לי עם מר
מרעים מי יתיצב
לי עם פעלי און ׀ מ
מן יקום לי לאגחא
קרבא עם מבאשין
מאן יתעתד לי למי
למיקם עם עבדי
שקר ׀ לולי יהוה עז
עזרתה לי כמעט ש
שכנה דומה נפשי ׀
אילולי יי סעיד לי
כזעיר שריית בשי
בשתיקותא נפשי ׀
אם אמרתי מטה
רגלי חסדך יהוה י
יסעדני ׀ אין אמרי
אמרית איתמוטטת
ריגלי טובך יי יסעוד
יתי ׀ ברב שרעפי בק
בקרבי תנחומיך ישע
ישעשעו נפשי ׀ בס
בסוגעי מחשבתיא
בגוי נחמותך יפנקון
נפשי ׀ היחברך כסא
הוות יצר עמל עלי
חק ׀ האיפשר די יי
יתחבר עמך כורסי
שיקרא בריית ליע
ליעותא היתעתד

עלי קיים ׀ יגודו על
נפש צדיק ודם נקי
ירשיעו ׀ יכנשון כ
בישא על נפשא ד
דצדיקא ואדמא
זכאה יחייבון דין ק
קטול ׀ ויהי יהוה
למשגב לי ואלהי ׀
לצור מחסי ׀ והוה
יי לי לסעיד ואלהי ׀
לתקוות רוחצני ׀ ויש
וישב עליהם את
אונם וברעתם יצמ
יצמיתם יצמיתם
יהוה אלהינו ׀ ואת
ואתיב עליהון ית
שיקריהון ובבישו
ובבישתהון ימגרינון
ימגרינון יי אלהנא ׀
צה לכו
95 נרננה ליהוה נריעה
לצור ישענו ׀ איתון
נשבח קדם יי ניבב
קדם תקיף פורקננא ׀
נקדמה פניו בתודה
בזמירות נריע לו ׀
נקדים אפוי בתודתא
בתושבחתא ניבב
קדמוי ׀ כי אל גדול
יהוה ומלך גדול על
כל אלהים ׀ ארום
אלהא רבא יי ומלכא
רבא על כל אלהיא ׀
אשר בידו מחקרי
ארץ ותועפות הרים

כי ׳׳א׳ בטע בת״אמ וסימ׳ כי לא אל חפץ רשע אתה ׀ כי לא תעזב נפשי לשאול ׀ כי יומם ולילה תכבד עלי ׀ כי ידבר שלום אל
עמו ׀ כי לא יטש יי׳ עמו ׀ כל אלהי העמים אלילים ׀ כי לא יצא מעפר און ׀ כי לא ידע שלו בבטנו ׀ כי בעד אשה זונה ׀ כי כמו שער
בנפשו ׀ כי לא תחפץ זבח ׀ כי לוית חן הם לראשך ׀ כי לא תהיה אחרית לרע ׳׳ ׀ במעט ג׳ וסימ׳ כמעט נטיו רגלי ׀ שכנה דומה ׳׳

בקלו ה חס בגבו ובכת וסימ ויבא שאול את קלו ויבך ועליון יתן קלו ותהלים היום אם בקלו תשמעו שמעו שמוע ברב
קלו וישקד יי ובל אודל דכות חס בביא מל ונשמע קולו בבאו אל הקדש ארבעים ב ריש פס יבנו ולא אקוט בדור

לו: תבידיה מיתליין
בי שפושין הארעא
ותוקפי רום טורייא
דיליה: אשר לו הים
והוא עשהו ויבשת
ידיו יצרו: דיליה
ימא והוא עבדיה
יתיה ויבשתא אדוי
בריאו: באו נשתחוה
ונכרעה נברכה לפני
יהוה עשנו: איתון
נסגוד ונגחון נחמט
קדם יי דעבד יתנא:
כי הוא אלהינו ואנ
ואנחנו עם מרעיתו
וצאן ידו היום אם
בקלו תשמעו: ארו
הוא אלהנא ואנחנא
עמיה וען רעית אי
אידיהי יומא דין
אין במימריה תקבו
תקבלון: אל תקשו
לבבכם כמריבה כיום
מסה במדבר: לא
תקשו לבבכון היך
במצותא היך ביומא
דנסיתון אהא במדו
במדברא: אשר נסו
נסוני אבותיכם בחנו
בחנוני גם ראו פעלי:
דנסיאו יתי אבהתכו
בחנו יתי לחוד חמון
עובדי: ארבעים שנ
שנה אקוט בדור
ואמר עם תועי לבב

הם והם לא ידעו דו
דרכי: ארבעין שנין
מאסית בדרא דכי
דמדברא ואמרית
עם רטעהא בלבבי
בלבבהון היכון והינו
לא ידעו אורחי: א
אשר נשבעתי באפי
אם יבאון אל מנוחתי:
דקיימית בתקוף רוג
רוגזי אם יעלון לבית
בית מוקדשי:
צב שירו
96 ליהוה שיר חדש ש
שירו ליהוה כל הא
הארץ: שבחו קדם
יי תושבחא חדתא אי
אנגלי מרומא שבחו
קדם יי כל צדיקי אר
ארעא: שירו ליהוה
ברכו שמו בשרו מיו
מיום אל יום ישועתו:
שבחו קדם יי בריכו
שמיה בשרון מדיו
יומא ליומא פורקני:
ספרו בגוים כבודו בכל
העמים נפלאתיו: א
אישתעו בעמיא אי
איקריה בכל עמיא
פרישותיה: כי גדול
יהוה ומהלל מאד
נורא הוא על כל אל
אלהים: ארום רם יי
ומשבח לחדא דחיל
הוא על כל אלהא: כי

כל אלהי העמים
ויהוה שמים עשה:
ארום כל דחלת עממי
טעותא ויי שמיא
עבד: הוד והדר לפנ
לפניו עז ותפארת
במקדשו: שבחא
ושיבהורא קדמוי:
עושנא ושבחתא
בבית מקדשיה: הבו
ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה כ
כבוד ועז: הבו זמר
קדם יי יחוסא עמיא
הבו קדם יי איקר וט
ועושנא: הבו ליהוה
כבוד שמו שאו מנ
מנחה ובאו לחצר
לחצרותיו: הבו קדם
יי איקר ורוממו שמ
שמיה סוברו תקרו
תיקרובתא ועולו לד
לדרתוי: השתחוו לי
ליהוה בהדרת קדש:
חילו מלפניו כל הא
הארץ: סגידו קדם יי
בשיבהורת קודשא
זהותו מקמיה כל ית
יתבי ארעא: אמרו
בגוים יהוה מלך את
תכון תבל בל תמוט:
ידין עמים במישרים:
אמרו בעממיא יי מלך
לחוד תקין תבל לא
תמוטט ידין עמיא

שיר חדש ז וסימ תהלתו מקצה הארץ הושיבו בגן בתרועה שירו ליי כל הארץ שיר חדש אשירה לך ויתן בפי שיר חדש כי נ
נפלאות עשה תהלתו בקהל חסידים כי ביום יא וסימ וידם השמש וירח עמד ויהי מחרת ותגלת בן אפשטנה והפכתי חגיכם
ויצא יי ונלחם כי את על שבלו במריבה כי אלף שנים בעיניך דבח יי מזבחו באר מקדשו תקרא ביום מועד ובנתי לה את בדמיה

מלפני יי׳ ה׳ וסימ׳ המזבירים מלפני יי׳ ויקם ויונה לברח תרשישה ׳ב׳ בו ׳ מלפני יי׳ הוא ברח ׳ אז ירננו עצי ׳ ד״ה ׳ ובזאת
עליך קצף ׳ ולא נבבע ׳ הרים כדונג נמסו ׳ ובל אודי דבות גמ״ב מפני יי׳ ׳ ויתחבא האדם ׳ ואתה ועבדיך ׳ ׳ צעלית

בתר ניתנא ׃ ישמחו
השמים ותגל הארץ
ירעם הים ומלאו ׃
יחדון חילי שמיא
וידוצון צדיקי אר
ארעא יכלי ימא ומ
ומליה ׃ יעלז שדי
וכל אשר בו אז ירננו
כל עצי יער ׃ יבוע ׃
תושבחא חקל וכל
דביה הכבין ישבחון
כל אילני חורשא ׃ ל
לפני יהוה כי בא כי
בא לשפט הארץ יש
ישפט תבל בצדק
ועמים באמונתו ׃ קדם
יי׳ ארום אתא למידן
ארעא ידון תבל ב
בצדקתא ועמיא ב
בהימנותיה ׃

97 צג יהוה מלך
תגל הארץ ישמחו
איים רבים ׃ יי׳ מלך
תידון ארעא יחדון
נגוון סגיעין ׃ ענן
וערפל סביביו צדק
ומשפט מכון כסאו ׃
ענני יקרא ואמיטתא
חזור חזור דיליה צד
צדקתא ודינא אתר
דמכוון כורסייה ׃ אש
לפניו תלך ותלהט ׃
סביב צריו ׃ אשא קדמ
קדמוי תהלך ומיגלה
ומיגלהבא חזור חזור
מעיקוי ׃ האירו ב
ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ ׃ מנהר
מנהרין ברקוי תבל
חמית איתחלחלת
ארעא ׃ הרים כדונג
נמסו מלפני יהוה ׃
מלפני אדון כל הא
הארץ ׃ טוריא היך
שעווא יתימסון מן
קדם יי׳ מן קדם רבון
כל ארעא ׃ הגידו
השמים צדקו וראו
כל העמים כבודו ׃ ית
יתניון אנגלי מרומא
צדקתיה ויחמון
כל עמיא איקריה ׃
יבשו כל עבדי פסל
המתהללים באליה
באלילים השתחוו
לו כל אלהים ׃ יבהתון
כל פלחי פיסלא דמ
דמשתבחין בטעו
בטעותא ויסגדון
קדמוי כל עמיא פל
פלחי טעותא ׃ שמ
שמעה ותשמח ציון
ותגלנה בנות יהודה
למען משפטיך א
יהוה ׃ שמעת וחדת
כנישתא דציון ודו
ודיצן בנתא דבית
יהודה מן בגלל דינך
דינך יי׳ ׃ כי אתה
יהוה עליון על כל
הארץ מאד נעלית
על כל אלהים ׃ ארום
את הוא יי׳ עלאה על
כל יתבי ארעא לחדא
איתעליתא על כל
דחלייא ׃ אהבי יהוה
שנאו רע שמר נפש
נפשות חסידיו מיד
רשעים יצילם ׃ רח
רחימי דיי׳ סנו בישׁ ׃
מטול דקיים נטיר
נפשת חסידוי ומן
אידיהון דרשיעי י
יפיצי איטון ׃ אור זרע
לצדיק ולישרי לב
שמחה ׃ נהור דנח
ומיטמר לצדיקיא
ולתריצי ליבא חדוא ׃
שמחו צדיקים בא
ביהוה והודו לזכר
קדשו ׃ חדון צדיקי
במימריה דיי׳ ואודון
לדוכרן שום קדשיה ׃

98 צד מזמור
שירו ליהוה שיר
חדש כי נפלאות
עשה הושיעה לו ימ
ימינו וזרוע קדשו ׃
תשבחת נבואה שבחו
קדם יי׳ שבח חדת א
ארום פרישן עבד
פרקת ליה ימיניה
ואדרע שכינת קודש
קודשיה ׃ הודיע יי׳
יהוה ישועתו לעיני

מלפני ׳יט׳ בכתו׳ וסימ׳ אז ירננו עצי היער ׳ וינס ארם ׳ ויבא שלמה לבמה ׳ ובזאת עליך קצף ׳הלא אתה אלהינו ׳ ויאמר הקשיבו ׳
לא נכנע ׳ ויעש הישר בעיני ׳ מלפני אדון חולי ארץ ׳ב׳ בו ׳ ויכנע מאד ׳ יען רך לבבך ׳ ותכנע ׳ הרים כדונג נמסו ׳ ב׳ בו ׳ בשגגה
שיצא מלפני השליט ׳ וטוב מלפני יהיה לרשע ׳ והמן נבעת מלפני ׳ ומרדכי יצא מלפני המלך ׳ ויקם עזרא ׳ וישבע את שרי הכהנים

ישועת ה̇ וסימ̇ ויאמר משה אל העם התיצבו וראו את ישועת יי ׃ חשף יי את זרוע קדשו ׃ מי יתן מציון ישועת ישראל ׃ זכר חסדו ואמונתו ׃
לא לכם להלחם בזאת ׃ לבית ישראל ד̇ וסימ̇ דרשוני וחיו ׃ העיר היצאת אלף ׃ חסדי יי אזכיר ׃ זכר חסדו ׃ וכל יחזקאל דכון ׃

הגוים גלה צדקתו׃
אודע יי פורקניה
למחמיהון דעמיא
גלי צדקתיה׃ זכר ח
חסדו ואמונתו לבית
ישראל ראו כל ארץ
את ישועת אלהינו׃
דכר טוביה וקושטי
לבית ישראל וחמון
כל סייפי ארעא ית
פורקן אלהנא׃ הריעו
ליהוה כל הארץ פצ
פצחו ורננו וזמרו׃ יב
יבבו קדם יי כל יתבי
ארעא בועו ושבחו
וזמרו׃ זמרו ליהוה
בכנור בכנור וקול זמ
זמרה׃ זמרו קדם יי
בכנרין וקל זמריא׃
בחצצרות וקול שו
שופר הריעו לפני
המלך יהוה׃ בחצצ
בחצוצרתא וקל שי
שופרא יבבו קדם מ
מלכא דיי׃ ירעם
הים ומלאו תבל וי
וישבי בה׃ ירגש ימא
ומלייה תבל ודייר
דיירין בה׃ נהרות
ימחאו כף יחד הרים
ירננו׃ נהרותא ימחו
ימחון אידא כחדא
טוריא ירננון׃ לפני
יהוה כי בא לשפט׃
הארץ ישפט תבל
בצדק ועמים במ
במישרים׃ קדם יי
ארום אתא למידן
ארעא ידון תבל בצ
בצדקתא ועממיא
בתריצותא׃

צה יהוה מלך
99 ירגזו עמים ישב
כרובים תנוט הארץ׃
יי מליך יזועון עמ
עממיא דשכינתיה
שריא בינך כרוביא
יזוע ארעא׃ יהוה
בציון גדול ורם הוא
על כל העמים׃ יי בצ
בציון רבא ורמא
הוא על כל עממיא׃ י
יודו שמך גדול ונו
ונורא קדוש הוא׃ יי
יהודון לשמך רבא
ודחילא קדישא הוא׃
ועז מלך משפט א
אהב אתה כוננת
מישרים משפט וצ
וצדקה ביעקב אתה
עשית׃ ועושנא רמ
דמלכא דדינא רחים
אנת תקנא תריצותא
דינא וצדקתא ביע
ביעקב אנת עבדתה׃
רוממו יהוה אלהינו׃
והשתחוו להדם
רגליו קדוש הוא׃
שבחו קדם יי אלהנא׃
וסגידו לבית מוקד
מוקדשיה קדיש ה
הוא׃ משה ואהרן
בכהניו ושמואל
בקראי שמו קראים
אל יהוה והוא יענם׃
משה ואהרן בכהנוי
דמסרו נפשיהון מ
מטול עמא דיי ושמ
ושמואל אמיטולהון
צלי קדם יי היך אנ
אבהת עלמא דצלו
בשמיה מצליין קד
יי והוא עני יתהון׃
בעמוד ענן ידבר
אליהם שמרו עד
עדתיו וחק נתן לו
למו׃ בעמודא דעננא
יקריה ממלל עמהון
נטרו סהידוותיה
וקיים דיהב להון׃
יהוה אלהינו אתה
עניתם אל נשא היית
להם ונקם על עלילותם׃
יי אלהנא את עניתא
יתהון אלהא שביק
הויתה לעמך אמטו
אמטולהון ומתפרע
על עובדיהון׃ רוממו
יהוה אלהינו והש
והשתחוו להר קד
קדשו כי קדוש יהוה
אלהינו׃ שבחו קדם
יי אלהנא וסגידו לט
לטור בית מקדשיה
ארום קדיש יי אלהנא׃

קול שופר וקול שופר ז̇ וסימ̇ ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ׃ מעי מעי אוחילה ׃ עד מתי אראה נס ׃ והקימותי עליהם צפים ׃
לאמר לא כי ארץ מצרים ׃ בחצצרות וקול שופר ׃ עלה אלהים בתרועה ׃ אהב ט̇ וסימ̇ לך נא אל הצאן וקח לי ׃ וילך ויקח ויבא
לאביו ולחמה יתן מצה אהבה ׃ ביהוה מאזני מרמה ׃ בגדה יהודה ותועבה ׃ כי צדיק יי צדקות ׃ יבחר לנו את ׃ ויבחר את שבט ׃ ועז מלך ׃

הוא אלהים ד̇ וסימ̇ ובשמיע וימס לבבנו ולא · דיל̇ אלהים אמת הוא · דעו כי יל̇ הוא אלהים הוא עשנו · ויאמר יל̇ אלהי אבתינו ··
עשה ד̇ ג̇ בת̇ ה̇ וא̇ בת̇ ו̇ וסימ̇ ועתה הסכלת עשו · למען עשה · עשה סטים שנאתי · עשה צדקה ומשפט · קדמ̇ בת̇ ו̇ ··

100 מזמור
לתודה הריעו ליהוה
כל הארץ שבחו ת̇
תושבחתא על קרבן
תודתא יבבו קדם יי
כל יתבי ארעא עבדו
את יהוה בשמחה
באו לפניו ברננה פ̇
פלחו קדם יי בחדוה
איתו קדמוי בתוש
בתושבחתא דעו כי
יהוה הוא אלהים
הוא עשנו ולא אנחנו
עמו וצאן מרעיתו
אידעו ארום יהוה
אלהים הוא עבד יתנא
וליה אנחנא עמיה
ועאן רעיתיה באו
שעריו בתודה ח̇צרו
חצרתיו בתהלה הודו
לו ברכו שמו עולו
בתרעוי באודיתא
דרתוי בתושבחתא
אודון קדמוי בריכו
שמיה כי טוב יהוה
לעולם חסדו ועד
דר ודר אמונתו ארו
ארום טב יי לעלם כו
טוביה ועד דר ודר
הימנותיה

101 קא
לדוד מזמור
חסד ומשפט אשירה
לך יהוה אזמרה על
יד דוד תושבחתא אין
חיסדא אתגמיל עמי
אין דינא את עבד עו
עמי על כולא אשבח
קדמך יי אזמר אז
אשכילה בדרך תמים
מתי תבא אלי אתה
אתהלך בתם לבבי
בקרב ביתי אמר
אהא אשכילינך בא
באורח שלים אימתי
תיעול לותי אמר
דוד אתהלך בשליו
בשלימות לבבי בגו
בגו אולפני לא את
אשית לנגד עיני דבר
בליעל עשה סטים
שנאתי לא ידבק בי
לא אשוי ללבי מילו
מילתא דרשיעא
עבדי בישין וסטיין
מפיקודיא סניתי
לא ידבקון בי לבב
עקש יסור ממני רע
לא ארע לבא עקו
עוקמנא יעדי מני
ביש לא
אידע מלשני בסת
בסתר רעהו אתו א
אנמית גבה עינים
ורחב לבב אתו לא
אוכל דמשתעי לייו
לישן תליתאי על
חבריה יתיה אמגר
וילקי בצורעתא
דאזיל בגסות עינן
לא איכול בעלמא
עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי הלך
בדרך תמים הוא יש
ישרתני עיני בק
בקשיטי ארעא
למיתב במחיצתי צדי
צדיקיא דאזיל
באורח שלים הוא
יקום עם שמשיי
לא ישב בקרב ביתי
עשה רמיה דבר
שקרים לא יכון לנ
לנגד עיני לא יתיו
יתייתב במיצע בית
מוקדשי עבד נכולו
דממלל שיקרין לית
לית ליה רשו לאי
לאיתקיימא קבל עי
עיני לבקרים אנ
אנמית כל רשעי
ארץ להכרית מעיר
יהוה כל פעלי און
לעלמא דאתי דמ
דמתיל לנהור צפרא
אמגר כל רשיעי א
ארעא לשיצאה מן
ירושלם קרתא דיי
כל עבדי שקר

102 קב
תפלה
לעני כי יעטף ולפני
ולפני יהוה ישפך
שיחו צלותא על
מסכינא ארום ישת
ישתלהי וקדם יי
יימר צלותיה יהוה

לא דבת̇ א̇ וקר̇ ו̇ ט̇ו̇ וסימ̇ אשר לא ידעה · אשר לא כרעים · אשר לא חומה · ויאמר חושי אל אבשלום · אל תרבו תדברו · ביצפור
לצוד ובדרור לעוף · ויאמר אליו אלישע לך · הרבית הגוי לא הגדלת · בכל צרתם לא צר הוא עשנו ולא אנחנו גולמי ראו עיניך ועו
הן יקטלני לא איחל · לא אוחריש בחיי · כל אחי רש שנאוהו · ויגשו אל זרבבל · ותדין פלוגתא · ועתה יאמר יל̇ יעזרי · ואבישי אחוי דהי

תובה ג̇ ב̇ חס וא מל וסימ׳ ושם איש ישרא׳ המכה יהכוז אפרים שרשם יבש׳ הוכה כעשב ויבש׳ בתר מל׳ ׀ וחד והכתי׳ אם
במוהדרת ימריצא הנגב׳ וסימ׳ נשיאה דאפרים עשבא גנב׳ ״ בודד ג̇ מלא וסימ׳ ואין בודד במועדיו פרא בודד לו׳ כצפור בודד ״

שמעה תפלתי ושו׳
ושועתי אליך תבוא ׀
יי קבל צלותי ופגיעתי
ופגיעתי קדמך תיעול ׀
אל תסתר פניך ממני
ביום צר לי הטה אלי
אזנך ביום אקרא מה׳
מהר ענני ׀ לא תסל
תסלק שכינתך מני
ביום עקתי אצלי יי
לוותי אודנך ביומא
דאיקרי סרהיב ענני
יתי ׀ כי כלו בעשן ימ׳
ימי ועצמותי כמוקד
נחרו ׀ ארום אשתיצי׳
היך תננא יומיי ואז
ואיברי היך תפייא
חררין והוכה כעשב
ויבש לבי כי שכחתי
מאכל לחמי ׀ לקא
היך עיסבא לבי אר׳
ארום אתנשיתי
אורייתי אולפני ׀ מה׳
מקול אנחתי דבקה
עצמי לבשרי ׀ דמיו
דמיתי לקאת מדבר
הייתי ככוס חרבות ׀
אידמיית לקקתא ימ׳
דמדברא הוית היך
קיפופא דבארעא
נגובתא ׀ שקדתי ואה׳
ואהיה כצפור בודד
על גג ׀ שקדית ואכו׳
כל ליליא והויתי א׳
היך צפר דפרח יחי׳

כקול תנחתי
אדבק גרמי
לבשרי

בלחודיה על איגרא ׀
כל היום חרפוני אויבי
מהוללי בי נשבעו ׀ כל
יומא יחסדון לי בעלי
דבבי מהללעגי במי׳
במימרי קיימו מני ׀
כי אפר כלחם אכלתי
ושקוי בבכי מסכתי ׀
ארום אפרא היך מז
מזונא סעדית ושקו׳
ושיקויתי בבכיתא מ׳
מזגית ׀ מפני זעמך
וקצפך כי נשאתני ו׳
ותשליכני ׀ מן קדם
רוגזך וקיצפך ארום
נטלתני וטלקתני ׀ יו׳
ימי כצל נטוי ואני כ׳
כעשב איבש ׀ יומיי ה׳
היך טולא דיצלי ויו׳
ואנא היך עיסבא איב׳
איבש ׀ ואתה יהוה לע׳
לעולם תשב וזכרך
לדר ודר ׀ ואת יי מרי׳
מרומך לעלם בשמיא
תיתב ודוכרנך לדר
ודר ׀ אתה תקום תרח׳
תרחם ציון כי עת
לחננה כי בא מועד ׀
את תקום תרחם ציון
ארום עידן למיחוס
עלה ארום אתא זימ׳
זימנא ׀ כי רצו עבדיך
את אבניה ואת עפרה
יחננו ׀ ארום רעו עב׳
עבדך ית אבנהא ויה׳

עפרה יחייסון ׀ וייראו
גוים את שם יהוה וכל
מלכי הארץ כבודך ׀ וי׳
וידחלון עממיא ית ש׳
שמיא דיי וכל מלכי
דארעא ית יקרך ׀ כי
בנה יהוה ציון נראה
בכבודו ׀ ארום אתבני
במימרא דיי קרתא
דציון איתגלי ביקריה ׀
פנה אל תפלת הערער
ולא בזה את תפלתם ׀
איתפני לצלות צלותיה
דמתצדיין ולא בסר
בסרית צלותהון ׀ תכ׳
תכתב זאת לדור
אחרון ועם נברא יה׳
יהללויה ׀ תתכתב יצ׳
צלותא דא בדר בת׳
בתראי ועמא דעתיד
לאיתבראה ישבח
יי ׀ כי השקיף ממרום
קדשו יהוה משמים
אל ארץ הביט ׀ ארום
אודיק משמי מרו׳
מרומא דקודשיה
יי מן שמיא לארעא
איסתכל ׀ לשמע א׳
אנקת אסיר לפתח
בני תמותה ׀ למשמע
אנקיתא דאסיריא
למישרי בנוא דמ׳
דמסירין למותותא ׀
לספר בציון שם
יהוה ותהלתו בירושל׳ ס ׀

כצפור ד̇ וסימ׳ יחרדו כצפור ממצרים ׀ נפשנו כצפור נמלטה מפח ׀ כצפור נודדת מן קנה ׀ שקדתי ואהיה כצפור ״ ויבש ג̇
א̇ חס וא̇ מלא וסימ׳ ויהי מקץ ימים וייבש הנחל ׀ ותך על הקיקיון וייבש ׀ הוכה כעשב ויבש ׀ בתר חס ״ בזה ח̇ וסימ׳ כי דבר
בזה ׀ בזה לך לעגה לך ׀ וחבריו ׀ אשר בזה את עלתו ׀ אם לא אלה אשר בזה ׀ כי שמע אל ׀ ולא שקץ ׀ את תפלתם ׀ וחד ובזה א׳

ובלם ג׳ וסימ׳ וישליכום מראש הסלע ׀ ובלם צבקעו ׀ המה יאבדו ואתה תעמד ׀ ויעשו בצי הגולה ׳׳ ג׳ ׀ צדקות ד׳ וסימ׳ צדיק
יה צדקות אהב ׀ מקול מחצצים בין משאבים ׀ ב׳ בו׳ ׀ עמי זכר נא מה יעץ ׳׳ ׀ הגואל ג׳ מל בליש׳ ובא לציון גואל ׀ הגואל משחת

למשתעי בציון ס׳
שמא דיי ותושבחתי
בירושלם ׀ בהקבץ
עמים יחדו וממלכות
לעבד את יהוה ׀ ב׳
באיתכנשות עממין
כחדא ומלכותא ח
למפלח קדם יי ׀ ע׳
ענה בדרך כחו קצר
ימי ׀ איסתגית מן
אורחא דאורה גת
גלותא חילי איתק
איתקצרון יומי ׀ יא
אמר אלי אל תעלני
בחצי ימי בדור דו
דורים שנותיך ׀ אמ
אימר קדם יי לא
תסלקינני מן עלמ
בפלגות יומי אחית
לעלמא דאתי מטו
מטול דרי דריא
שנותיך ׀ לפנים הארץ
יסדת ומעשה ידיך
שמים ׀ מן שירויא
דאיתברי כל ברייתא
ארעא יסדתה ועוב
ועובדי אידך שמיא ׀
המה יאבדו ואתה
תעמד וכלם כבגד
יבלו כלבוש תחליפם
ויחלפו ׀ הינון יהוב
יהובדון ואת תקוים
וכולהון היך לבושא
יתבלון היך אינש
אי נטלי תחלפינון

ויתחלפון ׀ ואתה הו
ושנותיך לא יתמו ׀
ואת הוא דבריתינון
ושנך לא משתלמין ׀
בני עבדיך ישכנו
וזרעם לפניך יכון ׀ בני
עבדך ישרון ארעא
וזרעיהון קומיך ות
יתקנון ׀

צח 103 לדוד ברכי נפשי
את יהוה וכל קרבי ׀
את שם קדשו ׀ על יד
דוד איתאמר בנבו
בנבואה בריכי נפשי
ית שבחא דיי וכל בני
גוואה ית שמא דקו
דקודשיה ׀ ברכי נפ
נפשי את יהוה ואל
תשכחי כל גמוליו ׀
בריכי נפשי ית שמא
דיי ולא תתנשיאי
ית כל חיסודוי דעבד
לאמך תרין באתר
בינקא ׀ הסולח לכל
עונכי הרופא לכל
תחלואיכי ׀ דשביק
לכל עוונכי דמסי יי
לכל מרעיכי ׀ הגואל
משחת חייכי המע
המעטרכי חסד ור
ורחמים ׀ דפריק מן
מגיהנם חייכי דאכ
דאכליל יתיכי חי
חיסדא ורחמין ׀ המ
המשביע בטוב עדו

עדיך תתחדש כנשר
נעוריכי ׀ דמסביע ב
בטובא יומוי סיבות
סיבותיכי ולעלמא
דאתי תתחדת היך
נשרא דביליה טו
טליותיכי ׀ עשה
צדקות יהוה ומש
ומשפטים לכל עשו
עשוקים ׀ עביד צד
צידקתא יי ודינין די
לכל טלומין ׀ יודיע ד
דרכיו למשה לבני
ישראל עלילותיו ׀ ת
גלי אורחתיה למשה
לבני ישראל עובדוי ׀
רחום וחנון יהוה ׀
ארך אפים ורב חסד ׀
רחמנא וחננא יי מו
מרחיק רגז מסגי למ
למעבד טבוון וקש
וקשוט ׀ לא לנצח
יריב ולא לעולם
יטור ׀ לא לעלמין י
יצבי ולא לעלם יטו
ינטור בבו ׀ לא כחט
כחטאינו עשה לנו
ולא כעונותינו גמל
עלינו ׀ לא כחובנא
עבד לנא ולא כעוו
כעויתנא שלים
לנא ׀ כי כגבה שמים
על הארץ גבר חסדו
על יראיו ׀ ארום
היך גבוהין שמיא מן

ומעשה ל׳ וסימ׳ והיה בצור וג׳ כל תת הלילה בדבר יי צבאות ׀ ועתה יי אבינו אתה החמר ׀ ובנו לא יבנו ואחר ישב ׀ ומעשה
האופנים כמעשה ׀ כי מעמדם ליד בני ׀ השמים מספרים כבוד אל ׀ לפנים הארץ יסדת ׀ ויהי נעם יי אלהינו ׀ ב׳ בו׳ ׀ ו׳ פס׳ לכל לכל וסי׳
ויחלק לכל העם לכל ׀ כל תפלה כל תחנה ׀ דמלכים ׀ ויבז ויפרץ ׀ סומך יי לכל הנפלים ׀ קרוב יי לכל קראיו ׀ אין קץ לכל ׀ לכל עונכי

עשותם ה׳ ב׳ מלא וב׳ חס׳ וסימ׳ בפרע פרעות בישראל׳ לבי לחקקי ישראל׳ ברכו יי׳ מלאכיו׳ ברכו יי׳ משרתיו׳ ברכו יי׳ כל מעשיו
לעשותם ד׳ ב׳ מלא וב׳ חס׳ וסימ׳ ויקרא משה אל כל׳ והיתה עמו וקרא בו כל ימיו׳ ושמרת את המצוה׳ ולזכרי פקודיו׳ ג׳ בתר מלא׳

מעילוי ארעא הכ(ן)
הכדין גבר טיבותיה על
דחלוי: כרחק מזרח
ממערב הרחיק ממ(נו)
ממנו את פשעינו:
היך רחיק מדינחא
ממערבא הכדין א(ר)
ארחיק מיננא סורח(נ)
סורחנותנא: כרחם אב
על בנים רחם יהוה
על יראיו: היך דרחם
אבא על בניא הכדין
רחם יי׳ על דחלוי: כי
הוא ידע יצרנו זכור
כי עפר אנחנו: ארום
הוא ידע יצרא בישא
בישא דמחטי יתנא
דכיר קומוי ארום
מן עפרא אנחנא: יי׳
אנוש כחציר ימיו כ
כציץ השדה כן יציץ:
בר נש היך עיסבא
יומוי היך ניצא דהו
דחקלא הכדין יציץ:
כי רוח עברה בו ואי
ואיננו ולא יכירנו
עוד מקומו: ארום ד
דעפא נשבת ביה ולי
וליתוי ולא אישתמו
אישתמודע עוד אתר
אתריה: וחסד יהוה:
מעולם ועד עולם
על יראיו וצדקתו
לבני בנים: וחסדא
דיי׳ מן עלמא הדין

ועד עלמא דאתי דיי׳
וצדקתיה לבני בנין:
לשמרי בריתו ולז
ולזכרי פקודיו לע
לעשותם: לנטרי ק
קיימיה ולדכרי פי
פיקודוי למעבדהון:
יהוה בשמים הכין כ
כסאו ומלכותו בכל
משלה: יי׳ בשמיא
אתקין כורסייה ומ
ומלכותיה בכולא
שלטא: ברכו יהוה
מלאכיו גברי כח ע
עשי דברו לשמע
בקול דברו: בריכו ש
שמא דיי׳ מלאכוי:
דמתגברין בחילא
עבדי מילולוי למ
למישמע קל מילוי
מילוליה: ברכו יהוה
כל צבאיו משרתיו
עשי רצונו: בריכו
שמא דיי׳ כל חיילוי
ודמשמשין קומוי
עבדי רעותיה: ברכו
יהוה כל מעשיו בכל
מקומות ממשלתו:
ברכי נפשי את יהוה:
בריכו שמא דיי׳ בכל
עובדוי בכל אתר
שולטניה בריכא נ
נפשי ית שמא דיי׳:

צט
104

ברכי
נפשי את יהוה יהוה

אלהי גדלת מאד
הוד והדר לבשת: כ
בריכי נפשי ית שמא
דיי׳ יי׳ אלהי איתגדלת
לחדא שבחא ושי
ושיבהורא אלבשתא:
עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה:
דמעטה בהורא היך
סדינא דמסך שמיא
היך יריעתא: המקר
המקרה במים על
עליותיו השם עבים
רכובו המהלך על כנפי
רוח: דטליל היך בי
בינרבא דכשורי במ
במיא אכסדרוי דש
רשמי על עננין קל
קלילין היך כנפי נ
נשרא: עשה מלאכ
מלאכיו רוחות מש
משרתיו אש לוהט:
דעבד איזגדוי סרה
סרהובין היך רוחא
שמשוי יי׳ תקיפין
היך אשא מיתלהבא:
יסד ארץ על מכוניה
בל תמוט עולם ועד:
דמייסד ארעא על
בסיסה דלא תזוע ל
לעלמי עלמין: תהו
תהום כלבוש כסיתו
על הרים יעמדו מים:
תהומא כד בלבושא
חפיתיה ומבועין על

ועד עולם י״ב וסימ׳ למרבה המשרה ולשלום׳ ואני זאת בריתי אתם׳ לאמר שובו נא איש מדרכו׳ ושכנתי אתכם במקום הזה׳ ושמתי
את העלעה לשארית׳ ויברך דויד את יי׳ לעיני׳ ואנחנו נברך יה מעתה׳ יחל ישראל אל יי׳ מעתה׳ יהי שם יי׳ מברך׳ וחסד יי׳ מעולם ועד׳
ירושלם הרים סביב לה׳ יי׳ ישמר צאתך ובואך׳ השם ד׳ וסימ׳ איה השם בקרבו׳ השם עבים רכובו׳ השם בחיים נפשנו׳ השם גבולך׳

ירדו ה̇ וסימ̇ עתה ירדו פלשתים אל̇ · חרבו בל פריה · ישי מיות עלימו · וירדו בקעות · יעלו הרים ירדו תהומות ·· ויין ה̇
ריש פס̇ וסימ̇ ויין לנסך רביעית ההין · ויין לנסך שלישית ההין · ויין הדריב לנסך · ויין לא ישתו בלבהן · ויין ישמח לבב אנוש ··

טוריא קיימין מיא
מן גערתך ינוסון מן
קול רעמך יחפזון
מן מזופיתך יערקון
למיגר מקל אכליתך
יתבהלון למישפך יע
יעלו הרים ירדו בק
בקעות אל מקום זה
יסדת להם סלקין מן
תהומא לטוריא ונח
ונחתין בבקעתא לאת
לאתר דנן דיסדתה
להון גבול שמת בל
יעברון בל ישובון לכ
לכסות הארץ תחום
שויתא לגלי ימא די
לא יעיברון די לא
יתובון למחפי ארעא
המשלח מעינים בנ
בנחלים בין הרים יל
יהלכון דמשלח מע
מעיני בנהרוותא
ביני טוריא מהלכין
ישקו כל חיתו שדי
ישברו פראים צמו
צמאם משקין כל
חיות ברא יתפרגו ע
ערודיא צחותהון ע
עליהם עוף השמים
ישכון מבין עפאים
יתנו קול עולויהון
צפרי שמיא ישרון
מן ביני נאוניא יתנון
קל זמר משקה הרים
מעליותיו מפרי

מעשיך תשבע הא
הארץ דמשקי
טוריא מן בית גנזי
עלאי דיליה מן פירי
עובדייך תשבע א
ארעא מצמיח חציר
לבהמה ועשב לע
לעבודת האדם להו
להוציא לחם מן ה
הארץ דמרבי עסבא
לבעירי וירקי לפולח
לפולחנא דבר נשא
למיפק לחמא מן א
ארעא ויין ישמח
לבב אנוש להצהיל
פנים משמן ולחם ול
לבב אנוש יסעד ו
וחמרא דמחדי ליבא
דבר נשא לאנהרא
אפיא מן משחא ול
ולחמא ליבא דבר
נשא יסעד ישבעו
עצי יהוה ארזי לבנון
דנציב אשר שם צפ
צפרים יקננו חסידה
ברושים ביתה דתמן
ציפריא עבדין סרכו
סרכפי ודתא בראתי
בית מדורהא הרים
הגבוהים ליעלים כ
סלעים מחסה לש
לשפנים טוריא רמ
רמיא ליעליא כיפי
רהיטין לטפזיא עשה
ירח למועדים שמש

אשר נטע
שבעין אל
אלניא ד״ב
דברא
ארזי לבנן

ידע מבואו ועבד כו
סיהרא למימני ביה
זימניא שימשא
ידע עידן טמועיה
תשת חשך ויהי לי
לילה בו תרמש כל
חיתו יער תשוי ח
חשוך והוי ליליא
ביה רחשין כל חיות
חורשא הכפירים
שואגים לטרף ולבק
ולבקש מאל אכלם
בני אריוון אכלין למ
למשכח מזונא ולמ
ולמבעי מן קדם א
אלהא מכליהון תז
תזרח השמש יאס
יאספון ואל מעונתם
ירבצון תדנח שמ
שמשא מתכנשין
ולבית מדוריהון ר
רביעין יצא אדם
לפעלו ולעבדתו ע
עדי ערב יפוק בר
נש לעובדיה ולפולח
ולפולחניה עד עדו
עדוני רמשא מה
רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך
מה סגיעין היך ט
עובדך יי כולהון א
בחכמתא עבדתא
מליא ארעא קנינך
זה הים גדול ורחב

ישמח ז̇ וסימ̇ ויין ישמח לבב אנוש · ויין ישמח חיים · בן חכם ישמח אב · וכסיל אדם בוזה אמו · מאור עינים ישמח לב · שמן
וקטרת ישמח לב · איש אהב חכמה ישמח אביו ·· לבב אנוש ג̇ וסימ̇ ובל לבב אנוש ימס · ויין ישמח לבב אנוש · ב̇ בו ··
ולבקש ד̇ וסימ̇ ויקם אדם לדרכו · והלכו ישבי אחת · הכפירים שאגים לטרף · לבוא אל המלך להתחנן לו ·· למועדים ל̇ דפות

ואין מספר ה̇ וסימ׳ בי גוי עלה על ארצי ׳ באלת ומאתים ׳ זה הים גדול ורחב ידים ׳ אמר ויבא ארבה ״ תוסף ג̇ מלר וסימנה
לא תוסף תת כחה לך ׳ ואת כל הדבר אשר אנכי מצוה ׳ תסף רוחם יגויעון ׳ וסימ׳ חילא דמלתא רוחם ״ ישברון ל̇ דבות ״

ירחיב שם רמש ואין
מספר חיות קטנות
עם גדלות ׀ רבנו ימא
רבא ופתי תחומין
תמן רחשא ולית
מנין חיותא זוטרתא
עם רברבתא ׀ שם א
אניות יהלכון לויתן
לויתן זה יצרת לש
לשחקבו ׀ תמן אית
אילפיא אזלין לויתן
דין בריתא למגחך
כסעודת צדיקיא
ביה מדוריה ׀ כלם
אליך ישברון לתת
אכלם בעתו ׀ כולהון
עלך סבירין למיתן
מזוניהון בזמניה ׀
תתן להם ילקטון תת
תפתח ידך ישבעון
טוב ׀ תתן להון וכנש
וכנשין תפתח אידך
ושבעין טבא ׀ תסתיר
פניך יבהלון תוסף
רוחם יגועון ואל
עפרם ישובון ׀ תסל
תסלק שכינתך מתי
מתבהלין תכנש רוח
רוחהון ומיתנגדין
ולות עפרהון תייבון ׀
תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה ׀
תשלח רוח קודשך
ומתבריין ותחדת
אפי ארעא ׀ יהי כבוד

יהוה לעולם ישמח
יהוה במעשיו ׀ יהי
איקר יי לעלם יחדי
יי בעובדוי ׀ המביט ל
לארץ ותרעד יגע ב
בהרים ויעשנו ׀ דמי
דמיסתכל לארעא
ומתרגפא מקרב ב
בטוריא ומסקין תנ
תננא ׀ אשירה ליה
ליהוה בחיי אזמרה
לאלהי בעודי ׀ אש
אשבח קדם יי בחיי
אזמר לאלהי בעוד
אנהאר ׀ יערב עליו ׀
שיחי אנכי אשמח
ביהוה ׀ יבסם קומוי
שותי אנא אחדי ב
במימריה דיי ׀ יתמו
חטאים מן הארץ
ורשעים עוד אינם
ברכי נפשי את יהוה ׀
הללויה ׀ ישתיצון ׀
חטאיא מן ארעא
ורשיעיא תוב ליתי
ליתיהון בריכי נפשי
ית שמא דיי הללויה ׀

ק 105.

הודו
ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים
עלילותיו ׀ שבחו ל
קדם יי קרון בשמיה
הודעון בעממיא עו
עובדוי ׀ שירו לו זמ
זמרו לו שיחו בכל

נפלאותיו ׀ שבחו קד
קדמוי זמרו קדמוי ׀
מלילו בכל פרישותיה ׀
התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי
יהוה ׀ שבחו בשום
קודשיה יחדי לבהון
דתבעי אולפן מן קד
קדם יי ׀ דרשו יהוה
ועזו בקשו פניו תמיד ׀
תבעו אולפנא דיי
ואורייתיה אקבלו
אפוי תדירא ׀ זכרו
נפלאותיו אשר עשה
מפתיו משפטי פיהו ׀
אדכרו פרישותיה
דעבד תמהוי ודינו
פומיה ׀ זרע אברהם
עבדו בני יעקב בחי
בחיריו ׀ זרעא דא
דאברהם עבדיה בני
יעקב בחירוי ׀ הוא
יהוה אלהינו בכל
הארץ משפטיו ׀ דכות
הוא יי אלהנא בכל
ארעא מתיחן דינוי ׀
זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור ׀
דכיר לעלם קיימיה
פתגם דפקיד לאלפי
דרין ׀ אשר כרת את
אברהם ושבועתו
לישחק ׀ דגזר עם
אברהם וקיימיה
ליצחק ׀ ויעמידה

רוחם ג̇ וסימ׳ אז רפתה רוחם מעליו ׳ ההולכים אחר רוחם ׳ תסף רוחם יגויעון ״ ברופתיו ג̇ בלש̇ ב̇ חס וא̇ מל וסימ׳ אשר שם
במצרים אותותיו ומופתיו ׳ זכרו נפלאותיו אשר עשה ׳ וחברו דדה̇ ״ קדמ׳ מלא ״ לישחק ד̇ כתיב ליצחק וסימ׳ אל זרע אברהם
ישחק ׳ ובשמו במות ישחק ׳ ולא תטיף על בית ישחק ׳ ושבועתו לישחק ״ דתהלים ״ דרשו יי ג̇ וסימ׳ בהמצאו ׳ ועזו בקשו ׳ וחברו׳

תרעו ה׳ וסימ׳ אל בא אחי תרעו · אל אחד אל תדעו נא · ואם הרע תרעו · ולנביאי אל תרעו · וחברין · שמו ה׳ קמץ וסימנה׳
את ראש יציקותיו קטת · ויקח מזרע הארץ · שמו אדון לביתו · עדות ביהוסף שמו · וחד ושמו איצל המזבח · להתגבל ל׳ דכות׳

ליעקב לחק לישרז
לישראל ברית עולם ׀
וקיימינה ליעקב
לגזירה לישראל קיים
עלם ׀ לאמר לך א׳
אתן כנען חבל נחלז
ארין נחלתכם ׀ למימר
לך אתן ית ארעא דז
דכנען עדב אחסנתכון
אחסנתכון ׀ בהיותכם
מתי מספר כמעט
וזעיר כה ׀ כד הויתון
עם דמנין כזעירין
ויתהלכו כה ׀ ויתהלכו
מגוי אל גוי ממכל
ממלכה אל עם
אחר ׀ והליכו מן ע׳
עמא לעמא וממל
ומממלכותא לעם
אחרן ׀ לא הניח א׳
אדם לעשקם ויוכח
עליהם מלכים ׀ ולא
שבק אנש לטלומי׃
לטלומיהון ואוכח
בגיניהון מלכיא ׀ אל
תגעו במשיחי ולנ׳
ולנביאי אל תרעו ׀ ׃
לא תקרבון במשיחיי
ולנביאיי לא תבאש
תבאשון ׀ ויקרא רעב
על הארץ כל מטה
לחם שבר ׀ ואמרין ׀
כפנא על ארעא כל
סעיר לחמא תבר ׀
שלח לפניהם איש

לעבד נמכר יוסף ׀ ע׳
שדר קדמיהון גבר
חכים לעבדא איזדבן
יוסף ׀ ענו בכבל רג׳
רגליו ברזל באה
נפשו ׀ עניאו בשוטו
בשושלתא ריגלוי
שיר ופרזלא עלת
בנפשיה ׀ עד עת
בא דברו אמרת יהוה ׀
צרפתהו ׀ עד עידן
דאתא פתגמיה מין
מימרא דיי׳ סנין יו׳
יתיה ׀ שלח מלך ויו׳
ויתירהו משל עמים
ויפתחהו ׀ שדר מל
מליך ושרייה שולי
שולטן דעמיא ופה
ופתח ליה ׀ שמו אדו
אדון לביתו ומשל
בכל קנינו ׀ שוויה
ריבון על ביתיה
שליט בכל קנייניה ׀
לאסר שריו בנפשו ׀
וזקניו יחכם ׀ למיסר
רברבנוי היך בנפשיה
ומן סבוי יתחכם ׀ ויח
ויבא ישראל מצרים
ויעקב גר בארץ חם ׀
ואתא ישראל למצרי
ויעקב דר בארעא
דחם ׀ ויפר את עמו
מאד ויעצמהו מ׳
מצריו ׀ ואפיש ית
ית עמיה להדא

ואתקפיה מן מעי׳
מעיקוי ׀ הפך לבם
לשנא עמו להתנכל
בעבדיו ׀ ואיתהפיך
לבהון למסנא עמיה
להשכא בישן על ע׳
עבדוי ׀ שלח משה
עבדו אהרן אשר
בחר בו ׀ שדר משה
עבדיה אהרן דאי׳
דאיתרעי ביה ׀ ש׳
שמו בם דברי אותו׳
אתותיו ומופתים בארץ
חם ׀ שויאו בהון פה׳
פיתגמי אתוותיה
ותימהוי בארעא
דחם ׀ שלח חשך ויח׳
ויחשך ולא מרו׳
את דברו ׀ שדר חז
חשוכא ואחשכינון
ולא סריבו על פיתגמ׳ ׀
הפך את מימיהם
לדם וימת את דגתם ׀
הפיך לאדמא מימי׳
מימיהון וקטל ית
כל נוניהון ׀ שרץ א׳
ארצם צפרדעים
בחדרי מלכיהם ׀ רחו
רחיש ארעהון עור׳
עורדעניא בקיטוני
מלכיהון ׀ אמר ויבא
ערב כנים בכל גבולם ׀
אמר ואיתי עירוב
עירובין קלמיתא
בכל תחומיהון נתן

ויעקב י״ד וסימ׳ ויעקב איש תם ויעקב נתן לעשו · ויעקב תקע את אהלו · ויעקב נסע סכתה · ויעקב קרא לו גלעד · ויעקב שמע כי
טמא · לך ואספת את זקני ישראל · ויעקב רעה את צאן לבן · ויקברו אתו עשו ויעקב · ויעקב ובניו ירדו מצרים · ויחן יי׳ אתם וירחמם · גם
זרע יעקב ודוד עבדי · ויעקב גר בארץ חם · ודוד עבדי מלך עליהם · על הארץ ב׳ במסר׳ וסימ׳ כי גבה שמים · ויקרא רעב על הארץ

בכסף ט׳ דמ׳ וסימ׳ בכסף מלא אתנצנה בכבשים רבים כי יקנה אקנה ותבדון ואבכה בו תנה לי את כרמך אשר מאן לתת לך
ולא בכסף תגאלו תרשיש סחרתך וצביאוה בכסף ויוציאם בכסף מימיצו בכסף ובל הנשאר יהנה יצרפתיך בתל קמ׳ וא׳ ובכסף

גשמיהם ברד אש
להבות בארצם ויתב
מטריהון ברדא אש
אשא מיצלהבא בא
בארעהון ויך גפנם
ותאנתם וישבר עץ
גבלם ומחא גופניהו
ותיניהון ותבר אילני
תחומיהון אמר—
ויבא ארבה וילק וא
ואין מספר אמר—
ואיתי גובאי ורשו
ורשוצא ולית מניין
ויאכל כל עשב בא
בארצם ויאכל פרי
אדמתם ואכל כל
עיסבא בארעהון וי
ואכל פירי כל ארע
ארעהון ויך כל בכ
בכור בארצם ראשית
לכל אונם וקטל
כל בוכרא בארעהון
שירוי לכל ארעהון
תוקפהון ויוציאם
בכסף וזהב ואין בש
בשבטיו כושל ואפ
ואפיקינון בסימא
ודהבא ולא איתרע
עם מצראי להקלא
שמח מצרים בצאתם
כי נפל פחדם עליהם
חדון מצראי במפק
במפקהון ארום נפל
דלוחיהון עליהון
פרש ענן למסך וא

ואש להאיר לילה
פרסיה לעננא היך
ווילתא ואשתא ל
לאנהרא בליליא ש
שאל ויבא שלו ולחם
שמים ישביעם ש
שאילו פסרא ואי
ואיתי פיסיונין ולח
ולחמא דשמיא יש
ישבעינון פתח צור
ויזובו מים הלכו בצ
בציות נהר פתח ט
טינרא ורדו מיא
הליכו בציהותא היך
נהרא כי זכר את דבר
קדשו את אברהם
עבדו ארום דכיר ית
ממלל קודשיה דעם
אברהם עבדיה ויוצ
ויוציא עמו בששון
ברנה את בחיריו וא
ואפיק עמיה בחדוא
בתושבחתא ית בח
בחירוי ויתן להם א
ארצות גוים ועמל
לאמים יירשו ויהב
להון ארעת עממיא
וליעות אומיא ירת
ירתון בעבור ישמרו
חקיו ותורתיו ינצרו
ינצרו הללויה מט
בגלל דיטרון קימוי
ואורייתיה ינטרון
הללויה
106 קא
הללו יה הודו

ליהוה כי טוב כי לע
לעולם חסדו הללו
יה אודו קדם יי ארום
לעלם טוביה מי ימ
ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו
מאן יכיל למללא גב
גבורתא דיי ודישמ
לאשמעא לכולהון
תושבחתיה אשרי
שמרי משפט עשה
צדקה בכל עת טובי
טוביהון דנטרי דינא
עבדי צדקתא בכל
עידן זכרני יהוה כר
ברצון עמך פקדני
בישועתך דכרני ית
יי ברעוא טבא עם
עמך אודכר לי כפר
בפורקנך לראות
בטובת בחיריך לש
לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך
למחמי בטובת בחי
בחיריך למחדי בח
בחדות עמך לאוש
לאושתבחא עם אח
אחסנתך חטאנו
עם אבותינו העוינו
הרשענו חבנא עם
אבהתנא עוינא א
ארשענא אבותינו ב
במצרים לא השכילו
נפלאותיך לא זכרו
את רב חסדיך וימרו

ראשית כה׳ וסימ׳ ותהי ראשית בכורי אדמתך ותברון קרבן ראשית קצירכם עריסתיכם גוים עמלק ידגנך אונו פרי האדמה לו כי שם
ויקח העם מהשלל ראשית תבואתכם את קשת עולם ראשית גבורתם משאותיכם ולא ימכרון צקובי חטאת היא הדברו לכל אונם
באהלי חם יהוא ראשית דרכי אל חכמת יראת יי׳ עושר מים ראשית ראשית חכמה יי׳ קנני ראשית דרכו ראשית עריסותיכם

ויושיעם ד̇ ג̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ את עתניאל בן קנז · ויושיעם ביד ירבעם · ויושיעם למען שמו להודיע · מיד שונא · קד̇ נס̇ ·
ויאמינו ג̇ וסימ̇ ביה̇ ובמשה עבדו · ויאמינו ציצוה · ויאמינו בדבריו ··· ויקנאו ב̇ ריש פס̇ בו יאכיז · ויקנאו למשה ·· :

על ים בים סוף ואבה
אבהתנא במצרים
לא אשכלו פרישותך
לא דכרו ית סגעי ט
טובך וסריבו על מי
מימרך על ימא דסוף
בימא דסוף ויושיעם
למען שמו להודיע
את גבורתו ופרקינון
לאודעא ית גבורתיה
ויגער בים סוף ויחרב
ויוליכם בתהומות כמ
כמדבר ונזף בימא
דסוף ואיתנגיב והל
והליכנון בתהומיא
היך במדברא ויוש
ויושיעם מיד שונא
ויגאלם מיד אויב ופ
ופרקינון מן יד שנ
שנאה ופרק יתהון מ
מיד בעלי דבבא ויכ
ויכסו מים צריהם א
אחד מהם לא נותר
וחפו מיא מעיקיהון
חד מנהון לא אשתאר
אשתייר ויאמינו ב
בדבריו ישירו תהלתו
והימינו בשם מימרי
שבחו תושבחתיה
מהרו שכחו מעשיו
לא חכו לעצתו ס
סרהיבו איתנשיאו
עובדוי ולא איסתחרו
איסתחרו למילפתיה
ויתאוו תאוה במדבר

וינסו אל בישימון
ורגיזו רגזא במדבר
ונסיאו אלהא באתר
צדו ויתן להם שא
שאלתם וישלח רזון
בנפשם ויהב להון
שאילתהון ושדר פרו
פתרנותא בנפשהון
ויקנאו למשה במח
במחנה לאהרן קד
קדוש יהוה וקנ
למשה במשריתא
לאהרן קדישא דיי
תפתח ארץ ותבלע
דתן ותכס על עדת
אבירם איתפתחת
ארעא ובלעת דתן ו
וחפת סיעת אבירם
ותבער אש בעדתם
להבה תלהט רשעים
ודליקת אשתא בי
בסיעתהון להבותא
תשלהב ברשיעיא
יעשו עגל בחרב ויש
וישתחוו למסכה ו
עבדו עיגלא בחורב
וסגידו למתכא וימ
וימירו את כבודם בת
בתבנית שור אכל
עשב ופרגו ית אי
איקר דבונהון ברמז
ברמות תור דאכיל
עיסבא ומזהם וש
שכחו אל מושיעם
עשה גדלות במצרים

איתנשיאו אלהא פ
פריקהון דעבד רברבן
במצרים נפלאות
בארץ חם נוראות
על ים סוף פרישון
בארעא דחם דחילן
על ימא דסוף ויא
ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו ע
עמד בפרץ לפניו ל
להשיב חמתו מה
מהשחית ואמר
במימריה לשיצותה
לשיצותהון אילמלא
משה בחיריה דקם
ואיתקף קדמוי בצלו
לאתבא חמתיה מ
מלחבלא וימאסו ב
בארץ חמדה לא ה
האמינו לדברו ואי
ואיתרחקת נפשהון
דיגלא הימנו ב
בפיתגמיה וירגנו
באהליהם לא שמעו
בקול יהוה ואיתרע
ואיתרעמו במשכנ
במשכנהון לא קבילו
במימרא דיי וישא
ידו להם להפיל או
אותם במדבר ואריס
ידיה בשבועה מט
מטולהון למירמי
יתהון קטילי במדברא
ולהפיל זרעם בגוים
ולזרותם בארצות

מהרו ה̇ וסימ̇ מהרו בניך מהרסיך ומחריביך · ולא מהרו הלוים · מהרו שכחו מעשיו ··· עשה ז̇ בספ̇ וסימ̇ מגדל ישועות
מלכו · דם לוי̇ והתהולל לו · שכחו אל מושיעם · עשה מלאכיו רוחות · עשה משפט לעשוקים · עשה שמים וארץ ··· נשיאת יד ה̇ חס̇
את בליש̇ וסימ̇ כי אשא אל שמים · נשא ידו במלך · ביום בחרי ב̇ בו · אשר הרימתי · וגם אני נשאתי · קדמ̇ · על כן נשאתי · וישא ידו להם ··

ותעצר ד׳ וסימ׳ ויעמד בין המתים ובין החיים · ויכן שם דרדו · ויבא אחר איש ישראל אל הקבה · ויעמד פינחס ויפלל ותעצר ·
אמר יי׳ להם ד׳ וסימ׳ הוא משה ואהרן · כי אמר יי׳ להם מות ימותו · ויעבדו את הגלולים · לא השמידו את העמים

ולאגלאה זרעיהון ב
בעממיא ולבדרותהון
בארעתא | ויצמדו
לבעל פעור ויאכלו
זבחי מתים | ואדבקו
בטעות פעור ואכלו
ניכסת מתיא | ויכעי
ויכעיסו במעלליהם
ותפרץ בם מגפה | ור
וארגיזו קדמוהי בעוב
בעובדיהון ותקפת
בהון מותנא | ויעמד
ת פינחס ויפלל ותע
ותעצר המגפה | וקם
פינחס וצלי ואתכ
ואתכליאת מותנא |
ותחשב לו לצדקה
לדר ודר עד עולם |
ואתחשבת ליה לזכו
לדר ודר עד עלם | ויו
ויקציפו על מי מריו
מריבה וירע למשה
בעבורם | וארגיזו על
מי מצותא ובאיש ל
למשה בגללהון | כי
המרו את רוחו ויבטא
בשפתיו | ארום סריבו
על רוח קודשיה ופר
ופריש בספוותיה |
לא השמידו את העמ
העמים אשר אמר
יהוה להם | לא שיצ
שיציאו ית עממיא
די אמר יי להון | ויתע
ויתערבו בגוים וילמ

וילמדו מעשיהם |
ואתערבו בעממיא
ואליפו עובדיהון | ו
ויעבדו את עצביהם
ויהיו להם למוקש |
ופלחו לטעוותהון
והוון להון לתקלא |
ויזבחו את בניהם ואת
בנותיהם לשדים | ו
ודבחו ית בניהון וית
בנתיהון למזיקיא |
וישפכו דם נקי דם
בניהם ובנותיהם אשר
זבחו לעצבי כנען ות
ותחנף הארץ בדמים |
ואשדו דם זכאי דמי
בניהון ובנתיהון די
דבחו לטעוון דכנענא
ואיטנפת ארעא בחוו
בחוביהון דקטול | ויט
ויטמאו במעשיהם
ויזנו במעלליהם | ו
וטמיאו בעובדיהון
וטעו במעלליהון | ות
ויחר אף יהוה בעמו
ויתעב את נחלתו |
ותקיף רוגזא דיי בע
בעמיה ורחיק ית
אחסנתיה | ויתנם ב
ביד גוים וימשלו ב
בהם שנאיהם | ומס
ומסרינון ביד עממיא
ושליטו בהון סנאיו
שנאיהון | וילחצום
אויביהם ויכנעו תחת

ידם | ודחקונון בעלי
דבביהון ואתכנעו
תחות ידיהון | פעמים
רבות יצילם והמה
ימרו בעצתם וימכו
בעונם | זימנין סגיעין
שיזב אינון והינון ה
מסרבין ליה במלכתהון
ואתמסכנו בחוביהון |
וירא בצר להם בשמ
בשמעו את רנתם |
וחמא כד עיק להון
כד שמע ית צלותהון |
ויזכר להם בריתו ויי
וינחם כרב חסדו | ודכ
ודכיר להון קיימיה
ותב מן רוגזיה בסוגי
חסדוהי | ויתן אותם
לרחמים לפני כל שו
שוביהם | ויהב יתהון
לרחמין באנפי כל
דשבו יתהון | הושיע
הושיענו אלהי ישו
יהוה אלהינו וקבצנו
מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתב
להשתבח בתהלתך |
פרוק יתנא יי אלהנא
וכנוש יתן מביני עמ
עממיא לאודאה
לשם קדשך לאיתי
לאישתבחא בתושבח
בתושבחתך | ברוך
יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם

לשדים ב׳ וסימ׳ יזבחו לשדים לא אלה · ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם · ויתעב ד׳ קמ״צ וסימ׳ למתעב גוי · ודבר תמים
יתעבו · איש דמים ומרמה יתעב · ויתעב את נחלתו · ויחר מואב אנכי את · אויביהם ז׳ מלא וסימ׳ ונחר״ל · דשפטים · ב במש׳
וינחם · במעט אויביהם אכניע · את אויביהם כסה הים · וילחצום אויביהם ויכנעו · כי שמחם · וילחצום ל׳ דבותל

ויצעקו ז וסימ׳ ויבא שטרי בני ישראל ׃ ופרעה הקריב וישאו ׃ ויצעקו אל יי וישם מאפל ׃ ויצעקו בני ישראל ׃ ויצעקו אל
יי בצר להם ׃ וחברו ׃ ויפנו יהודה והנה להם ׳׳ סימ׳ קדמ׳ ובתר׳ בעג ויצעקו ׃ וב׳ מריע ויזעקו וסימ׳ יצצ זזק ׳׳ ב ׳׳ ב

ואמר כל העם אמן ׃
הללויה ׃ בריך שמא
דיי מן עלמא הדין ו
ועד עלמא דאתי ויי
וימר כל עמא הדין
אמן הללויה ׃

קב 107.
הדו ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו ׃ שבחו
קדם יי ארום טב ארום
לעלם טוביה ׃ ואמרו
גאולי יהוה אשר
גאלם מיד צר ׃ וימרון
פריקיא דיי די פרק
פרקינון מיד מעיקא ׃
ומארצות קבצם ממ
ממזרח וממערב מצ
מצפון ומים ׃ ומארע
ומארעתא כנישינון ג
ממדינחא וממערב
מציפונא ומן ימא ס
כסטר דרומא ׃ תעו ב
במדבר בישימון דרך
עיר מושב לא מצאו ׃
על עמא בית ישראל
איתנבי ואמר עמא
בית ישראל תעו במד
במדברא בצדי אוח
אורחא קרתא דמית
דמיתותבא לא אשכחו ׃
רעבים גם צמאים
נפשם בהם תתעטף ׃
כפינין לחור צחיין נ
נפשתהון תשתלהייא ׃

ויצעקו אל יהוה בצר
להם ממצוקותיהם
יצילם ׃ וצלון קדם יי
פריק להון ממעי
ממעיקתהון פצא
איתון ׃ וידריכם בדרך
ישרה ללכת אל עיר
מושב ׃ והליכינון בא
באורחא תריצא לני
למיזל לירושלם
קרתא דמיותבא ׃ ויד
יודו ליהוה חסדו ונ
ונפלאותיו לבני אדם ׃
יהודון קדם יי במט
במטול חסדיה ומ
ומשתעי פרישותיה
לבני נשא ׃ כי השביע
נפש שקקה ונפש רו
רעבה מלא טוב ׃ ארו
ארום אשבע נפשא
סריקא ונפשא כפינא
מלי טובא ׃ ישבי ח
חשך וצלמות אסירי
עני וברזל ׃ על צדק
צדקיהו ורברבי יש
ישראל איתנבי ואמר
צדקיהו ורברבנוהי
ישראל דגלו לבבל
ויתבי בחשוכא וטולא
דמותא והוו אסירין
בסיגוה שירי פרזלא ׃
כי המרו אמרי אל
ועצת עליון נאצו ׃ א
ארום סריבו על מימ
מימרי אלהא ומולפת

עלאה רחיקו ׃ ויכ
ויכנע בעמל לבם
כשלו ואין עזר ׃ ות
ותבר בליעותא ל
לבהון אתקלו ול
וליות דסעיד ׃ ויזעקו
אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם
יושיעם ׃ וצלו קדם
פריק להון וממ
וממעיקתהון פר
פריקינון ׃ יוציאם
מחשך וצלמות
ומוסרותיהם ינתק ׃
אפיקינון מחשוכא
לטולא דמותא ומ
ושושלותהון ׃
יתבדע ׃ יודו ליהוה
חסדו ונפלאותיו ל
לבני אדם ׃ יהודון
קדם יי מטול חס
חסדיה ומשתען
פרישותיה לבני נ
נשא ׃ כי שבר דל
דלתות נחשת ובריח
ובריחי ברזל גדע ׃
ארום תבר דשי נח
נחשא ועברי פרזלא
קצץ ׃ אוילים מדר
מדרך פשעם ומעו
ומעונותיהם יתענו ׃
על חזקיה מלך ש
שבטא דבית יהודה ׃
איתנבי ואמר חזקי
חזקיהו מלך דבית

ומארצות ׃ ומאז ׃ ומאיבי ׃ ומאחרי ׃ ומאהו ׃ ומאפל ׃ ומאצליה ׃ ומאספכם ׃ ומאכל ׃ ומאכלות ׃ ומאכלך ׃ ומאהביך ׃ ומאשור ׃
ומארצו ׃ ומאשר ׃ ומאהים ׃ ומאלה ׃ ומאמירה ׃ ומאיל ׃ ומאשרין ׃ ומאנשי ׃ ומאישה ׃ ומאבל ׃ ומאריך ׃ ומאמר ׃ ומאמר ׃
ומאותות ׃ ומברכיך ׃ ומבורך ׃ ומברכתיך ׃ ומבלל ׃ ומבין ׃ ומביאי ׃ ומביאיה ׃ ומבטח ׃ ומברתי ׃ ומבקרן ׃ ומבשרך ׃ בלה ל׳ דבות ׃

באניות ד̇ וסימ̇ והשיבך יי̇ מצרים באניות · עברי ילכו עם עבדיך · ובקרים באניות רבתם · יורדי הים באניות · וחד ובאניות רבות · ג׳ · עשי מלאכה ד̇ וסימ̇ והאיש ירבעם גבור חיל · ועמד לרב פסול מלאכה · ועל הסבלים מנצחים · יורדי הים באניות ·

יהודה וסריב למסב
איתתא איסתגנה היך
שטיין ומאורחת
מרדיהון ומעוויתהון
מסתגפין ׀ כל אכל
תתעב נפשם ויגיעו
עד שערי מות ׀ כל
מיכלא תרחיק נפש
נפשיהון ומטיין עד
מעלני מותא ׀ ויזעקו
אל יהוה בצר להם
ממצוקתיהם יושיעם
יושיעם ׀ ויצלון קדם
יי כד מעיק להון מ
ממעיקתהון יפרוקי
יפרוקינון ׀ ישלח
דברו וירפאם וימלט
משחיתותם ׀ ישדר
פתגם אסותיה ויסי
יתהון וישיזב מלחב
מלחבלותהון ׀ יודו
ליהוה חסדו ונפלא
ונפלאותיו לבני אדם ׀
יהודון קדם יי מט
מטול חסדיה ומט
ומשתען פרישותיה
לבני נשא ׀ ויזבחו
זבחי תודה ויספרו
ויספרו מעשיו ברנה ׀
ויכסון ניכסת תודתא
וישתעון עובדוי בז
בריגתא ׀ יורדי הים
באניות עשי מלאכה
במים רבים ׀ על מלח
מלחיא דעם יונה

כד אמיתי אתנבי ית
ואמר מלחיא נחותי
ימא באילפי עבדי
פולחנא במוין סגיאין ׀
המה ראו מעשי יי
יהוה ונפלאותיו במו
במצולה ׀ הינון חמון
עובדיא דיי ופרישו
ופרישותיה במצולתא ׀
ויאמר ויעמד רוח
סערה ותרומם גליו
ואמר במימריה
ואקים עלעולא
ואיתרומו גלגלוי ׀
יעלו שמים ירדו ת
תהומות נפשם ברעה
תתמוגג ׀ סלקין צית
שמיא נחתין עימקי
תהומא נפשתהון כד
כבישא תתמוגג ׀ יח
יחוגו וינועו כשכור
וכל חכמתם תתבלע ׀
ירתתון ויניעון היך
רויא וכל חכמתהון
מסתלעמא ׀ ויצע
ויצעקו אל יהוה
בצר להם וממצוק
וממצוקתיהם
יוציאם ׀ ויצלון קדם
יי כד עיק להון ממ
ממעיקתהון יפיק
יתהון ׀ יקם סערה
לדממה ויחשו גלי
גליהם ׀ יקים עלעול
לשתיקותא ושתקין

גלגליהון ׀ וישמחו
כי ישתקו וינחם א
אל מחוז חפצם ׀ ות
וחדון ארום שתקין
ודברינון למחוז רע
רעותהון ׀ יודו לי
ליהוה חסדו ונפלא
ונפלאותיו לבני אדם ׀
יהודון קדם יי מט
מטול טוביה ומט
ומשתעין פרישותיה
לבני נשא ׀ וירוממוהו
בקהל עם ובמושב
זקנים יהללוהו ׀ ומ
ומרוממון יתיה
בכנישת עמא בית
ישראל בסנהדרין ד
דחכימיא ישבחון
יתיה ׀ ישם נהרות
למדבר ומצאי מים
לצמאון ׀ על דרא
דיואל בר פתואל
איתנבי ואמר כד
מרדו בית ישראל
ביומוי יואל נביא
אייתי בירתא בע
בעלמא שוי נהרות
היך מדברא ומפקו
ומפקנות מיא היך
צחונא ׀ ארץ פרי
למלחה מרעת יושבי
יושבי בה ׀ ארעא
דישראל דעבדא פי
פירין יצרא היך סד
סדום דאיתהפכת

במים ז̇ רפי̇ וסימ̇ נשטפת ברוחץ בסמיו יב · ובי יטהר הזב מזובו · יזל מים מדליו וזרעו · במים רבים הביאוך השאטים אותך · ושבילך במים רבים · יורדי הים באניות · ואת רודפיהם השלכת במצולות ·· ויזבחו ב̇ וסימ̇ ויקרא פרעה · דעמדרעים · ויזבחו זבחי תודה ·· ויספרו ג̇ וסימ̇ למען ידעו דור · ויזבחו זבחי תודה · או שיח לארץ ·· ובמושב ב̇ ובספר̇ · לצים לא ישבו ·

ויושב ד׳ מלע׳ וסימ׳ והעדים אשר נתן חורם לשלמה ׳דה׳ ויבא מלך אשור מבבל׳ בשנה התשיעה להושע׳ וישב שם רעבים׳
וחד מלך ויושב יוסף את אביו ׳׳ לאגם ג׳ פתח וסימ׳ והיה השרב׳ אשים מדבר לאגם מים׳ ישם מדבר לאגם מים וארץ ׳׳

מן בישות יתבין בה׃
ישם מדבר לאגם
מים וארץ ציה
למוצאי מים׃ כד
תבו לאורייתא שוי
מדברא היך אריתא
דמיא וארע צחיא
למפקנות מיא׃ ויו
ויושב שם רעבים
ויכוננו עיר מושב׃
ואשרי תמן כפינין
ותקינו קרתא מית
מיתבא׃ ויזרעו ש
שדות ויטעו כרמים
ויעשו פרי תבואה׃
וזרעו חקלין ונצבו
כרמין ועבדו פירי
איבא׃ ויברכם וירבו
מאד ובהמתם לא
ימעיט׃ ובריכינון ו
וסגון לחדא ובעיר
ובעיריהון לא יזעיר׃
וימעטו וישחו מן
מעצר רעה ויגון׃ ות
וכד חבו איזדערו
ואתמסכנו מן אניק
בישתא ודבונא׃ שו
שפך בוז על נדיבים
ויתעם בתהו לא דרך׃
שדר בסרנותא על
רברבניא ואתעיאונון
בלמא דלא ארחא׃
וישגב אביון מעני
וישם כצאן משפחות׃
וכד תבו לאורייתא

שגיב חשובא ממס
מסכינותא ושוי ה
היך ענא גניסיא׃
יראו ישרים וישמחו
וכל עולה קפצה פיה׃
יחמון תריציא ויח
ויחדון וכל מארי
שיקרא שדרת פומי
לאיתחסמא׃ מי ח
חכם וישמר אלה
ויתבוננו חסדי יהוה׃
מאן חכימא וינטר
אלין ויתבוננון חס
חסדיא דיי׃

קג 108.
שיר מזמור
לדוד׃ שירא ותוש
ותושבחא לדוד נכון
לבי אלהים אשירה
ואזמרה אף כבודי׃
תקין לבי אלהא אש
אשבח ואזמר להוד
איקרי׃ עורה הנבל
וכנור אעירה שחר׃
די שבח נבלא וכנ
וכנרא אשבח בקרי
בקריצתא׃ אודך
בעמים יהוה ואזמרך
בלאמים׃ אודה קד
קדמך בעממיא יי ו
ואשבחינך באומיא׃
כי גדול מעל שמים
חסדך ועד שחקים
אמתך׃ ארום רב מ
מעלוי שמיא טובך
ועד שחקי מטי קו

קושטך׃ רומה על
שמים אלהים ועל
כל הארץ כבודך׃ אז
איתרומם על שמיא
אלהא ועל כל ארעא
איקרך׃ למען יחל
יחלצון ידידיך הו
הושיעה ימינך וענ
ועננו׃ מן בגלל דיש
דישתזבון רחומיך
פרוק ימינך ועני יתי׃
אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה
שכם ועמק סכות
אמדד׃ אלהא מליל
מאתר בית שכינת
קודשיה אבוע איך
איפלג בזתא עם י
יתבי שכם ועם יתבי
מישר סוכות אמשח
תחומא׃ לי גלעד
לי מנשה ואפרים
מעוז ראשי יהודה
מחוקקי׃ דילי גלעד
דילי מנשה דבית
אפרים שושנא דר
דרישי ומרבית י
יהודה ספריי׃ מו
מואב סיר רחצי על
אדום אשליך נעלי
עלי פלשת אתרועע׃
דושטות מואבאי
היך דודי שזוגי על
מלכות אדום אטיל
אטלוק סנדלי על

ראשי בד׳ וסימ׳ שלשה סלי חורי׳ והעוף אוכל אותם מן הסל׳ את שבע מחלפות ראשי׳ ומורה לא עלה על ראשי׳ ויאמר אל
אביו ראשי׳ ב׳ בו׳ כי שלח את בן המריצח׳ מי יתן ראשי מים׳ ביציאת ראשי׳ בבודי ומרים׳ דשנת׳ ועתה ירום׳ מעוז׳ ויהודה מחקקי׳
וחברו׳ משערות׳ רבו׳ שנאי חנם׳ יהלמוני׳ לא אשא׳ אחבירה׳ עטרת׳ בהלוצרו׳ וחייבתם את׳ ואמירטה׳ יצפו מים׳ שמאלו׳ ת״ג דספ׳

ודברי ה׳ וסימ׳ ודברי דוד המלך ׃ ודברי רחבעם הראשנים ׃ ודברי שנאה סבבוני ׃ הדר כבוד הודך ׃ ויתר דברי מנשה ׃
בהשפטו ב׳ חד ראש וחד סוף וסימ׳ בהשפטו יצא רשע ׃ ולא ירשיענו ׃ הפקד ב׳ ואתה הפקד את הלוים ׃ עליו רשע ׃

פלישתאי אתייבבו ׃
מי יובילני עיר מבצר
מי נחני עד אדום ׃ מן
ובדיל דחכית מאן ית
יוביל יתי עד קרתא
דרומי רשיעא מאן
דברני עד קושטנטינא
דאדום ׃ הלא אלהים
זנחתנו ולא תצא
אלהים בצבאתינו ׃ ה
הלא עלקדם יי שבק
שבקתנא ולא נפקא
שכינתיה בחילותנא ׃
הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם ׃
הבלנא סעדא מעקי
מעיקא דמגן פורקנ
דבר נשא ׃ באלהים
נעשה חיל והוא
יבוס צרינו ׃ באלהים
נעביד חילא והוא
ידוש מעיקנא ׃

קד 109.

למנצח
לדוד מזמור אלהי
תהלתי אל תחרש ׃ ל
לשבחא על יד דוד
תושבחא אלה שבחי
לא תשתוק ׃ כי פי רש
רשע ופי מרמה עלי
פתחו דברו אתי לשו
לשון שקר ׃ ארום
פומא דרשיעא ופו
דפומא דנכלא עלי
פתחו מלילו עמי ׃
לישן דשקר ׃ ודברי

שנאה סבבוני וילחמ
וילחמוני חנם ׃ ומלי
ומללי סניתא חזרו
יתי ואגחו עמי מגן ׃ ת
תחת אהבתי ישטנו
ישטנוני ואני תפלה ׃
חלף דרחימית שטנן
לי ואנא אצלי ׃ וישי
וישימו עלי רעה
תחת טובה ושנאה ת
תחת אהבתי ׃ ושוון
עלי בישתא חלף ט
טבא וסניתא חלף
דרחמיתה ׃ הפקד עליו
רשע ושטן יעמד על
ימינו ׃ אסער עלוי ׃
רשיעא ושיטנא יה
יקום על ימיניה ׃ בהש
בהשפטו יצא רשע
ותפלתו תהיה לחט
לחטאה ׃ באדיניה
יפוק חייב וצלותיה
תהא לחובתא ׃ יהיו
ימיו מעטים פקדתו
יקח אחר ׃ יהון יומוי
קלילין מנין שנוי ית
ירית אוחרן ׃ יהיו בניו
יתומים ואשתו אלמנה ׃
יהון בנוי יתמין ואת
ואיתתיה ארמלתא ׃
ונוע ינועו בניו ושאו
ושאלו ודרשו מחר
מחרבותיהם ׃ ומטל
ומטלטלא יטלטלון
בנוי וישיילון ויבעון

מיה הוה צדיותהון ׃
ינקש נושה לכל
אשר לו ויבזו זרים
יגיעו ׃ ויבזבז מוזיפא
לכל דיליה ויבזון נכ
נוכראין ליעותיה ׃
אל יהי לו מושך ח
חסד ואל יהי חונן
ליתומיו ׃ לא יהי
ליה נגיד חסדא ולא
יהא חייס על יתמוי ׃
יהי אחריתו להכרית
בדור אחר ימח שמם ׃
יהוי סופיה לאישתי
לאישתיציא בדרא
חורן יתמח שמיה ׃
יזכר עון אבתיו אל
יהוה וחטאת אמו א
אל תמח ׃ ידכיר עוו
עוית אבהתוי קדם
יי וחובת אימיה לא
תתמחי ׃ יהיו נגד
יהוה תמיד ויכרת
מארץ זכרם ׃ יהון נ
קביל מימרא דיי תד
תדירא וישיצי מא
מארעא דוכרנהון ׃ ז
יען אשר לא זכר עש
עשות חסד וירדף
איש עני ואביון ונכ
ונכאה לבב למותת ׃
מטול דלא אידכר
למעבד טיבו ורדית
גבר עניא וחשוכא
ומכיך לבא לאיתק

ה׳ זוגי מן ג׳ ב׳ ואל תעש ויאמר אל תשלח ׃ ואל יחר ויגש אליו יהודה ׃ ואל יבא בכל עת אל ׃ ואל יהי ארץ אל תכסי דמי ׃
ואל וסימ׳ ואל תעש ויאמר קחנו ועניך ׃ ואל יחר ועתה אל תעצבו ׃ ואל יבא בית יי ׃ ואל יהי חונן ליתומיו ׃
ואל יאמר בן הנכר הנלוה ׃ ב׳ בפס׳ ׃ מעטים ב׳ וסימ׳ ודבריו מעטים ׃ יהיו ימיו מעטים פקדתו ׃ ויחלמו ל דב

ראשם י״א וסימ׳ אד מטה לון לא ׀ ויקדש יהושע שמלתיו ׀ ויבגע נירין לפני בני ישראל ׀ דוד עזון ׀ ובדויי יי׳ ׀ וחברו׳ חפו ראשם ׀
וחפו ראשם ׀ ויהי קול מעל ׀ ומעל לרקיע ׀ פארי פשתים ׀ העלו עפר ק״ד דפס׳ שרקו ויניעו ׀ יראוני יניעון ׀ שמע אלהינו ׀ וא׳ לאדון ראשו ׀

לא תתקטלא ׀ ויאהב
קללה ותבואהו ולא
חפץ בברכה ותרחק
ממנו ׀ ורחים לווטא
ואתית עליה ולא
אתרעי בברכתא
ורחקת מיניה ׀ וילב
וילבש קללה כמדו
ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו ׀ ול
ולבש לווטא היך לב
לבושיה ועלת היך
מיא בגושמיה והיך
משחא באיברוי ׀ ת
תהי לו כבגד יעטה
ולמזח תמיד יחגרה ׀
תיהוי ליה היך לבו
לבושא יתעטף ולקי
ולקמור תדירא יזרז
יזרזינה ׀ זאת פעלת
שטני מאת יהוה וה
והדברים רע על נפשי ׀
דא אחסנת דסטני
מעים יי ודממללין ב
בישא על נפשי ׀ ואת
ואתה יהוה אדני עש
עשה אתי למען שמ
שמך כי טוב חסדך
הצילני ׀ ואת אלהים ׀
יי עביד עמי מן ב
בגלל היך טובך וחס
וחסדך פצא יתי ׀ כי
עני ואביון אנכי ולבי
חלל בקרבי ׀ ארום ע
ענייא וחשוכא אנא

ולבי שפי בגווי ׀ כצ
כצל כנטותו נהלכתי
ננערתי כארבה ׀ והיך
טולא בצלותיה
איתנגדית איטלט
איטלטלית היך גובי
גובאי ׀ ברכי כשלו מ
מצום ובשרי כחש ׀
משמן ׀ רכובי אתמ
איתקלו מצומא וב
ובשרי פתרן מלמהוי
פטים ׀ ואני הייתי ח
חרפה להם יראוני
יניעון ראשם ׀ ואנא
הוית קלנא להון וח
וחמיין יתי יטלטלון
רישיהון ׀ עזרני יהוה
אלהי הושיעני כחס
כחסדך ׀ סעיד לי יי
אלהי פרוק יתי היך רח
חיסדך ׀ וידעו כי ידך
זאת אתה יהוה עשי
עשיתה ׀ וידעון ארום
מחתך דא את יי עבדי
עבדתה ׀ יקללו המה
ואתה תברך קמו ויבש
ויבשו ועבדך ישמח ׀
ילטטון אינון ואת ת
תברך יקומון ויבהתון
ועבדך יחדי ׀ ילבשו
שוטני כלמה ויעטו
כמעיל בשתם ׀ ילבש
ילבשון סטנוי כיס
כיסופא ויעטפון היך
מעילא בהתתון ׀ אודה

יהוה מאד בפי ובתוך
רבים אהללנו ׀ אהוד
אהודה יי לחדא בפ
בפומי ובמיצע חכימ
חכימיא אשבחיניה ׀
כי יעמד לימין אב
אביון להושיע משפ
משפטי נפשו ׀ ארום
יקום מן ימינא דחש
דחשיכא למפרוק
ממדייני נפשיה ׀

קה
115.

לדוד
מזמור נאם יהוה
לאדני שב לימיני
עד אשית איביך הדם
הדום לרגליך ׀ על יד
דוד תושבחא אמר
יי במימריה למיתן
לי רבנותא חלף די
דיתבי בית לאולפן או
אורייתא ימיניה אור
אוריך עד דאשוי
בעלי דבבך כבש ל
לריגלך ׀ לעני אח
אמר יי במימריה
לשואה יתי רבון על
ישראל ברם אמר לי
תיב ואוריך לשאול
דמן שבט בנימן עד
די ימות ארום לית
מלכותא מקרבא
אחריתה אפילו כמ
כמלא נימא ובתר
כדין אשוי בעיל דב
דבבך כבש לריגלך ׀

חפץ כ״ב וסימ׳ ולא אחר הנער ׀ אם חפץ בנו יי׳ ׀ לו חפץ יי׳ ׀ כי חפץ יי׳ להמיתם ׀ ויהי בכלות שלמה ׀ הנה חפץ בך ׀ ויהונתן בן שאול חפץ ׀
יחלצנו כי ׀ וחברו ׀ אז אם חפץ אתה ׀ כי חפץ יי׳ בך ׀ כי חפץ חסד הוא ׀ ובהם הוא חפץ ׀ יי׳ חפץ למען צדקו ׀ כי לא לא חפץ ׀ ולא חפץ בברכה ותרחק
ממנו ׀ יהי יי׳ אלהיך ברוך אשר חפץ ׀ דמלכים ׀ וחברו דדה ׀ למה חפץ בדבר ׀ כל אשר חפץ יי׳ ׀ במצותיו חפץ ׀ מי אשר חפץ ביואב ׀ חפץ ביקרו ׀ וכ׳
חברותיו ׀

יצחם ד וסימ׳ פן יצחם העם בראתם מלחמה ׃ כי ינחם י״י מנאקתם ׃ וגם נצח ישראל ׃ נשבע י״י ולא ינחם ׃ וחד וינחם י״י על הרעה ׃
אשר דבר ׃ דירמיה ׃ פדות ג א חס וב מלא וסימ׳ ושבותי פדת בין עמי ׃ פדות שלח לעמו ׃ כי עם י״י החסד והרבה ׃ קדגה חס׳

מטה עזך ישלח יה׳
יהוה מציון רדה בק׳
בקרב איביך ׃ חוטרא
דעושנך ישדר י״י מ׳
מציון ותתרדי בק׳
בגו בעלי דבבך ׃ ע
עמך נדבות ביום חי׳
חילך בהדרי קדש מ
מרחם משחר לך טל
ילדתיך ׃ עמך בית
ישראל דמתנדבין ל׳
לאורייתא ביום אג׳
אגחות קרבא תסת׳
תסתייע עמיהון בש׳
בשבחורי קודשא
רחמין דאלהא יסת׳
יסתרהבון לך היך
נחתת טלא יתבון ל׳
לרחצנו תולדתך ׃ נ׳
נשבע יהוה ולא ינחם
אתה כהן לעולם על
דברתי מלכי צדק ׃ ה
קיים י״י ולא יתיב דא
דאנת מתמני לרבא
לעלמא דאתי בגין ׃
זכותא דהוית מלך
זכאי ׃ אדני על ימינך
מחץ ביום אפו מלכים ׃
שכינתא די״י על ימי׳
ימינך מחא ביום רו׳
רוגזיה מלכיא ׃ ידין
בגוים מלא גויות מח
מחץ ראש על ארץ
רבה ׃ אומנא לדיין
על עמיא מלי ארעא

גושמין רשיעין קט׳
קטילין מחא רישי
מלכיא על ארעא
סגיעין לחדא ׃ מנח׳
מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש ׃ מ׳
מפום נביא באורחא
אולפן יקבל מטול
היכנא יזקוף רישא ׃

קיא

הללו יה אודה יהוה ׃
בכל לבב בסוד ישר׳
ישרים ועדה ׃ הללו
יה אשבח קדם י״י בכ׳
בכל ליבא ברזהון דת׳
דתריצי וכנישתא ׃
גדלים מעשי יהוה ׃
דרושים לכל חפצי׳
חפציהם ׃ רברבין עו׳
עובדיא די״י מתבעין
לכל דצבין להון ׃ הו׳
הוד והדר פעלו וצד׳
וצדקתו עמדת לעד ׃
שבחא ושיבהורא
עובדיה וזכותיה דין
קיימא לעלמין ׃ זכר
עשה לנפלאתיו חנון
ורחום יהוה ׃ דוכרן
טב עבד לפרישותיה
חננא ורחמנא י״י ׃ ט׳
טרף נתן ליראיו יזכר
לעולם בריתו ׃ מזונא
יהב לדחלוי ידכר
לעלם קיימיה ׃ כח
מעשיו הגיד לעמו ׃

לתת להם נחלת גוים ׃
חיל עובדוי חוי לע׳
לעמיה למיתן להון
אחסנת עממיא ׃ מע׳
מעשי ידיו אמת
ומשפט נאמנים כל
פקודיו ׃ עובדי אידוי
קושטא ודינא מהי׳
מהימנין כל פיקודוי ׃
סמוכים לעד לעולם
עשוים באמת וישר ׃
סמיכין לעלמי עלמי׳
מתעבדין בקושטא
ותריצא ׃ פדות שלח
לעמו צוה לעולם
בריתו קדוש ונורא
שמו ׃ פורקנא שלח
לעמיה פקיד לעלם
קיימיה קדישא ודח׳
ודחילא שמיה ׃ ראש׳
ראשית חכמה יראת
יהוה שכל טוב לכל
עשיהם תהלתו עמ׳
עמדת לעד ׃ שירוי
חכמתא דחלתא די״י
שכלא טבא לכל ע׳
עבדיהון תושבחתיה
קיימא לעלם ׃

קיב 112

הללויה ׃
אשרי איש ירא את
יהוה במצותיו חפץ ׃
מאד ׃ הללויה טוביה
דגברא דדחיל ית י״י
בפיקודוי צבי לחדא ׃
גבור בארץ יהיה זרע

וצדקתו ג וסימ׳ וחסדו מעולם ׃ הון ועשר בביתו ׃ הוד והדר פעלו ׃ מנחל ד וסימ׳ ונדה בעת ההיא ׃ ואלה מלביה ארזי ולא
ממנחל ׃ מנחל בדרך ישתה ׃ גויות ב א מל וא חס וסימ׳ ואת גוית בניו ׃ ידין בגוים מלא גויות ׃ בותר מל׳ ׃ חנון ורחום ה וסימ׳ וקרעו
לבבכם ואל בגדיכם ׃ על כן קדמתי לברח ׃ זכר עשה לנפלאתיו ׃ זרח בחשך אור ׃ חנון ורחום ׃ דאשרי ׃ ויראנו לשמוע ׃ וברחמיך הרבים ׃ כי בשובכם

יברך ד׳ ב׳ וב׳ וסימ׳ הנה כי כן יברך גבר׳ גבר באר׳ יהיה זרעו ׃ ועתה הואל׳ דשמואל׳ טוב עין הוא יברך ׃ ב׳ בתר פתח׳ ׃ מברך ג׳
וסימ׳ ועתה לבה נא ארה לי ׃ יהי שם יה׳ מברך ׃ ויאמר ערם יצתי מבטן ׃ וחד ומברך ׃ ועתה הואלת לברך ׃ להושיבי ל׳ דכות ׃

ודעו דור ישרים
יברך | וגיבר בארעא
יהוון בני דדר תר׳
תריצא יתברך ׃ הון
ועשר בביתו וצדק
וצדקתו עמדת לעד |
מזלא ועותרא בבי׳
בביתיה וזכותיה
קיימא לעלמין | זרח
זרח בחשך אור לי׳
לישרים חנון ורחום
וצדיק | דנח בחשוכ׳
נהור לתריציא
חננא ורחמנא וצד׳
וצדיקא | טוב איש
חונן ומלוה יכלכל
דבריו במשפט | טו׳
טובא דגברא דחיים
על עניי ומוזיף ית
יסובר מלוי בהלכת |
כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צד׳
צדיק | ארום לעלם
לא יזוע לדוכרן ע׳
עלם יהי זכאי | מש׳
משמועה רעה לא
יירא נכון לבו בטח
ביהוה | משמועתא
בישא לא ידחל תי׳
תקין לביה דרחיץ ׃
במימרא דיי׳ | סמוך
לביה לא ידחל עד
די יחמי פורקנא ׃
במעיקוי | פזר נתן
לאביונים צדקתו

עמדת לעד קרנו ׃
תרום בכבוד | בדר
ממוניה יהב לחש׳
לחשיבי זכותיה קי׳
קיימא לעלמא תו׳
תוקפיה תרום באי׳
באיקרא | רשע הר׳
יראה וכעס שניו יח׳
יחרק ונמס תאות
רשעים תאבד | רש׳
רשיעא יחמי ויכע׳
ויכעוס עלוי שנוי ׃
יעסי ויתימסא רוי׳
ריגוג רשיעי תאבד |

קיג הללויה הללו עבדי
יהוה הללו את שם
יהוה | הללויה שב׳
שבחו עבדיא דיי׳ שב׳
שבחו ית שמא דיי׳ |
יהי שם יהוה מברך
מעתה ועד עולם | יה׳
יהוי שמא דיי׳ מברך
מן השתא ועד עלמין |
ממזרח שמש עד
מבואו מהלל שם
יהוה | ממדנח שמ׳
שמשא עד מטמעי׳
משבח שמא דיי׳ | רם
על כל גוים יהוה על
השמים כבודו | רמא
על כל עממיא יי׳ עלוי
שמיא איקריה | מי
כיהוה אלהינו המ׳
המגביהי לשבת | מ׳

מאן כוותיה דיי׳ אלהנ׳
דגביה מותביה למ׳
למיתב | המשפילי
לראות בשמים ובא׳
ובארץ | דמכיך עי׳
עיינוהי למיחמי בש׳
בשמיא ובארעא |
מקימי מעפר דל
מאשפת ירים אבי׳
אביון | מקים מעפר
מסכינא ומקיל קלת׳
ירים חשוכא | להות׳
להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עם נדיבי
עמו | לאותבא עם
רברביא עם רברבי ע׳
עמיה | מושיבי ע׳
עקרת הבית אם הבנ׳
הבנים שמחה הללו
יה | מייתיב כנשתא
דישראל דמתילא
לעקרא דיתבא מת׳
מוריקא כנון היך
כרכושתא דמוריקא
בעיקרי ביתא ומו׳
ומוריקא מן בני נשא
ותהדור ירושלם
למהוי מליא אוכ׳
אוכלוסין היך אימא
דעל בניא חדייא
הללויה |

קיד בצאת ישראל
ממצרים בית יעקב
מעם לעז | במיפק
ישראל ממצרים בית

יירא ג׳ מלא וסימ׳ אריה שאג מי לא יירא ׃ משמועה רעה לא יירא ׃ סמוך לבו לא יירא ׃ וכל ויירא דאורי׳ ובתר׳ מלא בר מן חד ׃ וסי׳
וירא ויתן ויהושפט ׃ ובעס ב׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ גם כל ימיו יאכל וכעס הרבה ׃ רשע יראה ובעס ׃ בתר קמ׳ ׃ וחד מלא ובעס אויל בכבד
מישביהם ׃ מבואו ד׳ ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ ׃ ממזרח שמש עד ׃ עשה ירח למועדים ׃ מהלל שם יה׳ ׃ דהלל ׃ דבר ויקרא ארץ ׃ בתר׳ חס׳ ׃

יעקב

ו̇ פס בספר ולא ולא וסימ׳ אלהי אקרא יומם ולילה · וביצלעו שמחו ונאספו · בכל זאת באתנו ולא שכחנוך · והוא רחום יכפר עון ולא·
פה להם ולא ידברו · וחבריו · עינים להם ולא ישמעו ·· במוהם ג̇ וסימ׳ איפוא ה אנשים אשר הרגתם · כמוהם יהיו עשיהם · וחבריו · ס

יעקב מעם ברבראין
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הוות כנשתא דבית
יהודה אחידא לקדו
לקדישיה ישראל
לשליטוי הים ראה
וינס הירדן יסב לאו
לאחור ימא איסתכל
ואפך יורדנא חזר
לאחורא ההרים רה
רקדו כאלים גבעות
כבני ענאן טוריא כז
טפזו היך דיכרין גל
גלמתא היך כבנן דא
דעאן מה לך הים כי
תנוס הירדן תסב ליז
לאחור מה לך הים
ימא ארום תאפיך ית
יורדנא תחזור לאחז
לאחורא ההרים תז
תרקדו כאלים גבעות
כבני צאן טורייא
דאתון מטפזין היך
דיכרין גלמתא היך
בנן דעאן מלפני
אדון חולי ארץ מלז
מלפני אלוה יעקב
מן קדם קירגס איתז
איתחלחלי ארעא
מן קדם אלה יעקב הז
ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים
דהפיך טנרא לאריה
דמיא שמיר לעינון

קטו לא לנו יהוה לא לז
לנו כי לשמך תן כבוד
על חסדך על אמתך
לא מטולתנא יי לא
מטול זכוותנא ארום
לשמך הב איקרא
מטול טובך ומטול
קושטך למה יאמרו
הגוים איה נא אלהז
אלהיהם למה יאמו
יימרון עממיא אן הש
השתא אלההון ואז
ואלהינו בשמים כל
אשר חפץ עשה וא
ואלהנא מדוריה בשז
בשמיא כל דרעבי
עבד עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אז
אדם טעוותהון דכ
דכספא ודהבא עוז
עובדי אידי בר נשא
פה להם ולא ידברו ע
עינים להם ולא יז
יראו פומא להון ולז
ולא ממללין עיינין
להון ולא חמיין א
אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון
אודנין להון ולא שז
שמעין נחירי להון
ולא מריחין ידיהם
ולא ימישון רגליהם
ולא יהלכו לא יהגו
בגרונם אידיהון לא

ממששמשין רגליהון
לא מהלכין ולא מרננין
בגרגריהון כמוהם יז
יהיו עשיהם כל אש
אשר בטח בהם דיכז
דיכמתהון יהון עבז
עבדיהון כל דמתרחצ
עליהון ישראל בטח
ביהוה עזרם ומגנם
הוא ישראל רחיץ כז
במימרא דיי סעירהז
סעירהון ותריסהון
הוא בית אהרן בטו
בטחו ביהוה עזרם
ומגנם הוא דבית ית
אהרן רחיצו במימר
דיי סעירהון ותריז
תריסהון הוא יראי
יהוה בטחו ביהוה ד
עזרם ומגנם הוא דז
דחליא דיי רחיצו כז
במימרא דיי סעירז
סעירהון ותריסהון ז
הוא
יהוה זכרנו יברך יבה
יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן
מימרא דיי דכר יתן
לטב יברך ית בית
ישראל יברך ית בית
אהרן יברך יראי יז
יהוה הקטנים עם
הגדלים יבריך דחלי
דחליא דיי זעיריא
עם רבריא יסף

ט̇ פס על על ומלה ביניהון וסימ׳ ישדיצו המים · או ביצא אבדה · על מוקדה על המזבח · והמה לקחו את אשר מיכה ויומיפו בני ישראל ·
ויחזק יי · ויאמר וישלח אתה · ותקם חנה אחרי אכלה · לא טוב הדבר הזה · ועתה בה תאמר · דשמא · ויצא מנחם את הכסף · והמלך הפקיד
על השליש · ערוה על יאורי · עלבן על בחוריו · ואמרתם על מה על · גבה לבך בעיניך · לא לנו יי לא לנו · הנה בית הפנן · הדבר אשר היה על ·· ס

בריבים ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ ויאמר שאול ברוכים אתם ליו̇ · ויאמר אלהים בריבים אתם · ברוכים אתם ליו̇ עשה · מיציע חס̇ ·
ירדי ג̇ חס̇ וסימ̇ והמה עדלים ישבבו · ולא כל ירדי דומה · פן תחשה ממצר · · · דלותי ב̇ א̇ מלע וא̇ מלר̇ טמיר ידשיבה אל · ·

יהוה עליכם עליכם
ועל בניכם ׀ יוסף מימר
דיי̇ עלויכון ועלוי בנ̇
בניכון ׀ ברוכים אתם
ליהוה עשה שמים
וארץ ׀ בריכין אתון
מן קדם יי̇ דעבד ש̇
שמיא וארעא ׀ השמ̇
השמים שמים ליה̇
ליהוה והארץ נתן
לבני אדם ׀ שמיי ש̇
שמיא לשכינת יקרא
דיי̇ וארעא יהב לבני
נשא ׀ לא המתים
יהללויה ולא כל יורד̇
יורדי דומה ׀ לא מית
מיתיא משבחין שמ̇
דיי̇ ולא כל נחתי בית
קבורת ארמתא ׀ ואנ̇
ואנחנו נברך יה מעת̇
מעתה ועד עולם הה̇
הללויה ׀ ואנחנא
נברך יה מן השתא
ועד עלמא הללויה ׀

קיו

אהבתי
כי ישמע יהוה את ק̇
קולי תחנוני ׀ רחימית
ארום ישמעיי̇ ית̇
קל בעותי ׀ כי הטה
אזנו לי ובימי אקרא ׀
ארום אצלי אודניה
לי וביומי אנא קארי ׀
אפפוני חבלי מות ומ̇
ומצרי שאול מצאוני
עדהוגון אמינאו ׀ א̇
אקיפוני יהי מרעי מו̇
מותא ועקתין דישיו̇
דשיוול אשכחוני
עקתא ודבונא אשכח ׀
ובשם יהוה אקרא
אנה יהוה מלטה נ̇
נפשי ׀ ובשמא דיי̇
איקרי בבעו יי̇ שיזב
נפשי ׀ חנון יהוה וצ̇
וצדיק ואלהינו מר̇
מרחם ׀ חננא יי̇ וזכ̇
וזכאה ואלהנא מרחם ׀
שמר פתאים יהוה
דלותי ולי יהושיע ׀
נטיר שטיא יי̇ א̇
איתמסכנית ולי חמי̇
למפרוק ׀ שובי נפש̇
נפשי למנוחיכי כי יי̇
יהוה גמל עליכי ׀ ת̇
תובי נפשי לבית נוח̇
נייחכי ארום מימרא
דיי̇ גמיל טבא עלי̇
עליכי ׀ כי חלצת
נפשי ממות את עיני
מן דמעה את רגלי ו̇
מדחי ׀ ארום פציתא
נפשי מקטול ית̇
עייני מן דמעתא
ית רגלי מן לאורה
לאיתקלא ׀ אתהלך
לפני יהוה בארצות
החיים ׀ אתהליך ק̇
קדם יי̇ בארעא חייא ׀
האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד ׀
הימנית ארום אמי̇
אימליל בכנשת צד̇
צדיקי אנא שבחית
להדא ׀ אני אמרתי
בחפזי כל האדם כזב ׀
אנא אמרית במערקי
כל נשא מכדבין ׀
מה אשיב
ליהוה כל תגמולוהי
עלי ׀ מה אתיב קדם
יי̇ ובכל גמולין טבן די̇
דעליה גבריין היכן̇
עלי ׀ כוס ישועות
אשא ובשם יהוה ׀
אקרא ׀ כסא דפורק̇
דפורקנא אסובר
לעלמא דאתי ובשו̇
ובשמא דיי̇ אקרי ׀
נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו ׀ נ̇
נדריי קדם יי̇ אשלם
אתני כדון נסווי לכל
עמיה ׀ יקר בעיני
יהוה המותה לחסי̇
לחסידיו ׀ יקיר קדם
יי̇ מיתותא דמישה̇
דמשתלחא לחסידוי ׀
אנה יהוה כי אני ע̇
עבדך אני עבדך בן
בן אמתך פתחת למו̇
למוסרי ׀ בבעו יי̇ א̇
ארום אנא עבדך פ̇
בר אמתך שריתא
לשולשלתיי ׀ לך
אזבח זבח תודה

אנה ו̇ בט̇ ה̇ בבקשה · וסימ̇ אשר התהלכתי לפני · דמלכים · וחברו · דישעיה · אל נא נאבדה בנפש · הלא זה דברי עד הויתי · אנה יי̇
מלטה נפשי · אנה יי̇ כי אני עבדך · וכל אנה יפי ולשו̇ ארמית דבן פתלוה̇ · · · אזנו ז̇ וסימ̇ ויגע אדניו את אזנו · נוער כפיו מתמך
בשחד · הן לא קצרה יד יי̇ מהושיע · חמת למו כדמות · כי הטה אזנו לי · אטם אזנו מזעקת דל · מסיר אזנו משמוע תורה · · · ·

לחסות ח̇ דפ׳ בליש׳ וסימ׳ בטחו בו בכל עת עם שפכו ׳ לבו אלהים מחסה ועוז ׳ יה מציון ישאגו במופת הייתי לרבים ואתה ׳
אל תהיה לי למחתה מחסי ׳ טוב לחסות ביי׳ מבטוח ׳ וחברוני ישלם יי׳ פעלך ותהי משכרתך ׳ חנני אלהים חנני כי בך חסיה ׳׳

ובשם יהוה אקרא׃
קרבן ארבח דבח נז
ניכסתא׃ ובשמא ד
דיי איקרי׃ נדרי לא
ליהוה אשלם נגדה נא
לכל עמו׃ נדריי קדם
יי אשלם אתני כדון
ניסוי לכל עמיה׃ בח
בחצרות בית יהוה׃
בתוככי ירושלם הלז
הללויה׃ בדרתא ד
דבית מוקדשא דא
דאהנא במיצעיך ירו
ירושלם הללויה׃ הל
קיז הללו את יהוה כל
גוים שבחוהו כל הא
האמים׃ שבחו ית יי׃
כל עממיא שבחו ליה
כל אומיא׃ כי גבר
עלינו חסדו ואמת
יהוה לעולם הללויה׃
ארום אגבר עלנא כו
טוביה וקושטא דיי׃
לעלמא הללויה׃ ה
קיח הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו׃ שב
שבחו קדם יי ארום
טב ארום לעלם טובי
טוביה׃ יאמר
נא ישראל כי לעולם
חסדו׃ ימרון כדון יש
ישראל ארום לעלם
טוביה׃ יאמרו
נא בית אהרן כי לעו
לעולם חסדו׃ וימרון

כהנין בית אהרן ארום
לעלם טוביה׃ יא
יאמרו נא יראי יהוה
כי לעולם חסדו׃ וימ
ימרון כדון דחלייא
דיי ארום לעלם טוביה׃
מן
המצר קראתי יה ע
ענני במרחב יה׃ מן
עקתא קריתי יה קב
קביל צלותי בפותיא
יה׃ יהוה לי לא אירא
מה יעשה לי אדם׃
מימרא דיי בסעדי
לא אדחל מה יעבד
לי בר נש׃ יהוה לי
בעזרי ואני אראה
בשנאי׃ טוב לחסות
ביהוה מבטח באדם׃
מימרא דיי למסעד
למסעדא יהי ואנא
אחמי פורענותא
בשנאי׃ טב למרחץ
במימרא דיי מזמה
למרחץ בבר נשא׃
טוב לחסות ביהוה׃
מבטח בנדיבים׃ טב
למרחצא במימרא
דיי מן למרחץ ברב
ברברבניא׃ כל גוים
סבבוני בשם יהוה כי
אמילם׃ כל עממיא
חזרני יהי בשום מימ
מימרא דיי רחיצית
ארום אתושינון׃ כז

סבוני גם סבבוני בשם
יהוה כי אמילם׃ אק
אקפוני לחור חזרני
יהי בשום מימרא
דיי רחיצית ארום יי
אתושינון׃ סבוני כד
כדברים דעכו כאש
קוצים בשם יהוה כי
אמילם׃ אקיפוני היך
זיבוריתא דלקון היך
אשתא בכבון בשום
מימרא דיי רחיצית
ארום אישיצינון׃ דח
דחה דחיתני לנפל
ויהוה עזרני׃ מדחה
דחיית יתי חובי למ
למנפל ומימרא דיי
סעדני׃ עזי וזמרת
יה ויהי לי לישועה׃
תוקפי ותושבחתי
דחיל על כל עממיא
יי אמיר במימריה
והוה לי לפריק׃ קול
רנה וישועה באהלי
צדיקים ימין יהוה
עשה חיל׃ קל הוד
תושבחתא ופורקנא
במשכניהון דצדיקי
ימינא דיי עבדת
חילא׃ ימין יהוה
רוממה ימין יהוה
עשה חיל׃ ימינא
דיי מרוממא ימינא
דיי עבדת חילא׃ לא
אמות כי אחיה

עשה ז̇ וסימ׳ רק עין אשר הדע ׳ אש וברד שלג וקיטור ׳ לשחק אמרתי מהולל ולשמחה ׳ אין אסתר מגדת מולדתה ׳ ימין ׳
רוממה ימין ׳ קול רנה וישועה ׳׳ קוצים ד̇ ב̇ מל׳ וב̇ חס׳ וסימ׳ ומוצאה קוצים ׳ קוצים כסוחים ׳ ואל תזרעו אל קוצים ׳ דעכו כאש
קוצים ׳ ב̇ בתר מל׳ וחד וקוצים קצרו ׳׳ עזי וזמרת יה ג̇ וסימ׳ זה אלי ואנוהו ׳ ודישועה ׳ ויהי לי לישועה ׳ דהלל׳

אבא ה׳ חס וסימ׳ ואבא היום אל העין ׀ עד אשר אבא אל אריצי שעירה ׀ אם תתן לי עד חיצי ביתך ׀ פתחו לי שערי צדק
אם אבא באהל ביתי ׳׳ נ׳׳ הצליחה ב׳ בליש א׳ מלא ׀ א׳ חסר וסימ׳ אנא יי הצליחה ׀ הה׳ נא אזנך ׀ בתר מלע׳ ׳׳

ואספר מעשי יה ׀
לא אימות ארום א׳
איחי ואישתעי עו׳
עובדוי אלהא ׀ יסר
יסרני יה ׀ ולמות לא
נתנני ׀ מכסנא אכסנ
אכסנינני יה ולמיתא
לא מסרני ׀ פתחו
לי שערי צדק אבא
בם אודה יה ׀ פתחו
לי מעלני קרתא דינו
דצדיקיא איעול
בהון אשבח יה ׀ זה
השער ליהוה צדיקים
יבאו בו ׀ דין מעלני
דבית מקדשא דיי ׀
צדיקיא יעלון ביה ׀
אודך כי עניתני ותהי
לי לישועה ׀ אהודה
קדמך ארום קבלתא
צלותי והוית לי לפרי
לפריק ׀ אבן מאסו ה
הבונים היתה לראש
פנה ׀ טליא שבקו
ארדיכליא ביני בניא
דישי וזכא לאיתמנא
למליך ושלטן ׀ מ׳ז
מאת יהוה היתה זאת
היא נפלאה בעינינו ׀
מן קדם הות דא היא
פרישא קדמנא ׀ זה
היום עשה יהוה נגי
נגילה ונשמחה בו ׀ :
דין יומא אמרו ארד
ארדיכליא עבדין :

ונחדי ביה אמרו בנ
בנוי דישי ׀
אנא יהוה הושיעה
נא אנא יהוה הצלי
הצליחה נא ׀ בבעו :
מינך יי פרוק כדון :
אמרו ארדיכליא
בבעו מינך יי אצלח
כדון אמרו ישי ואו
ואינתתיה ׀
ברוך הבא
בשם יהוה ברכנוכם
מבית יהוה ׀ בריך
דאתי בשום מימרא
דיי אמרו ארדיכלי
בריכנא יתכון מבית
מקדשא דיי אמר
דוד ׀ אל יהוה ויאר
לנו אסרו חג בעבתי
בעבתים עד קרנות
המזבח ׀ אלהא יי וא
ואנהר לנא אמרו
שבטיא דבית יהודה
כפיתו טליא לנכסת
חגא בשושלוון עד
די תקרבוניה ותדון
אדמיה בקרנת מדב
מדבחא ׀ אמר שמו
שמואל נביא ׀ אלי
אתה ואודך אלהי ׀
ארוממך ׀ אלהי את
ואודה קדמך אלהי ׀
אשבחינך אמר דוד ׀
הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו ׀ מי

מתיב שמואל שבו
שבחו כנישתא דישי
דישראל אודו קדם יי
ארום טב ארום לעלם
טוביה ׀
קיט אשרי תמימי
דרך ההלכים בתורת
יהוה ׀ טוביהון דשל
דשלימי אורחא דיי
דמהלכין באורייתא
דיי ׀ אשרי נצרי עד
עדתיו בכל לב ידרשוהו ׀
טוביהון דנטרי סה
סהידוותיה בכל לב
לבא יתבעון אולפנ ׀
אף לא פעלו עולה
בדרכיו הלכו ׀ ברם די
לא עבדו שיקרא בא
באורחתיה התקניא
הליכו ׀ אתה צויתה
פקדיך לשמר
מאד ׀ אנת פקידתא
פיקודך למנטר להו
לחדא ׀ אחלי יכנו
דרכי לשמר חקיך ׀
טב לי די יתקנן אור
אורחתי למינטר
גזירתך ׀ אז לא אבוש
בהביטי אל כל מצו
מצותיך ׀ הידין לא
אבהת באיסכלותי
לכל פיקודיך ׀ אודך
בישר לבב בלמדי
משפטי צדקך ׀ אודה
קדמך בתריצות

הבנים ה׳ וסימ׳ אבן מאסו הבונים ׀ בחומה זה נגשו איש בסבל הבנים חרבות למו ׀ ויסדו הבנים ׀ כי הבעימו לצור הבנים ׀ וחד והבנים
איש חרבו ׳׳ ס׳׳ צויתה ד׳ מלא וסימ׳ ויבאו וירשו אותה ׀ אתה צויתה פקודיך ׀ אשר צויתה לא יבאו בקהל ׀ ויצויתה אתם
לעיניהם ׳׳ ג׳׳ ויאר ב׳ וסימ׳ ויאר את הלילה ׀ אל יי ויאר לנו אסרו ׳׳ נ׳׳ אסרו ב׳ וסימ׳ אסרו הסוסים ׀ אסרו חג בעבתים ׳׳ ס׳׳

דברך יג. חס בליש וסימ ויאמר לכן הן לו יהי ׃ ושכבתי עם אבתי וכשאתני ׃ ויאמר ייי סלחתי ׃ במה יזכה נער את ׃ לא אשכח דברך ׃
גמל על עבדך אחיה ׃ דלפה נפשי מתוגה ׃ דבקה לעפר נפשי ואעצה ׃ דרכי ספרתי ׃ טוב עשיתי עם ׃ ארח רע ׃ נר לרגלי ׃ נעניתי עד מאד ׃

לבא במילפי דינב
זכוותך ׀ את חקיך
אל תעזבני עד מאד ׀
ית גזירתך אטר לא
תשבוק יתי עד לח
לחדא ׀
במה יזכה נער את
ארחו לשמר כדברך ׀
במה יזכה טליא
ית ארחתיה למיטר
היך פתגמיך ׀ בכל
לבי דרשתיך אל תה
תשגני ממצותיך ׀
בכל לבי תבעית אי
אולפנך לא תשלוני
תשלינני מפקודיך ׀
בלבי צפנתי אמרתך
למען לא אחטא לך ׀
בליבי אטישית
מימרך מן בגלל לא
אחוב קדמך ׀ ברוך
אתה יהוה למדני חו
חקיך ׀ בריך את יי ׀
אליף יתי גזירתך ׀ ב
בשפתי ספרתי כל
משפטי פיך ׀ בספוו
בספוותי אישתעיתי
כל דיני פומך ׀ בדרך
עדותיך ששתי כעל
כל הון ׀ באורח סה
סהידותך חדיתי כ
בעלוי כל מילא ׀ בפ
בפקודיך אשיחה
ואביטה ארחתיך ׀
בפקודיך אמלל

ואיסתכל אורחתך ׀
בחקתיך אשתעשע
לא אשכח דברך ׀ בג
בגזירתך אתפרנק
לא איתנשי פתגמיך ׀
גמל על עבדך אחיה
ואשמרה דברך ׀
שלים טב על עבדך ׀
אחי ואטור פתגמיך ׀
גל עיני ואביטה נפ
נפלאות מתורתך ׀
גלי עייני ואסתכל
פרישן מאורייתך ׀
גר אנכי בארץ אל
תסתר ממני מצותיך ׀
דייר אנא בארעא ׀
לא תסליק מיני פי
פיקודיך ׀ גרסה נ
נפשי לתאבה אל
משפטיך בכל עת ׀
רגיגת נפשי לרגיגת
לפיקודיך בכל עידן ׀
גערת זדים ארורים
השגים ממצותיך ׀
נופת זידונין ליטין
די אישתלין מפי
מפיקודיך ׀ גל מעלי
חרפה ובוז כי עדתיך
נצרתי ׀ אעדי מעלי
מעלוי קלנא ובהתא
ארום סהידותך נט
נטרית ׀ גם ישבו ש
שרים בי נדברו עבדך
ישיח בחקיך ׀ לחוד

יתבון רברביא מיני
ממללין עבדך עסיק
באחוית גזירתך ׀ גם
עדתיך שעשעי אנ
אנשי עצתי ׀ לחוד
סהדותך פירוקיי
מרי עצתי ׀
דבקה לעפר
נפשי חיני כדברך ׀
אידבקת לעפרא נ
נפשי אסי יתי כד
כדבירך ׀ דרכי ספ
ספרתי ותענני למדני
חקיך ׀ ארחי מניתי
וקבילתא ינלותי י
אליף יתי גזירתך ׀ ד
דרך פקודיך הבינני
ואשיחה בנפלאותיך ׀
אורח פיקודיך הו
תמרינני ואמליל
בפרישוותך ׀ דלפה
נפשי מתוגה קימני
כדברך ׀ אגמית נפשי
מיבונא קיים יתי
כדבירך ׀ דרך שקר
הסר ממני ותורתך
חנני ׀ אורחא שיקו
שיקרא אעדי מני
ואוריתך חוס לי ׀
דרך אמונה בחרתי
משפטיך שויתי ׀
אורח הימנותא בח
בחרית דינך שויתי ׀
דבקתי בעדותיך יי
יהוה אל תבישני ׀

אחיה ד וסימ ויפל אחזיה בעד השבכה ׃ לא אמות כי אחיה ואספר ׃ גמל על עבדך אחיה ׃ מי פתי לא לעולם אחיה ׃
גר ג ריש פס וסימ גר ותושב אנכי עמכם ׃ גר יתום ואלמנה ׃ גר אנכי בארץ ׃ אנכ ׃ ארורים ז וסימ ועתה ארורים
אתם ׃ ירח מנחה ׃ גערת זדים ארורים ׃ דלפה ב וסימ דלפה עיני למרום ׃ דלפה נפשי מתוגה ׃ כדברו ל דבותי ׃

ארוץ ד̇ ג̇ מלא וא חס וסימ׳ ויהי דוד ארוץ · כי בך ארוץ גדוד · וחברו · דרך מצותיך ארוץ ·· ··· בדרכך ג̇ חס̇ בליש̇
וסימ׳ הודיעני נא את דרכך · אז תצליח את דרכך · העבר עיני מראות שוא ·· ··· ראשא ב̇ ובסיפ̇ כי לא אויב · כפי אל ·· ··

אדבקית בסהדוותך
יי לא תבהתינני | דרך
מצותיך ארוץ כי
תרחיב לבי | אורח פ׳
פיקודיך ארהוט ״
ארום תפתי לבי | הה

הורני יהוה דרך חק׳
חקיך ואצרנה עקב |
אליף יתי יי אורח גז׳
גזירתך ואנטרינה
עד גמירא | הבינני
ואצרה תורתך ואש׳
ואשמרנה בכל לב | א׳
הבינני ואנטור
אורייתך ואנטרינה
בכל ליבא | הדריכני
בנתיב מצותיך כי בו
חפצתי | אדרכינני ״
בשביל פיקודיך ״
ארום ביה צביתי | ה
הט לבי אל עדותיך
ואל אל בצע | אצלי
לבי לסהדוותך ולא
לוות ממונא | העבר
עיני מראות שוא
בדרכך חיני | אעבר
עייני מן למיחמי ש׳
שיקרא בכבישיך ״
אחי יתי | הקם לעבדך
אמרתך אשר ליראת׳
ליראתך | אקים לע׳
לעבדך מימרך די ל׳
לדחלתך | העבר חר׳
חרפתי אשר יגרתי

כי משפטיך טובים |
אעבר חיסודי די דח׳
דחליתי ארום דיניך
טבין | הנה תאבתי
לפקדיך בצדקתך ״
חיני | הא רגיגית לכ׳
לפיקודיך בצדקתך
אסי יתי |
ויבאני חסדך
יהוה תשועתך כאמ׳
כאמרתך | וייתון ע׳
עלי חסדיך יי פיר׳
פורקנך היך מימרך |
ואענה חרפי דבר
כי בטחתי בדברך | וא׳
ואתיב מחסדיי פית׳
פתגם ארום סברית
בדבוריך | ואל תצ׳
תצל מפי דבר אמת
עד מאד כי למשפ׳
למשפטיך יחלתי |
ולא תסלק מפומי
פתגם דקשוט עד
לחדא ארום לדינך
אוריכית | ואשמרה
תורתך תמיד לעולם
ועד | ואטור אוריי׳
אורייתך תדירא ל׳
לעלמי עלמין | ואת׳
ואתהלכה ברחבה
כי פקדיך דרשתי | וא׳
והליכית בפתאותא
דאורייתא ארום פי׳
פיקודיך תבעית
אולפנא | ואדברה

בעדתיך נגד מלכים
ולא אבוש | ואמלל
בסהדוותך קבל מ׳
מלכיא ולא אבהת |
ואשתעשע במצו׳
במצותיך אשר א׳
אהבתי | ואתפרנק
בפיקודיך דרחמית |
ואשא כפי אל מצ׳
מצותיך אשר אה׳
אהבתי ואשיחה בח׳
בחקיך | ואזקוף ידי
לפיקודיך די רחמי׳ |
רחימית ואיביליל
בגזירתך |
זכר דבר לע׳
לעבדך על אשר י׳
יחלתני | אדכר פית׳
פיתגמא לעבדך על
דאורכתני | זא׳
נחמתי בעניי כי א׳
אמרתך חייתני | ד׳
היא תנחומתי בסי׳
בסיגופי ארום מימרך
קיימת יתי | זדים הל׳
הליצני עד מאד
מתורתך לא נטיתי |
זידנין ממיקנן ל׳
עד לחדא מאורייתך
לא אצליתי | זכרתי
משפטיך מעולם |
יהוה ואתנחם | אד׳
אדכרית דיניך מן
עלמא יי ואתנחמית |
זלעפה אחזתני מ׳

אמרתך יב̇ וסימ׳ כי שמרו אמרתך · וברית · אשתחוה אל היכל קדשך · בלבי צפנתי אמרתך · הקם לעבדך אמרתך · ויבואוני
חסדיך יי · חליתי פניך בכל לב · כלו עיני לאמרתך · מה נמלצו לחכי · פעמי הכן באמרתך · קדמו עיני אשר · שש אנכי על אמרתך ·
תהי לשוני אמרתך ·· יגרתי ד̇ וסימ׳ כי יגרתי מפני האף · העבר חרפתי אשר יגרתי · יגרתי כל עצבותי · אשר יגרתי יבא לי ·· :

זמירות ד̇ דחס̇ וסימ̇ ונעים זמירות ישראל · מבנת הארץ זמרות שמענו · זמרות היו לי וחקיך · צפן זמרות בלילה · ותחד
בזמירות צריע לו · חבלי ד̇ ריש פס̇ וסימ̇ חבלי יולדה יבאו לו · וחברו חבלי שאול סבבוני · חבלי שאול סבבותי · חבלי רשעים

מרשעים עזבי תור
תורתך ׀ רתיתא אחד
אחדת יתי מרשיעי
דשבקין אורייתך ׀
זמירות היו לי חקיך
בבית מגורי תושבחן
הוות לי גזירתך בבית
תותבותי ׀ זכרתי בל
בלילה שמך יהוה ׀
ואשמרה תורתך ׀ א
אידכרית בליליא
שמא דיי ואטור
אורייתך ׀ זאת היתה
לי כי פקדיך נצרתי ׀
דא הוות לי לזכותא
ארום פיקודיך נט
נטריתה ׀
חלקי יהוה אמרתי
לשמר דבריך ׀ חול
חולקי יי אמרית
למטר פתגמיך ׀ חל
חליתי פניך בכל לב
חנני כאמרתך ׀ צלי
צליתי קדמך בכל ל
לבא חוס עלי היך
מימרך ׀ חשבתי דר
דרכי ואשיבה רגלי
אל עדתיך ׀ איתחשב
איתחשבית לאוטב
אורחתי ואתיב רגלי
לסהידותך ׀ חשתי
ולא התמהמהתי לש
לשמר מצותיך ׀ זרז
זריזית ולא איתעכב
איתעכבית למיטר

פיקודייך ׀ חבלי רש
רשעים עוני תורתך
לא שכחתי ׀ סיעת
רשיעי איתכנשו עז
עלי אורייתך לא אי
איתנשיתי ׀ חצות
לילה אקום להודות
לך על משפטי צדקך ׀
בפלגות ליליא אקום
לשבחא קדמך מטו
מטול דיני צדקך ׀ ח
חבר אני לכל אשר
יראוך ולשמרי פקו
פקודיך ׀ חברא אנא
לכל דדחלין מינך
ולנטרי פיקודך ׀ חס
חסדך יהוה מלאה
הארץ חקיך למדני ׀
טובך יי מליא כל
ארעא גזירתך אליף
יתי ׀
טוב עשית עם עבדך
יהוה כדברך ׀ טבא
עבדת עם עבדך יי
היך פתגמיך ׀ טוב
טעם ודעת למדני כי
במצותיך האמנתי ׀
שפיר טעם ומנדעא
אליף יתי ארום בפ
בפקודיך הימנית ׀
טרם אענה אני שגג
ועתה אמרתך שמרו
שמרתי ׀ עד לא אי
אסתגפת אנא שלי
והכדון מימרך נטרית ׀

טוב אתה ומטיב
למדני חקיך ׀ טבא את
ומטיב אליף יתי גז
גזירתך ׀ טפלו עלי
שקר זדים אני בכל
לב אצר פקודיך ׀ חו
חברו עלי שיקרא
זידנין אנא בכל לבא
אטור פיקודייך ׀ טפ
טפש כחלב לבם אני
תורתך שעשעתי ׀ א
איטפש היך תרבא
ליבהון אנא
אורייתך פירנקית ׀
טוב לי כי עניתי למען
אלמד חקיך ׀ טב לי
ארום אתעניתי מן
בגלל דאליף גזירתך ׀
טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף ׀ ט
טב לי אורייתא פומך
מן אלף כברין דדהב
וסימא ׀
ידיך עשוני ויכ
ויכוננוני הבינני ואל
ואלמדה מצותיך ׀
אידך עבדו יתי ואת
ואתקינו יתי תבינני
ואאלף פקודיך ׀ י
יראיך יראוני ויש
וישמחו כי לדברך
יחלתי ׀ דחליך יחז
ייחמון יתי ויחדון ׀
ארום לפתגמיך סב
סברית ׀ ודעתי יהוה ׀

להודות ד̇ מלא̇ וסימ̇ ויתן לפני ארון · חצות לילה אקום להודות לך · הוציאה ממסגר נפשי · וראשי הלוים · ויעמד בהלל ובהודות ·
בת · ובשאר להודות בת · פקדיך ה̇ חס̇ וסימ̇ אתה צויתה פקדיך · הנה תאבתי לפקדיך · ואתהלכה ברחבה · זאת היתה לי · במה
כמעט כלוני בארץ · ודעת ה̇ ד̇ וא̇ וסימ̇ והיה אמונת עתך · טוב טעם ודעת · הלא כתבתי לך · ולבי ראה הרבה חכמה · תגי פת

בקיטור ג בליש וסימ׳ והנה קיטור הארץ כקיטור · ב בן · כי הייתי כנאד בקיטור · וידעו ב זחס וסימ׳ ישובו לי יראיך וידעו · בה · ילדים אשר אין בהם כל מאום · למשפטיך ב א חס וא מל וסימ׳ למשפטך יחלתי · עמדו היום

כי צדק משפטיך וא
ואמונה עניתני ׀ גלי
קדמי יי ארום וכאין
דיניך ובקושטא
סגפתני ׀ יהי נא חסד
חסדך לנחמני כאמ
באמירתך לעבדך ׀ ד
יהא כדון חסדך לנ
לנחמותי היך מימ
מימרך לעבדך ׀ יב
יבואוני רחמיך וא
ואחיה כי תורתך ש
שעשעי ׀ ייתון על
עלי רחמיך ואחי
ארום אורייתך פי
פירקוני ׀ יבשו ז
זדים כי שקר עותוני
אני אשיח בפקודיך ׀
יבהתון זידנין ארום
על שיקרא עוותוני
ברם אנא אמלל בפ
בפיקודיך ׀ ישובו
לי יראיך וידעו עד
עדתיך ׀ יתובון לות
לאולפני דחלייך
וידעון סהדוותך ׀
יהי לבי תמים בח
בחקיך למען לא
אבוש ׀ יהא לבא
טוב בגזירתך מן בג
בגלל דלא אבהת ׀
כלתה
לתשועתך נפשי ׀
לפורקנך יחלתי ׀ רג
רגוגית לפורקנך
נפשי לפיתגמך או
אוריכית ׀ כלו עיני ל
לאמרתך לאמר
מתי תנחמני ׀ ספו
עיני למימרך למימ
אימתי תנחם יתי ׀ כי
הייתי כנאד בקיטור
חקיך לא שכחתי ׀ ד
ארום הויתי היך זק
זקא דתלי בקוטר
קדימא לא אתנשי
אתנשיתי ׀ כמה ימי
עבדך מתי תעשה
ברדפי משפט ׀ כמה
יומי עבדך אימתי
תעבד ברדפי משפט ׀
כמה יומי עבדך את
אימתי תעביד ברד
ברדפי רונא ׀ כרו
לי זדים שיחות א
אשר לא כתורתך ׀
כרו לי זדנין שיחין
דלא כפקודתהון כא
באורייתך ׀ כל מצו
מצותיך אמונה
שקר רדפוני עזרני ׀
כל פיקודיך קושטא
על שיקרא רדפוני
יתי סעדני ׀ כמעט
כלוני בארץ ואני
לא עזבתי פקודיך ׀ כ
כזעיר שיצינון יתי
בארעא ואנא לא
שבקית פקודיך ׀ כ
כחסדך חייני ואש
ואשמרה עדות פיך ׀ ל
היך חסדך קיים
יתי ואטור סהדוות פ
פומך ׀
לעולם יהוה ׀
דברך נצב בשמים ׀
לעלמא יי פתגמך
קיים בשמיא ׀ לדר
ודר אמונתך כוננת
ארץ ותעמד ׀ לדר
ודר הימנותך את
אתקינתא ארעא
וקיימתא ׀ למשפט
למשפטיך עמדו
היום כי הכל עבדיך ׀ ל
לדיניך קמו יומא
דין ארום כולהון ע
עבדך ׀ לולי תורתך
שעשעי אז אבדתי
בעניי ׀ אילולי או
אורייתך פירוקי
הירין הובדית כס
בסיגופי ׀ לעולם לא
אשכח פקודיך כי ב
בם חייתני ׀ לעלם
לא אתנשי פקודיך
ארום בהון קיימתני ׀
לך אני הושיעני
כי פקודיך דרשתי ׀
דילך אנא פרוק
יתי ארום פקודיך
תבעית ׀ לי קוו רשע
רשעים לאבדני ע
עדתיך אתבונן ׀ ל
לוותי אמתינו ר

כתורתך ט בליש בתמיה אפי׳ וסימ׳ גל עיני ואביטה · הבינני ואצרה תורתך · זלעפה אחזתני מרשעים · זכרתי בלילה שמך · גרו לי זדים שיחות · מה אהבתי תורתך · עת לעשות לי׳ · פלגי מים ירדו עיני · שלום רב לאהבי תורתך · שעשעי ז חס וסימ׳ גם עדתיך שעשעי · יבואוני רחמיך ואחיה · לולי תורתך שעשעי · צר ומצוק מצאוני · תאבתי לישועתך · משחקת בתבל ארצו

תכלה ג̇ ב בת ה וא בת א וסימ' כד הקמח לא תכלה · לכל תכלה ראיתי קץ · ואתה יי לא תכלא רחמיך · בתר בת א ... לחכי
ג̇ וסימ' מה נמלצו לחכי אמרתך · תדבק לשוני לחכי · ופריו מתוק לחכי ... מצותך ב לכל מצותך אשר צויתני מאד ...

רשיעיא להובדה יי
יהי סהידותא את
אתביין | לכל תכלה
ראיתי קץ רחבה מי
מצותך מאד | לכל
מה דאשתפרי ואיז
ואשתכלל חמיתי ז
סופא פתיא תפקדת
לחבא |
מה אהבתי תורתך ז
כל היום היא שיחה
שיחתי | כמה רחי
רחימית אוריתך כל
יומא היא שותי | מ
מאיבי תחכמני מיי
מצותיך כי לעולם
היא לי | ויתיר מבעלי
דבבי מחכמית יתי
פיקודייך ארום דכ
לעלם היא דילי | מכ
מכל מלמדי השכלתי
כי עדותיך שיחה לי |
מכל מאלפיי אשכ
אשכלית ארום סה
סהידותך שותא לי |
מזקנים אתבונן כי
פקודיך נצרתי | מן
חכימיא אתבין ט א
ארום פיקודייך נט
נטרית | מכל ארח רע
כלאתי רגלי למען |
אשמר דברך | מכל
אורחא בישא מנעית
ריגליי מן בגלל דאי
דאטור דבוריך | מ

ממשפטיך לא סו
סרתי כי אתה הורתני |
מן דינייך לא עדית
ארום אנת אליפתני |
מה נמלצו לחכי ז
אמרתך מדבש לפי |
מה חליין למוריגי
מימרייך בסיבין יי
יתיר מן דובשא ל
לפומי | מפקודיך
אתבונן על כן שנאתי |
כל ארח שקר | מכ
מפיקודייך אתביין
מטול היכנא סניתי
כל בר נש דמשקר |
נר
לרגלי דברך ואור
לנתיבתי | היך שר
שרגא דמנהרא ז
לריגליי דבירייך
ונהורא לכבשוי |
נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי יי
צדקך | אומיתי ויק
ויקיימית למטר
פקודי זכוותך | נע
נעניתי עד מאד
יהוה חיני כדברך |
איסתגפית עד לחד
יי אחי יתי היך דכ
דבירייך | נדבות פי
רצה נא יהוה ומש
ומשפטיך למדני |
ניסבאתא דפומי יי
איתרעי כדון יי ו

ודינך אליף יתי |
נפשי בכפי ותורתך
לא שכחתי | נפשי ז
מסתכנא כיד על
גב ידי תדירא ריי
ואוריתך לא איתנ
איתנשיתי | נתנו רו
רשעים פח לי ומפ
ומפקודיך לא תע
תעיתי | סדרו רשי
רשיעיא פוחא לי
ומפיקודייך לא
תעיתי | נחלתי עדו
עדותיך לעולם כי
ששון לבי המה | אח
אחסנית סהידוותך
לעלם ארום חדות
ליבי הינון | נטיתי יי
לבי לעשות חקיך לעולם
עקב | אצליתי לבי ז
למעבר גזורתך לש
לעלם עד סופא |
סעפים
שנאתי ותורתך א
אהבתי | דחשבן מח
מחשבן סריקן סנ
סנאתי ואוריתך
רחמית | סתרי ומ
ומגני אתה לדברך
יחלתי | טומרי ות
ותריסי את לפיתגמך
אוריכית | סורו ממני
מרעים ואצרה
מצות אלהי | זורו
מני מבאשין ואט

בכפי ד וסימ' ואשמדה נפשי בכפי · נפשי בכפי תמיד · ואשים נפשי בכפי · על אשא בשרי בשני ... ותורתך ה בע' וסימנה
דרך שקר הסר ממני · נפשי בכפי תמיד · סעפים שנאתי · צדקתך צדק לעולם · תאבתי לישועתך יי · וסימ' ...
וסימ' סורו ממני מרעים ואצרה · לב חכם יקח מצות · והעמדנו עלינו מצות · וכל דסמ' לא אדבר דבותי ... ואקימה ל' רבות ...

גל אב איות בכל פס אחד מאלו עשרה · ליצירה אמירה ודבור ועדות ודרך ומשפט ופקוד וצווי וחקים ותורה ואמונה ; רמז לע
לעשרת הדברות · במא דלית ביה חד מנהון · ערב עבדך לטוב ״ ״ השבת ב וסימ מטהרו השבת · סגים השבת על רשעי ״

פיקודי אהי וסמכני
כאמרתך ואחיה ואל
תבישני משברי סז
סמוך יתי כמימרך
ואיחי ולא תכהה יז
יתי מן כליותי סעז
סעדני ואושעה וא
ואשעה כחקיך תמז
תמיד סעיד יתי וז
ואתפרק ואגעגע כז
באוריתך תדירא ה
סלית כל שגים מחז
מחקיך כי שקר תז
תרמיתם כבשת כל
רשלי מגזירתך אז
ארום שיקרא נכיו
נכליהון סגים השז
השבת כל רשעי אז
ארץ לכן אהבתי עז
עדתיך פסוליא פז
פסקתא קטלתא כל
רשיעי ארעא מיטז
מיטול הכנא רחימתי
סהידוותך סמר
מפחדך בשרי ומז
וממשפטיך יראתי
מנלהב מדלחתך
בשרי ומדינך דחז
דחליתי

עשיתי משפט
וצדק כל תמחני לז
לעשקי עבדית
דינא וצדקתא לא
תשבקינני לטלומי
ערב עבדך לטוב אל

יעשקני זדים כסיס
עבדך לטבא לא יטז
יטלמון יתי זדוניו
עיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך עז
עייני סברו לפורקנך
ולמימר צדקך עז
עשה עם עבדך כחסז
כחסדך וחקיך למז
לפני עביד עם
עבדך היך חסדך וגזיז
וגזירתך אלית יתי
עבדך אני הבינני וארז
וארעה עדותיך
עבדך אנא תבין יתי
ואידע סהידוותך
עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך עידן
למעבד רעותא דיי
אפישו תלמידיא
אוריתא על כן אז
אהבתי מצותיך מז
מזהב ומפז היכנא
רחימית פיקודיך
מדהבא ומסימא
על כן כל פיקודי כל
ישרתי כל ארח שז
שקר שנאתי על ז
היכנא כל פיקודיא
כולהון תריצתנון כל
אורח שקרא שנא
שנאתי

פלאות עדותיך על כן
נצרתם נפשי פז
פרושן סהידוותך מז

מיטול הכנא נטרתנ
נטרתינון נפשי פתח
דבריך יאיר מבין ז
פתיים וגלית דבריך
ינהר חשוכיא יתז
יתבינון שרגזי פרז
פערתי ואשאפה
כי למצותיך יאבתי
פומי פתחית ואליז
ואליפית ארום לפיז
לפיקודיך צביתי
פנה אלי וחנני כמט
כמשפט לאהבי שז
שמך איתפני לותי
וחוס עלי כהילכתא
לרחמי שמך פעמי
הכן באמרתך ואל
תשלט בי כל שקר
פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך
פרוק יתי מטלומיא
דבר נש ואטור פיקז
פקודיך פנך האר
בעבדך ולמדני אז
חקיך זיו אפך אנז
אנהר בעבדך ואלפני
ית גזירתך פלגי מים
ירדו עיני על לא טז
שמרו תורתך טבז
טופי דמיא יחתון
עייני מטול דלא
נטרו אוריתך

צדיק
אתה יהוה וישר
משפטיך זכאי את

ספר ב ואא וסימ סמר מפחדך בשרי שאו נס בארץ ״ ״ ויצדק ד וסימ אבן שלמה ויצדק · ב בו · עשית משפט ויצדק
אב עשק ריש גזל ״ ״ הפרו ד וסימ והארץ חנפה תחת ישביה · אשר המה הפרו את בריתי · שבו על עונות אבותם הראשנים · עת לע
לעשות ליי הפרו ״ ״ פלגי מים ג ריש פס וסימ פלגי מים ירדו עיני · פלגי מים לב מלך ביד יי · פלגי מים תרד עיני ״ ״

עדותיך ח בליש וסימ ולשלמה בני בדרך עדותיך ששתי דבקתי בעדותיך הט לבי אל עדותיך מכל מלמדי השכלתי נחלתי עדו פלאות עדותיך צדק עדותיך וסימ בדה מנינפר עדותיך במא צוית צדק עדותיך וסימ גגדט נסע זדים ושאל זדים

יי ותריצן דינך ׃ צ
צוית צדק עדותיך
ואמונה מאד ׃ פקיד
פקידתא צדקא
סהידוותך והימנותא
לחדא ׃ צמתתני קנ
קנאתי כי שכחו דב
דבריך צרי ׃ מערת
יתי טינתי ארום
איתנשיו פתגמיך מ
מעיקי ׃ צרופה אמ
אמרתך מאד ועבדך
אהבה ׃ סנינא מימרך
לחדא ועבדך רחמיה ׃
צעיר אנכי ונבזה פק
פקדיך לא שכחתי ׃
זוטר אנא ובסיר פק
פיקודייך לא אתנשי
איתנשיתי ׃ צדקתך
צדק לעולם ותורתך
אמת ׃ צדקתך צד
צדקא לעלמיא ואו
ואורייתך קשוט ׃ צר
ומצוק מצאוני מצו
מצותיך שעשעי ׃ ע
עקא ומעיקא ערעו
יתי פיקודייך פירק
פירקני ׃ צדק עדו
עדותיך לעולם הבי
הבינני ואחיה ׃ צדקא
סהידוותך לעלם הבו
תבינני ואתקיים ׃

קראתי בכל לב ענני
יהוה חקיך אצרה ׃

קריתי בכל לבא ענ
יתי יי גזירתך אנטור ׃
קראתיך הושיעני וא
ואשמרה עדתיך ׃ ק
קריתך פרוק יתי ואנ
ואנטור סהדוותך ׃
קדמתי בנשף ואשו
ואשועה לדבריך יח
יחלתי ׃ אקדימית
בשפרפרא וצליתי ל
לפתגמך אוריכית ׃
קדמו עיני אשמורות
לשיח באמרתך ׃ אק
אקדימו עייני מט
מטרתא דנפר ורמ
ורמש למללא במ
במימרך ׃ קולי שמ
שמעה כחסדך יהוה ׃
כמשפטיך חיני ׃ ק
קלי שמע יהוה חסדך
יי היך דינך קיים ח
יתי ׃ קרבו רדפי זמה
מתורתך רחקו ׃ קרי
קריבו רדפי זנו מא
מאורייתך איתרחקו ׃
קרוב אתה יהוה וכל
מצותיך אמת ׃ קרי
קריב את יי וכל פי
פיקודייך קשוט ׃ ק
קדם ידעתי מעדתיך
כי לעולם יסדתם ׃ מ
מלקדמין חכימית
מן סהידוותך ארום
לעלם יכרתנון ׃

ראה

ענייו וחלצני כי תו
תורתך לא שכחתי ׃ ח
חמי סיגופי ופצינא
יתי ארום אורייתך
לא איתנשיתי ׃ ריבה
ריבי וגאלני לאמרתך
חיני ׃ נצי מצותי ופ
ופרוק יתי למימרך
אסי יתי ׃ רחוק מר
מרשעים ישועה
כי חקיך לא דרשו ׃ ר
רחיק מן רשיעיא
פורקנא ארום גזירת
גזירתך לא תבעו ׃ רח
רחמיך רבים יהוה ׃
כמשפטיך חיני ׃ רח
רחמך סגיעין יי היך
דינייך אסי יתי ׃ רב
רבים רדפי וצרי מ
מעדותיך לא נטיתי ׃
סגיעין רדפי ומעי
ומעיקי מסהידוותך
לא אצליתי ׃ ראיתי
בגדים ואתקוטטה
אשר אמרתך לא
שמרו ׃ חמיתי בוזזי
ואיתכתשית עמהון ד
די מימרך לא נט
נטרו ׃ ראה כי פקדיך
פקודיך אהבתי יהוה ׃
כחסדך חיני ׃ חמי
ארום פיקודייך רחי
רחימית יי היך חסד
חסדך אסי יתי ׃ רא
ראש דברך אמת

מן ריש דספר עד אשרי תמימי דרך חגבי וחצבי וגין אשרי תמימי עד סוף דספר חיצו במג חגבי דרך שדי חליתי פניך פגדי וחצבי סימ דחת קדמו ח וסימ על דבר אשר לא קדמו אתכם ישבי ארץ קדמו שרים אחר נוגנים קדמו שריב עיני אשמרות כי לא קדמו את בני ישראל כמשפטך ה חס בליש וסימ אותה חרצנו והוציא כאור אל תיצל מפני דבר קולי שמעה תחי נפשי

ה קמצ וין בענ בליש וסימ ואשמרה ואתנחם ואשיבה ואקימה ואשאפה ואשעה ואתקוששה ואהבם מאד ׃
וסימ זד חנת קדשי ... פתח ואתעבה שקר שנאתי ... תחי ב וסימ עבדך בן הדד אמר תחי נפשי ויחי ופחי וידברו אתו ׃

ולעולם כל משפט צ
דקך ׃ שרוי פתגמך
קשוט ולעלם כל דיני
צדקך ׃
שרים רדפוני
חנם ומדברך פחד
לבי ׃ רברבין רדפו יתי
מגן ומפיתגמך דחל
לבי ׃ שש אנכי על
אמרתך כמוצא ש
שלל רב ׃ חדי אנא
על מימרך היך גבר
דמשכח עדי סגי ׃ ש
שקר שנאתי ואתע
ואתעבה תורתך אה
אהבתי ׃ שיקרא סנ
סניתי ורחיקית וא
ואוריתך רחימית ׃
שבע ביום הללתיך
על משפטי צדקך ׃ ז
שבע זימנין ביומא
שבחית יתך מטול
דיני צדקך ׃ שלום רב
לאהבי תורתך ואין
למו מכשול ׃ שלם
סגי לרחמי אוריתך
בעלמא הדין ולית בה
להון תקלא לעלמא
דאתי ׃ שברתי לישו
לישועתך יהוה ומצ
ומצותיך עשיתי ׃ סב
סברית לפורקנך יי ׃
ופקודייך עבדית ׃ ש
שמרה נפשי עדתיך
ואהבם מאד ׃ נטרא

נפשי סהידותך ור
ורחימית בהון לחדא ׃ ש
שמרתי פקודיך וע
ועדותיך כי כל דרכי
נגדך ׃ נטרית פקוד
פקודייך וסהידוותך
ארום כל ארחתי לק
לקבלך ׃
תקרב רנתי ל
לפניך יהוה כדברך
הבינני ׃ תתקרב צלו
צלותי קדמך יי היך
פיתגמך תבינני ׃ תב
תבא תחנתי לפניך ׃
באמרתך הצילני ׃ תה
תיתי צלותי קדמיך ׃
יי היך מימרך פצי ׃ ת
יתי ׃ תבענה שפתי ׃
תהלה כי תלמדני חק
חקיך ׃ תבעין ספוון
ספוותי תושבחא
ארום תלפינני גזירתך ׃
תען לשוני אמרתך
כי כל מצותיך צדק ׃
תתוב לשוני מימרך
ארום כל דינייך צד
צדקא ׃ תהי ידך
לעזרני כי פקודיך
בחרתי ׃ תהי ידך
לסייעתי ארום פק
פקודייך רעיתי ׃ תי
תאבתי לישועתך
יהוה ותורתך שעש
שעשעי ׃ רגגית
לפורקנך יי ואורי

ואוריתך פירנוקי ׃
תחי נפשי ותהללך
ומשפטיך יעזרני ׃ ת
תחי נפשי ותהללך
ודינייך יסייעונני ׃
תעיתי כשה אבד בק
בקש עבדך כי מצו
מצותיך לא שכחתי ׃
תעיית היך ען דמ
דמתבד בעי עבדך
ארום פקודייך לא
אתנשיתי ׃

ק שיר
המעלות אל יהוה ׃
בצרתה לי קראתי ׃
ויענני ׃ שירא דאית
דאיתאמר על מס
מסוקין דתהומא
קדם יי בעקא לי צ
צליתי וקביל צלותי ׃
יהוה הצילה נפשי ׃
משפת שקר מלשון
רמיה ׃ יי פצא נפשי
משיפתא דשיקרא
מן לישנא נכילתא ׃
מה יתן לך ומה יוסי
יוסיף לך לשון רמיה ׃
מה יתיב לך מלש
מלשינא ומה יוסף
לך אכול קורצי ליט
לישנא נכילתא ׃ חצי
גבור שנונים עם גח
גחלי רתמים ׃ גירין
דגיברא שנינין היך
ברקא מלעיל עם

ה דבת דבריך וקלי דברך בליש וסימ בי יבא דבריך ובבדנוך ועתה יי אלהי ישראל יאמן דמלכים ויהי בעלות המנחה ויגש ה
והמלאך אשר הלך לקרא דמלכים במצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך דמתי בנשת ואשועה שרים רדפוני חנם ויענו כל הקהל ויאמרו
שש ה וסימ והיה כאשר שש יי כי ישוב יי לשוש פגעת את שש ובצמר ואכלם פס שש אנכי על אמרתך ויהי וראיתם ושש

אל ההרים ב וסימ׳ ויאמר ראיתי את כל ישראל · דגלגים · שיר למעלות אשא עיני · וכל יחזקאל דבותי במ״ב על ההרים · וסימ׳
לא אכל · תני דספרי · ונתתי אתה בשודך · גרתי ב וסימ׳ אם לבן גרתי ואחר עד · אויה לי כי גרתי משך · יצלך ל׳ דכו׳

גיומרי דיתמיין דלקן
הלקים בגיהנם מלרע ו
אויה לי כי גרתי מש
משך שכנתי עם אה
אהלי קדר ו דוי לי ז
ארום איתותבית עם
אוכאי שריתי עים
משכניהון דערבאי ו
רבת שכנה לה נפשי
עם שנא שלום ו יתיר
מנהון שרת לה נפשי
עם אדום סנא שלם ו
אני שלום וכי אדבר
המה למלחמה ו אנא
שלם ארום אצלי ויז
והינון לקרבא ו

כא

שיר
למעלות אשא עיני
אל ההרים מאין יבא
עזרי ו שירא דאית
דאיתאמר על מסו
מסוקין דתהומיא
אזקוף עייני לטורי
לטוריא מן האן ייז
יתי סעדי ו עזרי מ
מעם יהוה עשה ש
שמים וארץ ו סעדי
מן קדם יי דעבד ש
שמיא וארעא ו אל
יתן למוט רגלך אל
ינום שמרך ו לא יתן
לאיתמוטטא ריגל
ריגלייך ולא ינום י
נטרך ו הנה לא ינום
ולא יישן שומר

ישראל ו הא לא נאים
ולא ידמוך נטיר יש
ישראל ו יהוה שמרך
יהוה צלך על ידימ
ימינך ו יי ינטרינך
יי יטלל עלך מן בגלל
מזיקיא דקבעיא
על סטר ימינך במיו
במיעלך ו יומם השנו
השמש לא יככה וי
וירח בלילה ו יימם
כד שליט שימשא
לא ימחינך צפרירי
ולילי כד שליטא
סיהרא בליליא ו יהו
יהוה ישמרך מכל
רע ישמר את נפשך ו
מימרא דיי יטרינך
מכל ביש ינטור ית
נפשך ו יהוה ישמר
צאתך ובואך מעתה
ועד עולם ו יי ינטור
מיפקך לפרגמטיא
ומיעלך למעסוק
באורייתא מן השתא
ועד עלם ו

כב

שיר המעלו
המעלות לדוד שמ
שמחתי באמרים
לי בית יהוה נלך ו ש
שירא דאיתאמר
על מסוקין דתהו
דתהומא לדוד חד
חדיתי באמרין לי
בית מקדשא דיי :

ניזיל ו עמדות היו רו
רגלינו בשעריך ירו
ירושלם ו קיימין הו
הוואן ריגלנא בתרעי
ירושלם ו ירושלם הו
הבנויה כעיר שחברה
לה יחדו ו ירושלם
דמתבניא ברקיעא
היך קרתא דאיתח
דאיתחברא לה כחד
בארעא ו ששם עלו
שבטים שבטי יה
עדות לישראל להו
להודות לשם יהוה ו
דתמן סליקין שבטיא
שיבטין דיה מסהיד
לישראל דשכינתיה
שריא ביניהון כמ
במיזלהון לאוראה
לשמא דיי ו כי שמה
ישבו כסאות למשפ
למשפט כסאות לבית
דוד ו ארום תמן מתו
מתייתבין כורסוון לדו
לדינא בירושלם לה
כורסוון למלכיא דבי
דבית דוד ו שאלו את
שלום ירושלם ישליו
אהביך ו שאילו בש
בשלמא דירושלם
יתבין בשלוותא
דרחמייך ו יהי שלום
בחילך שלוה בארמנו
בארמנותיך ו יהא
שלם בחילך שלוה

מעם יי ט וסימ׳ ככל אשר שאלת · פן ישבתם איש או אשה או · שואל לך באות · הנה אנכי והילדים · גם זאת מעם יי · מעם יי
צבאות תפקד ברעם · עזרי מעם יי · ישלם יי פעלך · ומראש מלכי · עד ויראו כל ישראל כי לא שמע · יכבה ג וסימ׳ בשבט
יככה ומטהו · למה יכבה נפש ונפש כל יהודה · יומם השמש לא יככה · ישליו ב וסימ׳ שאלו שלום ירושלם · ישליו אהלים ·

אל יד׳ ה׳ ולפ׳ ויאמר אליהם האלך ואלה שמות השבטים ב׳ בו והנה כעיני עבדים אל יד ובל אסתר דבות במ״א על יד
ונתון הלבוש והסוס ש׳ שני נחלה ב׳ מלע׳ וסימ׳ נחלה מיצרים נחלה עבר על נפשנו ל׳ לשניהם ל׳ דכותל׳ כ׳

בבירנייתיך ׃ למען
אחי ורעי אדברה נא
שלום בך ׃ ומן בגלל
אחיי וחבריי אמלל
כדון שלם בך ׃ למען
בית יהוה אלהינו א
אבקשה טוב לך ׃ מן
מטול בית מקדשא ד
יי׳ אלהנא אתבע לאו
לאוטבא לך ׃

קכג שיר
המעלות אליך נשאתי
נשאתי את עיני היו
הישבי בשמים ׃ שו
שירא דאיתאמיר
על מסוקין דתהומא
קדמך זקפית ית עי
עיני דיתיב על כורסי
יקרא בשמיא ׃ הנה
כעיני עבדים אל יד
אדוניהם כעיני שפ
שפחה אל יד גברתה
כן עינינו אל יהוה א
אלהינו עד שיחננו ׃
הא כמא דמריקן
עייני עבדין מגיסא
מידיהון דריבונהון ׃
והיכמא דמריקן עי
עייני אמהתא מגיו
מגיסא מידיא די
דריבונתהא הכדין ו
מריקן עיננא קדם
יי׳ אלהנא עד די יחוס
עלנא ׃ חננו יהוה ׃
חננו כי רב שבענו ב

חוס עלן יי׳ חוס עו
עלן ארום סגי סבענ
בסרנותא ׃ רבת שבי
שבעה לה נפשנו הו
הלעג השאננים הו
הבוז לגאיונים ׃ סוגי
סוגעה סבעת לה ד
נפשנא תולעבא רו
דשליוון ובסרנותא
לגיותניא ׃

קכד שיר המעלות
המעלות לדוד לולי
יהוה שהיה לנו יאמר
נא ישראל ׃ שירא
דאיתאמר על מסוו
מסוקין דתהומא
על ידי דוד אילולי ׃
יי׳ דהוה בסעדנא
יימר נא כדון בית
ישראל ׃ לולי יהוה ׃
שהיה לנו בקום ע
עלינו אדם ׃ אילולי
מימרא דיי׳ בסעדנ
כד קאם עלנא בר
נש ׃ אזי חיים בלעונו
בחרות אפם בנו ׃ הו
הכדין כד חיין סלע
סלעמו בלעו יתנא
כד תקיף רוגזהון בו
בנא ׃ אזי המים שו
שטפונו נחלה עבר
על נפשנו ׃ הכדין
מיא שטפו יתנא
מרעיתא עבר על
נפשנא ׃ אזי על

על נפשנו המים הו
הזידונים ׃ הכדין עבר
על נפשנא מלכא
דמתיל למוי ימא
זידניא ׃ ברוך יהוה ׃
שלא נתננו טרף
לשניהם ׃ בריך שמ
שמיה דיי׳ דלא מסי
מסרנא היך תברא
לשיניהון ׃ נפשנו
כצפור נמלטה מפח
יוקשים הפח נשבר
ואנחנו נמלטנו ׃
נפשנו היך ציפרנא
אישתיזבת מפחי
תיקליא פחא איתו
איתבר ואנן אישתי
אישתיזבנן ׃ עזרנו
בשם יהוה עשה
שמים וארץ ׃ סעו
סעדנא בשום מימר
אלהנא דעבד שמיא
וארעא ׃

קכה שיר המעלות
הבטחים ביהוה כהר
ציון לא ימוט לעו
לעולם ישב ׃ שירא
דאיתאמר על מסו
מסוקין דתהומא
צדיקיא דמתרחצין
במימרא דיי׳ היך
טורא דציון לא
יזדעזע לעלם יתיב
יתיקב ׃ ירושלם
הרים סביב לה וא

אדוניהם ו׳ מלא בליש וסימ׳ ויעתר מנוח אל אדונו אשר אדוניה שם יואב אדונים אני איה מוראי ושוב אדוניה הלוים
אל יד אדוניהם גדול אדוניכון ורב כח ׳ גברתה ד׳ וסימ׳ ותקל גברתה בעיניה אחלי אדני בעיני שפחה אל יד גברתה
תוריש גברתה ׃ ואחד בשפחה כגברתה ׃ שלא ד׳ וסימ׳ שלא נתננו טרף שלא מלא כפו שלא עמל בו שלא ימצא האדם

גורל ד בליש וסימ׳ ומגורל בחלתינו · והגורל נחלתנו · דשבט הלוי · ועל גורל מטה זבולון · כי לא ינוח שבט הרשע ··· מא
מאחרי ב וסימ׳ הוי משכימי בבקר · שוא לכם משכימי קום ··· משכימי ב וסימ׳ הוי משכימי בבקר · מאחרי שבת אכלי ···

ויהוה סביב לעמו ז
מעתה ועד עולם ו יז
ירושלם טוורייא חז
חזור חזור הילה ומי
ומימרא דיי חזור
חזור לעמיה מהשת
מהשתא ועד עלם ו
כי לא ינוח שבט הר
הרשע על גורל
הצדיקים למען לא
ישלחו הצדיקים ז
למען לא ישלחון
הצדיקים בעולתה
ידיהם ו ארום לא ינו
ינוח שיבט העשר
רשיעא על פירנתא
דיעקב וכנור צדיקי
מן בגלל דלא יושי
יושטון צדיקיא
בשיקרא אידיהון ו
הטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבותם ו
איטיב יי לאוטביא
ולתריצין בלבבהון ו
והמטים עקלקלותם
יוליכם יהוה את פו
פעלי האון שלום
על ישראל ו ודסטיין
בתר עקמנותהון יי
יוליכינון יי לגיהנם
חולקהון עם עבדי
שקר שלמא על
ישראל ו

קכו

שיר המעלות ב
בשוב יהוה את שיבת
ציון היינו כחלמים ו
שירא דאיתאמר
על מסוקיין דתהומא
כד יתיב יי גלוות צי
ציון הוינן במרעיא
דאיתסיו מן מרעי
מרעיהון ו לע אז
לא הוינן דמיין היך
דמובניא דמתערין
מן חילמיהון ו אז

קכז

ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה אז יא
יאמרו בגוים הגדיל
יהוה לעשות עם
אלה ו הידין יתמלי
חוכא דפומנא ולי
ולישננא תושבחתא
הידין יימרון בעממי
אסגי יי למעבד
טבא עם אילין ו הג
הגדיל יהוה לעשות
עמנו היינו שמחים ו
אסגי יי למעבד
טבא עמנא הויבן
חדיין ו שובה יהוה ו
את שבותנו כאפי
כאפיקים בנגב ו את
אתיב יי ית גלוותנא
היך דמיתבא ארעא
כד בבעין מפקבר מן
מיא בכצורתא ו הז
הזרעים בדמעה בר
ברנה יקצרו ו הזרע
דזרעין בדמעתא
בחדוותא יחצדון ו
הלך ילך ובכה נשא
משך הזרע בא יבא
ברנה נשא אלמתיו ו
מהלכא יהלך בכביה
תורא דמסובר מגרא
דבר זרעיה מיתא
ייתי בתושבחא נר
וסובר איסתורוהי
דרעי חיין מן תלמא ו
שיר
המעלות לשלמה
אם יהוה לא יבנה בי
בית שוא עמלו בוי
בוניו בו אם יהוה לא
ישמר עיר שוא
שקד שומר ו שירא
דאיתאמר על מסי
מסוקיין דתהומא
על יד שלמה אם
מימרא דיי לא יבני
קרתא מגן לעו אז
ארדיכלוי ביה אין
מימרא דיי לא נטר
קרתא דירושלם מגן
איתער נטיר ו שוא
לכם משכימי קום
מאחרי שבת אכלי
לחם העצבים כן יתן
לידידו שנא ו עלמו
מגן תטרחון לכון הו
דתקדמון בצפרא
למעבד חטוה דהות
דתוחרון ותיתבון ז
למעבד זנו דאכלין
מזוני דמסכינון דוז

הצדיקים ו וסימ׳ אולי יחסרון חמשים · אולי יש חמשים הצדיקים · כי לא ינוח שבט הרשע · ב בן · אשר יש צדיקים שמגיע ···
אשר הצדיקים חכמים ··· ימלא ח וסימ׳ ואיש יגע בהם ··· והנחל ההוא ימלא מים · והבית ימלא עשן · כל נבל ימלא יין · ב בן ·
ימלא פי תהלתך · אז ימלא שחוק פינו · ואחר ימלא פיהו חצץ ··· והמטים · למודטים · ומטים · במשפטים · ובשפטים · כלה ל׳ דמו ···

אשפתו ג׳ וסימ׳ אשפתו נקבר פתוח יהביא בבליותי בני׳ אשרי הגבר אשר מלא את׳ וסימ׳ אתא גברא מקברא ג׳ בטוב ד׳
וסימ׳ לולא האמנתי לראות׳ בטוב צדיקים תעלוז קריה׳ אשרי תבחר ותקרב׳ וראה בטוב ירושלם׳ וחד בשמחה ובטוב לבב

דלעיבהון על ליאות
ובכין יהוב יהיה יי
לרחמוהי דומכא
הנה נחלת יהוה בנים
שכר פרי הבטן והא
אחסנת יי בנין כשו
בשרין אגר עובדין
טבין וולדי מעיא כ
כחצים ביד גבור כן
בני הנעורים כגירין
באידי גיברא כן
בני עולימיא אשרי
הגבר אשר מלא
את אשפתו מהם לא
יבשו כי ידברו את
אויבים בשער טובוי
לגבר דימלי מירתיה
מירשיה מנהון לא
לא יבהתון ארום יי
יכיצון עם בעלי דבבא
דבביהון בתרע בית
דינא

קכח שיר המעלות
אשרי כל ירא יהוה
ההלך בדרכיו שי
שירא דאיתאמר
על מסוקיין דתהו
דתהומא טוביהון
דכל דחליא דיי דא
דאזלין באורחתיה
יגיע כפיך כי תאכל אשריך
וטוב לך ליעות אי
אידייך ארום תיכול
טובך בעלמא הדין
וטב לך בעלמא דאתי
דאתי אשתך כגפן
פריה בירכתי ביתך
בניך כשתילי זיתים
סביב לשלחנך אנ
איתתך היא גופנא
דעבדא פירין על
שדא דביתך בניך
היא שתיליא דזית
דזיתא חזור חזור
לפתורך הנה כי כן
יברך גבר ירא יהוה
הא כדין הכנא מתברך
גברא דחיל מן קדם
יי יברכך יהוה מצ
מציון וראה בטוב
ירושלם כל ימי חייך
יברכינך יי מימרא
דיי מן ציון ותיחמי
בטובא דירושלם
כל יומי חייך וראה
בנים לבניך שלום ע
על ישראל ותחמי
בנין לבניך שלמא
על ישראל

קכט שיר המע
המעלות רבת צררו
צררוני מנעורי יא
יאמר נא ישראל
שירא דאיתאמר
על מסוקיין דתהו
דתהומא סגיעין דא
דאעיקו לי מן טלי
טליותי יאמר כדון
ישראל רבת צררוני
מנעורי גם לא יכלו
לי סגיעין דאעיקו
לי מן טליותי ברם
לא יכילו למבאשא
לי על גבי חרשו חר
חרשים האריכו לי
למענותם על גוש
גושמי רדו רדיא
אוריכו למרדותהון
יהוה צדיק קצץ עב
עבות רשעים יי זכא
ופאה קיצץ שולט
שולטני רשיעיא
יבשו ויסגו אחור
כל שנאי ציון יבה
יבהתון ויזדקפון לא
לאחורא כל סנאי
ציון יהיו כחציר
גגות שקדמת שלף
יבש יהוון כחציר
איגריא דמן קדם
דיינצץ אתי רוח קד
קדומא אתנגב בי
ואתיבש שלא מלא
מלא כפו קוצר וחצ
וחצנו מעמר ולא
מלי אידיה חציר
ובותפיה מעמר ולא
אמרו העברים ברכת
יהוה אליכם ברכנו
אתכם בשם יהוה
ולא אמרו דעברין
מתמן ברכתא דיי
עליכון ולא יתיבון
להון בריכנא יתכון
בשמא דיי

וטוב ג׳ וסימ׳ וייטב בעיני יי אלהים בין האדמה׳ לא תחוס עינך עליך׳ בכל הדרך אשר יצוה׳ וישלח ויביאהו והוא אדמוני׳ ויאמר בא
אדני עבדך׳ והיה בהיות רוח אלהים׳ ויקרא אבישי אל דוד ויאמר׳ עודנו מדבר והנה יונתן׳ מגדול מפלהו הדעשתי גוים׳ ועמהם
הלוים שמעיהו׳ יגיע כפיך כי תאכל׳ כל ימים עני רעים׳ תאות אדם׳ ויצא המן ביום ההוא׳ ומתוק האור׳ וטוב לא יהיה׳ וטוב משניהם

עונות ו מלא בליש וסימ׳ אם עונות תשמר יה ׃ במה לי עונות וחטאות ׃ כי תכתוב על מרורות ׃ כי המה עונות חרב ׃ כי בחטאינו ובעונות
אבותינו ׃ ויעמדו ויתודו ״ ״ והרבה ב וסימ׳ למען למוג לב והרבה המכשלים ׃ כי עם יי׳ החסד והרבה ״ ״ תורא ל׳ דבותי ״

קל שיר
המעלות ממעמקים
קראתיך יהוה שיר
דאיתאמר על מסוקי
תהומא מן עומקיא
קריתך יי׳ אדני שמ
שמעה בקולי תהיינה
אזניך קשבות לקול
תחנוני יי׳ קביל צלו
צלותי תהוין אודנך
צייתן לקל צלותי
אם עונות תשמר יה
אדני מי יעמד איז
עווין תנטור יה יי׳
מן יקום כי עמך הז
הסליחה למען תת
תדרא ארום גבך שו
שביקותא מן בגלל
דתתחמי קויתי או
אדני קותה נפשי ו
ולדברו הוחלתי א
אמתינית יי׳ מתנת
נפשי ולאיקריה
אוריכית נפשי לאו
לאדני משמרים
לבקר שמרים לבקר
נפשי אורבא ליי׳ מן
נטורי ממטרת צפ
צפרה דנטרין לקרבא
קורבן צפרא יחל
ישראל אל יהוה כי
עם יהוה החסד והו
והרבה עמו פדות
מוריך ישראל ליי׳ א
ארום גבי יי׳ חסדא
ורסגי עימיה פורקן
והוא יפדה את ישרין
ישראל מכל עונתיו
והוא יפרוק ית ישרא
מכל עוויתיה

131 שיר המעלות
לדוד יהוה לא גבה
לבי ולא רמו עיני ולא
הלכתי בגדולות ובנפ
ובנפלאות ממני ש
שירא דאיתאמר
על מסוקין דתהומא
יי׳ לא גבה לבי ולא
איתרוממו עיני ולא
הליכית ברברבן ובפ
ובפרישן מני אם לא
דוממתי שויתי נפ
נפשי כגמל עלי אמו
כגמל עלי נפשי אין
לא שוויית אירא לפום
ושתקית נפשי עד
דמיניה פיתגמי אור
אוריתא היך חסילא
על תדיי אמיה איה
איתגברית באוריתא
היך חסילא עלוי נפ
נפשי יחל ישראל
אל יהוה מעתה ועד
עולם יוריך ישראל
ליי׳ מן השתא ועד
עלמא

קלא 132 שיר המעלות
זכור יהוה לדוד את
כל ענותו שירא דא
דאיתאמר על מסו
מסוקין דתהומא א
אידכר יי׳ לדוד ית כל
סיגופיה אשר נשבע
ליהוה נדר לאביר
יעקב די קיים יי׳ נדר
לתקיפא דיעקב אם
אבא באהל ביתי אם
אעלה על ערש יצועי
אין איעול על איתתי
אין איסק על דרגש
מצעי אם אתן שנת
לעיני לעפעפי תנומה
תנומה אין אתן דמ
דומכא לעיני לת
להימוריי נומתא
עד אמצא מקום לא
ליהוה משכנות לא
לאביר יעקב עד דא
דאשכח אתר למיבני
בית מקדשא דיי׳ מע
משכניא לתקיפא
דיעקב הנה שמענוה
באפרתה מצאנוה
בשדי יער הא שמעי
שמענה יתה באפרתה
אשכחנוה בחקל
חורשי לבנן אתר די
דצליאו אבהת עלמא
נבואה למשכנותיו
נשתחוה להדם רגלי
רגליו ניעול למשכ
למשכנוי ניסגוד ליה
לכבשא דריגלוי קו
קומה יהוה למנוחתך
אתה וארון עזך קום

יחל ה ב פתח וג קמ׳ וסימ׳ לא יחל דברו בכל ׃ יחל ישראל אל יי׳ מעתה ועד עולם ׃ אשר יחל להלחם ׃ והוא יחל להושיע את ישראל ׃ ב בת קמ״
גבה ה וסימ׳ אמר לנגיד יצר ׃ גבה לבך ביפיך ׃ ובחזקתו גבה לבו ׃ לא כגמול עליו השיב ׃ לא גבה לבי ולא רמו עיני ׃ וחד ירום ונשא וגבה מאד ׃
שנת ה בשינה וסימ׳ בחמס אשית משתיהם ׃ והשכרתי שריה וחכמיה ׃ אם אתן שנת לעיני ׃ מתוקה שנת העובד ׃ בלילה ההוא נדדה שנת ׃

הזקן ג̇ וסימ̇ ידעת הראש או הזקן הוא׳ וגם את הזקן תספה׳ בשמן הטוב על הראש׳ ישע ה̇ וסימ̇ תפתח ארץ ויפרו
ישע׳ כי הלבישני בגדי ישע׳ וכהניה ילבשו ישע׳ ויחזקו בנו מישע׳ וקדרים שאבו ישע׳ זקן ג̇ מ̇ב ל̇יש̇ זקן ביתו׳ זקן אהרן׳

יי שרי בבית מישרוי
נייחך את וארון תקיפ
אוריתך ׀ כהניך יל
ילבשו צדק וחסידיך
ירננו ׀ כהניך ילבשו
לבושין דזכו וליואי
חסידייך ישבחון י
על קירבניא ׀ בעבור
דוד עבדך אל תשב
פני משיחך ׀ מטול
דזכוותיה דדוד עבדך
במיעל ארונא במינע
תרעיא לא תתיב אפ
אפי שלמה משיחך ׀
נשבע יהוה לדוד יי
אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנך אשית
לכסא לך ׀ קיים יי ח
לדוד בקושטא לא
יתוב מינה מן ולדא
דמעך אשוי מליך
על כורסי דילך ׀ אם
ישמרו בניך בריתי
ועדתי זו אלמדם
גם בניהם עדי עד
ישבו לכסא לך ׀ אין
נטרין בנך קיימי וס
וסהידותי דין דאה
דאלפינון את בניהון
עד עלמין יתבון על
כורסי דילך ׀ כי בחר
יהוה בציון אוה
למושב לו ׀ ארום א
איתרעי יי בציון רה
רגג למותב דיליה ׀

זאת מנוחתי עדי עד
פה אשב כי אויתיה ׀
דא נייח שכינתי עד
עלמא כא אתיב ארום
רגגתיה ׀ צידה ברך
אברך אביוניה אשב
אשביע להם ׀ זוודא
מברכא אבריך וחשו
וחשיכהא ישבעון ית
לחמא ׀ וכהניה אלב
אלביש ישע וחסידיה
רנן ירננו ׀ וכהניהא
אלביש לבושי פורקן
וחסידהא משבח ישו
ישבחון ׀ שם אצמיח
קרן לדוד ערכתי נר
למשיחי ׀ תמן אצמח
מליך יקיר לבית דוד
סדריה שרגא למשח
למשיחי ׀ אויביו אלב
אלביש בשת ׀ ועליו יצ
יציץ נזרו ׀ בעלי דבבוי
אלביש לבושין דבהתא
ועילוי יציץ כליליה ׀

133

שיר המעלות לדוד קלב
הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד ׀
שירא דאיתאמר
על מסוקין דתהומיא
הא כמה טב ובסים
בסים למותב ציון וית
וירושלם כתרין אחים
ברם כחדא ׀ כשמן הט
הטוב על הראש ירד
על הזקן זקן אהרן שי
שירד על פי מדותיו ׀
כמשח טב דמתריק
על רישא נחית על
דיקנא דיקניה דאה
דאהרן דנחית על אי
אימרא דלבושוי ׀ כט
כטל חרמון שירד על
הררי ציון כי שם צוה
יהוה את הברכה חיים
עד העולם ׀ היך טלא
דחרמון דנחית על
טוורי ציון ארום תמ
תמן פקיד יי ית ברכ
ברכתא דחיי עד
עלמא ׀

קלג 134.

שיר המעלות
הנה ברכו את יהוה ׀
כל עבדי יהוה העמ
העמדים בבית יהוה ׀
בלילות ׀ שירא דא
דאיתאמר על מסוק
מסוקין דתהומיא
הא בריכו ית כל עבד
עבדיא דיי דקיימין
על מטרת בית מקד
מקדשא דיי ומשבח
ומשבחין בלילוון ׀ ש
שאו ידכם קדש וב
וברכו את יהוה ׀ טו
טולו ידיכון כהניא
על דוכן קודשא ובר
ובריכו ית יי ׀ יברכך
יהוה מציון עשה
שמים וארץ ׀ ובריכנך

זו׳ ל̇ ח̇ בת̇ ה̇ וב̇ בת̇ ו̇ וסימ̇ לשחוק אמרתי מהולל׳ אין טוב לאדם שיאכל׳ וגם זה רעה חולה׳ וגם כל האדם אשר נתן לו׳ כל זה נסיתי
בחכמה׳ גם זה ראיתי חכמה׳ ויאמר להם אלישע לא זה׳ וידבר אל זה הלשכה׳ ישובו לא על׳ אם ישמרו בניך בריתי׳ ב̇ בת̇ו̇ בת̇ג̇ ו̇
ועליו ז̇ וסימ̇ ועליו מטה מנשה׳ ועליו חגור חרב׳ ועליו המכבה עיר׳ עדיצא בן שיזא׳ לראובני דה׳ תשוחחו ועליו׳ ויראו צדיקים׳ ויציץ נזרו׳

ביפריב ה דגש וסימ ופתראן את המים את זה תאכלו וכל אשר אכלו תחברו בימים וכל תהומות מעלה וסימ ויהי שמוא
מעלה העזי הנצי מעלה לה ולכהנים הלוים ולכן תנה אריו והשבתי לשואב פריש מעלה ולהב מעלה נשיאים כי הנה אנכי מעיד וסימ

יי מציון דעבד שמיא
שמיא וארעא
הללויה
קלה 135 הללו את שם יהוה הל
הללו עבדי יהוה הל
הללויה שבחו ית שמא
דיי שבחו עבדיא דיי
שעמדים בבית יהוה
בחצרות בית אלהינו
דקיימין בבית מקדשא
דיי בדרת בית אלהנא
הללויה כי טוב יהוה
זמרו לשמו כי נעים
שבחו קדם יי ארום
טב יי זמרו לשמיה
ארום בסים ארי יעקב
בחר לו יה ישראל
לסגלתו ארום דבית
יעקב בחר ליה יי ית
ישראל לחיבוביה כי
אני ידעתי כי גדול
יהוה ואדנינו מכל
אלהים ארום אנא
ידעית ארום רב יי ורב
ריבוננא על כל אלה
אהיא כל אשר חפץ
יהוה עשה בשמים
ובארץ בימים וכל
תהמות כל די איתר
איתרעי יי עבד בשו
בשמיא ובארעא בי
בימיא וכל תהומיא
מעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר
עשה מוציא רוח
מאוצרותיו דמסיק
ענני מסיפי ארעא
ברקין למיחת מטר
מטרא עבד דמפיק
רעפא מזתיסבריא
דיליה שהכה בכורי
מצרים מאדם עד
בהמה דקטל בוכרי
דמצראי מאינשא
עד בעירא שלח א
אתות ומופתים בתו
בתוכבי מצרים בפרע
בפרעה ובכל עבדיו
שדר אתין ותמהין ב
במיצעיך מצרים ב
בפרעה ובכל עבדוי
שהכה גוים רבים וה
והרג מלכים עצומים
דמחה עממין סגיעין
וקטל מלכין תקיפין
לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן ול
ולכל ממלכות כנען
לסיחון מליך אמוראה
ולעוג מליך דמתנין
ולכל מלכוות כנענאי
ונתן ארצם נחלה
נחלה לישראל עמו
ויהב ארעהון א
לאחסנא אחסנא
לישראל עמיה יהוה
שמך לעולם יהוה
זכרך לדר ודר יי
שמך לעלם יי דוכ
דוכרנך לדר ודר כי
ידין יהוה עמו ועל
עבדיו יתנחם ארום
ידין מימרא דיי דינא
דעמיה ועל עבדוי ית
צדיקיא יתוב ברחמ
ברחמוי עצבי הגוים
כסף וזהב מעשה
ידי אדם טעוון דע
דעממיא סימא ודה
ודהבא עובדי אידי
בר נש פה להם ולא יד
ידברו עינים להם ולא
יראו פום להון ולא
ממללין עינין להון
ולא חמיין אזנים
להם ולא יאזינו אף
אין יש רוח בפיהם
אודנין להון ולא צי
ציתין נחירי ולא
אית רוחא דחיי בפו
בפומהון כמוהם
יהיו עשיהם כל א
אשר בטח בהם די
דכוותהון יהון עבדי
עובדיהון כל דמתר
דמתרחיצין עליהון
בית ישראל ברכו
את יהוה בית אהרן
ברכו את יהוה דבית
ישראל בריכו ית יי די
דבית אהרן בריכו ית
יי בית הלוי ברכו את
יהוה יראי יהוה ב
ברכו את יהוה דבית
ליואי בריכו ית יי

שמואל אפיא שיזיא נהרהון דמואבאי וברך בידין בבבל נשאים ד כת בן בכתו וסימ ועשרה נשאים ויעלה נשאים ויעל נשיאים
מעלה נשאים וכל אורו דבת כת בן במד דבת נשיאם שנים עשר נשיאם שנים עשר יתציב דודקריבו והעמדנה לפני משה ולפני אלעזר
והנשאים הביאו חס דחס ואם באחת יתקעו מלא ושאר אור הנשאים בתוכבי ב וסימ מצרים בפרעה בתוכבי ירושלם

ויוצא יב מלא וסימ׳ ויוצא אתו החוצה ׃ ויוצא העבד כלי כסף ׃ ויאמר שלום לכם ׃ ויוצא יוסף אתם מעם ׃ ויוצא משה את העם ׃
וגדעון בא ויעש גדי עזים ׃ ויוצא משם את כל ׃ פתח יי את אוצרו ׃ לכל התוו הפוך ׃ וחבריו ׃ ויוצא יהוידע הכהן ׃ ויוצא ישראל מתוכם ׃

דחלי אדני בריכו ית
יה׃ ברוך יהוה מציון
שוכן ירושלם הללויה׃
בריך יה מציון דאשרי
שכינתיה בירושלם
הללויה׃
קלו 136 הודו ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו׃
שבחו קדם יה ארום
טב ארום לעלם טוביה׃
הודו לאלהי האלהים׃
כי לעולם חסדו׃ שבו
שבחו לאלהא אלהיא׃
ארום לעלם טוביה׃
הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו׃ שב
שבחו למרי מריא׃
לעשה נפלאות גדלות
לבדו כי לעולם חסדו׃
לעביד פרישן רברבן
בלחודיה ארום לעלם
טוביה׃ לעשה הש
השמים בתבונה כי ל
לעולם חסדו׃ לעביד
שמיא בסוכלתנותא
ארום לעלם טוביה׃
לרקע הארץ על המים
כי לעולם חסדו׃ לנ
למרקיד ארעא עלוי
מיא ארום לעלם ט
טוביה׃ לעשה אור
אורים גדלים כי לע
לעולם חסדו׃ לעביד
נהורין רברבין ארום
לעלם טוביה׃ ארת

השמש לממשלת
ביום כי לעולם חסדו׃
ית שימשא למשלט
ביממא ארום לעלם
טוביה׃ את הירח
וכוכבים לממשלות
בלילה כי לעולם חז
חסדו׃ ית סיהרא
למשלט בליליא יז
ארום לעלם טוביה׃
למכה מצרים בבכ
בבכוריהם כי לעולם
חסדו׃ למחא מצרי
מצראי מבתשיון וז
וקטל בוכריהון אז
ארום לעלם טוביה׃
ויוצא ישראל מתו
מתוכם כי לעולם
חסדו׃ ואפיק ישראל
פריקין מביניהון יז
ארום לעלם טוביה׃
ביד חזקה ובזרוע נ
נטויה כי לעולם ח
חסדו׃ ביד תקיפא
ובדרע מרמם ארום
לעלם טוביה׃ לגזר
ים סוף לגזרים כי לו
לעולם חסדו׃ לצלח
ימא דסוף לצלחין׃
ארום לעלם טוביה׃
והעביר ישראל בתו
בתוכו כי לעולם חסדו׃
ואעבר ישראל במיצעי
ארום לעלם טוביה׃
ונער פרעה וחילו

בים סוף כי לעולם
חסדו׃ ושניק פרעה
וחילוותיה בימא
דסוף ארום לעלם
טוביה׃ למוליך עמו
במדבר כי לעולם
חסדו׃ למהליך עמי
במדברא ארום לעל
טובה׃ למכה מלכים
גדלים כי לעולם חסדו׃
למחא מלכין רברבין
ארום לעלם טוביה׃
ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו׃ וקז
וקטל מלכין גיותנין
ארום לעלם טוביה׃
לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו׃ לי
לסיחון מליך אמור
אמוראה ארום לעל
טוביה׃ ולעוג מלך
הבשן כי לעולם חסדו׃
ולעוג מליך מתנין
ארום לעלם טוביה׃
ונתן ארצם לנחלה
כי לעולם חסדו׃ ויהב
ארעהון לאחסנתא
ארום לעלם טוביה׃
נחלה לישראל עבד
עבדו כי לעולם חס
חסדו׃ אחסנתא יז
לישראל עבדיה ארום
לעלם טוביה׃ שבשו
שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו׃

ן זוגי מן ב ב בעג קדמ׳ לא בס׳ ל תנ׳ צס׳ ל וסימ׳ במעלה עקרבים ׃ מלמעלה עקרבים ׃ ידעת משכב זכר ׃ למשכב זכר ׃ קחי נא לי מעט מים ׃
לקחי נא לי פת לחם ׃ ונתן ארצם נחלה ׃ ונתן ארצם לנחלה ׃ שער השפות ׃ שער האשפות ׃ שקוץ ׃ שומם ימים אלה ׃ אשרי המחזה ומגיע לארץ ׃
וכוכבים ן וסימ׳ חקות ירח וכוכבים לאור ׃ וכוכבים לא זכו בעיניו ׃ אשר כוננתה ׃ לממשלות בלילה ׃ חקות ירח וכוכבים ׃ אם לא ׃

נהרות ג̇ וסימ̇ הלא טוב אבנה ופרפר · אתה הובשת נהרות איתן · על נהרות בבל שם ישבנו ׳׳ ׳ · הסלע ה̇ וסימ̇ ויקהילו משה ואהרן
קדמ̇ דפס̇ · ויאמרהו בשנים עבתים · וטמנהו שם בנקיק הסלע · ויביאום לראש הסלע · ד̇ה̇ · אשרי שיאחז ונפץ ׳׳ ׳ ׳׳ ויפרקנו ל̇ דכות̇ ׳׳ ׳

באיתמכביתנא דכיר
לנא קיימיה ארום
לעלם טוביה ׃ ויפרק
ויפרקנו מצרינו כי
לעולם חסדו ׃ ופרקן
ופרקננא מן מעיקנא
ארום לעלם טוביה ׃
נתן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו ׃ דיז
דיהב מזוני לכל בים
בישרא ארום לעלם
טוביה ׃ הודו לאל
השמים כי לעולם
חסדו ׃ שבחו לאלהא ׃
דשמיא ארום לעלם
טוביה ׃

קלז
137.

על נהרות בבל
שם ישבנו גם בכינו
בזכרנו את ציון ׃ על
נהרוותא דבבל תמן
יתבנא לחוד בכינא
כד הוינא דכרין ית
ציון ׃ על ערבים בתה
בתוכה תלינו כנרות
כנרותינו ׃ על ערבין
במיגעא תלינן כנ
כנרתנא ׃ כי שם שא
שאלונו שובינו דברי
שיר ותוללינו שמחה
שירו לנו משיר ציון ׃
ארום תמן שיילו ית
יתנא בכלאי דשבו
יתנא מילין דשירא
ובזונא על עיסק חד
חדוה אמרו שבחו
לנא מן שירתא דז
דהויתון אמרין בציון ׃
איך נשיר את שיר
יהוה על אדמת נכר ׃
מן דיר קטשו לירא
אילינביהון בכפיהון
ואמרין הכדין נשבח
יתתושבחתא דייי
על ארעא חילוניתא ׃
אם אשכחך ירוש
ירושלם תשכח ימי
ימיני ׃ מתיב קלרוח
דקודשא ואמרין
דאין אנשינא ליך
ירושלם אנשייה
לימיני ותדבק לשוני ׃
לחכי אם לא אזכרכי
אזכרכי אם לא אעלה
את ירושלם על רא
ראש שמחתי ׃ תדבק
לישני למוריגו אין
לא אידכר יתיכי יז
אין לא אסיק דוכרן
ירושלם על שירוי
חדוותי שמשיר ׃ זכר
זכור יהוה לבני אדום
את יום ירושלם הא
האמרים ערו ערו
עד היסוד בה ׃ אמר
מיכאל רבה דירושלם
אידכר ית לעמא די
דאדום ית יומא דא
דאחריבו ירושלם
דאמרין ערו ערו ע
עד די שיסאסה בה ׃
בת בבל השדודה אש
אשרי שישלם לך ית
את גמולך שגמלת
לנו ׃ אמר גבריאל רב
רבה דציון לאומא
בבליתא בזדיתא טב
ליה דישלם לך ית
גמוליך כיש די גמלת
לנא ׃ אשרי שיאחז
ונפץ את עולליך אל
הסלע ׃ טב ליה מאן
דאחיד ומרטיש ית
טליך על כיפא ׃

קלח
138.

לדוד ׃
אודך בכל לבי נגד
אלהים אזמרך ׃ לדוד
אורה קדמך בכל לבי
קבל דיניא אזמרינך ׃
אשתחוה אל היכל
קדשך ואודה את ש
שמך על חסדך ועל
אמתך כי הגדלת על
כל שמך אמרתך ׃ יז
אסגוד קדם היכלא
דקודשא ואודה ית
שמך מטול טובך
ומטול קושטך ארום
אסגיתא על כל שמך
מימרי תושבחתך ׃
ביום קראתי ותענני
תרהיבני בנפשי עז ׃
ביומא דקריתי ענה
יתי אסגיעתני בנפש
עושנא ׃ יודוך יהוה
כל מלכי ארץ כי ש

אלין בג̇ב̇ דסמ̇ ול̇ דבות̇ וסימ̇ גחגח · האדם האדם · בזרוע בזרוע · שנה שנה · חמרים חמרים · ארבעה ארבעה · חמישה חמישה · חמשים
חמשים · צדיך צדיך · הנער הנער · חן חן · יצא יצא · הלוס הלוס · התעוררי התעוררי · אחיך אחיך · לצבחיה לצבחיה · נחמו נחמו · המוצים המוצים ·
גבהה גבהה · חלמתי חלמתי · הרעים הרעים · מעי מעי · ערד ערד · ראשי ראשי · יה יה · חי חי · לאיתיאל לאיתיאל · חנזני חנזני · ערו ערו ׳׳ ׳

ידך ה' חס' בספ' וסימ' קומה יי' נשא ידך · כי חציך נחתו ידך בי · כי יומם ולילה תכבד עלי · אם אלך בקרב צרה תחיני · פותח את ידך ·
כפיך · אחור וקדם צרתני בעבוד כת' · שים עליו כפך בת' · ושאר כפיך כות' · אנה ב' בלל' וסימ' אנה אנחנו עולים · אנה אלך מרוחך ·

שמעו אמרי פיך ׀ וי
יודון קדמך יי כל
מלכי ארעא ארום
שמעו מיניה אמרי
תושבחך ׀ וישירו
בדרכי יהוה כי גדול
כבוד יהוה ׀ וישבחון
על כבישי יי ארום
רב איקרא דיי ׀ כי ר
רם יהוה ושפל יראה
וגבה ממרחק ידע ׀
ארום רם יי ומכיך
יחמי לטב וגיותניא
מן שמיא רחיקין ׀ א
ימאיך ׀ אם אלך בק
בקרב צרה תחיני על
אף איבי תשלח ידך
ותושיעני ימינך ׀ א
אין אהלך במיצע ע
עקתא תחייני על
גחירא דבעלי דבבי
תושיט אידך לחבי
לחבלותהון ותפרקי
ותפרקינני ימינך ׀ ז
יהוה יגמר בעדי ׀ י
יהוה חסדך לעולם
מעשי ידיך אל תרף ׀
יי ישלים בישא עלי
עיליהון אמטולתי
יי טובך לעלם עובדי
אידך לא תשבוק ׀

קלט

למנצח
לדוד מזמור יהוה
חקרתני ותדע ׀ לש
לשבחא עליך דוד

תושבחא יי בשפש
פשפשתני וידעת ׀ א
אתה ידעת שבתי ו
וקומי בנתה לרעי ת
מרחוק ׀ את קדמך
גלי אותבותי למיעסק
באוריתא ואוקמותי
למיזל בקרבא איתכ
איתבינתא לחברותי
בכנשינך מן עם רחיק ׀
ארחי ורבעי זרית
וכל דרכי הסכנתה ׀
ורבעון בהלכותי באו
באורחא ורבעותי
למיעסק באוריתא
איתעבדת חלונוי ומ
וכל חלונוי וכל אורח
אורחתי אסכנת ׀ כ
כי אין מלה בלשוני
הן יהוה ידעת כלה ׀
ובד ליתי ממלל ביש
בלישני הא יי ידעת
מחשבת לבי כולה ׀
אחור וקדם צרתני ות
ותשת עלי כפכה ׀ מ
מאחוריי ומאפיי יז
אעקת יתי ותריתה עליי
מחתא דידך ׀ פלאיה
דעת ממני נשגבה לא
אוכל לה ׀ מכסייא
למידע מני איתוק
איתוקפת לא איכול
לה ׀ אנה אלך מרו
מרוחך ׀ ואנה מפניך
אברח ׀ האן איזיל מן

קדם ועפר והאן קד
קדמך איפרוך ׀ אם א
אסק שמים שם אתה
ואציעה שאול הנך ׀
אין איסק לשמיא ת
תמן את ואימוך לש
לשיול הא תמן מימ
מימרך ׀ אשא כנפי
שחר אשכנה באח
ים ׀ אזקוף עינין די
דיקרין אשרי בסופי
ימא ׀ גם שם ידך תנח
תנחני ותאחזני ימי
ימינך ׀ לחוד תמן אי
אידך תדבר יתי ותח
ותחדינני ימינך ׀ וא
ואמר אך חשך ישו
ישופני ולילה אור
בעדני ׀ ואמרית ברם
חשוך מחבר בר עלי
ולליא קביל אמטו
אמטולתי ׀ גם חשך
לא יחשיך ממך ולי
ולילה כיום יאיר
כחשיכה כאורה ׀ לז
לחוד חשוכא לא
יחשוך לקבלך ולי
ולייא כיממא ינהר
היך חשוכא היך נה
נהורא שוין ׀ כי אתה
כליותי תסכני בבטן
אמי ׀ ארום את קנית
כוליתיי אשריית
לי בכריסא דאמי ׀ או
אודך על כי נוראות

[illegible] · וסימ' [illegible] לדוד מזמור שיר · לדוד מזמור חסד ומשפט · למנצח
לדוד מזמור [illegible] · וסימ' [illegible] מעשה ידיך אל
תית · החזק במוסר אל תרף · · בחשיכה ב' בליש ג' חס וא' מל' וסימ' חשכה גדולה · צרה וחשכה · ולא יבינו בחשכה · כחשיכה כאורה ·

ידעת ג׳ וקס׳ וסימ׳ ועתה הראו כל זכר בטת׳ וזה הדבר אשר תעשו׳ אחד על כי נוראות נפלאתי׳ אנך׳ יבתבו ד׳ וסימ׳ וסורי
בארץ יכתבו׳ ובכתב בית ישראל׳ ימחו מספר חיים׳ גלמי ראו עיניך׳ וראה ג׳ ריש׳ פס׳ וסימ׳ וראה ועשה׳ וראה בגם לבגיד׳ וראה אם דרך

נפלאיתי נפלאים מע׳
מעשיך ונפשי ידעת
מאד ׀ אודינך מטול
דדחלן פרישיה פר׳
פרישן עובדיך ונפ׳
ונפשא חכמא לחדא ׀
לא נכחד עצמי מ׳
ממך אשר עשיתי
בסתר רקמתי בתח׳
בתחתיות ארץ ׀ לא
איתכסי גרמי מינך
דאיתעבדית בטומר
איצטיירית בכריסא
דאימא ׀ גלמי ראו
עיניך ועל ספרך כלם
יכתבו ימים יצרו ולא
אחד בהם ׀ גושמי רו
חזו עיינך ועל ספר
דוכרנך כולהון יומיי
מתכתבין מן יומא
דאיתברי עלמא מן
שירויא איתבריו כ׳
כולהון ברייתא ולית
בחד יומא חד בינהון ׀
ולי מה יקרו רעיך
אל מה עצמו ראש׳
ראשיהם ׀ ולי כמה
יקירין רחימיך צד׳
צדיקייא אלהא וכ׳
וכמה איתחילו רב׳
רבניהון ׀ אספרם
מחול ירבון הקיצתי
ועודי עמך ׀ אימנינון
בעלמא הדין יתיר
מן חלא יסגעון אית

איתעריה בעלמא
דאתי ועד כדון גבר ׀
אם תקטל אלוה רש׳
רשע ואנשי דמים
סורו מני ׀ אין תקטול
אלהא לרשיעא וגברין
דחייבין דין קטול
יזורון מני ׀ אשר
ימרוך למזמה נשו
נשוא לשוא עריך ׀
דדימיון בשמך על
נכלא משתבעין על
מגן בעלי דבבך ׀ הלו
הלוא משנאיך יה׳
יהוה אשנא ובתקו׳
ובתקוממיך אתקו׳
אתקוטט ׀ הלא מס׳
משנאך יי׳ אנא ס׳
סאני ודקיימין לקו׳
לקובלך אנא מתגר ׀
תכלית שנאה שנא׳
שנאתים לאויבים
היו לי ׀ עד די שיציו
סניתה דסניתינון ל׳
לבעלי דבבין הוון לי ׀
חקרני אל ודע לבבי
בחנני ודע שרעפי ׀
בשפש יתי אלהא ודע
רעיוני בחון יתי ידע ׀
וידע הרהוריי ׀ ורא
וראה אם דרך עצב
בי ונחני בדרך עולם ׀
וחמי אין אורח רד׳
דטעיין בי ודבר יתי
באורח תריצי עלמא ׀

קלט
140.
למנצח
מזמור לדוד ׀ לשבחא
תושבחא על יד דוד ׀
חלצני יהוה מאדם
רע מאיש חמסים ת׳
תנצרני ׀ פצא יתי
יי׳ מבר נש ביש מגבר
חטופין תנטור יתי ׀
אשר חשבו רעות
בלב כל יום יגורו מ׳
מלחמות ׀ דחשיבו
בישן בלבא כל יומא
מגרגין קרביא ׀ שננו
לשונם כמו נחש חמ׳
חמת עכשוב תחת
שפתימו סלה ׀ מתני
מתנניין כלישנהון ה׳
היך חיויא אירסא
דעכובתא תחות
סיפוותהון לעלמין ׀
שמרני יהוה מידי
רשע מאיש חמסים
תנצרני אשר חשבו
לדחות פעמי ׀ נטר
יתי יי׳ מן ידא דרשיע
דרשיעיא מן גבר חט׳
חטופין תנטור יתי
דחשילו למנקות אי׳
איסתוורי ׀ טמנו ג׳
גאים פח לי וחבלים
פרשו רשת ליד מ׳
מעגל מוקשים שתו
לי סלה ׀ כמנו גווה׳
גיוותנין פחא לי ואיט
ואשליא פרסון ׀

הלוא ט׳ מלא בכתו׳ וסימ׳ הלוא משנאיך יי׳ אשנא׳ הלא שמעתי בהן׳ הלוא יציתי הנערים לבלתי נגעך׳ הלוא יתעו חרשי רע׳ הלוא הם כתובים
במגלת אסתר׳ הלוא בירא את אלהי׳ יבנו הלבו׳ הלוא כה עשו אבתיכם׳ הלוא על אלה חטא שלמה׳ הלוא תאנת בנו עד כלה׳ הקיצתי ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳
וסימ׳ על זאת הקיצתי׳ הקיצתי ועודי עמך׳ הקיצותי כי יי׳ יסמכני׳ בתר מל׳ שרעפי ב׳ וסימ׳ שרעפי בקרבי׳ בחנני ודע שרעפי

משאת ז וסימן ותשא משאת בנימין · משאת העשו מיהעי · ויצא אחריו משאת המלך · וירא המלך ליהוידע הראש · ויתנו קול
ביהודה ובירושלם תכון תפלתי קטרת לפניך · · אישים ג ומלא סימן צביה וחדל אישים · את אישים פעלי און · אליכם אישים · ·

מצדתא לכטר אתז
אורחא תקלון שוויז
לתדירא ׀ אמרתי
ליהוה אלי אתה הז
האזינה יהוה קול
תחנוני ׀ אמירות לייי
אלי את אצית ייי לק
לקל בעותי ׀ יהוה
אדני עז ישועתי סז
סככתה לראשי ביום
נשק ׀ ייי אלהים עושנ
ופורקני טליליתא
על רישי ביום קרבא ׀
אלהתו יהוה מאויי
רשע זממו אל תפק
ירומו סלה ׀ לא תתן
ייי ריגוגי דואג רשיע
מחשבתיה לא תסז
הספיק יסתלקון ייי
לעלמין ׀ ראש מסבי
עמל שפתימו יכסוי
יכסומו ׀ אחיתופל
ריש סנהדרי תלמידוי
דמסתחרין לאלפא
לישה מלשינתא
דכיפוותהון יחפיא
יחפיאינון ׀ ימיטו ז
עליהם גחלים באש
יפלם במהמורות בל
יקמו ׀ ימטון עילויז
עילויהון גומרין מן
שמיא בנורא דגיהנם
יפילינון בגינין רמיז
דמהמרין דלא יקוז
לחיי עלמא ׀ איש ז

לשון בל יכון בארץ ׀
איש חמס רע יצודי
יצודנו למדחפת ׀ גז
גבר דמשתעי לישן
תליתיי לא איפשר
דיתכון בארעא דחו
דחיי גבר מרי חטוה
ביש יצודיניה מלאך
מותא יצקפיניה בגז
בגיהנם ׀ ידעת כי יע
יעשה יהוה דין עני
משפט אבינים ׀ הכ
הכבין גלי קדמוי אז
ארום יעביד ייי דינהון
דעניי דינא דחשיבין ׀
אך צדיקים יודו לשו
לשמך ישבו ישרים
את פניך ׀ ברם צדיקי
יהודון לשמך יתבון ׀
תריצי ליצלאה קדמך ׀

קמא מזמור לדוד יהוה ׀
141. קראתיך חושה לי
האזינה קולי בקראי
לך ׀ תושבחא לדוד
ייי קריתיך חשחיש
לי אצית קלי במיק
במיקריי לך ׀ תכון יי
תפלתי קטרת לפניך
משאת כפי מנחת
ערב ׀ תתקבל צלותי
היך קטרת בוסמין ז
קדמך זקפית אידי
בצלו היך דורון בסז
בסים דמתקרב ברמ

ברמש ׀ שיתה יהוה ׀
שמרה לפי נצרה
על דל שפתי ׀ שוויי
ייי מטרא לפומיא
בטרא על תקוה שז
שיפוותיי ׀ אל תט ז
לבי לדבר רע להתעו
להתעולל עלילות ׀
ברשע את אישים ז
פועלי און ובל אלחם
במנעמיהם ׀ לא תנז
תצלי לבי לפתגם רבי
דביש למיחשל מז
מחשבן ברשעא
מן גבר עבדי שקר
ולא אסעור בזמר
בית משתיהון ׀ ייי
יהלמני צדיק חסד
ויוכיחני שמן ראשי
אל יני ראשי כי עוד
ותפלתי ברעותיהם ׀
יטפחינני צדיקיא
מטול חסדא וכסנז
ויכסנינני משח רבות
קודשא ברם בליל
מלכותא לא יבטל
מן רישי ארום עד
בדון צלותי מסתדר
בבישתהון ׀ נשמטו
בידי סלע שפטיהם
ושמעו אמרי כי נז
נעמו ׀ אושתמוטו ז
בידיהון דתקיפין ז
היך כיפא מבית מז
מדרשא עליהי

יב חס י בכות תפות וזהו וסימן יושב לא הוריש מנשה · בבית ישבו אליך בכל לבבם · [illegible] · ויסד את האתוד · יד ונתנו את
הפסח המזובח · אלה והשרים עשו את נבחן · הוציא כי לא דברתי את אבותיכם · ועשית בה אשר ייי אדני · על הלא יבא לאנוש · ויצפו לאו
ואמין שוב מצי חשך · ידעת כי יעשה ייי דין עני · ידעת כי כל תוכל ולא יבצר · ראשי כי בימי דוד ואסף · · בעמו ל דבותי · · ·

בכה ג׳ בליש בת בן וסימ׳ ובכה ובעמך׳ כי בכה ארוין דוד׳ בכה חסיתי על תער׳׳ בארץ החיים ג׳ וסימ׳ אמרתי לא אראה יה יה חלקי בארץ החיים׳ ולא תמצא בארץ החיים׳׳ ומוקשות ג׳ חס בליש וסימ׳ קדמוני דשמואל׳ מקשים שתו לי׳ ומוקשות׳ וכל מוקשי דכות׳׳

תקות דמיכיהון ותיי׃
ותיכון ושבעון מימי׃
מימרי ארום בסימו׃
כמו פלח ובקע בארץ
נפזרו עצמינו לפי ש
שאול דחכמת גבר
פלה ומבזע כמררי׃
כמרדיא בארעא
היכדין איתבדרו׃ אז
איברנא על פום קבר
קבורתא׃ כי אליך יו
יהוה אדני עיני בכה
חסיתי אל תער נפשי׃
מיטול הכנא לוותך יי
אלהים עייני מודיקן
במימרך סבריתי לא
תרוקין נפשי׃ שמרני
מידי פח יקשו לי ומ
ומוקשות פעלי און׃
נטור יתי מן אידי פח
פחא דתקלו ליותי ד
הלין עבדי שקר׃ יפלו
במכמריו רשעים יחד
יחד אנכי עד אעבור׃
יפלון במצדתיה רשי
רשיעי כחדא אנא
עד זמן דאיעבר׃

קמא
142.
משכיל
לדוד בהיותו במערה
תפלה׃ שכלא טבא
על יד דוד במיהוייה
באיספלידא צלותא׃
קולי אל יהוה אזעק
קולי אל יהוה אתחנן׃
קלי קדם יי אקבול
קלי קדם יי אצלי׃
אשפך לפניו שיחי
צרתי לפניו אגיד׃ אז
אישוד קדמוי שותי
עקתי קדמוי אחוי׃
בהתעטף עלי רוחי
ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך טמ
טמרו פח לי׃ באיש
באישתא להיות עלי
רוחי ואת ידעת שב
שבילי בכבשא דנ
דאהלך במנופחא
לי׃ הבט ימין וראה
ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני אין דורש
לנפשי׃ איסתכלית
על ימינא וחמית
ולית לי משתמודע
הובד שיזבו מני ול
ולית תבע לנפשי׃
זעקתי אליך יהוה׃
אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים׃
קבילית לותך יי אז
אמרית אנת משזבי
חולקי בארעא חייא׃
הקשיבה אל רנתי
כי דלותי מאד הצ
מרדפי כי אמצו מ
ממני׃ אציית לצלותי
ארום איתמסכנית
לחדא פצנא יתי מ
מרדפיי ארום איתי
איתחילו מני׃
הוציאה ממסגר נפ
נפשי להודות את
שמך בי יכתירו צד
צדיקים כי תגמל
עלי׃ הנפק מן מסגרא
נפשי לאודאה ית
שמך אמטולתי יע
יעברון לך כליל רש
דשבח צדיקיא ארו
ארום תשלם גומלא
טבא עליי׃

קמב
143.
מזמור
לדוד יהוה שמע ת
תפלתי האזינה אל
תחנוני באמונתך ע
ענני בצדקתך׃ שב
שבחא לדוד יי ש
שמע צלותי אציית
להתחנניי בקושטך
עני יתי בצדקתך׃
ואל תבא במשפט
את עבדך כי לא יצ
יצדק לפניך כל חי׃
ולא תיעול לבי דינא
עם עבדך ארום לא
יזכי קדמך כל דחי׃
כי רדף אויב נפשי
דכא לארץ חיתי הו
הושיבני במחשכים
כמתי עולם׃ ארום
רדף בעיל דבבא נכ
נפשי רכדיך לארעא
חייתי אותבני בח
בחשוכיא היך שכ
שכיבי עלמא ההוא׃

אעבור ג׳ מלא וסימ׳ ותאמרי לא אעבור׳ יחד אנכי עד אעבור׳ ארחי גדר ולא אעבור׳׳ ו׳ פס׳ ואין אין וסימ׳ וילכו חמשת אנשים דשפטי ואין מציל כי רחוקה היא׳ אם אני יה ואין עוד׳ הבט ימין וראה׳ עשה גדלות ואין חקר׳ יקים דמפר׳ ואין אני ואחו ובערי׳׳ ו׳ חס בלי אמונה וסימ׳ בנים לא אמן בם׳ ואת צדקתו ואת אמונתו׳ כי באמונה הם עשים׳ שמר אמנים׳ באמונתך ענני׳ וזהו האמנים עלי תולע׳׳ הוציאה לי׳

פרשתי ג̇ וסימ̇ כי כארבע רוחות השמים · פרשתי ידי כל היום · פרשתי ידי אליך ״ ״ כארץ ה̇ וסימ̇ לא כארץ מצרים היא · כגן יי̇ כארץ מצרים · כארץ ימדה לאיים · כארץ עיפה לך סלה · כארץ ציה ״ ״ המלמד ב̇ וסימ̇ המלמד ידי למלחמה · המלמד ידי לקרב ״

ותתעטף עלי רוחי
בתוכי ישתומם לבי ׃
באישתלהיות עלי
רוחי בגו שמיו ישתו
ישתעמם לבי ׃ זכרתי
זכרתי ימים מקדם
הגיתי בכל פעלך ב׃
במעשה ידיך אש׃
אשוחח ׃ אידכרית
יומין דמלקדמין ז
רגנית בכולהון עוב׃
עובדך בעובדי אידיך
אמלל ׃ פרשתי ידי
אליך נפשי כארץ
עיפה לך סלה ׃ פר׃
פרסית ידיי בצלו׃
קדמך נפשי היך א׃
ארעא דצהייא למיא
מודיקא לך לעלמין ׃
מהר ענני יהוה כלתה
רוחי אל תסתר פניך
ממני ונמשלתי עם
יורדי בור ׃ סרהיב ע
עני יהי רגגת לך רוחי
לא תסלק שכינתך מני
ואיתמתליה עם נח׃
נחותי גוב ביה קבורו ׃
קבורתא ׃ השמיעני
בבקר חסדך כי בך
בטחתי הודיעני דרך
זו אלך כי אליך נשא׃
נשאתי נפשי ׃ אשמ׃
אשמע יתי בצפר
טובך ארום במימרך
סבריה אודע ית׳

אורח דגן דאהלך א׃
ארום לותך זקפית
נפשי בצלו ׃ הצילני
מאיבי יהוה אליך
כסיתי ׃ פצנא יהי מ׃
מבעל דבבי יי מר׃
מימרך מניתי לפר׃
לפריק ׃ למדני לעש׃
לעשות רצונך כי ״ ׃
אתה אלוהי רוחך
טובה תנחני בארץ
מישור ׃ אליף יתי
למעבר רעותך ארו׃
ארום את אלהי רוחך
טבא תדבר יתי בא׃
באורח תריץ ׃ למע׃
שמך יהוה תחייני
בצדקתך תוציא מ׃
מצרה נפשי ׃ מן ב׃
בגלל שמך יי תקיי׃
תקיימינני בצדקתך
תפיק מן עקתא נפשי ׃
ובחסדך תצמית
איבי והאבדת כל צ׃
צררי נפשי כי אני
עבדך ׃ ובחסדך תגמר
בעלי דבבי ותהובד
כל מעיקי ארום אנא
עבדך ׃

144. קמד לדוד ברוך יהוה
צורי המלמד ידי
לקרב אצבעותי למ׃
למלחמה ׃ על ידי דוד
בריך יי תוקפי דמא
דמאלה אידיי לקר׃

לקרבי קרב ואצבעתי
לאגחא קרבא ׃ חסדי
ומצודתי משגבי ומ׳
ומפלטי לי מגני ובו
חסיתי הרודד עמי ׃
חסדי ׃ עבד טובי ומ׳
וכרך תקפי ומשזיב׃
יתי תריסי ובמימרי
סבריה דמרדד עמין
תחותי ׃ יהוה מה
אדם ותדעהו בן אנ׃
אנוש ותחשבהו ׃ יי
מן בר נש דחכמתיה
בני אינשא דחשיב׃
דחשיבתיה ׃ אדם ״ ׃
להבל דמה ימיו כצ׃
כצל עובר ׃ בר נש ״ ׃
ללמא אידמי יומוי
היך טולא דעבר ׃
יהוה שמיך ותרד
גע בהרים ויעשנו ׃
יי ארכין שמיא ות׃
ותתגלי קריב בטו׃
בטוריא ומסקין ׃
תננא ׃ ברוק ברק
ותפיצם שלח חציך
ותהמם ׃ אבריק בר׃
ברקין ותבדרינון ש׃
שדר גירריך ותש׃
ותשגישינון ׃ שלח
ידך ממרום פצני ו׃
והצילני ממים רבים
מיד בני נכר ׃ אושיט
אידך משמי מרומא
פצנא יתי ושיזיב

אלהי ג̇ מלא̇ וסימ̇ חיי ״ ובדוך יצורי · דהלים · למדני לעשות רצונך · תהלה לדוד ארוממך ״ ״ עמי ג̇ דסב̇ עמים וסימ̇ · ותפלטני מריבי עמי · הייתי שחוק לכל עמי · הרודד עמי תחתי ״ ״ עובר ח̇ מלא̇ וסימ̇ כל כסף הקדשים · תחת היותך עזובה · איך היתה לשמה · ואבי׃ ואפיצם כקש עובר · לשום ארצם לשמה · והכרתי גוים נשמו · זאת העיר העליזה · מדוע אתה עובר · וכל יחזק׳ דב̇ במ̇א וצתתי את הר ״

הנותן ד̇ מל̇א וסימ̇ הנותן רוזנים לאין · הנותן בים דרך · הנותן תשועה למלכים · הנותן בקמות לו ״ ״ · היוצאת ה̇ מל̇א בליש וסימ̇
והיוצאת מאה תשאיר · זאת האלה היוצאת · מה היוצאת הזאת · אין פרץ ואין יוצאת · הבאה והיוצאת · ובשליתה היוצאת · ת̇ס̇ א ״ ״ :

יתי באוכלוסין רמי
דמתילין למיין סגי
סגיעין מן אידיהון
דבני נוכראין | אשר
פיהם דבר שוא וימי
וימינם ימין שקר |
די פומיהון ממלל מו
מומתא דמגן ואורי
ואורייתהון אוריית
שיקרא | אלהים שיר
חדש אשירה לך בנ
בנבל עשור אזמרה
לך | אלהים שבח חדת
אשבח קדמך בנבלא
עסרתי נימין אזמר
קדמך | הנותן תשועה
למלכים הפוצה את
דוד עבדו מחרב רעה |
דיהב פורקן למלכיא
דפצי ית דוד עבדיה
מחרבא בישא דגלית |
פצני והצילני מיד בני
נכר אשר פיהם דבר
שוא וימינם ימין שי
שקר | פצי יתי ושיז
ושיזיב יתי מן ידיהו
דבנין נוכראין דפומ
פומיהון ממלל מומ
מומתא דמגן ואורי
ואורייתהון אוריית
שיקרא | אשר בנינו
כנטיעים מגדלים
בנעוריהם בנותינו
כזוית מחטבות תב
תבנית היכל | די בניי

כבריינא כנציבין רבי
דמתיקלין באולפן א
אורייתא רביין מן ז
טליותהון בנתנא
זוותנין וכשרין לכ
לכהניא דמשמשין
במיצע היכלא | מזוינו
מלאים מפיקים מז
מזן אל זן צאוננו
מאליפות מרבבות
בחוצותינו | תסבריננ
מליין מספקן מן ש
שתא לשתא ענניא
מולדן אלפיא מפשן
ריבוותא באשקקנא |
אלופינו מסבלים אין
פרץ ואין יוצאת
ואין צוחה ברחבתינו |
תורינא מארי מטול
ליה תקוות וליה מפ
מפקא בישא וליה
צווחתא בקריתא כ
בפלטיותנא | אשרי
העם שככה לו אשרי
העם שיהוה אלהיו |
טוביהון דעמא דהכדין
ליה טוביהון דעמא
דיי אלהיה |

קמה 145

תהלה לדוד
ארוממך אלוהי המ
המלך ואברכה שמך
לעולם ועד | תושבחא
לדוד ארוממינך אלהי
מלכא ואיבריך שמך
לעלמי עלמין | בכל

יום אברכך ואהללה
שמך לעולם ועד | בכל
יומא איבריכינך ונ
ואשבח שמך לעלמי
עלמין | גדול יהוה ו
ומהלל מאד ולגדלתו
אין חקר | רבון ומש
ומשבח לחדא ולש
ולרבנותיה לית סוף |
דור לדור ישבח מע
מעשיך וגבורתיך
יגידו | דרא לדרא יש
ישבח עובדך וגבורת
יתנון | הדר כבוד הודך
ודברי נפלאתיך אש
אשיחה | שבחות א
איקר זיוך ומילי פר
פרישותך אימלל |
ועזוז נוראותיך יאמ
יאמרו וגדלותך א
אספרנה | ועושנא
דחלתך ימרון ורב
ורבנותך ישתעון | ד
זכר רב טובך יביעו ו
וצדקתך ירננו | דוכרן
סוגעי טובך יבעון וצ
וצדקתך ישבחון | חנ
חנון ורחום יהוה ארך
אפים וגדול חסד | ח
חננא ורחמנא יי מ
מרחיק רגז ומסגי ני
למעבד טבוון | טוב
יהוה לכל ורחמיו על
כל מעשיו | טב יי לכ
לכולא ורחמוי על

אשרי העם ג̇ וסימ̇ אשרי העם שככה לו · ב̇ בו · אשרי העם יודעי תרועה ״ ״ ארוממך ג̇ וסימ̇ ארוממך אודה שמך · דישעיה ·
ארוממך יה̇ כי דליתני · ארוממך אלהי המלך ״ ״ בכל יום ג̇ וסימ̇ ויל זועם בכל יום · קראתיך יה̇ בכל יום · בכל יום אברכך ואהללה ״ ״
בנותינו ד̇ מל̇א בליש וסימ̇ מה נעשה להם · ואנחנו לא נוכל · והבה נפלו אבותינו · בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל ״ ״

יאמרו ג̇ וסימ̇ ואמרי יי̇ יאמרו ׃ ועזוז נוראותיך יאמרו ׃ כבוד מלכותך יאמרו ׃׃ עלמים ג̇ חס בליש̇ וסימ̇ כבר היה
לעלמים ׃ ולהביא צדק עלמים ׃ מלכותך מלכות כל עלמים ׃׃ ויברך ב̇ וסימ̇ ויברך אתכם ׃ ויברך כל בשר שם קדשו ׃׃

כל עובדוי ׃ יודוך
יהוה כל מעשיך וחס
וחסידיך יברכוכה ׃
יהודון לך יי כולהון
עובדך וחסידיך יברכו
יברכנך ׃ כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו ׃
איקר מלכותך יימרון
וגבורתך ימללון ׃ יג
להודיע לבני האדם
גבורתיו וכבוד הדר
מלכותו ׃ להודעא
לבני בר נשא גבורתוי
ואיקר שיבהור מלו
מלכותיה ׃ מלכותך
מלכות כל עולמים
וממשלתך בכל דר
ודר ׃ מלכותך מלכות
דכל עלמיא ושולטנך
דשולטנך בכל דר
ודר ׃ סומך יהוה לכל
הנפלים וזוקף לכל
הכפופים ׃ סעיד יי יו
לכל נפילין וזקיף
לכולהון כפיפין ׃ עיני
כל אליך ישברו ואתה
נותן להם את אכלם
בעתו ׃ עיניהון דכולא
לוותך סברין ואנת יי
יהיב להון ית מיכלהו
בזימניה ׃ פותח את
ידיך ומשביע לכל חי
רצון ׃ פתח ית אידייך
ומסבע לכולהון חיי
ברעותהון ׃ צדיק

יהוה בכל דרכיו וחו
וחסיד בכל מעשיו ׃
זכאי יי בכל אורחתי
וחסידא בכל עובדוי ׃
קרוב יהוה לכל קוו
קראיו לכל אשר יקו
יקראהו באמת ׃ קריב
יי לכל דקרין ליה
לכולהון דקרין יתי
בקשוט ׃ רצון יראיו
יעשה ואת שועתם
ישמע ויושיעם ׃ רעו
רעות דחלוי יעבד
וית בעותהון ישמע
ויפרקינון ׃ שומר
יהוה את כל אהביו ו
ואת כל הרשעים ישו
ישמיד ׃ נטיר יי ית
כל רחמוי וית כל רשו
רשיעי ישיצי ׃ תהלת
יהוה ידבר פי ויברך
כל בשר שם קדשו ׃
לעולם ועד ׃ שבחא
דיי ימלל פומי ויבו
ויברכון כל בני בשרו
בישרא שום קודשי
לעלמי עלמין ׃

קמו 146
הללויה
הללי נפשי את יהוה ׃
הללויה שבחי נפשי
ית יי ׃ אהללה יהוה ׃
בחיי אזמרה לאלהי ׃
בעודי ׃ אשבח יי בחיי
אזמר לאלהי כדאיתי ׃
אל תבטחו בנדיבים

בבן אדם שאין לו תו
תשועה ׃ לא תתרחצ
תתרחצון ברברביא
בבר נשא דלית ליה
פורקנא ׃ תצא רוחו
ישב לאדמתו ביום
ההוא אבדו עשתנתיו ׃
תיפוק רוחיה יתוב יו
לעפריה ביומא ההו
הובדון זימוניה ׃
אשרי שאל יעקב
בעזרו שברו על יהוה ׃
אלהיו ׃ טוביה דאו
דאלה דיעקב בסעדיה
סיבריה על יי אלהיה ׃
עשה שמים וארץ ׃
את הים ואת כל אש
אשר בם השמר אמת
לעולם ׃ דעבד שמי
וארעא ית ימא וית
כל דבהון ונטיר קו
קשוט לעלם ׃ עשה
משפט לעשוקים
נתן לחם לרעבים ידו
יהוה מתיר אסורים ׃
דעביד דינא לטלומין
יהיב מזון לכפינין ׃
יי דשרי אסיריא ׃
יהוה פקח עורים
יהוה זוקף כפופים
יהוה אוהב צדיקים ׃
יי דפקח אכסניין ומו
דמיתילין לסמיין יי ׃
זקיף כפיפין יי רחים
צדיקיא ׃ יהוה שו

נותן ו̇ מלא̇ וסימ̇ הצבי נותן בו רוח ושמע ׃ דישעיה ׃ ויצדיקו חונן ונותן ׃ ואתה נותן להם את אכלם ׃ נותן לבהמה לחמה ׃ נותן לו
לעשיר אך למחסור ׃ בן נותן להסיל כבוד ׃׃ רצון ג̇ וסימ̇ רצון מלך לעבד משכיל ׃ רצון מלכים שפתי צדק ׃ רצון יראיו יעשה ׃
וחד ורצון שכני סנה ׃׃ תהלת ד̇ וסימ̇ איך נהללה ששך ׃ עוד תהלת מואב ׃ איך לא עזבה עיר תהלה ׃ בת̇ ׃ תהלת יי ידבר פי ׃׃

בוגה ב׳ א׳ בת׳ ה׳ וא׳ בת׳ ו׳ וסימ׳ ויפסלו בוני שלמה׳ בונה ירושלם יי׳ ׳ וא׳ ובוני חירום ׃׃ משפיל ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳
משפיל אב מרומם׳ מעודד ענוים יי׳ ׳ ודי הוה יצבא הוה משפיל׳ בתר׳ חס׳ ׃׃ ענו ב׳ וסימ׳ עלי באר ענו לה׳ ענו ליי׳ בתודה ׃׃

שמר את גרים יתום
ואלמנה יעודד ודרך
רשעים יעות | ייי נטיר
ית גיורא יתם וארמל
יסובר ואורחא דרשי
דרשיעי יטלטל | ימלך
ימלך יהוה לעולם ייי
אלהיך ציון לדר
ודר הללויה | ימלוך
ייי לעלם אלהיך ציון ז
לדר ודר הללויה |

קמח 147.

הללויה
כי טוב זמרה אלהינו
כי נעים נאוה תהלה |
הללויה ארום טב ל׳
לזמרא קדם אלהנא
ארום בסים ויאי יא
תושבחתא | בונה ירו
ירושלם יהוה נדחי
ישראל יכנס | הרופא
לשבורי לב ומחבש
לעצבותם | דמסי לת
לתבירי לבא ומסיק
ארכא לנעריהון | בא
באני ירושלם ייי גל
גלוות ישראל יכנס | מ
מונה מספר לכוכבים
לכלם שמות יקרא |
מאני סכום לכוכביא
לכולהון בשמא קא
קארי | גדול אדונינו
ורב כח לתבונתו אין
מספר | רב מרנא וי
וסגי חילא ולסוכל
ולסוכלתנותיה ליה

ליה סכום | מעודד
ענוים יהוה משפיל
רשעים עדי ארץ | מ
מסובר ענותנין ייי מ
ממיך רשיעי עד
ארעא | ענו ליהוה
בתודה זמרו לאל
לאלהינו בכנור | שב
שבחו קדם ייי בתודתא
זמרו לאלהנא בכנר |
המכסה שמים בעבי
בעבים המכין לארץ
מטר המצמיח הרים
חציר | דחפי שמיא
בעננין דמתקן לארעא
מיטרא דמרבא טורי
עיסבא | נותן לבהמה
לחמה לבני ערב אש
אשר יקראו | יהיב
לבעירא מזונא לבני
עורבא דקריין | לא
בגבורת הסוס יחפץ
לא בשוקי האיש יר
ירצה | לא בגבורתא
דרכבין על סוסיא
יצבי ולא בשקי גברי
דהטונין יתרעי | רוצ
רוצה יהוה את יראיו
את המיחלים לחסד
לחסדו | רעוי ייי ית
דחלוי וית דמוריכין
לטוביה | שבחי ירוש
ירושלם את ייי הללי
אלהיך ציון | שבחי
ירושלם ית ייי שבחי

אלהיך ציון | כי חזק
בריחי שעריך ברך
בניך בקרבך | ארום
תקיף נגרי תרעיך בר
בריך בניכי במיציך |
השם גבולך שלום ת
חלב חטים ישביעך |
דשוי תחומיך שלם
שמן וטוב חיטיא
ישבעינך | השלח
אמרתו ארץ עד
מהרה ירוץ דברו | מ
דמשדר מימריה
לארעא עד סירהוב
ירהוט מילוליה |
הנתן שלג כצמר
כפור כאפר יפזר | די
דיהב תלגא חיור
היך עמר גליד היך
קטם יבדר | משליך
קרחו כפתים לפני ז
קרחו מי יעמד | מד
מטליק קרחיה
פליג היך ריסוקין
קדם קריה מאן א
איפשר ליה למיקם |
ישלח דברו וימסם
ישב רוחו יזלו מים |
ישדר קדום חגמתיה
דימסינון ינשיב רוח
רוחיה ונחלין מיא |
מגיד דברו ליעקב
חקיו ומשפטיו לי
לישראל | לא עשה
כן לכל גוי ומשפטי

בניך ו׳ וסימ׳ וביאות והגדרת הגדלה בגבי נח׳ מהרו בניך מהרסיך׳ והביאו בניך בחצנם׳ בניך עליו שבבו׳ וכל בניך למודי יי׳ ורב׳
ב׳ בו׳ בניך מרחוק יבואו׳ להביא בניך מרחוק׳ זאת בניך אושיע׳ כי יבעל בחור בתולה׳ ועברתי בניך ציון׳ ב׳ בו׳ אי לזאת אסלח לך׳
ברך בניך בקרבך׳ וחקתי את בניך׳ ויחזיק׳ ובימי בניך נתתה להם המה בניך ובנתיך יקחו׳ ׃׃ הללו ב׳ שבחי׳ נפשי את ׃׃

במרומים ג̇ מלא̇ ו̇ בליש וסימ̇ הוא מרומים ישכן · הללוהו במרומים · צתן הסכל במרומים רבים ׳׳ ז ׳׳ ובל בהמה ג̇ וסימנהון
ובל בהמה מפרסת פרסה · בי יתן איש אל רעהו · החיה ובל בהמה רמש ׳׳ ז ׳׳ עץ פרי ג̇ וסימ̇ עשה פרי למינו · עץ פרי ובל ארזים ·

קימוהי ודינוהי לישׂ
לישראל ׀ לא עשה
כן לכל גוי ומשפטים
בל ידעום הללויה ׀ ל
לא עבד הכנא לכל
עמא ודינוהי לא הוד
הודעינון הללויה ׀

קמח

הללויה ·
הללו את יהוה מן
השמים הללוהו
במרומים ׀ הללוהו
שבחו ית יי׳ ברייתא
קדישא מן שמיא
שבחו יתיה אנגלי
מרומא ׀ הללוהו
כל מלאכיו הללוהו
כל צבאו ׀ שבחו יתיה
כל מלאכוי דמשמ
דמשמשין קדמוהי ׀
שבחו יתיה כל חיל
חילוותיה ׀ הללוהו
שמש וירח הללוהו
כל כוכבי אור ׀ שבחו
יתיה שמשא וסיהרא
שבחו יתיה כל כוכבי
נהורא ׀ הללוהו
שמי השמים והמים
אשר מעל השמים ׀
שבחו יתיה שמי ש
שמיא ומיא דהלין
מן מימרא דיי׳ מעיי
מעילוי שמיא ׀ יה
יהללו את שם יהוה
כי הוא צוה ונבראו ׀
ישבחון ית שמא

דיי׳ ארום הוא פקיד
ואיתבריו ׀ ויעמידם
לעד לעולם חק נתן
ולא יעבור ׀ וקיימינון
לעלמי עלמיא גזיר
גזירתא יהב ולא
יעיבר ׀ הללו את
יהוה מן הארץ תנינ
תנינים וכל תהמות ׀
ישבחון ית יי׳ מן
ארעא תניניא וכל
תהומיא ׀ אש וברד
שלג וקיטור רוח
סערה עשה דברו ׀
אשא וברדא תלגא
וקוטרא רוח עלע
עלעולא עבדא פת
פיתגמיה ׀ ההרים
וכל גבעות עץ פרי
וכל ארזים ׀ טוריא
וכל גלמתא אילן
דעבד פירין וכל
ארזין ׀ החיה וכל ב
בהמה רמש וצפור
כנף ׀ חיותא וכל בעי
בעירא ריחשא וצי
וציפר דפרח ׀ מלכי
ארץ וכל לאמים שרים
וכל שפטי ארץ ׀ מל
מלכיא דארעא וכל
אומיא רבניא וכל
דיני ארעא ׀ בחורים
וגם בתולות זקנים
עם נערים ׀ עולמיא
ולחור בתולן סביא

עם טליא ׀ יהללו א
את שם יהוה כי נשגב
שמו לבדו הודו על
ארץ ושמים ׀ ישבחון
ית שמא דיי׳ ארום
תקיף שמיה לבלחו
לבלחודוהי תושב
תושבחתיה על ארע
ארעא ושמיא ׀ ויר
וירם קרן לעמו תה
תהלה לכל חסידיו ׀
לבני ישראל עם קרו
קרובו הללויה ׀ וזקף
איקר לעמיה שבח
לכל חסידוי לבני
ישראל עמא דקריבין
ליה הללויה ׀

קמט

הללויה ׀
שירו שיר חדש תהלתו
בקהל חסידים ׀ הללו
הללויה שבחו קדם
יי׳ שבחו חדת תושב
תושבחתיה בקהלא
חסידוי ׀ ישמח יש
ישראל בעשיו בני
ציון יגילו במלכם ׀
יחדון דבית ישראל
בעובדיהון בני ציון
ירונון במלכהון ׀ יה
יהללו שמו במחול
בתף וכנור יזמרו לו ׀
ישבחון שמיה בחנ
בחינגין בתופין ובכי
ובכינרין יזמרון ליה ׀
כי רוצה יהוה בעמו

הודו ה̇ ד̇ כת̇ ו̇ וא̇ כת̇ ה̇ וסימ̇ הוי אדון והוי הודה · בסה שמים הודו · ויהי בזית הודו · ושם אותם בסוס הודו · הודו על ארץ ·
קדמ̇ בת ה̇ ׳׳ ז ׳׳ קרבו ג̇ חס ו̇ וסימ̇ והרגו איש את אחיו ואיש · והרמה לא נשא על קרבו · לבני ישראל עם קרבו ׳׳ ז ׳׳
במלכם ג̇ וסימ̇ ואיש יהודה דבקו · והנשבעים במלכם · ישמח ישראל בעשיו ׳׳ ז ׳׳ רוצה ב̇ ומל̇ את יראיו · כי רוצה יהוה ׳׳ ז

משכבותם ד׳ וסימ׳ יבוא שלום ונוחו על משכבותם · כי ילילו על משכבותם · ירננו על משכבותם · הוי חושבי און ופעלי רע ·· בגרונם ב׳ וסימ׳ לא יהגו בגרונם · רוממות אל בגרונם ·· פיפיות ב׳ וסימ׳ בעל פיפיות · וחרב פיפיות בידם ·· רוממות ל׳

יפאר ענוים בישועה׃ ארום רעוא דיי׳ בעמיה ישבח עינוותני בפורקנא׃ יעלזו
חסידים בכבוד ירננו על משכבותם׃ יבועון חסידי ביקרא ירננון על דמכיהון׃
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם׃ ותושבחן דאל בפומיהון והיך סייף
סייפא דיוסיטרא בידיהון׃ לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים׃
למעבד נקמתא בעממייא מכסנותא באומייא׃ לאסר מלכיהם
בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל׃ למיסר מלכיהון בשירין ויקיריהון
חסידין בכבלין דפרזלא׃ לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל
הללויה׃ למעבד בהון דין דכתיב באורייתא שיבחורא
הוא לכל חסידוי הללויה׃

קנ הללויה הללו אל
בקדשו הללוהו ברקיע עזו׃ שבחו ליי׳
בבית מוקדשיה שבחו יתיה ברקיעא
דעושניה׃ הללוהו בגבורתיו
הללוהו כרב גדלו׃ שבחו
יתיה בגבורתיה שבחו
יתיה היך סוגעי
רבנותיה׃
הללוהו

ב

בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור׃ שבחו יתיה בתקיעתא דשופרא שבחו יתיה בנבלין
וכנ
וכינרין׃
הללוהו בתף
ומחול הללוהו
במנים ועגב׃ שבחו יה
יתיה בתפין ובחינגין שבחו
יתיה בהרדיבלין ובאבובין׃ הה
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה׃ שבחו יתיה בצלצלין
דמשמעין לכלחודיהון שבחו יתיה בצלצלין
דמשמעין ביבבא׃ כל הנשמה תהלל יה הללויה׃ כל נשמתא תשבח יה הללויה׃ חזק

כרב ז׳ וסימ׳ גדע בורך · חנני אלהים כרב חסדך · ענני יי׳ כי טוב חסדך · ויזכר להם בריתו וינחם כרב · הללוהו כרב גדלו · ורחם כרב חסדיו · וחומה עלי כרב רחמיו · דעזרא · וחד אשר גמלם כרחמיו וכרב חסדיו ·· סימ׳ וירוממוהו בקהל עם · רוממות אל בגרונם · מל דמל׳ · ואדממנהו רוממותיהו · תרמם · ורממתי עזר · קדמ׳ · אלין חס׳ · ושאר מלא ו׳ קדמ׳ ·· ועוגב ב׳ וסימ׳ כל תפש כנור ועוגב · הללוהו במנים ועוגב ··

ויולדו ה׳ וסימ׳ ויולדו להם בנים · ויולדו לדוד בנים · דשמואל · ויולדו עוד לדוד בנים ובנות · ויולדו לאבשלום שלשה בנים · ויולדו לו שבעה ·
אלפי ד׳ דספר אלפים וסימ׳ ויעשו בני לוי כדבר משה · עשרת אלפי איש · דברך · ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן · ב בו״ג ·· אחיותיהם ל׳

לבד על עבדי איוב · וחבריו · וחבריו · חבב ירא וסר מרע ·· וירא ב׳ וסימניהון



איש ב׳ ריש פסוק בספר וסימניהון איש היה בארץ עוץ איש באחיהו יר׳

א היה בארץ עוץ איוב
שמו והיה האיש ההו
ההוא תם וישר ויר(א)
אלהים וסר מרע | גבר
הוה בארעא דעוץ א
איוב שמיה והוה גברא
ההוא שלים ותריץ
ודחיל מן קדם ה׳ ועז
ועדי מן ביש | ויולדו
לו שבעה בנים ושלש
בנות | ואיתילידו ליה
שבע בנין ותלת בנן | ו
ויהי מקנהו שבעת

אלפי צאן ושלשת אל
אלפי גמלים וחמש מ
מאות צמד בקר וחמ
וחמש מאות אתונות
ועבדה רבה מאד ויהי
האיש ההוא גדול מכל
בני קדם | והוה גיתוהי
שבעה אלפין דעאן מן
אלפא לכל ברא ותלת
אלפין גמלין מן אלפא
לכל ברתא וחמש מאה
פדין דתורין לגרמיה
וחמש מאה אתנן לג

לגרם איתתיה ופולחנא
סגיעא לחדא והוה גב
גברא ההוא רב בנכסין
מן כל בני מדינחא | והו
והלכו בניו ועשו מש
משתה בית איש יומו
ושלחו וקראו לשלשת
אחיותיהם לאכל ולש
ולשתות עמהם | ואז
ואזלין בנוהי ועבדין
שירותא בית גבר שי
יומיה עד מישלם
שבעתא ומשדרין ומז

רבה מאד ה׳ וסימ׳ הבשר עודנו בין שניהם · והיה כל חיה · והיה יעמדו עליו דוגים · ומטבחות ומכון · ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושבעת ·
אחיותיהם ה׳ בליש וסימ׳ והחייתם את אבי · ומה אמו בצדקתך אחיותיך · ואחיותיהם צרויה ואביגיל · ויראו לשלשת אחיותיהם · ויבאו אליו
כל אחיו ואחיותיו ״ס׳׳ אתנות · כל אודו אתנת בתו׳ בקש את האתנת · חס דחס · קדמ׳ ובתר׳ דאיוב אתונות מל׳ דמלא · ושאר אתנות כתיב׳ ״

בני האלהים ד׳ וסימ׳ בני האלהים את בנות האדם · וגם אחרי כן · ויהי היום ויבאו בני האלהים · וחברו ״ ירא אלהים ד׳ וסימ׳ כי
עתה ידעתי כי ירא · השמת לבך אל עבדי איוב · וחברו · כי ירא אלהים יצא את כלם · וחד וירא אלהים וסר מרע ״ וברכו ט׳ דבות ״

ומזמנין לתלת אחותה
אחיתהון למיכל ולמ
ולמישתי עמכון ויהי
כי הקיפו ימי המשתה
וישלח איוב ויקדשם
והשכים בבקר והעלה
עלות מספר כלם כי
אמר איוב אולי חטאו
בני וברכו אלהים בלבבם
בלבבם ככה יעשה
איוב כל הימים והוה
ארום שלימו יומי עז
שירותא ושדר איוב
וזמינון ומקדים בצ
בצפר ומסיק עלוון
סכומי כולהון ארום
אמר איוב דילמא חבו בני
וארגיזו קדם אלהא בז
ברעיונהון הכדין יעבד
יעביד איוב כל יומי ש
שבעתא
ויהי היום וי
ויבאו בני האלהים
להתיצב על יהוה ויבא
ויבוא גם השטן בתוכם
והוה יום דינא בריש
שתא ואתו בני מלאכיא
למיקום בדינא קדם
יי ואתא אף לחוד כ
סטנא בגו בניהון למ
למיקום דינא קדם יי
ויאמר יהוה אל השטן
מאין תבא ויען השטן
את יהוה ויאמר מש
משוט בארץ ומתהלך
בה ואמר יי לסטנא
מנן אתה אתיתא ואתיב כ
סטנא ית יי ואמר מן ז
שוט בארעא למבדק
בעובדי בני נשא ומן ז
מיהלכא בה ויאמר
יהוה אל השטן השמ
השמת לבך על עבדי
איוב כי אין כמהו בא
בארץ איש תם וישר
ירא אלהים וסר מרע
ואמר יי לסטנא אפשר
איפשר דשויתא לבך
על עבדי איוב ארום
לית דכוותיה בכל ארעא
דעמיה גבר שלים
ותריץ דחיל מן קדם
יי ועדי מן ביש ויען
השטן את יהוה ויאמר
החנם ירא איוב אעלה
אלהים ואתיב סטנא
ית יי ואמר איפשר
דמגן דחיל איוב מן ק
קדם יי הלא את שכת
בעדו ובעד ביתו ובעד
כל אשר לו מסביב מ
מעשה ידיו ברכת ומ
ומקנהו פרץ בארץ
הלא מימרך טללתא
אמטולליה ואמטול
אינשי ביתיה ואמטול
כל אינדליה מן חזור
חזור דהוא עובדי ברז
ידוהי בריכתא וגיתוהי
תקופו בארעא ואולם
שלח נא ידך וגע בכל
אשר לו אם לא על פניך
יברכך ברם אושיט כי
כדון מחת ידך ויקריב
בכל דיליה אין לא באני
באנפי מימרך ירגזינך
ויאמר יהוה אל השטן
הנה כל אשר לו בידך
רק אליו אל תשלח
ידך ויצא השטן מעם
פני יהוה ואמר יי לז
לסטנא הלא כל דאית
ליה מסירית בידך לז
לחוד לוותיה לא תוש
תושיט ידך ונפק סטנ
סטנא בהרמנא מן ז
קדם יי
ויהי היום ובניו
ובנתיו אכלים ושתים
יין בבית אחיהם הבכור
והוה יום אתחולי עז
שבעתא ובנוהי ובנתיה
אכלין ושתיין חמר
בבית אחוהון בוכרא
ומלאך בא אל איוב
ויאמר הבקר היו חרז
חרשות והאתנות
רעות על ידיהם ועיגר
אתא לות איוב ואמר
תורתא הוואה רדיין
ואתנן רען על כסטריהון
ותפל שבא ותקחם
ואת הנערים הכו לפי
חרב ואמלטה רק אני
לבדי להגיד לך ונ

ז׳ בס׳ ויאמר ויאמר וסימ׳ הכי קרא שמו יעקב · וירא את הנשים · וירא את בנימן אחיו יקחם נא אלי · ואברכם · מי שמך לאיש ש
ושפט · ויאמר יי אל השטן מאין תבא · וחברו ״ ושתים ו׳ וסימ׳ ויורידהו והנם נטושים · כי ירד היום ויזבח שור ומריא · יהודה
וישראל רבים כחול · ויהיו שם עם דוד ימים שלשה · ויהי היום ובניו ובנתיו אכלים · עוד זה מדבר וזה בא ויאמר ״ שבת ד׳ דביתו ״

ובנותיך ג̇ מלא וסימ̇ פן תוזל את בנותיך ׀ ואכל קציריך ולחמך ׀ בניך ובנותיך אכלים ושתים ׀׳ אחיהם ד̇ וסימ̇ לבוא חמת שבעים
בני ירבעל ׀ ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר ׀ ויהי היום ובניו ובנתיו ׀ עד זה מדבר וזה בא ויאמר ׀ וחד ואחיהם והשערים שלום ועקוב ׀׳

נפלה בתקיפות ליליית
מלכת ומרגא ורברבנהון
וית עולימיא קטלו א
אוכלוסא לפיתגם ד
חרב ואישתזיבית
לחוד אנא לבלחודי
לחוואה לך ׀ עוד זה מ
מדבר וזה בא ויאמר
אש אלהים נפלה מן
השמים ותבער בצאן
ובנערים ותאכלם וא
ואמלטה רק אני לבדי
להגיד לך ׀ עד כדון הין
ממלל ודין אתא ואז
ואמר אשתא מן קדם
יי נפלת מן שמיא ו
ואוקידת בענא ובעו
ובעולימיא וגמרתינון
ואישתזיבית לחוד
אנא לבלחודי לחוואה
לך ׀ עוד זה מדבר וזה
בא ויאמר כשדים
שמו שלשה ראשים
ויפשטו על הגמלים
ויקחום ואת הנערים
הכו לפי חרב ואמלטה
רק אני לבדי להגיד
לך ׀ עד כדון הין ממ
ממלל ודין אתא וא
ואמר כסדאי מנאו
תלתא רישי אוכלוסין
ואיתפשיטו על גמליא
ודברינון וית עולימיא
קטלו לפתגם דחרב
ואישתזיבית לחוד

אנא לבלחודוהי לחו
לחוואה לך ׀ עד זה מ
מדבר וזה בא ויאמר
בניך ובנותיך אכלים
ושתים יין בבית אחיה
אחיהם הבכור ׀ עד
כדון הין ממלל ודין א
אתא ואמר בנך ובנתך
אכלין ושתין חמר
בבית אחוהון בוכרא ׀
והנה רוח גדולה באה
מעבר המדבר ויגע ב
בארבע פנות הבית ויפל
על הנערים וימותו
ואמלטה רק אני לבדי
להגיד לך ׀ והא זעפא
רבא אתיא מסיטרי
מדברא וקריב בארב
בארבעתיה זוויין רבי
דביתא ונפל על עולימ
עולימיא ומיתו ׀ ואית
ואישתזיבית לחוד אנא
לבלחודי לחוואה
לך ׀ ויקם איוב ויקרע
את מעלו ויגז את רא
ראשו ויפל ארצה וי
וישתחו ׀ וקם איוב וב
ובזע ית מעיליה וספר
ית דישיה ונפל על
ארעא וסגיד ׀ ויאמר
ערם יצתי מבטן אמי
וערם אשוב שמה יה
יהוה נתן ויהוה לקח
יהי שם יהוה מברך ׀
ואמר ערטילאי נפקית

מן כריסא דאמי ועז
וערטילאי אתוב להן
לתמן לבית קבורתא
מימרא דיי יהב מיי
מימרא דיי ובית דינה
נסיב יהא שמא דיי מ
מברך ׀ בכל זאת לא
חטא איוב ולא נתן
תפלה לאלהים ׀ בכל
דא לא חב איוב ולא
סדר מילי מחטא קדם
יי ׀
ב ויהי היום ויבאו בני
האלהים להתיצב על
יהוה ׀ והוה יום דינא
רבא יום שבוק סורחניא
ואתו כיתי מלאכיא
למיקום בדינא קדם
יי ואתא לחוד סטנא
במיצעיהון למיקום
בדינא קדם יי ׀ ויאמר
יהוה אל השטן אי מ
מזה תבא ויען השטן
את יהוה ויאמר משט
משט בארץ ומתהלך
בה ׀ ואמר יי לסטנא
הימנן את אתי ואתיב
סטנא ית יי ואמר
למשוט בארעא למ
למיבדק בעובדי בני
נשא ומן מהלכא בה ׀
ויאמר יהוה אל השטן
השמת לבך אל עבדי
איוב כי אין כמהו בא
בארץ איש תם וישר

ואת הנערים ג̇ וסימ̇ ואת הנערים ידעתי ׀ ותפל שבא ותקחם ׀ עוד זה מדבר ׀׳ וימותו ב̇ מלא וסימ̇ ויפל את הנערים וימותו ׀ וימותו
מעבדי המלך וגם עבדך אוריה ׀׳ ויגז ב̇ מל̇ ליש̇ וסימ̇ ויגז שלוים ׀ ויגז את ראשו ויפל ארצה ׀׳ מעלו ב̇ חס̇ וסימ̇ ויקם איוב ויקרע
את ׀ ויקרעו את מעלו ויזרקו ׀׳ תפלה ג̇ וסימ̇ ובנביאי שמרון ראיתי ׀ ובכל זאת לא חטא ׀ מעיר מתים ינאקו ׀ וסימ̇ קריתא דאיוב שמדון ׀׳

אולם ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ אולם שלח נא ידך · ואנ̇ דמפ̇ · אולם אני אדרש אל אל · אני אל שדי · ארבו · הבאה ג̇ מרע̇ וסימ̇ אדיה נא ·
וראה · ובני יוסף אשר ילד לו במצרים · וישמעו שלשת רעי איוב · בשחין ג̇ וסימ̇ יככה יי בשחין מצרים · בשחין רע · דאיוב ·

ירא אלהים וסר מרע
ועדנו מחזיק בתמתו
ותסיתני בו לבלעו חנם
ואמר יי לשטנא אף
אפשר דשויתה לבך
על עבדי איוב ארום
לית דכמיה בארעא
דעמיה גבר שלים
ותריץ דחיל מן קדם
יי ועדי מן ביש ועד
כדון הוא מתקף בש
בשלימותיה וגריתא
בי מריביה לסלעמו
לסלעמותיה מגן ויע
ויען השטן את יהוה
ויאמר עור בעד עור
וכל אשר לאיש יתן
בעד נפשו ואתיב סט
סטנא ית יי ואמר
איברא מטול איברא
וכל די לבר נש ימסור
מטול נפשיה אולם
שלח נא ידך וגע אל
עצמו ואל בשרו אם
לא אל פניך יברכך ובר
וברם אושיט כדון מח
מחת ידך וקרב לגרמיה
ולבישריה אם לא
באנפי מימרך ירגזנך
ויאמר יהוה אל השטן
השטן הנו בידך אך
נפשו שמר ואמר יי
לסטנא האהוא מסור
בידך להוד ית נפשיה
נטור ויצא השטן מ

מאת פני יהוה ויך את
איוב בשחין רע מכף
רגלו עד קדקדו ונפק
סטנא בהרמנא מן קדם
יי ומחא ית איוב בש
בשיחנא בישא מפ
פרסת ריגליה ועד מ
מוקדיה ויקח לו חרש
להתגרד בו והוא ישב
בתוך האפר ונסיב ליה
פיחר לאיסקרספא
ביה והוא יתיב במיצע
קיטמא ותאמר לו
אשתו עדך מחזיק ב
בתמתך ברך אלהים
ומת ואמרת ליה ד
דינה איתתיה עד כדון
את מתקף בשלימותך
בריך מימרא דיי ומ
ומות ויאמר אליה
כדבר אחת הנבלות ת
תדברי גם את הטוב נ
נקבל מאת האלהים
ואת הרע לא נקבל ב
בכל זאת לא חטא א
איוב בשפתיו ואמר
ליה היכמה דמללן ח
חדא מן נשיא דעבדן
קלנא מבית אבהתהון
היכדין את ממללא
לחוד ית טבא נקביל
מן קדם יי וית
בישא לא נקביל מן
בכל דא לא חב איוב
בסיפותהי ברם ברע

ברעיונוהי הירהר במ
במלין
וישמעו שלשת רעי
איוב את כל הרעה הז
הזאת הבאה עליו ויב
ויבאו איש ממקמו
אליפז התימני ובלדד
השוחי וצופר הנעמתי
ויועדו יחדו לבוא לנוד
לו ולנחמו ושמעו ת
תלתא חברי איוב ית
כל בישתא הדא דאתת
עלוהי כד חמון ית
אילני פרדיסיהון דיז
דיבישו ולחם כעורתי
סעורתהון איתהפיך
לבישרא חייא וחמר
משתייהון איתהפיך
לדמא ואתו גבר מן א
אתריה ובההוא זכותא
איתפציו מן אתר
דמזומן להון בגיהנם
אליפז דמן תימן ובלד
ובלדד דמן שוח וצופר
דמן נעמת ואיתחברו
כחדא למיתי למינד
ליה לנחמותיה וישאו
את עיניהם מרחוק ולא
הכירהו וישאו קולם
ויבכו ויקרעו איש מ
מעלו ויזרקו עפר על
ראשיהם השמימה
וזקפו ית עיניהון מרח
מרחוק ולא אישתמ
אישתמודעוהי

השמימה ו̇א̇ וסימ̇ ויוצא אתו החוצה · והנה סלם מצב ארצה · קחו לכם מלא חפניכם · ויקחו את פיח הכבשן · ופן תשא עיניך השמימה ·
לא בשמים היא · ויפצו אנשי העי · והמשאת החלה לעלות · ויהי בעלות הלהב · כי עשה שלשה שור · ד̇ה̇ · וישאו את עיניהם מרחוק ולא ·
אל עצמו ב̇ וסימ̇ עצם אל עצמו · וגע אל עצמו ואל בשרו · הדברי ב̇ וסימ̇ ושמלת מארץ · כדבר אחת הנבלות תדברו · ואת הרע ·

ישיבה לארץ ה בליש וסימ ונקתה לארץ תשב שבי לארץ אין כסא וישבו אתו לארץ ישבו לארץ ידמו … גדל ג וסימ בראשה
כי גדל הכאב מאד כי גדל מאד … ירחים ד וסימ ותצפנהו שלשה ירחים המגיד גרש ירחים במספר ירחים אל יבא תספר ירחים …

וארימו קלהון ובכו וב
ובזעו גבר מעיליה וזר
וזרקו עפרא על רישה
רישיהון לצית שמיא
וישבו אתו לארץ שב
שבעת ימים ושבעת
לילות ואין דבר אליו ד
דבר כי ראו כי גדל הכאב
מאד ויתיבו עימיה
לארעא שבעא יומין
ושבעא לילותא ולית
דמליל עימיה פיתגם
ארום חמון ארום סגי
כיבא לחדא אחרי כן
פתח איוב את פיהו וי
ויקלל את יומו בתר
כן פתח איוב ית פומיה
ולטיט ית יומיה

ג
ויען איוב ויאמר ואת
ואתיב איוב ואמר
יאבד יום אולד בו וה
והלילה אמר הרה
הרה גבר יהובד יו
יומא דאיתילידית
ביה ומלאכא דממנא
על עיבור ליליא דא
דאמר איתברי גבר
היום ההוא יהי חשך
אל ידרשהו אלוה
ממעל ואל תופע א
עליו נהרה יומא
ההוא קבלא ליה
יתבעיניה אלהא מן
לעילא ולא תיפע
עלוהי שפרפרא יג
יגאלהו חשך וצלמ
וצלמות תשכן עליו
ענה יבעתהו כמרירי
יום יטנפון יתיה
חשוכא וטולי מותא
תשרי עלוהי עננא
יבעתהון יתיה היך
מרירי יום צערא
דאיצטער ירמיה
על חורבן בית מ
מקדשא ויונה באיטו
באיטלקותיה
בימא דטורסוס ה
הלילה ההוא יקחהו
אפל אל יחד בימי
שנה במספר ירחים
ירחים אל יבא ליז
ליליא ההוא ידברי
ידברינה קבלא לא
יתיחד עם יומין ש
שבין רשתא במנין
רישי ירחיא לא
יעול הנה הלילה
ההוא יהי גלמוד
אל תבא רננה בו ו
הא ליליא ההוא יה
יהא צערא לא ת
תיעול רבנא ותרנ
דתרנגול ברא למ
לבי קלסא ביה ויק
יקבהו אררי [illegible] יום
העתידים עורר
לויתן ילטטון יתיה
נבייא דלטטין יומא
דפגר עונתא דאיט
דאיטמוסין למדבר
באיתערותהון א
איליתהון יחשכו
כוכבי נשפו יקו ליה
לאור ואין ואל יראה
בעפעפי שחר יתח
יתחשכון כוכבי נשה
מדקיה יסתכי לנ
לנהורא ולייה ולא
יחמי בהימורי קרו
קריצתא כי לא
סגר דלתי בטני וי
ויסתר עמל מעיני
ארום לא אחד פרתי
ולסיתיי דהינון רשי
כריסי וטמר עמלא
מן עיניי למה לא
מרחם אמות מבטן
יצאתי ואגוע למא
לא מרחמא אימות
מן כריסא נפקית
ואתנגיד מדוע קד
קדמוני ברכים ומה
שדים כי אינק כמה
דין אקדמוני יתיבה
רכוביא אומה תדי
תדיא ארום אוניק
כי עתה שכבתי ואש
ואשקוט ישנתי אז
ינוח לי ארום השת
השתא שכבית ואש
ואשדוך דמכית
בכן ינוח לי עם מ
מלכים ויועצי ארץ

כג ויש פס ולית דכות וסימ עשו מלחמה שפכם בשיבם אנחנו פשטנו נגבי בגבעון נראה יי אל בניהם אשר נותרו מאת יצמון חמש מאות
יתר הגזם אכל הארבה אבותם ועזא יצוה אלהיך עוז יבשאו בזדרות יי בשאו גבול שמיך מלאך רשע אתה נבוכדנצר שאול ויהונתן
שאר ישוב שאר שבו על עונות שטהך בתוך מרמה שלחתי בכם הקריב את קרבנו שבתי וראה אחרי כן פתח פינחס בן יהושע איוב

רגז ג̇ וסימ׳ שם רשעים חדלו רגז · לא שלותי ולא שקטתי ולא · קצר ימים ושבע רגז ··· השמחים ג̇ וסימ׳ השמחים אלי גיל ·
השמחים לעשות רע · השמחים ללא דבר ··· עדיך ג̇ וסימ׳ ואתה מגדל עדר · שמע תפלה עדיך · תגע עדיך ותבהל · וא׳ יום הוא ועדיך ··

הבנים חרבות למו ו ט
עם מלכיא ויעטי ארו
ארעא דמשכללין צ׳
צדיין להון ׀ או עם
שרים זהב להם הממ׳
הממלאים בתיהם כ׳
כסף ׀ או עם רברביא
דהב להון דממלין ׀
קורטוריהון סימא ׀
או כנפל טמון לא א׳
אהיה כעללים לא
ראו אור ׀ או היך נפ׳
נפלא דטמיע במעו
במעינא דאמיה
ליה איפשר דאהי הו׳
היך טליא דלא חמון
נהור אורתא ׀ שם
שם רשעים חדלו
רגז ושם ינוחו יגיעי
כח ׀ תמן רשיעי רעז׳
דעברו תתובא פסקו
רגוז גהינם ותמן ינו׳
ינוחון תלמידי
דאישתלהי חיליהון
באורייתא ׀ יחד אסי׳
אסירים שאננו לא
שמעו קול נגש ׀ כחדא
אסיריא מרשא ט׳
שליאו לא שמיע ינ׳
ינקא כי דבא קל אמ׳
אמורא ׀ קטן וגדול
שם הוא ׀ ועבד חפשי
מאדניו ׀ תמן יעקב
דאיתקרי דקדק ואב׳
ואברהם דאיתקרי

קשיש תמן הוא ויצ׳
ויצחק עבדא דיי רב׳
דנפיק בר חורין מן ז׳
כופתא מן קדם קורס׳
דידיה ׀ למה יתן לע׳
לעמל אור וחיים למ׳
למרי נפש ׀ למה יה׳
יהיב ללעי נהורא וחי׳
וחיי למרירי נפש ׀ ז
המחכים למות ואינ׳
ואיננו דיחפרוהו ממ׳
ממטמונים ׀ דאורכן
למותא וליתוהי וח׳
וחספין ליה מן טומ׳
טומעינא ׀ השמחים
אלי גיל ישישו כי ימ׳
ימצאו קבר ׀ דהוו ח׳
חדן לדיצא השתא
יחדון ארום ישכחון
בית קבורתא ׀ לגבר
אשר דרכו נסתרה
ויסך אלוה בעדו ׀ כל
אילין מריתא לג׳
לגבר די אורחתיה
מטמרא וטליל אלהא
אמטולתיה ׀ כי לפני
לחמי אנחתי תבא
ויתכו כמים שאגתי ׀
ארום קדם סעודתי
תינחתי דעול ונהמן
היך מוי אכלותי ׀ כי
פחד פחדתי ויאתיני
ואשר יגרתי יבא לי
ארום דלותא דלחית
ואתא לותי ומיד

דדחלית יתי לי ׀ לא
שלותי ולא שקטתי
ולא נחתי ויבא רגז ׀
לא שלוית מבשורתא
דתורי ואתנן ולא שד׳
שדוכית מבשורתא
דיקירתא ולא נחית
מבשורתא דגמליא
ואתא רוגזא על
בשורתא דבניא ׀
ד ויען
אליפז התימני ויא׳
ויאמר ׀ ואתיב אליפז
דמן תימן ואמר ׀ הנ׳
הנסה דבר אליך תל׳
תלאה ועצר במלין
מי יוכל ׀ העל נסיון
פיתגמא דמטא לותך
תשתלהי ולמעכבא
במיליא מאן יכול ׀
הנה יסרת רבים וי׳
ידים רפות תחזק ׀
הא כסנתא סגיעין
וידיא דחלשין תק׳
תקיפתא ׀ כושל יק׳
יקימון מליך וברכים
כרעות תאמץ ׀ ודתקל
בחובא יקימון מיליך
וארכוביא דתחמטין ז׳
בעבירתא תחיל ׀ כי
עתה תבוא אליך ות׳
ותלא תגע עדיך ות׳
ותבהל ׀ ארום כדון
תיהי לוותך ותשתלהי
תמטי גבר ואיתבהל

תבא ל̇ז חס׳ וסימ׳ בסדב׳ אל תבא נפשי · את אימתי אשלח · ואל המקדש לא · גם כי התאנח · אשימה עלי מלך · כי תבא בכרם רעך · כי תבא
בקמת רעך · כי תשה ברעך · ובתבת עליהן · תבא נא תמר אחותי · קדמו · חדר בחדר · דמלכים · קדש ישראל ליי׳ · אל השטן מאין · או מזה תבא ·
כי לפני לחמי · כל דעתם לפני די · וכל משלי דבות במד מל׳ · כי תבוא חכמה בלבך · ואת איש חמות · ולמוכיחים ינעם · רעך ורעה אביך לא ·· ס

יחלת ד׳ וחס וסימ׳ והאלילים כליל יחלף · בבקר בקר יחלת · ורוח על פני יחלף · אם יחלוף ויסגיר ״ ״ יכתו ג׳ וסימ׳ וכל
פסיליהם יכתו · מדוע ראיתי המה חתים · מבקר לערב יכתו ״ ״ נסע ב׳ וסימ׳ דורי נסע ונגלה · הלא נסע יתרם בם ״ ״ האנוש ל׳ דגו׳

ואיתכהלתא ׃ הלא
יראתך כסלתך תקותך
תקותך ותם דרכיך ׃
הלא דחלתך סיבוריך
סיברך ושלימות אר׳
אורחתך ׃ זכר נא מי
הוא נקי אבד ואיפה
ישרים נכחדו ׃ אדכר
כדון מאן הוא דזכאי
כאברהם הובד והאן
תריצי כיצחק ויעקב
איתכחדו ׃ כאשר
ראיתי חרשי און וז׳
וזרעי עמל יקצרהו ׃
היכמה דחמיתי דרא
דטובעתא עברי שקר
וקלחי טעוותא ליר׳
ישתלמון כמיניה ׃ מנ׳
מנשמת אלוה יאבדו
ומרוח אפו יכלו ׃ מן
מימר אלה יהובדון ׃
ומן נשבא דנחיריה
ישתיצון ׃ שאגת א׳
אריה וקול שחל
ושני כפירים נתעו ׃
אכליות דעשו דמתיל
לאריא טרפא וקל ׃
ארום דמתיל לשחיל
לשיחלא כיתהון כי
כרכיא וחטופיהון ׃
ודרברבנוי דמתילין ׃
לליתא מתפרשין לכ׳
למיכן מזונא ׃ ליש ׃
אבד מבלי טרף ובני
לביא יתפרדו ׃ היכמה

דאריא יהוס יהובד
מדלית עראה הכדין
יהוס ישמעאל מד׳
מדלית זכותא ובנוי
דלוט דמתילין לל׳
לליתא יתפרשון מן
קהלא ׃ ואלי דבר יגנ׳
יגנב ותקח אזני ש׳
שמץ מנהו ׃ ולותי
פתגם יתאמר בנטיר
ואליפית אודני קצת
דאיתמיני מיניה ׃
בשעפים מחזינות
לילה בנפל תרדמה
על אנשים ׃ במיח׳
במחשבתא מן חזו׳
חזוותא דליליא כד
נפיל שינתא על בנ׳
נשא ׃ פחד קראני
ורעדה ורב עצמותי
הפחיד ׃ דלוחא ער׳
ערעני ודחיתא וסו׳
וסוגעי איברי דליה ׃
ורוח על פני יחלף
תסמר שערת בשרי ׃
ורוחא על אפי יעבר
מיצלהבא על עולא
בישורי ׃ יעמד ולא
אכיר מראהו תמונה
לנגד עיני דממה
וקול אשמע ׃ יקום
ולא אישתמודע חז׳
חזוויה דמו לקבל
עייני חשיי וקלפ׳
וקלפנין אשמע ׃

האנוש מאלוה יצ׳
יצדק אם מעשהו יז׳
יטהר גבר ׃ איברין ׃
ואמיר האיפשר דבר
נש מאלהא יזכי ואין
מאן דעבדיה יזכי ׃
גבר ׃ הן בעבדיו לא
יאמין ובמלאכיו יש׳
ישים תהלה ׃ הן כט
בעבדוהי נביא לא
יימן ובאיזגדוי ישוי
עילא ׃ אף שכני בתי
חמר אשר בעפר
יסודם ידכאום לפני
עש ׃ כל דכן רשיעיא
דשריין בקבורת טינ׳
טינא דבעפרא ש׳
שיתאסיהון ידכוכ׳
ידכיכינון קדם זחל
זחלא ׃ מבקר לערב
יכתו מבלי משים יז׳
לנצח יאבדו ׃ מן צפר
לרמש משתהפון ׃
מן דלית משוי להון
ארבא לעלמא ירו׳
יהובדון ׃ הלא נסע יה
יתרם בם ימותו ולא
בחכמה ׃ מדלית זכו׳
זכותא בהון איתנטל
סעיר מנהון ימותון
ולא בחכמתא ׃ קרא ה
נא היש עונך ואל
מי מקדשים תפנה ׃
קרי כדון האית ענ׳
לך ולמן מן קדיש

אב ו׳ בריש תבותא קמ׳ וסימ׳ ואד אותך · ובד · וגפן · ודדי · והם · וזים · וזרי · זחם · רפש וטיט · וריש · וכה · ולגי · ומי · וצבר · וסות · ועד · ופדרו ·
ויצאה · וקם · ורק · ושם · ותוך ״ ״ קראני ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ פחד קראני ורעדה · שמעו אלים אלי מבטן · בתר קמ׳ ״ ״ ואל מי ד׳ וסימ׳
ויאמרו אנשי בית שמש · ואל מי תדמיון א׳ · ואל מי תדמיוני ואשוה · ואל מי מקדשים תפנה ״ ״ בשעפים · סעפים · ל׳ דבות ·

יולד ג̇ מלא דגש וסימ̇ מה נעשה לנער היולד · אשר יולד לישראל · כי אדם לעמל יולד ·· רשת ג̇ וסימ̇ מזי רעב ולחמי רשת · וייצא רשת לרגליו · ובני רשת יגביהו עוף ·· וישע ג̇ חס וסימ̇ וישע דוד את ישבי קעילה · וישע יי׳ דשמואל · מחרב מפיהם ·· ג

קדישיא תתפני ׃ כי
לאויל יהרג כעש ו
ופתה תמית קנאה ׃
ארום לשטיא יקטול
רגוז קריס ושיברא
תמית טיננא דכרי ׃
דברייתא ׃ אני ראיתי
אויל משריש ואקב
נוהו פתאם ׃ אנא חמי
חמית שטיא דרבנינ
ולטטית מרוריה בת
בתקיה ׃ ירחקו בניו
מישע וידכאו בשער
ואין מציל ׃ מתרחקין
בנוי לעלמא דאתי
וישתתפון במעלנא
דגיהנם ביום דינא
רבא וליה דפאצי ׃ א
אשר קצירו רעב
יאכל ואל מצנים
יקחהו ושאף צמים
חילם ׃ דיחצדיה כנ
כפינים יכלון ופולמו
ופולמוסין במאני
זינא ידברוניה ויבזון
ליסטיסין נכסיהון ׃
כי לא יצא מעפר און
ומאדמה לא יצמח
עמל ׃ מטול דלא נפ
נפיק מן עפרא שקר
ומן ארמתא לא ירבי
ליעות ׃ כי אדם לעמ
לעמל יולד ובני רשף
יגביהו עוף ׃ ארום
ברנש לליעות

איתיליד וסופיהוי
היך גיצין דנציצין ׃
מן גומריא ומתנכ
ומתנכהין היכדין א
יעוף ׃ ארום ברנש ׃
למילעי באורייתא
איתברי ובני מזיקי
בגובהא יטוסון ׃ לט
אולם אני אדרוש ׃
אל אל ואל אלהים
אשים דברתי ׃ ברם
אנא אתבע אולפן מ
מיתבע מן תקיפא
ולאלהא אשוי מלתי ׃
עשה גדלות ואין חק
חקר נפלאות עד א
אין מספר ׃ דעבד
רברבן וליה סכום ופ
ופרישן עד דליה מ
מנין ׃ הנתן מטר
על פני ארץ ושלח
מים על פני חוצות ׃
דיהב מיטרא עלוי
אפי ארעא דישרא
ומשדר מיא על מ
אפי מחוזי עמיא ׃
לשום שפלים למרום
וקדרים שגבו ישע ׃
ישע ׃ מטול לשואה
מככיא אולצנא לרו
לרומא ואוכמי מה
מסכנותא תקיפו כ
בארעא ׃ מפר מחשו
מחשבות ערומים
ולא תעשינה ידיהם

תושיה ׃ דבטיל מח
מחשבתהון דמיגר
דמיגראי דחכימין ׃
למבאשא לישראל
ולא עבדא אידיהון
מילכת חכמתהון ׃
לכד חכמים בערמם
ועצת נפתלים נמהרה ׃
מאחד חכימי פרעה
בחכמתהון ומילכת
אינגטגנינהי עוט
עומיקניא אוחת עו
עליהון ׃ יומם יפגשו
חשך וכלילה ימשו
ימששו בצהרים ׃
בימם יערעון חשוך
והיך בליליא ממי
ממששין בטיהרא ׃ א
ויושע מחרב מפיהם
ומיד חזק אביון ׃ ו
ופריק עמיה מן קט
קטילא דפומיהון ו
ומן מיליך תקיף ע
עמיא חשיכא ׃ ותהי
לדל תקוה ועלתה
קפצה פיה ׃ והות ל
למסכינא סיברא
ונבלתה דרשיעי ו
טפות פומיה ׃ הנה
אשרי אנוש יוכחנו
אלוה ומוסר שדי
אל תמאס ׃ הא טוב
טוביה דאברהם גבה
גברא חסידא די יכו
יכסניה אלהא ׃

ביצהרים יב̇ וסימ̇ כי אתי יאכלו האנשים בצהרים · כי בוא יוסף בצהרים · והיית ממשש בצהרים ויהי בצהרים ויהתל · כשלנו בצהרים · כבנשף · יקומו ונעלה בצהרים · ובן הדד עלותה · בחור שודד בצהרים · והבאת השמש בצהרים · כי עזה עזובה תהיה · ובלילה ימששו בצהרים · איכה תרביץ בצהרים ·· ולא תעשינה ב̇ וסימ̇ ולא תעשינה כזמתכנה · מפר מחשבות ערומים ולא ·· יוכחנו ל̇ וכת̇ כן ··

וידיו ד וסימ׳ וידיו לא שטף במים ׳ ידי זרבבל יסדו הבית ׳ כי הוא יכאיב ויחבש ׳ וידיו תשבנה אונו ׳׳ ובמלחמה ג׳ וסימ׳
או הנסה אלהים לבוא לקחת ׳ ואת בית יהודה ארחם ׳ ברעב פדך ממות ׳ ויהי לא באפים ולא במלחמה ׳׳ שמענה ל׳ דבותי ׳׳

ואנת ישרא מרדותא
דשדי לא תרחק ׃ כי ה
הוא יכאיב ויחבש ימ
ימחץ וידיו תרפינה ׃
ארום הוא מיתי כיבא
ומעיל סכיכתירא ימ
ימחה וידוהי מסיין ׃
בשש צרות יצילך וב
ובשבע לא יגע בך ר
רע ׃ בשית עקתין ישי
ישיזבינך ובשביעיתא
לא יקרב בך ביש ׃ בר
ברעב פדך ממות ה
ובמלחמה מידי חרב ׃
בכפן דמיכראי פרקך
מן מותא ובקרבא
דעמלק מן קטילות
סייפא ׃ בשוט לשון ׃
תחבא ולא תירא מ
משוד כי יבוא ׃ בניזק
בנזקא דלישן בלעם
תיטמר מיני ענניא
ולא תדחל מן חבל
מדיינאי כד יתון ׃ לש
לשד ולכפן תשחק
ומחית הארץ אל
תירא ׃ לחבל סיחון ו
ולאולפנו מדברא תג
תגחך ומן משיריית
עוג המתיל לחיות
ארעא לא תדחל ׃ כי
עם אבני השדה בריתך
בריתך וחית השדה
השלמה לך ׃ ארום
על לוחי אבנא דא

דאותיהיבו בפום כי
בחקלא קיימך וכנע
וכנענאי דמיתילי לח
לחיות ברא אשלימו
עמך ׃ וידעת כי שלום
אהלך ופקדת נוך ולא
תחטא ׃ ותנדע ארום
שלם במשכן בית אז
אולפנך ותזמן מדר
מדור בית מקדשך
ולא תיתנזק ׃ וידעת
כי רב זרעך וצאצאיך
כעשב הארץ ׃ ותנד
ותינדע ארום סגיען
בנך ובני בנך היך עס
עיסבא דחקלא ׃ ת
תבוא בכלח אלי קבר
כעלות גדיש בעתו ׃
תיעול בשלימות שנ
שניך כבוכבא לבית
קבורתא היך מסיק
גדישא בעידניה ׃ הנה
הנה זאת חקרנוה כן
היא שמענה ואתה
דע לך ׃ הא דא פש
פשפשנא יתיה הכד
הכדין היא קביל יתה
ואנת דע לך ׃

ו ויען א
איוב ויאמר ׃ ואתיב
איוב ואמר ׃ לו שקול
ישקל כעשי והותי
במאזנים ישאו יחד ׃
מאים מיתקל יתקל
רוגזי ואיתרגושי כד

במסחתא יטלון כח
בחדא ׃ כי עתה מחול
ימים יכבד על כן דב
דברי לעו ׃ ארום כדון
יתיר מן חלא דימא
יתיקר בגין כן מילוי
אישתלהיין ׃ כי חצי
שדי עמדי אשר חמ
חמתם שתה רוחי בע
בעותי אלוה יערכוני ׃
ארום גירי שדי בהד
בהדי די אירסיהון ש
שתיית רוחי בישות
מן קדם יי אלהא יסד
יסדרון לקבלי ׃ הינה
הינהק פרא עלי דשא
אם יגעה שור על בלי
בלילו ׃ האפשר דיא
דמנבריס מרודא על
עילוי דאיתאה און
יגזה תורא על אכל
אספסתיה ׃ היאכל
תפל מבלי מלח אם
יש טעם בריר חלמות ׃
האיפשר דיתאכיל
מילא דלית בה צרוך
מדליה בקשי עלה
אין אית טעם בריר
מתאלם ׃ האפשר
תבשילא דמתאביל
מדלית מילח ׃ ת
אין אית טעמא בחלו
בחלבון ביעתא וחיר
וחילבונא ׃ ליט אח
במה דלא איפשר

כעשב הארץ ה׳ בליש וסימ׳ על ארץ מצרים בארבה ׳ ויכס את עין כל הארץ ׳ והיה אם כלו לאכול ׳ ויציצו מעיר כעשב הארץ ׳
וצאצאיך כעשב הארץ ׳׳ שקול ז׳ מלא בליש וסימ׳ או בבר לחם בסת תשקול ׳ במשקול עשרים שקל ליום ׳ לו שקול ישקל כעשי ׳
אשקול על ידי עשי המלאכה ׳ לשקול על גנזי המלך ׳ ואשקולה להם הכסף ׳׳ ולא תירא ב׳ בשוט לשון ׳ כי אז תשא פניך ולא ׳׳

לנגוע ג̇ ב̇ חס וא̇ מל̇ וסימ̇ על בן לא נהתיך לנגוע אליה · עתה לא נוכל לגגע בהם · מאנה לנגע בנפשי · אנך ׃ · ותימיא ותימא
ה̇ ד̇ מלא̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ הדד ותימא · וחברו דדה · ישבי ארץ תימא · את דדן ואת תימא · הביטו ארחות תמא ׃ בתר̇ חס̇ ׃ נ̇ ·

לא יתאכלא לפתנא
בלא מילחא הכדין
ליה טעמיא לאסיא
דבדיר ליה מרעמותן׃
כמיה דלא מתאכיל
מיידי כשש בלא
מילחא הכדין ליה
טעמא בדירא כמו
במרי חלמיא׃ מאנה
לנגע נפשי המה כ
כדוי לחמי׃ סריבת
למיקרב נפשי היפון
מיתחשבין היך זרו
זוהמא לסעודתי׃ ס
סריבת למיקרב נפ
נפשי הונון עכר
יתי אסתנס והוות כ
מיסתייא לסעודתי׃
מן יתן תבוא שאלתי
ותקותי יתן אלוה׃
מן יהב ותיתי שלתי
וסיברי יהב אלוה׃
ויואל אלוה וידכא
וידכאני יתר ידו וי
ויבצעני׃ ושרי אלה
ממסכן יתי יתיר
ידיה ויעתר יתי׃ ותה
ותהי עוד נחמתי
ואסלדה בחילה לא
יחמול כי לא כחדתי
אמרי קדוש׃ ותהא
דא תנחומי ואבוע
בהתיתא ולא יחוס
עד דשיעא ארום
לא כסיתי מילי ק

קדישא׃ מה כחי כי
איחל ומה קצי כי
אאריך נפשי׃ מה
חילי ארום אוריך
ומה סופי ארום נג
נגידנא נפשי׃ אם כח
כי אבנים כחי אם
בשרי נחוש׃ אם היך
חילא והיך אבניא
חילי אין בסרי קר
קיריס כנחשא׃ האם
אין עזרתי בי ותשיה
נדחה ממני׃ המדז
המדלית סיועי בי
וחוכמתא איתברחת
מיני׃ למס מרעהו
חסד ויראת שדי
יעזוב׃ לגברא דמנע
מחבריה חסדא וחו
ודחלת שדי ישבוק׃
אחי בגדו כמו נחל
כאפיק נחלים יעברו׃
אחוי בזזו היך מפ
מפקנות בנדרי נחז
נחליא היך נגיר נח
נחליא עברין׃ הק
הקדרים מני קרח
עלימו יתעלם שלג׃
דשחימין מן גלידא
עליהון איתחיל
תלגא׃ בעת יזרבו נ
נצמתו בחמו נדעכו
ממקומם׃ הכדין די
דרא דטיבעא בעדן
דחבו אשתרבבו ׃

איתמגרו ברית חיה
אתמחיון מן אתריהון׃
ילפתו ארחות דרכם
יעלו בתהו ויאבדו׃
מטול דמיקלקלין י
איסטריטי אורחיהו
כלקין ללמא ויהונו
ויהובדון׃ הביטו ארז
ארחות תמא הליכות
שבא קוו למו׃ איס
איסתכיא איסטריטי
תימא הליכתא דוג
דיומרגר סברו להון׃
בשו כי בטח באו ע
עדיה ויחפרו׃ בהית
בהיתו ארום איתרח
איתרחיצו בטעותהון
אתו לגביה ואיתכסיפו׃
כי עתה הייתם לא
תראו חתת ותיראו׃
ארום כדון הויתון ז
בלא הויתון חמיתון
תברא ודחילתון׃ הה
הכי אמרתי הבו לי
ומכחכם שחדו בעדי׃
הבקושטא אמרית
הבו לי ומן נכסיכון
שחדו אמטולתי׃
ומלטוני מיד צר
ומיד עריצים תפדוני׃
ושיזבו יתי מן יד
מעיקא ומן ידיהון
דתקיפיא פריקו י
יתי׃ הורוני ואני אח
אחריש ומה שגיתי

יחמול ד̇ מלא̇ וסימ̇ ותמיד להרוג אוים לא יחמול · ורועיהם לא יחמול עליהם · ואסלדה בחילה לא יחמול · כי קנאת חמות ׃ · נ̇
האם ב̇ וסימ̇ כל הקרב הקרב אל · האם אין עזרתי בי ׃ · ואבדו ב̇ וסימ̇ הן יבשו ויכלמו · בשובי אויבי אחור ׃ · הבו ה̇ וסימ̇
ויאמר הכי קרא שמו יעקב · הכי אחי אתה · הכי יש עוד נותר · מי זה שלשה הכי נכבד · הכי אמרתי הבו לי ׃ · ומכחכם ל̇ ותצו ׃ ·

נואש ה̇ וסימ̇ ברב דרכך יגעת · ותאמרי נואש לא · ויאמרו נואש · הלהוכח מלים תחשבו · וחד דנואש ממוצי שאול · · ויבלו
ג̇ וסימ̇ ויכלו המים מן החמת · ויבלו בבשת ימי · ויבלו באפס תקוה · · ואיננו ג̇ וסימ̇ בטרם אלך · לא תשורני עין · ושחרתני · ·

הבינו לי | אליפז יהי
ואנא אשתוק ומה
דשניתי אסכלו לי |
מה נמרצו אמרי יוש
ישר ומה יוכיח הוכ
הוכח מכם | ומה כסי
בסימון הנון מילין ת
תריצין ומה דכשר
לכסנא יכסון מנכון |
הלהוכח מילים תח
תחשבו ולרוח אמ
אמרי נאש | איפשר
דלכסנא במיליא אה
אתון חשיבין ולקיבל
אמיתילו מילי ראו
דאושא | את על יתום
תפילו ותכרו על ריעו
ריעכם ורגוז על יתם
תשרון ותחשלון על
חבריכון | ועתה הואי
הואילו פנו בי ועל
פניכם אם אכזב | וכדו
שרו איסתכלו בי וה
וקדמיכון אם אכדיב |
שבו נא אל תהי עו
עולה ושבו עוד
צדקי בה | תובו כדון
לא תהי רשעא ותו
ותובו תוב לדכאותי
בה | היש בלשוני עו
עולה אם חכי לא יבי
יבין הוות | האית בל
בלשני רשעה ואין
בוריגי לא יתפריז ז
ז רגושתא | הלא צבא

לאנוש על ארץ וכימי
שכיר ימיו | הלא
חילא לבר נש על ארע
ארעא והיך יומי אג
אגירא יומוהי | כע
כעבד ישאף צל וכשו
וכשכיר יקוה פעלו |
היך עבדא דשאיף
טולא והיך אגירא
המודיק סוטריה |
כן הנחלתי לי ירחי
שוא ולילות עמל
מנו לי | הכדין אחס
איתחסינית לי ירח
ירחין דמגן ולילוון
דליעות חשיבו לי |
אם שכבתי ואמרתי
מתי אקום ומדד
ערב ושבעתי נדדים
עדי נשף | אין שכבית
ואמריית אימתי אק
אקום ונדריית ברמש
ושבעית נדדית שנת
שינתא עד עידן שפ
שפרפרא | לבש בש
בשרי רמה וגיש עפ
עפר עורי רגע וימאס |
לבש בסרי מורנ
ורגושתא דעפרא
משכי רטש ואתמסי |
ימי קלו מני ארג
ויכלו באפס תקוה | ז
יומיי קלילו יותר
מן גרדיתא מחיו ופסקו
מדליה סיברא | זכר

כי רוח חיי לא תשוב
עיני לראות טוב | אידכר
ארום היך רוחא חיי
לא תתוב עיני למחז
למיחמי טב | לא
תשורני עין ראי עי
עיניך בי ואינני | לא
תסכי יתי עינא דח
דחמייא יתי עיניך
במימרך ולא איתי |
כלה ענן וילך כן יור
יורד שאול לא יעלה |
היכמה דפסיק ענגא
ואזיל הכדין דנחית
לבית קבורתא לא
יסק | לא ישוב עוד
לביתו ולא יכירנו
עוד מקומו | לא יתוב
תוב לביתיה ולא
ישתמודעיה תוב א
אתריה | גם אני לא
אחשך פי אדברה ב
בצר רוחי אשיחה
במר נפשי | להוד או
אנא לא אמנע פומי
אמלל בעקת רוחי
אשיח במריר נפשי |
הים אני אם תנין כי
תשים עלי משמר |
הכמי ימא דאיתחזי
דאיתחייבו למטמע
בימא דסוף איתחייבית
אנא אין כפרעה
דאישתניק במי נציה
בחובויה ארום תמני

וילך ז̇ ופתח̇ וסימ̇ ותקם רבקה · ויעקב נתן לעשו · ויחר אף יי בם · ויהונתן · ויחגר · ויגדשהו וילך · כלה ענן וילך בן ירדה · ·
ראי ז̇ וסימ̇ הגם הלם ראיתי אחרי ראי · על כן קרא לבאר · ויצחק בא מבוא באר · ויהי אחרי מות אברהם · וישלח ויביאהו והוא
אדמוני · לא תשורני עין ראי · וחד אתה אל ראי · · קלו ה̇ וסימ̇ מן קלו המים · מנשרים · מנמרים · ימי קלו · וימי קלו · וחד וקלו דתבקון · ·

למשא ג̇ וסימ̇ בן שמנים שנה אנכי ׃ ויאבד לו דוד אם עבריה ׃ ואהיה עלי למשא ׃ וחד לעבד ולמשא ׃׃ ואהיה ג̇ וסימ̇ ואהיה נגוע כל היום ׃ באיש אשר לא שמע ׃ ואהיה עלי למשא ׃׃ ישגה ג̇ וסימ̇ כארז בלבנון ישגה ׃ הינאה גמא ׃ ואחריתך ׃׃

עלוי מיטרא׃ ליט אח׃
הכימא רבא דמיתרגיזה
לקיניא אנא אין לי
לויתן דאיטימוס לי
לאיתחרא ארום תשו
תשוי עלי נטורא׃ כי
אמרתי תנחמני ער
ערשי ישא בשיחי
משכבי׃ ארום אמ
אמרית תנחמינני
רגשי יסובר במלי
בית משכבי׃ וחתתני
בחלמות ומחזינות
תבעתני׃ ותתרתקני כ
בחילמיא ומן חיזו
חזוניא תבעת ית׃
ותבחר מחנק נפשי
מות מעצמותי׃ ובח
ובחרת שינקא לא
שינקא לא סרנ
סרנקא נפשי מותא
מן קיום גרמיי׃ מא
מאסתי לא לעלם
אחיה חדל ממני כי
הבל ימי׃ רחקית לא
לעלם איחי פסוק
מני ארום למא יומ
יומיי׃ מה אנוש כי
תגדלנו וכי תשית
אליו לבך׃ מה בר נש
ארום תרבייניה וארום
תשוי לוותיה לבך׃
ותפקדנו לבקרים
לרגעים תבחננו׃ ות
ותסעריניה לצפרא

לשעתא תבחיניניה׃
כמה לא תשעה ממני
לא תרפני עד בלעי
רקי׃ כמה לא תשבק
מני לא תשלינני עד
דאבלע רוקי׃ חטאתי
מה אפעל לך נוצר
האדם למה שמתני
למפגע לך ואהיה
עלי למשא׃ חבורת
ומה אעביד לך נטיר
בר נשא למה שויתני
למארע לך והויתי
עלי למטול׃ ומה
לא תשא פשעי ותע
ותעביר את עוני כי
עתה לעפר אשכב וש
ושחרתני ואינני׃ ומ
ומה דין לא תשבוק
מרודי ותעבר ית
עויתי ארום כדון ל
לעפרא אשכוב ותב
ותיתבעינני ולא אית
איתיהי׃

ח

ויען בלדד
השחי ויאמר׃ ואתי
בלדד דמן שוח ואמר׃
עד אן תמלל אלה
ורוח כביר אמרי פיך׃
עד אימת תמליל כ
כאילין ורוחא רבא
מימרי פומך׃ האל
יעוה משפט ואם
שדי יעות צדק׃ הא
האפשר דאלהא יעוות

דינא ואין שדי יקלק
יקלקל צידקא׃ אם
בניך חטאו לו וישל
וישלחם ביד פשעם׃
אם בנך חבו קדמ
קדמוהי ושדרינון
בתר מרדהון׃ אם
אתה תשחר אל אל
ואל שדי תתחנן׃ אין
אנת תקדם בצלו קד
אלהא ולות שדי תי
תצלי׃ אם זך וישר
אתה כי עתה יעיר
עליך ושלם נות
צדקך׃ אם ברור
והרין אנת ארום
כדון יתגבר עלך וי
ושלם יאתיית צדקך׃
והיה ראשיתך מצ
מצער ואחריתך
ישגה מאד׃ ויהו
שירותך זעיר וסופך
יסגא לחדא׃ כי שאל
שאל נא לדר רישון
וכונן לחקר אבותם׃
ארום שאיל כדון לדר
קדמאה וכוון לפש
לפשפיש אבהתהון׃
כי תמול אנחנו ולא
נדע כי צל ימינו עלי
ארץ׃ ארום מאיתמ
מאיתמלי אנחנא
ולא נידע ארום היך
טולא יומנא עלוי
ארעא׃ הלא הם יור

יעיר ח̇ וסימ̇ כנשר יעיר קנו על ׃ כאיש מלחמות יעיר קנאה ׃ נתן לי לשון למודים ׃ ב̇ בו ׃ ויד אלהזנן בך יעיר ׃ והוא רחום יכפר עון ׃ כי יעיר עליך ׃ יעיר הכל את מלכות ׃׃ ושלם ג̇ וסימ̇ ושלם אתו בראשו ׃ ושלם אתך הבית ׃ ושלם נות צדקך ׃׃ מצער ד̇ וסימ̇ הנה נא העיר הזאת קרבה ׃ ב̇ בו ׃ על כן אזכרך מארץ ירדן ׃ והיה ראשיתך מצער ׃׃ אז ב̇ וסימ̇ ויאמר דוד אל שאול ׃ עד אז ׃׃

גמא ג̇ וחס̇ וסימ̇ ותקיתלו תבת גמא ׃ ובכלי גמא על פני מים ׃ היגאה גמא בלא בצה ׃ וחד חציר לקצה וגמא ׳׳ ׳׳ מבטחו
ד̇ וסימ̇ והיה יי̇ מבטחו ׃ אשרי הגבר אשר שם ׃ ינתק מאהלו מבטחו ׳׳ ׳׳ וכחש ג̇ וכחש בעמיתו ׃ וכחש בה ׃ וכחש בו לא ׳׳

יורוך יאמרו לך ומלו
ומלבם יוצאו מלים ׃
הלא אינון ילפונך וי׳
ויימרון לך ומרעיו׳
ומרעיונהון יפקון מז
מילין ׃ היגאה גמא
בלא בצה ישגה אחו׃
בלי מים ׃ האיפשר
דאיתגאי גומא בלא
ביסתא יסגא עדקא
בלא מים ׃ עודנו באז
באבו לא יקטף ולפני
כל חציר ייבש ׃ עד
דהוא בפוותיה ולא
איתליש וקדם כל
עיסבא ייבש ׃ כן אר
ארחות כל שכחי אל
ותקות חנף תאבד ׃
הכדין איסטרטי כל
דשליין א̇ וסבר מרז
מדילטור תהובד ׃ א׳
אשר יקוט כסלו ובית
עכביש מבטחו ׃ דית׳
תוזח סבריה ומדי׳
מטריתא רוח צנידה ׃
ישען על ביתו ולא י׳
יעמד יחזיק בו ולא
יקום ׃ מסתמיך על
ביתיה ולא יקום יתו׳
יתוקף ביה ולא יתקי
יתקיים ׃ רטב הוא לפני
שמש ועל גנתו יונקו׳
יונקתו תצא ׃ רטיב
הוא קדם מדנח שימ
שימשא ועל פירוי׃

פירוניה ינקותיה ׃
יפוק ׃ על גל שרשיו ׃
יסבכו בית אבנים יח׳
יחזה ׃ האיפשר דעל
איגר שרשוהי חרז׳
חרשין בי אבניא רעי
רעיין ׃ אם יבלענו ממ׳
ממקומו וכחש בו לא
ראיתיך ׃ אין יסלעז׳
ויסלעמינה מן אתז׳
אתריה ומכדיב ביה
לא חמיתך ׃ הן הוא
משוש דרכו ומעפר
אחר יצמחו ׃ הא הו׳
חדוות אורחתיה ומן
עפרא חורן ילבלבון ׃
הן אל לא ימאס תם
ולא יחזיק ביד מרע
מרעים ׃ הא אלהא לא
ירחק שלים ולא יתז׳
יתוקף ביד מבאשין ׃
עד ימלה שחוק פיך
ושפתיך תרועה ׃ עד
דימלי חוכה פומך
ושיפוותך הידו יבבא ׃
שנאיך ילבשו בשת
ואהל רשעים איננו ׃
סנאך ילבשון בהתא
ומשכנא דרשיעי לי
ליתוהי ׃

ט

ויען איוב ויא׳
ויאמר ׃ ואתיב איוב
ואמר ׃ אמנם ידעתי
כי כן ומה יצדק אנ׳
אנוש עם אל ׃ ברם

בקושטא ידעית ׃
ארום הכנא ומה יז׳
ידכי בר נש עם
אלהא ׃ אם יחפץ לריב
עמו לא יעננו אחת
מני אלף ׃ אין יצבי
למנצי עמיה לא
יתיבניה חדא מן י׳
אלף ׃ חכם לבב ואמי׳
ואמיץ כח מי הקשה
אליו וישלם ׃ חכים י׳
ליבא ואליס חילא
מן אקשי לוותיה וי׳
ואשלים ׃ המעתיק
הרים ולא ידעו אז
אשר הפכם באפו ׃ ד׳
דמסליק מלביא
דתקיפין היך טורייא
ולא ידעו די הפכינון
ברוגזיה ׃ המרגיז א׳
ארץ ממקומה ועמ׳
ועמודיה יתפלצון ׃
דמרגיז ארעא מן י׳
אתרהא ועמודיה
מתרפפין ׃ האמר
לחרס ולא יזרח ובעד
כוכבים יחתם ׃ דאמר
לשמשא ולא ידנח
ואמטול כוכביא יחז׳
יחתום בעננ׳ ובטיר׳
שמים לבדו ודורך
על במתי ים ׃ דמתח
שמיא בלחודיה ׃
ומטייל על רום תקוף
ימא ׃ עשה עש וכ׳

ולא יעמוד ד̇ וסימ̇ ישען על ביתו ולא יעמד ׃ ויברח כצל ולא יעמוד ׃ יחשבו עליו ולא יעמוד ׃ ולא יעמד וזרעו ׳׳ ׳׳ הן ה̇ וסימ̇
הן עם לבדד ישכן ׃ הן עם כלביא יקום ׃ הן הוא משוש דרכו ׃ הן אני כפיך לא יהו לא יצדקת אעצד ׃ וכן כל אל אלה יפוהלי ׳׳ ׳׳ לריב ה̇ וסי̇
גוגב לריב יה̇ ׃ אם יחפץ לריב עמים ׃ הראיצי יה̇ והבה יקרא לריב ׃ אל תיצא לריב ׃ ותצדו ׳׳ ׳׳ יתפליצון ׃ יאספון ׃ יאכלון ׃ יתמלאון ל̇ דגות ׳׳

רהב ג̇ וסימ׳ אתה דכאת כחלל רהב׳ תחתיו עזבו עזרי רהב׳ ובתבונתו מחץ רהב ׳׳ ג׳׳ תחתו ד̇ חס׳ וסימ׳ ויפל שם וימת תחתיו׳
תחתיו לאמר לבני ארץ׳ תחתו שחחו עזרי רהב׳ אש מלכת תחתו׳׳׳ ולא אראה ב̇ וסימ׳ הן יעבר עלי ולא׳ ובנו את ׳׳ ס׳׳

כסיל וכימה וחדרי
תמן ׀ דעביד עש ביה
ניפלא וכימא ואדרי
ואדרוני שיטריה
מזליה בסטר דרומ׳
דרומא ׀ עשה גדלות
עד־אין חקר ונפלא
ונפלאות עד־אין מין
מספר ׀ דעבד רברבן
עד דלית סוף ופרישן
עד דלא מנין ׀ הן
יעבר עלי ולא ארא׳
אראה ויחלף ולא
אבין לו ׀ הן יעיבר
עלי בשמיה מרומא
ולא אחמי ויחלף
ולא אתבין ליה ׀ הן
יחתף מי ישיבנו יט
מי יאמר אליו מה
תעשה ׀ הא יחטוף א
אינש בין עלמיא ומן
יתיבניה מן יאמר
ליה מה את עבד ׀ א
אלוה לא ישיב אפו
תחתו שחחו עזרי
רהב ׀ אלהא לא יתיב רו
רוגזיה מן רשיעא
תחותוהי דייתין לי
אח איוונייא רמי׳
דמסתייעין בסוגיא ׀
אף כי־אנכי אעננו ׀
אבחרה דברי עמו ׀
כל דכן ארום אנא
אתיבניה אבחר
פיתגמאי עמיה ׀

אשר אם־צדקתי לא
אענה למשפטי את
אתחנן ׀ האין זכיות
לא אתיב למאן דדי׳
דדאין יתי אצלי ׀ ׳׳
אם קראתי ויענני לא
אאמין כי־יאזין קולי ׀
אין קרית ואתיב יתי
לא אימין ארום יי׳
ייצית קלי ׀ אשר בש׳
בשערה ישופני והר
והרבה פצעי חנם ׀ ד
דעד חוטי בינתא
מרדק עמי ואסגי
הלפשוטי מגן ׀ לא
יתנני השב רוחי כי
ישבעני ממררים ׀
לא ישבקינני לאתבא
רוחי ארום ישבעני
מרורא ׀ אם לכח
אמיץ הנה ואם למ׳
למשפט מי יועידני ׀
אין לחילא עליב ׳
הא הוא ואין לדינא
יסהיד עלי ׀ אם אצ
אצדק פי ירשיעני
תם אני ויעקשני ׀ אי
אין זכאי אנא יחייב
יחייבינני שלים א׳
אנא ומקלקל יתי ׀
תם אני לא אדע נפ׳
נפשי אמאס חיי ׀ א
אחת היא על כן אנ׳
אמרתי תם ורשע הו
הוא מכלה ׀ חד

מכלתא היא ליה
כגון כן אמרית שלים
וחייב הוא משיצי ׀
אם שוט ימית פתאם
למסת נקיים ילעג ׀
אין בגין ימית בתכ׳
בתכיות כד מתמסמי
כד מתמסמסין זכאין
יחוך ׀ ארץ נתנה
ביד רשע פני שפטיה
יכסה אם לא אפוא
מי הוא ׀ ארעא את
אתמסרת ביד חייב
חייבא מן קדם דוין
דינהא יחפי זכוהי
אין לא דיכי מן הוא ׀
וימי קלו מני רץ ב׳
ברחו לא ראו טובה ׀
ויומוי קלילו יתיר
מן טול שפא דרהיט
עריקו לא חמיון טב׳
טבאתא ׀ חלפו עם
אניות אבה כנשר
יטוש עלי אכל ׀ חלו
חלפון עם אילפיא
דטעינין מגדיא היך
נשרא דטאיס על
מיכליה ׀ אם אמרי
אשכחה שיחי אעז
אעזבה פני ואבליגה ׀
אין אימר איתנשה
מילי אשבוק רוגזי ׀
ואתגבר ׀ לי אח ואו
ואנוח ׀ יגרתי כל
עצבותי ידעתי כי לא

ולא אבין ד̇ וסימ׳ אני שמעתי ולא אבין׳ הן יעבר עלי ולא׳ הן קדם אהלך׳ מי זה מעלים׳ ס׳׳ ג̇ פס מן ט̇ מלי דאית בהון ולא ולא
ולא וב̇ מלי׳ ביגיאו׳ וסימ׳ מהר יצעה להפתח ולא ימות׳ אהי אקרא יומם ולא׳ הן יעבר עלי ולא׳ ׳׳ ואבליגה ג̇ וסימ׳ השע ממני
ואבליגה׳ אעזבה פני ואבליגה׳ המבליג׳ ואבליגה ׳׳ ס׳׳ ישופני ב̇ וסימ׳ ואמר אך חשך ישופני׳ אשר בשערה ישופני׳ ׳׳ יטוש ל̇ דכו׳׳

בפי ה וסימ אף בפי גדה יתחטא · והנגע בפי הגדה · בפי מריבת קדש מדבר · בטבלו בפי הירדן · אם התרחצתי במו שלג · בן בת·
שניגו ג וסימ וייפיתו ביז שניגו · אשר בשבעו׳ שניגו · ישה ידו על שניגו · · העיני ב ופימ האנשים ההם · העיני בשר לך··

תנקני ובנשיתא כולה
כולהון צערי ידעית
ארום לא תזכי יתי |
אנכי ארשע למה זה
הבל איגע | אנא אי
איתחייב למה דנן ה
ללמא אילעי | אם
התרחצתי במו שלג
והזכותי בבור כפי |:
אין אישתזגית במי ז
תלגא ודכיאת באהל
ידיי | או בשחת תט
תטבלני ותעבוני ל
שלמותי | ויריון ב
בשחוותא תשמיט
תטמשינני ומרחקין
יתי כסותי | כי לא
איש כמוני אעננו נ
נבוא יחדו במשפט |
ארום לא בר נש די
דיכמי יתיב יתי בינ
ניעול כחדא בדינא |
לא ישׁ בינינו מוכיח
ישת ידו על שנינו |
לא אית בינא מכ
מכסין ישוי ידיה
על תרווגא | יסר מע
מעלי שבטו ואימתו
אל תבעתני | יעדי
מעלוי מחתיה ודח
ודחלתיה לא תבעית
יתי | אדברה ולא
איראנו כי לא כן אנכי
עמדי | אמלל ולז
ולא אודחל מיניה ארום

לא היכנא אנא בהדו
בהדיי | נקטה נפשי
בחיי אעזבה עלי שו
שיחי אשיחה במר
נפשי | אתבזיית נפש
נפשי בחיי אשפוך
עלי מיליי אמלל
במרירות נפשי | אמ
אמר אל אלוה תרש
תרשיעני הודיעני
על מה תריבני | אימר
לאלהא לא תחייבינני
אודע יתי מטול מה
תנצי עמי | הטוב לך
כי תעשק כי תמאס |
יגיע כפיך ועל עצת
רשעים הופעת | והז
התקין קדמך ארום
תטלום ארום תרחיק
ליעות ידך ועל מילי
מילכיא רשיעיא
אופעתה | העיני בשר
לך אם כראות אנוש
תראה | העיינין היך
בישרא לך איזכמיר
כמיחמי בר נש תח
תחמי | הכימי אנוש
ימיך אם שנותיך כי
כיומי גבר | הכיומי יו
בר נש יומיך אם שנייך
היך יומי גברא | כי ז
תבקש לעוני ולחט
ולחטאתי תדרוש |
ארום תיבעי לעווייתי
ולחובי תתפש | על

על דעתך כי לא אר
ארשע ואין מידך מ
מיציל | על מינדעך יו
ארום לא אתחייב ו
וליתמן ידך פיצי |
ידיך עצבוני ויעשו
ויעשוני יחד סביב
ותבלעני | ידייך יצי
יצירו יתי ועבדו י
יתי כחדא חזור חזור
וסלעימתא יתי | וז
זכר נא כי כחמר ע
עשיתני ואל עפר
תשיבני | אדכר כדון
ארום היך טינא עב
עבדתני ולעפרא ת
תתיב יתי | הלא כח
כחלב תתכני וכגבנה
תקפיאני | הלא היך
חלבא אתיכתא יתי
והיך גובנין קרשתא
יתי | עור ובשר תל
תלבישני ובעצמות
וגידים תשוככני | ומ
משכא ובישרא א
אלבישתא יתי ובג
ובגרמיא וגידיא
אשתיתא | חיים
וחסד עשית עמדי
ופקודתך שמרה רוחי |
חיי וחסדא עבדת
עמי ודוכרנך בטרת
רוחי | ואלה צפנת
בלבבך ידעתי כי זאת
ואת עמך | ואלין

הטוב ד חטפ׳ וסימ׳ ועתה הטוב טוב אתה · ויאמרו לו החרשי · הטוב כי יחקר אתכם · הטוב לך כי תעשק · · וחסד ה וסימ׳ לפני
מכל החסדים · שמר הברית והחסד · דעזרא · חיים וחסד · ירדפוני · אך טוב וחסד · · ירדת יצדקה וחסד · · חיים ב ריש פס וסימ׳ חיים שאל
ממך נתתה לו · חיים וחסד עשית עמדי · · תשתפני יכבדני עזרתני וגחמרתני תתיכני תקפיאני תלבישני תשוככני ותעבוני כלה ל דכות·

ולמה ה׳ ריש פס׳ וסימ׳ ולמה תבאישו את לבי · ולמה תכבדו את לבבכם · ולמה לא שמעת בקול יי · ולמה מרחם הוצאתני · ולמה
תשגה בבני בזרה ״ ״ ״ הרב ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ הרוב עם ישראל · הרב דברים לא יענה · הרב עם שדי יסור · קדמ׳ מלא ״ ״ ״

אטישתא בליבבך יד
ידעית ארום האגבר ׀
אם חטאתי ושמרתני
ומעוני לא תנקני ׀ ת
און חבית ונטרתני ו
ומן חובי לא תזכי ית
יתי ׀ אם רשעתי אל
אללי לי וצדקתי לא
לא אשא ראשי ש
שבע קלון וראה
עניי ׀ און חבית חבל
עלי מיומא דינא
רבא וזכיתי לא אז
אזקוף רישי מן ק
קדם חיבא דאסבע
חסודא ואחמי סיגו
סיגופא ׀ ויגאה כשח
כשחל תצודני ותשב
תתפלא בי ׀ וארים
ידיה הוך אריא ת
תצוד יתי ותתוב ת
תתפרש בי ׀ תחדש
עדיך נגדי ותרב כע
כעשך עמדי חליפות
וצבא עמי ׀ ותחדית
סהדיך לקיבלי ות
ותסגי רוגזך עמי כ
מתחלפן מחוותא
ומתייחלין גבאי ׀
ולמה מרחם הוצא
הוצאתני אגוע ועין
לא תראני ׀ ולמה
מן רחמא אפקתני
איתנגיד ועינא לא
תסכי יתי ׀ כאשר

לא הייתי אהיה מב
מבטן לקבר אובל ׀
היכמה דלא הויתי
איהי מתיל מן כר
כריסא לבית קבורתא
אתעל ׀ הלא מעט
ימי יחדל ישית מ
ממני ואבליגה מעט ׀
הלא קלילין יומי ׀
ופסקין ישוה רוח
עלי ואנוח זעיר ׀
בטרם אלך ולא א
אשוב אל ארץ חש
חשך וצלמות ׀ עד
עד לא איזיל ולא
אתוב לארע חשוכא
וטולא דמותא ׀ ארץ
עיפתה כמו אפל צ
צלמות ולא סדרים
ותופע כמו אפל ׀ אר
ארעא דתימורתא
בהיך קביל טולי מ
מותא ולא סדרי ייתו
ייתוב כבר נשא ומע
ומעפעפא היך קב
קביל ׀

יא ויען צפר הנעמ
הנעמתי ויאמר ׀ ויא
ואתיב צופר המן נע
נעמה ואמר ׀ הרב ד
דברים לא יענה ואם
איש שפתים יצדק ׀
המרסגי מיליא לא
יתותב ואין בר נש מ
מרי סיפוון יזדכי ׀

כדיך מתים יחרישו
ותלעג ואין מכלים ׀
כדיכדיך גבריא מ
משתקין ודחיבתא
וליתה דמכסיה ׀ ותאמ
ותאמר זך לקחי ובר
הייתי בעיניך ׀ ותימר
דכי אולפני וברור
הויתי בעינך ׀ ואולם
מי יתן אלוה דבר ו
ויפתח שפתיו עמך ׀
וברם מן יתן אלהא
ממליל ויפתח שפו
שיפוותי עמך ׀ ויגד
לך תעלמות חכמה
כי כפלים לתושיה
ודע כי ישה לך אלוה
מעונך ׀ ויחוי לך כ
כיסויין דחכמתא
ארום בכיפלא לחוכ
לחוכמתא ודע ארום
אנשי לך אלה מע
מעוותך ׀ החקר אל
אלוה תמצא אם עד
תכלית שדי תמצא ׀
האיפשר דפשפוש ׀
אלהא תשכח אין ע
סופי שדי תשכח ׀
גבהי שמים מה ת
תפעל עמקה משא
משאול תדע ׀ בגבהי
שמיא מה את עביד
באורייתא דעמיקא
מן שיול מה את ידע
ידיע ׀ ארכה מארץ

לקחי ג׳ וסימ׳ יערף כמטר לקחי · לקחי בא מעט מים · ותאמר זך לקחי · אזד׳ · וחד ולקחי ואביעם ״ ״ ושית ג׳ וסימ׳ וקרית
לאור ושמה לצלמות · ושית מזונה ואבליגה מעט · ושית על עפר ביצר ״ ״ ואם איש ג׳ וסימ׳ ואם איש עני הוא ולא תשכב ·
ואם איש להים אני · ואם איש שפתים יצדק ״ ״ ארכה ג׳ דגש׳ וסימ׳ ותהי המלחמה ארכה · לאמר היא · ארכה מארץ מדה ״ ״

במים ג̇ וסימ̇ בישדד ית̇ את בכל̇ י שרים בוגדים במורד י במים עברו תזכור י״ י״ ומגוס ג̇ וסימ̇ מדוע ראיתי המה חתים י
ועיני רשעים תמליצה י ואני אשיר עזך י״ י״ ועיני ג̇ ריש פס̇ וסימ̇ ועיני לאה רכות י ועיני ישראל כבדו מזקן י ועיני רשעים י״ י״

מדה וארכה מני ים׃
דנגדא יתיר מן אר
ארעא משחתא ופת
ופתיה יתיר מן ימא׃
אם יחלף ויסגיר ויק
ויקהיל ומי ישיבנו׃
אם יחליף ויחוד ש
שמיא בענני ויכניש
משריין ומן יתיבינה׃
כי הוא ידע מתי ש
שוא וירא און ולא
יתבונן׃ ארום הוא
חכים גברי שקר ואת
ואיפשר דחמי שיק
שיקרא ולא אתבין׃
ואיש נבוב ילבב ועיר
פרא אדם יולד׃ וגבר
חכים לביה יתחכם
לביה ועילא מרודא
הידך בר נש יתיליד׃ א
לי אח׳ וכבר נש מפ
מפלפל ידייך ושלם
מסרבן דאיתכסן גבר
גברא רבא מית עביד׃
אם אתה הכינות לבך
ופרשת אליו כפיך׃
אם את כוונתא לבך
ותפרוש לוותיה כפי
ידך׃ אם און בידך הר
הרחיקהו ואל תשכן
באהליך עולה׃ אין
שקר בידך רחיק
יתיה ולא תשרי בי
במשכניך עולה׃ כי
אז תשא פניך ממום

והויתא מעקר לא הוי
תירא׃ ארום הידיות
דכוות אפייך דלא
מום ותהוי כנון מחז
מחבלא ולא תדחל׃
כי אתה עמל תשכח
כמים עברו תזכר׃ ית
ארום את ליעות תוי
תתנשי היך מוי ז
דעברו תדכר׃ ומצה
ומצהרים יקום חלד
תעפה כבקר תהיה׃
ומיטהר יומייך יקום
ומשמייך תחליך כח
בגרגישתא דפעפוע
דהיכלא היך צפרא
תיהוי׃ ובטחת כי יש
תקוה וחפרת לבטח
תשכב׃ ותתרחיץ ית
ארום אית סבר ותה
ותתקין בית קבורתא
לרוחצן שכוב׃ לי אח׳
ותחלל אתר לביה
משרייך׃ ורבצת וא
ואין מחריד וחלו
פניך רבים׃ ותירבע ו
ולית דמניד וישח
וישחרון אפייך סגי
סגיעין׃ ועיני רשעים
תכלינה ומנוס אבד
מנהם ותקותם מפח
נפש׃ ועיני רשיעיא
תשתיצון ושיזבותא
הובד מנהון וסברהון
מפחי נפשא׃

יב ויען איוב
ויאמר׃ ואתיב איוב
ואמר׃ אמנם כי את
אתם עם ועמכם תמ
תמות חכמה׃ בקוש
בקושטא ארום את
אתון חבריא ועמכון
תסוף חוכמתא׃ גם
לי לבב כמוכם לא
נופל אנכי מכם ואת
מי אין כמו אלה׃
לחוד לי לבא דכוות
דכוותכון לא פריש
אנא מנכון ועם מן
לית דיכבית אילין׃
שחוק לרעהו אה
אהיה קרא לאלוה
ויענהו שחוק צדיק
תמים׃ חוכא לחברי
איהי קרי לאלהא ו
ועני יתיה בחייך
לזכאה ושלימא׃
לפיד בוז לעשתות ש
שאנן נכון למועדי
רגל׃ בעור בשיר לי
לעשור דמן מחשבת
דחייו שלין ברם הוא
מתעתד לאיזדעזעות
דיגלא׃ לי אח׳ בערא
דבסיר לרשיעא דמ
דמן מחשבתא שלין
מכוון להרפתקי רגל
דמיא׃ ישליו אהלים
לשודדים ובטחות
למרגיזי אל לאשר

כל אירו ואיוב ב̇ תה במ̇ט כי אתה וסימ̇ תנה את בשר ואת ילדי י ויאמר משה אל יי לא יוכל י ואמרו אל יושב הארץ י ויאמר בלעם
אל מלאך יי̇ י כי אתה בא אל הארץ י ויקרא משה ליהושע י ויצו את יהושע בן נון י כי אתה עמל תשכח י המעמיד ישלמנה כי אתה י״ י״
ואת מי ד̇ וסימ̇ את מי רצותי ואם מי עשקתי י ואת מי דאתה י ואת מי יבין שמועה י ואת מי אין כמו אלה י״ י״ ובטחות ל̇ דבותי י״ י״

ויגד ד׳ דפנ׳ וסימ׳ פתי את אישך ׀ ויגד לצדיק אלהינו ׀ ויגד לך תעלמות חכמה ׀ דעות השמים ויגד לך ׃ מוליך ג׳ ריש פס׳ וסי׳
מוליך לארץ משם ׀ מוליך יועצים שולל ׀ מוליך כהנים שולל ׃ ימששו ב׳ וסימ׳ ימששו בצהרים ׀ ימששו חשך ולא אור ׃

הביא אלוה בידו ׀ ו׳
ודבני ישמעאל דשליון
במשכניהון יתמסרון
לבזוזין ועמונאי ומ׳
ומואבאי דשרין לה׳
לרוחצן יתמסרון ב׳
ביד רשיעיא דמר׳
דמרגזין אלה הידך פ׳
פרעה דאתי עלוהי
אלהא מחתא בידיה ׀
ואולם שאל נא בה׳
בהמות ותרך ועוף
השמים ויגד לך ׀ ות׳
וברם שאל בדון בעיר׳
בעירי וילפנך ועו׳
ועופא דשמיא ויחוי
לך ׀ או שיח לארץ
ותרך ויספרו לך דגי
הים ׀ או מליל לאר׳
לארעא ותלפנך וי׳
וישתעון לך נוני ימ׳
ימא ׀ מי לא ידע בכל
אלה כי יד יהוה עש׳
עשתה זאת ׀ מן לא
ידע בכל אילין ארום
מחת ידא דאלהא ע׳
עבדת דא ׀ אשר בידו
נפש כל חי ורוח כל
בשר איש ׀ די בידיה
נפשא דכל חי ורוחא
דכל בשר גבר ׀ הלא
אזן מילין תבחן וחך
אכל תבחן גבר אכל
יטעם לו ׀ הלא אודנ׳
מילין תבחן ומוריגא

מיכלא יטעם ליה ׀ ז׳
בישישים חכמה ואו׳
וארך ימים תבונה ׀
בקשישיא חכמתא
ונגדי יומין ביונתא ׀
עמו חכמה וגבורה
לו עצה ותבונה ׀ עימיה
חכמתא וגבורתא
דידיה מילכא וביונתא ׀
הן יהרוס ולא יבנה
יסגר על איש ולא יפתח ׀
הא ינרדי ולא יתבני
יסגר על גבר בקבורתא
ולא יתפתח ׀ הן יעצר
במים ויבשו וישלחם
ויהפכו ארץ ׀ הא אח׳
אחיד במיא ומתבייש׳
ומתיבשין וכד ישל׳
ישלחינון ומתהפכין
בארעא ׀ עמו עוז ות׳
ותושיה לו שגג ומש׳
ומשגה ׀ גביה עושנא
וחוכמתא דיליה ש׳
שלי ומשלי ׀ מוליך
יועצים שולל ושפטים
יהולל ׀ דמוביל מרי
מלכיא כד משתלשלין
ודגיריא יתלעב ׀ מו׳
מוסר מלכים פתח
ויאסר אזור במתניהם ׀
שלשילתא דמלכיא
משרי ואסר קמור
בחרציהון ׀ מוליך
כהנים שולל ואיתנים
יסלף ׀ דמוליך רבר׳

דרברביא כד משתל׳
משתלשלין ותקיפיא
מקלקל ׀ מסיר שפה
לנאמנים וטעם זקנים
יקח ׀ מעדה קשוט ׀
שיפוותיה בני מהימנין
וטעם סביא יסלק ׀
שופך בוז על נדיבים
ומזיח אפיקים רפה ׀
שדי בסרנותא על
סרביא ותקוף מלכיא
מחליש ׀ מגלה עמקות
עמיקות מני חשך וי׳
ויוצא לאור צלמות ׀
מגלה עמיקתא מן
חשוכא ומפיק לנהור
טולימותא ׀ משגיא
לגוים ויאבדם שטח
לגוים וינחם ׀ מפיש ל׳
לעממיא ומאבד יתהון
משטח מערתא לו׳
לאומיא ודברינון ׀ מ׳
מסיר לב ראשי עם
הארץ ויתעם בתהו
לא דרך ׀ מעדה חכמי׳
ליבא דרישי עמי
דארעא ותשעינון כ׳
כלמא דלית אורחא ׀
ימששו חשך ולא
אור ויתעם כשכור ׀
ממששין חשוכא
ולא נהורא ותתעינון
יג הן כל ראתה
עיני שמעה אזני ותבן
לה ׀ הא כולא חמית

עמו ד׳ ריש פס׳ וסימ׳ עמו הראובני ׀ דיהושע ׀ עמו זרוע בשר ׀ עמו עז ותושיה ׀ עמו חכמה וגבורה ׃ יפתח ד׳ וסימ׳ השער הזה
יהיה סגור ׀ ב׳ בו ׀ על איש לא יפתח ׀ הנה בטני כיין לא ׃ יעצר ג׳ וחס׳ וסימ׳ זה יעצר בעמי ׀ אל יעצר עמך אנוש ׀ הן יעצר במים ויבשו
וחד ומי יעצר בח לבצות ׀ דה׳ ׃ יהולל ג׳ וסימ׳ וקוסמים יהולל ׀ ושופטים יהולל ׀ כי העשק יהולל חכם ׃ ותכן ל׳ דבות ׃

ורבות ו חס בליש וסימ לא תענה על רב · והנה קורא לרב · ורב לא ידעתי · ברבם עבידו · אל תיצא לרב ורבות שפתי הקשיבו ··
תרבון ג וסימ מה תרבון עמידו · ויאמר יואש לכל אשר · הפנו תשאון ·· החרישון ב א חס וא מל ואתם · מי יתן ·· ·

עיני שמעה אזני ותבן
ואיתביינת לה · כדעת
כדעתכם ידעתי גם
אני לא נפל אנכי מן
מנכם · והיך מנדעכון
ידעית לחוד אנא לא
פריש אנא מנכון · א
אולם אני אל שדי
אדבר והוכח אל אל
אחפץ · ברם אנא לות
שדי אמליל ומסת
ומנסנא עם אלהא א
אירגג · ואולם אתם
טפלי שקר רפאי אל
אלל כלכם · ברם אתו
מחברי שקר במאסי
אלל ומורדקא רפלו
דפלטיה ספינא הכדין
כולכון · מי יתן החרש
תחרישון ותהי לכם
לחכמה · מן יהב מש
משתוקי תשתקון ות
ותהוי לכון לחכמתא ·
שמעו נא תוכחתי וה
ורבות שפתי הקשיבו ·
שמעו כדון מכסנותי
ומצות שיפוותי אינו
אצייתו · הלאל תדברו
עולה ולו תדברו רמי
רמיה · אפשר דקדם
אלהא אלהא אתון מ
ממללין עולא ולו
ולוותיה תמללון נכ
נכילותא · הפניו תשא
תשאון אם לאל תרי

תריבון · אפשר דא
דאנפוהי תסבון אין
לאלה תנצון · הטוב כי
יחקור אתכם אם כה
כהתל באנוש תהתלו
בו · אפשר דתתקון
ארום יפשפש יתכון
אין היך דמתלעבא
בבר נש תתלעבון כמ
במימריה · הוכח יוכי
יוכיח אתכם אם בסתר
פנים תשאון · מכסנא
יכסין יתכון אין בטו
בטומרא אפוהי תסבון ·
הלא שאתו תבעת את
אתכם ופחדו יפל ע
עליכם · הלא באוית
באיזדקפותיה עד
פורסי דינא תתיה
תבעת יתכון ודלוחיה
יפל עליכון · זכרוניכם
משלי אפר לגבי חמר
גביכם · דוכרניכון מ
מהיל לקטם אגב טי
טינא גביכון · החרישו
ממני ואדברה אני
ויעבר עלי מה · שת
שתוקו מיני ואימ
ואמליל אנא ויעבר
עלי מדעם · על מה
אשא בשרי בשני
ונפשי אשים בכפי · מ
מטול מה אטול בש
בשרי בככאי ונפשי
אשוי כד על גב ידי ·

הן יקטלני לא איחל
אך דרכי אל פניו אז
אוכיח · אין יקטליה
יקטלינני קדמוהי
איצלי ברם אורחתי
קדמוהי איכסין · גם
הוא לישועה כי לא
לפניו חנף יבוא · לח
לחוד הוא לי לפורקן
ארום לא קדמוהי ד
דילטור יעול · שמעו
שמוע מלתי ואחותי
באזניכם · שמעו ר
וקבילו מלתי ותינו
באודניכון · הנה נא
ערכתי משפט ידעתי
כי אני אצדק · הא
כדון סדרית דינא יד
ידעית ארום אנא
איזכי · מי הוא יריב
עמדי כי עתה אחריש
אחריש ואגוע · מן ה
הוא דינצי בהדי כד
כדון אשתוק ואיתנג
ואיתנגיד · אך שתים
אל תעש עמדי אז
מפניך לא אסתר ·
לחוד תרתין לא תע
תעביד עימי הידין
מן קדמך לא איטמר ·
כפך מעלי הרחק ו
ואמתך אל תבעתני ·
ידך מעלוי ארחיק
ודחלתך לא תבעתי
תבעית יתי · וקרא

ויעבר ג וסימ אמר לנער ויעבר לפניו · ויעבר אחד מהנערים · ויעבר עלי מה ·· בכפי ד וסימ ונפשי אשים בכפי · ואשימה
נפשי בכפי · נפשי בכפי תמיד · על מה אשא בשרי בשני ·· הוכח ה וסימ לא תשנא את אחיך · מה נמרצו אמרי יושר · הוכח בדבר
לא ישבו · לא יאהב ליץ הוכח לו · הוכח יוכיח אתכם · וחד והוכח אל אל אחפץ ·· אסתר ב וסימ הן גרשת אתי · מפניך · וא ואסתר מהם ··

תערוץ ג בלא בליש וסימ אולי תוכלי הועיל יהעלה נדף תערוץ כי אערוץ המון רבה לעץ ה וסימ אמרים לעץ אבי אתה
הוי אמרים לעץ הקיצה כי יש לעץ תקוה ושבע ג וסימ ויגוע ויצחק וימת קצר ימים ושבע רגז וימת איוב זקן ושבע

ואנכי אענה או אדבר
והשיבני ותיקרי ואנ
אתיב או אמלל ותית
ותתיבינני כמה לי ע
עונות וחטאות פשעי
וחטאתי הודעני וכמ
כמה לי עווין והובין
מרודי וסורחני אודע
יהי למה פניך תסתיר
ותחשבני לאויב לך
למה שכינתך תסלק
ותחשבינני לבעיל
דבבא לך העלה נדף
תערוץ ואת קש יבש
תרדף ואיפשר טרפ
טרפא דשקיה תתבר
ויתגילא יביש תרדף
כי תכתב עלי מרורות
ותורישני עונות נעורי
ארום תכתב על מרירן
תורתינני עווית טלי
טליותי ותשם בסד
רגלי ותשמור כל ארח
ארחתי על שרשי רגלי
רגלי תתחקה ותשוי
כיד בשיע ריגלי ותנ
ותינטור כולהון איס
איסטרטוי על סימו
סימיוני ריגלי תרש
תרשום והוא כרקב
יבלה כבגד אכלו עש
ואיהוא היך רקבובית
יתבלי היך לבוש דה
דאכליה זחיל אדם
ילוד אשה קצר ימים

ושבע רוגז בר נש דא
דאיתיליד מן אתתא
זעיר יומין ושבע רוגזא
כציץ יצא וימל ויברח
כצל ולא יעמוד היך
כציצא נפק ואתמולל
וערק היך טולא ולא
יקום אף על זה פקחת
עיניך ואתי תביא במ
במשפט עמך לחוד
על דין פקחת עיינך
ויתי תעיל בדינא עמך
מי יתן טהור מטמא
לא אחד מן יתן דכי
מן גבר דיסתאב בחו
בחובין אלהין אלהא
דהוא דישבוק ליה
מי יתן מטמא שניט
שנטמא בחטאו וה
והלך אחר יצרו והיך
יטהר אלא הכפרה
כותן לו רוח נדיבה וה
ומטהרו כתשובה
יד אם חרוצים ימיו מס
מספר חדשיו אתך
חקו עשית ולא יעבר
אין לא יתוב סריגין יו
יומוהי מניין ירחוהי
גבך גזירתוהי עבדתא
ולא יעיבר שעה מע
מעליו ויחדל עד
ירצה כשכיר יומו ופי
פסוק מיניה ויפסוק
מחתיה עד דיקבל
סוטריה היך כאגירה

ביומיה כי יש לעץ ת
תקוה אם יכרת ועוד
יחליף ויונקתו לא ה
תחדל ארום אית
לאילנא סבר אין יתקץ
ותוב ישגשג וינקותיה
לא תפסוק אם יזקין
בארץ שרשו ובעפר
ימות גזעו אין מיסת
מיתסכיב בארעא שו
שרשיה ובעפרא יס
יסות נצביה מריח
מים יפרח ועשה
קציר כמו נטע ומן
הנייה מוי ילבלב ויע
ויעבד זאוא היך נציב
וגבר ימות ויחלש וי
ויגוע אדם ואיו וגברא
ימות ויתמקמק יתנג
יתנגיד בר נש והן הוא
אזלו מים מני ים ונהר
יחרב ויבש אזלו מיא
מן ימא רסות והררו
לבית בנישהון ויור
ויורדנא איתנגיד וא
ואיתיבש קרב ארענא
דינ והררי על כי
פיציריהון ושמים לא
יקיצו ולא יערו מש
משנתם ובר נש ש
שכיב ולא יקום עד
זמן שמיא ולא יתע
יתערון רשיעיא ולא
מתערין מרבית דמכ
דמכיהון מי יתן בש

ואיש שכב ולא
יקום עד בלתי

כצל ה דגש וסימ ולא יאריך ימים כצל ויעשם כצל ויצודו כצל כלם כציץ יצא וימל כצל ימינו על הארץ כציץ ג וסימ
וכל חסדו כציץ השדה כציץ השדה כן יציץ כציץ יצא וימל והשיבני ב א מל וא חס וסימ ויאמר לו לך נא ראה או אדבר
והשיבני בתר מל יעירו ג ב מלא וא חס וסימ ואזר גדול יעורו ירכתי ויעלו הגוים ולא יערו משנתם בתרא חס

ולא ידע ג̇ וסימ̇ אך בצלם יעשה · יכבדו בניו ולא ידע · נבהל להון ·· ולא יבין ג̇ וסימ̇ אדם ביקר ולא יבין · ויאמר
לא יראה יה · יכבדו בניו ולא ידע ·· למעשה ידך ב̇ וסימ̇ למעשה ידיך ארגן · תקרא ואנכי אענך ·· ותשלחהו ל̇ דבו·

בשאול תצפנני תס
תסתירני עד שוב אפך
תשית לי חק ותזכרני
מן יתן בבית קבורתא
תטמרנני תטמורינני
עד די יתוב רוגזך תשוי
לי גזירה ותדכרנני
אם ימות גבר היחיה
כל ימי צבאי איחל
עד בא חליפתי ואין
ימות גברא רשיעא
האיפשר דייחי מטו
מטול היכנא כל יומי
חילי אוריך עד דייתי
חילופי חיי תקרא
ואנכי אענך למעשה
ידיך תכסף ותהי קרי
ואנא אתיבלך לעובדי
אידיך תרגג כי עתה
צעדי תספר לא תשני
השמר על חטאתי
ארום כדון פסיעותי
תמנה לא תנטור על
סורחני חתום בצרור
פשעי ותטפל על עוני
חתים כספר דכרניא
מרודי ותחבר על
עוויתי ואולם הר
נופל יבול וצור יעתק
ממקמו ובדם טור
נפיל יתר וטינר מס
מסתלק מן אתריה
לי אח וברם לוט
דאיתפרש מאברהם
דמתיל לטור רם נתר

ותקיפא סליק איקר
שכינתיה מן סדום דז
דהוא אתריה אבנים
שחקו מים תשטף
ספיחיה עפר ארץ ו
ותקות אנוש האבדת
אבניא שייפי מיא
שטפא כתהא עפרא
דארעא וסבר בר נש
הובדתא ותתקפהו
לנצח ויהלך משנה
פניו ותשלחהו ותז
תשלמינה לעלמא
ויזיל מתניה קלסתה
קלסתריה ותשרריו
ותשררניה ויכבדו
בניו ולא ידע ויצערו
ולא יבין למו שריין
באיקר בנוהי ולא
ידע ומיצטערין ולא
אתביין להון אך בש
בשרו עליו יכאב ונ
ונפשו עליו תאבל
ברם בישריה עד לא
יסתתם גולא עלוהי
כאב ונפשיה שבעתי
יומי איבלא עלוהי
מיתאבלא עלוהי כז
בבית קבורתא לי אח
לחוד בישריה מן ריו
ריחשא עלוהי כאיב
ונפשיה בבית דינא
עלוהי מתאבלא

טו ויען
אליפז התימני ויא

ויאמר ואתיב אליפז
דמן תימן ואמר ה
החכם יענה דעת
רוח וימלא קדים כ
בטנו האיפשר דח
דחכימיא יתיב דעת
דרמי לזעפא וימלא
מן רוח קדומא כרי
כריסיה הוכח בדבר
לא יסכון ומלים לא
יועיל בם דמסכין כמ
במילין דלא יילה וז
ומיליא דלית מישש
מיששא בהון אף אז
אתה תפר יראה ותז
ותגרע שיחה לפני
אל לחוד את אין ט
תפריש דחלתא תבצור
מילתא מן קדם אל
כי יאלף עונך פיך ות
ותבחר לשון ערומים
ארום יאלף סורחנך
פומך ותהי בחיר
לישנא דחכימין וירש
ירשיעך פיך ולא
אני ושפתיך יענו בך
יחייבינך פומך ולא
אנא וסיפוותך יסהדון
בך הראישון אדם
תולד ולפני גבעות
חוללת הא בקדמאי
אדם בלא אבא ואמא
איתילידת וקדם גב
גלמתא איתבריתא
הבסוד אלוה תשמע

ונפשו ח̇ וסימ̇ ונפשו קשורה בנפשו · והיה כאשר יחלם · ונפשו לא חיה · אך בשרו עליו · והמיתו חיתו להם · ונפשו אותה ויעש ·· ‹
ונפשו משאול תציל · ונפשו לא תשבע מן הטובה ·· ערומים ד̇ מלא ב̇ רפ̇ וב̇ דגש וסימ̇ ויחרו שניהם ערומים · ובגדי ערומים
תפשיט · מפר מחשבות ערומים · ותבחר לשון ערומים · דחכים רפ̇ דערטלאי דגש ·· ספיחיה ב̇ ואת ענבי נזיריה עפר ארץ ·· ‹ ·

ושמים ד' וסימ' ביום עשות יי' אלהים · מי מדד בשעלו מים · הודו על ארץ ושמים · ושמים לא זכו בעיניו יי' · זכו ג' וסימ' ושמים לא זכו בעיניו · וכוכבים לא זכו · זכו נזירים כשלג יי' · בשלום ב' וסימ' יברך עמו בשלום · קול פחדים באזניו בשלום יי'

ותגרע אליך חכמה |
איפשר דיכרון אלהא |
תשמיע ואטפי לותך
חכמתא | מה ידעת
ולא נדע תבין ולא
עמנו הוא | מה ידעת
ולא נדע תתבין ולא
גבנא הוא | גם שב גם
ישיש בנו כביר מא
מאביך ימים | לחוד
לחוד אברהם דסיב
ויצחק דקשיש סבמו
בנא ויעקב דרב מא
מאבוך יומיא | ליש
אה לחוד אליפז ד
דסיב ובלדד דקשיש
בחדנא וצופר דרב
מאבוך יומין | המעט
ממך תנחומות אל
ודבר לאט עמך | הוו
הזעיר מנך בחכמתא
דאלהא ומלל בניח
חוי למיהוי גבך | מה
יקחך לבך ומה ירזמון
ירזמון עיניך | מה
יילפינך דעיונך ומה
מרמזין עינך | כי
תשיב אל אל רוחך
והוצאת מפיך מלין |
ארום תתיב לאלהא |
רוחך ותהנפיק מפומך
מילין | מה אנוש כי
אנוש כי יזכה וכי
יצדק ילוד אשה |
מה בר אינש ארום

יזכי וארום יזכה ילוד
איתתא | הן בקדשו לא
יאמין ושמים לא
זכו בעיניו | הא בקדי
בקדישי עילאי לא
יהימין ואנגלי מרומא
לא זכאין קדמוהי | אף
כי נתעב ונאלח איש
שתה כמים עולה | בל
דכן מרחק ומסאב בר
נש דשתי היך מוי
עולתא | אחוך שמע
לי וזה חזיתי ואספרה |
אחוה לך קביל מיני
ודין דחמיתי ואישתעי
ואישתעי | אשר חכ
חכמים יגידו ולא כחדו
מאבותם | די חכימיא
יחוון ולא מכדבין מן
מסורתא דאבהתהון |
לי אה | דשיבטוי די
דיעקב חכימיא יחוון
ולא כסיאו מן מיה
דאליפון אבהתהון |
להם לבדם נתנה האר
הארץ ולא עבר זר
בתוכם | לחוד לכלה
לכלהון דיהון איתי
איתיהיבת ארעא
ולא עבר חלונאי במ
במיציעיהון | לי אה
לא עבר עשר דהוא
חילונאי ביניהון | כל
ימי רשע הוא מתחו
מתחולל ומספר

שנים נצפנו לעריץ |
כל יומי רשיעא הוא
מיתפיס ומניין שני
איתטישו לתקיפא |
לי אה כל יומוי דרש
דעשו רשיעא מורכין
ליה די עבד תתובא
ולא תב ומניין שניא
איטמרו לישמעאל
תקיפא | קול פחדים
באזניו בשלום שוד
שודד יבואנו | קל
דלוחיא בגיהנם כד
באודנוהי בד שריין
צדיקי בשלמא בה
בחיי עלמא בזוויתא
ייתי ניה | לא יאמין
שוב מני חשך וצפוי
הוא אלי חרב | לא
יהימין בחיוהי למיתב
מן חשוכא ואיטימוס
הוא לקטלין בחרבא |
נדד הוא ללחם איה
ידע כי נכון בידו יום
חשך | מטרד הוא
למזונא האן הוא
ידע ארום מעתד כי
בידיה יום חשוכא |
יבעתהו צר ומצוקה
תתקפהו כמלך עתיד
לכידור | יבעתון יתי
עקא ומעיקא מחוז
מחוזין יתיה היך
מליך דאיטימוס
לגלוגדין | לי אה היך

ללחם ד' דגש וסימ' ותרעב כל ארץ מצרים · והיתה לחם לאזכרה · לא רעב ללחם · נודד הוא ללחם · וחד ולללחם לא נרעב יי' · ומספר ה' ד' ואו וסימ' כי מצא עפר יעקב · כי מספר עריך · כל ימי רשע הוא · כי מה חפצו בביתו · ידעת כי אז תולד · קדמ' קמץ יי' · נתעב ג' וסימ' ואתה השלכת מקברך · כי נתעב דבר המלך · אף כי נתעב ונאלח יי' · מתחולל ב' ומל' והנה סערת יי' · אברה · כל ימי רשע יי'

כאלה ג̇ וסימ̇ לא כאלה חלק יעקב ׳ וחברו ׳ שמעתי כאלה רבות ׳׳ נ׳׳ ככם ז̇ וסימ̇ ככם כאך יהיה ׳ עד אשר יניח ייי לאחיכם ׳
וחברו דיהושע ׳ מבציר אביעזר ׳ ומה יכלתי עשות ככם ׳ גם אנכי ככם אדברה ׳ כי ככם נדרש לאלהיהם ׳׳ נ׳׳ ימריצך ל̇ רבות ׳׳

מלכא דמעתד לאית
לאיסתחרא בליגיונין ׃
כי נטה אל אל ידו ׃
ואל שדי יתגבר ׃ ארי
אושיט לאלה ידיה
ולות שדי יתגבר ירוץ
אליו בצואר בעבי
גבי מגניו ׃ ירהיט ל׳
לותיה בתיקפא כא׃
באקושי רום תריסוהי ׃
כי כסה פניו בחלבו
ויעש פימה עלי כסל ׃
ארום חפא זיוא כשו׃
בשומניה ועבד רוטב
עלוי כפלא ׃ לי אח
ארום אישתני דמותיה
בשומניה ׃ וישכון ע׳
ערים נכחדות בתים
לא ישבו למו אשר
התעתדו לגלים ׃ ועבר
שכונאו בקרויא צדי׳
צדיין ויתיב בבתיא
דלא איתיבו בהון די׳
דאיתעתדו לגורין ׃ ל
לא יעשר ולא יקום
חילו ולא יטה לארץ
מנלם ׃ לא יתעתר
ולא יתקיים עותריה
דקרח ולא יתמתח
לארעא מנהון ולא
להון טבאתא דדתן ׃
ואבירם ׃ לא יסור מני
חשך ינקתו תיבש ש׳
שלהבת ויסור ברוח
פיו ׃ לא יעדי מן חש׃

חשוכא שיבשיה ת׳
תיבש שלהוביתא ר׳
ויעדי בזעפא דפומיה
דאלה ׃ לי אח במימר ׃
פומיה ׃ אל יאמן בשו
נתעה כי שוא מ׳ שוא
תהיה תמורתו ׃ לא
יהימין בר נש דכשי׳
דבשיקרא תעי ארום
שיקרא תהי פירוגיה ׃
בלא יומו תמלא ת׳
וכפתו לא רעננה ׃ ב׳
בלא יומיה תתמלי׳
קבורתיה ועיביה לא
תהוי עניפיא ׃ לי אח
עד לא יומיה תתמלי
סיבתיה וכלתיה לא
תהי גניבא ׃ יחמס ׃
כגפן בסרו וישלך כז
כזית נצתו ׃ יתר היך
גופנא בתריה ויטל׳
ויטלוק היך זיתא ז׳
לבלוביה ׃ כי עדת
חנף גלמוד ואש אכ׳
אכלה אהלי שחד ׃ ארום
סיעת דלטור לינערא
ואשתא גמרת משכני
שוחדא ׃ הרה עמל
וילד און ובטנם תכין
מרמה ׃ דחשלין לי׳
ליעות ומבללין שי׳
שקר ורעיוני כריס׳
כריסיהון מתכוון ני׳
נכלא ׃

טז ויען איוב ויא׳
ויאמר ׃ ואתיב איוב
ואמר ׃ שמעתי כאלה
רבות מנחמי עמל
כלכם ׃ שמעית כאי׳
כאילין סגיעתא מ׳
מנחמין דליעות
כולכון ׃ הקץ לדברי
רוח או מה ימריצך
כי תענה ׃ חסות אית
למילי זיקא אומ׳
יבסמינך ארום תתיב ׃
גם אנכי ככם אדברה
לו יש נפשכם תחת
נפשי אחבירה עלי׳
עליכם במלים ואנ׳
ואניעה עליכם במו ז
ראשי ׃ לחוד אנא
דיכמיתכון אמליל
הלווי אית נפשכון ׃
חילופי נפשי אחבר
עליכון במילייא וי׳
ואטלטל במו רישי ׃
אאמצכם במו פי ונ׳
וניד שפתי יחשך ׃ א
אחווי לכון במו פומי
וטילטול שיפוותי
יתמנע ׃ אם אדברה
לא יחשך כאבי וא׳
ואחדלה מה מני
יהלך ׃ אין אמליל
לא יתמנע כיבי ואי׳
ואיפסוק מה מיני יז׳
יזיל ׃ אך עתה הלאני
השמות כל עדתי ׃ אך
לחוד כדון שלהיני

לו כ̇ב̇ וסימ̇ לו ישמעאל ׳ וידבר אל עפרון באזני ׳ ויאמר לבן הן ׳ לו ישטמנו יוסף ׳ וילנו על משה ׳ ב̇ בו ׳ ויאמר בלעם לאתון ׳ לו
חכמו ישכילו זאת ׳ ויאמר אחי בני ׳ ותאמר לו אשתו לו ׳ לו חפץ ייי להמיתנו ׳ כי לוא אובל ׳ לו אבשלום ׳ לא הקשבת ׳ לא משלת ׳ לו חיה
רעה ׳ לו איש הולך רוח ושקר ׳ לו עמי שומע לי ׳ לו שקול ישקל כעשי ׳ גם אנכי ככם אדברה ׳׳ ׳ וג̇ ולו ׳ וירב העם ׳ ולו הואלנו ׳ ולו אנכי ׳׳

על לא ג̇ וסימ̇ ויתן את רשעים קברו · פלגי מים ירדו עיני · על לא חמס בכפי ··· זכה ג̇ וסימ̇ סמים ולבונה זכה · ונתת על־ המערכת לבנה זכה · על לא חמס בכפי ··· דמי ג̇ וסימ̇ עתה לא יפל דמי · ארץ אל תכסי דמי ואל יהי ··· מררתי ל̇ דבו ··

צדיתא כל סיעתי ו
ותקמטני לעד היה
ויקם בי כחשי בפני
יענה ואקפתני לסה
לסהיד הוה ואקים
לאסהדא עלי כדבני
עלאפוי אפו טרף
וישטמני חרק עלי
בשניו צרי ילטוש
עינוי לי ורוגזיה תבר
ונטר לי דבבו עמס
עלי בכבוהי מעיקי
היך אזמל חריף ע
עינוה לי פערו עלי
בפיהם בחרפה הכו
לחיי יחד עלי יתמלאו
יתמלאון פתחו עלי
פומהון בחסודא מחו
ליסתאי כחדא עלי
כנשא מתמלאין יס
יסגירני אל אל עויל
ועל ידי רשעים ירטני
ירטני ומסרינני א
אלהא לות כרי זידנא
ועל ידיהון דרשיעי
ממרטט יתי שלו
הייתי ויפרפרני ואחז
בערפי ויפצפצני ויק
ויקימני לו למטרה
לשלויא הויתי ודנר
ודנרקינני אחר כק
בקר לי ותפרינני וא
ואוקמינני ליה לפ
לפלגיסא יסבו עלי
רביו יפלח כליותי ו

ולא אחמול ישפך לא
לארץ מרהי יחזרון
עלי גידרוהי יקטע
כליתי ולא יחוס יש
ישדי לארעא מרהתי
יפרצני פרץ על פני
פרץ ירוץ עלי כגבור
יתקיפינני תקוף על א
אפי תקוף ירהוט עלי
היך גיברא שק תפ
תפרתי עלי גלדי ועו
ועללתי בעפר קרני
סקא חייטית עלי גו
מסכי ופלפלית בעפר
איקרי פני חמרמרה
מני בכי ועל עפעפי
צלמות אפי מטש
מטשטשין מן בכית
ועל תימורי טולי מ
מותא על לא חמס
בכפי ותפלתי זכה על
הלית חטופין בידי
ויצלוהי רכיא ארץ אל
תכסי דמי ואל יהי
מקום לזעקתי ארעא
לא תחפין אדמי
ולא יהא אתר לקבלתי
גם עתה הנה בשמים
עדי ושהדי במרומים
לחוד כדון האית בש
בשמיא מסהדי ומ
ומסהיד עלי במרו
במרומי מליצי ר
רעי אל אלוה דלפה
עיני ופרקליטי חבי

חברי קדם אלה זלג
זלגת עיני ויוכח לג
לגבר עם אלוה ובן
אדם לרעהו האפש
האפשר המכסו בר
נש עם אלה היך אינש
עם חבריה כי מספר
שנות מספר יאתיו
וארח לא אשוב אהך
אהלך מטול דשני
מנין אתיין ואסט
ואיסטריא לא אתוב
יז אזיל רוחי חבלה
ימי נזעכו קברים
לי נפשי מתחבלא
יומיי דעיכו קבורין
מיתקנן לי אם לא
התלים עמדי ובהמ
ובהמרותם תלן עיני
אין לא מתלעבין ע
עמי ובפירוגהון תבית
עיני שימה נא ערב
ערבני עמך מי הוא
לידי יתקע ושוי כדון
ערב יתי עמך מן הו
הוא לידי יקום כי
לבם צפנת משכל
על כן לא תרומם אי
ארום לבהון אטיט
אטשתא מן סוכלתנו
מטול היכנא לא
תתרומם להון לח
לחלק יגיד רעים וע
ועיני בניו תכלינה
למפליג על אחוית

ובן אדם ה̇ וסימ̇ לא איש אל ויכזב · אשרי אנוש יעשה זאת · מה אנוש כי תזכרנו · ויוכח לגבר עם אלוה · את כי אנוש דמה ובן · ואל יהי ב̇ וסימ̇ ארץ אל תכסי דמי ואל · ואל יהי לו משך ··· תרומם ב̇ וסימ̇ כי לבם צפנת משכל · צדקה תרומם גוי · וחד ותרומם ויאמר ויעמד רוח סערה ··· תלן ב̇ וסימ̇ דין בריבוב אל תלן · ובהמרותם תלן עיני ··· ערבני ב̇ עשקה לי שימה לי ··

מכעש ד׳ בליש בת שין וסימ׳ כי להרג לאויל יהרג כעש ׃ לו שקול ישקל כעשי ׃ והרב בעשך ׃ ותכה מכעש עיני ויצרי ׃
ושהר ג׳ וסימ׳ וישלח אליו אלישע ׃ ויגשו עבדיו וידברו אליו ׃ ויאחז צדיק דרכו ׃ וחד טהר אהב טהר לב חן שפתיו ׃

חבריא עיני בניהון
תשתיצנן ׃ והצגני ל׳
למשל עמים ותפת
לפנים אהיה ׃ ועתדני
למותלין בעממיא ו׳
וגהנם מן לגיור אקדי ׃
ותכה מכעש עיני ו׳
ויצרי כצל כלם ׃ וכה׳
וכהיית מן רגוז עיני
וקלסתירי היך טול
כולהון ׃ ישמו ישר׳
ישרים על זאת ונקי
על חנף יתערר ׃ ויש׳
ישתקון תריצי על
דא וזכאי על דילי׳
דילטור יתגבר ׃ ויא׳
ויאחז צדיק דרכו ו׳
וטהר ידים יסיף א׳
אמץ ׃ ויוחד צדיקא
תריץ אורחיה ודכי
אידיא יוסיף לא׳
לאיתחילא ׃ ואולם
כלם תשבו ובאו נא
ולא אמצא בכם חכם ׃
וברם כולכון תובו ו׳
ואיתו כדון ולא אש׳
אשכח בכון חכים ׃
ימי עברו זמתי נתקו
מורשי לבבי ׃ יומיי
עברו רעיוני איתבטלו
לוחי לבי ׃ לילה ליום
ישימו אור קרוב מפני
חשך ׃ לליליא היך
יומא ישוון נהור קר׳
קריב מסלקין מן ק׳

קדם חשוכא ׃ אם א׳
אקוה שאול ביתי ב׳
בחשך רפדתי יצועי ׃
אין אנא סביר דבית
קבורתא דביתי בחש׳
בחשוכא מאכית ש׳
שוויי ׃ לשחת קראתי
אבי אתה אמי ואח׳
ואחותי לרמה ׃ לש׳
לשחווא קריתי א׳
אבא אנת אימיה
ואחתי לריחשא ׃ וא׳
ואיה אפו תקותי ות׳
ותקותי מי ישורנה ׃
והאן הכי סברי ומ׳
ומתינתי מאן יסכי׳
יסכינה ׃ בדי שאל
תרדנה אם יחד
על עפר נחת ׃ טנרו׳
לבית קבורתא תחתן
אין כחדא על עפרא
שרן ׃

יח

ויען בלדד ויא׳
השחי ויאמר ׃ ואתיב
בלדד דמן שיחת ואמר ׃
עד אנה תשימון קנ׳
קנצי למלין תבינו
ואחר נדבר ׃ עד אימ׳
אימתי תשוון הרפ׳
הרפתקי למיליא
תתבינון ומן בתר
כדון נמליל ׃ מדוע י׳
נחשבנו כבהמה
נטמינו בעיניכם ׃ מה
דין איתחשבנא היך

בעיר טמיענא ׃ ליא
אטנפנא כבירחמיכון ׃
טרף נפשו באפו ה׳
הלמענך תעזב ארץ
ויעתק צור ממקומו ׃
דמיגער נפשיה
ברוגזיה איפשר ד׳
דאמטולתך תתיגשי
ארעא מן למיתב
ותקיפא יסתלק מן
אתריה ׃ גם אור רש׳
רשעים ידעך ולא
יגה שביב אשו ׃ לחוד
נהור רשיעי יטפי ו׳
ולא ינהר זיה נהוריה ׃
אור חשך באהלו ו׳
ונרו עליו ידעך ׃ נ׳
נהור חשך במשכניה
ושרגיה אמטולתיה
יטפי ׃ יצרו צעדי
אונו ותשליכהו ע׳
עצתו ׃ יתעיקון פ׳
פסיעת תוקפיה
ותטלטיניה מלכתיה ׃
כי שלח ברשת ברגו
ברגליו ועל שבכה
יתהלך ׃ מטול דא׳
דאישתדר במצודתא
בריגלוהי ועל
סריגתא יטייל ׃ יא׳
יאחז בעקב פח
יחזק עליו צמים ׃
יתיחד פתקלא רב׳
רפוחא יתקות עלוי ׃
ביבריא ׃ טמון בארץ

ואיה ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ ואיה אלהיך אשר עשית לך ׃ ואיה נביאכם ׃ ואיה אפו תקותי ׃ אפו ד׳ בת כן וסימ׳ ואיה אפו תק׳
תקותי ׃ מי יתן אפו ויכתבון מלי ׃ ידעו אפו כי אלוה עותני ׃ ואם אפו מי ישיבני ׃ ונקי ג׳ וסימ׳ ונקי וצדיק אל תהרג ׃ ונקי על
חנף יתעורר ׃ ונקי ילעג למו ׃ תשימון ג׳ וסימ׳ לא תשימון עליו ׃ תשימון פניכם ׃ אנה תשימון ׃ אנך ׃ וחד ותשימון משמרתי ׃

סביב ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ סביב שמונה עשר׳ סביב רשעים יתהלכון ׀ סביב בעתהו בלהות ׳׳ לרגליו ד׳ וסימ׳ ותקח יצפרה יגר ׀ אשר לא ברעים לצעד׳ ׳׳ ויצא רשת לרגליו ׀ והפיצהו לרגליו ׳׳ ׳׳ ואיד ב׳ א׳ חס וא׳ מל׳ ואד יעלה מן הארץ ׀ ואיד נכון

חבלו ומלכדתו עלי
נתיב ׀ טמיע בארעא
אשלך ואוחרתיה
עלוי שבילא ׀ סביב
בעתהו בלהות והפי׳
והפיצהו לרגליו ׀ רה׳
חזור חזור יבעתוניה
איתרגושין ויתברין
לריגלוי ׀ יהי רעב א׳
אנו ׀ ואיד נכון לצלע׳
לצלעו ׀ יהי כפין בזר
בוכריה ותברא מכ׳
מכון לאנתתיה ׀ יה׳
לי את יהי כפין בא׳
באנגותיה ותברא
מזמן לסיטריה ׀ לא
כפין תוקפיה ותברא
ארטימוס לרופניה ׀
לי את יהוי לכפין ו׳
ותכיר מעתר לגביה ׀
יאכל בדי עורו יאכל
בדיו בכור מות ׀ ויטל
פרצנין התפרין למיה
למושכיה יגמור בה
בנוהי מלאך מותא ׀
לי את יגמור בחרא
תקות משכיה יצפיר
בנוהי שירוי מותא ׀
ינתק מאהלו מבטו׳
מבטחו ותצעדהו
למלך בלהות ׀ יתגזר
ממשכניה רוחצניה
ותובליה למליך רגוש׳
רגושיא ׀ תשכון ב׳
באהלו מבלי לו יזרה

עלנוהו גפרית ׀ תשרי
איתתיה במשכניה
מדליה ליה ויבדר
על מדוריה גופריתא ׀
מתחת שרשיו יבשו
וממעל ימל קצירו ׀
מן ארעא בנוהי יש׳
ישתיצון ומן שמיא
יתגזר אוכריה ׀ לא
מלרע שרשוהי יתי׳
יתיבשון ומן לעיל
יתמולל ואזיה ׀ זכרו
אבד מני ארץ ולא
שם לו על פני חוץ ׀
דוכרניה הובד מן א׳
ארעא דישראל ולא
שמא ליה על אנפי ח׳
אישקקי ׀ יהדפהו
מאור אל חשך ומ׳
ומתבל ינדהו ׀ ידחה׳
יהדפוניה מנהורא
לחשוכא ומן תבל יגז׳
יגלוניה ׀ לא נין לו ו׳
ולא נכד בעמו ואין ז׳
שריד במגוריו ׀ לא
ביר ליה ולא ביר
ברא בעמיה ולית מ׳
משיזב בבית תותביה ׀
על יומו נשמו אחרנים
וקדמנים אחזו שער ׀
מטול יומיה איצט׳
אינטריאו בתראי
וקדמאי אחדו עיל׳
עיל עולא רתיתא ׀
אך אלה משכנות

עול וזה מקום לא ידע
אל ׀ ויימרון להוד א׳
אילין משרית עולה ׀
ודין אתר דמאן דלא ידע
אלהא ׀
יט ויען איוב ויאמר ׀ ואו׳
ואתיב איוב ואמר ׀ ע׳
עד אנה תוגיון נפשי
ותדכאונני במלים ׀
עד אימתי תנקטון ז׳
נפשי ותשפפונני במ׳
במיליא ׀ זה עשר
פעמים תכלימוני לא
תבשו תהכרו לי ׀ דנן
עשר זימנין תכספונני
לא תבהתון תשמורו׳
תשתמודעון לי ׀ ואף
אמנם שגיתי אתי
תלין משוגתי ׀ ובר׳
בקושטא שליתי גבי
תבית שלותי ׀ אם א׳
אמנם עלי תגדילו
ותוכיחו עלי חרפתי ׀
אין בקושטא עלי
תרברבון ותכסנון עז
עלי חיסודי ׀ דעו א׳
אפוא כי אלוה עו׳
עותני ומצודו עלי
הקיף ׀ ויידעו השתא
ארום אלהא תקפני ו׳
ומצודיה עלי אחזר ׀
הן אצעק חמס ולא
אענה אשוע ואין ז׳
משפט ׀ הא אקבול
מן קדם חטוף ולא

ינתק ג׳ וסימ׳ באשר ינתק פתיל הנערת ׀ ינתק מאהלו מבטחו ׀ והחוט המשלש לא במהרה ינתק ׳׳ ואף ו׳ ריש פס׳ וסימ׳ ואף גם זאת בהיותם ׀ ואף גם כי תשלחנה לבשים ׀ ואף כי היין בוגד ׀ ואף אלהים עלה בהם ׀ ואף אמנם שגיתי ׀ ואף הסיתך מפי צר ׀ ובס׳ עזרא דבות במ״א אף כי עשו להם ׳׳ ג׳ ׳׳ קצירו ב׳ וסימ׳ וממעל ימל קצירו ׀ אשר קצירך ׳׳ ׳׳ וממעל ב׳ לרקיע אשר ימל ׳׳

גדר ג׳ וסימ׳ ארחי גדר ולא אעבור · גדר בעדי ולא אצא · גדר דרכי בגזית ׳׳ ג׳ · אעבור ג׳ מלא וסימ׳ ותאמרי לא אעבורי · יחד אבני ולא אעבור · ארחי גדר ולא אעבור ׳׳ ג׳ · ויסע ג׳ וסימ׳ ויסע משה · ויסע כצאן עמו · ויסע כעץ · וחד יסע קדים ׳ ׃

איתותב אצלי ולית
דינא ׃ ארחי גדר ולא
אעבר ועל נתיבותי
חשך ישים ׃ איסטרו
איסטרטי חטר ולא
איעיבר ועל שבילי
חשוכא ישוי ׃ כבודי
מעלי הפשיט ויסר
עטרת ראשי ׃ איקרי
מעלוי אשלח ואעדי
כלילא דרישי ׃ יתצני
סביב ואלך ויסע כעץ
תקותי ׃ ויצדינני
חזור חזור ואיזיל
ואטל היך קיסא
סברי ׃ ויחר עלי אפו
ויחשבני לו כצריו ׃
ותקיף עלי רוגזיה
וחשבינני ליה היך
מעיקוהי ׃ יחד יבאו
גדודיו ויסלו עלי
דרכם ויחנו סביב לאה
לאהלי ׃ כחדא ייתון
אוכלוסוהי וכבשו
עלי ארחתהון ושרון
חזור חזור למשכני ׃
אחי מעלי הרחיק
וידעי אך זרו ממני ׃
אחי מעלוי ארחיק
וידעי היך עברו · חיי
חילונאי מיני ׃ חדלו
קרובי ומידעי שכחוני ׃
פסקו קריבי ומידעי
אנשיוני ׃ גרי ביתי
ואמהתי לזר תחשבני

נכרי הייתי בעיניהם ׃
דיירי ביתי ולחינתי
לחילונאי יחשבונני הך
בר עממין הויתי כמה
במיחמיהון ׃ לעבדי
קראתי ולא יענה
במו פי אתחנן לו ׃ לו
לעבדי קריתי ולא
יתיב בפומי אבעי מ
מיניה ׃ רוחי זרה ליה
לאשתי וחנתי לבני
בטני ׃ רוחי נוכריתא
לאיתתי ואיתחננית
לבר מעיי ׃ גם עוילים
מאסו בי אקומה
וידברו בי ׃ לחוד ונה
ינקיא רחקו מימרי
אקום וממללין מינני ׃
תעבוני כל מתי סודי
וזה אהבתי נהפכו בי ׃
רחקו יתי כל אינשי
רזי ודין רחמית איה
איתהפיכו בי ׃ בעורי
ובבשרי דבקה עצמי
ואתמלטה בעור שי
שני ׃ במשכי ובבשרי
איתדבקת גרמי ואיש
ואישתתרית במשך
כפוי ׃ חנני חנני אתם
רעי כי יד אלוה נגז
נגעה בי ׃ חוסו עלי
חוסו עלי אתון חבר
חבריי ארום מחתא
מן קדם אלהא קריבא
בי ׃ למה תרדפני כמו

אל ומבשרי לא תש
תשבעו ׃ למה תרדפו
תרדפונני הכמות א
אלהא ומבשרי לא
תשתבעון ׃ מי יתן ׃
אפו ויכתבון מלי מי
יתן בספר ויחקו ׃ במ
מאן יהב דיכי ויכתבון
מילי מאן יהב כמ
כפיתקא ויתרשמון ׃
בעט ברזל ועפרת לעד
בצור יחצבון ׃ בקו
בקולמוס פרזלא ובכו
ובברבמישא לעד
לעלמא בטינרא יתפלסון ׃
ואני ידעתי גאלי
חי ואחרון על עפר יקום ׃
ואנא ידעית רפרי
דפריקי קיים ומן בתר
קריס פורקניה על
עפרא יקום ׃ ואחר עורי
נקפו זאת ומבשרי
אחזה אלוה ׃ ומן בתר
דאיתפח משכי תה
תהי דא ומבשרי אחמי
אחמיתוס אלה ׃ ׳׳
אשר אני אחזה לי ועי
ועיני ראו ולא זר
כלו כליתי בחקי ׃ די אנ
אחמי לי ועיני
חמון ולא חילונאי שיצ
שלימו כליותי
בעובי ׃ כי תאמרו מה
נרדף לו ושרש דבר
דבר נמצא בי ׃ ארום

במן ׳ ס׳ וסימ׳ כהדוש בהתבן במו שרפתו · חיצין שורת במו אש · כי תלך במו אש · לא לירדות במו אפל לישרי לב · ואצועה חיה במו ארב · אליבם במו ראשי · אמריבם במו פי · במו פי אתחנן לו ׳׳ · ולא יענה ה׳ וסימ׳ וזעקתם ביום ההוא · אז יצעקו אל ה׳ · אתה יצעה אליו · לעבדי קראתי ולא יענה · שב יצעקו ולא יענה ׳׳ · בצור ג׳ דגש וסימ׳ והבית בצור · בא בצור והטמן · בצור יחצבון ׳׳ ׃

תדעון ד׳ וסימ׳ לא ירחיץ כלב׳ בזאת תדעון כי יי שלחני׳ ויאמר יהושע בזאת תדעון׳ למען תדעון שדון ״ ״ וראשון ד׳ וסימנ׳
ומגדל וראשו בשמים׳ ויחלם והנה סלם מצב׳ בגדין יהיון פרמים׳ אם יעלה לשמים שיאו ״ ״ בפלגות ב׳ ראובן׳ אל ירא ״ ״

תימרון מה נרדף לו
ליה ועיקר מילתא
נשכח ביה ׀ גורו לכון
מפני חרב כי חמה
עונות חרב למען תד
תדעון שדון ודחולו
לכון מן קדם חרבא
ארום כד רגיז אלהא על
סירחנותא מגרי קד
קטלין דחרבא מן כן
בגלל דתדעון דדינין
קושטא הוא מרי
דינא ׀
כ ויען צפר הנעמתי
ויאמר ׀ ואתיב צופר
דמן נעמא ואמר ׀ לכן
לכן שעפי ישיבוני
ובעבור חושי בי ׀ מת
מיטול דרעיוני מתי
מתיבן לי ומיטול רח
דחושיתי בי ׀ מוסר
כלמתי אשמע ורוח
מבינתי יענני ׀ מרדו
מרדותא דכסופי אנ
אשמע היך ברוחי
פרחא מן בינתי והו
יתיבנני ׀ הזאת ידעת
מני עד מני שים אד
אדם עלי ארץ ׀ הדא
ידעתא מן אוולא
מן עדן דאישתדר בר
נש עלוי ארעא ׀ כי
רננת רשעים מקרוב
ושמחת חנף עדי רגע ׀
ארום בועת רשיעי

שיציא בעגל וחדוות
דילטור עדי שעתא ׀
אם יעלה לשמים
שיאו וראשו לעב יגי
יגיע ׀ אם יסוק לצית
שמיא וזקפיה ורישי
ורישיה לעננא
ימטי ׀ כגללו לנצח
יאבד ראיו יאמרו
יאמרו איו ׀ היך ריעי
ריעיא לעלמא יהו
יהובד חמוהי יימרו
יימרון האן הוא ׀ כח
כחלום יעוף ולא ימ
ימצאוהו וידד כחזיון
לילה ׀ היך חילמא
יטוס ולא ישכחוניה
ויגלי היך חזיונא
דליליא ׀ עין שזפתו
ולא תוסיף ולא עוד
תשורנו מקומו ׀ ועינא
דסקרתיה ולא תוסיף
ולא תיוב תסכיניה
אתריה ׀ בניו ירצו
דלים וידיו תשבנה
אונו ׀ בנוהי ירעון
כד הינון מסכינין וי
וידוהי משלמין תק
תקוף צעריה ׀ עצמ
עצמותיו מלאו עלו
עלומיו ועמו על עפ
עפר תשכב ׀ גרמוהי
איתמליין חילותיה
ובהדריה על עפרא
תשכוב ׀ אם תמתיק

בפיו רעה יכחידנה
תחת לשונו ׀ אין מה
מתבסמא בפומיה
בישתא יכרבינה
תחות לישניה ׀ יחמל
עליה ולא יעזבנה
וימנענה בתוך חכו ׀
יחוס עלה ולא ישב
ישבקינה ויכסינה
במיצע מוריגיה ׀ לח
לחמו במעיו נהפך
מרורת פתנים בקרבו ׀
מיכליה במעוהי
מתהפך ארסא דחו
דחורמניא בגויה ׀ חי
חיל בלע ויקאנו מב
מבטנו יורשנו אל ׀
ניכסין דסלעם ופלט
יתיה ומפריסיה יתר
יתרכיניה אלה ׀ ראש
פתנים יינק תהרגהו
לשון אפעה ׀ רישי
חורמניא ייניק תקט
תקטליניה לישן חיו
חיורא ׀ אל ירא בפלג
בפלגות נהרי נחלי
דבש וחמאה ׀ לא
יזכי למחמי בטופי
נהרוות נחליא דמן
דובשא וגלואי ׀ לי אח
דשומנין ותובנין ׀ מו
משיב יגע ולא יבלע
בחיל תמורתו ולא
יעלס ׀ ומתיב ליעותה
חורנא ולא יגמר

בחלום א׳ וסימ׳ והיה בחלום חזון לילה׳ בחלום מהקיץ׳ כחלום יעוף ולא ימצאהו ״ ״ אפעה ד׳ וסימ׳ ביולדה אפעה׳
והזורה תבקע אפעה׳ אפעה ושרף מעופף׳ תהרגהו לשון אפעה ״ ״ ירא ה׳ וסימ׳ ועתה ירא פרעה׳ ירא יי עליכם וישפט׳ ירא
יי ויזבח׳ ירא יי וידרש׳ אל ירא בפלגות׳ קדמ׳ מלל ״ ״ מקומו ב׳ מלא בספ׳ וסימ׳ ולא עוד תשורנו מקומו׳ ויתר ממקומו ״ ״

ימלט ח׳ וסימ׳ ואבד מנוס מקל · הקשת לא יעמד וקל ברגליו · ב׳ בו · מי גבר יחיה ולא יראה · כי לא ידע שלו בבטנו · ימלט ט׳
איננו ונמלט · אין אדם שליט ברוח · שקר הסוס לתשועה · · וברק ג׳ וסימ׳ ותשר דבורה · וברק ירדף אחריו · וברק ממרורתו יהלך ·

הדך מדלא פרנסיה
ולא יעאכל ׀ כי רצץ
עזב דלים בית גזל
ולא יבנהו׃ ארום רע
רעע פיסקא מסכינ
ביתא אנס ולא בנא
יתיה׃ כי לא ידע ש
שלו בבטנו בחמודו
לא ימלט׃ ארום לא
ידע דהוי אשלוי ׃
בכריסיה בגושמיה
לא ישתיזב׃ אין ש
שריד לאכלו על כן
לא יחיל טובו׃ ליה
משיזב למיכליה
מטול היכנא לא
יוריך טוביה׃ במלו
במלאות שפקו יצר
לו כל יד עמל תבוא
תבואנו׃ כד תימלי
סאתיה יתפרע מיניה
כל אידא דלעי יתני
היתיניה יהי למלא
בטנו ישלח בו חרון
אפו וימטר עלימו ב
בלחומו׃ יהי למימלי
כריסיה יגרי ביה תקוף
רוגזיה ויחית עלוהי
מיטרין דפורענותא
בשלדיה ׀ לי אח בז
בקרביה׃ יברח מנשק
ברזל תחלפהו קשת
נחושה׃ יערוק מן
זיני פרזלא תשלח׃
תשלחפניה קשתא

דברכומא׃ שלף ויצ
ויצא מגוה וברק מ
ממרורתו יהלך עליו
אימים׃ שלף ונפק
מן תיקא וברקא מן
ממירתיה ויהלך
עלוהי דחילין׃
כל חשך טמון לצפוניו
תאכלהו אש ׃
לא נפח ירע שריד
באהלו׃ כל חשוכא
טמיע לטשוי ותיה
תגמרינה נור גהינם
דלא נפיח ישרי מש
משיזב במשכניה׃
יגלו שמים עונו וא
וארץ מתקוממה
לו׃ יפרסמון אנגלי
מרומא סורחניה
ודיירי ארעא יקומון
למבאשא ליה׃ יגל
יבול ביתו נגרות ביום
אפו׃ יטלטל עיבור
ביתיה מישחיה ודו
וחמריה מן דלפן ביום
רוגזיה׃ זה חלק אדם
רשע מאלהים ונחלת
אמרו מאל׃ דין חו
חולק אדם בר נש רש
רשיעא מן קדם יי׃
ואחסנת מימריה
מאל׃

כא ויען איוב ויאמר׃
ואתיב איוב ואמר׃
שמעו שמוע מלתי

ותהי זאת תנחומתיכם׃
שמעו וקבילו מילתי
ותהוי דא תנחומיתכון׃
שאוני ואנכי אדבר
ואחר דברי תלעיג׃
סבולו יתי ואנא אמ
אמלל ומן בתר דא
דאמליל תרחך׃ הא
האנכי לאדם שיחי
ואם מדוע לא תקצר
רוחי׃ הברם אנא לבר
נש מילתי ואין מדין
לא תתעיק רוחי׃ פנו
אלי והשמו ושימו
יד על פה׃ איתפניאו
לותי ושתוקו ושוון
אידא על פומא׃ ואם
זכרתי ונבהלתי ואז
ונבהלתי ואחז בשרי
פלצות׃ ואין דכרית
ואיתבהלית ואחד
בשרי רתיתא׃ מדוע
רשעים יחיו עתקו
גם גברו חיל׃ מה דין
רשיעיא יחיון אתקו
אתקפו לחוד קנו כ
נכסין׃ זרעם נכון
לפניהם עמם וצא
וצאצאיהם לעיניהם׃
בניהון מכונן קדמי
קדמיהון עמהון ו
ובני בניהון למיחמי
למיחמיהון׃ בתיהם
שלום מפחד ולא
שבט אלוה עליהם׃

יחיו ז׳ וסימ׳ ויחיו חטבי עצים ושאבי מים · מתים בל יחיו · יחיו מתיך נבלתי · בל יקומון · אדני עליהם יחיו · ובמשפטי לא יחיו בהם ·
והנביאים הלעולם יחיו · מדוע רשעים יחיו · וחד ... באנשים ההרוגים האלה ויחיו · · · תבואנו ג׳ ב׳ מל וא׳ חס וסימ׳ כל יד עמל
מגורת רשע היא תבואנו · ודרש רעה תבואנו · קדמ׳ חס · · · דברי ג׳ וסימ׳ עורי עורי דבורה · הבן יקיר לי אפרים · ואחר דברי תלעיג ·

תשכל ג׳ וסימ׳ מחוץ תשכל חרב ומחדרים · תשכל לבם הגפן בשדה · תפלט פרתו ולא תשכל · אנך ··· ישפוט ג׳ מלא וסימ׳ ולא
למראה עיניו ישפוט · והוא רמים ישפוט · הבעד ערפל ישפוט ··· שאלתם ב׳ וסימ׳ הנה המלך · הלא שאלתם · וחד ושאלתם לו בשמי ···

בתיהם שלמא מדו:
מדלית דלוחא ולא
מחת אלה עליהון:
שורו עבר ולא יגעל
תפלט פרתו ולא תש
תשכל | תוריה מבטן
ולא יפקטין תשיזב
תורתיה ולא תתכל |
ישלחו כצאן עויל
עוילהם וילדיהם יר
ירקדון | ישדרון היך
ענא טליהון ורביהון
יטפזון | ישאו בתף
וכנור וישמחו לקול
עוגב | יטלון בתופין
וכנרין ויחדון לקל
אבובא | יבלו בטוב
ימיהם וברגע שאול
יחתו | גמרין בטבא
יומיהון ובמרגועא
שיול יתברון | ויאמ
ויאמרו לאל סור
ממנו ודעת דרכיך
לא חפצנו | ואמרו ר
לאלהא זור מיננא ול
ולמתחכם באורייתך
לא צבינא | מה שדי
כי נעבדנו ומה נועיל
כי נפגע בו | מה שדי
ארום נפלחיניה ומה
יצורך אית ארום נצלי
קדמוהי במימריה |
הן לא בידם טובם ע
עצת רשעים רחקה
מני | הא לא אשתהד

בידיהון טוביהון מי
מלכת רשיעי רחקת
מני | כמה נר רשעים
ידעך ויבא עלימו אי
אידם חבלים יחלק
באפו | כמה שרגא די
דרשיעי יטפי ואייתי
עליהון תבריהון עדבין
יפלג ברוגזיה | יהיו כ
כתבן לפני רוח וכמוץ
גנבתו סופה | יהוון הי
היך תיבנא קדם זעפא
וכמוזא דטלטליה
עלעולא | אלוה יצפן
לבניו אונו ישלם א
אליו וידע | אלהא יכ
יטשי לבנוהי צערי
יפרע לוותיה וידע | ח
יראו עינו כידו ומח
ומחמת שדי ישתה |
יחמון עינוהי תבריה
ומן רוגזא דשדי יש
ישתה | כי מה חפצו
בביתו אחריו ומספר
חדשיו חצצו | ארום
מה רעותיה בביתיה
בתרוהי ומנין ירחי
ירחוהי איתפליגו | ה
הלאל ילמד דעת והוא
רמים ישפוט | הי
האיפשר לאלהא יליף
מנדעא והוא ש
שמיא מרומא דינן | זה
ימות בעצם תמו |
כלו שלאנן ושליו | הין

ימות בתקוף שלימי
שלימותיה בולה נז
שאנן ושליו | עטיניו
מלאו חלב ומח עצ
עצמותיו ישקה | כד
בזוהי איתמליאו
חלבא ומוקרא הגרי
הגרמוהי פטים | וזה
ימות בנפש מרה וה
ולא אכל בטובה | והין
ימות בנפשא מרירא
ולא אכל בטבאתא |
יחד על עפר ישכבו
ורמה תכסה עליהם |
כחדא על עפרא שכ
שכבין ורחשא תח
תחפה עליהון | הן
ידעתי מחשבותיכם
ומזמות עלי תחמסו |
הא גליין קדמאי מ
מחשבתכון ומזימתין
דעלי תחשלון | כי
תאמרו איה בית נ
נדיב ואיה אהל מש
משכנות רשעים |
ארום תימרון האן
בית ארכונא והאן
פריסא דמשכניה
רשיעיא | הלא ש
שאלתם עוברי דרך
ואתתם לא תנכרו | ה
הלא שאלתון עברי
אורחא וסימניהון
לא תשתמודעון | כי
ליום איד יחשך רע

עינו ח׳ חס׳ וסימ׳ ועינו החלו כהות · ולא כחד · ויברח אבשלום · ועברה העברה · יקח ויפל · ועינו את עינו תראינה · יראו עינו בידו ומחמת
קורין בעינו ··· ישכבו ג׳ וסימ׳ טרם ישכבו ואנשי · חמה את עוללים ישכבו · על עפר ישכבו ·· אנך ··· ולא אכל ד׳ וסימ׳ ויקם
יהונתן מעם השלחן · ויבא אחאב אל ביתו · וזה ימות בנפש מרה · ואכל פתי לבדי ··· מיה ב׳ דסמ׳ לא וסימ׳ מה חטאתי · כי מה חפצו

ואיך ג̇ דיש פס וסימ̇ ואיך תשיב את פני פחת ׃ וחברו דישעיה ׃ ואיך תנחמוני הבל ׃ החפץ ג̇ וסימ̇ בעולות וזבחים בשמוע ׃ החפץ לשדי כי תצדק ׃ אל תתמה על החפץ ׃ יועץ ב̇ וסימ̇ והכהן הגדול מאחיו אשר ׃ אשר קמטו ולא עת ׃ ויבהלך ל̇ דבות׃

ליום עברות יובלו ׃ ל
ארום ליום תברא יתח
יתמנע ביש ליום רגז
רוגזיתא יתעלון ׃ מי
יגיד על פניו דרכו וה
והוא עשה מי ישלם
לו ׃ מאן יחוי קדמוהי
ארחתיה והוא עבד
מאן ישלם ליה ׃ והוא
לקברות יובל ועל
גדיש ישקוד ׃ ואיהו
ואיהוא לקבורתא
יתעל ועל גדישין נ
נעיר ׃ לי את יוחי ׃ ז
מתקו לו רגבי נחל וה
ואחריו כל אדם ימש
ימשוך ולפניו אין מס
מספר ונסימו ליה
גרגישתא דנחלא וכז
ובתרוהי כל בר נש יגו
יגגר וקדמוהי ליה
מניין ׃ ואיך תנחמוני
הבל ותשובתכם נשא
נשאר מעל ׃ והיך
תנחמונני למא ותיו
ותיובתיכון אישתאר
בהון שיקר ׃
כב ויען אליפז
התימני ויאמר ׃ ואתיב
אליפז דמן תימן וא
ואמר ׃ הלאל יסכן גבר
כי יסכן עלימו מש
משכיל ׃ האיפשר דל
דלאלהא יאליף בר
בר נש וכד יאליף איפשר

דעליהון משגח ׃ הדו
החפץ לשדי כי תצ
תצדק ואם בצע כי
תתם דרכיך ׃ העסק
אית לשדי ארום הז
תזכי ואין ממון את
ארום תשלים אור
אורחתך ׃ המיראתך
יוכיחך יבוא עמך
במשפט ׃ המדחלמ
מינך יכסנינך ייתי
עמך בדינא ׃ הלא
רעתך רבה ואין קץ
לעונתיך ׃ הלא על
בישתך סגיעא ולי
וליה סוף לעויתך ׃
כי תחבל אחיך חנם
ובגדי ערומים תפש
תפשיט ׃ ארום תמ
תמשכן אחך מגן ול
ולבושין דערטיל
דערטילאין תשלח ׃
לא מים עיף תשקה
ומרעב תמנע לחם ׃
לא מיא למשלהי
תשקי ומן כפין תמנע
לחמא ׃ ואיש זרוע
לו הארץ ונשוא
פנים ישב בה ׃ וגבר
בצחן ליה ארעא
וסביר אפין יתיב בה ׃
אלמנות שלחת ריק
ריקם וזרעות יתמים
ידכא ׃ ארמלתא שו
שדרת סריקתא וי

ואדרעת יתמיתא
תשפח ׃ על כן סביבו
סביבותיך פחים ויב
ויבהלך פחד פתאם ׃
מטול הכנא חוזרנותך
פחין ויבהלינך דלו
דלוחא בתכיף ׃ או
חשך לא תראה וש
ושפעת מים תכסך ׃
או בחשוכא תשרי
ולא תחמי וסוגעי
מיא תחפינך ׃ הלא
אלוה גבה שמים
וראה ראש כוכבים
כי רמו ׃ הלא אלהא
בגובהי שמיא וחמי
ריש כוכביא ארום
זקיפו ׃ ואמרת מה
ידע אל הבעד ערפל
ישפוט ׃ ותימר מה
ידע אלהא האיפשר
דלהלא אמיטתא
ידין ׃ עבים סתר לו
ולא יראה וחוג שמים
יתהלך ׃ עננא טמור
ליה ולא יחמי ורקי
ורקיעא דשמיא
יטייל ׃ הארח עולם
תשמר אשר דרכו ׃
מתי און ׃ האורחא
דהוה מן עלמא
תינטור דטיילו אינ
אינשי שיקרא ׃ אשר
אשר קמטו ולא עת
נהר יוצק יסודם ׃

עית ועית ח̇ וסימ̇ והוא עית ׃ כי עית אנכי ׃ ואנכי עית ויגע ׃ והדיין וקחה בו נפשו ׃ בארץ ציה ועית ׃ בל אין עית ואין כושל בו ׃ לא מים עית תשקה ׃ העם רעב ועית וצמא ׃ גבה ד̇ וסימ̇ וראיתי לבית גבה ׃ ולפני כשלון גבה לב ׃ הלא אלוה גבה שמים ׃ ונשוא ד̇ וסימ̇ ובעמן שר צבא מלך ארם ׃ שר חמישים ונשוא פנים ׃ זקן ונשוא פנים הוא ׃ ואיש זרוע לו ׃ וחד העם הישב בה נשוא׃

לית יא וסימ׳ לית הבראה אליך · ונקומיה וצעלה ביתאל · הענה אתי ביום צרתי · לית גמיר עלי · אם לית תריבון · ויאמר לית סור ממנ׳ ·
כי אם כמיך לית · כי בקשתי לית מביעל · וירב אמריו לית · חלילה לית מרשע · יאלימת בן לאל · בתל׳ שוב ברנש ·· איגקי ל׳ דבות ··

הצנון תשע מאה ושב
ושבעין וארבעא דר
דריא דאתקבעו לא
לאתבראה בלא עדנו
עידניהון וכד איתגלי
עובדיהון בישיא
היך נהרא אישתיפו
ואתפסו בתהומיא
שיתאסיהון ׀ האמרי
האומרים לאל סור
ממנו ומה יפעל שדי
שדי למו ׀ ודרא דנ
דטובענא דאמרין
לאלהא זור מיננא ומה
יעביד שדי להון ׀ וה
והוא מלא בתיהם
טוב ועצת רשעים
רחקה מני ׀ והוא מלי
מלי בתיהון טובא
ומילכת רשיעיא רח
רחקת מני ׀ יראו צד
צדיקים וישמחו ונ
ונקי ילעג למו ׀ יחזו
יחמון בטורי דנח צד
צדיקיא ויחדון ונק
וזכאי ירחיך להון ׀ אם
לא נכחד קימנו ויתרם
אכלה אש ׀ אין לא
יתמנע מלמיקום ונ
ומותרהון גמרת אש
אישתא ׀ הסכן נא עמו
ושלם בהם תבואתך
טובה ׀ אלף כדון עי
עימיה ותשתלם בהון
עללתך טבא ׀ קבלנא

מפיו תורה ושים
אמריו בלבבך ׀ קביל
כדון מפומיה אוריתא
ושוי מימרוהי בלבבך ׀
אם תשוב עד שדי
תבנה תרחיק עולה
מאהלך ׀ אין תתוב
עד שדי תתבני תרחק
עילתא ממשכנך ׀
ושית על עפר בצר
ובצור נחלים אופיר ׀
ושוי עפרא על כרך
תקיף ותהי טינרא
דנחליא דאופיר ׀
והיה שדי בצריך
וכסף תועפות לך ׀ וה
ויהי שדי כרך תקיף
וממון כסף תקיף רומא
דילך ׀ כי אז על שדי
תתענג ותשא אל
אלוה פניך ׀ ארום הא
הידין על שדי תתפנ
תתפרנק ותזקוף קדם
אלהא אפיך ׀ תעתיר
אליו וישמעך ונדר
ונדריך תשלם ׀ ותג
ותגזר אומר ויקם לך
ועל דרכיך נגה אור ׀
ותגזור מימרא ויקום
לך ועל אורחתך יזה
יזהר נהורא ׀ כי השפ
השפילו ותאמר
גוה ושח עינים יוש
יושע ׀ ארום דרא
דאיתמכיך במיכוך

יתעביד גיוותן ורשו
ורשיעיה בסוף דרבנא
תפרוק ׀ לי אח וריש
ורשיעיה בכיסבנותא
תפרוק ׀ לי אח וריש
ורשיעיה בעיני בריי
ברייתא תפרוק ׀ ימו
ימלט אי נקי ונמלט
בבור כפיך ׀ ישיזב
גבר דליתוהי זכאי
בזכותך וישתיזב בז
בברירות אידייך ׀ ו

כג

ויען
איוב ויאמר ׀ ואתיב
איוב ואמר ׀ גם היום
מרי שיחי ידי כבדה
על אנחתי ׀ לחוד יו
יומא מריר מימרי
מחתי תקפת עלוי
תנחתי ׀ מי יתן ידע
ידעתי ואמצאהו
אתיא עד תכונתו ׀ מ
מן יגזור אינדע ו
ואשכחיניה איתי
עד מדור בית מוקדו
מוקדשיה ׀ אערכה
לפניו משפט ופי א
אמלא תוכחות ׀ א
אסדר קדמוהי דין
ופומי אמלי מכס
מכסנותא ׀ אדעה
מלים יענני ואבינה
מה יאמר לי ׀ אנדע
מליא דאתבינני וא
ואתבין מה יימר לי ׀

ושים ט׳ וסימ׳ ושים כסת איש בפי אמתחתו · ושים באזני יהושע · ושים קטרת והולך · עשה לך שרף · ושים בסלע קנך · ראה בעיניך
ובאזניך שמע · ונתתה עליה מחצות · ושים פחות ותחתיהם · קח נא מפיו תורה ·· אמלא ג׳ וסימ׳ אוג מספר ימיך אמלא · ופי אמלא רי
תוכחות · להנחיל אהבי יש · וחד ואמלא אתו רוח אלהים ·· גוה ב׳ וסימ׳ ואם לא תשמעוה · כי השפילו ותאמר · וחד וצוה להסיר אדם ··

אותה ד׳ וסימ׳ כבודה אותה נפשי ׀ נפשו רשע אותה רע ׀ והוא באחד ומי ישיבנו ׀ לא יוחן ״ ישלים ד׳ ב׳ חס׳ וב׳ מל׳ וסי׳
ועיצת מלאכיו ישלים ׀ כי ישלים חקי ׀ וכל חפצי ישלם ׀ גם אויביו ישלם אתו ׀ ב׳ בתר׳ חס׳ ״ ומפני ב׳ כי לא נצמתי ׀ תעבוני רחקו ׀

הברב כח יריב עמדי
לא אך הוא ישם
בי ׀ הבסוגעי חילא
ינצי עמי לא ברם
הוא ישוי ביגרא
כי ׀ שם ישר נוכח
עמו ואפלטה לנ׳
לנצח משפטי ׀ תמן
תריצתא יתקין ל׳
קימיה ואישתזיב
לעלמא מדיני ׀
הן קדם אהלך ואי׳
ואיננו ׀ אחור ולא
אבין לו ׀ הא למדינח
אהלך וליתוהי ול׳
ולמערבא ולא אתו׳
אתבונן ליה ׀ שמאל
בעשתו ולא אחז ית
יעטף ימין ולא א׳
אראה ׀ יתפרנא במי׳
עבדיה ולא איחמי
כד מכבין דרזמיא
ולא איתחזי ׀ כי ידע
דרך עמדי בחנני
כזהב אצא ׀ ארום
גלי קדמוהי אורחא
דעמי בחן יתי היך
דהבא אפיק ׀ באשרו
אחזה רגלי דרכו ש׳
שמרתי ולא אט ׀ ז׳
באיסתווריך אחדת
ריגלי אורחתיה
נטרית ולא סטית ׀
לי אח ולא יצליית ׀
מצות שפתיו ולא

אמיש מחקי צפנתי
אמירי פיו ׀ פיקודנא
דישיפוותיה ולא
אעדי בגזירתי אט׳
אטמרית מימרי פ׳
פומיה ׀ והוא באחד
ומי ישיבנו ונפשו ז
אותה ויעש ׀ והוא
יחידאי ומן יתיבי׳
יתיביניה ונפשיה
רגגת ועבדת ׀ כי יעד
ישלים חקי וכהנה
רבות עמו ׀ ארום יש׳
ישלים בר קמייתא
גזירתי ודיכוותהון
סגיעין עמיה ׀ על
כן מפניו אבהל את׳
אתבונן ואפחד ממנו ׀
מטול היכנא מן קד׳
קדמוהי אתבהיל
אתבונן ואדחל מיני׳ ׀
ואל הרך לבי ׀ ושדי
הבהילני ׀ ואלהא רכיך
לבי ׀ שדי בהלינני ׀
כי לא נצמתי מפני
חשך ומפני כסה אפ׳
אפל ׀ ארום לא איד
איתמנער מן קדם רז
חשוכא ומן קדמוי
כד טמיר קיבלא ׀ מדוע
משדי לא נצפנו עת׳
עתים ׀ וידעיו לא חזו
ימיו ׀ מה דין משדי
לא איתטישו עידניא
ורחמוהי יתיה לא

חמון יומוהי ׀ גבלות
ישיגו עדר גזלו וירע׳
וירעו ׀ תחומא רטובא
רטובענא דיתחומי
ישנון עדרא אנסו
ורעון ׀ חמור יתומים
ינהגו ׀ יחבלו שור
אלמנה ׀ חמרא די
דיתמי ידברון רמי׳
דמישכנון תור ארמ׳
ארמלא ׀ יטו אביו׳
אביונים מדרך יחד
חבאו עניי ארץ ׀ יס׳
יצלון חשוכי מן יז
ארעא בחדא אטמ׳
אטמרו מסכיני אז
ארעא ׀ הן פראים
במדבר יצאו בפעלם
משחרי לטרף ערבה
לו לחם לנערים ׀ הא
כמרודיא במדברא
הכדין נפקו בעובדיהון
כי שיא מקדמין ל׳
לביזתא במישרא
אנס ליה מזונא לח
לטליוי ׀ בשדה כדי
בלילו יקצירו וכרם
רשע ילקשו ׀ בחקל
דלא דילהון חצדין
וכרמא רשיעא יתח׳
יכסחון ׀ ערום ילינו
מבלי לבוש ואין כ׳
כסות בקרה ׀ ערטי׳
ערטילאי יביתון מ׳
מדליה כסותא וליה

ואיננו י״ב וסימ׳ ויתהלך חנוך אל׳ ׀ עדות על יאור ׀ ישדד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו ׀ יבקש את עון ישראל ואיננו ׀ והתבוננת על
מקומו ואיננו ׀ כי ׀ רוח עברה בו ואיננו ׀ המחכים למות ואיננו ׀ רמו מעט ואיננו ׀ הן קדם ואהלך ואיננו ׀ עשיר ישכב ולא יאסף יהתעית
עיניך ׀ ואיננו חסר לנפשו מכל אשר ״ ׀ יטו ה׳ וסימ׳ מן הגוים אשר ׀ הרחבו מקום ׀ ודרך ענוים ׀ ועל בגדים ׀ יטו אביונים מדרך ״

לאור ז̇ וסימ̇ ויקרא אלהים לאור יום · והולכתי עורים בדרך לא ידעו · ימ̇ צדיק בקרבה · על כן רחק משפט ממנו · זעת ימ̇ אשא כי חטאתי
לו · מגלה עמקות מני חשך · לאור יקום רוצח · וסימ̇ יצוה סמיאל מבר מיפק בליליא וקם בצפרא ·· הלבו ב̇ בלי לבוש · ששמים הלבו בו ·· ג

להון חופאה בקורא
מורם הרים ירטבו
ומבלי מחסה חבקו
צור ומקלתא רטו
דטוריא מטמשין
מיהלית מישרי ג
גפפו טינרא יגזלו
משגר יתום ועל ענ
יחבלו יאנסו מבית
יתם ועל עניא ימש
ימשכנון ערום ה
הלכו בלי לבוש ור
רעבים נשאו עמר
ערטילאי אוליכו מ
מהלית כסות ובכפינן
נטלו מנהון עומרא
בין שורותם יצהירו
יקבים דרכו ויצמאו
בינו אושוותהון יע
יעצרון משח מעצ
מעצרתא עצרו ומ
ומריהון אינחיו ומ
מעיר מתים ינאקו ו
ונפש חללים תשוע
ואלוה לא ישים ת
תפלה ומקרתא כב
נשא נהרין ונפשה
קטלין בחרבא תצלי
לי אח תבעיותהא
לא ישוי חובא המה
היו במרדי אור לא
הכירו דרכיו ולא
ישבו בנתיבתיו הינון
הוו במרודין דאוריה
לא אישתמודעו א

אורחתהיה לא אית
איתותבו בשבילוהי
לאור יקום רוצח י
יקטל עני ואביון וב
ובלילה יהי כגנב ול
לאורתא יקום קטול
יקטול עניא וחשוכא
ובליליא יהוי כהיך
גנבא ועין נאה ש
שמרה נשה לאמר
לא תשורני עין וס
וסתר פנים ישים
ועינא דגיפא נטרת
נשה ליליא למימר
לא תסכיננו עינא
וטמור אפיא ישוי כ
כלפי לעיל חתר בח
בחשך בתים יומם ח
חתמו למו לא
ידעו אור האיך כח
בחשוכא ביתא כימ
מחתמין להון בגינ
לא ידעי נהורא כי
יחדו בקר למו צלמות
כי יכיר בלהות צלמות
ארום כחדא צפרא
דמי להון טולא דמ
דמותא ארום אישת
אישתמודע פורענות
טולא דמותא וקל
הוא על פני מים תק
תקלל חלקתם בארץ
לא יפנה דרך כרמים
קליל הוא למשוט ו
על אפי מיא תור

אורחא שעיעתהון
בארעא ולא יתפני א
אורחא כרמיא לי אח
קלילא ושעיעא או
אורחתהון בארעא
ולא ייסבי שבילי כר
כרמיא ציה גם חם
יגזלו מימי שלג ע
שאול חטאו ציה
ולחור חומיתא אנסין
מימי תלגא לי אח
היך צהותא וחומא
דאנסין מימי תלגא
וליתיהון היכדין לט
לשיול איתנשיו ש
שיול איתחייבו לי
אח מיטול היכנא רז
דבטילו אפרשותא
ומעשרא דאיתפקדו
בעידן חומא דקייט
אתפלון מנהון מימי
מיטרא בעדן סתווא
ותלגא לבית קבורתא
איתחייבו ישכחהו
רחם מתקו רמה ש
לא יזכר ותשבר כעץ
עולה אכזראין רנ
דנשיאו לרחמא מ
מסכינא אתפסימו
לריחשא תוב לא יד
ידכר ותתבר היך ק
קיסא עילתא רעה
עקרה לא תלד ואל
ואלמנה לא ייטיב
דמיידע עקרה דלא

וכוכבים ז וסימ חקת ירח וכוכבים לאור לילה · וכוכבים אספו נגהם · ואבדך · וכוכבים לא זכו בעיניו · ירח וכוכבים אשר כוננת · את הירח וכוכבים לממשלות ... ופחד ב וסימ תפל עליהם אימתה ופחד · המשל ופחד עמו עשה ... יחוללו ל דכות ...

הליד וארמלא לא
יוטיב ומשך אבירים
בכחו יקום ולא יאמ
יאמין בחיין ונגד
גבריא בחיליה יקום
בח ולא יהימין בחיין
יתן לו לבטח וישען
ועיניהו על דרכיהם
יהב ליה תיובתא לרח
לרחיין ויסתמיך ועי
ועינוהי על אורחיהון
רומו מעט ואיננו והמ
והמכו ככל יקפצון
ובראש שבלת ימלו
וזקפו וליתוהי חייבא
ואתמככו והיך כל
דעברו איתפרעו כמי
דתיהון קלילו כמיא
דתיתיין טפיין דמריין
דמירביין והיך ריש
שובלא יתמוללון
ואם לא אפו מי יכזי
יכזיבני וישם לאל
מלתי ואין לא קשו
קשוט דיכיהון הוא
מאן דיכדבינני וישוי
בלא הוה עיקר מלתי
כה ויען
בלדד השחי ויאמר
ואתיב בלדד דמן שוח
ואמר המשל ופחד
עמו עשה שלום במר
במרומיו שולטנא
ודחלתא גביה עביד
שלם בשמי מרומוהי

לי אה מיכאל מן ימי
ימיניה והוא דאשא
וגבריאל משמאליה
והוא דמיא וברייתא
קדישתא פתיכין אי
אישתא ומיא ובשו
ובשולטניה ודחלתי
עביד שלמא בשמי
שמיא דיליה היש
מספר לגדודיו ועל
מי לא יקום אורהו
האית סכום לאוכלו
לאוכלוסוהי ועל מן
לא יקום נהוריה ומה
יצדק אנוש עם אל
ומה יזכה ילוד אשה
ומה יזכי בר נש עם
אלהא ומה יזכי ילוד
אתתא הן עד ירח
ולא יאהיל וכוכבים
לא זכו בעיניו הא עד
דפגניא דסיהרא
בסטר מדינחא לא
ינהר שמשא וכוכבי
לא איתבריו קדמו
קדמוהי אף כי אנוש
רמה ובן אדם תולעה
כל דכן אינש דבחייוהי
ריחשא ובר נש דבמי
דבמותוהי מורנא
כו ויען
איוב ויאמר ואתיב א
איוב ואמר מה
עזרת ללא כח הושעת
זרוע לא עז ומה

סיעתא דלית חילא
פריקתא באדרע דלא
עשין מה יעצת ללא
חכמה ותושיה לרב הו
הודעת מה מילכתא
בדלית חוכמתא לסו
לסוגעיא אורעתא
את מי הגדת מלין ונ
ונשמת מי יצאה
ממך יתמן חויתא
מליא ונשמתא
דמן נפקת מנך הרפ
הרפאים יחוללו מת
מתחת מים ושכניהם
אפשר דגבריא דנו
דמתמזמזון יתפרון
והנון מלרע למיא
ומשריתהון ערום
שאול נגדו ואין כס
כסות לאבדון מפרי
מפרסם שאול לקיב
לקיבליה ולית חופאה
לבית אובדנא נטה
צפון על תהו תלה
ארץ על בלימה
דמתח ציפונא על
למיה זקיף ארעא
עלוי מיא מדלית
מדעם דסמיך ליה
צרר מים בעביו ולא
נבקע ענן תחתם וד
דצריר מי מטרא
בעננוהי ולא אתבזע
עננא תחותיה מאחז
מאחז פני כסה פרש

ללא וללא ... וסימ השמחים ללא דבר · בדרשתי ללוא · ל מל · שאלו נמצאתי ללא בקשוני · ב בו · ללא עמי עמי אתה · הקשיח בניה ללא לה · מה עזרת ללא כח · מה יעצת ללא חכמה · ומים רבים לשאול לישראל · ג בו · על בלי ג וסימ ויגנב יעקב את לב לבן · נטה צפון על תהו תלה ... וישם ו וסימ ישא ... פניו · וישם ידו על · יצפון · ואם לא איפוא מי · וישם פניו לבא · פניו לאיים · יצדק לפניו יהלך וישם ...

תכלית ה̇ וסימ׳ תכלי׳ שנאה שנאתים ׃ החקר אלה תמצא ׃ עד תכלית אור ׃ לכל תכלית הוא חקר ׃ עד תכלית בית אלישוב ׃׃
ברח ג̇ חס בליש׳ וסימ׳ מברח מן הקינה ׃ על לויתן נחש ברח ׃ חוללה ידו נחש ברח ׃ אנך ׃׃ ויתמהו ויתמהון ל̇ רבות ׃׃

פרשו עליו עננו ׀ כז
מאחד באמיטתא
דבין פורסיה מן כנז
בגלל דלא יחמיון מ
מלאכיא פרס היך ׃
פרגודא עלוהי ענני
יקריה ׀ חק חג על פני
מים עד תכלית אור
עם חשך ׀ גזר למיז
למשרי רקיעא על
אפי מיא עד סוף נז
נהורא עם חשוכא ׀
עמודי שמים ירופפו
ירופפו ויתמהו מגז
מגערתו ׀ עמודי עז
שמיא מזדעזעין ׀
ירתתון מן מזופתיה ׀
בכחו רגע הים ובתבז
ובתבונתו מחץ רהב ׀
בחיליה גזר ימא וז
ובסוכלתנותיה מחא
גיברא ׀ ברוחו שמים
שפרה חוללה ידו
נחש ברח ׀ פמיה
אפי שמיא אשתכל
אשתכלהו ברת ידוה
ליותן דמתיל לחויא
טריק ׀ הן אלה קצו
קצות דרכו ומה שמ
שמץ דבר נשמע בו
ורעם גבורתו מי יתה
יתבונן ׀ הא אילין יז
סייפי אורחתוהי וז
ומה דאיתמר מן ק
קצת מילתיה נשמעא

מימיה ודי כפת גבר
גבורתוהי מן יתבינון ׀
כז ויסף
איוב שאת משלו ׃
ויאמר ׀ ואוסיף איוב
למיטל מתליה ואז
ואמר ׀ חי אל הסיר
משפטי ושדי המר
נפשי ׀ קיים אלהא עז
עדי הלכתא דיני וז
ושדי אמרר נפשי ׀
כי כל עוד נשמתי
בי ורוח אלוה באפי ׀
ארום פסק תוב נשמ
נשמתי במימרי וה
ורוחא דאלהא בנחיו
בנחירי ׀ אם תדברנה
שפתי עולה ולשוני
אם יהגה רמיה ׀ אין
אין ימלל בשפותי עז
שקרא ולישני אין
מרנן נכלא ׀ חלילה
לי אם אצדיק אתכם
עד אגוע לא אסיר
תמתי ממני ׀ חס לי
אין אזכה יתכון עד
דאית נגיד לא אעדי
שלמותי מיני ׀ בצד
בצדקתי החזקתי ׀
ולא ארפה לא יחרף
לבבי מימי ׀ בזכוותי
תקיפית לא אשבקנה
לא יחסד לבבי מן י
יומי ׀ יהי כרשע איבי
ומתקוממי כעול

יהוי היך חייבא בעיל
דבבא ודקאים עלי
היך רשיעא ׀ כי מה
תקות חנף כי יבצע כי
ישל אלוה נפשו ׀ ארו
ארום מה סבר דילט
דילטור ארום יכנש
ממון דשקר ארום
ינתר אלהא נפשיה ׀ ה
הצעקתו ישמע אל
כי תבא עליו צרה ׀
האפשר דקבילתיה
ישמע אלהא ארום תז
תיתי עלוהי עקא ׀ אם
על שדי יתענג יקרא
אלוה בכל עת ׀ אין על
שדי יתפרנק יהי קרי
אלהא בכל עידן ׀ אורה
אתכם ביד אל אשר
עם שדי לא אכחד ׀
אליף יתכון בנבואת
אלהא די עם שדי לא
אכסה ׀ הן אתם כלכם
חזיתם ולמה זה הבל
תהבלו ׀ הא אתון כולז
כולכון איתנביתון וז
ולמה דין הבלא תה
תהבלון ׃ זה חלק
אדם רשע עם אל וז
ונחלת עריצים משז
משדי יקחו ׀ דין חו
חולק בר נש חייבא
מלות אלהא ועדת תז
תקיפין מן שדי יקז
יקבלון פורענותהון ׀

יקחו ז̇ וסימ׳ אשה זונה וחללה לא ׃ ב̇ בו ׃ ומבניך אשר ייצאו ממך ׃ דמלכים ׃ וחברו דישעיה ׃ קשר נביאים בתוכה ׃ ונתתי קצאתי ׃
אהליהם ויצאנם יקחו ׃ והאלמנה אשר תהיה אלמנה ׃ ובליעל כקוץ מנד כלהם ׃ ונחלת עריצים משדי יקחו ׃׃ ולמה זה ג̇ וסימ׳ ולמה
זה לי בברה ׃ ויען כל איש יהודה ׃ ולמה זה הבל תהבלו ׃ אנך ׃׃ שפרה ב̇ מב̇ ליש׳ וסימ׳ שם האחת שפרה ׃ ברוחו שמים שפרה ׃׃

ולא יחמל ד̇ וסימ׳ ואחרי כן באם יה׳ ׃ וישלך עליו ולא יחמל ׃ יספק עלין דבא ׃ כי קנאה חמת גבר ׳׳ ג׳׳ יקח ג̇ ב̇ ואו וסימ׳
יקח נא מעט מים ׃ גם שבי גבור ׃ ברזל מעפר יקח ׃ בתל קמו אצד ׃ וחד ׃ גריא דגברא פרזלא ׳׳ ׳׳ ועפרת ׃ ל̇ דבות ׳׳

אם ירבו בניו למו ח
חרב וצאצאיו לא
ישבעו לחם ׃ אין יס
יסגון בניהון מטול
קטילין דחרבא ובני
בנוהי לא ישבעון ית
לחמא ׃ שרידו במות
יקברו ואלמנתיו לא
תבכינה ׃ משיזבוהי
במותנא יהון קבירין
וארמלתהון לא תב
תבכיין ׃ אם יצבר כע
כעפר כסף וכחמר
יכין מלבוש ׃ אין יכ
יכנוש היך עפרא ס
סימא והיך טינא ית
יתקן לבושין ׃ יכין ו
וצדיק ילבש וכסף
נקי יחלק ׃ יכין וצדי
וצדיקא יהא לביש
וסימא זכאי יפליג ׃
בנה כעש ביתו וכסכה
עשה נצר ׃ בנא היך
דקסטיתא ביתיה
והיך מטללתא די נ
עבד נטיר פירי ׃ עש
עשיר ישכב ולא יא
יאסף עיניו פקח וא
ואיננו ׃ עתיר ידמוך
ולא יתכנש עינוהי
פקח וליתוהי ׃ תשי
תשיגהו כמים בלהות
לילה גנבתו סופה ׃
תדבקיניה היך מיא
איתרגושתא ליליא

תטלטליניה זיקא ׃
ישאהו קדים וילך
וישערהו ממקומו ׃ ו
יטלטליניה רוח קידומא
ויזיל ויעלעליניה
מן אתריה ׃ וישלך
עליו ולא יחמל מי
מידו ברח יברח ׃ ויט
ויטלוק עלוהי ולא
יחוס מן ידיה מיע
מיעירק יערק ׃ יספ
ישפק עלימו כפימו
וישרק עליו ממק
ממקמו ׃ וישקית עי
עילויהון ידיהון ויז
ויכלי עלוהי מן א
אתריה ׃ כי יש לכסף כח
מוצא ומקום לזהב
יזקו ׃ ארום אית לי
לסימא מפקניה וי
ואתר לדהבא מסנ
מסננין ׃ ברזל מעפר
יקח ואבן יצוק נח
נחושה ׃ פרזלא מן
עפרא יתנסב ואבנא
יתיך פרזלא ׃ קץ ש
שם לחשך ולכל תכ
תכליתה הוא חוקר
אבן אפל וצלמות ׃
סוף שוי לחשוכא
ולכל סיפא הוא
מפשפש אבנין מן
מפולביין דמו תמן
נפק חשוך וטולי ׃
מותא ׃ פרץ נחל

מעם גר הנשכחים
מני רגל דלו מאנש
נעו ׃ תקף נחלא מן
אתרא דמזדלחמי
מי זוכייא דמתנשיין
מן למיעבר ברגלא
איזדקפו לבני נשא
איטלטלו ׃ ארץ מנ
ממנה יצא לחם ות
ותחתיה נהפך כמו
אש ׃ ארעא דמנה
נפק מזונא ולרע מ
מינה גיהנם דמנה
מתהפיך היכמי
אשתא ׃ מקום ספיר
אבניה ועפרת זהב
לו ׃ דגינתא דעדן א
אתר דשבזיזא אב
אבניהא ועפרותין די
דדהבא ליה ׃ נתיב
לא ידעו עיט ולא
שזפתו עין איה ׃ שז
שביל אילן חיי דלא
חכמיה סמאל דפרח
היך עופא ולא סקרו
סקרתיה עינא דחוה ׃
לא הדריכהו בני שח
שחץ לא עדה עליו ש
שחל ׃ לא הליכו ביה
בני אדם ולא סטא ע
עלוהי חויא ׃ בחלמ
בחלמיש שלח ידו
הפך משרש הרים ׃
בשמיר ארשיט ידיה
הפך מן עיקרהון טוו

יאסף ט̇ וסימ׳ שלח העם את מקצד ׃ הייצאו ובדר ישחט להם ׃ יאסף אהרן אל עמיו ׃ ואהרן יאסף ומת שם ׃ כי יעיבתי האסף
יאסף ׃ ואם אל עיר יאסף ׃ לא יבא עוד שמשך ׃ עשיר ישכב ולא יאסף ׳׳ ׳׳ ישפק ז̇ וסימ׳ אם ישפק עפר שמרון ׃ בילדי נכרים ישפיק
זורב אמריו ׃ ישופק עלימו כפימו ׃ וחד ויספק את כפיו ׃ כת ס׳׳ ׳׳ דלו ב̇ א̇ מלע ׃ וא מלא ׃ דלו עיני למרום ׃ דלו מאנוש ׃ בת מלע

בארץ החיים ג̇ וסימ̇ אמרתי לא אראה יה · אמרתי יי' מחסי אתה · ולא תמיצא בארץ החיים · ויס ג̇ וסימ̇ ויס מים והר ההר · זים אמר אין עמידי · מבטח כל קיצוי ארץ וים · סגור ב̇ וסימ̇ ואקרע סגור לבם · לא יתן סגור תחותיה

טורייא ובעורות יאו
יאורים בקע וכל יקר
ראתה עינו ובטנרין
נהרין בזע וכל יקר
חכיב חמת עיניה ומ
מבכי נהרות חבש ות
ותעלמיה יציא אור
מן זילחי קלילי נהר
נהריא זרין מן חתפא
יתעלומיה מפיק נהור
נהורא
והחכמה מאין תבא
תמיצא ואיזה מקום
בינה וחוכמתא מן
האן תשתכח והאו רין
אתר בינתא לא ידע
אנוש ערכה ולא תמ
תמיצא בארץ החיים
לא ידע בר נש עלויה
ולא תשתכח בארע
וירנין דמחטין כח
כחייהון תהום אמר
לא בי היא וים אמר
אין עמדי תהומיא
אמר לא גבי הוא וימ
וימא אמר לית עמי
לא יתן סגור תחתיה
ולא ישקל כסף מח
מחירה לא יתיהיב
דהב סנין חלופהא
ולא יתקל כספא פי
פירוגה לא תסלה
בכתם אופיר בשהם
יקר וספיר לא תשוי
תשתלחות בפיטלון

דמן אופיר בבירולין
יקיר ושבזיזה לא
יערכנה זהב וזכוכית
ותמורתה כלי פז ולא
יעלינה דהבא ואסו
ואספלירא ופירוגה
מאני אוכריזין ליה
אח לא יסדרינה גבר
עתיר בדהב וזכוכיתא
אין לא יהב חלופהא
מאני דהבא סנינא
ליה אח ליה איפשר
דתישתכח בקילותא
אילהין ביקרא היך
דהבא ומאן דלא
יבטרנה אולא ומיז
ומיתכרא היך זגגית
זגגיתא ופירוגא ארעא
לעלמא דאתי מאני
פיזותא וראמות וגביש
וגביש לא יזכר ומשך
חכמה מפנינים ומני
סנדלכין ופירוזין רז
לא ידכר ונגרא דח
דחכמתא מן מרגליין
לא יערכנה פטרת
כוש בכתם טהור לא
תסלה לא יעלינה
מרגלא ירקא דאתי
מן כוש בפיטלון ד
דכי לא תשתלחיה
והחכמה
מאין תבוא ואיזה
מקום בינה וחכמתא
מן האן תיתי והאן

דין אתר בינתא ונע
ונעלמה מעיני כל חי
ומעוף השמים נסתר
נסתרה וכסיא מן
מן חמיהון דכל חי
ומן עופא דשמיא
אישתמרא אבדון ומ
ומות אמרו באזנינו
שמענו שמעה ובית
אובדנא ומלאך מות
אמרו במתיהבא ל
לישראל במשמענה
שמענה שמועתה
אלהים הבין דרכה
והוא ידע את מקו
מקומה אלהא אית
אתבין אורחא והו
חכים ית אתרה כי
הוא לקצות הארץ
יביט תחת כל השמים
יראה ארום לסייפי
ארעא יסתכל תחות
כל שמיא יחמי ול
לעשות לרוח משקל
ומים תכן במדה
למעבד לרוחא מתקו
מתקלא ומיא אתקן
במשחתא בעשתו
למטר חק ודרך ל
לחזיז קלות במעבדיה
למטרא קיימא גזי
גזירתא ומהלך לח
לחזוי דרהטין בקו
בקליא אז ראה
ויספרה הכינה וגם

ואיזה ד̇ וסימ̇ ואי זה מקום מנוחתי · אשר מלאו לבו לעשות · והחכמה מאין תבוא · וחברו · יתן ז̇ וסימ̇ ובייתן מיובד על זרע · לרב תרבה נחלתו ולמעט · ויאמרו אם מיצאנו · יתן לנו שבעה אנשים · ותאמר יתן את אבישג · ויאמר געמן ולא יתן · ולא יתן סגור תחתיה · וחד ויתן בין השמים ובין הארץ · תכן ג̇ וסימ̇ ושמים בזרת תכן · מי תכן את רוח יי' · לעשות לרוח

לאדם ה̇ וסימ̇ ידעתי ייג כי לאדם דרכו׳ כמים הנגרים לפנים׳ אליו מי שם פה׳ ויאמר לאדם הן יראת ייג׳ והיצרתי לאדם׳
וכל קהלת דכות במא כי לאדם שטוב לפניו׳׳ ברחוב ד̇ וסימ̇ ויאמרו לא כי רק ברחוב אלי כי כשלה ברחוב׳ אכין מושבי׳׳

חקרה׃ והידין חמיא
ואישתעיה עסכי לאני
שירותא אתקנה ולז
ולחור בשפיש יתה׃
ויאמר לאדם הן יראת
אדני היא חכמה וסור
מרע בינה׃ ואמר
לבר נשא הא דחלתא
דיי היא חכמתא ולז
ולמעדי מן ביש ביז
בינתא׃

כט ויסף איוב שאת
משלו ויאמר׃ ואוז
ואוסיף איוב למיטל
מתליה ואמר׃ מיי
יתנני בירחי קדם כיז
בימי אלוה ישמרני׃
מן יסהרינני היך ירז
ירחין קדמאין היך
יומיא דאלהא יטרינני׃
בהלו נרו עלי ראשי
לאורו אלך חשך׃ כד
אנהרתיה שרגיה
עלויה רישי לנהוריה
איזיל חשוכא׃ כאשר
הייתי בימי חרפי בסו
בסוד אלוה עלי אהלי׃
היכמא דהויתי ביומי
חריפותי כומן דהוה
אהא עלוי משכני׃
בעוד שדי עמדי סב׃
סחרנתי נערי׃ בעוד
כדון הוה מימר שדי
בסעדי חזור חזור
דילי עולימיי׃ ברחץ
הליכי בחמה וצור
יצוק עמדי פלגי שמן׃
במשוזג אסטרטי ז
בשומנא דגובנין ינט
ונטר יזלח עימי טוו
טורפי משח׃ בצאתי
שער עלי קרת ברחב
ברחוב אכין מושבי׃
במפקי תרעא עלוי ז
קרתא בפלטיא כפתא
אתקין מותבי׃ ראוני
נערים ונחבאו וישיש
וישישים קמו עמדו׃
חמון יתי עולימיא
ואטמרו וקשישיא
קמו וזקפו׃ שרים
עצרו במלים וכף יז
ישימו לפיהם׃ רברז
רברבניא כלו במליא
ואידיא ישוון לפומ׃
לפומיהון׃ קול נגידים
נחבאו ולשונם לחז
לחכם דבקה׃ קל
ארכונין איטמרו
ולישנהון למוריגיהו
אידבקת׃ כי אזן ש׃
שמעה ותאשרני
ועין ראתה ותעידני׃
ארום אודנא שמעת
אמרת טבלי ועינא
דחמית אסהדת
עלי׃ כי אמלט עני
משוע ויתום ולא ע׃
עזר לו׃ ארום איש׃
אישתזיב עניא דבעי
דיתם ולא סעיר ליה׃
ברכת אבד עלי תבא
ולב אלמנה ארנן׃ ז
ברכתא דאבידא עלי
תיתי ולבא דארמלת
אמלא תושבחתא׃
צדק לבשתי וילבשו
וילבשני כמעיל ריז
ומנות משפטי׃ וז
זכותא לבישית ואז
ואלבישני מעילא
ומיננותא דינר׃ עז
עינים הייתי לעור
ורגלים לפסח אני׃
נהור עיינין הויתי
לסמיא ריגליא לז
לחגירא אנא׃ לי אח
טפיר עייר הויתי לז
למסכינא דרמי לז
לסמיא וטייל לקז
לקיבר ערסא רמ׃
דמתיל לחגירא אנ׃
אב אנכי לאביונים
ורב לא ידעתי אחקז
אחקרהו׃ אבא אנא
למסכיניא ודין דלא
ידעית אפשפשיניה׃
ואשברה מתלעות
עול ומשניו אשליך
טרף׃ ותברית ניבי
מקלקל ומפמוי רמי׃
דמיה׃ עראה׃ ואמר
עם קני אגוע וכחול
ארבה ימים׃ ואמרית
עם תוקפי בשרכפי

אלי ה̇ בספ̇ וסימ̇ השמיחי אלי גיל׳ תבוא בכלח אלי קבר׳ ויצבו הוא אלי דרבי שרשי פתוח אלי מים׳׳ ולשונם ד̇ וסימ̇
אשר עשיריה מלא חמס׳ שתו בשמים פיהם׳ בפשר בתוך לבאים׳ קול נגידים נחבאו׳׳ ודיוב ה̇ ג̇ מל וא̇ חס וסימ̇ ודיב אלמנה
לא יבא׳ ודיב לייז עם יהודה׳ כי ראיתי חמס ודיב בעירי׳ ורב לא ידעתי׳ בתר חס׳׳ וכחול ב̇ מב ל̇ ש̇ אשר על שפת׳ ארבה ימים׳

פתוח ד' וסימ' וכל כלי פתוח אשר אין · אשפתו כקבר פתוח · קבר פתוח גרונם · שרשי פתוח אלי מים · ג' · לחמים ז' וסימ' בכה יאכלו
בני ישראל · לחמים ובדאגה יאכלו · אין גחלת לחמם · כי לחמם נפשי · ושרש רתמים לחמם · וישבו בקיץ לחמם ··· וידמו ל' דבות ··

איתגעיד והיך חלא
אסגי יומיא ושרשי
פתוח אלי מים וטל
ילין בקצירי · עקרי
פתיח למבועי מיא
ומיטלא יבית בחצדי ·
כבודי חדש עמדי
וקשתי בידי תחליף ·
יקרי חדת גבי וקשתי
וקשתי משתלחפא
בידי · לי שמעו ויחלו
ויחלו וידמו למו ·
עצתי · מני קבילו וי
ואוריכו וישתיקו לה
למילכתי · אחרי דברי
דברי לא ישנו ועלי
ועלימו תטף מלתי ·
בתר פתגמי לא יתנון
ועליהון תשפר
מלתי · ויחלו כמטר
לי ופיהם פערו למלקוש ·
למלקוש · ואוריכון
היך מטרא להי והוי
והיך אריסיא דפומ
ופומיהון פתחו למו
למלקושא · אשחק
אלהם ולא יאמינו
ואור פני לא יפילון ·
ארחך אמטו להון
ולא יהימנון וקלס
וקלסתיר אפיי לא
יסתכלון · אבחר דר
דרכם ואשב ראש
ואשכון כמלך בגדוד
כאשר אבלים ינחם ·

אבחר אורחיהון וית
ואתיב ברישיהון היך
חתנא ואישרי היך
מלכא בחילא היכמ
היכמא דאבילין מי
מנחם · ועתה שחקו
עלי צעירים ממני
לימים אשר מאסתי
אבותם לשית עם כ
כלבי צאני · וכדון מ
מגחכין עלי דדקין
מני לזמין די
רחקית אבהתהון ית
לשואה עם כלביא
בטרי עני · גם כח יד
ידיהם למה לי עלי
עלימו אבד כלח · ול
לחור חילא דידיהון
למה לי עליהון הו
הובד כוך · וליט אחר
לחור חיל ידיהון ית
למה לי לקבלותיה
בשוחרא אין איתגזר
להון להובדא בגו
קבורתא · בחסר ובכ
ובכפן גלמוד הערקים
ציה אמש שואה
ומשואה · בחוסרנא
ובאולצנא דלא ולד
הוון ערקין רשיעא
בארע צהיא חשוכא
היך משא אתר
שיחא ותושתא ·
הקטפים מלוח עלי
שיח ושרש רתמים

ל

לחמם · דשבקין פי
פיתגמי אוריתא
מולחין לבהון מטול
מילי דעלמא עיקרי
רתמיא מתוקדין ·
ומית עבדין גומרין ·
למזוניהון · ליט אח
דהלשין הובאי חלת
עסבי מיכלא עקרי
רתמין מזוניהון · מ
מן גו יגרשו יריעו
עלימו כגנב · מן שר
שלחיא מתרכין מ
מיבכין עליהון היך
גנבא · בערץ נחלים
לשכן חרי עפר וכב
וכפים · בתקות פצירי
נחליא למישרי בג
בנקירתא דעפרא
ואבניא · בין שיחים
ינהקו תחת חרול
יספחו · ביני אילניא
נאקי תחות הגי מן
מתחברין · לי אח בנ
בני ותיו · בני נבל גם
בני בלי שם נכאו מן
הארץ · בניא דנבל
עם בני דהדיוטין א
אשתתפון מן ארעא ·
לי אח אזדערון מן
ארעא · ועתה נגינתם
הייתי ואהי להם
למלה · וכדון זמריהון
הויתי והוית
להון לשועי ·

שלחו ג̇ וסימ̇ וזאת האיש וזאת כל משפחתו שלחו · ורסן מפני שלחו · על ימין פרחח יקומו ·· ג ·· בפריץ ד̇ וסימ̇ נתן האלהים
את איבי · פריץ יה את איבי בפרץ · בבל גבעה · בפריץ רחב יאתיו ·· ג ·· ותמגגני ג̇ חס בליש̇ · והגבעות תתמוגגנה · ברביבים · ותמוגג נ ··

תעבוני רחקו מני
ומפני לא חשכו רק
רחקונני אתרחקו
מינני ומן קדמי לא
מנעו רוקא | כי יתרי
פתח ויענני ורסן מפני
שלחו | ארוב שירי
שושילתי ניבמי איטו
איטומי שרא ואתיב
יתי וסגפני ורבניא
מן קדמי פטרו | לי
את שלחו | עלימין פ
פרחח יקומו רגלי ש
שלחו ויסלו עלי את
ארחות אידם | על
ימינא בחו עפא בניז
בניהון יקומון רגלי
שדרו וכבשו עלי את
אכרטי תבריהון | נת
נתסו נתיבתי להות
יועילו לא עזר למו ::
צריאו שבילי לפורע
לפורענותי מהניין יז
לית דסעיד להון | כפ
כפרץ רחב יאתיו תח
תחת שאה התגלגלו |
כתקוה פלטית גללי
ימא אתיין תחות רגז
רגושא מתגלגלין ::
ההפך עלי בלהות ת
תרדף כרוח נדבתי
וכעב עברה ישעתי |
איתהפיך עלי איתי
אתרגושא תרדוף
היך זעפא רבנותי

והיך עיבא עברת
פורקני | ועתה עלי ::
תשתפך נפשי יאחז
יאחזוני ימי עני | וכו
וכדון עלי מיתשטרא
נפשי יחדונני יומי
עינויתי | לילה עצ
עצמי נקר מעלי :
ועורקי לא ישכבון |
בליליא משכבי מ
משתהלח מעילואי
ודמעסן [illegible] יהי לא
דמכין | לי את בליל
גרמי מתפקפקין מ
מני ודמעסן ירתי
לא שרכין | ברב כח
יתחפש לבושי כפי
כתנתי יאזרני | בסוז
בסוגעי חילא איתו
איתלבש כסותי אגב
כיתוני יזרזונני | הו
הרני לחמר ואתמשל
כעפר ואפר | אקשי
יתי לאדם דאיתברי
מן טינא ואיתמתיל
כעפר וקטם | ליט את
אשוון יתי לאדם דה
דאיתברי מן טינא
ואימתיל לאברהם
דאיתמי לעפר וקטם |
אשוע אליך ולא
תענני עמדתי ותת
ותתבונן בי | אבעה
מינך ולא תענה יתי
קמית ותתבון בסה

כמימרי | תתהפך לאז
לאכזר לי בעצם ידך
תשטמני | תתהפך יז
לאכזראה לי כאלית
באלימות ידך תגזמ
תגזמינני | תשאני :
אל רוח תרכיבני ותמ
ותמגגני תשוה | ותט
תטלינני לרוחא הי
תרכיבנני תסמסנני
בתשיותא | כי ידעתי
מות תשיבני ובית
מועד לכל חי | ארום
גלי קדמי דמותא
תתיב לי ובית קבורת
מזומן לכל חי | אך
לא בעי ישלח יד יז
אם בפידו להן שוע ::
לחוד לא ברית חיא
ישדר מחתיה אין ב
בעבן צעריה יקבל
מנהון צלותא | לא
ברם לא לגמרי יגרג
מחתיה אין בחטטי
ישוי להון אוסקפלני
איספלניתא | ליט את
אין למרעי יסיק לה
להון ארכא | אם לא
בכיתי לקשה יום ע
עגמה נפשי לאביון |
אין לא בכית לקשה
יומא עגמת נפשי :
לחשיבא | כי טוב קו
קויתי ויבא רע ואיח
ואיחלה לאור ויבא

ו̇ חס בליש̇ ישועה וסימ̇ ויזבל יצור ישעתי · מי יתן מציון ישועת ישראל · ולבה לישועתה לבו · אמר לנפשי ישעתך אני · וכעב עברה
ישעתי · ותהי התשועה לאבל ·· פ ·· לחמר ב̇ וסימ̇ והחמר היה להם לחמר · הורני לחמר ואתמשל ·· פ ·· ג̇ חס ו̇ בליש̇ וסימנהון ל
וקדמוניות אל תתבננו · עמדתי ותתבונן בי · התבננת עד רחבי ארץ ·· פ ·· אתנהלה · בשלה · ואיחלה · באכילה · בקעילה · בחמלה · כל ל̇ דגו ··

בקהל ד׳ דגש׳ וסימ׳ כי אשר לא עלה בקהל׳ קמתי בקהל אשוע׳ כי רבת בקהל׳ אשר יצויתה לא יבאו בקהל׳ וסימ׳ גפן ניצל דסגי אתפקדי
וידע ג׳ וסימ׳ ויהו כשמע אלישע׳ ישקלני במאזני צדק׳ ישלם אליו וידע׳ וסימ׳ אלישע משקלא דשלים׳׳ ותיזו ל׳ דבות׳

אפל׃ ארום טב סברי
סברית ואתא בישא וא
ואוריכית לנהורא
ואתא קבלא׃ מעיי
רתחו ולא דמו קדמי
קדמוני יומי עקבי׃ מיע
מעייני חמרו ולית
בהון חיזו דמא אקד
אקדימוני יומי ענ
עניותא׃ קדר הלכתי
בלא חמיה קמתי בק
בקהל אשוע׃ אחא
אוליה מדליה שמ
שמשא קמית בק
בקהלא אבעה׃ אח
הויתי לתנים ורעי ל
לבנת יענה׃ אחא
לירודין וחברא לב
לברת נעימתא׃ עורי
שחר מעלי ועצמי ח
חרה מני חרב׃ משכני
שחם מעילוי ותרמי
חרך מן ניגבא׃ והוה
לאבל כנורי ועגבי ל
לקול בכים׃ והוה לי
לאבלא כנורי ואבובי
איתמהיל לקל בכיין׃

לא

ברית כרתי לעיני ומה
אתבונן על בתולה׃
קיים גזרית לעייני ו
ומה אסתכל על בת
בתולתא׃ ומה חולק
אלוה ממעל ונחלת
שדי ממרומים׃ ומה
חולק טב יהב לי א

אהא מן לעילא וי
ואחסנת שדי מן שו
שמי מרומא׃ הלא
איד לעול ונכר לפעלי
און׃ הלא יצרא לו
לזידנא ואיתחשיב
חלונאי לעבדי שקר׃
הלא הוא יראה דרכי
וכל צעדי יספור׃ והלא
הוא יחמי אורחתי
וכל פסיעתי ימני׃ אם
הלכתי עם שוא ותח
ותחש על מרמה רג
רגלי׃ אם הליכית
עם שיקרא ורהיטת
על נכילותא רגלי׃
ישקלני במאזני צדק
וידע אלוה תמתי׃
יתקלנני במסחתא
דצדקא וידע אלהא
שלימותא׃ אם תטה
אשרי מני הדרך ו
ואחר עיני הלך לבי
ובכפי דבק מאום׃
אין דיגלי איסתוררי
מן אורחא ובתר
עייני הליך לבבי ו
ובידי ארבק מדעם
חבילא׃ אזרעה ואח
ואחר יאכל וצאצאי
ישרשו׃ אזרע וחו
וחורן ייכול וליבל
וליבלובי נציבי יתע
יתלשון׃ אם נפתה
לבי על אשה ועל

פתח רעי ארבתי׃
אין אשתרגג לבבי
על אתת גבר ועל תש
תרע חברי כמניתי׃
תטחן לאחר אשתי
ועליה יכרעון אחרין׃
תשמיש עם חורן
איתתי ועלה יחמטון
חורנין׃ כי הוא זמה
והוא עון פלילים׃
ארום היא זנו והוא
סורחן פרישן׃ כי א
אש היא עד אבדון
תאכל ובכל תבואתי
תשרש׃ ארום אשא
היא עד בית אובדנא
תשיצי וכל אינבי מ
מיתלשה׃ אם אמאס
משפט עבדי ואמתי
ברבם עמדי׃ אין ר
רחקית דין עבדי
ואמהתי כד אית להון
תיגרא בהדאי׃ ומה
אעשה כי יקום אל
וכי יפקד מה אשיב
אשיבנו׃ ומה אעבד
כד יקום אלה וארום
יסער מה אתיבניה׃
הלא בבטן עשני עש
עשהו ויכננו ברחם
אחד׃ הלא בכריסא
עבדני דעבד יתיה
ואתקין יתנא במעיא
חד׃ אם אמנע מח
מחפץ דלים ועיני

אכלה ג̇ וסימ̇ אני טרם אכלה לדבר ׃ חיצי אכלה צם ׃ ועיני אלמנה אכלה ׃׃ חכי ג̇ וסימ̇ ולא נתתי לחטא חכי ׃ אם חכי לא יבין
הוות ׃ אמת יהגה חכי ׃׃ אערוץ ג̇ מלא בליש̇ וסימ̇ אולי תוכלי הועיל ׃ העלה נדה תערוץ ׃ כי אערוץ המון רבה ׃׃ גדלני ל̇

אלמנה אכלה ׀ אין
איתמנע מן לשלמא
צבית מסכינא ועיני
ארמלא אשיצי ׀ ואכ
ואכל פתי לבדי ולא
אכל יתום ממנה ׀ ואכ
ואכלית טולמיא דלי
דלחמי בלחודי ולא
אכל יתם מיניה ׀ כי מ
כי מנעורי גדלני כאב ׀
ומבטן אמי אנחנה ׀
מטול דמן טליותי
אסגעני כאבא ומן
כריסא דאמי תונחה
תונחתא ׀ סא דברני
בניחותא ׀ אם אראה
אובד מבלי לבוש ׀
ואין כסות לאביון ׀ א
אין אחמי ערטילאי
מדלית כסו וליה חוו
חופאה לחשיכא ׀
אם לא ברכוני חלצו
ומגז כבשי יתחמם ׀
אין לא בריכו יתי
חרציהי ומגזתא די
דאמרי ישתחן ׀ אם
הניפותי על יתום
ידי כי אראה בשער
עזרתי ׀ אין ארימית
על ידוי ארום אחמי
בתרעא סיעתי ׀ כתפי
משכמה תפול ואזר
ואזרעי מקנה תשבר ׀
כתפי מן שכמיה תפל
ואדרעי מן קנה ׀

תתבר ׀ כי פחד אלי ׃
איד אל ומשאתו לא
אוכל ׀ ארום דלוח
לוותי תבר אלה ומן
מכסנייה ומן רחלו
דחלתיה לא אסובר ׀
אם שמתי זהב כסלי
ולכתם אמרתי מבט
מבטחי ׀ אין שויתי
על דהב סברי ולפיז
ולפילטון אמרית
רוחצני ׀ אם אשמח
כי רב חילי וכי כביר
מצאה ידי ׀ אין אח
אחדי ארום סגיא
תוקפי וארום בסגע
אשכחא ידי ׀ אם ׃
אראה אור כי יהל
וירח יקר הלך ׀ אין
איחמי אורתא ארו
יצהר וסיהרא אורתו
מהלך ׀ לי אח קדי
רעדו ׀ ויפת בסתר
לבי ותשק ידי לפי ׀
ושרגג בטומרא די
לבי ונשקת ידי לפומי ׀
גם הוא עון פלילי
כי כחשתי לאל ממז
ממעל ׀ לחוד הוא
סורחן פריש ארום
כדבית לאלהא מן ׃
לעלא ׀ אם אשמח
בפיד משנאי והתע
והתעררתי כי מצאו
רע ׀ אין חדיתי כי

בתברא דסנאי ויה
ויבביה ושבחית אז
ארום ערעיה ביש ׀
ולא נתתי לחטא חו
חכי לשאל באלה
נפשו ׀ ולא שבקית
למחטי מוריגי ית
למישאל במומתה
נפשיה ׀ אם לא אמ
אמרו מתי אהלי
מי יתן מבשרו לא
נשבע ׀ אין לא אמ
אמרו נשי משכני
מן יגזור מן בישרי
לא נשבע ׀ בחוץ ׃
לא ילין גר דלתי
לארח אפתח ׀ בשו
בשוקא לא יבית
גיורא דשרי לאכ
לאכסניא פתחית ׀
לי אח לעובר אורח
אורחא ׀ אם כסיתי
כאדם פשעי לטמון
בחבי עוני ׀ אין חז
חפאית היך אדם
קדמאי מרודי לז
למיטמע בעובי כז
בעיטפי בחובי לבי
סורחני ׀ כי אערוץ ׃
המון רבה ובוז מש
משפחות יחתני ויז
וארום לא אצא
פתח ׀ ארום אתבר
ריבוות גוהתא ארו
אתקוף ברגוש רבנ׃

תפול ח̇ מלא וסימ̇ וצתתי קדאתי ׃ וצטשתיך המדברה ׃ על הרי ישראל ׃ על פני השדה ׃ וכל חומיה לארץ תפול ׃ כתפי משכמה תפול ואזרעי
בשתפול עליהם פתאום ׃ כי נפול תפול לפניו ׃ וכל קהלת דמותו ׃׃ לשאול ו̇ חס̇ וסימ̇ והסוהדו לשאול דשפטים ׃ וישאל לנו מלך ׃ וישלח העי
דשמואל ׃ ובני יסור ׃ אבל לנפשם ׃ לחטא חכי לשאול ׃׃ יהל ב̇ א̇ וא̇ וסימ̇ לא תשב לנצח ולא תשבן ׃ אם אראה אור כי יהל ׃ בתר קמ̇ ׃׃

אדמתי ג̇ וסימ׳ הלא זה דברי עד היותי ׃ ונתשתים מעל אדמתי ׃ אם עלי אדמתי תזעק ׃׳ ואירא ג̇ וסימ׳ כי ערם אנכי ׃ על כן זחלתי
ואירא ׃ ואירא הרבה מאד ׳׳ ׃ ׳׳ דעי ד̇ וסימ׳ מחות דעי אתכם ׃ לכן אמרתי שמעה לי ׃ אענה את אני חלקי ׃ אשא דעי את אני ׳׳ ג׳׳

רבנותא וכסיר גניס
גניסתא ודשיט יח׳
יחוסיא יתפריגצי ו׳
ובר נש דלא אפירך
מעלנא ׃ מי יתן לי
שמע לי הן תוי שדי
יענני וספר כתב איש
איש ריבי ׃ מאן יגז׳
יגזור עלי יקבל מיני
הא רשמי דשדי ענ׳
יתי ופיתקא דיכתב
לי אח ואגרתא דכ׳
דכתב אינשי תגרי
מיצותי ׃ אם לא על׳
שכמי אשאנו אע׳
אענדנו עטרות לי ׃
אין לא על כתפי א׳
אסברניה אכבינניה
כלילן ליה ׃ מספר
צעדי אגידנו כמו נ׳
נגיד אקרבנו ׃ מיניין
פסיעתיי אחוינניה
דכמיה ארכונא איה
אקרבניה ׃ אם עלי
ארמתי תזעק ויחד
תלמיה יבכיון ׃ אין
עלי ארעי תקבל ו׳
וכחדא תלמיהא בכ׳
בכיין ׃ אם כחה אכלו
אכלתי בלי כסף ונ׳
ונפש בעליה הפחתי ׃
אין חילא גבירית א׳
אכלית דלא כסף ונ׳
ונפשיה דמריה אפח׳
אפחית ׃ תחת חטה י

יצא חוח ותחת שע
שערה באשה תמו ד׳
דברי איוב ׃ חלף חטי
חטיא יפקון סלוי ו׳
וחלף סעריא היזמי
שלימו פתגמי איוב ׃

לב

וישבתו שלשת האנ׳
האנשים האלה מע
מענות איוב כי הוא
צדיק בעיניו ׃ ופסקו
תלתא גבריא האילין
מלאתבא ית איוב מ׳
מטול דהוא זכאי בע׳
בעינוהי ׃ ויחר אף
אליהוא בן ברכאל
הבוזי ממשפחת רם
באיוב חרה אפו על
צדקו נפשו מאלהים ׃
ותקיף רוגזיה דאלי׳
דאליהו בר ברכאל
בוזאה מן גניסת אב׳
אברהם באיוב תקיף
רוגזיה מטול דמזכי
נפשיה מן קדם אלהא ׃
ובשלשת רעיו חרה
אפו על אשר לא מ׳
מצאו מענה וירש׳
וירשיעו את איוב ׃
ובתלתא חברוהי תק׳
תקיף רוגזיה מטול
דלא אשכחו תיובתא
וחייבו ית איוב ׃ ואל׳
ואליהו חכה את א׳
איוב בדברים כי זקנ׳

זקנים המה ממנו ל׳
לימים ׃ ואליהוא כתן
ית איוב במיליא
ארום סבין אינון מנ׳
מיניה ליומיא ׃ וירא
אליהוא כי אין מע
מענה בפי שלשת
האנשים ויחר אפו ׃
וחמא אליהוא ארום
לית תיובתא בפום ת׳
תלתא גבריא ותקיף
רוגזיה ׃
ויען אליהוא
בן ברכאל הבוזי ויא׳
ויאמר צעיר אני ל׳
לימים ואתם ישי׳
ישישים על כן זחלתי
ואירא מחות דעי א׳
אתכם ׃ ואתיב אליהו
בר ברכאל בוזאה
ואמר זעיר אנא ליו׳
ליומיא ואתון קשי׳
קשישין מטול הכי
הכנא אסתפיתי ודח׳
ודחלית מלחואה
מנדעי עמכון ׃ אמ׳
אמרתי ימים ידברו
ורב שנים ידיעו חכ׳
חכמה ׃ אמריה יומ׳
ימללון וסגיעי שני׳
יודעון חכמתא ׃ אכן
רוח היא באנש ונ׳
ונשמת שדי תבינם ׃
בקושטא רוח נבואה
היא בבר נש ונשמ׳

י̇ח מלין הכון סופרי׳ וסימ׳ ואברהם עודנו עמד לפני ׃ ואל אראה ברעתי ׃ אשר בצאתו מרחם אמו ׃ ויאכל חצי בשרו ׃ כי מקללים להם—
בציון ׃ איש לאהליך ישראל ׃ וילך אל ישראל לאהליו ׃ וחברו דתה ׃ ועמי המיר כבודו בלא ׃ וימירו את כבודם ׃ את הזמורה אל אפם ׃ אלהי קדשי לא
נמות ׃ יצוגע בבבת עינו ׃ ואתם מהתללים אתו ׃ והפתחם אתו ׃ וירשיעו את איוב ׃ ואהיה עלי למשא ׳׳ ׃ ׳׳ בדברים ב̇ לא זכר עבד ׃ חכה את ׳׳ ׃

מלאתי ג̇ א̇ חס א̇ וסימ̇ וזאת חבית יה̇ מלאתי ואולם אנכי מלאתי כח כי מלתי מלים בתר חס א̇ ״ פ״ השקידו ב̇ וסימ̇ אנשי
חתו לא ענו עוד העתיקו ״ פ״ ברור ב̇ וסימ̇ וישם פי כחרב חדה בצל ידו ודעת שפתי ברור מללו ״ פ״ מללו ל̇ דפות̇ ״ פ״

שדי תבירינון לא ר
רבים יחכמו וזקנים
יבינו משפט לא רבי
רבביא חכימין וסבי
וסביא יבינון דינא
לכן אמרתי שמעה לי
אחוה דעי אף אני
בגין כן אמרית קבל
מני אחוה מנדעי
ברם אנא הן הוחלתי
לדבריכם אזין עד
תבונתיכם עד תחק
תחקרון מלין הא
אוריכית לפתגמיכון
אציתית עד ביונתכון
עד דתפשפשון מלי
מליא ועדיכם את
אתבונן והנה אין ל
לאיוב מוכיח עונה
אמריו מכם ועביכון
אתבינית והא לית לה
לאיוב מכסין מתיב
מימרוהי מנכון פן
תאמרו מצאנו חכמה
אל ידפנו לא איש
דילמא תימרון אש
אשכחנא חכמתא
אלהא ישקפיניה ולא
גבר ולא ערך אלי
מלין ובאמריכם לא
אשיבנו ולא סדר
לותי מליא ובמימרי
ובמימריכון לא את
אתיבניה חתו לא
ענו עוד העתיקו מ

מהם מלים איתברו
ולא אתיבו תוב אי
איסתלקו מנהון מ
מיליא והוחלתי
כי לא ידברו כי עמדו
לא ענו עוד ואוריכי
ארום לא ימללון א
ארום שתיקון קמו
לא אתיבו תוב אענה
אף אני חלקי אחוה
דעי אף אני אתיב
לחור אנא חולקי
אחוה מנדעי לחוד
אנא כי מלתי מלים
הציקתני רוח בטני
ארום איתמליתי מ
מליא אינקתני רוח
רוחא דבריסי הנה
בטני כיין לא יפתח
כאבות חדשים יבקע
הא בריסי היך חמר
חדת דלא יתפתח היך
לקינין ורקוצין חד
חדתין יתבזע ארב
אדברה וירוח לי
אפתח שפתי ואענה
אמליל וירווח לי
לגרמי איפתח שי
שיפוותי ואתיב אל
נא אשא פני איש
ואל אדם לא אכנה
לא כדון אסב אפי
גבר ולבר אנש לא
אשתמודע כי לא
ידעתי אכנה כמעט

ישאני עשני ארום
לא ידעית לאישתמ
לאישתמודע בזעי
כזעיר פון יסבר לי
אפין דעבד יתי ור
לג ואולם שמענא אי
איוב מלי וכל פיה
פיתגמי אציתא הנה
נא פתחתי פי דברה
לשוני בחכי הא
כדון פתחית פומי
מלילת לישני כמו
במוריגי ישר לבי
אמרי ודעת שפתי
ברור מללו ותריצ
תריצות לבבי מימרי
ומנדע שפוותי
ברור מלילו רוח אל
עשתני ונשמת שד
שדי תחייני רוחא
דאלהא עבדת יתי ו
ומימר שדי תקימ
תקיימינני אם תוכל
השיבני ערכה לפנ
התיצבה אם תיכול
תתיבינני סדר קדמי
איתעתד הן אני כ
כפיך לאל מחמר
קרצתי גם אני הא
אנא דיכוותך לאלהא
מן טינא איתטלשית
סא איתליישית פרס
אנא הנה אימתי
לא תבעתך ואכפי ע
עלך לא יכבד הא

וכל דברי האזינה וברם שמע כדון איוב מלי

מלים במלים ו̇ וסימ̇ הלהוכח מלים תחשבו הלא הם יורוך הוכח בדבר לא יסכן אחבירה עלי במלים ותדבאונני במלים אד עד
מלים יעננו ואביגה שרים עצרו במלים חתו לא ענו עוד כי מלתי מלים הציקתני בתר לי זעיר ואחוך ״ ״ ואל ארם ואל דין ואל אמיד
ואל הבקר ואל אחיו ואל יעקב ואל משה ואל הארן ואל הזקנים ואל הלוים ואל פרעה ואל שער ואל אשה ואל אבישי כלה ל̇ דכו̇

ובשתים ג̇ וסימ̇ ובשתים יכסה פניו ׳ ב̇ בן ׳ כי באחת ידבר אל ׳׳ מאכל ד̇ פתח וסימ̇ מכל מאכל פרעה ׳ ונפשו מאכל תאוה ׳
ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ׳ וסימ̇ מילא בנפשיה פתורא וחבריה ׳׳ מנער ג̇ וסימ̇ אני עני וגוע ׳ רטפש בשרו ׳ מפנק מנער עבדו ׳׳

אימתי לא תבעתך
וטוני עלך לא ייקר ׃
אך אמרת באזני וקו
וקול מלין אשמע ׃
ברם אמרת באודניי
וקל מליא אשמע ׃
זך אני בלי פשע חף
אנכי ולא עון לי ׃ זכאי
אנא מדלית מרד טה
שיג אנא ולית סורח
סורחנא לי ׃ הן תנואו
תנואות עלי ימצא
יחשבני לאויב לו ׃
הא תרעמותא עלי
ישכח יתחשבינני לבי
לבעיל דבבא ליה ׃
ישם בסד רגלי ישמר
כל ארחתי ׃ ישוי בש
בשיוע רגלי ינטר
כל שבילי ׃ הן זאת
לא צדקת אענך כי
ירבה אלוה מאנוש ׃
הא דא לא זכיאת
האתיבינך ארום י
יתרברב אלהא מן בר
נש ׃ מדוע אליו רב
רבות כי כל דבריו לא
יענה ׃ מה דין לוותי
ביניה ארום כל פיתג
פיתגמוהי לא יתיב ׃
כי באחת ידבר אל
ובשתים לא ישורנה ׃
ארום בחדא שותא
ימלל אלהא ובתנייתא
לא אינטריך למיסכו

למיסכיה ׃ בחלום
חזיון לילה בנפל תר
תרדמה על אנשים
בתנומות עלי משכב ׃
בחילמא מן חזונא
דליליא כד נפלא שני
שנתא עמיקתא על
על בני נשא בניומתא
עלוית מדמכא ׃ אז
יגלה אזן אנשים וב
ובמסרם יחתם ׃ הדין
יגלה אודנא דבני נש
נשא ובמרדותיהון
יחתם ׃ להסיר אדם
מעשה וגוה מגבר יכ
יכסה ׃ למעדי בר נש
מידי עובדא בישא
וגיוותנותא מגברא
יכסי ׃ יחשך נפשו מ
מני שחת וחיתו מע
מעבר בשלח ׃ ימנע י
נפשיה מן שחותא
וחיותיה מן למיעבר
ביני קרבא ׃ בשולחא
בסרהוביא ׃ והוכח
במכאוב על משכבו
וריב עצמיו אתן ׃ ו
ומתמכסין בכיבא
על בית מדמכיה וס
וסוגעיה איברוהי
תקיפין ׃ וזהמתו חי
חיתו לחם ונפשו מ
מאכל תאוה ׃ ומן ר
תובנא תנקיט ליה
מיחקא נפשיה

מזונא ונפשיה מיכ
מיכלא רגיגא ׃ יכל
בשרו מראי ושפי ע
עצמותיו לא ראו ׃ ית
ישתיצי בישריה מן ז
ריוחי מן למיחמי וש
ושפין וקבילו גרמוהי
לא איתחמיו ׃ ותקרב
לשחת נפשו וחיתו
לממיתים ׃ וקריבת
לשחותא נפשיה
ונשמתיה למיתותא ׃
לי אית לקטוליא ׃ אם
יש עליו מלאך מליץ
אחד מני אלף להגיד
לאדם ישרו ׃ אין אית
עלוהי זכותא מן דמן
מלאכיא חדא פרקל
פרקליטא מן ביני ז
אלף קטיגוריא לחוי
לחוואה לבר נש תר
תריצותיה ׃ ויחננו ו
ויאמר פדעהו מרדת
שחת מצאתי כפר ׃
ויחוס עלוהי ויאמר
יתי מן למיחת בש
בשחותא אשכחית
פורקנא ׃ רטפש בשרו
מנער ישוב לימי ע
עלומיו ׃ איתחליש
בישריה יתיר מן רב
רביותא יתוב ליומי
טליותא ׃ יעתר אל
אלוה וירצהו וירא
פניו בתרועה וישב

באזני יג̇ וסימ̇ אם לא כאשר דברתם באזני ׳ זאת אלי וגם אמרתי באזני ׳ ושאננך עלה באזני ׳ וחברו ׳ ונגלה באזני יי̇ צבאות ׳ ב̇
ויקראו באזני קול גדול ׳ ויקרא באזני קול גדול ׳ וללה אמר באזני ׳ קורא הגלגל באזני ׳ אך אמרתי באזני ׳ באזני יי̇ צבאות אם לא בתים רבים
לשמה ׳ ומה הקול היצאן הזה באזני ׳׳ ורב עצמיו אתן ל̇ חס̇ וכל אותם באותם דבות חס̇ במ̇א ׳ ואל ימשלו בי אז איתם ׳׳

האזינו ח וסימ האזינו השמים ואדברה · שמעו מלכים האזינו רוזנים · האזינו תורת אלהינו · הקשיבו אלי עמי · שמעו זאת הכהנים · שמעו זאת כל העמים · שמעו חכמים מלי · האזינו ושמעו קולי ·· ג׳ חללה ג׳ חס חללה לך מעשות · ב׳ בו · לא מרשע ·· ג׳

לאנש צדקתיה ויצ
יצלי קדם אלהא ויר
וירעיניה ורחמיא יח
אפוהי ברעוה וכינ
וכינבא ויתיב לאינ
לאינש היך צדקתיה
ישר על אנשים ויא
ויאמר חטאתי וינ
וישר העויתי ולא
שוה לי ויסתכל יתהון
יתרין ועבר שורבון
מן בר נשא ואמר
חבית ותריץ קלקלו
קלקלית ולא הוה
שוה לי ולי אח ולי
ולית משתא לי ופ
פדה נפשי מעבר בז
בשחת וחיתי באור
תראה ופרק נפשיה
מן לעיבר בזיני קרב
קרביא ונשמתיה
מן נהורא מעליא
תחמי הן כל אלה
יפעל אל פעמים שז
שלש עם גבר הא
כל אילין יעבד
אלהא תרין זימנין ו
ותלת עם בר נש ולה
להשיב נפשו מן
שחת לאור באור
החיים מטול לא
לאתבא נפשיה מן
שחתא לאנהרא
בניהור חייא הקשב
איוב שמע לי החר

החרש ואנכי אדבר
אצית איוב קביל
מיני שתוק ואנא
אמלל אם יש מלין
השיבני דבר כי חפ
חפצתי צדקך אית
אית מליא אתיב
יתיב יתי מליל ארום
צביתי לזכאותך אם
אין אתה שמע לי
החרש ואאלפך חכ
חכמה אין לא את
אתקביל מיני שתוק
ואליפינך חכמתא

לד

ויען
אליהוא ויאמר ו
ואתיב אליהו ואמר
שמעו חכמים מלי
וידעים האזינו לי
שמעו חכימיא מ
מליי וידעיא אציתו
למימרי כי אזן מלין
תבחן וחך יטעם ל
לאכל ארום אודנא
מליא בחנא ומוריגא
טעמא למיכל ומ
משפט נבחרה לנו
נדעה בינינו מה
טוב דין ניתפרעי ל
לנא נידע ביננא
מה טב כי אמר איוב
צדקתי ואל הסיר
משפטי ארום אמר
איוב זכית ואלהא
אעדי דיני על משפ

משפטי אכזב אנוש
חצי בלי פשע מטול
דיני אכדב בר נש ח
דשאדי גירי מדליה
סורחנא מי גבר כ
כאיוב ישתה לעג כ
כמים מאן גברא
כאיוב דשתי רוהבא
היך מיא וארח מ
לחברה עם פעלי און
וללכת עם אנשי ר
רשע ואזל לאית
לאיתחברא עם ע
עבדי שקר ולהלכא
עם אינשי רשיעא
כי אמר לא יסכן גבר
ברצתו עם אלהים
ארום אמיר לא יסתכן
בר נש במרהטיה
עם אלהא לי אח ארום
אמיר לא יאלה גב
גברא במרעביה עם
אלהא לכן אנשי לבב
שמעו לי חללה לאל
מרשע ושדי מעול
בגין כן אינשי חכימי
לבא קבילו מיני חס
לאלהא מן רשעא
ושדי מן שקרא כי
פעל אדם ישלם לו
וכארח איש ימצאנו
ארום עובדי בר נש י
ישלים ליה והוי
אורחא דגברא יער
יערעיניה ואף אמנם

משפטי יו וסימ למה תאמר יעקב · ואני אמרתי לריק יגעתי · ירוב מצדיקי · הקשיבו אלי עמי · ונתתי את כבודי · דעת ... · יאשיא לבן חנו
לי צאנם ... העידה והריבה מלפניך משפטי יצא · כי עשית משפטי ודיני · ראיתי ... עותני · יחד לא הסיר · יצדק לבטוחי · כי אמר איוב צדקתי ·
האף הפר משפטי · על משפטי אכזב ·· ג׳ עם אלהים ג׳ וסימ כי שרית עם אלהים · ... · כי אמר לא יסכן גבר ·· ג׳ ברצתו ל דגו·

ירשיע ד̇ ג̇ מלא וא חס̇ וסימ̇ וכל אשר יפנה ירשיע · אתה אמגב אל ל לא ירשיע · ואיש מזמות ירשיע · והוא ישקט ומי ירשע
בתר חס̇ ״ ״ להלך ד̇ וחס̇ וסימ̇ ואני ידעתי כי לא יתן אתכם · לתתי להלך עמכם · כי לא על איש ישים עוד · מיהלעני ידרע להלך ״

אל לא ירשיע ושדי
לא יעות משפט ׃ בר
כרם בקושטא אלהא
לא יחייב ושדי לא
יקלקל דינא ׃ מי פ
פקד עליו ארצה ומי
ומי שם תבל כלה ׃ מ
מן פקיד עלוהי למ
למעבד ארעא ומן
שוי תבל כלה ׃ אם י
ישים אליו לבו רוחו
ונשמתו אליו יאסף ׃
אין ישוי לוותיה יב
יכנש ׃ יגוע כל בשר
יחד ואדם על עפר
ישוב ׃ ויתנגיד כל ביש
בישרא בחדא ובר
נש על עפרא יתוב ׃
ואם בינה שמעה זאת
האזינה לקול מלי ׃ ות
ואם תתבין שמע רא
אציח לקל מלוי ׃ הא
האף שונא משפט י
יחבוש ואם צדיק
כביר תרשיע ׃ הבר
רשני דינא יסטמר
ואין צדיק רב תחייב ׃
האמר למלך בליעל
רשע אל נדיבים ׃ הית
האיפשר היתאמר
למלכא רשיעא חז
חייבא לארכונין ׃ אש
אשר לא נשא פני ש
שרים ולא נכר שוע ׃
לפני דל כי מעשה

ידיו כלם ׃ הלא נכיב
אפי רברבניא ולא
אישתמודע שועא ׃
קדם מסכנא ארום
עבדי אידוהי כולהון ׃
רגע ימתו וחצות
לילה יגעשו עם ויע
ויעברו ויסירו אביר
לא ביד ׃ בשעתא
ימותון סרומאי ו
ופלגות ליליא מהר
מתרגפין מיצראי ו
ויעברון ויעדון דה
דורבנא ולא בחיל
ידא ׃ כי עיניו על ד
דרכי איש וכל צעדיו
יראה ׃ מטול דעינוהי
על ארחי בני נשא
וכולהון פסיעהוהי
יחמי ׃ אין חשך ואין
צלמות להסתר שם
פעלי און ׃ לית חש
חשוכא ולית טולא
דמותא לאיטמרא
תמן עבדי שיקר ׃
כי לא על איש ישים
עוד להלך אל אל
במשפט ׃ ארום לא
על גבר ישוי עוד לנ
למיזל לוות אלהא
בדינא ׃ ירע כבירים
לא חקר ויעמד אח
אחרים תחתם ׃ ורה
ירהט מיגבב יתב
גללי ימא וסגיעין ׃

ירהטון מימי נהרא
דסגיעין כגו ימא מ
מדליה סות ואקים
אוחרנין מן פתריהון ׃
חילופיהון באתריהון ׃
לכן יכיר מעבדיהם
והפך לילה וידכאו ׃
בגין כן יהודע מעבדו
מעבדיהון והפך ליה
ליליא ומתדכבין ׃ ת
תחת רשעים ספקם
במקום ראים ׃ חלת
רשיעי ספיקינון ב
באתר החמיין ׃ לו אח
באתר רשיעא פורע
פורענתהון באתר
דיחמון צדיקיא וי
ויזפון בדינא ׃ אשר
על כן סרו מאחריו ׃
וכל דרכיו לא השכילו ׃
המטול הבנא זרימ
מבתרוהי וכל אורח
אורחתיה לא אשכ
אשכילו ׃ להביא ע
עליו צעקת דל וצע
וצעקת עניים ישמע ׃
לאיתאה עלוהי ד
קבילתא דמסכינא
וצעקתהון דענוי ו
ישמע ׃ והוא ישקט ׃
ומי ירשע ויסתר פנים
ומי ישורנו ועל גוי ׃
ועל אדם יחד ׃ והוא
ישורך ומן יתחזי ו
ויסלק שכינתיה

ויעמד ד̇ וסימ̇ ויצא משה וידבר · ויעמד את פניו · ויאמר ויעמד דוח סערה · ירוע כבירים לא חקר · וכל ד̇ה̇ דבזת בב̇י̇ן וס̇
ויעמד שטן לישראל · ויעמד שלמה לפני מזבח · כי עשה שלמה כיור · ויצא הרוח ויעמד · ויעמד יהושפט בקהל · ורוח אלהים לבשה
את זכריהו · ויעמד המלך על עמדו ״ ג ״ וללבת · ד̇ וסימ̇ כי תשמר כל המצוה · אה יי האמרת · רק שמרו מאד · לחברה עם פעלי און ״

בימלך ד׳ וסימ׳ כי אתי מאסו ׳ ואני מאסתיו ממלך ׳ ממלך אדם חנף ממקשי ׳ ויאסרהו פרעה נכה ׳ במלך בת׳ ׳׳ ודבריך ד׳ וסי׳
ודברין שמיעה מתוך האש ׳ ויהר דברי אביה ׳ ודבריו הראשנים והאחרנים ׳ ודבריו ולא בהשכיל ׳ וחכמת המסכן בזויה ודברין ׳׳

ומן דסכיניה ומסער
חובא על עמא ועל
בר נש כחדא ׃ ממלך
אדם חנף ממקשי ע
עם ׃ ממני מלכא בר
נש דילטור מטול הו
תקליא דבעמא ׃ כי
אל אל האמר נשאתי
לא אחבל ׃ ארום לי
לאלהא האפשר ולי
אה הכשר דאיתאמר
סוברית לא אחבול ׃
בלעדי אחזה אתה ה
הורני אם עול לא א
אסיף ׃ בר ממה דא
דאיחמי אנת אלפנני
און שיקרא עבדית
לא אוסיף ׃ המעמך
ישלמנה כי מאסת כי
אתה תבחר ולא אני
ומה ידעת דבר ׃ הא
האפשר דמעמך א
ישלמינה ארום רחי
רחקתא ארום אנת
תיתרעי ולא אנא ו
ומה דידעתה מליל ׃
אנשי לבב יאמרו לי
וגבר חכם שמע לי ׃
אינשי חכימי לבא
יימרון לי וגברא חכ
חכימא יקביל מיני ׃
איוב לא בדעת ידבר
ודבריו לא בהשכל ׃
איוב לא במדנעא
ימלל ופיתגמוהי לא

בסוכלא ׃ אבי יבחן
איוב עד נצח על תשו
תשבת באנשי און ׃
רעינא פון דאבא יב
דבשמיא יבחון איוב
עד עלמין מטול תיו
תיובתא באנשי שקר ׃
כי יסיף על חטאתו
פשע בינינו יספק
וירב אמריו לאל ׃ א
ארום יוסיף על סורח
סורחניה ביני ביננא
מספק ומסגי מימרו
מימרוהי קדם אלהא ׃

לה

ויען
אליהו ויאמר ׃ ואתיב
אליהו ואמר ׃ הז
הזאת חשבת למשפט
אמרת צדקי מאל ׃
הדא חשבתא לדינא מי
מללתא נקיותי
מן אלהא ׃ כי תאמר מה
יסכן לך אעיל מה
אעיל מחטאתי ׃ ארום
אמר מה יהני לך
מה טורך אית מן סורח
סורחני ׃ אני אשי
אשיבך מלין ואת רעיך
עמך ׃ אנא אתיבנך
מליא ויות חבריך עמך ׃
הבט שמים וראה
ושור שחקים גבהו
ממך ׃ איסתכל ל
לשמיא וחמי ואיסתכי
שחקיא דאיתגבהן

מינך ׃ אם חטאת מה
תפעל בו ורבו פשעיך
מה תעשה לו ׃ אין
חובתא מה תעביד ביה
וסגיעו מרודייך מה
תעביד ליה ׃ אם צדקת
מה תתן לו או מה
מידך יקח ׃ אין זכית
מה תיהב ליה או מה
מן ידך יקבל ׃ לאיש
כמוך רשעך ולבן
אדם צדקתך ׃ לגבר
דרשיע הכמתך חיוב
חיובך ולבר נש זכיא
צדקתך ׃ מרב עשקו
עשוקים יזעיקו יש
ישועו מזרוע רבים ׃
ארום סגעי טלומין
מקבלין יבעון מתק
מתקוף אדרע רורבנ
רורבניא ׃ ולא אמר
איה אלוה עשי נת
זמירות בלילה ׃ ולא
אמרהון אלהא דעבד
יתהי דמסדרין אנגלי
מרומא קדמוהי תו
תושבחתא בליליא ׃
מלפנו מבהמות ארץ
ומעוף השמים יחכ
יחכמנו ׃ דמאליף
יתנא מן בעירי ארעא
ומן עופא דשמיא
יחכמיננא ׃ שם יצע
יצעקו ולא יענה
מפני גאון רעים ׃ תמן

אליהו ד׳ חס א׳ וסימ׳ בני שמעיה עתני ורפאל ׳ ואליהו חכה את איוב ׳ ליהורם אליהו מאחי דוד ׳ ויען אליהו ויאמר ׳׳ ולא ד׳
ריש פס׳ וסימ׳ ולא נתתי לחטא חכי ׳ ולא אמר איה אלוה עשי ׳ ולא ערך אלי מלים ׳ ולא נמצא נשים יפות ׳׳ זמרות ד׳ וסימנ׳
ונעים זמרות ישראל ׳ מכנף הארץ זמרות שמענו ׳ זמרות היו לי חקיך ׳ נתן זמרות בלילה ׳ ויחד בזמרות בריע לו ׳׳ ומישך ל׳ דכות׳

יחיה ז̇ וסימ̇ והכה דוד את הארץ ׳ ואיש ואשה לא יחיה ׳ ויואב יחיה את שאר העיר ׳ יחיה איש עגלת בקר ׳ לא יחיה רשע ׳
נשימה צא שקים במתניכו ׳ הוא את נפשו יחיה ׳ ׳ ישועו ג̇ וסימ̇ ישועו ואין מושיע ׳ ישועו מזרוע רבים ׳ ולא ישועו כי אסרם ׳

קבליהון ולא עני מן
גיוותנותא בישין אך
שוא לא ישמע אל
ושדי לא ישורנה
לחוד שיקרא לא יש
ישמע אלהא ושדי לא
לא יסכיניה אף כי
תאמר לא תשורנו
דין לפניו ותחולל לו
ברם ארום תימר לא
יסכיניה אין דינך קדם
קדמוהי ותוריך ליה
לי אח ותיבלי לותיה
ועתה כי אין פקד אפו
אפו ולא ידע בפש
מאד ובדון ארום
באילו לא הוה אסער
תוקפיה ולא ידע לא
לאפושי לחדא ואי
בנערא לאזדהרא
לטפווא לשוורא
לקפצא ואיוב הבל
יפצה פיהו בבלי דעת
מלין יכבר ואיוב
למא פציר פומיה
מדלית בינדעא מת
מליא יסגי

לו

ויסף אליהו
אליהוא ויאמר
ואוסיף אליהוא וא
ואמר כתר לי זעיר
ואחוך כי עוד לאלוה
מלים אמתן
צבחר ואחוינך ארום
טוב לאלהא מליא

אשא דעי למרחוק
ולפעלי אתן צדק
אטול מנדעי מרחוק
רחיק ולעבדי יהב או
אתן צדקתא כי אמנם
לא שקר מלי תמים
דעות עמך ארום בקו
בקושטא לא שיקרא
מלי שלים מנדעא
גבר הן אל כביר ולא
ימאס כביר כח לב
הא אלהא רבא לא
ירחק צדיקא מטול
דהוא רב חילא ותקין
לבא לא יחיה רשע
ומשפט עניים יתן
לא יחי חייב ודין
ענוי יהב לא יגרע
מצדיק עינו ואת
מלכים לכסא וישי
וישיבם לנצח ויגבהו
לא ימנע מן צדיקא
עיינוהי ועים מלכיא
תקינא למתב על
כורסיה מלכותא ות
ויתתבינון לעלמא
ומתגבהין ואם אס
אסורים בזקים ילכ
ילכדון בחבלי עני
ואין אסירים רשי
רשיעיא בשולשלון
מתאחדין באשלין
דסיגופא ויגד להם
פעלם ופשעיהם כי
יתגברו וחוי להון

עובדיהון ומרדיהון
ארום יתגברון ויגל
אזנם למוסר ויאמר
כי ישובון מאון ויגלי
משמעהון למרדותא
ואמר די יתובון מן
עובדיהון בישיא דן
דדמיא ללמיא אם
ישמעו ויעבדו יכלו
ימיהם בטוב ושניהם
בנעימים ואין שמעין
שמעין ופלחין ליה
יגמרון ישלמון יומ
יומיהון בטב ושניהון
בבסימיא ואם לא
ישמעו בשלח יעברו
ויגועו בבלי דעת
ואם לא שמעין בזיני
קרב יעברון מן על
ויתנגדון מבליה מנ
מנדעא ואית דמתר
דמתרגמין בשלח
בסרהוביא ואיפא
דאמרין בשילחא ות
וחנפי לב ישימו אף
לא ישועו כי אסרם
וזהוהי לבא ודילטורי
לבא ישוון רוגזא לא
יבעון רחמי ארום
כפתינון תמות בנער
נפשם וחיתם בקדשים
תמות בסרחנותא
נפשהון בטליותא
נפשיהון וחיתהון
היך מרי זנו יחלץ

ולא ידע ל̇א וסימ̇ ותשקין את אביהן ׳ ושלאחרין ׳ עם אשר תמצא ׳ ויעזב כל אשר לו ׳ ואם נפש כי תחטא ׳ ויקטר אתו בגי עד
יעלה יזין כבודו ׳ ולא ידע כי רפאים המה ׳ ועתה כי אין פקד ׳ וישפך עליו חמה ׳ גם שמש לא ראה ׳ ׳ ואיוב ד̇ וסימ̇ והיו שלשה
האנשים ׳ ונח דניאל ואיוב ׳ ואיוב הבל יפצה פיהו ׳ ואיוב עבדי יתפלל ׳ ׳ ויגל ד̇ וסימ̇ ישראל מעל אשורה ׳ וחברו ׳ אזנם ׳ וא̇ ויגל מלחין

אזנם ה̇ וסימ̇ ויקרב את בני אהרן · הנה ערלה אזנם · ולא שמעו ולא את אזנם · וילכו במועצות · והבדו · ולא שמעו · דבשרירות ·
ולא שמעו · דלשוב מרעתם · מידין שבע שנים השלחו · יחלץ עני בעניו ויגל אזנם למוסר ·· אל תפן ג̇ אל מנחתם · אל און כי זה ·

עני בעניו ויגל בלחץ
אזנם · יפצי ענייא בה
בסיגופיה בסירחנותא
נפשתהון ומפרסם
ברוחקא משמעיהון ׃
ואף הסיתך מפי צר
רחב לא מוצק תחתיו
תחתיה ונחת שלחנך
מלא דשן ׃ וברם פיצו
פיצאינך מפוס מעיק
אפתי ולא אית[illegible]
בתרהא ובניח פתורך
מלא דיהנא ׃ ודין ־
רשע מלאת דין ומש
ומשפט יתמכו ׃ ודינא
דחייבא אשלימתא
גמירתא דינא והילכת
סעדין ׃ כי חמה פן יס
יסיתך בשפק ורב כו
כפר אל יטך ׃ ארום
רוגז דילמא יטעינך
בכריסת מולא וסגי ג
פירקן שוחדא לא
יצלינך ׃ לי אח בשפק
בסיפוק חרפה ׃ ואית
דאמרין בסיפקא
לשון ספק מממנו ׃ הי
היערך שועך לא
בצר וכל מאמצי כח ׃
האיפשר דמיסתדר
בעותך בעידן דיחתא
וכל דמאלמין משכו
משפחין חילא ׃ לא
האיפשר דמיסדר
צלותך לא בעקתא

וכל דמתקפין כח מז
מדבקין חילא ׃ אל
תשאף הלילה לעלות
עמים תחתם ׃ לא תגור
איתת חברך בליליא
לסלקא עמיא חית
חילופיהון ׃ לי אתלא
תרחוק בליליא לאת
לאפקא עמייא כאז
באתריהון ׃ השמר
אל תפן אל און כי על
זה בחרת מעני ׃ איז
איסתמר לא תתפני
לשיקרא ארום על
דין בחרתה מסגופא ׃
הן אל ישגיב בכחו
מי כמהו מורה ׃ הא
בלחודוהי אהא תקו
תקיף בחיליה ומן ז
דכמתיה מאלית תז
תריצותא ׃ מי פקד
עליו דרכו ומי אמר
פעלת עולה ׃ מן אז
אסער עלוהי אורח
ומאן דומר עבדתא
עולתא ׃ זכר כי תש
השגיא פעלו אשר
שררו אנשים ׃ אדכר
ארום תפיש עובדיה
דישבחו גברין צדי
צדיקין ׃ כל אדם חזו
בו אנוש יביט מרחוק ׃
כל בני נש חמון ביה
אינש יסתכל מרחיק ׃
הן אל שגיא ולא נד

נדע מספר שניו ולא
חקר ׃ הא אלהא סגיא
ולא נדע סכום שנוהי
ליה סוף ׃ כי יגרע נטו
נטפי מים יזקו מטר
לאדו ׃ ארום ימנע
טופי מיא יזלון מי
מיטרא לענניה ׃ אף
אשר יזלו שחקים
ירעפו עלי אדם רב ׃
די זלחין שחקין דא
דאסו על מטול צל
צלותא דבר נש רב ׃
אף אם יבין מפרשי
עב תשאות סכתו ׃
אף לחוד אין א
אתכוין פרישתא רז
רעיבא דיכפת ענניה
טלליה ׃ הן פרש עו
עליו אורו ושרשי ז
הים כסה ׃ הא פרס
עלוי נהוריה ועיקרי
ימא חפא ׃ כי בם ידין
עמים יתן אכל למכ
למכביר ׃ ארום בהון
ידין עממיא ויהב
מיכלא לסוגעא ׃ על
כפים כסה אור ויצו
עליה במפגיע ׃ מטול
חטוף ידיא מנע מט
מיטרא ופקיד על ז
עלוהי למיחת מטול
מיצלי ׃ יגיד עליו רע
רעו מקנה אף על
עולה ׃ יחוון באוריתה

ישמע ל̇ וסימ̇ ובבל אשר אמרתי אליכם · ולא ישמע עוד חמס בארצך · וגלתי בירושלם וששתי · כהקיר בור מימיה · בת · בדה
אמר יי̇ עוד ישמע · ויתנהו בסוגר בחחים · והשבתי המון שיריך · הנני אליך והבערתי · אחריו ישאג קול · וגם נביאים העמדת ··

באוריתא אחר מן ח׃
חבריה מיטנגין ברוגז
ברוגזא ומיסלקין א
ליה לעילא וליט אח
יחוי עלוהי זכותא
חבריה קנאתא ורוגז
מעלוהי יסליק ולא
דחוי לשון תליתאי
על חבריה קניאתא
ורוגזא מעלוהי יסז
לז יסלק ואת לזאת יחז
יחרד לבי ויתר ממז
ממיקומיה ברם לרא
לבי יתווה ויטפז מן
אתריה וליט אח על
בנוהי דאהרן איתנני
ואמיר לחור להרא
לבבי תווה ושוור
מו אתריה שמעו
שמע ברגז קלו והגה
מפיו יצא שמעו נו
מישמע ברוגזא קלי
והגה היך אישתא
מפומיה נפיק תחת
כל השמים ישרהו
ואורו על כנפות
הארץ תחות כל טז
שמיא תרעתיה
ונהורא על סייפי
ארעא אחריו ישיז
ישאג קול ירעם בז
בקול גאונו ולא יעז
יעקבם כי ישמע קז
קולו בתרוהי מכלי
קל אכליותא בקל

גיותניה ולא יעז
יעקבינון ארום ישז
ישמע קליה ירעם
אל בקולו נפלאות
עשה ולא נדע כר
אלהא פקליה על פרז
פרישן דעתיד למיז
למעבר עביד רברבן
ולא נדע כי לשלג
יאמר הוא ארץ וגז
וגשם מטר וגשם
מטרות עזו ארום
להלגא יימר הוי
בארעא ומטרא נחר
מיטרא למבשלא
פירי ומטרא כחר
מטרא למיצמח עז
עיסבא בסיתווא
בעושניה כיד כל
אדם יחתום לדעת
כל אנשי מעשהו
כיד כל בר נש ירשום
למידע כל נשא עז
עובדיה ותבא חיה
במו ארב ובמעונתיה
תשכון ותהי חיותא
בכמנא ובמדורתיה
תשרי מן החדר
תבוא סופה וממזז
וממזרים קרה מן
אידרון עילא תיתי
זועא ומפוח מזרים
קורה מנשמת אל
יתן קרח ורחב מים
במוצק מן מימר

אלהא מתיהב קרחא
ופלטיה מוי כאתכז
כאתכותא אף ברי
יטריח עב יפיץ ענ
אורו ברם בבריותא
מטרח עיבא יכחר
עננא מיטריה והוא
מסבות מתהפך בז
בתחבולתו לפעלם
כל אשר יצום על פני
תבל [illegible] והוא
תוסקפא מתהפך
בחכמתיה לאיגלחא
פלחי ארעא כעוכז
כעובדיהון ונחתין
בכל אתר דפקידינון
על אפי תבל ארעא
ליט אח והוא ברחמי
ברחמוהי מיא טמו
טמיעתא מתהפך ביז
באפותיקוהי לעוכז
לעובדיהון דבניינז
נשא מגליתהון וז
ובמשדריתהון לכל
דפקידינון על אפי ז
תבל ארעא אם לעז
לשבט אם לארצו
אם לחסד ימצאהו
אין למיטרא דפורז
דפורענותא בימיא
ובמדברא אין מטרא
רזיא לאילני טוריא
וגלמתא אין ניחא
וחיסדא לחקלי כז
כרמי ופירי יספקיצה

יחתום ד̇ מלא בליש̇ וסימ̇ וחתום והעד עדים · יחתום תורה בלמודי · ביד כל אדם יחתום · ונחתום בטבעה המלך ·· עצן ד̇
חטפ̇ וסימ̇ בי עגן יי̇ על המשכן · ובסה ענן הקטרת · ועתר ענן הקטרת שלחן · דיחזקאל · יפיץ ענן אורו · וחד. וענן יי̇ עליהם ··
ב̇ פס אם אם אם וסימ̇ אם גנבים באו לך · אם לשבט אם לארצו ·· הוא ב̇ א̇ כה א̇ וא̇ בזה ה̇ הזה גבירי · כי לשלג ·· ׃

חזקים ג̇ וסימ̇ כי חזקים המה מגבון · הנה נתתי את פניך חזקים · חזקים כראי מוצק ·· ג · בהשקט ב̇ חס̇ י̇ בליש̇ וסימ̇ מי
ישקט ומי ירשע · אשר בגדיך חמים ·· ג ·· היספר ב̇ וסימ̇ היספר בקבר · היספר לו כי אדבר · ג ·· ותטהרם ל̇ דבות ·· ג

האזינה זאת איוב
עמד והתבונן נפלא
נפלאות אל | אצית
דא איוב קום ואתבין
פרישתא דאלהא | התד
התדע בשום אלוה
עליהם והופיע אור
ענגו | הידעתא כד
ישוי אלהא גזירתא ע
עליהון ואופע ענני
מיטריה | התדע על
מפלשי עב מפלאות
תמים דעים | הידעת
על מבשקרני | לית אח
קישריא דעיבא פרוז
פרישתא דשלים
מנדעא | אשר בגד
בגדיך חמים בהשק
בהשקט ארץ מדרום |
די לבושך שחנין ?
כד משדיך ארעא
מדרומא | תרקיע ע
עמו לשחקים חזקים
כראי מוצק | תרקע ?
עימיה לשחקי תקה
תקיפין וחזותהון הי
היך אספקלירא סנו
סנינא | הודיענו מה
נאמר לו לא נערך
מפני חשך | אודע ית
יתנא מה נימר ליה
לא נסדר למיחמי |
מוקדם חשוכא | לית
אח לא נבוין | היספר
כי אדבר אם אמר

איש כי יבלע | האפשר
דאישתעי ליה ארום
אימלל אין מליל כד
בש ארום יקטרג | ועת
ועתה לא ראו אור
בהיר הוא בשחקים
ורוח עברה ותטהרם |
וכדון לא חמיון מיטר
בוטט הוא בשחקי
ורוחא עברת ודכיית
יתהון | לית אח והשת
והשתא לא איסתכלו
באוריתא איתעבידו
שמיא בהירי מן ליז
לאחתא טלא ומטרא
ורוחא עברת ודכיא:
ודכיאונון | מצפון זה
זהב יאתה על אלוה
נורא הוד | מן ציפונא
דהבא נהור אסתנא
ייתי וגהר עלמא קדם
אלהא דחיל יודון עי
מללי עלמא | שדי ?
לא מצאנהו שגיא כח
כח ומשפט ורב צד
צדקה לא יענה | שדי
לא ספיקנא למשתעי
סגעי חילאך | לית אח
שדי לא אשכחנגך
דאנת מדבר עם עללי
עלמא בסגעי ורינא
וסוגעי צדקתא לא
יסגה | לכן יראוהו
אנשים לא יראה כל
חכמי לב | בגין כן דדח

דחילו מיניה גבריא
לא יחחל כל חכימי
לבא | לית אח מטול
דדחילו מיניה גברי
לא יחמי מנכוריה
היך כל חכימי לבא |

לח

ויען
יהוה את איוב מן
הסערה ויאמר |
ואתיב יי ית איוב מן
עלעולא ואמר | מי
זה מחשיך עצה במ
במלין בלי דעת | מן
דין דמחשיך מלך
מלכתא במילייא
מדליה מנדעא |
אזר נא כגבר חלציך
ואשאלך והודיעני |
זרוז היך גברא חלצ
חלציך ואבעינך ות
ותהודעינני | איפה
היית ביסדי ארץ ה
הגד אם ידעת בינה |
האן הויתא במשתתי
ארעא חוי אין ידעת
ביונתא | מי שם ממ
ממדיה כי תדע או
מי נטה עליה קו | מ
מאן שוי משחתהא
ארום תנדע או מאן
מתח עלה מתיקולא |
על מה אדניה הט
הטבעו או מי ירה
אבן פנתה | על מה
סומכיהא אטמעו:

ט̇ו̇ דכתב̇ תב̇ חד̇א̇ וקרי̇ תרתין · וסימ̇ ותאמר לאה בגד · ויאמר אלין יי̇ מזה בידך · אשדת ויאמר יי̇ מסיני בא · מילכם תדבאון
אח עמי · והבהו · וארד בית היוצר · מאשתם נחר מפוח · מהם ויאמר בן אדם הראית · בנימן ועתי בן עמיהוד בן עמי · דה · לבצמיתי
התשיעי לחדש · ישימות עלימו · חלכאים · ודכה ישוח ונפל · לאאיונים רבה שבעה · מנהסערה ויען יי̇ · וחברו מנסערה · המפרוצים ·

ד אותיות תלויות וסימ׳ מנשה ויקבו להם בני דן את הפסל רשעים לאחז בכנפות הארץ וינערו מרשעים אורם וזרוע מעלי יברסמנה
ג מילין תבות קדמית׳ נסב מן תנינ׳ וסימ׳ הייתה מוציא גם מתמול גם ידעתה שחר המימיך יצוית בקר ומתחתה לשבות האלה

מאן שרא אבן זויתה
וזויתהא כרן יחד כו
כוכבי בקר ויריעו כל
בני אלהים וכומן רמ
רמשתהון כחדא כו
כוכבי צפרא ומיבבין
כל כיתי מלאכיא ויסך
ויסך בדלתים ים בג
בגיחו מרחם יצא וח
וטלל וסכר בדשיא
ימא במיגחיה מן תה
תהומא מן מיין רחמא
יפוק בשומי ענן לב
לבשו וערפל חתלתו
בשוואותי עננא כ
כסותיה ואמיטתא
ליפוגיה ואשבר על
עליו חקי ואשים
בריח ודלתים ופסק
ופסקית עלוהי גזרת
גזירתי ושויתי פריז
פריזיא היך נגרין ות
ודשין ולי את ועבדין
ואמר עד פה תבוא
ולא תוסיף ופא ישית
בגאון גליך ואבריה
עד כה תיתי ולא תו
תוסיף וכה יתריבש
בגיותניתא גלליך
המימיך צוית בקר
ידעתה שחר מקמו
המן יומך פקדת לצ
למיהוי צפר ידעתה
לקריצתא אתריה
לאחז בכנפות הארץ

וינערו רשעים ממנה
למיחד בסיטרי ארע
דישרא ויטלטלון
חייביא מינה תתהפך
כחמר חותם ויתיצבו
כמו לבוש ומתהפכא
היך טינא חותמיו
דילהון ויתעדרון כסו
זהים וימנע מרשעים
מרשעים אורם וזרוע
רמה תשבר ואיתכסי
מרשעיא נהור נשו
נשמתהון ואדרעמי
מרמא תתבר ולי את
המימיך הכיומי כ
בראשית הויתא ופק
ופקידתה למיהוי יו
צפר ידעתא קריץ
האו אתריך ולי את
לאחז למיחד בגדפי
ארעא ואיטלטל
ודריא רשיעיא מי
מינה ולי את תתהפך
איתהפכת היך טינא
חותמא דילהון ולא
איתבריאו קמי גוש
גושמיהון בלא נשמי
נשמתא היך כסו ס
סריק ולי את וימנע
ואיתכסי מן חייביא
נהורהון דנצריקי
ואדרע זגיותניא אי
איתברת הבאת עד
נבכי ים ובחקר תהום
התהלכת האפשר

דעלתא עד מערבלי
סגור ימא ובפשפוש
תהומא הליכתא הנ
הנגלו לך שערי מות
ושערי צלמות תראה
האפשר דאתגליין לך
מעלני מותא ומעלני
טולי מותא גיהנם
תחמי התבננת עד
רחבי ארץ הגד אם
ידעת כלה אתביינת
עד פתוחי ארעא רגז
דגינוניתא דערן חוי
אין ידעתה כלה איזה
הדרך ישכן אור וחש
וחשך איזה מקמו
האדין אורחא ישרי
נהורא וחשוכא היד
אתריה כי תקחנו אל
גבולו וכי תבין נתיבות
ביתו ארום תדברינ׳
להחומיה ארום תת
תתביין שבילי ביתיה
ידעת כי אז תולד ומ
ומספר ימיך רבים
ידעתא ארום האכבן
היתבריי ומנין יומיך
סגיעין הבאת אל
אוצרות שלג ואוצרות
ברד תראה איפשר
דעלתא לקורטורי
תלגא ואפותיקי ברד
היתחמי אשר חשכתי
לעת צר ליום קרב
ומלחמה דיתגבוית

ופא ב א כה א וא כה ה וסימ׳ ויאמר עד פה תבוא ויקחו האנשים וילבו ... אוצרים יא מלא וסימ׳ שישק מלך
מצרים דמלכים הניב דפסי ויקח אסא ב בו ויוצא אסא את כל בית אוצרות ב בו ונתתי לך אוצרות חשך את כל חסן העיר והלוים
אחים קדמ׳ דפס׳ ואוצרות ברד תראה לא יועילו אוצרות קרב אשר חשבתי לעת ביום הלחם בגי אפרים נשמא עם קדישא

שית ד וסימ׳ כי שת לי אלהים זרע אחר ׳ ויפן אל פרעה ויבא אל ביתו ׳ גם יהודה שת קציר לך ׳ מי שת בטחות חכמה או מי נתן ׳׳
בטחות ב וסימ׳ הן אמת חפצת בטחות ׳ מי שת בטחות חכמה ׳ וחד ובטחות ישליו אהלים לשדדים ׳׳ ׳׳ תכסף ל דבות ׳׳

תלגא לערוני עקתא
בגיהינם וברדא ליום
קרבא דפרעה ואגחות
ואגחותא דמיצראי ׃
איזה הדרך יחלק או
אור יפץ קדים עלי
ארץ ׃ הידין אורחא
מתקביל מתפליג נהז
נהוריה יבדר רוח
קידומא עלארעא ׃
מי פלג לשטף תעלה
ודרך לחזיז קלות ׃ מן
מאן טאה לשטפא ׃
לי אח מאן פליג לש
לשטפא דהוזיא חז
חריצי מיא וקצתהון
הלא לעילא ואורחא
דענני דמחתין מתפנין
מיא בקליא ׃ ליט אח
מאן עבר שזופי שט
שטפא למרזבא די
דימא לעילא אורחא
דעננא דמחתה מטרא
בקליין ׃ להמטיר על
ארץ לא איש מדבר
לא אדם בו ׃ לאחתא
מטרא עלוי ארעא
דלית ביה גבר ומדבר
דלא בר נש ביה ׃ להש
להשביע שואה ומשא
ומשואה ולהצמיח
מוצא דשא ׃ למיסבע
רגושא ואתרגושא
ולמרביא מפקטרי
דתאה ׃ היש למטר

אב או מי הוליד אגלי
טל ׃ האית למטרא
אבא או מאן אוליד
רסיסי טלא ׃ מבטן
מי יצא הקרח וכפר
שמים מי ילדו ׃ מי
כריסא דמאן נפק
גלידא קרחה דשמ
דשמיא מאן ילדי
יתיה ׃ כאבן מים יתח
יתחבאו ופני תהום
יתלכדו ׃ היך אבנא
מיא קרישן וכטמרן
ואפי תהומא מן קורא
מאחדין ׃ התקשר
מערנות כימה או מ
מושכות כסיל תפתח ׃
האיפשר דתקטור
שירי כימתא או אז
אשלי דנגדין נפלא
תשרי ׃ התוציא מז
מזרות בעתו ועיש ע
על בניה תנחם ׃ ההז
התפיק שטרי מזלי
מזליא בזימניה ודז
וזגתא עלאפרחהא
ועיש עלבנהא תד
תדברינון ׃ הידעת חז
חקות שמים אם תשי
תשים משטרו בארץ ׃
איפשר דידעתא די
גזירתא דשמיא אין
תשוי שיטרא דגלי
דגלגיליה עלארעא ׃
התריס לעב קולך

ושפעת מים תכסך ׃
איפשר די תריס לע
לעיבא קלך ושפעת
מיא תחפינך ׃ התש
התשלח ברקים וילכו
וילכו ויאמרו לך
הננו ׃ איפשר דתש
דתשדר ברקין ויז
ויהכון וימרון לך
האנן ׃ מי שת בטחות
חכמה או מי נתן
לשכוי בינה ׃ מאן ט
שוי בכוליין חכמתא
או מאן יהב לליבא
בינתא ׃ ליט אחרנ
מאן שוי בכוליתא
חכמתא או מאן שוי
יהב להרנגול ברא
בינתא למקלסא
למריה ׃ מי יספר
שחקים בחכמה ונ
ונבלי שמים מי ישכ
ישכיב ׃ מאן ימני
ענני שמיא בחכמת
ועננא דמתילין לזי
לזיקיא דשמיא מאן
אשכיב ׃ לי אח מאן
ימני שבעתי שמיא
בחכמתא וגבורת
שמיא מן אשרי וכו
בצקת עפר למוצק
ורגבים ידבקו ׃ כד
אישתאס עפרא לז
לשיתאסא וגרגישת
אידבקו ׃ התצוד

חקות ש וסימ׳ ולא אמרו בלבבם ׳ חקות העמים הבל הוא ׳ חקות ירח וכוכבים ׳ אם לא בריתי יומם ולילה ׳ אלה חקות המזבח ׳
ויאמר אלי בן אדם ׳ ומבחוץ תעשה עליו ׳ וישתמר חקות עמרי ׳ הידעת חקות שמים ׳׳ נ׳׳ הידעת ה וסימ׳ כי הידם לך ׳ וחברו דא
הידעת חקות שמים ׳ עת לדת יעלי סלע ׳ למה באת אליך ׳׳ וילכו ב וסימ׳ ויען כל איש רע ׳ התשלח ברקים וילכו ויאמרו ׳ ׳

ילדיו ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס וסימ̇ ואת אחד עשר ילדיו בי בראתו ילדיו ׃ ב̇ לא אל אל ישועו ׃ בתרחס̇ ל̇ ׃ אגד ׃׃ ישדד ב̇ וסימ̇
אפרים עגלה מלמדה ׃ הזקשר רים בתלם עבותו ׃ וחד וישדד כל היום יחרוש החרש ׃׃ ביציה ג̇ חס̇ ׃ קדמ̇ ביציה ׃ בצי ביצי ׃ וחברו ׃

ללביא טרה וחית
כפירים תמלא ׀ איפ
איפשר דתיצוד לז
לליתא מזונא ומז
ופרנסתא דאריותא
תספק ׀ כי ישחו במ
במעונות ישבו בסו
בסכה למו ארב ׀ אז
ארום שחיין כמד
במדרתא יתכון כמ
במטללתא מטגל
לכמנא ׀ מי יכין לעז
לעורב צידו כי ילדו
אל אל ישועו יתעו
לבלי אכל ׀ מאן יתז
יתקן לעורבא מזונ
ארום בנוהי לות א
אלהא יבעון תעיין מ
מדלית מיכלא ׀ הי
לט הידעת עת לדת יעלי
סלע חלל אילות תז
תשמר ׀ איפשר די
ידעתא עידן מולד
מולדיהון דיעלי כ
טינרא כד מנטערין
איילתא תנטור ׀ תז
תספר ירחים תמלז
תמלאנה וידעת עת
לדתנה ׀ תימני ירחי
דשלמין ותידע עידני
מולדיהון ׀ תכרענה
ילדיהן תפלחנה חז
חבליהם תשלחנה ׀
חמטן בניהון מיתח
מתחלפן צעריהון

מישדרן ׀ יחלמו כז
בניהם ירבו בבר
יצאו ולא שבו למו ׀
מתחילן בניהון יסז
יסגון בעיבורא יפקון
ולא תייבין להון ׀ מי
שלח פרא חפשי וז
ומסרות ערוד מי פז
פתח ׀ מאן פטר מרז
מרודא בר חורי שרז
ושושלי ערודא מאן
שרי ׀ אשר שמתי
ערבה ביתו ומשכנותיו
מלחה ׀ די שויתי
מושרא ביתיה ומש
ומשכנוהי ארעא
צדיא ׀ ישחק להמון
קריה תשואות נגש
לא ישמע ׀ יגחך יז
לרגוש קריתא אתז
איתרגושתא דראדי
לא ישמע ׀ יתור הרים
מרעהו ואחר כל
ירוק ידרוש ׀ יאליל
טוריא מרעיה ובתר
כל ירוקא יתבע ׀ היא
היאבה רים עבדך
אם ילין על אבוסך ׀
איפשר דיצבי רימ
רימנא למיפלחך
או יבית על אורותך ׀
לי אח אבר בריך ׀ הז
התקשר רים בתלם ע
עבתו אם ישדד
עמקים אחריך ׀ אז

איפשר דתקטור רת
רימנא בתלמיא ראז
דאשלי אגן ישדד גז
גלימתא מן בתרך ׀ ז
התבטח בו כי רב כחו
ותעזב אליו יגיעך ׀ יז
איפשר דתתרחיץ כז
ביה ארום סגי חיליה
ותשבוק לוותיה
ליעותך ׀ התאמין בו
כי ישוב זרעך וגרנך
יאסף ׀ איפשר דתיז
דתהימין ביה ארום יז
יתוב זרעך ואידרך
יכנוש ׀ כנף רננים
נעלסה אם אברה חז
חסידה ונוצה ׀ גדפא
דתרנגול ברא דמשז
דמשבחא ומקלסא
אין איברא דחוריתא
ונוצניתא ׀ כי תעזב
לארץ ביציה ועל עפר
תחמם ׀ ארום שבקא
לארעא בעיהא ועל
ארעא תרגור ׀ ותשכח
כי רגל תזורה וחית
השדה תדושה ׀ ושז
ושליא ארום ריגלא
תכדרינה וחיות ברא
תדרדשנה ׀ הקשיח
בניה ללא לה לריק
יגיעה בלי פחד ׀ תעיין
בנהא דלא דילה ליז
לסריקותא ליעותא
מדלית דלחא ׀ כי

בנ̇ ׃ וישו̇ דגש וסימ̇ מרדות אחרי פלשתים ׃ וחברון ׃ מצוחה הרדיפהו ׃ בעבור הרעימה ׃ הראיתם ׃ הראיתם ׃ מיחיצר
ראש מבית למעלה ראש ׃ לא ברת שרך ׃ תפאות תהי לשרך ׃ מרת נפשו ׃ אהבת רע מטוב ׃ מאומה רע ׃ דירמיה ׃ היאבה רם עבדיך ׃ יד ליה לא
ונבזה רע ׃ מענה רך ישיב ׃ כי ערבה רב היה לו ׃ ד̇ה̇ ׃ שראשו נמלא טל ׃ השב אל תערה ׃ דיחזקאל ׃ מהרי הבטחתי ׃ קומו ורדו מתוך עמלקי ׃

חלץ ד׳ וסימ׳ ויאזבי איש חלץ · ומקסם חלץ · ויפה חלץ יעשה מרחוק · ולא חלק לה בבינה ״ ״ · יצוארו ה׳ וסימ׳ [illegible]
שבעתו · והיה חגוי והמפלצה · והגרי אשר וביא את יצוארו · התתן לסוס גבורה התלביש · בצוארו ילין עז ״ ״ ורגז ל׳ דבותי ״

השה אלוה חכמה
ולא חלק לה בבינה |
ארום אנשייה אלה חו
חכמתא ולא פליג לה
בביונתא | כעת במרום
תמריא תשחק לסוס
ולרכבו | כעדן רכמית
דברומא טייסא
מגחכה לסוסיא ולרו
כביה | התתן לסוס
גבורה התלביש צוארו
צוארו רעמה | איפשר
דתתן לסוסיא גבורתא
איפשר דתלביש צוא
צואריה תוקפא | הה
התרעישנו כארבה
הוד נחרו אימה | אי
איפשר דתרגשיניה
היך גובאי שיבהור
לשלהובתא דנחיריה
אימתא | יחפרו בעמק
וישיש בכח יצא לקר
לקראת נשק | מחפט
מחפשין בגלימיא
ויחדי בחילא יפוק
לקדמות זייני קרבא |
ישחק לפחד ולא ייח
ייחת ולא ישוב מפני
חרב | יחדי לדלוחא
ולא יתבר ולא יתוב
מן קדם סייפא | עליו
תרנה אשפה להב חנ
חנית וכידון | עלוהי
תשרי זינא חרבא עז
שננא מורניתא ורו

ורומחא | ברעש ורגז
יגמא ארץ ולא יאמין
כי קול שופר | ברגוש
ורגוזא יעביר גומתא
בארעא ולא יהימין
ארום קל שופרא | בדי
שפר יאמר האח ומר
ומרחוק יריח מלחמה
מלחמה רעם שרים
ותרועה | במסת שופ
שופרא יימר חדוא
ומן רחיק יריח קרבא
אכליותא דרברב
ורבבא | המבינתך יאב
יאבר נץ יפרש כנפו
לתימן | איפשר דמן
דמסוכלתנותך יתאבר
ברנצא פריש גדפוהי
לדרומא | אם על פיך
יגביה נשר וכי ירים
קנו | אם על מימר
פומך יתגבה נישרא וארום
ירים שרכפיה | סלע
ישכן ויתלונן על
שן סלע ומצודה |
כיפא ישרי ויבות על
כרך טינר ומצדתא |
משם חפר אכל למה
למרחוק עיניו יביטו |
מתמן מאליל מיכל
מיכלא למרחיק עי
עינוהי מיסתכלן |
ואפרחו יעלעו דם
ובאשר חללים שם
הוא | ואפרחוהי גמ

מ

גמעאן דמא יסלעו
יסלעמון דמא ובה
ובאתר דתמן קטיל
קטיליא תמן הוא |
ויען
יהוה את איוב ויא
ויאמר | ואתיב יי ית
איוב ואמר | הרב
עם שדי יסור מוכיח
אלוה יעננה | איפ
איפשר דפלגי עם ש
שדי יתרדי מכסן
אלהא יתבינה |
ויען איוב
את יהוה ויאמר | וא
ואתיב איוב ית יי וא
ואמר הן קלותי מה
אשיבך ידי שמתי
למו פי | הא איזדלזו
איזדלזלית מה
אתיבינך ידי שויתי
לפומי | אחת דברתי
ולא אענה ושתים
ולא אוסיף | חדא
זימנא מלילית ולא
אתיב ותנייתא לא
אוסית |
ויען יהוה את
איוב מן הסערה ויא
ויאמר | ואתיב יי מ
ית איוב מן עלעולא
ואמר | אזרנא כגבר
חלציך אשאלך
והודיעני | זרז כדון
היך גברא חרציך

למרחוק ח׳ וסימ׳ והדבר גם אל בית עבדיך למרחוק · וחברון והקל בשמע על למרחוק · הלא שמעת למרחוק וחברו · ויצא שמה עד למרחוק
אשא דעי למרחוק · משם חפר אכל ״ ״ קנו ג׳ וסימ׳ בנשר יעיר קנו · לשום במרום קנו · אם על פיך יגביה נשר ״ ״ ובאשר ד׳ וסימנה
גם אני אביר בהעלוליהם · והוצאתי אתכם לחרב · ואחריהם [illegible] יעלעו ל׳ רבותיה ״

תצדק ד' וסימ' עפר אוכל למען תצדק החכים לשרו בן תצדק תרשיעני למען תצדק · למען תצדק בדבריך · בתרא פת' · בא ב
אין כא ישרון · ואם זרוע כאל לך · בבקר ג' · וסימ' ובהיר ודב תרשיעני · זאב ובריה בבקר יאכל · הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך

אשאלינך ותהודעי
ותהודעינני האת ת
תפר משפטי תרשיע
תרשיעני למען תצ
תצדק הברם תשני
דיני תחייבנני מזכ
בגלל דתזכי ואם
זרוע כאל לך ובקול
כמוהו תרעם ואין
אדרע היך אלהא לך
ובקלא דיכותיה
תכלי עדה נא גאון
וגבה והוד והדר תלי
תלבש אתקן כדון
גיותניא וגבהא זיוא
ושבהורא תלבש הפ
הפץ עברות אפך ור
וראה כל גאה והשפ
והשפילהו בדר רגז
רגוזא דתקוריך וחז
וחמי כל גיותן ומכי
ומכיכינה וראה כל
גאה הכניעהו והדך
רשעים תחתם חמי
כל גיותנא ותפריכיה
ודעדק חייביא כאת
באתריהון טמנם בע
בעפר יחד פניהם
חבש בטמון טמירינון
בעפרא כחדא אפ
אפיהון כבוש בא
בטובריא וגם אני א
אודך כי תושיע לך
ימינך ולחוד אנא
אודינך ארום תפרוק

לך ימינך הנה נא בה
בהמות אשר עשיתי
עמך חציר כבקר
יאכל האבדון בעירי
די עבדית עמך חצרא
היך תורא יכול הנה
נא כחו במתניו ואונו
בשרירי בטנו הא
כדון לויתן דחיליה
בחרצוהי ותוקפיה
בפרתא דכרסיה ה
יחפץ זנבו כמו ארז
גידי פחדו ישרגו כו
כאית זנביה היך ארז
ארזא וגידיא דפחדוי
דפחדוהי מתשתשין
משתכשין ליה את
כפית זנביה היך ארז
גיבריה ושעברוהי
משכשין עצמיו אפ
אפיקי נחשה גרמיו
כמטיל ברזל אברוהי
תקיפין היך פצירין
כרכומיא גרמוהי
היך מטלנא דפרזלא
הוא ראשית דרכי אל
העשו יגש חרבו הוא
שירוי אורחתיה ד
דאלהא דעבדיה יקר
יקריב סייפיה ולית
דמעסיה יקריב כ
סייפיה כי בול הרים
ישאו לו וכל חית ה
השדה ישחקו שם
ארום עלל טוריא

יסוברון ליה כל חיות
ברא יגחכון תמן תחת
צאלים ישכב בסתר
קנה ובצה תחות טו
טלליא ושרי בטמור
קניא ועדקא יסכהו
צאלים צללו יסבוהו
ערבי נחל יטללוניה
טלליא גנוניה יחזרו
יחזרוניה ערבין דנחל
הן יעשק נהר ולא
יחפוז יבטח כי יגיח
ירדן אל פיהו הא י
יטלום נהרא לא יתז
יתבהיל יתרחיין אר
נגיד ירדנא לפומיה
בעיניו יקחנו במוקש
במוקשים ינקב אף
בעינוהי יסכוניה כבה
בהקליא נקיב נחירא
תמשך לויתן בחכה
ובחבל תשקיע לשנו
תנגיד לויתן בחכתא
ובאשלא תקבע ליש
לישניה התשים א
אגמון באפו ובחוח
תקב לחיו איפשר
דתשוי אגמונא בנחי
בנחיריה ולי אחרינ
אונקלא לי את ובסו
ובסולא ובשריא
תנקוב ליסתיה הירבה
אליך תחנונים אם
ידבר אליך רכות אז
איפשר דיסגי לוותך

חבוש ג' ב' חס' וא' מל' וסימ' ביום חבוש יי' את שבר עמו · פארך חבש עליך · פניהם חבוש בטמון · בתר' מל' · גאון ג' וסימ' הנה
זה היה עון סדם · עדה נא גאון וגבה · לפני שבר גאון · וזדון וגאון יראת שנאת רע · בול ב' מב' לית וסימ' בירח בול · כי בול הרים ישאו
אגמון ג' חס' ו' בליש' וסמ' הלכף כאגמן ראשו · התשים אגמון באפו · צנים כאגמון · יגבו בזגפת יאהבו ירטבו ירהבו · בלה לדמות

בצעונים ג בליש וסימ וגלות החל הזה לבני ישראל ׃ ויחצוהו בין כנענים ׃ את ישבי הכנעני ׃׃ אחיהן ד בליש וסימ ויביאו את התרומה ׃ אבד חסיד מן הארץ ׃ לשלח איש את עבדו ׃ איש באחיהו ידבקו ׃ איש ב ריש פס איש היה בארץ ׃ איש באחיהו ׃

בשיתין איו ימליל
לווהר רכיכן ׃ היכרת
בריה עמך תקחנו ל
לעבד עולם ׃ איפשר
דיגזור קיים עמך
תזכניה לעבד פלח
לעלמא ׃ התשחק בו
כצפור ותקשרנו לנע
לנערותיך ׃ איפשר
דתגחך ביה היך צפרא
ותקטרינה לטליתך
יכרו עליו חברים יחצ
יחצוהו בין כנענים ׃
יעבדון שירותא על
עלוהי חבריא ׃ לי אח
חכימיא יפלגוניה בי
בינֵי תגריא ׃ התמלא
בשכות עורו ובצלצל
דגים ראשו ׃ איפשר
דתימלי במטללתא
משכיה ובגנתא רנ
רנוניא רישיה ׃ שים
עליו כפך זכר מלחמה
אל תוסף ׃ שוי עלוהי
אידך ארכר קרבא
41 לא תשגיני והן התחלתן
נכובה הגם אל מראיו
יטל ׃ הא אורכותיה
מכדבא הכרס למחז
למחמיה לחזויה יטל
יטלק ׃ לא אכזר כי י
יעורנו גבר הוא לפני
יתיצב ׃ לא אכזראה
ארום ישרינה ומאן
הוא קדמי יתעתד ׃

מי הקדימני ואשלם
תחת כל השמים לי
הוא ׃ מן אקדימני
בעובדי בראשית ׃ וא
ואשלם הלא כל דתח
התחות כל שמיא די
דילי הוא ׃ לא אחר
אחריש בדיו ודבר
גבורות וחין ערכו ׃ לא
אשתוק ברכוביה ומ
ומימר גבורתא וכמ
וכעותא דעולויה ׃ מי
גלה פני לבושו בכפל
רסנו מי יבוא ׃ מאן
גלי אפי כסותיה בכ
בכופלא דרסניה ׃
לי אח דפרזמניה
מאן יעול ׃ דלתי פניו
מי פתח סביבות שניו
אימה ׃ דשי אפוהי
מאן שרי חזרניה ׃
בכותי אימתא ׃ גאוה
אפיקי מגנים סגור
חותם צר ׃ היך גווה
גוותנות פצידיא קי
קליפוהי ׃ לי אח גאוה
גוותנות פצידיא מ
מתרסין ליה אחיד
כחותם צאיר ׃ אחד
באחד יגשו ׃ ורוח לא
יבא ביניהם ׃ חד עם
חד מקרבין כרפוהי
ורוח לא יעול כמיצו
כמיצעיהון ׃ איש ב
באחיהו ידבקו ׃ יתד

יתלכדו ולא יתפרדו ׃
חד עם חבריה מדבקין
מתאחדין ולא מ
מתפרשין ׃ עטישתיו
תהל אור ועיניו ע
כעפעפי שחר ׃ וריח
זרירוהי מיקודי
תנהר נהורא ועינוהי
כתימורי קריצתא ׃
מפיו לפידים יהלכו
כידודי אש יתמלטו ׃
מפומיה בעורא
יהלכון גרצין דנור
משתיזבון ׃ מנחיריו
יצא עשן כדוד נפוח
נפיח ואגמון ׃ מאפ
מאפותיה יפיק קוט
קוטרא היך דודא
נפיח דעביד כיפא ׃
נפשו גחלים תלהט
ולהב מפיו יצא ׃ נ
נפשיה גומרין תיצ
תיצלהיב ושלהובי
ושלהוביתא מפומיה
נפיק ׃ בצוארו ילין
עז ולפניו תדוץ דא
דאבה ׃ בצואריה
יבית עושנא וקדמו
וקדמוהי תדוץ דא
דאבה ׃ בצוא
בצואריה יבית עוש
עושנא וקדמוהי
תדוץ דאבונא ׃ מפ
מפלי בשרו דבקו
יצוק עליו בל ימוט ׃

ערכו ג וסימ וערכת את ערכו ׃ איש כמו נפשת ערכו ׃ ודבר גבורות וחין ערכו ׃׃ אבד ׃׃ יוטל ג א חס וב מלא וסימ בי יפל ל
יוטל ׃ בחיק יוטל ׃ הגם אל מראיו יטל ׃ בתר חס ׃׃ ואשלם ג וסימ אלכה נא ואשלם את נדרי ׃ ואשלם נחמים ׃ מי הקדימני ואשלם ׃׃
יבוא ד מלא בספר וסימ ולא תירא משד כי יבוא ׃ כי לא לפניו חנף יבוא ׃ המיר אתך ויבוא ׃ בכפל רסנו מי יבוא ׃׃ דבקו ל דבות ׃

ולא אבין ג̇ וסימ̇ ואני שמעתי ולא אבין · הן יעבר עלי ולא יהן קדם אהלך ואיננו · מי זה מעלים עצה ״ ו״ ולא ארע ג̇ וסימ̇
ועתה שמעי זאת עדינה · מי זה מעלים עצה · ואני בער ולא ארע ״ ״ שמעתיך ב̇ וסימ̇ ולשמע אזן שמעתיך · ועתה עיני ״ :

שלדי כישריה מיד
מיתרבקין יתניסר
עלוהי דלא תזוע ׀ לב
לבו יציק כמו אבן
ויציק כפלח תחתיה ׀
ליביה מתיסר היך
אבנא ונתיך היך פ
פלחא ארעיתא ׀
משתו יגורו אלים מ
משבריו יתחטאו ׀ ז
מן ביספיה ליש את
מן איזדקפותיה יד
ידחלון תקיפיא מן
תבריא יתון עלוהי ׀ ז
ויש אוב כמו לית
יתטיא מן תבר גללי
ימא ישתפון ומשיגז
משיגהו חרב בלי
תקום חנית מסע וש
ושריה ויתבקיניה
חרבא ולא תקום מ
מורניתא וקילעא
דמיטלא אבנא ושי
ושריינא ׀ יחשב לת
להבן ברזל לעץ רקב
רקבון נחושה ׀ יחשו
יחשוב להיבנא פרה
פרזלא לקיסא סרי
סריחה ברכומא ׀ לא
יבריחנו בן קשת
לקש נהפכו לו אבני
קלע ולא יערקוניה
גירא וקשתא לגב
לגילי איתחשיבו
ליה אבני קילעא ׀

כקש נחשבו תותח
וישחק לרעש כידון ׀
היך גילי איתחשיבו
נגריא ויגחך לרגש
רמחא ׀ ואיה דאמר
תותח כלבייא ׀ תחתי
תחתיו חדודי חרש ׀
ירפד חרוץ עלי טיט ׀
תחותוהי פרודין רחו
דחדדין היך חספא
ימיך דהבא סנינא
עילוי כסאו ׀ ירתיח
כסיר מצולה ים יש
ישים כמרקחה ׀ ירת
מרתח היך דודא מי
מיצולתא ימא ישוי
היך מתבלה היך מנ
מכסמא ׀ אחריו יאיר
נתיב יחשב תהום לש
לשיבה ׀ בתרוהי ינ
ינהר שבילא תהומא
יחשב לשיבותא ׀ אין
על עפר משלו העשו
לבלי חת ׀ לית על
עפרא שולטניה דע
דעבדיה מדלא יתבר
לי אח דמעשי יתיב
לא יתבר ׀ את כל
גבה יראה הוא מלך
על כל בני שחץ ׀ ית
כל גובהא יחמי מ
מליך הוא על כל גב
גיברא ׀ לי אח ארינן ׀
לי אח מליך הוא
על כל מרי חטופא ׀

מא 42 ויען
איוב את יהוה ויאמר ׀
ואתיב איוב ית יי ואמ
ואמר ׀ ידעת כי כל
תוכל ולא יבצר ממך
מזמה ׀ ידעית ארום
כולא תסובר ולא יז
יתמנע מינך מחש
מחשבתא ׀ מי זה מ
מעלים עצה בלי דעת
לכן הגדתי ולא אבין
נפלאות ממני ולא
ארע ׀ מן דין דמכסי
מילכתא מדליה כ
מנדעא מטול היכנא
חויתי ולא אתבין ׀
פרישן מיני ולא
אנדע ׀ שמע נא ואנכי
ארבר אשאלך והודי
והודיעני ׀ שמע נא
כדון ואנא אמליל או
אשיילינך ותהודע
ותהודעינני ׀ לשמע
אזן שמעתיך ׀ ועתה
עיני ראתך ׀ למשמע
דאודנא שמעית
יתך וכדון עיני לית
חמית יתך ׀ על כן א
אמאס ונחמתי
על עפר ואפר ׀
מטול היכנא
מאסית
עותרי ואיתנחמית
על בני דהוון עפר
וקטם ׀

ד̇ זוגי מן ג̇ א̇ קדמ̇ ושני טורים ויעש את הים · ואם בגוי העל אלה לא · וירא אלהים איש היה · ואשאלך הודיעני אזר נא ·
אית בהון ו̇ תנינ̇ שני טורים ופקדים מתחת · אם בגוי העל אלה לא · ירא אלהים ויאמר יי · אשאלך הודיעני אזור נא ·
ותלית ל̇ בהון ו̇ שני טורים ואת הרפאים · אם בגוי העל אלה לא · ירא אלהים ויאמר יי · אשאלך הודיעני אזור נא

ויתן ה̇ בטע̇ וסימ̇ ויתן חבריר על סדום · ויתן נתן חכמה לשלמה · ויתן גלה את אזן שמואל · ויתן נתן קולו לפני חילו · ויתן הטיל רוח
גדולה על הים · ויתן שב את שבות איוב · ויתן ברך את אחרית איוב מראשיתו · ויתן השמיע אל מחנה ארם ״״ שבענה ל̇ דבחני״ ·

ויהי
אחר דבר יהוה את הד
הדברים האלה אל איוב
איוב ויאמר יהוה אל
אליפז התימני חרה
אפי בך ובשני רעיך כי
לא דברתם אלי נכונה
כעבדי איוב ׀ והוה כד
בתר דמליל יי̇ ית פיתגמיא
פיתגמיא האילין עם
איוב ואמר יי̇ לאליפז
דמן תימן תקיפת רוגזי
בך ובתרין חבריך ארום
לא מלילתון לותי כוו
כוונתא היך עבדי איוב ׀
ועשה קחו לכם שבעה
פרים ושבעה אלים וה
ולכו אל עבדי איוב וה
והעליתם עלה בעדכם
ואיוב עבדי יתפלל עלה
עליכם כי אם פניו אשא
אשא לבלתי עשות
עמכם נבלה כי לא דבה
דברתם אלי נכונה כעה
כעבדי איוב ׀ וכען סבו
לכון שבעה תורין ושה
ושבעה דיכרין ואזילו ׀
לות עבדי איוב ותסקון
עלתא אמטולכון ואיה
ואיוב עבדי יצלי עליה
עליכון ארום אלהין
אפוי אסב מן בגלל דה
דלא למעבד עמכון קי
קלנא ארום לא מליה
מלילתון לותי כוונתא
היך עבדי איוב ׀ וילכו
אליפז התימני ובלדד
השוחי צפר הנעמתי
ויעשו כאשר דבר אה
אליהם יהוה וישא
יהוה את פני איוב ׀ ואז
ואזלו אליפז דמן תימן
ובלדד דמן שוח צופר
דמן נעמה ועבדו היך
דמליל להון מימרא
דיי̇ ונסיב מימרא דיי̇
ית אפי איוב ׀ ויהוה ה
שב את שבית איוב כה
בהתפללו בעד רעהו
ויסף יהוה את כל אשר
אשר לאיוב למשנה ׀
ומימרא דיי̇ אתיב ית
גלוות איוב כד צלי אתה
מטול חברוהי ואוסיף
מימרא דיי̇ ית כל
דהוה לאיוב בכופלא ׀
ליה אחוי חד תרין ׀ וה
ויבאו אליו כל אחיו
וכל אחיותיו וכל ידעי
ידעיו לפנים ויאכלו
עמו לחם בביתו וינדו
לו וינחמו אתו על
כל הרעה אשר הביא
יהוה עליו ויתנו לו א
איש קשיטה אחת
ואיש נזם זהב אחד
ואתו לותיה כל אחה
אחוהי וכל אחוותיה
ויתה כל דחכימוהי מן
קדמית דנא ואכלו
עמיה לחמא בביתיה
ונדידו עלוהי ונחמו
יתיה על כל בישתא
דאיתי יי̇ עלוהי ויה
ויהבו ליה אינש מעא
ואיכא דאמר מרגליתא
דאני חורפא ואינש קה
קדשא דדהבא חד ׀
ויהוה ברך את אחרית
איוב מראשיתו ויהי
לו ארבעה עשר אלף
צאן וששת אלפים
גמלים ואלף צמד
בקר ואלף אתונות ׀ וה
ומימרא דיי̇ בריך
ית סיפא דאיוב מן קה
קדמותיה והוה ליה
ארבסר אלפין דעאן
ושית אלפין גמלין וה
ואלף פדנין דתורין וא
ואלף אתנן ׀ ויהי לו
שבעה בנים ושלוש
בנות ׀ והוה ליה ארבס
בנין ותלת בנן ׀ ויקרא
שם האחת ימימה
ושם השנית קציעה
ושם השלישית
קרן הפוך ׀ וקרא שמ
שמא דחדא ימימה
ושום תנייתא קציעה
ושום תליתאה קרן
הפוך ׀ ימימה הוה

ועתה יז̇ בטע̇ וסימ̇ ועתה שני בניך הנולדים · ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך · ויתן הוא · דיהושע · תנו את האנשים · דגבעה · שלחו
מהרה · אל ישם · דבגל · צוה ויברתו לי ארזים · כה אמר יי̇ · דירמיה · שלח לי איש · אביך הקשה · לה̇ · קחו לכם שבעה פרים · דאיוב · במינ̇
דגע · דעזרא · אמר נא · דירמיה · אל ישיא · דיחזקאל · בני עמון · והדין עתה · ויאמר שלום · דנעמן · הנה בטחת לך ״״ וכל ידעיו ל̇״

אביהם ג׳ בנקבות וסימ׳ בן בנות צלפחד דברות · אך למשפחת מטה אביהם · ויתן להם אביהם נחלה ד׳איוב · וחד את מקצה אביכם
ויראה ד׳ וסימ׳ ויבט הפלשתי ויראה את דוד · וירדת גיחזי אחרי נעמן · ויראה ולא יעשה כהן · ויראה וישב מכל · וירא את בניו בן בתי

קרי ליה דהוה שפרא כיממא ׃ קציעה
הוה קרי ליה דהוה יקירא היך קציעה ׀
קרן הפוך הוה קרי ליה דהוה סגי ז
זיו יקרא אפהא היך איזמרגדין ׀
ולא נמצא נשים יפות כבנות
איוב בכל הארץ ויתן להם
אביהם נחלה בתוך א
אחיהם ׀ ולא אישה
אישתכח נשיא
שפירן
היך בנתא
דאיוב
בכל
א
א׃
ארעא
ויהב להו
להון אבוהון
אחסנתא במ״צ
במיצע אחיהון ויי
ויחי איוב אחרי זאת
מאה וארבעים שנה
וירא את בניו ואת בני בניו ׃
ארבעה דורות ׀ וחיא איוב בתר
דנא מאה וארבעין שנין וחמא ית
בנוהי וית בני בנוהי ארבעה דריא ׀ וימת
איוב זקן ושבע ימים ׀ ומית איוב סיב
ושבע יומין ׀ ׀ חזק ׀

כ״ט מלי דחס ה׳ במות תבות ז״ז וסימ׳ וארג ואקח את העלתם הגג · והם ויתנם בדו · יהי כאשר היה · והית נבלת · ונרא הגדון · חג אנבו ·
ירא יהיה כעין תעשה · גדליהו · ותעצב עליהן · חמש מן הבידה · ואבבד עלו · וארבע נפלאו · נטע ותקחהו · בליל טעמה · לבן שבנה · ואדע אלה
שת עצתינו · וירא ויחי · רבי בליל · הביטה ודאה · ונשוב חדש · ואת הגדת · את כיגם · את עשית · ואת זה ער · ועת פתוחיה · עת ואמר לבלה

ומוסר ה׳ וסימ׳ לדעת חכמה ומוסר · יראת יה׳ ראשית דעת · הנה אשרי · אמות קנה ואל תמכר · מקור חיים ״ ״ וירקח ג׳
בליש תוספת א׳ חס וב׳ מל ב׳ מלע וא׳ מלר וסימ׳ ויאמר יואב אל המלך · דשמו׳ · ישמח חכם ויסף · הודע לצדיק · ב׳ בתר מלע וחס׳

שלמה בן חכם · גם אני משלי שלמה · זכרוניכם משלי אפר ״ משלי

משלי ב דוד בן שלמה משלי ג משלי



משלי שלמה א וסימ׳ בדוד בחכמה אבא אלף משלי שלמה ״

ומישרים ג׳ וסימניהון וידעתי אחי בני · לדעת מוסר · אותבין צדק ״

א שלמה בן דוד מלך ׃
ישראל | מתלוי דשלמה
דשלמה בר דוד מלכא
מלכא דישראל | לדעת
חכמה ומוסר להבין ה
אמרי בינה | למידע
חכמתא ומרדותא
לאתביין אמרי דסו
דסוכלתנותא | לקחת
מוסר השכל צדק יב
ומשפט ומישרים | ג

למקבלא מרדותא
דשכלא צדקותא
דדינא ותריצותא | ו׳
להת לפתאים ערמה
לנער דעת ומזמה |
למיתן לשברי ערו
ערימותא ולטלאי
ידיעתא ותרעיתא | ז
ישמע חכם ויוסף מ׳ א׳ מלע
לקח ונבון תחבל׃
תחבלות ית

יקנה | ישמע חכימא
ויוסיף מדע וסו׃
וסוכלתנא מדברנותא
יקנה | להבין משל
ומליצה דברי חכמים ב
חכמים וחידתם | ולמ ל
למתביינא מתלא
ופלאתה ומלי דחכי
דחכימי ואוחדתהון |
יראת יהוה ראשית ב׳ בת
דעת חכמה ומוסר ה

מוסר ־ב׳ פתח וסימ׳ מוסר שלומינו · מוסר הבלים · מוסר מלכים פתח · מוסר בלמיתי אשמע · מוסר טהורו׳ ע׳לדם עיניך יעברו חטאותיך ·
לקחת מוסר השכל · שמע בני מוסר אביך · שמע בנו מוסר אב · וכעס אל מוסר אויל · באזן מוסר אביך · עשה יראה יה׳ · וכל דסמ׳ לאדב׳
דבוה ״ ״ לנער · ולנער לא תעשה · ולנער · וינער · ונער · הנערים · ואנער · וינערן · בנעוריהם · בנעריהן · בנער בנעוריה · בלה ל׳ דבו ״

חרשת ג בליש וסימ והיתה הרשת עד חצי המזבח ׀ ועשית על הרשת ׀ כי חזם מזורה הרשת ׃׃ פחדכם ג וסימ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ׀ גם אני באידכם אשחק ׀ בבא כשואה פחדכם ׃׃ פתים ב חס ובעג עד מתי פתים ׀ כי משובת פתים ׃

אוילים בזו ׀ ריש חכ
חכמתא דחלתא דייי ׀
חכמתא ומרדותא שׂ
סכלי שייטין ׀
שמע
בני מוסר אביך ואל ת
תטוש תורת אמך ׀ ש
שמע ברי נימוסא ד
דאבוך ולא תטעה בנ
נימוסא דאמך ׀ כי ל
לוית חן הם לראשך
וענקים לגרגרתיך ׀ ז
מטול דאיתוי חסדא
אינון לראשך והמ
והמניכא לצוורך ׀ ב
בני אם יפתוך חטאים
אל תבא ׀ ברי אין נית
נישדלוך חטאי לא
תטפיס ׀ אם יאמרו
לכה אתנו נארבה לדם
נצפנה לנקי חנם ׀ אין
יימרון לך תא עימנא
נכמון לדמא ניטשי ׀
לזכאי מגן ׀ נבלעם
כשאול חיים ותמימים
כיורדי בור ׀ נבלעינון
כשיול לחיי ודל
דלא מום היך נח
נחתי גובא ׀ כל הון י
יקר נמצא נמלא
בתינו שלל ׀ כל עות
עותרא ויקירא נש
נשכח נמלא בתינא
ביזתא ׀ גורלך תפיל
בתוכנו כיס אחד

יהיה לכלנו ׀ כיסך י
ארביא בינתנא כיסא
חדא יהוי לכולן ׀ בני
אל תלך בדרך אתם
מנע רגלך מנתיבתם ׀
ברי לא תיזול באורח
עימהון מנע רגלך
מן שביליהון ׀ כי ר
רגליהם לרע ירוצו ׀ ו
וימהרו לשפך דם ׀
מטול דריגליהון לב
לבישתא רהטין ומ
ומיסתרהבין למשפך
דמא ׀ כי חנם מזורה
הרשת בעיני כל בעל
כנף ׀ מטול דריגלית
פריסא דמגן מנרתא
על כל פרח אתא רג
תרפא ׀ והם לדמם
יארבו יצפנו לנפשתם ׀
והנון לדמיהון כמנין
מטשין נפשתהון ׀ כן
ארחות כל בוצע בצע
את נפש בעליו יקח ׀
הכין אינון אורחתא
דכל דעבדין עילא
נפשתא דמריהון נ
נסבין ׀
חכמות בחוץ
תרנה ברחבות תתן
קולה ׀ חכמתא כט
בשוקא משתבחא
ומשקקי יהבת קלה ׀
בראש הומיות תקרא
בפתחי שערים בעיר

אמריה תאמר ׀ בריש
בירתא מכרזה ובמע
ובמעלני תרעי דרז
דרבני מלהא אמרה ׀
עד מתי פתים תאהבו
פתי ולצים לצון חמ
חמדו להם וכסילים
ישנאו דעה ׀ עד אימת
שברי רחמין שברותא
ומיקני ממיקנותא
רגיגי להון וסכלי כ
סנין ידיעתא ׀ תשובו
להוכחתי הנה אביעה
לכם רוחי אודיעה
דברי אתכם ׀ תתפנון
למכסנותי הא אבע ׀
לכון רוחי ואודיעינ
ואודעינכון מילי ׀ יע
יען קראתי ותמאנו
נטיתי ידי ואין מקש
מקשיב ׀ על דקרית
ולא הימנתון ארימית
אידי אציתתון ׀ ותפ
ותפרעו כל עצתי
ותוכחתי לא אביתם ׀
ושטיתון כל תרעיתי
ומכסנותי לא אביתון ׀
גם אני באידכם אש
אשחק אלעג בבא
פחדכם ׀ אף אנא כד
כתברכון אגחך אע
ארחך כדייתי דלותא
עליכון ׀ בבא כשאוה
פחדכם ואידכם כס
כסופה יאתה בבא

ונטיתי ידי ׃׃ חס את בליש וקימ דם ׀ בארבה חשך ׀ והארב קם מתרה ׀ בן אדם ארץ כי תחטא לי ׀ ואגדע חחך ונטיתי ידי ׀ הנני נוטה ידי על פלשתים ׀ הנני עליך הר שעיר ׀ על כן חרה אף ייי בעמו ׀ ויט ידו על צפון ׀ ידו נטוה עליהם ׀ ונטיתי ידי על יהודה ׀ כי נטה אל אל ידו ׀ נטיתי ידי ואין מקשיב ׃׃ בשאול ג וסימ אשר הרחיב כשאול ׀ נבלעם כשאול חיים ׀ קשה כשאול קנאה ׃׃

לישרים ג̇ וסימ׳ לישרים נאוה תהלה · וזרח בחשך אור לישרים · יצפן לישרים תושיה · וחד ולישרים בלבותם
השמחים ג̇ וסימ׳ השמחים ללא דבר · השמחים אלי גיל · השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות · ובמשמוצים ל̇ דכות

עליכם צרה וצוקה |
כד ייתי כשלהא דלי
דלוחכון ותברכון כד
כעלעולא ויתי כד
תיתא עליכון עקתא
ושנוקא | אז יקראנני
ולא אענה ישחרנני
ולא ימצאנני | הידין
נקרונני ולא אענה נה
נקריין ולא נשכחנני |
תחת כי שנאו דעת
ויראת יהוה לא בחרו |
על דסנו ידיעתא ודח
ודחלתיה דייי לא אה
איתרעיאו | לא אבו
לעצתי נאצו כל תוכ
תוכחתי | לא צבו כד
בתרעותי ואשליטו
כולא מכסניתי | ויאו
ויאכלו מפרי דרכם
וממעצתיהם ישבעו |
ואכלו מן פירי אור
אורחתהון ומן עצא
דרעיהון | כי משו
משובת פתים תהרגם
ושלות כסילים תאב
תאבדם | מטול דנ
דנהפכותא דשברי
דקטלינון וטועי ד
דשיכלי תובדינון |
ושומע לי ישכן בטח
ושאנן מפחד רעה |
מן דשמע לי נישרי
בסברא ונשלא מן ד
ב דלוחא דבישתא | בני ב

אם תקח אמרי ומצ
ומצותי תצפן אתך |
ברי אין תקבל מילי
ופיקודי תטשי גבך |
להקשיב לחכמה אז
אזנך תטה לבך לתבונה |
ותצלי אודנך לחכמ
לחכמתא ותפנה לבך
לביונתא |
כי אם לבינה תק
תקרא לתבונה תתן
קולך | ואין תקרא לב
לביונתא ותקרא
ולביונתא תתן קלך | כ
אם תבקשנה ככסף
וכמטמונים תחפשנה |
ותבעי יתה היך סימא והו
והיך סימתא תבציניה |
אז תבין יראת יהוה
ודעת אלהים תמצא |
הידין תתבין דחלתא
דייי וידיעתא דאלהא
מן קדם אלהא תשכח |
כי יהוה יתן חכמה
מפיו דעת ותבונה |
מטול דאלהא יהיב
חכמתא מן פומיה
ידיעתא וביונתא | וצפ
וצפן לישרים תוש
תושיה מגן להלכי תם |
יטשי להדיני בהיי
סנהדין ומסיע לאיל
לאילין דמהלכין כד
בלא מום | לנצור
ארחות משפט ודרך

חסידו ישמר | למנט
למנטר אורחתא דד
דדינא ואורחתא דד
דצדיקין ננטר | אז
תבין צדק ומשפט |
ומישרים כל מעגל
טוב | הידין תתבין
צדקותא ודינא ותק
ותריצותא וכל שבי
שבילי שפירי | כי
תבוא חכמה בלבך
ודעת לנפשך ינעם |
ארום תיעול חכמת
ללבך וידיעתא לנ
לנפשך ינעם | ארום
תיעול חכמתא ללבך
וידיעתא לנפשך יבס
יבסם | מזמה תשמר
עליך תבונה תנצרכה |
תרעותך תנטר עלך
וביונתא תנטרך | לה
להצילך מדרך רע
מאיש מדבר תהפ
תהפכות | דתהפכ
מן אורחא בישא
ומן גברא דממליל
תהפוכותא | העוזבים
ארחות יושר ללכת
בדרכי חשך | דשב
דשבקין אורחתא
דתריצתא ואזלין בד
באורחא דחשוכא |
השמחים לעשות
רע יגילו בתהפכות
רע | דחדין למעבד

ב מלי רפי דכת בה בסוף תבות · וסימ׳ ונפה ובעמך ובכל · והיה לאות על ידכה · מי כמכה באלים · ב בן · אתכה ותראני האתון · עמכה והאמר בי ארצי חזי · בי גבה ארוץ גדוד · דשמו · ימצאכה חי · אחיך אם יעצרכה ויהי בשביעית · יעגובה ודברת אליהם · ותכסהו בשמיכה · הגבה · הראתכה · בחבה התרפית · תציצרכה · לחלכה · חלכה · כמכה אחור וקדם · גבה בי אליך · יברבובה יזדוך

ישובון ל׳ וסימ׳ בהעיצר שמים לא יהיה מטר ׳ וחברו׳ ופדויי יי׳ ישובון ובאו ציון ברנה ׳ וחבירו ׳ ופליטי חרב ישובון מן ארץ
לכן יתנם עד עת יולדה ׳ שמות כל יעברון כל ׳ תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחך ׳ כל באיה לא ישובון ולא ישגו ׳ ועל אזנם למוסר יי׳ ג׳

ביש ודריצין בהופכא
דבישתא ׀ אשר ארח
ארחתיהם עקשים
ונלוזים במעגלותם ׀
די אורחתהון מעקמ
מעקמין ומפתלין
שבילהון ׀ להצילך
מאשה זרה מנכריה
אמריה החליקה ׀ ו
ותתפצי מן איתתא
חלוניתא מנכריתא
דמלהא חליין ׀ העז
העזבת אלוף נעוריה
ואת ברית אלהיה
שכחה ׀ דשבקת מן
מרביתא דטליותא
וקימא דאלהא טעת ׀
כי שחה אל מות
ביתה ואל רפאים מ
מעגלתיה ׀ דמעמקה
דמותא ביתא והלכ
והלכתא דשבילהא ׀
כל באיה לא ישובון
ולא ישיגו ארחות
חיים ׀ כל דעיילין לא
חזרין בשלם ולא
צידין אורחתא ד
דחיי ׀ למען תלך ב
בדרך טובים וארחות
צדיקים תשמר ׀
בדיל תליך באורחתא
דטבי ושבילי דצד
דצדיקי תנטר ׀ כי
ישרים ישכנו ארץ
ותמימים יותרו בה ׀

מטול דתריצי עמרין
בארעא ואלין דדלא
מום משתותרין בה ׀
ורשעים מארץ יכרתו
ובוגדים יסחו ממנה ׀
רשיעא מן ארעא נ
ניסופון ובזוזין נתעק
נתעקרון מינה ׀

ג

בני תו
תורתי אל תשכח
ומצותי יצר לבך ׀ בר
נימוסי לא תנשי ו
ופיקודי ינטר לבך ׀ ז
כי ארך ימים ושנות
חיים ושלום יוסיפו
לך ׀ מטול דנגרא ח
דיומתא ושניא דחיי
ושלמא ניסופון לך ׀
חסד ואמת אל יעזבך
קשרם על גרגרותיך
כתבם על לוח לבך ׀ ט
טיבותא וקושטא לא
נשבקתך קטרינון בצ
בצורך וכתוב אינון על
לוח לבך ׀ ומצא חן
ושכל טוב בעיני אש
אלהים ואדם ׀ ותשכח
חסדא ושוכלא וט
וטיבותא קדם אלהא
וקדם בני אינשא ׀
בטח אל יהוה בכל
לבך ואל בינתך אל
תשען ׀ סביר באלהא
מן כוליה לבך ועל
בינתא דלבך לא

תסתמיך ׀ בכל דרכיך
דעהו והוא יישר אר
ארחתיך ׀ בכל ארחת
אורחתך דעין יתיה
והוא יתריץ שבילך ׀
אל תהי חכם בעיניך
ירא את יהוה וסור
מרע ׀ לא תהוי חכים
באפך דחול מן אלהא
וסטא מן בישתא ׀ רפ
רפאות תהי לשרך
ושקוי לעצמותיך ׀ א
אסיותא תהוי לבו
לבונשרך ודיתבנא
לגרמיך ׀ כבד את
יהוה מהונך ומראש
ומראשית כל תבואתך ׀
יקיר לאלהך מן ממונך
ומריש כולהון עללתך ׀
וימלאו אסמיך שבע
ותירוש יקביך יפרצו ׀
ונתמלון אוצרך ש
שבעא ומעצרתך ח
חמרא נשפעון ׀
מוסר
יהוה בני אל תמאס ו
ואל תקוץ בתוכחתו ׀
בני מרדותא דאלהא ׀
לא תסלא לא תמריק
במכסנותיה ׀ כי את
אשר יאהב יהוה יו
יוכיח וכאב את בן י
ירצה ׀ מטול למאן ד
דרחים ליה אלהא רדי
ליה והיך אבא דרדי

להציל ג׳ וסימ׳ מתהלך בקרב מחניך ׀ להצילך מדרך רעה ׀ להצילך מאשה זרה ׀ ג׳ ׳׳ ושלום ה׳ וסימ׳ היה לו מכל עבדיו ׳ ׳׳
ושלום ושקט אתן על ישראל ׳ שלום שלום לך ושלום ׳ יצדק ושלום נשקו ׳ כי ארך ימים ושנות חיים ׳ ג׳ ׳׳ ורשעים ז׳ וסימ׳ ורשעים
בחשך ידמו ׳ ורשעים מארץ יכרתו ׳ לא יאנה לצדיק כל און ׳ שחו רעים לפני טובים ׳ ורשעים עוד אינם ׳ צדיק לעולם ׳ כי שבע יפול צדיק ׳

סחרה ד׳ וסימ׳ והיה סחרה לה׳ ואתננה ׳ ב׳ בו׳ כי טוב סחרה מסחר כסף ׳ טעמה כי טוב סחרה ׳׳ ג׳ ׳׳ ואחד ו׳ וסימ׳ וקדשתם
היום ומחר ׳ אל כל עדת בני ישראל יקיצת ׳ ומחר ובניך עמי ׳ בזה גם היום ומחר ׳אשלחך ׳ ומחר אתן ויש אתך ׳ ומחר אעשה ׳

לבריה ׀ אשרי אדם
מינא חכמיה ׀ ואדם יז
יפיק תבונה ׀ טובוהי
לבר נשא דאשכח חז
חכמתא וגבר נשא דמ
דמפיק ביונה ׀ כי טוב
סחרה מסחר כסף וז
ומחרוין תבואתה ׀ כי ז
מטול דטבא תגארותה
מן תגארותא דסימא
ומן דהבא סנינא עז
עללתה ׀ יקרה היא
מפנים וכל חפציך
לא ישוו בה ׀ יקירא
היא מן כיפי טבאתא
וכל מדעם לא פחים
לה ׀ ארך ימים בימי
בימינה בשמאולה
עשר וכבוד ׀ נגרא ה
דיומתא בימינה כעז
בשמאלה עותרא וכו
ויקרא ׀ דרכיה דרכי
נעם וכל נתיבותיה
שלום ׀ אורחתיה אוז
אורחא דבסימא וכז
וכלהון הילכתאתא
שלמא ׀ עץ חיים הי
היא למחזיקים בה
ותמכיה מאשר ׀ אז
אילנא דחיי היא לא
לאילין דמתחזקין ז
בה ואלין דמתעסקין
בה טוביהון ׀
יהוה בחז
בחכמה יסד ארץ וכנן

שמים בתבונה ׀ אלהא
בחכמתא שתסיר ה
דארעא ואתקין שז
שמיא בביונה ׀ בדעתו
תהומיות נבקעו ושחי
ושחקים ירעפו טל ׀ ז
בדעתיה תהומיא אז
אתבזעו ועננא רמט
דמיטלא ׀ בני אל יזולו
ילזו מעיניך נצר תז
תושיה ומזמה ׀ ברי
לא נזל בעינך נטר
מרעתא ותרעותא ׀
ויהיו חיים לנפשך וז
וחן לגרגרתיך ׀ ויהוון
חיי לנפשך וחסדא
לצוורך ׀ אז תלך לכז
לבטח דרכך ורגלך
לא תגוף ׀ הידין תיזז
תיזיל בסברא באורז
באורחתך ורגלך לא
תתקל ׀ אם תשכב לא
תפחד ׀ ושכבת וערבה
שנתך ׀ אם תשכב ותז
ותדמוך לא תדחל
ותשפר ותיבסם שנתך ׀
אל תירא מפחד פתז
פתאום ומשאת רשז
רשעים כי תבא ׀ לא
תדחל מן דלוחיא דז
דמן שליא ומן חיז
חיפא דרשיעי כד
ייתי ׀ כי יהוה יהיה
בכסלך ושמר רגלך
מלכד ׀ מטול דאלהא ׀

יהא בסעדך וינטר
ריגלך ולא תתצד ׀
אל תמנע טוב מבע
מבעליו בהיות לאל
ידיך לעשות ׀ לא
תתכלי למעבד שז
שפיר כד אית חילא
בידך למעבד ׀ אל
תאמר לרעך לך
ושוב ומחר אתן ויז
ויש אתך ׀ לא תימר
לחברך איזיל ותוב
ולמחר אתן ואית
גבך ׀ אל תחרש על
רעך רעה והוא יוז
יושב לבטח אתך ׀
לא תחשב על חבז
חברך בישתא והוא
יתיב עמך בשלוה ׀
אל תרוב עם אדם
חנם אם לא גמלך
רעה ׀ לא תינצי עם
בר נש מגן אין לא
עבד לך בישתא ׀ אל
תקנא באיש חמס ׀
ואל תבחר בכל דרז
דרכיו ׀ לא תיטן כז
כגברא חטופא ולא
תיצבי בכולהון אז
אורחתיה ׀ כי תועבת
יהוה נלוז ואת ישז
ישרים סודו ׀ מטול
דמרחק עותא מן
קדם יי ועם תריציב
שועיתיה ׀ מארת

ויהיו ל׳ רפי וסימ׳ ויהיו דם ׳ ויהיו תאמים מלמטה ׳ קדמ׳ ׳ ויהיו לאות לבני ישראל ׳ ויהיו על מדין ׳ ויהיו דברי אלהי
אשר התחננתי ׳ ויהיו אבשלום לפניך ׳ האנשים העברים ׳ גדדים בגוים ׳ ויהיו חיים לנפשך ׳ ויהיו צא שריך ׳ ויהיו במוצאי ׳׳
בשמאולה ג׳ בליש׳ ב׳ מלא וא׳ חס׳ וסימ׳ אחד מימין הגלה ׳ ואען ואמר אלי ומה ׳ בשמאולה עשר וכבוד ׳ קדמאה חס׳ ׳

יצחלו ג̇ וסימ̇ לשבות מטה אבתם יצחלו · איש כפי נחלתו יצחלו · כבוד חכמים יצחלו ··· מרים ג̇ · וסימ̇ תרומית בפת · כבוד חכמים יצחלו · ארך אפים רב · וחד כבודי ומרים ראשי ··· אל תרת ג̇ וסימ̇ וישלח אנשי גבעון · מעשה ידך · החזק ··

יהוה בבית רשע ונוה
צדיקים יברך ׀ לווט
לווטתא דאלהא בבתי
בבתיהון דרשיעי ו:
ומעמדהון דצדיקי
יברך ׀ אם ללצים ה:
הוא יליץ ולענוים י:
יתן חן ׀ ולממיכי בה:
נסחות ולענותני יתן
חסדא ׀ כבוד חכמים
ינחלו ובסילים מרים
קלון ׀ יקרא חכימי:
נחסן וסכלי נקבלה
צערה ׀

ד שמעו בנים מו:
מוסר אב והקשיבו
לדעת בינה ׀ שמעו:
בניא מרדותא דאבא
ואציתו למדע בינת ׀
כי לקח טוב נתתי ל:
לכם תורתי אל תעזבו ׀
מטול דיולפנא טבא
יהבית לכון ונמוסי
לא תשבקון ׀ כי בן:
הייתי לאבי רך ויחיד
לפני אמי ׀ מטול
דברא הוית לאבא
מפנק ויחידאי קדם
אמי ׀ וירני ויאמר
לי יתמך דברי לבך
שמור מצותי וחיה ׀
ואלפן לי ואמר לי
יקמט מילי נטר
פקודי וחיה ׀ קנה חו
חכמה קנה בינה

אל תשכח ואל תט:
מאמרי פי ׀ קנה חכ:
חכמתא קנא ביונתא
והנשי ולא הסטי:
מן מאמרי פומי ׀ י:
אל תעזבה ותשמרך
אהבה ותצרך ׀ לא:
תשבקנה ותנטרינך
רחמינה ותשגבך ׀:
ראשית חכמה קנה
חכמה ובכל קנינך
קנה בינה ׀ ריש חכמ
חכמתא קני חכמתא
ובכל קנינך קנה
בינא ׀ סלסלה ותר:
ותרוממך תכבדך
כי תחבקנה ׀ חבביה
דיתרוממינך וחבק
וחבקיה דתיקרינך ׀
תתן לראשך לוית
חן עטרת תפארת:
תמגנך ׀ ותשיב בריו
בראשך יאיותא דחו:
דחסדא כלילא דשו
דשבהורא עלך ׀ שו:
שמע בני וקח אמרי
וירבו לך שנות חיים ׀
שמע ברי וקבל מיו
מילי ונתפגון שני:
שניא דחייך ׀ בדרך
חכמה הורתיך הדר:
הדרכתיך במעגלי
ישר ׀ אורחתא חו:
חכמתא אליפיתך
והליכתך בשבילי

תריצי ׀ בלכתך לא
יצר צעדך ואם תרוין
לא תכשל ׀ כד תיזול
לא תיטעוק אורחך
ואין תירהט לא ת:
תיתקל ׀ החזק במוסר
אל תרף נצרה כי ה:
היא חייך ׀ תיתחוך
במרדותא לא תרפה
נטרה מטול דהיא
חייך ׀ בארח רשעים
אל תבא ואל תאשר
בדרך רעים ׀ באורחא
דרשיעי לא תיזול
ולא תיטון באורחא
דבישי ׀ פרעהו אל
תעבר בו שטה מעו
מעליו ועבר ׀ אריש
ולא תעיבר עמהון:
סטי ועבר מנהון ׀ כי
לא ישנו אם ירעו ׀:
ונגזלה שנתם אם ל
לא יכשולו ׀ לא דמו
דמיכון עד דמבאשין
ופרירא שינתהון עד
מה דעבדין תיקלא ׀
כי לחמו לחם רשע ׀
ויין חמסים ישתו ׀
מטול דמיכלתהון
מיכולתא דרשיעי:
וחמרא דחטופיא
שתיין ׀ וארח צדי:
צדיקים כאור נגה
הלך ואור עד נכון:
היום ׀ ואורחא צדי:

ויאמר לי ה̇ וסימ̇ הנך הרה וילדת בן · ויאמר לי מי אתה · ויאמר לי עברי אנכי · ויאמר לי שלמה בנך · ויאמר לי יתמך דברי לבך · ויאמר לי מדוע פניך רעים · ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש · ויאמר לי המלך והשגל יושבת ··· והקשיבו ה̇ וסימ̇ שמעו זאת הכהנים · שמעו איים אלי · שמעו בנים מוסר אב · ועתה בנים שמעו לי ··· וירבו · ירבון · ירביון · וברב · כלה ל̇ דבות ·

ישרן ד׳ חס בליש׳ וסימ׳ ואשלחך בשמחה ובשרים · והשבתי המון שריך · ושר בשרים על לב רעי · ועפעפיך יישרו נגדך׳׳
בחרב ג׳ וסימ׳ וישם פי בחרב חדה · ושמתיך בחרב גבור · חדה כחרב פיות׳׳ נפת תטפנה ב׳ וסימ׳ שפתיך כלה · שפתי זרה׳׳

דצדיקי כנהורא דנ׳
ומזהר אזל ונהוריה
עדמיה דמתקין יומא׃
דרך רשעים כאפלה
לא ידעו במה יכשלו׃
ואורחא דרשיעי חב׳
חבירא ולא ידעין ב׳
במנא מתתקלין׃
בני
לדברי הקשיבה לא׳
לאמרי הט אזנך׃ ברי
למלי אציתה למאמרי
אצלי אודנך׃ אל יליזו
מעיניך שמרם בתוך
לבבך׃ לא נזלון מעינך
נטרינון בגויה דליבך׃
כי חיים הם למצאיהם
ולכל בשרו מרפא׃
מטול דחיי אינון למ׳
למאן דמשכח להון
ולכלה בישריה מאסי׃
מכל משמר נצר
לבך כי ממנו תוצאות
חיים׃ מכל דיהורא
נטר לבך מטול דמ׳
דמיניה היך הוא מפ׳
מפקנא דחיי׃ הסר
ממך עקשות פה ול׳
ולזות שפתים הרחק
ממך׃ אעבר מינך
עוקמא דפומא וביז׳
וביזתא דשפוותא׃
ארחיק מינך׃ עיניך
לנכח יביטו ועפעפיך
יישירו נגדך׃ עינך

בתריצותא נאורן
ותמריך ניתריצון ל׳
לקובלך׃ פלס מעגל
רגלך וכל דרכיך יכנו׃
אעבר ריגלך מן ש׳
שבילי בישי וכולהון
אורחתא מתתקנן׃ אל
תט ימין ושמאל הס׳
הסר רגלך מרע׃ לא
תסטי ליםינא ולש׳
ולסמאלה אעבר רי׳

ה

רגלך מן בישתא׃ בני
לחכמתי הקשיבה
לתבונתי הט אזנך׃ ב׳
ברי לחכמתי ציתה
לכוני צלי אודנך׃ ל׳
לשמר מזמות ודעת
שפתיך ינצרו׃ דתיז׳
דתיזדהר בתרעיתא
וידיעתא שיפוותך
ניניטרון׃ כי נפת תטפנה
שפתי זרה וחלק מ׳
משמן חכה׃ מטול
דכבריתא מנטפן ע׳
שיפוותא דנוכריתא
ושעיע מן משחא
חיכה׃ ואחריתה ד׳
מרה כלענה חדה
כחרב פיות׃ ואחריתה
מרירה היך גידדא
חריפה מן סיפא
דתרין פומין׃ רגליה
יורדות מות שאול
צעדיה יתמכו׃ ריג׳
ריגלהא נחתן למ׳

למותא שיול הלכ׳
הלכתא מסמכא׃ א׳
ארח חיים פן תפלס
נעו מעגלותיה לא
תדע׃ כאורחא דחיי
לא דרכא מטלטלין
שבילהא ולא ידעא׃
ועתה
בנים שמעו ואל ת׳
תסורו מאמרי פי׃
והשתא בניא שמ׳
שמועון לי ולא
תסטון מן מימרי
פומי׃ הרחק מעליה
דרכך ואל תקרב ל׳
אל פתח ביתה׃ ארח׳
ארחיק מינה אורחך
ולא תקרב לתרע ד׳
דביתה׃ פן תתן לא׳
לאחרים הודך וש׳
ושנתיך לאכזרי׃ ד׳
דלא תתן לאחרני ל׳
חילך ושניך לנכרי׃
לנוכראין׃ פן ישבעו
זרים כחך ועצביך
בבית נכרי׃ דלא יש׳
נשבעון נוכראי ח׳
חילך וליעותך תעיל
לביתא דאחרינא׃
ונהמת באחריתך
בכלות בשרך ושא׳
ושארך׃ ותתנהום ב׳
בסופך עדמה דיג׳
דיתגמר בישרך וגו׳
וגושמך׃ ואמרת

חד יא׳ חדה כחרב פיות׳׳ ולשונם חרב חדה · קח לך בחרב חדה · וישם פי בה בחרב חדה · ועין חדה · ועיז גנים ועין חדה · ה׳ וסימ׳ חדה
ואחזנה · ביצה · ביצה · מעוגה · מעוגה · לרבעה · לרבעה · ושערה · ושערה · מכרה · מכרה · וסימ׳ ה׳ מפי׳ ה׳ וחד דלית מפי׳ חד וזוגי׳
עם תובל׳׳ ערבה · ערבה לא ידע אנוש · ערבה · חכה את איוב · חכה · בבכורה · בבכורה · חילה · לחילה · לרבבה · רבבה · לאחזנה

אילת ג̇ וסימ̇ ביגם אילת בשדה ׃ למנצח על אילת השחר ׃ אילת אהבים ויעלת חן ׃׃׃ חק ד̇ חס וסימ̇ בל בליתי בחקי ׃ ולמה
תשגה בני בזרה ׃ שחד בחק רשע יקח ׃ ושחד בחק חמה עזה ׃׃׃ אהבים ב̇ וסימ̇ אפרים התנו אהבים ׃ אילת אהבים ׃ וא̇ באהבים ׃

איך שנאתי מוסר
ותוכחת נאץ לבי ׃ ותו
ותימר היכנא סנית
מרדותא ומכסנותא
אסלי לבי ׃ ולא שמ
שמעתי בקול מורי
ולמלמדי לא הטיתי
אזני ׃ ולא שמעית
לקלא דמרותי ולו
ולמלפני לא צליתי
אודני ׃ כמעט הייתי
בכל רע בתוך קהל
ועדה ׃ עד הויתי כמ
קליל הוית לי בישין
בגו כנישתא ועדתא ׃
שתה מים מבורך
ונזלים מתוך בארך ׃
אישתי מיא מגובך
ורדיא מנו מן בירך ׃
יפוצו מעינתיך חוצה
ברחובות פלגי מים ׃
נשפעון מעיינך לבר
לברא ובפתיי טוופי
מיא ויהיו לך לבדך
ואין לזרים אתך ׃ ית
יהוון לך לחודך ונכ
ונוכראי לא נשתתפון
עמך ׃ יהי מקורך
ברוך ושמח מאשת
נעוריך ׃ יהוי מבוע
בירך וחדי מן אתת
טליותך ׃ אילת
אהבים ויעלת חן די
דדיה ירוך בכל עת
באהבתה תשגה תמיד ׃

איילתא דרחמותא
ודיצתא דחסדא הי
הוניה אילת בכל זמן
וברחמותא תגרס הי
תדירא ׃ ולמה תשגה
בני בזרה ותחבק חק
נכריה ׃ ולמה תשרג
ברי בנוכריתא את לו
לא תחבק עובא ראז
דאחרייתא ׃ כי נכח
עיני יהוה דרכי איש
וכל מעגלתיו מפלס ׃
מטול דקדם עיני ז
דאתא אפין אורחתי
דגברא וכלהון שבי
שבילוהי גלין קדמוהי ׃
עונותיו ילכדנו את
הרשע ובחבלי חטא
חטאתו יתמך ׃ חובי
דרשיעיא הוו קמטין
ליה ובחבלי דחטוי ׃
נתפכיך ׃ הוא ימות
באין מוסר וברב א
אולתו ישגה ׃ והוא
ימות ולא מרדותא
ובסוגיא דשטיותא
ו ביטעי ׃ בני אם ערבת
לרעך תקעת לזר כפ
כפיך ׃ ברי אין ערבת
לחברך אשלימתא
לנוכראה ידך ׃ נוק
נוקשת באמרי פיך
נלכדת באמרי פיך ׃
איתקלתא במאמרא
דפומך איתצדתא

במימרא דפומך ׃ עז
עשה זאת אפוא בני
והנצל כי באת בכף ז
רעך לך התרפס ורהב
רעיך ׃ עביד היכנא
ברי ואיתפינא מטול
דנפלת בידי דחברך
איזיל גריג תכיל חבר
חברך ׃ אל תתן שינה
לעיניך ותנומה לעפ
לעפעפיך ׃ לא תתן
שינתא לעינך ונום
ונימותא לגביניך ׃ הנ
הנצל כצבי מיד וכצ
וכצפור מיד יקוש ׃ ז
דתתפצי היך טביא
מן נשבא והיך צפ
ציפרא מן פוחא ׃
לך
אל נמלה עצל ראה
דרכיה וחכם ׃ אתרמה
לשומשמנא עטלא
חמי אורחתהון ואית
ואתחכם ׃ אשר אין
לה קצין שוטר ומשל
דלית מלכא להחוי
חצדא אף לא סרכא
ושליטא ׃ תכין בקיץ
לחמה אגרה בקציר
מאכלה ׃ מתקנא בה
בקייטא לחמיה וגר
וגרשה בחצדא מיז
מיכלה ׃ עד מתי עצל
תשכב מתי תקום מש
משנתך ׃ עד מה ליי

עוון ד̇ דכתב בתרי וו̇ין וסימ̇ והכינו עד אור הבקר ומצאנו עוון ׃ העבר נא את העוון ׃ דה̇ ׃ הן בעוון חוללתי ׃ עוונתיו ילכדנו ׃׃
לעיניך ח̇ וסימ̇ למה נמות לעיניך ולא ירדנו בפיך לעיניך ׃ או הנסה אלהים לבוא ׃ ונקלה אחיך לעיניך ׃ שורך טבוח לעיניך ׃
ולקחתי את נשיך לעיניך ׃ וגן ערבה לעיניך ׃ אל תתן שנה לעיניך ׃׃׃ נמלה ׃ לחמלה ׃ בחילה ׃ בבתולה ׃ בלילה ׃ כלה ל̇ דבות ׃׃

מרדה ה׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ אינל אלונו מרדה ׃ כי ראה יי׳ את עני עמו ׃ בצנו זה סורר ומרה ׃ דור סורר ומרה ׃ מרדה באצבעותיו ׃
שנא ה׳ וסימ׳ כי כל תועבת יי׳ אשר שנא ׃ ולא תקים לך מצבה ׃ כי שנא שלח ׃ לא דבר אבשלום עם אמנון ׃ שש הנה שנא ׃

לאימת דמיך אנת
עטלא ולאימת קימת
מן שינתך ׃ מעט ש
שנות מעט תנומות
מעט חבק ידים לש
לשכב ׃ קליל שינתא
קליל נומיתא קליל
תחבק ידך למדמכא
ויבא כמהלך ראשך
ומחסרך כאיש מגן ׃
ותיתי ותדרכוך מכס
מסכנותא וחוסרנא
היך גברא כשירא ׃ א
אדם בליעל איש א
און הולך עקשות פה ׃
ברנש טלומא גברא
עולא מהלך בעקימ
בעקימות פומיה ׃ קר
קרץ בעינו מלל
ברגלו מרה באצבעתיו
רמיז בעינוי ותכס בה
ברגלוי ורמיז באצב
באצבעתיה ׃ תהפכות
בלבו חרש רע בכל
עת מדינים ישלח ׃ מ
מתהפיך בלביה וחש
וחשיל בישתא בכל
עדן תיגרי רמי ׃ על
כן פתאם יבוא אידו ׃
פתע ישבר ואין מר
מרפא ׃ מטול היכנא
מן שליא בתתבריה
ומן שליא נתבר ולא
תהוי ליה אסיותא ׃
שש הנה שנא יהוה ׃

יהוה ׃ שבע תועבות
נפשו ׃ שית אינון דס
דסני אלהא ושבע ד
אשלייה נפשיה ׃ עי
עינים רמות לשון ש
שקר וידים שפכות
דם ׃ עיני רמתא ולי
ולישנא דשיקרא
וידי דשפכן דמא ז
זכאי ׃ לב חרש מח
מחשבות און רגלים
ממהרות לרוץ לרעה ׃
לבא דחשיל מחש
מחשבתא בישתא
רעאתא ורגלי רמס
דמסרהבן למרהט
לבישתא ׃ יפיח כזבים
עד שקר ומשלח
מדנים בין אחים ׃ ס
סהדא דשיקרא ד
דממליל כדבתא ומן
דרמי תיגרי בין אחו
אחי ׃
נצר בני מצות אביך
ואל תטש תורת א
אמך ׃ טור ברי פוק
פוקדנא דאבוך ולא
תטעי נימוסא דאמך ׃
קשרם על לבך תמ
תמיד ענדם על גרג
גרגרתיך ׃ קטור א
אינון בליבך תדירא
וכרוך אינון בצוארך ׃
בהתהלכך תנחה
אותך בשכבך תשמר

עליך ׃ והקיצות היא
תשיחך ׃ במיזלך תד
תדבר עמך במדמכך
תנטר עלך ובתיתער
והיא תהוי רנניך ׃ כי
נר מצוה ותורה אור
ודרך חיים תוכחות
מוסר ׃ מטול שרגא
הוא פוקדנא ונמו
ונמוסא נהורא וא
ואורחא דחיי מוכ
מוכסנותא ומרדותא ׃
לשמרך מאשת רע
מחלקת לשון נכריה ׃
דתנטריך מן איתתא
בישתא ומן שועי
שועיתיה דלישנ
נוכריתא ׃ אל תחמד
יפיה בלבבך ואל
תקחך בעפעפיה ׃ לא
תירוג שופרה בלבך
ולא תשרגגך בגבי
בגבינהא ׃ כי בעד
אשה זונה עד ככר
לחם ואשת איש נפ
נפש יקרה תצוד ׃ מ
מטול דדמיא מלתא
וניהא דזניתא איך
גרינתא דלחמא
ואיתת גברא נפשא
יקירתא צירא ׃ הה
היחתה איש אש בח
בחיקו ובגדיו לא
תשרפנה ׃ דילמא
סיים ברנש נורא ב

אדם ׳ ריש פס׳ וסימ׳ אדם כי יהיה בעור בשרו ׃ אדם שת אנוש ׃ אדם ביקר ולא יבין ׃ אדם להבל דמה ׃ אדם ילוד אשה ׃
אדם ערום כוסה דעת ׃ אדם תועה מדרך השכל ׃ אדם בליעל איש און ׃ אדם עשק בדם נפש ׃ אדם חסר לב ׃ אדם תוקע כף ׃
מדנים ג׳ בליש׳ וסימ׳ וזה מדנים מכרו אתו ׃ ומשלח מדנים בין אחים ׃ שנאה תעורר מדנים ׃ ההיחתה ל׳ דגש׳

ד׳ מלין דגש צון ומפ׳ ה׳ וסימ׳ תחת אשר עצה׳ והיה סחרה ואתננה׳ עבר בשוק אצל פנה׳ גודרת מן קנה ״ ״ יבוזו ג׳ ומלא
וסימ׳ גם לא יבוזו לי׳ בוז יבוזו לו׳ לא לגנב כי יגנוב ״ ״ באישון ג׳ ומלא וסימ׳ יסבבנהו יבננהו׳ באישון בת עין׳ ותורתי באישון ״ ״

בעוביה גלגישוהי ל
לא יקיד׃ אם יהלך
איש על הגחלים ורג
ורגליו לא תכוינה׃ או
דילמא מהלך גברא
על גומרי וריגלוי לא
מתכוין׃ כן הבא אל
אשת רעהו לא ינקה
כל הנגע בה׃ היכנא
מה דאעיל על איתת
חבריה למיגר לא
נזכה כל מאן דקריב
בה׃ לא יבוזו לגנב כי
יגנוב למלא נפשו כי
ירעב׃ לא למתרמרון
לגנבא דגניב דהישבע
נפשיה מטול דכפין׃
ונמצא ישלם שבע
שבעתים את כל הון
ביתו יתן׃ ומן ד
דמשתכח פריע חד
בשבעה וכוליה מוה
מוהלא דביתיה יתיהב׃
נאף אשה חסר לב
משחית נפשו הוא
יעשנה׃ מאן דגייר
באתתא חסיר רעיו
ומאן דבעי די יחבל
נפשיה הוא עבד לה׃
נגע וקלון ימצא וח
וחרפתו לא תמחה׃
מכתשי וצערי ואז
יארע וחיסוריה לא
מטעי׃ כי קנאה חמת
גבר ולא יחמול

ביום נקם׃ מטול דת
דטננא חמתיה דגברא
דלא חייס ביומא דת
דפורענה׃ לא ישא
פני כל כפר ולא יאבה
כי תרבה שחד׃ לא
נסיב באפי דכל דיהיב
ליה מוהבא ולא מ
מיתפיס כד תסגא
שוחדא׃ בני שמר
אמרי ומצותי תצפן
אתך׃ ברי נטר מימ
מימרי ופיקודי תט
תטשי גבך׃ שמר
מצותי וחיה ותורתי
כאישון עיניך׃ נטר
פקודי ותחיה ונמוסי
היך בבתא דעינא׃
קשרם על אצבעתיך
כתבם על לוח לבך׃ ק
קטור אינון על אצ
אצבעתך כתוב אינון
על לוחא דליבך׃ א
אמר לחכמה אחתי
את ומודע לבינה
תקרא׃ אימר לחכמ
לחכמתא אחתי אנת
ומנדעא קרי לבינתא׃
לשמרך מאשה
זרה מנכריה אמריה
החליקה׃ דנינטרך
מן איתתא חילוניתא
ומן נוכריתא רשע
דשיעין מילהא׃ כי
בחלון ביתי בעד

אשנבי נשקפתי׃ מ
מטול דמן כותא ז
זעירתא אודיקית ומן
תורקין דיליה׃ וארא
בפתאים אבינה בב
בבנים נער חסר לב׃
וחזית בשברי ואסתכ
ואסכלית בטלאי ז
דתמיהית בחסיר רע
רעיונא׃ עבר בשוק
אצל פנה ודרך ביתה
יצעד׃ עבר בשוקא
לקבל פנתה ובאורח
דביתה מהלך׃ בנשף
בערב יום באישון ל
לילה ואפלה׃ ברמש
במערב יומא בחש
בחשוכא דליליא ובמ
ובחבירה׃ והנה אשה
לקראתו שית זונה
ונצרת לב׃ והא א
איתתא לאורעיה
באסטכמא דזניתא
דמפרדא לבא דעלי
דעלימי׃ המיה היא
וסררת בביתה לא
ישכנו רגליה׃ ומרד
ומרדותא היא ופריצ
ופריצתא בביתה לא
שכבן ריגלהא׃ פעם
בחוץ פעם ברחבות
ואצל כל פנה תארב׃
בעדנא בשוקי בעדנא
דשקקי ולקביל כל
פנתא היא כמנא׃

שבעתים ו׳ ד׳ זב׳ וסימ׳ יקם וישם יי׳ לקין׳ שבעתים יקם קין׳ כאור שבעת הימים׳ מזקק שבעתים׳ והשב שבעתים לשכנינו׳ ונמצא
ישלם שבעתים׳ ב׳ בתר קמ״צ ״ ״ וסררת ג׳ בליש׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ וימאנו להקשיב ויתנו כתף סררת׳ המיה היא וסררת׳ ויתנו
כתף סוררת׳ בתר מל׳ ״ ״ בערב ב׳ וסימ׳ או בשתי או בערב לצמר׳ בנשף בערב יום באישון לילה ״ ״ אשנבי ל׳ דכות ״ ״

ותאמר ה׳ א׳ מלע׳ וסימ׳ ותדר נדר ותאמר ׳ ותתפלל חנה ותאמר ׳ והען אסתר ותאמר ׳ ותען אסתר המלכה ותאמר ׳ העזה פניה ׳
ותאמר לו׳ בתר מלע׳ ׳׳ לקראתך ד׳ וסימ׳ גם הנה הוא יצא ׳ פן בחרב אצא לקראתך ׳ כאשר המלך איש מעל ׳ על כן יצאתי ׳׳

והחזיקה בו ונשקה
לו העזה פניה ותאמר
לו׃ ואתקפת ביה ונש
קתיה ואחציפת
אפהא ואמרה ליה׃
זבחי שלמים עלי הי
היום שלמתי נדרי׃
דבחי קודשי עלי יו
מנא שלימית נדרי׃
על כן יצאתי לקראתך
לשחר פניך ואמצאך׃
מטול היכנא נפקית
לאורעך דמסכיא
הוית לרגשא דאמרית
איתפרקך׃ מרבדים
רבדתי ערשי חטבות
אטון מצרים׃ בתש
בתשויתא שוית ע
ערסי ובקרבניא מצר
מצראה קרמיתא׃ נפ
נפתי משכבי מר אה
אהלים וקנמון׃ רסית
על ערסי מורא וכו
וכורכמא וקונמא׃ ל
לכה נרוה דדים עד
הבקר נתעלסה באה
באהבים׃ תא נתפסס
ברחמיאתא עד צפר
ונעסיק חד לחד ב
ברגאתא׃ כי אין הא
האיש בביתו הלך ב
בדרך מרחוק׃ דגברא
לית הוא בביתיה א
אזל באורחא רחיקא׃
צרור הכסף לקח

בידו ליום הכסא יבא
ביתו׃ צררא דכספא
נסב בידיה ולזמנא
דעדנא אתי ביתיה׃
הטתו ברב לקחה ב
בחלק שפתיה תדיח
תדיחנו׃ ואטעיתיה
בסוגיא דמליהא וב
ובשעיעותא דסיפות
דסיפוותהא תאפתיה׃
הולך אחריה פתאם
כשור אל טבח יבא
וכעכס אל מוסר א
אויל׃ והוא אזיל ב
בתרהא שליאה היך
תורא דאזיל לבית
טבחא והיך כלבא
לאסורא׃ עד יפלח
חץ כבדו כמהר צפור
אל פח ולא ידע כי
בנפשו הוא׃ ואיך
אילא דמפרינה גירא
בכבדיה ומיסתרהב
היך ציפרא לות פוח
פחא ולא ידע ד
למותא דנפשיה או
אזיל׃
ועתה בנים שמעו לי
והקשיבו לאמרי פי׃
והשתא בניא שמעון
לי ואציתו למימרי
דפומי׃ אל ישט אל
דרכיה לבך אל תתע
בנתיבתיה׃ לא יסטי
לבך לאורחתה ולא

תיטעי בשבילהא׃ ה
כי רבים חללים חלי
הפילה ועצמים כל
הרגיה׃ מטול דסגי
דסגיאי קטילי א
אפילת ועשינין מ
כולהון קטילהא׃ ד
דרכי שאול ביתה
יורדות אל חדרי מות׃
אורחתא דשיול ב
ביתה נחתן לקיטוני
דקיבדא׃
ח הלא חכמה
תקרא ותבונה תתן
קולה׃ מטול היכנא
חכמתא תקרא ולב
ולבונה תרמי קלה׃
בראש מרמים על
דרך בית נתיבות נצבה׃
בריש רמתא על א
אורח איתה ובינרת
שבילי קיימא׃ ליד
שערים לפי קרת
מבוא פתחים תרנה׃
על תרעי בפומא קרת
קרייא ובמעלנא דת
דתרעי משתבחא
ואמרה׃ אליכם אישים
אישים אקרא וקולי
אל בני אדם׃ לכון ג
גברי קרינא וקלי
על בני נשא׃ הבינו
פתאים ערמה וכסיל
וכסילים הבינו לב׃ א
אתבינו שברי עריו
ערימותא ושטיי א

מ״ר ל׳ חס׳ וסימ׳ ואתה קח לך בשמים ראש ׳ קנה וקנמון ׳ מר ואהלות ׳ מקטרת מר ולבנה מכל ׳ מר וקציעות ׳ צרור המר דודי ׳
לי ׳ נפתי משכבי ׳ ימי מרוקיהן ׳׳ ׳ עצומים ג׳ חס׳ וסימ׳ ידעתי רבים פשעיכם ׳ והוכיח לגוים עצמים ׳ ועצמים כל הרוגיה ׳
וכל אורח רבות חס׳ במ״א מלא ׳ שבעה גוים רבים ועצומים ׳׳ ׳ נצבה ב׳ וסימ׳ קמה אלמתי וגם נצבה ׳ בית נתיבות נצבה ׳׳ ב׳

קחו ה̇ ריש פס̇ וסימ̇ קחו מאתכם תרומה ל̇ה̇ ׃ קחו לכם מן העם שנים עשר ׃ קחו נשים והולידו בנים ובנות ׃ קחו עמכם דברים ׃
קחו מוסרי ואל כסף ׃ חוללתי ג̇ וסימ̇ הן בעון חוללתי ׃ באין תהומות חוללתי ׃ ולפני גבעות חוללתי ׃ פריו ל̇ דבות ׃

ניסתכלון בלבהון ׃ ש
שמעו כי נגידים אד
אדבר ומפתח שפתי
מישרים ׃ שמעו מטו
מטול דשרירותא מ
ממללא אנא וממלל
פומי תריצותא ׃ כי
אמת יהגה חכי ותעב
ותועבת שפתי רשע ׃
מטול דקושטא רנא
פומי ודיחותא שפוו
שפוותי רשיעא ׃ בצ
בצדק כל אמרי פי ׃
אין בהם נפתל ועקש ׃
ובצדקותא אינון כל
מימרי דפומי ולית
בהון פתלא ועקומ
ועיקומיא ׃ כלם נכחים
למבין וישרים למ
למוצאי דעת ׃ וכלה
וכלהון גליין לאינש
דמתכוין ותריצין ה
לאילין דנבאין כידו
בידיעתא ׃ קחו מוסר
מוסרי ואל כסף ודע
ודעת מחרוץ נבחר ׃
קבילו מרדותא ולא
כספא וגבו לכון ידיע
ידיעתא מן דהבא
סנינא ׃ כי טובה חכמה
מפנינים וכל חפצים
לא ישוו בה ׃ מטול
דטבא חכמתא מן ז
כיפי טבתא וכל מר
מדעם לא פחים לה ׃

אני
חכמה שכנתי ערמה
ודעת מזמות אמצא ׃
אנא חכמתא קריה
ערימותא ותרעיתא
משכחא אנא ׃ יראת
יהוה שנאת רע גאה
וגאון ודרך רע ופי
תהפכות שנאתי ׃ דח
דחלתא דיי סניא
בישתא גאיותא ור
ורמותא ואורחא ב
בישתא ופומא הפי
הפיכא סניא אנא ׃
לי עצה ותושיה אני
בינה לי גבורה ׃ דילי
היא תרעיתא ומלכא
וכיונא וגנבורתא ׃
בי מלכים ימלכו ור
ורזנים יחקקו צדק ׃
מטול יהי מלכי צדק
ממלכין ושלטיא אני
משיחין בצדקתא ׃
בי שרים ישרו ונדי
ונדיבים כל שפטי צ
צדק ׃ מטולי דהרבני
מתרבין וסרכי כוה
כולהון דינבר דתרי
דתריצותא ׃ אני א
אהביה אהב ומשח
ומשחרי ימצאנני ׃
אנא רחמיה רחמי ו
ואילין דמקדמין ת
לי ישכחונני ׃ עשר
וכבוד אתי הון עתק

וצדקה ׃ עותרא ויק
ויקרא דילי ממונא
ומולא בצדקתא ׃ טו
טוב פריי מחרוץ ומ
ומפז ותבואתי מכסף
נבחר ׃ טבין פריי מן
דהבא סנינא ומן ד
דהבא אובריזון ועל
ועללתי מוסימא
גביא ׃ בארח צדקה
אהלך בתוך נתיבות
משפט ׃ באורחתא
דצדקתא מהלכא
אנא בגו שבילי דינא ׃
להנחיל אהבי יש ו
ואצרתיהם אמלא ׃
דאחסן לרחמיי עז
שניא סגיעתא וסימ
וסימתהון אמלא ׃
יהוה
קנני ראשית דרכו מ
קדם מפעליו מאז ׃ ז
אהא ברני ברישׁ בר
בריתא ומן קדם עוב
עובדוי מן רישׁ ׃ מעו
מעולם נסכתי מראש
מקדמי ארץ ׃ ומן ז
קדם עלמא אתקנית
מן רישיתא מן קדם
דתהוי ארעא ׃ באין
תהומות חוללתי בא
באין מעינות נכבדי
מים ׃ עד לא נהוון ז
תהומי איתילידית
ועד לא נהוון מעיני

מראש י̇ד̇ וסימ̇ כי מראש צורים אראנו ׃ מראש פרעות אויב ׃ ותאר הגבול ׃ הלא תדעו הלא תשמעו ׃ מי פעל ועשה ׃ מי הגיד
מראש ׃ ישאו מדבר ועריו ׃ קרבו אלי שמעו זאת לא מראש ׃ מראש יונקותיו דך איזסות ׃ מראש הסלע וכלם נבקעו ׃ נסכתי מראש ׃
תשורי מראש אמנה ׃ ב̇ בו ׃ גם את העולם נתן בלבם ׃ נכבדי ג̇ וסימ̇ בבעגיה נכבדי ארץ ׃ יי̇ צבאות יעצה ׃ באין מעינות נכבדי ׃

יום יום ו׳ וסימ׳ ואתי יום יום ידרשון ׀ ואהיה שעשועים יום יום ׀ לשלמי צדדי יום יום ׀ לשקד על דלתתיים יום ׀ ויהי כדברה אל
ויסף יום יום ׀ והיה ביום הששי והכינו ׀ ברוך י״י יום יום ״ ״ ואשרי ב׳ וסימ׳ אשרי אנשיך ואשרי ׀ ואשרי דרכו ישמרו ״

מבועי מייא ׀ בטרם
הרים הטבעו לפני
גבעות חוללתי ׀ קדים
עד לא נטבעון טורי
וקדם רמאתא אתכט
אתבסניית ׀ עד לא
לא עשה ארץ וחוצות
וראש עפרות תבל ׀ ע
עד לא עבד ארעא וח
ונחלי וריש עפרוה
תבל ׀ בהכינו שמים
שם אני בחקו חוג על
פני תהום ׀ כד אתקין
שמיא תמן הוית וכד
חגל חוגתא על אפי ת
תהומא ׀ באמצו שחז
שחקים ממעל בעזוז
עינות תהום ׀ וכד אח
אוגרים ענני כלעיל
וכד אעשין מעיינ
תהומא ׀ בשומו לים ׀
חקו ומים לא יעברו
פיו בחקו מוסדי א
ארץ ׀ וכד שם לימא
תחומיה מיא לא יע
עברון ליה שם שות
שתאסיא דארעא ׀
ואהיה אצלו אמון ו
ואהיה שעשועים
יום יום משחקת לפ
לפניו בכל עת ׀ והוית
צדדי מהימנתא וכד
חדאי הוה כל יומא
ויומא וחדייא אנא
קדמוי בכל זמן ׀ מיט

משחקת בתבל ארצו
ושעשעי את בני אדם ׀
חדיא הוית בתבל א
ארעיה ושבחיי בבני
נשא ׀ ועתה בנים
שמעו לי ׀ ואשרי דרך
דרכי ישמרו ׀ והשתא
בניא שמעו לי ׀ וטובוי
למאן דנטרין ארחו
ארחתיי ׀ שמעו מוס
מוסר וחכמו ׀ ואל
תפרעו ׀ שמעו מרד
מרדותא ואתחכמו ׀
ולא תתרשון ׀ אשרי
אדם שמע לי לשקד
על דלתתי יום יום ׀
לשמר מזוזת פתחי ׀
טובוי לבר נשא דש
דשמיע לי ונשקוד
על אסקופתיי יומא
ויומא ונטר פתי ד
דתרעי ׀ כי מצאי מצ
מצאי חיים ויפק
רצון מיהוה ׀ מטול
מאן דמשכח לי מ
משכח חיי ותהוי לי
רעותא מן קדם אלהא ׀
וחטאי חמס נפשו ׀
כל משנאי אהבו מות ׀
ומאן דחטי עלי מח
מחבל נפשיה וכולה
וכולהון סנאיי רחמין
למותא ׀

ט חכמות בנתה
ביתה חצבה עמודיה
שבעה ׀ חכמתא תב
תבני ביתה ועבורת
ביה שבעה עמודין ׀
טבחה טבחה מסכה
יינה את ערכה שלח
שלחנה ׀ ונכסת נכסת
ומזגת חמרא וסדרת
פתורה ׀ שלחה נער
נערתיה תקרא על
גפי מרמי קרת ׀ ושד
ושדרת טליתה דמ
דמקריין על גב ד
דמאתא עשינתא
ובצירין ׀ מי פתי יסר
הנה חסר לב אמרה
לו ׀ מאן דשבר יתא
לוותי וחסיר דעינא
אמרת ליה ׀ לכו לחמו
בלחמי ושתו ביין מ
מסכתי ׀ תוו אכלו לח
לחמי ואשתו חמ
חמרא דמזגית ׀ עזבו
פתאים וחיו ׀ ואשרו
בדרך בינה ׀ שבוקו
מנכון חסירותא רענ
רעניוכון וחיו והליכו
באורחא דביונא ׀ יס
יסר לץ לקח לו ק
קלון ומוכיח לרשע
מומו ׀ ודרדי ממיקנא
ונסיב ליה צערא
ומכסנתא לרשיעא
מומא היא ליה ׀
אל תוכח לץ פן יש
ישנאך הוכח לחכם

לקח ח׳ וסימ׳ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי ׀ ארור לקח שחד ׀ לקח את אדניך ׀ וחברו ׀ הנני לקח ממך ׀ את ארוממך עיניך ׀ הנה אנ
לקח את עין יוסף ׀ יסר לץ לקח לו קלון ׀ וחד ולקח נפשות ״ ״ לרשע ח׳ וסימ׳ אוי לרשע רע ׀ ושבתם וראיתם בין צדיק ׀ אמר
לרשע צדיק אתה ׀ ויסר לץ לקח לו קלון ׀ ואתה תשמע השמים ״ ״ מרומי ג׳ ב׳ חס וא׳ מל׳ על מרומי שדה ׀ על כסא ׀ על גפי מרמי ״

תחלת ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ תחלת דבר יי׳ בהושע · תחלת חכמת יראת יי׳ · תחלת דברי פיהו ׳׳ ׳׳ ראש ג׳ בת׳ א׳ וסימ׳ אחד עשור
ואחד ראש · את בבשת האיש הראש · ראש עשה כף רמיה ׳׳ ׳׳ רמיה ג׳ וסימ׳ תשאות מלאה · רמיה היא ופרדת · מסלות רמיה ׳׳ ׳

ויאהבך ׃ לא תכסן מ
ממיקנא דלא נסנך
אכיס לחכימא דנחר
דנרחמיך ׃ תן לחכם
ויחכם עוד הודע לצ
לצדיק ויוסף לקח ׃ הו
אליף לחכימא ויתח
ויתחכם תוב אודע ז
לצדיקא ויוסיף מד
מדעא ׃ תחלת חכמה
יראת יהוה ודעת קד
קדשים בינה ׃ שירוי
דחכמתא דחלתיה ד
דאלהא וידיעתא דק
דקדישי ביונתא ׃ כי
בי ירבו ימיך ויוסיפו
לך שנות חיים ׃ מט ז
מטול דבה נסגעון ז
יומיך ויוספון לך
שניא דחיי ׃ אם חכ
חכמת חכמת לך ול
ולצת לבדך תשא ׃ א
אין חכימית לנפשך
חכימית ואם תהוי ז
בלחודך תטען ׃ אש
אשת כסילות המיה
פתיות ובל ידעה מה ׃
איתתא שכלתא וכ
ופרידתא שכרתא
ולא ידעה טבתא ׃ ו
וישבה לפתח ביתה
על כסא מרמי קרת ׃
ויתבה על תרע ביתה
על כורסיה רמיא
ועשינא ׃ לקרא לע

לעברי דרך המישר
המישרים ארחתם ׃
ויקריה לעברי אורחא
דתריצי אורחתהון ׃ ז
מי פתי יסר הנה וחז
וחסר לב ואמרה לו ׃
מטול דשבר נאתא
לותי וחסיר רעיונא
ואמרה ליה ׃ מים גנ
גנובים ימתקו ולחם
סתרים ינעם ׃ מיא ז
גניבי חליין ולחמא
דטמירא בסימא ׃
ולא ידע כי רפאים
שם בעמקי שאול
קראיה ׃ ולא ידע ז
דגיברי תמן אפילה
ובעמיקי דשיול כל
דמזמנין לה ׃

משלי ש׳
שלמה בן חכם ישמח
אב ובן כסיל תוגת אמ
אמו ׃ מתלוי דשלמה
בר חכימא נחדי א
אבוי ובר סכלא מחז
מחמין לאימיה ׃ לא
יועילו אוצרות רש
רשע וצדקה תציל
ממות ׃ לא מותרין
אוצרי דרשיעי ר
וצדקתא מפציא
מן מותא בישא ׃ לא
ירעיב יהוה נפש צד
צדיק והות רשעים
יהדף ׃ לא מכפין חיי ׃

נפשיה דצדיקא ור
וקניינא דרשיעי נכ
נסחות ׃ ראש עשה
כף רמיה ויד חרוצים
תעשיר ׃ מסכנותא
ממכבא לגברא רמיה
וידא דכשירא מע
מעתרא להון ׃ אגר
בקיץ בן משכיל נר
נרדם בקציר בן מב
מביש ׃ דפליח בקייטא
ברא סוכלתנא הוא
ודדמיך בחצדא ברא
מבהתנא הוא ׃ בר
ברכות לראש צדיק
ופי רשעים יכסה
חמס ׃ ברכתא תהוין
על רישי דצדיקא
ובפומיהון דרשיעי ז
ניכסי חטופיא ׃ זכר
צדיק לברכה ושם ר
רשעים ירקב ׃ דוכר
דוכרנא דצדיקי בר
ברכתא ושמא דרש
דרשיעי נרעך ׃ חכם
לב יקח מצות ואויל
שפתים ילבט ׃ דחכים
לביה יקבל פיקדנא
וסכלא בסיפוותיה
מתאחד ׃ הולך בתם
ילך בטח ומעקש ז
דרכיו יודע ׃ דמהלך
בשלימותא ניזיל
בסברא ודמעקל
מן אורחתיה נתידע ׃

לראש ב׳ר׳ וסימ׳ ברכות אביך גברו · ואת שם אהרן · ונתנך יי׳ לראש · והוא ילוך ואתה לא · תבואתה לראש יוסף · רחם רחמתים · ויאמר ד
העם ישר׳ · ויאמר יפתח אל זקני · אם משיבים · וילך יפתח עם זקני · ויאמרו זקני גלעד · תשימני לראש · וחברו · ואת למדת · בו הפכתם ·
אבן מאסו הבנים · וישימהו אביהן · וחמת נשא · מיכה היבוסי · דה ב בן · וישלחם · ברכות · פוצע בר ייקבהו · הוי צריה · קומי רני בליל · בת׳

תערר ד׳ חס בליש׳ וסימ׳ העתידים ערר לויתן · ונקי על חנם יתערר · והתעררתי כי מצאו רע · שנאה תערר מדנים ׳׳׳ לעינים ד׳ ב׳ וב׳ וסימ׳ ובי תאוה היא לעינים · כחמץ לשנים וכעשן לעינים · כי האדם יראה לעינים · ומתוק האור וטוב לעינים · ב׳ בתר פתחי ׳׳׳

קרץ עין יתן עצבת ו׳
ואויל שפתים ילבט׃
דרמיז בעיניה יהיב
כאיבא וסליה בשפו׳
בשפוותיה מתאחד׃
מקור חיים פי צדיק
ופי רשעים יכסה חמ׳
חמס׃ מבועא דחיי
פומא דצדיקא ופו׳
ופומהון דרשיעי נכסי
חטופיא׃ שנאה תעו׳
תעורר מדנים ועל כל
פשעים תכסה אהבה׃
סנואתא תגרג תגרי
ועל כולהון סורחני
מכסיא רחמותא׃ ו׳
בשפתי נבון תמצא
חכמה ושבט לגו חסר
לב׃ בשפוותיה דסו׳
דסוכלתנותא תשתכח
חכמתא ושובטא
לפגריה דחסיר רעי׳
רעיינא׃ חכמים יצ׳
יצפנו דעת ופי אויל
מחתה קרבה׃ חכימי
נטשון ידיעתא ופומ׳
ופומיה דשטיא שי׳
שיצנא קריב׃ הון ע׳
עשיר קרית עזו מח׳
מחתת דלים רישם׃
קניינא דעתירא כר׳
כרכא דעושנא וסיגא
דמסכיני צריכותהון׃
פעלת צדיק לחיים
תבואת רשע לחטאת׃

עובדיה דצדיקא לח׳
לחיי עללתיה דרשי׳
דרשיעא לחטאתא׃
ארח לחיים שומר
מוסר ועוזב תוכחת
מתעה׃ אורחא דחיי
נטרא מרדותא ודש׳
ודשביק מכסנותא
תעי׃ מכסה שנאה ש׳
שפתי שקר ומוצא
דבה הוא כסיל׃ מכמ׳
מכמנין בעיל דבבא
שיפוותא דשיקרא
ומפיק טיבא הוא כ׳
סכלא׃ ברב דברים לא
יחדל פשע וחשך ע׳
שפתיו משכיל׃ בס׳
בסגיעא דמילי לא
פסיק חובא ודחשיך
שיפוותיה סוכלתנא׃
כסף נבחר לשון צדיק
לב רשעים כמעט׃ כ׳
סאמא סגינא לישניה
דצדיקא וליבא דרש׳
דרשיעי מחתא׃ ש׳
שפתי צדיק ירעו ר׳
רבים ואוילים בחסר
לב ימותו׃ שפוותא
דצדיקי רעיין סגיעי
ושטיי בחסירות רע׳
רעיינא ימותון׃ ברכת
יהוה היא תעשיר ו׳
ולא יוסיף עצב עמה׃
ברכתא דאלהא היא
מעתרא הלא נוסיף

כיבא עמיה׃ כשחוק
לכסיל עשות זמה
וחכמה לאיש תבונה׃
כד גחיך סיכלא עביד
עבירתא וחכמתא
לגברא דמתבין׃ מג׳
מגורת רשע היא ת׳
תבואנו ותאות צדי׳
צדיקים יתן׃ חרגי׳
חרגיגתא דרשיעי ה׳
היא תיתי ליה ורגגא
דצדיקי תתיהב להון׃
כעבור סופה ואין ר׳
רשע וצדיק יסוד
עולם׃ היך דעבר
על עולא היכנא נגי׳
נעפר רשיעא וצדי׳
וצדיקא שתאסין׃
דעלמא׃ כחומץ לש׳
לשנים וכעשן לעי׳
לעינים כן העצל
לשלחיו׃ היך חומ׳
חומעא לכפי וכתננא
לעיינא היכנא שלי׳
שליחא עטלא למ׳
למשלחוי׃ יראת
יהוה תוסיף ימים ו׳
ושנות רשעים תק׳
תקצרנה׃ דחלתא
דאלהא תוסיף יומת׳
ושניא דרשיעי נז׳
נזערן׃ תוחלת צדי׳
צדיקים שמחה
ותקות רשעים תאבד׃
סיבריהון דצדיקי

שומר ד׳ מלא וסימ׳ ויטש דוד את הכלים · הנה לא ינום ולא יישן · שוא שדד שומר · שומר יי׳ את כל אהביו · בדרך עקשי · שומר מצוה לא ידע דבר רע · שומר הברית והחסד · שומר הבגדים · דדה · ואת שומר ואת חותם · בתר שום ברגש ׳׳׳ ולא יוסיף ג׳ וסימ׳ ויאמר המלך המדבר אליך · הלעולמים יזנח יי׳ · ברכת יי׳ היא תעשיר ׳׳׳ כמעט ב׳ וסימ׳ תותיר לנו שריד כמעט · לב רשעים ׳׳׳

ולשון ה׳ וסימ׳ ולשון זהב אחד חמשיצ משיקלו׳ ולשון עלגים תמהר לדבר צחות׳ ולשון חכמים מרפא׳ וללמדם ספר ולשון כשדים׳
ולשון תהפכות תכרת ״ג״ ידעון ד׳ וסימ׳ חיום הזה אחלגדלך׳ כל תחנה ידמלכים׳ שפתי צדיק ידעון רצון׳ ואתה תשמע׳ ג׳

חדותא וסכלא דרז
דרשיעי נאבד ומעון
לתם דרך יהוה ומח׃
ומחתה לפעלי און
מעשנא אורחתיה
דאלהא לתמימי ושי׃
ושיצא נהוי לאלין
דעבדין שוחא׃ צדיק
לעולם בל ימוט ורש׳
ורשעים לא ישכנו
ארץ׃ צדיקא לעלם
לא נזוע ורשיעי לא
נקוערון בארעא׃
פי צדיק ינוב חכמה
ולשון תהפכות תכרת׃
פומיה דצדיקא מרז
מוזעדי חכמתא ול׳
ולישני הפיכא נתפ׳
נתפסוק׃ שפתי צדי׳
ידעון רצון ופי רש׳
רשעים תהפכות׃ סה
שפוותא דצדיקא יז׳
ידען צביונא ופומ׳
ופומיהון דרשיעי מ׳
יא מהפיך׃ מאזני מרמ׳
מרמה תועבת יהוה
ואבן שלמה רצונו׃
מסאתא דנכלא
מרחק דאלהא ובמת׳
ובמתקלא תריצא
צביוניה׃ בא זדון ו׳
ויבא קלון ואת צנו׳
צנועים חכמה׃ היך
דעלא זידונא על
צערא ולאילין דנ׳

דצניעותא חכמתא׃
תמת ישרים תנחם
וסלף בוגדים ושדם׃
תמימותא דתריצ׳
תדברינון ונטלטלין
בוזזי תתרבנון׃ לא
יועיל הון ביום עברה
וצדקה תציל ממות׃
לא מהני שיקרא
ביומא דרוגזא וצ׳
וצדקתא מפלטא
מן מותא בישא׃ צד׳
צדקת תמים תישר
דרכו וברשעתו יפל
רשע׃ צדקתא דתמ׳
דתמימי תתרוץ אז
אורחתיה וברשעיה
נפיל רשיעא׃ צדקת
ישרים תצילם ובהות
בוגדים ילכדו׃ צדק׳
צדקתהון דתריצ׳
תפצינאנון וכוזר כטז
כשלוניהון מתאחד׃
מתאחדין׃ במות
אדם רשע תאבד
תקוה ותוחלת אונים
אבדה׃ כד מאית גב׳
גברא רשיעא יובד
סבריה וסבורהון דז׳
דאילין דעבדין ע׳
עאתא ייבד׃ צדיק
מצרה נחלץ ויבא
רשע תחתיו׃ צדיק
צדיקא מן עקתא
אשתזיב ועל חלפוהי

רשיעא ייתי׃ בפה חנף
ישחית רעהו ובדעת
צדיקים יחלצו׃ נבז
נבלא בפומיה מחבל
חבריה וצדיקי בידז
בידעתהון משתיזב׃
משתיזבין׃ בטוב
צדיקים תעלץ קריה
ובאבד רשעים רנה׃
בטבותהון דצדיקי
תדוץ קריתהון ובז
ובמובדנא דרשיעי
חדוותא׃ בברכת יש׳
ישרים תרום קרת
ובפי רשעים תהרס׃
בברכתהון דצדיקי
תתרומם מדינתא
ובפומיהון דרשיעי ׃
תתעקר׃ בז לרעהו
חסר לב ואיש תבונות
יחריש׃ דשט לחב׳
לחבריה חסיר לבא
רעיונא הוא וגברא
דמתפכין שתיק׃ הולך
רכיל מגלה סוד ונ׳
ונאמן רוח מכסה
דבר׃ אכל קורצא
גלי רזא ודמהימן בז
ברוחיה מכסי מילה׃
באין תחבולות יפל
עם ותשועה ברב יוע׳
יועץ׃ באתרא דליה
מדברנא נפל עמא
ופורקנא ייתי בסוגע׳
דמלכנותא׃ רע ירו׳

צדקת ה׳ וסימ׳ כי שם חלקת מחוקק׳ צדקת הצדיק עליו תהיה׳ צדקת הצדיק לא תצילנו׳ צדקת תמים תישר דרכו׳ צדקת
ישרים תצילם׳ וחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו ״ג״ בטוב ד׳ וסימ׳ לולא האמנתי לראות׳ אשרי תבחר ותקרב׳ וברכך יי״י
בטוב צדיקים תעלץ קריה׳ וחד בשמחה ובטוב לבב ״ג״ אבדה ב׳ וסימ׳ ותחלת אונים אבדה׳ גם אהבתם גם קנאתם ״ ג׳

ירוע כי ערב זר ושנא
תקעים בוטח ׀ בישא
מבאש בצדיקא מן
מטול דהוא חלוני ז
וסני לאילין דסיימין
סבריהון בהא ׀ אשת
חן תתמך כבוד ועריצ
ועריצים יתמכו עשר ׀
איתתא חסידתא פת
פלגא איקרא ועשינ
והטין בתר עותרא ׀
גמל נפשו איש חסד
ועכר שארו אכזרי ׀ ז
פריע טבתא לנפשיה
גברא חסידא ורמיה
ומוביד גושמיה נכ
נוכריא ׀ רשע עשה
פעלת שקר וזרע צד
צדקה שכר אמת ׀
רשיעא עביד עובדי
דשיקרא וזריע לז
לצדקתא קושטא
הוא אגריה ׀ כן צדקה
לחיים ומרדף רעה
למותו ׀ היכנא מן ז
דעבד צדקתא לחיי
נטיר ודרדיף בישתא
נטיר למותא ׀ תועבת
יהוה עקשי לב ורצו
ורצונו תמימי דרך ׀
מרחק אלהא לעקומי
לבא ורעאבי באילין ז
דתמימין באורחתהון ׀
יד ליד לא ינקה רע ז
וזרע צדיקים נמלט ׀

דמושיט אידא על
חבריה לא מזדכי מן
בישתא וזרעא דצד
דצדיקי מתפרקין ׀
נזם זהב באף חזיר
אשה יפה וסרת טע
טעם ׀ קדשא דדהבא
בנחיריה דחזירא
היכנא איתתא דש
דשפירא וסריא טע
טעמיא ׀ תאות צדי
צדיקים אך טוב תק
תקות רשעים עברה ׀
רגגתא דצדיקי בט
בטבתא וסבריא דד
דרשיעי ברוגזא ׀ יש
מפזר ונוסף עוד וח
וחשך מישר אך לה
למחסור ׀ אית דמ
דמפריר ומוסיף תוב
וחשיך מן תריצותא
חוסרנא ליה ׀ נפש בר
ברכה תדשן ומרוה
גם הוא יורא ׀ נפשא
בריכתא תתדהן ומאן
דמלית אף הוא יליף ׀
מנע בר יקבהו לאם
וברכה לראש משביר ׀
מאן דכלא עיבורא
באולצנא נשבקיה ע
לעלם דבריי וברכתא
תיהוי לאינש דמזבן ׀
שחר טוב יבקש רצו
רצון ודרש רעה תבו
תבואנו ׀ דמקדים

טבתא בעי רעותא ו
ודבעי בישתא אתיא
עלוי ׀ בוטח בעשרו
הוא יפל וכעלה צד
צדיקים יפרחו ׀ דמ
דמסביר בעתריה
הוא נפל ואיך טרפא
צדיקי מפרעין ׀ עוכר
ביתו ינחל רוח ועבד
אויל לחכם לב ׀ עביר
ביתיה ירית פחתא
וסכלא יהוי עבדא
לחכימא ׀ פרי צדיק
עץ חיים ולקח נפשות
חכם ׀ פירוי דצדיק
אילנא דחיי ומקבל
נפשיה חכימא ׀ הן
צדיק בארץ ישלם
אף כי רשע וחוטא ׀
צדיקא בארעא מת
מתחסין ורשיעי ו
וחטאי סייפין מן
יב ארעא ׀ אהב מוסר
אהב דעת ושונא
תוכחת בער ׀ מאן ד
דרחים מרדותא ר
רחים ידיעתא וסני
מכסנותא בורא הוא ׀
טוב יפיק רצון מיהוה
ואיש מזמות ירשיע ׀
טב מאן דקביל רעו
רעותיה דאלהא וגבר
רשיעא דרשיעא
תרעותיה ׀ לא יכון א
אדם ברשע ושרש

ישיב ג׳ דכתב׳ ישוב וסימ׳ ישוב הדע לשדרי׳ התאמין בו כי ישוב זרעך׳ מפרי פי איש ישבע טוב׳׳ ושמע ד׳ וסימ׳ ושמע אין לך מאת המלך׳ ושמע אין לו יצהל ארץ׳ ושמע לי ישכן בטח׳׳ נקלה ב׳ וסימ׳ מלאו נקלה׳ טוב נקלה׳ וחד ונקלה׳ וידברו׳

צדיקים בל ימוט׃
לא ניתקן בר נשא
ברשעא ועקריהון ד
דצדיקי לא נזועו׃ א
אשת חיל עטרת בעלה
בעלה ומרקב בעצמיו
בעצמותיו מבישה׃
איתתא כשירתא
כלילא דבעלה ואתת
ואנתתא בישתא כל
כלטישתא היך כקיס
בקיסנא היכנא מית
מיכרנא גרמוי דגבר׃
מחשבות צדיקים
משפט תחבולות ר
רשעים מרמה׃ מח
מחשבתהון דצדיקי
דינא מדברניתא ד
דרשיעי רמיותא׃
דברי רשעים ארב דם
ופי ישרים יצילם׃
מלי דרשיעי כמנין
לדמא ופומיהון דת
דתריצי מפצי להון׃
הפך רשעים ואינם
ובית צדיקים יעמד׃
נתהפכון רשיעי ולא
נשתכחון וביתיהון ד
דצדיקי יקום׃ לפי
שכלו יהלל איש ונ
ונעוה לב יהיה לבוז׃
גברא דמשתבח לפו
לפומא דסוכלתנותא
וחסיר רעיונא יהוי
לשטותא׃ טוב נקלה

ועבד לו ממתכבד
וחסר לחם׃ טב הוא
זלילא ועבדא אית
ליה מן האן דמתי
דמתייקר וחסיר ליה
לחמא׃ יודע צדיק
נפש בהמתו ורחמי
רשעים אכזרי׃ ודיע
צדיקא נפשא ורחמי
ורחמיהון דרשיעי
נכוריתא׃ עבד אדמ
אדמתו ישבע לחם
ומרדף ריקים חסר
לב׃ דפליח בארעא
ישבע לחמא ומרדף
בתר סריקותא חסיר
רעיונא הוא׃ חמד
רשע מצוד רעים וש
ושרש צדיקים יתן׃
דאית רשיעא מינד
מצודתא בישתא וד
ועקריהון דצדיקי
מתקיים׃ בפשע שפ
שפתים מוקש רע וי
ויצא מצרה צדיק׃
בחובא דשפוותא
מתקל בישא ופליט
צדיקא מן עקתא׃
מפרי פי איש ישבע
טוב וגמול ידי אדם
ישוב לו׃ גברא מן פו
פירי פומיה נשבע ט
טבתא וכל בר נש ה
היך פירי אידוי מתפ
מתפרע׃ דרך אויל

ישר בעיניו ושמע לע
לעצה חכם׃ ארחיה
דסכלא תריצא באפוי
ודשמיע לעצתא חכ
חכימא הוא׃ אויל בי
ביום יודע כעסו וכסה
קלון ערום׃ שטיא
בר יומא מודע רוגזיה
ועריםא מכסי צע
צעריה׃ יפיח אמונה
יגיד צדק ועד שקר
שקרים מרמה׃ דמ
דמסהיד הימנותא
ניתני צדקתא וסהד
וסהדותא דשיקרא
רמאה הוא׃ יש בוטה
כמדקרות חרב ולש
ולשון חכמים מרפא׃
אית דאמרין ספסירא
דנושמא ולישנא ד
דחכימי באסי׃ שפת
אמת תכון לעד ועד
ארגיעה לשון שקר׃
שפתא דקושטא
תתקן לעלם וסהדא
מסתרהיב בלישנא
דשקרא׃ מרמה בלב
חרשי רע וליעצי
שלום שמחה׃ רמי
דמאותא בלבהון ד
דאילין דחשלין ב
בישתא ולאילין דיי
דיעצי שלמא חד
חדוותא תהוי׃ לא
יאנה לצדיק כל

במדקרות׳ הבמתרות׳ מדהרות׳ דהרות׳ נעתרות׳ במהמורות׳ נגרות ונבגזרות׳ עברות׳ והעטרות׳ מגורות׳ חבורות׳ קטורות׳ ולקרות׳ בנקרות׳ במשמרות ובמשמרות׳ נצורות׳ אמירות׳ אמרות׳ אשמורות׳ עברות׳ מדקרות׳ שמרות׳ בצורות׳ יקרות׳

לא שמע ה׳ וסימ׳ ויהוצתן לא שמע · וירא כל ישראל · ובל ישרא׳ · דדב׳ הימו׳ · בן חכם מוסר אב ולץ · כפר נפש איש עשרו ··
געיצים ה׳ וסימ׳ איך אתם נועיצים · מיה אתם נועיצים · דמלכים · ואיך אתם · גם אתם · דד״ה · רק בזדון יתן ·· · יחרד ל׳ דבו״

און ורשעים מלאו ר
רע | לא שפיר לצדיקא
כל מידעם רעתא די
דינאתא ורשיעי מלן
בישתא | תועבת יהוה
שפתי שקר ועשי א
אמונה רצונו | מיח
מרחקתא דאלהא ש
שפוותיה דשיקרא
ובאילין דעבדין הי
הימנותא מתרעי | ר
אדם ערום כסה דעת
ולב כסילים יקרא
אולת | ברנש ערימא
מכסה ידיעתא ולבו
ולבהון דסכלי סאני
ידיעתא | יד חרוצים
תמשול ורמיה תהיה
למס | אידא דתקיפי
תשלט ורמאי יהון
למדתא | דאגה בלב
איש ישחנה ודבר
טוב ישמחנה | מלתא
דחולתא בליביה רגז
דגברא מחלא ומי
ומילתא טבא מחדי
ליה | יתר מרעהו צ
צדיק ודרך רשעים
תתעם | טב מן חבריה
צדיקא ואורחהון ז
דרשיעי מתעיא לה
להון | לא יחרך רמיה
צידו והון אדם יקר
חרוץ | לא נסתקבל
צידוי לגברא נכילא

דמיליה דבר אינש ו
דהבא יקירא | בארח
צדקה חיים ודרך נ
נתיבה אל מות | באו
באורחא דצדקתא
חיי ואורחא דאבנא
למותא | בן חכם מוסר
יג
אב ולץ לא שמע ג
גערה | בר חכימא מ
מקביל מרדותא דא
דאבא וברא ממיקן
לא מקביל בעתה | מ
מפרי פי איש יאכל
טוב ונפש בגדים חמ
חמס | גברא מן פירי
פומיה נשבע טבתא
ונפשיהון דבוזזי ח
חטופא | נצר פיו שמר
נפשו פשק שפתיו ז
מחתה לו | נטר פומי
מזדהר נפשיה ודפ
ודפתיח שפוותיה ד
סיגי שיניא אית ליה |
מתאוה ואין נפשו ז
עצל ונפש חרוצים
תדשן | מתרגגא נ
נפשיה דעטלא מ
מדעם ולא משתי
לה ונפשיהון דתקפי
תדהן | דבר שקר ישנ
ישנא צדיק ורשע
יבאיש ויחפיר | מל
מילתא דשיקרא
סני צדיקא ורשיעא
נכהת ונחפר | צדקה

תצר תם דרך ורשעה
תסלף חטאת | צדקה
צדקתא תנטור לאי
לאילין דמהימנין ב
באורחתהון ורשיעא
מטלטל בחטוהי |
יש מתעשר ואין כל
מתרושש והון רב |
אית דמעתר נפשיה
ולית כל מדעם ומ
ומתמסכן נפשיה ומ
ומולא סגיאה | כפר
נפש איש עשרו |
ורש לא שמע גערה |
אית ליה פורקנא ד
דנפשיה דגברא עו
עותריה ומסכנא לא
מקבל בעתא | אור
צדיקים ישמח ונר
רשעים ידעך | נהורא
דצדיקי בחדון ושי
ושרגא דרשיעי נדעך |
רק בזדון יתן מצה
ואת נועצים חכמה |
לחוד מרנותא אתיא
מצותא ואילין דמת
דמתמלכין חכימי ו
אינון | הון מהבל ימ
ימעט וקבץ על יד
ירבה | ממולא מן עו
עולא דמריה יזער
ודמכניש ויהיב למ
למסכינא יסגי ממו
ממוניה | תוחלת ממ
ממשכה מחלה לב

וישע ה׳ וסימ׳ והביאתי מימך יצדיק ורשע · יען אשר הכרתי ממך צדיק ורשע · ורשע אהב חמס שנאה נפשו · תם ורשע הוא מכלה · ורשע יבאיש ויחפיר ··· ואין כל ב׳ וסימ׳ יש מתעשר ואין כל · מיה שהיה הוא שיהיה ·· כי · ד׳ יחידו אל ול׳ זוגה׳
וסימ׳ אל תתאו למטעמותיו · אל תשא יסר בנך · אל תדבר באזני כסיל · אל מות בארח · אל בגי · אל אחת · אל בגוים · אל כסיל ·· פ״

א ב̇ וסימ̇ איש היה בארץ עוץ איוב · בז לדבר יחבל לו ·· ג̇ ·· בהדיה ח̇ וסימ̇ אם מאת אדני המלך · בה אמר י̇ב̇ לא העריז ·
וחברו · דדה · יום חשך ואפלה · וצהה צחו וצהיה · כי לפני הימים ההם · ואשלח אליהם מלאכים · תאוה נהיה תערב ·· ג̇ לשבע ל̇ דבות

ועץ חיים תאוה באה
טב מאן דמשדר למ
למעררו טב מאן דה
דהאלי כסברא ואלנא
דחיי ריגתא מייתי
בז לדבר יחבל לו וי
וירא מצוה הוא יש
ישלם דבאזי על
מילתא נתחבל מיניה
ודדחיל מפוקדנא
משתלם טבתא תו
תורת חכם מקור
חיים לסור ממקשי
מות נמוסא דחכ
דחכימא מבועא דח
דחיי למסטי מן פ
פחא דמותא שכל
טוב יתן חן ודרך בג
בגדים איתן שכלא
טבתא יהיב חסדא
ואורחא תקיפא דב
דבוזזי היבר כל ערום
יעשה בדעת וכסיל
יפרש אולת כל ערי
ערימא עביד תיה
בידיעתא ושכלא
פריס ליה לשטיותא
מלאך רשע יפל בר
ברע וציר אמונים
מרפא שליחא ביש
בישא יפל בבישתא
ואוגרא מהימנא אס
אסיא הוא ריש וק
וקלון פורע מוסר
ושמר תוכחת יכבד

מסכנא ומאן דאית
ענרא מריש מרדות
ודמיזדהר במסכנ
מתיקר תאוה נהיה
תערב לנפש ותועבת
כסילים סור מרע
ריגתא דיאיא תכסם
נפשא ומרחקא דס
דסכלי פריקא מן
ידיעתא הלוך את
חכמים וחכם ורעה
כסילים ירוע דמה
דמהלך עם חכימי
נתחכם ודמתחבר לס
לסכלי נבאש ליה
חטאים תר תרדף
רעה ואת צדיקים
ישלם טוב לחטאי
תרדה בשתא וצדיקי
ישתלמון טבתא טו
טוב ינחיל בני בנים
וצפון לצדיק חיל
חוטא גברא טבא
מוריק לבני בנוהי
ומתנטר לצדיקא
עותריה דחטאי רב
אכל ניר ראשים וי
ויש נספה בלא מש
משפט סגיעות עי
עיבורא חקל מסכנ
ואית חקל דמסיית
בדלא פליח כהלכתי
חושך שבטו שונא
בנו ואהבו שחרו מ
מוסר דחשיך ש

שבטיה סני בריה
ודרחים ליה מקדם
ליה מרדותא צדיק
אכל לשבע נפשו וב
ובטן רשעים תחסר
צדיקא אכיל ושבעא
נפשיה וכריסא דרש
דרשיעי תחסר חכמ
יד חכמות נשים בנתה
ביתה ואולת בידיה
תהרסנו חכימתא
דנשי בניה ביתה וש
ושטיתא בידהא עק
עקרה ליה הולך בי
בישרו ירא יהוה ונל
ונלוז דרכיו בוזהו ד
דמהלך בתריצותא
דחיל מן קדם יי ודע
ודעקיש באורחתיה
שאני ליה בפי אויל
חטר גאוה ושפתי ח
חכמים תשמורם
בפומיה דשטיא וק
זקתא וצערא ושפו
ושפותיהון דחכימי
בנטרן אינון באין
אלפים אבוס בר ורב
תבואות בכח שור וא
אתר דלית תורא דכין
אורוותא וסוגעא
דעללתא בחיליה
דתורא עד אמונים
לא יכזב ויפיח כזבים
עד שקר סהדא מ
מהימנא לא מכדב

יפל ג̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ וברשעתו יפל רשע · מלאך רשע יפל ברע · באין תחבלות יפל עם ·· תחסר ג̇ ב̇ וא̇ וסימ̇ לא תחסר כל בה ·
וצפחת השמן לא תחסר · ובטן רשעים תחסר · קדמ̇ פת̇ · אנך ·· בידיה ג̇ וסימ̇ וכל אשה חכמת לב בידיה · ואולת בידיה תהרסנו ·
פרשה יצירן בידיהו ·· חטר ב̇ וסימ̇ חטר מגזע ישי · בפי אויל חטר גאוה ·· אבוס ב̇ וסימ̇ אבוס בעליו · באין אלפים אבוס ·

אולים ה חס ו וסימ אך אולים שרי צען · בלי דושה אולי · אולים מדרך פשעם · אולים יליצו אשם · ומוסר אולים אולת ״
ואהבי ד וסימ ואהבי אישי עגבים · שנאי טוב ואהבי רע · וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי עשיר רבים ״ יתערב ל דבות ״

ודמילי לברבותא סהז
סהדותא רגלא הוא
בקש לץ חכמה ואין
ודעת לנבון נקל ובעי
ממיקנא חכמתא ור
וליה וידיעתא למאן
דמתבוין או קלילא
ולקלא לך מנגד לא
לאיש כסיל ובל ידעת
שפתי דעת איזל
באורח אחריתא מן
קדם סכלא דלית בט
בשפותיה ידיעתא
חכמת ערום הבין דז
דרכו ואולת כסילים
מרמה חכמתא דעז
דערימא בינא דיז
דאורחיה ואורחא
דשטיותא דסכלי
דמיותא אוילים יל
יליץ אשם ובין ישרי
ישרים רצון כיבלי
מותלי בחט ובינת
דרינן רשותא לב יו
יודע מרת נפשו וב
ובשמחתו לא יתעב
יתערב זר לבא ידע
מרירותא דנפשיה
ובחדותיה לא מת
מתערב נוכראה בית
רשעים ישמד ואהל
ישרים יפריח ביה
ביתא דרשיעי ישת
ישתיצי ומשכני
דתריצי מפריח יש

דרך ישר לפני איש
ואחריתה דרכי מות
אית אורחא דסברין
בני נשא תריצא היא
וסופא אורחא דמו
דמותא גם בשחק
יכאב לב ואחריתה
שמחה תוגה ואף
בגוחכא נכאב ליבא
וסופא חדותא וחיר
וחדותא מדרכיו י
ישבע סוג לב ומעליו
איש טוב מן אורחתי
נשבע מן דמריח לי
לביה וגברא טבא נ
נש נשבע מן דחלת
דחלתיה פתי יאמין
לכל דבר וערום יבין
לאשורו שקרא מ
מהימן לכל מילי ו
וערימא מתבוין לט
לטבתיה חכם ירא
וסר מרע וכסיל מ
מתעבר ובוטח חכי
חכימא דחיל ומכו
ומסטא מן בישתא
וסכלא מתחלט בכ
בסכלותא ומסביר
בה קצר אפים יעש
יעשה אולת ואיש ז
מזמות ישנא מן ד
דברא דחיה מתח
מתחשב שטיא וסנ
לגברא דאריכא תר
דרעיתיה נחלו פ

פתאים אולת וערום
וערומים יכתרו דעת
ירתון שברי שטיותא
וכליל הון דעמוני ז
ידיעתא שחו רעים
לפני טובים ורשעים
על שערי צדיק נ
נפלו בישי קדם טוב
בישיה ורשיעי ב
ניהון על תרעיה ר
דצדיקא גם לרעהו
ישנא רש ואהבי ע
עשיר רבים את ל
לחבריה סאני מסכ
מסכינא ורחמי ר
דעתירא סגיעין בז
לרעהו חטא ומחונן
עניים אשריו חטיא
שאיט לחבריה ומי
ומאן דיהיב למסכנ
טובוהי הלוא יתעו
חרשי רע וחסד ואמת
חרשי טוב עולי ת
תעיין דחשלין בישת
וחסדא וקושטא
חשלין טאבן בכל
עצב יהיה מותר ו
ודבר שפתים אך ל
למחסור בכל מאן
דאצפא לך יהוי לך
יותרנא וספוותא י
יהירא לחוסרנא ע
עטרת חכמים עשרם
אולת כסילים אולת
כלילי דחכימי עת

בשחק ד חס בליש בבתו וסימ שחק לרעהו אהיה · גם בשחק יכאב לב · כן שחק הכסיל · הייתי שחק לכל עמי ״ ובל צביא דבורני
חס בגב מלא חד איב בשחוק שמשון · פתיתני ״ ואפת ״ · על שערי ה בליש וסימ והמלך הפקיד את השליש · ביבוין היה הקסם
שחו רעים לפני טובים · יצו ארך במגדל השן · ובל דה ומן ויקם על מעלה עד סוף דסף ״ שחו ב וסימ גבעות עולם · רעים לפני טובים ״

מרים ג̇ וסימ̇ כל מרים תרומות כסף ׀ כבוד חכמים ינחלו ׀ ארך אפים רב תבונה ׀ וחד כבודי ומרים ראשי ... רצון ג̇ וסימ̇ רצון
יראיו יעשה ׀ רצון מלך לעבד משכיל ׀ רצון מלכים שפתי צדק ׀ וחד ורצוי שכני סנה תבואתה ... ובתבואת ל̇ דבותי ...

עותריהון ושיבהורי
ושיבהורהון דסכלי
שטיותהון ׀ מציל
נפשות עד אמת ויפח
כזבים מרמה ׀ מפצל
מפצא נפשא סהדא
דקושטא ודממליל
כדבותא רמיא הוא ׀
ביראת יהוה מבטח
עז ולבניו יהיה מחסה ׀
בדחלתיה דאלהא סז
סברא דעושנא ולבנו
ולבנוהי נהוי תוכלן ׀
יראת יהוה מקור חיי
חיים לסור ממקשי
מות ׀ דחלתיה דאלהא ׀
מבועא דחיי לדמיס
לדמסטי מופחיא
דמותא ׀ ברב עם הד
הדרת מלך ובאפס לא
לאום מחתת רזון ׀ ז
בסוגעא דעמא הדר
חדריה דמלכא והיך
דבציר עמא מתתבר
פרנסא ׀ ארך אפים
רב תבונה וקצר רוח
מרים אולת ׀ מאיתן
דנגירא רוחיה סגיע
בוניה ומאן דבריא
רוחיה מסגי שטיותא ׀
חיי בשרים לב מרפ
מרפא ורקב עצמות
קנאה ׀ דמפליג חמי
חמתיה בלביה אסיא
הוא דבסריה והיך

פולטיתא בקיסא הד
הכין קנאיתא בגרמין ׀
עשק דל חרף עשהו
ומכבדו חנן אביון ודי
דעשיק למסכנא
חסדא עביד נפשיה
ודמרחים עליבא יק
יקירה ׀ ברעתו ידחה
רשע וחסה במותו צ
צדיק ׀ בבישותיה ד
מתחית רשיעא ודמ
ודמסביל במותיה צד
צדיקא הוא ׀ בלב
נבון תנוח חכמה ובק
ובקרב כסילים תודע ׀
בלבא דמתפרין תשרי
חכמתא ובגויהון דמ
דסכלי שטיותא
תתידע ׀ צדקה תרו
תרומם גוי וחסד לא
לאמים חטאת ׀ צד
צדקתא תתרורם א
אומתא וחסורא רע
דעממי חטהי ׀ רצון
מלך לעבד משכיל
ועברתו תהיה מביש ׀
רעותיה דמלכא בע
בעבדא סוכלתנא
ובסורחניה יבהתון ׀

ט(ו) מענה רך ישיב חמה
ודבר עצב יעלה אף ׀
מילתא רכיכתא מה
מתהפכא חימתא
ומילתא דעדיזא מ
מעירא רגזא ׀ לשון

חכמים תטיב דעת
ופי כסילים יביע אולת ׀
לישנא דחכימי מש
משפיר ידיעתא ופומ
ופומהון דסכלי נביע
שטיותא ׀ בכל מקום
עיני יהוה צפות רעים
וטבים ׀ בכל אתר עינו
דיי חמין בבישי ובט
ובטבי ׀ מרפא לשון ע
עץ חיים וסלף בה שב
שבר ברוח ׀ אסיותא
דלישנא אילנא דחיי
ודאכיל מן פירוהי
נשבע ׀ אויל ינאץ
מוסר אביו ושמר
תוכחת יערים ׀ שט
שטיא מבצלי מרדותא
דאבוי ודמזדהיר
במכסנותא ערימא
הוא ׀ בית צדיק חסן
רב ובתבואת רשע נע
נעכרת ׀ בביתא דצ
דצדיקא סגי חילא
ועללתהון דרשיעי
מתעכרן ׀ שפתי חכמים
יזרו דעת ולב כסילים
לא כן ׀ שפוותיהון
דחכימי מורעין וד
ולבהון דסכלי לא כ
כאין ׀ זבח רשעים
תועבת יהוה ותפלת
ישרים רצונו ׀ דבח
דבחיהון דרשיעי מ
מרחקא דאלהא וצ

בכל מקום ד̇ וסימ̇ בכל מקום אשר תראה ׀ ואכלתם אתו בכל מקום ׀ ורק המגר בכל מקום ׀ בכל מקום עיני יי ׀ וחד בכל המקום אשר
אזכיר את שמי ... וטובים ג̇ וסימ̇ אשר פגע בשני אנשים צדיקים ׀ אם לא בתים רבים לשמה יהיו ׀ בכל מקום עיני יי צפות ...
ובאפס ב̇ וסימ̇ ועל שבלו הצליח ׀ ובאפס לאום מחתת רזון ... וסלף ב̇ וסימ̇ וסלף בוגדים ישדם ׀ וסלף בה שבר ברוח ...

הוכיח ה' וסימ' לא תשנא את אחיך בלבבך · מזה צמריינו אמרי ישר · הוכח בדבר לא יסכן · לא יאהב לץ הוכח לו · הוכח יוכיח אתכם
יחד והוכח ית' אל אחבין · · · מיטה ב' סוף פס' וסימ' ואתה תרד מטה מטה · למען סור משאול מטה · · · במשכבת ל' דבות ··

ובצלותהון דתריצי
מתרעי ׃ תועבת יהוה
דרך רשע ומרדף צד
צדקה יאהב ׃ מרחיק
אלהא אורחיה דרשיע
ורשיעא ודרדיף
צדקתא נתרחם ׃ מוסר
מוסר רע לעזב ארח
ושנא תוכחת ימות ׃
מרדותא דבישא מן
מטעיה אורחיה ומן
דסני מכסנתא ימות ׃
שאול ואבדון נגד
יהוה אף כי לבות בני
אדם ׃ שיול ואובדנא
קדם אלהא ואף לבי בר
נשא ׃ לא יאהב לץ
הוכח לו אל חכמים
לא ילך ׃ לא רחים מ
ממיקנא למאו ומ
דמכסס ליה ולות בני
חכימי לא אזל ׃ לב
שמח ייטב פנים וב
ובעצבת לב רוח נכאה ׃
לבא חדיא משפיר
אפי ובכיבא דלבא רוח
רוחא ממכתא ׃ לב נ
נבון יבקש דעת ופני
כסילים ירעה אולת ׃
לבא דמתפיין בעי יד
ידיעתא ופומהון ד
דסכלי ממלל שטי
שטיותא ׃ כל ימי עני
רעים וטוב לב משתה
תמיד ׃ כל יומוי דמ
דמסכינא בישין ומ
ומאו דטב לביה משת
משתיא תדירא ׃ טוב
מעט ביראת יהוה מ
מאוצר רב ומהומה
בו ׃ טב קליל בדחלתה
דאלהא מן סימאתא
רברבתא ועאתא בה
בהון ׃ טוב ארחת
ירק ואהבה שם מ
משור אבוס ושנאה
בו ׃ טבא שירותא
דירקא ורחמותא
תמן מותורי דפט
דפטימי בסנאתא ׃
איש חמה יגרה מ
מדון וארך אפים
ישקיט ריב ׃ גברא
חמתנא מגרי תגרא
ונגיד רוחא מרעי
הרהיה ׃ דרך עצל
במשכת חדק וארח
ישרים סללה ׃ אר
ארחיהון דעטלי
קריצוני וכוביי ואורח
ואורחא דתריצי ע
שפיא ׃
בן חכם ישמח
אב וכסיל אדם בוזה
אמו ׃ ברא חכימא
חדותא דאבוי וכ
וברא סכלא משיטי
אימיה ׃ אולת שנ
שמחה לחסר לב
ואיש תבונה יישר
לכת ׃ שטיותא חדו
חדוותא היא לחסיר
לבא וגברא דמתכוין
תריציית מהלך ׃ הפר
מחשבות באין סוד
וברב יועצים תקום ׃
ביטולא דמחשבתא
היך דלית רזא ובסוג
ובסוגעא מלכין ד
דמתמלכין עצתא
תקום ׃ שמחה לאיש
במענה פיו ודבר בע
בעתו מה טוב ׃ חדו
חדוותא לגברא במ
במלתא דפומיה
ומלתא בעדניה ס
סגיא טבא ׃ ארח
חיים למעלה למש
למשכיל למען סור
משאול מטה ׃ אורח
חיי מעליא לסוכ
לסוכלתנא דנסטיא
מן שיול תחתיתא ׃
בית גאים יסח יהוה
ויצב גבול אלמנה ׃
ביתא דגיותנא נסח
אלהא ויעקר תחומא
דארמלתא ׃ תועבת
יהוה מחשבות רע
וטהורים אמרי נע
נעם ׃ מרחקתיה ד
דאלהא מחשבתיה
בישתא ודכין מי
מילי בסימאתא ׃
עכר ביתו בוצע בצע

ו' בת בזן יהו' ולא קרי' וסימ' יצחק לנו שבעה אנשים · יתן בי בה אמר ול' אזבי בד הקמח · ופני לב נבון יבקש דעת · תצין גם תגזור
חלצנו שדי · בן ויקח לו החבעם אשה · מן בת ויצא מן בת יצון כל הדרה · מג המערה ויקם דוד אחריבן ·· וחלות ו' דחס' וקל' בינעבים
וחבר הקצי' לו ויאמרו לו הגבעבים · אנו אם טוב ואם רע · מפנינים יקרה היא · אלפין נהר די צור צגד וצפק · ונסתר ראה רעה ויסתר ·

שמעת ו̇ ה̇ פתח וא̇ קמ̇ וסימ̇ ושרה שמעת ׃ ורבקה שמעת ׃ ומלכת שבא שמעת את ׃ אזן שמעת תוכחת חיים ׃ אזן שמעת
ועין ראה ׃ על אזן שמעת ׃ בתר קמ̇ ׃׃ מתנת ב̇ חס וסימ̇ ולבני הפילגשים אשר לאברהם ׃ ושנא מתנות יחיה ׃׃

ושנא מתנת יחיה ׃
מוביר ביתיה מכניש
ממון דשקר ודסני
מוהביתא דמגן יחיה ׃
לב צדיק יהגה לענ̇
לענות ופי רשעים
יביע רעות ׃ לבא ד̇
דצדיקא ראני בהי̇
בהימנותא ופומיהון
דרשיעי מביע בישתא ׃
רחוק יהוה מרשעים
ותפלת צדיקים ישמ̇
ישמע ׃ רחיק הוא ד̇
אלהא מן רשיעי וצו̇
וצלותהון דצדיקי
יקבל ׃ מאור עינים
ישמח לב שמועה
טובה תדשן עצם ׃ ז̇
נהורא דעיני מחדי
לבא שמועתא טבת̇
טבתא מדהנא גרמא ׃
אזן שמעת תוכחת
חיים בקרב חכמים
תלין ׃ אודנא דשמע
מכסנותא דחיי בינת
דחכימי תבית ׃ פורע
מוסר מואס נפשו ׃ ז̇
ושומע תוכחת קנה
לב ׃ מריש מרדותא
מסלי נפשיה ורשמ̇
דשמע מכסנותא
דחיי קני חוכמתא ׃
יראת יהוה מוסר
חכמה ולפני כבוד ענ̇
ענוה ׃ דחלתיה דאלהא

מרדותא דחכמתא
ומן דמתייקר ירחיי
יו לאדם מערכי
לב ׃ ומיהוה מענה לשון ׃
מן בר נש תרעיתא
דלבא ומן אלהא ממי̇
ממלל דלישנא ׃ כל
דרכי איש זך בעיניו
ותוכן רוחות יהוה ׃
כלהון ארחתיה דגבר
דכיין איתון בעיני ד̇
ואלהא מתקין ארחת̇
ארחתיה ׃ גל אל י̇
יהוה מעשיך ויכנו
מחשבתיך ׃ גלי אל
יהוה לאלהא עובדך
ומתקנן מחשבתך ׃
כל פעל יהוה למענו
למעניהו וגם רשע ד̇
ליום רעה ׃ כלהון ע̇
עבדין דאלהא לאלין
דמשתמעין ליה ור̇
ורשיעא נטיר ליומ̇
בישא ׃ תועבת יהוה
כל גבה לב יד ליד
לא ינקה ׃ מרחקתיה
דאלהיה כל דרם לביה
מן בישתא לא נדכי ׃
בחסד ואמת יכפר
עון וביראת יהוה סו̇
סור מרע ׃ בטיבותא
וקושטא מתכפר
סורחנא ודחלתיה
דאלהא מסטיא מן
בישתא ׃ ברצות יהוה ׃

דרכי איש גם אויביו ׃
ישלם אתו ׃ כד אתרעי
אלהא בארחתיה דג̇
דגברא את לבעלי דבב̇
דבבוי נשלים ליה ׃ טו̇
טוב מעט בצדקה מר̇
מרוב תבואות בלא
משפט ׃ טב קליל ב̇
בצדקה מן סגיעיא
דעללתא דלא בדינא ׃
לב אדם יחשב דרכו
ויהוה יכין צעדו ׃ ל̇
לביה דבר נשא מח̇
מחשיב אורחתיה
ואלהא מתקין הלכ̇
הלכאתיה ׃ קסם על
שפתי מלך במשפט
לא ימעל פיו ׃ קסמא
על שפתיה דמלכא
ובדינא לא נרגיל פו̇
פומיה ׃ פלס ומאזני
משפט ליהוה מעש̇
מעשהו כל אבני כיס ׃
רוגיא ומאסאתא דת̇
דתריצותא מן קדם
אלהא ועובדוי כלהון
מתקלי דקושטא ׃ ו̇
תועבת מלכים עשות
רשע כי בצדקה יכון
כסא ׃ מרחקתא דא̇
דאלהא מלכי דעבדין
רשעא מטול דבצדקה
דבצדקותא ומילתא
דתריצי רחים ׃ חמת
מלך מלאכי מות ׃

התרין
כורסיא
דיצ̇
מלכים
שפתי
יצדק
ודבר
ישרים
יאהב ׃
רעותיה
המלפא
שפותיה
דיצדקתא

קונה ד̇ מלא בליש וסימ̇ בעם ככהן ׃ הקונה אל ישמיח ׃ רע רע יאמר הקונה ׃ מוסר מואס נפשו ׃׃ יכפר ד̇ וסימ̇ לאדרין
לא יכפר ׃ לכן בזאת יכפר עון ׃ אם יכפר עון הזה ׃ בחסד ואמת יכפר עון ׃׃ אויביו ה̇ מלא וסימ̇ הנה בן נולד לך ׃ יקום אלהים ויפוצו
אויביו ׃ הרימות ימין צריו ׃ ואויביו אלביש בשת ׃ בריצות יי̇ דרכי איש ׃׃ גבה ב̇ גביה עינים ׃ גבה עינים ׃ וחד וגבה קומה ׃׃

ו׳ בתב׳ ל׳ במיגע תבותא ולא קרי׳ וסימ׳ ובחטאתיו דעמרו וילך בדרכי ירבעם · דברוו שלח חשך ויחשיך · דברון דדניאל
ויקם את · דגליון דיוסף עצי בהבל ח׳ · שפתיו איש בליעל כרה רעה · עיצון יש אחד ואין שני ·· ובפרנה ל׳ דבות ייס ··

ואיש חכם יכפרנה׃ ח
חמתיה דמלאכי מותא
אינון וגברא חכימא
נעדינה׃ באור פני מ
מלך חיים ורצונו כעב
מלקוש׃ בנהורא דפ
דפר נופיה מלכא רכו
רחמי ורעיוניה היך
ענגא בפריאתא׃ קנה
חכמה מה טוב מחרו
מחרוץ וקנות בינה
נבחר מכסף׃ דקני ח
חכמתא טבא ליה מן
דהבא סנינא ודקני כו
ביונא טב מן סאמיא
גביא׃ מסלת ישרים
סור מרע שמר נפשו׃
נטר דרכו׃ שבילה
דתריצי מסטא מן בו
בישתא ודמנטר
בנפשיה נטיר אורחיה׃
לפני שבר גאון ולפני
כשלון גבה רוח׃ קדם
תברא גיותנותא וקדם
תקלא רמת רוחא׃ טו
טוב שפל רוח את ענו
ענוים מחלק שלל
את גאים׃ טב הוא ש
שפל רוחא ועינותא
מן הון דמפליג עדיתא
מן גיותני׃ משכיל
על דבר ימצא טוב
ובוטח ביהוה אשריו׃
דמסתכל במלתא ישכ
ישכח טבתא ודמסבר

באהא טוביהי׃ לחכם
לב יקרא נבון ומתק
שפתים יסיף לקח׃
חכים לבא יתקרי בו
סוכלתנא ודחלין
שפוותיה מוסיף א
אולפנא׃ מקור חיים
שכל בעליו ומוסר
אולים אולת׃ מבועא
דחיי סוכלא ומרדו
ומרדותא דשטיי נז
שטיותא׃ לב חכם יש
ישכיל פיהו ועל ש
שפתיו יסיף לקח׃ לה
לבא חכימא מסתכל
בפומיה ועל שיפוותיה
מוסיף אולפנא׃ צוף
דבש אמרי נעם מת
מתוק לנפש ומרפא
לעצם׃ כבריתא דדוב
דדובשא מאמרא דנ
דבוסמא חליותא לנ
לנפשא ואסותא לגו
לגרמי׃ יש דרך ישר
לפני איש ואחריתה
דרכי מות׃ אית אור
אורחא דמתחזיא כז
בעיני בני נשא דתריצא
היא וסופה אורחתא
דמותא אינון׃ נפש א
עמל עמלה לו כי א
אכף עליו פיהו׃ נפשא
דלייא לעתא ליה
תסובר דמן פומיה
אתי ליה כיפא׃ איש

בליעל כרה רעה ועל
שפתיו כאש צרבת׃ ז
גברא טלומא חפר
בישתא ובספוותא בו
נורא יקדה דליק׃ או
איש תהפכות ישלח
מדון ונרגן מפריד
אלוף׃ וגברא מהפכנא
יגרי תיגרא ודרתנא
מפריש רחמיה׃ איש
חמס יפתה רעהו וה
והוליכו בדרך לא טוב׃
גברא חטופא משרגג
חבריה ומוביל ליה
באורחא דלא שפירא׃
עצה עיניו לחשבת ת
תהפכות קרץ שפתיו
כלה רעה׃ ורמז בעינוי
וחשיב הפכתא גורז
גזריה בשיפוותיה
וגמיר בישתא׃ עטר
עטרת תפארת שיבה
בדרך צדקה תמצא׃
כלילא דשבהורא סז
סיבותא באורחא דז
דצדקתא משתכחא׃
טוב ארך אפים מגבור
ומשל ברוחו מלוכד
עיר׃ טב נגיר רוחא
מן גיברא ודמכביש י
נפשיה טב מן הדי ד
דאחיד מדינתא׃ ובחי
בחיק יוטל את הגורל
ומיהוה כל משפטו׃
בעובא דעינתא נפלה

יסית ו׳ר חס׳ ג׳ ומימ׳ ארבעים יכנו ולא יסיף · ב׳ בו׳ ליהונתן ובהו׳ לאיבי דוד · לאבנר · להברות את דוד · והבאתו אליו · ולא יסיף
לגעת בך · ולעולמים יזנח יוי · ובזה יסיף לך לשון רמיה · ושהר ידים יסיף אומץ · ומתק שפתים יסיף · לב חכם ישכיל פיהו · כי יסיף
על חטאתו · הון יסיף רעים רבים ·· פ׳ ·· יוטל ג׳ ב׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ כי יפל לא יוטל · בחק יוטל את הגורל · אל מראיו יטל · חס׳ ·

ג נס מן ז מלו מן ד אתין וסימ׳ ואני כמעט נטוי רגלי · מיצרת לכסף וכור לזהב · אויל ביום יודע כעסו ·· ז ·· חרבה ג וסימ׳ ואמר למלך · ויאמר אליהם · טוב פת חרבה ושלוה · וחד וחרבה וכל מנחה בלולה בשמן ·· ז ·· ישלח · ובשלח · בשלח · ל׳ דבות ·· ז

בערבא פיתתא ומו׳
יז אהא נפיק דינה ׳טוב
פת חרבה ושלוה בה
מבית מלא זבחי ריב
טב היא . . . לח׳
לחמא שריכתא
ושלותא בה מן ביתא
דמלי דבחי דדינא
עבד משכיל ימשל
בבן מביש ובתוך א׳
אחים יחלק נחלה
עבדא סוכלתנא יש׳
ישלט בברא מבהתנא
ובינת אחי נפליג ירו׳
ירותתא מצרף לכסף
וכור לזהב ובחן לבות
יהוה יצרפא בקר לס׳
לסאמא וכורא לדה׳
לדהבא והא מבדיק
לבא מרע מקשיב
על שפת און שקר
מזין על לשון הות
גברא בישא צייה ל׳
לשיפותא רעתא וס׳
ושקרא ורגלותא על
לישנא רעתא לעג
לרש חרף עשהו ש׳
שמח לאיד לא ינקה
דמנדי במסכנא
מרגיז לברייה ודחדי
להברא דחבריה לא
מזדכי עטרת זקנים
בני בנים ותפארת
בנים אבותם כלילא
דסבי בני בניא ושב׳

ושבהוריהון דבניא
אבהתהון לא נאוה
לנבל שפת יתר אף
כי לנדיב שפת שקר
לא יאי לטפשא שיפ׳
שפוותא יתירתא אף
לא לשליטא שפתא
דשקרא אבן חן הש׳
השחד בעיני בעליו
אל כל אשר יפנה יש׳
ישכיל כיפא דשחדא
חסדא היא באפי מאן
דשקיל לה לכל אתר
דמתפני שכלא מ׳
מכסה פשע מבקש
אהבה ושנה בדבר
מפריד אלוף דמכסה
חובא בעי רחמותא
ודסני מילתא מפריק
רחמא תחת גערה
במבין מהכות כסיל
מאה ועולא בעאתא
במאן דמתביין טב
מן דלמימחי לסכלא
מאה חוטרין אך
מרי יבקש רע ומלאך
אכזרי ישלח בו וגב׳
גברא מרורא בעי ב׳
בישתא ומלאכא נ׳
נכוריא ישתדר עליה
פגוש דוב שכול באיש
באיש ואל כסיל באו׳
באולתו פגיע דובא
ורתיתא בגברא חכימא
ולא מתחזיא סכלא

בשטיותיה כפיל ומש׳
משיב רעה תחת טובה
לא תמיש רעה מביתו
ודפרע בישתא חלף
טבתא לא תפסוק ביש׳
בישתא מן ביתיה ופ׳
פוטר מים ראשית
מדון ולפני התגלע הר׳
הריב נטוש אשיר
דמיא היך מיא מגרי
הגרי וקדם קריא מ׳
מצדיק רשע ומרשיע צדיק
תועבת יהוה גם שניהם
דמזכי לרשיעא ומ׳
ומחייב לצדיקא
מרחקא היא דאלהא
אף תרויהון למה זה
מחיר ביד כסיל לק׳
לקנות חכמה ולב אין
למנא אזלא ליה תר׳
תגרותא לסכלא ולית
ליה לבא וחכמתא
בכל עת אהב הרע וא׳
ואח לצרה יולד בכל
עידן חברא רחים היא
ואחא עקתא מתיליד
אדם חסר לב תקע כפ׳
ערב ערבה לפני רעהו
בר נשא חסר רעינא
משלים ידיה וערב
ערבותא על חבריה
אהב פשע אהב מצה
מגביה פתחו מבקש
שבר דרחים חובא

אל כל ׳א בכתוב׳ וסימ׳ אמר אל רחבעם בן שלמה · לא שמעגו אל עבדך · ממכון שבתו השגיח ׳אל׳ היוצר יחד לבם המבין ·
אל לא אנוש · אבן חן השחד בעיני בעליו · כי מי אשר יחבר · ונשלח ספרים ביד הרצים · וישלח ספרים אל כל מדינות · ויכתב מ׳
מרדכי את הדברים · וישלח ספרים אל כל היהודים ·· ז ·· שכול ב וסימ׳ ואקרע סגור לבם · פגוש דב שכול ·· ז ·· פגוש ל׳ ··

לשונו ז מלא בליש וסימ כל אשר ילך בלשונו · ולשונו כאש אכלת · ולשונו תמיך בפיהם · כי יצדיק יהגה חכמה · עקש
לב לא ימצא טוב · שמר פיו ולשונו · וכל מגלת אסתר דכותי מלא במא חס ועמ ועם כלשנו · בתרא · · · עצוש ל דבו ·

רחים מיצותא ומרריב
תרעיה בעי תברא ׀ עז
עקש לב לא ימצא טו
טוב ונהפך בלשונו
יפל ברעה ׀ מאן רעז ·
דעקים לפיה לא מוז
משכח טבתא ורמיז
ודמהפך בלישניה
נפיל בבישתא ׀ ילד
כסיל לתוגה לו ולא
ישמח אבי נבל ׀ רמו
דמוליד סכלא חמ
חמותא דיליה ולא
חדי אבוי דטפשא ׀ ז
לב שמח ייטב גהה
ורוח נכאה תיבש גז
גרם ׀ לבא חדיא מיט
מישפיר גופא ורוחא
דכיכתא מיבשא גרמ
גרמא ׀ שחד מחיק
רשע יקח להטות יז
ארחות משפט ׀ שוחז
שוחדא מן עובא יז
יסב רשיעא למיצלי
אורחא דדינא ׀ אתז
פני מבין חכמה ועיני
כסיל בקצה ארץ ׀
אפוי דסוכלתנא חז
חדין בחכמתא ועיז
ועיני דסכלא בעומ
בעומקא דארעא ׀
כעס לאביו בן וממר
ליולדתו ׀ ברא סכלא
מכפיר אבוי וממירז
ומימרמיר לאימיה ׀

גם ענוש לצדיק לא
טוב להכות נדיבים
על ישר ׀ למיתר לז
לצדיקי לא שפיר
אתלא למימחי צדיז
צדיקי על דאמריז ׀
דריינותא ׀ חושך אמ
אמריו יודע דעת
וקר רוח איש תבונה ׀
דחשיך מלוי ידיע ׀
ידיעתא ודמכיכא רז
רוחיה גברא דמתבין ׀
גם אויל מחריש ח
חכם יחשב אטם עז
שפתיו נבון ׀ ואת עז
שטיא דשתיק חכיז
חכימא מתחשיב
ודנאלי שפוותיה
מתבינן ׀ לתאוה יבז יח
יבקש נפרד בכל תוז
תושיה יתגלע ׀ ריגז
ריגתא בעי פחיא וז
ובכל מלכנא מינטרן ׀
לא יחפץ כסיל בתבז
בתבונה כי אם בהתז
בהתגלות לבו ׀ לא
צבי סכלא בבינא
אלא בשטיותה פחי
לביה ׀ בבוא רשע ז
בא גם בוז ועם קלון ׀
חרפה ׀ כד אתי רשז
רשיעא בשטיותא
ייתי בנערא ובחיז
ובחסודא ׀ מים עמז
עמקים דברי פי אז

איש נחל נבע מקור
חכמה ׀ מיא עמיקי
פומיה דגברא נחלא
דנביע מבועא רחכז
רחכה · · · רחז
דחכמתא ׀ שאת
פני רשע לא טוב יז
להטות צדיק במשז
במשפט ׀ למסב ביז
באפי רשיעא לא
שפיר אתלא למיצז
למיצלי דינא לצדיז
לצדיקא ׀ שפתי כז
כסיל יבאו בריב ופיו
למהלמות יקרא ׀
שפוותיה דסכלא
מייתן ליה לדינא
ופומיה ממטי ליה
לחרתא ׀ פי כסיל מז
מחתה לו ושפתיו כז
מוקש נפשו ׀ פומיה
דסכלא שיצנא הוא
ליה ושיפוותיה פז
פאחא הינון לנפשז
לנפשיה ׀ דברי נרגן
כמתלהמים והם יז
ירדו חדרי בטן ׀ נז
מילי דחבינא מז
מראכבן ליה ומחתן
ליה לעומקא דשיול ׀
גם מתרפה במלאכתו
אח הוא לבעל משז
משחית ׀ ואת רמתז
דמיתרפא בעובדתיה
אחא הוא לגברא מז

במשפט ח וסימ לא תעשו עול במשפט · וחברו לא תכירו פנים במשפט · ויגבה יי צבאות במשפט · על כן לא יקמו רשעים ·
ידרך ענוים במשפט · שאת פני רשע · שמח בחור בילדותך · וכל · · · דכותי דגש במא רפי · אם על זה פקחת עיניך · · ·
בחיק ד חס בליש וסימ כלו מליתי בחיק · ולמה תשאה בחיק בזרם · שחד מחיק רשע יקח · ושחד בחק חמה עזה · · · ומיור ל דבו ·

מדונים דקדי מדינים ו׳ וסימ׳ אח נפשע מקרית עז׳ טוב שבת על פנת גג׳ טוב לשבת בארץ מדבר׳ לפי אוי לפי אבוי׳
פחם לגחלים׳ דלת טורד ביום סגריר׳ ו׳׳ נשגבה ג׳ וסימ׳ שבי קריה נשגבה׳ נפל גבעה בחומה׳ ובחומה נשגבה׳ ג׳

מיתכלנא׃
מגדל עז שם
יהוה בו ירוץ צדיק
ונשגב׃ מגדלא רעין
דעושנא שמיא ראה
דאלהא וביה נירהט׃
צדיקא ונגרוס ביה׃
הון עשיר קרית עזו
ובחומה נשגבה במ׳
במשכיתו׃ ממוליה
דעתירא קריתא רש
דעושניה ובשורא
רם מישריה׃ לפני
שבר יגבה לב איש׃
ולפני כבוד ענוה׃ קדם
תברא נתרורם לביה
דגברא וקדם יקרא
עינותנותא׃ משיב
דבר בטרם ישמע א׳
אולת היא לו וכלמה׃
מחזיר פתגמא עד
לא שמע שטיותא
ליה וכהתא׃ רוח אי׳
איש יכלכל מחלהו
ורוח נכאה מי ישא׃
ישאנה׃ ורוח גברא
תסובר בורהניה ורוח
מכיכתא מן נטעניה׃
לב נבון יקנה דעת
ואזן חכמים תבקש
דעת׃ לבא דמתביין
נקני ידיעתא ואודנא
דחכימי תקני מנדעא׃
מתן אדם ירחיב לו
ולפני גדלים ינחנו׃

חצי׳

מוהביתא דבר נשא
מרווחא ליה וקדם
רברבי מקימא ליה׃
צדיק הראשון בריבו
יבא רעהו וחקרו׃
זכאי הוה קדמאה
בדיניה ואתא חבריה
ובציח ליה׃ מדינים
ישבית הגורל ובין ע׳
עצומים יפריד׃ תיגרי
תיגרי מבטלין פיצא
פיצתא ובינת תקיפי
פרשא׃ אח נפשע מ׳
מקרית עז ומדונים
כבריח ארמון׃ אחא
דמתעדר מן אדוי
היך קרייתא עשינתא
ואחרא היך סוברא
דחוסנא׃ מפרי פי
איש תשבע בטנו׃
תבואת שפתיו ישבע׃
מן פירי פומיה דגברא
תסבע כריסיה ומן
עללתא דשפוותיה
נסבע׃ מות וחיים
ביד לשון ואהביה
יאכל פריה׃ מותא
וחיי בידא דלישנא
ודרחים ליה ניכול
מן פירוי׃ מצא אשה
מצא טוב ויפק רצון
מיהוה׃ דמשכח
איתתא טבתא משכח
טבתא ומקבל רעותה
מן אלהא׃ תחנונים

ידבר רש ועשיר יענה
עזות׃ תחנוני נמליל
מסכינא ועתירא נמ׳
נמליל עשינתא׃ איש
רעים להתרועע ויש
אהב דבק מאח׃ אית
חברי דמתחברין ו׳
ואית רחמא דבקרית
יט מן אחא׃ טוב רש הו׳
הולך בתמו מעקש ש׳
שפתיו והוא כסיל׃
טב מסכינא דמהלך
בתמימותא מן הוו ע׳
דמעקמין אורחתיה
והוא סכלא׃ גם בלא
דעת נפש לא טוב ואץ
ברגלים חוטא׃ מאן
דלא ידיע נפשיה
לא שפיר ליה ודקליל
ודקליל בריגלוי לב׳
לבישתא חטייא הוא׃
אולת אדם תסלף ד׳
דרכו ועל יהוה יזעף
לבו׃ שטיותא ראונו
דאנשא ארחתיה
ועל אלהא מתרעם לי׳
לביה׃ הון יסיף רעים
רבים ודל מרעהו׃
יפרד׃ מזלא מוסיף
חברי סגיעי ומסכינ׳
פריש חבריה מיניה׃
עד שקרים לא ינקה
ויפיח כזבים לא ימלט׃
סהדא שקרא לא
נדכי ודמורעי כדבו׳

ימלט ג׳ וסימ׳ ויאמר אליהו תפשו׳ ויבאו לעשות זבחים׳ היקח מגבור מלקוח׳ כה אמר יי גם שבי׳ וצדקיהו מלך יהודה׳
ראיתי את יי נצב׳ אל יבוא היכל ואל ימלט׳ והיה כל אשר ימלט׳ ובזה אלה להפר׳ ומוציא אני פר׳ בוטח בלבו הוא׳ עד שקרים לא׳
ובעת ההיא יעמד מיכא׳ וסימ׳ תפש לגברא דשבא שביא צדקיהו חמיא ועדן ופשט ידה באתתא חכמתא ושאדרת במיכא׳׳ ג׳

הרע ד̇ וסימ̇ ואם הרע תרעו · הדילו הרע · היהפך כושי עורו ונמר · בכל עת אהב הרע · וכל הרע לאיש מתן · וחד והרע הרעותי · · · בכפיר ג̇ וסימ̇ עזב כבפיר סכו · נהם ככפיר זעף מלך · גורים כבפיר אימות מלך · וחד וכבפיר בחדרי · · ·

ברביתא לא נתפליט ׃
רבים יחלו פני נדיב ו
וכל הרע לאיש מתן ׃
סגיעי דמשמשין קדם
רבא ולרבישין יהיב
מוהבתא ׃ כל אחי רש
שנאהו אף כי מרעהו
רחקו ממנו מרדף
אמרים לא המה ׃ כו
כולהון דחמודי דמסכנ
דמסכינא סניין ליה
ואף חברוהי רחקין ׃
מיניה דרדף במלוי
לא שריר ׃ קנה לב א
אהב נפשו שמר ת
תבונה למצא טוב ׃ ק
קנאי לבא טבא רחים
נפשיה נטיר מותבא
משכח טבתא ׃ עד
שקרים לא ינקה ויפ
ויפיח כזבים יאבד ׃
סהדא דשיקרא לא
מזדכא ודממלל כדו
כדבותא נאבד ׃ לא
נאוה לכסיל תענוג ׃
אף כי לעבד משל בש
בשרים ׃ לא יאי לה
לסכלא פינוקא אתלא
לעבדא דנשלט ברב
ברברבני ׃ שכל אדם
האריך אפו ותפארתו
עבר על פשע ׃ שכלי
דבר נשא מגרי אריכ
ארחא ושבחוריה
דנעבר חובא ׃ נהם
ככפיר זעף מלך וכ
וכטל על עשב רצונו ׃
נהים היך אריא זעפה
דמלכא והיך טלא
על עסבא רעותיה ׃
הות לאביו בן כסיל
ודלף טרד מדיני
אשה ׃ ברא סכלא ק
קשה הוא לאבוהי היך
קירסי והיך דדליפת
תגרי דאתתא ׃
בית והון
נחלת אבות ומיהוה ׃
אשה משכלת ׃ ביתא
וממונא ירותתא הוא
דאבוהי ומן אלהא
מתמכרא אתתא
לגברא ׃ עצלה תפיל
תרדמה ונפש רמיה
תרעב ׃ עטלותא יר
יהבה שינא ונפשא
דמיותא תכפן ׃ שמר
מצוה שמר נפשו ׃
בוזה דרכיו יומת ׃ ד
דנטיר פוקדנא נטיר
נפשיה ודמבסר ׃
אורחתיה ימות ׃ מ
מלוה יהוה חונן דל
וגמלו ישלם לו ׃ מאן
דבעי מוזיף לאלהא
מתרחים על מסכינא
ופורענותא טבתא
משתלם ׃ יסר בנך כי
יש תקוה ואל המיתו
אל תשא נפשך ׃ רדי
ברך מטול דאית ס
סבירא ולמיתותא
לא תרמי נפשך ׃ גרל
חמה נשא ענש כי
אם תציל ועוד תוסף ׃
גברא חמיתנא מקבל
טובא וכביה דמעלי
על טועיה מוסיף ׃
שמע עצה וקבל
מוסר למען תחכם
באחריתך ׃ שמע ע
עיצתא וקבל מרדו
מרדותא מטול מ
מקביל טובא דתת
דתתחכם בסופך ׃ ר
רבות מחשבות בלב
איש ועצת יהוה הח
היא תקום ׃ סגיעין
מחשבתא בלביה
דגברא ועצתא דא
דאלהא היא תקום ׃
תאות אדם חסדו וטוב
רש מאיש כזב ׃ ריגת
ריגתיה דבר נש חס
חסדיה וטב מסכינא
מן גברא כדבא ׃ יראת
יהוה לחיים ושבע
ילין בל יפקד רע ׃ ד
דחלתא דאלהא לחיי
ומן דישבע מינה
ניבת ולא נפקוד ב
בישתא ׃ טמן עצל
ידו בצלחת גם אל
פיהו לא ישיבנה ׃
עטלא דטמיע ידיה

טו̇ מל̇ מיחד̇ דכל חד וחד ל̇ וסימ̇ אם עצה תעוגנה · מרבה רגלים · לם רבה המשרה · מיקדה לילדי · ונעשה הדבר הזה · דיהושע · הראה אל אחאב · ואל תהיה לו למחתה · מודה ישראל · ותקרא אתם · נגיד ומצוה לאבים · משוש פראים ברעה עוד · מחסה טוב · אל תבא · מלוה יי̇ חונן דל · ומאשר תראה · דרצל · הזה עליהם פרי · כל בעל משה · למחבה לו · ימצא אל יסוד ·

רב ורב לו קמ׳ ומטו ולא נשא אותם הארין ׳ כי היה דבשם רב׳ וישלחית בעם את׳ וזאת ליהודה ויאמר׳ הם ובל מחניהם׳
וידברו בני יוסף אל יהושע׳ ויאמר יי׳ אל גדעון׳ ועתה הטוב טוב אתה׳ וישמע דוד במות נבל׳ והנה עבדי דוד ויואב׳ בתוך

בשחתיה את לא לפו
לפומיה מקריב להו
לין תכה ופתי יערם
והוכיח לנבון יבין דע
דעה ולמימקנא מחז
מחיה ושברא מתעו
מתעריס ואביס לה
לסוכלתן דנתכוין יה
ידיעתא משדד אב
יבריח אם בן מביש
ומחפיר דבאין לאז
לאבוי ומעריק לאיז
ברא הוא מבהתנא
ומחפרנא חדל בני
לשמע מוסר לשגות
מאמרי דעת ופוש
ברי ושמע מרדותא
ולא תשגא מן מאמ
מאמריה פומי עד
בליעל יליץ משפט
ופי רשעים יבלע און
סהדא ריגא לא ממז
מימיך בדינא ופומי
ופומהון דרשיעי מ
מפיק עאתא נכונו
ללצים שפטים ומה
ומהלמות לגו כסיז
בסילים מתקנין לה
למימקני דינא וחרו
וחרתא לגושמיהון
דסכלי לין היין המ
המה שכר וכל שגה
בו לא יחכם מימיה
ממיקנא הוא חמרא
דרויתא שיברא וכל

דשגי ביה לא נתחכם
נהם ככפיר אימת
מלך מתעברו חוטא
נפשו כהים היך ארי
אריא אימתא דמלכ
ומאן דמתמיית ליה
חטי על נפשיה כבוד
לאיש שבת מריב וה
וכל אויל יתגלע יקד
יקרא הוא לגברא דיז
דיתיב דלא דינא וכל
דשאטי מצטרי ומח
מחרת עצל לא יחר
יחרש ישאל בקציר
ואין מתחסר עטלא
ולא שתיק ושאל ברו
בחצרא ולית מים
עמקים עצה בלב איש
ואיש תבונה ידלנה
מיא עמיקי עיטא
בלבא דגברא וגברא
דמתכוין נדליה רב
אדם יקרא איש חסד
חסדו ואיש אמונים
מי ימצא סוגעי
דבני נשא מתקרין גב
גברא מרוחמניה
וגברא מהימנא מנ
משכח מתהלך בתמ
בתמו צדיק אשרי
בניו אחריו דמהלך
בתמימותיה צדיקא
הוא וטוביהון לבנוהי
בתרוהי מלך יושב
על כסא דין מזרה

בעיניו כל רע ומלכא
דיתיב על כורסיא דד
דדינא מפרר מן קדי
קדמוהי בישאתא
מי יאמר זכיתי לבי
טהרתי מחטאתי מי
מאן דיימר דזכאי
הוא לבי ואדכיית מי
מחובתי אבן ואבן
איפה ואיפה תועבת
יהוה גם שניהם מת
מתקלא ומתקלא כי
כילא וכילא מרחק
ארצון קדם אלהא את
תרויהון גם במעלל
במעלליו יתנכר נער
אם זך ואם ישר פעלו
אוף בעובדוהי מתיי
מתיידע טליא אין די
דכין ואין תריצין עובד
עובדוהי און שמעת
ועין ראה יהוה עשה
גם שניהם אודנא דש
דשמעא ועיינא דח
דחזיא אלהא איברי
את תרויהון אלהא
תאהב שנה פן תורש
פקח עיניך שבע לחם
לא תרחים שנתא די
דלא תתמסכן פתח
עינך ושבע לחמא
רע רע יאמר הקונה
ואזל לו אז יתהלל
חברא לחבריה באמר
דקנית והדרין משתבח

עמיך אשר בחרתי׳ הוי היורדים׳ והיה על כל הר׳ הוי רב את יוצרו׳ הנצר רב׳ ולא בחיל גדול׳ כה אמר אלהי ישראל׳ ושובבתיך׳ המון׳
וישבו בני ישראל׳ ויקבינו עם רב׳ ויאספו ירושלם עם׳ וישלח חיצין׳ בשרתי צדק׳ שלום רב לאוהבי׳ רב אבל בירי׳ טוב מעט ביראת יי׳
רב אדם יקרא׳ כי ברב חכמה רב׳ ויתמרמר מלך הנגב׳ אכל הצאן רב׳ טוב מעט׳ והשקדת בבלי זהב׳ יש זהב׳ באין אלפים׳ בם פך׳

ורב ג' וסימ' יש זהב ורב פנינים · באין אלפים אבוס בר · כי חמיה מן יסיתך בשתך ·· ג'·· גולה ה' ר' חס וא' מל' וסימנהון
כי קשרתם כלכם עלי · ב' בו · וגם גלה עלו אתה למקומך · עשרת אלפים גלה · הזלך רכיל גולה סוד · בתר מל' · וחד וגלה את אזני ··

ויש זהב ורב פני
פנינים וכלי יקר שפ׳
שפתי דעת ׃ דאית דה׳
דהבא וסוגעא דכיפי
טבאתא ומאני ריקר
דיקרא ושיפוותא
דידיעתא ׃ לקח בגדו
כי ערב זר ובעד נכרים
חבלהו ׃ נסיב לבושיה
מטול דעריב לחלוצאי
ולאפי נוכריתא משכו
משכניה ׃ ערב לאיש
לחם שקר ואחר ימלא
פיהו חצץ ׃ עריב לג׳
לגברא בלחמא דגלא
ובתר הידין נתמלא
פומיה חצצא ׃ מחשו
מחשבות בעצה תכון
ובתחבלות עשה מלח׳
מלחמה ׃ מחשבתא
בעיצתא תתקן ובמד׳
ובמדברנותא מתעבד
קרבא ׃ גולה סוד הו׳
הולך רכיל ולפותה
שפתיו לא תתערב ׃
דגאלי רזא אכל קור׳
קורצא ולמאן דמ׳
דמשרגג בשפוותיה
לא תתחלט ׃ מקלל
אביו ואמו ידעך נרו
באישון חשך ׃ דליט
לאבוי ולאמיה נדעך
שרגיה היך אתונא
בחשוכא ׃ נחלה מב׳
מבחלה בראשנה

ואחריתה לא תבורך ׃
ירותתא דמסרהבא
בקדמיתא ובאחריתה
לא תתבריך ׃ אלתא׳
תאמר אשלמה רע
קוה ליהוה וישע לך ׃
לא תימר אשלם ביז
בישתא סכא לאלהא
ויפרקינך ׃ תועבת יי
יהוה אבן ואבן ומאזני
מרמה לא טוב ׃ מ׳
מרחקין אפון קדם
אלהא מתקלא ומתקו
ומתקלא מסאתא
דרמייתא לא שפיר
קדמוי ׃ מיהוה מצע׳
מיי מצעדי גבר ואדם
מה יבין דרכו ׃ מזקה
קדם יי אורחתיה דג׳
דגברא ובר נשא לא
מתבין באורחתיה ׃
מוקש אדם ילע קד׳
קדש ואחר נדרים
לבקר ׃ פחא הוא לג׳
לגברא דנדיר לקוד׳
לקודשא ובתר הכי
תהיא ליה נפשיה ׃
מזרה רשעים מלך
חכם וישב עליהם
אופן ׃ מבדר לרשיעי
מלכא חכימא ומהז
ומהפך עליהון גיז
גילגלא ׃ נר יהוה ׃
נשמת אדם חפש כל
חדרי בטן ׃ שרגא דא

דאלהא נשמתיה דבנ׳
נשא ובעיא כולהון
גויה דכריסיא ׃ חסד
ואמת יצרו מלך וסע׳
וסעד בחסד כסאו ׃ ט׳
חסדא וקושטא ינט׳
ינטרון למלכא ומתז
ומתקן כורסיה בחס׳
בחסדא ׃ תפארת בח׳
בחורים כחם והדר
זקנים שיבה ׃ שבח׳
שיבחורא דעולימא
תוקפהון ושבחא דס׳
דסבי שיבתא ׃ חברות
פצע תמריק ברע ומ׳
ומכות חדרי בטן ׃ ש׳
שחני ופרעתא פגעי
בבישתא ומחוורתי
בגויה דכריסה ׃ פלגי
מים לב מלך ביד יהוה ׃
על כל אשר יחפץ יט׳
יטנו ׃ היך טפי דמיא
לביה דמלכא באידוי
דאלהא ולאתר דצבי
כא ביתבן ליה ׃ כל דרך
איש ישר בעיניו ות׳
ותכן לבות יהוה ׃ כו׳
כולהון אורחתיה ד׳
דגברא תריצן אינון
באפוי ואלהא מתקן
לביה ׃ עשה צדקה
ומשפט נבחר ליהוה ׃
מזבח ׃ מאן דעבד
צדקתא ודינא מתרעי
ביה אלהא מן דיבחא ׃

ואדם ט' וסימ' ואדם אין לעבד את האדמה · אוקיר אנוש מפז · ואדם עליה בראתי · ואדם ביקר בל ילין · קדמ' · ואדם על
עפר ישכבו · ואדם יפיק תבונה · ואדם יבין דרכו · בעיני אלהים ואדם · ואדם לא זבר ·· ג' ·· עשה ד' בת ה' · וסימ' עתה הסכלת עשה ·
למען עשה כיום הזה · עשית שטים שנאתי · עשה צדקה ומשפט ·· ג' ·· לקח ב' וסימ' לקח פר אחד בן בקר · כי ערב זר · וא' ולקח עין ··

גדת ה קמ׳ וסימ׳ קול עלה גדת · בקש גדת · יבש כקש גדת · קשתו העלה גדת תעדיון · הכל גדת מבקשמותי · וחד יאור ייבש גדת · אותה ג׳ וסימ׳ בבורה אותה נפשו · ובפשו אותה ויעש · נפש רשע אותה רע · · לרע ג׳ וסימ׳ דברי יעיצבו · אחרית לרע · משכיל · ·

רום עינים ורחב לב נר
רשעים חטאת ׃ רמות
עינין בעי לבא ושרגא
דרשיעי לחטאתא ׃
מחשבות חרוץ אך
למותר וכל אץ אך ׃
למחסור ׃ מחשבתא
דגברין ליותרנא וריגז
וריגלנא דמסרהבא
לחוסרנא ׃ פעל אצ׳
אוצרות בלשון שקר
הבל נדף מבקשי מ׳
מות ׃ מעבדתנא רז׳
דסימתא בלישנא דז׳
דשיקרא ויתחבלון ׃
ויתהדון אלין דבעיין
דמותא ׃ שד רשעים
יגרם כי מאנו לעש׳
לעשות משפט ׃ דא׳
דבונא דרשיעי יעול׳
יעילינון דלא צביין
דיעבדון דינא ׃ הפ׳
הפכפך דרך איש וזר
וזך ישר פעלו ׃ דחפיך
אורחיה דגברא הוא
נוכראה ודדכי תריצן
עובדוהי ׃ טוב לשבת
על פנת גג מאשת
מדונים ובית חבר ׃
טב למיתב על קרנא
דאיגרא מן אתתא ד׳
דגיניתא וביתא טר׳
טרקא ׃ נפש רשע א׳
אותה רע לא יחן בע׳
בעיניו רעהו ׃ נפשיה

דרשיעא רגיגא בישו׳
בישתא ולא מרחים
בעינוי חבריה ׃ בענש
לץ יחכם פתי ובהשׂ׳
ובהשכיל לחכם יקח
דעת ׃ בתוביה דממי׳
דממיקנא נחכם שברא
ובסוכלתניה דחכימא
יסב ידיעתא ׃ משכי׳
משכיל צדיק לבית
רשע מסלף רשעים
לרע ׃ מסתכל צדיקא
בביתיה דרשיעא ומ׳
ומטלטל ליה בבישתא ׃
אטם אזנו מזעקת
דל גם הוא יקרא ולא
יענה ׃ דמסכר אודניה
דלא נשמע לצוחתא
מסכינא אף הוא נקרא
לאלהא ולא נעני ׃ מתן
בסתר יכפה אף ושׂ׳
ושחד בחק חמה ׃
עזה ׃ מוהבא בטישא
מרעבה רוגזא ושוחד׳
ושוחדא בעובא חמ׳
חמתא עשינתא ׃ שמ׳
שמחה לצדיק עשות
משפט ומחתה לפע׳
לפעלי און ׃ חדותא
לצדיקא למעבד דינא
ושיניא לאולין דעו׳
דעבדין עאתא ׃ אדם
תועה מדרך השכל
בקהל רפאים ינוח ׃
ברנש דטעי מן אורח

אורחא דסוכלא עם
בני ארעא נתהנח ׃ איש
מחסור אהב שמחה
אהב יין ושמן לא יעשר ׃
יעשיר ׃ גברא דחסר
ליה ורחים חדוותא
ורחים חמרא ונכסא׃
ונכסא לא נעתר ׃
כפר לצדיק רשע ודז׳
ותחת ישרים בוגד ׃
שלחופיה דצדיקא
רשיעא ושלחופא
דתריצי בזוזי ׃ טוב
שבת בארץ מדבר מא׳
מאשת מדונים וכעס ׃
טב למיתב בארעא
מדברא מן איתתא ד׳
דגראתא ומרגוניתא ׃
אוצר נחמד ושמן בנ׳
בנוה חכם וכסיל אדם
יבלענו ׃ סימתא רגיג׳
רגיגתא ומישחא ברד׳
בדירתיה דחכימא וסו׳
וסוכלא דבני נשא
גבלעינון ׃ רדף צדקה
וחסד ימצא חיים
צדקה וכבוד ׃ דרדיף
צדקתא וחסדא ישו׳
ישכח חיי וצדקתא
ויקרא ׃ עיר גברים
עלה חכם וירד עז
מבטחה ׃ למדינתא
דגיברי סליק חכימא
ואחית עושנא דסב׳
דסברא ׃ שמר פיו ו׳

ידׄ זוגי׳ קדמ׳ נסיב ל׳ לאב המון גוים · לכל בלין · למשכן קדח למואב אל יקני לשלחה ועגשו · למעלה אדום · לשבת על׳ לראשי
תנׄי לא נסיב ל׳ אב המון גוים · כל בלין · משכן קדח · מואב בלעם · שלחה ונתן · מעלה אדום · שבת על׳ ראשי
ול׳ זוגה וסימ׳ לאפיו · אפין · לחיים ארח · וחיים ארח · לקח בגדו · קח בגדו · לרוח שקר · רוח שקר · ולתמים · תמים · לבאני · מאני ·

בפניו ה' וסימ' ויציאך בפניו · ונגשה יבמתו אליו · וענה גאון ישראל בפניו · והחברו · העז רשע בפניו ·· גרש ג' וסימ' גרש
את האמה הזאת · בשלחו כלה גרש · גרש לץ ויצא מדון ·· ויצא ג' וסימ' והנשיא אשר בתוכם · רשת לרגליו · גרש לץ ··

ולשונו שמר מצרות
נפשו | דנטיר פומיה
ולישניה נטיר מעקו
עקתא נפשיה | זד יהיר
לץ שמו עושה בעברת
זדון | ומימיקנא מדיחא
וזידנא שמיה עביד חו
חוריניה בזידנותא |
תאות עצל תמיתנו כי
מאנו ידיו לעשות |
ריגתא דעטלא ממית
ממיתא ליה דלא שפ
שפיין אידוי דיעבדן
עבידתא | כל היום הת
התאוה תאוה וצדיק
יתן ולא יחשך | כל
יומא ראג ריגתא וצ
וצדיקא יהב ולא מח
מחשיך | זבח רשעים
תועבה אף כי בזמה
יביאנו | דיבחא דרש
דרשיעי מרחק הוא
מטול דמעבדתא בז
מייתי ליה | עד כזבים
יאבד ואיש שומע ל
לנצח ידבר | סהדא
דכדבותא יאבד וגבר
שמועא שרירא ית
ממליל | העז איש ר
רשע בפניו וישר
הוא יבין דרכיו | מחה
מחציף גברא אפוי
רשיעא ותריצא הוא
מתקין אורחיה | אין
חכמה ואין תבונה ואין

עצה לנגד יהוה | ליה
חכמתא וליה כונא
וליה עיצתא היך ה
דאלהא | סוס מוכן לי
ליום מלחמה ולי
וליהוה התשועה |
סוסיא מתקן ליומא
דקרבא ולאלהא הוא
כב פורקנא | נבחר שם
מעשר רב מכסף
ומזהב חן טוב | שמא
טבא מן עותרא סגיעא
ומכספא ומדהבא
שפיר חסדא | עשיר
ורש נפגשו עשה כלם
יהוה | עתירא ומסכנ
ומסכנא פגען חד
בחד ותרויהון אלהא
בראנון | ערום ראה
רעה ויסתר ופתיים
עברו ונענשו | ערומא
חזי בישתא ומטשי
ושברי וגברי תיוסא
תיוסא איניו | עקב
ענוה יראת יהוה עש
עשר וכבוד וחיים | ע
עיקבא דענותאנותא
דחלתה דאלהא עותרא
ויקרא וחיי | צנים פח
פחים בדרך עקש ש
שומר נפשו ירחק
מהם | נישבא באורח
עקימתא ומאן דנט
דנטיר נפשיה ירחק
מנהון | חנך לנער על

פי דרכו גם כי יזקין לא
יסור ממנה | אירכיה
לטליא לקבל אורחי
דלא כד נסבא נסטי
מינה | עשיר ברשים
ימשול ועבד לוה ל
לאיש מלוה | עתירא
במסכיני נשתלט ו
ועבדא יזיף לגברא
מוזפנא | זורע עולה
יקצור און ושבט ע
עברתו יכלה | דזריע
עולא שיקרא נחצד
עאתא ושיבטא רח
דחורינה נגמור | טוב
עין הוא יברך כי נתן
מלחמו לדל | מאן
דטבא הוא עינוה
הוא נתברך מטול
דיהיב מן לחמיה
למסכינא | גרש לץ ו
ויצא מדון וישבת דין
וקלון | תריך למימ
למימקנא ואפיק
לתיגראנה ויבטל ד
דינא וקנרא | אהב
טהר לב חן שפתיו
רעהו מלך | רחים א
אלהא לדכי לבא ובח
ובחסדא דשפוותיה
יתחבר למלכא | עיני
יהוה נצרו דעת ויסלף
דברי בגד | עינוי דא
דאלהא נטרן ידיעתא
ומטלטל מליהון

ג' בת' ב' וקר' ב' וסימ' במלכן · זאת העם אשר בחרו · ויצא · ויכן את מזבח יי · וידבח עליו · דהי · יבין העז איש רשע בפניו וישר ··
עשה ה' וסימ' מי במכה באליבוי · מלא אתם חכמת לב · והיו שהותיה מדבאים · את שש ועשה · עשה ארון בגוו מבין · וחברו ·
תועבת יי שפת שקר · עשיר ורש נפגשו · וכל אבות דתקע דכות במבב ·· יכלה ב' וסימ' כי יכלה מעמד מקבר · ושבט עברתו ··

מהיר ג̇ וסימ׳ רחש לבי דבר טוב ׀ חזית איש מהיר במלאכתו ׀ והוא סופר מהיר ׀׳ ודעת ד̇ וסימ׳ והיה אמונת עתיך
טוב טעם ודעת למדני ׀ הלא כתבתי לך שלשום ׀ פת׳ ׀ ולבי ראה הרבה חכמה ודעת ׀׳ קשורה ב̇ ונפשו קשורה ׀ אולת ׀׳

דבוזזי ׀ אמר עצל ארי
בחוץ בתוך רחבות א׳
ארצח ׀ אמר עטלא
בחכינוותיה אריא א
איתלברא ובינה שו׳
שווקי מתקטילנא ׀
שוחה עמקה פי ז׳
זרות זעום יהוה יפול
שם ׀ גופיא נא עמיקת
פומיה דנוכריתא ומן ׀
מתרגז קדם אלהא נפל
תמן ׀ אולת קשורה
בלב נער שבט מוסר
ירחיקנה ממנו ׀ שט
שטיותא קטירא בל
בלביה דטליא שבטא
דמרדותא נרחקינה
מינה ׀ עשק דל להר׳
להרבות לו נתן לעשי
לעשיר אך למחסור ׀
דעשיק למסכינא מז
מסגי ליה בישתא
ודיהב לעתירא חוסר
חוסרנא הוא ליה ׀ הט
אזנך ושמע דברי חכ׳
חכמים ולבך תשית
לדעתי ׀ ברי צלי אז׳
אודנך ושמע מילי
דחכימי ולבך שוי לי
לידיעתי ׀ כי נעים כי
תשמרם בבטנך יכנו
יחדו על שפתיך ׀ מז
מטול דבסימין נטר
איתון בכרסך דניתז
דניתקנון היך חדא

על שפתיך ׀ להיות
ביהוה מבטחך הודע
הודעתיך היום אף
אתה ׀ דנהוי באלהא ז׳
סבירך ואודעיתך יומ
יומא הנא אתה אף ׀
הלא כתבתי לך שלז
שלשום במועצות
ודעת ׀ והא איתו לך
על תלת זמנין בעי׳
בעיצתא וידיעתא ׀
להודיעך קשט אמרי
אמת להשיב אמרים
אמת לשלחיך ׀ לאוד׳
לאודעינך קושטא
ומילי דהימנותא דת׳
דתהפיך מילתא דה׳
דקושטא למשדריך ׀
אל תגזל דל כי דל
הוא ואל תדכא עני ב׳
בשער ׀ לא תגזול למ׳
למסכינא מטול דמ׳
דמסכינא הוא ולא
תמכיך לעניא בתר׳
בתרעא ׀ כי יהוה יריב
ריבם וקבע את קבעי׳
קבעיהם נפש ׀ מט׳
מטול דאלהא דיין די׳
דינהון ומתפרע פו׳
פורענותא דנפשיהון ׀
אל תתרע את בעל
אף ואת איש חמות
לא תבוא ׀ לא תתחבר
עם מרי רוגזא ועם גב׳
גברא חימתנא לא

תיעול ׀ פן תאלף ארח׳
ארחתו ולקחת מוקש
לנפשך ׀ אל תהי בתוק׳
בתקעי כף בערבים מ׳
משאות ׀ לא תיהוי מ׳
משלים אידך בערבות׳
על חבריך ׀ אם אין לך
לך לשלם למה יקח
משכבך מתחתיך ׀ ין
אם לא איתלך דפרע
נסבין תשווייתך מת׳
מתחתך ׀ אל תסג גבול
עולם אשר עשו א׳
אבותיך ׀ לא תשני תח׳
תחומא דמן עלמא
די עבדו אבהתך ׀ חזית
איש מהיר במלאכתו
לפני מלכים יתיצב
בל יתיצב לפני חשכים ׀
אין חזית גברא דמית׳
דמותחי בעבידתיה
קדם מלכי נקום ולא
כג נקום קדם חשיכי ׀ כי
תשב ללחום את מושל
מושל בין תבין אשר
לפניך ׀ אין יתיתב
דיכל עם שליטי את׳
אתבין במן דשי ה׳
קדמך ׀ ושמת סכין
בלעך אם בעל נפש א׳
אתה ׀ ותשים סכינא
בלועך אין מרא דנ׳
דנפשך את ׀ אל תתאו
למטעמותיו והוא
לחם כזבים ׀ לא תתרגג

ושלשום על כלו חס דחס ׀ ואלה מספר ׀ ורוח לבשה ׀ השלושים כת׳ ׀ הלא כתבתי לך שלושים כת׳ ׀ ושאר שלשום כו׳ ׀׳ אבותיך
ג̇ מלא וסימ׳ שוב אל ארץ אבותיך ׀ אל תסג גבול עולם ׀ וסימ׳ חזרו מלכא לעלמא ׀׳ תסג ב̇ וסימ׳ אל תסג גבול עולם ׀ ובשדי
יתומים אל תבא ׀ וחד ותסג ׀ אותה תאכל ולא תשיג ׀׳ לעשיר ב̇ וסימ׳ עשק דל להרבות לו ׀ היה יצאן ובקר ׀׳ קובעיהם ל̇ דכו׳

אכול ה׳ מלא וסימ׳ ואשימה לפניך פת לחם ואכול׳ ויאמר לו קום אכול׳ ויאמר אלי בן אדם׳ ב׳ בו׳ אכול ושתה יאכל לו׳
הביאה ג׳ וסימ׳ הביאה לי ציד ועשה לי׳ שמעו הדבר הזה׳ הביאה למוסר לבך׳ וחד והביאה׳ ועשה לי מטעמים

לבשולבן והיזנון מכל
מיכלתא דבדבותא ׀ אל
תיגע להעשיר מבינתך
חדל ׀ לא תתקרב לעתי
לעתירא אלא בביונתך
פרק מציה ׀ התעוף
עיניך בו ואיננו כי עש
עשה יעשה לו כנפים
כנשר ועוף השמים ׀
איז תצר עינך ביה
לא מתחזי לך מטול
דמעבר עביר ליה גפי
היך נישרא דטייס ׀
בשמיא ׀ אל תלחם
את לחם רע עין ואל
תתאו למטעמתיו ׀ ל
לא תיכול עם גברא
דבישא עיניה ולא
תרגג לבשוליה ׀ כי
כמו שער בנפשו כן
הוא אכול ושתה יא
יאמר לך ולבו בל
עמך ׀ מטול דאיך ת
תרעא דמיא הכין הוא
רב בנפשיה אכול וא
ואישתי אמיר לך ו
ולביה נכיל צדיך ׀ פ
פתך אכלת תקיאנה
ושחת דבריך הנעימ
הנעימים ׀ לחמא דין
דאכלת מתיבת ליה
ומחבולת מליך דב
דבסימן ׀ באזני כסיל
אל תדבר כי יבוז לש
לשכל מליך ׀ באזני

דסיכלא לא תמלל
מטול דשייט לסוכ
לסוכלא דמליך ׀ אל
תסג גבול עולם ובשדה
יתומים אל תבא ׀ לא
תשני תחומא דמן ע
עלמא ובחקלא דית
דיתמי לא תיעול ׀ כי
גאלם חזק הוא יריב
את ריבם אתך ׀ מטול
די פרוקהון תקיף
והוא נידון דינהון ע
עמך ׀ הביאה למוסר
לבך ואזנך לאמרי
דעת ׀ אעיל לבך למ
למרדותא ואודנך ל
למימרי דידיעתא ׀
אל תמנע מנער מוסר
כי תכנו בשבט לא ימות ׀
לא תמנע מן טליא
מרדותא מטול דאין
מחית ליה בשבטא
לא מאית ׀ אתה בש
בשבט תכנו ונפשו מ
משאול תציל ׀ אנת
כד בשבטא מחית
ליה ונפשיה מפלטת
מן שיול ׀ בני חכם
לבך ישמח לבי גם
אני ׀ ברי אם חכימא
לבך את אנא חדי בל
בלבי ׀ ותעלזנה כליו
כליותי בדבר שפתיך
מישרים ׀ ומרוין כו
כוליתי כד ימללון ס

סיפוותי תריצתא ׀ א
אל יקנא לבך בחטאים
כי אם ביראת יהוה ׀
כל היום ׀ לא נטון לבך
בחטאי כי אם ביראת
יהוה כל היום ׀ לא נ
נטון לבך בחטאי אלא
בדחלתיה דאלהא כל
יומא ׀ כי אם יש א
אחרית ותקותך לא
תכרת ׀ מטול דתהוי
לך אחריתא טבתא
וסבריך לא ניגמר ׀
שמע אתה בני וחכם
ואשר בדרך לבך ׀ ש
שמע את ברי ואית
ואיתחכם ותריץ לבך
לאורחא ׀ אל תהי בס
בסבאי יין בזללי ב
בשר למו ׀ לא תיהוי
באילין דאסטין ב
בבישרא ובאילין ׀
דרוי חמרא ׀ כי סבא
וזולל יורש וקרעים
תלביש נומה ׀ מטול
דרוי ואסיט מתמסכן
ובזעותא נלבש ניומה ׀
שמע לאביך זה ילדך
ואל תבוז כי זקנה
אמך ׀ קביל מן אבוך
דין ילדך ולא תשוט
מטול דסיבת אמך ׀
אמת קנה ואל תמכר
חכמה ומוסר ובינה ׀
קושטא קני ולא

ג׳ דכת׳ ו׳ בריש תבות וקר׳ י׳ וסימ׳ ושאג שאגה לו כלביא׳ ושפטהו ועל ריב המה יעמדו׳ ועשו את הכבש ואת המנחה׳
ורב ובצרו ורב המשא עלה׳ ודכה ישוח ונפל בעצמיו׳ ויצפן לישרים תושיה׳ וחכם את חכמים׳ ושדם תוכלת ישרים תנחם׳ ויקר
חשך אמריו ידע דעת׳ ועית התעית עיניך בו ואיננו׳ וחכם ב׳ וסימ׳ לך אל נמלה עצל ראה׳ שמע אתה בני וחכם

גיל ג̇ וסימ̇ אל תשמח ישראל אל גיל · גול יגיל אבי צדיק · השמחים אלי גיל · וחד וגיל ירעפו גאות ״ ״ וגבאר ד̇ וסימ̇ וחיצר שוע ובאר שבע · ובאר אלים יללתה · כי הגלגל גלה יגלה · ובאר צרה נכריה ״ ״ ממסך ב̇ וסימ̇ למיני ממסך · לבאים ״

תובן חכמתא ומרדו
מרדותא ובינה
גול יגיל אבי צדיק
יולד חכם וישמח
בו ׀ נחדון ונחדין אבוי
דצדיקא ומאן דמו
דמוליד חכימא נח
נחדי ביה ׀ ישמח
אביך ואמך ותגל
יולדתך ׀ יחדון אב
אבוך ואימך ותדוין
תולדתך ׀ תנה בני
לבך לי ועיניך דרכי
תרצנה ׀ הב לי ברי
לבך ועינך תנטרן
אורחתיה ׀ כי שוחה
עמיקה זונה ובאר
צרה נכריה ׀ מטול
דגומצא עמיקא
זניתא וביר דעקא
נוכריתא ׀ אף היא
כחתף תארב ובוגדים
באדם תוסף ׀ והיך
מטרת עינא כמינא
ומצעד אכניא שבריו
למי אוי למי אבוי
למי מדונים למי
שיח למי פצעים ח
חנם למי חכלילות
עינים ׀ למן ווי למן
דוויא למן תיגרי
למן סורא למן כ
פוצעתא מגן ולמן יר
ירוקין עינוי ׀ ומ
למאחרים על היין

לבאים לחקור ממס
ממסך ׀ להלין רמא
דמאחרין על חמרא
ואזלין ומעקבן ביה
מזגא ׀ אל תרא יין
כי יתאדם כי יתן בכוס
עינו יתהלך במישר
במישרים ׀ לא תחמי
חמרא דסימוק ויהב
בכסא עיניה ומהלך
תריצאתה ׀ אחריתו
כנחש ישך וכצפעני
יפרש ׀ ואחריתיה
היך חיויא ינכת וכ
וכחורמנא תפריד
עיניך יראו זרות
ולבך ידבר תהפכות
גחמיין עינך בנוכר
בנוכריתא ולבך ימ
ימלל תהפוכתא ׀ וה
והיית כשכב בלב ים
וכשכב בראש חבל
ותיהוי היך דשכיב
בלביה דימא והיך נ
מלחא דדמיך באיל
באילפא ׀ הכוני בל
חליתי הלמוני בל
ידעתי מתי אקיץ
אוסיף אבקשנו עוד
והימר מחוני ולא
איכרחית וכתשוני ול
ולא ידעית לאימת
אתער ואוסיף אינע
איבעיה תוב ׀ אל
תקנא באנשי רעה

כד

ואל תתאו להיות
אתם ׀ לא תיטן במארי
בישתא ולא תרגג ל
למיהוי עמהון ׀ כי ש
שד יהגה לבם ועמל
שפתיהם תדברנה
מטול דבזתא ראני ל
לבהון ועולא שפוו
שפוותהון ממללן
בחכמה יבנה בית ובתבונה
יתכונן ׀ בחכמה מית
מתבני ביתא ובסוכלתנא
יתקין ׀ ובדעת חדרים
ימלאו כל הון יקר
ונעים ׀ ובידיעתא ה
קיטוני מתמליין כל
מולא ויקרא ובסימא
גבר חכם בעוז ואיש
דעת מאמץ כח ׀ טב
גבר חכימא מן עש
עשינא וגברא דידיע
דידיעתא מן הון דורי
דוריו בחילא ׀ כי בתח
בתחבולות תעשה
לך מלחמה ותשועה
ברב יועץ ׀ מטול
במדברנותא תעביד
לך קרבא ופורקנא
בסוגעא דמלכא
ראמות לאויל חכמות
בשער לא יפתח פיהו
מתרעב שטיא בחכמ
בחכמתא ובתרעי לא
פתיח פומיה ׀ מחשב
להרע לו בעל מזמות

ולבך ה̇ וסימ̇ איך תאמר ואהבתיך · כי אין עיניך ולבך · ולבך תשית לדעתי · יראו זרות ולבך ידבר · אל יאמר להוציא דבר · ובדעת ה̇ וסימ̇ ואמלא אתו רוח אלהים · וחברון · וימלא אתו · ובדעת צדיקים יחלצו · ובדעת חדרים ימלאו · יש אדם שעמלו ״ הכוני ב̇ וסימ̇ הסבבים בעיר הכוני פצעוני · הכוני בל חליתי הלמוני · וחד באספו עלי והכוני ״ ״ למאחרים ל̇ דכות ״

ירא ד' וסימ' אל תהי חכם בעיניך · ירא את יי' בני ומלך · כי את האלהים ירא · סוף דבר הכל נשמע ··· ומלך ד' וסי'
ובני מיכה פיתון ומלך · והשיבו שני האנשים · ויבאו שני האנשים · ירא את יי' בני ומלך ·· ומטים ל' דבותי ··

יתקראון מאן דחשיב
למבאשא ניקרונה ליה
מרי תרעיתא בישתא ׀
זמת אולת חטאת ותו
ותועבת לאדם לץ ׀ ת
תרעיתא דשטיא חטו
חטאה ומרחקתא דג
דבר חכימא ממיקט
ממיקנותא ׀ התרפית
ביום צרה צר כחכה ׀
אין תתרפי ביומא ד
דעקתא מתטעיק חיל
חילך ׀ הצל לקחים
למות ומטים להרג
אם תחשוך ׀ פצא לה
לאילין דמתנסבין וד
למותא ומתרברבין ׀
לקטלא חסוך ׀ כי תא
תאמר הן לא ידענו
זה הלא תכן לבות יהו
הוא יבין ונצר נפשך
הוא ידע והשיב לאד
לאדם כפעלו ׀ ואין ד
תימר הלא ידענא דין
דתרעיתא דליבא א
אלהא באחי ודנטיר
נפשך הוא ידיע ונ
ופריע לבר נשא היך
עובדוי ׀ אכל בני דבש
דבש כי טוב ונפת
מתוק על חכך ׀ כרו
אכול דובשא מטול
דטב וכוריתא דחלי
דחליא על חיכך ׀
כן דעה חכמה לנפש

לנפשך אם מצאת
ויש אחרית ותקותך
לא תכרת ׀ הכנא י
אידע ואיתחכם בנ
בנפשך דאין משכ
משכחית קדמיתא
אתין אחריתא דט
דטבא מינה וסבוריך
לא נגמר ׀ אל תארב
רשע לנוה צדיק י
אל תשדד רבצו ׀ לא
תיכמון רשיעא לד
לדיריה דצדיקא
ולא תרבון בית מש
משרוריה ׀ כי שבע
יפול צדיק וקם ורש
ורשעים יכשלו ברע
ברעה ׀ מטול דשב
דשבעה זימנין נפיל
צדיקא וקאים ורש
ורשיעי מתתקלין ב
בבישתא ׀ בנפל אוי
אויביך אל תשמח
ובכשלו אל יגל לבך ׀
בנפלותיה דבעיל
דבבך לא תחדי ובת
יתקל בבישתא ידוץ
לבך ׀ פן יראה יהוה
ורע בעיניו והשיב
מעליו אפו ׀ דלא יח
יכאש באפוי דאלהא
בר יחזה ויהפיך רוג
רוגזיה מיניה ׀ אל
תתחר במרעים אל
תקנא ברשעים ׀ לא

תתחסם בבישי ולא
תיטן ברשיעי ׀ כי לא
תהיה אחרית לרע ׀
נר רשעים ידעך ׀ מט
מטול דלא הוייא
אחריתא טבא לבי
לבישי ושרגהון דרש
דרשיעי נדעך ׀ ירא
את יהוה בני ומלך
עם שונים אל תתערב ׀
דחל מן אלהא ברי ומן
מלכא עם שטיי לא
תתחלט ׀ כי פתאם
יקום אידם ופיד שני
שניהם מי יודע ׀ מט
מטול דבשליא ת
אתי תבריהון וכפיונא
דשניהון מן ידיע ׀
גם
אלה לחכמים הכר
פנים במשפט בל
טוב ׀ הלין לחכימא
אמירנא למיסב אפי
בדינא לא שפיר ׀ אמ
אמר לרשע צדיק
אתה יקבהו עמים
יזעמוהו לאמים ׀
את לא למימר לרש
לרשיעא דצדיק את
וליטוטי עממין ויבז
ויברונוי אומאתא ׀
ולמוכיחים ינעם וע
ועליהם תבוא ברכת
טוב ׀ ולמבכאני יכ
יכסס ועליהון תאתא

ורשעים ז' וסימ' ורשעים בחשך ידמו · ורשעים מארץ יכרתו · לא יאנה לצדיק כל און · שחו רעים לפני טובים · ורשעים
עיר אינם · וצדיק יסוד עולם · כי שבע יפול צדיק וקם ··· יקבהו ב' וסימ' מוצא בר יקבהו לאם · אמר לרשע צדיק אתה ··
שוגים ב' מ"ב ל"ש וסימ' ירא את יי' בני ומלך · ובלים בכלים שבים ··· ולמוכיחים · ולזמר · ולנגיד · ולסלת · כולה ל' דבות ··

חזקיה ג̇ וסימ̇ דבר יי̇ אשר היה אל יצפניה י̇ גם אלה משלי שלמה י̇ אשר חזקיה עזור י̇ ומן ויהי בשנת שלש להושע עד
וישלח מלך אשור את תרתן דבות̇ במ̇א ויהי בשנה התשיעית י̇ ז̇ י̇ ישק ב̇ א̇ וא̇ וסימ̇ אתה תהיה על ביתי שפתים ישק י̇ י̇

ברכתא וטבתא שפ
שפתים ישק משיב
דברים נכחים לא
שיפוותא נשקן ואי
ואילין דמתהפכין מי
מילי תריצתא הכן
בחוץ מלאכתך ועת
ועתדה בשדה לך
אחר ובנית ביתך אז
אתקין לברא עיבי
עיבידתך ועתידיה
לך בחקלא ובתר כן
בני ביתך אל תהי עד
חנם ברעך והפתית
בשפתיך לא תיהוי
סהדא ריגלא בחברך
ותשתרגג בסיפוותך
אל תאמר כאשר
עשה לי כן אעשה לו
אשיב לאיש פעלו
לא תימר היך דעבד
לי כן איעביד ליה
ואיהפיך ליה היך ט
עבדוי על שדה איש
איש עצל עברתי ה
ועל כרם אדם חסר
לב על חקליה דגברא
עטלא עברית ועל
כרמיה דבר נשא חסר
רעיינא והנה עלה
כלו קמשנים כסו פ
פניו חרלים וגדר
אבניו נהרסה והא
סליק כוליה יערי ו
וכסיה אפוי חרדלי ו

וסייגא דכיפוי איתה
איתעקור ואחזה
אנכי אשית לבי ראי
ראיתי לקחתי מוסר
ואחזית אנא וסמית
לבי וחמית וקבלית
מרדותא מעט שנ
שנות מעט תנומות
מעט חבק ידים לש
לשכב קליל תינום
קליל תדמוך קליל
תשים ידך על חדיך
ותדמוך ובא מתהלך
רישך ומחסרך כאיש
מגן ותיתי ותדרכיך
מסכינותך ונריכתך
היך גברא טבליא
גם אלה
משלי שלמה אשר
העתיקו אנשי חזקיה
מלך יהודה ואת אית
אילין מתלוי עמיקי
דכתבו רחמוי דחז
דחזקיה מלכא דיה
כה דיהודה כבד אטע כה
אלהים הסתר דבר
וכבוד מלכים חקר
דבר איקרא דאלהא
מן דמטשי מילתא
ויקרא דמלכא מאן
דבעי מילתא שמים
לרום וארץ לעמק
ולב מלכים אין חקר
שמיא רמין וארעא
עמיקא וליבא דמלכי

לא מתבעי הגו סיגים
מכסף ויצא לצרף
כלי וגבו סגלאנא מן
סימא דנפוק מאנ
מן צרפא הגו רשע
לפני מלך ויכון בצדק
כסאו נתטריד רשי
רשיעא מן קדם מלכא
ויתקן בצדקותא כו
כורסייה אל תתהדר
לפני מלך ובמקום
גדלים אל תעמד לא
תשתבהר קדם מלכא
ובדוכתא דרברבני לא
תקום כי טוב אמר
לך עלה הנה מהשפ
מהשפילך לפני נדיב
אשר ראו עיניך מט
מטול דטב דנימר
לך סוק הכא מן דמ
דמשפילך קדם שה
שליטא מן קדם שה
דחזיין עינך אמיר
אל תצא לרב מהר
פן מה תעשה באח
באחריתה בהכלים
אתך רעך לא תיפוק
לדינא מסרהבית לי
דלא תידון באחריו
באחריתה כד יחמין
יתך חברך ריבך ריב
את רעך וסוד אחר
אל תגל דינך הון עב
חברך ורזא אחרניא
לא תגלי פן יחסדך

באורך ג וסימ׳ ופרח הסרה׳ וייה בגדלו׳ בארך אפים יפתה קצין׳ אנך׳׳׳ יפתה ג וסימ׳ אולי יפתה ונוכלה לו׳
והנביא כי יפתה׳ בארך אפים יפתה קצין וסימ׳ שמיע גברא קיסא׳׳׳ שנאך ב וסימ׳ כי תפגע חמור׳ אם רעב שנאך׳׳

שמיע ודפתך לא תשו
תשוב ודלא נחסידך
מאן דשמיע וטיבך
לא הפיך ׀ תפוחי זהב
במשכיות כסף דבר
דבר על אפניו ׀ חזורי
דדהבא בנגורי דסא׃
דסאמא מילתא דמי׳
דמליל פסיראת ׀ נזם
זהב וחלי כתם מוכיח
חכם על אזן שמעת ׀
קדשי דדהבא ומאני
דזמרגדר מכסניתא
חכימא על אודנא דש
דשמעא ׀ כצנת שלג ׀
ביום קציר ציר נאמן
לשלחיו ונפש אדניו
ישיב ׀ איך קרירותא
דתלגא ביומא דחצ׳
דחצדא הכנא איזגדא
מהימנא למשדרוי
ונפשיה דמריה מהז׳
מהפיך ׀
נשיאים ורוח וגש
וגשם אין איש מת
מתהלל במתת שקר ׀
ליומא דעננ׳ ורוחי
דמטרא לית דמדמי
גברא דמשתבח כמו
במוהביתא דשיקרא׃
בארך אפים יפתה
קצין ולשון רכה תש
תשבר גרם ׀ בנגירות
רוחא משתדל גברא
דאשנא ומילתא ד׳

דפניכתא תברא גרמא ׀
דבש מצאת אכל דיך
פן תשבענו והקאתו ׀
דובשא משכחת אכל
הנפקנה דלא תשבעין
ותהיכי ׀ הקר רגלך מ
מבית רעך פן ישבעך
ושנאך ׀ כלה ריגלך
מזניתא דחמך דז
דלא נסבעיך ויסנך ׀
מפיץ וחרב וחץ שנו
שנון איש ענה ברעהו
עד שקר ׀ איך פריעא
וסייפא וגירא שנינא
גברא דמסהד על חו
חבריה סהדותא דש׳
דשיקרא ׀ שן רעה
ורגל מועדת מבטח
בוגד ביום צרה ׀ איך
שיצא בישתא ורגלא
מועדתא הכנה סכ׳
סברא דבזונא ביומא
דעקתא ׀ מעדה בגד
ביום קרה חמץ על
נתר ושר בשרים על
לב רע ׀ דשקיל מרנ׳
מרטוטא מן חבריה
ביומא דקרתא איך
דרמי חלא על יתרא
ומינרה לליבא כיבא
היך סמא למנא ואיך
בולטיתא בקיסא היכ׳
היכנא בריותא מהוה
לביה דגברא ׀
אם רעב

שנאך האכלהו לחם
ואם צמא השקהו
מים ׀ אין כפין סנאך
אכליה לחמא ואין
צחי אשקייה מיא ׀
כי גחלים אתה חתה
על ראשו ויהוה ישל׳
ישלם לך ׀ מטול
דגומרי דנורא חתי
אנת על רישיה ואלהא
ישלמיה לך ׀ רוח צפ׳
צפון תחולל גשם ופ׳
ופנים נזעמים לשון
סתר ׀ רוחא גרביתא
בטנה מיטרא היכנא
אפי בנסיתא ולישנא
מטשיא ׀ טוב שבת
על פנת גג מאשת
מדונים ובית חבר ׀
טב למיתב על קרנא
דאיגרא מן די למעז
למעבר עם איתתא
תיגראניתא וביתא
טרקא ׀ מים קרים
על נפש עיפה ושמ׳
ושמועה טובה מארץ
מרחק ׀ מיא קרירי
על נפשא משלהיתא
היכנא שמועתא ט׳
טבתא מן ארעא
רחיקתא ׀ מעין נר׳
נרפש ומקור משחת
צדיק מט לפני רשע ׀
היך דסאכיר אינש ז׳
מעינא ומבועא

שמועת ה׳ ד׳ וא׳ וסימ׳ ושרה שמעת׳ ורבקה שמעת׳ ומלכת שבא שמעת׳ דמלכים׳ אזן שמעת תוכחת חיים׳ נזם זהב וחלי כתם
מוכיח חכם על אזן שמעת׳ אזן שמעת ועין חיים׳׳ בתר קמ׳׳׳ גרם ג׳ וסימ׳ ישבר חמר גרם׳ ולשון רכה תשבר גרם׳ יתיב בש׳
גרם׳׳׳ רעה ב׳ מג׳ ליש׳ וסימ׳ כי רעה היא׳ רעה התרעעה׳ שן רעה ורגל מועדת׳׳׳ מועדת ל׳ דכות׳

זלזלת ג̇ וסימ̇ כי קללת אלהים תלוי · ותבא אליהם קללת חנם · כי קללת אלהים לא תבא · אנך ··· להשיבה ג̇ וסימנהון
וילך אחריה אישה · ותיבש ידך אשר שלח · טמן עצל ידו בצלחת ··· הרבות ב̇ וסימ̇ למען הרבות סוס · אכל דבש הרבות ··

מיתכל צדיקא דנפיל
קדם רשיעא ׀ אכל
דבש הרבות לא טוב
וחקר כבדם כבוד ׀ לא
למיכל דובשא סגי י׳
לא שפיר אף למיכל
למיבעיא מילי ביק
ביקרתא ׀
עיר פרוצה
אין חומה איש אשר
אין מעצר לרוחו ׀ היך
היך קרתא דתריעה
ולא אית לה שורא
היכנא גברא דלא נ׳
כו נגירא רוחיה ׀ כשלג
בקיץ וכמטר בקציר
כן לא נאוה לכסיל
כבוד ׀ איך תלגא בק
בקייטא ואיך מיטרא
בחצדא היכנא לא
יאי לסכלא איקרא ׀
כצפור לנוד כדרור
לעוף כן קללת חנם
לא תבא ׀ היך צפרא
דטאיס והיך פרחתא
דפרחא היכנא לווט
לווטתא דמגן לא
תיעול ׀ שוט לסוסא
ומתג לחמור ושבט
לגו כסילים ׀ שוטא
לסוסא ומגלאבא לא
לחמרא ושובטא לג
לגושמיהון דסכלי ׀
אל תען כסיל באולתו
פן תשוה לו גם אתה ׀

לא תתיב פיתגמא
לסכלא היך שטיותא
דלא תידמי ליה את
את ׀ ענה כסיל כאולת
כאולתו פן יהיה חכ
חכם בעיניו ׀ אילא
מליל עם שטיא כד
בחכימותך דלא נס
נסבר בנפשיה דחכי
דחכימא הוא ׀ מקצה
רגלים חמס שתה
שלח דברים ביד כס
כסיל ׀ מן דרהטא ז
דריגלוי שתי חטופא
מאן דמשדר מילי
ביד סכלא ׀ דליו ש
שקים מפסח ומש
ומשל בפי כסילים ׀
איך תתל הלכאתא
לחגירא תקבל מילי
מילתא מן פומיהון
דסכלא ׀ כצרור אבן
במרגמה כן נותן לכ
לכסיל כבוד ׀ היך
ניסקא דכיפא בקי
בקילעא היכנא מאן
דעביד יקרא לסכלא ׀
חוח עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים ׀
כובא סליק בידא ד
דרויא ושלטותהון
בפומיה דסכלא ׀
רב
מחולל כל ושכר
כסיל ושכר עברים ׀

סיגי חריש שרו
דסכלא ורויא עבר
ימא ׀ ככלב שב על
קיאו כסיל שונה ב
באולתו ׀ היך כלבא
דהפך על תיובתיה
היכנא סכלא דתאני
בסכלותיה ׀ ראית א
איש חכם בעיניו ת
תקוה לכסיל ממנו ׀
אין חזית גברא דחכ
דחכים בעינוי נפשיה
פקח סכלא טב מיניה ׀
אמר עצל שחל בד
בדרך ארי בין הרחבו
הרחבות ׀ אמר עטלא
שחלא באורחא א
אריא בינת שוקין ׀
הדלת תסוב על ציר
צירה ועצל על מטת
מטתו ׀ איך תרעא
דמכרך על צירתה
היכנא עטלא על
ערסיה ׀ טמן עצל
ידו בצלחת נלאה
להשיבה אל פיו ׀ עט
עטלא מטשי ידיה
בשחתיה לאעי דנהי
דנהפכה לפומיהון ׀
חכם בעיניו עצל מ
משבעה משיבי טע
טעם ׀ עטלא חכים
בעינוי טב מן שובעא
יהבי טעמא ׀ מחזיק
באוזני כלב עבר מת

ז̇ זוג̇ חד יחידאי בלשון נקבה חדא וחד מגיא בלשון נוקבא חדא וסימ̇ והעמידה והקריב אתה · והעמידה על גחליה ריקה ·
ושברה נשבר נבל יוצרים פתוחה כי הנה האבן · צירה הדלת תסוב על · פשעה בוע תבוע ארין · ויגידה מי האיש החכם ··
ושבריה העשת ארין ופתוחיה ועתה פתוחיה · צירה ובלהן אשת פנה · פשעיה היו צריה לראש · ויגידה בי במוצי יקרא ··

ל״ג לו ה׳ וסימ׳ וידע אונן כי לא לו · לרשת משכנות לא לו · הוי המרבה לא לו · עבר ומתעבר לא לו · מתעבר על ריב לא לו ·
יחד ולא תעמד ולא לו · דדניאל · ובקרבו ג̇ וסימ׳ ובקרבו המ ישבים · ובקרבו ישים ארבו · ובקרבו ישית מרמות ·

מתעבר על ריב לא
לו | דלביר ביד באוח
באורטוי דכלבא נאו
נאצי ומתכני על דז
דינא דלא דיליה | כמ
כמתלהלה הירה זקים
חצים ומות | אין הוו
דמיחתחה ריכשט גז
גירי שנינו דמותא |
כן איש רמה את רעה
רעהו ואמר הלא בו
משחק אני | היכנא
גברא דמרמי בחברו
בחבריה ואמר מגחך
גחכית | באפס עצים
תכבה אש ובאין נרגן
ישתק מדון | היכנא
דלית קיסי דעבי
נורא והיכנא דלית
שושא ישתק תגרא |
פחם לגחלים ועצים
לאש ואיש מדונים
לחרחר ריב | טרסקל
לגומרי וקיסי לנורא
וגברא תגראנא מח
מחרהר בהותא |
דברי
נרגן כמתלהמים והם
ירדו חדרי בטן | מלוי
דשגושא מרכנן ליה
והינון נחתין לגוה דכ
דכרסה | כסף סיגים
מצפה על חרש ע
שפתים דלקים ולב
רע | היך כספא מסח
מסליא דקריב על
חספא היכנא שפוותה
דדלקן ולבא בישא |
בשפתיו ינכר שונא
ובקרבו ישית מרמה |
מן סיפוותיה מתידע
סנאה ובגויה סאים
רמיותא | כי יחנן קולו
אל תאמן בו כי שבע
תועבות בלבו | ואין מה
מהמנו בקליה לא תה
תהימין ביה מטול
דשבע בישתא אית
בלביה | תכסה שנאה
במשאון תגלה רעתו
בקהל | דמכסה סנה
סנאתא במורסתא
תתגלי בישתיה בכנ
בכנישותא | כרה שח
שחת בה יפול וגלל
אבן אליו תשוב | דח
דחפיר גומצא ביה
נפיל ודמעגל כיפא
עלוי הפכא | לשון ש
שקר ישנא דכיו ופה
חלק יעשה מדחה |
לישנא דשיקרא סנ
סאני אורחתא דקו
דקושטא ופומיה
דפליג עביד סרכונא |
כז אל תתהלל ביום מחר
כי לא תדע מה ילד
יום | לא תשתבח ביו
ביומא דלמחר דלא
ידעת מנא ילוד
יומא | יהללך זר ולא
פיך נכרי ואל שפתיך |
נשבחינך חילוניו ולז
ולא פומך נוכראה
ולא ספוותך | כבד
אבן ונטל החול וכעס
אויל כבד משניהם |
יקירא כיפא ונטול
חלא ורוגזיה דשטיא
יקיר מן תרויהון | אכ
אכזריות חמה ושטף
אף ומי יעמד לפני
קנאה | נכריותא היא
חימתא וחיפא היא
רוגזא ומנן קאים קדם
קנאתא | טובה תוכחת
מגלה מאהבה מסת
מסתרת | טבתא מכ
מכסנותא דמגליא
מן רחמותא דמטשיא |
נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשיקות שו
שונא | שפירין אנון ז
פועתיה דרחמיא
ובישן נשיקאתא דז
דסנאה | נפש שבעה
תבוס נפת ונפש רעבה
כל מר מתוק | נפשה
דשבעה דשא כבר
כבריתא ונפשא דכ
דכפנא כל מירעס ח
דמרירותא חליא | כז
כצפור נודדת מן קנה
כן איש נודד ממקומ
ממקומו | היך צפרא

ישית ז̇ וסימ׳ | יומת ישית ידו · כי ישית אביו את ימינו · ענוש יענש כאשר ישית · כי עלה עליה גוי · ישועה ישית חומות וחיל ·
ובקרבו ישית מרמה · ג׳ סיגים ג̇ מלא וסימ׳ כספך היה לסיגים · היו סיגים מיכסת · כסף סיגים מצפה על חרש · החול ב̇
מל̇ ליש̇ וסימ׳ להבדיל בין הקדש ובין החול · כבד אבן ונטל החול · ביום מחר ב̇ וסימ׳ וענתה בי צדקתי · אל תתהלל ביום ·

ואשיבה ד׳ וסימ׳ ואשיבה כלה עם אליך · ואשיבה ידי עליך ואצרף · ואשיבה שפטיך כבראשנה · ואשיבה חרפי דבר
ונאספו ד׳ וסימ׳ ונאספו שמה כל העדרים · ונאספו עליו והכוהו · ונאספו עליה כל גוי הארץ · גלה חציר ונראה דשא ונאספו

דמיסנא מן קינא הי׳
היכנא הוא גברא דמ׳
דמשני רוחתיה ׃ שמן
וקטרת ישמח לב ור׳
ומתק רעהו מעצ׳ת
נפש ׃ משחא ובוסמ׳
דמחדין ליבא היכנא
גברא דמפיס לחבר׳
לחבריה בתרעיתא
דנפשיה ׃ רעך ורעה
אביך אל תעזב ובית
אחיך אל תבוא ביום
אידך טוב שכן קרוב
מאח רחוק ׃ חברך ר׳
וחבריה דאבוך לא
תשבוק ובביתא דאח
דאחוך לא תיעול בי׳
ביומא דתברך טב ש׳
שיבבא קריב מאח
רחיקא ׃ חכם בני וש׳
ושמח לבי ואשיבה
חרפי דבר ׃ אתחכם ב׳
ברי וחדי לבי ואחזור
מלתא לאילין דמח׳
דמחסדין לי ׃ ערום
ראה רעה נסתר פת׳
פתאים עברו נענשו ׃
ערימא חזי בישתא
ומיטשי ובעדין וט׳
ושברין עלה וחסרין ׃
קח בגדו כי ערב זר ו׳
ובעד נכריה חבלהו ׃
מתנסב מרטוטיה
דמן דעריב לנוכראה
ועל אפי נוכריא מש׳

משכנוה ׃ מ׳
מברך רעהו בקול
גדול בבקר השכים
קללה תחשב לו ׃ ודמ׳
דמבריך לרחמיה
בקלא רמא בצפרא
בקדמא לווטתא
תתחשב ליה ׃ דלף ט׳
טורד ביום סגריר
ואשת מדונים נשתוה ׃
היך דלפא דנטירא
ביומא דסגרירא הי׳
היכנא איתתא תיגר
תיגראניתא דמיא ׃
צפניה צפן רוח וש׳
ושמן ימינו יקרא ׃
רוחא גרביתא קשיא
ובשמא דימינא מי׳
מיתקריא ׃ ברזל בב׳
בברזל יחד ואיש יחד
פני רעהו ׃ פרזלא
לפרזלא נטיש היכ׳
היכנא גברא לטיש
אפי לחבריה ׃ נצר
תאנה יאכל פריה
ושמר אדניו יכבד ׃
דנטיר תינתא אכיל
פיריהא ודזהיר במ׳
במריה מתייקר ׃ כמים
הפנים לפנים כן לב
האדם לאדם ׃ היך
מיא והיך פרצופי ׃
דלא דמיין חד לחד
היכנא לבא דבני נשא
לא דמיין חד לחד ׃

שאול ואבדה לא ת׳
תשבענה ועיני האדם
לא תשבענה ׃ שיול
ואובדנא לא סבען ו׳
ועיניהון דבני נשא
לא שבען ׃ מצרף לכ׳
לכסף וכור לזהב ואיש
לפי מהללו ׃ צרפא
לכספא וכורא לדהבא
וגברא מן פומא דמ׳
דמשבחני ׃ אסתכל
תכתוש את האויל במ׳
במכתש בתוך הריפות
בעלי לא תסור מעליו
אולתו ׃ אין מחירת
לשטיא במכתשי מ׳
בגו סיעתא ובאוראך
לא מעבר מיניה ש׳
שטיותיה ׃
ידע תדע פני
צאנך שית לבך לע׳
לעדרים ׃ מאן דרעי
אנת דע אפי ענך וש׳
ושים לבך על קוטי
קוטיך ׃ לא לעולם
חסן ואם נזר לדור
דור ׃ דלא לעלם חסן
הוא אוחדנא אם ש׳
שלם דרא לדרא ׃ ג׳
גלה חציר ונראה
דשא ונאספו עשבות
הרים ׃ שווח עמירא
ואיתחזי דיתאה ונ׳
ואתכניש עשבא
דטורי ׃ כבשים ללב׳

קח ז״ב ריש פס׳ וסימ׳ קח נא את ברכתי · קח את אהרן ואת בניו · קח את הלוים מתוך בני ישראל · קח מאתם והיו · קח את הלוים תחת כל בכור · קח את המטה · קח את אהרן ואת אלעזר · את האחד בידך · קח אבנים גדלות · קח לך מגלת ספר · קח לך צא מעזיו תורה · קח בגדו כי ערב זר · בתרא ׳׳׳ · הדפות ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ בעלי לא תסור מעליו · ותשסה עליו · בתר׳ חס׳ ׳׳׳ · עשבות ל׳ דגות ·

וצדיקים ה׳ וסימ׳ פרי חכם ובצי אלהי ׳ וצדיקים ישמחו ויעלצו ׳ נסו ואין רודף רשע ׳ ברכות הרשעים ידמו ׳ וצדיקים יירשו ׃
כבפיר ב׳ וסימ׳ כבפיר בעדרי צאן ׳ וצדיקים כבפיר יבטח ׳ ויחד וכבפיר ישב במסתרים ׃ ומחיר ב׳ בלב ׳ שדה עתודים ׃

ללבושיך ומחיר
שדה עתודים ׀ אימרי
ללבושך וגדיא להגי
להגרותיך ׀ ודי חלב
עזים ללחמך ללחם
ביתך וחיים לנערתיך ׀
וסופקנא דחלבא דעזי
דעזי למיכולתך ולבו
ולמיכולתא דביתך
וחיי לטליותך ׀ נסו ׃
כח
ואין רודף רשע וצדי
צדיקים ככפיר יבטח ׀
ערקין רשיעי כד לית
דרדיף להון וצדיקי
היך אריא דמסבר יז
למיכולתיה מסברין
לחכמתא ׀ בפשע א׳
ארץ רבים שריה
ובאדם מבין ידע כן
יאריך ׀ בחובהא דא׳
דארעא סגיעין רברבי
רבנהא דרברבנהא ובגו
נשא דמתפרינון בירו
בידיעתא נגרין ׀ גבר
רש ועשק דלים מטר
מטר סחף ואין לחם ׃
גברא מסכינא דעשק
דעשיק למסכינא איך
מטרא חביטא דלית
ביה יותרן ׀ עוזבי תורה
יהללו רשע ושמרי
תורה יתגרו בם ׃ דשב
דשבקין נימוסא מ׳
משתבחין ברשעא
ואילין דנטרין אורי

אור׳ אוריתא
מתגרין בהון דיתובון ׃
אנשי רע לא יבינו
משפט ומבקשי א׳
יהוה יבינו כל ׀ בני
נשא בישא לא מרד
מתפרינון דינא ודח
ודחליא דיי׳ מתפרינון
כל טבתא ׀ טוב רש
הולך בתמו מעקש ׃
דרכים והוא עשיר ׀
טב מסכינא דמהלך
בתמימותיה מן הון
דמעקם מן ארחתיה
והוא עתיר ׀ נוצר
תורה בן מבין ורעה
זוללים יכלים אביו ׀
דנטיר אוריתא ברא
הוא דמתפרין ודרמו
ודמיתחבר לזוללי ׃
בהתפירין לאבוי ׀ מר
מרבה הונו בנשך
ובתרבית לחונן דלי
דלים יקבצנו ׀ דמסגי
דמסגיע מסליה בר
בנוכתא ובדרביתא
למאן דמרחם על
מסכינא מכנשין ׀ מ׳
מסיר אזנו משמע
תורה גם תפלתו תוד
תועבה ׀ דמסבר אוד
אודניה דלא נשמע
אוריתא אף צלותיה
מרחקא היא ׀ משגה
ישרים בדרך רע נו׳

בשחותו הוא יפול
ותמימים ינחלו טוב ׀
דמשגי תריצי באו׳
באורחא בישא בגומ׳
בגומצא נפיל ושל׳
ושלמי ותמימי ירתון
טבתא ׀ חכם בעיניו
איש עשיר ודל מבין
יחקרנו ׀ גברא עתיר
עתירא חכים הוא בע
בעינוי ומסכינא כוז
סוכלתנא בסר ליה ׀
בעלוז צדיקים רבה
תפארת ובקום רשע
רשעים יחפש אדם ׀
ירוזו צדיקיא סגיע
שבהורא ובקומא
דרשיעי מבני בר
נשא ׃ מכסה פשעיו
לא יצליח ומודה
ועוזב ירוחם ׀ דמכסי
חובוי לא נצלח ודמו
ודמודי חטוי ושביק
נירחם עלוי אלהא ׀
אשרי אדם מפחד
תמיד ומקשה לבו יפ׳
יפול ברעה ׀ טוביי לה
לבר נשא דמדליה
תדירא ומן דמקשי
לביה נפול בבישתא ׀
ארי נהם ודב שוקק
משל רשע על עם
דל ׃ אריא נהים ודיבא
מינרוח רשיעא דמ׳
דמשתלט על עמיא

ל׳ דכתב ב׳ בריש תבות זלזלו קרו׳ וסימ׳ בבית ויתנהו עליה עשה המלאכה ׳ בבית ואת עיני צדקיהו עורי ׳ בבית וירא יואב כי
היתה יד שמואל ובתרבית ׳ מרבה הונו בנשך ׃ משגה ב׳ וסימ׳ משגה עור בדרך ׳ משגה ישרים בדרך ׳ ויחד ומשגה עמי
עזותושיה ׃ ודל ג׳ ב׳ רא׳ וסימ׳ ודל לא תהדר בריבו ודל מרעהו יפרד ׳ ודל מבין יחקרנו ׃ בתר׳ פת׳ ׃ ומקשה ל׳

עשוק ד̇ ג̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ והיית מעשק בצהרים · פרי אדמתך וכל יגיעך · עשוק אפרים רצוץ משפט · אדם עשק בדם
נפש בתר׳ חס ··· ברכות ד̇ וסימ̇ ברכות לראש צדיק · ואיש אמונות רב ברכות · בר ותשיתמו ברכות · גם ברכות יעטה מורה ··

מסכינא ׀ נגיד חסר
תבונות ורב מעקשות
מעשקות שונאי בצע
בצע יאריך ימים ׀ ש
שליטא חסיר בינא
סגיען עושקוי ואיתא
דסני טלומיא נגרון
יומוי ׀ אדם עשק בדם
נפש עד בור ינוס אל
יתמכו בו ׀ בר נשא דח
דחשיש בדמא רבא
דנפשא עדמיה לגובא
ניעירוק לא ניעדרינן ׀
הולך תמים יושע וה
ונעקש דרכים יפול
באחת ׀ דמהלך בתמי
בתמימותא נתפריק
ודמעקמן אורחתיה
נפול בבושתא ׀ עבד
אדמתו ישבע לחם
ומרדף רקים ישבע
ריש ׀ דפליח בארעיה נסבע
לחמא ודרדיף ישבע
סריקותא נשבע מסכ
מסכינותא ׀ איש אמ
אמונות רב ברכות ואץ
להעשיר לא ינקה ׀
גברא מהימנא סגיען
ברכתיה ודרהיט בעו
בעולה דניעתר לא
מזדכי ׀ הכר פנים לא
טוב ועל פת לחם יפ
יפשע גבר ׀ מיסב ב
באפי לא טב ועל פ
פתתא דלחמא ניחוב

גברא ונבהל להון א
איש רע עין ולא ידע
כי חסר יבואנו ׀ מסת
מסתרהב למולא
גברא דבישא עיניה
ולא ידיע דחוסרנא
אתי עלוי ׀ מוכיח א
אדם אחרי חן ימצא
ממחליק לשון ׀ דמ
דמכוס לבר נשא ק
קדמוי חסדא נשכח
טב מן הון דמפליג ׀
בלישן ׀ גוזל אביו וא
ואמו ואמר אין פשע
חבר הוא לאיש מש
משחית ׀ דגזיל לא
לאבוי ולאימיה ואו
ואמיר לית חובא
חברא הוא לגברא
מחבלנא ׀ רחב נפש י
יגרה מדון ובוטח על
יהוה ידשן ׀ גברא רש
דעינה מגריג תיגריה
ודמסביר באלהא נית
נידתקון ׀ בוטח בלבו
הוא כסיל והולך בח
בחכמה הוא ימלט ׀
דתכיל על לביה סכל
סכלא הוא ודמהלך
בחכימותא נתחמי ׀
מן ביש ׀ נותן לרש
אין מחסור ומעלים
עיניו רב מארות ׀ דיה
דיהב למסכינא לא
חסר ליה ודמחמי ׀

עיניה מן מסכינא סו
סגיען לווטתיה ׀ בקו
בקום רשעים יסתר
אדם ובאבדם ירבו צד
צדיקים ׀ בקומא דר
דרשיעי מתטשי בר
נשא ובאבדיהון ני
כט נירבון צדיקי ׀ איש ת
תוכחות מקשה ערף
פתע ישבר ואין מר
מרפא ׀ גברא דלא
מקבל מכסנותא מן
מקשי קדליה כעגל
בעגלא נתבר ולא תה
תהוי ליה אסו ׀ ברבות
צדיקים ישמח העם
ובמשל רשע יאנח
עם ׀ בסוגעא דצדיקי
חדי עמא ובשולטנא
דרשיען נתאנח עמא ׀
איש אהב חכמה יש
ישמח אביו ורעה זו
זונות יאבד הון ׀ גברא
דרחים חכמתא נחדי
אבוי ודמתחבר בזניה
בזניתא מוביד מולי
מוליה ׀ מלך במשפט
יעמיד ארץ ואיש ת
תרומות יהרסנה ׀ מ
מלכא בדינא נקים
ארעא וגבר עולה
עקיר ליה ׀ גבר מח
מחליק על רעהו רש
רשת פרש על פעמיו ׀
גברא דמתפליג על

בטח ז̇ חס̇ בכת̇ וסימ̇ כי המלך בטח ביי̇ · אשרי אדם בטח בך · כמוהם יהיו עשיהם · וחברו · רחב נפש יגרה מדון · וכל אנוך
ובניא דכות חס̇ בס̇כ מלא אשר אתה בוטח בו · בארץ שלום אתה בוטח ··· תרומות ג̇ וסימ̇ כל תרומות הקדשים · והרי
בגלבע · מלך במשפט יעמיד ארץ · וסימ̇ בליטורא דבילביא · וחד לאוצרות לתרומות ··· בר ב̇ חס̇ ולא יכפנו · עד בור ינוס ·

נפגשו ג׳ וסימ׳ חסד ואמת נפגשו · עשיר ורש נפגשו · רש ואיש תככים ׳׳ ׳׳ משלח ג׳ וסימ׳ כי עיר ביצורה גדדו · ותידה
פעות נודד קן משלח · ונער משלח מביש אמו ׳׳ ׳׳ ברבות · ג׳ וסימ׳ ברבות צדיקים ישמח · ברבות רשעים · ברבות הטובה ׳׳

חבריה מיצדתא פריס
על הלכאתיה ׀ בפשע
איש רע מוקש וצדי
וצדיק ירון ושמח ׀
גברא בישא בחוביה
מתציד וצדיקא דיז
דייץ וחדי ׀ ידע צ׳
צדיק דין דלים רשז
רשע לא יבין דעה ׀
ידיע צדיקא דינהון
דמסכיני ורשיעי לא
מתבינין ידיעתא ׀
אנשי לצון יפיחו
קריה וחכמים ישיבו
אף ׀ גברא ממיקנא
יצדון קרתא וחכימי
מהפכין רוגזא ׀ איש
חכם נשפט את איש
אויל ורגז ושחק וי׳
ואין נחת ׀ גברא חכי
חכימא דיין עם סכי
גברא שטיא ורגיז ו
ואחיך ולא מתתבר ׀
אנשי דמים ישנאו
תם וישרים יבקשו
נפשו ׀ גברי דאשדי
דמא סנין תמימותא
ותריצי בעיין להון ׀
כל רוחו יוציא כסיל
וחכם באחור ישבחו
ישבחנה ׀ כולה חי׳
חימתיה מפיק סכי
סכלא וחכימתא בז
ברעינא מיחשב ׀ כי
מושל מקשיב על

דבר שקר כל משרז
משרתיו רשעים ׀ טז
שליטא דצאית מ׳
מלי דשקרא כולהון
משמשנוי רשיעי ׀
רש ואיש תככים נ׳
נפגשו מאיר עיני ז
שניהם יהוה ׀ מסכנ
וגברא מצעיא פגז
פגיעו חד בחד ואהא ׀
מנהר עיני תרויהון ׀
מלך שופט באמת
דלים כסאו לעד יכון ׀
מלכא דדאין בקושז
בקושטא למסכני
כורסיה לעלם תקין ׀
שבט ותוכחת יתן ח׳
חכמה ונער משלח
מביש אמו ׀ שובטא
ומוכסנותא יהבין ז
חכמתא וטליא דלא
מקביל כשאתא מכז
מבהית אימיה ׀ ברבות
רשעים ירבה פשע ו
וצדיקים במפלתם
יראו ׀ בסגיעא דרשז
דרשיעי חובא נסגן
וצדיקי יחמון במ׳
במפלתהון ׀ יסר בנך
ויניחך ויתן מעדנים
לנפשך ׀ רדי ברך
ויניחך ויתן תפנוקי
לנפשך ׀ באין חזון ז
יפרע עם ושמר תורה
אשרהו ׀ בסגיעות

דעוולאי מתתרע ע׳
עמא ודנטיר אוריתא
טוביה ׀ בדברים לא
יוסר עבד כי יבין ואין
מענה ׀ במלי לא מ׳
מתרדי עבדא דידע
גיר ולא בליע ׀ חזית
איש אץ בדבריו תקי
תקוה לכסיל ממנו ׀
אית חזיתא גברא דמ׳
דמערקלין מלוי ס׳
סטיא דטב הוא סכלא
מניה ׀ מפנק מנער
עבדו ואחריתו יהיה ׀
מנון ׀ מתפניק מן ז
טליותא עבדא נהוי
ובאחריתיה יהי מנ׳
מנסח ׀ איש אף יגר
יגרה מדון ובעל חמ׳
חמה רב פשע ׀ גברא
רוגזא מגרית תיגרי
וגברא חמתנא סגי ׀
סגיעין חוביו ׀ גאות
אדם תשפילנו ושפל
רוח יתמך כבוד ׀ רמ׳
רמותא דבר נשא תז
תשפילוי ומן דמכי
דמכיכא רוחיה נסי
ניסב יקרא ׀ חולק
עם גנב שונא נפשו
אלה ישמע ולא יגי
יגיד ׀ דפליג עם גנבא
סני נפשיה נפסקוי
מומתא ולא מוריה ׀
חרדת אדם יתן מו

ירבה ה׳ וסימ׳ הבה נתחכמה לו פן · ובאשר יענו אתו כן ירבה · ובקרך וצאנך ירבין · ב׳ בזי ברבות רשעים ירבה פשע ·
ופל בי ובי דבות ירבה במ״א ירבה · יעזב רשע דרכו ׳׳ ׳׳ אין ואין ו׳ וסימ׳ ולא אין לבא · כי אין לבא אחר אפרים · ובל אין
אך למחסור · ואין להעשיר · חזית איש אץ בדבריו · ואין ברגליו חוטא ׳׳ ׳׳ מנער ג׳ וסימ׳ עני אני וגוע · פשע בשרו · מפנק

ומ״ה ד׳ וסימ׳ לאדם מערכי לב ומ״ה בחיק יוטל את הגורל בית והון נחלת אבות רבים מבקשים פני מושל ז׳ ויר
ג׳ ומתח וסימ׳ ויט שמים וירד וחבור דתהלי מי עלה שמים וירד נ׳ אגור ב׳ מב׳ ליש׳ לולי כעס אויב דברי אגור בן

מוקש ובוטח ביהוה
ישגב׃ טלומיא דגבר
נשא עבדא ליה תקו׳
תקולתא דמסבר
באלהא נעשן׃ רבים מ
מבקשים פני מושל
ומיהוה משפט איש׃
סגיעי דבעיין אפי ש
שליטא ומן קדם יי
דיניה דגברא׃ תועבת
צדיקים איש עול
ותועבת רשע ישר
דרך׃ מרחקתא דצ׳
דצדיקי גברא עולא
ומרחקתא דרשיעי
גברא דתריץ אורח
אורחתיה׃

ל

דברי אגור
בן יקה המשא נאם
הגבר לאיתיאל לאי
לאיתיאל ואכל׃ מלו
מילוי דאגור בר יקה
דקביל נביותא ואמר
גברא לאיתיאל לא
לאיתיאל ואכל׃ כי ״
בער אנכי מאיש ול
ולא בינת אדם לי׃ מ
מטול דבורא הבער נ
נשא אנא ולא אית
בי ביונה דגבר נשא׃
ולא למדתי חכמה
ודעת קדשים אדע׃
ולא יליפית חכמתא
ולא ידעית ידיעתא
דקדישי׃ מי עלה

שמים וירד מי אסף
רוח בחפניו מי צרר
מים בשמלה מי הקי
הקים כל אפסי ארץ
מה שמו ומה שם בנו
כי תדע׃ מן סליק לש
לשמיא ונחית ומן י
אחד רוחא בחופניו ו
ומן צר מיא בשושי
בשושיפא ומן אקים
כרותא דארעא מן ד
שמיה ומן שום בריה
אין ידעית׃ כל אמר
כל אמרת אלוה צר
צרופה מגן הוא לח
לחוסים בו׃ כולהון ד
מימרוי דאלהא צרי
צריפן ומסייע לאי
לאילין דמרחצין בה
ביה׃ אל תוסף על
דבריו פן יוכיח בך
ונכזבת׃ לא תוסיף
על מלוי דלא יכסין
ותתכדב׃ שתים שי
שאלתי מאתך אל
תמנע ממני בטרם
אמות׃ תרתין שאי
שאילית מינך לא
תיכלי מיני עד לא
אמות׃ שוא ודבר
כזב הרחק ממני ריו
ראש ועשר אל תתן
לי הטריפני לחם חקי׃
דגלתא ומילתא כד
כדבותא ארחיק מני

מסכנותא ועותרא לא
תתן לי ותזון לחמא
מיסתי׃ פן אשבע וכ
וכחשתי ואמרתי מי
יהוה ופן אורש וגנבתי
ותפשתי שם אלהי׃ ד
דלא אשבע ואיכפר
ואימר מנו אלהא ודל
ודלא איתמסכן ואיג
ואיגנב ואיחליל שמי
שמיה דאלהא׃ אל
תלשן עבד אל אדנו׃ ד
פן יקללך ואשמת׃ לד
לא תלשן עבדא למ
למריה דלא נינטעה
נינטעריך ותתחייב׃
דור אביו יקלל ואת
אמו לא יברך׃ לדרא
דאבוהי נינעיר ולאי
ולאימיה לא ניבריך׃
דור טהור בעיניו ומי
ומצאתו לא רחץ׃ דרו
דרא דדכי בעינוי ומן
צאתיה לא אשתזג׃ ד
דור מה רמו עיניו ועפ
ועפעפיו ינשאו׃ דרא
דרמן עינוי וגבינוי מן
מנטלין׃ דור חרבות
שניו ומאכלות מתל
מתלעתיו לאכל ע
עניים מארץ ואביונים
מאדם׃ דרא דספירי
דספסירי אינון שני
וחירפי אינון ניבוי ל
למיכל מסכיני מארע

ושם ז׳ וסימ׳ ויקרא אברם שם בנו ויקרא אברהם את שם בנו ויהי שם בנו הבכור יואל על שם שגרו ארבה החר שמרון
גם שם עיר המונה מה שמו ומה שם בנו ושמ׳ אברם אברהם נוכריה נצור קרתא דבריה ג׳ ארץ ד׳ באות׳ וסימ׳ כי לא שלום
ידברו בשמך אלהים בן תהלתך דור חרבות שניו שלוש רגזה ארץ שתים ב׳ ריש פס׳ שתים המה קוראותיך שתים שאלתי

ימליך ג̇ מלא וסימ̇ ועתה הנה ידעת כי מלוך תמלוך ובחמה שפוכה אמלוך עליכם תחת עבד כי ימלוך ונבל לא ׳׳
רחם ה̇ וסימ̇ רחם רחמתים הנשאים מני רחם ושמע הוליד את רחם שאל ועצר רחם וחד ברכות שדים ורחם ׳׳

ולעלובי מן בני נשא
לעלוקה
שתי בנות הב הב שלש
הנה לא תשבענה אז
ארבע לא אמרו הון
לעלוקה תרתין בנן
מהכהון תלת אנון ז
דלא שבען וארבע ר
דלא אמרין מיסתיא
שאול ועצר רחם ארץ
לא שבעה מים ואש
לא אמרה הון שיול
ואחדת רחמי וארעא
לא סבעה מיא ונורא
לא אמרה מיסתיא וע
עין תלעג לאב ותבוז ו
ליקהת אם יקרוה ע
ערבי נחל ויאכלוה
בני נשר עינא דמבז
דמעדיא לאבא ושיט
ושיטא קשישותה
דאמיא נחנונה עורבי
דנחלי ויכלונה בני ז
נשרא
שלשה המה
נפלאו ממני וארבע
לא ידעתים תלת אז
אנון דגנין מיני וא
וארבע דלא ידעתינון
דרך הנשר בשמים
דרך נחש עלי צור
דרך אניה בלב ים ודו
ודרך גבר בעלמה
אורחא דנשרא בז
בשמיא ואורחיה

דחיויא על שועא
ואורחה דאילפא בה
בליביה דימא ואורז
ואורחא דגברא כעיז
בעולימותא כן דרך
אשה מנאפת אכלה
ומחתה פיה ואמרה
לא פעלתי און הכנא
אורחא דאיתתא גיו
גיורתא אכלה ומכפ
ומכפרה פומיה ואמרת
לא עבדית מידעם דז
דעקא
תחת שלש רגזה
ארץ ותחת ארבע לא
תוכל שאת תחות תז
תלת רגזא ארעא וד
ותחות ארבע לא מז
ממכרא למסברא
תחת עבד כי ימלוך
ונבל כי ישבע לחם
תחות עבדא כד נימל
נימלוך וטפשא רעז
דשביע לחמא תחת
שנואה כי תבעל ושנז
ושפחה כי תירש גבה
גברתה תחות שנוז
שנאתה דהויא לגז
לגברא ואמתה דירז
דירתה לרבונתה
ארבעה
הם קטני ארץ והמה
חכמים מחכמים אז
ארבעא אינון זעירין
מארעא והנון חכימין

ומחכמין הנמלים
עם לא עז ויכינו בקיץ
לחמם שומשמני רז
לא סגנין עמהון ומז
ומתקנין בקייטא מז
מיכלהון שפנים עם
לא עצום וישימו בז
בסלע ביתם וחסאז
וחגסי דעמהון לא
תקיף ועבדין להון בז
ביתא בקתארי מלך
אין לארבה ויצא חז
חוצץ כלו וקמצי דז
דמלכא לית להון ומז
ומתכנשין כולהון ז
בחדא שממית בידז
בידים תתפש והיא
בהכלי מלך ואקמז
ואקמתא דמסכבא
בידיה ועמרא בביתא
דמלכין
שלשה המה
מיטיבי צעד וארבעה
מטבי לכת ותלתא אז
אנון דשפירן הלאכז
הלאכתהון וארבעא
דשפיר מהלכין לית
ליש גבור בבהמה
ולא ישוב מפני כל
אריא גבר בבעירא וז
ולא הפיך מן קדמיז
מידעם וזרזיר מתנים
או תיש ומלך אלקום
עמו ואברא דמדרז
דמזדרזיל פנת תרגז

ולרוזנים ג̇ מלא בליש וסימ̇ הצותן רוזנים לאין · רוזנים נוסדו יחד · ולרוזנים או שכר · כת̇ · · חייה ג̇ בליש וסימ̇ לגלות ערותה עליה בחייה · וחייה יתגדל עמו ועם בנין · גמלתהו טוב ולא רע · אנך · · ופשתים ב̇ יחדו ידרשה · ·

הרנגלי ותישא דאז
דאזיל בית גזירא ומן
ומלכא דקאים ומממ
וממלל בית עמיה
לפומך ׀ אם נבלת בה
בהתנשא ואם זמות
יד לפה ׀ לא תתרורם
ולא תטפש ולא תיוש
תיושיט אידך לפומך ׀
כי מיץ חלב יוציא
חמאה ומייץ אף יוציא
יוציא דם ומיץ אפים
יוציא ריב ׀ דמן רמז
דמייצא חלבא נפקא
האיתא ומן כיפישא
דרוגזא נפיק דמא
ומן חיריינא דאפי
ניפיק דינא ׀
דברי למו
למואל מלך משא
אשר יסרתו אמו ׀ מ
מילוהי דלמואל מלכ
מלכא נבייתא ומרדו
ומרדותא דדראתיה
אימיה ואמרת ליה ׀
מה ברי ומה בטני ומ
ומה בר נדרי ׀ ווי ברי
ברי ווי בר כרסי ווי
בר נדרי ׀ אל תתן לנ
לנשים חילך ודרכיך
למחות מלכין ׀ לא
תיתן לנשי חילך וא
ואורחתך לבנת מלכ
מלכי ׀ אל למלכים ׀
למואל אל למלכים
לא

שתו יין ולרוזנים או
שכר ׀ מן מלכי איזה
איזדהר למואל מן
מלכי דשתן חמרא
ומן שלטוני דשתן
שיכרא ׀ פן ישתה
וישכח מחקק וישנה
דין כל בני עני ׀ ולא
תשתי ותטעי הוונך
ותשנא דינהון דכל
דכלהון בני עני ׀ תנו
שכר לאובד ויין לנו
למרי נפש ׀ הבו שיכ
שיכרא לאבילי וחמ
וחמרא למרירי נפש
נפשא ׀ ישתה וישתכח
רישו ועמלו לא יזכר
עוד ׀ ונישתון ויתנשו
מסכנתהון ושחקי
ושחקיהון לא נדכר
נדכרון תוב ׀ פתח פיך
לאלם אל דין כל בנ
חלוף ׀ פתח פומך להלן
דלא מסטו דין ודון
לכולהון בני עולי ׀ יה
פתח פיך שפט צדק
ודין עני ואביון ׀ פתח
פומך ודון צדקותא
ודון לעניי ולעליבי ׀
אשת
חיל מי ימצא ורחק
מפנינים מכרה ׀ איתא
איתתא כשירתא מנ
משכח יקירא היא
מן כיפא טבאתא ׀

בטח בה לב בעלה וש
ושלל לא יחסר ׀ ותכת
ותכיל עלה לביה לבע
לבעלה ולא מתבזא
ולא חסרא ׀ גמלתהו
טוב ולא רע כל ימי
חייה ׀ פרעתיה טבתא
ולא בישתא כל יומי
חייהא ׀ דרשה צמר
ופשתים ותעש בחפץ
כפיה ׀ תבעת עמרא
וכתנא ועבדת היך
צביינא דאידיה ׀ הית
היתה כאניות סוחר
ממרחק תביא לחמה ׀
והות היך אלפי דתג
דתגרא דמן רחיק יה
אתיא מכלתא מזונה ׀
ותקם בעוד לילה
ותתן טרף לביתה וח
וחק לנערתיה ׀ וקמ
וקמת בליליא ויהבת
מזונא לביתה ופולח
ופולחנא לטליתהא ׀
זממה שדה ותקחהו
מפרי כפיה נטע כרם ׀
ואיתחשבת בתרעית
ונסבת חקלא ומן פי
פירי ידיהא נצבת
כרם ׀ חגרה בעוז מת
מתניה ותאמץ זרו
זרעתיה ׀ ואסרת
בעושנא חרציהא
וזרזת דרעה ׀ טעמה
כי טוב סחרה לא

אי ה̇ וסימ̇ אי הבל אחיך · אי אלהימו · צור חסיו · אי חצית המלך · אי לזאת אסלח לך · ולרוזנים או שכר · כת̇ · וכל אי זה אי מזה דבות · · פתח ד̇ וסימ̇ פתח החלון · קדמ̇ · פתח לבנון דלתותיך · פתח פיך לאלם אל דין · פתח פיך שפט צדק · · סחרה ד̇ וסימ̇ והיה סחרה ואתננה · ב̇ בו · כי טוב מסחרה מסחר כסף · טעמה כי טוב סחרה לא · · · זרעותיה ל̇ דבותי · ·

לא תירא ו' וסימ' לא תירא מהם זכר תזכר · וראית סוס ורכב עם רב ממך · לא תירא ולא תחת · לא תירא מפניהם · לא תירא אתם
לא תירא לביתה משלג · לא תירא מפחד לילה · וב' ולא תירא · בשוט לשון תחבא · והיתה מוצק ולא תירא · · · בכישור ל' דכות · ·

יכבה בלילה נרה | ויז
דטבהא תגרותה ולא
שראגה | ידיה שלח
וכפיה תמכו פלך | ידה
בכישרא וידהא ל
פרשה לעני וידיה
ידהא פשטא לעניא
תירא לביתה משלג |

וטעמיהא מטול
דעיך בליליא שרגא
שלחה בכישור
ידהא פשטא בכיש
לכבין מעילא | כפה
שלחה לאבין | ידה
ודרעה לעלובי | לא
כי כל ביתה לבש שנים |

לא דחלין בני ביתא
מן תלגא מטול דכ
דכולהון בני ביתה
לבישין הוו זהוריתא |
מרבדים עשתה לה
שש וארגמן לבושה |
תשוייתהא עבדת
לה בוצא וארגונא
לבושה נודע בשע
בשערים בעלה
בשבתו עם ארץ | ידי

ידיע הוות בינת מי
יתיב הוא עם סבי
ותמכר וחגור
פסגא עבדת ו
יהבת
פסגא
ע

לבושה ותשחק

והדרה לבושה ותז

אחריתא | פיה פתחה

על לשונה | פומה

מדינתא בעלה בר
ארעא | סדין עשתה
נתנה לכנעני |
וזבנת וזונארא
לכנענאה |
עבדת
והדר

ליום אחרון | עושנא

ותחכה ביומא א

בחכמה ותורת חסד

פתחת בחוכמתא וניה

ע' נודע ג' דמ' ב' בליש' וסימ' נודע ביהודה אלהים · נודע בשערים בעלה · ונודע אשר הוא אדם וסימ' גברא רבא בתרע · · · כפה
ב' וסימ' ותקצתה את כפה · כפה פרשה לעני · · · מרבדים ב' וסימ' מרבדים רבדתי ערשי · מרבדים עשתה לה · · · לכנעני ג' וסימנד
לכנעני תחשב · סדין עשתה נתנה · כתועבתיהם · דישראל · · · ותהודת ב' וסימ' איכה תאמרו חכמים · פיה פתחה בחכמה · · · סדין ל' · ·

הליבות ג̇ וסימ׳ הליבות עולם לו׳ הליבות אלי מלכי בקדש׳ הליבות
שבא יקנו למו׳ יצופיה הילכות ביתה׳ כתי׳ ... ויהללה ל׳ דבותי׳

ונימוסא דחסדא על לישנה ׀
צופיה הילכות ביתה ולחם ע
עצלות לא תאכל ׀ ותרגום
אורחתיה דביתה ולחמי
ולחמיא הכינא
לא אכלה ׀ קמו בנ
בניה ויאשרוה
בעלה ויהללה ׀
מקמון בניה
ויהבון להן
טובא בנ
בעלה
ומ
מ
ומשבחא ׀ רבות בנות עשו חיל
ואת עלית על כלנה ׀ סגיען
בנתא דקנין עותרא ואת
עברת על כולהון ׀ שקר
החן והבל היופי א
אשה יראת
יהוה היא
תתהלל ׀
מטול
רש
ד
דשיקרא הוא חנא וסריק הוא שופרא
איתתא דחלתה דאלהא הוא תושבחה
תושבחתא ׀ תנו לה מפרי ידיה ויהללוה
ויהללוה בשערים מעשיה ׀ הבו לה מן
פירי דידהא תשבחונה עובדהא בתרעין
״ חזק ״

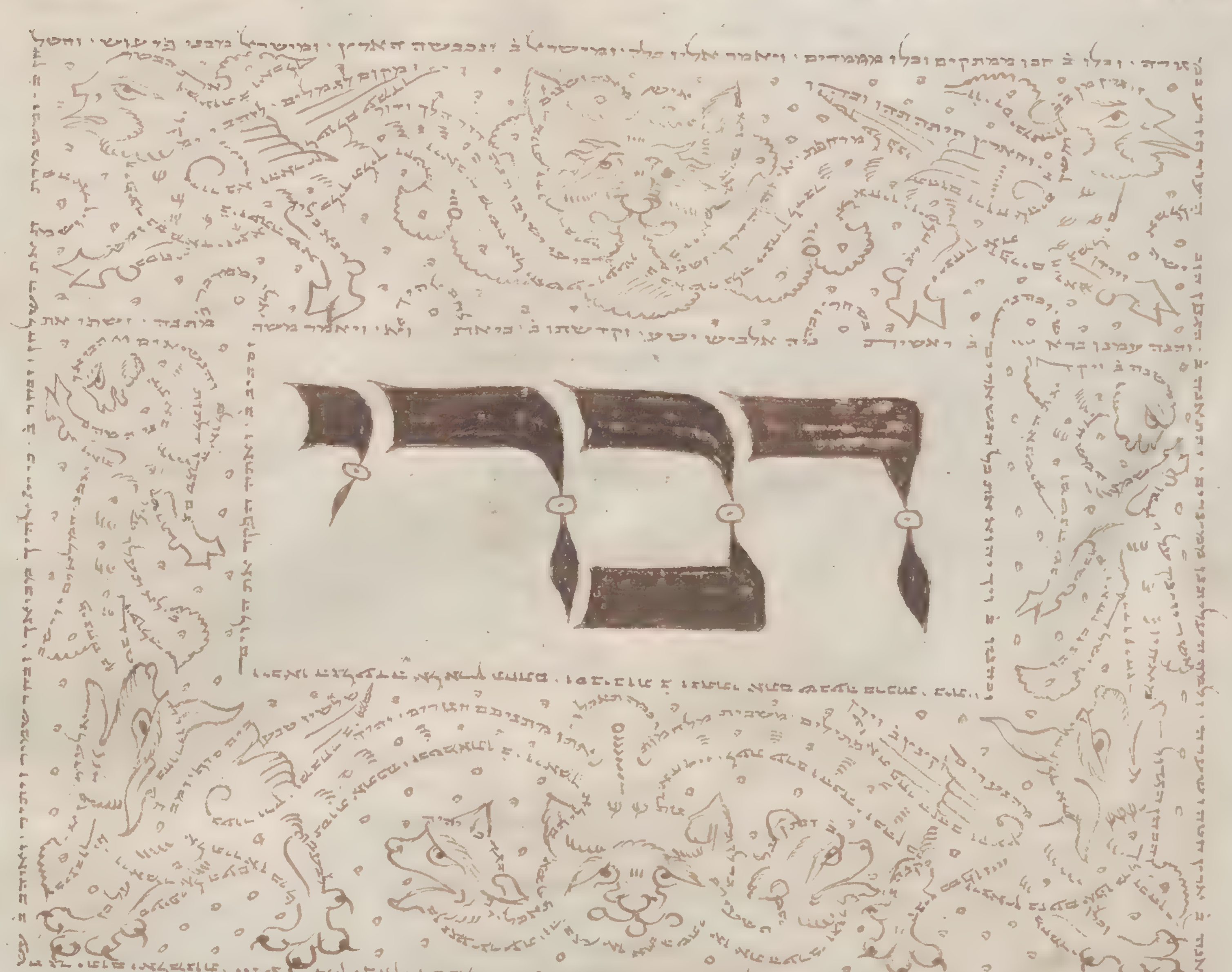
סכום פסוקי דמשלי תשע
מאות וחמשה עשר׳
וסימ׳ ההון׳ וחינוך לפני
שבר גאון׳ וסדריו ח׳

עלית ג̇ וסימ׳ כי עלית בלם לגנות אם שם עלית ואת עלית על כלנה׳
והבל ג̇ וסימ׳ והבל הביא גם הוא׳ והבל כחו כליתי׳ שקר החן והבל׳
תתהלל ב̇ וסימ׳ בקדוש ישראל תתהלל׳ יראת יי׳ היא תתהלל׳

אלין סוף פס׳ קמצי׳ יחיד׳ וסימ׳ ויולד את פלג׳ אחרי יגו׳ דהושע׳ לפני העדות למשמרת׳ הגפן אדרת׳ הם שבים ללבב׳ לעולם עמדת׳ מלכים יזבילו שי׳ שמח הרשע׳ כלה׳ ל׳ דכות׳׳ הבל הבלים ג׳ וסימ׳ אמר קהלת הבל הבלים ב׳ בו׳ אמר הקהלת הבל׳׳

והארץ לעלם׳ בשאול אשר אתה הלך׳ שמה׳ וגם בדרך כשסכל הלך׳

ט׳ א׳ נבר דור הולך ... ב׳ ... ודור



דברי

לחבר ראש לכל כי הולך האדם אל בית עולמו ... ארץ׳

ודור ב׳ וסימניהון ודור רביעי ישובו הנה׳ דור הלך ודור בא והארץ׳

א קהלת בן דוד מלך בירו
בירושלם ופיתגמי נבו
נבואה דאתנבי קהלת
הוא שלמה בר דוד
מלכא דהוה בירושל
הבל הבלים אמר
קהלת הבל הבלים הכל
הבל׳ כד חזא שלמה
מלכא דירושלם ברוח
נבואה ית מלכות רחב
רחבעם בריה דעתיד
לאתפלגא עם ירבעם
בר נבט וית ירושלם

ובית מוקדשא דאינון
עתידין למחרב וית
עמא דבית ישראל דא
דאינון עתידין למגלי
אמר במימריה הבל
הבלין עלמא הדין הב
הבל הבלין כל מה
דטרחית אנא ודוד
אבא כולא הבלא ומה
יתרון לאדם בכל עמלו
שיעמל תחת השמש
מה מותר אית לאינש
בתר דימותת מן כל

ד׳ ג׳ חס בחת
טורחיה דהוא טרח
תחות שמשא בעלמא
הדין אילהין למעסק
באורייתא ולקבלא
אגר שלים לעלמא
דאתי קדם מרי עלמ
דור הלך ודור בא והא
והארץ לעולם עמדת
אמיר שלמה מלכא
ברוח נבואה דרא טבא
דצדיקיא אזל מועד
עלמא כגון חובי דרא
בישא דרשיעיא דעד
יב רי״ש בפ דסמיך

יב׳ ריש׳ פס׳ יחיד׳ מסרת׳ מבא ומבר מבא וסימ׳ היא מוציאת והיא שלחה׳ היא תהלתך והיא׳ כסת׳ אשם ובקח חטאות׳ שרי יהודה ושרי ירושלם׳ דירמיה׳ לי הכסף ולי הזהב׳ מן המלחמה ומן השלל הקדישו דה׳ חרב יראתם וחרב אביא׳ קול שוט וקול רעש׳ ל׳ גלעד ולי מנשה קדמ׳ דספר׳ אלה ברכב ואלה בסוסים׳ אשרי אנשיך ואשרי עבדיך׳ דה׳ דור הלך ודור בא והארץ לעלם׳׳

וזרח ג׳ וסימ׳ וזרח משעיר למו הופיע · וזרח בחשך אורך ואפלתך · וזרח השמש ובא השמש ויפ׳ ·· לעלמים ג׳ חס׳ בליש׳
וסימ׳ כבר היה לעלמים · ולהביא צדק עלמים · מלכותך מלכות כל עלמים ·· זכרון ל׳ בספר וכל קרי׳ כבות במ״א זכרון תרועה ··

למיהוי בתריהון וארע
לעלמא קיימא לסוכו
לסוברא פורענותא
דאתי על עלמא בגין
חוביהון דבני אינשא׃
וזרח השמש ובא הש
השמש ואל מקומו ׃
שואף זורח הוא שם׃
ודנח שמשא ביממא
מן סטר מדנחא ועא
ועאיל שמשא לסטר
מערבא בליליא ולא
ולאתריה שחית ואזיל
אורח תהומא ודנח
למיחר מן אתר דהוא
דנח תמן מאתמול׃
הולך אל דרום וסובב
אל צפון סובב סבב הו
הולך הרוח ועל סביבו
סביבותיו שב הרוח׃
אזיל כל סטר דרומא
ביממא ומיחזר לסטר
צפונא בליליא אורח
תהומא מחזר מחזר
ואזיל לרוח עיבר דרו
דרומא בתקופת תמוז
ניסן ותקופת תמוז ו
ועל סחרנוהי תאובא
לרוח עיבר צפונא
בתקופת תשרי ותקו
ותקופת טבת ונפיק
מיחרבי מדינחא בינ
בינפרא ועאיל לחרבי
מערבא ברמשא׃ כל
הנחלים הולכים אל

הים והים איננו מלא
אל מקום שהנחלים ה
הולכים שם הם שבים
ללכת׃ כל נחליא ומ
ומבועי מיא אזלין ו
ונגדין למי אוקינוס ז
דמסחר לעלמא כגוש
כגושפנקא ואוקינוס
לית הוא מתמליא ולא
ולאתר דנחליא אזלין
ונגדין תמן אינון תית
תייבין למיזל מצנורי
תהומא׃ כל הדברים
יגעים לא יוכל איש ל
לדבר לא תשבע עין ז
לראות ולא תמלא
אזן משמוע׃ כל פיתג
פיתגמיא דעתידין ל
למהוי בעלמא איש
אישתלהיו בהון נבי
נביאיא קדמאי ולא
יכילו למשכח סופיהון
ברם הכי לית ליה רש
רשו לגבר למללא
מה דעתיד למיהוי בו
בעלמא ולא יכילא
עינא למיחזי כל מה ד
דעתיד למיהוי בעלמ
ולא יכילא אודנא לי
לאתמלאה מלשמע
פיתגמי כל דיירי א
ארעא׃ מה שהיה
הוא שיהיה ומה שנע
שנעשה הוא שיעשה
ואין כל חדש תחת הש

השמש׃ מה דהוה מן
קדמת דנא הוא דעתיד
למיהוי מן בתר כן וזמן
דאיתעבד מן קדמת
דנא הוא דעתיד לאית
לאיתעבדא עד סוף כל
דרי עלמא וליה כלום
פיתגם חדת בעלמא ה
הדין תחות כל שמשא׃
יש דבר שיאמר ראה
זה חדש הוא כבר היה
לעלמים אשר היה מה
מלפנינו׃ אית פיתגם די
יאמר איניש חזו דין פת
פתגם חדת הוא הא כ
כבר הוה לעלמיא
ביומי דריא דהוו לק
לקדמנא׃ אין זכרון ז
לראשנים וגם לאחרנים
שיהיו לא יהיה להם
זכרון עם שיהיו לאח
לאחרנה׃ לית דוכרן
לדריא קדמאי ואוף
לבתראי דעתידין למ
למהוי לא יהא להון ז
דוכרנא עם דריא ד
דיהון ביומי מלכא מ
משיחא׃

אני קהלת
הייתי מלך על ישראל
בירושלם׃ כד הוה
שלמה מלכא דישרא
יתיב על כורסי מלכותי
אתגס ליביה לחדא על
עותריה ועבר על גזירת

סבב ט׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ פישון הוא הסבב׳ סבב הולך הרוח · עבר יורם צעירה ·· ויך את אדום הסביב בת חמים העירה · ויסבהו
יסבבנהו · תהום יסבבני · ואסבבה את מזבחך · ואסבבה בעיר · וכל סבבים דכות חס׳ במ״א מל׳ · ודמות בקרים ··ס׳ ·· והים ו׳ וסימנהון
והים הגדול וגבול · יהושע · באו תפלתי בבם · והים בקעת לפניהם · והים לרחצה הכהנים בו · והים עליהם מלמעלה · והים איננו ·· ג

תחת השמים ג̇ ובספ' וסימ' ונתתי את לבי לדרש יתרתי בלבי למשוך · לכל זמן ועת לכל · בטוב ד̇ וסימ' לא יחליפנו
ולא ימיר אתו · נפשי בטוב תלין · אנסכה בשמחה וראה בטוב · ביום טובה היה בטוב וביום · ותסדרון ל̇ דבותיה

מימרא דה' ובנס סוס
סוסוון ורתיכין ופרש
ופרשין סגיאין ונכר
כספא ודהבא לחדא וי
ואיתחתו בעממין נוכ
נוכראין מן יד תקוף
רוגזא דה' עלוהי וע
ושדר לוותיה אשמדי
מלכא דשידי וטרד
יתיה מן כורסי מלכ
מלכותיה ונטל גושפ
גושפנקיה מן ידיה
בגין די יהך מטלטל
וגלי בעלמא לאוכחו
לאוכחותיה והוה מחז
מחזר בכל פלכי וכרכי
ארעא דישראל בכי
ופגן וכן אמר אנא קה
קהלת דהוה מתקרי
שלמה שמי מן קדמ
קדמת דנא הויתי מל
מלכא על ישראל בירו
בירושלם ונתתי את
לבי לדרוש ולתור בח
בחכמה על כל אשר
נעשה תחת השמים
הוא ענין רע נתן אל
אלהים לבני האדם ל
לענות בו ומסרית ית
לבי למתבע אלפן מן
קדם יי בזמן דאתגלי
לי בגבעון לאלוהותי
ולמישאל יהי מה אנא
צבי מיניה ואנא לא
תבה תבעית מיניה י

אילהין חכמתא למנד
למנדע בין טב לביש ו
וסוכלתנו על כל מיד
דאתעביד תחות שימ
שימשא בעלמא הדין
וחזית דכל עבדי בני נ
נשא חייביא גזין כיש
דיהב יי לבני נשא לא
לאיסתגפא ביה וראיתי
את כל המעשים שנע
שנעשו תחת השמש
והנה הכל הבל ורעות
רוח וחזיתי ית כל עובד
עובדי בני אינשא די
איתעבידו בעלמא הד
הדין תחות שימשא
והא כולא הבל ותבי
ותבירות רוחא מעות
לא יוכל לתקן וחסו
וחסרון לא יוכל לה
להמנות גבר דיסרי
דיסריכו אורחתיה
בעלמא הדין ומית
בהון ולא תהדר בתיוב
בתיובתא לית ליה ר
רשו לאתקנא בתר
מותיה וגבר חסיר מן
אוריתא ומן פקודיא
בחיוהי בתר מותיה ל
לית ליה רשו לאיתמנ
לאיתמנאה עם צדי
צדיקיא בגינתא דעדן
דברתי אני עם לבי ל
לאמר אני הנה הגדלת
הגדלתי והוספתי חכ

חכמה על כל אשר
היה לפני על ירושלם
ולבי ראה הרבה חכמה
ודעת ומליל אנא
בהרהורי לבי למימר
אנא הא אסגיתי ואו
ואוסיפית חכמתא
על כל חכימיא דיהון
קדמי בירושלם ולבי
חזא סגיעות חכמתא
ומנדעא ואתנה לבי
לדעת חכמה ודעת
הוללות ושכלות ידעתי
שגם זה הוא רעיון רוח
ויהבית ית לבי למדע
חכמתא וחלחלתא ד
דמלכותא ומנדעא
וסוכלתנו בחניה למ
למדע דאת דין הוא
תבירות רוחא לגבר ד
דמשתדל למשבח
יתהון כי ברב חכמה
רב כעס ויוסיף דעת
יוסיף מכאוב ארום
גבר דמסגי חוכמתא
כד יחוב ולא יתוב ב
בתיובתא מסגי רגז ק
קדם יי ודמוסיף מנ
מנדעא וימות בטליות
בטליותיה מוסיף
כאב לבא לקריבוהי
ב אמרתי אני בלבי לכה
נא אנסכה בשמחה
וראה בטוב והנה גם הו
הבל אמרית אנא בל

ט̇ פס̇ דמי' קדמ' בס̇ ו̇ תנ"ך לא בסי' ו̇ וסימ' ואנשי העיר אנשי סדום נסבו · ואליך ישתחוו אליך · ומושל על מושל · והוא שתה
הוא · ורבו כמו רבו · ומגיד לקראת מגיד · ויזמרו לך יזבחו · ולאמר עליו לאמר · ויוסיף דעת יוסיף · ולתור ב̇ וסימ' ונתרתי
את לבי לדרש · סבותי אני ולבי · דברתי ב̇ ריש פס̇ וסימ' דברתי אליך בשלותיך · אמרתי · דברתי אני עם לבי לאמר אני

ולשמחה ג̇ וסימ׳ לדגון אלהיהם ולשמחה · והיה לבית יהודה לששון ולשמחה · לשחק אמרתי מהולל ״ ״ עשה ו̇ וסימ׳ רק עין אשר תדעבי לא · אש ובדר שלג וקיטור · לשחק אמרתי מהולל · אין אסתר מגדת · ימין יי׳ רוממה · קול רנה וישועה ״ ״

בלבבי אזיל בעין הבא
ואבחון בחדוה ואחזי
בטוב עלמא הדין והא
מטת עלי ינערא וסיגו
וסגופא אמריה במימ׳
במימריה האת דין הו
הוא הבל׃ לשחק אמ
אמרתי מהולל ולשמ
ולשמחה מה זה עשה׃
לחוכא אמריה בעידן
יצרי לינותא חוא
ולחדוה מה הנאה א׳
אית לגבר די יעבדינה׃
תרתי בלבי למשוך ב׳
ביין את בשרי ולבי נ׳
נהג בחכמה ולאחז ב׳
בסכלות עד אשר אר׳
אראה איזה טוב לבני
האדם אשר יעשו ת׳
תחת השמים מספר
ימי חייהם׃ אמרית ב׳
בלבבי לנגדא בבירות
משתה חמרא ית בש׳
בשרי ולבבי דבר בחכ׳
בחכמתא ולא חרא ב׳
בשטות עולימא עד
עד די בחנית וחזית
אידין מנהון טב לבני
נשא דיעבדון עד די
אינון קיימין בעלמא
הדין תחות שמשא י׳
יומי חייהון׃ הגדלתי
מעשי בניתי לי בתים
נטעתי לי כרמים׃ א׳
אסגיתי עבדין טבין ב׳

בירושלם בניתי לי ב׳
בתין בית מקדשא ל׳
לכפרא על ישראל ובית
מקירת מלכיא ואולם
בית דינא ואדרון אב׳
אבנין פסילין דתמן י׳
יתבין חכימיא ודיינין
דינא עבדית כורסיא
דשן דפיל למתב מל׳
מלכותא אנציבית לי
בינה כל קביל כרמין
דענב למישתי מנהון
חמרא אנא ורבני סנ׳
סנהדרין ואת לנסכא
מנהון חמרא על מד׳
מדבחא׃ עשיתי לי
גנות ופרדסים ונטעתי
בהם עץ כל פרי׃ עבד׳
עבדית לי גינת שקיין
ופרדסין ודרעית בהון
כל מיני עיסבין לצרוך
מיכלא ומנהון לצרוך
משתיא ומנהון לצרוך
אסותא וכל מיני עש׳
עשבי בסמנין נצבית
ביה אילני סרק וכל
אילני בוסמנין דאית׳
דאייתיו לוותי מזיקי
וטלני מן הינדקא וכ׳
וכל אילן עביד פירין
ותחומיה מן שור ק׳
קרתא דירושלם עד
בית מיא דשילוח׃ עש׳
עשיתי לי ברכות מ׳
מים להשקות מהם

יער צומח עצים׃ בח׳
בחנית בית משתיא
דמיא אידין חזי לאש׳
לאשקאה אילניא וא׳
ואידין חזי לאשקאה
עיסבין עבדית לי פר׳
פרקטונין דמין לאש׳
לאשקאה מנהון אפ׳
אפילו חורשא דימר׳
מרבי קיסין לאפקא׃
קניתי עבדים ושפחות
ובני בית היה לי גם מ׳
מקנה בקר וצאן הרבה
היה לי מכל שהיו לפ׳
לפני בירושלם׃ קניתי
עבדין ואמהן מבניהון
דחם ושאר עממין נ׳
נוכראין וגיוברין דימ׳
דימנן על מזונא רב׳
רביתי הוה לי לפרנסא
יתהי וית אינשי ביתי ת׳
תרי עשר ירחי שתא
וחד לפרנסותי בירחא
דעיבורא את קניין ת׳
תורין ועאן הוה לי י׳
יתיר מן כל דריא דה׳
דהוו קדמיי בירושלם׃
כנסתי לי גם כסף וזהב
וסגלת מלכים והמדי׳
והמדינות עשיתי לי
שרים ושרות ותענוגות
בני האדם שדה ושדות׃
כנשית לי את אוצרין
דכסף ודהב דאפילו
מתקלין ומארטן קט׳

ג̇ זוג׳ מתחלפי׳ בטע׳ קדמ׳ היו תני׳ היה וסימ׳ ויקבץ את כל אכל אשר היו בארץ מצרים · ותבליגה אשר היה בארץ מצרים · וימת אלעזר ולא היו לו בנים · למחלי אלעזר ולא היה לו בנים קניתי עבדים · מכל שהיו לפני בירושלם · וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירו׳ בירושלם · ואחד בפסוק סימ׳ היו היה דבר יי׳ ״ ״ ברכות ב̇ וסימ׳ עשיתי לי ברכות מים · ברכות בחשבון ״ ״ ושדות ל̇ דכות ״ ״

עמדה ד וסימ׳ ותרא לאה כי עמדה מלדת וגם האשרה עמדה בשמרון רגלי עמדה בסישור במקהלים את חכמתי
עמדה לי וחד ועמדה לפני המלך ... והוספתי ד׳ ג׳ מלע׳ וב׳ מלל׳ וגדלתי וחברון מלע׳ על ימיך חמש אני המגיד מלל׳

השוט עבדית מן דהב
טב וטסקרי מלבין ו
ופילבין איתיהיבו לי
לכרגא עברית בבירת
מקדשא מיני זמר לז
לזמרא בהון לליואי על
קורבניא וקתרוסין ו
ואבובין לזמרא בהון ׃
זמריא וזמריתא בבית
משתה חמרא ותפנוקי
בני אנשא ודימוסיא
ובני בנאוון ומרזבין ז
דשדיין מיא פשרי
ומרזבין דשדיין מיא
חמימי ׃ וגדלתי והות
והוספתי מכל שהיה
לפני בירושלם את חז
חכמתי עמדה לי ׃ ואז
ואסגיתי טובא ואוס
ואוסיפית עותרא מן
כל דהויא דהוו קדמיי ׃
בירושלם ברם חוכמתי
קמת לי והויא סיועת
יתי ׃ וכל אשר שאלו
עיני לא אצלתי מהם
לא מנעתי את לבי מז
מכל שמחה כי לבי
שמח מכל עמלי וזה
היה חלקי מכל עמלי ׃
וכל מה דבעו מיני רז
דבני סנהדרין לדנאה
ולסבאה לזכאה
ולחייבא לא כליתי י
מנהון פשר מלייא ו
ולא מנעית ית לבי ׃

מן כל חדוה אורייתא
חדא ארום הוה ליפ
פנאי די לבבי בדח בח
בחכמתא דאיתיהיבת
לי מן קדם יי מכל בני
אנשא וחמית ביה י
יתיר מן כל טרחותי
ודין הוא חולקי טב ד
דאיזדמן לי לקבלא ש
שלוהי אגר שלים לע
לעלמא דאתי מכל
טרחותי ׃ ופניתי אני ז
בכל מעשי שעשו ת
ידי ובעמל שעמלתי
לעשות והנה הכל הז
הבל ורעות רוח ואין ז
יתרון תחת השמש ׃ ו
ואיסתכלית אנא בכל
עובדא די עבדו ידיי
ובטורחא דטרחית יז
למיעבד והא כולא י
הבלו ותבירות רוחא
ולא אית מותר בהון
תחות שימשא בעלמ
הדין אלהין אית לי ז
אגר שלים על עובדי
טביא לעלמא דאתי ׃
ופניתי אני לראות חז
חכמה והוללות וסכז
וסכלות כי מה האדם
שיבוא אחרי המלך
את אשר כבר עשוהו ׃ ו
ואיסתכלית אנא לנ
למיחזי חכמתא וחלז
וחלחולתא דמלכות

וסוכלתנו ארום מה
הנאה אית לגבר לצלא
לצלאה בתר גזירת מז
מלכא ובתר פורענותא
דהא כבר איתגזרת ע
עלוהי ואיתעבדת ליה ׃
וראיתי אני שיש יתר
יתרון לחכמה מן הסכ
הסכלות כיתרון האור
מן החשך ׃ וחזית אנא
ברוח קודשא דאית
מותר לחכמתא יתיר
מן שטיותא כמותר
נהור יממא מן חשוך
ליליא ׃ החכם עיניו כז
בראשו והכסיל בחשך
ילך וידעתי גם אני ע
שמקרה אחד יקרה
את כלם ׃ חכימא מס
מסתכל ברישא מה
דעתיד למיהוי בסוז
בסופא ומצלי ומבטל
גזירתא בישתא מן נ
עלמא ושטיא בחש
בחשוכא אזיל וידעית
את אנא דאי לא מצ
מצלי חכימא ומבטל
גזירתא בישתא מן ע
עלמא כד ייתי פורענ
פורענותא בעלמא
ארעון חד יארעית כז
כולהון ׃ ואמרתי אני
בלבי כמקרה הכסיל
גם אני יקרני ולמה
חכמתי אני אז יותר

בראשו יד׳ וסימ׳ והשיב את אשמו בראשו ושלם אתו בראשו בראשו נגעו דמו בראשו ואבנוני נקים ואת דעת נבל השיב ובצע
ישועה בראשו ושוב ויגיד בראשו ובריתי אשר הפר ותבא חרב ותקחהו מהם ונתתיו בראשו לתת דרכו בראשו ישוב עמלו בראשו
החכם עיניו בראשו ולא יצדיק לתת לו ואשר נתן כתר מלכות בראשו ... אצלתי מללתי בריתי כיצאתי בגאותי כלהו ל׳ דגשי

את החיים ג׳ וסימ׳ ראת נתתי לפניך היום את · אשר לא עזב חסדו · ושנאתי את החיים כי רע ·· ובדעת ה׳ וסימ׳ ואמלא את
אתו רוח אלהים בחכמה · וחברו · ובדעת צדיקים יחלצו · ובדעת חדרים ימלאו · כי יש אדם שעמלו בחכמה ·· שעמלו ל׳ דבותי ·· ·

ודברתי בלבי שגם זה
הבל ואמרית אנא בל
בלבבי כארעהון שאול
בר קיש מלכא דסט
בשטותיה ולא נטר ית
תפקדתא דאתפקד על
עמלק ואתנטילת
מיניה מלכותא אף אנ
אנא כוותיה כדין יערע
יערעינני ולמה דין חז
חכימית אף אנא כדין
יתיר מיניה ומלילית
אנא בלבי דאף דין הכ
הבלו וליתיה אילהין גזי
גזירת מימרא דיי כי
אין זכרון לחכם עם ה
הכסיל לעולם בשכבר
הימים הבאים הכל נ
נשכח ואיך ימות הח
החכם עם הכסיל ארום
לית ליה דוכרנא לח
לחכימא עם שטיא
לעלמיא דאתי ובתר
מיתת גברא מה דהוה
כבר ביומוהי כד ייתון
יומיא דעתידין למהוי
בתרוהי כלא אשתכח
והיכדין יימרון בני אנ
אינשא דיהא סופא ד
דצדיקא כסופא דחי
דחייבא ושנאתי את
החיים כי רע עלי המ
המעשה שנעשה תחת
השמש כי הכל הבל
ורעות רוח וסניתי

אנא ית חיין בישין אר
ארום ביש עלי עובדא
בישא דאתעבד על בני
אינשא תחות שימשא
בעלמא הדין ארום כו
כולא הבלו ותבירות ר
רוחא ושנאתי אני את
כל עמלי שאני עמל
תחת השמש שאניחנו
לאדם שיהיה אחרי
וסניתי אנא ית כל טרו
טרחותי דיטרחית הו
תחות שימשא בעלמא
הדין בגין דאשבקיניה
לרחבעם ברי דיהי בו
בתרי ויית ירבעם בר
נבט עבדי וית ויסב מ
מן ידוהי עשרתי שיז
שיבטיא ויחסן פלגו
פלגות מלכותא ומי י
יודע החכם יהיה או ס
סכל וישלט בכל עמלי
שעמלתי ושחכמתי
תחת השמש גם זה ה
הבל ומן ידע החכים
יהא או טיפש מלכא
דעתיד למיהוי בתריי
וישלט בכל טרחותי
דיטרחית ובכל מה די
דאתקנית בחכמתי
תחות שמשא בעלמא
הדין ותהיה כלבבי ר
ותבית למימר אף דין
הבלו וסבותי אני ליא
ליאש את לבי על כל

העמל שעמלתי תחת
השמש וחזרית אנא
ליאשא ית לבבי על טרו
טרחא דטרחית למיו
למיקני ודחכימית להו
להתקנא תחות שימשא
בעלמא הדין כי יש א
אדם שעמלו בחכמה
ובדעת ובכשרון ולאד
ולאדם שלא עמל בו
יתננו חלקו גם זה הבל
ורעה רבה ארום אית
גבר דטרחותיה בחכ
בחכמתה ובסוכלתנו
ובצדקו וימות בלא
וולד ולגבר דלא טרח
ביה יתניניה למיהוי ח
חולקיה אף דין הבלו
ובישתא רבתא כי מה
הוה לאדם בכל עמלו
וברעיון לבו שהוא ע
עמל תחת השמש ארי
ארום מה הנאה אית
לגבר בכל טרחתיה
ובתבירות ליביה דהו
טרח תחות שמשא
בעלמא הדין כי כל י
ימיו מכאובים וכעס ע
ענינו גם בלילה לא
שכב לבו גם זה הבל הו
הוא ארום כל יומוהי
כאיבן ותקוף רגז עוניי
אף בליליא לא דמך
מן הרהורי לביה אף
דין הבלו הוא אין טוב

ורעה ט׳ גזרבין ו׳ בישין וסימ׳ ורעה ערכך באחיך האביון · ורעה לא תמריא בך מימיך · ורעה לא זאת · ונשבע להם ונדיה טובים · גם
זה הבל ורעה רבה · אל תמשיכני עם רשעים · ורעה הכרמל והבשן · והקימותי עליהם רעה ועמיד ורעה בשם יי ·· ולאדם ג׳ וסימ׳ ולאדם
לא נמצא עזר כנגדו · ולאדם אמר כי שמעת · ולאדם שלא עמל בו ·· ומי יודע ג׳ וסימ׳ בהחכם יהיה או · כי אם החרש · ומי יודע פשר ·· ·

אני ו̇ בספר וסימ׳ וראיתי אני שיש ׃ וידעתי גם אני ׃ גם זה ראיתי אני ׃ חכה אשר ראיתי אני ׃ כי גם ידע אני ׃ ואמרתי אני טובה
חכמה מגבורה ׃ ׃ ללדת ד׳ וסימ׳ ללדת את הבל ׃ וימלאו ימיה ללדת והנה ׃ במו הרה תקריב ללדת ׃ עת ללדת ועת למות עת ׃ ׃

באדם שיאכל ושתה
והראה את נפשו טוב
בעמלו גם זה ראיתי
אני כי מיד האלהים
היא ׃ לית דשפיר כאנ
באינשא אילהין דייכ
דייכול וישתי ויחדי ׃
ית נפשיה טב קדם בני
אינשא למעבד פיק
פיקודיא דיי׳ ולמהך
באורחן דתקנן קדמ
קדמוהי בגין דייטב
ליה מן טרחיה את ד
דין חזית אנא גבר ד
דמצלח בעלמא הדין
מן ידא דיי׳ הוא דאה
דאיתגזר למהוי עלוה
עלוהי ׃ כי מי יאכל
ומי יחוש חוץ ממני ׃
ארום מן הוא דיעסוק
פיתגמי אורייתא ומן
הוא גבר דאית ליה
חששא מן יום דינא
רבא דעתיד למיהוי ׃
בר מינך ׃ כי לאדם ש
שטוב לפניו נתן חכ
חכמה ודעת ושמחה
ולחוטא נתן ענין ל
לאסוף ולכנוס לתת
לטוב לפני האלהים ׃
גם זה הבל ורעות רוח ׃
ארום לאינש דתקנן
עובדוהי קדם יי׳ יהב
חכמתא ומנדעא בעו
בעלמא הדין וחדוה

עם צדיקיא לעלמא
דאתי ולגבריא חייבא
יהב גוון ביש למיכנש
ממון ולמיצבר קניין
סגי למהוי מתייהב
לגבר דשפיר קדם יי׳ ׃
אף דין הבל הוא לחה
לחייביא ותבירות רוח
ג רוחא ׃ לכל זמן ועת
לכל חפץ תחת השמ
השמים ׃ לכל גבר יתי
זמן ועדנא לכל עיסק
עיסקא תחות שמיא ׃
עת
ללדת ועת למות עת
לטעת ועת לעקור נט
נטוע ׃ עידן בחיר למ
למילד בנין ובנן ועידן
בחיר לקטלא בנין מ
מסרבין ומרגזין לקה
לקטלותהון באבנין ׃
על מימר דינא עידן
בחיר למיצב אילן ׃
ועידן בחיר לשרשא
אילן נציב ׃ עת לה
להרוג ועת לרפוא עת
לפרוץ ועת לבנות ׃ ע
עידן בחיר לקטלא
בקרבא ועידן בחיר י
לאסאה שכיב מרע ׃
עידן בחיר לפקרא
בנינא ועידן בחיר
למבני חורבא ׃ עת
לבכות ועת לשחוק
עת ספוד ועת רקוד ׃

עידן בחיר למיבכי על
שכיבא ועידן בחיר ל
למחדי בחובא ועידן
בחיר למספד על קט
קטלא ועידן בחיר
לטפזא בהלולא ׃
עת להשליך אבנים ו
ועת כנוס אבנים עת ל
לחבוק ועת לרחק מ
מחבק ׃ עידן בחיר ל
לפקחא רגור אבנין ו
עידן בחיר למיצבר
אבנין לבנינא עידן
בחיר לגפפא איתתא
ועידן בחיר לרחקא מ
מגפפא כשבעת יומי
אבלא ׃ עת לבקש
ועת לאבד עת לשמור
ועת להשליך ׃ עידן
בחיר למיתבע ממונא
ועידן בחיר למיבד נכ
ניכסיא עידן בחיר
למינטר עיסקא ועידן
בחיר לטלקא עיסקא
בזיא בעידן נחשול
רבא ׃ עת לקרוע
ועת לתפור עת לחשות
ועת לדבר ׃ עידן בחיר
למבזע לבושא על ט
שכיבא ועידן בחיר
לאחאה בזיעא עידן
בחיר למשתק מלנצ
מלנצאה ועידן בחיר
למללא פיתגמי מיצ
מיצותא ׃ עת לאהב

לכל י״א דגש׳ וסימ׳ והנה בשחת האזור ׃ ויהי באזור הזה ׃ ובידך לגדל ולחזק לכל ׃ טוב יי׳ לכל ׃ במספר במשקל לכל ׃ ואחיהם לכל משפחות
ישסכר גבוריו ׃ לכל זמן ועת לכל ׃ הכל כאשר לכל ׃ זה רע בכל אשר נעשה ׃ מקרה אחד לכל ׃ ואמר לכל סכל הוא ׃ ׃ ספוד ג̇ מל׳ בליש וסימ׳
אל תלך לספוד ׃ כי יצרתם וספוד ׃ עת ספוד ועת רקוד ׃ ׃ כנוס ב̇ וסימ׳ ועת כנוס אבנים ׃ לך כנוס את כל היהודים הנמצאים ׃ ׃

בלבם ט וסימ׳ החיל אשר נגע אלהים בלבם · עם תורתי בלבם · למען תפש את בית · ולא זעקו אלי בלבם · אמרו אל פי יהודה בלבם · אל
יאמרו בלבם האח נפשנו · חרבם תבא בלבם · אמרו בלבם נינם יחד · גם את העלם נתן בלבם ״ ״ · העשה ב׳ מל׳ עשה בעברת · מה יתרון׳

ועת לשנא עת מלחמ
מלחמה ועת שלום ׃
עידן בחיר לרחמי חד
לחבריה ועידן בחיר
למיסני לגבר חייבא
עידן בחיר לאגחא קר
קרבא ועידן בחיר לז
למעבד שלמא ׃
מה יתר
יתרון העושה באשר
הוא עמל ׃ מה מותר
אית לגבר פלח דהוא
טרח למעבד אוצרין
ולמיכנש ממון אילו
אילולי מסתייע כמז
במזלא דלעילא ׃ ראי
ראיתי את הענין אשר
נתן אלהים לבני האדם
לענות בו ׃ חזיתי ית
גוון יסורין ופורענות
דיהב יי׳ לבני נשא דא
דאינון רשיעין לסגפא
לסגפותהון ביה ׃ את
הכל עשה יפה בעתו גם
את העלם נתן בלבם ׃
מבלי אשר לא ימצא
האדם את המעשה
אשר עשה האלהים ׃
מראש ועד סוף ׃ אמר
שלמה מלכא ברוח
נבואה ית כולא עבד
יי׳ שפיר בעדניה רחז
דחזיא הוות מצותא
דהוות ביומי ירבעם
בר נבט למהוי ביומי

שבע בר בכרי ואיתעכב
ואיתעכבית והוות ביו
ביומי ירבעם דאילו הז
הוות ביומי שבע בר
בכרי לא הוות מתבני
בית מקדשא על עיסק
עגלי דדהב דעבד יר
ירבעם חייבא ושויאו
ושויאונון בביתאל
ובדן ומני פרוראון על
שבילא ופסקו עילי ׃
רגלין ובגין כן איתעכבת
עד ומן דיתבני בית
מקדשא כגון דלא יתי
יתעכבון בני ישראל
למבני יתיה את ית יי׳
שמא רבא דהוה כתיב
ומפרש על אבן שתי
שתייה כסי מנהון דז
דאישתמודע קדמוהי
יצרא בישא דלבבהון
דאילו הוה מסור ביד
אינש הוה משמיש כז
ביה ומשבח כגויה מה
דעתיד למהוי בסוף
יומיא עד עלמי עלמ
עלמין ואת יום מותא
כסי מנהון בגין דלא
יהודע לגבר מן רישא
מה דעתיד למהוי כז
בסוף ׃ ידעתי כי אין ז
טוב בם כי אם לשמוח
ולעשות טוב בחייו ׃ יז
אמר שלמה מלכא יז
ידעית ברוח נבואה

ארי לא אית טב בהון ז
בבני אינשא ארום אז
אילהן למחדי בחדוות
אורייתא ולמעבד טב
ביומי חיוהי ׃ וגם כל
האדם שיאכל ושתה
וראה טוב בכל עמלו
מתת אלהים היא ׃ ורז
ואת כל אינש דיאכול
וישתה ויחזי טב ביו
ביומוהי ויחסין לבנ
לבנוהי בעידן מותיה
כל טרחותיה מתנה
דאיתיהיבת ליה מן ז
קדם יי׳ היא ׃ ידעתי
כי כל אשר יעשה הז
האלהים הוא יהיה
לעולם עליו אין להוס
להוסיף וממנו אין ז
לגרע והאלהים עשה
שיראו מלפניו ׃ ידעית
ברוח נבואה ארום כל
דיעביד יי׳ בעלמא
בין טב בין ביש מרא
מרא ית גזר מפומיה
הוא יהא לעלם עלוהי
לית רשו לגבר לאוס
לאוספא ומיניה לית
רשו לגבר לבצרא ובז
ובעידן די יהי פורענות
בעלמא יי׳ הוא דעבד
בגין די יחלון בני אי
אינשא מן קדמוהי ׃ מ
מה שהיה כבר הוא ו
ואשר להיות כבר היה

והאלהים ו׳ וסימ׳ ויהי אחר הדברים האלה · ויהי קול השופר · ואשר לא צדה והאלהים · והאלהים אמר לו לא תבנה · ויריעו איש יהודה
ידעתי כי כל אשר יעשה · מה שהיה כבר הוא ״ ״ · מלפניו ח׳ וסימ׳ ותרעת בעצמו תדבק בה · וישלח איש · חילו מלפניו בל הארץ · דודה ·
והאלהים עשה שיראו מלפניו · אשר יהיה טוב ליראי האלהים · ויצא דבר מלכות מלפניו · לבוא המלך להתחנן לו · וזדו עשת השטת ״ ״ ״

ומקום ג̇ וסימ̇ ומקום רגלו אכבד · ומשכן כבודך · ומקום הצדק שמה הרשע · ולראות ג̇ וסימ̇ ולראות שהם בהמה לאדם ·
ולראות טובה בכל עמלו · כאשר נתתי את לבי · במות ג̇ וסימ̇ אם כמות כל האדם · ויהי כמות אחאב · כמות זה כן מות זה ·

והאלהים יבקש את
נרדף ׀ ומה דהוות מן ז
קדמית דנא הא כבר הז
הוא דאתי ומה דעתיד
למיהוי כסות יומיא
הא כבר הוה וליום דינ
רבא עתיד יי למתבע
חשוכא ומסכינא מן ז
ידוהי דרשיעא דרדיה
ליה ׀ ועוד ראיתי תחת
תחת השמש מקום הז
המשפט שמה הרשע
הרשע ומקום הצדק
שמה הרשע ׀ ועוד חז
חזית תחות שמשא
בעלמא הדין אתר בית
דינא דדייני שיקרא
תמן יחייבון לזכאי ית
למיפק חייבא בדינא
ואתר דמשתכח תמן ז
גבר זכאי תמן משתכח
גברא חייבא למשלט
ביה כגין חובי דרא בי
בישא ׀ אמרתי אני בז
בלבי את הצדיק ואת
הרשע ישפט האלהים ׀
כי עת לכל חפץ ועל
כל המעשה שם ׀ אמרי
אמרית אנא בלבבי יז
ית זכאה וית חייבא יז
ידין יי ביום דינא רבא
ארום עידן מתעבד לז
לכל עיסקא ועל כל
עובדא דעבדו בעלמא
הדין איתדנון תמן ׀ יז

אמרתי אני בלבי על
דברת בני האדם לברם
האלהים ולראות שהם
בהמה המה להם ׀ אמ
אמרית אנא בלבבי על
עיסק בני אינשא ויתי
עליהון מכתשין ומרז
ומרעין בישין בגין לז
לנסואיהון ובגין למיז
למבחנהון עבד יי לנז
למיחזי אם תייבין כתז
בתיובתא ישתבק להון
ויתסון ורשיעיא דאז
דאינון כבעירא לא
תייבין בגין כן אינון מ
מתרופחין בהון לאכא
לאכאשא להון ׀ כי מז
מקרה בני האדם ומז
ומקרה הבהמה ומקז
ומקרה אחד להם כמ
כמות זה כן מות זה ורז
ורוח אחד לכל ומותר
האדם מן הבהמה אין
כי הכל הבל ׀ ארום אית
ארעון אינשא חייבא
וארעון בעירא מסאבא
וארעון חד לכולהון וז
והיכמה דמתמות בעירא
מסאבא כן ימות דין
דלא תב בתיובתא קדם
מותיה ונשמת תרויז
תרויהון כחדא אתרן
לכל גוון ושארות גבז
גברא חייבא מן בעירא
מסאבא מדעם בין כז

תרויהון אילהין בורת
קבורתא ארום כולא ז
הכלו ׀ והכל הולך אל
מקום אחד הכל היה ז
מן העפר והכל שב אז
אל העפר ׀ כולא אזלין
לאתר חד כל דיירי אז
עלמא איתבריאו מן
עפרא וכד ימותון כז
כולהון עתידין למתוב
לעפרא ׀ מי יודע רוח
בני האדם העלה היא
למעלה ורוח הבהמה
היורדת היא למטה
לארץ ׀ מן הוא חכימא
דידע אין רוח נשמתא
דבני אינשא הסלקא
היא לעלא לרקיעא
ורוח נשמתא דבעירא
הנחתא היא לרע לאז
לארעא ׀ וראיתי כי אין
טוב מאשר ישמח
האדם במעשיו כי הוא
חלקו כי מי יביאנו לרז
לראות במה שיהיה
אחריו ׀ וחזית ארום ז
לית טב בעלמא הדין
מן דיחדי אינש בעובז
בעובדוהי טביא ויכול
וישתה ויטב לביה אז
ארום הוא חולקיה
טב בעלמא הדין למז
למקני ביה עלמא דיז
לא יימר אינש כליבז
בליבביה למה דין אנא

וראיתי י̇ב̇ וסימ̇ וראיתי את הדב · וראיתי מוח והגדתי לך · וראיתי לבית גבה · וראיתי והנה עליהם גידים · וראיתי שיש יתרון ל
לחכמה · וראיתי כי אין מאשר ישמח · וראיתי אני את כל עמל · וראיתי את כל המעשה · כי איבבה אוכל וראיתי · ב̇ בני · וראיתי אני
אל מקום אחד ג̇ וסימ̇ ויאמר אלהים יקוו המים · הכל הולך אל מקום אחד · הלא אל מקום אחד הכל הולך

ואין להם ג̇ וסימ̇ בחתו יערה ושבתי אני וארא את והנה · ב̇ בו ··· ואין דין ב̇ וסימ̇ יש אחד ואין שני גם בן · הלא דשתך רבת ·· ··· ולמי ג̇ וסימ̇ ולמי אלה לפניך · ולמי כל חמדת ישראל · ולמי אלה אני עמל ומחסר את · חד ב̇ה חד ב̇ג חד ב̇ב

מכונו מימוני למעבר
צדקתא טב לי ראיש
דאישבקיניה לבר־י
בתרי איתנון מיניה כד
בעידן סיבתי ארום מן
הוא דיעליניה למחוי
מה דעתיד למהוי בת
בתרוהי ושבתי אני ד
ואראה את כל העשקי
העשקים ואין להם מ
מנחם ומיד עשקיהם
כח ואין להם מנחם
ותבית אנא וחזית ית
כל אנסין דאיתעבידו
לצדיקיא ואיתחקו
בעלמיא הדין תחות ש
שמיא מן יד רוחקיה
דרחקיהון וליתי דיימ
ימלל להון תנחומין ו
וליתי למפרקהון מן א
ידא דאונסיהון בתקוף
ידא ובחילא וליתי דיי
ינחם להון ושבח אני
את המתים שכבר מתו
מן החיים אשר המה
חיים עדנה ושבחית
אנא ית שכיביא דהא
כבר מיתו ולא חזו פו
פורענותא דאתת בעל
בעלמא בתר מותהון
יותר מן חייא דהינון
קיימין בעלמא הדין
בעקא עד כען וטוב
משניהם את אשר
עדן לא היה אשר

לא ראה את המעשה
הרע אשר נעשה תחת
השמש ושפיר מן ת
תרויהון ית דעד כען
לא הוה ולא איתברי
בעלמיא דילא חזי ית
עובדא בישא דאיתע
דאיתעבד בעלמיא הד
הדין תחות שמשא
וראיתי אני את כל ע
עמל ואת כל כשרון ה
המעשה כי היא קנאת
איש מרעהו גם זה ה
הבל ורעות רוח וחז
וחזית אנא ית כל טו
טורחא וית כל אוטב
אוטבות עבדא די עב
עבדין בני אינשא א
ארום היא קנאתא די
יקני גבר על חבריה
למעבר כוותיה מימ
מימריה דשמיא ית
יוטב ליה ודמקני ליה
לביש למעבר בבישת
בבישתיה מימרא ד
דשמיא יבאיש ליה
דאת דין הבלו לחיי
לחייביא ותבירות רו
רוחא הכסיל חבק א
את ידיו ואכל את בש
בשרו שטיא אזיל
ומגפף ידוהי בקייטא
ולא צבי למיטרח ובו
ובסיתווא דיכול ית
כל מאן דאית ליה ר

ואפילו כסו דעל משך
בישריה טוב מלא כף
נחת ממלא חפנים עמ
עמל ורעות רוח טב ית
לגבר מלא חפניה מי
מיכלא בהניית נפש ו
ובלא גזילא וחטופין מ
מעתיר לשלמיא בריגא
בטורחא ובתבירות
רוחא ושבתי אני וא
ואראה הבל תחת הש
השמש ותבית וחזית
הבלו דאיתגזר למהוי
בעלמיא הדין תחות ש
שימשא יש אחד וא
ואין שני גם בן ואח א
אין לו ואין קץ לכל
עמלו גם עינו לא ת
תשבע עשר ולמי אני
עמל ומחסר את נפשי
מטובה גם זה הבל וע
וענין רע הוא אית גבר
יחידאי וליתי תניין בר
מיניה אף ברא אף א
אחא לית ליה למירת
ית ניכסוהי וליתי סופ
לכל טרחוהי אף עינ
לא תיכול למסבע עו
עותרא ולא יימר בליבו
בליביה למה דין אנא
טרח ומחסר ית נפשי
מטיבותא אקום כען
ואעביד מנהון צדק
צדקתא ואחדי בעלמא
הדין עם בני אינשא

גג̇ פס̇ בקר דאית בהו כל א̇ב וסימ̇ זה הדבר אשר צוה ה̇ לקטו · או הנכה ידע תדעו · ויצא אחד · ואלישע · ויבאו המצרעים · על בן חיה · המתקדשים · עשו משפט · ובאו הכשדים · הלא בגבעת · לשלל שלל · ונשמדו במות · ויענה יוסיפו · וצאת חרש · לבן חסן באמו · ולקחה ופחת וזהב · ואחד לעזיהו · יש אחד · ונשלחו · די מעורא · אתגזרית אבן · דתא מתחיצפא · עיר וקדיש · ועלי השה · מלשיה הגבעני וירון

אמלך ג̇ וחס̇ וסימ̇ בחטאות קסם מרו׳ טוב ילד מסכן וחכם ׃ וגם אלהיהם עם נסיכיהם ׃׃ יגתק ג̇ וסימ̇ כאשר ינתק פתיל הנערת ׃ ינתק מאהלו מבטחו ׃ והחוט המשלש ׃׃ למלך ג̇ וחס̇ וסימ̇ ועלי שמו כל ישר׳ ׃ למלך שלמה עלי ׃ כי מבית הסורים ׃׃

דלעלמא דאתי עם צד
צדיקיא את דין הבל
וגרון ביש הוא ׃ טובים
השנים מן האחד אש
אשר יש להם שכר
טוב בעמלם ׃ טבין תר
תרין צדיקיא בדרא
יתיר מן חדא ואינון ד
דברין במזלא ומשת
ומשתמעין מיליהון ד
די אית להון אגר טב
לעלמא דאתי בטרחו
בטרחיהון די טרחו
לסוברא ית דריהון ׃ כ
כי אם יפלו האחד יק
יקים את חבירו ואי
ואילו האחד שיפל
ואין שני להקימו ׃ אי
ארום אילהין אין יפ
יפול חד מנהון על
ערסא וישכוב מרע ׃
חדא יקים ית חבריה
בצלותיה ואילו חד
דהוא זכאה בלחודוהי
בדריה בעדן דיפל על
ערסיה וישכוב מרע
לית ליה בדריה חבר
תבין לצלאה עלוהי
אילהין בזכותיה יקים
מפורעיה ׃ גם אם ישכ
ישכבו שנים וחם להם
ולאחד איך יחם ׃ ואת
אין דמכן תרין גבר
ואיתתיה ושחין להון
בסיתווא ולחד איכדין

ישחן ׃ ואם יתקפו הי
האחד השנים יעמדו
נגדו והחוט המשלש
לא במהרה ינתק ׃ ואין
יקום גברא רשיעא
ותקיפא בדרא ועוב
ועובדוהי מקלקלין ׃
ומסתקפין לאיתאה
פורענותא בעלמא וז
זכוותהון בעלמא קי
קיימין תרין צדיקיא
לקיבליה ומבטלין י
פורענותא בזכותיהון
וכמה יאנון תלתא י
צדיקיא דהינון בדרא
ושלם ביניהון כתיבא
דמיתגרא תלת נימין
דלא בבהילו מיתנתק ׃
טוב ילד מסכן וחכם
ממלך זקן וכסיל א
אשר לא ידע להזהר
עוד ׃ טב הוא אברהם
דהוא רביא ומסכן וה
והות ביה רוח חכמת
מן קדם יי ואישתמו
ואישתמודע ליה דה
מריה במיהויה בר
תלת שנין ולא צבא ׃
למפלח לטעותא י
יתיר מן נמרוד דהוה
מלכא סיב וטפש ומן
בגלל דלא צבא אבר
אברהם למפלח טעוו
לטעוותא רמהי לגו ׃
אתון נורא יקידתא

ואיתרחיש ליה ניסא
מן ריבוניה עלמא ושז
ושיזביה מתמן ואפילו
מן בתר הכי לא הוה מ
מנדעא בנמרוד לאיז
לאיזדהרא עוד בגין ׃
דלא למפלח לטעוותא
דהוה פלח מן לקדמין ׃
כי מבית הסורים יצא
למלך כי גם במלכותו
נולד רש ׃ ארום מן גנ
גניסת פלחי טעוותא
נפק אברהם ומלך על
כל ארעא דכנענאי א
ארום בזמן מלכותיה
דאברהם איתעבד נמ
נמרוד מסכינא בעלמ ׃
ראיתי את כל החיים
המהלכים תחת השמ
השמש עם הילד השני
אשר יעמד תחתיו ׃ א
אמר שלמה נבייא בה
ברוח נבואה מן קדם
יי חזית ית כל חייא די
דאזלין בטפשהון לי
לסרבא על רחבעם ברי
תחות שימשא ומפל
ומפלגין ליה ית מלכ
מלכותא לאיתיהבא
לירבעם בר שבטא
דבנימן ויהודה הוה
לבהון שלים עם רביא
הוא רחבעם ברי דהוה
תבין למלכותי דיקום
וימלוך בתר אחסנתיה

וחכם ד̇ וסימ̇ ועתה ירא פרעה ׃ אין נבון וחכם כמוך ׃ וחכם באחור ישבחנה ׃ טוב ילד מסכן וחכם ׃׃ וחם ג̇ פתח וסימנהון וילקטו אתו בבקר בבקר ׃ ויאמרו לו עבדיך יבקשו ׃ וגם אם ישכבו שנים ׃ וחד חם לבי בקרבי בהגיגי ׃ וכל שם בר נש קמיצ׳ ׃׃ יחם ב̇ א̇ קמ̇ וא̇ פת̇ וסימ̇ פן ירדף גאל הדם אחרי ׃ גם אם ישכבו שנים ׃ קדמ̇ פתח ׃׃ ולאחד ל̇ ולאחד ל̇ דבותי ׃׃

ו בפ לכל לכל וסימ׳ ויחלץ לכל העם לכל המון ׃ כל תפלה כל תחנה ׃ דמלכים ׃ ויבן ויפרץ מכל בציון ׃ סומך יי לכל הנפלים וזוקף
קרוב יי לכל קראיו ׃ אין קץ לכל העם ׃׃ מתת ב וסימ׳ מתת לאחד מהם ׃ שמר רגלך כאשר תלך ׃׃ לחסיא ל דכות ׃׃

בירושלם ׃ אין קץ לכל
העם לכל אשר היה לז
לפניהם גם האחרונים
לא ישמחו בו כי גם זה
הבל ורעיון רוח ׃ לירת
סות לכל עמא בית ישׂ
ישראל לכל צדיקיא
דיהוה מדבר קדמיהו
ברם הינון יעטוהי כחז
בחכמתא למיקל נירא
מעילויהון ובטיפשותיה
אזל ואיתרייעט עם עז
עולימיא והינון יעטוו
יעטוהי בטיפשותא
לויקרא ניר מלכותא
על בית ישראל ושבק יז
מילכת סביא ואזל כד
בתר עולימיא ברם אז
אינון בתראי תאהו כז
בתרכון ולא חדו ביה
והינון גרמו עלוהי דיז
לאיסתקפא למיהוי ז
מתפלגין מיניה עשׂ
עשרתי שבטיא ומלך
עילויהון ירבעם חייז
חייבא אמריית אז
רין הבלו לרחבעם ברי
ותבירות רוחא לדילי
שמר רגליך כאשר תז
תלך אל בית האלהים
וקרוב לשמע מתת
הכסילים זבח כי אינם
יודעים לעשות רע ׃ ז
אנת בר נשא טור דיז
ריגלך בעדן דתיזיל
לביה מקדשא דיי לז
לצלאה די לא תהך יז
תמן מלא חובין קדם
עד דלא תתוב ותהא ז
מקרב אודנך לקבלא
אולפן אוריתא מן כז
כהניא וחכימיא ולא
תהא כטיפשא דמקרז
דמקרבין קורבנא על
חוביהון ולא תייבין מן
עובדין בישין דאחיז
דאחידין בידיהון ולז
וליתוהי מתקבל ברע
ברעוא ארום ליתיהון
ידעין למעבד בהון בין
ה טב לביש ׃ אל תבהל על
פיך ולבך אל ימהר
להוציא דבר לפני האז
האלהים כי האלהים
בשמים ואתה על האז
הארץ על כן יהיו דבז
דבריך מעטים ׃ לא
תבהל על מימרך לשז
לשבשא ית מילי פומך
וליבך לא יוחי לאפקא
מימלל בעידן דאת מיז
מצלי קדם יי ארום יז
יי ישלוט על כל עלמא
ויתיב על כורסיה יקז
יקריה בשמי מרומא
ואת יתיב על ארעא
בגין כן יהון מילי פומך
קליליך ׃ כי בא החלום
ברב ענין וקול כסיל
ברב דברים ׃ ארום היכז
היכמה דייתי חילמא
על הרהורי לבא בסגיז
בסגיאות גוונין אף כדין
כל שטיא בסגיאות
פיתגמין בטלין ׃ כאשר
כאשר תדר נדר לאז
לאלהים אל תאחר
לשלמו כי אין חפץ ז
בכסילים את אשר תז
תדר שלם ׃ בעידן דיז
דיתדר נידרא קדם ז
יי לא תעכב לשלמותיה
ארום בגין כן ליתז
רעוא דיי בטיפשין מ
מזבגלל דמעכבין ניז
נידריהון ולא משלמי
משלמין ׃ טוב אשר
לא תדר משתדור ולא
תשלם ׃ טב לך די לא
תינדר מן די תידר ולא
תשלם ׃ אל תתן את
פיך לחטיא את בשׂ
בשרך ואל תאמר ליז
לפני המלאך כי שגגה
היא למה יקצוף האז
האלהים על קולך וחז
וחבל את מעשה ידיך ׃
לא תתן ית מימר פומך
למיגרם דין גהינם עיז
עילוי בישרך ובזום דיז
דינא רבא לא תיכול
למימר קדם מלאכא
אכזרא דרדי כך ארום
שלותא היא למה רגז
יתקוף רוגזא דיי על

האחרונים ז מלא וסימ׳ בדברי דויד ׃ שלמה ׃ רחבעם ׃ אסא ׃ אמציהו ׃ אחז ׃ גם האחרונים לא ישמחו ׃׃ וקרוב ד
וסימ׳ וקרוב לבוא עתה ׃ כי קרוב יום וקרוב יום יהודינו וקרוב שמך ׃ וקרוב לשמע מתת הכסילים ׃׃ יודעים ד מלא וס
ושלח לי עיני ברושים ואלמגים ׃ דה׳ ׃ כי החיים יודעים שימותו ׃ כי אינם יודעים לעשות רע ׃ ועם מדינות המלך יודעים אשר ׃׃

ויצדיק ד וסימ׳ אבן שלמה ויצדק יהיה לך׳ ב בו׳ עשיתי משפט ויצדק׳ אם עשק רש וגזל׳׳ שנת ה בשינה וסימנה
בחומם אשית את משתיהד׳ והשכרתי שריה וחכמיה׳ אם אתן שנת לעיני׳ מתוקה שנת העובד׳ בלילה ההוא נדדה שנת׳׳

מילך דאיתאמר בגנז
בגניהא ויתכל ית עובדי
ידך ׀ כי ברב חלמות
והבלים ודברים הרבה
כי את האלהים ירא ׀ ז
ארום בסגיאות חילמיא
דנביאי שיקרא והבלין
דבעלי חרשין ומלין ז
סגיאין דרשיעיא לא
תהימנו ארום ית חכימי
חכימיא צדיקיא תהא
משמיש ומנהון תתבע
אולפנא ומן קדם יי ז
הוי דחיל ׀ אם עשק
רש וגזל משפט וצדק
תראה במדינה אל ת
תתמה על החפץ כי ג
גבה מעל גבה שמר
וגבהים עליהם ׀ אין א
אנסות מסכינא וגזילת
וגזילתא ודין צדקתא
תחמי בקרתא לא תה
תתמה בלבבך איכדין
רעותא דיי על כל אי
אלין ארום צ אדיר
על שמי מרומא נטיר
עובדי בני אנשא בין ד
טב לביש ומן קדמוי ז
משתלחין גוברין גוות
גיותנין ותקיפין למיל
למרדי ברשיעיא
ולמיהויהון מתמנן יז
דפנין עליהון ׀ ויתרון
ארץ בכל היא מלך
לשדה נעבד ׀ ומותר

שבח פולחנות ארעא
על כולא הוא די כעידן
דיבני מלכותא ומלכו
ומלכא מתיהב כפיצי
כפיציחין מן קדמיהון
אן ליה להון עיבורא
למיכל ההוא מלכא יי
לגבר פלח בחקלא מז
מיתעביד עבר משתע
משתעבד ׀ עינ אתן
ומותר משבח פולחנא
ארעא על כולא הוא
ואפילו מלאכא חמיר
ליה למיהוי לפולחנות
חקליה עבד ומשתעבד ׀
אהב כסף לא ישבע כ
כסף ומי אהב בהמון ז
לא תבואה גם זה הבל ׀
גבר תגר די רחים למי
למיקני כספא ומ
פרגמטיא לא יסבע לג
למיצבר כסף ומן בגלל
די רחים למיכנש ממון
יתיר וליתיה ליה שבח
לעלמא אין לא יעביד
מיניה צדקתא בדיל
דליתיה ליה אגר עלל יז
למיכל אף דין הבל ׀ ונ
ברבות הטובה רבו אכ
אוכליה ומה כשרון ז
לבעליה כי אם ראות
עיניו ׀ כד סגיאה טוב
טיבותא בעלמא סגי
סגיאין את בני נשא
דיכלוניה ומה הנאה יז

אית למרהא די יצברינה
אין לא עבד מיניה טי
טיבותא כגון דיוחמי ל
לעלמא דאתי יחבור
אגרהא בעינוי ׀ מתוקה
שנת העבד אם מעט
ואם הרבה יאכל והש
והשבע לעשיר איננו
מניח לו לישון ׀ בסימא
דמיכא גברא דפלח לנ
למרי עלמא בלב שלים
ואית ליה ניחא על בי
בית קבורתיה אין ועי
זעירת שנין יחי או אין
סגיאות כתר דיפלחן
למרי עלמא בעלמא
הדין לעלמא דאת
אגר עבדי ידוי יחסין ׀
ליש אחרי " וחכמת
אוריתא דיי לגבר עת
עתיר בחכמתא היכמ
היכמה דמיעסק בעז
בעלמא הדין ואשתדל
באולפנא כד תנוח ע
עלוהי על בית קבורתי
ולא תשבקוניה בלחוד
בלחודוהי לרמות ׀
יש רעה חולה ראיתי
תחת השמש עשר ז
שמור לבעליו לרעתו ׀
אית בישתא מרעיתא
חמית בעלמא הדין ת
תחות שמשא וליה לב
אסו לגבר די יכנש ע
עותרא ולא עבד מיניה

יאכל יג וסימ׳ לחם אלהיו מקדשי הקדשים׳ מחרצנים ועד זג׳ וענבים לחים ויבשים׳ מיתת לאחד מהם׳ חמאה ודבש יאכל׳
והיה ורב עשות חלב׳ חציו שרף במו אש׳ ולא יבנו ואחר ישב׳ אשר קצירו רעב יאכל׳ הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך׳ גם כל
ימיו בחשך׳ מתוקה שנת העבד׳׳ לבעליו ג וסימ׳ ישיב לבעליו׳ ישלם לבעליו׳ עשר שמור לבעליו׳׳ אוכליה ל ומל׳׳

יפה ה̇ וסימ̇ ובאבשלום לא היה איש יפה · יפה עשיתי ובדב דליותיו · את הכל עשה יפה בעתו · טוב אשר יפה לאכל ולשתות ·
חיו ד̇ עחד · וסימ̇ ואבשלום לקח ויצב לו · ואדחתו ארחת תמיד · דמלכים · ושנה את בגדי כלאו · דירמיה · טוב אשר יפה ··

מידעם טב לסות יומיא
עותרא ההיא נטיר ליה
לאבאשא ליה לעלמא
דאתי ׀ ואבד העשר
ההוא בענין רע והוליד
בן ואין בידו מאומה ׀
וההוא עותרא דישבק
לבריה בתר מותיה יד
יהובר על די קנה ליה
בגוון ביש ולא יתקיים
ביד בריה די הוליד ולא
ישתאר ליה בידיה מה
מידעם ׀ כאשר יצא
מבטן אמו ערום ישוב
ללכת כשבא ומאומה
לא ישא בעמלו שיולך
בידו ׀ היכמה דנפיק
ממעי אימיה ערטילי
בלא זכותא ובלא מדע
מידעם טב מהיכדין יה
יתוב למיזל לבית קבו
קבורתיה חסיר מן זכו
זכותא היכמה די אתא
בעלמא הדין ומידעם
אגר טב לא יקביל בטר
בטרחיה לסובריה עז
עימיה לעלמא דהוא
אזיל למיהוי לזכו בי
בידיה ׀ וגם זה רעה רז
חולה כל עמת שבא
כן ילך ומה יתרון לו ש
שיעמל לרוח ׀ ואף דא
בישא מרעיתא חמיה
בעלמא הדין ולית ליה
אסו דבל קבל דאתא

לעלמא הדין חסר מן
זכותא היכדין אזיל לה
לעלמא ההוא ומה
מותהוה ליה דטרח לש
לקיבלה רוחא ׀ גם כל
ימיו בחשך יאכל וכעס
הרבה וחליו וקצף ׀ אף
כל יומוי בחשוכא ש
שרא כגון כן לחמוהי
בלחודוהי טעם ובנכיס
סגיא חאי ובמרעין וז
ורגזן הוו חיוהי ׀ הנה
אשר ראיתי אני טוב
אשר יפה לאכול ולש
ולשתות ולראות טובה
בכל עמלו שיעמל תח
תחת השמש מספר
ימי חיו אשר נתן לו ז
האלהים כי הוא חלקו ׀
די חמית אנא דטב הוא
לבני אנשא ודשפיר
להון למעבד בעלמא
הדין די יכלון וישתון
מן טרחותהון בדיל די
דלא לאוספא ידא ביז
באניסא וחטוף ולמיז
ולמיטר פיתגמי אוריז
אוריתא ולמיחן עניי ז
נכסא מן בגלל די יז
יחמון טבאתא בכל יז
טרחתהון די טרחו בז
בעלמא הדין תחות
שימשא מנין יומי ו
חיוהי דגבר די יהב יי
ליה במזליה ארום הו

הוא חולקיה ולית חורן
בר מיניה ׀ גם כל האדם
אשר נתן לו האלהים ׀
עשר ונכסים וכבוד והי
והשליטו לאכל ממנו
ולשאת את חלקו ולש
ולשמח בעמלו זה מז
מתת אלהים היא ׀ אוף
כל אינש די יהב ליה יי
עותר ונכסין והשלטה
והשלטיה יי למיכל
מיניה בעלמא הדין ז
ולמיעבד מיניה צדק
צדקתא ולקבלא יד
אגר חולקיה שלים ז
לעלמא דאתי ולמכ
ולמחדי בטרחיה עם
צדיקיא הא דא תנת יי
מתנא די איתיהיבא
ליה במזליה ומן קדם
יי היא ׀ כי לא הרבה יז
יזכר את ימי חייו כי ז
האלהים מענה בשמ
בשמחת לבו ׀ ארום לז
לא יומין סגיאין חיי ׀
אונשא די יתבר ית
יומי חיוהי כמה מנהון
עתידין למיהוי טבין ׀
וכמה מנהון בישן מז
מיטול דלא איתמסרו
לבני אינשא ארום מן
קדם יי איתגזר עלוהי
כמה יומין וסתגיו וכה
וכמה יומין יחי בחדות
לביה ׀ יש רעה אשר ו

ש̇ ומיה יחידך ופתח ול̇ דבות̇ וסימ̇ ומיה לי ויאמר את אלהי ישראל · ומיה זה עשיתי · ב̇ בן · ומה דאת · וירדו שלשת · ומה קול
ויאמר שמואל ומזה · ומה ישי · כי לא היה כל בית · ומה בינע · אמרתם שוא · ומה יתרון · גם זה רעה · ומה יעשה · ובכל יום ויום
מרדכי · ומה שאלתך · ויאמר המלך לאסתר ·· ולשאת ב̇ וסימ̇ אל שוחד שוב · ולשאת את חלקו ·· שבא ל̇ דבו ··

וירבה ד̇ וסימ̇ ורבה עליך חית השדה · ורבה העזובה · ורבה משטמה · ורבה היא על האדם ·· חסר ד̇ וסימ̇ כי מידך
אותה חסר עמו · כד הקמח לא כלתה · וגם בדרך כשסכל הולך · ואיננו חסר לנפשו מכל אשר ·· יבמה ל̇ דבותיה ··

ראיתי תחת השמש ור
ורבה היא על האדם ׀ א
אית בישתא חזית כד
בעלמא הדין תחות ש
שימשא ורבתא היא
על בני אינשא ׀ איש א
אשר יתן לו האלהים
עשר ונכסים וכבוד וא
ואיננו חסר לנפשו מכ
מכל אשר יתאוה ולא
ישליטנו האלהים לא
לאכל ממנו כי איש נכ
נכרי יאכלנו זה הבל
וחלי רע הוא ׀ גבר די י
יהב ליה במזלא עותר
ויקר ניכסין ולית הוי
מחסר לנפשיה מכל
די יתרעי ולא אשל
אשלטיה יי על חוכמ
חוכמתיה למטעם מיניה
אילהין ימות בלא ולד
ולא חס קריביה לאחז
לאחסנתיה ליה ארום
אינתתיה תהא מתנסבא
לגבר חילונאי ויחסן
ויחסנינה ויאכלינה
כל דין גרמו ליה חוכו
חוכוהי דלא עבר מיל
מיניה מיעבד טב ואת
ואיתהפיך עתריה למ
למיהוי ליה להבל
ולמרעא בישא ׀ אם י
יוליד איש מאה ושנו
ושנים רבות יחיה ורב
שיהיו ימי שניו ונפ

ונפשו לא תשבע מן ה
הטובה וגם קבורה לא
היתה לו אמרתי טוב
ממנו הנפל ׀ אין יוליד
גבר מאה בנין ושנין ז
סגיעין ייחי ובשולטנ
ובשולטנותא ורבנותא
דיהכון יומי חיוהי ונ
ונפשיה לא סבעת מן
טיבותא דהוות ליה ׀
על דחס על עותריה דו
דלא קנא מיניה שמא
טבא ואף בית קבורתא
לא הוות מהימנא ליה
אמרית במימרי דטב
מניה שלילא דלא חז
חזא עלמא הדין ׀ כי
בהבל בא ובחשך ילך
ובחשך שמו יכסה ׀
ארום בהבלו אתא לע
לעלמא הדין ובחשוך
יזיל לעלמא ההוא ובח
ובחשוך שמיה יהא
מתחפא מן בגלל דל
דליה ליה זכותא לשו
לשום טב לא קנה לה
למיהוי מדכר ׀ גם ש
שמש לא ראה ולא
ידע נחת לזה מזה ׀ א
אף נהור אוריתא לא
חמא ולא ידע בין טב
לביש למבחן בין עלמ
עלמא הדין ובין עלמא
אחרן ׀ ואלו חיה אלף
שנים פעמים וטובה

לא ראה הלא אל מקום
אחד הכל הולך ׀ ואילו
ואילו גלי הוו יומי חיו
חיוהי דגברא תרין אל
אלפין שנין ובאוריתא
לא עסיק ודינא וצד
וצדקתא לא עבד בשע
בשעת מיתה דרינו ני
ביום מותה נפשיה נח
נחתא לגיהנם לאתר
חד דכל חייבין אזלין
תמן ׀ כל עמל האדם לפ
לפיהו וגם הנפש לא
תמלא ׀ כל טרחא דגב
דגברא בדיל מזון פומיה
הוא טרח ועל מימר
פומיה מיתהין ואוף נ
נפשא דאינשא לא ת
תסבע למיכלא ומשת
ומשתיא ׀ כי מה יותר
לחכם מן הכסיל מה ל
לעני יודע להלך נגד
החיים ׀ ארום מה מותר
אית לגבר חכימא כש
בעלמא הדין יתיר מן
שטיא בגין דרא בישא
דלא מתקבל עליהון ׀
ומלאו אית לההוא
ענייא למעבר אילהין
למיעסק באולפן אור
אוריתא דיני בגין די
ידע היכדין עתיד
למהך כל קביל צדיקי
צדיקיא בגינתא דעדן ׀
טוב מראה עינים מה

יחיה י̇ה̇ וסימ̇ לו ישמעאל · אשר תמצא את · ולא תגעבו יד · אוי מי יחיה משמואל · ויעבד ויעבד · ב̇ בו · ואמיתהו · ויהוא עשה
בעקבה · ובתרבית לדת · כל פשעיו אשר יעשה · ובשוב רשע מרשעתו · והיה כל נפש חיה · מי גבר יחיה ולא יראה מות · עבד ביתו · ב̇
ביבע ביבע · ויאבד לבלך לעולם · הנה עפלה ולא ישרה · כי אם שכב הדבה · אם יוליד איש מאה · וכל חיו יחיה דכות ··

מרבים ג̇ וסימ̇ מרבים העם להביא ׃ כי יש דברים הרבה מרבים ׃ גם בימים ההם מרבים חורי יהודה ׃ וחד ומרבים בנים ׃
כצל ה̇ וסימ̇ ולא יאריך ימים כצל ׃ ויעשם כצל ׃ ויצורי כצל כלם ׃ ויברח כצל ולא יעמוד ׃ כצל ימינו על הארץ ׃׃

מהלך נפש גם זה הבל
ורעות רוח ׀ טב ליה לג
לגבר למחדי על מה ד
דאית ליה ולמעבד עד
צדקתא ולמחמי אגר
טב על עובדוי ליום די
דינא רבא מן די יזיל
לעלמא בסיגופ נפש ׀
בדם דין לגברא חייבא
הבלו ותבירות רוחא ׀
מה שהיה כבר נקרא
שמו ונודע אשר הוא
אדם ולא יוכל לדין עם
שתקיף ממנו ׀ מה ש
דהוה בעלמא הא כבר
איתקרי שמיה ואיש
ואישתמודע לבני נשא
מן יומא דהוה אדם ק
קדמאה וכולא גזירת
מימרא דיי היא ולית
רשו לגבר למיקם בדינ
עם מרי עלמא דתקיף
מיניה ׀ כי יש דברים ה
הרבה מרבים הבל מה
יתר לאדם ׀ ארום אית
פיתגמין סגיאין דמסגן
הבלו בעלמא מה מו
מותר אית לגבר די ה
התעסק בהון ׀ כי מי י
יודע מה טוב לאדם ב
בחיים מספר ימי חייו ׀
הבלו ויעשם כצל אש
אשר מי יגיד לאדם ׃
מה יהיה אחריו תחת
השמש ׀ ארום מאן ד

דיכול מה יוטב לאינש
בעלמא הדין אילהין
למיעסק אוריתא דא
דאינון חיי עלמא וכל
מניין יומי חיי הבליה
די יחי בעדן מותיה
אינון חשיבין בעיגרי
כטולא דמאן הוא די
יחוי לאינשא מה
דעתיד למהוי באפוהי
בעלמא הדין תחות ש
שימשא ׀
׀ פלגות ספרא ׀

ז טוב
שם משמן טוב ויום
המות מיום הולדו ׀
טב שמא טבא די יקנון
צדיקיא בעלמא הדין
יתיר מן משח רבותא
דהוה מתרבי על רישי
מלכיא וכהניא ויומא
דשכיב גברא ומתפטר
לבית קבורתא בשום
טב ובזכותא מן יומא
דאתיליד רשיעא כט
בעלמא ׀ טוב ללכת
אל בית אבל מלכת אל
בית משתה באשר
הוא סוף כל האדם ו
והחי יתן אל לבו ׀ טב
למיזל גבר לבית אבי
אבילא לנחמותיה מ
מלמיזל לבית משתה
חמרא דמיתלעבין ר
דבבית אבילא תמן ה

הוא סוף כל אינשא ד
למיזל דעל כולהוב א
איתגזרת גזירת מיתא
ומן בגלל די יהך לבית
אבילא גברא צדיקא
יתוב ויתן ללביה מ
מיליה דמותא ואין י
אית בידיה מדעם ב
כיש ישבקינה ויתוב
בתתובתא קדם מרי ע
עלמא ׀ טוב כעס מ
משחוק כי ברע פנים
ייטב לב ׀ טב רגזן די
רגיז מרי עלמא על
צדיקיא בעלמא הדין
מן חובא דהוה מחייך
עם רשיעיא ארום ב
באבאשות אפי שכינ
שכינתיה אתי בנורה
בנורתא ופורענותא
בעלמא כגון לאוטבא
לב צדיקיא ויצלון ק
קדם מרי עלמא והוא
מרחם עליהון ׀ לב ח
חכמים בבית אבל ולב
כסילים בבית שמחה ׀
ליבא דחכימיא אבין
על חורבן בית מקדש
ועיניב על גלות עמא
בית ישראל ולב שטיאן
בחדוות בית ליצנותהון
ואכלין ושתין ומתב
ומיתפנקין ולא יתיבין
על לבהון סיגופ
אחוהון ׀ טוב [illegible]

באשר ט̇ו̇ וסימ̇ וישמע אלהים את קול הנער ׃ אינבו גדול בבית הזה ׃ אין שר בית הסהר ׃ בין רגליה כרע נפל ׃ וילך האיש מהעיר ׃ ויאמר לו מיכה מאין ׃ ויקבר דוד ואנשיו בשם ׃ ואלישע דבר אל האשה ׃ עמדי נא בחבריך ׃ כי כה אמר יי׳ לסריסים ׃ ויאמר יי׳ הגידה נא ׃ באשר תמותי אמות ׃ מה יתרון העשה באשר ׃ טוב ללכת אל בית אבל ׃ באשר דבר מלך שלטון ׃׃

יהולל ב̇ וסימ̇ מפר אותות בדים וקוסמים יהולל · ושפטים יהולל · כי העשק יהולל חכם ·· תחיה ג̇ וסימ̇ מכשפה לא תחיה · לא תחיה כל נשמה · החכמה תחיה בעליה ·· ויאבד ב̇ וסימ̇ ויאבד את אשורי · ויאבד את לב מתנה ·· הסירים ל̇ ·

לשמע גערת חכם מ
מאיש שמע שיר
כסילים | טב למיקבל כ
במדרש אולפנא למ
למשמע נזות גברא
חכימא באורייתא מ
מגבר דאזיל למשמ
למשמע קל טבלא
דשטיין | כי כקול ה
הסירים תחת הסיר
כן שחק הכסיל וגם זה
הבל | ארום כקל קבלת
כוכין דמיתוקדין ת
תחות דודא הכדין קל
חוכא דשטיא את דין
הבלו | כי העשק יהו
יהולל חכם ויאבד את
מתנה | ארום אניסא
יהל בחכימא בגין ד
דלא אזיל באורחתיה
ומיתובד במלוי בישא
לב חכימא דאתיהבת
ליה מן שמיא | טוב
אחרית דבר מראשיתו
טוב ארך רוח מגבה
רוח | טב סוף פתגם
מן שירוייה דבשירויה
לא אישתמודע לגבר
לגברא דטב הוא וטב
מן קדם יי גבר דשליט
ברוחיה ומכבש יצריה
מגבר דאזיל בגסות ר
רוחא | אל תבהל ברוחך
לכעוס כי כעס ב
בחיק כסיל

כסילים ינוח | ובעידן
די יהי עלך אוכחות
מן שמיא לא תבהל נ
בנפשך למירתח ולמ
ולמימר סרכותא כל
כלפי שמיא ארום און
אנת סכיל ושתיק יש
ישתבק לך חובך ואין
אנת מסריב ומרתח
דע ארום רתחא בעטי
בעטית שטין ינוח עד
די ישיצי יתהון | אל
תאמר מה היה שהימ
שהימים הראשנים
היו טובים מאלה כי לא
מחכמה שאלת על זה |
ובעידן עקתך לא תימ
תימר מה הוה מן קד
קדמית דנא טב בעלמא
דיומין קדמאין הוו ית
טבין ואינשי דרא ה
ההוא הוו שפירין עוב
עובדא יתיר מן אילין
בגין כן טבא הוי מיטר
להון ואנת לא על חכ
חכמתא שאלתא על
דנא | טובה חכמה עם
נחלה ויתר לראי הש
השמש | טבא חכמת
אורייתא עם אחסנת
ממונא ויתיר למהוי
גבר מדבר בעינוותנותא
עם גוברין דיירי ארע
יחזון טב ובריש תחות
שמשא בעלמא הדין |

כי בצל החכמה בצל
הכסף ויתרון דעת הח
החכמה תחיה בעליה |
ארום היכמה דמסתתר
גברא בטלל חכמתא
היכדין מסתתר בטלל
כספא בעדן די עבד
צדקתא מיניה ומותר
מנדע חכמת אורייתא
תחי יתהא מן בית
קבורתא לעלמא דא
דאתי | ראה את מעשה
האלהים כי מי יוכל
לתקן את אשר עותו |
חוי מסתכל ית עובדא
דיי וגבורתיה די עבד
ית סמיא ית גבינא ית
חגירא למהויהון פרי
פריסן בעלמא ארום
מן הוא חכימא די יכ
יכול לתקנא ית חד
מנהון אילהין מרי ע
עלמא דעוותיה | ביום
טובה היה בטוב וביום
רעה ראה גם את זה ל
לעמת זה עשה האל
האלהים על דברת ש
שלא ימצא האדם א
אחריו מאומה | ביומא
דיוטיב לך יי תהא את
אנת בטיבותא הוי טב
לכל עלמא בגין דלא
יהי עלך יום בישא
חזי ואיסתכל דאת ית
דין לקבל דין עבד יי |||

וגם י̇ג̇ וב̇ מילי בסו̇ פס̇ וסימ̇ וגם האמלים השקתה · וגם בעליו יומת · וגם שמרו בבליהם · גם עם יי וגם עם אנשים · וגם לא שבעת · וגם אני אליך · וגם במכתב לאמר וחברו · וגם משרי ישראל · וגם בהמות שדי · וגם זה הבל · וגם ילדתי בנים · וגם בגידי בריתי · וא̇ חלות ריש פס̇ ובמלה תג̇ב̇ וגם · בושו וגם נכלמו כלם · בחורים וגם בתולות זקנים · נכספה וגם כלתה נפשי ·

יותר ז' מלא וסי' איש אל יותר בזמבו' ואת היותר החרמני' ויותר ממנו מאה רבב' וחברו' ומה לעני יודע' ואל תתחכם יותר למה'
לעשות יקר יותר ממיני '' תנח ג' דגש וסימ' אל תנח את ידך' מקומך אל תנח' אל תנח ידך' וחד ותנח בגדו אצלה ויצא ''

בגין לאוכחא אינשי :
עלמא מן בגלל דלא
ישכח אינש בתרוהי מ
מידעם ביש לעלמא
דאתי ׃ את הכל ראיתי
בימי הבלי יש צדי
אבד בצדקו ויש רשע
מאריך ברעתו ׃ ית כ
כולא חזית ביומי הב
הבלותי דמן קדם יי מ
מתגזרין טב וביש למ
למהוי בעלמא על עי
עיסק מזליא בעלמא
דאיתבריאו בהון כ
איתשא דאית גבר זכאי
אבד בצדקתיה בעלמ
הדין וזכותיה נטיר
לעלמא דאתי ואית
גבר חייב דמאריך ׃
יומין בחובוהי וחושבן
עובדוהי בישיא נטירין
ליה לעלמא דאתי ליי
לאיתפרעא מיניה לח
ליום דינא רבא ׃ אל
תהי צדיק הרבה ואל
תתחכם יותר למה ת
תשומם ׃ לא תהא זכ
זכאי יתיר בעדן דאי
דאתחייב חייבא קט
קטול בבית דינך בגין
לחייבא עלוהי דלא
למקטליה ולא תתחכם
בכין יתיר בחכמת
רשיעיא דקיימין כד
בדרך ולא תאלף

באורחתהון למית ד
דינדי ית אורחתך ׃ אל
תרשע הרבה ואל תהי
סכל למה תמות בלא
עתך ׃ לא תהך בתר
הירהורי לבך לאתחי
לאתחייבא סגיא ולא
תרחק אורחך מבית
אולפן אורייתא דיי לנ
למהוי שטיא למה ה
דין אנת גרים מיתא
לנפשך ויתקצרון שני
למימת עד דלא ימטי
ומנך למימת ׃ טוב א
אשר תאחז בזה וגם מ
מזה אל תנח ידך כי י
ירא אלהים יצא את
כלם ׃ טב די תאחד בע
בעיסקי עלמא הדין
למגמל טבא לנפשך
באורח תגריא ואת ה
מדין ספר אורייתא
לא תשבק חולקך א
ארום גבר דחיל מן ק
קדם יי נפיק ית ידי
חובת כולהון ׃ החכמה
תעז לחכם מעשרה
שליטים אשר היו בע
בעיר ׃ וחכמת יוסף בר
יעקב איסתייעא ע
עלוהי לחכמיותיה בל
קבל עשרתי אחוהי
צדיקיא די שלטין ב
בדחלתא דיי ולא ש
שלט בהון יצרא

בישא בעיבן דהוו ידי
ויהיבין בקרתא דמצרי
ולא קטלו ית יוסף א
אחוהון דהוה מצער
להון בזימנא ההוא כ
בקל מלוהי ׃ כי אד
וחכמתא מסתייע י
לחכימא די יכבוש ית
יצרא מטול דלא למ
למחטי יתיר מן גבורת
עשרתי בני יעקב דהוו
כשבבו קרתא דשכם ו
וקטלו כל דכורא לפת
לפתגם דחרב ובתר כדין
לא כבשו ית יצריהון
אולהין ובנו ית אחוהון
בעשרין כסף ׃ כי אדם
אין צדיק בארץ אשר
יעשה טוב ולא יחט
יחטא ׃ ארום ליר
גבר זכאי בארעא די
יעביד טב כל יומי ח
חיוהי ולא יחוב קדם
יי אבל גברא די יחוב
קדם יי חמי ליה למ
למהדר בתתובא עד
לא ימות ׃ גם לכל הד
הדברים אשר ידברו
אל תתן לבך אשר
לא תשמע את עבדך
מקללך ׃ את לכל מ
מיליא די ימללון לך
רשיעיא לא תמסור
לבך לקבלותהון דלא
יתהון יומיא דתשמע

אב חזקא וחד רבא וסימ' באיוב' באכל' באלות' בארבעים אלת' בבלע' בגלגל' בדרכם' בדבש' בהגלות' ובמראה' ובפתחי ובתקוע' בזרע'
וברחמיך' ובמינדה' בחמין' באיוב' באכל' באלות' בארבעים אלת' בבלע' בגלגל' בדרכם' בדבש' בהגלות' ובמראה' ובפתחי ובתקוע' בזרע'
וברחמיך' ובמיצוה' בחמין' בחטאיבו' בחטאיבו' בחשכה' בחשכה' בחלב' בחלב' בחלמיש' בחלמיש' ביריעות' ביריעות' בצדקו' בצדקו ''

יאת ה׳ חס׳ ה׳ בסוף תבות וסימ׳ יאת הגדת היום את אשר · יאת הלא את שבת בערו · יאת כי גם פעמים רבות · יאת ותני אתה הוא
יי׳ לבדך את עשית · ואת ונפשי נבהלה מאד · ב׳ עת פתוחיה יחד בכשיל ובילפות · עת ואמר לבלה נאופים · · · ובקש ל׳ · ·

ית עבדך די ילוט לך ו׳
וליה לך חילא לאיש׳
לאישתזבא מן ידוהי ׃
כי גם פעמים רבות ידע
לבך אשר גם את קללת
אחרים ׃ ארום חמי לך
למיעבד ית דינא בזמן
די ילוט לך גבר דליה
דכוותך דאת זימנין ס׳
סגיאין ידיע בליבך
דאת את הוית ליט גוב׳
גוברין אוחרנין ׃ כל זה
נסיתי בחכמה אמרתי
אחכמה והיא רחוקה
ממני ׃ כל דא דאמרית
בחניה בחכמתא אמ׳
אמירית במימרי אחכ׳
אחכום את כל חכמתא
דאורייתא והיא רחקת
מיני ׃ רחוק מה שהיה
ועמק עמק מי ימצ׳
ימצאנו ׃ הא כבר אי׳
איתרחק מבני נשא
למידע כל מה דהוה
מן יומי עלמא ורזי יו׳
יומי דיהוי מלכא מנ׳
משיחא מן הוא די׳
דישכחיניה בחכמתיה ׃
סבותי אני ולבי לדעת
ולתור ובקש חכמה
וחשבון ולדעת רשע ׃
כסל והסכלות הוללות ׃
חורית אנא לחשבא
בלבבי ולמידע ולא׳
גלאלא חכמתא וח׳

וחשבון אגר עובדי צד׳
צדיקיא ולמידע פור׳
פורענות חובת שטיא
וסוכלתנו חולחלתא ד׳
דמלכותא ׃ ומוצא אני
מר ממות את האשה
אשר היא מצודים ו׳
וחרמים לבה אסורים
ידיה טוב לפני האל׳
האלהים ימלט ממנה
וחוטא ילכד בה ׃ ואש׳
ואשכחית אנא פתגם
דמריר על אנש יתיר
מן מריר יום דמותא
ית אתתא דהיא עבדא
עדין סגיאין לבעלה
ומיגרתו ותקלו איד׳
בלבבה כפיתון ידהא
כגון דלא למפלח בהון
תקין קדם יי׳ גבר די
יפטור יתה בגט פיטור׳
פטורין ומישתזיב
מינה וחייבא קדם יי׳
גבר די יסבינה ויתלכד
בזניתהא ׃ ראה זה
מצאתי אמרה קהלת
אחת לאחת למצ׳
חשבון ׃ חזה דין עובד׳
דאשכחית אמר קהל׳
קהלת דמתקרי שלמ׳
שלמה מלכא דישר׳
בעית מולא חדא
עם חברתה למשכח
חושבן בני אינשא מה
יהי בסופיהון ׃ אשר

עוד בקשה נפשי ולא
מצאתי אדם אחד מ׳
מאלף מצאתי ואשה
בכל אלה לא מצאתי ׃
ואית פתגם אוחרן דע׳
דעוד תבעת נפשי ולא
אשכחית גבר שלים וז׳
וזכאי בלא חבולא מן י׳
יומי אדם עד דאיתילי׳
אברהם צדיקא והוש׳
והישתכח מהימן וזכ׳
וזכאי בינו אלף מלכין
דאיתכנשו למיעבד
מגדלא דבבל ואתתא
בכל אילין נשיהון די
דמלכיא כשרה לא
אשכחית ׃ לבד ראה
מצאתי אשר עשה
האלהים את האדם
ישר והמה בקשו חש׳
חשבונות רבים ׃ לחוד
חזה דין דאשכחית
דעבד יי׳ ית אדם קדמ׳
קדמאה תקין קדמוהי
וזכאי וחיויא וחוה
אינון אטעיו למיכל
מן פירא דאכלי פירוהי
חכמין למידעכון טב
לביש וגרמו לאיסתק׳
לאיסתקפא עלוהי יו׳
יומא דמותא ולכל
דרי עלמא ואנון תבעו
למשכח חושבנין ס׳
סגיאין כגון לאיתאה
מחתא על דיירי

שבועת ה' וסימ' שבועת יי' תהיה בין שניהם · ויחמל המלך על מפיבשת · ומדוע לא שמרת · כל נדר וכל שבועת אסר · ועל דברת שבועת אלהים · ויחד ושבועת שקר אל תאהבו ·· ברוח ג' וסימ' ועמדת בהר · והבנית כל אשר היה ברוח · אין אדם שליט ברוח לכלא ··

ח ארעא | מי כהחכם ומי
יודע פשר דבר חכמת
אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא |
מן הוא חכימא דיכיל
למיקם כלקבל חכמתא
דיי ולמידע פשר מילי
מליא כנביאיא חכמתא
דגבר חכים תנהר זיו
זיו אנפוהי כיני צדיקי
וחציפות אפין מתחלפן
אורחתיה מטב לביש |
אני פי מלך שמור ועל
דברת שבועת אלהים |
הוי זהיר ית פומיך על
גזירת מלכא למנטר
מה דיפק דינך ועל עי
עיסק מימרא דיי אז
איזדהר דלא תימי כד
בשום מימריה על מגן |
אל תבהל מפניו תלך
אל תעמד בדבר רע כי
כל אשר יחפץ יעשה |
ובעידן רוגזא דיי לא
תהיה כדיל דלא לצלא
קדמוהי אזיל צלי ובע
ותבעי רחמין מיניה
בגין דלא תקום בפתגם
ביש ארום רבון כל
עלמא יי כל דיצבי יעב
יעביד | באשר דבר מ
מלך שלטון ומי יאמר
לו מה תעשה | באתר
דאיתגזירת מימרא דיי
דמלכא דשליט על עו
עלמא מתעבדא בבהו

בבהילו ומן הוא גברא
די ימחי בידיה ויימר
ליה מה עבדת | שומר
מצוה לא ידע דבר רע
ועת ומשפט ידע לב ח
חכם | דינטר פיקודיא
דיי לא ינדע מידעם
ביש לעלמא דאתי ית
ועידן צלותא ודין וקש
דקשוט ישתמודע בל
בלב חכימא | כי לכל
חפץ יש עת ומשפט |
כי רעת האדם רבה עלי
עליו | ארום לכל עדן
אית עידן טב וביש ועל
ועל דין קשוט איתדן
כל עלמא דבר איתה
איתגזר מן קדם יי יה
למיהוי פורענותא כד
בעלמא על חובת אינש
אינשין עבדי בישא
דסגיאה עליהון | כי א
איננו ידע מה שיהיה |
כי כאשר יהיה מי יגיד
יגיד לו | ארום ליתוהי
חכים מה דעתיד למ
למיהוי בסיפיה עליהו
ארום כען די יהי רע
רעוא מן קדם יי לא
לאבאשא ליה מן הו
הוא די יחוי ליה | אין
אדם שליט ברוח לכ
לכלוא את הרוח ואין
שלטון ביום המות
ואין משלחת במלחמ

במלחמה ולא ימלט |
רשע את בעליו | ולית
אינש דישליט ברוח נ
נשמתא למינע ית נ
נשמתא דחיי בגין ד
דלא יפוק מן גופא ד
דאינשא ולית שולטנ
ביום מותא לשיזבא ית
גבר לחבריה ולית פלי
זיינא מסייען בקרבא
ולא ישיזב חוב ית
מרוהי ביום דינא רב
רבא | את כל זה ראיתי
ונתון את לבי לכל מע
מעשה אשר נעשה
תחת השמש עת אש
אשר שלט האדם בא
באדם לרע לו | ואתכל
דין חמית דהוה בעלמא
דיהבית ית לבבי למידע
ית כל עבדא דאתעבד
בעלמא תחות שמשא
בעידן די ישלוט אינ
אינש באינשא לאבאשא
לאבאשא ליה | ובכן
ראיתי רשעים קברים
ובאו וממקום קדוש |
יהלכו וישתכחו בעיר
אשר כן עשו גם זה הב
הבל | ובקושטא חמית
חייבין דאיתקברו וי
ואישתיצייו מן עלמא
מאתר קדיש דצדיקי
שריין תמן ואזלו ית
לאיתוקדא בגיהנם

מעשה י' וסימ' ויקח משה ואלעזר הכהן · והיה תחת בשם מיד יהוה · ולא יהיה למצרים מעשה · המכבם אם כחמר היוצר · ויקברהו בקברתו · להפוך אדם מעשה · את כל זה ראיתי ונתון · כל אשר תמצא ידך · ובכל מעשה אשר החל · כי את כל מעשה האלהים ·· לרע ג' וסימ' למען הכעיסני במעשה ידיכם · ואחר אלהים אחרים לא תלכו · עת שליט האדם ·· משלחת ב' רעים · במלחמה ··

על כן ה בטע וסימ לא יאכלו בני ישראל קרא למקום ההוא מחנה דן · על כן לא ידרכו כהני דגון · על כן חרה אף יי בעמו · ב
בבני יעזר גפן שבמה · מלא לב בני האדם · על כן קראו לימים האלה · למקום ההוא עמק ברכה ···
ומאריך ל דבות ···

ואיתנשיו בינין יתבי ׃
קרתא והיכמיה דעבדו
איתעבד להון את דין ׃
הבל ׃ אשר אין נעשה
פתגם מעשה הרעה
מהרה על כן מלא לב
בני האדם בהם לעשו
לעשות רע ׃ ומן בגלל
דלא עבד פתגם פורע
פורענות רשיעיא כפרז
כפריעא על עובדיהון ׃
בישיא בגין כן איתמלי
לבא דבני אינשא כהון
למיעבד ביש בעלמיא
הדין ׃ אשר חטא עשה
רע מאת ומאריך לופי
גם יודע אני יהיה טוב
ליראי האלהים אשר
יראו מלפניו ׃ וכזמן די
חייבא יעביד ביש מי
מאת שנין ומן קדם יי
איתיהיבת ליה ארכא
בגין די יתוב ארום אי
איתגלי ליה ברוח קז
קודשא וידעית אנא
דיהא טב לעלמא דאז
דאתי לדחליא דיי ׃
דדחלין מן קדמוהי
ועבדין רעותיה ׃ וטוב
לא יהיה לרשע ולא יז
יאריך ימים כצל אשר
אשר איננו ירא מלפני
האלהים ׃ וטב לא יהא
לרשיעא ולא יהא לה
ליה ארכא לעלמא

דאתי בעלמא הדין יי
איתקטעון יומי חיוהי
ויערקון ויחלפון כטלל
בגין דליתוהי דחיל מן
קדם יי ׃ יש הבל אשר
נעשה על הארץ אשר
יש צדיקים אשר מגיע
אלהם כמעשה ויש רז
רשעים שמגיע אלהם
כמעשה הצדיקים אז
אמרתי שגם זה הבל ׃
אית הבלו דאיתגזר לז
למהוי מתעבד על אפי
ארעא דאית צדיקיא
דמטי להון ביש כאינון
עבדין כעובדי חייביא
ואית חייבין דמטי לז
להון טב כאילו עבדין
כעובדי צדיקיא וחמי
וחמית ברוח קודשא
דבישא דמטי לצדיקז
לצדיקיא בעלמא הז
בעלמא הדין לא על
חוביהון איליהין למ
למגני מנהון חובא קז
קלילא למהוי אגרהון
שלם לעלמא דאתי
וטב דמטי לחייביא כז
בעלמא הדין לא על
זכוותהון אלהן למפ
למפרע להון אגרא
על זכותא קלילא דז
דעבדו למהויהון אז
אכלין אגריהון בעז
בעלמא הדין ולאו

ולאובדיהון חולקהון
לעלמא דאתי אמריה
במימרי דאת יתהון ׃
הבל ׃ ושבחתי אני את
השמחה אשר אין טוב
לאדם תחת השמש כי
אם לאכל ולשתות ולז
ולשמוח והוא ילונו
בעמלו ימי חייו אשר
נתן לו האלהים תחת
השמש ׃ ושבחית אנא
ית חדוות אורייתא
ארום ליה טב לאינש ׃
בעלמא הדין תחות
שימשא ארום אלהן
למיכל ולמישתי ויז
ולמחדי בטרחיהון
ובחולקיה דאיתיהב
ליה מן שמיא ולא
יושיט ידיה בחטופי
ואונסא והוא ילוניה
לעלמא ההוא ויקבל
אגר שלים על טורחי
דטרח בשלימותא
כל יומי חיוהי די יי
יהב ליה יי בעלמא
הדין תחות שימשא ׃
כאשר נתתי את לבי ׃
לדעת חכמה ולראות
את הענין אשר נעשה
על הארץ כי גם ביום
ובלילה שנה בעיניו ׃
איננו ראה ׃ כמה די
יהבית ית לבבי למדע
חכמת אורייתא ולמי

אלהם · יז חס בבתו וסימ ויערך אלהם · ב בו · שלשת ימים · אתם בוגצים · להעם הזה · קטני עבה · וידבר אלהם בעיני ב
הילדים · ויקבץ מלך · ויצא יהודע · אשחך אלהם ולא יאמינו · שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים · ב בו · אתם קדש · ויקם עזרא ·
הבין ויאמר אלהם אותם מעלהם · ויקהלו בני ישראל השבים · דעזרא · ראים ויאמר אלהם אתם ראים · ויאכלו ···

כל נתיצאה את לבי במ״ד אל לבי וסימ׳ והחי יתן אל לבו׳ כי את כל זה נתתי אל לבי׳ ולא הגדתי לאדם מה אהי נתן אל לבי וירתן
אהי אל לבי׳ ימתו ג׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳ ואם ימותו ח צינו׳ יגע ימתו׳ כי החיים יודעים שימותו׳ שימותו ל׳ וחס׳

ולמחזי ית גוון ראיה
דאיתעבד על ארעא
ארום אית חכימיא די
די יצבי למעסק באו
באוריתא ולאשכחא
חכמתא טורחא ארום
אף בימימא לא ינוח וב
ובליליא שינתא בעיני
בעינוהי לא חזאי | ורא
וראיתי את כל המעש
מעשה האלהים כי לא
יוכל האדם למצוא את
המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל אש
אשר יעמל האדם לב
לבקש ולא ימצא וגם
אם יאמר החכם לדעת
לא יוכל למצא | וחזית
אנא כל עבד גבורתא
דיי ארום בחילא היא
וליתר רשו לאינש לא:
לאשכחא ית עובד
גבורתא דיי דאיתעבד
בעלמא הדין תחות ש
שימשא כד יטרח אנ
אינש למתבע מה דע
דעתיד למהוי ולא יש
ישכח ואת אם יימר
גבר חכים במימריה ז
למנדע מה דעתיד
למיהוי בסוף יומיא
וליתר ליה רשו למש
ט למשכח | כי את כל זה
נתתי אל לבי ולבור
את כל זה אשר הצדי

הצדיקים והחכמים ו
ועבדיהם ביד האלהים
גם אהבה גם שנאה אין
יודע האדם הכל לפניהם |
ארום ית כל דין יתביה
על לבבי ולמיבלש ית
כל דין די כל צדיקיא
וחכימיא ותלמידיהון
דמשתעבדין להון על
עיסק פתגם אוריתא
מסירין בידא דיי ומניי
איתגזר על כל עלמיא
מה די יהא ביומיהון ז
אף רחימתא די ירחמ
ירחמינון גבר את סנ
סניאתא די יסנינון גל
גבר ליה נביא בעלמיא
די ינדע מה יהוי באינ
באינשא כולא במזלא
אתגזר למיהוי קדמיה
קדמיהון | הכל כאשר
לכל מקרה אחד לצד
לצדיק ולרשע לטוב
ולטהור ולטמא ולז
ולזבח ולאשר איננו
זבח כטוב כחטא הנש
הנשבע כאשר שבועה
ירא | כולא במזלא הו
הליא רמין שמיא אי
איתגזר מה דעתיד די
למיהוי לכולא ארעון
חד לזכאה ולחייבא
לדתקן אורחתיה ודו
ולדכי נפשיה ולמסאב
נפשיה ולמקריב נ

נכסת קודשין כטבא
כחייבא כגברא דיומי
לשיקרא כגבר מומתא
דחיל | זה רע בכל אשר
נעשה תחת השמש כי
מקרה אחד לכל וגם
לב בני האדם מלא רע
והוללות בלבבם בחייה
בחייהם ואחריו אל
המתים | דין מזל ביש
בכל עלמא בכל דאיתי
דאיתעבד תחות שימ
שמשא ארום ארעון
חד לכולא לכל דיירי
ארעא ואת לבא דבני
אינשא איתמלי ביש
על דא וחולחלתא כד
בלבהון כל יומי חייהון
ובתר סופיהון דאינשא
נטיר ליה לאיתחובחא
עם מתיא כדין חייביא |
כי מי אשר יבחר אל
כל החיים יש בטחון כי
לכלב חי הוא טוב מן
האריה המת | ארום מ
מאן גברא דיתחבר
לכל פתגמי אוריתא
ולמקני חיי עלמא דה
דאתי ארום אית ליה
סבר ארום כלבא חייא
הוא טב מן אריא דהוא
מית | כי החיים יודעו
יודעים שימותו והמה
והמתים אינם יודעים
מאומה ואין עוד להם

לטוב ב׳ דגש׳ וסימ׳ זה הדבר אשר צוה יי׳ לבנות׳ הכל כאשר לכל מקרה אחד׳ יחד ולטוב׳ הוי האומרים לרע טו׳ ולרשע ב׳ וסימ׳
ולרשע אמר אלהים אל׳ הכל כאשר לכל מקרה׳ זה ג׳ בטע׳ ריש פס׳ וסימ׳ זה יתנו כל העבר על׳ זה לחמנו׳ זה רע בכל אשר׳ אלא
ואין עוד ב׳ וסימ׳ וידעתם כי בקרב ישראל׳ כי החיים יודעים׳ וכל ישעיה דפות׳ ולטוב׳ ולפתוח׳ ולשרתו׳ ולנגיד׳ כלה ל׳ דבו׳

יג̇ פס̇ גם גם גם וסימ̇ ותאמר אליו גם הבן גם · ויצו גם את השני גם · שלחה הנער · גם מתמול גם משלשום · גם יצאתכם גם
בדרכם יחדו · משל בצו גם אתה · וישאל שאול ביום · כי גם אחיך · כי גם נביא · גם לא שמעת · גם תמול · גם אהבתם · גם בהיות · ד״ה ·

שכר כי נשכח זכרם ׀ אז
ארום צדיקיא ידעין ז
דאם יחובון עתידין לז
דאם למיהויהון חשיז
חשיבין במיתא לעלמא
דאתי בגין כן נטרין אז
אורחיהון ולא חייבין
ואם יחובון תייבין כהז
בתתובא וחייביא ליתז
ליתיהון ידעין מידעם
טב על דלא אוטיבו עז
עובדיהון בחייהון וז
וליתיהון ידעין מידעם
טב לעלמא דאתי ולז
וליה להון אגר טב בתר
מותיהון ארום איתנש
איתנשי דוכרנהון מז
מביני צדיקיא ׀ גם
אהבתם גם שנאתם גם
קנאתם כבר אבדה וחז
וחלק אין להם עוד
לעולם בכל אשר נעז
נעשה תחת השמש ׀ אז
בתר מותהון דרשיעיא
לית בהון צרוך ארז
רחימתהון את שניאז
שינאתהון את קינאז
קינאתהון הא כבר הז
הובדן מן עלמא וחוז
וחולק טב לית להון ז
עוד עם צדיקיא לעז
לעלמא דאתי וליתז
להון הנייה מן כלמה
דאיתעבד בעלמא
הדין תחות שמשא ׀

לך אכל בשמחה לחמך
ושתה בלב טוב יינך כי
כבר רצה האלהים את
מעשיך ׀ אמר שלמה
ברוח נבואה מן קדם יי
עתיד מרי עלמא למימ
למימר לכל צדיקיא
וצדיקיא כאנפי נפשיה
איזיל טעום בחדוה לז
לחמך דיהבתא לענייא
וחשובתא דהות כפין וז
ושתי בלב טב חמרא
דאיצטנע לך בגן עדן
חלף חמרך דמזגתא
לענייא וחשובא דהוה
צחי ארום הא כבר
איתרעיין קדם יי עבז
עובדך טביא ׀ בכל עת
יהיו בגדיך לבנים ושז
ושמן על ראשך אל
יחסר ׀ בכל עידן יהוון
כסותך חיורין מן כל
סואבת חובתא ושמא
טבא דמהיל למשח
רבותא קנא כגין די יז
ימטון בירכן על רישז
רישך וטיבותך לא
יחסר ׀ ראה חיים עם
אשה אשר אהבת כל
ימי חיי הבלך אשר
נתן לך תחת השמש
כל ימי הבלך כי הוא
חלקך בחיים ובעמלך
אשר אתה עמל תחת
השמש ׀ חזה חיין כז

טבין עם איתתא דרחז
דרחימתא כל יומי חז
הבלותך די יהבין לך
במזלא ארום היא חוז
חולקך בחייך ובטרחז
ובטרחותך דאנת טרח
בעלמא תחות שמשא ׀
כל אשר תמצא ידך
לעשות בכחך עשה כי
אין מעשה וחשבון ודז
ודעת וחכמה בשאול
אשר אתה הלך שמה ׀
כל די מספקא ידך לז
למעבד צדקתא עבד
מסכינא בכל חילך עז
עביד ארום בתר מותא
ליה לגבר עובדא וחז
וחושבנא ומנדעא וז
וחכמתא בבית קבורתא
דאת אזיל תמן דלא
יסייעון לך אלא הן
עובדין טבין וצדקתא
בלחודיהון ׀
שבתי
וראה תחת השמש כי
לא לקלים המרוץ וז
ולא לגבורים המלחמה
וגם לחכמים לחם וגם
לא לנבונים עשר וגם
לא לידעים חן כי עת
ופגע יקרה את כלם ׀
אמר שלמה מלכא יז
בר דויד יתיב על כורז
כורסי מלכותי איסתז
איסתכלית וחזית

ו̇ זוג̇ מתחלפי חד בקמצ' וחד בפתח' וסימ' ואברהם היו יהיה · לא תהיה משכלה · ויאמר כי יהלה · לא תהיה שוק היפין לבנות ·
כל אשר אין לו · דויקרא · כל אשר אין לו · דמשפטי · כי לא יכלו להראות · כי לא יכלו · המצא ידך והויצאתני · המצא ידך והויצאתני ·
כל אשר תמצא ידך · תהי נא ידך · הלך ד̇ חס̇ בספ̇ וסימ̇ דוד הלך ודוד בא · בשאול אשר אתה · בשכבל הלך · מי האדם הלך ·

ואנשים ד׳ וסימ׳ ויקחו לפני משה ׃ החדלתי את דשני ׃ החדלתי את תירושי ׃ וישמע שאול כי נודע דוד ׃ ויברח אדר הויא וארמים ׃
את אלנתן בן עכבור ׃ ואנשים יגדיקים המה ישפטו ׃ עיר קטנה ואנשים בה ׃ ויבא חגני אחד מאחי ׃ ואקום לילה אני ׃׃ יוקשים ל׳

בעלמא הדין תחות ש
שימשא ארום לא גו
גוברין קלילין מסתייעין
למירהט לאשתיזבא
מן מותא בקרבא ולא ג
גיבריא מסתייעין בא
באגחותהון קרבא בגב
בגבורתהון ואף לא חכ
חכימין מסתייעין בח
בחכמתהון למסבע בי
בעידן כפנא ואף לא
סוכלתנין מסתייעין ב
בסוכלתנותהון למכנש
עותרא ואף לא ידעי ד
בינה מסתייעין במנד
במנדעהון למשכח
רחמין בעיני מלכא ית
ארום עידן וערעיתא
יערע ית כולהון ׃ כי גם
לא ידע האדם את עתו
כדגים שנאחזים במצ
במצודה רעה וכצפרים
האחזות בפח כהם יו
יוקשים בני האדם ל
לעת רעה כשתפול
עליהם פתאם ׃ ארום
אף לא אשתמודע ית
לגבר זימניה בין טב ל
לביש מאה דעתיד
למיהוי בעלמא ולמה
ולמיתי עלוהי כנוני ד
ימא דמתאחדין בחכה
וכציפרי שמיא דמ
דמתאחדין בתקלא
כוותהון מתקלן בנ

אינשא לזמן בישתא
דאיתעתדת למיהוי נפ
נפלת עליהון ריגעא
חדא מן שמיא ׃ גם זה
ראיתי חכמה תחת הש
השמש וגדולה היא
אלי ׃ אף דין חזיתי ד
דהיא חכמתא בעלמא
הדין תחות שימשא
ורבתא היא לותי ׃ עיר
קטנה ואנשים בה מ
מעט ובא אליה מלך
גדול וסבב אתה ובנה
עליה מצודים גדלים ׃
גוף בר אינש דמתיל
לקרתא זעירתא וגוב
וגוברין גיברין חילא
זעיר היכמה דקלילין
וכוותא בגו לבא דאי
דאינשא וייעול לווה
גופא יצרא בישא דמ
דמתיל למלך רב ותק
ותקיף לאיתכבשא
ואסחר ית לבא למי
למטעי יתיה ובנא ע
עלוהי אתר למתכב על
די יתנכי לאסטיותיה
מן אורחא דתקנן קדם
יי לאחרא יתיה כמצו
במצודתין רברבין רגיז
דגיהנם לארלקותיה
שבע זימנין על חובוהי ׃
ומצא בה איש מסכן
חכם ומלט הוא את ה
בחכמתו ואדם לא זכר

את האיש המסכן ההוא ׃
והשתכח בגו גופא יצ
יצרא טבא מסכן וחכים
ואתגבר עלוהי וכבש
יתיה בחכמתיה ושזיב
ית גופא מן דינא דגיה
דגיהינם בתוקפי
ובחוכמתיה היכמה
דגברא עביד קרבא וי
ומשיזיב ית יתבי קר
קרתא בחכמתיה ליבי
ואינש לא דכר בתר
כן ליצרא טבא אלהן
יימר בלבביה זכאה
אנא היכמה דיתבי ק
קרתא לא דכירו ית ע
עניא ההוא די שיזיב
יתהון ׃ ואמרתי אני ט
טובה חכמה מגבורה
וחכמת המסכן בזויה
ודבריו אינם נשמעים ׃
ואמרית אנא במימרי
דטבא חכמת צדיקא
מכח גבורת חייבא ד
דחכמת צדיקא משי
משיזבא ליה ולאינשי
דריה ותקוות לביה ר
רשיעא דקאים בתקוף
לביה בדיל דלא למ
למהדר בתתובא מח
מחבלא ליה בלחודוהי
וחכמת צדיקא עניא
מזדלזלא בעיני רשי
רשיעיא ובעידן ד
יוכח יתהון על עובד

זה ל׳ ח׳ בת ה׳ וב׳ בת ו׳ וסימ׳ לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה ׃ אין טוב לאדם שיאכל ׃ וגם זה רעה חולה ׃ וגם כל האדם
אשר נתן לו האלהים עשר ׃ כל זה נסיתי בחכמה ׃ גם זה ראיתי חכמה העיר ׃ ויאמר להם אלישע לא זה ׃ וידבר אלי זה הלשכה ׃
ישובון לא עלי ׃ אם ישמרו בניך בריתי ׃ ׃ ובא אליה ב׳ וסימ׳ ובא אליה ושגאה ׃ ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ׃ ׃

מיעקת ג׳ וסימ׳ מזעקת חשבון ואלעלה · מזעקת מושל בכסילים · ג׳ ׳׳ רוקח ב׳ מלא וסימ׳ ירח מעשה רוקח · יבאיש
יביע שמן רוקח ׳׳ ג׳ ׳׳ וגם ג׳ ריש פס וסימ׳ וגם כל האדם שיאכל · וגם זה רעה חולה · וגם בדרך כשסכל הלך לבו ׳׳ ׳

עובדיהון בישיא פ
פיתגמי אורחתיה
ליתיהון מתקבלין ׃
דברי חכמים בנחת נ
נשמעים מזעקת מ
מושל בכסילים ׃ מילי
צלותא דחכימא בחש
בחשאי מתקבלין קדם
מרי עלמא יתיר מק
מקבלה קל גברא רש
רשיעא דהוא שליט
על שטיא דפגין וליה
מקביל ׃ טובה חכמה
מכלי קרב וחוטא אח
אחד יאבד טובה הרבה ׃
טבא חכמה חכימא
בעידן עקתא יתיר מן
כלי זינא בעידן אגח
אגחות קרבא וגברא
חייבחד דאית בדרא ז
גרים להובדא טבא ר
רבתא מן עלמא ׃ זבובי
מות יבאיש יביע שמן
רוקח יקר מחכמה
מכבוד שכלות מעט ׃
ויצרא בישא דשכין
על תרעי לבא היכדי
היכדי יבבא וגרים מו
מותא בעלמא על
דמכרי חכימא בעידן
דחטי ומחבל שמא
טבא דהוה דמי מן
קדמת דנא למשח רב
רבותא דמבסם בוסמ
בבוסמנין וכמה יאה

וייקיר יתיר מן חכמה
חכימין ועותר עתירין
גבר דטיפשותיה זעיר
וקליל ׃ לב חכם לימי
לימינו ולב כסיל לש
לשמאלו ׃ לבא דחכימא
למיקני אוריתא דא
דאיתיהבת ביד ימינא
דיי׳ ולבא דשטיא י
למיקני ניכסין דכסף
ודהב ׃ וגם בדרך כשה
כשהסכל הלך לבו חסר
ואמר לכל סכל הוא ׃ ו
ואת כאורחא סריבא
דשטיא אזיל לביה חו
חסיר מן חוכמתא וע
ועבר מלין דלא תקנין
לאיתעבדא וכולא א
אמרין דשטיא הוא ׃
אם רוח המושל תעלה
עליך מקומך אל תנח
כי מרפא יניח חטאים
גדולים ׃ אם רוחא ד
דיצרא בישא מתגל
בך ומתגבר למיסק א
אתרך טב דהויתא נהיג
למיקם ביה לא תשבוק
ארום פיתגמי אוריתא
איתבריאו אסו בעלמ׳
למישבק ולמינשי מן
קדם יי׳ יתחוביהון ר
רברבין ׃ יש רעה ראה
ראיתי תחת השמש ׃
כשגגה שיצא מלפנ
השליט ׃ אית בישא

חזית בעלמא תחות
שימשא ומה נזקא
בעלמא כפתגמא רש
דשלותא דנפקא מח
מיהח צפא על גברא
מן קדם שולטן ׃ נתן
הסכל במרומים רבים
ועשירים בשפל ישבו ׃
יהבית ללבבי ארום
רשיעיא ושטיא למ
למהוי בריך במזליה
ומשמש כאצלחותיה
מין שמי מרומא ור
וחילוותיה גיותנין ו
וסגיאין ועמא בית
ישראל משתעבדין ת
תחותוהי בגלותא ומן
סגיאות חוביהון ע
עתירי ניכסין מתמ
מתמסכנין ובמכיכו
ובמכיכותא יתכין כנר
עממיא ׃ ראיתי עבדים
על סוסים ושרים הו
הולכים כעבדים על
הארץ ׃ אמר שלמה
ברוח נבואה חזית עמ׳
עממיא דהוו משת
משתעבדין לעמיה
בית ישראל מתגברין
ורכבין על סוסיא כא
כארכונין ועמא בית
ישראל ורברביהון א
אזלין היך עבדין על
ארעא ׃ חפר גומץ בו
יפול ופרץ גדר ישכנו

גדולים ו׳ מלא וסימ׳ גדולים חקרי לב · כי עברו גם בם הגיד · ויש תועים ומלאים · במקום זה גדולים · דו עברו אתו כל הגוים ·
גשם ידידה · כי מרפא יניח חטאים גדולים · זבדיאל בן הגדולים · ויזבחו ביום ההוא ׳׳ ג׳ ׳׳ ישבו ג׳ וסימ׳ ויורדו מעל בסאותם
ויהי חילם למשיסה ליעקב · נתן הסכל במרומים רבים · וחד וישבו · ויקח עשרה אנשים מזקני ׳׳ ג׳ ׳׳ ג׳ זמין ומלא ודגש׳ ׃

ל׳ יחידי׳ דמשמשין ה׳ ויתי׳ ל׳ וסימ׳ חדית וסבותם את העיר׳ הביא ויתן יהונתן את כליו׳ השיב וישאל המלך לאשר
הקים יצבאות לישראל לאמר אתם וצשיכם׳ הגיד ויחי בשמעכם׳ הכשיר אם קהה׳ השכים אפס בו׳ השכים ואשלח׳ השכים לבוך׳
אשכים
הביט׳

נחש | ענת דינא מדה
וכן אמרה אנון גרמו יז
להון כל דא חכמה דג
דגבר פרי שנחא כפרשת
אורחא ביה איתחייב
למיפל ואומא דעברה
על גזירת מימרא דיי
יתקפון גודא דעלמא
נפלו ביד מלכא רשיע
דנכית להון בחיוויא | מ
מסיע אבנים יעצב בהם
בוקע עצים יסכן בם | יז
אמר שלמה מלכא גל
גלי קדמי דמנשה בר
חזקיהו עתיד למיהוב
ולמיסגוד לצלמיא דז
דאבנין בגין כן יתמסר
ביד מלכא דאתור ויכ
ויכפתיניה בזמנין על
דאבטל פתגמי אוריתא
דכתיבין על לוחי אבני
מן עיקריהון בגין כן |
איתנטער בהון ורבשק
ורבשקה אחוהי עתיד
למיסגוד לצלמיא
דקיסין ולמשבוק פת
פתגמי אוריתא דאז
דאיתיהיבן בארונא
דקיסי שיטה בגין כן
עתיד לאיתוקדא כנו
בנורא על יד מלאכא
דיי | אם קהה הברזל
והוא לא פנים קלקל
וחילים יגבר ויתרון |
הכשיר חכמה | בר

יחובון עמא בית ישראל
ויתעברון שמיא תקיפין
כברזלא מלאחתא מיז
מיטרא וההוא דרא לז
לא יצלי קדם יי בגין כן
איתחלקל כל עלמא כז
בכפנא וכד תייבין ומיתז
ומתכנשין אוכלוסין ה
ומתגברין על יצריהון
ומנמנן בחיליהון למז
למיבעי רחמין מן אז
אלה שמיא איתהבון |
רעוא על מוהר אכש
אכשרות חכמתהון | יז
אם ישך הנחש בלא
בלוא לחש ואין יתרון
לבעל הלשון | כד מתז
מתגרן חיוון קלן לטז
לטרקא ולנזקא בעלז
בעלמא על חוביהון |
דבית ישראל הלא עסז
עסיקין בפיתגמי אוז
אוריתא בחשיי ואת
לית מותר לגבר אכיל
קורצין דמשתעי ליז
לישן תליתאי ארום
באישתא דגיהנם עז
עתיד לאיתוקדא | דז
דברי פי חכם חן ושפז
ושפתות כסיל תבלענו |
מילי פום גבר חכים די
השתכח בדרא כד אז
אתי פורענותא בעלמ
מיגלי ומעדי ית פורע
פורענותא ומשפר

רחמין ושיפורתא רגז
דגברא שטיא מלין נ
נזיפותא וכגון כן כל
עלמא מתגמרין ותחז
תחלת דברי פיהו סכלות
ואחרית פיהו הוללות
רעה | שירויי מלי פומ
פומיה שטותא וסופ
מימר חלחולתא וביז
ובישתא | והסכל ירבה
דברים לא ידע האדם
מה שיהיה ואשר יהז
יהיה מאחריו מי יגיד
לו | ושטיא מסגי פיז
פיתגמין סריקין דליז
דלית בהון צרוך עד יז
די לא ידע אינש מו
מה דעתיד למהוי בז
ביומוהי ומה דעתיד
למיהוי בסופיה מאן
יחוי ליה | עמל הכסיל
הכסילים תיגענו אשז
אשר לא ידע ללכת
אל עיר | טרחות שטיא
דיטרח בשטותא איז
איהו משלהי ליה
על דלא אליה למיזל
לקרתא דחכימא שרי
בגוה למתבע מינה
אולפנא | אי לך ארץ
שמלכך נער ושריך
בבקר יאכלו | ווי לך יז
ארעא דישראל די יתז
ישלוט עלך ירבעם
חייבא ויבטל מנך הז

ידע יט וסימ׳ אל אלהים יי׳ אלהים יי׳ וישבע עוד דוד׳ ויאמר דוד לאחימלך׳ כי בטרם ידע הנער׳ וחברו׳ לכן ידע עמי שמי׳ ויאמרו
השרים אל׳ ויוחנן בן קרח אמר׳ ויאמר צדקיהו אל ירמיהו׳ יכבדו בניו ולא ידע ויצערו׳ לא ידע ורשתו׳ אך בצלם איש יתהלך׳
איש בער לא ידע׳ כי תאמר הן לא ידענו נבהל להון איש רע׳ שומר מצוה לא ידע׳ כי גם לא ידע הנער׳ והסכל ירבה דברים׳

אלין יתירי ו׳ וסימ׳ אשריך ארץ שמלכך נער ׃ והועיל הנני על נביאי חלמות ׃ והפיק כי עשה נעשה את כל הדברים ׃ והוריש ויהי כי חזק ישראל ׃ דשפטים ׃ והתיר והעלה שלמה שלש ׃ והוליד אין קורא בצדק ׃ והעמיד משמרות ׃ והשכיל ׃ בהשכיל ׃ יקהיל ׃ יזבל ׃

תקרובתא דנפרא ורבנ
ורבניך שדלא יקרבון ז
תמידא דנפרא יכלון ז
לחמא ׃ אשריך ארץ ט
שמלכך בן חורים ושרן
ושריך בעת יאכלו בגבו
בגבורה ולא בשתי ׃ טב
ליך ארעא דישראל בז
בעידן די ימלוך עליך
חזקיה בר אחז דהוא
מן יחוס בית דוד מלך
מלכא דישראל דהוא
גיבר תקיף באוריתא ז
ונפיק ידי חובת פיקוד
פיקודיא ורברבניך בת
בתר דמקרבין תמידא
אכלין לחמא בזמן א
ארבע שעין מן עמל
ידיהון בגבורת אוריתא
ולא בחלשות וסיימות
עינא ׃ בעצלתים ימך
המקרה ובשפלות ידי
ידים ידלף הבית ׃ בחה
בחלשות עסק אוריה
אוריתא ופיקודיא על
מה דמסכן מבנין ובמ
ובמכבות פיקודיא ד
דאתפקדת איתהא
למנטר מן ריחוק סוז
סואבת דמא ולא נכה
נטרא מה עברא הות
בגו ביתא ׃ לשחוק עשי
עשים לחם ויין ישמח
חיים והכסף יענה את
הכל ׃ לחובא עברין ינז

צדיקיא לחם לפרנסא
עניים כפינין וחמרא
דמזגין לדצחין יהא
להון לחדוה לעלמא
דאתי ׃ וכסת פורקנא יז
יסהיד עליהון זכותא
לעלמא דאתי כאנפי ז
כולא ׃ גם במדעך מלך
אל תקלל ובחדרי מ
משכבך אל תקלל עז
עשיר כי עוף השמים
יוליך את הקול ובעל
הכנפים יגיד דבר ׃ אף
במנדעך בחיוני לבך
מלכא לא תלוט ובאז
ובאדרון בית משכבך
לא תלוט חכימא ארו
ארום רזיאל מלאכא
מכריז בכל יומא מן
שמיא על טורא דחוז
דחורב ומהלך קליה
בכל עלמא ואליהו כ
כהנא אזיל פרח באויר
שמיא היך נשרא מז
מרי גדפין ומחוי מיל
מילין דמתעבדין בכז
בטמירותא לכל דיירי
יא ארעא ׃ שלח לחמך
על פני המים כי ברב
הימים תמצאנו ׃ אר
אושיט לחם פרנסך
לעניי דאזלין בספינן
על אפי מיא ארום בת
בתר עדן יומין סגיאין
תשכח אגריה לעלמא

דאתי ׃ תן חלק לשבעה
וגם לשמונה כי לא ה
תדע מה יהיה רעה על
הארץ ׃ הב חולק טב מן
זרעך לחקלא בתשרי
ולא תמנע מלמזרע ז
אף בכסליו ארום לא
תינדע מה יהא בישא
עילוי ארעא אי חרפי
נצחן אי חרפי נצחן
אי אפלי ׃ אם ימלאו ז
העבים גשם על הארץ
יריקו ואם יפול עץ בדז
בדרום ואם בצפון מקז
מקום שיפול העץ שם
יהוא ׃ אם מתמליין ע
ענניא מיטרא עלוי ז
ארעא מערן יתבריה
ית מיהון בגין זכותא
דצדיקיא ואין לית ז
זכו בדרא ההוא ביממ
ובימ מדברא נחתן דלי
יתהנון בהון בני אינש
ואי איתגזר מן שמיא
למיפל מלכא ויעה
ויעטוהי מן סרדותהון
מן קדם מימרא דעז
דשמיא הוי ואי שבעא
בכפנא בדרומא או בז
בציפונא אתר דאיתה
דאיתגזר למתקיימא
ההוא עיטא תמן מע
משתלחה למיהוי ׃ ש
שמר רוח לא יזרע ור
וראה בעבים לא יקצר

ז׳ נסב ה׳ בסות תבות ולא קר׳ וסימ׳ החצית ויען דוד ויאמר הנה ׃ ההמון קדמ׳ ויען אחוד מעבדיו ׃ ה׳ מלח הוא הכה את אדום ׃ הספר תנ׳ ותהי לכם חזות הכל ׃ הספרים תנ׳ ותכתב ספרים בשם אחאב ׃ הסחבות ויקח עבד מלך את האנשים ׃ הכנפים יגיד ׃׃
ויין ז׳ רפי׳ וסימ׳ ויין לנסך רביעית ׃ ויין לנסך שלישית ׃ ויין תקריב לנסך ׃ ויין מרקדים ׃ ויין ושמן ׃ ויין בתים ׃ ויין לא ישתו ׃ ישמח ׃׃

יקיצור ג̇ מלא וסימ̇ וזריעו שכלים זרע · שולה יקיצור אזן · ודואה בעבים לא יקיצור ״ג״ בבקר ג̇ ראש פס̇ וסיבוצהו
בבקר תאמר ערב · בבקר יציצין וחלב · בבקר זרע את זרעך ״ג״ שמח ב̇ וסימ̇ שמח זבולן בצאתך · שמח בחור בילדותיך

יקיר וגבר דנטיר ח
חורשין וקוסמין לא
יעבר טב לעלם וממסו
וממסתכל במזליא ה
לא מגבי אגר ארום ז
חרשין וקוסמין מתיה
מתילין לרוחא דלא
מיתפס בידוי דבר א
אנש ומזליא מתילין
לעננ שמיא דאזלין ז
ולא תייבין | כאשר אי
אינך יודע מה דרך הר
הרוח כעצמים בבטן ה
המלאה ככה לא תדע
את מעשה האלהים
אשר יעשה את הכל |
היכמה דליתך ידע יה
איכדין יהלך רוח נשמ
נשמתא דחיי בגו ת
עולימא שליא דשו
דשריא במעהא דאימ
דאימיה מעברא והי
והיכמה דלא תנדע ה
אין דבר אין נקבא
עד זמן דיתיליד הי
היכדין ליתך ידע ית
עובדא דיי די עבד כ
בחכמתא ית כולא | כו
בבקר זרע את זרעך
ולערב אל תנח ידך
כי אינך יודע אי זה
יכשר הזה או זה ואם
שניהם כאחד טובים |
ביומי עולימותך תסב
איתתא ותוליד בנין

בעידן סיבותך לא ת
תשבוק איתת חולקך
מלמילד בנין ארום לא
אישתמודע לך אידין
מנהון איתבחר למהוי
טב הדין או דין ואם ת
תרויהון טבין כחדא | ו
ומתוק האור וטוב לע
לעינים לראות את הש
השמש | ובסים נהור
אוריתא, טב לאנהרא
עיינין חשיכין למיח
למיחמי איקר אפי ש
שכינתא דעתיד לאנה
לאנהרא אפי צדיקיא
מן זיו שכינתיה ולמי
ולמהוי שופריהון כ
כשימשא | כי אם שנ
שנים הרבה יחיה הא
האדם בכלם ישמח וי
ויזכר את ימי החשך
כי הרבה יהיו כל שבא
הבל | ארום אם יומין
סגיאין יחי אינשא
בכולהון יחמי ליה יה
למחדי ולמיעסק ב
באוריתא דיי וידכר
ית יומי חשוכא דמ
דמותא ולא יחוב י
ארום סגיאין אינון י
יומיא די ישכוב גבר
בבית קבורתא וחמי
ליה לקבלא דינא מ
מן שמיא בחיוהי ב
ברחים כל זמן דייתי

עלוהי פורענותא על
על הבלא דעבד |
שמח
בחור בילדותיך ויט
ויטיבך לבך בימי ב
בחורותיך והלך בדרכי
לבך ובמראי עיניך וי
ודע כי על כל אלה
יביאך האלהים במש
במשפט | חדי עולימא
ביומי עולימותך ויהא
לבך טב עלך ביומי ר
רביותך ואזיל בענו
בעינוותנותך באורחי
לבך ותהי זהיר בחיזו
עינך דלא תסתכל בב
בביש ואישתמודע ל
לך ארום על כל אילין
עתיד יי לאעלותך ד
בדינא | והסר כעס מ
מלבך והעבר רעה מ
מבשרך כי הילדות
והשחרות הבל | והעדי
רגזון מלבך דלא תגרי
תגרום בישא על בית
בישרך ארום עולימ
עולימותא ויומי אוכ
אוכמות שער הבלו |
יב וזכר את בוראך בימי
בחורתיך עד אשר
לא יבאו ימי הרעה
והגיעו שנים אשר
תאמר אין לי בהם ח
חפץ | ותהי דכיר ית
ברייך ליקרותיה

כאחד ז̇ וסימ̇ זאב וטלה ירעו כאחד · כל הקהל כאחד · וחברו · כי הכהנים השהרו · ויעמד ישוע · בבקר זרע את זרעך ·
ויהי כאחד למצרים · וסימ̇ דיצא כל קהלא אדכון קבוץ טבין בחיצ׳צרתהון ״ג״ הזה ד̇ רפי̇ וסימ̇ הזה אחיכם הקטן · הזה
יבא העיר אלי · הזה האיש מדגיש אזה יכשר הזה או זה ״ג״ יבאך ב̇ א בת̇ ו ואת בת ה · אשר תראה · כי כל אלה ״ג״

השיר ה׳ וסימ׳ השיר יהיה לכם כליל חג ׃ ושר השיר הזה ׃ ובכלי השיר ובהלל ליי׳ ׃ ותרא והנה המלך עמד על׳ ׃ וישחו
כל בנות השיר ׃ וחד והשיר ׃ וכל הקהל משתחוים ׃׃ החגב ב׳ מב׳ ליש וסימ׳ את החגב למינהו ׃ ויסתבל החגב ׃׃ ג

ביומי רביותך עד דלא
ייתון לוותך יומי בישה
בישותא וימטון עלך
שנין דתימר לית לי בהו
בהון רעוא ׃ עד אשר
לא תחשך השמש והא
והאור והירח והכוכבים
ושבו העבים
אחר הגשם ׃ עד דלא
ישתני זיו יקר אפך דא
דמתיל לשימשא ונהו
ונהורא דעינך עד לא
יסתמיין וחדר ליסתך
עד דלא יתקדרון נכבי
עינך דמתילין לכוכבי
לכוכביא עד דלא יתעמ
יתעמימון ורסי עינך
יהון דלגו דמעין כענני
כעננין בתר מיטרא ׃ ז
ביום שיזעו שמרי הב
הבית והתעותו אנשי
החיל ובטלו הטחנות
כי מעטו וחשכו הרא
הראות בארבות ׃ ביומ
די יזועון ארכובתך ויה
ויתקשון אדרעך ויהו
ויתבטלון ככי פומך ׃
עד דלא יכלין למיל
למלעי מיכלא ויתע
ויתעממון עינך דמ
דמסתכלין בחרכי ריש
רישך ׃ וסגרו דלתים
בשוק בשפל קול הטח
הטחנה ויקום לקול ׃
הצפור וישחו כל בנות

השיר ׃ ויהון רגלך כבו
כבילן מלמיפק בשוק
בשוקא ויעדי מינך
רעות מיכלא ותהי מ
מיתער משינתך על
עיסק קל עופא כאילן
על גנביא דאזלין כלי
בליליא ויתרפסון שפ
שפוותך מלמימר ש
שירתא ׃ גם מגבה יירו
ייראו וחתחתים בדרך
וינאץ השקד ויסתבל
החגב ותפר האביונה
כי הלך האדם אל בית
עלמו וסבבו בשוק הס
הסופדים ׃ אתמן עד
עובדין דהוון מן קדמ
קדמת דנא תהוי דחיל
למידבר יתהון וגבשו
וגבשושיתא קלילא
מהילא באנפי נפשך
לטורים בעידן מיהל
מיהלכך באורחא והא
והצירין ריש שיורתך
מן כחשותא כשיגרא
ויתנפחון איסתוורי
רגלך ותיתמנען מן
משכבא ארום איתפני
אינשא למהך לבית
קבורא ויסחרון מילי
מלאכיא תבעי דינך
בספריא דמסחרין כנ
כשוקא למיכתב דין
חושבנך ׃ עד אשר
לא ירחק חבל הכסף

ותרוץ גלת הזהב ותש
ותשבר כד על המבוע
ונרוץ הגלגל אל הבור ׃
עד די לא יתאלם ליש
לישנך מלמללא ותהי
רעיא מוקדא דרישך
ותיתבר מרירתך על
כבדך ויירהט גופך בגו
קבריך ׃ וישוב העפר
על הארץ כשהיה והר
והרוח תשוב אל האל
האלהים אשר נתנה ׃
ויתוב בישרך דאיתברי
מן עפרא עלוי ארעא
היכמיה דהוות מן לקד
לקדמין ורוח נשמתא
תתוב למיקם בדינא קד
קדם יי דיהבה לך ׃ הבל
הבלים אמר הקוהלת
הכל הבל ׃ כד איסתכל
שלמיה מלכא דישראל
בהבלי דעלמא הדין ׃
ובהבלין דעבדין בני
אינשא אמר קהלת ׃
במימריה סלא הבלו
ויתר שהיה קהלת חכם
עוד למד דעת את הע
העם ואזן וחקר תקן
משלים הרבה ׃ ויתיר
מן כל בני אינשא הוה
שלמיה דמיתקרי קה
קהלת חכים ותוב הוה
מאלף מנדעא ית ע
עמא בית ישראל ואצנ
ואצית לקל חכימיא

וישב ט׳ו וסימ׳ קח יצ׳ נצבת אחד ׃ ודברו השטרים אל העם ׃ ומי האיש אשר ארש ׃ ומי האיש אשר נטע כרם ׃ ויספו ל
השטרים לדבר אל העם ׃ שלחו את ארון ׃ ויקיצו עליו סרני פלשתים ׃ וישלח אליו אלישע מלאך ׃ יעזב רשע דרכו ׃ עזה עם
לבו לברות ׃ עתה אל תקשו עיניכם ׃ וילכו הרצים באגרות ׃ וישב העפר על הארץ ׃ ובני יתגרו ויספו ׃ וישב ארינו ברכוש ׃׃ ב

נתנו ו וסימ׳ ואת חזה התנופה ואת · למען אשר לא יגבהו · אשר נתנו קבורת שדה · ואדום מלביה · כי אני יי׳ שמערתי ·
דברי חכמים כדרבנות ··· נעלם ג ב וא וסימ׳ לא היה דבר נעלם · ולא נעלם משלמה · על כל נעלם אם טוב · מציע פת׳

ובכל שׁ בסיפרי חכמתא
וברוח נבואה מן קדם
יי תקין ספרי חכמתא
ומתלין דבכל תנו סגיאין
תקין סיפרי חכמתא
לחדא ׀ בקש קהלת ד׳
למינא דברי חפץ וכת׳
וכתוב יושר דברי אמת ׀
בעא שלמה מלכא די
דמיתקרי קהלת בחכמ׳
בחכמתיה למידן דינ׳
דינא על היר הגדי לבא
דאינשא ובלא כהדין
כבין איתאמר ליה
ברוח נבואה מן קדם
יי׳ כבר איתכתב בספר
אוריתא על ידוהי דמ׳
דמשה רבהון דישׂרא׳
על מימר סהדיא יקום
פתגם ׀ דברי חכמים כד׳
כדרבנות וכמשמרות
נטועים בעלי אספות
נתנו מרעה אחד ׀ פ׳
פיתגמי חכימין דמ׳
דמיתילין לזקתין ולד׳
ולזקר ולקיל לשונין ד׳
דאנצין לאלפא חכמה
חכמיתא לסריקי ומנ׳
ומנדעא חיכמא לסר׳
דמאלפת זקת לתורתא
ודבני סנהדרין מרי ה׳
הילכתין ומדרשין ד׳
דאיתיהיבו על ידוי ׀
דמשה נביא דרעא כו
כלחודוהי ית עמא כו

בית ישׂראל במדברא כו
במנא ובריותין ׀ ויתר
מהמה בני הזהר עשות
ספרים הרבה אין קץ ׀
ולהג הרבה יגעת בשר ׀
בשר ׀ ויתיר מנהון בר
ברי איזדהר למעבד
ספרי חכמתא סגי עד
דלית סוף ולמעסק
בפיתגמי אוריתא סגי
ולאיסתכלא בליאות
בישרא ׀ סוף דבר הכל
נשמע את האלהים ׀
ירא ואת מצותיו שמו׳
שמור כי זה כל האדם ׀
סוף פתגם דאיתעבד
בעלמא כצינעא כרי
ברלא עתיד לאיתפר׳
לאיתפרסמא ולאיש׳
ולאישתמעא לכל
בני אינשא כען כן
ית מימרא דיי׳ הוי
דחיל וית פיקודוהי
הוי נטיר די לא למי׳
למיתהב בסיתרא וא׳
ואם תיחוב הוי זהיר
למיתוב ארום כין
חמי למיהוי אורחן
כל אינש ׀ כי את
כל מעשה האלהים ׀
יבא במשפט על

כל נעלם אם טוב
ואם רע ׀ ארום ית כל
עובדא דיין יעיל
ליום דינא רבא
ועתיד לפרסמ׳
לפרסמיה
דאיתכסי מ׳
מן בני אנ׳
אינשא
אם יד
טב
ואם
ביש ׀ סוף
דבר הכל
נשמע את
האלהים
ירא ואת
מצותיו
שמור
כי
זה
כל
ה
א
ד
ם
חזק
סימן
יהקק

יביא טו׳ מל׳ וה׳ חס׳ וסימ׳ אם כבש יביא קרבנו · ואת אשמו יביא ליי׳ · וביום השמיני יביא שתי · דבר אל בני ישראל
לאמר המקריב · זאת תורת השיר · ויהי כאשר בא עליכם · יביא יי׳ עליך ועל עמך · והצו אשר יביא את · ויהי בעת יביא את הארון
אשר יביא את המנחה · ויאכלו וישבעו מאד · כרם היה לשלמה · כי את כל מעשה · וגם אלהיהם עם נסיכיהם · וחד ויביא עזרא ··

משפחת הישבי לשמרון · לאשריאל משפחת האשריאלי לשכב ·



השירים ב׳ א׳ כת׳ וא׳ כת׳ ס׳ וסימניהון שיר השירים אשר · כי כקול הסי׳

א

ל׳ ·
בת׳ פס׳
ס׳ דכל
וא׳ תביה
בת׳ שיר
ס׳

השירים אשר לשלמה ׃
שירין ותושבחן דאמי
דאמר שלמה נבייא
מלכא דישרא׳ ברוח
קודשא קדם ריבון כל
עלמא יי׳ עשרתי שיר
שירתא איתאמרו בה׳
בעלמא והדין שירתא
משבח מן כולהום ·
שירתא קמייתא ׃
אמר אדם בזמן ׃
דאישתביק ליה
חוביה דאתא יומא

דשבתא ואגין עילוי
פתח פומיה ואמר מז
מזמור שיר ליום דש
דשבתא · שירתא
תניינא אמר משה
עם בני ישרא׳ ביומא
דבזע להום מרי עלמא
ית ימא דסוף פתחו כו
כולהום פומיהום בחדא
ואמרו שירתא דהכדין
דהכדין כתיב בכן שבח
משה ובני ישרא׳ ·
שירתא תליתאה אמ׳

אמרו בני ישרא׳ בזמן ׃
דאתיהיבת להון באר
בארא דמיא דהכדין ׃
כתיב בכן שבח ישרא׳ ·
שירתא רביעא
אמר משה נבייא כד
אתא זימניה למיפטר
מן עלמא ואוכח בה עו׳
עמא בית ישרא׳ דהכדין
כתיב אזינו השמיא
ואמלל׳ · שירתא
חמישתא אמר הושע
בר נון כד אגח קרבא

עלמות ד׳ וסימ׳ בנבלים על עלמות שיר׳ למנצח לבני קרח על עלמות שיר׳ ימים ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר ועלמות אהבוך ל׳ וחד ועלמות אין
אהבוך ג׳ וסימ׳ ובל עבדיו אהבוך׳ על כן עלמות אהבוך׳ נזכירה דודיך מיין מישרים אהבוך׳׳ ישקני ל׳ דכות׳

בגבעון וקמו ליה שית
שמשא וסיהרא תלתין
תלתין ושית שעין ופס
ופסקו מלמימר שירה
שירתא פתח איהו פו
פומיה ואמר שירתא
דהכין כתיב בכן שבח
יהושע קדם יי׃
שירתא שתיתאה אמר
ברק ודבורה ביומא
דמסר יי ית סיסרא ו
וית משיריתיה ביד
בני ישראל דהכדין כתיב
ושבחת דבורה וברק
בר אבינועם׃
שירתא שביעאה אמ
אמירת חנה בזמן דא
דאיתיהב לה בר מן
קדם יי דהכין כתיב כ
בנבואה וצליאת חנה
בנבואה ואמרת׃
שירתא תמינאה אמר
דוד מלכא דישראל
על כל ניסיא דעבד ל
ליה יי פתח פומיה וא
ואמר שירא דהכין כ
כתיב ושבח דוד בנבואה
קדם יי׃
שירתא תשיעאה
אמיר שלמה מלכא
דישראל ברוח קודשא
קדם רבון כל עלמיא
יי׃ ושירתא
עשירתא עתידין למי
למימר בני גלוותא

בעידן דיפקון מן גלו
גלוותהון דהכין כתיב
ומפרש על ידוי דיש
דישעיה נביא דהכין
כתב שירא הדא יהא
לכון לחדוא כליל הי
איתקדשות חגא דפ
דפסחא וחדוות לבא
כעמא דאזלין לאית
לאיתחזאה קדם יי׃
תלת זימנין בשתא
במיני זמר וקל טבלא
למיעל לטורא דיי ו
ולמיפלח קדם אתק
תקיפא דישראל׃
ישקני מנשיקות
פיהו כי טובים דודיך
מיין׃ אמר שלמה
נביא בריך שמיה דיי
דיהב לן אורייתא על
ידוי דמשה ספרא ר
רבא כתיבא על תרין לו
לוחי אבניא ושית
סידרי משנה ותלמוד
ותלמודא בגירסא ו
והוה מתמלל עמי א
אפין באפין כגבר דנשי
דנשיק לחבריה מן ס
סגיאות חבתא דחביב
לן יתיר מן שבעין אמ
אמיא׃ לריח ש
שמניך טובים שמן ת
תורק שמך על כן ע
עלמות אהבוך׃ לקל
ניסך וגבורתך דעבדת

לעמך בית ישראל ועל
כל עממיא דשמעו י
ית עממיא שמע גבורת
גבורתך ואתוותך טביא
ושמך קדישא אישת
אישתמע בכל עלמא
דהוא בחיר מבשרן
רבותא דהוה מתרבי ו
על רישי מלכין וכהנ
וכהנין וכאין בן רחמין
צדיקיא למהך בתר
אורח טובך בדיל דיח
דיחסנון עלמא הדין
ועלמא דאתי׃
משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו
נגילה ונשמחה בך נז
נזכירה דודיך מיין מ
מישרים אהבוך׃ בד
נפקו עמא ממצרים
הות מדברא שכינת נ
מרי עלמא קדמיהון
בעמודא דעננא בימ
ביממא ובעמודא די
דאשתא בליליא אמ
אמרו צדיקי דרא קד
קדם רבון כל עלמיא
נגדנא בתרך וניהי ר
רהטין בתר אורח ט
טובך וקריב יתן בשי
בשיפולי טורא דסיני
והב לן ית אורייתך מן
גנזך דרקיעא ונחדי
ונבדח בעשרין ותרתין
אתין דמכתבא בהון׃

לריח יג׳ וסימ׳ ולקחת אתם מידם והקטרת׳ ואת הכבש השני׳ דואלה שמות׳ קרבן יאשית תקריבו׳ והקטירם הכהן המזבחה׳
ואת כל חלבה יסיר׳ ואת הקרב ואת הכרעים׳ ויקח משה אתם מעל׳ וזרק הכהן את הדם מעל׳ והיה אם מעיני העדה׳ אך בכור
שור או בכור׳ עלת תמיד העשיה בהר סיני׳ והקרבתם עלה לריח׳ דבכורים׳ עולת החדש׳ ועשיתם עלה׳ אשר נתתי׳ שמניך׳

שיר השירים א

ביריעות ה מלא בליש וסימ׳ הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך ׃ ירגזון יריעות ארץ ׃ את עזובה אשה ואת יריעות ׃
וארון ברית יי׳ ידדה ׃ כיריעות שלמה ׳׳ וכל אורי חס ׳׳ ׃ שחורה ג מל בלוש וסימ׳ שחורה אני ונאוה ׃

ונהי רכיבין יתהון ונ
ונירחם ית אהבתך ונהי
מתרחקין מבתר טע
טעוות עממיא ובל
צדיקיא דעברין רעו
רתקין קדמך יהון רח
דחלין מינך ורחמין
פקודך ׃ שחורה
אני ונאוה בנות ירוש
ירושלם כאהלי קדר
כיריעות שלמה בד
עבדו עמא בני ישראל
ית עגלא איתקדרו
אפיהון כבני כוש
דשרין במשכני קדר
וכד תבו בתיובתא וא
ואישתביק להון סגא
יקר אפיהון במלאכיא
ועל דעבדו יריעתא
למשכנא ושרת בינ
ביניהון שכינתא דיי
ומשה רבהון סליק
לרקיעא ויהב שלם
ביניהון ובין מלכהון ׃
אל תראוני
שאני שחרחרת שש
ששזפתני השמש בני
בני אמי נחרו בי שמ
שמני נטרה את הכר
הכרמים כרמי שלי
לא נטרתי ׃ אמרת כנ
כנשתא דישראל בל
קביל עממיא לא הו
הוון יתי על דאנא
קדירא מנכון על דע

דעבדית כעובדיכון ול
וסגידית לשימשא וז
ולסיהרא דנביאי שי
שקרא אנון גרמו לא
לאיסתקפא תקוף רוג
רוגזא דיי׳ ואלפוני למ
למיפלח לטעוותכון ו
ולהלכא בנימוסיכון ׃
ולמרי עלמא דהוא
אלהי לא פלחית ולא א
אזלית בנימוסוי ולא
ולא נטרית פיקודוי ׳׳
ויה אורייתיה ׃
הגידה לי שאהבה נפ
נפשי איכה תרעה אי
איכה תרביץ בצהרים
שלמה אהיה כעטיה
על עדרי חבריך ׃ כד
מטא זמניה דמשה
למיפטר מן עלמא
אמר קדם יי׳ גלי קדמי
דעמא הדין עתידין ׃
למיחב קדמך ולמחב
ולמהלכא בגלותא כ
כען חוי קדמי איכדין
יתפרנסון ואיכדין ית
ישרון בני עממיא ד
דקשין גזירתהון כחו
כחומתא ובשרבי ט
שמשא דטהרא בתק
בתקופת תמוז ולמה
דין יהון מיטלטלין
בני עדרי בנוי דעשו
וישמעאל דמשתפין
לך טעוותהון לחבריא

לחבריא ׃ אם
לא תדעי לך היפה בנ
בנשים צאי לך בעקבי
הצאן ורעי את גדיתיך
על משכנות הרעים ׃ י
אמר קודשא בריך ה
הוא למשה נביא אי
איבעיא למיחי בגלות
כנישתא דישראל דמ
דמתילא לריבא שפי
שפירתא דנפשי רחא
רחים תהא מהלכא בנ
באורחיהון דצדיקיא
ותהא מסדרא צלותא
על פום ברזילהא דיה
דיהא ותהא מאלפא
לבנהא דמתילין לגדי
דעזים למיהך לבי כני
כנישתא ולבי מדרשא
ובזכותא דיא יהון נ
מתפרנסין בגלותא
עד זמן דאישלח להון
מלכא משיחא וינ
וינהא מדבר יתהון בנ
בניח על משכניהון ׃
הוא בית מקדשא ד
דבנא להון דוד ושלמה
רעייתא דישראל ׃
לססתי ברכבי פרע
פרעה דמיתיך רעיתי ׃
כד נפקו ממצרים רד
רדפו פרעה ומשיריו
ומשירייתיה בתריהון
ברתיכין ובפרשין והון
והות אורחא סגירא

ביצהרים יב וסימ׳ כי אתי יאכלו האנשים בצהרים ׃ עד בוא יוסף בצהרים ׃ והיית ממשש בצהרים ׃ ויהי בצהרים ויהתך
בשלנו בצהרים כבנשף ׃ קומו ונעלה בצהרים ׃ בחור שודד בצהרים ׃ והבאת השמש בצהרים ׃ כי עזה עזובה תהיה ׃ ובלילה
ימששו בצהרים ׃ איכה תרביץ בצהרים ׳׳ וב׳ כצהרים ׃ ואפלתך כצהרים ׃ והוציא באור משפטיך ׳׳ ׃ ששזפתני ל ׳׳ ׃

יהון

שיר השירים א

נאוו ב׳ וסימ׳ מה נאוו על ההרים רגלי מבשר · נאוו לחייך בתרים צואריך ׳׳ · אשכל ה׳ חס׳ וסימ׳ ויבא הפליט ויגד
לאברם · בלעדי רק אשר אכלו הנערים · ויבאו עד נחל אשכל · קדמ׳ דפס׳ · ויפנו ויעלו ההרה · אשכל הכפר דודי לי בכרמי ׳׳ ׃

להון מן ארבע סיטר
סיטריהון מן ימינא
ושמאלא הוו מדבריא
דמליין חיוון קלן מן כ
בתריהון פרעה רשיעא
ומשירייתיה ומן קדמ׳
קדמיהון הוה ימא ד
רסוות מה עבד קודשא
בריך הוא איתגלי בתק
גבורתא על ימא ונגב
ית ימא וית טינא לא
נגב אמרו רשיעא וע
ועירבלאין ונוכראין ית
דביניהון ית מיא יכיל
לנגבא וית טינא לא יכ
יכיל לנגבא בה היא ש
שעתא תקיפת רוגזא דיי׳
עילויהון ובעא לשנק
לשנקותהון במוי דימא
היכמה דאושתנקו פר
פרעה וסוסוות רתיכוי
ופרשוי אילולי משה
נביא דפרס ידוי בצלו
ואתיב רוגזא דיי׳ מנהון
ופתח איהו וצדיקי דרין
דרא ההוא ית פומיהון
ואמרו שירתא ועברו
בגו ימא ביבשתא בגין ז
זכותא דאברהם יצחק
ויעקב רחימין דיי׳ ׃
נאוו לחייך כז
בתרים צואריך בחרוזים ׃
כד נפקו למדברא אמר
יי׳ למשה יאה עמא הד
הדין לאיתיהבא להון

פיתגמי אוריתא ויהון
כזמימים בלסתהון דלא
יעידון מן אורחא טבא
היכמה דלא עדי סוסיא
דזממא בלסתיה וכמ
תכמה יאה קדלהון לס
לסובלא ניר פיקודיי וית
ויהא עליהון כנירא
על תורא דהוא חריש
בחקלא ומפרנס יתיה
וית מריה ׃ תורי
זהב נעשה לך עם נקד
נקדות הכסף ׃ בכן אית
איתאמר למשה סק
לרקיעא ואתן לך תרין
לוחי אבנין חציבין מן
ספיר כורסי יקרי פתיחן
בדהב טב מסדרן כשי
בשיטין כתיבן באצבעי
גלית בהון עשרתי דב
דבריא זקיקן יתיר מן ז
בספא דמזקק שבע ז
זמנין שובעא דסכום
עיטרינון דמתפרשין כז
בהון ארבעין ותשע א
אפין ואתנינון על ידך
לעמא בית ישראל ׃
עד שהמלך במסבו ׃
נרדי נתן ריחו ׃ ועד דה
דהוה משה רבהון ברקי
ברקיעא לקבל ית תרין
לוחי אבניא ואוריתא
ותפקידיתא קמו רשיעי
דרא ההוא דביניהון וע
ועבדו עיגל דדהב ואס

ואסריאו עובדיהון ונ
ונפק להון שום ביש ב
בעלמא דימן קדמת
דנא הוה ריחהון נדיף
בכל עלמא ובתרכן סר
סריאו כנירדא די ריחיה
ביש לחדא ונחת מכתש
סגירו על בישרהון ׃
צרור המור דודי
לי בין שדי ילין ׃ בי הה
הוא זימנא אמר יי׳ לי
למשה איזל חות ארום
חבילו עמך פסק מינ
ואושיטינון בכן תב מ
משה ובעא רחמין קד
יי׳ ודכר יי׳ להון עקידת
יצחק דכפתיה אברהם
אבוהי בטור מוריה
על מדבחא ותב יי׳ מן ז
רוגזיה ואשרי שכינתי
ביניהון כמלקדמין ׃
אשכל הכפר דוד
דודי לי בכרמי עין גדי ׃
הא בכן נחת מן טורא
ותרין לוחי אבנין בידוי
ובגין חובי ישראל איתח
איתיקרו ידוי ונפל וית
ואיתברו בכן אזל משה
ושף ית עיגלא ובדר
ית עפרא לנחלא ואש
ואשקי בני ישראל וקטל
ית כל מאן דאיתחייב
קטול וסליק זימנא תנ
תנינא לרקיעא וצלי
קדם יי׳ וכפר על בני יש

נעשה ב׳ בה׳ מגלות וסימ׳ תורי זהב נעשה לך · אחות לנו קטנה · וסימ׳ תורתא דאחתי · וכל קרי דבות במ׳ת נעשה · וכל מנחה
אשר תאפה · ויאמר אם אסור יאסרונו · ושנים עשר אריים · וחבדו · ולא נעשה פסח כמהו · כי אם בשמנה עשרה · כי לא נעשה
בפסח · בשמונה עשרה שנה · דדה׳ ׳׳ · תורי ג׳ מלא בליש׳ וסימ׳ כתור האדם · וקול התור נשמע · תורי זהב נעשה לך ׳׳ ׃

מ׳ מלי דכתב ה׳ וקרי ה׳ וסימ׳ רהיטנו קורות בתינו ארזים ׀ ואבשלום ברח וילך ׀ נחלה מבחלת בראשנה ׀ שבעים שבעים ׃ לחכי ג׳ וסימ׳ מה נמליצו לחכי אמרתך ׀ ידבק לשוני לחכי ׀ ופריו מתוק לחכי ׃ ופריו ב׳ וסימ׳ מתוק לחכי ׀ תשמחו

ישראל כבן איתפקד יי
למיעבד משכנא ואר׳
וארונא בי היא זיבינא
זימנא אוחי משה ועד
ועבד ית משכנא ויתכל
מנוי וית ארונא ושוי
בארונא תרין לוחיא
אחרנין ומני ית בני א׳
אהרן כהניא למיקרב
קורבניא על מדבחא וי׳
ולנסכא חמרא על קו׳
קורבנא ומנן הוה להון
חמרא לנסכא הלא יי
אינון במדברא לא אתר
כשר לבית זרע וארח
לא תאינין וגופנין ורי׳
ורימונין אלא הוו אז׳
אזלין לכרמי עינגדי
ונסבין מתמן חמרא
אתכליין דעינבין ועצ׳
ועצרין מנהון חמר
ומנסכין יתיה על מד׳
מדבחא רבעות הינא
לאימרא חד ׀
הנך יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים ׀ כד
עבדין בני ישראל רעוה
רעותא דמלכהון הוה
בממריה משבח יתה
יתהון בפמליא דמלאכ׳
במלאכיא קדישא וא׳
ואומר במה יאין עובד׳
עובדיך ברתי חביבתי
כנישתא דישראל בזמן
דאנת עביד רעותי ועס׳

ועסיקיא בפתגמי א׳
אורייתא וכמה התקנין
עובדייך ועינייך כגו׳
כגוזלין בני יונתא דמ׳
דמתכשרין לאיתקרבא
על מדבחא ׀ הנך
יפה דודי את נעים אף
ערשנו רעננה ׀ אתיבת
כנישתא דישראל קדם
רבון כל עלמא וכך א׳
אמירת במה יאה שכי׳
שכינת קודשך בזמן די׳
דאת שרי ביננא ומק׳
ומקבל צלותנא וכעידן
דאת משרי בפורינא
חיבתא וכננא סגיאין
עלוי ארעא ואנחנא
פושן וסגיין כאילן ד׳
דנציב על עינא דמיא
דעינפיה שפיר ואינביה
סגי ׀ קורות בת׳
בתינו ארזים רהיטנו
ברותים ׀ אמר שלמה
נביא במה נאה בית
מקדשא דיין דאיתבני
על ידוי מן קיסי גולמ׳
גולמיש אבל יתיר יהא
יאי בית מקדשא דע׳
דעתיד לאיתבנאה
ביומא דמלכא משיח
דכשורוהי יהון מן א׳
ארזין דגינתא דעדן ו׳
ושריתוהי יהון מן בר׳
בראתי ושאגי ושורביני ׀
ב אני חבצלת

השרון שושנת העמק׳
העמקים ׀ אמרת כנישת׳
כנישתא דישראל בזמן
דמרי עלמא משרי ש׳
שכינתיה בינא אנא מ׳
מתילא לנרקיס רט׳
רטיב דמן גינתא דעדן
ועובדוי יאיין כורדא
דמישר גינתא דעדן ׀
כשושנה בין החו׳
החוחים כן רעיתי בין
הבנות ׀ ובעידן דאנא ס׳
סטייא מן אורחא דת׳
דתקנין קדמוי ואיהו
מסלק שכינת קודשא
מינה אנא מתילא ל׳
לוורדא דמלבלבא ב׳
בינו כילוייא דנעיצן ע׳
עפייהא ובזועו תבירין
אנא נעיצא ובזיען הכ׳
הכדין אנא נעיצא וכ׳
ובזיעא מגזירן בישן
בגלוותא בילכי עממיא ׀
כתפוח בעצי היע׳
היער כן דודי בין הבנים
בצלו חמדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי ׀ וה׳
היכמה דיאה אתרוגא
ומשבח בינו אילני כ׳
סרק וכולי עלמא מוד׳
מודעין יתיה כן רבון
עלמא יאה ומשבח
בינו מלאכיא בעידן די׳
דאיתגלי על טורא ד׳
דסיני בזמן דיהב אורית׳

עיניך י״א וסימ׳ שאי סביב עיניך וראי ׀ וחברך ׀ על שפים ׀ ואת שדוד ׀ שאי עיניך והשלחתי ׀ ואת כי תשלחנה ׀ והשברתי ׀ ומתך מימך ׀ עיניך בשדה אשר ׀ יקירון ׀ הנך יפה רעיתי ׀ וחברו ׀ הסבי עיניך מנגדי ׀ צואריך כמגדל השן ׃ ועינה ב׳ חד מלך וחד מלע וסימ׳ הנך יפה דודים את נעים ׀ בלא יומו תמלא ׀ בתר מלע ׃ חבצלת ׀ הקהלת ׀ כחבצלת ׀ בלה ל׳ דבות

הביאני ד וסימ׳ בצדקתי הביאני בםראות אלהים הביאני ארץ ישראל הביאני המלך חדריו הביאני אל בית היין ודגלו
לראשי ד וסימ׳ לבן שאר לראשי סוח חבוש לראשי סבותה לראשי ביום גשך שמאלו תחת לראשי קדמ׳ דספר ״ ג ״

אוריתא לעמיה בי הוא
היא שעתא כטלל שע
שכינתיה רגגת למהב
ופיתגמי אורייתיה כד
בסיסן על מוריגיה ואנ
ואגר פיקודוהי נטירין
לי לעלמא דאתי ׃
הביאני אל בית
היין ודגלו עלי אהבה ׃
אמירת כנישתא דישר׳
אעיל יתי יי לבית מד
מיתיבא מדרשא דסיני
למילף אוריתא מפום
משה ספרא רבא וטקס
וטיקס פקודוי קבילית
עלי בחיבתא ואמרית
כל דפקיד יי איעבד
ואשמע ׃ סמכוני
באשישות רפדוני בתפו׳
בתפוחים כי חולת אהב׳
אהבה אני ׃ ובעידן דש׳
דשמעית ית קליה דמ׳
דמיתמלל מגו שלהובי
שלהובית אישתא זעי׳
זעית ורתעית בתריי מן
דהיתא בכין קריבית יי׳
לוות משה ואהרן ואמ׳
ואמרית להון קבילו
אתון כל פיתגמי דקוד׳
דקודשא בריך הוא כי
מגו אישתא ואעילו יי׳
יתי לבית מדרשא וסמ׳
וסעידו יתי בפיתגמי ׃
אוריתא ועליהון אתב׳
איתבסס עלמא והבו

דרירין על צוארי מפט׳
מפשר מליא קדישין ׃
דמתיקין על מוריגי כד
כתפוחי גינתא דעדן
ואתא עסיקא בהון מא׳
מאיכ איתסי בהון אר׳
ארום מרעא חיבתא
אנא ׃ שמאלו תח׳
תחת לראשי וימינו ת׳
תחבקני ׃ הוה עמא בית
ישרא׳ מהלכין במדבר
הוו ענני יקרא מסחרא
להון ארבע מארבע רו׳
רוחי עלמא בגין דלא
ישלוט בהון עינא בי׳
בישא וחד מעילויהון
בגין דלא ישלוט בהון ׃
שימשא ושרבא ואת׳
לא מיטרא וברדא וחד
מן לרע להון דהוה מ׳
מסובר יתהון היכמיה
דמסובר תורבניא ית
ינקא בעיטפיה וחד
הוה רהיט קדמיהון ׃
מהלך תלתא יומיא לה׳
למככא טוריא ולמדלי
מישריא וקטיל כל
חיון קלן ועקרבין דבמ׳
דבמדברא והוה מאלל
להון אתר כשר למבת
בגין דהוו עסיקין בא׳
באולפן אוריתא דאיתי׳
דאיתיהיבת להון ביד
ימינא דיי ׃
השבעתי אתכם בנות

ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם תע׳
תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ ׃
בתר כן איתאמר למ׳
למשה בנבואה מן קדם
יי למשלח איזגדין לא׳
לאללא ית ארעא ובדו
תבו מלאלליא אפיקו
שום ביש על ארעא
דישרא׳ ואיתעכבו א׳
ארבעין שנין במדברא
פתח פומיה משה וכ׳
דפהון דישרא׳ וכן אמר
אשבעית יתכון כנישת
כנישתא דישרא׳ דלא
תדירון למיסק לארעא
דכנען עד דיהא רעוא
מן קדם יי ויסופון כל
דרא אינשי קרבא לי׳
לימנית מגו משירויה
היכמיה דזדו אחכון כד
בני אפרים דנפקו תר׳
תלתין שנין ממצרים
עד דלא מטא קיצא
ונפלו ביד פלישתאי ׃
דיהבו בגת וקטלו יתהו׳
יתהון אילהין אוריכו
עד ארבעין שנין ובתר
כן ויחסנון יתה ׃
קול דודי הנה זה
בא מדלג על ההרים מ׳
מקפץ על הגבעות ׃ אמר
שלמה מלכא בעידן
דהוו יהיבין עמא בית

עד ל״א מאריב בטע׳ בסו׳ פס׳ וסימ׳ עד שלחך עד אבדך עד דדתה עד שובך עד לשמים עד חיותם עד קדקדך עד
קדקדו עד שתחפץ וחברו וחבלו ״ נ״ סמכוני רפדוני דבני חננו בשני זבדני יזבלני שברני זכרתני והזכרתני והוציאתני
הפרני ונשאתני נשאתני וזבלתני ויבזבזוני יצמתותני סמכני ויגילני והדאני ששזפתני הכבישני העמישני כל

עומד ז מלא וסימ ויאמר אל תקרב הלם · דומה דודי לצבי · ויגש הבא אליו כדיגוני · עומד על שני עשר בקר · וישב
המלך · ותרא את המלך · הליתהון דלית · · ואמר לי ב וסימ מה אדבר ואמר לי · ענה דודי ואמר לי קומי לך · ·

בית ישראל במצרים כז
סליקת קבילתהון לש
לשמי מרומא הא כבן
איתגלי יקרא דיי למט
למשה על טורא דחור
דחורב ושדר יתיה למ
למצרים למפרק יתהון
ולאפקא מגו תחות
מרוות מצראי וטפא על
קיצא בגין זכותא דאב
דאבהתן דמתילן לטור
לטוריא ושור על תמן
זמן שעבודא מאה ות
ותשעין שנין על צדק
צדקתא דאמהתן דמ
דמתילן לגבעתא׃
דומה דודי לצבי או לע
לעפר האילים הנה זה
עומד אחר כתלנו מש
משגיח מן החלנות מ
מציץ מן החרכים׃ אמ
אמרת כנשתא דישראל
בזמן דאתגלי יקרא דיי
דיי במצרים בליליא
פסחא וקטל כל בוכרי
בכוריא רכב על חזיזא
קלילא ורהט כטביא ו
וכאורזילא דאיילא
ואגין על בתיא דאנון הו
תמן ואתעתד בתר
אשוותא ואשגח מן כ
כוותא ואסתכל מן ח
חרכיא וחזא דמא דנ
דנכסת פסחא ודמא
דגזירת מהולתא דחקי

דחקיק על תרעא וח
וחש משמי מרומא
וחס וחזא לעמיה דא
דאכלין ית ניכסת חגא
טוי נור על תמכה וע
ועולשין ופטיר וחס
עלן ולא יהב רשותא
למלאך מחבלא לחבלא
כן׃ ענה דודי ואמ
ואמר לי קומי לך רע
רעיתי יפתי ולכי לך׃
ובעדן צפרא אתיב ר
רחמי ואמר לי קומי
קומי ליך כנשתא ד
דישראל רחימתי דמ
דמלקדמין ושפירת
עובדין איזילי נפקי
מן שיעבוד מצראי׃
כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו׃
ארום זמן שיעבודא
דדמי לסיתוא פסק
ושניא דאמירית לאב
לאברהם בין פלגיא
איתקטעו מרוות מצ
מצראי דמתיל למי
למיטרא טרידא חלף
ואזל ולא תוספון למ
למיחזיהון עד עלמא׃
הנצנים נראו ב
בארץ עת הזמיר
הגיע וקול התור נש
נשמע בארצנו׃ ומשה
ואהרן דאתמתילו
ללולבי התמר איתחזו

למעבד ניסין בארעא
דמצרים ועידן קטוף
בוכראי וקל רוחא דקו
דקודשא דפורקנא דא
דאמרית לאברהם אבו
אבוכון כבר שמעתון מ
מה דאמרית ליה ואת
ית עמא דאישתעבדון
בהון דין אנא ובתר
כן יפקון בקנינא סגי
וכען צבותי למעבד
מה דקיימית ליה במ
במימרי׃ התאנה
חנטה פגיה והגפנים ס
סמדר נתנו ריח קומי
לכי רעיתי יפתי ולכי לך׃
כנישתא דישראל דמ
דמתילא לבכורי תאני
תאינין פתחת פומה
ואמרת שירתא על ימ
ימא דסוף ואוף עולי
עולימיא וינקיא שבחו
למרי עלמא בלישנהון
מיד אמר להון מרי
עלמא קומי ליך כנש
כנשתא דישראל רחימ
רחימתי ושפירתי אי
איזילי ליך מיכא לאר
לארעא דקיימית לא
לאבהתך׃ יונתי
בחגוי הסלע בסתר המ
המדרגה הראיני את
מראיך השמיעני את
קולך כי קולך ערב ומ
ומראיך נאוה׃ וכד

ומראיך ג יתר ל בליש וסימ והראיתי גויב מערך · כי קולך ערב ומראיך נאוה · וקראו לפניך מראיהן ומראה הילדים · · בחגוי
ג וסימ שכני בחגוי סלע · דירמיה · שכני בחגוי סלע · דעובדיה · ויצתי בחגוי הסלע · · לך דכות לכי ב וסימ ויאמר אליו
אלישע מה · הנץ דפס · התאנה חנטה פגיה · תנו דפס · · יוצתי ג וסימ יוצתי בחגוי הסלע · יוצתי תמותי · וחברון · · הראיני ל

ינסו ד̇ וסימ̇ ונסו מנסת חרב̇ ונסו יגון ואנחה ונסו הצללים וחברו ׳׳ סב ו̇ חס̇ וסימ̇ רב לכם סב את ההר ויאמר לדויג סב התיצב כה מה לך ולשלום וחברו סב דמה לך דודי לצבי ׳׳

דרת פרעה רשיעא כד
בתר עמא בית ישראל
הוה מתילא כנישתא
דישראל ליונתא דסגיר
דסגירא בחגוי טינרא
וחיויא מעיק לה מגיו
ונצא מעיק לה מברא
הכדין הוות כנישתא
דישראל סגירא מארבע
סיטרוי דעלם דמן קד
קדמיהון ימא ומן בתר
בתריהון דרית שנאה
ומן סיטריהון מדברא
מליין חיון קלן דנכתין
וקטלין באירסיהון ית
ית בני אנשא מן יד
פתחת פומה בצלו קדם
יי ונפקת בת קלא מש
משמי מרומא וכן אמ
אמירת אנת כנישתא
דישראל דמתילא ליונ
ליונתא דכיא ומיטמ
טמרא בסגור חגוי טנ
טינרא ובחכוכי דרגת
דרגיתא אחזיני ית
חזויך וית עובדיך דתקנן
אשמיעני ית קליך
ארום קליך מערב בצ
בצלותא בבית מקדשא
זעיר וחיזויך שפיר
בעובדין טבין׃
אחזו לנו
שועלים שעלים קטנ
קטנים מחבלים כרמים
וכרמינו סמדר׃ בתר

דעברו ית ימא אותרע
איתרעמו על מיא ואת
ואתא עליהון עמלק
רשיעא ונטר להון דבב
דבבו על עיסק בכירותא
ובירכתא דשקל יעקב
מן עשו ואתא לאגחא קרבא
בישראל על דבטילו מן
פיתגמי אוריתא והוה
עמלק רשיעא גניב מ
מתחות גדפי ענני יקר
יקרא נפשתא משיבט
משיבטא דדן ומיקטל
יתהון על דהוה בידיהון
פיסליה דמיכה בי הד
היא שעתא איתחייבו
עמא בית ישראל דמת
דמתילין לכרמא לאת
לאתחבלא אילולי ד
צדיקי דרא ההוא דמת
דמתילין לכשם טב׃
דודי לי ואני לו
הרעה בשושנים׃ בי ז
היא שעתא הדרו בתי
בתיובתא ואיתעתד מש
משה נביא וצלי קדם
יי ויהושע משומשניה
אזדרזו ונפק מתחות
גדפי ענני יקרא ועימיה
גוברין צדיקין דדמיין
בעובדיהון לוורדא וא
ואגחו קרבא בעמלק
ותברו יתיה וית עמיה
בשמא דיי דקטלא
ותברא בפיתגם דחרב׃

עד שיפוח היום
ונסו הצללים סב דמה
לך דודי לצבי או לעפ
לעופר האילים על הרי
בתר׃ ובזעירות יומיא
דעברו בני ישראל ית
עגלא ואסתלקו ענני
יקרא דמטללין עליהון
עליהון ואשתארו
מפרסמין ואיתרוקנו
ית תיקון זיניהון דחק
דחקיק ביה שמא רבא
מפרש בשובעין שמהן
ובעא יי להובדא יתהון
מן עלמא אילולי דאד
דאידכר קדמוהי קים
קיימא דקיים במימר
במימריה לאברהם ל
ליצחק וליעקב דהוו
קלילין בפולחניה כטב
כטביין וכאורזילא דא
דאורזלא ודקרבנותא דא
דיקריב אברהם ית יצ
יצחק בריה בטור מור
מוריה ומן קדמת דנ
דנא קריב תמן ית קורבנ
קורבניא ופליג יתהון ז
בשווה׃
ג על משכבי בלילות
בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו׃
וכד חזו עמא בית ישר
ישראל דאסתלקו ענ
ענני יקרא מעליהון
ובלילא דקודשא ריך

בלילות ד̇ וסימ̇ ואמונתך בלילות העמדים בבית יי בלילות על משכבי בלילות מפחד בלילות ׳׳ פ

אקומה ג̇ וסימ̇ ויאמר אבנר אל דוד ׃ אקומה נא ואסובבה בעיר ׃ אקומה וידברו בי ׃ וחד ואקומה וארדפה אחרי ׃׃
כתימרות ג̇ מל̇ ו̇ בליש̇ וסימ̇ וחלוגו ואילמיו ותימורו ׃ דם ואש ותימרות עשן ׃ מי זאת עולה מן המדבר כתימרות ׃׃

דאיתיהב להון בסיני ז
איתנטלה מנהון ואיש
ואישתארו חשיבין ז
בליליא ובעו ית בלילא
דקודשא דאיסתלק
מנהון ולא אשכחוהי ׃
אקומה נא
ואסובבה בעיר בשוקים
וברחבות אבקשה את
שאהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו ׃ אמרין
בני ישראל אילין לאיח
לאילין נקים ונחיל ונ
ונסחר למשכן זימנא
דפריסיה משה מברא
למשריתא ונתבע אור
אולפן מן קדם יי ושר
ושכינת קודשא דאיס
דאיסתלקה מיננא וח
וחזרנא בקרוין ובפלט
ובפלטייתא ובפתוון ו
ולא אשכחנא ׃
מצאוני השמרים הה
הסבבים בעיר את שא
שאהבה נפשי ראיתם ׃
אשכחו יתנא משה ואה
ואהרן וליואי נטרין מ
מטרת מימרא דיי כמ
במשכן זימנא ומסחרן
יתיה חזור חזור ושא
ושאליה להון על עיס
עיסק שכינת יקרא דיי ׃
דאיסתלקה מננא אתיב
משה רבא דישראל
וכן אמר איסק לשמי

מרומא ואצלי קדם
יי מאים יכפר חוביכון
וישרי שכינתיה בינכון
כמלקדמין ׃
כמעט שעברתי מהם ז
עד שמצאתי את ש
שאהבה נפשי אחזתיו
ולא ארפנו עד שהביא
שהביאתיו אל בית א
אמי ואל חדר הורתי ׃
כזעיר ציבחר הוה וה
יי מתקות רוגזיה ופקד
למשה נביא למעבד
משכן זימנא וארונא ז
ואשרי שכינתיה בגויה
ועמא בית ישראל הוו ז
מקרבין ית קורבניהון
ועסיקין בפיתגמי או
אורייתא באדרון בית
מדרשא דמשה רבהון
ובקיטונא דיהושע בר
נון משומשניה ׃
השבעתי אתכם ב
בנות ירושלם בצבאות
או באילות השדה אם
תעירו ואם תעוררו את
האהבה עד שתחפץ ׃ ז
כד שמעו שבעה עממי
דכנעני ישראל עתידין ד
למיחסן ית ארעהון ד
קמו בחרא וקציצו ית
אילניא וסתימו ית
מבועי מיא וצדיאו ית
ית קרויהון וערקו א
אמר קודשא בריך הו

הוא למשה נביא אנא
קיימית במימרי לאבה
לאבהתהון דאילין לא
לאעלא ית בניהון לא
לאחסנא ארעא עבדא
חלב ודבש והיכדין אע
אעיל אנא ית בניהון ד
לארעא צדיא וריקניא
כען אנא מעכב יתהון
ארבעין שנין במדברא
ותהא אורייתא מתער
מתערבא בגופיהון ואז
ואינון עממיא רשיען
יבנון מה דצדיאו בכן
אמר משה לבני ישראל
אשבעית לכון כנישתא
דישראל בייי צבאות וב
ובתקיפי ארעא דישר
לא תזידון למיסק
לארעא כנענאי עד מ
מישלם ארבעין שנין ׃
ויהא רעווא מן קדם יי ׃
למימסר ית יתבי ארעא
בידיכון ותעברון יר
ירדנא ותהא ארעא כ
כבישא קדמיכון ׃
מי זאת
עלה מן המדבר כתימ
כתימרות עשן מקטרת
מר ולבונה מכל אבקת
רוכל ׃ כד סליקו בני יש
ישראל מן מדברא ועב
ועברו ית ירדנא עם י
יהושע בר נון ואמרו
עמי ארעא מה היא הו

שהביאתיו ו̇ מלא̇ בליש̇ וסימ̇ והביאותי אותם וידעו את הארץ ׃ לך הביא את העיר ׃ עד שהביאתיו אל בית אמי ׃ לא הבאת ל̇ ׃
שה ׃ והביאה אתי חדר בחדר ׃ עתה הביאתיה ותהי להשות גלים ׃׃ מר ז̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ ואתה קח לך בשמים ראש ׃ מר ואהלות
קציעות ׃ מקטרת מר ולבונה ׃ צרור המור דודי לי ׃ שפתי משבבי ׃ ימי מרוקיהן ׃׃ מקטרת ׃ מקטרת ׃ בכוריה ׃ גברת ׃ כלה ל̇ דכות ׃

מגברי ה חס בליש וסימ׳ כי באמונה הם עשים ׃ ברכו יי מלאכיו גברי כח ׃ הנה מטתו שלשלמה ששים ׃ ומן הגדי נבדלו
אל דוד ׃ ופקיד עליהם יי ׃ עמודיו ד מל׳ וסימ׳ ואת עמודיו חמשה ׃ ויקם משה את המשכן ׃ וזאת משמרת ׃ עמודיו עשה ׃

הדא אומא בחירתא ד
דסלקא מן מדברא מי
מתגמרא מן קטורת
בוסמין וסעירא בזכותיה
דאברהם די פלח וצלי
קדם יי בטור מוריה
ומתמרקא משח רבו
רבותא בזכותיה דיצ
דיצחק די איתעקד
באתר בית מוקדשא ד
דמיתקרי טור דלבו
דלבונתא ומתעבדין ל
ליה ניסים בחסידותיה
דיעקב דאישתדל גבר
עימיה עד מיסק קרי
קריצתא ואתגבר מ
מיניה ואישתיזב הוא
ותרי עשר שבטוי׃

הנה מטתו שלשה
שלשלמה ששים גבר
גברים סביב מגברי ישר
ישראל׃ כד בנה שלמה
מלכא דישראל ית בית
מיקדשא דיי בירושלם
אמר יי במימריה כמה
יאה בית מיקדשא הדין
דאיתבני ליה על ידוי
דשלמה בר דוד וכמה
יאין כהניא בעדן דכ
דפרסין ידיהון וקיימין
על דוכנהון ומברכין
לעלמא בית ישראל בש
בשיתין אתוון דמסריה
למשה רבהון והויא
ברכתא מסחרא להון׃

כשור רם ותקיף וגבר
מתגברין ומינצחין כל
גברי ישראל׃ כלם
אחזי חרב מלמדי מ
מלחמה איש חרבו על
ירכו מפחד בלילות׃ כ
כהניא וליואי וכל שי
שיבטיא דישראל כולהון
אחידין בפיתגמי אורי
אורייתא דמתילין לח
לחרבא ושקלן וטאן
בהון כגיברין מאלפי ק
קרבא וכל חד וחד מנ
מנהון חתימה מילה
על בישראהון היכמה
דאיתחתמת בבישריה
דאברהם אבוהון ומת
ומתגברין בה כגבר דח
דחרבא חגירא על ירכ
ירכיה ובגין כן לא דח
דחלין מן מזיקיא וט
וטלני דאזלין בליליא׃
אפריון
עשה לו המלך שלמה
מעצי הלבנון׃ היכל
קודשיה בנא ליה מל
מלכא שלמה מן א
אעלני דנגבילא ושאגי
ושורביני דאיתי מן ל
לבנון וחפא יתיה דהב
דכי׃
עמודיו עשה כסף ר
רפידתו זהב מרכבו א
ארגמן תוכו רצוף אה
אהבה מבנות ירושלם׃

ובתר דשלים יתיה וש
ושוי בגויה ית ארונא
דסהדותא דהוא עמוד
עמודא דעלמא ובגויה
תרין לוחי אבניא דאצ
דאצנע תמן משה
בחורב יקירין מן כסף
מזוקק ושפירין מן ד
דהב טב ופרס וטליל ע
עלוהי ית פרוכתא דת
דתכלתא וארגוונא דב
דביני כרוביא דעלוי כ
כפורתא הוה שריא
שכינתא דיי דשכן ש
שמיה בירושלם מן
כל כרכי ארעא דישראל׃
צאנה וראינה
בנות ציון במלך שלמ
שלמה בעטרה שעט
שעטרה לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת
לבו׃ כד אתא שלמה
מלכא למיעבד ית חנ
חנוכת בית מקדשא כ
כרוזא נפק בחיל וכן א
אמר פוקו וחזו יתבי כ
פילכיא דארעא ישרא
ועמא דציון כתגא וכלי
ובכלילא דכלילו עמא
בית ישראל ית מלכא ש
שלמה ביומא חנוכת
בית מקדשא וחדו בח
בחדוות חגא דמטללתא
ארבעה עשר יומין׃
הנך יפה

גברים ז חס וסימ׳ וכל אנשים גברים ׃ קשת גברים חתים ׃ איך נפלו גברים בתוך המלחמה ׃ ויאמר חושי אתה ידעת ׃ והיו כגברים
בושים ׃ עיר גברים עלה חכם ׃ הנה מטתו שלשלמה ׃ וכל הגברים דבות חס במ׳ן מלא ויצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ׃ ואת נתן
הנביא ובניהו ׃ עלו הבושים והתהללו ׃ ויצאו קראו זאת בגוים ׃ קדשו מלחמה ׃ בניהו בן יהוידע דה׳ ׃ חלילה לי ׃ ראוב דה׳ ׃ ויקהל דוד ׃

וזיד ה מלא וסימ ואם תלך בדרכי לשמר חקותי דמלכים ויהי לעת הקנת שלמה ולבני אתן שבט והקימותי עליה
בני יחזקאל רעה אחד במגדל דויד צוארך וכל תריסר ועזרא וד״ה דבות מלא שפתותיך ל דבות

רעיתי הנך יפה עיניך
יונים מבעד לצמתך ש
שערך כעדר שגלשו מ
מהר הגלעד ובההוא
יומא קריב שלמה מ
מלכא אלת עלוון על
מדבחא ואתקביל ברע
ברעוא קורבניה קדם יי
נפקת ברת קלא מן ש
שמיא וכן אמרת כמה
יאה אנת כנישתא דיש
דישראל וכמה יאין א
אנון רברבי כנישתא ד
דישראל וחכימיא יתבי
סנהדרין דאינון מנה
מנהרין לעמא בית
ישראל ודמיין לגוזלין
בני יונתא ואפילו שא
שאר בני כנישתא ד
דישראל ועמא דארע
אנון צדיקין כבנוי ד
דיעקב דילקטו אבנין
ועבדו גלשושיתא כה
בטורא דגלעד
שניך כעדר הקצוב
הקצובות שעלו מן ה
הרחצה שכלם מתא
מתאימות ושכלה אין
בהם כמה יאין כהניא
וליואי דמקרבין ית
קורבניך ואכלין בשר
קודשא ומעשרא ד
דאפרשותא ודכיין מכל
אונס היכמה דהוו דכ
דכיין עדרא דענא ד

דיעקב בעידן דהוו גז
גזיזין וסליקין מן נחלי
נחלא דיובקא ולא הות
בהון אניסתא וגזילא
וכלהון דמיין דא לדא
וילדין תיומין בכל עידן
ועקרה ומתכלא לא
הות בהון כחוט
השני שפתותיך ומדבר
ומדברך נאוה כפלח
הרמון רקתך מבעד לצמתך
ושפוותי דכהנא רבא
הוואן בעיאן בצלותא
ביומא דכפוריא קדם
יי ומליו הוו מכפרין
חוביהון דישראל דרמ
דדמיין לחוט זהוריתא
ומחוורין להון כעמר
נקי ומלכא דהוא ריש
ראשיהון מלי פיקודי
פיקודיא כרומנא בר
מן אמרכליא ואמרו
ואמרכלין דאנון קר
קריבין למלכא דאנון
צדיקיא ולית בהון מן
מידעם ביש
כמגדל דויד צוארך בנ
בנוי לתלפיות אלף ה
המגן תלוי עליו כל
שלטי הגבורים וריש
מתיבתא דהוא רב די
ליך חסין בזכותא ורב
בעובדין טבין כדוד מ
מלכא דישראל ועל מ
מימר פומיה הוה מ

מתבנא ובאולפן אורי
אורייתא דהוה עסיק
בה הוו רחיצין עמא בנ
בית ישראל ומנצחין בנ
בקרבא כאילו אחידין
בידיהון כל מיני זיינין
ותריסין וגיברין
שני שדיך כשני עפרים
עפרים תאמי צביה ה
הרועים בשושנים תר
תרין פריקייך דעתידין
למפרקיך משיח בר ד
דוד ומשיח בר אפרים
דמיין למשה ואהרן
בני יוכבד דאימתילו
לתרין אורזילאין תיו
תיומי טביא והוו רעין
לעמא בית ישראל
בזכותהון ארבעין שנין
במדברא במנא ועופין
פטימין ומוי בארא
דמרים
עד שיפוח היום ונסו ה
הצללים אלך לי אל
הר המור ואל גבעת ה
הלבונה וכל זמן דהוו
עמא בית ישראל אחידן
בידיהון אומנות אבה
אבהתהון צדיקיא הוו
ערקין מזיקין וטלני
וצפרירי וטיהרי מבת
מביניהון על דהוה
שכינת יקרא דיי שרי
שריא בבית מקדשא
דהוה מתבניה בטור

אל הר יי וכימי וגיש חזיה רעה את יגאו ויקם משה ויהושע משרתו ויאמר משה אל יי לא יכול והיה צבון לבקר
ועלית ויפסל שני לחות אבנים ויאמר יי אל משה עלה עלה אל הר העברים ויעל משה מערבות מואב יצב הגבול מגב
מבעלה שלחו בר אלהים הביאני והלכו עמים רבים ויאמרו וחברו עד שיפוח היום שלח אורד ואמתך וכל אל הכרמל דבות

כלך ג̇ וסימ̇ כי עלית כלך לאגות · כלך יפה רעיתי ומום · יאלפת יעקב ·· אמנה ג̇ וסימ̇ הלא טוב אבנה ופרפר · פת·
ובכל זאת אנחנו כרתים · תשורי מראש אמנה · וחד ואמנה על המשזרדים ·· מה טבו ב̇ מה טבו אהליך · דדיך מיין ·

מוריה ובכל מזיקיא ות
ומחבליא הוו ערקין מ
מריח קטרת בוסמיא ׃
כלך יפה רעיתי
ומום אין בך ׃ ובזמן די
דעמא בית ישראל עבד
עבדין רעותיה דמרי
עלמא הוה מקלס ית
יתהון בשמי מרומיא
וכן אמר כולך שפירתא
כנישתא דישראל ומוח
ומחתא לית ביך ׃
אתי
מלבנון כלה אתי מלבנון
מלבנון תבואי תשורי ׃
מראש אמנה מראש
שניר וחרמון ממעונות
אריות מהררי נמרים ׃
אמר במימריה עמי ת
תהא יתבא כנישתא די
דישראל דדמיא לניתנפי
דהיא צניעתא ועמי ת
תיעלי לבית מקדשא
ויהון מקרבין לך דורון
רישי עמא דיתבין על
נהרא דאמנא ודיירי
דיתבין ברישׁ טור תל
תלגא ואומיא דבחרמ
דבחרמון ויהון מסקין
לך מיסין יתבי כרכין
תקיפין דאינון גברין
כאריון ותקרובתא מן
קרוי טוריא דחסינין
מן נמרין ׃ לבבתני
אחתי כלה לבבתני באח
באחד מעיניך באחד
ענק מצורניך ׃ קביע ז
על לוח לבי רחימותיך
אחתי כנישתא דיש
דישראל דמתילא לני
לניתנפי דהיא צניעא
קביע על לוח חיבת ודה
וזטר דבינך והוא צדי
צדיקא בחר מן רבני
סנהדרין ובחר מן כל
מלכיא דבית יהודה ח
דהוות יהיבא כלילא
דמלכותא על צואריך ׃
מה יפו דדיך
דודיך אחתי כלה מה
טבו דדיך מיין וריח
שמניך מכל בשמים ׃
כמה שפירא עלי חכ
חכמתיך אחתי כנישתא
דישראל דמתילא לני
לניתנפי דהיא צניעא
כמה טבן עלי יתיר מן
שבעין אומיא ושום
טב דצדיקיך בריח מ
מכל בוסמנין ׃ נפת
תטפנה שפתותיך כלה
דבש וחלב תחת לשונך
וריח שלמתיך כריח
לבנון ׃ ובעדן דמצלין
כהניא בעזרתא דקדש
דקדשא יחלן שפוותהי
יערת דובשא ולישניך
ניתנפי צניעא במלולהין
שירין ותושבחן מתיק
מתיקין כחלב ודבש ו
וריח לבושי כהנין כ
כריח אלבנון ׃
גן נעול אחתי כלה
גל נעול מעין חתום ׃
ונשיך דמתנסבין לגב
לגוברין צניעין כניתנפי
צניעא וכגינתא דעדן
דליה רשו לגבר למיע
למיעל לגויה אלהין
צדיקיא דנפשיהון מ
משתלחין להמן על
יד מלאכיא ובתולתיך
טמירין וגניזן כאנפי
כאנפילין וחתימן כ
כבן כמבועו דמיין ח
חיין דנפיק מתחות
עיקרי אילנא דחיי
ומתפרש לארבעיה
רישי נהרין ואילמלא
דהוא חתים בשמא ר
רבא וקדישא הוה
נפיק ומבע ושטף כל
עלמא ׃ שלחיך
פרדס רמונים עם פרי
מגדים כפרים עם נרדי
נרדים ׃ ועולימיך מ
מליין פיקודיא הכרמ
הכרמונין ורחמין ל
לנשיהון וילדן בנין צ
צדיקין כוותהון וריח
וריחהון מטול הכי ז
כבוסמין טבין בגינתא
דעדן כפרין עם ריחין
רשיקין ׃ נרד
וכרכם נ קנה וקנמון ׃

מהררי ג̇ וסימ̇ מן ארם ינחני בלק מלך · נאור אתה אדיר · ממעונות אריות מהררי נמרים ·· וחלב ג̇ וסימ̇ ויקח חמאה
וחלב · ובלא מחיר יין וחלב · דבש וחלב תחת לשונך ·· אנך ·· מעין ה̇ וסימ̇ · אך מעין ובור מקוה מים · אתה
מעין ונחל · עברי בעמק הבכא · מעין נרפש ומקור משחת · גן נעול מעין חתום · וחד ומעין מבית ·· ויצא ··

ובואי ד̇ וסימ̇ ובואי שכבי עמי · שבי דומם ובואי בחשך · לבי ובואי · אל המלך · עורי צפון ובואי תמן ... ויאכל ה̇
יקום אבו ויאכל · ויאכל את כל עשב הארץ · ויאכל לחם · נחש לו · יבוא דודי לגנו · וסימ̇ קם עשבא דלחמיא ובפר באגנתיה ·

עם כל עצי לבונה מור
ואהלות עם כל ראשי ז
בשמים ׃ דשיק ומוריק
וקנה בושמא וקנמון
עם כל ראשי קיסי לה
לבונתא מירא דכיא
ואקסילאון עם כל שז
שבח מיני בוסמין ׃
מעין גנים באר מים
חיים ונזלים מן לבנון ׃
ומיא דשילוח מדברין
בניח עם מוהר מין דה
דנגדין מן לבנון לאשו
לאשקאה ית ארעא
דישראל בגין דאינון עז
עסקין בפתגמי אוריז
אורייתא דמתילן לה
לבאר מיין חיין וכוכז
ובזכותא דניסוך מיא
דנסכין על מדבחא בה
בבית מקדשא דמתבני
בירושלם דמתקרי לבז
לבנון ׃ עורי צז
צפון ובואי תימן הפיז
הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו ויא
ויאכל פרי מגדיו ׃ ועל
סטר ציפונא הוה פתז
פתורא ועלוהי תרי
עשר לחמין דאפיא
ועל סטר דרומא הוה
מנרתא לאנהרא ועל
מדבחא הוו מקרבין
כהניא קורבנא ומסקז
ומסקין עלוהי קטרת

בוסמין אמרת כנישת
דישראל יעול אלהי רחז
רחימי לבית מוקדשיה
ויקביל ברעוא קורבנז
קורבנהון דעמיה ׃
ה באתי לגני אחתי
אחתי כלה אריתי מוז
מורי עם בשמי אכל
אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי
אכלו רעים שתו ושז
ושכרו דודים ׃ אמר
קודשא בריך הוא
לעמיה בית ישראל
דעלית לבית מקדשי
דבנא לי אחוותי כניש
כנישתא דישראל ראז
דאיתמתלא לנינפי צנז
צניעא ואשריתי שכז
שכינתי בינך קבילית
ברעוא ית קטורת כוז
בוסמנך דעבדיה לע
לשמי שלחית אישז
אישתא מן שמיא ויז
ואכלת ית עלוון וית ניכז
ניכסת קודשיא איתז
איתקבל ברעוא קדמי
ניסוך חמר סומק ויז
וחמר חיוור דנסיכו
כהניא על מדבחי כען
איתו כהניא רחמי פיז
פיקודוי אכולו מה
דמשתאר מן קורבנא
ואיתפנקו מן טובא
דאיתעתד לכון ׃

חינר
אני ישנה ולבי ער
קול דודי דופק פתחי ז
לי אחתי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא
טל קוצותי רסיסי ליז
לילה ׃ בתר כל פיתגמיא
האילין חבו עמא בית
ישראל ומסר יי' יתהון
ביד נבוכד נצר מלכא
דבבל ואוביל יתהון
בגלותא והוון דמיין ז
בגלותהון כגבר דמוכא
דלא יכיל לאיתערא
משינתיה וקל רוחא
דקודשא מזהרא לז
להון על ידי נביאיא
והוות עירא יתהון מז
מדמוך לבהון ענה רז
רבון כל עלמא וכן אמר
הדרי בתיובתא פתחי
פומיך וסעי ושבחי לי
אחוותי רחימתי כניש
כנישתא דישראל דמז
דמתילא ליונתא בשז
בשלימות עובדיך ארז
ארום שער רישי אז
איתמלי מן דמעתיך
כגבר דשער רישיה
מי נטבע מטלא דשמ
דשמיא ורנניתי נזרי
איתמלי מן טיפי עיניך
כגבר דרניצה נזרוהי
מליין מטיפי מיטרא
דנחתין בליליא ׃

דודים ד̇ ג̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ עתד עה דודים · למשכב דודים · נרוה דדים עד הבקר · שתו ושכרו דודים · תלית̇ חס̇ ...
מעין ד̇ פותח̇ וסימ̇ אל מעין מי נפתוח · וחבדו · ובל מעין מים יסתמו · מעין גנים באר מים חיים ...

המו ג̇ וסימ׳ הבן יקיר לי אפרים · המו גוים מטו ממלכות · ובני זרים עליו ׃ · הכוני ב̇ וסימ׳ הכוני בל חליתי ·
הכוני פצעוני · וחד והכוני ובאספי עליו ׃ · השבעתנו ג̇ וסימ׳ ויאמרו אליה · ואם תגידי את דברינו · מה דודך מדוד ׃

פשטתי את כתנתי איכ
איככה אלבשנה רחצתי
רחצתי את רגלי איככה
אטנפם | ענת כנישתא
דישראל ואמרין כל קד
קבל נביאיא הא כבר
אעדיתי מני ניר פקודוי
ופלחית לטעוות עממי
והיכדין יהוון לי אנפין
למיהדר לוותיה אתיב
מרי עלמא על ידוי ד
נביאיא ואת אנא הא
כבר סליקית שכינתי
מבינך והיכדין אהדר
אהדור ואת עבדא עב
עבדין בישין ואנא ה
קדישית ית רגלי מס
מסואבתך והיכדין ז
אטנפנון בינך בעובדיך
בישיא | דודי שלח
ידו מן החר ומעי המו
עליו | כד איתגלי קדם
יי דעמא בית ישראל
לא צבו למיחדר ולמי
ולמיתב לוותיה ארשיט
ית מחת גבורתיה על
שבטא דראובן וגד ופל
ופלגות שבטא דמנשה
למעבר לירדנא ומסר
יתהון ביד סנחריב מ
מלכא דאתור ואגלי
יתהון בלחלח וחבור
נהרי גוזן וקרוי מדי וד
ודבר מידיהון ית עגלי
מתכא דשוי ירבעם

חייבא בלשם דן ודמי
דמיתקרי פמיאס ביומי
ביומי פקח בר רמליהו
וכד שמעית אנא רחמ
רחמיי איתגלגלו ע
עליהון | קמתי
אני לפתח לדודי וידי
נטפו מור ואצבעותי
מור עבר על כפות המ
המנעול | וכד תקיפת
עלי מחת גבורתא דייי
תהית על עובדוי וכהני
וכהניא קריבו קורבנא
ואסיקו קטורת בוסמי
ולא איתקבל ברעוא
ארום מרי עלמא אחד
דשי תייבתא באנפיהון
פתחתי אני ית
לדודי ודודי חמק
עבר נפשי יצאה בדברו
בקשתיהו ולא מצאת
מצאתיהו קראתיו וד
ולא ענני | אמרת כני
כנישתא דישראל צביתי
למתבע אולפן מן קדם
יי ואיהו סליק שכינ
שכינתיה מביני ונפשי
תאיבא לקל מילוהי
תבעית שכינת יקריה
ולא אשכחית צליתי
קדמוהי ואיהו טליל
שמיא בעננין ולא קב
קבל צלותי |
מצאני השמרים הסב
הסבבים בעיר הכו

פצעוני נשאו את רדי
רדידי מעלי שמרי
החומות | ארביקו לי יי
בשדאי דנטרין אורית
אורחתא ומעיקין הוו
חזור חזור על קרתא
דירושלם מני קטלו ב
בחרבא מני אובילו בי
בשביתא נטלו תגא
דמלכותא מעל צואר
צוארא דצדקיהו מ
מלכא דיהודה ואובי
ואובילו יתיה ברבלה
וסמיאו ית עינוהי
עמא דבבל דמעיקין
על קרתא ונטרין ית
שוריא | השבעתי
אתכם בנות ירושלם
אם תמצאו את דודי
מה תגידו לו שחולת
אהבה אני | אמרת
כנישתא דישראל
אשבעית לכון נביאיא
בגזירת מימרא דיי מ
מאים איתגלי לכון רו
רחמנא חוו קדמוהי
דמרעיתא מן חיבת
רחמוהי אנא |
מה דודך מדוד היפה
בנשים מה דודך מדוד
מדוד שככה השבעתנו |
ענו נביאיא ואמרין
לבית ישראל אידין א
אלהא אנת בעיא למי
למיפלח כנישתא

נשאו ו̇ וסימ׳ עבדיך נשאו את ראש · אשר את ידם · דאבשלום · קול יגוע · נשאו קול · ומשנאיך נשאו ראש · נשאו נהרות
ה̇ · ב̇ בו · ורעבים נשאו עמר · נשאו את רדידי מעלי · כי נשאו מבנותיהם · נשאו נשים נכריות ׃ · שככה ב̇ וסימ׳ אשרי העם
שככה לו · מה דודך מדוד ׃ · כתנתי ג̇ וסימ׳ ואת כתנתי ואזרנו · פשטתי את כתנתי איככה ׃ · אלבשנה ל̇ דכות ׃

ישבות ד וסימ׳ כי הנה ישבות הארץ ׀ והנה שם הנשים ישבות ׀ ישבות בבית אחד ׀ ישבת על מלאת ׀ בתר ישבת כת׳ ׀ ושאר
ישבות כת״ ׀ גלילי ב׳ א׳ מלע וא׳ מלר׳ וסימ׳ על גלילי כסף ועמודי שש ׀ ידיו גלילי זהב ממלאים ׀ בתר מלר״

דישרא דשפירתא
מכל עממיא לאידין
אלהא את בעיא למדחל
הכדין קיימת עלנא ׀
דודי צח ואדום ד
דגול מרבבה ׀ בכן שרי
שריאת כנישתא דישר
למישתעי בשבח
דמרי עלמא וכן אמ
אמרת להההוא אלהא
רעותי למיפלח דעטיף
ביממא איצטלא חיור
כתלג ועסיק בעשרין
וארבעה ספרין דאור
דאוריתא ובפיתגמי א
נביאה וכתיבי ובלליא
הוא עסיק בשיתא סד
סדרי משנה וזיו יקר
יקרא דאנפוהי זהורין
כנורא מסגיאות חכמ
חכמתא וסברא דהוא
מחדת שמועין חדתין
בכל יומא ועתיד לפר
לפרסומינון לעמיה
ביומא רבא וטיקסיה
על ריבוא ריבבן דמלא
דמלאכין דמשמשין
קדמוהי ׀
ראשו כתם פז קוצותיו
תלתלים שחרות
כעורב ׀ אורייתיה דהי
דהיא רגיגא מדהב טב
ופירוש מיליא דבה
דגורין דגורין טעמין
ופיקודין למן דנטרין

להון ודלא נטרין יתה
יתהון אוכמין כאגפי
עורבא ׀ עיניו
כיונים על אפיקי מים
רחצות בחלב ישבות
על מלאת ׀ עינוהי מסת
מסתכלין תדירא על
ירושלם לאוטבא לה
ולברכהא מרישא דש
דשתא ועד סופה דשתא
כיונין דקיימין ומסת
ומסתכלין על מפקנות
מיא בגין זכותא דיתבין
סנהדרין דעסיקין בא
באוריתא ומנהרין ית
דינא למיהוי שעיע
כחלב ויתבין בבית מד
מדרשא ומתינין בדי
בדינא עד דגמרין לה
לזכאה ולחייבא ׀
לחייו בערוגת הב
הבשם מגדלות מרקח
מרקחים שפתותיו שוש
שושנים נטפות מור
עבר ׀ תרין לוחי אבנין
דיהב לעמיה כתיבין בה
בעשר שיטין דמיין לש
לשיטת גינת בוסמיא
מרביין דיקדוקין וט
וטעמין היכמא דגינה
דגינוניתא מרבי בוש
בושמין ושיפוותי חכ
חכימוי דעסקין באורי
באוריתיה זלחין טע
טעמין בכל סטר ומימ

ומימר פומהון כמירא
בחירא ׀ ידיו
גלילי זהב ממלאים
בתרשיש מעיו עשת
שן מעלפת ספירים ׀
תרי עשר שיבטין דיע
דיעקב עבדיה גלילן
על ציץ כלילא דדהבא
דקודשא גליפן על
תרי עשר מרגליתא
עם תלתא אבהן אבר
אברהם יצחק ויעקב
ראובן גליף על
אחמר ׀
שמעון גליף על
עקירן ׀
לוי גליף על
ברקן ועפרן ׀
יהודה גליף על
כחלי ׀
יששכר גליף על
גיהאר ׀
זבלון גליף על
בילאר ׀
נפתלי גליף על
אכפר ׀
גד גליף על
טבאג ׀
אשר גליף על
פרוגג ׀
יוסף גליף על
מריבג ׀
בנימן גליף על
אפנטר ׀
דמיין להריהי עשר

אב״ב חד בא מלר׳ באהל ׀ בארזים ׀ באבן ׀ בברות ׀ בגמול ׀ ובדקב ׀ ובכפיר ׀ בחוט ׀ בחתן ׀ בחלב ׀ בכבוד ׀ במת ׀ במופת ׀ במלוגה ׀ בסוחה
וחד בא מלע׳ באהל ׀ בארזים ׀ באבן ׀ בברית ׀ בגמול ׀ ובדקב ׀ ובכפיר ׀ בחוט ׀ בחתן ׀ בחלב ׀ בכבוד ׀ במת ׀ במופת ׀ במלוגה ׀ בסוחה
בסופה ׀ בסופה ׀ בערב ׀ בעורב ׀ כצר ׀ בצר ׀ ברשע ׀ ברשע ׀ כשואה ׀ כשואה ׀ בשושנה ׀ בשושנה ׀ אהיה כטל לישראל יפרח

כלבנון ד׳ וסימ׳ אהיה כטל לישראל יפרח ׃ ילכו יצקותיו ויהי כזהב הודו ׃ ירעש כלבנון פריו ׃ מראהו כלבנון בחור כארזים ״ ״ ״
בארזים ב׳ א׳ קמץ וא׳ פת׳ וסימ׳ בנחלים נטיו כארזים עלי ׃ שוקיו עמודי שש מיסדים ׃ בתר קמץ ״ ״ מיסדים ל׳ רפות׳

מגליא בהירין כעששית
ינחיתון בעובדיהון כשן
דפיל בשבזיזן ׃
שוקיו עמודי שש מי
מיסדים על אדני פז מ
מראהו כלבנון בחור
כארזים ׃ וצדיקייא א
אינון עמודי עלמא
בסיסן על סמכי דהב ד
טב פתגמי אורייתא
דעסיקין בהון ומוכחין
עמא בית ישראל למיע
למעבד רעותיה ואיהוא
מתמלי עליהון רחמין
כסבא ומחוור חוביהון
דבית ישראל כתלג ומתי
ומתעתד למעבד נצחן
וקרבא בעממיא דעב
דעברו על מימריה
כעולם גבר וחסין כאר
כגולמישין ׃ חכו
ממתקים וכלו מחמדים
זה דודי וזה רעי בנות
ירושלם ׃ מילי מורייתא
מתיקן כדובשא וכל
פיקודוי רגגן על חכימוי
מדהב טב וכסת דין הוא
הוא תושבחתיה דאלהא
רחימי ודין הוא תקוף
חוסניה דמרי חביבי נ
נביאיא דמתנבאן בירו
בירושלם ׃ אנה 6.
הלך דודך היפה בנשים
אנה פנה דודך ונבקשנו
עמך ׃ אתיבו נביאיא

וכן אמרין בר שמעו ׃
תושבחתא דיי מפום
כנשתא דישראל על
אידין חובא איסתלק
מבינך שכינתא דיי ד
דשפירא בעובדייך מ
מכל אומיא ולאן את
אתר איתפני רחימיך
באיסתלקותיה מינ
ממוקדשיך אמרת
כנשתא דישראל על ד
חובין ומרדין ואשת
ואשתהדור דהשתבח
כי אמרו נביאיא כען ד
הדרי בתיובתא ונקום
אנת ואנן ונבלי קדמו
קדמוהי ונבעי רחמין
עמך ׃ דודי ירד
לגנו לערגות הבשם
לרעות בגנים וללקט ׃
שושנים ׃ ומרי עלמא
קביל צלותהון ברעוא
ונחת לבבל לסנהדרין
דחכימיא ויהב רווח
לעמיה ואפיקינון מן
גלוותהון על יד כורש
ועזרא ונחמיה וזרבבל
ושבי יהודה ובנו ית
מקדשא ומניאו כהנ
כהניא על קורבניהון
וליואי על מטרת מימ
מימרא דקודשא וש
ושלח אישתא מן שמי
שמיא וקביל ברעוא
ית קורבניא וית קטרת

בוסמיא וכגבר דמפרנס
ית בריה בתפנוקין כן
פנקינון וכגבר דמזבב
וזרדיון מן מישריא כן
כנש יתהון מבבל ׃
אני לדודי ודודי לי הר
הרעה בשושנים ׃ ובהו
ובההוא יומא אנא
פלחא למרי רחימי ו
ורחימי אשרי שכינת
קודשיה ביני וזן ית
בתפנוקין ׃ יפה
את רעיתי כתרצה נא
נאוה כירושלם איומה
כנדגלות ׃ אמר יי במי
במימריה כמה יאה
אנת חביבתי בזמן דעב
דענותיך למעבד רעותי
שפיר בית מקדשא
דבנית לי במקדש קד
קדמאי דבנא לי שלמ
שלמה מלכא דירוש
דירושלם ואימתיך
על כל עממיא ביומא
דהליכו ארבע טיקסיך
במדברא ׃ הסבי ע
עיניך שהם הרהיבני
שערך כעדר העזים ש
שגלשו מן הגלעד ׃ יי
אסחרי רבניך חכימי
כנישתא רבתא חזור
חזור להיבלי דאינון ׃
אמלכוני בגלותא ויה
וקבעיה מדרשא לאור
לאולפן אורייתי ושי

הרהבוני ג׳ בליש׳ וסימ׳ אותה דבאות בזלל דהב ׃ אזביר דהב ובבל לידעי ׃ ביום קראתי ותעצני ׃ אשרי הגבר אשר שם יי׳ מבטחו ׃ ימרו
שבותיכו בהם שבעים ׃ עשה זאת אפוא בני והנצל ׃ יגע זרים ובתבואתו מרחין ׃ לא ישיב אפו תחתיו ׃ הסבי עיניך מנגדי שהם הרהבוני ׃
ונגש העם איש באיש ׃ ומערים הבל וריק יעזרו ׃ עזרי עורי לבשי ״ ״ ״ ירדו כערוגת הבשם ׃ תנ׳ לערוגות הבשם ׃ וסימ׳ ג׳ גות ״ ״

שיר השירים

ברה ה̇ נת̇ ה̇ וסימ̇ עד בית ברה · וחברון · מיצות ית̇ ברה · ברה כחמה אימה כנדגלות · ברה היא ליולדתה ·· מרכבות ד̇ ג̇
מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ מרכבת פרעה וחילו ירה · מרכבות כבודך · מרכבות השמש · מרכבות עמינדיב ·· אגוז ל̇ דבותיה ··

ושאר זעטוטין ועמא
דארעא אצדיקו במיר
במימר פומהון כבנוי
דיעקב דלקטו אבנין
ועבדו גלשושיתא בטו
בטורא דגלעד ··
שניך כעדר הרחלים
שעלו מן הרחצה שכ
שכלם מתאימות ושכ
ושכלה אין בהם ׃ וכה
וכהניא וליואי אכלין
קורבניך ומעשר קו
קודשא ואפרשותא
דכיין מכל אניסות וג
וגזילא היכמיה דהוו
דכיין עדרא דענא די
דיעקב בזמן דסלקון
מנחלא דיובקא דלא
הוה בניהון אניסא
וגזילא וכולהון דמיין
דא לדא וילדן תיומין
בכל עידן ומתכלא וי
ועקרה לא הוה בהון ׃
כפלח הרמון רקתך
רקתך מבעד לצמתך ׃
ומלכית בית חשמונאי
כלהון מליין פיקודיא
כרומנא ברמין מתת
מיתתיה כהנא רבא וב
ובנוהי דאינהו צדיקין
ומקיימין פיקודיא
ופיתגמי אורייתא ׃ ס
ששים המה מלכות
ושמונים פילגשים וע
ועלמות אין מספר ׃

באדין קמו יוונאי ו
וכנשו שיתא מלכוון
מכני עשו בילבישין
שריונים רכבין על
סוסוון ופרשין ותמ
ותמנין דוכסין מן בני
ישמעאל רכבין על
פיליא בר מן שאר
עממיא אומיא ולי
ולישניא דלית להון
מניין ומניאו אלכס
אלכסנדרוס רשיעא
עילוויהון לרישא וא
ואתו לאגחא קרבא
בירושלם ׃ אחת
היא יונתי תמתי אחת
לאמה ברה היא ליו
ליולדתה ראוה בנות
ויאשרוה מלכות
ופלגשים ויהללוה ׃
ובעדנא ההיא הוות
כנישתא דישראל דמ
דמתילא ליונתא של
שלימתא פלחה בלב
חד למריה ויחידה ל
לאורייתא ועסיקא
בפיתגמי אורייתא בי
בלבב שלים וברירן ז
זכוותהא ביומא דנפ
דנפקת ממצרים הא
בכין נפקו בני חשמונ
חשמונאי ומתתיה וכל
עמא דישראל ואגחו ב
בהון קרבא ומסר יי
יתהון בידיהון וכד חזו

יתבי ארעא אשרו יתה
יתהון מלכוות ארעא ו
ושלטוניא וקלסו להו
להון ׃
מי זאת הנשקפה כמו
שחר יפה כלבנה אימה
כנדגלות ׃ אמרו אומ
אומיא כמה זיותנין
עובדוי אומיא הדא כ
בקריצתא שפירין ע
עולימתא כסיהרא ומ
וברירן זכוותהא כשי
כשימשא ואימתהא
על כל יתבי ארעא כד
בזמן דהליכו ארבע כ
טיקסהא במדברא ׃
אל גנת אגוז ירד
ירדתי לראות באבי הנ
הנחל לראות הפרחה
הגפן הנצו הרמנים ׃ ו
אמיר מרי עלמא לבית
מקדשא תניין דאית
דאיתבני על ידוי דכ
דכורש אשריתי שכ
שכינתי למיחמי עוב
עובדין טבין דעמי ול
ולמיחמי אילולי פשן
וסגן חכימיא דמתילין
לגופנא ולאיבלוביהון
מליין עובדין טבין ה
הפרומניין ׃ לא
ידעתי נפשי שמתני
מרכבות עמינדיב ׃ וכ
וכדו איתגלי קדם יי
דאינון צדיקין ועסיקין

שחר ה̇ וסימ̇ לתורה ולתעודה · אם לא כדבר הזה · הילל בן שחר · אעירה שחר וחברו · אשא כנפי שחר · ואל יראה בעפעפי שחר ·
מי זאת הנשקפה כמו שחר · עודי שחר · בתר קמ ·· פתחה · טפחה · המלתחה · רוחה · רוחא · צפרחה · צוחה · יצוחה · מיצוחה · הרוחה ·
ונחה · נחוה · הפרחה · לקחה · במרקחה · הסליחה · נפחה · שכחה · ושמחה · היצליחה · והצליחה · ופתחה · כלה ל̇ דבותהון ··

אב חד מלא וחד אמר · ארחות · ארן · אנס · בקרב · במעל · בנער · גויתינו · רעכו · האמרי · הקיצר · המשל · הנחת · הודיעני ·
מלר וסימ אמר · ארחה · ארן · אנש · בקרב · במעל · בנער · גויתגו · רעכו · האמר · הקיצר · המשל · הנחת · הודיעני ·

באורייתא אמר יי במי
במימריה לא אוסיף
עוד למיכבינון ואת לא
איעביד עמיהון גמירא
אילהין אימליך בנפשי
לאוטביהון ולשניאה
יתהון גיותנון כדתיבי
מלכין ובגין כן זכוותהון
דצדיקי הוא דמיין
כעובדין לאברהם אבוה
אבוהון שובי
שובי השולמית שובי
שובי ונחזה בך מה
תחזו בשולמית כמחלת
במחולת המחנים תובי
לותי כנישתא תובי לי
לירושלם תובי לבית
אולפן אורייתא תובי
לקבלה נבואה מן נביאי
נביאיא די מתנבאין בו
בשום מימרא דיי ומה
טיבכון נביאי שיקרא
למיטעי עמא דירושלם
בנבואתכון דאתון ממרין
ממללין סטיא על
מימרא דיי ולאחלא
משיריית ישראל וירוש
ויהודה מה יפו ז
פעמיך בנעלים בת
נדיב חמוקי ירכיך כמו
כמו חלאים מעשה
ידי אמן אמר שלמה
ברוח נבואה מן קדם יי
כמה שפירין רגליהון
דישראל כד סלקין לא
לאתחזאה קדם יי תלת
תלת זימנין בשתא בכו
בסנדלין דססגונא ומ
ומקרבין ית נדריהון וית
נדבתהון ובניהון נפקין
יאיין כיוהרין דנקיטין
על כלילא דקודשא די
דעבד בצלאל אומנא
לאהרן כהנא
שררך אגן הסהר אל
יחסר המזג בטנך ערמת
ערימת חטים סוגה
בשושנים וריש מתי
מתיבתא דבזכותיה מתה
מתפרנסין כל עלמא
היכמא דעוברא מתפרנ
מתפרנס מן פרתא
במעיא דאימיה בהיר
באורייתא באגנא וסו
וסיהרא כמיתיה לזכו
לזכאה ולא חסרין פיו
פיתגמי אורייתא תריו
תרירא מן פומיה היכ
היכמה דלא חסרין מי
מוי נהרא רבא דנפיק
מעדן ושבעין חכימין
מסחרין יתיה כסגלגל
ואוצריהון מליין מן
מעשר קודשא ונדרין
ונדריא ונדבתא דסיגו
להון עזרא כהנא וזרו
וזרובבל וישוע ונחמיה
ומרדכי בלשן אינשי
כנישתא רבתא דמתי
דמתילין לוורדין בגין
דיהא להון חילא למעו
למעסק באורייתא ימים
ולילי שני שד
שדיך כשני עפרים תאו
תאמי צביה ותרין פרוק
פרוקיך דעתידין למ
למפרקיך משיח בן דוד
דוד ומשיח בן אפרים
דמיין למשה ולאהרן
בני יוכבד דמתילין אז
אורזילין תיומין טבוון
טביא צוארך
כמגדל השן עיניך ברך
ברכות בחשבון על
שער בת רבים אפך כמ
כמגדל הלבנון צופה
פני דמשק ואב בית
דינא דדאין דינא חד
חסין על עמא לכפתא
יתהון ולמינגר מאן די
דמתחייב בדינא לנגדא
כשלמה מלכא דעבד
מגדלא דשן דפיל וכב
וכבש ית עמא בית
ישראל ואהדר יתהון
למרי עלמא ספריך
מליין חכמתא כפרקט
כפרקטנון דמיין וורע
נרעין למימני חושבני
עיבורין ומעברין שנין
וקבעין רישי שנין וריו
ורישי ירחין בתרע בית
סנהדרין רבא ורב בית
אבא לבית יהודה דמי
לדוד מלכא דנא מינה

וצעתר · ונחתום · ויקם · ומשלו · זרוע · חצון · טהר · יחייבו · ידלת · נחם · לאמותם · לשבוים · מיעצר · מישקלת · מחוללך · מאידות ·
ונעתר · ונחתם · ויקם · ומשלו · זרוע · חגו · טהר · יחיובו · ידלת · נחם · לאמותם · לשבואים · מיעצר · מישקלה · מחוללך · מאידרנ ·
נתן · נתן · נתיך · נחם · נחם · נפלו · נפלו · עגיתי · עגיתי · יצאת · יצאת · קראוני · קראני · רמוני · רמני · שבלתי · שבלתי · שפטוני · שפטני
תאומי ·
תאמי ·

וריח ה̇ וסימ̇ וריח לו כלבנון ׃ וריח שלמתיך כריח לבנון ׃ וריח שמניך מכל בשמים ׃ וריח אפך כתפוחים ׃ וריח גוד לא
עדה בהון ״ ״ ברהטים ב̇ וסימ̇ ברהטים בשקתות המים ׃ ראשך עליך בכרמל ודלת ראשך ״ ״ בארגמן ל̇ דבותי ״ ״

מינרהא דניון דמיתה
דמיתקרי מגדל דלבט
דכל מאן דיקום עלוהי
יכיל למימני כל מגדה
מגדלוון דכרמשק ׃
ראשך עליך ככ
ככרמל ודלת ראשך
כארגמן מלך אסור כז
ברהטים ומלכא דאיתה
דאיתמני עלך לרישא
צדיקא כאליהו נביא
דקני קנאתא למרי עז
עלמיא דשמיא וקטל
ית נביאי שיקרא כט
בטורא דכרמל ואתיב
עמא בית ישראל לדחז
לדחלתא דיי אלהה
ודלת עמא די אזלין ז
ברישא מכא על דאת
דאינון מסכנין עתידין
למילבש ארגונא הה
היכמיה דילבש דניאל
בקרתא דבבל ומרדכי
בשושן כגון זכותה
דאברהם דאמליך מן
קדמת דנא למרי שו
שמיא ובצדקתיה
דיצחק דכפתיה אבוה
אבוהי למיקרביה
על מדבחא ובחסידה
ובחסידותיה דיעקב
דקליף ית חוטריא
ברהטיא ׃ מה
יפית ומה נעמת אהבה
בתענוגים ׃ אמר שלמה

מלכא דישראל במימ
יאה אנת כנישתא דישו
דישראל בזמן די היכ
היכבלי עליך ית ניר
מלכותי בעידן דאנא
מוכח יתיך בייסורין ז
על חוביך ואנת מקבל
מיקבלא יתהון בעיניין
ודמיין באנפייך כתפנו
בתפנוקין ׃ זאת
קומתך דמתה לתמר
ושדיך לאשכלות ׃ וכו
ובעידן דפרסין כהניך
ידיהון בצלו ומברכין
לאחיהון בית ישראל
דמיין פרישת ידיהון
מתפרשין כלולבי דת
דתמר וקומתהון כדז
כדיקלא וקהליך קז
קיימין אפין באפין כז
כלקבל כהניא ואפיהון
כבישא לארעא כאז
כאתכלין דעינבין ׃
אמרתי אעלה בתמר
אחזה בסנסניו ויהיו נז
נא שדיך כאשכלות
הגפן וריח אפך כתפוחים ׃
אמר יי במימריה אז
איסק ואינסה לדניאל
ואיחזה איכהיל למיח
למיקם בניסיונא היכמ
היכמיה דקם אברהם
אבוהי דדמי לדקלא
דתמר בעשרה ניסיונין
ובחין אנא אוף לחננ

לחנניה מישאל ועזריה
ואיכהלין למיקם בנוז
בניסיוניהון איפרוק
ואיזיל ברזיל וכוותהון
לעמא בית ישראל דמיז
דמתילין לאיתכלין ז
דעינבין ושומיהון דדנ
דדניאל חנניה מישאל
ועזריה אישתמע בכל
ארעא וריחהון נדיף
כריחא דתפוחיכ דגנ
דגינתא דעדן ׃
וחכך כיין הטוב הולך
לדודי למישרים דובב
שפתי ישנים ׃ אמר
דניאל וחברוהי קבלנא
נקביל עלנא גזירת
מימרא דיי היכמיה ז
דקביל עליה אברהם
אבונו דמתיל בחמר
עתיק ונהך באורחן דז
דהתקנן קדמוהי היכמה
דאזלו אליהו ואלישע
נביאיא דבזכותהון קז
קמו מתיא דדמיין לז
לגבר דדמיך וביחזקז
וביחזקאל בר בוזי כהז
כהנא דבנבואת פומיה
איתערו דמיכי מותא
דבבקעת דורא ׃
אני לדודי ועלי תשוקתו ׃
אמרת ירושלם כל זמן
דאנא מהלכא באורחי
דמרי עלמא משרי
שכינתיה בגוי ועלי

פתח ב וסימ׳ כי יתרו פתח ויענני · נשכימה לכרמים נראה אם · וחד ופתח · ויחת את הבית ·· נראה ה׳ וסימ׳ ימהר יחישה · בחשו בי״ג ויאמרו לא הוא · לא נראה מלחמה · בארך נראה אור · נשכימה לכרמים · וחד ונראה כי אין ונבוא אל שמואל ·· ג

מתהוויה ובעידן דאנא
סטיא מן אורחתיה מן
מסלק שכינתיה מנר
ומטלטל יתי ביני עמין
עממיא ואינון שלטין
ביגבר דשגלטניה כאין
באינתתיה ׃
לכה דודי נצא
השדה נלינה בכפרים ׃
כד חבו עמא בית ישר
אגלי יי יתהון בארעא
דשעיר חקלא דארום
אמירת כנישתא דישרא׳
בבעו מינך רבון כל
עלמיא קבל צלותי וא
ואנא מצלייא קדמך
בקירווי גלותא ובפלכי
עממיא ׃
נשכימה לכרמים נרה
נראה אם פרחה הגפן
פתח הסמדר הנצו הה
הרמונים שם אתן את
דודי לך ׃ אמרין בני יז
ישרא׳ אילין לאילין ׃
נקדים בצפרא וניהך
לבי כנישתא ולבתי
מדרשא ונבקר בספרי
אורייתא וניחמי אי מ׳
מטא זמן פורקנא דע׳
דעמא בית ישראל
דמתילין לגופנא לאז
לאיתפרקא מן גלוהה
גלוותהוכ ונשאל לחז
לחכימיא אי איתגלי
קדם יי זכוות צדיקיא
דמתילין ברמוניא ו׳ז
ואי מטא קיצא למיסק
לירושלם למיתן תמן
שבח לאלהא שמיא ו׳ה
ולמיקרב עלוון וניכסת
קודשין ׃ הדודאים
נתנו ריח ועל פתחינו ג׳
כל מגדים חדשים וגב
ישנים דודי צפנתי לך ׃
וכד יהא רעוא מן קדם
יי למיפרק ית עמיה
מן גלוותא ואמר למז
למלכא משיחא כבר
שליס קיז גלותא וזכוז
וזכוות צדיקיא איתה
איתבסם קדמיי כריח
בלסמון וחכמי דריא
קביעין על תרעי מדה
מדרשא עסיקין כפז
בפיתגמיא כפריא ונז
ובפתגמי אורייתא בעו
קום קביל מלכותך דגז
דגניזת לך ׃ מי
יתנך כאח לי יונק שדי
אמי אמצאך בחוץ יז
אשקך גם לא יבוזו לי ׃
ובההיא זימנא מתגלי
מלכא משיחא לכניז
לכנישתא דישראל
ויאמרון בני ישראל
איהא תהא לן לאח וז
וניסק לירושלם וניהי
ינקין עמך טעמי אורה
אורייתא היכמא דינק
ינקא בתדיא דאימיה
ובכל זמן דהוויתי מטלז
מטלטלא לברא מן א
ארעי כד הויתי דכירא
ית שום אלהא רבא ומיז
ומסרא נפשי על אלא
אלהותיה אוף עממי אה
ארעא לא הוו מבזן לי ׃
אנהגך אביאך
אל בית אמי תלמדני ז
אשקך מיין הרקח מ
מעסיס רמוני ׃ אדברז
אדברינך מלכא משיז
משיחא אעלינך לבז
לבית מוקדשא ויאל
ותאליף יתי למידחל
קדם יי ולמיהך באורז
באורחתיה ותמן ניז
נכסור כענתא דלוז
דלויתן וניש[illegible] חמר
עתיק דאיצטנע בענז
בענביה מן יומא דז
דאיתברי עלמא ומז
ומרמני ופירי דאיתעתדו
לצדיקיא בגינתא דעז
דעדן ׃ שמאלו
תחת לראשי וימינו
תחבקני ׃ אמרת כנישת
דישרא׳ אנא בחירתא
מכל עממיא דאנא
קטרה תפילין ביד שמ
שמאלי ובראשי וקז
וקבעא מזוזתא בכטר
ימינא דרשי תולתא ז
לקבל תקי דליה רשו ז
למזיקיא לחבלא בי ׃

דמיבי · ט חס בליש וסימ׳ ועשית על שולין רמני · קדמי · פעמון ורמון · דאלה פקודי · ב בוי ויחנו ברמון פרץ · ויסעו מרמון פרץ · טברמון בן חזיון · והשתחויתי בית רמון · הדדרמון בבקעת מגדון · בהשתחויתי בית רמון · מעסיס רמני ·· ג ·· דודי ב מב ל״ש וסימנה ועל מחלקת החדש · נשכימה לכרמים נראה ·· ו · יבוזו ג ומלא וסימ׳ לא יבוזו לגנב כי · גם לא יבוזו לי · יבוז יבוזו לו ··

ה̇ פס̇ שמה שמה וסימ̇ הבוז בזא העיר · בידי המלט שמה · ויפר אל העליה · מקום המשפט שמה הרשע · שמה חבלתך ··
בשאול ג̇ וסימ̇ אשר הורידו בשאול נפשו · ובלעם בשאול חיים · קשה כשאול קנאה ·· ישטפוה ל̇ דבות ··

השבעתי אתכם
בנות ירושלם מה תעירו
ומה תעררו את האה
האהבה עד שתחפץ׃
יאמר מלכא משיחא
משבענא עליכון עמי
בית ישראל מה דין אתון
מתגרין בעממי ארעא
למיפק מן ירושלם וה
ומה דין אתון מרדין ב
בחילוותא דגוג ומגוג
איתעכבו פון זעיר עד
דישיצון עממיא דעלו
לאגחא קרבא על ירוש
ירושלם ובתר כן ידכר
לכון מרי עלמא רחמי
צדיקיא ויהא רעוא
מן קדמוהי למיפרקכון׃
מי זאת
עלה מן המדבר מתרפ
מתרפקת על דודה תח
תחת התפוח עוררתיך
שמה חבלתך אמך שמ
שמה חבלה ילדתך׃ אמ
אמר שלמה נביא כד
יחיון מתיא עתיד לאת
לאתבזעא טור מישח
משיחא וכל מתיא די
דישראל עתידין למפק
מן תחותוהי ואפילו מ
צדיקיא דמיתו בגלות
עתידין למיתי אורח
כיפא מלרע לארעא
ונפקין מתחות טור
מישחא ורשיעיא דמ
דמיתו ואתקברו באר
בארעא דישראל עתידין
למיהויהון דמיין היכ
היכמה דרמי גבר אב
אבנא בקלא בכן יאמ
יאמרון כל דיירי ארעא
מה הנה זכותא דעמא
הדין דסלקין מן ארעא
ריבוא ריבון ביומא ה
דסלקת מן מדברא ל
לארעא דישראל דמיתו
דמיתפנקא על רחמי
מרהא כיומא דאיתח
דאיתחמית תחות טור
טורא דסיני לקבלא
ית אוריתא ובההיא ש
שעתא עדירה יצרון ה
דהיא אביהון דישראל
למילד ית כנתא ויריו
וירושלם לקבלא ית
בני גלותא׃
שימני כחותם על לבך
כחותם על זרועך כי ע
עזה כמות אהבה קשה
כשאול קנאה רשפיה
אש שלהבתיה׃ אמרין
בני ישראל ביומא ההוא
לריבונהון בבעו מינך
שוי יתן כגלופת דעיזקא
על לבך וכגלופת דעיזק
על אדרעך דלא נוסית
עוד למהוי גליין ארום
ארום תקיפא כמיתא
אהבת אלההך וחסינא
כגיהנם קנאתא דעמיא
דמיתקנאו לן נכבי ונטרין
לן דבביין לגומרין דאו
דאישתא דגיהנם דכרו
דברא יתיה יי׳ ביומא
תנינא לבריית עלמא
לאוקדא ביה פלחי טו
פולחנא נוכראה׃
מים רבים לא יוכלו
לכבות את האהבה ונה
ונהרות לא ישטפוה
אם יתן איש את כל ה
הון ביתו באהבה בוז יב
יבוזו לו׃ אמר מרי על
עלמא לעמא בית יש
ישראל אילולי מתכנש
מתכנשין כל עממיא
דממתילין למוי דימא
דאינון סגיאין ולא
יכלין למיטפי ית רח
רחמיי מינך ואין מת
מתכנשין כל מלכי א
ארעא דמתילין למוי
דנהרא דנגדין בתקוף
לא יכלין למחמי ית
יתיך מן עלמא ואילו
ואילולי יהב גבר ית כל
ממון ביתיה למקני
חכמתא בגלותא אנא
מהדר ליה בכפיל לע
לעלמא דאתי וכל ביז
ביזתא דיבזון מן משי
משירייתא דגוג יהא
דיהא דיליה׃
אחות לנו קטנה
ושדים אין לה מה

ד̇ יחידי דלא ביה ה̇ בסוף ול̇ זוגה וסימ̇ ובזודהיה והיצר שועל · מאפליה הדור אתם ראו · בתיה ואשתו היהדיה · ועצתיה
והנביה ועילם · ועשיה ואליה וזכרי · בעשיה האדרה לו שאהבה · שלהבתיה שימני כחותם על ·· כמות ג̇ וסימ̇ הורידו
בשאול נפשו · כי עזה כמות אהבה · מחוץ שכלה חרב בבית כמות ·· אחות ג̇ וסימ̇ ולאבשלום בן · לא יספדו לו · אחות לנו ··

יבא ה֗ חס֗ וסימ֗ וביום השביעי יבא שתי · דנזיר · ותאותם יבא להם · יבא במשפט · בשני יבא מיצרים · יבא בפריון אלה׳׳
בל ספר הראיצי השמיעיני · ובל קר׳ חלונת הראצי השמיעני׳׳ ׃ · זרמ׳ לנטרים · תניג לנטרים · וסימ׳ ללוים ׃

נעשה לאחתנו ביום
שידבר בה ׀ בעידנא ה
ההיא יימרון מלאכי
שמיא אילין לאילין ׃
אומא חדא אית לן כ
בארעא וקלילן זכוותה
זכוותהא ומלכין ושׁ
ושולטנין לית לה ל
למיפק לאגחא קר
קרבא עם משיריתיה
דגוג מה נעביד לאחת
לאחתנא ביומא דימ
דימלילון אומיא למ
למיסק עלה לקרבא ׀
אם חומה היא
נבנה עליה טירת כסף
ואם דלת היא נצור
עליה לוח ארז ׃ יימר
מיכאל רבהון דישרא
אין היא מתעתדא
כאושא בינו עממיא
ויהבא כספא למיק
למיקני ייחוד שמיה
דמרי עלמא והי
אנא ואתון עם ספר
ספריהון סחרין לה
כטרבלין דכסף ולית
רשו לעממיא למיה
לעמא למישלט בה
היכמה דלית רשו לז
לזחלא למישלט בכס
בכספא ואפילו אין
מסכנא מן פיקודיא
נבעי רחמין
עלה קדם יי׃

וידבר לה זכוות אורית
אורייתהא דעסקין בה
ינקיא יתהון דיתיבא רבת
דכתיבא על לוחא דלבי
דלבא ומתעתדא לקבי
לקביל אומיא כארזא ׀
אני חומה
ושדי כמגדלות אז היי
הייתי בעיניו כמוצאת
שלום ׀ מתיבא כנישת
כנישתא דישראל
ואמרה אנא תקיפא כו
בפיתגמי אורייתא כש
כשורא ובניי חסינן כ
כמגדליא ובהיא זימ
זימנא תהי כנישתא
משכחא רחמין בעי
בעיני מרהא ויהון ש
שאלין בשלמא כל
דיירי ארעא ׀
כרם היה
לשלמה בבעל המון ׃
נתן את הכרם לנוטרי
לנטרים איש יבא כפ
בפריו אלף כסף ׀ אומ
אומא חדא כלקת
בעדביה דמרי עלמא
דשלמא דיליה עימיה
דהיא מתילא בכרמא
אחיד יתה בירושלם
מרי יתה ביד מלכיא
דבית דוד דיהון נטרין
יתה היכמה דאריסא
נטיר לכרמיה בתר
דמית שלמה מלכא

דישרא אישתארת
בידוי דרחבעם בריה ו
אתא ירבעם בר נבט ופ
ופליג עמיה מלכותא
ודבר מן ידוי עשר ש
שיבטין על מימר פומי
פומיה דאחיה דמן ש
שילה דהוה גברא רבא ׀
כרמי
שלי לפני האלף לך
שלמה ומאתים לנט
לנטרים את פריו ׀ כד
שמע שלמה מלכא
דישרא נבואתיה דאח
דאחיה דמן שילה בעא
למיקטליה ועריק אר
אחיה מן קדם שלמה
וערק למצרים בהיא
שעתא אית אמר לה
לשלמה בנבואה מ
מלכא למהוי שליט י
איהו בעשר שיבטין ו
כל יומוהי ובתר מותיה
יהא שליט בהון ירב
ירבעם בן נבט ותרין
שיבטין יהודה ובנימן
יהא שליט בהון רחב
רחבעם בר שלמה ׀
היושבת בגנים חב
חברים מקשיבים לק
לקולך השמיעני ׀ אמ
אמר שלמה נביא ב
בסוף נבואתיה עתיד
מרי עלמא למימר
לכנישתא דישראל

נבנה ׳ו וסימ׳ נבנה לנו עיר · גדרות יצאן · ויאמר ליהודה נבנה · אם חומה היא נבנה · נבנה עמכם · כי אנחנו · וחד ונבנה
החומה ׃ · הישבת ב׳ חס׳ וסימ׳ הישבת על מבואות הים · הישבת בגנים · חברים מקשיבים ׃ · האלה ג׳ וסימ׳ ועשה
וזים · ויצלו האלה · האלה לך שלמה · אנך · וחד לשר האלה ׃ · חברים ב׳ וסימ׳ מקשיבים לקולך ·

בסוף יומיא אנה כנישתא דישראל המתילא לגינתא קלילא בני אומיא ויתבה בבני מדרשא עם חבריה סנהדרין ושאר עמא דציתין לקל ריש מתיבתא ואלפין מן פומיה פתגמי אוריתא אשמיעני קל מליך בעידן דאנת יתבא לזכאה ולחיבא ואהא מסכים וכל מיה דאנת עבדא :





ברח דודי ודמה לך
לצבי או לעפר האילים
על הרי בשמים : כד
בי היא שעתא ימ
ימרון סבי כניש
כנישתא דישר
ערוק לך
רחמי מרי
עלמיא
מארו
מן
:

מארעא הדא מסאבא ואשרי
שכינתך בשמי מרומא ובז
ובעידן עקתא דאנחנא
מצליין קדמך תהי דמי
לטביא דבעדן דדמיך
עינא חדא קמיין
ועיינא חדא פ
פתיח או כא
כאורזילא
דבעידן
דערק
מסתכל

בתריה כן את משגיח כן ומסתכל
בנערן ובסגופן משמי מר
מרומא עד זמן דתיתרעי
בן ותיפרוק יתן על
טוריא דירושלם
ותמן יסקון
כהניא
קדמך
קטורת
בוסמין :
חזק
:

סכום פסוקי שיר
השירים קי"ז
... צרד וברכם

" ונתחזק "

בדד ה̇ וסימ̇ כל ימי אשר הנגע בו יטמא · בדד ינחנו ואין עמו · וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב · כי עיר בצורה בדד נודד · קומו עלו אל גוי שליו יושב בטח · לא ישבתי בסוד משחקים · איכה ישבה בדד העיר · ישב בדד וידם כי נטל עליו ·

להלך הלוך ובכה ילכו · בגת אל תגידו · בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה ·



למס שרתי במדינות היתה למס · כל לשון פתח באהנחה וכות פסוק ·

א

ישבה בדד העיר רבתי
עם היתה כאלמנה רבתי
רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס ׀
אמיר ירמיה נביא וכהנא רבא איכדין
איתגזר על ירושלם
ועל עמהא לאתדנא
בתירובין ולמיספד
עליהון איכה היכמיה
דאיתדני אדם וחוה
דאיתרכו מגינתא דעדן ואספד עליהון
מרי עלמא איכה ענה
מדת דינא וכן אמרה
על סגיאות חובהא
ואשתדור ומרד דבגוה
בגין כן תהא יתבה
בלחודהא כגבר דמכתש סגירו על בישריה
בלחודוהי יתיב וקרתא דהות מליא
אוכלוסין ועממין סגיאין
איתרוקנת מנהון והות דמיא כארמלא
ודאיתרברבא בעלמא בעמיא ושליטא באפרכיא
והוון מסקין לה מסין הדרת למהוי מכיכא
ולמיתן לה כרגא בתר דנא ׀
בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה
כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים ׀
כד שלח משה נביא איזגדין לאללא ית ארעא תבו

איכה ̇יז̇ וסימ̇ איכה אשא לבדי · איכה אוכל להוריש · איכה יעבדו הגוים האלה · איכה נדע את הדבר · איכה ירדף אחד אלף · איכה נהיתה הרעה הזאת · איכה אדני איבה נעשה · איכה היתה לזונה · איכה תאמרו חכמים אנחנו · איכה נשבר מטה עז · איכה ידע · איכה ישבה בדד · איכה יעיב · איכה נשבר ·

איכה א

שלו ו וסימ׳ מדוע דרך רשעים צלחה · היו צריה לראש · די יאמרו שלוה פת · ובכל שלו ושתיתא · וזהירין הוו שלו יום ביום · די לאשלו · ומרב ב וסימ׳ ואספו אליפה · גלתה יהודה מעני ומרב עבדה · איביה ב חס ידידות נפשי · היו צריה

איזגדיא ואפיקו שום
ביש על ארעא דישראל
וההוא ליליא תשעה
יומין באב הוה וכד
שמיעו בית ישראל ית
בשורתא בישא הדא
דאיתבשרו על ארעא
דישראל נטלו עמא ית
קלהון ובכו עמא בית
ישראל בליליא ההוא מ
מן ירתקית רוגזא דיי
עליהון וגזר למיהוי
בכאן בליליא הדא לד
לדריהון על חורבן בית
מוקדש דיי וכדו איתה
איתאמר בנבואה לי
לירמיהו כהנא רבא
למיהוי חריבא ירוש
ירושלם על ידוי דנבוכד
דנבוכד נצר רשיעא
אין לא תיובון בתתובא
מויד עאל אוכח לעמא
בית ישראל וסריבו לקה
לקבלא במימריה בכן
עאל נבוכד נצר ויצדא
ית ירושלם ובית מוקד
מוקדשא אוקיד בנורא
בתשעה יומין בירחא
באב ובית בליליא בכה
בכיאה בנישתא דישר
בכיאתא ודמעא זליג
על לסתהא לית דמלי
דמליל תנחומין על לבה
לבהא מן כל טעותא
די רחימית למיזל בתה

בתריהון ובגין כל חבה
חבריהא ארשיעו בה
איתהפיכו למהוי לה
לבעיל דבבין ׃
גלתה יהודה מעני ומ
ומרב עבדה היא ישבה
בגוים לא מצאה מנוח
כל רדפיה השיגוה בין
המצרים ׃ אזלו בית
יהודה בגלותא על
דהוו מעני יתמין וא
וארמלן על סגיאות
פולחנא דהוו מפלחין
באחוהון בני ישראל
דאזדבנו להון ולא קרו
חירותא לעבדיהון ו
ולאמהתיהון דהוו מז
מזרעית ישראל ובגין
כן אף אינון איתמסרו
ביד עממיא ובנישתא
דבית יהודה יתבא בגו
עממיא ולא אשכחת
נייח מפולחנא קשיא
דשעבידו בה וכד היא
מיתחבאה בין תחומיא
ואעיקו לה ׃ דרכי
ציון אבלות מבלי באי
מועד כל שעריה שומ
שוממין כהניה נאנחים
בתולתיה נוגות והיא
מר לה ׃ כל זמן דהוו
ירושלם מתבני סריבו
בני ישראל לאיתחזאה
קדם יי תלת זמנין ב
בשתא ועל חוביהון ׃

דישראל איתנדיאת יר
ירושלם ואיתעכירו ש
שבילי ציון אבילו מה
מדלית עאיל בה בזמן
מועדיא כל תרעהא
צדיין וכהנהא אניחין ׃
על דבטילו קורבניא
בתולתהא ספדן על די
דפסקו למיפק בחמיש
בחמישא עשר יומין ׃
לחנגא בחנגין אף אי
איהיא מריר לבא לה
לחדא ׃ היו צריה
לראש אויביה שלו כי
יהוה הוגה על רב פשע
פשעיה עולליה הלכו
שבי לפני צר ׃ הוו מע
מעיקהא מתמנן עלה
עלהא לרישין ובעלי
דבבהא הוו יתבין בש
בשלווה ארום יי תבר
יתה על סגיאות מרוד
מרודהא רבהא אזלו ׃
בשביתהא קדם מע
מעיקא ׃ ויצא
מן בת ציון כל הדרה היו
שריה כאילים לא מצ
מצאו מרעה וילכו ב
בלא כח לפני רודף ׃ ו
ונפק מן כנישתא ד
דציון כל זיוהא הוו ר
רבנהא מיסתחרין על
מיכלא היכמה דמ
דמיסתחרן אילא ב
במדברא ולא אשכחו

אב חד ב׳ ודו׳ ז׳ דלוג ו׳ אותהן בנעוריהן · והמתן · ובמשפטיהן · ידעתין · לפיהן · מוצאיהן · מעזבן היליל ואצורך ·
ול׳ דכות וסימ׳ אותהם בנעוריהם · והמתם · ובמשפטיהם · ידעתים · לפיהם · מוצאיהם · מעזבכם ויאמר להם לבן ו
פריהן כי עלבן · פריהם ושבתי את שבות · שוממין דרכי ציון אבלות · שוממים על אלה · תאכלון לא יזם אחד · תאבלום · כל הולך על

ואין עוזר ג וסימ׳ כי ראה יי את עני ישראל ׳ ואביט ואין עוזר ואשתומם ׳ כי ייבל עני משוע ׳ ורכבע בעמל לבם ׳ ויטע אהלי אפדנו ׳
זכרה ירושלם ימי ׳׳ בקהל ד׳ דגש וסימ׳ מי אשר לא עלה בקהל ׳ קמתי בקהל משוע ׳ כי רבת בקהל ׳ לא יבאו ׳ וסימ׳ צפן בצלו דסבי אתפקד ׳׳

אחר כשר למרעיהון ז
ואזלו כתשוות כנחא ול
וליה להון חילא למיז
למיערק לאישתזבא
קדם רדית ו זכרה
ירושלם ימי עניה ומ׳
ומרודיה כל מחמדיה
אשר היו מימי קדם
בנפל עמה ביד צר ואז
ואין עוזר לה ראוה יז
צרים שחקו על משב
משבתיה ו הוות דכירה
ירושלם יומין קדמאין
דהוה מדורה בכרכיא
ובכפ צחין תקיפין ומרז
ומרדא ושליטו בכל
עלמא וכל ריגגה דהוה
לה מלקדמין ועל חוז
חובהא נפלו עמהא ביז
בידוי דנבוכד נצר רשז
רשיעא ואעיק להון וז
וליה דסייע לה חזוהא
מעיקיא דאזלא כשז
כשביא חייכו על טובז
טובהא דפסיק מבינהא ו
חטא חטאה
ירושלם על כן לנידה
היתה כל מכבדיה הוז
הזילוה כי ראו ערותה
גם היא נאנחה ותשב
אחור ו חובא רבא חבת
ירושלם בגין כן לטרז
לטלטלא הות כל עמ׳
עממיא דהוו מיקרין
להון מלקדמין נהגו ו

בה וילותא ארום חזו ז
בדקהא ברם היא מתא
מתאנחא ותהית לאז
לאחורא ו
טמאתה בשוליה לא
זכרה אחריתה ותרד
פלאים אין מנחם לה
ראה יהוה את עניי כי ז
הגדיל אויב ו סואבת
דם ריחוקהא כשיפול
כשיפולהא ולא אידכז
אידכיאת מינה ולא
תהת על חובהא ולא יז
דכירת מה דעתיד למז
למיתי עלהא בסופות
יומיא ונחתת ונפלת ז
והוות פרישן וליתי די
ימלל תנחומין חדי יי ו
לי ותהא מסתכל אז
ארום אתרברבו עלי
בעלי דבבא ו ידו
פרש צר על כל מחמז
מחמדיה כי ראתה גוים
באו מקדשה אשר
צויתה לא יבאו בקהל
לך ו יריה אושיט נכרז
נבוכד נצר רשיעא וגו
ושלה כיפא וקטע כל
ריגגהא את בנישתא
דישראל שריאת לילא
ארום חזת עממין נכז
נכראין עלו לבית מקז
מקדשא דפקדתה עז
על ידוי דמשה על
עמון ומואב דלא ידז

ידכון למיעל בקהלא
דילך ו כל עמה
נאנחים מבקשים לחם
נתנו מחמודיהם באכל
להשיב נפש ראה יהוה
והביטה כי הייתי זוללה ו
כל עמא דירושלם אנז
אניחן מכפנא ותבעין ו
לחמא למיכל יהבו יז
ריגגיהון בסעיר לחמא
לקיימא נפש חזי ארז
יי ותהא מסתכל ארום
הויתי גרגרניתא ו
לוא אליכם כל עברי
דרך הביטו וראו אם
יש מכאוב כמכאבי יז
אשר עולל לי אשר
הוגה יהוה ביום חרון יז
אפו ו אשבעית לכון כל
דעברין באורחא זורו
הכא איסתכלו וחזו יז
אין אית כיבא בכיבי יז
דאיסתקת לי דתפרז
יי יתי ביום תקוף רוגז
רוגזיה ו ממרום
שלח אש בעצמתי ויר
וירדנה פרש רשת לרז
לרגלי השיבני אחור
נתנני שממה כל היום
דוה ו מן שמיא שלח
אישתא בכרכי תקיפז
תקיפין וכבש יתהון פז
פרש מצדתא לרגלי
אתר עני קדל קרב בעלי
דבבי יהבני למיהוי יז

יצויתה ד׳ מלא וסימ׳ ויבאו וירשו אתה ׳ דירמיה ׳ אתה יצויתה פקודיך ׳ אשר יצויתה לא יבאו בקהל ׳ ויצויתה אתו לעיניהם ׳׳ היתה
ד׳ וסימ׳ ומלחמה לא היתה ׳ אם לא כאשר בן היתה ׳ יציון מדבר היתה ׳ על כן לנדה היתה ׳׳ נאנחה ב׳ וסימ׳ גם נאנחה בתולה ׳
גם היא נאנחה ותשב אחור ׳׳ דוה ג׳ וסימ׳ את אשה דוה ׳ תזרם כמו דוה ׳ כל היום דוה ׳׳ שממה ב׳ א׳ חס׳ כי רבים ׳ נתנני ׳ וסימ׳ מל׳

בידיה ג׳ וסימ׳ וכל אשה חכמת לב בידיה ׃ ואולם בידיה תתהרסנו ׃ פרשה ציון בידיה ׃ ׳׳ וישיבו ג׳ וסימ׳ וישיבו אתנו דבר ׃
ואראה ואין איש ומאלה ׃ כי בקשו אכל למו ׃ ׳׳ סלה ב׳ א׳ בת׳ ה׳ וא׳ בת׳ א׳ וסימ׳ ויקמו עבדיו ויקשרו ׃ כל אבירי ׃ בתר בת׳ ה׳ ׃

צדיא כל יומיא מרחקא
וחלישא ׃ נשקד
על פשעי בידו ישתרגו
עלו על צוארי הכשיל
כחי נתנני אדני בידי
לא אוכל קום ׃ אתיקר
ניר מרודי בידיה איס
אישתבשו כשובשין ה
דגופנא סליקו על צוא
צוארי אתקל חילי מ
מסר יי יתי בידוי מאן
דלית אנא יכיל למי
למיקם ׃ סלה
כל אבירי אדני בקרבי
קרא עלי מועד לשבר
בחורי גת דרך אדני ל
לבתולת בת יהודה ׃ כב
כבש כל תקיפי ביני
ארעא עלי זמין להברא
חיל עולמי ועלה עמה
עממיא על גזירת מי
מימרא דיי וסאיבו כה
בתולתא דבית יהודה
עד דהוה דמיהון דכת
דבתולתהון מיתשד הי
היך כחמר מן מעצרתא
בעדן דגבר מבעט ית
ענבין וחמר ענבוהי נ
שדיין ׃ על
אלה אני בוכיה עיני ע
עיני ירדה מים כי רחק
ממני מנחם משיב נ
נפשי היו בני שוממים
כי גבר אויב ׃ על טפלי
טפליא דאתרטשו ועל

נשיא מיעריתא ראו
דאיתפקעו כריסיהון
אמרה כנישתא דישר
דישראל אנא בכיא ות
ותהוין עיני זלגאן דמ
דמעין כמבועא דמיא
ארום איתרחק מני מ
מנחם מקיב יתי ומ
ומימלל תנחומין על
נפשי הוו בני צדיין ׃
ארום איתגבר עליהון
בעיל דבבא ׃
פרשה ציון בידיה א
אין מנחם לה צוה א
יהוה ליעקב סביביו צ
צריו היתה ירושלם
לנדה ביניהם ׃ פרשת
ציון ידהא מן עקתא
היכמה דמפרשה א
אתתא ידהא על מה
מתברא פגנה ולית די
ימלל תנחומין עלה
ידהא לבבהא פקד יי
לבית יעקב פיקודיא
דאורייתא למנטר והוו
והאינון עברו על גזירת
מימריה בגין כן איסה
איסתחרו חזור חזור
ליעקב מעיקוהי הוה
ירושלם דמיא לאתה
לאתתא מרחקא בי
ביניהון ׃ צדיק
הוא יהוה כי פיהו מרי
מריתי שמעו נא כל
עמים וראו מכאובי

בתולתי ובחורי הלכו
בשבי ׃ אמירת לעמא
בית ישראל דלא יעפר
קטלין בחרבא בארעה
בארעהון אזל יאשיהו
מלכא שלח כיפא על
פרעה חגירא בבקעת
מגדו מה דלא אתפקד
ולא תבע אולפן מן ק
קדם יי בגין כן רגמו ג
דגמיא גירין למלכא
יאשיהו ובית תבין וש
ועד דלא נפקת נשמת
נשמיתא הוה רחיש בס
בשפוותוי וכן אמר
זכאי הוא יי ארום על
מימריה עברית שמ
שמעו כען כל עממיא
הספידו דאספיד ירמ
ירמיהו על יאשיהו
וחזו כיבי דערעני בתר
מותיה בתולתי ורבי
אזלו בשביתא ׃
קראתי למאהבי המה
רמוני כהני וזקני בעיר
גועו כי בקשו אכל ל
למו וישיבו את נפשם ׃
אמרת ירושלם כד
איתמסרית בידוי דנ
דנבוכד נצר קריתי ר
לרחמיי בני עממיא
דקיימית עמהון קייב
ודיסעונני ואינון חכי
חכימו מני ואיתהפיכו
לחבלא יתי היכדין רומי

אדני י״ד בת׳ כן בספר׳ וסימ׳ נשקד על פשעי בידו ׃ סלה כל אבירי אדני ׃ ב׳ בו ׃ איכה יעיב באפו אדני ׃ בלע אדני ולא חמל ׃ היה
אדני כאויב בלע ׃ ויחמס כגן שכו שחת ׃ זנח אדני מזבחו נאר מקדשו ׃ יצעק לבם אל אדני חומת ׃ רני בלילה לראש אשמרות ׃ ראה
יי׳ והביטה ׃ תני דפס ׃ כי לא יזנח לעולם ׃ לעות אדם בריבו אדני ׃ מי זה אמר ותהי אדני ׃ רבת אדני ריבי נפשי ׃ ׳׳ למאהבי ל׳

שמעו ג׳ ד״ס בפ׳ וסימ׳ שמעו עמים ירגזון · שמעו עמים קולנך · שמעו כי נאנחה אני · אלעך · דוי ג׳ וסימ׳ וכל לבב דוי · מבלי גיחי עלי יגון · כי רבות אנחתי ולבי · מריתי ג׳ וסימ׳ ואנכי לא מריתי · כי פיהו מריתי · כי מרו מריתי · מחוץ

רומאי דעלו עם טיטוס
טיטוס ואספסינוס רשׁ
רשיעא ובנו כרכומין
על ירושלם וכהניי ולו
ולוי בגו קרתא מן כפו
כפנא נגידו ארום הכ
תבעו סעיד להמיא הו
הוה למיכל ויקיימון
ית נפשהון ׃ ראה
יהוה כי צר לי מעי ח
חמרמרו נהפך לבי בק
בקרבי כי מרו מריתי מ
מחוץ שכלה חרב בבית
כמות ׃ חזי יי ארום א
אעיק לי כגון בני מעי
אזדעזעו איתהפיך לבי
בגווי ארום מעבר עב
עבריה על גזירת מימ
מימרא דיי ומן בגלל
הכי מן ברא תכלת
חרבא ומלגיו חרגת כ
כפנא כמלאכא מחבל
מחבלא דממני על
מותא ׃ שמעו
כי נאנחה אני אין מנח
מנחם לי כל איבי שמ
שמעו רעתי ששו כי
אתה עשית הבאת יום
קראת ויהיו כמוני ׃ ש
שמעו אומיא ארום
מתאנחא אנא ולית
דינחם לי כל בעלי ד
דבבי שמעו בישתא
דמטת עלי בדחו ארום
את הוא יי דאיתיתא
עלי יום פורענותא ע
ערעיתא עלי מערע יו
ליצראותני כוון תערע
עליהון ויהון צדיין
כוותי ׃ תבא כל
רעתם לפניך ועולל
למו כאשר עוללת
לי על כל פשעי כי רב
רבות אנחתי ולבי דוי ׃
תיעול ליום דינא רבא
כל בישתהון דאבאישו
קדמך ותיסתקף להון
היכמה דאסתקפתא
עלי על סגיאות מרוד
מרודיי ארום סגיאו ז
אנחתי ולבי חלש ׃

איכה

ב איכה יעיב באפו אדני את
בת ציון השליך משמ
משמים ארץ תפארת
ישראל ולא זכר הדם
רגליו ביום אפו ׃ איכדין
איכדין יקוץ יי בתקוף
רוגזיה ית כנשתא דצ
דציון טלק משמיא
לארעא תושבחתא
דישראל ולא דכר בית
מקדשיה דהוה גלוגו
גלוגדקא דריגלוהי
ולא חס עלוהי ביום
תקוף רוגזיה ׃
בלע אדני לא חמל
את כל נאות יעקב הר
הרס בעברתו מבצרי
בת יהודה הגיע לארץ
חלל ממלכה ושריה ׃
שיצי יי ולא חס ית
כל עירית בית יעקב ו
פגר ברוגזיה כרכי כנ
כנשתא דבית יהודה
אמטי לארעא אפיס
מלכותא והם רברבנהא ׃
גדע בחרי אף את
כל קרן ישראל השיב
אחור ימינו מפני או
אויב ויבער ביעקב כא
כאש להבה אכלה סבי
סביב ׃ קיצץ בתקוף
רגז כל יקרא דיעקב ו
והתיב לאחוריה ימיניה
ולא סייע לעמיה מן
קדם בעיל דבבא ואח
ואדליק כבית יעקב כ
כאשתא דמיצלהבא
אכלה חוזר חוזור ׃
דרך קשתו כאו
כאויב נצב ימינו כצר
ויהרג כל מחמדי עין
באהל בת ציון שפך
כאש חמתו ׃ מתח קש
קשתיה ורגם עלי גי
גירין כבעיל דבבא אז
איתעתד על ימיניה
דנכוכד נצר וסייעיה
כאילו הוה מעיק בכ
בעמיה בית ישראל
וקטל עולמין וכל רה

בקרבי י״א וסימ׳ וחרה אפי בו ביום ההוא · אולי בקרבי יושב · אתה רוחי בקרבי אשחרך · לגבי איש נשבר לבי בקרבי · חם לבי בקרבי הגיגי · ורוח נכון חדש בקרבי · ברב שרעפי בקרבי · לבי יחיל בקרבי · ולבי חלל בקרבי · סלה כל אבירי · בחורי את ה׳ וסימ׳ ויצא מעם פרעה בחורי את · ויקם יהונתן מעם השלחן · ויבדילם אמציהו להגדוד · גדע בחרי את כל קרן ישראל

שכו ג׳ וסימ׳ עזב כבפיר סכו · בת · ויהי בשלם סוכו · בת · ויחמס כגן שכו · בת ״ ״ ושבת ב׳ וסימ׳ חדש ושבת קרא מקרא ·
מועד ושבת וינאץ בזעם ״ ״ ״ וכהן ב׳ חד סוף וחד ראש וסימ׳ וכהן כי יקצר נפש קצין · וינאץ בזעם אפו מלך וכהן ״ ״

דמרגגין לחיוו עינא
במשכן כנישתא דבת
ציון שרא שדר כבעור
כבעור באישתא רוגזיה |
היה אדני
כאויב בלע ישראל
בלע כל ארמנותיה שח
שחת מבצריו וירב בת
בבת יהודה תאניה ואנ
ואניה | הוה יי׳ דמי לבעל
לבעיל דבבא שיצי ית
ישראל שיצי כל ברני
ברניתה משורהא אבי
אביל כל קרוי פצחהא
ואסגי בכנשתא דיש
דישראל ורבית יהודה
אבילהא ואניתהא |
ויחמס כגן שכו
שחת מעדו שכח את
יהוה בציון מועד ושב
ושבת וינאץ בזעם אפו
מלך וכהן | ושרש כגינ
כגינתא בית מוקדשיה
חביל אהר מזמן לכפ
לכפרא על עמיה אנש
אנשי יתהון בציון חד
חדוות יומא טבא ושב
ושבתא ושנא בתקוף
רוגזיה מלכא וכהנא
רבא | זנח אדני
מזבחו נאר מקדשו ה
הסגיר ביד אויב חומת
ארמנותיה קול נתנו
בבית יהוה כיום מועד |
אשלי יי׳ בית מדבחיה

בעט בית מקדשיה
מסר ביד בעיל דבבא
שדרי בדרניתהא קלא
יהבו בבית מקדשא
דיי׳ כקל עמא בית יש
ישראל דמצלן בגוה
ביומא דפיסחא |
חשב יהוה להשחית
חומת בת ציון נטה קו
לא השיב ידו מבלע |
ויאבל חל וחומה יחד
יחדו אמללו | חשיב
יי׳ לחבלא שור כנשתא
דציון סאט מאני מש
משיקולתה לא אתיב
ידיה לשיצאה ואביל
מקפנא ושורא כחדא
אתפגרו | טבעו
בארץ שעריה אבד
ושבר בריחיה מלכה
ושריה בגוים אין תורה
תורה גם נביאיה לא
מצאו חזון מיהוה | ט
טמיעו בארעא תרעי
תרעהא על די מן נבסו
חזירא ואוכילו קמיה
עילויהון הובר ותבר
מזוזתהא מלכה ורב
ורברבנהא גלו ביני ע
עממיא על דלא נטרו
פתגמי אוריתא כאילו
לא קבילו יתה על ט
טורא דסיני אף נביא
נביאהא איתמנע מנ
מנהון רוח נבואת קוד

קודשא ולא אתאמר
להון פתגם נבואה מן
קדם יי׳ | ישבו לארץ יד
ידמו זקני בת ציון הע
העלו עפר על ראשם
חגרו שקים הורידו לא
לארץ ראשן בתולת
ירושלם | יתבון לארעא
ישתקון סבי כנישתא
דציון אסיקו אפר מן
מקלה על רישיהון אז
קמרו סקין על בסרה
בישריהון אחיתו לע
לעפרא דארעא רינז
רישיהון בתולתא די
דבירושלם | כלו
בדמעות עיני חמרמרו
מעי נשפך לארץ כבד
כבדי על שבר בת עמי
בעטף עולל ויונק בר
ברחבות קריה | ספו
עליך כדמעין עיני
איתגראו מעיי איתש
אתשד לארעא כבדי
על תבר כנשתא דעמ
דעמי כד צוחו עולי
עולימיא וינקיא כד
בפתאות קרייתא |
לאמתם יאמר
יאמרו איה דגן ויין כ
בהתעטפם כחלל בר
ברחבות עיר בהשתפך
נפשם אל חיק אמתם |
לאמהון אמרין רוביא
דישראל אן עיבור

מזבחו ג׳ וסימ׳ ויאמר יואש לכל אשר עמדו · ויקרא לו ביום ההוא ירבעל · זנח יי׳ מזבחו נאר מקדשו ״ ״ לא מצאו ד׳
וסימ׳ ואדירהם שלחו צעיריהם למים · ובשלשה רעיו חרה אפו · ויצא מן בת ציון כל הדרה · טבעו בארץ שעריה ״ ״ בריחיה ד׳
ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ וסימ׳ היצתי משבצתיה נשברו בריחיה · הארץ בריחיה בעדי לעולם · אבד ושבר בריחיה · ברחיה עד צער · בתר׳ חס׳ ״ ״

הבת ד̇ וסימ̇ וכל הבת תחיון · עד מתי תתחמקין · מה ונהללו בעפיקים זב עמיק · מה אעידך מה אדמה ·· מישוש ד̇ וסימ̇ כי על כל בתי מישוש · גילה ועמיה מישוש · שישו אתה מישוש · שיאמרו כלילת יפי משוש ·· על בת ל̇ דכות ··:

ותמיר בר הוו יצחין כז
כקטול חרבא מן יצהון
צהותא כפתאות קריו
קריתא כד איתשד
נפשיהון מן כפנא לגו ו
עטית אמיהון ׀
מה אעידך מה אדמה
לך הבת ירושלם מה
אשוה לך ואנחמך בת
בתולת בת ציון כי גדול
כים שברך מי ירפא לך
לך ׀ מה אסהיד בך ומ
ומה אהא מדמיה לך
כנישתא דירושלם מה
אחבר ואיהי מנחם לך
כתולתא כנישתא דצ
דציון ארום סגא תבריך
כסגיאות תבר גללי ימ
ימא רבא בעידן נחשה
נחשוליהון ומאן הוא
אסיא די יסי יתיך מן
מרעיתיך ׀
נביאיך חזו לך שוא
ותפל ולא גלו על עונך
להשיב שביתך ויחזו
לך משאות שוא ומדוו
ומדוחים ׀ נביאי שיקר
שקרא דבינך הינון חזו
ליך שקרא וליתה משש
לנבואתהון ולא פרסיו
פרסימו ית פורענותא
די עתיד למיתי עלך י
בגלל חוביך לאהדרותך
דרותך בתיובתא אילו
אילהיון נבואת ליך

נבואת מגן ומילי טעותא ׀
ספקו עליך כפים
כל עברי דרך שרקו וי
ויניעו ראשם על בת יר
ירושלם הזאת העיר
שיאמרו כלילת יפי מ
משוש לכל הארץ ׀ ספ
ספקו עליך ידיהון כל
עברי אורחא פרקו כ
בשפותהון וטלטלו ב
ברישיהון על כנישתא
דירושלם אמרין בפומ
בפומיהון הדא היא ק
קרתא דהוו אמרין א
אבהתן וסביא דמלקד
דמלקדמין דהיא גמירת
נוי ושופרא חדווה לכל
יתבי ארעא ׀ עשה
יהוה אשר זמם בצע י
אמרתו אשר צוה מימ
מימי קדם הרס ולא
חמל וישמח עליך או
אויב הרים קרן צריך ׀
עבד יי מה דחשיב גמר
מימר פומיה די פקיד
למשה נביא מן יומין
קדמאין דאי לא נטרין
בני ישראל ית פיקודיא
דיי העתיד לאיתפרעא
מנהון פגר ולא חס וא
ואחדי עלך בעיל דבבא
ארים יקר מעיקיך ׀
פצו עליך פיהם כל
אויביך שרקו ויחרקו
שן אמרו בלענו אך זה

היום שקוינוהו מצאנו
ראינו ׀ פתחו עליך פ
פומיהון כל בעלי דבבך
פרקו בשפוותהון ועז
ועסיקו שיניהון אמרו
שיניהון ברם דין יומא
דהוינא מתינן אשכח
אשכחנא חזינא ׀
צעק לבם אל אדני ח
חומת בת ציון הורידי
כנחל דמעה יומם ול
ולילה אל תתני פוגת
לך אל תדום בת עינך ׀
צווח לבהון דישראל
קדם יי דירחם עליהון
שורא דקרתא דציון ו
זלוגי כנחלא דמעין י
יממם ולילי לא תתני
תנחומא לצעריך לפ
לפיגתא צלותא דיליך
ולא תשתוק בבת עינך
מלמדמע ׀ קומי
רני בליל לראש אשמ
אשמרות שפכי כמים
לבך נכח פני אדני שאי
אליו כפיך על נפש עו
עולליך העטופים ברעב
בראש כל חוצות ׀ קומי
כנישתא דישראל דשרי
דשריא בגלותא עסיקי
במשנה בליליא ארום
שכינתא דיי שריא לו
לקבליך ובפיתגמי או
אוריתא בשירוי מטרת
שפרפרא שריאי הכמי

עללי ו חס בלש וסימ׳ ויעללהו במסלות׳ מעלל ועד יונק ׳ ונפץ את עלליך אל הסלע ׳ כעללים לא ראו אור ׳ ועללתי בעפר
קרני ׳ אם תאכלנה נשים פרים עללי ׳ ׳ ׳ במקדש אדני ב׳ וסימ׳ ויקח אבן גדול ויקימה ׳ ראה יי והביטה למי עוללת ׳ ג׳

עקמומית לביך והדר
והדרי כהיכתא וצליאי
בכי כנישתא כל קבל אז
אפי יי טולי לוהיתיה
בגלו ידיך על נפשת ע
עולימיך דצחין בכחין
בכפנא בריש כל מחוזין ׃
ראה יהוה והביט
והביטה למי עוללת
כה אם תאכלנה נשים
פרים עללי טפחים אם
יהרג במקדש אדני כ
כהן ונביא ׃ חזה יי וה
והתהא מסתכל מן שמי
שמיא למן אסתקפתא
כדנן אם יהי חזי כנש
כנישתא דישראל למיז
למיכל בכפנא פירי בט
בטניהון עולימיא רגיז
רגיגתא דהוו מהלפפין
בסדינין דמיתלין ענה
מידת דינא וכן אמרת
אם חזי למיקטל בבית
מקדשא דיי כהנא
ונביא כמה דקטלתון ז
לזכריה בר עדוא כה
כהנא רבא ונביא מה
מהימן בבית מקדשא
דיי ביומא דכפוריא
על דאוכחת יתהון דלא
תעבדון דביש קדם יי ׃
שכבו לארץ חוז
חוצות נער וזקן בתול
בתולתי ובחורי נפלו ׃
בחרב הרגת ביום אפך

טבחת לא חמלת ׃ רמו
דמכו על ארעא כמחו
במחוזין עולימיא וסבא
דהוו רגילין למישכוב
על ברים דמילת ועל
ערסין דשן דפיל כתוי
בתולתי ובחורי נפלו קז
קטלין בחרבא קטלתא
ביום רוגזך נכסתא ולא
חסתא ׃ תקרא כיום
מועד מגורי מסביב ז
ולא היה ביום אף אד
יהוה פליט ושריד
אשר טפחתי ורביתי אי
איבי כלם ׃ תהי קרי חז
חירותא לעמך בית יש
ישראל על יד מלכא
משיחא היכמה דעב
דעבדתא על יד משה
ואהרן בימא ואתכנשון
עולימיי חזור חזור
מן כל אתר דאתבדרו ׃
תמן ביום תקוה רוגז
יי ולא הוה בהון שיז
שיזבא ושארא דילפז
דילפיפגת בסדינין ורז
ודרביתי בתפנוקי מלז
מלכין בעלי דבבי שיז
שיציאונון ׃
חיצי ׃

אני

ג

הגבר ראה עני בשבט ז
עברתו ׃ אנא הוא גברא

דחזא עניה בחוטרא
דרדוי ברוגזיה ׃ אותי
נהג וילך חשך ולא או
אור ׃ יהי דבר ואוביל
לחשוכא ולא לנהורא ׃
אך בי ישב יהפוך
ידו כל היום ׃ ברם בי יז
יתוב יגלגל עלי מחתיה
כל יומא ׃ בלה בשז
בשרי ועורי שבר עצ
עצמותי ׃ עתק בשרי
ממכתשין ומשכי מן
מחתא תבר גרמיי ׃
בנה עלי ויקף ראש ות
ותלאה ׃ בנה עלי כרכ
כרכומין ואקף קרתא
ועקר רישי עמיא וז
ושלהיאנון ׃ במחו
במחשכים הושיבני כמ
כמתי עולם ׃ בבית אס
אסורין דחשוכא אוז
אותבני כמתין דאזלו
לעמא אוחרן ׃ גדר
בעדי ולא אצא הכביד
נחשתי ׃ סגר בתריי בז
בגין דלא אפוק מן טז
טריקא יקר על רגליי
כבלין דנחשא ׃ גם כי
אזעק ואשוע שתם תז
תפלתי ׃ את ארום אינ
אינון ואצלי אסתתם
בית צלותי ׃ גדר
דרכי בגזית נתיבתי עוה ׃
סגר אורחי במרמרין
פסילין שבילי סראך ׃

ונביא ז׳ וסימ׳ ונביא אחר זקן ׳ ונביא מורה שקר ׳ גבור ואיש מלחמה ׳ וגם אלה ביין שגו ובשכר ׳ ולחתם חזון ונביא ׳ אם
יהרג במקדש יי כהן ׳ ונבא לבב חכמה ׳ בתר׳ חס׳ דהוא לשון ביאה ׳ ׳ ׳ איבי ז׳ חס׳ וסימ׳ ותשלחני את איבי המיצאתני איבי
עד אנה ירום איבי ׳ יאמר איבי יכלתיו ׳ כי לא יריע איבי עלי ׳ יהי כרשע איבי ׳ אשר טפחתי ורביתי איבי ׳ ׳ ׳ נחשתי ל׳ דבו׳

במסתרים ג̇ וסימ׳ תבכה נפשי מפני גוה · וככפיר יושב במסתרים · דב ארב הוא לי אריה בת׳ ״ אשפתו ג̇ וסימ׳ אשפתו
כקבר פתוח · הביא בכליותי בני · אשרי הגבר ״ עמי ג̇ דסביר עמים וסימ׳ ידבר עמי תחתני · הרודד עמי תחתני · הייתי שחק ״

דב ארב הוא לי אריה
במסתרים | דובא מכמן
הוא לי אריא דמטמר
בכינשא | דרכי סור
סורר ויפשחני שמני
שומם | אורחי סרחב וח
ושכעני שויני צדו |
דרך קשתו ויציבני
כמטרא לחץ | מתח הו
קשתיה ועתדני היך
פלגליסא לגירא |
הביא בכליותי בני אש
אשפתו | אעיל בכוליתי
בכוליתי גירי תיקתיה |
הייתי שחק לכל עמי
נגינתם כל היום | הויתי
חוך לכל עמיא לכל
פריצי עמי ומזמרן ט
עלי כל יומא | השביעני
במרורים הרוני לענה |
אשבעני מרירות חוון
ארדוי כגירא | ויגר
ויגרס בחצץ שני הכבי
הכפישני באפר | וחצץ
כפריתי שני כנעיתי
בקטמא | ותזנח מ
משלום נפשי נשיתי
טובה | וקנה מלמשאל
בשלם נפשי אנשיתי
טיבותא | ואומר א
אבד נצחי ותוחלתי
מיהוה | ואמרית הובד
תוקפי וטובא דהויתי
מודיך מן קדם יי | זכר
עניי ומרודי לענה

ורשו | אידכר עניי נ
נפשי ומה דאמרירו
כד סנאיי ואשקיאו יתי
גידין ורישי חיוין | זכור
תזכור ותשוח עלי נפ
נפשי | מדכר תדכר
ותתכלי עלי נפשי קל ז
סיגופא | זאת אשיב אל
לבי על כן אוחיל | דא
נחמתא אתיב על לבי
בגין כן אוריך | חסדי
יהוה כי לא תמנו כי
לא כלו רחמיו | טיבותא
דיי ארי לא פסקו א
ארום לא איתמנעו רח
רחמוהי | חדשים לב
לבקרים רבה אמונתך |
ניסין חדתין מרחיש ל
כצפריא סגיאה הימ
הימנותך | חלקי יהוה |
אמרה נפשי על כן א
אוחיל לו | חולקי יי י
אמירת נפשי בגין כן י
אוריך ליה | טוב יהוה |
לקוו לנפש תדרשנו |
טב הוא יי לסברין פור
פורקניה לנפשא דתבע
אולפניה | טוב לגבר
כי ישא עול בנעוריו | ט
טב הוא לגברא ארום
יאלף נפשיה לסוברא
ניר פיקודיא בטליותיה |
ישב בדד וידם כי נטל
עליו | יתיב בלחודוהי
וישתוק ויסבול יסורין

דאתיין עלוהי בגין י
יחודא דשמיא דיי דיי
דמשתלחין לא איתפרד
לא איתפרעא מיניה על
חובא קלילא דחב כעד
בעלמא הדין עד כדו
דיחוס עלוהי ויסלק
ויסלקנון מיניה ויקבל
אגר שלים לעלמא
דאתי | יתן בעפר כ
פיהו אולי יש תקוה |
יתן בעפרא פומיה וי
וישתטח קדם ריבוניה
אם אית סבר | יתן
למכהו לחי ישבע בח
בחרפה | יושיט למחי
ליה ליסתא בגין דחי
דחלתא דיי ישבע א
בקלנא | כי לא יזנח
לעולם אדני | ארום לא
ישבוק יי לעבדוהי ו
לעלם למימסר יתהון
בידא דסנאיהון |
כי אם הוגה ורחם כרב
חסדיו | ארום אלהין
ברישא יתבר ובתר כן
יתוב ויחוס לצדיקיא
בסגיאות טיבותיה |
כי לא ענה מלבו ויגה
בני איש | ארום מן ב
בגלל דלא עני גבר ית
נפשיה ואעדי חובא מ
מלביה בגין כן גרב לי
לאיתקפא תברא בב
בבני אינשא | לדכא

אוחיל ג̇ ומלא וסימ׳ הנה זאת הרעה מאת יי · זאת אשיב על לבי · חלקי יי אמרה נפשי ״ הוגה ג̇ ב̇ מל׳ וא׳ חס וסימ׳
כאשר הוגה מן המסלה · אשר הוגה יי · כי אם הוגה · קדמ׳ חס׳ · וחד הוגה על רב פשעיה ״ לבקרים ג̇ וסימ׳ היה זרועם
לבקרים · לבקרים אצמית · חדשים לבקרים · ותוכחתי לבקרים · וחד לבקרים ולרגעים ״ וראש ב̇ מיב׳ לריש · אחו וראש לענה ״

בריבו ד וסימ׳ ודב׳ לא תהדר בריבו ׳ לא תשה משפט אבינך ׳ יצדיק הראשון בריבו ׳ לעות אדם בריבן ׳׳ והטוב ד
וסימ׳ והטוב ועשתה הישר והטוב ׳ מפי עליון לא תיצא הישר ׳ אנא יי׳ זכר נא את אשר התהלכתי ׳ וחברו ׳׳ תרד ל׳׳

תחות ריגלוי כל אסירי
ארעא ׀ למכבא ולחבשא
תחות ריגלוי כל אסירי
ארעא ׀ להטות משפט
גבר נגד פני עליון ׀ למין
למיצלי ריון גבר מסכן ׃
כל קבל אפי עלאה ׀
לעות אדם בריבו אדני
לא ראה ׀ לסרכא אנש
מסכין במצותיה איפס
איפשר דמן קדם יי׳ ׃
לא איתגלי ׀ מי זה
אמר ותהי אדני לא צוה ׀ מן הוא אינש דיז
דאמר והוות בישתא
מתעבדא בעלמא אין
אילהין מן בגלל רעבו
דעבדו מה דלא איתה
איתפקדו מה פומא דין ׀
מפי עליון לא תה
תיצא הרעות והטוב ׀ ז
מפום אלהא עלאה לא
היפוק בישתא אילהין
על כרת קלא רמיזא
בגין חטופין דאיתמליז
דאיתמליאת ארעא
ועדן דבעי למיתזר טוב
טובא בעלמא מיפום
קודשא נפקא ׀ מה
יתאונן אדם חי גבר על
חטאו ׀ מיה ממון ישבח
גבר די חוב כל יומי די
חיוהי גברא רשיעא
על חובוהי ׀ נחפשה
דרכינו ונחקורה

ונשובה עד יהוה ׀
נבלוש אורחנא ונבקר
ונתוב מתתובא קדם יי׳ ׀
נשא לבבנו אל כפים
אל אל בשמים ׀ נטול ית
לבבנא בריר ונירמי חד
חטוה וגזילה מן ידנא
ונתוב קדם אלהא דמדור
שכינתיה בשמי מרום
מרומא ׀ נחנו פשענו
ומרינו אתה לא סלחת ׀
נחנא מרדנא סרבנא
ומן בגלל דלא הדרנא
לוותך את לא שבקתא ׀
סכותה באף ותרדפנו
ותרדפנו הרגת ולא חה
חמלתה ׀ טללת עלנא
ברגוז ורדפתנא בגלותא
קטלתה ולא חסתה ׀
סכותה בענן לך מעבור
תפלה ׀ טללתה שמיא
בענני יקרא דילך מן
בגלל דלא תעבר לוה
לוותך צלותנא ׀ סחי
ומאוס תשימנו בקרב
העמים ׀ טלטולין ורי
ורטישין שויתא יתנא
בגו עממיא ׀ פצו
עלינו פיהם כל אויבינו ׀
פתחו עלנא פומהון ׃
כל בעלי דבבנא למגזר
עלנא גזירין בישין ׀
פחד ופחת היה לנו ׀
השאת והשבר ׀ אימתא
וזיעא הות לנא מנהון

אחרת יתנא דהיתא ורו
ותברא ׀ פלגי מים תרד
תרד עיני על שבר בת
עמי ׀ היך יבלון דמיא
ולגת עיני דמעין על ת
תבירא דכנשת עמי ׀
עיני נגרה ולא תדמה
מאין הפגות ׀ עיני ויז
ולגת דמעין ולא תש
תשתוק מלמבכי מדל
מדליה פאיג עקתי ומי
ומנטל תנחומין לי ׀
עד ישקיף וירא יהוה
משמים ׀ עד כדו דיסת
דיסתכי ויחזי עולבני
יי׳ מן שמיא ׀ עיני עוז
עוללה לנפשי מכל בנ
בנות עירי ׀ בכותא דל
דעייני איסתקפת לכי
למדע נפשי על חורבן
פילכי עמי ונזול בנתא
דירושלם קרתי ׀ צוד
צדוני כצפור איבי חנם ׀
כמנא כמני עלי היך ני
היך צפרא בעלי דבבי
על מגן ׀ צמתו בבור
חיי וידו אבן בי ׀ עקרו
בגובא חיי ורגמו אבנ
אבנא בי ׀ צפו מים
על ראשי אמרתי נגז
נגזרתי ׀ שטו מיא על
רישי אמרית במימרי
איתגזריתה מן עלמא ׀
קראתי שמך יהוה
מבור תחתיות ׀ צליתי

עד יי׳ ד וסימ׳ בצר לך ומצאוך ׳ ושבת עד יי׳ אלהיך ׳ ונגף יי׳ את מצרים ׳ שובה יי׳ ישראל עד יי׳ אלהיך ׳ נחפשה דרכינו ׳׳
ויראה ג וסימ׳ והיה לך לדין ׳ כי מי עמד בסוד יי׳ ׳ עד ישקיף וירא ׳׳ נשא ו ד בת שא וב בת סה וסימ׳ והאלהים נסה
את אברהם ׳ ויאל ללכת כי לא נסה ׳ אשר נשאת נשא ׳ ועל כל נשא ושפל ׳ חירם מלך צר ׳ נשא לבבנו אל כפים ׳ ב קדמ׳ בת סה ׳׳

שפטה ב̇ וסימ̇ קומה יי̇ שפטה · ראית יי̇ עותתי שפטה · וחד הוא שפטה את ישראל · ישעיה ב̇ בת א̇ בליש וסימנ̇
ויתנא את בגדי כלאו · דמלכים · ועל פנו ישנא · איכה יועם זהב ישנא · חבקו ב̇ וסימ̇ ומבלי מחסה · חבקו אשפתות ·

לשמיך יי̇ מגוב ארעא
ארעיתא ׃ קולי שמעת
שמיעת אל תעלם אזנך
לרוחתי לשועתי ׃ צלו
צלותי קבילתא בזימנא
ההיא וכען לא תכסי יי̇
אודנך מלקבלא צלותי
לרווחותני כגון בעקתי ׃
קרבת ביום אקראך
אמרת אל תירא ׃ קרבת
מלאכא לשיזבותני נ
ביומא דצליתי לך אמ
אמרת במימרך לא
תידחל ׃ רבת אדני ר
ריבי נפשי גאלת חיי ׃
בניתה יי̇ לעבדי מצותא
לנפשי פרקתה מן ידיה
ידיהון חיי ׃ ראיתה
יהוה עותתי שפטה מ
משפטי ׃ חזיתה יי̇ סרוך
דסרכוני דון דיני ׃
ראיתה כל נקמתם כל מ
מחשבתם עלי ׃ גלי קד
קדמך כל נקמתהון כל
מזימתהון עלי ׃ שמע
שמעת חרפתם יהוה כל
מחשבתם עלי ׃ שמיע ק
קדמך כיסופיהון יי̇ כל
מזמתהון עלי ׃ שפתי
קמי והגיונם עלי כל
היום ׃ שיפוות קיימין ו
עלי ולהגיונהום עלי ו
כל יומא ׃ שבתם וק
וקימתם הביטה אני
מנגינתם ׃ מותבנהון ו

ויקימתהון איסתכל
אנא זמריהון ׃ תשיב
להם גמול יהוה כמעש
במעשה ידיהם ׃ תתיב
להון גמולא בישא יי̇
כעובדי ידיהון ׃ תתן
להם מגנת לב תאלתך
להם ׃ תתן להון תבירות
לבא ושלהאותך להון ׃
תרדף באף ותשמיד
ותשמידם מתחת שמי
יהוה ׃ תרדוקינון ברוגז
ברוגזא ותשיצינון מן
מתחות שמיא דיי̇ ׃

איכה

יועם זהב ישנא הכתם
הטוב תשתפכנה אבני
קדש בראש כל חוצות ׃
היכדין עמא דהב בית
מוקדשא אישתני זיו
פיטולהון בחיר משתדיין
מרגלהון קדישין ברישׁ
כל מחוזין ׃ בני ציון
היקרים המסלאים
בפז איכה נחשבו לנבלי
לנבלי חרש מעשה ידי
יוצר ׃ בני ציון יקירין ו
דמתילין איקוניהון
לדהב טב והיכדין והא
עממין מסאבין מחד
מתחשבין יתהון כל קבל
עסיהון ומסתפלין בו

בהון כגון הילדין נש
נשיהון כגון הילדין ו
נשיהון כגון שפירן מ
בשופריהון ואיתחש
ואישתחשיבו מן רח
דחסף עובדי ידי פחרא ׃
גם תנין חלצו שד
היניקו גוריהן בת עמי
לאכזר כי ענים במדבר ׃
את כנאתא דישראל
מפנקתא לבני עממיא
דדמיין לחורמנא טו
טלען תדיהון ורבי ב
כנישתא דעמי מכיר
מסירן לאכזראים
ואמיהון ספדן עליהון
כנעמיא במדברא ׃
דבק לשון יונק אל
חכו בצמא עוללים
שאלו לחם פרש אין
להם ׃ אידבק לישן ו
עולימא למוריגיה ו
בינחותא טליא תבעו
לחמא מושיט ליה
להון ׃ האכלים למ
למעדנים נשמו בחוצ
בחוצות האמנים עלי
תולע חבקו אשפתות ׃
דהוו רגילין למיכל
תפנוקין אישתוממו ב
במחוזין דאיתרביאו
על צבע זהורין גפיפו
קיקלאתא ׃ ויגדל
עון בת עמי מחטאת
סדום ההפוכה כמו רג

ו̇ג̇ פס̇ כל כל ומלה במיצע וסימ̇ כל יצור כל בגת · והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו · ויתיצבו כל פנות כל · כל נגע כל מחלה ·
דמלכים · באחד מדום ישראל אשתלנו · ויער יי̇ בישראל וביהודה · ושתה אל ישיא אותם · הנה שפחות צתהה ימי · וישתחוו לו כל מלכים
ראית כל נקמתם כל · ולהביא את בגדי אדמתנו · וימלו כל זכר כל · על כל גדותיו כל ימי · מי יתן והיה לבבם זה · ואחיהם פקד אות כל ·

זכו ג׳ וסימ׳ וכוכבים לא זכו ׃ ושמים לא זכו ׃ זכו נזיריה משלג ׳׳ ג׳׳ מחלב ג׳ וסימ׳ חכלילי עינים מיין ולבן ׃ הוי כל צמא
לבו לבריכם ׃ יצחו מחלב אדמו עצם ׳׳ ׳׳ נזיריה ב׳ וסימ׳ ואת ענבי נזיריה לא תבצר ׃ זכו נזיריה משלג. יצחו ׳׳ ג׳׳ לברות ׳׳ ג׳

הגעו ולא חלו בה ידים ׃
וסגי חובת כנישתא
דעמי מן חובת סדום ׃
דאיתהפיכת בשעתא
ולא שריאו בה נביאיא
לאיתנבאה לאהדרותה
בתתובא ׃ זכו נזיריה
משלג צחו מחלב אד
אדמו עצם מפנינים
ספיר גזרתם ׃ הוו בריין
נזירהא מתלגא שעיע
יתיר מן חלבא ספיריק
חיזו יתיר מזהורין פד
פרצופיהון ׃ חשך
משחור תארם לא ניכ
נכרו בחוצות צפד
עורם על עצמם יבש ׃
היה כעץ ׃ חשך מן יז
אוכמותא דגלותא זיו
זיויהון לא אישתמודע
אישתמודעו במחוזין
ארק משכיהון על
גרמיהון פריך הוה כי
כקיסא ׃ טובים היו
חללי חרב מחללי רע
רעב שהם יזובו מדקרים
מתנובות שדי ׃ מעלי
הוו קטילי סייפא יתי
יתיר מקטילי כפנא
דקטילי סייפא דריכין
בר אינון מבזעין בכרי
בכריסיהון מן מיד
דאכלו מעלל חקלא
ונפיחי כפנא סריק יז
בריסיהון מן מיכלא ׃

ידי נשים רחמניות
בשלו ילדיהן היו לב
לברות למו בשבר בת
עמי ׃ ידי נשיא דהוואן
מרחמן מסכינן כש
בשילו עולמיהון הו
למיכל להון ביום תב
תבר בכפנא דאיתברת
כנשתא דעמי ׃
כלה יהוה את חמתו
שפך חרון אפו ויצת
אש בציון ותאכל יסדו
יסדתיה ׃ סת יי ית חמ
חמתיה שדא על ירו
ירושלם תקוף רוגזיה
ואדליק בעור בציון וי
ואכלת אושותהא ׃
לא האמינו מלכי אר
ארץ וכל יושבי תבל
כי יבא צר ואויב בש
בשערי ירושלם ׃ לא
הוו מהימנין מלכות
ארעא וכל דיירי תבל
ארום ייעול נבוכד נצר
רשיעא ונבוזר אדן
בעיל דבבא לנבכא יי
עמא בית ישראל כהרי
כתרעי דירושלם ׃
מחטאת נביאיה עוו
עונות כהניה השפכים
בקרבה דם צדיקים ׃
ענה מידת דינא ובן
אמירה לא הוות בר
דא אלהן מחובת
נביאהא דמתנבאן לה

נביאה ומעויית כהני
כהנהא ואסיקו קטרת
בוסמין לטעותא ואינון
גרמו לאיתאשד בגווה
דם זכאין ׃ נעו עורים
בחוצות נגאלו בדם בל
בלא יוכלו יגעו בלבשי
בלבשיהם ׃ איטלטלו
עוירין במחוזין איטפו
איטנפו בדם קטילין ז
בחרבא ועל דלא הוו ז
יכלין למיחמי קריבו
בלבושיהון ׃ סורו
טמא קראו למו סורו
סורו אל תגעו כי נצו
גם נעו אמרו בגוים ל
לא יוסיפו לגור ׃ זורו
ממסאבא קרו עממי
עממיא זורו זורו לא
תקרבון בהון ארום או
אתקוטטו אף אטלטלו
איטלטלו אמרו כמה
במיהויהון כשלוותהון
בני עממיא לא יוסי
יוספון למידר ׃ פני
יהוה חלקם לא יוסיף
להביטם פני כהנים
לא נשאו זקנים לא חנ
חננו ׃ מן קדם אפי יי
איתפליגו לא איסתכלא
לא יוסיף בהון בגין ד
אומיא רשיעא אפי
כהניא לא סברו עילוו
סביא לא חסו ׃ עוד
עודינה תכלינה עינינו

מדקרים ב׳ וסימ׳ שהם יזובו מדקרים ׃ ונשארו בם אנשים מדקרים ׃ וחד ומדקרים ברחבותיה ׳׳ ג׳ שהם ב׳ וסימ׳ טובים היו
חללי חרב מחללי ׃ שהם הרהבוני ׃ וחד שהם בהמה ׳׳ ג׳׳ חשך ד׳ וסימ׳ ויגהם עליו ביום ההוא ׃ אור חשך באהלו ׃ כי כוכבי
השמים וכסיליהם ׃ חשך משחור תארם ׃ וסימ׳ צהם צהורא דכוכבי אוכמי ׳׳ ג׳׳ משחור ב׳ מל׳ בליש תארם ׃ שחורה אני ונאוה

במ̇חיר ה̇ וסימ̇ כי קנה אקנה ׳ ואני העידתיהו ׳ חילך ואוצרותיך ׳ דאשיה בשחר ישפטו ׳ מימינו בכסף שתינו ׳ ומקוא מחיר המלך ׳
ויראה יחלק במחיר ׳׳ אפינו ג̇ מל̇ בליש וסימ̇ בזעת אפיך תאכל לחם ׳ וברוח אפיך נערמו מים ׳ אפינו בכסף שתינו ׳׳

אל קורה היינו הכל כינפ
כניפיתנו צפינו אל גוי
לא יושע ׀ עוד צפאן ע
עיננא לאיסתכלא לס
לסיעתנא דהוינאו כית
מיתנו לרומאי דאיתה
דאיתהפיך לנא לתבלג
בסכותנא דאסכינא יה
לארומאי דאינון עמא
דלא יפריק ׀ צדו
צעדינו מלכת ברחובתה
ברחובתינו קרב קצנו
מלאו ימינו כי בא קי
קצנו ׀ הינון צדאן ש
שבילנא מלמיהך לרו
לרהיטנו בפלטיתנא א
אמרנא קריב סופנא ׀ ז
קלים היו רדפינו מנ
מנשרי שמים על ההרים
דלקנו במדבר ארבו רז
לנו ׀ קלילין הוו רדפנא
מנשרי שמיא על טור
טוריא אדלקו במדבר
יתנא במדברא כמנו
לנא ׀ רוח אפינו מ
משיח יהוה נלכד בש
בשחיתותם אשר אמ
אמרנו בצלו נחיה בגוים
מלכא יאשיהו דיהוה
חביב לנא כנשמת רוח
חיים דבאפנא והוה כ
מתרבי במשח רבותא
דיי איתחד במצדי חי
חיבליהון דמצראי רז
דהוינן אמרין עלוהי

עלוהי בטלל זכותיה
ניחי ביני עממיא ׀
שישי ושמחי בת אדום
יושבתי בארץ עוץ גם
עליך תעבר כוס תשכרי
ותתערי ׀ חדאי ובדחי
קושטנטינא קרתא
דאדום רשיעא דמתבני
דמתבניא בארע ארם
ארמיניאה בסגיאין יי
אוכלוסין דמן אדום
אף עליך עתיד למיתי ז
פורענותא ויבזון יתיך
פרכוואי ויעיבר עלייך
כס דלווט תרווי ותירו
ותתרוקני ׀ תם עונך
בת ציון לא יוסיף להג
להגלותך פקד עונך
בת אדום גלה על חטי
חטאתיך ׀ ובתר כן ישת
ישלים עווייתיך כנשתא
דציון ותתפרקין על יד
ידוי דמלכא משיחא
ואליהו כהנא רבא ולא
יוסיף יי תוב לאגלותיך
ובי הוא זימנא אסער
עווייתיך רומי רשיעא
דמתבניא באיטליאה
ומליא אוכלוסין מבני
אדום וייתון פרסאי וי
ויעיקון עליך ויצדון
יתיך ארום איתפרסם
קדם יי על חובתיך ׀

ה זכר

יהוה מה היה לנו הביט
וראה את חרפתנו ׀ הוי
דכיר יי מה דאיתגזר
למהוי לנא איסתכל
מן שמיא וחזי ית חיס
חיסודנא ׀ נחלתנו
נהפכה לזרים בתינו לז
לנכרים ׀ אחסנתנא
איתהפכת לחילונאין
בתנא לעמין נוכראין ׀
יתומים היינו אין
אב אמתינו כאלמנות ׀
הוינא מתלין ליתמין
דלית להון אבא אמהת
אמהתנא כארמלן דה
דאזלו גבריהון בקרוי
ימיא ומספקא להון אין
אינון קיימין ׀ מימי
מימינו בכסף שתינו
עצינו במחיר יבאו ׀ מ
מימנא בכספא שתינא
וקיסנא בדמין ייתון ׀
על צוארנו נרדפנו
יגענו לא הונח לנו ׀ על
פריקת צוורנא איטע
איטענא כד הוינא א
אזלין בשביתא חמא
נבוכד נצר רשיעא כה
סרכנא דבני ישראל די
דאזלין ריקנין פקיד
להוטא ספרי אוריתא
ולמיעבד מנהון גואלקין
ובוליאו יתהון מן פריז
פרזלא דעל כפר פרת
דטען יתהון על צווריה

מצרים ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ מצרים לשממה תהיה · דיואל · מצרים נתנו יד אשור · מצרים כיאור יעלה ·· נתנו ג׳ דגש וסימ׳ ודין
וזין מאוזל · דישבבה · ומידך נתנו לך · מצרים נתנו יד · וחד ונתנו את מנחתם לכם ·· לשבע ג׳ וסימ׳ ולחם בבקר לשבע · אשור לשבע ·

צווריהון ובההיא זמנא
ומנא לעינא ולא הורח
נייחא לנא ׃ מצרים
נתנו יד אשור לשבע
לחם ׃ מצרים יהבנא כ׳
כטר לאיתפרנסא תמן
ולאתור למסבע לחמא ׃
אבתינו חטאו אינם
אנחנו עונתיהם סבלנו ׃
אבהתנא חבו וליתיהון
בעלמא ונחנא בתריהון
עוויתהון סוברנא ׃
עבדים משלו בנו פרק
אין מידם ׃ בנוי דחם ד׳
דאיתיהיבו עבדין לבנוי
דשם אינון שליטו בנא
פריק לית מידיהון ׃
בנפשנו נביא לחמנו
מפני חרב המדבר ׃ בכ׳
בסכנת נפשנא נייתי
לחם פרנסתנא מן קדם
קטול בחרבא דאתי מן
כטר מדברא ׃ עורנו
כתנור נכמרו מפני זל׳
זלעפות רעב ׃ משכנא
היך תנורא איתקדרו
מן קדם מפח כפנא ׃
נשים בציון ענו בתלת
בערי יהודה ׃ נשיא די
דהוו נסיבן לגבר בציון
איתענאו מן רומאי
ובתולתא בקרוי יהודה
מן כשדאי ׃ שרים
בידם נתלו פני זקנים
לא נהדרו ׃ רברבנין ב׳

בידיהון איצטליבו אפי
סביא לא סברו ׃ בחור׳
בחורים טחון נשאו ונ׳
ונערים בעץ כשלו ׃ ורו׳
רובים ריחיא נטלו וט׳
וטליא בצליבת קיסא
תקלו ׃ זקנים משער
שבתו בחורים מנגינתם ׃
סביא מתרע סנהדרין
איתבטילו ורובין מן בי
בית זמריהון ׃ שבת
משוש לבנו נהפך לא
לאבל מחולנו ׃ בטל חד
חדוות לבבנא איתהפיך
לאיבלא חנגנא ׃ נפ׳
נפלה עטרת ראשנו ו׳
אוי נא לנו כי חטאנו ׃
נפלת כלילת רישנא
ווי לנא ארום חבנא ׃
על זה היה דוה לב׳
לבנו על אלה חשכו
עינינו ׃ על דין בית מק׳
מקדשא דאיתצדי
הוה חליש לבבנא ועל
אילין עמא בית ישרא׳
דאזלין בגלותא מתמן
הוו חשיכן עיננא ׃
על הר ציון ששמם
שועלים הלכו בו ׃ על ט׳
טוורא דציון דהוא יח׳
יחרוב תעלין הליכו ביה ׃
אתה
יהוה לעולם תשב כסא׳
כסאך לדור ודור ׃ את
יי לעלם תתיב בית מות׳

מותבך בשמי מרומא
כורסי יקרך לדרי דריא ׃
למה לנצח תשכחנו תע׳
תעזבנו לארך ימים ׃ למ׳
למה לעלמין תשלבנא
תשבקננא לאורכות יומין ׃
השיבנו יהוה אליך ונ׳
ונשובה חדש ימינו כק׳
כקדם ׃ אתיב יתנא יי׳ ל׳
לוותך ונתתוב בתיובתא
שלימתא תחדת יומנא
לטב כזמן יומיא טביא
דהוו מלקדמין ׃ כי
מאס מאסתנו קצפת
עלינו עד מאד ׃ ארו
ארום אילהין מיז
מיקץ תקוננא
רגזתא עלוונא
עד לחדא ׃
השיבנו
יהוה ׃
אליך
ונ׳
ז
ונשובה חדש ימינו כקו
כקדם ׃
חזק ׃

פרק ב׳ וסימ׳ פרק ואין מציל · עבדים משלו בנו פרק ·· מאס ג׳ וסימ׳ המאה ודבש יאכל · בטרם ידע הנער · כי אם מאס מאסתנו ·
וחד ומאס תשימני ·· כתנור ב׳ רפי׳ וסימ׳ תשיתמו כתנור אש · עורנו כתנור נכמרו ·· לארך ימים ג׳ וסימ׳ ושבתי בבית יי׳ ·
עדתיך נאמנו מאד · למה לנצח תשכחנו ·· כקדם ב׳ וסימ׳ והיו בניו כקדם · חדש ימינו כקדם · וכל קרי׳ מקדם ··

נבוכדנאצר ה׳ בת א׳ בבתו׳ וסימ׳ בא נבוכדנאצר מלך בבל׳ דריוש ספר׳ עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל׳ ובכלי בית יי׳ הביא גב׳
ולתשובת השנה׳ וגם במלך נבוכדנאצר׳׳ מאום ב׳ בת כן וסימ׳ אם תטה אשורי מני הדרך׳ ילדים אשר אין בהם כל מאום׳

ב׳ בו׳ ובל כלי בית האלהים הקטנים׳ ויתן אדני בידו את יהויקים׳ ואשיבה שם

בשנת

ואת הכלים ג׳ וסימנהון והשלם כל המלאכה׳ ויתן אדני׳ ואשקלה להם

א שלוש למלכות יהויקים
מלך יהודה בא נבוכד
נבוכדנאצר מלך בבל
ירושלם ויצר עליה ׃ ויו
ויתן אדני בידו את יה
יהויקים מלך יהודה
ומקצת כלי בית האלה
האלהים ויביאם ארץ
שנער בית אלהיו ואת
הכלים הביא בית אוצר
אלהיו ׃ ויאמר המלך
לאשפנז רב סריסיו לה
להביא מבני ישראל

ומזרע המלוכה ומן ה
הפרתמים ׃ ילדים אשר
אשר אין בהם כל מום
וטובי מראה ומשכיל
ומשכילים בכל חכמה
וידעי דעת ומביני מד
מדע ואשר כח בהם
לעמד בהיכל המלך
וללמדם ספר ולשון כ
כשדים ׃ וימן להם המ
המלך דבר יום ביומו
מפתבג המלך ומיין מ
משתיו ולגדלם שנים

שלוש ומקצתם יעמדו
לפני המלך ׃ ויהי בהם
מבני יהודה דניאל
חנניה מישאל ועזריה ׃
וישם להם שר הסריס
הסריסים שמות וישם
לדניאל בלטשאצר
ולחנניה שדרך ולמי
ולמישאל מישך ולע
ולעזריה עבד נגו ׃ ויש
וישם דניאל על
לבו אשר לא יתגאל
בפתבג המלך וביין מ

וטובי ג׳ וסימ׳ שמחים וטובי לב׳ וחברו׳ ילדים אשר אין ׃ וידעי ב׳ חסר וסימ׳ ישובו לי יראיך וידעו׳ בת׳ ילדים אשר׳
שנים שלוש ג׳ בלוש וסימ׳ ויחזקו את מלכות יהודה׳ ב׳ בו׳ ושנים שלוש ׃ ה׳ מלך בב׳ טעמ׳ וסימ׳ ועתה אל תעצבו׳
אנא חטא׳ ואם ערב על כל הגוים׳ ואילו האחד שיפול׳ בלטש׳ לחנניה שדרך׳ ׃ בפתבג מפתבג מפתבגם בלה מל חדא׃

ויתנו ג̇ רפ̇י וסימ̇ ויתנו לנו שנים פרים · על ידי עשי המלאכה · ויתנו לנו מן הזרעים ··· ומראה ו̇ וסימ̇ ומראה כמוד
ייל · ומראה הנגע · ומראה הצרעת · ומראה אש לילה · ומראה האבנים · ומראה הילדים האכלים · ומראה הערב והבקר · וא̇ ומראה ולא ·

משתיו ויבקש משר
הסריסים אשר לא יז
יתגאל ׃ ויתן האלהים
את דניאל לחסד ולרז
ולרחמים לפני שר
הסריסים ׃ ויאמר שר
הסריסים לדניאל ירא
אני את אדני המלך אז
אשר מנה את מאכלכם
ואת משתיכם אשר
למה יראה את פניכם
זעפים מן הילדים אש
אשר כגילכם וחיבתם
את ראשי למלך ׃ ויאמ
ויאמר דניאל אל המז
המלצר אשר מנה שר
הסריסים על דניאל
חנניה מישאל ועזריה ׃
נס נא את עבדיך ימים
עשרה ויתנו לנו מן הז
הזרעים ונאכלה ומים
ונשתה ׃ ויראו לפניך
מראינו ומראה הילדים
האכלים את פתבג המ
המלך וכאשר תראה
עשה עם עבדיך ׃ וישו
וישמע להם לדבר
הזה וינסם ימים עשרה ׃
ומקצת ימים עשרה
נראה מראיהם טוב ובז
ובריאי בשר מן כל
הילדים האכלים את ז
פתבג המלך ׃ ויהי המ
המלצר נשא את פתז
פתבגם ויין משתיהם

ונתן להם זרענים ׃ והז
והילדים האלה ארבז
ארבעתם נתן להם האז
האלהים מדע והשכל
בכל ספר וחכמה ודז
ודניאל הבין בכל חזון
וחלמות ׃ ולמקצת
הימים אשר אמר הז
המלך להביאם ויביאם
שר הסריסים לפני נז
נבכדנצר ׃ וידבר
אתם המלך ולא נמז
נמצא מכלם כדניאל
חנניה מישאל ועזריה
ויעמדו לפני המלך ׃
וכל דבר חכמת בינה
אשר בקש מהם המז
המלך וימצאם עשר
ידות על כל החרטמים
האשפים אשר בכל
מלכותו ׃ ויהי דניאל
עד שנת אחת לכורש
המלך ׃

ב ובשנת שתים למלכות
נבכדנצר חלם נבכדנ
נבכדנצר חלמות ותתו
ותתפעם רוחו ושנתו
נהיתה עליו ׃ ויאמר
המלך לקרא לחרטמים
ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למז
למלך חלמתיו ויבאו
ויעמדו לפני המלך ׃ וז
ויאמר להם המלך חז
חלום חלמתי ותפעם

רוחי לדעת את החלום ׃
וידברו הכשדים למלך
ארמית מלכא לעלמין
חיי אמר חלמא לעבז
לעבדיך ופשרא נחוה ׃
ענה מלכא ואמר לכז
לכשדיא מלתא מני
אזדא הן לא תהודעונני
חלמא ופשרה הדמין
תתעבדון ובתיכון נולי
יתשמון ׃ והן חלמא
ופשרה תהחון מתנן
ונבזבה ויקר שגיא תז
תקבלון מן קדמי להן
חלמא ופשרה החוני ׃
ענו תנינות ואמרין יז
מלכא חלמא יאמר
לעבדוהי ופשרה נהוז
נהחוה ׃ ענה מלכא ואז
ואמר מן יציב ידע אז
אנה די עדנא אנתון בז
זבנין כל קבל די חזיתון
די אזדא מני מלתא ׃
די הן חלמא לא תהודז
תהודענני חדה היא
דתכון ומלה כדבה ושז
ושחיתה הזמנתון למז
למאמר קדמי עד די
עדנא ישתנא להן
חלמא אמרו לי ואנז
ואנדע די פשרה תהחו
תהחונני ׃ ענו כשדיא
קדם מלכא ואמרין
לא איתי אנש על יבז
יבשתא די מלת מלכא

מתנה האלהים ו̇ בליש וסימ̇ ויתן לך האלהים · [illegible] · ויאמר עליה [illegible] · ויתן האלהים לחימן · אשר נתן [illegible] · ויתן האלהים ·
נתן להם האלהים · וכל קהלת דבות · [illegible] · ב̇ חס̇ א̇ בליש וסימ̇ [illegible] · הזמנתון למאמר
למאמר ב̇ א̇ [illegible] וסימ̇ הזמנתון למאמר קדמי [illegible] ··· [illegible]

יקירה ב׳ א׳ בת ה׳ וא׳ בת א׳ וסימ׳ ומלתא די מלכא · אסנפר רבא בתר בת א׳ ״ ל״ · גבר ג׳ וסימ׳ עם גבר תמים תתמם · דתל׳
וכן אמר לה די השכחת איתי גבר ״ ל״ · הודעתני ב׳ וסימ׳ ואתה לא הודעתני את · וכען הודעתני די בעינא ״ ל״ · בהתבהלה ל׳ ··

יכל להחויה כל קבל
די כל מלך רב ושליט
מלה כדנה לא שאל לכל
חרטם ואשף וכשדי
ומלתא די מלכא שא
שאל יקירה ואחרן לא
איתי די יחונה קדם מה
מלכא להן אלהין די
מדרהון עם בשרא לא
איתוהי: כל קבל דנה
מלכא בנס וקצף שגיא
ואמר להובדה לכל חכ
חכימי בבל: ודתא נפקת
וחכימיא מתקטלין ו
ובעו דניאל וחברוהי
להתקטלה:
באדין דניאל
התיב עטא וטעם לאר
לאריוך רב טבחיא די
מלכא די נפק לקטלה
לחכימי בבל: ענה ואמר
לאריוך שליטא די מ
מלכא על מה דתא מה
מתחצפה מן קדם מ
מלכא אדין מלתא
הודע אריוך לדניאל:
ודניאל על ובעה מן מ
מלכא די זמן ינתן לה
ופשרא להחויה למלכא:
אדין
דניאל לביתה אזל
ולחנניה מישאל ועז
ועזריה חברוהי מלה
מלתא הודע: ורחמין
למבעא מן קדם אלה

שמיא על רזא דנא די
לא יהובדון דניאל וחז
וחברוהי עם שאר
חכימי בבל:
אדין לדניאל
בחזוא די ליליא רזא
גלי אדין דניאל ברך
לאלה שמיא: ענה ד
דניאל ואמר להוא
שמה די אלהא מברך
מן עלמא ועד עלמא
די חכמתא וגבורתא
די לה היא: והוא מהש
מהשנא עדניא וזמניא
מהעדה מלכין ומהק
ומהקים מלכין יהב חכ
חכמתא לחכימין ומ
ומנדעא לידעי בינה:
הוא גלא עמיקתא ומ
ומסתרתא ידע מה
בחשוכא ונהורא עמה
שרא: לך אלה אבהתי
מהודא ומשבח אנה
די חכמתא וגבורתא
יהבת לי וכען הודעתני
די בעינא מנך די מלת
מלכא הודעתנא: כל
קבל דנה דניאל על
על אריוך די מני מל
מלכא להובדה לחכי
לחכימי בבל אזל:
וכן אמר לה לחכימי
בבל אל תהובד העלני
קדם מלכא ופשרא ל
למלכא אחוה:

אדין אריוך
בהתבהלה הנעל לד
לדניאל קדם מלכא וכ
וכן אמר לה די השכח
השכחת גבר מן בני
גלותא די יהוד די פש
פשרא למלכא יהודע:
ענה מלכא ואמר לד
לדניאל די שמה בלט
בלטשאצר האיתיך
כהל להודעתני חלמא
די חזית ופשרה: ענה
דניאל קדם מלכא וא
ואמר רזא די מלכא
שאל לא חכימין אש
אשפין חרטמין גזרין
יכלין להחויה למלכא:
להן איתי אלה בשמ
בשמיא גלא רזין והו
והודע למלכא נבוכ
נבוכדנצר מה די לה
להוא באחרית יומיא
חלמך וחזוי ראשך
על משכבך דנה הוא:
אנתה
מלכא רעיונך על
משכבך סלקו מה די
להוא אחרי דנה וגלא
רזיא הודעך מה די
להוא: ואנה לא בחכמה
די איתי בי מן כל חיי
חייא רזא דנה גלי לי
להן על דברת די פשר
פשרא למלכא יהודע
יהודעון ורעיוני לבבך

רזא ח׳ ג׳ בת ה׳ וה׳ בת א׳ · וסימ׳ השמיצה היא אם רזה · וכן שור רזה · בו רזה כל האוין · על רזא דנה די לא · רזא גלי · רזא דנה · גלא
רזא די מלכא שאל · די יכלת למגלא רזא דנא · כל לשון קדש בת ה׳ · לשון ארמית בת א׳ ״ ל״ · ופשרא ו׳ קמ״צ וסימ׳ וידברו הכשדים
המשדים · עגו תנינות · ובעא מן מלכא · העלני קדם מלכא · הנעל לדניאל · ואנא לא בחכמה · לא יכלין די מטת · מפשר חלמין · בתנתן ··

דכן ג̇ וסימ̇ צלם חד שגיא חזה הוית וקרנא דכן עברא קרב · וקרנא דכן ועינין ״ ״ תקיפה ג̇ ב̇ בתי̇ ה̇ וא̇ כת̇ א̇ וסימנהו̇
ומלכו רביעיא תהוא תקיפה · מן קצת מלכותא תהוה תקיפה · דחילא ואימתני ותקיפא · בתר כת̇ א̇ ״ ״ והשלטך ל̇ דבות̇ ״ ״

תנדע׃
אנתה מלכא חזה הוית
ואלו צלם חד שגיא
צלמא דכן רב וזיוה יד
יתיר קאם לקבלך ורוה
דחיל׃ הוא צלמא
צלמא ראשה די דה
דהב טב חדוהי ודרעה
ודרעוהי די כסף מעוהי
וירכתה די נחש׃ שקה
שקוהי די פרזל רגלוהי
מנהון די פרזל ומנהון
די חסף׃ חזה הוית עד
עד די התגזרת אבן די
לא בידין ומחת לצלמא
לצלמא על רגלוהי
די פרזלא וחספא והדק
והדקת המון׃ באדין
דקו כחדא פרזלא חסף
וחספא נחשא כספא
ודהבא והוו כעור מן
אדרי קיט ונשא המו
המון רוחא וכל אתר
לא השתכח להון ואב
ואבנא די מחת ליצ
לצלמא הות לטור רב
ומלאת כל ארעא׃ דנה
חלמא ופשרה נאמר
קדם מלכא׃
אנתה מלכא
מלך מלכיא די אלה
שמיא מלכותא חסנא
ותקפא ויקרא יהב לך׃
ובכל די דארין בני אנ
אנשא חיות ברא

ועוף שמיא יהב בידך
והשלטך בכלהון אנ
אנתה הוא ראשה די
דהבא׃ ובתרך תקום מ
מלכו אחרי ארעא מ
מנך ומלכו תליתיא
אחרי די נחשא די תש
תשלט בכל ארעא׃ ומ
ומלכו רביעיא תהוה
תקיפא כפרזלא כל קבל
קבל די פרזלא מהדק
וחשל כלא וכפרזלא
די מרעע כל אלין תדק
ותרע׃ ודי חזיתה רגליא
ואצבעתא מנהון חס
חסף די פחר ומנהון
פרזל מלכו פליגה תהוה
ומן נצבתא די פרזלא
להוא בה כל קבל די
חזיתה פרזלא מערב
בחסף טינא׃ ואצבעת
רגליא מנהון פרזל
ומנהון חסף מן קצת
מלכותא תהוה תקיפה
ומנה תהוה תבירה׃ ודי
חזית פרזלא מערב
בחסף טינא מתערבין
להון בזרע אנשא ולא
להון דבקין דנה עם דנ
דנה הא כדי פרזלא
לא מתערב עם חספא׃
וביומיהון די מלכיא
אנון יקים אלה שמיא
מלכו די לעלמין לא
תתחבל ומלכותה לעם

אחרן לא תשתבק תדק
ותסף כל אלין מלכותא
מלכותא והיא תקום ל
לעלמיא׃ כל קבל די
חזית די מטורא אתגז
אתגזרת אבן די לא בי
בידין והדקת פרזלא
נחשא חספא כספא וד
ודהבא אלה רב הודע
למלכא מה די להוא
אחרי דנה ויציב חלמא
ומהימן פשרה׃
באדין
מלכא נבוכדנצר נפל
על אנפוהי ולדניאל
סגד ומנחה וניחחין
אמר לנסכה לה׃ ענה
מלכא לדניאל ואמר
מן קשט די אלהכון
הוא אלה אלהין ומרה
מלכין וגלה רזין די יכ
יכלת למגלא רזא דנא׃
אדין מלכא לדניאל
רבי ומתנן רברבן שגיאן
שגיאן יהב לה והשט
והשלטה על כל מדינת
בבל ורב סגנין על כל ח
חכימי בבל׃ ודניאל בע
בעא מן מלכא ומני ע
על עבידתא די מדינת
בבל לשדרך מישך וע
ועבד נגו ודניאל בתרע
מלכא׃
ג נבוכדנצר מלכא עבד
צלם די דהב רומה אמ

הא ג̇ וסימ̇ הא לבם זרע · הא דרכך · הא כדי פרזלא ״ ״ כל ל̇יש̇ ארמית דהבא קדים לכספא במ̇ד̇ כספא קדים לדהבא וסימנה̇
צאדין דקו כחדא · כל קבל די חזית די מטורא · ועל מרא שמיא התרוממת · ומה די עלך ועל אחך ייטב ״ ״ תהוה ג̇ כת̇ ה̇ וסימ̇
מלכו פליגא תהוה בארעא · מן קצת מלכותא תהוה · מן תהוה מ̇ל ארבא לשלותך ״ ״ ולדניאל ב̇ באדין נבכדנצר · מלכא שגיא

ו׳ מל׳ בתרי טעמי אזלא ומהפך וסימ׳ ובאחיכם בני ישראל איש באחיו · כל העדה מדבר יגן · כל יצורתו וכל תורתו · בין נתיהם
על יאשיהו · גדבריא דתבריא תפתיא · זמריא תרעיא ··· ג׳ היתיו ג׳ א מל׳ וב׳ חס׳ וסימ׳ התיו מים · לכו אספו · באדין גבריא · בתר מל׳

אמין שתין פתיה אמין
שת אקימיה בבקעת ד
דורא במדינת בבל ונב
ונבוכדנצר מלכא של
שלח למכנש לאחשד
לאחשדרפניא סגניא
ופחותא אדרגזריא גד
גדבריא דתבריא תיפת
תיפתיא וכל שלטני מ
מדינתא למתא לחנכת
צלמא די הקים נבוכד
נבוכדנצר מלכא
באדין
מתכנשין אחשדרפניא
סגניא ופחותא אדרגז
אדרגזריא גדבריא
דתבריא תפתיא וכל ש
שלטני מדינתא לחנכת
צלמא די הקים נבוכד
נבוכדנצר מלכא וקא
וקאמין לקבל צלמא
די הקים נבוכדנצר וכר
וכרוזא קרא בחיל לכון
אמרין עממיא אמיא
ולישניא בעדנא די
תשמעון קל קרנא מש
משרוקיתא קיתרוס ש
שבכא פסנתרין סומפ
סומפניא וכל זני זמרא
תפלון ותסגדון לצלם
דהבא די הקים נבוכדנ
נבוכדנצר מלכא ומן
די לא יפל ויסגד בהשע
בה שעתא יתרמא לגוא
אתון נורא יקדתא כל

קבל דנה בה זמנא כדי
שמעין כל עממיא קל
קרנא משרוקיתא קית
קיתרוס שבכא פסנט
פסנטרין וכל זני זמרא
נפלין כל עממיא אמיא
ולישניא סגדין לצלם
דהבא די הקים נבוכד
נבוכדנצר מלכא כל
קבל דנא בה זמנא קר
קרבו גברין כשדאין ו
ואכלו קרציהון די
יהודיא ענו ואמרין
לנבוכדנצר מלכא מ
מלכא לעלמין חיי
אנתה מלכא שמת
טעם די כל אנש די
ישמע קל קרנא מש
משרוקיתא קיתרוס ש
שבכא פסנתרין וסופ
וסופניה וכל זני זמרא
יפל ויסגד לצלם דה
דהבא ומן די לא יפל
ויסגד יתרמא לגוא את
אתון נורא יקדתא איתי
איתי גברין יהודאין
די מנית יתהון על עב
עבידת מדינת בבל
שדרך מישך ועבד נגו
גבריא אלך לא שמו
עליך מלכא טעם
לאלהיך לא פלחין ו
ולצלם דהבא די הקי
הקימתא לא סגדין
באדין

נבוכדנצר ברגז וחמה
אמר להיתיה לשדרך
מישך ועבד נגו באדין
גבריא אלך היתיו קדם
מלכא ענה נבוכדנצר
ואמר להון הצדא ש
שדרך מישך ועבד נגו
לאלהי לא איתיכון פ
פלחין ולצלם דהבא
די הקימת לא סגדין
כען הן איתיכון עתידין
די בעדנא די תשמעון
קל קרנא משרוקיתא
קיתרוס שבכא פסנתר
פסנתרין וסומפניא
וכל זני זמרא תפלון ו
ותסגדון לצלמא די
עבדת והן לא תסגדון ב
בה שעתה תתרמון לגוא
אתון נורא יקדתא ומן
הוא אלה די ישיזבנכון
מן ידי ענו שדרך מ
מישך ועבד נגו ואמר
ואמרין למלכא נבוכ
נבוכדנצר לא חשחין
אנחנא על דנה פתגם ל
להתבותך הן איתי א
אלהנא די אנחנא פ
פלחין יכל לשיזבותנא
מן אתון נורא יקדתא
ומן ידך מלכא ישיז
ישיזב והן לא ידיע ל
להוא לך מלכא די
לאלהיך לא איתינא
פלחין ולצלם דהבא

נבוכדנצר ג׳ פס׳ ו׳ וסימ׳ ויאמר חזקיה בל העם · ויהוידע הלך · כה אמר יי׳ צבאות · ולמקיבת הימים · ובשנת שתים למלכות · נבו׳
וקאמין לקבל צלמא · תניג׳ דפס׳ · כען אנא נבוכדנצר · ומלכא נבוכדנצר · אבוך יהב לנבוכדנצר · אבוך · וכל מלכים דבות בבבא מלכא
נבוזראדן · וזה עם הנשאר בארץ יהודה ··· לאחשדרפניא ב׳ וסימ׳ ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש ··

חזה ג̇ וסימ̇ חזה ציון קרית מועדינו · שמועת חזה בלה · על די חזה למזיה · וכל חזה התנופה דבות · ג̇ תוין דגש בחוזן ·
וסימ̇ ובתים וגנזכין · וישמה תל עולם · וגבריא אלך תלתיהון · בל ר̇ בליש ארמית קמ̇ במ̇ד · מברך שדרך מישך התחרך ·

די לאלהיך לא איתינא
פלחין ולצלם דהבא
די הקימת לא נסגד׃
באדין
נבוכדנצר התמלי
חמא וצלם אנפוהי
אשתנו על שדרך
מישך ועבד נגו ענה
ואמר למזא לאתונא
חד שבעה על די חזה
למזיה׃ ולגברין גברי
חיל די בחילה אמר
לכפתה לשדרך
מישך ועבד נגו
למרמא לאתון נורא
יקדתא׃ באדין גבריא
גבריא אלך כפתו
בסרבליהון פטישיהון
וכרבלתהון ולבשיהון
ורמיו לגוא אתון נורא
יקדתא׃ כל קבל דנה
מן די מלת מלכא
מחצפה ואתונא אזה
יתירא גבריא אלך
די הסקו לשדרך
מישך ועבד נגו קטל
המון שביבא די נורא׃
וגבריא אלך תלתהון
שדרך מישך ועבד נגו
נפלו לגוא אתון נורא
יקדתא מכפתין׃
אדין
נבוכדנצר מלכא תוה
וקם בהתבהלה ענה
ואמר להדברוהי הלא

הלא גברין תלתא
רמינא לגוא נורא
מכפתין ענין ואמרין
למלכא יציבא מלכא׃
ענה ואמר הא אנה
חזה גברין ארבעה
שרין מהלכין בגוא
נורא וחבל לא איתי
בהון ורוה די רביעיא
דמה לבר אלהין׃
באדין
נבוכדנצר לתרע
אתון נורא יקדתא
ענה ואמר שדרך
מישך ועבד נגו
עבדוהי די אלהא
עליא פקו ואתו
באדין נפקין שדרך
מישך ועבד נגו מן
גוא נורא׃ ומתכנשין
אחשדרפניא סגניא
ופחותא והדברי
מלכא חזין לגבריא
אלך די לא שלט נורא
בגשמהון ושער
ראשהון לא התחרך
וסרבליהון לא שנו
וריח נור לא עדת
בהון׃ ענה נבוכדנצר
ואמר בריך אלההון
די שדרך מישך
ועבד נגו די שלח
מלאכה ושיזב
לעבדוהי די התרחצו
עלוהי ומלת מלכא

שנו ויהבו גשמיהון
די לא יפלחון ולא
יסגדון לכל אלה
להן לאלההון׃ ומני
שים טעם די כל עם
אמה ולשן די יאמר
שלה על אלההון די
שדרך מישך ועבד נגוא
הדמין יתעבד וביתה
נולי ישתוה כל קבל
די לא איתי אלה
אחרן די יכל להצלה
כדנה׃ באדין מלכא
הצלח לשדרך מישך
ועבד נגו במדינת בבל׃

נבוכדנצר מלכא לכל
עממיא אמיא
ולשניא די דארין
בכל ארעא שלמכון
ישגא׃ אתיא ותמהיא
די עבד עמי אלהא
עליא שפר קדמי
להחויה׃ אתוהי כמה
רברבין ותמהוהי כמה
תקיפין מלכותה
מלכות עלם ושלטנה
עם דר ודר׃ אנה ד
נבוכדנצר שלה הוית
בביתי ורענן בהיכלי׃
חלם חזית וידחלנני
והרהרין על משכבי
וחזוי ראשי יבהלנני׃
ומני שים טעם להנעלה
קדמי לכל חכימי בבל

אדרין יג̇ ריש פס̇ וסימ̇ אדין דניאל לביתיה אזל · אדין לדניאל בחזוא · אדין אריוך בהתבהלה · אדין דניאל למלכא דבין ·
אדין נבוכדנצר מלכא · אדין דניאל די שמה בלטשאצר · אדין מלכא זיוהי שנוהי · אדין עללין כל חכימי · אדין מלכא בלשאצר ·
אדין מלכא בדי מלתא · אדין אזל מלכא · אדין דניאל עם מלכא · אדין יצבית · ובזן ביה בליליא עד בעא ומתחנן דבות ריש פס̇ ·

אמיר ג̇ וסימ̇ אמר חלמא לעבדך ופשרא נחוה · ופשרה אמר · ואנתה בלטשאצר פשרא ׃ ראשי ד̇ וסימ̇ חלם חזית ויבהלנני · וחזוי ראשי על משכבי · חזה הוית · אתכרית רוחי אנה ׃ ובטל ב̇ וסימ̇ ובטל שמיא יצטבע · ודי חזה מלכא ׃

די פשר חלמא יהודע
יהודענני׃ באדין עלין
עללין חרטמיא אש
אשפיא כשדאי וגזר
וגזריא וחלמא אמר
אנה קדמיהון ופשרה
לא מהודעין לי׃ ועד
אחרין על קדמי דניאל
די שמה בלטשאצר
כשם אלהי ודי רוח
אלהין קדישין בה
וחלמא קדמוהי אמ
אמרת׃ בלטשאצר
רב חרטמיא די אנה
ידעת די רוח אלהין
קדישין בך וכל רז לא
אנס לך חזוי חלמי די
חזית ופשרה אמר׃ וח
וחזוי ראשי על משכבי
חזה הוית ואלו אילן
בגו ארעא ורומה שגיא׃
רבה אילנא ותקף ור
ורומה ימטא לשמיא
וחזותה לסוף כל ארע
ארעא׃ עפיה שפיר
ואנבה שגיא ומזון לכ
לכלא בה תחתוהי תט
תטלל חיות ברא ובע
ובענפוהי ידרון צפרי
שמיא ומנה יתזין כל
בשרא׃ חזה הוית בח
בחזוי ראשי על מש
משכבי ואלו עיר וק
וקדיש מן שמיא
נחת׃ קרא בחיל וכן

אמר גדו אילנא וקצ
וקצצו ענפוהי אתרו
עפיה ובדרו אנבה תנד
תנד חיותא מן תחתוהי וצ
וצפריא מן ענפוהי׃
ברם עקר שרשוהי בא
בארעא שבקו ובאס
ובאסור די פרזל ונחש
בדתאא די ברא ובטל
שמיא יצטבע ועם
חיותא חלקה בעשב
ארעא׃ לבבה מן אנ
אנושא ישנון ולבב
חיוה יתיהב לה ושב
ושבעה עדנין יחלפון
עלוהי׃ בגזרת עירין
פתגמא ומאמר קדי
קדישין שאלתא
עד דברת די ינדעון ח
חייא די שליט עליא
במלכות אנושא ול
ולמן די יצבא יתננה
ושפל אנשים יקים
עליה׃ דנה חלמא ח
חזית אנה מלכא נב
נבוכדנצר וא
ואנתה בלט
בלטשאצר פשר
פשרא אמר כל קבל
די כל חכימי מלכותי
לא יכלין פשרא לה
להודעותני ואנתה
כהל די רוח אלהין
קדישין בך׃ אדין דנ
דניאל די שמה בלט

בלטשאצר אשתומם
כשעה חדה ורעינהי
יבהלנה ענה מלכא וא
ואמר בלטשאצר חל
חלמא ופשרא אל יב
יבהלך ענה בלטשאצר
ואמר מראי חלמא
לשנאיך ופשרה לע
לעריך׃ אילנא די ח
חזית די רבה ותקף
ורומה ימטא לשמיא
וחזותה לכל ארעא׃
ועפיה שפיר ואנבה
שגיא ומזון לכלא בה
תחתוהי תדור חיות
ברא ובענפוהי ישכנן
צפרי שמיא׃ אנתה הו
הוא מלכא די רבית ות
ותקפת ורבותך רבת
ומטת לשמיא ושלט
ושלטנך לסוף ארעא׃
ודי חזה מלכא עיר
וקדיש נחת מן שמיא
ואמר גדו אילנא וח
וחבלוהי ברם עקר ש
שרשוהי בארעא ש
שבקו ובאסור די פרזל
ונחש בדתאא די ברא
ובטל שמיא יצטבע׃
ועם חיות ברא חלקה
עד די שבעה עדנין י
יחלפון עלוהי׃ דנה
פשרא מלכא וגזרת
עליא היא די מטת
על מראי מלכא׃ ולך

ולבב ה̇ וסימ̇ ולבב מיצרים ימס בקרבו · וירבע לבבו ולבב עמו · ולבב נמהרים יבין לדעת · ולבב חיוה יתיהב לה · ושבעה עדנין ׃
חזיתה ה̇ ב̇ מלא וג̇ חס̇ וסימ̇ ודי חזיתה רגליא ואצבעתא · ב̇ בו · ושלאחרין · כל קבל די חזית די מטורא · אילנא די חזית די רבה ותקפת ׃ כל לה בה מנה שגה אבה עלה טפרה קדמיה דארמית בין באתנח בין בסוף פס בין במרבע בלה פתחי ׃

מטא ג̇ ב̇ בת̇ ה̇ וא̇ בת̇ א̇ וסימ̇ כלא מטא על נבוכדנצר ׳ זמנא מטה ׳ ועד עתיק יומין מטה ׳ קדמ̇ בת̇ א̇ ׳׳ ג̇ ׳׳ ולי ה̇ וסימ̇
ותבך אשת שמשון ׳ ויחר לשאול מאד ׳ ולי אני עבדך ׳ לי הכסף ולי הזהב ׳ ולי מנשה ׳ קד דסף̇ מה יקרו ׳ ולי יהושיע ׳ הדברי ׳ יתיב ׳

טרדין מן אנשא ועם
חיות ברא להוה מדרך
ועשבא כתורין לך יט
יטעמון ומטל שמיא
לך מצבעין ושבעה
עדנין יחלפון עליך עד
די תנדע די שליט עלי
עליא במלכות אנשא
ולמן די יצבא יתננה
ודי אמרו למשבק ע
עקר שרשוהי די א
אילנא מלכותך לך
קימה מן די תנדע די
שלטן שמיא להן ז
מלכא מלכי ישפר
עליך וחטיך בצדקה
פרק ועויתך במחן ע
ענין הן תהוה ארכה
לשלותך כלא מטא
על נבוכדנצר מלכא
לקצת
ירחין תרי עשר על מ
היכל מלכותא די בבל
מהלך הוה ענה מ
מלכא ואמר הלא
דא היא בבל רבתא די
אנה בניתה לבית מ
מלכו בתקף חסני ו
וליקר הדרי עוד מ
מלתא בפם מלכא
קל מן שמיא נפל לך
אמרין נבוכדנצר מ
מלכא מלכותא עדת
מנך ומן אנשא לך
טרדין ועם חיות ברא

מדרך עשבא כתורין
לך יטעמון ושבעה
עדנין יחלפון עליך
עד די תנדע די שליט
עליא במלכות אנשא
ולמן די יצבא יתננה
בה שעתא מלתא ספת
על נבוכדנצר ומן אנ
אנשא טריד ועשבא
כתורין יאכל ומטל ש
שמיא גשמה יצטבע
עד די שערה כנשרין
רבה וטפרוהי כצפרין
ולקצת
יומיא אנה נבוכדנצר
עיני לשמיא נטלת
ומנדעי עלי יתוב ול
ולעליא ברכת ולח
לחי עלמא שבחת והדרת
די שלטנה שלטן ע
עלם ומלכותה עם דר
ודר וכל דארי ארעא
כלא חשיבין וכמצביה
עבד בחיל שמיא וד
ודארי ארעא ולא א
אי די ימחא
בידה ויאמר
לה מה עבדת ב
בה זמנא מנדעי יתוב
עלי וליקר מלכותי
הדרי וזיוי יתוב עלי
ולי הדברי ורברבני י
יבעון ועל מלכותי ה
התקנת ורבו יתירה
הוספת לי כען אנה

נבוכדנצר משבח ומ
ומרומם ומהדר למ
למלך שמיא די כל מ
מעבדוהי קשט וא
וארחתה דין ודי מ
מהלכין בגוה יכל
להשפלה

ה
בלשאצר מ
מלכא עבד לחם רב
לרברבנוהי אלף ולק
ולקבל אלפא חמרא
שתה בלשאצר אמר
בטעם חמרא להיתיה
למאני דהבא וכספא
די הנפק נבוכדנצר
אבוהי מן היכלא די
בירושלם וישתון בהון
מלכא ורברבנוהי ש
שגלתה ולחנתה
באדין היתיו מאני ד
דהבא די הנפקו מן ה
היכלא די בית אלהא
בירושלם ואשתיו בה
בהון מלכא ורברבנוהי
שגלתה ולחנתה א
אשתיו חמרא ושבחו
לאלהי דהבא ושבחו
לאלהי דהבא וכספא
נחשא פרזלא אעא ו
ואבנא בה שעתה נפקו
אצבען די יד אנש וכ
וכתבן לקבל נברשתא
על גירא די כתל היכלא
די מלכא ומלכא חזה
פס ידה די כתבה אדין

ועשבא ׳ עשבא ׳ יצבא ׳ לדיצבא ׳ גבא ׳ לגבא ׳ שביבא ׳ בתיהבא ׳ אתיא ׳ בתדירא ׳ גירא ׳ בשפרפרא ׳ בנורא ׳ גברא ׳ דורא ׳
ויקרא ׳ והדרא ׳ ונהדרא ׳ והתקפא ׳ ושארא ׳ דבא ׳ זמרא ׳ ומרא ׳ מטרא ׳ צורא ׳ ספרא ׳ בלה̇ בת̇ א̇ ׳׳ וכל פשרא בת̇ א̇ במ̇ב̇ בת̇
ה̇ עגו תצירות ׳ כמן דציאל ׳ וכל מהחיצפה ׳ לתקפה ׳ בת̇ ה̇ ׳׳ וכל כתבא בת̇ א̇ במ̇ב̇ בת̇ ה̇ ׳ יקר כתבה ׳ די כתבא ׳׳ ׳׳

אדין ט בטע ריש פס וסימ נפל על אנפוהי · אדין שגיא מתבהל · הוו בעין עלה · יהז לא נהשכח · לדניאל דנא · הרגשו
על מלכא · אזל להיבלא · ובת שות · אדין תתני פחת עבר נהרא ״ ״ ופשרה ב מנה ענו תגיבות אמרין · כען דניאל ״

מלכא זיוהי שנוהי
ורעיונהי יבהלונה
וקטרי חרצה
משתרין וארכבתה דא
לדא נקשן׃ קרא מלכא
בחיל להעלה לאשפיא
כשדיא וגזריא ענה
מלכא ואמר לחכימי
בבל די כל אנש די
יקרה כתבה דנה
ופשרה יחונני ארגונא
ילבש והמניכא די
דהבא על צואריה
ותלתי במלכותא
ישלט׃ אדין עללין כל
חכימי מלכא ולא
כהלין כתבא למקרא
ופשרה להודעה
למלכא׃ אדין מלכא
בלשאצר שגיא
מתבהל וזיוהי שנין
עלוהי ורברבנוהי
משתבשין׃ מלכתא
לקבל מלי מלכא
ורברבנוהי לבית
משתיא עללת ענת
מלכתא ואמרת מלכא
לעלמין חיי אל יבהלוך
רעיונך וזיויך אל
ישתנו׃ איתי גבר
במלכותך די רוח
אלהין קדישין בה
וביומי אבוך נהירו
ושכלתנו וחכמה
כחכמת אלהין השתכחת

השתכחת בה ומלכא
נבכדנצר אבוך רב
חרטמין אשפין
כשדאין גזרין הקימה
אבוך מלכא׃ כל קבל
די רוח יתירה ומנדע
ושכלתנו מפשר
חלמין ואחוית אחידן
ומשרא קטרין
השתכחת בה בדניאל
די מלכא שם שמה
בלטשאצר כען דניאל
יתקרי ופשרה יהחוה׃
באדין דניאל העל
קדם מלכא ענה מלכא
ואמר לדניאל אנתה
הוא דניאל די מן בני
גלותא די יהוד די
היתי מלכא אבי מן
יהוד׃ ושמעת עליך
די רוח אלהין בך
ונהירו ושכלתנו
וחכמה יתירה
השתכחת בך׃ וכען
העלו קדמי חכימיא
אשפיא די כתבה דנה
יקרון ופשרה
להודעתני ולא כהלין
פשר מלתא להחויה׃
ואנה שמעת עליך די
די תוכל פשרין
למפשר וקטרין
למשרא כען הן תכול
כתבא למקרא ופשרה
להודעתני ארגונא

תלבש והמניכא די
דהבא על צוארך
ותלתא במלכותא
תשלט׃
באדין ענה
דניאל ואמר קדם
מלכא מתנתך לך
להוין ונבזביתך
לאחרן הב ברם כתבא
אקרא למלכא ופשרא
אהודענה׃ אנתה
מלכא אלהא עליא
מלכותא ורבותא
ויקרא והדרא יהב
לנבוכדנצר אבוך׃
ומן רבותא די יהב לה
כל עממיא אמיא
ולשניא הוו זאעין
ודחלין מן קדמוהי די
הוה צבא הוה קטל ודי
הוה צבא הוה מחא ודי
הוה צבא הוה מרים ודי
הוה צבא הוה משפל׃
וכדי רם לבבה ורוחה
תקפת להזדה הנחת
מן כרסא דמלכותה
ויקרה העדיו מנה׃
ומן בני אנשא טריד
ולבבה עם חיותא
שוי ועם ערדיא
מדרה עשבא כתורין
יטעמונה ומטל
שמיא גשמה יצטבע
עד די ידע די
שליט אלהא עליא

ויקרא ג ב בת א וא בת ה וסימ ותקפא ויקרא יהב לך · מלכותא ורבותא ויקרא · ויקרה העדיו מנה · בתרא כת ה ״
להודעותני ד מלא בליש וסימ הן לא תהודעונני חלמא ופשרא · לא יכלין פשרא לא להודעותני · הן תוכל כתבא למקרא ופשרה ·
ואת שמהתהם טאלבא להם ״ ״ וכען ב ריש פס וסימ וכען הועלו קדמי חכימיא · וכען הן על מלכא טב ״ ״ העדיו ל ״

בלשאצר ד׳ כת׳ כן וסימ׳ מלכא עבד לחם · בלשאצר אמר בטעם · ואנת בריה בלשאצר לא · באדין אמר בלשאצר ··
בלאשצר ג׳ כת׳ כן וסימ׳ בה בליליא קטיל בלאשצר · ובשנת חדה לבלאשצר · בשנת שלוש למלכות בלאשצר ··

במלכות אנשא ולמן
די יצבא יהקים
עליה ׃ ואנתה ברה
בלשאצר לא השפלת
לבבך כל קבל די כל דנה
ידעת ׃ ועל מרא שמיא
התרוממת ולמאניא
די ביתה היתיו קדמך
ואנתה ורברבנך
שגלתך ולחנתך
חמרא שתין בהון
ולאלהי כספא ודהבא
נחשא פרזלא אעא
ואבנא די לא חזין
ולא שמעין ולא
ידעין שבחת ולאלהא
די נשמתך בידה וכל
ארחתך לה לא הדרת ׃
באדין מן קדמוהי
שליח פסא די ידא
וכתבא דנה רשים ׃
ודנה כתבא די רשים
מנא מנא תקל ופרסין ׃
דנה פשר מלתא מנא
מנא מנה אלהא
מלכותך והשלמה ׃
תקל תקילתה
במאזניא והשתכחת
חסיר ׃ פרס פריסת
מלכותך ויהיבת למדי
ופרס ׃ באדין אמר
בלשאצר והלבשו
לדניאל ארגונא
והמוניכא די דהבא
על צואריה והכרזו ׃

עלוהי די להוא שליט
תלתא במלכותא ׃ בה
בליליא קטיל
בלאשצר מלכא
כשדיא ׃
ו
ודריוש מדיא
קבל מלכותא כבר
שנין שתין ותרתין ׃
שפר קדם דריוש
והקים על מלכותא
לאחשדרפניא מאה
ועשרין די להון בכל
מלכותא ׃ ועלא
מנהון סרכין תלתא
די דניאל חד מנהון
די להון אחשדרפניא
אלין יהבין להון
טעמא ומלכא לא
להוא נזק ׃ אדין
דניאל דנה הוה
מתנצח על סרכיא
ואחשדרפניא כל קבל
די רוח יתירא בה
ומלכא עשית
להקמותה על כל
מלכותא ׃ אדין
סרכיא ואחשדרפניא
הוו בעין עלה להשכחה
לדניאל מצד מלכותא
וכל עלה ושחיתה
לא יכלין להשכחה
כל קבל די מהימן הוא
וכל שלו ושחיתה
לא השתכחת עלוהי ׃
אדין גבריא אלך

אמרין די לא נהשכח
לדניאל דנה כל עלא
להן השכחנה עלוהי
בדת אלהה ׃
אדין סרכיא
ואחשדרפניא אלן
הרגשו על מלכא וכן
אמרין לה דריוש
מלכא לעלמין חיי ׃
אתיעטו כל סרכי
מלכותא סגניא
ואחשדרפניא הדבריא
ופחותא לקימה קים
מלכא ולתקפה אסר
די כל די יבעה בעו מן כל
אלה ואנש עד יומין
תלתין להן מנך מלכא
יתרמא לגב אריותא ׃
כען מלכא תקים
אסרא ותרשם כתבא
די לא להשניה כדת
מדי ופרס די לא תעדא ׃
כל קבל דנה מלכא
דריוש רשם כתבא ואסרא ׃
ודניאל כדי ידע די רשים כתבא
על לביתה וכוין פתיחן
לה בעליתה נגד
ירושלם וזמנין
תלתה ביומא הוא
ברך על ברכוהי
ומצלא ומודא קדם
אלהה כל קבל די הוא
עבד מן קדמת דנה ׃
אדין
גבריא אלך הרגשו
והשכחו לדניאל בעא

מן ריש דניאל עד בית בליליא בלטשאצר בלשאצר כת׳ ומן בה בליליא עד סופא דספר בלאשצר בלטאשצר כת׳ א קוד׳ ש׳
אלין ה׳ ב׳ חס׳ וג׳ מלא וסימ׳ ובפרזלא די מרעע כל אלין · ותדק ותחשל כל · אדין סרכיא דאתיעטו · ועלא מנהון סרכין תלתא · אלן
חסינא דברבתא ·· ד׳ פס׳ אית בהון מ׳ מלך וסימ׳ ויאמרו השרים אל · ויקראו ספרי המלך · העץ הא איתיבון · ועל מרא שמיא ··

מעלי ג̇ בט̇ ו̇ בליש̇ וסימ̇ ממעלי הצרה ובמופתיסי · וחברו · ועד מעלי שמשא ·· וסגר ג̇ בטעמ̇ בליש̇ וסימ̇ וזהב הארץ ההיא · ושדה מגרש עריהם · וסגר פום אריותא ·· סופא ג̇ וסימ̇ ושלטנה עד סופה · להשמדה ולהובדה · עד כה סופא ··

ומתחנן קדם אלהה
באדין קרבו ואמרין קד
קדם מלכא על אסר
מלכא הלא אסר רשמ
רשמת די כל אנש די
יבעה מן כל אלה ואנש
עד יומין תלתין להן
מנך מלכא יתרמא לג
לגוב אריותא ענה מין
מלכא ואמר יציבא
מלתא כדת מדי ופרס
די לא תעדא באדין
ענו ואמרין קדם מלכ
מלכא די דניאל די מן
בני גלותא די יהוד לא
שם עלך מלכא טעם
ועל אסרא די רשמת וז
וזמנין תלתה ביומא
בעא בעותה אדין מלז
מלכא כדי מלתא שמע
שגיא באש עלוהי ועל
דניאל שם בל לשיזבותה
ועד מעלי שמשא הוה
משתדר להצלותה
באדין גבריא אלך הרג
הרגשו על מלכא וא
ואמרין למלכא דע
מלכא די דת למדי
ופרס די כל אסר וקים
די מלכא יהקים די לא
להשניה באדין מלכא
אמר והיתיו לדניאל
ורמו לגבא די אריותא
ענה מלכא ואמר לד
לדניאל אלהך די אנתה

פלח לה בתדירא הוא
ישיזבנך והיתית אבן
חדה ושמת על פם גבא
וחתמה מלכא בעזק
בעזקתה ובעזקת רב
רברבנוהי די לא תשנא
צבו בדניאל אדין אז
אזל מלכא להיכלה
ובת טות ודחון לא
הנעל קדמוהי ושנתה
נדת עלוהי באדין יז
מלכא בשפרפרא יקו
יקום בנגהא ובהתבהלה
לגבא די אריותא אזל
ובמקרבה לגבא לדנ
לדניאל בקל עציב זע
זעק ענה מלכא ואמר
לדניאל דניאל עבד
אלהא חיא אלהך די
אנתה פלח לה בתדירה
היכל לשיזבותך מן
אריותא אדין דניאל
עם מלכא מלל מלכא
לעלמין חיי אלהי
שלח מלאכה וסגר
פם אריותא ולא חבל
חבלוני כל קבל די קד
קדמוהי זכו השתכחת
לי ואף קדמך מלכא
חבולה לא עבדת בא
באדין מלכא שגיא
טאב עלוהי ולדניאל
אמר להנסקה מן גבא
והסק דניאל מן גבא
וכל חבל לא השתכח

בה די הימן באלההו ו
ואמר מלכא והיתיו גב
גבריא אלך די אכלו ק
קרצוהי די דניאל
ולגוב ארי אריותא
רמו אנון בניהון ונש
ונשיהון ולא מטו לא
לארעית גבא עד די
שליטו בהון אריותא
רמו אנון בניהון ונש
ונשיהון ולא מטו לא
לארעית גבא עד די
שליטו בהון אריותא
וכל גרמיהון הדקו בא
באדין דריוש מלכא
כתב לכל עממיא אמי
אמיא ולשניא די
דארין בכל ארעא שי
שלמכון ישגא מן
קדמי שים טעם די בכ
בכל שלטן מלכותי
להון זאעין ודחלין מ
מן קדם אלהה די
דניאל די הוא אלהא
חיא וקים לעלמין ו
ומלכותה די לא תת
תתחבל ושלטנה עד
סופא משיזב ומצל
ועבד אתין ותמהין ב
בשמיא ובארעא די
שיזב לדניאל מן יד
אריותא ודניאל דנה
הצלח במלכות דריוש
ובמלכות כורש פרס
פרסיא

אתנח̇ דספ̇ פתח ו̇ח̇ וסימ̇ תמליצר · לבותיה אזל · דרעוהי דכסף · די פרזלא להוי בה · לשיזבותנא · ידחלנני · ולקיצת ירחין תרי עשר · קל מן שמיא נפל · ויב־בני יבעון · לדבר בצוהי אלה · לבית משתיא עלת · להודעותני · לאחרן חב · לא ידעין שבחת · על גבה · אתעקרו · מן קדמית · ועשה אל תאחר ·· ובמלכות ב̇ וסימ̇ ובמלכות אחשורוש · ובמלכות כורש פרסיא ·· ושנתה ל̇ דבותי ··

וארו ה׳ וסימ׳ ארבע רוחי שמיא מגיחן ׳ חיוא אחרי תנינא ׳ וארו אחרי כנמר ׳ וארו חיוא רביעיא ׳ עם ענני שמיא ׳ ושאר ואלו ׳׳
ורבו ד׳ חס׳ א׳ וסימ׳ ואצי אחוס על ציגרה ׳ ויתנו לעבדת בית האלהים ׳ ב׳ בו׳ ורבו רבון קדמוהי יקומון ׳׳ ג ׳׳ ומרדקה ל׳ דבות ׳׳ ג

ז בשנת חדה לבלאשצר
מלך בבל דניאל חלם
חזה וחזוי ראשה על
משכבה באדין
חלמא כתב ראש
ראש מלין אמר ׃ ע
ענה דניאל ואמר חז
חזה הוית בחזוי עם
ליליא וארו ארבע רו
רוחי שמיא מגיחן ל
לימא רבא ׃ וארבע ח
חיון רברבן סלקן מן
ימא שנין דא מן דא ׃
קדמיתא כאריה וגפין
די נשר לה חזה הוית
עד די מריטו גפיה ונ
ונטילת מן ארעא וע
ועל רגלין כאנש הקי
הקימת ולבב אנש יה
יהיב לה ׃ וארו חיוה
אחרי תנינה דמיה
לדב ולשטר חד הקי
הקמת ותלת עלעין
בפמה בין שניה וכן
אמרין לה קומי אכלי
בשר שגיא ׃ באתר
דנה חזה הוית ה
וארו אחרי כנמר ולה
גפין ארבע די עוף על
גבה וארבעה ראשין
לחיותא ושלטן יהי
יהיב לה ׃ באתר דנה
חזה הוית בחזוי ליל
ליליא וארו חיוא ר
רביעיא דחילה ואי

ואימתני ותקיפא יתי
יתירא ושנין די פרזל
לה רברבן אכלה ומד
ומדקה ושארא ברגל
ברגליה רפסה והיא
משניה מן כל חיותא
די קדמיה וקרנין עש
עשר לה ׃ משתכל הו
הוית בקרניא ואלו קו
קרן אחרי זעירה סל
סלקת ביניהון ותלת
מן קרניא קדמיתא א
אתעקרו מן קדמיה
ואלו עינין כעיני אנש
אנשא בקרנא דא וכו
ופם ממלל רברבן ׃ חזה
הוית עד די כרסון רמי
רמיו ועתיק יומין יתי
יתיב לבושה כתלג חו
חור ושער ראשה
כעמר נקא כרסיה ש
שביבין דינור גלגלוהי
נור דלק ׃ נהר דינור
נגד ונפק מן קדמוהי
אלף אלפים ישמשונה
ורבו רבון קדמוהי
יקומון דינא יתיב וס
וספרין פתיחו ׃ חזה
הוית באדין מן קל
מליא רברבתא די קרו
קרנא ממללא חזה
הוית עד די קטילת
חיותא והובד גשמה
ויהיבת ליקדת אשא ׃
ושאר חיותא העדיו

שלטנהון וארכה בחיין
יהיבת להון עד זמן ע
ועדן ׃ חזה הוית בחזוי
ליליא וארו עם ענני ש
שמיא כבר אנש אתה
הוה ועד עתיק יומיא
מטה וקדמוהי הקרב
הקרבוהי ׃ ולה יהב ש
שלטן ויקר ומלכו וכ
וכל עממיא אמיא
ולשניא לה יפלחון
שלטנה שלטן עלם
די לא יעדה ומלכותה
די לא תתחבל ׃

אתכרית
רוחי אנה דניאל בגו
נדנה וחזוי ראשי י
יבהלנני ׃ קרבת על
חד מן קאמיא ויציב
ויציבא אבעא מנה
על כל דנה ואמר לי ו
ופשר מליא יהודענני
יהודענני ׃ אלין חיו
חיותא רברבתא די
אנון ארבע ארבעה
מלכין יקומון מן א
ארעא ׃ ויקבלון מ
מלכותא קדישי על
עליונין ויחסנון מ
מלכותא עד עלמא
ועד עלם עלמיא ע
עלמיא ׃ אדין צבית
ליצבא על חיותא
רביעיתא די הות שניא
מן כלהון דחילה יתי

סוף פס׳ דספר פתחי׳ כב וסימ׳ מלתא הודע ׳ למלכא יהודע ׳ לבבך תנדע ׳ קדמי להחויא ׳ וחזוי ראשי יבהלנני ׳ די פשר מלתא ידע
יהודענני ׳ ופשרה אמר ׳ יקים עלה ׳ די יציבא יתנצח ׳ ויאמר לה מה עבדת ׳ במלכותא תשלט ׳ דנא ידעת ׳ לא הדרת ׳ מנה מלכותך
השלמה ׳ די אריותא אזל ׳ יהיב לה ׳ וחזוי ראשי יבהלנני ׳ אתכרית ׳ רב מן חברתה ׳ ותדקנה ׳ באמיתך ׳ שרבט ׳ וכל לה בה גבה פתחו ׳׳

ואשא עיני וארא ה ג וסימ' והנה מגלה עפה · והנה ארבע מרכבות · והנה איל אחד עמד ·· יצא ג דמבין יצאה וס'
השמש יצא על הארץ · צמח השיבין עמדו · יצא קרן אחת מצעירה · אשר יכין הנראה ב וסימ' ויתאנח בשלמה · בשנת ·

יתירא שניה די פרזל
וטפריה די נחש אכלה
מדקה ושארה
ברגליה רפסה ועל
קרניא עשר די בראשה
ואחרי די סלקת
ונפלו מן קדמיה תלת
וקרנא דכן ועינין לה
ופם ממלל רברבן
וחזוה רב מן חברתה
חזה הוית וקרנא דכן
עבדה קרב עם קדיש
קדישין ויכלה להון
עד די אתה עתיק
יומיא ודינא יהב ל
לקדישי עליונין
וזמנא מטה ומלכותא
החסנו קדישין כן
אמר חיותא רביעיתא
מלכו רביעיא תהוא
בארעא די תשנא מן
כל מלכותא ותאכל
כל ארעא ותדושנה ות
ותדקנה וקרניא
עשר מנה מלכותא
עשרה מלכין יקמון
ואחרן יקום אחריהון
והוא ישנא מן קדמ
קדמיא ותלתה מלכ
מלכין יהשפל ומלין
לצד עליא ימלל ול
ולקדישי עליונין יב
יבלא ויסבר להשניה
זמנין ודת ויתיהבון
בידה עד עדן ועדנין

ופלג עדן ודינא יתב
ושלטנה יהעדון לה
להשמדה ולהובדה
עד סופא ומלכותא
ושלטנא ורבותא די
מלכות תחות כל שמ
שמיא יהיבת לעם ק
קדישי עליונין מלכ
מלכותה מלכות עלם
וכל שלטניא לה יפ
יפלחון וישתמעון
עד כה סופא די מ
מלתא אנה דניאל
שגיא רעיוני יבהל
יבהלנני וזיוי ישתנון
עלי ומלתא בלבי נ
נטרת

ח בשנת שלוש ל
למלכות בלאשצר
המלך חזון נראה א
אלי אני דניאל אחרי
הנראה אלי בתחלה
ואראה בחזון ויהי ב
בראתי ואני בשושן
הבירה אשר בעילם
המדינה ואראה בח
בחזון ואני הייתי על
אובל אולי ואשא את
עיני ואראה והנה א
איל אחד עומד לפני
האבל ולו קרנים וה
והקרנים גבהות והא
והאחת גבהה מן הש
השנית והגבהה עלה
באחרנה ראיתי את

האיל מנגח ימה וצ
וצפונה ונגבה וכל
חיות לא יעמדו ל
לפניו ואין מציל מ
מידו ועשה כרצנו
והגדיל ואני הייתי
מבין והנה צפיר הע
העזים בא מן המערב
על פני כל הארץ וא
ואין נגע בארץ וה
והצפיר קרן חזות בין
עיניו ויבא עד האיל
בעל הקרנים אשר
ראיתי עמד לפני הא
האבל וירץ אליו ב
בחמת כחו וראיתיו
מגיע אצל האיל וי
ויתמרמר אליו ויך
את האיל וישבר את
שתי קרניו ולא היה
כח באיל לעמד לפניו
וישליכהו ארצה
וירמסהו ולא היה
מציל לאיל מידו
וצפיר העזים הגדיל
עד מאד וכעצמו נ
נשברה הקרן הגדלה
ותעלנה חזות ארבע
תחתיה לארבע רוח
רוחות השמים ומן
האחת מהם יצא
קרן אחת מצעירה
ותגדל יתר אל הנגב
ואל המזרח ואל
הצבי ותגדל עד צבא

ולא היה כה וסימ' שער יצהב בו · מים לעדה · ויחנו ברפידים · ויפיס לבבם ולא · וישבת חמן ממחרת · ולא בהם ידים · ולא היה כיום
ההוא · ומאכל שלחנו · וחברו · דברי ראשון · לבבו שלם · וחברו · ולא היה מים למחנה · דבר רע בסיר · ולא יהיה להם · וחברו · נודד
כנף · בה מיטה עץ · לשטן בצים · לאלעזר בנים · למחלי אלעזר · ולא היה ביום ההוא עוד · את יי' פליט ושריד · וראיתיו מגיע · ב בו ··

המדבר ד׳ וסימ׳ כי פי המדבר אליכם · המדבר אליך ולא יוסיף לגעת בך · כי אני הוא המדבר הנני · ויאמר אחד קדוש ···
ואפלה ב׳ וסימ׳ ווזי בהכותם ובאשר אני · כת · ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי · וחד אפלה נא ביד ··· דדבר הימי׳ ···

השמים ותפל ארצה
מן הצבא ומן הכוכבים ו
ותרמסם ועד שר
הצבא הגדיל וממנו
הרים התמיד והשלך
מכון מקדשו וצבא
תנתן על התמיד בפש
בפשע ותשלך אמת
ארצה ועשתה והצ
והצליחה ואשמעה
אחד קדוש מדבר
ויאמר אחד קדוש ז
לפלמוני המדבר עד
מתי החזון התמיד
והפשע שמם תת
וקדש וצבא מרמס ו
ויאמר אלי עד ערב
בקר אלפים ושלש ז
מאות ונצדק קדש ו
ויהי בראתי אני דנ
דניאל את החזון ואו
ואבקשה בינה והנה
עמד לנגדי כמראה
גבר ואשמע קול
אדם בין אולי ויקרא
ויאמר גבריאל הבן
להלז את המראה ו
ויבא אצל עמדי וב
ובבאו נבעתי ואפלה
על פני ויאמר אלי
הבן בן אדם כי לעת
קץ החזון ובדברו ע
עמי נרדמתי על פני
ארצה ויגע בי ויעמידני
על עמדי ויאמר

הנני מודיעך את אש
אשר יהיה באחרית
הזעם כי למועד קץ
האיל אשר ראית
בעל הקרנים מלכי מ
מדי ופרס והצפיר
השעיר מלך יון והק
והקרן הגדולה אשר
בין עיניו הוא המלך
הראשון והנשברת
ותעמדנה ארבע תח
תחתיה ארבע מלכיו
מלכיות מגוי יעמדנה
ולא בכחו ובאחרית
מלכותם כהתם הפשע
הפשעים יעמד מלך
עז פנים ומבין חידות
ועצם כחו ולא בכחו
ונפלאות ישחית
והצליח ועשה והש
והשחית עצומים ועם
קדשים ועל שכלו
והצליח מרמה בידו
ובלבבו יגדיל ובשלוה
ישחית רבים ועל
שר שרים יעמד ובא
ובאפס יד ישבר ומר
ומראה הערב והבקר
אשר נאמר אמת
הוא ואתה סתם החז
החזון כי לימים רבים
ואני דניאל נהייתי
ונחליתי ימים ואקום
ואעשה את מלאכת
המלך ואשתומם

על המראה ואין מבין
ט בשנת
אחת לדריוש בן א
אחשורוש מזרע מדי
אשר המלך על מלכ
מלכות כשדים בשנת
אחת למלכו אני דנ
דניאל בינתי בספרים
מספר השנים אשר
היה דבר יהוה אל ירמ
ירמיה הנביא למלא
למלאות לחרבות יר
ירושלם שבעים שנה
ואתנה את פני אל
אדני האלהים לבקש
תפלה ותחנונים בצו
בצום ושק ואפר
ואתפללה
ליהוה אלהי ואתודה
ואמרה אנא אדני ה
האל הגדול והנורא
שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצ
מצותיו חטאנו וע
ועוינו והרשענו ומר
ומרדנו וסור ממצות
ממצותך וממשפט
וממשפטיך ולא ש
שמענו אל עבדיך
הנביאים אשר דברו
בשמך אל מלכינו ש
שרינו ואבתינו ואל
כל עם הארץ לך
אדני הצדקה ולנו ב
בשת הפנים כיום הזה

אדני י׳ בת׳ מן בספר׳ וסימ׳ ויתן אדני בידו את יהויקים · ואתנה את פני אל אדני · ואתפללה ליי׳ אלהי ואתודה · תב׳ג דפס׳ו ·
לך אדני הצדקה ולנו בשת · ועתה יי׳ אלהינו אשר הוצאת · אדני ככל צדקתיך · ועתה שמע אלהינו אל תפלת · אדני שמעה אדני
סלחה ·ג׳ בו׳ · וחד לאדני אלהינו הרחמים ·· · ולנו ג׳ וסימ׳ ויצעק איש אפרים · השיר ביד · לך יי׳ הצדקה · וא ולנו · בזה לכם ··

לאיש

לה׳ אלהינו ט וסימ׳ וישיבו לקלך ובאת אתה ׀ ויאמרו לה׳ העבדים נקרה ׀ ויאמר משה לא נכון לעשות ׀ דרך שלשת
ימים במדבר ׀ ויאמר משה גם אתה תתן ׀ הנסתרות לה׳ אלהינו ׀ נשכבה בבשתנו ותכסנו ׀ והיה כי תגיד לעם ׀ לאדני אלהינו

לאיש יהודה וליושבי
ירושלם ולכל ישראל
הקרבים והרחקים בכ
בכל הארצות אשר
הדחתם שם במעלם
אשר מעלו בך ׃ יהוה
לנו בשת הפנים למ
למלכינו לשרינו ול
ולאבתינו אשר חט
חטאנו לך ׃ לאדני
אלהינו הרחמים וה
והסלחות כי מרדנו
בו ׃ ולא שמענו בקול
יהוה אלהינו ללכת
בתורתיו אשר נתן ל
לפנינו ביד עבדיו ה
הנביאים ׃ וכל ישראל
עברו את תורתך וסר
לבלתי שמוע בקלך
ותתך עלינו האלה
והשבעה אשר כתובה
בתורת משה עבד הא
האלהים כי חטאנו
לו ׃ ויקם את דברו
אשר דבר עלינו ועל
שפטינו אשר שפטונו
להביא עלינו רעה
גדלה אשר לא נעשתה
נעשתה תחת כל ה
השמים כאשר נעשתה
בירושלם ׃ כאשר כת
כתוב בתורת משה
את כל הרעה הזאת ב
באה עלינו ולא חלינו
את פני יהוה אלהינו

לשוב מעוננו ולהש
ולהשכיל באמתך ׃ וי
וישקד יהוה על הר
הרעה ויביאה עלינו
כי צדיק יהוה אלהינו
על כל מעשיו אשר
עשה ולא שמענו ב
בקלו ׃ ועתה אדני
אלהינו אשר הוצאת
את עמך מארץ מצ
מצרים ביד חזקה
ותעש לך שם כיום ה
הזה חטאנו רשענו ׃
אדני ככל צדקתך
ישב נא אפך וחמתך
מעירך ירושלם הר
הר קדשך כי בחטאינו וב
ובעונות אבתינו ירוש
ירושלם ועמך לחרפה
לכל סביבתינו ׃ ועתה
שמע אלהינו אל תפ
תפלת עבדך ואל תח
תחנוניו והאר פניך על
מקדשך השמם למען
אדני ׃ הטה אלהי אז
אזנך ושמע פקחה
עיניך וראה שממתינו
והעיר אשר נקרא
שמך עליה כי לא על
צדקתינו אנחנו מפ
מפילים תחנונינו לפנ
לפניך כי על רחמיך
הרבים ׃ אדני שמעה
אדני סלחה אדני ה
הקשיבה ועשה אל

תאחר למענך אלהי כ
כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך ׃ ועוד אני
אני מדבר ומתפלל ומ
ומתודה חטאתי וח
וחטאת עמי ישראל
ומפיל תחנתי לפני י
יהוה אלהי על הר ק
קדש אלהי ׃ ועוד
אני מד מדבר ומ
בתפלה והאיש גבריאל
אשר ראיתי בחזון ב
בתחלה מעף ביעף נ
נגע אלי כעת מנחת
ערב ׃ ויבן וידבר עמי
ויאמר דניאל עתה
יצאתי להשכילך בינה ׃
בתחלת תחנוניך יצא
דבר ואני באתי להגיד
כי חמודות אתה ובין
בדבר והבן במראה ׃
שבעים שבעים נחתך
על עמך ועל עיר קד
קדשך לכלא הפשע ו
ולהתם חטאות ולכפר
עון ולהביא צדק עלמ
עלמים ולחתם חזון ו
ונביא ולמשח קדש
קדשים ׃ ותדע ותשכל
מן מצא דבר להשיב
ולבנות ירושלם עד
משיח נגיד שבעים
שבעה ושבעים ששים
ושנים תשוב ונבנתה
רחוב ובצוק העתים ׃ וחרוץ

שמע ׀ י״א ז׳ חס׳ וד׳ מלא וסימ׳ ואם ביום שמע אישה ׀ לבלתי שמע אל הכהן ׀ הנה שמע מזבח טוב ׀ ולא משא שמוע ׀
בבם בחשיב בנים לא אבו שמוע ׀ ולא שמעו ולא הטו את ׀ כי הקשו את ערפם לבלתי שמוע ׀ ועשה הרעה ׀ ואם אתם לא
נשב בארץ ׀ ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם ׀ וסור לבלתי שמוע בקלך ׀ ולבנות ב׳ וסימ׳ ולשלמה ׀ ירושלם עד משיח

המראה ד׳ וסימ׳ וראיתיו ביגיע · אני דניאל ראיתי · ב׳ בו · ואראה את המראה הגדלה · · · ונתתי פני ד׳ וסימנהון
ונתתי פני בנפש האכלת · ונתתי פני בכם ורדפתם · ונתתי פני באיש · פני ארצה · · ופני ג׳ לא יראו · לא יראה · ארצה · אנך ·

ואחרי השבעים
ששים ושנים יכרת
משיח ואין לו והעיר
והקדש ישחית עם
נגיד הבא וקצו
בשטף ועד קץ
מלחמה נחרצת
שממות והגביר ברית
לרבים שבוע אחד
וחצי השבוע
ישבית זבח ומנחה
ועל כנף שקוצים
משמם ועד כלה ונח
ונחרצה תתך על
שומם

י
בשנת שלוש
לכורש מלך פרס דבר
נגלה לדניאל אשר
נקרא שמו בלטשאצר
ואמת הדבר וצבא
גדול ובין את הדבר
ובינה לו במראה
בימים ההם אני דניאל
הייתי מתאבל שלשה
שבעים ימים לחם
חמדות לא אכלתי
ובשר ויין לא בא אל
פי וסוך לא סכתי עד
מלאת שלשת שבעים
ימים

וביום עשרים
וארבעה לחדש הרא
הראשון ואני הייתי
על יד הנהר הגדול
הוא חדקל ואשא

עיני וארא והנה איש
אחד לבוש בדים ומת
ומתניו חגרים בכתם
אופז וגויתו כתרשיש
ופניו כמראה ברק
ועיניו ומרגלתיו כעין
נחשת קלל וקול
דבריו כקול המון
וראיתי אני דניאל
לבדי את המראה
והאנשים אשר היו
עמי לא ראו את
המראה אבל חרדה
גדלה נפלה עליהם
ויברחו בהחבא ואני
נשארתי לבדי ואראה
את המראה הגדלה
הזאת ולא נשאר בי
כח והודי נהפך עלי
למשחית ולא עצרתי
כח ואשמע את קול
דבריו וכשמעי את
קול דבריו ואני הייתי
נרדם על פני ופני
ארצה והנה יד נגעה
בי ותניעני על ברכי
וכפות ידי ויאמר
אלי דניאל איש חמ
חמדות הבן בדברים
אשר אנכי דבר אליך
ועמד על עמדך כי
עתה שלחתי אליך
ובדברו עמי את הדבר
הזה עמדתי מרעיד
ויאמר אלי אל תירא

דניאל כי מן היום הר
הראשון אשר נתת
את לבך להבין ולהת
ולהתענות לפני א
אלהיך נשמעו דבריך
ואני באתי בדבריך
ושר מלכות פרס עמד
לנגדי עשרים ואחד
יום והנה מיכאל אחד
השרים הראשנים
בא לעזרני ואני נותר
נותרתי שם אצל מל
מלכי פרס ובאתי לה
להבינך את אשר יקרה
לעמך באחרית הימים
כי עוד חזון לימים וב
ובדברו עמי כדברים
האלה נתתי פני ארצה
ונאלמתי והנה כדמו
כדמות בני אדם נגע ע
על שפתי ואפתח פי
ואדברה ואמרה אל
העמד לנגדי אדני במ
במראה נהפכו צירי
עלי ולא עצרתי כח
והיך יוכל עבד אדני
זה לדבר עם אדני זה
ואני מעתה לא יעמד
בי כח ונשמה לא נש
נשארה בי ויסף ויגע
בי כמראה אדם ויחז
ויחזקני ויאמר אל
תירא איש חמדות ש
שלום לך חזק וחזק
ובדברו עמי התחזקתי

ופניו ג׳ וסימ׳ ופניו מפני יצפנהו · ופניו למלחמה על ירושלם · ופניו כמראה ברק · · ועיניו י״א וסימ׳ ועיניו קמאו לו בניחוח ·
בן תשעים שנה · וישם פיו אל פיו · השמן לב העם הזה · ישעה אדם על עשהו · ועיניו את עיניו תראינה · ועיניו לא נשא גלולי ·
ותהרו · ועיניו החלך בהות · ועיניו תמידנה בחוריהון · ועיניו בעפעפי שחר · ועיניו כלפיד אש · ועיניו ומרגלתיו כעין נחשת · ·

הידעת ה׳ וסימ׳ כי היום יה׳ · וחברו · חקות שמים · עת לדת יעלי סלע · למה באתי אליך ״ ״ · ובחזקתו ג׳ וסימ׳ ובחזקת מלכות רחבעם · וכחזקתו גבה לבו · וכחזקתו בעשרו יעיר הכל ״ ״ · ותנתן ב׳ וסימ׳ ותנתן היא · ויאמר המלך לאסתר · וא׳ ותנתן להעשות׃

ואמרה ידבר אדני כי
חזקתני ויאמר
הידעת למה באתי
אליך ועתה אשוב
להלחם עם שר פרס
ואני יוצא והנה שר
יון בא אבל אגיד לך
את הרשום בכתב
אמת ואין אחד
מתחזק עמי על אלה
כי אם מיכאל שרכם
ואני

יא
בשנת אחת לדריוש
המדי עמדי למחזיק
ולמעוז לו ועתה
אמת אגיד לך הנה
עוד שלשה מלכים
עמדים לפרס
והרביעי יעשיר עשר
גדול מכל וכחזקתו
בעשרו יעיר הכל את
מלכות יון ועמד מלך
גבור ומשל ממשל
רב ועשה כרצונו
וכעמדו תשבר
מלכותו ותחץ לארבע
רוחות השמים ולא
לאחריתו ולא כמשלו
אשר משל כי תנתש
מלכותו ולאחרים
מלבד אלה ויחזק
מלך הנגב ומן שריו
ויחזק עליו ומשל
ממשל רב ממשלתו
ולקץ שנים יתחברו

ובת מלך הנגב תבוא
אל מלך הצפון
לעשות מישרים ולא
תעצר כוח הזרוע
ולא יעמד וזרעו
ותנתן היא ומביאיה
והילדה ומחזקה
בעתים ועמד מנצר
שרשיה כנו ויבא אל
החיל ויבא במעוז
מלך הצפון ועשה
בהם והחזיק וגם
אלהיהם עם נסיכיהם
עם כלי
חמדתם כסף וזהב
בשבי יבא מצרים
והוא שנים יעמד
ממלך הצפון ובא
במלכות מלך הנגב
ושב אל אדמתו ובנו
יתגרו ואספו המון
חילים רבים ובא בוא
ושטף ועבר וישב
ויתגרו עד מעזה
ויתמרמר מלך הנגב
ויצא ונלחם עמו עם
מלך הצפון והעמיד
המון רב ונתן ההמון
בידו ונשא ההמון
ירם לבבו והפיל
רבאות ולא יעוז ושב
מלך הצפון והעמיד
המון רב מן הראשון
ולקץ העתים שנים
יבא בוא בחיל גדול

וברכוש רב ובעתים
ההם רבים יעמדו על
מלך הנגב ובני
פריצי עמך ינשאו
להעמיד חזון ונכשלו
ויבא מלך הצפון
וישפך סוללה ולכד
עיר מבצרות וזרעות
הנגב לא יעמדו ועם
מבחריו ואין כח
לעמד ויעש הבא
אליו כרצונו ואין
עומד לפניו ויעמד
בארץ הצבי וכלה
בידו וישם פניו לבא
בתקף כל מלכותו
וישרים עמו ועשה
ובת הנשים יתן לו
להשחיתה ולא
תעמד ולא לו תהיה
וישב פניו לאיים ולכד
רבים והשבית קצין
חרפתו לו בלתי חרפתו
ישיב לו וישב פניו
למעוזי ארצו ונכשל
ונפל ולא ימצא
ועמד על כנו מעביר
נוגש הדר מלכות
ובימים אחדים ישבר
ולא באפים ולא
במלחמה ועמד
על כנו נבזה ולא נתנו
עליו הוד מלכות ובא
בשלוה והחזיק
מלכות בחלקלקות

ויבא י״א וסימ׳ ויבא העם אל המחנה · תני דפס׳ · העירתיהו מצפון ויאתא ממזרח · ויבא שודד אל כל עיר · פתחו שערים ·
ויבא גוי · ויבא שומר אמונים · ויבא גוי צדיק · נרדפה לדעת את יהו׳ · כמה צר רשעים ידעך · ויבא מלך צפון וישפך · ועמד מנצר
שרשיה · ויבא אל החיל · ב׳ בו · שאו שערים ראשיכם · וחברו ״ ״ · ומשל ג׳ וסימ׳ וישב ומשל · מלך גבור · במכמני הזהב ״ ״

ולא תהיה ח׳ וסימ׳ ולא תהיה זמה בתוכבם · ולא תקום תקומה · ולא תהיה עדת יי׳ למנה · ולא תהיה לפוקה · לא תקום · ולא תהיה · ולשונך מדבק לחכו · ולא תהיה כראשנה ״ · ובאחרונה ב׳ כל וסימ׳ הלא ידעת · ולא תהיה כראשונה ״ ג

וזרעות השטף
ישטפו מלפניו
וישברו וגם נגיד ברית
ומן התחברות אליו
יעשה מרמה ועלה
ועצם במעט גוי בש
בשלוה ובמשמני מ
מדינה יבוא ועשה
אשר לא עשו אבתיו
ואבות אבתיו בזה ושל
ושלל ורכוש להם יבזור
יבזור ועל מבצרים
יחשב מחשבתיו ועד
עת ויער כחו ולבבו
על מלך הנגב בחיל
גדול ומלך הנגב יתגרה
יתגרה למלחמה בח
בחיל גדול ועצום עד
מאד ולא יעמד כי
יחשבו עליו מחשבות
ואכלי פת בגו ישברוהו
וחילו ישטוף ונפלו
חללים רבים ושניהם
המלכים לבבם למרע
ועל שלחן אחד כזב
ידברו ולא תצלח כי
עוד קץ למועד וישב
ארצו ברכוש גדול ול
ולבבו על ברית קדש
ועשה ושב לארצו
למועד ישוב ובא בנגב
ולא תהיה כראשנה
וכאחרנה ובאו בו
בו ציים כתים ונכאה
ושב וזעם על ברית

קודש ועשה ושב ויבן
על עזבי ברית קדש
וזרעים ממנו יעמדו
וחללו המקדש המ
המעוז והסירו התמ
התמיד ונתנו השקוץ
משומם ומרשיעי
ברית יחניף בחלקות
ועם ידעי אלהיו יח
יחזקו ועשו ומשכ
ומשכילי עם יבינו ל
לרבים ונכשלו בחרב
ובלהבה בשבי ובבזה
ימים ובהכשלם יעזר
יעזרו עזר מעט ונלוו
עליהם רבים בחלקל
בחלקלקות ומן המ
המשכילים יכשלו ל
לצרוף בהם ולברר
וללבן עד עת קץ כי
עוד למועד ועשה
כרצונו המלך ויתרו
ויתרומם ויתגדל על
כל אל ועל אל אלים
ידבר נפלאות והצליח
עד כלה זעם כי נחרצה
נעשתה ועל אלהי
אבתיו לא יבין ועל ח
חמדת נשים ועל כל
אלוה לא יבין כי על
כל יתגדל ולאלה
מעזים על כנו יכבד
ולאלוה אשר לא ידעה
ידעהו אבתיו יכבד ב
בזהב ובכסף ובאבן י

יקרה ובחמדות ועש
ועשה למבצרי מעזים
מעזים עם אלוה נכר
אשר הכיר ירבה כב
כבוד והמשילם ברבים
ואדמה יחלק במחיר
ובעת קץ יתנגח עמו
מלך הנגב וישתער
עליו מלך הצפון בר
ברכב ובפרשים ובאניות
רבות ובא בארצות וש
ושטף ועבר ובא בא
בארץ הצבי ורבות
יכשלו ואלה ימלטו
מידו אדום ומואב
וראשית בני עמון וי
וישלח ידו בארצות
וארץ מצרים לא תה
תהיה לפליטה ומשל
במכמני הזהב והכסף
ובכל חמדות מצרים
ולבים וכשים במצעדיו
במצעדיו ושמעות יב
יבהלהו ממזרח ומצ
ומצפון ויצא בחמא
גדלה להשמיד ולה
ולהחרים רבים ויטע
אהלי אפדנו בין ימים
להר צבי קדש ובא עד
יב קצו ואין עוזר לו ובעת
ההיא יעמד מיכאל
השר הגדול העמד על
בני עמך והיתה עת
צרה אשר לא נהיתה
מהיות גוי עד העת הה

על מלך ט׳ וסימ׳ ביהוה עליה פרעה נכה מלך · ויקח אתם נבוזראדן · דמלכים · ויצא יהויכין מלך יהודה · דמלכים · ונשאת המשל הזה על מלך · ויהי במלאות שבעים שנה · בן אדם שא קינה על מלך · ובעת ההיא בא יעצ · ויער כחו ולבבו על · ובעתים ההם רבים יעמדו ·· ושמעות ג׳ חס בליש׳ וסימ׳ הבוא שמעת שאול · כי האמין לשמעתנו · ושמעות יבהלהו ·· ומצפון ב׳ וצפון וים ועד ים · ממזרח ·

לחיי ג̇ וסימ̇ לחיי נח ושם וחם ויפת ׳ אלה לחיי עולם ואלה ׳ ומיבלין לחיי מלכא ובנוהי ׳׳ ׳ ורבים ו̇ וסימ̇ תודת אמת היתה בפיהו ׳ ורבים מביאים מנחה ליי̇ ׳ ורבים מיהדהנים והלוים וראשי אבות ׳ ב̇ בו ׳ ורבים מן מישיני אדמת עפר ׳ ורבים מעמי הארץ ׳׳ ׳

ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר ׃ ורבים מישני
אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם ׃
והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים ל
לעולם ועד ׃ ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת
קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת ׃ וראיתי אני דניאל והנה
שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה
לשפת היאר ׃ ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל
למימי היאר עד מתי קץ הפלאות ׃ ואשמע את הא
האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר
וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי ה
העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ
יד עם קדש תכלינה כל אלה ׃ ואני שמעתי
ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית
אלה ׃ ויאמר לך דניאל כי סתמים ו
וחתמים הדברים עד עת קץ ׃ יתבר
יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים
והרשיעו רשעים ולא יבינו
כל רשעים והמשכלים יבינו ׃
ומעת הוסר התמיד ולתת
שקוץ שמם ימים אלף
מאתים ותשעים ׃ אש
אשרי המחכה ויגיע
לימים אלף שלש
מאות שלשים
וחמשה ׃ ואתה
לך לקץ
ותנוח
ותעמד
לגרלך
לקץ
הימין ׃ חזק ׃

סכום פסוקי דניאל שלש מאות
וחמשים ושבעה וסימן שנ״ז ׳
וחציו אדין גבריא אלך אמרין ׳

ולתת ח̇ וסימ̇ ויצר יוסף וימלאו את שניהם ׳ ויאמר משה מלאו ידכם כי יי̇ אלהיך מתהלך ׳ כן אעשה למקום הזה ׳ כי עבדים אנחנו ׳ אני יי̇ חקר לב ובחן כליות ׳ ועתה במעט רגע ׳ ומעת הוסר התמיד ׳ ׳ לקץ ב̇ דגש וסימ̇ כי עוד לחזון למועד ואתה לך לקץ ׳׳ ׳ גרלך ד̇ חס̇ בליש̇ וסימ̇ על שני השעירם גרלות ׳ ומהרל בחלתו יגרע ׳ עלה אתי בגרלי ׳ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין ׳׳ ׳ ׳

ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו
מלך [illegible] ריש ג׳ [illegible]
ויהי בימי שפט השפטים ויהי בימי אחשורוש הוא אח
המלך ב׳ מלך וסימניהון מהדו ועד כוש שבע׳ המלך ההוא יאשיהו

ויהי

א בימי אחשורוש הוא
אחשורוש המלך מה
מהדו ועד כוש שבע ו
ועשרים ומאה מדינה ו
חמישא כתיב בהון
ויהי לישנא ווי ואילן
איתנון ויהי בימי אמר
אמרפל ומה ווי הוה
ביומי אמרפל דאיתכנ
דאיתכנשו מלכין ולא
הוה זינא וחרבא עד
דאתא אמרפל ויהי
בימי שפט השפטים

ווי הוה ביומיהון ומה
ווי הוה מטול דהוה כפנ
כפנא בארעא דכתיב
ויהי רעב בארץ ויהי
בימי אחז ווי הוה רבה
ביומוהי ומה ווי הוה
דכתיב עלה רצין מלך
ארם ומה דכתיב בתריה
נעלה ביהודה ונקיצנה
ויהי בימי יהויקים
ומה ווי הוה תמן ראה
ראיתי את הארץ והנה
תהו ויהי בימי אחשו

אחשורוש ומה ווי הו
הוה תמן להשמיד
להרג ולאבד מיכן אז
אתאמר כולהון דכתיב
ויהי לישנא דווי הוא
והוה מן יומי עלמא
מן שנין קדמאין כד
הוה עקתא אתיין על
דבית ישראל הוון מינ
מיצלין קדם אבוהון ד
דבשמיא ועד יהון
דכתיב ויהי עד דלא
יקרון אנא אענה עד

לא ימללון אנא אנ
אשמיע ״ ויהי בימי ׃
אחשורוש הוא אחש
אחשורוש חד מן עש
עשר מלכין די מלי׃
מליכו ועתידי בעלמא
ואילין אינון עשר
מלכין מלכותא קדמ
קדמיא די מליך יי׳ י
צבאות דבעגלא יתגלי
מלכותיה תניינא דנ
דנמרוד ׳ תליתאה
דפרעה ׳ רביעאה די
דישראל ׳ חמישאי די
דנבוכד נצר מלכא
דבבל ׳ שתיתאה דאח
דאחשורוש ׳ שביעאה
דיוון ׳ תמינאה דרומי ׳
תשיעאה דבן דוד
משיחא ׳ עשיראה
מלך מלכיא יי׳ צבא
צבאות דבעגלא תית
תתגלי מלכותיה על
כל דיירי ארעא ׳ בר
מטא מלכות בבל לנ
למובדא מן ארעא
ושולטנא יהעדון מנ
מינה לא הוו ידעין
אינשא מה ישוון ע
עליהון מלכא וכד
מית נבוכד נצר מלכא
דבבל וקם אויל מרו
מרודך בריה בתריה
ולא הוו צבן אינשי
מדינתיה למוקמיה

יתיה עליהון ברם
מתיבין ואמרין ליה
נבוכד נצר אבוך לא
הוה מרוריה עם בני
אינשא ואיך מקימין
אנחנא יתך מלכא
עלנא כבר מתפני נ
נבוכד נצר אבוך ואתי
עלינן וקטיל יתן וכד
שמע אויל מרודך
ית פיתגמיא הדין דא
דאינשי מדינתיה י
אמרין ליה מתיב ו
ואמר להון נבוכד נצר
אבא מית וטריד מן
עלמא ונער כען ליה
אתון מהימנין ׳ מתי
מתיבין ואמרין נבוכ
נבוכד נצר אבוך ארג
ארגיש ית ארעא כלה
וית מלכיא כולהון ׃
דעלוהי כתבא מפרש
הזה גברא מרגיז מ
ממלכות מה עבד א
אויל מרודך בההיא
שעתא על לבי גנזי ׃
מלכא ואפיק מתמן
שלשלוון דברזל ורנ
ורנחש ורמא בעקבי
דנבוכד נצר אבוי ונ
ונגד ונפק ואפיק יתיה
מן קבריה דהכדין מ
מפרש עלוהי כתבא
ואתה השלכת מקברך
כנצר נתעב וכד חזון

אנשי מדינתיה דעבד
אויל מרודך רעות אב
אבוהי דבשמיא קמו
כולהון בחדוא רבא
ואלבישו ית אויל מרו
מרודך ארגוונא טבא
דמלכותא ויהבין ליה
יקר סגי ורבו יתירא
מתיב גברא דניאל
דנתחפידה ואמיר ליה
אויל מרודך הא כל
יומוהי דנבוכד נצר
אבוך לא נפק אסירא
מן ביתיה לעלם דה
דהכדין כתבא מפרש
עליה אסורין לא פתח
ביתה כד איתחייבו י
שנאיהון דיהודאי ׃
איתגבר וסליק עילו
עילויהון נבוכד נצר
אבוך החריב ית ארע
דישראל ובנא ית קרת
דירושלם ואוקיד ית
מוקדשא בנורא וא
ואגלי ית עמא דבית
ישראל ואייתי יתהון
ואגלי לבבל עמיהון ׃
יהויכין מלכא דבית
יהודה ואסר יתיה בב
בבית אסירי תלתין ו
ושבע שנין מן קדם י
שם עלוהי רעות אב
אבוהי דבשמיא ואת
נבוכד נצר איתגבר
בלביה ואמר לית מלך

ישליט אלא אנא די
דהכדין כתבא מפרש
עלוהי ואמיר אעלה
על במתי עב ואדמיה
לעליון בה שעתא ע׳
עבר אויל מרודך רשי׳
רשות אבוהי דבשמייא
ועל לבית אסירי וא׳
ואפיק מתמן ית יהו׳
יהויכין בר יאשיהו
מלך שבטא דבית י׳
יהודה ונפקו עמיה
כל אסיריא מה עבד
אויל מרודך בה היא
שעתא על לבי גינזי
מלכא ואפיק מתמן
כל משחנין טבין וכל
מיני בושמני ואסחי
יתיה ומשח ואלביש
יתיה לבושי מלכותא
ואכל לחם תדירא קד׳
קדמוהי כל יומי חיוהי
ודריוש מדאה קביל
מלכותא הוא בר כורי אחשורוש
כורש מלכא פרסאה
בר דריוש מלכא מד׳
מדאה י הוא אחשורש
דאמיר למיהוי חמרא
מן מאה ועשרים וש׳
ושבעה מדינן למאה
ועשרים ושבעה
מלכין דגנין קדמוהי
דישתי כל גבר וגבר מן
חמר מדינתיה ולא
יתנזק י הוא אחשורש

דמיתקלקלו ליה ע׳
עיצתיה ולא תקנו גז׳
גזירתיה י הוא אחשו׳
אחשורוש מלכא מן
מעותנא י הוא אחשו׳
אחשורוש דאמיר
לאעלא ית ושתי מ׳
מלכתא ערטלאה
קדמוהי ולא עלת י
הוא אחשורוש מלכא
זידנא דאמיר תקטיל
מלכותי ולא היקטל ז׳
גזירתי י הוא אחשורש
דביומוהי איזדבנו ב׳
בני ישראל מגן בלא
כסף דהכדין כתבא מ׳
מפרש חנם נמכרתם י
הוא אחשורוש רבי׳
דאמיר למיתי ארזין
מן לבנן ודהבא מאו׳
מאופיר לא איתי י הוא
אחשורוש דביומוהי
אישתחרו אפיהון דבני
דבית ישראל כשולי
קדירה י הוא אחשורש
דביומיה אתקיים על
בית ישראל מה דכתיב
בסיפרא אוריתא דמ׳
דמשה בבקר תאמיר
מי יתן ערב י הוא אח׳
אחשורוש חמשה
כתיב בהון הוא ואית׳
ואיתקריין רשיעין י
וחמשה כתיב בהון הוו
הוא ומתקריין צדיקין י

אברם הוא אברהם י הו׳
הוא אהרן ומשה י הוא
משה ואהרן י הוא
עוזיה י הוא חזקיה י הו׳
הוא עזרא אילין חמ׳
חמשה צדיקין י וחמ׳
וחמשה רשיעין קד׳
קדמאה נמרוד דכתיב
ביה הוא היה גבור צ׳
ציד י הוא עשו אבי
ארום י הוא דתן ואבי׳
ואבירם י הוא המלך
אחז י הוא אחשורוש
דקטל איתתיה מטול
רחמוי י הוא אחשורש
דקטל רחמיה המן מ׳
מטול איתתוי י הוא
אחשורוש המלך מה׳
מהודו ועד כוש והלא
הדו וכוש קריבן ליה
חדא לחדא אלא היך
דאמליך על הודו וכ׳
וכוש הכי הוה מליך
על מאה ועשרין וש׳
ושבע מדינן ואיפרכיא
דידהון הכוותה אר׳
משכח דשלמה מל׳
מלכא הוה שליט בכ׳
בכוליה עיבר נהרא
מתפסח ועד עזה והו׳
והלא תפסח ועזה קר׳
קריבא הווין חדא ל׳
לחדא אלא היך הוה
שליט על תפסח ועזה
דהווין קריבין הכי הוה

שליט על כולי עלמא
ארבעה אינון דשליטין
מסופי עלמא ועד סוכי
סופיה תרין מן אומי
עלמא ותרין מישרא
שלמה ואחאב מיש'
מישרא באחאב כתיב
אם יש גוי וממלכה
ונבוכד נצר ואחשורוש
אלא אחשורוש איתה
איתקצר מלכותיה ולא
הוה שליט אלא על
מאה ועשרים ושבע
מדינן אמר הקב"ה עו
עתיד הוא למיסבה
לאסתר היא מן בנת
בנתא דשרה דחות
מאה ועשרין ושבע
שנין וימלוך על מאה
ועשרין ושבע מדינן

ביומים ההם כשבת המז
המלך אחשורוש על
כסא מלכותו אשר
בשושן הבירה הדא
היא דכתיב מהעדה
מלכין ומהקם מלכין
מן שירויה דעלמא
גוברין שקלין רבותא
ויקרא והדרין אה
משבח דכד קטל קין
ית הבל אחוי לא איה
איתבני עלמא מן חד
מנהון לא מן קין ולא
מן הבל אלא מן שת

ואיתיהיבת רבותא לז
לשת דהכרין כתיב כי
שת לי אלהים והוא
הוה תליתאה ושת מז
מסר יתיה לאנוש וז
ואנוש לקינן עד דמט
דמטא לנח ונח מסר
יתיה לשם ושם הוה לז
ליה חמשה בנין ולא
יהב רבותא לא לקדמ'
לקדמאה ולא לתניינ'
אלא לארפכשד כתיב
בני שם עילם ואשור
וארפכשד איתיהיבת
רבותא מיטול דהוה עז
עתיד דקאים מיניה
אברהם ואברהם יהז
יהבה ליצחק ויצחק
ליעקב ויעקב ליהודה
ויהודה לפרץ ופרץ לז
לחצרון עד דמטת לז
לצדקיהו וכד גלה צז
צדקיה נסבה נבוכדנ'
נבוכד נצר מיניה איה
איתחשיב קודשא
בריך הוא בליביה ואה
ואמר כולהון יומיא
דהוה מלכותיה מסז
מסירה ביד בני הות
מתגלגלה עמהון חד
קאים רשיעא וחד צז
צדיקא חד זכות וחד
פרע והשתא דאית
דאיתנסיבת מן בני הז
תעטה מלכותא לבית

גשא לעילם דהוא בר
בריה דשם דמיטול יש
ישראל איתיהיבת מז
מלכותא לארפכשד
דמיניה קמו ישראל
והשתא דחטון ישרא'
תעטה לעילם מלכותא
דכתיב ואני בשושן ז
הבירה אשר בעילם
המדינה ושמתי כסז
כסאי בעילם אף ביוז
ביומוי דאחשורוש ז
מלכא הוון בית ישרא'
ולארפכשד דמיין ליונה דהוות ז
קיימא על פום קינא
ולא הוה יכלא למיעל
לקינא מן קדם חויא
דהוא יתיב בקינה
וגברא לא הוה מיש'
משפחא דתפרח מן נ'
נצא דהוא בעי למיה
למיחטף יתה כדין הז
הוון דבית ישראל אמ'
אמירין כיזיל למדי הא
המן תמן וקטיל יתהו
ואין ניתיב בשושן בה
בירתא הא אנן מסיז
מסירין בידוהי דאה
דאחשורוש למיקיה
למיקיימא מה דכתיב
באוריתא בבקר תאמר
מי יתן ערב ומפחדה
יומם ולילה ולא תאה
האמין בחייך וקודה
וקודשא בריך הוא

מידכר להון זכותא דא
דאבהתהון דכתיב וזכ׳
וזכרתי את בריתי יעז
יעקב ותוב כת׳ ואף
גם זאת בהיותם מיכן
את ידע דקודשא בר׳
בריך הוא מתענה על
בית ישראל והוא נטר
להון בארבע תלוותה
תלוותהון דכת׳ בכל
צרתם לו צר׳ הוא יז
אחשורוש דאמר
למבני בית מקדשא
ולא ספיק יי׳ בידיה וז
ולא בנה יתיה הוא יז
אחשורוש דביומוהי
בטילת עבידת בית
אלהנא רבא והוות בטי
בטלא עד שנת תרתין
לדריוש מלכא ועל
דעבר כן איתקיצרו יומ׳
יומוהי ולא מלך על
עלמא כליה ברב מה
מהדו דבמערבא ועד
כוש דבמדינחא על
מאה ועשרין מדינן
ביומיא האינון כד
הוה מזומן ליה בשוז
בשושן בירתא הוא
כורסיא לא דידיה ודז
ולא דאבהתהון אלא
כורסיא דמלכא שלז
שלמה דאתקין יתיה
חירב מלכא דיער בחז
בחכמיה רבא דאמליך

הוא שלביה מלכא רז
רבא דאמליך יתיה רז
קודשא בריך הוא מ׳
מסוף עלמא ועד סז
סופיה ובחר ביה יי׳ ייי
עד דלא איתיליד
ממעי דאימיה רחם
יתיה גלא ליה רזין ז
טמירין אחוי ליה סז
סיתרין עמיקין דעתא
וחכמתא יהב ליה וז
ובינתא ליבא מן בראז
בראשית הוא הוה
מסתכל בבעלי דרינא
כד הוו אתיין למידן
קדמוהי ועד אינון ז
לא יכלי למללא קדמ׳
קדמוהי מידלין דשיז
דשיקרא מן קדם דז
דהוה ידע בין זכאה
ובין חייבא זיוא והדז
והדרא אישתפיך עז
עלוהי וכתרא דמלז
דמלכותא איתיהיב
ברישיה חופא וחסז
וחסרא אלביש יתיה
כמה דאלביש לדוד
אבוי כל יומוי עד
כבר תלת עשרה שנין
ביומא קדמאה דקבז
דקביל ית מלכותא
ידידיה הוו קריין יי
ליה משום דהוה רז
רחים למלך מלכיא
יי׳ צבאות דהדרין כה

כתבא מפרש ואמר
וישלח ביד נתן הנביא
ויקרא שמו ידידיה׳
שלמה הוו קריין ליה
משום שלמא דהוה
ביומוהי דהכדין כתבא
מפרש וישב יהודה
וישרא׳ לבטח כל ימי
שלמה כין הוו קריין
ליה משום דהוא בז
בנה בית מקדשא דיי׳
צבאות דכן כת׳ בנה
בניתי בית זבול לך׳
איתיאל הוו קריין לי׳
ליה משום דמימר
אלהא הוה בסעדא דכן
כתי׳ ויחכם מכל האדם
יקא הוו קריין ליה
משום דהוא רב על ז
כל בני מדינחא ומעז
ומערבא דהכין כתיב
ושלמה ישב על כסא
דוד אבוי כל מלכיא
דחילו מיניה כחדא
אומיא ולישניא ליה
ישתמעון שידין ופגז
ופגעין חיוון בישין ורז
ורוחין איתמסרו בי׳
בידוהי מסין הוו מית׳
מסקין ליה כל נוב׳
ימיא ועופי שמיא כרז
כחדא בעירא וחיות
ברא כלקין ואתיין לכ׳
טבחיא למיתנכסא
מנהון לשירות שלמה

עתר ותקת וקנא ניכ׳
ניכסין כספא ודהבא
סגי לחדא פשר מתה׳
מיהלין ומיתנה טמירין
ומיהודע רזין תליה יי׳
להון. סוה שנאוי ובעלי
דבבוי הוון רחמוי וכל
מלכוותא ישתמעון יי׳
ליה קמו מילהון למי׳
למיחמי אפוי ומתהה
ומיתחמדין למשמע
ממלל שיפוותיה רע
דעתיה רמא ומנטלא
רחיב יהיה בדיל עב׳
עבדיה דויד אנור שמי
שמיה מהלך כגו מיז
מלכותא וגבורתיה כגו
חכימין המיכ וקשוט
וסטי מן ביש ידע כר׳
ברדי שמיא וחביב יי׳
אחויה תקפה מלכותיה
מן כל מלכוותא וסוכ׳
וסוכלתנותיה מן כל
בני מחול שמיעי שמ׳
שמעיה וממלל רע׳
רעתיה כחדא כולהון
אתון למשאל בשלמ׳
בשלמיה רחימוי יהיה
כל מלכיא איתרערו
מיניה כל שלטוניא
קריבו ליה בניהון ובנ׳
ובנתיהון למיהוי עבד
עבדין דהטין קדמוהי
וצביין למיתב קדמוהי
ומיתחמדין למשמע

מילי חוכמתיה פתח
פומיה כרעון קדמוהי
עתידין אינון דיעלון
קדמוי ופקדין יכשרון
כל כירנייתהון. סנאין
אינון אתריהון ומדינ׳
ומדינתהון ואתיין דז
למשמע מילי חכמתא
ובנעימת פומיה איך נו
מודי ויהיב תושבחתא
למרי מלכין מפתח
פומיה בחטי צרתא ני
מרומם ומשבח למלכא
רמא ליה איתיהיב מ׳
מפתיחא רבא דפתחין
ביה כל תרעי חכמתא
ובינוית ליבא ידע וט׳
ושמע מילי עופא
כחדא בעירא וחיוות
ברא טביון ואיילן
דהטין קדמוהי ארוון
וצמרין זינא חכים בכל
בלישנהון מן כל אומי
אומיא כחדא ספר כל
מתיבתא זעו מיניה
כל מלכוותא דתיהא
אחרו כל שלטוניא וכל מלכיא
וליה איתיהיב בליל יו
ריש דבינחנין דרמיא
שעבוד על כל אינשא
הוא הוה ריש על כל
מלכיא ומלכוותא יה
לקבל חכרתה לא נשו
נשא ויינא כל מלכיא
איתרעו מיניה וכל

מדינן גלי רזין וידע כל
רזי בני אינשא כגין רט
דעבד ויהב צדקתא
עבד גמילות חסדא ותו
ומן בראשית הוא זכה
בעלמא הדין די יחרי י׳
מלכא ואת הוא זכי רז
לעלמא דאתי. הוא
שלמה מלכא רבא רז
דעבד טורסיא רבא רמ׳
דמלכותא חפי דהבא
טבא דאופיר מקבע כ׳
באבני בורלא ומשקע ו׳
באבני שישא ומקבעין
בה זמרגדין וכרכדנין
ובירולין ומרגלין כל
אבנין טבין לכל מלך
לא איתעבד כוותיה
וכל מלכיא לא יכילין
להקנא כורסיא דדמי
ליה ודין הוה עובדא
דכורסיה קיימין עלוי
עלוהי תרין עשר
נישרין דדהבא אריא
לקבל נישרא ונישרא
לקבל אריא מכוונין יי׳
אילין לקבל אילין ידו׳
ידיה דאריא די דהבא
דימיניה לקבל גפי נישו׳
נישרא די דהבא דשמ׳
דשמאליה וגפי דנישרא
דדהבא דימיניה לקבל
ידא דאריה די דהבא
דשמאליה. וסכום את
אריוותא שבעין ותרתין

וריש כגלגל לכורסיא
מלעיל אתר בית מותב
מותביה דמלכא וליה
שיתא דרגין דהבין כד
ויעש המלך כסא שן ז
גדול ושש מעלות
לכסא וכו על דרגא קד
קדמיתא רביע תורא
די דהבא ולקיבליה ל
אריא די דהבא ועל
דרגא תניינא רביע די
דובא די דהבא ולקבל
ולקיבליה רביע טליה
די דהבא ועל דרגא
תליתאה רביע נימרא
די דהבא ולקיבליה
רביע גדי יענא די דהב
ועל דרגא רביעאה
רביע נשרה דדהבא ו
ולקיבליה טוסא דד
דדהבא ועל דרגא חמ
חמישיתא רביע שנרא
די דדהבא ולקבליה
תרנוגלא דדהבא על
דרגא שתיתאה רביע ז
בר נצא דדהבא ולקיב
ולקיבליה ציפר דדהב
ועל ריש כורסיא קי
קיימא יונא דדהבא
אחידא בר נצא בידה
דאה כדין עתידין כל
אומיא ולישניא דאי
דאיתמסרון ביד בית
ישראל ועל מרישי כ
כורסיא קיימא מנרתא

דדהבא מתקנא כהיכ
כהיקונייה ובבוציניתהא
ובחיזורהא ובביציתהא
ובמחתיתהא ובבלידרו
ידהא ובשושנהא וה
וקיימין לקבל סטרא
דמנרתא שבעה קנין ז
דדהבא דציירין עלי
עליהון שבעה אבהת
עלמא ואילין שמיה
שמהתהון אדם קד
קדמאה ונח ושם
רבה ואברהם יצחק
ויעקב ואיוב בינהון
ולקבל סיטרא תנינא
דמנרתא קיימין שב
שבעא קנין אוחרנין
דציירין עליהון שב
שבעה חסידי עלמא
ואילין שמהתהון ל
לוי קהת עמרם מ
משה ואהרן אלדד
ומידד וחור נבייא
בינהון ועל רישי ז
מנרתא קביעא כנרא
דדהבא ומליא משח
משחא דזיתא דכיא
דמיניה מדליקין דל
דלקא דבית מקדשא
ותחות מיניה קביעא
אגנתא רבתא דמליא
משחא לבוצינא דמנ
דמנרתא ומצייר עלה
כהנא ותרתין שבלין
דדהבא נפקן מן אגנתא

רבתא דציירין עלה
תרין בני דעלי חפני
ופנחס ובגו שובלין ד
דדהבא נפקין תרין צנ
צנתרין דדהבא וצייר
וציירין עליהון תרין
בני דאהרן נדב ואב
ואביהוא ותרתין מית
מתבבין דדהבא חד לכ
לכהנא רבא וחד לסגן
כהניא ועיל מריש כ
כורסיא קביעין שבעין
כורסוון דדהבא דעלי
דעליהון יתבין שבעין
סנהדרין דיינין דינא
קדם מלכא שלמה ו
ותרתין בנת יונה מן ת
תרתין אורנוי דמלכא
שלמה ותרתין בנת
יונה מן תרתין אורנוי
דמלכא שלמה דלא
מזדעזע ועל מרישיה
כורסיא קביעין ביה
עשרין וארבע גפנין
דדהבא דעבדין טללא
למלכא שלמה וכד
בעי מלכא שלמה למ
למיזל כל אתר דהוא
צבי כורסיא במכונוי ז
אזל תחותוהי וכמשים
ית ריגליה על דרגא ק
קדמאה ותורא דדהבא
פשיט יתיה על דרגא
תניינא ומן תניינא ל
לתליתאה ומן תליתאה

לרביעאה ומן רביעא
רביעיאה לחמישאה
ומן חמישאה לשתיתאה
שתיתאה נחתין נישׁ
נישרין וחטפין יתיה
ומסקין ומותבין יתיה
על ריש כורסייא ות
ותניינא דכספא חד
במכונוי וכד שמיעי
מלכיא ית שומעיה ד
דכורסיא דמלכא ש
שלמה אתכנשו ואתו
כולהון כחדא ואישתו
ואישתטחו ונפלו ק
קדמוי ואמרין לכל
מלך לא אתעבד איך
כורסיא הדין לכל א
אומיא ואמיא לא יכ
יכלין למעבד כוותיה
וכד חזו מלכיא שבח
שבחיה דכרסיא יהבו
שבח למאן דברי על
עלמא כוליה וכד הוה
סליק מלכא ויתיב על
כורסיה דמלכותא הוה
נשרא רבא ונסיב כתרא
דמלכותא ויהב ית כת
כתרא ברישיה דמלכא
שלמה ומן כתר כן הוה
תניינא רבא מפקע
במגנון והוון ארוון ונ
ונישרין סלקין במגנון
ומטללין על רישיה
דמלכא שלמה ויונא
דדהבא הוה נחתא

מן עמודא ופתחה ונ
ונסבה סיפרא דאורין
דאורייתא ויהבה ליה
בידוי דמלכא שלמה
למקיימא מה דאמר
משה ותהי עימיה ויק
ויהי קרי ביה כל יומי
חיוהי בדיל דיסגון י
יומוי על מלכותיה הו
הוא ובנוהי בגו ישרא
וכד אתא כהנא רבא
למשאל בשלמא דמ
דמלכא שלמה וכל
סבייא הוו יתבין מי
ימינא דכורסיא ומן
שמאליה ודיינין די
דינא דעמא וכד הוו
אזלין סהדיא די י
יסהדון קדם מלכא
שלמה הוו מנגניא כ
בקעין גלגליא חוזרין
תורין געין אריותא
נהמין דיביא חטפין
אמרין פעיין נמרין
פערן יונקים בכיין
שונרין טריכן טווסין
מיללן תרנגלין מ
מקרקרין בני נצא
מחטפין ניפורין מן
מיללין למיתחטרת
לבהון דסהדיא ולא
יסהדון סהדותא דש
דשיקרא והוון אמרין
בלבהון נסהיד סהדון
סהדותא דקושטא

ואי לא נגינו מתעקר
עלמיא והוון אריותא
וחלין בשמנין במיט
במשקיה מלכא ש
שלמה למיתב על כ
כורסיה ואיך כורסיא
הדין לא הוה לכל מ
מלכיא וכד אתחרבו
שנאיהון דישרא א
אתגבר וסליק עליהון
נבוכד נצר רשיעא
מלכא דבבל אחריב
ית ארעא דישראל
בז ית קרתא דירושלם
ואקלי ית בית מקדשא
בנורא ואגלי ית עמא
בית ישרא ואגלי י
יתהון לרבלה דבארע
חמת ואגלי עמהון:
ית כורסיא דמלכא
שלמה וכד בעא נב
נבוכד נצר רשיעא
די יסק ויתיב עלוהי לא
הוה ידע דבמנגנון הוו
סלקין ליה אפריס ית
ריגליה על דרגא א
קדמאה ואריא דדה
דדהבא פשיט אטמיה
דימיניה ומחא יתיה
על אטמיה דשמאלא
והוה מחגיר מיניה
עד יום מותיה ומבתר
נבוכד נצר מלכא דב
דבבל אתא אלכסנד
אלכסנדרוס מוקדון

ושבא ית כורסיא רע
דשלמה מלכא ואובד
ואוביל יתיה למצרים
וכד חזא שישק מלכא
דמצרים ית שבחיה
דכורסיא דהוה משפר
כל כרסי מלכיא והוה
מתחמיד דיפק עלוהי
ויתיב עלוהי ולא הוה
ידע דבמנגנון סלקין
ליה אפריס ית ריגליה
על דרגא קדמאה
ואריא דדהבא פשיט
אטמיה דשמאלא ד
דימינא ומחא יתיה
על אטמיה דשמאלא
והוה מתקרי פרעה
חגירא עד יום מותיה
וכד אתא אנטיפוניס בר
אנטיוכס מלכא וסליק
על ארעא דמצרים ו
ואחריביתה שבא ית
כורסיא דמלכא שלמ
שלמה ואייתי יתיה
בספינן ואשתמיטת
ברעיה דכורסיא כשה
בשושלייתא דדהבא
ואתר כל אומני עלמא
וכל קינגיא למתקנא
ית ברעיה ולא כהלין
למתקנא יתיה עד
יומא הדין וכד בטי
בטילת מלכותיה וקם
כורש פרסאה בתרוהי
ובזכותה דאיתעסק בה

בבית מוקדשא זבנא
ויתיב עלוהי הוא כורו
כורסיא דמלכא שלו
שלמה דכוות לא הות
לכולהון מלכין כש
בשנת תלת למלכותיה
דנבוכד נצר הוון בית
ישראל בכיין ומתמהין
ואמרין ווי לן איתגזר
עלנא שנאה כן ית
ארען ואחריב ית מדי
מדינתא בגלותא אגי
אגלי יתן ולא כשר
עד כן שבן בשושן
בשושילתא ורברבנן
אסר בגלותא אגלי יתן
עולימתן בחרבא קט
קטיל וטפלינן אוביל
בשביה כליל תושבח
תושבחתן נסיב מינן
וכד קמו מלכיא דבית
דוד דאינון מלכי על
עלמא כוליה ומן בתר
דוד קם שלמה בריה
ואמליך יתיה קודשא
בריך הוא על חיות בר
ברא ועל עופר שמיא
ועל כל ארעא ועל רוח
רוחין ועל לילין דהוא
ידע ממלל כולהון וית
ואינון ידעין במלול
במלוליה דהכדין כתי
וידבר אל העצים וכד
שפיר לבית דמלכא
שלמה בחמרא הוא

שלח ותפיין לכל מלכי
מדינחא ומערבא דהוו
סמיכין ליה לארעא
דישראל ואגני יתהון ו
בגו טרכונא בבית מל
מלכותיה ויתיב כד
שפיר לביה דמלכא בח
בחמרא אמר למעלי
ניבלין וצילצלין ות
ותופין וכנרין דהוה מ
מזמר בהון דוד אבוי
ויתיב כד שפיר לביה
דמלכא שלמה בחמ
בחמריה אמר לאתייא
חיות ברא ועופא שמיא
ורחשא דארעא וש
ושידין ורוחין ולילין
למירקדא קדמוי ולמ
ולמחזי רבותיה לכל
מלכיא דגנין קדמוי
וספרין דמלכא קרין
יתהון בשמהתהון וכ
וכולהון מתכנשין וא
ואתיין לותיה בדלא
אסירן ובדלא זקיקין
ובדלא אינש דדבר
יתהון בה שעתא אי
איתבעי תרנגלא ברא
בינני עופיא ולא אישת
אישתכח ופקיד עלוי
מלכא דאייתי יתיה
ברגזא ובעא לחבלא
יתיה מתיב תרנגל ב
ברא קדמוי דמלכא
שלמה ואמר ליה ש

שמיע מילי מרי מלכא
איציה כאודנך ושמע
פיתגמי הלא תלהא
ירחין דיהביה עיצה
ומילכין קשיטין עם
מיליהי מזוני לא
אכליה ומוי לא שתי׃
שתיתי מן קדם רחוז
דחזאית וטייסית בע
בעלמא כוליה ואמיז
ואמירית איזו חי
מדינתא דשולטנהא
לא משתמעא ליה לז
למרי מלכא איסתכז
איסתכלית אנא וחזית
מדינתא חדא בארע
מדינתא כרכא דקיטו
דקיטור שמיה עפרה
יקיר מן דהבא וכספא
מזביל בשוקין ואילנין
מן בראשית תמן נציז
נציבין ומן גינתא דעז
דעדן שתיין מיא ואז
ואית תמן אוכלוסין
סגיאין כלילין ברישז
ברישיהון למיקום ברז
בקרבא ליתיהון ידעין
למירמיה בקשתא
לא יכלין ברם בקושז
בקושטא חמית איתז
איתתא חדא שליטא
בכולהון ושמיה מלכת
שבא כען הן שפר עלך
מרי מלכא איסר חז
חרציי חיך גברא ואיז

ואיקום ואיזיל לכרכא
דקיטור למדינת שבא
מלכיהון בשושילתא
איסר ושולטניהון בז
בכבלין דברזל אייתי
יתהון לות מרי מלכא
ושפר פיתגמא קדם מ
מלכא ואיתקרין ספרוי
דמלכא וכתבו איגרתא
וקטרין ית איגרתא בז
בגפי תרנגול ברא וקם
וסליק לשמי מרומא
וצנית צניפא והוה בנח
ופרח ביני עופא ופרחו
בתריה ואזלו לכרכא
דקיטור למדינת שבא
והוה לעידן צפרא נז
נפקת מלכתא למיסז
למיסגד ליומא ואחז
ואחשיכו עופיא ית
שימשא ורמית ידה
על לבושה ובזעת
יתהון והוות תמהא ונז
ובתמהא נפק לוותה
תרנגול ברא וחזת והא
איגרתא קטירא בגפיה
שרת וקרת יתה ומה
הוה כתיב בגוה מנך מ
מלכא דשלמה שלם
ליכי שלם לרברבניך
דאת ידעת דאמליך
יתי קודשא בריך הוא
על חיות ברא ועל עופ
שמיא על שידין ועל
רוחין ועל לילין ובל נז

מלכי דמדינחא ודמ
ודמערבא דרומא ודז
דציפונא אתיין ושיילן
בשלמי כען אם תיצז
תיצבין ותיתין ותישז
ותשאלין בשלמי יקר
סגיא אנא עביד ליך
מן כל דגנו קדמי ואין
לא תיתין ולא תשאלין
בשלמי אשדר עליכי
מלכין וליגיונין ופרז
ופרשין אית ליה אנא
מלכא אנא שלמה
חיות ברא אינון מלכין
ועופי שמיא אינון פז
פרשין חילין אינון
רוחין ושידין ולילין
אינון ליגיונין חנקין
יתכון על ערסיכון בגו
בתיכון חיות ברא קטז
קטלין יתכון בחקלא
עופי שמיא אכלין ית
בישרכון מנכון וכד
שמיעת מלכת שבא פז
פיתגמי איגרתא תבת
רמית ידה על לבושה
ובזעת יתהון שלחת וז
וקרת לסביא לרברבניא
ואמירת להון לא ידעתון
מה שלח לי מלכא עז
שלמה מתיבין ואמרין
לה ליה אנחנא ידעין
למלכא שלמה ולא
חשבין מלכותיה והיא
לא איתרחיצת ולא

שמיעת מיליהון ורעת
ושלחת יקרה לבר
ספני ימא ואטענת ית
יתהון אשכרין ומרגז
ומרגלין ואבנין טבין
ושדרת ליה שיתא א
אלפין טלין וטליין ית
וכולהון בני שתא חדא
וכולהון בני ירחא חדא
וכולהון בני יומא חדא
וכולהון בני שעה חדא
וכולהון בני קומה חד
וכולהון בני קציצה
חדא וכולהון לבשין
לבושא ארגונא וכת
וכתבת איגרתא ושד
ושדרת ליה למלכא
שלמה בידיהון מן ז
כרכא דקיטור לארע
דישראל שבעין שנין ז
בעו בצלותך ובבעותך
דאיבעי מן קדמך אי
איתי לוהך לסות ת
תלת שנין והוה לסות
תלת שנין אתת מל
מלכת שבא לות מלכא
שלמה וכד שמע מ
מלכא שלמה דאתת
מלכת שבא אפיך
לותה בניהו בר יהוידע דד
דדמי לשפרפרא דנ
דנפיק בעידן צפרא
ודמי לכוכב נוגה דמ
דמזהר וקאי ביני כוכ
כוכביא ודמי לשושנה

דקאי על פרציהי דמ
דמיא וכד חזת מלכת
שבא ית בניהו בר יהו
יהוידע איתרכינת מן
רכובה מתיב ואמר יז
למלכת שבא למה ך
איתרכינת מן רכוביך
מתיבת ואמרת ליה ית
אנת מלכא שלמה מ
מתיב ואמר לית אנא
מלכא אלא חד מן ש
שמשוי דקיימין קד
קדמוי ומיד אהדרה
ומתלת מתלא לרבר
לרברבניא אילא חזית
לכון אריא אתון חזאן
מרבעותיה ואילא ז
חזיתון מלכא שלמה
אתון חזיתון שפר דג
דגבר דקאי קדמוי וא
ואיתי יתה בניהו בר
יהוידע קדם מלכא ד
שלמה וכד שמע מ
מלכא שלמה דאתת
לוותיה קם מלכא ע
שלמה ואזל ויתיב
בבית זוגיתא וכד חזת
מלכת שבא דמלכא
בבית זוגיתא יתיב מ
מחשבה בלבה דמלכ
במיא יתיב וחליזת
חילוהה דתעבר וחזא
לה סערה בריגלה
מתיב מלכא שלמה
ואמר שופרך שופרא

דנשי וסעריך כער
גברא ושער לגברא
שפיר ולאיתתא גנאי
מתיבה מלכת שבא
ואמרת ליה מרי מלז
מלכא אמתול לך תז
תלתא מתלין דאין ת
תפשר יתהון לי ידעה
ידעא אנא דגברא ח
חכימא את ואין לא
כשאר בני אינשא מ
מתיבא ואמרה ליה
מהו גרגרין דאע ודו
ודוולין דפרזל דדלו
אבנא ומשיקו מיא
מתיב ואמר לה גובז
גובתא דכחלא סא ז
דלחלא מתיבא ואמ
ואמירה ליה מהו ע
עפר מן האדמה יצא
ומאכלו עפר מן הא
הארץ נשפך כמים וט
ומביט לביתא מתיב ו
ואמר לה נפטא מתז
מתיבא ואמרה ליה
מהו ארקלין אזל כרז
כריש כולהון וצוור
צווחא רבא ומרירא
רישיה כאגמון שבח
לחורין גנאי למסכנין
שבח למתים גנאי לחי
לחייב חדוי לצפרין
נכיס לבנין מתיב וז
ואמר לה כיתנא מת
מתיבא ואמרה ליה

אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך ואעיל יתה בגו
טרקלינא בבית מלכותא
וכד חזת מלכת שבא
רבותיה ויקריה דמלכ'
שלמה יהבת שבחא
למאן דברא יתיה ואמ'
ואמרת יהי יי אלהך ב'
בריך דאיתרעי בך ל'
למיתב מינך על כורסי'
מלכותיה למעבר צד'
צדקתא ודינא ויהבת
למלכא דהבא טבא ז'
סגיא לחדא ויהב לה
מלכא כל רעבת ומלכי
מדינחא ומערבא דד'
דרומא וציפונא כד
שמעו שמעיה כולהון
בחדא אזדעזעו ואתו
מן אתריהון ביקר רב
וברבו רבא ובדהב ובכסף
ובאבנין טבין ומרגלין
וכד איתחייבו שנאיהון
דישראל הוה ירמיה
נביא מתנבי להון נ'
נבואן סגיאן עליהון ו'
ולא מקבלין מניה עד
עליהון אלא הן שביש
שבישתיה דוחא דקו'
דקודשא ואובילו
יתיה לארעא דבנימן ו'
ואין דהוא ירמיה נביי'
בגו ירושלם הוה בעי ז'
רחמין מקדם אבוהי
דבשמיא ולא תתמסר

קרתא ירושלם בידיהון
דכשדאי ולא אחריבו ו'
יתה אלא אין דהוא י'
ירמיה נביא בארע ש'
שבט בנימן איתגברו ו'
וסליקו עליהון נבוכ'
נבוכד נצר מלכא דבבל
אחריב ית ארעא דישרא
בו קרתא דירושלם וק'
וקלי ית בית מיקדשא
בנורא ועד נבוכד נצר
רשיעא יתיב באנטוכיא
שלח על ירושלם נבוזר
אדן רב קטוליא ותרעו
ית שורי קרתא דירוש
דירושלם וכד אתא
ירמיה נבייא וחזא ית
קרתא ירושלם דאיתי'
דאיתחרב וחילוותא
דכשדאי מקפין לה ה'
הוה ירמיה נבייא צוח
בקלא רבא ומרירא
מיתיב ואמר פתיתבריה
ואפוה שבשתבי יי ואה'
ואישתכישה תקפתא
יתי ויבילתא וכד שמע
נבוכד נצר רשיעא מל'
מלכא דבבל דאיתכבשה
קרתא ירושלם כניש כל
חילוותא דכשדאי ואז'
ואתא קב על בית מק'
מקדשא מינדר בריש
ברישיה ומיהוי בדריה
מן קדם דהוה ידע מה
הוה בסות משיריתיה

דסנחריב כד אשתלח
עליהון מלאכא מן מ'
מרומא וקטל בהון ת'
תמני סר רבבון וחמ'
וחמשא אלפין פרשין
ולא אישתייר במשי'
במשירייתיה דסנחריב
אלא הוא בלחודוהי
ונפקת תוב בת קלא
ואמרת ליה נבוכד נצר
מלכא דבבל קום איזיל
ותיב ברינליה בארעא
חמת קלקל בחצים ש'
שאל בתרפים שדא
גירא למערבא והדר
ונפל לגו ירושלם ושדא
גירא למדינחא והדר
ונפל לגו ירושלם ושדא
לרומי שמיא דהתע'
דהתעקר בעגלא מן ע'
עלמא והדר ונפל לגו י'
ירושלם וקם ושדר
רברבנוהי על ירושלם
ומה שמהתהון נרגל
שראינר שמגר נבו שר
סכים רב סריס רבמג וי'
וקם ואזל בתר רברבנוהי
ועל לבית מקדשא
מתיב וכן אמר אנת א'
הוא אלהא רבא דאר'
דארגשתון ואייתיתון
על קרתך ועל היכלך
וכד חזא פתחא דבית
מקדשא דעמא מסי'
מיסאבא קרימון לקי'

לקיבליה סתם נפשיה
ולא צבא למפתחא וא
ואתון כל חילוותא רכב
רכשדאי ואייתיון עימ
עמיהון תלת מאה ושי
ושיתין גמלין דטעינן
נרגלין דפרזל ובלעו
אינון פורטתא בריתא
דבית מקדשא ועד כען
לא יהב נפשיה למפתח
עד דאתא פרנטוס ונו
ונבס חוורא וזרק ית
רמיה על בית מקדשא
וסאיב יתיה ומן בתר
דאיסתאיב פתח נפשיה
ועל נבוכד נצר רשיעא
לבית מקדשא ואזל
ויתיב על עזרתא דוכת
דזכריה בר יהוידע כהנ
רבא וחמא נבוכד נצר
רשיעא לבית מקדשא
לדמיה דמתרתח בארע
בארעא ושאל לסבי יש
ישראל ואמר להון דמא
הדין דמין גברא הוא מן
מתיבין ואמרין ליה
נבייא חד הוה בננא
והוה מוכח לן ולא
קבילנא מיניה וקמנא
וקטלנא יתיה בבית
מקדשא וכד שמע נ
נבוכד נצר רשיעא
ית פיתגמיא הדין אמר
להון זילו אייתו לי א
ארבע אלפין כהני מרי

בחירי ונכס עלוי דההו
דההוא דמא ועלבן יי
לא יתבלע בארעא עד
דנוה נבוכד נצר רשיע
ביה ואמר כל אומתך
תחריב עלך ובתרבן י
איתבלע וכד חזא כה
כהנא רבא כהניא דאי
דאיתקטלו לבש ית בג
מעילויה ואיתקן באיז
באיפודיה ונסיב ית מ
מפתחי בית מקדשא
בידיה וסליק וקם על
איגרא דהיכלא ענה וי
ואמר יתיהב בותא ומ
ומשלב למרוי ונטריא
לא נהוי ביה ורמא נ
נפשיה לגו נורא ויקיד
וכד חזו שאר כהניא
דכהנא רבא דליק את
אינון נסיבו ביבליהון נ
וכינריהון ובלמאני
ומריהון ונפלו לגו נור
נורא ויקידו וכד
בעא נבוכד נצר רשיעא
למיעל לבית קודש הק
הקדשים איסתימו תי
תרעי היכלא ולא פתח
פתחין נפשיהון עד
דנפק בת קלא משמי
מרומא ואמרת ליה
פתח לבנון דלתיך וכ
ובתר כן פתח נפשיה
ועל נבוכד נצר רשיעא
מסאבא לבית קדש הק

הקדשים וחזא שכחיה
דמילך כל עלמא יי צב
צבאות וחזא מאני קד
קדישיא דאישתמשו
בהון כהניא ומלכיא ד
דבית דוד דאיתבלעו י
מן קדמוי רגז רוגזא ר
רבא ונפק מתמן מבהל
וקטל קטלא רבא ושב
ושבא שביא רבא ואז
ית עמא דישראל כד
אסירין בשלשלוון ד
דפרזל ואובל יתהון י
ערטילאין כד טעינין
טעינין על צואריהון ז
דחלא וירמיה נבייא
אזל עמיהון עד דמטא
קמי קברי אבהתא וי
ויצווח ובכא ענה וכן י
אמיר אבהתנא מרחמני
אברהם יצחק ויעקב ז
קומו מגו קבריכון וחז
וחזו ית עמא דבית יש
ישראל דאולין בשביה
ומהלכין בגלותא ימ
מהיכא רוחא דקודש
וכן אמיר ליה כבר א
אמירית לך ירמיה נב
נבייא כי אספתי את
שלומי וקם מקברי
אבהתא ואזל ונפל
על קברי אמהתא ענ
וכן אמיר אמהתא מן
מרחמניתא שרה
רבקה רחל ולאה

קומו מגו קבריכון וחז
וחזון בניכון ובנתיכון
דאזלין בשביה ומיהלכי
בגלותא דלא מיסאנא
מיתיבא רוחא דקודשא
וכן אמרה כבר אמריה
לך קול ברמה נשמע
קם מיקברי אפיהתא
ואזל ונפל על קברי נ
נביא מרחמני משה עי׳ וכן
ושמואל קומו מיקברי אמר נביא
מיקבריכון וחזון ירת
עמיה דישרא דרבתון
יתהון בקושטא ראוה
דאזלין בשביא ומיה
ומיהלכין בגלותא דלא
מיסאנא מתיבא רוחא
דקודשא וכן אמירה
כבר אמריה ירמיה נ
נביא אם יעמד משה
ושמואל לפני קם מיק
מיקבריה נביא ואזל
ונפל על קברי מסחר
מסחריא עני וכן אמר
אובילו יהי לחם אבי
אבילין ואשקיו ית
כוס התנחומין דאנא
מיתאבל על עמיא רבית
ישרא דאזלין בשביא
מיהלכין בגלותא דלא
מיסאנא מתיבא רוח
דקודשא ואמרת אל
בית מרוחי והוה ירמ הנגא
ירמיה נביא ספיד
ובכי ומיליל על פיה

ישראל דאזלין בשביא
בגלותא ערטילאין וט
וטעינין חלא על צואר
צואריהון אינון ומיה
ומלכיהון ורברבניהון
ושולטניהון עד דמיט
דמיטול לאתרא דשמי
דשמיא בית כורן ואפיז
ואפיקו לבושיהון ואז
ואלבישו יתהון עבי
ירמיה לנבוכד נצר
רשיעא דלבל חילוותי
חילוותהון דכסדאי
דאתון עימיה דילמא
תזלון בתר טעוותכון ז
ותשבחון יתהון ותימי
ותימרון עמא קטילא
אנחנא קטלין ועמיא
שביא אנחנא שביין ז
והוו מרברין ואזלין ו
עד דמטו ליהוד מריז
מדינתא הוה ירמיה
נביא בכי ומהנח ונפלי
מן עיינוי תרתין דמעי
דמעין והוה תפין תרין
מבועין דמיב עד יומא
הדין כד אתון ומטון י
לנהרותא דבבל עני
נבוכד נצר להון לבית
ישרא אילין זמריא דה
דהויתון מזמרין קדם
מריכון רבא דיבירושל
דיתון ויזמרון קדמוי י
וכד שמעו ליואי נטלין
ית כינרהון בערבתא י

דקיימין על נהרותא
דהכין כתיב על נהרות
בבל על ערבים ענין
ליואי ואמרין לנבוכ
לנבוכד נצר אין הוינן
עבדין רעות אבונן דב
דבשמיא והוינן מישב
משבחין קדם אבונן מ
בירושלם בירא דיוך
לא איתימסכן השתא
היך נשבח קדבך שב
שבחא דמרינן וכן כת
כתבא מפרש איך נש
נשיר את שיר יי בד
שמע נבוכד נצר פיתג
פיתגמיא הדין עני וכן
אמיר קטולו יתהון על
דעברו על גזירה מלכא
עני פלטיה בר יהוידע
חד מן ישרא ואמר
ליה ענא דמסרה מרה
ביד רעיא אתא דיבא
ונסיב מן ענא מן מאו
מתבעי עני ואמר ליה
מן רעיא הריה מתבעיא
עני ואמר ליה מאי דה
דאמר פומך ישמעון
אודנך ופקיד מלכא
ואיתי לצדקיה מלכא
ואעברו מיניה ית ש
שלשלוון דפרזל ונחש
ושני עלוהי לבושי רז
דריבוריה
בשנת שלושים
למלכו עשה משתה

הפרתמים ג̇ וסימ׳ חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי ׳ ונתן הלבוש והסוס על יד׳ לאשפנז רב סריסיו ׃ ׳ ובמלאות ב̇ וסימ׳ ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת ׳ ובמלואת הימים האלה עשה ׳ וחד במלאת סגן ׳ ׳ מטות ב̇ וסימ׳ מטות זהב ובכסף ׳ שן סלע ׳ ׳

לכל שריו ועבדיו חיל
פרס ומדי הפרתמים
ושרי המדינות לפניו
בשתא תתלתא למלכות
דאחשורוש עבד מש׳
משתיא ומטול מא׳
עבד משתיא אית דא׳
דאמרין דמרדו עלוי
איפרכון ואזל וכבשינון
ובתר דכבשינון אתא
ועבד משתיא ואית ׳
דאמרין יומא דאידרא
הוה ליה ושדר אגר׳
אגרתא לכולהון מדי׳
מדינתא למיהוי למעבד
קדמוהי חדוותא שלח
וזמין לכל רברבני מד׳
מדינתא דייתון ויחדון
עימיה באתון קדמוי ׳
מאה ועשרין ושבעה
מדינן וכולהון קיטרי
תגא דמלכותא ברישי׳
ברישיהון והוון סמיכ׳
סמיכין על גנזי מלכא
ואכלין ושתן וחדיין ׃
קדם מלכא והוו פרת׳
פרתנואי ורברבני מד׳
מדינתא קדמוי ומן ד׳
דרברבני ישראל הוו תמן
ומטול דחזו תמן מאני
דבית מקדשא הוו בכיין
בכיין ומספדין עליהון ׀
בהראתו את עשר
כבוד מלכותו ואת יקר
תפארת גדולתו ימים

רבים שמונים ומאה
יום ׀ לא כתיב דאחדי ית
ית עותרא ׳ אלא כתיב
בהראתו את עשר
כבוד מלכותו ואחדי ׃
ית עותרא וההוא עו׳
עותרא דאחדי דבית
מקדשא הוה ולבוש׳
ולבישרא דרמיא ליה
עותרא כוליה עותרא
דקודשא בריך הוא וז׳
דכן כתיב לי הכסף ויה׳
והזהב דידי כספא
ודידי דהבא אמר יי צ׳
מרי חילוותא שיתא
בגינזי הוה מחוי להון
בכל יומא מאה ותמנן
יומין ומהיך משכחינן
דשיתא בגנזי הוה מ׳
מחוי להון בכל יומא
דכתיב את עשר כבוד
מלכות ׳ יקר תפארת ׳
גדולתו ׳ הא שיתא וכד
חמון תמן דבית ישראל
מאני דבית מקדשא
לא הוון צביין למגבר ׃
קדמוי ואמרו ליה למ׳
למלכא לא צביין יהוד׳
יהודאי למגני מטול
דחזיין מאני דבית מ׳
מקדשא ואמר מלכא
עבידו להון סמכא ׳
אחרינא לגרמיהון ׀
ובמלואת ׳ הימי
הימים האלה עשה

המלך לכל העם הנמצ׳
הנמצאים בשושן הב׳
הבירה למגדול ועד ק׳
קטן משתה שבעת ימ׳
ימים בחצר גנת ביתן
המלך ׀ ובמשלם יומי
האילין אמר מלכא
השתא אעביד משתיא
לבני אתריי ואעילינון
לדרת גינא דביתנא ׃
אילני דפירי ובוסמני
מה עבד בה אילנא ׳
לאילנא ועבד כיפין ד׳
תבר אילנא דבוסמני ׳
ואותיבינון ואשרי קד׳
קדמיהון אבנין טבאתא
ומרגליתא ואילנין מ׳
מטללין ׀ חור ׀
כרפס ותכלת אחוז בח׳
בחבלי בוץ וארגמן על
גלילי כסף ועמודי ש׳
שש מטות זהב על
רצפת בהט ושש ודר
וסחרת ׀ ומן אילנא ל׳
לאילנא הוו ירעו דבוץ
גוון חיור כספירין וכ׳
וכרתנין ותיכלא אחידן
באשלמני מטכסין צב׳
צביען בארגונא דליין
עלוי אונקלין ודשרין
סגלגלין דכסף בפיסין ׃
עילוי עמודי מרמירין
ירוקין סמוקין וברקין ׃
ומרוקין וחורין ואותיב
עליהון ערסין דמלתין

שמונים ו̇ מלא וסימ׳ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך ׳ ותשקט הארץ ׳ דאהוד׳ ויהי בשמונים שנה וארבע ׳ דשלמה ׳ במחצר ׳ אשור ׳ דישעיה ׳ ואם בגבורות שמונים שנה ׳ בהראתו את עשר כבוד ׳ וכל דה דכות מל׳ במ״א חס׳ ׳ ויעש מהם שמונים אלף ׳ ׳ ׳ קטן ה̇ וסימ׳ ויגד לרבקה את דברי ׳ עד שאר הקטן ׳ ולמפיבשת בן קטן ׳ אלה מבני גד ׳ ובמלאת הימים האלה ׳ וכל אתג וסו׳ פס׳ דכות׳

ויין ד בליש וסימ׳ ישתו יין נסיכם · זכרו כיין לבנון · ויין עצושים ישתו · כי לחמו לחם רשע · ביין חלבון וצמר צחר · וחבך כיין הטוב
ממשתה המלך ומיין משתיו · במשתה המלך ובריין משתיו · ויין כמשתיהם · ויין מלכות רב ביד המלך · והשקות ל׳ דבות

דמיתהון על דרגשין דמ׳
דמקלוטיהון דדהב טב
וכרעיהון דכסף שריין
על סטא קריסטלין ומ׳
ומירמירין ודורא דבתי
ימא ואטונין מציירין
מקפן להון חזוריהון ׃
והשקות
בכלי זהב וכלים מכלים
שונים ויין מלכות רב
כיד המלך ׃ ושתיין בה׳
במאני דדהבא ובכסף ׃
דדהבא דהוה שתי בכ׳
בכסא לא הוה תני ושת׳
ושתי ביה תוב אלא
מעיילין ליה לההוא
כסא ומפקין אחרינא
חדתא והוו תמן מקוסן
מקוסקס ובסי לא הוו
דמיין להדדי מטול
כן כתיב וכלים מכלים
שונים והמרא דמלכא
רב הוא מן מאן דשתה
דשתוהי ומטול מאן
דהוה שתוהי מטול הו
ההוא משאיל ליה
לגברא בר כמה שנין ית
את והוא אמר בר ארב׳
ארבעין שנין ודכוותי
לכל גברא ומטול כן כ׳
כתיב ויין מלכות רב כ׳
כיד המלך ׃
והשתיה כדת אין אנס
כי כן יסד המלך על כל
רב ביתו לעשות כרצון

איש ואיש ׃ ושתיין כד
בנימוסא ולית דמתנ׳
דמיתנזיק ולמה לא הו׳
הוה מתנזיק מטול דכ׳
דכסא דאינשי פרסאה
בריך הוה · אתיין להון
כסא רבא דהוה לכיד
ארבעה וחמשה הימנין
והוה מיתקרי שמיה
פתקא והוו משקיין ׃
ביה לכל גברא חד ולא
הוו שבקין ליה עד
דשתי ביה חד · ומוגא
דהוה מזיג להון לפרס׳
לפרסאי עותרא רבא
הוה עתיר הוה מזיג ז
ליה לגברא ושל דלא
הוה משכח גברא ריעו׳
דישתי דמיין ליה למ׳
למזגא עבירו מברי ו
ולך זלפין וזדין מטול
דלא הוה משכח ריעו׳
דישתי אלא אחשורו׳
לא אעילינון הבי כסי ׃
למשתי אלא · היך
דצבי כל גברא וגברא
ישתי מטול כן כתיב ׃
והשתיה כדת ׃
גם ושתי המלכה עשת
עשתה משתה נשים
בית המלכות אשר
למלך אחשורוש ׃ ורל׳
ולחוד ושתי מלכתא
עבדת משתיא לנשי ׃
והות מוזגא להון חמרא

אוכמא ואותיבת יתהון
בגו פלטין מטול דתחז׳
להון עותרא דמלכא
והואן משאלין לה הו
היך דמיך מלכא והוה
מחוויא להון למה נש׳
נשי בעו דידעו כל מיד׳
מידי והות אמרה להון
מגנא דמלכא לבא ית
אכיל לבא שתי לבא
דמיך מטול כן כתיב ית
בית המלכות ׃
ביום השביעי כטוב
לב המלך ביין אמיר
למיהומן בזתא חרבונא
בגתא ואבגתא זתר וכרז
וכרכס שבעת הסריסים
המשרתים את פני המ׳
המלך אחשורוש ׃ ביו׳
ביומא שביעאה בר
שפיר לביה דמלכא ו׳
ודמיאה ועשרין ושבעה
מלכין דהוו קטרין כת׳
כלילא דמלכותא הוה
תגרא ומיצו ביניהון ׃
בטעם חמריהון הוו ית
מתעסקין בזנותא מה
מלכי מערבא הוו א׳
אמרין נשי דילן שפי׳
שפירן וכולהון הוו א׳
אמרין דילן שפירן ו
ואת מלכא אחשורוש
בטעם חמריה מתיב ית
ואמר להון לית נשי כ׳
בעלמא דשפירן אלא

להראות ג ומלא · וסימ׳ להראות את עבדך את · להראות העמים והשרים את יפיה · להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות ·

בבליתא ואיז לית אתון
מהימנין לי בבליתא ז
חדא מותבא לי בגו טרז
טרכונא דמלכותא די
דילי אשלח ואיקרי
יתה לקדמיי ולקדמ
ולקדמיכון ותיחזון י
יתה דהיא שפירא מן
כולהון בה שעתה ש
שליח עלה מלכא
אחשורוש שבעה ס
סריסיא ׀
להביא את ושתי המ
המלכה לפני המלך
בכתר מלכות להראות ג׳ ומל׳
העמים והשרים את
יפיה כי טובת מראה ב
היא ׀ מתיב ואמר להון
זילו אמרו לה לושתי
מלכתא קומי מן כור
כורסי מלכותיך ושרי
ושלחי ערטילאי ו
ורמי תגא ברישיך
וכסא דדהבא ביד ימי
ימינך וכוזא דדהבא
בשמאליך ועילי להו
לקדמוי ולקדם מאה
ועשרין ושבעה מלכין
קטירי תגא דיחזון יתך
דאנת שפירא מכל נשו
נשיא ׀ ותמאן
המלכה ושתי לבוא
בדבר המלך אשר ביד ה׳ בכת׳
הסריסים ויקצף המ
המלך מאד וחמתו

בערה בו ׀ מתיבא ות
ושתי מלכתא ואמרת
להון לשבעה סריסי י
גואי אזילו ואמרו
ליה למריכון שטיא
את אתון שטיהון כור
כותיה אנא היא ושתי
מלכתא בת מלכיא דמן
דמלכי דבבל מן שירו
שירותא אבא לקבל
אלפא חמרא שתי ולא
אטעי יתיה חמרה ל
למימר מילין הלא
בשרין כוותך בה שע
שעתא אזלו ואמרין
ליה למלכא מה דשין
דשלחת ליה ושתי מן
מלכתא וכד שמע מין
מלכא ית פיתגמיא הי
האילין רגין רגזא רבא
ורגזיה דלק ביה ותוב
שלח עלה ביד שבעתי
סריסיא דמלכותא
דיתבן קדמוהי במלכ
במלכותא כען אזילו
ואימרו לה לושתי מין
מלכתא אין לא תשמ
תשמיעין מילין ותעל
ותעלין לקדמוי ולקו
ולקדמיהון דמלכיא
האילין קטילנא יתיך
ומובידנא ית שופריך
מניך וכד אזלו רברבני
מלכא ואמרו לה ולא
ספנת יתהון אלא מר

מיתיבא ואמרו להון
אזילו ואמרו למלכא
טיפשא דמיקלקלן עד
עניתיה ולא תקינו גוון
גזירתיה הלא אנא ושי
ושתי מלכתא ברת א
אויל מרודך ברתיה ד
דבריה דנבוכד נצר מן
מלכא ומן דבריתי וע
ועד כען לא חזא אנש
גופי אלא אנת מלכא
בלחודך כען אין אנא
עיילא לקדמיך ולקדמ
ולקדמיהון דכיאה ועו
ועשרין ושבעה מלכין
קטירי תגא קטלון יתך
ונסבין לי לאינתתא ׀ מ
מתיבא רבתא דפרסיי
דפרסייתא ואמירה לה
לושתי מלכתא אין ק
קטיל יתיך מלכא ומ
ומובד ית שופריך
מניך ולא תתפרסם ית
שמא דילך וית שמא
דאבהתיך ולא תחזין ז
ית גופיך לכל בר נש א
אלא למלכא בלחודוי
בה שעתא כד אמרו רז
רברבני מלכא למלכא
דסרבת ושתי מלכתא
למיעל היכמה דאמר
מלכא דישלח ביד סר
סריסיא ורגז מלכא
לחדא וחמתיה תקיפה
עלוי ׀

בדבר ה׳ בכתוב וסימ׳ בדבר ה׳ שמים נעשו לפעלת אדם בדבר שפתיך · ותמאן המלכה ושתי · הרצים רכבי הרכש האחשתרנים ·
וחברו · ועל דויד בדבר גד · ועמכם בדבר המשפט · גם ביהודה · · יפיה ב׳ וסימ׳ לא תחמד יפיה בלבבך · להביא את ושתי המלכה ·

ראשנה ל̇ וסימ̇ וישם את השפחות ואת יזה ויצא ראשנה · והקריב את אשר לחטאת · ראשנה יסעו · לבני אהרן · בחרו לכם את הער
ובידתי מעלתם ראשנה · ושלמיתי מעלתם ראשנה · הישבים ראשנה במלכות · ויד השרים והסגנים · ושלמתי ראשונה · כת̇ · אהרן ראישנה ·
כת̇ ·

ויאמר המלך לחכמי
לחכמים ידעי העתים
כי כן דבר המלך לפני
כל ידעי דת ודין ׃ ואמ
ואמיר מלכא לחכימי
ידעי זימניא ארום כן
פתגמוי דמלכא קדם
כל ידעי גזירין ודינין ׃
והקרב אליו כר
כרשנא שתר אדמתא
תרשיש מרס מרסנא
ממוכן שבעת שרי פ
פרס ומדי ראי פני המ
המלך הישבים ראשנה
במלכות ׃ ודקריבין ליה
בעצתיה דרחיקין ודר
ודקריבין כרשנא מן
אפריקי · שתר מן הנ
הנדקי · אדמתא מן י
ארום · תרשיש מן מ
מצרים · מרס מן מרס ·
ממוכן מן ירושלם ·
שבעתי רברבי דפרסאי
ומדאי אינון דחזיין ז
אפי דמלכא אינון ד
דיתבין בקדמיתא ׃
כדת מה לעשות ב
במלכה ושתי על אש
אשר לא עשתה את
מאמר המלך אחשו
אחשורוש ביד הסרי
הסריסים ׃ ואמר להון
מלכא סבון עצתא מה
נעביד לושתי מלכתא
על דלא עבדת פתגמי
דמלכא אחשורוש ביד
סריסיא ׃
ויאמר מומכן לפני ה
המלך והשרים לא על
המלך לבדו עותה ושתי
המלכה כי על כל השר
השרים ועל כל העמים
אשר בכל מדינות המ
המלך אחשורוש ׃ ואמ
ואמיר ממוכן הוא ד
דניאל ולמה איתקרי
שמיה ממוכן מטול
דבר גלון שיבטא דבית
יהודה לבבל גלון עמ
עמיהון חנניה מישאל
ועזריה והוה דניאל
בגלותא ואיתעביד על
ידוי ניסין גבורן ותוב
על ידוי דדניאל איתג
איתגזר מן מרומא דת
דתתקטיל ושתי מלכת
בכן איתקרי שמיה מ
ממוכן ואמר ממוכן ז
קדם מלכא ושלטוניא
דהכין הוא גזירת מלכא
בזימנא דהוו יהיבין ע
עצה הוו שליטי זעירי
עיינין קדמוי ואין ש
שפירת עצתא עבדו י
יתה ואין לא שפירא
עצתא עייצין רברבין
מנהון וממוכן הוה זע
זעירא דכולהון והוא
יהיב עצתא קדמיא ד
קדם מלכא והוה ממוכן
שקיל איתתא פרסיאה
והות עתירא מניה ולא
הות צביא דיתמלל ע
עמיה אלא בלישנה
ואמר ממוכן לגרמיה
כדין אשתכחת עילתא
למכבש על נשיא דיה
דיהון מוקרן גבריהון
בכן אמר ממוכן קדם
אומיא ושלטוניא דה
דאית בכל מדינתא דמ
דמלכא אחשורוש ׃
כי יצא דבר המ
המלכה על כל הנשים
להבזות בעליהן בעיניהן
באמרם המלך אחש
אחשורוש אמר להב
להביא את ושתי המ
המלכה לפניו ולא
באה ׃ ארום יפוק פתג
פתגמא דמלכתא על
כל נשיא כלהון למהוי
שייטן בעליהון בעינה
בעיניהון ותיהוי כל
איתתא אמרה לבעלה
דילמא את יקיר מן מ
מלכא אחשורוש דא
דאמיר ושתי מלכתא
תיתי קדמי ולא צבת
למיתי ׃ והיום הז
הזה תאמרנה שרות
פרס ומדי אשר שמעו
את דבר המלכה לכל
שרי המלך וכדי בזיון
וקצף ׃ ויומא הדין א

על המלך ח̇ וסימ̇ ויד עם הארץ את כל הקשרים · ויבו עם הארץ את כל ידת̇ · ויעמידו הרצים איש וכליו · ויעמד את כל העם איש · ל
ואת יתר העם הנשארים · והקטתם על המלך סביב · דמלכים · ותרא והנה המלך · ויאמר ממוכן לפני · וכל אם על המלך טוב דבות בגג אל
המלך · ותאמר בת שבע טוב · והמלאך אשר הלך לקרא · וחברו ״ ג ״ ביום השביעי ב̇ ויש פס̇ ביום השביעי בשיא · כטוב לב המלך ״ ג

מלפניו ה̇ וסימ̇ ויצרעת בעמין תדבק בד · וישלח אישים · חיל מלפניו כל הארץ · ד̇ה̇ · והאלהים עשה שייראו מלפניו · אשר
יהיה טוב · ויצא דבר · להתחנן לו ולבקש · וזרועות השטף · · וכל הנשים ג̇ וסימ̇ אשר נשאו · ויענו את ירמיהו · ונשמע פתגם

אמירין שולטניתא
דפרס ומדי דשמעו ית
מיליא דמלכתא שלח
שולטניא במסת דיהוי
ביזתא למירגז עלוי וכד
ובזמן דגזר ממוכן גזירן
גזירא הדא בחיל מן
נפשיה ואמר דילמא
לא יעביר מלכא גזירתא
וכד היעול ושתי ותשו
ותשמע גזירתא הדא
דגזרית עלה ותירהו יתי
דינין וכושין ותקטול
יתי אלא אחוי דמילי
אחשורוש מלכא דלא
היעול ושתי קדמוי
ואומי יתיה במומתא
דפרסאי דהינון דחלין
מנהון: אם על
המלך טוב יצא דבר
מלכות מלפניו ויכתב
בדתי פרס ומדי ולא
יעבור אשר לא תבוא
ושתי לפני המלך אח
אחשורוש ומלכותה
יתן המלך לרעותה הט
הטובה ממנה: לכן א
אמר ממוכן אין על
מלכא שפיר יפוק פ
פיתגמא דין מקדמוהי
ויתכתיב ויתכתב בגזירת
דפרסאי ומדאי ולא
יבטיל די לא היעול
ושתי קדמוי דמלכא
אחשורוש ומלכותיה

יתן מלכא לרעותה
דטבא מינה:
ונשמע פתגם המלך
אשר יעשה בכל מלכו
מלכותו כי רבה היא ו
וכל הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד
קטן: וישתמע פיתגמ
דמלכא דיעביד בכל
מלכותיה ארום סגי
סגיאה היא וכל נשיא
יהבון יקר לבעליהון:
למן עתירא ועד מסכ
מסכינא למן רברביא
ועד זעירא:
וייטב הדבר בעיני הז
המלך והשרים ויעש
המלך כדבר ממוכן:
ושפר פתגמא קדם
מלכא ושלטוניא ועבד
מלכא מלוי דממוכן:
וישלח ספרים
אל כל מדינות המלך
אל מדינה ומדינה ככ
ככתבה ואל עם ועם כ
כלשונו להיות כל שרר
איש שרר בביתו ומדבר
כלשון עמו: ושלח
מלכא אגרתא על כ
כלהון מדינתא דמלכ
על מדינתא דמלכא
ומדינתא היך כתבא ו
ועל עמה ועמא היך
לישניה למהוי כל גבר
מתייקר בביתיה ומכ

ומיטול דלא הוה אינ
אינתתיה דממוכן ממ
ממללא עמיה איכ
איכתב באיגרתא חדא
דיהוי כל גבר יקיר בב
בביתיה ומתמללא עי
עימיה:
אחר הדברים
האלה כשך חמת המ
המלך אחשורוש ז
זכר את ושתי ואת א
אשר עשתה ואת אש
אשר נגזר עליה: בתר
פתגמיא האילין כד
נח רוגזיה דמלכ
אחשורוש שדר וקרא
לכל רברבנוי ואמר
להון לא על ושתי אנא
רגיז אלא עליכון אנא
רגיז מיטול דאין אנא
אמרית מילתא בחמ
בחמרא אתון למיר
גזרתון עלי למיקטל
ושתי מלכתא ואעבר
ואעברית שמה מן ג
מלכותה אוה לכון י
אנא קטיל ומעבר
שמכון מן מלכותא:
ויאמרו
נערי המלך משרתיו
יבקשו למלך נערות
בתולות טובות מראה:
ואמרו עולימי דמ
דמלכא ומשמשנוי
בגין דקטל ית חכימיא

יעבור ז̇ בולא וסימ̇ חבר כמעט ירגע · ומלין במגורו · ובאלהי משפטי יעבור · ירדפם יעבור שלום · חק נתן ולא יעבור · בדתי פרס ומדי ·
ולא · קימו וקבלו היהודים · · · עשתה ה̇ וקימ̇ ותתן את המטעמים · את הלבבות · ואת כל אלה ידי עשתה · זכר את ושתי ואת אשר
לא הביאה אסתר המלכה · · טובות ג̇ מלא וסימ̇ אל תאמן בם כי ידברו אליך טובות · נערות בתולות טובות מלא · · · ·

פקידים ד̇ ב̇ מלא וב̇ חס וסימ̇ יעשה פרעה ויפקד פקידים · ויל נתנך כהן תחת · פקידים ביד כנניהו · ויפקד המלך פקידים · אוריה
נביא כת פקדים · בתר פקידים כת̇ · · · ויקבצו ב̇ וסימ̇ ויקבצו את כל אכל שבע · ויקבצו את כל אב נערה בתולה · · · הגא ל̇ · ·

חכימיא אידכר ית ושתי וית מה דעבדת וית מה דאיתגזר עלה דלא הות שויא לגזירת דרינא דקטלא אלא מן מרומא הוה דיסות ורעיה דנבוכד נצר מלכא דבבל ואמרין עולימוי דמלכא ושלטונוי ומשמשנוי יבעון למלכא עולימן בתולן יאיין ושפירן בחזוון ׃ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן ׃ וימני מלכא שילטונין ומהימנין על כל מדינת מלכותיה ויכנשון כל עולימתא בתולתא שפירתא בחיזוא לשושן בירתא אל בית נשיא על ידוי דהגא סריסיה דמלכא נטיר נשיא ויתיהבון תמרוקיהון ׃ והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן ׃ ועולימתא די תשפר באפי מלכא תמלוך חלף ושתי ושפר פתגמא קדמוי דמלכא ועבד כן ׃

איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני ׃ גברא יהודאה הוה בשושן בירתא ושמיה מרדכי ולמה איתקרי שמיה גברא יהודאה אלא דהוה דחיל מן חטאה דעלוי איתנבי דוד ואמר יומא הדין ימות גברא בישראל ומן הוא גברא דין הוא מרדכי בר יאיר בר שמעי בר שמידע בר בענה בר אלה בר מיכה בר מפיבשת בר יהונתן בר שאול בר קיש בר אביאל בר צרור בר בכורת בר אפיח בר שחרית בר עזיה בר ששת בר מיכאל בר אליאל בר עמיהוד בר שפטיה בר פתואל בר פיתון בר מליך בר ירובעל בר ירוחם בר חנניה בר זבדי בר אלפעל בר שמרי בר זבדיה בר מרימות בר חושים בר שחורה בר גזה בר בלע בר בנימן בריה דיעקב בוכרא דאיתקרי שמיה ישראל ומה חמא מרדכי אקיל שמעי דלטיה לדוד מלכא דישראל ואמר שמעי לדוד מלכא פוק לך גברא רשעא וגברא דחייב קטול איתעני אבישי בר צרויה ואמר לדוד איזיל ואיסב לרישיה דשמעי מיניה איסתכל דוד מלכא בנבואתיה וחמא דמרדכי עתיד קאים מיניה ונבד חמא דוד מלכא דישראל פקיד לשלמה בריה ואמר לשלמה בשעתא דיפסוק שמעי מן בנייא קטול יתיה דיזכי ויתי לעלמא דאתי ומטול דקאים ברא צדיקא דעל ידוי יתעבדון ניסין וגבורן לישראל בארע גלוותהון והוא מרדכי מרא דביא בר יאיר בר שמעי בר קיש מן שבטא דבנימן ושמיה

כל̇ בן דאית בטעמ̇ נקוד בצרי במ̇ ראשון בטע̇ ובסגול וסימ̇ וישחט את בן הבקר · בן הישראלית · את זכריה בן יברכיהו · זבדיה בן
משלמיה · בן יאיר בן שמעי · את בת משלם בן ברכיה · הלבן מאה ישנה · ובל̇ ... ובן רבות פנה · ובל̇ בן בכרה דבות פתח במ̇ בצרי
בן ישי ליעקב · וימלט בן אחיו · ולמפיבשת בן קטן · ותולד בן פריץ · שפך דם ועשה אחד · · · איש יהודי ב̇ בקרן · היה בשושן

מירושלים ה מלא בליש וסימ׳ וירושלים עיים תהיה ׳ ואלה נולדו לו בירושלים ׳ דה׳ ׳ ושם אמון יהועדן מן ירושלים ׳ דב הימ׳ ׳
אשר הגלה מירושלים ׳ אחר זה שלח סנחריב ״ ׳ ״ אב ואם ב וסימ׳

ושמעי יהוה חייב דנתן
דנתקטל בדינא כמיה
דכתיב באוריתא דמשה
דמשה דקושטא לא
תצער ודבא בעמך לא
תלוט והוא אקיל לדוד
לדוד מלכא דישראל
וחס עלוי דוד דלא רמ
למקטל יתיה דחמא
דקיימין מיניה תרין
תרין צדיקיא ומתפרקין
ומתפרקין על ידיהון
דבית ישרא׳
אשר הגלה מירושלם
עם הגלה אשר הגלתה
עם יכניה מלך יהודה
אשר הגלה נבוכד נצר
מלך בבל ׃ ומרדכי ויאסתר
ואסתר הוון מן ירוש׳
ירושלם בגלותא די גלת
גלת עם יכניה מלכא
שיבטא דבית יהודה ׃
וסלק מרדכי עם עמא
דיתנדבון ויסקון ויבנון
בית מקדשא תניינות
ותוב אגלי יתיה נבוכד
נבוכד נצר מלכא דבבל
דימנין תרין ותוב באת
בארע בני גלותיה לא
נחת נפשיה מן נסין
וגבורן ׃ ויהי
אמן את הדסה היא
אסתר בת דודו כי אין
לה אב ואם והנערה
יפת תאר וטובת מראה
ובמיתת אביה ואמיה לק
לקחה מרדכי לו לבת ׃
והוה מרבבי ית הדסה
היא אסתר והדסה הוה
שמיה כמיה דאסא ומה
ומיטול האיך דבסים רח
ריחיה דאסא בגו עלמא
אות היא אסתר כדין הוה
הות עבדא עובדין טבין
בגו עלמא היא אסתר
דהיך שמיה כדון הוו ט
עובדהא ואיתקרי שמ
שמיה הדסה בלישנא
עיברא ולמה איתקרי
שמיה הדסה מיטול דצ
דצדיקיא מתילן בהדו
בהדסה דעלה איתנבי
ישעיה נביא ואמיר
תחת הנעצוץ יעלה
ברוש ותחת הסרפד יע
יעלה הדס מהו הנע
הנעצוץ הגתא הוא ודו
וחלת הגתא תיסק כרמ
ברושא וחלה מרדכי ית
צדיקא יסק המן הרש
דרשעא לזקיפה וסרו
וסרפד חויא ארבניא וסק
אסא וחלה ושתי תמיון
תמלוך אסתר ובגין ז
אסתר גלא מרדכי ריז
דאמר בגלותא מוטב
איזיל ואירבי לאסתר
דמן דאיהי בארעא דיש
דישראל איתקרי שמיה
כשם כוכב נוגהא בלשו
בלשון יונית איסתירא
והדסה איתקריא כן
כשם צדיקיא וכן אמיר
על חנניה מישאל ועזר
ועזריה והוא קאים בין
הדסיה דבמיצולתא וית
ויצולה היא בבל דכתיב
האומיר ליצולה חרבי
ואסתר איתקרי שמיה
הדסה כשם אסא דהיך
דלא אסא יבש קייטא
וסיתוא ואות צדיקיא
כדין אית להון חולקא
בעלמא הדין ולעלמא
דאתי והיא אסתר הוה
בת אחוי דאבוי דמרדו
דמרדכי היא אסתר
בטליותה והיא בסיבו
בסיבותה ולא פסקת
מן עובדין טבין ולא הו
הות לה אבא ואימא רז
וטליותא הות יאיא כר
בריוא ושפירה וחסודה
בחזוא וכד מית אבוהא
ואימה נסבה מרדכי לי
ליה לברתא ׃
ויהי בהשמע דבר המלך
ודתו ובהקבץ נערות
רבות אל שושן הבירה
אל יד הגי ותלקח אסתר
אסתר אל בית המלך
אל יד הגי שמר הנשים ׃
והוה כד אישתמע כת
פיתגמוי דמלכא וגזירת
וגזירתיה וכד איתכנשן

הגלה ה חס בליש וסימ׳ ואמרת בלבבך ׳ גם היא לגלה הלכה בשבי ׳ עם הגלה אשר הגלתה ׳ וישבו החתיהם עד הגלה נבוכדנאצר
ובהקבץ ב וסימ׳ ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ׳ ובהקבץ בתולות שנית ׳ וחד בהקבץ ׳ עמים יחדו וממלכות ״ ׳ ״ אמן האמן ׳
אשימם האשימם ׳ אמר האמר ׳ אמרת האמרת ׳ ארודה האדורה ׳ בחר הבחר ׳ גדלות הגדלות ׳ דדאים הדודאים ׳ כל ל דבן

שלום · וסימ׳ ויאמר לו לך באמן ראה את שלום · ב׳ בו אלהים יענה את שלום פרעה · וכל בציך למודי ייי ורב שלום · ובת׳ יום ורב
מרדכי מתהלך · כי שלום אמית אתן לאם · ודרשו את שלום העיר · ירנו וישמחו חפצי צדקי · שאלו את שלום · כי קנאתי בהוללים

עולימתא סגיאתא לז
לשושן בירתא על ידז
ידוי דהגי סריסא רמז
דמלכא נטיר נשיא רז
וכד שמע מרדכי דכתה
דבתולתן מתבעין שקל
וטשיה לאסתר מן רז
דברבנוי דמלכא אחשז
אחשורוש דנפקו למיז
למבעי בתולתא דלא
יהון ידברנה וטשיה
קיטון בגו קיטון דלא
יחמון יתה שליחוי דז
דמלכא ובנת עממיא
כד הוון שליחוי עברין
חמיין מיקרין ומחזיין
שופריהון מן כוותא
ונפקו שליחוי דמלכא
ואייתיאו בתולתא סז
סגיאתא מן מדינאתא
ושליחוי דמלכא הוו ז
ידעין לה לאסתר וכד
חמיון דלית אסתר עם
הנין בתולתא אמרין ז
חד לחד מגו לעינן במז
במדינתא אית הכא כז
במדינתן טליתא חדא
יאיא בריוא ושפירא
וחסודא בחזוה יתיר
מן כולהון בתולתא דז
דאיתינן כד איתבעיית
אסתר ולא אישתכחת
אודעינון למלכא אז
אחשורוש וכד שמע ז
מלכא כתב בגנוסיב

בכל בתולתא דהיטשו
מן קדם שלוחי דמלז
דמלכא חדא היא גזז
גזירתא דיתקטל וכד
שמע מרדכי פוקדנא
דמלכא דחל ואפיק
לאסתר בת אחוי דאבוי
לשוקא ואדברת אסתר
לבית מלכא על ידוי יז
דהגי נטיר נשיא ׃
ותיטב הנערה בעיז
בעיניו ותשא חסד לפז
לפניו ויבהל את תמרז
תמרוקיה ואת מנותיה
לתת לה ואת שבע הנעז
הנערות הראיות לתת
לה מבית המלך וישנה
ואת נערותיה לטוב בז
בית הנשים ׃ ושפירת
טליתא בעינוהי ונטלה
חסדא קדמוי ואוחי יז
ית נבזביתהא וית מנתהא
למיתן לה וית שבעתי
עולמתהא דחזיין למז
למיתן לה מן ביתיה דז
דמלכא ומנותהא דהו
דהוון יהבין לה לאסז
לאסתר הות יהבה להון
בכפוב עולימתור עממה
מטול דלא הוה טעמא
אסתר מיין בדיתיה דז
דמלכא ושני יתה וית
עולימתהא לטב מן ז
כל נשיא ׃ לא
הגידה אסתר את עמה

ואת מולדתה כי מרדכי
צוה עליה אשר לא תז
תגיד ׃ ולא חוואת אז
אסתר ית עמה וית מז
תולדתה מטול דמירז
דמרדכי פקדה דלא
תחוי מטול דמה פקז
פקדה דלא תחוי מחוה
עמה חשיב מרדכי בז
בליביה ואמר ושתי
דעברת יקרא לנפשיה
ולא צבת דייתי למיז
למיתמיא שופרה
למלכא ולשלטוניא
דין יתה דינא בשיין וז
וקטל יתה ולמה לא
חויא אסתר תולדתה
דילמא רגין עלה מלז
מלכא וקטל יתה ומז
ומשיצי לעמא דהיא
מינה לכן פקד יתה דז
דלא תחוי עמיה ותוז
תולדתה ׃
ובכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני חצר
בית הנשים לדעת את
שלום אסתר ומה יעז
יעשה בה ׃ ובכל יומא
ויומא מרדכי מהלך
קדם דרתא דבית נשיא
למידע ית שלמא דאז
דאסתר ומה נסין אז
איתעבידן על ידהא ׃
ובהגיע תר
נערה ונערה לבוא אל

ותשא ל״ד וסימ׳ ותשא את קולה ותבך · ותשא אשת אדניו · ותשא רבקה · ותשא כל העדה · ותשא את בנה · חרבה זגדפת עלי וחברו
ותשא תבנית יד · ורוח הרים רעשו · ולרשע אמר אלהים · ותשא ותבוא העיר · ותשא חסד לפניו · ותשא חן וחסד לפניו ··· ובהגיע ב
וסימ׳ ובהגיע תר נערה ונערה לבוא · ובהגיע תר אסתר בת אביחיל ··· הראיות · העשויות · בשביעית · בלה׳ ל׳ דכות

ובבקר ו׳ וסימ׳ ובבקר תשבעו לחם ׃ ובבקר שכבת הטל ׃ ובבקר זרעך תפריחי ׃ ובבקר תפלתי תקדמך ׃ ובבקר היא שבה אל בית ׃ ובבקר אמר למלך ״׳ ׃ הפילגשים ב׳ ומלא וסימ׳ ולבני הפילגשים אשר לאברהם ׃ שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל ״׳

אחשורוש מקץ היות
לה כדת הנשים שנים
עשר חדש כי כן ימלאו
ימי מרוקיהן ששה
חדשים בשמן המור
וששה חדשים בבש׳
בבשמים ובתמרוקי
הנשים ׃ וכד מטא זי׳
זימנא דרביתא ורבי׳
ורביתא למיעל לוות
מלכא אחשורוש מ׳
מטול דהוות לה כגז׳
כגזירת נשיא תרין ע׳
עשר ירחין ארום כ׳
כדין ישלמין יומיהא
דרביתהון מטול דא׳
דאיתבסמית שיתא י׳
ירחין במשחא דמ׳
דמירא ושיתא ירחין
בבוסמניא ובתקוני נ׳
נשיא ׃ ובזה
הנערה באה אל המ׳
המלך את כל אשר
תאמר ינתן לה לבוא
עמה מבית הנשים ע׳
בית המלך ׃ ובהדה
רביתא עלה קדם מ׳
מלכא אחשורוש וכ׳
וכל דהוות אמירה הוות
מתיהב לה למיעל
עמיה מבית נשיא עד
בית מלכא ׃
בערב היא באה ובבקר
היא שבה אל בית הנ׳
הנשים שני אל יד

שעשגז סריס המלך
שמר הפילגשים לא
תבוא עוד אל המלך כי
אם חפץ בה המלך ונק׳
ונקראה בשם ׃ ברמשא
הוות עיילא ובצפרא
הוות תייבא לבית נש׳
נשיא תנייניתא לידוי
דשעשגז סריסה דמ׳
דמלכא נטר נשיא וש׳
ושמיה מכתב ולא הוות
עלת עוד לוותיה דמ׳
דמלכא אלא אין א׳
איתרעי בה וקרייה
בשמיה ׃ ובהגיע
תר אסתר בת אביחיל
דד מרדכי אשר לקח
לו לבת לבוא אל המלך
לא בקשה דבר כי אם א׳
את אשר יאמר הגי ס׳
סריס המלך שמר הנ׳
הנשים ותהי אסתר
נשאת חן בעיני כל רא׳
ראיה ׃ וכד מטא זמנה
דאסתר בת אביחיל בת
אחוי דאבוי דמרדכי ד׳
דדבר יתה ליה והוות
מרבי לה מן קושטא
היך ברתיה למיעל לו׳
לוות מלכא אחשורוש
ולא בעת כל מדעם א׳
אלא מדעם דהגי בעי ו׳
סריסה דמלכא נטר
נשיא והוות אסתר
גמירא חנא וחיסדא

קדם כל חזאהא ׃
ותלקח אסתר אל
המלך אחשורוש אל
בית מלכותו בחדש הע׳
העשירי הוא חדש ט׳
טבת בשנת שבע למ׳
למלכותו ׃ ואידברת
אסתר לוות מלכא א׳
אחשורוש לבית מלכ׳
מלכותיה בירחא עש׳
עשיראה דהוא ירח
טבת בשנת שבע למ׳
למלכותיה ׃
ויאהב המלך את אס׳
אסתר מכל הנשים ות׳
ותשא חן וחסד לפניו מ׳
מכל הבתולות וישם
כתר מלכות בראשה ו׳
וימליכה תחת ושתי ׃
ורחים מלכא ית אסתר
מכולהון נשיא ואית׳
ואיתגבילת חינא וחיס׳
וחיסדא קדמוי מכ׳
מכלהון בתולתא ויהב
תגא דמלכותיה ברישה
ואמליך יתה חלף וש׳
ושתי ׃ ויעש ו׳
המלך משתה גדול
לכל שריו ועבדיו את
משתה אסתר והנחה
למדינות עשה ויתן
משאת כיד המלך ׃ וע׳
ועבד מלכא שירותא
רבתא לכל שלטונוי ו׳
ועבדוי ית משתיתא

באה י״א מלר׳ וסימ׳ ויאמר להם השלום לו ׃ וישבו לאכל לחם וישאו ׃ ותאמר לנעריה עברו ׃ ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם בא׳ ׃ קול שמועה הנה באה ׃ ויקם יוצא לקראת הרשיעה ׃ ואתה מגדל עדר ׃ ואם משפחת מצרים ׃ תוחלת ממושכה חולה ׃ והנערה באה אל המלך ׃ בערב היא באה ובבקר ׃ ומל מלכים ויחזקו רבות מלך במב מלע והשמועה באה אל יואב ׃ באה הצפרה ״׳ ׃ בראשה ל׳

עשה ג̇ וסימ׳ ויך עוז אשר תדע׳ אש ובדד שלא וקיטור׳ לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה׳ אין אסתר מגדת מולדתה ואת׳ ימין יגל דוממיה ימין׳ קול רנה וישועה באהלי״ גדל ב̇ וסימ׳ ביום ההוא גדל יגל את׳ גדל המלך אחשורוש את המן״

דאסתר ומתנן למדינת
יהב ואמר לה הא חדי
לי הידין עמיך יהודאין
הוא תולדתיך ואמרת
ליה לית אנא חכימא
לא עמי לא תולדתי
דמטול דבר אנא טליא
מיתו אבא ואמא כד
שמע אחשורוש ית
מילהא חדר ושבק
שבוקין לכולי עלמא
ומתנן למדינתא יהב
מטול דחשיב בלביה
ואמר לגרמיה הא
אנא מטיב לכלהון
אומיא ומלכוותא מטו
מטול דעמא דאסתר
ביניהון איתוי ׃
ובהקבץ בתולות
שנית ומרדכי ישב בש
בשער המלך ׃ ובכד
איתכנשו בתולן תניינות
תניינות מטול דאסתר
דיתבא בפלטיר דמלכא
ומלכא רחים יתה מכל
נשיא ושוי תגא דמלכ
דמלכותא ברישה ובכד
ובתולתא האילין לביה
איתכנשו תניינות מ
מטול דאמרו שלטוני
דמלכא למלכא דאין
בעית תגלי לך אסתר
עמה ותולדתה קני ית
יתה בנשי אחרניתא
והיא גליא לך עמה

ותולדתה מטול הכין
כתיב תניינות ובהתכנש
ובהתכנשות בתולן תני
תניינות ומרדכי יתיב
בתרע בית מלכא ׃
אין אסתר מגדת
מולדתה ואת עמה כא
כאשר צוה עליה מר
מרדכי ואת מאמר
מרדכי אסתר עשה כ
כאשר היתה באמנה
אתו ׃ לא הויא אסתר
מחויא עמא ותלדתה
היך ביה דפקיד יתה
מרדכי ואות כד איתכ
איתכנשון בתולתא לא
גלת אלא איך דפקדה
מרדכי אסתר עבדת
היא אסתר בטליותה
מכיכתא הות וכד עלת
למלכותא במכיכותה
עלת מטול כבן אמר
כתבא ויה מימריה דמ
דמרדכי אסתר עבדת
היך כמה דהות מתרבא
עימיה ׃
בימים ההם ומ
ומרדכי יושב בשער
המלך קצף בגתן ותרש
ותרש שני סריסי המ
המלך משמרי הסף
ויבקשו לשלח יד
במלך אחשורש ׃ ביומ
ביומיא האנון ומרדכי
יתיב בתרע בית מלכא

רגז בגתנא ותרש שני
סריסוי דמלכא מנטרי
מניא ובעו למושטא
ידיהון דיקטלון למ
למלכא אחשורוש
ויהבון עיטא ביניהון
ויהבון חיוא חורמנא
בכוזא דדהבא דהוה
שתי ביה אחשורוש
דכד בעי מלכא נשתי
ביה נתלון ליה ונמחון
חיוא ויקטליה ׃
ויודע הדבר למר
למרדכי ויגד לאסתר
המלכה ותאמר אסתר
למלך בשם מרדכי
בכין איתחוי פתגמיא
ברוח קודשא ואז
מרדכי וחוי לאסתר
מלכתא ואמרת אסתר
למלכא בשמיה דמ
דמרדכי ׃ ויבקש
הדבר וימצא ויתלו
שניהם על עץ ויכתב
בספר דברי הימים
לפני המלך ׃ ואתבעי
פתגמיא ואשתכח
ואתלי תרויהון על
קיסא ואיכתב בספר
דוכרן יומיאתא קדם
מלכא ׃
ג אחר הדברים
האלה גדל המלך
אחשורוש את המן בן
המדתא האגגי וינש

אסתר המלכה י̇ד̇ וסימ׳ ויודע הדבר למרדכי׳ ויהי כראות המלך את׳ מה לך אסתר המלכה׳ קדמ׳ אף לא הביאה אסתר המלכה׳ לשתות עם אסתר המלכה׳ גם ביום השני במשתה היין׳ תנתן לי נפשי בשאלתי׳ אי זה הוא׳ והמן עמד׳ ביום ההוא׳ הנה בית המן נתתי׳ מה שאלתך׳ בתר׳ ותכתב אסתר המלכה׳ לקים את ימי הפורים׳׳ אחר הדברים האלה ב̇ ריש פס גדל המלך׳

ישתחוה ג̇ וסימ̇ ויהי דוד בא עד הראש · ויהי אחרי בא אמציהו · וכל עבדי המלך אשר · וחד וישתחוה · ויעבד אדני ·

ויגשאהו וישם את
כסאו מעל כל השרים
אשר אתו ׃ בתר פיתג׳
פיתגמיא האילין רבי
מלכא אחשורוש ית
המן בר המדתא אג׳
בר אגגיא בר סרח
בר בוזא בר אליפלט
בר דיוס בר דיוסים
בר פרוס בר מעדן
בר בלעקן בר אנתי׳
בר הדרוס בר שגר
בר נגר בר פרמשתא
בר ויזתא בר עמלק
בר לחינתיה דאליפז ׃
בתריה דעשו ורבי
יתיה ונטיל יתיה ושו׳
ושוי ית כורסיה לעיל
מן כל רברבני עמיה ׃
וכל עבדי
המלך אשר בשער
המלך כרעים ומשת׳
ומשתחוים להמן כי
כן צוה לו המלך ומר׳
ומרדכי לא יכרע ולא
ישתחוה ׃ וכל עבדוי
דמלכא דבתרע בית
מלכא ברעין וסגדין
להמן דהכין פקיד ע
עלוי מלכא ומרדכי
לא הוה ברע קדמוי ו
ולא הוה שאיל בשי׳
בשלמיה ׃
ויאמרו עבדי המלך
אשר בשער המלך ל

למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך ׃
ואמרו עבדוי דמלכא
דייתבין בתרע מלכא
למרדכי מה רבותא י׳
אית לך יותר עלנא ד׳
דהינון ברעין וסגדין ק׳
קדם המן ואת לא ברע
קדמוי מטול מה את
מעבר על פיקודא דמ׳
דמלכא עני מרדכי וי׳
ואמר להון טפשיא
חסרי ליבא שמעו מני
מיני מילתא חדא וא׳
ואמרין ליה בחימיא
מן איתוי בר נשא דהו׳
מתגאה ומתרברב הוא
ילוד מן איתתא ויומוי
זעירין ובתולדתיה בכ׳
בכיה ואיליא ורכביא
עיקתא ותינחתא וכל
יומוי מלי חימתא וכ׳
וסופיה חזר לעפרא
ואנא אסגוד קדמוי לא
אלא סגיד אנא לאלהא
חייא וקיימא דהוא
חד בשמיא והוא נור
אכלא נורא ומלאכוי ׃
נורא תלא ארעא בא׳
בארדעיה מתח רקיעא
בגבורתיה בנביוני ד׳
מחשך שמשא כרעה
ברעותיה מנהר חשוכא
בחכמתיה עבר ימיא
סג יתה בחלא כמזופיה

במזופיתיה שוי טעם
מוי במילחא ורוחא י׳
דגלגלוי בחומרא אסר
יתיה היך זיקין סבריה
באוירי תהומא בדיל
דלא יסק לארעא יתבא
רשיש ולא עביר תחומי
במימריה ברא רקיעא
מתחותיה איך עננא
באוירא פריס איך הו׳
הוא ערפילא על עלמא
מגין היך משכנא על
אפי דארעא טעין בח׳
בחיליה דלעיל ודל׳
ודלרע דהטין קדמוי ׃
שימשא וסהרא וכימא
וכוכביא ומזליא לא
בטלין שעה חדא לא
נחין אלא כולהון רהט׳
דהטין באזגדין אזלין
ליפינא ולשמאלא
למעבד רעותיה דמן י׳
דברא יתהון ליה יאי י׳
למשבחא ולמסגוד
קדמוי עניין ואמרין י׳
למרדכי ליה והא את׳
אשכחן דאבהתך סגדין
קדם אבהתיה דהמן ׃
עני מרדכי ואמר להון
מן איתוי אבהתוי דה׳
דהמן אמרין ליה לא
ברע אבוך יעקב קדם
עשו אחוי דהוא אבוי
דהמן אמר להון אנא
מן זרעיתיה דבנימין וכר

יא בת ב זקף ב וסימ׳ בשמעכם והיה במשך בקרן ׃ ויהי בעלות הכהנים ׃ בעלות ולא אבן האנשים ׃ בהם ויאמרו למלאכים ׃
בשמעו ותיבלח ׃ ויהי בשמעך את קול ׃ יבו ויבאו אל מחנה ׃ יבלו ירדמו בטוב ׃ באמרם אליו ׃ וזבוד ומבני בגוי ׃ זבו אחרון האחרון

סגיד ויקר קדם עשו
בנימין לא ילוד הורה
ולא סגיד קדם אינש ׃ מן
יומוי מטול כן נטר יה
יתיה קיים עלמא במע
במעיה דאימיה עד
עידן דיסקון לארעא
דישראל ויהב ביה מיה
מקדשא בארעיה דיה
ואשרי שכינתיה בהה
בתחומיה ובל ביה יעז
ישראל יחדון תמן ועד
ועממיא כרעין וסגדין
בארעיה ואנא ליה
אנא כרע וסגד קדם דה
המן רשיעא ובעיל דה
דבבא הדין ׃
ויהי באמרם אליו יום
ויום ולא שמע אליהם
ויגידו להמן לראות
היעמדו דברי מרדכי
כי הגיד להם אשר
הוא יהודי ׃ והוה כד יה
אמרין ליה יומא ויומא
ולא שמע להון ותניאו
להמן דיחזון חזן אין
קיימין מילוי דמרדכי
מטול דאמר להון דה
דהוא יהודאה ׃
וירא המן כי אין מרדכי
כרע ומשתחוה לו וית
וימלא המן חמה ׃ ותח
וחזא המן מטול דלא
צבי מרדכי למכרע דה
ולמסגוד קדם המן ואת

ואיתמלי המן חימתא ׃
ויבז בעיניו לש
לשלח יד במרדכי לבד
לבדו כי הגידו לו את
עם מרדכי ויבקש המן
להשמיד את כל היהו
היהודים אשר בכל הה
מלכות אחשורוש עם
מרדכי ׃ והות קלילא
בעינוי למושטא ידא
במרדכי בלחודוי דמטו
דחויאו ליה דמרדכי ׃
יהודאה הוא דבכל מ
מדינתא דמלכא אחא
אחשורוש עמיה דמ
דמרדכי ׃ בחדש
הראשון הוא חדש ניסן
בשנת שתים עשרה
למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני הה
המן מיום ליום ומחדש
לחדש שנים עשר הוא
חדש אדר ׃ בירחא קד
קדמאה דהוא ירח ניסן
בשתא דתרתא עשרה
למלכא אחשורוש אה
אפיק מילתא הוא עד
עדבא קדם המן מיום
ליומא ומן ירחא לירח
לירחא דתרין עשר
הוא ירח אדר ׃
ויאמר המן למלך אה
אחשורוש ישנו עם אה
אחד מפזר ומפרד בין ׃
העמים בכל מדינות

מלכותך ודתיהם שונות
מכל עם ואת דתי המה
המלך אינם עשים ולה
ולמלך אין שוה להנה
להניחם ׃ ואמר המן ה
למלכא אחשורוש יה
אית עמא חד דיהודאי
מבדר ומיטלטל בינו ע
עממיא בכל מדינת
מלכותך גיותנין ורוח
ורוחיהון דמיא מלכ
מלקטין פישרי טבת
ויהבין בחצבי המון ו
ועובדיהון שנין מכל
עממיא ונימוסיהון נ
מכל מדינן ובנימוסנא
לא מהלכין ובעובדנא
לא צייבא נפשיהון וה
ועבידתא דמלכא לה
ליה אינון עבדין ובד
חזיין לנא רקקין בארע
בארעא וחזין לן במי
במידעם מסאב ובד
אנחנא נפקין למימר
ולמשמע בעבידתיה
דמלכא מנהון כלקין
בשורין ופרצין גדרין
ועלין בחררין ונפקין
בחנופין וכד אנחנא
דהטין מתפוס יתהון
מתהדרין וקיימין מנר
מברקין עיניהון וחרו
וחרקין שיניהון ומכה
ומבטשין ריגליהון ות
ומבהלין יתהון וליה

וימלא ו׳ וסימ׳ וימלא שבעת ימים ׃ ויבוא את החכמה ׃ וימלא בית הבעל פה לפה ׃ וימלא הבית את הענן ׃
וימלא המן על מרדכי חמה ׃ בחדש ז׳ ריש פס׳ וסימ׳ בחדש השלישי לצאת בני ׃ בחדש הראשון בארבעה דהורת בהצי
בחדש השני בארבעה עשר ׃ בחדש הרביעי בתשעה לחדש ׃ בחדש השמיני בשבת ׃ הוא חדש ניסן ׃ בחדש השלישי הוא העשירית

אנחנא יכלין למתפש׳
יתהון מן בנתהון לא
יהבין לנא ומן בנתנא ז
לא נסבין להון ומן ר׳
דרבר מינהון למעבר ע
עיבידתיה דמלכא מ׳
מפיק ליומא ההוא כס
בשיהי פיהי ויומא
דאינון צבין למיכן ז
מיננא אמרין לנא יומ
יומא שריא הוא ויומ
ויומא דאנחנא צבין
למיכן מינהון אסרין
עלינן שוקין ואמרין
לן יומא אסירין הוא
בשעתא קדמיתא אז
אמרין שמע קרינן י׳
בתנייתא צלותי מיצל׳
מיצלינן בתליתיתא י׳
אמרין לחמא אכלינן
ברביעתא אמרין לא
לאהא דבשמיא מב׳
מברכינן דיהב לן לח׳
לחמא ומיא בחמיש׳
בחמישתא נפקין ובט׳
ובשתיתא תריבין ובש׳
ובשביעתא נשיהון
נפקין לאפיהון ואמרין
איהו גרסווא דעקרת
לכון בעבידתא דמלכ׳
רשיעא עלין לבי כניז
בנישתהון קרין בסיז
בסיפריהון ומתרגמין
בנביאיהון ולייטין ל׳
למלכנא ותברין לשו

לשלטוננא ואמרין הז
הדין יומא שביעאה
דנח ביה אלהא רבא נז
נירתהון בשבעה יומין
ונפקו נשיהון בפלגות
ליליא ומסאבן יר׳
מיא להמניא יומין ז
גזרין בשר עורלת בנז
בניהון ולא חייסין ע׳
עליהון ואמרין דניה
דניהוי שנין מן בנ׳
עממיא לתלתין יומין
קריין ירחא ואמרין
חד חסר וחד מלא בז
בירח ניסן תמניא יוז
יומין טבין עבדין ביה
ועבדין הדליקה ומז
ומדכותא וגרפין חמז
חמירא מן קדם פטיר
ואמרין דין יומא דא
דאיתפרקו ביה אבהתן
ממצרים וקריין יתיה
יומא דפיסחא עלין ז
לבי כנישתהון קריין
בסיפריהון ומתרגמין
בנביאיהון ואמרין יז
בהדיה דמיתגריה חמז
חמירא מן קדם פטיז
פטירא היכדין תתגרת
מלכותא רשיעתא
מן בינא וכדין יתעבד
לנא פורקנא מן מלכ׳
טפשא הדין בירח
סיון תרין יומין טבין
עבדין ביה עלין לבי

בנישתהון קריין ב׳
באורייתא ומתרגמין
בנביאיהון לייטין ל׳
למלכנא ותברין לש׳
לשלטננא וקריין יתיה
יומא דעצרתא וס׳
וסלקין לאיגר בי׳
אלהון ושדיין חוזרי
ומלקטין יתהון וא׳
ואמרין היכמיה דמ׳
דמיתלקטין חוזר׳
הכדין יתלקטון בנ׳
בניהון מן בינגא וא׳
ואמרין דין הוא יומא
דאיתיהיבת אורייתא
לאבהתנא על טורא
דסיני לעידן בעוד׳
רישׁ שתא קורין בחד
בתשרי עלין לבית
כנישתהון קריין בס׳
בספריהון ומתרגמין
בנביאיהון לייטין י׳
למלכנא ותברין לש׳
לשולטננא ותקעין
בחצוצרתא ואמרין
כמה דעל יומא דדו׳
דדוכרן אבהתנא קד׳
אבונא דוכרנא דלנא
יעול לטב ודבעלי ד׳
דבבנא יעול לביש ומ׳
ומריך בתשעה ביה
בכסין חין אוזין ות׳
והתנוגלין ואכלין וש׳
ושתין ומתפנקין אינון
נשיהון בניהון ובנתיהון

ואות בניהון צניימין ומ׳
ומעיקין יתהון ולא חז
חייסין עליהון ואמרין
יומא הדין מתכפרין חז
חובנא חובי דילן מתכ
מתכנשין ומתוספן על
על חובי בעלי רבבנא ות
ועלין לבי כנישתהון וז
וקרין בספריהון ומתז
ומתרגמין בנביאיהון ז
לייטין למלכנא ותברין
לשולטננא ואמרין הז
הכדין תתכפר הדין מיד
מלכא טפשנא מן עלמ
ובעיין רחמי ומתחננין
דימות מלכא ויתבר
שלטניה בחמשה עשר
ביה מטללין מטלן בז
באגר בתיהון ונפקין לז
לבוסתננא ושמטין לז
לולבננא וקטפין אתרז
אתרוגנא ומפשחין חז
חולבננא וחרבין בוסתז
בוסתננא ועקרין סוגיז
סוגיהון ולא חדסין וז
ועבדין להון הושענא
ואמרין במירעם דעבד
מלכא בניסדרי אנחנא
עבדין ועלין לבית כנז
כנישתהון ומצלין וז
וחדרין והדרין בהושע
נא ושוורין ומרקדין ז
היך גדיין ולא ידעינן ז
אי מילט לייטין אי כז
ברוכי מברכין לנא וקז

וקרין יתיה חגא דמט
דמטללתא ולא עבדי׳
עבידתא דמלכא אמרי
לנא יומא אסירא הוא
ומפקין לה לשתא כשו
בשיהי פיהי דלא יעז
יעבדון בהון עבידתא
דמלכא לחמשין שנין
קרין יובלא לשבע טז
שנין קרין שמיטה
להדין עשר ירחין קז
קרין שתא להלהיון ז
יומין קרין ירחא ועז
ועבדין יומא טבא לז
לשבעה יומין קרין ט
שבתא דניחא מריה
עלמא ועבדין ליה יומ׳
יומא דניחא כד הוה
מלכותהון קיימא עז
עליהון קם מנהון מלי
מלכא דוד הוא שמיה
מחשב עלנא מחשבן
בישן ובעא לשיצאה
יתנא ולאובדא יתנא
מן עלמא תרתין פטיז
פטימון קטל יתנא וחד
שבק ודישבק לעבדוי
בכישתיה דהכין כתיב
וימדדם בחבל השכב
אותם ארצה ׳ ובתרוהי
קם מלכא חד מן מלכ׳
דהוה קדמך נבוכדנצר
הוה שמיה סלק עליהון
ואחריב בית מקדשהון
וגלי קרתהון ואייתי׳ ית

יתהון בגלותא ומן רוחז
רוחיהון דמיתא ועד כען
לא שביקון ואמרין בני
אבהתנא אנחנא דמן עז
עלמא למלכא ליה אז
אנחנא פלחין וסגדין וז
ולשלטוניא לא אנחנא
משתמעין ולכל אתר
ואתר אגרתהון אזלין
ומטיין למבעי רחמין ז
קדם אלהא דימות מלכ
ויתבר שלטננא וליתז
אנחנא ידעין כד נחתו
אבהתהון למצרים לא
נחיתו להמון אלא כשז
מתבמן בשבעים נפשן וכד סלז
סליקו סליקו בשתין רבבן וחז
והשתא דאיתהון בגלז
בגלותא לית להון מדעם
ואמרין בני חסירין וטו
וטבין אנחנא דמן עלמא
ולית מסכנין וסחרין
פרותהון בעלמא ועמא
הדין בני קרייתא מבז
מבדר מינהון מזבנין ז
תרעא ומנהון תליין כוז
כותיון כל דמזבנין מזבנין
מעקשא וכל דזבנין וז
זבנין כשוריא והשתא
אין צבי מרי מלכא אנן
עשרה אלפין ככרין כסז
כספא מן בית גנזי דילז
לבית גנזי דילך מטול
דבני מוסי מלכא לא
מהלכין ועבידתיה

אשקול ג מלא בליש וסימ או כבר בסף תשקול · במשקול עשרים לחב ליום · לו שקול ישקל בעשר · אשקול על ידי עשי · ה המלאכה · לשקול על גנזי המלך · ואשקלה להם את הכסף · העזרא · ג · לבזו ה ב מל וא חס · ושללם · ושללם · מל · ויבא יהושפט · חס ·

דמלכא לית אינון עבדין ולמרי מלכא לא ישוי למשבק יתהון פחוין ׀
אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך ׀ אלא אם על מלכא שפר יכתב כתבא למובדא יתהון ועשרת אלפין ככרין דכסף אתקול על ידוי עבדי עבידתא למיתיא לבית גנזוי דמלכא ומן יכול מנהון שיתין ריבבן דכסף דסליקו אבהתהון מן מצרים שעבוריהון דמצראי ׀
ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צרר היהודים ׀ ואעבר מלכא ית עיזקתיה מעלוי ידיה ויהבה יתה להמן בר המדתא אגגיא מעיקיהון דיהודאי ׃
ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך ׀ ואמר מלכא להמן כספא יהיב לך ועמא למעבד ביה מה דשפיר בעינך ואת מלכא אחשורוש לא הוה זבונא ולא הוה מזבננא זבונא יהב דהבא ומזבננא שקיל דהבונא ואית לא זבונא ולא מזבננא דיתהבת עזקתיה להמן ואמרת ליה כספך יהיב לך ועמא למעבד ביה מה דשפיר בעינך עלך אתקיים כתבא גזם והוה כאת חויר קדשי דהבא בנחיריה דחזירא כמה דלית שפירן קדשי בחוטמא חזירא כדין לא יאיא לך כגון מלכותא ואת דמי לאיתתא שפירא וסכלת טעמא ׀
ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך ׀ ואתקריו ספרוי דמלכא בירחא קדמאה בתלת עשר יומין ביה הוא ירח ניסן ואתכתב כמה דפקיד המן על יהודאי על ידוי דמלכא ועל רברבנוי דאית בכל מדינתא ומדינתא ועל כל שילטונוי דעמא ועמא מדינתא ומדינתא היך כתבא ועמא ועמא היך לישניה בשמיה דמלכא אחשורש איתכתב ואתחתם בעזקתיה דמלכא ׀
ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ׀ ואישתדרון איגרתא בידוי דרהטין לכולהון מדינתיה דמלכא אחשורוש לשיציא למיקטל ולמובדא ית כל יהודאי מן טלאי ועד סבי טפלאי ונשיא ביומא חד בתלת עשר יומין לירחא תרי עשר הוא אדר ואות ביתיהון למיבז ׀
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי

אחשורש ד בת בן וסימ ויבקש לשלח יד במלך אחשורש · ויקראו ספרי המלך · קדמ דספר · ולמרדכי היהודי · ויכתב בשם המלך אחשורש · וחד אחשורש מים · חס דחס · ג · ונשלוח ג מל בליש וסימ אדום ומואב משלוח ידם · השכם ושלוח · דה · ונשלוח ספרים · נתון ג · וסימ החכמה והמדע נתון לך · ויאמר המלך להמן · ולפני מזה אלישיב הכהן · ג · גלוי ג · וסימ פתשגן ·

העמים להיות עתידים
ליום הזה ׀ ואיתפשר
כתבא ואיסתמית מילה
לכל מרינתא ומרינתא
איתגלי לכל עממיא דיה
דיהון אוטימוס עבידי
ליומא הדין עלכון דו ז
למודעא יתך ומידר־
גמירה לאבטלא אתון
חזון אחוי דיוסף על
דזבנו יתיה לארעא
נוכריתא וכנימין לא
אישתתף עם אחוי מז
מיטול כן נפקו מבני כז
בנוי פרקין לישראל
הוא מרדכי ואסתר ׀
הרצים יצאו דו
דחופים בדבר המלך
והדת נתנה בשושן הב
הבירה והמלך והמן
ישבו לשתות והעיר
שושן נבוכה ורהטיא
נפקו טרידין במילתיה
דמלכא ודיטגמיא אה
איתפרסמית בשושן בו
בירתא ומלכא והמן ז
יתיבו למיכל ולמישתי
וקרתא דשושן הוות
בכיא ׀

ד ומרדכי ידע את
כל אשר נעשה ויקרע
מרדכי את בגדיו וילב
וילבש שק ואפר ויצא
בתוך העיר ויזעק זעקה
גדלה ומרה ׀ ומרדכי

צדיקא הוה ידע ברוחא
דקודשא ית כל מה די
דאית[illegible] עבד שהור
מלכא [illegible] להיכליה מ
בתר עבדוי צדיקיא י
לות חגי זכריה ומלאכי
דיתבין בלישכת הגזית
ומיתנביין המן על שורא
רבא דירושלם ומכתב
דאיתנביאו ביה שבעין
ותרין מגדלין שד־
אחשורוש רשיעא וז
ואייתי מאה ועשרין
ושבעה ספרין מן מאה
ועשרין ושבעה מדינן
גבר גבר מגילתיה בידז
בידיה ופנקסיה בידיה
ויתיבו בתרעיה שושן
וכתבו ושלחו גזירתא
קשייתא על יהודאי
ועל נימוסיהון ואיגז
ואיגרתא קדמייתא
כתבון לה בשמיה דמ
דמלכא וחתמון להה
בעיזקתיה דמלכא וז
ושדרון יתיה ביד רה
רהטיא דהכדין הוה
כתיב באגרתא ובפתגמי
ניגמר אינון דמני מלכ
אחשורוש לכל עממיא
אומיא ולישניא ד־ר
דדיירין בכל ארעתכון יז
שלמכון יסגא מיהודע
מיהודעא לכון דגברא
חד אתא לותנא לא

מן אתרנא הוא ולא
מן מדינתנא הוא ואתא
לאיתוספא עלנא ולא
ולאיתגברא על בעלי
דבבנא בדקינן ביה והו
והמן שמיה בר אגג בי
מלכא בר עמלק רבא
בר רעואל בר אליפז ו
בוכריה דעשו בר שיז
שליטין ומרי ניכסין
ועתירי ארעא ושאל
מני שאילתא זעירא
וקלילא וחזי לי על
יהודאין ועל נימוסיי
נימוסיהון הלא כשו
כשרין ואמר לי בר
נפקו ממצרים שיתין
ריבבן מאני לכל גבר
וגבר ועמא חדין וכה
וכניה לקטלא כען י
אנא מלכא אחשורוש
סגי חדיתי ורעתי שז
שפרית עלי וכספא
נסיבית מיניה ועמיה
זבינו ליה לקטלא
כען אכולו ושתו וחדון
כמא דאנא אכיל ושו
ושתי וחדי דאחיד
בקשתא דאחיד בסי
בסייפא ופוקו ושלוטו
בהון לארבעה עשר
ולחמשה עשר לירח
אדר דלישנא ולא
תחוסון לא על מלכיהון
ולא על שולטניהון ׀

ולא על רברבניהון ולא
על דרדקיהון אלא הן
יתהון קטולו ומימונהון
בזו גבר גבר לנפשיה
דמני מלכא אחשורוש
לכל עממיא אומיא
ולישניא ולכל אתר וא
ואתר ולכל מדינה ומ
ומדינה ולכל שיבטא
ושיבטא ולכל זרעי וזו
וזרעי ולכל קריה וקריה
דמשתכח בהון עבריא
יהודאה או אמתא יה
יהודאתא יתנסבון רב
רברבנוהי על תרעי בתי
בתיהון מיטול דלא קה
קבילו גזירתיה דמלכ
דאחשורוש דאנא א
מלכא אחשורוש צבי
דלא ישתכח יהודאה
על אפי ארעא מלכותי
וכד חזא מרדכי צדיק
צדיקא ית גזירתא דה
דאיתגזרת וית איגרתא
דאיתחתמת צרא לב
לבושוי מן קדמוי ומ
ומאחורוי ואיתכסי ש
שקא ואיתפלפל בקי
בקיטמא ואריב בקליה
ואמר ווי מה רבא היא
גזירתא דגזר עלנא מ
מלכא והמן לא על
פלגא גזר ופלגא שבק
ולא על תילתא ולא על
רביעתא אלא הן על

גופנא כולה גזר למעקר
ולשיצאה יתהא מן שר
שורשהא וכד
חזו עמא בית ישרא
ית מרדכי צדיקא דהכ
וחשיב עליהון כולהון
איתכנשו ואתו לוותיה
עד דיהוון עם רב סגיא
לחדא דלית להון מניין
קם מרדכי על ריגלוי ו
בגו קהלא עני וכן אמר
להון עמא בית ישרא
חביבא ויקירא קדם יי
אבוהי דבשמיא לא
ידעיתון במה דהוה ו
ולא שמעיתון כמה
דגזר עלנא מלכא וה
והמן להובדא יתנא
מעל אפי ארעא ול
ולשיצאה יתנא מתח
מתחות שמיא לית ל
לנא מלכא דנסתמיך
עלוהי ואוף לא נביא
דבעי רחמין עלנא א
אתר לית לנא למערוק
אוף לא מדינתא דמ
דנישתזיב להמן בכל א
אתר ואתר איתכתב ע
עלנא ובכל מדינה ומ
ומדינה אישתדר על
הוינא כענא דלית
לה רעי וכאולפא דימ
דימא דלית לה מתפרנ
והוינן כיתמין דלית
להון אבא ובר אימון :

ינקין אמהון מיתאנפה
שעתא אפיקו ית ארונ
לתרעי שושן ואפריקו
עליה סיפרא דארונא
דאורייתא בר מברך
בשקא ומפלפל בקיט
בקיטמא והוון קרין ו
ביה בצר לך ומצאוך
את כל הדברים האלה
כי אל רחום יי אלהיך :
קם מרדכי על ריגליה
בגו קהלא עני ואמר
עמא בית ישרא חביבא
ויקירא ניקום וניחזי
מן אינשי נינוה כד
אשתלח עליהון יונה
בר אמיתי נביא למה
למהפך ית קרתא דנ
דנינוה ומטא פיתגמא
לות מלכא דנינוה
וקם מכורסיה יקריה
ואעדי תגא מיניה וא
ואיתכסי שקא ואית
ואתפלפל בקיטמא וא
ואכריז בנינוה ואמר
מן גזירתיה דמלכא ור
ורברבנוי למימר אינשא
ובעירא תורי ועאנא לא
תפקון למרעי ומיא לא
ישתון ותבו מן אורחת
ארחתהון בישתא ומן
חטופא דבידיהון ותב יי
במימריה מן בישא דה
דחשיב למעבד להון ו
ולא עבד דאוה אנחנא

ומספד ב׳ וסימ׳ אל ידעי בהי · ויצוב ובבי ומספד שק ואפר ״ ״ ייצע ב׳ וסימ׳ ובבל מדינה ומדינה מקום · הורד שאול ואוצר ·
לרבים ד׳ וסימ׳ מעמל נפשו יראה ישבע · והגביר ברית לרבים · ומשכילי עם יבינו לרבים · שק ואפר יצע לרבים ״ ״

נעביר פוותהון ונגזור
עמיון ונקרי תעניתא ד
די גלינו מן ירושלם ובד
איתחייבו שנאיהון דד
דבית ישראל אתת קלא
בת קלא ויקרת ליה לד
לנבוכד נצר מלכא כד
כשראה קום וכליד
על ירושלם ואחריב יד
יתה וקלי בית מקדשא
בנורא בה שעתא ההיא
נבוכד נצר רשיעא מד
מוביל ומייתי בידיה
מיטול דהוה ידע מיה
דהוה בסות משריתיה
דסנחריב כד אשתלח
עליהון מלאכא מן ד
מרומיא וקטל בהון יד
תמניסר ריבוון וחמישד
אלפין ולא אישתייר
במשירייתיה דסנחריב
אלא הוא בלחודוי וכד
איתבר מרדכי ובזע ית
ית לבושוי ולבש שקא
ויתיב בעפרא ושרי יד
למיהת דמעין וכן אמר
בריש בכיתיה חבל על
עליכון דבית ישראל מן
גזר דינא הדין דנפק
עליכון ונפק בגו קרתא
ויצוח צווחתא רבתא וד
ומרירא עד להרא׃
ויבוא עד לפני
שער המלך כי אין לבוא
לבוא אל שער המלך

בלבוש שק ׃ ואתא לקד
לקדם תרע פלטירין דד
דמלכא מיטול דגזירתא
אוהגזרה דלא ותהי אינש
להרע בית מלכא בלבד
בלבושא דשקא הוה
גברא מן דבית ישראל
אזיל לגברא עממיא וא
ואמר ליה בעי אנא מד
מינך ניהוי אנא ובני ד
ואיתהי לעבדין ובלחוד
נישתיזב מן הני קטלא
אמר ליה גברא עממיא
לבר ישראל לא חזית מה
דכתיב בריד בריד
בריטגמיא דפרס
מלכא אחשורוש דכל
גברא עממיא דמישהד
דמישתכח עדוי גברא
יהודאה נתקטיל פותיה
בכן הוה גברא בר ישראל
אזיל לביתיה בעקתא
רבתא בה שעתא איתקד
איתקיים על דבית ישד
ישראל מה דכתיב בספר
אורייתא דמשה ותהוד
ותהדבנון תמן לבעלי
דבביכון לעבדין ולאמהן
ולית דזבי ובכל יומא ויד
ויומא הוה כל גברא וד
וגברא אזלין וקרין בד
בריטגמיא דפרס מלכא
אחשורוש ומית הוו יד
ידעין במה אית להון ׃
נייחא בגו עלמא בכן יד

איתקיים על דבית ישד
ישראל מה דכתיב בספר
אורייתא דמשה ויהון
חייך תלון לך מלקבל ׃
ותהא תוה ליליא ויממ
ויומיא ולא תהימין בחד
בחייך בצפרא תימר
לאימת יהא רמשא וד
ובר משא תימרון לאיד
לאימת יהא צפרא מד
ושותא דלבבכון דהוא
תזועון ומן חיזו עיניכון
דתיחזון ׃ ובכל
מדינה ומדינה מקום
אשר דבר המלך ודתו
מגיע אבל גדול ליהודי
ליהודים וצום ובכי ומ
ומספד שק ואפר יצע
לרבים ׃ ובכל מדינתא
ובכל אתר ואתר ובכל
עידן דפיתגמיה דמלכ
דמלכא וגזירתיה מטיין
אבלא תקיפה ליהודאי
וצומא ובכיא ומספדא
ושקא ועפרא משכבא
לסגיאין ׃ ותבואינה
נערות אסתר וסריסיה
ויגידו לה ותתחלחל
המלכה מאד ותשלח
בגדים להלביש את
מרדכי ולהסיר שקו
מעליו ולא קבל ׃ ואתין
עולימתהא דאסתר
וסריסהא ותנו לה
ואיתדועת מלכתא לד

ותבואינה ה׳ וסימ׳ ותבאנה אל קרבנה · ולכהן מדין · ותבאנה אל רעואל · פתאם עשיתי ותבאנה · נערות אסתר · ותבואינה בת׳ · בהיכל
מלך · התבאינה בת׳ · ואל החכמות תבואנה בת׳ · ושאר תבאנה ותבאנה · כת׳ ״ ״ קבל · וקבל · קרבה · וקרבה · קשתי · וקשתי · קלוי
וקלוי · קטב · וקטב · קובע · וקובע · קין · וקין · כלה ל׳ דפות׳ ״ ״ ותתחלחל · חל · חליתי · ויחילו · החיל · ותחיל · והחיל · כל ל׳ חוות ·

ולבקש ד׳ וסימ׳ ויקם אדם לדרכך · והלכו ישבו אחת · הכמירים שאגים לטרף · לבוא אל המלך להתחנן לו · ביהודיים ז׳ ותי׳
בספר וסימ׳ לשקול על גנזי · ביום ההוא נתן · ותנה בית המן · פתשגן הכתב · עטרת גנו המן · ויקהלו היהודיים · והיהודיים אשר ··

לחדא ושדרת לבושין ׃
למלבשא למרדכי ולמ
ולמעברא סקיה מיניה
ולא קביל ׃ ותקרא
אסתר להתך מסריסי
המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מרדכי
לדעת מה זה ועל מה
זה ׃ וקרת אסתר להתך
חד מן סריסיה דמלכא
דהוה קאים קדמיה ופ
ופקידת יתיה על מרדכי
למידע מה דין ועל מה
דין ׃ ויצא התך
אל מרדכי אל רחוב ה
העיר אשר לפני שער
המלך ׃ ונפק התך לות
מרדכי לפתיא דקרתא
דקדם תרע בית מלכא ׃
ויגד לו מרדכי
את כל אשר קרהו ואת
פרשת הכסף אשר אמר
המן לשקול על גנזי ה
המלך ביהודיים לאבדם ׃
וחוי ליה מרדכי ית כל
מה דארעיתיה וית פרז
פירוש כספא דאמר המן
למתקול לבית גנזי ד
דמלכא מטול יהודאי
למובד יתהון ׃
ואת פתשגן כתב הדת א
אשר נתן בשושן להשמ
להשמידם נתן לו להר
להראות את אסתר ול
ולהגיד לה ולצוות עליה

לבוא אל המלך להת
להתחנן לו ולבקש מל
מלפניו על עמה ׃ ודית
פירוש כתבא דדיטגמא
דפריס בשושן למשי
למשיציה יתהון יהב
ליה למיחזיא לאסתר
ולמתניא לה ולמפקד
עלה למיעל לות מלכ
ולמיתחננא מיניה ולמ
ולמיבעי מן קדמוהי מ
מטול עמיה ׃
ויבוא התך ויגד לאסתר
את דברי מרדכי ׃ ואתא
התך וחוי לאסתר
ית מילוי דמ
דמרדכי ׃ ותאמר אסתר
להתך ותצוהו אל מר
מרדכי ׃ ואמרת אסתר
להתך ופקידתיה מטול
מרדכי ׃ כל עבדי
המלך ועם מדינות ה
המלך ידעים אשר כל
איש ואשה אשר יבוא
אל המלך אל החצר
הפנימית אשר לא יק
יקרא אחת דתו להמית
לבד מאשר יושיט לו
המלך את שרביט הז
הזהב וחיה ואני לא
נקראתי לבוא אל המ
המלך זה שלושים יום ׃
כל עבדוי דמלכא ועמא
דמדינתיה דמלכא י
ידעין דכל גברא ואית

דייעול לות מלכא לפ
לפלטרין גויאה בדלא
מתקרי חדא היא גזיר
גזירתיה למתקטלא
אלא אין אושיט ליה
מלכא ית שרביטא דה
דדהבא ויחי ואנא הא
תלתין יומין מיצליא
דלא יבעי יתי מלכא
דלא יחטי יתי דבר ה
הויתי מתרביא לות
הות אמר לי דכל איתת
דתיתשבי מן בנת ישר
ותיזיל לבית עממיא
מן צבות נפשה לית י
לה חולק ואחסנא בגו
שבטיא דישראל ועל
דהוה התך שליחא
בין אסתר למרדכי ת
תקלה דגזיה דהמן ע
עלוי וקטל יתיה ׃
ויגידו למרדכי
את דברי אסתר ׃ ואי
ואתחויאו למרדכי
בכתבין ית פיתגמי אס
אסתר ׃ ויאמר
מרדכי להשיב אל א
אסתר אל תדמי בנפשך
להמלט בית המלך מ
מכל היהודים ׃ ואמר
מרדכי לאתבא לות
אסתר דילמא תדמין
בנפשך ותימרון דאנת
אודמנת למלכותא
למיהוי מלכתא ודלמא

ז׳ מלין בת׳ בתרי זוגין וסימ׳ משבי קיצותיו · וחברו דמשכבא בתל׳ · ודבהמות עשו לו דאמור בתר׳ · ומריצאנו עוון · הן בעוון · עוונותיו
ולבדונו · את עוון · דת · ומצוות וחקים · קדמ׳ דעזרא · ואת שבת קדשך · ולינות עליה · בבצות גרון · וחמש יצאן עשוות · העשויות
לבעלי טוב ייו לקוו · ד׳ בתרא בת ו׳ וקרי ··· שלושים ב׳ בגל וסימ׳ ויחלא אמא · דדה · לא נקראתי לבוא אל המלך ··

תחשבין בליבך ותימרו·
לית אנא צריכא רחמין
למיבעי על דבית ישר
דאין רגלא חד מן יה
יהודאי מתנפקא לא
תחשבין בנפשיך דאנא
משתיזבא מן בית מה
מלכא מן כל יהודאי יו
מאומית שאול אבוי ז
דאבוך גרם להון ליש
לישראל ית בישתא הה
הדא דאיס קיים מדעם
דאמיר ליה שמואל
נביא לא נפק עלנא ז
המן רשיעא מזרעיה
דבית עמלק לא נפק
עלנא בר המדתא הדין
ולא ומן יתבא בעשר
אלפין בכרין דכסה מן
ידוי דמלכא אחשורש
ולא מסר קודשא בריך
הוא ית ישראל ביד תרין
רשיעין המן שירויא
לא אתא עליהון על
דבית ישראל אלא עמ
עמלק אבא דאבוי דה
דהמן רשיעא ואגח
קרבא עם יהושע בר
נון ברפידים ובצלותא
דצלי משה רבינו אז
איתמחו דוכרניה דבית
עמלק מן עלמא ברם
קומי ובעי רחמין מן
קדם אבוך דבשמייא על
עמא דבית ישראל דמן

כ׳ מראן

עבד דינא בקדמאי הז
הוא יעביד דינא מן בז
בתראי מן מאן הוא
תקיף המן רשיעא או
מן מאן הוא איתקיים
גזירתא מן עמלק אז
אבא דאבוי דאתא עלז
עליהון על דבית ישרא
וטרד יתיה קודשא
בריך הוא מן עלמיא מ
מן מאן הוא תקיף מן
תלתין וחד מלכין הוא
תקיף דאתון עליהון ו
על דבית ישרא ונפק
עליהון יהושע בר נון
במילתא וקטל יתהון
מן מאן הוא תקיף מן
סיסרא הוא תקיף דאו
דאתא עליהון על דבית
ישראל בתשע מאות
ארתכין דפרזלא ואחר
עליהון על דבית ישרא
גוברין דמיין במדעם
דלא יטפלון ולא יזלון
בשיהון לית בעליהון ו
ולא יפרון ולא יסגון ז
בעלמא מסר יתיה
קודשא בריך הוא ביד
איתתא וקטלה יתיה
מן הוא תקיף מן בני יה
גבריתה הוא דאתו ואו
ואגיחו קרבא עם דבית
ישראל ואיתמסרו ביד
דוד ובית עבדוי וקטלו
יתהון ברם לא תמנען

פומיך מן צלו וסיפוותך
מן למיבעי רחמין רבז
דבזכותיה אבהתנא איש
אישתזבו ישראל מן ז
קטלא ומאן דעבד ביה
ניסין לישראל בכל עידן
ועידן הוא ימסר ית
שנאנא בידנא ונעביד
ביה ברעות נפשנא ברם
לא תדמיין בנפשך דיו
דאת משתזבא ביד
מלכא מכל יהודאי ז
אלא איתכרי דאיתיך
מן בני דשאול מלכא
דישראל דאיתאמר
ליה למשיציא ית דוכ
דוכרניהון דבית עמלק
מתחות שמייא וחס ע
על אגג מלכיהון דעמ
דעמלק ואותיב יתיה
עימיה ובה בליליא
איתעברת איתתיה מה
מיניה וקם המן זרעי
זרעיתיה ובעא למובד
כולהון יהודאי ולמי
ולמיעקר יתהון ועל
דחס אבוך על אגג מז
מלכיהון הות ליה לה
להקלא וכד קם פרעה
על בית ישראל בארעא
דמצרים ושעביד יתהו
איתי קודשא בריך
הוא מחתא על מצראי
שניין דא מן דא ואפיק
לדבית ישראל בריש גלי

החריש ז' וסימ' ואם החריש יחריש לה אישה · ויאמרו לו החרש שים ידך · החרש ואצבי אדבך · החרש ואאלפך חכמה ·
אם יתן החריש החרישון · כי אם החרש תחרישי ״ ״ יעמוד ב̇ מלא וסימ' לפני זעמו מי יעמוד · ויברח ביגל ולא · רוח והצלה ״

ויקמו מצראי ורדפו בת
בתריהון וכד חזו ישראל
ית מצראי צליון קדם
אבוהון דבשמיא ופרק
יתהון ובזע ימא קדמו
קדמיהון ואעבר יתהון
ביבשתא וארתטיר רפת
דפרעה ומשירייתיה
טבע בימא ואת ובית
אבוך קומו להון לרבית
ישראל ותוב דאיתכנשו
על רבית ישראל עממיא
לנחלא דארנונא קוד
קודשא בריך הוא רמז
לטוריא וחפו טוריא
חד לחד וחפון לעממיא
ורבית ישראל עברו במי
במישרא מלעיל וכל
דהוו בכרכיא איתקטלו
קדמיהון אלא את ובי
ובית אבוך קומו להון
לרבית ישראל ותוב כד
אתא סיסרא ורדף בתר
בתריהון בתשע מאה
רתיכין דפרזלא כוכביא
מן שמיא נחתו ועבדו
קרבא עם סיסרא רב
הוא רוח צניהון דבית
ישראל ותקית פריקנהון ׃
כי אם החרש
תחרישי בעת הזאת
רוח והצלה יעמוד
ליהודים ממקום אחר
ואת ובית אביך תאבדו
ומי יודע אם לעת כזאת

כזאת הגעת למלכות ׃
אלא אם מישלא תיט
תישלין בעידנא חדין
קדישיהון ופרוקיהון
מיתמנית להון פורקנא
מן אתרא אחרנא רבנ
דבכל שעין מיתמנית לה
להון נסין ופרקנא ואת
ובית אבוך תובדון ומאן
ידע דילמא דחסנון על
חובי דבית אבוך קרבת
למלכותא ׃
ותאמר אסתר להשיב
אל מרדכי ׃ ואמרת א
אסתר לאתבא למרדכי ׃
לך כנוס את כל
היהודים הנמצאים
בשושן וצומו עלי ואל
תאכלו ואל תשתו ש
שלשת ימים לילה ויו
ויום גם אני ונערתי א
אצום כן ובכן אבוא אל
המלך אשר לא כדת
וכאשר אבדתי אבדתי ׃
איזיל כנוש לכולהון ׃
יהודאי דאית בשושן
בירתא וצומו עלי ואל
ולא תיכלון ולא תשתון
תלתא יומין ותלתא
לילותא ואוף אנא ועו
ועולימתיי אצום כוות
כוותהון ובכן איעול
לות מלכא דלא פיתגנ
דאין נאבד בהדין עלמא
בגללכון אית לי חולקא

לעלמא דאתי ויפוק
חתנא מבית משכביה ׃
ספקא אסור וכלתה א
מבית גננא כד רישה
מפלפל בקיטמא ואנ
ואינשי וגבעדי ותורי
ועניא לא יטעמון מיד
מידעם ואפרישו ינקי
מן דדי אמהון בה ש
שעתא בריר ביה בק
בקהלא ואשכחו ביה
תרין עשר אלפי כהני
בחירי ואנקיטו יתהון
שופרי בימינהון ואו
ואוריתא בשמאליהון
בכיין ועניין וכן אמרין
כלפי לעילא אהא דיט
דישראל הא אוריתא
דיהבת לן הא עמא ח
רחימין בטל מן עלמא
מן קאים וקריבה ומן
ומדכר על שמך שמי
שמשא וסיהרא יחשך
נהוריהון ולא יתחר
דהא לא איתבריאו ״
אלא בדיל עמך ונפלין
על אפיהון ואמרין ע
ענינו אבינו ענינו מי
מלכנו ענינו ושופרי
תקעין עמיהון ועמא
עניין בתריהון עד די
דיבכון חילי שמיא
ונדו אבהתא מן קברי
קבריהון ׃
ויעבר מרדכי ויעש ׃

אל מרדכי ב̇ פס̇ וסימ' ותאמר אסתר להתך · ותאמר אסתר להשיב ״ ״ ובית אביך ב̇ וסימ' ושבחי עמיך · ואת ובית אביך תאבדו ״
כנוס ב̇ וסימ' עת כנוס אבנים · לך כנוס את כל היהודים ״ ״ ונערתי ב̇ חס̇ וסימ' ונערתי וכה תדבקין · גם אני ונערתי אצום ״
לילה ויום ג̇ וסימ' להיות עינים פתוחות · לרגעים אשקנה · לך כנוס את כל היהודים ״ ״ ובכן ב̇ וסימ' אבוא אלי · ובכן ראיתי ״

בכל אשר צותה עליו
אסתר ׃ ועבר מרדכי וז
ועבר בכל מה דפקדת
עלוהי אסתר ׃
ה ויהי ביום השלישי ותו
ותלבש אסתר מלכות
ותעמד בחצר בית המ
המלך הפנימית נכח
בית המלך והמלך יושב
על כסא מלכותו בבית
המלכות נכח פתח הבית ׃
והוה ביומא תליתאה
כד צמת אסתר תלתא
צומין צומא בתר צומא
קמת מן עפרא ומן קיהז
קיטמא כד כפיפה קומי
קומתה ולא פשיטא וז
ואיתקנת בתיקונה כמה
דמתקנין מלכתא לכז
לבשת לבושא דמלכות
מטקס בדהבא טבא ז
דאופיר הוא שוראה
פרנגאו טבא דמיטכס ז
באבנין טבין ומרגלין י
דאייתי יתיה ממדינת
אפריקי ואחתת ברישה
כלילא טבא דדהבא ורו
ורשמת בריגלהא מסנין
דאוכריזין וכתרכן אסתר
בצלותהא מצלייא ובכן
אמרת אלהוי דאברהם
יצחק ויעקב ואלהיה
דבנימין אבא לא מן רז
דשפירא אנא קדמך יי
אנא עלא קדם מלכא

טפשא הדין אלא הוי ע
עמך בית ישראל דלא
יאבדון מן עלמא הבדיל
ישראל בדוהא ית עלמא
בוליה דאין ישראל יאבדי
יאבדון מן עלמא מן ז
יימר קדמך קדוש קד
קדוש קדוש בכל יומא
תלתא זימנין כמה דעם
דשזבתיה חנניה מישז
מישאל ועזריה מן א
אתון נורא יקידתא וז
וית דניאל מן גוב דאר
דאריותא את שיזיב יי
יתי מן ידוהי דמלכא ט
טפשא הדין וגמול עמי
חיסדא וחיסדא בעינוי מ
בבעו אסתר אמידת מי
מילתה ובתחנונין סדז
סדרת צלותה בבעו מנך
שמע צלוין שמע צלו
צלותי בעדנא הדין יג
גלינא וטרידנא מן ארז
ארענא ובדיל חובנא
מסרתא יתנא דיתקיים
בנא פתגם דכתיב באורז
באורייתא ותזדבנון תמן
לבעלי דבביכון לעבדין
ולאמהן ולית דקני וה
והא אמתנא מדבנין ולי
ולית דקני דהוא נפקיה
לקטלא ובטלנא מתמן
מתמסרין לחרבא ולז
ולקטלא ולשיצאה
גמירא בחדא זרעיה

דאברהם לבשין שקא
וקיטמא רמיו להון על
רישיהון אם חטון אבה
אבהתנא מה חטו בניא
אין משתיזבן מן מידה
קדמך טפליא אב חטו
קדמך ינקים מה חטו
יתבי ירושלם נעו מה
מקבריהון דמסרתא
בניהון למיתנסבא כו
כעננין שמיא את מעבר
יתנא מה קלילן אינון
יומי חדותהון להמן רז
רשיעא מסרתא יתנא
ולבעלי דבבנא לאית
לאיתנסבא מדכרא
אנא קדמך עובדוי רז
דרחימין מן אברהם
אישרי למימר נסיתא
יתיה בכל נסיונין כח
ברקתא יתיה ואישתכח
מהימן סעיד ובמירה
לבני רחימוי דהעיל
יתהון בחותב קיימא
עולבנא תבע מן המן ו
דפורענותא מן כר
המרתא פרע מיניה יי
על ידי עמך דבעא לשי
לשיצנא יתנא בחדא יז
צר ותשניק לעמך הוה
לאעקא להון בכל אתז
אתריהון קיים עלמא
קיימתא עמנא עקידה
זקות יתנא דמא המן כז
כספא למלכא למזבן יז

יתנא בעשר אלפין כיז
ביכרין שביע בקלנא וא
ואעני יתנא תקיביה למ
למיפלתיה · אסתר צרז
צווחת צווחא רבא ויז
וילילת ילא מרירא
בכיא וברמיעין אמירת
אמירת מלהא וכתחנז
וכתחנינין סדרת צלוז
צלותהא גרונה איתחר
מן קדם פומיה ועינה
איסתמיין מן קדם פה
דמיעתהא המייה אז
אסתר בליבה ואמירת
דילמא איעול קדם מ
מלכא ולא יקבל מיני
הא אנא עלא קדם מ
מלכא למבעי רחמין
על אחסנתי ומלאך
דרחמין יקבל יתי ויע
ויעול עימי חינא וחז
חסדא וזכותא דאברהם
דיעול קדמוי עקידת
יצחק תזיקות יתי חינה
דיעקב יתיהב בפומי דז
חיסדיה דיוסף על לט
לישניה טוביה דאינש
דמתרחיץ עלוהי ולא
בהיית כל דרחיץ ביה
ימיניה ושמאליה יפלי
יפשוט לי דבהון ברא
עלמא כוליה כל ישרא
בעין עלי רחמין דעלז
דעליכון אנא מצליא
ובעיא רחמין דמדעם

דמיתחנן איניש קדם
קודשא בריך הוא נש
נשתמעא צלותיה כז
בעידן עקתיה נחזי כז
בעובדי אבהתנא ונעבד
כוותהון והוא יעביד לנא
ית בעותנא שמאליה
דאברהם אחידא בצז
בצואריה דיצחק וימי
וימיניה על סכינא ברי
ברעוא רעות מימריה
ולא עכב מן שליחותך
פתחתה רקיעא כיון כי
כיון למיתן אתר למלז
למלאכי מרומא צווה
צווחין במרר ובן אמיז
אמרין חבל לעלמא אם
כן עבר קריא אנא קרז
קדמך ענה יתי דאנה
עני לכל מאן דרחיק
ליה ולכל מאן דעייקא
ליה ואת חזי לעקתא
דנפש רחמנא וחננא יז
אתקריתא מרחיקתנן
ומסגי למעבר טיבו ויז
וקשוט שביק לשוויא
ולחובין נטר קיימא
וחסדא לרחמוי ולנט
ולנטרי פיקודוי אורין
אורייתא לאלה דרין ז
ואות לאבהתנא דילנא
דדין הוא קיימא דקיי
דקיימתא עמיהון שמ
שמיעת יונה והוות בכי
בכייא ויתיבת באיתתא

על מתפרא שמע בקז
בקלנא ועני יתנא ואז
ואפיק יתנא מצרה דז
לרווחה תלתא יומין ז
צמית קדמך לקבל
תלתא יומין דאזל אז
אברהם למעקד בריה
על גבי מדבחא קדמך
וקיימתיה ליה קיימא
ואמרת ליה דכל אימת
דעלון בנך לאננקי אז
אידכר להון עקידת יז
יצחק אבוהון ואפרוק
יתהון ותוב צמית תלתא
יומין כתלתא יומין ז
דקמון בשיפולי טורא
דסיני ואמרו כל דמז
דמליל יי נעביד ונקבל
ופרוק יתהון מן עקתא
הדא ועת ואמירת ואז
ואמירת אהא מרי חזו
חילוותא בריק או כז
בחין לבבין וכוליין אז
אידכר בשעתא הדא
זכותיה דאברהם יצחק
ויעקב ומן שאלתי לא
איתהדר ומן בעותי לא
איתעכב וקמת בתרע ז
בית מלכא גוואה לקז
לקבל בית מלכא ומיז
ומלכא הוה יתיב על
כורסי דמלכותיה בבות
מלכותא לקבל תרעמי
מלכותא

ויהי כראות המלך את

ואפיק
יתנא
מן עקא
לרוחא תבר
תריפין תבר
יתהון ויתא
תיהוי

אהרן ד׳ וסימ׳ בחדו ועלו׳ בחדו במוצ׳ ללבת עם יהודה וחשיעזר׳ בהדו זאת המן ׳׳ ותגע ב׳ וסימ׳ ותגע בנת הכרוב׳ ותגע בראש השרביט׳ וחד ותגע לרגליו ׳׳ ויבא ב׳ חד׳ בטעמ׳ וסימ׳ בהדו את המן׳ ויבא המלך והמן לשתות עם ׳׳

אסתר המלך עמדת
בחצר נשאה חן בעיניו
ויושט המלך לאסתר
את שרביט הזהב אשר
בידו ותקרב אסתר ותג
ותגע בראש השרביט׃
והוה כד חזא מלכא
ית אסתר מלכתא קיי
קיימא בדרתא ואיתגו
ואיתגמילת חינא וחי
וחיסדא קדמוי והמן
איספקלטורי ס״א א
אספקלטורי דמלכא
למיקטל ית אסתר
ואושיט מלכא לאסתר
ית שרביטא דדהבא
וקרבת אסתר ומטית
ברישא דשרביטא׃
ויאמר לה המלך
מה לך אסתר המלכה
ומה בקשתך עד חצי
המלכות וינתן לך׃ ואו
ואמר לך מלכא מה
ליך אסתר מלכתא ומה
בעותיך דמן לפלגא דמ
דמלכותא ואיתן לך׃
ותאמר אסתר אם
על המלך טוב יבוא
המלך והמן היום אל
המשתה אשר עשיתי
לו׃ ואמרת אסתר אם
קדם מלכא שפיר ייתי
מלכא והמן יומא דין
לשירותא דאעביד יי
לכון׃ ויאמר המל

המלך מהרו את המן
לעשות את דבר אסתר
ויבא המלך והמן אל
המשתה אשר עשתה
אסתר׃ ואמר מלכא
אוחיאו ית המן למעב
ית פתגם דאסתר ואתו
מלכא והמן לשירותא
דעבדת אסתר׃
ויאמר המלך לאס
לאסתר במשתה היין
מה שאלתך וינתן לך
ומה בקשתך עד חצי
המלכות ותעש׃ ואמר
מלכא לאסתר במשו
במשתיא דחמרא
מה שאילתיך אסתר
מלכתא ואיתלך ומה
בעותיך דמן לפלגו דו
דמלכותא ואיעביד׃
ותען אסתר ותה
ותאמר שאלתי ובקש
ובקשתי׃ ועניאת אסתר
ואמרת שאילתי ובעותי׃
אם מצאתי חן בז
בעיני המלך ואם על
המלך טוב לתת את של
שאלתי ולעשות את
בקשתי יבוא המלך א
והמן אל המשתה אש
אשר אעשה להם ומ
ומחר אעשה כדבר
המלך׃ ענת מלכתא
ואמרת אנת מלכא אין
אשכחית רחמין קדמך

ואין על מלכא שפיר
למתן שאלתי ולמע
ולמעבד ית בעותי ייתי
מלכא והמן לשירותא
דאיעביד לכון ולמחר
אעביד איך מילוי דמ
דמלכא ומטול תלתא
פ [illegible] פיתגמין זמז
זמנ׳ ׳ זמנת אסתר
ית המן לשירותא׳ פי
פיתגמא קדמאה דיז
דידעת אסתר דחמא
המן היך קטל התך
בשליחותא בין אסתר
למרדכי ואמרת אומן
ית המן לשירותא וימנ
תניינא מיטול דעקר
סנאתא מלביה ותוב יו
אירמי טבנא בין אחש
אחשורוש להמן ודריי
ודיימר מלכא מה היא
הדא מילתא ומבולהון
שלטני דידי לא קרת
אסתר לשירותא אלא
להמן פתגמא תליתאה
אמרת בולהון דביה ית
ישראל עיניהון עלי תז
תליין דאיבעי מן מלכ
אחשורוש ונקטליה
להמן אלא אומין ית
לשירותא מטול דנהד
דנתהפך לבהון דבני יש
ישראל וניתפנון להון אב
אבוהון דבשמיא וניבעי
רחמין מן קדמוי׃

ולעשות טו׳ וסימ׳ השמר בנגע הצרעת׃ ונתנך יי לראש ולא לזנב׃ וחזקתם מאד לשמר ולעשות׃ ולשום בן שרי אלפים ושרי
ומי בעמך כישראל׃ דשמואל׃ ועבודת העבודה׃ ולשלמה בני הן לבב׃ ואתה אם תלך לפני׃ ויאמר ליהוידע לדרש׃ אם מצאתי חן בעיני
המלך׃ כי עזרא הכין לבבו׃ וילכו כל העם לאכל׃ מחזקים על אחיהם ואדיריהם׃ ויקשרו כלם יחדו׃ וידעתי כי אין טוב בם ׳׳ ׳׳

וכראות ב וסימ׳ וכראות שאול את דוד׳ וכראות המן את מרדכי׳ וחד וכראות ית בי נבבעו״ ולא קם ב וסימ׳ ולא קם נביא עוד בישראל כמשה׳ ולא קם ולא זע ממנו׳ וחד לא קם כמהו׳ ויתאפק ב וסימ׳ שימו להם׳ המן ויבוא אל ביתו׳

ויצא המן ביום ההוא
שמח וטוב לב וכראות
המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא זע
ממנו וימלא המן על
מרדכי חמה ׃ ונפק הׄ
המן ביומא ההוא חדי וש
ושפיר לבא ׃ [illegible] וכד
חזא המן ית מרׄ
מרדכי יתיב בתרע בית
מלכא ולא קם ולא זע
מיניה ואיתמלי המן
על מרדכי חמתא ׃
ויתאפק המן ויבא
אל ביתו וישלח ויבא
את אהביו ואת זרש ׃
אשתו ׃ ואיתחסם הׄ
המן ועל לגו ביתיה ׃
ושדר וקרא לרחמוי
ולזרש איתתיה ׃
ויספר להם המן את
כבוד עשרו ורב בניו ׃
ואת כל אשר גדלו המׄ
המלך ואת אשר נשאו
על השרים ועבדי המׄ
המלך ׃ ותני להון המן
ית יקרא דעותריה ורׄ
ורבנותיה דבנוי וית כל
מה דרומים יתיה מלכא
וית כל רגשיל יתיה יׄ
לעיל מכל רברבניא
ועבדוי דמלכא ׃
ויאמר המן אף
לא הביאה אסתר המׄ
המלכה עם המלך אל

אל המשתה אשר עׄ
עשתה כי אם אותי וגם
למחר אני קרוא לה עם
המלך ׃ ואמר המן אוף
לא קרת אסתר מלכתא
עם מלכא לשירותא ׃
דעבדת אלא לי ואוף
למחר אנא קרינא לה
עם מלכא ׃ וכל זה
איננו שוה לי בכל עת
אשר אני ראה את מׄ
מרדכי היהודי יושב
בשער המלך ׃ וכל דין
לא סליק לי בכל זמן די
אנא חזי ית מרדכי ירׄ
יהודאה יתיב בתרע בית
מלכא ׃ ותאמר
לו זרש אשתו וכל אה
אהביו יעשו עץ גבה
חמשים אמה ובבקר ׃
אמר למלך ויתלו את
מרדכי עליו ובא עם הׄ
המלך אל המשתה ׃
שמח וייטב הדבר לפני
המן ויעש העץ ׃ ואמרת
זרש איתתיה וכל רחׄ
רחמוי אין שפר בעינך
נימר קדמך מילתא
חדא איך פורענותא
יתעביד ליה למרדכי ׃
גברא יהודאה הוא חד
מן צדיקיא דאיתבריאו
בעלמא אין בחרבא
נקטול יתיה כבר תהׄ
תתהפך עלנא ותתרמי

עלנא הכי יתיה לרגימוׄ
לרגימותא כבר רגמיה
דוד לגליה פלישתאה
אם בתורא דנחשא ניׄ
נירמיה כבר בזעיה מנׄ
מנשה ונפק מיניה זרוק
יתיה לימא רבא משנׄ
מעוניה בני ישראל ועבׄ
בגויה טליק יתיה לגו ׃
אתון דנורא יקידתא
כבר עקרוהי חנניה מׄ
מישאל ועזריה ונפקו
מיניה יתרמי לגוב אריׄ
אריוותא כבר דלא חבילו
אריוותא לדניאל יתרמי
קדם כלבין כבר ראיסׄ
דאיסתתמו פום כלבין
בארעא דמצרים למיׄ
למדברא נגלי יתיה כבר
במדברא נפישו וסגיאו
מה קטלא נקטול יתיׄ
יתיה והדרא דהא יתעבד
ליה נרמי יתיה לבירׄ
אסירי כבר מבית אסׄ
אסירי אמליכו ליוסף
ספינא תתרמי על יצׄ
יצוריה כבר איתהפיך
ספינא תתרמי על יצׄ
יצוריה כבר איתהפיך
ספינא מעל יצוריה דׄ
דיצחק נעור עיניה וׄ
ונשבוק יתיה כבר יקנׄ
יקטול בנא כמה דקטל
שמשון פורענותא ודׄ
דגברא הדין לא ידעינן

הביאה ג וסימ׳ ויקח דוד מידה׳ מלבד אשר הביאה אל המלך׳ אף לא הביאה אסתר׳ למחר ה וסימ׳ ושמתי פדות׳ ויאמר למחר ויאמר כדברך׳ ואל העם האמר התקדשו למחר׳ קום קדש את העם׳ וגם למחר אני קרוא לה׳ על השרים ב וסימ׳ על השרים מלבוש נמר׳ ויספר להם המן את כבוד עשרו׳ ובא ב ותס וסימ׳ ובא בשערי ירושלם׳ ובא עם המלך אל המשתה׳

שנת ה בשינה ומי בחמש אשיה משתיהם והשכרתי שריה וחכמיה אם אתן שנת לעיני מתוקה שנת העבד בלילה ההוא נדדה שנת המלך נדדה ג וסימ נדדה מדמנה בלילה ההוא נדדה שנת

מה נעביד צליבא רבא
יתעביד ליה ועלבבא
רביתא דמיה ישתפיך
קומתיה יתרמי על
צליבא ויחזון יתיה כל
חברוהי ורחמוהי שמיא
וארעא כחדא צייתין
על צליבא דאתקין המן
למרדכי נגד לצפרא
ועל קדם מלכא ושאל
מיניה על צליבא הדין
בה שעתא ההיא לא
שכב ולא שלא המן
בר המדתא עד דאזיל
ואייתי נגריא וית קיי
קיינאי נגריא דעבדין
צליבא וקינאי דמתקנין מנין
דמתקנין מנין תפרזלא
ובנוי דהמן דריצין וחד
וחדיין ודרש איתתיה
מינגנא בכינרין ענה
המן רשיעא וכן אמר
אגרא לנגרי אנא יהיב
ולקינאי אנא מתקן
שירותא על צליבא
הדין בה שעתא קם
המן רשיעא למנסיא
יה צליבא בקומתיה
נפקת בת קלא משמי
מרומא ואמירת ליה
לך יאי רשיעא ולך
שפיר בר המדתא
ושפר פיתגמא קדם
המן ועבד צליבא לנ
לנפשיה

ו בלילה ההוא נדדה
שנת המלך ויאמר
להביא את ספר הזכרנות
הזכרנות דברי הימים
ויהיו נקראים לפני
המלך ביה בליליא
ההוא נדת שינתיה
דמלכא ביה בליליא
ההוא נפק פורקנא לא
ליהודאי ביה בליליא
ההוא איתברת שרה
לביתיה דאבימלך ביה
בליליא ההוא איתקטלו
כל בוכרי דמצראי ביה
ביה בליליא ההוא אתג
איתגליין נביאתא
לנביאין וחלמין לחז
לחלמי חזויא ביה בה
בליליא איתרגיש עז
עלמא כוליה מרינו
וכל דיירויהון אבלא
רבא בכל כרכיא מספדא
ואיליא ובכל מדינתא
עולימין אסירין סקין
סבין וסבן שקפין על
לבהון וכלהון צווחין
במרר ובקל רמא מיין
מיללין ואמרין ווי ווי
דחזינן עקא על עקא
ותברא על תברא ומת
ומיתברא קדמיתא לא
איתסינן ולמחתנא לא
איתיהיבת אסו ומרורת
ומרורנא לא איתנחמנ
וכיבי לבא לא עברו מנ

מינגנא דקרית אכהתנא
רטישא על ארעא ומה
ומקדשנא בגר סנאה
ועורתנא רטישן בעלי
דבבנא ופרעה ומצראי
לא עינו עלנא בהדה
עקתא ומלכי עממיא
לא חשיבו עלנא כמחש
כמחשבתא הדא למהוי
עתידין ליומא הדין
לשיציותנא מעל אפי
ארעא גלי רזין גלי ליה
רזא דנא למרדכי דגזרת
מותא איתגזרת על דב
דבית ישראל אות לעבדין
ולאמהן לא זכינן יתהון
ביה בליליא ההוא נדת
שינתיה דקודשא בריך
הוא במרומא ואי לא
הדין קריא לא אפשר
למימריה ויקץ כישן
יי עורה למה תישן יי
ותסו ושלהב לא אירת
קדמוהי שינה אלא כד
חטן דבית ישראל עביד
גרמיה דבוות דמייך בדם
כד עבדין רעותיה לא
נאים ולא דמיך דכתיב
הנה לא ינום ולא יישן
שומר ישראל הא לא
נאים ולא דמיך נטורא
דישראל ביה בליליא
נדת שינתא דמרדכי
צדיקא דהוה שהיר
ולא שכיב והוה שכיב

ולא דמיך הוון בית יש
ישרא בנישין ויתבין קו
קדמוי ואמרין ליה את
גרמתא להון לרבית יש
ישרא יתכל בישתא הז
הדא דאין את קמתא
מן קדם רשיעא המן ז
וכרעתא וסגדתא ליה
לא אתת עלנא יתכל עי
עקתא הדא · מתיב מרז
מרדכי ואמר להון לז
לרבית ישרא לבנישא
דהוה לביש המן רשיו
רשיעא צוירין עלוהי
תרין צלמין חד מן קז
קדמוהי וחד מן אחוז
אחורוהי ואין קמית
וסגדית ליה אשכחית
דפלחית לטעותא וי"ז
ואתון ידעין דמאן דז
דפלח לטעותא יאבד
מן עלמא הדין ומיטריד
מן עלמא דאתי ושתקין
מיניה כל בית ישרא ·
ביה בליליא ההוא נדת
שינתיה דהמן רשיעא
דהוא שהיר ולא שכיב
דהוא שהיר ולא דמיך
מחמת דהוה מתקן ית
צליבא למיצלב ית מרז
מרדכי עלוהי ולא הוה
ידע דלנפשיה הוה מה
מתקין יתיה · ביה בליז
בליליא נדת שינתיה
דאסתר צדיקתא דהות

עברה לחמיא לאעלא
ית המן רשיעא בשירז
בשירותא עם מלכא ·
ביה בליליא נדת שינתי
דמלכא טפשא אחשז
אחשורוש דהוא שהיר
ולא שכיב והוא שכיב ז
ולא דמיך דנקטת יתיה
רוחא דנטקה למלכין וכן
אמיר לכל רברבנוהי מה
דאכליה לא הני לי ומה
דשתיתי לא איתקבל ·
עלי שמיא רעינן עלי
ושמי שמיא מרימין כז
בקלהון חדא מתנן אז
אמריה למישבק למה
למדינתא ולא שבקיה
להון או אסתר והמן י"ז
מכוונין למיקטל יתי
הלא עלת אסתר והמן
לשירותא עימי אלא
להמן בלחודוי · ביה בז
בליליא ההוא על רוכ
דוכרניה דאברהם יצז
יצחק ויעקב קרב אבז
אבוהון דבשמיא ראז
דאישתלח מלאכא
מן מרומא הוא מיכא ׃
רב חילא דישרא ויתב
ברישיה דמלכא ונדת
שינתיה מיניה כוליה
ליליא עד דאמר לאז
לאעלא קדמוי ספר
דוכרניא דיומתא והוו
קריין ביה קדם מלכא

עובדי דיניהון דמלכי
קדמאי דהוון מן קדמוי
ויהיב לעיל מן עינוי ד
דמלכא אחשורוש וה
והוה מסתכל מלכא ו"ז
וחזי בדמיות גבר עני וי"ז
ואמיר ליה למלכא בעי
המן למיקטלך ובעי ז
דנמלך חלפיך והוא מז
מקדם בצפרא ובעי לי"ז
למשאל מינך גברא דז
דפרקך מן מותא ובעי ז
למיקטליה אלא אימר
ליה להמן מה למיעבד
לגברא דמלכא צבי ביז
ביקריה וחזי דלא בעי
מינך אלא בלבושין וכ
וכיתרא דמלכותא וסוז
וסוסיא דרכבא עליה
מלכא וגברא דהוה קרי
בספר דוכרניא שמשא
ספרא הוה ׃
וימצא כתוב אשר הגיד
מרדכי על בגתנא ותרש
שני סריסי המלך מיז
משמרי הסף אשר ביז
בקשו לשלח יד במלך
אחשורוש ׃ הוה מסתכל
וחזי דכתיב בספר דוכרז
דוכרניא על בגתנא ותרש
תרין שלטונוי דמלכא
נטרי רישיה דמלכא
דבעו לאושטא ידיהון
למקטל למלכא אחשז
אחשורוש ׃

באיש ה׳ וסימ׳ ויפצרו באיש בלוט מאד ׃ ויצו אבימלך את כל העם ׃ ונתתי את פני באיש ההוא ׃ ושמתי אתו את פני באיש
לא יאבה יי׳ סלוח לו ׃ ויחד את ע׳ דוד באיש מאד ׃ והשימותיהו לאות ולמשלים ׃ מה לעשות באיש אשר המלך ׃ תפל ל׳ דבות ׃

ויאמר המלך מה נעשה
יקר וגדלה למרדכי על
זה ויאמרו נערי המלך
משרתיו לא נעשה עמו
דבר ׃ ואמר מלכא מה
איתעביד איקרא ורבו
ורבותא למרדכי על דא
מטול הדין מילתא וי׳
ואמרו עולימוי דמלכא
ומשמשנוי לא אתעבד
ליה עמיה מידעם ׃
ויאמר המלך מי ׃
בחצר והמן בא לחצר
בית המלך החיצונה
לאמר למלך לתלות
את מרדכי על העץ אשר
אשר הכין לו ׃ ואמר
מלכא מן בדרתא והמן
על לדרת בית מלכא בי
בריתא למימר למלכא
למיתלי ית מרדכי על
צליבא דאתקין ליה ׃
ויאמרו נערי המ׳
המלך אליו הנה המן
עמד בחצר ויאמר
המלך יבא ׃ ואמרו עו׳
עולימוי דמלכא לוהי
הא המן קאי בדרתא
ואמר מלכא יעול ׃
ויבוא המן ויאמר
לו המלך מה לעשות
באיש אשר המלך חז
חפץ ביקרו ויאמר המן
בלבו למי יחפץ המלך
לעשות יקר יותר ממני ׃

ועל המן ואמר ליה מ׳
מלכא מה למעבד לג׳
לגברא דמלכא צבי בי׳
ביקריה וחשיב המן בל׳
בלביה מאן כל שבחוי
דמלכא יקיר כוותי ול׳
ולמאן יתרעי מלכא ל׳
למעבד יקרא יתיר מני ׃
ויאמר המן אל
המלך איש אשר המ׳
המלך חפץ ביקרו ׃ ענ׳
המן ואמר למלכא ג׳
גברא דמלכא צבי ביק׳
ביקריה ׃ יביאו לבוש מ׳
מלכות אשר לבש בו
המלך וסוס אשר רכב
עליו המלך ואשר נתן
כתר מלכות בראשו ׃
ייתון לבוש דמלכא ד׳
הוה לביש ביה מלכא
וסוסיא די הוה רכיב ע׳
עלוהי מלכא ויתיהב
כתרא דמלכותא ברישיה ׃
ונתון הלבוש וה׳
והסוס על יד איש משר׳
המלך הפרתמים והל׳
והלבישו את האיש ׃
אשר המלך חפץ ביקרו
והרכיבהו על הסוס ב׳
ברחוב העיר וקראו ל׳
לפניו ככה יעשה לאיש
אשר המלך חפץ ביקרו ׃
ויתנון לבושא וסוסיא
על ידוי דגבר פרתמיא
מן שלטונוי דמלכא

וילבשון ית גברא דמ׳
דמלכא צבי ביקריה ו׳
וירכבון יתיה על סוסיא
דמלכא בפתיא דקרתא
ויהוון מכרזין קדמוי ו׳
ואמרין כדין יתעבד
לגברא דמלכא צבי ב׳
ביקריה בכן אסתכל מ׳
מלכא וחזא ית המן ו׳
וחשב בלביה ואמר המן
למקטלי בעי ונמלך
חלופי בעי כמיה דחזיה
בחלמי ׃ ויאמר
המלך להמן מהר קח
את הלבוש ואת הסוס ׃
כאשר דברת ועשה כן ׃
למרדכי היושב בשער
המלך אל תפל דבר מ׳
מכל אשר דברת ׃ ואמר
מלכא להמן המן המן
סרהיב עול לבי גנזי ד׳
דמלכא וסב מתמן חד
מן כסי דארגוונא וסב ז׳
מתמן לבושא שיראה
טבא דמטכס באבנין ט׳
ומרגלין ותלין בארבע
בארבע קרנתא דיליה
זגא דדהבא ורומנא לכל
רוחא ורוחא ׃ וסב מתמן
כלילא רבא דדהבא מ׳
מוקדונא דאתיין יתיה
לי מוקרייני מדינתא
בומא קדמאה דקמית
במלכו וסב מתמן ספר
כפסירא שריונא טבא

יעשה ל׳ וסימ׳ ויאמר לבן לוי ׃ ותתיצב אחתו ׃ וביום הראשון ׃ ב׳ בני ׃ או בן יגח ׃ ששת ימים ׃ והבאות את ׃ וחלב נבלה ׃ ובל אשר יפל ׃ וראה
את הנגע ׃ ואיש כי יתן ׃ ואת קלעי ׃ כל ימי נזרו ׃ ככה יעשה ׃ ויגיחו אתו ׃ ושעיר עזים ׃ דראש חדש ׃ כאלה תעשו ׃ יבמתו ׃ ותאמר אל
עבדי ׃ דוד ׃ לו העם ׃ אל אחי ׃ ספות ׃ אוי לרשע ׃ ופריתם ׃ יהיה לדוד ׃ מועדכם ׃ בהיותו ׃ שמרי ׃ כי ידוע ׃ ובכל יום ׃ ונתן המן ׃ ובתורה ׃

דילי דאתיין יתיה מן
כוש מדינתא והדתין
דהדרין דלבוש יהון לן
לבושא דמלכותא ימ
דמירגליתא ואתיין יתה
יתהון לי מן מדינת
אפריקי ופויק לאוריא
דמלכא ודכר מתפן ס
סוסיא דקאי ברישיה
דאוריא דשמיה שפרגן
דעלוהי רכבית ביומא
קדמאה דקמית במיה
במלכותא [illegible] אילין מי
מאני יקרא ורבותא דו
דאמירית לך תדיל והו
ותעבד למרדכי ׳ ענ
המן ואמר למלכא אית
יהודאין סגיאין בשושן
בירתא דשמיהון מרדכי
להידין מנהון איזיל ׳׳
אמיר ליה אחשורוש ז
למרדכי יהודאה דאמר
טבתא על מלכא דיתיב
על תרע דילי ובד שמע
המן יתפיתגמא הדין
סגי באש עלוהי וזיוהי
אישתני ועינוהי איתה
איתחשכן ופומיה אית
איסתלת ורעיונוהי אי
אישתגישו וקטרי חרו
חרציה משתריין ואז
וארכובתיה דא לדא
נקשן עני המן ואמר
למלכא מרי מלכא נה
נפישין אינון מרדכי די

דאית בעלמא לית אנ
אנא ידע על הידין מן
מרדכי את אמיר ׳ ענה
מלכא ואמיר להמן הי
הלא לא אמירית לך ׳׳
אלא על מרדכי דיתיב
בתרעא דילי ענו המן ז
ואמיר למלכא נפישין
אינון דרעי מלכא ׳ וליה
אנא ידע על הידין תרה
תרעא את אמיר לי ׳ ענה
מלכא ואמיר להמן הא
לא אמרית לך אלא על
תרעא דעיילין מינה
מן בית נשיא ועד בית
מלכא ענו המן ואמר
למלכא גברא ההוא ׳
סניא דילי וסניא דאבה
דאבהתי עשרא אלפין
ככרי כספא יתיהבון
ליה והדא יקרא לא
יתעבד ליה ׳ ענה מלכא
ואמר להמן עשרא א
אלפין ככרי כספא יתה
יתיהבון ליה ועל כל
ביתך אנא משליט לה
ליה והדין יקרא להה
לא יתמנע מיניה ׳ ענה
המן ואמר למלכא עט
עשרה בנין דאית לי ׳׳
ויהטון קדם פורסיה
והדין יקרא לא יתעבד
ליה ׳ עני מלכא ואמר
להמן את ובניך ואיתך
יהון עבדין למרדכי וה

והדין יקרא לא יתמנע
מיניה ׳ ענו המן ואמר
למלכא גבר הדיוט הוא
מנר יהיה על מדינתא
חדא או על רסתקא ׳
חדא והדין יקרא לא
יתעביד ליה ׳ עני מלכ
ואמיר להמן על מדינן
ועל מחוזין אנא מש
משליט יתיה והדין ׳׳
יקרא לא יתמנע מיניה
עני המן ואמיר למלכ
טבעיה וטבעך יזיל בכל
עלמא ובכל מדינתא
והדין יקרא לא יתעבד
ליה ׳ עני מלכא ואמיר
להמן גברא דאמיר טבו
טבתא על מלכא ושיזב
רישיה דמלכא מן קטו
קטלא טיבעי וטיבעיה
יזיל בכל עלמא ובכל
מדינתא והדין יקרא ׳
לא יתמנע מיניה ׳ ענה
המן ואמיר למלכא
פרותקין ואגרן די
דאישתדרן לכל מדינת
מלכא לאגרא ית ע
עמיה דמרדכי יתבטלון
והדין יקרא היך מתע
מתעבד ׳ ענה מלכא וז
ואמיר להמן אגרן וכו
ופרוד תקיין דשדרית
אנא מבטיל יתהון ובכל
הדין יקרא לא יתמנע ו
מניה ׳ תכיינית נות ביה

ולכין

מלכא ואמר ליה המן
המן כעגלא לא תבטל
פתגמא מן כל מה דאמ׳
דאמרית כד חזא המן ז
רשיעא דפתגמוי לא
מתקבלין קדם מלכא ז
וכל מלוי לא משתמעין
על לבי גנזי דמלכא כד
כפיפא קומתיה ולא
פשיטא כדאביל וחפי
רישיה כד אודנוהי מה
מרטשו כד עינוהי מה
מחשכן כד פומיה אה
אוסתלת וכד לביה אה
אטמטם וכד מעוהי נה
מבזעין וכד קטרי חה
חרציה משתריין ואה
וארכובתיה דא לדא
נקשן ונסיב מתפין לה
לבושא דמלכותא דא
דאתקין יתיה למלכות
אחשורוש ביומא א:
קדמאה דקם במלכותא
ונסיב מתפין כל מאני
מלכותא במידעם דין
דאיתפקד ונפק מתפין
כד מבהל ועל לאוריא
דמלכא ונסיב מתפין ז
סוסיא דקאי ברש ה
אוריא דמיתלין ביה
חטפין דדהבא ואחר
בריסני דסוסיא וכל
מאני מלכותא טען ז
על כתפוהי ומתקטרין
קטרוי ומחלדין חלדוי

ואזיל וקם על מרדכי ז
צדיקא עני ואמר ליה
קום לך מרדכי צדיקא
בר אברהם יצחק ויעקב
קרים ליה סקך וקיטמך
לעשרא אלפין ככרי ז
כספא דאמרית לאעלא
מזבית גנזי דילי לבית
גנזי דמלכא ולא איתה
איתקבלון מן קדם דא
דאיתיכון חכיכון קדם
אבוכון דבשמיא דכבר
עידן דאתון מצליין ז
קדמוי הוא מקבל צלוה
צלותכון ופריק יתכון ז
מן יד בעלי דבביכון הש
השתא קום לך מרדכי
צדיקא מן סקך ומן קי
קטמך ולבוש לבושא
דמלכותא ורכב על סוסי
דמלכותא עני מרדכי ז
צדיקא ואמר ליה להה
להמן רשיעא בר זרעא דמן
דבית עמלק אוריך שעה
חדא איכול לחמא דגיה
דגידרין ואישתי מיא מה
מרירין ובתר כן אפיך
יתי ויצלוב יתי על צליבי
עני המן ואמר למרדכי
קום לך זרעא טבא מן ז
יומיכון ניסין דברכין ז
מתעבדין לכון צליבא
דאתקניה לבישותי אתה
אתקנית יתיה השתא
קום לך מרדכי לבוש יה

לבושא דמלכותא ורכוב
על סוסיא דמלכותא די
דפיתגמוי דמלכא לא
תבטל עני מרדכי ואמר
להמן דאיתוי תלתא יה
יומין ותלתא לילון כה
בצומא הכדין אנא רכיב
על סוסיא דמלכותא
בר אינש דלביש שקא
ומפלפל בקיטמא לא
יאי ליה למלבש לבושא
דמלכותא עד דלא יסחי
כד שמע המן ית פתגמ
הדין על לבי גנזי מלכא
ואפיק כל מיני בוסמנין
ומגושחנון טבין ומשח
יתיה ואסחי יתיה ואה
ואלביש יתיה לבושא
דמלכא ותקין יתיה טו
שפיר בכל תיקוני מיה
מלכותא ואוביל יתיה
מן כעורתא דשדרה
ליה אסתר מלכתא מן
קדם דרכיב על סוסיא
דמלכא אשתדרון ליה
מזבית מלכא עשרין
ושבעה אלפין עולימוי
בחירי וכסין דדהבא בה
בימיניהון וכוזין דדהב
בשמאליהון ומשבחין
ואזלין קדם מרדכי צדי
צדיקא ואמרין כדין יה
יתעבד לגברא דמלכא
צבי ביקריה וכד חזו בה
בית ישראל אזלו מן יה

נפה יעשה ד וסימ׳ ככה יעשה לשור האחד · ויקח בפנין ואמדיה · אשר המלך חפץ ביקרו · וחברן · · · נדחת ב וסימנה · נדחת ליצאת · והמן נדחת אל ביתו · · · החלות ב וסימ׳ אתה החלות להראות את · ויספר המן לזרש אשתו ולכל · · · ·

ימיניה ושמאליה ומן
קמיעניין ואמרין הכדין
יתעביד לגברא דמלכא
דברא שמיא וארעא
צבי ביקריה אוריקת
אסתר וחזת ית מרדכי
בר אחוי דאבוהא דלבית
דלביש לבושא דמלכותא
וכלילא דמלכותא יהב
ברישיה ורכיב על סוס
סוסיא דמלכא אוריאת
ושבחת לאלהא דשמיא
על פורקנא הדין יכר
יהיב מרדכי סקא על
גושמיה וקיטמא יהב
על רישיה לענו מעיקין
ובההיא שעתא דחזיתי
למרדכי בר אחוי דהוה
דאבוהא ענת ואמרית
ליה עלך איתקיים כתב
כתבא דכת׳ בנביאי קריט
קדישי מקים מעפרא
מסכינא ומן קילקלתא
למיכבי רותא למיתבא
יתהון עם שליטין וכד
וכורסיא דיקרא מחה
מחסין יתהון ׃ ואת מה
מרדכי שבח ואמר הפכנא
איספדא דידי לחדוות
אעברת סקא מיני ואזה
ואלבישת יתי לבושא
דמלכותא אשבחת יתך
יה׳ אלהי פורקי דלא חדו
חדית לפהון דבעלי דב׳
דבבי עלי ׃

ויקח המן את הלבוש
ואת הסוס וילבש את
מרדכי וירכבהו ברחוב
העיר ויקרא לפניו ככה
יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו ׃ ונס
ונסיב המן ית לבוש ית
ארגונא וית סוסא וא׳
ואלביש ית מרדכי ויח
וארכביה בפתיה דקרת
וקליס קדמוי כדין יח
יתעביד לגברא דמלכא
צבי ביקריה וכד הוו יח
אזלין קבל ביתא דהמן
איסתכלת שכחתניה
ברתיה מאיגרא ואיחז
ואחשבת גברא דמיהלך
באורחא הוא מרדכי יו
נסיבת אניצא טניפא
וטלקת על רישיה אה
אמיר להאה את ברתיי ו
אבהיתה יהי מן יד נכז
נפלת מן איגרא ומיתת
מן עיקתא ׃ וישב
מרדכי אל שער המלך
והמן נדחף אל ביתו א׃
אבל וחפוי ראש ׃ כבן
חזר מרדכי לתרע בית
מלכא ביקר דרבני סגי
סגאה והמן איסתחת
ואזל לביתיה אבל ומי
ומכסי רישיה ובהא עז
שעתא חזון כירוזי דהמן
ארבע אמנוון ספרא
דספריה למרדכי ובנאה

דאסתי יתיה גולי׳
דהוה נגיד סוסיא כד
כרווא דהוה מכריז קד
קדמוי כדין יתעביד
לגברא דמלכא צבי יח
ביקריה ׃ ויספר
המן לזרש אשתו ולכל
אהביו את כל אשר קרה
קרהו ויאמרו לו חכמיו
וזרש אשתו אם מזרע
היהודים מרדכי אשר
החלות לנפל לפניו לא
תוכל כי נפול תפול לפניו ׃
ותני המן לזרש איתתי
ולכל רחמוי ית כל מה
דארע יתיה ואמרין יו
ליה חכימוי וזרש א׳
איתתיה שמיע לן מן
קדמיתא דהוון תלתא
גוברין יהודאין במדי
במדינת בבל חנניה
מישאל ועזריה ועל
דלא שמעו למילוי ׃
דנבוכד נצר שדא יתהו
לאתונא דנורא ומיתנא
לא הוות בהון אלא נפק
לישנא דנורא מגו דנו׳
אתונא ואוכיל למאן
דאכלו קורציהון והשת
והשתא אין איתוי מד
מרדכי מן בניהון וגוב׳
וגובריא האינון או עבדוי
חד מנהון דאת שריתא
למיפל קדמוי ולא יי
תיכול לאבאשא ליה

לנפל ה וחס וסימ׳ ולמה יו׳ מביא אתנו · אם בבבל לנפל חללי ישראל · דהה דחיתני לנפל · אם מזרע היהודים · · · תפול ה מלא
וסימ׳ ונתתי קצאתי · ונטשתיך המדברה · על הדי ישראל · על פני השדה · וכל חומה לארץ תפול · כתפי משכמיה · בשתפול עליהם
פתאם · כי נפול תפול לפניו · וכל קהלת רבות · · · נפול ב מלא וסימ׳ ויספר המן לזרש אסתר · בנפול לפני בני עולה · · ·

ותנתן ב׳ וסימ׳ אסתר המלכה ותנתן לך ׃ ולקץ שנים יתחברו ׃ ויחד ותנתן דת בשושן ׃ ותאמר ה׳ ד׳ מל׳ וא׳ מלע׳ וסימ׳
ותדר נדר ותאמר יי׳ צבאות ׃ ותתפלל חנה ותאמר ׃ ותען אסתר ותאמר ׃ ותען אסתר המלכה ותאמר ׃ והחזיקה לו ונשקה ׃ בתר לע׳

ארום מיפל תיפל ולא
תקום ׃ עודם
מדברים עמו וסריסי
המלך הגיעו ויבהלו
להביא את המן אל הז
המשתה אשר עשתה
אסתר ׃ עד דאינון ממ
ממללין עימיה ושילו
ושילטונוי דמלכא קז
קריבו וסרהיבו למיתיא
ית המן למשקיא דעבדת
ז אסתר ׃ ויבא המלך
והמן לשתות עם אסתר
המלכה ׃ ועל מלכא וה
והמן למישתי עם אסת
מלכתא ׃ ויאמר
המלך לאסתר גם ביום
השני במשתה היין מה
שאלתך אסתר המלכה
ותנתן לך ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ׃
ואמר מלכא לאסתר
אוף ביומא תניינא בז
במשתיא דחמרא מה
שאלתך אסתר מלכתא
ויתיהב לך ומה בעותיך
דמן לפלגו דמלכותא
ויתעביד ׃ ותען
אסתר המלכה ותאמר
אם מצאתי חן בעיניך
המלך ואם על המלך
טוב תנתן לי נפשי בש
בשאלתי ועמי בבקשתי ׃
ועני אסתר מלכתא
ואמרת אין אשכחית

רחמין קדמך מלכא
ואין על מלכא שפר
תתיהב לי נפשי בשאל
בשאילתי ועמי בבקש
בבעותי ׃ כי נמכרנו
אני ועמי להשמיד וז
להרוג ולאבד ואלו לע
לעבדים ולשפחות נמכ
נמכרנו החרשתי כי אין
הצר שוה בנזק המלך ׃
ארום איזדבניה אנא ו
ועמי למשיציא ולמי
ולמתקטלא ולמובדא
ואילו לעבדין ולאמהן
איזדבננא שתיקנא הז
הוינא ארום ליה בעיל
דבבא שוי בנזקא דמלכא ׃
ויאמר המלך
אחשורוש ויאמר לא
לאסתר המלכה מי הוא
זה ואיזה הוא אשר מ
מלאו לבו לעשות כן ׃ ז
ואמר מלכא אחשורו
למתורגמניה ואמר
מתורגמניה לאסתר מי
מלכתא מן איהין גבר
איהין גברא דחשיב ל
לביה למעבד כן ׃
ותאמר אסתר איש צר
ואויב המן הרע הזה ו
והמן נבעת מלפני המ
המלך והמלכה ׃ ואמרת
אסתר גברא בישא וב
ובעיל דבבא המן בישא
הדין ולמה אתקדי ו

שמייה המן האמן בעא
למפשט ידיה באופיהון
דיהודאי דאיתקריון ׃
בנוי דמרי עלמא והוא
בעא למקטל יתהון והז
והמן איתזיע מן קדם
מלכא ומלכתא ׃
והמלך קם בחמתו מז
ממשתה היין אל גנת
הביתן והמן עמד לבקש
על נפשו מאסתר המה
המלכה כי ראה כי כלתה
אליו הרעה מאת המלך ׃
ומלכא קם בחימתיה ד
מן משקיא דחמרא ׃
ועל לגנת ביתנא דהוו
מקיצין אילנין טבין ׃
דנינוח לחימתיה מיני
ולא נחת והמן קם לנ
למבעי על נפשיה מה
מאסתר מלכתא מטול
דחזא ארום דשלמית
עלוי בישת מן קדם מ
מלכא ׃ והמלך
שב מגינת הביתן אל
בית משתה היין והמן
נפל על המטה אשר
אסתר עליה ויאמר הו
המלך הגם לכבוש את
המלכה עמי בבית הה
הדבר יצא מפי המלך
ופני המן חפו ׃ ומלכא
תב מגינת ביתנא לבית
משקיא דחמרא מסו
מסתכל וחמי דהמן ו

ועמי י״א וסימ׳ ואני ועמי הרשעים ׃ איש ריב הייתי אני ועמי ׃ ועמי שכחוני ימים מספר ׃ ועמי המיר כבודו בלא יועיל ׃
ועמי אהבו כן ׃ ועמי לא ידעו דרך יי׳ ׃ ועמי את טובי ישבעו ׃ נחם יי׳ ׃ ועמי תלואים למשובתי ׃ שמעתי אני ועמי ׃ תנתן נפשי ׃
הצר ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ על הצר הצרר אתכם ׃ אין שלום מן הצר ׃ כי אין הצר שוה ׃ בתר פת׳ ׃ מאסתר ל׳ דפות׳

צ״א מקומות תשרת הגלגל לעיר גדול ׀ וסימ׳ את מאת קדמה אלפים באמה ׀ ויקבץ הכהנים הלוים ׀ דדה ׀ גם את בני חיננו ׀
נערתי ׀ הלשכה גדלה ושם היו לפנים ׀ דעזרא ׀ ובאו אליך ואמרו אליך ׀ ומביאים הערמות ועמשים על החמרים ׀ וירם יאשיהו

דמיין על ערסא דהוות
אסתר יתיבא עלה ואמ׳
ליה אוף למכבש ית
מלכתא עימי בטרקי
בטרקלינא את בעי
פיתגמא נפק מפום מי
מלכא ואפי דהמן הז
הוו חפיין ׃ ויאמר
חרבונה אחד מן הסרי
הסריסים לפני המלך
גם הנה העץ אשר עש
עשה המן למרדכי ׳ז בטע
אשר דבר טוב על המי
המלך עמד בבית המן
גבה חמשים אמה
ויאמר תלהו עליו ׃ ויז המלך
ואמר חרבונא חד מן
סריסיא קדם מלכא
והוא חרבונא דכיר יז
לבישתא אלא על הד
הדא דכיר לטב מיטל
דעם המן הוה בעיצתא
דיהב עיצתא למעבד
צליבא למרדכי וכד
חמא דשלמא בישתא
על המן ועל ביתיה
אזל הוא חרבונא ואמ׳
ליה למלכא אוף לך
מלכא בעי המן ניקטל
ונסב ית מלכותא מינך
ואילא מהימנת לי עוז
שדר וחזי ית צליבא
די עבד המן למרדכי ׃
דמליל טבתא על מיו
מלכא והא קאי בביתי

דהמן רומיה חמשין ׃
אמין ענו מלכא ואמר
למרדכי צלובו יתיה ז
עלוי ועל מרדכי איתי
איתקיים מה דכתיב ז
בכתובי קודשי כד בעי
מן קדם יי׳ אורחתיה ד
דגברא אוף בעלי דבבוי
ליה יסמכון ׃
ויתלו את המן על העץ
אשר הכין למרדכי וח
וחמת המלך שככה ׃ ז
ענו מלכא ואמר למה
למרדכי יהודאה רש׳
דשיזב מלכא מן קטל
קום איזל סב ית המן ׃
בעל דבבא בישא מעז
מעיקהון דיהודאי וי׳צ
וצלוב יתיה על צליבא
דאתקין לנפשיה ודון
יתיה דינין בישין ועבד
ביה היך דשפיר באפיך
בה שעתא נפק מרדכי
קדם מלכא ונסיב ית
המן מן תרע בית מלכ
מלכא ענו מרדכי ואמ׳
להמן איתא לך עימי
המן סנאה ובעל דבבא
בישא מעיקהון דיהו׳
דיהודאי ונצלוב יתך
על צליבא כד דאתקינת
לגרמך ׃ ענו המן ואמר
למרדכי קרב עד לא
יסקון יתיה על צליבא
בבעו מינך מרדכי צדיק

לא תינלבנני כהדין די׳
דינלבין לגוברין הדיוטין
גיברי דעלמא לא ספנית
יתהון ורברבני מדינתא
אישתעבידו קדמיי אי
ארגישת מלכין כמימר
פומי ובממלל שיפוותי
בהילית מדינן ואנא
המן פתשגר דמלכא ח
הוה שמי והוה מתקרי
שמי אבא דמלכא וי׳ע
אנא מינך מרדכי צדיק
דלא תעביד לי היכמה
דחשיבית למעבד לך
חוס על יקרי ולא תקי
תקטלינני ותחבלינני
כאגג אבא טב אנת מרי
מרדכי עביד טיבותך
מקטול נפש לא תקטו
תקטלינני כמה דלא
בכן קטילי נפש לא תי
תדכר לי שנאתיה דאגג
וקנאתיה דעמלק לא
תקני בי כבעל דבבך בלה
בלבבך לא תנטר לי היך
מה דנטר ונקם עשו יז
אבא ניסין דברכן אי׳
איתעבידו לך כמה די׳
דאית עבידו לאבהתך
כד עברו בימא עיגני ז
כהנו למיחמי יתך ובי
ובפומי לית אנא יכיל
למפתח קדמך על דנ׳
דנסיבית עלך עיצתא
מן רחמוי ומן זרש אנ

לפני העם יצאן ׀ והיה במלאות שבעים שנה ׀ דירמיה ׀ גם הנה העץ אשר עשה המן ׀ ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול ׀
התבא אליך שבע שני אנשים באר צד ׀ הנה ממלא את כל ישבי הארץ הזאת ׀ דירמיה ׀ אשר נחלו לעזר הכהן ויהושע בן נון ויקהל
דויד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות ׀ והנותר לנשיא מזה ומזה ׀ תהי נא אזנך קשבת ׀ דעזרא ׀ ומיה חשחן ובני ׃

איתתיה בבעו מינך ז
חוס עלי נפשי מררי מ
צדיקא לא תימחי עז
שמי כפריע בעמלך
אבא וסיבתי על צליב
לא תצלוב והיך דאת
בעי קטול יתי רישי ית
תעדי בסייפיה דמלכא
רבה מתקטלין כל דגז
דכרכני מדינתא שרי
המן צווח ובכי ולא מז
מדכן מרדכי אודניה
ליה וכד חזא המן דלא
משתמעין מלוי נטל
אוליא ובכיתא על נפש
נפשיה במציעות גינתא
ביתנא מתיב וכן אמר
אניתו לי אילניא וכל
שתיליא דשתליה מן
יומא בראשית דבר
המדתא בעי למיסוק
לאלכסנדריא דבר
פנדירא איתכנשו כול
כולהון ועצו עצה מן ז
דרומיה חמשין אמין
ייצטלב המן על רישיה
גופנא אמר קריברא א:
אנא דלית אנא יכיל
ייצטלב המן ברישיה
מחמת דמיני נסכין חז
חמרא דנסוכין ' אדרא
אמירה ייצטלב ברישי
חילא אנא : אמרת תא
תאינתא ייצטלב ברישי
ולא יכילנא דייצטלב

ברישי דמיני נסכין לבז
לבכוריא ומיני לביש ז
ארס ותנה ' ויהא אמר
ייצטלב ברישי ולא יכ:
יכילנא דייצטלב ברישי
דמיני נסכין משחא יה
למנרתא חבים רזיא בז
ברא יתי למפרע שטרי
דעובדיה נביאה ' טב ה
חורינא דייצטלב ברישי
אמר דיקלא קדם נטו
נטוריה ידעין כל בשר
בשרא דהוא המן רש
רשיעא בר בריה דאגג
עמלקאה כל מלכיא
יודון קדמך דאת הוא
אהא ולית בר מינך לך
יאי למפרוק בניא במיה
דפרקתא ית אבהתנא
מתיב קודשא בריך הו
ואמר ליה יישר חילך
כל מיה דאמרת נסבית
בעינה דייצטלב ברישך
דאת זוגא לבנישתא דיז
דינזון ספרית אמרי בת
אתרוג דייצטלב ברישי
ולא יכילנא דייצטלב ז
ברישיה דעלוי אתו כל
עמא כולהון למיסב מן
איבויי לשבחא קדמך '
פתח אסא פומיה דייצ
דייצטלב ברישי ולא
יכילנא דייצטלב ברישי
דעלי אמריך ששון וש
ושמחה ועוד דאנא עז

שותת עם אתרוגא ' יגז
צווח בלוטא ואמר
דייצטלב ברישי ולא יז
יכילנא דייצטלב ברישי
דדכורה מינוקתא דרז
דרבקה קבורה תחותיי '
קרא בוטמא ואמר ייצ
ייצטלב ברישי ולא יכז
יכולא דייצטלב ברישי
דאבשלום בריה דדוד
איתלי ברישי ' רמונא
אמר ייצטלב ברישי וז
ולא יכילנא דצדיקיא
מתילין לתבלי שמעו
מיני אמר ארזא צליבו
יתיה להמן רשיעא וי
ולעשרה בנוי על צליב
דאתקין לנפשיה דהכין
כתבא מפרש ויצלבו ית
המן על צליבא דאתקן
למרדכי וחמתא דמי
דמלך מלכיא נחת :
תא ויצליבו ית המן ז
על קיסא דזו ומין למי
למרדכי וריתחא דמיו
דמלכא אשתדכת :

ח ביום
ההוא נתן המלך אחשז
אחשורוש לאסתר
המלכה את בית המן ז
צרר היהודיים ומרדכי
בא לפני המלך כי הגידה
אסתר מה הוא לה ונז
ביומא ההוא יהב מלכא
אחשורוש לאסתר מ:

ותוסף ג׳ מל׳ וסימ׳ ותוסף המלחמה · ותוסף תזנותיה · ותוסף אסתר ותדבר לפני · וב׳ חס׳ · ותוסף ללדת את אחיו · ותוסף ותלד בן
את היהודים ב׳ וסימ׳ אשר כתב לאבד את · מנשאים את היהודים · ושובה ב׳ וסימ׳ ותאמר אם על · והיה אלף שנים

מלכתא ית ביתיה דהמן
מעיק דבביהון דיהודאי
ומרדכי על קדם מלכא
דחוויאת אסתר מה הוא
לה ׃ ויסר המלך
את טבעתו אשר העביר
מהמן ויתנה למרדכי
ותשם אסתר את מרדכי
על בית המן ׃ ואעבר
מלכא ית עיזקתיה א
די אעבר מן המן ויהב
יתה למרדכי ושויאת
אסתר ית מרדכי על
בייתיה דהמן ׃
ותוסף אסתר
ותדבר לפני רגליו ותבך
ותתחנן לו להעביר את
רעת המן האגגי ואת
מחשבתו אשר חשב
על היהודים ׃ ואוסיפת
אסתר ומלילת קדם
מלכא ונפלת קדם רי
ריגלוי ובכת ואיתחננת
ליה למיעברא ית בישת
דהמן בר המדתא אגגי
וית מחשבתיה דחשיב
על יהודאי ׃ ויושט
המלך לאסתר את
שרבט הזהב ותקם א
אסתר ותעמד לפני המ
המלך ׃ ואושיט מלכא
לאסתר ית שרביטא
דדהבא וקמת אסתר
ועלת קדם מלכא ׃
ותאמר אם על המלך

טוב ואם מצאתי חן ל
לפניו וכשר הדבר לפני
המלך וטובה אני בעיניו
יכתב להשיב את הספ
הספרים מחשבת המן
בן המדתא האגגי אשר
כתב לאבד את היהודים
אשר בכל מדינות המלך ׃
ואמרית אסתר למלכא
אין על מלכא שפר ואין
אשכחית חסד ורחמין
קדמך וכשר פתגמא
קדם מלכא ותקנא אנא
בעינוי ישים מלכא טעם
למנטליה איגרתא מח
מחשבתא דהמן בר
המדתא אגגיא דכתב
למובדא ית כל יהודאי
דאית בכל מדינתיה
דמלכא ׃ כי איככה
אוכל וראיתי ברעה א
אשר ימצא את עמי ׃
ואיככה אוכל וראיתי
באבדן מולדתי ׃ ביטול
דהיך אנא יכילא למ
למיחמי בבישתא דה
דתערע ית עמי והיך
איכול ואיחזי באובדן
דתולדתי ׃
ויאמר המלך
אחשורוש לאסתר המ
המלכה ולמרדכי היה
היהודי הנה בית המן ׃
נתתי לאסתר ואתו ה
תלו על העץ על אשר

שלח ידו ביהודיים ׃ וא
ואמר מלכא אחשורוש
לאסתר מלכתא ולמרו
ולמרדכי יהודאה הא
את סרחת מן שרויא
דשאלתיך ואמרית י
ליך מאן די אומה א
איתיך איעביד מינך
מלכין ושלטונין ומן ז
הידא זרעיתא דבוס ז
איעביד מינה הגמונין
ופולימרכין ואמרת
לי לית אנא ידעא די
דאבא ואמי מיתי ולד
וטליתא זעירתא שבקון
יתי והשתא ביתא דה
דהמן יהבית לאסתר
ויתיה צליבו על צ
צליבא על דפשט ידוי
ביהודאי ׃ ואתם
כתבו על היהודים כטוב
בעיניכם בשם המלך
וחתמו בטבעת המלך
כי כתב אשר נכתב בשם
המלך ונחתום בטבעת
בטבעת המלך אין לה
להשיב ׃ ואתון כתובו ׃
על יהודאי היך דשפיר
בעיניכון בשמיה דמלכ׳
וחתמו בעיזקתיה דמ
דמלכא מטול היכמות
דכתבא דמתכתב בשמיה
דמלכא ומיתחתם בעיזו
בעיזקתא דמלכא לא
בטיל ׃ ויקראו

יט׳ פס׳ על על ומלה ביניה׳ וסימ׳ ישרצו המים · אי מיגא אבדה · על מוקדה על המזבח · והמה לקחו את אשר מיכה · ויוסיפו בני
ישראל · ויחזק יי׳ ויאמר · ותקזנו חבצה אחרי אכלה · לא טוב הדבר הזה · ועתה כה תאמר לעבדי לשמואל · וימצא מנחם את הכסף · והמלך
הפקיד · ערות על יאור · על כן על בחוריך · ואמרתם על מת על · גבה לבך ביפיך · על חסדך על · הנה בית המן נתתי · הדבר אשר היה על

והפחות ג׳ וסימ׳ וכל שרי המדינות והאחשדרפנים ויקראו ספרי המלך בעת ההיא והפחות הראשנים שבע ועשרים
ומאה ג׳ וסימ׳ ויהי בימי אחשורוש ויקראו ספרי המלך בעת ההיא מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת

ספרי המלך בעת ההיא
בחדש השלישי הוא
חדש סיון בשלושה
ועשרים בו ויכתב ככל
אשר צוה מרדכי אל
היהודים ואל האחשד׳
האחשדרפנים והפחות
ושרי המדינות אשר
מהדו ועד כוש שבע
ועשרים ומאה מדינה
מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כלשנו ואל
היהודים ככתבם וכלש׳
וכלשונם ואיתקריאו
ספרוי דמלכא בעדנא
ההוא בירחא תליתאה
דהוא ירח סיון בעשרין
ותלתא יומין ביה ואת׳
ואיכתיב כל מה דפקיד
מרדכי על יהודאי ועל
יקירוי דמלכא ועל
רברבנוי ועל שלטוני
דמדינתא דאית מהנד׳
מהינדקי ועד כוש מ׳
מאה ועשרין ושבע
מדינן מדינתא ומדינתא
היך כתבא ועמא ועמא
היך לישניה ועל ידה׳
יהודאין היך כתבהון
והיך לישנהון
ויכתב בשם המלך א׳
אחשורש ויחתם בט׳
בטבעת המלך וישלח
ספרים ביד הרצים
בסוסים רכבי הרכש

האחשתרנים בני הר׳
הרמכים ואיתכתב בשמ׳
דמלכא אחשורוש וית׳
ואיתחתם בשמיה דמ׳
דמלכא ואישתדרון ית׳
איגרתא ביד רהטיא
בסוסוותא רכבי ריכשא
ערטילאין בני רמכאי
אשר נתן המלך
ליהודים אשר בכל עיר
ועיר להקהל ולעמד
על נפשם להשמיד ול׳
ולהרג ולאבד את כל ח׳
חיל עם ומדינה הצרים
אתם טף ונשים ושללם
לבוז דיהב מלכא ליה׳
ליהודאי דאית בכל ק׳
קרתא וקרתא למיה׳
למיתכנשא ולמיקם
על נפשיהון למשיציה
ולמיקטל ולמובדא ית
כל חילוותא עמא ומד׳
ומדינתא דמעיקין להון
טפלא ונשיא ואת ב׳
בתיהון בזו ביום
אחד בכל מדינות המלך
אחשורוש בשלושה
עשר לחדש שנים עשר
הוא חדש אדר ביומא
חד בכולהון מדינתא ד׳
דמלכא אחשורוש ב׳
בתלת עשר לירחא
תרי עשר הוא ירח א׳
אדר פתשגן
הכתב להנתן דת בכל מ׳

מדינה ומדינה גלוי ל׳
לכל העמים ולהיות ה׳
היהודים עתידים ליום
הזה להנקם מאיביהם
פרוש כתבא ודיטגמא
איתפרשת מלכא אח׳
אחשורוש שדר אגרת׳
על יתבי ימא ויבשתא
ועל ארכוני מחוזאי ו׳
ועל רברבני חילוותא
די דיירין בכל ארעא
שלמכון יסגי כתבא
כתבית למחויא לכון
דבר מיטול דבעממין
סגיאין שלטית ועל
יתבי ימא ויבשתא מ׳
מלכית ובה במלכותא
לא נתרברב אלא כד׳
ברוחא ניחתא ובמכי׳
ובמכיכותא נהלך כל
יומא ובשלמא סגיאה
למשויא יתכון שלמ׳
סגי ובכל דיירין תחות
מלכותי ובכל דינבי רב׳
דמיתגרא בימא וביבשת׳
למתחפכא בין עמא
לעמא ובין לישנא ל׳
ללישנא חד אנא מן
סופא דארעא ועד סופ׳
ברון כתבית למחויא
לכון על תמימותהון וקי׳
וקשיטותהון דיהודאי ד׳
דהינון רחמין לכל עמא
ומוקרין לכל מלכיא
ועברין טב עם שלטוניא

ליום ב׳ וסימ׳ והיו נבכים ליום ופר חטאת תעשה ליום וזה אשר תעשה על המזבח ויאמר יי׳ אל משה נשיא ג׳ בו ואמרת
להם זה האשה באלה תעשו ליום שבעת ויצוה המלך צדקיהו ובא בלך אשר תאבלנו בן אדם הנבא ואמרת שבעת ימים תעשה
ושבעת ימי החג ב׳ בו וכבש בן שנתו תמים לי דרוב יום אמר יי׳ צבאות ששה ליצפנה ב׳ בו פתשגן וידברו להנתן דת בכל מדינה

דארעא ואית מנהון גז
גוברין בישין ואתקרבו
למלכותא ומלכותא
איתמסרת בידיהון ו
ובנבילתהון ובשיקרי
ובשיקרותהון אטעיין
ית מלכותא וכתבו א
ית איגרתא דלא תקנין
קדם שמיא ואות בבני
אינשא בישן ועל מיד
מלכותא הינון קשיין
והנא שאילתא רשי
דשאילו מן מלכא
נקטלון גברין צדיקיא
ודמיא ובאה סגיעא
נשפעון בר בישתא לא
עבדו ודינא דקטלא
לא הוון חייבין ואיתה
ואיתיהון איתון גברין
צדיקין אסתר דמשבח
בכל הדרא ומרדכי דז
דחכים בכל חכמתא ו
ונבותא בהון לא אשתכח
ולא באומתהון ואנא
חשיבית בגרמי דאומת
אחריתא שאיל ביתי
אנא כד לא הויתי ידע
דיהודאי שאיל מנ׳ר
דמתקריין בני דמרי
כולא דהוא ברא שמיא
וארעא ובמלכין תקפין
דברכין מינהון דבר יתהון
ולאבהתהון מטול אה
דהמן בר המדתא מיה
מהנדייה הוה ומן זרע

זרעיה דבית עמלק הוה
ואתא לוותהון וחזא מינן
טבתא רבתא ושבחא
סגיאה דמלכותא ורבינן
יתיה וקרינן יתיה אבוי
דמלכא ומן ימיניה דו
דמלכא הוה יתיב והוא
לא ידע למסובר יקר
יקריה אות לא מקבלא
מלכותא אלא הוה מן
מהרהר בלביה למיקטל
למלכא ולמיסב מיניה
ית מלכותא מטול דהו
דהמן בר המדתא צלי
צלבנאן יתיה וכל דהוה
שרי אסקינן ברישיה
ומן דברא שמיא וארע
אסיק ית מחשבתיה
ברישיה ׀ הרצים
רכבי הרכש האחשתרנים
האחשתרנים יצאו מה
מבהלים ודחופים בדבר
המלך והדת נתנה בשו
בשושן הבירה רהטיא
רכבי ריכשא ושילטנוי
נפקו מן טרדין ודחופין
בגזירתיה דמלכא ורז
ודיטגמא איתפרסמת
בשושן בירתא ׀
ומרדכי
יצא מלפני המלך בלז
בלבוש מלכות תכלת
וחור ועטרת זהב גדולה
ותכריך בוץ וארגמן וה
והעיר שושן צהלה

ושמחה ׀ ומרדכי נפק
מן קדם מלכא בלבושא
דמלכותא כד חזי ושפיר
ליה ביקרא סגי וברבו
יתירא לביש לבושא ז
דמלכותא מילתא כרז
כרפסא ותכלא שיר
בדהבא טבא דאופיר וז
ומקבעין ביה מרגליין
ואבנין טבין לגו מן סר
סרבלא לביש מיניקא
דכרום ימא מערבאה
לגו מיניה לביש כתונא
דארגוונא דציירין עלה
דמיות כל ציפר גדפא
ועופא שמיא והוון רז
דמיה דכיתונא ארבע ז
מאה ועשרין כברי רז
דדהבא והימניא מחית
בחרציה דמקבעין בי
בארבוהי אבני בורלא
מוקין פרתיין רמי בר
בריגליה מחתין במק
במוקדנין דדהב ומה
ומחתמין מזמרגדין וה
וספסירא מדאה תלי
בחרציה מחתא בחל
בחלתחליה די דהבאת
ומצייר עלוהי קרתא דז
דירושלם ועל ידיה דו
דספסירא מצייר עלה
גדא דמחוזא הידא מ
מדאה מחית ברישיה
ונאיר בצבעונין ועביר
למלכא לעילא מניה

ה פס ובכל ובכל וסימ ויאמר אלהים נעשה אדם · ובאו וצדו בגחלי הבתות · חולך ואויבריך לבו יהיה · ובכל מדינה ומדינה · תג״ג דספר · ותתן אתוה ופוקתים · ויקר ג וסי נפש אכלו חסן ויקר יקחו · ליהודים היתה אורה

כלילא רבא דדהבא מן
מוקדונא ולעילא מן
מן כלילא טוטפן דמכז
דמנקעין בדהבא וידעין
כל עממיא אומיא ו
ולישניא דהוה מרדכי
יהודאה למקיימא קרא
דכתיב ויחזון כל עמי
ארעא ארום שמא דיי
איתקרי עלך ובמפקיה
מרדכי מן תרעא דמלכא
שוקיא באסא מקבלין
ודרוותא בארגונא נגד
טגלא בחבלי כיתנא
עולימין ביחתין בריש
ברישיהון כלילא נקז
נקיטין וכהניא בידיהון
חיצוצרוותא ומכריזין
ואמרין כל דלא יהבין
שלמא למרדכי ושיזי
ישלמיא ליהודאי הה
הרמין יתעבר וביתיה
נוולי ישתוון ועשרה
בנין המן סבירין ידיהון
ואולין קדם מרדכי צ
צדיקא ואמרין מאן
דיהב אגרא ליהודאי
ומשלם אגרא דרשיע
ברישיהון והמן הדין
אכונן טפשא דהתרחין
על עותריה ועל יקריה
מרדכי עוונא תבריה
בינומיא ובצלותיה ו
ואסתר צדיקתא מרי
מדיקא מן חרבא ולית

איפשר למלכתא דמי
דביהלכא עם בני אינש
בשוקא חזר מרדכי ע
עינוי וחמיא יתה ואמר
ברוך יי שלא נתננו ט
טרף לשיניהם · מתיבא
אסתר ואמרה עזרינו
מעם יי עושה שמים
וארץ · סגיאין מן בני
אינשא הוון חריין על
מפלתיה דהמן רשיעא
ומודין ומשבחין על
פורקנא דהוה להון ית
ליהודאי ומשבחין ית
על פורקנא ויקרא דו
דהוה ליה למרדכי יני
צדיקא בזימנא ההיא
דהכין כתיב ומרדכי צד
צדיקא נפק מן קדם
מלכא בלבושא דמלכותא
תיכלא ומילא ובלילא
דדהבא רבא ומבוך
בכיתנא וארגוונא וקרת
דששן צהלה וחדיה
ליהודים היתה
אורה ושמחה וששן
ויקר · ליהודאי הוה נהור
וחדוותא ודיצא ויקרא
ובכל מדינה ומדינה
ובכל עיר ועיר מקום
אשר דבר המלך ודתו
מגיע שמחה וששון א
ליהודים משתה ויום
טוב ורבים מעמי הארץ
מתיהדים כי נפל פחד

היהודים עליהם · ובכל
מדינתא ומדינתא ובכל
קרויתא וקרויתא אתרא
דפתגמוי דמלכא וגזירת
גזירתיה מטיין חדוותא
ודיצא ליהודאי ומשקי
ויומא טבא וסגיעי מן
עממיא דארעא מתגיי
מתגיירין מטול דנפלת
דחלתא דיהודאי עליהון ·
ט ובשנים עשר ח
חדש הוא חדש אדר
בשלושה עשר יום בו
אשר הגיע דבר המלך
ודתו להעשות ביום אשר
שברו איבי היהודים ל
לשלוט בהם ונהפוך הוא
אשר ישלטו היהודים
המה בשנאיהם · ובתרי
עשר ירחין לירחא דאדר
בתלת עסר יומין ביה
דיקריבו פתגמוי דמלכא
וגזירתיה למיתעבדא
ביומא דסבירו בומיא
בעלי דבביהון דיהודאי
למישלט בהון ביה ביה
ביומא איתהפיכו יהודאי
ושליטו בשנאיהון · נ
נקהלו היהודים בע
בעריהם בכל מדינות
המלך אחשורוש לש
לשלח יד במבקשי ר
רעתם ואיש לא עמד
לפניהם כי נפל פחדם על
כל העמים · ואיתכנשו ·

ורבים ו וסימ הורית אמת היתה בפיהו · מביאים מנחה · ורבים מישני אדמת עפר יקיצו · ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל · ורבים מהכהנים והלוים · ב בו · קדמ פחד היהודים עליהם · פג״ג פחד מרדכי עליהם · ואפס אם מזרע היהודים מרדכי אשר · אורה · וארא · מטהרה · מעברה · מהרה · שעטרה · געירה · האידה המעטירה · בעפרה · יורה · וטהרה · ותשורה · תלה ל דבות ·

וכל שרי ל̇ וסימ̇ וישב אליו והנה נצב ׀ ויוחנן בן קרח וכל שרי ׀ ולא שמע ׀ וישמע יוחנן בן קרח וכל ׀ ויקח יוחנן בן קרח ׀
וחברו ׀ וכל שרי המדינות והאחשדרפנים ... ג̇ מלין מן יא אתין וסימ̇ ובתועבותיהן ׀ ובעלילותיהן ׀ והאחשדרפנים ׀

יהודאין בקרויהון בכל
מדינתה דמלכא אחז
אחשורוש למפשט יד
ידיהון ולמיקטל לאינ
לאינשא דבעו לביש
לבישתהון וגברא לא
קם מן קדמיהון מטול
דנפלת אימתהון על כל
עממיא ׀ וכל שרי
המדינות והאחשדרפנים
והפחות ועשי המלאכה
אשר למלך מנשאים
את היהודים כי נפל פחד
מרדכי עליהם ׀ וכל
שלטוני דמדינתא ומז
ומגיסטרני ורברבניא
ועבדי עיבידתא די למ
למלכא משבחין ית
יהודאי מטול דנפלת
אימתא דמרדכי עליהון ׀
כי גדול מרדכי בבית
המלך ושמעו הולך בכל
בכל המדינות כי האיש
מרדכי הולך וגדול ׀ מיט
מיטול דתקיף הוא מרד
מרדכי בבייתיה דמלכא
ושמעיה אזיל בכל מד
מדינתא מטול דגברא
מרדכי אזיל ותקיף ׀
ויכו היהודים בכל
איביהם מכת חרב והרג
ואבדן ויעשו בשנאיהם
כרצונם ׀ וקטלו יהודאי
בבעלי דבביהון מחת א
דחרבא ודקטלא ודשיצי

ועבדו אות בשנאיהון
היך צביוני נפשיהון ׀
ובשושן הבירה הרגו
היהודים ואבד חמש מא
מאות איש ׀ ובשושן
בירתא קטלו יהודאי
וגמרין חמש מאה
גוברין ׀
ואת ׀ פרשנדתא
ואת ׀ דלפון
ואת ׀ אספתא ׀
ואת ׀ פורתא
ואת ׀ אדליא
ואת ׀ ארידתא ׀
ואת ׀ פרמשתא
ואת ׀ אריסי
ואת ׀ ארדי
ואת ׀ ויזתא ׀
וית פרש וית דל וית אס ׀
וית פו וית אר וית ארו ׀
וית פרמ וית אר וית ארי
וית ויזת ׀
עשרת בני המן בן המד
המדתא צורר היהודים
הרגו ובבזה לא שלחו
את ידם ׀ עשרתי בנוי
דהמן בר המדתא דהוה
מעיק ליהודאי קטילו
אלא בביזתא לא אושטו
ידיהון ׀ ביום ההוא
בא מספר ההרוגים בש
בשושן הבירה לפני המ
המלך ׀ ביומא ההוא על
מניינא דקטילנא בשושן
בירתא קדם מלכא ׀

ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד
חמש מאות איש ואת
עשרת בני המן בשאר
מדינות המלך מה עשו
ומה שאלתך וינתן לך
ומה בקשתך עוד ותע
ותעש ׀ ואמר מלכא
לאסתר מלכתא בשושן
בירתא קטלו וגמרו
חמש מאה גברין וית
עשרתי בנוי דהמן
בשאר מדינתא דמלכא
מה עבדו ומה שאלתך
ויתיהב לך ומה בעותך
תוב ותתעבד ׀ ותא
ותאמר אם על המלך
טוב ינתן גם מחר ליה
ליהודים אשר בשושן
לעשות כדת היום ואת
עשרת בני המן יתלו
על העץ ׀ ואמרת אסת
אין על מלכא שפיר
יתיהב אות למחר לי
ליהודיי דאית בשושן
למעבד היך גזירת יומ
הדין וית עשרתי בנוי
דהמן יתלון על צליבא ׀
ויאמר המלך להו
להעשות כן ותנתן דת
בשושן ואת עשרת בני
המן תלו ׀ ואמר מלכא
למתעבדא כדין ופתגמא
איתפרסמת בשושן וית

ושמעו ד̇ בליש̇ וסימ̇ ויהי יי את יהושע ׀ כי שמענו שמעו ׀ שמעו את שמעו ׀ ושמעו הלך בכל המדינות ׀ וכל פרשת
גדרים דבותי ... וגדול ח̇ וסימ̇ ולא הגידה לו דבר קטן וגדול ׀ כי שר וגדול ׀ וילך דוד הולך וגדול ׀ ותחברו ׀ מאין כמוך יי גדול
אתה וגדול שמך ׀ קטן וגדול שם הוא ׀ כי האיש מרדכי הולך וגדול ׀ כי מרדכי היהודי משנה למלך ... ותכתב ל̇ דכות ...

ויקהלו ב בטע ריש פס וסימ ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו ויקהלו היהודים אשר בשושן ··· והרוג ד מל
גליש וסימ וכל שריה אהרוג עמו · להשמיד ולהרוג ולאבד · עת להרוג ועת לרפוא · והרוג בשנאיהם חמשה ושבעים

עשרתי בנוי דהמן ודין סידור צליבת המן ובנוי המן :
איצטלב על תלת אמין ׀
פרשנדתא רחיק מיניה אמתא חדא
פרשנדתא איצטלב על תלת אמין
דלפון רחיק מיניה אמתא חדא
דלפון איצטלב על תלת אמין
אספתא רחיק מיניה אמתא חדא
אספתא איצטלב על תלת אמין
פורתא רחיק מיניה אמתא חדא
פורתא איצטלב על תלת אמין
ארליא רחיק מיניה אמתא חדא
ארליא איצטלב על תלת אמין
ארידתא רחיק מיניה אמתא חדא
ארידתא איצטלב על תלת אמין
פרמשתא רחיק מיניה אמתא חדא
פרמשתא איצטלב על תלת אמין
אריסי רחיק מיניה אמתא חדא
אריסי איצטלב על תלת אמין
ארידי רחיק מיניה אמתא חדא
ארידי איצטלב על תלת אמין
ויזתא רחיק מיניה אמתא חדא
ויזתא איצטלב על תלת אמין ׀

ורחיק מן ארעא תלת
אמין דלא תיכול מיניה
חיות ברא והוא עשירא
עשרתי בנוי דהמן איצ
איצטליבו על צליבא
והוא משקע בארעא
תלת אמין וכריח תוה
רם תלת אמין מן ארעא
והוה אורכיה דצליבא
ארבעין וארבעה אמין
והמן צליב ברישיה
הוה וסכין חמשין אמי
ועל רישיה דהמן אית

אישתאר חדא דלא
יכול מיניה עופא דשמי
ואתא מרדכי וחזא להמן
ולבנוי דצליבו על עיד
צליבא עני מרדכי ואמ
להמן את חשבת למע
למעבד בישתא לעמא
בית ישראל ויודע סתירי
סתראתא ומחשבתא
אסיק מחשבתך ברישך
את בעית למקטל יתהון
ולשיצאה יתהון מתחות
כנפי דאבונן דבשמיא

ואנן עבדין עמך טיבותא
וצליבנן יתך מלעיל ויי
ולכנר תהוה כנבך ׀
ויקהלו היהודים
אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו
בשושן שלש מאות
איש ובבזה לא שלחו את
ידם ׀ ואיתכנשו יהודאי
דהוו בשושן תוב ביום
דארבעה עשר לירחא
אדר וקטלו בשושן תלת
תלת מאה גברין ובבזת
לא אושיטו ידיהון ׀
ושאר היהודים
אשר במדינות המלך
נקהלו ועמד על נפשם
ונוח מאיביהם והרוג
בשנאיהם חמשה ושב
ושבעים אלף ובבזה לא
שלחו את ידם ׀ ושארא
יהודאי די הוו במדינתא
דמלכא אחשורוש
איתכנשו וקמו והוון
מריה נפשהון ואתנחו
מן בעלי דבביהון וקטלו
בשנאיהון שבעין וחמש
אלפין ובביזתא לא
אושיטו ידיהון ואילין
אינון גבריא דקטילו
יהודאי בשושן איתון
שנאיהון דישראל דהוון
אמרין לדבית ישראל
מיכא ועד דקליל יומין
אנן קטלין לכון וטרפינן

ב בטע יתי · פס · לחדש אדר
ל · וחד במדינות · כל ד · עג מל · מל בלי

והיהודים ג׳ וסימ׳ כתוב בה בגוים · והיהודים אשר בשושן · והיהודים והסגנים ״ ״ הפרוזות ג׳ בליש וסימ׳ מעליה לארץ הפרזות פרזות תשב ירושלם הישבים בערי הפרזות ״ ״ להמם ב׳ וסימ׳ להמם בקרב המחנה · הוא הגורל להמם ולאבדם ·

בניכון לארעא׃
ביום שלושה עשר
לחדש אדר ונוח בא
בארבעה עשר בו ועשה
אתו יום משתה ושמ
ושמיחה׃ ביומא תלת
עשר יומין לירח אדר
ואיתניחו ארבעה עשר
ביה ועבדו יתיה יומא
דחדוותא ומשקיא׃
והיהודים אשר
בשושן נקהלו בשלו
בשלושה עשר בו וב
ובארבעה עשר בו ונוח
בחמישה עשר בו ועשה
אתו יום משתה ושמחה׃
ויהודאי דהוו בשושן
איתכנשו בתלת עשר
ביה ובארבעה עשר בי
ואיתנחו בחמשה עשר
ביה ועבדו יתיה יומא
דחדוותא ומשקיא׃
על כן היהודים הה
הפרוזים הישבים בערי
הפרזות עשים את יום
ארבעה עשר לחדש
אדר שמחה ומשתה
ויום טוב ומשלח מנ
מנות איש לרעהו׃ מ
מטול הכנא יהודאי
דיהוו בכופרניא דיתבין
בקירויא דקיקתא עב
עבדין ית יומא דארבעה
עשר לירחא דאדר
חדוותא ומשקיא ות

ויומא טבא ומשלחין
מאני גבר לחבריה׃
ויכתב מרדכי את
הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים
אשר בכל מדינות הה
המלך אחשורוש הה
הקרובים והרחוקים׃
וכתב מרדכי ית כל פ
פיתגמיא האילין ושדר
איגרת על ידיהון דיה
יהודאי דאית בכל מד
מדינתא דמלכא אחש
אחשורוש קריביא ור
ורחיקיא׃ לקים
עליהם להיות עשים
את יום ארבעה עשר
לחדש אדר ואת יום
חמשה עשר בו בכל ש
שנה ושנה׃ למיקימא
עליהון למהוי עבדין י
ית יומא דארבעה עש
לירחא דאדר וית יומ
דחמשת עשר ביה בכל
שתא ושתא׃
כימים אשר נחו בהם
היהודים מאיביהם וה
והחדש אשר נהפך
להם מיגון לשמחה ו
ומאבל ליום טוב לעש
לעשות אותם ימי מש
משתה ושמחה ומש
ומשלח מנות איש לר
לרעהו ומתנות לאביונים׃
היך יומין דאיתנחו בה

יהודאי מן בעלי דבב
דבביהון וירחא דאית
דאיתהפיך להון מן א
אבלא לחדוותא עקתא
ליומא טבא למעבד
יתהון יומי דמשקיא
וחדוותא ומשלחין מ
מאני גברא לחבריה
ויהבין מתנתא למס
למסכיניא׃ וקבל
היהודים את אשר החל
החלו לעשות ואת אשר
אשר כתב מרדכי אלהם׃
וקבילו יהודאי עליהון
ית מה דשריאו למעבד
וית מה דכתב מרדכי ל
עליהון׃ כי המן בן
המדתא האגגי צרר
כל היהודים חשב על
היהודים לא
לאבדם והפל פור הוא
הגורל להמם ולאבדם׃
מטול דהמן בר המדתא
אגגיא מעיקיהון דיה
דיהודאי חשיב על יה
יהודאי לגמרא יתה
יתהון ולמצבע פייסה
דמיה עדבא למגמרא
יתהון ולמשציא יתה
יתהון וכד חזו להמן
ולבנוי דצליבן על ע
יומין סגיאין לבלריב
דמלכא אמרין למיה
אסתר עברא עלמיה
דכתיב באוריתא לא

הקרובים ה׳ מל׳ וסימ׳ ידעו קרובים גבורתי · אל אשור קרובים אשר קרובים ליי · וגם הקרובים אליהם עד יששכר · ויכתב מרדכי ״ הרחוקים ז׳ מל׳ וסימ׳ רחוקים אנחנו מכם מאוד · והרחוקים המה מיצדנים · שמעו רחוקים אשר עשיתי · הקרובים והרחוקים · דמגלה רחוקים איש מאחיו · שמעו אלי אבירי לב הרחוקים · ורחוקים יבואו ובנו בהיכל יי ״ לאביונים ב׳ חס בליש ומתנות לאביונים · יטו ״

ח פב תלשי ופסקי׳ וסימ׳ ל אלהים יה ל אלהים יה · הכנו עבו בי גאד יה ונגד · וידבר אחאב אל נבות לאמר · וישלח יחזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכישה · וישלח אליו מלאכים לאמר · אתן לגוג מקום שם · ויקהל דוד את כל ישראל · קימו וקבלו היהודים ·

תבית נבילתיה על צליב
ענת אסתר ואמירת להון
על דיקטל שאול מלכ
לגיוראי דגבעונאי הוון
בני צליבן על צליבא
מן שירוי חצדא דלז
דשערין עד יומא דנ
דנחית מטרא הוון ש
שיתא ירחין ובר הוון
דבית ישראל סלקין נ
נתחזון בבית מקדשא
הוון עממיא אמרין
להון למה אילין צל
צליבן ענו דבית ישראל
ואמרין להון על דפש
דפשט אבוהון ידיה
בגיורי דגבעונאי וקטל
יתהון אינטליבו על
צליבא בנוי והוו צלי
צליבן שיתא ירחין הי
המן רשיעא דבעא
לשיציא לדבית ישראל
על אחת כמה וכמה
יהון הוא ובנוי צליבן
על צליבא כל יומי
עלמא ובבאה
לפני המלך אמר עם
הספר ישוב מחשבתו
הרעה אשר חשב על
היהודים על ראשו ותלו
ותלו אתו ואת בניו על
העץ ובמעלה אסתר
קדם מלכא אמרת מה
דכת בספרא דישתיצי
ישתיצון ויתה דוכרניהון

דבית עמלק מתחות
שמיא וקם המן מזרע
מזרעיה דבית עמלק
וחשיב מחשבן בישן
על דבית ישראל ומחש
ומחשבתיה בישיה
סלקת וצליבו יתיה וית
בנוי על צליבא
על כן קראו לימים האלה
האלה פורים על שם
הפור על כן על כל דברי
האגרת הזאת ומה ראו
על ככה ומה הגיע אליהם
מטול כדין קרו ליומיא
האילין פורים על שום
פורתא כא פיסא ועקת
דארע יתהון מטול כן
כתי ומפרש באגרתא
הדא מה חזו על כן ומה
ארעיתהון קימו
וקבל היהודים עליהם
ועל זרעם ועל כל הנלוים
עליהם ולא יעבור להיות
עשים את שני הימים
האלה ככתבם וכזמנם בכל
שנה ושנה קיימו וקבלו
יהודאי עליהון ועל בניהון
ועל כל מיה דמתוספין
עליהון דלא יפסקון
למהוי עבדין ית תרין
יומיא האילין היך כת
כתביהון והיך זמניהון
בכל שתא ושתא
והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור

משפחה ומשפחה ומ
מדינה ומדינה ועיר ועיר
וימי הפורים האלה לא
יעברו מתוך היהודים
וזכרם לא יסוף מזרעם
ויומיא האילין נדכרין
ונתעבדין בכל דרא ודר
זרעיתא מדינתא ומד
ומדינתא קריתא וקרית
ויומי פוריא האילין
לא יעברון מגו יהודאי
ודוכרניהון לא יפסוק
מגו בניהון
ותכתב א
אסתר המלכה בת אבי
אביחיל ומרדכי היהודי
את כל תקף לקיים את
אגרת הפרים הזאת הש
השנית וכתבת אסתר
מלכתא ברתיה דאביחיל
ומרדכי יהודאה ית כל
תוקפא למקיימא אג
אגרתא דפוריא הדא
תניינות מטול דאין הוה
שתא דעיבורא לא יקד
יקרון מגילתא באדר
קדמאה אלא באדר א
אחרינא יקרון יתה
וישלח ספרים אל
כל היהודים אל שבע ו
ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי
שלום ואמת ושדר א
אגרתא על כולהון יר
יהודאי על מאה ועשרי

על כן ה בטע וסימ׳ על כן לא יאכלו בני ישראל · קראו למקום ההוא מחנה דן · על כן לא ידרש כהני דגון · זרח את יה בעמיו · בבכו יעזר שבמה · בלא לב בני האדם · קראו שם המקום ההוא עמק ברכה · קראו לימים האלה פורים · ו פב יחידו ועל ועל ומלה ביניהו וסימנ ובפר את מקדש הקדש · יביא יה עליך ועל · ובשפטתי אתם בדבר ובדם · עם כל מלכותו · דה · והוא ישיעט ומי ירשיע · קימו וקבלו היהודים ·

וכל מעשה ג̇ וסימ̇ וישתמר חקות עמרי · ובל בגד וכל כלי עור וכל · וכל מעשה תקפו וגבורתו ׳׳ ׳ ודבר ה̇ וחס̇ וסימ̇ הולך צדקות
ודבר מישרים · ודבר תמים יתעבו · ודבר אמת בלבבו · ודבר שלום לכל זרעו · רצון מלכים שפתי צדק ודבר מישרים ׳׳ ׳ ׳׳ תקפו ל̇ דבות ׳׳ ׳

וישבע מדינן דמלכות
אחשורוש מילי דשד
דשלמא ודקושטא ׃
לקים את ימי הפרים
האלה בזמניהם כאשר
קים עליהם מרדכי היה
היהודי ואסתר המלכה
וכאשר קימו על נפשם
ועל זרעם דברי הצומות
וזעקתם ׃ למקימא
ית יומיא דפוריא האלי
האילין בזמניהון היך
מה דקיימו עליהון מ
מרדכי יהודאה ואסתר
מלכתא היך דקיימו ז
על נפשהון ועל בניהון
מילי דצומא ותעניתא ׃
ומאמר אסתר קים
דברי הפרים האלה
ונכתב בספר ׃ ומימר
אסתר איתקיים מילי
דפוריא האילין ואכת
ואתכתבת בסיפרא ׃
וישם המלך
אחשרש מס על הארץ
ואיי הים ׃ ושוי מלכא
אחשורוש מס תמידי
על ארעא וניסי ימא ׃
וכד ידע מלכא אחשו
אחשורוש עמה דאס
דאסתר ותולדתה שוי
יתהון בני חורין בגו י
עלמא ושעבד כולהון
בני אומיא וכולהון מ
מלכוותא ושוי תמידי

על יהבי ארעא ועל הג
הגדי ימא ׃ וכל
מעשה תקפו וגבורתו
ופרשת גדלת מרדכי יה
אשר גדלו המלך הלוא
הם כתובים על ספר דב
דברי הימים למלכי יה
מדי ופרס ׃ וכל עבדי
דתוקפיה וגבורתיה וכו
ופירוש רבות דמרדכי
דרביה יתיה מלכא הלא
אינון כתיבין על ספרא
דמילי יומיא למלכי
מדי ופרס ׃ כי
מרדכי היהודי משנה
למלך אחשורוש וגדול
ליהודים ורצוי לרב יה
אחיו דרש טוב לעמו
ודבר שלום לכל זרעו ׃
ארום מרדכי יהודאה
פתשגר דמלכא אחש
אחשורוש גוונכריא
וסבא דיהודאי רב על
כל עממיא ומסוה עד
עלמא ועד סופיה אי
אישתמע שמעיה ה
הכל מלכיא דחילו מן
קמיה וכד חזון ליה מ
מזדעזעין מיניה הוא
מרדכי דמי לכוכב נוגה
נוגהא דמזהר ביני כו
כוכביא ודמי לשפרפרא
דנפיק בעידן צפרא ודו
ודמי לשושנה דקימא
על פיצדי דמיא ומטול

הכין רבהון דיהודאי
ורעי בסגיעתהון דישר
ותבע טבתא לעמיה
וממלל שלמא לכל
זרעיתיה ׃
חזק ׃
חילמא דמרדכי ׃
מנין פסוק המגלה מאה
וששים ושבעה ׃
וסימ̇ וחיצין ותען אסתר ׃

בשנת

תרתין למלכות אחשור
ומרדכי יהודאה חלם
חלמא והא זייעא רבא
ואבליותא וקל בהלתא
על אנפי ארעא ודחלא
ודתיתא אחדת ית יתבה
ואיתבהילו כל דיירי
ארעא לחרא ׃ כאדין
איתחזיאו תרין תניניא
רברביא דין כל קביל דין
לקרבא ותוהו כל עממי
ארעא לקל איתרגושהון ׃
והוה בין תרין תניניא
האינון עד חד זעיר ודו
וקמו כל עממיא דא
דארעא עילויה לסיד
לסלעמותיה ולהובדא
דוכרניה מעלוי ארעא ׃
והוה ענבא וחשוכא יה
וקבלא על אפי ארעא

הלוא ט̇ מלא בכתו̇ וסימ̇ הלוא בשנאיך יה̇ אשנא · הלוא שמעת בתי · הלוא יצית הצערים לבלתי נגעך · הלוא יתעו חרשי רע · הלוא הם
כתובים · דמגלה אסתר · הלא בידאת אלהינו תלכו · הלוא כה עשו אבתיכם · הלוא על אלה חטא שלמה · הלוא תאנת בנו על לבדה ׳׳ ׳ ׳׳ ׃
לרב · לרבי · למאוד · למאד · ליגוד · ליגוד · להודי · להודיה · מידוד · מידד · מעיצד · מעיצד · מיגוד · מיגור · מעבידים · מעבידים · כלה ל̇ דבות ׳׳

ועקת לעמא זעירא הז
ההוא לחדא וקבילו ויז
וצלו קדם ייי בכל לבא׃
ותנינא מגיחין באבריז
באבזריתא ברוגזיהון
ולית מפרש ביני תרויהון׃
ואיסתכל מרדכי והא
מבועא דמאין חיין עז
עביר ונגיד ביני תרין תו
תנינא דמגיחין ואפרש
בין תרויהון ופסקו מן
קרבא׃ והוה מבועא לז
לנהרא רבא ופתי תחומין
היך ימא רבא אזיל וטז
ושטיף בארעא׃ ודנחת
שמשא ונגה נוהא דו
דנהורא על אנפי כל
ארעא׃ ורבא עמא זט
זעירא ואיתרומם לחד
והוו עממיא רברביא
וגיותניא מאכי ושרותא
כל ארעא ארום רברת
הימנותא והוויא שלמא
ליתבי ארעא׃
ומן יומא
ההוא ולהלן בטר מרז
מרדכי ית חילמא כלז
בלבביה ולא אישתעי
לגברא אילהין לאסתר
בלחודה׃ והוה כד עק
ליה המן ואעיקית
ואמר מרדכי לאסתר
מלכתא בת אביחיל י
אח אבוהי למימר והא
אתי פתגמי חילמיא

דאישתעיתי ליך ביז
ביומא טליותך והא
עקתא דאמרית ליך׃
ובעו קומי בעו וצליאו
קדם ייי אלהא דאבהתנא
ואקדימית יתיה בבעות
למיתן לך לחסדא ורז
ולרחמין בלבא דמלכא
אחשורוש ובכון תיעולי
קדמוהי למיקדם אפז
אפוהי בשופריך למז
למיקם מטול עמיך וז
ומטול יחוסיך׃
וצלי מרדכי ירז
יהודאה קדם ייי אלהו
ואמר בבעו ריבון כל
עלמיא ייי לא איתכסא
לבבי מן קדמך דלא
מן גובהא דרוחא ורז
ורומא דלבבי עבדית
דא בגין דלא למיסגוד
להמן עמלקאה הדין׃
אילהין מדחלתיך עבז
עבדית ואיתגריתי ביה
מטול דלא למגחן ליה
ארום דחלית מן קדמך
אלהא עממיא דלא למ
למיתן יקרך לבר נשא
בשרא ודמא בגין כן ל
סריבית למגחן לערלא
מסאבא הדין אלהן
לשמך רבא דקדישא
דאיתקרי עלנא׃ ארום
מאן אנא ובית אבא דלא
איסגוד לאינשא על

פורקנא דישראל וסיז
וסייעהון ולמילחך ית
עפר ריגלוהי דהמן גבז
באתר די תדרוך פרסת
ריגלוהי דהמן׃ פרס ז
במימרך ספרת נפשן
ארום אנת בלחודך לנ
ולאבהתנא לאלהא ורז
וכדון אלהא שיזבנא כז
כען מידיה ויפל בשיו
בשוחא דיכרא ויתאחד
במיצדתיה ויטמע אז
המן לריגלי חסידך׃
מטול דינדעון כל עמ
עממיא דלא איתנשית
ית קיימא דקיימתא
לאבהתנא עבדך ולא
מסרתנא בגלותא ביומ
הדין מחלשות ידא
אילהין בחובנא איזדו
איזדבננא ובסורחננא
גלינן ארום חובנא לך׃
וכדון אלהנא רב למפרוק
פרוקינן כען מן ידיה
ושיזבינן מבישת רעותי
ארום כד עיק לך קדמך
בנצלי ולוותך נעירוק
למתרס אמטולך׃ אנת
בלחודך למיקום ליממא
דחשיבין ולמיפרקינן נט
מן דקיימין עלנא׃ ואו
ואידכר כדון ארום חח
חולקך אנחנא ארום
מלקדמין ומבכין באח
באחסנותך עממיא וז

עלך כלין
עינבן ארום

וכד אפרשותך בני נשא
אפרישנא למהוי בעדבך
ולאפרשותנא מן עממיא
למהוי לך לחביבא ויח
ויקרשתנא לשמך אפי
אפרשותא מן כל עממי
וכדון אהנא למה יימרון
מעיקנא ארום לית ל
להון אלה למפרקהון
ויתפתחון פומיהון לס
לסל עמותא חולקך ו
ואחסנתך ולשבחא ית
פולסיהון וחיבליהון
למימר בכון איסתייע
למכבש ית עמא הדין
בבעו אהנא
פרוקינן כדון מן ידיהון
ויבהתון עממיא מפו
מפסיליהון וחיבליהון
וטעוותהון וישוון ידא
לפומא במיחזיהון ית
פורקנך יי וחוס כדון
על עמך ועל אחסנתך
ולא יסתתמון פומיא
משבחוא דמיחדין שמך
דמישא וינפרא תדירא
והפך אבלינן לבדחא
וחדווא וניח ונשבחינך
על פורקנא טבתא ד
דתפרקינן
חצי הספר
ובכל ישראל ויהודה ק
קבילו בחדא קדם יי א
אהון על עיסק עקתא
דאעיק להון בזמן ראש

דאעיקינון המן בר ה
המדתא עמלקאה ד
דמזרעית אגג ולחוד
אסתר מלכתא ערקת
ואפכת עד יי לאקדמותי
בצלו ארום דחלת מן
קדם בישתא דיצמחת
מן מחשבתא דהמן ב
בישתא ואשלחת ית
לבושי מלכותא וית ת
תקוני תושבחתא ולבשת
שקא ופרעת ית שער
רישה ומלאתנון עפר
וקטם ועניאת בצומא
ואיטפירת בטומריא
ונפלת על אפהא וצל
וצליאת ואמירת בבעו
אהא דישראל מלכא
על כל מלכיא ובארי
כולא דקניניה שמיא
וארעא ושליט בדום
מרומי שמיא ושליט
על ארעית ארעא ובימ
ובתהומיא ובכל תניניהון
בבעו סייע כדון לאומתך
דיתבה בלחודה דלית לה
סעיד בר מינך ארום
בלחודיי יתבית הלכא
ובלחודיי אנא יתבא ב
בבית מלכא הדין בלא
אבא ואימא ולחוד כד
כיתמא ענייתא דשאלה
מזונא בחסדא מן ביתא
לביתא הכדין שאילית
רחמך וחסדך מן מותא

לכוותא בבית מלכא י
אחשורוש הדין למן י
יומא דאיתבריית הלכא
עד יומא הדין וכדון
אהנא הא נפשי כד על
גב ידיי לאיתקטלא סב
מידיי און שפיר קדמך
ואין לא תצבי למסבה
שיזוב כען ית עאן רעיון
רעיותך מן פום אריוותא
האילין דפתחו ית פומיהו
למיכל יתהון ארום ש
שמעית מאבהתיי ול
ולחוד אישתעיא לי
ארום אנת דברת ית א
אבהתנא מבני עממיא
ואפקתינון ממצרים
וקטלתנא כל בוכרי מ
מצראי בגינהון וית
עמא דברתא מבניהון
וית ירדך תקיפתא ואד
ואדרש מרמס אחותא
למצראי מטול עמך
ואעברתנון ביבשתא
היך סוסיא במדברא
והיך בעירא בבקעתא
ויהבתא להון לחמיא
מן שמיא לכפניהון וו
ולצחוותהון אפיקת
להון מיא מן שמיר
טינרא ולחוד מזונא
דבשרא דצפרי שמיא
לשובע אגזתא להון
מן ימא רבא לאשלמ
רעותהון וזנתהון א

ארבעין שנין במדברא בארעא דלא יתבא ומחיתא קדמיהון מלכין רברבין וגיותנין ׀ ורי
ואחסנתינון ית ארעהון ויהבתא להון ארעא משבחתא אחסנתך טבתא בסוגי טובך ׀ ובר
חכו אבהתנא לשמך רבא מסרתנון ביד שוביהון והא אינון בגלותא יומא הדין ׀
ולחוד אישתעא לי למימר דמלילתא בידא דמשה עבדך ולחוד ברם דא
במיהוויהון בארעא בעלי דבביהון לא ארחיקינון במלכותא דבבל
ולא אישבקינון במלכותא דמדי ופרס לשיציותהון במלכותא
דיון לאשנאה קיימי עמיהון במלכותא דאדום ארום
אנא יי אלההון ביומי דגוג ומגוג ׀ וכדון לא סגי ז
לנא גלותנא דאינון מפלחין יתנא בקשיו
אלהין אנון אמרין אינון ארום
לא מסרתנא אנת בידיהון
אלהין ית פסיליהון
יודון ולהון יי
יסגדון

ז

וישבחון למימר ארום אתון מסרתון ית עמא דיהודאי בידיהון בגין כן עקת נפשנא די׳ דאביהתך לרחקא ית עמא הדין ולמסגי יתהון היך דיחוק בוועא דלבושי איתתא דוותא הכדין סניתינון ׀ וכדם אסני וארחיק ית כל לבושי תושבחתי וית כל מאני הקוני שינוי שיבהורי וית כלילא דמלכותא דכרישי ולא חדיתי מן יומא דאתיוני הלכא עד הכא אילהין במימרך בלחודך מלכי ואלהי ׀ ואנת אהא אבוהון דיתמי קום כדון למיתנא דאביתך יתימתא יומא דין די סבריה במימרך בטובך וברחמך ׀ והב לי רחמין קדם א׳ז אחשורוש מלכא ארום דחלא אמיתך יתיה היכמא דדחיל גריא מן קדם אריוא ׀ בבש אהא אמאיך יתיה עם כל יעטוהי למיהוי בניע ומתכביש קדם אמיתך בחינא ובחסדא ובשיבהורא ובשופרא דיתהן לאמיתך אהי ׀ יהב בליבביה למיסני ית בעלי דבביהון ולמירחם ית עבדך ארום לבניהון דמלכיא בידך אהנא משבחא ודחילא ותקיפא ׀ ושיזבני כדון מדחלתיה דדחלית ואיסתפיתי ועלית קדמוהי בשום מימרך והב דחלתך עלוהי ומתבבך דתעל בלבביה למדחל מן קדמך מן בגלל דאפוק מן קדמוהי בשלם ׀

חזק ׀

ובשנת ו̇ ט̇ ריש פס וסימ̇ ובשנת עשרים לירבעם · ובשנת שמנה עשרה · ובשנת חמש עשרה לירדם · ובשנת אחת עשרה
שנה · ליורם · ובשנת שמנה עשרה · ובשנת שלש למלכו · ובשנת אחת לכורש וחברו · ובשנת שתים למלכות · ובשנת ביגורת · בתר בגל̇ג̇ ·

מלאו השלשים · ובשנת אחת לכורש מלך פרס · וחברו · לכל העיר



בכסת ובזהב ג̇ וכיביציהון והוציאם בכסת · ובזהב ייפהו · וכל הנשאר בכל ·

אחת לכורש מלך פרס
לכלות דבר יהוה מפי
ירמיה העיר יהוה את
רוח כרש מלך פרס ויע
ויעבר קול בכל מלכותו
וגם במכתב לאמר : כה
אמר כרש מלך פרס כל
ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים וה
והוא פקד עלי לבנות לו
בית בירושלם אשר בי
ביהודה : מי בכם מכל ע
עמו יהי אלהיו עמו וי

ויעל לירושלם אשר
ביהודה ויבן את בית
יהוה אלהי ישראל הוא
האלהים אשר בירושלם :
וכל הנשאר מכל המקו
המקמות אשר גר שם
ינשאוהו אנשי מקמו
בכסף ובזהב וברכוש
ובבהמה עם הנדבה לבי
לבית האלהים אשר
בירושלם : ויקומו ראשי
האבות ליהודה ובנימן
והכהנים והלוים לכל

העיר האלהים את רוחו
לעלות לבנות את בית
יהוה אשר בירושלם : וכ
וכל סביבתיהם חזקו ב
בידיהם בכלי כסף בזהב
ברכוש ובבהמה ובמגדנות
לבד על כל התנדב :
והמלך
כורש הוציא את כלי
בית יהוה אשר הוציא
נבוכדנצר מירושלם
ויתנם בבית אלהיו : ויו
ויוציאם כורש מלך

לעלות י̇ד̇ וסימ̇ והמשאות החלה לעלות מן העיר · ובחור אתו מכל שבטי ישראל · ויוסיפו עוד פלשתים · ויעלו העיר המה · דשמואל ·
ויהי בעבור הצהרים · וישלח המלך רחבעם · וחברו · אז עלה חזהאל מלך ארם · שמעתי ותרגז בטני · וירד לקץ שנים · אך הבל בני אדם · לעלות
עמים · ראשי האבות · ועלי הטה חסד · וכל אורו · ויהושע דבות במנ̇ . להעלות · יצו את בני ישראל ויקחו · ואתה תצוה · לבנות לנו מזבח ·· ג̇

נבוכדנצור ב׳ בת מן וסימ׳ לנדר ממלכות חיצור · ואלה בני המדינה העולים · ידה׳ נבוכדנאצור · עזרא נבוכדנצור בת׳ יב׳ ··
כל הדין עני׳ וריש כס׳ בני בגוי׳ אנשו וסימ׳ אנשי נטופא · אנשי ענתות · אנשי בית מכמס · אנשי ביתאל והעי ··· יודה ל׳ דגו׳

פרס על יד מתרדת הגז הגזבר
ויספרם לששבצר הנ
הנשיא ליהודה׃
ואלה אגרטל
מספרם אגרטלי זהב ש
שלשים אגרטלי כסף א
אלף מחלפים תשעה
ועשרים׃ כפורי זהב ש
שלשים כפורי כסף משנ
משנים ארבע מאות וע
ועשרה כלים אחרים א
אלף׃ כל כלים לזהב ולכ
ולכסף חמשת אלפים
וארבע מאות הכל העלה
ששבצר עם העלות הג
הגולה מבבל לירושלם׃
ואלה בני
המדינה העלים משבי
הגולה אשר הגלה נבו
נבוכדנצר מלך בבל וי
לבבל וישובו לירושלם
ויהודה איש לעירו׃
ב אשר באו
עם זרבבל ישוע נחמיה
שריה רעליה מרדכי בל
בלשן מספר אנשי עם
ישראל׃
בני פרעש אלפים מאה
שבעים ושנים׃
בני שפטיה שלש מאות
שבעים ושנים׃
בני ארח שבע מאות וח
חמשה ושבעים׃
בני פחת מואב לבני ישוע
יואב אלפים שמנה מאות

ושנים עשר׃
בני עילם אלף מאתים
חמשים וארבעה׃
בני זתוא תשע מאות וא
וארבעים וחמשה׃
בני זכי שבע מאות וש
וששים׃ בני בני
שש מאות ארבעים וש
ושנים׃ בני בבי שש
מאות עשרים ושלשה׃
בני עזגד אלף
מאתים עשרים ושנים׃
בני אדניקם שש
מאות ששים וששה׃
בני עדין ארבע מ
מאות חמשים וארבעה׃
בני בגוי אלפים
חמשים וששה׃
בני אטר ליחזקיה תש
תשעים ושמנה׃
בני בצי שלש מאות עש
עשרים ושלשה׃
בני יורה מאה ושנים
עשר׃ בני חשם
מאתים עשרים ושלשה׃
בני גבר תשעים
וחמשה׃ בני בית
לחם מאה עשרים וש
ושלשה׃ אנשי נ
נטפה חמשים וששה׃
אנשי ענתות מאה
עשרים ושמנה׃
בני עזמות ארבעים וש
ושנים׃ בני קרית
ערים כפירה ובארות ש

שבע מאות וארבעים
ושלשה׃ בני הרמה
והגבע שש מאות עשרים
ואחד׃ אנשי ביתאל
והעי מאתים עשרים
ושלשה׃ אנשי נ
מכמס מאה עשרים וש
ושנים׃ בני נבו חמ
חמשים ושנים׃
בני מגביש מאה חמש
חמשים וששה׃
בני עילם אחר אלף
מאתים חמשים וארבעה
וארבעה׃ בני חרם
שלש מאות ועשרים׃
בני לד חדיד ואו
ואנו שבע מאות עשרים
וחמשה׃ בני ירחו
שלש מאות ארבעים
וחמשה׃ בני סנאה
שלשת אלפים ושש מ
מאות ושלשים׃
הכהנים בני ידעיה לבית
ישוע תשע מאות שבע
שבעים ושלשה׃
בני אמר אלף חמשים
ושנים׃ בני פשחור
אלף מאתים ארבעים
ושבעה׃ בני חרם אלף
ושבעה עשר׃
הלוים בני ישוע וקדמיאל
לבני הודויה שבעים וא
וארבעה׃ המשררים
בני אסף מאה עשרים
ושמנה׃ בני השערים

הכהנים ג׳ ריש פס׳ וסימ׳ הכהנים לא אמרו איה יי׳ המעלה · הכהנים בני ידעיה · וחברו ·· הלוים ג׳ ריש פס׳ וסימנהון
הלוים בני ישוע וקדמיאל · וחברו · הלוים בני אלישיב ·· בן זוזא׳ מן ב׳ ב׳ בפס׳ קדמ׳ ··· תני מלע׳ וסימ׳ וימנעו רבים הדה היה
אביא זהב׳ אביא · ואתה תשמע להת להת · מהראש ומאה ומאה · ועבדו אתו · ועבדו · כפורי זהב · כפורי · והיך ארני · אדני · אתה נורא
אתר ·

ולהם ח׳ ושימ׳ ואתה קח לך מכל מאכל לו לבדו ולהם לבדם ושבבם אשר אמרתם לך ומקניהם יעלו ויהי אחרי ב׳
בי הסתרו הכהנים עבדיהם ואמהתיהם וחברו חשופא ג׳ ב׳ ה׳ ואל כת א׳ וסימ׳ ואל מצור ירושלם הנתינים וחברון

בני שלום בני אטר
בני טלמון בני עקוב
בני חטיטא בני שבי
הכל מאה שלשים ות
ותשעה הנתינים
בני ציחא בני חשופא
בני טבעות בני קרס
בני סיעהא בני פדון
בני לבנה בני חגבה
בני עקוב בני חגב
בני שמלי בני חנן
בני גדל בני גחר
בני ראיה בני רצין
בני נקודא בני גזם
בני עזא בני פסח
בני בסי בני אסנה
בני מעונים בני נפיסים
בני בקבוק בני חקופא
בני חרחור בני בצלות
בני מחידא בני חרשא
בני ברקוס בני סיסרא
בני תמח בני נציח
בני חטיפא בני עבדי
שלמה בני סטי
בני הספרת בני פרודא
בני יעלה בני דרקון
בני גדל בני שפטיה
בני חטיל בני פכרת
הצביים בני אמי כל הנת
הנתינים ובני עבדי שלמה
שלש מאות תשעים
ושנים
ואלה העלים מתל מלח
תל חרשא כרוב אדן אמר
ולא יכלו להגיד בית א

אבותם וזרעם אם מיש
מישראל הם בני דליה
בני טוביה בני נקודא ש
שש מאות חמשים וש
ושנים
ומבני הכהנים בני חביה
בני הקוץ בני ברזלי אשר
לקח מבנות ברזלי הגל
הגלעדי אשה ויקרא
על שמם אלה בקשו
כתבם המתיחשים ולא
נמצאו ויגאלו מן הכה
הכהנה ויאמר התרש
התרשתא להם אשר לא
יאכלו מקדש הקדשים
עד עמד כהן לאורים ולתמים
כל הקהל
כאחד ארבע רבוא אר
אלפים שלש מאות שו
ששים מלבד עבדיהם
ואמהתיהם אלה שבעת
אלפים שלש מאות
שלשים ושבעה ולהם
משררים ומשררות מ
מאתים סוסיהם שבע
שבע מאות שלשים ו
וששה פרדיהם מאתים
ארבעים וחמשה גמ
גמליהם ארבע מאות
שלשים וחמשה חמ
חמרים ששת אלפים
שבע מאות ועשרים
ומראשי
האבות בבואם לבית יהוה
אשר בירושלם התנדבו

לבית האלהים להעמ
להעמידו על מכונו
ככחם נתנו לאוצר הז
המלאכה זהב דרכמונים
שש רבאות ואלף וכסף
מנים חמשת אלפים וז
וכתנת כהנים מאה
ג וישבו הכהנים
והלוים ומן העם והמ
והמשררים והשוערים
והנתינים בעריהם וכל
ישראל בעריהם ויגע
החדש השביעי ובני יז
ישראל בערים ויאספו
העם כאיש אחד אל
ירושלם ויקם ישוע
בן יוצדק ואחיו הכהנים
וזרבבל בן שאלתיאל
ואחיו ויבנו את מזבח
אלהי ישראל להעלות
עליו עלות ככתוב בתורת
משה איש האלהים
ויכינו המזבח על מכונתיו
כי באימה עליהם מעמי
הארצות ויעל עליו ע
עלות ליהוה עלות לבקר
ולערב ויעשו את חג
הסכות ככתוב ועלת יום
ביום במספר כמשפט
דבר יום ביומו ואחרי כן
עלת תמיד ולחדשים
ולכל מועדי יהוה המק
המקדשים ולכל מתנדב
נדבה ליהוה מיום אחד
לחדש השביעי החלו

ח׳ זוגין מן ב׳ בחד עשר ויאמר אלהים לשלמה ויואב בני פחת קדמ׳ אמרפל שמן למאור חסד מי פתי יסוד הנה ששים קדמ׳
עני מתחלפי׳ קדמ׳ לא ועשר החכמות והמדעהון ויואב בני פחת תנ׳ ואמרפל ושמן למאור וחסד מי פתי יסוד הנה וששים תנ׳
גפ׳ ו׳ תנ׳ בסי׳ ו׳ וסימ׳ כל מפרסת פרסה קדמ׳ וכל מפרסת פרסה תנ׳ אמר ואלה העולים מתל מלח קדמ׳ ואמר ואלה העולים תנ׳

וראשי ל̇ וסימ׳ שא את ראש מלקח השבי ׳ ואלה אשר נחלו ׳ וישמע פינחס ׳ אלה הנחלות ׳ ויכתבם שמעיה בן נתנאל ׳ ויפילו גם הם גורלות ׳ הוא שלמית ואחיו ׳ ויסבו ביהודה ׳ ורבים מהכהנים ׳ וראשי הלוים חשביהו ׳׳ ולא אבותנו ב̇ עמו ויצאן ׳ זבחים ׳׳

להעלות עלות ליהוה ׃
והיכל יהוה לא יסד ׃
ויתנו כסף לחצבים ול
ולחרשים ומאכל ומ
ומשתה ושמן לצדנים
ולצרים להביא עצי ארזים
מן הלבנון אל ים יפוא
כרשיון כורש מלך פרס
עליהם ׃
ובשנה השנית לבואם
אל בית האלהים לירו
לירושלם בחדש השני
החלו זרבבל בן שאלתיאל
וישוע בן יוצדק ושאר
אחיהם הכהנים והלוים
ד וכל הבאים מהשבי
ירושלם ויעמידו את
הלוים מבן עשרים
שנה ומעלה לנצח על
מלאכת בית יהוה ׃
ויעמד ישוע בניו ואחיו
קדמיאל ובניו בני יהודה
כאחד לנצח על עשה
המלאכה בבית האלהים
בני חנדד בניהם ואחיהם
הלוים ׃ ויסדו הבנים
את היכל יהוה ויעמידו
הכהנים מלבשים בח
בחצצרות והלוים בני
אסף במצלתים להלל
את יהוה על ידי דויד
מלך ישראל ׃ ויענו ב
בהלל ובהודת ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו
על ישראל וכל העם

הריעו תרועה גדולה
בהלל ליהוה על הוסד
בית יהוה ׃ ורבים מה
מהכהנים והלוים וראשי
האבות הזקנים אשר
ראו את הבית הראשון
ביסדו זה הבית בעיניהם
בכים בקול גדול ורבים
בתרועה בשמחה להרים
קול ׃ ואין העם מכירים
קול תרועת השמחה
לקול בכי העם כי העם
מריעים תרועה גדולה
והקול נשמע עד למ
למרחוק ׃
ד וישמעו צרי
יהודה ובנימן כי בני הג
הגולה בונים היכל לי
ליהוה אלהי ישראל ׃
ויגשו אל זרבבל ואל
ראשי האבות ויאמרו
להם נבנה עמכם כי ככם
נדרוש לאלהיכם ולא
אנחנו זבחים מימי א
אסרחדון מלך אשור
המעלה אתנו פה ׃ ויא
ויאמר להם זרבבל ויש
וישוע ושאר ראשי
האבות לישראל לא לכם
ולנו לבנות בית לאלהינו
כי אנחנו יחד נבנה לי
ליהוה אלהי ישראל
כאשר צונו המלך כורש
מלך פרס ׃ ויהי עם הא
הארץ מרפים ידי עם

יהודה ומבלהים אותם
לבנות ׃ וסכרים עליהם
יועצים להפר עצתם כל
ימי כורש מלך פרס ועד
מלכות דריוש מלך פרס ׃
ובמלכות אחשורוש בת
בתחלת מלכותו כתבו
שטנה על ישבי יהודה
וירושלם ׃
ובימי ארתחששתא
כתב בשלם מתרדת טב
טבאל ושאר כנותו על
ארתחששתא מלך פרס
וכתב הנשתון כתוב אר
ארמית ומתרגם ארמית ׃
רחום
בעל טעם ושמשי ס
ספרא כתבו אגרה חדה
על ירושלם לארתחששתא
מלכא כנמא ׃ אדין רחום
בעל טעם ושמשי ספרא
ושאר כנותהון דיניא
ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכוי בבליא
שושנכיא דהוא עלמיא ׃
ושאר אמיא די הגלי
אסנפר רבא ויקירא וה
והותב המו בקריה די
שמרין ושאר עבר נהרא
וכענת ׃ דנה פרשגן
אגרתא די שלחו עלוהי
על ארתחששתא מלכא
עבדיך אנש עבר נהרה
וכענת ׃
ידיע להוא למלכא די

ויענו י״ג ריש פס׳ וסימ׳ ויענו בני חת את אברהם ׳ ויענו בני יעקב את שכם ׳ ויענו כל העם יחדו ויאמרו ׳ ויענו בני גד ובני ראובן ׳ ויענו את יהושע לאמר ׳ ויענו את יהושע ויאמרו ׳ ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה ׳ ויענו חמשת האנשים ההולכים לרגל ׳ ויענו אנשי המצבה את יהונתן ׳ ויעמד את ירמיהו כל האנשים ׳ ויענו את מלאך יי׳ ׳ ויענו כל הקהל ויאמרו ׳ ויענו בהלל ובהודות ׳׳

ב מלו׳ נסב תגר׳ מן קדמיה וסימ׳ ושורי אשכלילו ׳ ידיע להון מלכא׳ שם הפלשתים וילך דוד ויקח את עצמות ״׳ ושוריא
ג ב כת א ול׳ כת ה וסימ׳ ושוריא שכלילו׳ ושוריא ישתכללון מנדה ׳ אלין כת א ׳ ושוריה ישתכללון לקבל׳ כת ה ״

יהודיא די סליקו מן
לותך עלינא אתו
לירושלם קריתא
מרדתא ובאישתא בנין
ושוריא אשכלילו
ואשיא יחיטו׃ כען
ידיע להוא למלכא די
הן קריתא דך תתבנא
ושוריא ישתכללון מנדה
בלו והלך לא ינתנון
ואפתם מלכים תהנזק׃
כען כל־קבל די־מלח
היכלא מלחנא וערות
מלכא לא אריך־לנא
למחזא על־דנה
שלחנא והודענא
למלכא׃ די יבקר בספר
דכרניא די אבהתך
ותהשכח בספר דכרניא
ותנדע די קריתא דך
קריא מרדא ומהנזקת
מלכין ומדנן ואשתדור
עבדין בגוה מן־יומת
עלמא על־דנה קריתא
דך החרבת׃ מהודעין
אנחנה למלכא די הן
קריתא דך תתבנא
ושוריה ישתכללון
לקבל דנה חלק בעבר
נהרא לא איתי לך׃
פתגמא
שלח מלכא על־רחום
בעל־טעם ושמשי
ספרא ושאר כנותהון
די יתבין בשמרין ושאר

עבר־נהרה שלם וכענת׃
נשתונא די שלחתון
עלינא מפרש קרי
קדמי׃ ומני שים טעם
ובקרו והשכחו די
קריתא דך מן־יומת
עלמא על־מלכין
מתנשאה ומרד
ואשתדור מתעבד בה׃
ומלכין תקיפין הוו על
ירושלם ושליטין בכל
עבר נהרא ומדה בלו
והלך מתיהב להון׃ כען
שימו טעם לבטלא
גבריא אלך וקריתא
דך לא תתבנא עד־
טעמא יתשם׃ וזהירין
הוו שלו למעבד על
דנה למה ישגא חבלא
להנזקת מלכין׃
אדין מן
די פרשגן נשתונא די
ארתחששתא מלכא
קרי קדם־רחום ושמשי
ספרא וכנותהון אזלו
בבהילו לירושלם על
יהודיא ובטלו המו
באדרע וחיל׃ באדין
בטלת עבידת בית־אלהא
די בירושלם והות
בטלא עד שנת תרתין
למלכות דריוש מלך
פרס׃
ה והתנבי חגי נביאה
וזכריה בר־עדוא נביאיא

על־יהודיא די ביהוד
ובירושלם בשם אלה
ישראל עליהון׃ באדין
קמו זרבבל בר־שאלתיאל
וישוע בר־יוצדק ושריו
למבנא בית אלהא די
בירושלם ועמהון נביאיא
די־אלהא מסעדין להון׃
בה־זמנא
אתה עליהון תתני פחת
עבר־נהרה ושתר בוזני
וכנותהון וכן אמרין
להם מן־שם לכם טעם
ביתא דנה לבנא ואשרנא
דנה לשכללה׃ אדין
כנמא אמרנא להם מן־
אנון שמהת גבריא די־
דנה בנינא בנין׃ ועין
אלההם הות על־שבי
יהודיא ולא־בטלו המו
עד־טעמא לדריוש יהך
ואדין יתיבון נשתונא
על־דנה׃
פרשגן אגרתא די־שלח
תתני פחת עבר־נהרה
ושתר בוזני וכנותה
אפרסכיא די בעבר נהרה
על־דריוש מלכא׃ פתגמ
שלחו עלוהי וכדנה כתיב
בגוה לדריוש מלכא
שלמא כלא׃
ידיע להוא למלכא
די־אזלנא ליהוד מדינתא
לבית־אלהא רבא והוא
מתבנא אבן גלל ומתשם

באדין ג ריש פס׳ בספר׳ וסימ׳ באדין בטלת עבידת׳ באדין קמו זרבבל׳ באדין דריוש מלכא ״ ד חס׳ א בנבואה וסימ׳ ויצלחה
עליך ״ וזה ״ ׳ וימל מהתנבות׳ מדוע נבית בשם ״ ׳ והתנבי חגי נביאה ״ שלו ו וסימ׳ מדוע דרך רשעים צלחה ׳ היו צריה
ראש איביה ׳ די יאמר שלו׳ וכל שלו ושחיתא׳ וזהירין הוו שלו למעבד׳ יום ביום די לא שלו ״ יומת ב ואשתדור ״ קריתא ״

אלין מלי דבת ה׳ בספר׳ וסימ׳ אגרה׳ חדה׳ בקריה׳ מגדה׳ וחברו׳ אנחנא דמהודעין׳ מתנשאה׳ ושוריה׳ דמהודעין׳ נביאה׳ וחברו׳ וכרוזה׳ למבניה׳ בנה׳ ועמה׳ וביתה דלהן׳ ושיציא ביתה׳ נחה׳ תמה׳ ומדה׳ למה די שגא׳ מגלה׳ חדא׳ דוכרנה׳ לבקרה׳׳

בכתליא ועבידתא דך
אספרנא מתעבדא ומ
ומצלח בידהם: אדין
שאלנא לשביא אלך
כנמא אמרנא להם מן
שם לכם טעם ביתא דנה
למבניה ואשרנא דנה
לשכללה:
ואף שמהתהם שאלנא
להם להודעותך די נכתב
שם גבריא די בראשיהם:
וכנמא פתגמא התיבונא
למימר אנחנא המו עב
עבדוהי די אלה שמיא
וארעא ובנין ביתא די
הוה בנה מקדמת דנה
שנין שגיאן ומלך לי
לישראל רב בנהי ושכ
ושכללה: להן מן די
הרגזו אבהתנא לאלה
שמיא יהב המו ביד
נבוכדנצר מלך בבל כ
כשדיא וביתה דנה סתה
סתרה ועמה הגלי לבבל:
ברם בשנת
חדה לכורש מלכא די
בבל כורש מלכא שם
טעם בית אלהא דנה
לבנא: ואף מאניא די
בית אלהא די דהבה וכ
וכספא די נבוכדנצר
הנפק מן היכלא די ב
בירושלם והיבל המו ל
להיכלא די בבל הנפק
המו כורש מלכא מן

היכלא די בבל ויהיבו לז
לששבצר שמה די פחה
שמה: ואמר לה אלה
מאניא שא אזל אחת
המו בהיכלא די בירושלם
ובית אלהא יתבנא על
אתרה: אדין ששבצר
דך אתא יהב אשיא די
בית אלהא די בירושלם ומן
אדין ועד כען מתבנא ולא
שלם: וכען הן על מלכא
טב יתבקר בבית גנזיא די
מלכא תמה די בבבל הן
איתי די מן כורש מלכא שים
טעם למבנא בית אלהא
דך בירושלם ורעות מלכ
על דנה ישלח עלינא:
באדין דריוש
דריוש מלכא שם טעם
ובקרו בבית ספריא די
גנזיא מהחתין תמה בב
בבבל: והשתכח באחמתא
בבירתא די במדי מדינתה
מגלה חדה וכן כתיב בגוה
דכרונה:
בשנת חדה לכורש מלכא
כורש מלכא שם טעם
בית אלהא בירושלם
ביתא יתבנא אתר די דבחין
דבחין דבחין ואשוהי
מסובלין רומה אמין ש
שתין פתיה אמין שתין
נדבכין די אבן גלל תלתא
ונדבך די אע חדת ונפקה
ונפקתא מן בית מלכא

תתיהב: ואף מאני בית
אלהא די דהבה וכספא
די נבוכדנצר הנפק מן
היכלא די בירושלם והיבל
לבבל יהתיבון ויהך לה
להיכלא די בירושלם
לאתרה ותחת בבית א
אלהא:
כען תתני פחת עבר נהר
שתר בוזני וכנותהון א
אפרסכיא די בעבר נהרה
רחיקין הוו מן תמה: ש
שבקו לעבידת בית א
אלהא דך פחת יהודיא
ולשבי יהודיא בית א
אלהא דך יבנון על אתרה:
ומני שים טעם למא די
תעבדון עם שבי יהודיא
אלך למבנא בית אלהא
דך ומנכסי מלכא די מ
מדת עבר נהרה אספרנא
נפקתא תהוא מתיהבא
לגבריא אלך די לא
לבטלא: ומה חשחן ו
ובני תורין ודכרין ואמ
ואמרין לעלון לאלה
שמיא חנטין מלח חמ
חמר ומשח כמאמר
כהניא די בירושלם לה
להוא מתיהב להם יום ב
ביום די לא שלו: די להון
מהקרבין ניחוחין לאלה
שמיא ומצלין לחיי מ
מלכא ובנוהי: ומני שים
טעם די כל אנש די

להודעותך ד׳ מלא בליש׳ וסימ׳ הן לא תהודעונני חלמא ופשרא׳ לא יכלין פשרא להודעותני׳ והן תוכל כתבא ליקרא׳ שא׳ לבא להם׳׳
להם כלה חס׳ במ״א מל׳ וסימ׳ בדנה תאמרון להום׳ וכל להון מל׳ במ״א חס׳ עבדא קרב עם קדישין׳׳ שא ג׳ ב׳ בת ה׳ וא׳ בת א׳
וסימ׳ זאת הבהמה אשר תאכלו׳ לא הבאתי שה עליך׳ ויאמר לה אלה מאנא שא׳ בתר בת א׳ אנך׳ וחד ושה׳ זאת הבהמה׳׳

בית אלהא דנה ד׳ וסימ׳ ברם בשנת חדא לכורש מלכא ועבדו בני ישראל והקרבו לכם לחנכת לכם מהודעין ושאריא בית
חק ומשפט ג׳ וסימ׳ שם שם לו חק ומשפט וישם לו חק ומשפט בשכם וללמד בישראל חק ומשפט כבתב ל׳ דגות

יהשנא פתגמא דנה יתנ
יתנסח אע מן ביתה וז
וזקיף יתמחא עלוהי ו
וביתה נולו יתעבד על
דנה ואלהא די שכן ש
שמה תמה ימגר כל מלך
ועם די ישלח ידה להש
להשניה לחבלה בית
אלהא דך די בירושלם
אנה דריוש שמת טעם
אספרנא יתעבד
אדין תתני פחת
עבר נהרה שתר בוזני ו
וכנותהון לקבל די שלח
דריוש מלכא כנמא א
אספרנא עבדו ושבי י
יהודיא בנין ומצלחין
בנבואת חגי נביאה וזכ
וזכריה בר עדוא ובנו וש
ושכללו מן טעם אלה
ישראל ומטעם כורש
ודריוש וארתחששתא
מלך פרס ושיציא ביתה
דנה עד יום תלתה לירח
אדר די היא שנת שת
למלכות דריוש מלכא
ועבדו
בני ישראל כהניא ולוי
ולויא ושאר בני גלותא
חנכת בית אלהא דנה
בחדוה והקרבו לחנכת
בית אלהא דנה תורין ז
מאה דכרין מאתין אמ
אמרין ארבע מאה וצ
וצפירי עזין לחטיא על

על כל ישראל תרי עשר
למנין שבטי ישראל
והקימו כהניא בפלגתהון
ולויא במחלקתהון על
עבידת אלהא די בירוש
בירושלם ככתב ספר
משה
ויעשו בני הגולה את
הפסח בארבעה עשר
לחדש הראשון כי ה
הטהרו הכהנים והלוים
כאחד כלם טהורים וי
וישחטו הפסח לכל
בני הגולה ולאחיהם הכ
הכהנים ולהם ויאכלו
בני ישראל השבים מ
מהגולה וכל הנבדל מ
מטמאת גוי הארץ
אליהם לדרש ליהוה
אלהי ישראל ויעשו
חג מצות שבעת ימים
בשמחה כי שמחם י
יהוה והסב לב מלך א
אשור עליהם לחזק
ידיהם במלאכת בית ה
האלהים אלהי ישראל
ז ואחר
הדברים האלה במלכות
ארתחשסתא מלך
פרס עזרא בן שריה
בן עזריה בן חלקיה
בן שלום בן צדוק
בן אחיטוב בן אמריה
בן עזריה בן מריות
בן זרחיה בן עזי בן

בקי בן אבישוע בן פינחס
בן אלעזר בן אהרן הכהן
הראש הוא עזרא עלה
מבבל והוא ספר מהיר
בתורת משה אשר נתן
יהוה אלהי ישראל ויתן
לו המלך כיד יהוה אל
אלהיו עליו כל בקשתו
ויעלו מבני ישראל
ומן הכהנים והלוים וה
והמשררים והשערים
והנתינים אל ירושלם
בשנת שבע לארתחששתא
המלך ויבא ירושלם
בחדש החמישי היא ש
שנת השביעית למלך
כי באחד לחדש הראשון
הוא יסד המעלה מבבל
ובאחד לחדש החמישי
בא אל ירושלם כיד א
אלהיו הטובה עליו כי
עזרא הכין לבבו לדרש
את תורת יהוה ולעשת
וללמד בישראל חק
ומשפט
וזה פרשגן הנשתון אשר
נתן המלך ארתחששתא
לעזרא הכהן הספר
ספר דברי מצות יהוה
וחקיו על ישראל
ארתחששתא
מלך מלכיא לעזרא כ
כהנא ספר דתא די אלה
שמיא גמיר וכענת מני
שים טעם די כל מתנדב

מן ריש ספר עד אחר הדברים האלה ארתחששתא כת׳ ומן ואחר הדברים האלה עד סופא דספר ארתחשסתא כת׳ ובלהון
ארתחששתא ק׳ במ״א ובימי ארתחששתא כתב בשלם שמחם ג׳ וסימ׳ כי שמחם יה׳ מאויביהם ויעשו חג מצות שבעת
ימים ויזבחו ביום ההוא מגני ב׳ ריש פס׳ וסימ׳ מני אפרים שרשם בעמלק מני שים טעם די כל מתנדב

אלין יתוהי יוד וסימ׳ לעבדיך · האיתיך · רעיניך · עליך · לאלהיך · לשנאיך · וזיויך · קדמיך · ודברבניך · אחיך · בלהון יתיר י׳ ·
עליה · צביה · שניה · אביה · ברגליה · קדמיה · בלה יתיר ל׳ · · · ודהבה ג׳ ה׳ וסימ׳ ואת מאניא דבית · ואת מני בית אלהא · ומה ·

במלכותי מן עמא יש
ישראל וכהנוהי ולויא
למהך לירושלם עמך
יהך כל קבל די מן קדם
מלכא ושבעת יעטהי
שליח לבקרא על יהוד
ולירושלם בדת אלהך
די בידך ולהיבלה כסף
ודהב די מלכא ויעטוהי
התנדבו לאלה ישראל
די בירושלם משכנה
וכל כסף ודהב די תהשכח
בכל מדינת בבל עם הת
התנדבות עמא וכהניא
מתנדבין לבית אלההם
די בירושלם כל קבל
דנה אספרנא תקנא בכ
בכספא דנה תורין דכרין
אמרין ומנחתהון ונס
ונסכיהון ותקרב המו
על מדבחה די בית אל
אלהכם די בירושלם
ומה די עליך ועל אחיך
ייטב בשאר כספא וד
ודהבה למעבד כרעות
אלהכם תעבדון ומא
ומאניא די מתיהבין
לך לפלחן בית אלהך
השלם קדם אלה ירוש
ירושלם ושאר חשח
חשחות בית אלהך די
יפל לך למנתן תנתן מן
בית גנזי מלכא ומני
אנא ארתחשסתא מלכא
שים טעם לכל גזבריא

די בעבר נהרא די כל די
ישאלנכון עזרא כהנא
ספר דתא די אלה שמי
שמיא אספרנא יתעבד
עד כסף ככרין מאה ועד
חנטין כרין מאה ועד
חמר בתין מאה ועד
בתין משח מאה ומלח
די לא כתב כל די מן
טעם אלה שמיא יתע
יתעבד אדרזדא לבית
אלה שמיא די למה
להוא קצף על מלכות
מלכא ובנוהי ולכם
מהודעין די כל כהניא
ולויא זמריא תרעיא
נתיניא ופלחי בית א
אלהא דנה מנדה בלו
והלך לא שליט למרמא
עליהם
ואנת עזרא כחכמת א
אלהך די בידך מני ש
שפטין ודיינין די להון
דאנין לכל עמא די בעבר
נהרה לכל ידעי דתי
אלהך ודי לא ידע תהו
תהודעון וכל די לא
להוא עבד דתא די אלהך
ודתא די מלכא אספרנא
דינה להוא מתעבד
מנה הן למות הן לשר
לשרשו הן לענש נכסין
ולאסורין
ברוך יהוה אלהי
אבותינו אשר נתן כזאת

בלב המלך לפאר את
בית יהוה אשר בירושלם
ועלי הטה חסד לפני
המלך ויועציו ולכל שרי
המלך הגברים ואני הת
התחזקתי כיד יהוה
אלהי עלי ואקבצה
מישראל ראשים לע
לעלות עמי

ח
ואלה ראשי אב
אבתיהם והתיחשם
העלים עמי במלכות
ארתחשסתא המלך
מבבל מבני
פינחס גרשם מבני את
איתמר דניאל מבני דויד
חטוש מבני
שכניה מבני פרעש זכריה
ועמו התיחש לזכרים מא
וחמשים מבני
פחת מואב אליהועיני
בן זרחיה ועמו מאתים
הזכרים מבני
שכניה בן יחזיאל ועמו
שלש מאות הזכרים
ומבני עדין
עבד בן יונתן ועמו חמ
חמשים הזכרים
ומבני עילם
ישעיה בן עתליה ועמו
שבעים הזכרים
ומבני יואב
שפטיה זבדיה בן מיכאל
ועמו שמנים הזכרים
ומבני יואב

אלין פתח דספר באתנח וסימ׳ ולהיבלא כסף ודהב · בשאר כספא ודהבא למעבד · די יפל לך למנתן · כי חתן הוא לשכניה בן
ארח · וסוף פס׳ פתח על דגא ותריתא די החרבת · ואשתדור מתעבד בה · אספרנא עבדו · דנה בגינא בנין · בכחך הגדול וביד
החזקה · על כן לא הגדתי · לחם הפחה לא אכלתי · מלוך חרום בענגא · · · כל דגיל ועזרא אתה ואנתה בת גמא ואגת עזרא ···

ועמו ח בטע וסימ׳ וישא יעקב עינו · ויהוידע הנגיד לאהרן · ועל ידו יהוחנן השר · שכניה בן יחזיאל · עבדיה בן יחיאל · שלומית בן יוספיה · זכריה בן בבי · יוחנן בן הקטן · [illegible] · מצרים · ונסעה מנהר אהוא בשנים עשר

עבדיה בן יחיאל ועמו
מאתים ושמנה עשר הז
כרים׃ ומבני
שלומית בן יוספיה ועמו
מאה וששים הזכרים׃
ומבני בבי
זכריה בן בבי ועמו עשרים
ושמנה הזכרים׃
ומבני עזגד יוחנן בן ה
קטן ועמו מאה ועש
רה הזכרים׃
ומבני אדניקם אח
רנים ואלה שמותם
אליפלט יעיאל ושמעיה
ועמהם ששים הזכרים׃
ומבני בגוי
עותי וזבוד ועמו שבעים
הזכרים׃
ואקבצם אל הנהר הבא
אל אהוא ונחנה שם י
מים שלשה ואבינה
בעם ובכהנים ומבני לוי
לא מצאתי שם׃ ואש
לחה לאליעזר לא
ריאל לשמעיה ול
אלנתן וליריב ולאל
נתן ולנתן ולזכריה
ולמשלם ראשים וליו
יריב ולאלנתן מב
ינים׃ ואצוה אותם
על אדו הראש בכספיא
המקום ואשימה בפיהם
דברים לדבר אל אדו
אחיו הנתונים בכספיא
המקום להביא לנו מ

שרתים לבית אלהינו׃
ויביאו לנו כיד אלהינו
הטובה עלינו איש שכל
מבני מחלי בן לוי בן
ישראל ושרביה ובניו
ואחיו שמנה עשר׃ ו
את חשביה ואתו יש
עיה מבני מררי א
חיו ובניהם עשרים׃
ומן הנתינים
שנתן דויד והשרים
לעבדת הלוים נתינים
מאתים ועשרים כלם
נקבו בשמות׃ ואקרא
שם צום על הנהר אה
וא להתענות לפני
אלהינו לבקש ממנו
דרך ישרה לנו ולטפנו
ולכל רכושנו׃ כי בשתי
לשאול מן המלך חיל
ופרשים לעזרנו מאויב
בדרך כי אמרנו למלך
לאמר יד אלהינו על
כל מבקשיו לטובה ועזו
ואפו על כל עזביו׃ ונ
צומה ונבקשה מאלה
ינו על זאת ויעתר
לנו׃ ואבדילה משרי
הכהנים שנים עשר ל
שרביה חשביה ועמהם
מאחיהם עשרה׃ ואש
קולה להם את ה
כסף ואת הזהב ואת
הכלים תרומת בית א
להינו ההרימו המלך

ויעציו ושריו וכל יש
ראל הנמצאים׃ וא
שקלה על ידם כסף
ככרים שש מאות וחמ
שים וכלי כסף מאה
לככרים זהב מאה ככר׃
וכפרי זהב עשרים לא
דרכנים אלף וכלי
נחשת מצהב טובה שנים
חמודת כזהב׃ ואמרה
אלהם אתם קדש ליהוה
והכלים קדש והכסף ו
הזהב נדבה ליהוה א
להי אבתיכם׃ שקדו
ושמרו עד תשקלו לפני
שרי הכהנים והלוים ו
שרי האבות לישראל
בירושלם הלשכות בית
יהוה׃ וקבלו הכהנים
והלוים משקל הכסף
והזהב והכלים להביא
לירושלם לבית אלהינו׃
ונסעה
מנהר אהוא בשנים
עשר לחדש הראשון
ללכת ירושלם ויד א
להינו היתה עלינו ו
יצילנו מכף אויב ואורב
על הדרך׃ ונבוא ירושלם
ונשב שם ימים שלשה׃
וביום הרביעי נשקל הכ
סף והזהב והכלים ב
בית אלהינו על יד
מרמות בן אוריה הכהן
ועמו אלעזר בן פינחס

אלפין דגשׁ וסימ׳ ויבא יוסף הביתה · ממושבתיכם תביאו לחם תנופה · ויביאו לנו כיד אלהינו · ושמן עצמותי לא ראו
ויעתר ה׳ וסימ׳ ויעתר לו · ותהר רבקה · ויעתר אלהים לארץ · ויבן שם דויד מזבח · ויתפלל אליו ויעתר לו · ונצומה ונבקשה מאלהינו
ואשקלה ב׳ ב׳ חס ומל · ואקנה את השדה מאת · ואשקלה על ידם · ואשקולה להם את הכסף

והכהנים והלוים · ויתנו את כל שרי ישראל · והכהנים והלוים אשר · וישחטו את הפסח בארבעה עשר · וישמרו כל קהל יהודה · ועל המלך בית יי · ולא נעשה פסח כמוהו · ויקומו ראשי האבות ליהודה · וככלות אלה נגשו · ואמרטה

ועמהם יוזבד בן ישוע
ונועדיה בן בנוי הלוים
במספר במשקל לכל
ויכתב כל המשקל
בעת ההיא
הבאים מהשבי
בני הגולה הקריבו
עלות לאלהי ישראל
פרים שנים עשר על כל
ישראל אילים תשעים
ותשעה כבשים שבעים
ושבעה צפירי חטאת
שנים עשר הכל עולה
ליהוה
ט
ויתנו את דתי המלך
לאחשדרפני המלך
ופחוות עבר הנהר
ונשאו את העם ואת בית
האלהים
וככלות אלה נגשו אלי
השרים לאמר לא נבדלו
העם ישראל והכהנים
והלוים מעמי הארצות
כתעבתיהם לכנעני
החתי הפרזי היבוסי
העמני המאבי המצרי
והאמרי כי נשאו
מבנתיהם להם ולבניהם
והתערבו זרע הקדש
בעמי הארצות ויד
השרים והסגנים היתה
במעל הזה ראשונה
וכשמעי
את הדבר הזה קרעתי
את בגדי ומעילי ואמרטה
משער ראשי
ראשי וזקני ואשבה
משומם ואלי יאספו
כל חרד בדברי אלהי
ישראל על מעל הגולה
ואני ישב משומם עד
למנחת הערב ובמנחת
הערב קמתי מתעניתי
ובקרעי בגדי ומעילי
ואכרעה על ברכי
ואפרשה כפי אל יהוה
אלהי ואמרה אלהי
בשתי ונכלמתי להרים
אלהי פני אליך כי
עונתינו רבו למעלה
ראש ואשמתנו גדלה
עד לשמים מימי
אבתינו אנחנו באשמה
גדלה עד היום הזה ובעונתינו
נתנו אנחנו מלכינו
כהנינו ביד מלכי
הארצות בחרב בשבי
ובבזה ובבשת פנים כהיום
הזה ועתה כמעט רגע
היתה תחנה מאת יהוה
אלהינו להשאיר לנו
פליטה ולתת לנו יתד
במקום קדשו להאיר
עינינו אלהינו ולתתנו
מחיה מעט בעבדתנו
כי עבדים אנחנו
ובעבדתנו לא עזבנו
אלהינו ויט עלינו חסד
לפני מלכי פרס לתת
לנו מחיה לרומם את
בית אלהינו ולהעמיד את
חרבתיו ולתת לנו גדר
ביהודה ובירושלם
ועתה מה נאמר אלהינו
אחרי זאת כי עזבנו
מצותיך אשר צוית
ביד עבדיך הנביאים
לאמר הארץ אשר אתם
באים לרשתה ארץ נדה
היא בנדת עמי הארצות
בתעבתיהם אשר
מלאוה מפה אל פה
בטמאתם ועתה בנותיכם
אל תתנו לבניהם
ובנתיהם אל תשאו
לבניכם ולא תדרשו
שלמם וטובתם עד
עולם למען תחזקו
ואכלתם את טוב הארץ
והורשתם לבניכם עד
עולם ואחרי כל הבא
עלינו במעשינו הרעים
ובאשמתנו הגדלה כי
אתה אלהינו חשכת
למטה מעונינו ונתתה
לנו פליטה כזאת
הנשוב להפר מצותיך
ולהתחתן בעמי התעבות
האלה הלוא תאנף בנו
עד כלה לאין שארית
ופליטה
יהוה אלהי ישראל
צדיק אתה כי נשארנו
פליטה כהיום הזה הננו
לפניך באשמתינו כי אין

כתועבתיהם · ומעל כל תועבתיהם השיבו פניהם · כתועבותיהם אשר מלאוה · גדלה · כי גדלה · ויהי כאשר גדלה נפשך בעיני · ואשמותינו גדלה עד לשמים · אל פה · אשר מלאוה מפה אל פה · הננו בידך · הנני את יי לך כי אתם · הננו עצמך ובשרך אנחנו · הננו לפניך באשמתינו

יקום ט׳ ר״פ פס׳ וסימ׳ קום התהלך בארץ לארכה · קום לך פדנה ארם · קום קדש את העם · קום לך צרפתה אשר לצידון · קום רד לקראת אחאב · קום וירדת בית היוצר · קום לך אל נינוה העיר הגדולה · וחברו · כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ... מזמנים ל׳ דכות׳

לעמוד לפניך על זאת׃
י וכהתפלל
עזרא וכהתודתו בכה
ומתנפל לפני בית ה׳
האלהים נקבצו אליו
מישראל קהל רב מאד
אנשים ונשים וילדים
כי בכו העם הרבה בכה׃
ויען
שכניה בן יחיאל מבני
עולם ויאמר לעזרא
אנחנו מעלנו באלהינו
ונשב נשים נכריות
מעמי הארץ ועתה יש
מקוה לישראל על זאת׃
ועתה נכרת ברית לא
לאלהינו להוציא כל
נשים והנולד מהם בז
בעצת אדני והחרדים
במצות אלהינו וכתורה
יעשה׃ קום כי עליך
הדבר ואנחנו עמך חזק
ועשה׃
ויקם עזרא וישבע את
שרי הכהנים הלוים
וכל ישראל לעשות
כדבר הזה וישבעו׃ ויו
ויקם עזרא מלפני הז
האלהים וילך אל הז
לשכת יהוחנן בן אליז
אלישיב וילך שם לחם
לא אכל ומים לא שתה
כי מתאבל על מעל הז
הגולה׃ ויעבירו קול
ביהודה וירושלם לכל

בני הגולה להקבץ ירו
ירושלם׃ וכל אשר לא
יבוא לשלשת הימים
כעצת השרים והזקנים
יחרם כל רכושו והוא
יבדל מקהל הגולה׃
ויקבצו כל
אנשי יהודה ובנימן יז
ירושלם לשלשת הימים
הוא חדש התשיעי בע
בעשרים בחדש וישבו
כל העם ברחוב בית
האלהים מרעידים יז
על הדבר ומהגשמים׃
ויקם
עזרא ויאמר אלהם
אתם מעלתם ותשבו ז
נשים נכריות להוסיף
על אשמת ישראל׃ וז
ועתה תנו תודה ליהוה
אלהי אבתיכם ועשו ז
רצונו והבדלו מעמי
הארץ ומן הנשים הנ
הנכריות׃
ויענו כל הקהל ויאמרו
קול גדול כן כדבריך ע
עלינו לעשות׃ אבל
העם רב והעת גשמים
ואין כח לעמוד בחוץ
והמלאכה לא ליום אחד
ולא לשנים כי הרבינו ז
לפשע בדבר הזה׃ יעמדו
נא שרינו לכל הקהל
וכל אשר בערינו ההשיב
נשים נכריות יבא לעתים

מזמנים ועמהם זקני ע
עיר ועיר ושפטיה עד
להשיב חרון אף אלהינו
ממנו עד לדבר הזה׃ אך
יונתן בן עשהאל ויחזיה
בן תקוה עמדו על זאת
ומשלם ושבתי הלוים
עזרם׃ ויעשו כן בני הגו
הגולה ויבדלו עזרא הז
הכהן אנשים ראשי הז
האבות לבית אבתם וכלם
בשמות וישבו ביום אחד
לחדש העשירי לדריז
לדרוש הדבר׃ ויכלו
בכל אנשים ההשיבו נ
נשים נכריות עד יום
אחד לחדש הראשון׃
וימצא
מבני הכהנים אשר השז
השיבו נשים נכריות
מבני ישוע בן יוצדק
ואחיו מעשיה ואליעזר
ויריב וגדליה׃ ויתנו ידם
להוציא נשיהם ואשם
ואשמים איל צאן על
אשמתם׃
ומבני אמר חנני וזבדיה׃
ומבני חרם מעשיה
מעשיה ואליה ושמעיה ה
ויחיאל ועזיה׃
ומבני פשחור אליועיני
מעשיה ישמעאל נתנאל
נתנאל יוזבד ואלעשה׃
ומן הלוים יוזבד
ושמעי וקליה הוא קז

יחרם ג׳ ב׳ בא וסימ׳ זבח לאלהים יחרם · כל חרם אשר יחרם מן האדם · יחרם כל רכושו והוא יבדל · ... והמלאכה ג׳ וסימ׳ והמלאכה היתה דים לכל · והמלאכה גדולה · והמלאכה לא ליום אחד ... אליועיני ה׳ וסימ׳ ובני נעריה אליועיני ... וחזקיה · ובני אליועיני הודויהו · ומבני פשחור אליועיני מעשיה · ומבני זתוא אליועיני ... והכהנים אליקים ...

ומימן ג חס וסימ למלכיה החמישי · ומימן ואלעזר ומלכיה · משלם אביה מימן ... ובני ב ריש פס בסימ וסימ
ובני בנימן מהגבע מכמס · ובני חרם אליעזר ישיה ... ואורי בלדה מלא במא חס אגבר בן ארי ברמות ... וזיזה ל ...

הקליטא פתחיה יהודה
ואליעזר ומן המשררים
אלישב ומן השערים
שלם וטלם ואורי ומי
ומישראל מבני פרעש
רמיה ויזיה ומלכיה ומ
ומימן ואלעזר ומלכיה
ובניה ומבני עילם מ
מתניה זכריה ויחיאל
ועבדי וירמות ואליה
ומבני זתוא אליועני א
אלישיב מתניה וירמות
וזבד ועזיזא
ומבני בבי יהוחנן חנניה
זבי עתלי ומבני
בני משלם מלוך ועדיה
ישוב ושאל ירמות
ומבני פחת מואב
עדנה וכלל בניה מעש
מעשיה מתניה בצלאל
ובנוי ומנשה
ובני חרם אליעזר ישיה
מלכיה שמעיה שמעון
בנימן מלוך שמריה
מבני חשם מתני
מתתה זבד אליפלט י
ירמי מנשה שמעי
מבני בני מעדי ועמ
ועמרם ואואל
בניה בדיה כלוהי
וניה מרמות אלישיב
מתניה מתני ויעשו
ובני ובנוי שמעי
ושלמיה ונתן ועדיה
מכנדבי ששי שרי

עזראל ושלמיהו שמ
שמריה שלום
אמריה יוסף מבני
נבו יעיאל מתתיה זבד
זבינא ידו ויואל בניה
כל אלה נשאי נשים נ
נכריות ויש מהם נשים
וישימו בנים

א
דברי נחמיה
בן חכליה ויהי בחדש
כסלו שנת עשרים ו
ואני הייתי בשושן ה
הבירה ויבא חנני אחד
מאחי הוא ואנשים מ
מיהודה ואשאלם על
היהודים הפליטה אשר
נשארו מן השבי ועל
ירושלם ויאמרו לי
הנשארים אשר נשארו
מן השבי שם במדינה
ברעה גדלה ובחרפה
וחומת ירושלם מפרצת
ושעריה נצתו באש
ויהי כשמעי את הדברים
האלה ישבתי ואבכה
ואתאבלה ימים ואהי
צם ומתפלל לפני אלהי
השמים ואמר אנא י
יהוה אלהי השמים
האל הגדול והנורא ש
שמר הברית והחסד
לאהביו ולשמרי מצו
מצותיו תהי נא אזנך
קשבת ועיניך פתוחות
לשמע אל תפלת עבדך
אשר אנכי מתפלל לפ
לפניך היום יומם ולילה
על בני ישראל עבדיך
ומתודה על חטאות בני
ישראל אשר חטאנו לך
ואני ובית אבי חטאנו
חבל חבלנו לך ולא שמ
שמרנו את המצות ואת
החקים ואת המשפטים
אשר צוית את משה
עבדך זכר נא את הדבר
אשר צוית את משה
עבדך לאמר אתם תמ
תמעלו אני אפיץ אתכם
בעמים ושבתם אלי ו
ושמרתם מצותי ועשי
ועשיתם אתם אם יהיה
נדחכם בקצה השמים
משם אקבצם והביאותים
אל המקום אשר בחרתי
לשכן את שמי שם ו
והם עבדיך ועמך אשר
פדית בכחך הגדול ובזרועך
הנטויה אנא אדני תהי
נא אזנך קשבת אל תפ
תפלת עבדך ואל תפלת
עבדיך החפצים ליראה
את שמך והצליחה נא
לעבדך היום ותנהו לר
לרחמים לפני האיש ה
הזה ואני הייתי משקה
למלך

ב
ויהי בחדש ניסן שנת
עשרים לארתחששתא
המלך יין לפניו ואשא

ויאמרו ג בטע וסימ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו · ויאמרו אל משה המבלי אין · ויאמרו לו הנשארים ... ומישראל
ב וסימ והייתם נקים מיי ומישראל מבני פרעש ... וחסד ה וסימ ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות · שומר
הברית וחסד · דעזרא · חיים וחסד עשית עמדי · אך טוב וחסד ... · רודף צדקה וחסד ... ניסן ב ויהי בחדש · הוא חדש ·

כי אם ג̇ מוקפ̇ וסימ̇ כי אם אשר יצא ממעיך · כי אם בדם שפכו · כי אם רע לב ואירא ״ ״ ואירא ג̇ וסימ̇ ואירא כי ערם
אנכי ואחבא · ואירא הרבה מאד · על כן נבהלתי ואירא ״ ״ וילעגו ג̇ חס̇ וסימ̇ ומלעגם בם · וילעגו לנו ויבזו עלינו · כל ראי ילעגו לי ·

את היין ואתנה למלך
ולא הייתי רע לפניו ׃ וי
ויאמר לי המלך מדוע
פניך רעים ואתה אינך
חולה אין זה כי אם רע לב
ואירא הרבה מאד ׃ ואמר
למלך המלך לעולם
יחיה מדוע לא ירעו פני
אשר העיר בית קברות
אבתי חרבה ושעריה ״
אכלו באש ׃
ויאמר לי המלך ״
על מה זה אתה מבקש
ואתפלל אל אלהי הש
השמים ׃ ואמר למלך
אם על המלך טוב ואם
ייטב עבדך לפניך אשר
תשלחני אל יהודה אל
עיר קברות אבתי ואבנ
ואבננה ׃ ויאמר לי המלך
והשגל יושבת אצלו עד
מתי יהיה מהלכך ומתי
תשוב וייטב לפני המלך
וישלחני ואתנה לו זמן ׃
ואומר למלך אם על
המלך טוב אגרות יתנו
לי על פחות עבר הנהר
אשר יעבירוני עד אשר
אבוא אל יהודה ׃ ואגרת
אל אסף שמר הפרדס
אשר למלך אשר יתן
לי עצים לקרות את ש
שערי הבירה אשר לבית
ולחומת העיר ולבית או
אשר אבוא אליו ויתן

לי המלך כיד אלהי ה
הטובה עלי ׃ ואבוא אל
פחות עבר הנהר ואתנה
להם את אגרות המלך
וישלח עמי המלך שרי
חיל ופרשים ׃
וישמע סנבלט
החרני וטוביה העבד
העמני וירע להם רעה
גדלה אשר בא אדם ״
לבקש טובה לבני ״
ישראל ׃ ואבוא אל ירו
ירושלם ואהי שם ימים
שלשה ׃ ואקום לילה
אני ואנשים מעט עמי
ולא הגדתי לאדם מה
אלהי נתן אל לבי לע
לעשות לירושלם ובה
ובהמה אין עמי כי אם
הבהמה אשר אני רכב
בה ׃ ואצאה בשער הג
הגיא לילה ואל פני עין
התנין ואל שער האש
האשפת ואהי שבר
בחומת ירושלם אשר
המפרוצים ושעריה
אכלו באש ׃ ואעבר אל
שער העין ואל ברכת
המלך ואין מקום לבה
לבהמה לעבר תחתי ׃ ״
ואהי עלה בנחל לילה
ואהי שבר בחומה ואש
ואשוב ואבוא בשער
הגיא ואשוב ׃ והסגנים
לא ידעו אנה הלכתי

ומה אני עשה וליהודים
ולכהנים ולחורים ולס
ולסגנים וליתר עשה ״
המלאכה עד כן לא הגד
הגדתי ׃ ואומר אלהם
אתם ראים הרעה אשר
אנחנו בה אשר ירושלם
חרבה ושעריה נצתו בא
באש ׃ לכו ונבנה את
חומת ירושלם ולא נהיה
עוד חרפה ׃ ואגיד להם
את יד אלהי אשר היא
טובה עלי ואף דברי הז
המלך אשר אמר לי ״
ויאמרו נקום ובנינו ויו
ויחזקו ידיהם לטובה ׃
וישמע
סנבלט החרני וטביה ׳
העבד העמני וגשם הז
הערבי וילעגו לנו ויבזו
עלינו ויאמרו מה הדבר
הזה אשר אתם עשים
העל המלך אתם מרדים ׃
ואשיב אותם דבר ואומר
להם אלהי השמים ״
הוא יצליח לנו ואנחנו
עבדיו נקום ובנינו ולכם
אין חלק וצדקה וזכרון
ג בירושלם ׃ ויקם אלישב
הכהן הגדול ואחיו הכה
הכהנים ויבנו את שער
הצאן המה קדשוהו ״
ויעמידו דלתתיו ועד
מגדל המאה קדשוהו
עד מגדל חננאל ׃

ויאמר לי ח̇ וסימ̇ ויאמר לה צד הדה וילדת בן · מי אתה עברי אנכי · ויאמר לו שלמה בצד · ויאמר לו יתמך דברי לבך · ויאמר לי
המלך והשגל יושבתי · מדוע רעים · על מה זה אתה מבקש ״ ״ אל יהודה ו̇ וסימ̇ אל יהודה ויאמר לא מצאתיו · ואל והדבר ·
אשר דבר · הנני מביא אל יהודה · ואומר למלך אם על המלך טוב · וחברון · ויהי לתקופת השנה עלה עליו ״ ״ ואצאה ל̇ דגות ״

ועל ידו ד בעג וסימ בנו אנשי ירחו · ב כו · חנניה בן הרקחים · החזיק שלום בן הלוחש · ושאר ועל ידם · על ידו ג בעג
וסימ עזיאל בן חרהיה · עזר בן ישוע · חשביה שר חצי פלך קעילה · חשבניה ב ויאמרו הלוים ישוע · חטוש · וחד שבניה ·

ועל ידו בנו אנשי
ירחו ועל ידו בנה זכור
בן אמרי ואת שער הד
הדגים בנו בני הסנאה
המה קרוהו ויעמידו
דלתתיו מנעליו ובריח
ובריחיו ועל
ידם החזיק מרמות בן
אוריה בן הקוץ ועל ידם
החזיק משלם בן ברכיה
בן משיזבאל ועל ידם
החזיק צדוק בן בענא
ועל ידם הח
החזיקו התקועים ואד
ואדיריהם לא הביאו צ
צורם בעבדת אדניהם
ואת שער הישנה הח
החזיקו יוידע בן פסח
ומשלם בן בסודיה המה
קרוהו ויעמידו דלתתיו
ומנעליו ובריחיו
ועל ידם החזיק
מלטיה הגבעני וידון ה
המרנתי אנשי גבעון וה
והמצפה לכסא פחת ע
עבר הנהר
על ידו החזיק עזיאל בן
חרהיה צורפים ועל ידו
החזיק חנניה בן הרקחים
ויעזבו ירושלם עד הח
החומה הרחבה
ועל ידם החזיק רפיה בן
חור שר חצי פלך ירוש
ירושלם ועל
ידם החזיק ידיה בן חר
חרומף ונגד ביתו ועל
ידו החזיק חטוש בן ח
חשבניה מדה
שנית החזיק מלכיה בן
חרם וחשוב בן פחת מ
מואב ואת מגדל התנו
התנורים ועל
ידו החזיק שלום בן הל
הלוחש שר חצי פלך
ירושלם הוא ובנותיו
את שער הגיא
החזיק חנון וישבי זנ
זנוח המה בנוהו ויעמי
דלתתיו מנעליו ובר
ובריחיו ואלף אמה
בחומה עד שער השפ
השפות ואת
שער האשפות החזיק
מלכיה בן רכב שר פלך
בית הכרם הוא יבננו וי
ויעמיד דלתתיו מנעליו
ובריחיו ואת
שער העין החזיק שלון
בן כל חזה שר פלך המצ
המצפה הוא יבננו ויטל
ויטללנו ויעמידו דלתתיו
מנעליו ובריחיו ואת
חומת ברכת השלח לגן
המלך ועד המעלות הי
היורדות מעיר דויד
אחריו החזיק
נחמיה בן עזבוק שר
חצי פלך בית צור עד
נגד קברי דויד ועד הברכה
העשויה ועד בית הגברים
אחריו החזיקו
הלוים רחום בן בני על
ידו החזיק חשביה שר
חצי פלך קעילה לפלכו
אחריו החזיקו
אחיהם בוי בן חנדד
שר חצי פלך קעילה
ויחזק על ידו עזר בן י
ישוע שר המצפה מדה
שנית מנגד עלת הנשק
המקצע
אחריו החרה החזיק
ברוך בן זבי מדה שנית
מן המקצוע עד פתח בית
אלישיב הכהן הגדול
אחריו החזיק
מרמות בן אוריה בן הק
הקוץ מדה שנית מפתח
בית אלישיב ועד תכלית
בית אלישיב
ואחריו החזיקו הכהנים
אנשי הככר
אחריו החזיק בנימן וח
וחשוב נגד ביתם אחריו
החזיק עזריה בן מעשיה
בן ענניה אצל ביתו
אחריו החזיק בנוי
בן חנדד מדה שנית מב
מבית עזריה עד המקצוע
ועד הפנה פלל בן אוזי
מנגד המקצוע והמגדל
היוצא מבית המלך הע
העליון אשר לחצר המ
המטרה אחריו פדיה
בן פרעש והנתינים היו

ואדיריהם ג בליש ב מלא וא חס וסימ ואדוריהם שלוו · בעיריהם · ואדיריהם לא הביאו צורם · מחזיקים על אחיהם אדיריהם ·
תכלית ה וסימ תכלית שנאה שנאתים · החקר אלוה תמצא · עד תכלית אור עם חשך · ולכל תכלית הוא חוקר · עד תכלית בית · ·
העשויה ב א חס וא מלא וסימ העשויה בהר סיני · העשויה ועד בית הגברים · בתר מל · · עזגיה ב עזריה בן · עגמות בב · ·

כל הדין ענינ׳ אחריו ב̇ ואחריו החזיק הכהנים · שמעיה בן שכניה · שני · ב̇ דסביר שנית · וסימ׳ ובבקר היא שבה אל׳
וחנון בן צלף הששי מדה שני · כל ליש עויסה כת̇ · וסימ׳ הבונים בחומה והנשאים · ועמשים על החמרים

ישבים בעפל עד נגד ש
שער המים למזרח וה
והמגדל היוצא
אחריו החזיקו הת
התקעים מדה שנית
מנגד המגדל הגדול הי
היוצא ועד חומת העפל
מעל שער הסוסים
החזיקו הכהנים איש
לנגד ביתו
אחריו החזיק צדוק בן
אמר נגד ביתו ואחריו
החזיק שמעיה בן שכניה
שמר שער המזרח
אחריו החזיק חנ
חנניה בן שלמיה וחנון
בן צלף הששי מדה ש
שני אחריו החזיק מש
משלם בן ברכיה נגד נש
נשכתו אחריו
החזיק מלכיה בן הצרפי
עד בית הנתינים והרכלים
נגד שער המפקד ועד
עלית הפנה ובין עלית
הפנה לשער הצאן הח
החזיקו הצרפים והרכ
והרכלים
ויהי כאשר שמע סנבלט
כי אנחנו בונים את החו
החומה ויחר לו ויכעס
הרבה וילעג על היהודים
ויאמר לפני אחיו וחיל
שמרון ויאמר מה הי
היהודים האמללים עש
עשים היעזבו להם הי

היזבחו היכלו ביום הה
היחיו את האבנים מע
מערמות העפר והמה
שרופות וטוביה העמני
אצלו ויאמר גם אשר
הם בונים אם יעלה שו
שועל ופרץ חומת אבנ
אבניהם
שמע אלהינו כי היינו
בוזה והשב חרפתם אל
ראשם ותנם לבזה בארץ
שביה ואל תכס על
עונם וחטאתם מלפניך
אל תמחה כי הכעיסו
לנגד הבונים ונבנה את
החומה ותקשר כל הח
החומה עד חציה ויהי
לב לעם לעשות

ד

ויהי כאשר שמע
סנבלט וטוביה והערבים
והעמנים והאשדודים
כי עלתה ארוכה לחומת
ירושלם כי החלו הפרצ
הפרצים להסתם ויחר
להם מאד ויקשרו כלם
יחדו לבוא להלחם בירו
בירושלם ולעשות לו
תועה ונתפלל אל אלה
אלהינו ונעמיד משמר
עליהם יומם ולילה מ
מפניהם
ויאמר יהודה כשל כח
הסבל והעפר הרבה וא
ואנחנו לא נוכל לבנות
בחומה ויאמרו צרינו

לא ידעו ולא יראו עד
אשר נבוא אל תוכם והר
והרגנום והשבתנו את
המלאכה ויהי כאשר
באו היהודים הישבים
אצלם ויאמרו לנו עשר
פעמים מכל המקמות
אשר תשובו עלינו ויע
ואעמיד מתחתיות למ
למקום מאחרי לחומה
בצחחים ואעמיד את
העם למשפחות עם חר
חרבתיהם רמחיהם וק
וקשתתיהם וארא וא
ואקום ואמר אל החרים
ואל הסגנים ואל יתר
העם אל תיראו מפניהם
את אדני הגדול והנורא
זכרו והלחמו על אחיכם
בניכם ובנתיכם נשיכם
ובתיכם
ויהי כאשר שמעו איב
אויבינו כי נודע לנו ויפר
האלהים את עצתם ונשוב
כלנו אל החומה איש
אל מלאכתו ויהי מן
היום ההוא חצי נערי
עשים במלאכה וחציהם
מחזיקים והרמחים הה
המגנים והקשתות והש
והשרינים והשרים אח
אחרי כל בית יהודה
הבונים בחומה והנשאים
בסבל עמשים באחת ידו
עשה במלאכה ואחת

ידעו · ב̇ וסימ׳ למען ידעו דרתיכם · ויאמר ורבעו לאשתו · יצרו פסל כלם תהו · למען ידעו ממזרח · ולא ילמדו עוד · ואטמיא
אתם · באו ימי הפקדה · כל תפלה וכל תחנה · ואתה תשמע מן השמים · מודה להם ידעו · למען ידעו דור · ויאמרו צרינו לא ·
ארוכה ד̇ וסימ׳ כי אעלה ארוכה לך · הנני מעלה לך ארוכה ומרפא · כי עלתה ארוכה לחומות ירושלם · ויעשו עשי המלאכה ותעל

אחזקת

ה̇ פס̇ אל ואל ואל על̇ וסימ̇ ויבא יואב אל המלך ׳ ומשפט בא אל ארץ המישור ׳ ויאמר אל האיש לבוש הבדים ׳ ואמר אל אחרים ׳ ואקום ואמר ׳ והגד אנחנו ג̇ וסימ̇ מאלפים אלפים בתוך ׳ בקדש עיר אלהים ׳ והנה אנחנו כבשים

מחזקת השלח׃ והבונים
איש חרבו אסורים על
מתניו ובונים והתוקע
בשופר אצלי׃ ואמר
אל החרים ואל הסגנים
ואל יתר העם המלאכה
הרבה ורחבה ואנחנו
נפרדים על החומה
רחוקים איש מאחיו׃
במקום אשר תשמעו
את קול השופר שמה
תקבצו אלינו אלהינו
ילחם לנו׃ ואנחנו עשים
במלאכה וחציים מחזיקים
ברמחים מעלות השחר
עד צאת הכוכבים׃ גם ב
בעת ההיא אמרתי לעם
איש ונערו ילינו בתוך
ירושלם והיו לנו הלילה
משמר והיום מלאכה׃
ואין אני ואחי ונערי וא
ואנשי המשמר אשר
אחרי אין אנחנו פשטים
בגדינו איש שלחו המים׃
ותהי
ה צעקת העם ונשיהם גד
גדולה אל אחיהם היה
היהודים׃ ויש אשר אמ
אמרים בנינו ובנתינו
אנחנו רבים ונקחה דגן
ונאכלה ונחיה׃ ויש א
אשר אמרים שדתינו
וכרמינו ובתינו ואנחנו
ערבים ונקחה דגן ברעב׃
ויש אשר אמרים לוינו
כסף למדת המלך שד
שדתינו וכרמינו׃ ועתה
כבשר אחינו בשרנו כב
כבניהם בנינו והנה אנ
אנחנו כבשים את בנינו
ואת בנתינו לעבדים ויש
מבנתינו נכבשות ואין
לאל ידנו ושדתינו וכ
וכרמינו לאחרים׃ ויחר
לי מאד כאשר שמעתי
את זעקתם ואת הדברים
האלה׃ וימלך לבי עלי
ואריבה את החרים ואת
הסגנים ואמרה להם
משא איש באחיו אתם
נשאים ואתן עליהם ק
קהלה גדולה׃ ואמרה
להם אנחנו קנינו את א
אחינו היהודים הנמכרים
לגוים כדי בנו וגם אתם
תמכרו את אחיכם ונמ
ונמכרו לנו ויחרישו
ולא מצאו דבר׃ ויאמר
לא טוב הדבר אשר אתם
עשים הלוא ביראת א
אלהינו תלכו מחרפת
הגוים אויבינו׃ וגם אני
אחי ונערי נשאים בהם
כסף ודגן נעזבה נא את
המשא הזה׃ השיבו נא
להם כהיום שדתיהם וז
כרמיהם זיתיהם ובתיהם
ומאת הכסף והדגן הת
התירוש והיצהר אשר
אתם נשאים בהם׃ ויאמרו
נשיב ומהם לא נבקש כן
נעשה כאשר אתה אומר
ואקרא את הכהנים ואש
ואשביעם לעשות כדבר
הזה׃ גם חצני נערתי וא
ואמרה ככה ינער הא
האלהים את כל האיש
אשר לא יקים את הדבר
הזה מביתו ומיגיעו וככה
יהיה נעור ורק׃ ויאמרו
כל הקהל אמן ויהללו
את יהוה ויעש העם כדבר
הזה׃ גם מיום אשר צוה
אתי להיות פחם בארץ
יהודה משנת עשרים ו
ועד שנת שלשים ושתים
לארתחשסתא המלך
שנים שתים עשרה אני
ואחי לחם הפחה לא א
אכלתי׃
והפחות הראשנים אשר
לפני הכבידו על העם
ויקחו מהם בלחם ויין
אחר כסף שקלים ארב
ארבעים גם נעריהם ש
שלטו על העם ואני לא
עשיתי כן מפני יראת
אלהים׃ וגם במלאכת
החומה הזאת החזקתי
ושדה לא קנינו וכל נערי
קבוצים שם על המלאכה׃
והיהודים והסגנים מאה
וחמשים איש והבאים
אלינו מן הגוים אשר
סביבתינו על שלחני׃

ואת הדברים ג̇ וסימ̇ אחרי שרת המלך את המגלה ׳ ולכם שמו שעיר ׳ ויחר לי מאד כאשר שמעתי ׳ נשים ג̇ וסימ̇ וימלך לבי עלי ׳ וגם אני אחי ונערי ׳ השיבו נא להם ׳ ושאר נשים ׳ אכלתי ב̇ ׳ להם הפחה לא אכלתי ׳ יראת אלהים ג̇ וסימ̇ כי אמרתי רק אין יראת ׳ מושל באדם צדיק ׳ ואני לא עשיתי

לאויבנו ג̇ וסימ׳ ובכל עיר ועיר ׳ מגבות ׳ הלוא הכרושים הולכים ׳ ואשר היה נעשה ׳׳ עשה ג̇ פתח בסופ׳ וסימ׳ הבנים
בחומה והנשאים ׳ והסגנים ׳ מלאכה גדולה אני עשה ׳׳ האיש ב̇ פתח וסימ׳ ואיש בית רשע ׳ האיש כמוני יברח ׳׳

וְאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם
אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן שׁ
שֵׁשׁ בְּרֻרוֹת וְצִפֳּרִים נַעֲ
נַעֲשׂוּ לִי וּבֵין עֲשֶׂרֶת יָמִ
יָמִים בְּכָל יַיִן לְהַרְבֵּה וְעִם
וְעִם זֶה לֶחֶם הַפֶּחָה לֹא
בִקַּשְׁתִּי כִּי כָבְדָה הָעֲבֹדָה
עַל הָעָם הַזֶּה׃ זָכְרָה לִּי
אֱלֹהַי לְטוֹבָה כֹּל אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי עַל הָעָם הַזֶּה׃
וַיְהִי כַאֲשֶׁר
נִשְׁמַע לְסַנְבַלַּט וְטוֹבִיָּה
וּלְגֶשֶׁם הָעַרְבִי וּלְיֶתֶר
אֹיְבֵינוּ כִּי בָנִיתִי אֶת הַחוֹ
הַחוֹמָה וְלֹא נוֹתַר בָּהּ
פָּרֶץ גַּם עַד הָעֵת הַהִיא
דְּלָתוֹת לֹא הֶעֱמַדְתִּי בַּ
בַּשְּׁעָרִים׃ וַיִּשְׁלַח סַנְבַלַּט
וְגֶשֶׁם אֵלַי לֵאמֹר לְכָה
וְנִוָּעֲדָה יַחְדָּו בַּכְּפִירִים
בְּבִקְעַת אוֹנוֹ וְהֵמָּה חֹשְׁ
חֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה׃
וָאֶשְׁלְחָה עֲלֵיהֶם מַלְאָ
מַלְאָכִים לֵאמֹר מְלָאכָה
גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא
אוּכַל לָרֶדֶת לָמָּה תִשְׁבַּת
הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר אַרְפֶּהָ
וְיָרַדְתִּי אֲלֵיכֶם׃ וַיִּשְׁלְחוּ
אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה אַרְבַּע ׳
פְּעָמִים וָאָשִׁיב אוֹתָם כַּ
כַּדָּבָר הַזֶּה׃ וַיִּשְׁלַח אֵלַי
סַנְבַלַּט כַּדָּבָר הַזֶּה פַּעַם
חֲמִישִׁית אֶת נַעֲרוֹ וְאִגֶּ
וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ׃ כָּ
כָּתוּב בָּהּ בַּגּוֹיִם נִשְׁמָע

וְגַשְׁמוּ אֹמֵר אַתָּה וְהַיְּ
וְהַיְּהוּדִים חֹשְׁבִים לִמְ
לִמְרוֹד עַל כֵּן אַתָּה בוֹנֶה
הַחוֹמָה וְאַתָּה הֹוֶה לָהֶם
לְמֶלֶךְ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
וְגַם נְבִיאִים הֶעֱמַדְתָּ לִקְ
לִקְרֹא עָלֶיךָ בִירוּשָׁלִַם
לֵאמֹר מֶלֶךְ בִּיהוּדָה ו
וְעַתָּה לְכָה וְנִוָּעֲצָה יַחְדָּו׃
וָאֶשְׁלְחָה אֵלָיו לֵאמֹר
לֹא נִהְיָה כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר כִּי מִ
מִלִּבְּךָ אַתָּה בוֹדָאם׃ כִּי
כֻלָּם מְיָרְאִים אוֹתָנוּ לֵ
לֵאמֹר יִרְפּוּ יְדֵיהֶם מִן ה
הַמְּלָאכָה וְלֹא תֵעָשֶׂה
וְעַתָּה חַזֵּק אֶת יָדָי׃ וַאֲנִי
בָאתִי בֵּית שְׁמַעְיָה בֶן דְּ
דְּלָיָה בֶן מְהֵיטַבְאֵל וְהוּ
וְהוּא עָצוּר וַיֹּאמֶר נִוָּעֵד
אֶל בֵּית הָאֱלֹהִים אֶל
תּוֹךְ הַהֵיכָל וְנִסְגְּרָה דַּל
דַּלְתוֹת הַהֵיכָל כִּי בָאִים
לְהָרְגֶךָ וְלַיְלָה בָּאִים לְ
לְהָרְגֶךָ׃ וָאֹמְרָה הַאִישׁ
כָּמוֹנִי יִבְרָח וּמִי כָמוֹנִי
אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל הַהֵיכָל
וָחָי לֹא אָבוֹא׃ וָאַכִּירָה
וְהִנֵּה לֹא אֱלֹהִים שְׁלָחוֹ
כִּי הַנְּבוּאָה דִּבֶּר עָלַי וְ
וְטוֹבִיָּה וְסַנְבַלַּט שְׂכָרוֹ׃
לְמַעַן שָׂכוּר הוּא לְמַעַן
אִירָא וְאֶעֱשֶׂה כֵּן וְחָטָאתִי
וְחָטָאתִי וְהָיָה לָהֶם
לְשֵׁם רָע לְמַעַן יְחָרְפוּנִי׃

זָכְרָה אֱלֹהַי
לְטוֹבִיָּה וּלְסַנְבַלַּט כְּמַעֲ
כְּמַעֲשָׂיו אֵלֶּה וְגַם לְנוֹעַדְיָה
הַנְּבִיאָה וּלְיֶתֶר הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר הָיוּ מְיָרְאִים אוֹתִי׃
וַתִּשְׁלַם הַחוֹמָה בְּעֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה לֶאֱלוּל לַחֲמִשִּׁ
לַחֲמִשִּׁים וּשְׁנַיִם יוֹם׃
וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל אוֹיְבֵינוּ
וַיִּרְאוּ כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
סְבִיבֹתֵינוּ וַיִּפְּלוּ מְאֹד
בְּעֵינֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי מֵאֵת
אֱלֹהֵינוּ נֶעֶשְׂתָה הַמְּלָאכָה
הַזֹּאת׃ גַּם בַּיָּמִים הָהֵם
מַרְבִּים חֹרֵי יְהוּדָה אִגְּ
אִגְּרֹתֵיהֶם הוֹלְכוֹת עַל
טוֹבִיָּה וַאֲשֶׁר לְטוֹבִיָּה
בָּאוֹת אֲלֵיהֶם׃ כִּי רַבִּים
בִּיהוּדָה בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה
לוֹ כִּי חָתָן הוּא לִשְׁכַנְיָה
בֶן אָרַח וִיהוֹחָנָן בְּנוֹ
לָקַח אֶת בַּת מְשֻׁלָּם בֶּן
בֶּרֶכְיָה׃ גַּם טוֹבֹתָיו הָיוּ
אֹמְרִים לְפָנַי וּדְבָרַי הָיוּ
מוֹצִיאִים לוֹ אִגְּרוֹת
שָׁלַח טוֹבִיָּה לְיָרְאֵנִי׃
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
נִבְנְתָה הַחוֹמָה וָאַעֲמִיד
הַדְּלָתוֹת וַיִּפָּקְדוּ הַשּׁוֹעֲרִים
וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַלְוִיִּם׃ וָאֲ
וָאֲצַוֶּה אֶת חֲנָנִי אָחִי
וְאֶת חֲנַנְיָה שַׂר הַבִּירָה
עַל יְרוּשָׁלִָם כִּי הוּא כְּ
כְּאִישׁ אֱמֶת וְיָרֵא אֶת

אותנו ג̇ מלא וסימ׳ ואותנו הוציא משם ׳ אולי יעשה יי׳ ׳ כי כלם מיראים אותנו ׳׳ חזק ד̇ וסימ׳ כי יגדילה את...
ישראל ׳ לבלתי קחת כסף ׳ ונפה דרך ׳ ועתה חזק את ידי ׳׳ חרי יהודה ד̇ וסימ׳ אשר לא לקחם ׳ ויקחו מלך בבל ׳ ...
גם בימים ההם מרבים ׳ ואריבה את חרי יהודה ׳׳ דבר עלי ג̇ וסימ׳ למען יקים יי׳ את דברו ׳ הוא דבר עלי למלך ׳ ואמרה והנה

האלהים מרבים ויאמר
להם לא יפתחו שערי
ירושלם עד חם השמש
ועד הם עמדים יגיפו
הדלתות ואחזו והעמיד
משמרות ישבי ירושלם איש
במשמרו ואיש נגד
ביתו והעיר רחבת ידים
וגדלה והעם מעט
בתוכה ואין בתים בנוים
ויתן אלהי אל לבי וא
ואקבצה את החרים ו
ואת הסגנים ואת העם
להתיחש ואמצא ספר
היחש העולים בראשונה
ואמצא כתוב בו
אלה בני המדינה
העלים משבי הגולה
אשר הגלה נבוכד נצר
מלך בבל וישובו לירו
לירושלם וליהודה איש
לעירו הבאים עם זרבבל
זרבבל ישוע נחמיה
עזריה רעמיה נחמני
מרדכי בלשן מספרת
בגוי נחום בענה מספר
אנשי עם ישראל
בני פרעש אלפים
מאה ושבעים ושנים
בני שפטיה שלש
מאות שבעים ושנים
בני ארח שש מ
מאות חמשים ושנים
בני פחת מואב
לבני ישוע ויואב אלפים

ושמנה מאות ושמנה
עשר בני עילם
אלף מאתים חמשים ו
וארבעה בני זתוא
שמנה מאות ארבעים
וחמשה בני זכי
שבע מאות וששים
בני בנוי שש מאות
ארבעים ושמנה
בני בבי שש מאות ע
עשרים ושמנה
בני עזגד אלפים שלש
מאות עשרים ושנים
בני אדניקם שש
מאות ששים ושבעה
בני בגוי אלפים
ששים ושבעה
בני עדין שש מאות
חמשים וחמשה
בני אטר לחזקיה תשע
תשעים ושמנה
בני חשם שלש מאות
עשרים ושמנה
בני בצי שלש מאות ע
עשרים וארבעה
בני חריף מאה ושנים
עשר בני גבעון
תשעים וחמשה
אנשי בית לחם ונטפה
מאה שמנים ושמנה
אנשי ענתות מאה
שמנים ושמנה
אנשי בית עזמות ארבע
ארבעים ושנים
אנשי קרית יערים כפי

כפירה ובארות שבע מ
מאות ארבעים ושלשה
אנשי הרמה וגבע
שש מאות עשרים ואחד
ואחד אנשי מכמס
מאה ועשרים ושנים
אנשי בית אל והעי
מאה עשרים ושלשה
אנשי בית אל והעי
מאה עשרים ושלשה
אנשי בית אל והעי
מאה עשרים ושלשה
אנשי נבו אחר חמ
חמשים ושנים
בני עילם אחר אלף מ
מאתים חמשים וארבעה
בני חרם שלש מאות
ועשרים בני ירחו
שלש מאות ארבעים
וחמשה בני לד
חדיד ואנו שבע מאות
ועשרים ואחד
בני סנאה שלשת אלפים
תשע מאות ושלשים
הכהנים בני ידעיה
לבית ישוע תשע מאות
שבעים ושלשה
בני אמר אלף חמשים
ושנים בני פשחור אלף
מאתים ארבעים ושבעה
בני חרם אלף שבעה
שבעה עשר הלוים
בני ישוע לקדמיאל ל
לבני להודוה שבעים
וארבעה המשררים

ויקרא ה' וסימ' ויקרא אבשלום' ויקרא לה יד אבשלום' ויקרא שמו במה' ויקרא על שמם' וחברו' וב' ויקרא בהם שמי'
ותאמרן הנשים אל נעמי' סימ' קדמ' עד עמד הכהן לאורים ולתומים' תגיג עד עמד הכהן לאורים ותמים

בני אסף מאה ארבעים
ושלשה | השערים בני
שלם בני אטר בני טלמן
בני עקוב בני חטיטא בני
שבי מאה שלשים ושמ
ושמנה |
הנתינים בני ציחא בני
חשפא בני טבעות | בני
קירס בני סיעא בני פדון |
בני לבנה בני חגבה בני
שלמי | בני חנן בני גדל
בני גחר | בני ראיה בני
רצין בני נקודא | בני גזם
בני עזא בני פסח | בני בסי
בני מעונים בני נפושסים |
בני בקבוק בני חקופא בני
חרחור | בני בצלית בני
מחידא בני חרשא | בני
ברקוס בני סיסרא בני
תמח | בני נציח בני חט
חטיפא | בני עבדי שלמה
בני סוטי בני ספרת בני
פרידא | בני יעלא בני
דרקון בני גדל | בני שפ
שפטיה בני חטיל בני
פכרת הצביים בני אמון |
כל הנתינים ובני שלמה
שלש מאות תשעים וש
ושנים |
ואלה העולים מתל מ
מלח תל חרשא כרוב
אדון ואמר ולא יכלו
להגיד בית אבתם וזרעם
אם מישראל הם | בני
דליה בני טוביה בני

נקודא שש מאות וא
וארבעים ושנים |
ומן הכהנים
בני חביה בני הקוץ בני
ברזלי אשר לקח מבנות
ברזלי הגלעדי אשה ו
ויקרא על שמם | אלה
בקשו כתבם המתיחשים
ולא נמצא ויגאלו מן
הכהנה | ויאמר התרשתא
להם אשר לא יאכלו מ
מקדש הקדשים עד ע
עמד הכהן לאורים ולה
ולתמים | כל הקהל כאחד
ארבע רבוא אלפים ש
שלש מאות וששים |
מלבד עבדיהם ואמה
ואמהתיהם אלה שבעת
אלפים שלש מאות ש
שלשים ושבעה ולהם
משררים ומשררות מ
מאתים וארבעים וחמ
וחמשה | גמלים ארבע
מאות שלשים וחמשה
חמרים ששת אלפים ו
שבע מאות ועשרים |
ומקצת ראשי
האבות נתנו למלאכה
התרשתא נתן לאוצר
זהב דרכמנים אלף מז
מזרקות חמשים כתנות
כהנים שלשים וחמש
מאות |
ומראשי האבות נתנו
לאוצר המלאכה זהב ד

דרכמונים שתי רבות
וכסף מנים אלפים ומ
ומאתים | ואשר נתנו ש
שארית העם זהב דרכמ
דרכמנים שתי רבוא ו
וכסף מנים אלפים וה
וכתנות כהנים ששים
ושבעה |
וישבו הכהנים והלוים
והשוערים והמשררים
ומן העם והנתינים וכל
ישראל בעריהם ויגע ה
החדש השביעי ובני יש
ח ישראל בעריהם | ויאספו
כל העם כאיש אחד אל
הרחוב אשר לפני שער
המים ויאמרו לעזרא
הספר להביא את ספר
תורת משה אשר צוה
יהוה את ישראל | ויביא
עזרא הכהן את התורה
לפני הקהל מאיש ועד
אשה וכל מבין לשמע
ביום אחד לחדש השב
השביעי | ויקרא בו לפני
הרחוב אשר לפני שער
המים מן האור עד מ
מחצית היום נגד האנ
האנשים והנשים והמ
והמבינים ואזני כל העם
אל ספר התורה | ויעמד
עזרא הספר על מגדל
עץ אשר עשו לדבר
ויעמד אצלו מתתיה ו
ושמע ועניה ואוריה

אלה ד' ריש פס' בספ' וסימ' אלה בקשו כתבם' וחברו' תגיג דספר' אלה בני המדינה' תנו' דספר' אלה בימי יהויקים
ויאספו יב' וסימ' ויעמד משה בשער המחנה' ויאספו חמשת מלכי' כל בעלי שכם' ויצעקו בני עמון' ויאספו בני בנימן ואפרים'
פלשתים את מחניהם' תנו' דבה' וירא ארם כי נגפו' ואחריו שמה בן אגא' ויגע החדש השביעי' כל העם כאיש' המשוררים' עם רבית'

שכל ה׳ פתח וסימ׳ והאשה טובת שכל׳ יועץ בשכל׳ נתן הסכל במרומים׳ איש שכל׳ ושום שכל ויבינו במקרא
אמן אמן ב׳ וסימ׳ ואמרו כל העם אמן אמן׳ ויברך עזרא את יי׳ האלהים עד היום ההוא ב׳ וסימ׳ ישוע בן׳

וחלקיה ומעשיה על
על ימינו ומשמאלו
פדיה ומישאל ומלכיה
וחשם וחשבדנה זכריה
משלם׃
ויפתח עזרא הספר
לעיני כל העם כי מעל
כל העם היה וכפתחו
עמדו כל העם׃ ויברך
עזרא את יהוה האלהים
הגדול ויענו כל העם
אמן אמן במעל ידיהם
ויקדו וישתחו ליהוה
אפים ארצה׃ וישוע
ובני ושרביה ימין עקוב
שבתי הודיה מעשיה
קליטא עזריה יוזבד
חנן פלאיה והלוים
מבינים את העם לתורה
והעם על עמדם׃ ויק
ויקראו בספר בתורת
האלהים מפרש ושום
שכל ויבינו במקרא׃
ויאמר
נחמיה הוא התרשתא
ועזרא הכהן הספר
והלוים המבינים את
העם לכל היום קדש
הוא ליהוה אלהיכם
אל תתאבלו ואל תבכו
כי בוכים כל העם כשמ
כשמעם את דברי הת
התורה׃ ויאמר להם
לכו אכלו משמנים
ושתו ממתקים ושלחו

מנות לאין נכון לו כי
קדוש היום לאדנינו ואל
תעצבו כי חדות יהוה
היא מעזכם׃ והלוים
מחשים לכל העם לא
לאמר הסו כי היום קדש
ואל תעצבו׃ וילכו כל
העם לאכל ולשתות
ולשלח מנות ולעשות
שמחה גדולה כי הבינו
בדברים אשר הודיעו
להם׃
וביום השני נאספו
ראשי האבות לכל העם
הכהנים והלוים אל
עזרא הספר ולהשכיל
אל דברי התורה׃ וימצ
וימצאו כתוב בתורה
אשר צוה יהוה ביד
משה אשר ישבו בני
ישראל בסכות בחג בחדש
השביעי׃ ואשר ישמיעו
ויעבירו קול בכל עריהם
ובירושלם לאמר צאו
ההר והביאו עלי זית
ועלי עץ שמן ועלי הדס
ועלי תמרים ועלי עץ
עבת לעשת סכת ככתוב׃
ויצאו העם ויביאו ויעשו
להם סכות איש על גגו
ובחצרתיהם ובחצרות
בית האלהים וברחוב
שער המים וברחוב שער
אפרים׃ ויעשו כל הקהל
השבים מן השבי סכות

וישבו בסכות כי לא עשו
מימי ישוע בן נון כן בני
בני ישראל עד היום הה
ההוא ותהי שמחה גד
גדולה מאד׃ ויקרא
בספר תורת האלהים יום
ביום מן היום הראשון
עד היום האחרון ויעשו
חג שבעת ימים וביום
השמיני עצרת כמשפט׃
ט
וביום עשרים
וארבעה לחדש הזה
נאספו בני ישראל בצום
ובשקים ואדמה עליהם׃
ויבדלו זרע ישראל מ
מכל בני נכר ויעמדו וי
ויתודו על חטאתיהם
ועונות אבתיהם׃ ויק
ויקומו על עמדם ויקראו
בספר תורת יהוה אל
אלהיהם רבעית היום
ורבעית מתודים ומש
ומשתחוים ליהוה אל
אלהיהם׃
ויקם על מעלה הלוים
ישוע ובני קדמיאל ש
שבניה בני שרביה בני
בני כנני ויזעקו בקול גדול
אל יהוה אלהיהם׃ ויא
ויאמרו הלוים ישוע וק
וקדמיאל בני חשבניה
שרביה הודיה שבניה
פתחיה קומו ברכו את
יהוה אלהיכם מן העולם
עד העולם ויברכו שם

קדש י״ג חס׳ וסימ׳ ובשלת את בשרו׳ והנותרת ממנחה׳ הכהן המחטא אתה׳ כל אשר יגע בבשרה׳ אשה זונה וחללה לא יקחו׳
וקדשתו את לחם אלהיך׳ ... ואכלהו במקום קדש׳ כל ימי נדר נזרו׳ כל ימי נזרו׳ ולהתהלך ... וקראו ... ויאמרו ...
הוא התרשתא׳ ... לכל העם׳ וכל קדשים ... ואמר ללוים המבינים לקדושים אשר בארץ

לבדך ג̇ וסימ̇ לבדך ידיתדו ויצא דוד גבה אתה הוא יי לבדך וכל אתהנה וסוף פס̇ דבות יצבאם ו̇ וסימ̇ ויכלו
השמים וכל כי קצת יי וכל יצבאם יבול המוציא במספר צבאם לכלם ואדרש עליה וברוח פיו כל צבאם אתה הוא יי לבדך

כבודך ומרומם על כל
ברכה ותהלה׃ אתה הוא
הוא יהוה לבדך את עשית
עשית את השמים שמי
השמים וכל צבאם הארץ
הארץ וכל אשר עליה
הימים וכל אשר בהם
ואתה מחיה את כלם ו
וצבא השמים לך משת
משתחוים׃ אתה הוא
יהוה האלהים אשר בח
בחרת באברם והוצאתו
מאור כשדים ושמת שמ
שמו אברהם׃ ומצאת
את לבבו נאמן לפניך וכ
וכרות עמו הברית לתת
את ארץ הכנעני החתי
האמרי והפרזי והיבוסי
והגרגשי לתת לזרעו ו
ותקם את דבריך כי צד
אתה׃ ותרא את עני א
אבתינו במצרים ואת
זעקתם שמעת על ים סוף׃
ותתן אתת ומפתים בפר
בפרעה ובכל עבדיו ובכל
עם ארצו כי ידעת כי הז
הזידו עליהם ותעש לך
שם כהיום הזה׃ והים בק
בקעת לפניהם ויעברו ב
בתוך הים ביבשה ואת
רדפיהם השלכת במצולת
כמו אבן במים עזים׃ ו
ובעמוד ענן הנחיתם יומם
ובעמוד אש לילה להאיר
להם את הדרך אשר יל

ילכו בה׃ ועל הר סיני י
ירדת ודבר עמהם משמ
משמים ותתן להם מש
משפטים ישרים ותורות
אמת חקים ומצות טו
טובים׃ ואת שבת קדשך
הודעת להם ומצוות
וחקים ותורה צוית ל
להם ביד משה עבדך׃
ולחם משמים נתתה ל
להם לרעבם ומים מס
מסלע הוצאת להם לצ
לצמאם ותאמר להם ל
לבוא לרשת את הארץ
אשר נשאת את ידך ל
לתת להם׃ והם ואבתינו
הזידו ויקשו את ערפם
ולא שמעו אל מצותיך׃
וימאנו לשמע ולא ז
זכרו נפלאתיך אשר
עשית עמהם ויקשו את
ערפם ויתנו ראש לשוב
לעבדתם במרים ואתה
אלוה סליחות חנון ור
ורחום ארך אפים ורב
וחסד ולא עזבתם׃ אף
כי עשו להם עגל מסכה
ויאמרו זה אלהיך אשר
העלך ממצרים ויעשו נא
נאצות גדלת׃ ואתה
ברחמיך הרבים לא עז
עזבתם במדבר את עמוד
הענן לא סר מעליהם
ביומם להנחתם בהדרך
ואת עמוד האש בלילה

להאיר להם ואת הדרך
אשר ילכו בה׃ ורוחך
הטובה נתת להשכילם
ומנך לא מנעת מפיהם
ומים נתתה להם לצמאם׃
וארבעים שנה כלכלתם
במדבר לא חסרו שלמ
שלמתיהם לא בלו ורג
ורגליהם לא בצקו׃ ותתן
להם ממלכות ועממים
ותחלקם לפאה ויירשו
את ארץ סיחון ואת ארץ מלך
חשבון ואת ארץ עוג מ
מלך הבשן׃ ובניהם הר
הרבית ככוכבי השמים
ותביאם אל הארץ אשר
אמרת לאבתיהם לבוא ל
לרשת׃ ויבאו הבנים
ויירשו את הארץ ות
ותכנע לפניהם את יש
ישבי הארץ הכנענים
ותתנם בידם ואת מלכיהם
ואת עממי הארץ לעש
לעשות בהם כרצונם׃
וילכדו ערים בצרות וא
ואדמה שמנה ויירשו
בתים מלאים כל טוב ב
ברות חצובים כרמים וז
וזיתים ועץ מאכל לרב
ויאכלו וישבעו וישמינו
ויתעדנו בטובך הגדול׃
וימרו וימרדו בך וישלכו
את תורתך אחרי גום וא
ואת נביאיך הרגו אשר
העידו בם להשיבם אליך

במצולות ג̇ וסימ̇ ירדו במצולות כמו אבן ואת רדפיהם השלכת במצולות במחשכים במצולות וסימ̇ צחתו רודפיא לחשובא
והים ו̇ וסימ̇ והים הגדול והגבול והים בקעת לפניהם והים לחיצנה הכהנים והים עליהם
כי ידעת כי הזידו עליהם והם ואבתינו הזידו ותעד בהם להשיבם

ייצעקו ג׳ וסימ׳ והיה לאות ולעד׳ ולא יענה׳ ובעת צרתם יצעקו אליך ׃ ותעד ג׳ ב׳ וא׳ וסימ׳ ותעד נזמה וחליתה׳ ותעד בהם להשיבם׳ ותעד בם ברוחך ביד נביאיך׳ קדמ׳ פת׳ ׃ ימעט ב׳ וסימ׳ ואם ימעט הבית מהיות׳ אל ימעט ׃

ויעשו נאצות גדולות׃
ויתנם ביד צריהם ויצ
ויצרו להם ובעת צרת
צרתם יצעקו אליך ות
ואתה משמים תשמ
תשמע וכרחמיך הרבים
תתן להם מושיעים ויו
ויושיעום מיד צריהם׃
וכנוח להם ישובו לעשות
רע לפניך ותעזבם ביד
איביהם וירדו בהם ויש
וישובו ויזעקוך ואתה
ואתה משמים תשמע
ותצילם כרחמיך רבות
עתים׃ ותעד בהם להש
להשיבם אל תורתך וה
והמה הזידו ולא שמ
שמעו למצותיך ובמ
ובמשפטיך חטאו בם
אשר יעשה אדם וחיה
בהם ויתנו כתף סוררת
וערפם הקשו ולא ש
שמעו׃ ותמשך עליהם
שנים רבות ותעד בם
ברוחך ביד נביאיך ולא
האזינו ויתנם ביד עמי
הארצת׃ וברחמיך הר
הרבים לא עשיתם כלה
ולא עזבתם כי אל חנון
ורחום אתה׃ ועתה א
אלהינו האל הגדול
הגבור והנורא שומר
הברית והחסד אל ימ
ימעט לפניך את כל
התלאה אשר מצאתנו

למלכינו לשרינו ולכה
ולכהנינו ולנביאינו ול
ולאבתינו ולכל עמך מ
מימי מלכי אשור עד היום
הזה׃ ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי אמת עש
עשית ואנחנו הרשענו׃
ואת מלכינו שרינו כה
כהנינו ואבתינו לא עשו
תורתך ולא הקשיבו אל
מצותיך ולעדותיך א
אשר העידת בהם׃ והם
במלכותם ובטובך הרב
אשר נתת להם ובארץ
הרחבה והשמנה אשר
נתת לפניהם לא עבדוך
ולא שבו ממעלליהם
הרעים׃ הנה אנחנו היום
עבדים והארץ אשר
נתתה לאבתינו לאכל
את פריה ואת טובה הנה
אנחנו עבדים עליה׃ ות
ותבואתה מרבה למלכים
אשר נתתה עלינו בחטא
בחטאותינו ועל גויתינו
משלים ובבהמתנו כרצונם
ובצרה גדולה אנחנו׃ ובכל
זאת אנחנו כרתים אמנה
וכתבים ועל החתום
שרינו לוינו
כהנינו׃ ועל החתומים
נחמיה התרשתא בן ח
חכליה וצדקיה׃ שריה
עזריה ירמיה׃ פשחור
אמריה מלכיה׃ חטוש

שבניה מלוך׃ חרם מ
מרמות עבדיה׃ דניאל
גנתון ברוך׃ משלם אביה
מימן׃ מעזיה בלגי שמ
שמעיה אלה הכהנים׃
והלוים ישוע בן אזניה
בנוי מבני חנדד קדמי
קדמיאל׃ ואחיהם שבניה
הודיה קליטא פלאיה
חנן׃ מיכא רחוב חשביה׃
זכור שרביה שבניה׃ הו
הודיה בני בנינו׃
ראשי העם פ
פרעש פחת מואב עילם
זתוא בני׃ בני עזגד בבי׃
אדניה בגוי עדין׃ אטר
חזקיה עזור׃ הודיה ח
חשם בצי׃ חריף ענתות
נובי׃ מגפיעש משלם
חזיר׃ משיזבאל צדוק
ידוע׃ פלטיה חנן ענניה׃
הושע חנניה חשוב׃ הה
הלוחש פלחא שובק׃
רחום חשבנה מעשיה׃
ואחיה חנן ענן׃ מלוך
חרם בענה׃ ושאר העם
הכהנים הלוים השוערים
המשררים הנתינים וכל
וכל הנבדל מעמי הא
הארצות אל תורת הא
האלהים נשיהם בניהם
ובנתיהם כל יודע מבין׃
מחזיקים על אחיהם
אדיריהם ובאים באלה
ובשבועה ללכת בתורת

העידה בהם ה׳ בליש׳ וסימ׳ ועתה שמע בקולה׳ אך כי העד תעיד בהם׳ ותעד בהם׳ ותעד בהם להשיבם׳ אשר העדתה בהם׳ ואעידה בהם׃ את כל התלאה ב׳ וסימ׳ אשר מצאתם בדרך ויצלם׳ ועתה אלהינו האל הגדול ׃ סוררת ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ וימאנו להקשיב׳ המיה היא וסררת׳ ויתנו כתף סוררת׳ בתר׳ מל׳ ׃ האזינו ג׳ וסימ׳ ומעולם לא שמעו׳ וישלח בהם נביאים׳ ותמשך עליהם שנים ׃

מיצות ג וסימ סורו ממני מרעים ומיצרה · לב חכם יקח מיצות · והעמדנו עלינו מיצות · וכל דסמ לאדבר דכות ידיה
ולעולת ג בל בליש וסימ על עלת התמיד יעשה · דפסח · ועשו את הכבש ואת המנחה · ולעולת התמיד השבתות החדשים

האלהים אשר נתנה ביד
משה עבד האלהים ול
ולשמור ולעשות את כל
מצות יהוה אדנינו ומ
ומשפטיו וחקיו: ואשר
לא נתן בנתינו לעמי ה
הארץ ואת בנתיהם לא
נקח לבנינו: ועמי הארץ
המביאים את המקחות
וכל שבר ביום השבת ל
למכור לא נקח מהם ב
בשבת וביום קדש ונט
ונטש את השנה השב
השביעית ומשא כל יד:
והעמדנו עלינו מצות
לתת עלינו שלשית
השקל בשנה לעבדת בית
אלהינו: ללחם המערכת
ומנחת התמיד ולעולת
התמיד השבתות החד
החדשים למועדים ול
ולקדשים ולחטאות
לכפר על ישראל וכל
מלאכת בית אלהינו:
והגורלות
הפלנו על קרבן העצים
הכהנים הלוים והעם ל
להביא לבית אלהינו ל
לבית אבתינו לעתים מ
מזמנים שנה בשנה ל
לבער על מזבח יהוה
אלהינו ככתוב בתורה:
ולהביא את בכורי אדמ
אדמתנו ובכורי כל פרי
כל עץ שנה בשנה לבית
יהוה: ואת בכרות בנינו
ובהמתינו ככתוב בתורה
ואת בכורי בקרינו וצ
וצאנינו להביא לבית
אלהינו לכהנים המש
המשרתים בבית אלהינו:
ואת ראשית עריסתנו
ותרומתינו ופרי כל עץ
תירוש ויצהר נביא ל
לכהנים אל לשכות בית
אלהינו ומעשר אדמת
אדמתינו ללוים והם ה
הלוים המעשרים בכל
ערי עבדתינו: והיה
הכהן בן אהרן עם הלוים
בעשר הלוים והלוים י
יעלו את מעשר המע
המעשר לבית אלהינו:
אל הלשכות לבית האו
האוצר: כי אל הלשכות
יביאו בני ישראל ובני
הלוי את תרומת הדגן
התירוש והיצהר ושם כלי
המקדש והכהנים המ
המשרתים והשוערים
והמשררים ולא נעזב
את בית אלהינו: וישבו
11 שרי העם בירושלם וש
ושאר העם הפילו
גורלות להביא:
אחד מן העשרה לשבת
בירושלם עיר הקדש
ותשע הידות בערים: ו
ויברכו העם לכל האנ
האנשים המתנדבים ל
לשבת בירושלם:
ואלה ראשי
המדינה אשר ישבו ב
בירושלם ובערי יהודה
ישבו איש באחזתו ב
בעריהם ישראל הכהנים
והלוים והנתינים ובני
עבדי שלמה: ובירושלם
ישבו מבני יהודה ומבני
בנימן מבני יהודה עתיה
בן עזיה בן זכריה בן א
אמריה בן שפטיה בן
מהללאל מבני פרץ: ו
ומעשיה בן ברוך בן כל
חזה בן חזיה בן עדיה
בן יויריב בן זכריה בן ה
השלני: כל בני פרץ הי
הישבים בירושלם אר
ארבע מאות ששים ו
ושמנה אנשי חיל:
ואלה בני ב
בנימן סלא בן משלם
בן יועד בן פדיה בן קוליה
בן מעשיה בן איתיאל
בן ישעיה: ואחריו גבי
סלי תשע מאות עשרים
ושמנה: ויואל בן זכרי
פקיד עליהם ויהודה בן
הסנואה על העיר מש
משנה:
מן הכהנים ידעיה בן י
יויריב יכין: שריה בן ח
חלקיה בן משלם בן צ
צדוק בן מריות בן א
אחיטוב נגד בית הא

והשוערים ו מלא וסימ ויהי כאשר נבנתה · הכהנים הלוים והשוערים · קדמ ותנינ · ושאר העם הכהנים הלוים · כי אל
הלשכות יביאו · והשוערים עקוב וטלמון · ואחיהם שמרים שוערים משמר · ויעש לו לשכה גדולה · ויעמד השוערים הלוים
איתיאל ג בליש וסימ דברי אגור בן יקה · ב בפס · איתיאל בן ישעיה · הסנואה ב וסימ ומן בני בנימן · הסנואה בן

האלהים ואחיהם עשה
המלאכה לבית שמנה
מאות עשרים ושנים ו
ועדיה בן ירחם בן פלליה
בן אמצי בן זכריה בן פש
פשחור בן מלכיה ואחיו
ראשים לאבות מאתים
ארבעים ושנים ועמשסי
בן עזראל בן אחזי בן
משלמות בן אמר ואח
ואחיהם גברי חיל מאה
עשרים ושמנה ופקיד
עליהם זבדיאל בן הגד
הגדולים ומן הלוים ש
שמעיה בן חשוב בן עז
עזריקם בן חשביה בן ב
בוני ושבתי ויוזבד על
המלאכה החיצנה לבית
האלהים מראשי הלוים
ומתניה בן מיכה בן זבדי
בן אסף ראש התחלה
יהודה לתפלה ובקבקיה
משנה מאחיו ועבדא בן
שמוע בן גלל בן ידיתון
כל הלוים בעיר הקדש
מאתים שמנים וארבעה
והשוערים עקוב
טלמון ואחיהם השמ
השמרים בשערים מאה
שבעים ושנים ושאר
ישראל הכהנים הלוים
בכל ערי יהודה איש בנ
בנחלתו והנתינים יש
ישבים בעפל וציחא וג
וגשפא על הנתינים ופ

ופקיד הלוים בירושלם
עזי בן בני בן חשביה בן
מתניה בן מיכא מבני
אסף המשררים לנגד
מלאכת בית האלהים
כי מצות המלך עליהם
ואמנה על המשררים
דבר יום ביומו ופתחיה
בן משיזבאל מבני זרח
בן יהודה ליד המלך לכל
דבר לעם ואל החצרים
בשדתם מבני יהודה
ישבו בקרית הארבע ו
ובנתיה ובדיבן ובנתיה
וביקבצאל וחצריה ו
ובישוע ובמולדה ובבית
פלט ובחצר שועל ובבאר
שבע ובנתיה ובצקלג
ובמכנה ובבנתיה ובעין
רמון ובצרעה ובירמות
זנח עדלם וחצריהם ל
לכיש ושדתיה עזקה
ובנתיה ויחנו מבאר שבע
עד גיא הנם ובני בנימן
מגבע מכמש ועיה ובי
וביתאל ובנתיה ענתות
נב ענניה חצור רמה
גתים חדיד צבעים נב
נבלט לד ואנו גי החר
החרשים ומן הלוים מ
מחלקות יהודה לבנימ
לבנימין
יב ואלה הכהנים והלוים
אשר עלו עם זרבבל בן
שאלתיאל וישוע שריה

ירמיה עזרא אמריה
מלוך חטוש שכניה
רחם מרמת עדוא גנתון
אביה מימין מעדיה
בלגה שמעיה ויויריב
ידעיה סלו עמוק חל
חלקיה ידעיה אלה ר
ראשי הכהנים ואחיהם
בימי ישוע
והלוים ישוע בנוי קדמ
קדמיאל שרביה יהודה
מתניה על הידות הוא
ואחיו ובקבקיה ועני
אחיהם לנגדם למש
למשמרות וישוע ה
הוליד את יויקים ויויקים
הוליד את אלישיב ו
ואלישיב הוליד את י
יוידע ויוידע הוליד את
יונתן ויונתן הוליד את
ידוע ובימי יויקים היו
כהנים ראשי האבות ל
לשריה מריה לירמיה
חנניה לעזרא משלם
לאמריה יהוחנן למל
למלוכי יונתן לשבניה
יוסף לחרם עדנא למר
למריות חלקי לעדיא
זכריה לגנתון משלם ל
לאביה זכרי למנימין
למועדיה פלטי לבלגה
שמוע לשמעיה יהונתן
וליויריב מתני לידעיה
נתנאל הלוים בימי א
אלישיב יוידע ויוחנן וי

סופר הסופר בל גבי חס בגמב מל וסימ ושריה סופר · וישלח את אליקים · וישעיה · וכל כתוי דבות מלא בר עזרא דהוא בלה חס
בגמ מלי · אלה בימי יויקים · ואחיו שמעיה · ואויצרה על אוצרות ··· מצלתים ג בליש · להעמיד · ועמהם · חומת ירושלם בקשו ··

וידוע כתבים ראשי
אבות והכהנים על מלכות
דריוש הפרסי
בני לוי ראשי
האבות כתובים על ספר
דברי הימים ועד ימי
יוחנן בן אלישיב וראשי
הלוים חשביה שרביה
וישוע בן קדמיאל
ואחיהם לנגדם להלל
להודות במצות דויד
איש האלהים משמר
לעמת משמר ומתניה
ובקבקיה עבדיה משלם
טלמון עקוב שמרים
שוערים משמר באספי
השערים אלה בימי
יויקים בן ישוע בן יו
צדק ובימי נחמיה
הפחה ועזרא הכהן הספר
ובחנכת
חומת ירושלם בקשו
את הלוים מכל מקומתם
להביאם לירושלם
לעשת חנכה ושמחה
ובתודות ובשיר מצלתים
נבלים ובכנרות ויאספו
בני המשררים ומן הככר
סביבות ירושלם ומן
חצרי נטפתי ומבית
הגלגל ומשדות גבע
ועזמות כי חצרים בנו
להם המשררים סביבות
ירושלם ויטהרו הכהנים
והלוים ויטהרו את העם

ואת השערים ואת החומה
ואעלה את שרי יהודה
מעל לחומה ואעמידה
שתי תודת גדולת ות
ותהלכת לימין מעל
לחומה לשער האשפת
וילך אחריהם הושעיה
וחצי שרי יהודה ועזריה
עזרא ומשלם יהודה
ובנימן ושמעיה וירמיה
ומבני הכהנים בחצצרות
זכריה בן יונתן בן שמעיה
בן מתניה בן מיכיה בן
זכור בן אסף ואחיו
שמעיה ועזראל
מללי גללי מעי נתנאל
ויהודה חנני בכלי שיר
דויד איש האלהים
ועזרא הספר לפניהם
ועל שער העין ונגדם
עלו על מעלות עיר דויד
במעלה לחומה מעל
לבית דויד ועד שער
המים מזרח והתודה
השנית ההולכת למואל
ואני אחריה וחצי העם
מעל לחומה מעל
למגדל התנורים ועד
החומה הרחבה ומעל
לשער אפרים ועל שער
הישנה ועל שער הדגים
ומגדל חננאל ומגדל
המאה ועד שער הצאן
ועמדו בשער המטרה
ותעמדנה שתי התודת

בבית האלהים ואני
וחצי הסגנים עמי
והכהנים אליקים
מעשיה מנימין מיכיה
אליועיני זכריה חנניה
בחצצרות ומעשיה
ושמעיה ואלעזר ועזי
ויהוחנן ומלכיה ועילם
ועזר וישמיעו
המשררים ויזרחיה
הפקיד ויזבחו ביום ההוא
זבחים גדולים וישמחו
כי האלהים שמחם
שמחה גדולה וגם הנשים
והילדים שמחו ותשמע
שמחת ירושלם מרחוק
ויפקדו ביום ההוא
אנשים על הנשכות
לאוצרות לתרומות
לראשית ולמעשרות
לכנוס בהם לשדי
הערים מנאות התורה
לכהנים וללוים כי
שמחת יהודה על
הכהנים ועל הלוים
העמדים וישמרו
משמרת אלהיהם
ומשמרת הטהרה
והמשררים והשערים
כמצות דויד שלמה
בנו כי בימי דויד ואסף
מקדם ראש המשררים
ושיר תהלה והדות
לאלהים וכל ישראל
בימי זרבבל ובימי

במצות ד וסימ ויקטרו עליו וידגמהו אבן · ועתה נכרת ברית · ויעמיד אל הלוים · וראשי הלגיב חשביה ··· דויד איש האלהים ג וסימ
ויעמיד במשפט דויד · וראשי הלוים חשביה · ואחיו שמעיה ועזראל ··· ואעלה ג וסימ ואעלה ואתאפק · באש מחציהם · ואעלה
את שרי יהודה ··· ההולכת ג ב חס וא מל וסימ במנחה ההלכת לפניו · ההלכת על ארבע · והתודה השנית ההולכת · בתר מל ··

בספר משה ג̇ וסימ̇ כי כתוב בספר משה · ויסודו העלה לתתם · ביום נקרא בספר משה · נתון ג̇ וסימ̇ החכמה והמדע נתון לך · ויאמר המלך להמן הכסף · ולפני מזה אלישיב הכהן · ובכל זה ב̇ וסימ̇ ובכל זה איננו שוה לי · לא הייתי בירושלם ·

נחמיה נתנים מניות
המשררים והשערים
דבר יום ביומו ומקדיש
ומקדשים ללוים והל
והלוים מקדשים לבני
אהרן
יג ביום ההוא נקרא בספר
משה באזני העם ונמצא
כתוב בו אשר לא יבוא
עמני ומאבי בקהל הא
האלהים עד עולם כי לא
קדמו את בני ישראל
בלחם ובמים וישכר עליו
את בלעם לקללו ויהפך
אלהינו הקללה לברכה
ויהי כשמעם את התורה
ויבדילו כל ערב מישראל
ולפני מזה אלישיב הכהן
נתון בלשכת בית האלהים
קרוב לטוביה ויעש לו
לשכה גדולה ושם היו
לפנים נתנים את המנחה
הלבונה והכלים ומעשר
הדגן התירוש והיצהר
מצות הלוים והמשררים
והשערים ותרומת הכ
הכהנים ובכל זה לא
הייתי בירושלם כי בשנת
שלשים ושתים לארתח
לארתחשסתא מלך בבל
באתי אל המלך ולקץ
ימים נשאלתי מן המלך
ואבוא לירושלם
ואבינה ברעה אשר עשה
אלישיב לטוביה לעשות

לו נשכה בחצרי בית הא
האלהים וירע לי מאד
ואשליכה את כל כלי בית
בית טוביה החוץ מן
הלשכה ואמרה ויטהרו
הלשכות ואשיבה שם
כלי בית האלהים את ה
המנחה והלבונה ואדעה
כי מניות הלוים לא נתנה
ויברחו איש לשדהו הל
הלוים והמשררים עשי
המלאכה ואריבה את
הסגנים ואמרה מדוע
נעזב בית האלהים ואק
ואקבצם ואעמדם על
עמדם וכל יהודה הביאו
מעשר הדגן והתירוש
והיצהר לאוצרות ואו
ואוצרה על אוצרות
שלמיה הכהן וצדוק ה
הסופר ופדיה מן הלוים
ועל ידם חנן בן זכור בן
מתניה כי נאמנים נחש
נחשבו ועליהם לחלק
לאחיהם
זכרה לי אלהי על זאת
ואל תמח חסדי אשר
עשיתי בבית אלהי ובמ
ובמשמריו בימים הה
ההמה ראיתי ביהודה
דרכים גתות בשבת וכ
ומביאים הערמות וע
ועמסים על החמרים
ואף יין ענבים ותאנים
וכל משא ומביאים יר

ירושלם ביום השבת וא
ואעיד ביום מכרם ציד
והצרים ישבו בה מביאים
דאג וכל מכר ומוכרים
בשבת לבני יהודה ובי
ובירושלם ואריבה את
חרי יהודה ואמרה להם
מה הדבר הרע הזה א
אשר אתם עשים ומח
ומחללים את יום השבת
הלוא כה עשו אבתיכם
ויבא אלהינו עלינו את
כל הרעה הזאת ועל הע
העיר הזאת ואתם מוס
מוסיפים חרון על ישראל
לחלל את השבת
ויהי כאשר
צללו שערי ירושלם
לפני השבת ואמרה וי
ויסגרו הדלתות ואמרה
אשר לא יפתחום עד
אחר השבת ומנערי ה
העמדתי על השערים
לא יבוא משא ביום הש
השבת וילינו הרכלים
ומכרי כל ממכר מחוץ
לירושלם פעם ושתים
ואעידה בהם ואמרה
אליהם מדוע אתם לנים
נגד החומה אם תשנו
יד אשלח בכם מן העת
העת ההיא לא באו בש
בשבת ואמרה ללוים
אשר יהיו מטהרים וב
ובאים שמרים השערים

הנשכות ג̇ בליש̇ וסימ̇ נגר בשכתו · לעשות לו נשכה · על הנשכות · מכרם ג̇ וסימ̇ ואם מנמיך נשתה · על מכרם בכסף · ביד מכרם ציד · אגד · יהודה ובירושלם ג̇ וסימ̇ אשר נראו בארץ יהודה · ואם נביאים הם · והצרים ישבו בה · צללו א̇ בעפרת · לקול צללו שפתי · שערי ירושלם · אגד · את השבת ד̇ וסימ̇ ושמרתם את השבת ושמרו בני ישראל · ב̇ בו · לחלל את ·

יהודית ל̇ ז̇ וסימ̇ ויקח אשה את יהודית ׃ ואל תדבר אלינו יהודית באזני ׃ ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית ׃ דמלכים ׃
וחברו ׃ יהודית באזני העם ׃ ויקראו בקול גדול יהודית ׃ דה̇ ׃ ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים ׃ ואמרטם ל̇ דכו̇

לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך ׃ גם
בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות ׃
ובניהם חצי מדבר [illegible] אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית וכלשון ז
עם ועם ׃ וא [illegible] ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמ ז
ואמרטם וא [illegible] ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם
ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם ׃ הלוא על אלה חטא של ז
שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא היה מלך כמוהו
ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל ׃
גם אותו החטיאו הנשים הנכריות ׃ ולכם הנשמע
לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל
באלהינו להשיב נשים נכריות ׃ ומבני ז
יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן
לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי ׃
זכרה להם אלהי על גאלי הכ
הכהנה וברית הכהנה
והלוים ׃ וטהרתים
מכל נכר ואעמ
ואעמידה
מש ז
משמרות לכהנים וללוים איש במל ז
במלאכתו ׃ ולקרבן העצים בע ז
בעתים מזמנות ולבכורים
זכרה לי אלהי
לטובה ׃
חזק ׃

שבועה באלהים ד̇ בל̇יש̇ וסימ̇ ועתה השבעה לי באלהים הנה ׃ ויאסר השבעה לי ׃ וגם במלך נבוכדנאצר מרד ׃ ואשביעם באלהים ׃
הרעה הגדלה הזאת ו̇ וסימ̇ איננו גדול בבית הזה ׃ אם דרך גבולו יעלה ׃ אל אודות ׃ והיה כי תגיד לעם הזה ׃ דירמיה ׃ כאשר הבאתי
לעם הזה ׃ ולכם הנשמע לעשת ׃ דעזרא ׃ ׃ ובגוים ד̇ וסימ̇ ובגוים לא יתחשב ׃ ובגוים ההם לא ׃ ובגוים זריתנו ׃ על אלה חטא ׃

מן ריש ד״ה עד ודוד זקן ריש פס׳ ובני בכרו בני ריש פס׳ וסימ׳ בני יפת · בני שם · בני חם · בני אברהם · בני עשו · בני אליפז · בני רעואל
בני שובל · בני ענה · בני אצר · בני יהורם · בני שמעון · בני ראובן דאבד · בני יואל · בני ראובן דאדי · בני לוי · וחברו · בני קהת עמינדב

אדם ׳ ריש׳ פס׳ וסימניהון אדם בני יהודה בעור׳ אדם
שם אנוש· אדם ביקר לא· אדם להבל דמה· אדם ילוד· אדם עירם· אדם



תועה· אדם בליעל· עשוק בדם· אדם חסר· וא׳ ואדם ביקר

אלישה ג׳ וסימניהון ובני יון אלישה ותרשיש׳ וחברו׳ מיאיי אלישה׳

א
שת אנוש ורין ספר יחו
יחוסיא פתגמי יומיא ה
המון יומי עלמיא אדם שת
אנוש׳ קינן מהללאל׳
ירד חנוך מתושלח למך
נח שם חם ויפת׳ בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון ו
ותובל ומשך ותירס׳ בני
דיפת גמר ומגוג ומדי
ויון ותובל ומשך ותירס
ישוב אפרכיותהון אפ
אפריקי וגרמניא והמדאי
ומוקדוניא ויתניא ואוסי

ותרקי׳ ובני גמר אשכנז
ודיפת ותוגרמה׳ ובני ז
דגמר אשכנז ודיפת
ותוגרמה׳ ושום אפרכיותהו
אסיא ופרכווי וברבריא׳
ובני יון אלישה ותרשיש׳
כתים ורודנים׳ ובני דמי׳
דמקדון אלסוטרכוס
אטליון ודורניא׳ בני חם
כוש ומצרים פוט וכנען׳
ובני דחם ערב ומצרים
ואליחרק וכנען׳ ובני כוש
סבא וחוילה וסבתא׳

ודעמא וסבתכא׳ ובני ז
דעמא שבא ודדן׳ ובני
דערב סינראי והערקאי
וסמראי ולובאי ודנגאי
ובני דמצרי ואטינוס ז
ומיזג ומירג׳ וכוש ילד
את נמרוד הוא החל
להיות גבור בארץ׳ ושב
אוליד ית נמרוד הוא ש׳
שרי למהוי גיבר בחטאה
שרי רב זכאי ומרד קדם
יי׳ ומצרים ילד את
לודים ואת ענמים ואת

בני מררי · בני נפתלי · בני מנשה · בני אשר · בני יצופה · בני יהודה · בני השם · ומן ודוד זקן עד ויקהל דויד את שרי ישראל · בני ריש
פס׳ במ״ג ובני · ובני שמיע תדרע · ובני מושי תבוע · ובני ישראל לבספרם · ומן ויקהל דויד עד סוף דספר ובני ריש פס׳ ובני וחד
ובני ׳׳ ׳׳ ׳׳ ותוגרמה ב׳ וסימ׳ ראורי חס׳ דד״ה מל׳ ׳׳ ׳׳ לודים ב׳ וסימ׳ דאורי לודים כת׳ דד״ה לודיים כת׳ יתי׳ ׳׳

להבים ג̇ וסימ׳ ואת להבים ואת נפתחים · וחברון דדה · פני להבים פניהם יי׳ ואת היבוסי ה̇ וסימ׳ ובנען ילד את צידן ·
וחברון דדה · ואת היבוסי יושבי ירושלם · דיהושע · ואת היבוסי יושב ירושלם · דשפטים · גם אחד בברית בין הבתרים ׳׳

להבים ואת נפתחים׃ וז
ומצרים אוליד ית נאטאי
וית מראטאי וית לאקאי
וית פנטסכאנאי ׃ ואת
פתרוסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתורים ׃ וית פנטס
פנטפוליטאי וית נסאטי
דנפקו מנהון פלישתאי
וית קפוטקאי ׃
וכנען ילד את צידון
בכרו ואת חת ׃ וכנען אוליד
ית בותניאס הוא דבנאית
צידן הוא בוכריה דכנען
וית חת ׃ ואת היבוסי ואת
האמרי ואת הגרגשי ׃ וית
יבוסאי וית אמוראי וית
גרגשאי ׃ ואת החוי ואת
הערקי ואת הסיני ׃ וית
חיואי וית ערקאי וית
אנתוסאי ׃ ואת הארודי
ואת הצמרי ואת החמתי ׃
וית לוטסאי וית חומצא
וית אנטוכאי ׃
בני שם עילם ואשור א׃
וארפכשד ולוד וארם
ועוץ וחול וגתר ומשך ׃
בנוי דשם עלמאי ואה׃
ואתוראי וארפסדאי וי׃
ולודאי וארמאי וארמני
וארמניאי וחולאי וגיו
וגתראי ומשכאי ׃ וארפכ
וארפכשד ילד את שלח
ושלח ילד את עבר ׃ ואי
וארפסדאי אוליד ית

שלח ושלח אוליד ית
עבר ׃ ולעבר ילד שני ׃
בנים שם האחד פלג כי
בימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ׃ ולעבר אית
איתילידו תרין בנין שום
חד פלג ארי ביומוי אי
איתפליגו דיירי ארעא
ושום אחוהי יקטן מטול
דביומוי שריאו שניהון
דבני נשא לאתקטעא מן
בגלל חוביהון ׃ ויקטן ילד
את אלמודד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח ׃
ויקטן אוליד ית אלמודד
דמשח ופליג ית ארעא
באושליא וית שלף דשי
דשלף ית נהרותא להח
להחומיא וית חצרמות
דאתקין אתר כמניא ר׃
לקטלא עלי ארחא וית
ירח דאתקין פונדוקין ׃
והוה כל דעליל למיכל
ולמשתי הוה מוביל ליה
סמיא דמותא ונסיב כל
בית דהוה בידוי ׃
ואת הדורם ואת
אוזל ואת דקלה ׃ וית הד
הדורם ׃ ואת עיבל ואת
אבימאל ואת שבא ׃ וית
עיבל אתר מפקנות דהב
וית חוילה אתר מפקנות
מרגליתא ׃ ואת אופיר
ואת חוילה ואת יובב כל
אלה בני יקטן ׃ וית אופי

וית חוילה וית יובב כל
אילין בנוי דיקטן ׃ שם
ארפכשד שלח ׃ שם רבה
רבא ארפסדי שלח ׃ עבר
פלג רעו ׃ שרוג נחור
תרח ׃
אברם הוא אברהם ׃ בני
אברהם יצחק וישמעאל ׃
אלה תולדתם בכור יש׃
ישמעאל נביות וקדר
וארבאל ומבשם ׃ אלין
תולדתהון בוכרא דיש
דישמעאל נבט וערב
וארבאל ומבשם ׃ משמ
משמע ודומה משא ׃
חדד ותימא ׃ וציותא
ושתוקא ומסוברא חד
חריפא ואדרומא ׃ יטור
נפיש וקדמה אלה הם
בני ישמעאל ׃ חדד ות׃
ותימא יטור נפיש וקד
וקדומא אילין הינון בנוי
דישמעאל ׃
ובני קטורה פילגש א׃
אברהם ילדה את זמרן
ויקשן ומדן ומדין וי׃
וישבק ושוח ׃ ובני יקשן
שבא ודדן ׃ ובניא דקט
דקטורא פלקתא דאברה
אולידת ית זמרן ויקשן
מדן מדין ישבק שוח
ובני יקשן זמרגן ומיזג ׃
ובני מדין עיפה ועפר
וחנוך ואבידע ואלדעה
כל אלה בני קטורה ׃ ובנוי

ואת ה אמרי ד̇ וסימ׳ ואת האמרי ואת הגרגשי · וחברון דדב הימ׳ · כרת יי את אברם ברית · ויגרש יי את כל העמים ׳׳
הדורם ד̇ ג̇ מלא וא חס וסימ׳ ואת הדורם ואת אוזל ואת · וחברון דדה · וישלח את הדורם בנו אל המלך · וישלח המלך רחבעם ·
את הדורם · בתר׳ חס׳ ׳׳ ד̇ פס׳ דכל תבוה שין וסימ׳ ואשריאל משפחת · לישוב משפחת · שור השירים אשר · שם ארפכשד ׳׳

ו׳ פס׳ ושם ושם וסימ׳ וימת בעל חנן בן עכבור וחכדו ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעץ ושם האיש נבל ומין ז׳
המעברות אשר בקש יונתן ומביר לקח אשה ׳ וחד ושם ושם ושם ושם האיש אלימלך ׳ יצפי ל׳ אורי יצפו

דמדין חוילד ועפר וחנ
וחנוך ואבידע ואלדעה
כל אילין בני קטורה
ואוליד אברהם ית יצחק
בני יצחק עשו וישראל
ואוליד בני עשו אליפז
רעואל ויעוש ויעלם וי
וקרח בנוי דעשו בני
אליפז תימן ואומר צפו
וגעתם קנז ותמנע ועמ
ועמלק בנוי דאליפז בני
רעואל נחת זרח שמה
ומזה בנוי דרעואל ובני
שעיר לוטן ושובל וצ
וצבעון וענה ודישן וא
ואצר ודישן ובנוי דגבל
לוטאי ושובלאי וצבעו
וענה ודיתון ואיצר ודיתן
ובני לוטן חורי והומם
ואחוה דלוטן תמנע בני
שובל עלון ומנחת ועיב
ועיבל שפי ואונם ובני
צבעון איה וענה בני ע
ענה דישון ובני דישון
חמרן ואשבן ויתרן וכרן
בני איצר בלהן וזעון יע
יעקן בני דישון עוץ
וארן בנוי דיהון ארמנוס
וארן
ואלה המלכים אשר
מלכו בארץ אדום לפני
מלך מלך לבני ישראל
בלע בן בעור ושם עירו
דנהבה ואילין מלכיא
די מלכו בארעא דאדום

קדם עד דלא מלך מיז
מלכא לבני ישראל בז
בלעם בר בעור רשיעא
הוא לבן ארמאה דאתה
דאיתחבר עם בנוי דעשו
מטול למחבלא ית יעק
וית בנוי ובעא להובדא
יתהון ומלך על אדום
ושום קרתא דבית מלכו
מלכותיה דנהבה דאיז
דאיתיהיבת ליה מגן
ומית בלע ומלך תחותוי
יובב בן זרח מבצרה ומ
ומית בלע דקטליה פי
פינחס במדברא ומליך
תחותוי יובב בר זרח דמן
בוטרא ומית יובב ומו
ומלך תחותוי חושם
מארץ התימני ומית
יובב ומליך תחותוי חז
חשם דמן ארע דרומא
ומית חשם ומלך תחז
תחתיו הדד בן בדד הז
המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית
ומית חשם ומליך תחז
תחותוי הדד בר בדד
דקטל ית מדינאי בחז
בחקלי מואבאי בעדן
דסדרו קרבא עמהון וז
ושום קרתא דבית מלז
מלכותיה עוית ומית
הדד ומלך תחתיו שמ
שמלה ממשרקה ומ
ומית הדד ומליך תחותו

וימת שמלה וימלך
תחתיו שאול מרחבות
הנהר ומית שמלה
ומליך תחותוי שאול
דמן פלטיותא קרתא
רבתא דמן פרת וימת
שאול וימלך תחתיו
בעל חנן בן עכבור ומית
שאול ומליך תחותוי
וימת בעל חנן וימלך
תחתיו הדד ושם עירו
פעי ושם אשתו מהי
מהיטבאל בת מטרד
בת מי זהב ומית על
בעל חנן ומליך תחותוי
הדד ושום קרתא דבית
מלכותיה פעי ושום
אנתתיה מהיטבאל בת
מטרד דהוות לשי במי
במטרדותא ובסרדותא
ומן דעתר קנא נכסין
הוה מתגאה והדר למי
והדר למימר מה הוא
כספא ומה הוא דהבא
וימת הדד ויהיו אלופי
אדום אלוף תמנע אל
אלוף עליה אלוף יתת
ומית הדד ופסקת מנהון
מלכותא אדום אתכנשת
ארעא קדם בנוי דעשו
והוו רברבי אדומאי
שלטין בארעא רבא
רבא תמנע רבא עלוה
רבא יתת ואלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינן

מן ריש דה׳ עד ודויד זקן ריש פס ואלה במ׳ אלה בני ישראל ראובן אלה תולדתם בכור ישמעאל אלה הדאו בני כלב
אלה הבאים בשמות אלה בני אביחיל אלה ראשי אבות אלה ראשי האבות אלה עשה בניהו אלה מבני גד ראשי אלה
הם אשר עבדו ומן ודויד זקן עד סוף ספר ריש פס דכו׳ אלה במ׳ ואלה הוזר שלמה שרי הנצבים פקדתם לבית המתקדשים

ידיעות ה׳ מלא בליש׳ וסימ׳ הרהבי מקום אהלך וידיעות ׳ תחת און ראיתי אהלי כושן ׳ וכלב בן חצרון ׳ ויהי כי ישב
דויד ׳ דה׳ שחורה אני ונאוה ׳׳ ׳׳ ואחותיהם ה׳ בליש׳ וסימ׳ והחייתם את אבי ׳ בצדקתך אחותך ׳ צרויה ׳ לאבל ׳ ואחיותיו ׳

רפא אהלים ׀ אלוה קנז
אלוה תימן אלוה מבצר ׀
רבא ׀ אלוה מגדיאל
אלוה עירם אלה אלופי
אדום ׀ רבא מגדיאל רבא
עירם אילין רברבני ארז
אדום מאי ׀
ב אלה בני ישראל ראובן
שמעון לוי ויהודה יש
יששכר וזבלון ׀ אילין
דן יוסף ובנימין נפתלי
גד ואשר ׃ בני יהודה ער
ואונן ושלה שלושה נו
נולד לו מבת שוע הכנ
הכנענית ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יהוה
וימיתהו ׃ בני יהודה ער
ואונן ושלה תלתיהון ׃
איתילידו ליה מן ברת
שוע פרגמטיתא והוון
ער ואונן עבדין ביש ׃
קדם יי וקטלנון על דהון
מחבלין ית ארחתהון ׀
ותמר כלתו ילדה לו ׃
את פרץ ואת זרח כל בני
יהודה חמשה ׀ ותמר
כלתיה ילידת ליה ית כו
פרץ וית זרח כלהון בנ
יהודה חמשה ׃ בני פרץ
חצרון וחמול ׃ בנוי ובני
זרח זמרי ואיתן והימן
וכלכל ודרע כלם חמשה ׀
ובנוי דזרח זמרי ואיתן
והימן וכלכל ודרע כלהון
אמורפולין דרוח נבואה

שריית עליהון והנון ח
חמשא ׀ ובני כרמי עכר
עוכר ישראל אשר מעל
בחרם ׀ ובנוי דכרמי הוא
זמרי עכר הוא עכן די
עכר ית ישראל כד אפנו
ונפלו קרב אנשי עי מן
מטול דשקר בחרמא ׀
ובני איתן עזריה ׃ ובני
חצרון אשר נולד לו ׃
ירחמאל ואת רם ואת
כלובי ׃ ובנוי דחצרון ׃
דאיתילידו ליה בתמנת
ית ירחמאל וית רם וית
כלובי ׃ ורם הוליד את
עמינדב ׀ ועמינדב הוליד
את נחשון נשיא בני ׃
יהודה ׃ ורם אוליד ית
עמינדב ועמינדב אוליד
ית נחשון רב בית אבא
לבית יהודה ׃ ונחשון ׃
הוליד את שלמא ושל
ושלמא הוליד את בעז ׀
ונחשון אוליד ית שלמא
ושלמא אוליד ית בעז ׀
ובעז הוליד את עבד
ועבד הוליד את ישי ׃
ובעז אוליד ית ׀ ואישי ׃
הוליד את בכרו את
אליאב ואבינדב השני
ושמעא השלישי ׃ ו ׃
ואישי אוליד ית בוכרי
ית אליאב ואבינדב תנין
ושמעא תליתאי ׀ נתנאל
הרביעי רדי החמישי ׀

נתנאל רביעאה רדי חז
חמישאה ׀ אצם הששי
דויד השבעי ׀ אצם שתי
דויד שביעאה ׀ ואחיותהם
צרויה ואביגיל ובני צרויה
אבשי ויואב ועשהאל
שלשה ׃ ואחוותהון צ
צרויה ואביגיל ובני צרו
אבשי ויואב ועשאל
תלתא ׀ ואביגיל ילדה
את עמשא ואבי עמשא
יתר הישמעאלי ׀ ואביג
ילידת ית עמשא ואבא
דעמשא יתר ישראלא
והוו צווחין ליה יתר
ישמעאלא מטול דהז
דזריז ית חרציה בסיפא
למסייעא ית דויד הוי
בערבאה כד בעא אבנר
למרחקא ית דויד וכל
כנישת ישראל ודכון
למיעל בקהלא דיי על
עיסק רות מואביתא ׀
וכלב בן חצרון הוליד
את עזובה אשה ואת
יריעות ואלה בניה ישר
ושובב וארדון ׃ וכלב
בר חצרון אוליד מן עז
עזובה אנתתיה ואמאי
צווחין לה עזובה מן
בגלל דהוות עקרא וגלי
קדם יי עלבונה ואתרוח
ואשתבהרת בחכמיתא
דהוות עולא בחכמתא
ית מיעור על גיותהון ׃

נשיא ו׳ חטפ׳ וסימ׳ נשיא אלהים אתה בתוכנו ׳ וירא אתה שכם בן חמור ׳ נשיא יששכר ׳ נשיא בית אב לשמעוני ׳ כזבי בת
נשיא מדין ׳ ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני ׳ וכל יחזקאל דכוות בגמ׳ נשיא ׳ את הנשיא נשיא הוא ׳ ודוד עבדי נשיא ׳
ועבדי דוד נשיא ׳ ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ׳׳ ׳ עכר ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ עכר ישראל ׳ עכר עוכר ישראל אשר ׳׳

יוצתן ויוצתן ז׳ וסימ׳ עדנן מדבר והנה יוצתן ויען יוצתן ויאמר ובני ידע אחי שמי ובני יוצתן פלת וזזא בני השם הגזני
וידבקו פלשתים את שאול ויבאו אל גדליהו המצפתה ומן רישא דשמואל עד ויהי כבלתו לדבר אל שאול דבות יוצתן במ״ב

דעייא כד לא גיורו מטול
ירישה משכנא ואילין
בניהא ישר ושובב וארדון
ותמת עזובה ויקח לו
כלב את אפרת ותלד לו
את חור ומיתת עזובה
ונסיב ליה כלב ית מרים
דמתקריא אפרת וילידת
ליה ית חור וחור הוליד
את אורי ואורי הוליד את
בצלאל
ואחר בא חצרון אל בת
מכיר אבי גלעד והוא
לקחה והוא בן ששים
שנה ותלד לו את שגוב
ובתר כדין שרגיג חצרון
בהולהא ית ברת מכיר
אבא דגלעד והוא נסבה
והוא הוה בר שתין שנין
כד ילידת ליה ית שגוב
ושגוב הוליד את יאיר
ויהי לו עשרים ושלוש
ערים בארץ הגלעד ושג
ושגוב אוליד ית יאיר
והוו ליה עשרין ותלת
קרוין בארעא דגלעד וח
ויקח גשור וארם את חות
יאיר מאתם את קנת ואת
בנתיה ששים עיר כל
אלה בני מכיר אבי גל
גלעד ודברו גשוראי
וארמאי ית כפרני יאיר
מנהון ית קנת וית כפרנה
שתין קרוין כל אלין הוו
דמכיר אבא דגלעד וי

ואחר מות חצרון בכלב
אפרתה ואשת חצרון
אביה ותלד לו את אש
אשחור אבי תקוע ומן
בתר כן מית חצרון בכיה
כלב בריה באפרת ואתת
חצרון אביה ברת מכיר
אשתיירת מעברא וילידת
בתר מותיה ית אשחור
רבהון דתקועאי ויהיו
בני ירחמאל בכור חצרון
הבכור רם ובונה וארן ו
ואצם אחיה והוו בני
ירחמאל בוכרא רם ובונ
וארן ואצם אחיה ותהי
אשה אחרת לירחמאל
ושמה עטרה היא אם
אונם והוות איתתא חוו
חורניתא לירחמאל וש
ושמה עטרה אמיה דין
דאונם ויהיו בני רם בכור
ירחמאל מעץ וימין וז
ועקר והוו בני רם בוכרא
דירחמאל מעץ וימין ועקר
ויהיו בני אונם שמי וית
וידע ובני שמי נדב ואח
ואבישור והוו בני ושם
אשת אבישור אביהיל
ותלד לו את אחבן ואת
מוליד ושום איתת א
אבישור אביהיל וילידת
ליה ית אחבן וית מוליד
ובני נדב סלד ואפים וימת
סלד לא בנים ובני נדב
סלד ואפים ומית סלד

בלא בנין ובני אפים ישעי
ובני ישעי ששן ובני שש
ששן אחלי ובני ידע א
אחי שמי יתר ויונתן וי
וימת יתר לא בנים ובני
ידע אחוי דשמי יתר וי
ויונתן ומית יתר בלא
בנין ובני יונתן פלת וזזא
אלה היו בני ירחמאל
ובני יונתן פלת וזזא
אלין הוון בני ירחמאל
ולא היה לששן בנים כי
אם בנות ולששן עבד
מצרי ושמו ירחע ולא
הוון לששן בנין אלהין
בנתא ולששן עבדא מ
מצראי ושמיה ירחע
ויתן ששן את בתו לירחע
עבדו לאשה ותלד לו
את עתי ושחרר יתיה
ויהב ששן ית ברתיה
לירחע עבדיה לאתו ו
וילידת ליה ית עתי ועת
ועתי הוליד את נתן ונתן
הוליד את זבד ועתי וזו
וזבד הוליד את אפלל
ואפלל הוליד את עבד
וזבד אוליד ועבד הוליד
את יהוא ויהוא הוליד
את עזריה ועזריה הוליד
את חלץ וחלץ הוליד את
אלעשה ואלעשה הו
הוליד את ססמי וססמי
הוליד את שלום ושלום
הוליד את יקמיה ויקמיה

יהונתן ויאמר יהונתן הנה אנחנו עבדים ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו ומן ויהי כבלתו עד סוף דספר דבות יהונתן
במ״א יונתן וידבר שאול אל יונתן בנו וכל עזרא דכותי׳ יונתן בג״א יהונתן בלגה שמוע לשמעיה יהונתן ו׳ ס׳ אביהיל
ב׳ וסימ׳ ושם אשת אבישור ויקח לו רחבעם אפרת ב׳ מ״ב ל״ש וסימ׳ ואני בבאי מפדן מתה ותמת עזובה ויקח לו

רחם ה׳ ג׳ קמ׳ וב׳ פת׳ וסימ׳ הלא ימרינאו יחלקו שלל׳ העמסים מני בטן הנשואים ׳ ואטמא אתם במתנותם ׳ ושמע
הוליד את רחם ׳ שאול ועיצר רחם ׳ ג׳ בתר׳ פת׳ ׳ וחד ברכת שדים ורחם

הוליד את אלישמע ׃ ובני
כלב אחי ירחמאל מי׳
מישע בכרו הוא אבי זיף
ובני מרשה אבי חברון ׃
ובני כלב אחוי דירחמאל
מישע בוכריה הוא רבהון
דזיפאי ובני מרשה אב
דחברון ׃ ובני חברון קרח
ותפח ורקם ושמע ׃ ובני
ושמע הוליד את רחם
אבי ירקעם ורקם הוליד
את שמי ׃ ושמע אוליד
ית רחם אבא דירקעם
ורקם אוליד ית שמי ׃ ובן
שמי מעון ומעון אבי
בית צור ׃ ובריה דשמי ׃
מעון ומעון אבא דבית
צור ׃ ועיפה פילגש כלב
ילדה את חרן ואת מוצא
ואת גזז וחרן הוליד את
גזז ׃ ועיפה פלקתיה דכ
דכלב ילידת ית חרן וית
מוצא וית גזז וחרן אוליד
ית גזז ׃ ובני יהדי רגם וי׳
ויותם וגשן ופלט ועיפה
ושעף ׃ ובני יחד ׃ פלגש
כלב מעכה ילד שבר וי׳
ואת תרחנה ׃ פלקתיה ד
דכלב מעכה ילידת ית
תרחנא ׃ ותלד שעף אבי
מדמנה את שוא אבי
מכבנה ואבי גבעא ובת
כלב עכסה ׃ וילידת שעף
אבא דמדמנא וית שוא
אבא דמכבנא ואבא ד׳

דגבעא וברתיה דכלב ׃
עכסה ׃ אלה היו בני כלב
בן חור בכור אפרתה ש׳
שובל אבי קרית יערים ׃
אילין הוו בנוי דכלב בר
חור בוכרא דאפרת ש׳
שובל רבהון דקרית יע
יערים ׃ שלמא אבי בית
לחם חרף אבי בית גדר ׃
שלמא רבהון דבית לח
חרף רבהון דבית גדר ׃
ויהיו בנים לשובל אבי
קרית יערים הראה חצי
המנחות ׃ והוו בנין לש׳
לשובל רב קרית יערים
תלמידיא וכהניא דחזן
לפלגא קרבניא ׃ ומשפ
ומשפחות קרית יערים
היתרי והפותי והשמתי
והמשרעי מאלה יצאו
הצרעתי והאשתאלי ׃
וגניסיא דיתבין בקרית
יערים ליואי בני משה
דילידת יתרא פותאי ו
ושומתאי ומשרעאי
מאילין נפקו תלמידי
נביא דצרעה ואשתאול ׃
בני שלמה בית לחם ונ׳
ונטופתי עטרות בית
יואב וחצי המנחתי ה׳
הצרעי ׃ בנוי דשלמא
דמן בית לחם נצריקיב
דשומיהון טב הי כנטופתי
דבטילו פרוזדואון די
דאותיב ירבעם בארחא

דלא יעלון בכוריא לי׳
לירושלם והוון בנוי ד׳
דשלמא מעטרין פירי
ביכוריא בגנניא ומובילין
בינגא לירושלם לסרוס
דמלחין קיסיא ועברין
סולמיא ומסקין לירוש
לירושלם לסדור בית מ
מוקדא לקרבניא הנון ׃
אתר מזרעית יואב בר
צרויה ומנהון כהניא ׃
דמפלגין מוהר קורבני
בירושלם ותלמידי נביא
דמן צרעה ׃ ומשפחות
ספרים ישבו יעבץ תרי
תרעתים שמעתים שוכ
שוכתים המה הקינים
הבאים מחמת אבי בית
רכב ׃ וגניסת רחביה בר
אליעזר בר משה תלמיד
דיעבץ הוא עתניאל בר
בר קנז יעבץ הוו צווחין
ליה דאוקים בעיצתיה
תרביצא לתלמידיא ׃
תרעתים הוו צווחין ל׳
להון דהוה קלהון במיט
במשבחיהון הי כנבא
שמעתים דהוון מספרין
אפין בשמעתא סוכתים
דהוון מטללין ברוח נ׳
נבואה הנון שלמאי בני
צפוריה דמתייחסין עם י׳
גניסת ליואי דאתין מז
מזרעית משה רבהון ׃
דישראל רטב להון וכותי

הולך ׳ ׳ב׳ חס׳ ו׳ וסימ׳ ויהות הוליד את עמרם ׳ ועתי ׳ ויהוא ׳ ועזריה ׳ ב׳ בו׳ ואלעשה ׳ ב׳ בו׳ ויקמיה ׳ את גזז ׳ ודאיה בן
שבל ׳ ב׳ בו׳ ׳ וב׳ חס׳ ו׳ פינחס הוליד ׳ דה׳ ׳ עמרם הוליד ׳ דה׳ ׳ ושאול הוליד בת ׳ ׳ ׳ ה׳ סוף פס׳ משמשו המאילא בתיבתו׳
וסימ׳ להחלו

חזקיהו ה בספר וסימ׳ אחז בנו חזקיהו בנו · ויבאו פנימה אל חזקיהו · ויאמר חזקיהו להעלות · כי חזקיהו מלך יהודה
ועתה אל ישיא · וכל קרי דכו יחזקיהו ״ ׳ נולדו ב׳ גלא וסימ׳ אל גולדו להרפא · ואלה נולדו לו בירושלם ״ ׳

מפרשיו וארתכוז׃

ג ואלה היו
בני דויד אשר נולד לו
בחברון הבכור אמנן
לאחינעם היזרעאלית
שני דניאל לאביגיל ה
הכרמלית׃ ואילין הוו
בני בור דאיתילידו
ליה בחברון בוכרא אמנון
לאחינועם דמן יזרעאל
תניינא דניאל הוא כלאב
דדמי בכוליה לאבא דליה
לאביגיל דמן כרמלא׃
השלשי לאבשלום בן
מעכה בת תלמי מלך
גשור הרביעי אדניה בן
חגית׃ תליתאי אבשלום
בר מעכה ברת תלמי מן
מלכא דגשור רביעאה
אדניה בר חגית׃ החמישי
שפטיה לאביטל הששי
יתרעם לעגלה אשתו׃
חמישאה שפטיה לאביטל
שתיתאה יתרעם לעגלה
אנתתיה היא מיכל ברת
שאול׃ ששה נולד לו
בחברון וימלך שם שבע
שנים וששה חדשים
ושלשים ושלש שנה
מלך בירושלם׃ אשתה
איתילידו ליה בחברון
ומלך תמן שבע שנין
ואשתה ירחין ותלתין
ותלת שנין מלך בירושלם׃
ואלה נו

נולדו לו בירושלם שמ
שמעא ושובב ונתן וש
ושלמה ארבעה לבת שוע
בת עמיאל׃ ואילין איתי
איתילידו ליה בירושלם
שמעא ושובב ונתן ושלמ
ארבעתהון לבת שוע היא
בת שבע ברת עמיאל׃ וי
ויבחר ואלישמע ואליפלט׃
ונגה ונפג ויפיע׃ ואלישמע
ואלידע ואליפלט
תשעה׃ כל בני דויד מלבד
בני פילגשים ותמר
אחותם׃ כלהון בני דויד בר
מן בני פלקתין ותמר א
אחתהון׃ ובן שלמה רחז
רחבעם אביה בנו אסא
בנו יהושפט בנו׃ ובריה
דשלמה רחבעם אביה
בריה אסא בריה יהושפט
בריה׃ יורם בנו אחזיהו
בנו יואש בנו׃ אמצי
אמציהו בנו עזריה בנו
יותם בנו׃ אחז בנו חזקיהו
בנו מנשה בנו׃ אמון בנו
יאשיהו בנו׃ ובני יאשיהו
הבכור יוחנן השני יהוי
יהויקים השלישי צד
צדקיהו הרביעי שלום׃
ובני יאשיהו בוכרא יוחנן
תניינא יהויקים תליתאי צדקי
רביעאה שלום דשלמית
מלכותיה דבית דוד ביומוי׃
ובני יהויקים יכניה בנו
צדקיה בנו׃ ובני יכניה

אסר שאלתיאל בנו׃ ומ
ומלכירם ופדיה ושנאצר
יקמיה הושמע ונדביה׃
ובני פדיה זרבבל ושמעי
ובן זרבבל משלם וחנניה
ושלמית אחתם׃ ובני פ
פדיה זרבבל ושמעי ובני
דזרבבל משלם וחנניה
ושלומית אחתהון׃ וחז
וחשבה ואהל וברכיה
וחסדיה יושב חסד חמ
חמש׃
ובן חנניה פלטיה וישעיה
בני רפיה בני ארנן בני
עבדיה בני שכניה׃ ובני
שכניה שמעיה ובני ש
שמעיה חטוש ויגאל ו
ובריח ונעריה ושפט ש
ששה׃ ובן נעריה אליוע
אליועיני וחזקיה ועזריקם
שלשה׃ תלתא׃ ובני א
אליועיני הודיוהו ואלי
ואלישיב ופליה ועקוב
ויוחנן ודליה וענני ש
שבעה׃ ובני אליועני
הודויהו ואלישיב ופליה
ועקוב ויוחנן ודליה וע
וענני הוא מלכא משיחא
דעתיד לאתגלאה כלהון
ד שבעה׃ בני יהודה פרץ
חצרון וכרמי וחור וש
ושובל׃ וראיה בן שובל
הוליד את יחת ויחת הוליד
את אחומי ואת להד
אלה משפחות הצרעתי׃

שמהן דגברי חס׳ וסימ׳ צבית · ידמי דבראשית · ולצדק הכהן · וליואב שר הצבא · צבר בן ארי · ועז · ב׳ בפס׳ · אחינדב בן עדא ·
הבכר אמנון · דה׳ · אמן שר העיר · דמלכים · ושבאל בן גרשם · וירם בנו · אשר · דבארה · משלמיה בן קרא · יואש במלכו · דה׳ · וישם
המלך אחשרש מס · וטביה עבד העמוני · תנ׳ · את יאזניה בן עזר · ובני מחלי ומשי · דה׳ ״ ״ אחומי ל׳ דביתי ״ ״

ומשפחות ד בספר ג' חול וא' חס וסימ' ומשפחות קרית יערים · ומשפחות ישבי יעבץ · ומשפחות אחראל בן הרום · ומשפחות
בן עבדת הבוץ · תלית חס' · וכל גבר ובתי דבו מלא במד' חס ויצא הגורל · ולבני קהת הנותרים · ולבני גרשון · דיהושע · ומכונות

וראיה בר שובל אוליד
ית יחת ויחת אוליד ית
אחומי וית להד אילין
זרעית יהודה דיתבין בצ
בצרעה ׃
ואלה אבי עטם יזרעאל
וישמא וידבש ושם אחותם
הצללפוני ׃ ואילי
רבנין דיתבין בעיטם יז
יזרעאל וישמא וידבש
ושום אחתהון הצללפוני ׃
ופנואל אבי גדר ועזר
אבי חושה אלה בני חור
בכור אפרתה אבי לחם ׃
ופנואל אבא דגדור ועזר
אבא דחושא אילין בני
חור בוכרא דאפרתה היא
היא מרים ואתמנאת רבא
בבית לחם ׃ ולאשחור
אבי תקוע היו שתי נשים
חלאה ונערה ׃ ולאשחור
אבי תקוע הוון תרתין נ
נשין חלאה ונערה ׃ ותלד
לו נערה את אחזם ואת
חפר ואת תימני ואת
האחשתרי אלה בני נ
נערה ׃ וילידת ליה נערה
ית אחזם וית חפר וית
תימני אחשתרי אילין
בני נערה ׃ ובני חלאה
צרת יצחר ואתנן ׃ ובני
וקוץ הוליד את ענוב ו
ואת הצבבה ומשפחת
אחרחל בן הרום ׃ וקוץ
אוליד ית ענוב וית צבבה

וגניסת אחרחל הוא חור
בוכרא דמרים ׃ ויהי יע
יעבץ נכבד מאחיו ואמו
קראה שמו יעבץ כי קד
ילדתי בעצב ׃ והוה יעבץ
הוא עתניאל יקיר וחכים
באוריתא יתיר מן אחו
אחוהי ואמיה קרת ש
שמיה יעבץ ארום בנ
בצערא ילדתיה ׃ ויקרא
יעבץ לאלהי ישראל
לאמר אם ברך תברכני ו
והרבית את גבולי והיתה
ידך עמי ועשית מרעה
לבלתי עצבי ויבא אלהים
את אשר שאל ׃ וצלי
יעבץ לאלהא דישראל
למימר אין ברכא תברך
תברכינני בבניא ותסגי
ית תחומי בתלמידיא
ותהי ידך עמי במשקל
ומיטרא ותעבד לי חברי
דכמתי מן בגלל דלא
יתגונני יצרא בישא ויי
ואיתי יי ית מה דשאיל ׃
וכלוב
אבי שוחה הוליד את
מחיר הוא אבי אשתון ׃
וכלוב אחוי דשוחא
אוליד ית מחיר הוא ז
אבא דאשתון ׃ ואשתון
הוליד את בית רפא ואת
פסח ואת תחנה אבי עיר
נחש אלה אנשי רכה ׃ ו
ואשתון אוליד ית בית

רפא וית פסח וית תחנה
אבי עיר נחש אלין א
אנשי סנהדרי רבתא ׃
ובני קנז
עתניאל ושריה ובני ע
עתניאל חתת ׃ ובני קנז
עתניאל הוא יעבץ ושרי
ובני עתניאל חתת ׃ ומ
ומעונתי הוליד את עפרה
ושריה הוליד את יואב
אבי גיא חרשים כי חר
חרשים היו ׃ ומעונתי י
אוליד ית עפרה ושריה
אוליד ית יואב רב חיל
דאומניא ארום אומניא
הוו ׃
ובני כלב בן יפנה עירו
אלה ונעם ובני אלה ו
וקנז ׃ ובני כלב בר יפנה
הוא חצרון והוון צווחין
ליה כלב בר יפנה מטול
דפני לביה מן עצת מ
מאללייא ואלין בנוי י
עירו אלה ונעם ובני
אלה קנז ׃ ובני יהללאל
זיף וזיפה תיריא ואש
ואשראל ׃ ובן עזרה
יתר ומרד ועפר וילון ו
ותהר את מרים ואת
שמי ואת ישבח אבי א
אשתמע ׃ ובריה דעזר
יתר ומרד ועפר וילון ו
ועדיאת מתניה מרים
היא אפרת ית שמי וית
ישבח אבא דאשתמע ׃

אחראל · וכל אחר' דבות חס במא מלא · ואחר נפיצו משפחות הכנעני · ו' · וקוין ג' וסימ' וקוין וזרחזרי תיגמירח לך · סלון ממאיר
וקוץ הוליד את ענוב · וסימ' וגברא לאש לכובין · ו' · ובן ה' דסבי ובני וסימ' ובן עזרה יתר ומרד · ובן חנניה · ובן נעריה · ובן הלם
אחיו · ובן זרבבל · ... עיצבי ב' מב ליש וסימ' בן תאמר עיצבי עשם · ועשית מרעה לבלתי עיצבי · ו' · ואשתון ל' דבות · ו' ·

שלם ו׳ חס׳ בבתו׳ וסימ׳ שלם הקרחי׳ שלם בנו מבשם בנו׳ ויחזקיהו בן שלם׳ אשת שלם בן תקהת׳ ומן השערים ושלם׳
השערים בנו שלם בנו אטרי׳ וכל נביא׳ דכות במ״ג מל׳ שלום בן יבישי דא פס׳ ויעל מנחם בן גדי מתרצה׳ ויתר דברי שלום׳׳

ואשתו היהדיה ילדה
את ירד אבי גדור ואת
חבר אבי שוכו ואת יקו
יקותיאל אבי זנוח וא׳
ואלה בני בתיה בת פרעה
אשר לקח מרד ואנתתי
יהודית רביאת ית משה
כד שחלתיה מן מיא
וקרת שמיה ירד דאוחי
מנא לישראל רבא דגדור
דבנא חורבנהון ויתחבר
דחבר ית ישראל לאבוהון
דבשמיא רבא דסוכו דו
דטליל על בית ישראל
בזכותיה וית יקותיאל
דאמיתינו ישראל לאלהא
דבשמיא ביומוי ארבעין
שנין במדברא רבא דזנוח
דשבק אלהא על חובי ית
ישראל אמטולתיה אלין
שמהן קרת ליה בתיה בת
פרעה ברוח נבואה וא׳
ואתגיירת ונסבה ליה מן
מרד לאתו הוא כלב דו
מרד במלכת מאללייא
ובני
אשת הודיה אחות נחם
אבי קעילה הגרמי ואש
ואשתמע המעכתי ובני
אתת הודיה אחתיה דיו
דינעת רבא דקעילה דמן
גרם ואשתמע דמן מעכה
ובני שימון אמנון ורנה
בן חנן ותולון ובני ישעי
זוחת ובן זוחת ובנוי בני

שלה בן יהודה ער אבי
לכה ולעדה אבי מרשה
ומשפחות בית עבדת ה
הבץ לבית אשבע בני ז
שלה בר יהודה ער אבי
לכה ולעדה אבא דמרש
וגניסת בית עבודת בוצ
דלבושי מלכיא וכהניא
מסירא לבית אשבע ו׳
ויוקים ואנשי כזבא וי׳
ויואש ושרף אשר בעו
בעלו למואב וישבי לחם
והדברים עתיקים ובני
דספריא דנפקו מזרעא
דיהושע וגבעונאי דמן
דמתיהבין לעבדין בבית
מקדשא מטול דכדיבו
לרבניא דישראל ויואש
הוא מחלון ושרף הוא
כליון די נסיבו נשין מן
מבנת מואב ובעו רב
חכימיא דמתיבת בית
לחם דמתעסקין בפתגמי
עתיק יומין והמה היוצ
היוצרים וישבי נטעים
וגדרה עם המלך במל
במלאכתו ישבו שם
הנון תלמידי אורייתא
דאמטולהון אתברי
עלמא דיתבין על דינא
ומיצבין ית עלמא ובנ
ומשכללין ית חורבני
בית ישראל עם שכינת מ׳
מלכא דעלמא בפלחן
אורייתא ובעיבור ירחיא

וקביעות רישי שניא
ומועדיא אתייתבו תמן
וסכמוכין מן שמיא על
דעתהון ביומי רות אמא
דמלכותא עד יומי ש׳
שלמה מלכא
בני שמעון נמואל
וימין יריב זרח שאול
בני שמעון נמואל וימין
יריב זרח שאול הוא זמ׳
זמרי דאשאיל גופיה
לפורענותא שלם בנו
מבשם בנו משמע בנו
ובני משמע חמואל בנו
זכור בנו שמעי בנו ולש׳
ולשמעי בנים ששה
עשר ובנות שש ולא׳
ולאחיו אין בנים רבים
וכל משפחתם לא הרבו
עד בני יהודה ולשמעי
בנין אשתסר ובנן אשתה
ולאחוהי לא הוו בנין ס׳
סגיעין וכל גניסתהון לא
אסגיעו כבנין עד בני יה׳
יהודה וישבו בבאר
שבע ומולדה וחצר
שועל ויתיבו בבארא
דשבע ומולדה וחצר ת׳
תעלא ובבלהה ובעצם
ובתולד ובבתואל ובחרמה
ובציקלג ובבית מרכבות
ובחצר סוסים ובבית בר
בראי ובשערים אלה
עריהם עד מלך דויד
ובאורייתא אתהביא ובדרת

המה יו״ד ריש פס׳ וסימ׳ המה וכל החיה למינה׳ המה מי מריבה אשר׳ המה באו בארץ יצות׳ המה עלים במעלה העיר׳ המה גלו עוזה
ויחזקיה׳ המה יורדים בין יצה העיר׳ המה ישאו קולם וירנו׳ המה היו בורדי אור׳ המה היוצרים׳ המה יבאו אל מקדשי׳ המה משיבים אות׳
המה עם בית מיכה׳ החזיקו מבית מיכה׳ המה יביעון לאכל׳ אם לא תשבעו׳ המה המליך׳ המה ראו את׳ המה יאבדו ואתה׳ המה ברעו ונפלו

יזיזא ב̇ א̇ בת א̇ וא̇ בת ה̇ וסימ̇ ויזיא בן שפעי בן אלון ׃ ויהי יחת הראש וזיזה ׃ בסי̇ בת ה̇ ״ ״ ׃ ושוב ה̇ וסימ̇ ואל הבקר
רין אברהם ׃ והנער שמואל ׃ ולו היה בן ׃ וימצאו מרעה שמן וטוב ׃ והארץ רחבת ידים ׃ ידוספת חכמה ׃ וסימ̇ עליא בחירא פרח ואשכח
חכמתא ׃

סוסיא ובבית בראי ובש
ובשערים אילין קרויהו
עד דמלך דויד ׃ וחצרי
וחצריהם עיטם ועין רמ
רמון ותכן ועשן ערים
חמש ׃ וקסטרוותהון ע
עיטב ועין רמון ותכן ו
ועשן קרוין חמש ׃ וכל
חצריהם אשר סביבות
הערים האלה עד בעל
זאת מושבתם והתיחשם
להם ׃ וכל קסטרוותהון
די בחוזרניהון קרויא
האילין עד בעלדא מוז
מותבנהון והתיחסו להון ׃
ומשובב וימלך ויושה
בן אמציה ׃ ומשובב ו
וימלך ויושה בן אמציה ׃
ויואל ויהוא בן יושביה
בן שריה בן עשיאל ׃
ואליועיני ויעקבה ויש
וישוחיה ועשיה ועדיאל
וישימיאל ובניה ׃ ויואל
ויהוא בר יושביה בר
שריה בר עשיאל ואליו
ויעק וישח ועש ועדיא
וישימ ובניה ׃ וזיזא בן
שפעי בן אלון בן ידיה
בן שמרי בן שמעיה ׃
וזיזא בר ׃ אלה הבאים
בשמות נשיאם במשפח
במשפחותהם ובית אבו
אבותיהם פרצו לרוב ׃ ז
אלין דאתיין מפרשין
בשמיהן אמרכלין בגנס
בית אבהתהון תקיפו ׃
לסגעי ׃ וילכו למבוא
גדר עד למזרח הגיא ׃
לבקש מרעה לצאנם ׃
ואזלו למעלני גדר עד
למדינחא דחילתא למ
למיתבע אתר כשר למי
למרעיתא לענהון ׃ וימ
וימצאו מרעה שמן ו
וטוב והארץ רחבת ידים
ושוקטת ושלוה כי מן
חם הישבים שם לפנים ׃
ואשכחו אתר כשר לז
למרעיתא שמין ושפיר
וארעא פטימתא ופתית
תחומין ושדכא ושלי
ושליותא ארום מן בני
בניהון דחם הוון עמיא
דיתבו תמן מלקדמין ׃
ויבאו אלה הכתובים
בשמות בימי יחזקיהו
מלך יהודה ויכו את
אהליהם ואת המעינים
אשר נמצאו שמה
ויחרמם עד היום הזה
וישבו תחתיהם כי מרעה
לצאנם שם ׃ ואתו אלין
דאתפרשו בשמיהון בי
ביומי יחזקיהו מלך
שבטא דיהודה ומחו ית
משכניהון וית מדוריא
דאשכחו תמן וגמרונון
עד יומא הדין ויתיבו ית
באתריהון ארום כשר
למרעית ענהון תמן ׃ ומ
ומהם מבני שמעון הלכו
להר שעיר אנשים חמש
מאות ופלטיה ונעריה
ורפיה ועזיאל בני ישעי
בראשם ׃ ומנהון מן בני
שמעון אזלו לטורא
דגבלא גוברין חמש מ
מאה ופלטיה ונעריה
ורפיה ועזיאל בני ישעי
אתמנו לרבני חילא בר
ברישיהון ׃ ויכו את ש
שארית הפלטה לעמלק
וישבו שם עד היום הזה ׃
ומחו ית שאר שובתא
דרבית עמלק ויתיבו ת
תמן עד יומא הדין ׃
ה ובני ראובן בכ
בכור ישראל כי הוא
הבכור ובחללו יצועי א
אביו נתנה בכרתו לבני
יוסף בן ישראל ולא
להתיחש לבכרה ׃ ובני
ראובן בוכרא דישראל
ארום בוכרא הוא ובא
ובאפסותיה קדושתיה
כד סליק לדרגשא דאבוי
אסתלקת מיניה ואית
ואיתיהבת בכורותיה
לבנוי דיוסף בר ישרא
דלא לאתיחסא בני ד
ראובן לבכירותא ׃ כי יה
יהודה גבר באחיו ולנגיד
ממנו והבכרה ליוסף ׃
מטול יהודה אתגבר
באחוי אשתקלת ברם

ואליועני ג̇ וסימ̇ ובני בכור זמירה ויועש ואליעזר ׃ ואליועני ויעקבה וישוחיה ׃ ואליועני ועמרי וירמות ׃ דה̇ ׃ וחד ואליועני ויצחלו ׃
ליוסף ה̇ וסימ̇ ויולד ליוסף ׃ ויספר שר המשקים ׃ הנה אביך חלה ׃ ויקרבו ימי ישראל למות ׃ כה תאמרו ליוסף ׃ קחלך עץ אחד וכתוב ׃
כי יהודה גבר באחיו ׃ הגורל הראשון ״ ״ ׃ הפלטה ג̇ חס̇ וסימ̇ ואכל את יתר הפלטה ׃ והנה נותרה בה פלטה ׃ שארית הפלטה לעמלק ״ ׃

ההגראים ג̇ ב̇ מלא וא̇ חס̇ וסימ̇ ויעשו מלחמה עם ההגריאים · ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההאריאים · ובימי שאול עשו ל
מלחמה עם ההגראים · בתר חס̇ ·· ו·· סלכה ג̇ וסימ̇ עד סלכה ואדרעי · על הר חרמון · ובני גד לנגדם ישבו ··· חורי ל̇ דבו··

מלכותא מן ראובן ואת
ואתיהיבת ליהודה דהו
גברא ומלכותא מיניה
אות לוי הוה חסירא ולא
הכי בעגלא ואשתקלת
כהונתא רבתא מבנוי דז
דראובן ומטולתהון מז
מפולהון בוכריא ואתי
לאהרן ובנוי ומטרת קז
קדשא ללואי ובכירותא
ליוסף׃

בני ראובן בכור ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃
בני ראובן בוכרא דישרא׃
בני יואל שמעיה בנו גוג
בנו שמעי בנו׃ מיכה בנו
ראיה בנו בעל בנו׃ בארה
בנו אשר הגלה תלגת
פלנאסר מלך אשר הו
הוא נשיא לראובני׃ ב
בארה בריה הוא בארה
נביא ראובני לגלותא
תלגת פלנאסר מלכא
דאתור והוא הוה אמיר׃
אמרכול לשבט ראובן׃
ואחיו למשפחתיו בהת
בהתיחש לתלדותם הר
הראש יעיאל וזכריהו׃
ואחוהי לגניסתהון לז
לאתיחסא לגניסתהון
המימני עליהון לרישא
יעיאל וזכריהו׃ ובלע
בר עזז בר שמע בר יואל
הוא יושב בערער ועד
נבו ובעל מעון׃ ובלע׃

בר עזז בר שמע בר יוא
הוא יתיב בערער ועד
נבו ועד מישר מישון ות
ולמזרח ישב עד לבוא
מדברה למן הנהר פרת
כי מקניהם רבו בארץ ג
גלעד׃ ולמדינחא יתיב
עד מעלן למדברא ומן
נהר פרת ארום גיתיהון
סגיעין בארעא דגלעד׃
וביומי שאול עשו מל
מלחמה עם ההגראים
ויפלו בידם וישבו באה
באהליהם על כל פני מז
מזרח לגלעד׃ וביומי ש
שאול עבדו קרבא עם
הגגראי ונפלו בידיהון
ויתיבו במשכניהון על
כל אפי מדנח גלעד׃

ובני גד
לנגדם ישבו בארץ הבשן
עד סלכה׃ ובני גד לקיז
לקיבליהון יתיבו בארע
בותנן עד סלוקיה׃ יואל
הראש ושפם המשנה
ויעני ושפט בבשן׃ יואל
רישסנהדרין ושפט רב
בית אולפני ויעני דיינ
בבותנן׃ ואחיהם לבית
אבותיהם מיכאל ומש
ומשלם ושבע ויורי ויז
ויעכן וזיע ועבר שבעה׃
ואחוהון לבית אבהתהון
מיכאל ומשלם ושבע ויורי
ויעכן וזיע ועבד שבעתהון

גוריא׃
אלה בני אביחיל בן חורי
בן ירוח בן גלעד בן מיז
מיכאל בן ישישי בן יז
יחדו בן בוז׃ אחי בן ע
אחי בן עבדיאל בן גוני
ראש לבית אבותם׃ אחז
בר עבדיאל בר גוני מז
מתמנא לרישא לבית
אבהתהון׃ וישבו בגלעד
בבשן ובבנתיה ובכל
מגרשי שרון על תוצז
תוצאותם׃ ויתיבו בגלע
בבותנן ובכופרניהא ובכל
פרוורי משרא על מז
מפקניהון׃ כלם התיח
התיחשו בימי יותם מ
מלך יהודה ובימי ירז
ירבעם מלך ישראל׃
כולהון אתיחסו ביומי
יותם מלכא דשבטא
דבית יהודה וביומי יז
ירבעם מלכא דישרא׃
בני ראובן
וגדי וחצי שבט מנשה
מן בני חיל אנשים נשאי
מגן וחרב ודרכי קשת
ולמודי מלחמה ארז
ארבעים וארבעה אלף
ושבע מאות וששים
יצאי צבא׃ בני ראובן ו
וגד ופלגות שיבטא דמנ
מן גברי חילא גוברין ז
נטלי תריסין ומזרזי ז
סייפין ונגדי קשתא

למשפחתיו ד̇ וסימ̇ ויעשו בני ישראל בן חנו לדגליהם · וישמע משה את העם בכה · ויקרב את משפחות בנימן · ואחיו למשפחתיו ··
אביחיל ד̇ וסימ̇ יצוריאל בן אביחיל · אלה בני אביחיל בן חורי · ובהגיע תר אפיחל בת אביחיל · ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל··
ולמזרח ב̇ וסימ̇ ולמזרח ישב עד לבוא מדברה · ואחזתם ומושבתם ·· ·· ויורי ל̇ חורי ל̇ הורי ל̇ · בלה̇ ל̇ דבות ·· ·

וחמורים ו׳ מלא וסימ׳ ולא אבה האיש ללון · ויבול לחמורים · והחמורים לבית המלך · אשר בשר חמורים · וחמורים
אלפים ונפש אדם מאה · בחמורים בגמלים ׃ ויער ג׳ וסימ׳ ויער יי׳ את רוח זרבבל · ויער אלהי ישראל · ויער יי׳ את יהודה ׃

ומאה אלפי קרבא ארבעי
וארבעא אלפין ושבע
מאה ואשתין נפקין
חילא ׃ ויעשו מלחמה
עם ההגריאים ויטור
ונפיש ונודב ׃ ועבדו ק
קרבא עם הונגראי ויטור
ונפיש ונודב ׃ ויעזרו ע
עליהם וינתנו בידם הה
ההגריאים וכל שעמהם
כי לאלהים זעקו במל
במלחמה ונעתור להם
כי בטחו בו ׃ ואסעדו ע
עליהון ואיתמסרו ביד
בידיהון הונגראי וכל
די עמיהון ארום קדם יי
צלו בקרבא וקביל צלו
צלותהון ארום אתרחצו
במימריה ׃ וישבו מקנ
מקניהם גמליהם חמש
חמשים אלף וצאן מא
מאתים וחמשים אלף
וחמורים אלפים ונפש
אדם מאה אלף ׃ ושבו
גיתיהון וגמליהון חמ
חמשין אלפין ועאן
מאתן וחמשין אלפין
וחמרין תרין אלפין ו
ונפשין דבני נשא מאה
אלפין ׃ כי חללים רבים
נפלו כי מהאלהים המ
המלחמה וישבו תחת
תחתיהם עד הגלה ׃ א
ארום קטילין סגיעין
נפלו ארום מן קדם מ

מימרא דיי קרבא ויח
ויתיבו באתריהון עד
זמן גלותא דסנחריב
מלכא דאתור ׃
ובני חצי שבט
מנשה ישבו בארץ מ
מבשן עד בעל חרמון
ושניר והר חרמון המה
רבו ׃ ובני פלגות שבטא
דמנשה יתיבו בארעא
מן מתנן עד מישר ח
חרמון וטור מישרי
פרדי וטור חרמון הנון
סגיעו ׃ ואלה ראשי בי
בית אבתם ועפר וישעי
ואליאל ועזריאל ויר
וירמיה והודויה ויחדי
ויחדיאל אנשים גבורי
חיל אנשי שמות ראש
ראשים לבית אבותם ׃
ואילין רישי בית אבה
אבהתהון עפר וישעי
ואליאל ועזריאל ויר
וירמיה והודויה ויחדי
גוברין גברי חילא אנש
שמיהן מתמנן רישין
לבית אבהתהון ׃ וימעלו
באלהי אבתיהם ויזנו
אחרי אלהי עמי הארץ
אשר השמיד אלהים
מפניהם ׃ ושקרו באלהי
אבהתהון וטעו בתר ט
טעות עממיא דארעא
דשיצי יי מן קדמיהון ׃
ויער אלהי ישראל

את רוח פול מלך אשור
ואת רוח תלגת פלנאסר
מלך אשור ויגלם לר
לראובני ולגדי ולחצי
שבט מנשה ויביאם
לחלח וחבור והרא ונהר
גוזן עד היום הזה ׃ ואר
מימרא דיי דאלהא די
דישראל ית תגרא הפול
מלכא דאתור וית תגרא
תלגת פלנסר מלכא ד
דאתור ואגלינון לשבט
ראובן ולשבט גד ולפלגו
שבט מנשה ואיתיאונון
לחלח וחבור טורי קבל
ונהר גוזן עד יומא הדין ׃
ו בני לוי ׃
גרשון קהת ומררי ׃ ו
ובני קהת עמרם יצהר
וחברון ועזיאל ׃
ובני עמרם אהרן
ומשה ומרים ובני א
אהרן נדב ואביהוא א
אלעזר ואיתמר ׃
אלעזר הוליד
את פינחס פינחס הוליד
את אבישוע ׃ אלעזר
אוליד ית ׃ ואבישוע
הוליד את בקי ובקי
הוליד את עזי ועזיה
הוליד את זרחיה וזרחי
הוליד את מריות ׃ מר
מריות הוליד את אמ ׃
הוליד אמריה ואמריה את
אחיטוב ׃ ואחיטוב

ירמיה וירמיה ד׳ וסימ׳ ואלה ראשי בית אבתם · וירמיה ויחזיאל ויוחנן · מישמנה הרביעי ירמיה · ביניני הספרים · ומן בית
בראשית תגיג עד מה אמר יי׳ אל אחאב בן קוליה · הבות ירמיה וכל עזרא ׃ ואת רוח ד׳ וסימ׳ ויער יי׳ את רוח זרבבל
וגם את הנביאים · ואת רוח הטמאה · ויער אלהי ישראל ׃ ומרים ג׳ וסימ׳ וירא יי׳ בעמוד · ובני עמרם אהרן · כי העליתיך ׃

גל׳ גביא ובתיב הבכור מ״ל בׄמ״א חס וסימ׳ ובני שמואל הבכור ושני ׃ ובל׳ אורית דכות חס בׄמ״ר מלא ויקרא את שם הבכור
מנשה ׃ שכל את ידיו כי מנשה הבכור ׃ אשר יולד בבקרך ובנאתך הזכר ׃ והיה הבכור אשר תלד ׃ ג׳ ׃ כהן ל׳ דכות ׃ ׃

הוליד את צדוק וצדוק
הוליד את אחימעץ ׃ ז
ואחימעץ הוליד את
עזריה ועזריה הוליד
את יוחנן ׃ ויוחנן הוליד
את עזריה הוא אשר ז
כהן בבית אשר בנה ש
שלמה בירושלם ׃ ויוח
ויוחנן אוליד ית עזריה
הוא דאתמנא לכהין ז
בביתא רבנא שלמה ד
בירושלם ׃ ויולד עזריה
את אמריה ואמריה ז
הוליד את אחיטוב ׃ ויו
ואחיטוב הוליד את
צדוק וצדוק הוליד את
שלום ׃ ושלום הוליד
את חלקיה וחלקיה ד
הוליד את עזריה ׃ ועז
ועזריה הוליד את ש
שריה ושריה הוליד
את יהוצדק ׃ ויהוצדק
הלך בהגלות יהוה את
יהודה וירושלם ביד
נבכדנצר ׃ ויהוצדק
אזל בגלותא כד אגלי ז
יי ית אנש יהודה ויתבי
ירושלם ביד נבוכדנצר ׃
בני לוי
גרשם קהת ומררי ׃ ואל
ואלה שמות בני גרשום
לבני ושמעי ׃ ואילין ז
שמהת ׃ ובני קהת עמרם
ויצהר וחברון ועזיאל ׃
בני מררי מחלי ומשי

ואלה משפחות הלוי ז
לאבותיהם ׃ בני מררי נ
מחלי ומושי ואלין זר
זרעית לואי לאבהתהון ׃
לגרשום לבני בנו יחת
בנו זמה בנו ׃ יואח בנו
עדו זרח בנו יאתרי בנו ׃
בני קהת
עמינדב בנו קרח בנו יז
אסיר בנו ׃ אלקנה בנו
ואביסף בנו ואסיר בנו ׃
תחת בנו אוריאל בנו ז
עזיה בנו ושאול בנו ׃ ו
ובני אלקנה עמשי וי
ואחימות ׃ אלקנה בנו
אלקנה צופי בנו ונחת
בנו ׃ אליאב בנו ירחם
בנו אלקנה בנו ׃ ובנ
שמואל הבכר ושני וז
ואביה ׃
בני מררי מחלי לבנ
בנו שמעי בנו עזה בנו ׃
שמעא בנו חגיה בנו יז
עשיה בנו ׃
ואלה אשר העמיד דז
דויד על ידי שיר בית
יהוה ממנוח הארון ׃ ז
ואלין דאוקים דויד
על ידי שיר בית מוקדש
דיי בזמן דאתחת בית
ארונא ׃ ויהיו משרתים
לפני משכן אהל מועד
בשיר עד בנות שלמה
את בית יהוה בירושלם
ויעמדו כמשפטם על

עבודתם ׃ והוו משמשין
קדם משכנא משכן ז
זימנא בשירתא עד
זמן דבנא שלמה ית ט
בית מקדשא דיי בירו
בירושלם וקמו כד חזי
להון על פולחנהון ׃ ואז
ואלה העמדים ובניהם
מבני הקהתי הימן הכז
המשורר בן יואל בן ש
שמואל ׃ ואילין דקיימ
אינון ובניהון מבני קהת
הימן משבחא בר יואל
בר שמואל ׃ בן אלקנה
בן ירחם בן אליאל בן
תוח ׃ בן צוף בן אלקנה
בן מחת בן עמשי ׃ בן
אלקנה בן יואל בן עזר
עזריה בן צפניה ׃ בן ת
תחת בן אסיר בן אביסף
בן קרח ׃ בן יצהר בן קהת
בן לוי בן ישראל ׃
ואחיו אסף
העמד על ימינו אסף
בן ברכיהו בן שמעא ׃
ואחוהי אסף דקאים
על ימיניה הוא אסף
בר ברכיהו בר שמעא ׃
בן מיכאל בן בעשיה
בן מלכיה ׃ בן אתני בן ז
זרח בן עדיה ׃ בן איתן
בן זמה בן שמעי ׃ בן יז
יחת בן גרשם בן לוי ׃
ובני מררי
אחיהם על השמאול

ה׳ פס׳ דמי׳ בשמהתהון מותחלפי׳ באתיהון בׄ באור׳ וגׄ בד״ה ׃ וסימ׳ קדמ׳ דאור׳ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ׃ תנ׳ דאור׳ עמרם
ויצהר חברון ועזיאל ׃ קדמ׳ דד״ה ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ׃ תנ׳ דד״ה ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ׃ תל׳ בני קהת
עמרם יצהר חברון ועזיאל ׃ וסימ׳ דאור׳ פס׳ עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת ׃ וסימ׳ דד״ה פס׳ ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם ׃ ׃

ואהרן ובניו ג̇ וסימ̇ ורחיצו מימיו משה ואהרן ובניו ׃ והחנים על פני המשכן קדמה ׃ ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ׃
ולכפר ג̇ וסימ̇ ואתנה את הלוים ׃ ולכפר על ישראל ככל אשר ׃ שבועים שבעים ׃ ׃ במשפחותיהם לית ומלא ׃ ׃

איתן בן קישי בן עבדי
בן מלוך ׃ ובני מררי אח
אחיהון על שמאלא
איתן בר קישי בר עבדי
בר מלוך ׃ בן חשביה בן
אמציה בן חלקיה ׃ בר
אמצי בן בני בן שמר ׃
בן מחלי בן מושי בן מ
מררי בן לוי ׃
ואחיהם הלוים נתונים
לכל עבודת משכן בית
האלהים ׃ ואחוהון ליוא
מימנן לכל עבידת מש
משכן בית מקדשא ח
דיי ׃ ואהרן ובניו מקט
מקטירים על מזבח
העולה ועל מזבח הקט
הקטרת לכל מלאכת
קדש הקדשים ולכפר
על ישראל ככל אשר
צוה משה עבד האלהים ׃
ואהרן ובנוי מסקין קט
קטרת בוסמין על מדבח
דעלתא ועל מדבחא
דקטרתא לכל פלחן ק
קודש קודשיא ולכפרא
על ישראל ככל מה דפקי
משה עבדא דיי ׃
ואלה בני אהרן
אלעזר בנו פינחס בנו
אבישוע בנו ׃ בקי בנו
עזי בנו זרחיה בנו ׃ מריות
בנו אמריהו בנו אחיטוב
בנו ׃ צדוק בנו אחימעץ
בנו ׃ ואלה מושבותם לט

לטירותם בגבולם לבני
אהרן למשפחת הקהתי
כי להם היה הגורל ׃ ויי
ואילין מותבנהון לכ
לכפרניהון בתחומיהון
לבני אהרן לגניסת קהת
ארום להון הוה עדב פ
פיצתא ׃ ויתנו להם את
חברון בארץ יהודה ואת
מגרשה סביבתיה ׃ ויהבו
להון ית חברון בארעא
דבית יהודה וית פרוו
פרווילהא סחור חור
חורניהא ׃ ואת שדה
העיר ואת חצריה נתנו
לכלב בן יפנה ׃ וית חקלי
קרתא וית פצחהא י
יהבו לכלב בר יפנה ׃
ולבני אהרן נתנו
את ערי המקלט את ח
חברון ואת לבנה ואת
מגרשה ואת יתר ואת
אשתמע ואת מגרשה ׃
ולבני אהרן יהבו ית ק
קרוי שיזבותא ית חברון
וית לבנה וית פרווילהא
וית אשתמע וית פרוולה ׃
ואת חלז ואת מגרשה
את דביר ואת מגרשה ׃
ואת עשן ואת מגרשה
ואת בית שמש ואת
מגרשה ׃
וממטה בנימן את גבע
ואת מגרשה ואת עלמת
ואת מגרשה את ענתות

ואת מגרשה כל עריהם
שלש עשרה עיר במש
במשפחותיהם ׃ ומשבט
דבנימן ית גבע וית פרו
פרווילהא וית עלמית וית
פרווילהא וית ענתות וית
פרווילהא ית כל קרויהון
תליסרי קרוי בגניסתהון ׃
ולבני קהת
הנותרים ממשפחת המ
המטה ממחצית מטה
חצי מנשה בגורל ערים
עשר ׃ ולבני קהת דאיש
דאשתיירו מגניסת ש
שבטא מפלגות שבטא
פלגות דמנשה בעדב פ
פיצתא קרוין עסרא ׃
ולבני גרשום
למשפחתם ממטה יש
יששכר וממטה אשר
וממטה נפתלי וממטה
מנשה בבשן ערים שלש
עשרה ׃ ולבני גרשם לג
לגניסתהון משבטא ד
דיששכר ומשבט דאשר
ומשבט דנפתלי ומשב
דמנשה במתנן קרוין
תליסרי ׃
לבני מררי למשפחתם
ממטה ראובן וממטה
גד וממטה זבלון בגורל
ערים שתים עשרה ׃
לבני מררי לגניסתהון ׃
משבטא דראובן ומשב
גד ומשיבט זבולן בעדב

עלה בל אור׳ עלה חס בגמ׳א מל׳ ׃ דבבוריב ׃ וכל יהושע חס בגמ׳ג מל׳ ׃ ונאמר ונאמר ׃ לבנות ׃ והעלות עולה מל׳ בשפטים ׃ וג׳ מל׳ בשמואל ׃ שלה חלב ׃ מעלה העולה ׃ דכל מהעלות ׃ וכל מלכים חס ׃ וב׳ מל׳ בישעיה ׃ ולבנון אין די בער ׃ שנא׳ ׃ וא׳ חס בירמ׳ ׃ בי יינוני ׃ וה׳ חס ביחזק׳ ׃ דוחבם ׃ ומנחה ׃ שם ירדזו ׃ סוגאת ׃ יקדיב ׃ וכל תהלו ואיוב מל׳ ׃ וכל דה׳ חס בגמ׳ט ׃ מקטירים ׃ קנה ׃ ולחסה ׃ משכן ׃ בורים ׃ פנימה ׃ וישתחו ׃
החל ׃
הבינו ׃

אתהם ה̇ וסימ̇ וישכם לבן בבקר ׳ והזהרתה אתהם את החקים ׳ וישמיעו את קול ... ויתן ׳ בבקרת דעה עדרו ׳ ויתנו בגורל ׳׳
ובמחיצית ד̇ ג̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ ובמחיצית בני ישראל ׳ אשר חיצה משה ׳ ומחצית שבט מנשה ׳ דיהושע ׳ וחברון דדוד ׳ ...

פירנהא קרוין תריסרי ׃
ויתנו בני ישראל ללוים
את הערים ואת מגרשיהם ׃
ויהבו בני ישראל לליואי
ית קרויא וית פרוליהון ׃
ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה וממ׳
וממטה בני שמעון ומ׳
וממטה בני בנימן את
הערים האלה אשר יקר׳
יקראו אתהם בשמות ׃
ויהבו בעדב פירעתם משב
יהודה ומשבט בני שמע׳
ומשבט בני בנימן ית ק׳
קרויא האילין דיקרו ית׳
יתהון בשמיהון ׃
וממשפחות בני
קהת ויהי ערי גבולם מ׳
ממטה אפרים ׃ ומגניסת
בני קהת והוה קרוי תח׳
תחומיהון משבט אפרים ׃
ויתנו להם את ערי המק׳
המקלט את שכם ואת
מגרשיה בהר אפרים ו׳
ואת גזר ואת מגרשה ׃
ואת יקמעם ואת מגרשה
ואת בית שמש ואת מג׳
מגרשה ׃ ויהבו להון ית
קרוי שזבותא ית שכם
וית פרוילהא בטורא ד׳
דאפרים וית גזר וית פר׳
פרוילהא ׃ וית יקמעם ו׳
וית פרויל וית בית שמש
וית פרוילהא ׃ ואת בית
חורון ואת מגרשה ׃ וית
בית חורון וית פרוילהא ׃
ואת אילון ואת מגרשה
ואת גת רמון ואת מגרשה ׃
וית אילון ׃ וממחצית
מטה מנשה את ענר
ואת מגרשה ואת בלעם
ואת מגרשה למשפחה
לבני קהת הנותרים ׃ ומ׳
ומפלגות שבטא דמנשה
ית ענר וית פרוילהא וי׳
לגניסת בני קהת דאיש
דאישתיירו ׃
לבני גרשם ממ׳
ממשפחת חצי מטה
מנשה את גולן בבשן ׃
ואת מגרשה ואת עשתרת
ואת מגרשה ׃ לבני גרש
מגניסת פלגות שבטא
מנשה ית גולן במתנן ו׳
וית פרוילהא וית עשתר׳
עשתרת וית פרוילהא ׃
וממטה
יששכר את קדש ואת
מגרשה את דברת ואת
מגרשה ׃ ומשבטא ד׳
דיששכר ית קדש וית
פרוילהא ׃ ואת ראמות
ואת מגרשה ואת ענם
ואת מגרשה ׃ וית ראמ׳
וממטה
אשר את משל ואת מ׳
מגרשה ואת עבדון ואת
מגרשה ׃ ומשבט דאש׳
ואת חוקק ואת מגרשה
ואת רחב ואת מגרשה ׃
וממטה
נפתלי את קדש בגליל
ואת מגרשה ואת חמון
ואת מגרשה ואת קריתים
ואת מגרשה ׃ ומשבט
נפתלי ית קדש בגליל ׃
לבני מררי
הנותרים ממטה זבלון
את רמונו ואת מגרשה
את תבור ואת מגרשה ׃
לבני מררי דאשתיירו
משיבט זבול ׃ ומעבר
לירדן ירחו למזרח ה׳
הירדן ממטה ראובן ׃
את בצר במדבר ואת
מגרשה ואת יהצה ואת
מגרשה ׃ ומעברא ליר׳
לירדנא דיריחו למדינ׳
ירדנא משבטא דראובן
ית בצר במדברא וית ׃
ואת קדמות ואת מגר׳
מגרשה ואת מיפעת
ואת מגרשה ׃ וית קדמ׳ ׃
וממטה גד
את ראמות בגלעד ואת
מגרשה ואת מחנים
ואת מגרשה ׃ ומשבט
גד ית רא ׃ ואת חשבון ׃
ואת מגרשה ואת יעזיר
ואת מגרשה ׃ וית חשבון ׃
ולבני יששכר
תולע ופואה ישיב ושמ׳
ושמרון ארבעה ׃ ולבני ׃
ובני תולע עזי ורפיה ו׳
ויריאל ויחמי ויבשם

אילון ט̇ וסימ̇ וירח בעמק אילון ׳ ואת אילון ואת מגרשה ׳ באילון ושעלבין ׳ ויקבר באילון ׳ ואת אילון ואת מגרשה ׳ דדב̇ הימ̇ ׳
ובריעה ושמע ׳ ואת צרעה ׳ ופלשתים פשטו ׳׳ ׳ ׳ את פלוני ג̇ בקריב̇ פס̇ וסימ̇ את דביר ׳ את דברת ׳ את תבור ׳׳ ׳ ׳ ואת בלעם
ג̇ וסימ̇ ואת בלעם בן בעור ׳ הרגו על חלליהם ׳ ואת בלעם ואת מגרשה ׳ בתר שום קדתא ׳׳ ׳ ׳ ובואה ל̇ דבות ׳׳ ׳ ׳

לכל יא דגש וסימ׳ והנה מצות האזור ׃ ויהי כאזור הזה ׃ ובידך לגדל ולחזק לכל ׃ טוב יי לכל ורחמיו ׃ במספר במשקל לכל ׃
ואחיהם לכל משפחות יששכר ׃ לכל זמן ועת ׃ הכל כאשר לכל ׃ זה רע בכל אשר נעשה ׃ ואמר לכל סכל הוא ׃ כי מקרה בני האדם ׃

ושמואל ראשים לבית
אבתם לתולע גבורי חיל
לתלדותם מספרם בימי
דויד עשרים ושנים א
אלף ושש מאות ׃ ובני
תולע עזי ורפיה ויריאל
ויחמי ויבשם ושמואל
ממנן לרישין על בית
אבהתהון מתקרין על
שום תולע רבהון גברי
חילא לזרעיתהון ביומ
דויד עשרין ותרין אל
אלפין ואשתה מאה ׃
ובני עזי
יזרחיה ובני יזרחיה מ
מיכאל ועבדיה ויואל
ישיה חמשה ראשים
כלם ׃ ובני עזי יזרחיה וו
יזרחיה מיכאל ועבדיה
ויואל ישיה חמשתהון
ממנן לרישיהון כלהון ׃
ועליהם לתלדותם לבית
אבותם גדודי צבא מלח
מלחמה שלשים וששה
אלף כי הרבו נשים ובנים ׃
ועליהון מתמנן לדרי
לזרעיתהון חילי חיל
לקרבא תלתין ואשתא
אלפין ארום אסגיעו ׃
נשיא ובניא ׃ ואחיהם
לכל משפחות יששכר
גבורי חילים שמונים
ושבעה אלף התיחשם
לכל ׃ ואחוהון לכל
גניסת יששכר גברי ׃

חילא תמנין ושבעא
אלפין ואתיחסון כלהון ׃
בנימן
בלע ובכר וידיעאל ש
שלשה ׃ בנימן בלע ובכר
וידיעאל תלתא ׃ ובני בלע
אצבון ועזי ועזיאל וירי
וירימות ועירי חמשה
ראשי בית אבותם גבורי
חילים והתיחשם עש
עשרים ושנים אלף ו
ושלשים וארבעה ׃ ובני
בלעא אצבון ועזי ועזיאל
וירימ ועירי חמשתהון
רישי בית אבהתהון מ
ממנן על גברי חיליא
ומתיחסין על עסרין ו
אלפין ותלתין וארבעא ׃
ובני בכר
זמירה ויועש ואליעזר
ואליועיני ועמרי וירמות
ואביה וענתות ועלמת
כל אלה בני בכר ׃ ובני בכ
זמיר כל אלין בני בכר ׃
והתיחשם לתלדתם רא
ראשי בית אבותם גבורי
חיל עשרים אלף ומא
ומאתים ׃ ומתיחסין ׃
לגניסתהון רישי בית
אבהתהון גברי חילא
עשרין אלפין ומאתן ׃
ובני ידיעאל
בלהן ויעיש ובנימן ואה
ואהוד וכנענה וזיתן ות
ותרשיש ואחישחר ׃

ובני ׃ כל אלה בני ידיעאל
לראשי האבות גבורי
חילים שבעה עשר א
אלף ומאתים יצאי צב
צבא למלחמה ׃ כל א
אילין בני ידיעאל ל
לרישי אבהתהון גברי
חילא שבסר אלפין ו
ומאתן נפקי חילא ל
לקרבא ׃ ושפם וחפם
בני עיר חשם בני אחר ׃
בני נפתלי יחציאל וגוני
ויצר ושלם בני בלהה ׃
בני מנשה
אשריאל אשר ילדה
פילגשו הארמיה ילדה
את מכיר אבי גלעד ׃ ובני
מנשה אשריאל דיליד
פילקתיה ארמיתא ה
דילידת ית מכיר אבוהון
דגלעדאי ׃ ומכיר לקח
אשה לחפים ולשפים
ושם אחתו מעכה ושם
השני צלפחד ותהינה
לצלפחד בנות ׃ ומכיר
נסיב איתתא מן חושאי
וחופאי ושום אחתהון
מעכה ושום תניין צל
צלפחד והוו לצלפחד
בנן ׃ ותלד מעכה אשת
מכיר בן ותקרא שמו ׃
פרש ושם אחיו שרש
ובניו אולם ורקם ׃ וילדת
מעכה אתת מכיר בר
וקרת שמיה פרש ושום

ובנימן ט׳ יחידו׳ וסימ׳ ויפל על צוארי בנימן אחיו ׃ יששכר זבלון ובנימן ׃ ובנימן החל להכות חללים ׃ וירשו הנגב את הר עשו ׃
ובני ידיעאל ׃ ובנימן הוליד ׃ ולוי ובנימן לא פקד בתוכם ׃ ויעמד את כל הנמצא ׃ לפני אפרים ובנימן ומנשה ׃ וכל יהודה ויוסף דכו׳ ׃
יעוש דכת׳ יעיש ג׳ וסימ׳ ואהליבמה ׃ ואלה היו בני ׃ ובני ידיעאל בלהן ׃ יזרחיה ג׳ לפני יזרחיה ׃ ב׳ בו ׃ ליזרחיה הפקיד ׃

בדן ד̇ וסימ̇ וישלח יי̇ את ירבעל ואת ׀ וישם את האחד בבית אל ׀ עגלי זהב ׀ ובני אולם בדן אלה ׳׳׳ ובנותיה ז̇ מלא בכתוב
בגדון ׀ דוד ׀ בית אל ׀ ישבה ׀ שובו ׀ תמנה ׀ וכל גב״א דכות במ״ד וס׳ עזרון ׀ תענך ׀ יהושע ׀ יבלעם דספט׳ והזא ובנותיה ׀ וכל אורי׳ דכ׳

אחוהי שרש ובנוי א
אולם ורקם ׀ ובני אולם
בדן אלה בני גלעד בן
מכיר בן מנשה ׀ ובנוי
ואחתו המלכת ילדה
את אישהוד ואת אבי
אביעזר ואת מחלה ׀ ו
ואחתיה דימלכת ילידת
ית ׀ ויהיו בני שמידע
אחין ושכם ולקחי וא
ואניעם ׀ והון ׀
ובני אפרים שו
שותלח וברד בנו ותחת
בנו ואלעדה בנו ותחת
בנו ׀ וזבד בנו ושו
ושותלח בנו ועזר וא
ואלעד והרגום אנשי
גת הנולדים בארץ כי
ירדו לקחת את מקניהם ׀
וזבד בריה ושותלח ברי
ועזר ואלעד הנון הוו
אמרכליא לבית אפרים
ומנו ית קיצא מן שעת
דהות דבירא דמרי ע
עלמא מתמללא עים
אברהם בינו פסוגיא
וטעו דהוה חמי להון ׀
למימני מן יומא דאתיליד
יצחק ונפקו ממצרים
תלתין שנין מן קדם ד
דאתיליד יצחק הוו
דבירא דמרי עלמא מ
מתמללא עם אברהם
בינו פסוגיא ובמפקהון
ממצרים הוו עמהון ׀

מאתן אלפין גוברין ב
במאני זינא משיבטא
דאפרים וקטלונון אנשי
גת דאתילידו בארעא
פלישתאי ארום נחתו
למיבז גיתיהון ׀ ואתאבל
אפרים אביהם ימים רבים
ויבאו אחיו לנחמו ׀ ו
ואתאבל עליהון אפרים
אבוהון יומין סגיאין ו
ואתו כל אחוהי לנחמותיה ׀
ויבא אל אשתו ותהר
ותלד בן ויקרא את שמו
בריעה כי ברעה היתה
בביתו ׀ ועל לות אתתיה
ועדיאת וילידת בר וקר
ית שמיה בריעה ארום
בבישתא דהות בביתיה ׀
ובתו שארה ותבן את
בית חורון התחתון ואת
העליון ואת אזן שארה ׀
וברתיה שארה דאשת
דאישתיירת מן קטילי
ובנת ית בית חורון ארע
וית בית חורון עלאה
וית אזן דשארה ׀ ורפח
בנו ורשף ותלח בנו ות
ותחן בנו ׀ לעדן בנו עמי
עמיהוד בנו אלישמע
בנו ׀ נון בנו יהושע בנו ׀
ואחזתם ומושבותם
בית אל ובנתיה ולמזרח
נערן ולמערב גזר ובנתיה
ושכם ובנתיה עד עיה
ובנתיה ׀ ואחסנתהון ד

ובית מותבנהון בית אל
וכפרנהא ולמדינחא
נערן ולמערבא גזר וכ
וכפרנהא ושכם וכפרנה
ועד עזא וכפרנהא ׀ ועל
ידי בני מנשה בית שאן
ובנתיה תענך ובנתיה
מגדו ובנותיה באלה
ישבו בני יוסף בן ישראל ׀
ועל תחומיא דבני מנשה
בית וכפרנהא באילין
יתיבו בני יוסף בר ישראל ׀
בני אשר
ימנה וישוה וישוי ובר
ובריעה ושרח אחתם ׀
אחתהון ׀ ובני בריעה
חבר ומלכיאל הוא אבי
ברזות ׀ אבא דברזית ׀
וחבר הוליד את יפלט
ואת שומר ואת חותם
ואת שועא אחותם ׀ ו
וחבר אוליד ית יפלט
וית שומר וית חותם וית
שועא אחתהון ׀ ובני יפ
יפלט פסך ובמהל ועשו
ועשוה אלה בני יפלט ׀
ובני שמר אחי ורוהגה
יחבה וארם ׀ ובן הלם
אחיו צופח וימנע ושלש
ושלש ועמל ׀ ובר הלם
אחוהי ׀ בני צופח סוח
וחרנפר ושועל וברי וי
וימרא ׀ בצר והוד ושמא
ושמא ושלשה ויתרן
ובארא ׀ ובני יתר יפנה

שומר ל̇ מלא וסימ׳ ויעש דויד את הכלים ׀ הנה לא ינום ולא יישן שוא שוקד שומר ׀ שומר יי̇ את כל אהביו ׀ בדרך עץ
שומר מצוה לא ידע ׀ שמור הברית והחסד ׀ שומר הבגדים ׀ דה״י ואת שומר ואת חותם ׀ בתר שום בר נש ׳׳ הנולדים ב̇ וסימ׳ ועתה
שגר בציה הנולדים ׀ אנשי את הנולדים בארץ ׳׳ ותבן ב̇ וסימ׳ ותבן יצר מיצור ׀ ותבן שארה ותבן את בית חורון ׳׳

ביצבא ד רפש וסימ׳ היוצאים ביצבא׳ לא ייצא ביצבא׳ והתיחשם ביצבא במלחמה׳ והיו שרים ביצבא ״ס״ שלחו ג׳ וסימ׳
ושחרים הוליד בשדה מואב׳ ויעמד את כל העם׳ איש שלחו המים ״ס״ אלפעל ג׳ וסימ׳ ומחושים׳ עבר ומשעם׳ וישמרו״

ופספא ואירא׃ ובני עלא
ארח וחניאל ורציא׃
כל אלה בני אשר ראשי
בית האבות ברורים גבו
גבורי חילים ראשי הנש
הנשיאים והתיחשם בצ
ביצבא במלחמה מספרם
אנשים עשרים וששה
אלף׃ כל אלין בני אשר
רישי בית אבהת בחיריא
גברי חילא רישי אמרכלי
ואתיחסון בחילא בקרב
סכומיהון גברין עסרין
ואשתה אלפין׃

ח ובנימן הוליד
את בלע בכרו אשבל הש
השני ואחרח השלישי׃
ובנימן אוליד ית בלע בו
בוכריה אשבל תניין וית
ואחרע תליתאי׃ נוחה
הרביעי ורפא החמישי׃
ויהיו בנים לבלע אדר
וגרא ואביהוד׃ והוה בנין
ואבישוע ונעמן ואחוח׃
וגרא ושפופן וחורם׃ וית
ואלה בני אחוד אלה הם
ראשי אבות ליושבי גבע
ויגלום אל מנחת׃ ואלין
בני אחוד אלין הנון רישי
אבהן דיתבי גבעתא ואז
ואגליאונון למנחת ליד
לארעא דבית עשו׃ ונע
ונעמן ואחיה וגרא הוא
הגלם והוליד את עזא
ואת אחיחד׃ ונעמן וית

ואחיה וגרא הנון אגאו
אגליאונון ואוליד ית
ית עזא וית אחיחוד׃
ושחרים
הוליד בשדה מואב מן
שלחו אתם חושים ואת
בערא נשיו׃ ושחרים
אוליד בחקלי מואב מ
מן בתר דיפטר יתהון
ותב ונסיבהון ית חושים
וית בערה נשוהי׃ ויולד
את חדש אשתו את יו
יובב ואת צביא ואת מי
מישא ואת מלכם׃ ואת
ואוליד מן בערה היא
חדשה איתתיה ראיתה
דאתחדתא בנישואיה
ית יובב וית צביה וית מ
מישא וית מלכם׃ ואת
יעוץ ואת שכיה ואת מ
מרמה אלה בניו ראשי
אבות׃ וית יעוץ וית שכי
וית מרמה אלין בנוי ריש
בית אבהתהון׃
ומחשים הוליד
את אביטוב ואת אלפעל׃
ומן חשים איתתיה אולי
ית אביטוב וית אלפעל׃
ובני אלפעל עבר ומש
ומשעם ושמר הוא בנה
את אונו ואת לד ובנתיה׃
ובני אלפעל עבר ומשע
ושמר הוא אלפעל דבנא
ית אונו וית כפרנהא ד
דצריאו בני ישרא וא

ואוקדנון בנורא כרא
אגחו קרבא בגבעתא עם
שבט בנימן׃ ובריעה ושמ
ושמעה המה ראשי הא
האבות ליושבי אילון
המה הבריחו את יושבי
גת׃ ובריעה ושמע הנון
גבריא אפכו בקרבא ית
יתבי גת׃ ואחיו ששק
וירמות׃ וזבדיה וערד
ועדר׃ ומיכאל וישפא
ויוחא בני בריעה׃ וזבדיה
ומשלם וחזקי וחבר׃
וישמרי ויזליאה ויובב
בני אלפעל׃ ויקים וזכרי
וזבדי׃ ואליעני וצלתי
ואליאל׃ ועדיה ובראיה
ושמרת בני שמעי׃ ויש
וישפן ועבר ואליאל׃
ועבדון וזכרי וחנן׃ וחנ
וחנניה ועילם ועניתיה׃
ויפדיה ופנואל בני ששק׃
ושמשרי ושחריה ועת
ועתליה׃ ויערשיה וזכרי
בני ירחם׃ אלה ראשי
אבות לתולדתם ראשים
אלה ישבו בירושלם׃
אילין רישי אבהת לג
לגניסתהון רישין אלין
יתיבו בירושלם׃
ובגבעון
ישבו אבי גבעון ושם
אשתו מעכה׃ ובגבעון
יתיבו דבני דגבעון ושום
אתתיה מעכה׃ ובנו הבכור

ראשי אבות ו׳ בבתו׳ וסימ׳ ובני בלע אצבן׳ ואלה בני אחוד אלה׳ ואת עוץ ואת שביה׳ אלה ראשי אבות הלוים לתולדתם׳
ואחיהם לתולדתם׳ אלה המשוררים׳ הלוים בימי אלישיב׳ וכל בני ואורו׳ דבות ראשי אבות׳ בג׳ב׳ ראשי האבות׳ ויקימו
ראשי האבות׳ אלה הנחלות ״ס״ יצביא ג׳ ב׳ פת׳ ה׳ וא׳ כת׳ א׳ וסימ׳ ושם אמו יצביה מבאר׳ וחברו׳ את יובב ואת יצביא׳ בתר כת׳ א׳

ג̇ מל̇ את את את ואת ואת ואת וסימ̇ ולקחת את הבגדים והלבשת את ׳ וגר הוליד את קיש ׳ וחברון ׳׳ איצל ג̇ וסימ̇
ג׳ חדים אל איצל וגסימ̇ דזכריה ׳ ולאיצל ששה בנים ואלה ׳ ושלאחריו ׳׳ בכרון ב̇ וחס̇ וסימ̇ עזריקם בכרו ׳ וחברון ׳׳

עבדון וצור וקיש ובעל
ונדב ובריה בוכרא וכו
וגדור ואחיו וזכר ומי׳
ומקלות הוליד את ש׳
שמאה ואף המה נגד
אחיהם ישבו בירושלם
עם אחיהם ומקלות
אוליד ית שמאה ובהם
אטון קבל אחוהון יתבו
בירושלם עם אחוהון
ונר הוליד
את קיש וקיש הוליד
את שאול ונר המתקרי
אביאל אוליד ית קיש
והוון צווחין ליה נר מי׳
מטול דהוה מדליק ש׳
שרגיא בבית מדרשיא
ובכתר בנשייתא והיא
זכותא גרמית לשאול בר
בריה למהוי מלכא אוף
מלכותא אמתילה לט
לשרגא וקיש אוליד ית
שאול ושאול הוליד
את יהונתן ואת מלכי׳
מלכישוע ואת אבינדב
ואת אשבעל ובן אוליד
ית ובן יהונתן מריב בעל
ומריב בעל הוליד את
מיכה ובנא ריהונ ובני
מיכה פיתון ומלך ותא
ותארע ואחז ובני המצ׳
ואחז הוליד את יהועדה
ויהועדה הוליד את
עלמת ואת עזמות ואת
זמרי וזמרי הוליד את

מוצא ומוצא הוליד
את בנעא רפה בנו אל׳
אלעשה בנו אצל בנו
ומוצא אוליד ית ולאצל
ששה בנים ואלה שמתם
עזריקם בכרו וישמעאל
ושעריה ועבדיה וחנן
כל אלה בני אצל ולאצ׳
אשתה בנין ואלין ש׳
שמהתהון עזריקם ב׳
בוכריה וישמעאל וש׳
ושעריה ועובדיה וחנן
כל אילין בני אצל ובני
עשק אחיו אולם בכרו
יעוש השני ואליפלט
השלישי ובני עשק
אחוהי אולם בוכריה
יעוש תנינא ואליפלט
תליתאה ויהיו בני אולם
אנשים גברי חיל דרכי
קשת ומרבים בנים ובני
בנים מאה וחמשים כל
אלה מבני בנימן ׃ והוו
בני אולם גברין גבריה
חילא כבשין ידריהון
הי כגברא דנגיד בקשת
בחכמא בגין כן הוו מס׳
מסגי בנין ובני בנין גני׳
גנוסתהון מאה וחמשי׳
כל אילין מבני שבט
בנימן ׃

ט
וכל ישראל התיחשו
והנם כתובים על ספר
מלכי ישראל ויהודה
הגלו לבבל במעלם וכה
וכלהון אתיחסו והא
אינון כתיבין על ספר מ׳
מלכיא דבית ישראל ומ׳
ומלכיא דבית יהודה ו׳
ואזלו בגלותא לבבל מ׳
מטול שקריהון ׃
והיושבים
הראשנים אשר באחזתם
בעריהם ישראל הכה׳
הכהנים הלוים והנתינים
ודהוו יתבין קדמאין ׃
די באחסנתהון בקרויהו׳
ישראל כהניא ולוואי ׃
ונתינאי ובירושלם יש
ישבו מן בני יהודה ומן
בני בנימן ומן אפרים ׃
ומנשה ובירושלם יתי׳
יתיבו מן בני יהודה ומן
בני בנימן ומן בני אפרי׳
ומנשה ׃ עותי בן עמי׳
עמיהוד בן עמרי בן א׳
אמרי בן בנימן בני פרץ
בן יהודה ׃ ומן השילוני
עשיה הבכור ובניו ומן
בני שלה עשיה בכריה
ובנוהי ומן בני זרח יע׳
יעיאל ואחיהם שש מ׳
מאות ותשעים ׃ ומן בני
זרח יעיאל ואחוהון שי
שית מאה ותשעין ומן
בני בנימן סלוא בן מש׳
משלם בן הודויה בן ה׳
הסנאה ויבניה בן ירחם
ואלה בן עזי בן מכרי ׃
ומשלם בן שפטיה בן

ומלך ה̇ וסימ̇ ברכת אלהים ומלך ׳ ברך צבות אלהים ומלך ׳ ובני מיכה פיתון ומלך ׳ וחברו ׳ יראו ׳׳ בת ומלך ואם שנים ׳׳ והיושבים
ג̇ ב̇ מל̇ וא̇ חס̇ וסימ̇ והיושבים בארץ מצרים ׳ הראשנים אשר באחזתם ׳ והיושבים אשר ביהודה ׳׳ ט̇ מל̇ בת חדה וקרי
תרין וסימ̇ בגד ׳ מזה ׳ אשדית ׳ מלבם תדבאו את ׳ והנחו ׳ מאשותם ׳ מהם עשים ׳ בנימן ׳ לבנימני ׳ ושיגות ׳ חלכאים ׳ לגאיונים ׳
הספרו צ̇ב̇ מצהסערה ׳
מגסערה ׳׳

ועד הנה ד׳ וסימ׳ סלח נא לעון העם הזה כגדל׳ ועד הנה בשער המלך׳ ועד הנה מרביתם׳ ועד הנה האיד נפלאתיך׳
מיכא ב׳ בת׳ א׳ וסימ׳ ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא׳ ובקבקר חרש וגלל׳ וכל עזרא דכות׳ ואחיהם ל׳ דכות׳

בן רעואל בן יבניה ויז
ואחיהם לתלדתם תט
תשע מאות וחמשים
וששה כל אלה אנשים
ראשי אבות לבית אבת׳
אבותיהם ואחוהון רז
לזרעיתהון תשע מאה
וחמשין ואשתא כל ין
אליין גברין רישי בית
אבהן לבית אבהתהון
ומן הכהנים
ידעיה ויהויריב ויכין
ומן כהניא ידעיה יהויר
יכין ועזריה בן חלקיה
בן משלם בן צדוק בן
מריות בן אחיטוב נגיד
בית האלהים
ועדיה בן ירחם
בן פשחור בן מלכיה וז
ומעשי בן עדיאל בן יז
יחזרה בן משלם בן מ
משלמית בן אמר וא
ואחיהם ראשים לבית
אבותם אלף ושבע מא
מאות וששים גבורים
חיל מלאכת עבדת בית
האלהים ואחוהון ממנן
לבית אבהתהון אלפא
ושבע מאה ואשתין ג
גברי חילא ממנן על
עיבידת פלחן בית מקדש
דיי ומן הלוים שמעיה
בן חשוב בן עזריקם בן
חשביה מן בני מררי
ומן לוי ובקבקר חרש

וגלל ומתניה בן מיכה
בן זכרי בן אסף ועבדיה
בן שמעיה בן גלל בן יד
ידותון וברכיה בן אסא
בן אלקנה היושב בחצרי
נטופתי ועבדיה בר שז
שמעיה בר גלל בר ידות
וברכיה בר אסא בר אלק
דיתיב בקרוי נטופתאי
והשערים שלום ועקוב
וטלמון ואחימן ואחיהם
שלום הראש ותרעיא
שלום ועקוב וטלמון
ואחימן ואחיהון שלום
דממנא ברישא ועד
הנה בשער המלך מזז
מזרחה המה השערים
למחנות בני לוי ועד
הכא פלטירין דמלכא
מדינחא הנון תרעיא
למשרית בני לוי ושלום
בן קורא בן אביאסף
בן קרח ואחיו לבית א
אביו הקרחים על מז
מלאכת העבדה שמרי
הספים לאהל ואבתיהם
על מחנה יהוה שמרי
המבוא ושלום בר קור
בר אביאסף בר קרח ואחוהי
לבית אבוהי קורחיא
על עבידת פולחן נטרי
שקופיא למשכנא ויי
ואבהתהון ממנן על
משריתא דיי נטרי מז
מעלנא ופינחס בן א

אלעזר נגיד היה עליהם
לפנים יהוה עמו ופינח
בר אלעזר סרכן הוה עז
עליהון מלקדמין מן
יומא דאתוקם משכנא
זבנא במדברא ומימר
דיי הוה בסעדיה וזכריה
בן משלמיה שער פתח
לאהל מועד וזכריה בר
משלמיה ממנא על
תרע משכן זימנא כלם
הברורים לשערים בז
בספים מאתים ושנים
עשר המה בחצריהם
התיחשם המה יסד
דויד ושמואל הראה
באמונתם כלהון אי
אתבחרו לתרעיה בז
בשקופיה מאתן ותי
ותריסר הנון בקרויהון
ואתייחסותהון הנון ל
עסרין וארבע מטרתא
דתקינו דוד ושמואל
בהימנותהון והם ובנ
ובניהם על השערים
לבית יהוה לבית האהל
למשמרות והנון ובנ
ובניהון ממנן על תרע
לבית מקדשא דיי יד
ולבית מקדשא למטרת
לארבע רוחות יהיו הש
השערים מזרח ימה
צפונה ונגבה לארבעתי
טריגוני הוון ממנן על
תרעיא מדינחא אשתא

חלקיה ו׳ וסימ׳ ויבא אליקים׳ ויתן חלקיה׳ ויגד שפן הספר׳ ויצו המלך׳ בלה׳ דמלכים׳ ביד אלעשה בן שפן׳ ושלם הוליד
את חלקיה׳ ב׳ בפס׳ בן חשביה בן אמציהו׳ ועזריה בן חלקיה׳ ושריו לצדקיה׳ וכל עזרא דכות׳ לאהל ג׳ וסימ׳ ועשית
מכסה לאהל׳ ויעש מכסה לאהל׳ שמרי הספים לאהל׳ חרש ב׳ מב׳ ליש׳ וסימ׳ וישלח יהושע בן נון׳ ובקבקר חרש׳

גברי ה׳ חס בליש וסימ׳ כי באמונה הם עשים ׳ ברכו יי׳ מלאכיו גברי כח ׳ כי באמונה המה ארבעת ׳ הנה מטתו שלשלמה ׳
ומן הגדי נבדלו אל דויד ופקיד יי׳ ׳ וסביבות ב׳ וסימ׳ וסביבות גבעתו ׳ וסביבות בית האלהים ילינו יי׳ ׳ רקחי ל׳ דכות ׳

מטרתא מערבא אשתא
מטרתא ציפונא אשתא
מטרתא דרומא אשתא
מטרתא ׃ ואחיהם בחצ
בחצריהם לבוא לשבעת
הימים מעת אל עת עם
אלה ׃ ואחוהון בקירויהון
למיעל לשבעת יומיא
מזמן לזמן עם אליין ׃ כי
באמונה המה ארבעת
גברי השערים הם הלוים
והיו על הלשכות ועל
האצרות בית האלהים ׃
ארום בהימנותא הנון ׃
עבדין ארבעתי גבריא
תרעיא הנון ליואי והנון
ממנן על לשכתא ועל
תסבריא בבית מקדשא
דיי׳ ׃ וסביבות בית האלהים
ילינו כי עליהם משמרת
והם על המפתח ולבקר
לבקר ׃ וחזרנות בית מ׳
מקדשא דיי׳ יביתון ׃
ארום עליהון מטרתא
והנון ממנן על אקלידיא
למיחד ולמפתח בצפר
צפר בצפר ׃ ומהם על
כלי העבודה כי במספר
יביאום ובמספר יוציאום ׃
ומנהון ממנן על מאני
פולחנא ארי במנין יע
יעילינון ובמנין יפיקונון ׃
ומהם ממנים על הכלים
ועל כל כלי הקדש ועל
הסלת והיין והשמן וה

והלבונה והבשמים ׃ ומ
ומנהון ממנן על מאניא
ועל כל מאני קדשא ועל
סלתא דמנחתא וחמר
נסוכא ולבונת ארפיתא
ובוסמיא דקטרתא ׃ ומן
בני הכהנים רקחי המר׳
המרקחת לבשמים ׃ ומן
בני כהניא הוו אומנין
בעיבידת קטורת בוסם
בסמנין לבוסמיא ׃ ומת
ומתתיה מן הלוים הוא
הבכור לשלם הקרחי ׃
באמונה על מעשה הח
החבתים ׃ ומתתיה מן
ליואי הוא בוכרא לשל׳
דמן זרעית קרח ממנא
בהימנותא על עובד מ
מנחת מסריתא ׃ ומן בני
הקהתי מן אחיהם על
לחם המערכת להכין ש
שבת שבת ׃ ומן בני קהת
מן אחוהון ממנן על ל
לחם סדורא לתקנא על
פתורא שבא בשבא ׃ וה
ואלה המשררים ראשי
אבות ללוים בלשכת
פטירים כי יומם ולילה
עליהם במלאכה ׃ ואילין
משבחיא רישי אבהת
לליואי בלשכת אטונין
ארי יממם ולילי עליהון
בעיבידתא ׃ אלה ראשי
האבות ללוים לתולדתם
ראשים אלה ישבו בי׳

בירושלם ׃ ואילין רישי
אבהתא לליואי לזרע׳
לזרעיתהון רישיא אי׳
אליין יתיבו בירושלם ׃
ובגבעון
וישבו אבי גבעון יעואל
ושם אשתו מעכה ׃ ובג׳
ובגבעון יתיבו אבהתהון
דגבעון יעיאל ושום א׳
אתתיה מעכה ׃ ובנו הב׳
הבכור עבדון וצור וקיש
ובעל ונר ונדב ׃ ובריה
בוכרא ׃ וגדור ואחיו ז׳
וזכריה ומקלות ׃ ומקלות
הוליד את שמאם ואף
הם נגד אחיהם ישבו בי׳
בירושלם עם אחיהם ׃
ומיקלות אוליד ית שמ׳
שמאם ואף אנון קבל
אחוהון יתיבו בירושלם
עם אחוהון ׃
ונר הוליד את
קיש וקיש הוליד את
שאול ושאול הוליד
את יהונתן ואת מלכי
מלכישוע ואת אבינדב
ואת אשבעל ׃ ונר אוליד
ובר יהונתן מריב בעל
ומריב בעל הוליד את
מיכה ׃ ובריה דיהונתן ז׳
מריב בעל הוא מפיבשת
ואיתקרי מריב על מן ז׳
בגלל דעבר פלוגתא עם
מרי עלמא על ההדר
הוד בשלם ולא פרע יי׳

ומהם ו׳ וסימ׳ דבר מי יקום ממני ומהם ׳ ומהם עוד תקח ׳ ומהם על כלי העבודה ׳ ומהם ממנים על הכלים ׳ ומהם מבני שמעון ׳
ויאמרו נשים ומהם לא נבקש יי׳ ׳ שבת ד׳ פתחיו וסימ׳ והיתה שבת הארץ לכם לאכלה ׳ עלת שבת בשבתו ׳ להבין שבת שבת
ואת שבת קדשך ׳ וכל שבת שבתון דכות ׳ על לחם ב׳ וסימ׳ על לחם הבכורים ותנופה ׳ על לחם המערכת להכין שבת ׳

וירדבקו ג̇ וסימ̇ וירדבקו גם המה ׳ וירדבקו פלשתים אחרי שאול ׳ וחברו ׳׳ : ׳׳ על שאול ׳ ה̇ וסימ̇ ותיצלח רוח אלהים
על שאול ׳ ויקוצן דוד את הקיצה הזאת ׳ ויספדו ויבכו ויצמו עד הערב ׳ ותכבד המלחמה על שאול ׳ דה̇ ׳ וממנשה נפלו אל ׳׳

גמילא טבא ליה היכמה
דקיים ליהונתן אבוי וז
ומריבעל אוליד ית מי
מיכה ׀ ובני מיכה פיתן
ומלך ותחרע ׀ ואחז הוז
הוליד את יערה ויערה
הוליד את עלמת ואת
עזמות ואת זמרי וזמרי
הוליד את מוצא ׀ ואחז
אוליד ומוצא הוליד
את בנעא ורפיה בנו א
אלעשה בנו אצל בנו ׀
ולאצל ששה בנים ואו
ואלה שמותם עזריקם
בכרו וישמעאל ושע
ושעריה ועבדיה וחנן
אלה בני אצל ׀ ולאצל
אשתה בנין ולאלין ש
שמיהתהון עזריקם בו
בוכריה וישמעאל וז
ושעריה ועבדיה וחנן
אלין בני אצל ׀

ופלשתים
נלחמו בישראל וינס
איש ישראל מפני פ
פלשתים ויפלו חללים
בהר גלבע ׀ ופלישתאי
אגחו קרבא בישראל ו
ואפכו אנש ישראל מן
קדם פלישתאי ונפלו
קטילין ברחבא בטורא
דגלבע ׀ וידבקו פלשתים
אחרי שאול ואחרי בנ
בניו ויכו פלשתים את
יונתן ואת אבינדב ואת

מלכישוע בני שאול ׀ ו
וארדיקו פלישתאי בתר
שאול ובתר בנוהי ומחו
פלישתאי ית יונתן וית
אבינדב וית מלכישוע ׀
בני שאול ׀ ותכבד המלח
המלחמה על שאול וי
וימצאהו המורים בקשת
ויחל מן היורים ׀ ותקפו
עבדי קרבא על שאול
ואשכחוהי קשתאי דאו
דאומנין מיגד בקשתא
ודחיל מן קשתא ׀ ויא
ויאמר שאול אל נשא
כליו שלף חרבך ודקרני
בה פן יבאו הערלים ז
האלה והתעללו בי ולא
אבה נשא כליו כי ירא
מאד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה ׀ ואמ
שאול לנטיל זייניה ׀
שלוף סיפך וקטולני ׀
בה דילמא ייתון ערלא
אילין ויתעלבון בי ו
צבי נטיל זייניה ארום
הוה דחיל לחדא ונסיב
שאול ית סיפא ואתרמי
עלה ׀ וירא נשא כליו כי מת
שאול ויפל גם הוא על
החרב וימת ׀ וחמא נט
נטיל זייניה ארום מית
שאול ואתרמא אוף
הוא על סייפיה ומית ׀
וימת שאול ושלשת
בניו וכל ביתו יחדו מתו ׀

ומית שאול ותלת בנוי
וכל אנשי ביתיה כחדא
מיתו ׀ ויראו כל איש
ישראל אשר בעמק
כי נסו וכי מתו שאול
ובניו ויעזבו עריהם ו
וינסו ויבאו פלשתים
וישבו בהם ׀ וחמון כל
אנש ישראל דבמישרא
ארום אפכו וארום מיתו
שאול ובנוי ושבקו ק
קרויהון ואפכו ואתו
פלשתאי ויתיבו בהון ׀
ויהי
ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים
וימצאו את שאול ואת
בניו נפלים בהר גלבע ׀
והוה ביומא חרן ואתו
פלשתאי לערטלא ית
קטיליא ואשכחו ית
שאול וית תלתא בנוי
קטילין רמן על טורא
דגלבע ׀ ופשיטוהי וי
וישאו את ראשו ואת
כליו וישלחו בארץ פ
פלשתים סביב לבשר
את עצביהם ואת העם ׀
וחליצוהי ואחיזו ית
רישיה וית זייניה וש
ושדרו בארעא פלשת
חזור חזור למבשרא
ית בית טעותהון וית
עמא ׀ וישימו את כליו
בית אלהיהם ואת גלגלתו

ויחל ט̇ וסימ̇ ויחל עוד שבעת ימים אחרים ׳ קדמ̇ ׳ ויחל נח איש האדמה ׳ ויחל העם לזנות ׳ ויחל ספר ליצחק ׳ ותכבד המלחמה ׳
אל שאול ׳ ויפל אחזיה בעד השבכה ׳ ויחל יונה לבוא ׳ ויחל שלמה לבנות ׳ ויחל מן היורים ׳׳ וחד וייחל עוד שבעת ימים אחרים ׳׳
וכל ביתו ג̇ וסימ̇ ויצא המלך וכל ביתו ׳ ויעל האיש אלקנה ׳ וימת שאול ושלשת בניו ׳׳ ׳׳ ותכבד ב̇ העבדה ׳ המלחמה ׳׳

ביבש ה׳ חס בל״ש וסימ׳ ויתפקד העם ׀ וישלחו שם העדה ׀ וישב בגימון בעת ההיא ׀ וידקר עליו הזית האלה ׀ ובל ובשור׳
את עמי את ישראל ו׳ וסימ׳ גם אתמול גם שלשום ׀ גם תמול גם שלשם ׀ אשר צויתי לרשת ׀ מן היום אשר הוצאתי ׀ שבטי ׀ ובנביאי

תקעו בית דגון ׃ ושויאו
ית רישיה בית טעוותהון
וית גולגלתיה זקפו על
זיקפא קביל טעות דגון ׃
וישמעו
כל יביש גלעד את כל
אשר עשו פלשתים
לשאול ׃ ושמיעו כל
אנשי יבש גלעד ית כל
מה די עבדו פלשתאי
לשאול ׃ ויקומו כל איש
חיל וישאו את גופת
בניו ויביאם יבישה ויק
ויקברו את עצמותיהם
תחת האלה ביבש ויצמו
שבעת ימים ׃ וקמו כל
גבר גיבר ונטלו ית גושמ
דשאול וית גושמי בנוי
ואיתיאונון ליבש וקברו
ית גרמיהון תחות בוטמ
דביבש וצמו שבעא יו
יומין ׃ וימת שאול במ
במעלו אשר מעל ביה
ביהוה על דבר יהוה א
אשר לא שמר וגם ל
לשאול באוב לדרוש ׃
ומית שאול מטול ש
שקר דאשקר במימר
דיי׳ הלא נטר פאחתא
קרבא ברבית עמלק
ואוף דשאול בבדין
למתבע מנהון אולפן ׃
ולא דרש ביהוה וימתהו
ויסב את
המלוכה לדויד בן ישי ׃

ולא תבעא אולפנא מן
קדם יי׳ באוריא ותומיא
על דקטל כהניא דרבנוב
וקטליה יי׳ ואסקת ית מ
מלכותא לדויד בר ישי ׃
יא ויקבצו
כל ישראל אל דויד
חברונה לאמר הנה ע
עצמך ובשרך אנחנו ׃
ואתכנישו כל ישראל
לות דויד לחברון למימ
הא קריבייך ובשרך
אנחנא ׃ גם תמול גם
שלשום גם בהיות ש
שאול מלך אתה המו
המוציא והמביא את
ישראל ויאמר יהוה
אלהיך לך אתה תרעה
את עמי את ישראל ו
ואתה תהיה נגיד על
עמי ישראל ׃ אוף מי
מאיתמלי אוף מדקמו
מלקדמוהי אוף כד הוה
שאול מלכא את הוית
מפיק מפיקתנא לקרבא
ומעיל יתנא לבית מד
מדרשא ומליל יתי ישר
ואמר יי׳ אלהך לך אנת
תהא סרכן ותשלוט על
עמי ותתפרנס ית ישר
ואנת תהא ארכון על
עמי ישראל ׃ ויבאו כל
זקני ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם ד
דויד ברית בחברון לפני

יהוה וימשחו את דויד
למלך על ישראל כדבר
יהוה ביד שמואל ׃ ואתו
כל סבי ישראל לות מלכ
לחברון וגזר להון דויד
קים בחברון קדם יי׳ ו
ורביאו ית דויד למלכא
על ישראל היכפתגמיא
דיי׳ דמליל על ידוי ד
דשמואל ׃
וילך דויד וכל
ישראל ירושלם היא
יבוס ושם היבוסי ישבי
הארץ ׃ ואזל דויד וכל
ישראל ירושלם היא
יבוס ותמן עד ההיא ש
שעתא יבוסאי יתבי
ארעא ׃ ויאמרו יושבי
יבוס לדויד לא תבוא
הנה וילכד דויד את מ
מצדת ציון היא עיר
דויד ׃ ואמרו יתבי יבוס
לדויד לא תיעול הלכא
וכבש דויד ית חקרא
דציון היא קרתא דדויד ׃
ויאמר דויד כל מכה
יבוסי בראשונה יהיה
לראש ולשר ויעל בר
בראשונה יואב בן צרויה
ויהי לראש ׃ ואמר דוד
כל דיקטול יבוסאה
ויכבוש ית קרתא יתמני
לרב חילא ולרוש א
אובלוזא וסליק בקדמית
יואב בר צרויה והוה

יב׳ פס׳ גם גם גם וסימ׳ ותאמר אליו גם תבן גם מספוא ׀ ויאמר גם השבר גם את השלישי ׀ ויאמר יהודה אל ישראל ׀ ויאמר משה אל
ויאמר איש ישראל אל גדעון ׀ וישאל שאול ביי׳ ׀ כי גם אחיך ובית אביך ׀ כי גם נביא גם כהן ׀ גם יצאנכם גם בדרכם חזו ׀ גם לא ...
גם תמול גם שלשם גם בהיות ׀ גם אהבתם גם שנאתם ... ויבזמו ג׳ ב״ל וסימ׳ ויצמו ביום ההוא ׀ ... בגזע ...

יחיה ז וסימ ויכה דוד את הארץ · ואיש ואשה לא יחיה · ויואב יחיה את שאר העיר · יחיה איש עגלת בקר · לא יחיה רשע ·
גשיבה צא שקים בבתנינו · היא את נפשו יחיה ״ ״ בבית לחם ג וסימ ויבמת אבצן ויקבר · ודויד אז במצודה · ויקרא שם ״

לריש חילא ׀ וישב דויד
במצד עלכן קראו לו ׃
עיר דויד ׀ ויתיב דוד בז
בחקרא בגין כן צווחין
ליה קרתא דדויד ׀ ויבן
העיר מסביב מן המלוא
ועד הסביב ויואב יחיה
את שאר העיר ׀ ובנא
קרתא חזור חזור מז
מליה ועד חזרנותה
ויואב מפרנס ית שייר
קרתא ׀ וילך דויד הלוך
וגדול ויהוה צבאות עמו ׀
ואזל דויד אזיל וסאגי
ומימרא דיי צבאות
הוה בסעדיה ׀
ואלה ראשי
הגברים אשר לדויד הז
המתחזקים עמו במז
במלכותו עם כל ישראל
להמליכו כדבר יהוה ע
על ישראל ׀ ואלין רז
רישי גבריא דהוו עם
דויד דמתקפין עימיה
במלכותיה עם ישראל
לאמלכותיה היכפתגם
דיי על ישראל ׀
ואלה מספר
הגברים אשר לדויד
ישבעם בן חכמוני ראש
השלישים הוא עורר
את חניתו על שלש מ
מאות חלל בפעם אחת ׀
ואילין סכומי גבריא
דהוו עם דויד גברא ריש

משריתא יתיב על כורז
כורסי דינא וכל נבייא ׃
וחכימייא מקפין ליה
מרבי במשח קודשא כד
הוה נפק לקרבא הוה
מסתייע מלעילא וכז
ובמיתביה לאלפן אורי
אורייתיה הוות סלקה
שמיעתה אליביה בחיר
ומפנק שפיר בריוה וז
ויאה בחזויה בקי בחז
בחכמתא וסכלתן בעז
בעיצתה גבר בגבורתיה
ריש מתיבתא בסים ׃
בקלא ורבן בשירתא
וסרבן על גבריה והוא
מתקן במאני דינא ומז
ונטיל מורניתיה דביה
תליתאה דטקס משז
משריית יהודה ונפיק
על פום קל רוחא רקוז
דקודשא ונצח בקרב
ומתגביר על ידא רמז
דמורניתא תלת מאה
קטילין בזמנא חדא ׀
ואחריו אלעזר בן דוז
דודו האחוחי הוא בשז
בשלשה הגברים ׀ ובתרו
אלעזר בר אחבוי בר
אחוחי הוא בתלתא גז
גבריא ׀ הוא היה עם ה
הדויד בפס דמים והפלז
והפלשתים נאספו שם
למלחמה ותהי חלקת
השדה מלאה שעורים

והעם נסו מפני פלשתים ׀
הוא הוה עם דויד בפס
דמים ופלישתאי איז
איתכנשו תמן לסדרי
קרבא והות אחסנת חז
חקלא מליא עללתה
פלגא טלופחין ופלגה
סערין ועמא אפכו מן
קדם פלישתאי ׀ ויתיז
ויתיצבו בתוך החלקה
ויצילוה ויכו את פלשז
פלשתים ויושע יהוה ׀
תשועה גדולה ׀ ואתעז
ואתעתדו במצע אחסנת
ושיזבוה וקטלו ית פז
פלישתאי ופרקיה על
ידיהון פורקנא רבא ׀
וירדו שלושה מן הע
השלושים ראש על
הצר אל דויד אל מערת
עדלם ומחנה פלשתים
חנה בעמק רפאים ׀ ומז
ונחתו תלתא גבריא
מן גברי רישי משרית
על טנרא לות דוד לז
למערת עדלם ומשרית
פלשתאי שרא במישר
גבריא ׀ ודויד אז במצז
במצודה ונציב פלשתים
פלשתים אז בבית לחם ׀
ודוד בכן הוה בחקרא
ואסטרטיג פלשתאי
בבית לחם ׀ ויתאו דויד
ויאמר מי ישקני מים
מבור בית לחם אשר

וגדול ח וסימ ולו הגידה לו דבר קטן וגדול · בי שר וגדול · וילך דוד הלוך וגדול · וחברו · מאין כמוך יה גדול אתה וגדול · קטן וגדול
שם הוא · כי האיש מרדכי · כי מרדכי היהודי ״ ״ ויתיצבו ה וסימ ויוציא משה את העם · ויאמר יה אל משה הן קרבו ימיך · ויאמר
יהושע את כלי · ויתיצבו מצות כל העם · ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה · וחד ויתיצבו ותהפך בחמור זותם ״ ״ ויתאו ל דפתי ״

ויבאו ג חס ופימ ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ׳ ויבאו אתו אל אהל מועד ׳ וישאו ויבאו אל דויד ׳ דדה ׳ וכל צביא דכות דכות
חס בבנא מל כאשר יביאו בני ישראל את המנחה ׃ הנו ב ופימ מן השלשים הנו נכבד ׳ ויאמר יי אל השטן ׳ וחד והנן נצב על ׃

אשר בשער ׃ וחמידת
נפשא דדויד ואמר מן
מאן ישקנני מיא מגוב
דבית לחם די בתרעא ׃ ו
ויבקעו השלשה במחנה
במחנה פלשתים ויש
וישאבו מים מבור בית
לחם אשר בשער וישאו
ויבאו אל דויד ולא אבה
דויד לשתותם וינסך א
אתם ליהוה ׃ ואתגברו ת
תלתא גבריא וצלחו להון
ארחא במשרית פלשת
ומלו מיא מגובא דבית
לחם דבתרעא ונטלו ית
ונסיבו ואיתיו לות דויד
ולא צבא דויד למשתי
יתהון ואמר לנסכא ית
יתהון קדם יי ׃ ויאמר
חלילה לי מאלהי מע
מעשות זאת הדם הא
האנשים האלה אשתה
בנפשותם כי בנפשותם
הביאום ולא אבה לש
לשתותם אלה עשו ש
שלשת הגבורים ׃ ואמר
חס לי מן קדם יי מן ל
למעבד דא איפשר כ
באלין אדמיא דגבריא
אלין דאזלו בסכנת נ
נפשיהון ארום חלף
נפשיהון איתיאונון ול
צבא למשתי יתהון אל
אלין גבורתא עבדו
תלתא גבריא ׃ ואבשי

אחי יואב הוא היה ראש
השלושה והוא עורר
את חניתו על שלש מא
מאות חלל ולא שם בש
בשלושה ׃ ואבשי אחוי
דיואב הוא ריש גבריא
והוא מתכביב ית מורניתי
על תלת מאה קטילין
וליה שום בתלתא גברי ׃
מן השלושה בשנים נכ
נכבד ויהי להם לשר
ועד השלושה לא בא ׃
מן תלתא אגב תרין הוה
יקיר והוה להון לרבנא
ולתלת גבורין לא מטא ׃
בניהו בן י
יהוידע בן איש חיל רב
פעלים מן קבצאל הוא
הכה את שני אריאל מ
מואב והוא ירד והכה
את הארי בתוך הבור
ביום השלג ׃ ובניה בר יה
גבר דדחיל חטאין וליה
עובדין טבין מן קבצאל
הוא קטל ית תרין רברבי
מואב דהוון דמיין לתרין
אריון תקיפין והוא נחת
וקטל ית אריא במצע
גובא ביומא דתלגא הו
הוה צדיקא רבא דלא
הוה דכוותיה לא במקדש
קדמאה ולא במקדשא
תניינא יומא חדא דה
דחקת ריגליה בחרדנא
דמית ונחת לשילוח ו

ותבר גזיזא דכרדא וטבל
וסלק ותנא ספרא דבי רב
ספרא דאוריתא ביומא
דזוטא דסתיא בעשרא
יומין בירחא דטבת ׃
והוא הכה
את האיש המצרי איש
מדה חמש באמה וביד
המצרי חנית כמנור
ארגים וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו ׃
והוא קטל גבר מצראה
אנש דמשחתא חמשא
באמין מלך וביד דמ
דמצראה מורניתא דז
דסומכיה כאכסן דגרדי
דגרדאין ונחת לותיה ז
בחוטרא ותקפיה ואנס
ית מורניתא מן ידא דז
דמצראה וקטליה במ
במורניתיה ׃ אלה עשה
בניהו בן יהוידע ולו שם
בשלושה הגברים ׃ אלין
גבורתא עבד בניהו בר
יהוידע וליה שום בתלת
גבריא ׃ מן השלושים
הנו נכבד הוא ואל הש
השלשה לא בא וישימהו
דויד על משמעתו ׃ מן
תלתין אגב תרין הא הוא
יקיר ולתלת גבורין לא
מטא ומני יתיה דויד
רישמתיבתא על תלמידוי ׃
וגבורי

ולאמר יד בטע ופימ ויאמר קח נא את בנך ׳ ויאמר שלחני נא ׳ ויאמר מי אפוא הוא הצד ׳ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ׳ ילך נא אדני
בקרבנו ׳ וישמע דוד ׳ את אלהי אשר עשיתי ׳ ויאמר אליו דוד התוריד ׳ ויאמר עד מתי יי ׳ תנו דפל ׳ ויאמר חלילה לי מיי ׳ דשמואל ׳ וחברן
דדה ׳ ויאמר עבד מלך ׳ ויאמר בא אל בינות ׳ ויאמר חזאל מדוע אדני ׳ ואני באתי בית שמעיה ׳ וא ותאמר ׳ ויאמר המלך היד יואב ׳

דודו ה בלא וסימ ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל · ויאמר שאול אל דודו · ונשאו את דודו ומסרפו · ואחריו אלעזר בן
דודו · דה · וגבורי החילים · דה · · שמות ג וסימ שמות ושאת אתכם · שמות ההררי חלץ · דה · אשר שם שמות בארץ · ·

החילים עשהאל אחי יואב
אלחנן בן דודו מבית לח
לחם ׀ וגברי עבדי קרבא
עשהאל אחוי דיואב אלח
בר דודו דמבית לחם ׀ ש
שמות ההררי חלץ הפ
הפלוני ׀ שמות דמן הרר
חלץ דמן פלן ׀ עירא בן
עקש התקועי אביעזר
הענתתי ׀ עירא בר עקש
דמן תקוע אביעזר דמן
ענתות ׀ סבכי החשתי ׀
עלי האחוחי ׀ סבכי דמן
חושת עילי מדבית אח
אחוח ׀ מהרי הנטפתי
חלד בן בענה הנטופתי ׀
מהרי דמן נטופת חלד
בר בענה דמן נטופת ׀ אי
איתי בן ריבי מגבעת בני
בנימן בניה הפרעתני ׀ ז
אתי בר ריבי ׀ חורי מנחלי
געש אביאל הערבתי ׀
חורי דמן נחליא דגעש
אביאל דמן ערבת ׀ ערו
עזמות הבחרומי אלי
אליחבא השעלבני ׀
עזמות דמן בחרום אלי
דמן שעלבון ׀ בני השם
הגזוני יונתן בן שגה הה
ההררי ׀ בני השם דמן
גיזון יונתן בר שגה דמן
הרר ׀ אחיאם בן שכר
ההררי אליפל בן אור ׀
אחיאם בר שכר דמן
הררי אליפל בר אור ׀

חפר המכרתי אחיה הפ
הפלני ׀ חפר דמכרת אחי
דמן פלן ׀ חצרו הכרמלי
נערי בן אזבי ׀ חצרו דמן
כרמלא נערי בר אזבי ׀
יואל אחי נתן מבחר בן
הגרי ׀ יואל אחוי דנתן
מבחר בר גרא ׀ צלק הה
העמוני נחרי הברתי נשא
כלי יואב בן צרויה ׀ צלק
דמן בני עמון נחרי דמן
בארות נטלי זיניה דיוא
בר צרויה ׀ עירא היתרי
גרב היתרי ׀ עירא דמן
יתר ׀ אוריה החתי זבד
בן אחלי ׀ עדינא בן שי
שיזא הראובני ראש
לראובני ועליו שלשים ׀
עדינא בר שיזא דמן ז
שיבט ראש שבטא
דראובן ועימיה תלתין
גוברין ׀ חנן בן מעכה ׀
ויושפט המתני ׀ חנן בר ׀
עזיא העשתרתי שמע
ויעיאל בני חותם הע
הערערי ׀ עזיא דמן ע
עשתרת ויעיאל בני
חותם דמן ערער וידי
ידיעאל בן שמרי ויחא
אחיו התיצי ׀ ידיעאל
בר שמרי ויוחא אחוהי
דמיותיץ ׀ אליאל המ
המחוים וירבי ויושויה
בני אלנעם ויתמה המ
המואבי ׀ אליאל דמן

מחווא וירבי ויושויה
בני אלנעם ויתמה מן
בני מואב ׀ אליאל ועובד
ויעשיאל המצביה ׀
אליאל ועובד ויעשיאל
דמן צובא ׀
יב ואלה הבאים אל
דויד לציקלג עוד עצור
מפני שאול בן קיש וה
והמה בגבורים עזרי הה
המלחמה ׀ ואילין דא
דאתו לדויד לצקלג ׀
עוד הוה כמיש מן קדם
שאול בר קיש והנון ׀
בגבריא דמסייעין ליה
בקרבא ׀ נשקי קשת
מימינים ומשמאלים
באבנים ובחצים בקשת
מאחי שאול מבנימן ׀
אומנין למיגר בקשת
דמן גידרין מן ימיניהון
ומן שמאליהון רגמין
באבנין ומגיחין קרבא
בגירין ובקשתא מן
מקריבי שאול משבט
בנימן ׀ הראש אחיעזר
ויואש בני השמעה
הגבעתי ויזואל ופלט
בני עזמות וברכה ויהוא
הענתתי ׀ דממנא לריו
לרישא אחיעזר ויואש
בני שמעה דמן גבעתא
ויזואל ופלט בני עזמות
וברכה ויהוא דמן ענ
ענתות ׀ וישמעיה

עמוני העמוני ה מלא וסימ לא יבוא עמוני ומואבי · ויעל נחש העמוני · ושלאחריו · צלק העמוני · דה · וטוביה העמוני · · ועליו
ז וסימ ועליו מטה מנשה · ועליו חגור חרב · ועליו במבנה עיר · עדינא בן שיזא הראובני · דה · תשתחוו ועליו תקטירו · ויראו צדיקים
ויראו · ועליו יציץ נזרו · · בגבורים ד מל וסימ כי לא בגבורים באו לעזרת · וירדו בגבורים · ואמרין לבו · והמה בגבורים עזרי המלחמה · ·

מדברה ג̇ קמ״צ וסימ׳ שלחו בר׳ ולמזרח ישב עד לבוא מדברה׳ ומן הגדי נבדלו למיצד מדברה ״ גבורי החיל ה̇ פתח וסימ׳
ואתם תעברו חמשים׳ ויבחר יהושע׳ ויצא מנחם את הכסף׳ והגלה את כל ירושלם׳ ומן הגדי נבדלו אל דוד ״ משמנה ל׳ ״

הגבעוני גבור בשלשים
ועל השלשים וירמיה
ויחזיאל ויוחנן ויוזבד
הגדרתי ׀ וישמעיה דמ׳
גבעון כגיבריא ומטא
לגבורת גברין וירמיה
ויחזיאל ויוחנן ויוזבד דמ׳
גדרה ׀ אלעוזי וירימות
ובעליה ושמריהו וש׳
ושפטיהו החריפי ׀ דמ׳
חרופת ׀ אלקנה וישיהו
ועזראל ויועזר וישבעם
הקרחים ׀ דמן זרעית
קרח ׀ ויועאלה וזבדיה
בני ירחם מן הגדור ׀ ו׳
ויועאלה וזבדיה בני
ירוחם דמן גדור ׀
ומן הגדי נבדלו
אל דויד למצד מדברה
גברי החיל אנשי צבא
למלחמה ערכי צנה
ורמח ופני אריה פניהם
וכצבאים על ההרים
למהר ׀ ומן שבט גד י׳
אתפרשו לדוד בחקר
במדברא גברי חילא
אינשי חילא לקרבא
מסדרי תריסין ונטלי
מורניתא ודמות אריה
דמותהון בקרבא והי׳
כטביא על טווריא רה׳
רהטין לאוחא ׀
עזר הראש ע
עבדיה השני אליאב
השלישי ׀ עזר רישא
עובדיה תנינא אליאב
תליתאה ׀ משמנה הר׳
הרביעי ירמיה החמישי ׀
משמנה רביעא ירמיה
חמישאה ׀ עתי הששי
אליאל השבעי ׀ עתי ש׳
אשתאה אליאב שביעי ׀
יוחנן השמיני אלזבד
התשיעי ׀ יוחנן תמינאה
אלזבד תשיעאה ׀ ירמ׳
ירמיהו העשירי מכבני
עשתי עשר ׀ ירמיה עז
עשיראה מכבני סראה ׀ חד
אלה מבני
גד ראשי הצבא אחד
למאה הקטן והגדול ל׳
לאלף ׀ אילין מבני גד
רישי חילא אחד נחר הו׳
הוה מסדר עם מאה
והוא מן זוטריא ברב
רבא רבהון הוה מסדר
קרבא עם אלפא ׀ אלה
הם אשר עברו את היר׳
הירדן בחדש הראשון
והוא ממלא על כל גד׳
גדיתיו ויבריחו את כל
העמקים למזרח ולמ׳
ולמערב ׀ אילין הינון
דעברו ית ירדנא בירחא
קדמאה והוא מתמלי
על כל פיגירוהי ואפכו
כל יתבי מישריא למ׳
למדינחא ולמערבא ׀
ויבאו מן
בנימן ויהודה עד למצד
לדויד ׀ ואתו מן בני בנימ׳
ויהודה עד לחקרא לות
דוד ׀ ויצא דויד לפניהם
ויען ויאמר להם אם ל׳
לשלום באתם אלי לע׳
לעזרני יהיה לי עליכם
לבב ליחד ואם לרמותני
לצרי בלא חמס בכפי י׳
ירא אלהי אבותינו ויו׳
ויוכח ׀ ונפק דויד לקדמיה׳
ואתיב ואמר להון אין
לשלם אתיתון לותי ל׳
לסיועותי יהא לי עליכון
שלם לי לבבא כחדא ו׳
ואין לנכלא יתי לאעיקתי
בלא חטופין בידי יתגלי
קדם ייי אלהא דאבהתנא
ויתפרע ׀
ורוח לבשה את עמשי
ראש השלושים לך דו׳
דויד ועמך בן ישי שלום
שלום לך ושלום לעזרך
כי עזרך אלהיך ויקבלם
דויד ויתנם בראשי הג׳
הגדוד ׀ ורוח גבורה ל׳
לבשת ית עמשי ריש
גיבריא ואתיב אמטולתך
דויד אתינא ולמיהוי ז׳
עימך בר ישי שלמא
שלמא ושלמא כלולי
לך ושלמא לדמסייעין
לך ארום בסעדך מימר
אלהך וקבילינון דויד
ומנינון ברישי מורוי י׳
חילא ׀

קטן הקטן ה̇ קמ״צ וסימ׳ ויגד לרבקה את דברי עשו׳ עיר שאר הקטן ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא׳ אחד למאה הקטן והגדול׳
ובמלואת הימים האלה׳ וכל אתנח וסוף פס׳ דבות ״ למהר ג̇ וסימ׳ ותחזק מצרים׳ למהר שלל חש בז׳ וכצבאים על ההרים׳
שלום שלום ה̇ וסימ׳ ייצר סמוך תיצר׳ בורא ניב שפתים שלום׳ וירפאו את שבר בת עמי׳ וירפו את שבר בת׳ ורוח לבשה את עמשי׳

על דויד ה׳ וסימ׳ את כסא ממלכתך דמלכים ׀ ומממנשה נפלו על דויד ׀ בי פלשתים ׀ ואלה מספרי ראשי החלוץ לצבא באו
יודעי ה׳ מלא וסימ׳ ויבטחו בך יודעי שמך ׀ אל יודעי נהי ׀ ומבני יששכר יודעי בינה לעתים ׀ עדנח לית דבות

ומממנשה נפלו על דויד
בבאו עם פלשתים על
שאול למלחמה ולא ז
עזרם כי בעצה שלחהו
סרני פלשתים לאמר
בראשינו יפול אל אדניו
שאול ׀ ומשבט מנשה
שרו עם דוד כד אתא
עם פלישתאי על שאול
לאגחא קרבא ולא כ׳
סעדונון ארום בעטתא
פטרוהי יתיה אסטרטגי ז
פלישתאי למימר כד
ברישנא למקטל יתוב
לות רבוניה שאול ׀ ב׳
בלכתו אל ציקלג נפלו
עליו ממנשה עדנח ו׳
ויוזבד וידיעאל ומיכאל
ויוזבד ואליהוא וצלתי
ראשי האלפים אשר
למנשה ׀ כד אזל לצק
לציקלג שרו ואתחברו
עמיה משבט מנשה
עדנח ויוזבד וידיעאל
ומיכאל ויוזבד וצלתי
רישי גבריא דמן שבט
מנשה ׀ והמה עזרו עם
דויד על הגדוד כי גבורי
חיל כלם ויהיו שרים
בצבא ׀ והנון סייעו עם
דוד על מזרזי חילא כ׳
מטול דגיברי חילא הוו
כולהון והוו מתמנן רבני
חילא ׀ כי לעת יום ביום
יבאו על דויד לעזרו

עד למחנה גדול כמחנה
אלהים ׀ ארום לזמן
יומא ביומא אתיין לות
דוד לסייעותיה עד הה
ההוא למשרי אוכלוזין
מגיעין משרי מלאכיא
דיי׳ ׀
ואלה מספרי ראשי ה׳
החלוץ לצבא באו על
דויד חברונה להסב מ׳
מלכות שאול אליו כפי
יהוה ׀ ואלין סכומי ריש
חילא דמזרזין לחילא
דאתו לות דוד לחברון
לאחזרא מלכותא דש
דשאול לותיה כגזרת
מימרא דיי׳ ׀
בני יהודה נשאי ז
צנה ורמח ששת אלפים
ושמונה מאות חלוצי
צבא ׀ בני יהודה נטלי
תריסין ומורנין אשתה
אלפין ותמני מאה מ׳
מזרזי חילא ׀
מן בני שמעון גבורי
חיל לצבא שבעת אלפים
ומאה ׀ מן בני שמעון ז
גברי חילא לחילא טז
שבעה אלפין ומאה ׀
מן בני הלוי יז
ארבעת אלפים ושש ז
מאות ׀ מן בני ליואי יז
ארבעת אלפין ושית
מאה ׀ ויהוידע הנגיד
לאהרן ועמו שלשה

אלפים ושבע מאות ׀ ז
ויהוידע אמרכל לבית
אהרן ועימיה תלתא
אלפין ושבע מאה ׀ וצ׳
וצדוק נער גבור חיל וז
ובית אביו שרים עשרים
ושנים ׀ וצדוק טליא גבר
חילא ובית אבוי רבנין ע
עשרין ותרין ׀
ומן בני בנימן ז
אחי שאול שלשת אז
אלפים ועד הנה מרבית׳
שמרים משמרת בית
שאול ׀ ומן בני בנימן
קריבוי דשאול תלתא
אלפין ועד כדון נטרי
מטרת שאול ׀
ומן בני אפרים
עשרים אלף ושמנה
מאות גבורי חיל אנשי
שמות לבית אבתם וה׳
ומן בני אפרים עשרין
אלפין ותמני מאה גברי
חילא אנשי שמהן לה
לבית אבהתהון ׀
ומחצי מטה
מנשה שמונה עשר
אלף אשר נקבו בשמות
לבוא להמליך את דויד ׀
ומפלגות שבטא דמנש׳
תמני סר אלפין די א׳
אתפרשו בשמהן למ׳
למיעל לאמלכא ית
דוד ׀
ומבני יששכר יודעי

ומבני ומבני ז׳ בספ׳ וסימ׳ ויהיו בני אולם אנשים ׀ ואלה העמדים ובניהם ׀ ואלה מבני גד ׀ ומבני יששכר יודעי בינה ׀ ויחלקום
הגדלות אלה ׀ גם אתה הקדיש המלך ׀ כל אלה מבני עבד אדום ׀ וכל שאר זרו מבני ומבני במ׳ מן בני ׀ ואם מן התענית עלה ׀ ועשה
את האחד ׀ ויאמר ה׳ אל משה הלא ׀ הגפן הובישה והתאנה ׀ שלחוהו ׀ וישלחהו ׀ משליח ׀ וישלחך ׀ ומשלוח ׀ בשלחו ׀ בלה ל׳ דב׳

יוצאי ד מלא וסימ ומזבולן יוצאי צבא ערכי מלחמה · ומאשר יוצאי צבא לערך · עם יוצאי השבת · ויהי לעזריהו · · ולב
ד וסימ צבאות שופט בחן כליות ולב · בחן יצריך גרון · צדיק · ושאריתא לב ולב שפת אלחמה · בלב ולב · · ולעדר ל דבות · ·

בינה לעתים לדעת מה
יעשה ישראל ראשיהם
מאתים וכל אחיהם על
פיהם ׃ ומבני יששכר
ידעי סוכלתנו לעדניא
חכימין למיקבע רישי
שנין ורישי ירחין ולז
ולעברא ירחיא ושניא
סופיסטין במולדא יז
למיקבע מועדיא בעי
בעדניהון בקיעין בתוק
בתקופתא דשמשא
אינטרולוגין במזליא
וכוכביא למידעמה כט
כשרין למעבד בית ישר
רבניהון רישי סנהדריא
מאתן כל אחוהון עבדי
פיתגמי אוריתא וחכי
וחכימין על מימר כו
פומיהון ׃
ומזבולן יוצאי צבא ע
עורכי מלחמה בכל כלי
מלחמה חמשים אלף
ולעדר בלא לב ולב ׃ ומ
ומשבט זבולן נפקי חו
חילא מסדרי קרבא בכל
זייני קרבא ולמעסך
בלא לבא ולבא ׃
ומנפתלי שרים
אלף ועמהם בצנה וחו
וחנית שלשים ושבעה
אלף ׃ ומשבט נפתלי
רבנין אלפין ועמהון כו
כתריסין ובמורנין תלתא
ושבעא אלפין ׃

ומן הדני ערכי מלחמה
עשרים ושמנה אלף
ושש מאות ׃ ומן שבטה
מסדרי קרבא עשרין
ותמני אלפין ושית מאה ׃
ומאשר
יוצאי צבא לערך מל
מלחמה ארבעים אלף ׃
ומשיבט אשר נפקו חו
חילא לסדרא קרבא יז
ארבעין אלפין ׃
ומעבר לירדן
מן הראובני והגדי וחו
וחצי שבט מנשה בכל כלי
צבא מלחמה מאה
ועשרים אלף ׃ ומעבר
לירדנא משיבט ראובן
ומשבט גד ומפלגות
שבטא דמנשה מזוין
בכל זיינין לחילא מאה
ועשרין אלפין ׃ כל אלה
אנשי מלחמה עדרי
מערכה בלבב שלם באו
חברונה להמליך את דו
דויד על כל ישראל וגם
כל שרית ישראל לב ז
אחד להמליך את דויד ׃
כל אלין אנשי קרבא
מסדרי סדרא בלב שז
שלים אתו לחברון ליז
לאמלכא ית דויד על
כל ישראל ואת כל שאר
דישראל לבא חד לאמלכ
ית דויד ׃ ויהיו שם עם
דויד ימים שלושה א

אכלים ושותים כי הכו
הכינו להם אחיהם ׃ והו
והוו תמן עם דויד יומין
תלתא אכלין ושתן יז
ארום דמינו להון אחו
אחוהון ׃ וגם הקרובים
אלהם עד יששכר וזב
וזבלון ונפתלי מביאים
לחם בחמורים ובגמלים
ובפרדים ובבקר מאכל
קמח דבלים וצמוקים
ויין ושמן ובקר וצאן
לרוב כי שמחה בישרא ׃
ואוף דקריבין להון עד
יששכר וזבלון ונפתלי
מייתין להון לחמא בו
בחמרין ובגמלין ובכו
ובכודנין ובתורין מזונו
ובנן דדבלין ואתכלין
דענבין וחמר ומשח
ותורין ועאן לסוגעי מו
מטול דחדוה הוות כוז
בישרא ׃
יג ויועץ דויד עם
שרי האלפים והמאות
לכל נגיד ׃ ואתיעט דויד
עם רבני אלפיא ומאות
לכל סרכו ׃ ויאמר דויד
לכל קהל ישראל אם
עליכם טוב ומן יהוה יז
אלהינו נפרצה נשלחה
על אחינו הנשארים
בכל ארצות ישראל
ועמהם הכהנים והלוים
בערי מגרשיהם ויקבצו
אלינו ׃ ואמר דויד לכל ׃

שלושה יו מלא וסימ ויורש · דיהושע · לאבשלום · ותאו שלושה מפה · בני יהודה · ואחריו · ויהיו שם · וירדו · דדה · ואנשי ·
ב בני · ושלאחריו · ב בני · זלו שם · בני מושי ימים שלושה · עומדי שני דימה · ומל מגלת אסתר דכותי · · שויה · מלת · מלים · פשוטו
יגורו · לדוד דישון · לא הביא יעורב · בשן נתעשה · ועשו בלמוהו · מיצורצוד · ממוזן זאחור גבור · יוכלו את דיהא · גלה חם יא · ·

ישר ג̇ פתחי וסימ׳ באשר ישר בעיני היוצר ·· ונתתיה לאשר ישר · כי ישר הדבר בעיני כל העם ·· ויטהו ג̇ וסימנ׳
ויטהו דוד בית עבד אדום ·· ויחברו דדב הימ׳ · ויטהו יואב אל תוך השער ·· ובשירים ב̇ למה נחבאת לברח · ודויד וכל ··

קהלא דישר׳ אוזק׃
קדמיכון שפיר ומן קדם
יי׳ אית רעוא נתקף ו
ונשדר מיטול אחנא
דאישתיירון בכל ארעא
דישראל ועמיהון כהניא
וליואי בקירוי פרוילהון
ויתכנשון לוותנא ונס׃
ונסבה את ארון אלהינו
אלינו כי לא דרשנהו
בימי שאול ונחזור
ית ארונא דאלהנא לו׃
לוותנא ארום לא אתבעי
יתנא ביומי שאול ויי׳
ויאמרו כל הקהל לע׳
לעשות כן כי ישר הדבר
בעיני כל העם ואמרו
כל קהלא למעבד כדין
ארום תקין פתגמא הד׳
קדם כל עמא
ויקהל דויד את
כל ישראל מן שיחור
מצרים ועד לבא חמת
להביא את ארון האל׳
האלהים מקרית יערים
ואכנש דויד ית כל ישר׳
מן נילוס דמצרים עד
מעלן לאנטוכיא לא׳
לאעלא ית ארונא דיי׳
מקרית יערים ויעל
דויד וכל ישראל בעלתה
אל קרית יערים אשר
ליהודה להעלות משם
את ארון האלהים יי׳
יהוה יושב הכרובים

אשר נקרא שם וסליק
דויד וכל ישר׳ בעלתה
לקרית יערים די ליהוד׳
לאעלא ית ארונא דיי׳
הוא יי׳ דשכינתיה ש׳
שריא על מן כרוביא
דאתקרי שמיה עלוהי
וירכיבו את ארון הא׳
האלהים על עגלה חד׳
חדשה מבית אבינדב
ועזא ואחיו נהגים בע׳
בעגלה ואחיתו ית ארו׳
בעגלתא חדתא מן ביה
אבינדב ועזא ואחיו מ׳
מדברין בעגלתא ודויד
וכל ישראל משחקים
לפני האלהים בכל עז
ובשירים ובכנרות ובנ׳
ובנבלים ובתפים ובמצ׳
ובמצלתים ובחצצרות
ודויד וכל ישר׳ משבחי׳
קדם יי׳ בכל שירין ובכנ׳
ובכנרין ובנבלין ובתפין
ובצלצלין ובחצוצרתא
ויבאו עד גרן כידן וישל׳
וישלח עזא את ידו יי׳
לאחוז את הארון כי ש׳
שמטו הבקר ואתו עד
גרן אתר מתקן ואושט
עזא ידיה למיחד ית
ארונא ארום מרעדין
תורייה ויחר אף יהוה
בעזא ויכהו על אשר
שלח ידו על הארון וי׳
וימת שם לפני אלהים

ותקיף רוגזא בעזא ומ׳
ומחהי מטול דאושיט
ידיה על ארונא ומית
תמן קדם יי׳ ויחר ל׳
לדויד כי פרץ יהוה פרץ
בעזא ויקרא למקום
ההוא פרץ עזא עד היום
היום הזה ותקיף לדויד
ארום תרע יי׳ תרעתא
בעזא וקרא לאתרא הה׳
ההוא אתר דמיתה ביה
עזא עד יומא הדין וי׳
ויירא דויד את האלהים
ביום ההוא לאל לאמר
היך אביא אלי את די׳
ארון האלהים ודחיל
דויד מן קדם יי׳ ביומא
ההוא למימר איכדין
ייעול לותי ית ארונא
דיי׳ ולא הסיר דויד את
הארון אליו אל עיר דוד
ויטהו אל בית עבד
ארום הגתי ולא אפני
דויד ית ארונא לוותיה יי׳
לקרתא דדויד ואפנייה
לבית עובד ארום גתאה
וישב ארון האלהים עם
בית עבד אדם בביתו ש׳
שלשה חדשים ויברך
יהוה את בית עובד אדם
ואת כל אשר לו ואשתהי
ארונא דיי׳ לות עבד אדן
בבייתיה תלתא ירחין
ובריך מימרא דיי׳ ית
עובד אדום בבנין ובני

ויירא י̇ב̇ וסימ׳ ויירא ויאמר מה נורא המקום · ויירא יעקב מאוד ויצר לו · ויאמר כי שמך לאיש שו׳ · וישמע המלך יהויקים וכל·
ויירא דויד את האלהים ביום ההוא · ויירא ויתן יהושפט פניו · ויירא שאול את פלשתים · ויירא שאול מלפני דויד · ויירא שמואל אל
יי׳ · וישם דוד את הדברים האלה · ויבהר שאול ויפל מלא קומתו · ויירא דויד את יי׳ ביום ההוא ·· ג ·· ונסבה לית דכותי׳ ·· ·

חורם דכת חירם ג̇ וסימ̇ וישלח חירם מלך צר ׃ וגם עבדי חירם ועבדי ׃ ויעש חירם את הסירת ׃ ג̇ ׃ דויד עוד ד̇ וסימ̇
ויקח דויד עוד פלשתים ונשים ׃ וחברן דדב̇ הימ̇ ׃ב̇ בפס̇ ׃ ומיה יוסיף דויד עוד ׃ דשמוא̇ ׃ ג̇ ׃ הילודים לית דכות ׃

ובני בנוהי ואת עברתא
אתתיה ותמניא כלתיה
וילידה תמניא תמניא
עדרא אישתכחו בני א
אבהן ובנין ביום חד תה
תמניין וחד ויתכל דוד
בריך ואסגי עדלחדא ׃

יד
וישלח
חירם מלך צר מלאכים
אל דויד ועצי ארזים
וחרשי קיר וחרשי עץ
עצים לבנות לו בית ׃ ו
שלח חירם מלאכא
עזגדין לות דוד וקיסי
ארזין וארדכלין ראח
ראומנין לבניין כותלא
ונגרין חכמין למיקט
קימין בעינא דלא
שלטא בהון מלטיתא
ולא מתבזעין מן שרבא
מטול למבני ליה היכל ׃
וידע דויד כי הכינו יהוה
למלך על ישראל וכי
נשאת למעלה מלכותו
בעבור עמו ישראל ׃ ו
וידע דוד ארום אר
אתקיניה מימרא דיי
מלכא על ישרא וארום
אתנטלת איקריה לעיל
ומלכותיה מן בגלל יה
לאוטבא לעמיה ישר ׃
ויקח
דויד עוד נשים בירושלם
ויולד דויד עוד בנים ובנ
ובנות ׃ ונסיב דויד עוד
נשין בירושלם ואוליד
דוד תוב בנין ובנן ׃ ואלה
שמות הילודים אשר
היו לו בירושלם שמוע
ושובב נתן ושלמה ׃ ויב
ואילין שמהת דאתילדן
דהוו מתרביין בירושל
שמוע ושובב נתן ושלמ ׃
ויבחר ואלישוע ואל
ואלפלט ׃ ונגה ונפג ויפ
ויפיע ׃ ואלישמע ובע
ובעלידע ואליפלט ׃
וישמעו
פלשתים כי נמשח דוד
למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבק
לבקש את דויד וישמע
דויד ויצא לפניהם ׃ ו
ושמעו פלשתים ארום
אתרבא דוד למלכא
על כל ישרא וסליקו כל
פלישתאי למתבע ית
דוד לקרבא ושמע דוד
ונפק קדמיהון ׃ ופלשתים
באו ויפשטו בעמק רפ
רפאים ׃ ופלשתים אתו
ואתרטישו במישר
גבריא ׃ וישאל דויד
באלהים לאמר האעלה
על פלשתים ונתתם בידי
ושאיל דוד במימרא
דיי למימר האסק על
פלישתאי ותמסרינון
בידי ואמר יי ליה סק
ואמסרינון בידך ׃ ויעלו
בבעל פרצים ויכם שם
דויד ויאמר דויד פרץ ׃
האלהים את אויבי בידי
כפרץ מים על כן קראו
שם המקום ההוא בעל
פרצים ׃ וסליקו במישר
פרצים ומחינון תמן דוד
ואמר דוד תבר יי ית בעל
דבבי בידי כתבור מאן ׃
דפחר דמלי מיין כגין ׃
כן שמא דאתרא ההוא
מישר פרצים עד יומא
הדין ׃ ויעזבו שם את
אלהיהם ויאמר דויד
וישרפו באש ׃ ושבקו
תמן ית טעותהון ואמ
דויד ואתוקדו בנורא ׃
ויסיפו ׃
עוד פלשתים ויפשטו
בעמק ׃ ואוסיפו תוב פ
פלישתאי ואתרטישו
במישרא ׃ וישאל דויד
באלהים ויאמר לו האל
האלהים לא תעלה
אחריהם הסב מעליהם
ובאת להם ממול הבכ
הבכאים ׃ ושאיל תוב
דוד במימרא דיי ואמ
ליה יי לא תסק בתריהון
אסתחר מעליהון ותיתי
להון מקבל אילניא ׃ וי
ויהי כשמעך את קול
הצעדה בראשי הבכאים
אז תצא במלחמה כי
יצא האלהים לפניך

שאלה באלהים ז̇ בליש̇ וסימ̇ ויאמר לו שאול נא באלהים ׃ ויקומו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ׃ וישאל שאול באלהים ולא
עשו ׃ וישאל לו באלהים ׃ היום החלותי לשאול לו באלהים ׃ דלה ׃ וישאל דויד באלהים ׃ דלה ׃ וישאל עוד דויד באלהים ׃ ׃ נשאת ג̇ וסימ̇
האכל אכלנו מן המלך ׃ והנה ככר עפרת ׃ וכי נשאת למעלה מלכותו ׃ ׃ שמוא̇ קדמ̇ בבאים קול ׃ צעדה ׃ ד̇ה̇ הצעדה קול הבכאים ׃

יצוהו ו׳ וסימ׳ ויגד משה לאהרן את כל׳ ויעש נח ככל אשר יצוהו׳ ויבא משה ויקרא׳ ויקח משה את המטה׳ וישכב דוד
בבקרי׳ ויעש דוד כן׳ וחברון דה״ב׳ אשר עשה דויד׳ ויעש ברוך בן נריה׳ אלה פקדתם לעבדתם ׃ גזרה לית דכות ׃

להכות את מחנה פלש׳
פלשתים ׃ בריה כמא דשמע
ית קל מלאכיא דאתיין
לסייעותך בכן תפוק ית
לקרבא ארום נפק מלא׳
מלאכא שליח מן קדם
יי לאצלחא קדמך לק׳
למקטל ית משריית
פלשתאי ׃ ויעש דויד
כאשר צוהו האלהים ׃
ויכו את מחנה פלשת׳
פלשתים מגבעון ועד
גזרה ׃ ועבד דויד היכמא
דפקדיה יי ומחו ית
משריית פלשתאי מ׳
מגבעון ועד גזרה ׃ וי׳
ויצא שם דויד בכל הא׳
הארצות ויהוה נתן את
פחדו על כל הגוים ׃ ונ׳
ונפק שמא דדויד בכל
ארעתא ומימרא דיי
רמא דחלתיה על כל
טו עממיא ׃ ויעש לו בתים
בעיר דויד ויכן מקום
לארון האלהים ויט
לו אהל ׃ ועבד ליה ב׳
בתין בקרתא דדויד וא׳
ואתקין אתרא לארונא
דיי ופרס ליה משכנא
אז אמר דויד לא לשו׳
לשאת את ארון הא׳
האלהים כי אם הלוים
כי בם בחר יהוה לשאת
את ארון יהוה ולשרתו
עד עולם ׃ הא בכן אמר

דויד דלא כשרין למיטל
ית ארונא דיי אלהין לי׳
ליואי ארום בהון אתרעי
יי למיטל ית ארונא דיי ׃
ולשמשא יתיה עד
עלמא ׃
ויקהל דויד את כל ישראל
אל ירושלם להעלות
את ארון יהוה אל מק׳
מקומו אשר הכין לו ׃ ו׳
ואכנש דויד ית כל ישרא׳
לירושלם לאסקא ית
ארונא דיי לאתריה דז׳
זמין ליה ׃ ויאסף דויד
את בני אהרן ואת הלוים ׃
וכנש דויד ית בני אהרן
וית ליואי ׃
לבני קהת אוריאל הש׳
השר ואחיו מאה ועש׳
ועשרים ׃ לבני קהת י׳
אוריאל רבנא ואחוהי
מאה ועשרין ׃
לבני מררי עשיה
השר ואחיו מאתים
ועשרים ׃ לבני מררי ע׳
עשיה רבנא ואחוהי מ׳
מאתן ועשרין ׃
לבני גרשום יואל
השר ואחיו מאה וש׳
ושלשים ׃ לבני גרשם
יואל רבנא ואחוהי מא׳
ותלתין ׃
לבני אליצפן שמעיה
השר ואחיו מאתים ׃
לבני אליצפן שמעיה

רבנא ואחוהי מאתן ׃
לבני חברון
אליאל השר ואחיו ש׳
שמונים ׃ לבני חברון א׳
אליאל רבנא ואחוהי
תמנן ׃
לבני עזיאל עמינדב
השר ואחיו מאה ושנים
עשר ׃ לבני עזיאל עמינד׳
רבנא ואחוהי מאה ו׳
ותריסר ׃
ויקרא דויד לצדוק
ולאביתר הכהנים ול׳
וללוים לאוריאל ע׳
עשיה ויואל שמעיה
ועמינדב ׃ וקרא דויד
לצדוק ולאביתר כהנ׳
וללואי לאוריאל עש׳
עשיה ויואל ושמעיה
ואליאל ועמינדב ׃ וי׳
ויאמר להם אתם ראש׳
ראשים האבות ללוים
התקדשו אתם ואחיכם
והעליתם את ארון יהוה
אלהי ישראל אל הכ׳
הכינותי לו ׃ ואמר להון
אתון רישי אבהת לל׳
לליואי אזדמנו אתון
ואחוכון ותסקון ית א׳
ארונא דיי אלהא דישר׳
לאתרא דזמינית ליה ׃
כי למבראשונה לא א׳
אתם פרץ יהוה אלהינו ׃
בנו כי לא דרשנהו כ׳
כמשפט ׃ ארום בקדמית

על כל הגוים ו׳ וסימ׳ ולתתך עליון על כל הגוים׳ זאת העצה היעוצה׳ והמסכה הנסוכה׳ הנצי שלח ולקחתי את כל משפחות׳
כי קרבת יי׳ על כל הגוים׳ והביאתים אל הארץ ההוא׳ קח לך מגלת ספר׳ כי קרוב יום יי׳ על כל הגוים׳ ויצא שם דוד על כל הגוים׳ ויא׳ כ׳
ואספרם על כל הגוים ׃ וללוים ב׳ וסימ׳ כי נתן משה נחלה׳ ויקרא דויד לצדוק׳ ובכל לכהנים וללוים דכו׳ במ״א וגם מהם אקח לכהנים
ללוים ׃

גאשר יצוה משה ג̇ וסימ̇ עד הבקר ׃ ואת החזות ואת שוק התימין ׃ בכתפם במטות עליהם ׃ וכל משה עבד יי̇ רכותל ״ ״
ברכיהו ד̇ וסימ̇ ביום עשרים וארבעה ׃ דחדש שבט ׃ ואחיו אסף העמד ׃ ויעמידו הלוים את הימן ׃ ויקומו אנשים ״ ״

עד לא הויתון אתון תי
הרע יי̇ אלהנא בנא ארו
לא תבעניהי כדחזי ׃
ויתקדשו הכהנים והל
והלוים להעלות את
ארון יהוה אלהי ישראל
ואזדמנו כהניא וליואי
לאסקא ית ארונא דיי̇
אלהא ישראל ׃ וישאו בני
הלוים את ארון האלהים
כאשר צוה משה כדבר
יהוה בכתפם במטות
עליהם ׃ ונטלו בני ליוא
ית ארונא דיי̇ היכמה
דפקיד משה היכמפתגמ
דיי̇ על כתפיהון באסלון
עליהון ׃ ויאמר דויד לש
לשרי הלוים להעמיד
את אחיהם המשררים
בכלי שיר נבלים וכנרות
ומצלתים משמיעים
להרים בקול לשמחה ׃
ואמר דוד לרבנא ליואי
לאסקא ית אחוהון מן
משפחיא במאני תושב
תושבחתא בנבלין וכנ
וכנרין וצלצלין משמעין
משמעין לארמא בקל
לחדוא ׃ ויעמידו הלוים
את הימן בן יואל ומן
אחיו אסף בן ברכיהו ׃
ומן בני מררי אחיהם
איתן בן קושיהו ׃ ואוק
ואוקימו ליואי ית הימן
בר יואל ומן קריבוהי ׃

אסף בר ברכיהו ומן
בני מררי קריבהון איתן
בר קושיהו ׃ ועמהם
אחיהם המשנים זכריהו
בן ויעזיאל ושמירמות
ויחיאל ועני אליאב
ובניהו ומעשיהו ומת
ומתתיהו ואליפלהו
ומקניהו ועבד אדם ויע
ויעיאל השערים ׃ ועמ
ועמיהון אחוהון בתנינ
זכריהו בן ויעזיאל וש
ושמירמות ויחיאל
ועני אליאב ובניה ומעש
ומתתיה ואליפל ומקני
ועבד אדם ויעיאל תרעי ׃
והמשררים הימן אסף
ואיתן במצלתים נחשת
להשמיע ׃ ומשבחיא
הימן אסף ואיתן בצלצ
בצלצלין דנחשא ליו
לאשמעא ׃ וזכריה
ועזיאל ושמירמות
ויחיאל ועני ואליאב
ומעשיהו ובניהו בנבלים
על עלמות ׃ בנבלין על
בסימות קלפונין די טו
שבחא ׃ ומתתיהו ואל
ואליפלהו ומקניהו ועב
ועבד אדם ויעיאל
ועזזיהו בכנרות על ה
השמינית לנצח ׃ בכנרין
על תמניתא למשבחא ׃
וכנניהו שר הלוים במ
במשא יסר במשא כי

מבין הוא ׃ וכנניהו רב
ליואי במטול מתרבר
על נטלי מטולא ארום
סוכלתן הוא ׃ וברכיה ו
ואלקנה תרעיא לפרס
התמן ארונא ׃ ושבניהו
ויושפט ונתנאל ועמשי
וזכריהו ובניהו ואליעזר
הכהנים מחצצרים בחצ
בחצצרות לפני ארון
האלהים ועבד אדם
ויחיה שערים לארון ׃
ושבניהו ויושפט ונתנאל
ועמשי וזכריהו ובניהו
ואליעזר כהניא מחצצר
בחצוצרתא קדם ארונ
דיי̇ ועבד אדום ויחייה
תרעא לפרסא דתמן
ארונא ׃ ויהי דויד וזקני
ישראל ושרי האלפים
ההולכים להעלות את
ארון ברית יהוה מן בית
עבד אדם בשמחה ׃ וה
והוה דויד וסבי ישראל
ורבני אלפיא דאזלין
לאסקא ית ארון קימא
דיי̇ מן ביתה עבד אדום
בחדוא ׃
ויהי בעזר האלהים את
הלוים נשאי ארון ברית
יהוה ויזבחו שבעה פ
פרים ושבעה אילים ׃ וה
והוה כד סעיד יי̇ ית
ליואי נטלי ארון קימ
דיי̇ ודבחו שבעא תורין

ומתתיהו ד̇ וסימ̇ ועמהם אחיהם המשנים ׃ ומתתיהו ואליפלהו ׃ ריש פס̇ לידותון בני ידותון גדליהו ׃ לארבעה עשר ״ ״
זכריה וזכריה ז̇ בספר̇ וסימ̇ זמריה בן משלמיה ׃ אסף הראש ׃ ומישביהו זכריה ׃ ועדרו אחיו ׃ ועזיאל ושמירמות ׃ בשנת שלש
למלכו ׃ והאנשים עשים באמונה ׃ וכל קרי רכות במ̇ב̇ זכריהו ׃ בשנת שלשים ושמנה לעזריהו ׃ ואעידה לי עדים נאמנים ״ ״

נשקפה ד̇ וסימ̇ בעד החלון נשקפה ותיבב · ומיכל בת שאול נשקפה · וחברו דרב הימ̇ · בירעה נשקפה ·· השר ד̇ וסימ̇ השר שואל והשופט בשלום · ובנציהו השר המשא · השר שמהות היזרח · ועמוד מיכאל השר הגדול ·· ועל דויד ל̇ דסמ̇ ··

ושבעא אימרין ודויד
מכרבל במעיל בוץ וכ
וכל הלוים הנשאים
את הארון והמשררים
וכנניה השר המשא
המשררים ועל דויד
אפוד בד ודויד הוה מ
מתעטף במנטר דבוץ
וכל ליואי נטלין ית
ארונא ומשבחיא וכ
וכנניה רב נטלי מט
מטול דמשבחיא ועל
דוד כרדוט דבוץ וכל
ישראל מעלים את
ארון ברית יהוה בת
בתרועה ובקול שופר
ובחצצרות ובמצלתים
משמעים בנבלים
וכנורות וכל ישראל
מסקין ית ארונא קי
קיימא דיי ביבבא ובקל
שופרא ובחצצרתא
ובמצלצלין דשמעין
בנבלין ובכנרין ויהי
ארון ברית יהוה בא ע
עיר דויד ומיכל בת ש
שאול נשקפה בעד
החלון ותרא את המ
המלך דויד מרקד ומ
ומשחק ותבז לו בלבה
והוה ארון קיימא דיי
אתי עד קרתא דדויד
ומיכל ברת שאול אד
אודיקת מן חרכא וח
וחמית ית מלכא דויד
מטפז ומשבח ובסרת
עלוי בלבבה

יו ויביאו את ארון
האלהים ויציגו אתו בת
בתוך האהל אשר נטה
לו דויד ויקריבו עלות
ושלמים לפני האלהים
ואיתיאו ית ארונא דיי
ואקימו יתיה במיצע מ
משכנא די פרשליה ד
דויד וקריבו עלוון ונכ
ונכסת קודשיא קדם יי
ויכל דויד מהעלות
העלה והשלמים ויברך
את העם בשם יהוה וכ
ופסק דויד מן למסק
עלתא ונכסת קודשיא
ובריך ית עמא בשום
מימרא דיי ויחלק ל
לכל איש ישראל מ
מאיש ועד אשה לא
לאיש ככר לחם ואשפר
ואשישה ופלג לכל א
אנש ישראל מגבר ועד
אתתא לכל חד טולמא
דלחמא ופלג חד מן
אשתה בתורא ומנא
חד מן אשתה בהינא
דחמרא ויתן לפני י
ארון יהוה מן הלוים
משרתים ולהזכיר
ולהודות ולהלל ליהוה
אלהי ישראל ומני
קדם ארונא דיי מן
ליואי משבחיא ו
ולארכרה ולאודויי י
ולשבחא קדם יי אלהא
דישראל
אסף הראש ומשנהו
זכריה יעיאל ושמירמות
ושמירמות ויחיאל
ומתתיה ואליאב וב
ובניהו ועבד אדום
ויעיאל בכלי נבלים
ובכנרות ואסף במ
במצלתים משמיע
אסף ברישא ותנינה
זכריה ושמירמות ויחיאל ומת
ואלי ובניה ועובד אדום
ויעי בזיני זמר נבלין
וכינרין ואסף בצלצל
משמע ובניהו ויחזיאל
הכהנים בחצצרות
תמיד לפני ארון ברית
האלהים ובניה ויחזי
כהניא בחצצרתא ת
תדירא קדם ארון קיימ
דיי ביום ההוא אז נתן
דויד בראש להודות
ליהוה ביד אסף וא
ואחיו ביומא ההוא
הא כנו אתמנא דויד
ברישא לשבחא קדם
יי בירא דאסף ואחוהי

הודו ליהוה קראו ה
בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו שבחו קדם
יי קרו בשמיה אודעו
בעממיא עובדוהי

בקשו ז דגש וסימ׳ בקשו לי אשת בעלת אוב · בקשו את יי׳ כל ענוי ארץ · ג׳ בפס׳ · בקשו פניו תמיד · וחברו · לך אמר לבי ·
בקשו פני · וחד ובקשו ברחובותיה ··· על כל אלהים ג׳ וסימ׳ ונורא הוא על כל אלהים · וחברו · ומלך גדול על כל אלהים ···

שירו לו זמרו לו שיחו בכ
בכל נפלאתיו | שבחו
קדמוהי זמרו קדמוהי
מלילו בכולהון פרישותיה |
התהללו בשם קדשו י
ישמח לב מבקשי יהוה |
אישתבחו בשמא קד
קודשיה יחדי לבהון
דתבעי מימרא דיי | דר
דרשו יהוה ועזו בקשו
פניו תמיד | תבעו מימר
דיי ותקפיה קבילו א
אפוהי תדירא | זכרו נ
נפלאתיו אשר עשה
מופתיו ומשפטי פיהו |
אדכרו פרישותיה די
עבד תמהוהי ודיני כ
פומיה | זרע ישראל
עבדו בני יעקב בחיריו |
זרעיה דישראל עבדיה
בני יעקב דאתרעי ב
בהון | הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו | ד
הוא יי אלהנא בכל ארעא
דינוהי | זכרו לעולם
בריתו דבר צוה לאלף
דור | אדכרו לעלם ק
קיימיה פתגמא דפקיד
דרין | אשר כרת את א
אברהם ושבועתו לי
ליצחק | דיגזר עם א
אברהם וקיימיה ליי
ליצחק | ויעמידה לח
ליעקב לחק לישראל
ברית עולם | ואוקמיה

ליעקב לגזירה לישראל
קיים עלם | לאמר לך
אתן את ארץ כנען חבל
נחלתכם | למימר לכון
אתן ארעא דכנען עדב
אחסנתכון | בהיותכם
מתי מספר כמעט וגר
וגרים בה | כד הויתון עם
דמניין קליל ויתבון
בה | ויתהלכו מגוי אל
גוי וממלכה אל עם
אחר | והליכו מן עמא
לות עמא ומן מלכו לו
לעמא חורן | לא הניח
לאיש לעשקם ויוכח
עליהם מלכים | לא אר
ארשי גבר לטלמא להון
ואוכח עלי אמטולהון
מלכיא | אל תגעו במש
במשיחי ובנביאי אל
תרעו | לא תנזקון בקר
בקרישיי דרביתינון
בשום טב ובנביאיי לא
תבאשון | שירו ליהוה
כל הארץ בשרו מיום
אל יום ישועתו | שבחו
קדם יי כל יתבי ארעא
בשרו מן יומא ליומא
פרקניה | ספרו בגוים
את כבודו בכל העמים
נפלאתיו | אשתעו בכ
בעממיא ית יקריה
בכלהון אומיא פרישו
פרישותיה | כי גדול י
יהוה ומהלל מאד ונורא

הוא על כל אלהים | מן
מטול דרב יי ומשבח
לחדא ודחיל הוא על
כולהון מלאכיא | כי
כל אלהי העמים אלי
אלילים | ויהוה שמים
עשה | מטול דכולהון
טעוות עממיא דחלן
דלית בהון צרוך ויי
שמיא עבד | הוד והדר
לפניו עז וחדוה במקו
במקמו | זיוא ושיבהור
קדמוהי תקפא ודיצתא
באתריה | הבו ליהוה
משפחות עמים הבו
ליהוה כבוד ועז | הבו
קדם יי גניסת עממיא
הבו קדם יי יקרא ותקפא |
הבו ליהוה כבוד שמו
שאו מנחה ובאו לפניו |
השתחוו ליהוה בהדרת
קדש | הבו קדם יי איקר
שמיה טולו תקרובתא
ועולו קדמוהי סגודו
קדם יי בשיבהורי קדש |
חילו מלפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל תמוט |
אזדעזעו מן קדמוהי
כל יתבי ארעא ברם יי
אתקן ארעא דלא תזו
תזדעזע | ישמחו השמ
השמים ותגל הארץ |
ויאמרו בגוים יהוה מ
מלך | יחדון אנגלי מ
מרומא ויבועון יתבי

במקמו ו חס בליש׳ וסימ׳ וחרב ישראל מנחת במקמו · הסר מלכים איש ממקמו · עלה אריה מסבכו · עז וחדוה במקמו · וישאהו וישיבהו
אל מקמו · ינשאוהו אנשי מקמו · ומל אורית׳ ואיוב דכות׳ חס בגב מל׳ · ולא עוד תשורנו מקומו · אף לזאת יחרד לבי ··· ספרו ג׳ וסימ׳ ספרו
נא לי · ספרו בגוים את כבודו · וחברו ··· תרעו ה׳ וסימ׳ אל נא אחי תרעו · אל אחי אל נא · ואם הרע תרעו · אל תגעו במשיחי · וחברו ···

ויאמרו כל העם ה̇ וסימ̇ ויאמרו כל העם אל שמואל · ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה · ברוך יי̇ אלהי ישראל · ויאמרו כל העם
אשר בשער ופ̇ והלל ב̇ וסימ̇ הנבא על הדוה והלל · ויאמרו כל העם אמן והלל ·· ·· ·

ארעא ויימרון בעמיא
יי̇ מלך | ירעם הים ומ̇
ומלואו יעלץ השדה
וכל אשר בו | יבלי ימיא
ומליאיה יבועון אלני
חקלא וכל עסבא דבי |
אז ירננו עצי היער
מלפני יהוה כי בא לו̇
לשפוט את הארץ | הא
בכין ירננו אלני חרשא
מן קדם יי̇ ארום אתגלי
למידן כלא יתבי ארעא |
הודו ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו | אודו קד̇
יי̇ ארום טב ארום לעל
טוביה | ואמרו הושיע̇
הושיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן ה̇
הגוים להדות לשם ק̇
קדשך להשתבח בת̇
בתהלתך | ואמרו פרוק
יתנא אלהא פורקננא
וכנוש יתנא ושיזב י̇
יתנא מן עממיא לא̇
לאודאה לשום קדשך
לאישתבחא בתושבחתך |
ברוך יהוה אלהי ישרא̇ |
מן העולם ועד העולם
ויאמרו כל העם אמן
והלל ליהוה | בריך יי̇
אלהא דישראל מן עלמ̇
הדין ועד עלמא דאת̇
ואמרו כל עמא אמן ·
ושבחא קדם יי̇ |
ויעזב

שב לפני ארון ברית
יהוה לאסף ולאחיו ·
לשרת לפני הארון ת̇
תמיד לדבר יום ביומו |
ושבק תמן קדם ארון
קיימא דיי̇ לאסף ולי̇
ולאחוהי לשמשא קד̇
ארונא תדירא פתגם יום
ביומיה | ועובד אדם
ואחיהם ששים ושמ̇
ושמונה ועובד אדם בן
ידיתון וחוסה לשערים |
ועובד אדום ואחיהון ·
אשיתין ותמניא ועבד
אדום בר ידיתון וחוסה
לתרעיא | ואת צדוק
הכהן ואחיו הכהנים
לפני משכן יהוה בבמה
אשר בגבעון | וית צדוק
כהנא ואחוהי כהניא
קדם משכנא דיי̇ בבית
כנשתה דבגבעון | להע̇
להעלות עלות ליהוה |
על מזבח העלה תמיד
לבקר ולערב ולכל הכ̇
הכתוב בתורת יהוה א̇
אשר צוה על ישראל |
לאסקא עלוון קדם יי̇ |
על מדבח עלתא תדיר
לצפרא ולרמשא ולכל
מה דכתיב באוריתא
דיי̇ דיפקיד על ישרא̇ |
ועמהם הימן וידותון
ושאר הברורים אשר
נקבו בשמות להדות

ליהוה כי לעולם חסדו |
ועמהון הימן וידותון
ושאר בחיריא דאתפ̇
דאיתפרשו בשמהון ·
לאודאה קדם יי̇ מטול
די לעלם טוביה | ועמ̇
ועמהם הימן וידותון ח̇
חצצרות ומצלתים
למשמיעים וכלי שיר
האלהים ובני ידותון ·
לשער | ועמהון הימן
וידותון בחצוצרתא
וצלצלין למשמעיה
וזיני תושבחא קדם יי̇ |
וילכו כל העם איש ל̇
לביתו ויסב דויד לברך
את ביתו | ואזלו כל עמ̇
אנש לביתיה וחזר דוד
לברכא ית עמיא |
יז ויהי ·
באשר ישב דויד בביתו
ויאמר דויד אל נתן
הנביא הנה אנכי יושב
בבית הארזים וארון ·
ברית יהוה תחת יריעות |
והוה כד יתיב מלכא ד̇
דוד בביתיה ואמר דוד
לנתן נביא הא אנא י̇
יתיב בביתא דמטלל
בכיורי ארזיא וארון
קיימא דיי̇ שרי במש̇
במשכנא בגוא יריעתא |
ויאמר נתן אל דויד כל
אשר בלבבך עשה כי
האלהים עמך | ואמר

ויסב ב̇ וסימ̇ ויסב מעליהם ויבך · וילכו כל העם איש לביתו · וכל שמואל דכות̇ במא ויסב · ועמשא מתגולל בדם ·· ·· לברך ט̇
ויהי כאשר כלה יצחק לברך · וירא בלעם · ואלה יעמדו לברך · לאביגיל אשת נבל הגיד נער אחד · ויסב דויד לברך את ביתו · וגם באו ועבדי
המלך לברך את אדנינו · וילכו כל העם איש לביתו · ויסב את דוית לברך את ביתו · ואתה שאלה לברך את בית עבדך · ד̇ דב̇ הימי̇ ·· ·· ··

דבר אלהים ג̇ וסימ̇ ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ׃ ואשמיעך את דבר אלהים ׃ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים ׃׃ לך ואמרת
ג̇ וסימ̇ לך ואמרת אל עבדי אל דוד ׃ ויאמר לה ואמרת ׃ לך ואמרת אל דויד עבדי ׃׃ הדבר ב̇ וסימ̇ דברתי את אחד ׃ וחובדו ׃׃

נהו לדוד כל מה די בלי
בלבך עביד ארום מימר
דיי בסעדך ׃
ויהי בלילה
ההוא ויהי דבר יהוה א
אלהים אל נתן לאמר ׃
והוה בליליא ההוא וה
והוה פיתגם נבואה מן
קדם יי עם נתן למימר ׃
לך ואמרת אל דויד ע
עבדי כה אמר יהוה לא
אתה תבנה לי הבית לש
לשבת ׃ איזיל ותימר יי
לות דוד עבדי כדנן אמ
יי לא תבנה קדמי ביתא
לאשראה שכינתי ביה ׃
כי לא ישבתי בבית מן
היום אשר העליתי את
ישראל עד היום הזה
ואהיה מאהל אל אהל
וממשכן ׃ ארום לא עז
אשריתי שכינתי ראז
בביתא למן יומא די
אסיקית ית ישראל
ממצרים עד יומא הז
הדין והויתי משרי ט
שכינתי ממשכן זמנא
לנוב ומנוב לשילה וה
למשכן גבעון ׃ בכל אז
אשר התהלכתי בכל יז
ישראל הדבר דברתי ז
את אחד שופטי ישרא
אשר צויתי לרעות את
עמי לאמר למה לא
בניתם לי בית ארזים ׃ בכ

בכל אתר דאשריתי ו
שכינתי בכל מה דמה ז
דמיהלכא שכנתי בבני
ישרא האיפשר דמללי
עם חד מן נגודיא דישר
די פקידיה לפרנסא ית
עמי למימר למה לא
בניתון קדמי ביתא די
מטלל בכיורי ארזיא ׃
ועתה כה תאמר לעבדי
לדויד כה אמר יהוה ׃
צבאות אני לקחתיך
מן הנוה מן אחרי הצאן
להיות נגיד על עמי ז
ישראל ׃ וכדון כדנן תז
תימר לעבדי לדויד כז
כדנן אמר יי צבאות
אנא דברתך מן דירא
מן בתר ענא למהוי נז
מלכא על עמי ישרא ׃
ואהיה עמך בכל אשר
הלכת ואכרית את כל
אויביך מפניך ועשיתי
לך שם כשם הגדולים
אשר בארץ ׃ והוה מן
מימרי בסעדך בכל
אתר דהליכתא ושיז
ושיציתית ית כל בעלי
דבבך מן קדמך ועבדית
לך שום טב בשום אז
אבהת עלמא דרבניא
דהוון בארעא ׃ ושמתי
מקום לעמי ישראל
ונטעתיהו ושכן תחתיו
ולא ירגז עוד ולא

יוסיפו בני עולה לבלתו
כאשר בראשונה ׃ ואז
ואשוי אתר מתקן לז
לעמי ואקימינון ויש
וישרון באתריהון ולא
יזועון תוב ולא יוספון
בני רשעה למלעי יתהו
כמה דסגיפינון בקדמיתא ׃
ולמימים אשר צויתי
שופטים על עמי ישרא
והכנעתי את כל אויבך
ואגד לך ובית יבנה לך
יהוה ׃ למן יומא די פ
פקדית נגידיא על עמי
ישרא והברית ית כל
בעלי דבבך וחויתי לך
ארום מלכו יקיים לך
יי ׃ והיה כי מלאו ימיך
ללכת עם אבתיך והז
והקימותי את זרעך יז
אחריך אשר יהיה מ
מבניך והכינותי את
מלכותו ׃ ויהי ארום יז
ישלמון יומיך למהך
עם אבהתך ואקים ית
בנך בתרך בר התולד
ואתקן ית מלכותיה ׃
הוא יבנה לי בית מקדש
לשמי ואתקן ית כורסי
מלכותיה עד עלמא ׃
אני אהיה לו לאב והוא
יהיה לי לבן וחסדי לא
אסיר מעמו כאשר
הסירותי מאשר היה
לפניך ׃ אנא אהוב יתיה

מאהל ד̇ וסימ̇ ויצא מאהל לאה ומאהל ׃ ויקרא אל משה וידבר ׃ ואהיה מאהל אל אהל וממשכן ׃ יסתר ויחתך מאהל ׃׃
גדולים ו̇ מלא וסימ̇ גדולים יחדו לב׃ כי עבדו גם בם המה ׃ ויש תועים ומבלאים במקום זה ׃ גדולים דועבדו אתו כל הגדים ׃ כשם
הגדולים אשר בארץ ׃ דרה׃ כי מרפא יצוח זוטא ים גדולים ׃ זבדיאל בן הגדולים ׃ ויזבחו ביום ההוא ׃׃ ואמרית לית דבות ׃׃

המלך דויד ו׳ בבתו׳ וסימ׳ ויהי ארון ברית יי׳ באי ויבא המלך דויד וישב ׳ וישלח את הדורם בנו ׳ גם אותם הקדיש ׳ ויאמר
המלך דויד לארנן ׳ וכל השרים והעבדים ׳ ׳ ׳ ואין אלהים ג׳ וסימ׳ ראו עתה כי אני ׳ יי׳ כי אין כמוך ׳ דשמואל ׳ ותברו דדה

באבא לבריה והוא יהי
חביב קדמי כברא לברא
לאבא וטיבי לא אעדי
מיניה היכמה דעדיתי
מן שאול דהוה מליך
מן קדמך ׃ והעמדתיהו
בביתי ובמלכותי עד
העולם וכסאו יהיה נכון
עד עולם ׃ ואקימיניה
מהימן בעמי בבית מקד
מקדשי ובמלכותי עד
עלמא וכורסי מלכותיה
יהי מתקן עד עלמא ׃ כ
ככל הדברים האלה וככל
החזון הזה כן דבר נתן
אל דויד ׃ הי ככל פתגמי
האילין והי ככל נבואת
הדא מליל נתן עם דוד ׃
ויבא
המלך דויד וישב לפני
יהוה ויאמר מי אני א
יהוה אלהים ומי ביתי
כי הביאותני עד הלם ׃
ואתא מלכא דויד ואסת
ואשתהי בצלותא קד
יי ואמר לית אנא כמ
כמסת יי אלהים ומן כ
ביתי ארום אמטיתני
עד הלכא למחסן מיו
מלכותא ׃ ותקטן זאת
בעיניך אלהים ותדבר
על בית עבדך למרחוק
וראיתני כתור האדם
המעלה יהוה אלהים ׃
והוות קלילא דא קדמ

יי אלהים ומלילתא על
בית עבדך לעלמא דא
דאתי ואחזיתני למקם
כסדר גבריא יי אלהים ׃
מה יוסיף עוד דויד א
אליך לכבוד את עבדך
ואתה את עבדך ידעת ׃
מה יוסיף תוב דויד למה
למללא קדמך את ע
עבדתא בשותא דעבדת
ליקרא יתי ואנת ית ע
עבדך ידעתא יי אלהים ׃
יהוה בעבור עבדך וכלבך
עשית את כל הגדולה
הזאת להודיע את כל
הגדלות ׃ יי בגין עבדך
וברעותך עבדתא ית כל
רעותא הדא להודעא
ית כל רברבתא ׃ יהוה
אין כמוך ואין אלהים
זולתך בכל אשר שמענו
באזנינו ׃ יי לית דכוותך
ולית אלהים בר מינך ב
בכל די שמענא ואמרו
קדמנא ׃ ומי כעמך יש
ישראל גוי אחד בארץ
אשר הלך האלהים ל
לפדות לו עם לשום לך
שם גדלות ונראות לגר
לגרש מפני עמך אשר
פדית ממצרים גוים ׃ ו
ומן כוותך עמך ישרא
עמא יחידאי ובחיר
בארעא דאתגלי מלאך
שליח מן קדם יי למפ

למפרק ליה עם ולשואה
ליה שום ולמעבד להון
רברבן וחסינן לתרכא מן
קדם עמך דפרקתא ממ
ממצרים עממיא ׃ ותתן
את עמך ישראל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה הי
היית להם לאלהים ׃ ות
ואתקנתא ית עמך ישר
לך לעם עד עלמא ואת
הויתא להון לאלהא ׃ ועי
ועתה יהוה הדבר אשר
דברת על עבדך ועל ביתו
יאמן עד עולם ועשה
כאשר דברת ׃ וכדון יי פ
פתגמא דמלילתא על
עבדך ועל ביתיה יהי מ
מהימן עד עלמא ועבד
כמה דמלילתא ׃ ויאמן
ויגדל שמך עד עולם
לאמר יהוה צבאות י
אלהי ישראל אלהים
לישראל ובית דויד ע
עבדך נכון לפניך ׃ ויהא
מהימן ויתרבי שמך ע
עד עלמא למימר מרי
חילותא יי אלהא דישר
הוא לאלהא לישראל
ובית דויד עבדך יהי כ
מתקן קדמך ׃ כי אתה
אלהי גליתה את אזן ע
עבדך לבנות לו בית על
כן מצא עבדך להתפלל
לפניך ׃ ארום את יי הוו
הויתה לעבדך למימר

על בית ועל בית יג׳ וסימ׳ ויאשר אל האיש אשר על ביתו ׳ ויעשו בני ישראל ככל אשר יצוה יי׳ ׳ ואתם קמתם על בית אבי היום ׳ ויו
ויספדו ויבכו ויצומו עד הערב ׳ ויבאו אנשי יהודה וימשחו ׳ ויהי מספר האדם אשר ׳ ותאמר האשה התקועית לא עליתם בפרצות׳
לא אסתיר עוד פני ׳ ותקטן זאת בעיניך אלהים ׳ דה״ ׳ ויהי עזיהו המלך ׳ דה״ ׳ וישם יהוידע פקדות ׳ ויסר המלך את טבעתו מעל ׳

ויזנח ז מלא בליש וסימ׳ איש אל יותר במנו׳ ואת היותר חזורמיצן׳ ויותר ממינו מאה רכב׳ וחברו׳ מיה לעני ירדע׳ ואל
תתחכם יותר׳ לעשות יקר יותר ממינו ״ על עבדי ב׳ וסימ׳ ויעץ דואג האדומי׳ ויקח דויד את שלטי הזהב אשר

מילכו אקיים לך בגין
כן אשכח עבדך פתח ז
דפומיה לצלאה קדמך ו
ועתה יהוה אתה הוא
האלהים ותדבר על ע
עבדך הטובה הזאת ו ז
וכדון יי׳ אהא דמילתא
על עבדך ית טבתא הד ו
ועתה הואלת לברך את
בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה יהוה ברכ
ברכת ומברך לעולם ו ז
וכדון שריתא לברכא
ית בית עבדך למיהוי ז
קיים לעלמא קדמך ז
ארום את יי׳ ברכתא ומ
ומברך יהי לעלמא ו

יח

ויהי
אחרי כן ויך את דויד ז
את פלשתים ויכניעם
ויקח את גת ובנתיה מ
מיד פלשתים ו והוה כד
בתר כן ומחא דויד ית
פלשתאי ותברינון ודבר
ית גת וית כפרנהא מן יד
פלשתאי ו ויך את מואב
ויהיו מואב עבדים לד
לדויד נשאי מנחה ו ז
ומחא ית מואבאי והוו
מואבאי לעבדין לדויד
נטלי פרס מקרבי דורון ו
ויך דויד את הדדעזר
מלך צובה חמתה בל
בלכתו להציב ידו בנהר
פרת ו ומחא דויד ית

הדדעזר מלכא דצובה
בחמת כד אזל לאשנא
תחומיה בנהר פרת ו ז
וילכד דויד ממנו אלף
רכב ושבעת אלפים פ
פרשים ועשרים אלף
איש רגלי ויעקר דויד
את כל הרכב ויותר
ממנו מאה רכב ו ואחד
דויד מיניה אלף רתיכין
ושבעה אלפין פרשין
ועשרין אלפין גוברין ז
רגלאין ועקר דויד ית
כל רתיכיא ושייר מנהון
מאה רתיכין ו ויבא אז
ארם דרמשק לעזור
להדדעזר מלך צובה
ויך דויד בארם עשרים
ושנים אלף איש ו ואתו
אנשי ארם דרמשק
לסייעה להדדעזר מ
מלכא דצובה וקטל
דויד בארמאי עסרין ו
ותרין אלפין גוברין ו ז
וישם דויד בארם דר
דרמשק ויהי ארם לד
לדויד עבדים נשאי
מנחה ויושע יהוה ז
לדויד בכל אשר הלך ו
ומני דויד אסטרטיוטין
בארם דרמשק והוו א
ארמאי לדויד עבדין ז
נטלי פרס מסקי מסין
ופרק יי׳ לדויד בכל א
אתר דהלך ו ויקח דויד

את שלטי הזהב אשר
היו על עבדי הדדעזר ו ז
ויביאם ירושלם ו ונסב ז
דויד ית תריסי דהבא די
הוו על עבדי הדדעזר
ואייתינון לירושלם ו
ומטבחת ומכון ערי הד
הדדעזר לקח דויד נח
נחשת רבה מאד בה עש
עשה שלמה את ים הנ
הנחשת ואת העמודים
ואת כלי הנחשת ו ומן ז
טבחת ומכון קרוי הדד
הדדעזר נסיב דויד נחש
סגי לחדא מניה עבד
שלמה ית ימא דנחשא
וית עמודיא וית מאני
דנחשא ו

וישמע תעו מלך
חמת כי הכה דויד את כל
חיל הדדעזר מלך צובה ו
ושמע תוע מלכא דא
דאנטוכיא ארום קטל
דויד ית כל משריית מלכא
דצובה ו וישלח את הדרם
בנו אל המלך דויד לש
לשאול לו לשלום ולב
ולברכו על אשר נלחם
בהדדעזר ויכהו כי איש
מלחמות תעו היה הד
הדדעזר וכל כלי זהב ו
וכסף ונחשת ו ושדר ית
הדורם בריה לות מלכא
דויד למשאל ליה בשלם
ולברכותיה מן בגלל

נלחם יב׳ מתח וסימ׳ כי חשבון עיר סיחון׳ ועתה הטוב טוב אתה׳ אשר נלחם אבי׳ וישלח תעי את הדורם׳ וחברו דדב׳ הימ׳
ויתר דברי ירבעם׳ קדמ׳ ויתר דברי יזאש אשר׳ ויתר דברי יהואש׳ והיה כל מעברי והמיה מרן ועיגבו׳ ויהי פחד אלהים על והוא
נלחם עם מלך ״ וה׳ ונלחם׳ הבה נתחכמה לו פן ירבה׳ גם אנחנו ככל הגוים׳ ויאמר דויד אל שאול אל׳ ונלחם באום׳ ויתמרמר ״

וישלחם ח׳ וסימ׳ וישלחם מעל יצחק בנו · וישלחם יצחק וילכו · ויברכם יהושע וישלחם · ביהודה להאבידו · דמלכים ·
וישלחם אל ירמיהו אל הבור · ויקח חנון את עבדי דויד · דשמואל · וחברו דדב׳ הימ׳ · וישלחם ביד פשעם · י׳ · ולהפך ל׳ ·

דאגח קרבא בהדדעזר
וקטליה ארום גבר עבין
קרביו עם תועו הוה הד
הדדעזר וכל מאני דה
דהבא וכספא ונחשא
דשדר ליה: וגם אתם ה
הקדיש המלך דויד
ליהוה עם הכסף והזהב
אשר נשא מכל הגוים
מאדום וממואב ומבני
עמון ומפלשתים ומע
ומעמלק: אוף הנון י
אקדיש מלכא דויד קד
יי עם כספא ודהבא די
שבא מכל עממיא מן
אדום ומן מואב ומבני
עמון ומן פלישתאי
ומעמלקאי: ואבשי בן
צרויה הכה את אדום
בגיא המלח שמונה
עשר אלף: ואבשי בר
צרויה קטל ית אדומאי
בחילת מילחא תמנת סר
אלפין: וישם באדום
נציבים ויהיו כל אדום
עבדים לדויד ויושע
יהוה את דויד בכל אשר
הלך: ומני באדום אס
אסטרטיוטין והוו כל
אדומאי עבדין לדויד
ופרק יי ית דוד בכל א
אתר דהליך: וימלך דו
דויד על כל ישראל ויה
ויהי עשה משפט וצד
וצדקה לכל עמו: ומ

ומלך דויד על כל ישראל
והוה דויד עבד דין וקש
וקשוט לכל עמיה: ויו
ויואב בן צרויה על הצ
הצבא ויהושפט בן אח
אחילוד מזכיר: ויואב
בר צרויה ממנא על
חילא ויהושפט בר א
אחילוד דממנא על ד
דוכרנא: וצדוק בן אח
אחיטוב ואבימלך בן
אביתר כהנים ושושא סופר:
וצדוק בר אחיטוב ואו
ואבימלך בר אביתר
סגני כהונתא רבתא וש
ושישא ספרא: ובניהו
בן יהוידע על הכרתי
והפלתי ובני דויד הר
הראשנים ליד המלך:
ובניהו בר יהוידע ממנ
על סנהדרי רבתא ועל
סנהדרי זוטא והוה שו
שאיל באוריא ותמיא
ועל מימר פומיה הוון
קשתא וקלעיא לקרב
ובני דויד יתבין בקרמ
בקרמיתא למטרא
דמלכא:
יט ויהי אחריכן וימת נחש
מלך בני עמון וימלך
בנו תחתיו: והוה מן כ
בתר כדין ומית נחש
מלכא דבני עמון ומלך
בריה תחותוהי: ויאמר
דויד אעשה חסד עם

חנון בן נחש כי עשה
אביו עמי חסד וישלח
דויד מלאכים לנחמו
על אביו ויבאו עבדי ד
דויד אל ארץ בני עמון
אל חנון לנחמו: ואמר
דוד אעביד עם חנון בר
נחש מטול דעבד אב
אבוהי עמי טיבו ושדר
דוד עזגדין לנחמותיה
על אבוהי ואתו עבדי
דוד לארעא בני עמון
לות חנון לנחמותיה:
ויאמרו שרי בני עמון
לחנון המכבד דויד את
אביך בעיניך כי שלח
לך מנחמים הלא בע
בעבור לחקר ולהפך
ולרגל את הארץ באו
עבדיך אליך: ואמרו
רברבי בני עמון לחנון:
האיפשר די מייקר
אבוך קדמך ארום ש
שדר לך מנחמין הלא
מן בגלל למיחקר ולה
ולהפכא ולאללא ית
ארעא אתו עבדוהי י
לותך: ויקח חנון את ע
עבדי דויד ויגלחם ויכרת
את מדויהם בחצי עד
המפשעה וישלחם: ו
ודבר חנון ית עבדי דויד
וגרעינון ית לבושיהון
מופלגיהון עד בית תהון
ופטרינון: וילכו ויגידו

על כל ישראל ב׳ וסימ׳ ושמתיה חרפה · בחברון מלך על יהודה · וימלך דויד על כל ישראל · ויהי המלך שלמה ולשלמה
שנים עשר נצבים · והימים אשר מלך · וימליכו על כל ישראל · וימלך בעשרא על כל ישראל · זכרו תורת משה עבדי · כל אנשי
אלה אנשי · כי נמשח דוד למלך · וימלך דוד · כי רצה להמליך · ודוד בן ישי · וישתחום · וישלח חזקיהו · וצפירי עזין · הבאים ·
ויתנהו ·

גל האנשים ה וסימן ותכבד העבדה על האנשים · ויאמר בבשקה · וחברו · ובקרתי על האנשים · וילכו ויגידו לדויד ··
ואת מלך ד וסימן ואת מלך העי תפש חי · ואת מלך העי תלה על העץ · ואת מלך מעכה ואת עמו · ב בו ·· · התבאשו ל ··

לדויד על האנשים וישׁ
וישלח לקראתם כי היו
האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו בירי
בירחו עד אשר יצמח
זקנכם ושבתם ׀ ואזלו וח
וחויאו על עיסק גבריא
ושדר לקדמותהון ארום
הוו גבריא מתכלמין לח
לחדא ואמר מלכא תיבו
בירחו עד זמן די ירבי
דיקניכון ותתובון ׀
ויראו בני
עמון כי התבאשו עם
דויד וישלח חנון ובני ע
עמון אלף ככר כסף לש
לשכר להם מן ארם נה
נהרים ומן ארם מעכה
ומצובה רכב ופרשים ׀
וחמון בני עמון ארום
אתגריאו בדויד ושדר
חנון ובני עמון אלף קנ
קנטרין דכסף למאגר ל
להון מן ארם דעל פרת
ומן ארם דעל מעכה ו
ומצובה ארתכין ופרשין ׀
וישכרו להם שנים וש
ושלשים אלף רכב ואת
מלך מעכה ואת מלך
עמו ויבאו ויחנו לפני
מידבא ובני עמון נא
נאספו מעריהם ויבאו
למלחמה ׀ ואגרו להון
תלתין ותרין אלפין א
ארתכין וית מלך מעכ

וית עמיה ואתו ושרו
קדם מידבא ובני עמון
אתכנישו מקרויהון ו
ואתו לאגחא קרבא ׀
וישמע דויד וישלח את
את יואב ואת כל צבא
הגבורים ׀ ושמע דויד
ושדר ית יואב וית כל
רישי חילא ואוכלוסי
גיבריא ׀ ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח
העיר והמלכים אשר
באו לבדם בשדה ׀ ונ
ונפקו בני עמון וסדרו
קרבא במעלנא דקרתא
ומלכיא דאתו בלחודי
בלחודיהון בחקלא ׀
וירא יואב כי היתה פני המלחמה
אליו פנים ואחור ויבחר
מכל בחור בישראל וי
ויערך לקראת ארם ׀
וחמא יואב ארום תקו
תקיפו עבדי קרבא עלוי
מן קדמוהי ומן בתרוהי
ובחר מכל עולימי ית
ישרא וסדר קרבא לק
לקדמות ארם ׀ ואת
יתר העם נתן ביד אבשי
אחיו ויערכו לקראת
בני עמון ׀ וית שיור ע
עמא מסר ביד אבשי א
אחוהי וסדרו קרבא ל
לקדמות בני עמון ׀ ויי
ויאמר אם תחזק ממני
ארם והיית לי לתשועה

ואם בני עמון יחזקו ממך
והושעתיך ׀ ואמר אם
מתקפין מני ארמאי ות
ותהי לי לפריק ואין בני
עמון יתקפון מנך ואי
ואפרקנך ׀ חזק ונתחזקה
בעד עמנו ובעד ערי א
אלהינו ויהוה הטוב בע
בעיניו יעשה ׀ אתקף
ונתקפא מטול עמנא
ומטול קרוי אלהנא ויי
דתקין קדמוהי יעביד ׀
ויגש יואב והעם אשר
עמו לפני ארם למלחמה
וינוסו מפניו ׀ וקריב יו
יואב ועמא דעמיה קד
ארם לקרבא ואפכו מן
קדמוהי ׀ ובני עמון ראו
כי נס ארם וינוסו גם הם
מפני אבשי אחיו ויבאו
העירה ויבא יואב ירו
ירושלם ׀ ובני עמון חז
חמון ארום אפכו מאנש
ארם ואפכו ברם אינון
מן קדם אבשי אחוהי
ועלו לקרתא ואתא יוא
לירושלם ׀
וירא ארם כי נג
נגפו לפני ישראל וישל
וישלחו מלאכים ויוצי
ויוציאו את ארם אשר
מעבר הנהר ושופך שר
צבא הדרעזר לפניהם ׀
וחמון אנש ארם ארום
אתברו קדם ישרא ושׁ

ואת עמו ז וסימן ויאסר את רכבו ואת עמו · ויחלש יהושע את · את מלך העי ואת עמו · אז עלה הורם מלך גזר · ואת
מלך מעכה ואת עמו · ויראו את הערמות ויברכו · המבינים את לכל ישראל ·· ·· הגבורים ז מל וסימן ויצדוק הכהן ובניהו בן
ואת נתן הנביא ובניהו · עלו הכושים והתהללו · קראו זאת בגוים · אלה עשה בניהו · דה · ויאמר חלילה לי מיהוה · דה · ויקהל דויד את ·· ·

ויעברו הירדן ב̇ חס את וסימ̇ ובחזלו הג̇ עדי ירד בירהלים · ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן
דה̇ ויעבר הירדן וגו̇ וגה ג̇ וסימ̇ והיה הנער אשר · ומה יענה מלאכי · ויקח דויד את עטרת מלכם וגו̇ ויהרסה ל̇

וישלחו עוגדין ואפיקו
ית ארם דיבעבר פרת
ושופך רב חילא דהדדע
קדמיהון ויגד לדויד
ויאסף את כל ישראל
ויעבר הירדן ויבא א׳
אלהם ויערך אלהם
ויערך דויד לקראת ׳
ארם מלחמה וילחמו
עמו ואתחויה לדויד
וכנש ית כל ישראל ועו׳
ועבר ירדנא ואתא לו׳
לוותהון וסדר לקבליהון
וסדר דויד לקדמות
ארם קרבא ואגיחו עו׳
עמיה וינס ארם מלפ׳
מלפני ישראל ויהרג
דויד מארם שבעת א
אלפים רכב וארבעים
אלף איש רגלי ואת
שופך שר הצבא המית
ואפכו אנש ארם מן
קדם ישראל וקטל דויד
מאנשי ארם שבעת ׳
אלפין ארתכין וארבעי׳
אלפין גוברין רגלאין
וית שופך רב חילא ק׳
קטל ויראו עבדי הדד
הדדעזר כי נגפו לפני
ישראל וישלימו עם
דויד ויעבדהו ולא א׳
אבה ארם להושיע את בני
עמון עוד וחמון עבדי
הדדעזר ארום אתברו
קדם ישראל ואשלימו

עם דויד ופלחו ליה ו׳
ולא צבו אנשי ארם לו׳
למפרק ית בני עמון תו
תוב

כ ויהי לעת תשובת השנה
לעת צאת המלכים ויי׳
וינהג יואב את חיל הצ׳
הצבא וישחת את ארץ
בני עמון ויבא ויצר את
רבה ודויד ישב בירוש
בירושלם ויך יואב את
רבה ויהרסה והוה ית
לזמן סופא דשתא לע׳
לעדן נפקין מלכיא מן
בית מלכותיה בזמני
ירח ניסן ודבר יואב
ית משרית אוכלוסא
וחבל ית ארעא בני ע׳
עמון ואתא ואעיק על
רבה ודויד יתיב בירוש
בירושלם ומחא יואב
ית רבה וחבלה ויקח
דויד את עטרת מלכם
מעל ראשו וימצאה
משקל ככר זהב ובה
אבן יקרה ותהי על רא
ראש דויד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד ונ׳
ונסיב דויד ית כליל מ׳
מלכהון מעל רישיה
ואשכחה מתקל קנטר
דדהבא סבינא היא הות
אבנא שאיבתא וסובר
ית רימוזין דהבא באר׳
באורירא והות על רי׳

על ריש דויד ועדי קרת
אפיק סגי לחדא ואת
העם אשר בה הוציא
וישר במגרה ובחריצי
הברזל ובמגרות וכן י׳
יעשה דויד לכל ערי
בני עמון וישב דויד וכ׳
וכל העם ירושלם וית
עמא דבה אגלי ומסר
יתהון במסארין וכמו׳
ובמוריגי סמפורין דפ׳
דפרזלא והכדין עבד דוד
לכל קרוי בני עמון ותב
דויד וכל עמא לירושלם
ויהי
אחרי כן ותעמד המ׳
המלחמה בגזר עם פ׳
פלשתים אז הכה סבכי
החשתי את ספי מילדי
הרפאים ויכנעו והוה
מן בתר כדין וקמת יד
קרבא בגזר עם פלשתא
בכן קטל סבכי דמן
חושה ית ספי מבני
ערפה דמן בני גיבריא
ותהי
עוד מלחמה את פל׳
פלשתים ויך אלחנן
בן יעור את לחמי אחי
גלית הגתי ועץ חניתו
כמנור ארגים והות
תוב קרבא עם פלישתאי
דויד בר ישי הוא גברא
חסידא דהוה מנער
משנתיה בפלגות ליל׳

ואת העם יב̇ וסימ̇ וישב את הרכוש · ואת העם העביר אתו לערים · ואת העם יצו לאמר · וראיתם את הארץ מה היא · ואת
העם יצוה יהושע · ואבימלך נלחם בעיר · ויפשיטהו · דדב̇ הימי̇ · ויכיתו את ראשו · ואת העם אשר בה הוציא · דשמואל · וחברון
דדה̇ · ואחרי כן באם וגו̇ · ויתנם אלהים · במגרה ג̇ וסימ̇ וישב במגרה · מגוררת במגרה · וישר במגרה ובחריצי וגו̇ ספי ל̇

וגם הוא ז̇ וסימ̇ וגם הוא יגדל̇ וגם הוא שרי אובד̇ וגם הוא יולד להרפא וגם הוא טוב מאד וגם הוא חכם ויבא רעי וגם הוא
נולד להרפא וגם הוא צרחת ליצאת ׃ לאשמה ב̇ וסימ̇ לאשמה בה למה יהיה לאשמה בישראל ׃ על יואב ל̇ דגו ׃

ליליא לשבחא קדם
יי̇ ית לחמי אחוהי דז
גליית ביומא דקטיל
ית גליית דמן גת ואעא
דמורניתא היך כאכסן ז
גרדאין ׃
ותהי עוד מלח
מלחמה בגת ויהי איש
מדה ואצבעתיו שש
ושש עשרים וארבע ז
וגם הוא נולד להרפא ׃
והות תוב קרבא בגת דז
והוה תמן גבר דמכילת
ואצבעתיה אשתה בכל
ידא ואשתה בכל רגלא
סכומיהון עסרין וארבע
ואות הוא אתיליד מן
לערפה מן גבריא ׃ ז
ויחרף את ישראל ויז
ויכהו יהונתן בן שמעא
שמעא אחי דויד ׃ וז
וחסד ית ישרא וקטל
יתיה יהונתן בר שמעא
אחוהי דדויד ׃ אל
נולדו להרפא בגת ויז
ויפלו ביד דויד וביד עו
עבדיו ׃ אלין אתילידו
לערפה בגת ואתמסרו
ביד דויד וביד עבדוהי ׃
כא ויעמד
שטן על ישראל ויסת
את דויד למנות את
ישראל ׃ ואקים יי̇ סט
סטנא על ישרא ואתגרי
בדויד למימני ית ישרא ׃

ויאמר דויד אל יואב
ואל שרי העם לכו ספרו
את ישראל מבאר שז
שבע ועד דן והביאו ז
אלי מספרם ׃ ואמר
דוד ליואב ולרבני עמא
איזילו ומנו ית ישראל
מבירא דשבע ועד פמ
פמייאס ואייתיאו לות
לותי ואידע ית סכומ
סכומיהון וית מניניהון ׃
ויאמר יואב יוסף יד
יהוה על עמו כהם מז
מאה פעמים הלא יז
אדני המלך כלם לאד
לאדני לעבדים למה
יבקש זאת אדני למה
יהיה לאשמה בישרא ׃
ואמר יואב יוסף יי̇ על
עמיה היך כאילין מא
זימנין הלא רבוני מלכ
שליט עליהון וכולהון
לרבוני לעבדין למה
יבעי רבוני הדא פתגמ
ולמה יהי לחובא על
ישרא ׃ ודבר המלך חז
חזק על יואב ויצא יוז
יואב ויתהלך בכל יש
ישראל ויבא יואב וז
ויתהלך בכל ישראל
ויבא ירושלם ׃ ופתגם
מלכא תקיף על יואב
ונפק יואב וטייל בכל
ישרא ותב לירושלם ׃
ויתן יואב את מספר

מפקד העם אל דויד
ויהי כל ישראל אלף
אלפים ומאה אלף
איש שלף חרב ויהודה
ארבע מאות ושבעים
אלף איש שלף חרב ׃
ומסר יואב חושבן מז
מניין עמא לדויד וז
והוו כלהון ישראל
אלף ומאה אלפין גז
גבר שלפי סיפא ואנש
יהודה ארבע מאה וז
ושבעין אלפין גבר
שלפי סיפא ׃ ולוי וז
ובנימן לא פקד בתוכב
כי נתעב דבר המלך
את יואב ׃ ושבט לוי ז
ושבט בנימן לא מנא
ארום מרחקא פתגמא
דמלכא על יואב ׃ וירע
בעיני האלהים על הז
הדבר הזה ויך את ישז
ישראל ׃ ובאיש קדם
יי̇ על פתגמא הדין ומז
ומחא ית ישרא ׃
ויאמר דויד
אל האלהים חטאתי
מאד אשר עשיתי את
הדבר הזה ועתה העבר
נא את עון עבדך כי ז
נסכלתי מאד ׃ ואמר
דויד קדם יי̇ חביתי לחדא
על דעבדית ית פתגמא
הדין וכדון שבוק כדון
ית חובא דעבדך ארום

ויעמד ז̇ בספ̇ וסימ̇ ויעמד שטן על ישרא̇ ויעמד את פני כי עשה שלמה ויצא הרוח ורוח אלהים לבשה את ויעמד מלך על
עמדו וכל שאר קרי דכות במ̇ד ויעמד ויצא משה וידבר ויעמד את פניו וישם ויאמר ויעמד רוח סערה ירע בבירים לא ׃
למצות ה̇ וסימ̇ ושמתי את זרעך ויסת את דוד הלא אני אמרתי יואב בן צרויה החל למצות למנות ימיכן כן הזרע וצביא ׃

וידבר יי ל̇ בנבי׳ ובכתו׳ וסימ׳ וידבר יי אל יהושע ׳ ביד עבדיו הנביאים ׳ אל גד חזה דויד ׳ אל מנשה ׳׳ ׳׳ מהנה ז̇ וסימ׳
ועשה מאחת ׳ כל היצא מהנה ישרת ׳ ישמרון כחיצי חטאתיך ׳ והלשכות העליונות ׳ לא נעדרה ׳ לא נשברה ׳ בחר לך מהנה ׳ דה׳׳

איטפשית ער לחדא ׃
וידבר
יהוה אל גד חזה דויד
לאמר ׃ ומליל יי עם
גד נביא דדויד למימר ׃
לך ודברת אל דויד לא
לאמר כה אמר יהוה ש
שלוש אני נטה עליך
בחר לך אחת מהנה ו
ואעשה לך ׃ איזל ות
ותמליל לדויד למימר
כדנן אמיר יי חדא מן ׃
תלת אנא רמי עלך בח
ברור לך חדא מנהון ו
ואעבד לך ׃ ויבא גד אל
דויד ויאמר לו כה אמר
כה אמר יהוה קבל לך ׃
ואתא גד לדויד ואמר
ליה כדנן אמיר יי קבל
עלך ׃ אם שלשה חדש
חדשים נספה מפני צ
צריך וחרב אויבך למ
למשגת ואם שלשת
ימים חרב יהוה ודבר
בארץ ומלאך יהוה מ
משחית בכל גבול יש
ישראל ועתה ראה מה
אשיב את שלחי דבר ׃
אם תלת שנין כפנא וא
ואין תלת ירחין מתפר
ושלהי קדם סנאך וס
וסייפא דבעיל דבבך ז
תהי לך למרדפא ואין
תלתא יומין קטלא
דחרבא מן קדם יי ומ

ומותנא בארעא מחבל
בכל תחומא דישראל
וכדון חמי מה אתיב
למשדר יתי פתגמא ׃
ויאמר
דויד אל גד צר לי מאד
אפלה נא ביד יהוה כי
רבים רחמיו מאד וביד
אדם אל אפל ׃ ואמר
דויד לגד אין אנא בריר
ית כפנא ימותון דבית
ישראל אוריאיא דדויד
מלייא עיבורא ולא
אכפת ליה אין ימותון
עמא בית ישראל בכפנ
ואין אנא בריר ית קדם
קרבא ולמפך מן קדם
סנאי ימרון דבית יש
ישראל דויד גברא ומרי
קרבא ולא אכפת ליה
אין יפלון עמא בית
ישראל קטלין בחרבא
הא עיק לי לחדא אי
איתמסר כדון ביד מ
מימרא דיי ארום סג
סגיאין רחמוהי וביד
בני נשא לא אתמסר ׃
ויתן יהוה דבר בישראל
ויפל מישראל שבעים
אלף איש ׃ ויהב יי דבר
בישראל ונפלו מישרא
שבעין אלפין גברין ׃ ו
וישלח האלהים מל
מלאך לירושלם להש
להשחיתה ובהשחית

ראה יהוה וינחם על
הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה הרף
ידך ומלאך יהוה עמד
עם גרן ארנן היבוסי ׃ ו
ושדר מימרא דיי מל
מלאכא דמותא לירוש
לירושלם לחבלותה ו
וכחבלותיה אסתכל בי
באפרא דעקדתא דיצח
דיביסורא דמדבחא ו
ואדכר קיימיה דעם י
אברהם דקיים ליה בט
בטוור פולחנא ובית ב
מקדשא דלעיל דתמן
נפשת צדיקיא ואיקו
ואיקונין דיעקב דקביע
בכורסי יקרא ותב במי
במימריה על בשתא
דאמיר למלאכא מח
מחבלא מסתייך כדון
טול אכשי דבהון מבינ
מבניניהון ופסק מיתך
מן שייר עמא ומלאך
שליח מן קדם יי הוה
קאים בבית אדרי ארנן
יבוסאה ׃
וישא דויד את עיניו ו
וירא את מלאך יהוה ע
עמד בין הארץ ובין הש
השמים וחרבו שלופה
בידו נטויה על ירושלם ׃
ויפל דויד והזקנים מכ
מכסים בשקים על פניהם ׃
וזקף דויד ית עינוהי

וישא את עיניו ט̇ בליש׳ וסימ׳ וישא לוט את עיניו ׳ וישא אברהם את עיניו ׳ והנה איל אחר נאחז בסבך ׳ וישא את עיניו ׳
דעשו ׳ וישא בלעם את עיניו ׳ ויברח אבשלום ׳ ודוד יושב ׳ אליך נשאתי את עיני ׳ וישא דויד את עיניו ׳ דדה׳׳ ׳׳ ׳׳ להשחיתה
ד̇ וסימ׳ ועתה המבלעדי ׳ דישעיה ׳ כי על בבל מזמתו ׳ וישלח האלהים מלאך לירושלם ׳ ובית הנשים יתן לו ׳׳ ׳׳ ובהשחית ל̇ ׳׳

ובעמך ג̇ וסימ̇ ובבה ובעמך׳ כי אם אינך משלח את עמי׳ ויאמר דויד אל האלהים׳׳׳ היבסי ה̇ חס̇ וסימ̇ וילך
המלך ואנשיו׳ כל מכה יבסי ויגע בתנור׳ וישלח ידו המלאך׳ עלה היום לי״י׳ כי יעלה דויד להקים מזבח לי״י בגרן׳׳ ׳׳

וחמא ית מלאכא דיי
קאים ותליל באוירא
בין ארעא ובין שמיא
וסייפא שליפא בידיה
רכינא על ירושלם ונפל
דויד וסבייא דאסירין
ומזרזין בשקיה ואת
ואיתכיבו על אפיהון
ויאמר דויד אל האל
האלהים הלא אני א
אמרתי למנות בעם
ואני הוא אשר חטאתי
והרע הרעותי ואלה
הצאן מה עשו יהוה
אלהי תהי נא ידך בי
ובבית אבי ובעמך לא
לא למגפה ואמר דויד
קדם יי הלא אנא הוא
דאמרית למימני ית
עמא ואנא הוא דחביא
ואבאשא אבאישית
ואילין עמא דהנון יי
היכענא ביד רעיא פיה
עברו יי אלהי תהי כען
מחתך בי ובבית אבא
ובעמך לא למותנא
ומלאך
יהוה אמר אל גד לא
לאמר לדויד כי יעלה
דויד להקים מזבח לי
ליהוה בגרן ארנן היב
היבוסי ומלאך שליח
מן קדם יי אמר לגד
למימר לדויד דיסק
דויד לאקמא מדבח

קדם יי בבית אדרי יי
דארנון יבוסאה ויעל
דויד בדבר גד אשר
דבר בשם יהוה וסליק
דויד בפיתגמא דגד ד
דמליל בשמא דיי ו
וישב ארנן וירא את
המלאך וארבעת בניו
עמו מתחבאים וארנן
דש חטים ותב ארנן
וחמא ית מלאכא וא
וארבעתי בנוי מיטמרין
מן קדם מלאכא וא
וארנון חביט חטיה
ויבא דויד עד ארנן
ויבט ארנן וירא את
דויד ויצא מן הגרן ו
וישתחו לדויד אפים
ארצה ואתא דויד עד
עד ארנון ואיסתכי
ארנון וחמא ית דויד
ונפק מן אדרא וסגיד
למלכא על אפוהי על
ארעא ויאמר דויד
אל ארנן תנה לי מקום
הגרן ואבנה בו מזבח
ליהוה בכסף מלא ת
תנהו לי ותעצר המגפה
מעל העם ואמר דויד
לארנון הב לי ית אתר
ביה אדרא ואבנה בית
מדבחא קדם יי בכסף
שלים הב יתיה לי ו
ותתכלי מותנא מעל
עמא ויאמר ארנן יי

אל דויד קח לך ויעש
אדני המלך הטוב בעי
בעיניו ראה נתתי הבקר
לעלות והמורגים לעצי
לעצים והחטים למנחה
הכל נתתי ואמר ארנון
לדויד סב לך ויעבד רבוני
מלכא דכשר קדמוהי
חמי יהבית תוריא לז
לעלתא וקורקסוותא
לינלחא לקיסי סדרא
וחנטייה למנחתא כלא
יהבית ויאמר המלך
דויד לארנן לא כי קנה
אקנה בכסף מלא כי
לא אשא אשר לך לי
ליהוה והעלות עולה
חנם ואמר מלכא דויד
לארנון לא ארום מזמן
אזבון בכסף שלים א
ארום לא אסב מן דלך
לשמא דיי לאסקא
עלתא למגן ויתן דויד
לארנן במקום שקלי
זהב משקל שש מאי
מאות ויהב דויד לא
לארנון דמין על אתרא
סלעים דדהב מתקל
שית מאה ויבן שם
דויד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויקרא
אל יהוה ויענהו באש
מן השמים על מזבח
העלה ובנא תמן דויד
מדבחא לשמא

בכסף ט̇ו̇ רפ̇י̇ וסימ̇ בכסף מלא יתננה לי בתוככם׳ בנבסים רבים שובן אלי׳ ויקן דויד את הגרן ואת הבקר׳ כי קנה אקנה
בכסף מלא׳ לה׳ ואבנה בו מזבח לי״י בכסף מלא׳ לה׳ תנה לי את כרמך בכסף׳ אשר מאין לקח לך בכסף׳ חגם במכרתם ולא בכסף
תגאלו׳ בכסף ובזהב ייפהו׳ תרשיש סחרתך׳ ונביאיה בכסף יקסמו׳ ויוציאם בכסף ובזהב׳ מימינך בכסף׳ וכל הנשאר׳ וחד יצרפתך
ולא בכסף׳׳

לדרש ז׳ חס בכתו׳ וסימ׳ ולא יכל דויד ללכת לפניו ובכל מעשה אשר החל ויהי לדרש אלהים ואבלו את בני ישראל ג
יבן במליצי בבל כי עזרא הכין לבבו אבל דברים טובים וכל אורו ונביאו דבות במב בול בה אמר האיש זרעו לבם

דייי ואסיק עלוון ונכסת
קודשין וצלי קדם ייי
ויקבל צלותיה באשא
דנחתת מן שמיא על
מדבחא עלתא
ויאמר יהוה
למלאך וישב חרבו א
אל נדנה ואמר ייי למ
למלאכא מחבלא מ
מסתייאך ואתיב סייפיה
לנדנה בעת ההיא כ
בראות דויד כי ענהו
יהוה בגרן ארנן היבוסי
ויזבח שם בעדנא ההיא
כד חמא דויד ארום
קביל ייי צלותיה באדרי
ארוון יבוסאה ודבח
תמן ומשכן יהוה א
אשר עשה משה במ
במדבר ומזבח העלה
בעת ההיא בבמה בגב
בגבעון ומשכנא דייי
דעבד משה במדברא
ומדבחא דעלתא בעת
ההיא במקדשא בגבעון
ולא יכל דויד ללכת
לפניו לדרש אלהים
כי נבעת מפני חרב מ
מלאך יהוה ולא ס
ספק דויד למיזל קדמוהי
למתבע אולפן מן קדם ייי
ארום איתבהיל מן קד
סייפא דמלאך שליח
כב מן קדם ייי ויאמר
דויד זה הוא בית יהוה

האלהים וזה מזבח ל
העלה לישראל ואמר
דויד דין הוא אתרא ד
דכשר למתבנא תמן
בית מוקדשא דייי ודין
מדבחא דכשר לעלתא
לדבית ישראל
ויאמר דויד ל
לכנוס את הגרים אשר
בארץ ישראל ויעמד
חצבים לחצוב אבני
גזית לבנות בית האל
האלהים ואמר דויד
למכנש ית גיוריא די
בארעא ישראל ואקים
פסילין למבני בית מ
מקדשא דייי וברזל
לרוב למסמרים לדל
לדלתות השערים ו
ולמחברות הכין דויד
ונחשת לרב אין מש
משקל ופרזלא סגי
למסמרין לדשי ת
תרעיא לפפא אתקן
דויד ונחשא לסגעא
עד לא איפשר למתקלו
ועצי ארזים לאין מ
מספר כי הביאו הצ
הצידנים והצרים עצי
ארזים לרב לדויד ו
וקיסי ארזיא עד דלי
מנין ארום איתיאו
צידונאי וצוראי קיסי
ארזיא סגי לדויד
ויאמר

דויד שלמה בני נער ורך
והבית לבנות ליהוה א
להגדיל למעלה לשם
ולתפארה לכל הארצות
אכינה נא לו ויכן דויד
לרב לפני מותו ואמר
דויד שלמה ברי רביא ו
ורכיך בית מקדשא
למבני לשמא דייי חסין
לאסגאה לעילא לשמ
דייי ולהושבחא לכל
ארעתא אתקין כדון ליה
ואתקין דויד לסגי קדם
מותיה ויקרא לשלמה
בנו ויצוהו לבנות בית
ליהוה אלהי ישראל
וקרא לשלמה בריה ו
ופקדיה למבני בית מ
מקדשא לשמא דייי
אלהא דישראל
ויאמר דויד
לשלמה בנו אני היה
עם לבבי לבנות בית ל
לשם יהוה אלהי ואמ
דויד לשלמה ברי אנא
הוה עם לבבי למבניה
מקדשא לשמא דייי
אלהי ויהי עלי דבר יהוה
לאמר דם לרב שפכת
ומלחמות גדולות עש
עשית לא תבנה בית
לשמי כי דמים רבים
שפכת ארצה לפני ו
והוה עלי פתגם נבואה
מן קדם ייי למימר

לדרש אלהים ד׳ וסימ׳ ויאמר משה לחתנו ואת לפנים ויהי לדרש אלהים ולא יכל דויד ללכת ייי האלהים ו וסימ׳
ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח ויאמרו אנשי בית שמש אם ייי הוא האלהים לכו אחריו עננו ייי ענני ויאמר דויד זה הוא בית
עתה תנו לכתבם ובפשבם ד״ה ועוד דברו ועבדו על ייי האלהים ואתם את פני אלי ויברך עזרא אשר בחרת באברם

הנה ג' ריש פס בספר וסימ' הנה בן נולד לך הוא יהיה · הנה אנכי בעד בית · הנה אנכי נגח מגפה ·· נולד ג' קמ"צ וסימ' וידיא על המזבח בדבר יי · הגה בן המלך נולד לך · ויבאו ויגידו יצדיקוהו ·· הנה בן ב' וסימ' ויברך את כל הקהל · דוד המלך ··

ארמיא לסוגעא אש׃
אשריתא וקרבין רברבן
עבדתא לא אפשר לך
למבני בית מקדשא ל
לשמי ארום ארמיין ס׃
סגיעין אשריתא על
ארעא קדמיי ׀ הנה בן
נולד לך הוא יהיה איש
מנוחה והניחותי לו מ׃
מכל אויביו מסביב כי
שלמה יהיה שמו ושׁ׃
ושלום ושקט אתן על
ישראל בימיו ׀ הא בר
אתיליד לך הוא יהי ג׃
גבר נייחא ואניח ליה
מכל בעלי דבבוי מן ח׃
חזור ארום שלמה ש׃ חזור
שמיה ושלמא ושדוכא
אתן על ישראל ביומוהי ׀
הוא יבנה בית לשמי ׃
והוא יהיה לי לבן ואני
לו לאב והכינותי כסא
מלכותו על ישראל עד
עולם ׀ הוא יבנה בית
מקדשא לשמי והוא
יהי חביב קדמי כברא
ואנא אירחם ליה הי ׃
כאבא ואתקין כורסי ׃
מלכותיה עד עלמיא ׀
עתה בני יהי יהוה עמך
והצלחת ובנית בית א׃
יהוה אלהיך כאשר
דבר עליך ׀ וכדון ברי ׃
יהא מימרא דיי בסעדך
ותצלח ותבני בית מקד׳

דיי אלהך היכמה דמלל
עלך ׀ אך יתן לך יהוה
שכל ובינה ויצוך על
ישראל ולשמור את
תורת יהוה אלהיך ׀ ברם
יתן לך יי סכלתנו וביו׃
וביונתא ויפקדנך למלכא
על ישראל ולמנטר ית
אוריתא דיי אלהך ׀ אז
תצליח אם תשמור ·׃
לעשות את החקים ו׃
ואת המשפטים אשר
צוה יהוה את משה
על ישראל חזק ואמץ
אל תירא ואל תחת ׀ הא
בכן תצלח אין תנטר
למעבד ית קימיא וית
דיניא דפקיד יי ית מ׃
משה על ישראל תקף
ועלם לא תדחל ולא
תתבר ׀ והנה בעניי הכ׃
הכינותי לבית יהוה ז׃
זהב ככרים מאה אלף
וכסף אלף אלפים ככר
ככרים ולנחשת ולברזל
אין משקל כי לרב היה
ועצים ואבנים הכינותי
ועליהם תוסיף ׀ והא
בסגופי לבצורי אתג׃
אתקניה לבית מקדשׁ
דיי דהבא קנטרין מ׃
מאה אלפין וכספא
אלת אלפין קנטרין ׃
ולנחשא ולפרזלא לית
לית מתקל ארום לה

לסוגי הוה וקיסין ואבנין
אתקניה ועליהון תו׃
תוסית ׀ ועמך לרב עשי
מלאכה חצבים וחרשי
אבן ועץ וכל חכם בכל
מלאכה ׀ ועמך לסוגי
עבדי עבידתא פסליא
ונגרי אבני וקיסא וכל
חכימיא בכל עבדתא ׀ ׃
לזהב לכסף ולנחשת
ולברזל אין מספר קום
ועשה ויהי יהוה עמך ׀
לדהבא לכספא ולנחש
ולפרזלא לית סכום ומ׳
ומניין קום ועבד ויהא
מימרא דיי בסעדך ׀ ׃
ויצו דויד לכל שרי ·׃
ישראל לעזר לשלמה
בנו ׀ ופקיד דויד לכל
סרכי ישרא׳ לסייעא ׃
לשלמה בריה ׀
הלא יהוה א׃
אלהיכם עמכם והניח
לכם מסביב כי נתן בידי
את יושבי הארץ ונכבשה
הארץ לפני יהוה ולפני
עמו ׀ הלא מימרא דיי
אלהכון בסעדכון ונייח
לכון מן חזור חזור ארום
מסר בידי ית כל יתבי ׃
ארעא ואתכבשת א׃
ארעא קדם יי וקדם ט׳
עמיה ׀ עתה תנו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה
אלהיכם וקומו ובנו את

יד' פס דאית בהון ד' מלי' ב' דדמ' לית נסב ו' וסימ' לבני ישרא' ולגר ולתושב · עין דמון ועתר ועשן · חזין מצותיו ומשפטיו ועדותיו · מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם · כחש אנת כעלה וכמצחה וכשמן · הקירות הספים וקירותיו ודלתותיו · לזהב לכסף ולנחשת ולברזל · יהוה דינא וישוש · חרב שפוט · מלכותא ותקפא · בסרבלהון פטשיהון · והארבה הילך · הבוה נשיהם ובניהם · לאלה לשמה ולקללה ולחרפה ··

לגלגלתם ז׳ וסימ׳ שאו את ראש כל עדת בני · ואת כל העדה היה ילו · ויהיו בני ראובן בכור ישראל · לבני שמעון תולדתם ·
ויספרו הלוים מבן שלשים · ואלה מספרם · ואלה בני לוי לבית אבותם ׃ יקראו ב׳ וסימ׳ יקראו בנחלתם · על שבט הלוי ׃

מקדש יהוה האלהים ׃
להביא את ארון ברית
יהוה וכלי קדש האל׳
האלהים לבית הנבנה
לשם יהוה ׃ ותבנון חבר׳
לבכון ונפשכון למתבע
מן קדם יי׳ אלהכון לע׳
לאעלא ביה ית ארון ק׳
קיימא דיי׳ ומאני קדשא
דיי׳ דמתבני לשמא די׳
דיי׳ ׃
כג ודויד זקן ושבע ימים
וימלך את שלמה בנו
על ישראל ׃ ודויד סיב
ושבע יומין ואמליך
ית שלמה בריה על יש׳
ישראל ׃ ויאסף את כל
שרי ישראל והכהנים
והלוים ׃ וכנש ית כל ר׳
רברבי ישראל וכהניא
וליואי ׃ ויספרו הלוים
מבן שלשים שנה ומע׳
ומעלה ויהי מספרם ל׳
לגלגלתם לגברים שלש
שלשים ושמונה אלף ׃
ואתמניאו ליואי מבר
תלתין שנין ולעילא
והוה מנייניהון לגולגלת
לגובריא תמני ותלתין
אלפין ׃ מאלה לנצח
על מלאכת בית יהוה ׃
עשרים וארבעה אלף
ושטרים ושפטים שש׳
ששת אלפים ׃ מן אלין
ממנן רבנין על עבידת

בית מקדשא דיי׳ אר׳
ארבעא ועסרין אלפין
וסרכיא ודייניא אשת
אלפין ׃ וארבעת אלפים
שערים וארבעת אלפים
מהללים ליהוה בכלים
אשר עשיתי להלל ׃
וארבעא ועשרין אל׳
אלפין תרעיא וארבע
אלפין משבחיא קדם
יי׳ בזיני זמר דעבדית
עבדית קדם יי׳ לשבחא ׃
ויחלקם דויד מחלקות
לבני לוי לגרשון קהת
ומררי ׃ ופליגינון דויד
פלוגתא לבני לוי לג׳
לגרשון קהת ומררי ׃
לגרשני לעדן ושמעי ׃
בני לעדן הראש יחי׳
יחיאל וזתם ויואל ש׳
שלשה ׃ בני לעדן דר׳
דמתמנא לרישא יחי׳
יחיאל וזתם ויואל ת׳
תלתא ׃
בני שמעי שלמות
וחזיאל והרן שלשה
אלה ראשי האבות
ללעדן ׃ בני שמעי ש׳
שלמית וחזיאל והרן
תלתא אילין רישי ׃
אבהתא לבית לעדן ׃
ובני שמעי
יחת זינא ויעוש ובר׳
ובריעה אלה בני ש׳
שמעי ארבעה ׃ ובני ׃

ויהי יחת הראש וזיזא
השני ויעוש ובריעה
לא הרבו בנים ויהיו ׃ א׳
לבית אב לפקדה אחת ׃
והוה יחת ממנא לרי׳
לרישא וזיזא תנינא
ויעוש ובריעה לא א׳
אסגיאו בנין והוו לבית
אבא ממנן למטרתא
חדא ׃
בני קהת עמרם יצהר
חברון ועזיאל ארבעה ׃
בני ׃ בני עמרם אהרן
ומשה ויבדל אהרן ׃ ל׳
להקדישו קדש קדשים
הוא ובניו עד עולם ל׳
להקטיר לפני יהוה ׃ ל׳
לשרתו ולברך בשמו
עד עולם ׃ בני עמרם
אהרן ומשה ואתפרש
אהרן לקדשותיה קדש
קודשין עד עלמא ׃
לאסקא קטורת בוסמי
קדם יי׳ לשמשותיה
ולברכא בשמיה עד ע׳
עלמא ׃
ומשה איש האלהים ׃
בניו יקראו על שבט ׃
הלוי ׃ ומשה נביא דיי׳ ׃
בנוהי אתקריו על שבט
לוי ׃ בני משה גרשום
ואליעזר ׃ בני גרשם ש׳
שבואל הראש ׃ בני ג׳
גרשם שבואל ממנא
לרישא על אוצריא ׃

קדש קדשים ה׳ בנבי׳ ובכתו׳ וסימ׳ זאת תורת הבית · ובין המדה הזאת תהיה · והיתה להם תרומה · בני עמרם אהרן ומשה · ולחזון ·
חזון ונביא ולמשח · וכל אורי דבות בגמ׳ בקדש הקדשים תאכלנו · ונתת את הפרכת · ונתתה את הכפרת · זאת עבודת בני קהת ·
וזאת עשו להם · זה יהיה לכם מקדש הקדשים ׃ ולברך ד׳ וסימ׳ בעת ההיא הבדיל · ונגשו הכהנים · יפתח יי׳ לך · בשמו עד עולם ׃

וישאום ב׳ א מלא וא חס וסימ׳ וישאם בכתנתם ׳ וישאום בני קיש אחיהם ׳׳ בתר׳ מל׳ ׳׳ ולכל ד׳ ריש פס׳ וסימ׳
ולכל חית הארץ ולכל עוף ׳ ולכל בני ישראל לא יחרץ ׳ ולכל היד החזקה ׳ ולכל העלות עלות ליי׳ לשבתות ׳׳ טהרת ל׳ ׳׳

חוא יהונתן דאתמנא
גברי שקרא ובסוכותיה
עבד תתובא ומני יתיה
דויד לרישא על אוצרי
ויהיו בני אליעזר רח׳
רחביה הראש ולא היה
לאליעזר בנים אחרים
ובני רחביה רבו למעלה
והוו בני אליעזר רחביה
מימנא לרישא ולא הוו
לאליעזר בנין חורנין
ובגין זכותיה דמשה בני
רחביה וסגיעו לעיל מן
שתין רבבן בני יצהר
שלמית הראש בני י׳
יצהר שלמית מימנא
לרישא בני חברון יריו
יריהו הראש אמריה
השני יחזיאל השלישי
ויקמעם הרביעי בני
חברון יריהו רישא א׳
אמריה תנינא יחזיאל
תליתאה ויקמעם רביעא
בני עזיאל מיכה הראש
וישיה השני ובני עזיא׳
מיכה רישא וישיה
תנינא
בני מררי מחלי ומושי
בני מחלי אלעזר וקיש
בני וימת אלעזר ולא
היו לו בנים כי אם בנות
וישאום בני קיש אחי
אחיהם ומית אלעזר
ולא הוו ליה בנין אלהן
בנן ונסיבנון בני קיש

אחא דאבוהון ובני מ׳
מושי מחלי ועדר ו׳
וירמות שלשה ובני
אלה בני לוי לבית א׳
אבותיהם ראשי הא׳
האבות לפקודיהם ב׳
במספר שמות לגלגל
לגלגלתם עשה המל׳
המלאכה לעבודת בית
יהוה מבן עשרים שנה
ומעלה אילין בני לוי
לבית אבהתהון רישי
אבהן למנינהון במנין
שמהן לגלגלתהון ע׳
עבדי עבידתא לפלחן
בית מקדשא דיי׳ מבר
עשרין שנין ולעלא
כי אמר דויד הניח א׳
יהוה אלהי ישראל
לעמו וישכן בירושלם
עד לעולם ארום אמר
דויד אניח מימרא דיי׳
אלהא דישרא לעמיה
ואשרי שכינתיה ביר׳
בירושלם עד לעלמא
וגם ללוים אין לשאת
את המשכן ואת כל כ׳
כליו לעבדתו ולחוד
את לליואי לא כשר
למטל ית משכנא דיי׳
וית כל מנוהי לפולחני
כי בדברי דויד האחרו׳
האחרונים המה מספר
בני לוי מבן עשרים ש׳
שנה ומעלה ארום

בפית גמי דויד דאתמני
ואמיר בחור ניתא הנון
מנין בני לוי מבר עש׳
עשרין שנין ולעילא
כי מעמדם ליד בני א׳
אהרן לעבדת בית יהוה
על החצרות ועל הלש׳
הלשכות ועל טהרת
לכל קדש ומעשה ע׳
עבדת בית האלהים
ארום אתר מישריהון
בסטר בני אהרן לפלחן
בית מקדשא דיי׳ על
דרתא ועל לשכוה
ועל דכותה ולכל קדשא
ועבידת פלחן בית מ׳
מיקדשא דיי׳ וללחם
המערכת ולסלת למ׳
למנחה ולרקיקי המ׳
המצות ולמחבת ולמ׳
ולמרבכת ולכל משורה
ומדה וללחם סדורה
ולסלתה ולמנחתה ד׳
ולאספגין פטירין ול׳
ולמסריתא ולרביכא
ולכל מכילתא ומשחתא
ולעמוד בבקר בבקר
להדות ולהלל ליהוה
וכן לערב ולמקם כל׳
בנצפרא בצפרא לאודוי
ולשבוחי קדם יי׳ וכדנן
לרמשא ולכל העלות
עלות ליהוה לשבתות
לחדשים ולמעדים
במספר במשפט עליהם

בבקר בבקר י״ג וסימ׳ וילדתו אתו בבקר בבקר ׳ אהרן והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר ׳ והאש על המזבח תוקד בו ׳ מדוע אתה
בכה דל בן המלך ׳ בידי עבדו יקח אתכם ׳ נתן לי לשון למודים ׳ וכבש בן שנתו ומנחה תעשו עליו ׳ יעשו את הכבש ואת המנחה ׳
משפטו יתן לאור ׳ ולעמד בבקר בבקר להדות ׳ ומקטירים ליי׳ עלות ׳׳ ׳׳ ולמעלה ג׳ ובסמ׳ כי בדברי דויד ׳ מלבד התיחשם ׳ התיחש ׳׳

ואת משמרת ד׳ וסימ׳ ושמרו את משמרתו ואת׳ ושמרו את כל כלי אהל מועד׳ ושמרתם את משמרת׳ דקרח׳ ושמרו א׳ ג
משמרת אהל מועד׳ דה״׳ ובבנו ד׳ וסימ׳ ושאול לבדו את המלוכה׳ כי היו שרי קדש׳ ושרי הכהנים האלהים׳ ובבנו אבי כי רצה״

תמיד לפני יהוה ׃ ולכל
עדן דמתסקן עלון קדם
יי׳ ליומי שביא ולרישי
ירחיא ולמועדיא כמז
במניינא כרחמי להון
תדירא קדם יי׳ ׃ ושמרו
את משמרת אהל מו׳
מועד ואת משמרת ה
הקדש ומשמרת בני ׃
אהרן אחיהם לעבדת
בית יהוה ׃ ויטרון ית
מטרת קודשא ומטרת
בני אהרן אחוהון לעב
לעבידת בית מקדשא
דיי׳ ׃
כד ולבני אהרן מחלקתם
בני אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר ׃ ולבני
אהרן פלגותהון בני א
אהרן נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר ׃ וימת
נדב ואביהוא לפני א׳
אביהם ובנים לא היו ׃
להם ויכהנו אלעזר
ואיתמר ׃ ומית נדב ו׳
ואביהוא על אפי אב׳
אבוהון ובנין דכרין לא
הוו להון ושמישו א׳
אלעזר ואיתמר ׃ ויח׳
ויחלקם דויד וצדוק
מן בני אלעזר ואחימלך
מן בני איתמר לפקדתם
בעבדתם ׃ ופלגינון ד׳
דויד וצדוק מן בני א׳
אלעזר ואחימלך מן ׃

בני איתמר למניינהון
בפולחנהון ׃ וימצאו ׃
בני אלעזר רבים לראשי
לראשי הגברים מן בני
איתמר ויחלקום לבני
אלעזר ראשים לבית
אבות ששה עשר ול׳
ולבני איתמר לבית א׳
אבותם שמונה ׃ והשת׳
והשתכחו בני אלעזר
סגיעין לרישי גבריא
מן בני איתמר ופלגנון
לבני אלעזר רישין י׳
לבית אבהן אשתה ע׳
עשר לבני איתמר
לבית אבהתהון תמניין ׃
ויחלקום בגורלות אלה
עם אלה כי היו שרי ׃
קדש ושרי האלהים י׳
מבני אלעזר ומבני א׳
איתמר ׃ ופלגינון בעדבין
אלין עם אלין ארום הוון
רבנין קדישין ורבנין י׳
משמשין קדם יי׳ מבני
אלעזר ומבני איתמר ׃
ויכתבם שמעיה בן נת׳
נתנאל הסופר מן הלוי
לפני המלך והשרים
וצדוק הכהן ואחימלך
בן אביתר וראשי הא׳
האבות לכהנים וללוים
בית אב אחד אחז לא׳
לאלעזר ואחז אחז ל׳
לאיתמר ׃ וכתבינון מ׳
משה ספרא רבא תמ׳

דמתקרי שמעיה בר
נתנאל מן שבט לוי והוה
מתקרי כתבא קדם מ׳
מלכא ורבניא וצדוק
כהנא ואחימלך בר א׳
אביתר ורישי אבהתא
לכהניא בית אבא חד נ׳
מיתאחד תמניא למטרת
איתמר ׃
ויצא הגורל
הראשון ליהויריב ל׳
לידעיה השני ׃ ונפק ע׳
עדבא קדמאה ליהויריב
לידעיה תניינא ׃ לחרם
השלישי לשערים ה׳
הרביעי ׃ לחרים תליתאה
תליתאה לשערים ר׳
רביעאה ׃ למלכיה החמ׳
החמישי למימין הששי ׃
למלכיה חמשאה למימ׳
שתיתאה ׃ להקוץ הש׳
השביעי לאביה השמיני ׃
להקוץ שביעאה לאבי׳
השמ׳ ׃ לישוע התשעי
לשכניהו העשרי ׃ לי׳
לישוע תשיעאה לש׳
לשכניהו עשיראה ׃
לאלישיב עשתי עשר
ליקים שנים עשר ׃ לי׳
לאלישיב חדסראה
ליקים תרי עשר ׃
לחפה שלשה עשר
לישבאב ארבעה עשר ׃
לחפה תליסראה לישב׳
ארבסראה ׃ לבלג׳

הרבעי ג׳ חס׳ וסימ׳ לשערים הרבעי׳ חלקיה השני משבצה הרבעי׳ וביום הרבעי נקהלו לעמק״ החמשי ג׳ חס׳ באו אנשים׳
הנזר כאשר עשיתי׳ למלכיה החמשי״ התשעי ג׳ חס׳ וסימ׳ בשנת החמשי ליהויקים דדראן יצום׳ בארבעה לחדש התשעי׳ ל׳
לישוע התשעי״ העשרי ב׳ חס׳ וסימ׳ התשעי לגדליהו׳ לשכניהו העשרי״ לישבאב ל׳ דפות׳ לחפה ל׳ דפות״

העשרים ג̇ וסימ̇ ויאסר לא אעשה בעבור העשרים ׳ צגי העשרים ׳ ליחזקאל העשרים ׳׳ ושהם ב̇ מ̇ב ל̇יש̇ וסימ̇ תרשיש
ושהם וישפה ׳ ושהם וספיר ועבורי ׳׳ ויבדל ג̇ וסימ̇ ויבדל בין האור ובין ׳ ויבדל בין המים ׳ ויבדל דויד ושרי הצבא לעבדה ׳׳

חמשה עשר לאמר טז
ששה עשר ׀ לבלגה ח׃
חמיסראה לאמר שיז
שיסראה ׀ לחזיר שבעה
עשר להפצץ שמונה
עשר ׀ לחזיר שביסראה
להפצץ תמניסראה ׀ יז
לפתחיה תשעה עשר
ליחזקאל העשרים ׀ יז
לפתחיה תשיסראה יז
ליחזקאל עשרין ׀ ליכין
אחד ועשרים לגמול
שנים ועשרים ׀ ליכין
עשרין וחד לגמול עז
עסרין ותרין ׀ לדליהו
שלשה ועשרים למע
למעזיהו ארבעה וט
ועשרים ׀ לדליהו עז
עשרין ותלתא למעזיה
עשרין וארבעה׃
אלה פקדתם
לעבודתם לבוא לבית
יהוה כמשפטם ביד או
אהרן אביהם כאשר יז
צוהו יהוה אלהי ישרא ׀
אלין מניניהון לפלחנהו
למיעל לבית מקדשא
דיי כד חמי להון ביד
אהרן אבוהון היכמה
דפקדיה יי אלהא דיש
דישראל ׀
ולבני לוי הנותרים לבני
עמרם שובאל לבני ש
שובאל יחדיהו ׀ ולבני
לוי דאשתיירו לבני ע
עמרם שובאל לבני ש
שובאל יחדיהו׃
לרחביהו לבני
רחביהו הראש ישיה ׀
רחביהו לבני רחביהו
רישא ישיה ׀ ליצהרי
שלמות לבני שלמות
יחת ׀ ובני יריהו אמריהו
השני יחזיאל השלישי
יקמעם הרביעי ׀ ובני
יריהו אמריהו תניינא
יחזיאל תליתאה יקמ
יקמעם רביעאה ׀ בני
עזיאל מיכה לבני מיכה
שמור ׀ אחי מיכה ישו
ישיה לבני ישיה זכרי
זכריהו אחוי ׀ בני מררי
מחלי ומושי בני יעזיהו
בנו ׀ בני מררי ליעזיהו
בנו ושהם וזכור ועברי ׀
למחלי אלעזר ולא
היה לו בנים ׀ למחלי
אלעזר ולא הוה ליה
בנין ׀ לקיש בני קיש ז
ירחמאל ׀ ובני מושי
מחלי ועדר וירימות
אלה בני הלוים לבית
אבתיהם ׀ ובני מושי ׀
מחלי ועדר וירימות
אלין בני לוי לבית יז
אבהתהון ׀ ויפילו גם
הם גורלות לעמת א
אחיהם בני אהרן לפני
דויד המלך וצדוק
ואחימלך וראשי הא
האבות לכהנים וללוים
אבות הראש לעמת
אחיו הקטן ׀ ורמו או
הפון ערבין כל קבל א
אחוהון בני אהרן קדם
דויד מלכא וצדוק וא
ואחימלך ורישי אבהת
לכהניא ולליואי אבהת
רישא קבל אחוהי זעיר ׀
כה ויבדל
דויד ושרי הצבא לע
לעבדה לבני אסף והימן
וידותון הנבאים בכנרות
בנבלים ובמצלתים
ויהי מספרם אנשי מ
מלאכה לעבדתם ׀ וא
ואפריש דויד ורבני די
חילא לפולחנא לבני
אסף והימן וידותון ז
דמתנבאן בכנרין בנבלין
ובצלצלין והוה מניניהו
עבדי פולחנא לפולחנהו ׀
לבני אסף זכור ויוסף
ונתניה ואשראלה בני
אסף על יד אסף הנבא
על ידי המלך ׀ לבני יז
אסף זכור ויוסף ואש
ואשראלה בני אסף
על ידוי דאסף דאתנב
ברוח קודשא ומתמנא
לרישא על ידא דמלכא ׀
לידותון בני ידותון ז
גדליהו וצרי וישעיהו
חשביהו ומתתיהו ש
ששה על ידי אביהם

השלישי ז̇ מלא בספ̇ וסימ̇ ואחריו מעשיהו יחזיאל לוחם ׳ שרי הצבא השלישי ׳ ב̇ בו ׳ וכל קרי דבות מלא ב̇מ̇ג̇ דכ̇
והיו כבנים לוים השלשי ׳ והשלשי שמה ׳ והשלשי דאבשלום ׳׳ ומתתיהו ו̇ וסימ̇ ועמהם אחיהם המשנים ׳ ומתתיהו ואליפלהו ׳
ריש פס̇ לידותון בני ידותון גדליהו ׳ לארבעה עשר ׳׳ וצרי ב̇ מ̇ג̇ ל̇יש̇ וסימ̇ מעט וצרי ולט בשצים ׳ גדליהו וצרי וישעיהו ׳׳

בית האלהים ׃ מ״ח וסימ׳ וישימו ׃ ואחיהם ׃ ועזריהו ׃ ואחיהם באמונה ׃ וסביבות ׃ לבנים ׃ מעמידתיג דפמ׳ ׃ כל אלה על ידי אביהם ׃
והלוים ׃ והנבאית ׃ והנה מחלקות ׃ ויתנו לעבדת ׃ ואלה הוסר ׃ ויעש שלמה ׃ ותשלם כל ׃ ולא יכלו ׃ קדמ׳ ׃ ויזבח שלמה ׃ ויבא את׳

ידותון בכנור הנבא על
הדות והלל ליהוה ׃ לה
לידותון בני ידותון גד
גדליהו וצרי וישעיהו
חשביה ומתתיה אשתא
על ידא דאבוהון בכנרא
דאתנבי על אורותא
ותושבחתא קדם יי ׃ לה
להימן בני הימן בקיהו
מתניהו עזיאל שבואל
וירמות חנניה חנני א
אליאתה גדלתי ורממתי
עזר ישבקשה מלותי
הותיר מחזיאות ׃ להימן
כל אלה בנים להימן חז
חוזה המלך בדברי הא
האלהים להרים קרן
ויתן האלהים להימן ׃
בנים ארבעה עשר ובנות
שלוש ׃ וכל אילין בנין
להימן נבייא דמלכא
במתנבי נבואה מן קדם
יי למתקע בשופרא
ויהב יי להימן בנין אר
ארבסר ובנן תלת ׃ כל
אלה על ידי אביהם בו
בשיר בית יהוה במצל
במצלתים נבלים וכנר
וכנרות לעבודת בית
האלהים על ידי המלך
אסף וידותון והימן ׃ כל
אילין ממנן על ידא
דאבוהון בשירין בבית
מקדשא דיי על ידוי
דמלכא ואסף וידותון ׃

והימן ׃ ויהי מספרם
עם אחיהם מלמדי ש
שיר ליהוה כל המבין
מאתים שמונים ושמ
ושמונה ׃ והוה מניינהון
עם אחוהון מאלפין ל
לשבחא קדם יי כל ס
סכלתן מאתן ותמנן ו
ותמני ׃ ויפילו גורלות
משמרת לעמת כקטן
כגדול מבין עם תלמיד ׃
ורמו עדבין מטרתא כל
קבל מטרתא כזעירא
כו רבא ספרא עם ת
תלמידא ׃ ויצא הגורל
הראשון לאסף ליוסף
גדליהו השני הוא
ואחיו ובניו שנים עש
עשר ׃ ונפק עדבא קד
קדמיא לאסף ליוסף
גדליהו תניינא הוא ו
ואחוהי ובנוהי תריסר ׃
השלישי זכור
בניו ואחיו שנים עשר ׃
תליתאה זכור בנוי וא
ואחוהי תריסר ׃
הרביעי ליצרי בניו ו
ואחיו שנים עשר ׃ ר
רביעאה ׃ החמישי
נתניהו בניו ואחיו שנים
עשר ׃ חמישאה ׃
הששי בקיהו בניו ואחיו
שנים עשר ׃ שתיתאה ׃
השביעי ישרא
ישראלה בניו ואחיו ׃

שנים עשר ׃ שביעאה ׃
השמיני ישעיהו בניו
ואחיו שנים עשר ׃ תמי
תמינאה ׃ התשיעי מת
מתניהו בניו ואחיו ׃
שנים עשר ׃ תשיעאה ׃
העשירי שמעי ׃
בניו ואחיו שנים עשר ׃
עשיראה ׃ עשתי
עשר עזראל בניו ואחיו
שנים עשר ׃ חדסראה ׃
השנים עשר לחש
לחשביהו בניו ואחיו
שנים עשר ׃ תריסאה ׃
לשלשה עשר
שובאל בניו ואחיו ש
שנים עשר ׃ לתלתסר ׃
לארבעה עשר
מתתיהו בניו ואחיו ש
שנים עשר ׃ לארבסר ׃
לחמשה עשר
לירמות בניו ואחיו ש
שנים עשר ׃ לחמיסר ׃
לששה עשר חנ
לחנניהו בניו ואחיו ש
שנים עשר ׃ לשתסר ׃
לשבעה עשר לי
לישבקשה בניו ואחיו
שנים עשר ׃ לשבסר ׃
לשמונה עשר ל
לחנני בניו ואחיו שנים
עשר ׃ לתמניסר ׃
לתשעה עשר למלותי
בניו ואחיו שנים עשר ׃
לתשעסר ׃ לעשרים

החציתים ׃ בי עתליהו ׃ מתכנתו ׃ ובציר ירב ׃ ויאסף אחו ׃ ב׳ בן ׃ ועזיהו ׃ ובכל מעשה ׃ ושריו ׃ ובל בלי ׃ וישרפו שמיר ׃ ומקיצת ׃ ובל הנשאר ׃
ומראשי ׃ ובשנה ׃ ויעשו חג ׃ ויתנו ׃ ובהתפלל עזרא ׃ ויקם ׃ ויקדשו ׃ ואני באתי ׃ ויצא שריה ׃ ושבתי ׃ ואביגה ׃ ופקיד בעזב ׃ ואשיבה שם ׃
ורוממתי ד׳ בליש וסימ׳ בנים גדלתי ורוממתי ׃ בשי צירון כי אמרים ׃ לארבעה ועשרים ׃ להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל ׃

לאליאתה

יהוחנן ו וסימ׳ החמישי יהוחנן הששי ועל ידו יהוחנן השר ועמו ובשנה השביעית התחזק יהוידע הרביעית ויקומו האנש
מראשי בני אפרים ׳ אנשים וכל עזרא דכות יהוחנן במ״ג יוחנן ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ׳ בני לוי ראשי האבות ׳ בני אלישיב יוידע

לאליאתה בניו ואחיו ש
שנים עשר ׀ לעשרין ו
לאחד ועשרים א
להותיר בניו ואחיו ש
שנים עשר ׀ לעשרין ו
והד ׀ לשנים ועשרים
לגדלתי בניו ואחיו ש
שנים עשר ׀ לעשרין ו
ותרין ׀ לשלשה ועש
ועשרים למחזיאות
בניו ואחיו שנים עשר ׀
לעשרין ותלתא ׀
לארבעה ועשרים ל
לרוממתי עזר בניו וא
ואחיו שנים עשר ׀
לעשרין וארבעא עזר
בנוי ואחוהי תריסר אה ׀
למחלקת

כן

השערים לקרחים מ
משלמיהו בן קרא מן
בני אסף ׀ לפלגותא ד
לתרעיא לבני קרח מ
משלמיה בר קורא מן
בני אסף ׀ ולמשלמיהו
בנים זכריהו הבכור יד
ידיעאל השני זבדיהו
השלישי יתניאל הר
הרביעי ׀ ולמשלמיה
בנין זכריה בוכרא ידי
ידיעאל תניינא זבדיה
תליתאה יתניאל רביעאי ׀
עילם
החמישי יהוחנן השל
הששי אליהועיני הש
השביעי ׀ עילם חמישאי

יהוחנן שתיתאה אליו
אליועיני שביעאה ׀
ולעבד
אדום בנים שמעיה הב
הבכור יהוזבד השני יו
יואח השלישי ושכר
הרביעי ונתנאל החמישי ׀
ולעובד אדום בנין שמ
שמעיה בוכרא יהוזבד
תניינא יואח תליתאה
ושכר רביעאה נתנאל
חמישאה ׀ עמיאל הש
הששי יששכר השביעי
פעלתי השמיני כי ברכו
אלהים ׀ עמיאל שתית
יששכר שביעאה פעולתי
תמינאה ארום בריך
יתיה יי על עיסק ארונ
דיין דהוה בביתיה ופלג
ליה איקרא וחמא מ
מבנוהי ומבני בנוי תמ
תמניין ותרין דבני לואי ׀
ולשמעיה
בנו נולד בנים הממשלים
לבית אביהם כי גבורי ח
חיל המה ׀ ולשמעיה
בריה איתילידו בנין ד
שליטין לבית אבהתהון
ארום דבנין גברי חילא
אינון ׀ בני שמעיה עתני
ורפאל ועובד אלזבד
אחיו בני חיל אליהו ו
וסמכיהו ׀ בני שמעיה
עתני ורפאל ועובד ארן
אחוי דבני חילא אליהו

וסמכיהו ׀ כל אלה מבני
עובד אדום המה ובניהם
ואחיהם איש חיל בכח
לעבדה ששים ושנים
לעובד אדום ׀ כל אלין
מבני עבד אדום הנון ו
ובניהון ואחיהון גברי
חילא בחילא לפלחנ
שתין ותרין לעבד אדום ׀
ולמשלמיהו בנים וא
ואחים בני חיל שמנה
עשר ׀ ולמשלמיהו בנ
בנין ואחין גברי חילא
תמניסר ׀ ולחוסה מן
בני מררי בנים שמרי
הראש כי לא היה בכור
וישימהו אביהו לראש ׀
ולחוסה מן בני מררי ב
בנין שמרי רישא ארום
לא הוה בוכרא ומנייה
אבוי לרישא ׀ חלקיהו
השני טבליהו השלשי
זכריהו הרבעי כל בנים
ואחים לחסה שלשה
עשר ׀ חלקיהו תניינא
טבליה תליתאה זכריה
רביעאה כל בנין ואחין
דילחוסה תלתסר ׀
לאלה מחלקות הש
השוערים לראשי הג
הגברים משמרות לע
לעמת אחיהם לשרת
בבית יהוה ׀ לאלין פל
פלגות תרעיא לרישא
גבריא מטרתא כל

אליהו ד׳ חס א׳ וסימ׳ בני שמעיה עתני ורפאל ׳ ואליהו חבה את איוב ׳ ליהודה אליהו מאחי דויד ׳ ויעץ אליהו ויאמר ׳ הזאת ׳
ברכו ד׳ וסימ׳ בריך שדה אשר ברכו ׳ וישטם עשו בלבו ׳ פעלתי השמיני אשר ברכו אלהים ׳׳ חיל ד׳ קמ״צ וסימ׳ וישכר
מישראל ׳ באלה כל מספרת ראשי האבות ׳ ולמשלמיהו בנים ואחים ׳ ויקהל דוד את כל שרי ׳ וכל אתבם וסוף פס דכותו׳

אוצרות י״א וסימ׳ שישק מלך מצרים דמלכים ותנינ׳ דספ׳ ויקח אסא׳ ב׳ בו׳ ויוצא אסא את כל אוצרות בית יי׳ ב׳ בו׳ ונתתי לך אוצרות חשך׳ את כל חסן העיר׳ והלוים אחיה׳ קדמ׳ דספ׳ ואוצרות ברד תראה׳ לא יועילו אוצרות רשע׳ ואת בני התערבות׳׳

קבל אחוהון לשמשא
בבית מקדשא דיי׃ וה
ויפילו גורלות כקטן כ
כגדול לבית אבתם לש
לשער ושער׃ ורמו ע
עדבין כזעירא כרבא
לבית אבהתהון לתרע
ותרעא׃ ויפל הגורל מ
מזרחה לשלמיהו׃ וזכ
וזכריהו בנו יועץ בש
בשכל הפילו גורלות
ויצא גורלו צפונה׃ ונ
ונפל עדבא למדינחא
לשלמיה וזכריה בריה
מליך בסוכלתנו רמו
עדבין ונפק עדביה
לציפונא׃ לעבד אדום
נגבה ולבניו בית האס
האספים׃ לעובד אדום
דרומא ולבנוי בית ש
שקפיא׃ לשפים ולחס
ולחוסה למערב עם ת
שער שלכת במסלה
העולה משמר לעמת
משמר׃ לשפים ולחסה
למערבא עם תרעא ד
דמתרמא בכובשא ד
דסלקא כל קבל בית
מקדשא מטרא כל ק
קבל מטרא׃ למזרח
הלוים ששה לצפונה
ליום ארבעה ולאספים
שנים שנים׃ למדינח
לליואי אשתה לציפונ
ליומא ארבעא ולבית

שקפיא תריסר׃ לפרבר
למערב ארבעה למסלה
שנים לפרבר׃ כלפי ברא
למערבא ארבעא לכי
לכיבשא תרין כלפי ברא׃
אלה מחלקות השערים
לבני הקרחי ולבני מררי׃
אילין פלגות תרעיא
לבני קרח ולבני מררי׃
והלוים אחיה על אוצ
אוצרות בית האלהים׃
ולאצרות הקדשים׃ ו
וליואי אחיה על תסברי
בית מקדשא דיי׳ ולה
ולהסברי קודשיא׃
בני לעדן
בני הגרשני ללעדן ר
ראשי האבות ללעדן
הגרשני יחיאלי׃ בני
לעדן בני גרשון ללעדן
רישי אבהתא ללעדן
מבני גרשון יחיאל׃ בני
יחיאלי זיתם ויואל
אחיו על אצרות בית
יהוה׃ בני יחיאלי זיתם
ויואל אחוי על אוריי
אורייתי בית מקדשא
דיי׃
לעמרמי ליצהרי לח
לחברני לעזיאלי׃ לע
לעמרם ליצהר לחברן
לעוזיאל׃ ושבאל בן
גרשם בן משה נגיד
על האצרות׃ ושבויא
הוא יונתן בר גרשם

בר משה הב לרחלתא
דיי׳ ובר חמא דויד הה
מהבהיל על ממונא
מניה נגידא על תסברי׃
ואחיו לאליעזר רחביהו
בנו וישעיהו בנו ויורם
בנו וזכרי בנו ושלמות
בנו׃ ואחוי לאליעזר׃
הוא שלמות ואחיו ע
על כל אצרות הקדש
הקדשים אשר הקדיש
דויד המלך וראשי הא
האבות לשרי האלפים
והמאות ושרי הצבא׃
הוא שלמות ואחוי מ
ממנן על כל תסברי קדו
קדשיא דאקדיש דוד
מלכא ורישי אבהת
לרבני אלפין ומאותא
ורבני חילא׃ מן המ
המלחמות ומן השלל
הקדישו לחזק לבית
יהוה׃ מן קרביא ומן
עדאה אקדישו לתקפ
לבית מקדשא דיי׃ וכל
הקדיש שמואל הראה
ושאול בן קיש ואבנר
בן נר ויואב בן צרויה
כל המקדיש על יד
שלמית ואחיו׃ וכל
קודשא דאקדיש ש
שמואל סבוא ושי
ושאול בר קיש ואבנר
בר נר ויואב בר צרויה
כל הקדישא הוה על

ליום ב׳ וסימ׳ והיו צבובים ליום השלישי׳ ופר חטאת תעשה ליום׳ וזה אשר תעשה על המזבח׳ ויאמר יי׳ אל משה נשיא אחד׳ ב׳ בו׳ ואמרת להם זה האשה׳ כאלה תעשו ליום שבעת׳ ויצוה המלך צדקיהו׳ ומאכלך אשר תאכלנו׳ בן אדם הנבא ואמרת׳ שבעת ימים תעשה׳ ושבעת ימי החג יעשה׳ ב׳ בו׳ וכבש בן שנתו תמים׳ לי קרוב יום׳ אמר יי׳ צבאות׳ ששה לצפנה׳ פתשגן וחברון׳ להנתן דת בכל׳׳

האחת ב̇ בוקׄ וסימׄ ויעש עשרה כיורות · ובני ישראל למספרם · וג̇ קמ̇צ̇ · חמשים ללאות תעשה · חמשים ללאת
עשה ביריעה · ויעש את העמודים ׳׳ ׳׳ הבאה ג̇ מלׄ וסימׄ ארדה נא ואראה · ובני יוסף אשר ילד · והיוצאת חדש ׳׳ ׳׳

ליצהרי
כנניהו ובניו למלאכה
החיצונה על ישראל
לשטרים ולשפטים׃
לזרעית יצהר כנניהו׃
ובנוי לעבידתא ברייתא
על ישראל לסרכיא ו
ולדייניא׃
לחברוני חשביהו ואח
ואחיו בני חיל אלף ו
ושבע מאות על פקדת
ישראל מעבר לירדן
מערבה לכל מלאכת
יהוה ולעבדת המלך׃
לחברון חשביה ואחוי
גברי חילא אלפא ו
ושבע מאה על אכעו
ישראל מעברא לירדנ
מערבא לכל עבידתא
דיי ולעבידת מלכא׃
לחברוני יריה הראש
לחברוני לתלדתיו ל
לאבות בשנת הארבעים
למלכות דויד נדרשו
וימצא בהם גבורי חיל
ביעזיר גלעד׃ לזרעית
חברון יריה מתמניא
לרישא לזרעית חברון
לגניסוי לאבהתא בש
בשנת ארבעין למלכות
דויד אתבעו ואשתכח
בהון גברי חילא ביעזר
גלעד׃ ואחיו בני חיל
אלפים ושבע מאות
ראשי האבות ויפקדם
דויד המלך על הראוב
הראובני והגדי וחצי
שבט המנשי לכל דבר
האלהים ודבר המלך׃
ואחוי גברי חילא תרין
אלפין ושבע מאה ר
רישי אבהתא ומנינון
דוד מלכא על שבט ד
ראובן ושיבט דגד ופ
ופלגות שיבטא דמנשה
לכל פיתגמיא דיי ופ
ופיתגם מלכא׃

כז

ובני ישראל׃
למספרם ראשי האבות
ושרי האלפים והמאות
ושטריהם המשרתים
את המלך לכל דבר ה
המחלקות הבאה והי
והיצאת חדש בחדש
לכל חדשי השנה המ
המחלקת האחת עש
עשרים וארבעה אלף׃
ובני ישראל למניינהון
רישי אבהן ורבני אלפי
ומאותא וסרכיהון ד
דמשמשין ית מלכא
לכל עיסק פלוגתא ד
דעיילא ודנפקא ירח
בירח לכלהון ירחי ש
שתה פלגותא חדא ע
ועשרין וארבעא א
אלפין׃
על המחלקת הראש
הראשונה לחדש ה
הראשון ישבעם בן ז
זבדיאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף׃
על פלוגתא קדמיתא
לירחא דניסן ישבעם
בר זבדיאל ועל פלוגתי
עשרין וארבעה אלפין׃
מן בני פרץ הראש לכל
שרי הצבאות לחדש׃
הראשון׃ מן בני פרץ
ממנא לרישא לכל ר
רבני חילותא לירחא
קדמאה׃
ועל מחלקת החדש׃
השני דודי האחוחי ומ
ומחלקתו ומקלות
הנגיד ועל מחלקתו ע
עשרים וארבעה אלף׃
ועל פלוגתא דירחא
תניינא איר דודי מ
מזרעית אחוח ופלוגתי
מקלות נגודא ועל פ
פלוגתיה עשרין וארבע
אלפין׃
שר הצבא השלישי
לחדש השלישי בניהו
בן יהוידע הכהן ראש
ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ רב חיל
תליתייה לירחא דסיון
בניה בר יהוידע כהנא
ממנא לרישא ועל
פלוגתיה עשרין וארבע
אלפין והוא בניהו גבור
בשלשים ועל השלשים

הצבאות ד̇ וסימׄ וכל ילדי הצבאות ו̇ה̇ דברי · שמעו והעידו בבית יעקב · הנוגע בארץ הצבאות · כי הנני מקים עליהם בית ישראל ·
מן בני פרץ הראש לכל שרי ׳׳ ׳׳ מן ח̇ רישׄ פסׄ בסׄ וסימׄ מן השלשה בשנים · מן השלשים · מן המלחמות · מן בני פרץ · מן היום
אשר · מן אביהם · מן בני שמעון · מן בני לוי ׳׳ ׳׳ דודו ב̇ מבׄ ליש̇ וסימׄ אתו את דודו · דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות · בתרׄ מלׄ ׳׳ ׳

השר ד̇ פתח וסימ̇ השר שאול · ובניהו השר המשא · השר שמהות היזרח · ובעת ההיא יעמד מיכאל ·· וב̇ שר קמ̇ · אין מלך ואין שר · ויבחר כל גבור חיל · וכל שר דכות קמ̇ במ̇ג פתח · ויעל מלך ישראל · ויבא אחאב אל ביתו ·· שמהות ל̇ דבן ·

ומחלקתו עמיזבד בנו
הוא בניה גברא דלקו
קבל תלתין וגלעיל מרז
מתלתין ופלגתיה עמי
זבד בריה
הרביעי לחדש הרביעי
עשהאל אחי יואב וז
וזבדיה בנו אחריו ועל
מחלקתו עשרים וא
וארבעה אלף רביעא
לירחא תמוז עשהא
אחוי דיואב וזבדיה
בריה אתמנא בתרוי
ועל פלגתיה עשרין וז
וארבעה אלפין
החמישי לחדש
החמישי השר שמהות
היזרח ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
חמשאה לירחא דאב
רבא שמהות דמזרעית
יזרח ועל פלגתיה עז
עשרין וארבעא אלפין
הששי
לחדש הששי עירא
בן עקש התקועי ועל
מחלקתו עשרים וא
וארבעה אלף שתא
לירחא דאלול עירא
בר עקש דמן תקוע ו
ועל פלגתיה עשרין
וארבעא אלפין
השביעי לחד
לחדש השביעי חלץ
הפלוני מן בני אפרים

ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף שביעא
לירחא דתשרי חלץ
דמן זרעית פלון ועל
פלגתיה עשרין וארבע
אלפין
השמיני לחדש הש
השמיני סבכי החשתי
לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
תמינאה לירחא דמ
דמרחשון סבכי דמן
זרעית חושי לבית זרח
ועל פלגתיה עשרין
וארבעא אלפין
התשיעי
לחדש התשיעי אביז
אביעזר הענתתי לב
לבני ימיני ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
תשיעאה לירחא תש
תשיעאה כסליו אבי
אביעזר דמן ענתות
לשבט בנימן ועל פלו
פלגתיה עשרין ואר
וארבעא אלפין
העשירי
לחדש העשירי מהרי
הנטופתי לזרחי ועל
מחלקתו עשרים וא
וארבעה אלף עשירא
לירחא דטבת מהרי
דמן נטופא לזרעית ז
זרח ועל פלגתיה עז
עשרין וארבעא אלפין

עשתי עשר
לעשתי עשר החדש ב
בניה הפרעתוני מן בני
אפרים ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
חד סראה לחד סר ירחא
דשבט בניה דמן פרעתן
מן בני אפרים ועל פ
פלגתיה עשרין וארבע
אלפין
השנים עשר לשנים
עשר החדש חלדי הנ
הנטופתי לעתניאל ועל
מחלקתו עשרים וא
וארבעה אלף תרי סר
סראה לתריסר ירחא
דאדר חלדי דמן נטופה
לזרעית עתניאל ועל
פלגתיה עשרין וארבע
אלפין
ועל שבטי ישראל לר
לראובני נגיד אליעזר
בן זכרי לשמעוני שפ
שפטיהו בן מעכה ועל
שבטיא דישראל לשבט
ראובן נגידא אליעזר
בר זכרי לשמעוני ש
שפטיה בר מעכה
ללוי חשביה
בן קמואל לאהרן צדוק
לשבט לוי חשביה בר
קמואל לבית אהרן צ
צדוק
ליהודה אליהו מאחי
דויד ליששכר עמרי

ללוי ג̇ וסימ̇ ושם אשת עמרם יוכבד · על כן לא היה ללוי · ללוי חשביה בן קמואל · וחד וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש ·· ס ··
לשמעוני ב̇ א̇ חס וא̇ מל וסימ̇ ונשיא בית אב לשמעני · בן זכרי לשמעוני · בתר מל ·· ס ·· קמואל ג̇ וסימ̇ קמואל אבי ארם ·
קמואל בן שפטן · חשביה בן קמואל ·· ס · ומחלקתו ב̇ ובעז̇ וסימ̇ ומחלקתו על מחלקתו · ומחלקתו עמיזבד בנו ·· ס ··

בזאת ג׳ וסימ׳ הביאו את כל המעשר · יואב בן צרויה החל למנות · לא לכם להלחם בזאת · וחד ובזאת ויצא אל פניו ··
הישמעאלי ב׳ חס׳ א׳ וסימ׳ יביא ראשי הישמעאלי · ועל הגמלים אוביל הישמעאלי ·· והשקמים לית דכות׳ ··

בן מיכאל ׃ לשבטא יה
יהודה אליהו מאחי
דוד ליששכר עמרי בר
מיכה ׃
לזבולן ישמעיהו בן
עבדיהו לנפתלי ירימות
בן עזריאל ׃ לשבט זבול
ישמעיהו בר עובדיהו
לשבט נפתלי ירמות בר
עזריאל ׃
לבני אפרים הושע בן
עזזיהו לחצי שבט מנ
מנשה יואל בן פדיהו ׃
לבני אפרים הושע בר
עזזיה לפלגות שבטא ׃
דמנשה יואל בר פדיהו ׃
לחצי
המנשה גלעדה ידו בן
זכריהו לבנימן יעשיאל
בן אבנר ׃ לפלגות שבט
דמנשה דבגלעד ידו בר
זכריהו לשבט בנימן
יעשיאל בר אבנר ׃ לדן
עזראל בן ירחם אלה
שרי שבטי ישראל ׃
לשבט דן עזראל בר
ירחם אילין רברבי
שבטיא דישראל ׃ ולא
נשא דויד מספרם למבן
עשרים ולמטה כי אמר
יהוה להרבות את
ישראל ככוכבי השמים ׃
ולא קביל דויד חשבנהון
למבר עשרין שנין ול
ולרע ארום אמר ית
לאסגאה ית ישראל
היא ככוכבי שמיא ׃
יואב בן צרויה החל
למנות ולא כלה ויהי ׃
בזאת קצף על ישראל
ולא עלה המספר במ
במספר דברי הימים
למלך דויד ׃ יואב בר
צרויה שרי למימני ית
ישרא ולא ספק למימני
עד דהות על דא רוגזא
על ישרא ומיתו במותנ
ולא סליק מנינא כמ
במנין פיתגמי יומיא
דלמלכא דויד ׃ חיני ׃
ועל אצרות
המלך עזמות בן עדיאל
ועל האצרות בשדה
בערים ובכפרים ובמגד
ובמגדלות יהונתן בן
עזיהו ׃ ועל תסברי
מלכא עזמות בר עדי
עדיאל ועל אוריריה
דבחקלא בקורייה
ובכופרניה ובמוגדליא
יהונתן בר עזיהו ׃
ועל עשי
מלאכת השדה לעבדת
האדמה עזרי בן כלוב ׃
ועל עבדי עבידת
בחקלא לפולחנא
דארעא עזרי בר כלוב ׃
ועל הכרמים
שמעי הרמתי ועל
שבכרמים לאצרות
היין זבדי השפמי ׃ ועל
כרמיא שמעי דמן
רמתא ועל עיבידתא
דבכרמיא למיתפריה
דחמרא זבדי דמן
שפם ׃
ועל הזיתים והשקמים
אשר בשפלה בעל חנן
הגדרי ועל אצרות
השמן יועש ׃ ועל זיתיא
ושקמיא די בשפלתא
בעל גדר ועל משחא
יועש ׃
ועל הבקר הרעים
בשרון שטרי השרני
ועל הבקר בעמקים
שפט בן עדלי ׃ ועל
תורי דרעון במישרא
שרטי דמן שרון ועל
תורי דבעמקאיה שפט
בר עדלי ׃
ועל הגמלים אוביל
הישמעאלי ועל ה
האתנות יחדיהו המ
המרנתי ׃ ועל גמליא
אוביל ערבאה ועל
אתנן יחדיה דמן מרון ׃
ועל הצאן
יזיז ההגרי כל אלה
שרי הרכוש אשר ל
למלך דויד ׃ ועל ענא
יזיז הגראה כל אליו ׃
דבני קנינא די למלכ
דוד ׃ ויהונתן דוד דויד
יועץ איש מבין וסופר

גב ריש פס׳ דלית דכות׳ וסימ׳ עשו מלחמה את ברע · שבכם בשיבם וגרך אשר · אנחנו פשטנו גבי · בגבעון נראה יי אל · בגיהם
אשר בנחרו · באת צפון חמש מאות · יתר הגזם אכל הארבה · אמרתם ושוא עבד · צוה אלהיך · בשאו בהרות יי · גבול שמת בל · מלאך רשע ·
אנה נבוכדנצר · שאול ויונתן · שאר ישוב · שבו על שגת · שבתך בתוך · שלחתי · הקריב את · שבתו וראה · פיגרם · יהושע בן נון · יואב בן ·

ויאמר לי ה' ופי' ויאמר לי הנה הרה וילדת בן · ויאמר לי מי אתה · ויאמר לו עברי אנכי · ויאמר לו שלמה בנך · ויאמר לי יתברך · ויאמר לו המלך מדוע פניך רעים · ויאמר לו המלך על מה זה אתה מבקש · ויאמר לי המלך והשגל יושבת · ·

הוא ויחיאל בן חכמוני
עם בני המלך ויהונתן
אחבוי דדוד מליך גבר
סוכלתן וספרא הוא ה
ויחיאל בר חכמוני עם
בני מלכא ואחיתופל
יועץ למלך וחושי הא
הארכי רע למלך ורע
ואחיתופל מליך למי
למלכא וחושי ארכאי
חברא למלכא ואחרי
אחיתופל יהוידע בן
בניהו ואביתר ושר הו
צבא למלך יואב וכד
הוו צריכין למפק בה
בקרבא מתמלכין בי
באחיתופל ומן בתר
מלכת אחיתופל הוו
שאלין באוריא ותומי
מן יהוידע בר בניהו
ריש סנהדרין אמרכל
דכהניא ומן אביתר
כהנא רבא ומן שאלין
באוריא ותומיא נפקין
לקרבא מזרזי חילא
קשתיא וקלעיא ועל
ועליהון רב חילא די
למלכא יואב

כח ויקהל דויד
את כל שרי ישראל
שרי השבטים ושרי
המחלקות המשרתים
את המלך ושרי הא
האלפים ושרי המאות
ושרי כל רכוש ומקנה
למלך ולבניו עם הס
הסריסים והגבורים
ולכל גבור חיל אל יר
ירושלם ואכנש דויד
ית כל רבני ישראל רבני
שבטיא ורבני פלוגתיה
די משמשין ית מלכא
ורבני אלפין ורבני מאות
ורבני כל קנייניא וגיתא
די למלכא ולבנוהי עם
רבניא וגבריא לכל גבר
בירושלם ויקם דויד
המלך על רגליו ויאמר
שמעוני אחי ועמי אני
עם לבבי לבנות בית
בית מנוחה לארון ברית
יהוה ולהדם רגלי יד
אלהינו והכינותי לב
לבנות וקם דויד מלכא
על רגלוי ואמר קבילו
מני אחי ועמי כל בית
ישראל ועמי גיורא די
בקריהון אנא הוה עם
לבבי למבני בית משרי
לארון קיימא ולכבש
כורסי יקרא דיי ראת
דאתקניה למבני ו
והאלהים אמר לי לא
תבנה בית לשמי כי א
איש מלחמות אתה
ודמים שפכת ומימר
דיי אמר לי לא תבני
בית מקדשא לשמי
ארום גבר עביד קרביא
את ואתמין שדיתא
ויבחר יהוה אלהי יש
ישראל בי מכל בית אבי
להיות למלך על יש
ישראל לעולם כי בי
ביהודה בחר לנגיד וב
ובבית יהודה בית אבי
ובבני אבי בי רצה לה
להמליך על ישראל
ואתרעי יי אלהא דישר
בי מכל בית אבא למ
למהוי מלכא על יש
ישראל לעלם ארום ב
בשבט יהודה אתרעי
לנגדא ובבית יהודה
ביתיה דאבא ובבני אב
בי אתרעי למהוי מ
מלכא על ישראל ומ
ומכל בני כי רבים בנים
נתן לי יהוה ויבחר
בשלמה בני לשבת על
כסא מלכות יהוה על
ישראל ומן כלהון י
בני ארום בנין סגיעין
יהב לי יי ואתרעי בש
בשלמה ברי למתב על
כורסי מלכותא דיי ל
לאתמנא על ישראל
ויאמר לי שלמה בנך
הוא יבנה ביתי וחצרתי
כי בחרתי בו לי לבן וא
ואני אהיה לו לאב ו
ואמר לי שלמה ברך
הוא יבנה בית מקדשי
ודרתי מטול דאתרעית
ביה למרחם יתיה למ

אל ירושלם יג' וסי' בשנת התשיעית לצדקיהו · ירמיה · נביאי ישראל הנבאים אל · לכן כה אמר יי' את כי ארבעת בן אדם שים פניך אל · בן אדם כתב לך את · ואספתו את כל הגוים · והיה אשר לא יעלה · ויקהל דוד את כל ישראל · ויקהל דוד את שרי · אשר יקהל שלמה · דה · וישובו כל איש יהודה · ויסבו ביהודה · ושמעיה הנביא · וכל עזרא רבות בכסא על ירושלם · ואגרה ·

דורש ד׳ בלא׳ וסימ׳ ישגו יצאנו בכל ההרים · ומיד ית דורש ממך · ואתה שלמה בני דע את · והבט ימין וראה · ל׳ למקדש
ג׳ דגש וסימ׳ ולקחת את פר החטאת · ומקדש למקדש · לבנות בית למקדש · וכל יצר ב׳ וסימ׳ רק רע כל היום · מבין אם

למיהוי קדמי חביב הי׳
כברא ואנא אהוי ליה
היכאבא׃ והכינותי את
מלכותו עד לעולם אם
יחזק לעשות מצותי
ומשפטי כיום הזה׃ ו׳
ואתקין ית מלכותיה
עד לעלמא אין יתקף
למיעבד פקודי ודיני
הי כיומא הדין׃ ועתה
לעיני כל ישראל קהל
יהוה ובאזני אלהינו׃
שמרו ודרשו כל מצות
יהוה אלהיכם למען
תירשו את הארץ הט׳
הטובה והנחלתם לב׳
לבניכם אחריכם עד
עולם׃ וכדון קדם כל י׳
ישראל קהלא דיי׳ אלהנא
וקדם מימרא דיי׳ נטרו
ותבעו כל פקודיא דיי׳
אלהכון מן בגלל דתירתו
ית ארעא טבתא ותח׳
ותחסנון לבניכון מן
בתריכון עד עלמא׃ וא׳
ואתה שלמה בני דע
את אלהי אביך ועבדהו
בלב שלם ובנפש חפצה
כי כל לבבות דורש יהוה
וכל יצר מחשבות מבין
אם תדרשנו ימצא לך
ואם תעזבנו יזניחך לעד׃
ואנת שלמה ברי דע י׳
ית אלהא דאבוך ופלח
קדמוהי בלבב שלים ונ׳

ובנפשא רעותא ארום
כולהון יצריא דלבא
תבע יי׳ וכולהון הרהורי
מחשבתא מבין אין ת׳
תתבעיניה ישתכח לך
בעדן דתתבע דחלתיה
ותתבעיניה ואין תתבעי
תשבקיניה ירחקנך יי׳
לעלמא׃ ראה עתה כי
יהוה בחר בך לבנות בית
למקדש חזק ועשה׃ יי׳
חמי ארום מימרא דיי׳
אתרעי בך למבני ביתא
למקדשא אתוקף ועו׳
ועבד׃
ויתן דויד לשלמה בנו
את תבנית האולם ואת
בתיו וגנזכיו ועליותיו
וחדריו הפנימים ובית
הכפרת׃ ומסר דויד י׳
לשלמה בריה ית צורת
אתלמא וית בתוהי וקו׳
וקורטורוהי ומסקנוהי
וקיטוניהי גואין ובית
כפורי׃ ותבנית כל אשר
היה ברוח עמו לחצרות
בית יהוה ולכל הלשכות
סביב לאצרות בית הא׳
האלהים ולאצרות הק׳
הקדשים׃ ודמות כל
דיהוה צריך ברוח נבואה
דעימיה לדרת בית מ׳
מקדשא דיי׳ ולכולהון
לשכתא חזור חזור ד׳
לתספרי בית מקדשא

דיי׳ ולכולהון ולתספרי
קודשיא׃ ולמחלקות
הכהנים והלוים ולכל
מלאכת עבודת בית א׳
יהוה ולכל כלי עבודת
בית יהוה׃ ולפלוגת כהני
וליואי ולכל עבידת פ׳
פולחנא לבית מקדשא
דיי׳׃ לזהב במשקל לז׳
לזהב לכל כלי עבודה וז׳
ועבודה לכל כלי הכסף
במשקל לכל כלי עבודה
ועבודה׃ לדהבא במת׳
במתקלא ולכל מאני ד׳
פולחנא ופולחנא לכל
מאני כספא במתקלא
לכל מאני פולחנא ופו׳
ופולחנא׃ ומשקל למ׳
למנרות הזהב ונרתיהם
זהב במשקל מנורה
ומנורה ונרתיה ולמ׳
ולמנרות הכסף במשקל
למנורה ונרתיה כעב׳
כעבודת מנורה ומנורה׃
ומתקלא למנרת דהב
ובוציניהון דדהבא במתק׳
מנרתא ומנרתא בוצי׳
ובוצינהא ולמנרת כספא
במתקלא למנרתא ובו׳
ובוצינהא הי כעבידת
מנרתא ומנרתא׃ ואת
הזהב משקל לשלחנות
המערכת לשלחן ושלחן
ושלחן וכסף לשלחנות
הכסף׃ וית דהבא מתקל

ברוח ג׳ וסימ׳ יצא ועמדת בהר · ותבנית כל אשר היה ברוח · אין אדם שליט ברוח · במשקל ד׳ דגש וסימ׳ לא תעשו
עול במשפט · והשיבו לחמכם במשקל · לזהב במשקל לזהב · קדמ׳ · ולמזבח הקטרת זהב מזקק · ג׳ תרין דגש בחולק וסימ׳ וישימה
תל עולם · תלתיהון · ואת בתיו וגנזכיו ועליותיו · ועוד ובתים מלאים כל טוב · ועבדהו · לעבודתם · ובעבודות · כלה ל׳ דכות

עבדת בית האלהים ז̇ וסימ׳ ואחיהם הלוים · נתנים אבור · החל מלאכת · כי מעמדם ליד בני אהרן · ותנץ דפס · צבלים ובגדורין ·
והנה מחלקות · ויתנו לעבדת בית האלהים · זהב כברים · ובכל מעשה אשר החל · · ולמזבח ב̇ הקטרת זהב · ויתגם יהושע · ·

לפתוריא דסדוריא
דלפתורא ופתורא וכ׳
וכספא לפתוריא דכל
דכספא ׃ והמזלגות וה׳
והמזרקות והקשות
זהב טהור ולכפורי הז׳
הזהב במשקל לכפור
וכפור ולכפורי הכסף
במשקל לכפור וכפור ׃
ומשיליתא ומזרקיא
וקסוותא דדהב דכי ול׳
ולכפורי כבפורא ול׳
ולכפורי כספא במתק׳
במתקלא לכפורא ומ׳
וכפורא ׃ ולמזבח הק׳
הקטרת זהב מזקק במ׳
במשקל ולתבנית המ׳
המרכבה הכרבים זהב
לפרשים וסככים על
ארון ברית יהוה ׃ ול׳
ולמדבח קטרת בסמי׳
דדהבא סנינא במתקל
ולצורת רתיכא היא כ׳
כצורת כפורתא דתמן
צורת כרובין דדהב ד׳
דפרשין גדפיהון ומ׳
ומטלן על ארון קימא
דיי ׃ הכל בכתב מיד
יהוה עלי השכיל כל
מלאכות התבנית ׃ כל
כתבא מן ידי דיי הות
עלי לאסתכלא בכל ע׳
עבידת צורתא ׃ ויאמר
דויד לשלמה בנו חזק
ואמץ ועשה אל תירא

ואל תחת כי יהוה אל׳
אלהים אלהי עמך ל׳
לא ירפך ולא יעזבך עד
לכלות כל מלאכת בית
יהוה ׃ ואמר דויד לשלמ׳
בריה תקף ועלם ועב׳
לא תדחל ולא תתבר
ארום מימרא דיי אלהים
אלהי בסעדך לא ישבקנך
ולא ירחקנך עד זמן ז׳
למשלם כל עבידת פ׳
פלחן בית מקדשא דיי ׃
והנה מחלקות הכהנים
והלוים לכל עבדת בית
האלהים ועמך בכל מ׳
מלאכה לכל נדיב בח׳
בחכמה לכל עבודה וה׳
והשרים וכל העם לכל
דבריך ׃ והא פלוגת כ׳
כהניא וליואי לכל ע׳
עבידת בית מקדשא
דיי ועמך בכל עבידת
לכל דאתרעי בחכמת׳
לכל פלחנא ורברביא
וכל עמא בסעדך לכ׳
לכלהון עסקך ׃

כט

ויאמר דויד
המלך לכל הקהל שיו
שלמה בני אחד בחר
בו אלהים נער ורך והו׳
והמלאכה גדולה כי ל׳
לא לאדם הבירה כי ל׳
אם ליהוה אלהים ׃ ו׳
ואמר דויד מלכא לכל
קהלא שלמה ברי חד

ואתרעי ביה יי טלי ור׳
רכיך ופולחנא סגיעא
ארום לא לשום בר נשא
פלטירא ארום לשום
מימרא דיי אלהים ׃ וככל
כחי הכינותי לבית אלהי
הזהב לזהב והכסף לכ׳
לכסף והנחשת לנחשת
הברזל לברזל והעצים
לעצים אבני שהם ומ׳
ומלואים אבני פוך ור׳
ורקמה וכל אבן יקרה
ואבני שיש לרב ׃ ובכל
חילי אתקנית לבית מ׳
מקדשא אלהי דהבא לד׳
לעובדא דדהבא וכספא
לעובדא דכספא ונחש׳
לעובדא דנחשא וקיסין
לעובדא דקיסין אבני
בורלא דאשלמותא
אומרגזין דנגרין כל
מרגליתא יקרתא וא׳
ואבני מרמירין לסגי ׃
ועוד ברצותי בבית א׳
אלהי יש לי סגלה זהב
וכסף נתתי לבית אלהי
למעלה מכל הכינותי
לבית הקדש ׃ ותוסף
אתרעותי בבית מקדש
אלהי אית לי אוצרי ד׳
דדהבא וכספא יהבית ל׳
לבית מקדשא אלהי על
כל מה דאתקנית לבית
מקדשא ׃ שלשת
אלפים ככרי זהב מזהב

ועוד כ̇ג̇ וסימ׳ כי זה שנתים הרעב · ועוד לו אך המלוכה · דשמואל · על בן חרה את · ועוד בה עשיריה ושבה · מגשה את אפרים ·
ארם מקדם ופלשתים · על כן על בחוריו · בלתי כרע תחת אסיר · ועוד נוסף עליהם · ועוד תשוב תראה · ועוד בחיים חיתם · הסיר המיצג
ועוד מעט ואין · אם יכרת ועוד · ועוד ראיתי · ועוד אני מדבר · מדבר בתפלה · ועוד ברצותי · ועוד דברן ולא סרו ידיה ושפט · משחיתים · ·

רבן ד' חס א' וסימ' אשר ישב בה הירבה · ויתנו לעבדת בית האלהים · ב' בז · ורבן רבון דדמיהי יקומון · י' הגדולה ד' ג
מלא וא' חס וסימ' ולעשות לכם · ומי בעמך כישראל גוי אחד · י' בעבור דברך וכלבך · לך י' הגדלה והגבורה · בוזר חס' ·

אופיר ושבעת אלפים
ככר כסף מזקק לטוח
קירות הבתים ׃ תלתא
אלפין קנטירין דדהב מן
דהב אופיר ושובעא
אלפין קנטירין כספא
סנינא למשוע כתלי
ביתא ׃ לזהב לזהב ול
ולכסף לכסף ולכל מה
ולכל מלאכה ביד חר
חרשים ומי מתנדב
למלאות ידו היום ל
ליהוה ׃ דהבא לדהבא
וכספא לכספא ולכל
עבידתא ביד נגריא ו
ומאן דמיצבי לקרבא
קרבניה יומא דין יקרב
קדם יי ׃ ויתנדבו שרי
האבות ושרי שבטי
ישראל ושרי האלפים
והמאות ולשרי מל
מלאכת המלך ׃ ואת
ואתרעיו רבני אבהת
ורישי שבטיא רישי
ורבני אלפין ומאות
ולרבני עבידת מלכא ׃
ויתנו לעבדת בית ה
האלהים זהב ככרים
חמשת אלפים ואדר
ואדרכנים רבו וכסף
ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמונת
אלפים ככרים וברזל
מאה אלף ככרים ו
ויהבו לעיבידת בית
מקדשא דיי דהבא ק
קינטירין חמשא א
אלפין ודדרין עשרא
אלפין וכספא קנטרי
עשרין אלפין ונחשא
תכסא ותמניא אלפין
קנטירין ופרזלא מא
אלפין קנטירין ׃ והנמ
והנמצא [illegible] אתו
אבנים נתנו [illegible] לא
לאוצר בית [illegible] יהוה ׃
על יד יחיאל הגרשני ׃
ודאישתכח גביה מרגלי
מרגליתא לקורטור
בית מקדשא דיי על
יד יחיאל מזרעית ג
גרשון ׃ וישמחו העם
על התנדבם כי בלב
שלם התנדבו ליהוה
וגם דויד המלך שמח
שמחה גדולה ׃ וחדו
עמא מטול דאתנדבו
ארום בלב שליב א
אתנדבו קדם יי ואוף
דויד מלכא חדי חדוה
רבתא ׃
ויברך דויד את יהוה
לעיני כל הקהל ויאמר
דויד ברוך אתה יהוה
אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם ׃ ו
ובריך דויד ית יי למ
למיחמיהון דכל קה
קהלא ואמר דויד ב
בריך אנת יי אלהא
דישראל אבונן מן עלמ
הדין ועד עלמא דאתי ׃
לך יהוה הגדלה והג
והגבורה והתפארת
והנצח וההוד כי כל
בשמים ובארץ לך י
יהוה הממלכה והמ
והמתנשא לכל לראש ׃
דילך יי רבותא דברו
דבריתא עלמא וגבורתא
דאפקתא אבהתנא
ממצרים בגבורן ונ
דברבן ואעברתנון ית
ימא ואיתגליתא על
טורא דסיני בשכינה
עם כתי מלאכיא לני
למיתן אוריתא לעמך
ועבדתא נצחנין בעו
בעמלק ובסיחון ובע
ובעוג ובמלכי כנענ
ובזיו יקרך אקימתא
שמשא בגבעון וסהר
וסהרא במשר אילון
עד דאתפרע עמא
בית ישראל מסנאיהון
ארום כלהון עובדיה
ידך בשמיא ובארעא
ואת שליט עליהון ׃
וסביל כלמה די בשמי
ובלמה די בארעא די
לך יי מלכותא ברקיע
ומתנטיל על כולהון
מלאכיא דבשמיא
ועל כל המתמנן לרו
לרישין בארעא ׃

ועד עולם יב' וסימ' למרבה המשרה ולשלום · ואני זאת בריתי · ושכנתי אתכם · אתה גלעד · ויברך דויד · ואנחנו נבדך יה ·
יהי שם יי' מברך · וחסד יי' מעולם · יחל ישראל אל · ירושלם הרים סביב לה · יי' ישמר צאתך ובאך · לאמר · · שמח ג' וסימ'
שמח לבי ויגל כבודי · שמח מצרים בצאתם · וגם דויד המלך שמח שמחה · וב' ושמחו · ושמח וראך בלבו · ושמח לבם כמו יין · ·

ביצל ה׳ וסימ׳ ולא יאריך ימים כיצל ׃ ויעשם כיצל ׃ ויצורי כיצל כלם ׃ ויברח כיצל ולא יעמוד ׃ כיצל ימינו על הארץ ואין מקוה ׃
אברהם יצחק וישראל ד׳ וסימ׳ זכור לאברהם ליצחק ולישראל ׃ ויגש אליהו הנביא ויאמר ׃ שמרה זאת ליצר ׃ בני ישראל שובו ׃

והעשר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל ובידך
כח וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל ׃ ועותרא
דעתירייא ויקרא דמ
דמלכייא ושליטייא מן
קדמך מתיהב להון
ואנת שליט בכלהון ׃
ובידך אית יכילתא ו
לרבאה ולתקפא לכו
לכולא ׃ ועתה אלהינו
מודים אנחנו לך ומ
ומהללים לשם תפאר
תפארתך ׃ וכדון אלהנא
מודין אנו לך ומשבחי
לשום תושבחתך ׃ וכי
מי אני ומי עמי כי נע
נעצר כח להתנדב כזאת
כי ממך הכל ומידך נ
נתנו לך ׃ וארום מה אנ
ומה עמי דנסגי חילא
לאיתנדבא כדא ארום
מן קדמך מתיהב כולא
ומן ברכת ידך יהבנו לך ׃
כי גרים אנחנו לפניך
ותושבים ככל אבותינו
כצל ימינו על הארץ ׃
ואין מקוה ׃ ארום ד
דיירין אנו גבר ותותבין
היכבלהון אבהתנא הי
כטולא דעופא דפרח
באויר שמיא היכדין
יומנא על ארעא ולית
סיבור לבר נשא דייחי
עד עלמא ׃ יהוה אלהינו

כל ההמון הזה אשר
הכינונו לבנות לך בית
לשם קדשך מידך היא
ולך הכל ׃ יי אלהנא כל
ניכסין סגיאין האלין
דאתקיננא למבני לך
לשום יקרך בית מקד
מקדשא לשבחא ביה
שום [illegible] קודשך
מן ידך [illegible]
היא ודילך כולא ׃
וידעתי אלהי כי אתה
בחן לבב ומישרים ת
תרצה אני בישר לבבי
התנדבתי כל אלה ועת
ועתה עמך הנמצאו
פה ראיתי בשמחה ל
להתנדב לך ׃ וידעית
אלהי ארום בחיר לבא
ושבעין בשרין אתרעי
אנא בקשיטות לבבי
אתנדבית כל אילין ׃
וכדון עמך דאשתכחו
הכא חמית מטול כחד
בחדוא אתון לאתנדבא
לך ׃ יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבתי
אבותינו שמרה זאת
לעולם ליצר מחשבות
לבב עמך והכן לבבם
אליך ׃ יי אלהא דאברה
יצחק וישראל אבהתנ
נטר נטרתא דא לזכות
לעלם לקשטא יצר
הרהורי לבבא דעמך

ואתקן לבהון למדחל
לותך ׃ ולשלמה בני תן
לבב שלם לשמור מ
מצותיך עדותיך וחקיך
ולעשות הכל ולבנות
הבירה אשר הכינותי ׃
ולשלמה ברי הב לב
שלים למנטר פקודיך
וסהדותך וקיימך ול
ולמעבד כולא ולמבני
פלטרין דאתקינית ׃
ויאמר
דויד לכל הקהל ברכו
נא את יהוה אלהיכם ׃
ויברכו כל הקהל ליהוה
אלהי אבתיהם ויקדו
וישתחוו ליהוה ולמלך ׃
ואמר דויד לכל קהל
בריכו כדון ית יי אלהכון ׃
ובריכו כל קהלא קדם
יי אלהא דאבהתהון ו
וגחנו וסגידו קדם יי
וקדם מלכא ׃ ויזבחו
ליהוה זבחים ויעלו
עלות ליהוה למחרת
היום ההוא פרים אלף
אילים אלף כבשים א
אלף ונסכיהם וזבחים
לרב לכל ישראל ׃ וד
ודבחו קדם יי ניכסת
קודשין ואסיקו עלוון
קדם יי לבתר יומא ה
ההוא תורין אלפין א
דכרין אלפין אימרין
אלפא ונסכיהון ונכ

וישראל ל״ג וסימ׳ אהב את יוסף ׃ עשה חיל ׃ הוא ידע ׃ הארון וישראל ׃ עמדים אל ההר ׃ ויקם המלך ׃ יהודה וישראל ׃ חגים בעין ׃ וישב
יהודה בעלות ׃ שבט נחלתו ׃ בימיו תושע ׃ לבזוים ׃ לגדופים ׃ שמע יעקב ׃ אלהי יעקב ׃ למען עבדי ׃ יצרי מבטן ׃ שמע אלי ׃ לא יבירנו נבחר ׃
יכשלו ׃ גלה וגלה ׃ וחברו ׃ בני יצחק ׃ שמרה ׃ אסא ׃ אמציהו ׃ אחז ׃ יחזקיהו ׃ הנשארת ׃ ולא נעשה ׃ לא אבה לי ׃ אלהי אברהם

וכל השרים ד׳ וסימ׳ והגבורים וכל בני המלך · ד׳ה׳ · וירד בית המלך · וישמע המלך יהויקים · וכל גבוריו וכל השרים · ירמיה · וכל
הקהל ה׳ וסימ׳ וכל הקהל משתחוים · ויועץ המלך · ויעזב החלוץ · וישמחו כל הקהל · וילכו שלמה וכל הקהל עמו · ולשפטים ל׳

ונסכיה׳ לסגי לכל ישרא׳
ויאכלו וישתו לפני יהוה
ביום ההוא בשמחה גד׳
גדולה וימליכו שנית
לשלמה בן דויד וימש׳
וימשחו ליהוה לנגיד
ולצדוק לכהן ואכלו ו
ושתיאו קדם יי׳ ביומא
ההוא בחדוה רבתא ו
ואמליכו תניינות ית
שלמה בר דויד ומשח
קדם יי׳ למלכא ולצדוק
לכהנא רבא וישב שלו׳
שלמה על כסא יהוה
למלך תחת דויד אביו
ויצלח וישמעו אליו
כל ישראל ויתיב שלמ׳
על כרסי מלכותא על
פום מימרא דיי׳ למלכ׳
באתר דויד אבוהי ואו׳
ואצלח וקבילו מיניה
כל ישראל וכל השרים
והגברים וגם כל בני ה
דויד נתנו יד תחת ש
שלמה המלך וכל רו
רברביא וגבריא ואורח
כל בני מלכא דויד יהבו
ידא תחות שלמה מו
מלכא לסיועא יתיה
ולתקפותיה בכל מלכות
ויגדל יהוה את שלמה
למעלה לעיני כל יש׳
ישראל ויתן עליו הוד
מלכות אשר לא היה
על כל מלך לפניו על

ישראל ורבי יי׳ ית
שלמה לעלא קדם כל
ישרא׳ ויהב עלוי זיו
מלכותא ושבחורא ר
רבא דלא על כל מלכא
הוה דקמיה קומוי על
ישרא׳
ודויד בן ישי מלך על
כל ישראל ודויד בר
ישי מלך על כולהון
בית ישרא׳ והימים י
אשר מלך על ישראל
ארבעים שנה בחברון
מלך שבע שנים ובי׳
ובירושלם מלך שה׳
שלשים ושלש ויומ׳
ויומיא דמלך עלי׳
ישרא׳ ארבעין שנין
בחברון מלך שבע ש
שנין ובירושלם מלך
תלתין ותלת שנין ו
וימת בשיבה טובה ש
שבע ימים עשר וכבוד
וימלך שלמה בנו תח׳
תחתיו ומית בשיבה
טבתא סבע יומין בע׳
בעותרא ויקרא ואמי׳
ואמליך שלמה בריה
תחותוהי ודברי דויד
המלך הראשנים והא׳
והאחרנים הנם כתובים
על דברי שמואל הר׳
הראה ועל דברי נתן
הנביא ועל דברי גד
החזה ופתגמי דויד

קדמאיי ובתראיי הא
האינון כתיבין על פתג׳
פתגמי שמואל חוזיא
ועל פתגמי נתן נביא
ועל פתגמי גד סכואה
עם כל מלכותו וגבורתו
והעתים אשר עברו ע
עליו ועל ישראל ועל
כל ממלכות הארצות
עם כל מלכותיה וגבו׳
וגבורתיה ועידניה
ועדניא דעברו עלוהי
ועל ישרא׳ ועל כולהון
מלכות ארעתא

א ויתחזק
שלמה בן דויד על מ׳
מלכותו ויהוה אלהיו
עמו ויגדלהו למעלה
ואתקיפת שלמה בר
דויד על מלכותיה ומ׳
ומימרא דיי׳ הוה בס׳
בסעדיה ורביה לעלא
ויאמר שלמה לכל
ישראל לשרי האלפ׳
האלפים והמאות ו
ולשפטים ולכל נשיא
לכל ישראל ראשי ה
האבות ואמר שלמ׳
לכל ישראל לרבני א
אלפין ומאוותא ולד׳
ולדייניא ולכל רבני
לכל ישרא׳ רישי אב׳
אבהתא וילכו שלמה
וכל הקהל עמו לבמה
אשר בגבעון כי ש

ויתחזק ח׳ וסימ׳ ויתחזק ישרא׳ וישב על המטה · ויתחזק העם איש ישרא׳ · ויתחזק דוד באלהים · ויתחזק שלמה בן דויד על מלכותו
ד׳ה׳ · ויתחזק המלך רחבעם · ויתחזק אביהו · וימלך יהושפט בנו · ויתחזק יותם · וב׳ ויתחזק · ויקם יהורם על ממלכת אביו · ויתחזק ויבן
את החומה · וכל התחזק דבות · שלמה המלך ג׳ וסימ׳ ויאמר אמרי נא לשלמה המלך · נתנו יד תחת שלמה · אשר ברח מפני

ואבואה ד׳ ומלא וסימ׳ הבה את אשתי · ביד מלאכיך חרפת · עתה חכמה ומדע תן לי · ואבואה אל מזבח אלהים · וחד אבואה
אל אשתי החדרה · דשמשון ·· ויאת נפש ד׳ וסימ׳ ויקם אדם לרדפך · לבקש את נפשך · הובשת היום את פני עבדיך · ומלטו את ·· :

היה אהל מועד האל׳
האלהים אשר עשה
משה עבד יהוה במדבר
ואזלו שלמה וכל קהל
עמיה לרמתא די בג
בגבעון ארום תמן הוה
משכן זימנא דיי די
עבד משה עבדא דיי
במדברא אבל ארון
האלהים העלה דויד
מקרית יערים בהכין
לו דויד כי נטה לו אהל
בירושלם ארונא
דיי אסיק דויד מקרי
יערים בראתקין ליה
דוד ארום פרש ליה
משכנא בירושלם וי
ומזבח הנחשת אשר
עשה בצלאל בן אורי
בן חור שם לפני משכן
יהוה וידרשהו שלמה
והקהל ומדבחא דנח
דנחשא די עבד בצלא
בר אורי בר חור שוי ז
קדם משכנא דיי ותבו
ותבעיה שלמה וכל
קהלא ויעל שלמה
שם על מזבח הנחשת
לפני יהוה אשר לאהל
מועד ויעל עליו עלות
אלף ואסיק שלמה
תמן על מדבחא דנחש
קדם יי די במשכן זמנ
ואסיק עלוי עלוון א
אלפא

בלילה ההוא נראה א
אלהים לשלמה ויאמר
לו שאל מה אתן לך
בליליא ההוא אתגלי
יי לשלמה ואמר ליה
תבע מה אתן לך ויאמ
ויאמר לאלהים אתה
עשית עם דויד אבי
חסד גדול והמלכתני
תחתיו ואמר שלמה
קדם יי את עבדתא עם
דויד אבא טבתא ואת
ואמליכתא יתי באתו
באתרוהי עתה יהוה
אלהים יאמן דברך
עם דויד אבי כי המל
המלכתני על עם רב
כעפר הארץ וכדון יי
אלהים יהי מהימן פי
פתגמך דמללתא עם
דויד אבא אנת אמלכ
אמלכתני על ישראל
עם סגיהי כעפרא ר
דארעא עתה חכמה
ומדע תן לי ואצאה
לפני העם הזה ואבואה
כי מי ישפט את עמך
הזה הגדול כדון חכמ
חכמתא ומנדעא הב
לי ואפוק קדם עמא
הדין ואעול ארום מן
יספיק למדן ית עמא
רבא הדין
ויאמר אלהים
לשלמה יען אשר

היתה זאת עם לבבך ו
ולא שאלת עשר נכסים
וכבוד ואת נפש שנאיך
וגם ימים רבים לא ש
שאלת ותשאל לך חו
חכמה ומדע אשר תש
תשפוט את עמי אשר
המלכתיך עליו ואמר
יי לשלמה חלף דהות
דא מחשבתא עם לבבך
ולא שאלתא עותר
ונכסין ית נפשת סנאך
ואוף יומין סגיעין לא
שיילתא ושיילתא לך
חכמתא ומנדעא די ת
תספק למדן ית עמי די
אמלכתך עלוהי החכ
החכמה והמדע נתון
ועשר ונכסים וכבוד
אתן לך אשר לא היה
כן למלכים אשר לפניך
ואחריך לא יהיה כן
חכמתא ומנדעא יהיבין
לך ועותרא ונכסין וי
ויקר אתן לך די לא הוה
היכנא למלכיא די קד
קדמך ומן בתרך לא יהי
כן ויבא שלמה לבמה
אשר בגבעון ירושלם
מלפני אהל מועד וי
וימלך על ישראל
ואתא שלמה לרמתא
די בגבעון ומתמן ליר
לירושלם לקדם משכן
זמנא ומלך על ישרא

עתה כ״ה ריש פס׳ וסימ׳ עתה ידעתי כי גדול · עתה שמע בקולי · עתה קומו ועברו · עתה לך והכית · עתה רוץ נא לקראתם · עתה המגלעדי ·
דמלכים · בזא כתבה · עתה אקום · עתה גבראו · עתה הקץ · עתה ירחקו · עתה מקרוב · עתה יהרדו · עתה תתגודדי · למה תריעי · עתה תגו לבבם ·
עתה עיני · עתה אלהי · עתה יי · עתה חכמה · עתה אל תקשו · עתה בציה · עתה אם לבבי · עתה ידעתי כי גדול ·· ואיצאה ל׳ דכות ··

בונה הבונה ה׳ מלא וסימ׳ הבונה בשמים מעלותיו · הנה אני בונה בית לשם יי׳ אלהי · והבית אשר אני בונה · ולהבין לי עצים לרב ·
על כן אתה בונה ״ ״ ויוציאו ד׳ ג׳ מל׳ וא׳ חס׳ ו׳ וסימ׳ והעלה ותיצא מרכבה ויעלו ויוציאו · בעת ההיא נאם · הלא הם יורדו · תני׳ חס׳ ״

ויאסף
שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע
מאות רכב ושנים עש
עשר אלף פרשים וי
ויניחם בערי הרכב ועם
המלך בירושלם וכנש
שלמה ארתכין ופרשי
והוו ליה אלפא וארבע
מאה ארתכין ותריסר
אלפין פרשין ואשרנון
בקרוי רתיכיא ברמין
מיתהון עם מלכא
בירושלם ויתן המלך
את הכסף ואת הזהב
בירושלם כאבנים ואת
הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב וז
ויהב מלכא ית כספא
וית דהבא מזדלזלין
בירושלם הי כאבניא
וית ארזיא יהב בהי יז
כשקמיא דבשפלתא
לסגי ומוצא הסוסים
אשר לשלמה ממצ
ממצרים ומקוא סחרי
המלך מקוא יקחו במ
במחיר ומפקנות סו
סוסוותא די לשלמה
ממצרים ומזון דובנין
תגרי מלכא ליה אפשר
דובנין מזון אלאהון מן
מלכא בדמין ויעלו וז
ויוציאו ממצרים מרז
מרכבה בשש מאות

בסת וסוס בחמשים ז
ומאה וכן לכל מלכי ז
החתים ומלכי ארם בז
בידם יוציאו ומסקין ו
ומפקין ממצרים רתז
רתכא בשית מאה סל
סלעין דכסף וסוסיא
במאה וחמשין והכדין
לכלהון מלכי חתאי ומ
ומלכי ארם על ידיהון
מפקין ויאמר שלמה
לבנות בית לשם יהוה
ובית למלכותו ואמר
שלמה למבני בית בי
מקדשא לשמא דיי
וביתא למלכותיה וריז
ב ויספר שלמה שבעים
אלף איש סבל ושמונ
ושמונים אלף איש יז
חוצב בהר ומנצחים ז
עליהם שלשת אלפים
ושש מאות ומנא ט
שלמה שבעין אלפין
גוברין גברין נטלי טו
טוענא ותמנין אלפין
דפסלין בטורא ושלטין
ממנן עליהון תלתא
אלפין ושית מאה
וישלח
שלמה אל חורם מלך
צר לאמר כאשר עשית
עם דויד אבי ותשלח
לו ארזים לבנות לו בית
לשבת בו ושדר שלמה
לות חירם מלכא דצר

למימר היכמא דעבדת
עם אבא ושדרתה ליה
ארזין למבני ליה ביתא
למתב בה הנה אני בונה
בית לשם יהוה אלהי
להקדיש לו להקטיר לפניו
קטרת סמים ומערכת
תמיד ועלות לבקר
ולערב לשבתות ולח
ולחדשים ולמועדי
יהוה אלהינו לעולם
זאת על ישראל הא
אנא בני בית מקדשא
לשמא דיי אלהי לאה
לאתקדשא ליה לאי
למהוי אתר מזמן יז
לאסקא קדמוהי קז
קטרת בוסמין וסדורא
דלחם תדירא ועלוון
לצפרא ולרמשא ליז
ליומי שביא ולירחי
ולזמניא דיי אלהנא יז
לעלמיא תפקדתא הז
הדא על ישראל והבית
אשר אני בונה גדול
כי גדול אלהינו מכל
האלהים ובית מקדש
דאנא בני רב ארום רב
אלהנא מכלהון דחלייא
דעממיא ומי יעצר
כח לבנות לו בית כי הז
השמים לא יכלכלהו
ומי אני אשר אבנה
לו בית כי אם להקטיר
לפניו ומן יסובר חיל

ויאסף · ב׳ וסימ׳ ויאסף לבן את כל · ויאסף אתם אל משמר · ויכל יעקב ליצות · ויבא משה וידבר · ולא נתן סיחון את ישראל · ויאסף
יהושע את כל · ויאסף אליו את בני עמון · ולא האמין סיחון את · ויגדל דוד ויאסף · ויאסף דוד את כל העם · ויאסף את כל שרי · ויאסף שלמה ·
וחברו · ויאסף דויד את בני אהרן · ויאסף אחד את · ויאסף את שרי · וישכם יחזקיהו · וישלח המלך ויאסף · את פגיהם קדימה · לא יצוה ״ ״

ואביו ט וסימ׳ ואביו קרא לו בנימן ׳ ואביו שמר את הדבר ׳ ויותר הוא לבדו ׳ איש אבדו ואביו תיראו ׳ ואביו ואמו לא ידעו ׳
וידד שמשון ואביו ואמו תמנתה ׳ בן אשה אלמנה הוא ׳ בן אשה מבנות דן ׳ ואיש ואביו ילכו אל הנערה ׳׳ ולהכין ל׳ דבות ׳׳

לביכנא ליה בית מקדש
ארום שמיא ארעיתא
ושמיא עילא ליה א
איפשר די יסוברון ית
יתיה מטול דהוא סביל
כלא בדרע גבורתיה
שמיא כרסי יקריה ו
וארעא כבש קדמוהי
תהומיא וכל עמיא מ
מסתוברין ברוח מימריה
ומן אנא דאבני ליה
ביתא אלהן לאסקא ׃
בוסמין קדמוהי ׃ ועתה ו̇ד
שלח לי איש חכם לע ט
לעשות בזהב ובכסף
ובנחשת ובברזל ובא
ובארגון וכרמיל ותכלת ל ב
וידע לפתח פתחים עם ג וחס
החכמים אשר עמי ב
ביהודה ובירושלם כא
אשר הכין דויד אבי ׃
וכדון שדר לי גבר חכים
למעבד עיבידתא בד
בדהבא ובכספא ובנחש
ובפרזלא ובארגונא ו
ובזהוריתא ותכלא ו
וידע למגלף שטר מ
מפרש גליפן עם חכימיא
דעמי ביהודה ובירוש
ובירושלם דאתקן דוד
אבא ׃ ושלח לי עצי ׃
ארזים ברושים ואלג
ואלגומים מהלבנון ל
כי אני ידעתי אשר
עבדיך יודעים לכרות ד ב

עצי לבנון והנה עבדי
עם עבדיך ׃ ושדר לי ו
קיסי ארזין ברתין ו
ואלגומיא מן לבנן ׃
ארום קדמי גלי דעבדך
ידעין למקץ קיסין י
אעין מן לבנן והא ע
עבדיי עם עבדך ׃ ול
ולהכין לי עצים לרוב
כי הבית אני בונה גדול
והפלא ׃ ולאתקנא לי
קיסין לסוגי ארום בית
דיאנא בני רבא ופריש ׃
והנה לחטבים לכרתי
העצים נתתי חטים מ
מכות לעבדיך כרים
עשרים אלף ושערים
כרים עשרים אלף
ויין בתים עשרים א
אלף ושמן בתים ע
עשרים אלף ׃ והא ל
לקטעיא ולמיקוטעי
קיסין יהבית חטין פ
פרנוס לעבדך כורין ו
עשרין אלפין ושערין
כורין אלפא וחמרא
בתין עשרין אלפא
ומשחא בתין עשרין
אלפא ׃
ויאמר חורם מלך צר
בכתב וישלח אל ש
שלמה באהבת יהוה
את עמו נתנך עליהם
מלך ׃ ואמר חורם מ
מלכא דצור בכתבא

דשדר לשלמה ברחם
יי ית עמיה מני יתך
עליהון למלכא ׃ ויא
ויאמר חורם ברוך א
יהוה אלהי ישראל
אשר עשה את השמים
ואת הארץ אשר נתן
לדויד המלך בן חכם ׃
יודע שכל ובינה אשר
יבנה בית ליהוה ובית
למלכותו ׃ ואמר חורם
בריך יי אלהא דישראל
דישראל די עבד ית שמ
שמיא וית ארעא די
יהב לדויד מלכא בר
חכים ידע סכלתנו ובי
ובינתא די יבנה בית
מקדשא לשמא דיי
ובית למלכותיה ׃ וע
ועתה שלחתי איש
חכם יודע בינה לחורם
אבי ׃ וכדון שדרית
גבר חכים ידע בינתא
לחורם רבתא ׃ בן אש
אשה מן בנות דן ואב
ואביו איש צרי ידע
לעשות בזהב ובכסף
בנחשת בברזל באבנים
ובעצים בארגמן בתכלת
ובבוץ ובכרמיל ולפתח
כל פתוח ולחשב כל
מחשבת אשר ינתן
לו עם חכמיך וחכמי
אדני דויד אביך ׃ בר א
איתתא מבנת דן ואבוהי

ובירושלם כא וסימ׳ בחברון מלך שבע שנים ׳ והימים אשר מלך דוד ׳ דמלכים ׳ וחברו לה ׳ ומשב את פסל הסמל ׳ וחברון דה׳ ׳ וגבו
את האבות ואת הידעים ׳ והיה כי יבצע ׳ וחטריה הלבנה ׳ ובירושלם תנחמו ׳ יתאדרו ביהודה ׳ ואם נביאים הם ׳ כי בהר ציון ׳ בגדוד
יהודה ׳ ועתה שלח לי ׳ ובירושלם ישבו מבני יהודה ׳ דעזרא ׳ וחברו דה׳ ׳ ויתנו קול ׳ ויברא את אלהי ׳ להת להם גדי ׳ ישמיעו ׳ והעדים ׳

ואתה ט בטע וסימ׳ ואתה תבוא אל אבתיך · ואתה יגודה את נפשו לקחתה · ואתה תהיה לנגיד על ישראל · דשמואל · ואתה ידעת את עבדך · ואתה הסבת · ואתה הגדתי לך גדולות · ואתה בחלים רבים · ואתה תעלה את ירושלם · דמלכים · וחברון דדב הימי׳ ׃

דאתתא מישבט נפתלי
ואיתנסיבת לגבר דמן
צור ואבוהא דחירם
צוראה ידע למעבד ע
עבידתא בדהבא ובכספא
ובנחשא בארגונא
בתכלא ובוציא ובזהורי
ולמגלף כתב מפרש ו
וגלית ולאלפא כל
אומנוון די יתיהב עם
חכימיך ועם חכימי ר
דבני דוד אבוך ׃ ועתה
החטים והשערים
השמן והיין אשר אמ
אמר אדני ישלח לע
לעבדיו ׃ ועבדון חטין ו
ושערין ומשחא וחמ
וחמרא דאמר רבוני
ישדר לעבדוהי ׃ ואנח
ואנחנו נכרות עצים
מן הלבנון ככל צרכך
ונביאם לך רפסדות על
ים על ים יפו ואתה
תעלה אתם ירושלם ׃
ואנחנא נקוץ קיסין
מן ליבנן היכל צרכך
ונתנון לך תורגסין לימ
דימא ואנת תסיק יתהון
לירושלם ׃
ויספר שלמה
האנשים הגירים אשר
בארץ ישראל אחרי
הספר אשר ספרם דויד
אביו וימצאו מאה
וחמשים אלף ושלשת

אלפים ושש מאות ׃
ומנא שלמה ית כל תו
תותביא דדיירין בארע
דישראל מזכתר מנינא
דמנינון דוד אבוהי וי׳
ואשתכחו מאה וחמשין
אלפין ותלתא אלפין
ושית מאה ויעש מהם
שבעים אלף סבל ושמ
ושמנים אלף חוצב
בהר ושלשת אלפים
ושש מאות מנצחים
להעביד את העם ׃ ועב
ועבד מנהון גברין ט
טובעין אלפין דמסת
דמסוברין בכתפא ות
ותמניא אלפין דפסלין
בטורא ותלתא אלפין
ושית מאה דשלטין ׃
מיטול לאפלחא ית ע
עמא ׃
ג ויחל שלמה לבנות
את בית יהוה בירושלם
בהר המוריה אשר
נראה לדויד אביהו ׃
אשר הכין במקום דויד
בגרן ארנן היבוסי ׃ וש
ושרי שלמה למבני ׃
ית בית מקדשא דיי׳ ׃
בירושלם בטור מוריה
באתר דפלח וצלי א
אברהם תמן בשמא
דיי׳ הוא אתר ארע פו
פולחנא דתמן פלחין ׃
קדם יי׳ כל דריא ותמן ׃

אסיק אברהם ית יצחק
בריה לעלתא ושזביה
מימרא דיי׳ ואתמני ׃
דכרא חלופוהי תמן צלי
יעקב במערקיה מן ק
קדם עשו אחוי תמן ׃
אתגלי מלאכא דיי׳ לו
לדוד בזמן דאתקין ב
מדבחא באתרא דזבן
מן ארנן בבית אדרי ד
דארנון יבוסאה ׃ ויחל
לבנות בחדש השני בש
בשני בשנת ארבע למ
למלכותו ׃ ושרי למבני
יתיה בירחא דאייר
הוא ירחא תניינא בת
בתרין יומין לירחא ב
בשנת ארבע למלכותי ׃
ואלה הוסד שלמה
לבנות את בית האלהים ׃
הארך אמות במדה
הראשונה אמות שש
ששים ורחב אמות
עשרים ׃ ואלין משחת
דבסיס יתיה שלמה
כד שרי למבני ית בית
מקדשא דיי׳ ארכא ב
במשחתא קדמיתא ע
עתיקתא אמין שתין ׃
ופותיא אמין עשרין ׃
והאולם אשר על פני
הארך על פני רחב הבית
אמות עשרים והגבה
מאה ועשרים ויצפהו
מפנימה זהב טהור ׃

אביהו ז וסימ׳ ויירד אביהו אל האשה · ותיצלח עלין רוח יי׳ וירד · וירדו אחיו וכל בית אביהו · והיה כי ינבא איש · תנ׳ · וישלח חורם מלך צר · ולחסה מן בני מררי · ויחל שלמה לבנות · ג ׳׳ הראשנה ח וסימ׳ במלחמה הראשנה · ותהי המכה הראשנה · אשר הכן המגלה הראשנה · ובאה הממשלה הראשנה · במרכבה הראשנה · על מחלקות הראשנה · הארך אמות במדה הראשנה ׃

ואת הבית ה̇ וסימ̇ ואת הבית יק̇ יבע הבית סביב ׃ והכרתי את ישראל ׃ דמלכים ׃ ונתשתים מעל אדמתם ׃ גם את יהודה אשית ׃
ואת הבית הגדול שרת ׳ ג̇ ׳ ויחפהו ה̇ בליש̇ וסימ̇ ואת הבית הגדול ׃ ויחת את הבית ׃ ויחפהו זהב טהור ׃ זחברן ׃ והעליות חפה ׳

ואולמא די על אפי א
אורכא על אפי פתיא
דביתא אמין עשרין ו
אמין ורומא מאה וע
ועשרין וחפהי מלגיו
דהב דכי ׃ ואת הבית הג
הגדול חפה עץ ברושים
ויחפהו זהב טוב ויעל
עליו תמרים ושרשת
ושרשרות ׃ וית ביתא
רבא חפא נסרין דברתין
וחפהי דהב דכי ואסיק
עלוהי צורת דקלין ו
ותכיא ׃ ויצף את הבית
אבן יקרה לתפארת
והזהב זהב פרוים ׃ וחפ
ית ביתא אבן טבא להו
להשבחא מרמיניא כ
בדהבא דהב פרוים ׃ וי
ויחף את הבית הקורות
הספים וקירותיו ודל
ודלתותיו זהב ופתח
כרובים על הקירות ׃ ו
וחפא ית ביתא מרישא
וסיקופיא וכתלוהי ו
ודשוהי דהבא וגלף
צורת כרובין על כתלי ׃
ויעש
את בית קדש הקדשים
ארכו על פני רחב הבית
אמות עשרים ורחבו
אמות עשרים ויחפהו
זהב טוב לככרים שש
מאות ׃ ועבד ית בית
קדש קדשיא ארכיה

על אפי פתיא דביתא
אמין עשרין ופתיה
ופותיה אמין עשרין
וחפהי דהב טב לקנטנרין
שית מאה ׃ ומשקל
למסמרות לשקלים
חמשים זהב והעליות
חפה זהב ׃ ומתקל למ
למסמריא לתקלין ח
חמשין דהבא ועליתא
חפא דהבא ׃
ויעש בבית
קדש הקדשים כרובים
שנים מעשה צעצעים
ויצפו אתם זהב ׃ ועבד
בבית קדש קדשיא כר
כרובין תרין עובד ש
שושנים וחפא יתהון
דהבא ׃ וכנפי הכרובים
ארכם אמות עשרים
כנף האחד לאמות ח
חמש מגעת לקיר הבית
והכנף האחרת אמות
חמש מגיע לכנף הכ
הכרוב האחר ׃ וגדפי
כרוביא ארכיהון אמין
עשרין גדפין חד לא
לאמין חמש מטיא
לכותל ביתא וגדפא
חורניתא אמין חמש
מטי לגדפא דכרובא
חורנא ׃ וכנף הכרוב
האחד אמות חמש מ
מגיע לקיר הבית והכנף
האחרת אמות חמש

דבקה לכנף הכרוב הא
האחר ׃ וגדפא דכרובא
חד אמין חמש מטי ל
לכותל ביתא וגדפא חו
חורניתא אמין חמש מ
מדבקא לגדפא דכרובא
חורנא ׃ כנפי הכרובים
האלה פרשים אמות
עשרים והם עמדים על
רגליהם ופניהם לבית ׃
גדפי כרוביא האילין
פריסן אמין עשרין ו
ואינון קיימין על רג
רגליהון ואפיהון לגיו ׃
ויעש
את הפרכת תכלת וא
וארגמן וכרמיל ובוץ ׃
ויעל עליו כרובים ׃ ו
ועבד ית פרגודא תכלא
וארגונא וזהוריתא ו
ובוצא ואסיק עלוהי
צורת כרובין ׃ ויעש ו
לפני הבית עמודים ש
שנים אמות שלשים
וחמש ארך והצפת
אשר על ראשו אמות
חמש ׃ ועבד קדם ביתא
עמודין תרין אמין ת
תלתין וחמשא ארכא
וקרונתא היכדמו ד
שרגא דעל רישיה א
אמין חמשא ׃
ויעש שרשרות
בדביר ויתן על ראש ה
העמדים ויעש רמונים

האחרת ד̇ וסימ̇ אשר תלד לך שרה למועד ׃ ותאמר האשה האחרת ׃ חצר האחרת מבית לאולם ׃ ואל הפתח מחוצה לעלייה ׃
והכנף האחרת חמש אמות ׃ והכנף האחרת חמש אמות דבקה ׳ ג̇ ׳ האחד ג̇ וסימ̇ ויאמר אליה ביום האחר ׃ דמלכים ׃ וכנפי ה
הכרובים ארכם אמות עשרים ׃ בתר̇ דפס̇ ׃ וכנף הכרוב האחד אמות חמש ׃ בתר̇ דפס̇ ׳ ג̇ ׳ זהב טוב ב̇ וסימ̇ לככרים שש ׃

אחריהם ג׳ וסימ׳ עמיד על שני עשר בקר · דמלכים · וחברו · דדה׳ · והמה משתחוים ״ ״ ועבירו ג׳ וסימ׳ ועביו טפח ·
וחברו · דדה׳ · אצבעות גבוב ״ ג׳ ״ לרחיצה ד׳ וסימ׳ ויתן שמה מים · ויעש כיורים עשרה · ב׳ בו · לרחיצה הכהנים בו ״ ״

מאה ויתן בשר שרות
ועבד תיכין בבית כפורי
ויהב על ריש עמודיא
ועבד רמונין מאה וז
ויהב בתיכיא ויקם יז
את העמודים על פני
ההיכל אחד מימין וז
ואחד מהשמאל ויק
ויקרא שם הימיני יכין
ושם השמאלי בועז
ואקים ית עמודיא על
אפי היכלא חד מן יז
ימינא וחד מן שמאל
וקרא שום ימינא ד
יכין על שום דאתקנת
מלכותא דבית דוד וט
ושום שמאלא בעז ז
על שום בעז רב בית יז
אבא לבית יהודה למה
דמיניה נפקו כל מלכי
דבית יהודה

ד ויעש מזבח
נחשת עשרים אמה
ארכו ועשרים אמה
רחבו ועשר אמות קו
קומתו ועבד מדבחא
דנחשא עשרין אמין
אורכיה ועשרין אמין
רומיה
ויעש את הים מוצק
עשר באמה משפתו
אל שפתו עגול סביב
וחמש באמה קומתו
וקו שלשים באמה
יסב אתו סביב ועבד

ית ימא מתך עשר א
אמין מן שפתיה לסיו
לספתיה סגלגל חזור
חזור וחמש אמין רום
וחוט משח תלתין אמי
מקף ליה חזור סחור
ודמות בקרים תחת לו
סביב סובבים אתו עשר
באמה מקיפים את הים
סביב שנים טורים הבקר
יצוקים במצקתו וד
ויצרת תורין מלרע ליה
סחור סחור מקפן יתיה
עשר אמין מקפין ית
ימא חזור חזור תרין
סדרין דתורי מתכן כ
באתכותיה עומד על
שנים עשר בקר שלשה
פונים צפונה ושלשה
פונים ימה ושלשה פו
פונים נגבה ושלשה
פונים מזרחה והים ע
עליהם מלמעלה וכל
אחריהם ביתה קאים
על תריסר תורין תלתא
אפיהון לציפונא ותלת
אפיהון למערבא ותלת
אפיהון לדרומא ותלת
אפיהון למדינחא וימא
מתקן עליהון מלעיל
וכל אחוריהון לגיו וז
ועביו טפח ושפתו כמ
כמעשה שפת כוס פרח
שושנה מחזיק בתים
שלשת אלפים יכיל

וסמכיה פשכא וספתי
היך עובד כליל סגלגל י
לקיט כשושנתא נקיט
תלת בתין ביובש תרין
אלפין בתין ברוטבא מ
מחסיל
ויעש כיורים עשרה וו
ויתן חמשה מימין וה
וחמשה משמאול יז
לרחצה בהם את מעשה
העלה ידיחו בם והים
לרחצה לכהנים בו וט
ועבד כיורין עשרא וו
ויהב חמשא מן ימינא
דכיורא דעבד בצלאל
וחמשא מן שמאליה
למחלל בהון ית עובד
עלתא מדיחין בהון ז
וכיורא דבצלאל לקדש
כהנא רבא וימא לקד
לקדוש כהניא ביה
ויעש
את מנרות הזהב עשר
כמשפטם ויתן בהיכל
חמש מימין וחמש נ
משמאל ועבד עש
עשרתי מנרתא דדהב
כד חמי להון ויהב בה
בהיכלא חמשא מן ז
ימינא למנרתא די ע
עבד בצלאל וחמש ז
מן שמאלה
ויעש שלחנות
עשרה וינח בהיכל חנ
חמשה מימין וחמשה

נגבה כ״ד וסימ׳ אחרי הפרד לוט · והיה זרעך כעפר הארץ · ועשית את הקרשים · ויתן את השלחן · אל גבול מדבר צין · ואל
מן הלשון הפונה נגבה · ויהיו הערים · נחל קנה נגבה לאפרים · ועבר משם נגבה · והארה הגבול · ב׳ בו · לפאת נגבה · וירד הגבול · ותא
הגבול · עמיד על שני עשר · מריבות קדש · לאלה תהיה · והיה מגרש · ופאת נגבה · חיני הזהב · לארבע · ולעבר · עמיד על שנים עשר · דה׳ ·

דלתות ג׳ וסימ׳ ויהי בקרא יהודי׳ ודלתות לעזרה ודלתותיהם׳ העמידתי בשערים׳ וכל יחזקאל דכות במ״ב׳

מישבריאל ויעש מזרקי
זהב מאה ועבד פתורי
עשרא ואנח בהיכלא
חמשא מימינא ל׳
לפתורא דעבד בצלאל
וחמשא מן שמאלא
ועבד פיילי דדהב מאה
ויעש
חצר הכהנים והעזרה
הגדולה ודלתות לעזרה
ודלתותיהם צפה נחשת
ועבד דרתא דכהניא
ודרתא רבתא ודשין
לדרתא ודשיהון חפא
נחשא ואת הים נתן
מכתף הימנית קדמה
מגדל נגבה וית ימא
יהב מן עיבר ימינא ד׳
לרוח קדומא מדינח
מיקבל דרומא
ויעש חורם
את הסירות ואת הי׳
היעים ואת המזרקות
ויכל חורם לעשות את
המלאכה אשר עשה
למלך שלמה בבית
האלהים ועבד חורם
ית פיורא וית מגרופיתא
וית פיליא ושכלל חירם
למעבד ית עיבידתא
די עבד למלכא שלמ׳
בבית מקדשא דיי׳
עמודים שנים והגלות
והכתרות על ראש
העמודים שתים והש׳

והשבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרות
אשר על ראש העמודים
עמודיא תרין ואגנין
וקרונתהון על ריש
עמודיא תרין וסריגיא
תרתין לכסאה ית תרתי
אגני קרונתהא די על
ריש עמודיא ואת
הרמונים ארבע מאות
לשתי השבכות שנים
טורים רמונים לשבכה
האחת לכסות את שתי
גלות הכתרות אשר
על פני העמודים וית
רמוניא ארבע מאה
לתרתין סריגתא תרין
תרבין סדרין דרמונין
לסריגתא חדא לכסאה
ית אגני קרונתהון די
על אפי עמודיא ואת
המכנות עשה ואת
הכירות עשה על המ׳
המכנות וית בסיסיא
עבד וית כיוריא עבד
על בסיסיא ואת הים
אחד ואת הבקר שנים
עשר תחתיו וית ימא
חד וית תורי תריסר
תחותוהי ואת הסירות
ואת היעים ואת המז׳
המזלגות ואת כל כליה׳
כליהם עשה חורם א׳
אביו למלך שלמה
לבית יהוה נחשת מרו׳

מרוק וית דודיא וית
מגרופיתא וית צנוריתא
וית כל מניהון עבד חורם
אבוהי למלכא שלמה
לבית מקדשא דיי׳ נחש
מוצהב ובככר הירדן
יצקם המלך בעבי ה׳
האדמה בין סכות ובין
צרדתה במישרי יורד׳
ירדנא אתיכנון מלכא
בעובי גרגישתא בין
סכות ובין צרדה ויעש
שלמה כל הכלים האלה
לרוב מאד כי לא נחקר
משקל הנחשת ועבד
שלמה כל מניא האלין
לסוגי לחדא ארום לית
סוף למתקל נחשא
ויעש שלמה את הכ׳
הכלים אשר בית הא׳
האלהים ואת מזבח ה׳
הזהב ואת השלחנות
ועליהם לחם הפנים
ועבד שלמה ית כל מ׳
מניא די בבית מקדשא
דיי׳ וית מדבחא דדהב
וית פתוריא ועליהון
לחים אפיא
ואת המנרות
ונרותיהם לבערם כמ׳
כמשפט לפני הדביר
זהב סגור וית מנרתא
ובוציניהון לאדלקותהון
כדחמי קדם בית כפורי
דהב טב והפרח והנרות

י״ח בס׳ את ואת ואת את וסימ׳ ויקח אברהם את ישמעאל׳ ויקח בלילה הוא׳ וכלה מכפר את הקדש׳ ואת אהל מועד ואת המזבח׳
והאמירו הן הראבן׳ ויקח את זקני העיר׳ תאמרון הן הראבן׳ ויקח את זקנד העיר׳ ויהי לתשובת השנה׳ ויצו המלך את יואב׳ בן אשה
אלמנה הוא׳ ויעש חירום את הכירות׳ ויקח את אויבדות׳ אז יבנה׳ על העמוד׳ את ירושלם׳ תענה את׳ ועיפה׳ חירום׳ ובשנת׳ חבר׳

זהב סגור ה̇ וסימ׳ ולפני הדביר עשרים אמה · ויצפה שלמה את הבית · ואת המנורות חמש מימין · והספות והמזמרות · וכל כלי משקה · דמלכים · וחברו דד״ה · ואת המנורות והמזמרות והמחתות · דד״ה · ואת הצרות וצירותיהם ·· הפנימיות ל׳ רפותי ··

והמלקחים זהב הוא
מכלות זהב ושושניא
וכוציניא ומלקטיא
דדהב דהוא גמיר כול
דדהב והמזמרות וה
והמזרקות והכפות וה
והמחתות זהב סגור
ופתח הבית דלתותיו ה
הפנימיות לקדש הקד
הקדשים ודלתי הבית
להיכל זהב ומזמריא
ומזרקיא ובזיכיא ומ
ומחתיתא דהב טב וד
ותרעי ביתא דשדרי
גויתא לקדש קדשיא
ודשי ביתא להיכלא
ה דהבא ותשלם כל העב
המלאכה אשר עשה
שלמה לבית יהוה וי
ויבא שלמה את קדשי
דויד אביו ואת הכסף
ואת הזהב ואת כל הכ
הכלים נתן באצרות
בית האלהים ושלמת
כל עבידתא די עבד
שלמה לבית מקדש
דיי ואיתי שלמה ית
קודשיא דדויד אבוהי ית
כספא וית דהבא וית
מניא יהב באוצרי בית
מקדשא דיי
אז יקהיל
שלמה את זקני ישראל
ואת כל ראשי המטות
נשיאי האבות לבני

ישראל אל ירושלם
להעלות את ארון ברית
יהוה מעיר דויד היא
ציון והא בכן כנש שלמה
ית סבי ישראל וית כל
רישי שבטיא רברבי
אבהתא לבני ישראל לי
לירושלם לאסקא ית
ארון קיימא דיי מן
קרתא דדויד היא ציון
ויקהלו אל המלך כל
כל איש ישראל בחג
הוא החדש השבעי
ואתכנשו לות מלכא
כל אנש ישראל בחגא
דמטליא דהוא בירח
שביעאה ויבאו כל
זקני ישראל וישאו
הלוים את הארון ואי
ואתו כל סבי ישראל ונ
ונטלו כהניא ית ארונא
ויעלו את הארון ואת
אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל הע
העלו אתם הכהנים ה
הלוים ואסיקו ית א
ארונא וית משכן זימנא
וית כל מאני קודשא די
במשכן אסיקו יתהון
כהניא וליואי והמלך
שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים עליו לפני ה
הארון מזבחים צאן ו
ובקר אשר לא יספרו
ולא ימנו מרב ומלכא

ומלכא שלמה וכל כ
כנישתא דישראל דא
דאזדמנו עלוהי קדם
ארונא מנכסין ודבחין
עאן ותורין דלית להון
סכומא ולא יתמנון
מסוגעי ויביאו הכ
הכהנים את ארון ברית
יהוה אל מקומו אל
דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי
הכרובים ואעלו כהני
ית ארונא קיימא דיי
לאתריה לבית כפורי
דמתקן ליה במיצע
ביתא לקדש קודשיא
לתחות גדפי כרוביא
ויהיו הכרובים פרשים
כנפים על מקום הארון
ויכסו הכרובים על דע
הארון ועל בדיו מלמ
מלמעלה והוו כרובי
פריסן גדפיהון לעילא
על אתר ארונא ומט
ומטללין כרוביא על
ארונא ועל נגרוהי מ
מלעילא ויאריכו הבד
הבדים ויראו ראשי ה
הבדים מן הארון על
פני הדביר ולא יראו
החוצה ויהי שם עד
היום הזה ואריכו נ
נגריא והוו בליטין די
ומתחזין רישי נגריא
היכתרתין תרין עלי

ויביאו ל׳ וסימ׳ וישלחו האנשים · ויעברו אנשים מדינים · וישלחו את כתנת הפסים · ויבא יוסף · ויביאו את מקנהם · ויתפרקו כל העם · וכל אשה חכמת · ויביאו את המשכן · ויקם בן · את קרבנם · ויביאו אל משה · ויקח משה ואלעזר · מישבי דבש · וישחטו את דאגו · ויבאו אנשי · וישבו · וחברו · ויבקעו · וחברו · אישבשת · ויבקשו · ויתצהו הקהל · הכהנים · וחברו · וישמחו · פ״ב · וישחטו · התרומה ··

התקדשו ג׳ וסימ׳ ויאמר יהושע אל העם התקדשו · כי כל הכהנים הנמצאים · כי רבת בקהל אשר לא התקדשו ·· מלבשים
ד׳ וסימ׳ וילך ישראל מלבשים · וחברו · דדב׳ הימ׳ · והלוים המשררים לכלם לאסף להימן · ויסדו הבחנים ·· ובהדים ל׳

אפי בית כפורי ולא
מתחזן לברא מן פרו
פרגודא והוון תמן עד
יומא הדין ׃ אין בארון
רק שני הלחות אשר
נתן משה בחורב אשר
אשר כרת יהוה עם
בני ישראל בצאתם
ממצרים ׃ לית מידעם
מיחת בארונא לחוד
תרין לוחיא דיהב ׃
תמן משה כד אתברו
על עיסק עגלא דעבדו
בחרב ותרין לוחיא
חורניתא שריריא ד
דעליהון חקיק כתב ׃
מפרש עסרתי דבירי
הינון לוחי קימיא די
גזר יי עם בני ישראל
במפקהון ממצרים ׃
ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש כי כל הכהנים
הנמצאים התקדשו ׃
אין לשמור למחלקות ׃
והוה כד נפקו כהניא
מן קודשא ארום כל
כהניא דאשתכחו תמן
בקדש אתקדשו לית
להון עסקא במטרת
בותא לפלוגת ליואי ׃
והלוים המשררים
לכלם לאסף להימן ו
לידתון ולבניהם ולא
ולאחיהם מלבשים
בוץ במצלתים בנבלים

ובכנרות עומדים מזר
מזרח למזבח ועמהם
כהנים למאה ועשרים
מחצצרים בחצצרות ׃
וליואי משבחיא לכל
לכלהון גנוסיא לאסף
להימן לידתון ולבנ
ולבניהון ולאחיהון ד
לבשין לבושין דבוץ ׃
משבחין בצלצלין ׃
בנבלין ובכנרין קיימי
ממדנח למדבחא ועמ
ועמיהון כהניא עד מ
מאה ועשרין מחצצ
מחצצרין בחצוצרת ׃
ויהי כאחד למחצצרים
ולמשררים להשמיע ׃
קול אחד להלל ולהו
ולהדות ליהוה ובהרים
קול בחצצרות ובמצל
ובמצלתים ובכלי השי
השיר ובהלל ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו
והבית מלא ענן בית
יהוה ׃ והוון כחדא מ
מכוונין למחצריא ו
ולמשבחיא לאשמע
קל חד לשבחי ולא
ולאודאה לשמא דיי ׃
ובארמות קלא בחצצ
בחצצרתא ובצלצלי
ובזיני זמרא ובתושבחת
קדם יי ארום טב ארום
לעלם טוביה ובית מ
מקדשא אתמלי ענן

אמיטתא בבית מקד
מקדשא דיי ׃ ולא יכ
יכלו הכהנים לעמוד
לשרת מפני הענן כי
מלא כבוד יהוה את
בית האלהים ׃ ולא יכ
יכילו כהניא למיקם ו
לשמשא מן קדם ענן
יקרא ארום איתמלי
יקרא דיי ית בית מקד
מקדשא דיי ׃

ו
אז אמר
שלמה יהוה אמר לש
לשכון בערפל ׃ הא כן
אמר שלמה יי אתרעי
לאשראה שכינתיה
בקרתא דירושלם בבי
מקדשא דבניתי לי
לשום מימריה ועננ
אמיטתא כיבש קדמוי ׃
ואני בניתי בית זבל לך
ומכון לשבתך עולמים ׃
ואנא בניתי בית מקדש
קדמך אתר מתקן ל
לבית שכינתך ומכוון
כל קבל כורסי בית מו
מותבך דבשמיא ל
לעלמיא ׃ ויסב המלך
את פניו ויברך את כל
קהל ישראל וכל קהל
ישראל עומד ׃ ואחזר
מלכא ית אפוהי ובריך
ית כל קהלא דישראל
וכל קהלא דישראל
קיימין ׃ ויאמר ברוך

באחד ז׳ וסימ׳ זאב וטלה ירעו כאחד · כל הקהל כאחד · וחברו · כי הטהרו הכהנים · ויעמד ישוע · בבקר זרע את זרעך · ויד···
באחד למחצצרים · וסימ׳ דיבא וכל קהלא ארכון קמין טבין בחצצרתהון ·· לשבתך ג׳ וסימ׳ מכון לשבתך פעלת · ומכון לשבתך
עולמים · וחברו דדב׳ הימ׳ ·· אלף ·· וכל קהל ג׳ וסימ׳ וישלחו ויקראו לו · דמלכים · וישב המלך את פניו · וחברו ··

הטיבות ג א מל וב חס וסימנ ויאמר יי אל דוד אבי דמלכים · וחברך דדה״י · ויאמר יי אל יהוא · ואשב ה וסימנ
בעלותי ההרה לקחת · ויקם יי את דברו · וחברו דרב הימ׳ · ואבא אל הגלה תל אביב · ב בו · אל תאמר לרעך לך ושוב

יהוה אלהי ישראל יי
אשר דבר בפיו את דויד
אביו ובידיו מלא לאמר
ואמר בריך שמיא דיי
אלהא דישראל דיגזר
במימריה עם דויד אבא
ובר עותיה קיים למימ
מן היום אשר הוצאתי
את עמי מארץ מצרים
לא בחרתי בעיר מכל
שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם
ולא בחרתי באיש לה
להיות נגיד על עמי
ישראל מן יומא דיי
דאפיקית ית עמי ישר
מארעא דמצרים לא
אתרעיתי בקרתא לי
לאשראה שכינתי תמ
ולא אתרעיתי בגבר
למהוי מלכא על עמי
ישראל ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ואבחר
בדויד להיות עמי יש
ישראל ואתרעיתי
בירושלם לאשראה
שכינתי תמן ואתרעיתי
בדויד למיהוי מלכא
על עמי ישראל ויהי
עם לבב דויד אבי לב
לבנות בית לשם יהוה
אלהי ישראל והוה
בלבא דדויד אבא לי
למבני ביתא לשמא
דיי אלהא דישראל ויא

ויאמר יהוה אל דויד
אבי יען אשר היה עם
לבבך לבנות בית לשמי
הטיבת כי היה עם לבבך
ואמר יי לדויד אבא חלף
דיהוה עם לבבך למבני
ביתא לשמי אתקנתא
ארום הוה עם לבבך רק
אתה לא תבנה הבית
כי בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי
לחוד את לא תבני בית
ארום בר דתוליד הוא
יבנה ביתא לשמי ויקם
יהוה את דברו אשר
דבר ואקום תחת דויד
אבי ואשב על כסא ישר
ישראל כאשר דבר יהוה
ואבנה הבית לשם יהוה
אלהי ישראל ואקים
יי ית פיתגמא די מליל
וקמית באתרא דאבא
ויתיבית על כורסי מ
מלכותא דישראל הכמה
דימליל יי אלהא דישר
ובניתי ית בית מקדשא
לשום מימרא דיי
אלהא דישראל ואשים
שם את הארון אשר
שם ברית יהוה אשר
כרת עם בני ישראל
ושויתי תמן ית ארונא
דיתמן לוחי קיימא דיי
דגזר עם בני ישראל
ויעמד לפני מזבח יהוה

נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו וקם קדם
מדבחא דיי בקבל כל
קהלא דישראל ופרש
ידוי בצלו כי עשה
שלמה כיור נחשת וי
ויתנהו בתוך העזרה
חמש אמות ארכו וח
וחמש אמות רחבו וי
ואמות שלש קומתו
ארום עבד שלמה כיור
דנחשא ויהביה במיצע
דרתא בעזרת קדשא
חמש אמין אורכיה
וחמש אמין פותיה ו
ותלת אמין רומיה וי
ויעמד עליו ויברך על
ברכיו נגד כל קהל יש
ישראל ויפרש כפיו
השמימה וקם עלוי
וברע על ברכוי כל קבל
כל קהלא דישראל ו
ופרש ידוי בצלו לצית
שמיא ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כ
כמוך אלהים בשמים
ובארץ שומר הברית
והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבם ואמר
יי אלהא דישראל לא
אית בר מינך את הוא
אלהא דשכינתך שריא
בשמיא מלעילא ו
ושליט על ארעא מ
מלרע נטיר קיימא

ה פס דסבור אם ומטעי וסימ׳ ולקחת אשה לבני ליצחק · אין חפץ למלך במהר · כי אינך יוצא אם ילין איש · כי במקום אשר
הגלו אתו · כי בנך היוצא מחלציך · דה״י · השמימה יא וסימ׳ ויוצא אתו החוצה · והצה שלם מעב אריצה · קחו לכם מלא · ויקחו
את פיח הכבשן · ומן תשא עיניך · לא בשמים היא · ויפגו אבשי · והמשאת החלה · ויהי בעלות הלהב · כי עשה שלמה · וישאו את עיניהם ·

האמנם ד׳ וסימ׳ האמנם לא אוכל כבדך ׃ כי האמנם ישב אלהים ׃ וחברו דדב׳ הימ׳ ׃ האמנם אלם צדק תדברון ... ופנית
ד׳ וסימ׳ ופנית בבקר והלכת לאהליך ׃ ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו ׃ וחברו לך מזה ופנית לך קדמה ומסתרת

וטיבו לעבדך דמהל
מהלכין בארחתך ופ
ופלחין קדמך בכל רעו
נפשהון ובכל יצרא ד
דלבהון ׃ אשר שמרת
לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו ותדבר
בפיך ובידך מלאת כיום
הזה ׃ דינטרתא לעבדך
דוד אבא ית דמלילתא
ליה וגזרתא במימרך
ובר עותך קיימתא הי
כיומא יומא הדין ׃ ועתה
יהוה אלהי ישראל
שמור לעבדך דויד אבי
את אשר דברת לו ליו
לאמר לא יכרת לך יז
איש מלפני יושב על יב׳
כסא ישראל רק אם
ישמרו בניך את דרכם
ללכת בתורתי כאשר
הלכת לפני ׃ וכדון יי
אלהא דישראל טר לעבדך
דויד אבא ית דמלילתא
למימר לא יפסק לך
גבר מן קדמי יתיב על
כרסי מלכותא דישראל
לחוד אין ינטרון בנך
על ארחתהון להלכא
באוריתא היכמה דהל
דהליכתא קדמי ׃ ועו
ועתה יהוה אלהי יש
ישראל יאמן דברך ב
אשר דברת לעבדך ז
לדויד ׃ וכדון יי אלהא

ב׳ מל׳
דישראל יתקיים פתג
פיתגמך דמלילתא לע
לעבדך לדויד ׃ כי האמ
האמנם ישב אלהים
את האדם על הארץ ׃
ל׳ וא הנה השמי
הנה שמים ושמי הא
השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר
בניתי ׃ ארום מן יסבר
ומן ידמי דבקושטא
איתרעי יי לאשראה
שכינתיה בגוה בני נשא
דדיירין על ארעא הא
שמיא עלאה ושמיא
מיציעאה ושמיא מ
מתתאי לית איפשר
להון יסוברון יקר ש
שכינתך ארום את הו
אהא סביל כלא שמיא
וארעא ותהומיא וכל
מה דאית בהון את או
אלהין ביתא די בניתי ׃
ופנית אל תפלת עבדך
ואל תחנתו יהוה אלהי
ב׳ ימיין
לשמוע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך ׃ ותתפני
לצלותא דעבדך ולב
ולבעותא יי אלהי לקו
לקבלא בעותא וצלותא
די עבדך מצלי קדמך ׃
ב׳ בת בן
להיות עינך פתוחות
אל הבית הזה יומם
ולילה אל המקום א
אשר אמרת לשום לך

ב׳ מל׳
שמך שם לשמוע יי
אל התפלה אשר יתפ
יתפלל עבדך אל המ
המקום הזה ׃ למיהוי
רעוא קדמך לאגנא
על ביתא הדין יימם
ולילי לאתרא דאמרת
לאשראה שכינתך תמן
לקבלא צלותא די יצלי
עבדך על אתרא הדין ׃
ושמעת אל תחנוני ע
עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המ
המקום הזה ואתה ת
תשמע ממקום שבתך
מן השמים ושמעת
וסלחת ׃ ותקבל בעות
דעבדך ועמך ישראל
דיצלון לאפי אתרא
הדין ואת תקבל מי
מאתר בית שכינתך
מן שמיא ותקבל צ
צלותהון ותשבוק
לחוביהון ׃ אם יחטא
ב׳ ימיין
איש לרעהו ונשא בו
אלה להאלתו ובא א
אלה לפני מזבחך בבית
הזה ׃ אין יסרח גבר
על חבריה וירשי ביה
מומי לאומאותיה
וייתי ויומי ביה קדם
מדבחך בביתא הדין ׃
ואתה תשמע מן הש
השמים ועשית ושפ
ושפטת את עבדיך

מלפני יב׳ וסימ׳ ואקברה את מתי מלפני ׃ אמור אלהם לדורותיכם ׃ לא יכרת לך איש ׃ וחברו דדב׳ הימ׳ ׃ הראית כי נכנע
אחאב ׃ קדם דפס ׃ ויהי כחול זרעך ׃ כי רוח מלפני ׃ כי עיפה על דרכיכם ׃ אם ימושו החקים ׃ ולהכהנים הלוים לא יכרת ׃ ויצאו מלפנים
מלפני ... ונשא ב׳ בקמץ ימין וסימ׳ אם יחטא איש לרעהו ונשא בו ׃ דמלכים ׃ וחברו דדב׳ הימ׳

ישבון ל' וסימ' בהעצר את השמים ולא יהיה ׳ וחברו ׳ ופדויי יי ישובון ובאו ציון ברנה ׳ וחברו ׳ ופליטי חרב ישובון מן ארץ ׳
לכן יתנם עד עת יולדה ׳ שמית בל יעברון בל ׳ תסתיר פניך יבהלון תוסף רוחך ׳ לא ישובון ולא ישיגו ׳ ויגל אזנם למוסר ויאמר ׃

להשיב לרשע לתת
דרכו בראשו ולהצ
ולהצדיק צדיק לתת
כצדקתו ׃ ואנת תקבל
מן שמיא ותעבד ות
ותדין ית עבדך לאתבא
גומלא לחייבא למתן
אורחיה ברישיה ול
ולזכאה זכאה למתן
ליה הי כזכותיה ׃
ואם ינגף
עמך ישראל לפני אויב
כי יחטאו לך ושבו וה
והודו את שמך והתפ
והתפללו והתחננו לפ
לפניך בבית הזה ׃ ואין
כד יתכרון עמך ישראל
קדם בעלי דבביהון ז
ארום יחובון קדמך ו
ויתובון לפולחנך ויוד
ויודון ית שמך ויצלון
ויבעון מנך בביתא הד
הדין ׃ ואתה תשמע מן
השמים וסלחת לח
לחטאת עמך ישראל
והשיבתם אל האדמה
אשר נתתה להם ולא
ולאבתיהם ׃ ואת תקבל
מן שמיא ותשבוק ר
לחובי עמך ישראל
ותתיבנון לארעא ד
יהבתא להון ולאבהתהון ׃
בהעצר
השמים ולא יהיה מ
מטר כי יחטאו לך

והתפללו אל המקום
הזה והודו את שמך ו
ומחטאתם ישובון כי
תענם ׃ וכד מתכליין ש
שמיא מלאחתא מטר
ארום יחובון קדמך ו
ויצלון לאפי אתרא הד
הדין ויודון ית שמך ו
ומחוביהון יתובון ארו
תקבל צלותהון ׃ ואתה
תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך
ישראל כי תורם אלה
הדרך הטובה אשר יל
ילכו בה ונתתה מטר
על ארצך אשר נתתה
לעמך לנחלה ׃ ואת ת
תקבל מן שמיא ותט
ותשבוק לחוביה דע
דעבדך ועמך ישראל
ארום תליפינון ית ארח
תקנא דיהכון בה ותתן
מיטרא על ארעך דד
דיהבתא לעמך לאחסנ ׃
רעב
כי יהיה בארץ דבר כי
יהיה שדפון וירקון
ארבה וחסיל כי יהיה
כי יצר לו איביו בארץ
שעריו כל נגע וכל מ
מחלה ׃ אולצן כפנא
כד יהי בארעא מותנא
כד יהי שדפנא וירקנ
גובאי ושמוטא כד יהי
ארום יעיקון להון בד

בעלי דבביהון בארעא
קרויהון כל מכתש וכל
מרע ׃ כל תפלה כל ת
תחנה אשר יהיה לכל
האדם ולכל עמך יש
ישראל אשר ידעו י
איש נגעו ומכאובו ז
ופרש כפיו אל הבית
הבית הזה ׃ כל צלותא
וכל בעותא דיתהי בכ
כל אנש מכל עמך
ישראל די ינדעון אנש
מכתשיה וכביה ויפ
ויפרוש ידוי בצלו ל
לאפי ביתא הדין ׃ ואת
ואתה תשמע מן הש
השמים מכון שבתך
וסלחת ונתתה לאיש
ככל דרכיו אשר תדע
את לבבו כי אתה לבדך
ידעת את לבב בני הא
האדם ׃ ואת תקבל מן
שמיא מאתר בית ש
שכינתך ותשבק לח
לחוביהון ותתן לכל
גבר ככל ארחתיה דג
יפרסם קדמך לפיה
ארום את הוא ולית בר
מנך ולחוד קדמך ג
גלין לבביא דבני נש ׃
למען ייראוך ללכת
בדרכיך כל הימים א
אשר חיים על פני ה
האדמה אשר נתתה
לאבתינו ׃ ומן בגלל

בראשו יד' וסימ' והשיב את אשמו בראשו ׳ ושלם אתו בראשו ׳ בראשו נגעו ׳ דמיו בראשו ואנחנו נקים ׳ ואת דעת בבל
השיב ׳ וכובע ישועה בראשו ׳ ישים ויבך בראשו ׳ ובריתי אשר הפר ׳ ותבא חרב ותקח מהם ׳ ונתתיו בראשו ׳ לתת דרכו בראשו ׳
ישוב עמלו בראשו ׳ החכם עיניו בראשו ׳ ולהצדיק צדיק לתת לו ׳ ואשר נתן כתר מלכות בראשו ׳ ומכאובו ל' דכות ׃

ולדעת ה׳ וסימ׳ ידעת את אבנר ׳ ב׳ כו׳ כי שמך נקרא על הבית הזה ׳ וחברו ׳ ירשע בכל ׳׳ ׃ נשבו ה׳ וסימ׳ ונשיהם ׳
וצל׳ ושתי נשי דוד נשבו ׳ והשיבו אל לבבם ׳ וחברו ׳ וזכרו פלשתים ׳׳׳ ולויראה ב׳ וסימ׳ את יי׳ אלהיך ׳ אחד כעמך ישראל ׳׳ ׃

דיתדחלון מן קדמך ל׳
למהך בארחן דתקנן
קדמך כל יומיא די א׳
אינון קיימין על אפי
ארעא די יהבתא לא׳
לאבהתנא׃
וגם אל הנכרי
אשר לא מעמך יש׳
ישראל הוא ובא מארץ
רחוקה למען שמך הג׳
הגדול וידך החזקה וז׳
וזרועך הנטויה ובאו
והתפללו אל הבית הזה׃
ואוף מן בר עממין ד׳
דלא מעמך ישראל
הוא וייתי מארע רחק
מטול שמך רבא וא׳
ואידך תקיפא ואדרע
מרמם וייתון ויצלון
לאפי ביתא הדין׃ וא׳
ואתה תשמע מן הש׳
השמים ממכון שבתך
ועשית ככל אשר יק׳
יקרא אליך הנכרי
למען ידעו כל עמי ה׳
הארץ את שמך ולי׳
וליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי ש׳
שמך נקרא על הבית
הזה אשר בניתי׃ ואת
תקבל מן שמיא מא׳
מאתר בית שכינתך
ותעביד הי ככל מה ד׳
דיצלי קדמך בר עממי
מן בגלל דינדעון כל

עממי ארעא ית שמך
ולמדחל מן קדמך הי׳
כעמך ישראל ולמדע
ארום שמך איתקרי
על ביתא הדין די בניתי׃
כי יצא עמך למלחמה
על איביו בדרך אשר
תשלחם והתפללו א׳
אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית
אשר בניתי לשמך׃
ארום יפקון עמך לא׳
לאגחא קרבא על בע׳
בעלי דבביהון בארח
דתשלחינון ויצלון ק׳
קדמך כל קבל אורח
אפי קרתא הדא דא׳
דאתרעיתא בה וביתא
מקדשא דבניתי לשמך׃
ושמעת מן השמים
את תפלתם ואת תח׳
תחנתם ועשית משפ׳
משפטם׃ ותקבל מן
שמיא ית צלותהון ו׳
וית בעותהון ותתפרע
עולבנהון׃ כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא
יחטא ואנפת בם ונתתם
לפני אויב ושבום ש׳
שוביהם אל ארץ רחו׳
רחוקה או קרובה׃ כד
יחובון קדמך ארום
לית בר נש דלא חטי
ויתקף רוגזך בהון ו׳
ותמסרנון קדם בעלי

דבביהון וישבינון ש׳
שביהון ויגלונון לארע
רחיקא או קריבא׃ ו׳
והשיבו אל לבבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו
והתחננו אליך בארץ
שבים לאמר חטאנו ו׳
העוינו ורשענו׃ ויתובו
לבהון דחלתך בארע
דאשתביו תמן ויתובון
ויתכשון מנך בארעא
שביהון למימר חבנא
ואסתפשנא סרחנא׃
ושבו אליך בכל לבם
ובכל נפשם בארץ ש׳
שבים אשר שבו אתם
והתפללו דרך ארצם
אשר נתתה לאבותם
והעיר אשר בחרת
ולבית אשר בניתי ל׳
לשמך׃ ויתובון לפ׳
לפולחנך בכל לבהון ו׳
ובכל נפשהון בארע ש׳
שביהון די שבו יתהון
ויצלון קדמך ויכוונון
לבהון לאפי ארח אר׳
ארעהון די יהבתא ל׳
לאבהתהון וקרתא די
איתרעיתא ולבית מ׳
מקדשא די בניתי ל׳
לשמך׃ ושמעת מן ה׳
השמים ממכון שבתך
את תפלתם ואת תחנ׳
תחנתיהם ועשית מ׳
משפטם וסלחת לעמך

וגם ב׳ ריש בכתו׳ וסימ׳ וגם אהלי מיקנה ׳ וגם במלך נבוכדנצר ׳ וגם בירושלם ׳ וגם אל הנכרי ׳ וגם הקרבים אליהם ׳׳ וגם ללוים
אין ׳ וגם מעבה אם אסא ׳׳ וגם עולה לרב ׳ וגם עבדי חורם ׳ וגם עד זקנה ושיבה ׳ וגם אני אודך בי׳ ׳ וגם אני אתי ׳ וגם במלאכת ׳ וגם
נביאים ׳ וגם כל האדם שיאכל ׳ וגם זה רעה חולה ׳ וגם בדרך כשסכל ׳ וגם לא יהיב עם נסיכיהם ׳ וגם שול תשלו לך ׳ וגם את רות ׳׳ ׃

ואזניך ג̇ וסימ̇ וגשמיעה דבר ׃ ואזניך קשובות לתפלת ׃ ואזניך לאמרי דעת ׃ תשב ה̇ ד̇ מלופ̇ וא̇ מלע̇ וסימנ̇
ואם לא תאבה האשה ׃ תשב אנוש עד דכא ׃ יי̇ אלהים אל תשב משיחך ׃ בעבור דוד עבדך ׃ אל תשב ידך ׃ בתרא̇ מלע̇ ׃

אשר חטאו לך ותתקבל
מן שמיא מן מדור
בית שכינתך ית צלות
ובעותהון ותתפרע עון
עולבנהון ותשבוק לע
לעמך חבו קדמך ׃ עתה
אלהי יהיו נא עיניך
פתוחות ואזניך קשבות
לתפלת המקום הזה ׃ ז
כען אהי יהי רעוא מן
קדמך ויעיני אודנך ׃
לקבלא צלותהון דאתון
מכונין לכהון לצלאה
בלקבל אתרא הדין ׃
ועתה קומה יהוה אא
אלהים לנוחך אתה
וארון עזך כהניך יהוה
אלהים ילבשו תשועה
וחסידיך ישמחו בטוב ׃
וכדון קדם יי אהים שרי
ביקרך את וארון יקר
תוקפך כהניך יי אהים
ילבשון לבושין דיקר
בפורקנא וחסידיך יחו
יחדון בטבתא ׃ יהוה
אלהים אל תשב פני
משיחך זכרה לחסדי
דויד עבדך ׃ יי אהים
לא תהיב אפי משיחך
דיקנו אדכר לחסדי ׃
דויד עבדך ׃

ז
ובכלות שלמה
להתפלל והאש ירדה
מהשמים ותאכל הע
העלה והזבחים וכבוד
יהוה את הבית ׃ וכד
פסק שלמה מלצלא
ואשתא נחתת ואשו
ואשתרבבת מן שמיא
עלוי מדבחא וגמרת
עלתא ונכסת קודשיא
ואיקר שכנתיה דיי ׃
אתמלי ית ביתא ׃ ולא
יכלו הכהנים לבא אל
בית יהוה כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה ׃ ו
ולא יכולו כהניא למי
למיעל לבית מקדשא
דיי ארום אתמלי יי
איקר שכינתא דיי ית
בית מקדשא דיי ׃ וכל
בני ישראל ראים ברדת
האש וכבוד יהוה על
הבית ויכרעו אפים
ארצה על הרצפה
וישתחוו והודות ליו
ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו ׃ וכל ישראל חמין
כד נחתת ואשתרבבת
אשתא על ביתא ואח
ואיקר שכינתא דיי ׃
שרא על ביתא וגחנו ו
על אפיהון על ארעא
על רובכא וסגדו ומודן
קדם יי ארום טב ארום
לעלם טוביה ׃ והמלך
וכל העם זבחים זבח
לפני יהוה ׃ ומלכא וכל
עמא דבחין דבח קדם
יי ׃ ויזבח המלך שלמה
את זבח הבקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו ׃
את בית האלהים המ
המלך וכל העם ׃ ודבח
שלמה מלכא ית דבח
דתורין עשרין ותרין
אלפין ועאן מאה ועו
ועשרין אלפין וחנכו
ית בית מקדשא דיי ׃
מלכא וכל עמא ׃ והכ
והכהנים על משמרתם
עמדים והלוים בכלי
שיר יהוה אשר עשה
דויד המלך להדות יי
ליהוה כי לעולם חז
חסדו בהלל דויד
בידם והכהנים מחצצ
מחצצרים נגדם וכל
ישראל עמדים ׃ וכהני
על משטרתהון קיימין
וליואי על דוכנהון בזני
זמר ומשבחין קדם יי
דקרב ית דויד למנאה
יתיה מלכא ואשרי
עלוי רוח קודשא לאו
לאודאה קדם ארום
לעלם טוביה וכהניא
תקעין בחצוצרתא ׃
לקבליהון וכל ישרא
קיימין ׃ ויקדש שלמה
את תוך החצר אשר
לפני בית יהוה כי עשה
שם העלות ואת חלבי
השלמים כי מזבח הז

בטוב ט̇ דגש̇ וסימ̇ ויאמר אבימלך הנה ׃ עמך ישב בקרבך במקום אשר ׃ כי בטרם ידע הנער ׃ חמאה ודבש יאכל ׃ לכן כה
אמר יי̇ הנני ׃ יבלו בטוב ימיהם ושנותם ׃ ותברך ׃ אם ישמעו ויעבדו ׃ ועתה קומה יי̇ ׃ המשביע בטוב עדיך ׃ ׃ קומה ב̇ מלך
קומה יי̇ ויפצו אויביך ׃ קומה יי̇ אלהים לנוחך ׃ וכל תהלות דבות̇ במ̇א̇ מלע̇ ׃ החזק מגן וצנה וקומה ׃ ׃ מהשמים ל̇ דכות̇ ׃

לא יכול ה̇ וסימ̇ ויירא כי לא יכול לו · אתה ידעת את · ותעש כי אשת · ויקדש שלמה את תוך ·· כ ·· יכול ה̇ מ̇ילא וסימנ̇
ויהס כלב · ועלי בן תשעים · לא יכול להכיל את העלה · היכול יכלו אלהי גויי הארצות · דה̇ · אשר יכול להיציל את עמו ·· כ ·· ג

הנחשת אשר עשה לא
שלמה לא יכול להכיל
את העלה ואת המנחה
ואת החלבים ׀ וקדיש
שלמה ית מיציעות דו
דרתא דיקדם בית מי
מקדשא דיי ארום ע
עבד תמן ית עלתא וית
תרבי נכסת קדשיא נו
מטול דמדבחא דנחש
דעבד שלמה דחירך
ולא יכיל לסוברא ית
עלתא וית מנחתא וית
תרביא ׀ ויעש שלמה
את החג בעת ההיא ש
שבעת ימים וכל ישרא
עמו קהל גדול מאד
מלבוא חמת עד נחל
מצרים ׀ ועבד שלמה
ית חגא בעדנא ההיא
שבעתי יומין מן בתר
דעבד שבעתי יומין דו
חנופת ביתא וכלהון
ישרא עמיה קהלא ה
רבא לחדא מן מעלנא
דאנטוכיה עד נילוס ד
דמצרים ׀ ויעשו ביום
השמיני עצרת כי חנו
חנכת המזבח עשו ש
שבעת ימים והחג ש
שבעת ימים ׀ ועבדו
ביומא תמינאה כניש
קדם יי ארום חנכת מד
מדבחא עבדו שבעתי
יומין וחגא דמטליא

שבעתי יומין ׀ וביום
עשרים ושלשה לחד
לחדש השביעי שלח
את העם לאהליהם
שמחים וטובי לב על
הטובה אשר עשה יה
יהוה לדויד ולשלמה
ולישראל עמו ׀ וביום
עשרין ותלתא לירחא
שביעאה פטר ית עמ
למשכניהון ואזלו לה
לקרויהון חדן ושפירי
לבא על טבתא דעבד
יי לדויד עבדיה דאיה
דאיתפתחו תרעי בית
מקדשא מטול זכותי
ולשלמה בריה דקבל
יי צלותיה ושרת שו
שכינתיה דיי בבירת
מקדשא ולישרא עו
עמיה דאיתקבל כרז
ברעוא קורבניהון ונחת
אשתא מן שמיא ויז
ואשתכבת על מדבחא
וגמירת נכסיהון ׀ ויכל
שלמה את בית יהוה
ואת בית המלך ואת כל
הבא על לב שלמה לע
לעשות בבית יהוה וב
ובביתו הצליח ׀ ופסק
שלמה ית בית מקדש
וית בית מלכותא וחו
וחסיל ית כל מה דסו
דסליק על לבא דשו
דשלמה למעבד בביה

מקדשא ובביתיה עד
דאצלח ׀
וירא יהוה אל שלמה
בלילה ויאמר לו שמ
שמעתי את תפלתך וב
ובחרתי במקום הזה
לי לבית זבח ׀ ואתגלי
מימרא דיי לשלמה
ואמר ליה שמיע קד
קדמי צלותך ואתרעי
ואתרעתי באתרא הד
הדין למיהוי לי לבית
דבח קרבנא ׀ הן אעצר
את השמים ולא יהיה
מטר והן אצוה על ח
חגב לאכול הארץ ואם
אשלח דבר בעמי ׀ הא
כד אכלי שמיא מלא
מלאחתא מיטרא וה
והא כד אפקד על גובא
למיכל פירי ארעא
וכד אגרי מלאך דמות
על חוביהון דעמי ׀ ויכ
ויכנעו עמי אשר נק
נקרא שמי עליהם
ויתפללו ויבקשו פני ו
וישבו מדרכיהם הרע
הרעים ואני אשמע
מן השמים ואסלח
לחטאתם וארפא את
ארצם ׀ ומתכנעון עמי
דאיתקרי שמי עליהון
ויעבדון תתובא ויצ
ויצלון ויבעון מן קדמ
ויתובון מן ארחתהון

ויירא ב̇ וסימ̇ ויירא יי̇ אל אברם · ויירא אברם בן תשעים · ויירא אליו יי̇ באלני · ויאמר אל תרד מצרימה · ויירא אליו יי̇ בלילה
ההוא · ויירא אלהים אל יעקב · ויאסף יוסף מרכבתו · בלבת אש מתוך הסנה · ויבא משה · קרח · בהקהל · מפני הקהל · באהל מועד · אליו
ירכב על כרוב · דשמואל · ויירא יי̇ אל שלמה בלילה · וחב̇ו · אל שלמה שנית · ויירא לבדו בים · ויהיו לה מטוה · ויירא מלאך יי̇ אליו ·· כ ··

הקדשתי ו̇ וסימ̇ הקדשתי לי כל בכור · וחברו · את והבמה · ואת הבית הזה · דמלכים · ונתשתים מעל אדמתו · והכרתי את
ישראל · דמלכים · וחד בחרתי והקדשתי את הבית · · · ארמיתי ג̇ וסימ̇ עד חיותי על · ונתשתים מעל אדמתי · אם על · ·

ברשוא ואנא אקבל מן
שמיא תתגבהון ואשבק
לחוביהון ואעיל אסוות
לארעהון | עתה עיני יה
יהיו פתחות ואזני קש
קשבות לתפלת המקום
הזה | כדון יהי רעוא
מן קדם מימרי דאיצלי
אודני לקבלא צלות
דמיצליין עמי באנפי
אתרא הדין | ועתה בח
בחרתי והקדשתי את
הבית הזה להיות שמי
שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים | ו
וכדון אתרעיתי במימרי
וקדישית ית ביתא הדין
לאשראה שכינתי תמן
עד עלם ויהא רעותי ו
לאוטבא תמן כל יומי |
ואתה אם תלך לפני כא
כאשר הלך דויד אביך
ולעשות ככל אשר צוי
צויתיך וחקי ומשפטי
תשמור | ואת תפלח קדו
קדמי ותהך בארחן דת
דתקנן קדמי היכמה
דהליך דויד אבוך ולמי
ולמעבד היכמה די כו
פקידתך וקיימתך ודי
ודיני תטר | והקמותי
את כסא מלכותך כאו
כאשר כרתי לדויד
אביך לאמר לא יכרת
לך איש מושל בישרא |

ואקים ית כרסי מלכותך
היכמה דגזרית על דויד
אבוך למימר לא יפסק
לך גבר יתיב על כורסי
מלכותי ושליט על יש
ישראל | ואם תשובון א
אתם ועזבתם חקותי וו
ומצותי אשר נתתי לי
לפניכם והלכתם ועב
ועבדתם אלהים אח
אחרים והשתחויתם
להם | ואם תיבון אתון
ותשבקון קיימי ופיק
ופיקודי די יהבית קד
קדמיכון ותהכון ותד
ותפלחון לטעות עממי
עממיין נכראין ותסגדון
להון | ונתשתים מעל
אדמתי אשר נתתי ל
להם ואת הבית הזה
אשר הקדשתי לשמי
אשליך מעל פני ואת
ואתננו למשל ולשנינה
בכל העמים | ואטלטלינ
מעילוי ארעא דיהבי
להון וית ביתא הדין ד
דקדישתיה לאשראה
בית שכינתיה ארחיק
מן קדמי ואתנניה
למתלין ולשועי בכל
עממיא | והבית הזה
אשר היה עליון לכל
עבר עליו ישום ואמר
במה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית

הזה | וביתא הדין דהוא
עלאה יהי חרוב כל מי
מאן די יעבר עלוי יכו
יכלי ויימר מטול מה
עבד יי הכדין לארעא
הדא ולביתא הדין | ואמ
ואמרו על אשר עזבו
את יהוה אלהי אבתיה ס
אשר הוציאם מארץ
מצרים ויחזיקו באל
באלהים אחרים וישת
וישתחוו להם ויעבדום
על כן הביא עליהם את
כל הרעה הזאת | ויימרון
מן בגלל דשבקו ית
פולחנא דיי אלהא די
דאבהתהון דאפקינון
מארעא דמצרים ויד
ואתקיפו בטעות עממי
וסגידו להון ופלחונון
מטול היכנא איתי ע
עליהון ית כל בישתא
הדא |
ח ויהי מקץ עשרים ש
שנה אשר בנה שלמה
את בית יהוה ואת ביתו |
והוה מסוף עשרין ש
שנין דבנא שלמה ית
בית מקדשא דיי וית
ביתיה | והערים אשר
נתן חורם לשלמה בנה
שלמה אתם ויושב
שם את בני ישראל | וקו
וקרויא די יהב חורם
לשלמה בנא שלמה

ואת הבית ה̇ וסימ̇ ואת הבית יקיבע מבית סביב · והכרתי את ישראל · דמלכים · ונתשתים מעל אדמתי · ויאמר יי גם
את יהודה אסירי · ואת הבית הגדול · · · ויושב ד̇ מלע̇ וסימ̇ והערים אשר נתן חורם לשלמה · ויבא מלך אשור מבבל.
בשנה התשיעית להושע · וחד לרע וקמין · ויושב יוסף את אביו · · · ולשנינה ג̇ והיית שמה · והכרתי את · ונתשתים · ·

ואת ערי ז׳ וסימ׳ ואת ערי המסכנות׳ דמלכים ׳ ב׳ בו׳ ונתתי את ירושלם לגלים ׳ את ירושלם ואת ערי יהודה ׳ הצבו ז
מיצוה צאם יל׳ ׳ עד מתי לא תרחם את ׳ ואת ערי הפרשים ׳ דה״י ג׳ בלהעם ג׳ ריש׳ פס׳ בלהעם הנותר ׳ וחברו ׳ הארץ

יתהון ואותיב תמן ית
בני ישראל׃
וילך שלמה
חמת צובה ויחזק עליה׃
ואזל שלמה לחמת
דצובה ואתקיף צורא
עלה׃ ויבן את תדמור
במדבר ואת כל ערי ה
המסכנות אשר בחמת׃
ובנא ית תדמור במדבר
וית כל קרוי בית אוצרי
דיבנא שלמה׃ ויבן
את בית חורון העליון
ואת בית חורון התחתון
ערי מצור חומות ד
דלתים ובריח׃ ובנא
ית בית חורון עלאה
וית בית חורון ארעאה
קרוין כריכן מקפן ש
שורין דשין ועברין׃
ואת בעלת ואת כל ערי
המסכנות אשר היו
לשלמה ואת ערי ה
הרכב ואת כל ערי ה
הפרשים ואת כל חשק
שלמה אשר חשק
בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו׃ וית
בעלה וית כל קירוי ו
בית אוצריא די הוו ו
לשלמה וית כל קרוי
ארתכיא וית קרוי פ
פרשיה וית כל רעוה
לבית שלמה די צבא
למיעבד ולמבני בירו

בירושלם ובלבנן ובכל
ארעא שולטניה׃ כל
העם הנותר מן החתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אשר לא מי
מישראל המה׃ כל ע
עמא דאשתייר מן חו
חתאי ואמוראי ופרזאי
וחואי ויבוסאי די לא
מישראל אינון׃ מן בני
בניהם אשר נותרו אח
אחריהם בארץ אשר
לא כלום בני ישראל
ויעלם שלמה למס עד
היום הזה׃ מן בניהון ד
דאשתיירו בתריהון
בארעא די לא שיצא
שיציאנון בני ישרא
ויחבנון שלמה למי
למסקי מסין עד יו
יומא הדין׃ ומן בני
ישראל אשר לא נתן
שלמה לעבדים למ
למלאכתו כי המה
אנשי מלחמה ושרי
שלישיו ושרי רכבו
ופרשיו׃ ומן בני ישר
ישראל די לא יהב י
שלמה למהוי פלחין
לעיבידתיה ארום י
אינון גברי מגיחי קרב
ורבני גברוי ורבני ארת
ארתכוי ופרשוהי׃
ואלה
שרי הנצבים אשר

למלך שלמה חמשים
ומאתים הרדים בעם׃
ואלין רבני אסטרטיגי
די למלכא שלמה מ
מאתן וחמשין די מ
מכנשין בעמא׃ ואת
בת פרעה העלה שלמה
מעיר דויד לבית אשר
בנה לה כי אמר לא
תשב אשה לי בבית ד
דויד מלך ישראל
כי קדש המה אשר
באה אליהם ארון יהוה׃
וית ביתיה בת פרעה
אסיק שלמה מקרת
דדויד לפלטירין דבנא
לה ארום אמר לא א
איפשר דתשלט לי י
איתתא בבית דויד מלכ
דישראל ארום קדשא
אינון ולא כשר דתתיב
תמן איתתא מן בתר
דעל לוותהון ארונא
דיי׃
אז העלה שלמה עלות
ליהוה על מזבח יהוה
אשר בנה לפני האולם׃
הא בכן אסיק שלמה
עלוון קדם יי על מדבח
דיי דבנא קדם אולמא׃
ובדבר יום ביום להע
להעלות כמצות משה
לשבתות ולחדשים
ולמועדות שלש פע
פעמים בשנה בחג המ

ויחזק טו׳ וסימ׳ ויחזק הרעב ׳ ויחזק לב פרעה ׳ התנינם ׳ ויחזק לב פרעה דדם ׳ כנים ׳ ברד ׳ דוד מן הפלשתי ׳ ממנה ויעצה ׳
ויחזק ראשו כאלה ׳ ויחזק דבר המלך ׳ אחרי עמדי ׳ בתשעה לחדש ויחזק הרעב ׳ וחברו ׳ וילך שלמה חמת צובה ׳ והוא נלחם ׳
מלך בני עמון ׳ ובעת ההיא שלח ׳ חומות ג׳ מלא׳ וסימ׳ ישועה ישית ׳ ערי מצור חומות ׳ היטיבה ברצונך את ציון

עבדתם ד חס בסב וסימ ומשפחות בית עבדת הבוץ ׃ ויעמד כמשפט דויד אביו ׃ ויעמד יחזקיהו ׃ המשררים בני אסף ׃ ומן
ודוד זקן עד ויקהל דויד את כל ישראל דכותי ׃ ׃ דויד איש האלהים ג וסימ ויעמד כמשפט ׃ וראשי הלוים ואחיו שמ

המצות ובחג השבעות
ובחג הסכות ׃ וכמיסדר
יומא ביומיה לאפקא
קרבן תדירא הי כתפקידת
דמשה ומוספיא לריזי
לרישי ירחיא ולמעדי
תלת זימנין בשתא בחג
דפטיריא ובחגא דשבו
דשבועיא ובחגא דמט
דמטליא ׃ ויעמד כמש
כמשפט דויד אביו את
מחלקות הכהנים על
עבדתם והלוים על מש
משמרותם להלל ולש
ולשרת נגד הכהנים ו
לדבר יום ביומו והש
והשערים במחלקתם
לשער ושער כי כן מ
מצות דויד איש הא
האלהים ׃ ואקים הי
היכמה דפקיד דויד
אבוי ית פלוגת כהניא
על עבידתהון וליואי
על מטרתהון לשבח
ולשמשא כל קבל כה
כהניא במסת יומא
ביומיה ולתרעיא כפי
כפלוגתהון לכל תרעא
ותרעא ארום היכנא
תפקידתא דדויד נביא
דיי׳ ׃ ולא סרו מצות
המלך על הכהנים וה
והלוים לכל דבר ולא
ולאצרות ׃ ולא עדו
תפקידתא דמלכא על

כהניא וליואי לכל פי
פיתגמיא ולאוצריא ׃
ותכן כל מלאכת שלמה
עד היום מוסד בית יהוה
ועד כלתו שלם בית יי
יהוה ׃ ואתקנא כל עבי
עבידת שלמה מן יומא
דאתיסד בית מקדשא
דיי׳ עד יומא דאשתצי
ושלים בית מקדשא
דיי׳ ׃
אז הלך שלמה לעציון
גבר ואל אילות על ש
שפת הים בארץ אדום ׃
הא בכן הליך שלמה
לכרך תרנגלא ולאילות
דעל כיף ימא בארעא
דארום ׃ וישלח לו חורם
ביד עבדיו אניות וע
ועבדים יודעי ים וי
ויבאו עם עבדי שלמה
אופירה ויקחו משם
ארבע מאות וחמשים
ככר זהב ויביאו אל ה
שלמה ׃ ושדר ליה חורם
בידא דעבדוי אלפיא
ועבדין חכימין בימא
ואתו עם עבדי שלמה
לאופיר ארבע מאה
וחמשין קנטרין דדה
ואיתיאו לות מלכא
שלמה ׃
ט ומלכת שבא שמעה
את שמע שלמה ותבוא
לנסות את שלמה בחי

בחידות בירושלם בחיל
כבד מאד וגמלים נשאי
נשאים בשמים וזהב
לרב ואבן יקרה ותבא י
אל שלמה ותדבר עמו
את כל אשר היה עם
לבבה ׃ ומלכת זמרגד
שמעת ית שמע שלמ׳
ואתת לנסאה ית שלמ׳
במתלהון דחידין בי
בירושלם בחיל תקיף
לחדא ורהוגנין טעינין
בוסמין ודהבא לסוגי
ומרגלין בחירין ואתת
לות שלמה ומלילה
עימיה ית כל מה דהוה
עם לבה ׃ ויגד לה שי
שלמה את כל דבריה
ולא נעלם דבר משו
משלמה אשר לא
הגיד לה ׃ ותני לה שי
שלמה ית כל פיתגמה
ולא אתכסי מן שלמה
מדעם דלא אתני לה ׃ ות
ותרא מלכת שבא את
חכמת שלמה והבית
אשר בנה ׃ וחמת מלכת
זמרגד ית חכמת שלמ׳
ובית מקדשא די בנא ׃
ומאכל שלחנו ומושב
עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו
ומלבשיהם ועלתו י
אשר יעלה בית יהוה
ולא היה עוד בה רוח ׃

כמשפט ו ה וב וסימ ואם לבנו ייעדנה ׃ וילכו האנשים חמשת ׃ את יי׳ הדין יראים ואת ׃ ויעשו את חג הסכות ׃ ויעמד
כמשפט דויד אביו ׃ פנה אלי וחנני כמשפט ׃ ולכל עלות עלות ליי׳ ׃ ב בתר׳ קמץ ׃ ׃ שמע ה וסימ את שמע יעקב ׃ לא
תשא שמע שוא ׃ ומלכת שבא שמעה ׃ וחברו דדה ׃ כאשר שמע למצרים ׃ וב בשמע יצור ׃ בשמע לעדתם ׃ ׃

מרבית ג̇ וסימ׳ כל מרבית · חצי מרבית חכמתך · כי מרבית · יחד ובמרבית ביתך · ויחד ובמרבית לא תתן אכלך ··· הביאה
ג̇ וסימ׳ ויקח דוד מידה · מלבד אשר הביאה אל המלך · את לא הביאה אסתר המלכה ··· האלגמים ל̇ דגושין

ומיכלא דפתוריה ואז
ואסחרות עבדוי ומוז
ומוקמנא דשמשוי יו
ולבושהון ושקוותיה
ולבושיהון ומסקאתי
דסליק לבית מקדשא
דיי ולא אשתיירת תוב
בה רוחא ותאמר אל
המלך אמת הדבר אז
אשר שמעתי בארצי
על דבריך ועל חכמתך
ואמרת למלכא קושט
פתגמא דשמעית כד
בארעי מטול דבירך
ומטול חכמתך ולא
האמנתי לדבריהם
עד אשר באתי ותראינה
עיני והנה לא הגד לי
חצי מרבית חכמתך
יספת על השמועה
אשר שמעתי ולא
הימנית לפתגמיא עד
דאתיתי וחמיאה עיני
והא לא אתחוה לי כ
פלגות מן סוגעא דח
דחכמתך אוסיפתא על
שמועתא די שמעית
אשרי אנשיך ואשרי
עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד ושמעים
את חכמתך טוביהון
דגבריך וטוביהון דוי
דעבדיך אילין דקיימ
קדמך תדירא ושמעי
ית חכמתך יהי יהוה

אלהיך ברוך אשר
חפץ בך לתתך על כסאו
למלך ליהוה אלהיך
באהבת אלהיך את יש
ישראל להעמידו לז
לעולם ויתנך עליהם ז
למלך לעשות משפט
וצדקה יהא יי אלהך
מברך דאתרעי בך ל
למנאה יתך מלכא למ
למיתב על כורסי מלכ
מלכותא לביתחוי מזו
מליך קדם יי אלהך בז
בדרחם יי אלהך ית יש
ישראל לקיימותיה ז
ומני יתך עלויהון למ
למלכא למעבד דין ז
דקשוט וזכו
ותתן למלך
מאה ועשרים ככר
זהב ובשמים לרב
מאד ואבן יקרה ולא
היה כבשם ההוא אש
אשר נתנה מלכת שבא
למלך שלמה ויהבת
למלכא מאה ועשרין
קנטירין דדהב ובסמי
לסוגי לחדא ומרגלין
בחירין לא הוה הוי כ
כבוסמיא ההוא די
יהבת מלכת זמרגד
למלכא שלמה וגם
עבדי חירם ועבדי ש
שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו ע

עצי אלגומים ואבן יקרה
ואף עבדי חורם ועבדי
שלמה דאיתאו דהבא
מאופיר איתיו קיסי א
אלמוגיא ומרגלין כ
בחירין ויעש המלך את
עצי האלגומים מסלות
לבית יהוה ולבית המ
המלך וכנרות ונבלים ל
לשרים ולא נראו כהם
לפנים בארץ יהודה
ועבד מלכא מן קיסי
אלמגיא כבשיה לסו
לסעיד לבית מקדשא
דיי ולבית מלכא וכנרי
ונבליא לבני לוי דמז
דמשבחין בהון ולא א
אתחמיון דכוותהון י
מן קדמת דנא בארע
יהודה והמלך שלמה
נתן למלכת שבא מ
את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר
הביאה אל המלך ו
ותהפך ותלך לארצה
היא ועבדיה ומלכא
שלמה יהב למלכת
ומרגד יתכל רעותה
דיבעת מינה די יהב
לה חלופי מה דאיתיא
לות מלכא ואתפניאת
ואזלת לארעא היא
ועבדהא
ויהי משקל הזהב אש
אשר בא לשלמה בש

ולבית ל̇ וסימ׳ ויפקד משה ואהרן · ופקודי בני גרשון · כל הפקודים אשר · ולבית שאול עבדו · ויעש המלך את עצי · וחברו ·
ולבית מלך יהודה · ולבית הרכבים אמר ירמיהו · והיה לאבליושב ירושלם · קרוא בגרון ··· שרים ה̇ בליש וסימ׳ אם אשמע
עוד · ומחוצה לשער הפנימי · קדמו שרים אחר נוגנים · ונבלים לשרים · וחברו · ושרים כחוללים · עשיתי לי שרים · בקינותיהם על ···

התרים ג̇ וסימ̇ מן התרים את הארץ · לבד מאנשי התרים · דמלכים · וחברו · דדב̇ הימ̇ ·· אנך ·· ג̇ ·· וששׁ ג̇ רישׁ
פס̇ וסימ̇ ושש שנים תזרע שדך · ושש מאות איש חגורים · ושש מעלות לכסא וכבש בזהב ·· ג̇ ·· מאחזים ל̇ רבות ··

בשנה אחת שש מאות
וששים ושש ככרי זהב
והוה מתקלא דדהבא
דהוה אתי לשלמה
בשתא חדא שית מא
ושתין ושית קנטירין
דדהבא׃ לבד מאנשי
התרים והסחרים מבי
מביאים וכל מלכי ערב
ופחות הארץ מביאים
זהב וכסף לשלמה׃ בר
מאגר אומניא וסחורת
תגריא דמובלין בתגא
דדהבא וכל מלכיא ערב
ופחותא דארעא בתגא
דדהבא ובספא לשלמה׃
ויעש המלך שלמה
מאתים צנה זהב שחו
שחוט שש מאות
זהב שחוט יעלה על
הצנה האחת׃ ועבד
מלכא שלמה מאתן
עגילן דדהבא סניגא׃
דעגילן יהיה היבחוט
שית מאה סילעין דז
דדהבא סליקין על
עגילן חד׃ ושלש מו
מאות מגנים זהב ש
שחוט שלש מאות זהב
יעלה על המגן האחת
ויתנם המלך בבית יער
הלבנון׃ ותלת מאה
תריסין דדהבא סניגא׃
תלת מאה דדהבא סליק
על תריסא חדא ויה׃

ויהבינון מלכא בית מ
מקירת מלכא׃ ויעש
המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב טהור׃ ועב
מלכא כורסיא רשופ
דפיל וחפהי דהב דכי׃
ושש מעלות לכסא ו
וכבש בזהב לכסא מאו
מאחזים וידות מזה
ומזה על מקום השבת
ושנים אריות עמדים
אצל הידות׃ ואשתא
מסוקין לכורסיא ו
וכיבש בדהבא סגלגלי
כרסא מדבקין ביה ויד
ואשרתא מכא ומכא
על אתר בית מותבא׃
ותרין אריון קיימין כל
קבל אשרתא׃ ושנים
עשר אריות עמדים
שם על שש המעלות
מזה ומזה לא נעשה כן
לכל ממלכה׃ ותריסר
אריון קיימין תמן על
שית מסוקין מכא
ומכא לא אתעביד הי
היכנא לכלא מלכותא׃
וכל כלי משקה המלך
שלמה זהב וכל כלי
בית יער הלבנון זהב
סגור אין כסף נחשב
ביומי שלמה למאומה׃
וכלהון מאני משתיא
דמלכא שלמה דדהבא
וכל מאני בית מקירת

מלכא דהב טב ליה כהון
בספא ארום לא אתח
אתחשב סימא ביומי
שלמה למדעם׃ כי אני
אניות למלך הלכות
תרשיש עם עבדי חורם
אחת לשלש שנים ת
תבואנה אניות תרשיש
נשאות זהב וכסף שן
שנהבים וקופים ותכיים׃
ארום אלפיא למלכא
דאזלין לאפריקיא עם
עבדוי חורם אחת לתי
לתלת שנין אייתין
אלפיא אפריקיא טו
טעינן דהבא וסימיא
ושן דפיל וקופין וטו
וטווסין׃
ויגדל המלך שלמה
מכל מלכי הארץ לע
לעשר וחכמה׃ ורבא
מלכא שלמה מן כו
כלהון מלכי ארעא
לעותר ולחכמתא׃
וכל מלכי הארץ מב
מבקשים את פני של
שלמה לשמע את
חכמתו אשר נתן הא
האלהים בלבו׃ וכלהון
מלכי ארעא בען ית
סבר אפי שלמה למ
למשמע ית חכמתיה
די יהב יי בלביה׃ והם
מביאים איש מנחתו
כלי כסף וכלי זהב וש׃

ד̇ זוגי̇ מן בב̇ קדמ̇ נסו̇ לא אדני שמעני השדה נתתי לא הפך ואם בהרת לבנה לא עשיתם לכן כה אמר יי̇ אדני יען ·
לא ותני̇ לא נסו̇ לא אדני שמעני ארץ ארבע הפך וראה הכהן והנה ·· עשיתם וידעו כי אני יי̇ · לא נחשב
וכל כלי משקה · דמלכים · נחשב וכל כלי משקה · דדה̇ ·· ג̇ · נשאות ב̇ וסימ̇ נשאות בר ולחם ומזון · זהב וכסף שנהבים ··

נשך ג בליש וסימ והמה מביאים איש מנחתו · וחברו · יברח מנשק ברזל · ועד גבול ד וסימ מן השיחור ועד
ושלמה היה מושל · ויהי מושל בכל המלכים · וממגדל סונה ועד גבול כוש · ומעלו ב וסימ הכבד אשר צתן · וחברו

ישלמות נשק ובשמים
סוסים ופרדים דבר ש
שנה בשנה ׃ והינון יי
מייתין לשלמיה גבר
דורוניה מאני סימא
ומאני דהבא ופלריסין
דכין זיני קרבא ובסמן
סוסון וכדנין גזירת
שנא בשנא ׃
ויהי לשלמה
ארבעת אלפים אורות
סוסים ומרכבות ושנים
עשר אלף פרשים ה
ויניחם בערי הרכב ז
ועם המלך בירושלם ׃
והוה לשלמיה ארבעין
אלפין אורוין סוסון יז
וארתכין ותריסר אלפי
פרשין ואשרינון בקה
בקרוי ארתכיא ברמן
מה דהוה עם מלכא
בירושלם ׃ ויהי מושל
בכל המלכים מן הנהר
ועד ארץ פלשתים ו
ועד גבול מצרים ׃ והוה
שליט בכלהון מלכיא
מן פרת ועד ארעא
דפלישתאי ועד תחום
מצראי ׃ ויתן המלך
את הכסף בירושלם
באבנים ואת הארזים נתן
כשקמים אשר בשפלה
לרוב ׃ ויהב מלכא ית
סימא בירושלם זליל
היכאבניא וית ארזיא

יהב בזולהא היכשק
כשקמיא דבשפלתא
לסוגי ׃ ומוציאים סוס
סוסים ממצרים לש
לשלמיה ומכל הארצות ׃
ומפקין סוסון ממצר
לשלמיה ומן כלהון יז
ארעתא ׃ ושאר דברי
דברי שלמיה הראשנים
והאחרונים הלא הם
כתבים על דברי נתן ז
הנביא ועל נבואת אחי
אחיה השלני ובחזות
יעדו החזה על ירבעם
בן נבט ׃ ובותר מלי ז
שלמיה קדמאי ובתרי
הלא אינון כתיבין על
פתגמי נתן נביא ו
ועל נבואתיה דאחיה
דמן שילה ובחזונא
די עדו נביא דאתנבי ׃
על ירבעם בר נבט ׃ ויה
וימלך שלמיה בירושלם
על כל ישראל ארבעים
שנה ׃ ומלך שלמיה כו
בירושלם על כל ישרא
ארבעין שנין ׃ וישכב
שלמיה עם אבהוי ויה
ויקברהו בעיר דויד
אביו וימלך רחבעם
בנו תחתיו ׃ ושכיב שו
שלמיה עם אבהתוהי
ואקבריה בקרתא
דדויד אבוי ומליך רה
רחבעם באתרוי ׃

וילך רחבעם
שכמה כי שכם באו כל
ישראל להמליך אתו ׃
ואזל רחבעם לשכם א
ארום לשכם אתו כל
ישרא לאמלכא יתיה ׃
ויהי
כשמע ירבעם בן נבט ז
והוא במצרים אשר
ברח מפני שלמה המלך
וישב ירבעם ממצרים ׃
והוה כד שמיע ירבעם
בר נבט והוא שרי במ
במצרים דערק מן קד
שלמיה מלכא ירבעם
ממצרים ׃ וישלחו ויז
ויקראו לו ויבא ירבעם
וכל ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר ׃ ושדרו
וקרו ליה ואתו ירבעם
וכל ישרא ומלילו עם
רחבעם למימר ׃ אביך
הקשה את עלנו ועתה
הקל מעבדת אביך ה
הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך ׃
אבוך אקשי ית נירנא
וכדון אקיל אנת מפ
פולחנא דאבוך קשיא
ומן נירה תקיפא די יו
יהב עלנא ונפלחנך ׃ ו
ויאמר אלהם עוד ש
שלשת ימים ושובו יי
אלי וילך העם ׃ ואמר
להון עד זמן תלתא

יה פס ועד ועד וסימ ולראובני ולגדי נתתי · מהמדבר והלבנון הזה · ויבם יהושע עד דשו ברנע · ויאמר מלך בני עמון אל
מלאכי יפתח · וירשו את כל גבול האמרי · ובמערער ועד בואך מצית · ויבער אש בפידון · ואתצב עיר הבהצים · ויתן יי דבר
בישראל · ועד זקנה אני הוא · כי מקטנם ועד גדולם · לכן אתן את נשיאם · ויהי מושל בכל המלכים · ובכל אשר לא ידרשו

נועצים ה׳ וסימ׳ איך אתם נועצים להשיב · מה אתם נועצים · דמלכים · איך אתם נועצים · מה אתם נועצים דדבר הימי׳ ·
רק בזדון יתן · ״ · יעצהו · ג׳ וחס וסימ׳ ויעזב את עצת הזקנים אשר · וחברו · דמלכים ·

יומין אוריכו והובו לותי
ואזלו עמא
ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אש
אשר היו עמדים לפני
שלמה אביו בהיותו חי
לאמר איך אתם נועצים
להשיב לעם הזה דבר
ואיתמליך מלכא רחבע
עם סביא די הוו קיימין
ומשמשין קדם שלמה
אבוי בחיוהי קיים למ
למימר איכדין אתון מ
מתמלכין לאתבא לעמ׳
פיתגמא וידברו אליו
לאמר אם תהיה לטוב
להעם הזה ורציתם ודב׳
ודברת אלהם דברים ט׳
טובים והיו לך עבדים כל
הימים ומלילו עמיה
למימר איותהא לטב
לעמא הדין ותתרעי בה
בהון ויהון לך לעבדין
כל יומיא ויעזב את עצת
הזקנים אשר יעצהו וי
ויועץ את הילדים אשר
גדלו אתו העמדים לי
לפניו ושבק ית מלכת
סביא די מליכוהי ואת
ואיתמליך בטליא די
רביאו עמיה דקיימין
ומשמשין קדמוהי ויו
ויאמר אלהם מה אתם
נועצים ונשיב דבר את
הזה אשר דברו אלי לא

לאמר הקל מן העול
אשר נתן אביך עלינו
ואמר להון מה אתון
מתמלכין ונתיב פתגמ
ית עמא הדין די מלילו
עמי למימר אקיל מן
נירא די יהב אבוך עלנא
וידברו אתו הילדים א
אשר גדלו אתו לאמר
כה תאמר לעם אשר
דברו אליך לאמר אביך
הכביד את עלנו ואתה
הקל מעלינו ומלילו
עימיה טליא די רביאו
עימיה למימר כדנן
תימר לעמא דמלילו
עמך למימר אבוך א
אתקיף ית נירנא ואנת
אקיל מיננא כה תאמר
אלהם קטני עבה ממתני
אבי כדתימר להון חז
חלשותי תקיפא מן גבו
גבורתיה דאבא ועתה
אבי העמיס עליכם על כבד
ואני אסיף על עלכם אבי
אבי יסר אתכם בשוטים
ואני בעקרבים וכדון
אבא רמא עליכון ניר
תקיף ואנא אוסיף על
נירכון אבא הוא יתהון
בשרביטין ואנא אר
יתכון במרגנין
ויבא ירבעם
וכל העם אל רחבעם ביום
השלישי כאשר דבר

המלך לאמר שובו אל
אלי ביום השלישי
ואתא ירבעם וכל עמא
לות רחבעם ביומא תנ
תליתאה היכמה דמ
דמליל מלכא למימר
תובו לותי ביומא תליתאה
ויענם המלך קשה ויע
ויעזב המלך רחבעם
את עצת הזקנים ואי
ואתיבנון מלכא פתגמי
קשין ושבק מלכא רח
רחבעם ית מילכת סבי
וידבר אלהם כעצת
הילדים לאמר אכביד
את עלכם ואני אסיף
עליו אבי יסר אתכם
בשוטים ואני בעקרבים
ומליל להון היך מלכת
טליא למימר אבא
איקר ית נירכון ואנא
אוסיף עלוהי אבא ר
רדא יתכון בשרביטין
ואנא במרגנין ולא ש
שמע המלך אל העם
כי היתה נסבה מעם הא
האלהים למען הקים
יהוה את דברו אשר
דבר ביד אחיהו השי
השלוני אל ירבעם בן
נבט ולא קביל מלכא
מן עמא ארום הות תו
תוסקפא מן קדם יי מן
בגלל לאקמא יי מן נו
ית פיתגמא די מליל ביד

אלהם · יז חס בבת וסימ׳ ויערך אלהם · ב בו׳ אלהם שלשת ימים · אתם נועצים להשיב לעם · להעם הזה ורציתם · קטני עבה ממתני ·
וידבר אלהם כעצת הילדים · ג׳ דבין מלך · ויצא יהוידע · אשחק אלהם ולא יאמיצו · שמע אלהם במעשה הצדיקים · ב׳ בו׳ אתם קדש ·
מעלהם · דאיב · ויאכלו · ״ · אחיהו · ד׳ וסימ׳ ויביאו את ההוד ומה · אבד חסיד מן הארץ · לפתח איש את עבדו · איש באחיהו ידבקו ·

וישיבו ז׳ חס וג מל וסימ׳ וילבו ויבאו אל משה ׃ ויקחו בידם מפרי הארץ ׃ וישב פינחס בן אלעזר ׃ ויקחו את דגון ׃ וישלח מלאכים אחרי אבנר ׃ וירא כל ישראל ׃ דמלכים ׃ וחברו ׃ ואת העבדים ׃ הנני אוסיפך אל אבותיך ׃ דמלכים ׃ וחברו ׃ וישיבו את העבדים ׃

ביד
דמן אחיה דמן שילו
על ירבעם בר נבט ׃ וכל
ישראל כי לא שמע הז
המלך להם וישבו העם
את המלך לאמר מה
לנו חלק בדויד ולא נחו
נחלה בבן ישי איש לאז
לאהליך ישראל עתה
ראה ביתך דויד וילך כל
ישראל לאהליו ׃ וכולהון
ישרא׳ ארום לא קביל
מלכא מנהון ואתיבו ט
עמא ית מלכא למימר
מה איתלנא חולק בדוד
ואחסנתא בבריה דישי
גבר לקרויך ישרא׳ כדון
מלוך על אנשי ביתך
דויד ואזלו כל ישראל
לקרויהון ׃ ובני ישראל
הישבים בערי יהודה וז
וימלך עליהם רחבעם ׃
ובני ישרא׳ דהוו יתבין ז
בקירוי יהודה ומלך ז
עליהון רחבעם ׃
וישלח המלך
רחבעם את הדורם אשׁ
אשר על המס וירגמו
בו בני ישראל אבן וימה
והמלך רחבעם התאמץ
לעלות במרכבה לנוס ו
ירושלם ׃ ושדר מלכא
רחבעם ית הדורם דממני
על מסקי מסין ופתקו
ביה בני ישרא׳ אבניא
ומיה ומלכא רחבעם
אתוקה למיסק בארתכא
למפך לירושלם ׃ ויפשעו
ישראל בבית דויד עד
היום הזה ׃ ומרדו ישרא׳
בבית דויד עד זמן יומא
הדין ׃
יא ויבא רחבעם ירושלם ׃
ויקהל את בית יהודה
ובנימן מאה ושמונים
אלף בחור עשה מלח
מלחמה להלחם עם יש
ישראל להשיב את הז
הממלכה לרחבעם ׃ ואז
ואתא רחבעם לירושל
וכנש ית בית יהודה ובנ
בנימן מאה ותמנן יז
אלפין גבר גבר אנשין
עבדי קרבא למסדרא
סדרי קרבא עם בית יש
ישרא׳ לאתבא ית מח
מלכותא לרחבעם ׃
ויהי
דבר יהוה אל שמעיהו
איש האלהים לאמר ׃
והוה פתגם נבואה מן
קדם יי׳ עם שמעיה
נביא דיי׳ למימר ׃ או
אמור אל רחבעם בן
שלמה מלך יהודה
ואל כל ישרא׳ ביהודה
ובנימן לאמר ׃ אימר
לרחבעם בר שלמה יז
מלך שבטא דבית
יהודה ועם כל בית יש
ישרא׳ דביהודה ובנימן
למימר ׃ כה אמר יהוה
לא תעלו ולא תלחמו
עם אחיכם שובו איש ׃
לביתו כי מאתי נהיה
הדבר הזה וישמעו את
דברי יהוה וישבו מלכת
אל ירבעם ׃ כדנן אמר
יי׳ לא תסקון ולא תגיחון
קרבא עם אחוכון בני יז
ישרא׳ תובו גבר לביתי
ארום מן קדם יי׳ הוה
הדין וקבילו פיתגמוי דיי׳
ותבו מלמיזל לות ירבעם ׃
וישב
רחבעם בירושלם ויבן
ערים למצור ביהודה
ויתיב רחבעם בירושל
ובנא קרוין כריכן באו
בארעא שבטא דבית
יהודה ׃ ויבן את בית יז
לחם ואת עיטם ואת
תקוע ׃ ובנא ית בית יז
לחם וית עיטם וית יז
תקוע ׃ ובנא ית בית לחם
וית עיטם וית תקוע ׃
ואת בית צור ואת שוכו
ואת עדלם ׃ ואת גת ואת
מרשה ואת זיף ׃ ואת
אדורים ואת לכיש ואת
עזקה ׃ ואת צרעה
ואת אילון ואת חברון ׃
אשר ביהודה ובבנימן
ערי מצרות ׃ וית צרעה
וית אילון וית חברון די
בשבט יהודה ובשבט

שמעיהו ה׳ וסימ׳ ואל שמעיהו הנחלמי ׃ וגם איש היה מתנבא ׃ ויורד בית המלך על לשכת הספר ׃ ויהי דבר יי׳ אל שמעיהו ׃
ועבדיהם הלוים שמעיהו ׃ וכל ושמעיהו דמותי ׃ בפסוק ושמעיהו הנביא בא אל רחבעם ׃ ׃ גדודה ה׳ וסימ׳ אם מאת אדוני המלך ׃
כה אמר יי׳ לא תעלו ותרם חשך ואפלה ׃ ונדחה ביום הדוא ׃ כי לפני הימים ההם ׃ ואשלחה עליהם ׃ האזרה גדודה וצעוב ׃ ׃ ואת לכיש ל׳ ׃

ויחזק ד דגש וסימ׳ ויקם יהונתן בן שאול׳ ויחזק חרש את צרף׳ ויחזק על ידו עזר׳ ויחזק את המצרות׳ ויחזק לבו את כל
החומה׳ ובל אדכר דבות׳׳ להרבה ג׳ וסימ׳ וכל עיר ועיר צנות׳ הלא הכושים והלבים׳ ואשר היה נעשה׳ דעזרא׳׳

בנימין קרוין כריכן ׃ ויחז
ויחזק את המצרות ויתן
בהם נגידים ואצרות
מאכל ושמן ויין ׃ ושפין
ותקיפת ית קרויא כריכת
ומני בהון ארכונין ותיז
ותסכרין מליין מכלא
ומשחא וחמרא ׃ ובכל
עיר ועיר צנות ורמחים
ויחזקם להרבה מאד ויה
ויהי לו יהודה ובנימן ׃
ובכל קרוי וקרוי יהב עגלין
ומורנין ותקפנון לסוגי
לחדא והוון ליה שיבט
יהודה ושיבט בנימין ׃
והכהנים
והלוים אשר בכל ישרא׳
התיצבו עליו מכל גבלם ׃
וכהניא וליואי די בכל
תחום ישרא איתעתדו
עלוהי מכל תחומיהון ׃
כי עזבו הלוים את מגרז
מגרשיהם ואחזתם וילכ
וילכו ליהודה ולירושלם
כי הזניחם ירבעם ובניו
מכהן ליהוה ׃ ארום שו
שבקו ליואי ית פרוילהון
ואחוזתהון ואתו לשבט
יהודה ולירושלם אה׳
עכובינון ולא שבקנון ׃
ירבעם ובנוי מלשמש
קדם יי׳ ׃ ויעמד לו כהנים
לבמות ולשעירים ולז
ולעגלים אשר עשה ׃
ואקים ליה כומרין לבו

לבמתיא ולשידיא ולז
ולעגלין די עבד ׃
ואחריהם
מכל שבטי ישראל הז
הנתנים את לבבם לבקש
את יהוה אלהי ישראל
באו ירושלם לזבוח ליי
ליהוה אלהי אבתיהם ׃
ובתריהון מכל שבטיא
דישרא׳ דיהבו ית לבהו׳
למתבע אולפן מן קדם
יי׳ אהא דישרא אתו יז
לירושלם לדבחא קדם
יי׳ אהא דאבהתהון ׃ ויז
ויחזקו את מלכות יהז
יהודה ויאמצו את רז
רחבעם בן שלמה לשנים
שלוש כי הלכו בדרך דו
דויד ושלמה לשנים ז
שלוש ׃ ותקיפו ית מלכות
דבית יהודה ואלימו ית
רחבעם בר שלמה לתז
לשנין תלת ארום הליכו
בארח דויד ושלמה
לשנין תלת ׃
ויקח לו רחבעם
אשה את מחלת בן ירז
ירימות בן דויד אביהיל
בת אליאב בן ישי ׃ ונז
ונסיב ליה רחבעם אתת
ית מחלת בת ירימות
בר דויד אליחיל ברת
אליאב בר ישי ׃ ותלד
לו בנים את יעוש ואת
שמריה ואת זהם ׃ וילז

וילידת ליה בנין ית יעו׳
וית שמריה וית זהם ׃ ו׳
ואחריה לקח את מעכה
בת אבשלום ותלד לו את
אביה ואת עתי ואת זיזא
ואת שלמית ׃ ובתרהא
נסיב ית מעכה בת אבשלו
וילידת ליה ית אביה וית
עתי וית זיזא וית שלמי ׃
ויאהב רחבעם את מעכה
בת אבשלום מכל נשיו ז
ופלגשיו כי נשים שמנה
עשרה נשא ופילגשים
ששים ויולד עשרים וז
ושמונה בנים וששים
בנות ׃ ורחם רחבעם ית ז
מעכה בת אבשלום מן
כל נשוהי ופילקתוהי
ארום נשין תמני סרי ז
נסיב ופילקתין שתין ז
ואוליד עשרין ותמניה
בנין ושתין בנן ׃
ויעמד לראש
את אביה בן מעכה לנגיד
באחיו כי להמליכו ׃ ומני
לרישא רחבעם ית אביה
בר מעכה לארתכון על
אחוהי ארום אמיר למתן
ליה מלכותא ׃ ויבן ויפרץ
מכל בניו לכל ארצות ז
יהודה ובנימן לכל ערי
המצרות ויתן להם המז
המזון לרב וישאל
המון נשים ׃ ובנא ושפין
קריין ומני מכל בנוי על

ולירושלם ח׳ וסימ׳ הלא הוא אשר הסיר חזקיהו׳ דמלכים׳ וחברו דישעיה׳ ולירושלם מבשר אתן׳ כה אמר יי׳ לאיש יהודה׳
ולירושלם׳ לבן השא השאת׳ ואמר לעם הזה׳ הלא הוא יחזקיהו׳ דה׳ כי עזבו הלוים׳׳׳ ז׳ כתב ג׳ יתיר ולא קרי׳ וסימ׳ יצחן לבו
שבעה אנשים׳ ותתן כר הקמח לא׳ ותפר לב צבון יבקש דעת׳ ותצין חלוצר שדי׳ בן ירמות בן דויד׳ מן בת יצין׳ בן המערה ויקם דוד׳׳

ובחזקתו ג וסימ׳ מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את׳ ובחזקתו אבוה ולבו ׳ ובחזקתו כאשר ירד יער הבל ׳ את ואת ואת את
וסימ׳ ויהי כאשר ראה ׳ ויקחו את אביכם ׳ ויקטר את עלתו ׳ ונסיתי על ירושלם ׳ וזה המזימות ׳ שישק מלך מצרים ׳ דרב הימ׳

בלארעתא רבית יהודה
לכלהון קרויא כריכתא
ויהב להון מזונא לסוגי
ושאיל למסב רכפת נשין
יב ויהי כהכין מלכות רח
רחבעם וכחזקתו עזב יי
את תורת יהוה וכל יש
ישראל עמו והוה כד
אתקנת מלכותיה דרחו
דרחבעם וכד אתוקף ש
שבק ית אוריתא דיי וכל
ישרא׳ עמיה
ויהי בשנה
החמישית למלך רחבעם
עלה שישק מלך מצרים
על ירושלם כי מעלו
ביהוה והוה בשתא חמ
חמישיתא למלכא רחבע
סליק שישק מלכא דמ
דמצרים על ירושלם
מטול דשקרו במימרא
דיי באלף ומאתים רכב
ובששים אלף פרשים
ואין מספר לעם אשר
באו עמו ממצרים לובים
סכיים וכושים באלפין
ומאתן ארתכין ובשתין
אלפין פרשין ולית סכום
לעמא דאתו עמיה מ
ממצרים לובאי וסכיא
וכושאי וילכד את ערי
המצרות אשר ליהודה
ויבא עד ירושלם וכבש
ית קרויא כריכתא דיהו
ליהודה ואתא לירושלם

ושמעיה
הנביא בא אל רחבעם
ושרי יהודה אשר נא
נאספו אל ירושלם מ
מפני שישק ויאמר לה
להם כה אמר יהוה אתם
עזבתם אתי ואף אני ע
עזבתי אתכם ביד שיש
שישק ושמעיה נביא
אתא לות רחבעם ורבני
יהודה די אתכנשו לי
לירושלם מן קדם ש
שישק ואמר להון כ
כדנן אמר יי אתון ע
שבקתון ית דחלתי וכ
וכדם אנא אשבק בידא
דשישק ויכנעו שרי
ישראל והמלך ויאמרו
צדיק יהוה ואתכנעו
רבני ישרא׳ ומלכא ו
ואמרו זכאה הוא יי
ובראות יהוה כי נכנעו
לא היה דבר יהוה אל
שמעיה לאמר נכנעו
לא אשחיתם ונתתי להם
כמעט לפליטה ולא ת
תתך חמתי בירושלם
ביד שישק וכד גלי ק
קדם יי דאתכנעו הוה פ
פתגם מן קדם יי עם ש
שמעיה למימר אתכ
אתכנעו עמי לא אחבל
אחבלנון ואתן להון כ
בזעיר לשזבא ולא ת
תחול רוגזי בירושלם

בידא דשישק כי יהיו
לו לעבדים וידעו עבדתי
ועבדת ממלכות הארצ
הארצות וארום יהוון
ליה לעבדין וידעון פו
פולחני ושעבוד מלכות
ארעתא
ויעל שישק מלך מצ
מצרים על ירושלם ויק
ויקח את אצרות בית
יהוה ואת אצרות בית
המלך את הכל לקח וי
ויקח את מגני הזהב א
אשר עשה שלמה וס
וסליק שישק מלכא
דמצרים על ירושלם
ושבא ית תסברי בית מ
מקדשא דיי וית תסברי
בית מלכא וית תושבחת
רוגנא נסיב ושבא ית
תריסי דהבא די עבד
שלמה ויעש המלך
רחבעם תחתיהם מגני
נחשת והפקיד על יד
שרי הרצים השמרים
פתח המלך ועבד רחבע
מלכא חלופהון עגלין
דנחשא ומני על יד ר
רבני דהטוניא דנטרין
תרע בית מלכא ויהי מ
מדי בא המלך בית יהוה
באו הרצים ונשאום
והשיבום אל תא הר
הרצים והוה כד עליל
מלכא לבית מקדשא

ויהי ב ריש פס בטע וסימ׳ ויהי כאשר פתר לנו ׳ ויהי בנסע הארון ויאמר ׳ ויהי המרבים ׳ ויהי כאשר תם ׳ ויהי כאשר תמו כל
הדור ׳ גבול בני אפרים ׳ ביום השביעי ׳ בבא ירושלם ׳ ויהי מקץ ימים רבים ׳ החמישי ׳ ויהי בראות אחאב ׳ ויהי בית וגדליהו ׳
ויהי בעשתו עשר ׳ ויהי מדי בא המלך בית יי ׳ וחברו ׳ דבר יי צבאות ׳ וחברו ׳ והשיבום ב וסימ׳ אל תא הרצים ׳ וחברו חס

וכל ישראל לה̇ וסימ׳ ורגמוהו כל אנשי · ויעמדו הכהנים · ויחן יהושע את עבן · ויעבר יהושע ממקדה · ויעבר יהושע · וישב יהושע
הגלגלה · הגלגלה · ויהי כשמע · ויגנו יהושע וכל · את דברי הפלשתי · כי מות אבנר בחברון · וידע להמית את אבנר בן נר · ויקחו ארו

דינן עללין דהטוניא ונ
ונטלונון ומתיבין יתהון
לדוכא דרהטוניא ובה
ובהכנעו שב ממנו אף
יהוה ולא להשחית לכ
לכלה וגם ביהודה היה
דברים טובים ובד תבר יי
לביה תב מיניה רגזא דיי
ולא לחבלא ולשיציאה
לכל עמא ואוף בדבית
יהודה אמיר לאיתאה
פיתגמין טבין

ויתחזק המלך
רחבעם בירושלם וימלך
כי בן ארבעים ואחת שנה
רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירו
בירושלם העיר אשר
בחר יהוה לשום את שו
שמו שם מכל שבטי יש
ישראל ושם אמו נעמה
העמנית ואתתקף מלכא
רחבעם בירושלם ומלך
ארום בר ארבעין וחדא
שנין הוה רחבעם כד מ
מלך ושבסרי שנין מ
מלך בירושלם קרתא
די איתרעי יי לאשראה
שכינתיה תמן מכל ש
שבטיא דישראל ושום
אומיה נעמה דמן נע
נעמיתא ויעש הרע י
כי לא הכין לבו לדרוש
את יהוה ועבד דביש י
ארום לא כוין לביה למ

לבית בעא אולפן מן קדם
יי ודברי רחבעם הראשנ
הראשנים והאחרנים י
הלא הם כתובים בדברי
שמעיה הנביא ועדו ה
החזה להתיחש ומלחמת
רחבעם וירבעם כל הימ
הימים ופתגמי רחבעם
קדמאי ובתראי הלא יי
אנון כתיבין בפיתגמי ש
שמעיה נביא ועדו נביא
בספר יחוס בית דויד ו
וסדרי קרביא דיהוו בין
רחבעם ובין ירבעם כל
יומיא וישכב רחבעם
עם אבתיו ויקבר בעיר
דויד וימלך אביה בנו י
תחתיו ושכב רחבעם ע
עם אבהתוהי ואתקבר
בקרתא דדויד ומלך
אביה בריה באתרוי

יג בשנת
שמנה עשרה למלך
ירבעם וימלך אביה על
יהודה ובשנת תמני סרי
למלכא ירבעם ומלך י
אביה על דבית יהודה
שלש שנים מלך בירו
בירושלם ושם אמו מ
מיכיהו בת אוריאל מן
גבעה ומלחמה היתה
בין אביה ובין ירבעם
תלת שנין מלך בירוש
ושום אמיה מיכיהו בת
אוריאל מן גבעתא

היא הות מעכה בת אב
אבשלום ומטול דהות
אתתא כשירתא אתה
אתהפכא למתקרי מ
מיכיהו שמא דמעלי
ושום אבוהא אתהפיך
למתקרי אוריאל דמן
גבעתא דלא למדכר
שמיה דאבשלום וקרב
הות בין אביה ובין יי
ירבעם ויאסר אביה י
את המלחמה בחיל גי
גבורי מלחמה ארבע
מאות אלף איש בחור
וירבעם ערך עמו מלח
מלחמה בשמנה מאות
אלף איש בחור גבור ח
חיל וטקיס אביה ארו
ארתכיה וסדר קרבא
בחיל גברי עבדי קרבא
ארבע מאה אלפין גברין
עולימין וירבעם טקיס
עימיה סדרי קרבא ב
בתמני מאה אלפין ג
גברין גברי חילא

ויקם
אביה מעל להר צמרים
אשר בהר אפרים ויאמר
שמעוני ירבעם וכל יש
ישראל וקם אביה מ
מעלוי לטוור צמרים
די בטוור אפרים ואמר
קבילו מיני ירבעם וכו
וכלהון בית ישראל הה
הלא לכם לדעת כי יהוה

אבשלום · המלך וכל ישראל · ויעש שלמה וכל ישראל עמו · וכי שנים חדשים · ויקשר עליו בעשא · ויתקשר יהוא · ויעלה עמו
וישבו הכהנים בעריהם · ויקם עזרא את · ואשקלה להם · וילך דוד ואנשיו אל ירושלם · ויעלו דוד וכל ישראל · ויעש שלמה וכל
ישראל עמו · והכהנים עמדים על · וישלחו ויקחו לי · ויקם אביה מעל להר צמרים · וידעו איש · · צמרים ל̇ דבות · ·

יג ורב לו׳ דמ׳ג וסימ׳ ולא נשא אתם הארץ · כי היה רכושם רב · וישלח יי׳ בעם את הנחשים · וזאת ליהודה ויאמר · ויצאו
הם וכל מחניהם · וידברו בני יוסף אל יהושע · ויאמר יי׳ אל גדעון · ועתה הטוב טוב אתה · ויושע דוד בי פרת גבל · והנה עבדי דוד

אלהי ישראל נתן מ׳
ממלכה לדויד על ישרא׳
ישראל לעולם לו ולבניו
ברית מלח ׃ הלא לכון ז׳
למידע ארום יי׳ אלהא י׳
דישראל יהב מלכותא
לדויד ואשלטיה על י׳
ישרא׳ לעלם ליה ולבנוי
קיים מלח היכמא דמוי
דימא לית איפשר דהו׳
יתעדי שלטנא מדבית׳
דויד עד עלמא ׃ ויקם י׳
ירבעם בן נבט עבדא ד׳
דשלמה בן דויד וימרוד
על אדניו ׃ וקם ירבעם י׳
בר נבט עבדא דשלמה
בר דויד ומרד על רבוניה ׃
ויקבצו עליו אנשים
רקים בני בליעל ויתאמצו
על רחבעם בן שלמה ו׳
ורחבעם היה נער ורך
לבב ולא התחזק לפניהם ׃
ואתכנשו לותיה אנשים
סריקין בני רשעא וא׳
ואתעלמון על רחבעם
בר שלמה ורחבעם הוה
טלי ורכיך לבא ולא א׳
אתקף קדמיהון ׃ ועתה
אתם אמרים להתחזק
לפני ממלכת יהוה ביד
ביד בני דויד ואתם המון
רב ועמכם עגלי זהב א׳
אשר עשה לכם ירבעם
לאלהים ׃ וכדון אתון ז׳
אמרין לאתקפא קדם

מלכותא דמן קדם יי׳ ד׳
איתיהבת ביד בנוי דדויד
ואתון דיכפת עממין ס׳
סגיעין ועמכון עגלין ד׳
דדהבא דעבד לכון ירבע׳
בר נבט לדחלן ׃ הלא ה׳
הדחתם את כהני יהוה ׳
את בני אהרן והלוים ו׳
ותעשו לכם כהנים הלא
בעמי הארצות כל הבא
למלא ידו בפר בן בקר
ואילם שבעה והיה כהן
ללא אלהים ׃ הלא תרי׳
תריכתון ית כהניא דיי׳
ית בני אהרן וליואי וע׳
ועבדתון לכון כהניא הי׳
בעמי ארעתא כל דאתי
לקרבא קורבניא בתור
בר תורי ודיכרין שבעה
ויהי כהין פר מימרא
דיי׳ ׃ ואנחנו יהוה אלהינו
ולא עזבנהו וכהנים מ׳
משרתים ליהוה בני י׳
אהרן והלוים במלאכת ׃
ואנחנא ממימרא דיי׳ ב׳
בסעדנא והוא אלהנא ׃
ולא שבקנא דחלתיה
וכהניא דמשמשין קד׳
יי׳ בני אהרן וליואי ב׳
בעיבידתא ׃ ומקטרים
ליהוה עלות בבקר בב׳
בבקר ובערב בערב וק׳
וקטרת סמים ומערכת
לחם על השלחן הטהור
ומנורת הזהב ונרתיה

לבער בערב בערב בר ש׳
שמרים אנחנו את מ׳
משמרת יהוה אלהינו ׃
ואתם עזבתם אתו ׃ ומ׳
ומסקין קטרת בוסמין
קדם יי׳ בצפר בצפר ובי׳
וברמש ברמש וקטרת
בוסמיא וסדור לחמא ׃
על פתורא דכי ומנרתא
דדהבא ובוצינהא לאי׳
לאדלקא ברמש ברמש
ארום נטרין אנחנא ית
מטרת מימרא דיי׳ א׳
אלהנא ואתון שבקתון
ית דחלתיה ׃ והנה עמנו
בראש האלהים וכהניו
וחצצרות התרועה ל׳
להריע עליכם בני ישר׳
ישראל אל תלחמו עם
יהוה אלהי אבתיכם
כי לא תצליחו ׃ והא ׳
עמנא ברישא יי׳ וכהנוהי
וחצוצרתא יבבא ליבבא
עליכון בני ישרא׳ לא
תגיחון קרב יי׳ אלהא ד׳
דאבהתכון ארום לא ת׳
תצלחון ׃ וירבעם הסב
את המארב לבא מאח׳
מאחריהם ויהיו לפני
יהודה והמארב מאחרהם ׃
וירבעם אסחר ית כמנ׳
למיתי מן בתריהון והו׳
והוון לאפי דבית יהודה
וכמנא מן בתריהון ׃ וי׳
ויפנו יהודה והנה להם

ויואב · בתוך עמך אשר בחורתי · הוי היורדים מצרים · והיה על כל הר גבה · הוי רב את יוצרו · לכן כה אמר יי׳ הנני · ולא בחיל גדול ·
אפר כה אמר יי׳ אלהי · ושובתך · ויעודו ליהושפט · אתם אפרים · וישם בני ישראל · ויקבצו עם רב · ויאספו ירושלם · ובזקים רב · רב
לאחבי · בקהל רב · רב אבל · טוב מעט · רב אדם · עם ברב הפגיה · ויתפרשו · העם רב · והשעירים גדת · ורב מצינים · באין אלפים · מן ישוף ·

ויריעו ה מלא וסימ ויריעו העם ויריעו כל המחנה הרעון וירא כל המחנה ויריעו ויריעו כל בני אלהים ויריעו איש יהודה
והאלהים ז וסימ נסה את אברהם ויהי קול השופר ואשר לא יצרה והאלהים אמר לי ויריעו איש יהודה עתה ידעתי מה שהיה

המלחמה פנים ואחור
ויצעקו ליהוה והכהנים
מחצצרים בחצצרות ׃
ואיסתכיאו דבית יהודה
והא להון קרבא מן קד
קדמיהון ומן בתריהון
וקבילו קדם יי וכהניא
מחצצרין בחצוצרתא ׃
ויריעו איש יהודה ויה
ויהי בהריע איש יהודה
והאלהים נגף את ירבעם
וכל ישראל לפני אביה
ויהודה ׃ ויבבו אנש יה
יהודה והוה כד יבבו יי
אנש יהודה ומימרא ד
דיי תבר ית ירבעם וכלהו
ישראל קדם אביה ובית
יהודה ׃ וינוסו בני ישר
ישראל מפני יהודה
ויתנם אלהים בידם ׃ וא
ואפכו בני ישראל מן קד
דבית יהודה ומסרינון
יי בידיהון ׃ ויכו בהם
אביה ועמו מכה רבה וי
ויפלו חללים מישראל
חמש מאות אלף איש
בחור ׃ ומחו בהון אביה
ועמיה מחתא רבתא ות
ונפלו קטילין בחרבא
מדבית ישראל חמש מ
מאה אלפין עולם ׃ ויכנ
ויכנעו בני ישראל בעת
ההיא ויאמצו בני יהודה
כי נשענו על יהוה אלהי ׃
אבותיהם ׃ ואתברו בני

ישראל בעדנא ההיא וא
ואתקפו בני יהודה ארום
איסתמיכו על מימרא
דיי אלהא דאבהתהון ׃ ויר
וירדף אביה אחרי ירבעם
וילכד ממנו ערים את
בית אל ואת בנותיה ואת
ישנה ואת בנותיה ואת ע
עפרון ובנתיה ׃ ורדף א
אביה בתר ירבעם וכבש
מניה קרוין ית ביתאל
וית כפרנהא וית ישנה
וית כפרנהא וית עפרון
וית כפרנהא ׃ ולא עצר
כח ירבעם עוד בימי א
אביהו ויגפהו יהוה ויה
וימת ׃ ולא הוה חילא
בירבעם תוב ביומי אביה
ותבריה יי ומית ׃
ויתחזק אביהו
וישא לו נשים ארבע י
עשרה ויולד עשרים
ושנים בנים ושש עש
עשרה בנות ׃ ואתקף
אביהו ונסיב ליה נשין
ארבסרי ואוליד עשרין
ותרין בנין ושיתסרי בנן ׃
ויתר דברי אביה ודרכיו
ודבריו כתובים במדרש
הנביא עדו ׃ ושאר פתגמי
אביה וארחתיה ופתגמוי
כתיבין במדרש דנביא
עדו ׃ וישכב אביה עם י
אבתיו ויקברו אתו בע
בעיר דויד וימלך אסא

תחתיו בימיו שקטה ה
הארץ עשר שנים ׃ ושכיב
אביה עם אבהתוהי וק
וקברו יתיה בקרתא דד
דדויד ומלך אסא בריה
באתרוי ביומוי שדוכת
ארעא דישראל עסרתי
שנין ׃
יד ויעש אסא הטוב והי
והישר בעיני יהוה א
אלהיו ׃ ועבד אסא דת
דתקין ודכשר קדם יי ׃
אלהיה ׃ ויסר את מזבחת
הנכר והבמות וישבר
את המצבות ויגדע את
האשרים ׃ ועטר ית יי
אגורי עממין נכראין
ובמותיא ותבר ית קמת
וקציץ ית אשירתא ׃
ויאמר ליהודה לדרוש
את יהוה אלהי אבתיהם
ולעשות התורה והמצ
והמצוה ׃ ואמר לבית
יהודה למתבע ית דחל
דיי אלהא דאבהתהון ו
ולמעבד אוריתא ותפ
ותפקדתא ׃ ויסר המלך
מכל ערי יהודה את
הבמות ואת החמנים
ותשקט הממלכה לפניו ׃
ועטר מכל קרוי יהודה
ית במסיא וית חנסניא
ושדוכת מלכותא קדמוי ׃
ויבן ערי מצורה ביהודה
כי שקטה הארץ ואין

ולעשות טו וסימ השמר בנגע הצרעת ונהנה יי לראש ולא לזנב והזקתם מאד לשמר ולעשות ולשים לו שרי אלפים ושרי כעמיד
בישראל דשמואל ועבדה העברה ולשלמה בני תן לבב ואתה אם הלך לפני ויאמר ליהוידע לדרש אם מצאתי חן בעיני המלך כי עזרא
הכין לבבו וילכו כל העם לאבל על אחיהם אדיריהם ויקשרו כלם יחדו וידעתי כי אין טוב בם ויאמינו לית דכותה

ויצח ז רפי וסימ׳ וינח בכל גבול מצרים · וינח ביום השביעי · וחברין דמשנה תורה · וינח יי׳ להם מסביב · דיהושע · ויאמרו ליהודה · צבנה · וישמחו כל יהודה · ותשקוט מלכות יהושפט ·· ס ·· עזרנו ב׳ וסימ׳ אלהי ישענו · יי׳ אלהינו כי עליך נשענו · וחד ועזרנו אנשי ·· ס

עמו מלחמה בשנים
האלה כי הניח יהוה לו ׀
ובנא קרוין בריכן ביהוד
ארום שדוכת ארעא
דישראל ולית עמיה קר
קרבא בשניא האילין ז
ארום שבקא יי׳ ליה ׀ ויו
ויאמר ליהודה נבנה ׀
את הערים האלה ונסב
חומה ומגדלים דלתים
ובריחים עודנו הארץ
לפנינו כי דרשנו את
יהוה אלהינו דרשנו
וינח לנו מסביב ויבנו
ויצליחו ׀ ואמר לדבית
יהודה נבני ית קירויא
האילין ואקף שורא
ומגדליא דשין ועברין
עד כדי אית בכישורי ר ז
דיירי ארעא קדמנא
ארום תבענא אולפנא
מן קדמוהי ואנח לנא
מחזור חזור ובנו ואצ
ואצלחו ׀
ויהי לאסא חיל נשא
צנה ורמח מיהודה
שלש מאות אלף ומו
ומבנימן נשאי מגן ה
ודרכי קשת מאתים
ושמנים אלף כל אלה
גבורי חיל ׀ והוה לאסא
חילא נטלי עגלין ומ
ומורנין מדבית יהודה
תלת מאה אלפין ומבני
בנימן נטלי תריסין וה

ונגדי קשתין מאתן ות
ותמניא אלפין כל אילין
גברי חילא ׀ ויצא אלהם
זרח הכושי בחיל אלף
אלפים ומרכבות שלש
מאות ויבא עד מרשה ׀
ונפק להון זרח כושא
בחילא אלף אלפין וו
וארתכין תלת מאה וא
ואתא עד מרשא ׀ ויצא
אסא לפניו ויערכו מ ז
מלחמה בגיא צפתה
למרשה ׀ ונפק אסא
קדמוהי וסדרו קרבא ז
בחילת צפתה למרשה ׀
ויקרא אסא אל יהוה
אלהיו ויאמר יהוה
אין עמך לעזור בין רב
לאין כח עזרנו יהוה
אלהינו כי עליך נשענו
ובשמך באנו על ההמון
הזה יהוה אלהינו אתה
אל יעצר כח עמך אנוש ׀
וצלי אסא קדם יי׳ אלה
ואמר יי׳ לית בר מנך ז
למסעד בין גבריא לד
לביני חלשיא סעיד יתנ
יי׳ אלהנא ארום על מימרך
אסתמכנא ובשום מימרך
אתינא על ריכפת עמא
הדין יי׳ אלהנא אנת לא
ישלוט עמך בר נש ׀
ויגף
יהוה את הכושים לפני
אסא ולפני יהודה וינסו

הכושים ׀ ותבר יי׳ ית כו
כושאי קדם אסא וקדם
בית יהודה ואפכו כושאי ׀
וירדפם אסא והעם אי
אשר עמו עד לגרר וי
ויפל מכושים לאין להם
מחיה כי נשברו לפני יי
יהוה ולפני מחנהו ויש
וישאו שלל הרבה מאד ׀
ורדפונון אסא ועמיה
דעימיה עד גרר ונפלו
מן כושאי ולא הות להו
שזיבותא לאתקיימא
ארום אתברו קדם יי׳ וי
וקדם משריתיה ונטלו
עדאה סגי לחדא ׀ ויכו
את כל הערים סביבות
גרר כי היה פחד יהוה
עליהם ויבזו את כל ה
הערים כי בזה רבה היתה
בהם ׀ וקטלו ית כל יתבי
קרויא חזור חזור גרר
ארום הוה דחלא מן קד
יי׳ עליהון ובזו ית כל
קרויא ארום ביזתא סגיא
הות בהון ׀ וגם אהלי מ
מקנה הכו וישבו צאן
לרוב וגמלים וישבו יר
ירושלם ׀ ואוף משכני
גיתיהון מחו ושבו עאן
לסוגי גמלים ותבו לי
לירושלם ׀
טו ועזריהו בן ע
עודד היתה עליו רוח
אלהים ׀ ועזריה בר

רוח אלהים ח׳ וסימ׳ ורוח אלהים מרחפת על · הנמצא כזה איש · ואמלא אתו רוח אלהים · וישא בלעם את עיניו · במראה ברוח אלהים · ועזריהו בן עודד · ורוח אלהים לבשה את זכריה · ורוח אלהים לבשה את עמשי · וכל שמואל דכות במה רוח יי׳ · ויצלחה עליך רוח יי׳ · ויקח שמואל את קרן השמן · ורוח סרה · ותהי רוח יי׳ · דותוספת המלחמה · רוח יי׳ דבר בי ומלתו ·· ס ·· נשענו לית דכות ·· ס

ה פס ואם ואם וסימ׳ ואם בחקתי תמאסו ואם בבחירי הטמ׳ אזה ואם לא יגאל מן השדה ואם נביאים הם ואם יחבאו בראש הכרמל
לבצות לנו מזבח בן יבבד אב ועבד אדניו וייצא לתגי אסא ויאמר ״ ברואתם ג̇ וסימ׳ ויהי בשלח כי יי׳ אלהיו עמו את האיש אגד

עודד שרת עליו רוח ז
נבואה מן קדם יי ויצא
לפני אסא ויאמר שמעו
שמעוני אסא וכל יהודה
ובנימן יהוה עמכם בה
בהיותכם עמו ואם תד
תדרשהו ימצא לכם וז
ואם תעזבהו יעזב אתכם
ונפק קדם אסא ואמר
ליה קבילו מיני אסא ו
וכל יהודה ובנימן מימר
דיי בסעדכון במהויכון
אזלין בארחתיה ואין
תבעין אתון אולפן מן
קדמוי ישתכח לכון כד
בעדן עקתכון ואין תז
תשבקון דחלתיה תש
תשבוק יתכון וימים יז
רבים לישראל ללא א
אלהי אמת וללא כהן
מורה וללא תורה ויומי
ויומין סגיעין לדבית יז
ישראל דאיתפלגו על
דבית יהודה וסטו בתר
ירבעם לא פלחו לאלהא
קשוט והוו סגדין לעג
לעגלין דדהב ולא הוו
להון כהין מלית וכו אי
אלהין כומריא דמסקין
קטורתא לפולחנא נו
נכריתא ולא אתעסקו
באורייתא וישב בצר לו
על יהוה אלהי ישראל
ויבקשהו וימצא להם
ותכוכר עיק להון לפ

לפולחנא דיי אלהא די
דישראל ותבעו אולפן ז
מן קדמוי ואשתכח לו
להון ובעתים ההם אין
שלום ליוצא ולבא כי ז
מהומת רבות על כל יז
יושבי הארצות ומטול
דבעידנא ההוא לא הוה
שלמיה לדנפיק לחקל
ולדעליל לקרתא ארום
שגושתא סגיאן על כל
יתבי ארעא וכתתו גוי
בגוי ועיר בעיר כי א יז
אלהים הממם בכל צרה
ועברו סיעתא עמא על
על עמא קרי בקרי ארו
מימרא דיי שגישינון
בכל עקתא ואתם חזקו
ואל ירפו ידיכם כי יש
שכר לפעלתכם ואתון
דבית יהודה אתקפו ול
יתרשלן ידיכון ארום י
אית לכון אגר טב בע
בעיבידתכון

וכשמע אסא
הדברים האלה והנבואה
עודד הנביא ויעבר הש
השקוצים מכל ארץ
יהודה ובנימן ומן הע
הערים אשר לכד מהר
אפרים ויחדש את מזבח
יהוה אשר לפני אולם
יהוה וכד שמע אסא
ית פתגמיא האילין ונבו
ונבואתא דעודד

נביא אתקף ואעדי שו
שקוציא מכל ארעא
דבית יהודה ובנימן ומן
קרויא דכבש מטור דב
דבית אפרים וחדת ית
מדבחא דיי דקדם או
אולמא דיי
ויקבץ את כל יהודה וב
ובנימן והגרים עמהם
מאפרים ומנשה ומש
ומשמעון כי נפלו עליו
מישראל לרב בראותם
כי יהוה אלהיו עמו
וכנש ית כל אנש יהודה
ובנימן ודדיירין עמהו
מדבית אפרים ומדבית
מנשה ומדבית שמעון
ארום שרו עמיה מדבי
ישראל לסוגי במחמיהון
ארום מימרא דיי אלהי
בסעדיה ויקבצו ירוש
ירושלם בחדש השלשי
לשנת חמש עשרה
למלכות אסא ואתכנשו
לירושלם בירחא תליתאי
לשתא חמיסרי למלכו
אסא ויזבחו ליהוה
ביום ההוא מן השלל
הביאו בקר שבע מאות
וצאן שבעת אלפים
ודבחו קדם יי ביומא ז
ההוא בחגא דשבועיא
מן עדאה דאיתיאו
תורין שבע מאה ועאן
שבעא אלפין ויבאו

ויעבר ט̇ וסימ׳ ויזכר אלהים את נח ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר ישי שמה ויעבר ישי שבעת בניו ויעבר הקדשים ונשמע
אסא הדברים ויצא הדבר אל מלך בנגוח ובשבת אחת לבורשי וחברו ״ ללא וללא יא̇ וסימ׳ השמחים ללא דבר נדרשתי ללוא ול מל
שאלו נמצאתי ללא בקשוני ב̇ בו ללא עמו עמי אתה הקשיח בניה ללא לה פה עזרת ללא כח בה יעצה ללא וימים רבים לישר׳ ג̇ ס̇

למאיש ג̇ וסימ̇ לא יחרץ כלב לשונו · ויחלק לכל העם · וכל אשר לא ידרש ·· ג̇ פ̇ס דראית בהזון ביני וביניך ובין ובין וסימנה
אל נא תהי מריבה ביני · אשר נשבענו שנינו אנחנו · ברית ביני דביניך ובין אבי ובין אביך ·· מפלצתה ב̇ אסא את · דזכרון ··

בברית לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכ
ובכל נפשם ועלו בקיים
למתבעת דחלתא דיי
אלהא דאבהתהון בכל רע
רעותהון ובכל נפשהון
וכל אשר לא ידרש לי
ליהוה אלהי ישראל
יומת למן קטן ועד גדול
למאיש ועד אשה וכל
דלא יתבע מן קדם יי
אלהא דישראל יתקטל
למן זעירא ועד רבא ני
למן גברא ועד אתתא
וישבעו ליהוה בקול
גדול ובתרועה ובחצצרות
ובשופרות וקיימו קדם
יי בקול רב וביבבא ובח
ובחצוצרתא ובשופריא
וישמחו כל יהודה על
השבועה כי בכל לבבם
נשבעו ובכל רצנם בק
בקשהו וימצא להם
וינח יהוה להם מסביב
וחדו כל אנש יהודה
מטול קומנא ארום
בכל לבהון קיימין ובכל
רעותהון ואשתכח לה
להון ואניח יי להון מן
חזור חזור וגם מעכה
אם אסא המלך הסירה
מגבירה אשר עשתה
לאשרה מפלצת ויכרת
אסא את מפלצתה וידק
וישרף בנחל קדרון

ואוף ית מעכה אמיה דא
דאסא מלכא אעדיה
מלמהוי מלכתא מ
מטול דעבדת טעותא
למגחן קדם אשירתא
וקצץ אסא ית טעות
גחוכא ואדיק ואוקי
וטליק בנחלא דקדרון
ומן בתר דהבת מעכה
אמיה למהוי כשירתא
אתהדר ית שמה מיכיהו
בת אוריאל דמן גבעת
מן בגלל דלא למדכר
ית שמיה קדמאה דז
דלא למתגניא ביה
והבמות לא סרו מי
מישראל רק לבב אסא
היה שלם כל ימיו
ובמתיא לא עטרא
מדבית ישראל להוד
לבא דאסא הוה שלי
כל יומוהי ויבא את ק
קדשי אביו וקדשיו
בית האלהים כסף וזה
וכלים ואיתי ית קדש
אבוי וקדשוי לבית
מקדשא דיי סימא
דדהבא ומניא ומלח
ומלחמה לא היתה
עד שנת תלתין וחמש
למלכותא דאסא

יו בשנת
שלשים ושש למלכות
אסא עלה בעשא מ
מלך ישראל על יהודה

ויבן את הרמה לבלתי
תת יוצא ובא לאסא מ
מלך יהודה ובשנת תלתין
ושית למלכות אסא
סליק בעשא מלכא ד
דישראל על דבית יהודה
ובנא ית רמיה מן בגלל
דלא למשבק נפיק וע
ועליל לאסא מלך ש
שבטא דבית יהודה
ויצא אסא כסף וזהב מ
מאצרות בית יהוה ובית
המלך וישלח אל בן
הדד מלך ארם היושב
בדרמשק לאמר ואה
ואפיק אסא סימא ד
דדהבא מן תסברי בית
מקדשא דיי ומבירת
מלכא ושדר לבר הדד
מלכא דארם דיתיב
בדרמשק למימר ברית
ביני ובינך ובין אבי ובין
אביך הנה שלחתי לך
כסף וזהב לך הפר בריתך
את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי וקימא בין
מימרי ובין מימרך בין
אבא ובין אבוך הא שדרי
שדרית לותך סימא
ודהבא איזיל אשני קי
קיימך דעם בעשא מ
מלכא דישראל ויסתלק
מעלוי וישמע בן הדד
אל המלך אסא וישלח
את שרי החילים אשר

ויצא י̇ג̇ חס̇ וסימ̇ ויהי ממחרת ויבא · ויצא משה את כל המטות · ולא אבו האנשים · וישלח הדדעזר · דשמואל · ועליה בחצרה
עמים · ויצא למרחב אתי · ויצא מנגדם את הכסף · ויצא את האשרה · ויאמר לאשר על המלתחה · ויהי ממחרת ויצא פשחור · ויהי ··
בשלשים ושבע · ויצא אסא כסף וזהב מאצרות · מגלה עמוקות מני חשך ·· ובא ג̇ וסימ̇ ובל ישראל ויהודה · ויעל בעשא · דמלכים · וחברו ·

על יה̇ לא̇ וסימ̇ וראיתם את כבוד יי̇ ׃ ויאמר משה בהית יה̇ ׃ לכו אתה וכל עדתך ׃ אמינו מית במדבר ׃ ובני אלי אב נמואל ׃
והנביא ההוא או חולם החלום ׃ והיא מרת נפש ותתפלל ׃ ויתפאר בני ישראל ׃ והיה ביום ההוא לא יוסיף ׃ ובני הנכר הנלוים על יי̇

לו אל ערי ישראל ויכו
את עיון ואת דן ואת
אבל מים ואת כל מסכ
מסכנות ערי נפתלי ׃ ו
וקביל בר הדד מן מלכ
אסא ושדר ית רבני חי
חילותא דיליה לקרוי
ישראל ומחו ית עיון וית
דן וית אבל ממערבא
וית כל בית אוצרין די
בקרוי נפתלי ׃ ויהי כ
כשמע בעשה ויחדל
מבנות את הרמה וישב
וישבת את מלאכתו ׃ וה
והוה כד שמע בעשא ו
ופסק מן למבני ית רמת
ובטיל ית עיבידתיה ׃ ו
ואסא המלך לקח את
כל יהודה וישאו את
אבני הרמה ואת עציה
אשר בנה בעשא ויבן ו
בהם את גבע ואת המצ
המצפה ׃ ואסא מלכא
דבר ית כל אנש יהודה
ונטלו ית אבני רמתא
וית קיסיהא די בנא
בעשא ובנא בהון ית
גבעתא וית סכותא ׃
ובעת
ההיא בא חנני הראה
אל אסא מלך יהודה
ויאמר אליו בהשענך
על מלך ארם ולא נשע
נשענת על יהוה אלהיך ׃
על כן נמלט חיל מלך

ארם מידך ׃ ובעדנא הה
ההיא אתא חנני נביא
לות אסא מליך שבטא
דבית יהודה ואמר ליה
אסתמכתא על מלכא
דארם ולא אסתמכתא
על מימרא דיי̇ אלהך מן
מטול היכנא אישתזב
חיל מלכא דארם מן ידך ׃
הלא הכושים והלובים
היו לחיל לרב לרכב ול
ולפרשים להרבה מאד
ובהשענך על יהוה נתנם
בידך ׃ הלא כושאי ולח
ולובאי הוו לחיל סגי ית
לארתכין ולפרשין לחד
ובאסתמכותך על מימר
דיי̇ מסרנון בידך ׃ כי יה
יהוה עיניו משטטות
בכל הארץ להתחזק עם
לבבם שלם אליו נסכלת
על זאת כי מעתה יש לך
עמך מלחמות ׃ ארום
יי̇ עינוהי מסתכלן בכל
ארעא לאתקפא עם יי̇
צדיקיא דלבהון שלים
לותיה על דא ארום מן
מכאן אית עמך סדרי
קרביא ׃ ויכעס אסא י
אל הראה ויתנהו בית
המהפכת כי בזעף עו
עמו על זאת וירצץ אס
אסא מן העם בעת ההיא ׃
ורגז אסא על נבייא ונ
ומנייה בבית אסירי

ארום אתנסיס עימיה
על דא ושעביד אסא מן
עמא בעדנא ההיא ׃ וה
והנה דברי אסא הראש
הראשונים והאחרונים
הנם כתובים על ספר המ
המלכים ליהודה וישרא
והא פיתגמי אסא קד
קדמאי ובתראי הא יי̇
אנון כתיבין על ספר נ
מלכיא דבית יהודה
ודבית ישראל ׃ ויחלא
אסא בשנת שלושים
ותשע למלכותו ברגליו
עד למעלה חליו וגם
בחליו לא דרש את יהוה
כי ברפאים ׃ ומרע אסא
בשנת תלתין ותשע יו
למלכותיה ואתחזר
ברגלוי עד לעילא א
איתגבר מרעיה ואוף
כד מרע לא תבע אולפן
מן קדם יי̇ אלהין באסי
באסותא ׃ וישכב אסא
עם אבתיו וימת אשיה
בשנת ארבעים ואחת
למלכו ׃ ושכיב אסא עם
אבהתוי ומית בשנת חד
וארבעין כד מליך ׃ ויקב
ויקברהו בקברתיו אשר
כרה לו בעיר דויד וישכ
וישכיבהו במשכב אשר
מלא בשמים וזנים מו
מרקחים במרקחת מע
מעשה וישרפו לו שר

אז תתענג על יי̇ ׃ לכן כה אמר יי̇ הנני פקד ׃ כי על יה̇ הגדיל ׃ ובספר מואב מעם כי על ׃ ויצא יהושפט על יי̇ ויעש ׃ הלא הכושים והלובים ׃
ובעת ההיא בא חנני ׃ ויבנעו בני ישראל ׃ כי צר לו על יי̇ ׃ כי בשובכם על יי̇ ׃ ועתה דברו עבדיו ׃ יתייצבו מלכי ארץ ׃ ישעו ואין מושיע ׃
ותתענג על יה̇ ויתן לו ׃ צר על יי̇ דרכך ובטח ׃ השלך על יה̇ יהבך ׃ אשרי שאל יעקב ׃ ויהי היום ויבאו בני ׃ וחברו ב̇ כו ׃ רחב נפשי אבד ׃ ׃

ונתניהו ה' וסימ' וישלח כל השרים אל ברוך · גדליה המצפתה · וזכור · נתניהו ובניו · ועמהם הלוים · ממלכות הארצות
ד' וסימ' עם כל מלכותו · כי יהיו לו לעבדים · ויהי פחד יי' על כל ממלכות · ויהי פחד יי' להם על כל ממלכות הארצות

שרפה גדולה למאד ׃ ו
וקברו יתיה בבית קבור
קבורתיה דיתקין ליה ׃
בקרתא דדויד ואשכבוה
במשכבא דימלי בושמי
וזני זני דריחנין מבסמי
בוסמנין עובד אסיא ו
ואוקידו ליה יקידת ק
קיסי בוסמין רבתא עד
לחדא ׃
יז וימלך יהושפט בנו תח
תחתיו ויתחזק על ישר
ישראל ׃ ומלך יהושפט
בריה בתריה ואתקף על
דבית ישראל ׃ ויתן חיל
בכל ערי יהודה הבצרות
ויתן נציבים בארץ יהו
יהודה ובערי אפרים ׃
אשר לכד אסא אביו ׃
ומני חילוון בכל קרוי ׃
יהודה כריכן ומני איס
איסטרטיגין בארעא
שבטא דבית יהודה וב
ובקרוי אפרים דיכבש ׃
אסא אבוהי ׃ ויהי יהוה
עם יהושפט כי הלך בד
בדרכי דויד הראשנים
ולא דרש לבעלים ׃ והוה
מימרא דיי בסעדיה
דיהושפט ארום הליך
בארחתיה דדויד אבוי
קדמאי ולא תבע אולפן
מן טעותא ׃ כי לאלהי
אביו דרש ובמצותיו ׃
הלך ולא כמעשה

ישראל ׃ מיטר דילאה
דאבוהי תבע ובפקודוהי
הליך ולא כעובדין כו
כישין דבית ישראל ׃ ויכן
יהוה את הממלכה ׃
בידו ויתנו כל יהודה ׃
מנחה ליהושפט ויהי
לו עשר וכבוד לרב ׃ ו
ואתקין יי ית מלכותא
בידיה ויהבו כל דבית
יהודה דורון ליהושפט
והוה ליה עותרא ונכ
ונכסין ויקר לסוגי ׃ ו
ויגבה לבו בדרכי יהוה ׃
ועוד הסיר את הבמות
ואת האשרים מיהודה ׃
ורמים לביה להלכא
בארחן קדם יי ותוב ׃
עטר ית במוסיא וית
אשיריא מבית יהודה ׃
ובשנת
שלש למלכו שלח לש
לשריו לבן חיל ולעב
ולעבדיה ולזכריה ול
ולנתנאל ולמיכיהו ׃ לל
ללמד בערי יהודה ׃ וב
ובשתא תליתאה למ
למלכותיה שדר לרבנ
לרברבנא לבן חיל ולעב
ולזכריה ולנתנאל ולמיכ
לאלפא דחלתיה דיי ׃
בקרוי יהודה ׃ ועמהם
הלוים שמעיהו ונתניהו
וזבדיהו ועשהאל וש
ושמרימות ויהונתן

ואדניהו וטוביהו וטוב
אדוניה הלוים ועמהם
אלישמע ויהורם הכה
הכהנים ׃ ועמהון ליואי
שמעיה ונתניה וזבדיה
ועשהאל ושמירמות
ויהונתן ואדניה וטוביה
וטוב אדניה ליואי ועמה
אלישמע ויהורם כהני ׃
וילמדו ביהודה ועמהם
ספר תורת יהוה ויסבו
בכל ערי יהודה וילמדו
בעם ׃ ואליפו בדבית
יהודה ועמיהון ספר ׃
אוריתא דיי ואסחרו
בכל קרוי יהודה ואלפו
בעמא ׃ ויהי פחד יהוה ׃
על כל ממלכות הארצת
אשר סביבות יהודה ו
ולא נלחמו עם יהושפט ׃
והוה דחלא דיי על כו
כולהון מלכות ארעתא
דחזרנות יהודה ולא
אגיחו קרבא עם יהו
יהושפט ׃ ומן פלשתים
מביאים ליהושפט מנ
מנחה וכסף משא גם ה
הערבאים מביאים לו צ
צאן אילים שבעת אלפים
ושבע מאות ותישים ו
שבעת אלפים ושבע מ
מאות ׃ ומן פלישתאי
מייתין דורונא ליהושפ
וסימא ודהבא תקרובת
אות ערבאי מייתין ליה

מלא בליש אדוניה וסימ' ויעתר מנוח אל אדני · אשר אדוניה שם יואב אדונים אני איה מוראי · וטוב אדוניה הלוים
אל יד אדוניהם · גדול אדונינו ורב כח · אדניה ח' וסימ' והרביעי אדניה בן חגית · וחברו דדה · ואדניה בן חגית מתנשא · ויהיו
דבריו עם יואב · ועתה הנה אדניה מלך · והשמועה באה אל יואב · ועמהם הלוים שמעיהו ונתניהו · תניג דפס' ל' מל' בגרי עדין

ויגדל ג̇ וסימ̇ ויגדל האיש וילך הלוך וגדל והנער שמואל הולך וגדל ויהי יהושפט הולך וגדל ... לעלות י̇ד̇ וסימ̇
והמשאת החלה לעלות מן העיר ובחרו אתו מכל שבטי ישראל ויוסף עוד פלשתים ויעלו העיר המה ירושלם ויהי בעבור

ליה ענאו דיכרין שבעה
אלפין ושבע מאה וב׳
וברחין שבעה אלפין ו׳
ושבע מאה ׃
ויהי יהושפט הו׳
הולך וגדל עד למעלה
ויבן ביהודה בירניות
וערי מסכנות ׃ והוה י׳
יהושפט אזיל ורבי עד
לעילא ובנא ביהודה
בירניתא וקרוין בית י׳
אוצרין ׃ ומלאכה רבה
היה לו בערי יהודה וא׳
ואנשי מלחמה גבורי
חיל בירושלם ׃ ופולחת
סגיעא הות ליה בקרוי
יהודה וגברי עבדי ד׳
קרבא גברי חילא ביר׳
בירושלם ׃
ואלה פקדתם לבית א׳
אבותיהם ליהודה שרי
אלפים עדנה השר ועמו
גבורי חיל שלש מאות
אלף ׃ ואלין מניניהון
לבית אבהתהון לשבט
יהודה רבני אלפין עד
עדנא רבא ועמיה ת׳
תלת מאה אלפין גברי
חילא ׃ ועל ידו יהוחנן
השר ועמו מאתים וש׳
ושמונים אלף ׃ ודשרי
סמיך עלוי יהוחנן רבא
ועימיה מאתן ותמנן
אלפין ׃
ועל ידו עמסיה בן זכרי
המתנדב ליהוה ועמו ז׳
מאתים אלף גבורי חיל ׃
ודשרי סמיך עלוהי ו׳
עמסיה בר זכרי דמתנד׳
קדם יי ועמיה מאתן ׃
אלפין גברי חילא ׃
ומן בנימן ז׳
גבורי חיל אלידע ועמו
נשקי קשת ומגן מאתים
אלף ׃ ומן שבט בנימן
גברי חילא אלידע ו׳
ועמיה נגדי קשתא ז׳
ואחדי תריסין מאתן
אלפין ׃ ועל ידו יהוזבד
ועמו מאה ושמונים
אלף חלוצי צבא ׃ ודז׳
ודשרי סמיך עלוי יהוזב׳
ועימיה מאה ותמנן ז׳
אלפין מזרזי חילא ׃
אלה
המשרתים את המלך
מלבד אשר נתן המלך
בערי המבצר בכל יהודה ׃
אילין דמשמשין ית׳
מלכא בר דימני מלכ׳
בקרוי כריכן בכל קירוי
יהודה ׃
יח ויהי ליהושפט עשר
וכבוד לרב ויתחתן לא׳
לאחאב ׃ והוה ליהושפ׳
עותר ויקר לסוגי ואי׳
ואתחתן עם אחאב ו׳
וירד לקץ שנים אל א׳
אחאב לשמרון ויזבח
לו אחאב צאן ובקר
לרב ולעם אשר עמו ז׳
ויסיתהו לעלות אל רמות
גלעד ׃ ונחת לסוף שני׳
לות אחאב לשמרון ונכס
ליה אחאב ענא ותורין ז׳
לסוגי ולעמא דעימיה
ושדליה למיעל לרמות
גלעד ׃
ויאמר אחאב מלך ז׳
ישראל אל יהושפט ז׳
מלך יהודה התלך עמי
רמות גלעד ויאמר לו
כמוני כמוך וכעמך ע׳
עמי ועמך במלחמה ׃
ואמר אחאב מלכא ד׳
דישראל ליהושפט מ׳
מלך שבטא דבית יהוד׳
התיזל עמי לרמות גלע׳
ואמר ליה אנא דכותך
ודכוות עמך עמי מה
דימטי לך ימטי לי בקרב׳ ׃
ויאמר יהושפט אל
מלך ישראל דרש נא
כיום את דבר יהוה ׃ ואמ׳
יהושפט למלכא דישר׳
תבעבעון יומא דין ית
פתגמא דיי ׃ ויקבץ ז׳
מלך ישראל את הנבי׳
הנביאים ארבע מאות
איש ויאמר אלהם ה׳
הנלך אל רמות גלעד
למלחמה אם אחדל ח׳
ויאמרו עלה ויתן הא׳
האלהים ביד המלך ׃ ו׳
וכנש מלכא דישראל

היבקרים ויעלה המלך רחבעם וחברו אז עלה חזאל מן ארם שמעתי ותרגז בטני וירד לקץ שנים אל אחאב עד חבל בני אדם
הלילה לעלות עמים ויקמו ראשי האבות ועלי השה חדר וכל אוריית ויהושע דבות במה להעלות יצו את בני ישראל וידרך
אליך ואתה תצוה את בני ישראל לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי ... עמיה יזי בזוותיה ועננותיה לרחביה כלה ל̇ דכו̇

יושבים היושבים ג׳ בלא׳ וסימ׳ אשר אתם יושבים בארצם · דשפטים · ואוריד באביך יושבים · וירד בית המלך · ואבא אל
הגולה · תניג דפס · אני יושב בביתי · ופקדתי על היושבים · יושבים איש על כסאו · ד״ה · מעשר בקר · הראשנים ביהודה

ית נביאיא ארבע מאה
גובריין ואמר להון הכשר
לנא דנסק לרמות גלעד
לקרבא אין אתמנע ואמ
ואמרו סק וימסור יי׳ בי
בידא דמלכא ויאמר
יהושפט האין פה נביא
ליהוה עוד ונדרשה מ
מאתו ואמר יהושפט
האיפשר דליתכא נביא
דכשר קדם יי׳ תוב ונתבע
מיניה ויאמר מלך י
ישראל אל יהושפט ע
עוד איש אחד לדרש
את יהוה מאתו ואני
שנאתיהו כי איננו מתנ
מתנבא עלי לטובה כי
כל ימיו לרעה הוא מי
מיכיהו בן ימלא ויאמר
יהושפט אל יאמר ה
המלך כן ואמר מלכ
דישראל ליהושפט תוב
אית גברא חד למתבע
פתגמא דיי׳ מיניה ודי
ואנא רחיקתיה מטול
דליתוהי מתנבי עלי
לטבתא ארום כל יומוי
לבישתא הוא מיכיהו
בר ימלא ואמר יהושפ
לא יימר מלכא הכנ
ויקרא מלך ישראל
אל סריס אחד ויאמר
מהר מיכיהו בן ימלא
וקרא מלכא דישראל
לגואה חד ואמר סר

סרהיב למיתי למיכיהו
בר ימלא ומלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה
יושבים איש על כסאו
מלבשים בגדים וישבים
בגרן פתח שער שמרון
וכל הנביאים מתנבאים
לפניהם ומלכא דישראל
ויהושפט מלך שבט
דבית יהודה לבישין ל
לבושי מלכותא ויתבין
מסחרין הוי כפלגות א
אדרא דיתבע מן נמר
שיקרא ודיין תבע אולפ
מן קדם יי׳ ומצלי כמע
במעלנא דשמרון וכלהו
נביי שיקרא מתנבן נ
בשקר קדמיהון ויעש
לו צדקיהו בן כנענה
קרני ברזל ויאמר כה
אמר יהוה באלה תנגח
את ארם עד כלותם וע
ועבד ליה צדקיה בר
כנענה נבי שיקרא דמ
דמות צורתא דקרנין
דפרזל ואמר כדנן אמ
באלין תקטול ית אנש
ארם עד תשיצנון וכל
הנביאים נבאים כן ל
לאמר עלה רמת גלעד
והצלח ונתן יהוה ביד
המלך וכלהון נביי ש
שיקרא מתנבן בשקר
היכנא למימר לרמות
גלעד ואצלח ונתן יהוה

בידא דמלכא והמלאך
אשר הלך לקרא למי
למיכיהו דבר אליו ל
לאמר הנה דברי הנבי
הנביאים פה אחד טוב
אל המלך ויהי נא דברך
כאחד מהם ודברת טוב
ועזגדא דאזל למיקרי
למיכה מליל לותיה ל
למימר הא פתגמי נבי
שקרא ממללין חד שוה
ותקין קדם מלכא ויהי
כדון פתגמך כחדא מנה
ותמליל פתגמין תקנין
ויאמר מיכיהו חי יהוה
כי את אשר יאמר א
אלהי אתו אדבר ואמ
מיכיהו קיים הוא יי׳ ית
דיימר אלהי יתיה אמלל
ויבא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכה הנלך
אל רמות גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמר עלו
והצליחו וינתנו בידכם
ואתא לות מלכא ואמר
מלכא לותיה מיכה ה
הכשר דנסק לרמות
גלעד לאגחא קרבא אין
אתמנע ואמר סקו ואצ
ואצלחו ויתמסרון בי
בידיכון ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים
אני משביעך אשר
לא תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה ואמר ליה

ויהי ל״ב וסימ׳ ויהי מבדיל · ויאמר ברוך יי׳ · יפת אלהים ליפת · ברד · בכל · חשך · שמע בקולי · יחי ראובן ואל ימת · תבא
גבעת · כה יעשה יי׳ ליהונתן · ועתה שמע נא · ויהי כשמעך · ויהי מה ארון · ויהי מה ארונה · ויי׳ אמר אל אחיהו · אחר הדבר הזה ·
אחאב אל נבות · ויהי בעברם · ולבן יצקתין · דרשו טוב · שמעו מלכים · והביאו את כל · כשמעך · ד״ה · בדרך הטוב · מיסגב · תשת · נעם ·
בשמבן ·
ביתך

לאלה ד׳ ... ולבצתי מה אעשה ... לאלה וחלך הארץ ... לא אדנים לאלה׳ וחבריו ... אל תטיפו יטיפון ... יפתח ד׳
וסימ׳ כי יפתה איש בהמה׳ מי יפתה את אחאב׳ וחבריו׳ איש יאמר יפתה רעהו ... ואמרתם כה ג׳ וסימ׳ ואמרתם עה לחי׳ אמרי׳

מלכא עד מיקיים עלך
דלא תתנבי עלך להוד
קשטא בשום מימרא
דיי׳ ויאמר ראיתי את
כל ישראל נפוצים על
ההרים כצאן אשר אין
להם רעה ויאמר יהוה
לא אדנים לאלה ישובו
איש לביתו בשלום ואמ׳
חמית ית כל ישרא׳ מבדרין
על רייה טוריה היך ענא
דלית להון רעי ואמר
יי׳ לית רבונין לאילין ית
יתובון אנש לביתיה בש
בשלם ויאמר מלך יש
ישראל אל יהושפט
הלא אמרתי אליך לא
יתנבא עלי טוב כי אם
לרע ואמר מלכא דישר׳
ליהושפט הלא אמרית
לותך דלא יתנבא עלי
טב ארום אלהן ביש
ויאמר לכן שמעו דבר
יהוה ראיתי את יהוה
ישב על כסאו וכל צבא
השמים עמדים על ימינו
ושמאלו ואמר הא כבן
קבילו פיתגמא נבואתה
דיי׳ חמית ית איקר שכינ׳
דיי׳ יתיב על כורסי יקרי׳
וכל להון חילי שמיא
קיימין ומשמשין מן
ימיניה ומן שמאליה
ויאמר יהוה מי יפתה
את אחאב מלך ישראל

ויעל ויפל ברמות גלעד
ויאמר זה אמר ככה וזה
אמר ככה ואמר יי׳ מן
ישדל ית אחאב מלכא
דישרא׳ ויסק ויתרמי
קטול ברמות גלעד דין
יימר כבדין ודין יימר כ
כבדין ויצא הרוח ויע׳
ויעמד לפני יהוה ויאמר
אני אפתנו ויאמר יהוה
אליו במה ונפק רוחא
דנבות דמן יזרעאל מן
מפחיצת צדיקיא וקם
קדם יי׳ ואמר אנא אט
אטעיניה ואמר ליה יי׳
במה ויאמר אצא והי׳
והייתי לרוח שקר בפי
כל נביאיו ויאמר תפתה
וגם תוכל צא ועשה כן
ואמר אפוק ואהא לרוח
נבואת שקר בפומהון
דכולהון נבייוהי ואמר
תטעי ואוף אית לך יכו׳
יוכלא למטעי יתהון
ברם לית לך רשו למתו׳
למתב בינו צדיקיא בו
מטול דכל מאן דממלל
שקר לית איפשר ליה
דיהוי מדוריה בינו צ׳
צדיקיא מבכין פוק מן
לותי ועביד ועתה הנה
נתן יהוה רוח שקר בפי
נביאיך אלה ויהוה דבר
עליך רעה וכדון הא מני
יי׳ רוח נבואת שקר

בפומיהון דנביאיך אלי׳
אילין ומן קדם יי׳ אתגזר
לאיתאה עלך בישתא
ויגש צדקיהו בן כנענה
ויך את מיכיהו על הלחי
ויאמר אי זה הדרך עבר
רוח יהוה מאתי לדבר
אתך וקרב צדקיה בר
כנענה ואלקי ית מיכה
על לועי לוסתיה ואמר
אידא שעתא איסתלק
רוח נבואתא מן קדמי
מני למללא עמך ויא׳
ויאמר מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר תבוא
חדר בחדר להחבא ואמ׳
מיכה הא את חמי ביומ׳
ההוא דתיעול תוון ליו׳
לאטמרא ויאמר מלך
ישראל קחו את מיכיהו
והשיבהו אל אמון שר
העיר ואל יואש בן המ׳
המלך ואמר מלכא ד׳
דישרא׳ דברו ית מיכיה
ואותבוהי גבי אמון רב
קרתא וגבי יואש בר
מלכא ואמרתם כה א׳
אמר המלך שימו זה
בית הכלא והאכילהו
לחם לחץ ומים לחץ ל׳
עד שובי בשלום ותי׳
ותימרון כדנן אמר מ׳
מלכא מני ית דין בבית
אסירי ואוכלוהי לחם
בדחוק ומוי בדחוק עד

בגיה ובמה ט׳ וסימ׳ ויאמר אלהים במה אדע כי׳ ויאמר אליו כי אדני במה׳ ויאמר שאול גש נא ... ויצא הרוח ויעמד לפני׳
יי׳ וחבריו׳ במה אדם ... אתכם אמר יי׳ ואמרתם ... הוגעתם יי׳ בדבריכם ואמרתם׳ ויאמר דוד אל הגבעונים ... ברמות
ג׳ כת׳ כן׳ וסימ׳ ולאשר ברמות נגב׳ ויעל ויפל ברמות גלעד׳ ... גם בעצתם הלך׳ ועינים רמות ... ולשון׳ ישוב ...

אל פניו ׃ וכימי ומשלם לשנאיו אל פניו לא יאמר ׃ ב׳ בוי ויאמר לא כי אני שר צבא ׃ ויפל יואב אל פניו ׃ ויצא אל פניו יהוא הז
יקטלני לא איחל ׃ ובא ג׳ א׳ חס וב׳ מל׳ וסימ׳ ואנכי נער קטן ׃ התחפש ובוא במלחמה ׃ דמלכים ׃ וחברו דדב׳ הימי׳ ׃ קדמ׳ חס׳

זמן דאתיב בשלם ׃ ויא
ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר
יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם ׃ ואמר מיכה
אין מיתב תתוב בשלם
ליתרעיא די״י בי ולא רו
איתמלל ברוח נבואתא
עמי ׃
ויעל מלך ישראל ויהו
ויהושפט מלך יהודה
אל רמת גלעד ׃ וסליק
דישרא׳ ויהושפט מליך
שיבטא דבית יהודה ל
לרמות גלעד ׃ ויאמר
מלך ישראל אל יהוש
יהושפט התחפש ובוא
במלחמה ואתה לבש
בגדיך ויתחפש מלך יי
ישראל ויבאו במלחמה ׃
ואמר מלכא דישראל
ליהושפט אנא אשתני
ואיעול בקרבא ואנת
לביש לבושך ואשתני
מלכא דישרא׳ ועל בז
בקרבא ׃ ומלך ארם צוה
את שרי הרכב אשר לו
לאמר לא תלחמו את
הקטן את הגדול כי אם
את מלך ישראל לבדו ׃
ומלכא דארם פקיד ית
רבני ארתכא די ליה
למימר לא תגיחון קרב
עם זעירא ועם רבא א
ארום אלהין עם מלכא

דישרא׳ בלחודוי ׃ ויהי
כראות שרי הרכב את
יהושפט והמה אמרו
מלך ישראל הוא ויסבו
עליו להלחם ויזעק יהו
יהושפט ויהוה עזרו וי
ויסיתם אלהים ממנו ׃
והוה כד רבני ארתכא ית
יהושפט ואנון אמרו ׃
מלכא דישרא׳ הוא ואז
ואסחרו עלוי לאגחא
קרבא ויצח יהושפט ו
ובמימרא די״י סייעיה
ורחקנון יי׳ מיניה ׃ ויהי
כראות שרי הרכב כי לא
היה מלך ישראל וישבו
מאחריו ׃ והוה כד חמון
רבני ארתכא ארום לא
הוה מלכא דישרא׳ ותבו
מאחורוהי ׃ ואיש משך
בקשת לתמו ויך את מ
מלך ישראל בין הדבקים
ובין השרין ויאמר לר
לרכב הפוך ידך והוצאתני
מן המחנה כי החליתי ׃
ונעמן רב חילא דמלכא
דארם נגד בקשתא לקו
לקבליה לאשלמא נב
נבואה אליה דמן תשבי
ונבואת מיכה בר ימלא
ומחא ית מלכא דישרא׳
ביני לבא וביני חצרכא
מאתר מדבקיא דשו
דשריינא ואמר לגין ז
דמרכיב ליה חזור לא

לאחורך ואפקני מן מו
משיריית עבדי קרבא
ארום אתמרעית ׃ ותעל
המלחמה ביום ההוא
ומלך ישראל היה מעו
מעמיד במרכבה נכח
ארם עד הערב וימת לע
בא השמש ׃ וסליקו ע
עבדי קרבא ביומא ההוא
ומלכא דישרא׳ הוה מ
מתקף וקאים בארתכא
כל קבל אנש ארם עד
רמשא ומית לעדן מי
יט מטמע שמשא ׃ וישב
יהושפט מלך יהודה
אל ביתו בשלום לירו
לירושלם ׃ ותב יהושפט
מליך שיבטא דבית יי
יהודה לביתיה בשלם
לירושלם ׃
ויצא אל פניו יהוא בן
חנני החזה ויאמר אל
המלך יהושפט הלרשע
לעזר ולשנאי יהוה תא
תאהב ובזאת עליך קצף
מלפני יהוה ׃ ונפק לקד
לקדמוהי יהוא בר חנני
סבואה ואמר למלכא
יהושפט הכשר לך דעם
חייבא הליכתא לסייעא
ולשנאי יי׳ רחימתא
ובדא אית עלך רוגזא
מן קדם יי׳ ׃ אבל דברים
טובים נמצאו עמך כי
בערת האשרות מן הארץ

יו׳ פס׳ את את את את וסימ׳ ויולד לחנוך את עירד ׃ ויהי בשחת אלהים ׃ ויצו את עבדיו את הרפאים ׃ ובסה את עין הארץ ׃ ובבי
יאח שור את איש ׃ והבאת את השלחן ׃ והיה כי יחטא ואשם ׃ ושרת את הבגד ׃ ואיש כי ישכב את אשה דוה ׃ וידעתם היום כי
כי לא את בניכם ׃ ואקח את אביכם ׃ והנה יי׳ את ישראל ׃ הבני רב את ריבך ׃ ואקח את אביכם מקלי ׃ ויהי לעת תשובת השנה מלך ארם ׃

לעיר' ד' וסימ' לעיר מבצר ולעמוד ברזל' ויעמד שפטים בארץ' ויישרם למטה מערבה' בנגד חומה חיצונה' ... הלוים ויקדו'
לכהנים ד' וסימ' גם בריתי תופר' וגם בירושלם העמיד יהושפט' ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם' חג המצות' דחזקיה'

והכינות לבבך לדרוש
האלהים ׃ אבל פתגמ'
תקנין אשתכחו עמך
ארום פליתא אשריתא
מן ארעא ואתקנתא
לבבך למתבע אולפן
מן קדם יי ׃ וישב יהוש'
יהושפט בירושלם ׃ ו
וישב ויצא בעם מבאר
שבע עד הר אפרים ׃ ו
וישיבם אל יהוה אלהי
אבותיהם ׃ ויתב יהושפ'
בירושלם ותב ונפק יי'
לאלפא בעמא מבארת
דשבע עד טוורא דבית
אפרים ואתיבינון לדחל'
דיי אלהא דאבהתהון ׃ ו
ויעמד שפטים בארץ
בכל ערי יהודה הבצר'
הבצורות לעיר ועיר ׃
ואקים בארעא דיינין
בכל קרוי יהודה כריכן
לקרי וקרי ׃ ויאמר אל
השפטים ראו מה אתם
עשים כי לא לאדם תש'
תשפטו כי ליהוה ועמכם
בדבר משפט ׃ ואמר
לדיינין חמון מה אתון
עבדין ארום קדם בני
נשא אתון דיינין ארום
קדם מימרא דיי ושכ'
ושכינתיה שריא עמכו'
בעיסק דינא ׃ ועתה יהי
פחד יהוה עליכם שמרו
ועשו כי אין עם יהוה ׃

אלהינו עולה ומשא
פנים ומקח שחד ׃ וכדון
יהי דחלתא דיי עליכו'
אסתמרו ועבידו ארו
לא קדם יי אלהנא שקר
ומסב אפין וקבלות ע'
שוחדא ׃ וגם בירושלם
העמיד יהושפט מן ה'
הלוים והכהנים ומראשי
ומראשי האבות לישר'
לישראל למשפט יהוה
ולריב וישבו ירושלם ׃
ואות בישראל אקים ׃
יהושפט מן ליואי וכהנ'
ומרישי אבהתא דבית
ישראל לדינא קדם יי ו
ולמילי מצותא ותבו
לירושלם ׃ ויצו עליהם
לאמר כה תעשון ביראת
יהוה באמונה ובלבב ׃
שלם ׃ ופקיד עליהון
למימר הכדין תעבדון
בדחלתא דיי בהימנות'
וקושטא ובלבב שלם ׃
וכל ריב אשר יבא עליכם
מאחיכם הישבים בעז'
בעריהם בין דם לדם בין
תורה למצוה לחקים
ולמשפטים והזהרתם
אתם ולא יאשמו ליהוה
והיה קצף עליכם ועל
אחיכם כה תעשון ולא
תאשמו ׃ וכל מילי דינא
לותכון מאחוכון דיתבין
בקרויהון בין גברא דחי'

דין קטול בין אוריתא
להפקדתא לקיימיא ו
ולדיניא ותזהרון יתהון
ולא יתחייבון קדם יי ויהי
רוגזא עליכון ועל אחוכון
הכדין תעבדון ולא תתו'
תתחייבון ׃ והנה אמריהו
כהן הראש עליכם לכל
דבר יהוה וזבדיהו בן
ישמעאל הנגיד לבית
יהודה לכל דבר המלך
ושטרים הלוים לפניכם
חזקו ועשו ויהי יהוה
עם הטוב ׃ והא אמריה
כהנא רבא דממנא לרי'
לריש עליכון ולכל פתג'
פתגמיא דיי וזבדיהו
בר ישמעאל ארכונא
לבית יהודה לכל פתגמ'
דמלכא וסרכיא ליואי
קדמיכון תקופו ועבידו
ויהא מימרא דיי בסע'
בסעדכון דטבא ׃

כ
ויהי אחריכן
באו בני מואב ובני עמון
ועמהם מהעמונים על
יהושפט למלחמה ׃
מן בתר כדין אתו בני
מואב ובני עמון ועמהון
מן אדומאי דאתחברו
עם עמונאי על יהושפ'
לאגחא קרבא ׃ ויבאו
ויגידו ליהושפט לאמר
בא עליך המון רב מעב'
מעבר לים מארם והנם

ויישבו ה' חס' בבתו' וסימ' ויישבו מלכת יצאו לרב' וגם בירושלם העמיד יהושפט אל' וישבו כל יהודה' אל חלקיהו הכהן' וכל אוריא'
וצבי' דבות חס' בכו' בלא' מיגדעון אל בחלתם' כי לא מלך ישראל הוא' וישובו המלאכים אליו' וישובו אחרי כן' ויאמרו כאשר זמם' ב
השפטים ד' וסימ' ודרשו השפטים היטב' כי לא נעשה כפסח הזה' ויאמר אל השפטים' ויהי בימי שפט השפטים' וחד והשפטים' ועמדו'

הוא אלהים ד׳ וסימ׳ ונשמע וימס לבבנו ולא קמה ׳ ויי אלהים אמת הוא אלהים ׳ כי יי הוא אלהים הוא עשנו ׳ ויאמר יי אלהי ׳׳
שפט ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ ויהי בימי שפט השפטים ׳ פתח פיך שפט צדק ׳ אם תבוא עלינו רעה חרב ׳ בתר מלא ׳׳

בחצצון תמר היא עין ׀
גדי ׀ ואיתאמר וחויאו לי
ליהושפט למימר אתא
עלך רכפת סגי מעבר ימ
למערבא לארם והא אי
אינון בכביר דקליא היא
עין גדי ׀ וירא ויתן יר
יהושפט את פניו לדרש
ליהוה ויקרא צום על
כל יהודה ׀ ודחיל לחד
ויהב יהושפט ית אפוי
למתבע אולפן מן קדם
יי וגזר תעניתא על כל
אנש יהודה ׀ ויקבצו
יהודה לבקש מיהוה ׀
גם מכל ערי יהודה באו
לבקש את יהוה ׀ ואת
ואתכנשו אנש יהודה
למבעי רחמין מן קדם
יי אות מכל קרוי יהוד
אתו למתבע אולפן מן
קדם יי ׀ ויעמד יהושפט
בקהל יהודה וירושלם
בבית יהוה לפני החצר
החדשה ׀ וקם יהושפט
בקהלא דבית יהודה ני
בירושלם בבית מקדש
דיי קדם דרתא חדתא ׀
ויאמר יהוה אלהי א
אבתינו הלא אתה הוא
האלהים בשמים ואתה
מושל בכל ממלכות ה
הגוים ובידך כח וגבורה
ואין עמך להתיצב ׀ וי
ואמר יי אלהא דאבהתנ

הלא את הוא יי דשכינ
שריא בשמיא ואת ני
שליט בכל מלכותא ז
דעממיא ובידך חילא
וגבורתא ולית בר מנך ז
וליה יכולתא לכל מלכי
למיקום לקבלא ׀ הלא
אתה אלהינו הורשת ׀
את ישבי הארץ הזאת
מלפני עמך ישראל
ותתנה לזרע אברהם
אהבך לעולם ׀ הלא ז
את במימרך אלהנא תז
תריכתא ית יתבי ארעא
הדא מן קדם עמך ישר
ויהבתה לבני אברהם ז
רחמך לעלם ׀ וישבו בה
ויבנו לך בה מקדש ל
לשמך לאמר ׀ ויתיבו
בה ובנו לך בה בית מק
מקדשא לשום מימרך
למימר ׀ אם תבוא עלינו
חרב רעה שפוט ודבר
ורעב נעמדה לפני הבית
הזה ולפניך כי שמך בו
בבית הזה ונזעק אליך
מצרתנו ותשמע ותו
ותושיע ׀ כד תיתי עלנ
בשתא קטלין בחרבא
ומותנא ואולצנא ניצלי
קדם בית מקדשא הדין
קדמך ארום שכינתך
בביתא הדין ונצוח להך
מעקתנא ותקבל צלות
ותפרקננא ׀ ועתה הנה

בני עמון ומואב והר ׀
שעיר אשר לא נתתה
לישראל לבוא בהם
בבאם מארץ מצרים ׀
כי סרו מעליהם ולא
השמידום ׀ וכדון הא
בני עמון ומואב וטור
דגבלא דלא אורישתא
לבית ישראל למיתי ׀
לאגחא קרבא בהון כד
במיתיהון מארעא די
דמצרים ארום סטו נו
מלותהון ולא שיציאנון ׀
והנה הם גמלים עלינו
לבא לגרשנו מירשתך
אשר הורשתנו ׀ והא
אינון פרעין לנא בשת
למיתי לתרכותנא מן
מאחסנתנא יתנא ׀ יי
אלהינו הלא תשפט בם
כי אין בנו כח לפני ההמ
ההמון הרב הזה הבא
עלינו ואנחנו לא נדע
מה נעשה כי עליך ע
עינינו ׀ אלהנא הלא תת
תתפרע מנהון ארום
לותך תלינן עיננא ׀ וכל
יהודה עמדים לפני יהו
יהוה גם טפם נשיהם
ובניהם ׀ וכלהון דבית
יהודה קימין קדם יי
אות טפלהון אות נש
נשיהון ובניהון ׀ ויחזיו
ויחזיאל בן זכריהו בן
בניה בן יעיאל בן מתניה

ארי לית בנא
גבורתא קדם
רכפת עמא
סגי הדין דא
תא עלנא
ולנא לית
ידיע היך
נעביד ארו

מלפני יט׳ בכתו׳ וסימ׳ אז ירננו עצי היער ׳ ויגס ארם ׳ ויבא שלמה לבמה ׳ ובזאת עליך קיבץ ׳ הלא אתה אלהים ׳ ויאמר הקשיבו ׳
והמן נבעת ׳ נבגע ׳ ויעש הרע בעיני ׳ ויכנע מאד ׳ יען רך לבבך ׳ הרים כדונג נמסו מלפני אדון ׳ ב׳ בו ׳ בשגגה שיצא ׳ וטוב לא יהיה לרשע
ומרדכי יצא מלפני המלך ׳ ויקם עזרא ׳׳ השמידום ב׳ א׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימ׳ השמידם לפני יי מקרבך ׳ כי סרו מעליהם ׳ בתר מל׳ ׳׳

יהודה וישבי ירושלם ח וסימ׳ והלכו ערי יהודה וישבי ואמרת אלהם שמעו דבר הקשיבו כל יהודה וישבי ויקד יהושפט ז
אפים וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע וישבב יחזקיהו ויתע מנשה יהודה וישבי ירושלם ... היצירן ל דבות

הלוי מן בני אסף היתה
עליו רוח יהוה בתוך
הקהל ויחזיאל בר זכר
בר בניה בר יעיאל בר
מתניה ליואה מן בני
אסף שרת עלוי רוח
נבואה מן קדם יי במיצ
קהלא ויאמר הקשיבו
כל יהודה וישבי ירושלם
והמלך יהושפט כה
אמר יהוה לכם אתם אל
תיראו ואל תחתו מפני
ההמון הרב הזה כי לא
לכם המלחמה כי לא
לאלהים ואמר אציתו
כל אנש יהודה ויתבי
ירושלם ומלכא יהושפ
כדנן אמר יי לכון אתון
לא תדחלון ולא תתברון
מן קדם רכפת עמא סגי
הדין ארום לא לכון סדרי
קרבא אלהין קדם יי ומ
מחר רדו עליהם הנם
עלים במעלה הציץ
ומצאתם אתם בסוף
הנחל פני מדבר ירואל
ומחר חותו עליהון
האינון סלקין במסקנא
דאוריקות בלילא ותש
והשכחון יתהון כשלהי
נחלא כאפי מדברא
דירואל לא לכם להלי
להלחם בזאת התיצבו
עמדו וראו את ישועת
יהוה עמכם יהודה וי

וירושלם אל תיראו ואל
תחתו מחר צאו לפניהם
ויהוה עמכם ולא דלכון
לאגחא קרבא כדא אז
אתעתדו קומו וחמון
ית פורקנא דיי עמכון
אנש יהודה וירושלם
לא תדחלון ולא תתברו
למחר פוקו קדמיהון
ומימרא דיי בסעדכון
ויקד יהושפט אפים
ארצה וכל יהודה וישבי
ירושלם נפלו לפני יהו
יהוה להשתחות ליה
ליהוה וכרע יהושפט
על ארעא וכל אנש יה
יהודה ויתבי ירושלם
ברעו קדם יי למסגוד ק
יי ויקמו הלוים מן בני
הקהתים ומן בני הקרח
הקרחים להלל ליהוה
אלהי ישראל בקול
גדול למעלה וקמו
ליואי מן בני קהת ומן
בני קרח לשבחא ק יי
אלהא דישראל בקלא
רמא לעילא וישכמו
בבקר ויצאו למדבר
תקוע ובצאתם עמד
יהושפט ויאמר שמע
שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו ביהוה
אלהיכם ותאמנו הי
האמינו בנביאיו והצ
והצליחו ואקדימו בצפ

ונפקו למדבר תקוע
ובמפקהון קם יהושפט
ואמר קבילו מני אנש
יהודה ויתבי ירושלם
הימינו במימרא דיי א
אלהכון והימינו באוריתי
בנבאהי ותצלחון ויוע
ויועץ אל העם ויעמד
משררים ליהוה ומהל
ומהללים להדרת קדש
בצאת לפני החלוץ ואו
ואמרים הודו ליהוה כי
לעולם חסדו ומליך
לעמא ואקים משבחי
קדם יי ומשבחיא בנו
בשבהורא דקדשא וו
במיפקיה קומי מזרז
ואמרין שבחו קדם יי
ארום לעלם טוביה
ובעת החלו ברנה ותהלה
נתן יהוה מארבים על
בני עמון מואב והר
שעיר הבאים ליהודה
וינגפו ובעדן דשראו
בתשבחא ומשבחין
מני מימרא דיי כמנין
על בני עמון ומואב וט
וטורא דגבלא דאתון
לאגחא קרבא עם יהוד
דאתברו ויעמדו בני ע
עמון ומואב על ישבי
הר שעיר להחרים ול
ולהשמיד וככלותם ב
ביושבי שעיר עזרו אי
איש ברעהו למשחית

וכל יהודה ז וסימ׳ ואמרת אלהם שמעו דבר ההמת הביתהו חזקיהו ויצא לפני אסא ויקד יהושפט אפים ויעשו הלוים וכל
יהודה ולא נעשה פסח כמהו ויעבירהו עבדיו מן המרכבה ופל ריש כל דכות ... ישועה ה וסימ׳ ויאמר משה אל העם אל תיראו
חשף יי את זרוע קדשו מי יתן מציון ישועת ישראל קדמ׳ זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל לא לכם להלחם בזאת ... ותאמנו ל דכות

ויראה את שם המקום ד׳ בליש וסימ׳ ואולם לוז שם העיר לראשנה ויקרא יעקב את שם המקום קברות התאוה וביום ההוא
נקהלו לעמק ברכה שמחם ג׳ וסימ׳ שמחם האלהים כי שמחה יי׳ מאויביהם וחברו דדב׳ הימ׳ אל ההמון ל׳ דס׳

ויקמו בני עמון ומואב
על יתבי טוורא דגבלא
לגמרא ולשיצאה וכד
שיציאו ביתבי גבלא
מתגרין גבר בחבריה
לחבלא ויהודה בא על
המצפה למדבר ויפנו
אל ההמון והנם פגרים
נפלים ארצה ואין פלי
פליטה ואנש יהודה
עלו על סכותא למדברא
ואיתפניאו לריכפת חי
חילוותא והא אנון גוש
גושמין רמין קטילין
על ארעא ולית שזיבא
ויבא יהושפט ועמו ל
לבז את שללם וימצאו
בהם לרב ורכוש ופגרים
וכלי חמדות וינצלו ל
להם לאין משא ויהיו
ימים שלשה בוזים את
השלל כי רב הוא ואתא
יהושפט ועמיה וקם ל
למבזז עדאיהון ואש
ואשכחו בהון ניכסין ס
סגיעין וקניינא וגושמין
קטילין ומאני רגוגן
ורוקנון להון עד דלא
יכלין לסוברא והוון ת
יומין תלתא בזזין ית
ית עדאיהון ארום סגי
לחדא הוא וביום הרבעי
הרבעי נקהלו לעמק
ברכה כי שם ברכו את
יהוה על כן קראו את

שם המקום ההוא עמק
ברכה עד היום הזה וב
וביומא רביעאה אתכנ
אתכנשו למישר ברכתא
ארום תמן בריכו ית יי
מטול היכנא קרו ית ש
שמיא דאתרא ההוא מ
מישר ברכתא עד יומא
וישבו כל איש יהודה
וירושלם ויהושפט בר
בראשם לשוב אל ירו
ירושלם בשמחה כי ש
שמחם יהוה מאויביהם
ותבו כל אנש יהודה
וירושלם ויהושפט
בימינא ברישיהון למ
למיתב לירושלם בחדו
ארום אחדיאונון מי
מימרא דיי מן בעלי
דבביהון ויבאו ירושלם
בנבלים ובכנרות ובחצ
ובחצצרות אל בית י
יהוה ואתו לירושלם
בנבלין ובכנרין ובחצוצ
לבית מקדשא דיי וי
ויהי פחד אלהים על
כל ממלכות הארצות
בשמעם כי נלחם יהוה עם
אויבי ישראל והוה
דחלתא דיי על כל מ
מלכוות ארעא כד ש
שמעו ארום אגיח ק
קרבא מימרא דיי עם
בעלי דבביהון דישראל
ותשקט מלכות יהושפט

יהושפט ואניח ליה
מימרא דאלהיה מן חזור
חזור
וימלך יהושפט על יה
יהודה בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בי
בירושלם ושם אמו ע
עזובה בת שלחי ומליך
יהושפט על אנש יהוד
בר תלתין וחמש שנין
כד הוה מליך ועשרין
וחמש שנין מלך ביר
בירושלם ושום אמיה
עזובה בת שלחי וילך
בדרך אסא אביו ולא
סר ממנה לעשות הי
הישר בעיני יהוה והו
והליך באורח אסא י
אבוהי ולא עדא מנה
למעבד דכשר קדם יי
אך הבמות לא סרו ועוד
העם לא הכינו לבבם ל
לאלהי אבתיהם לחוד
ית במוסיא לא עטרו
ועד כדון עמא לא א
אתקינו לבהון לדחלתא
דאלהא דאבהתהון ויתר
דברי יהושפט הראשנים
והאחרנים הנם כתובים
בדברי יהוא בן חנני א
אשר העלה על ספר
מלכי ישראל ושאר
פתגמי יהושפט קד
קדמאי ובתראי הא

נלחם יב׳ פתח וסימ׳ ויסר את אפן מרכבתיו כי חשבון עיר סיחון ועתה הטוב טוב אתה אשר נלחם אבי אתה עליכם וישלח
תעו את הדרכם והברון דדה ויתר דברי ירבעם דבל ויתר דברי יואש ומל ויתר דברי יהואש ומל מעבר מטה מוסרה והמה מרו ויעבכו
ויהי פחד אלהים על והוא נלחם על מלך העלה ב׳ וסימ׳ ויעש אנשי העיר בבקר והנה ויתר דברי יהושפט הראשנים

אחזיה ואחזיהו ז̇ וסימ̇ וירכב יהוא וילך יזרעאלה ׃ ואחזיה מלך יהודה ׃ ואחרי כן אתחבר יהושפט ׃ ויפל אחזיה בעד
השבכה ׃ ויהפך יהורם ידיו וינס ׃ תג̇ דפס̇ ׃ ובשנת עשרים אחת עשרה שנה ליורם ׃ ותקח יהושבע בת ׃ תג̇ דפס̇

איננון כתיבין בפיתגמי
יהוא בר חנני די אתמני
לכלך על ספר דוכרניא
למלכיא דבית ישראל
ואחרי כן אתחבר יהושפט
מלך יהודה עם אחזיה
מלך ישראל הוא הרשיע
הרשיע לעשות ובתר
בתר כדין אתחבר יהושפט
מלך שיבטא דבית
יהודה עם אחזיהו מ
מלכא דבית ישראל
דהוא אתחייב למיהוי
רשיעא ויחברהו עמו
עמו לעשות אניות
ללכת תרשיש ויעשו
אניות בעציון גבר ו
וחבריה עימיה למעבד
אילפיא למיזל לטורטוס
לטורטוס לימא רבא
ועבדו אילפיא בכרך
תרנגלא ויתנבא אל
אליעזר בן דודוהו מ
ממרשה על יהושפט
לאמר כהתחברך עם
אחזיהו פרץ יהוה את
מעשיך וישברו אניות
ולא עצרו ללכת אל
תרשיש ואתנבי אל
אליעזר בר דודיהו דמן
מרישה על יהושפט ו
למימר בר אתחברתא
עם אחזיהו קטיל מ
מימרא דיי ית עובדך
ואתברו אילפיא ולא

יכילו למיזל לטורטוס
כא וישכב יהושפט עם
אבתיו ויקבר עם אבתיו
בעיר דויד וימלך יהורם
בנו תחתיו ושכיב יהושפט
עם אבהתוי ואתקבר עם
אבהתוי בקרתא דדוד
ומליך יהורם בריה
בתרוהי ולו אחים בני
יהושפט עזריה ויחיו
ויחיאל וזכריהו ועזרו
ועזריהו ומיכאל וש
ושפטיהו כל אלה בני
יהושפט מלך יהודה ו
וליה אחין בני יהושפט
עזריהו ויחיאל וזכריה
ועזריה ומיכאל ושפט
כל אילין בני יהושפט
מלכא דישראל ויתן
להם אביהם מתנות רו
רבות לכסף ולזהב וז
ולמגדנות עם ערי מ
מצרות ביהודה ואת
הממלכה נתן ליהורם
כי הוא הבכור ויהב ז
להון אבוהון מתנן ס
סגיאין לכספא ולדהבא
וללבושין דיקר ואקז
ואקני אותון על אב קרי
קרקע בהדי קרוין כרו
כריכן בארעא דבית
יהודה וית מלכותא
יהב ליהורם בריה או
ארום הוא בוכרא
ויקם יהורם

על ממלכת אביו ויתחזק
ויהרג את כל אחיו בחרב
וגם משרי ישראל וקם
יהורם על מלכותא די
דאבוהי ואתקף וקטל
ית כל אחוהי בחרבא
ואוף מרברבני ישראל
בן שלשים
ושתים שנה יהורם בז
במלכו ושמונה שנים
מלך בירושלם בר תז
תלתין ותרתין שנין הוה
כד מליך ותמני שנין
מלך בירושלם וילך
בדרך מלכי ישראל כ
כאשר עשו בית אחאב
כי בת אחאב היתה לו
לאשה ויעש הרע בעיני
יהוה והליך באורחן
מלכא דבית ישראל
היכמה דעבדו אינשי
בית אחאב ארום ברת
אחאב הות ליה לאנתו
ועבד דביש קדם יי ו
ולא אבה יהוה להש
להשחית את בית דויד
למען הברית אשר כרת
לדויד וכאשר אמר ו
לתת לו ניר ולבניו כל
הימים ולא אתוה רעוא
מן קדם יי לחבלא ית בית
דוד מן בגלל קיימא די
גזר עם דוד והיכמה דאמ
למתן ליה מלכו ולבנוי
כל יומיא בימיו פשע

ניר ח̇ ז̇ בגלא ג̇א חס̇ וסימ̇ ולבני אתן שבט אחד ׃ כי למען דוד נתן יי̇ אלהיו לו ניר ׃ ולא אבה יי̇ להשחית את ׃ ולא אבה להשחית
את בית דוד ׃ ניר ולכם ניר ואל תזרעו ׃ זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד ׃ נר רשעים חטאת ׃ רב אכל ניר ראשים ׃ בתל̇ חס̇ ׃ ולו ד̇
רישׁ פס̇ וסימ̇ ולו שתי נשים שם אחת חנה ׃ ולו אחים בני יהושפט ׃ ולו היה בן ושמו ׃ ולו הכין כלי מות ׃ ולמגדנות ל̇ דכות

ולא נשאר ה׳ וסימ׳ איש בעי וביתאל · וישלח יהוא בכל ישראל · ויעלו ביהודה ויבקעוה · ואני נשארתי לבדי · ׳׳ הסביב
ד׳ וסימ׳ פישון הוא הסבב · ושם הנהר השני גיחון הוא · ויעבר יורם צעירה · ויך את אדום הסבים בו ׳׳ ידרה דימ׳

ארום מתחות יד יהודה
וימליכו עליהם מלך
ביומוהי מרדו ארומאי
ואישתמיטו מתחות
ידא דבית יהודה ואמ׳
ואמליכו עליהון מלכא
ויעבר יהורם עם שריו
וכל הרכב עמו ויהי קם
לילה ויך את אדום הסבב
אליו ואת שרי הרכב
ועבר יהורם עם רברבנוי
וכל ארתכיא דעימיה
והוה כד קם בליליא ו׳
וקטל ית ארומאי דקי׳
דקיימין חזור חזור ליה
וית רברבי ארתכין
ויפשע אדום מתחת יד
יהודה עד היום הזה אז
תפשע לבנה בעת ההיא
מתחת ידו כי עזב את
יהוה אלהי אבתיו
ומרדו ארומאי ואיש׳
ואישתמיטו מתחות
ידא דבית יהודה עד יו׳
יומא הדין הא בכן מ׳
מרדתא לבנה בעדנא
ההיא ואישתמיטת מ׳
מתחות ידיה ארום נ׳
מטול דשבק ית דחלתא
דיי אלהא דאבהתוי וגם
הוא עשה במות בהרי
יהודה ויזן את ישבי
ירושלם וידח את יהודה
אוף הוא עבד במוסרא
בטורי יהודה ואטעי

ית יתבי ירושלם ואטעי
ית דבית יהודה
ויבא אליו
מכתב מאליהו הנביא
לאמר ואתא לותיה
פיטקא מן אליהו נביא
למימר כה אמר יהוה
אלהי דויד אביך תחת
אשר לא הלכת בדרכי
יהושפט אביך ובדרכי
אסא מלך יהודה כדנן
אמר יי אלהא דדוד א׳
אבוך חלף דלא הליכת
בארחא דיהושפט אבו׳
ובאורחא דאסא מליך
שבטא דבית יהודה
ותלך בדרך מלכי יש׳
ישראל ותזנה את י׳
יהודה ואת ישבי ירו׳
ירושלם כהזנות בית
אחאב וגם את אחיך
בית אביך הטובים ממך
הרגת והליכתא בארח
מלכיא דבית ישראל
ואטעיתא ית דבית יהו׳
וית יתבי ירושלם כמ׳
דאטעיאו יתהון דבית
אחאב ואוף ית אחך
ובית אבוך דטבין מנך
קטלתא הנה יהוה נ׳
נגף מגפה גדלה בעמך
ובבניך ובנשיך ובכל ר׳
רכושך והא מימרא דיי
מגרי מותנא רבתא בעמ׳
ובבנך ובנשך ובכל קנינך

ואתה בחליים רבים ב׳
במחלה מעיך עד יצאו
מעיך מן החלי ימים
על ימים ואת במרעין
סגיעין במרעית מעיך
עד זמן דיפקון מעייך
מן גושמך מן מרעית
דיוריך עלך יומין על
שנין ויער יהוה על
יהורם את רוח הפלשתים
והערבים אשר על יד
כושים וגרי מימרא
דיי על יהורם ית רוח
פלישתאי וערבאי די
על תחומי אפריקאי
ויעלו ביהודה ויבקעוה
וישבו את כל הרכוש
הנמצא לבית המלך
וגם בניו ונשיו ולא נ׳
נשאר לו בן כי אם יהו׳
יהואחז קטן בניו וס׳
וסליקו בארעא דבית
יהודה וכבשוהא ושבו
ית כל קניינא דאשתכח
לבית מלכא אוף ית בנוי
ונשוי לא אשתייר ליה
בר אלהן אחזיהו דהוה
זעיר בבנוי ואחרי
כל זאת נגפו יהוה במעיו
לחלי מרפא ומן בתר
כל דנא תבריה מימרא
דיי במעיינוי במרעין
דלא אסו ויהי לימים
מימים וכעת צאת הקץ
לימים שנים יצאו הקץ

ייצאו טו׳ וסימ׳ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי · ולפני אלעזר הכהן · יתן יי׳ את איביך הקמים · ואני והעם אשר אתי · והנה
אם ייצאו בנות · וממעיך אשר ייצאו ממך יהיו · ויחברו · ויקם המלך לילה ויאמר · והיה ביום ההוא ייצאו מירושלם · כה אמר יי׳ אל׳
הלוך · ואתה בן אדם שים לך · והיה ביום ההוא יצאו מלאכים · בבאם הכה גם לא · ואתה בחליים רבים במחלה · עלו בסוסים והתהוללו ·

יושבי לד׳ בילא וסימ׳ ואת היבוסי יושבו ׀ דיהושע ׀ דבני ׀ דשפטים ׀ וילך משם ׀ דאר ׀ יבלעם ׀ בגדו ׀ קטרון ׀ נהלל ׀ יצידון
ויתפקד ׀ וימיגאו ׀ והשיבו פלשתים ׀ ויוציאו את עצמות יוסף ׀ הנני קולע ׀ ויגר עליכם ׀ והכיתי את יושבי העיר ׀ אשר אמר אל איש

מעיו עם חליו וימת ב
בתחלאים רעים ולא ע
עשו לו עמו שרפה כ
כשרפת אבתיו ׃ והוה
לזמן יומין שנין ובערן
דעבר ערביה יתיר מן
קיציה ליומין תרין נפקו
מעיינוי עם מרעיה
ומית במרעין בישין ו
ולא עבדו ליה עממיה
יקירת קיסיה בסמנין
היך יקירת אבהתוי ׃
בן שלשים
ושתים היה במלכו וש
ושמונה שנים מלך ב
בירושלם וילך בלא ח
חמדה ויקברהו בעיר
דויד ולא בקברות המ
המלכים ׃ בר תלתין ות
ותרתין שנין הוה כד
מלך ותמני שנין מלך
בירושלם ואזל לבית
קבורתא בלא רגגתא
וקברו יתיה בקרתא דדוד
ולא בקברי מלכיא ׃ וי
כב וימליכו יושבי ירושלם
את אחזיהו בנו הקטן ת
תחתיו כי כל הראשנים
הרג הגדוד הבא בערבים
למחנה וימלך אחזיהו
בן יהורם מלך יהודה ׃
ואמליכו יתבי ירושלם ית
אחזיהו בריה זעירא
באתר די ארום בולהון
קדמאי קטלו משיריתא

דאתא עם ערבאי למש
למשריתא פלשתאי וא
ואפריקאי ומלך אחזי
בר יהורם מליך שבטא
דבית יהודה ׃
בן ארבעים
ושתים שנה אחזיהו בן
במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו ע
עתליהו בת עמרי ׃ בר
ארבעין ותרתין שנין א
אחזיה כד מלך ושתא
חדא מלך בירושלם ו
ושום אמיה עתליה
בת עמרי ׃ גם הוא הלך
בדרכי בית אחאב כי א
אמו היתה יועצתו לה
להרשיע ׃ אוף הוא א
אזל באורחתיה אנשי
בית אחאב ארום אמי
הות ממלכא יתיה לי
לאיתחייבא ׃ ויעש הר
בעיני יהוה כבית אחאב
כי המה היו לו יועצים
אחרי מות אביו למש
למשחית לו ׃ ועבד ד
דביש קדם יי היכמה ד
דעבדו אנשי בית אחא
מטול דאינון הוו ליה
מלכין בתר דמית אבוי
לחבלא ליה ׃ גם בעצתם
הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל ל
למלחמה על חזאל מלך
ארם ברמות גלעד ויכו

הרמים את יורם ׃ ואת
במלכתהון ואזל והלך
עם יהורם בר אחאב מ
מלכא דישראל לקרבא
על חזאל מלכא דארם
ברמת גלעד וקטלו י
ארמאי ית יורם ׃ וישב
להתרפא ביזרעאל כי
המכים אשר הכהו בר
ברמה בהלחמו את
חזהאל מלך ארם ועז
ועזריהו בן יהורם מלך
יהודה ירד לראות את
יהורם בן אחאב ביזרע
ביזרעאל כי חלה הוא ׃
ותב לאתאסאה ביזרעא
ארום מחייא די מחוהי
ברמתא באגחותיה עם
חזאל מלכא דארם וה
ועזריהו בר יהורם מלי
שבטא דבית יהודה נחת
למיחמי ית יהורם בר
אחאב ביזרעאל ארום
מרע הוא ׃ ומאלהים
היתה תבוסת אחזיהו
לבא אל יורם ובבאו
יצא עם יהורם אל יהו
יהוא בן נמשי אשר
משחו יהוה להכרית
את בית אחאב ׃ ומן
קדם יי הות תוספת א
אחזיהו למיתי לות יור
וכד אתא נפק עם יהורם
לות יהוא בר נמשי די
רביה אליהו על פום

יהודה ׀ על הארץ מרתים ׀ ושלחתי לבבל ׀ בהכותי את כל יושבי ׀ לא אוביש אדם ׀ שמעו דבר יהוה ׀ שמעו זאת הזקנים ׀ הנוגע בארץ ׀
ותשא הארץ ׀ הכמרים ׀ אחת אל אחת ׀ ובריעה ושמע ׀ למלחמה ׀ אשרי יושבי ביתך ׀ הבר יזדן ׀ ויגלבו יושבי ירושלם ׀ בברית אהים ׀
ולא בעשוה ׃ ולא עשו ה׳ וסימ׳ חסד עם בית ירבעל ׀ על אשר לא שמעו ׀ ולא שמעו ולא חזון ׀ ויהי לימים מימים ׀ ותיראן המילדת ׃

ויביאהו ל׳ וחס׳ וסימ׳ ויאסר אדני בזק שבעים · ופלשתים לקחו את ארון האלהים · ויוציאו את אוריהו ממצרים · וירכיבהו עבדיו בות ממזרו · וישמעו אליו גוים סביב ממדינות · ויתנהו בסוגר בחחים · ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא ·· ·· ··

מימרא דיי לשיצאה
ית בית אחאב ויהי כה
כהשפט יהוא עם בית
אחאב וימצא את שרי
יהודה ובני אחי אחזיהו
משרתים לאחזיהו ויה
ויהרגם והוה כד אידין
יהוא עם בית אחאב וי
ואשכח ית רברבי יהוד
ובני אחי אחזיהו משמ
משמשין לאחזיהו ו
וקטלינון ויבקש את
אחזיהו וילכדהו והוא
מתחבא בשמרון ויבא
ויביאהו אל יהוא וימ
וימיתהו ויקברהו כי א
אמרו בן יהושפט הוא
אשר דרש את יהוה בכל
לבבו ואין לבית אחזיהו
לעצר כח לממלכה ו
ותבעו ית אחזיהו ואח
ואחדוהי והוא משתמר
בשמרון ואיתוהי לות
יהוא וקטלוהי וקברוהי
ארום אמרו בריה יהוש
הוא דיתבע ית דחלתא
דיי בכל ליביה ולא אית
לבית אחזיהו גבר דליה
חילא למיחד מלכותא
ועתליהו
אם אחזיהו ראתה כי מת
בנה ותקם ותדבר את כל
זרע הממלכה לבית יהו
יהודה ועתליה אמיה
דאחזיהו חמת ארום
מית בנה וקמת וקטלא
יתכל זרעא דמלכותא
דילאנש בית יהודה
ותקח יהושבעת בת ה
המלך את יואש בן אח
אחזיהו ותגנב אתו מ
מתוך בני המלך המו
המומתים ותתן אתו ו
מיניקתו בחדר המטות
ותסתירהו יהושבעת
בת המלך יהורם אשת
יהוידע הכהן כי היא
היתה אחות אחזיהו
מפני עתליהו ולא ה
המיתתהו ונסיבת י
יהושבעת ברת מלכא
ית יואש בר אחזיהו די
לירתא ליה יצביה דמן
בארא דשבע וגניבת
יתיה מיו מיצע בני מלכ
דאיתקטילו ויהבת יתי
וית תורבניתיה בקדש
קדשיא וטמירתיה ית
יהושבעת ברת מלכא
יהורם אתת יהוידע כהנ
ארום היא הוות אחתיה
דאחזיהו מן קדם עת
עתליהו ולא קטלתיה
ויהי אתם בבית האלהים
מתחבא שש שנים ו
ועתליה מלכת הארץ
והוה עמהון בבית מק
מקדשא דיי מטמר
שית שנין ועתליה מ
מלכה על ארעא דיש
דישראל

כג

ובשנה השביעית הת
התחזק יהוידע ויקח
את שרי המאות לשרי
לעזריהו בן ירחם ולי
ולישמעאל בן יהוחנן
ולעזריהו בן עבד ואת
מעשיהו בן עדיהו ואת
אלישפט בן זכרי עמו
בברית ובשתא שביעת
אתוקף יהוידע ודבר
ית רבני מאותא לעזרי
בר ירחם ולישמעאל
בר יהוחנן ולעזריה בר
עבד וית מעשיה בר עו
עדיה וית אלישפט בר
זכרי ואעילנון עמיה
בקיימא ויסבו ביהודה
ויקבצו את הלוים מכל
ערי יהודה וראשי הא
האבות לישראל ויבאו
אל ירושלם ואחזרו
ביהודה וכנשו ית ליוא
מכל קרוי יהודה ורישי
אבהתא דישראל ואתו
לירושלם ויכרת כל
הקהל ברית בבית הא
האלהים עם המלך וי
ויאמר להם הנה בן ה
המלך ימלך כאשר דבר
יהוה על בני דויד וגזרו
כל קהלא קיים בבית
מקדשא דיי עם מלכ
ואמר להון הא בריה
דמלכא ימלוך היכמה

וימיתהו ז׳ וסימ׳ אישבשת · אבשלום · ויקברו לו אמציהו · דמלכים · ויבאהו אל יהוא · ויקטרו · ויקטרו · דדה׳ ; דגביא · ויגותהו · דתרי ויגיתהו ·· ג׳ ·· וראשי ל׳ וסימ׳ שא את ראשי מלקוח השבי · ואלה אשר נחלו · וישמע פינחס · אשר הנחלות · ויכתבם שמעיה בן נתנאל · ויפלו גם הם גורלות · הוא שלומית ואחיו · ויסבו ביהודה · ורבים מהכהנים · וראשי הלוים חשביהו ·· ··

וחזיו ז וסימ׳ התחזקו והיו לאנשים · והיו לבני חיל · תתחזקנה ידיכם · והקיפו את המלך סביב · עורו מיחיד בכל · והזקתם על
סביב ·· היסוד ב וסימ׳ עד היסוד בה · והשלשית בשער היסוד ·· ואל יבא ב ואל יבא בכל עת · בית ייי כי אם ·

דימליל ייי על בנוהי ד
דדויד ׃ זה הדבר אשר
תעשו השלשית מכם
באי השבת לכהנים ול
ללוים לשערי הספים ׃
דין פיתגמא די תעבדון
פלגות מנכון עללי מן
מטרת שבתא לכהניא
ולוואי ולמעלני תרע
פלטירא ׃ והשלשית בב
בבית המלך והשלשית
בשער היסוד וכל העם
בחצרות בית יהוה ׃ ותל
ותולתא בבית מלכא ות
ותולתא בתרע גבריא ד
הוא תרע בית אולפן ד
סנהדרין וכל עמא בד
בדרת בית מקדשא דייי ׃
ואל יבא בית יהוה כי א
אם הכהנים והמשרתים
ללוים המה יבאו כי קד
קדש המה וכל העם
ישמרו משמרת יהוה ׃
ולא יעלון לבית מקדשא
דייי אלהן כהניא ולואי
ושמישיא אנון יעלון ל
ארום קודשא אנון וכל
עמא ינטרון מטרת בית
מקדשא דייי ׃ והקיפו
הלוים את המלך סביב
איש וכליו בידו והבא
אל הבית יומת והיו את
המלך בבאו ובצאתו ׃ ו
ויקפון ליואי ית מלכא
חזור חזור גבר וזיניה בי

בידיה ויהי עול לבית
מקדשא דייי יתקטיל
ויהון עם מלכא במיעלי
ובמיפקיה ׃ ויעשו הלוים
וכל יהודה ככל אשר
צוה יהוידע הכהן ויקחו
איש את אנשיו באי ה
השבת עם יוצאי השבת
כי לא פטר יהוידע הכהן
את המחלקות ׃ ועבדו
ליואי וכל אנש יהודה
היך ככל מה דפקיד יהוי
יהוידע כהנא ודברו א
אנש ית גברוהי עללי
מטרת שבתא עם נפקי
מטרת שבתא ארום ל
לא ארשי יהוידע כהנ
ית פלוגותיה ׃
ויתן יהוידע
הכהן לשרי המאות את
את החניתים ואת המ
המגנות ואת השלטים
אשר למלך דויד אשר
בית האלהים ׃ ויהב יה
יהוידע כהנא לרבני ז
מאותא ית מורניתא
וית תריסיא וית עגילי
די מלכא דויד דבבית
מקדשא דייי ׃ ויעמד
את כל העם ואיש שלחו
בידו מכתף הבית הימני
הימנית עד כתף הבית
השמאלית למזבח ולב
ולבית על המלך סביב ׃
ואקים ית כל עמא וגבר

וזיניה בידיה מן עיבר
ביתא מן ימינא עד עבר
ביתא מן שמאלא לי
למדבחא לבית מקדש
על מלכא חזור חזור ׃
ויוציאו את בן המלך וית
ויתנו עליו את הנזר ויח
ואת העדות וימליכו יה
אתו וימשחהו יהוידע
ובניו ויאמרו יחי המלך ׃
ואפיקו ית בר דמלכא
ויהבו עלוי ית כלילא
דמלכות די דבר דויד מ
מעל רישא דמלכא ד
דבני עמון דביה אבן טבא
שויבה דהוה חקיק ומ
ומפרש עלה שמיה רבא
ויקירא דקבעה תמן ד
דויד ברוח קודשא והוה
טימיון דידה מתקל י
קנטינר דדהבא וסהדות
היא לבית דוד דכל מלכ
ולא הות מתקבלא על
רישיה דיהואש וסובר
ית כלילא הימינוי רמז
דמזרעיא דדויד הוא
ומן יד אמליכו יתיה ז
ורביאו יתיה יהוידע ו
ובנוהי ואמרו יצלח
מלכא במלכותיה ׃
ותשמע
עתליהו את קול העם
הרצים והמהללים את
המלך ותבוא אל העם
בית יהוה ׃ ושמעת

ויוציאו יב וסימ׳ ויוציאו את הבקלל אל · ויוציאו אתו דבת הארץ · ויוציאו אתו כל העדה · ויבאו הנערים המרגלים · ויעשו
כן ויוציאו אליו את · כאשר בא יעקב מצרים · ויוציאו את מצבות בית · ויוציאו את אוריהו ממצרים · ויוציאום כי נגפו · דה״ב · ויביאו
הכהנים לפנימה · ויעלו ויוציאן מרכבה · ויוציאו את בן המלך · דה״ב ·· ואת העדות ב וסימ׳ ויוציא את בן המלך · ויוציאו את ·

על המלך ח׳ וסימ׳ ויך עם הארץ את כל הקשרים ׃ ויכן עם הארץ את כל ׃ ועמידו הרצים איש וכליו ׃ ויעמד את כל העם איש ׃
ואת יתר העם הנשארים ׃ והקפתם על המלך סביב ׃ דמלכים ׃ ותרא והנה המלך ׃ ויאמר בימוכן לפני ׃ ומל אם על המלך טוב דבות

עתליה ית קל עמא דהוו
דמרננין ומשבחין ית
מלכא ואתת לות עמא
לבית מקדשא דיי׃ ות
ותרא והנה המלך עומד על
עמודו במבוא והשרים
והחצצרות על המלך
וכל עם הארץ שמח ות
ותוקע בחצצרות והמ׳
והמשוררים בכלי השיר
ומודיעים להלל ותקרע
עתליהו את בגדיה ות
ותאמר קשר קשר׃ וח
וחמת והא מלכא קאי׳
על איסטונה במעלנ׳
ורברביא וחצוצרתא ק
מלכא וכל עמא דארעא
חדאן ותקעין בחצוצרתה
ומשבחין במני תושבחא
ומלפין לשבחא ובזעת
עתליה ית לבושהא וא
ואמרת מרדא מרדא׃
ויוצא יהוידע הכהן את
שרי המאות פקודי הח
החיל ויאמר אלהם הו
הוציאוה אל מבית הש
השדרות והבא אחריה
יומת בחרב כי אמר הכהן
לא תמיתוה בית יהוה׃
ואפיק יהוידע כהנא ית
רבני מאותא דממנן
על חילא ואמר להון א
אפקוהא להון מן סדרי
מעלייא ודייעול בתרה
יתקטל בחרבא ארום אמ׳

כהנא לא תקטלונה הכ׳
הלא תסאב ית בית מק
מקדשא דיי׃ וישימו
לה ידים ותבוא אל מ
מבוא שער הסוסים
בית המלך וימיתוה שם׃
ושויאו לה אתר מרווח
ועלת בארח מעלנא ד
דתרע סוסותא לבית מ
מלכא וקטלוה תמן׃
ויכרת
יהוידע ברית בינו ובין
כל העם ובין המלך ל
להיות לעם ליהוה׃ וגזר
יהוידע קיים בין מימריה
ובין כל עמא ובין מימ׳
דמלכא למהוי לעם
משמש קדם יי׃ ויבאו
כל העם בית הבעל ו
ויתצהו ואת מזבחתיו
ואת צלמיו שברו ואת
מתן כהן הבעל הרגו ל
לפני המזבחות׃ ואתו
כל עמא לבית בעלא ו
ותרעו יתיה וית אגוריה
וית צלמיהון תברו וית
מתן כומרא דבעלא
קטלו קדם אגוריה׃ וי
וישם יהוידע פקדת
בית יהוה ביד הכהנים
הלוים אשר חלק דויד
על בית יהוה להעלות
עלות ליהוה ככתוב כ
בתורת משה בשמחה
ובשיר על ידי דויד׃ ו

ומני יהוידע ממנן בבית
מקדשא דיי׳ ביד כהניא
ליואי דפליג דויד על
בית מקדשא דיי׳ לא
לאסקא עלון קדם יי׳
היכמה דכתיב באוריתא
דמשה בחדוה ובתשבח
על ידא דדויד׃ ויעמד
השוערים על שערי בית
יהוה ולא יבא טמא
לכל דבר׃ ואקים תרעי
על תרעי בית מקדשא
דיי׳ דלא ייעול מסאב
לכל מידעם׃ ויקח את
המאות ואת האדירים
ואת המושלים בעם ו
ואת כל עם הארץ ויורד
את המלך מבית יהוה׃
ויבאו בתוך שער העליון
בית המלך ויושיבו את
המלך על כסא הממלכה׃
ודבר ית רבני מאותא
וית גבריא וית שליטא
בעמא וית כל עמא דא
דארעא ואחית ית מלכ׳
מבית מקדשא דיי׳ וא
ואתו במיצע תרע עלא
לבית מלכא ואותיבו ית
על כורסי מלכותא׃ וי
וישמחו כל עם הארץ
והעיר שקטה ואת
עתליהו המיתו בחרב׃
וחדו כל עמא דארעא
וקרתא שדוכת וית עתלי
קטלו בחרבא׃

בנ״ג אל המלך ׃ ותאמר בת שבע טוב ׃ והמלאך אשר הלך לקרא ׃ וחברו ׃ ויוצא י״ב מלא וסימ׳ ויוציא אתו החוצה ׃
ויוצא העבד כלי כסף ׃ ויאמר שלום לכם אל תיראו ׃ ויוצא יוסף אתם מעם ׃ ויוצא משה את העם ׃ וגדעון בא ויעש גדי ׃ ויוצא
משם את כל ׃ דמלכים ׃ ויפתח יי׳ את אוצרו הטוב ׃ לקול תתו המון מים ׃ וחברו ׃ ויוצא יהוידע כהן ׃ ויוצא ישראל מתוכם

גלה לגלה ג׳ וסימ׳ אקים אל עלי ׃ והגלה את ארם עד גלה ׃ אז הבית את ארם ׃ וישליכו ׃ ובכלות כל זאת ׃ מקרב חיקך גלה ׃
כלה בחמה כלה ואיננו ׃ ב בפסו ׃ הלא תאטר בני עד גלה ׃ לבלא הפשע ׃ בתר בת א׳ ״פ״ המרשעת לית דבותי ״ ״

כד בן שבע שנים יואש
במלכו וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם
אמו צביה מבאר שבע
בר שבע שנין יואש בר
מלך וארבעין שנין מלך
בירושלם ושום אימיה
צביה מבירא דשבע
ויעש יואש הישר בעיני
יהוה כל ימי יהוידע
הכהן ועבד יואש דכשר
קדם ייי כל יומי יהוידע
כהנא
וישא לו יהוידע נשים
שתים ויולד בנים ובנות
ונסיב ליה יהוידע נשין
תרתין ואוליד בנין ובנן
ויהי אחרי כן היה עם
לב יואש לחדש את
בית יהוה והוה מן בתר
כדין הוה עם לביה דר
דיואש לחדתא ית בית
מקדשא דייי ויקבץ
את הכהנים והלוים ויו
ויאמר להם צאו לערי
יהודה וקבצו מכל ישר
ישראל כסף לחזק את
בית אלהיכם מדי שנה
בשנה ואתם תמהרו
לדבר ולא מהרו הלוים
וכנש ית כהניא וליואי
ואמר להון פוקו לקרוי
יהודה וכנושו מן כל
ישראל כספא לתקפא
ית בית מקדשא דייי יו

אלהכון מסת שנא בשנ
ואתון תסרהבון למלה
ולא סרהיבו ליואי
ויקרא המלך ליהוידע
הראש ויאמר לו מדוע
לא דרשת על הלוים
להביא מיהודה ומירו
ומירושלם את משאת
משה עבד יהוה והקהל
לישראל לאהל העדות
וקרא מלכא ליהוידע
אמרכלא דממנא על
רישא ואמר ליה מה דין
לא תבעת על ליואי לז
לאיתאה מיהודה
ומירושלם ית משכן
זימנא דמשה עבדא
דייי וקהלא דישראל
עם משכנא דסהדותא
כי עתליהו המרשעת
בניה פרצו את בית ה
האלהים וגם כל קדשי
בית יהוה עשו לבעלים
ארום עתליה חייבתא
בנהא תרעו ית בית מ
מקדשא דייי עבדו לז
לטעותא ויאמר המלך
ויעשו ארון אחד ויתנהו
בשער בית יהוה חוצה
ואמר מלכא ועבדו א
ארונא חד ושויהי בר
בתרע בית מקדשא דח
מלבר ויתנו קול ביהודה
ובירושלם להביא ליהוה
משאת משה עבד

האלהים על ישראל
במדבר ואעברו כרוז
ביהודה ובירושלם לייי
לאיתאה קדם משכן
זימנא דמשה עבדא
דייי דעבד לכפרא על בני
ישראל במדברא וישמחו
כל השרים וכל העם וי
ויביאו וישליכו לארון
עד לכלה וחדו כל רב
רברביא וכל עמא ואיי
ואייתיאו נדבתא ורמו
בארונא עד לית סורה
ויהי בעת יביא את הא
הארון אל פקדת המ
המלך ביד הלוים וכרא
וכראותם כי רב הכסף
ובא סופר המלך ופקיד
כהן הראש ויערו את
הארון וישאהו וישבהו
אל מקומו כה עשו ליום
ביום ויאספו כסף לרב
והוה בעדן דאייתיאו
ית ארונא למנרי מלכא
בידא דליואי וכד חמון
ארום סגא כספא בארונ
אתא לבלרא דמלכא
וסגן כהנא דממנא על
לרישא ורוקינו ית
ארונא ונטלוהי ואתיבו
יתיה לאתריה הכדין
עבדו יומא ביומא וכנש
כספא לסגי ויתנהו
המלך ויהוידע אל
עושה מלאכת עבדת

יביא י״ג וסימ׳ אם כבש יביא קרבנו ׃ ואת אשמו יביא לייי ׃ וביום השמיני יביא ׃ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב ׃ ואת תורת
הנזיר ביום מלאת ׃ והיה כאשר בא עליכם כל ׃ דיהושע ׃ יביא ייי עליך ועל עמך ׃ דישעיה ׃ והגוי אשר יביא אם יצוא את יצאריו ׃ ויהי
בעת יביא הארון ׃ ויאכלו וישבעו מאד ׃ כרם היה לשלמה בבעל ׃ כי את כל מעשה האלהים ׃ עם נסיכיהם ׃ וחד ויביא עזרא הכהן ״

ארוכה ד׳ ב׳ מל׳ וב׳ חס וסימ׳ כי אעלה ארוכה לך · הנני מעלה ארוכה לה ומרפא · ותעל ארוכה למלאכה · כי עלתה לחומת ירושלם ··· להשיבם ג׳ וסימ׳ ואת נביאיך הרגו · ותער בהם להשיבם · דעזרא · וישלח בהם נביאים · דד״ה ··· ויעידו ל׳ דכו׳

בית יהוה ויהיו שכרים
חצבים וחרשים לחדש
בית יהוה וגם לחרשי
ברזל ונחשת לחזק את
בית יהוה: ויהבין יתיה מן
מלכא ויהוידע לעבדי
עבידת פולחן בית מקד
רשא דיי והוו אגרין מפסלין
ונגרין לחדתא בית מק
מקדשא דיי ואות לנגר
פרזלא ונחשא לתקפא
ית בית מקדשא דיי:
ויעשו עשי המלאכה
ותעל ארוכה למלאכה
בידם ויעמידו את בית
האלהים על מתכנתו
ויאמצהו: ועבדו עבדי
עבידתא וסליקת אסו
ארכא לעבידתא בי
בידיהון ואקימו ית
מקדשא דיי על תקוני
ותקפוהי:
וככלותם הביאו לפני
המלך ויהוידע את שאר
הכסף ויעשהו כלים לב
לבית יהוה כלי שרת
והעלות וכפות וכלי זהב
וכסף ויהיו מעלים עלת
בבית יהוה תמיד כל
ימי יהוידע: וכד שיצי
שיציאו איתיאו קד
מלכא ויהוידע ית שא
כספא ועבדו מאניא:
לבית מקדשא דיי הדיו
כל יומי יהוידע:

ויזקן יהוידע ויש
וישבע ימים וימת בן
מאה ושלשים שנה
במותו: וסיב יהוידע
ושבע יומין ומית בר
מאה ותלתין שנין הוו
כד מית: ויקברהו בעיר
דויד עם המלכים כי עשה
עשה טובה בישראל
ועם האלהים וביתו:
וקברו יתיה בקרתא ד
דדויד עם מלכיא ארום
עבד מצותא בישראל
ועם מימרא דיי ובית
מקדשיה:
ואחרי מות יהוידע באו
שרי יהודה וישתחוו
למלך אז שמע המלך
אלהם: ובתר דמית
יהוידע אתו רברבי יהו
יהודה וסגידו למלכא
יואש ואטע אהי כבן
קביל מלכא מנהון טט
טעותהון: ויעזבו את
יהוה אלהי אבותיהם
ויעבדו את האשרים
ואת העצבים ויהי קצ
קצף על יהודה וירוש
וירושלם באשמתם
זאת: ושבקו ית בית
מקדשא דיי אלהא דא
דאבהתהון ופלחו ית
אשיריא וית טעותא
והוה רגז על אנש יהוד
וירושלם מטול סורח

סורחנתהון דא: וישלח
בהם נבאים להשיבם
אל יהוה ויעידו בם ולא
האזינו: ושדר בהון
נביא לאתבותהון ית
לפולחנא דיי ואסהידו
בהון ולא אציתו:
ורוח
אלהים לבשה את ז
זכריה בן יהוידע הכהן
ויעמד מעל לעם ויאמר להם
כה אמר האלהים לד
למה אתם עברים את
מצות יהוה ולא תצ
תצליחו כי אתם עזבתם
את יהוה ויעזב אתכם:
ורוח נבואה מן קדם יי
שרת על זכריה בר
יהוידע כהנא כד חמא
ית סורחנות מלכא וי
ועמא דמסקא קטרת
לפסלא בבית מקדש
דיי על מדבחא ביום
דכפוריא ומבטלין
כהניא דיי מלמעבד
עלותא ונכסתא וקרבן
יומיא ומוספיא היכמה
דכתיב בספר אוריתא
דמשה וקם מעל לעמ
ואמר להון כדנן אמר
יי למה אתון עברין
ית פקודיא דיי ולא
תצלחון ארום שבקתון
ית פולחנא דיי ולא הו
וישבק יתכון: ויקשרו

עשו י׳ כת׳ ו׳ וסימ׳ בלא אתם חכמים לב · ויהיו שתותיה מדכאים · ועתה אנחנו מאשרים · ועמך לרב עשי מלאכה חצבים · ועל יצבא ידם חיל יצבא שלש · ויתנו על ידי עשי המלאכה · תני דמס׳ ד״ה · ויתיכו את הכסף הנמצא · ויעשו עשי המלאכה ותעל · ועל עשי מלאכת השדה · ברכו יי מלאכיו · ברכו יי כל צבאיו · יורדי הים באניות · תועבת יי שפתי שקר · צדקה · כי מצות · אשכול · מגשראים · ומן ויהי עד
סוט׳ דס׳

למלך בט וסימן אוי לך מואב אבדת עם ׀ ויאמרו למלך יהוה לאמר ׀ ואת מקדה לבד ׀ ב בן ׀ ויתן יי גם אתה ׀ ויאספו כל בעלי
שכם וכל בית ׀ נחמתי כי המלכתי את שאול ׀ ודבר אבנר היה ׀ וידע דוד כי הכינו ׀ ויאמר דבעם לאשתו ׀ יהי יי אלהיך ברוך ׀ ותסרו ׀

עליו וירגמהו אבן במ
במצות המלך בחצר
בית יהוה ׀ ומגרו עלוהי
ואטלו יתיה באבנין הי
כהפקידתא דמלכא בו
בדרת בית מקדשא דיי ׀
ולא זכר יואש המלך
החסד אשר עשה יהו
יהוידע אביו עמו ויה
ויהרג את בנו ובמותו
אמר ירא יהוה וידרש ׀
ולא דכר יואש מלכא
ית חסדא דעבד יהויד
אבוי עימיה וקטל ית
בריה וכד מיטא למימת
אמר יתגלי קדם יי ויו
ויתפרע ויתבע ׀
ויהי לתקופת
השנה עלה עליו חיל
ארם ויבאו אל יהודה
וירושלם וישחיתו את
כל שרי העם מעם וכל
שללם שלחו למלך ד
דרמשק ׀ והוה לסופא
דשתא סליקו עלוהי ׀
חילוות ארמאי ואתו
ליהודה ולירושלם וקטלו
ית כל רבני עמא מן עמא
וכל עדאיהון שדרו למלכ
דדמשק ׀ כי במצער או
אנשים באו חיל ארם וי
ויהוה נתן בידם חיל לרב
מאד כי עזבו את יהוה ׀
אלהי אבותיהם ואת יוו
יואש עשו שפטים ׀ א

ארום בזעיר גוברין ז
אתו חילוות ארמאי ויי
מסר בידיהון חילא ל
לסגי לחדא ארום שבק
ית דחלתא דיי אלהא די
דאבהתהון ועם יואש ז
עבדו דינין ׀ ובלכתם ממנו
כי עזבו אתו במחליים
רבים התקשרו עליו ע
עבדיו בדמי בני יהוידע
הכהן ויהרגהו על מטתו
וימת ויקברהו בעיר דוד
ולא קברהו בקברות ה
המלכים ׀ ובמיזלהון ז
מן לותיה ארום שבקו
יתיה במרעין בישין ז
סגיעין מרדו עלוהי ע
עבדוהי מן בגלל די
לאתפרעא דמא דבני יה
יהוידע כהנא וקטלוהי
על ערסיה ומית וקברוהי
בקרתא דדויד ולא ק
קברוהי בקברי מלכיא ׀
ואלה המתקשרים עליו
זבד בן שמעת העמונית
ויהוזבד בן שמרית המ
המואבית ׀ ואילין דמרדו
עלוהי זבד בר שמעת
עמונתא ויהוזבד בר ש
שמרית מואביתא ׀ ובניו
ורב המשא עליו ויסד
בית האלהים הנם כתבים
על מדרש ספר המלכים
וימלך אמציהו בנו ת
תחתיו ׀ ובנוי רמו מסקן

מיסק על דבית יהודה
כד הוה מיסר בית מקד
דיי כד מימר מלכא ונ
וכהניא ואתקטלו בקרב
מטול חובי אבוהון הא
אנון כתיבין על פתשגן
ספר מלכיא ומלך א
אמציה בריה באתרוהי ׀

כה

בן עשרים
וחמש שנה מלך אמ
אמציהו ועשרים וח
ותשע שנה מלך ביר
בירושלם ושם אמו י
יהועדן מירושלם ׀ בר
עשרין וחמש שנין נ
מלך אמציה ועשרין
ותשע שנין מלך ביר
בירושלם ושום אמיה
יהועדן מירושלם ׀ וי
ויעש הישר בעיני יהוה ׀
רק לא בלבב שלם ׀ ועב
דכשר קדם יי לחוד לא
בלבב שלים ׀ ויהי כאשר
חזקה הממלכה עליו
ויהרג את עבדיו המכים
את המלך אביו ׀ והוה
כד תקפת מלכותא ע
עלוהי וקטל ית עבדוה
די קטלו ית מלכא אבוה ׀
ואת בניהם לא המית
כי ככתוב בתורה בספר
משה אשר צוה יהוה ׀
לאמר לא ימותו אבות
על בנים ובנים לא ימ
ימותו על אבות כי איש

ריק לקראת ריק ירדיף ׀ ועשיתי אתם לגוי אחד ׀ גם אתו לאשור יובל ׀ והיה כל הנותר מבל ׀ והיה אשר לא יעלה ׀ והיה יי למלך על כל ׀
רחש לבי דבר טוב ׀ לשלמה אלהים משפטיך ׀ האמר למלך בליעל ׀ יצחק מאהלו מבטחו ׀ בעון אנה נבוכדנצר ׀ כתב בה בגוים נשמע ׀ ויבחר
יי אלהי ישראל ׀ וישב שלמה על כסא יי ׀ ויהי לתקופת השנה ׀ ובל משיחה מצרים אשור ישראל רבות ׀ ואפס אשר ברכו יי צבאות ׀

וימצאם ג̇ וסימ̇ וילך יוסף אחר אחיו וימצאם · עשר ידות על כל החרטמים האשפים · וימצאם שלש מאות אלף בחור ״ ·
שבו ד̇ מל̇ וסימ̇ ואת בבל חילם שבו ויבזו · שבו בארץ שבים · וחברו · ועשרת אלפים חיים שבו ״ ״ ולהכשיל ל̇ דבות ״ ׃

בחטאו ימותו׃ וית בניהו
לא קטל מן בגלל דכתיב
באוריתא בספרא דמשה
דפקיד יי למימר
לא ימותון אבהן מטול
חובי בנין ובנין לא ימותון
מטול חובי אבהן אנש
מטול חוביה ימותון׃
ויקבץ
אמציהו את יהודה וי
ויעמידם לבית אבות
לשרי האלפים ולשרי
המאות לכל יהודה ובני
ובנימן ויפקדם למבן ע
עשרים שנה ומעלה וי
וימצאם שלש מאות
אלף בחור יוצא צבא
אחז רמח וצנה׃ וכנש
אמציה ית אנש יהודה
ובנימין ומנינון למבר ע
עשרין שנין ולעלא וא
ואשכחנון תלת מאה
אלפין גברין עולם נפיק
חילא אחיד מורניתא
ועגילה׃ וישכר מיש
מישראל מאה אלף
גבור חיל במאה ככר כסף׃
ואגר מישראל מאה א
אלפין גברין חילא במא
קנטרין דכסף׃ ואיש
האלהים בא אליו לא
לאמר המלך אל יבא
עמך צבא ישראל כי
אין יהוה עם ישראל
כל בני אפרים׃ ונביא

דיי אתא לותיה למימר
לא ייתי עמך חילא די
דישראל ארום לית מימר
דיי בסעדהון דישראל
כל מלכות שבטא דבית
אפרים׃ כי אם בא אתה
עשה חזק למלחמה
יכשילך האלהים לפני
אויב כי יש כח באלהים
לעזור ולהכשיל׃ ארום
אין עליל את עם שבטא
דבית אפרים יתקלנך יי
יי קדם בעלי דבבא ארי
אית חילא כידא דיי לך
למסעד ולהתקלא׃
ויאמר אמציהו
לאיש האלהים ומה
לעשות למאת הככר אשר
אשר נתתי לגדוד ישראל
ויאמר איש האלהים
יש ליהוה לתת לך הרבה
מזה׃ ואמר אמציהו
לנביא דיי ומה איתי
למעבד למאה קנטרין
די יהבית אגר למשרית
ישראל ואמר נביא דיי
אית חילא קדם יי למתן
לך סגי מן דין׃
ויבדילם אמציהו
להגדוד אשר בא אליו
מאפרים ללכת למקומם
ויחר אפם מאד ביהודה
וישובו למקומם בחרי
אף׃ ואפרישינון אמציהו
למשריתא דאתת לותי

מאפרים ואפרשינון
למיזל לאתריהון ותקיף
רוגזהון לחדא ביהודה
ותבו לאתריהון בתקוף
רגז׃
ואמציהו התחזק וינהג
את עמו וילך גיא המלח
ויך את בני שעיר עשרת
אלפים׃ ואמציהו אתקף
ודבר ית עמיה ואזל יי
לחילת מלחא ומחא
ית בני שעיר עשרתי
אלפין׃ ועשרת אלפים
חיים שבו בני יהודה וי
ויביאום לראש הסלע
וישליכום מראש הסלע
וכלם נבקעו׃ ועשרתי
אלפין בר חיין שבו בני
יהודה ואייתיאונון לר
לריש רמתא וטלקונון
מן ריש טנרא וכולהון
אתבזעו׃
ובני הגדוד אשר השיב
אמציהו מלכת עמו יו
למלחמה ויפשטו בערי
יהודה משמרון ועד
בית חורון ויכו מהם
שלשת אלפים ויבזו בזה
רבה׃ ובני משריא דאתיב
אמציה מלמיזל עימיה
לקרבא ואתנגדו בקרוי
יהודה משמרון ועד בית
חורון וקטלו מנהון תלת
אלפין ובזו ביזתא רבתא׃
ויהי

בא ד̇ חס̇ וסימ̇ כי אם בא אתה עשה · עד עת בא דברו · בא יבא ברנה · ובא אל המלך אל המשתה ״ ״ בחרי אף ה̇ וסימנ̇
ויצא בחרי אף · ויחר אפם בחרי אף · ויקם יהונתן מעל השלחן בחרי אף · ויצא מעם פרעה בחרי אף · ויבדילם אמציהו להגדוד · וגם בחרי אף כל ״
במאה ה̇ וסימ̇ ויקן את חלקת השדה · ואת עצמות יוסף · אין חפץ למלך · תנה את אשתי את מיכל · וישכר מישראל מאה אלף גבור ״ ״

ולהם ה' וסימ' ואתה קח לך מכל מאכל · וישימו לו לבדו ולהם לבדם · וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה · ומקניהם יעלו ואהליהם ·
ואחר אחרי בא אמציהו · כי הטהרו הכהנים · והלוים עבדיהם ואמהותיהם · וחברון ״ ״ ולפניהם ב' אחר כן · ישתחוה ולהם ״ ״

אחרי בוא אמציהו מה
מהכות את אדומים ויבא
את אלהי בני שעיר וי
ויעמידם לו לאלהים וי
אחרים ולפניהם ישתחוה
ולהם יקטר והוה בתר
דאתא אמציהו מלמקטל
ית אדומאי ואייתי ית
טעות בני גבל ואקימינון
ליה לדחלן וקדמיהון ז
יסגוד וקדמיהון יסיק
בוסמין ויחר אף יהוה
באמציהו וישלח אליו
נביא ויאמר לו למה
דרשת את אלהי העם
אשר לא הצילו את ע
עמם מידך ותקיף רוג
רוגזא דיי באמציה וי
ושדר לותיה נביא וי
ואמר ליה למה תבעת
ית טעות עמא דלא ש
שיזבו ית עמיהון מן ידך
ויהי בדברו אליו ויאמר
לו היועץ למלך נתנוך
חדל לך למה יכוך ויחדל
ויחדל הנביא ויאמר
ידעתי כי יעץ אלהים
להשחיתך כי עשית זאת
ולא שמעת לעצתי וה
והוה במללותיה עימיה
ואמר ליה אפשר למ
למימלך למלכא מני
יהך פסוק לך למה יקט
יקטלונך ופסק נביא
מלאתנבאה ואמר ידע

ידעית ארום מליך יי
לחבלותך מטול דעבדת
דא ודלא קבילתא למלכי
ויועץ אמציהו מלך
יהודה וישלח אל יואש
בן יהואחז בן יהוא מלך
ישראל לאמר לך נתר
נתראה פנים ואתמלך
אמציהו מליך שבטא
דבית יהודה ושדר לות
יואש בר יהואחז בר יהוא
מלכא דישראל למימר
איתי ונתחמי אפין כד
באפין בקרבא וישלח
יואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר בל
בלבנון שלח אל הארז
אשר בלבנון לאמר תנה
את בתך לבני לאשה ות
ותעבר חית השדה אשר
בלבנון ותרמס את החוח
ושדר יואש מלכא דיש
לות אמציה מלכא דבי
יהודה למימר סילווא
דבלבנן למימר הבירה
ברתך לברי לאנתו ועד
חיות ברא די בלבנן וררו
ודרושישת ית סילווא
הכדין עבדתא בעדן ד
דשדרתא לותי ואגרתא
מן דבית ישראל מאה
אלפין גברי חילא כמא
קנטירין דכסף ומן בתר
כן פטרתנון מן למיזל

עמך בקרבא ושדרתנון
בתקוף רוגזהון ואתנגידו
בארע מלכותך וקטלו ז
מנהון תלתא אלפין ובזו
ביזתא רבתא אמרת הנה
הכית את אדום ונשאך
לבך להכביד עתה שבה
בביתך למה תתגרה ברעה
ונפלת אתה ויהודה עמך
אמרת במימרך הא קד
קטילית ית אדומאה וו
ואתרם עלך לבך לאיז
לאתיקרא כדון תיב בביתך
למה אתה מתגרי בבישתא
ותפול אנת ואנשי יהודה
עמך ולא שמע אמו
אמציהו כי מהאלהים
היא למען תתם ביד כי
דרשו את אלהי אדום
ולא קביל אמציה ארו
מן קדם יי הוא מזגל
למימסרהון בידיה ארו
תבעו ית פולחן דחלן דו
דאדום ויעל יואש מלך
ישראל ויתראו פנים הוא
ואמציהו מלך יהודה
בבית שמש אשר ליהודה
וסליק יואש מלכא דיש
ואיתחמיאו אפין באפין
בקרבא הוא ואמציהו
מליך שבטא דבית יהוד
בבית שמש די לשבט
יהודה וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש
לאהליו ואתברו אנש

לך ג' כת כן בהליבה וסימ' ויאמר אליו בלק לך נא אתי · ויאמר לנערו לך וקרבה · ויועץ אמציהו מלך יהודה ״ ״ ישתחוה
ג' וסימ' ויהי דוד בא עד הראש · ויהי אחרי בא אמציהו · וכל עבדי המלך אשר · וחד וישתחוהו · ויעבד את הבעל ״ ״ אמרת ג'
ג' רייש פס' וסימ' אמרת אך דבר שפתים · דמלכים · אוי נא לי כי יוסף יי יגון · אמרת הנה הכית את אדום ״ ״ תתם ל' רכות ״

הפונה ד בלא וסימ וישלח תבצית יד ׳ ותבוא אתי רוח ׳ ויביאני דרך ׳ ויפרץ בחומת ירושלם ״ ג״ לכישה ו וסימ ויקשרו
עליו ׳ ב בפס ׳ דאמציהו ׳ ויעבר יהושע ׳ ב בו ׳ יהויקים ׳ דישעיה ׳ ומעת אשר סר אמציהו ׳ ב בד ׳׳ ג ׳׳ אדום ל דמל ״ ג ״ ג

יהודה קדם אנש ישראל
ואפכו גבר לקרוהי ואת
אמציהו מלך בן יואש
בן יהואחז תפש יואש
מלך ישראל בבית שמש
ויביאהו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם משער
אפרים עד שער הפונה
ארבע מאות אמה ויתי
אמציה מלכא שבטא
דבית יהודה בר יואש בר
יהואחז אחד יואש מלכא
דישראל בבית שמש ואי
ואתייה לירושלם ותרע
בשורא דירושלם מתרע
דאפרים עד תרע זויתא
ארבע מאה אמין וכל
הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בבית האלהים
עם עבד אדום ואת או
אוצרות בית המלך ואת
בני התערבות וישב שמ
שמרון וכל דהבא וכספא
וכל מניא דאשתכחו בבי
מקדשא דיי דאקדיש
עובד אדום בעידן דינסב
דויד מן פיתיה ית ארונא
דיי בר אתיכוי יתיה פלי
פלישתאי וברכיה יי וית
תסברי בית מלכא וית
בני רברבניא דמתמשכנין
גביה ותב לשמרון
ויחי אמציהו
בן יואש מלך אחרי מות
יואש בן יהואחז מלך

ישראל חמש עשרה
שנה וחיא אמציהו בר
בר יואש מלכא דבית
יהודה בתר דמית יואש
בר יהואחז מלכא ישרא
חמיסרי שנין ויתר דב
דברי אמציהו הראשנים
והאחרנים הלא הנם כת
כתובים על ספר מלכי יה
יהודה וישראל ושאר
פתגמי אמציה קדמאי
דהליך בדחלתא דיי וב
ובתראי דסטא מן ארחן
דתקנן קדם יי הלא אנ
אינון כתיבין על ספר
מלכיא דבית יהודה ודבני
ישראל ומעת אשר סר
אמציהו מאחרי יהוה
ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה
וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם ומעדן ד
דסטא אמציה מבתר
פולחנא דיי ומרדו עלוי
מרדא בירושלם ואפך
ללכיש ושדרו בתרוי ל
ללכיש וקטלוהי תמן וי
וישאהו על הסוסים ויק
ויקברו אתו עם אבתיו
בעיר יהודה ונטלוהי על
סוסוותא וקברו יתיה עם
אבהתוי בקרתא דיהודה
כו ויקחו כל עם יהודה את
עזיהו והוא בן שש עשר
עשרה וימליכו אתו תח

תחת אביו אמציהו ומליכו
כל עמא דבית יהודה ית
עזיהו והוא בר שית סר
שנין ואמליכו יתיה ית
תחות אבוי אמציה הוא
בנה את אילות וישיבה
ליהודה אחרי שכב המ
המלך עם אבתיו הוא
בנא ית אילות ואתבה
לדבית יהודה בתר דש
דשכיב מלכא עם אבהתוי
בן שש
עשרה שנה עזיהו במלכו
וחמשים ושתים שנה
מלך בירושלם ושם אמו
יכליה מן ירושלם בר
שתסרי שנין עזיה בר מ
מלך וחמשין ותרתין ש
שנין מלך בירושלם וש
ושום אימיה יכוליה מן
ירושלם ויעש הישר
בעיני יהוה ככל אשר
עשה אמציהו אביו ועב
ועבד דכשר קדם יי הי
ככל דעבד אמציה אבוי
ויהי לדרש אלהים בימי
זכריהו המבין בראת אל
אלהים ובימי דרשו את
יהוה הצליחו האלהים
והוה למתבעא אולפן מן
קדם יי ביומי זכריה דמ
דמלית בדחלתא דיי וב
וביומא דתבעא אולפן מן
קדם יי ואצלחיה יי ויצ
ויצא וילחם בפלשתים

אוצרות ׳ יא בלא וסימ ויקח את אוצרות בית יי ׳ תרי׳ב דפס ׳ דשישק ׳ דמלכים ׳ ויקח אסא את כל הכסף ׳ ונתתי לך אוצרות ב
חשך ׳ דישעיה ׳ ויוצא משם את כל אוצרות ׳ ב בו ׳ דמלכים ׳ את כל חסן העיר ואת ׳ והלוים אחיה על אוצרות ׳ קדמ דפס ׳ אוצרות ב
שלג ואוצרות ברד ׳ אוצרות רשע ׳ ואת בני התערבות וישב שמרון ׳ דה ׳׳ ג ׳׳ ומעת ב וסימ ומעת הוסר התמיד ׳ אשר סר אמציהו ׳׳

ויפרץ

את חומת ג׳ וסימ׳ ויצא וילחם וישרפו את בות׳ ואבדי אלהים אתם ... גבה ה׳ וסימ׳ בן אדם אמר לנגיד צר לבך ביפיך
שחת חכמתך ׳ וכחזקתו גבה לבו ׳ ולא בגבול עליו השיב ... לא גבה ולא רמו ׳ וחד וגבה הנה ישכיל עבדי ... ויעזרהו ל׳

ויפרץ את חומת גת ואת
חומת אשדוד ויבנה ית
ערים באשדוד ובפלשתים׃
ונפק ואגיח קרבא בפ׳
בפלשתאי ותרע ית שור
דגת וית שורא דאשדוד
וית שורא דיבנה ובנא
קירוין באשדוד ובפלש׳׃
ויעזרהו האלהים על
פלשתים ועל הערביים
הישבים בגור בעל והמ׳
והמעונים׃ וסעדיה מי
מימרא דיי׳ על פלשתאי
ועל ערבאי דיתבין בגרר
ובמישר מעון׃ ויתנו ה׳
העמונים מנחה לעזיהו
וילך שמו עד לבא מצ׳
מצרים כי החזיק עד
למעלה׃ ויהבו עמונים
תקרובתא לעזיהו ואזל
שמיה עד מטי למצרי
עד ארי תקיף לעילא׃
ויבן עזיהו מגדלים בי׳
בירושלם על שער הפנה
ועל שער הגיא ועל הה׳
המקצוע ויחזקם׃ ובנא
עזיהו מגדליא בירושל׳
על תרע חולתא ועל
זויתא ותקיפנון׃ ויבן
מגדלים במדבר ויחצב
ברות רבים כי מקנה רב
היה לו ובשפלה ובמיש׳
ובמישור אכרים וכרמים
בהרים ובכרמל כי אהב
אדמה היה׃ ובנא מגדל׳

במדברא ופסל גובין כ׳
סגיעין ארום עותר סגי
הוה ליה ובשפלתא ובמ׳
ובמישרא פלחי חקלין
בתורין ועבדי כרמין בט׳
בטוריא ובכרמלא אר׳
רחים פולחנא דארעא
הוה׃
ויהי לעזיהו חיל עשה
מלחמה יוצאי צבא
לגדוד במספר פקדתם
ביד יעואל הסופר ומ׳
ומעשיהו השוטר על
יד חנניהו משרי המלך׃
והוה לעזיהו משרין ...
עבדי קרבא נפקי חילא
למשריא בסכום מניינה
בידא דיעיאל לבלרא
ומעשיה סרכא על ידא
דחנניה מורבני מלכא׃
כל מספר ראשי האבות
לגבורי חיל אלפים וש׳
ושש מאות׃ כל מניין
רישי אבהתא לגברי חיל
תרין אלפין ושית מאה׃
ועל ידם חיל צבא שלש
מאות אלף ושבעת אל׳
אלפים וחמש מאות
עשי מלחמה בכח חיל
לעזור למלך על האויב׃
ועל ידיהון משרית חיל
תלת מאה אלפין ושבע
אלפין וחמש מאה עב׳
עבדי קרבא בגבורת חי׳
חילא למסעד למלכא

על בעיל דבבא׃ ויכן להם
עזיהו לכל הצבא מגנים
ורמחים וכובעים ושרינת
וקשתות ולאבני קלעים׃
ואתקן להון עזיה לכל
חילא תריסין ומורנין ו׳
וקולסין ושיריונין וקש׳
וקשתין ולאבני קלעיא׃
ויעש בירושלם חשבנות
מחשבת חושב להיות
על המגדלים ועל הפנ׳
הפנות לירא בחצים וב׳
ובאבנים גדלות ויצא
שמו עד למרחק כי ה׳
הפליא להעזר כי עד חזק׃
ועבד בירושלם אומנו׳
במחשבתא קושקי ח׳
חליליא בעובד אומנות
אומנא למהוי על מגדלי
ועל זויתא למפתק בג׳
בגירין ולמשדי באבנין
רברבין ונפק שמיה עד
למרחק ארום אפריש
לאסתעא עד כדי אתקף׃
ובחזקתו גבה לבו עד
להשחית וימעל ביהוה
אלהיו ויבא אל היכל
יהוה להקטיר על המז׳
מזבח הקטרת׃ וכדי תק׳
אתקף אתגס לביה עד
דאתחבל ושקר במימר
דיי׳ אלהיה ועל להיכלא
דיי׳ לאסקא על מדבח
קטרת בוסמנין׃ ויבא
אחריו עזריהו הכהן וע׳

ברות ה׳ בת בן וסימ׳ ובתים מלאים כל טוב ׳ באחד הברות ׳ וביצריחים ובברות ׳ וילכדו ערים ׳ ויחצב ברות רבים ׳ כי מקנה רב
היה לו ... אדמה י״א וסימ׳ ותוסף ללדת את אחיו ואת ׳ מזבח אדמה תעשה ׳ ויאמר נעמן ולא יתן ׳ כי מי רימון מלא דם ׳ והיו
רב את יוצרו חרש ׳ שדד שדה אבלה ׳ לבן בה אמרך ... אשתך ׳ ויאמר לא נביא ׳ ויבן מגדלים במדבר ׳ אל תראי אדמה ׳ רוחך יבר אונן ...

הראש לב וסימ ויעבו בני אהרן הכהנים · ואת האיל בתח לנתחיו · ואת העלה המציאו · וצרעת הראש · ויצא המשחית · ויהי
דויד בא עד · ויקח רב עבדים · והמלכים · וחברו דירמיה · כי במקום אשר יפנה · את הראש ושער · זקן ונשוא פנים · כשמן הטוב הוא ·

ועמו כהנים ליהוה שמ
שמונים בני חיל ועל בת
בתרוי עזריהו כהניא וע
ועמיה כהניא קדם יי ת
תמנן בני חילא ויעמדו
על עזיהו המלך ויאמרו
לו לא לך עזיהו להקטיר
ליהוה כי לכהנים בני א
אהרן המקדשים להק
להקטיר צא מן המקדש
כי מעלת ולא לך לכבוד
מיהוה אלהים וקמו ז
על עזיהו מלכא ואמרו
ליה לית לך רשו עזיהו
לאסקא קטרת בוסמין
קדם יי ארום לכהניא בני
אהרן דמתקדשין לא
לאסקא קטרת בוסמין
פוק מן מקדשא ארום
שקרתא ולא דילך ליו
ליקרא בקטורתא קדם
יי ויזעף עזיהו ובידו יי
מקטרת להקטיר ובזעפו
עם הכהנים והצרעת
זרחה במצחו לפני הכה
הכהנים בבית יהוה מעל
למזבח הקטרת ואתנסס
עזיהו ובידיה מחתיתא
לאסקא וכד איתנסיס ז
עם כהניא וסגירותא סי
סגיאת בבית אפוהי קדם
כהניא בבית מקדשא
דיי מעלוי מדבחא דקי
דקטורתא ויפן אליו כ
עזריהו כהן הראש וכל

הכהנים והנה הוא מצו
מצורע ויבהילוהו משם
וגם הוא נדחף לצאת
כי נגעו יהוה ואתפני ז
לוותיה עזריה כהנא רבא
דממנא לרישא וכל כהנ
והא הוא סגיר בבית א
אפוהי וסרהבוהו למפק
ארום איתי עלוהי מ
מימרא דיי מכתשא ו ז
ויהי עזיהו המלך מצו
מצורע עד יום מותו ו ז
וישב בבית החפשות מ ז
מצורע כי נגזר מבית
יהוה ויותם בנו על בית
המלך שופט את עם ז
הארץ והוה מלכא עז
עזיהו סגיר עד יום מות
ויתיב בבית סגירותא
כד מירושלם כד אתפר
מאינש ביתיה על מה
דאתגזר עלוי בבית מ
מקדשא דיי ויותם ברי
ממנא על בית מלכא ז
דאין ית עמא דארעא
ויתר דברי עזיהו הראו
הראשנים והאחרנים
כתב ישעיהו בן אמוץ
הנביא ושאר פתגמי ז
עזיה קדמאי עד לא סרח
ואסתגיר ובתראי מן ב
בתר דאסתגיר כתב יש
ישעיה בר אמוץ נביא
וישכב עזיהו עם אבתיו
ויקברו אתו עם אבתיו

בשדה הקבורה אשר
למלכים כי אמרו מצורע
הוא וימלך יותם בנו ת
תחתיו ושכיב עזיהו עם
אבהתוהי וקברו יתיה
עם אבהתוהי בחקל קבורת
דהות למלכיא ארום יי
אמרו סגיר הוא ומלך
יותם בריה תחותוהי

כז
בן עשרים
וחמש שנה יותם במלכו
ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו ירו
ירושה בת צדוק בר עש
עשרין וחמש שנין יות
בר מלך ושית עסרי שנין
מלך בירושלם ושום
אימיה ירושה ברת צדוק
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיהו אביו
רק לא בא אל היכל יי
יהוה ועוד העם מש
משחיתם ועבד דכשר
קדם יי בכל מה די עבד
עזיה אבוהי לחוד לא
עאל להיכלא דיי ועד
כדון עמא מקלקלין
הוא בנה את שער בית
יהוה העליון ובחומת
העפל בנה לרב הוא
בנא ית תרע בית מקדש
דיי עלאה ובשור פלטרי
גואה בנא לסגי ועריס
בנה בהר יהודה ובחרש
ובחרשים בנה בירניות

על ארו הראש בכספיא · יעיאל וזבריהו · הראש אחיעזר · עזר הראש עבדיה · ואחיהם שלים יעקוב · אסת הראש ומשנהו · ויהי
יחת הראש · שבואל הראש · רחביה הראש · והנה אמריהו · ד״ה · ויקרא המלך ליהוידע · ויהי בעת יביא · ויפן אליו עזריהו · ויאמר אליו
עזריהו הכהן · שלמית הראש · יריהו הראש · רחביה הראש · שמירו הראש · לחברוני יריה · בין בנ פריץ · וב׳ והראש · אחד יפנה · ב׳ בו·

והוא לג ריש פס וסימ׳ והוא יהיה פרא אדם · והוא עבר לפניהם · והוא אשה בבתוליה · והוא שב מן הפלשתים · והוא יצא ועבדין · והוא מדבר עמם · והוא גם בן חיל אשר לבו · והוא הכה את איש מצרי · וחברו דלה · והוא הלך במדבר דרך ים · והוא בא ויעמד

ומגדלים וקריין בנה בנ
בטוורא דבית יהודה ז
ובחקלתא בריין בנא בירו
בירנייתא ומגדליא וה
והוא נלחם עם מלך בני
עמון ויחזק עליהם ויה
ויתנו לו בני עמון בשנה
ההיא מאה ככר כסף וע
ועשרת אלפים כרים חו
חטים ושעורים עשרת
אלפים זאת השיבו לו
בני עמון ובשנה השנית
והשלשית והוא אגיח
קרבא עם מלכא דבני
עמון ואתקף עליהון
ויהבו ליה בני עמון בש
בשתא ההיא מאה קנ
קנטרין דכסף ועשרא
אלפין כורין דחנטין וש
ושערין עשרא אלפין
דא אתיבו ליה בני עמון
ובשתא תנייתא ותליתא
ויתחזק יותם כי הכין דרכיו
לפני יהוה אלהיו ואתקף
יותם ארום תקין ית מי
מלכותיה מן בגלל דהו
דתקין אורחתיה קדם יי
אלהיה ויתר דברי יותם
וכל מלחמתיו ודרכיו
הנם כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה ושאר
פתגמי יותם וכל סדרי
קרביה ואורחתיה הא
אינון כתיבין על ספר
מלכיא דבית ישראל

ויהודה בן עשרים וחז
וחמש שנה היה במלכו
ושש עשרה שנה מלך
בירושלם בר עשרין וח
וחמש שנין הוה כד מלך
ושיתסרי שנין מלך בי
בירושלם וישכב יותם
עם אבתיו ויקברו אתו
בעיר דויד וימלך אחז
בנו תחתיו ושכיב יותם
עם אבהתוי וקברו יתיה
בקרתא דדויד ומלך יי
אחז בריה תחותוי

כח בן עשרים
שנה אחז במלכו ושש
עשרה שנה מלך בירו
בירושלם ולא עשה
הישר בעיני יהוה אלהיו
כדויד אביו בר עשרין
שנין אחז כד מלך ושי
ושיתסרי שנין מלך ית
בירושלם ולא עבד דכ
דכשר קדם יי כדויד אבוי
וילך בדרכי מלכי ישראל
וגם מסכות עשה לבע
לבעלים ואזל בארחתא
דמלכיא דבית ישראל
ואוף מתכן עבד לבעלין
והוא הקטיר בגיא בן
הנם ויבער את בניו באש
כתעבות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל והוא אסיק
קטורתא בחילת בר
הנם ואעבר ית בנוהי

באישתא ושזב מימרא
דיי מנהון ית חזקיה מן
בגלל דהלי קרבין דמני
אטמסין די יפקון תלת
צדיקים חנניה מישאל
ועזריה דאיטימוסין
די ימסרון גרמיהון די
יתרמון לגוא אתון נורא
יקידתא מן בגלל שמא
רבא ויקירא ואישתזבו
מן יקידתא בקדמיתא
אישתזב אברהם מן יי
יקידת אתון נורא דכ
דכשראי דטלקיה תמן
נמרוד מן בגלל דלא
פלח לטעותיה ובתנינ
אישתזבת תמר מן יי
יקידתא נורא דבורת
דינה דיהודה כד אמר
אפקוה ותתוקד בתעיז
בתליתיתא אשתזיב מן
יקידת נורא חזקיה בר
יותם בזמן דטלקיה א
אבוי בחילת בר הנם במ
בכמריה דתפת ברביעתא
אישתזבו חנניה מישא
ועזריה מן אתון דנורא
יקידתא דנבוכד נצר
מלכא דבבל בחמישי
אשתזבו יהושע בר
יהוצדק כהנא רבא כד
טלקיה נבוכד נצר דעד
רשיעא באתון נורא יי
יקידתא עם אחאב בר
קוליה וצדקיה בר מע

והוא לא בן ידמה לבנו לוכן · והוא הפיל להן גורל · והוא עם בזוי ושסוי · והוא מחולל מפשעינו · והוא את כל אלה עשה · והוא במלכים יתהלל · והוא יבנה את היכל יי · והוא נלחם עם מלך בני · והוא הקטיר בגיא בן הנם · והוא יחזק ידו · והוא העביר את · והוא ישפט תבל · והוא כחתן · והוא רחום יכפר · והוא יפדה את · והוא כרקב · והוא לקברות · והוא מלא · והוא באחד · ישקט · מסבות · והוא
מה שנא ׳׳

בב קמי׳ סמכין לזדקא וסימ׳ ומפרי העץ אשר בתוך הגן ׳ ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם ׳ ובל קרבן מנחתך במלח תמלח ׳
עוד העם רב ׳ ויאמר עלי לך שכב ׳ וישכימו בבקר ממחרת ׳ וימלאו את כליהם בר ׳ חמישים ללאות תעשה ביריעה האחת ׳ וחברו ׳

מעשיה נביאי שיקרא
והינון איתוקדו בנורא ׃
ויהוו שעבר יהו׳ צדק או
אשתזב מטול זכותיה ׃
ברם אחז ארשע למעבד
היכתועבית עממיא דהו׳
בתריך יי׳ מן קדם בני ישר׳ ׃
ויזבח ויקטר בבמות ועל
הגבעות ותחת כל עץ רענן ׃
ודבח ואסיק בוסמין בבי
במוסיא ועל גלימתא ׃
ותחות כל אילן עבות ׃
ויתנהו יהוה אלהיו ביד
מלך ארם ויכו בו ויש
וישבו ממנו שביה גדו
גדולה ויביאו דרמשק
וגם ביד מלך ישראל נתן
ויך בו מכה גדלה ׃ ומס
ומסריה יי׳ אלהיה בידה
דמלכא דארם וקטלו ׃
במשריתיה ושבו מנה
שביתא רבתא ואיתיאו
לדרמשק ולחוד ביד נו
מלכא דישרא׳ אתמסר
וקטל במשריתיה קטל
רבתא ׃
ויהרג פקח בן רמליהו
ביהודה מאה ועשרים
אלף ביום אחד הכל בני
חיל בעזבם את יהוה אלהי
אבותם ׃ וקטל פקח בר
רמליהו באנש יהודה
מאה ועשרין אלפין ׃
ביומא חד כלהון בני ׃
חילא מן בגלל דשבקו

ית דחלתיה דיי׳ אלהיה דו
דאבהתהון ׃
ויהרג זכרי גבור אפרים
את מעשיהו בן המלך ׳
ואת עזריקם נגיד הבית
ואת אלקנה משנה למ׳
למלך ׃ וקטל זכרי גברא
דבית אפרים ית מעשיהו
בר מלכא וית עזריקם
ארכון די ממנא על פלטר
וית אלקנה ארקבטא
דמלכא ׃ וישבו בני ישרא׳
מאחיהם מאתים אלף
נשים בנים ובנות וגם שלל
רב בזזו מהם ויביאו את
השלל לשמרון ׃ ושבו
בני ישראל מאחיהון
מאתן אלפין נשין בנין
ובנן ואוף עדי סגיא בזו
מנהון ואיתיאו ית עדיא
לשמרון ׃
ושם נביא ליהוה עדד
שמו ויצא לפני יהוה ז ׃
הצבא הבא לשמרון ׳
ויאמר להם הנה בחמת
יהוה אלהי אבותיכם על
יהודה נתנם בידכם ותה׳
ותהרגו בם בזעף עד ל׳
לשמים הגיע ׃ ותמן הוה
נביא דיי׳ עדד שמיה ׳
ונפק קדם חילא דאתא
לשמרון ואמר להון הא
ברגזא דיי׳ אלהא דאבה׳
דאבהתכון על אנש ׳
יהודה מסרנון בידיכון

וקטלתון בהון ברגזא ד׳
דעד צית שמיא מטא ׃
ועתה בני יהודה וירושלם
אתם אמרים לכבש לע׳
לעבדים ולשפחות לכם
הלא רק אתם עמכם א׳
אשמות ליהוה אלהיכם ׃
וכדון בני יהודה וירושלם
אתון אמרין למכבש ׳
לעבדין ולאמהן לכון ׃
הלא לחוד אתון עמכון
קרבא אשמין אתחייבתו׳
לקרבא קדם יי׳ אלהכון ׃
ועתה שמעוני והשיבו
השביה אשר שביתם
מאחיכם כי חרון אף
יהוה עליכם ׃ וכדון קבילו
מני ואתיבו שביתא די
שביתון מאחוכון ארום
תקוף רוגזא דיי׳ עליכון ׃
ויקמו ׳
אנשים מראשי בני אפ׳
אפרים עזריהו בן יהוחנן
ברכיהו בן משלמות ויח׳
ויחזקיהו בן שלם ועמ׳
ועמשא בן חדלי על הב׳
הבאים מן הצבא ׃ וקמו
גברין מרישי בית אפרי׳
עזריהו בר יהוחנן ברכיה
בר משלמות ויחזקיהו
בר עזיהו ועמשא בר
חדלי על דאתיין מן חילא ׃
ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה כי לא ז
לאשמת יהוה עלינו ׳

ויקרא משה ליהושע ׳ ויצו את יהושע בן נון ׳ ויאמר נתן ׳ חרש עצים נטה קו ׳ נטה שמים ויסד ארץ ׳ וקבצתים מירכתי ארץ ׳ שלמה
בני נער ורך ׳ וישלח לו חורם ׳ עליו עלה חיל ארם ׳ ויתנהו יי׳ אלהיו ביד מלך ארם ׳ הטה אלי אזנך ושמע ׳ דדניאל ׳ וחברון ׳ דעזרא ׳
וירדת לפני הגלגל ׳ ׳׳ יי׳ אלהי אבותם ד׳ וסימ׳ למען יאמרון ׳ ואמרו על אשר עזבו ׳ ויעזבו את יי׳ ׳ דשפטים ׳ בעזבם את יי׳ ׃

ויחזיקו ו׳ ד׳ מלא וב׳ חס׳ וסימ׳ ויתנחמהו ויחזיקו האנשים · ויחזיקו ביד שמאלם · ויחזיקו ביד רעהו · באהים אחרים · דמלכי
וחברו דדה · וכל מערמיהם ··· שובו ד׳ מלא וסימ׳ ויאספו שובו אשר · לו שובו וכל אדין · ואת חבר אבי שוכו · ואת שוכו ובנתיה ·

אתם אמרים להסית חנו
חטאתינו ועל אשמתינו
כי רבה אשמה לנו וחרון
אף על ישראל ׃ ואמרו
להון לא תיתון ית שביה
הכא ארום לחיבא קדם יי
יתנא לא איתאה רגוז על
אתון אמרין לאוספא על
סורחננא ועל חובתנא או
ארום סגיאה חובתנא לנ
ותקוף רוגזא על ישראל ׃
ויעזב
החלוץ את השביה ואת
הבזה לפני השרים וכל
הקהל ׃ ושבקו מזרזי
חילא שביתא די שבאו
וית בזתא קדם רבניא וכל
קהלא ׃
ויקמו האנשים אשר
נקבו בשמות ויחזיקו בו
בשביה וכל מערמיהם
הלבישו מן השלל וילבו
וילבשום וינעלום ויאכלום
וישקום ויסכום וינהלום
בחמרים לכל כושל ויבו
ויביאום ירחו עיר התמרים
אצל אחיהם וישבו שמ
שמרון ׃ וקמו גובריא
דאתפרשו בשמהן ואז
ואתקיפו בשביתא וכל
ערטילהון אלבישו מן
עדאה ואלבישנון ואנ
ואנעילנון ואוכלנון ואו
ואשקיאונון ואסחיאונון
ודברונון בחמרין לכל
דאתקל ואייתיאונון לי
ליריחו קרתא דדיקלא
קבל אחוהון ותבו לשמ
לשמרון ׃
בעת ההיא שלח המלך
אחז על מלכי אשור לע
לעזור לו ׃ בעדנא ההיא
שדר מלכא אחז למלכ
דאתור למסעד ליה ׃ ועוד
אדומים באו ויכו ביהודה
וישבו שבי ׃ ותוב ארומ
אתו וקטלו מן יהודה
ושבו שביתא ׃ ופלשתים
פשטו בערי השפלה והנ
והנגב ליהודה וילכדו יי
את בית שמש ואת אי
אילון ואת הגדרות ואת
שוכו ובנותיה ואת תמנה
ובנותיה ואת גמזו ואת
בנותיה וישבו שם ׃ ופיז
ופלישתאי איתנגידו כו
בקרוי שפלתא ודרומא
די לשיבט יהודה וכבשו
ית בית שמש וית אילון
וית גדרות וית סכה וית
פרוילהא וית תמנה ופי
ופרוילהא וית גמזו ופ
ופרוילהא ויתיבו תמן ׃
כי הכניע יהוה את יהודה
בעבור אחז מלך ישרא
כי הפריע ביהודה ומעל
מעל ביהוה ׃ ארום אמאין
יי ית יהודה מן בגלל
אחז מלכא דיהודה ארום
אתפטילו דבית יהודה
מפולחנא דיי לשקרו נו
שקר במימרא דיי ׃ ויבא
עליו תלגת פלנאסר מלך
אשור ויצר לו ולא חזקו ׃
ואתא עלוי תלגת פלנאסר
מלכא דאתור ואעיק
עלוי ולא תקפיה ׃ כי חלק
אחז את בית יהוה ואת
בית המלך והשרים ויתן
למלך אשור ולא לעזרה
לו ׃ מטול דפליג אחז ית
בית מקדשא דיי וית בית
מלכא ורברבנו ויהב למ
למלכא דאתור ולא לני
למסעד ליה ׃ ובעת הצר
לו ויוסף למעול ביהוה ׃
הוא המלך אחז ׃ ובעדן
דעיק ליה ואוסיף לשקר
במימרא דיי הוא מלכא
אחז ׃ ויזבח לאלהי דרמ
דרמשק המכים בו ויא
ויאמר כי אלהי ארם הם
מעזרים אתם להם אזבח
ויעזרוני והם היו לו להכ
להכשילו ולכל ישראל ׃
ודבח לטעות דרמשק
דקטילו בחילותיה ואמ
ארום טעות ארם אינון
מסעדין יתהון להון אדבח
ויסעדנני ואנון הוו ליה
לתקלה ולכל בני ישרא
ישראל ׃ ויאסף אחז את
כלי בית האלהים ויקצץ
את כלי בית האלהים ׃
ויסגר את דלתות בית

והוציאו ז וסימ׳ והוציאו אתו אל זקני עירו ׃ והוציאו את בתולי הנערה ׃ והוציאו את האשה ׃ את חמשת המלכים ׃ והוציאו
את העדה מן הקדש ׃ ׃ ואת הלוים ד וסימ׳ גם בריתי תופר׳ אשר לא יספר מרב ׃ ויבא את הכהנים ולה׳ ׃ ויאשת דויד את ׃ ׃

יהוה ויעש לו מזבחות
בכל פנה בירושלם ׃ וכנש
ית מאני בית מקדשא
דה׳ וקציץ ית מאני בית
מקדשא דה׳ ואחד ית
דשי בית מקדשא דה׳
ועבד ליה אגורין בכל
זוית בירושלם ׃ ובכל עיר
ועיר ליהודה עשה במ
במות לקטר לאלהים
אחרים ויכעס את יהוה
אלהי אבתיו ׃ ובכל קרוי
וקרוי לשבט יהודה עבד
במוסין לאסקא בוסמין
לטעות עממיא נוכראי
וארגז קדם ה׳ אלהא דא
דאבהתוי ׃ ויתר דבריו
וכל דרכיו הראשנים וה
והאחרונים הנם כתובים
על ספר מלכי יהודה
וישראל ׃ ושאר פתגמוי
וכל אורחתיה קדמאי וב
ובתראי הא אינון כתיבין
על ספר מלכיא דבית י
יהודה וישראל ׃ וישכב
אחז עם אבתיו ויקברהו
בעיר בירושלם כי לא
הביאהו לקברי מלכי יש
ישראל וימלך יחזקיהו
בנו תחתיו ׃ ושכב אחז
עם אבהתוי וקברוהי ב
בקרתא בירושלם ארום
לא איתוהי לקברי מלכי
דבית ישראל ומלך חזקיהו בריה
תחותוי ׃

כט יחזקיהו מלך בן עשרים
וחמש שנה ועשרים וז
ותשע שנה מלך בירוש
בירושלם ושם אמו אביה
בת זכריהו ׃ וחזקיהו מלך
בר עשרין וחמש שנין
ועשרין ותשע שנין מ
מלך בירושלם ושום ש
אימיה אביה ברת זכריה ׃
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה דויד
אביו ׃ ועבד דכשר קדם
ה׳ היך ככל מה דעבד דוד
אבוי ׃ והוא בשנה הרא
הראשונה למלכו בחדש
הראשון פתח את דלתות
בית יהוה ויחזקם ׃ והוא
בשתא קדמיתא כד
מלך בירחא קדמאה
פתח ית דשי בית מקד
דה׳ ותקיפינון ׃ ויבא
את הכהנים ואת הלוים
ויאספם לרחוב המזרח ׃
ואיתי ית כהניא וית ול
ליואי וכנשינון לפאת
מדינחא ׃ ויאמר להם
שמעוני הלוים עתה ה
התקדשו וקדשו את ב
בית יהוה אלהי אבתיכם
והוציאו את הנדה מן
הקדש ׃ ואמר להון ק
קבילו מני ליואי כדון
הוו זמינין ואתקדשון ׃
וקדישו ית בית מקדש
דה׳ אלהא דאבהתכון וה

ואפיקו ית ריחוקא מן
קודשא ׃ כי מעלו אבו
אבתינו ועשו הרע בעיני
יהוה אלהינו ויעזבהו
ויסבו פניהם ממשכן י
יהוה ויתנו ערף ׃ ארום
שקרו אבהתנא ועבדו
דביש קדם ה׳ אלהנא וש
ושבקוהי ואחזרו אפיהו
ממשכנא דה׳ והפכו ליה
קדל ׃ גם סגרו דלתות
האולם ויכבו את הנרות
וקטרת לא הקטירו וע
ועלה לא העלו בקדש
לאלהי ישראל ׃ ואוף
אחדו דשי אולמא וט
ואטפו ית בוציניא וק
וקטורת בוסמין לא א
אסיקו ועלתא לא אס
אסיקו בקודשא לאלהא
דישראל ׃ ויהי קצף יהוה
על יהודה וירושלם ׃
ויתנם לזועה לשמה
ולשרקה כאשר אתם
ראים בעיניכם ׃ והוה
רגוא דה׳ על אנש יהוד
וירושלם ויהבנון לזיע
לצדו ולאשתעמומו ׃
היכמה דאתון חמן בע
בעיניכון ׃ והנה נפלו
אבתינו בחרב ובנינו ובנ
ובנותינו ונשינו בשבי על
זאת ׃ והא נפלו אבהתנא
קטלו בחרבא ובננא ובנ
ובנתנא ונשנא בשביה

אבותינו ח מלא וסימ׳ ויאמרו אל פרעה רעה צאן ׃ נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנו ׃ ידענו ה׳ רשענו עון אבותינו ׃ ה׳ עזר
ומעוזי ומנוסי ביום ׃ והבשת אכלה את יגיע אבותינו ׃ וירא אלהי אבותינו ויוכח ׃ והנה נפלו אבותינו ׃ על לא שמעו ׃ וכל יהושע
ויצפטים והלוים דכות׳ מלא במ״א חס׳ בר בטחו אבתינו בטחו ׃ ׃ ועלה ב׳ וחס׳ וסימ׳ ועלה ומנחה ׃ ועלה לא העלו ׃ ׃

ויחלו ד̇ ג̇ וא̇ וסימ̇ ויחלו מהעם חללים · ויחלו באבשים · ויחלו מעט משא מלך שרים · ויחלו באחד לחדש הראשון ׃
ולהיות ב̇ וסימ̇ ולהיות היהודים עתידים ליום · בני עתה אל תשלו ׃ הטמאה ב̇ וסימ̇ והיה ביום ההוא · ויבאו הכהנים ׃

מן בגלל דא׃ עתה עם ל
לבבי לכרות ברית ליהוה
אלהי ישראל וישב ממ
ממנו חרון אפו׃ כדון ט
עם לבבי למגזר קים קדם
יי אלהא דישראל ויתוב מננ
תקוף רוגזיה׃ בני עתה
אל תשלו כי בכם בחר יי
יהוה לעמד לפניו לשר
לשרתו ולהיות לו מש
משרתים ומקטרים׃ בני
כדון לא תתרשלון ארום
בכון איתרעי יי למקם
קדמוי לשמשותיה למ
ולמהוי קדמוי משמשי
ומסקין קטרת בוסמין׃
ויקמו
הלוים מחת בן עמשי
ויואל בן עזריהו מן בני
הקהתי ומן בני מררי
קיש בן עבדי ועזריהו
בן יהללאל ומן הגרשני
יואח בן זמה ועדן בן
יואח׃ וקמו ליואי מחת
בר עמשי ויואל בר עזר
מן בני קהת ומן בני מררי
קיש בר עבדי ועזריה בר
יהללאל ומן בני גרשון
יואח בר זמה ועדן בר
יואח׃ ומן בני אליצפן ז
שמרי ויעואל ומן בני
אסף זכריהו ומתניהו׃ ז
ומן בני הימן יחואל וש
ושמעי ומן בני ידותון
שמעיה ועזיאל׃ ויאספו

את אחיהם ויתקדשו ו
ויבאו כמצות המלך בד
בדברי יהוה לטהר בית
יהוה׃ וכנשו ית אחיהון ו
ואתקדשו ואתו היכמא
כד תפקידא דמלכא כפת
כפתגמיא דיי לדכאה בית
מקדשא דיי׃ ויבאו הכ
הכהנים לפנימה בית יהוה
לטהר ויוציאו את כל הט
הטמאה אשר מצאו בה
בהיכל יהוה לחצר בית
יהוה ויקבלו הלוים להו
להוציא לנחל קדרון חו
חוצה׃ ואתו כהניא מל
לגו לבית מקדשא דיי
ואפיקו כל סואבתא די
אשכחו בהיכלא דיי בד
לדרת בית מקדשא דיי
וקבילו ליואי לאפקא
לנחלא דקדרון לברא׃ ו
ויחלו באחד לחדש הר
הראשון לקדש וביום ש
שמונה לחדש באו לא
לאולם יהוה ויקדשו את
בית יהוה לימים שמונה
וביום ששה עשר לחדש
הראשון כלו׃ ושריאו
בחדא לירחא קדמאה
בניסן לקדשא וביומא
תמניא לירחא אתו ליו
להיכלא דיי וקדישו בית
מקדשא דיי ליומין תמנ
תמניא וביום שיתסרי
לירחא דניסן שיציאו׃

ויבואו פנימה אל חזקיהו
המלך ויאמרו טהרנו ז
את כל בית יהוה את מזבח
העולה ואת כל כליו ואת
שלחן המערכת ואת כל
כליו׃ ואתו לגיו לות חז
חזקיהו מלכא ואמרו
דכינא ית כל בית מקדש
דיי וית מדבחא דעלתא
וית כל מנוי וית פתור סי
סדור וית כל מנוי׃ ואת
כל הכלים אשר הזניח
המלך אחז במלכותו נ
במעלו הכנו והקדשנו
והנם לפני מזבח יהוה׃
וית כל מניא דכאיב מלכ
אחז ושקיץ יתהון קדם ט
טעותא נוכראין כד מלך
בשקרותיה במימרא ד
דיי תקיננא יתהון וטמ
וטמרנא יתהון והא מננא
חורנין חלופיהון והא
אינון קדם מדבחא דיי׃
וישכם
יחזקיהו המלך ויאסף
את שרי העיר ויעל בית
יהוה׃ ואקדים יחזקיהו
מלכא וכנש ית רבני קר
קרתא וסליק לבית מק
מקדשא דיי׃ ויביאו פרים
שבעה ואילים שבעה
וכבשים שבעה וצפירי
עזים שבעה לחטאת
על הממלכה ועל המק
המקדש ועל יהודה

וישב טו̇ וסימ̇ ויאמר יי אל משה קח · וידברו השטרים אל העם · ומי האיש אשר נטע · ומי האיש אשר ארש · ויספו השטרים
לדבר אל העם · שלחו את ארון אלהי ישראל · ויקיפו עליו סרני פלשתים · וישלח אליו אל אלישע · יעזב רשע דרכו ואיש · עתה
עם לבבי לכרת · עתה אל תקשו ערפכם · וילבן הרצים באצעות · וישב העפר אל הארץ · ובני יתגרו ואספו · וישב ארצן ברכוש ׃

המזבחה ה̇ וסימ̇ והעלה הכהן את העלה · וישחטום הכהנים · וישחטו הבקר ויקבלו · ג̇ בגו · וכל הקטרה דבות המזבחה
במ̇ג המזבח · והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה · ואת העלה המציאו אליו · ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה

ויאמר לבני אהרן הכהנים
להעלות על מזבח יהוה׃
ואיתיאו תורין שבעא
ודכרין שבעא ואימרין
שבעא וצפירי בני עזין
שבעא לחטאתא לכפרא
על מלכותא ועל מוקדש
ועל אנש יהודה ואמר
לבני אהרן כהניא לאסקא
על מדבחא דיי׳׃ וישחטו
הבקר ויקבלו הכהנים
את הדם ויזרקו המזבחה
וישחטו האלים ויזרקו
הדם המזבחה וישחטו
הכבשים ויזרקו הדם
המזבחה׃ ונכיסו תוריא
וקבילו כהניא ית אדמא
וזריקו למדבחא ונכיסו
דכריא ודריקו אדמא
למדבחא ונכיסו אמריא
ודריקו אדמא למדבחא׃
ויגישו את שעירי החט
החטאת לפני המלך והק
והקהל ויסמכו ידיהם
עליהם׃ וקריבו ית צפירי
חטאתא קדם מלכא וק
וקהלא וסמכו ידיהון
עליהון׃ וישחטום הכה
הכהנים ויחטאו את דמם
המזבחה לכפר על כל
ישראל כי לכל ישראל
אמר המלך העולה וה
והחטאת׃ ונכיסנון וד
ודדיאו מן אדמיהון לגו
למדבחא לכפרא על כל

ישראל ארום על כל ישר
אמר מלכא לאתעבדא
עלתא וחטאתא׃ ויעמד
את הלוים בית יהוה במ
במצלתים בנבלים ובכנ
ובכנרות במצות דויד וגד
חזה המלך ונתן הנביא
כי ביד יהוה המצוה ביד
נביאיו׃ ואקים ית ליואי
בבית מקדשא דיי׳ בצי
בצלצלין ובנבלין ובכנרי
הי כתפקידתא דדויד וגד
נביא דמלכא ונתן נביא
ארום על מימרא דיי׳ הו
תפקידתא ביד נביוהי׃
ויעמדו
הלוים בכלי דויד והכהנים
בחצצרות׃ וקמו ליואי
בזיני תושבחתא דדויד
וכהניא בחצוצרתא׃
ויאמר חזקיהו להעלות
העלה להמזבח ובעת
החל העולה החל שיר
יהוה והחצצרות ועל
ידי כלי דויד מלך ישראל׃
ואמר מלכא חזקיהו
לאסקא עלתא על מ
מדבחא וכד שריאת ע
עלתא שריאו תושבחתא
דיי׳ בחצוצרתא ועל ידי
דזיני זמר דדויד מלכא
דישראל׃ וכל הקהל מש
משתחוים והשיר מש
משורר והחצצרות
מחצצרים הכל עד לכ

לכלות העלה׃ וכל קהל
מסתגדין ודאמר שירה
משבח ובחצוצרתא מ
מחצצרין כלהון כחדא
עד די שיציאת עלתא׃
ובכלות להעלות כרעו
המלך וכל הנמצאים
אתו וישתחוו׃ וכד שיצ
שיציאת עלתא לאסק
כרעו מלכא וכל דמש
דמשתכחין תמן וסגידו׃
ויאמר יחזקיהו המלך
והשרים ללוים להלל
ליהוה בדברי דויד ואס
ואסף החזה ויהללו
עד לשמחה ויקדו ויש
וישתחוו׃ ואמר יחזקיה
מלכא ורבניא לליואי
לשבחא קדם יי׳ היכמא
כפיתגמי דדויד ואסף
סכואה ושבחו עד די
חדו חדותא רבתא וכרעו
וסגידו׃
ויען יחזקיהו ויאמר
עתה מלאתם ידכם ליי׳
ליהוה גשו והביאו זבחים
ותודות לבית יהוה ויביאו
הקהל זבחים ותודות וכ
וכל נדיב לב עלות׃ ואתיב
יחזקיה ואמר כדון קרו
קריבתון קורבנכון קדם
יי׳ קריבו ואיתון נכסין
ותודתא לבית מקדשא
דיי׳ ואיתיאו קהלא נכסי
ותודתא וכל דאתרעי

הביאו והביאו ט̇ וסימ̇ אם כנים אתם והביאו את אחיכם הקטן אלי · ויאמר אליהם אהרן · ואל צדקיהו מלך יהודה · באו ביתה
ופשעו · הביאו את כל · ויאמר דוד אל יואב · מלאתם ידכם לי̇י̇ · ואשר ישמיעו · · העולה ט̇ מלא בספר וסימ̇ ואהרן ובניו
מקטירים · קצה אקנה · ולחמה למערב · לפני משכן · ויעש מזרח עשרה · ויבאו מגמיד · וישחטום הכהנים · ובעת החל · ואחר הכינו

לעלה ה׳ וסימ׳ זאת התורה לעלה למנחה ׃ כל הבקר לעלה שנים עשר ׃ ויאמר ארונה אל דוד ׃ וארבעה שלחנות לעלה ׃ וגם
עלה לרב חלבי השלמים ׃׃ לעשתו ד׳ וסימ׳ ועל השנות החלום ׃ וכי יגור אתך גר ׃ כי קרוב אליך ׃ כי שקד אני ׃ כי לא יכלו ׃׃

ליביה ייתי עלון ׃ ויהי
מספר העלה אשר הביאו
הקהל בקר שבעים אלים
מאה כבשים מאתים
לעלה ליהוה כל אלה ׃
והוה סכום מנין עלותא
דאייתיאו קהלא תורין
שבעין דכרין מאה אמרי
מאתן לעלתא קדם יי
כל אלין ׃ והקדשים בקר
שש מאות וצאן שלשת
אלפים ׃ ונכסת קדשיא
תורין שית מאה ועאנא
תלת אלפין ׃ רק הכהנים
היו למעט ולא יכלו לה
להפשיט את כל העלות
ויחזקום אחיהם הלוים
עד כלות המלאכה ועד
יתקדשו הכהנים כי
הלוים ישרי לבב להת
להתקדש מהכהנים ׃
לחוד כהניא הון קלילין
ולא יכלו למשלח ית
עלותא וסייעונון אחוהון
ליואי עד זמן דאתקדשו
כהניא ארום ליואי תריצי
לבא לאתקדשא יתיר
מכהניא ׃ וגם עלה לרב
בחלבי השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבדת בית
יהוה ׃ ואוף עלון לסוגעי
בתרבי נכסת קודשיא
ובניסוכא לעלתא ואת
ואתקנת פלחן בית מיקד
מקדשא דיי ׃ וישמח

יחזקיהו וכל העם על
ההכין האלהים לעם כי
בפתאם היה הדבר ׃ וחדא
יחזקיה וכל עמא מן ב
בגלל דאתקין יי לעמא
יצרא דלבהון ארום בתכף
הוה פתגמא ׃

ל

וישלח יחזקיהו על
כל ישראל ויהודה וגם
אגרות כתב על אפרים
ומנשה לבוא לבית יהוה
בירושלם לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל ׃
ושדר יחזקיהו על כל
ישראל ויהודה ואוף פו
פטקין כתב על דבית אפר
ומנשה למיתי לבית מ
מקדשא דיי בירושלם
למעבד פסחא קדם יי
אלהא דישראל ׃ ויועץ ה
המלך ושריו וכל הקהל
בירושלם לעשות הפסח
בחדש השני ׃ ואתמליך
מלכא ורברבנוי וכלהון
ישראל וכל קהלא בירו
בירושלם לעברא ירחא
דניסן ולמעבד פסחא ב
בירחא דאייר הוא ירחא
תניינא ׃ כי לא יכלו לע
לעשתו בעת ההיא כי ה
הכהנים לא התקדשו למ
למדי והעם לא נאספו
לירושלם ׃ ארום לא יכו
יכילו למעבד פסחא בי
בניסן מטול דכהניא לא

איתקדשו לאתבאה בז
במסת עבדת קרבניא ו
ועמא לא ספיקו לאתכנשא
לירושלם ׃ ויישר הדבר
בעיני המלך ובעיני כל
הקהל ׃ וכשר פתגמא קד
מלכא וקדם כל קהלא ׃
ויעמידו דבר להעביר קול
בכל ישראל מבאר שבע
ועד דן לבוא לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל בי
בירושלם כי לא לרב עשו
ככתוב ׃ וקיימו פתגמא
לאעברא כרוזא בכל י
ישראל מבאר שבע
ועד פמיאס למיתי ל
למעבד פסחא קדם יי
אלהא דישראל בירושלם
מטול דלא סגיאות קה
קהלא עבדו פסחא כד
בניסן כזימניה היכמא
דכתיב ׃ וילכו הרצים
באגרות מיד המלך וש
ושריו בכל ישראל ויה
ויהודה וכמצות המלך
לאמר בני ישראל שובו
אל יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל וישב
אל הפליטה הנשארת
לכם מכף מלכי אשור ׃
ואזלו רהטוניא בפטקיא
מן ידא דמלכא ורבנוי
בכל בית ישראל ויהודה
בתפקידתא דמלכא דין
למימר בני ישראל תובו

נאספו י״ב וסימ׳ וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבתיך ׃ וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ׃ דשפטים ׃ אחרו אלעזר
בן דודו כת׳ ׃ בן אחחי ׃ דשמואל ׃ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל ׃ ושאול ואיש ישראל נאספו ׃ ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו ׃
ועתה נאספו גוים רבים ׃ דמיכה ׃ ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ׃ נאספו עלי נכים ׃ וביום השני נאספו ׃ והעם לא נאספו לירושלם ׃׃

יד האלהים ג̇ וסימ̇ אוי לנו מי יצילנו · בכרה מאד · גם ביהודה היתה יד האלהים · דה̇ ·· חנון ורחום ח̇ וסימ̇ וקרעו
לבבכם ואל בגדיכם · קדמתי לברח תרשישה · זכר עשה לנפלאותיו · זרח בחשך · ··· ארך אפים · ויבאנו לשמע · וברחמיך · בשובכם ··

לדחלתא דיי אלהי דאבר
יצחק וישראל ויתוב מיש
לוה משיזבתא דאשתארת
לכון מן ידיהון דמלכיא
דאתור ׃ ואל תהיו כאב
כאבותיכם וכאחיכם יי
אשר מעלו ביהוה אלהי
אבותיהם ויתנם לשמה
כאשר אתם ראים ׃ ולא
תהון היך כאבהתהון והי
כאחוכון דשקרו במימר
דיי אלהא דאבהתכון וי
ומסר יתהון לשיציאיהון ׃
ויהבינון לצדו היכמא
דאתון חמיין ׃ עתה אל
תקשו ערפכם כאבותיכם
תנו יד ליהוה ובאו למ
למקדשו אשר הקדיש
לעולם ועבדו את יהוה
אלהיכם וישב מכם חרון
אפו ׃ כדון לא תקשון ז
קדלכון היך כאבהתכון ז
ארשיטו ידא ותובו לו
לדחלתא דיי ואיתו לו
לבית מקדשא דאקדש
לעלם ופלחו קדם יי ז
ויתיב מנכון תקוף רגזיה ׃
כי בשובכם על יהוה א
אחיכם ובניכם לרחמים
לפני שוביהם ולשוב
לארץ הזאת כי חנון ו
ורחום יהוה אלהיכם ו
ולא יסיר פנים מכם כי
תשובו אליו ׃ ארום אם
תתובון לדחלתא דיי ז

אלהכון אחוכון ובניכון ז
יהבי לרחמין קדם דשבו
יתהון ויתיבו במימרא
לארעהון לארעא הד
ארום חננא ורחמנא יי
אלהכון ולא יסלק שכינתיה
מביניכון אין תתובון ש
דחלתיה ׃
ויהיו הרצים עוברים
מעיר לעיר בארץ אפרים
ומנשה ועד זבלון ויהיו
משחיקים עליהם ומ
ומלעיגים בם ׃ והוו רהטי
עברין מן קרוי לקרוי ביד
בארעא דבית אפרים
ובבית מנשה ועד זבולן
והוו מגחכין עליכון ז
ומיתלעבין בהון ׃ אך א
אנשים מאשר ומנשה
ומזבלון נכנעו ויבאו ז
לירושלם ׃ לחוד גוברין
משבט אשר ומשיבט
מנשה ועד זבולן אתכנעו
ואתו לירושלם ׃ גם ביה
ביהודה היתה יד האלהים
לתת להם לב אחד לע
לעשות מצות המלך
והשרים בדבר יהוה ׃ ז
אוף בבית יהודה הות
רעוא מן קדם יי למתן ז
להון לבא חד למעבד
תפקידתא דמלכא ורבני
היך כפיתגמא דיי ׃
ויאספו ירוש
ירושלם עם רב לעשות

את חג המצות בחדש ז
השני קהל לרב מאד ׃ ו
ואתכנשו לירושלם עם
סגיא למעבד ית חגא ד
דפטיריא בירחא תניינא
קהלא סגיא לחדא ׃ ויז
ויקמו ויסירו את המז
המזבחות אשר בירושלם
ואת כל המקטרות הסי
הסירו וישליכו לנחל ז
קדרון ׃ וקמו ועטרו ית
אגורין דבירושלם וית
כל בתי אסקותא בוסמין
לטעות עטרו וטלקו
לנחלא דקדרון ׃
וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש
השני והכהנים והלוים
נכלמו ויתקדשו ויביאו
עלות בית יהוה ׃ ונכסו
ית פיסחא בארבסר
לירחא תניינא וכהניא
וליואי אתכנשו ואתקדשו
ואיתיאו עלוון בבית
מקדשא דיי ׃ ויעמדו ז
על עמדם כמשפטם כ
כתורת משה איש הא
האלהים הכהנים זרקים
את הדם מיד הלוים ׃ ו
וקמו על דוכנהון כד חזי
להון היך באורייתא דמש
נביא דיי כהניא זרקין
ית אדמא מן ידיהון ד
דליואי ׃ כי רבת בקהל
אשר לא התקדשו והי

ויאספו יב̇ וסימ̇ ויעמד משה בשער המחנה · ויאספו חמשת מלכי האמרי · ויאספו כל בעלי שכם · ויצעקו בני עמון ויחנו לגלעד ·
ויאספו בני בנימן מן הערים · ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה · ויאספו שנה · תני דספ̇ · וירא אדם כי נגף לפני ישראל · ואחריו
שמה בן אגא הררי · ויגע החדש השביעי ובני ישראל · ויאספו כל העם כאיש אחד · ויאספו בני המשררים · ויאספו ירושלם עם רב · דה̇ ··

אבותיו ג̇ מלא וסימ׳ ואם כל הדור ההוא · כל לבבו הכין לדרש · ובבוא עם דור אבותיו ·· ס״ו חזקיהו ה̇ בספר וסימ׳ אחז בנו
חזקיהו בנו · ויבאו פנימה אל חזקיהו · ויאמר חזקיהו להעלות · כי חזקיהו מלך יהודה · ועתה אל ישיאו · וכל קרי יחזקיהו ·· ׃

והלוים על שחיטת הפ׳
הפסחים לכל לא טהור
להקדיש ליהוה ׃ ארום
סגי קהלא דילא את׳
אתקדשו ולליואי הוו כו׳
ממנן על אמרין דפסח
לכל גבר דילא אדכי ית׳
לאתקדשא קדם יי ׃ כי
מרבית העם רבת מאפרים
ומנשה יששכר וזבלון
לא הטהרו כי אכלו את
הפסח בלא ככתוב כי
התפלל יחזקיהו עליהם
לאמר יהוה הטוב יכפר
בעד ׃ ארום סגי עמא
ומדבית אפרים ומדבית
מנשה ומדבית יששכר
ומדבית זבלון לא אדכיו
ארום אכלו ית פסחא
קדמאה כד לא כתיב והנו
למעבד פסחא תניינא
כד כתיב ארום צלי יחזקי׳
אמטולהון למימר יי
דהוא טב יכפר על עמא
דאשתליו ׃ כל לבבו הכין
לדרוש האלהים יהוה
אלהי אבותיו ולא כטהרת
הקדש ׃ ארום בכל לבבי
אתקין למתבע דחלתא
דהיא יי אלהא דאבהתו
דעפיא דלא יתבע חוביהו
עבדו ית פסחא כד חזי ׃
למיכל בדכותא כשר
קודשא ׃ וישמע יהוה
אל יחזקיהו וירפא את

העם ׃ וקביל יי צלותיה
דחזקיה ואסי ית עמא ׃
ויעשו
בני ישראל הנמצאים
בירושלם את חג המצות
שבעת ימים בשמחה
גדולה ומהללים ליהוה
יום ביום הלוים והכהנים
בכלי עז ליהוה ׃ ועבדו
בני ישראל דאשתכחו
בירושלם ית חגא דפט
דפטיריא שבעא יומין
בחדוא רבתא ומשבחין
קדם יי יומא ביומא
ליואי וכהניא במני תו׳
תושבחתא קדם יי ׃
וידבר יחזקיהו
על לב כל הלוים המש׳
המשכילים שכל טוב ׃
ליהוה ויאכלו את המו׳
המועד שבעת הימים
מזבחים זבחי שלמים
ומתודים ליהוה אלהי
אבותיהם ׃ ומליל יחזקי׳
על לבא כל ליואי דאית
בהון שכלא טבא קדם
יי אלהא דאבהתהון ׃ וי׳
ויועצו כל הקהל לעשות
שבעת ימים אחרים
ויעשו שבעת ימים
שמחה ׃ ואיתמליכו כל
קהלא למעבד בתר פסח
שירותא שבעא יומין ׃
חורנין ועבדו שירותא
שבעא יומין בחדוא וכי׳

חזקיהו מלך יהודה הרים
לקהל אלף פרים ושבעת
אלפים צאן והשרים ה׳
הרימו לקהל פרים אלף
וצאן עשרת אלפים
ויתקדשו כהנים לרב ׃
ארום חזקיהו מליך שבט
דבית יהודה אפריש ליי
לקהלא אלפא תורין וט׳
ושבעא אלפין ענא ורב׳
ורברביא אפרישו לקהלא
תורין אלפא ועאן עשרתי
אלפין ואתקדשו כהנא
לסוגעא ׃ וישמחו כל קהל
יהודה והכהנים והלוים
וכל הקהל הבאים מישראל
והגרים הבאים מארץ
ישראל והיושבים ביה׳
ביהודה ׃ וחדיאו כל קהל
דבית יהודה וכהניא
וליואי וכולהון קהלא
דאתו מדבית ישראל
וגיוריא דאתו מארעא
דישראל ודיתבין ביהודה ׃
ותהי שמחה גדולה כי
בירושלם כי מימי
שלמה בן דויד מלך
ישראל לא כזאת בירו׳
בירושלם ׃ והוות חדוא
רבתא בירושלם ארום
מן יומי שלמה בר דויד
מלכא דישראל לא הוות
כדא בירושלם ׃
ויקמו הכהנים
הלוים ויברכו את העם

ויעשו פס̇ כי כי כי וסימ׳ כי ידעתי אחרי מותי · כי יהיו יי עמו ועל עבדיו · כי כאשר נשבעתי לך · כי לא השאיר ליהואחז · כי קול גדו׳
נשבע · כי אם בזאת יתהלל המתהלל · כי תפושו בעגלה דשא · כי אמיתים · כי מרבית העם רבת · ה̇ ׳ כי מה תקות חנף ·· מרבית
ג̇ וסימ׳ כל מרבית · חציו מרבית · כי מרבית העם · וב̇ ובמרבית ביתך · ובמרבית לא תתן אכלך ·· יכפר בעד ל̇ דסמ׳ ׃

ראשית בֿה וסימ׳ ותהי ראשית ממלכתו · בכורי אדמתך · וחברו · קרבן ראשית · ראשית קציריכם · ראשית עריסתיכם ·
ראשית גוים עמלק · ראשית דגנך תירשך · כי הוא ראשית אנו · את ראשית פרי האדמה · וירא ראשית לו כי שם · ויקח העם

וישמע בקולם ותבוא
תפלתם למעון קדשו א
לשמים ׃ וקמו כהניא ו
וליואי ובריכו ית עמא ו
ואיתקבלת צלותהון וס
ועלת צלותהון למדור
בית שכינת קודשיה ד
לשמיא ׃

לא
ובכלות כל זאת יצאו כל
ישראל הנמצאים לערי
יהודה וישברו המצבות
ויגדעו האשרים וינתצו
את הבמות ואת המזבחות
מכל יהודה ובנימן וב
ובאפרים ומנשה עד
לכלה וישובו כל בני יש
ישראל איש לאחזתו
לעריהם ׃ וכד פסקו כל
דא נפקו כל אנש ישרא
דאשתכחו לקרוי יהודה
ותברו קמאתא וקטעו
אשירתא ותרעו ית במ
במסיא וית אגוריא מן
כל יהודה ומן בנימן ומן
אפרים ומנשה עד דשי
דשיציאונון ותבו כל בני
ישראל גבר לאחסנת א
לקרויהון ׃
ויעמד יחזקיהו את מח
מחלקות הכהנים והלו
והלוים על מחלקותם ו
איש כפי עבדתו לכהנים
וללוים לעלה ולשלמים
לשרת ולהדות ולהלל
בשערי מחנות יהוה ׃ וי

ואקים יחזקיהו ית פי
פלוגת כהניא וליואי על
פולחנהון כפלוגתהון ג
גבר היך כפום פולחניה ית
לכהניא וליואי לעלתא
ולנכסת קודשיא לשמ
לשמשא ולאודאה ו
ולשבחא בתרעי מ
משריתא דיי ׃ ומנת
המלך מן רכושו לעלות
לעלות הבקר והערב ו
והעלות לשבתות ולח
ולחדשים ולמעדים כ
ככתוב בתורת יהוה ׃ ו
וחולק מלכא דיהב מן
קניניה לעלון לעלות
צפרא ורמשא למוספי
שביא ולרישי ירחיא
ולמועדיא היכמא דכ
דכתיב באורייתא דיי ׃
ויאמר לעם ליושבי י
ירושלם לתת מנת הכ
הכהנים והלוים למען
יחזקו בתורת יהוה ׃ ו
ואמר לעמא ליתבי י
ירושלם למתן חלק ז
כהניא וליואי מן בגלל
יתקפון באורייתא דיי ׃
וכפרץ הדבר הרבו בני
ישראל ראשית דגן ת
ותירוש ויצהר ודבש ו
וכל תבואת שדה ומע
ומעשר הכל לרב הביאו ׃
וכד אתוקם פתגמא
אסגיאו בני ישראל ש

שירוי עיבור חמר משח
ודובשא ותמריא וכל
עללת ארעא ומעשר כ
כלא לסוגעא איתיאו ׃
ובני ישראל ויהודה ה
היושבים בערי יהודה גם
הם מעשר בקר וצאן ו
ומעשר קדשים המקד
המקדשים ליהוה אל
אלהיהם הביאו ויתנו ע
ערמות ערמות ׃ ובני יש
ישראל ויהודה דיתבין ב
בקרוי יהודה אוף הנון
מעשר תורי ועאן ומ
ומעשר קדשיא דמקד
דמקדשין קדם יי אלההון
אייתיאו ויהבו כירוון
כירוון ׃
בחדש השלשי החלו
הערמות ליסוד ובחדש
השביעי כלו ׃ בירחא ד
דסיון שריאו כירוון י
לאיתיסדא ובירחא ש
שביעאה תשרי פסקו ׃
ויבאו יחזקיהו והשרים
ויראו את הערמות
ויברכו את יהוה ואת ע
עמו ישראל ׃ ואתו י
יחזקיהו ורבניא וחמון
ית כירוותא ובריכו ית
עמא בית ישרא ׃
וידרש יחזקיהו
על הכהנים והלוים
על הערמות ׃ ותבע י
יחזקיהו על כהניא

מהשלל · ראשית תבואתם את קשת עילם · ראשית גבורתם · ראשית משאותיכם · ולא ימכרו ממנו · נקובי ראשית הגוים · ראשית
חטאת היא · הדבש · ראשית לכל אונים באהלי חם · הוא ראשית דרכי אל · ראשית חכמה יראת יי · פוטר מים ראשית מדון · ראשית
חכמה · יי קנני ראשית דרכו · ראשית עריסותיכם · ראשית דגן תירוש ויצהר · · ויתציו ג׳ ובכלות כל · מזבחות לבעלים · את חומת ·

והותר ג̇ וסימ̇ והמלאכה היתה דים · אכול והותר · מהחל התרומה לביא בית ״ ״ מהחל ב̇ וסימ̇ מהחל חרמש בקמה ·
מהחל התרומה לביא בית ״ ״ ושבוע ב̇ וסימ̇ אכול ושבוע והללתם את שם · אכול ושבוע והותר עד לרוב כי ״ ברך ״ ״

ולוראי על עיסקא ביתה ׃
ויאמר אליו עזריהו הכ
הראש לבית צדוק
ויאמר מהחל התרומה
לביא בית יהוה אכל וש
ושבוע והותר עד לרב
כי יהוה ברך את עמו ו
והנותר את ההמון הזה ׃
ואמר ליה עזריהו רבא
דממנא לרישא על רבני
צדוק ואמר מעדן דש
דשריאו לאפרשא או
אפרשותא לאיתאה ית
לבית מקדשא דיי אכלי
ושבעין ומשיירין עד
סגי ארום מימרא דיי
בריך ית עמיה ומא דא
דאשתייר הא אית כפנא
טבתא הדין ׃
ויאמר יחזקיהו לה
להכין לשכות בבית יכנו
יהוה ויכינו ׃ ואמר יחזק
לאתקנא לשכתא בבית
מקדשא דיי ואתקינו ׃
ויביאו את התרומה והמ
והמעשר והקדשים ב
באמונה ועליהם נגיד
כונניהו הלוי ושמעי ו
אחיהו משנה ׃ ואיתיאו
אפרשותא ומעשרא
דקודשיא בהימנותא
ועליהון סרכא כונניה
ליואה ושמעי אחוהי
תנינין ליה ׃ ויחיאל וע
ועזזיהו ונחת ועשהאל

וירימות ויוזבד ואליאל
ויסמכיהו ומחת ובניהו
פקידים מיד כונניהו ו
ושמעי אחיו במפקד
יחזקיהו המלך ועזריהו
נגיד בית האלהים ׃ ויחי
ויחיאל ועזזיהו ונחת
ועשהאל וירימות ויוזב
ואליאל ויסמכיהו ומחת
ובניהו ממנן מיד כונ
ושמעי אחוהי במטר
יחזקיה מלכא ועזריה
סרכא בבית מקדשא
דיי ׃ וקורא בן ימנה הל
הלוי השוער למזרחה
על נדבות האלהים לתת
תרומת יהוה וקדשי ה
הקדשים ׃ וקורא בר
ימנה ליואה ממנא תר
תרעא למדינחא על
נדבאתא דמתיין קדם
יי למתן אפרשותא קד
יי וקדשי קודשיא ׃ ועל
ידו עדן ומנימן וישוע
ושמעיהו אמריהו ושכ
ושכניהו בערי הכהנים
באמונה לתת לאחיהם
במחלקות כגדול כקטן ׃
ועל ציטריה עדן ומנימן
וישוע ושמעיהו אמריה
ושכניה בקרוי כהניא ב
בהימנותא למתן לאח
לאחוהון בפלגותא הי
כרבא היך זעירא ׃ מלבד
התיחשם לזכרים מבן

שלש שנים ולמעלה
לכל הבא לבית יהוה לד
לדבר יום ביומו לעבודתם
במשמרותם כמחלקותיהם ׃
במיחס דאיתיחסו לדכרי
מבר תלת שנין ולעלא
כל דעליל לבית מקדש
דיי לפתגם יום ביומיה
לפולחנהון במטרתהון
לפלוגתהון ׃ ואת התיחש
הכהנים לבית אבותיהם
והלוים מבן עשרים שנה
ולמעלה במשמרותיהם
במחלקותיהם ׃ וית דא
דאתחסו כהניא לבית
אבהתהון וליואי מבר
עשרין שנין ולעלא
במטרתהון בפלגותהון ׃
ולהתיחש בכל טפם נש
נשיהם ובניהם ובנותיהם
לכל קהל כי באמונתם
יתקדשו קדש ׃ ולאתי
בכל טפלהון ונשיהון ו
ובניהון ובנתהון לכל
קהלא מטול דבהימנותהון
אתקדשו לקודשא ׃ ולב
ולבני אהרן הכהנים בש
בשדי מגרש עריהם בכל
עיר ועיר אנשים אשר
נקבו בשמות לתת מנות
לכל זכר בכהנים ולכל
התיחש בלוים ׃ ולבני
אהרן כהניא בחקל פרות
קרויהון בכל קרוי וקרוי
גוברין דאיתפרשו בשמ

שדי ו̇ בת ו̇ וסימ̇ הרי בגלבע אל טל · על שרים ספדים · ולבני אהרן הכהן · הנה שמענוה באפרתה · אל תסג גבול עולם ·
ויפקדו ביום ההוא · וכל רות רבות בת ו̇ · במ̇ב בת ה̇ · ותקם היא וכלתיה · תני דפס · ויאמר לגאל חלקת השדה ״ ״ פקידים
ד̇ ב̇ בל̇ וב̇ חס̇ וסימ̇ יעשה פרעה ויפקד · נתגד כהן תחת · פקידים מיד כנניהו · ויפקד המלך פקידים · ב̇ בתר מלא ״ ״ ״

והאמת ג̇ וסימ̇ והאמת והשלום אהבו · ויעש כזאת יחזקיהו בכל · אחרי הדברים והאמת האלה ·· ג̇ פס̇ ובכל בכל
וסימ̇ ותתן תזנותיה · ויכרתהו זרים · ובכל מעשה אשר החל · ד̇ה̇ ·· ופניו ג̇ ופניו מפני יצפנה · ופניו למלחמה · ופניו כמראה ·· ג

בשמהן למתן חולקין לכל
דכורא בכהניא ולכל ד
דאתיחסו בליואי ויעש
כזאת יחזקיהו בכל יהו
יהודה ויעש הטוב והישר
והאמת לפני יהוה אלהיו
ועבד כהדא יחזקיהו בכל
יהודה ועבד דתקין ודכש
וקושטא קדם יי אלהיה
ובכל מעשה אשר החל
בעבודת בית האלהים
ובתורה ובמצוה לדרש
לאלהיו בכל לבבו עשה
והצליח ובכל עובדא
דשרי בפולחן בית מקד
מקדשא דיי ובאוריתא
ובתפקדתא למתבע מן
קדם יי אלהיה בכל לבביה
עבד ואצלח
לב אחרי הדברים
והאמת האלה בא סנח
סנחריב מלך אשור ויבא
ביהודה ויחן על הערים
הבצרות ויאמר לבקעם
אליו בתר פתגמיא והי
וקושטא האילין דעבד
יחזקיה כד קיים יי במימ
לאיתאה ית סנחריב
מלכא דאתור ואתא חלו
חילותיה על ארעא דב
דישראל מן בגלל להברא
ית אתראי בארעא דבי
יהודה גלו ושרא ית
אכלסיהון על טוריא דו
דירושלם ולמימסר ית

כל עדאה ובזהא בידה
דחזקיה ועמיה דבירושל
הא בכן אתא סנחריב מ
מלכא דאתור במשרין ו
סגיעין הליך להון מניין
ישרא בארעא שבט יה
יהודה ואשרי אוכלסוה
על קרוי כריכתא ואמר
במימריה לשוויתהון
עימיה וירא יחזקיהו
כי בא סנחריב ופניו לו
למלחמה על ירושלם
וחמא יחזקיה ארום
אתא סנחריב ורעותיה
לאגחא קרבא על ירו
ירושלם ויועץ עם עז
שריו וגבריו לסתם את
מימי העינות אשר מ
מחוץ לעיר ויעזרהו ואו
ואתמליך עם רברבוהי
למסתם ית מימי עינן
דמן ברא לקרתא וסע
וסעדוהי ויקבצו עם
רב ויסתמו את כל המע
המעינות ואת הנחל ה
השוטף בתוך הארץ לה
לאמר למה יבואו מלכי
אשור ומצאו מים רבים
ואיתכנישו עם סגיא
וסתימו ית כל עינותא
וית נחלא דנגיד במיצ
במיציעות ארעא דישר
למימר למה יהון אז
אתיין מלכיא דאתור
הכא וישכחון מאין יי

סגיעין ויתחזק ויבן את
כל החומה הפרוצה וי
ויעל על המגדלות ולחו
ולחוצה החומה אחרת
ויחזק את המלוא עיר
דויד ויעש שלח לרב
ומגנים ואתקף ובנא
ית כל שורא דמתרעא
ואסיק עלוהי מגדליא
ומן לברא דשורא שור
חורניתא ותקיף ית כל
מליתא קרתא דדויד
ועבד זיני קרבא לסוגי ו
ותריסין ויתן שרי מ
מלחמות על העם ויקי
ויקבצם אליו אל רחוב
שער העיר וידבר על
לבבם לאמר ומני רבני
סרדי קרבא לסוגי על
עמא וכנשינון לוהי
לפתאה דתרע קרתא ו
ומליל תנחומין על יי
לבהון למימר חזקו
ואמצו אל תיראו ואל
תחתו מפני מלך אשור
ומלפני כל ההמון אשר
עמו כי עמנו רב מעמו
אתוקפו ועלמו לא תי
תדחלון ולא תתברון מן
קדם מלכא דאתור ומן
קדם כל רכפת גייסא די
עימיה ארום בסעדנא
סגיעין יתיר מן עמא
דעמיה עמו זרוע בשר
ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו

ז̇ פס̇ על אל על וסימ̇ וישכב שמשון עד חצי הלילה · על הילד שבע פעמים · ועבדו גוים רבים על העיר · שלח על כל הגולה
לאבד · יעל בן לבי למואב · לשלל שלל ולבוז בזז · ויתן שרי מלחמות ·· חזקו ואמצו ג̇ וסימ̇ אל תיראו ואל תערצו מפניהם ·
ויחברו · ואל תחתו מפני מלך אשור ·· יבואו ג̇ מל̇ וסימ̇ פן יבואו הערל · למה יבואו מלכי אשור · יבואו וישתחוו לפניך ··

אבותי ז מלא וסימ׳ מיתתי את נחלת אבותי · אשר שחתו אבותי · אשר השחיתו אבותי · הלא תדעו מה עשיתי · מי בכל אלהי
הארצות · ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו · תושב בכל אבותי ·· ולאמר ג וסימ׳ האמר לכורש · ואשיב דברי · וספרים כתב ··

ולהלחם מלחמתנו ז
ויסמכו העם על דברי ז
יחזקיהו מלך יהודה ׃
בסעדיה תקות בשרא
ובסעדנא מימרא דיי
אלהנא למסעד יתנא ו
ולאגחא סדרי קרבנא
ואיסתמיכו כל עמא ו
על פתגמי יחזקיהו מ
מליך שבטא דבית יי
יהודה ׃
אחר זה שלח סנחריב
מלך אשור עבדיו ירו
ירושלימה והוא על ז
לכיש וכל ממשלתו ז
עמו על יחזקיהו מלך
יהודה ועל כל יהודה
אשר בירושלם לאמר ׃
מן בתר כדין שדר סנו
סנחריב מלכא דאתור
ית עבדוהי לירושלם
והוא מעיק על לכיש
וכל שולטנוהי עימיה
לות יחזקיהו מליך שי
שבטא דבית יהודה די
בירושלם למימר ׃ כה
אמר סנחריב מלך יה
אשור על מה אתם בט
בטחים וישבים במצור
בירושלם ׃ כדנן אמר ס
סנחריב מלכא דאתור
על מה אתון רחיצין ז
ויתבין בצירא בירושל ׃
הלא יחזקיהו מסית
אתכם למות ברעב וב

ובצמא לאמר יהוה ׃
אלהינו יצילנו מכף יי
מלך אשור ׃ הלא יחזק
מטעי יתכון למימסר
יתכון למימת בכפנא
ובצחותא למימר יי א
אלהנא ישזבנא מן יד נ
מלכא דאתור ׃ הלא הו
הוא יחזקיהו הסיר את
במתיו ואת מזבחתיו ו
ויאמר ליהודה ולירוש
ולירושלם לאמר לפני
מזבח אחד תשתחוו וה
ועליו תקטירו ׃ הלא הו
יחזקיהו העטר ית במו
במסיתהי וית אגורוהי ו
ואמר לדבית יהודה וי
ולאנש ירושלם קדם מ
מדבחא חד תסגדון וע
ועלוהי תסקון ועלוהי
תסקון בוסמין ׃ הלא תד
תדעו מה עשיתי אני
ואבותי לכל עמי הארצות
היכול יכלו אלהי גויי
הארצות להציל את א
ארצם מידי ׃ הלא תדעון
מה דעבדית אנא ואבהתי
לכל עממי ארעתא לשז
לשיזבא ית ארעהון מן
ידיי ׃ מי בכל אלהי הגוים
האלה אשר החרימו ׃
אבותי אשר יכול להציל
את עמו מידי כי יוכל
אלהיכם להציל אתכם
מידי ׃ מאן בכל טעות

עממיא האילין די גמרו
אבהתי דייכול לשזבא
ית עמיה מן ידוי דהוה ז
יכיל אלהכון לשזבא יתכו
מן ידי ׃ ועתה אל ישיא
אתכם יחזקיהו ואל יסית
אתכם כזאת ואל תאמינו
לו כי לא יוכל כל אלוה
כל גוי וממלכה להציל
עמו מידי ומיד אבותי
אף כי אלהיכם לא יצילו
אתכם מידי ׃ וכדון לא
יטעי יתכון יחזקיה וי
ולא ימליך יתכון כדא
לא תהימנון במימריה
ארום לא יכיל כל טעו
וכל עם ומלכו לשיזבא
ית עמיה מן ידוי ארום
אהכון לא ישזב יתכון ׃
מן ידיי ׃ ועוד דברו עבו
עבדיו על יהוה האלהים
ועל יחזקיהו עבדו ׃ וי
ויתוב מלילו עבדוהי סו
סטיא על מימרא דיי
אלהא ועל יחזקיה עבדיה ׃
וספרים כתב לחרף ליהוה
אלהי ישראל ולאמר
עליו לאמר כאלהי גויי
הארצות אשר לא הצילו
עמם מידי כן לא יציל
אלהי יחזקיהו עמו מידי ׃
ופיטקין כתב לחסדא קד
יי אלהא דישראל ולמימ
סטיא עלוהי למימר הי
כטעות עממי ארעתא

ירושלימה ה׳ ד׳ חס׳ וא מל׳ וסימ׳ ותבוא ירושלימה · דמלכים · ויריבכו את עבדיך · את רבשקה מלכיש · דישעיה · וישלחו
תבנית יד · אחר זה שלח סנחריב · בתר מל׳ ·· ירושלים ה מלא כליש וסימ׳ יציון שדה תחרש · וירושלים לעיים תהיה · דירמ׳
ואלה נולדו לו בירושלם · ושם אמו יהועדן מירושלים · ד״ה · אשר הגלה מירושלם · אחר זה שלח סנחריב ·· על לכיש ל׳ ··

ורבים · ו · ושובו · תורת אמת היתה בפיהו · ורבים מביאים מנחה ליי לירושלם · ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות · ב בו ·
ורבים מישני אדמת עפר · דדניאל · ורבים מעמי הארץ מתיהדים · · בבשת ב וסימ ויכלו בבשת פנים · וישב בבשת פנים · ·

דלא שזיבו עמיהון מן ידי
ידי הכדין לא ישזיב אלהא
דיחזקיה עמיה מן ידוי ׃
ויקראו בקול גדול יהודית
על עם ירושלם אשר
על החומה ליראם ולב
ולבהלם למען ילכדו את
העיר ׃ וקרא בקל רם בו
בלישן בית קודשא לות
עמא דירושלם דמטול
דעל שורא מטול למרח
למרחלהון ולזעזעתהון
מן בגלל די יכבשון ית
קרתא ׃ וידברו אל אלהי
ירושלם כעל אלהי עמי
עמי הארץ מעשה ידי
האדם ׃ ומלילו על ייי
אלהא דשכינתיה שריא
בירושלם היכמא דמלי
מלילו על טעות עממי
ארעא עובדי ידי בר נשא ׃
ויתפלל
יחזקיהו המלך וישעיהו
בן אמוץ הנביא על זאת
ויזעקו השמים ׃ וצלי
יחזקיהו מלכא וישעיה
בר אמוץ נבייא על דא
וזעיקו לקביל שמיא ׃
וישלח יהוה מלאך ויכ
ויכחד כל גבור חיל ונגיד
ושר במחנה מלך אשור
וישב בבשת פנים לארצו
ויבא בית אלהיו ומיצי
ומיציאו מעיו שם הה
הפלהו בחרב ׃ ושדר

מימרא דייי גברייא מן
מלאכא ושיצי בלילי
פסחא באשא מנהבא ו
ואוקיד נשמתהון בגויהו
ושיצי כל גבר חילא וסרכן
ורבן במשרית מלכא ד
דאתור ותב בבהתת אפי
לארעיה ועל לבית טעות
ובנוהי דאולידו תמן ית
דמוהי קטיל בחרבא ׃ ו
ויושע יהוה את יחזקיהו
ואת ישבי ירושלם מיד
סנחריב מלך אשור ומ
ומיד כל וינהלם מסביב ׃
ופרק ייי ית יחזקיהו וית
יתבי ירושלם מן ידא
דסנחריב מלכא דאתור
ומן ידא דכלא ואשרינון
לרוחתהון חזור חזור ׃ ו
ורבים מביאים מנחה ליי
ליהוה לירושלם ומגדנות
ליחזקיהו מלך יהודה
וינשא לעיני כל הגוים
מאחרי כן ׃ וסגיעון מי
מייתין דורונא קדם ייי
לירושלם ומגדנין ליה
ליחזקיה מלך שבטא
דבית יהודה ואתנטל
קדם כל עמיא מן בתר
כדין ׃
בימים ההם חלה יחזקיהו
עד למות ויתפלל אל
יהוה ויאמר לו ומופת
נתן לו ׃ וביומיא האנון
מרע יחזקיהו עד דמ

מטא לממת וצלי קדם
ייי ואמר במימריה לא
לאסאה יהוה ולאוספא
חמיסרי שנין על יומיא
חיוהי דאיתגזר מן שו
שמיא לאוערא מן יומי
חיוהי ותביהא יהבליה ׃
ולא כגמל עליו השיב
יחזקיהו כי גבה לבו ויהי
עליו קצף ועל יהודה
וירושלם ׃ ולא כתושלמת
עובדוהי אתיב ייי על
יחזקיהו ארום גבה לבי
והות עלוהי רוגזא ועל
כל אנש יהודה ויתבי
ירושלם ׃ ויכנע יחזקיהו
בגבה לבו הוא וישבי
ירושלם ולא בא עליהם
קצף יהוה בימי יחזק
יחזקיהו ׃ ואתכנע יחזק
מגבהותא דלביה הוא
ויתבי ירושלם ולא אתא
עליהון רגזא דייי ביומא
יחזקיהו ׃
ויהי ליחזקיהו עשר
וכבוד הרבה מאד ואוצ
ואצרות עשה לו לכסף
ולזהב ולאבן יקרה ול
ולבשמים ולמגנים
ולכל כלי חמדה ׃ והוה
ליחזקיהו עותר ויקר
סגיא לחדא ותסברין ע
עבד ליה לסימא ולדהב
ולמרגלין יקרתא ולא
ולבוסמנין ולתריסין ׃

כגמל ז חס בליש וסימ קל מהרה אשיב גמלכם · וגמלך ישיב בראשך · ולא כגמל עליו השיב יחזקיהו · כגמל עלי אמו כגמל ·
ב בו · והשיבתי גמלכם בראשכם · וגמלו ישלם לו · · מאחרי כן ג . וסימ וישמע דוד מאחרי כן ויעש לו · ומגדנות ליחזקיהו ·
מלך יהודה · והכרו · · וינהלם ב וסימ וינהלם בלחם · ויושע ייי את יחזקיהו · · ושר ב ויכחד כל גבור · אין מלך ואין · ·

ולכל

אגיחון בגיחון · ו׳ ג׳ בול וג׳ חס וסימ׳ ושם הנהר השני גיחון · סתם את מוצא מימי · ואחרי כן בנה חומה חיצונה · מלא׳ · והורדתם
אתו אל גיחון · ושלא אחריו · ויוליכו אתו על דמלכים · חס׳ · · · ומקנה ג׳ וסימ׳ ויהי לו מקנה יצאו · כי אם תם הכסף · וערום עשה לו · ·

ולכל מאני רגוג ומסכנ
ומסכנות לתבואת דגן
ותירוש ויצהר וארות לכ
לכל בהמה ובהמיה ועדז
ועדרים לאורות ובית
אריוון ואורייאות לוו
לעללת עיבור חמיר וה
ומישח ואיסטלון לכל
בעירא ובעירא ועדרין
ואיתנטבליה ועריים עשה
לו ומקנה צאן ובקר ל
לרב כי נתן לו אלהים כנ
רכוש רב מאד וקנין ל
עבר ליה וגיתי עאן ותו
ותורין לסוגי ארום יהב
ליה יי קנינא סגי לחד
והוא יחזקיהו סתם את
מוצא מימי גיחון העל
העליון וישרם למטה
מערבה לעיר דויד ויז
ויצלח יחזקיהו בכל
מעשהו והוא יחזקיהו
פקק ית מפקנות מוי ז
גיחון עלאה ואתקנינון
ואוביל יתהון במערובן
מלרע למישר קרתא
דדויד ואצלח יחזקיהו
בכל עובדוהי וכן במוז
במליצי שרי בבל המו
המשלחים עליו לדרש
המופת אשר היה בארץ
עזבו האלהים לנסותו
לדעת כל בלבבו והוכנ
במיתורגמני רבני מלכא
דבבל דאישתלחין לותי

למתבעתמיה דהוה
בארעא למחמי ית תרי
לוחי אבניא דהוון בארון
קיימא דיי דאתנעתמון
משה עם תרין לוחי א
אבניא דאתברו על חובי
עגלא דעבדו בחורב א
ארשייה מימרא דיי
לאחמיותהון ולא אז
אתנוק מטול לנסיותא
למידע כל מה דהוה בז
בלבביה ויתר דברי יז
יחזקיהו וחסדיו הנם
כתובים בחזון ישעיהו
בן אמוץ הנביא על יז
ספר מלכי יהודה ויש
וישראל ושאר פתגמי
יחזקיהו וחסדוהי הא
אנון כתיבין בנבואת
ישעיהו בר אמוץ נבי
ועל ספר מלכיא דבית
יהודה ודבית ישראל
וישכב יחזקיהו עם
אבתיו ויקברהו במעלה
קברי בני דויד וכבוד עז
עשו לו במותו כל יד
יהודה וישבי ירושלם
וימלך מנשה בנו תחתיו
ושכב יחזקיהו עם אז
אבהתוי במסוקית
קברי בני דויד ויקר עז
עבדו ליה במותיה כל
אנש יהודה ויתבי יז
ירושלם ומליך מנשה
בריה תחותוי

לג בן שתים עשרה
שנה במלכו וחמשים
וחמש שנה מלך בירז
בירושלם ובר תרתי סרי
שנין מנשה כד מלך וז
וחמשין וחמש שנין
מלך בירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה כתעו
כתועבות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל ועבד דביש ז
קדם יי הי כתועבת עז
עממיא דתריך יי מן
קדם בני ישראל וישב
ויבן את הבמות אשר
נתץ יחזקיהו אביו ויקם
מזבחות לבעלים ויעש
אשרות וישתחו לכל
צבא השמים ויעבד
אתם ותב ובנא ית במז
במוסיא דתרע יחזקיה
אבוהי ואקים אגוריא
לבעליא ועבד אשרה
וסגיד לכל חילי שמי
ופלח יתהון ובנה מיו
מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירז
בירושלם יהיה שמי
לעולם ובנא אגוריא
ואקים פסלא בבית
מקדשא דיי די אמר
יי בירושלם אשרי
שכינתי לעלם ויבן מי
מזבחות לכל צבא הז
השמים בשתי חצרות

אמר אלהים ו׳ וסימ׳ והנחש היה ערום · ומפרי העץ אשר בתוך הגן · כי כל העשר אשר · ויהי בשלח פרעה את העם · את פסל
הסמל · ולרשע אמר אלהים · חלה ב׳ מב׳ לישׁ וסימ׳ אשר חלה · חלה את פני · ויתע ל׳ דגשות

בית יהוה ובנא אגוריא
לכל חילי שמיא בתרתי
דרעות בית מקדשא דיי׃
והוא העביר את בניו באש
בגי בן הנם ועונן ונחש
וכשף ועשה אוב וידעני
הרבה לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו׃ והוא
אעבר ית בנוהי בנורא
בחילת בר הנם ותבע מן
מעננייא ומן קסמייא׃
ומן חרשייא ועבד בדין
ודכורו אסגי למעבד
דביש לארגזא קדמוהי׃
וישם את פסל הסמל
אשר עשה בבית הא
האלהים אשר אמר
אלהים אל דויד ואל
שלמה בנו בבית הזה׃
ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעילום׃
ואקים ית פסל צורתא
דעבד בגו ירוקניה בבית
מקדשא דיי דאמר יי
לדויד ולשלמה בריה
בביתא הדין ובירושלם
דאתרעיתי מכל שבטי
דישראל אשרי ית שכנתי
לעלם ולעלמי עלמיא׃
ולא אוסיף להסיר את
רגל ישראל מעל הא
האדמה אשר העמדתי
לאבתיכם רק אם ישמרו
לעשות את כל אשר

צויתם לכל התורה וה
והחקים והמשפטים
ביד משה׃ ולא אוסיף
לאגלאה ית עמא בית
ישראל מעלוי ארעא ד
דקיימית ביד אבהתהון
להוון אין יטרון למעבד
ית כל מה דפקדתנון לכל
אוריתא וקיימיא ודינייא
בידא דמשה׃ ויתע מ
מנשה את יהודה וישבי
ירושלם לעשות רע מן
הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל׃
ואטעי מנשה ית יהודה
ויתבי ירושלם ועבד
דביש יתיר מן עממיא
דישיצי יי מן קדם בני
ישראל׃
וידבר יהוה אל מנשה
ואל עמו ולא הקשיבו׃
ומליל יי עם מנשה ועם
עמיה ואסהדינון בידא
דנביא ולא אציתו׃ ויבא
יהוה עליהם את שרי
הצבא אשר למלך א
אשור וילכדו את מנשה
בחחים ויאסרהו בנח
בנחשתים ויליכהו בבלה׃
ואייתי יי עליהון ית
רבני חילא דלמלכא׃
דאתור ואחדו ית מנשה
בכיור דמנקיא ואסרוהי
בשלשלן דנחשא וא
ואובלוהי לבבל׃ וכהצר

לו חלה את פני יהוה א
אלהיו ויכנע מאד מלפני
אלהי אבתיו׃ ועבדו כשו
כשדאי מולדות נחשא
ונקבוהא נקבין נקבין
דקיקין וסגרו יתיה בגוה
ואיציתו נורא חזור חזור
ליה וכד עיק ליה תבע׃
מן כלהון טעוותא דיעבד
ולא אסתייע ארום לית
בהון צרוך והדר וצלי
קדם יי אלהיה ואיתכנע׃
לחדא קדם אלהא דא
דאבהתוהי׃ ויתפלל י
אליו ויעתר לו וישמע
תחנתו וישיבהו ירוש
ירושלם למלכותו וידע
מנשה כי יהוה הוא
האלהים׃ וצלי קדמוהי
מימריה אולו כל מלאכי
די ממנן על מעלני תרי
תרעי צלותא דבשמיא
ואחדו אמטולתיה כל
מעלני תרעי צלותא׃
דבשמיא ובלהון בזיר׃
ואחרבי שמיא מן גלל
דלא תתקבל צלותיה
ומן יד איתגלגלו רחמי
מרי עלמא דימיניה
מתיהא לקבלא חייבא
דתייבין לדחלתיה ודי
ותברין יצרא דלבהון
בתתובא ועבד חרכא
ומחתתרא בשמיא תחות
כרסיה יקריה ושמיע׃

אמיה · יט׳ וסימ׳ את ריח הניחוח · ב׳ בו׳ ויאמר לו משה כן דברת · חס׳ ולא יוכלו בני ישראל · וגם אני לא אוסיף להוריש איש ·
דשפטים · ואתם עזבתם אותי לא אוסיף להושיע · רגל ישראל · דמלכים · וחברו · ויצאתה אבי העמים עליכם · וידבר אלהים
הילודים · כי לא אוסיף · ויאמר אדני הנני שם אנך · ויאמר אלי בא החזון · ואני אמרתי נגרשתי · אחת דברתי ולא אוסיף

ג̇ בת̇ ב̇ ויה̇ ב̇ וסימ̇ בבלון ואת העם אשר בה הוציא · ויכן את מזבח יי̇ ויזבח עליו · יכין העו איש רשע בפניו · וב̇ חלות
דבת̇ ב̇ והל̇ ב̇ בשמעכם והיה במשך בקרן היובל · ויהי בעלות הכהנים נשאי · בעלות ולא אבו האנשים לשמע · בחם ויאמרו למלאכים

צלותיה וקביל בעותיה
ואזיע עלמיא במימריה
ואתנפעת מילתא ונפק
מיתמן ונפקת רוחא מגני
בנפי כרוביא ונטליה כד
בגזירת מימרא דיי̇ וה
וחזר למלכותיה לירוז
לירושלם וידע ארום
יי̇ הוא אלהא דעבד שמיא
אתיא ותמהיא האינון
ותב בכל לבביה קדם וע
ושבק כל טעותא ולא
אשתעבד להון ואחרנן
בנה חומה חיצונה לעיר
דויד מערבה לגיחון
בנחל ולבוא בשער הד
הדגים וסבב לעפל ויג
ויגביהה מאד וישם
שרי חיל בכל הערים ה
הבצרות ביהודה ומן
בתר כדין בנא שורא ני
בריתא לקרתא דדויד
מימישרא דגיחון בנחל
למיעל בתרע מזבני
נוריא ואחזר לפלטרי
ואגבה יתה עד לחדא
ומני רבני חילא בכל
קרויא כריכתא דבבית
יהודה ויסר את אלהי
הנכר ואת הסמל מבית
יהוה וכל המזבחות א
אשר בנה בהר בית יהוה
ובירושלם וישלך חוצה
לעיר ועטר ית טעות
עממיא וית צורתא

מבית מקדשא דיי̇ וית
כל אגוריא דיבנא בטור
בית מקדשא דיי̇ ובירו
ובירושלם וטליק מברא
לקרתא ויכן את מזבח
יהוה ויזבח עליו זבחי
שלמים ותודה ויאמר
ליהודה לעבוד את יהוה
אלהי ישראל ובנא ית
מדבחא דיי̇ ודבח עלוהי
נכסי נכסת קודשין וה
ותודתא ואמר לבית
יהודה למפלח ית יי̇
אלהא דישראל אבל עוד
העם זבחים בבמות רק
ליהוה אלהיהם ברם
עד העם זבחים בבמות
רק ליהוה אלהיהם ברם
עד כדון עמא דבחין
בבמסיא לחוד לשום
מימרא דיי̇ אלההון וה
ויתר דברי מנשה ותפ
ותפלתו אל אלהיו ודברי
החזים המדברים אליו
בשם יהוה אלהי ישראל
הנם כתובים על דברי
מלכי ישראל ושאר
פתגמי מנשה וצלותיה
דיצלי קדם יי̇ אלהיה ו
ופתגמי נביא דמלילין
עימיה בשום מימרא
דיי̇ אלהא דישראל הא
כתיבין על פתגמי מלכי
דבית ישראל ותפלתו
והעתר לו וכל חטאתו

ומעלו והמקמות אשר
בנה בהם במות והעמיד
האשרים והפסלים לפני
הכנעו הנם כתובים על
דברי חוזים וצלותיה
דיצלי קדם יי̇ והיך קביל
יי̇ צלותיה וכל סורחנוי
ושקריה ואתריא דיבנא
בהון במסיא ואקים א
אשירתא וצלמין וא
ואתכנעותיה הא אנון
כתיבין על פתגמי חוזי
וישכב מנשה עם אבתיו
ויקברהו ביתו וימלך
אמון בנו תחתיו ושכיב
מנשה עם אבהתוי וק
וקברוהי בביתיה ומלך
אמון בריה תחותוהי
בןעשרים
ושתים שנה אמון כד
במלכו ושתים שנים
מלך בירושלם בר
עשרין ותרתין שנין
אמון כד מלך ותרתין
שנין מלך בירושלם
ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה
אביו ולכל הפסלים אשר
עשה מנשה אביו זבח
אמון ויעבדם ועבד דבי
קדם יי̇ היכמה דיעבד
מנשה אבוהי ולכל צלמנ
די עבד מנשה אבוהי
דבח אמון ופלחנון ולא
נכנע מלפני יהוה כהכנע

הבאים · בשמעו והצלו רוח אלהים אל שאול · ויהי בשמעו את קולו · ויבו ויבאו אל מחנה ישראל · יבלו קדמו בטוב ימיהם וברגע · באמרם
ויהי בהמרם אליו · מבני ... עוד · זבי אחרין התורה החדיש ... הפסילים ה̇ מלא בליש ופמ̇ והוא עבר את הפסילים · והוא
שב מן הפסילים · והעמיד האשרים והפסילים לפני הכנעו · ולכל הפסילים אשר יעשה מנשה · ובבודו לאחור לא יתן ותהלתי לפסילים

ג דכת תם וחד ׳ וסימ׳ התעתים בנפשתיכם · מזבחותם ועצמות כהנים שרף · שבעתים ויתנם ביד הגבעונים ׳׳ ושמעון
ד׳ וסימ׳ בני לאה בכור יעקב · ושמעון אחיו · כראובן ושמעון יהיו לי · ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד ׳׳ פתח ל׳ דכות ׳

מנשה אביו כי הוא אמון
הרבה אשמה ׃ ולא אתכנע
מן קדם יי היכנע מנשה
אבוהי ארום הוא אמון
אסגי חובא ׃ ויקשרו עליו
עבדיו וימיתהו בביתו ׃ ומ
מרדו עלוהי עבדוהי ו
וקטלוהי בביתיה ׃ ויכו
עם הארץ את כל הקשרים
על המלך אמון וימליכו
עם הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו ׃ וקטלו עמא
דארעא ית כל דמרדו
על מלכא אמון ואמליכו
עמא דארעא ית יאשיהו
בריה תחותוהי ׃

לד
בן שמנה
שנים יאשיהו במלכו
ושלשים ואחת שנה מלך
בירושלם ׃ בר תמניא
שנין יאשיהו כד מלך ו
ותלתין וחד שנא מלך
בירושלם ׃ ויעש הישר
בעיני יהוה וילך בדרכי
דויד אביו ולא סר ימין
ושמאול ׃ ועבד דכשר
קדם יי ואזל בארחת דויד
אבוהי ולא סטא לימינא
ולשמאלא ׃ ובשמנה
שנים למלכו והוא עודנו
נער החל לדרוש לאלהי
דויד אביו ובשתים עשרה
שנה החל לטהר את יהו
יהודה וירושלם מן הב
הבמות והאשרים והפ

והפסלים והמסכות ׃ ות
ובתמניא שנין כד מלך
והוא עד כדון טלי שרי
למתבע אולפן מן קדם
יי אלהא דדויד אבוהי וב
ובתרתא סרי שנין שרי
לדכאה ית יהודה וירוש
לם מן במסיא ואשירתא ו
וצלמניא ומתכא ׃ וינ
ויתצו לפניו את המזבח
מזבחות הבעלים והח
והחמנים אשר למעלה
מעליהם גדע והאשרים
והפסלים והמסכות ע
שבר והדק ויזרק על פני
הקברים הזבחים להם ׃
ותרעו קומוי ית אגורי
טעותא וחנסנסיא די
לעיל מעיליהון קטע
וית אשריא וצלמניא
ומתכתא תבר ואדיק
וזרק על אפי קבריא ד
דדבחין להון ׃ ועצמות
כהנים שרף על מזבחותם
ויטהר את יהודה ואת
ואת ירושלם ׃ וגרמי כה
כומריא אוקיד על גרו
אגוריהון ודכי ית יהודה
וית ירושלם ׃ ובערי מ
מנשה ואפרים ושמעון
ועד נפתלי בחרו בתיהם
סביב ׃ ובקרוי דבית מנש
ודבית אפרים ודבית
שמעון ועד דבית נפתלי
בבית צדיותהון סחור

סחור ׃ וינתץ את המזבחות
ואת האשרים והפסלים
כתת להדק וכל החמנים
גדע בכל ארץ ישראל
וישב לירושלם ׃ ותרע
ית אגוריא וית אשריא
וצלמניא הדיק לאדק
לארקא וכל חנסני
קטע בכל ארעא דישר
והב לירושלם ׃
ובשנת שמונה
עשרה למלכו לטהר הא
הארץ והבית שלח את
שפן בן אצליהו ואת מע
מעשיהו שר העיר ואת
יואח בן יואחז המזכיר
לחזק את בית יהוה א
אלהיו ׃ ובשנת תמני סרי
כד מלך כד כאותיה ית
ארעא ובית מקדשא ו
שדר ית שפן בר אצליה
וית מעשיה ארכון קרתא
וית יואח בר יואחז דממנ
על ספר דוכרניא לתקפא
ית בית מקדשא דיי א
אלהיה ׃ ויבאו אל חלקיהו
הכהן הגדול ויתנו את
הכסף המובא בית האל
האלהים אשר אספו ה
הלוים שמרי הסף מיד
מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל יה
יהודה ובנימן וישבי יר
ירושלם ׃ ואתו לות חד
חלקיהו כהנא רבא וי

ח דכת תרתין וקרי חד וסימ׳ כי טוב ויהי משיב לבם · ויהי איש מבן ימין · לם רבה המשרה ולשלום אין קץ · מן המערה ויקם דוד
אחרי כן · דשמואל · מי אתי כה אמר יי גאלך ויצרך · בחר בתיהם ובערי מנשה ואפרים · ד״ה · מץ נת יבזו כל הדרה · כי עצים במדבר ׳׳
והחמנים ב׳ א׳ וא׳ וסימ׳ וינתצו לפניו את מזבחות ד״ה · ולא ישעה אל המזבחות דישעיה · בתר קמ׳ ׳׳ גדע ׳׳ דכות ׳׳

ויבא צא וסימ׳ וייצר יי אלהים ׳ ויהוימקין ימים ׳ היונה מנוח ׳ וילד ויקח ׳ ויאמר הגישה לי ׳ גם הוא מטעמים ׳ ויחרד יצחק ׳
ויהי בערב ויקח ׳ וילד ראובן ׳ את דבתם רעה ׳ ויעש האיש ׳ ויבא האיש ׳ ויבא יוסף ׳ וילקט יוסף ׳ הבא צא בחיקך ׳ ויבא את הבדים ׳

ויהבו ית כספא דמיתעל
לבית מקדשא דיי דכנשו
ליואי נטרי פלטין מן ידי
ידיהון דבית מנשה ואי
ואפרים ומן שארא דבית
ישראל ומן כל אנש יהודה
ובנימין ויתבו ירושלם ׃
ויתנו אתו עשי המלאכה
אשר עשים בבית יהוה ׃
לבדוק ולחזק הבית ׃ ויה
ויהבו על יד עבדי עבידתא
דממנן בבית מקדשא
דיי ויהבו יתיה עבדי עו
עבידתא דאנון עבדין יו
בבית מקדשא דיי ליצו
לצורכא ולתקפא ית
ביתא ׃ ויתנו לחרשים
ולבנים לקנות אבני מח
מחצב ועצים למחברות
ולקרות את הבתים אשר
השחיתו מלכי יהודה ׃
ויהבו לנגריא ולארכלי
למזבן אבנין פסילן וק
וקיסין למעבד בשורין
לטפפא ולטללא ית ביתא
די חבילו מלכיא דבית
יהודה ׃ והאנשים עשים
באמונה במלאכה ועלי
ועליהם מפקדים יחת
ועבדיהו הלוים מן בני
מררי וזכריה ומשלם
מן בני הקהתים לנצח וה
והלוים כל מבין בכלי ש
שיר ׃ וגבריא עבדין בה
בהימנותא בעבידתא

ועליהון ממנן יחת וע
ועובדיה ליואי מן בני
מררי וזכריה ומשלם מן
בני קהת לשבחא וליואי
בכל דחכים בזיני תושבחא ׃
ועל הסבלים ומנצחים
לכל עשה המלאכה לע
לעבודה ועבודה ומהלוי
ומהלוים ספרים ושטרים
ושוערים ׃ ועל נטלי טונא
ומתגברין ועל כל עבדי
עבידתא ולמפלח פולחן
ומן ליואי לבלרין ופו
ופורענין ותרעיא ׃ ובה
ובהוציאם את הכסף
המובא בית יהוה מצא
חלקיהו הכהן את ספר
תורת יהוה ביד משה ׃
ובד אפיקו ית כספיא
דאתעל בבית מקדשא
דיי אפיק חלקיה כהנא
ית ספר אוריתא דיי די
איתיהיבת בידא דמשה ׃
ויען חלקיהו ויאמר א
אל שפן הסופר ספר ה
התורה מצאתי בבית יו
יהוה ויתן חלקיהו את
הספר אל שפן ׃ ואתיב
חלקיה ואמר לשפן ס
ספרא אוריתא אשכחית
בבית מקדשא דיי גנוז
ומלפת ויהב חלקיה ית
ספרא לות שפן ׃ ויבא
שפן את הספר אל המ
המלך וישב עוד את

המלך דבר לאמר כל
אשר נתן ביד עבדיך הם
עשים ׃ ואייתי שפן ית
ספרא לות מלכא ואחזר
תיב ית מלכא פתגמא ׃
למימר כל מה דאתיהב
בידיהון דעבדך הינון ע
עבדין ׃ ויתיכו את הכסף
הנמצא בבית יהוה ויו
ויתנהו על המפקדים
ועל יד עושי המלאכה ׃
ואתיכו ית כספיא דמי
דמישתכח בבית מקדש
דיי ויהבו על ידיהון
דלבלריא דממנן ועל
ידיהון דעבדין בעבידתא ׃
ויגד שפן הספר למלך
לאמר ספר נתן לי חל
חלקיהו הכהן ויקרא
בו שפן לפני המלך ׃ ו
ותני שפן לבלריא לה
למלכא למימר ספרא
יהב לי חלקיה כהנא
וקרא ביה שפן קדם
מלכא ׃ ויהי כשמע ה
המלך את דברי התורה
ויקרע את בגדיו ׃ והוה
כד שמע מלכא ית
פתגמי ספר אוריתא
ובזע ית לבושוהי ׃ ויצו
המלך את חלקיהו ו
ואת אחיקם בן שפן וא
עבדון בן מיכה ואת
שפן הספר ואת עשיה
עבד המלך לאמר ׃

וחברו ׳ ויבא את הארון ׳ מאפל ׳ ערלתיהם ׳ כאתמול ׳ אשורדה ׳ ויקם שמעי ׳ ותשלם ׳ וחברו ׳ ויבא את קדשי ׳ יצעק ׳ ויבא הספר ׳
שלישה ׳ לברי ׳ ומבותם ׳ וזהב בכרו ׳ ויבא את כל הבהנים ׳ ויבא רע ׳ ויבא ויעש ׳ ויבא אתי אל ׳ היצטנה ׳ חיצר ׳ ויקח מזרע ׳ אמר נא ׳
לגלותנו ׳ אתי ׳ יעבין ׳ קדשי ׳ אהמיב ׳ ויבא הוא והבהנים ׳ ויבא יי עליכם ׳ ויבא את שבן הספר ׳ שאל ויבא שלו ׳ בה עשו ׳ ויתאפק ׳

וביהודה ה וסימ וביהודה הירדן מזרחה השמש · ויער יי בישראל וביהודה · עד השליכו אותם מעל פניו · דמלכים ·
והיה כל סיר בירושלם וביהודה · לכו דרשו את יי בעדו ובעד הנשאר · דה״ · · האלות ג. את האלות האלה · ונתך · הכתובות · ·

ופקיד מלכא ית חל
חלקיהו כהנא וית א
אחיקם בר שפן וית ע
עבדון בר מיכה וית שפן
ספרא וית עשיה עבד
דמלכא למימר ׀ לכו ד
דרשו את יהוה בעדי ו
ובעד הנשאר בישראל
וביהודה על דברי הספר
אשר נמצא כי גדולה
חמת יהוה אשר נתכה
בנו על אשר לא שמרו
את אבותינו את דבר
יהוה לעשות ככל הכתוב
על הספר הזה ׀ איזילו ת
תבעו אולפן מן קדם יי
אמטולתי ואמטול ית
מלכותי ואמטול ית
כל דאשתייר בישראל
וביהודה מטול פתגמי
ספרא הדין דהשתכח ארום
סגיעא רוגזא דיי דמטת
בנא מן בגלל דלא נטרו
אבהתנא ית פתגמיא
דיי הי ככל מה דכתיב
על ספרא הדין ׀ וילך
חלקיהו ואשר המלך
אל חלדה הנביאה אל
אשת שלם בן תוקהת
בן חסרה שומר הבגדים
והיא יושבת בירושלם
במשנה וידברו אליה
כזאת ׀ ואזל חלקיה ודי
הוו עם מלכא לות חלדה
נביאתא אתת שלום

בר תוקהת בר חסרה
נטר לבושי מלכא והי
יתבה בירושלם בבית
אולפנא ומלילו לותה
כהדא ׀ ותאמר להם כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אמרו לאיש אשר ש
שלח אתכם אלי ׀ ואמרת
להון כדנא אמר יי אלהא
דישראל איזילו אמרו
לגברא דשדר יתכון ל
לותי ׀
כה אמר יהוה הנני מ
מביא רעה על המקום
הזה ועל יושביו את
כל האלות הכתובות
על הספר אשר קראו
לפני מלך יהודה ׀ כדנן
כדנן אמר יי הא מייתי
בישתא על אתרא הדין
ועל יתבוהי ית כל ק
קיומי לוטיא דכתיבין
על ספרא די קרו קדם
מליך שבטא דבית
יהודה ׀ תחת אשר
עזבוני ויקטרו לאלהים
אחרים למען הכעיסני
בכל מעשי ידיהם ותתך
חמתי במקום הזה ו
ולא תכבה ׀ חלף די
שבקו דחלתי ואסיקו
בוסמין לטעות עממי
מן בגלל לארגזא קד
קדמי בכל עובדי א
אידיהון ומטת רוגזי

באתרא הדין ולא עתה ׀
ואל מלך יהודה השו
השלח אתכם לדרוש
ביהוה כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי י
ישראל הדברים אשר
שמעת ׀ ולות מליך ש
שבטא דבית יהודה ד
דשדר יתכון למתבע א
אולפן מן קדם יי כדנן
תימרון להון כדנן אמר
יי אלהא דישראל פתגמי
די שמעתא ׀ יען רך ל
לבבך ותכנע מלפני א
אלהים בשמעך את ד
דבריו על המקום הזה
ועל ישביו ותכנע לפני
ותקרע את בגדיך ותבך
לפני וגם אני שמעתי
נאם יהוה ׀ מן בגלל ד
דאתמסי לבבך ואתכנעת
מן קדם מימרא דיי כד
שמעתא ית פתגמוי על
אתרא הדין ועל יתבוהי
ואיתכנעתא מן קדמי ו
ובזעתא ית לבושך וב
ובכיתא קדמי ואוף ק
קדמי שמיע אמר יי ׀
הנני אוספך אל אבתיך
ונאספת אל קברתיך
בשלום ולא תראינה
עיניך בכל הרעה אשר
אני מביא על המקום
הזה ועל ישביו וישיבו
את המלך דבר ׀ הא אנא

כה תאמרו ח וסימ כה תאמרו ליוסף אנא שא נא · ויאמר שאול כה תאמרון לדוד · ואלה מלך יהודה השולח אתכם לדרוש ·
דמלכים · וחבירו דדה · כה תאמרון איש על רעהו ואיש אל אחיו · ויצוית אתם אל אדניהם לאמר · כה תאמרון אל מלך יהודה · ·
כל ליש קבורה אל במ״ג. על וסימ ויצב יעקב מצבה על קברתה · על קבר בני העם · ונאספת על קברתיך · דה״ · · ואשר המלך ל׳ ·

ובנימן ט וסימ׳ בכה על צוארו׳ יששכר זבלון ובנימן׳ החל להכות חללים׳ ויורש הנגב׳ ובני ידיעאל׳ ובנימן הוליד את בלע׳ ולוי
ובנימן לא פקד בתוכם׳ ויעמד את כל הנמצא׳ לפני אפרים ובנימן׳ ובל יהודה ויוסף דכות׳ ... ויעבד ל דכות׳ ...

מכנש יתך לות אבהתך
ותתכנש לבית קבורתא
בשלם ולא תחמיין ע
עינך בכל בישתא דאנא
מייתי על אתרא הדין ו
ועל יתבוהי ואתיבו ית
מלכא פיתגמא
וישלח המ
המלך ויאסף את כל ז
זקני יהודה וירושלם וי
ושדר מלכא וכנש ית כל
סבי יהודה וירושלם ו
ויעל המלך בית יהוה
וכל איש יהודה ויושבי
ירושלם והכהנים והלוים
וכל העם מגדול ועד ק
קטן ויקרא באזניהם
את כל דברי ספר הברית
הנמצא בית יהוה וסליק
מלכא לבית מקדשא
דיי וכל אנש יהודה וי
ויתבי ירושלם וכהניא
ליואי וכל עמא למרבא
ועד זעירא וקרא קדמ
קדמיהון ית כל פתגמי
ספרא דקיימא דאשתכח ב
בבית מקדשא דיי ויע
ויעמד המלך על עמדו
ויכרת את הברית לפני
יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמור את מצותיו ו
ועדותיו וחקיו בכל לבבו
ובכל נפשו לעשות את
דברי הברית הכתובים ע
על הספר הזה וקם מ

מלכא על אסטוניה
וגזר ית קיימא קדם יי ז
למהך בתר פולחנא דיי
ולמיטר ית פקודוי וסהד
וסהדוותיה וקיימוי בכל
לביה ובכל נפשיה למ
למעבד ית פתגמי קיימא
דכתיבין על ספרא הדין
ויעמד את כל הנמצא ב
בירושלם ובנימן ויעשו
יושבי ירושלם כברית
אלהים אלהי אבותיהם
ואקים ית כל דמשתכח
בירושלם ובנימן ועבדו
יתבי ירושלם הי כקיימא
דיי אלהא דאבהתהון ו
ויסר יאשיהו את כל ה
התועבות מכל הארצות
אשר לבני ישראל ויע
ויעבד את הנמצא ביש
בישראל לעבוד את
יהוה אלהיהם כל ימיו
לא סרו מאחרי יהוה
אלהי אבותיהם ועטר
יאשיהו ית כל תועבתא
מכל ארעתא די לבני
ישראל ואעבד ית כל דנ
דמשתכח בישראל למפל
ית יי אלההון כל יומוהי
לא עטרו מבתר פולחנ
דיי אלהא דאבהתהון
ויעש

לה
יאשיהו בירושלם פסח
ליהוה וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש

הראשון ועבד יאשיהו
בירושלם ית פסחא קדם
יי ונכיסו פסחא בארבעה
לירחא קדמאה ויעמד
הכהנים על משמרותם
ויחזקם לעבודת בית יהוה
ואקים כהניא על מטרת
מטרתהון ותקפינון לפו
לפולחנא דבית מקדשא
דיי ויאמר ללוים המ
המבונים לכל ישראל ה
הקדושים ליהוה תנו את
את ארון הקדש בבית
אשר בנה שלמה בן דויד
מלך ישראל אין לכם
משא בכתף עתה עבדו
את יהוה אלהיכם ואת
עמו ישראל ואמר לל
לליואי דמלפין ית עמ
לכל בית ישראל דאתקדשו
לשמא דיי הבו ית ארונא
דקודשא בביתא דבנא
שלמה בר דויד מלכא
דישראל לית לכון רשותא
למיטל בכתפא כדון פלחו
ית יי אלהכון וית עמיה
בית ישראל והכינו לבית
אבותיכם כמחלקותיכם
בכתב דויד מלך ישראל
ישראל ובמכתב שלמה
בנו ואתקינו לבית אבהת
אבהתכון הי כפלוגתכון ו
הי כמה דפקיד משה
והי כמה מכתב דויד מלכא
דישראל בכתבא דשלמה והי

ולשמור ה מלא וסימ׳ אל פילגשי אביו׳ אם תשמע׳ דירבעם׳ אך יתן לך שכל ובינה׳ ולשלמה בני׳ ויהי בצאת הכהנים׳ ויעמד המלך
על עמודו דדה׳ עת לשמור׳ על אחיהם ... ועדותיו ה בליש וסימ׳ ושמרת את משמרתו ... אליך׳ וימאסו את חקיו׳ ויעמד המלך
על העמוד דמלכים׳ וחברו דדה׳ אשר קשרתם דירמיה ... קדושים ג מלא וסימ׳ ועם קדושים נאמן׳ ויאמר ללוים׳ לקדושים אשר ...

וירם ח׳ וסימ׳ ויעשו בן גטה ואהרן · וירם משה את ידו ויד׳ · וירם הטבח את השוק · וירבעם בן נבט אפרתי · וירם את אדרתו ·
אליהו · וירם קרן לעמו תהלה · ואשמיע את האיש לבוש · וירם יאשיהו לבני העם צאן בבשים ··· ובצלחות ל׳ דגות ···

בריה ועמדו בקדש לפ׳
לפלגות בית האבות לא׳
לאחיכם בני העם וחלקת
בית אב ללוים וקומו בג
בבית מקדשא לפלוגת ׳
בית אבהתא לאחוכון בני
עמא ופלוגת בית אבא
ללוואי ושחטו הפסח
והתקדשו והכינו לאחיכם
לעשות כדבר יהוה ביד
משה ונכסו פסחא ואת׳
ואתקדשו ואתקינו ליי
לאחוכון למעבד היכמה
דמליל יי בידא דמשה
וירם
יאשיהו לבני העם צאן
כבשים ובני עזים הכל
לפסחים לכל הנמצא ז
למספר שלשים אלף
ובקר שלשת אלפים ׳
אלה מרכוש המלך ו׳
ואפריש יאשיה לבני ע
עמא ען אמריא ובני
עזיא כולא לפסחיא לכל
מאן דמשתכח למניינא
תלתא אלפין ותורין א׳
תלתא אלפין לנכסת קוד
קודשיא דחגא אלין מן
מקניינא דמלכא ושרוי
לנדבה לעם לכהנים וללו׳
וללוים הרימו חלקיה
וזכריהו ויחיאל נגידי
בית האלהים לכהנים נ׳
נתנו לפסחים אלפים וש
ושש מאות ובקר שלש

מאות ורברבנוי לנדבתא
לעמא לכהניא וללוואי
אפרישו חלקיה וזכריה
ויחיאל סרכי בית מקדש
דיי לכהניא יהבו לפסחא
תרין אלפין ושית מאה
ותורין תלת מאה וכוננ
וכונניהו ושמעיהו ונת
ונתנאל אחיו וחשביהו
ויעיאל ויוזבד שרי הל
הלוים הרימו ללוים ל׳
לפסחים חמשת אלפים
ובקר חמש מאות וכנו
וכנניה ושמעיה ונתנאל
אחוהי וחשביה ויעיאל
ויוזבד רברבי ליואי א׳
אפרישו לליואי לפסחי
ען חמש אלפין ותורין
חמש מאה ותכון הע׳
העבודה ויעמדו הכהנים
על עמדם והלוים על
מחלקותם כמצות המ׳
המלך ואתקנא עבידת
וקמו כהניא על דוכניהון
וליואי על פלוגתהון הי
כתפקידתא דמלכא ויט׳
וישחטו הפסח ויזרקו
הכהנים מידם והלוים
מפשיטים ונכסו פסח
וזריקו כהניא ית אדמ׳
מידיהון וליואי משיין
משלחין ויסירו העלה
לתתם למפלגות לבית א׳
אבות לבני העם להקריב
ליהוה ככתוב בספר משה

וכן לבקר ואעדיו עלתא
במיהמיהון לבית אבה
אבהתהון לבני עמא י׳
לקרבא קדם יי היכמא
דכתיב בספרא דמשה ז
והכדין לתורא ויבשלו
את הפסח באש כמשפט
והקדשים בשלו בסירות
ובדודים ובצלחות וירצו
לכל בני העם וטוו ית
פסחא בנורא כד חזי ות
ניכסת קודשיא בשילו
בקדריא ובדודיא ובמ
ובמלוסיא ואושיטו ׳
לכל בני עמא ואחר
הכינו להם ולכהנים כי ז
הכהנים בני אהרן בהעלת
העלה והחלבים עד ל
לילה והלוים הכינו להם
ולכהנים בני אהרן ומן
בתר כדין אתקינו להון
ולכהניא ארום כהניא
בני אהרן מתעסקין מ׳
באסקות עלתא ותרבי
עד ליליא וליואי תקינו
ולכהניא בני אהרן והמ
והמשררים בני אסף
על מעמדם במצות דוד
ואסף והימן וידותון ה׳
חוזה המלך והשערים
לשער ושער אין להם
לסור מעל עבדתם כי
אחיהם הלוים הכינו ז
להם ומשפחיא בני א׳
אסף על מוקמיהון הי

ולכהנים ה׳ וסימ׳ ויקרא המלך יהואש · ולכהנים הלוים לא יכרת איש · ואחר הכינו להם ולכהנים · ב׳ מי׳ והסגנים לא ידעו · אנה
הלכתי ··· לשער ושער ג׳ וסימ׳ ויפילו גם הם גורלות · ויעמד כמשפט אביו · והמשררים בני אסף ··· בהעלות ג׳ וסימ׳ ויהדה
בהעלות יי את אליהו · כי כה אמר יי אלהים בשבתו · ואחר הכינו להם ולכהנים ··· להתם · תבליתם · שביתם · התם · קחתם · כלה ל׳ רבו׳

נעשה ח וסימ׳ וכל מנחה אשר תאפה בתנור ׃ ויאמר אם אשר יאסרוני ׃ ושנים עשר אריים ׃ ותברו ׃ ושנים אריות ׃ כי לא נעשה
כפסח הזה ׃ כי אם בשמונה עשרה שנה ׃ ולא נעשה פסח כמוהו ׃ למלכות יאשיהו ׃ במחלקתיכם ׃ וכל חמש מגל דבו במ״ב ׃ תורי ׃ אחות ׃

כתפקידתא דדויד ואסף
והימן וידיתון נביא דמ
דמלכא ותרעיא לתרע
ותרע לית להון למעדי
מעל פולחנהון ארום א
אחוהון ליואי אתקינו
להון ׃ ותכון כל עבדת יה
יהוה ביום ההוא לעשות
הפסח והעלות עלות על
מזבח יהוה כמצות המ
המלך יאשיהו ׃ ואתקנ
כל עבידת פולחנא בית
מקדשא דיי ביומא ההו
למעבד פיסחא ואסקות
עלתא על מדבחא דיי
היכתפקידתא מלכא ד
יאשיהו ׃ ויעשו בני יש
ישראל הנמצאים את
הפסח בעת ההיא ואת חג
המצות שבעת ימים ׃ וע
ועבדו בני ישרא דאשתכח
מהימנין קדם יי ית פסחא
בעדנא ההיא ברמשא
וית חגא דפטירא שבעא
יומין ׃ ולא נעשה פסח
כמהו בישראל מימי ש
שמואל הנביא וכל מלכי
ישראל לא עשו כפסח
אשר עשה יאשיהו וה
והכהנים והלוים וכל
יהודה וישראל הנמצא
ויושבי ירושלם ׃ ולא
אתעבד פסחא דכותיה
בישרא מיומי שמואל
נביא וכל מלכיא דבית

ישרא לא עבדוהי כפסחא
דעבד יאשיה וכהניא ו
וליואי וכל אנש יהודה
ובית ישרא דאשתכחו
בהימנותא ויתבי ירושל
בשמונה
עשרה שנה למלכות
יאשיהו נעשה הפסח
הזה ׃ בתמני סרי שנין
למלכותא דיאשיהו א
אתעבד פסחא הדין ׃ א
אחרי כל זאת אשר
הכין יאשיהו את הבית
עלה נכו מלך מצרים
להלחם בכרכמיש על
פרת ויצא לקראתו יא
יאשיהו ׃ בתר כל דנא ד
דאתקן יאשיהו ית בית
מקדשא דיי סליק פ
פרעה חגירא מלכא ד
דמצרים לאגחא קרבא
בכרכמיש דעל פרת ונפק
לקדמותיה יאשיהו ׃ וי
וישלח אליו מלאכים
לאמר מה לי ולך מלך
יהודה לא עליך אתה
היום כי אל בית מלחמתי
ואלהים אמר לבהלני
חדל לך מאלהים אשר
עמי ואל ישחיתך ׃ ושד
ושדר לותיה עזגדין ל
למימר מה איה לי עמך
מלך שבטא דבית יהודה
לא עלך סלקתא לאגחא
קרבא ארום אנת מתגרי

יומא דין עמי ארום א
אילהין לבית קרבא דילי
וטעותי אמר לסרהבותי
בדין פסוק לך מני ומדי
טעותא דעמי ולא תתחבל
יתך ׃ ולא הסב יאשיהו
פניו ממנו כי להלחם בו
התחפש ולא שמע אל
דברי נכו מפי האלהים
ויבא להלחם בבקעת
מגדו ׃ וכד שמע ית מא
דאמר ית טעותיה לא
אסתחר לאחורא ולא
אחזר יאשיהו ית אפוהי
מיניה ארום לאגחא ק
קרבא ביה אשתני ואטו
ואטקס בזיני קרבא ולא
קביל לפתגמי חגירא
דמליל על עיסק טעותי
ואתא לאגחא קרבא
במישר מגדו ׃ ויורו ה
הירים למלך יאשיהו
ויאמר המלך לעבדיו
העבירוני כי החליתי
מאד ׃ ומן בגלל דלא
תבע יאשיהו אולפן מן
קדם יי ואזל לאגחא ק
קרבא במישר מגדו א
אתפרע מיניה מרי ע
עלמא ופתקו ושדרו קי
קשותא גררין למלכא
יאשיהו ואמר מלכא
אעברו יתי ארום מרעית
לחדא ׃ ויעבירהו עבדיו
מן המרכבה וירכיבהו

העבירוני ג מלא גבי צון וסימ׳ והעבירני עליהם סביב סביב ׃ ויאמר המלך לעבדיו ׃ אשר יעבירוני ׃ וכל שאר קרי דכות במ״ח חסר
בליש ׃ ויקחם ויעבירם את הנחל ׃ בקעים ויעבירם ׃ ויעבירום עמם במלון ׃ ויעבירום עם יי ׃ ויהי את החיל להעבירו ׃ ויקרא ישי אל אבינדב
ואבנר בן נר ׃ ויעבירו את המלך ואת ביתו ׃ וכל עם יהודה העבירו את המלך ׃ נבו ב בת ו וסימ׳ אחרי כל זאת ׃ ולא הסב יאשיהו ׃

מיצרימה בח׳ וסימ׳ ויהי רעב בארץ · ויהי כאשר הקריב לבוא · ויהי כבוא אברם מיצרימה · ויאמר אל תרד מיצרימה · וישבו
לאכל לחם · ויעברו אנשים מדינים סחרים · ויוסף הורד מיצרימה · וכל הארץ באו מצרימה · ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ·

על רכב המשנה אשר
לו ויוליכהו ירושלם וימ
וימת ויקבר בקברות
אבתיו וכל יהודה וירוש
וירושלם מתאבלים על
יאשיהו ואעברוהי יתיה
עבדוי מן רתיכא וארכ
וארכבוהי על רתיכא
תניינא דיליה ואובילו
לירושלם ומית תמן
ואיתקבר בקברי אבה
אבהתוהי וכל אנש ית
יהודה וירושלם מתא
מתאבלין על יאשיהו
ויקונן
ירמיהו על יאשיהו ויא
ויאמרו כל השרים וה
והשרות בקינתיהם על
יאשיהו עד היום ויתנם
לחק על ישראל והנם
כתובים על הקינות וה
ואלא ירמיה על יא
יאשיהו אליא רבתא
ואמרין עמיה כל דכר
דכרביא ומטרוניתא
והוון מתיבין באליהון
על יאשיהו עד יומא
הדין ויהבנון לגזירת
שוה על ישראל דיהון
ספדין על יאשיהו כד
באיליהון והא אנון כת
כתיבין בספרא דכתב
ברוך מפום ירמיהו על
אליתא ויתר דברי
יאשיהו וחסדיו ככתוב
בתורת יהוה ושאר פ
פיתגמי יאשיהו וחסד
וחסדוהי דעבד היכמה
דכתיב באורייתא דיי
ודבריו הראשנים והא
והאחרנים הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל
ויהודה ופיתגמוהי
קדמוהי מה דעבד כד
בתקוהיה ובתראי מה
דעבד בעולימותיה וכל
דינא דדאן מן יומא
דמלך בר תמניא שנין
דהוה טלי עד שנת
תמניסרי דהוה עולם
כד שרי לתקפא ית בית
מקדשא דיי מלהון
אתיב למרי דינא מן
ממוניה והיך דבני ית
בית ישראל ויהודה מן
כל סאבתהא הא אנון
כתיבין על ספר מלכיא
דבית ישראל ודבית
יהודה

לו

ויקחו עם הארץ את יהואחז בן
יאשיהו וימליכהו תח
תחת אביו בירושלם
ונסיבו עמא דארעא
ית יהואחז בר יאשיהו
ואמליכו יתיה תחות
אבוהי בירושלם בן ש
שלש ועשרים שנה
יואחז במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם
בר עשרין שנין ותלת ית
יואחז כד מלך ותלתא
ירחין מלך בירושלם
ויסירהו מלך מצרים
בירושלם ויענש את הא
הארץ מאה ככר כסף ו
וככר זהב ואעדייה
מלכא דמצרים מלמלך
בירושלם וגבא מן
ארעא דישראל מאה קנ
קנטנרין דסימא וקנטנר
דדהב וימלך מלך מצ
מצרים את אליקים
אחיו על יהודה וירושלם
ויסב את שמו יהויקים
ואת יהואחז אחיו לקח
נכה ויביאהו מצרימה
ואמליך מלכא דמצרים
ית אליקים אחוהי על
יהודה וירושלם ואחזר
ית שמיה יהויקים וית
יואחז אחוהי דבר חגירא
ואייתי יתיה למצרים

בן
עשרים וחמש שנה יה
יהויקים במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירו
בירושלם בר עשרין וח
וחמש שנין יהויקים כד
מלך וחד סרי שנין מלך
בירושלם ויעש הרע
בעיני יהוה אלהיו ועבד
דביש קדם יי אלהיה
עליו עלה נבוכדנאצר
מלך בבל ויאסרהו בנח

אל תירא מרדה מיצרימה · אנכי ארד עמך מיצרימה · ויקחו את מקניהם ואת רכושם · בניו ובני בניו אתו · ואלה שמות בני ישראל ·
וחברו · דריש ספר · וכל הנפש הבאה ליעקב · ועתה שני בניך הנולדים · וישב יוסף מיצרימה הוא · בלבתך לשוב מיצרימה · ויהי בשלח
פרעה · הלוא טוב לנו שוב מיצרימה · נתנה ראש ונשובה · וירדו אבתינו · בשבעים נפש · רק לא ירבה · ארמי אבד · וימלך מלך · ·

בבלה כט וסימ הנה ימים באים נאם יי ונשא · ויגל את יהויכין · ב בו · ואת כל אנשי · ואת עמודי הנחשת · כה אמר יי אלהים ·
חנני בהנך למגור · ונתתי את כל חסן · ואל הכהנים ואל כל · ואם יש דבר יי · אשר לא לקחם נבוכדנצר בבלה · ואת יכניה בן יהויקים ·

בנחשתים להוליכו בבלה׃
עלוהי סליק נבוכדנצר
מלכא דבבל ואסריה
בבירוי מנקיא בשושלון
דנחשא לאובלא יתיה
לבבל׃ ומכלי בית יהוה
הביא נבוכדנאצר לב
לבבל ויתנם בהיכלו בב
בבבל׃ ומן מאני בית מ
מקדשא דיי אובל נ
נבוכדנצר לבבל ויהבנון
בפלטירי ניה בבבל׃ ויו
ויתר דברי יהויקים ותו
ותעבתיו אשר עשה
והנמצא עליו הנם כ
כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה וימלך
יהויכין בנו תחתיו׃ וש
ושאר פיתגמי יהויקי
ודיחזקיה ומה די עבד
וסורחנא דאשתכח
עלוהי הא אינון כתיבין
על ספר מלכיא דבית י
ישראל ודבית יהודה ומ
ומליך יהויכין בריה ת
תחותוהי׃

בן שמונה שנים
יהויכין במלכו ושלשה
חדשים ועשרת ימים
מלך בירושלם ויעש ה
הרע בעיני יהוה׃ בר תמ
תמני שנין יהויכין כד
מלך ותלתא ירחין ועס
ועסרתי יומין מלך ב
בירושלם ועבד דביש ק

קדם יי׃ ולתשובת השנה
שלח המלך נבוכדנאצר
ויבאהו בבלה עם כלי ח
חמדת בית יהוה וימלך
את צדקיהו אחיו על
יהודה וירושלם׃ ולסופ
דשתא שדר מלכא נ
נבוכדנצר ואיתיה יי
לבבל עם כלי רגגת בית
מקדשא דיי ואמליך ית
צדקיהו אחוהי על דבית
יהודה וירושלם׃

בן עשרים
ואחת שנה צדקיהו ב
במלכו ואחת עשרה
מלך בירושלם׃ בר ענ
עשרין וחד שנא צדקי
כד מלך וחד סרי שנין
מלך בירושלם׃ ויעש
הרע בעיני יהוה אלהיו
ולא נכנע מלפני ירמיהו
הנביא מפי יהוה׃ ועבד
דביש קדם יי אלהיה ולא
אתכנע מן קדם ירמיה
נביא דאיתנבי ליה מן
פום מימרא דיי׃ וגם ב
במלך נבוכדנאצר מרד
אשר השביעו באלהים
ויקש את ערפו ויאמץ
את לבבו משוב אל יהוה
אלהי ישראל׃ ואוף
במלכא נבוכד נצר מרד
דאומי יתיה במימרא
דיי ואקשי ית קדליה
ותקיף ית יצרא דלביה

מן בגלל דלא למתב
לדחלתא דיי אלהא דיש
דישראל׃ גם כל שרי הכ
הכהנים והעם הרבו לב
למעל מעל ככל תעבות
הגוים ויטמאו את בית
יהוה אשר הקדיש ב
בירושלם׃ לחוד כל רב
רבני כהניא ועמא
אסגיעו לשקרא שקר
היככל תועבת דיתגין
עממיא וסאיבו ית בית
מוקדשא דיי דאקדש
בירושלם׃ וישלח יהוה
אלהי אבותיהם עליהם
ביד מלאכיו השכם
ושלוח כי חמל על עמו
ועל מעונו׃ ושדר יי
אלהא דאבהתהון עליהו
דיתהון ביד אזגדוהי
אקדים ושלחא מטול
דחאיס על עמיה ועל
מדור בית שכינת קודשי׃
ויהיו מלעבים במלאכי
האלהים ובוזים דבריו
ומתעתעים בנביאו עד
עלות חמת יהוה בעמו
עד לאין מרפא׃ והוו
מגחכין בעזגדיא דיי
ומבסרין בפיתגמוהי
ומתלעבין בנבואוהי עד
די סליקת רגזא דיי
בעמיה עד דלית אסו׃
ויעל עליהם את מלך
כשדיים ויהרג בחוריהם

ואלה דברי הספר · אלעשה בן שפן וגמריה · הגלה · ואתם שבעו · הקים לבו יי · ואת עיני צדקיהו · קדמי ירמיה · בדחתון החילים ·
ויאסרהו · ואת עמודי המו · והבאתו · וחברו · היצבא · ולתשובת · עודו · בבבל · ח · וסימ · ויקח מהם קדלה · מימעל לבפא · ·
וחבריו · יי אהבו · יעשה חפצו בבבל · ועדתי על כל · ויתנם בהיכלו בבבל · ובעון קן על גידפא · ובקרו בבית ספריא · ובוזים

אל בבל ו׳ וסימ׳ הדבר א... השיבוען אל ... שבעים עיבת ... ויכתב ירמיהו את כל ב׳ בו׳
ויגל השארית מן החרב ... כל ימי השמ... למלאות דבר יי׳ בפי ירמיהו

בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישיש הכל נתן בידו ׃ ואסיק
עליהון ית מלכא דכשדאי וקטל ית עולימיהון בחרבא בבית מוקדשהון ולא חאס
על עולם ובתולתא וסבא וארכונא כלא מסר בידיה ׃ וכל כלי בית האלהים הגדולים
והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל ׃ וכל מאני בית מקדשא
דיי׳ מסר בידיה רברביא ועיריא והיספרי בית מקדשא דיי׳ והספרי מלכא ורברבנוהי
כולא איתי לבבל ׃ וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה
שרפו באש וכל כלי מחמדיה למשחית ׃ ואוקידו ית בית מקדשא דיי׳ ותרעו ית שורא
דירושלם וית כל פלטירהא אוקידו בנורא וכל מאני רגוגהא לחבלא ׃ ויגל השארית
מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס ׃ ואגלי שארא דאשת
ראשתיירית מן קטיליו בחרבא לבבל והוו ליה ולבנוהי לעבדין עד זמן דמליך מלכות
דפרס ׃ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה
שבתה למלאות שבעים שנה ׃ לאשלמא פתגמי נבואה מן קדם יי׳ מפום ירמיהו
נביא עד זמן דאיתרעאת ארעא שמטתהא כל יומין דצדיאת ארעא דישראל לאשו
לאשלמא שמיטות שובעין שנין ׃ ובשנת אחת לכורש
מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר
קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר ׃ ובשתא חדא לכורש מלכא דפרס כד שליב פתגם
נבואה דיי׳ מפומא דירמיהו אתיהב רוח גבורתא דיי׳ בכורש מלכא דפרס ואעבר
כרוזא בכל מלכותיה ואות באגרתא שדר למימר ׃ כה אמר כורש מלך פרס
כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות
לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו
ויעל ׃ כדנן אמר כורש מלכא דפרס כל מלכוות דארעא
מסר לי מימרא דיי׳ אלהא דשמיא והוא פקיד עלי
למבני ליה בית מקדשא בירושלם די בשבט
יהודה מאן בכון דאית ביניה מכל
עמיה יהא מימרא דיי׳ אלהיה ׃
בסעדיה ויסק ׃

חזק ונתחזק
הסופר ברוך
בר׳ אברהם
לא יזוק אמן
סלה ׃

מנין פסוקי׳ דספר׳ אלף ושבע מאות
וחמישים ... וסימ׳ ... וחציו על
... הכולך עזמות ... סדריו ...

למלאות ... מלא וב׳ חס׳ וסימ׳ ובחרשת ... למלאות ובחרשת ... וחבריו ... למלאות ... דבר יי׳
בפי ירמיהו ב׳ בו׳ למלאות לחרבות ירושלם ... להיו עבדי׳ ... ויתחזק שלמה ... עלי ... בית
... ויעל ז׳ וסימ׳ נטה את ידך ... כי איש איש ... כורש מלך פרס ... וחבריו ... אלהיו עמו ויעל

BIBLIA
HEBRAICA
I

Pentateuchus

[illegible]

BIBLIA

HEBRAICA

III

Liber Josuae

usque ad II Regum

הנה נא אחרי אשר החילותי והגעתי עד כה ; אין בי רשות לעזוב הדבר ולהניחו :

באחת החזקתי מימי ילדותי ; ולא ארפנה עד בא חליפתי :

וחשק גדול חשקתיהו ; ואהבת עלם אהבתיהו :

הזה הספר היקר מפנינים ; אמייץ כח ורב אונים :

אלה דברי הצעיר זעירא דמן חברייא אסקופה נדרסת יהודא דאתקריא

זונדל בן הר"ר גרשון ז"ל

לפרט הקנין בחודש סיון עת מתן תורה

1455

ואוקי ממונא בחזקת דמריה ; וקניתי בכסף ובחזקה כדיני דגמרא :

אני עקיבא בן הר"ר גרשון ז"ל

אני משה מרדכי בן הגאון הגדול מהור"ר יעקב יואל זצ"ל [illegible]

[illegible]

BIBLIA
HEBRAICA
II

Prophetae
[illegible]m. usque ad Malea[illegible]

ויהי בימי ה׳ ריש׳ פס׳ וסימ׳ ויהי בימי אמרפל מלך שנער · ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו · ויהי בימי אחז · ויהי בימי א׳
אחשורוש · ויהי בימי שפט השפטים ·· בבטן ג׳ וסימ׳ בטרם א׳צורך בבטן · בבטן עקב את אחיו · הלא בבטן עשני ··

דריש ספרא · ועל הארץ הזאת בכל דברי ירמיהו עד הנה דברי ירמיהו · ויקרא



גלות ב׳ בנבי׳ וסימניהון עד יום גלות הארץ · עד גלות ירושלם בחדש החמ׳

א ירמיהו בן חלקיהו ·
מן הכהנים אשר בענ
בעתות בארץ בנימן
פיתגמי נבואת ירמיה
בר חלקיה מן רישי
מטרת כהניא מן אמ׳
אמרכליא דיהון בר
בירושלם גברא דקביל
אחסנתיה בעתות
בארעא שבט בנימן
אשר היה דבר יהוה
אליו בימי יאשיהו
בן אמון מלך יהודה
בשלש עשרה שנה ·
למלכו · דהוה פיתגם

נבואה מן קדם יי׳ עי׳
עימיה ביומי יאשיהו
בר אמון מלכא שיבט
דבית יהודה בתלת עש׳
עשרי שנין למימלכי
ויהי בימי יהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה
עד תם עשתי שנה לצ
לצדקיהו בן יאשיהו
מלך יהודה עד גלות
ירושלם בחדש החמ׳

חדא עשרי שנין לצ׳
לצדקיה אחוהי בר
יאשיה מלכא שיבטא
דבית יהודה עד דאתא
נבוכד נצר מלכא דבבל
וצר על ירושלם תלת
שנין ואגלי עמא דבה
בירחא חמישאה ·
ויהי
דבר יהוה אלי לאמר
והוה פיתגם נבואה
... יי׳ עימי למי
... בטרם א׳צרך
... דעתיך ובטרם
... רחם הקדשתיך

ידעתיך ג׳ וסימ׳ ויאמר ...
ובשרים א׳ וסימ׳ ובשרים ...
בדלת בי לא בגרג חס וסימ׳

... בבטן ידעתיך ובטרם
... החמישי חמישי
... ··· חמ׳ ··· ותי

BIBLIA
HEBRAICA
IV

Hagiographa.

הנה נא אחרי אשר הואלתי והגעתי עד כה אין כי רשות לעזוב הדבר ולהניחו

באחת החזקתי מימי ילדותי ולא ארפנה עד בא חליפתי

וחשק גדול חשקתיהו ואהבת עולם אהבתיהו

תשרך בפעם נמלך יעתו והרג בא

פיטום

פיטום הקטורת הצרי והציפורן

אני משה מרדכי בן הגאון הגדול כמהורר יעקב יואל זצל הה משפחתי מרגליות

תשרך בפעם נמלך יעתו והרג בא על השלחן הזה

נאום משה מרדכי בן הגאון הגדול כמהורר יעקב יואל זצל הה משפחתי מרגליות

פיטום הקטורת הצרי והציפורן והחלבונה

הנה נא

אני משה מרדכי בן הגאו

משפחתי מרגליות

אבגד הו זל

א